LEXICI
MANUALIS
GRÆCI

PARS I.

HERMENEUTICA.

GRÆCUM
LEXICON
MANUALE
TRIBUS PARTIBUS CONSTANS
HERMENEUTICA, ANALYTICA, SYNTHETICA:

Primum Institutum A

BENIAMINE HEDERICO,

Tum Castigatum A

SAMUELE PATRICIO,

Demum Locupletatum A

JO: AUGUSTO ERNESTO.

EDITIO PRIMA PATAVINA

In Duos Tomos Distributa, Auctior & Emendatior.

TOMUS PRIMUS.

PATAVII, MDCCLXXIV. Typis Seminarii.

Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

PRÆFATIO
AD LECTOREM.

CUM laboris cujusque utilitas ac præstantia ex rerum illarum usu ac dignitate, in quas impenditur, sit metienda; neminem fore arbitror, qui putet industriam a me adhibitam in concinnando hoc opere contemnendam. Lexicon scilicet instruendum curavi, quo Græcæ linguæ studiosi non minus commode, quam utiliter uti possent ad intelligentiam ejusdem linguæ, de qua non est quod pluribus prædicem, cum ejus laudes omnibus notæ sint. Eam certe omnigenæ eruditionis parentem jure appellaveris. Hinc enim cujuscumque Scientiæ, ac Litterarum semina peti possunt. Cæteræ linguæ Populi dici possunt, hæc Litteratorum lingua dicenda est, quod sine ejus præsidio ad perfectam litteraturam nemo possit pervenire. Adde quod ejus cognitio etiam ad Relligionem plurimum confert: cum & celeberrima Concilia primis Ecclesiæ sæculis apud Græcos habita fuerint, & plurimi ex S. Patribus Græce scripserint. Sed quorsum hæc, inquiet aliquis? Nimirum ut hujus operis utilitas magis pateat, quod ad tam utilis linguæ explanationem conspirat. Verum hæc communia Lexicis omnibus. Ad propria accedamus. Lexicon itaque, quod exhibeo, a Beni. Hederico primum institutum fuit, qui in eo elucubrando hujusmodi rationem tenuit. In tres partes totum opus distribuit, quarum primam *Hermeneuticam* appellavit. In hac magnam græcorum vocabulorum copiam conclusit, imo ea fere omnia, quæ ab ingenti Henrici Stephani Thesauro deprompta Joannes Scapula satis amplo volumine complexus est. In eo tamen recessit a Scapula, quod ille quidem in disponendis vocibus ipsarum radicem, hic vero ordinem, ut ajunt, *alphabeticum* sequutus est, quod multo

 ma-

magis accommodatum Græcæ linguæ imperitis. Verum cum ad intimam cujuslibet vocis vim percipiendam plurimum juvet ejus originem nosse, vocabulis hanc subjecit, ne Græcæ linguæ amatores tam utili præsidio fraudarentur. In parte altera, quæ *Analytica* ab illo dicitur, ea fere omnia difficiliora vocabula Tyrones in promptu habebunt, quæ fatigare ipsorum patientiam possent. Hanc eandem porro Hedericus locupletavit non solum iis fere omnibus vocibus, quas Cornelius Schrevelius sumpsit ex appendice Scapulæ Lexico subnexa, & Pasoris in Hesiodum indice, sed etiam pluribus aliis eam exornavit, quas ab illustribus multorum virorum scriptis decerpsit. In his colligendis illud curavit, ut Adolescentibus occurreret, ne unquam a pulcherrimæ linguæ studio rei difficultate deterriti avocarentur. Tertia pars, cui *Syntheticæ* nomen est, complectitur Indicem copiosum latinarum vocum, cujus auxilio in græcam linguam transferre possis quidquid volueris, & elegantes etiam loquendi formulas fere semper exemplorum auctoritate munitas. Aliqua nomina deducta a verbis hic persæpe frustra quæsieris, quod illa Græce vel per Participia, vel per modos *infinitivos* plerumque efferantur: ut etiam nomina Propria, quæ græce facile reddi possunt, dummodo ex Grammatica constet, quæ litterarum utriusque linguæ natura sit, atque cognatio. Samuel Patricius Lexicon hoc diligenter a se castigatum edidit multa cum laude apud suos in Britannia, ubi homines græcarum litterarum peritissimi vigent. Tum ad hoc idem augendum & emendandum plurimum contulit Jo. Augustus Ernestus, cujus sollertia in his præsertim enituit, in expendendis scilicet ac declarandis verbis compositis, & simplicibus in suas classes distribuendis, in illustrandis ambiguis, ac novis eorum significationibus detegendis. Idem pluribus exemplis hoc ipsum auxit; interdum unius verbi causa librum integrum perlustravit, aliorum etiam oculis usus est ad vitia, quæ librariorum incuria irrepserant, expungenda: alia præterea sustulit, alia addidit, idque perfecit, ut & latius Lexici

hu-

hujus pateret usus, & fidentius posset a tyronibus usurpari. Tandem & ipse typorum elegantia, nitore chartæ, litterarum perspicuitate, novis emendationibus & incrementis hoc ipsum in meliorem formam redigendum curavi, ac tale reddendum, ut ab omnibus multo quam antea tutius atque securius percurri possit. Bono igitur animo fac excipias, Amice Lector, quod Tibi exhibeo: sic enim me ad similia Tibi paranda promptiorem reddes. Vale.

Expositio Notarum, quæ in Prima Lexici hujus Parte inter alias occurrunt.

Gl. Vet. f. *V.* i. e. Glossaria Veterum a Labbeo edita.
Phil. f. *Philox.* i. e. Philoxenus, Glossographorum facile princeps.
Lex. Gr. i. e. Lexicographi Græci, Hesychius, Suidas, Auctor Etymologici magni, Phavorinus.
Hesych. i. e. Hesychius Alexandrinus.
Suid. i. e. Suidas.
Etym. i. e. Etymologicum magnum.
Rob. i. e. Guilielmus Robertsonus, Anglus.
Suic. i. e. Jo. Casp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas Voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipsis, non constat, quum e contrario Philoxenus & Glossaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas easque aptissimas Vocum significationes suppeditant, quæ non facile sunt obviæ.

NOI

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Pubblico Revisor *D. Natal dalle Laste* nel Libro intitolato: *Græcum Lexicon Manuale* ec. Stampato, non v' esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a *Gio: Manfrè Stampator di Venezia*, che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di P. dova.

Dat. li 22. Agosto 1770.

(Angelo Contarini Proc. Rif.
(Andrea Tron Proc. Rif.
(Sebastian Foscarini Cav. Rif.

Registrato in Libro a Carte 43. al Num. 342.

Davidde Marchesini Segretario.

24. Genaro 1772.

Registrato al Mag. contro la Bestemmia in Libro a carte 31.

Andrea Gratarol Segretario.

LE-

LEXICI MANUALIS GRÆCI

PARS I.

Eaque HERMENEUTICA,

Vocum Græcarum ordine alphabetico se excipientium interpretationem Latinam, flexionem item, originationem & hujus generis alia exhibens.

A.

A vel α, prima littera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta est ab Ebræorum Aleph. 2) nota numeralis significans *unum*, & cum lineola interne posita, ͵α *mille*. 3) in Apocalypsi Joannis I, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior est.

A, in Compositione est 1) στερητικὸν, *privativum*, ut ἀβέβαιος, instabilis, infirmus, ex α & βέβαιος, stabilis, firmus. ἄβατος, invius, inaccessus, impervius, ex α & βατὸς, pervius, accessibilis. ἀμαθὴς, indoctus, ex α & μανθάνω, disco. Omninoque in partem deteriorem dicitur, ut in ἀφυὴς, stupidus, ex α & φυὴ indoles, ingenium. ἄμορφος, deformis &c. 2) ἐπιτατικὸν, *intensivum*, ut ἄξυλος, lignosus, plenus ligni, ex α & ξύλον, lignum. ἀχανὴς, vastus, in immensum hians sive patens, ex α & χαίνω, hiare. 3) Aliquando significat ἅμα sive ὁμοῦ, *simul*, *conjunctionem*, ut ἀδελφὸς, frater, ex α & δελφὺς, uterus, quia fratres sunt ex eodem utero *uterini*; sed Latinum minus late patet. ἄκοιτις, conjux, ex α & κοίτη, cubile. ἄλοχος, conjux, ex α & λέχος, cubile. 4) πλεοναστικὸν, *abundans*, *supervacaneum*, ut ἄσταχυς, spica, ex α & στάχυς. ἀσταφὶς, uva passa, ex α & σταφίς. ἀστεροπὴ, fulgur, ex α & στεροπή. ἀάσχετος, intolerabilis, ex α & ἄσχετος.

Ἆ, Ah! ἆ, ἆ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis. Ἅ, ἅ, vel ἃ, ἃ, Ha, ha, ridentis.

Ἄ, Ah! O! Oh! Ἄ, ἄ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miserantis, admirantis.

Ἀάατος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde noxius. 2) innoxius. Ex α intens. vel privat. & ἄατος.

Ἀαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fractu difficilis, robustus, non fractus, firmus. Ex α privat. & ἄγω, *frango*.

Ἀαδέω, ἀαδεῖν, turbare, molestia afficere. 2) injuria affici, lædi. 3) inopia laborare, cibo abstinere. Hesych. Suidas. Occurrit ἀάδει, aor. 2. Ex α intens. & ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀαδὴς pro ἀηδὴς ap. Hesych.

ἌΑΖΩ, f. άσω, calidum halitum efflo, exhalo.

Ἀάθικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. & ἄθικτος, *intactus*.

ἈΑΜΙΝΞ, θος, ἡ, instrumentum aucupatorium, v. g. ames.

Ἀανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Ab ἄνη, *effectio operis*. At ἄανης, ὁ, ἡ, qui efficere nil potest.

Ἀάομαι, lædo. hinc ἀᾶται, lædit.

Ἄαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tangendus, intactus, Gl. Vet. 2) inaccessus. 3) quem nemo lædere potest, vel vincere, ut χεῖρες ἄαπτοι ap. Hom. Ex α pl. & ἅπτω, vel ἰάπτω, *noceo*.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Ebræum indeclinabile.

Ἀάσκω, f. άσω, lædo, noceo. Ab ἀάω, idem.

Ἀασμὸς, ου, ὁ, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui retineri nequit. 2) nemini cedens. 3) intolerandus. 4) insuperabilis. Ex α & ἄσχετος, idem.

Ἄατος, ου, ὁ καὶ ἡ, innoxius. 2) valde noxius. 3) insatiabilis. Ex α & ἄτη, *noxa*: item ex ἄω, *satio*.

Ἀάτω, f. άσω, noceo, lædo. Ex α pl. & ἄτω, *noceo*.

Ἀβαδδὼν, perditio, vastatio. Nomen Ebræum indeclinabile.

Ἄβαζος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutus. 2) taciturnus, quietus. Ex α & βάζω, *loquor*.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profunditate carens, vadosus. A βάθος.

Ἄβαιον, parvum, exiguum. Ex α & βαιὸν, idem.

Ἀβακέω, f. ήσω, sileo, sc. ob ignorantiam. 2) ignoro, nescio. Ex α priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβακέως, *Adv.* placide, quiete. Ab ἀβακής.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mutus. 2) stultus.

Ἀβακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, taciturnus, mutus. 2) quietus, placidus.

Ἀβακίζω, f. ίσω, taceo. 2) quietus sum.

Ἀβάκιον, ου, τό, abaculus, tabula, cui vasa convivalia imponuntur. 2) mensa, s. tabula calculatoria. 3) tabula mathematica, in qua lineæ & figuræ describi solent. 4) vas, in quo feruntur opsonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀβακίσκος, ου, ὁ, tessella pavimenti, vel operis musivi.

Ἀβάκχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Bacchanalium expers.

ἈΒΑ´ΛΕ, vel ἄβαλε, *Adv.* utinam. 2) heu! phy!

ἌΒΑΞ, ακος, ὁ, abacus. 2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ describi solent. 3) tabula calculatoria. 4) tabula aleatoria. 5) tabula, s. mensa, cui vasa convivalia imponuntur. Gl. Vet. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, mutus. Ex α privat. & βάζω, *loquor*.

Ἀβαπτίστον, ου, τό, terebella, instrumentum Medicorum.

Ἀβάπτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, immersabilis, qui mergi non potest, vel non mergitur. 2) non baptizatus.

Ἄβαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tinctus. 2) cujus acies durata non est. *Nam æs duratur aqua*. Ex α privat. & βάπτω, *tingo*.

ἌΒΑΡ, αρος, τό, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non onerosus, non molestus. Ex α privat. & βάρος, *onus*.

Ἄβαρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, continentis habitator. Ex α privat. & βάρις, *navis*, adeoque proprie, cui non est navis.

Ἀβασάνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus. 2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur.

Ἀβασανίστως, *Adv.* temere, re non examinata.

Ἀβασίλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, rege carens.

Ἀβάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidia vacuus, non invidens. 2) non mendax, verus. Ex α priv. & βασκαίνω, *fascino*, *invideo*.

Ἀβασκάνιον, ου, τό, fascini amuletum. Ex iisd.

Ἀβάσκαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidia carens, ab invidia tutus. Gl. Vet. infascinabilis.

Ἀβασκάντως, *Adv.* citra invidiam. Gl. Vet. sine fascino, infascinate, præfiscine.

Ἀβασκάνως, idem.

Ἀβάστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui portari nequit.

ἌΒΑΤΟΝ, ου, τό, adytum.

Ἄβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, accessu, vel aditu difficilis. 2) sacer, non adeundus. 3) desertus, desolatus. Ex α pr. & βαίνω, *eo*. *Unde*

Ἀβατόω, ῶ, f. ώσω, desertum reddo.

Ἄβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tinctus. Ex α priv. & βάπτω, *tingo*.

ἈΒΒΑ´, pater. Nomen Syr. indeclin.

Ἀβδέλυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non exsecrabilis.

Ἀβέβαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.

Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas. Gl. Vet. instabilitas.

Ἀβεβαίως, *Adv.* inconstanter.

Ἀβέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non profanus, sacer, sacrosanctus, de loco, quem non fas est adire.

Ἄβελ, Abel. Nomen viri Ebræum indeclinabile. *Vanitas*.

Ἀβελτερία, ας, ἡ, stultitia, amentia, insipientia.

Ἀβελτεροκόκκυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, *Verbum comicum*, stultus. 2) varius. Ex ἀβέλτερος & κόκκυξ, *cuculus*.

Ἀβέλτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. Gl. Vet. stolidus.

Ἀβελτηρία, ας, ἡ, stultitia, vecordia. Gl. Vet. ruditas, insipientia.

Ἀβίβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompositus, inanis. Hesych. Suid. v. ἀβέβηλος.

Ἀβιὰ, Abia. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater meus est Dominus*.

Ἀβιάθαρ, Abiathar. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater excellens*.

Ἀβίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coactus, sine violentia. Hinc τὸ ἀβίαστον, ου, libertas. Ex α privat. & βιάζω, *cogo*.

Ἀβιάστως, *Adv.* libere, non coacte.

Ἀβίβλος, ου, carens libris.

Ἀβιληνὴ, ῆς, ἡ, Abilene. Regio Syriæ vel Palæstinæ.

Ἄβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui non suppetit victus. 2) dives. 3) longævus. 4) inermis. 5) valde robustus. 6) non violentus, non injurius. Ex α & βίος, *vita*, βιὸς, *arcus*, vel βία, *vis*.

Ἀβιούδ, Abiud. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater decoris*, seu *Decus patris*.

Ἀβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vitalis. 2) malus, injucundus, molestus, ut βίος ἀβίωτος. ἀβίωτον, & ἀβίωτα, *pl.* vita non vitalis, i. e. misera.

Ἀβιώτως, *Adv.* cum tædio vitæ.

Ἀβλάβεια, ας, ἡ, incolumitas. 2) innocentia.

Ἀβλαβέως, *Adv.* innoxie.

Ἀβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens. 2) noxæ expers, illæsus. Ex α priv. & βλάπτω, *noceo*.

Ἀβλαβῶς, *Adv.* innoxie, citra noxam, illæse.

Ἄβλαπτος, ου, noxæ expers. 2) innocens.

Ἀβλάπτως, sine noxa.

Ἀβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non succresco. E seq.

Ἀβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, male germinans, infecundus.

Ἄβλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α pr. & βλαστάνω.

Ἀβλεμέως, *Adv.* negligenter, pro ἀμελῶς.

Ἀβλεπτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, despectus, vilis.

Ἀβλεπτέω, f. ήσω, conniveo, cæcutio. 2) pecco.

Ἀβλέπτημα, ατος, τό, peccatum, erratum.

Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas. 2) inconsiderantia.

Ἀβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, nondum jactus. Ex α priv. & βάλλω, *jacio*.

Ἄβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum missus, nondum jactus. 2) non ictus, non vulneratus.

Ἀβληχρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, al. ἀβληχρὸς, ρὰ, ρὸν, debilis, infirmus. 2) fortis.

Ἀβλίμαστος, ὁ καὶ ἡ, (ἀβλίσμ. vulgo) intactus. Ex α priv. & βλιμάζω, *tango*.

Ἀβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. & βοήθεια, *auxilior*.

Ἀβοήθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxilio destitutus. 2) remedio carens, immedicabilis.

Ἀβοητὶ, sine clamore. Ex α & βοάω.

Ἄβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, (pullus equinus) qui nondum amisit dentes ætatis indices. Ex α priv. & βάλλω, *jacio*.

Ἄβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pascuis carens, non pastus. Ex α privat. & βόσκω, *pasco*.

Ἀβούλητος, ὁ καὶ ἡ, fastidiosus, repudiandus. ap. Æschyl.

Ἀβουλεὶ, *Adv.* inconsulte, temere.

Ἀβουλεύτως, *Adv.* inconsulto, absque deliberatione.

Ἀβουλέω, f. ήσω, nolo. 2) non consulto. Ex α privat. & βουλὴ, *consilium*.

Ἀβουλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nolens, invitus. 2) inconsultus.

Ἀβουλησία, ας, ἡ, cum quis non vult, invitus agit. Suid. Ex α priv. & βούλομαι, *volo*.

A'βυ

Ἀ'βούλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invitus. 2) quem nolumus, qui nobis invitis accedit. Ex iisdem.

Ἀ'βουλήτως, *Adv.* involuntarie, præter voluntatem. 2) fortuito.

Ἀ'βουλία, ας, ἡ, consilii inopia. 2) temeritas, imprudentia. 3) amentia, stultitia. 4) consilii pravitas.

Ἀ'βουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, consilii expers. 2) stultus. Gl. Vet. incogitans, inconsultus.

Ἀ'βουλότατα, *Adv.* inconsultissime, inconsideratissime, Herodot.

Ἀ'βούλως, *Adv.* temere, imperite, male, inconsulte, sine ratione.

Ἀ'βούτης, ου, ὁ, bubus carens. Ex α & βοῦς, *bos*.

Ἀ'ΒΡΑ, vel ἅβρα, ας, ἡ, ancilla honestior, quæ *delicata* latinis, pedissequa. Scriptura posterior rectior.

Ἀ'βραάμ, Abraham. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater excelsus*, vel *Pater multitudinis*.

Ἀ'βρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio*, *pluo*.

Ἀ'βρίζομαι, delicato cultu utor, delicate me orno. Ab ἁβρός.

Ἀ'βρίζω, f. ίξω, a cibo dormito. 2) dormito.

Ἀ'βριθής, έος, ὁ καὶ ἡ, sine pondere, levis. Ex α priv. & βρίθω, *sum gravis*.

Ἀ'βριξ, ος, ὁ καὶ ἡ, insomnis, vigil. 2) surdaster. Ab ἀβρίζω.

Ἀ'βροβάτης, ου, ὁ, molli incessu utens. Ex ἁβρός, & βαίνω, *eo*, *incedo*.

Ἀ'βρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mollioris vitæ est, delicatus.

Ἀ'βρογόος, ου, ὁ καὶ ἡ, molles gemitus edens. Ex ἁβρός & γόος, *luctus*, *gemitus*.

Ἀ'βροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago.

Ἀ'βροδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, molliter & delicate vivens. Gl. Ve. ἀβροδίαιτον, delicatum.

Ἀ'βροείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, delicate vestitus. Ex ἁβρός & εἷμα, *vestis*.

Ἀ'βρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, molles & delicatos fructus ferens.

Ἀ'βροκομάω, f. ήσω, molli coma sum. 2) delicior, superbio. Ex ἁβρός & κόμη, *coma*.

Ἀ'βροκόμης, *Dor.* ἁβροκόμας, ου, ὁ, cui mollis & delicata coma est.

Ἀ'βρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Suid.

Ἀ'βρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab α priv. & βρόμος, quia tenebræ strepitu carent.

Ἀ'βρόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, abstinens a vino, abstemius. Ex α priv. & Βρόμιος, *Bacchus*, *vinum*.

Ἀ'βρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, strepitum magnum edens, tumultuosus. Ex α intens. & βρόμος, *strepitus*.

Ἀ'βροπήνος, ου, ὁ καὶ ἡ, molli & subtili stamine contextus. Ex ἁβρός, & πήνη.

Ἀ'βροπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. comæ, auro, gemmis etc. ornatæ, ap. Eurip.

Ἀ'βρός, ά, όν, mollis, delicatus. 2) lautus. 3) festivus. 4) gravitatem præ se ferens.

Ἀ'βροσταγής, έος, ὁ καὶ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἁβρός & στάζω, *stillo*.

Ἀ'βροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus. 2) splendor, nitor. Ab ἁβρός.

Ἀ'βροτάζω, f. άξω, noctu vagor. 2) aberro. Ab ἀβρότη, *nox*.

Ἀ'βροτέω, nocte occurro. 2) pecco. A sq.

Ἀ'ΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, nox. Quasi ex α pr. & βροτὸς *homo*, quia noctu homines latent, & nox illis quasi caret.

Ἀ'βροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἀβροτέω.

Ἀ'βρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἁβρός.

Ἀ'βρότιμος, ὁ & ἡ, delicatus, valde pretiosus.

Ἀ'βρότινος, ίνη, ινον, confectus ex abrotono. Ab ἀβρότονον.

Ἀ'βροτονίτης, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum abrotonites. A sq.

Ἀ'ΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis.

Ἀ'βροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis. Ex α priv. & βροτὸς, *mortalis*.

Ἀ'βροχαίτας, Dor. pro seq.

Ἀ'βροχαίτης, ου, ὁ, molliter & pulcre comatus.

Ἀ'βροχία, ας, ἡ, siccitas, pluviæ defectus.

Ἀ'βροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, molli tunica indutus.

Ἀ'βροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, immadidus, non madefactus, ubi non pluit. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio*, *pluo*.

Ἀ'βρόχως, sine pluvia.

Ἀ'ΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, ων, τὰ, mora.

Ἀ'βρύνω, ἁβρύνομαι, ornor, deliciis indulgeo, nitesco, cultum mihi comparo, glorior, insolesco. Ab ἁβρός.

Ἀ'βρῶς, *Adv.* molliter, delicate.

Ἀ'βρωσία, ας, ἡ, jejunium, fames.

Ἀ'βρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non voratus, non exesus. 2) cariem non sentiens. 3) esui ineptus. Gl. Vet. ἄβρωτον, irrosum, inesum. Ex α priv. & βρώσκω, *voro*, *edo*.

Ἀ'ΒΥΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, (f. ἀβόρβορος, *ut* Etym. M. habet) multus, magnus, satietatem afferens. 2) impudens, invisus. Hesych. Suid. v. ἀβόρβηλος.

Ἀ'βυσσος, ου, ἡ, abyssus, infinitæ profunditatis vorago. 2) *in sacris*, gehenna, infernus. 3) *Trop.* affluentia rerum. *Aliis etiam adject.* fundo carens, profundissimus, immensus. Ex α priv. & βυσσὸς, *Ion.* pro βυθὸς.

Ἀ'γαβος, ου, ὁ, Agabus. Nomen viri.

Ἀ'γάζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidus. Ex ἄγαν & ζῆλος, *æmulatio*.

Ἀ'γάζομαι, admiror, suspicio. 2) veneror. 3) indignor, succenseo. 4) invideo. Ab ἄγαν.

Ἀ'γαθαρχία, ας, ἡ, boni principium, f. causa prima, *de Deo*. Ex ἀγαθὸς & ἀρχή. *Unde*

Ἀ'γαθαρχικὸς, Deus dicitur, ap. Pseudo-Dionys. A..op.

Ἀ'γαθεργέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν, *valde* & θεωρέω, *contemplor*.

Ἀ'γαθίζομαι, bona dico, bonis ominibus prosequor.

Ἀ'γαθικός, ή, όν, probus. 2) recte & cum virtute fact...

Ἀ'ΓΑΘΙ'Σ, ίδος, ἡ, glomus.

Ἀ'γαθοδαιμονισταί, οἱ, *proprie*, de calice boni Genii (*qui est* ἄκρατος) bibentes; *deinde*, parum vini & pur.. bibentes. Hesych.

Ἀ'γαθοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. Ex ἀγαθὸς & δότης, *dator*.

Ἀ'γαθοεργέω, f. ήσω, benefacio, bene ago.

Ἀ'γαθοεργία, ας, (*Ion.*-ίη) ἡ, beneficentia.

Ἀ'γαθοποιέω, f. ήσω, bene recteque ago. 2) beneficio adficio. 3) prosum.

Ἀ'γαθοποιΐα, ας, ἡ, beneficentia. 2) beneficiorum collatio. 3) benefactum.

Ἀ'γαθοποιός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, bonum, vel bona efficiens. 2) mu-

2) munificus, beneficus.

Ἀγαθοπρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, bonos decens. 2) benignus. Ex ἀγαθὸς & πρέπω, convenio.

Ἀγαθοπρεπῶς, *Adv.* ut bonum decet. 2) benigne.

ἈΓΑΘΟ'Σ, ή, όν, bonus, probus. 2) fortis, strenuus. 3) prudens. 4) præstans, excellens. 5) peritus alicujus rei. 6) utilis. 7) faustus, secundus, felix. 8) lautus, opiparus. 9) benevolus. 10) frugifer. 11) purus. 12) dives. 13) servit & ironiæ in allocutionibus. ἀγαθὸν, ῦ, τὸ, 1) bonum. 2) commodum, emolumentum. 3) *hinc formula* ἐπ' ἀγαθῷ, auspicato, *item* bono consilio. 4) ap. scriptores Eccl. de Eucharistia. 5) *in plur.* ἀγαθὰ sunt divitiæ, opes, b) res secundæ, c) virtutes.

Ἀγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas, Gl. Vet. 2) adfectus ad benefaciendum proximo.

Ἀγαθοτελεία, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. A sq.

Ἀγαθοτελής, έος, ὁ καὶ ἡ, boni efficiens. 2) plane bonus. Ex ἀγαθὸς & τέλος.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia.

Ἀγαθουργέω, ῶ, f. ήσω, benefacio.

Ἀγαθουργής, beneficus. Ex ἀγαθὸς & ἔργον, opus.

Ἀγαθουργία, ας, ἡ, *Ion.* -γίη, beneficentia. 2) bonum opus.

Ἀγαθουργικὸς, ή, όν, beneficus, benignus.

Ἀγαθουργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, beneficus, benignus.

Ἀγαθοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est natura, seu indole bona. Ex ἀγαθὸς & φυὴ, *natura, indoles*.

Ἀγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas insita ingenii.

Ἀγαθύνω, f. υνῶ, benefacio, bonum efficio. 2) beneficio adficio. 3) exhilaro; & ἀγαθύνομαι, bene adfectus sum.

Ἀγαθῶς, *Adv.* bene. 2) utiliter. 3) valide.

Ἀγαῖος, αία, αῖον, admirabilis. 2) invidiosus. Gl. Vet. invidus. 3) elegans. Ab ἀγάω, *demiror*. v. Verb. sequens.

Ἀγάω, &, quod usitatius, ἀγαίομαι, admiror. 2) obstupefacio, perterrefacio. 3) succenseo, indignor. 4) invideo. Ab ἄγαν.

ἈΓΑΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, Sol.

Ἀγακλεής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde gloriosus, percelebris. Ex ἄγαν & κλέος, *gloria*.

Ἀγακλειτὸς, ή, όν, valde celeber, præclarus, inclitus. Ex ἄγαν & κλειτός.

Ἀγακλεῶς, studio gloriæ. Ab ἀγακλεής.

Ἀγακλυτὸς, ή, όν, perceleber, inclitus. Ex ἄγαν & κλυτὸς, *celeber*.

Ἀγακτίζω, bene condo. perf. p. ἀγακτισμένη vel ἀγακτισμένη πόλις, urbs pulchra, ap. Pind. ab ἄγαν & κτίζω.

Ἀγάλακτες, ων, οἱ, collactanei, s. qui idem lac suxerunt. 2) consanguinei. 3) æquales, ætate pares. 4) simul educati. 5) fratres. 6) sacrorum gentilitiorum participes; *sed tamen proprie est*, lacte carentes, ut ἀγάλακτοι. Ex α notante ὁμῦ, & γάλα, *lac*.

Ἀγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria. 2) lactis abundantia. Ex α pr. vel intens. & γάλα.

Ἀγάλακτος, ο, ὁ καὶ ἡ, lacte carens. 2) collactaneus.

Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, qs. lactis communicatio. 2) lactis inopia. Ex α notante ὁμῦ aut ex α priv. & γάλα, *lac*.

Ἀγαλλιατὸν, ῦ, τὸ, delectabile. 2) admirabile. Hesych. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλλίαμα, τος, τὸ, exsultatio præ gaudio magno. Philox. exultatio. al. Gl. Vet. jubilum.

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exsultatio, lætitia, Gl. Vet.

Ἀγαλλιάω, ῶ, & frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exsulto, gestio, tripudio. Gl. Vet. jubilo. Ab ἀγάλλω.

ἈΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, ῦ, τὸ, lignum Indicum, odoratum & gustu austeriori.

ἈΓΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, orno, & ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, gestio, exsulto. Aor. 1. ἀγῆλαι, decorare.

Ἄγαλμα, τος, τὸ, *proprie* ornamentum, oblectamentum. 2) simulacrum, statua, imago. 3) res ornata, ut victima sertis, auro ornata. 4) simulacrum Dei. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλμάτιον, ῦ, τὸ, simulacrum parvum, imaguncula, statua parva. Dim. pr.

Ἀγαλματογλύφος, ῦ, ὁ, cælator, Philox. sculptor. Ab ἄγαλμα & γλύπτω, *sculpo*.

Ἀγαλματοποιέω, ῶ, f. ήσω, simulacra conficio. Ex ἄγαλμα & ποιέω, *facio*.

Ἀγαλματοποιητικὸς, ή, όν, conficiens simulacra. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars ipsa.

Ἀγαλματοποιία, ας, ἡ, simulacrorum confectio. A sq.

Ἀγαλματοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, simulacrorum fabricator. Gl. Vet. fictor simulacri, sigillarius. Ex ἄγαλμα & ποιέω, *facio*.

Ἀγαλματουργία, ας, ἡ, ars conficiendi simulacra.

Ἀγαλματουργικὸς, ή, όν, conficiens simulacra, vel pertinens ad confectionem eorum.

Ἀγαλματουργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, statuarius. Ex ἄγαλμα & ἔργον, *opus*.

Ἀγαλματοφορέομαι, ῦμαι, quasi simulacrum gestor animo, & circumferor. Ex ἄγαλμα & φορέω, *fero*.

Ἀγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in simulacrum verto. 2) simulacrum facio.

Ἄγαμαι, admiror. 2) probo, laudo. aor. 1. ἠγάσθην, part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ab ἀγάω.

Ἀγαμένως, *Adv.* miris modis, mirifice, cum admiratione.

Ἀγάμητος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α pr. & γαμέω, *nubo*.

Ἀγαμία, ας, ἡ, cælibatus.

Ἀγάμιον, ο, τὸ, idem. ἀγαμίου δίκη, crimen cælibatus.

Ἄγαμος, ο, ὁ καὶ ἡ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupsit. Philox. cælebs, innupta. 2) viduus, qui uxore mortua factus est cælebs.

ἌΓΑΝ, *Adv.* nimis, immodice, nimium, valde.

ἈΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, indignor, stomachor, ægre fero, conqueror, succenseo, excandesco, ringor.

Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio, stomachatio.

Ἀγανακτητὸς, ή, όν, indigne ferendus.

Ἀγανακτικὸς, ή, όν, querulus, qui facile queritur & ægre fert casus incommodos.

Ἀγανακτικῶς, irate, ægre.

Ἀγανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis.

Ἀγάννιφος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, valde nivosus, nivalis.

Ἀγανοβλέφαρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς & βλέφαρα, *palpebræ*.

Ἀγανὸς, ή, όν, mitis, placidus, blandus. 2) desiderabilis.

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo, lenitas, jucunditas. A sequ.

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mitis, blandus, mansue-

tus,

τus, placidus. Ex ἀγαθὸς & ὦψ, *ment*.

Α'γανόπις, ε, ὁ, qui blando est ore. Ex ἀγανὸς & ὦψ, *oculus*, *vultus*.

Α'γανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adspectum habens, blando adspectu intuens. Ab ἀγανώπις.

Α'γαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor. a) eu-ro, condo, *de funere*.

Α'ΓΑΠΑ'Ω, f. ήσω, amo, diligo. a) amice & hilare excipio. 3) osculor. 4) praefero. 5) contentus sum, adquiesco, probo. ἀγάπησον, dilige, Philox. aor. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, Philox. aor. 1. part. pass. ἠγαπημένος, dilectus, Philox. dilectissimus, perf. part. pass.

Α'γάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas. a) osculum. ἀγάπαι, convivia quaedam Christianorum.

Α'γάπημα, τος, τὸ, dilectio. a) res, f. persona, quae amatur.

Α'γαπήνωρ, ορος, ὁ, fortis, strenuus. Ex ἀγαπάω & ἠνορέη, *fortitudo*.

Α'γάπησις, εως, ἡ, dilectio.

Α'γαπησμὸς, ε, ὁ, dilectio.

Α'γαπητέον, sc. ἐστὶ, adquiescendum est, contentum esse oportet.

Α'γαπητέος, ἐα, έον, amandus.

Α'γαπητικὸς, ἡ, ὀν, vim diligendi habens.

Α'γαπητικῶς, *Adv.* amanter, benevole.

Α'γαπητὸς, ἡ, ὀν, dilectus, carus, amabilis. 2) unicus, f. unigenitus. 3) vir cum Diaconissa habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis caelibatum professis. 2) ἀγαπητόν ἐστι, boni consulendum est, non respuendum est.

Α'γαπητῶς, *Adv.* grate, amabiliter. a) cupide, libenter. 3) satis. 4) vix, aegre.

Α'γαπώμενη, ης, ἡ, amasia, amica.

Α'γαπώμενος, ε, ὁ, amasius, amicus.

Α'γαρ, ἡ, Agar. Nomen servae Ebr. indeclinabile. *Peregrina*, sive *Timidia*.

Α'ΓΑΡΙΚΟ'Ν, ε, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Α'γάῤῥητος, valde ingratus & invisus. Ex ἄγαν & ἄῤῥητος, *n. s.*

Α'γάῤῥοος, *contr.* ἀγάῤῥες, ε, ὁ καὶ ἡ, celeriter fluens, aestuosus. Ex ἄγαν & ῥὸς, *fluxus*.

Α'γακλεὺς, ε, ὁ, inclitus, celeber. Ab ἄγαμαι, *miror*.

Α'γασμα, τος, τὸ, veneratio. a) res veneratione digna. Ab eod.

Α'γάστονος, ε, ὁ καὶ ἡ, multum gemens, valde suspirans. a) luctuosus. Ex ἄγαν & στόνος, *suspirium*.

Α'γαστὸς, ἡ, ὀν, admirandus. a) stuporem adferens. Ab ἄγαμαι, *admiror*.

Α'γάστωρ, ορος, ὁ, frater uterinus. 2) gemellus. 3) consanguineus. Ex α notante ὁμὸ, & γαστὴρ, *venter*.

Α'γαστῶς, admirabiliter, ab ἀγαστὸς.

Α'ΓΑΣΥΛΛΙ'Σ, ιδος, ἡ, frutex, unde liquor Ammoniacus elicitur.

Α'γάομαι, admiror. Ab ἄγαν.

Α'γαυὸς, ἡ, ὀν, admirabilis, praeclarus, nobilis. a) superbus, arrogans. Ab eod.

Α'γαυρίαμα, ατος, τὸ, elevatio animi. A sq.

Α'γαυριάω, ῶ, valde insolesco. A seq.

Α'γαυρὸς, ρὰ, ρὸν, superbus, insolens, ferox. 2) elegans. 3) inops. 4) delicatus. Ex α intens. & γαῦρος, *superbus*.

Α'γάφθεγκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, valde sonans. Ex ἄγαν & φθέγγομαι, *sono*.

Α'ΓΑ'Ω, ῶ, ἄγαμαι, ἄγαιε *usitatius*, demiror, stupeo. 2) invideo. 3) odi.

Α'γγαρεῖα, ων, τὰ, mansiones, f. stationes, in quas οἱ ἄγγαροι, peracto diei penso, divertebant. Ab ἄγγαρος.

Α'γγαρεία, ας, ἡ, ministerium ἀγγαρικὸν. a) servitus coacta & invita, ministerium, officium expressum. Philox. praestatio. Ab ἀγγαρεύω.

Α'γγαρεῖον, ε, ὁ, cursus angarorum.

Α'γγαρευτὴς, ε, ὁ, qui tabellarium mittit. 2) qui cogit servitium praestare, imponit operas.

Α'γγαρεύω, f. σω, angario, jubeo currere, vel aliquid ferre. 2) adigo, impello.

Α'γγαρήιον, τὸ, *Ionice*, idem quod ἀγγαρεῖον.

Α'ΓΓΑΡΟΣ, ε, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Persarum, qui in statione sua positus, & opperiens, litteras ab altero angaro acceptas alteri tradebat, quo celerius perferrentur. a) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert, servus, minister, operarius.

Α'γγαροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρος.

Α'γγείδιον, ε, τὸ, vasculum. Dim. ab ἀγγεῖον.

Α'γγειολογέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, *vena*, & λέγω, *lego*.

Α'γγειολογία, ας, ἡ, ipse actus venas legendi. A praec. vel pars doctrinae anatomicae ea, quae venarum cursus persequitur & demonstrat.

Α'γγεῖον, ε, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum. a) vena, ap. Medicos. Ab ἄγγος.

Α'γγειόσπερμος & ἀγγειοσπέρματος, ε, ὁ καὶ ἡ, vasculo, sive vasculis semen inclusum habens. Ex ἀγγεῖον & σπέρμα, *semen*.

Α'γγειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vasis formam, vel capacitatem habens.

Α'γγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio. a) mandatum a nuncio perlatum. 3) tumor, relatio.

Α'γγελίας, ε, ὁ, nuncius.

Α'γγελιαφορέω, tabellarius sum, nuncio.

Α'γγελιαφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, nuncius, tabellarius. Gl. Vet. famiger.

Α'γγελίζομαι, nuncio.

Α'γγελικὴ, ῆς, ἡ, saltatio quaedam, quae exercebatur inter pocula. a) herba angelica.

Α'γγελικὸς, ἡ, ὀν, angelicus, ad Angelum pertinens, ab angelis ortus, datus. Ab ἄγγελος.

Α'ΓΓΕΛΛΩ, f. ελῶ, nuncio, certiorem facio. aor. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην.

Α'γγελμα, τος, τὸ, nuncium, res, quae nunciatur.

Α'γγελος, ε, ὁ καὶ ἡ, nuncius, nuncia. 2) Angelus, f. nuncius Dei. 3) nuncium.

Α'γγοθήκη, ης, ἡ, apotheca vasorum. 2) capsa & theca poculi. Ex ἄγγος & θήκη, *repositorium*.

Α'γγονῖναι, ῶν, αἱ, favi, seu crates favorum & quasi contextus. Hesych. Suid. Ex ἄγγος & πῆνη, *tela*, quia in modum telae structae sunt.

Α'γγονῖνα, ων, τὰ, idem. Hesych. Suid. Ab eodem.

Α'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c. 2) uterus ap. Hippocr.

Α'ΓΓΟΥ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, cucumis.

Α'γγυρον, ε, τὸ, idem.

Α'ΓΓΟΥΡΟΣ, ε, ὁ, placentae genus.

Α'γγρίζω, f. ίσω, irrito, dolore adficio. A sq.

Α'ΓΓΡΙΣ, ιος, ἡ, dolor.

Α'γγρισμὸς, ε, ὁ, irritatio. Gl. Vet. Ab ἀγγρίζω.

Α'γγριστὴς, ε, ὁ, irritator. Gl. Vet. Ab eod.

Α'ΓΓΥ'ΛΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenae intortum.

Α'γε,

Ἄγε, *Adv. hortantis*, age, agedum, ageſis, eja.

Ἀγέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus. 2) valde honoratus. Rob. Ex α priv. vel intenſ. & γέρας, *honor*.

ἈΓΕΊΡΩ, f. ερῶ, p. ἤγερκα, *Att.* ἀγήγερκα, paſſ. ἀγήγερμαι, congrego, colligo. 2) mendicando corrogo, circulatorum more peto. 3) vagor, volito, victoriæ, aut alius rei cauſa.

Ἀγείσωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuggrunda non munitus. Ex α pr. & γεῖσον, *ſuggrunda*.

ἈΓΕΊΤΗΣ, ου, ὁ, injurius. Heſych. Etym.

Ἀγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vicinum non habens.

Ἀγελάζω, f. άσω, congrego, ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim vivere.

Ἀγελαιοκομικός, ή, όν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη & κομέω, *curo*.

Ἀγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, e grege. Gl. Vet. gregarius, gregalis. 2) congregabilis, ſocialis. 3) e trivio, vilis. 4) imperitus, rudis.

Ἀγελαιοτροφία, ἡ, pecuaria.

Ἀγελαιοτροφικός, ή, όν, pecuarius.

Ἀγελαιών, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus, in quo paſcuntur armenta.

Ἀγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, præſum armento, vel gregi. Ex ἀγέλη & ἀρχὴ, *principatus*.

Ἀγελάρχης, ου, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, Philox. 2) taurus, armenti dux. Ex iiſd.

Ἀγέλαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀγελαστέω, ῶ, f. ήσω, riſu abſtineo, non rideo. Ex α pr. & γελάω, *rideo*.

ἈΓΕΛΑΣΤΗ'Σ, οῦ, ὁ, anguilla. Heſych.

Ἀγελαστί, *Adv.* ſine riſu, citra riſum, jocum, ſerio. Ab ἀγέλαστος.

Ἀγελαστία, ας, ἡ, riſus abſtinentia. 2) vultus tetricus. A ſq.

Ἀγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, riſu non dignus. 2) riſus expers, non ridens. 3) tetricus, ſeverus.

Ἀγελεία, ας, ἡ, Epitheton Palladis, qs. dux populi, vel prædatrix, quæ prædam ducit, Gl. Vet. Ex ἄγω & λαός, vel ex ἄγω & λεία, *præda*, qs. prædatrix.

ἈΓΈΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, *proprie* boum, *deinde etiam* equorum, luporum, avium, & ipſorum hominum &c.

Ἀγεληδόν, *Adv.* gregatim. 2) turmarim, catervatim.

Ἀγέληθεν, *Adv.* ex armento, e grege.

Ἀγελητίς, ίδος, ἡ, congregatilis.

Ἀγελάτης, ου, ὁ, qui ex armento, vel grege eſt.

Ἀγελοκομικός, ή, όν, ad curam pecorum pertinens, valens &c. Ex ἀγέλη & κομέω, *curo*.

Ἀγέλως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, non ridens, ſeverus.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine genealogia, ſine ſerie generis, vel cujus proſapia enarrari non poteſt. Ex α pr. & γενεαλογέω, *genus enarro*.

Ἀγένεια, ας, ἡ, ignobilitas. 2) vilitas. 3) animus ignobilis, non generoſus. Ab ἀγενής.

Ἀγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, imberbis. Ex α priv. & γένειον, *barba*.

Ἀγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, humili loco natus. 2) degener, ignavus, minime generoſus. 3) abjectus, vilis, humilis, improbus. 4) qui eſt ſine prole. Ex α privat. & γένος, *genus*.

Ἀγένητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non generatus, non creatus. 2) non generans. 3) ignobilis. Ex α pr. & γενητός, *generatus*.

Ἀγενναῖος, ὁ, generoſus. Ex α intenſ. & γενναῖος, *idem*.

Ἀγέννεια, ας, ἡ, ignobilitas generis. 2) ignavia, ἀνανδρία. Ab ἀγεννής.

Ἀγεννής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενής. Ex α pr. & γεννάω, *gigno*, *genero*.

Ἀγεννησία, ας, ἡ, ſterilitas, orbitas. 2) ap. Scriptores Eccleſ. eſt character Dei Patris. Ex α pr. & γέννησις, *generatio*.

Ἀγέννητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non genitus, non natus, non creatus. Ex α pr. & γεννάω, *genero*.

Ἀγεννία, ἡ, timiditas, ignavia.

Ἀγεννῶς, *Adv.* ignobiliter. 2) timide, ignaviter, parum viriliter.

Ἀγέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, præmio carens. Ex α pr. & γέρας, *munus*.

Ἀγερέθω, colligo, congrego. Vocabulum poeticum. Ab ἀγείρω.

Ἀγερμός, οῦ, ὁ, congregatio. Ab eod.

Ἄγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.

Ἀγερωχία, ας, ἡ, ſuperbia, ferocia. Gl. Vet. arrogantia. 2) ſtrenuitas. A ſq.

ἈΓΈΡΩΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuperbus, ferox. Gl. Vet. protervus, inſolens. 2) valde honoratus.

Ἀγερώχως, *Adv.* ſuperbe, ferociter. A pr.

Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ductor populi, quoniam mortales omnes ad ſe ducit. Ab ἄγω & λαός, *populus*.

Ἀγεσίλας, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγέστρατος, ου, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω & στρατός, *exercitus*.

Ἀγέτης, ου, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω, *duco*.

Ἀγέτειρα, ας, ἡ, dux. 2) obſtetrix. Heſych. Ab ἀγέτης.

Ἀγευστία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab ἄγευστος.

Ἄγευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui guſtari non poteſt, vel guſtatus non fuit. Gl. Vet. inſipidus. 2) qui non guſtavit. Gl. Vet. impaſtus, jejunus. Ex α priv. & γεύομαι, *guſto*.

Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, Geometriæ ignarus. Ex α pr. & γεωμετρία.

Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α pr. & γεωργέω, *agrum colo*.

Ἀγεώργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus, deſertus. Ab iiſd.

Ἄγη, ης, ἡ, admiratio cum ſtupore. 2) honor, veneratio. 3) gaudium. 4) diffidentia. 5) æmulatio. Ab ἄγαμαι.

Ἀγή, ῆς, ἡ, fractura, contuſio. 2) fractio fluctus. 3) litus, ubi fluctus frangitur. 4) pernicies. Ab ἄγω, *frango*, *rumpo*.

ἈΓΗΛΑ'ΖΩ, ſervo, Heſych. Etymol.

Ἀγηλατέω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum. Ab ἄγος, *piaculum*, & ἐλάω, *ago*, *pello*. 2) impello, ago.

Ἀγηλατίζω, f. ίσω, perſequor, fugo, abigo. Etymol.

Ἀγήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, valida manu impulſus. Plur. ἀγήλατοι, fulmina. Ex ἄγαν & ἐλαύνω, *impello*.

Ἄγημα, τος, τὸ, agmen. 2) ſtupor, Gl. Vet. *ubi etiam*, vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.

Ἀγηνορέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſco. Ab ἀγήνωρ.

Ἀγηνορία, ας, ἡ, ſtrenuitas. 2) audacia. 3) arrogantia. Ab eod.

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis, ſtrenuus, fortiſſimus. 2) audax, præfidens. 3) ſuperbus, arrogans. Ex ἄγαν & ἀνήρ, *vir*.

Ἀγήραος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſenectutis expers. Gl. Vet. inſeneſcibilis. 2) incorruptus. Ex α pr. & γῆρας, *ſenectus*.

Ἀγη-

Ἀγήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.
Ἀγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.
ΑΓΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, ſceleſtus.
Ἀγήσανδρος, ου, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ducens homines, ſ. viros. Ab ἄγω & ἀνὴρ, vir.
Ἀγησίλαος, ου, ὁ, idem quod Ἀγεσίλαος.
Ἀγησίχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω & χορὸς, chorus.
Ἀγητὸς, ὴ, ὸν, admirabilis. Ab ἀγάω, admiror.
Ἀγήτωρ, ductor. Ab ἄγω. ſ. ἀγητωρ, Dor. pro ἡγήτωρ.
Ἀγιάζω, f. άσω, ſanctifico, conſecro. 2) veneror. 3) Deo ſacrifico & ſancte adoleo. Ab ἅγιος.
Ἁγίασμα, ατος, τὸ, ſanctificatio, purificatio. 2) ſanctimonia. 3) Templum Dei. Ab ἁγιάζω.
Ἁγιασμὸς, ου, ὁ, idem & ab eodem.
Ἁγιαστήριον, ου, τὸ, ſanctuarium. Ab eodem.
Ἁγιαστεία, ας, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia. Ab eod.
Ἁγίζω, f. ίσω, ſanctifico, conſecro. 2) adoleo, ſancte uro. Ab ἄγος, veneratio, vel etiam pro ἁγιάζω.
Ἀγινέω, ῶ, f. ήσω, ago, duco. 2) congrego, colligo. Ab ἄγω.
Ἀγίνω, idem & ab eodem.
Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, ſcripta ſancta: pars ultima ſacrorum librorum, Ebr. כתובים.
Ἁγιόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, a divinis viris ſcriptus.
Ἅγιον, ου, τὸ, ſanctuarium: pars templi Hieroſolymitani ſolis ſacerdotibus adeunda.
Ἁγιοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanctis conveniens, ſanctus. Ex ἅγιος & πρέπει, decet.
Ἁγιοπρεπῶς, Adv. convenienter ſanctis, religioſe, ſancte.
Ἅγιος, ία, ιον, ſanctus, ſacer. 2) purus. 3) venerandus.
Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia. Ab ἅγιος.
Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem & ab eodem.
Ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctifico, ſanctum reddo.
Ἁγιστεία, ας, ἡ, ſanctimonia, puritas. 2) cultus Deorum, ſacrorum peractio, ſacrum, res divina, cærimoniæ. Ab ἁγιστεύω.
Ἁγιστεύω, f. εύσω, ſanctifico. 2) veneror. 3) pietatem colo. 4) caſtimoniam ſervo. Ab ἅγιος.
Ἁγιστέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.
Ἁγιστία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστεία.
Ἁγίως, Adv. ſancte.
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, aliis ἁγιοσύνη, quod vide.
Ἀγκαλίζω, f. ίσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas ſumo. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκάθεν, pro ἀνέκαθεν quod vid.
ΑΓΚΑΙ', ῶν, αἱ, ulnæ.
Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Gl. Vet. gremium. Ab ἀγκαί.
Ἀγκαλέω, pro ἀνακαλέω, quod vid.
Ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos, ſ. faſciculos veho. A ſq.
Ἀγκαλιδαγωγὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui manipulos, ſ. faſciculos navigio, aut jumento vehit. 2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς & ἄγω, ago.
Ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, f. ήσω, manipulos porto, faſciculos geſto. a ſequ.
Ἀγκαλιδοφόρος, & ἀγκαλιδηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui manipulos, ſ. faſciculos portat. 2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς & φέρω.
Ἀγκαλίζω, uſitatius ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis geſto. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκαλιστὶ, Adv. ulnis geſtando vel complectendo. Ab eodem.
Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna. 2) manipulus, faſciculus, ſc. quia ulnis geſtatur. Ab ἀγκαλίζω.
Ἀγκάλισμα, τος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis geſtamus, quantum complecti ulnis poſſumus.
Ἀγκαλος, ου, ὁ, faſciculus. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκὰς, Adv. in ulnis. Ab ἀγκαί.
Ἀγκεῖον, ου, τὸ, vallis parva, vallicula. Dim. ab ἄγκος.
Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piſcatio, quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρευτὴς, ου, ὁ, piſcator hamo utens. Ab ἀγκιστρεύω.
Ἀγκιστρευτικὸς, ὴ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars piſcatoria. A ſq.
Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, ineſco, allicio. Gl. Vet. uncino, hamo, adhamo. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, hamatilis. Gl. V. corrig. ἀγκιστρώδης. Ab eod.
Ἀγκιστροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον & εἶδος, forma.
ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, hamus. 2) uncus quilibet.
Ἄγκιστρος, ου, ὁ, idem.
Ἀγκιστροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hamum deglutit. 2) avarus. Ex ἄγκιστρον & φάγος, vorax.
Ἀγκιστρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἠγκιστρωμένος, hamo captus, perf. paſſ. part. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρώδης, v. ἀγκιστρελώδης.
Ἀγκιστρωτὸς, ὴ, ὸν, hamatus, hami formam habens. 2) hamis conſertus. Ab ἀγκιστρόω.
ΑΓΚΛΑΕΥΩ, ſervo. Varin.
Ἄγκλιμα, ατος, τὸ, locus in navc, ad quem reclinatur gubernator. Ab ἀνακλίνω, reclino.
ΑΓΚΛΟΣ, ὴ, ὸν, obliquus, tortuoſus. Heſych.
ΑΓΚΟΙΝΗ, ης, ἡ, ulna, uſitatius in plur.
Ἀγκονέω, ῶ, f. ήσω, ſtudioſe in opere verſor, opus accelero. Ex ἀνὰ & κονέω, moveo.
Ἀγκονὶς, ίδος, ἡ, miniſtra, ſerva. Vet. Lex. A ſq.
Ἄγκονος, ου, ὁ, miniſter, famulus. Heſych. Ab ἀγκονέω.
ΑΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, convallis.
Ἀγκρεμάννυμι, ſuſpendo. ἀγκρεμάσας, aor. 1. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, qualia plura vide Part. II.
Ἀγκτηριάζω, f. άσω, ſuffoco, ſtrangulo. Heſych. Ab ἄγχω, ango.
Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo conſtringimus aliquid, ut laqueus. 2) locus in collo, in quo fit ſuffocatio. Ab eod.
Ἀγκτηριάζω, f. άσω, ancterc conſtringo. A præc.
Ἀγκτηριασμὸς, ου, ὁ, conſtrictio per ancterem.
Ἀγκυλεύομαι, ύομαι, f. εύσομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη.
ΑΓΚΥΛΗ, ης, ἡ, jaculi genus. 2) amentum. 3) curvatura cubiti. 4) flexus poplitis. Philox. poples. 5) genus poculi. 6) adſtrictio, vel contractio articuli. 7) vitium linguæ.
Ἀγκυλιδωτὸν, οῦ, τὸ, anſulatum, vel anſulam habens. A præc.
Ἀγκυλίζομαι, f. ίσομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη.
Ἀγκύλιον, ου, τὸ, hamus, ſ. annulus catenæ. 2) genus ſcuti, ancile. 3) vitium linguæ. Ab eod.
Ἀγκυλιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.
Ἀγκυλοβλέφαρον, ου, τὸ, palpebrarum commiſſura. Ex ἀγκύλη & βλέφαρον, palpebra.
Ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, linguæ impedimentum. Ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, lingua.
Ἀγκυλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, præpeditam habens linguam. Ex iiſd.

Ἀγκυ-

Ἀγκυλοειδὴς, ἐς, cavus, depressus & simul tortuosus, *de locis, vallibus*.

Ἀγκυλόεις, εσσα, εν, pro ἀγκύλος poetice.

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, & ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ, ἡ, dolosis consiliis utens, versipellis, versutus. Gl. Vet. habens curva consilia. Ex ἀγκύλος & μῆτις, *consilium*.

Ἀγκυλόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, incurvo. 2) laboro ἀγκυλίῳ, morbo, s. vitio linguæ.

Ἀγκυλόπους, οδος, ὁ, curulis sella. Philox. Ex ἀγκύλος, & πούς, *pes*.

ἈΓΚΥΛΟΣ, η, ον, curvus, aduncus, tortuosus.

Ἀγκυλοτόμον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo ἀγκύλη, s. vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, & τέμνω, *seco*.

Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagittarius. Ex ἀγκύλος & τόξον, *arcus*.

Ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, incurvum habens rostrum. Ex ἀγκύλος, & χεῖλος, *labrum*.

Ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Gl. Vet. Ex iisd.

Ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, habens aduncas chelas, aduncos ungues. Ex ἀγκύλος & χηλὴ, *chela*.

Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuosum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, recurvus, perf. part. pass.

Ἀγκύλλω, curvo, retro flecto. Ὀπισθότονος δὲ κατόπιν ἀγκύλλει τὸν ἄνθρωπον, Aret. 1, 6.

Ἀγκύλως, *Adv.* adunce, tortuose.

Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio. 2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.

Ἀγκυλωτὸς, ὴ, ὸν, incurvus. Ab eod.

ἈΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, ancora. 2) præsidium, columen. 3) uncus. 4) membrum genitale.

Ἀγκυρίζω, f. ίσω, supplanto. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκύριον, ου, τὸ, ancora parva. Dim. ab eod.

Ἀγκύρισμα, ατος, τὸ, supplantatio, genus artificii in lucta. 2) instrumentum, quo ficus decerpuntur. Ab ἀγκυρίζω.

Ἀγκυροβολέω, ancoram jacio. 2) infero ita, ut tenaciter hæreat. Unde

Ἀγκυροβόλιον, ου, τὸ, ancora, s. instrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγκυρα & βολέω, *jacio*.

Ἀγκυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ancoræ formam habens. Ex ἄγκυρα & εἶδος, *forma*.

Ἀγκυρομήλη, ης, ἡ, hamus, s. uncus. Ex ἄγκυρα & μήλη, quod vide.

Ἀγκυροχία, ας, ἡ, ancoræ retentio. Ex ἄγκυρα & ἔχω, *habeo, retineo*.

Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, ancora firmo. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκυρωτὸς, ὴ, ὸν, ancoris firmatus, fundatus. Ab ἀγκυρόω.

ἈΓΚΩΝ, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii. 2) quælibet curvatura. 3) cornu citharæ.

Ἀγκωνίζομαι, sinuo me, sinuor. Ab ἀγκών.

Ἀγκωνίσκος, ου, ὁ, parvus cubitus. 2) catenatio, commissura. 3) instrumentum torturæ & carnificinæ. Dim. ab eod.

Ἀγκωνοδεσμος, ου, ὁ, cubital. Gl. Vet. Ex ἀγκών & δεσμὸς, *vinculum*.

Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nitidam, pulcram comam habens. Ex ἀγλαὸς & ἔθειρα, *coma*.

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, splendor, nitor. 2) pulcritudo. 3) ornatus, decus. 4) voluptas, lætitia. 5) una ex tribus Gratiis. Ab ἀγλαός.

Ἀγλαΐζω, f. ίσω, illustro, splendidum reddo. 2) decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illustror. 3) splendico, splendesco, niteo. 4) gaudeo. Ab eod.

Ἀγλάϊσμα, ατος, τὸ, ornamentum. A pr.

Ἀγλαϊσμός, οῦ, ὁ, ornatus, splendor. Ab eod.

Ἀγλαϊστὸς, ὴ, ὸν, optabilis, pretiosus. Ab eod.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulcra membra habens. 2) pulcra membra faciens. Ex ἀγλαὸς & γυῖον, *membrum*.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pulcras fert arbores. Ex ἀγλαὸς & δένδρον, *arbor*.

Ἀγλαοθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tener. Ex ἀγλαὸς & τὸ θῆλυ, a θάλλω, *vireo*.

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendida sede residens. Ex ἀγλαὸς & θρόνος.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulcram sedem, vel splendidum solium habens. Ex ἀγλαὸς & θῶκος, *sedile*.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulcros ferens fructus.

Ἀγλαόκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendidum lectum habens. 2) valde honoratus.

Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulcros habens pueros.

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, epitheton *vocis*, s. *cantus* apud Pindarum; oblectans convivium vel ornans. Ex ἀγλαὸς & κῶμος.

Ἀγλαομήτης, ου, ὁ, consilio clarus, prudentia insignis. Ex ἀγλαὸς & μῆτις, *consilium*.

Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum & illustre consilium, magnus Senatus. *Vox suspecta* Hes. Ex iisdem.

Ἀγλαόμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem quod ἀγλαομήτης.

Ἀγλαόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, insignis forma, formosus.

Ἀγλαόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, pulcros pueros, aut liberos habens. Ex ἀγλαὸς & παῖς, *puer*.

Ἀγλαόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclare fidelis. Ex ἀγλαὸς & πιστὸς, *fidelis*.

ἈΓΛΑΟΣ, ὴ, ὸν, splendidus, clarus, fulgens, limpidus, illustris, insignis.

Ἀγλαότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde honoratus.

Ἀγλαοτριαίνης, Dor. ἀγλαοτριαίνας, ὁ, tridente inclytus, Pind. de Neptuno.

Ἀγλαόφημος, ὁ & ἡ, clarus, celeberrimus.

Ἀγλαόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclaram vocem habens.

ἈΓΛΑΣΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, pulcher, venustus, formosus. Hesych.

Ἀγλαύρος, ου, ὁ καὶ ἡ, de loco, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαὸς & αὔρα, *aura*.

Ἀγλάφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelegans, invenustus. Ex α pr. & γλαφυρὸς, *elegans*.

Ἀγλαφύρως, *Adv.* ineleganter, invenuste. A pr.

Ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulcros habens oculos. Ex ἀγλαὸς & ὤψ, *oculus*.

Ἀγλαῶς, splendide, liberaliter. Ab eod.

Ἀγλαώψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, adspectu splendidus, pulcros oculos habens. Ex eod. & ὤψ.

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minime dulcis, insuavis, insipidus. Ex α pr. & γλεῦκος, *mustum*.

Ἄγλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἄγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pupillas non habens, cæcus. Ex α pr. & γλήνη, *pupilla oculi*.

Ἄγλιθα, ων, τὰ, spicatum divisiones in allio. Ab ἀγλίδιον.

ἈΓΛΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, allium.

ἈΓΛΙΗ, ης, ἡ, subalba cicatrix in oculis. Hippocr.

Ἄγλιθες, ων, αἱ, alliorum capita, s. nuclei. Ab ἀγλίδιον.

Ἀγλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non lentus, non viscosus. Ex α pr. & γλίσχρος, *lentus, viscosus*.

Ἀγλυκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, expers dulcedinis. Ex α pr. & γλυκὺς, *dulcis*.

Ἀγλύσμαι, lædor, offendor. Heſych.

Ἄγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non cælatus, non ſcalptus. Ex α pr. & γλύφω, *ſcalpo*, *cælo*.

Ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod δυσφημέω. Heſych. *obſcœna*, inauſpicata loquor.

Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inſcitia loquendi, taciturnitas.

Ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, linguam non habens, elinguis. 2) qui loqui non poteſt, qui obmutuit. 3) dicendi imperitus. 4) barbarus. Ex α pr. & γλῶσσα, *lingua*.

Ἄγμα, τος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω, *frango*.

ἈΓΜΕΙΌΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, ſ. tumores in inguinibus. Heſych.

ἈΓΜΗ', ῆς, ἡ, ſocus. Heſych.

ἈΓΜΗΡΌΣ, ρὰ, ρὸν, quietus. Heſych.

Ἀγμάζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἀγμὸς.

Ἀγμὸς, ῦ, ὁ, fractio. 2) locus præceps ac præruptus. 3) litus. Ab ἄγω, *frango*.

Ἀγναῖος, αία, αῖον, purus, caſtus. Heſych. Ab ἁγνός.

Ἀγναμπτοπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, invicti roboris, bello inſuperabilis, ex Heſych.

Ἄγναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis. Ex α pr. & γναμπτὸς, *flexus*.

Ἄγναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a fullone nondum purgatus, impexus. Ex α pr. & γνάπτω, *purgo fullonum more*.

Ἄγναφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Philox. rudis. Ex iiſd.

Ἁγνεία, ας, ἡ, caſtitas, pudicitia, caſtimonia, puritas. 2) expiatio, luſtratio. Ab ἁγνεύω.

Ἅγνευμα, τος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἁγνευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit expiatio. 2) monaſterium. 3) ſacrarium, Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνευτικὸς, ἡ, ὸν, caſtitatem ſervans, non proclivis in Venerem. ἁγνευτικὸν, piaculare, Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix, Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνεύω, f. εύσω, caſtus ſum, abſtineo a Venere. 2) purus ſum ab aliqua re. 3) purum reddo, expio. Ab ἁγνός.

Ἁγνὴς, ῆος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἁγνός.

Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, luſtro, expio. 2) adoleo. 3) corrumpo. Ab ἁγνός.

Ἅγνισμα, τος, τὸ, purificatio, luſtratio, expiatio. Philox. ἁγνίσματα, piacula. 2) combuſtio in ſacris. Ab ἁγνίζω.

Ἁγνιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi fit expiatio, ſ. luſtratio. Ab eod.

Ἁγνιστὴς, ῦ, ὁ, purificus, Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνιστικὸς, ἡ, ὸν, expiandi vim habens. Ab eod.

Ἁγνίτης, ου, ὁ, expiatus a ſcelere. 2) qui alium expiat. Ab eodem.

Ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α pr. & νοέω, *intelligo*. 2) pecco, erro.

Ἀγνόημα, τος, τὸ, ignoratio. 2) peccatum per ignorantiam commiſſum, erratum. A pr.

Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eod.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inſcitia, imperitia, imprudentia, error, peccatum. Ab eod.

Ἀγνοιέω, pro ἀγνοέω, metri cauſa.

Ἁγνοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, purificans, purum reddens.

Ἁγνόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus. Ex ἁγνὸς & πολέω, *verſor*.

Ἁγνόῤῥυτος, pure fluens, pro ἁγνοῤῥόος.

ἉΓΝΌΣ, ἡ, ὸν, caſtus, pudicus, purus, nullo ſcelere pollutus,

ἍΓΝΟΣ, ου, ἡ, vitex, ſalix amerina. 2) piſci quidam.

Ἁγνοτελὴς, ὲς, purus, caſtus. Ab ἁγνὸς & τέλος, *res ſuas ſancte peragens*.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, caſtitas, puritas, ſanctitas.

ἈΓΝΥ͂ΘΕΣ, ων, lapides, quos ſtamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, ſ. ἀγνύω, f. ἄξω, aor. 1. ἔαξα, aor. 2. paſſ. ἐάγην, frango. Ab ἄγω.

Ἀγνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.

Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter & imperite ago. 2) inique & improbe ago. 3) ingrate me gero. Gl. Vet. ἀγνωμονῶ, tergiverſor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur, Gl. Vet. Ab ἀγνώμων.

Ἀγνωμονεύω, idem ap. Plut. (ſi vera lectio).

Ἀγνωμόνως, *Adv.* ſtulte. 2) ingrate. Ab eodem.

Ἀγνώμονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, imperitus. 2) malignus. 3) ingratus. Ex α pr. & γνώμη, *ſententia*.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens conſilii expers. 2) ſtoliditas. 3) improbitas. 4) inficiatio debiti. Philox. perfidia, fraus, fraudatio. A ſq.

Ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente & conſilio carens, ſtolidus. 2) improbus, malignus. 3) inclemens, qui veniam non dat. 4) non agnoſcens debitum, ingratus. 5) carens dentibus, qui gnomones dicuntur, annoſus. 6) ſententiam contrariam habens. Ex α pr. & γνώμη, *ſententia*.

Ἀγνωρίζω, f. ίσω, ignoro. Ex α pr. & γνωρίζω, *cognoſco*.

Ἀγνώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus. A pr.

Ἀγνὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, ignotus, incognitus. 2) inglorius. 3) ignarus, inſcius. Ex α pr. & γινώσκω.

Ἁγνῶς, *Adv.* pure, caſte, ſancte.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio. 2) ignobilitas. Ex α pr. & γνῶσις, *cognitio*.

Ἀγνωσσέω, ignoro. ſupponitur propter ἀγνώσσεσκε, quod eſt imperfectum Jon. A ſq.

Ἀγνώσσω, ignoro, neſcio. Ex α pr. & γινώσκω.

Ἄγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incognitus, ignotus. 2) ignobilis, inglorius. 3) obſcurus v. c. in ſermone. Ex α pr. & γνωστὸς, *cognitus*.

Ἄγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & γνωτὸς, *notus*.

Ἀγόγγυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non murmurans, non muſſans. Suic.

Ἀγοήτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui faſcinari non poteſt.

Ἀγοητεύτως, *Adv.* citra præſtigias & fucum.

Ἀγόμφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullis compactus clavis. 2) incompactus.

Ἀγόνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α pr. & γόνυ, *genu*.

Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, ſterilis fio. 2) ſterilis ſum, infecundus ſum. Ex α pr. & γόνος, *ſoboles*.

Ἀγονία, ας, ἡ, ſterilitas, infertilitas, Gl. Vet.

Ἀγονόμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* mulus, ſeu mula. Heſych. Ex ἄγονος & μόχθος, quoniam ſterile animal.

Ἄγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non natus. 2) ſterilis, infecundus, liberos non habens. Ex α pr. & γόνος, *ſoboles*.

Ἄγοος, ὁ καὶ ἡ, indefletus. Ex α & γόος, *luctus*.

ἈΓΟΡΆ, ᾶς, ἡ, forum judiciale. 2) concio pop. 3) forum rerum venalium. 4) annona, commeatus, venalis. 5) nundinæ.

Ἀγοράζω, f. άσω, in foro verſor, emo, mercor. 2) con-

consulto, delibero, in foro. ἠγόρασα, emi, Gl. Vet. aor. 1. act. ἀγορασθέν, emptum, Philox. aor. 1. part. pass. ἀγορασθείη, ematur, Philox. aor. 1. opt. pass. Ab ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in foro est, vel ad forum pertinet, forensis. 2) Deus fori præses, cujus statua in foro stat, colitur. 3) patronus causarum. 4) mercator, in primis pusillus, qui emit, quæ statim vendat. 5) subrostranus, concionalis. Ab eod.

Ἀγόραιος, ου, dies, quo forum agitur, conventus. 2) qui forensibus sordibus & artibus inquinatus est. Ab eodem.

Ἀγοραίως, *Adv.* circumforaneorum modo. 2) scurriliter, non graviter. Ab ἀγοραῖος.

Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem gero, præfectum fori, s. annonæ, ago. Ab ἀγορανόμος.

Ἀγορανομία, ας, ἡ, ædilitas, agoranomi munus.

Ἀγορανομικός, ή, όν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.

Ἀγορανόμιον, ου, τὸ, idem quod ἀγορανομία. Suic.

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, ædilis, magistratus, qui foro rerum venalium præest, præfectus annonæ. Ex ἀγορὰ & νέμω, *distribuo*, *administro*.

Ἀγοράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, concionor. 2) consulto. 3) dico. Ab ἀγορά.

Ἀγορασείω, emturio, emere cupio. Ab eod.

Ἀγορασία, ας, ἡ, emtio. Ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγόρασμα, τος, τὸ, res venalis. Ab eod.

Ἀγορασμός, ῦ, ὁ, merces, res venalis. 2) emtio.

Ἀγοραστής, ῦ, ὁ, emtor, opsonator. Ab ἀγοράζω.

Ἀγοραστικός, ή, όν, ad emtionem pertinens. Ab ἀγοραστής.

Ἀγοραστός, ή, όν, emtitius, emtus. Gl. Vet. Ab ἀγοράζω.

Ἀγοράστρια, ας, ἡ, emtrix. Gl. Vet. Ab ἀγοραστής.

Ἀγορεύω, f. εύσω, concionor, in foro. 2) orationem quamlibet habeo. 3) dico, loquor, denuncio. 4) appello, nomen impono. Ab ἀγορά.

Ἀγορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Usitatum in compositis.

Ἀγορῆθεν, *Adv.* e foro, e concione. Ab ἀγορά.

Ἀγορήνδε, *Adv.* in forum. Ab eod.

Ἀγορητής, ῦ, ὁ, orator, concionator. Ab ἀγορέω.

Ἀγορητύς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.

Ἄγορος, ου, ὁ, congregatio, exercitus. 2) concionator. Rob. Ab ἀγορά.

ἌΓΟΣ, εος, τὸ, veneratio, admiratio. 2) res sacra, quam veneramur. 3) puritas. 4) lustratio, purificatio. 5) cubitus. 6) *item* ἄγος, piaculum, scelus.

Ἀγός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, dux. Ab ἄγω, *duco*.

Ἀγοστέω, ῶ, f. ήσω, immundus sum, sordibus inquinatus sum, unde apud Hom. il. ζ. v. 506. ἀγοστήσας, ut aliqui Veterum legebant pro ἀκοστήσας. Ab ἄγος, vel ἀγός.

ἈΓΟΣΤΌΣ, ῦ, ὁ, interior pars manuum. 2) extrema pars manus. 3) cubitus, ulna. 4) palma.

ἌΓΡΑ, ας, ἡ, captura. 2) venatio. 3) piscatio. 4) res quam capimus aut venamur, præda.

Ἀγραῖος. Ἀγραία Ἄρτεμις, Diana capturæ præses, venatrix. Ab ἄγρα.

Ἀγραμματία, ας, ἡ, litterarum imperitia. A sq.

Ἀγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, illitteratus, indoctus, expers litterarum. Ex α pr. & γράμμα, *littera*.

Ἄγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non scriptus. Ex α priv. & γραπτός, *scriptus*.

Ἀγραυλέω, ῶ, f. ήσω, ruri, seu in agris pernocto, excubo, die vel nocte. Gl. Vet. ruro, rusticor, villicor. item, vigilo. Ab ἄγραυλος.

Ἀγραυλία, ας, ἡ, stabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eod.

Ἄγραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro stabulans. Ex ἀγρὸς & αὐλή, *aula*, *stabulum*.

Ἀγράφιον. ἀγραφίου δίκη, lis non scripti aut delati nominis. Vid. Poll. A seq.

Ἄγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non scriptus, ut lex non scripta, ut crimen ἄγραφον stellionatus: quod nullum certum nomen habet, contra quod e nulla certa lege actio est: cujus delatio est εἰσαγγελία. 2) quod sine scriptura ac litteris fit, ut ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio, Gl. Vet. item, qui nondum adscriptus est alicui numero, societati &c. Ex α pr. & γράφω, f. γραφή, *scriptura*.

Ἀγράφως, *Adv.* citra scripturam, sine scripto.

Ἄγρει, & in Plur. ἀγρεῖτε, *imperativ.* age, agesis, agite. Ab ἀγρέω.

Ἀγρεῖος, εία, εῖον, rusticus. Ab ἀγρός.

Ἀγρευτέω, ῶ, violenter ago. Rob. Ab ἀγρέω.

ἈΓΡΕΙΦΝΑ, sive ἀγρεῖφνη, ης, ἡ, furcilla, rastellum. Suid.

Ἀγρέμιος, ὁ καὶ ἡ, qui in venatione captus est. Ab ἄγρα.

Ἀγρεμών, όνος, ὁ, vel ἀγρέμων, ονος, venator. Hesych. Suid. Ab ἄγρα.

Ἀγρεσία, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.

Ἄγρεμα, τος, τὸ, quod venatu captum est, præda. 2) res omnis studio ac labore parta. 3) spolium, 4) *interpretantur etiam* rete. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρεύς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan & Apollo. Ab ἄγρα.

Ἄγρευσις, εως, ἡ, venatio. 2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτέω, ῶ, infero injuriam. Hesych. ubi ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτής.

Ἀγρευτήρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτής, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγρευτικός, ή, όν, venandi peritus. Gl. Vet. captiosus. A præc.

Ἄγρευτος, ὁ & ἡ, venationis studiosus, ap. Schol. Aristoph.

Ἀγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, pisces, aves &c. 2) capto, allicio. Ab ἄγρα.

Ἀγρέω, ῶ, idem & ab eod.

Ἄγρηθεν, *Adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.

Ἄγρηνον, ου, τὸ, rete. 2) vestis lanea, reti similis. Ab eod.

Ἀγριάζω, ferus sum, efferor. Ex Hesych. Ab ἄγριος.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, agrestem reddo. 2) effero, exaspero. Gl. Vet. ferum facio, irrito, instigo, asper sum. ἀγριαίνομαι, ferocio, sævio. Gl. Vet. Ab eod.

Ἀγριάμπελος, ου, ἡ, labrusca, Philox. Ex ἄγριος & ἄμπελος, *vitis*.

Ἀγριάς, άδος, ἡ, agrestis. Ab ἀγρός.

Ἀγρίδιον, ου, τὸ, agellus, villula, Gl. Vet. Dim. ab eod.

Ἀγριελαία, ας, ἡ, agrestis oliva, oleaster. Ex ἄγριος & ἐλαία, *oliva*.

Ἀγριέλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, oleaster. 2) ex agresti oliva, s. oleastro confectus. Ex iisdem.

Ἀγριόομαι, irritor, ferocio, aspere ago.

Ἀγριαῖος, αία, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἄγριος.
Ἀγριοβάλανος, ὁ, arbor glandifera silvestris. Ef. 44, 14. nam & μυροβάλανος est &c.
Ἀγριόεις, εσσα, εν, agrestis. 2) ferum reddens. Ab ἄγριος.
Ἀγριόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferox.
Ἀγριοκάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium agreste, herba Iberis.
Ἀγριοκήπιον, ου, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος & κῆπος, *hortus*.
Ἀγριόμηλα, ων, τὰ, mala silvestria. Ex ἄγριος & μῆλον, *malum*.
Ἀγριόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adspectu agresti & truculento est, ferinam faciem habet.
Ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agrestis, s. silvestris.
Ἀγριόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferociter, rustice stultus. Suic. Ex ἄγριος & μωρὸς, *stultus*.
Ἀγριοπηγοί, ῶν, οἱ, carpentarii, plaustrorum artifices. 2) qui ex quibusvis agrestibus lignis opera conficiunt. Ex ἄγριος & πήγνυμι, *compingo*.
Ἀγριοποιὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens. 2) flagitiosus, immanis.
Ἀγριορίγανος, ου, ὁ, origanum silvestre.
Ἀγριόρνιθες, ων, αἱ, gallinæ feræ. Ex ἄγριος & ὄρνις, *avis*.
Ἀγριόῤῥοδον, ου, τὸ, saliunca. Ex ἄγριος & ῥόδον, *rosa*.
Ἄγριος, ία, ον, agrestis, rusticus. 2) inurbanus. 3) ferus, ferinus. 4) ferox, immanis, atrox, barbarus. 5) fortis. 6) pædico. Ab ἀγρός.
Ἀγριοσέλινον, ου, τὸ, apium silvestre. Ex ἄγριος & σέλινον, *apium*.
Ἀγριοσταφυλὶς, ίδος, & ἀγριοσταφυλίς, ιος, ἡ, uva agrestis, s. silvestris. Ex ἄγριος & σταφυλὶς, *uva*.
Ἀγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, sævitia. Ab eod.
Ἀγριότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Ἀγριώτης, ου, ὁ, agricola. ap. Theocr. si lectio vera, sed v. Ἀγροιώτης.
Ἀγριόφρων, ονος, ὁ ϰ ἡ, mente ferox. Ex ἄγριος & φρὴν, *mens*.
Ἀγριόφυλλον, ου, τὸ, peucedanum. Ex ἄγριος & φύλλον, *folium*.
Ἀγριόφωνος, ου, ὁ ϰ ἡ, feram & immanem vocem habens.
Ἀγριοχηνάρια, ων, τὰ, anserculi feri. Ex ἄγριος & χὴν, *anser*.
Ἀγριόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferox, sævus.
Ἀγριοψωρία, ας, ἡ, scabies fera. Ex ἄγριος & ψώρα, *scabies*.
Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, agreste, vel ferum reddo, exaspero. ἠγριωμένος, efferatus, Philox. perf. part. pass. Ab ἀγρός.
Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa. Nomen viri.
ἈΓΡΙΠΠΟΣ, ου, oliva silvestris, oleaster. Suid.
ἈΓΡΙΦΗ, ης, ἡ, ligo, bidens, rastrum. Suid.
Ἀγριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ferus, feritatem præ se ferens.
Ἀγριωπὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, qui vultu fero est. 2) impudens. 3) insolens. 4) sævus, horribilis. Ex ἄγριος & ὤψ, *vultus*.
Ἀγρίως, *Adv.* fere, immaniter, duriter, aspere.
Ἀγριωτὸς, ή, όν, efferatus. Ab ἀγριόω.
Ἀγροβότης, ἀγροβώτης, ου, ὁ, qui in agris pascit. Ex ἀγρὸς & *inusit.* βόω, *pasco*.
Ἀγρογείτων, ονος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. Vet. Ex ἀγρὸς & γείτων, *vicinus*.
Ἀγρογενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ruригena, Gl. Vet. Ex ἀγρὸς & γίνομαι, *nascor*.
Ἀγροδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro vitam agens, rusticam vivendi rationem sectans. Gl. Vet. agricola. 2) rusticus, inscitus, illepidus. Ex ἀγρὸς & δίαιτα, *vitæ ratio*.
Ἀγροδότης, ου, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρὸς & δότης; vel venationis dator. Ex ἄγρα & δοτὴς, *dator*.
Ἀγρόθεν, *Adv.* rure, ex agro.
Ἀγρόθι, *Adv.* ruri, in agro.
Ἀγροικίζομαι, f. ίσομαι, sum moribus agrestibus & rusticis. Ab ἄγροικος.
Ἀγροικία, ας, ἡ, rusticorum habitatio, ager, rus, villa. 2) inurbanitas, rusticitas.
Ἀγροικίζω, f. ίσω, rustice ago, vel loquor. 2) ineptio. 3) morosus sum. Ab ἄγροικος.
Ἀγροικικὸς, ή, ὸν, rusticanus. Ab eod.
Ἀγροῖκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ruri habitans, rusticus.
Ἄγροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperitus, illepidus, inurbanus.
Ἀγροικοτέρως, subrustice.
Ἀγροικόφωνος, ὁ & ἡ, agreste sonans.
Ἀγροίκως, *Adv.* rustice. 2) imperite. Ab ἄγροικος.
Ἀγροιώτης, ου, ὁ, homo rusticus, pastor. Ab ἀγρός.
Ἀγροκόμος, ου, ὁ, villicus. Ex ἀγρὸς & κομέω, curo.
Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in agris tumultuatur. Ex ἀγρὸς & κυδοιμὸς, *tumultus*, *turba*.
Ἄγρομαι, congregor, pro ἀγείρομαι.
Ἀγρομένης, ου, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, Hesych. Ex ἀγρὸς & μένω, *maneo*.
Ἀγρόνδε, *Adv.* in agrum.
Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri suburbani administratio. Ab ἀγρονόμος. 2) agrorum distributio. 3) ædilitas, magistratus.
Ἀγρόνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in agro pascitur. 2) vitam in agro degens. Ex ἀγρὸς & νέμω, *pasco*.
Ἀγρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro pascens, aut agrestia pascens, pastor, agricola, villicus. 2) magistratus administrans, quæ ad rura suburbana pertinent, ædilis. Ex iisdem.
ἈΓΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa. 2) fines, regio, ditio. 3) rusticitas.
Ἀγρότερος, έρα, ερον, rusticus, agrestis. Ἀγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix. Ab ἀγρὸς vel ἄγρα.
Ἀγρέτης, ου, ὁ, rusticus. Ab ἀγρός.
Ἀγρότης, ητος, ἡ, rusticitas. Ab eod.
Ἀγροτικὸς, ὸ, ὸν, rusticæ rei studiosus.
Ἀγρότις, ιδος, ἡ, rustica, ruri educata. 2) venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.
Ἄγροφος, montanus.
Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, agri custos, saltuarius. Ex ἀγρὸς & φύλαξ, *custos*.
Ἀγρυξία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas. Ex α pr. & γρύζω, *hisco*.
Ἀγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, noctem insomnem duco. 2) invigilo, vigili & attenta mente observo, lucubro, Gl. Vet. Ab ἄγρυπνος.
Ἀγρυπνητὸς, οῦ, ὁ, vigil, excubitor, Gl. Vet. A præc.
Ἀγρυπνητικὸς, ή, όν, vigil, insomnis. Ab ἀγρυπνέω.
Ἀγρυπνία, ας, ἡ, insomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab ἄγρυπνος.
Ἀγρυπνὶς, ίδος, ἡ, festum quoddam, pervigilium Bacchi. A sq.
Ἄγρυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, insomnis, vigil. Ab ἄϋπνος, pleonasm. litt. γρ.
Ἀγρυπνώδης, ες, vigilias afferens.

Ἀγροιῶδις, οῦς, ὁ, rusticus, Hesych. Ab ἀγρός.

Ἀγρώσσω, venor, in venatu capio, dicitur & de piscatu. Ab ἄγρα.

Ἀγρώσης, ου, ὁ, venator. 2) operarius. 3) genus phalangii. Ab eod.

Ἀγρώστης, ου, ὁ, venator. 2) rusticus. Ab ἄγρα, vel ἀγρός.

Ἄγρωστις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἀγρός.

Ἀγρώσσων, ονος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

Ἀγρώτης, ruricola, pastor. Ab ἀγρός.

ἈΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, vicus, via, sc. urbis, semita, regio, platea. 2) vicinia. 3) angiportum.

Ἀγυιάτης, ου, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præest urbanis. Ab ἀγυιά.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην pertinens sc. ara, ancilla. Ab eod.

Ἀγυιεὺς, έως, ὁ, columna acuminata ante fores, sacra Apollini viarum in urbe præsidi. 2) cognomen Apollinis, qui viis præesse credebatur. Ab eod.

Ἀγυιοπλαστέω, in vico, via, fingo, de avibus, v. g. hirundinibus nidos ponentibus. Ex ἀγυιά & πλάστης, fictor.

Ἄγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, carens membris. 2) imbecillis, infirmus. Ex α pr. & γυῖον, membrum.

Ἀγυιῶ, eo. Ab ἀγυιά.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, exercitationis omissio, defectus. 2) inertia, desidia.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexercitatus. 2) qui non est adsuetus exercere corpus. 3) valde exercitatus, Hesych. Ex α pr. vel intens. & γυμνάζω, exerceo.

Ἀγυμνάστως, Adv. inexercitate, imperite.

Ἄγυναικος, ου, qui uxore caret.

Ἄγυνιος, ου, ὁ, idem.

Ἄγυνος, ου, ὁ, idem.

Ἄγυνος, ου, ὁ, idem.

Ἀγυρέω, ῶ, congrego, colligo in unum, Hesych. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρίζω, f. ίσω, idem & ab eodem.

ἈΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

Ἀγυρισμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

Ἀγυρμὸς, οῦ, ὁ, cœtus, turba. 2) strepitus. 3) circuitio colligendæ stipis causa. 4) mendicitas. Ab ἀγυρεύς.

Ἀγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, agyrtam, circulatorem ago. Ab ἀγύρτης.

Ἀγυρτεία, ας, ἡ, circulatio, præstigiæ, imposturæ. 2) mendicitas. 3) cœtus, congregatio. A sq.

Ἀγύρτης, ου, ὁ, qui congregat ac cogit in unum. 2) circulator & præstigiator circumforaneus. 3) mendicus, qui stipem colligit. 4) jactus quidam tesserarius. 5) confusaneus. Ab ἀγυρεύς.

Ἀγυρτικὸς, ή, όν, futilis, mendax, vanus, de trivio.

Ἀγυρτὸς, οῦ, ὁ, congregatus, collectus.

Ἀγύρτρια, ἡ, circulatrix, mendica.

Ἀγυρτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, confusaneus.

Ἀγχαυρος, ου, ὁ, mane gelidum ac pruinosum, diluculum, crepusculum, Suid. Ex ἄγχι & αὔρα, aura.

Ἀγχεῖος, ία, ῖον, propinquus, vicinus, Suid. Ab ἄγχι.

Ἀγχέμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cominus pugnans. Ex ἄγχι & μάχομαι.

ἌΓΧΙ, Adv. prope, juxta. 2) brevi.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari vicinus, maritimus; litoralis. Ex ἄγχι & ἅλς, mare.

Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vicinus profundo, qui prope fundum est. 2) prope litus, vel ripam profundus. 3) profundus, altus, præaltus; Gl. Vet. Ex ἄγχι & βάθος, profunditas.

Ἀγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo. Ex ἄγχι & βαίνω, eo.

Ἀγχιβατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo. 2) ambigo, dubito. Ex iisdem.

Ἀγχιβάτης, ου, ὁ, qui propius accedit.

Ἀγχίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, terræ nostræ vicinus. 2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι & inus. γύα, terra.

Ἀγχιγείτων, vicinus.

Ἀγχίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, arvis nostris vicinus. 2) vicinus. Ex ἄγχι & γύα, arvum.

Ἀγχιθάλασσος, & ἀγχιθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus mari, maritimus. Ex ἄγχι & θάλασσα, mare.

Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, morti vicinus, semimortuus. Ex ἄγχι & inusit. θανέω, morior.

Ἀγχίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus, s. similis Deo. Ex ἄγχι & θεός, Deus.

Ἀγχίθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, sedem alteri propinquam habens. Ex ἄγχι & θρόνος, thronus, sedes.

Ἀγχίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus foribus. 2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι & θύρα, janua, fores.

Ἀγχικέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui prope viam est. Ex ἄγχι & κέλευθος, via.

Ἀγχιμαχητὴς, ῦ, ὁ, cominus pugnans. 2) in pugna stataria præsens. Ex ἄγχι & μάχομαι, pugno.

Ἀγχίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀγχιμόλον, Adv. e propinquo, prope. 2) confestim.

Ἀγχίμολος, ου, ὁ καὶ ἡ, e propinquo veniens. 2) qui prope accedit. Ex ἄγχι & μολέω, s. μόλω, venio.

Ἀγχινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nubibus propinquus. 2) altus. Ex ἄγχι & νέφος, nubes.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, sollertia, ingenii acumen, sagacitas. Ab ἀγχίνοος.

Ἀγχίνους, contr. ἀγχίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui qs. mentem in propinquo habet, vel cum mente sua ad rei veritatem prope accedit, ingeniosus, perspicax, sollers, sagax. Ex ἄγχι & νόος.

Ἀγχινόως, Adv. sollerter, sagaciter, ingeniose.

Ἀγχίοψ, herba quædam.

Ἀγχίπλοος, contr. ἀγχίπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, prope navigans, brevis, non longinquus. Ex ἄγχι & πλόος, contr. πλοῦς, navigatio.

Ἀγχίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, prope accedens. 2) propinquus. Ex ἄγχι & πόρος, transitus, via.

Ἀγχίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, prope nos pedem habens. 2) propinquus. Ex ἄγχι & πούς, pes.

Ἀγχίπτολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, urbi propinquus. Ex ἄγχι & πόλις, s. πτόλις, urbs.

Ἀγχίῤῥοος, contr. ἀγχίῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus fluenta prope sunt, vicina fluenta habens. Ex ἄγχι & ῥόος, fluentum.

Ἀγχισβατέω, ῶ, contendo, pugno. Ex Varin.

Ἀγχίσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus, affinis genere. Ex ἄγχι & σπόρος, satio, semen.

Ἄγχιστα, Adv. proxime. 2) maxime. Superlat. ab ἄγχι.

Ἀγχιστεία, ας, ἡ, propinquitas, affinitas, proximitas. 2) jus propinquitatis, 3) jus successionis legi-

legitimæ, jus succedendi ab intestato. Ab ἀγχιστεύς.

Ἀγχιστεῖον, ου, τό, idem & ab eodem.

Ἀγχιστεύς, έως, ὁ, vicinus, proximus. 2) cognatus, genere propinquus, affinis. ἀγχιστεῖς, cognati, Gl. Vet. Ab ἄγχιστα.

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus sum. 2) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto. 3) jure cognationis rem venditam redimo. 4) jure propinquitatis uxorem duco, vel ratineo. Ab ἀγχιστεύς.

Ἀγχιστήκ, κυῖα, κός, prope stans. 2) densus. Ex ἄγχι & ἵστημι, stare, val potius ab ἀγχιστάω vel ἀγχιστίω. v. Ἀγχιστῖνος, quæ melior est scriptio.

Ἀγχιστήρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. Ab ἀγχιστεύς.

Ἀγχιστικός, ή, όν, ad propinquitatem pertinens. Ab ἀγχιστεύς.

Ἀγχιστίνδην, Adv. secundum gradus propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eod.

Ἀγχιστῖνος, ίνη, ῖνον, prope stans. 2) coacervatus.

Ἄγχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, proximus, maxime propinquus. Ab ἄγχι.

Ἀγχίστροφα, Adv. celeriter.

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, conversioni mutationique propinquus, obnoxius. 2) subinde mutabilis, versatilis, volubilis. 3) qui versatili ingenio est. Hinc τὸ ἀγχιστροφον, ου, inconstantia. Ex ἄγχι & τρέφω, verto.

Ἀγχιστρόφως, Adv. subita & repentina conversione seu mutatione.

Ἀγχιτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus eventus prope est. Ex ἄγχι & τέλος, finis.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, metæ proximus. 2) conterminus, finitimus, vicinus. Philox. affinis. Ex ἄγχι & τέρμα, meta, terminus.

Ἀγχίτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, in propinquo natus. Ex ἄγχι & τίκτω, pario. ἀγχιτόκοις, partui vicina.

Ἀγχιφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, ex propinquo apparens. 2) propinquus. Ex ἄγχι & φαίνομαι, appareo.

Ἀγχίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, propior. Ab ἄγχι.

Ἀγχόθεν, Adv. cominus, e propinquo. Ab ἀγχοῦ.

Ἀγχόθι, Adv. prope. Ab eod.

Ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, strangulo, suffoco. 2) suspendo. A sq.

Ἀγχόνη, ης, ἡ, suffocatio, strangulatio. 2) laqueus, restis. 3) suspendium. 4) res, quæ angit & cruciat. Ab ἄγχω.

Ἀγχονή, ῆς, ἡ, ipsa actio strangulandi. Ab eod.

Ἀγχόνιος, strangulans, ad strangulandum comparatus, epith. laquei.

Ἀγχονιστής, οῦ, ὁ, necator, quasi ab ἀγχονίζω, quod afferet strangulo.

Ἄγχουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus. Ab ἄγχι & ὅρος, terminus.

Ἀγχος, suffocatio, strangulatio. Ab ἄγχω.

Ἀγχοτάτω, Adv. proxime. Ab ἄγχι.

Ἀγχότερος, έρα, ερον, propinquior. Ab eod.

Ἀγχοῦ, Adv. prope. Ab eod.

Ἄγχουσα, ης, ἡ, anchusa, herba quædam vim suffocatoriam habens. Gl. Vet. Ebulum, vaccinium. Ab ἄγχω.

Ἀγχουσίζω, f. ίσω, anchusa inficio, anchusa coloro. Ab ἄγχουσα.

ἌΓΧΩ, f. ξω, neco, strangulo, suffoco, fauces constringo. 2) constringo, coarcto quovis modo, 3) mœrore adficio. Ab ἄγχομαι, angor.

Ἀγχώμαλα, Adv. æqualiter, æqua vi.

Ἀγχώμαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, propemodum æqualis. 2) æqualis. Ex ἄγχι & ὁμαλός, planus, æqualis.

Ἀγχωμάλως, Adv. ferme æqualiter. 2) ex æquo, æquo Marte.

Ἄγω, f. ἄξω, duco, edduco, adfero. ἤγαγον, duxi, aor. 2. ἤγαγε, detulit, Philox. ἀχθείς, perductus, Philox. aor. 1. part. pass. ago. 2) æstimo, duco. 3) appendo. 4) rego. 5) accipio, aufero, rapio, abigo. 6) habet & alias significationes, quæ e constructione pendent, nec possunt verbo simpliciter tribui. 7) differt etiam activum & medium. ἄγω νύμφην & ἄγομαι. hoc de sponso, illud v. c. de patre nuptiarum auctore dicitur.

Ἄγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo usitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγωγεύς, έως, ὁ, dux viæ. 2) qui litem intendit, actor. 3) lorum equi, habena. Ab ἄγω, duco.

Ἀγωγή, ῆς, ἡ, ductus, adductio. 2) abductio. 3) portatio, importatio. 4) vectio, vectura. 5) opus, quod vehitur. 6) tenfus, v. g. legis. 7) eductio. 8) mutatio. 9) institutio, educatio, disciplina, secta. 10) ratio victus, diæta. 11) ratio vitæ. 12) cultura herbarum & arborum. 13) contextus & structura orationis. 14) via. 15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab eod.

Ἀγώγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duci, aut vehi facilis, ductilis. 2) proclivis, pronus. 3) qui advehi, vel importari potest, vel solet. ἀγώγιμα, merces. 4) in quem jus est prehensionis. 5) qui a creditore domum velut in servitutem ductus est. Ab ἀγωγή.

Ἀγώγιον, ου, τό, onus, quod plaustro vehitur. Ab eod.

Ἀγωγόν, οῦ, τό, lenocinium, illecebræ. Ab eodem.

Ἀγωγός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dux viæ. 2) valens ad ducendum vel alliciendum. 3) habens vim educendi, cliciendi, ciendi. 4) Subst. aquæductus. Ab eod.

ἈΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi, certamina ludorum. 2) locus, in quo certamen editur. 3) cœtus, multitudo certamen spectantium. 4) bellum, belli certamen. 5) concertatio quævis. 6) judicium, actio forensis. 7) cum quis reus est. 8) periculum, discrimen. 9) molestia. 10) tempium. 11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præest, præses s. judex certaminis, agonotheta. Ex ἀγών & ἄρχων, princeps.

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen. 2) palæstra. 3) sollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών.

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo. 2) trepido. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνιατής, οῦ, ὁ, certator. 2) qui trepidat. Ab ἀγωνιάω.

Ἀγωνιάω, ῶ, f. άσω, certo. 2) anxius sum, doleo. 3) vareor, timeo. 4) periclitor. ἀγωνιῶντα, suspensum, Philox. accus. part. præs. act. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo. 2) ago fabulam. 3) certo judicio, causam dico. 4) in aliqua re tritus & versatus sum. Ab ἀγών.

Ἀγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad certamen pertinens. 2) trepidationem, s. angorem adferens. 3) cognomen Mercurii, certaminum præsidis. Ab eodem.

Ἀγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, angulo carens. Ex α pr. & γωνία, angulus.

Ἀγώ-

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγώνισμα, τος, τὸ, certamen. a) præmium certamini propositum, omnioque præmium alicujus rei, ut virtutis. 3) studium, diligentia. 4) quicquid ostentandæ artis, ingeniive causa fit. 5) actio fabulæ. 6) recitatio. 7) res qua quis maxime in certando confidit, argumentum gravissimum. Ab eodem.

Ἀγωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγωνιστέον, certandum, Philox. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιστήριον, ȣ, τὸ, locus certaminis. a) præmium quod datur certatoribus. Ab eodem.

Ἀγωνιστὴς, ȣ̃, ὁ, certator, pugil, athleta. 2) propugnator. 3) ludio, histrio, actor scenicus. Ab eodem.

Ἀγωνιστικὸς, ἡ, ὸν, certatorius. 2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστής.

Ἀγωνιστικῶς, *Adv.* certatorie, certatorum more. Ab ἀγωνιστικός.

Ἀγωνοδίκης, ȣ, ὁ, designator, judex certaminis. Ex ἀγὼν & δίκη, *jus*, *fas*.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, constitutio certaminis. a) munus agonothetarum. Ex ἀγὼν & τίθημι, *pono*.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præsum. 2) certamina, s. ludos instituo, edo. 3) cieo, moveo, auctor sum alicujus rei. A sq.

Ἀγωνοθέτης, ȣ, ὁ, certaminum arbiter, s. moderator, agonotheta, qui præest ludis scenicis. Gl. Vet. munerarius. Ex ἀγὼν & θέτης quod est a τίθημι, *pono*.

Ἀδαγμὸς, ȣ̃, ὁ, pruritus, ab ἀδάξω.

Ἄδᾳδος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tædam non habens. Ex α pr. & δᾲς, *tæda*.

Ἀδᾳδούχητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui fax prælata non est. Ex α pr. δᾲς & ἔχω, *habeo*.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. A sq.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, imperitus, indoctus, inscius. Ex α pr. & δαήμων, *doctus*, *peritus*.

Ἀδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignarus, imperitus. Ex α pr. & δαέω, *scio*.

Ἀδάητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incognitus. Ex iisdem.

Ἀδαίδαλτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non varius, non variegatus, artificio carens. Ex α pr. & δαιδάλλω, *variego*.

Ἀδαιετος, ὁ καὶ ἡ, indivisus, integer. A δαίω, *divido*.

Ἀδάϊκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non dilaceratus. Hesychio ἀδάϊκτον, purum, mundum. A δαΐζω, *divido*.

Ἀδάϊος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bello non vastatus. Ex α pr. & δάϊος, *hostilis*.

Ἀδαιὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, Hes. largus. Ab ἄδην.

Ἀδαῖος, αία, αῖον, qui satiat, abundans, largus, satietatem adducens. 2) non ustus. Ab ἄδω, vel ex α pr. & δαίω, *uro*.

Ἀδαΐστι, *Adv.* imperite. Ex α pr. & δάϊος, *peritus*.

Ἄδαιτος, ὁ καὶ ἡ, non epulandus, ex quo non comeditur, epith. victimæ humanæ ap. Æschyl. Ex α pr. & δαίτη, *cibus*.

Ἀδαιτρευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indivisus, *de cibo*. Ex α pr. & δαιτρεύω, *divido*.

Ἄδαιτρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem, ex Hesych. Ex α pt. & δαίω, *divido*.

Ἄδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, non lacrimans, lacrimarum expers, quod sine lacrimis fit, lacrimis carens. Ex α pr. & δάκρυ, *lacrima*.

Ἀδακρυτὶ, *Adv.* sine lacrimis. Ab iisd.

Ἀδάκρυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non lacrimans, Gl. Vet. illacrimabilis, infletus. a) multum lacrimans. 3) multis lacrimis dignus. Ab iisd.

Ἀδακτέω, prurio, v. ἀδάξω.

Ἀδαλὴς, ὲς, illæsus, integer. A δηλέω, pro quo *Dor.* δαλέω.

Ἀδὰμ, ὁ, Adam. Nomen primi hominis Ebr. indeclinabile. *Homo*.

Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, adamantinus. 2) validissimus firmissimus. 3) solidissimus, durissimus. Ab ἀδάμας.

Ἀδαμαντόδετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ferro ligatus, compactus clavis ferreis. a) tenax, firmus. Ex ἀδάμας, *ferrum*, & δέω, *ligo*.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, lapis durissimus. a) ferrum. Ex α pr. & δαμάω, *domo*.

Ἀδαμαστὶ, *Adv.* indomite, effrenate. Ex iisd.

Ἀδάμαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non est, indomabilis, Gl. Vet. 2) ἡ, quæ nondum nupsit, non compressa. 3) Epitheton Minervæ. Ex α pr. & δαμάζω, *domo*.

Ἀδάματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indomitus. a) refractarius. Hesych.

Ἀδαμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fortis, robustus, validus. a) durus. Ex iisd.

Ἀδαξάομαι, prurio. A δάκνω.

Ἀδαξέω, f. ήσω, pruritum moveo. Ab eod.

Ἀδάξω & ἀδάξομαι, prurio, appeto, cupio. Ab eodem.

Ἀδαπάνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexhaustus, inconsumtus. 2) qui sumtuum nil erogat. Ex α pr. & δαπανάω, *sumtus facio*, *impendo*.

Ἀδάπανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, sumtum non faciens. 2) qui sine sumtu fit, contingit. Ex iisdem.

Ἀδαπάνως, *Adv.* sine sumtu. A pr.

Ἄδαπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui dilaniatus non est. 2) qui dilaniari nequit. 3) nudus, excoriatus. 4) apella. Ex α pr. & δάπτω, *voro*.

ἈΔΑΡΚΗΣ, ȣ, ὁ, adarces, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Ἄδαρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, flagris non cæsus. Gl. Vet. incæsus. Ex α pr. & δέρω, *flagris cædo*.

Ἄδασμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tributum non solvens. Ex α pr. & δασμὸς, *tributum*.

Ἄδαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non divisus. Ex α pr. & δαΐζω, *divido*.

ἈΔΑΧΕΩ, ῶ, pruriginem excito, titillo, scabo. v. Ἀδαξέω.

Ἄδδην, affatim, Gl. Vet.

Ἀδδηφάγος, edax, manduco, onis, Gl. Vet. Ex ἄδδην & φάγος, *vorax*.

Ἀδδὶ, ὁ, Addi. Nomen viri Ebr. indecl. *Viorov*.

ἌΔΔΙΞ, mensura quatuor chœnicum.

Ἀδεέστερον, *Adv.* securius, tutius. A sq.

Ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu carens, metus expers. a) periculo vacuus. 3) audax, intrepidus. 4) contumax, temerarius. 5) tutus, securus. Ex α pr. & δέος, *metus*.

Ἀδεὴς, ὲς, non indigus. Ab α pr. & δεῖσθαι.

Ἀδέητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ab iisd.

Ἄδεια, ας, ἡ, vacuitas a metu, securitas, fiducia. a) libertas, immunitas. Ab ἀδεής.

Ἀδείμαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impavidus, intrepidus. a) a spectris liber, terriculamentorum expers. Ex α pr. & δεῖμα, *metus*.

Ἀδειμάντως, impavide.

Ἄδειμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἄδειπνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incœnatus. Ex α pr. & δεῖπνον, *cœna*.

Ἀδεισιδαίμων, ὁ καὶ ἡ, liber a superstitione. Ex α & δεισιδαίμων.

Ἀδεισιδαιμόνως, *Adv.* a pr.

Ἀδέκαστος, ο, ὁ καὶ ἡ, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α pr. & δεκάζω, *muneribus corrumpo*.

Ἀδεκάστως, *Adv.* incorrupte, sincere, recte, integre.

Ἀδεκάτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a decimis solvendis liber. Ex α pr. & δεκατεύω.

Ἄδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non acceptus, non admissus. 2) qui non accepit. 3) incredibilis. Ex α pr. & δέχομαι, *capio*.

Ἀδελφοκτόνος, fratricida. Ex ἀδελφός & κτείνω, *occido*.

Ἀδελφειός, & ἀδελφειός, frater, pro ἀδελφός.

Ἀδελφή, ῆς, ἡ, soror, germana. 2) *Adject.* similis, congrua. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex sorore, vel ex fratre. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφίδιον, ου, τό, fraterculus. Ab eod.

Ἀδελφιδοῦς, ο, contr. quod usitatum, ἀδελφιδοῦς, ὁ, ὁ, filius fratris, vel sororis, nepos ex fratre vel sorore. 2) patruelis. Gl. Vet. ἀδελφιδοῖ, fratrueles. Ab eod.

Ἀδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello. ἀδελφίζεσθαι, conjungi propinquitate. Ab eod.

Ἀδελφικός, ή, όν, fraternus, germanus. 2) adfinis. Ab eod.

Ἀδελφικῶς, *Adv.* fraterne.

Ἀδελφιξία, ας, ἡ, fraterna communio & societas, fraternitas, germanitas. Ab ἀδελφίζω.

Ἀδελφόθεος, ο, ὁ, frater Dei, s. Christi. Cognomen S. Jacobi. Ex ἀδελφός & Θεός, *Deus*.

Ἀδελφόπατρος, ου, ὁ, patruus, patris frater. Poll. *Vox suspecta*. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, fratrem occido. Ab ἀδελφοκτόνος.

Ἀδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, sororicidium, Gl. Vet. A sq.

Ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fratricida. Ex ἀδελφός & κτείνω, *occido*.

Ἀδελφόπαις, δος, ὁ καὶ ἡ, nepos, vel neptis ex fratre, vel sorore, Gl. Vet. fratris filius. Ex ἀδελφός & παῖς, *puer*.

Ἀδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio. Ex ἀδελφός & ποιέω, *facio*.

Ἀδελφοποιός, ὁ καὶ ἡ, fratres faciens, epith. Amoris.

ἈΔΕΛΦΟΣ, ῦ, ὁ, frater. 2) cognatus, consanguineus, adfinis. 3) proximus. 4) Christianus. 5) popularis. 6) qui ejusdem est sectæ. *Adj.* ός, ή, όν, geminus. 7) similis, congruens. 8) germanus.

Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, Gl. Vet. 2) cœtus fratrum. Ab ἀδελφός.

Ἀδέματος, ου, ὁ καὶ ἡ, corpore exutus. 2) mortuus. Ex α pr. & δέμας, *corpus*. 3) fortis, imperterritus, ab α pr. & δέος, *metus*, pro δέους.

Ἀδέμνιος, ο, ὁ καὶ ἡ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α pr. & δέμνιον, *lectus*.

Ἀδενδρος, ο, ὁ καὶ ἡ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α pr. & δένδρον, *arbor*.

Ἀδενώδης, & ἀδενοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, glandulosus. Ab ἀδήν.

Ἀδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime, seu parum dexter. 2) incivilis. Ex α pr. & δεξιά, *dextra*.

Ἀδεξιώτως, *Adv.* sine dextræ apprehensione, sine ulla blanda salutatione. Ex iisd.

Ἀδέρκης, έος, vel ἀδερκής, έος, ὁ καὶ ἡ, non videns. 2) invisibilis, obscurus. Ex α pr. & δέρκομαι, *video*.

Ἀδερκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀδέρκτως, *Adv.* limis & conniventibus, s. aversis oculis. A pr.

Ἀδέσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α pr. & δέσμιος, *ligatus*, *vinctus*.

Ἄδεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & δεσμός, *vinculum*.

Ἀδέσποτος, ο, ὁ καὶ ἡ, non habens dominum. Gl. Vet. indominabilis. 2) sine auctore. 3) de navi, quæ gubernatore caret. Ab α pr. & δεσπότης, *herus*.

Ἀδεσπότως, *Adv.* sine hero. A pr.

Ἄδετος, ο, ὁ καὶ ἡ, non ligatus. Ex α pr. & δετός, *ligatus*.

Ἀδεύητος, idem quod ἀδεής, *item* non egens.

Ἀδευκής, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, acerbus, gravis. Ex α pr. & δεῦκος, *dulcedo*.

Ἄδευτος, non madefactus, non subactus aqua. Ab α & δεύομαι.

Ἀδεψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, rudis, crudus, *de corio*. Ex α pr. & δεψέω, *subigo*, *emollio coriariorum more*.

ἈΔΕΩ, ῶ, placeo. 2) gratificor.

Ἀδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. v. ἀηδέω.

Ἀδεῶς, *Adv.* absque metu. 2) tuto. 3) impune, licenter, Gl. Vet. 4) imprudenter. Ab ἀδεής.

Ἄδηκτος, ου, ὁ καὶ ὁ, non morsus, immorsus, Gl. Vet. 2) qui cariem non sensit. Ex α pr. & δάκνω, *mordeo*.

Ἀδήκτως, *Adv.* sine morsu, sine ægritudine. A pr.

Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ὁ, illæsus, incolumis, ab omni noxa integer. Ex α pr. & δηλέω, *lædo*.

Ἀδηλία, ας, ἡ, incertitudo. 2) ignorantia. Ab ἄδηλος.

Ἀδηλοποιός, abolendi vim habens. 2) noxius.

Ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non apparet, imperspicuus, non manifestus, obscurus, occultus. 2) incertus, dubius. Ex α pr. & δῆλος, *manifestus*.

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obscuritas.

Ἀδηλόφλεβος, ο, ὁ καὶ ἡ, habens venas latentes, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος & φλέψ, *vena*.

Ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obscuro. 2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.

Ἀδήλως, *Adv.* obscure, non manifesto. 2) incerto. Ab eod.

Ἀδημιούργητος, ὁ καὶ ἡ, rudis, imperfectus. Ex α & δημιουργέω.

Ἀδημοκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, statu populari reip. abhorrens. Ex α pr. & δημοκρατέομαι.

ἈΔΗΜΟΝΕΩ, ῶ, f. ήσω, gravissime angor, præ dolore pæne exanimor. 2) terreor, terresio, pavesco.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mœror, cura, sollicitudo. Gl. Vet. angor, tædium.

Ἀδημοσύνη, ῆ, idem quod ἀδημονία.

Ἄδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, absens a populo, seu patria, peregrinans. Ex α pr. & δῆμος, *populus*.

Ἀδημοσίευτος, ου, non publicatus. A δημοσιεύω.

ἈΔΗΝ, *Adv.* adfatim, abunde, largiter. 2) ad satietatem usque. 3) vehementer.

ἈΔΗΝ, ένος, ὁ, glandula, tonsilla.

Ἀδηνέως, *Adv.* sine consilio. 2) simpliciter, citra dolum. 3) negligenter, incuriose. 4) sine molestia. A sq.

Ἄδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est sine consilio. Ex α pr. & δῆνος, consilium.

Ἀδήιτος, ον, invictus, belli cladium expers, si lectio vera. v. ἀδήριτος.

Ἄδηρις, non contentiosus, contentione carens. 2) non controversus. 3) invictus. 4) expers prælii. 5) qui nullo labore fatigari potest. Ex α pr. & δῆρις, contentio.

Ἀδήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀδηρίτως, Adv. sine contentione. 2) sine controversia, haud dubie. A pr.

ἌΔΗΣ, ου, ὁ, orcus, tartarus, inferi. 2) Pluto, deus inferorum. 3) mors. 4) sepulcrum.

Ἀδής, έος, ὁ καὶ ἡ, injucundus, insuavis. Ex α pr. & ἡδύς, suavis.

Ἀδηφαγέω, ῶ, f. ήσω, ad satietatem usque comedo. 2) vorax sum. Ab ἀδηφάγος.

Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, insatiabilis edendi aviditas. 2) esus ad satietatem usque. A sq.

Ἀδηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad satietatem comedens, edax, cibo se ingurgitans, gulosus, vorax. 2) in quem magni erogantur sumtus. 3) insatiabilis. Gl. Vet. edax. Ex ἄδην & φαγεῖν, edere, vorare.

Ἀδῄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vastatus. Ex α pr. & δῃόω, vasto.

Ἀδιάβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus. 2) qui transiri, s. trajici nequit. 3) non diductus, ut σκέλη ἀδιάβατα, crura non distincta, in statua. Ex α pr. & διαβαίνω, transeo, trajicio.

Ἀδιάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreprehensibilis, omnis calumniæ expers. Ex α pr. & διαβάλλω, reprehendo.

Ἀδιαβλήτως, sine reprehensione, infamia.

Ἀδιαβόλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀδιάβλητος.

Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad dignoscendum difficilis. Ex α pr. & διαγινώσκω, dignosco.

Ἀδιάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, jugis, perpetuus, proprie successoribus carens. Ex α pr. & διάδοχος, successor.

Ἀδιάδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis. Ex α pr. & διαδιδράσκω, effugio.

Ἀδιάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dispositus non est, indispositus, inordinatus. 2) non vendibilis, emtorem non inveniens. 3) intestatus. Ex α pr. & διατίθημι, dispono.

Ἀδιαθέτως, ab intestato, Gl. Vet. A præc.

Ἀδιαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiscretus, indivisus, inseparabilis, individuus, partium expers. Ex α pr. & διαιρετός, divisus.

Ἀδιαίτητος, alienus, insuetus. Suid.

Ἀδιάκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non interclusus. Ex α pr. & διακλείω, intercludo.

Ἀδιακόνητος, ον, cui non obeditur, paretur. Epith. legis, præcepti.

Ἀδιακόνιστος, ον, invulnerabilis, de corio. Ælian. Ex α, & διακονίζω, perimo. (sed leg. ἀδιακόνιστος.)

Ἀδιάκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiscretus, individuus, non interruptus, non diremtus. Ex α pr. & διακόπτω, discindo.

Ἀδιακόπως, Adv. sine divisione, non interrupte.

Ἀδιακόσμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, qui composite distinctus non est. Ex α pr. & διακοσμέω, ordino.

Ἀδιακρασία, ας, ἡ, tarditas, error judicii, confusio rerum.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, qui discerni, s. distingui non potest. 2) indistinctus, indiscretus. 3) non judicatus, non dijudicatus, qui est absque disceptatione. 4) qui nescit, quid cuique loco & tempori conveniat, imperitus, stultus. Ex α pr. & διακρίνω, discerno.

Ἀδιακρίτως, Adv. non distincte, promiscue, sine judicio, perperam. A pr.

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non intermissus, indesinens, assiduus, perpetuus, continuus, Philox. Ex α pr. & διαλείπω, intermitto.

Ἀδιαλείπτως, Adv. sine intermissione, jugiter, indesinenter. A pr.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non potest, inexorabilis, Philox. Ex α pr. & διαλλάττω, muto, reconcilio.

Ἀδιαλλάκτως, Adv. implacabiliter, odio capitali.

Ἀδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis. Philox. ἀδιάλυτα, inexplicabilia. Ex α pr. & διαλύω, dissolvo.

Ἀδιαλύτως, Adv. indissolubiliter. A pr.

Ἀδιαλώβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mutilatus, illæsus. Ex α pr. & διαλωβάω, mutilo.

Ἀδιαμέριστος, ον, indivisus. A διαμερίζω.

Ἀδιατέμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dissectus. 2) indivisus. Ex α pr. & διατέμνω.

Ἀδιανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non intelligendus. 2) stultus, insulsus. Ex α pr. & διανοέομαι, cogito.

Ἀδιανοήτως, obscure. 2) stulte, imperite.

Ἀδίαντον, ου, τό, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδίαντος, non adspersus, quia folium ejus aqua perfusum non madescit.

Ἀδίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non humectatus, siccus. Ex α pr. & διαίνω, humecto.

Ἀδιάνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inextricabilis, Gl. Vet. qui perfici non potest. A διανύω, perficio.

Ἀδιάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non desinens, non sedandus, vehemens. Ex α pr. & διαπαύομαι, cesso.

Ἀδιαπαύστως, Adv. assidue, sine intermissione.

Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, informis, rudis. Ex α pr. & διαπλάσσω, formo.

Ἀδιάπνευστος, ον, qui aliquid sine respiratione facit, assiduus. 2) non ventilatus auris. Ex α & διαπνέω, respiro.

Ἀδιαπνεύστως, sine respiratione, assidue. A pr.

Ἀδιαπτωσία, vacuitas ab errore, ἀναμαρτησία.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non labitur. 2) stabilis, firmus. 3) in quo error non admittitur. Ex α pr. & διαπίπτω, intercido.

Ἀδιαπτώτως, Adv. sine lapsu & errore. A pr.

Ἀδιάρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, articulis & nodis non distinctus. 2) non perspicuus. Ex α pr. & ἄρθρον, articulus.

Ἀδιάρθρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex διαρθρόω, articulatim discerno.

Ἀδιαρθρώτως, confuse, obscure. A pr.

Ἀδιαρρίπιστος, ον, proprie, vento non perflabilis, non perflatus. 2) imperitus, stultus. A διαρριπίζω, perflo, vel ventilo.

Ἀδιάσειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, Gl. Vet.

Ἀδιασκέδαστος, ον, non dissipatus. A διασκεδάννυμι.

Ἀδιάσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompositus, inornatus, incultus, neglectus, non instructus. Ex α pr. & διασκευάζω, orno, instruo.

Ἀδιάσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indistractus, indivulsus. Ex α pr. & διασπάω, distraho.

Ἀδιασπάστως, Adv. indistracte, sine divulsione.

Ἀδιάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullis intervallis discretus, non

non distinctus, indivulsus. 2) dimensione carens. Ex α privat. & διαστατός, distans, diremptus.

Ἀδιαστάτως, Adv. sine intervallo. 2) sine controversia.

Ἀδιαστίκτως, indistincte. Gl. Vet. a διαστίζω.

Ἀδιάστολος, ου, confusus, obscurus. A διαστέλλω, distinguo.

Ἀδιάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non distortus, non perversus. 2) inconcussus. Ex α pr. & διάστροφος, distortus.

Ἀδιαστρόφως, firmiter, inconcusse.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non diffissus, indivisus. Ex α pr. & διασχίζω, diffindo, divello, dilanio.

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, confusus. Ex α pr. & διατάσσω, ordino.

Ἀδιάτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dissectus, indivisus. 2) insecabilis. Ex α pr. & διατέμνω, disseco.

Ἀδιάτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus, firmus. Ex α pr. & διατρέπω, muto.

Ἀδιατρέπτως, Adv. firmissime, constanter. A pr.

Ἀδιατρεψία, constantia, firmitas in proposito tenendo. 2) pervicacia. 3) impudentia. Ab α pr. & διατρέπω.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non figuratus, informis. Ex α pr. & διατυπόω, informo.

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non potest. Ex α pr. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, integer. 2) corruptioni non obnoxius. Ex iisd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi nequit. A sq.

Ἀδιάφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, integer, inviolatus, Philox. Ex α pr. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιαφθόρως, incorrupte. A pr.

Ἀδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro media habeo. 2) neglectim transmitto, contemno, negligo. Ex α pr. & διαφορέω.

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemtus, neglectus. Suic. A pr.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemtus. Ex α pr. & διαφέρομαι, *existimo mea interesse*.

Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, medius, promiscuus. 2) qui nihil pensi habet, negligens & discrimen rerum non attendens. Ex α pr. & διάφορος, *differens*.

Ἀδιαφόρως, Adv. indifferenter. 2) licentius, promiscue, Philox. A pr.

Ἀδιάφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non interseptus, non septus. Ex α pr. & διαφράσσω, *intersepio*.

Ἀδιαφράκτως, Adv. sine sepimento. A pr.

Ἀδιάχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non diffunditur, aut diffluit, i. e. frugalis, modestus in cultu, victu &c. Ex α pr. & διαχύω, *diffundo*.

Ἀδιαχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inseparabilis. Ex α pr. & διαχωρίζω, *separo*.

Ἀδιάψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui falli, aut decipi nequit. Ex α pr. & διαψεύδομαι, *fallo*.

Ἀδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indoctus, ignarus, indocilis, Gl. Vet. 2) a se ipso, sine magistro doctus. 3) quod tradi doctrina nequit. Ex α pr. & διδακτός, *doctus*.

Ἀδιδάκτως, Adv. nullo docente, citra doctrinam.

Ἀδιεκδίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefensus, inultus. Ex α pr. & διεκδικέω, *defendo*.

Ἀδιεκδύτως, Adv. sine tergiversatione. Ex α pr. & διεκδύομαι, *elabor*.

Ἀδιεξέταστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui perquiri nequit. 2) inenarrabilis. Ex α pr. & διεξετάζω, *perquiro*.

Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui percursus non est, transitu carens, qui percurri nequit oratione & cogitatione. Ex α pr. & διέξειμι, *percenseo, percurro*.

Ἀδιεξόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, viam non inveniens. 2) inextricabilis, impervius, invius. Ex α pr. & διεξοδεύω, *exeo per*.

Ἀδιέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qua transiri nequit. 2) unde exire non licet. 3) detentus. Ex α priv. & διέξοδος, *via, qua transitur alicubi*.

Ἀδιέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus. Ex α pr. & διεργάζομαι, *elaboro*.

Ἀδιερευνητός, έου, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, inscrutabilis, impervestigabilis, Vet. Lex. Ex α pr. & διερευνάω, *pervestigo*.

Ἀδιερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impervestigatus, imperscrutabilis. Ex iisd.

Ἀδιευκρίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indistinctus. Ex α pr. & διευκρινέω, *bene secerno*.

Ἀδίη, tristitia. Suid.

Ἀδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α pr. & διηγέομαι, *enarro*.

Ἀδιήθητος, ον, non colatus, vel quod nequit colari. Ex α & διηθέω, *percolo*.

Ἀδικαίαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, magistratus injustus. Ex α pr. & δικαιαρχία, *justum imperium*.

Ἀδικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, inique, injuste ago. Rob. Ex α pr. & δικαιοπραγέω, *juste ago*.

Ἀδικαιοπραγία, ας, ἡ, injusta actio. Rob.

Ἀδίκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non judicatus, indemnatus. Ex α pr. & δικάζω, *in jus voco*.

Ἀδικέω, ῶ, f. ήσω, injuste ago, contra fas ac jus ago, scelus admitto, injuria adficio, injurius sum in aliquem, lædo, noceo. ἀδικοῦμαι, lædor, injuriam patior, Gl. Vet. τοῖς ἀδικουμένοις, injuriam accipientibus, Philox. præs. part. pass. ἠδικημένος, injuriam passus, perf. part. pass. ἀδικηθείς, idem, aor. 1. part. pass. Ex ἄδικος, *injustus*.

Ἀδίκημα, τος, τὸ, injusta actio, scelus, maleficium. 2) injuria, læsio, Gl. Vet. Ab ἀδικέω.

Ἀδικητικός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, injurius, injuriosus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

Ἀδίκητος, ον, idem. 2) inultus. Ab eod.

Ἀδικία, ας, ἡ, injustitia, injuria, iniquitas, Philox. Ex ἄδικος.

Ἀδικοδοξέω, maledico, obtrecto. *Unde*

Ἀδικοδοξία, ας, ἡ, obtrectatio, maledicentia, Suid. 2) injustum consilium, Polyb. Ex ἄδικος, *injustus*, & δόξα, *fama, opinio*.

Ἀδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, injuste, inique ago. Ex ἄδικος, & πραγέω, pro πράττω, *facio*.

Ἀδικοπραγία, ας, ἡ, injusta actio.

Ἄδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, injustus, iniquus, *tam de re, quam de homine*, improbus, injurius. ἀδικώτατος, periniquus, iniquissimus, Gl. Vet. 2) præter modum magnus, *ut lat.* improbus. Ex α pr. & δίκη, *jus, fas*.

Ἀδίκως, injuste, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria. A pr.

ἉΔΙΝΟΣ, ή, όν, confertus, densus, multus, frequens. 2) continuus, non intermissus. 3) non magnus, gracilis. 4) gemendus, miserabilis.

Ἀδινῶς, confertim. 2) miserabiliter. 3) sensim, paullatim. Ab ἀδινός.

Ἀδινώτερον, *Adv.* miserabilius. Ab eod.

Ἀδιόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, impervius. Ex α pr. & διοδεύω, *transeo*.

Ἀδιοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum constitutus, aut in ordinem redactus. Ab α pr. & διοικέω, *administro*.

Ἀδίοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, incustoditus, administratore & rectore carens. Ex α pr. & διέπω, *administro*.

Ἀδιόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inemendabilis, non correctus. Ex α pr. & διορθόω, *corrigo*.

Ἀδιορθώτως, sine correctione, aut correctionis spe. A pr.

Ἀδιόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indistinctus, promiscuus. Ex α pr. & διορίζω, *distermino*.

Ἀδιορίστως, indistincte, promiscue. A pr.

Ἀδίστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, certus. Ex α pr. & διστάζω, *dubito*.

Ἀδιστάκτως, haud dubie, Gl. Vet. active in fr. Hermæ. sine dubitatione petere quid.

Ἄδιψος, ου, ὁ ϗ ἡ, non sitiens. 2) sitim extinguens, item, non adferens aut incendens. Ex α pr. & δίψα, *sitis*.

Ἀδμὴς, ῆτος, & ἀδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indomitus, non subactus. Epith. virginis, ut ἀδάμαστος, vid. Ex α pr. & δαμάω, *domo*.

Ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum subacta. 2) nondum a viro compressa. Suid. Ex iisd.

Ἀδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improvisus. 2) qui exspectationem fallit. Ex α pr. & δοκέω, *opinor*.

Ἀδοκήτως, *Adv.* inopinato, ex improviso.

Ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus. Hesych. Ex α pr. & δοκέω.

Ἀδοκίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non probatus, non exploratus. Ex α pr. & δοκιμάζω, *probo*.

Ἀδοκιμάστως, *Adv.* temere, inexplorato.

Ἀδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, reprobus, non probatus, rejectus. 2) adulterinus. Ex α pr. & δόκιμος, *probatus*.

Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax sum, deblatero, garrio. 2) meditor aliquid, *in bonam partem et c.* Ab ἀδόλεσχος.

Ἀδολέσχης, ου, ὁ, nugator, garrulus. 2) sophista. 3) fabulosus.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, intempestiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio. Gl. Vet. argutia. 2) adsidua meditatio. Gl. Vet. exercitatio.

Ἀδολεσχικὸς, ή, όν, garrulus.

Ἀδόλεσχος, ου, ὁ καὶ ἡ, garrulus, loquax, qui ad nauseam usque sermocinatur, verbosus, Gl. Vet. Ab ἄδος, *satietas*, & λέσχη, *sermocinatio*.

Ἄδολος, ου, ὁ καὶ ἡ, doli expers, dolo carens, candidus. 2) non callidus. 3) non adulteratus, purus.

Ἀδόλως, *Adv.* sincere, candide, sine dolo, incorrupte. Philox. sedulo.

Ἀδόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcussus, immobilis. Ex α pr. & δονέω, *agito*.

Ἀδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & δονέω, *agito*.

Ἀδόξαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insperatus. 2) nihil opinans. τὸ ἀδόξαστον, certum. Ex α pr. & δοξάζω, *opinor*.

Ἀδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius sum, ignobilis sum. 2) malæ sum famæ, male audio. 3) non honestum puto. 4) non habeo in pretio, improbo. Ex α pr. & δόξα, *opinio*.

Ἀδοξία, ας, ἡ, infamia, dedecus, ignominia. 2) conditio hominis privati, qui populari gloria caret.

Ἀδοξοποίητος, ου, ὁ, ἡ, qui non regitur opinionibus, Polyb. Ab ἄδοξος, & ποιέω.

Ἄδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinabilis. 2) ignobilis, inglorius. 3) ignominia notatus. Ex α pr. & δόξα, *gloria, opinio*.

Ἀδόξως, *Adv.* inglorie, ignominiose, probrose.

Ἀδορατία, ας, ἡ, cessatio, sive vacatio a bello & armis. 2) ignavia, socordia, otium. Ex α pr. & δόρυ, *hasta*.

Ἀδορεὶ, sine excoriatione. Ex α pr. & δέρος, *corium*.

Ἄδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, non excoriatus. Ex iisdem.

Ἀδορίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hasta capi nequit. 2) hasta non captus. 3) invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. δόρυ, *hasta*, & λαμβάνω, *capio*.

Ἀδορυφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, satellitibus non stipatus. Ex α pr. & δορυφορέω, *stipo, comitor ut satelles*.

Ἄδος, εος, τὸ, & ἄδος, ου, ὁ, satietas. 2) defatigatio, fastidium. Ab ἄδω, *satio*.

Ἄδος, ου, ὁ, gaudium. Ab antiquo ἄδω, *placeo*.

Ἄδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indotatus, cui nihil datum est. Ex α pr. & δίδωμι, *do*.

Ἀδούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui uni domino servivit, nec iterum venditus est alii. Hesych. Ex α pr. & δουλεύω, *servio*.

Ἀδουλία, ας, ἡ, servorum inopia, quum quis servum non habet. A sq.

Ἄδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, servos non habens. Gl. Vet. sine servo. Ex α pr. & δοῦλος, *servus*.

Ἀδούλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non redactus in servitutem. 2) invictus. 3) servitutis impatiens. Ex α pr. & δουλόω, *redigo in servitutem*.

Ἀδούπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers strepitus. Ex α pr. & δοῦπος, *sonitus*.

Ἀδρακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cæcus. 2) cæcutiens. Ex α pr. & δέρκω, *video*.

Ἀδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia, inertia, socordia, Philox. Ab ἀδρανής.

Ἀδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum, langueo. A sq.

Ἀδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infirmus, imbecillus. Philox. seguis, inefficax, socors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α pr. & δραίνω, *facio*.

Ἀδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδράνεια.

Ἀδράστεια, ας, ἡ, Nemesis. Nomen Deæ gentilis.

Ἄδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a fuga alienus. 2) infectus, irritus. 3) inevitabilis, Gl. Vet. Ex α pr. & δράω, *fugio, facio*.

ἈΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, adrachne. Arbor unedoni similis.

Ἀδρέπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, falce carens. Ex α pr. & δρέπανον, *falx*.

Ἀδρεπήβολος & ἀδρεπίβολος, ὁ καὶ ἡ, felix in assequendis rebus magnis. Ex ἁδρὸς & ἐπίβολος.

Ἄδρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non carptus. 2) quem decerpere non licet. Ex α pr. & δρέπω, *carpo*.

Ἁδρόω, ῶ, f. ώσω, ad maturitatem perduco. Ab ἁδρὸς, *maturus*.

Ἅδρωσις, εως, ἡ, maturitas. A pr.

Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria, mare Adriaticum.

Ἄδριμυς, εος, ὁ καὶ ἡ, minime acerbus, non amarus. Ex α pr. & δριμὺς, *acerbus*.

Ἁδροβατικὸς, ή, όν, terram s. solum calcans. Ex ἁδρὸς, *solidus*, & βαίνω, *incedo*.

Ἁδρόβωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui crassis, seu grandibus gle-

glebis est. 2) plenus glebis. 3) fertilis, uber. Ex ἀδρὸς, confertus, & βῶλος, gleba.

Ἀδρομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crassis particulis constans, crassus. Ex ἀδρὸς, & μέρος, pars.

Ἀδρόμισθος, ου, qui permagnam mercedem exigit, velut meretrices.

Ἀ'ΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, maturus, adultus. Philox. grandis, gravis.

Ἀδροσία, ας, ἡ, inopia roris, siccitas. A δρόσος.

Ἀδροτύνη, ης, ἡ, magnitudo. 2) robur. 3) proceritas. 4) crassitudo. 5) abundantia, exuberantia. Ab ἀδρός.

Ἀδρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀδροτέρως, copiosius.

Ἀδρόχωρος, vel ἀδροχῶρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui uberem regionem habitat. Ex ἀδρὸς & χῶρος, locus.

Ἀδρόω, ῶ, f. ώσω, ad maturitatem perduco. ἀδρόομαι, οῦμαι, ad maturitatem pervenio, adolesco. Ab ἀδρὸς, maturus.

Ἀδρυνσις, εως, ἡ, densatio. 2) maturitas, perfectio fructuum. A sq.

Ἀδρύνω, f. υνῶ, crassum reddo. 2) ad justam magnitudinem adduco. ἀδρύνομαι, crassesco, turgesco. 2) superbio. Ab ἀδρὸς, crassus.

Ἄδρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, carens arboribus. Ex α pr. & δρῦ, arbor.

Ἀδρύφακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumseptus, cancellis non circumdatus. 2) incustoditus. 3) carens judicio: sc. quia locus judicii cancellis circumdatur. Ex α priv. & δρύφακτος, sepes, cancelli.

Ἀδύναμαι, non possum. Ex α priv. & δύναμαι, possum.

Ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas. 2) virium defectus ad aliquid agendum, item pecuniæ. 3) impotentia, inscitia. Ex α pr. & δύναμις, potentia.

Ἀδύναμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbecillis, viribus defectus. Ex iisdem.

Ἀδυνασία, ας, ἡ, imbecillitas. Ab ἀδύναμαι.

Ἀδυνατεί, Adv. invalide. Ab ἀδύνατος.

Ἀδυνασία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ἀδυνατέω, ῶ, f. ήσω, non possum. Gl. Vet. ἀδυνατεῖ, nequit. Ab eodem.

Ἀδύνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, impotens. 2) invalidus ad aliquid, impotens, infirmus, Philox. Al. Gl. Vet. inops. In primis Athenis sic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de caussa stipendium publice, obolum in dies, accipiebant: unde Patres Græci sic vocant viduas, pupillos, aliosque publice alendos. 3) in neutro, quod fieri nequit, impedimentum. Ex α priv. & δυνατὸς, potens.

Ἀδυνάτως, Adv. impossibiliter. 2) invalide, absque viribus. 3) inscite, inepte. A pr.

Ἀδυσώπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impudens. 2) inexorabilis, durus. Ex α pr. & δυσωπέω, pudore adficio.

Ἀδυσωπήτως, Adv. sine pudore, inverecunde.

Ἄδυτον, ου, τὸ, adytum, sacrarium, Gl. Vet. A sq.

Ἄδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem non patet ingressus. 2) non occidens. Ex α pr. & δύω, vel δύνω, subeo.

Ἄ'ΔΩ, f. ἄσω, satio, expleo.

Ἄδω, f. ᾄσω, cano, canto. 2) celebro. Pro ἀείδω.

Ἀδώμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui structus non est. Ex α pr. & δωμάω, exstruo.

Ἀδωνιάζω, sacra Adonidis celebro.

Ἀδωνιασμὸς, ῦ, ὁ, celebratio sacrorum Adonidis. A pr.

Ἀδώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indonatus. Ab ἄδωρος.

Ἀδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi se non sinit, integritas. Ab eodem.

Ἀδωροδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. Vet. immunis. Ex α pr. & δωροδοκέω, munera capio.

Ἀδωροδοκήτως, Adv. integre, incorrupte. A pr.

Ἀδωροδοκία, ἡ, abstinentia a donis accipiendis: integritas.

Ἀδωρόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus donis.

Ἄδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, donorum expers, qui munera non accepit. 2) qui non dat. 3) incorruptus muneribus. 4) muneris mali & inauspicati. 5) ἀδωρότατα, integerrime. Ex α pr. & δῶρον, munus.

Ἀδώρως, Adv. gratis, sine præmio. 2) incorrupte.

Ἀδώσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, muneribus non corruptus, de judice, Hesych. Ex α pr. & δόσις, donatio.

Ἀδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat. Ex α pr. & δώτης, dator.

Ἄεδνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dotis expers. 2) dotatus. Hesych. Ex α pr. vel intens. & ἕδνα, dos.

Ἀέδνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indotatus. 2) innuptus. A pr.

Ἀεθλατὴρ, ῆρος, ὁ, certator. A sq.

Ἀεθλάω, f. άσω, certo, dimico, pugno. 2) mala perfero, malis exerceor. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλέω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eodem.

Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.

Ἀεθλητὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀέθλιον, ου, τὸ, certaminis præmium. 2) certamen ipsum. Ab ἄεθλος.

Ἀέθλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, præmium reportans. 2) aptus ad certamen. Ab eodem.

Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis auctor. 2) qui certaminum curam agit. Ex ἄεθλον, certamen, & τίθημι, pono.

Ἄεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis. 2) labor. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλονικία, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur. Ex ἄεθλος & νίκη, victoria.

Ἄ'ΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, certamen. 2) labor.

Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio. 2) miseria. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἄεθλον, & φέρω, reporto.

Ἀ'ΕΙ', Adv. semper, perpetuo. 2) sine intermissione. 3) usque ad, donec. 4) subinde. 5) perpetua quadam successione. Hinc ὁ ἀεὶ, sc. ὢν, qui identidem tempore quoque est; ἀείποτε, semper, ἐς ἀεὶ, idem; δεῦρ' ἀεὶ, huc usque. In compositione interdum ε abjicitur, ut αἴνναος, pro ἀέναος.

Ἀειβλαστέω, ῶ, f. ήσω, semper germino. Ex ἀεὶ, & βλαστέω, germino.

Ἀειβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper germinans. Ex iisdem.

Ἀειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio. Ab ἀειβλαστέω.

Ἀειβλύω, semper adfluo, perpetuo scaturio, Hesych. Ex ἀεὶ & βλύω, scaturio.

Ἀειβρυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper scaturiens. 2) semper germinans. Ex ἀεὶ & βρύω, scaturio, pullulo.

Ἀειγενέτης, ου, ὁ, sempiternus. Ex ἀεὶ & γενέτης, genitor.

Ἀειγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui semper fuit & erit, sempiternus. Ex ἀεὶ & γίνομαι, *sum*, *fio*.

Ἀειγένητος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀείδελος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconspicuus, qui non cernitur. 2) obscurus. Ex α pr. & εἴδω, *video*.

Ἀειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non cernitur, qui cerni non potest, obscurus, tenebricosus. 2) deformis. Ex α pr. & εἶδος, *species*.

Ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, Suid. Ex α priv. & εἶδος, *species*, *forma*.

Ἀειδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper in vorticem, seu gyrum actus, qui semper circumagitur. Ex ἀεὶ & δινέω, *gyro*.

Ἀεῖδιος, ία, ιον, sempiternus, perpetuus, æternus, perennis, Gl. Vet. Ab ἀεὶ. v. ἀΐδιος.

Ἀειδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, Gl. Vet.

Ἀειδουλία, ας, ἡ, perpetua servitus. Ex ἀεὶ & δοῦλος, *servus*.

ἈΕΙΔΩ, f. είσω, cano, canto, carmine celebro.

Ἀειεστώ, όος, ἡ, sempiternitas, æternitas. Ab ἀεὶ & ἐστί, est.

Ἀειζωΐα, ας, ἡ, vitæ sempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶ & ζωή, *vita*.

Ἀείζωον, ου, τὸ, sedum, Philox. A sequ.

Ἀείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper vivens. Ex ἀεὶ & ζωός, *vivus*.

Ἀείζωστος, ὁ καὶ ἡ, semper cinctus, semper paratus, pro ἀείζωστος. Ex ἀεὶ & ζώννυμι.

Ἀειθαλέω, ῶ, f. ήσω, semper vireo. A sequ.

Ἀειθαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper virens, semper floreus. Ex ἀεὶ & θαλέω, f. θάλλω, *vireo*.

Ἀειθερής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper calidus, s. calefaciens. Ex ἀεὶ & θέρος, *æstas*.

Ἀείκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper fructificans, semper fructus habens. Ex ἀεὶ & καρπός, *fructus*.

Ἀεικία, ας, ἡ, indecentia. 2) contumelia. 3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικής.

Ἀεικέλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, indecorus. 2) indignus. 3) vilis, contemnendus, contemtus. Ab eod.

Ἀεικελίως, *Adv.* indecenter, indigne. A pr.

Ἀεικής, έος, ὁ καὶ ἡ, non consentaneus, indecens, indecorus. 2) fœdus. 3) indignus. 4) durus, asper. Ex α pr. & εἴκω, *similis sum*.

Ἀεικία, ας, ἡ, idem quod ἀεικεία.

Ἀεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto. 2) contumelia adficio. Ab ἀεικής.

Ἀεικινησία, ας, ἡ, motus sempiternus, seu facultas perpetuæ motitationis. Ex ἀεὶ & κίνησις, *motus*.

Ἀεικίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper motus, qui semper & adsidue movetur. Ex ἀεὶ & κινητός, *qui movetur*.

Ἀεικινήτως, *Adv.* cum perpetuo motu. A pr.

Ἀεικῶς, *Adv.* indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικής, *indecens*.

Ἀείλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, loquax. Ex ἀεὶ & λαλέω, *loquor*.

Ἀειλαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper lucens, & splendens. Ex ἀεὶ & λάμπω, *luceo*.

Ἀειλιβής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper destillans & defluens. 2) perennis. Ex ἀεὶ & λείβω, *libo*.

Ἀειλογέω, ῶ, f. ήσω, semper loquor. Ex ἀεὶ & λόγος, *sermo*.

Ἀειλογία, ας, ἡ, verbositas, multiloquium, loquacitas vel earumdem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas. 2) facultas, qua quis semper rei gestæ vel gerendæ rationes in promtu habet. Ex ἀεὶ & λόγος, *sermo*, *ratio*.

Ἀείλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sole carens, opacus. Ex α pr. & εἵλη, *solis splendor*.

Ἀειμνημόνευτος, ου, immortalis memoriæ.

Ἀειμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, semper memor. Ex ἀεὶ & μνήμων, *memor*.

Ἀείμνηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper memorandus. Gl. Vet. memorabilis. Ex ἀεὶ & μιμνήσκω, *memoro*.

Ἀειμνήστως, immortaliter. A pr.

Ἀείναος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper fluens. 2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ & νάω, *fluo*.

Ἀείνας, αντος, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀειναῦται, ῶν, οἱ, qs. semper nautæ, magistratus quidam Milesiorum. Ex ἀεὶ & ναύτης, *nauta*.

Ἀεινεφίς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui semper nubecula sunt obducti, Etymol. Ex ἀεὶ & νέφος, *nubes*.

Ἀειπάθεια, ας, ἡ, passio perpetua, numquam deficiens adfectio. A sq.

Ἀειπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper patiens, sempiternæ passioni obnoxius. Ex ἀεὶ & πάθος, *passio*.

Ἀείπαις, αιδος, ἡ, semper virgo. Ex ἀεὶ & παῖς, *puella*.

Ἀειπαλής, έος, ὁ & ἡ, qui semper vibratur, perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ & πάλος, *vibratio*.

Ἀειπάρθενος, ου, ἡ, semper virgo. Ex ἀεὶ & παρθένος, *virgo*.

Ἀειπλανής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus. 2) nugatorius, futilis. Ex ἀεὶ & πλανάω, *erro*.

Ἀειπλάνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀείρροος, *contr.* ἀείρρους, ου, ὁ καὶ ἡ, semper & jugiter fluens. Ex ἀεὶ & ῥέω, *fluo*.

Ἀείρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

ἈΕΙΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho. 2) adfero, præbeo, infero.

Ἀεισθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper viribus pollens. Ex ἀεὶ & σθένος, *robur*.

Ἀείσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quotidie victum ex publico Athenis in Prytaneo accipiebat. Ex ἀεὶ & σῖτος, *cibus*.

Ἀεισκῶπες, ων, αἱ, noctuæ certi generis.

Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio. 2) laus. Ab ἀείδω, *cano*.

Ἀείσοος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper servans. Ex ἀεὶ & σόω, *servo*.

Ἀειστρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper volubilis. Ex ἀεὶ & στρέφω, *verto*.

Ἀείσυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qs. semper trahens, qui tarde incedit. Ex ἀεὶ & σύρω, *traho*.

Ἀείϋπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper dormiens, epith. mortis, vel mortui.

Ἀειφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper apparens, semper conspicuus. Ex ἀεὶ & φαίνομαι, *appareo*.

Ἀειφλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper ardens. Ex ἀεὶ & φλέγω, *uro*.

Ἀείφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper ferens. 2) semper vernans. 3) semper ferens fructus. Ex ἀεὶ & φέρω, *fero*.

Ἀειφρούρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper custoditus, seu præsidio instructus. Ex ἀεὶ & φρουρέω, *custodio*.

Ἀειφρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) semper custodiens. Ex iisdem.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exsilium. Ex ἀεὶ & φεύγω, *fugio*.

Ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab seq.

Ἀείφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper frondens, perpetuo

petuo virens. Ex ἀεὶ & φύλλον, *folium*.

Ἀείχλωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper virens.

Ἀείχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper utilis, perpetuo bonus.

Ἀεκάζω, copo, ἀεκαζόμενος, invitus. Ex α pr. & ἑκὼν, *voluntarius*.

Ἀέκητι, *Adv.* invito. Gl. Vet. ἀέκητι, ingratiis. Ab α pr. & ἕκητι.

Ἀεκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, invitus. 2) invito factus, expressus. Ex α pr. & ἑκούσιος, *voluntarius*.

Ἀέκων, ουσα, ον, invitus. 2) imprudens, imperitus. Ex α pr. & ἑκὼν, *voluntarius*.

ἈΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo.

Ἀελλαῖος, αία, ον, procellosus, rapidus.

Ἀελλάω, ῶ, f. ήσω, vi convolvo. Ab ἄελλα.

Ἀελλήεις, εσσα, εν, procellosus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.

Ἀελλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἀελλόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, densos habens capillos. 2) capillos habens varie intortos. Ab ἄελλα & θρὶξ, *capillus*.

Ἀέλλομαι, flo, spiro. Etymol. Ab ἄελλα.

Ἀελλομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnans cum procella. Ex ἄελλα & μάχη, *pugna*.

Ἀελλόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox, tamquam procella. Ex ἄελλα & πὸς, *pes*.

Ἀελλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀελλὼ, όος, οῦς, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ & unius ex canibus Actæonis ap. Ovid. Ab ἄελλα, quasi *procellosa*.

Ἀελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, procellosus. 2) velox. Ab eod.

Ἀελπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insperatus, præter spem, *item* spe carens. Ex α pr. & ἐλπὶς, *spes*.

Ἄελπος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀελπτέον, diffidendum. Ab ἀελπτέω.

Ἀελπτέω, ῶ, despero. Ab ἄελπτος.

Ἀελπτία, ας, ἡ, desperatio.

Ἄελπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insperatus, insperabilis, desperandus. Ex α pr. & ἐλπὶς, *spes*.

Ἀέλπτως, *Adv.* ex insperato, præter spem.

Ἀέλπω, non spero, despero. Ex α pr. & ἐλπὶς, *spes*

Ἄεμμα, τος, τὸ, nervus, chorda, qua tenditur arcus. 2) arcus. 3) vestimentum. Quasi ἅμμα ab ἅπτω, *necto*.

Ἀέναος, vel ἀέναος, ου, ὁ καὶ ἡ. ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, Gl. Vet. idem quod ἀείναος, abjecto scilicet ι. Ex ἀεὶ.

Ἀενάως, jugiter. A pr.

Ἀενόητος, ον, inopinatus, inexspectatus.

Ἀεξίγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, corpus roborans. Ex ἀέξω, *augeo*, & γυῖον, *membrum*.

Ἀεξίτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœtum augens. 2) prolificus, fœtificus. Ex eodem, & τόκος, *partus*, *fœtus*.

Ἀεξίτροφος, ον, bene nutriens. Ex eodem & τρέφω.

Ἀεξίφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, plantas augens, plantis dans incrementum. A sq. & φυτὸν, *planta*.

ἈΕΞΩ, augeo, accumulo. 2) proveho, promoveo. ἀέξομαι, cresco.

Ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, cesso ab omni opere, otior. 2) sum deses, piger. Ab ἀεργὴς, *qui ab opere cessat*.

Ἀεργηλὸς, λὴ, λὸν, iners. 2) otiosus, negotiis vacuus. A sq.

Ἀεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens. 2) iners, piger, deses. Ex α pr. & ἔργον, *opus*.

Ἀέργητος, ον, idem.

Ἀεργία, ας, ἡ, cessatio ab opere. 2) inertia, desidia, pigritia. 3) cessatio ab aratione terræ. Ab ἀεργὴς.

Ἀεργὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἀεργὴς.

Ἀέρδην, *Adv.* portando, sublate. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀερέθω, tollo. 2) suspendo. ἀερέθομαι, pendeo, suspensus sum. 3) inconstans sum, dubius sum, pendeo animi. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aerius. 2) multus, immensus. Ab ἀὴρ, *aer*.

Ἀερία, ας, ἡ, caligo, aer tenebrosus. Ab eod.

Ἀερίζω, f. ίσω, aerius sum, aeria natura præditus sum. Ab ἀέριος.

Ἀερινόμος, ον, aerius, *de avibus* &c.

Ἀέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aerius, qui est in aere. 2) altus, magnus. Ab ἀὴρ.

Ἀερώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aerius. 2) obscurus, caliginosus. Ab eod.

Ἄερκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non septus, nullo septo cinctus. Ex α pr. & ἕρκος, *septum*.

Ἀεροβατέω, ῶ, f. ήσω, *proprie* incedo *vel* ambulo per aerem. 2) nugas sublimes capto, superbio. Ex ἀὴρ & βαίνω, *incedo*.

Ἀεροβάτης, ου, ὁ, res sublimes & inanes tractans, superbus, alta petens.

Ἀεροδόνητος, ον, epith. avis. Ab ἀὴρ & δονέω, *agito*.

Ἀεροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aerem curro. Ex ἀὴρ & inus. δρέμω, *curro*.

Ἀεροειδὴς, έος, idem quod seq. *item* aerius.

Ἀερόεις, εσσα, εν, caliginosus, obscurus. Ab ἀὴρ, *aer*.

Ἀερολέσχης, ου, ὁ καὶ ἡ, inflato sermone utens. 2) qui de rebus inanibus & nugatoriis multum & magnifice loquitur. Ex ἀὴρ & λέσχη, *sermocinatio*.

Ἀερομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aere pugno.

Ἀερομαχία, ας, ἡ, pugna aeria, quæ fit in aere, i. e. inanis & imaginaria.

Ἀερόμελι, ιτος, τὸ, aerium mel, quod quidam manna biblicum esse putant. Ex ἀὴρ & μέλι, *mel*.

Ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aerem metior. 2) res inanes & captum humanum transcendentes consector. Ex ἀὴρ & μετρέω, *metior*.

Ἀερομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permixtus aeri. Ex ἀὴρ & μίγνυμι, *misceo*.

Ἀερόμορφος, ον, aerius.

Ἀερονηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, per aerem, sive in aere natans. Ex ἀὴρ & νήχω, *nato*.

Ἀερονομέω, de saltatore, cum pedibus in aere velut suspensus est. Ex ἀὴρ & νέμος, ut χειρονομέω.

Ἀεροπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex aere delapsus. Ex ἀὴρ & πίπτω, *cado*.

Ἀεροπότης, ου, ὁ καὶ ἡ, in aere volans. Ex ἀὴρ & πέτομαι, *volo*.

Ἀεροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aere gradior. Ab seq.

Ἀερόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, aerigradus, aerivagus. Ex ἀὴρ & πόρος, *transitus*.

Ἀεροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aere. Ex ἀὴρ & σκοπὸς, *inspector*, *speculator*.

Ἀερότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, aerem secans & findens. Ex ἀὴρ & τέμνω, *seco*.

Ἀεροφεγγὴς, ὁ καὶ ἡ, splendens, lucidus, sc. in modum aeris. Ab ἀὴρ & φέγγος, *lumen*.

Ἀεροφοίτης, ου, ὁ, & ἀεροφοίτος, ον, aerem colens,

in

in aere versans. Ex ἀὴρ & φοιτάω ventito.

Ἀερόχροος, *contr.* ἀερόχρους, ου, ὁ & ἡ, colorem aeris tenuem ac dilutum habens. Ex ἀὴρ & χρόα, *color*.

Ἀερσίλοφος, ου, ὁ, conum habens altum & sublimem. Ex ἀείρω, *tollo*, f. Æol. ἀέρσω, & λόφος, *conus galeæ*.

Ἀερσίνοος, *contr.* ἀερσίνους, ου, ὁ & ἡ, elatus animo, superbus. Ab ἀείρω, *tollo*, & νόος, *mens*.

Ἀερσίπνοος, ὁ & ἡ, quod facit, ut animi tollantur, spiritus sumantur. Ex ἀείρω & πνοὴ, *spiritus*.

Ἀερσιπότης, vel potius ἀερσιπέτης, ου, ὁ, alte volans. Ab ἀείρω, *tollo*, & πέτομαι, *volo*.

Ἀερσιπότητος, ου, ὁ & ἡ, in sublimi se librans. Ex ἀείρω & ποτάομαι, *volo*.

Ἀερσίπους, οδος, ὁ & ἡ, pedes in currendo s. saltando in altum tollens. 2) agilis, celer. Ex ἀείρω, *tollo*, & πούς, *pes*.

Ἀερτάζω, f. άσω, tollo, attollo, elevo. 2) aufero. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀερτάω, idem & ab eodem.

Ἀερώδης, ες, obscurus, caliginosus.

Ἀεσιμάργια, ης, ἡ, ventis agitata, inquieta. Ex ἄω, *flo*, & μαίνομαι, *furo*.

Ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, levitas, stultitia. A sq.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ & ἡ, ventosus, levis, inconstans. 2) stultus, temerarius. 3) vanus. Ex ἄω, *flo*, & φρὴν, *mens*.

Ἀέτειος, ου, ὁ & ἡ, aquilinus. Ab ἀετὸς, *aquila*.

Ἀετιδεύς, έως, ὁ, pullus aquilæ. Ab eod.

Ἀετίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, aetites lapis. Ab eodem.

ἈΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, aquila. 2) fastigium ædificiorum, quod & ἀέτωμα. 3) uniuscujusque radii in rota ferramentum. 4) omen, ut οἰωνός.

Ἀετοφόρος, ου, ὁ & ἡ, aquilifer, signifer.

Ἀετώδης, εος, ὁ & ἡ, aquilinus. Hinc τὸ ἀετῶδες, genus aquilinum, *item* mos aquilinus. Ab ἀετὸς, *aquila*.

Ἀέτωμα, τος, τὸ, fastigii genus in tectis templorum, Gl. Vet. fastigium. Vide ἀετός.

Ἀεχῆνες, ων, οἱ, pauperes. Hesych. Ex ἀεὶ, *semper* & χαίνω, *inhio*, *appeto*. (Sed leg. est ἀχῆνες, quorum loculi vacui sunt. v. ἀχήν.)

ἈΖΑ, ης, ἡ, fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino. 2) nigredo ex putredine, squalor. 3) reliquiæ v. c. lactis in vase, aretactæ.

Ἀζαίνω, sicco, exsicco. Ab ἄζω.

Ἀζάλεος, ου, ὁ & ἡ, aridus, siccus. Ab eod.

Ἀζαλέος, α, ον, idem, & ab eod.

Ἀζάνω, aresacio, sicco. Ab eod.

Ἀζαχής, έος, ὁ & ἡ, magnum sonum edens. Dor. pro ἀζηχής. quia arida fracta fortius crepitant.

Ἀζείθω, ferveo. Suid. Ex α intens. & ζέω, *ferveo*.

Ἀζειρέω, ῶ, idem, Suid. A sequ.

Ἄζειρος, ου, ὁ & ἡ, non variegatus, nullis distinctus coloribus. Ex α pr. & ζειρὸς, *variegatus*.

Ἄζευκτος, ου, ὁ & ἡ, non jugatus. 2) cælebs, virgo. Ex α pr. & ζεύγνυμι, *jungo*.

ἈΖΗΧΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, aridus. 2) difficilis, gravis. 3) non intermissus. Hesych.

Ἀζηλία, ας, ἡ, vacuitas ab æmulatione. A sq.

Ἄζηλος, ου, ὁ & ἡ, quem nullus æmulatur. 2) levis, vilis, neglectus. 3) qui zelo, s. zelotypia non ducitur. Ex α pr. & ζῆλος.

Ἀζηλοτύπητος, ου, ὁ & ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo solet.

Ἀζηλότυπος, ου, ὁ & ἡ, zelotypia & invidia carens, a suspicione alienus. Ex α pr. & ζηλότυπος, *invidus*, *æmulus*.

Ἀζήλωτος, ον, præter modum magnus, & supra invidiam aut spem assequendi positus. 2) contemtibilis, non invidendus. A ζηλόω.

Ἀζήμιος, ου, ὁ & ἡ, indemnis, damni expers. 2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ου, impunitas. Ex α pr. & ζημία, *damnum*.

Ἀζημίως, *Adv.* sine damno. 2) impune. A pr.

ἈΖΗ'Ν, ῆνος, barba. Etymol.

Ἀζηραίνω, sicco. Suid.

Ἀζηρός, ά, όν, aridus. Ab ἄζω.

Ἀζήτητος, ου, ὁ & ἡ, de quo quæstio non est habita. Ex α pr. & ζητέω, *inquiro*.

Ἀζητὸς, ή, όν, augustus, venerandus. Suid. Ab ἄζω, *veneror*.

Ἀζηχής, έος, ους, ὁ & ἡ, magnum sonum edens. 2) durus & aridus. 3) continuus, perpetuus, quod fit sine intermissione.

ἈΖΟΙ, ων, οἱ & αἱ, servi, servæ; famuli, famulæ.

Ἀζυγὴς, έος, ὁ & ἡ, injugatus. 2) cælebs. Ex α pr. & ζυγὸς, *jugum*.

Ἀζυγία, ας, ἡ, cælibatus. A sequ.

Ἄζυγος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀζυγὴς, & ab eod. Philox. impar, dispar.

Ἄζυμα, ων, τὰ, Festum apud Judæos, quo a fermentatis abstinebant. A sq.

Ἄζυμος, ου, ὁ & ἡ, non fermentatus, fermenti expers. 2) sincerus. Ex α pr. & ζύμη, *fermentum*.

Ἀζυμοφαγία, ας, ἡ, usus panis infermentati. Ex ἄζυμος & φαγεῖν, *comedere*.

Ἄζυξ, γος, ὁ & ἡ, qui non est sub jugo. 2) cælebs, innupta. 3) singularis, cum alio non junctus. Ex α pr. & ζυγὸς, *jugum*.

ἌΖΩ, sicco, aresacio, unde & ἄζομαι, aresco.

ἌΖΩ, *vel potius* ἄζομαι, veneror, colo.

ἈΖΩΛΕ'Ω, ῶ, irascor. Hesych.

Ἄζωνος, ου, ὁ & ἡ, sine zona, discinctus.

Ἄζωος, ου, ὁ & ἡ, animal non procreans. 2) vita carens. Ex α pr. & ζῶον, *animal*, vel ζωὴ, *vita*.

Ἀζὼρ, Nomen proprium viri Ebr. indeclin.

Ἄζωρος, ου, ὁ & ἡ, bene temperatus. Ex α intens. & ζωρὸς, *merus*.

Ἄζωστος, ου, ὁ & ἡ, qui non est cinctus. Gl. Vet. discinctus. Ex α pr. & ζωννύω, *cingo*.

Ἄζωτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀηδέω, ῶ, tædio adficior, fastidio. A sq.

Ἀηδὴς, έος, ὁ & ἡ, insuavis, fœdus, odiosus, Philox. Ex α pr. & ἡδὺς, *dulcis*.

Ἀηδία, ας, ἡ, fœditas, injucunditas, molestia. 2) tædium. A pr.

Ἀηδίζομαι, f. ίσομαι, tædio adficior, fastidio. 2) abhorreo. Ab ἀηδία.

Ἀηδόνειος, ου, ὁ & ἡ, & ἀηδόνιος, lusciniæ cantui similis, lugubris. Ab ἀηδὼν, *luscinia*.

Ἀηδονιδεὺς, έος, ὁ, lusciniæ pullus. Ab eod.

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, lusciniola. 2) luscinia. Dim. ab eod.

Ἀηδὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, idem quod ἀηδών.

ἈΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, luscinia. 2) tibiarum lingula.

Ἀηδῶς, *Adv.* insuaviter, fœde, tædiose, Gl. Vet. 2) gravatim. 3) inimice. Ab ἀηδὴς, *insuavis*.

Ἀηθεία, ας, ἡ, inscientia, insueta novitas. 2) desuetudo, Gl. Vet. Ab ἀήθης.

Ἀη-

Ἀηθέσσω, insuetus sum. Ab eod.

Ἀηθέω, ῶ, f. ήσω, insuetus sum, non adsuetus sum. Ab eod.

Ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, insuetus, insolens. 2) qui non format & instituit mores. Ex α pr. & ἦθος, *mos*.

Ἀηθίζομαι, desuesco, Gl. Vet. 2) non fero propter insolentiam, ap. Strab. Ab ἀήθης.

Ἀήθως, *Adv.* præter morem. 2) inexperto. Ab ἀήθης.

Ἀήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, aciem non habens, non acutus, obtusus, hebes. Ex α pr. & ἀκή, *mucro, cuspis, acies*.

Ἄημα, τος, τὸ, spiritus, flatus, flatus venti, spiraculum. Ab ἄω, f. ἄσω, *spiro*.

Ἀημερία, ας, ἡ, immitis animi adfectio, immanitas. Ex α pr. & ἥμερος, *mitis*.

Ἄημι, flo, spiro, ἄη, flabat. ἀεὶς, ἀέντος, spirans, part. ἄημαι, spiro, ἄητο, spirabat. Ab ἄω, *spiro*.

ἈΗ΄Ρ, ἀέρος, ὁ, aer. 2) cœli temperies. 3) caligo, aer tenebrosus.

Ἄησις, εως, ἡ, ventus, flatus, spiritus. Ab ἄω, *flo*.

Ἀήσσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus. 2) incomparabilis. Ex α pr. & ἡσσάομαι, *vincor*.

ἈΗ΄ΣΥΛΟΣ, ύλη, υλον, molestus. 2) iniquus, injustus. v. Αἴσυλος.

Ἀήσυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, levis, agilis. 2) tenuis. 3) sublimis, in sublimi degens, qui in aere suspensus fertur. Ex ἀὴρ, *aer*, & σύρω, *traho*.

Ἀητέομαι, volo, cum auris vagor. Ab ἀήτης, avis.

Ἀήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, *flo*.

Ἀήτης, ου, ὁ, idem & ab eodem, item avis ap. Arat.

Ἀητόῤῥοος, *contr.* ἀητόῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, ventis fluens, s. ex quo fluente venti oriuntur. Vox ficta Platonis. Ex ἀήτη, *ventus*, & ῥέω, *fluo*.

Ἄητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expositus. 2) insatiabilis. 3) magnus. Ab ἄω, *flo*.

Ἀητὸς, ὁ, aquila, ap. Arat.

Ἀήττητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, invictus, insuperabilis. 2) qui nulli labori succumbit, nulli largitioni &c. Ex α pr. & ἡττάομαι, *vincor*. v. ἀήσσητος.

Ἄηχος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine voce. Ex α pr. & ἦχος, *sonus*.

Ἀθάλασσος, seu ἀθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, maris expers. Ex α pr. & θάλασσα vel θάλαττα, *mare*.

Ἀθαλασσώτης, seu ἀθαλάττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, insolens navigandi. Ab ἀθάλασσος.

Ἀθαλὴς, vel ἀθαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non virens, aridus. Ex α pr. & θάλλω, *vireo*.

Ἀθαλπέως, *Adv.* sine calore seu æstu. Ex α pr. & θάλπω, *calefacio*.

Ἀθαμβεὶ, *Adv.* intrepide, impavide. A sq.

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, impavidus. Ex α priv. & θάμβος, *stupor*.

Ἀθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas. Ex iisd.

Ἄθαμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀθαμβής.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. Ab ἀθάνατος.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo, prædico.

Ἀθανατισμὸς, ῦ, immortalitas: in Deos relatio.

Ἀθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis. 2) sempiternus, æternus, perpetuus; & *in Plurali* οἱ ἀθάνατοι. Dii immortales. 3) decem millia militum selectorum in exercitu Persarum, qui ita dicebantur, quod uno mortuo, vel occiso, statim legeretur alius, numerusque adeo idem semper maneret. Ex α pr. & θάνατος, *mors*.

Ἄθαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insepultus, inhumatus. Ex α pr. & θάπτω, *sepelio*.

ἈΘΑ΄ΡΑ, ας, & ἀθάρη, ἡ, pultis genus, ap. Aristoph.

Ἀθαρσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fiduciæ expers, timidus. Ex α pr. & θάρσος, *fiducia*.

Ἀθαυμαστία, ας, ἡ, vacuitas ab admiratione. Ab θαυμάζω.

Ἀθαυμαστὶ, & ἀθαυμαστεὶ, *Adv.* citra admirationem.

Ἀθαυμασία, idem quod ἀθαυμαστία.

Ἀθαύμαστος, ον, expers admirationis.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui non spectat. Ex α pr. & θεάομαι, *specto*.

Ἀθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non spectatur, invisibilis, non visus. 2) qui non vidit. Ex iisd.

Ἀθεεὶ, *Adv.* sine Deo, sine numine. Ex α pr. & Θεὸς, *Deus*.

Ἀθεΐα, ας, ἡ, impietas. Ex iisdem.

Ἀθείαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex iisd.

ἈΘΕ΄ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo. 2) sugo. Hes.

Ἀθέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod præter voluntatem fit. Ab α pr. & θελητός.

Ἄθελκτος, ον, immitis, implacabilis. Ab α & θέλγω, *lenio*.

Ἄθελξις, εως, ἡ, suctio, mulctus, *ap. Hippocr. explicatur* attractio: *sed vox est suspecta*. Ab ἀθέλγω.

Ἀθελέω, f. ἀθελήσω, nolo. Ex α privat. & θέλω, *volo*.

ἈΘΕΜΒΕ΄Ω, ῶ, lascivio, Hesych. Ex α priv. & θέμις, jus, fas, unde θέμις.

Ἀθεμέλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fundamento carens, sine fundamento. Ex α pr. & θεμέλιος, *fundamentum*.

Ἀθέμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & θέμελον, *fundamentum*.

Ἄθεμις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, illicitus, nefastus: &

Ἀθεμίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, injustus. Ex α pr. & θέμις, *jus*.

Ἀθέμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, injustus, nefarius. Ex iisdem.

Ἀθεμιστουργία, ας, ἡ, facinus nefarium, scelus. Ex ἀθέμιστος & ἔργον, *opus*.

Ἀθεμίστως, *Adv.* nefarie, inceste.

Ἀθεμιτογαμία, ας, ἡ, incestæ nuptiæ. Suid. Ex ἀθέμιτος & γάμος, *nuptiæ*.

Ἀθεμιτογαμέω, f. ἀθεμιτογαμήσω, incestas nuptias celebro. Pseudo-Clem. in Re cognit. ap. Eușeb. Ex iisd.

Ἀθεμιτόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui incestas init nuptias. Suid. Ex iisd.

Ἀθεμιτοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, infanda faciens, infanda gerens. Gl. Vet.

Ἀθέμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, Philox. Hinc τὸ ἀθέμιτον, ου, nefas. Ex α pr. & θεμιτὸς, *legibus consentaneus*.

Ἀθεμιτουργέω, ῶ, nefanda patro. Suid. Ex ἀθέμιτον & ἔργον, *opus*.

Ἄθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine Deo est, Deum tollit, impius.

Ἀθεότης, ητος, ἡ, ignoratio Dei, impietas.

Ἀθεραπευσία, ας, ἡ, cultus negligentia, item omnino, cum corpus male habetur. 2) neglectus, con-

contentus, sc. ejus, quem colere, curare, tueri deobamus. Ex α pr. & θεραπεύω, *colo*.

Ἀθεράπευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus, qui corpore horrido & inculto est. 2) neglectus. 3) immedicabilis, insanabilis. Ex iisd.

Ἀθεραπεύτως, *Adv.* neglectim, contemtim, sine cura, & spe sanationis. A pr.

Ἀθερογενής, έος, ὁ & ἡ, spicas, seu aristas habens, vel generans. Ex ἀθὴρ, *arista* & γίνομαι, *gignor*.

Ἀθερηγενής, έος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀθερής, έος, ὁ & ἡ, spicatus, acutus. 2) contemtus. Ab ἀθὴρ. (Prius debet esse ἀθηρὴς, posterius repetendum ab α pr. & θέρω, *foveo*, unde θεραπεύω.)

Ἀθερίζω, f. ίσω, sperno, rejicio, contemno, sc. velut spicas degeneres. Ab eod.

Ἀθερίνη, ης, ἡ, atherina, piscis. Ab eod.

Ἀθέριξ, ικος, ὁ, arista, cuspis spicæ. Ab eod.

Ἀθερίσσω, f. ίξω, idem quod ἀθερίζω.

Ἀθέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non demessus, adhuc in spica. 2) neglectus. Ab ἀθερίζω.

Ἀθέρμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non calefactus. 2) qui non calefit. Ex α pr. & θερμαντὸς, *calefactus*.

Ἄθερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, calore vacans. Ab α priv. & θερμὸς, *calidus*.

Ἀθερολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui aristas, seu spicas colligit. Ex ἀθὴρ, *spica*, & λέγω, *colligo*.

Ἀθερώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aristas habens. Ab ἀθὴρ.

Ἀθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum. v. ἀθήρωμα.

Ἀθεσία, ας, ἡ, inconstantia, perfidia. Ex α pr. & θέσις, *positio*.

Ἀθεσμία, ας, ἡ, transgressio legis, iniquitas, scelus. Ab ἄθεσμος.

Ἀθέσμιος, ου, ὁ & ἡ, lege carens, exlex, qui legem non observat. 2) de quo lex non est posita. 3) illicitus, iniquus. Ab eod.

Ἀθεσμόβιος, ου, improbus, nullis legibus obediens.

Ἀθεσμόλεκτρος, ου, incestas nuptias celebrans, in incesto matrimonio vivens.

Ἄθεσμος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀθέσμιος. Ex α pr. & θεσμὸς, *lex*.

Ἀθέσμως, *Adv.* illicite, nefarie, contra leges. A pr.

Ἀθέσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, ingens. Ex α priv. & θέσφατος, *a Deo pronunciatus*.

Ἀθετέω, ῶ, f. ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio. 2) rejicio, improbo. 3) sperno. 4) contumeliose tracto. 5) prævaricor. Philox. ἀθετῶ, reprobo, decipio. ἀθετεῖ, refellit, decipit, idem. ἠθέτησα, reprobavi. Gl. Vet. decepi. 6) *cum dat.* fidem non habere. ἠθέτησαν, deceperunt, Philox. aor. 1. ἠθετημένος, abrogatus, perf. part. pass. Ex α pr. & θετὸς, *positus*.

Ἀθέτημα, ατος, τὸ, abrogatio, improbatio. A pr.

Ἀθέτησις, εως, ἡ, abrogatio. 2) deceptio, Philox. Ab eod.

Ἄθετος, ου, ὁ & ἡ, inconstans. 2) irritus, abdicatus. 3) ineptus, inutilis. Gl. Vet. inhabilis. Ex α pr. & θετὸς, *positus*.

Ἀθέτως, *Adv.* inconstanter. 2) inepte. 3) improbe.

Ἀθεωρησία, ἡ, negligentia in spectando, considerando. Ex α pr. & θεωρέω.

Ἀθεωρητὶ, *Adv.* sine contemplatione, negligenter. Ab sequ.

Ἀθεώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non spectabilis, in adspectum non cadens. 2) improvisus. 3) a contemplatione alienus, negligens in cognoscendo, considerando.

Ἀθεωρήτως, *Adv.* non spectabiliter, invisibiliter. 2) imperite, negligenter, temere. A præc.

Ἀθέως, *Adv.* impie, scelerate, sine Deo. Ab ἄθεος.

Ἀθήητος, ου, ὁ & ἡ, non perspicuus, non visus, latens, occultus. Jon. pro ἀθέατος. Ex α pr. & θεατὸς, *spectabilis*.

Ἄθηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ablactatus. 2) qui lac non suxit. Ex α priv. & θηλὴ, *papilla*.

Ἀθήλυντος, ου, ὁ & ἡ, non effeminatus, virilis. 2) indomitus. 3) durus. Ex α pr & θῆλυς, *femineus*.

Ἄθηλυς, υος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

ἈΘΗΝΑ͂, ᾶς, ἡ, Minerva, Pallas.

Ἀθήναζε, *Adv.* Athenas. Ab Ἀθῆναι.

Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ, urbs Atticæ.

Ἀθηναίη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ. Jonicum.

Ἀθήναιον, ου, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθηνᾶ.

Ἀθηναῖος, αία, αῖον, Atheniensis. Ab Ἀθῆναι, *Athenæ*.

Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva, Pallas. poetice.

Ἀθήνηθεν, *Adv.* Athenis.

Ἀθήνησι, *Adv.* Athenis.

Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, senex scholasticus, qui in senectute litteris operam navat. Ex Ἀθήνη, Minerva, quæ studiorum præses credebatur, & γέρων, *senex*.

ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, pars spicæ acuta. 2) spica. 3) spica degener. 4) summa pars cuspidis, sagittæ. 5) mucro gladii.

Ἀθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθάρα.

Ἀθήρατος, ου, ὁ & ἡ, a venatore non indagatus. 2) a venatore non captus. 3) sine feris. Epitheton silvæ &c. A θηράω, *venor*.

Ἀθηρηλοιγὸς, οῦ, ὁ, ventilabrum, minutissimas paleas dissipans. Ex ἀθὴρ, *arista*, & λοιγὸς, *pernicies*.

Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.

Ἀθηρόβρωτον, ου, τὸ, ventilabrum. 2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθὴρ, *arista*, vel ἀθάρα, *puls*, & βιβρώσκω, *comedo*.

Ἄθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, feris, seu belluis carens. 2) expers venationis. 3) qui capi non potest. Ex α pr. & θὴρ, *fera*.

Ἀθήρωμα, τος, τὸ, idem quod ἀθέρωμα.

Ἀθησαύριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non repositus in thesauro. 2) qui recondi & adservari nequit. 3) qui nihil recondit in crastinum, prodigus. Ex α priv. & θησαυρίζω, *in thesauro repono*.

Ἀθήτευτος, ου, ὁ & ἡ, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem. Ex α priv. & θητεύω, *mercede servio*.

Ἀθίγγανος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tangi non vult, intactus. Ex α pr. & θιγγάνω, *tango*.

Ἀθιγὴς, έος, ὁ & ἡ, intactus. Ex α priv. & θίγω, *tango*.

Ἄθικτος, ου, ὁ & ἡ, intactus. 2) integer, illibatus, intemeratus. Ex iisd.

Ἀθίκτωρ, ορος, ὁ, idem & ex iisd. Hesych.

Ἀθλεύω, f. εύσω, certo, certamen ineo. 2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἆθλος, *certamen*.

Ἀθλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἄθλημα, τος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.

Ἄθλησις, εως, ἡ, certatio athletica. 2) certamen seu certatio quævis. Ab eod.

Ἀθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta. 2) certaminum peritus. Ab eod.

Ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. 2) in quocunque genere peritus & exercitatus. 3) profusus in aliquo genere, ut libidine.

Ἀθλητικὸς, ή, ὸν, athleticus, ad athletas seu certatores pertinens. 2) robustus ac firmus.

Ἀθλητικῶς, *Adv.* athletice, athletarum more.

Ἄθλιος, ία, ιον, miser, ærumnosus, malis exercitus. Ab ἆθλος.

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miseria, ærumna.

Ἀθλίως, *Adverb.* misere, ærumnose, infeliciter.

Ἀθλοθετέω, ῶ, f. ήσω, ludos præbeo. Ab ἆθλον & τίθημι, *pono*.

Ἀθλοθετὴρ, ῆρος, ὁ, munerarius certaminis. f. qui præmium certaminis constituit. 2) qui quodvis præmium proponit. Ex iisd.

Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, idem.

Ἆθλον, ου, τὸ, certaminis præmium. 2) præmium quodlibet. 3) merces sceleris, i. e. pœna. 4) labor, ærumna Ab ἄεθλος, *certamen*.

Ἆθλος, ου, ὁ, certamen. 2) labor, laboriosum negotium. Ab eod.

Ἀθλοφόρος, ου, ὁ & ἡ, victor certaminis. Ex ἆθλον & φέρω, *fero, reporto*.

Ἄθολος, ου, ὁ & ἡ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α pr. & θολὸς, *fordes turbidæ*.

Ἀθόλωτος, ου, ὁ & ἡ, non turbatus, limpidus. Ex α pr. & θολόω, *turbulentum reddo*.

Ἀθορύβητος, ου, ὁ & ἡ, non perturbatus. 2) qui non perturbatur. Ex α pr. & θόρυβος, *tumultus*.

Ἀθόρυβος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀθορύβως, *Adv.* sine tumultu, tranquille.

ἈΘΡΑΓΈΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex qua optima igniaria fiunt.

Ἄθραυστος, ου, ὁ & ἡ, infractus, inquassatus. 2) integer, illæsus, non vulneratus, aut minutus &c. Ex α pr. & θραυστὸς, *fragilis*.

Ἄθρεπτος, ου, ὁ & ἡ, non nutriens, nutriendi expers. Ab α priv. & θρεπτὸς, nutritus.

ἈΘΡΈΩ, ῶ, f. ήσω, video, cerno, intueor. 2) dispicio, considero, perpendo. 3) circumspicio & cum intentione intueor.

Ἀθρήματα, των, τὰ, munera a cognatis novæ sponsæ missa, quum se primum conspiciendam præbebat. Hesych. Ab ἀθρέω.

ἈΘΡΉΝΗ, ης, ἡ, genus apis. Suid.

Ἀθρηνὶ, *Adv.* absque luctu, sine lacrimis. Ex α pr. & θρῆνος, *luctus*.

Ἀθριγγωτος, ὁ & ἡ, non septus, non loricatus. Ab α & θριγγὸς, *lorica, septum*.

Ἄθρικτος, ον, illæsus, indeceptus, a θρίζω, *meto, cædo*.

Ἄθριξ, ιχος, ὁ & ἡ, capillis, sive pilis carens, glaber. Ex α pr. & θρὶξ, *pilus*.

Ἀθριπήδεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a vermibus non arrosus, sive exesus. Ex α pr. θρὶψ, *vermis*, & ἐδεστὸς, *edulis*, ab ἔδω, *edo*.

Ἀθροΐζω, f. οίσω, congrego, colligo, coacervo; & 2) *in Passivo*, sum apud me, potens mei. Ab ἀθρόος.

Ἀθροίσιμος, ου, ὁ & ἡ, frequens, celeber, confertus. 2) congregans, congregando inserviens. A pr.

Ἄθροισις, εως, ἡ, congregatio, coacervatio, conventus, Philox. Ab eod.

Ἄθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus. 2) cœtus, multitudo. Philox globus, caterva. Ab eod.

Ἀθροισματικὸς, ή, ὸν, congregativus, collectivus.

Ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄθροισμα.

Ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus. Ab ἀθροΐζω, *congrego*.

Ἀθροιστὴς, οῦ, ὁ, congregator, collector. Ab eod.

Ἀθροιστικὸς, ή, ὸν, vim congregandi habens, collectivus. Ab eod.

Ἀθροιστικῶς, *Adv.* catervatim, Gl. Vet. A præc.

Ἀθρόον, *Adv.* pro ἀθρόως, quod vide.

ἈΘΡΌΟΣ, όα, όον, *contr.* ἀθροῦς, *quod minus frequens*, confertus, in unum collectus, coacervatus. 2) universus, simul totus. 3) frequens, densus. Comp. ἀθροώτερος, έρα, ερον.

Ἄθροος, ου, ὁ & ἡ, nullam edens vocem, vel strepitum. Ex α pr. & θρόος, *tumultuantium clamor*.

Ἀθροότης, ητος, ἡ, universitas. Ab ἀθρόος, *universus*.

Ἀθρόως, *Adv.* confertim. 2) universe, summatim. 3) confestim, celeriter. Ab eod.

Ἄθρυπτος, ου, ὁ & ἡ, infragilis. 2) non fractus deliciis, non delicatus. 3) non mollis, virilis. 4) non inflatus. Ex α pr. & θρύπτω, *frango*.

Ἀθρύπτως, *Adv.* non delicate. 2) viriliter. A pr.

Ἀθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo, animum abjicio, animo sum dejecto, animo sum fractus. 2) timeo, angor metu. Ab ἄθυμος, *qui animo est dejecto*.

Ἀθυμήτης, ου, ὁ, anxius, mœrore adfectus. Suid. Ab ἀθυμέω.

Ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio. 2) tristitia. 3) anxietas. 4) desperatio. A sq.

Ἄθυμος, ου, ὁ & ἡ, qui animo est dejecto. 2) anxius. 3) mœstus, tristis. 4) pusillanimis, non animosus. Ex α privat. & θυμὸς, *animus*.

Ἀθύμως, *Adv.* animo dejecto, anxie. A pr.

Ἀθύρβομαι, f. ύσομαι, ludo, lusito. 2) salto. Ab ἀθύρω.

Ἀθυρέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex eod.

Ἀθυρίδωτος, ου, ὁ & ἡ, fenestris vel valvis carens. Ex α pr. & θυρὶς, *fenestra*.

Ἄθυρμα, τος, τὸ, ludus puerilis. 2) ludus quilibet. 3) oblectamentum. 4) ornamentum. Ab ἀθύρω, *ludo*.

Ἀθυρμάτιον, ου, τὸ, idem, sed diminutive.

Ἀθυρογλωττέω, ῶ, nugas, ludicra loquor, it. petulanter loquor, linguæ non tempero. Ex ἄθυρος, *incontinens*, & γλῶσσα, f. γλῶττα, *lingua*.

Ἀθυρογλωττία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, studium nugandi, lasciviendi. A sq.

Ἀθυρόγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lingua est effreni, loquax, garrulus, cui fores oris non sunt clausæ, sed semper patent.

Ἀθυρονόμος, ου, ὁ & ἡ, qui leges ludos facit, iisque pro sua libidine abutitur. Ex ἀθύρω, *ludo*, & νόμος, *lex*.

Ἄθυρος, ου, ὁ & ἡ, janua carens, janua non clausus. 2) incontinens. Ex α pr. & θύρα, *janua*.

Ἀθυροστομέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀθυρογλωττέω. Ex ἄθυρος & στόμα, *os*.

Ἀθυροστομία, ας, ἡ, oris f. linguæ incontinentia & petulantia. A sq.

Ἀθυρόστομος, ου, ὁ & ἡ, cujus os apertum est. 2)

qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, & στόμα, ος.

Α'ΘΥΡΩ, ludo, lusito.

Α'θύρωτος, ου, ὁ & ἡ, januâ carens, nullis foribus clausus. 2) incontinens, effrenis, effrenatus, & qui regi nescit. Ab ἄθυρος.

Α'θυτος, ου, ὁ & ἡ, non sacrificatus, non immolatus. 2) qui est sine sacrificio, sacrificiis carens. Ex α priv. & θύω, sacrifico.

Α'θώωτος, ου, ὁ & ἡ, cui mulcta imposita non est, impunis. A seq.

Α'θῷος, ου, ὁ & ἡ, mulctam non passus, impunis, indemnis, damni expers. 2) innocens, innoxius, insons, criminis expers. Ex α pr. & θωὴ, mulcta.

Α'θωόω, ῶ, f. ώσω, absolvo, mulcta seu pœna libero. 2) innoxium declaro. Ab ἀθῷος.

Α'θώπευτος, & ἀθωπευτὴς, ου, ὁ & ἡ, qui blanditiis & adulatione emolliri nequit, immitis, misericordiæ expers. 2) incorruptus, qui adulatione & blanditiis &c. capi non potest. Ex α pr. & θωπεύω, adulor.

Α'θωράκιστος, ου, ὁ & ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non est. 2) inermis. Ex α priv. & θωρακίζομαι, lorica munior.

Α'θώρηκτος, ου, ὁ & ἡ, non ebrius, non temulentus, Hipp. Ex α pr. & θωρήσσομαι.

Α'θώως, *Adv.* citra mulctam & damnum. 2) innoxie. Ex ἀθῷος.

Α'θώωσις, εως, ἡ, impunitas. 2) absolutio rei. Ab ἀθωόω, absolvo.

Α'Ι', heu! heu! eheu! 2) utinam. 3) quando, si. Dorice pro εἰ.

Αἶ, heu! eheu! *Interject.*

Αἶα, pro γαῖα, terra.

Αἴαγμα, τος, τὸ, luctus, gemitus. A sq.

Αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamentor. Ab αἶ, heu!

Αἰακτὸς, ὁ, ὀν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus. A pr.

Αἰάλοι, αἱ, qui duas sorores in matrimonio habent.

Α'ΙΑΝΗ'Σ, ἐος, ὁ & ἡ, gravis, acerbus, luctuosus. 2) tenebricosus. 3) perpetuus.

Αἰανὸς, ἡ, ὸν, idem.

Αἰανῶς, perpetuo. 2) graviter.

Α'ΙΒΟΙ', *vox dolentis seu indignantis*, heu! hei! 2) *admirantis*, papæ!

Αἰγάγριος, & αἰγαγρος, ου, ὁ, capra, vel caper silvestris. Ex αἴξ, *capra*, & ἄγριος, *silvester*.

Α'ΙΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, *Jon.* αἰγανέη, *quod est in usu*, jaculum, spiculum, tragula.

Αἴγδην, *Adv.* subito. 2) impetuose. Ab ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror*.

Αἰγέη, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἴξ, *capra*.

Αἴγειος, α, ὁ καὶ ἡ, vel -ειος, εία, ειον, caprinus. Ab eodem.

Αἰγίπυρος, ου, ὁ, herbæ nomen, quasi capræ triticum. Ex αἴξ, *capra*, & πυρὸς, *triticum*.

Αἰγείρινον, ου, τὸ, unguentum populeum. Rob. A sq.

Α'ΙΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, populus, alnus, Philox.

Αἰγελάτης, ου, ὁ, caprarius, caprarum agitator. Ex αἴξ, *capra*, & ἐλάω, vel ἐλαύνω, *agito*.

Αἴγιος, idem quod αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, piscator. Ab αἰγιαλὸς, *litus*.

Αἰγιαλίτης, ου, ὁ, litoreus. 2) in litore habitans. Ab eodem.

Αἰγιαλῖτις, ιδος, ἡ, litorea. 2) quæ in litore habitat. A pr.

Α'ΙΓΙΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, litus, ora maritima.

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ & ἡ, litoreus. A pr.

Αἰγιβόσκος, capras alens sc. terra. Ex αἴξ, *capra*, & βόσκω, *pasco*.

Αἰγιβότης, ου, ὁ, capras pascens, pastor caprarum.

Αἰγίβοτος, ου, ὁ & ἡ, capras pascens, capris pascendis aptus.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, capella, hœdus. Dimin. ab αἴξ, *capra*.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempestate adfligo. 2) capras pasco. Ab αἴξ, *capra* &c.

Α'ΙΓΙΘΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, parus, avis quædam. 2) herba quædam. 3) saltationis quoddam genus.

Α'ΙΓΙΘΟΣ, ου, ὁ, salus, avis quædam.

Αἰγικνήμος, ου, ὁ καὶ ἡ, crura caprina habens. Ex αἴξ, *capra*, & κνήμη, *crus*.

Αἰγικορεὺς, έως, ὁ, caprarius, qui capras satiat, & pascit. 2) cujusvis pecoris pastor. *usitatum plurale* αἰγικορεῖς, pars Atheniensium. Ex αἴξ, *capra*, & κορέω, *satio*.

Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ & ἡ, præaltus. Epitheton scopuli. Ex αἴξ, *capra*, & λείπω, *linquo*, *quasi ad cujus fastigium pervenire capræ nequeant*, *sive ex* αἴξ *procella*. Hesych. *quem fluctus & procellæ attingere nequeunt*.

Αἴγιλος, ου, ἡ, herba quædam capris grata. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare. 2) festuca, avenæ quoddam genus. 3) herba, quæ hordeum enecat. 4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ & ὤψ, *oculus*.

Αἰγινόεις, όεσσα, εν, capris abundans. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγινόμος, capras pascens. v. αἰγονόμος.

Αἰγίοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægida gestans, seu habens, vel etiam capra nutritus. Jovis Epith. Ex αἰγὶς, *ægis*, & ἔχω, *habeo*, vel etiam ex αἴξ, *capra*, & ὀχὴ, *cibus*.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, Pan semicaper, qui caprino fuisse corpore fingitur. Gl. Vet. semicaper. Ex αἴξ, *capra*, & Πὰν, *Pan*.

Αἰγιπόδης, ου, ὁ, capripes. A seq.

Αἰγίπους, οδος, ὁ & ἡ, pedibus caprinis præditus. Ex αἴξ & πὸς, *pes*.

Αἰγίπυρος, ου, ὁ, idem quod αἰγείπυρος.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis caprina. 2) munimentum pectoris, ægis. 3) genus retis. 4) quod meditullio pini arboris innascitur. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγίσκος, ου, ὁ, caper juvenis, hœdus. Dimin. ab eodem.

Α'ΙΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor, splendor.

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, fulgens, splendidus, coruscus. A præc.

Αἰγοβοσκὸς, οῦ, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ex αἴξ & βόσκω, *pasco*.

Αἰγοβότης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Αἰγογενὴς, έος, ὁ & ἡ, caprigena. Gl. Vet. Ex αἴξ & γίνομαι, *nascor*.

Αἰγοδίωξ, capras persequens. Ex αἴξ, *capra*, & διώκω, *persequor*.

Αἰγοθήλης, ου, ὁ, caprimulgus. 2) avis quædam. Ex αἴξ & θηλὴ, *mamma*.

Αἰγόκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, quod semen habet corniculis simile. Ex αἴξ & κέρας, *cornu*.

Αἰγοκερεὺς, έως, ὁ, capricornus. Ex iisd.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus. Ex iisd.

Αἰγο-

Αἰγοκέφαλος, ου, ὁ, capriceps, caprinum caput habens. 2) avis quædam. Ex αἴξ, *capra*, & κεφαλή, *caput*.

Αἰγόλεθρος, ου, ὁ, herba capris noxia. Ex αἴξ & ὄλεθρος, *pernicies*.

Αἰγομελὴς, pastor caprarum. Ab αἴξ, & μέλω.

Αἰγονομεὺς, έως, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ab αἴξ & νέμω, pasco.

Αἰγονόμιον, ου, τὸ, grex caprarum. A sq.

Αἰγονόμος, ου, ὁ, caprarius. 2) locus, qui capris pascua suppeditat. Ex αἴξ & νέμω, *pasco*.

Αἰγόνυξ, υχος, ὁ ἡ, ungulas caprinas habens. Ex αἴξ & ὄνυξ, *ungula*.

Αἰγοπόδης, ου, ὁ, capripes. Ex αἴξ & πὸς, *pes*.

Αἰγοπρόσωπος, ου, ὁ & ἡ, caprinam habens faciem. Ex αἴξ & πρόσωπον, *facies*.

Αἰγοτριχέω, ῶ, & αἰγοτριχιάω, caprarum in morem hirtus sum. Ex αἴξ & θρίξ, *pilus*.

Αἰγοφάγος, ου, ὁ & ἡ, caprivorus, capras comedens. Ex αἴξ & φαγεῖν, *comedere*.

Αἰγόφθαλμος, ου, ὁ & ἡ, oculos habens caprinos. Ex αἴξ & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

ΑἸΓΥΠΙΟΣ, οῦ, ὁ, vultur.

Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor. 2) vafre me gero, ut Ægyptii. 3) aduro. Ab Αἴγυπτος, *Ægyptus*.

Αἰγυπτογενὴς, ὲς, & αἰγυπτιγενὴς, Ægyptius.

Αἰγύπτιος, ία, ιον, Ægyptius. Ab eod.

Αἰγυπτιστί, dolose, more Ægyptiorum. 2) lingua Ægyptica.

ΑἼΓΥΠΤΟΣ, ου, ἡ, Ægyptus. 2) Nilus.

ΑἸΓΩΛΙΟΣ, ου, ὁ, ulula.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγωπός, οῦ, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἴξ & ὤψ, *oculus*.

Αἰδέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι, veneror, revereor. 2) timeo, metuo. 3) pudet me, verecundor. 4) non audeo. 5) placor, injuriam remitto. 6) placo, exoro. ᾐδέσθην, aor. 1. pass. veritus sum. Ab αἰδὼς, *pudor*.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ & ἡ, venerabilis, reverentia dignus, honestus, Gl. Vet. observabilis, Gl. Vet. 2) dignus, qui exoret. 3) inviolatus, intactus. Ab eod.

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio. A pr.

Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia. 2) venia. 3) misericordia. Ab αἰδέομαι.

Αἰδεστικὸς, ὴ, ὸν, pudicus, Philox. Ab eod.

Αἰδεστικῶς, pudenter, Philox. A præc.

Αἰδεστὸς, ὴ, ὸν, reverentia dignus. Ab αἰδέομαι.

Αἴδηλος, ου, ὁ & ἡ, tenebricosus. 2) arcanus. 3) inexspectatus. 4) e conspectu tollens, exitialis. Ab ἄδηλος, s. ἀΐδης.

Αἰδήλως, *Adv.* obscure, ut conspectus adimatur. 2) exitiose. Ab αἴδηλος.

Αἰδημονέστερος, verecundior. Ab αἰδήμων.

Αἰδημονέω, ῶ, f. ήσω, verecundus sum, verecundiam servo. Ab eod.

Αἰδημόνως, *Adverb.* verecunde, pudenter. A sq.

Αἰδήμων, ονος, ὁ & ἡ, verecundus, pudicus, Gl. Vet. Ab αἰδώς.

Αἴδης, έος, ὁ & ἡ, qui cerni nequit. 2) abolitus. Ex α pr. & εἴδω, *video*.

ΑἹΔΗΣ, ὁ, & ἀΐδας, Pluto. 2) orcus, 3) mors. 4) sepulcrum. 5) inferi.

Ἀϊδίζω, perpetuo, Gl. Vet. A seq.

Ἀΐδιος, ου, ὁ & ἡ, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, *semper*.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἀΐδιος.

Ἀϊδίως, *Adv.* sempiterne, in perpetuum. Ab eodem.

Ἀϊδνὴς, & ἀϊδνὸς, ὴ, ὸν, tenebricosus. Ex α pr. & ἰδεῖν, *videre*.

Αἰδοιϊκὸς, ὴ, ὸν, ad inguen pertinens. Ab αἰδοῖον.

Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen, veretrum. αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδώς.

Αἰδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus. 2) verecundus. *Superl.* αἰδοιέστατος. *Comp.* αἰδοιέστερος. Ab eod.

Αἰδοιώδης, εος, ὁ & ἡ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.

Αἰδοίως, *Adv.* cum reverentia.

Αἴδομαι, revereor. A seq.

Αἶδος, εος, τὸ, idem quod αἰδώς.

Ἀϊδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ἀΐδης, *orcus*, *inferi*, & φοιτάω, *ventito*.

Αἰδόφρων, ονος, ὁ & ἡ, verecundus. Ex αἰδὼς, *pudor*, & φρὴν, *mens*.

Ἀϊδρεία, ας, ἡ, & ἀϊδρία, inscitia, imprudentia. Ex α pr. & ἰδρεία, *scientia*.

Ἀϊδρήεις, ήεσσα, ῆεν, inscius, imprudens. Ex iisdem.

Ἄϊδρις, εως, ὁ & ἡ, ignarus, inscius, imperitus. Ex α pr. & ἴδρις, *sciens*.

Ἀϊδροδίκος, ου, *proprie*, justitiæ nescius. 2) perniciosus, sævus. Ab ἄϊδρις, & δίκη.

Ἀΐδρυτος, ου, ὁ & ἡ, instabilis. Ex α pr. & ἱδρυτὸς, *fundatus*.

Ἀΐδρως, *Adv.* imperite. Ab ἄϊδρις, *ignarus*.

ἈΙΔΥΛΑΣ, ὕλη, ὕλον, audax. Hesych. Suid. Etym.

Ἀϊδωνεὺς, έως, ὁ, Pluto, Orcus. Ab ἀΐδης.

ΑἸΔΩΣ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, pudor, verecundia. 2) reverentia, veneratio, observantia. 3) membrum genitale, inguen, pudenda.

Ἀϊδῶς, *Adv.* invisibiliter. 2) modo incomprehensibili. Ab ἀΐδης.

Αἰήλιοι, οἱ, iidem qui αἰθαλοί.

Αἰήυπνος, ου, ὁ, ἡ, semper dormiens. epith. mortis, vel mortui, apud Suid.

Αἰζήϊος, ου, ὁ, juvenilis. A seq.

ἈΙΖΗΟΣ, οῦ, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget.

Αἰνῶς, έος, dirum, lamentabile. 2) grave valde & molestum. 3) æternum. Ab αἶ, *heu*, vel ἀεὶ.

Αἰθάλεος, έα, εον, cineritius, sc. color. A seq.

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἴθω, *uro*.

Αἰθαλὴς, ὲς, splendidus, illustris. Ab eod.

Αἰθαλὶς, splendida. Ab eod.

Αἰθαλίτης, ου, ὁ, fumosus, fuliginosus. Rob. Ab αἰθάλη, *fuligo*.

Αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens. Ab eod.

Αἰθαλόεις, όεσσα, όεν, ardens. Ab eod.

Αἰθαλοκομπία, ας, ἡ, vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, *fuligo*, & κομπέω, *jacto*.

Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, uro, comburo. 2) nigrefacio. Ab αἰθάλη.

Αἰθαλώδης, εος, ὁ & ἡ, fuliginosus, fumeus, obscurus. 2) in favillas conversus. Ab eod.

Αἰθαλωτὸς, ὴ, ὸν, ustus, combustus. Ab αἰθαλόω.

Αἴθε, utinam, Gl. Vet.

Αἰθεροβατέω, ῶ, f. ήσω, per æthera incedo. vid. ἀεροβατέω. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inus. βατέω, *vado*.

Αἰθέρι, *Adv.* in æthere. Ab αἰθὴρ, *æther*.

Αἰθέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel αἰθέριος, ία, ιον, ætherius. Ab eodem.

Αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Αἰθεροβατέω, ῶ, item quod αἰθερεμβατέω.

Αἰθεροδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ætherem currens. Ex αἰθὴρ, æther, & inuſ. δρέμω, curro.

Αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ætheris formam habens. Ex αἰθὴρ & εἶδος, forma.

Αἰθερονόμος, ου, ὁ, qui in aere (aut in altis locis) paſcitur. Ex αἰθὴρ & νέμω, paſco.

Αἰθεροπλάγκτος, ον, qui in aere vagatur, ut avis, vel cœlo, ut ſtellæ. A πλάζω, erro.

Αἰθήεις, εσσα, εν, ex uſtione niger. Ab αἴθω, uro.

ΑἸΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, æther. 2) aer. 3) cœlum, Deorum domicilium. 4) inflammatio.

Αἴθινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comburi poteſt, qui facile comburitur. Etymol. Ab αἴθω, uro.

Αἰθιοπίζω, more Æthiopum utor.

Αἰθιοπικὸς, ή, όν, Æthiopicus.

Αἰθιοπὶς, ίδος, Æthiopica v. c. femina, lingua &c.

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops. 2) fuſcus. Ex αἴθω, uro, & ὤψ, facies

Αἴθιναι, ων, puſtulæ in ſumma cute, ex igne vel aliunde. Ab αἴθω.

Αἰθόλικες, idem & ab eodem.

Αἶθος, εος, τὸ, æſtus, ardor. 2) ignis, flamma. Ab eodem.

Αἰθὸς, ή, όν, niger. Ab eodem.

Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus. Ab eod.

Αἴθοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, niger. 2) rutilus. 3) calidus. 4) ſplendidus. Ex αἴθω, uro, & ὄψις, facies.

ΑἸΘΡΑ, ας, ἡ, aeris ſerenitas, ſuda tempeſtas.

Αἰθρέω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempeſtate, ſeu procella. Ab αἴθρα.

Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, in æthere natus. 2) frigus & pruinam, vel etiam ſerenitatem inducens. Ex αἴθρα & γίνομαι, naſcor.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Αἰθρία, ας, ἡ, aer ſudus, ſerenitas, ſudum. 2) ſerenitas nocturna. 3) ἐν αἰθρίᾳ, ſub dio. Ab αἴθρα.

Αἰθριάζω, f. άσω, ſereno, ſerenum induco. 2) ſub dio verſor. Ab αἰθρία.

Αἰθριάω, ῶ, f. άσω, idem. Ab eodem.

Αἰθρινὸς, ή, όν, matutinus. Ab eod.

Αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, ſub dio cubo. Ex αἰθρία & κοίτη, cubile.

Αἴθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerenus, ſudus, apricus, clarus, Gl. Vet. 2) ſubdialis, qui eſt ſub dio. 3) frigidus. Ab αἴθρα, ſerenitas, vel αἶθρος, frigus.

Αἰθριόω, ſereno, Gl. Vet. Ab αἴθρα.

Αἰθροβάτης, ου, ὁ, qui in aere ambulat. Ex eod. & βαίνω.

Αἶθρος, ου, ὁ, pruina, frigus matutinum. Ab αἴθρα.

Αἰθρὸς, ῦ, ὁ, ventus a ſerena parte cœli flans. Ab eodem.

Αἴθυγμα, τος, τὸ, fomes, ſuſcitabulum. 2) incitamentum. Ab αἰθύσσω, moveo, quatio.

ΑἼΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus, fulica.

Αἰθυιοθρέπτος, ον, epith. piſcatoris, qui perpetuo in mari verſatur, & e mari victum quærit, ut mergi. Ex αἴθυια & τρέφομαι, alor.

Αἰθυκτὴρ, ῆρος, ὁ, violentus, impetuoſus. Ab αἰθύσσω, quatio.

Αἰθυλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui refert formam puſtularum. Ab αἰθύλακες, id eſt, αἰθόλικες, quod vid.

Αἰθύσσω, f. ξω, ſplendeo. 2) calefacio. 3) ſuſcito. 4) moveo, quatio. 5) jacio. 6) extendo. 7) prorumpo. Ab αἴθω, uro.

ἌΙΘΩ, uro, accendo, cremo, Gl. Vet. 2) fulgeo, ſplendeo. 3) ardeo.

Αἴσθω, reſpiro. Ab ἄιω.

Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, flagrans. 2) comburendi vim habens. 3) ſplendidus, fulgidus. 4) fervidus, agilis. 5) niger, ſeu rutilus. Ab αἴθω.

ἈΙΚΑ'ΛΛΩ, blandior, adulor, adſentior.

Αἴκαλος, ου, ὁ, adulator, adſentator. A pr.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, motus irruentis. 2) motus violentus quivis, impetus. Ab ἀΐσσω, ruo.

ἈΙΚΙ'Α, ας, ἡ, verberatio, pulſatio. 2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulſando.

Αἰκίζω, f. ίσω, verberibus indigne adficio, pulſo, mulco. 2) virgis, ſupplicii cauſa cædo. 3) ſupplicio afficio. 4) mutilo, contumeliæ cauſa ut ſtatuas: αἰκίζει, cruciat, Philox. αἰκίζομαί σε, verbero, affligo te, mulco te. αἰκίζομαι ὑπὸ σου, affligor, mulcor, Gl. Vet. unde & de iis dicitur, qui gravius lugendo aliquem ſe ipſi male tractant, lacerant &c. A pr.

Αἰκίον, ου, τὸ, læſio, damnum. Ab eod.

Αἴκισμα, τος, τὸ, idem quod ſequ.

Αἰκισμὸς, ῦ, ὁ verbera, pulſatio, flagellatio & mutilatio &c. Ab αἰκίζω.

Αἰκιστικὸς, ή, όν, ad pulſandum proclivis, contumelioſus. Ab eodem.

Αἰκίστρια, ας, ἡ, quæ pulſat. Ab eodem.

Αἴκλον, ου, τὸ, veſpertina cœna. 2) poſtcœnium.

ἈΙΚΛΟΙ, οἱ, anguli ſ. acumina cuſpidis ex ſagitta. Heſych.

Ἄικτος, ου, ὁ, inacceſſus. 2) ingens. Ex α priv. & ἱκνέομαι, venio.

Ἀικῶς, Adv. indecenter, turpiter, contumelioſe. Ab αἰκία, vel etiam pro ἀεικῶς, quod ſuo loco videndum.

Αἴλινα, Adv. lugubriter. A ſeq.

Ἄιλινος, miſer, lamentabilis.

Αἰλίουρος, ου, ὁ, radix quædam, qua cati veſcuntur. Ab αἴλουρος.

Αἰλουρόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cati ſeu felis formam habens. Rob. Ex αἴλουρος, & μορφὴ, forma.

ἌΙΛΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, felis, catus. 2) piſcis quidam.

ἈΙΜΑ, τος, τὸ, ſanguis, cruor. 2) cædes, homicidium. 3) conſanguinitas. 4) genus, nati, poſteri.

Αἱμακουρία, & αἱμακουρίαι, parentatio, inferiæ. Ex αἷμα & κορέω, ſatio.

Αἱματηρὸς, ὁ, όν, ſanguinolentus. Ab αἱμάσσω.

Αἱμαλέος, έα, έον, idem.

Αἱμαλωπὶς, ίδος, ἡ, color ſanguineam ſpeciem habens, vel ſanguineus. A ſeq.

Αἱμάλωψ, ωπος, ὁ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis. 2) cui oculi ſunt cruentati. It. adjective, ſanguineus, ut χυμὸν αἱμάλωπα, Arat. Ex αἱμαλέος & ὤψ, oculus.

Αἱμασιὰ, ᾶς, ἡ, maceria e lapidibus temere congeſtis ſine luto aut calce ſtructa. Ab αἱμάσσω, quod ſcandentes talem maceriam, αἱμάττονται. vel ab αἵμος. 2) ſeptum quodlibet.

Αἱμασιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad modum maceriæ ſtructus. A præced.

Αἱμάτ-

Αἱμάσσω, vel αἱμάττω, f. ξω, cruento, lacerando sanguinem elicio. 2) sanguinem fundo, cruentus sum. ᾑμαγμένος, cruentatus, perf. part. pass. Ab αἷμα.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio. Ex αἷμα & ἔκχυσις.

Αἱματηρὸς, ρὰ, ρὸν, sanguinolentus, cruentus.

Αἱματηφόρος, ον, cruentus.

Αἱματία, ας, ἡ, jus nigrum, apud Lacedæmonios in primis usitatum.

Αἱματίζω, f. ίσω, sanguinem elicio.

Αἱματικὸς, ὴ, ὸν, sanguineus.

Αἱμάτινος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Αἱμάτιον, ου, τὸ, sanguiculus, exiguus sanguis. Dimin. ab αἷμα, sanguis.

Αἱματίτης, ὁ λίθος, hæmatites, lapis. Ab αἷμα.

Αἱματῖτις, ιδος, ἡ, sanguinaria.

Αἱματόεις, όεσσα, όεν, cruentus. 2) purpureus.

Αἱματολοιχὸς, ὁ, sanguinem lambens. Ab αἷμα & λείχω, *lambo*.

Αἱματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, sanguificandi vim habens, sanguificus.

Αἱματοποτέω, ῶ, sanguinem poto.

Αἱματοπότης, ου, ὁ, sanguinem bibens. Ex αἷμα & πότης, *potator*.

Αἱματοῤῥοέω, sanguine fluo.

Αἱματοῤῥόφος, ου, ὁ & ἡ, sanguinem sorbens. A ῥοφέω, *sorbeo*.

Αἱματόῤῥυτος, ου, ὁ & ἡ, sanguine fluens. Ex αἷμα & ῥυτὸς, *fluidus*.

Αἱματοσταγὴς, έος, ὁ & ἡ, sanguine stillans. Ex αἷμα & στάζω, *stillo*.

Αἱματοσφαγὴς, έος, ὁ & ἡ, jugulatus. Ex αἷμα & σφάζω, *jugulo*.

Αἱματοφλεβοστάσεις, αἱ, suppressiones supertumescentis sanguinis. 2) plenæ sanguine & tumescentes venæ. Ex αἷμα, *sanguis*, φλὲψ, *vena*, & στάσις, *status*.

Αἱματόφυρτος, ου, ὁ & ἡ, sanguine permixtus, sanguinolentus. Ex αἷμα & φύρω, *misceo*.

Αἱματοχαρὴς, έος, ὁ & ἡ, sanguine gaudens, sanguinarius.

Αἱματόω, ῶ, fut. ώσω, cruento, cruore, seu sanguine inficio. 2) interficio. 3) in sanguinem verto. Ab αἷμα.

Αἱματώδης, εος, ὁ & ἡ, sanguinolentus, sanguineus, cruentus. A pr.

Αἱματωπὸς, οῦ, ὁ, sanguineum adspectum habens. Ex αἷμα & ὤψ, *oculus*.

Αἱμάτωσις, εως, ἡ, quasi sanguificatio. Ab αἱματόω.

Αἱμαλτὴς, οῦ, ὁ, salgamarius, *Diosc.* Ab αἷμα.

Αἱμηπότης, ου, ὁ, sanguinis potor. Ex αἷμα & πότης.

Αἱμηρὸς, ὰ, ὸν, idem quod αἱματηρός.

Αἵμιον, ου, τὸ, vas, quo excipitur sanguis. Ab αἷμα.

Αἱμοβαφὴς, έος, ὁ & ἡ, sanguine tinctus, cruentus. Ex αἷμα & βαφὴ, *tinctura*.

Αἱμοβόρος, ου, ὁ & ἡ, sanguivorus. Ex αἷμα & βορὰ, *pabulum*, *cibus*.

Αἱμοδίψος, ου, ὁ & ἡ, sanguinem sitiens. Rob. Ex αἷμα & δίψα, *sitis*.

Αἱμοδόχος, ου, ὁ & ἡ, sanguinem recipiens. Ex αἷμα & δέχομαι, *recipio*.

Αἱμόδωρον, ου, τὸ, genus herbæ.

Αἱμοκέγχριον, ου, τὸ, quidquid in sanguinis e faucibus profluvio inducit κέγχρον, Hippocr. Ex αἷμα & κέγχρος, *asperitas gutturis, quæ instar granorum milii sentitur*.

Αἱμομίκτης, ου, ὁ, qui suo sanguine miscetur, incestus, incestuosus. Ex αἷμα & μικτὸς, *mistus*.

Αἱμοπότης, ου, ὁ, sanguinem appetens, sugens. Epith. serpentis, Gl. Vet. idem quod αἱματοπότης, quod videndum.

Αἱμοπτυϊκὸς, ὴ, ὸν, sanguinem exspuens. Ex αἷμα & πτύω.

Αἱμοῤῥαγέω, ῶ, f. ήσω, sanguinis eruptione opprimor, sanguinem sponte erumpentem emitto. Ex αἷμα & ῥήγνυμι, *fundo*, *erumpere facio*.

Αἱμοῤῥαγὴς, έος, ὁ & ἡ, sanguinis eruptione oppressus, sanguinem stillans.

Αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, sanguinis eruptio.

Αἱμοῤῥαγικὸς, ὴ, ὸν, idem quod αἱμοῤῥαγής.

Αἱμόῤῥαντος, ου, ὁ & ἡ, sanguine conspersus. Ex αἷμα & ῥαντὸς, *adspersus*.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, sanguinis profluvio laboro. Ex αἷμα & ῥόος, *fluxus*.

Αἱμόῤῥοια, ας, ἡ, fluxus sanguinis, sanguinis profluvium.

Αἱμοῤῥοϊκὸς, ὴ, ὸν, idem qui αἱμόῤῥοος.

Αἱμοῤῥοῒς, ίδος, ἡ, hæmorrhois, sanguinis fluxus, sc. per venas ani. 2) genus serpentum.

Αἱμόῤῥοος, *contr.* αἱμόῤῥους, ὁ & ἡ, sanguine fluens. 2) profluvio sanguinis laborans. 3) ἡ, femina menstruum patiens.

Αἱμοῤῥοώδης, ες, idem.

Αἱμοῤῥυγχία, ας, ἡ, rostri cruentatio. Ex αἷμα & ῥύγχος, *rostrum*.

Αἱμορυγχία, ας, ἡ, idem.

Αἱμὸς, ου, ὁ, locus arboribus densus, dumus. unde αἱμασιά.

Αἱμοσταγὴς, ές, sanguine stillans. A στάζω, *stillo*.

Αἱμόσταγμα, τος, τὸ, stillatio sanguinis. Ab eod.

Αἱμόφοβος, ου, ὁ & ἡ, sanguinem metuens. 2) metuens sanguinis missionem.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ & ἡ, sanguine inquinatus. Ex αἷμα & φορύσσω, *polluo*.

Αἱμόφυρτος, ου, ὁ & ἡ, sanguine inquinatus. idem, quod αἱματόφυρτος, quod vid.

Αἱμοχαρὴς, έος, ὁ & ἡ, idem, quod αἱματοχαρὴς, quod vide.

Αἱμόχροος, *contr.* αἱμόχρους, ου, ὁ & ἡ, sanguinei coloris.

Αἱμυλία, ας, ἡ, festivitas, lepor. Ab sequ.

Αἱμύλιος, ου, ὁ & ἡ, idem quod αἱμύλος.

Αἱμύλλω, decipio. A seq.

Α'ΙΜΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ & ἡ, blandus, festivus, lepidus, affabilis. 2) illiciens, blanditiis decipiens.

Αἱμωδέω, ῶ, f. ήσω, dentibus stupeo, hebesco, sc. ex acidis aut acerbis cibis. 2) dentium dolore afficior. 3) stupeo.

Αἱμώδης, εος, ὁ & ἡ, sanguine suffusus, aut mistus. 2) sanguineus, sanguinem habens. Ab αἷμα.

Αἱμωδία, ας, ἡ, *proprie* suffusio sanguinis, aut admistio sanguinis in saliva &c. 2) dolor dentium, vel stupor ac torpor.

Αἱμωδιασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Αἱμωδιάω, idem quod αἱμωδέω.

Αἵμων, s. αἵμων, ονος, ὁ & ἡ, peritus, gnarus. Hesych. 2) cruentus. (videtur interpretatio prior ad δαίμων vel δαήμων esse referenda.)

Αἱμωπὸς, οῦ, ὁ & ἡ, idem quod αἱματωπὸς, quod vide.

Αἰναρέτης, ου, ὁ, male fortis, abutens fortitudine ad

ad perniciem aliorum. Ex αἰνὸς, *infelix*, & ἀρετὴ, *virtus*.

Αἰνεσία, ας, ἡ, consilium, cohortatio, instinctus. Ex αἴνεσις. Sed vox est vitiosa pro ἐνεσία vel ἐνεσίη. vid. ad Callimach. H. in Dian. 107.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio, laus, Gl. Vet. 2) assensus.

Αἰνέτης, ου, ὁ, laudator.

Αἰνετὸς, οῦ, ὁ, laudabilis, laude dignus.

Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, laudo. 2) approbo, comprobo. 3) assentior. 4) renuo, recuso. Ab αἶνος, *laus, comprobatio*.

Αἴνη, ης, ἡ, laus. pro αἴνησις vel αἴνεσις.

Αἰνόθεσος, ον, (vel αἰνόθεσος), precibus non facile placandus, ap. Hesych. Ex αἰνὸς, *sævus, durus*, & θέσσομαι, *colo*.

Αἴνιγμα, τος, τὸ, ænigma, obscurus sermo. 2) occulta significatio alicujus rei. Gloss. Vet. quæstio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι, *obscure significo*.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, obscuro sermone utor. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματικῶς, idem quod αἰνιγματωδῶς.

Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, sermone ænigmatico & obscuro utens. Ab αἰνιγματίζομαι.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ & ἡ, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel scriptus. 2) obscurus. Gl. Vet. monstrosus. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματωδῶς, *Adv.* ænigmatice, per ænigmata, obscure. Ab eodem.

Αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, ænigma. 2) sermo obscurus, adumbratus, alludens. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, admiror. 2) idem quod αἰνίσσομαι, per parabolas, fabulas significo. Ab αἶνος, *laus, apologus*.

Αἰνικτήριος, ου, ὁ & ἡ, ænigmaticus, obscure dictus. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνικτηρίως, *Adv.* ænigmatice, obscure. A pr.

Αἰνικτὸς, ὴ, ὸν, ænigmaticus. 2) obscurus. A seq.

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, obscure significo, occulto, f. ænigmatice innuo. 2) alludo ad aliquid, etiam sensu reprehendendi & irridendi. Ab αἶνος, *oratio obscura*.

Αἰνοβακχευτὴς, οῦ, ὁ & ἡ, graviter bacchans, terribili furore percitus. Ex αἰνὸς, *gravis*, & βακχεύω, *bacchor*.

Αἰνοβίας, *Jon.* αἰνοβίης, ου, ὁ, immani robore & vi præditus. 2) strenuus, fortis. Ex αἰνὸς, *gravis*, & βία, *robur*.

Αἰνόγαμος, ου, ὁ & ἡ, infelici, item incesto, matrimonio junctus. 2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἰνὸς, *infelix*, & γάμος, *nuptiæ*.

Αἰνογένειος, ου, ὁ & ἡ, terribiles malas habens. 2) terribilis, sævus. Ex αἰνὸς, *terribilis*, & γένειον, *mentum*, aut γένος, *ingenium*, *indoles*, *natura*.

Αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνὸς, *horribilis* & δότειρα, *datrix*.

Αἰνόθεν, *Adv.* a re gravi. Ab αἰνὸς, *gravis*.

Αἰνοθρυπτος, ου, ὁ & ἡ, quem male decent deliciæ. 2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἰνὸς, *gravis*, & θρύπτομαι, *deliciis frangor*.

Αἰνολαμπὴς, ὲς, terribiliter fulgens, ut gladius, galea.

Αἰνόλεκτρος, ου, ὁ & ἡ, idem quod αἰνόγαμος.

Αἰνολέτης, ου, ὁ, horrendum in modum perditus. 2) grave exitium inferens. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & ὄλλυμι, *perdo*.

Αἰνολεχὴς, ὲς, idem quod αἰνόγαμος.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, sævus ac formidabilis leo. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & λέων, *leo*.

Αἰνόλυκος, ου, ὁ, horrendus ac sævus lupus. Ex αἰνὸς & λύκος, *lupus*.

Αἰνομανὴς, έος, ὁ & ἡ, gravi & immani furore percitus. Ex αἰνὸς, *gravis*, & μαίνομαι, *insanio*.

Αἰνόμορος, ου, ὁ & ἡ, infelix, miserandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex αἰνὸς, *gravis*, & μόρος, *fatum, infortunium*.

Αἰνοπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, gravia patiens. Ex αἰνὸς, *gravis*, & πάσχω, *patior*.

Αἰνοπάτηρ, έρος, parens infelix.

Αἰνοπέλωρος, ου, ὁ & ἡ, valde monstrosus, immanis. Ex αἰνὸς, & πέλωρος, *monstrosus*.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ & ἡ, graviter percutiens. Ex αἰνὸς, & πλήττω, *percutio*.

Αἰνόποτμος, ον, infelix, sævi fati homo.

Α'ΙΝΟΣ, ου, ὁ, apologus, fabula. 2) proverbium, item dictum quodlibet. 3) adsensio. 4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

Α'ΙΝΟΣ', ὴ, ὸν, gravis. 2) horribilis, horrendus, terribilis. 3) malus, infelix. 4) vehemens.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas. A præc.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, quæ male peperit, mater infelix. Rob. Ab αἰνὸς, *gravis*, & τίκτω, *pario*.

Αἰνοτόκος, ου, ὁ & ἡ, vel cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, h. e. malos, infelices liberos pariens. Ex iisd.

Α'ΙΝΥΜΑΙ, capio, aufero.

Αἰνῶς, *Adv.* graviter. 2) horrende. 3) valde.

Α'ΙΞ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper. 2) signum cœleste.

Αἶξ, αἶκος, ἡ, motus violentus, impetus, fluctus. Hes. Ab ἀΐσσω, *ruo*.

Αἰξωνεὺς, έως, ὁ, caprarum emtor. Suid. Ex αἲξ & ὠνέομαι, *emo*. nomen δήμου Athenis.

Αἰξωνεύεσθαι, maledicere, maledicum esse. Ab αἰξωνεὺς, qui est e populo Atticæ Æxonensi.

Αἰξωνεία, ας, ἡ, maledicentia.

Αἰολάω, ῶ, & αἰολέω, ῶ, f. ήσω, vario, variego. 2) verto, volvo. 3) vagor, erro, ab αἰόλος.

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variego. 2) versute ago. 3) Æolum more loquor. Ab eod.

Αἰολιστὶ & αἰολικῶς, Æolum more.

Αἰόλησις, ἡ, variegatio. 2) conversio. Ab αἰολέω.

Αἰόλλω, idem quod αἰολέω.

Αἰολόβουλος, ου, ὁ & ἡ, versutus in consiliis, callidus. Ab αἰόλος & βουλή.

Αἰολοβρόντης, *Dor.* αἰολοβρόντας, qui velocia tonitrua excitat, apud Pindar. Ex αἰόλος & βροντὴ, *tonitru*.

Αἰολόδειρος, ου, ὁ & ἡ, versicolorem cervicem vel pellem habens. Ex eod. & δειρὴ, vel δέρος, *pellis*.

Αἰολόδερμος, ου, ὁ & ἡ, variam habens pellem. Ex eod. & δέρμα.

Αἰολόδεικτος, ὁ & ἡ, epith. solis. Ex αἰόλος & δίκω, *jacio*. vel a δείκω, δείκνυμι, qui varias sui formas ostendit.

Αἰολόδωρον, ου, τὸ, donum ex variis rebus constans. Ab seq.

Αἰολόδωρος, ου, ὁ & ἡ, varia donans,

Αἰο-

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ & ἡ, vario i. e. pulchro thorace indutus.
Αἰολομήτης, ε, ὁ, varius consiliis, astutus.
Αἰολόμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem.
Αἰολομίτρης, ε, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens.
Αἰολόμορφος, ε, ὁ & ἡ, multiformis.
Αἰολόνωτος, ε, ὁ & ἡ, variegatum, maculosum tergum habens.
Αἰολόπωλος, ε, ὁ & ἡ, velocem equum habens, vel maculosum. 2) bene equitans. Ex αἰόλος & πῶλος, *pullus equinus*.
ΑἸΌΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus. 2) multiplex, implicitus. 3) velox. 4) *Subst.* species scari piscis. Αἴολος, *proparox.* Deus ventorum, Æolus.
Αἰολόστομος, ε, ὁ & ἡ, habens os varium. 2) ambiguus, obscurus, perplexa loquens.
Αἰολόφωνος, ε, ὁ & ἡ, varie sonans, variam vocem edens.
Αἰολοχαίτης, ε, ὁ, varios, i. e. crispos capillos habens.
ΑἸΟΝΆΩ, ῶ, f. ήσω, adspergo, perfundo, irrigo.
Αἰόνημα, τος, τὸ, humectatio, adspersio. A pr.
Αἰόνησις, εως, ἡ, idem, & ab eod.
Αἰπεινὸς, ἡ, ὸν, excelsus, in edito loco positus. Ab αἰπὺς, *altus*.
Αἰπήεις, ήεσσα, ῆεν, altus. Ab eod.
Αἰπολέω, ῶ, f. ήσω, sum pastor caprarum. 2) versor inter capras. Ab αἴξ, *capra*, & πολέω, *versor*.
Αἰπολικὸς, ἡ, ὸν, caprariis usitatus, utilis. 2) pastoritiæ vitæ deditus. Ab αἰπόλος, *caprarius*.
Αἰπόλιον, ε, τὸ, grex caprarum. A seq.
Αἰπόλος, ε, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ex αἴξ, *capra*, & πολέω, *versor*.
Αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celsitas. 2) cacumen montis. 3) labor. Ab αἰπὺς, *altus*.
Αἰπὺς, ὑ, ὺν, altus. unde usitatius αἰπὺς.
Αἴπτω, valde noceo. Ex α & ἴπτω, *noceo*.
Αἰπύδμητος, ε, ὁ & ἡ, alte structus. Ex αἰπὺς & δομέω, *ædifico*, *extruo*.
Αἰπύκερως, ω, ὁ & ἡ, cornua alta gerens.
Αἰπυμήτης, ε, ὁ, consilia alta capiens, alta appetens. 2) prudens, callidus. 3) grandiloquus. Ex αἰπὺς & μῆτις, *consilium*.
Αἰπύνωτος, ε, ὁ & ἡ, altus. Epith. urbis in alti montis dorso sitæ.
ΑἸΠΎΣ, εῖα, ὺ, altus, excelsus, in alto positus. 2) gravis. 3) ingens. 4) difficilis.
Αἰπύτος, ἡ, ον, altus. Ab αἰπὺς.
ΑἾΡΑ, ας, ἡ, malleus. 2) securis. 3) lolium.
Αἱρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum auctor sectæ. Ab αἱρεσιάρχος.
Αἱρεσιάρχης, ε, ὁ, sectæ auctor ac caput. Ex αἵρεσις & ἀρχὸς, *princeps*.
Αἱρεσίαρχος, ε, ὁ, idem & ex iisdem.
Αἱρεσιμάχος, ε, ὁ & ἡ, hæreseos, s. sectæ propugnator, qui pro secta pugnat. 2) qui sectas impugnat. Ex αἵρεσις & μάχομαι, *pugno*.
Αἱρέσιμος, ε, ὁ & ἡ, qui capi potest. Ab seq.
Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio. 2) optio, electio. 3) conditio. 4) animus, voluntas, propositum. 5) institutum, vitæ ratio. 6) secta, dogma. Ab αἱρέω, *capio*, *eligo*.
Αἱρεσιώτης, ε, ὁ, hæreticus. A prac.
Αἱρεσιῶτις, ιδος, ἡ, hæretica. A pr.
Αἱρετέος, έα, έον, eligendus.
Αἱρετὴς, ε, ὁ, elector. Ab αἱρέω.
Αἱρετίζω, f. ίσω, deligo, optabile duco, amplector. 2) amo, al. ὁ. & N. T. 3) sectæ adhæreo. Ab αἵρεσις.
Αἱρέτις, ιδος, ἡ, electrix.
Αἱρετιστὴς, ε, ὁ, qui sectam aliquam suscepit, sectator, etiam in politicis. Ab αἱρετίζω.
Αἱρετὸς, ἡ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus. 2) electus, delectus, creatus. αἱρετώτερος, potius. A seq.
ΑἹΡΈΩ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo. 2) expugno, subigo. 3) vinco, obtineo, teneo. 4) convinco & damno. 5) interficio, tollo. 6) perdo aliquem. Et αἱρέομαι adhuc. 7) capesso, eligo. 8) antepono, pluris facio. 9) volo. 10) opinor, censeo. 11) sectam aliquam consector. ᾑρημένη, optati, Gl. Vet. perf. pass. part.
Αἱρεσιτειχὴς, εος, ὁ & ἡ, murorum, urbis expugnator. Ex αἱρέω, *capio*, & τεῖχος, *murus*.
Αἰρικὸς, ἡ, ὸν, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium*.
Αἴρινος, ίνη, νον, idem & ab eod.
Αἰρόπινον, ε, τὸ, cribrum, Etymol. Ex αἴρω, *tollo*, & πίνος, *sordes*.
Αἴϊρος, ε, ὁ, infelix, miser. Ex α notante κακὸν & Ἶρος, *Irus*.
ΑἼΡΩ, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, tollo, attollo, sursum tollo, eveho. 2) augeo, amplifico. 3) capio, sumo. 4) tollo e medio, interficio, subverto. 5) proficiscor, abeo. sic & αἴρομαι, *med.* 6) erigo. 7) porto, gesto. 8) suscipio, agg redior. 9) fero, reporto.
Αἰρώδης, εος, ὁ & ἡ, lolio plenus, sive lolio permixtus, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium*.
Ἀΐς, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto. 2) imbecillis. 3) invisibilis, qui non videtur. Vel pro ἀΐδης, vel ex α pr. & ἴς, *vir*, vel ex α pr. & ἴδω, *video*.
ΑἾΣΑ, ης, ἡ, Parca, fati præses. 2) fatum. 3) sors. 4) pars, portio. 5) insania, Soph. 6) servit etiam periphrasi, ut ἡμέρας αἶσα, dies.
ΑἸΣΑΚΟΣ, ε, ὁ, ramus lauri vel myrti. Hesych. Etym.
ΑἸΣΑΛΏΝ, ὁ, æsalo, accipitris species.
ΑἸΣΘΑΝΟΜΑΙ, f. αἰσθήσομαι, sentio, proprie sensu corporis. 2) audio. 3) sentio sensu quolibet. 4) mente percipio, intelligo, cognosco. 5) scio. ᾐσθόμην, sensi, aor. 2. ᾔσθημαι, sensi, perf. pass.
Αἴσθημα, τος, τὸ, sensio, ipse sentiendi actus. A pr.
Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus. 2) sensio, sentiendi actio, vel passio. 3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.
Αἰσθητήριον, ε, τὸ, sentiendi instrumentum. 2) domicilium sensus. 3) intelligendi & judicandi facultas. Gl. Vet. αἰσθητήριος, sensificus. Ab αἰσθητὸς.
Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, sentiendi vim habens, sensu præditus. 2) qui sentiri potest, qui in sensus cadit. Ab eod.
Αἰσθητικῶς, sensibiliter, ut sentias.
Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, sensibilis, qui sensu percipi potest.
Αἰσθητῶς, *Adv.* sensibiliter, ita ut sensu percipiatur.
Αἴσθω, audio. 2) exspiro. Ab ἀΐω, *audio*, vel ἄω, *flo*.
Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium. 2) officium, quod decet. A seq.

Αἴσιμος, ου, ὁ & ἡ, fatalis. 2) decens. 3) bonus, utilis. Ab αἴσα, *fatum*.

Α'ΙΣΙΜΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, insumo, impendo.

Αἰσιοποιῶ, obsecundo, secundo, prospere facio, Gl. Vet. αἰσιοποιηθήσεται, prosperabitur, Gl. Vet. fut. 1. pass.

Αἴσιος, ου, ὁ & ἡ, faustus, auspicatus, fortunatus, prosper, secundus. Ab αἴσα, *fatum*.

Αἰσιόω, ῶ, f. ώσω, auspicatum, f. faustum reddo. 2) auspicium accipio. A pr.

Αἰσίως, *adv.* fauste, auspicate, prospere. 2) decenter. Ab eod.

Α'ϊσος, η, ον, inæqualis, impar. Ex α pr. & ἴσος, *æqualis*.

Α'ΙΣΣΩ, vel ἀΐττω, f. ξω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo. 2) erumpo, prosilio. 3) festino. 4) vagor. 5) impellor. Aor. 1. ἦξα & ἦξα, velut ab αἴσσω.

Αἰστὴρ, ῆρος, ὁ, torris, titio. 2) qui incendit. Ab αἴθω, *uro*.

Α'ϊστος, ου, ὁ & ἡ, de quo nihil sciri potest, obscurus, incertus. 2) qui quod de medio sublatus est, ideo conspici nusquam potest. Ex α pr. & ἴσημι, *scio*.

Α'ϊστόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo. 2) deleo, simpliciter. A præc.

Α'ΐστωρ, ορος, ὁ & ἡ, imperitus, inscius, ignarus. Ex α pr. & ἴστωρ, *peritus*.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, idem, quod αἰσυμνητὴρ, (ex quo & corruptum quidam putant) unde, αἰσύω, Etym. M.

Αἰσυήτης, ου, ὁ, idem & ex vel ab iisd.

Αἰσυλοεργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex αἴσυλος, *iniquus*, & ἔργον, *opus*.

Α'ΊΣΥΛΟΣ, ου, ὁ & ἡ, vel αἴσυλος, ύλη, υλον, iniquus, nefarius, injustus, flagitiosus.

Α'ΙΣΥΜΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, regno, impero, suam cuique αἶσαν sortem munium, seu provinciam attribuo.

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, regia potestas per electionem data. Ab αἰσυμνήτης.

Αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præses & curator. 2) rex.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, idem.

Αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

Αἴσχεσις, εως, ἡ, dedecoratio. Ab seq.

Αἰσχέω, ῶ, f. έσω, dedecoro, infamo. Ab αἶσχος, *turpitudo*.

Αἴσχιστος, η, ον, turpissimus. αἰσχίων, turpior. Ab αἰσχρός.

Αἰσχίστως, turpissime.

Α'ΙΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, fœditas, deformitas. 2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰσχραδράποδα, famosa mancipia, Gl. Vet. Ex αἰσχρὸς & ἀνδράποδον, *mancipium*.

Αἰσχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, turpis. Ab αἰσχρός.

Αἰσχροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui fœda loquitur. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ἔπος, *verbum*, nisi sit leg. αἰσχρορρήμων, verborum obscœnus.

Αἰσχροεργέω, ῶ, turpiter ago.

Αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ, turpis quæstus studium.

Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deditus turpi lucro, turpis lucri cupidus. Gl. Vet. turpilucris. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & κέρδος, *lucrum*.

Αἰσχροκερδία, ας, ἡ, idem, quod αἰσχροκέρδεια.

Αἰσχροκερδῶς, *Adv.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter affectato lucro, studio turpis lucri. Ab αἰσχροκερδής.

Αἰσχρολογέω, ῶ, f. ήσω, fœda loquor.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpitudo verborum, sermo turpis & obscœnus. 2) maledicentia fœda, exprobratio rerum fœdarum.

Αἰσχρολόγος, ου, ὁ & ἡ, turpia loquens, obscœnus.

Αἰσχρόμητις, turpia consilia capiens, ad fœda consilia descendens.

Αἰσχρομυθέω, turpia loquor.

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia (impr. in Venere) facio. Ex αἰσχρὸς, *turpis* & ποιέω, *facio*.

Αἰσχροποιΐα, ας, ἡ, fœda actio, turpe & flagitiosum facinus. A seq.

Αἰσχροποιὸς, οῦ, ὁ & ἡ, turpia perpetrans. 2) fœdus. 3) fellator. Philox. obscœnus.

Αἰσχροπραγέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago: Ex αἰσχρὸς & πράττω.

Αἰσχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.

Αἰσχροπρόσωπος, ὁ, ἡ, fœdus ore, vultu, facie.

Αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, fœda & turpis oratio. Ab sequ.

Αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ & ἡ, fœda loquens. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ῥῆμα, *verbum*.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, turpis, fœdus, deformis. 2) inhonestus, probrosus. Compar. αἰσχρότερος & αἰσχίων. Superlat. αἰσχρότατος & αἴσχιστος, turpissimus, fœdissimus. Ab αἶσχος.

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, turpitudo, fœditas, obscœnitas, dedecus. Ab αἰσχρὸς, *turpis*.

Αἰσχρουργέω, ῶ, f. ήσω, idem quod αἰσχροποιέω. Ab αἰσχρουργός.

Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab eod.

Αἰσχρουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, fœda patrans. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ἔργον, *opus*.

Αἰσχρῶς, *Adv.* turpiter, fœde.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia. 2) ignominia, dedecus. 3) pudenda. Ab αἶσχος, *pudor*.

Αἰσχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, Gl. Vet. ᾐσχύνθη, pudefactus, veritus est, aor. 1.

Αἰσχυνομένως, *Adv.* reverenter.

Αἰσχυντέον, verecundandum est. Ab αἰσχύνω, *verecundor*.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, verecundia. Ab seq.

Αἰσχυντηλὸς, ὴ, ὸν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχυντὴρ, ῆρος, ὁ, fœda perpetrans, ut adulter.

Αἰσχυντηρὸς, ρὰ, ρὸν, verecundus. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab seq.

Αἰσχυντὸς, ὴ, ὸν, pudendus. Ab seq.

Αἰσχύνω, f. υνῶ, pudefacio, pudorem incutio. 2) infamo, dedecore adficio. 3) vitium affero, stupro. Hinc αἰσχύνομαι, pudefio, me pudet, revereor. Ab αἶσχος, *pudor*.

Α'ΐτας, *Dor.* pro ἀΐτης, quod vid.

Α'ΙΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, peto, postulo, posco. αἰτοῦμαι, m. peto utendum, mutuum. 2) postulo.

Αἴτημα, τος, τὸ, petitio. 2) postulatum, quod petitur. Ab αἰτέω.

Αἴτημι, idem quod αἰτέω.

Αἴτης, ου, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.

Α'ΐτης, ου, ὁ, amicus, qui amatur libidinose. Ab α comitativo, seu ἅμα, & ἴτης, ab ἴω, vel εἶμι, eo, quia suum amatorem ubique comitatur, & affectatur, & a latere ejus non discedit.

Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, postulatio. Ab αἰτέω.

Αἰτητὴς, οῦ, ὁ, petitor, postulator. Ab eod.

Αἰτητικὸς, ὴ, ὸν, qui amat petere. Ab sq.

Αἰτητὸς, ἡ, ὸν, petendus, qui peti debet, vel potest. Ab αἰτέω.

ΑἸΤΙ΄Α, ας, ἡ, caussa, ratio, occasio. 2) culpa, crimen. 3) accusatio. 4) controversia, lis. Alia præterea significat cum certis verbis junctum, quæ simpliciter verbo tribui non possunt.

Αἰτιάζω, f. άσω, accuso, culpo. A pr.

Αἰτίαμα, τος, τὸ, criminatio. accusatio. A pr

Αἰτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, caussam attribuo, assigno, imputo, acceptum fero, caussor. Gl. Vet. αἰτιῶμαι, criminor, accuso, culpo, inculo. Ab αἰτία, caussa.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accusatio, querela, litis principium. Gl. Vet. conquestio, incusatio. Ab αἰτιάζω.

Αἰτιατέον, accusandum est, caussa tribuenda. Ab αἰτιῶμαι.

Αἰτιατικὸς, ἡ, ὸν, criminatorius, accusatorius, accusativus. αἰτιατικὴ sc. πτῶσις, Accusativus, sc. casus. Ab eod.

Αἰτιατικῶς, accusatorie. 2) in Accusativo.

Αἰτιατὸς, ἡ, ὸν, ex alio tamquam ex caussa procedens, effectus. 2) qui pro caussa, s. ratione adfertur. Ab αἰτία, caussa.

Αἰτίζω, f. ίσω, peto, mendico. Ab αἰτέω.

Αἰτιολογέω, ῶ, f. ήσω, rationem, s. caussam reddo. αἰτιολογοῦμαι, idem. Ab αἰτιολόγος.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, caussæ redditio, demonstratio. Ab eod.

Αἰτιολογικὸς, ἡ, ὸν, peritus reddendi rationem ejus, quod versatur in quæstione. 2) sensualis, rationalis, caussativus, juridicalis, Philox. Ab eod.

Αἰτιολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui caussam, s. rationem reddit 2) qui sequitur rationem & utitur probationibus. Ex αἰτία, caussa, & λόγος, sermo, vel λέγω, dico.

Αἴτιον, ου, τὸ, caussa, ratio. 2) culpa, accusatio. 3) noxa. 4) τὰ αἴτια, sc. πράγματα, origines, res antiquissimæ, quo nomine & argumento scripsit libros Callimachus. Ab αἰτία.

Αἴτιος, ία, ιον, in quo caussa rei est, culpandus, accusandus. 2) auctor. Ab αἰτία, caussa.

Αἰτιώδης, εος, ὁ & ἡ, caussæ vim habens, vel caussam indicans, ut conjunctio caussalis in Gramm. 2) formalis in sensu metaphysico. τὸ αἰτιῶδες, forma.

Αἰτιωδῶς, caussaliter.

Αἴφνης, *Adv.* repente, subito. Ab ἄφνω, *repente*.

Αἰφνίδιον, *Adv.* idem. Ab αἴφνης.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ & ἡ, repentinus, improvisus, ex improviso adveniens. Ab eod.

Αἰφνιδίως, *Adv.* repente, statim, ex improviso.

Αἰχμάζω, f. άσω, vibro, jaculor. Ab αἰχμή.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμή, *bellum* & ἅλωσις, *captura*.

Αἰχμαλωτεύω, f. εύσω, captivum duco. Ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in servitutem abduco. Ab eod.

Αἰχμαλωτικὸς, ἡ, ὸν, captivus, ap. Eurip.

Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva.

Αἰχμαλωτιστὴς, οῦ, ὁ, Gl. Vet. qui captivos ducit.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ & ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμή, *bellum*, & ἁλωτὸς, *captus*.

Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.

ΑἸΧΜΗ', ῆς, ἡ, cuspis, mucro. 2) hasta, lancea, hastile, spiculum, telum. 3) unguis, ut bellvarum, & avium rapacium. 4) bellum, arma.

Αἰχμήεις, ὁ, bellicosus.

Αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, bellator, bellicosus.

Αἰχμητήριος, α, ον, bellicus, *Dor.* αἰχματήριος.

Αἰχμῆτις, ιδος, ἡ, bellatrix, perita hastæ. Etymol.

Αἰχμίον, ου, τὸ, hastile, telum, hasta. Hesych. Dimin. ab αἰχμή.

Αἰχμόδετος, ου, ὁ & ἡ, bello captus & vinctus. Ex αἰχμή & δέω, *vincio*.

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ & ἡ, hastam gerens, hastatus. 2) satelles.

ΑἸΨΑ, *Adv.* statim, continuo, cito, celeriter.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ & ἡ, celeriter viam conficiens.

Αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, velox. Ab αἶψα.

ΑἸ΄Ω, audio. 2) efflo. 3) intelligo, scio.

ΑἸΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas, seculum, Gl. Vet. 2) vita, tempus vitæ hominis, hominum memoria. 3) improbi homines in N. T. 4) spinæ medulla.

Αἰωνίζω, f. ίσω, æternum reddo. 2) perenno, duro perpetuo. Ab αἰών.

Αἰώνιος, ου, ὁ & ἡ, & αἰώνιος, ία, ιον, æternus, sempiternus, perennis.

Αἰωνίως, *Adv.* æterne, æternum.

Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio. 2) gestatio, s. lectus, sella, in qua gestatur aliquis, ut leniter agitetur corpus. 3) vas pensile. 4) suspendium. 5) restis, quo quis ad suspendium utitur. Ab seq.

ΑἸΩΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, in sublime attollo, sursum tollo, elevo, eveho. 2) suspendo. unde αἰωροῦμαι, pendeo, spe suspensus sum. 2) rebus novis immineo.

Αἰώρημα, τος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, subvectio. 2) suspensio. 3) gestatio, agitatio corporis, quæ fit gestando in sede vel lecto. *Vox medicorum*. vid. αἰώρα. Ab αἰωρέω.

Αἰώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Αἰωρίζω, f. ίσω, gesto, Gl. Vet. αἰωρίζεται, gestatur. Ab αἰώρα.

Ἀκαδημαϊκὸς, ἡ, ὸν, Academicus. 2) Philosophus Academicus.

Ἀκαδήμεια, sive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, gymnasium publicum Athenis. Reperitur etiam Ἀκαδήμειον, τὸ. Ab Ἀκάδημος, *Academus*.

Ἀκάζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκή, *acies*.

Ἀκαὴς, έος, ὁ & ἡ, non ustus, ustionem non expertus. Ex α pr. & καίω, *uro*.

Ἀκαθαίρετος, ου, ὁ & ἡ, inexpugnabilis, qui everti seu dirui non potest. Ex α pr. & καθαιρέω, *everto*.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas, spurcitia, illuvies. Ex α pr. & καθαίρω, *purgo*,

Ἀκαθάρτης, ητος, ἡ, immunditia. Rob. Ex iisd. (Sed aut ἀκαθαριότης, aut ἀκαθαρτὺς, est leg.)

Ἀκάθαρτος, ου, ὁ & ἡ, impurus, immundus, spurcus, obscœnus, pollutus, scelestus. Ab eod.

Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comestio. Ex ἀκάθαρτος & φαγεῖν, *comedere*.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ & ἡ, qui non potest retineri. Ex α pr. & κατέχω, *contineo*.

Ἀκαθέκτως, *Adv.* incontinenter.

Ἄκαινα, ης, ἡ, spina. 2) stimulus. 3) virga decempedalis. Ab ἀκή, *acies*.

Ἀκαιρέομαι, οῦμαι, opportunitate temporis destituor. Ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempestivitas, non opportunum tempus. 2) molestia incommode interpellantis. 3) immodestia.

Ἀκαίριμος, η, ον, intempestivus.

Ἀκαιροβόας, ου, ὁ, intempestive clamans. 2) loquax, blatero.

Ἀκαιρολογία, ας, ἡ, intempestiva sermocinatio.

Ἄκαιρος, ου, ὁ & ἡ, intempestivus, non opportunus. 2) importunus, tempus opportunum non observans. 3) qui non habet vacuum tempus. 4) immodicus. Ex α pr. & καιρὸς, *tempus*, *opportunitas*.

Ἀκαίρως, *Adv.* intempestive, non opportnne. 2) immodice.

ἈΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, semen fruticis Ægyptiaci.

Ἀκακέμφατος, ου, ὁ & ἡ, mala fama liberatus, qui male audire desiit. Ex α pr. & κακέμφατος, *male audiens*.

Ἀκάκης, εος, ὁ & ἡ, non nocens. 2) nullo malo dignus.

Ἀκακήσιος, epith. Mercurii, ab urbe s. monte, ubi cultus.

Ἀκακήτης, ου, ὁ, & ἀκακήτα ap. Poet. nihil mali faciens. 2) nullo malo dignus. 3) pacificus.

Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, simplicitas, mens ab omni malo abhorrens.

Ἄκακος, ου, ὁ & ἡ, minime malus, ab omni malitia alienus. 2) innocens, simplex, apertus.

Ἀκακούργητος, ὁ & ἡ, a malo intactus, nullo maleficio læsus aut depravatus. Ex α & κακουργέω.

Ἀκάκουργος, ου, ὁ & ἡ, innocens, a maleficio vacuus.

Ἀκακόφρων, ονος, bonæ, innoxiæ mentis homo, innocens. Ex ἄκακος & φρήν.

Ἀκάκως, *Adv.* pure, simplicicter, sine fraude.

Ἀκάκωτος, ον, nullo malo adfectus. Ab α & κακόω.

ἈΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, carduelis, avis. 2) canis.

Ἀκαλαρρείτης, ου, ὁ, placide & quiete fluens. Ab ἀκαλὸς, *quietus*, & ῥέω, *fluo*.

Ἀκαλάρροος, ον, idem.

ἈΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica. 2) spina. 3) concha quædam marina exigua.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ & ἡ, invenustus, deformis, inelegans. Ex α pr. & κάλλος, *pulchritudo*.

Ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ & ἡ, qui non perlitavit. Ex α pr. & καλλιερέω, *lito*.

Ἀκαλλιερήτως, non litato, sine litatione.

Ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ & ἡ, non comtus, non ornatus. 2) curam pulchritudinis negligens. 3) qui non gloriatur. Ex α pr. & καλλωπιστὴς, *culturæ nimium studiosus*.

ἈΚΑΛΟΣ, ή, όν, quietus.

Ἀκάλυπτος, ου, ὁ & ἡ, non tectus, inopertus, apertus.

Ἀκαλῶς, *Adv.* quiete, leniter, sine strepitu.

Ἀκαμαντολόγχης, ὁ, infatigabilis hasta, sive fortissimus bellator.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, idem.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ & ἡ, qui pedes habet indefessos, strenuus viator.

Ἀκάμας, αντος, ὁ & ἡ, indefessus, infatigabilis.

Ἀκάματος, ου, ὁ & ἡ, labore carens, laborem non sentiens. 2) qui non laboravit. 3) infatigabilis, indefessus. Hinc *Adv.* ἀκαμάτως, indefesse, sine intermissione, sine lassitudine.

Ἀκαματοχάρμης, ου, ὁ, indefatigabilis bello.

Ἀκαμάτως, *Adv.* sine defatigatione, indefesse.

Ἀκάμμυστος, ου, ὁ & ἡ, non connivens. Ex α pr. & καμμύω, *conniveo*.

Ἀκαμπὴς, έος, ὁ & ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex α pr. & κάμπτω, *flecto*.

Ἀκαμπίας, ου, ὁ, qui recta currit.

Ἀκάμπιος, ου, ὁ & ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus.

Ἄκαμπτος, ου, ὁ & ἡ, non flexus, qui flecti nequit.

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas. 2) constantia.

ἌΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, spina, vepres, sentis. 2) difficultas, molestia, salebræ.

Ἀκανθεὼν, ῶνος, ὁ, spinetum, senticetum, dumetum.

Ἀκανθήεις, ήεσσα, ῆεν, spinosus, spinis abundans.

Ἀκανθίας, ου, ὁ, cicadæ species, vel potius epithetnn tantum cicadæ ex eo, quod inter spinas cantet. 2) spinax, *piscis*.

Ἀκανθίζω, f. ίσω, spinosum reddo. 2) spinosus sum, spinis horreo.

Ἀκανθικὸς, ή, όν, spinosus.

Ἀκάνθινος, ίνη, ινον, spineus, ex spinis factus & contextus.

Ἀκάνθιον, ου, τὸ, spina.

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis.

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per spinas, seu sentes gradiens, spinigradus.

Ἀκανθοβάτις, ιδος, ἡ, quæ per spinas incedit.

Ἀκανθοβόλος, ου, ὁ & ἡ, spinas jaciens, vel emittens.

Ἀκανθολόγος, ου, ὁ & ἡ, spinas colligens.

Ἀκανθόνωτος, ου, ὁ & ἡ, dorsum spinis horrens habens. 2) echinus.

Ἀκανθοπλὴξ, ηγος, ὁ & ἡ, a spina, vel stimulo ictus.

Ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus, *frutex*. 2) ὁ, echinus, erinaceus.

Ἄκναφος, ου, ὁ & ἡ, carduo fullonio non carminatus.

Ἀκανθοστεφὴς, έος, ὁ & ἡ, spinis cinctus.

Ἀκανθοφάγος, ου, ὁ & ἡ, spinis vescens.

Ἀκανθοφορέω, f. ήσω, spinas fero.

Ἀκανθοφόρος, ου, ὁ & ἡ, spiniger, spinas ferens.

Ἀκανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, spinas prodo.

Ἀκανθόφυλλος, ου, ὁ & ἡ, spinosa folia habens.

Ἀκανθόχοιρος, ου, ὁ, porcus spinis horrens, i. e. echinus terrestris.

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, carduelis.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ & ἡ, spinosus, senticosus, sentus, Gl. Vet.

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.

Ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani speciem gero. Ab ἄκανος.

Ἀκανικὸς, ή, όν, acanicus, qui acani est. Ab eodem.

Ἀκάνιον, ου, τὸ, spinula. Dimin. ab eod.

Ἀκανόνιστος, ου, ὁ & ἡ, non cannnicus, in canonem non relatus. Ab α pr. & κανονίζω, *in Catalogum librorum sacrorum refero*.

Ἀκανονίστως, *Adv.* non canonice, contra canones & regulas Ecclesiæ vel Conciliorum.

Ἄκανος, ου, ὁ & ἡ, acanus, spinæ genus.

Ἀκαπήλευτος, ου, ὁ & ἡ, qui non cauponatur. 2.) integer, simplex, sincerus, non adulteratus. Ex α pr. & καπηλεύω, *cauponor*.

Ἀκάπηλος, ου, ὁ & ἡ, caupone carens.

Ἀκάπνιστος, η, ον, epith. mellis, idem quod ἄκαπνος, lat. acapnum, ap. Plin.

Ἄκαπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liber a fumo : 2) incruentus cum est epith. sacrificii. Ex α pr. & καπνὸς, *fumus*.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vecors, sine corde, excors.

Ἀκαρῆ, *Adv.* puncto temporis, momento. Ab ἀκαρὴς, *exiguus*.

Ἀκαρέως, *Adv.* idem & ab eodem.

Ἀκαρῆ, *Adv.* idem. οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ, ne tantillum quidem. Ab eod.

Ἀκάρηνος, ον, caput non habens.

Ἀκαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, brevis, individuus. 2) exiguus. 3) minimum interjectum habens temporis spatium. Gl. Vet. momentarius. ἀκαρὴς, momentum, Gl. Vet. 4) fere, prope. Ex α priv. & κείρω, *secare*.

Ἄκαρι, animal minutissimum, quale innascitur ceræ, caleis, & cuti hominum. Ex iisd.

Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus. 2) brevis, momentaneus. Ab ἀκαρὴς.

Ἀκαριδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ἌΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρός, cerebrum. 2) caput, Etym. Ex α pl. & κάρη, *caput*.

Ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, sine fructu sum, sterilis sum, fructum non gigno.

Ἀκαρπία, ας, ἡ, sterilitas.

Ἀκάρπιστος, idem quod ἄκαρπος.

Ἄκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, infructuosus, fructus expers, sterilis. 2) inutilis.

Ἀκάρπως, sine fructu. 2) sine prole, de mulieribus.

Ἀκάρπωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex quo nullus fructus percipitur. Ex α pr. & καρποῦμαι, *fruor*.

Ἀκαρτέρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis. Ex α pr. & καρτερέω, *tolero*.

Ἄκαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, intonsus. Ex α privat. & καρτὸς, *tonsus*.

Ἀκαρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui arefactus non est, nec succo plane caret. Ex α pr. & κάρφω, *sicco*.

Ἀκαρῶς, *Adv.* puncto temporis. Ab ἀκαρὴς.

Ἀκάσκα, vel ἀκασκᾶ, quiete, placide, molliter, lente, pedetentim. Etym. Eust. Ab ἀκὴν, *tacite*.

Ἀκασκαῖος, ον, valde ornatus, ap. Æschyl.

Ἀκασόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, acuta mente præditus, Hesych. Ex ἀκάζω, *acuo*, & φρὴν, *mens*.

Ἀκαταβίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non coactus. Suic. Ex α pr. & καταβιάζω, *cogo*.

Ἀκατάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dejici, destrui non potest. 2) invictus, invincibilis. Ex α privat. & καταβάλλω, *dejicio*.

Ἀκατάγγελτος, ὁ ϗ ἡ, non denunciatus; sine denunciatione allatus. Epith. belli.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in quem reprehensio non cadit. Ex α privat. & καταγινώσκω, *damno*.

Ἀκαταγνώστως, *Adv.* sine reprehensione, ut condemnari nequeat. A præced.

Ἀκαταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus. Ex α pr. & καταγωνίζομαι, *certamine vinco*.

Ἀκαταδίκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indemnatus, Gl. Vet. Ex α pr. & καταδικάζω, *condemno*.

Ἀκαταθύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingratus, injucundus, parum arridens.

Ἀκαταιτίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non accusabilis, culpa vacans. Ex α pr. & καταιτιάομαι, *accuso*.

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.

Ἀκατακόσμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexornatus, indispositus.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non damnatus, Philox. indemnatus. 2) cui, indicta caussa, poena infligitur. Ex α pr. & κατακρίνω, *damno*.

Ἀκατακρίτως, *Adv.* sine judicio, indicta caussa.

Ἀκαταληκτικὸς, versus, in cujus fine nulla syllaba redundat.

Ἀκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non cessans, non desinens. Ex α pr. & καταλήγω, *desino*.

Ἀκαταλήκτως, *Adv.* indesinenter. A præced.

Ἀκατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comprehendi, includi, circuiri non potest, *de locis*. 2) quem assequi quocunque modo non licet. 3) *philosophis*, incomprehensibilis, qui percipi non potest.

Ἀκαταλήπτως, ita ut assequi eum non liceat, v. c. cursu, ubi est *velocissime*, oculis, ubi est vel *tenuissime* vel *celerrime*, vel mente, ubi est *obscurissime*.

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, qs. dicas, incomprehensibilitas. Vox philos. quæ adimit facultatem rerum percipiendarum, sine metu erroris. Ex α pr. & καταλαμβάνω, *comprehendo*.

Ἀκατάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, implacabilis. Ex α pr. & καταλλάσσω, *placo*.

Ἀκαταλλάκτως, *Adv.* implacabiliter.

Ἀκατάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, incongruus, absonus, Gl. Vet. præposterus, mutabilis. Ex α pr. & κατάλληλος, *congruus*.

Ἀκαταλλήλως, *Adv.* incongrue, inconcinne.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indissolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex α pr. & καταλύω, *dissolvo*.

Ἀκαταμάθητος, ον, qui disci, intelligi non potest.

Ἀκατάμακτος, ον, qui propter duritiem contundi aut molliri, vel subigi & alteri rei illini non potest. A μάσσω, *subigo*.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi potest, ineluctabilis, Philox. Ex α privat. & καταμάχομαι, *expugno*, *domo*.

Ἀκαταμέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immensus. Ex α pr. & καταμετρέω, *dimetior*.

Ἀκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui intelligi, aut percipi nequit. Gl. Vet. inconsideratus, item immensus. Ex α pr. & κατανοέω, *intelligo*.

Ἀκαταπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, insuperabilis, lucta non superandus. Gl. Vet. inextricabilis. Ex α pr. & & καταπαλαίω, *lucta vinco*.

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, irrequietus, cessare nescius, finem non habens. 2) qui sedari, seu cohiberi nequit. Ex α pr. & καταπαύω, *sedo*.

Ἀκαταπαύστως, *Adv.* irrequiete, sine quiete. 2) sine fine.

Ἀκατάπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non attonitus, imperterritus. A καταπλήσσω.

Ἀκαταπλήκτως, *Adv.* intrepide.

Ἀκαταπόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, insatigabilis, invictus. Ex α pr. & καταπονῶ, *fatigo*.

Ἀκατάποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui deglutiri nequit. Ex α pr. & καταπίνω, *absorbeo*, *deglutio*.

Ἀκαταπράϋντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sedari & deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α pr. & καταπραΰνω, *delinio*, *placo*.

Ἀκαταπτόητος, ον, qui terreri non potest. A πτοέω, *terreo*.

Ἀκατάρδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non rigatus, siccus. Ex α pr. & ἀρδεύω, *rigo*.

Ἀκατάσειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decuti, seu deturbari

 non

non potest, firmus, inconcussus. Ex α pr. & κατασείω, *decutio*.

Ἀκατασήμαντος, ὁ, ὁ & ἡ, qui non est obsignatus. Ex α pr. & κατασημαίνω, *observo*, *obsigno*.

Ἀκατάσκεπτος, ὁ, ὁ & ἡ, inconsideratus. Ex α pr. & κατασκέπτομαι, *considero*.

Ἀκατασκέπτως, *Adv.* inconsiderate. Ab præc.

Ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ & ἡ, non elaboratus. 2) informis, rudis, inconditus, incompositus, Gl. Vet. Ex α pr. & κατασκευαστός, *exstructus* &c.

Ἀκατασκευάστως, *Adv.* incondite, incomposite. A præc.

Ἀκατάσκευος, ὁ, ὁ & ἡ, solutus, incompositus. 2) non probatus argumentis. 3) carens elocutionis arte. 4) omnino simplex, sine apparatu & magnificentia, ut βίος ἀκατάσκευος. Ex α pr. & κατασκευή, *exstructio*, *artificium orationis*.

Ἀκατασκεύως, *Adv.* sine ulla arte. 2) temere, sine opera humana. A præc.

Ἀκατάσκιος, ὁ, ὁ & ἡ, non opacus, non umbrosus. 2) apertus, *de loco*.

Ἀκατάσκοπος, ὁ, ὁ & ἡ, inconsideratus, qui nihil explorat. Ex α pr. & κατασκοπέω.

Ἀκατάσκωπτος, ὁ, ὁ & ἡ, reprehensioni, irrisioni non obnoxius. Ex α pr. & κατασκώπτω, *cavillor*.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, turbæ, tumultus, seditio. 2) confusio, *opponitur* ordini in N. T. 3) trepidatio. 4) inconstantia. Ex α pr. & καθίστημι, *consisto*.

Ἀκατάστατος, ου, ὁ & ἡ, inconstans, incertus, infirmus. Ex iisdem.

Ἀκαταστάτως, *Adv.* incomposite, confuse. 2) inconstanter.

Ἀκατάστροφος, ου, finem, exitum non habens. Ex α pr. & καταστροφή, *finis*.

Ἀκατάσχετος, ὁ, ὁ & ἡ, qui coerceri nequit. Ex α priv. & κατέχω, *contineo*, seu κατάσχετος.

Ἀκατασχέτως, *Adv.* incontinenter. A præc.

Ἀκατάτριπτος, ου, ὁ & ἡ, qui absumi non potest. Ex α priv. & κατατρίβω, *contero*.

Ἀκατάφρακτος, ὁ, ὁ & ἡ, qui non est cataphractus seu armis septus.

Ἀκαταφρόνητος, ου, ὁ & ἡ, non contemnendus, satis v. c. fortis, doctus &c.

Ἀκατάψαυστος, intractabilis. A ψαύω, *contrecto*.

Ἀκατάψεκτος, ου, ὁ & ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, vel nequit culpari. Ex α pr. κατὰ & ψεκτός, *reprehensioni obnoxius*.

Ἀκαταψέκτως, *Adv.* citra reprehensionem.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ & ἡ, haud ementitus, non fictus.

Ἀκατέργαστος, ὁ, ὁ & ἡ, incompositus, rudis, impolitus. 2) inchoatus. 3) qui nequit confici, domari, frangi. Gl. Vet. infectus.

Ἀκατάδαρθος, ὁ, ὁ & ἡ, insomnis, vigilans. Ab ἀ-ϋάζω.

Ἀκατηγόρητος, ου, ὁ & ἡ, accusationi non obnoxius, irreprehensibilis.

Ἀκατηγορήτως, *Adv.* citra reprehensionem, vel accusationem. Suic.

Ἀκατήχητος, ου, ὁ & ἡ, nondum initiatus, qui prima religionis Christianæ fundamenta nondum percepit.

Ἀκάτιον, ου, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculæ piscatoriæ. Gl. Vet. cymba.

Ἀκατονόμαστος, ὁ, ὁ & ἡ, innominatus, qui nomen non habet. 2) obscurus, ignobilis.

ἌΚΑΤΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, genus navigii actuarii. 2) genus poculi.

Ἄκαυλος, ὁ, ὁ & ἡ, qui sine caule est, caulis expers. Ex α pr. & καυλός, *caulis*.

Ἀκαυστηρίαστος (& αστος) ον, non signatus cauterio. Ab καυστηριάζω.

Ἄκαυστος, & ἄκαυτος, ου, ὁ & ἡ, non ustus. 2) qui aduri nequit. A καίω.

Ἀκαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ odium, orationis modestia. Ex α pr. & καυχάω, *jacto*.

Ἀκαχέω, ῶ, f. ήσω, & ἀκάχημαι, tristitia afficio. Hinc ἀκαχήμενος, tristis. Ex α pleon. & ἄχος, *tristitia*.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, idem.

Ἀκαχμέω, ῶ, f. ήσω, acuo. Ab αἰχμή, *acies*.

Ἀκάχω, dolore, mœstitia, tristitia adficio.

Ἄκεανος, ου, leguminis genus rotundum ac durum ita, ut ægre frangi queat. Ex α pr. κείω, *findo*.

Ἀκέαστος, ου, ὁ & ἡ, qui frangi, findi aut dissolvi nequit. Ex α pr. & κεάζω, *findo*.

Ἀκειροκόμης, ου, ὁ, non tonsus. Ex α pr. κείρω, *tondeo*, & κόμη, *coma*.

Ἀκειρόκομος, ὁ, ὁ & ἡ, idem, & ex iisd.

Ἀκελδαμά, ager sanguinis. Vox Syriaca indecl.

Ἀκέλευθος, ου, invius.

Ἀκέλευστος, ὁ, ὁ & ἡ, injussus. Ex α privat. & κελεύω, *jubeo*.

Ἀκέλυφος, ου, ὁ & ἡ, nullo putamine tectus, non tectus, nudus. Ex α pr. & κέλυφος, *cortex*, *putamen*.

Ἀκενοδοξία, ας, ἡ, contemtus vanæ gloriæ.

Ἀκενόδοξος, ὁ, ὁ & ἡ, vanæ gloriæ non appetens, vacuus ostentatione.

Ἀκενόσπουδος, ὁ, ὁ & ἡ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ex α pr. κενὸς, *vanus*, & σπουδή, *studium*, *gloria*.

Ἀκέντητος, ου, ὁ & ἡ, stimulo, seu aculeo non ictus, non percussus cuspide teli. Ex α pr. & κεντέω, *stimulo*, *pungo*.

Ἄκεντρος, ὁ, ὁ & ἡ, stimulo, aculeo, calcaribus carens.

Ἀκένωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non evacuatus, vel exhaustus. Ex α pr. & κενόω, *vacuo*.

ἈΚΕ΄ΟΜΑΙ, οῦμαι, f. έσομαι & ήσομαι, sano, medeor, medicor. 2) *metaph.* expio, sarcio, resarcio, revoco, retracto &c.

Ἀκέραιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, sincerus, purus, integer, illibatus. 2) innocens, placidus. Ex α pr. & κεράω, *misceo*.

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, sinceritas, integritas.

Ἀκεραιοσύνη, idem.

Ἀκεραίως, *Adv.* sincere, Philox.

Ἀκέρατος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cornibus vacans.

Ἀκεραύνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tactus, non ictus fulmine. A κεραυνόω.

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab seq.

Ἀκερδής, έος, ὁ καὶ ἡ, non lucrosus. 2) damnosus. Ex α pr. & κέρδος, *lucrum*.

Ἄκερκος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauda carens. Ex α priv. & κέρκος, *cauda*.

Ἀκερματία, ας, ἡ, rei pecuniariæ summa inopia. Ex α pr. & κέρμα, *nummulus*.

Ἄκερος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornua non habens.

Ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, intonsus. Ex α pr. κείρω, *tondeo*, & κόμη, *coma*. V. Ἀκειροκόμης.

Ἀκερσόκομος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἄκερχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers asperitatis ejus, quæ medicis κέρχνος dicitur.

Ἀκε-

Ἄκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α pr. & κέρας, *cornu*.

Ἀκεσίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortales sanans. Ex ἀκέομαι, *sano*, & βροτὸς, *mortalis*.

Ἀκέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, medicabilis, sanabilis. 2) valens ad sanandum. Ab ἀκέομαι, *sano*.

Ἀκέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. Apollinis, ab arte medendi.

Ἀκεσίπονος, ου, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι, & πόνος, *dolor*.

Ἄκεσις, εως, ἡ, sanatio, medela. Ab ἀκέομαι.

Ἄκεσμα, τος, τὸ, idem.. 2) sanitatis recnperatio. Ab eod.

Ἀκέσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanabilis, medicabilis.

Ἀκεσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεστὴρ, ῆρος, idem, quod ἀκεστής.

Ἀκεστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanans, vim habens sanandi & restaurandi.

Ἀκεστὴς, οῦ, al. ἀκέστης, ου, ὁ, medicus. 2) sartor.

Ἀκεστικὸς, ἡ, ὸν, ad sarciendum aptus, sarciendi peritus. A praec.

Ἀκεστορία, ας, ἡ, *Jon.* ἀκεστορίη, medicina, ars medica. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστορικὸς, ἡ, ὸν, medicinalis.

Ἀκεστὸς, ὴ, ὸν, sanabilis, medicabilis.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus.

Ἀκέστρια, ας, ἡ, medicatrix. 2) sartrix. Gl. Vet. sarcinatrix.

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab sequ.

Ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, *sano*.

Ἀκεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, remedium adferens, salutaris. Ex ἄκεσις & φέρω, *fero*.

Ἀκεσώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolores sanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις & ὀδύνη, *dolor*.

Ἄκεμα, τὸ, idem, quod ἄκεσμα.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caput non habens. Philox. truncus. 2) qui caret principio. 3) qui sine auctore certo est. 4) imperfectus. 5) honoris & dignitatis expers. 6) nomen herbae certae.

Ἀκεφάλως, *Adv.* sine capite. 2) sine exordio.

Ἀκέων, ουσα, tacitus, ne hiscens quidem. Ab ἀκή.

Ἀκέων, *Adv.* tacite. Ab eod.

ἈΚΗ', ῆς, ἡ, acies ferri. 2) cuspis. 3) quies. 4) urbs Phoenices.

Ἀκήδεια, ας, ἡ, & ἀκηδία, incuria, neglectus. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδεμόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nemo curat, neglectus.

Ἀκήδεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur. 2) insepultus, inhumatus. Ex α pr. & κηδέω, *curo*.

Ἀκηδέστως, *Adv.* sine ulla cura, temere. 2) sine misericordia, inhumaniter.

Ἀκήδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhumatus. Ex α priv. & κηδεύω, *funero*.

Ἀκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Ab sq.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nullam curam gerens, negligens. 2) neglectus, qui curae non est. 3) inhumatus, insepultus. 4) tristitia vacuus. 5) securus. Ex α pr. & κῆδος, *cura*.

Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas moeroris. 2) moeroris abundantia. 3) contumelia. 4) incuria. 5) dolor. 6) tristitia. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδιάω, ῶ, f. άσω, negligenter ago. 2) animo concido. 3) moerore gravi adficior. Ab eod.

Ἀκηδῶς, *Adv.* sine sepultura.

Ἀκήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decipi nequit. 2) qui deliniri nequit. Ex α pr. & κηλέω, *mulceo*.

Ἀκηλίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, maculae expers. 2) incorruptus. Ex α pr. & κηλιδόω, *maculo*.

Ἄκημα, τος, τὸ, sanatio, medela. 2) remedium.

Ἀκὴν, *Adv.* tacite, quiete. Ab ἀκή. v. ad ἀκέων.

Ἄκηπος, ου, horto carens, horti nomine indignus.

Ἀκηράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus, incorruptus. 2) illaesus. 3) immortalis. Ex α pr. & κὴρ, vel κεραΐζω.

Ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀκήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, exanimis, cor non habens. 2) immortalis, fato letifero non obnoxius. Ex α pr. & κῆρ, *cor*, vel κὴρ, *fatum*.

Ἀκηροφανὴς, ὲς, idem quod ἀκηραφωνής.

Ἀκηρυκτεὶ, & ἀκηρυκτὶ, *Adv.* nullo feciali misso, sine denunciatione. 2) implacabiliter. Ab sq.

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per caduceatorem non denunciatus. Ex α pr. & κηρύσσω, *denuncio*.

Ἀκηρύκτως, *Adv.* idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήρωτος, ον, non ceratus, non oblitus cera. Ex α pr. & κηρὸς, *cera*.

Ἀκηχεδὼν, όνος, ὁ, dolor, tristitia. A seq.

Ἀκάχομαι, vel ἀκήχημαι, tristor. Ex α pleon. & ἄχος, *moeror*.

Ἀκιβδήλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adulteratus, sincerus, incorruptus. E α pr. & κιβδηλεύω, *adultero*.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui scoria nulla admixta est. 2) purus, sincerus. Ex α pr. & κίβδηλος, *cui scoria admixta est*.

Ἀκιβδήλως, *Adv.* sine scoria. 2) sincere, pure. Philox. sedulo. A pr.

Ἀκιδνὸς, ὴ, ὸν, infirmus, qui se vix movere potest. Ex α pr. & κινέω, *moveo*. (vel potius pro ἀκηδνὸς, quietus, segnis, piger. ab ἀκὴ, ἀκήν. vel ab α pr. & κήδω, κηδέω, qui nil pensi habet.)

Ἀκιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cuspidatus, acuminatus in modum cuspidis. Ab ἀκὶς, cuspis.

Ἀκιδωτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκίζω, f. ίσω, acuo. Ab eod.

Ἄκικυς, υος, ὁ καὶ ἡ, impotens, imbecillis. 2) qui non est velox. Ex α pr. & κῖκυς, *robur*, *vis*.

Ἀκίναγμα, τος, τὸ, concussio, complosio. Etym. Ex α pl. & τινάσσω, *quatio*, mutato sc. τ in κ. (quidni potius a κινάσσω, quod ductum est a κινῶ, κινέω, quamquam usitatius est κινέω.)

Ἀκίναιδος, ου, ὁ, pudicus, castus, qui cinaedus non est. Suid. Ex α pr. & κίναιδος.

ἈΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, acinaces, gladius Persicus.

Ἀκινδυνὶ, *Adv.* citra periculum, sine periculo. Ab seq.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine periculo, liber a periculo, tutus.

Ἀκινδυνώδης, ῶδες, idem.

Ἀκινδύνως, *Adv.* sine periculo, secure.

Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies. Ex α pr. & κίνησις, *motus*.

Ἀκινητέω, ῶ, f. ήσω, immobilis sum. Ab ἀκίνητος.

Ἀκινητίζω, f. ίσω, idem. 2) caveo, ne movear, quiescere cupio. Ab eod.

Ἀκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immobilis. 2) qui moveri aut mutari nequit, immotus. 3) non movendus. 4) segnis. Ex α pr. & κινέω, *moveo*.

Ἀκινήτως, *Adv.* sine motu, citra motum.

ἌΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, acinus. 2) herbae genus.

Ἄκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vermibus non obnoxius, a vermibus non arrosus. 2) incorruptus. Ex α pr. & κὶς, *vermis*.

ἈΚΙΡΟΣ, ὁ, ὸν, ignavus, nihil agens, ap. Theocr.

sed)

(sed ibi est ἀχίρας, pro ἀχείρας. a χείρ, *manus*.) 2) aquilo, boreas.

Ἀκίνῶς, remisse, sine motu, ap. Hesych.

Ἀκὶς, ἴδος, ἡ, cuspis ferrea, spiculum, Gl. Vet. Dimin. metaph. dolor acutus. Ab ἀκὴ, *acies*.

Ἀκίχητα, ita ut tu consequi nequeas. *Adv.* a seq.

Ἀκίχητος, ου, ὁ & ἡ, quem non possumus adsequi cursu, telo &c. qui comprehendi nequit. 2) inaccessus. 3) quem mente & cogitatione comprehendere non possumus. Ex α pr. & κιχάω, *comprehendo*.

Ἀκιχήτως, idem quod ἀκίχητα.

Ἀκίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, nullis fultus columnis. Ex α pr. & κίων, *columna*.

Ἀκκίζομαι, f. ίσομαι, simulate recuso.

Ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, simulata recusatio. A praec.

Ἀκλαυστὸς, ὁ, ἡ, illacrimabilis.

Ἀκλαδὴς, ἀδος, ἡ, non fracta. Epith. vitis, cui sarmenta non sunt amputata. Ex α pr. & κλάω, *frango*.

Ἄκλαστος, ου, ὁ & ἡ. non fractus. Ex iisdem.

Ἀκλαυσί, *Adv.* sine fletu. A sequ.

Ἄκλαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeploratus, indefletus. Gl. Vet. indeflebilis. Ex α pr. & κλαίω, *fleo*.

Ἀκλαυτί, sine fletu. A seq.

Ἄκλαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄκλαυστος.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inglorius. Ex α privat. & κλέος, *gloria*.

Ἀκλεία, ας, ἡ, ignobilitas, infamia. Ab ἀκλεὴς.

Ἀκλειὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poet. pro ἀκλεὴς.

Ἄκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non clausus. Ex α pr. & κλειστὸς, *clausus*.

Ἀκλειῶς, Poet. *Adv.* sine gloria. Ab ἀκλεὴς.

Ἄκλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non furans. 2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promptum habet.

Ἀκλεῶς, *Adv.* sine gloria. Ab ἀκλεὴς.

Ἀκληδονίστως, sine gloria, fama. Ab α & κληδὼν, *fama*.

Ἀκλήϊστος, ου, *poet.* pro ἄκλειστος.

Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, *proprie*, sum exsors. 2) miseriis adfligor, misera conditione utor. Ex α pr. & κλῆρος, *sors*.

Ἀκλήρημα, τος, τὸ, infortunium, calamitas. A praec.

Ἀκληρία, ας, ἡ, egestas, infelicitas.

Ἀκλήρος, ου, ὁ & ἡ, exsors. 2) pauper, egenus. 3) infelix, miser.

Ἀκληρωτί, & ἀκληρωτὶ, *Adv.* citra sortem.

Ἀκλήρωτος, ου, ὁ & ἡ, sorte non lectus. 2) exsors, expers. Ex α pr. & κληρόω, *sorte lego*.

Ἄκληρος, ου, idem quod ἄκλειστος.

Ἀκλητί, *Adv.* sine vocatione, invitatione. Ab sq.

Ἄκλητος, ου, ὁ & ἡ, non vocatus, non invitatus. 2) nomine carens.

Ἀκλινὴς, έος, ὁ & ἡ, non vacillans. 2) firmus, rigidus, qui flecti nequit, aut deflexus non est, ut vertex cidaris. Philox. durus. Ex α pr. & κλίνω.

Ἄκλιτος, ου, ὁ & ἡ, qui non declinatur. Ex iisdem. apud Grammaticos.

Ἀκλίτως, indeclinabiliter, sine declinatione.

Ἀκλόνητος, ου, ὁ & ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconcussus. Ex α pr. & κλονέω, *moveo*.

Ἄκλονος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α pr. & κλόνος, *motus*.

Ἄκλοπος, ου, ὁ & ἡ, furum injuriæ non expositus, non deceptus. 2) non furtivus. Ex α pr. & κλοπὴ, *furtum*.

Ἀκλυδώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α pr. & κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor*.

Ἀκλυδωνίστως, *Adv.* sine fluctibus, tranquille.

Ἄκλυστος, ου, ὁ & ἡ, non ablutus. 2) undis non agitatus, tranquillus, ut portus. Ex α pr. & κλύζω, *abluo* vel *alluo*.

Ἀκλώνιστος, ου, ὁ & ἡ, ramulis carens. Ex α pr. & κλὼν, *ramulus*.

Ἄκλωστος, ου, ὁ & ἡ, nendo non ductus, tortus, seu connexus. Ex α pr. & κλώθω, *neo*.

Ἀκμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate sum firma. 2) sum vegetus & validus per ætatem, polleo robore juvenili. 3) facio ea, quæ juvenes decent. 4) polleo, vigeo, floreo *re quacunque*. Gl. Vet. vigeo, adolesco, pubesco, viresco, vireo, *de omnibus rebus, cum sunt in summo, acerrima, ut febri, æstate &c. ἀκμάζων*, vegetus, vigens, Philox. ἀκμάζοντα, vivida, fortis, Philox. Ab ἀκμή.

Ἀκμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, florens *re quacunque*. 2) juvenis, adultus. 3) vegetus. 4) maturus, tempestivus. 5) viporis plenus, Philox. 6) opportunus. 7) qui in ipso temporis articulo rem aliquam adgreditur. Ab eodem.

Ἀκμαίως, *Adv.* in flore. 2) cum vigore. 3.) mature.

Ἀκμαστὴς, οῦ, ὁ, strenuus, validus, robustus. Ab ἀκμάζω.

ἈΚΜΗ', ῆς, ἡ, cuspis, acies. 2) vigor, maturitas seu flos ætatis, firma ætas, juventus. 3) ἐν ἀκμῇ dicuntur esse omnia, cum sunt in summa vi, optima conditione &c. 4) articulus temporis, quo aliquid agi debet, tempus rei agendæ. 5) ἀκμαί, vari, quia in juvenili ætate nasci solent in facie.

Ἀκμὴν, *Adv.* adhuc, etiam nunc. 2) cum maxime. 3) sedulo, strenue. 4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, pro κατ' ἀκμήν.

Ἀκμηνὸς, ἡ, ὸν, adultus. 2) florens.

ἈΚΜΗΝΟΣ, ου, ὁ & ἡ, jejunus, qui non gustavit, *item* qui non bibit, siccus.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, non defatigatus, non defessus, recens, integer. pro ἀκμήτης. Ex α pr. & κάμνω, *fatigor*, *fessus sum*.

Ἀκμήτης, ου, ὁ, idem.

Ἀκμητί, *Adv.* sine lassitudine. Ab ἀκμὴς.

Ἄκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀκάμητος, ητα, ητον, idem quod ἀκμὴς & ex iisd. Gl. Vet. indefessus.

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, incudis basis. Ex seq. & τίθημι, *pono*.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus.

Ἀκνάμπτος, ου, ὁ & ἡ, inflexibilis. Ex α pr. & κνάμπτω, *flecto*.

Ἀκνάπτος, ου, ὁ & ἡ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus, subactus. Ex α pr. & κνάπτω, *carmino*, *purgo ut fullo*.

Ἀκναφος, ου, ὁ & ἡ, idem. Gl. Vet. rudis, impolitus. Ex iisd.

Ἀκνήμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tibiis, seu cruribus carens. 2) qui non habet suras. Ex α priv. & κνήμη, *tibia*, *crus*.

Ἄκνηστις, ιδος, ἡ, spina dorsi. Ex α pr. & κνάω, *scalpo*, f. *scabo*, (vel potius pro ἄκνηστις. v. ἄκρηστος & κνήστις.)

Ἄκνισος, ου, ὁ & ἡ, *proprie* nidoris expers. 2) infulsus, insipidus. Ex α pr. & κνίσσα, *pinguedinis incensæ fumus*, *nidor*.

Ἀκοί-

Ἀκνίσσωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, vacuus a nidore, expers sacrificiorum.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, auditus. 2) auris. 3) fama, rumor, sermo. 4) *apud historicos*, traditio, ut apud lat. fama. Ab ἀκούω, *audio*.

Ἄκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cavus non est, in quo est nihil cavum, cavitatis expers.

Ἀκοίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, insomnis, non dormiens, pervigil. Ex α priv. & κοιμάω, *dormitum duco*.

Ἄκοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, non communis. 2) non pollutus, *Hebr.*

Ἀκοινωνία, ας, ἡ, cum nullum est commercium, nulla societas. 2) nulla benignitas, quæ de suo aliquid impertiat. 3) excommunicatio. Ex α pr. & κοινωνέω, *communico*.

Ἀκοινώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incommunicabilis. 2) sine societate, insociabilis. 3) parcus, tenax. Ex iisdem.

Ἀκοινωνήτως, *Adv.* sine communione. 2) aspere. A præc.

Ἀκοίτης, ου, ὁ, commune cubile habens, maritus. Ex α congreg. vel notante ὁμοῦ, & κοίτη, *cubile*.

Ἄκοιτις, ιδος, ἡ, uxor, marita. A præced.

Ἄκοιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, sine cubili, cubili carens. 2) at τὸ ἄκοιτον, est mel sedimento carens. Ex iisdem.

Ἀκολάκευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, adulatoribus inaccessus aut carens. Ex α pr. & κολακεύω, *adulor*.

Ἀκόλακος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus ab adulatione. A κόλαξ.

Ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia *in quocunque cupiditatum genere*. Gl. Vet. protervia. Ex α pr. & κολάζω.

Ἀκολασταίνω, intemperanter f. petulanter ago, proterve & libidinose vivo. Gl. Vet. nepotor, protervio. Ab ἀκόλαστος.

Ἀκολαστέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.

Ἀκολάστημα, τος, τὸ, factum petulans. 2) scelus. 3) stuprum per proterviam illatum. A pr.

Ἀκόλαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, intemperans, protervus, lascivus, libidinosus, flagitiosus. 2) non punitus. 3) audax. 4) insolens. 5) castigatione dignus. Ex α pr. & κολάζω, *punio*, *coërceo*.

Ἀκολάστως, *Adv.* intemperanter, petulanter. Gl. Vet. impune. *Comp.* ἀκολαστοτέρως.

Ἀκόλλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, non glutinatus, Gl. Vet. qui conglutinari, uniri nequit. Ex α pr. & κολλάω, *glutino*.

Ἄκολλος, ου, ὁ ἢ ἡ, glutinis expers. 2) qui conglutinari nequit. 3) qui coire nequit. Ex α pr. & κόλλα, *gluten*.

Ἄκολος, ου, ὁ, frustum panis, parva bucella. 2) cibus.

Ἀκολουθέω, ῶ, f. ήσω, sequor, comitor. 2) facio idem aliis, imitor, congruo, similis fio. 3) obsequor, obtempero.

Ἀκολούθημα, ατος, τὸ, consequentia. 2) adfectatio, consectatio. A pr.

Ἀκολούθησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀκολουθητικός, ἡ, ὸν, sequax, proclivis ad sequendum. Ab eod.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, adfectatio, comitatus. 2) series, nexus, consequentia, Gl. Vet. 3) convenientia, congruentia. 4) officium. 5) formula cærimoniarum, f. rituum sacrorum. Ab eod.

ἈΚΟΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, pedisequus, vel pedisequa, assecla, comes, adfectator. 2) consequens, consentaneus, conveniens, congruens, similis. 3) minister Ecclesiæ, qui sequitur cum cereo accenso Diaconum, cum procedit ad prælegendum Evangelium.

Ἀκολούθως, *Adv.* consequenter. 2) convenienter. A pr.

Ἀκόλυμβος, ου, ὁ ἢ ἡ, natandi inscius. Ex α pr. & κολυμβάω, *nato*.

Ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus. 2) neglectus cultus & mundiriei. Ab ἄκομος.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ab seq.

Ἀκόμιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, neglectus, squalidus, sine cura necessaria. Ex α pr. & κομίζω, *orno*.

Ἄκομος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui nulla est coma, qui comatus non est. A κόμη.

Ἀκόμπαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, alienus a jactantia, & ostentatione. Ex α pr. & κομπάζω.

Ἄκομπος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem. A κόμπος, *fastus*.

Ἀκόμψευτος, ον, non curiose aut insidiose ad illecebras ornatus. Ex α & κομψεύομαι.

Ἄκομψος, ου, ὁ ἢ ἡ, inelegans, non festivus. 2) vilis, simplex. Ex α pr. & κομψὸς, *scitus*, *elegans*.

Ἀκόμψως, *Adv.* ineleganter, illepide. A pr.

Ἀκονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo. 2) impello, incito. Ex ἀκόνη, *cos*.

Ἀκόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α & κονδύλη.

ἈΚΟΝΗ, ης, ἡ, cos.

Ἀκόνημα, ατος, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω.

Ἀκονητής, οῦ, ὁ, qui acuit. Philox. cotiarius. Ab eodem.

Ἀκόνιον, ου, τὸ, coticula. Dimin. ab ἀκόνη.

Ἀκονιτί, *Adv.* sine pulvere. 2) sine pugna, citra laborem, facile, nemine impediente. Ex α pr. & κόνις, *pulvis*.

Ἀκονιτικός, ή, όν, ex aconito confectus. A sequ.

Ἀκόνιτον, ου, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, f. cautibus nascitur.

Ἀκόνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulveris expers. 2) qui sine pulvere fit, sine labore. 3) non illitus calce, opere tectorio non obductus. 4) non picatus. Ex α pr. & κόνις, *pulvis*, *cinis*.

Ἀκονίτως, *Adv.* sine pulvere. 2) sine difficultate. A pr.

Ἄκοντι, *Adv.* invito, coacte. Ex α pr. & ἑκοντὶ, *sponte*.

Ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, serpentis genus. 2) *in Plur.* stellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον.

Ἀκοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum vibro, contorqueo. 2) jaculo peto. Ab eod.

Ἀκοντικὸν, οῦ, τὸ, medicamentum ad sananda vulnera ἀκοντίων, f. jaculorum.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, jaculum, telum, spiculum, pilum. 2) teli jactus. 3) spina dorsi. Ab ἄκων, *jaculum*.

Ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem. 2) jaculum. Ab eod.

Ἀκοντισμός, οῦ, ὁ, jaculatio. Ab eod.

Ἀκοντιστήρ, ῆρος, jaculator. 2) jaculandi peritus. A sq.

Ἀκοντιστής, οῦ, idem. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντιστικός, ή, όν, jaculandi peritus. Ab eod.

Ἀκοντιστύς, ύος, ἡ, jaculatio. 2) jaculandi peritia. Ab eod.

Ἀκοντοβόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, jaculi vibrator, jaculator.

Ἀκοντοδόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui jacula observat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων & δέχομαι, *recipio*, vel potius δοκεύω, *observo*.

Ἀκο-

Ἀκοντοφόρος, ου, ὁ & ἡ, jaculum ferens.

Ἀκόντως, *Adv.* invite. Ab ἄκων, *invitus*.

Ἀκοπητὶ, *Adv.* fine labore ac molestia. Ab α & κόπος.

Ἀκοπίαστος, ου, ὁ & ἡ, indefessus, infatigabilis. 2) lassitudinem & laborem nullum adferens. Ex α pr. & κοπιάω, *laboro*.

Ἀκοπιάστως, *Adv.* fine labore. A præc.

Ἄκοπος, ου, ὁ & ἡ, indefessus. 2) corruptioni non obnoxius. Ex α pr. & κόπος, *labor*.

Ἀκόπριστος, ου, ὁ & ἡ, non stercoratus, cui fimus non est ingestus. Ex α pr. & κόπρος, *stercus*.

Ἀκόπρος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀκοπρώδης, ώδης, purus a stercore. *Comp.* ἀκοπρωδέστερος, minus stercoris habens. A pr.

Ἀκόπως, *Adv.* fine lassitudine. 2) fine vermium noxa. Ab ἄκοπος.

Ἀκόρεστος, ου, ὁ & ἡ, inexplebilis, insatiatus, insatiabilis. Ex α pr. & κορέω, *satio*.

Ἀκορέστως, avide, ut satiari, expleri nequeas. A præc.

Ἀκόρητος, ου, ὁ & ἡ, idem. 2) non ornatus, non mundatus. Ex α pr. & κορέω, *orno*.

Ἀκορία, ας, ἡ, insatiabilitas. Ab ἄκορος.

Ἀκορίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum ex acoro confectum. Ab ἄκορον.

ἌΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujusdam.

ἌΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, acorum, herba sive radix quædam medica.

Ἄκορος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκόρυφος, ου, ὁ & ἡ, verticem, seu fastigium non habens. Ex α pr. & κορυφὴ, *vertex*.

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, sanatio, curatio, remedium.

Ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incomposite me gero. 2) improbus sum.

Ἀκοσμήεις, εσσα, ῆεν, inornatus.

Ἀκόσμητος, ου, ὁ & ἡ, idem, & confusus.

Ἀκοσμήτως, *Adv.* confuse, fine ornatu.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, status rerum perturbatus, res incompositæ. dedecus, Philox.

Ἄκοσμος, ου, ὁ & ἡ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompositus, incomptus, inhonestus, Gl. Vet. Ex α pr. & κόσμος, *ornatus*.

Ἀκόσμως, *Adv.* idem quod ἀκοσμήτως.

Ἀκοστάω, ῶ, f. ήσω, abundo esu hordei, pascor hordeo. Ab sequ.

ἈΚΟΣΤΗ', ῆς, ἡ, hordeum. 2) quilibet cibus.

Ἄκοτος, ου, ὁ & ἡ, qui simultates non alit.

Ἀκουάζω, audio. 2) invocor. Ab ἀκούω.

Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, auditus, auditio. *poet.* pro ἀκοή.

Ἀκούρευτος, ου, ὁ, intonsus, Gl. Vet.

Ἄκουρος, ου, ὁ & ἡ, intonsus. 2) qui est fine liberis. Ex α priv. & κείρω, *tondeo*, vel κοῦρος, *puer*.

Ἄκους, οντος, ὁ, idem quod ἄκων, jaculum &c. v.

Ἀκουσιάζω, cogo.

Ἀκουσίθεος, ου, ὁ & ἡ, qui a Deo exauditur. Ex ἀκούω & Θεὸς, *Deus*.

Ἀκούσιος, ου, ὁ & ἡ, vel ἀκούσιος, ία, ον, non voluntarius, coactus, invitus, Gl. Vet. Ex α pr. & ἑκὼν, *sponte*.

Ἄκουσις, εως, ἡ, auditio.

Ἀκουσίως, *Adv.* præter voluntatem, invite.

Ἄκουσμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio. 2) auditio discipuli, quod discipulus ex præceptore audit. 3) fama, rumor. 4) quod oblectationis caussa auditur, ut cantus.

Ἀκουσμάτιον, ου, τὸ, auditiuncula, narratiuncula.

Ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, auditor, qui audit. 2) discipulus.

Ἀκουστικὸς, ἡ, ὸν, ad auditum pertinens.

Ἀκουστιάω, gestio audire.

Ἀκουστικῶς, attente, ad audiendum parate.

Ἀκουστὸς, ἡ, ὸν, sub auditum cadens.

Ἀκουτίζω, f. ίσω, audire facio. ex hebr. שמע in *Hiphil.* & ὁ. *pass.* audio.

ἈΚΟΥ'Ω, ύσω, audio, auribus percipio, ausculto. 2) auditor, s. discipulus sum. 3) audiens sum dicto, obtempero. 4) intelligo, & interpretor, *item* sentio. 5) vocor, appellor, dicor. 6) novi, teneo. 7) est enim, ubi verti potest, lego: ducta inde significatione, quod olim anagnostis utebantur. ἀκούομεν Ὁμήρου vel τῶν ποιητῶν, discimus ab Homero, poetæ nobis auctores sunt. οἱ ἀκούοντες, lectores, Polyb.

Ἄκρα, ας, ἡ, summitas, fastigium, culmen. 2) arx. 3) promontorium. 4) litus. 5) omnino de extremitate dicitur, maxime extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ & ἡ, imperfectus. Ex α pr. & κραιαίνω, *efficio*.

Ἀκραγὴς, ὲς, mutus. Ab α & κράζω.

Ἀκράδαντος, ου, ὁ & ἡ, inconcussus, immotus. Ex α pr. & κραδαίνομαι, *metu concutior*.

Ἀκραὴς, έος, ὁ & ἡ, vehemens, acer, secundus, Epith. venti. Ex ἄκρος, *summus*, & ἄημι, *flo*.

Ἀκραῖος, ου, ὁ, summus. 2) qui in arce colitur. Epith. Dei. 3) qui præest arci. Epith. Dei. Ex ἄκρος, *summus*, vel ἄκρα, *arx*.

Ἀκραίπαλος, ου, ὁ & ἡ, non sentiens crapulam. 2) alienus a crapula. 3) arcens crapulam. Ex α pr. & κραιπάλη, *crapula*.

Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ & ἡ, purus. 2) alacer. 3) recens. Ex ἄκρος, & φαίνομαι, *appareo*, quia in summo suo vigore apparet.

Ἀκραιφνῶς, *Adv.* sincere.

Ἀκράαντος, ου, ὁ & ἡ, imperfectus. 2) irritus, ut promissum, prædictio. Ex α pr. & κραίνω, *efficio*.

Ἀκραξόνιον, ου, τὸ, summa pars axis. Ex ἄκρος, & ἄξων, *axis*.

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α pr. & κρᾶσις, *mixtura*, *temperies*, *temperamentum*.

Ἀκράσιος, ου, ὁ & ἡ, intemperans.

Ἀκρατεύομαι, f. εύσομαι, intemperanter vivo.

Ἀκρατευτικὸς, ἡ, ὸν, incontinens.

Ἀκρατὴς, έος, ὁ & ἡ, incontinens, intemperans. 2) invalidus, debilis. 3) qui contineri nequit. Ex α pr. & κράτος, *robur*.

Ἀκράτητος, ου, ὁ & ἡ, qui contineri & cohiberi domarique & compesci nequit. Ex α pr. & κρατέω.

Ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam.

Ἀκρατίζω, f. ίσω, jento. 2) merum bibo. ἀκρατίζομαι, jento, Gl. Vet. Ab ἄκρατον.

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum. A præc.

Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀκράτιστος, ου, ὁ & ἡ, qui non jentavit. 2) qui jentaculo non facile caret. 3) validus. Ex α pr. & ἀκρατίζω, vel κράτος, *robur*, *qui per vim cogi nequit*.

Ἄκρατον, ου, τὸ, vinum merum, meracum. Ex α pr. & κεράννυμι, *misceo*.

Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατον & πόσις, *potatio*.

Ἀκρατοποτέω, ῶ, f. ήσω, merum bibo. A seq.

Ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat. Ex ἄκρατος & ποτέω, *poto*.

Ἀκρα-

Ἄκρατος, ου, ὁ, merus, meracus. 2) purus, sincerus. 3) validus, vehemens *in utramque partem*, immoderatus, immitis. 4) perspicuus. Ex α pr. & κεράω, *misceo*.

Ἀκρατότης, *Jon.* ἀκρητότης, meracitas.

Ἀκρατοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui meracum fert. Nomen vasis vinarii.

Ἀκράτωρ, ορος, ὁ, impotens. 2) incontinens. Ex α pr. & κράτος, *robur*.

Ἀκρατῶς, *Adv.* incontinenter, intemperanter. 2) graviter, vehementer, impense. Ab ἀκρατής.

Ἀκράτως, *Adv. Jon.* ἀκρήτως & ἀκρατέως, mere, pure, sine admixtione. Ab ἄκρατος.

Ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina, orta levi de caussa. Ab seq.

Ἀκράχολος, ου, ὁ & ἡ, ad iram proclivis, iracundus. Ex ἄκρος & χολή, *ira*.

Ἀκρεμονικός, ή, όν, ramos grandes habens. Ab sq.

ἈΚΡΈΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, prægrandis. 2) ramus quivis.

Ἄκρεος, ου, ὁ & ὁ, vel ἄκρεος, έα, εον, non carneus. A κρέας.

Ἀκρέσπερον, *Adv.* summa vespera, extremo vespere. Ab seq.

Ἀκρέσπερος, ου, ὁ & ἡ, vesperæ principium faciens, vesperam inducens. Ex ἄκρος, *summus*, & ἕσπερος, *vesper*.

Ἀκρήβης, ους, ὁ & ἡ, valde juvenis. Ex ἄκρος & ἥβη, *ætas*.

Ἄκρηβος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἄκρητος, *Jon.* pro ἄκρατος, v.

Ἀκρία, ας, ἡ, cognomen Minervæ, quæ in arce colitur. Ab ἄκρα, *arx*.

Ἀκριβάζω, f. άσω, probo, diligenter tracto, exploro. Ab ἀκριβής, *accuratus*.

Ἀκριβασμὸς, οῦ, ὁ, accuratio, exquisitum examen. A pr.

Ἀκριβαστὴς, οῦ, ὁ, diligens explorator, inquisitor. Gl. Vet. scrupulosus. Ab eod.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, summa cura. 2) summum jus. 3) tenacia, parsimonia. 4) vita exacta. 5) accuratum examen. 6) forma eximia. Ab sq.

ἈΚΡΙΒΗ͂Σ, έος, ὁ & ἡ, certus, accuratus, subtilis, exquisitus, diligens, scrupulosus. 2) certus, exploratus. 3) plenus, justus, copiosus. 4) ad rem attentus, tenax.

Ἀκριβοδίκαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, summo jure utens, s. agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ου, jus summum.

Ἀκριβολογέω, ῶ, f. ήσω, accurate perpendo, examino, subtiliter dissero.

Ἀκριβολογία, ας, ἡ, accurata discussio & examinatio, subtilis disputatio.

Ἀκριβολόγος, ου, ὁ & ἡ, accurata & curiosa diligentia utens. 2) accurato sermone utens.

Ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognosco, diligenter exploro. 2) probe calleo, compertum exploratumque habeo. 3) summa cura ac diligentia aliquid facio. 4) facio, ut aliquis sit accuratus & exquisitus. Ab ἀκριβής.

Ἀκριβῶς, *Adv.* diligenter, exacte, accurate, exquisite. 2) plane, plene, penitus, perfecte. 3) summo jure. 4) severe. Ab eod.

Ἀκρίβωσις, εως, ἡ, diligentia, accuratio.

Ἀκρίδιον, ου, τὸ, locustula, locusta parva. Dimin. ab ἀκρὶς, *locusta*.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locustas. Ab ἀκρὶς & θήρα, *captura*.

Ἀκριδοφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui locustis victitat, locustas comedens. Ex ἀκρὶς & φάγος, *edax*.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina, seu summa loca perambulo. 2) summis pedibus ambulo. 3) summa cædo. Ab ἄκρις, *summitas*.

ἈΚΡΙ͂Σ, ίδος, ἡ, locusta.

Ἄκρις, ιος, ἡ, summitas, cacumen montis. Ab ἄκρος.

Ἀκρισία, ας, ἡ, inconsiderantia. 2) res controversa & non judicata. 3) judicii inopia & temeritas. 4) malum judicium. 5) perturbatio, confusio, turbulentus rerum status. Ex α pr. & κρίσις, *judicium*, *discretio*.

Ἀκριτὶ, *Adv.* indicta caussa. 2) nullo judicio, sine judicio, sine delectu. 3) indiscrete, confuse, nullo discrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτόβουλος, ου, imprudens.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ & ἡ, qui loquitur inconsiderate & sine judicio. Ex ἄκριτος, & μῦθος, *verbum*.

Ἄκριτος, ου, ὁ & ἡ, injudicatus, indemnatus. 2) confusus, indiscretus. 3) anceps. 4) qui in controversiam non cadit. 5) qui componi aut decerni non potest. 6) sine ratione & judicio factus, inconsideratus. 7) immodicus, immensus, innumerabilis. Ex α pr. & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ & ἡ, frondosus. 2) multis arboribus consitus, ita ut folia arborum discerni nequeant. 3) umbrosus. Ex ἄκριτος & φύλλον, *folium*.

Ἀκριτόφυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, confusus, miscellaneus. Ex ἄκριτος, & φύρω, *misceo*.

Ἀκριτόφωνος, ου, ὁ & ἡ, indistinctam & confusam vocem habens, ut barbari.

Ἀκρίτως, *Adv.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur. 2) spectaculum omne jucundum & oblectans, etiam per oculos. 3) ipsa persona, quæ auditur, ut musicus lector.

Ἀκροαματικὸς, ή, όν, quod auditione percipitur, discitur. Epith. doctrinæ. 2) in auditione s. nuda scientia & contemplatione positum.

ἈΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio. 2) audio discendi caussa. 3) dicto sum audiens, pareo.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipsa audiendi actio. 2) recitatio. 3) obedientia, Thuc.

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, auditorium. 2) locus in quo judices ad cognoscendam caussam conveniunt.

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor, discipulus. 2) qui obedit præceptis.

Ἀκροατικὸς, ή, όν, ad audiendum pertinens, Epith. mercedis, quæ pro audiendi labore datur.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ & ἡ, qui erectus in summos pedum digitos incedit. Ex ἄκρος & βαίνω.

Ἀκροβατέω, ῶ, f. ήσω, pedibus suspensis incedo. Ex ἄκρος & βατέω, *vado*.

Ἀκροβαφὴς, έος, ὁ & ἡ, summa parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος & βάπτω, *mergo*.

Ἀκροβελὴς, έος, ὁ & ἡ, acutam cuspidem habens. Ex ἄκρος & βέλος, *telum*.

Ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus, velitaris hasta. Ex iisd.

Ἀκροβηματίζομαι, f. ίσομαι, sto in summo suggestu, vel tribunali. Ex ἄκρος & βῆμα, *suggestus*.

Ἀκρόβλαστος, ου, ὁ & ἡ, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος & βλαστὸς, *germen*.

Ἀκροβολέω, ῶ, f. ήσω, e longinquo jaculor. 2) jaculor. Ex ἄκρος & βάλλω.

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ.
Ἀκροβολίζω, & ἀκροβολίζομαι, e longinquo jaculor. 2) velitor. 3) velitor verbis & certamen lacesso.
Ἀκροβόλισις, idem quod seq.
Ἀκροβολισμὸς, ῦ, ὁ, jaculatio. 2) velitatio, præludium pugnæ. 3) irritatio. 4) omnino, lapidum, aliorumque missilium conjectus. Ab ἀκροβολίζω.
Ἀκροβολιστὴς, ῦ, ὁ, jaculator. 2) veles. Ab eod.
Ἀκροβόλος, ε, ὁ, idem. Ex ἄκρος & βάλλω, *jacio*.
Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium. 2) gentes profanæ, non circumcisæ. 3) corruptio humanæ naturæ. A sequ.
Ἀκρόβυστος, ε, ὁ ϗ ἡ, præputiatus. Ab ἄκρος & βύω, *tego*, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.
Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in summo angulo est. 2) imus. Ex ἄκρος & γωνία, *angulus*.
Ἀκροδακτύλιον, ε, τὸ, summa pars digiti.
Ἀκρόδετος, ε, ὁ & ἡ, in summo ligatus.
Ἀκροδίκαιον, ε, τὸ, summum jus.
Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, & proprie quidem, qui putamen lignosum habent. Gl. Vet. cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος & δρῦς, *quercus*, vel *arbor quævis*.
Ἀκρόζεστος, ε, ὁ & ἡ, leviter fervefactus. 2) leviter coctus. Ex ἄκρος & ζέω.
Ἀκροζύμη, ης, ἡ, instita, Philox.
Ἀκροθαλπτος, ε, ὁ & ἡ, in summo calefactus & tostus. 2) leviter calefactus. Ex ἄκρος & θάλπω, *foveo*, *calefacio*.
Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.
Ἀκροθιγῶς, summis digitis. Gl. Vet. summatim, carptim. A præc.
Ἀκροθινιάζω. f. άσω, summam partem attingo. 2) primitias offero. 3) aliquid pro primitiis offero. 4) deligo, quod egregium, optimum. *In medio* deligo mihi, mea caussa. A sequ.
Ἀκροθίνιον, ε, τὸ, & quod usitatius, ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ frugum. 2) primitiæ quælibet. 3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur. 4) manubiæ, spolia. Ex ἄκρος, *summus*, & θὶν, θινὸς, *acervus*, quod primitiæ a summitate acervi sumebantur.
Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ & ἡ, leviter ebrius. Ex ἄκρος & θωρήσσω, *inebrio*.
Ἀκρόκαρπος, ε, ὁ ϗ ἡ, in summitate fructum habens. Ex ἄκρος & καρπὸς, *fructus*.
Ἀκροκελαινιάω, ῶ, in summo, vel superficie nigrico, s. ater sum. Hinc ἀκροκελαινιόων pro ἀκροκελαινιῶν. Ex ἄκρος & κελαινὸς, *niger*, *ater*.
Ἀκροκέραια, ων, τὰ, extremitates, s. cornua antennarum. Ex ἄκρος, *summus*, & κέρας, *cornu*.
Ἀκροκιόνιον, ε, τὸ, summa columnæ pars, fastigium columnæ, capitulum. Ex ἄκρος & κίων, *columna*.
Ἀκροκνέφαιος, ε, ὁ & ἡ, vespertinus. Ex ἄκρος & κνέφας, *tenebræ*, *caligo*.
Ἀκροκνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀκροκόμης, ε, in vertice comatus. 2) largiter comatus.
Ἀκρόκομος, ε, ὁ & ἡ, idem.
Ἀκροκόρυφος, ος, summus. Ex ἄκρος & κορυφὴ, *fastigium*.
Ἀκροκυματίω, ῶ, summis innato fluctibus. Ex ἄκρος & κυματίω, *undis agito*.
Ἀκροκώλια, ας, ἡ, extremitas membrorum, h. e. brachiorum, ubi humeris inseruntur. Ex ἄκρος & κῶλον, *membrum*.

Ἀκρόλαιον, ε, τὸ, primitiæ manubiarum, s. prædæ. 2) primitiæ quælibet. Ex ἄκρος & λεία, *præda*.
Ἀκρόλιθος, ε, ὁ & ἡ, in summo lapide positus. 2) summus lapis, s. summitas lapidis.
Ἀκρόλινον, limbus. Ex ἄκρος & λίνον.
Ἀκρολίπαρος, ε, ὁ & ἡ, per summa pinguis, in superficie pinguis.
Ἀκρολογέω, ῶ, f. ήσω, ex summitate lego, seu carpo, summa lego. Ex ἄκρος & λέγω, *lego*, *carpo*.
Ἀκρολόγος, ε, ὁ & ἡ, summa colligens. Ex iisd.
Ἀκρολοφία, ας, ἡ, summitas collis, aut galeæ, item montosa loca, collis. Ab ἀκρόλοφος.
Ἀκρολοφίτης, ε, ὁ, qui in summitatibus collium & tumulis versatur. A sq.
Ἀκρόλοφος, ε, ὁ, summitas collis, cacumen tumuli, s. montis. Ab ἄκρος & λόφος.
Ἀκρόμαλλος, ε, ὁ & ἡ, summe villosus. Ex ἄκρος & μαλλὸς, *vellus*.
Ἀκρομανὴς, έος, ὁ & ἡ, summe insanus, extrema insania laborans. Ex ἄκρος & μαίνομαι, *insanio*.
Ἀκρομάστιον, ε, τὸ, papilla, Philox. Ex ἄκρος & μαστὸς, *mamma*.
Ἀκρομέθυσος, plane plenus, depositus vino.
Ἀκρομολιβδὶς λίνον, rete, plumbum in extrema, seu ima sui parte habens. Ex ἄκρος & μόλιβδος, *plumbum*.
Ἀκρομφάλιον, ε, τὸ, media umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ἄκρος & ὀμφαλὸς.
Ἀκρόμφαλον, ε, τὸ, idem.
Ἄκρον, ε, τὸ, apex, summum, cacumen, fastigium, culmen. 2) crepido, margo, Gl. Vet.
Ἀκρόναον, ε, τὸ, summa, seu extrema pars navis. Ex ἄκρος & ναῦς, *Jon.* νηὸς, *navis*.
Ἀκρονύκτιον, ε, τὸ, prima noctis pars.
Ἀκρόνυκτος, ε, ὁ & ἡ, vespertinus.
Ἀκρονυξ, υκτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus.
Ἀκρόνυχος, ε, ὁ & ἡ, vespertinus. Ex ἄκρος & νύξ, *nox*, *tenebræ*.
Ἀκροπαγὴς, έος, ὁ & ἡ, in summo fixus. Ex ἄκρος & πηγνύω, *figo*.
Ἀκροπαθὴς, ε, ὁ ϗ ἡ, in summa parte adfectus, Hippocr.
Ἀκρόπαστος, ε, ὁ & ἡ, per summa leviter conspersus. Gl. Vet. ἀκρόπαστον, parce salsum. Ex ἄκρος & πάσσω, *conspergo*.
Ἀκροπενθὴς, έος, summe tristis. A πένθος.
Ἀκρόπηλος, ε, ὁ & ἡ, valde cœnosus, lutulentus.
Ἀκροποδητὶ, *Adv.* summis pedibus insistendo, summis pedum digitis.
Ἀκροποδιτὶ, *Adv.* idem.
Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx. 2) quod summum est in aliquo genere. Ex ἄκρος & πόλις, *urbs*.
Ἀκροπόκολος, ε, ὁ & ἡ, altissimum habens verticem. Ex ἄκρος, & πόλος, *vertex*.
Ἀκρόπορος, ε, ὁ & ἡ, summa parte acutus. Ex ἄκρος & πείρω, *transadigo*, *infigo*.
Ἀκροπόρφυρος, ε, ὁ & ἡ, in extremitate, vel summitate purpuram habens; purpura prætextus.
Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium. 2) glans. Ex ἄκρος & πόσθη, *pellis*, *qua glans pudendi virilis tegitur*.
Ἀκροπόσθιον, ε, τὸ, idem & ex iisd.
Ἀκροπρώριον, summa pars proræ.
Ἀκρόρριζος, ε, ὁ & ἡ, in superficie habens radicem, leviter radicatus. Ex ἄκρος & ῥίζα, *radix*.
Ἀκρορρίνιον, ε, τὸ, tota nasi summitas, totus ambitus nasi. Ex ἄκρος & ῥὶν.

Ἀκροζύγιον, ου, τὸ, summus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρος & ζυγός, temo.

ἌΚΡΟΣ, ρα, ρον, summus, extremus. 2) summus, i. e. supremus. 3) summum in aliqua re gradum obtinens, perfectus, præstantissimus, singularis: diciturque etiam in malam partem, ut ἄκρος σοφός.

Ἀκροσαπής, έος, ὁ & ἡ, qui in superficie putrefcit. 2) qui leviter putrefcere & mutari cœpit. Ex ἄκρος & σήπω, putrefacio.

Ἀκρόσοφος, ου, impense sapiens, peritus.

Ἀκροστήθια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate costarum sita sint. Ex ἄκρος & στήθος, costarum ossa.

Ἀκροστήθιον, ου, τὸ, summa pars pectoris. Ex ἄκρος & στῆθος, pectus.

Ἀκροστιχίς, ίδος, ἡ, initium versus. 2) carmen, in quo deinceps e primis versuum litteris aliquid connectitur. Ex ἄκρος & στίχος, versus.

Ἀκροστίχιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Ἀκροστόλιον, ου, τὸ, aplustre, ornamentum navis in prora. Ex ἄκρος & στόλος, pars navis in prora.

Ἀκροστόμιον, τὸ, summa & extrema pars oris.

Ἀκροσφαλής, έος, ὁ & ἡ, proclivis ad lapsum. 2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρος & σφάλλομαι, labor.

Ἀκροσφύριον, ου, τὸ, extrema malleoli pars. 2) genus calceamenti muliebris.

Ἀκροσχιδής, έος, ὁ & ἡ, summa vel extrema sui parte scissus, in cacumine divisus. Ex ἄκρος & σχίδη, fissura.

Ἀκροτελεύτιον, ου, τὸ, finis, seu extremitas carminis. Ex ἄκρος & τελευτή, finis.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, summitas, extremitas, apex, fastigium.

Ἀκρότητος, ου, ὁ & ἡ, non pulsatus. 2) non congruens ad numeros, illaboratus, impolitus. Ex α pr. & κρότος, pulsus, plausus.

Ἀκροτομέω, ῶ, f. ήσω, summas partes amputo. Gl. Vet. ἀκροτομεῖ, truncat.

Ἀκρότομος, ου, ὁ, ἡ, cujus summæ partes sectæ sunt. 2) durus. 3) excelsus. 4) asper & transitu difficilis. οἱ ὁ. sæpe. Ex ἄκρος & τέμνω, seco.

Ἀκρότομος, ου, ὁ & ἡ, valde acutus.

Ἀκρότονος, ου, ὁ & ἡ, in summo tentus. 2) qui extremas partes, sc. manus & brachia summa vi intendit. Ex ἄκρος & τείνω, tendo.

Ἄκροτος, ου, ὁ & ἡ, plausu carens, cui non applauditur.

Ἀκρουρανία, ας, ἡ, summitas cœli, vertex cœli. Lucian. in Lexiph.

Ἀκροφανής, έος, ὁ & ἡ, summo diluculo apparens. 2) qui tenuem tantum & non plenam lucem habet. 3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος & φαίνομαι, appareo.

Ἀκροφυής, έος, ὁ & ἡ, in cacumine proveniens, in summo nascens. 2) excelsa indole præditus. Ex ἄκρος & φυή, natura.

Ἀκροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα, arx, & φύλαξ, custos.

Ἀκρόφυλλος, ου, ὁ & ἡ, in summitate folia habens.

Ἀκροφύσιον, ου, τὸ, follium pars summa, seu extrema, quæ fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος & φῦσα, follis.

Ἀκρόχαλις, & ἀκροχάλιξ, ὁ & ἡ, supra modum ebrius. Ex ἄκρος & χάλις, vinum.

Ἀκροχανής, έος, ὁ & ἡ, in summo, vel extremo hians, apertus. 2) immani vastus hiatu. Ex ἄκρος & χαίνω, hio.

Ἀκρόχειρ, ρος, ἡ, pars brachii, a cubito ad extremos usque digitos.

Ἀκροχειρία, ας, idem cum ἀκροχειρισμός.

Ἀκροχειριστικός, idem quod ἀκροχειρικός.

Ἀκροχειρίζομαι, summa manu capto, & quidem proprie, velut pancratiastæ solent.

Ἀκροχειρισμός, ους, idem quod sequ.

Ἀκροχειρισμός, οῦ, ὁ, exercitatio pancratiastarum, qua alter alterum manu tantum captat.

Ἀκροχειριστής, οῦ, ὁ, qui exercetur ἀκροχειρισμῷ.

Ἀκροχλώνιον, ου, τὸ, extremitates ejus partis jugi, quæ ζεῦγλη dicitur. Ex ἄκρος & χλώνιον, anserculus.

Ἀκροχλιαρός, ου, ὁ & ἡ, valde tepidus.

Ἀκροχλιαρῶς, valde tepide.

Ἀκροχολέω, ῶ, f. ήσω, excandesco ira.

Ἀκροχολία, ας, ἡ, iracundia.

Ἀκρόχολος, ου, ὁ & ἡ, iracundus. 2) qui leviter vel levi de causa irascitur. Ex ἄκρος & χολή, ira.

Ἀκροχορδόνιον, ου, τὸ, verruca, Philox. Ab ἀκροχορδών.

Ἀκροχορδώδης, ώδες, Verrucosus. Cognomen Fabii Maximi.

Ἀκροχορδών, όνος, ἡ, verruca rotunda & callosa. Gl. Vet. verruca, nævus. Ex ἄκρος & χορδή, chorda, eo, quod vertice suo similis est resectæ chordæ secundum extremitatem.

Ἀκρόχωλος, ου, ὁ & ἡ, valde claudus.

Ἀκρόψιλος, ου, ὁ & ἡ, in summo nudus. 2) plane nudus.

Ἀκρόψωλος, ου, ὁ & ἡ, qui in summa penis parte recutitus est, glandem nudam habet, libidinosus.

Ἀκρυπτος, ου, ὁ & ἡ, non occultus, incelatus, Gl. Vet.

Ἀκρύσταλλος, ου, ὁ & ἡ, glacie carens, non glaciatus. 2) nihil crystallini habens.

Ἀκρωβελία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Ex ἄκρος & ὀβελίας.

Ἀκρωλένιον, ου, τὸ, summitas, vel extremitas cubiti. 2) montis cacumen. Ex ἄκρος & ὠλένη, cubitus.

Ἀκρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel summitas humeri. 2) montis vertex. Ex ἄκρος & ὦμος, humerus.

Ἀκρώμιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Ἀκρών, ῶνος, ὁ, extremitas membri.

Ἀκρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio.

Ἀκρῶνυξ, υχος, ὁ, q. d. qui summis fit, seu imprimitur unguibus. 2) summa unguis pars. 3) montis cacumen. 4) factus ad unguem. Ex ἄκρος, & ὄνυξ, unguis.

Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium. Ex iisd.

Ἀκρώνυχος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀκρῶνυξ. Philox. ἀκρώνυχον, articulare.

Ἀκρωρεία, ας, ἡ, summitas, sive summa pars montis, collis jugum, Gl. Vet. vertex montis, Philox. Ex ἄκρος & ὄρος, mons.

Ἀκρως, summe in utramque partem, excellenter, eximie, Philox.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo. Gl. Vet. trunco, mutilo, decacumino. ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat, Philox. ἀκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. Vet. detruncatus, Philox. perf. part. pass. Ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηριασμός, οῦ, ὁ, truncatio corporis, mutilatio. Gl. Vet. A præc.

Ἀκρωτηριαστής, οῦ, idem.

Ἀκρωτηρίασμα, τὸ, quod resecatur ab extremo corpore, ut manus, pedes, aures, nares.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, extremitas, fummitas, cacumen, vertex fpeciatim. 2) promontorium. 3) extremitates corporis, ut manus, pedes &c. 4) roftrum navis. 5) pinnæ murorum. 6) fimulacra, vexilla & fimilia in faftigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti, vel venti indicandi cauffa imponuntur. Ab ἄκρος.

Ἀκταίζω, vel ἀκταιάζω, f. άσω, vel ίσω, in litore genio indulgeo. 2) hilari fum animo, exhilaro me. Ab ἀκτὴ, *litus*.

Ἀκταία, ας, ἡ, fambucus, Gl. Vet. Ab ἀκτή.

Ἀκταῖος, αία, αῖον, litoralis, maritimus. Ab eodem.

Ἀκταιωρέω, ῶ, f. ήσω, litora cuftodio. A feqq.

Ἀκταιωρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, litorum cuftos. Ex ἀκτὴ, *litus* & ὦρος, *cuftos*.

Ἀκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, nihil poffeffionum habens, pauper, egenus. Ex α pr. & κτέανον, *poffeffio*.

Ἀκτένιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, impexus. Ex α pr. & κτεὶς, ενὸς, *pecten*, vel κτενίζειν, *pectere*.

Ἀκτερέϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infuneratus, cui jufta facta non funt. Ex α priv. & κτέρεα, *exfequiæ*.

Ἀκτέριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iisd.

ἈΚΤΗ', ῆς, ἡ, litus. 2) fruges, farina. 3) fambucus.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inops, pauper. Ex α pr. & κτάομαι, *poffideo*, vel κτήματα, *facultates*.

Ἀκτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia.

Ἄκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non poffeffus. 2) qui adquiri non poteft.

ἈΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, radius quicunque, ut folis, fulminis, lucis, rotæ.

Ἀκτινηδὸν, *Adv.* in formam radiorum, vel radii.

Ἀκτινοβολέω, ῶ, f. ήσω, radios ejaculor. Gl. Vet. ἀκτινοβολῶ, radio. ἀκτινοβολεῖσθαι, radiare, Gl. Vet. b ἀκτινοβόλος.

Ἀκτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio.

Ἀκτινοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, radios fundens. Ex ἀκτὶν, *radius*, & βάλλω, *jacio*, *jaculor*.

Ἀκτινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, radiatus. Ex ἀκτὶν & εἶδος, *fpecies*.

Ἀκτινοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, radiatus capite. Philox.

Ἀκτινωτὸς, ἡ, ὸν, radiatus, quafi ab ἀκτινόω.

Ἄκτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, litoralis. 2) cognomen Apollinis & Panis. Ab ἀκτὴ, *litus*.

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius. 2) fambucus. Ab ἀκτίν.

Ἄκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non creatus, inconditus, Gl. Vet. Ex α pr. & κτιστὸς, *creatus*. A κτίζω, *creo*.

Ἀκτίτης, ου, ὁ, litoralis, in litore commorans. Ab ἀκτὴ, *litus*.

Ἄκτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ædificatus. Ex α pr. & κτίζω, *condo*, *ædifico*.

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor, princeps, rex, Æfchyl. 2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

Ἀκτωρέω, ῶ, f. ήσω, ago cuftodem litorum. Ab fq.

Ἀκτωρὸς, οῦ, ὁ, litorum cuftos. Ex ἀκτὴ, *litus*, & ὦρος, *cuftos*.

Ἀκυβέρνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, gubernatore carens. Ex α pr. & κυβερνάω, *guberno*.

Ἀκύβευτος, ον, nihil temere faciens, nihil fortunæ permittens. Ex α pr. & κυβεύω, *in cafum* vel *periculum do*. 2) conftans, immobilis.

Ἀκυητήριον vel ἀκυτήριον, ου, τὸ, medicamentum quod conceptum impedit, Hefych. Ex α pr. & κύω, *uterum fero*.

Ἄκυθος, ου, ἡ, quæ non concipit, fterilis. Ex iisdem.

Ἀκύκλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ambitum difciplinarum non comprehendit, indoctus: *opponitur* ἐγκύκλιος. Ex α & κύκλος, *orbis doctrinarum*.

Ἀκύλας, α, ὁ, Aquila. Nomen viri.

Ἀκύλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non volvitur aut nequit volutari. 2) immotus, ftabilis. 3) rigidus. Ex α pr. & κυλίω, *volvo*.

ἌΚΥΛΟΣ, ου, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, fluctibus non agitatus. 2) fedatus, tranquillus. 3) fœtu carens, fterilis. Ex α pr. & κῦμα, *fluctus*, vel *fœtus*, aut *fœcunditio*.

Ἀκυμάντως, *Adv.* fine fluctu, tranquille, placide.

Ἀκύμαστος, ον, idem quod ἀκύμαντος.

Ἀκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἄκυπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Veneris expers, Venerem non appetens, aut haud amabilis. Hefych. Ex α pr. & Κύπρις, *Venus*.

Ἀκύρημα, ατος, τὸ, infortunium, cum quis non potitur eo, quod petiit. Ab feq.

Ἀκυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non potitur. 2) infortunatus. Ex α pr. & κύρω, *nancifcor*.

Ἀκυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

Ἀκυρίευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullius dominio fubjectus, aut impatiens imperii. Ex α pr. & κυριεύω, *dominor*.

Ἀκύρωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκύρημα.

Ἀκυρολογέω, ῶ, f. ήσω, improprie loquor.

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, improprium loquendi genus, fermonis improprietas, & 2) abfurditas.

Ἀκυρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui improprie loquitur. Ex ἄκυρος & λόγος, *fermo*.

Ἀκυρολόγως, *Adv.* valde improprie.

Ἄκυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, auctoritate privatus, jus & poteftatem non habens. 2) irritus. 3) improprius. 4) obfoletus, abolitus. 5) incertus. Ex α pr. & κῦρος, *auctoritas*.

Ἀκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo. 2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, antiquatio, abrogatio. A pr.

Ἀκύρωτος, ον, non firmatus, non fancitus, irritus.

Ἀκυτήριον, ου, τὸ, idem quod ἀκυητήριον, quod vid.

Ἄκυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄκυθος.

Ἀκωδώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum exploratus. Ex α pr. & κωδωνίζω, *tintinnabuli fono & ftrepitu exploro*, veluti folebant explorari equi, an bellicos ftrepitus ferre poffent.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cufpis, acumen. Per reduplicationem ab ἀκὴ, *mucro*.

Ἀκώλιστος, ον, membro aliquo carens, vel truncatus: qs. a κωλίζω. Ab feq.

Ἄκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, membris truncus. 2) fpeciatim pedibus carens. Ex α pr. & κῶλον, *membrum*, *artus*.

Ἀκώλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non impeditus. Ex α pr. & κωλύω, *impedio*.

Ἀκωλύτως, nemine prohibente, libere.

Ἀκωμῳδήτως, fine ludibrio. Ab α pr. & κωμῳδέω.

ἌΚΩΝ, οντος, ὁ, jaculum, fpiculum, telum.

Ἄκων, οντος, ὁ, ἄκουσα, ης, ἡ, ἆκον, τὸ, invitus, a, um. Ex α pr. & ἑκὼν, *volens*.

Ἄκωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cono & faftigio carens.

Ἄκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, remo carens. Ex α priv. & κώπη, *remus*.

Ἄλαβα, atramentum, vox Cypria.

Ἀλαβαρχέω, poet. idem quod ἀλαβαρχέω.

Ἀλαβαρχέω, fum alabarcha.

Ἀλα-

Ἀλαβάρχης & ἀλάβαρχος, ὁ, alabarcha, *proprie*, magiſter ſcripturæ, vectigalibus præfectus, *deinde* idem qui Ethnarcha.

Ἀλαβαρχία, ἡ, Principatus ſc. Ethnarchæ. Quidam autem malunt ἀραβ. in his omnibus.

Ἀλάβαςος, vaſculum ſervandis unguentis. vid. ἀλάβαςρον.

Ἀλαβάςριον, ου, τὸ, parvus alabaſter. Ab ἀλάβαςρον.

Ἀλαβαςρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, alabaſtrites, ſc. lapis. Ab eod.

Ἀλαβαςρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, idem. A præc.

Ἀλαβαςροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo pyxides unguentariæ reponuntur. Ex ἀλάβαςρον & θήκη, *repoſitorium*.

ἈΛΆΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, alabaſtrum. 2) genus vaſis unguentarii (ex alabaſtro) ſine anſis, myrotheca lapidea, lecythus.

Ἀλάβαςρος, ου, ὁ vel ἡ, idem.

Ἀλαβαςροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, alabaſtra ferens.

Ἀλαβὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, in quo nihil eſt, quo prehendi queat, anſa, ſeu manubrio carens. 2) qui prehendi, capi, teneri nequit. Ex α pr. & λαβὴ, *anſa*.

Ἅλαδε, *Adv.* ad mare. Ab ἅλς, *mare*.

Ἀλαδίνος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, faſtus, oſtentatio, jactatio, gloriatio, vaniloquentia, jactantia, inſolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζόνευμα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio propter aliquod facinus. 2) verbum vel facinus inſolens. Ab ſq.

Ἀλαζονεύομαι, f. εύσομαι, me oſtento, me vendito, falſa de me prædico, glorior. 2) mentior per jactantiam. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζονικὸς, ή, όν, ad oſtentationem pertinens, compoſitus. 2) oſtentator, jactator, vanitati deditus. Ab eod.

Ἀλαζονικῶς, *Adv.* jactanter, glorioſe. A pr.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, ου, ὁ, oſtentator, in futilibus & nugis ſeſe jactans. Vox Comica. Ex ἀλαζὼν, *jactator*, χαῦνος, *inanis*, & φλύαρος, *ineptiæ*.

ἈΛΑΖΩΝ, όνος, ὁ ϗ ἡ, inanis jactator, oſtentator, glorioſus, ſuperbus, arrogans. 2) mendax. 3) vagus.

Ἀλάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui latere nequit. 2) qui oblivioni mandari non poteſt. 3) quem nihil latet. Ex α pr. & λανθάνω, *lateo*.

Ἀλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

Ἀλαῖος, αία, αῖον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαός.

Ἀλαιός, antiquus.

Ἀλάκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtrepitum non edens. Ex α pr. & λακέω, *ſono*, *ſtrepo*.

Ἀλαλὰ, vox inarticulata, ciendo Marti, quæ a militibus ante pugnam edi ſolebat.

Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor. Ab ἀλαλάζω.

Ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum. 2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

Ἀλαλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem. 2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eod.

Ἀλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum. 2) tollo clamorem lætum. 3) tollo clamorem triſtem, ululo. 4) tinnio. Gl. Vet. ululo, tintinno. ἀλαλάζων, tinnulus, Gl. Vet. Ab ἀλαλά.

Ἀλαλὴ, idem quod ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, vagor, erro. Ab ἀλάομαι.

Ἀλαλητέω, idem.

Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλά. 2) clamor militaris. Ab ἀλαλή.

Ἀλάλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui verbis non exprimitur vel profertur. Ex α pr. & λαλητὸς, *effabilis*, *dictus*.

Ἀλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulſo, arceo. Ab ἀλκέω.

Ἀλαλκομένιος, nomen menſis tertii ap. Bœtios.

Ἀλαλκομενηῒς, ΐδος, ἡ, auxiliatrix. Epitheton Minervæ. Ex ἀλάλκω, *juvo*.

Ἀλαλκτήριον, ου, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλακτήρ, *auxiliator*.

Ἀλάλκω, depello, arceo. Ab ἀλκέω.

Ἄλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui loqui non poteſt, mutus. Ex α pr. & λαλέω, *loquor*, vel λάλος, *vocalis*.

Ἀλαλύκτημαι, erro. 2) moleſte fero. 3) metuo. Ab ἀλύσσω, *anxius ſum*.

Ἀλάμπετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendoris expers, non illuminatus, non ſplendens, obſcurus.

Ἀλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α pr. & λάμπω, *luceo*, *ſplendeo*.

Ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro. 2) incertus ſum. Ab ἄλη.

ἈΛΑΟΣ, οῦ, ὁ ϗ ἡ, non videns, cæcus.

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *Jon.* ἀλαοσκοπίη, cæca, i. e. negligens ſpeculatio, error oculi, vel opinionis. Ex ἀλαὸς & σκοπέω, *ſpeculor*.

Ἀλαοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cæcos fœtus gignit, cæcum pariens. Ex ἀλαὸς, & τίκτω, *pario*.

Ἀλαόω, ῶ, f. ώσω, cæco. 2) irritum reddo, fruſtro. 3) ærumnis frango. Ab ἀλαός.

Ἀλαπαδνὸς, ή, όν, vaſtatu facilis, imbecillis. Ab ſeq.

Ἀλαπάζω, f. άξω, vaſto, diripio, diſſipo, exinanio, ſolo æquo.

Ἅλας, ατος, τὸ, ſal. Ab ἅλς.

Ἀλαςέω, crucior, mœrore adficior. A ſeq.

Ἀλαςέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab ἄλαςος, *gravis*.

Ἀλαςορία, ας, ἡ, ultrix conſcientia. 2) diræ, mores peſtiferi. Ab ἀλάςωρ.

Ἄλαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, non obliviſcendus, cujus indelebilis eſt memoria. 2) intolerabilis, gravis. Ex α pr. & λανθάνομαι, vel λάζυμαι, *capio*, qui ferri aut capi nequit.

Ἀλάςωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviſcenda. 2) ſceleſtus, exſecrandus. 3) dæmon crudelis & ſanguinarius. Ex iisd.

Ἀλατεία, ας, ἡ, error. Ab ἀλάομαι.

Ἀλατοπωλία, ας, ἡ, ſalis venditio. 2) arbitrium vendendi ſalis. Ex ἅλς, *ſal*, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλάχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, oleribus carens.

Ἀλαῶπις, ιδος, ἡ, cæca, obſcura. Ex ἀλαὸς & ὤψ, *oculus*.

Ἀλαωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cæcus, obſcurus. Ex iisd.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas. 2) error. Ab ἀλαὸς, *cæcus*, vel ἀλάομαι.

Ἀλγεινὸς, ή, όν, moleſtus, aſper, gravis, dolorem adferens. per ſyncop. pro ἀλεγεινός.

Ἀλγεινῶς, *Adv.* moleſte, cum dolore.

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo *de animo & de corpore*.

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus. A præc.

Ἄλγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo. Ab eod.

Ἀλγηρὸς, ά, όν, dolorem adferens, moleſtus.

Ἄλγησις, εως, ὁ, dolor. Ab ἀλγέω.

Ἀλγητικὸς, ή, όν, dolori exprimendo aptum. Epith. verbi. 2) dolorem afferens.

Ἀλγι-

Ἀλγεινός, οτέρα, ον, molestus, acerbus. A seq.

ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, dolor. 2) mœror, tristitia. 3) molestia. 4) calamitas, malum. Hinc *Comp.* ἀλγίων, & *Superlat.* ἄλγιστος, molestior, molestissimus.

Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore adficio. 2) mœrorem creo. ἀλγύνομαι, doleo, mœreo. A præc.

Ἀλδαίνω, augeo. Ab seq.

ἈΛΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, foveo, orno, colo.

Ἀλδήσκω, idem.

Ἀλδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, cresco, incrementum capio. Ab ἀλδέω.

ἈΛΕ'Α, ας, ἡ, calor, f. tepor, qui est ex sole. 2) calor quilibet. 2) vitatio, declinatio, effugium. Illud ab ἧλιος, *Dor.* pro ἥλιος, *sol*, hoc ab ἀλέω, ἀλεύω, *devito*.

Ἀλεάζω, f. άσω, tepeo, caleo, calore fruor. 2) vito. Ab ἀλέα.

Ἀλεαίνω, idem. Ab eodem.

Ἀλεγεινός, ὴ, ὸν, curæ plenus, molestus. 2) tristis. 3) difficilis. Ab ἄλγος, *dolor*, f. ἀλέγω, *curo*.

Ἀλεγίζω, f. ίσω, curo. Ab ἀλέγω.

Ἀλεγύνω, accuro, apparo. Ab seq.

ἈΛΕ'ΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei.

Ἀλεεινός, ὴ, ὸν, tepidus, calidus. 2) æstivus. Ab ἀλέα, *tepor*.

Ἀλεείνω, effugio, declino, evito. Ab ἀλέω.

Ἀλέες, in unum congregati. 2) frequentes, conferti. Callim. Ab ἀλής.

Ἀλεή, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἀλέω, *vito*.

Ἀλεία, ας, ἡ, idem quod ἁλιεία, piscatus.

Ἀλεία, ας, ἡ, peregrinatio. Ab ἀλάω.

Ἀλείαντος, ου, ὁ & ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non est. 2) qui lævigari nequit. 3) non mollitus. A λειαίνω, *lævigo*.

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, farina. Ab ἀλέω, *molo*.

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, unctio, ipsa actio ungendi. 2) unguentum. 3) incitamentum, verbum ductum a palæstra. Ab ἀλείφω, *ungo*.

Ἀλεινός, ὴ, ὸν, tenuis, imbecillus. 2) idem quod ἀλεεινός, tepidus.

Ἀλειπτήριον, ου, τὸ, unctarium, locus in balneo unctui destinatus. Ab ἀλείφω.

Ἀλείπτης, ου, ὁ, unctor. 2) qui alios ad certamina instruit & exercet. 3) certaminis moderator, excitator, cohortator.

Ἀλειπτικῶς, *Adv.* more pædotribarum.

Ἀλειπτὸν, οῦ, τὸ, suffitus præparatus.

Ἄλειπτρον, τὸ, vas unguentarium.

ἌΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, poculum cælatum. 2) poculum quodcunque.

Ἀλειτεία, ας, ἡ, peccatum, Suid. Ab ἀλιταίνω, *pecco*.

Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator. Ab ἀλάω, *erro*.

Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α pr. & λειτουργέω.

Ἀλειτούργητος, ου, ὁ & ἡ, immunis, Gl. Vet. vel qui munera nulla obit, aut ea recusat obire. Ab eod.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum. 2) oleum. 3) adeps. 4) pix & quocunque aliquid oblinitur. *Plur.* ἀλείφατα, ἀλειφα. Ab sq.

ἈΛΕΙ'ΦΩ, f. ψω, ungo, oleo vel unguento lino, illino. 2) incito, instigo, exhortor.

Ἄλειψις, εως, ἡ, unctio. A præc.

Ἀλεκτήρ, ῆρος, ὁ, propulsator. Ab ἀλέξω, *arceo*.

Ἀλεκτόρειος, ου, ὁ & ἡ, ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus*.

Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.

Ἀλεκτορόλοφος, ου, ὁ & ἡ, gallinacei cristam habens. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & λόφος, *crista*.

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium.

Ἄλεκτος, ου, ὁ & ἡ, ineffabilis. 2) non dicendus, celandus. 3) non lectus, non collectus. 4) negans cubitum duci. 5) accubans alterius lateri.

Ἀλεκτρὶς, ίδος, ἡ, gallina. Ab ἀλέκτωρ.

Ἀλεκτρύαινα, ης, ἡ, Ab ἀλεκτρυών.

Ἀλεκτρυοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυών & πωλέω, *vendo*.

Ἀλεκτροπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex iisdem.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur gallinæ. Ex iisd.

Ἀλεκτρυών, όνος, ὁ & ἡ, gallus, gallina. Ab seq.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, conjux. 2) innupta. Ex α & λέκτρον, *lectus*.

Ἀλέλαιον, ου, τὸ, oleum sali mixtum.

Ἀλέματος, *Dor.* pro ἠλέματος, irritus.

Ἀλεμάτως, frustra, ap. Callim.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandrea, f. Alexandria, urbs. Ab Ἀλέξανδρος.

Ἀλεξανδρεὺς, έως, ὁ, civis Alexandrinus.

Ἀλεξανδρίζω, Alexandrum imitor. 2) ejus partes defendo.

Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus. Ab eod.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander. 2) hominum defensor. Ab ἀλέξω, *juvo*, & ἀνὴρ, *vir*, quasi *fortis auxiliator*.

Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ & ἡ, ventum, frigus arcens.

Ἀλεξάω, ῶ, f. ήσω, arceo, depello. 3) opitulor, auxilior, juvo. Ab ἀλέξω.

Ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium. A pr.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulsatio. 2) defensio, opitulatio. 3) remedium. Ab eod.

Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulsatrix. 2) auxiliatrix. A sq.

Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator. 2) defensor, auxiliator. Ab ἀλέξω.

Ἀλεξητήριον, ου, τὸ, remedium. 2) amuletum. 3) munimen. A pr.

Ἀλεξητήριος, ου, ὁ & ἡ, propulsatorius. 2) defensorius. 3) remedium præstans. Ab eod.

Ἀλεξητικός, ὴ, ὸν, arcendi depellendique vim habens.

Ἀλεξήτωρ, ορος, idem quod ἀλεξητήρ.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, dirarum expultrix. Ex ἀλέξω, *arceo*, & ἀρὰ, *imprecatio*, *diræ*.

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, dirarum depulsor.

Ἀλεξιβέλεμνος, ου, ὁ & ἡ, arcens, seu depellens sagittas. Epith. scuti. Ex ἀλέξω & βέλος, *sagitta*.

Ἀλεξίκακος, ου, ὁ & ἡ, arcens, seu depellens malum. 2) qui a vitio purgat & liberat.

Ἀλεξίλογος, ου, adjuvans orationem, dicendi facultatem.

Ἀλεξίμαχος, ου, arcens bellum, vim hostilem.

Ἀλεξίμβροτος, ου, ὁ & ἡ, propulsans ab hominibus mala.

Ἀλεξίμορος, ου, ὁ & ἡ, arcens mortem.

Ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium adversus venenum, amuletum, 2) remedium quodvis. 3) præsidium.

Α'ΛΕ'ΞΩ, f. ξήσω, depello, arceo. 2) auxilior.
Α'λεὸς, ᾶ, ὁ, calidus, tepidus. Ab ἀλέα, calor. 2) demens, pro ἠλεός.
Α'λεόσις, ητος, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλέω, congrego.
Α'λεόφρων, ονος, ὁ & ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεὸς pro ἠλεὸς stolidus, & φρὴν, mens.
Α'λέπαδος, ο, ὁ & ἡ, non habens lora lata. Ex α pr. & λέπαδον, lora lata.
Α'λεπίδωτος, ο, ὁ & ἡ, non squamatus, squamis carens. Ex α pr. & λεπιδωτὸς, squamatus.
Α'λέπιστος, ο, ὁ & ἡ, non decorticatus, vel negans decorticari. Ex α pr. & λεπίζω, decortico.
Α'λεστέον, molendum est. Ab ἀλέω.
Α'λεστέος, έα, εον, molendus. Ab eod.
Α'λεσμὴ, ῆς, ἡ, acus, gluma. Ab eod.
Α'λεστής, ᾶ, ὁ, molendinarius, Gl. Vet. Ab ἀλέω.
Α'λεσις, εως, ἡ, ipsa molendi actio, molitura. Ab eod.
Α'λετρεύω, f. εύσω, molo. Ab eod.
Α'λετρίβανος, ο, ὁ, pistillus. Ex ἀλέω, molo, & τρίβω, tero.
Α'λετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, serva, vel molitoris uxor. Ab ἀλέω, molo.
Α'λετὼν, ῶνος, ὁ, pistrinum. Ab eod.
Α'λευρεῖος, ο, ὁ, farinaceus. Ab ἄλευρον.
Α'λευρόμαντις, εως, ὁ, qui ex farina divinat. Ex ἄλευρον & μάντις, vates.
Α'λευρον, ο, τὸ, farina, polenta, alica. Ab ἀλέω.
Α'λευροποιέω, ῶ, f. ήσω, farinam facio, pinso, molo.
Α'λευρότησις, εως, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, ut tenuissima farina transeat; unde & quidam interpretantur pollen.
Α'λέω, f. έσω, fugio, vito. Ab seq.
Α'ΛΕ'Ω, ῶ, f. έσω, vel ήσω, molo. 2) caveo, vito. 3) congrego.
Α'λεωρὴ, ῆς, ἡ, evitatio. 2) munimentum. Ab præc.
Α'λέως, Adv. confertim. Ab ἅλις, satis, abunde.
Α'ΛΗ, ης, ἡ, error, erratio, vagatio.
Α'ληθάργητος, ο, ὁ & ἡ, qui lethargo, s. veterno non corripitur. Ex α pr. & λήθαργος, veternus.
Α'λήθεια, ας, ἡ, veritas, candor animi nil celans, nil simulans aut dissimulans, sed omnia sua in propatulo exponens. Ex α & λανθάνω, lateo.
Α'ληθὲς, Adv. revera, profecto. 2) Adv. admirantis, itane vero? Ab ἀληθής.
Α'ληθεπιπνοὸς, ἡ, ὁ, verax. Ab seq.
Α'ληθεύω, f. εύσω, vera loquor. 2) verus sum. 3) integer, sincerus sum, non fucatus. 4) verum esse doceo, pro vero probo. Ab seq.
Α'ΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, verus, verax. 2) certus. 3) rectus, conveniens, idoneus. 4) memor, 5) sincerus.
Α'ληθίζω, & ἀληθίζομαι, vera dico. A pr.
Α'ληθινὸς, ἡ, ὸν, verus, verax. 2) non fictus, non fucatus. 3) certus, firmus. Ab eod.
Α'ληθινῶς, Adv. vere, veraciter.
Α'ληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς & γνῶσις, cognitio.
Α'ληθοεπὴς, έος, ὁ & ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς, & ἔπω, dico.
Α'ληθόμαντις, εως, ὁ, vates verus.
Α'λήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, molo.
Α'ληθῶς, Adv. vere.
Α'λήϊος, ο, ὁ & ἡ, arvis vel satis carens. 2) sine præda. 3) pauper. Ex α pr. & λήϊον, seges, vel ληΐς, præda.
Α'λήϊστος, ο, ὁ & ἡ, tutus a prædonum injuria, non direptus. Ex α pr. & ληΐς, præda.
Α'ληκτος, ο, ὁ & ἡ, non desinens, qui numquam cessat. Ex α pr. & λήγω, desino. 2) communis, sorte non divisus. Ex α pr. & λαγχάνω, sortior.
Α'λημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. 2) fraus, machinatio. 3) homo astutus & fraudulentus. Ab ἀλάομαι, erro.
Α'λημι, idem ac ἀλάομαι, erro.
Α'λημοσύνη, ης, ἡ, error, vagatio. 2) peritia regionum & peregrinationibus multis & diuturnis. Ab seq.
Α'λήμων, ονος, ὁ & ἡ, erro, vagus.
Α'ληπτος, ο, ὁ & ἡ, qui captus non est. 2) qui capi aut vinci nequit. 3) reprehensionis expers. 4) incomprehensibilis.
Α'λήπτως, Adv. ita, ut capi nequeat. 2) sine reprehensione, absque crimine vel condemnatione.
Α'λὴς, έος, ὁ & ἡ, congregatus, confertus. Ab ἅλις, affatim.
Α'λήσιμον, quidquid moli potest. Ab ἀλήθω, molo.
Α'λησις, εως, idem quod ἄλη, obitus, ambitus, circuitus, iter, ap. Aratum de via solis in Zodiaco.
Α'λῄσταρτος, ο, latronibus non obnoxius. Ab α & ληστεύω, prædor, latrocinor.
Α'λητος, ο, ὁ & ἡ, idem, quod ἀλιστος.
Α'λητεία, ας, ἡ, idem quod ἄλη.
Α'λητεύω, f. εύσω, vagor, erro. Ab seq.
Α'λήτης, ο, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι.
Α'λῆτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda.
Α'λητοειδὴς, έος, farinæ similis, epith. urinæ ap. Hipp. Ab seq.
Α'λητον, ᾶ, τὸ, farina.
Α'λθαία, ας, ἡ, malvæ silvestris genus. Ab ἄλθω, sano.
Α'λθαίνω, medeor. Ab eod.
Α'λθεξις, εως, ὁ, sanatio, Hipp. reperitur & ἄλθηξις.
Α'λθευτὴς, ᾶ, ὁ, medicus.
Α'λθέω, ῶ, f. ήσω, idem, quod ἀλθαίνω.
Α'λθήεις, εσσα, εν, sanitati utilis, saluber.
Α'λθήσκω, f. θήσω, sano, medeor.
Α'λθήρηον, ο, τὸ, medela, remedium.
Α'λθος, εος, τὸ, sanatio, medela, medicamentum.
Α'ΛΘΩ, sano. 2) augeo. vid. ἀλδαίνω.
Α'λία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, concilium. Ab ἅλις, satis, abunde. vid. ἡλιαία.
Α'λία, ας, ἡ, vas, in quo sal terebratur, aut reponitur. Ab ἅλς, sal.
Α'λιαετος, ο, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, mare, & ἀετὸς, aquila.
Α'λιαὴς, έος, ὁ, ἡ, per mare flans. Ex ἅλς, mare, & ἄημι, flo.
Α'λιαίετος, ο, ὁ, idem, quod ἀλιαέτος.
Α'λίαρος, ο, ὁ & ἡ, sale conditus. Ab ἅλς.
Α'λιὰς, άδος, ἡ, navicula, cymba. 2) piscatrix.
Α'λίαστος, ο, ὁ & ἡ, inevitabilis. 2) vehemens, capi & teneri negans. 3) non desinens. Ex α pr. & λιάζω, propero, agito, exeo.
Α'λιβάνωτος, ο, ὁ & ἡ, expers honoris, qui ture non accenso defertur. Ex α pr. & λιβανωτὸς, tus.
Α'λίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus. 2) fluvius apud inferos. 3) acetum, quasi exclusum a libationibus: aceto enim non litabat. ἀλίβαντες, ανω. Ex α pr. & λιβὰς, humor.
Α'λιβάτης, ο, ὁ & ἡ, per mare vadens, aut in undis constitutus. Ex ἅλς, mare, & inus. βατέω, gradior.

Α'λι-

Ἁλιβδύω & Ἁλιβδύνω, f. ύσω, submergo in mari. 2) occulto. Ex ἅλς, *mare*, & δύω, *mergo*.

Ἁλίβρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari immersus, madefactus. Ex ἅλς, *mare* & βρέχω, *madefacio*.

Ἁλίβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinum quendam fremitum edens. Ex ἅλς, *mare* & βρέμω, *fremo*.

Ἁλίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mari abluitur, mergitur. Ex ἅλς, *mare* & βρέχω, *madefacio*.

Ἁλίβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἁλιβρὸς, salem comedens. 2) a mari exesus. Ex ἅλς, *sal*, vel *mare*, & βιβρώσκω, *comedo*.

Ἁλιγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mari vicinus.

Ἁλιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mari genitus, vel natus.

ἈΛΙΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, similis.

Ἁλιδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in mari versatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, *mare*, & δίνη, *vortex*.

Ἁλίδουπος, ου, q. d. maristrepus, epith. Neptuni. 2) sonorus, strepens, epith. maris. Ex ἅλς & δοῦπος, *strepitus*.

Ἁλίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, per mare currens.

Ἁλιδύω, f. ύσω, submergo in mari. Ex ἅλς & δύω, *mergo*. vid. ἁλιβδύω.

Ἁλιεία, ας, ἡ, piscatio, piscatus. Ab ἁλιεὺς, *piscator*.

Ἁλιεργὴς, ὸς, in mari laborans, piscator. 2) purpureus, quasi e mari factus.

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mari cinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ἕρκος, *septum*.

Ἁλίευμα, ατος, τὸ, piscatio. 2) captura. Ab ἁλιεύω, *piscor*.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piscator. 2) marinator. Ab ἅλς, *mare*.

Ἁλιευτὴς, ῦ, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω.

Ἁλιευτικὸς, ἡ, ὸν, piscatorius, ad piscationem, seu piscatorem pertinens. Hinc ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars piscatoria. ἁλιευτικὰ, scil. ἔπη, carmina vel præcepta de captura piscium.

Ἁλιευτικῶς, *Adv.* more piscatorio.

Ἁλιεύω, f. εύσω, piscor.

Ἁλίζω, f. ίσω, congrego, colligo. 2) sale condio, conspergo. Ab ἅλς, *sal*, vel ἁλὴς, *confertus*.

Ἁλίζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari succinctus, bimaris, epith. Isthmi. Ex ἅλς, *mare*, & ζωννύω, *cingo*.

Ἁλιήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, per mare remigans. 2) marinus. Ex ἅλς, *mare*, & ἐρέσσω, *remigo*, aut ἄρω, *apto*, *instruo*.

Ἁλιήτωρ, ορος, ὁ, piscator. Ab ἅλς, *mare*.

Ἁλιηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, marisonus. Ex ἅλς, *mare*, & ἦχος, *sonus*.

Ἄλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime lapidosus.

Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, salsugo. Ab ἅλς, *sal*.

Ἁλίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mari alluitur, ut litus, urbes maritimæ, qui in mari habitat, ut Nymphæ, in mari situs est, ut insulæ. Ex ἅλς & κλύζω, *lavo*.

Ἁλικὸς, ἡ, ὸν, maritimus. Ab ἅλς, *mare*.

Ἁλίκρας, ατος, ὁ καὶ ἡ, mari, s. salsugini marinæ commistus. Ex ἅλς & κεράω, *misceo*.

Ἁλικρείων, οντος, ὁ, maris regnum obtinens. Ex ἅλς & κρείων, *regnans*.

Ἁλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, Non. Ex ἅλς, & κρηπὶς, *fundamentum*.

Ἁλικρόκαλος, ου, calculis e mari in litus ejectis obtitus. Ex ἅλς & κρόκαλη, *lapillus litoralis*.

Ἁλίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari, seu undis marinis resonans, marisonus. 2) ventus, qui in mari strepitum excitat. 3) est & epith. maris ipsius. Ex ἅλς & κτυπέω, *pulsu sonitum cieo*.

Ἁλικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, salsus. Ab ἁλικὶς, *salsugo*.

Ἅλιμα, τα, genus fruticis ap. τὸς ό. genista, ab ἅλιμος.

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, *mare*, & μέδω, *regno*, *impero*.

Ἀλίμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, portu carens. Gl. Vet. importuosus. Ex α pr. & λιμὴν, *portus*.

Ἀλιμενότης, ητος, ἡ, defectus portuum.

Ἀλιμένιστος, ου, portu carens. Hesych.

Ἁλιμηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, epith. mercatoris, in mari artem exercens, e mari quæstum faciens. Ex ἅλς & μῆδος, *consilium*.

Ἁλίμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari permistus, vel cum mari consuetudinem habens, mare frequentans. Ex ἅλς, *mare*, & μίγνυμι, *misceo*.

Ἅλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus. 2) aridus, ap. τὸς ό. Ex ἅλιμα. Ab ἅλς, *mare*.

Ἄλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, famem pellens. Ex α pr. & λιμὸς, *fames*.

Ἁλιμυρήεις, εσσα, ῆεν, in mare fluens. Epith. fluminis. Ex ἅλς & μύρω, *fluo*.

Ἀλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἀλίω, quod idem significat.

Ἀλίνδησις, εως, ὁ, & ἀλίνδασις, volutatio in pulvere. A pr.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi athletæ in pulvere volutantur; item, ubi equi sudantes a cursu. Ab eod.

Ἀλινδὸς, ῦ, ὁ, certamen quod fit cursu. Ab α & λινδοῦμαι. 2) volutatio. Ab ἀλίω.

Ἀλινέω & ἀλίνω, ungo, lino.

Ἁλινηκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, & νήχω, *nato*.

Ἁλινηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in mari natans. Ex iisdem.

Ἁλίνιτρον, ου, τὸ, salpetrum, sal-petræ. Ex ἅλς & νίτρον, *nitrum*.

Ἅλινος, ίνη, ινον, ex sale confectus. Ex ἅλς, *sal*.

Ἄλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit. Ex α pr. & λίνον, *rete*.

Ἀλινὸς, ὸν, venustus, lepidus. Sed vid. ἀδινὸς.

Ἅλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἅλιος, ία, ιον, marinus, maritimus. 2) vanus, irritus. Illud ab ἅλς, *mare*. 3) sol, *Dorice* pro ἥλιος.

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in mari nutritus. Ex ἅλς & τρέφω, *nutrio*.

Ἁλιόω, f. ώσω, vanum, seu irritum reddo. Ab ἅλιος.

Ἀλίπαινα, ων, τὰ, quæ non constant pinguibus. Ab ἀλιπὴς, *non pinguis*.

Ἀλιπαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, squalidus. τὸ ἀλιπαρὲς, negligens cultus, nitore carens. Ab eod.

Ἁλίπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, sale conspersus. 2) mari, seu unda marina conspersus. Ex ἅλς, *mare*, s. *sal*, & πάσσω, *conspergo*. Sed ἀλίπαστος non unctus, non saginatus. A λιπαίνω.

Ἁλίπεδον, ου, τὸ, solum, quod aliquando mari coopertum fuit. 2) quilibet campus. 3) planities, sive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, & πέδον, *campus*.

Ἀλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguedine, seu oleo carens. 2) macilentus. 3) siccus, aridus. Ex α pr. & λίπος, *pinguedo*.

Ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, marivagus, pontivagus. Ex ἅλς & πλαγκτὸς, *vagus*.

Ἁλιπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἅλς & πλάνος, *erro*, *vagus*.

Ἁλιπλανία, ας, ἡ, vagatio in mari. A præc.

Ἁλι-

Ἁλίπλοος, *contr.* ἁλίπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, per mare navigans, seu natans. Ex ἅλς, *mare*, & πλόος, *navigatio*.

Ἁλίπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, odorem maris habens, mare redolens. 2) per mare, in mari flans. Ex ἅλς & πνέω, *spiro*.

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus. 2) seu qui ab undis susque deque agitatur.

Ἁλιρρηγής, ές, in quo undæ s. fluctus franguntur. epith. scopuli. Ex ἅλς & ῥήγνυμι.

Ἁλιρρόθιος, ου, marinus. Ab ἁλίρροθος.

Ἁλιρρόθιον, fluctus marinus. Ab seq.

Ἁλίρροθος, ου, ὁ καὶ ἡ, marifluus, in mari fluens. 2) qui fluctibus marinis agitatur. 3) *Subst.* ὁ fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, & ῥόθος, *undarum æstus*.

Ἁλίρροος, *contr.* ἁλίρρους, ου, ὁ καὶ ἡ, marifluus, circa mare, ad mare, in mare vel in mari fluens. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *fluo*.

Ἁλίρρυτος, ου, marinus, quod mari alluitur. Ab iisd.

ἍΛΙΣ, *Adv.* satis, abunde. 2) adfatim, magna copia. 3) confertim, coacervatim.

Ἁλίς, ίδος, ἡ, salsugo. Ab ἅλς, *sal*.

ἈΛΙΣΓΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo.

Ἀλίσγημα, τος, τό, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito. A præc.

Ἅλισις, εως, ἡ, salitura. Gl. Vet. Ab ἁλίζω.

ἉΛΙ΄ΣΚΩ, f. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio. 2) deprehendo. 3) convinco, reum perago. 4) damno. 5) vinco. ἑάλω, captus est, Gl. Vet. aor. 2.

ἌΛΙΣΜΑ, ατος, τό, alisma, planta.

Ἁλισμός, οῦ, ὁ, salitura, ipse actus saliendi. Ab ἁλίζω.

Ἁλίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, sale conspersus (per contumeliam). 2) graviter per injuriam verberatus & vix sanabilia vulnera inde habens, ap. Comicos. Ex ἅλς, *sal*, & σπάω.

Ἁλιστεφής, ές, mari cinctus. Ex ἅλς & στέφω.

Ἁλίστονος, ου, a maris allapsu strepens, resonans. Ex eod. & στένω.

Ἁλιστός, ή, όν, salitus, sale conditus. Ab ἁλίζω.

Ἁλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi se volutant animalia. vid. ἀλινδήθρα. Ab ἀλίω, *voluto*.

Ἁλίστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, & στρέφω, *verto*.

Ἁλιστροφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτάνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui supplicari non potest. 2) qui supplicando exorari non potest, inexorabilis. 3) cui preces adhibitæ nullæ sunt. Ex α pr. & λιτανεύω, *supplico*.

Ἁλιτενής, έος, ὁ καὶ ἡ, mari adjacens, maritimus. 2) demissus, humilis. 3) vadosus. Ex ἅλς, *mare*, & τείνω, *tendo*.

Ἁλιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mari finitimus, s. conterminus. Ex ἅλς & τέρμα, *terminus*.

Ἀλιτάζω, f. άσω, pecco. Ab seq.

ἈΛΙΤΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo. 2) scelus admitto. 3) violo. 4) offendo. 5) decipio, fallo. Hinc ἀλιτήμενος, peccans, peccator, nocens.

Ἀλίτημα, ατος, τό, peccatum, scelus. A præc.

Ἀλιτημοσύνη, ης, ἡ, idem. Ab seq.

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, peccator, peccatrix. 2) inexorabilis. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτήμερος, al. ἀλιτόμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente captus, stultus. Ex ἀλιτέω & μωρός, *stultus*.

Ἀλιτήριος, ου, ὁ, peccator, sceleratus, flagitiosus. 2) qui voto ac spe excidit, qui scopum non est adsecutus. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exsecrabilis, exitiosus. A præc.

Ἀλιτηρός, όν, sceleratus, fœdus. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, vanam seu inanem habens prolem. Ex ἀλιτέω & καρπός, *fructus*.

Ἀλιτόξεινος, ου, qui hospitem violavit.

Ἀλιτραίνω, pecco, scelerate ago. Ab ἀλιτρός.

Ἀλιτρεία, ας, ἡ, scelus. Ab eod.

Ἀλιτρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbe vivens.

Ἀλιτρόνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, dira & scelesta consilia agitans.

Ἁλίτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare* & τρέπω.

Ἀλιτρός, οῦ, ὁ, nefarius, sceleratus. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτροσύνη, ης, ἡ, improbitas, audacia. A præc.

Ἁλίτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ex mari alitur, v. g. piscatu, vel esu piscium marinorum, s. etiam mercatura maritima.

Ἁλίτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἁλίτρυτος, ύτη, υτον, in mari vexatus, in mari absumptus, vel attritus. Ex ἅλς & τρύω, *vexo*.

Ἁλίτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, a mari percussus. Epith. litoris. Ex ἅλς & τύπτω, *percutio*, *verbero*.

Ἁλίτυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἁλιφθορία, ας, ἡ, *Jon.* ἁλιφθορίη, pestis in mari, naufragium. Ab seq.

Ἁλιφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, & φθείρω, *perdo*.

Ἁλίφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, species quercus. Ex ἅλς & φλοιός, *cortex*.

Ἁλιχλαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpuratus. Ex ἅλς & χλαῖνα, *læna*.

ἈΛΙ΄Ω, f. ίσω, volvo, voluto.

Ἁλίως, *Adv.* frustra. Ab ἅλιος.

Ἀλκάζω, fortiter ago, pugno, Etym. Ab ἀλκή, *robur*.

Ἀλκαία, ας, ἡ, cauda leonis: quia caudam quatiendo leo sibi robur addere & animos ciere solet. *item* ceterorum animalium. Ab eod.

Ἄλκαρ, αρος, τό, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præsidium. Ab eod.

Ἀλκέα, ας, ἡ, alcea, malvæ silvestris genus. Ab eodem.

Ἀλκέω, ῶ, f. ήσω, arceo, auxilior. Ab seq.

ἈΛΚΗ΄, ῆς, ἡ, robur, vires, validitas. 2) fortitudo, strenuitas. 3) auxilium, remedium. 4) impetus, dum conferuntur manus: quia tum res venit ad vim pugnantium. 5) ardor fortis, malum illatum aut imminens a se propulsandi aut ulciscendi.

Ἀλκήεις, ήεσσα, ῆεν, robustus. 2) fortis, strenuus. A præc.

Ἀλκιβιάδειος, herba quædam faciens contra ictum serpentum, species anchusæ. A seq.

ἈΛΚΙ΄ΒΙΟΣ, idem.

Ἀλκίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, strenuus in pugna, strenue pugnans.

Ἀλκιμωτικός, όν, roborans.

Ἄλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἄλκιμος, ίμη, ιμον, robustus, fortis.

Ἀλκίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, strenuus. Ex ἀλκή & φρήν, *mens*.

Ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator. Ab ἀλκέω.

Ἀλκτήριον, ου, τό, auxilium, remedium. A præc.

Ἀλκυδὼν, όνος, ἡ, halcedo, *avis marina*. Ex ἅλς, *mare*. & κύω, *gravida sum*, quoniam in mari nidificat & parit. vid. Ἀλκυὼν.

Ἀλκυόνειον, sive ἀλκυόνιον, ου, τὸ, spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis, ex qua nidificant halcyones. Ab ἀλκυὼν.

Ἀλκυόνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, halcedonius. Ab eod.

Ἀλκυονὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλκυδών. & 2) *plur. adjective* halcyonia, tranquilla. Ab eod.

Ἀλκυονίδες, αἱ, dies brumales quatuordecim sereni, quæ halcyonia dicuntur.

Ἀλκυὼν, όνος, ἡ, halcedo, sive halcyone. Ex ἅλς & κύω, vide ἀλκυδών.

Ἄλλω, vel ἀλάλκω, f. ξω, idem quod ἀλκέω.

Ἀλλὰ, sed, ast, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, Philox. ast enim. ἀλλὰ δὴ ἔ, quinimo, Gl. Vet. sed &. ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, Philox. ἀλλὰ μὲν, quin, verum etiam, Philox. imo vero, sed enim, Gl. Vet. ἀλλ' ὅμως, attamen, Philox. quare, quapropter.

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio. 2) contractus, commercium. 3) vicissitudo. 4) mansio iter facientium, ubi permutantur equi. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀλλακτικὸς, ὴ, ὸν, ex pacto sequens, pacto consentaneus. 2) habilis permutationibus faciendis.

Ἀλλακτὸν, οῦ, τὸ, lignum quo gestabantur onera. Vocabulum novæ græcitatis.

Ἀλλαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio.

Ἀλλαντοποιὸς, οῦ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς & ποιέω.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui lucanicas, seu farcimina quævis vendit. Gl. Vet. ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς & πωλέω, *vendo*.

Ἀλλαντοπωλέω, vendo farcimina. A præc.

Ἀλλὰξ, *Adv.* permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. Ab eodem.

ἈΛΛΑ'Σ, ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

ἈΛΛΑ'ΣΣΩ, seu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto. 2) permuto, vendo. 3) excuso, a culpa libero. 4) vestes induo.

Ἀλλαχῆ, *Adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

Ἀλλαχόθεν, *Adv.* aliunde.

Ἀλλαχόθι, *Adv.* alibi.

Ἀλλαχόσε, *Adv.* alio, aliorsum. 2) alibi.

Ἀλλαχοῦ, *Adv.* alibi. 2) alio. Ab eod.

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas. 2) continuitas. Ab seq.

Ἀλλεπάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, alternus. 2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ἐπὶ, & ἀλλήλων.

Ἄλλῃ, *Adv.* aliter, alia ratione. 2) alio, ad alium locum. 3) alibi, alio in loco. 4) alio itinere.

Ἀλληγορέω, ῶ, f. ήσω, aliud verbis aliud sensu ostendo. 2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. Ex ἄλλο, *aliud*, & ἀγορέω, *prædico*.

Ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, quod per allegoriam dictum est. 2) interpretatio allegorica. A præc.

Ἀλληγορητὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, figura, qua aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικὸς, ὴ, ὸν, allegoricus, per allegoriam dictus. Ab ἀλληγορία.

Ἀλληγορικῶς, *Adv.* allegorice.

Ἀλληλέγγυοι, ων, οἱ, qui mutuo fidejubent, satisdant. Ex ἀλλήλων & ἐγγύη, *sponsio*.

Ἀλληλέγγυον, ου, τὸ, mutua fidejussio.

Ἀλληλεγγύως, *Adv.* cum mutua fidejussione.

Ἀλληλεδωταὶ, οἱ, qui se mutuo devorant. Ab ἐδωδὴ, *cibus*.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, seu dico, Hesych.

Ἀλληλοβόροι, οἱ, qui se mutuo devorant. A βορὰ, *devoratio*.

Ἀλληλογονία, ας, ἡ, mutua procreatio. Ex ἀλλήλων, & γίνομαι, *nascor*.

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua scriptio.

Ἀλληλοδιάδοχοι, οἱ καὶ αἱ, continua serie succedentes. Ab ἀλλήλων & διάδοχος, *successor*.

Ἀλληλοκτονεῖν, mutuo se interficere. Ab ἀλλήλους & κτείνω.

Ἀλληλοκτονίαι, αἱ, mutuæ cædes.

Ἀλληλοκτόνος, ος, mutuas cædes gignens.

Ἀλληλοκτόνοι, οἱ, qui se mutuo occidunt.

Ἀλληλομαχεῖν, mutuo pugnare.

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

Ἀλληλοτομέω, ῶ, f. ήσω, mutuo seco. A τέμνω.

Ἀλληλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, mutuo ferio.

Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

Ἀλληλούϊα, Alleluja, laudate Dominum. Vox Ebraica.

Ἀλληλουχέω, ῶ, f. ήσω, connecto, compingo. Ex ἀλλ. & ἔχω, ut alterum ab altero sustentetur.

Ἀλληλουχία, ας, ἡ, nexus inter se, series rerum inter se connexarum. Gl. Vet. compago, compages. A præc.

Ἀλληλοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutuam connexionem habens.

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo devorare se, seu vexare.

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio, i. e. vexatio.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ καὶ αἱ, mutuo se devorantes, vexantes litibus, maledictis.

Ἀλληλοφθονία, mutua invidia.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo se destruere, perdere. Ex ἀλλήλων & φθορὰ, *pernicies*.

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua grassatio, perditio. Ex iisd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes.

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ καὶ αἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde pereuntes. Ex ἀλλήλων & φόνος, *cædes*.

Ἀλληλοφόνται, οἱ, idem.

Ἀλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ καὶ αἱ, ex se invicem nati. Ex ἀλλήλων & φυὴ, *natura*, sive φύω, *nascor*.

Ἀλλήλων, *Dat.* ἀλλήλοις, αις, οις, *Acc.* ἀλλήλους, ας, α, invicem, mutuo, alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλήλως, *Adv.* mutuo. Gl. Vet. A præc.

Ἄλλην, *Adv.* aliorsum. ἄλλην καὶ ἄλλην, huc illuc, alias atque alias. Ab ἄλλος.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu, aliave gente oriundus. Ex ἄλλος & γένος, *genus*.

Ἀλλογλωσσία, ἡ, diversitas linguæ. A seq.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliena lingua utens. 2) externus, peregrinus. Ab ἄλλος & γλῶσσα.

Ἀλλογνοῶν, desipiens, delirans, aliena comminiscens. A γινώσκω.

Ἀλλόγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ab eod.

Ἀλλοδαπὸς, ὴ, ὸν, externus, extraneus, peregrinus.

Ἀλλοδημία, ας, ἡ, peregrinatio, seu commoratio in populo aut δήμῳ alieno. Ex ἄλλος & δῆμος.

Ἀλ-

Ἀλλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor.
Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.
Ἀλλοεθνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, alius gentis, alienigena, externus.
Ἀλλοεθνία, ἡ, diversitas nationis, originis.
Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliam formam habens. Ab εἶδος.
Ἄλλοθεν, *Adv.* aliunde.
Ἄλλοθι, *Adv.* alibi, alio loco.
Ἀλλόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, alia voce utens. 2) externus. Ab θρόος, *vox*.
Ἀλλοινία, ας, ἡ, varietas & mutatio vini.
Ἀλλοιόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, varie positus vel affectus. Ex ἀλλοῖος, *varius*, & τίθημι, *pono*.
Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diversus, varius. Ab ἄλλος, *alius*.
Ἀλλοιόστροφος, ον, e diversis versibus compositum carmen. A præc. & στροφή.
Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas, variatio.
Ἀλλοιοτροπέω, ῶ, f. ήσω, varie muto. A seq.
Ἀλλοιότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, variis moribus præditus, versipellis.
Ἀλλοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mutabilis. A seq.
Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diversum reddo, muto, immuto, vario. ἀλλοιόομαι, οῦμαι, mutor.
Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio. A pr.
Ἀλλοιωτικὸς, ή, όν, mutandi vim habens, ad mutandum aptus. Ab seq.
Ἀλλοιωτὸς, ή, όν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, οῦ, mutabilitas. Ab ἀλλοιόω.
Ἄλλοκα, *Dor.* pro ἄλλοτε.
Ἀλλόκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, monstrosus, prodigiosus. 2) inusitatus. 3) absurdus, rationi non consentaneus. 4) peregrinis moribus præditus.
Ἀλλοκότως, *Adv.* absurde.
ἍΛΛΟΜΑΙ, f. ἁλοῦμαι, salio, salto. ἥλετο, aor. 2.
Ἀλλόπους, ὁ καὶ ἡ, velox. Ex præc. & πούς.
Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens, mutabilis, inconstans, epith. Martis, s. fortunæ bellicæ. Gl. Vet. versipellis.
ἌΛΛΟΣ, η, ο, alius, a, ud. 2) alter. 3) reliquus.
Ἄλλοσε, *Adv.* alio, aliorsum.
Ἄλλοτε, *Adv.* alias, alio tempore.
Ἄλλο τι, *Adv.* utrum? numquid?
Ἀλλοτριογάμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui alienum sectatur torum.
Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, qui sese alienis & nihil ad se attinentibus immiscet.
Ἀλλοτριολογέω, aliena, absurda loquor.
Ἀλλοτριομορφοδίαιτος, ον, aliam semper speciem habens, epith. naturæ.
Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges sequor.
Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo. 2) res novas molior, descisco a fide. Ex ἀλλότριος & πράττω, *ago*.
Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.
Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala sedulitas in alienis.
Ἀλλότριος, ία, ιον, alienus, non proprius, qui est alterius. 2) peregrinus, extraneus. 3) non consentaneus. Ab ἄλλος, *alius*.
Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi. 2) peregrinitas. 3) absurditas.
Ἀλλοτριόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, diversæ naturæ. Suic. Ab ἀνα.

Ἀλλοτριοφαγέω, ῶ, alienis vivo. A seq.
Ἀλλοτριοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadra. Ex ἀλλότριος & φάγος, *vorax*.
Ἀλλοτριοφθονέω, ῶ, alienis bonis invideo.
Ἀλλοτριοφρονέω, diversa sentio, diversas partes sequor, *item*, alieno sum animo.
Ἀλλοτριόχωρος, ον, alienigena.
Ἀλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, alieno, abalieno, alii attribuo, reddo. ἀλλοτριωθέντα, abalienata, Philox. aor. 1. part. pass.
Ἀλλοτρίως, *Adv.* aliene.
Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.
Ἀλλοτροπέω, ῶ, f. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος & τρέπω, *verto*.
Ἀλλοτρόπως, alio modo, aliter.
Ἀλλοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui alius & diversus apparet. Ex ἄλλος & φαίνομαι, *appareo*.
Ἀλλοφάσσω, aliud loquor. 2) animo turbato & anxio sum. 3) desipio. Ex ἄλλος & φάσκω, *dico*, vel potius ab ἄλλοφος, ut σσω mera sit terminatio.
Ἀλλόφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος & φάω, *occido*.
Ἀλλοφράζω, aliter dico, pronuncio. (Sed aut duo sunt hæc vocabula, ἄλλο φράζω, aut ἀλλοφραζῶ est exarandum, pro ἀλλοφραζέω, aut ἀλλοφραδῶ.)
Ἀλλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, s. in animo habeo, mentem non ad id attendo, quod cerno. 2) insanio. 3) exanimor. Ex ἄλλος & φρὴν, *mens*.
Ἀλλοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui alius naturæ est. A φυή.
Ἀλλοφυλέω, sum ἀλλόφυλος.
Ἀλλοφυλισμὸς, οῦ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum. 2) degeneratio in alienos mores. Ab sq.
Ἀλλόφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est ex alia tribu, qui diversæ est gentis, seu nationis, externus, peregrinus, diversi generis, seu diversæ naturæ. Gl. Vet. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος & φυλὴ, *tribus*.
Ἀλλοφωνία, diversitas linguæ. A seq.
Ἀλλόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, alia vel peregrina voce, s. lingua utens.
Ἀλλοχροέω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore sum. A seq.
Ἀλλόχροος, *contr.* ἀλλόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est alio colore, in quo color subinde mutatur. Philox. ἀλλόχροος, discolor, ἀλλόχροοι, discolores. Ex ἄλλος & χρόα, *color*.
Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, aliam corporis speciem gerens. Ex ἄλλος & χρὼς, a χρόος, *color*, *cutis*.
Ἀλλυδὶς, *Adv.* alibi. 2) alio. 3) aliorsum.
Ἄλλως, *Adv.* aliter, aliorsum, alio modo, alia ratione. 2) alioqui. 3) præcipue, in illa phrasi: ἄλλως τε, καὶ &c. h. e. & alias, & tum, cum. 4) frustra, incassum. Ab ἄλλος.
Ἄλλωστε, *Adv.* ἄλλως τε, præsertim, Gl. Vet. præsertim cum, Philox. Ab eod.
Ἅλμα, ατος, τὸ, saltus. Ab ἅλλομαι, *salio*.
Ἁλμάδισις, εως, ἡ, muria. 2) actio condiendi vel servandi in muria. Ab ἁλμαδίω.
Ἁλμαδιτὴς, οῦ, ὁ, qui conditurας facit in muria, salgamarius. 2) salsamentarius. Ab seq.
Ἁλμαδίω, f. ίσω, muria condio, in muria servo. A seq.
Ἅλμη, ης, ἡ, salsugo, salsilago. 2) mare. Ab ἅλς, *mare*.
Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, salsus, salsuginosus. Ab ἅλμη.
Ἁλμοπότης, ὁ, muriam bibens &c.
Ἁλμυρίζω, salsus sum. Ab ἁλμυρὸς.

Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, salsilago, aqua salsa, muria. Ab eod.

Ἁλμυρότης, ἡ, salsugo.

Ἁλμυρὸς, ρὰ, ρὸν, salsus. Ab ἅλμη.

Ἁλμυρώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod ἁλμυρὸς, & ab eo.

Ἁλμώδης, εος, ὁ & ἡ, idem, ab ἅλμη.

Ἀλξ, ἀλκὸς, ἡ (occurrit solummodo dativus ἀλκί,) vis, robur. Ab ἀλκή.

Ἄλξεις, αἱ, munimenta. Polyb. si verbum sanum.

ἈΛΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & άσω, trituro. 2) comminuo. 3) cædo, percutio. 4) Pass. ἀλοῶμαι, pro teror.

Ἄλοβος, ου, ὁ & ἡ, non habens λοβὸν, epith. victimæ cujus exta velut jecur, cor, non habent caput. Ex α pr. & λοβός.

Ἀλογάομαι, f. ήσομαι, a ratione aberro, non sum compos rationis. A seq.

Ἀλογέω, ῶ, f. ήσω, adspernor, negligor, non curo. ἀλογέομαι, ratione destituor; item nullo in loco habeor, item decipior, Polyb.

Ἀλόγημα, τὸ, error. A pr.

Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio. 2) incogitantia. 3) contemtus. 4) silentium. 5) absurditas. 6) res infeliciter gesta.

Ἀλογιστὶ, Adv. sine ratione. Ex α priv. & λογίζομαι.

Ἀλογιστία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ex iisd.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ & ἡ, absque ratione & consilio aliquid faciens, inconsideratus, irrationabilis, Gl. Vet. Ex iisd.

Ἀλογίστως, Adv. inconsiderate, incogitanter.

Ἀλογοθέτητον, indiscussum, Gl. Vet. Ex α pr. & λογοθετέω, ratiocinor, discutio.

Ἄλογος, ου, ὁ & ἡ, rationis expers, in neutro, a ratione alienum. 2) bestia, in primis equus. 3) sermonis expers, h. e. quocum quis non loquitur, aut orationem alterius non audit, ut surdus. 4) nefandus, non dicendus. 5) irritus. 6) non numeratus. 7) in neutro, incommodum, molestum, apud Plat.

Ἀλογοτροφεῖον, ου, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογον, bestia, & τροφεῖον, stabulum, vivarium.

Ἀλόγως, Adv. sine ratione, immerito, Philox. 2) brutorum more. 3) absurde.

ἈΛΟΗ, ης, ἡ, Aloe, herba.

Ἀλοηδάριον, ου, τὸ, medicina ad solvendum ventrem aloen habens. Ab ἀλόη.

Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, Philox. Ab ἀλοάω.

Ἀλοητὸς, ῦ, ὁ, tritura. 2) triturandi tempus.

Ἁλόθεν, Adv. e mari. Ab ἅλς, mare.

Ἀλοιάω, ῶ, f. ήσω, percutio, contundo. 2) trituro, ut ἀλοάω.

Ἀλοιδόρητος, ου, ὁ & ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α pr. & λοιδορέω, convicior.

Ἀλοιδορήτως, sine conviciis.

Ἀλοίδορος, ον, idem quod ἀλοιδόρητος.

Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, percussor, pulsator. Ab ἀλοιάω.

Ἀλοιφὸς, ῦ, ὁ, tectorium parietum, Eust. Ab ἀλείφω. nisi sit ἀλειφμός.

Ἀλοῖτις, ίδος, ἡ, aloe Gallica. Ab ἀλόη.

Ἀλοιτὸς, ῦ, ὁ, peccator. Ab ἀλιτέω, pecco, susp.

Ἀλοιφαῖος, ον, unctorius, unctioni serviens.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. 2) unctio. Ab ἀλείφω, ungo.

Ἀλοκίζω, f. ίσω, sulco. A seq.

Ἄλοξ, οκος, ὁ, sulcus. 2) nuptiæ, conjugium. 3) pudendum muliebre. Idem quod αὖλαξ.

Ἁλοπήγια, ων, τὰ, salinæ, locus in quo sal concrescit. A seq.

Ἁλοπηγὸς, ῦ, ὁ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. Ex ἅλς, sal & πήγνυμι, compingo.

Ἄλοπος, ου, ὁ & ἡ, cortice carens, quod deglubi nequit. 2) squamarum expers. Ex α pr. & λέπος, cortex.

Ἁλοσάχνη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἅλς, mare, & ἄχνη, spuma.

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum. 2) Epitheton Thetidos. Ex ἅλς, mare & ὕδωρ, aqua.

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, dementia. Apud Nicand. Ab ἄλη, error.

Ἁλοτρίψ, ιβος, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἅλς, sal & τρίβω, tero.

Ἁλουργὴς, έος, ὁ & ἡ, purpureus. 2) violaceus. Ex ἅλς, mare & ἔργον, opus.

Ἁλουργιαῖος, α, ον, idem & ex iisd.

Ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, vestis purpurea. Gl. Vet. palmaris. Ex iisd.

Ἁλουργὸν, ῦ, τὸ, purpureus color. 2) purpura.

Ἁλουργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ.

Ἁλουργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, mercatura purpuraria.

Ἁλουργοπώλιον, ου, τὸ, locus ubi purpura venditur.

Ἁλουργὸς, ὴ, ὸν, purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, mare, & ἔργον, opus.

Ἀλουσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α pr. & λούω, lavo.

Ἀλουτέω, ῶ, f. ήσω, illotus sum, abstineo a lotionibus. A seq.

Ἄλουτος, ου, ὁ & ἡ, illotus. Ex α pr. & λούω.

Ἄλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cristam non habens.

Ἀλόχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, partu non editus. 2) non conceptus. 3) quæ non peperit. Ex α priv. & λοχεύω, pario.

Ἄλοχος, ου, ἡ, sterilis. 2) virgo, quæ nondum peperit. 3) conjux, uxor. Ex α pr. vel pro ὁμοῦ & λέχος, lectus. vel a λοχεία.

ἈΛΟ'Ω, f. ώσω, capio. inusitatum, unde ἅλωμι & ἁλίσκω sumit tempora quædam.

Ἀλπνὸς, ὴ, ὸν, suavis. Superl. ἄλπνιστος, apud Pind. pro ἥδιστος.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal. 2) ἡ, mare. ἅλες, sales, lepores.

Ἀλσηΐδες, ων, αἱ, nemorenses. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, nemus, lucus.

Ἀλσηνίτιδες, idem, & ab eod.

Ἀλσίνη, ης, ἡ, alsine, herba in lucis nasci solita. Ab eod.

Ἄλσις vel ἅλσις, εως, ἡ, saltatio. 2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, salio.

Ἀλσοκομικὸς, ὴ, ὸν, qui pertinet ad saltuarios.

Ἀλσοκόμος, ου, ὁ, qui luci curam gerit, luci custos, saltuarius. Ex ἄλσος & κομέω, curam gero.

ἈΛΣΟΣ, εος, τὸ, lucus, nemus, saltus.

Ἀλσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nemorosus, frondosus.

Ἁλτῆρες, ων, οἱ, halteres, s. alteres, pondera plumbea, instrumenta exercitii Gymnastici. Ab ἅλλομαι, salio.

Ἁλτικὸς, ὴ, ὸν, saltatorius, ad saltum pertinens. 2) agilis. 3) Subst. saltator. Gl. Vet. ἁλτικοὶ, saltatores. Ab eod.

Ἄλυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine flagello est, Hesych. Ex α pr. & λύγος, flagellum.

Ἀλύζω, jactor, hæsito.

ἈΛΤΗ,

Α'ΛΥ'Η, ης, ἡ, lignum, cui infigitur stiva, Pollux.

Α'λυκίς, ίδος, ἡ, falsula aqua.

Α'λύκη, ης, ἡ, anxietas, quæ cum molesta corporis jactatione conjuncta est, ap. Hipp.

Α'λυκός, ή, όν, falsus. Ab ἅλς, *sal*.

Α'λυκότης, ητος, ἡ, falsugo, falsedo.

Α'λυκτάζω, f. άσω, rationem exsolvendi me non invenio. 2) metuo, anxius sum, animo coocido. Ab ἄλυκτος.

Α'λυκτέω, ῶ, f. ήσω, non sum quietus.

Α'λυκτοπέδη, ης, ἡ, indissolubilis pedica. Ex seq. & πέδη, *pedica*.

Α'λυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insolubilis, ineluctabilis. 2) inevitabilis. Ex α priv. & λυκτός pro λυτός, *solubilis*, vel potius pro ἀάλυκτος ex α priv. & ἀλύκω, *fugio*, *aberro*.

Α'λυκτοσύνη, ης, ἡ, status incompositus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Α'λύμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui detrimentum inferri nequit. 2) illæsus. Ex α priv. & λυμαίνω.

Α'λυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium. 2) anxietas. Ab ἀλύσσω.

Α'λύπητος, ου, ὁ & ἡ, tristitia non adfectus. 2) qui tristitia adfici nequit. Ex α pr. & λυπέω.

Α'λυπήτως, *Adv.* citra dolorem. A pr.

Α'λυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris. A sq.

Α'λυπος, ου, ὁ & ἡ, doloris & tristitiæ expers. Ex α pr. & λύπη, *tristitia*.

Α'λύπως, *Adv.* sine dolore & molestia, absque animi ægritudine. A pr.

Α'λυρος, ου, ὁ & ἡ, qui sine lyra est. Ex α pr. & λύρα, *lyra*.

Α'λυς, υος, ὁ, *proprie* error. 2) sollicitudo, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Α'λυσθαίνω viribus destituor. 2) dolore adficior ex anxietate & inquietudine. Ab ἄλυς.

Α'λυσθένω, idem & ab eod. Hesych. vitiose pro ἀλυσθαίνω.

Α'λυσθένεια, ἡ, imbecillitas.

Α'λυσθμαίνω, idem quod ἀλυσθαίνω. Callim. Vox suspecta.

Α'λυσιδωτός, ου, ὁ & ἡ, catenatus, catena vinctus. Ex ἄλυσις, *catena*, & δέω, *vincio*.

Α'λυσιδωτός, ή, όν, ex hamis consertus, epith. loricæ.

Α'λύσιον, ου, τό, catenula. Diminut. Ab ἄλυσις

Α'λυσις, vel ἅλυσις, εως, ἡ, catena. Ex α pr. & λύω, *solvo*.

Α'λυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Α'λυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quasi qui non solvit vectigalia, non refert sumptus in se factos, inutilis, noxius.

Α'λυσιτέλεια, ας, ἡ, incommodum, inutilitas, cum ex re non modo fructus nullus percipitur, sed ne impendium quidem recuperatur. A præc.

Α'λυσιτελῶς, *Adv.* inutiliter. Ab eod.

Α'λυσκάζω, idem, quod sequens ἀλύσκω.

Α'λύσκω, f. ύξω, evito, fugio. Ab ἀλέομαι.

Α'λυσμός, ὁ, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Α'λυσμώδης, εος, ὁ & ἡ, anxius, mœstus.

Α'λύσσω, f. ξω, anxius sum. 2) indignor. 3) rabie percitus sum, insanio, non sum compos mentis. 4) tremo. Ab ἀλύω.

Α'λυσσαίνω, rectius ἀλυσθαίνω. Ab eodem.

Α'λυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis. 2) inexplicatus. 3) τὰ ἄλυτα, philosophis sunt, quæ explicari, refelli non possunt, sophismata acuta. Ab ἀλύω.

Α'λύτως, *Adv.* indissolubiliter.

Α'λυφλοιος, genus quercus, ap. Schol. Theocr.

Α'ΛΥ'Ω, *proprie* vagor, erro. 2) animo per varias rerum imagines tacite erro. *Unde* 3) animo inquieto, fracto, incerto consilii, hincque adeo sollicito, mœsto sum, *item* ad desperationem furoremve redigor. 4) nihil ago, a negotiis vacuus sum: ei enim licet indulgere cogitationum varietati. 5) læto hilarique animo sum. Ab ἄλυς, *error*.

Α'λώδης, εος, amœnus. Epith. loci ap. Hipp.

Α'ΛΦΑ, τό, prima littera Alphabeti Græci. 2) qui primas in re aliqua tenet. 3) principium.

Α'λφάζω, excogito. Varin. Ab ἄλφω.

Α'λφαίνω, invenio. Ab eodem.

Α'λφάνω, idem & ab eodem.

Α'λφάω, idem & ab eodem.

Α'λφεσίβοιαι, ων, αἱ, virgines, quæ propter formam sponsos invenerunt, atque ab his boves, h. e. lautam rem familiarem dono acceperé. 2) plurium boum pretio dignæ. 3) bene dotatæ. 4) formosæ. A sq. & βοῦς, *bos*.

Α'λφέω, ῶ, invenio. Ab ἄλφω.

Α'λφή, ῆς, ἡ, inventio. 2) honor. Ab eod.

Α'λφησις, εως, ἡ, inventio. Ab ἀλφέω.

Α'λφηστής, οῦ, ὁ, inventor, excogitator. 2) vir honoratus. 3) piscis quidam. Ab eod.

Α'λφι, τό, indeclin. farina. Helych. Suid. Ab ἄλφιτον.

Α'λφιταμοιβὸς, ὁ, ὁ, permutator farinæ, pistor. Ex ἄλφιτον & ἀμείβω, *permuto*.

Α'λφιτεῖον, ου, τό, pistrinum. Ab ἄλφιτον.

Α'λφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Ab eod.

Α'λφιτηρὸς, ἡ, όν, polentarius, Gl. Vet.

Α'λφιτοθήκη, ης, ἡ, theca servandæ farinæ.

Α'λφιτόμαντις, εως, ὁ, e farina divinans.

Α'ΛΦΙΤΟΝ, ου, τό, farina hordeacea. 2) polenta. 3) τὰ ἄλφιτα, ad victum necessaria.

Α'λφιτοποιΐα, ας, ἡ, farinæ confectio. 2) molitura. 3) ars conficiendi pultem.

Α'λφιτοπώλης, ου, ὁ, farinæ venditor.

Α'λφιτόπωλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.

Α'λφιτοσκόπος, ου, ὁ, farinæ inspector, seu divinans ex farina. Ex ἄλφιτον & σκοπέω, *inspicio*.

Α'λφιτόχρους, οος, ὁ & ἡ, farinæ colorem habens, albus, candidus. Ex ἄλφιτον & χρόα, *color*.

Α'ΛΦΟ'Σ, ἡ, όν, albus. Hesych.

Α'λφὸς, ὁ, ὁ, species albæ vitiliginis; impetigo, Gl. Vet.

Α'λφω. invenio.

Α'λωά, ᾶς, ἡ, area, in qua trituratur frumentum. 2) locus vitibus, vel arboribus consitus, arbustum, arboretum, vinea. 3) campus frumentarius. 4) seges, sata. Ab ἅλως.

Α'λῷα, ων, τά, festum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari solitum. Ab eodem.

Α'λωαῖος, α, ον, &

Α'λωάς, άδος, ἡ, arealis. Epith. Cereris. Ab eod.

Α'λώβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæsus, nulla injuria adfectus. Ex α pr. & λωβάω.

Α'λωειδής, ἡ, ὁ, idem quod ἀλώϊος. Ab ἅλως.

Α'λωεύς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit. 2) vinitor. 3) agricola. Ab eod.

Α'λώϊος, ου, ὁ & ἡ, qui fit, agitur in area, ut trituratio, cujus usus est ad areas, ruralis. Ab eodem.

Α'λῶναι, v. ἁλόω, & ἁλίσκω.

Α'λων, ωνος, ἡ, area. vid. ἅλως.

Α'λω-

Ἀλωιδέομαι, trituro frumentum in area. Suid. ex Appiano.

Ἀλώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qs. sale emtus. 2) mancipium, quia Thraces olim mancipia sale emebant.

Ἀλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἅλων.

Ἀλωνίζω, f. ίσω, in area versor, seu commoror.

Ἀλώνιος, ία, ιον, qui in area vel ex area est. Gl. Vet. ἀλώνιον, area.

Ἀλωπεκάω, ῶ, idem, quod ἀλωπεκίζω.

Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, contr. pro ἀλωπεκέη, ut κυνῆ pro κυνέη. Ab ἀλώπηξ, vulpes.

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum. 2) defluvium pilorum quorumlibet. 3) vulpis latibulum, s. cavernula. Ab eodem.

Ἀλωπεκίας, ου, ὁ, vulpinaris. 2) piscis quidam. Ab eodem.

Ἀλωπεκίασις, εως, ἡ, idem, quod ἀλωπεκία.

Ἀλωπεκίζω, f. ίσω, vulpinor, astute ago, dolis utor. Ab ἀλώπηξ.

Ἀλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula. Dimin. Ab eodem.

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis. 2) canis e vulpe & cane progenitus. 3) vitis genus.

Ἀλωπέκουρος, ου, ὁ, vulpina cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ & οὐρὰ, cauda.

Ἀλωπεκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vulpinus, vulpinaris. 2) vulpem imitans. 3) fraudulentus, astutus, dolis & imposturis utens. Ab sq.

ἈΛΩ΄ΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes. 2) homo astutus. 3) piscis quidam. 4) avis quædam. 5) genus saltationis. 6) idem quod ἀλωπεκία. 7) Plur. partes musculosæ circa clunes, vel etiam interiores musculi lumborum.

Ἀλωπόχροος, contr. ἀλωπόχρους, ὁ καὶ ἡ, vulpicolor, vulpis colorem habens. 2) canus. Ex ἀλώπηξ & χρόα, color.

ἍΛΩΣ, ω, ἡ, area, in qua teritur frumentum. 2) corona, seu circulus siderum. 3) circulus lucidus circa solem, aut lunam. 4) circumferentia clypei. 5) circulus quidam in oculis.

Ἁλώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile capi, vel expugnari potest. Ab ἅλωσις.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura. 2) excidium. Ab ἁλόω.

Ἁλωτὸς, ἡ, ὸν, idem, quod ἁλώσιμος.

Ἀλώφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non desinens, jugis, assiduus. Ex α pr. & λωφάω, respiro.

ἍΜΑ, Adv. una cum, simul cum, eodem tempore.

Ἀμαγγάνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mangonio carens. 2) purus, sincerus. Ex α pr. & μαγγανεία, præstigiis utor.

Ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, in primis quercubus, nasci & interire credebantur. Ex ἅμα, simul cum, & δρῦς, quercus, arbor.

Ἀμαθαίνω, in ignorantia versor, indoctus sum, imperite, stulte, turpiter me gero. Ab ἀμαθής.

Ἀμαθεὶ, Adv. sine disciplina, sine doctrina. Suid.

Ἀμάθεια, ας, ἡ, inscitia, ignorantia, imperitia rerum. 2) rusticitas. 3) imprudentia, inconsiderantia. 4) stupiditas.

Ἀμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indoctus, litterarum rudis. 2) rusticus. 3) imperitus, ignarus, nescius. 4) insuetus: alienus ab aliqua re: qui non didicit aliquid facere. Ex α cop. vel μικρ. & μανθάνω, disco.

Ἀμαθία, ας, ἡ, idem, quod ἀμάθεια.

Ἀμαθοΐνδες, ων, αἱ, gaudentes arena litorea. Epitheton concharum. Ab ἄμαθος, arena.

Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenosus. Ab eodem.

Ἄμαθος, ου, ἡ, arena. 2) campi pulvis.

Ἀμαθύνω, redigo in pulverem. 2) perdo, destruo. A præc.

Ἀμαθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arenosus. Ab eodem.

Ἀμαθῶς, Adv. inscite, imperite, indocte. 2) rustice, more hominis imperiti. Ab ἀμαθὴς, indoctus.

Ἀμαίευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, obstetricis manum non expertus. Epith. virginis, Nonn. Ex α pr. & μαῖα, obstetrix.

ἈΜΑΙΜΑ΄ΚΕΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, indomitus, invictus. 2) qui animo in prælia prono est. 3) immensus.

Ἀμαίωτος, carens obstetricio auxilio.

Ἀμάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α pr. & μαλάττω, mollio.

Ἀμαλάπτω, perdo, corrumpo, destruo. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, consumo, ut molle. 2) demolior, everto, solo æquo. 3) deleo, oblittero. Ab eodem.

ἈΜΑ΄ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœlestis, quæ Jovem lactasse dicitur.

Ἀμαλθεύω, dito. Hesych. A præc.

Ἀμαλακισία, ας, ἡ, firmitas. Ex α pr. & μαλακίζω.

ἈΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, fasciculus manipulorum.

Ἀμαλλάζω, f. άσω, in manipulos colligo.

Ἀμάλλιον, ου, τὸ, funis ad ligandos manipulos.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum vinculum. 2) messor, collector & colligator manipulorum. Ex ἄμαλλα & δέω, ligo.

Ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀμαλλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, manipulos ferens.

ἈΜΑΛΟ΄Σ, ἡ, ὸν, mollis, tener. 2) debilis, imbecillis.

Ἀμαλόω, ῶ, f. ώσω, aboleo.

Ἀμαλῶς, Adv. molliter. 2) imbecille.

ἈΜΑ΄ΜΥΞ, υκος, sive ἀμάμυξις, vel ἀμαμάξυς, ἡ, vitis quoddam genus.

ἈΜΑΝΙ΄ΤΑΙ, fungi.

Ἀμάντευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vaticinans. 2) de quo nemo vaticinatus est, aut vaticinatur. 3) qui vatibus non paret. 4) futurum non prospiciens, facultate divinandi carens.

ἍΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, plaustrum. 2) septentriones, a figura plaustri.

Ἀμαξαία, ας, ἡ, Ion. idem quod ἅμαξα.

Ἀμαξάριον, ου, τὸ, parvus currus. Dim. ab ἅμαξα.

Ἀμαξεία, ας, ἡ, vehes, onus, quod vehitur curru. Ab eodem.

Ἀμαξεύω, f. εύσω, plaustrum ago, aurigor.

Ἀμαξήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehicularis, seu plaustraria via. Ex ἅμαξα & ἐλαύνω, agito equos, vel currum.

Ἀμαξήποδες, ων, οἱ, idem, quod ἀμαξόποδες, quod usitatius.

Ἀμαξήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, plaustrarius, plaustralis.

Ἀμαξιτὸς, ῦ, ὁ, via vehicularis. Ab eodem.

Ἀμαξοφόρητος, ου, qui in plaustris fertur.

Ἀμαξία, ας, vel ἀμαξιὰ, ᾶς, ἡ, via, qua plaustrum agitur.

Ἀμαξιαῖος, αία, αῖον, plaustralis, plaustri onus.

Ἀμαξεὺς, έως, ὁ, auriga, aurigator. 2) compactor, faber curruum.

Ἀμαξικὸς, ὴ, ὸν, plaustralis, ad plaustrum pertinens.

Ἀμάξιον, ου, τό, plaustellum. Dimin. ab ἅμαξα.

Ἀμαξίς, ίδος, ἡ, idem, & ab eod.

Ἀμαξίτης, ου, ὁ, plaustralis, curulis. Ab eod.

Ἀμαξιτός, οῦ, ἡ, via vehicularis, s. plaustraria, per quam agitur, vel agi potest currus, s. plaustrum. 2) via publica. Ab eodem.

Ἀμαξόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in plaustro vivens. Epith. Scytharum.

Ἀμαξοβίτης, ου, ὁ, idem.

Ἀμαξοικος, ου, ὁ, idem.

Ἀμαξοκυλισταί, ῶν, οἱ, quasi, curruum devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἅμαξα & κυλίω, volvo.

Ἀμαξοπηγέω, ῶ, f. ήσω, plaustra fabricor.

Ἀμαξοπηγία, ας, ἡ, plaustrorum fabricatio.

Ἀμαξοπηγός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅμαξα & πήγνυμι, fabricor.

Ἀμαξοπληθής, έος, ὁ καὶ ἡ, plaustrum implens, magnus. Ex ἅμαξα & πλήθω, impleo.

Ἀμαξόποδες, ων, οἱ, quasi d. plaustripedes, arbuscule, in quibus versantur rotarum axes. Ex ἅμαξα & πούς, pes.

Ἀμαξοτροχιά, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἅμαξα & τροχός, orbita.

Ἀμαξουργία, ας, ἡ, plaustri fabricatio. A seq.

Ἀμαξουργός, οῦ, ὁ plaustrorum fabricator. Ex ἅμαξα & ἔργον, opus.

Ἀ'ΜΑΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, sulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ caussa, vel deducitur. 2) cloaca, meatus subterraneus. 3) fossa. 4) fons, scatebræ. Callim.

Ἀμαράκινος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus. Ab ἀμάρακον.

Ἀμαρακόεις, όεσσα, όεν, amaraco similis. Ab eodem.

Ἀ'ΜΑΡΑΚΟΝ, ου, τό, & ἀμάρακος, ου, ὁ, amaracum, amaracus, herba.

Ἀμαράντινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est ex amaranto. A seq.

Ἀμάραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, immarcescibilis. 2) amarantus, flos. Philox. veneria. Ex α pr. & μαραίνω, marcesco.

Ἀμαργάριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, margaritis carens. Ex α pr. & μαργαρίτης.

Ἀμάρευμα, ατος, τό, aquæ, aut sordes, quæ per aquarum sulcum, aut cloacam defluunt. Ab ἀμαρεύω.

Ἀμαρεύω, f. εύσω, permeo more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρία, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.

Ἀμαριαῖος, αία, αῖον, qui per aquarios sulcos influit. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρίς, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.

Ἀ'ΜΑΡΤΑ'ΝΩ, f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inus. ἁμαρτέω, aberro, proprie a scopo, vel via. 2) erro, fallor, alucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto. ἥμαρτον, peccavi, Gl. Vet. aor. 2.

Ἁμαρτάς, άδος, ἡ, peccatum. A præc.

Ἁμάρτημα, ατος, τό, peccatum, erratum, lapsus.

Ἁμαρτηρός, ρά, ρόν, erroneus.

Ἁμαρτητικός, ή, όν, qui sæpe offendit in aliqua re, offensator, Gl. Vet.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa.

Ἁμαρτίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente errans, cujus mens est prava. 2) furiosus. Ex ἁμαρτάνω, & νόος, mens.

Ἁμαρτοεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, errans verbis, prave, stulte loquens.

Ἁμαρτολόγος, idem.

Ἀμαρτύρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens testibus. 2) intestabilis. Gl. Vet.

Ἀμάρτυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens testibus, testibus non firmatus. 2) qui nullam testificationem edit, intestatus.

Ἀμαρτύρως, Adv. sine testimonio.

Ἁμαρτωλός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, peccator, vel peccatrix, qui peccatis deditus est, noxius. Ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγή, ῆς, ἡ, fulgor, splendor emicans, jubar. Ab ἀμαρύσσω.

Ἀμάρυγμα, ατος, τό, idem & ab eodem.

Ἀ'ΜΑΡΥ'ΣΣΩ, splendeo, fulgeo.

Ἀ'ΜΑΣ, άδος, ἡ, navis. Etymol.

Ἀμάσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mansus. Ex α pr. & μασάομαι, mando, manduco.

Ἀμαστίγωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non flagellatus. 2) flagris non examinatus.

Ἀμασυκάδες, ων, αἱ, mala, seu pira, quæ una cum ficis florent & proveniunt. Ex ἅμα, simul, & συκῆ, ficus.

Ἀμάσυκον μῆλον, malum simul cum ficu florens. Ex iisdem.

Ἀματροχάω, ῶ, simul curro. Ex ἅμα, simul, & τρέχω, curro. vid. sequ.

Ἀματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus, cum sc. quidam simul & pari velocitate currunt. item pro ἁμαξοτροχία, sed non bene. A præc.

Ἀμαυρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, otiose, molliter, adeoque obscure vivens.

Ἀμαυρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, nigrum fructum ferens.

Ἀ'ΜΑΥΡΟ'Σ, ρά, ρόν, obscurus. 2) evanidus, elanguidus. 3) ignobilis. 4) obsoletus, Gl. Vet.

Ἀμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, obfusco, oblitero & tantum non extinguo, deformo, decoloro, Gl. Vet. ἀμαυροῦμαι, evanesco, dispareo. A pr.

Ἀμαυρῶς, Adv. obscure, ita, ut oculis vix percipi queat. Ab eodem.

Ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obscuratio. 2) hebetatio, obtusio. Ab ἀμαυρόω.

Ἀμαυρωτικός, ή, όν, obscurandi vim habens, obscurans, hebetans. Ab eodem.

Ἀμαχεί, Adv. absque pugna, sine controversia.

Ἀμάχετος, pro ἀμάχητος, idem quod ἄμαχος, n. 2.

Ἀμαχητί, Adv. idem quod ἀμαχεί.

Ἀμαχί, idem.

Ἄμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non pugnat, non litigiosus. 2) invictus, inexpugnabilis. 3) qui difficulter expugnari potest, qui difficulter fieri potest, difficilis.

Ἀμάω, ῶ, f. ήσω, meto. 2) colligo, accumulo. 3) abscindo, demeto. 4) fructum & utilitatem percipio. Ab ἄμη, falx.

Ἄμβασις, & ἀμβάτης, vid. ἀνάβ.

Ἄ'ΜΒΗ, ης, ἡ, supercilium petræ, superciliosa prominentia petræ, crepido.

Ἄ'ΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla. 2) cadus. 3) calix.

Ἀμβλακέω, erro, pecco.

Ἀμβλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum. A præc.

Ἀμβλήδην, interrupte, velut alternis, aut cum singultu, de lamentante & plorante, unde & vehementer explicant, item cum procemio. vid. ἀναβάλλω, n. 4.

Ἀμβλίσκω, abortior. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλόω, ῶ, f. ἀμβλώσω, p. ἤμβλωκα, obtundo & hebeto. 2) abortior, abortum pario. Ab eod.

Ἀμβλυγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obtusum angulum habens. Ex ἀμβλύς & γωνία, angulus.

Ἀμ-

Α'μβλυωπικός, ή, όν, hebetandi vim habens. A seq.

Α'μβλύνω, f. υνῶ, obtundo, hebeto. 2) tardo, impetum frango. ἀμβλύνομαι, hebesco, Gl. Vet.

Α'ΜΒΛΥ'Σ, εῖα, ύ, Gen. έος, είας, έος, obtusus, hebes, cujus acies est obtusa. 2) caecutiens, cui acies oculorum obtusa est. 3) languidus, remissus.

Α'μβλύτερως, obtusius. 2) remissius, negligentius, minus cupide.

Α'μβλύτης, ητος, ἡ, hebetudo. 2) tarditas ingenii, inscitia. 3) remissio animi, ignavia. Ab ἀμβλύς.

Α'μβλυωγμός, ῦ, ὁ, hebetudo oculorum. Ab ἀμβλυώττω.

Α'μβλυωπέω, ῶ, f. ήσω, caecutio, sum obtusis & hebetibus oculis. Ab seq.

Α'μβλυωπής, έος, ὁ καὶ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλύς & ὤψ, *oculus*.

Α'μβλυωπία, ας, ἡ, visus obtusus, hebes oculorum acies. A seq.

Α'μβλυωπός, ό, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμβλυωπής.

Α'μβλυώσσω, vel ἀμβλυώττω, f. ώξω, caecutio, obtusum cerno, caligo, hebetem habeo oculorum aciem. Ab ἀμβλύς.

Α'μβλωθρίδιον, ου, τό, partus abortivus. 2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.

Α'μβλωμα, τος, τό, abortus. Ab eod.

Α'μβλωπός, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀμβλωπής, ὁ, caecutiens, qui hebetibus est oculis. Ex ἀμβλύς & ὤψ, *oculus*.

Α'μβλωσις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμβλόω.

Α'μβλώττω, idem quod ἀμβλυώττω.

Α'μβολάδην, cunctanter, differendo. 2) valde, *de aqua ebulliente prae aestu*. Herodot.

Α'μβολάδις, *Adv.* summa vi, ope, alte elatis brachiis, vel alternis. Callim.

Α'μβολή, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio. 2) agger: pro ἀναβολή.

Α'μβολιεργός, ῦ, ὁ, dilator operis, cunctator.

Α'μβολίη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολή.

Α'μβροσία, ας, ἡ, ambrosia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος: vel quasi ἀβροσία.

Α'μβροσιόδμος, ου, ambrosiam redolens. Ex ἀμβροσία & ὀδμή, *odor*.

Α'μβρόσιος, ία, ιον, immortalis, divinus. 2) excedens vim & potestatem humanam. 3) dulcis. 4) placidus. Ab eodem.

Α'μβροτάνω, aberro, pro ἀμαρτάνω, ab ἁμαρτέω.

Α'μβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis. 2) divinus. 3) incorruptus. Ex α pr. & βροτός, *mortalis*, interto μ.

Α'μβρότω, aberro.

Α'ΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo clypei, & quidquid in plano protuberat. 2) acclivitas & fastigium montis. 3) pulpitum, suggestus, cathedra.

Α'μβῶσαι, *Jon.* pro ἀναβοῆσαι, exclamasse.

Α'μέγαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus, magnus. 2) invidia carens, cui non invidetur. 3) non invidendus, quod carpi & minui ab invidia nequit. Ex α priv. & μεγαίρω, *invideo*.

Α'μεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, magnitudine carens, tenuis, humilis.

Α'μέθεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non communis, cujus quis non potest fieri particeps, *item* exsors. Suic. Ex α priv. & μέθεκτος, *particeps*.

Α'μεθέκτως, *Adv.* citra participationem. Suic.

Α'μεθεξία, ας, ἡ, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit. Suic.

Α'μεθόδευτος, & ἀμέθοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, via & ratione, arte carens, male ordinatus & digestus.

Α'μέθυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ebrius. 2) ebrietatem arcens. 3) herba & gemma ebrietati resistens. Ex α pr. & μεθύω, *inebrio*.

Α'μεθυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Α'μείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto. 2) alterno. 3) succedo. 4) praetereo, transeo. 5) *med.* remuneror, gratiam refero, par pari refero. 6) respondeo. ἀμείβομαί σε, rependo tibi, Philox.

Α'μείβοντες, οἱ, trabes aedificium sustinentes. Hom.

Α'μειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, tristis, non ridens. Ex α pr. & μειδάω, *renideo*.

Α'μείδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab iisdem.

Α'μείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, asper, durus. Ex α pr. & μειλίσσω, *mitigo*.

Α'μείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab iisdem.

Α'μείνων, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior, *Compar.* irreg. ab ἀγαθός, pro ἀμείνιων, ab antiquo ἀμεινής, unde latin. *amoenus*.

Α'μείρω, privo aliquem portione. Ex α pr. & μείρω, *distribuo*.

Α'μειψις, εως, ἡ, mutatio. 2) compensatio. 3) responsio. Ab ἀμείβω.

Α'μείωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non imminutus, integer. 2) de quo nihil imminui potest. Ex α pr. & μειόω, *minuo*.

Α'ΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo. 2) fructus immaturos decerpo, ut fures faciunt. vid. ἀμέργω.

Α'μελέω, idem quod ἀμελέω.

Α'μέλει, *Adv.* certe, profecto, utique, plane, sane, omnino. Gl. Vet. etenim, nimirum. Ab ἀμελέω, quasi dicas, noli de hoc, quod ajo, animo angi aut dubitare.

Α'μέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria. Ab eod.

Α'μελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α pr. & μελετάω, *meditor*.

Α'μελέτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non exercitatus. Gloss. Vet. ἀμελετήτως, extemporaneum. Ex iisdem.

Α'μελετήτως, sine exercitatione; cum ἔχω, imparatus sum, non exercui me ad hanc rem.

Α'μελέω, ῶ, f. ήσω, supersedeo, curam non habeo, negligo, contemno. Ab seq.

Α'μελής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui curam non gerit, negligens. 2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α pr. & μέλει, *curae est*.

Α'μέλησις, εως, ἡ, securitas. Ab ἀμελέω.

Α'μελητέον, non oportet curare, negligere oportet.

Α'μελητέος, έα, έον, negligendus, contemnendus.

Α'μελητί, *Adv.* negligenter, sine cura.

Α'μελλητί, *Adv.* sine mora, sine cunctatione.

Α'μέλλητος, ου, ὁ & ἡ, non futurus. 2) non differendus. 3) qui non differtur. Ex α pr. & μέλλω, *futurus sum*.

Α'μελλήτως, *Adv.* sine mora.

Α'μελξις, εως, ἡ, mulsio. Ab ἀμέλγω.

Α'μελῶς, *Adv.* sine cura & studio, negligenter.

Α'μεμπτος, ου, ὁ & ἡ, inculpatus, irreprehensibilis. 2) non querulus. Ex α pr. & μέμφομαι.

Α'μέμπτως, *Adv.* inculpate, ita, ut queri nemo possit. 2) sine querelis.

Α'μεμφής, έος, ὁ & ἡ, idem quod ἄμεμπτος.

Α'μεμψία, ας, ἡ, nulla querela. 2) immunitas a probro aut scelere. 3) de facto, quod reprehensione caret, aut [illegible].

Α'μέμφως, *Adv.* sine querela.

Α'μεμψίμοιρος, qui sua sorte contentus est, non que-

queritur de conditione sua. Ex α, μέμψις, & μοῖρα.

Α'μενὴς, ἡ, ὸν, debilis. 2) evanidus, qui cito perit. Ex α priv. & μένος, *robur*.

Α'μενόω, ῶ, f. ώσω, imbecillem reddo, debilito.

Α'μενὴς, ὲς, imbellis. Ex α pr. & μένος.

Α'μενητὶ, *Adv.* impatienter. Suid. A pr.

Α'μερβὰς, άς, τὸ, nox intempesta. Ab ἀμερβὴς.

Α'ΜΕ'ΡΓΩ, f. ξω, exfugo, *proprie* amurcam exprimo. 2) ftringo.

Α'μέρδω, f. σω, privo vifu, excæco. 2) obfcuro. 3) obtundo.

Α'μερὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, individuus. 2) indivifus, partes non habens.

Α'μερία, ας, ἡ, cum res non habet partes, nec dividi poteft.

Α'μεριμνέω, ῶ, f. ήσω, fecurus fum, animo fum libero. Ab ἀμέριμνος.

Α'μεριμνία, ας, ἡ, fecuritas.

Α'μέριμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, fecurus, vacuus curis.

Α'μερίμνως, *Adv.* fine cura, fecure.

Α'μέριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, individuus, qui dividi nequit, indivifus. Ex α pr. & μερίζω, *divido*.

Α'μεριμνεὶ, *Adv.* citra curam & follicitudinem. Ex α pr. & μέριμνα, *cura*.

Α'μερσίγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nuptiis privat. Ex ἀμέρδω, *privo*, & γάμος.

Α'μερσίνοος, ε, ὁ ἡ ἡ, mente privans. Ex eod. & νόος.

Α'μερσίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex eodem & φρὴν, *mens*.

Α'μερῶς, *Adv.* non per partes, ex toto, integre.

Α'μεσος, ε, ὁ ἡ ἡ, medio carens, immediatus.

Α'μέσως, *Adv.* fine medio, immediate.

Α'μετάβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, intranfitivus. 2) qui non transfertur, venit ad alium, perpetuus. Ex α pr. & μεταβαίνω, *tranfeo*.

Α'μεταβάτως, *Adv.* intranfitive. 2) perpetuo.

Α'μεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priv. & μεταβάλλω.

Α'μετάβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, immutabilis. Ab iisdem.

Α'μετάβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisdem.

Α'μεταγνωστος, ε, ὁ, immutabilis, Philox. qui fententiam non mutat. Ex α pr. & μεταγινώσκω, *fententiam muto*.

Α'μετάδοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nihil impertit; haud munificus, avarus. 2) qui cum altero communicari, alteri impertiri nequit. Ex α pr. & μεταδίδωμι, *dono*.

Α'μεταδότως, *Adv.* nemini quidquam impertiendo.

Α'μετάθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, conftans. Ex α priv & μετατίθημι, *transpono*, *muto*.

Α'μετακίνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, immotus, conftans, certus.

Α'μετακινήτως, *Adv.* immutabiliter, conftanter.

Α'μετάκλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α pr. & μετακαλέω, *revoco*.

Α'μετάληπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus expofitio adferri non poteft. Ex α pr. & μεταληπτὸς, *qui exponi poteft*.

Α'μετάλλακτος, ε, impermutabilis.

Α'μεταμέλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus nos non pœnitet. 2) qui pœnitentia non ducitur. Ex α pr. & μεταμέλομαι, *pœnitet me*.

Α'μεταμελήτως, *Adv.* fine ulla pœnitentia.

Α'μετανόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, animum mutare nefcius. 2) quem non pœnitet. Ex α pr. & μετανοέω, *refipifco*.

Α'μετανοήτως, *Adv.* fine ulla pœnitentia. 2) non mutato animo, firma fententia.

Α'μετάπειστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in aliam fententiam traduci, ab fententia deduci non poteft. Ex α priv. & μεταπείθω.

Α'μεταπείστως, *Adv.* pertinaciter, contumaciter.

Α'μετάπλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non transformatus. 2) qui transformari nequit. Ex α priv. & μεταπλάσσω, *transformo*.

Α'μεταποίητος, ε, ὁ ἡ ἡ, immutabilis. Ex α pr. & μεταποιέω, *muto*.

Α'μετάπτωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui cadere f. offendere nequit. 2) conftans, immutabilis. Ex α pr. μετὰ & πταίω, *labor*.

Α'μετάπτωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui tranfire in aliam fpeciem ac degenerare nequit. 2) immutabilis. Ex α pr. & μεταπίπτω, *recido*.

Α'μεταπτώτως, *Adv.* fine lapfu.

Α'μετάστατος, ε, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, conftans, qui deferri in alium ftatum locumve nequit. Ex α pr. & μεθίστημι, *muto*.

Α'μεταστρεπτὶ, & ἀμεταστρεπτεὶ, *Adv.* fine converfione. Ex α pr. & μεταστρέφω.

Α'μετάστροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui converti nequit; immutabilis. Ex iisdem.

Α'μετάτρεπτος, ε, immutabilis. 2) inexorabilis, inflexibilis. A τρέπω.

Α'μετατρεψία, ας, ἡ, pertinacia, & quidem in malis. A feq.

Α'μετάτροπος, ε, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, mutationis, f. converfionis expers. 2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. & μετατρέπω, *converto*.

Α'μετάφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α pr. & μεταφέρω.

Α'μεταχείριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, intractabilis. Ex α pr. & μεταχειρίζω, *tracto*.

Α'μετεώριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non movetur leviter, conftans, firmus. Ex α pr. & μετεωρίζω, *in fublime tollo*, *effero*.

Α'μέτοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, non particeps, expers.

Α'μέτρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, immenfus. 2) immodicus. Ex α pr. & μετρέω, *menfuro*, *metior*. Unde

Α'μετρήτως, *Adv.* fine menfura, fine modo.

Α'μετρὶ, *Adv.* idem.

Α'μετρία, ας, ἡ, exceffus menfuræ, immodicitas, intemperies.

Α'μετροβαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, immenfe profundus. Ex ἄμετρος & βάθος.

Α'μετροεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, fine modo loquax, immoderatus verborum. Ex ἄμετρος & ἔπω.

Α'μετροκακος, ε, ὁ ἡ ἡ, plus quam dici poteft malus, qui eft malitia immenfa.

Α'μετρολογέω, loquax fum, garrio.

Α'μετρος, ε, ὁ ἡ ἡ, menfura carens. 2) certam menfuram non habens. 3) immoderatus, immodicus. Gl. Vet. abnormis, enormis.

Α'μέτρως, *Adv.* immodice, infinite.

Α'μεύσιεπης, έος, ὁ ἡ ἡ, refpondens verbis, feu fermonibus, mutuos fermones reddens, mutuo compellans. Ex ἀμείβω & ἔπω, *dico*.

Α'μεύσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, pertranfibilis, pervius. Ab ἀμεύω.

Α'μευσίπορος, ε, ὁ ἡ ἡ, greffus repetens. Ex ἀμεύω & πόρος, *tranfitus*.

Α'ΜΕΥ'Ω, f. εύσω, idem quod ἀμείβω, tranfeo, pertranfeo, vado. 2) muto.

Α'ΜΗ, ης, ἡ, falx. 2) ligo.

Α'μῆγε, *Adv.* ubique. 2) quoquo modo. 3) quodam-

dammodo, quadamtenus. Ab ἀμός.

Ἀμηγέπη, *Adv.* idem & ab eodem.

Ἀμηγέποι, *Adv.* quemcumque ad locum.

Ἀμηγέπῃ, *Adv.* ubique, ubivis.

Ἀμηγέπως, *Adv.* aliquo modo.

Ἀμὴν, *Adv.* Hebr. vere. Gl. Vet. certe.

Ἄμηνις, ὁ καὶ ἡ, &

Ἀμήνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non iratus, ira & simultate vacuus. Ex α pr. & μηνίω, *irascor*.

Ἀμηνιτὶ, *Adv* sine ira, animo placido.

Ἀμήρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, colo non deductus. 2) imperfectus. 3) multus, perpetuus evolvi ad instar glomeris, & explicari non facilis. Ex α pr. & μηρύω, *revolvo, filum deduco*.

ἍΜΗΣ, ητος & ου, ὁ, genus placentæ lacteæ.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor. 2) deletor. Ab ἀμάω.

Ἀμητίσκος, ου, ὁ, parvus ἄμης. Dim. ab ἄμης.

Ἄμητος, ου, ὁ, messis. 2) ipsa metendi actio. Ab ἀμάω, *meto*.

Ἀμητὸς, ου, ὁ, messis tempus. Ab eodem.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre, sive sine matre natus, ut Minerva, sive matre orbatus. 2) matrem sævam, sui negligentem habens. 3) obscura & sordida matre natus. 4) cujus mater ignoratur. Ex α pr. & μήτηρ, *mater*.

Ἀμηχανέω, ῶ, f. ήσω, sum inops consilii, sum anxius animi. 2) non possum.

Ἀμηχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inops consilii, anxius.

Ἀμηχάνητος, ον, invictus.

Ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis & consilii inopia. 2) difficultas & angustiæ rerum.

Ἀμηχανοποιεῖσθαι, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priv. & μηχανοποιέω.

Ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum, inops consilii, *item* stupidus, minime sollers. 2) nullis machinis expugnabilis, omnia artificia & commenta superans & irrita reddens, invictus. 3) cujus magnitudo æstimari non potest, singularis: etiam in malis rebus. 4) impossibilis. Ex α pr. & μηχανὴ, *machina*.

Ἀμηχάνως, *Adv.* nullo modo.

ἈΜΙ'Α, ας, ἡ, piscis genus.

Ἀμίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, impollutus, purus, *de luce*. 2) lapis, ex quo fila duci possunt, & telæ fieri, quæ comburi non possunt. Ex α pr. & μιαίνω, *polluo*.

Ἀμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non mixtus, purus, sincerus. Ex α pr. & μίγνυμι, *misceo*.

Ἀμιγῶς, immixtim, Gl. Vet. citra mixturam, pure.

Ἀμιθρέω, numero. Callim.

Ἄμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμιγής. 2) abhorrens ab alio, ut cum eo coire non possit. 3) inhospitalis, difficilis aditu, trux.

Ἀμίκτως, *Adv.* absque mistura, pure, sincere.

ἍΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio. 2) studium.

Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, enitor 2) æmulor, invideo.

Ἀμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.

Ἀμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, contentiosus.

Ἀμιλλητήριον, ου, τὸ, locus in quo certatur.

Ἀμιλλητικὸς, ἡ, ὸν, ad pugnam aptus, pertinens.

Ἀμιμητόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inimitabilem agens vitam.

Ἀμίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inimitabilis. Ex α pr. & μιμητός.

Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii. 2) confusio. Polyb. 3) truculentia animi & morum, abhorrens ab hominum congressu. Ex α priv. & μίξις, *mistio*.

Ἄμιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum equis est, equis adjunctus; & *in Plur.* ἄμιπποι, pedites equitibus juncti vel misti. 2) ipsi equi copulati sine rheda, equi desultorii. 3) equites desultorii. Ex ἅμα, *simul*, & ἵππος.

ἈΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, vas urinarium, matula.

Ἀμισάλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis & morosus. Etymol. Suid. Ex α pr. μίσγω, *misceo*, & ἄλλος, *alius*, quasi qui aliis non miscetur. (Sed potius exarandum est uno λ, ut αλος sit mera terminatio).

Ἀμισὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, carus, sine odio, non odiosus. Ex α priv. & μῖσος, *odium*.

Ἀμισθὶ & ἀμισθὶ, *Adv.* gratis, sine mercede.

Ἄμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, mercedem non merens, mercede non redemtus, aut redimendus, gratuitus. 2) non mercenarius, stipendio carens, mercedis expers.

Ἀμίσθωτος, ον, mercede non conductus. 2) non corruptus, *de judice*.

Ἀμίσυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non sectus in frusta. Ex α pr. & μισύλλω, *in frusta seco*.

Ἄμισχος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens pediculo, sive caule. Ex α pr. & μίσχος, *pediculus, caulis*.

Ἄμιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mitram, seu zonam non habens. Epith. virginis immaturæ. Ex α pr. & μίτρα.

Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, cujus tunica cincta non est. Ex α pr. μίτρα, & χιτών.

Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inaccessus, importuosus. Ex ἄμικτος.

Ἄμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, *necto*.

ἍΜΜΙ, εως, τὸ, nomen seminis cujusdam cumino minoris.

Ἄμμιγα, *Adv.* una, simul. 2) miscendo, mixtim. Nicand. Qs. ex ἀνὰ & μίγνυμι, *misceo*.

Ἀμμίγδην, *Adv.* idem quod ἄμμιγα.

ἍΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, minium.

Ἀμμοβάτης, ου, ὁ, per arenam incedens. 2) dipsas, serpentis genus. Ex ἄμμος, *arena*, & βαίνω, *vado, incedo*.

Ἀμμοδύτης, ου, ὁ, arenam subiens, serpens quidam. Gl. Vet. arenarius serpens. Ex ἄμμος & δύω, *subeo*.

Ἀμμοδυώτης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Hesych. Ab seq.

Ἄμμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers, non particeps. 2) immortalis, letali fato non obnoxius. Hesych. Ex α pr. & μοῖρα, *pars*, item *fatum*.

Ἀμμοκονία, ας, ἡ, arena calci admixta. Ex ἄμμος & κόνις.

Ἀμμόνιτρον, ου, τὸ, arena nitro immista. Ex ἄμμος & νίτρον.

Ἀμμορία, ας, ἡ, infortunium.

Ἄμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers. 2) infelix. Ex α priv. & μόρος, *portio, fatum, mors*.

Ἄμμος, ου, ἡ, arena, sabulum.

Ἀμμόχρυσος, ου, ὁ, gemma, in qua aurum videtur mixtum. Ex ἄμμος & χρυσός.

Ἀμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arenosus, sabulosus.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, *arena*, vulgo creditur.

ἈΜΝΑ-

Α'ΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, nepos. Suid. Etym. 2) omninoque proles, filius.
Α'μνάς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός, *agnus*.
Α'μνεῖος, εία, εῖον, agninus.
Α'μνὴ, ῆς, ἡ, agna.
Α'μνημόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immemorabilis. 2) immemoratus, silentio præteritus. A seq.
Α'μνημονέω, non memoro, mentionem non facio. 2) oblivifcor, non recordor. Ab ἀμνήμων.
Α'μνημονέω, ῶ, f. ήσω, immemor sum. Ab eodem.
Α'μνημόνως, *Adv.* sine recordatione. Ab eod.
Α'μνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio.
Α'μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immemor. 2) obliviosus. Ex α & μνάα.
Α'μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, illatæ injuriæ oblivifcor. 2) non ulcifcor. Ab ἀμνησίκακος.
Α'μνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio.
Α'μνησίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuriæ immemor. 2) vindictæ non studiosus. Ex α pr. & μνησίκακος.
Α'μνησικάκως, *Adv.* sine vindictæ studio.
Α'μνηστία, ας, ἡ, oblivio præteritorum, sc. malefactorum, præteritarum injuriarum.
Α'μνήστευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, innuptus, a. Ex α pr. & μνηστεύω.
Α'μνηστέω, immemor sum, oblivifcor. *in paff.* ἀμνηστηθεῖσα, oblivioni tradita.
Α'μνηστία, ας, ἡ, abolitio, Philox. idem quod ἀμνηστεία.
Α'μνηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, oblivione deletus. Ex α pr. & μνάομαι, *recordor*.
Α'ΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, membrana fœtum involvens. 2) vas ad excipiendum sanguinem.
Α'μνὶς, ίδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.
Α'μνοκήπος, ου, ὁ καὶ ἡ, pastor. Hesych. Sed verbum est suspectum.
Α'μνοκῶν, ῶντος, ὁ, agni mentem habens, i. e. simplex, fatuus. Vox Comica. Ex ἀμνὸς & κοέω, pro νοέω, *intelligo*.
Α'ΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, agnus.
Α'μνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovia fœta. Ex ἀμνὸς & φέρω, *fero*.
Α'μογητὶ, *Adv.* sine labore. A seq.
Α'μόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefessus. Rob. Ex α pr. & μογέω, *laboro*.
Α'μόθεν, *Adv.* unde? 2) ab aliqua parte, ex parte. Ab ἀμός.
Α'μόθι, *Adv.* usquam.
Α'μοῖ, *Adv.* in aliquem locum. Ab ἀμός.
Α'μοιβάδιος, ου, idem quod ἀμοιβαῖος, Oppian.
Α'μοιβαδὶς, *Adv.* vicissim, alternatim. Ab ἀμοιβή.
Α'μοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod. Gl. Vet. invicem, alternatim.
Α'μοιβαῖος, αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari potest. Ab ἀμοιβή.
Α'μοιβαίως, *Adv.* alternis, vicissim, alternatim.
Α'μοιβὴ, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio. 2) vicissitudo, ut vestium. 3) compensatio, retributio. Gloss. Vet. vix, vicis, talio. Ab ἀμείβω.
Α'μοιβηδὸν, *Adv.* vicissim, per vices, alternatim.
Α'μοιβηδὶ, *Adv.* idem.
Α'μοιβηδὶς, *Adv.* idem.
Α'μοιβὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.
Α'μοιρέω, ῶ, f. ήσω, expers sum, careo, destituor. Ab ἄμοιρος.
Α'μοίρημα, ατος, τὸ, quando quis exsors est rei; infortunium in eo genere. A pr.
Α'μοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers, carens.
Α'μολγάζω, meridior. Hesych. Ab ἀμολγός.
Α'μολγαῖος, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, pastoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo*.
Α'μολγὰς, άδος, ὁ, mulctra. Gl. Vet. mulctrale.
Α'μολγὸς, οῦ, ὁ, tempus, quo mulgetur. 2) vespera. 3) nox extrema.
Α'μόλυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, impollutus, intemeratus, Gl. Vet. Ex α pr. & μολύνω, *polluo*.
Α'μόμφητος, ου, &
Α'μομφος, ου, inculpatus, non reprehendendus. Ab α & μέμφομαι.
Α'ΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, similago cocta cum melle.
Α'μορβαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus, obscurus. 2) pastoralis. Ab ἀμορβός.
Α'μορβὰς, άδος, ἡ, pedissequa, comes. Ab eod.
Α'μορβεὺς, έως, ὁ, pastor. 2) sequax. Ab eod.
Α'μορβέω, f. ήσω, sequor, adsector, comitor. Ab eod.
Α'μορβὲς, & ἀμορβὸς, media nox. Etym.
Α'μορβος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus.
Α'ΜΟΡΒΟ'Σ, ή, όν, tenebricosus, obscurus. 2) comes, adsecla, sectator. 3) bubsequa, pastor, greges sequens & coram se agens.
Α'μοργεὺς, έως, ὁ, qui quasi exsugit, exprimit oleas, unde fit amurca. Ab sq.
Α'μόργη, ης, vel ἀμοργὶς, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expressæ recrementum. 2) herba, ex qua purpura fit, sandix. Ab ἀμέργω, *exsugo*.
Α'μοργίδιον, ου, τὸ, Dimin. ab ἀμοργίς.
Α'μόργινος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpureus, ruber. Ab ἀμόργη, n. 2.
Α'μοργὶς, ίδος, ἡ, vestimentum purpurei coloris.
Α'μοργὸς, οῦ, ὁ, qui exsugit *tropice*, hirudo ærarii, reipublicæ. 2) frondator, lignator. Ab eod.
Α'μορία, ας, ἡ, confinium. Ex ἅμα & ὅρος.
Α'μορίτης, ου, ὁ, panis mellitus & dulciarius, οἱ ὁ. Ab ἀμόρα.
Α'μορμάζω, f. άσω, sequor, comitor, pro ἀμορβάζω.
Α'μορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut ἄμμορος, expers, infelix, non particeps. 2) infortunatus, calamitosus. Ex α pr & μόρος, *portio*, *fatum*.
Α'μορφία, ας, ἡ, deformitas, deformatio. Gl. Vet.
Α'μορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, formam non habens, informis, deformis, squalidus, incultus. *Comp.* ἀμορφότερος. Ex α pr. & μορφὴ, *forma*.
Α'μόρφως, *Adv.* deformiter, turpiter.
Α'μόρφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui formatus non est, formam suam, justam non habens, non elaboratus. Ex α pr. & μορφόω, *formo*.
Α'μος, ὁ, per Syncop. pro ἄμαθος, *arena*.
Α'ΜΟ'Σ, ή, όν, unus, aliquis. 2) meus, noster.
Α'μοτον, *Adv.* vehementer, cupide &c. Ab sq.
Α'μοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod linamentis vulneraris oppleri nequit. 2) inexplebilis, insatiabilis. 3) vehemens. Ex α pr. & μοτὸς, *linamentum carptum, quod vulneribus inditur*, vel potius ab antiquo μέτω, *metior*, unde μέτρον, & *metari*. *immensus*.
Α'μουσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia. 2) discrepantia modulorum musicorum. Ab ἄμουσος.
Α'μουσολογία, ας, ἡ, inerudita & intempestiva oratio. Ex ἄμουσος & λόγος, *oratio*.
Α'μουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, Musis non initiatus. 2) mu-

fico-

ficorum modulorum imperitus. 3) indoctus, rudis. 4) insulsus, illepidus, rusticus. Ex α pr. & μοῦσα.

Ἀμούσως, *Adv.* imperite, inscite, illepide.

Ἀμοχθεὶ, *Adv.* citra laborem.

Ἀμοχθὶ, *Adv.* idem.

Ἄμοχθος, ου, ὁ & ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α pr. & μόχθος, *labor*.

Ἀμπαιωνίζω, f. ίσω, pæanem recino, *vel* ordior canere. Ex ἀνὰ & παιωνίζω, *pæanem canto*.

Ἄμπαιδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ & παῖδες.

Ἀμπάλλω pro ἀναπάλλω, *quod vid.*

Ἀμπαύω, vide ἀναπαύω, & sic cetera, ubi ἀμ per Syncopen ponitur pro ἀνά.

Ἀμπέλειος, ου, ὁ & ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab ἄμπελος.

Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea. Ab eod.

Ἀμπελικὸς, ὴ, ὸν, vinearius, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀμπέλινος, ου, ὁ & ἡ, & ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis. Ab eod.

Ἀμπέλιον, ου, τὸ, viticula, vinea. Dim. ab eod.

Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, vitis. Gl. Vet. viticula. 2) avis quædam.

Ἀμπελῖτις, ιδος, ἡ, vinealis.

Ἀμπελογενὴς, έος, ὁ & ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος & γίγνομαι.

Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer.

Ἀμπελοεργὸς, *contr.* ἀμπελουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος & ἔργον, *opus*.

Ἀμπελόκαρπον, ου, τὸ, herba quædam.

Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commistio cum vitibus. Ex ἄμπελος & μίγνυμι, *misceo*.

Ἀμπελόπρασον, ου, τὸ, porrum agreste, quod nascitur in vineis.

ἌΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, vitis. 2) vinea.

Ἀμπελουργεῖον, vinea.

Ἀμπελουργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, in primis puto, vinitorem ago. 2) ex aliquo prædor, cum acc. Ex ἄμπελος & ἔργον, *opus*.

Ἀμπελούργημα, ατος, τὸ, idem quod seq.

Ἀμπελουργία, ας, ἡ, vineæ cultura.

Ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, vitium colendarum.

Ἀμπελουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, vinitor.

Ἀμπελοφάγος, ου, ὁ & ἡ, vites rodens, exedens.

Ἀμπελοφόρος, ου, ὁ & ἡ, vitifer, vini ferax.

Ἀμπελοφύτης, ου, ὁ, vitisator, Gl. Vet. Ex ἄμπελος & φύω, *sero*.

Ἀμπελόφυτος, ου, ὁ & ἡ, vitibus consitus. Ex ἄμπελος & φυτὸς, *satus*.

Ἀμπελοφύτωρ, ορος, ὁ, vitium sator.

Ἀμπελώδης, εος, ὁ & ἡ, vinealis, Gl. Vet.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea.

Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis vestitus. 2) vestimentum, indumentum exterius. Ab ἀμπέχω.

Ἀμπεχόνιον, ου, τὸ, & ἀμπεχόνιον, indumentum. Ab eod.

Ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo. 2) induo, amicio. Ex ἀμφὶ & ἔχω.

Ἀμπισχνέομαι, idem. Ex ἀμφὶ & ἴσχω pro ἔχω.

Ἀμπίσχω, idem & ex iisd.

Ἀμπλακέω, ήσω, erro, pecco. Ab inus. πλακέω.

Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum. A pr.

Ἀμπλάκητος, ου, ὁ & ἡ, non aberrans, pro ἀναπλάκητος, quod vid. vel potius ἀπλάκητος.

Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum.

Ἀμπλακίσκιον, τὸ, idem.

Ἀμπρεύω, f. εύσω, traho more boum, seu jumentorum, protelo. 2) bajulo. Ab seq.

ἌΜΠΡΟΝ, ου, τὸ, funis, quo boves onera trahunt, helcium.

Ἀμπυκάζω, f. άσω, religo comas, jubas. 2) freno. 3) corono. Ab ἄμπυξ.

Ἀμπυκίζω, f. ίσω, comas religo & adstrictas teneo. Ab eod.

Ἀμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.

ἌΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur. 2) reticulum muliebre, vitta. 3) rota. 4) operculum vasis. Omne in orbem fastigiatum.

Ἄμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æstus marini. 2) æstus. 3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. Gl. Vet. gurges. Ex ἀνὰ & πόω pro πίνω.

Ἀμπωτίζω, f. ίσω, resorbeo.

Ἄμπωτις, εως, vel ιδος, ἡ, reciprocatio æstus marini. Ab ἄμπωσις.

ἈΜΥΓΔΑΛΕ'Α, ας, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, ἡ, amygdala, s. amygdalus *arbor*.

Ἀμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, *fructus*.

Ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.

Ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, amygdala, s. amygdalum, *fructus*. Ab eod.

Ἀμυγδαλίτης, ου, ὁ, amygdalites, similitudinem aliquam habens cum amygdalo. Ab eodem.

Ἀμυγδαλοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, amygdalæ speciem habens. Ex Ἀμυγδάλη, & εἶδος, *species*.

Ἀμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ speciem habens. Ab ἀμυγδάλη.

Ἀμυγδαλοκατακτης, ου, ὁ, amygdalarum fractor, *homo*, *vel instrumentum quoddam*. Ex ἀμυγδάλη & κατάγνυμι, *frango*.

Ἀμύγδαλον, ου, τὸ, amygdalum, *fructus*.

Ἀμύγδαλος, ου, ἡ, amygdalus, *arbor*.

Ἀμυγδαλώδης, εος, ὁ & ἡ, amygdalæ similis.

Ἄμυγμα, ατος, τὸ, & ἀμυγμὸς, οῦ, ὁ, laniatus & laceratio cutis. 2) evulsio capillorum. Ab ἀμύσσω.

Ἅμυδις, *Adv.* simul, cum. Ab ἅμα.

Ἀμυδρόεις, όεσσα, όεν, idem quod sequens.

ἈΜΥΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, obscurus. 2) exilis, tenuis. 3) hebes.

Ἀμυδρότης, hebetudo, languor, v. c. in pulsu arteriarum. A præc.

Ἀμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, hebeto, vim detraho. Ab eod.

Ἀμυδρῶς, *Adv.* obscure. 2) exiliter. Ab eod.

Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, obscuratio, hebetatio &c.

Ἀμύελος, ου, ὁ & ἡ, carens medulla. Ex α pr. & μυελός.

Ἀμύζω, f. ύσω, sugo. 2) lac premo. 3) sicco. Ex α pleon. & μύζω, *sugo*.

Ἀμύητος, ου, ὁ & ἡ, non initiatus sacris arcanis, profanus. 2) nondum baptizatus. 3) imperitus, ignarus. Philox. ἀμύητοι, profani. Ex α pr. & μυέω.

Ἀμύθητος, ου, ὁ & ἡ, inenarrabilis. 2) innumerabilis. Ex α priv. & μυθέομαι.

Ἄμυθος, ου, ὁ & ἡ, fabularum expers, in quo nullæ fabulosæ narrationes.

Ἀμυκαλαὶ, ῶν, αἱ, culpides jaculorum. Hesych.

Ἀμύκητος, ου, ὁ & ἡ, expers mugitus, i. e. vacuus bubus, *de stabulo*. Ex α pr. & μυκάω, *mugio*.

Ἀμυκτὴρ, ῆρος, naso carens, ap. Strab.

Ἀμυ-

Ἀμυκτικός, ή, όν, vim habens dilacerandi & dilaniandi. Ab ἀμύσσω.
Ἀμυκτικῶς, *Adv.* vellicatim, discerpendo, dilaniando.
Ἀμύλιον, ου, τό, amylium, placentæ genus.
Ἄμυλον, ου, τό, amylum, farina ex tritico sine mola facta. A seq.
Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non molitus. Ex α priv. & μύλη, *mola*.
Ἄμυλος, ἡ, species quercus, ap. Schol. Theocr.
ἈΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, inculpatus. 2) laudabilis, præclarus, egregius *in quocunque genere*, elegans. 3) faustus.
Ἄμυνα, ης, ἡ, ultio. 2) injuriæ propulsatio. 3) auxilium. Philox. adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.
Ἀμυνάθω, auxilior. Ab eod.
Ἀμυντικός, ή, ὁ, auxiliatorius. 2) vindictæ cupidus.
Ἀμύντειρα, ας, ἡ, ultrix. Philox. auxiliatrix. A seq.
Ἀμυντήρ, ῆρος, ὁ, auxiliator. 2) ultor. 3) propulsator. 4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.
Ἀμυντήριος, α, ὁ καὶ ἡ, auxiliatorius, propulsatorius, idoneus vindictæ. A pr.
Ἀμυντικός, ή, όν, ad injuriam propulsandam f. ad defendendum aptus. Ab ἀμύνω.
Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator. 2) ultor. Ab sq.
ἈΜΥΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero. 2) defendo aliquem ab injuria 3) propello, arceo. 4) ulciscor: & *in Medio* 5) dimico pro me, propugno. 6) resisto. 7) par pari refero. Philox. ἀμύνεται, ulciscitur, refutat.
Ἀμύξ, *Adv.* vellicando, laniando. Ab ἀμύσσω.
Ἀμύξ, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio. Ab eodem.
Ἄμυξις, εως, ἡ, idem. 2) scarificatio ap. Medicos. Ab sq.
ἈΜΥΣΣΩ, & ἀμύττω. f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, discerpo, lancino. 2 scarifico. 3) exulcero animum, saucio mentem alicujus.
Ἀμυσταγώγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, mysteria non edoctus, ad sacra arcana non admissus. Ex α pr. & μυσταγωγέω.
Ἀμυστηρίαστος, ὁ καὶ ἡ, non initiatus. Schol. Theocr.
Ἀμυστί, *Adv.* integris amystidibus, *quæ amystides sunt grandia pocula; vel* sine labiorum compressione, patente ore, avide, *de bibentibus*. Ex α pr. & μύω, *comprimo labia*, vel *oculos*.
Ἀμυστίζω, f ίσω, hiante ore, large & avide bibo. Ab ἀμυστί.
Ἄμυστις, ιδος vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυστί, sive sine respiratione & labiorum compressione, exhauritur. 2) poculi genus Thracicum, amystis.
Ἄμυστος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀμύητος.
Ἀμυσχρός, ά, όν, nullo contaminatus scelere & piaculo. Etymol. Ex α priv. & μυσαχρός pro μυσαρός. Reperitur & ἀμυχρός. (Sed sine dubio leg. ἀμυσχρός.)
Ἀμυχή, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio. 2) ulcus parvum, vulnus leve, quo summa tantum cutis perstringitur. Ab ἀμύσσω.
Ἀμυχηδόν, *Adv.* idem quod ἀμύξ.
Ἀμυχί, *Adv.* idem.
Ἀμυχιαῖος, α, ον, qui est in superficie, *de ulcere levi, vel incisura levi in cute*. Ab ἀμυχή.
Ἀμυχώδης, εος, ὁ & ἡ, similis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta & vellicata unguibus videtur, ut præced. Ab eod.
Ἀμφαγαπάζω, & ἀμφαγαπάω, caritate amplector, valde diligo.
Ἀμφαγείρω, f. ερῶ, undique congrego, *in pass.* coeo ad vel circa aliquem. Ex ἀμφί & ἀγείρω, *congrego*.
Ἀμφαγνοέω, ῶ, f. ήσω, ex parte ignoro. 2) dubito. (vox incertæ fidei). Ex ἀμφί, quod est *in utramque*, aut *in omnem partem*, & ἀγνοέω, *ignoro*. v. Ἀμφιγνοέω.
Ἀμφαδά, *Adv.* palam. Ab ἀναφαίνω.
Ἀμφαδίην, *Adv.* idem.
Ἀμφάδιος, α, ὁ & ἡ, manifestus.
Ἀμφαδόν, & ἀμφαδίς, *Adv.* palam, manifeste.
Ἀμφαμιῶται, ῶν, οἱ, servi apud Cretenses, indigenæ, sed bello capti. qs ἀφανιῶται, fama, nomine, nobilitate, claritate carentes.
Ἀμφαξονέω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currus in utrumque latus labat & non firmiter hæret. 2) titubo, non firmiter incedo. Ex ἀμφί & ἄξων, *axis*.
Ἀμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo.
Ἀμφαραβίζω, idem.
Ἀμφαριστερός, ρά, ρόν, qui dextra ut sinistra utitur. 2) sinister, infelix. Ex ἀμφί & ἀριστερός, *sinister*.
Ἀμφασίη, ας, ἡ, *poet.* pro ἀφασία. Hom.
Ἄμφαυξις, εως, ἡ, truncus arboris ramis recisis.
Ἀμφαφάω, & ἀμφαφόωμαι, contrecto. ἀμφαφόωντ, *Ion.* & *Poet.* pro ἀμφαφῶν, ἀμφαφάων. Ex ἀμφί & ἁφάω, *tango*.
Ἀμφέλικτος, ου, convolutus, circumvolutus. A sq.
Ἀμφελίσσω sive ίττω, f. ξω, circumvolvo, convolvo.
Ἀμφέλκω, f. έλξω, circumquaque traho.
Ἀμφελυτρόω, involvo, tego. Ab ἀμφί & ἔλυτρον, *involucrum*.
Ἀμφελύτρωσις, involutio. A pr.
Ἀμφέπω, amplector, circumdo. 2) tracto, versor circa aliquid. 3) curo, foveo. 4) persequor.
Ἀμφετήτυμος, ου, omnino verus, ut *simplex* ἐτήτυμος.
Ἀμφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, utrimque acutus, anceps. Ex ἀμφί & ἀκή, *mucro*, *cuspis*.
Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ & ἡ, adolescens ad justam ætatem accedens. Ex ἀμφί & ἡλικία, *ætas*.
Ἀμφημέριος, α, ον, quotidianus.
Ἀμφήμερος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Ἀμφηρεφής, έος, ὁ & ἡ, undique tectus, bene tectus. Ex ἀμφί & ἐρέφω, *tego*.
Ἀμφήρης, εος, ὁ & ἡ, utrimque instructus remis, a cujus utraque parte remigari potest. 2) utrimque instructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφί & ἐρέσσω, *remigo*, vel *manduco*, *dentibus comminuo*.
Ἀμφηρικός, ή, όν, ambiremis.
Ἀμφήριστος, ου, ὁ & ἡ, anceps, controversus. Ex ἀμφί & ἔρις, *contentio*.
ἈΜΦΙ´ *præpos.* circa, circum, circiter juxta; *aliquando* propter, præ. οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, Socrates; οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici.
Ἀμφιάζω, f. άσω, induo.
Ἀμφίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque mare habens, mari circumfusus, in mari situs. Ex ἀμφί & ἅλς, *mare*.
Ἀμφιάνακτες, ων, οἱ, Poetæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum sic fere inciperent:

rent: Ἀμφί μοι αὖθις ἄνακτα - - - vel etiam Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφί & ἄναξ, rex.

Ἀμφιανακτίζω, f. ίσω, procemio utor. 2) Hymnos in Apollinem cano, in primis vero istum Terpandri: Ἀμφί μοι αὖτις ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν.

ἈΜΦΙ'ΑΣ, ου, ὁ, genus vini. Hesych. v. ἄμφις.

Ἀμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, vestis. 2) actio induendi. Ab ἀμφιάζω, induo.

Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀμφιασμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono. Ex ἀμφί & ἰαχέω, vel ἰάχω, sono.

Ἀμφιάχω, idem & ab eod.

Ἀμφιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, lustro. 2) defendo, tueor, sto super vel coram aliquo diductis cruribus. Ex ἀμφί & βαίνω, eo.

Ἀμφιβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo. 2) dubito, Philox. Ex ἀμφί & βάλλω, jacio.

Ἀμφιβασίη, ας, ἡ, contentio, altercatio. 2) defensio. Ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio, sc. ab hostibus. 2) protectio, defensio. 3) contentio, altercatio.

Ἀμφιβατέω, idem quod ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβιβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφί & βαίνω, vado, eo.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ & ἡ, in terra & in aqua vivens.

Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, rete. 2) tunica. 3) munitio. Ab eod.

Ἀμφιβληστροειδής, ὁ, ἡ, ὲς, retiformis, retis vim & usum præstans.

Ἀμφιβόητος, ου, ὁ & ἡ, valde celeber. Ex ἀμφί & βοάω, clamo.

Ἀμφιβολεύς, έως, ὁ, piscator. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in sermone, dictio duas, aut etiam plures res proprie significans, ita ut eandem diverso sensu intelligere possimus. Ab sq.

Ἀμφίβολος, ου, ὁ & ἡ, qui undique feritur. 2) ambiguus, dubius, anceps, in utramque partem jactabilis. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβόσκομαι, depasco. Ex ἀμφί & βόσκω.

Ἀμφίβουλος, ου, ambiguus, incertus animi.

Ἀμφιβράγχια, ων, τὰ, loca circum tonsillas. Ex ἀμφί & βράγχια, branchiæ.

Ἀμφίβραχυς, εος, ὁ, utrimque brevis, ab initio & a fine brevis, pes melicus, Amphibrachys, constans duabus utrinque extremis brevibus syllabis, & una media longa, ut Latinus. Ex ἀμφί & βραχὺς, brevis.

Ἀμφιβρότης, ου, ὁ & ἡ, hominem tegens undique, Epith. scuti. ἀμφιβρότη, Epith. ἀσπίδος. Hom. Ex ἀμφί & βροτὸς, homo.

Ἀμφίβροχος, ου, ὁ & ἡ, undequaque madidus. 2) ebrius, temulentus. Ex ἀμφί & βρέχω, madeo.

Ἀμφιβώτης, idem quod ἀμφιβόητος.

Ἀμφιγένυς, ὁ & ἡ, anceps, Epith. securis, qs. binas genas habens.

Ἀμφιγηθέω, ῶ, f. ήσω, valde gaudeo.

Ἀμφιγνοέω, ῶ, f. ήσω, aliqua ex parte cognosco. 2) dubito, animum in omnes partes agito. Ex ἀμφί & νοέω, intelligo.

Ἀμφίγονος, ου, ὁ, privignus, qui ex priore uxore est.

Ἀμφιγυήεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus, claudus. 2) Epitheton Vulcani. Philox. Mulciber. Ex ἀμφί & γυιὸς, claudus.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ & ἡ, fortis, robustus. Ex ἀμφί & γυιὸς, sive γυῖον, membrum.

Ἀμφιγυιόω, f.-ιώσω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo. vid. ἀκρωτηριάζω. 2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex ἀμφί & γυιόω.

Ἀμφιδαής, έος, ὁ & ἡ, utrimque secans. Ex ἀμφί & δαίω, seco, divido.

Ἀμφιδαίω, circum accendo. Ex ἀμφί & δαίω, uro.

Ἀμφιδάκρυτος, ον, flebilis, luctuosus.

Ἀμφιδάσυς, δάσεια, δασυ, vel ἀμφιδασὺς, σεῖα, σύ, ubique hirsutus, valde hirsutus. 2) Epith. ægidis, ap. Hom.

Ἀμφιδέα, ων, τὰ, armillæ. Ex ἀμφί & δέω.

Ἀμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ. 2) armillæ. 3) periscelides. Ab iisd.

Ἀμφιδέες, ων, αἱ, idem & ab iisd.

Ἀμφιδεής, έος, ὁ & ἡ, admodum meticulosus. Ex ἀμφί & δέος, metus.

Ἀμφιδέμω, circa ædifico. Ex ἀμφί & δέμω, ædifico.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ & ἡ, ambidexter. Gl. Vet. æquimanus. 2) valde aptus, egregius. 3) ambiguus.

Ἀμφιδεξίως, Adv. admodum dextre & apte.

Ἀμφιδερκομαι, circumspicio.

Ἀμφίδετος, ου, ὁ & ἡ, circumligatus, undique septus. Ex ἀμφιδέω.

Ἀμφιδήλατος, ου, ὁ, postremus. 2) minutissimus. Ex ἀμφί & δήλατος, postremus.

Ἀμφιδέω, ῶ, f. ήσω, circumligo.

Ἀμφιδηριάομαι, ῶμαι, decerno, contendo.

Ἀμφιδήριτος, ου, ὁ & ἡ, anceps, dubius, ut victoria. Ex ἀμφί & δῆρις, pugna.

Ἀμφιδιαίνω, irrigo, madefacio penitus.

Ἀμφιδινέω, circumvolvo, in orbem ago.

Ἀμφιδινέω, idem.

Ἀμφιδοκεύω, speculor. 2) insidior.

Ἀμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, agito in orbem.

Ἀμφιδοξέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, dubito. A seq.

Ἀμφίδοξος, ου, ὁ & ἡ, anceps, dubius. Ex ἀμφί & δόξα, opinio.

Ἀμφίδορος, ου, ὁ & ἡ, pelle undique tectus. 2) excoriatus, seu cui detracta pellis est. Ex ἀμφί & δορά.

Ἀμφίδουλος, ου, ὁ & ἡ, natus utroque parente servo. & ipse servus.

Ἀμφιδόχμιος, ον, manum utramque implens, magnus, v. c. lapis. Ex ἀμφί & δοχμὴ, palmus.

Ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obstetrices eos circa focum ferebant currentes.

Ἀμφίδρομος, ου, ὁ & ἡ, circum currens. 2) qui cursu obiri potest. 3) qui in gyrum rotatur.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ & ἡ, undique laceratus. Ex ἀμφί & δρύπτω, lacero.

Ἀμφιδρυφής, έος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀμφίδρυφος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ & ἡ, qui utrimque vel undique potest subiri, geminos aditus habens, undique patens, ut portus, litus. Ex ἀμφί & δύω, subeo.

Ἀμφιδύω, f. ύσω, induo.

Ἀμφιέλικτος, ου, ὁ & ἡ, volubilis, qui circumagitur, ut rota. 2) orbem suum conficit, ut luna, stellæ. Ex ἀμφιελίσσω.

Ἀμ

Ἀμφιέλικτος, ἰσσα, ικτον, qui utrimque agitur, impellitur, ut navis. Ab sq.

Ἀμφιελίσσω, f. ίξω, circumvolvo, circumplico.

Ἀμφιέννυμαι, induor. Ab seq.

Ἀμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo. ἠμφιεσμένος, indutus, perf. pass. part. Ex ἀμφὶ & ἕννυμι, induo.

Ἀμφιέπω, tracto, circa quidpiam versor, curo. 2) persequor.

Ἀμφίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cœlestibus, & dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Epith. soli. Theophr.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιεσρίς, ίδος, ἡ, pænula, amiculum. Ab eod.

Ἀμφιετηρίζομαι, quotannis recurro, & quasi in orbem redeo. Ex ἀμφὶ & ἔτος, annus.

Ἀμφιετεὶ, *Adv.* quotannis, unoquoque anno, cum annus in orbem redit.

Ἀμφίετες, *Adv.* idem.

Ἀμφιετέω, ῶ, quotannis ago, celebro, *de anniversario*.

Ἀμφιετηρίς, ίδος, ἡ, festum anniversarium.

Ἀμφιέτηρος, ου, annuus, anniversarius: *item* cui quotannis, certa die sacra fiunt.

Ἀμφιετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετηρίζομαι.

Ἀμφιζάνω, adhæreo, undique obsitum teneo. Ex ἀμφὶ & ἰζάνω, sedeo.

Ἀμφίζευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque junctus. Ex ἀμφὶ & ζεύγνυμι, jungo.

Ἀμφιήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ & ἀκὴ, acies.

Ἀμφιθάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque thalamos habens.

Ἀμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque mare habens, bimaris, ut Isthmus.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, undique floridus, florentissimus. 2) utrumque parentem habens superstitem, patrimus & matrimus. 3) beatissimus. Epith. Deorum. Ab sq.

Ἀμφιθάλλω, undique vireo, valde floreo. ἀμφιτέθηλα, perf. med. Ex ἀμφὶ & θάλλω, vireo.

Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, Amphitheatrum.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. phialæ, incertæ significationis: quæ utrinque poni potest, quod fundum habet non in imo, sed in medio, vel quæ utrinque prehendi potest. *Hom.* vel utrinque ansatum, cui appositæ sunt ansæ duæ. Ex ἀμφὶ & τίθημι, pono.

Ἀμφιθέω, f. θεύσομαι, circumcurro.

Ἀμφίθηκτος, ου, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ & θήγω, acuo.

Ἀμφίθλασις, εως, ἡ, contusio undique facta.

Ἀμφιθλάω, ῶ, f. άσω, undique frango, contundo, quatio.

Ἀμφιθρώσκω, undique assulto.

Ἀμφίθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique concretus & coagulatus. Ex ἀμφὶ & τρέφω, concrescere facio.

Ἀμφίθρυπτος, undique fractus, contusus. Ab ἀμφὶ & θρύπτω, frango.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque januam, vel binas fores, anticas & posticas habens; *substantive*, janua, aliam sibi oppositam habens; item pugillares, binis tabulis.

Ἀμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego.

Ἀμφικάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque caput habens, biceps. Ex ἀμφὶ & κάρηνον, caput.

Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) utrimque ansatus. Ex ἀμφὶ & κάρη, caput.

Ἀμφίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque, vel ab utraque parte vel undique fructum habens. Verbum incertæ significationis.

Ἀμφίκαυστις, εως, ἡ, & ἀμφίκαυσις, genus hordei. 2) ap. Comicos, pudenda. Ex ἀμφὶ & καίω, uro.

Ἀμφικεάζω, f. άσω, circumscindo, Hom. corticem undique reseco, excortico.

Ἀμφίκειμαι, jaceo.

Ἀμφικείρω, f. ερῶ, circumtondeo.

Ἀμφικέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque viam habens, f. in media via situs, undique accessus.

Ἀμφικεύθω, f. εύσω, diligenter occulo, circumtego. Ex ἀμφὶ & κεύθω, tego, occulo.

Ἀμφικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque caput habens, biceps. ἀμφικέφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex ἀμφὶ & κεφαλὴ, caput.

Ἀμφικινύρομαι, lamentor, ubique valde queror.

Ἀμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex ἀμφὶ & κίων, columna.

Ἀμφίκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex ἀμφὶ & κλάω, frango.

Ἀμφίκλαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ubique, ab omnibus, valde fletur. Rob. Ex ἀμφὶ & κλαίω, fleo.

Ἀμφικλύζω, circumluo, undique alluo, colluo, vel abluo.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui utrimque abluitur, vel alluitur, circumfluus.

Ἀμφικνέφαλος, ον, utrimque pulvinum habens. Ab ἀμφὶ & κνέφαλον, pulvinus.

Ἀμφικνεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, undique caliginosus, seu tenebrosus, circumquaque nebulis tectus. Ex ἀμφὶ & κνέφας, caligo.

Ἀμφίκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque cavatus, perforatus. Epith. ligni, cui ex utroque fine suspensa onera gestant bajuli.

Ἀμφίκολλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque glutinatus, seu ab utraque parte glutine coagmentatus.

Ἀμφικομέω, curo, orno, *ut simplex* κομέω.

Ἀμφικόμη, ης, ἡ, genus gemmæ ap. Plinium.

Ἀμφίκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique comas habens, bene comatus. 2) bene frondosus. Ex ἀμφὶ & κόμη, coma.

Ἀμφίκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque scindens. Ex ἀμφὶ & κόπτω.

Ἀμφίκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, medius inter tres fratres. Hesych. Suid. Ex ἀμφὶ & κόρος, puer.

Ἀμφίκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumquaque rasus. 2) ἡ, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex ἀμφὶ & κείρω, tondeo, vel κόρος, puer.

Ἀμφικραδαίνω, quasso, roto, torqueo sc. jaculum.

Ἀμφικραδάω, ῶ, idem.

Ἀμφίκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque habens caput. Ex ἀμφὶ & κράνιον, caput.

Ἀμφικρέμαμαι, circumpendeo. Ex ἀμφὶ & κρεμάω, pendeo.

Ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utrimque pendens. Ex iisdem.

Ἀμφίκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque præcipitium habens, valde præceps.

Ἀμφικτίονες, ων, οἱ, vicini. Ex ἀμφὶ & κτίζω.

Ἀμφικτύονες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum, convenientes.

Ἀμφικτυονὶς, ίδος, epith. civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.

Ἀμ-

Ἀμφικτυονία, ας, ἡ, fœdus & societas Amphictyonum.

Ἀμφικυλίω, f. ίσω, circumvolvo. Ex ἀμφὶ & κυλίω, volvo.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum & utrimque ansas habens.

Ἀμφίκυρτος, ου, ὁ & ἡ, utrimque declivis, gibbosus, ut luna apparet nondum semiplena.

Ἀμφιλαβὴς, ές, ambiguus. Ex ἀμφὶ & λαμβάνω.

Ἀμφίλαιος, utraque manu lævus.

Ἀμφίλαλος, ου, ὁ & ἡ, loquax.

Ἀμφιλαμβάνω, amplector.

Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, exuberantia. A seq.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ & ἡ, amplus, multus, copiosus. 2) undique plenus, exuberans. 3) umbrosus, densus. Epith. silvæ. 4) ciogens. Ex ἀμφὶ & λαμβάνομαι, quasi ἀμφιλαβὴς, *qui utraque manu prehendi potest*, f. *qui utrimque cingit, ambit, amplectitur*.

Ἀμφιλαφῶς, *Adv.* ample, abunde.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.

Ἀμφιλέγω, f. ξω, quasi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, discepto, contendo. 2) dubito, ambigo. Sed in usu est ἀμφιλογέω.

Ἀμφίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius, anceps.

Ἀμφιλέκτως, *Adv.* dubie, ambigue.

Ἀμφιλογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas sermonis, sermo ambiguus. 2) disceptatio. Gl. Vet. altercatio.

Ἀμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, controversus, de quo dubitatur. 2) qui ambigit, dubius.

Ἀμφιλόγως, *Adv.* dubie, ambigue.

Ἀμφίλοξος, ε, ὁ καὶ ἡ, obliquus. Ex ἀμφὶ & λοξὸς, *obliquus*.

Ἀμφίλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque cristam, vel collem habens. Ex ἀμφὶ & λόφος, *crista*, vel *collis*.

Ἀμφιλύκη νὺξ, subluſtris nox, ultima pars noctis sub exortum auroræ. Ex ἀμφὶ & λύκη, *lux prima*.

Ἀμφίλυκος, antelucanus. Gl. Vet. ex eod.

Ἀμφίμακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pes prosodicus, ex brevi utrimque longam syllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

Ἀμφίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, villosus & hirsutus. Ex ἀμφὶ & μαλλὸς, *vellus*.

Ἀμφιμάρπτω, prenso, vel usitatius ἀμφιμαρπτέω.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrimque manicata. Ex ἀμφὶ & μασχάλη, *axilla*.

Ἀμφιμάτωρ, *Dor.* pro ἀμφιμήτωρ.

Ἀμφιμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo pugnatur, seu pugnandum est. 2) excellens. A seq.

Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno.

Ἀμφιμέλαινα, omnino nigra. Epith. vel altæ, vel iracundæ mentis, *Hom.* Ab ἀμφὶ & μέλας, *niger*.

Ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes seco.

Ἀμφιμήτορες, οἱ, fratres ex diversa matre.

Ἀμφιμήτριος, ε, ὁ καὶ ἡ, quod circum matricem est in utero. Ex ἀμφὶ & μήτρα.

Ἀμφιμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene mixtus. A seq.

Ἀμφιμίγνυμι, admisceo.

Ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio, cum mugitu circumeo.

Ἀμφινεικὴς, έος, & ἀμφινείκητος, ε, ὁ καὶ ἡ, de quo contenditur. 2) excellens. Ex ἀμφὶ & νεῖκος, *rixa*.

Ἀμφίνεικος, ε, ὁ καὶ ἡ, de quo est contentio. Ex iisd.

Ἀμφινέμομαι, circumquaque pascor. 2) circum habito, incolo, habito.

Ἀμφινοέω, ῶ, f. ήσω, ambigo. Ex ἀμφὶ & νοέω, *intelligo*.

Ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumrado.

Ἀμφίξοος, *contr.* ἀμφίξους, ε, ὁ καὶ ἡ, utraque parte radens. 2) bene dolans, vel poliens.

Ἀμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus, pallium.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum. Ex ἀμφὶ & ὅρκος.

Ἀμφιπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ab omni parte firmus. 2) firmiter hærens. Ex ἀμφὶ & πήγνυμι, *compingo*.

Ἀμφιπαλύνω, undique conspergo.

Ἀμφίπαλτος, ε, ὁ καὶ ἡ, peltis densus, i. e. bene instructus. Rob. Ex ἀμφὶ & παλτὸν, *jaculi genus*.

Ἀμφιπατάσσω, assidue, crebro percutio.

Ἀμφιπάτορες, οἱ καὶ αἱ, ex diversis patribus, sed eadem matre nati.

Ἀμφίπεδος, ε, ὁ καὶ ἡ, campis cinctus.

Ἀμφιπέλεκκη, vel-λέκκης, ης, ἡ, securis anceps, bipennis.

Ἀμφιπέλεκκον, vel-λέκκος, ε, ὁ, capulus securis, bipennis manubrium.

Ἀμφιπένομαι, adsum, exsisto.

Ἀμφιπονέομαι, operam do, in aliqua re elaboro.

Ἀμφιπεριδινέω, ῶ, f. ήσω, vibro, roto, torqueo.

Ἀμφιπερικτίονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini.

Ἀμφιπεριπλάζω, oberro.

Ἀμφιπεριπλέγδην, circumplexe, ita ut circumplectantur &c.

Ἀμφιπεριστρέφω, f. ψω, converto.

Ἀμφιπεριστρωφάω, idem.

Ἀμφιπεριτρίζω, vel ἀμφιπεριτρύζω, f. σω vel ξω, circumstrideo. Ex ἀμφὶ, περὶ, & τρίζω vel τρύζω, *strideo* vel *strido*.

Ἀμφιπεριφθινύθω, plane corrumpor & pereo.

Ἀμφίπηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, plane mutilus, mancus. Ex ἀμφὶ & πηρὸς, *mancus*.

Ἀμφιπιέζω, f. έσω, undique premo, vel constringo.

Ἀμφιπίπτω, collum alicujus invado & amplector, *præ luctu in primis:* amplector.

Ἀμφιπιτνέω, ad genua procumbo eaque amplector.

Ἀμφιπλεκὴς, ές, convolutus, implicitus.

Ἀμφίπλεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem, vel implicitus amplexu. A seq.

Ἀμφιπλέκω, f. ξω, circumnecto, amplector.

Ἀμφίπληκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, utrimque percutiens, vel feriens. 2) qui utrimque percutitur, ut fluctibus maris, bimaris. Ex ἀμφὶ & πλήσσω, *percutio*.

Ἀμφίπληξ, ηγος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀμφιπλὶξ, *Adv.* pedibus alternatim motis; *irrus*, circumeundo. A seq.

Ἀμφιπλίσσω, circumeo, circumsulto.

Ἀμφιπλύνω, bene eluo vel abluo, vel subigo.

Ἀμφίπνευμα, τος, τὸ, respiratio fortis vel difficilis.

Ἀμφίποκος, ε, ὁ καὶ ἡ, lanatus, seu villosus.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, comitor. 2) famulor alicui. 3) laboro circa quidpiam, ceu famulus.

Ἀμφιπολέω, ῶ, f. ήσω, versor circum. 2) obeo, lustro. 3) ministro, famulor, curo.

Ἀμφίπολος, ε, ὁ καὶ ἡ, famulus, famula.

Ἀμφιπονέω, ῶ, f. ήσω, satago, occupor in aliqua re. 2) absumo.

Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circumvolito. Ex ἀμφὶ & πέτομαι, *volo*.

Ἀμφίπποι, ων, οἱ, milites, qui duobus equis una liga-

ligatis, fine ephippiis vehuntur, ut ex uno in alterum transiliant; desultores.

Ἀμφιπποτοξόται, ῶν, οἱ, equites sagittarii.

Ἀμφιπροθέω, undique promineo, seu propendeo. Rob.

Ἀμφιπρόστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab anteriore & posteriore parte columnas habens.

Ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex ἀμφὶ & πρόσωπον, facies.

Ἀμφίπρυμνος, ο, ὁ καὶ ἡ, utrimque puppim habens. Epith. navis, quæ sine conversione in utramque partem agi potest. Ex ἀμφὶ & πρύμνα, puppis.

Ἀμφίπταμαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Ex ἀμφὶ & ἵπταμαι, volo.

Ἀμφίπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque portas habens. Ex ἀμφὶ & πύλη, porta.

Ἀμφίπυρος, ο, ὁ καὶ ἡ, undique ardens, totus in igne.

Ἀμφιρρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, utramque in partem inclinans. 2) ambiguus, anceps. Ex ἀμφὶ & ῥέπω, propendeo.

Ἀμφιρρανής, έος, ὁ καὶ ἡ, undique adspersus, probe irrigatus. Ex ἀμφὶ & ῥαίνω, adspergo.

Ἀμφίρρυτος, ο, ὁ καὶ ἡ, circumfluus. Ex ἀμφὶ & ῥέω, fluo.

Ἀμφιρρώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, undiquaque abruptus. Ex ἀμφὶ & ῥώξ, fissura.

Ἀμφίρυτος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμφίρρυτος.

Ἄμφις, ὁ, genus vini, apud Athen.

Ἀμφὶς, Adv. utrimque. 2) in medio. 3) sine, seorsum, extra. Ab ἀμφί.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, quasi utrinquegradus, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφιβαίνω, quia ἀμφοτέρωθεν βαίνει.

Ἀμφίσβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, controversus, ambiguus, quasi de quo in utramque partem itur, vel quod statui in utrovis veluti capite graduve potest, ἐπ' ἀμφοτέρᾳ βάσει ἱδρύεσθαι δυνατὸν, Hes. Suid. Ex ἀμφὶ & βαίνω.

Ἀμφισβασίη, ας, ἡ, Jon. ἀμφισβασίη, controversia, contentio. A seq.

ἈΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, controversor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo. 2) ambigo, dubito.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controversia, res de qua disceptatur. 2) quæstio. 3) dubitatio.

Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, controversus, dubius.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, disceptatio, contentio. 2) dubitatio. 3) actionis quoddam genus.

Ἀμφισβήτητος, ου, controversus.

Ἀμφισβητικὸς, ή, όν, contentiosus, contentionibus deditus.

Ἀμφίσπορος, ο, ὁ καὶ ἡ, diverso semine genitus.

Ἀμφίσφαινα, ης, ἡ, idem quod ἀμφίσβαινα. Etym.

Ἀμφίσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique umbram habens.

Ἀμφιέννυω, induo, induor. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφικτίονες, qui circumjacentes pagos inhabitant. Hesych. Ex ἀμφὶ & κώμη, pagus.

Ἀμφ[illegible], undique circumsto.

Ἀμφίσκαρφος, ου, ὁ καὶ ἡ, bifurcatus, Gl. Vet.

Ἀμφ[illegible], amicio, vel orno. 2) adstringo, cohibeo.

Ἀμφιστεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, coronatus, redimitus. 2) plenus, redundans, de poculo. 3) sibi mutuo innexus.

Ἀμφίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, versipellis, bilinguis. 2) utrimque acutus, Gl. Vet. anceps.

Ἀμφιστρόγγυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, plane rotundus.

Ἀμφιστωπὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, undique conspicuus & patens. Ex ἀμφὶ & ὤψ, oculus.

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, libratus. Ex ἀμφὶ & τάλαντον, libra.

Ἀμφιτάμνω, seco, v. c. vomere agrum &c.

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, tapes villosus. Ex ἀμφὶ & τάπης, tapes.

Ἀμφίταπις, ιδος, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀμφίταπος, ο, ὁ, idem. οἱ ὁ. 2) ὁ καὶ ἡ, tapetibus circumdatus. Ex iisdem.

Ἀμφιταράσσω, turbo, ut ventus mare.

Ἀμφιταρβὴς, ὲς, exterritus. Ex τάρβος, timor.

Ἀμφιτείνω, circumextendo.

Ἀμφιτειχὴς, ὁ καὶ ὁ, mœnia circumdans, obsidens.

Ἀμφιτέμνω, idem quod ἀμφιτάμνω.

Ἀμφιτίθημι, circumpono. 2) involvo, velo.

Ἀμφιτινάσσω, f. άξω, utrimque quatio. Ex ἀμφὶ & τινάσσω, quatio.

Ἀμφίτομος, ο, ὁ καὶ ἡ, utrimque scindens, anceps. 2) circumcisus, undiquaque amputatus. Ex ἀμφὶ & τέμνω, seco.

Ἀμφίτορνος, ο, ὁ καὶ ἡ, utrimque bene tornatus.

Ἀμφιτόρνωτος, idem.

Ἀμφιτρέμω, undiquaque, valde tremo.

Ἀμφιτρέχω, circumcurro, circumfundo.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, ab utraque parte perforatus, pertusus. Ex ἀμφὶ & τράω, foro.

Ἀμφίτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni. 2) mare. Ex ἀμφὶ & τρίζω, sono.

Ἀμφιτρομέω, ῶ, f. ήσω, tremo ab omni parte, omnibus membris.

Ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, attritus valde. Ex ἀμφὶ & τρύω, tero.

Ἀμφιφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plenam ubique lucem habens, conspicuus. Ex ἀμφὶ & φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. galeæ, ornata undique aureis clypeolis, seu cristis. Ex ἀμφὶ & φάλος, conus galeæ.

Ἀμφιφανὴς, idem quod ἀμφιφαὴς, de astris est stella mane & vesperi conspicua. 2) omnibus notus, manifestus, de facinore. Eurip.

Ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, seu facibus accensis. Ex ἀμφὶ & φάω, luceo.

Ἀμφίφλοξ, ογος, ὁ καὶ ἡ, dubiæ & ancipitis flammæ, vel undique flammans. Ex ἀμφὶ & φλὸξ, flamma.

Ἀμφιφορεὺς, έως, ὁ, amphora, s. vas utrimque auriculas habens, quibus gestari potest. Ex ἀμφὶ & φέρω, fero.

Ἀμφιφορὺς, ος, ἡ, idem quod ἀμφορεύς.

Ἀμφιφῶν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.

Ἀμφιχαίνω, inhio. 2) absorbeo, devoro.

Ἀμφιχαίτης, ὁ καὶ ἡ, undique, bene comatus.

Ἀμφιχαλκοφάλαρος, ὁ καὶ ἡ, æneus, ære ornatus. Vox comica ap. Aristoph. Ex ἀμφὶ, χαλκὸς, & φάλαρα, phaleræ.

Ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo, seu spargo circa.

Ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum choros ago. Ex ἀμφὶ & χορεύω, tripudio, salto.

Ἀμφίχροος, contr. ἀμφίχρους, ου, ὁ & ἡ, undique coloratus. 2) bicolor. Ex ἀμφὶ & χρόα, color.

Ἀμφίχρυσος, ον, inauratus.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ & ἡ, circumfusus. 2) terra adgesta utrimque munitus. A seq.
Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.
Ἀμφίχωλος, ου, ὁ & ἡ, utroque pede claudus.
Ἀμφοδάρχης, ου, ὁ, magister pagi, Philox. Ex ἄμφοδον & ἄρχω, impero.
Ἀμφόδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea. ἀμφόδια, compitalia, Philox. Dim. ab seq.
Ἄμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus, compitum, Philox. A seq.
Ἄμφοδος, ου, ὁ & ἡ, bivium, vicus. 2) circuitus. Ex ἀμφὶ & ὁδὸς, via.
Ἀμφόδους, οντος, ὁ & ἡ, utrimque dentatus, utrimque dentes habens.
Ἀμφορεαφόρος, ου, ὁ & ἡ, qui amphoras bajulat mercede conductus. 2) mercenarius.
Ἀμφορεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεὺς, vel pro ἀναφορεὺς.
Ἀμφορίδιον, ου, τὸ, amphorula, vasculum testaceum vinarium.
Ἀμφορικὸς, ἡ, ὸν, testaceus, ut amphora vinaria.
Ἀμφορίσκος, idem quod ἀμφορίδιον.
Ἀμφοτεράκις, Adv. utroque modo.
Ἀμφοτερίζω, f. ίσω, & ιῶ, in utramque partem vergo. 2) utrimque cingo, vel attingo.
Ἀμφοτερόγλωσσος, vel ωττος, ου, ὁ & ἡ, in utramque partem disputans. 2) callidus, acutus in disputando.
Ἀμφοτεροδέξιος, ου, ὁ & ἡ, ambidexter, qui sinistra pro dextra utitur & hanc illa debiliorem habet. it. ad utrumque paratus.
Ἀμφοτερόπλοος, contr. ἀμφοτερόπλους, ου, ὁ & ἡ, qui ab utraque parte adnavigari potest.
Ἀμφοτερόπλουν, foenus nauticum pro itu & reditu. vid. ἑτερόπλοος.
Ἀμφότερος, έρα, ερον, uterque. ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω.
Ἀμφοτέρωθεν, Adv. utrimque.
Ἀμφοτέρωθι, Adv. utrobique.
Ἀμφοτέρως, Adv. utroque modo.
Ἀμφοτέρωσε, Adv. utroque, in utramque partem.
Ἀμφοῦδις, Adv. in terram, humi. Ex ἀμφὶ & οὖδος, solum, humus.
Ἀμφυλακτέω, ῶ, circumlatro, undique oblatro. Ex ἀμφὶ & ὑλακτέω, latro.
Ἀμφύω, undique adnascor, vel adhæreo.
ἌΜΦΩ, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, Gen. & Dat. ἀμφοῖν, Acc. ἄμφω.
Ἀμφώβολα, ων, τὰ, vaticinia ex inspectione viscerum. Ex ἀμφὶ & ὀβολὸς, veru.
Ἀμφίβολος, missile. Ex ἄμφω & βολή.
Ἀμφώδων, οντος, ὁ & ἡ, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ & ὀδὼς, dens.
Ἀμφώης, εος, ὁ & ἡ, utrimque aures habens. 2) utrimque ansatus. Ex ἀμφὶ & οὖς, ὠτὸς, auris.
Ἀμφωλένιον, ου, τὸ, armillæ. Ex ἀμφὶ & ὠλένη, ulna.
Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præstatio, cum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω & ὄμνυμι, juro.
Ἄμφωτις, ιδος, ἡ, poculi genus, utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ & οὖς, auris.
Ἀμφωτὶς, ίδος, ἡ, idem. 2) tegmen, vel munimentum auris. 3) auris, seu ansa vasis.
Ἄμφωτος, ου, ὁ & ἡ. utrimque auritus, binas aures habens. 3) utrimque ansatus.
Ἀμώμητος, ου, ὁ & ἡ, inculpatus, irreprehensibilis. Ex α pr. & μωμάομαι, culpo.

Ἀμωμήτως, Adv. inculpate, irreprehensibiliter.
Ἀμωμὶς, ίδος, ἡ, herba quædam amomo similis. Ab ἄμωμον.
Ἀμωμίτης, ου, ὁ, amomum similitudine referens, ut vinum odore vel sapore. A seq.
ἌΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, nomen frutic is.
Ἄμωμος, ου, ὁ & ἡ, maculæ expers, irreprehensibilis. Philox. immaculatus. Ex α priv. & μῶμος, dedecus, probrum.
Ἀμῶς, quodammodo. Ex ἀμὸς, unus.
Ἀμωσγέπως, Adv. quodammodo, quovis modo. Ex ἀμὸς, γε, & πως.
ἌΜΩΤΑ, ων, τὰ, castaneæ.
ἊΝ, Conjunctio potentialis, cum Optat. & Conjunctivo. Imperfecto & Aoristis Indicativi addit vim Optativi & Conjunctivi. 2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, si.
ἈΝᾺ, Præpos. per, re- Philox. sus- Gl. Vet. apud Poetas, super, in, cum. ἀνὰ μέρος, vicissim, alternis, Philox. ἀνὰ πέντε, quini, Philox.
Ἀναβαδὸν, Adv. pedibus in altum elatis, seu exporrectis. Ab ἀναβαίνω.
Ἀναβαδὶν, Adv. scandendo. Ab eodem.
Ἀναβαθμικὸς, ἡ, ὸν, gradualis, gradatim factus.
Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus scalæ.
Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, adscensus. 2) gradus scalæ. 3) sedile. 4) de reditu Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab ἀναβαίνω.
Ἀνάβαθρα, ας, ἡ, scala navis. Ab eodem.
Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, scala. 2) pulpitum. 3) subsellium.
Ἀναβαίνω, f. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα, adscendo, conscendo. 2) emergo 3) succresco. ἀνάβα, ascende, Gl. Vet. pro ἀνάβηθι, ἀνάβηθι, quasi ab ἀνάβημι. Ex ἀνὰ & βαίνω, gradior, incedo, eo.
Ἀναβακχεύω, bacchor.
Ἀναβάλλω, rejicio, retardo, remoror, resupino, Gl. Vet. protraho, Gl. Vet. ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, Philox. 2) præludo, Gl. Vet. ἀναβαλέσθαι, præfari, Gl. Vet. 3) incipio canere. 4) cano. 5) induo.
Ἀναβαπτίζω, rebaptizo, baptismum itero. Suic.
Ἀναβάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptismi. Suic.
Ἀναβάπτισμα, ατος, τὸ, idem. Suic.
Ἀναβαπτισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἀναβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui baptismum iterat.
Ἀναβάσιμος, ου, ὁ & ἡ, ubi, s. quo adscendere possumus. Ab ἀναβαίνω.
Ἀνάβασις, εως, ἡ, adscensio, adscensus. 2) clivus. Ab eodem.
Ἀναβασμὸς, οῦ, ὁ, adscensus. Ab eodem.
Ἀναβαστάζω, f. άσω, tollo, ad portandum.
Ἀναβάτης, ου, ὁ, qui equum conscendit. Gl. Vet. admissarius equus. Ab ἀναβαίνω.
Ἀναβατικὸς, ἡ, ὸν, proprie equos conscendendi peritus, qui celeriter & facile se in equum conjicere potest.
Ἀναβατὸς, οῦ, ὁ, qui conscendi potest, scansilia.
Ἀναβεβλημένως, Adv. tarde, remisse. Ab ἀναβάλλομαι, differo.
Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, tussio. 2) tussiendo expuo, exscreo, rejicio.
Ἀναβιβάζω, f. άσω, adscendere facio, impono, subduco, proveho, eveho. Philox. subrigo.
Ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo.
Ἀναβιόω, ῶ, f. ώσω, revivisco.
Ἀναβίωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, reviviscentia, resurrectio. A præc.

Ἀνα-

Ἀναβιώσκομαι, revivisco. 2) reviviscere facio, vitæ restituo. Ab eodem.
Ἀναβλαστάνω, f. ἀναβλαστήσω, regermino, renascor. 2) germino. 3) æstive, edo, profero, *de terra*.
Ἀναβλαστέω, idem.
Ἀνάβλασμα, ατος, τὸ, quod renascitur.
Ἀνάβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus, intuitus in sublime. A seq.
Ἀναβλέπω, f. ψω, oculos attollo, suspicio, Gl. Vet. 2) visum recipio. 3) intueor, conspicio.
Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, visus recuperatio. A præc.
Ἀναβληδὸν, *Adv.* in modum amiculi. Ab ἀναβάλλω.
Ἀνάβλησις, εως, ἡ, procrastinatio, dilatio. Ab eodem.
Ἀναβλητικῶς, *Adv.* tarde, cunctanter.
Ἀναβλύζω, f. ύσω, scaturio, scateo, ebullio, redundo, Gloss. Vet.
Ἀνάβλυσις, εως, ἡ, scaturigo. A præc.
Ἀναβοάω, ῶ, f. ήσομαι, exclamo.
Ἀνάβοησις, εως, ἡ, exclamatio.
Ἀναβοθρεύω, effodio, effodiendo egero. Hesych.
Ἀναβολάδην, *Adv.* idem quod ἀναβλητικῶς. vide ἀμβολάδην.
Ἀναβόλαιον, ου, τὸ, amictus, Philox. amiculum. Ex ἀναβάλλω.
Ἀναβολεὺς, έως, ὁ, id, in quod imposito pede adscendimus equum, stapes, stapeda. 2) homo, cujus ministerio utimur ad hoc ipsum, qui alios in equum levat. Philox. strator. Ab eodem.
Ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, egestio. 2) terra egesta. 3) cunctatio, dilatio. 4) amictus. 5) procemium carminis. Ab eodem.
Ἀναβολικῶς, per dilationem, cunctanter.
Ἀναβομβρύζω, f. ύσω, exclamo.
Ἀναβουλεύω, consultationem instituo, delibero.
Ἀναβράζω, f. άσω, fervefacio, bullire facio. Gl. Vet. bullio, fervendo ejicio, *de mari*, v. c. spumam. Ex ἀνὰ & βράζω, *ferveo*.
Ἀνάβρασις, εως, ἡ, æstuatio, ebullitio.
Ἀναβράσσω vel ἀναβράττω, idem quod ἀναβράζω, & ex iisdem.
Ἀνάβραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fervefactus, elixus. Ab eodem.
Ἀναβρέχω, ξω, madefacio.
Ἀναβρυάζω, efferveo cum murmure.
Ἀναβρόχω, f. ξω, resorbeo.
Ἀναβρυάζω, vociferor, exclamo. Ex βρυάζω, *lætor, præ lætitia exclamo*.
Ἀναβρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fremo, fremitus, seu rugitus edo. 2) cum fremitu & rugitu defleo.
Ἀναβρύω, f. ξω, scaturio, subsilio, *de aqua e scatebris prosiliente, vel æstuante*.
Ἀναβρύζω f. ύσω, idem.
Ἀνάβρωσις, εως, ἡ, corrosio, exesio. A seq.
Ἀναβρώσκω, f. ώσω, corrodo, exedo.
Ἀναβρωτικὸς, ἡ, όν, exedendi, corrodendi vim habens. A pr.
Ἀναβωλακία, ας, ἡ, glebarum eversio, per arationem. Ab ἀνὰ & βῶλαξ, *gleba*.
ἈΝΑΓΑΛΛΙΣ, ιδος, ἡ, anagallis, morsus gallinæ, *herba*.
Ἀναγαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo, fauces colluo.
Ἀναγαργαριστὸν, sc. φάρμακον, medicamentum, quo fauces colluuntur in angina.
Ἀναγγέλλω, f. ελῶ, renuncio, nuncio, expono, narro.
Ἀνάγγελος, ου, ὁ & ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncius quidem relictus est. Ex α pr. & ἄγγελος.
Ἀναγελάω, ῶ, f. άσω, rideo.
Ἀναγεννάω, ῶ, f. ήσω, regenero.
Ἀναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio. 2) baptismus. 3) resurrectio. A pr.
Ἀναγεύω, f. εύσω, gustandum præbeo.
Ἀναγὴς, ὁ & ἡ, impurus. Ex α priv. & ἄγος, *veneratio*.
Ἀναγιγνώσκω, f. ἀναγνώσομαι, p. ἀνέγνωκα, agnosco, recognosco, Gl. Vet. 2) lego. ἀνέγνων, legi, aor. 2.
Ἀναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo. 2) urgeo, vexo. Ab ἀνάγκη.
Ἀναγκαίη, ης, ἡ, necessitas *Jon.* pro ἀνάγκη.
Ἀναγκαῖον, ου, τὸ, necessarium, necessitas. A seq.
Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, vel ἀναγκαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, necessario eveniens. 2) necessarius, cujus visus est necessarius. 3) necessarius, necessitudine conjunctus. b ἀνάγκη.
Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, propinquitas generis. 2) amicitia.
Ἀναγκαιοφαγία, vid. ἀναγκοφ.
Ἀναγκαίως, *Adv.* necessario.
Ἀναγκαστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens vim cogendi, necessitatem imponens. Ab ἀναγκάζω.
Ἀναγκαστικὸς, ή, όν, idem & ab eod.
Ἀναγκαστὸς, ή, όν, coactus, non voluntarius. Ab eodem.
Ἀνάγκασμα, τος, τὸ, necessitas. Ab eod.
Ἀναγκαστῶς, *Adv.* coacte.
ἈΝΑΓΚΗ, ης, ἡ, necessitas. 2) rerum difficultas. 3) quidquid animum quodammodo cogit. 4) tormentum, quæstio. 5) miseriæ e tormentis aliisque vexationibus. 6) quivis casus adversus.
Ἀναγκοτροφέω idem quod ἀναγκοφαγέω. 2) invitus aliquem alo. Crates ap. Athen.
Ἀναγκοτρόφος, idem quod ὁ ἀναγκοφάγος. 2) qui invitus alit aliquem.
Ἀναγκοσιτέω, ῶ, f. ήσω, idem quod seq.
Ἀναγκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, coactus comedo 2) copiosiore victu uti cogor, ut athletæ. 3) molestiam aliquam devorare cogor
Ἀναγκοφαγία, ας, ἡ, certa lex comedendi, cum cogimur certos cibos, definita copia, statis temporibus, sumere, ut athletæ quondam. Unde 2) victus athleticus.
Ἀναγκοφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui victui athletico utitur. Ex ἀνάγκη & φάγος, *edax*.
Ἀναγκοφορέω, ῶ, necessitate coactus persero.
Ἀνάγκυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquus.
Ἀναγλυκαίνω, dulce reddo.
Ἀνάγλυπτος, ου, ὁ & ἡ, scalptus, cælatus, cælaturis asper. Ab ἀναγλύφω.
Ἀναγλυφὴ, ῆς, ἡ, cælatura, signum cælatum.
Ἀνάγλυφος, ου, ὁ & ἡ. idem quod ἀνάγλυπτος.
Ἀναγλύφω, f. ψω, idem quod simplex γλύφω, *scalpo, cælo*.
Ἀναγνάμπτω f. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo. 2) solvo, dissolvo.
Ἀναγνεία, ας, ἡ, scelus.
Ἀνάγνευτος, ου, impurus, non expiatus.
Ἄναγνος, ου, ὁ & ἡ, impurus. 2) scelestus. 3) impudicus.
Ἀναγνωρίζω, f. ίσω, recognosco, agnosco.

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel personæ, ante notæ, sed diuturnitate obliteratæ.

Ἀναγνωρισμὸς, ῦ, ὁ, idem. 2) specimen, documentum.

Ἀναγνώρισμα, τος, τὸ, id, ex quo aliquid agnoscitur.

Ἀναγνωσείω, lecturio, Gl. Vet. Ab ἀναγινώσκω.

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, agnitio. 2) recognitio. 3) lectio, ipsa legendi actio. 4) persuasio. Ab ἀναγινώσκω.

Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio. 3) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eodem.

Ἀναγνωστήριον, ου, τὸ, locus, in quo lectiones vel recitationes fiunt.

Ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector, cujus munus est prælegere alteri.

Ἀναγνωστικὸς, ὴ, ὸν, ad legendum aptus. Ab eod.

Ἀναγόρευσις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio. 2) renunciatio, declaratio. Philox. nuncupatio, recitatio.

Ἀναγορεύω, f. εύσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, renuncio, v. c. regem, consulem, prædico.

Ἀνάγραμμα, ατος, τὸ, litterarum trajectio & transpositio, per quam fit aliud verbum.

Ἀναγραμματίζω, f. ίσω, transpositis litteris effero & dico.

Ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.

Ἀνάγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perscriptus, litteris proditus. 2) in acta, litteras publicas relatus.

Ἀναγραφεὺς, έως, ὁ, scriptor, scriba publicus.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, scriptio. 2) commentarius, breviarium, descriptio, enumeratio. 2) perscriptio, acta. Gl. Vet. titulus.

Ἀναγράφω, f. ψω, scribo, conscribo, perscribo, litteris mando. 2) proscribo, propono. 3) perscribo, in acta refero. 4) inscribo. 5) adscribo. 6) pingo. 7) colores addo imaginibus delineatis.

Ἀναγρεύομαι, venor.

Ἀναγρία, ας, ἡ, tempus, quo venari non licet. Ex α pr. & ἄγρα, *venatio*.

Ἀναγρύζω, f. ύξω, grunnio. 2) hisco, mutio.

Ἀναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.

ἈΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀνάγυρος, ου, ὁ vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, *frutex*.

Ἀνάγω, f. ανάξω, tollo, veho. 2) reduco, refero. 3) defero. 4) redhibeo. 5) offero. 6) abduco. 7) rejicio, remitto. 8) evado. 9) educo, extraho, ejicio. 10) retrocedo. 11) instituo, doceo. 12) indico sceleris auctorem & in eum tendo. 13) acceptum fero, adscribo. 14) idem, quod simplex ἄγω. ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθεὶς, subductus, evectus, aor. 1. part. pass. Ex ἀνὰ & ἄγω, *ago*, *duco*.

Ἀναγωγεὺς, έως, ὁ, quod adligatur alicui rei, quasi ad eam sustollendam, ut funis, catena. 2) corrigiæ calceorum. A præc.

Ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, subductio, subvectio, elatio. 2) exitus e portu. 3) reductio, relatio. 4) rejectio ad aliquem, remissio. 5) redhibitio. 6) institutio, disciplina. Ab eodem.

Ἀναγώγια, τὰ, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur, & universe numinum omnium, quæ post animam absentiam redire fingebantur ad sedes suas, visitandi ergo. v. Callimachi Lavacr. Palladis, & Adoniazus. Theocriti.

Ἀναγωγία, ας, ἡ, defectus disciplinæ, mala educatio. 2) vita dissoluta, animus indomitus &c. Ex α pr. & ἀγωγή.

Ἀναγωγικὸς, ὴ, ὸν, sursum ferens. 2) mysticus, qui a sensibus subvehit ad intellectualia. 3) sensus remotissimos & abstractissimos exquirens.

Ἀναγωγικῶς, *Adv.* mystice.

Ἀναγωγὸς, ὸ, ὁ & ἡ, in sublime evehens, *in theol. mystica*. 2) vim eliciendi, attollendi habens.

Ἀνάγωγος, ο, ὁ & ἡ, qui recte institutus non est; *hinc* 2) contumax, intractabilis. 3) intemperans, petulans. 4) indoctus, imperitus. 5) ineptus. Ex α pr. & ἀγωγή.

Ἀναγώγως, *Adv.* contumaciter. 2) petulanter, injuriose, contumeliose. 3) imperite, indocte. 4) inepte. 5) citra institutionem & certum nexum.

Ἀναγώνιστος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui non certat, qui certamine non expetitur. 2) iners. Ex α pr. & ἀγωνίζομαι, *certo*.

Ἀναδάζομαι, f. άσομαι, divido.

Ἀναδαίω, f. αδαίσω, idem quod simplex δαίω.

Ἀναδάκνω, f. δήξω, remordeo. 2) mordeo.

Ἀναδαρκὴς, ὲς, idem qui ἀδαρκής.

Ἀναδασμὸς, ῦ, ὁ, divisio. Ab ἀναδάζομαι.

Ἀνάδαστος, ο, ὁ καὶ ἡ, divisus, distributus. 2) viritim æqua portione divisus. 3) rescissus, irritus. Ab eod.

Ἀναδέως, *Adv.* inæqualiter, Hes. 2) indivisim.

Ἀναδείγματα, ων, τὰ, sigilla, seu imagunculæ, quæ in tragicis scenis ostenduntur. 2) lorum circa collum præconis ad vocem juvandam: *si vox sana est*.

Ἀναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonstro, ostendo. 2) designo, creo. 3) edo. 4) dedico, consecro. 5) instituo, constituo. 6) pando, *de portis*.

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, demonstratio. 2) designatio, creatio. 3) dedicatio, consecratio, de qua etiam scriptoribus ecclesiasticis dicitur in Eucharistia. Ab ἀναδείκνυμι.

Ἀναδείπνια, ων, τὰ, mensa secunda, bellaria. Ex ἀνὰ & δεῖπνον, *cœna*.

Ἀνάδελφος, ου, ὁ & ἡ, fratre carens.

Ἀναδέμω, ædificium instauro. 2) exædifico.

Ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vitis arbori applicata, labrusca, Philox. 2) locus vitibus consitus. 3) ramus, arbustum, *οἱ ὁ*. Ex ἀνὰ & δένδρον, *arbor*.

Ἀναδενδρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum ex vite arbustiva. A præc.

Ἀναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiscus, species malvæ silvestris.

Ἀναδέρκω, suspicio. 2) adspicio.

Ἀναδέρω, f. ερῶ, excorio. 2) nudo, revelo. 3) aperte dico.

Ἀνάδεσις, εως, ἡ, religatio.

Ἀναδεσμέω, f. ήσω, religo.

Ἀναδεσμεύω, idem.

Ἀνάδεσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.

Ἀνάδετος, ου, ὁ & ἡ, religatus, revinctus. Ab ἀναδέω.

Ἀναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo. 2) misceo, subigo, f. farinam.

Ἀναδέχομαι, f. ξομαι, suscipio, recipio, excipio. 2) suscipio ad me, receptum apud me do. 3) recipio in me, polliceor me præstiturum. -) recipio in me sc. crimen, offero me crimini, agnosco

co rem a me perpetratam. 5) do poenas. 6) exspecto patienter, sustineo. 7) promitto pro infante in baptismo, ago susceptorem.

Ἀναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio. 2) redimio, corono.

Ἀνάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia. Ab ἀναδέω.

Ἀνάδηξις, εως, ἡ, morsus, morsio. Ab ἀναδάκνω.

Ἀναδιδάσκω, f. άξω, doceo. 2) meliora edoceo.

Ἀναδίδωμι, f. ώσω, reddo. 2) emitto, produco.

Ἀναδικάζω, f. άσω, denuo judico, sc. judicata, sed irrita.

Ἀναδικία, ας, ἡ, lis, seu judicium de re, judicata quidem, sed irrita. A seq.

Ἀνάδικος, ου, ὁ & ἡ. in jus retrahendus, priori judicio irrito. Ex ἀνὰ & δίκη jus, lis.

Ἀναδινέω, ῶ, f. ήσω, in verticem, seu gyrum torqueo. Ex ἀνὰ & δίνη, vortex.

Ἀναδιπλασιάζω, f. άσω, duplico.

Ἀναδιπλασιασμὸς, ὃ, ὁ, duplicatio. A praec.

Ἀναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico.

Ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio. 2) figura rhetorica. A pr.

Ἀναδοιδυκίζω, f. ίσω, commisceo, confundo, *proprie pistillo in mortario*. Ex ἀνὰ & δοίδυξ, *pistillum*.

Ἀναδορὰ, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio*.

Ἀνάδοσις, εως, ἡ, productio. 2) eruptio, quae sursum versus fit. 3) scaturigo. 4) distributio. Ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδοτικὸς, ὴ, ὸν, distributivus. Ab eod.

Ἀνάδοτος, ου, ὁ & ἡ, reddendus. Ab eod.

Ἀναδούλωσις, εως, ἡ, revocatio, s. retractio in servitutem.

Ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, receptor, & idem, quod ἀνάδοχος.

Ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. 2) sponsio, repromissio. 3) susceptio in baptismo. Ab ἀναδέχομαι.

Ἀνάδοχος, ου, ὁ & ἡ, receptor, receptum dans alicui. 2) expromissor, sponsor, fidejussor Philox. praes, redhibitor. 3) susceptor in baptismo. Ab eod.

Ἀναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursus. 2) elevatio in altum. 3) germinatio. 4) ascensio, ascensus. Ab ἀνατρέχω.

Ἀναδύομαι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exsisto, emergo, prodeo. 2) orior. 3) retrocedo, pedem refero. 4) respuo, recuso, fugio, detrecto. 5) retracto. ἀναδύομαι, recuso.

Ἀνάδυσις, εως, ἡ, emersio, v. c. ex aqua. 2) retrocessio. 3) fuga. 4) perfugium. 5) retractatio pacti. 6) emersio *in baptismo*. A pr.

Ἀναδύω, vide ἀναδύομαι.

Ἀνάεδνος, ου, ἡ, dote carens accepta a sponso. Ex α pr. & τὰ ἕδνα, *dona sponsi*.

Ἀναείρω, tollo, elevo. Ex ἀνὰ & ἀείρω.

Ἀναέλπτος, ου, ὁ & ἡ, insperatus. Ex α pr. & ἄελπτος, *insperatus*.

Ἀναεμπτάζω, f. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.

Ἀναζάω, ῶ, f. ήσω, revivisco, ad vitam redeo. 2) resipisco ab improba vita. 3) innovor.

Ἀνάζεμα, τος, τὸ, aestus aquae &c. ferventis. Ab ἀναζέω.

Ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζευγνύω, f. εύξω, equos jungo. 2) moveo sc. castra. 3) solvo, *de classe*. 5) reduco domum, redeo.

Ἀνάζευξις, εως, ἡ, castrorum motio. 2) reditus domum. A praec.

Ἀναζέω, ῶ, f. έσω, efferveo, ebullio. 2) fervefacio, & ad haec ἀναζέομαι, scaturio, effundor.

Ἀναζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro. 2) inquiro.

Ἀναζήτησις, εως, ἡ, inquisitio.

Ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάζευξις. Ab ἀναζεύγνυμι.

Ἀναζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo exsolvo. 2) refero, pando.

Ἀναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento.

Ἀναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, pingo.

Ἀναζωγρέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco, exsuscito. 2) instauro.

Ἀναζώννυμι, vel ἀναζώννυμαι, f. ζώσω, succingo.

Ἀναζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco, vitam reddo.

Ἀναζωόω, ῶ, f. ώσω, focillo, recreo.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exsuscito, resuscito. 2) vitam revoco. 3) renovo.

Ἀναζωπύρησις, εως, ἡ, refectio virium.

Ἀναζωτικὸς, ὴ, ὸν, refocillandi vim habens, recreans.

Ἀναθαλέω, ῶ, f. ήσω, idem quod seq.

Ἀναθάλλω, f. αλῶ, repullulo, regermino. 2) vegetor, convalesco, vires reparo. 3) revirescere facio.

Ἀναθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo.

Ἀναθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam resumo, animum recipio.

Ἀναθαῤῥύνω, f. υνῶ, fiduciam, s. spem, animum reddo, confirmo.

Ἀναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω.

Ἀναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω.

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, exsecratio. 2) separatio, alienatio. 3) segregatio a communi usu ad usum sacrum. 4) homo exsecrabilis, homo sacer, exitio destinatus. 5) Philox. donum, donarium dedicatum, numini consecratum. Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθεματίζω, f. ίσω, exsecror, diris devoveo, anathema declaro.

Ἀναθεματισμὸς, ὃ, ὁ, exsecratio, anathematismus.

Ἀναθερμαίνω, calefacio.

Ἀνάθεσις, εως, ἡ, dicatio, consecratio. 2) dilatio, cunctatio. 3) attributio, h. e. cum alicui aliquid, velut culpam, tribuimus; ad aliquem auctorem, ad causam referimus. Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθέω, ῶ, f. θεύσομαι, sursum curro. 2) recurro. 3) cursito.

Ἀναθεωρέω, ῶ, f. ήσω, attente contemplor, diligenter considero.

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, diligens consideratio, contemplatio. A praec.

Ἀναθεωρισμὸς, ὃ, ὁ, recognitio.

Ἀναθήκη, ης, ἡ, idem quod ἀνάθεσις. Hesych. Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθηλέω, reviresco. A θάλλω, *vireo*.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo suspensum. 2) persona Deo consecrata ac dicata. 3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθλίβω, f. ψω, exprimo. 2) elido.

Ἄναθλος, ου, ὁ & ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ & ἆθλος, *certamen*.

Ἀναθολόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, sc. admistis v. c. sordibus, fecibus, atramento &c. ut aquam, urinam &c. Dicitur etiam metaphorice.

Ἀνα-

Ἀναθόλωσις, εως, ἡ, perturbatio, obscuratio. vid. ἀναθολόω.
Ἀναθορέω, ῶ, exsilio. 2) prosilio. 3) resilio. aor. 2. ἀνέθορον. Ex ἀνὰ & θορέω, salio.
Ἀναθρώσκω, irruo.
Ἀναθορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor. 2) rebello.
Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur. Ex ἀνατρέφω.
Ἀνάθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alumnus. Ab eod.
Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, instauratio, reparatio, refectio. Ab eodem.
Ἀναθρέω, ῶ, f. ήσω, perspicio, attente considero. Ex ἀνὰ & θρέω, video.
Ἀναθρώσκω, exsilio, saltu conscendo. resulto, Gl. Vet.
Ἀναθυάω, ῶ, subsiliendo lascivio, in re Venerea, ut simplex θυάω.
Ἀναθυμιάζω, f. άσω, suffio, exhalare facio. Gl. Vet. exhalo. Ab ἀναθυμίασις.
Ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, suffimen, vapor. 2) vaporatio, suffitio. Ab eod.
Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, vaporatio, suffitus. 2) respiratio. Ab eod.
Ἀναθυμιάω, ῶ, f. άσω, idem quod ἀναθυμιάζω.
Ἀνάθυρμα, ατος, τὸ, lusus, ludus, ludicrum. 2) id, quo quis ludit. Ex ἀνὰ & ἄθυρμα.
Ἀνάθυσις, εως, ἡ, immolatio.
Ἀναθύω, f. ύσω, impetum capio, rursus impetum capio. 2) in re Venerea, ut θυάω. Hesych. 3) erumpo, prorumpo, *de aqua* vel *sanguine*.
Ἀναθωΰσσω, vociferor, exclamo.
Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδής.
Ἀναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero.
Ἀναιδεύτως, *Adv.* absque ulla reverentia, impudenter.
Ἀναιδέως, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς, έος, inverecundia. Ex α pr. & αἰδὼς, *pudor*.
Ἀναιδῶς, *Adv.* impudenter, Gl. Vet.
Ἀναιθύσσω, quatiendo excito flammam, *unde* 2) accendo. 3) moveo. 4) prorumpo.
Ἀναίθω, uro, accendo. Ex ἀνὰ & αἴθω.
Ἀναιμακτὶ, *Adv.* sine sanguine, incruente. A seq.
Ἀναίμακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incruentus. Ex α pr. & αἱμακτός.
Ἀναιμία, ας, ἡ, sanguinis defectus.
Ἄναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exsanguis. Ex α pr. & αἷμα.
Ἀναιμόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus caro sanguinis est expers. Ex α pr. αἷμα & σάρξ.
Ἀναιμόχροος, *contr.* ἀναιμόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est colore exsangui, pallidus. Rob. Ex α pr. αἷμα & χρόα, *color*.
Ἀναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, exsanguis. Ex iisd.
Ἀναιματὶ, *Adv.* sine cruore. Ex iisd.
Ἀναιμωτὶ, *Adv.* idem & ex iisd.
ἈΝΑΙ΄ΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuso, detrecto. 2) infitior. 3) respuo, repudio.
Ἀναίρεμα, τος, τὸ, praeda, spolium.
Ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, sublatio. 2) eversio. 3) abrogatio. 4) interfectio, caedes.
Ἀναιρέτης, ου, ὁ, ablator, fur, latro. 2) eversor. 3) interfector, interemtor.
Ἀναιρετικὸς, ἡ, ὸν, exitialis, letalis, mortifer.
Ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo. 2) everto. 3) abrogo. 4) tollo de medio, interficio. 5) condemno. 6) reddo responsum, *de oraculo*; & *in Medio* 7) tollo, *de liberis*, pro suscipio, vel educo. 8) suscipio, aggredior. 9) excipio, recipio ad me. 10) eligo. 11) demereor, vel concilio mihi aliquem. 12) concipio, gravida fio. 13) vinco, reporto praemium. 14) tollo mortuum, sepelio.
Ἀναίρω, tollo, sursum tollo.
Ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus sensuum, stupor. 2) stoliditas, dementia. Ex α pr. & αἴσθησις.
Ἀναισθητάομαι, f. ήσομαι, idem, quod seq.
Ἀναισθητέω, ῶ, f. ήσω, careo sensu, non sentio. 2) sum stupidus, vel vecors. A seq.
Ἀναίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens sensu, expers facultatis sentiendi. 2) qui non sentitur, sensum effugiens, qui non cadit sub sensum. 3) stupidus, stolidus, demens. Ex α pr. & αἰσθητός.
Ἀναισθήτως, *Adv.* sine sensu. 2) stupide, stolide. 3) lente, patienter.
Ἀναισιμόω, ῶ, f. ώσω, insumo, impendo.
Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, sumtus. A praec.
Ἀναΐσσω, f. ξω, sursum ruo, surgo, prosilio. Ex ἀνὰ & ἀΐσσω, *ruo*.
Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens sum, impudenter ago.
Ἀναισχύντημα, τος, τὸ, facinus impudens.
Ἀναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inverecundia.
Ἀναίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Ex α pr. & αἰσχύνη.
Ἀναισχύντως, *Adv.* impudenter, inverecunde.
Ἀναιτία, ας, ἡ, innocentia.
Ἀναιτιολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus ratio reddi non potest. Ex α pr. & αἰτιολογία.
Ἀναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, caussam non habens, cujus caussa nulla est; qui in caussa non est, cur aliquid fiat. 2) innocens, qui culpari vel accusari nequit. Ex α pr. & αἰτία.
Ἀναιτίως, *Adv.* sine caussa, sine culpa.
Ἀνακαγχάζω, f. άσω, cachinnor, effuse rideo.
Ἀνακαθαίρω, expurgo, perpurgo.
Ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio. 2) explanatio allegoriarum. A pr.
Ἀνακαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgativus. Ab eodem.
Ἀνακάθημαι, sedeo erectus. 2) recumbo, resideo.
Ἀνακαινίζω, f. ίσω, innovo, instauro. Ex καινός.
Ἀνακαίνισις, εως, ἡ, renovatio, instauratio. A pr.
Ἀνακαινισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀνακαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo, instauro.
Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio. A praec.
Ἀνάκαιον, ου, τὸ, carcer in quem conjiciebantur servi mali & liberti, qui a dominis suis defecerant. Suid. Harpocration.
Ἀνακαίω, f. καύσω, accendo, incendo. 2) incito.
Ἀνακαλέω, ῶ, f. έσω, p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco. 2) invoco. 3) revoco. 4) sarcio, rependo.
Ἀνακαλινδέω, f. ήσω, verso, volvo.
Ἀνακαλυπτήρια, ων, dies, quo sponsa facie retecta prodit. 2) munus, quod sponsae eo die a marito aliisque dabatur pro honore & gratia revelati oris. Ab ἀνακαλύπτω.
Ἀνακάλυπτρα, τὰ, idem, quod praeced. n. 2.
Ἀνακαλύπτω, f. ψω, revelo, retego, patefacio.
Ἀνακάλυψις, εως, ἡ, revelatio. A praec.
Ἀνακάμπτω, f. ψω, reflecto. 2) revertor, redeo. 3) declino, deflecto.

Ἀνα-

Ἀνακάμψερως, ἔρωτος, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. A præc. & ἔρως.

Ἀνακαμψίπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reflexo itinere flat, qui reflexos flatus habet, *opponitur* Ἀὐπνοος. Aristot. Ex ἀνακάμπτω & πνόος, *flatus*.

Ἀνάκαμψις, εως, ἡ, reflexio. 2) reciprocatio.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinis, seu aculeis carens. Ex α pr. & ἄκανθα, *spina*.

Ἀνακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, absorbeo.

Ἀνάκαρα, *Adv.* sursum versus, in superiorem partem. Ex ἀνὰ & κὰρ pro κάρα, *caput*.

Ἀνακάρδιον, ου, τὸ, arbor quædam Indica, fructum aviculæ corculo similem habens.

Ἀνακάρδος, ου, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀνάκαυσις, εως, ἡ, accensio, incensio. Ab ἀνακαίω, *incendo*.

Ἀνακαχλάζω, ebullio, effervesco *ut simplex*.

Ἀνακάχλασις, εως, ἡ, ebullitio, æstus. A pr.

Ἀνάκαψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνακάπτω.

Ἀνακεάζω, f. άσω, findo.

Ἀνάκεια, ων, τὰ, dies festus Dioscurorum, Castoris & Pollucis, qui & ἄνακες dicti.

Ἀνάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo. 2) consecratus, dicatus sum. 3) deditus, addictus sum. 4) situs, repositus sum. 5) tribuor, adscribor alicui.

Ἀνάκειον, ου, τὸ, templum ἀνάκων, seu Dioscurorum. Ab ἄνακες.

Ἀνακείρω, tondeo. 2) abscindo. 3) disseco, lacero.

Ἀνακεκαλυμμένως, *Adv.* sine velo, aperte. Ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακελαδέω, strepo, garrio.

Ἀνακέλαδος, ου, ὁ, susurrus. v. *simplex* κέλαδος.

Ἀνακεράννυμι, vel ἀνακεραννύω, vel ἀνακεράω, f. ράσω, commisceo, permisceo. 2) tempero.

Ἄνακες, ων, οἱ, Dioscuri, Castor & Pollux. Ab ἄναξ.

Ἀνάκεστος, ου, ὁ & ἡ, immedicabilis, insanabilis. Ex α pr. & ἀκέομαι, *sano*, *medeor*.

Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim & summatim repeto. 2) peroro. 3) partes disjectas in unum corpus colligo. 4) renovo, instauro. 5) impleo, perficio.

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria repetitio. 2) repetitio ante dictorum per capita. 3) consummatio. 4) relatio. A præc.

Ἀνακεφαλαιωτικὸς, ή, όν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.

Ἀνακηκίω, sursum feror, erumpo ut aqua, sanguis, scaturio, prosilio.

Ἀνακήρυκτος, ου, ὁ & ἡ, præconis voce renunciatus, designatus ad munus in rep. gerendum, aut venditionis ergo. Ab ἀνακηρύττω.

Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, proclamatio, declaratio per præconem. A sequ.

Ἀνακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, proclamo. 2) renuncio *quovis modo*, denuncio. 3) laudo, prædico.

Ἀνακινδυνεύω, f. εύσω, periclitor, periculum adeo.

Ἀνακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello. 2) suscito, excito. 3) excito, i. e. produco.

Ἀνακίνημα, τὸ, idem quod seq. & ab eod.

Ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio. 2) suscitatio. A præc.

Ἀνακίρνημι, permisceo. Ex κεράω.

Ἀνακλάζω, f. άγξω, clango, clamo.

Ἀνακλαίω, f. αύσω, defleo, 2) vehementer fleo. 3) vicissim fleo. 4) *in medio*, ploratum incipio, quem deinde alii sequantur.

Ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercussio. 2) contractio. Ab ἀνακλάω.

Ἀνακλασμὸς, οῦ, ὁ, fractio, reflexio. Ab eodem.

Ἀνάκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, reflexus, vel reflecti valens. Ab eod.

Ἀνακλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.

Ἀνάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.

Ἀνακλαυστμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab eod.

Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio.

Ἀνακλέπτομαι, retrocedo sensim, clam me proripio.

Ἀνάκλημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις. 2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.

Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio. 2) revocatio. 3) revocatio ab exilio. 4) invocatio & evocatio, quæ fit cantu. 5) imploratio auxilii. 6) compellatio, adlocutio. Ab eod.

Ἀνακλητικὸν, οῦ, τὸ, cantus tubæ revocantis ad prælium. 2) signum receptus. Ab eod. Subauditur φῶνημα vel σημεῖον.

Ἀνακλητικὸς, ή, όν, excitans, evocans, revocans. Ab eod.

Ἀνάκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, revocatorius. Ab eodem.

Ἀνακλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, in quo quiescimus interdiu.

Ἀνακλίνω, f. ινῶ, repono, reclino. 2) discumbere jubeo. 3) aperio, expando, explico.

Ἀνάκλισις, εως, ἡ, discubitus, accubatio, recubatio.

Ἀνακλισμὸς, idem. 2) recubitorium.

Ἀνακλιτικὸς, ή, όν, discubitorius.

Ἀνάκλιτος, ου, ὁ & ἡ, idem, &

Ἀνάκλιτον. *Subst.* sella, quæ habet, in quod reclinari dorsum possit.

Ἀνακλύζω, f. ύσω, abluo.

Ἀνακλώθω, f. ώσω, filum retorqueo. 2) involutos fusos revolvo. 3) retracto mutando fatum, *de Parca*.

Ἀνάκλωσμα, τος, τὸ, revolutio, ap. Nic. si lectio vera.

Ἀνακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio, ap. Hipp. Sed videtur leg. esse ἀνακωχίζω.

Ἀνακογχυλιάζω, f. άσω, os, fauces colluo, gargarizo.

Ἀνακογχυλιασμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio. A pr.

Ἀνακογχυλιαστὸς, ή, όν, quo fauces colluuntur. 2) qui gargarizari solet, vel potest. Ab eodem.

Ἀνακογχυλίζω, f. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω.

Ἀνακογχυλισμὸς, gargarizatio. A pr.

Ἀνακοὶ, ῶν, οἱ, idem quod ἄνακες.

Ἀνάκοιλος, ου, ὁ & ἡ, cavus.

Ἀνακοίλωμα, τὸ, cavitas, cavum, v. c. arboris.

Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.

Ἀνακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo. 2) communico cum aliquo de re aliqua, consulto cum aliquo de re quapiam. ἀνακοινώσασθαι, communicare. Philox.

Ἀνακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio. 2) Schema quoddam rhetoricum. A pr.

Ἀνακοιρανέω, ῶ, dominor, rego. 2) obeo, v. c. exercitum.

Ἀνακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, glutine adstringo & contineo.

Ἀνα-

Ἀνακόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum, quo aliquid constringitur. A præc.

Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, restrictio, quæ fit glutine. Ab eod.

Ἀνακολουθία, ας, ἡ, quum sequentia prioribus non respondent.

Ἀνακόλουθον, ου, τὸ, vitium orationis, quando non sequitur, quod superioribus respondeat.

Ἀνακόλουθος, ου, ὁ & ἡ, inconsequens, non respondens præcedentibus, 2) non consentaueus, ineptus.

Ἀνακολούθως, *Adv.* neglecta consecutione legitima. 2) parum convenienter.

Ἀνακολπάζω, succingo, alii malunt ἀνακολπίζω, ap. Aristoph. a κολπίζω. nam κολπάζω non reperitur.

Ἀνακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, supernato. 2) emergens adfero.

Ἀνακομάω, ῶ, comas recupero. 2) refloresco.

Ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, relatio, reportatio. 2) recuperatio, receptio, v. c. spiritus e suffocatione, vel pristinæ valetudinis e morbo gravi. 3) reditus. 4) delatio mortuorum ex uno sepulcro in aliud. A seq.

Ἀνακομίζω, f. ίσω, refero. 2) eveho. ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retro trajicio.

Ἀνακοντίζω, f. ίσω, ejaculor. 2) erumpo.

Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum. 2) repercussio, reciprocatio. A seq.

Ἀνακόπτω, f. ψω, retundo, inhibeo, impedio. 2) arceo, propulso. 3) elido.

Ἀνάκουστος, ου, ὁ & ἡ, sub auditum cadens. Ex ἀνὰ & ἀκουστός.

Ἀνακουφίζω, f. ίσω, sublevo.

Ἀνακούφισις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio. A pr.

Ἀνακούφισμα, τος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀνακούω, inaudio, ausculto.

Ἀνακραυγάζω, succlamo. Hesych. Ab ἀνακράζω.

Ἀνακραδαίνω, vibro, quatio, quasso.

Ἀνακραδάω, ῶ, idem.

Ἀνακράζω, f. άξω, exclamo. 2) loquor, proloquor.

Ἀνάκρασις, εως, ἡ, permistio, commistio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι.

Ἀνακρέκομαι, sono, loquor. Ex ἀνὰ & κρέκω, pectine pulso.

Ἀνακρέμαμαι, suspensus sum, pendeo ex alto.

Ἀνακρεμάω, ῶ, vel

Ἀνακρεμαίνομαι, vel

Ἀνακρεμαννύω, vel

Ἀνακρέμαμαι, & ἀνακρήμναμαι, suspendo, elevo in altum. 2) spe suspendo.

Ἀνακρίνω, f. ινῶ, quæstionem habeo, scrutor. 2) examino, æstimo. 3) dijudico.

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, interrogatio. 2) inquisitio, maxime quam singuli magistratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus. 3) disceptatio, judicinm. A præc.

Ἀνακριτικὸς, ὴ, ὸν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.

Ἀνακροταλίζω, plaudo, ut sequ.

Ἀνακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, complodo. 2) plausu comprobo, celebro.

Ἀνάκρουσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio navis, quæ fit retro remigando. A seq.

Ἀνακρούω, f. ούσω, navem reprimo, coerceo. 2) ἀνακρούεσθαι, canendi initium facere. 3) retro remigare, inhibere remis.

Ἀνακρωτηρίαστος, ον, integer, [illegible] Ex α priv. & ἀκρωτηριάζω, mutilo.

Ἀνακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recupero, recipio, reparo. 2) refocillo, recreo. 3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio.

Ἀνακτέον, reducendum, subvehendum. Ab ἀνάγω.

Ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio. 2) recreatio. 3) conciliatio gratiæ. Ab ἀνακτάομαι.

Ἀνακτητικὸς, ὴ, ὸν, recuperatorius, recuperandi vim habens. 2) recreandi vim habens. Ab eod.

Ἀνακτίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rursum creo, reformo. Ex ἀνὰ & κτίζω.

Ἀνάκτισις, εως, ἡ, instauratio. A pr.

Ἀνακτίτης, ου, ὁ, gemma, quæ alias γαλακτίτης. Ab ἄνακτες, *Dii*.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum. Ab ἀνάκτωρ.

Ἀνακτόριος, ου, ὁ & ἡ, s. ἀνακτόριος, ία, ον, herilis. Ab eod.

Ἀνάκτορον, ου, τὸ, regium palatium. 2) templum, in primis Dioscurorum.

Ἀνακτοτελεσταὶ, & ἀνακτοτελέσται, sacerdotes Dioscurorum, omninoque Deorum. Ex ἄνακτες, *Dii*, & τελεστής, *sacerdos*.

Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, rex. 2) herus. Ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνακυΐσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ & κύω.

Ἀνακυκάω, ῶ, f. ήσω, permisceo, commisceo.

Ἀνακύκλησις, εως, ἡ, ex ἀνὰ & κυκλέω, idem quod ἀνακύκλωσις.

Ἀνακυκλισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀνακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo. 2) repeto. 3) revolvo.

Ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, circumactio, circulatio. 2) conversio in orbem, ut reipublicæ. A pr.

Ἀνακυλισμὸς, οῦ, ὁ, revolutio, conversio. A seq.

Ἀνακυλίω, f. ίσω, replico, revolvo. 2) sursum volvo.

Ἀνακυμβαλίζω, cum sonitu evertor.

Ἀνακυπόω, everto, Nic. &

Ἀνακυπτέω, ῶ, f. ώσω, subverto, in dorsum reclino & resupino. Hesych. b sq.

Ἀνακύπτω, f. ψω, oculos & caput erigo, ut aves bibentes solent. 2) exsisto, emergo proprie, & tropice, ut, e malis, curis &c. 3) spe erigor, animoque recreor. 4) orior.

Ἀνακύρωσις, εως, ἡ, auctoritas. Ex ἀνὰ & κυρόω, *auctoritatem do*. Sed leg. ἀνακύρωσις, *abrogatio*.

Ἀνάκυρτος, ου, ὁ & ἡ, repandus, Gl. Vet.

Ἀνακωκύω, f. ύσω, deploro, defleo.

Ἀνάκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevissimus, mutilus. Ex α pr. & κῶλον, *membrum*.

Ἀνακωλύω, f. ύσω, arceo.

Ἀνακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto vel dico. 2) comice irrideo.

Ἀνακῶς, *Adv.* sedulo. Ab α priv. & ἀκῶς, antiquo, quod est ab eodem vocabulo, unde ἀκὴν, *tacite*, *quiete*, unde colligitur fuisse olim in usu ἀκὸς, ἀκὴ, ἀκὸν, *sedatus*, *tranquillus*. 2) regie, regum more.

Ἀνακωφάω, ῶ, f. ήσω, surdum reddo.

Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀνακωχάω, f. άσω, navem in ancoris retineo in salo. 2) retineo, inhubeo, recedo. Ab ἀνακωχή.

Ἀνακωχέω, idem, ap. Hesych.

Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, est, cum naves in salo tenentur in ancoris, ne a vento illidantur scopulis; recessio navium

vinm a litore versus altum in tempestate. 2) induciæ. Sed in hoc sensu scribendum ἀνοκωχὴ, potius. Ab ἀνέχω vel ἀνοκέχω.

Ἀναλάζομαι, f. ἄσομαι, rursum capio. Ex ἀνὰ & λάζομαι, *capio*.

Ἀνακλακτίζω, calcitro, repudio.

Ἀναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴληφα, recipio, recupero. 2) reparo, instauro. 3) repeto, itero, revoco. 4) assumo. 5) excipio sc. convivio &c. 6) animo voluto, cogito. 7) corrigo. 8) retineo. 9) cohibeo. Omnino variis modis hoc verbum dicitur, qui omnes separatim ei non conveniunt: nec adeo in hoc Lexico locum habent.

Ἀναλαλάζω, ululo, exclamo, tripudio.

Ἀναλάμπω, f. ψω, resplendeo, reluceo. 2) illustro.

Ἀναλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, doloris expers, qui doloris sensu nullo afficitur, durus, stupidus. Ex α pr. & ἄλγος, *dolor*.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. A præc.

Ἀνάλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine dolore, expers doloris. 2) durus, crudelis, qui nullo dolore aut misericordia tangitur.

Ἀναλγήτως, *Adv.* inhumaniter. 2) absque doloris sensu, absque molestia.

Ἀναλδαίνω, augeo, do incrementum. Ex α intens. & ἀλδέω, *augeo*.

Ἀναλδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non crescens, incrementum non capiens. Ex iisd.

Ἀναλδήσκω, succresco, augeor. A pr.

Ἀναλεαίνω, contero. Ex ἀνὰ & λεαίνω.

Ἀναλέγω, f. ξω, colligo. ἀναλέγομαι, reciro, lego, Gl. Vet.

Ἀνάλειπτος, ου, non unctus. Ex α pr. & ἀλείφω.

Ἀναλειφία, cum quis non ungitur. Ex iisd.

Ἀναλείχω, f. ξω, lambo, delingo.

Ἀνάλεκτα, ων, τὰ, reliquiæ ciborum.

Ἀνάλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, *colligo*.

Ἀναληθὴς, ές, falsus.

Ἀναλήθως, *Adv.* falso.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo. 2) quicquid in edito est, ut horti pensiles &c. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναληπτὴρ, ῆρος, ὁ, amula, ap. Jos. Cod. Vatic. vulgg. ἀναληπτὴς, *male*. item *active*, nihil ad sanandum proficiens: epitheton remedii.

Ἀναληπτικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius. 2) refocillandi, recreandi vim habens. Ab eod.

Ἀναληπτικῶς, *Adv.* apte ad refocillandum corpus.

Ἀνάληψις, εως, ἡ, resumtio, recuperatio, receptio. 2) virium refectio. 3) adoptio. 4) perceptio rei alicujus. 5) schema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insanabilis, incurabilis. Ex α pr. & ἀλθέω, *sano*.

Ἀνάλιγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, dissimilis. Ex α priv. & ἐλίγκιος, *similis*.

Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.

Ἀναλίσκω, f. ἀναλώσω, p. ἀνάλωκα, vel ἀνήλωκα, absumo, insumo, impendo. 2) mercedem do, impensas suppedito. 3) consumo, extinguo, perdo, interficio.

Ἀναλιχμάομαι, lambo.

Ἀναλκεια, ας, ἡ, impotentia. 2) Ignavia, timiditas. Ex α pr. & ἀλκὴ, *robur*.

Ἀναλκία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, impotens, carens animo injuriarum impatiente & ultionis studioso. Ex iisd.

Ἀνάλλακτος, ου, immutabilis, irreconciliabilis.

Ἀναλληγόρητος, ου, proprie & sine allegoria dictus.

Ἀναλλοίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis. 2) qui ægre mutatur. Ex α pr. & ἀλλοιωτὸς, *mutabilis*.

Ἀνάλλομαι, assilio, insilio. Ex ἀνὰ & ἅλλομαι.

Ἄναλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, salsuginis expers. Ex α pr. & ἅλμη, *salsugo*.

Ἀνὰ λόγον, *Adv.* secundum proportionem.

Ἀναλογεῖον, ου, τὸ, locus, in quo reponuntur libri sc. rationum.

Ἀναλογέω, ῶ, f. ήσω, proportione respondeo, similis sum.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo.

Ἀναλογικὸς, ἡ, ὸν, proportionalis.

Ἀναλόγισμα, τὸ, idem quod seq.

Ἀναλογισμὸς, οῦ, ὁ, ratiociuatio, subductio. 2) cogitatio.

Ἀναλογιστικῶς, *Adv.* probabiliter, per conjecturam.

Ἀνάλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, consentaneus. Ex ἀνὰ & λόγος, *ratio*.

Ἀναλόγως, *Adv.* convenienter, congrue.

Ἄναλος, ου, ὁ καὶ ἡ, insulsus, non salitus. Ex α pr. & ἅλς, *sal*.

Ἄναλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, insatiabilis. 2) non saltus. 3) non salitus, Galen. Ex α pr. & ἄλω, *alo*, vel ἀλδω, *augeo*, vel ἅλς, *sal*.

Ἀναλύζω, ingemisco, singultio, cum singultu desleo. A λύζω, *singultio*.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio, dissolutio. 2) abrogatio, remissio. 3) migratio, discessus, abitus, *præs. e vita*. 4) explicatio. Ab ἀναλύω.

Ἀναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator. Ab eod.

Ἀναλυτικὸς, ἡ, ὸν, *quasi* resolutorius: totum in suas partes, elementa &c. resolvens, vel modum resolvendi demostrans. Ab eodem.

Ἀναλυτρόω, redimendum concedo, redemtum reddo. *med.* redimo.

Ἀναλύω, f. ύσω, resolvo, dissolvo, retexo. 2) abrogo. 3) redeo, revertor. 4) abeo, discedo, migro.

Ἀναλφάβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illitteratus.

Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, sumtus, impensa. Ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, consumtio. Ab eod.

Ἀναλωτὴς, οῦ, ὁ, consumtor. Ab eod.

Ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, absumens, vim consumendi habens. Ab eod.

Ἀνάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α pr. & ἁλωτὸς, *expugnabilis*.

Ἀναλωφάω, respiro, interquiesco, mitesco, desævio.

Ἀναμαιμάω, μῶ, furibundo impetu sursum deorsum feror, furo.

Ἀναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, f. ξω, remollio, subigo. Ex ἀνὰ & μαλάσσω, *mollio*.

Ἀναμανθάνω, f. θήσομαι, de integro disco. 2) disco, attendo. 3) dedisco, melius disco.

Ἀναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ & ἡ, qui nullis plaustris permeari potest, aut tritus nondum est. Ex α priv. & ἅμαξα, *currus*, *plaustrum*.

Ἀναμαρμαίρω, splendesco.

Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, conditio ea, qua quis non peccat, non errat, innocentia. Ex α pr. & ἁμαρτάνω.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ & ἡ, peccati expers, qui sine peccato est. a) qui peccare nequit, in quo lapsus vel error locum non habet. Ab eod.

Ἀναμαρτήτως, *Adv.* sine peccato, juste & recte.

Ἀναμαρτοεπής, έος, ὁ & ἡ, qui verbis non peccat, qui falsum non dicit.

Ἀναμαρυκάομαι (al. ἀναμηρ.), idem quod ἀναμασάομαι, rumino, renovo mandendo.

Ἀναμασάομαι, ῶμαι, it. ἀναμασσ. iterum mando, rumino. a) diligenter, iterum iterumque cogito, exploro. Ex ἀνὰ & μασάομαι, mando.

Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinso, subigo farinam. a) abstergo. 3) luo, *de pœna*: & *in med.* 4) exprimo, imitor. 5) tollo colores penicillo, & in tabulam transfero. Ex ἀνὰ & μάσσω, *pinso*, vel *illino*, *impingo*.

Ἀναμαστεύω, f. εύσω, quæro, requiro, diligenter quæro, pervestigo.

Ἀναμασχαλιστήρ, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ & μασχάλη, *axilla*.

Ἀνάματος, ου, ὁ & ἡ, aquis carens. Ex α pr. & νᾶμα, *fluentum*.

Ἀναμάχομαι, f. έσομαι, vel ήσομαι, rursum, seu denuo pugno, pugnam repeto, *it.* cum effectu; iterum pugnando rem restituo, aciem reparo.

Ἀνάμβατος, ου, ὁ & ἡ, qui conscendi non potest. Ex α pr. & ἀνάβατος, pro ἀνάβατος.

Ἀναμέλγητος, ου, ὁ & ἡ, non emulctus. a) qui nequit mulgeri. Ex α pr. & ἀμέλγω.

Ἀναμέλητος, ου, idem & ex iisd.

Ἀναμέλπω, f. ψω, cano, celebro cantu.

Ἀναμεμιγμένως, *Adv.* mixtim, promiscue. Ab ἀναμίγνυμι.

Ἀναμένω, f. νῶ, expecto. a) permaneo, constans maneo. 3) maneo aliquem, vel aliquid.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ & ἡ, qui est medius aliquo in loco, intermedius.

Ἀνάμεστος, ου, ὁ & ἡ, plenus, refertus.

Ἀναμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo.

Ἀναμετρέω, ῶ, f. ήσω, metior. 2) denuo metior, remetior 3) iter eundo remetior. 4) narro, commemoro. *In med.* fere eadem notat. item per mensuram dividere, ut agros colonis.

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimensio. A pr.

Ἀναμηρυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rumino, remando.

Ἀναμηρύομαι, f. ύσομαι, fila dilapsa, seu fluentia fuso circumacto recolligo.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rursum machinor; rursus molior, irritum conatum nova calliditate vel arte reparo.

Ἀνάμιγδα & ἀναμίγδην, *Adv.* mixtim, promiscue.

Ἀναμίγνυμι, f. ίξω, immisceo, permisceo, commisceo.

Ἀναμιγνύω, idem.

Ἀναμίλλητος, ου, ὁ & ἡ, non controversus. 2) non contentiosus. Ex α pr. & ἁμιλλάομαι.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco alteri.

Ἀναμίμνω, maneo. Ab ἀναμένω.

Ἀναμινυρίζω, f. ίσω, cantillo, *parva sc. & querula voce*.

Ἀναμίξ, *Adv.* promiscue, mixtim. Ab ἀναμίγνυμι.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permistio, commistio. Ab eod.

Ἀναμισθαρνέω, ῶ, mercedem capio. Ex ἀνὰ, μισθὸς, *merces*, & ἄρνυμαι, *capio*.

Ἄναμμα, ατος, τὸ, quod accensum est, ignitum. a) fax ardens, seu accensa. Ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνάμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, enodis, vinculo, seu nodo carens. Ex α pr. & ἅμμα, *nodus*, *nexus*.

Ἀναμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, reminiscor, recordor.

Ἀναμνάω, ῶ, suggero, admoneo, in memoriam revoco.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiscentia, recordatio. 2) commonefactio. Ab ἀναμνάομαι.

Ἀναμνηστικὸς, ἡ, ὸν, qui reminiscentia valet, facile reminiscens. Ab eodem.

Ἀναμολύνω, fœdo, inquino, *ut simplex*.

Ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remansio. a) sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω.

Ἀναμόργνυμι, f. ξομαι, imprimo, rejicio.

Ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, æstuo, *de aqua fervente*. Hom.

Ἀναμορφέω, ῶ, f. ήσω, resonno.

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio. A pr.

Ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus submoveo, emollior. 2) tollo, submoveo.

Ἀναμπέχονος, ου, ὁ & ἡ, non habens ἀμπεχόνην, vestitum, non togatus, seu palliatus. Ex α pr. & ἀμπεχόνη, *cultus*, *seu vestitus corporis*.

Ἀναμπλάκητος, ου, ὁ & ἡ, non errans, peccato carens, justus. Ex ἀνὰ & ἀμπλάκητος.

Ἄναμπυξ, υκος, ὁ & ἡ, non habens vittam. Ex α pr. & ἄμπυξ.

Ἀναμυρίζω, f. ίσω, iterum inungo.

Ἀναμυρισμὸς, ῦ, ὁ, unctio repetita. A pr.

Ἀναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo. a) suspiro.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, dispicio. a) visum recipio.

Ἀναμφήριστος, ου, ὁ & ἡ, certus, indubitatus, non controversus. Ex α pr. & ἀμφήριστος, *controversus*.

Ἀναμφηρίστως, *Adv.* sine dubio, vel controversia.

Ἀναμφίβολος, ου, ὁ & ἡ, minime dubius, non ambiguus. Ex α priv. & ἀμφίβολος, *dubius*.

Ἀναμφιβόλως, *Adv.* sine dubitatione.

Ἀναμφίδοξος, ου, ὁ & ἡ, minime dubius. Ex α pr. & ἀμφίδοξος, *dubius*.

Ἀναμφιδόξως, *Adv.* procul dubio, omnium consensu.

Ἀναμφίεστος, ου, ὁ & ἡ, non indutus, nudus. Ex α pr. & ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἀναμφιέστως, *Adv.* nude, sine vestibus.

Ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ & ἡ, non dubius, extra controversiam positus. Ex α priv. & ἀμφίλεκτος.

Ἀναμφιλέκτως, *Adv.* sine controversia.

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ & ἡ, non dubius, certus, non controversus.

Ἀναμφιλόγως, *Adv.* sine controversia.

Ἀναμφισβητήσιμος, ὁ & ἡ, non controversus.

Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, haud ambiguus, non controversus. Ex α priv. & ἀμφισβητέω, *controversor*.

Ἀναμφισβητήτως, *Adv.* sine controversia, haud dubie.

Ἀναμωκάομαι, irrideo.

Ἀνανάγκαστος, ου, ὁ & ἡ, voluntarius, minime coactus. Ex α pr. & ἀναγκαστὸς, *coactus*.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, & ἀνανδρεία, ignavia, improbitas, levitas degeneris & imbellis animi.

Ἀναν-

Ἀνανδριῶς, εῖ, eunuchi, ap. Hippocr.
Ἄνανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis. 2) ἡ, innupta. Ex α pr. & ἀνὴρ, vir.
Ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignavum reddo, eviro.
Ἀνάνδρως, Adv. non viriliter, ignave.
Ἀνάνδρωτος, ου, ἡ, viduata, marito orbata.
Ἀνανεάζω, f. άσω, renovo, instauro. ἀνανεάζομαι, muto me in novam formam.
Ἀνανέμω, recenseo. 2) distribuo.
Ἀνανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo, instauro.
Ἀνάνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, remissionis expers, qui non remittitur. Ex α priv. & ἀνετος, laxus, remissus.
Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recusatio, repulsa. 2) rejectio capitis & oculorum. 3) requies a malis, ac liberatio. A seq.
Ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, rejecto capite veto vel nego. 2) suspicio, oculos & caput attollo. 3) emergo. 4) respiro ab ærumnis. Ex ἀνὰ & νεύω, nuo.
Ἀνανέωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio. 2) regeneratio. Ab ἀνανεόω.
Ἀνανεωτικός, ἡ, ὸν, epith. sacrificii ap. Jos. quod fit ad instaurandam memoriam & gratiam beneficiorum superiorum. Ab eod.
Ἀνανηπιάζομαι, repuerasco. Ex νήπιος, puer.
Ἀνανήφω, fut. ψω, ad sobrietatem redeo ab ebrietate. 2) resipisco. 3) cum ἐκ, liberor ab aliquo malo, expedio me e malo. item 4) desino.
Ἀνανήχομαι, f. ξομαι, emergo, enato. 2) recreor a calamitate.
Ἀνανθέω, ῶ, f. ήσω, refloresco.
Ἀνανθής, έος, ὁ καὶ ἡ, flore carens. 2) infirmus. Ex α pr. & ἄνθος, flos.
Ἀνανίας, ου, ὁ, Nomen viri Ebr.
Ἀνανιος, ου, ὁ καὶ ἡ, mœrore carens. 2) innocuus, innoxius. 3) superbus. Priora duo ex α pr. & ἀνία, mœror. Postremum Dorice pro ἀνήνιος, ab ἡνία, lora, quasi loris parere recusans.
Ἀνανίως, Adv. sine dolore & molestia.
Ἀνανομή, ῆς, ἡ, distributio. 2) iterata recensio. Ab ἀνανέμω, distribuo.
Ἀνανοσέω, ῶ, f. ήσω, in morbum recido.
Ἄναντα, acclivia. Adv. sursum, in arduum, adverse.
Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nullus est æmulus. unde, pro invicto. Ex α pr. & ἀνταγωνίζομαι, repugno.
Ἀνανταπόδοτον, ου, τὸ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex α pr. & ἀνταποδίδωμι, reddo debitum.
Ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, acclivis, arduus, sursum tendens. 2) difficilis. Ex α pr. & ἀντάω, obviam eo.
Ἀναντίβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra quem non ausit aliquis oculos aperire, vel attollere. Ex α pr. & ἀντιβλέπω, contra adspicio.
Ἀναντίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem contra dici non potest. Ex α pr. & ἀντίλεκτος.
Ἀναντιλέκτως, Adv. citra controversiam, evidenter.
Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, controversiam excludens, quem contra dici nequit. Ex α pr. & ἀντίῤῥητος.
Ἀναντιῤῥήτως, Adv. citra controversiam.
Ἀναντιφώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nihil respondetur, aut carens alternatione cantus. 2) quem contra dici non potest. Ex α pr. & ἀντιφωνέω, respondeo.
Ἀναντλέω, haurio, ut simplex.
ἌΝΑΞ, ακτος, ὁ, rex, ἡ, regina. 2) herus, dominus.
Ἀναξαίνω, f. ανῶ, rursum carmino. 2) iterum discerpo. 3) discerpo, lacero. 4) ἀναξαίνεσθαι, recrudescere, de dissidio &c. Polyb. Ex ἀνὰ & ξαίνω, carpo.
Ἀναξηραίνω, f. ανῶ, sicco, ut simplex.
Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, exsiccatio. A pr.
Ἀναξιδώρα, ας, ἡ, munera e terra submittens. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, submitto, & δῶρον, munus. vel principatum tenens in liberalitate munerum elargiendorum. Ab ἀνάσσω. vid. ἀναξιφόρμιγξ.
Ἀναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, indigna patior. 2) indignitate rei commoveor, irascor &c. Ex ἀνάξιος, indignus, & πάσχω, patior.
Ἀναξιοπάθεια, ας, ἡ, indignitas, cum quis indigna patitur, aut oratione vultuve injuriarum indignitatem queritur.
Ἀνάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, indignus. 2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α pr. & ἄξιος, dignus.
Ἀναξιφόρμιγξ, γγος, ὁ καὶ ἡ, in cithara regnans. Epith. hymni ap. Pind. Ex ἀνάσσω, regno, & φόρμιγξ, cithara.
Ἀναξίως, Adv. indigne, immerito. Ab ἀνάξιος.
Ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, subligaculum. 2) in Plur. ἀναξυρίδες, feminalia, tibialia, braccæ. Ex ἀνὰ & σύρω, traho.
Ἀναξύω, f. ύσω, rado.
Ἀναπαιδεύω, rursus aliter instituo.
Ἀνάπαιστος, ου, ὁ, pes carminis primam & secundam syllabam breves, tertiam longam habens. 2) versus anapæsticus. Ab ἀναπαίω, repercutio, referio.
Ἀναπαιστηρίδες, ων, αἱ, mallei fabrorum.
Ἀναπαίω, repercutio, referio.
Ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo. 2) pugnam reparo, instauro.
Ἀναπάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex ἀνὰ, & ἀπαλείφω, deleo.
Ἀναπάλη, ης, ἡ, genus saltationis.
Ἀνάπαλιν, Adv. e contrario, in vicem.
Ἀναπαλινδρομέω, ῶ, recurro.
Ἀναπάλλω, f. αλῶ, vibro, evibro. 2) percutio.
Ἀνάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quassatio. A pr.
Ἀναπαριάζω, f. άσω, muto sententiam, pactum irritum facio, more sc. Pariorum. Ex ἀνὰ & Πάριος, Parius.
Ἀναπάρτιστος, ου, imperfectus, mancus. Ex α pr. & ἀπαρτίζω, perfectum numeris omnibus & absolutum præsto, exhibeo.
Ἀνάπας, ασα, αν, Gen. αντος, άσης, αντος, omnis, universus. Ex ἀνὰ, per, & πᾶς, omnis.
Ἀναπάσσω, f. άσω, adspergo. 2) affero, addo alicui rei, item edo, in med.
Ἀναπατταλεύομαι, f. εύσομαι, idem quod ἀνασκολοπίζομαι n. 2.
Ἀναπατέω, ῶ, f. ήσω, sursum versus gradior, adverso flumine navigo.
Ἀναπαύδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefatigabilis. Ex α pr. & ἀπαυδάω, defatigor.
Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, quies, requies. 2) cessatio. 3) diversorium, locus quietis. 4) finis periodi, ap. rhetores. 5) intervalla respirandi. Ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, requies, intermissio a labore. Ab eodem.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀναπαυστήριον, ου, τὸ, locus quietis, seu in quo quies capitur. 2) tuba datum signum ad castra metanda. Ab eodem.

Ἀναπαυτήριον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀναπαύω, f. αύσω, sedo, do requiem, seu laxationem. 2) recreo, refocillo. ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso a re aliqua. 2) donor immunitate. 3) confero me cubitum. 4) morior, excedo e vita.

Ἀναπείθω, f. είσω, pro πείθω, persuadeo. 2) sollicito ad mutandam sententiam, ad rebellandum.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum. 2) exercitatio. 3) communis usus. 4) conatus, inceptum. 5) recensio copiarum.

Ἀναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento. 2) tento, experior.

Ἀναπείρω, f. περῶ, transadigo, transfigo.

Ἀνάπεισμα, ατος, τὸ, funis, quo aliquid religatur, & praesertim, quo naves religantur ad litus. 2) fiducia adgrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

Ἀναπειστήριος, ου, ὁ & ἡ, persuasorius, aptus ad persuadendum.

Ἀνάπειστος, ου, ὁ & ἡ, qui in aliam opinionem impellitur.

Ἀναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero, repeto. 2) animo verso, praeterita repeto.

Ἀναπέμπω, f. ψω, remitto. 2) emitto. 3) sursum mitto. 4) exhalo, exhalando sursum mitto.

Ἀναπέπτω, f. ψω, iterum coquo, recoquo.

Ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod sequens.

Ἀναπετάννυμι, expando, explico. 2) aperio. 3) laxo.

Ἀναπεταννύω, idem.

Ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem.

Ἀναπέτομαι, f. ἀναπτήσομαι, in altum evolo.

Ἀναπέττω, recoquo.

Ἀναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis & scaturiginis.

Ἀναπήγνυμι, f. ήξω, affigo, suspendo.

Ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, subsilio, sursum salio. 2) prosilio, exsilio. 3) resilio, retrorsum salio.

Ἀναπήδησις, εως, ἡ, exsultatio, procursio. A pr.

Ἀναπηνίζω, f. ίσω, fuso circumacto recolligo.

Ἀναπηρία, ας, ἡ, mutilatio, laesio. 2) membri alicujus vitium, s. vitiatio.

Ἀνάπηρος, ου, ὁ & ἡ, mutilus, quovis corporis membro mancus, ut caecus, claudus &c.

Ἀναπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo, mutilum reddo.

Ἀναπιδύω, f. ύσω, scaturio, erumpo e scaturigine.

Ἀναπιέζω, iterum vel sursum, retrove premo.

Ἀναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo.

Ἀναπίνω, bibo, absorbeo, resorbeo.

Ἀναπιπράσκω, f. άσω, revendo, emptum vendo.

Ἀναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo. 2) accumbo ad mensam. 3) supinus sum. 4) animo concido, animum abjicio. 5) frigeo, remissus sum. 6) poenitentia ducor, sententiam muto. 7) remiges ἀναπίπτειν dicuntur, cum attollunt remos.

Ἀναπιστεύω, f. εύσω, confido, spero, bono animo esse incipio.

Ἀναπίτνημι, expando, explico. Ab ἀνὰ & πετάω, pando.

Ἀναπλάνητος, ου, non errans, inevitabilis, epith. fati ap. Sophocl.

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, fictio, seu formatio de integro, ut restitutio membri fracti in integrum. 2) regeneratio. Ab ἀναπλάττω.

Ἀνάπλασμα, ατος, τὸ, figmentum, id quod fictum est. 2) mendacium, commentum. Ab eod.

Ἀναπλασμὸς, οῦ, ὁ, q. d. refictio, reformatio. 2) fictio, formatio de integro. 3) fictio, s. ipsa fingendi actio. 4) fictio rerum, quae non sunt, aut esse non possunt. A sq.

Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, denuo fingo, reformo. 2) fingo, comminiscor, imaginor apud me, quae non sunt.

Ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto. 2) redimio.

Ἀνάπλεως, ω, ὁ & ἡ, plenus, refertus.

Ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, e portu solvo. 2) navigo. 3) ἀναπλεῖσθαι dicuntur v. c. flumina, in quibus naves commeant.

Ἀναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo.

Ἀναπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, redundo, exundo.

Ἀναπληρόω, ῶ, f. ώσω, expleo, suppleo, impleo.

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, explementum. A pr.

Ἀναπληρωματικὸς, ὴ, ὸν, expletivus, explendi vim habens, explendo aptus. A pr.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio. Ab ἀναπληρόω.

Ἀναπληστικὸς, ὴ, ὸν, expletivus. Ab ἀναπλήθω.

Ἀνάπλοος, contr. usitatius ἀνάπλους, ου, ὁ, evectio e portu. 2) remigatio navalis.

Ἀναπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico. Ex ἀνὰ & ἁπλόω.

Ἀναπλύνω, f. υνῶ, eluo. A πλύνω.

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio. A praec.

Ἀνάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, interpretatio. Ab ἀναπλόω.

Ἀναπλώω, f. ώσω, idem quod ἀναπλόω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, respiratio. 2) recreatio, relaxatio.

Ἀναπνευστικὸς, ὴ, ὸν, vi respirandi praeditus, respirationi serviens.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ & ἡ, qui respirare non potest. 2) exanimis. 3) flatu venti carens: quasi pro ἀναπόπνευστος. Ex α pr. & ἀναπνέω. vid. notata ad ἀνάπτυστος.

Ἀναπνέω, f. εύσω, respiro. 2) recreor, relaxor animo. 3) desidero, adspiro ad aliquid. Ex ἀνὰ & πνέω, *spiro*.

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, respiratio. 2) relaxatio, animi. Ab ἀναπνέω.

Ἀναπόβλητος, ου, ὁ & ἡ, non contemnendus non rejiciendus. 2) qui amitti, vel rejici non potest. Ex α pr. & ἀποβάλλω.

Ἀναπόγραφος, ου, ὁ & ἡ, a publicano non recensus nec scriptus. Ex α pr. & ἀπογράφω.

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ & ἡ, improbabilis, qui demonstrari aut approbari nequit. Ex α pr. & ἀποδεικτὸς.

Ἀναποδείκτως, *Adv.* sine probatione, absque demonstratione.

Ἀναπόδεκτος, ου, ὁ & ἡ, non recipiendus. Ex α pr. & ἀποδέχομαι, *recipio*.

Ἀναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero. 2) revoco, retro ago. 3) diligenter perpendo, excutio, volvo rem revolvoque in animo.

Ἀναπόδισις, ἡ, remeatio, retrocessio in pedem.

Ἀναποδισμὸς, οῦ, ὁ, diligens inquisitio. 2) regressus, retrogradus motus. 3) resolutio.

Ἀναπόδοτος, ου, ὁ & ἡ, non redditus. 2) non reddendus, gratuitus. 3) cui deest pars altera necessaria

cessaria superiori respondens. Ex α pr. & ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀναπόδραστος, ε, ὁ & ἡ, inevitabilis. Ex α pr. & ἀποδράω, *effugio*.

Ἀναποικίλλω, variego, orno.

Ἀνάποινος, ε, ὁ & ἡ, non redemtus pretio, gratuitus. Ex α pr. & ἄποινον, *pretium redemtionis*.

Ἀναποίνως, *Adv.* gratis.

Ἀναποκριτος, ε, ὁ & ἡ, cui non respondetur, seu cui responsum non est. 2) qui non respondet. Ex α pr. & ἀποκρίνομαι, *respondeo*.

Ἀναπόλαυστος, ε, ὁ & ἡ, jejunus. 2) vacans voluptate. 3) quo frui non licet. Ex α pr. & ἀπολαύω, *fruor*.

Ἀναπολεμέω, bellum infero, cieo, in bellum conjicio.

Ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, instauro rem abolitam memoria hominum. 2) in animo volvo. 3) rumino, *de brutis*. Ex ἀνὰ & πολέω, *verso*.

Ἀναπόλησις, εως, ἡ, ipsa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. A præc.

Ἀναπολητικὸς, ἡ, ὸν, revolvendi facultatem habens, assiduus agitationis. Ab eod.

Ἀναπολίζω, celebro carmine, vel oratione, ap. Pind. *proprie*, instauro. Ab eod.

Ἀναπολόγητος, ε, ὁ & ἡ, inexcusabilis. 2) non defensus. Ex α pr. & ἀπολογέομαι, *excuso, causam dico & approbo meam*.

Ἀναπόλυτος, ε, ὁ & ἡ, non absolutus. 2) indissolubilis. 3) non dimissus.

Ἀναπομπὴ, ῆς, ἡ, sursum missio. 2) effossio. 3) recogitatio, revolutio rei in animo. Ex ἀνὰ & πέμπω, *mitto*.

Ἀναπόμπιμος, ε, ὁ & ἡ, qui remitti potest aut remittitur.

Ἀναπομπὸς, ἡ, ὸν, qui mittit, ducit ad superos.

Ἀναπόνιπτος, ε, ὁ & ἡ, illotus. Ex α pr. & ἀπονίπτω.

Ἀναπορεύομαι, procedo, in locum editiorem in primis.

Ἀναπόσβεστος, non extinctus, semper lucens, vel ardens. Ex α & ἀποσβέννυμι.

Ἀναπόστατος, ε, ὁ & ἡ, qui non descivit a fide, aut desciscere nequit. Ex α pr. & ἀφίσαμαι, *deficio*.

Ἀναποτάομαι, avolo.

Ἀναποτνιασμὸς, ε, ὁ, lamentatio cum imploratione divini auxilii, & exaggeratione indignitatis acceptarum injuriarum. 2) divini numinis imploratio. Ex ἀνὰ & ποτνιάζω.

Ἀναπότριπτος, ε, ὁ & ἡ, qui detergi aut excuti, depelli nequit. 2) indelebilis. Ex α pr. & ἀποτρίβω.

Ἀνάπραξις, εως, ἡ, exactio debiti æris. Ab ἀναπράσσω.

Ἀνάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio, iterata venditio. v. ἀναπράτης. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo*.

Ἀναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. ξω, exigo, reposco. 2) recupero, *in med.*

Ἀναπράτης, ε, ὁ, qui sibi vendita revendit. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo*.

Ἀναπρεσβεύω, legatos mitto. 2) alteram legationem obeo.

Ἀναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo. 2) cum gemitu effundo. 3) de vento vela implente.

Ἀναπροοιμιάζομαι, incipio cantum.

Ἀνάπταιστος, ε, ὁ & ἡ, inoffensus, qui non offendit. Ex α priv. & πταιστὸς, *ad lapsum pronus*, pro ἄπταιστος; occurrunt enim passim vocabula, in quibus ἀνὰ vim simplicis α privativi habet, vel ubi ἀνὰ est pro ἄνευ. v. ἀνάπταιστος, ἀναγγέλτως, ἀναμφιλογος.

Ἀναπτερόω, ῶ, f. ώσω, pennis, seu alis instruo. 2) excito, instigo, animum addo, in spem, præsertim levem & temerariam, erigo. Ex ἀνὰ & πτερὸν, *ala*.

Ἀνάπταμαι, sursum volo. Ex ἀνὰ & πτᾶμαι.

Ἀναπτοιέομαι, ῦμαι, consternor, pavesio, perterreor. ἀνεπτοίημαι, spe varia & stulta erigor, perf. pass.

Ἄναπτος, ε, ὁ & ἡ, intactus. 2) suspensus & nexus per fibulam, epith. vestis. Ex ἅπτω, *necto*, vel ἅπτομαι, *attingo*.

Ἀνάπτυξις, εως, ἡ, expansio, apertio. 2) explicatio, explanatio. Ab seq.

Ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico, ut vestem vel telam. 2) aperio, ut librum, volumen. 3) explano, expono. 4) patefacio, revelo.

Ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, explanatio, expositio. A præc.

Ἀνάπτυχος, ε, ὁ & ἡ, qui aperiri potest. 2) apertus. 3) explicatus. Ab eodem.

Ἀναπτύω, f. ύσω, exspuo, exspuendo ejicio. Gl. Vet. sputo. 2) despuo, conspuo. 3) contemno.

Ἀνάπτω, f. ψω, ligo, religo, suspendo ad. 2) circumpono, appono. ἀνάπτομαι, induo.

Ἀνάπτω, ψω, accendo, incendo. *Metaph.* suscito, stimulo, impello.

Ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio. 2) resupinatio. 3) animi remissio, consiliorum vel cœptorum mutatio, spei conversio. Ab ἀναπίπτω, *decumbo*, vel *resupinus cado*, *in partem contrariam relabor*.

Ἀναπυνθάνομαι, interrogo, percuntor.

Ἀναπυρόω, ῶ, f. ώσω, accendo, inflammo.

Ἀναπυρσεύω, incendo, tollo facem.

Ἀνάπυστος, ε, ὁ & ἡ, pervulgatus, passim auditus, omnibus notus. Ab ἀναπυνθάνομαι.

Ἀναπωλέω, ῶ, f. ήσω, rursus vendo, revendo.

Ἀνάπωτις, εως, ἡ, discessus & reciprocatio maris, quasi ἀνάποσις, quia resorbetur. reperitur & ἀνάποσις. Frequentius ἄμπωτις.

Ἀναρῥαίζω, f. ίσω, convalesco, ex morbo recreor. A ῥαίζω.

Ἀναράομαι, ῶμαι, diras revoco, resecro, votum factum muto. Ab ἀνὰ & ἀρά.

Ἀνάρβυλος, ε, discalceatus. Ex ἀρβύλη, *calceus*.

Ἀνάργυρος, ε, ὁ & ἡ, argento carens, pecunia destitutus. 2) qui largitionibus non corrumpitur. 3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis sanans.

Ἀνάρδευτος, ε, ὁ & ἡ, non irrigatus, non udus, siccus.

Ἄναρθρος, ε, ὁ & ἡ, inarticulatus, articulis carens.

Ἀναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, dinumero. Gl. Vet. ἀναριθμεῖ, renumerat.

Ἀναρίθμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, innumerabilis. 2) immensus. 3) imperitus numerorum.

Ἀνάριθμος, ε, ὁ & ἡ, innumerus. 2) qui in nullo numero est, vilis.

Ἀναριστάω, ῶ, non prandeo. unde ἀνηριστηκὼς, impransus, perf. act. part.

Ἀναρίστησις, εως, ἡ, abstinentia a prandio.

Ἀναριστία, ας, ἡ, idem.

Ἀνα-

Ἀνάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, impransus.

Ἀνάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, impransus, non pransus. 2) prandio carens. Ex α pr. & ἄριστον, *prandium*.

ἈΝΑΡΙΤΗΣ, ου, ὁ, piscis e genere cochlearum. Aristot.

Ἀναριτοτρόφος, ου, ὁ & ἡ, nutriens, vel alens, habens anaritas. E præc. & τρέφω.

Ἀνάρκτος, ου, ὁ & ἡ, nullius imperio subjectus, magistro, rectore, domino carens. 2) ei non parens, in cujus auctoritate est. 3) non ortus, principio carens. Ex α priv. & ἄρχω, *impero*, f. ἄρχομαι, *incipio*.

Ἀναρμόδιος, ου, ὁ & ἡ, non idoneus, inconveniens & incongruens. Ab α pr. & ἁρμόζω.

Ἀναρμοδίως, *Adv.* non convenienter.

Ἀναρμόζω, f. όσω, adapto, copulo. Ab ἀνὰ & ἁρμόζω.

Ἀναρμοστέω, ῶ, non congruo, non quadro.

Ἀναρμοστία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia. 2) ineptiæ.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ & ἡ, haud congruens, inconveniens, non quadrans, non habilis, incompositus, ineptus. Philox. ἀνάρμοστον, absonum, absurdum. Ex α pr. & ἁρμοστὸς, *aptus*.

Ἀναρμόστως, *Adv.* incongrue, inconvenienter, inepte.

Ἀναρμόττω, idem quod ἀναρμόζω. Sed ἀναρμοττῶ, idem quod ἀναρμοστέω.

Ἀναρπάγδην, *Adv.* cum impetu, vi, revulsione.

Ἀναρπάζω, f. άσω, f. άξω, sursum rapio, abripio. 2) subito e medio tollo. 3) ad pœnam rapio. 4) sede sua revello, ut si quis victor bello a se devictos e patria jubet alio migrare. 5) diripio. 6) vi opprimo.

Ἀναρπαξανδρος, ου, ὁ & ἡ, homines devorans.

Ἀνάρπαστος, ου, ὁ & ἡ, abreptus, sursum raptus. 2) repente raptus. 3) e sedibus suis emotus, & alio migrare coactus. 4) oppressus. Gl. Vet. arreptitius.

Ἀναρράπτω, f. ψω, resarcio, reconcinno. 2) consuo, consarcino.

Ἀναρραψῳδέω, rapsodi more decanto.

Ἀναρρέω, refluo. 2) sursum fluo.

Ἀναρρήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, destringo, effringo, disturbo. ἀναρρήγνυμαι, diffringor. 2) erumpo. 3) confero sc. pugnam. ἀνέρρωγε, erupit, aor. 2. ἀναρραγεὶς, passus, patens, Gl. Vet.

Ἀναρρηγνύω, idem.

Ἀναρρήκτως, *Adv.* sine disruptione, ita ut effringi, perrumpi nequeat; *pro simplici* ἀρρήκτως, vel pro ἀνιαρρήκτως.

Ἀνάρρημα, ατος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ & ῥέω, *dico*.

Ἀνάρρηξις, εως, ἡ, disruptio, discissio. Ex ἀναρρήγνυμι.

Ἀνάρρησις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio. 2) refutatio. Ex ἀνὰ & ῥέω, *dico*.

Ἀναρρήσσω, & ἀναρρήττω, idem, quod ἀναρρήγνυμι.

Ἀνάρρινον, ου, τὸ, per nares rediens. Hippocr. Ex ἀνὰ & ῥὶν, *nasus*.

Ἀναρριπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu resuscito. 2) accendo, suscito, exsuscito.

Ἀναρριπτέω, ῶ, f. ήσω, sursum, seu in altum jacio, sublime jaculor. 2) temere & præcipitanter adeo periculum, in aleam do. 3) adeo, suscipio. 4) pœnitet me, muto consilium. Ex ἀνὰ & ῥίπτω, *projicio*; sed extremum videtur ad ἀναρρεπτέω, a ῥέπω, pertinere.

Ἀναρρίπτω, f. ψω, idem. Gl. Vet. subjacto, jacto.

Ἀναρριχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, manibus & pedibus in altum enitor. Ex ἀνὰ & ἀρριχάομαι, vel potius ab antiquo ῥέγω; unde Lat. *rego*, *errigo*, *erigo*, & similia.

Ἀναρρίχομαι, idem & ex iisdem.

Ἀνάρριψις, εως, ἡ, ipsa actio sursum jaciendi. Ab ἀναρρίπτω.

Ἀνάρροια, ας, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ & ῥέω, *fluo*.

Ἀναρροιβδέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo, absorbeo cum magno stridore.

Ἀναρροίβδησις, εως, ἡ, absorptio. E præc.

Ἀναρροπία, ας, ἡ, motus versus superiores partes.

Ἀνάρροπος, ου, ὁ & ἡ, qui sursum fertur. 2) retrocedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ & ῥέπω.

Ἀνάρρους, ου, refluxus.

Ἀναρροφέω, vel ἀναρροφέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo. 2) absorbeo.

Ἀναρρόφησις, εως, ἡ, resorptio, absorptio. A pr.

Ἀναρροχθέω, cum strepitu retro ruo, de fluctu.

Ἀνάρρυσις, εως, ἡ, redemtio. 2) libertatis recuperatio. 3) sacrificium. A verbo ῥύομαι.

Ἀναρρύω, f. ύσω, redimo, libero captivum. 2) reparo, resarcio. 3) macto, sacrifico. Ab ἀνὰ *sursum* vel *retrorsum*, & ἐρύω, *traho*, quia in sacris capita victimarum cædendarum e cornibus sursum & retro agebantur. v. Ἀνερύειν.

Ἀναρρώννυμι, vel ἀναρρωννύω, f. ώσω, robur pristinum reddo. ἀναρρώννυται, convalescit, Philox. 2) confirmo.

Ἀνάρρωσις, εως, ἡ, confirmatio, convalescentia. A pr.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, implacabilis. 2) intolerabilis, improbus, sceleratus, quasi, vitæ haud conveniens, male congruens civili societati. Ex α pr. & ἄρω, *apto*.

Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; ἀναρτῶμαι, suspendor, suspensus sum, pendeo. 2) concilio mihi, adscisco. Gl. Vet. devincio.

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio. 2) obstrictio, devinctio. A præc.

Ἀνάρτιος, ου, ὁ & ἡ, impar. Ex α pr. & ἄρτιος.

Ἀναρτύω, adorno, exstruo, molior.

Ἀναρφίκη, arbor eadem quæ φελλόδρυς.

Ἀναρυστὴρ, ῆρος, ὁ, vas quo hauritur, v. c. vinum. Ab seq.

Ἀναρύτω, & ἀναρύω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ & ἀρύω, & ἀρύτω, *haurio*.

Ἀναρχία, ας, ἡ, status reip. cum nullus est magistratus. 2) soluta licentia. Ab ἄναρχος.

Ἀνάρχομαι, denuo ordior, Gl. Vet. Ex ἀνὰ & ἄρχομαι, *incipio*.

Ἄναρχος, ου, ὁ & ἡ, principio carens. Ex α pr. & ἀρχὴ, *principium*.

Ἀνασαλάζω, f. άσω, concutio, quasso, agito, succutio. Gl. Vet.

Ἀνασειράζω, fut. άσω, retraho catena. 2) retraho, revoco, averto. 3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ & σειρὰ, *catena*.

Ἀνασεισίφαλλος, ου, ὁ & ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, *concutio*, & φαλλός.

Ἀνασεισμὸς, οῦ, ὁ, conquassatio, concussio. A sq.

Ἀνασείω, fut. είσω, concutio, quatio, ut sinum vestis. 2) incito, concito, impello, ut ad defectionem, vel res novas. Philox. ἀνασείει, sollicitat, concitat.

Ἀνασελγαίνω, petulanter ago, petulanti injuria afficio.

cio. Ex ἀνὰ & ἀσελγαίνω, *petulanter ago*.

Ἀναπληρόω, ῶ, f. ώσω, addo, quod deest. 2) ad æquabilitatem libro. 3) par pari refero, rependo.

Ἀνασημαίνω, significo.

Ἀνάσιλος, ου, ὁ & ἡ, vel ἀνάσιλλος, comam e fronte versus verticem capitis versam habens: quæ forma comæ & ipsa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλλον vocatur.

Ἀνάσιμος, ου, ὁ & ἡ, resimus, repandus. 2) informis, deformis.

Ἀνασιμόω, ῶ, resimo, resimum facio. 2) odoror, quia, cum odorem captamus, nares sursum attrahuntur, & quasi repanduntur. A præc.

Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, sarculo refodio, effodio. 2) exsuscito. 3) scrutor, scrutando eruo, ut ignem cineribus obsitum.

Ἀνασκάπτω, f. ψω, effodio. 2) evello radicitus. 3) exscindo, *de urbe*.

Ἀνασκαρίπτομαι, f. ψομαι, considero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, labefacto, destruo. 2) reædifico, instauro, reparo. 3) refuto. 4) *med.* vasa colligo, migro.

Ἀνασκευαστικὸς, ή, όν, instaurandi vim habens. 2) destructivus, refuratorius. A præc.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, instauratio, molitio. 2) destructio, eversio, refutatio. Ex ἀνὰ & σκεῦος, *instrumentum*.

Ἀνασκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo.

Ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α pr. & ἀσκέω, *exerceo*.

Ἀνάσκητος, ου, ὁ & ἡ, non exercitatus. Ex iisd.

Ἀνασκήτως, *Adv.* sine exercitio. A præc.

Ἀνασκίδναμαι, sursum deorsumque dissipor, huc illuc dispergor. Ex ἀνὰ & σκεδάω, *dissipo*.

Ἀνασκινδυλεύομαι, vel ἀνασχινδυλεύομαι, in crucem, seu palum tollor, suspendor. Ex ἀνὰ & σχινδυλεύομαι *inus.* a σχίζω.

Ἀνασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, catullio, lascivio exsiliendo. 2) prosilio. 3) resilio.

Ἀνασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, suspendo.

Ἀνασκολόπισις, εως, ἡ, crucifixio. A præc.

Ἀνασκολύπτειν, nudare glandem penis.

Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, considero, meditor.

Ἀνασμύχω, f. ξω, lento igne absumo, vel corrumpo, sive idem quod σμύχω.

Ἀνασοβέω, ῶ, f. ήσω, sursum rejiciendo expello, excutio. 2) terreo. Polyb.

Ἀνασπαράσσω, dilacero.

Ἀνάσπασις, εως, ἡ, exscidium. 2) contractio. Ab ἀνασπάω.

Ἀνασπαστήριος, ου, vim vel convellendi vel contrahendi habens. Ab eod.

Ἀνάσπαστος, ου, ὁ & ἡ, extractus alicunde. 2) pulsus, ablegatus e loco aliquo. vid. ἀνασπάω n. 4. 3) e provincia successore misso revocatus. A seq.

Ἀνασπάω, ῶ, f. άσω, revello, convello, evello, exscindo. 2) attollo, ut supercilia. 3) contraho. 4) expello, velut in exilium: dicitur in primis de incolis eversæ urbis, cum alio traducuntur. 5) eripio, v. c. e periculo.

Ἀνασπογγίζω, f. ίσω, spongia detergo.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina. Ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνάσσυτος, ου, revulsus. 2) sursum vadens, ruens. Ab ἀνὰ & σύομαι *inus.* pro σεύομαι.

Ἀνάσσω, f. άξω, regno, impero, regno, imperio potior.

Ἀνασταδὸν, *Adv.* consurgendo, stando. Ab ἀνίστημι.

Ἀνασταλτικὸς, ή, όν, reprimendi & cohibendi vim habens. Ab ἀναστέλλω, *reprimo*.

Ἀνασταὶς, αἶδος, ἡ, porticus ap. Apoll. Rh.

Ἀναστάσιμος, ου, ὁ & ἡ, resuscitandi vim habens.

Ἀνάστασις, εως, ἡ, surrectio a sedili, vel cubili, vel e somno. 2) resurrectio a morte. 3) resurrectio a lapsu. 4) consurrectio ex insidiis. 5) eversio. 6) expulsio e sedibus, evocatio. 7) erectio, extructio, prominentia. 8) reditus ab exilio. 9) migratio. 10) seditio.

Ἀναστατὴρ, ῆρος, ὁ, eversor, vastator, qui victis necessitatem emigrandi admovet.

Ἀναστατήριος, ου, ὁ & ἡ, epith. victimæ factæ ob valetudinis recuperationem.

Ἀναστάτης, ὁ, eversor.

Ἀναστατικὸς, ή, όν, idem quod ἀναστάσιμος.

Ἀναστατικῶς, *Adv.* seditiose.

Ἀνάστατος, ου, ὁ & ἡ, eversus, vastatus. 2) sede expulsus, seu in alium locum traductus, transpositus.

Ἀναστατόω, ῶ, f. ώσω, everto, vasto. 2) sedibus expello. 3) conturbo, seditionem, tumultum excito.

Ἀναστάτωσις, εως, ἡ, eversio. 2) conturbatio.

Ἀνασταυρόω, ῶ, f. ώσω, In crucem attollo, cruci adfigo.

Ἀνασταύρωσις, εως, ἡ, suspendium, Gl. Vet.

Ἀνασταχύω, spicas emitto, & cresco, surgo, *de segete*.

Ἀναστεγνόω, ῶ, f. ώσω, adstringo, constipo.

Ἀνάστειρος, ου, *vox corrupta* ap. Polyb. quam ex ἀνὰ & στεῖρα compositam putant.

Ἀναστέλλω, f. ελῶ, inhibeo, reprimo, coerceo. 2) sursum tollo. ἀναστέλλεσθαι, tergiversari, Gl. Vet. *item*, dissimulare, tegere, ap. Polyb. ἀνεσταλμένος, rejecta, sublata veste, alticinctus, Gl. Vet. perf. pass. part.

Ἀναστενάζω, f. άξω, alte ingemisco, suspiro, Philox. 2) vehementer deploro.

Ἀναστενάχω, idem.

Ἀναστένω, gemo, gemitus & suspiria duco.

Ἀναστέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo.

Ἀναστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, statuo cippum.

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, erectio. 2) id ipsum quod adsurgit in altum. 3) statura. 4) proceritas. 5) altitudo, montis, ædificii. 6) animal ap. LXX. Ab ἀνίστημι.

Ἀναστίζω, rursum compungo. 2) pungo.

Ἀναστοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, informo, quasi ab elementis incipiendo. 2) resolvo, quasi in elementa. 3) reformo, regenero, ap. Eccles. Ex ἀνὰ & στοιχεῖον, *principium*, *elementum*.

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio, quæ fit a primis elementis. 2) resolutin in elementa. 3) renovatio, regeneratio, reformatio. A pr.

Ἀνάστομος, ου, ὁ & ἡ, apertus, laxus, dehiscens. Ex ἀνὰ & στόμα, ος.

Ἀναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio, angusto, in fauces comprimo. 2) evacuo, purgo. 3) lato ore effundo, *de fluminibus in mare se inserentibus*.

Ἀναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio. 2) arctatio, compressio in fauces. 3) exacutio palati. 4) exitus venæ alterius in alteram, quo sanguis ex illa in hanc exoneratur. A pr.

Ἀναστομωτήριος, ου, ὁ & ἡ, idem quod sequens.

Ἀνα-

Ἀναστομωτικός, ἡ, όν, aperiendi vim habens & oris patefaciendi. 2) exacuendi palati vi pollens.

Ἀναστεναχέω, ingemisco.

Ἀναστραγαλίζω, tesseris ludo.

Ἀναστράγαλος, ου, ὁ & ἡ, talo, seu talis carens. Ex α pr. & ἀστράγαλος, *talus*.

Ἀναστρατεύομαι, militiam itero. Ab ἀνὰ & στρατεύομαι, *milito*.

Ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ, castrorum motio. A sq.

Ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo, revertor cum exercitu.

Ἀναστρέφω, f. ψω, inverto, converto. 2) revertor, regredior, remeo, Gl. Vet. conversor, Philox. ἀναστρέφομαι, invertor. 2) versor in re aliqua. *in med.* ἀνεστραμμένον, contortum, Philox. perf. pass. part.

Ἀναστρολόγητος, ου, expers astronomiæ.

Ἀναστροφάδην, *Adv.* præpostere, ordine inverso. Ab ἀναστροφή.

Ἀναστροφάω, ῶ, verto, verso. 2) converto, subverto.

Ἀναστροφή, ῆς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, seu in contrariam partem reciprocatio. 2) reditus, reversio. 3) conversatio, commoratio. 4) vitæ genus vel ratio. 5) tempus, mora, dilatio. Ab ἀναστρέφω.

Ἀνασύνταξις, εως, ἡ, recensio, census cognitio, census iterum habitus. A seq.

Ἀνασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. άξω, recognosco census, iterum constituo census.

Ἀνάσυρμα, ατος, τὸ, quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo retectum. A seq.

Ἀνασύρω, sursum traho, seu retraho vestes tegentes pudenda. 2) detego, quod latet.

Ἀνασφαδάζω, fut. άσω, resilio, recalcitro, exsilio.

Ἀνασφάλλω, resurgo ex lapsu, vel morbo. ἀνέσφηλε, convaluit, aor. 1. 2) relabor in partem contrariam.

Ἀνασφραγίζω, f. ίσω, resigno, signum tollo.

Ἀνασχέθω, attollo, erigo.

Ἀνάσχεσις, εως, ἡ, emersio, ortus, exortus. 2) toleratio, tolerantia. Ab ἀνασχέω, *orior*.

Ἀνασχετός, ἡ, όν, tolerabilis. Ab eod.

Ἀνασχέω, ῶ, occurrit in futuro ἀνασχήσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, existo. 2) molestiam adfero. Ex ἀνὰ & σχέω pro ἔχω, *habeo*.

Ἀνασχίζω, f. ίσω, discindo, seco, disseco.

Ἀνασχινδυλεύομαι, f. εύσομαι, in palum, seu in crucem tollor. vid. Ἀνασκινδυλεύομαι.

Ἀνασώζω, f. ώσω, servo, salvum præsto. 2) recupero.

Ἀναταράσσω, vel ἀναταράττω, fut. άξω, conturbo, perturbo, permisceo. 2) commoveo, agito.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio. 2) altitudo. 3) superbia, minax vultus & oratio. Ab ἀνατείνω, *extendo*.

Ἀνατάσσω, vel ἀνατάττω, fut. άξω, compono. 2) colloco, ordino.

Ἀνατατικός, ἡ, όν, extensus, porrectus. 2) aptus ad extendendum sursum. 3) vehemens, gravis, minax. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατατικῶς, *Adv.* cum extensione quadam, elato quodam modo. 2) rigide, imperiose, minaciter, iracunde.

Ἀνατεὶ, *Adv.* sine damno, impune. Ex α pr. & ἄτη, *noxa*.

Ἀνατείνω, νῶ, sursum extendo, attollo. 2) intento, v. c. manus, gladium. 3) porrigo manum, ut amicitiæ signum. 4) surrigo, v. c. gladium, quod est signum fatentis se victum. 5) ἀνατείνεσθαι, *pass.* terreri minis, attolli: *med.* minari. Ex ἀνὰ & τείνω, *tendo*.

Ἀνατειχίζω, fut. ίσω, instauro mœnia.

Ἀνατειχισμός, ῦ, ὁ, instauratio & refectio murorum. A præc.

Ἀνατέλλω, ελῶ, produco, emitto, extrudo, ut cum vitis gemmam; aut cum quis facem ardentem extollit. 2) enascor, exsisto, orior, ut sol, luna. ἀνατείλας, ortus, Philox. aor. 1. part.

Ἀνατέμνω, f. εμῶ, disseco, incido.

Ἀνατεταμένως, *Adv.* valde, magna vi & minis.

Ἀνατήκω, f. ήξω, liquefacio, liquo. 2) macero, consumo, tabefacio. 3) mollio. 4) attenuo.

Ἀνάτηξις, εως, ἡ, liquefactio, v. c. nivium. A præc.

Ἀνατὶ, *Adv.* idem ac ἀνατεὶ, *quod vid.*

Ἀνατίθημι, f. ήσω, sursum pono, tollo. 2) impono alicui pro onere. 3) impono, injungo aliquid. 4) expono, narro, refero. 5) attribuo, acceptum fero, adscribo, imputo & refero, ut auctori. 6) dedico, consecro. ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in crastinum. 7) retracto, revoco.

Ἀνατίλλω, evello, ut comam, spicas.

Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium. 2) supra modum magni facio.

Ἀνατιναγμός, ῦ, ὁ, concussio, traductio e loco in alium, ut ἀνάστασις, οἱ ὁ. A seq.

Ἀνατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio.

Ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατείνω.

Ἀνατιτραίνω, perforo, terebro.

Ἀνατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem.

Ἀνατλάω, f. ήσω, persero, tolero.

Ἀνάτλημα, ατος, τὸ, tolerantia. Suid. A seq.

Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.

Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνὰ & τοῖχος.

Ἀνατοκίζω, f. ίσω, usuram renovo. Ex ἀνὰ & τόκος, *usura*, *fœnus*.

Ἀνατοκισμὸς, ῦ, ὁ, usuræ renovatio anniversaria, s. usurarum usuræ. A pr.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.

Ἀνατολικός, ἡ, όν, orientalis.

Ἀνατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, dissectio, *præcipue corporis*. Ab ἀνατέμνω, *disseco*.

Ἀνατομικός, ἡ, όν, ad anatomen pertinens, anatomicus.

Ἀνάτονος, ου, ὁ & ἡ, sursum tendens. 2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω, *sursum tendo*.

Ἄνατος, ου, ὁ & ἡ, illæsus. 2) innocuus. Ex α pr. & ἄτη, *noxa*.

Ἀνατράω, perforo.

Ἀνατρεπτικός, ἡ, όν, perniciosus, evertendi vim habens. A seq.

Ἀνατρέπω, f. ψω, subverto, everto, prosterno. ἀνετράπη, sublatus est, Philox. aor. 2. pass. diruo, tollo, labefacto, confuto, Philox. ἀνατρέπεσθαι ψυχῇ animo concidere, vel animum mutare, a consilio cœptove desistere.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo, educo.

Ἀνατρέχω, recurro, redeo currens. 2) attollor in altum, erigor, cresco, cursum muto, emendo peccata. 3) augeor, v. c. divitiis.

Ἀνάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfossio. Ab ἀνατράω, *perforo*.

Ἀνάτρητος, ου, ὁ & ἡ, perforatus, pertusus.

Ἀνατριαινόω, vel potius ἀνατριαινόω, perturbo, Eurip. quasi tridente concutio. A τρίαινα, *fuscina*.

Ἀνα-

Ἀνατρίβω, f. ψω, contero, frico. 2) affrico, ut sordes, scabiem. 3) misceo.

Ἀνάτριπτος, ου, ὁ & ἡ, attritus, affrictu adspersus. A pr.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritus, frictio. Ab eod.

Ἀνατροπεύς, έως, ὁ, subversor, eversor. Ab ἀνατρέπω, everto.

Ἀνατροπή, ῆς, ἡ, eversio, subversio. Ab eod.

Ἀνατροφή, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, nutrio.

Ἀνατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.

Ἀνατυλίττω, f. ξω, revolvo, verso, reglomero. 2) revolvo animo.

Ἀνατυπόω, ῶ, f. ώσω, reformo, iterum formo. 2) informo aliquid animo, imaginor.

Ἀνατύπωμα, ατος, τὸ, species rei, figura. A pr.

Ἀνατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio. 2) imaginatio. Ab eod.

Ἀνατυρβάζω, f. άσω, conturbo, perturbo.

Ἀναύγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ater, obscurus, non splendens. Ex α priv. & αὐγὴ, lux, splendor.

Ἀναυδὴς, έος, ὁ & ἡ, mutus, non vocalis. 2) ineffabilis, non fandus. Ex α priv. & αὐδὴ, vox.

Ἀναύδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, inenarrabilis. A praec.

Ἀναυδία, ας, ἡ, τὸ, loqui non posse, obmutescentia.

Ἄναυδος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀναυδής.

Ἀναύδως, Adv. sine voce, tacite.

Ἀναυλεὶ, Adv. sine naulo. Ex α pr. & ναῦλον.

Ἄναυλος, ου, ὁ & ἡ, tibiarum expers, sine tibiis. 2) imperitus tibiarum. 3) non pervius, non pertusus. Ex α pr. & αὐλός.

Ἀναυλόχητος, ὁ & ἡ, epith. navis parvæ, quæ in iis, quæ in portu sunt, non numeratur, cujus ratio nulla habetur. Ex α priv. & ναυλοχέω.

Ἀναυμάχιον, ου, τὸ, desertio pugnæ navalis, quum quis ad navale prælium non venerat. Ex α pr. & ναυμαχία.

Ἀναυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non auget. 2) qui non augetur. Ex α pr. & αὔξω.

Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid incrementum non capit. Ex iisd.

Ἀναύξητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non augetur. Ab iisd.

Ἀναύξω, incresco, multum augeo. Ex ἀνὰ & αὔξω, cresco.

Ἄναυος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocis expers. Ex α pr. & αὔω, clamo.

Ἄναυρος, ου, ὁ & ἡ, qui est sine aura. Ex α priv. & αὔρα, aura.

Ἀναύχην, ενος, ὁ & ἡ, cervice carens. Ex α pr. & αὐχὴν, cervix.

Ἀναύω, accendo. Ex ἀνὰ & αὔω.

Ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifesto, ostendo, exhibeo, edo. ἀναφαίνομαι, conspicuus fio, manifestus reddor. ἀναφαίνεται, extat. Philox. ἀνεφάνη, exorta est, apparuit, Philox. aor. 2. ἀναφαινόμενος, extans, Philox.

Ἀναφαίρετος, ου, ὁ & ἡ, qui auferri non potest. Ex α pr. & ἀφαιρέω.

Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, calvus, recalvus, recalvaster. vid. ἀναφάλαντος.

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in superciliis. 2) calvities omnino. Ab eod.

ἈΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀναφαλαντίας.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀναφαλαντίασις.

Ἀναφανδὸν, Adv. aperte, manifeste, palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανδὸν, Adv. idem & ab eod.

Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantasia afficio.

Ἀναφέρω, f. ἀνοίσω, aor. 1. ἀνήνεγκα, sursum fero, tollo, subveho. 2) perfero, fero, patior. 3) produco, edo, emitto, evomo. 4) offero, de sacrificiis. 5) refero, attribuo. 6) refero, ut ad senatum, fero ad populum. 7) refero, commemoro. 8) transfero, rejicio. 9) recreor, reficior, colligo me, convalesco. 10) de vectigalibus vel fructibus ex aliqua re redeuntibus.

Ἀναφεύγω, f. ξομαι, sursum fugio. 2) refugio, confugio.

Ἀναφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactabilis, non tactus. Ex α pr. & ἁφὴ, tactus.

Ἀναφθέγγομαι, f. ξομαι, reclamo, respondeo. 2) exclamo, proclamo.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpo. 2) intereo.

Ἀναφλασμὸς, ου, ὁ, masturbatio. A seq.

Ἀναφλάω, f. άσω, masturbo.

Ἀναφλεγμαίνω, rursus ardeo, vel æstuo. 2) rursum intumesco.

Ἀναφλέγω, f. ξω, rursum incendo, rursum comburo. 2) inflammo, excito. ἀναφλέγομαι, exardeo ira.

Ἀναφλογίζω, f. ίσω, incendo.

Ἀναφλύζω, f. φλύσω, rursum ferveo. 2) ferveo.

Ἀναφλυκταίνωτος, ου, ὁ & ἡ, ex quo pustulæ non erupere, nec erumpunt. Rob. Ex φλύκταινα, pustula, pro ἀναφλυκταίνωτος.

Ἀναφλύω, f. ύσω, idem quod ἀναφλύζω. Philox. ἀναφλύει, emanat.

Ἀναφοβέω, terreo, minor.

Ἀναφοιβάζω, f. άσω, repurgo, februo.

Ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rursum eo, redeo, repeto.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio sursum versus, subvectio, emersio. 2) relatio. 3) criminis relatio in alium. 4) perfugium, præsidium. 5) oblatio. 6) reditus, proventus. 7) erectio ejus, quod cecidit. 8) virium & animi collectio. 9) anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω.

Ἀναφορεὺς, έως, ὁ, vectis. 2) lorum. 3) bajulus, qui humeris aliquid gestat. 4) illud genus lignei vectis, quod media parte excavatum, ut apte cervicibus sedeat, gestatur, dependentibus ex ambabus ansis oneribus, e catena vel reste libratis. Ab eod.

Ἀναφορέω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, attollo, impono. Ab eod.

Ἀναφορικὸς, ή, όν, relativus, ap. Grammat.

Ἀναφορικῶς, Adv. relative.

Ἀνάφορον, ου, τὸ, fulcimentum oneris, quo bajuli utuntur, clitellæ.

Ἀναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, subigo in modum farinæ. 2) commisceo. 3) fœdo, v. c. pulvere.

Ἀναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obstipo, occludo. 2) aperio, explico, quod septo clausum erat.

Ἀναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis. 2) horreo.

Ἀναφροδισία, ας, ἡ, rerum Venerearum contemptus. 2) invenustas, inelegantia. Ex α pr. & Ἀφροδίτη, Venus.

Ἀναφρόδιτος, ου, ὁ & ἡ, non Venereus, a re Ve-

nerea alienus. 2) invenustus. Ex iisd.

Ἀναφρονέω, ῶ, resipisco.

Ἀναφροντίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.

Ἄναφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, spumæ expers, non spumans, non spumosus. Ex α pr. & ἀφρός.

Ἀναφυγαὶ, idem quod ἀναφυγή.

Ἀνάφυξις, εως, ἡ, effugium, perfugium. Ab ἀναφεύγω.

Ἀναφυγὸν, ῦ, idem quod seq.

Ἀναφύρω, commisceo, permisceo, confundo. 2) inquino, fœdo.

Ἀναφυσάω, ῶ, f. ήσω, sursum flo. 2) sufflo, inflo. 3) elatum reddo, ad superbiam attollo.

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, inflatio. 2) evaporatio, spiraculum. A præc.

Ἀναφύσησις, εως, ἡ, inflatio. 2) spiraculum. Ab eod.

Ἀναφυσιάω, ῶ, anhelo, hinc ἀναφυσιώοντες, *Jon.* pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιάοντες. Ab eod.

Ἀναφυτεύω, resero, Gl. Vet. id est rursus sero, rursus planto.

Ἀναφύω, f. ύσω, renasci facio. 2) produco, emitto. ἀναφύομαι, recresco, Gl. Vet. ἀνεφύη, orta est, Gl. Vet. aor. 2. pass.

Ἀναφωνέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio.

Ἀναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce. A præc.

Ἀναφώνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναχάζω, f. άσω, retrocedo, gressum inhibeo.

Ἀναχαίνω, hisco, dehisco.

Ἀναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, *de equis*. 2) contumaciter efferor, in licentiam erumpo, contumacem me præbeo, parere recuso. 3) inhibeo, retro ago, reprimo. Ex ἀνὰ & χαίτη, *juba*.

Ἀναχαλασμὸς, ῦ, ὁ, relaxatio. Ab ἀναχαλάω.

Ἀναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, relaxandi vim habens. Ab seq.

Ἀναχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto.

Ἀναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. άξω, denuo sculpo, rursum incido, sulcis ducendis scabrum, asperum reddo, ut limam.

Ἀναχάσκω, hisco, dehisco.

Ἀναχειρίζομαι, impedio. 2) tracto, inter manus verso. Ex ἀνὰ & χειρίζομαι, *tracto*.

Ἀναχελύσσομαι, exscreo, extussio. A χελύσσομαι.

Ἀναχέω, f. εύσω, refundo. 2) infundo, perfundo. 3) conturbo, moveo.

Ἀναχλαινόω, ῶ, f. ώσω, induo, vestio. Ex ἀνὰ & χλαῖνα, *læna*.

Ἀναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνομαι, lanugine obsitus sum. 2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ & χνόος, *lanugo*.

Ἀναχοὴ, ῆς, ἡ, refusio. 2) meatus. Ab ἀναχέω.

Ἀναχορεύω, f. εύσω, tripudio, salto, choreas ago. 2) celebro cantu & choreis.

Ἀναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, e terra congesta exstruo, vel fossam aut lacunam expleo.

Ἀναχράομαι, interficio, ut καταχρ. *quod v.*

Ἀναχρίω, rursum ungo, inungo.

Ἀναχρώννυμι, f. ώσω, colore aliquo inficio, tingo. 2) contagio inficio, affrico, aspergo labem. 3) ungo.

Ἀναχρωννύω, idem.

Ἀνάχρωσις, εως, ἡ, infectio. 2) innunctio. 3) contagium.

Ἀνάχυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, a paleis purus, non aceratus. Ex α pr. & ἄχυρον.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refusio. 2) maris æstuarium navigabile. 3) confusio. 4) animi vitiumque resolutio, mollities, hilaritas. A sq.

Ἀναχύω, f. ύσω, refundo.

Ἀνάχωμα, τὸ, agger.

Ἀναχωματισμὸς, ῦ, ὁ, agger. A præc.

Ἀναχωνεύω, f. εύσω, conflo, refundo.

Ἀναχώννυμαι, idem quod ἀναχόω.

Ἀναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor. 2) remotus sum a via. 3) decedo, v. c. magistratu. 4) secedo in otium, solitudinem. 5) abhorreo.

Ἀναχώρημα, ατος, τὸ, recessus, secessus. 2) locus, qui est in secessu. A pr.

Ἀναχώρησις, εως, ἡ, recessus, secessus. 2) reditus. 3) receptus ex pugna & periculo. 4) locus semotus, solitudo. 5) locus perfugii, perfugium. Ab eod.

Ἀναχωρητὴς, ῦ, ὁ, qui in solitudine vivit, eremita, anachoreta. 2) qui ad privatam conditionem, aut ad otium a reip. administratione se recipit. Ab eod.

Ἀναχωρίζω, f. ίσω; separo, secerno. 2) facio reverti, aut secedere, in locum reduco, suæ terræ restituo.

Ἀναψαλάσσω, contundo, retundo. E ψαλάσσω.

Ἀναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo, detergo. 2) manu demulceo.

Ἀναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio. 2) investigatio, indagatio.

Ἀναψηφίζω, f. ίσω, rursus in suffragia mitto. 2) abrogo. 3) retracto.

Ἀναψήφισις, εως, ἡ, repetitio suffragiorum. 2) abrogatio. 3) retractatio. A pr.

Ἀναψήχω, f. ήξω. idem quod ἀναψάω.

Ἄναψις, εως, ἡ, accensio. Ab ἀνάπτω.

Ἀναψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, recreator.

Ἀναψυκτικὸς, ἡ, ὸν, refrigeratorius, Gl. Vet. Ab ἀναψύχω.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. 2) recreatio, refocillatio. Ab eod.

Ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάψυξις.

Ἀναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo. 2) abstergo, sicco. 3) focillo, recreo. 4) animum recupero.

ἈΝΔΑ'ΝΩ, placeo.

ἈΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, summitas, cacumen. 2) fluviorum labrum s. agger. Hesych.

Ἄνδιχα, divisim, inter. Ex ἀνὰ & δίχα, *seorsim*.

Ἀνδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter, seu strenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀνὴρ & ἀγαθός.

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter & præclare gesta. Gl. Vet. facinus. ἀνδραγαθήματα, merita, Gl. Vet. A pr.

Ἀνδραγαθητὴς, ῦ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter se gerens. Ab eod.

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, strenuitas, fortitudo. 2) actio digna forti viro. 3) officium boni viri. 4) probitas. Ab ἀνὴρ & ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero. 2) bonum virum me præsto. A præc.

Ἀνδράγρια, ων, τὰ, spolia hosti detracta. Ex ἀνὴρ & ἄγρα, *præda*, *spolium*.

Ἀνδραγχὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui homines strangulat. Eust. Ex ἀνὴρ & ἄγχω, *strangulo*. Sed præstat.

Ἀνδράγχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀνδράδελφος, ου, ἡ, levir, Philox. Ex ἀνὴρ & ἀδελφὸς, *frater*.

Ἀν-

Ἀνδρακάς, *Adv.* viritim. Ab ἀνήρ.

Ἀνδραποδίζω, fut. ίσω, in servitutem redigo, captivum abduco liberum hominem. 2) servum alteri furor & meum facio. 3) subjugo, in potestatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδράποδον.

Ἀνδραπόδισις, εως, ἡ, &

Ἀνδραποδισμός, ῦ, ὁ, redactio in servitutem eo, quo de ἀνδραποδίζῃ dictum est, modo. 2) plagium. Ab ἀνδραποδίζω.

Ἀνδραποδιστής, ῦ, ὁ, qui vel liberum furatur & in servitutem redigit, vel legitimo domino furatur & suum facit aut vendit. Gl. Vet. plagiarius. Ab eod.

Ἀνδραποδιστήριος, α, ον, plagio serviens, aptus.

Ἀνδραποδιστικός, ή, όν, idem.

Ἀνδραποδοκάπηλος, ου, ὁ & ἡ, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex seq. & κάπηλος.

Ἀνδράποδον, ου, τό, mancipium. Ex ἀνήρ & πούς.

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ & ἡ, servilis. 2) illiberalis, servilis ingenii, degener. 3) voluptatibus & cupiditatibus serviens. Gl. Vet. flagitiosus, turpiter & belluinum in modum libidinosus.

Ἀνδραποδωδία, ας, ἡ, servilis turpitudo, vita flagitiosa.

Ἀνδραποδωδῶς, *Adv.* serviliter.

Ἀνδράριον, ου, τό, homuncio, homo contemnendus. Ab ἀνήρ, *vir*.

Ἀνδράφαξις, εως, ἡ, eadem quæ ἀτράφαξις, ubi v.

Ἀνδραφονευτέω, cædis accuso.

Ἀνδραχθής, έος, ὁ & ἡ, virum gravans, seu onerans, sufficiens ad satis onerandum virum valentem. Ex ἀνήρ & ἄχθος, *pondus*.

ἈΝΔΡΑ'ΧΛΗ, ης, ἡ, scabellum muliebre, foramen habens & subjectos carbones.

ἈΝΔΡΑΧΛΟΣ, herba quædam.

ἈΝΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. Gl. Vet. vigor. 2) virilitas, fortitudo. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρείκελον, ου, τό, simulacrum, statua. A sequ.

Ἀνδρείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, viro s. homini similis. Ex ἀνήρ & ἴκελος.

Ἀνδρειόθυμος, ον, fortis, virili animo præditus.

Ἀνδρεῖον, ου, τό, virile robur, fortitudo.

Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis. 2) fortis, strenuus. Ab ἀνήρ, ἀνδρός.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνήρ & φένω, *occido*.

Ἀνδρείως, *Adv.* viriliter, strenue.

Ἀνδρεράστρια, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνήρ & ἐράστρια, *amatrix*.

Ἀνδρέομαι, virilem ætatem attingo.

Ἀνδρεών, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρών. 2) domus magna. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exsilium pello, in exsilium mitto. 2) ex asylo detraho. Ex ἀνήρ & ἐλαύνω.

Ἀνδρηλάτης, ου, ὁ, in exsilium homines ejiciens.

Ἄνδρια, ων, τά, convivia quædam apud Cretenses, ad quæ soli viri admittebantur.

Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva statua. Dimin. ab ἀνδριάς.

Ἀνδριαντογλύφος, ου, ὁ, statuarius sculptor, qui signa ex ære, ligno, marmore exsculpit.

Ἀνδριαντοπλάστης, ου, ὁ, statuarius fictor, qui signa e gypso aut cera fingit. Ab ἀνδριάς & πλάστης.

Ἀνδριαντοπλαστική, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars fingendi signa. A præc.

Ἀνδριαντοποιέω, f. ήσω, statuas facio, artem sigillariam exerceo. Ex ἀνδριάς & ποιέω.

Ἀνδριαντοποιητική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars statuaria.

Ἀνδριαντοποιΐα, ας, ἡ, statuarum confectio, ipsa actio faciendi statuas. 2) ars statuaria.

Ἀνδριαντοποιός, ῦ, ὁ, statuarius, statuarum artifex.

Ἀνδριαντουργέω, statuas facio.

Ἀνδριάς, άντος, ὁ, statua. 2) cippus, Gl. Vet. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρίζω, f. ίσω, & ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior. 2) viriliter ago. Ab eod.

Ἀνδρικός, ή, όν, virilis, ad viros pertinens. 2) virilis, fortis, strenuus. 3) viro forti dignus. Ab eodem.

Ἀνδρικῶς, *Adv.* viriliter, fortiter, strenue. 2) valide, robuste. 3) vehementer.

Ἀνδρίον, ου, τό, parvus vir, homuncio. Dimin. ab ἀνήρ.

Ἀνδριστί, *Adv.* viriliter, fortiter, strenue.

Ἀνδρίφιλος, ου, ὁ & ἡ, viri amans, viri amicus. Ex ἀνήρ & φίλος.

Ἀνδριφόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνήρ & φένω, *occido*.

Ἀνδροβαρής, ές, idem quod ἀνδραχθής.

Ἀνδρόβασμος, ου, ὁ, via angusta, quæ uni tantum homini sufficit. Hesych. Ex ἀνήρ & βαίνω.

Ἀνδροβατέω, ῶ, cum viris, s. pueris consuesco, rem habeo, amore scilicet nefando. Ex ἀνήρ & βατέω, *inscendo*.

Ἀνδροβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνήρ & βορός.

Ἀνδρόβουλος, ὁ καὶ ἡ, virilis consilii, fortis, s. viris insidians.

Ἀνδροβρώς, viros devorans. Ex ἀνήρ & βιβρώσκω, *edo*.

Ἀνδρόβρωτος, idem.

Ἀνδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio. 2) successio generis per viros. Ex ἀνήρ & γένος.

Ἀνδρογίγας, αντος, gigas.

Ἀνδρογόνος, ου, ὁ, marem gignens, viripara. Ex ἀνήρ & γέγονα, a γίνομαι, *nascor*.

Ἀνδρογύνης, ου, ὁ, idem quod sequens.

Ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, androgynus, semimas, semifemina, semivir, Gl. Vet. 2) castratus. 3) debilis, imbecillis, invalidus. 4) effeminatus, muliebri animo præditus. 5) socors, parum strenuus. Ex ἀνήρ & γυνή.

Ἀνδροδάϊκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, viros, s. homines perimens. Ex ἀνήρ & δαΐζω, *occido*.

Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, virum domans. 2) gemma quædam. Ex ἀνήρ & δαμάω.

Ἀνδρόδομος, ου, ὁ, triclinium, pars ædium solis viris consecrata, Hesych. Suid. Ex ἀνήρ & δόμος, *domus*.

Ἀνδρόθεν, *Adv.* ex viro. Ab ἀνήρ.

Ἀνδροθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod sequ.

Ἀνδροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, a viro interfectus. 2) homines perdens, vexans, ærumnosus. Ex ἀνήρ & κάμνω.

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab homine laboratus, seu factus; vel cum est epith. sepulcri, in quo vir jacet. Ex iisdem.

Ἀνδροκίβδηλος, ου, ὁ, homo maleficus, nequam, veterator, Hesych. Suid. Ex ἀνήρ & κίβδηλος, *vafer*.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum. Ex ἀνὴρ & κτείνω.

Ἀνδροκτονέω, viros interficio.

Ἀνδροκτονία, ας, ἡ, homicidium.

Ἀνδροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida.

Ἀνδρολέτειρα, ας, ἡ, homines, viros perdens.

Ἀνδρολήμη, ης, ἡ, virilem habens animi celsitudinem. Hesych. Ex ἀνὴρ & λῆμα, *præsens & nobilis animus*.

Ἀνδροληψία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo scil. Athenienses, si civis extra Atticam interfectus esset, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, nisi ipse criminis reus traderetur. clarigatio, Gl. Vet. Ex ἀνὴρ & λαμβάνω.

Ἀνδρολήψιον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ & λέγω.

Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus. 2) collectio quævis, quæ viritim fit.

Ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.

Ἀνδρομανής, έος, ὁ καὶ ἡ, virorum amore insaniens, viros insane appetens, libidinosa. Ex ἀνὴρ & μαίνομαι.

Ἀνδρομανία, ας, ἡ, insanus virorum amor, libido feminæ.

Ἀνδρόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum viris, vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ & μάχομαι, *pugno*.

Ἀνδρόμεος, έα, εον, virilis. 2) humanus. Ab ἀνὴρ, *vir*.

Ἀνδρομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, staturam & altitudinem viri æquans. Ex eod. & μῆκος.

Ἀνδρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, virile robur consequor, vel ætatem virilem attingo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio. 2) *in med.* stupro feminam. ἀνδρωθεὶς, adultus. Gl. Vet. aor. 1. part. pass. ἀνδρωθεῖσα, compressa a viro virgo. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρόπαις, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem viriliter sentit, cogitat, agit. Ex ἀνὴρ & παῖς, *puer*.

Ἀνδροπλαστία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex ἀνὴρ & πλάσσω, *formo*.

Ἀνδροπλήθεια, ας, ἡ, hominum multitudo, seu conventus. Ex ἀνὴρ & πλῆθος, *multitudo*.

Ἀνδροπόρνος, ου, ὁ, scortum masculinum.

Ἀνδροπρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ & πρέπει, *decet*.

Ἀνδρόπρωρος, ον, hominis faciem habens. *in neutro* humana facies. Ex ἀνὴρ & πρῶρα, *prora*, metaph. *facies*.

Ἀνδροσάθης, εος, ὁ, virilia grandiora habens. Ex ἀνὴρ & σάθη, *virilia*.

Ἀνδροσάθων, ωνος, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀνδρόσαιμον, ου, τὸ, ruta silvestris. Ex ἀνὴρ & αἷμα, *sanguis*, quia herba hæc, digitis trita, sanguineo succo fluit.

Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀνδρόσινις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, hominibus nocius, pestifer. Ex ἀνὴρ & σίνος, *pernicies*.

Ἀνδρόσφιγξ, γγος, ὁ, statua virum & Sphingem referens.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.

Ἀνδροτυχής, ὲς, maritum nactus; in matrimonio agens femina.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne vescor.

Ἀνδροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, humana carne vescens.

Ἀνδροφθόρος, ον, homini perniciosus.

Ἀνδροφονέω, ῶ, f. ήσω, sum homicida. 2) occido.

Ἀνδροφονία, ας, ἡ, homicidium.

Ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida, sicarius. ἀνδροφόνος, ἡ, interfectrix viri.

Ἀνδροφόντης, ου, ὁ, homicida.

Ἀνδρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, virilem vocem habens.

Ἀνδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo; virile robur subministro. v. ἀνδρόομαι.

Ἀνδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus. 2) forti animo præditus, magnanimus.

Ἀνδρωδῶς, *Adv.* viriliter, fortiter.

Ἀνδρών, ῶνος, ὁ, pars domus in qua viri a mulieribus seorsim agunt. 2) e ponitur etiam schola, ubi studiosi sapientiæ erudiuntur.

Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem.

Ἀνδρῷος, ῴα, ῷον, virilis, ad virum pertinens.

Ἀνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, fidejubeo. Ex ἀνὰ & ἐγγυάω.

Ἀνέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine sponsione actus. ἀνέγγυος, ἡ, non desponsa. Ex α pr. & ἔγγυος.

Ἀνεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito. 2) ædifico. ἀνεγείρομαι, resurgo, Gl. Vet. evigilo.

Ἀνέγερσις, εως, ἡ, constitutio, erectio.

Ἀνέγερτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non experrectus. Ab α pr. & ἐγείρω.

Ἀνεγέρτως, *Adv.* citra restitutionem vitæ.

Ἀνέγκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, irreprehensus. Gl. Vet. inaccusabilis. Ex α pr. & ἐγκαλέω, *culpo*.

Ἀνεγκλήτως, *Adv.* citra reprehensionem, culpam, sine vitio.

Ἀνέγκυος, ου, ἡ, quæ uterum non fert, quæ non est gravida. Ex α pr. & ἔγκυος.

Ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaudatus, nulla laude adfectus. Ex α pr. & ἐγκωμιάζω.

Ἀνέγρομαι, expergiscor. *per Sync.* pro ἀνεγείρομαι.

Ἀνεγχώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fieri, concedi, admitti, nequit, quod locum non habet in rerum natura. Ex α pr. & ἐγχωρέω, *capio*.

Ἀνεδάφιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, solo non æquatus, non pavitus. Ex α pr. & ἐδαφίζω.

Ἀ'ΝΕ'ΔΗΝ, *Adv.* licenter, impune. 2) effuse, large. 3) promiscue. 4) palam, aperte. Philox. passim. Ab ἀνίημι.

Ἀνέδραστος, ον, non stabilis. Ab α & ἕδρα, *basis*.

Ἀνέζω, f. έσω, sublatum in sede colloco & pono. Ex ἀνὰ & ἕζω.

Ἀνεθελησία, ας, ἡ, conditio hominis inviti, cum quis non vult, coactio. Ex α pr. & ἐθέλω.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, coactus, invitus. 2) inexspectatus. 3) tristis, adversus.

Ἀνέθιστος, ον, non adsuetactus. Ab α pr. & ἐθίζω.

Ἀνείδεος, ου, ὁ καὶ ἡ, forma carens, informis. Ex α pr. & εἶδος.

Ἀνείδω, aor. 2. ἀνεῖδον, video, animadverto.

Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, speciem & imaginem fingo, animo propono. Ex ἀνὰ & εἰδωλοποιέω.

Ἀνειδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginum effectio in animo.

Ἀνείκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nulla imagine exprimi potest, quem nulla conjectura adsequi possis. Philox. inexistimabilis. Ex α pr. & εἰκάζω.

Ἀνεικόνιστος, ον, qui imagine exprimi non potest, ut Deus. Ex α pr. & εἰκονίζω.

Ἀνειλείθυια, f. ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, Lucinæ labores nondum experta. Ex α pr. & Εἰλείθυια, *Lucina*.

Ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico. 2) in-

2) involvo, circumplico.
Ἀνείλημα, ατος, τὸ, evolutio. 2) involutio, involucrum. A praec.
Ἀνείλησις, involutio, evolutio. Ab eod.
Ἀνειλίσσω, & ἀνειλίττω, revolvo.
Ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.
Ἀνειμένως, *Adv.* remisse, solute, licenter, negligenter. Ab ἀνίημι.
Ἄνειμι, redeo, redibo. Ex ἀνὰ & εἶμι, *eo*.
Ἀνείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non vestitus, nudus. 2) male vestitus. Ex α pr. & εἷμα, *vestis*.
Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, palam pronunciare.
Ἀνείργω, f. ξω, arceo, repello, submoveo, inhibeo.
Ἀνείρξις, εως, ἡ, inhibitio. A praec.
Ἀνειρύω, rursum traho. Ex ἀνὰ & ἐρύω.
Ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ & εἴρω.
Ἀνείσοδος, ου, ὁ & ἡ, inaccessus, ad quem non patet ingressus. Ex α pr. & εἴσοδος.
Ἀνείσφορος, ου, ὁ & ἡ, immunis, qui tributum non solvit. Ex α priv. & εἰσφορὰ, *tributum*.
Ἀνεισφορία, ας, ἡ, immunitas a tributo.
Ἀνέκαθεν, *Adv.* desuper, e loco alto. 2) ab origine generis & juxta seriem priscorum, quibus quis ortus est. Ab seq.
Ἀνεκάς, *Adv.* sursum, superne, eminus.
Ἀνέκβατος, ου, ὁ & ἡ, unde non est egressus. 2) invius. 3) carens eventu. Ex α pr. & ἐκβαίνω.
Ἀνεκβίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α pr. & ἐκβιάζω.
Ἀνεκβιάστως, *Adv.* inviolabiliter, *seu* sic, ut coactione effici, & velut extrundi nequeat.
Ἀνεκδάρτι, *Adv.* sine excoriatione.
Ἀνέκδαρτος, ου, non excoriatus. Ab α pr. & ἐκδέρω, *excorio*.
Ἀνεκδήμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non peregrinatur, *seu*, qui nunquam domo abfuit, *aut* nunc domi versatur, non peregre. Ex α pr. & ἐκδημέω.
Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ & διηγέομαι.
Ἀνεκδιηγήτως, *Adv.* inenarrabiliter. A praec.
Ἀνεκδίκητος, ου, ὁ & ἡ, inultus, indefensus. Ex α pr. & ἐκδικέω, *ulciscor*.
Ἀνέκδοτος, ου, ὁ & ἡ, non editus, non vulgatus. 2) non elocata, *de filia*. Ex α pr. & ἔκδοτος.
Ἀνέκδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, excursum & effugium non habens, impervius. Ex α priv. & ἐκδρομὴ, *excursio*.
Ἀνεκθέρμαντος, ου, ὁ & ἡ, qui calefieri non potest. Ex α pr. & ἐκθερμαίνω.
Ἀνέκθυτος, ου, ὁ & ἡ, inexpiabilis. Ex α pr. & ἐκθύομαι, *expio*.
Ἀνεκκλησίαστος, ου, coetu populi carens, inanis; item de re, quae ad populum non est lata, cujus causa concio commissa non est.
Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ & ἡ, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ & λαλέω.
Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ & ἡ, non deficiens. 2) perpetuus. 3) inexhaustus. Ex α pr. & ἐκλείπω, *deficio, cesso*.
Ἀνεκλείπτως, *Adv.* perpetuo, semper, sine fine.
Ἀνεκλιπής, ές, ὁ & ἡ, non deficiens, indefinitus. Ex α pr. & ἐκλιπής, *deficiens*.
Ἀνεκλόγιστος, ου, ὁ & ἡ, a quo rationes non petuntur; cujus rationes subduci non possunt. Ex α pr. & ἐκλογίζομαι.
Ἀνεκλογίστως, *Adv.* sine ratione, sine modo, intemperanter.

Ἀνέκνιπτος, ου, elotu difficilis. Ab α pr. & ἐκνίπτω, *eluo*.
Ἀνεκπίμπλημι, repleo.
Ἀνέκπληκτος, ου, ὁ & ἡ, non obstupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α pr. & ἐκπλήττομαι, *obstupesco*.
Ἀνεκπλήκτως, *Adv.* impavide, intrepide.
Ἀνεκπλήρωτος, ου, ὁ & ἡ, inexplebilis, Gl. Vet.
Ἀνέκπλυτος, ου, ὁ & ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α pr. & ἐκπλύνω, *eluo*.
Ἀνεκποίητος, ου, ὁ & ἡ, qui non potest educi, extrahi, aut expelli, qui aliam in domum emancipatus non est, aut emancipari & in alienam potestatem dari nequit. Ex α pr. & ἐκποιέω.
Ἀνεκπύητος, ου, ὁ & ἡ, quod ad suppurationem perduci non potest. Rob. Ex α pr. & ἐκπυέω, *suppuro*.
Ἀνέκπυστος, ου, non divulgatus, celatus. 2) non divulgandus, celandus.
Ἀνεκρίζωτος, ου, ὁ & ἡ, non radicitus evulsus, aut quod eradicari, exstirpari nequit. Ex α pr. & ἐκριζόω, *eradico*.
Ἀνεκτικός, ἡ, ὸν, patiens, qui tolerare potest. Ab ἀνέχομαι, *tolero*.
Ἀνεκτός, ἡ, όν, tolerabilis, commodus.
Ἀνέκτριπτος, ου, qui deleri, deteri non potest.
Ἀνεκτῶς, *Adv.* tolerabiliter, commode.
Ἀνέκφευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nemo effugere potest. 2) qui non potest effugere. Ex α pr. & ἐκφεύγω, *effugio*.
Ἀνεκφοίτητος, ου, ὁ & ἡ, non prodiens foras, non emanans. Ex α pr. & ἐκφοιτάω.
Ἀνέκφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod efferre non licet. Ex α pr. & ἐκφέρω, *effero*.
Ἀνέκφραστος, ου, ὁ & ἡ, ineffabilis. Ex α pr. & ἐκφράζω.
Ἀνεκφώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, qui exprimi verbo, pronunciari non potest. Ex α pr. & ἐκφωνέω.
Ἀνέλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine oleo. Ex α pr. & ἔλαιον.
Ἀνέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreprehensibilis, qui refelli non potest, aut non convinci. 2) manifestus, convictus ap. Platonem: *Si locus sanus, quod Stephano non videtur*. Ex α pr. & ἐλέγχω.
Ἀνελέγκτως, *Adv.* sine reprehensione. 2) sine probatione.
Ἀνελέγχω, arguo, convinco.
Ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immisericors, durus.
Ἀνελεημόνως, *Adv.* crudeliter.
Ἀνελεής, ές, immisericors, durus.
Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis morositas. 2) avaritia, sordes.
Ἀνελευθερότης, ητος, ἡ, idem.
Ἀνελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, illiberalis. 2) sordidus, avarus. 3) inhonestus, indecens.
Ἀνελευθέρως, *Adv.* illiberaliter. 2) sordide.
Ἀνέλευσις, εως, ἡ, reditus.
Ἀνελεῶς, *Adv.* sine misericordia.
Ἀνέλιγμα, ατος, τὸ, convolutio, cincinnus. Ab ἀνελίττω.
Ἀνελινύω, tempus tero, cuncto, cesso.
Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio. 2) explicatio.
Ἀνέλιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex α pr. & ἑλίσσω, *verso*, & πούς, *pes*.
Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ίξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verso. 2) explico, aperio.
Ἄνελκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui trahi non potest.

Ἀνελκόω, f. ώσω, idem quod ἀνέλκω.
Ἀνέλκω, f. ξω, sursum traho, attollo attrahendo. 2) subduco. 3) extraho, retro traho. 4) traho.
Ἀνέλκωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ulceratus, qui ulcus non sensit. Ex α pr. & ἑλκόω, ulcero.
Ἀνέλλην, ὁ καὶ ἡ, alienus a moribus Graecorum.
Ἀνελλήνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus a Graeca consuetudine, qui graecis moribus aut imbutus non est, aut iis nequit imbui. Ex α pr. & ἑλληνίζω.
Ἀνελλιπής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui nihil deest, non deficiens. 2) cui nihil detrahi potest. 3) non cessans, perpetuus. Ex α pr. & ἐλλείπω, *deficio*.
Ἄνελπις, ὁ καὶ ἡ, qui est sine spe.
Ἀνελπιστέω, spei expers sum.
Ἀνελπιστία, ας, ἡ, desperatio.
Ἀνέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insperatus, praeter spem accidens. 2) non sperans, desperans, nullam spem habens. Ex α priv. & ἐλπίς.
Ἀνελπίστως, *Adv.* sine spe, citra spem; praeter spem, insperato.
Ἀνέλυτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non involutus, sine tegmine, velamine. Ex α pr. & ἔλυτρον, *involucrum*.
Ἀνέμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, invius. Ex α pr. & ἐμβαίνω, *accedo*.
Ἀνεμέσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens invidia, non invisus. Ex α pr. & νεμεσάω, *indignor*, *invideo*.
Ἀνεμεσήτως, *Adv.* citra invidiam.
Ἀνεμέω, ῶ, f. έσω, vomo. Ex ἀνὰ & ἐμέω.
Ἀνεμέτως, *Adv.* cum vomitu.
Ἀνέμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indivisus, individuus, non distributus. Ex α pr. & νέμω.
Ἀνεμιαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, vento plenus, vanus, evanidus. 2) levis, inconstans. Ab ἄνεμος.
Ἀνεμίδιον, ου, τό, ventulus. Dimin. Ab eod.
Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος, & ab eod.
Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. Gl. Vet. ventilo. Ab eod.
Ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος, & ab eod.
Ἀνεμόδρομος, ου, ὁ, cursor, qui ventos cursu aequat, velocissimus. Ex ἄνεμος & δρόμος, *cursus*.
Ἀνεμόεις, όεσσα, όεν, ventosus, vento plenus.
Ἀνεμοκοῖται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos sedabant. Ex ἄνεμος, & κοῖτος, *cubile*.
ἌΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus. 2) anima.
Ἀνεμοσκεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, a vento tegens, ventum arcens, ventis inaccessus. Ex ἄνεμος & σκέπω, *tego*.
Ἀνεμόστροφος, ον, a vento agitatus, & in orbem actus.
Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, a vento perstrepens. Ex ἄνεμος & σφάραγος, *sonus*.
Ἀνεμοτρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. Ex ἄνεμος, & τρέφω, *nutrio*.
Ἀνεμοτραφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio, quae fit a vento. A seq.
Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, a vento corruptus. Ex ἄνεμος & φθείρω.
Ἀνεμοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a ventis sublatus, a ventis in diversas partes dispersus. Ex ἄνεμος & φορέω.
Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento expono.
Ἀνεμπλήκτως, *Adv.* intrepide, audacter. Ex α priv. & ἔμπληκτος, *perterritus*.
Ἀνέμπλοος, ου, ὁ καὶ ἡ, non navigans, quiescens. Ex α pr. & ἐμπλέω, *navigo*.

Ἀνεμπόδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nihil impedimento est, non impeditus, liber. Ex α pr. & ἐμποδίζω.
Ἀνεμποδίστως, *Adv.* sine impedimento, & libere.
Ἀνέμπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui incidere non potest. 2) irreprehensus, qui nihil peccat. Ex α priv. & ἐμπίπτω, *incido*.
Ἀνέμφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non demonstratus. Ex α pr. & ἐμφαίνω, *ostendo*.
Ἀνέμφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens efficacia. 2) sine emphasi seu significatione expressa. 3) luculentam speciem non praebens. Ex iisd.
Ἀνεμφάτως, *Adv.* sine efficacia. 2) non expresse.
Ἀνεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vento plenus, ventosus. 2) venti naturam habens.
Ἀνεμώκης, εος, ὁ καὶ ἡ, venti celeritatem habens. Ex ἄνεμος & ὠκύς, *celer*.
Ἀνεμωλία, ας, ἡ, nomen herbae.
Ἀνεμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, futilis, ventosus, vanus. Ab ἄνεμος.
Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemone *herba*. Gl. Vet. vaccinium, saliunca. 2) vanitas. Ab eod.
Ἀνεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Minervae, ventum perniciosum sedantis. Ab eod.
Ἀνενδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigus. 2) cui nil deest. Ex α priv. & ἐνδεής, *indigus*.
Ἀνένδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus ab ostentatione, Rob. Ex α pr. & ἔνδειξις, *ostentatio*.
Ἀνένδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fieri nequit, impossibilis. Ex α pr. & ἐνδέχεται, *fieri potest*.
Ἀνενδεῶς, *Adv.* sine necessitate ex inopia. 2) largiter, abunde. Ab ἀνενδεής.
Ἀνενδοίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, indubitabilis. Ex α pr. & ἐνδοιάζω, *dubito*.
Ἀνενδοιάστως, *Adv.* indubitanter, haud dubie.
Ἀνένδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non remissus, non languidus. 2) in quo non est remissio nec languor. 3) rigidus, inexorabilis. Ex α pr. & ἐνδίδωμι.
Ἀνενδότως, *Adv.* non remisse, non languide, non perfunctorie. A pr.
Ἀνένδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non indutus. Gl. Vet. investis. Ex α pr. & ἐνδύομαι.
Ἀνενεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, effectu carens. 2) quiescens, segnis, torpens, otiosus, ab actione vel exercitatione alienus. Ex α priv. & ἐνεργής, *efficax*.
Ἀνενέργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inefficax, Gl. Vet. effectu carens. Ex α pr. & ἐνεργῶ, *operor*.
Ἀνενθουσίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non vesanus, non insanus. Ex α pr. & ἐνθουσιάζω, *fanatico s. divino furore agor*.
Ἀνεννόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignarus, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor est. 2) inexcogitatus, imperceptus. 3) cujus notio mente formari, quod percipi mente nequit. Ex α pr. & ἐννοέω, *cogito*.
Ἀνενόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α pr. & ἐνοχλέω, *molestus sum*, *offendo*.
Ἀνέντευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non affabilis, hominum congressus refugiens, insociabilis, morosus, difficilis, superbus. Ex α priv. & ἐντυγχάνω, *convenio*, *alloquor*.
Ἀνεντρεχής, ές, tardus, non velox.
Ἀνέντροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreverens, Gl. Vet. Ex α pr. & ἐντρέπομαι, *revereor*.
Ἀνεξάκουστος, ον, non audiendus, non auditus, cujus

cujus ſenſus ad aures non pervenit, aut pervenire nequit.

Ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex α pr. & ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἀνεξάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, invariabilis, conſtans. Suic. Ex α pr. & ἐξαλλάσσω, *muto*.

Ἀνεξάντλητος, inexhauſtus. Ex α pr. & ἐξαντλέω.

Ἀνεξαπάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decipi, falli non poteſt. Ex α pr. & ἐξαπατάω.

Ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat. Ex eod. & ἐξαρνέομαι.

Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui refutari & coargui non poteſt. Ex eod. & ἐξελέγχω.

Ἀνεξελέγκτως, *Adv.* citra refutationem, ut nil contra dici queat. A præc.

Ἀνεξέργαστος, idem quod ἀνέργαστος, quod vid.

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperſcrutabilis. Ex α pr. & ἐξερευνάω, *perſcrutor*.

Ἀνεξετάζω, exploro, examino.

Ἀνεξέταστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus. Gl. Vet. inconſultus. Ex α pr. & ἐξετάζω, *examino*.

Ἀνεξετάστως, *Adv.* ſine examine, inexplorato, ſine delectu, vel diſcrimine. 2) ſine rationis reddendæ neceſſitate.

Ἀνεξεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inveniri nequit. 2) non inventus, incompertus. Ex α pr. & ἐξευρίσκω, *invenio*.

Ἀνεξήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non expoſitus, non explicatus, non enarratus. 2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α pr. & ἐξηγέομαι.

Ἀνεξικακέω, ῶ, f. ήσω, malos tolero.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia.

Ἀνεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, tolerans malorum, vel injuriarum; patiens, Gl. Vet. Ex ἀνέχομαι, *colcro* & κακός.

Ἀνεξικάκως, *Adv.* cum incommodo, animo malorum & cladium patiente.

Ἀνεξίκμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exſiccari non poteſt. 2) qui exſiccatus non eſt. 3) non exſuccus. Ex α pr. & ἰκμάζω, *bumecto*.

Ἀνεξίλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α pr. & ἐξιλάσκομαι, *propitio*.

Ἀνεξίτηλος, ον, non delendus, non eluendus.

Ἀνεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exitum non habens, impervius. Ex α pr. & ἔξειμι, *exeo*.

Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inveſtigabilis. Ex α pr. & ἐξιχνιάζω, *inveſtigo*.

Ἀνεξοδίαστος, ον, qui impenſam non habet, vel, qui vendi non debet. Ex α pr. & ἐξοδιάζω.

Ἀνέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullum habet exitum, unde exiri non poteſt, impervius. 2) cui exitus non permittitur. Ex α pr. & ἔξοδος, *exitus*.

Ἀνέξοιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α pr. & ἐκφέρω, f. ἐξοίσω, *effero*.

Ἀνεόρταστος, ον, parum feſtus, feſto diei non aptus.

Ἀνέορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus, inceleber. 2) non feriatus, non hilariter tranſactus. Gl. Vet. profeſtus. Ex α pr. & ἑορτή, *feſtum*.

Ἄνεος, mutus, vocis expers, Heſych. 2) tacitus, quietus. 3) quietus ab aliquo incommodo, *cum Gen.* ut κακῶν, Herodot.

Ἀνεπάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vocatus. 2) non denunciatus, non indictus. Ex α pr. & ἐπαγγέλλω, *denuncia*.

Ἀνεπαίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non ſentitur. 2) qui non ſentit. Ab αἰσθάνομαι.

Ἀνεπαισθήτως, *Adv.* citra ſenſum, ita ut non ſentiatur.

Ἀνεπάϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non auditus, qui audiri nequit. Ex α pr. & ἐπάϊστος, ab ἀΐω.

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inverecundus, impudens. Ex α pr. & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαισχύντως, *Adv.* inverecunde, impudenter.

Ἀνεπαιτίατος, ον, innocens, cui aut nequit crimen exprobrari, aut nil eſt crimini datum. Ab α pr. & ἐπαιτιάομαι, *criminor*.

Ἀνεπάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non alternans, ſeriem continuam habens. 2) cui ſunt dentes continui. Ex α pr. & ἐπαλλάττω, *alterno*.

Ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui corrigi, aut emendari non poteſt, non emendabilis, non emendatus. Ex α pr. & ἐπανορθόω.

Ἀνέπαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, liber, quem attingere nequeas. 2) ſincerus, purus. Ex α pr. & ἐφάπτομαι, *attingo*.

Ἀνεπαφρόδιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſine Venere & gratia eſt, invenuſtus, illepidus.

Ἀνεπαχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, non moleſtus. 2) non invidioſus, nullam invidiam creans.

Ἀνεπαχθῶς, *Adv.* non moleſte, non gravate. 2) ſine invidia vel offenſione.

Ἀνεπέλευστος, ον, non redux. Ab α priv. & ἐπέρχομαι.

Ἀνεπηρέαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoffenſus, injuria nulla petitus. Ex α pr. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, nihil dicens, mutus. Heſych. Etym. Ex α pr. & ἔπος, *verbum*.

Ἀνεπίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, impervius. Ex α pr. & ἐπιβαίνω, *accedo*.

Ἀνεπιβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui inſidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius, ab inſidiis tutus, aut ab iis non appetitus.

Ἀνεπίγνωστος, ον, non præviſus, non intellectus, oculo acri & caſtigatore non perluſtratus. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἀνεπιγνώστως, *Adv.* ut agnoſci, cerni nequeat. A præc.

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, titulo carens, carens inſcriptione, cujus auctor ignoratur.

Ἀνεπιδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigens, nullius rei indigus.

Ἀνεπίδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator. Ex α pr. & ἐπιδείκνυμι.

Ἀνεπίδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non capax, non admittens, qui recipere non poteſt. 2) qui non accidit, impoſſibilis. Ex α pr. & ἐπιδέχομαι, *recipio*.

Ἀνεπίδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obligatus. Ex α pr. & ἐπιδέω.

Ἀνεπίδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime mordens. Ex α pr. ἐπὶ & δάκνω, *mordea*.

Ἀνεπίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus & controverſia vacuus, de quo nulla controverſia eſt. 2) puella, de cujus patrimonio & matrimonio contendi inter conſanguineos fas non eſt.

Ἀνεπίδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nihil proficiens, nulla incrementa capiens. Ex α pr. & ἐπιδίδωμι, *proficia*.

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. A ſequ.

Ἀνεπιεικής, έος, ὁ καὶ ἡ, durus, immitis, iniquus, ſævus.

Ἀνεπιεικῶς, *Adv.* inique, immaniter.

Ἀνεπιθύμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vacuus concupiſcentia.

Ἀνεπικαλύπτως, *Adv.* sine tegmine, nude. 2) aperte, palam.

Ἀνεπίκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adustus. Ex α pr. & ἐπικαίω, *aduro*.

Ἀνεπίκαυτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀνεπικηρύκευτος, ον, non denunciatus per caduceatorem, ut ἀκήρυκτος.

Ἀνεπίκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulli criminationi obnoxius, irreprehensus, inculpatus. Ex α pr. & ἐπικαλέω, *crimini do*, *reprehendo*.

Ἀνεπικλήτως, *Adv.* citra reprehensionem.

Ἀνεπικοινώνητος, ον, incommunicabilis.

Ἀνεπικούρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxilio destitutus, cui nemo fert opem. Ex α pr. & ἐπικουρέω.

Ἀνεπίκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsultus, temerarius, inconsulte & temerarie factus. Ex α pr. & ἐπικρίνω, *comprobo*.

Ἀνεπίκρυπτος, ον, qui non occultat.

Ἀνεπικώλυτος, ον, liber, non interdictus.

Ἀνεπικωλύτως, *Adv.* sine impedimento, nemine impediente, libere, fortiter.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ & ἡ, qui reprehendi non potest, reprehensioni non obnoxius, vitii expers. Gl. Vet. irreprehensibilis. Ex α pr. & ἐπιλαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, *Adv.* sine reprehensione, culpa.

Ἀνεπίληστος, ου, ὁ & ἡ, memor, quem oblivio rei non incessit, sine oblivione. 2) non absconditus. Ex α pr. & ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*.

Ἀνεπιλόγιστος, ου, ὁ & ἡ, inconsideratus. Gloss. Vet. inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.

Ἀνεπιλογίστως, *Adv.* inconsiderate.

Ἀνεπιμέλητος, ου, ὁ & ἡ, incuriosus, qui nullam curam habet. incuratus, Gl. Vet. Ex α pr. & ἐπιμελέομαι, *curo*.

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ & ἡ, non permixtus. 2) ab omni commercio sejunctus, nulla commercia exercens. Ex α pr. & ἐπιμίγνυμαι.

Ἀνεπιμίκτως, *Adv.* sine omni permistione. 2) sine commercio, vel aditu.

Ἀνεπιμιξία, ας, ἡ, abstinentia ab aditu, commercio &c. Polyb. Ex iisd.

Ἀνεπίμονος, ου, ὁ & ἡ, non permanens, non durabilis. Ex α pr. & ἐπιμένω, *permaneo*.

Ἀνεπινόητος, ου, ὁ & ἡ, inconsideratus. 2) improvisus. 3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α pr. & ἐπινοέω.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ & ἡ, impolitus. 2) imperfectus. Ex α pr. & ἐπιξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla simulatione fucatus, non fictus. Ex α priv. & ἐπιπλάσσω, *illino*.

Ἀνεπίπλεκτος, ου, ὁ & ἡ, qui aliis non permiscetur. Ex α pr. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, ου, ὁ & ἡ, inculpatus, irreprehensus. Ex α pr. & ἐπιπλήττω.

Ἀνεπιπλήκτως, *Adv.* sine reprehensione. A pr.

Ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas a reprehensione. Ex α pr. & ἐπιπλήττω, *reprehendo*.

Ἀνεπίῤῥεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum confectus, vel libatus. Ex α pr. & ἐπιῤῥέζω, *conficio*.

Ἀνεπισήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non notabilis, nulla nota insignitus, non insignis, ut veste &c. 2) de oratione, vel facto, quod nulla neque laus, neque reprehensio insequitur, sed dissimulatione, silentio, aut ignoratione transmittitur. 3) inglorius, obscurus. Ex α pr. & ἐπισημαίνω.

Ἀνεπισημείωτος, ον, non notatus, f. explicatus. sc. scholiis aut commentariis.

Ἀνεπίσκεπτος, ου, ὁ & ἡ, inconsideratus. 2) inexplicatus. 3) neglectus. Ex α pr. & ἐπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκέπτως, *Adv.* inconsiderate, inexplorato.

Ἀνεπισκεύαστος, ου, ὁ & ἡ, irreparabilis. Ex α pr. & ἐπισκευάζω, *reparo*.

Ἀνεπισκόπητος, ου, ὁ & ἡ, rectore & inspectore carens. Suic. Ex α priv. & ἐπισκοπία.

Ἀνεπισκότητος, ου, ὁ & ἡ, cui tenebrae non offunduntur. Suic. Ex α pr. & ἐπισκοτέω, *tenebras offundo*.

Ἀνεπισταθμευτος, ου, ὁ & ἡ, immunis ab hospitiis praebendis exercitui in transitu, a parochi munere immunis. Ex α priv. & ἐπισταθμεύω, *stabulor alicubi*.

Ἀνεπιστασία, ας, ἡ, inconsiderantia, incogitantia. Ex α pr. & ἐφίστημι, *considero*, *animum appello*.

Ἀνεπιστάτητος, ου, ὁ & ἡ qui sine curatore est, incustoditus, inobservatus. Ex α priv. & ἐπιστατέω, *praesum*, *praefectus sum*.

Ἀνεπίστατος, ου, ὁ & ἡ, cui animum non advertimus, nulla diligentia consideratus. 2) negligens, Polyb. Ex α pr. & ἐφίστημι, *considero*.

Ἀνεπιστάτως, *Adv.* sine animadversione, inconsiderate, incaute.

Ἀνεπιστημόνως, *Adv.* imperite, inscite, inepte.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, inscitia, imperitia. a seq.

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, inscius, ignarus, nescius. 2) insciens, indoctus, imperitus. Ex α pr. & ἐπιστήμων.

Ἀνεπιστρεπτεί, *Adv.* idem quod ἀνεπιστρέπτως.

Ἀνεπιστρεπτί, *Adv.* sine reditu, sine reversione.

Ἀνεπίστρεπτος, ου, ὁ & ἡ, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex α pr. & ἐπιστρέφω.

Ἀνεπιστρέπτως, *Adv.* ita, ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo.

Ἀνεπιστρεφής, έος, ὁ & ἡ, securus. 2) negligens, v. c. scelera. 3) inexorabilis, ad veniam flecti nescius. Ex α pr. & ἐπιστρέφω.

Ἀνεπιστρεψία, ας, ἡ, neglectus. Ex iisd.

Ἀνεπίστροφος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀνεπιστρεφής, 2) qui non redit.

Ἀνεπιστρόφως, *Adv.* sine retrogressu. 2) incautiose.

Ἀνεπίσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inhibitus, aut repressus non est. 2) qui inhiberi, aut reprimi nequit, effrenatus. Ex α pr. & ἐπέχω.

Ἀνεπισχέτως, *Adv.* sine inhibitione, ut reprimi nequeat.

Ἀνεπίτακτος, ου, ὁ & ἡ, injussu aliquid agens. 2) invictus. fortis, qui dedignatur aliena imperia. Ex α priv. & ἐπιτάττω, *jubeo*.

Ἀνεπιτάκτως, *Adv.* injussu.

Ἀνεπίτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui intendi non potest, aut tentus non est. Ex α pr. & ἐπιτείνω.

Ἀνεπίτευκτος, ον, infelix, non consequens petita. Ex eod. & ἐπιτυγχάνω.

Ἀνεπιτεχνήτως, *Adv.* sine arte. 2) inconsulto, non ex industria. Ex α priv. & ἐπιτεχνητός, *arte factus*.

Ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ & ἡ, non idoneus, ineptus. Gl. Vet. incongruus, inhabilis. Philox. importunus. 2) dissentiens, alienus. 3) non cognatus, non conciliatus amicitia. Ex α pr. & ἐπιτήδειος.

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas.

Ἀνεπιτήδευτος, ου, ὁ & ἡ, non accuratus, sine arte. 2) incompositus. Ex α pr. & ἐπιτηδεύω.

Ἀνε-

Ἀνεπιτηδεύτως, *Adv.* non accurate, negligente.

Ἀνεπιτίμητος, ου, ὁ & ἡ, irreprehensus. 2) impunis. Ex α pr. & ἐπιτιμάω.

Ἀνεπίστροφος, ου, ὁ & ἡ, tutoribus carens. 2) qui non revertitur. 3) qui non curat aliquid. Ex α pr. & ἐπιστρέφω.

Ἀνεπίσημος, ὁς, obscurus, ignobilis.

Ἀνεπίδεικτος, ον, idem. 2) parum ornatus, non conspicuus.

Ἀνεπιδείκτως, *Adv.* sine ostentatione.

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ & ἡ, non invidendus, minime invidiosus. Gl. Vet. sine invidia. 2) non reprehensus, reprehensioni non obnoxius. Ex α pr. & ἐπίφθονος.

Ἀνεπιφθόνως, *Adv.* non invidiose. 2) citra reprehensionem.

Ἀνεπιχείρητος, ου, ὁ & ἡ, insuperabilis. 2) inaccessus, quem conatu nullo adsequaris. Ex α pr. & ἐπιχειρέω.

Ἀνεπόπτευτος, ου, ὁ & ἡ, qui non inspexit, proprie sc. mysteria Cereris. Ex α pr. & ἐποπτεύω.

Ἀνεπόψιος, ου, ὁ & ἡ, qui non videtur, inadspectabilis. Suid. Ex α pr. & ἐπόψομαι.

Ἀνέραστος, ου, ὁ & ἡ, *pass.* inamabilis. 2) *act.* ab amore alienus. Ex α pr. & ἐράω.

Ἀνέργαστος, ου, ὁ & ἡ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus, seu fabrefactus non fuit. Gl. Vet. infectus. Ex α pr. & ἐργάζομαι.

Ἀνερεθίζω, fut. ίσω, instigo, irrito. Ex ἀνά & ἐρεθίζω, *instigo*.

Ἀνέρεικτος, ου, ὁ & ἡ, non fresus, s. fractus, *mola sc. aut pistillo*. 2) non cribratus. 3) qui cribrari non potest. Ex α pr. & ἐρείκω, *frango*.

Ἀνερείπτω, f. ψω, rapio sursum, corripio. Ex ἀνά & ἐρείπω, vel ἐρέπτω.

Ἀνερεύγω, fut. ξω, eructo, emitto. Ex ἀνά & ἐρεύγω, *eructo*.

Ἀνερευνάω, ῶ, f. ήσω, investigo, scrutor, invenio.

Ἀνερεύνησις, εως, ἡ, perscrutatio.

Ἀνερεύνητος, ον, investigabilis.

Ἀνερίνεαστος, ου, ὁ & ἡ, non caprificatus, cui non sunt admoti fructus caprifici, ut fici maturescant. Ex α pr. & ἐρινεός, *caprificus*.

Ἀνέριστος, ου, ὁ & ἡ, de quo non contenditur. Ex α pr. & ἐρίζω, *contendo*.

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ & ἡ, non saburratus, saburra non stabilitus. 2) non stabilis, vanus. Ex α pr. & ἑρματίζω, *saburro*.

Ἀνερμήνευτος, ου, ὁ & ἡ, inexplicabilis, ineffabilis.

Ἀνερμηνεύτως, *Adv.* ut explicari nequeat; modo inscrutabili.

Ἀνείρομαι, interrogo, rogito, percontor, Gl. Vet.

Ἀνερπύζω, fut. ύσω, sursum serpo. 2) adrepo. 3) eo. Ex ἀνά & ἑρπύζω, *serpo*.

Ἀνέρπω, idem. Ex ἀνά & ἕρπω, *serpo*.

Ἀνερυθριάω, erubesco.

Ἀνερύω, f. ύσω, sursum traho. 2) retraho. Ex ἀνά & ἐρύω, *traho*.

Ἀνέρχομαι, fut. ἀνελεύσομαι, adscendo, scando, conscendo, Gl. Vet. subeo. 2) redeo. aor. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών.

Ἀνερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. 2) saepe rogo.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio, requies, remissio, otium, *in primis diebus festis*. 2) segnis & diffluens otio vita. 3) immodica libertas, lascivia. 4) condonatio v. c. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

Ἀνέσιμος, ον, otiosus.

Ἀνέσπερος, ου, ὁ & ἡ, vespera carens. Ex α pr. & ἕσπερος.

Ἀνέστιος, ου, ὁ & ἡ, domo & sede propria carens. Ex α pr. & ἑστία, *focus*.

Ἀνεστραμμένως, *Adv.* perverse, praepostere.

Ἀνετάζω, fut. άσω, inquiro, quaestioni subjicio. Ex ἀνά & ἐτάζω, *inquiro, examino*.

Ἀνέταιρος, ου, ὁ & ἡ, nullos habens amicos, carens sodalibus. Ex α pr. & ἑταῖρος.

Ἀνετέος, έα, έον, remittendus, laxandus. 2) condonandus, ignoscendus. Ab ἀνίημι.

Ἀνετεροίωτος, ου, ὁ & ἡ, non mutatus. 2) immutabilis. Ex α pr. & ἑτεροιόω, *muto*.

Ἀνετικός, ή, όν, vim habens remittendi, solvens. 2) remissionem indicans. Ab ἀνίημι.

Ἀνετοίμαστος, ου, ὁ & ἡ, imparatus, invitus.

Ἄνετος, ου, ὁ & ἡ, laxus. 2) patens, apertus. 3) remissus, dissolutus. 4) solutus omni imperio. Gl. Vet. otiosus, ἀνετώτεροι, omissiores, Philox. ἀνετώτερον, remissius, Gl. Vet. Ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνέτως, *Adv.* solute, laxe, remisse, licenter, otiose.

ἌΝΕΥ, *Adv.* absque, sine, praeter, citra. 2) injussu alicujus.

Ἀνευάζω, f. άσω, euan clamo, bacchor. 2) ovando celebro. Ex ἀνά & εὐάζω.

Ἄνευθε, *Adv.* absque, sine. Ab ἄνευ.

Ἄνευθεν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ & ἡ, non appositus, ineptus, indignus. Ex α pr. & εὔθετος, *accommodatus*.

Ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. A seq.

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ & ἡ, qui rationes non reddit. 2) crimine carens, sine poena, non obnoxius, noxa solutus. Gl. Vet. insons, innocens. Ex α pr. & εὐθύνη, s. εὐθύναι, *rationes*.

Ἀνευθύνως, *Adv.* sine rationum reddendarum necessitate, non redditis rationibus.

Ἄνευκτος, ου, ὁ & ἡ, non optandus. 2) non optans, non petens. Ex α pr. & εὔχομαι.

Ἀνευλαβής, έος, ὁ & ἡ, irreligiosus. 2) non timens, irreverens. 3) incautus, non circumspectus. Ex α pr. & εὐλαβής.

Ἀνευπαράδεκτος, ου, ὁ & ἡ, non acceptus, non admissus, ingratus. Suic. Ex α priv. εὖ & παραδέχομαι.

Ἀνεύπορος, ου, ὁ & ἡ, transmissu seu repertu difficilis. Ex eod. & εὔπορος.

Ἀνεύρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab ἀνευρίσκω.

Ἀνεύρετος, ου, ὁ & ἡ, non inventus, incompertus, non repertus. 2) quod inveniri, s. excogitari nequit. 3) quod investigari & quaerendo erui non potest, aut erutum est. Ab seq.

Ἀνευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio.

Ἄνευρος, ου, ὁ & ἡ, enervis, non nervosus. 2) debilis, infirmus, sine vi. Ex α pr. & νεῦρον, *nervus*.

Ἀνευρύνω, dilato, amplio, diffundo. Ex ἀνά & εὐρύνω.

Ἀνεύρυσμα, τος, τό, dilatatio, ap. Medicos, arteriae, & inde ortus tumor. A praec.

Ἀνευρυσμός, οῦ, ὁ & ἡ, dilatatio. Ab eodem.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, faustis ominibus prosequens. 2) lamenta edo, seu clamorem cum ejulatu, prae dolore exclamo, detestor ut rem abominandam, ut cum dicimus: *bona verba quaeso*,

so, aut *dii meliora*. Ex ἀνὰ & εὐφημέω, *celebro*.

Ἀνεύφραντος, ου, non lætabilis, molestus.

Ἀνευφημέω, ῶ, idem, quod ἀναφημέω. Ex ἀνὰ & εὔφημος.

Ἀνεύχομαι, deprecor.

Ἀνεφάλλομαι, resilio.

Ἀνέφαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, aut tangi recusans. Ex α priv. & ἐφάπτομαι, *attingo*.

Ἀνέφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, non nubilus, serenus. Ex α pr. & νεφέλη.

Ἀνέφικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomprehensibilis, intactus, Philox. 2) inaccessus, quo perveniri nequit. 3) nulla cogitatione adsequendus. Ex α pr. & ἐφικνέομαι, *attingo*, *pervenio*.

Ἀνέχω, f. ἀνέξω, f. ἀνασχήσω, p. ἀνέσχηκα, sursum tollo, in altum erigo. 2) promineo, orior. 3) retineo, inhibeo. ἀνέχομαι, patior, sustineo, tolero, fero. 4) suscipio, tueor.

Ἀνέψανος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coctus, non elixus. Ex α priv. & ἑψανός, *coctus*.

Ἀνέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coctus, non elixus. Ex eod. & ἑψητός, *coctus*.

Ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, consobrina, patruelis. Ab ἀνεψιός.

Ἀνεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia consobrini, vel consobrinæ, vel patruelis, sive amitini. Ab eod.

Ἀνεψιαδοῦς, οῦ, ὁ, sobrinus, Philox. Ab eod.

ἈΝΕΨΙΟΣ, οῦ, ὁ, Philox. consobrinus, sobrinus, frater patruelis. ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀρσένων, *ex duobus fratribus*, patrueles, Gl. Vet. ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, *ex duabus sororibus*, amitini, Gl. Vet.

Ἀνεψιότης, ητος, ἡ, consobrinitas, sobrinitas.

Ἄνεω, *Adv.* mute, tacite (nisi sit nominat. plur.) Ab ἄνεως.

Ἀνεῳγότως, *Adv.* patule, Gl. Vet. Ab ἀνεῳγώς, *apertus*, ab ἀνοίγω, *aperio*.

Ἄνεως, ω, ὁ, silens, mutus, tranquillus. Ex α priv. & νέω, *nato*, *huc illuc feror*.

Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, absolutio. 2) factum ipsum, quo opponitur *consilio*. Ab ἀνύω, *perficio*, pro ἄνυσις.

Ἀνηβάσκω, idem quod sequens.

Ἀνηβάω, ῶ, f. ήσω, repubesco. 2) pubesco. Ex ἀνὰ & ἡβάω.

Ἀνηβητήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, repubescens, revigescens. A præc.

Ἄνηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, impuber, qui nondum ad maturam s. justam pervenit ætatem. Ex α pr. & ἥβη.

Ἀνηγεμόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, duce & rectore carens. Ex α pr. & ἡγεμονεύω, *duco*.

Ἀνήγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. somni, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α pr. & ἔγρομαι, *excito*.

Ἀνήδεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, illætabilis, injucundus, gravis, molestus. Ex α pr. & ἡδονή.

Ἀνήδυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, insuavis, insulsus, inconditus. Ex α priv. & ἡδύνω, *condio suavitate*, vel *exhilaro*.

Ἀνήδυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀνηθίκατος, *Adj.* mores non bene exprimens, servans, *de poeta*. Ab α pr. & ἠθικός.

Ἀνήθινος, ίνη, ινον, anethinus, ex anetho confectus. A seq.

ἈΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, anethum, herba.

Ἀνηθοποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non moratus, in quo mores personæ convenientes redditi non sunt. 2) non instructus bonis moribus. Ex α pr. & ἠθοποιέω, *mores exprimo*.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insanabilis. Philox. intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia gravia mala dicuntur ἀνήκεστα. 2) irrevocabilis, ubi pœnitentiæ locus non est. Ex α pr. & ἀκέομαι, *sano*.

Ἀνηκέστως, *Adv.* insanabiliter, atrociter. 2) nullo pœnitentiæ loco relicto.

Ἀνηκοΐα, ας, ἡ, auditionis defectus. 2) imperitia. 3) contumacia. A seq.

Ἀνήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non audit, expers auditus. 2) ignarus, imperitus. 3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. & ἀκούω, *audio*.

Ἀνηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio. 2) non obtempero, non sum dicto audiens.

Ἀνηκουστία, ας, ἡ, surditas. 2) contumacia, obsequii detrectatio.

Ἀνήκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui audiri nequit. 2) non auscultandus, non admittendus. 3) qui non audivit. 4) contumax, morem gerere recusans. Ex α pr. & ἀκούω, *audio*.

Ἀνηκόως, *Adv.* sine auditione. 2) ignare, imperite.

Ἀνήκω, convenio. Philox. ἀνήκει, attinet, pertinet. ἀνῆκεν, competit, pertinet, attinet, idem. 2) ascendo, evado, pervenio. 3) conjunctus sum cum aliquo, ut cognatione &c. Ex ἀνὰ & ἥκω, *accedo*. ἀνήκων, ουσα, ον, ascendens, perveniens. 2) elatus.

Ἀνηλακάτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens colum, colum non tractans. 2) coli tractandi imperitus. Ex α pr. & ἠλακάτη, *colus*.

Ἀνήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α pr. & ἐλαύνω. Ducta similitudine a metallo non cuso, quod cudendo nondum emollitum vel subactum est, aut a pecore, quod non patitur a pastore se agi, pelli, & compesci.

Ἀνηλεγέως, *Adv.* contemtim, inconsiderate. Ab seq.

Ἀνηλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, nil curans. 2) neglectus. Ex α pr. & ἀλέγω, *curo*.

Ἀνηλεής, έος, ὁ καὶ ἡ, immisericors, crudelis, immitis. Ex α pr. & ἔλεος.

Ἀνηλέητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non miserandus. 2) commiserationem non expertus. Ex α pr. & ἐλεῶ, *misereor*.

Ἀνήλειφος & ἀνήλιφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non oblitus. 2) non venenatus. Ex α pr. & ἀλείφω, *illino*.

Ἀνηλειψία, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur ob diutius intermissa balnea & unctionem. A præc.

Ἀνηλεῶς, *Adv.* immaniter, crudeliter. Ab ἀνηλεής.

Ἀνηλιάζω, f. άσω, soli expono. Ex ἀνὰ & ἡλιάζω.

Ἀνήλικος, ου, ὁ, impuber.

Ἀνήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, opacus, sine sole. Ex α pr. & ἥλιος.

Ἀνήλιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, excalceatus, discalceatus. Ex α pr. & ἦλιψ, *calceus*.

Ἀνηλιφής, έος, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α pr. & ἀλείφω, *ungo*.

Ἄνηλυσις, εως, ἡ, adscensus, reditus. Ab ἀνέρχομαι.

Ἀνήμελκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α pr. & ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἀνήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, immansuetus, immitis, agrestis, ferus, ferox. Ex α priv. & ἥμερος, *mitis*.

Ἀνη-

Ἀνημερότης, ητος, ἡ, feritas, inclementia, Gl. Vet.

Ἀνημερόω, ῶ, f. ώσω, mansuefacio, cicuro. Ex ἀνὰ & ἡμερόω, mansuefacio.

Ἀνημέρως, *Adv.* ferociter, immansuete.

Ἀνημιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, habens pretium semioboli. A seq.

Ἀνημιωβόλιον, ου, τὸ, semiobolus. Ex ἀνὰ & ἡμιωβόλιον.

Ἀνηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas, malacia. A seq.

Ἀνήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine ventis, tranquillus. Ex α pr. & ἄνεμος, *ventus*.

Ἀνήνυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Ex α pr. & ἀνύω, *perficio*.

Ἀνήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) infectus. Ex iisdem.

Ἀνήνωρ, ορος, ὁ, non virilis, ignavus, iners. Ex α pr. & ἀνήρ.

Ἀνηπύω, persono, canto. Ex ἀνὰ & ἠπύω.

ἈΝΗ'Ρ, ἀνέρος, per Syncop. ἀνδρὸς, vir. 2) homo. 3) vir, i. e. virilem ætatem habens. 4) vir, i. e. virili animo præditus, strenuus, fortis. 5) vir, i. e. maritus. 6) ille, ipse.

Ἀνήρεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fractus. Ex α pr. & ἐρείκω, *frango*.

Ἀνηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, altus, alte tectus. 2) tecto carens. Ex ἀνὰ vel α pr. & ἐρέφω.

Ἀνήριθμος, ου, idem quod ἀνάριθμος.

Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaratus. Ex α priv. & ἀρόω, *aro*.

Ἀνησίδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, munera emittens, spargens. Ex ἀνίημι, *dimitto*, & δόσις, *munus*.

Ἀνησιδώρος, ώρα, ωρον, idem. Ex ἀνίημι & δῶρον, *donum*, *munus*.

Ἀνήσσητος, vel ἀνήττητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α pr. & ἡσσάομαι, *vincor*.

Ἄνηστις, ιος, ὁ καὶ ἡ, jejunus. 2) non jejunus. Ex α pleon. vel pr. & νῆστις, *jejunus*.

Ἀνήφαιστος, ου, ignis expers, qui fit sine igni.

Ἀνηχέω, ῶ, f. ήσω, resono. Ex ἀνὰ & ἠχέω, *sono*.

Ἀνθαιρέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, in locum alterius eligo, sufficio in locum alicujus. 2) antefero, antepono. Ex ἀντὶ & αἱρέομαι.

Ἀνθαλίσκομαι, contra, vicissim damnor. Ex ἀντὶ & ἁλίσκομαι, *damnor*.

Ἀνθαμιλλάομαι, æmulor, adversor.

Ἀνθάμιλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, æmulus, qui alicui in certamine est adversarius. Ex ἀντὶ & ἅμιλλα, *certamen*.

Ἀνθάπτομαι, f. ψομαι, contra manus injicio. 2) apprehendo, attingo. 3) præsto, efficio. 4) increpo, reprehendo. Ex ἀντὶ & ἅπτομαι, *tango*.

Ἀνθεινὸς, ή, όν, floridus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, consequendum, vindicandum, resistendum est. Ab ἀντέχομαι, *amplector &c.*

Ἀνθελιγμὸς, οῦ, ὁ, volutatio, convolutio contraria. 2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ & ἑλίσσω, *volvo*.

Ἀνθέλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavitas, s. κόγχη est. Ex ἀντὶ & ἕλιξ, *extrema ora auriculæ*.

Ἀνθελκόντως, *Adv.* in contrariam partem trahendo. A seq.

Ἀνθέλκω, f. ξω, contra traho, in diversum traho. 2) manus distineo. 3) distineo, remoror. 4) resisto. Ex ἀντὶ & ἕλκω.

Ἀνθεμίζομαι, defloreo. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, argemona, *hodie* chamomilla. Gl. Vet. ἀνθεμὶς, ligustrum. Ab eod.

Ἀνθεμοειδὴς, έος, floridus.

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, idem.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos. ἄνθεμα, flores.

Ἄνθεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, floridus.

Ἀνθεμόρῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a flore defluens. Ex ἄνθεμον & ῥέω, *fluo*.

Ἀνθεμουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ex floribus opus suum conficiens, ut apis. Ex ἄνθεμον & ἔργον, *opus*.

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, floridus, florens, vernans. Ab ἄνθεμον, *flos*.

Ἄνθεξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντέχομαι, *retineo*.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum. Ab ἄνθος.

ἈΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ου, ὁ, asphodeli fructus, s. caulis. 2) albaeum.

Ἀνθερικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antheriei formam habens.

Ἀνθέριξ, ικος, ὁ, arista, s. asphodeli caulis.

Ἀνθεστήρια, ων, τὰ, floralia, s. sacrum Bacchi, Dionysia. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθεστηριὼν, ῶνος, ὁ, octavus mensis Atticus, Februario respondens. A pr.

Ἀνθεστιάω, ῶ, f. άσω, vicissim & mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ & ἑστιάω.

Ἀνθεσφόρια, ων, τὰ, sacra Proserpinæ. Ex ἄνθος, *flos*, & φέρω, *fero*, quod Pluto istam Deam flores legentem rapuerit.

Ἀνθεσφόρος, ου, florea serta gerens.

Ἀνθέω, ῶ, f. ήσω, floreo. 2) floreo, *metaphorice*, velut, artes florent. 3) scateo, exubero.

Ἄνθη, ης, ἡ, pro ἄνθησις, flos.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis. Gl. Vet. vespa.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanosus flos panici, milii & similium.

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, flosculus.

Ἀνθήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, soli obversus, vel oppositus. Ex ἀντὶ & ἥλιος, *sol*.

Ἄνθημα, ατος, τὸ, florum proventus & copia. Ab ἀνθέω.

Ἀνθηματικὸς, ή, όν, floridus, floribus ornatus. A pr.

Ἀνθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθηρογραφέω, ῶ, floride scribo, varie orno, ut vestem variis coloribus. Ex ἀνθηρὸς, *floridus*, & γράφω.

Ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus. Ab ἄνθος.

Ἀνθηρῶς, *Adv.* floride.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum progeneratio. Ab ἀνθέω.

Ἀνθησσάομαι, ῶμαι, vicissim vincor, vicissim succumbo. 2) cedo. Ex ἀντὶ & ἡσσάομαι.

Ἀνθητικὸς, ή, όν, flores efferens. 2) florendi vim habens. 3) floribus fœcundus. Ab ἀνθέω.

Ἀνθηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, florifer. Ex ἄνθος & φέρω.

Ἀνθίας, ὁ, piscis anthias.

Ἀνθιερόω, ῶ, f. ώσω, vicissim consecro. Rob. Ex ἀντὶ & ἱερόω, *sacro*.

Ἀνθίζω, f. ίσω, floribus orno. 2) variego, varie orno. Ab ἄνθος.

Ἀνθινὸς, ή, όν, floridus, plenus floribus, e floribus factus. 2) *de veste*, variis coloribus picta. Ab eod.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro. 2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ & ἱππάζω.

Ἀνθιππασία, ας, ἡ, decursio equestris. A præc.

Ἀνθιππεύω, f. εύσω, idem quod ἀνθιππάζομαι.

Ἀνθίστημι, f. ἀντιστήσω, ex adversum colloco. ἀντέστη, obstitit, restitit, Philox. aor. 2. *med.* resisto. Ex ἀντὶ & ἵστημι, *statuo*.

Ἀνθοβαφὴς, pulcre coloratus.

Ἀνθοβαφεὺς, ῦ, ὁ, tinctor. Ex ἄνθος, *flos*, vel *color*, & βάπτω, *tingo*.

Ἀνθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, spargo. 2) fragro, redoleo. A seq.

Ἀνθοβόλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, flores jaciens, vel emittens. 2) fragrans. 3) florulentus. Ex ἄνθος & βάλλω.

Ἀνθοβοσκοὶ, flores alens. Hesych. vel flores depascens. Ex ἄνθος & βόσκω, *alo*, *pasco*.

Ἀνθόσμιον, ῦ, τὸ, flos odoratus. 2) floris odor. Ex ἄνθος & ὀδμὴ, *odor*.

Ἀνθοκομέω, flores edo.

Ἀνθοκόμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, floriger. Ex ἄνθος & κομέω.

Ἀνθοκρατέω, floribus abundo.

Ἀνθοκρόκος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, subtemen habens, quod flores varii coloris exprimit, epith. vestis pictæ. Ex ἄνθος & κρόκη, *subtemen*, *trama*.

Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, tractus in contrariam partem. 2) repugnandi, contra differendi studium. Ex ἀντὶ & ὅλκω, *traho*.

Ἀνθολογέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, flores colligo. Ab ἀνθολόγος.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.

Ἀνθολόγιον, ῦ, τὸ, idem.

Ἀνθολόγος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, florilegus, flores decerpens.

Ἀνθομιλέω, versor cum aliquo.

Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, -έομαι, f. ήσομαι, paciscor, conventum & pactum ineo. 2) adstipulor. 3) confiteor. 4) laudo, celebro, gratias ago. οἱ ό. Ex ἀντὶ & ὁμολογέω, *confiteor*.

Ἀνθομολόγησις, εως, ἡ, promissum. 2) laus, gratiarum actio. A præc.

Ἀνθομολογία, ας, ἡ, repromissio, Gl. Vet.

Ἀνθονόμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, flores depascens.

Ἀνθοπλίζω, f. ίσω, contra armo.

Ἀνθοπλίτης, ῦ, ὁ, miles armatus.

Ἀνθοποιὸς, ῦ, ὁ, florificus, flores procreans.

Ἀνθοπωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo.

Ἀνθορίζω, f. ίσω, contrariam definitionem facio, contrario modo definio. Philox. ἀνθορίζει, restipulatur. Ex ἀντὶ & ὁρίζω, *definio*.

Ἀνθορισμὸς, ῦ, ὁ, restipulatio, Philox. A præc.

Ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, sto contra in statione, paratus sc. ad pugnandum. Ex ἀντὶ & ὁρμέω, *sto in statione*.

ἌΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos. 2) præcipuum rei alicujus. 3) decor corporis, orationis &c. 4) ornamentum. 5) color venustus.

Ἀνθοσμίας, ῦ, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem suavem, fragrans. 2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ἄνθος & ὀσμὴ, *odor*.

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, flos. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.

Ἀνθοφόρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνθεσφόρημα.

Ἀνθοφόρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, floriger, florifer.

Ἀνθοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος & φύω, *gigno*, *produco*.

Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ, *carbo*.

Ἀνθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.

Ἀνθρακίας, ῦ, ὁ, ater, ut carbonarius.

Ἀνθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo. 2) carbonis, s. carbunculi speciem habeo.

Ἀνθράκινος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.

Ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna. 2) ignis e congestis carbonibus.

Ἀνθρακόεις, όεσσα, όεν, e carbonibus factus.

Ἀνθρακοκαύστης, ῦ, ὁ, carbonum confector. Ex ἄνθραξ & καίω, *uro*.

Ἀνθρακοπώλης, ῦ, ὁ, carbonum venditor. Ex ἄνθραξ & πωλέω.

Ἀνθρακόω, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto.

Ἀνθρακώδης, εος, ὁ ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens.

ἌΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo. 2) carbunculus, *gemma*. 3) carbunculus, *ulcus*. 4) *species piscis*.

ἈΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, crabro, vespa.

Ἀνθρήνιον, ῦ, τὸ, favus vespæ. A præc.

Ἀνθρωπαρέσκεια, ας, ἡ, studium placendi hominibus. A seq.

Ἀνθρωπάρεσκος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui studet hominibus placere, qui auram captat popularem. 2) placens hominibus. Ex ἄνθρωπος & ἀρέσκω.

Ἀνθρωπάριον, ῦ, τὸ, homulus, homuncio. Dim. ad ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπέη, ης, *contr.* ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, humana pellis. Ab eod.

Ἀνθρώπειος, εία, ειον, humanus, ad homines pertinens, ad humanum genus pertinens.

Ἀνθρωπείως, *Adv.* humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus.

Ἀνθρωπεύομαι, ῦμαι, f. εύσομαι, homo fio.

Ἀνθρωπίζομαι, humano more ago, ea, quæ hominis sunt, usurpo, ex humana natura ago.

Ἀνθρώπησις, εως, ἡ, incarnatio. Suic.

Ἀνθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago. 2) hominem facio, & *in Pass.* homo fio, incarnor.

Ἀνθρωπικὸς, ή, όν, humanus, ad homines pertinens.

Ἀνθρωπικῶς, *Adv.* humano more, ut hominem decet.

Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.

Ἀνθρωπίνως, *Adv.* humanitus, humano more, homini convenienter.

Ἀνθρώπιον, ῦ, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dimin. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπίσκος, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀνθρωπισμὸς, ῦ, ὁ, humanitas, humani & compositi mores.

Ἀνθρωποβορέω, ῶ, f. ήσω, homines voro.

Ἀνθρωποβόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, homines vorans. Ex ἄνθρωπος & βορὰ, *cibus*.

Ἀνθρωπόβρωτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ab hominibus devoratus. Suic. Ex ἄνθρωπος & βιβρώσκω.

Ἀνθρωπόγλωσσος vel ἀνθρωπόγλωττος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui humana loquitur lingua.

Ἀνθρωπογναφεῖον, ῦ, τὸ, balneum dicebatur a veteribus, teste Clem. Alex. quia hominem mollit, & ante tempus corpus velut pannosum facit ad instar fulloniæ. Ex ἄνθρωπος & γναφεῖον, *officina fullonis*.

Ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio.

Ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ ϛ ἡ, Deus ex homine factus.

Ἀνθρωπόδηκτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ab homine morsus. Ex ἄνθρωπος & δάκνω, *mordeo*.

Ἀνθρωποδίδακτος, ῦ, ὁ ϛ ἡ, ab homine doctus.

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, humanam formam habens.

Ἀνθρωπειδῶς, *Adv.* humana specie.
Ἀνθρωποθηρία, ας, ἡ, venatio, captura hominum. Ex ἄνθρωπος & θήρα, *venatio*.
Ἀνθρωπόθυμος, ε, ὁ & ἡ, hominum animum, vel iram habens.
Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, victimæ humanæ.
Ἀνθρωποθυτέω, &
Ἀνθρωποθύω, fut. ύσω, hominem immolo, vel sacrifico.
Ἀνθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem, vel homines occido.
Ἀνθρωποκτόνος, ε, ὁ & ἡ, homicida. Ex ἄνθρωπος & κτείνω, *occido*.
Ἀνθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus.
Ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo.
Ἀνθρωπολάτρης, ε, ὁ, hominum cultor.
Ἀνθρωπολέτης, ε, ὁ & ἡ, homicida. 2) homini perniciosus.
Ἀνθρωπολόγος, ε, ὁ & ἡ, de hominibus loquens.
Ἀνθρωπομάγειρος, ε, ὁ, cibos ex humana carne conficiens.
Ἀνθρωπομορφιανοί, ῶν, οἱ, hæretici, Deo humanam formam tribuentes.
Ἀνθρωπομορφῖται, ῶν, οἱ, iidem.
Ἀνθρωπόμορφος, ε, ὁ & ἡ, humanam formam habens.
Ἀνθρωπομορφόω, ῶ, fut. ώσω, humanam formam tribuo.
Ἀνθρωπονομικὸς, ἡ, ὸν, ad homines pascendos pertinens. Ex ἄνθρωπος & νέμω, *pasco*.
Ἀνθρωπόομαι, ῦμαι, homo fio. 2) homo sum.
Ἀνθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus.
Ἀνθρωποπαθέω, ῶ, f. ήσω, humano more adficior.
Ἀνθρωποπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, humanis adfectibus obnoxius. Ex ἄνθρωπος & πάθος.
Ἀνθρωποπαθῶς, *Adv.* humano adfectu. 2) humano more.
Ἀνθρωποποιΐα, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio.
Ἀνθρωποποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, hominum, f. humanarum formarum fictor.
Ἀνθρωποπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, hominem decens, homini conveniens.
Ἀνθρωποπρεπῶς, *Adv.* convenienter humanæ naturæ.
ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ε, ὁ & ἡ, homo.
Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura. 2) genus humanum.
Ἀνθρωποτόκος, ε, ἡ, quæ hominem peperit, puerpera. Suic. Ex ἄνθρωπος & τίκτω.
Ἀνθρωπουργία, ας, ἡ, hominum fabricatio. A seq.
Ἀνθρωπουργὸς, ῦ, ὁ, hominum fabricator. Ex ἄνθρωπος, & ἔργον, *opus*.
Ἀνθρωποφαγέω, ῶ, homines, voro. A seq.
Ἀνθρωποφάγος, ε, ὁ & ἡ, hominum voraror, homines vorans, humana carne vescens.
Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ & ἡ, hominis naturam habens. Ex ἄνθρωπος & φυή.
Ἀνθρωπώδης, εος, ὁ & ἡ, humanus.
Ἀνθυβρίζω, fut. ίσω, vicissim contumelia adficio. Ex ἀντὶ & ὑβρίζω.
Ἀνθυλακτέω, ῶ, fut. ήσω, vicissim latro, oblatro. Ex ἀντὶ & ὑλακτέω *latro*.
Ἀνθύλλιον, ε, τὸ, anthyllium, flosculus. Ab ἄνθος, *flos*.
Ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἀνθυπάγω, recriminor, vicissim accuso. Thuc. Ex ἀντὶ & ὑπάγω, *accuso*.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντὶ & ὑπαλλάττω.
Ἀνθυπαλλάσσω, -ττω, commuto, inverto.
Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus. Ab ἀνθύπατος.
Ἀνθυπατεύω, f. εύσω, proconsul sum, pro consule provinciam administro. Ab eodem.
Ἀνθυπατικὸς, ἡ, ὸν, proconsularis. Ab seq.
Ἀνθύπατος, ε, ὁ, proconsul. Ex ἀντὶ & ὕπατος, *consul*.
Ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, vicissim do locum. Ex ἀντὶ & ὑπείκω.
Ἀνθύπειξις, εως, ἡ, cessio, qua vicissim alicui locum damus. 2) submissio, obsequium. A præc.
Ἀνθυπερβάλλω, invicem supero.
Ἀνθυπερετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi gratificatus est, vicissim gratificor, officium reddo. Ex ἀντὶ & ὑπηρετέω, *obsequor*.
Ἀνθυπισχνέομαι, contra polliceor.
Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ & ὑποβάλλω, *subjicio*.
Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus substituo, sufficio. Ex ἀντὶ & ὑποκαθίστημι, *substituo*.
Ἀνθυποκρίνομαι, vicissim simulo. Ex ἀντὶ & ὑποκρίνομαι, *simulo*.
Ἀνθυπόμνυμαι, litem differo interposito jure jurando; est rei jurantis, se justa de caussa abesse. Ex ἀντὶ & ὑπόμνυμι.
Ἀνθυποπτεύω, f. εύσω, vicissim suspicor, contra suspectum habeo. Ex ἀντὶ & ὑποπτεύω, *suspicor*.
Ἀνθυποστρέφω, revertor.
Ἀνθυποτακτικὸς, subjunctivus modus, ap. Gramm.
Ἀνθυποτιμάομαι, ῶμαι, mulctam tertio loco æstimo, (v. ὑποτιμάομαι) sc. post ὑποτίμησιν.
Ἀνθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penso beneficium, remuneror. Ex ἀντὶ & ὑπουργέω.
Ἀνθυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium. A pr.
Ἀνθυπούργησις, εως, ἡ, mutuum officium. Ab eod.
Ἀνθυποφέρω, fut. ἀνθυποίσω, aor. 1. ἀνθυπήνεγκα, statim objicio, refero. Ex ἀντὶ & ὑποφέρω, *subjicio*.
Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, quæ objectioni opponitur. A præc.
Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus. Ex ἀντὶ & ὑποχωρέω.
Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur. 2) assumtio, quæ opponitur Prolepsi. Ex ἀντὶ & ὑφαιρέω, *subtraho*.
Ἀνθυφίσταμαι, pariter sustineo vel suscipio aliquid. Ab ἀντὶ & ὑφίσταμαι.
Ἀνθώδης, εος, ὁ & ἡ, flore plenus, florulentus.
Ἀνθωραΐζομαι, f. ίσομαι, vicissim decorem ostento, æmula pulcritudine certo. Ex ἀντὶ & ὡραΐζω, *decoro*.
ἈΝΙ'Α, ας, ἡ, tristitia, mœror.
Ἀνιάζω, f. άσω, tristitiam adfero, mœrore adficio. A pr.
Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mœrorem adferens, tristis, mœstus. 2) gravis, adversus. *Comp.* ἀνιαρότερος: reperitur tamen & ἀνιηρέστερος. Ab eodem.
Ἀνιαρῶς, *Adv.* moleste, acerbe, cum mœrore, misere.
Ἀνίατος, ε, ὁ & ἡ, insanabilis, immedicabilis. Ex α pr. & ἰάομαι, *medeor*.
Ἀνιατώδης, ε, ὁ & ἡ, non sanabilis. 2) non sanatus. Ex α pr. & ἰατώδης.
Ἀνιατρολόγητος, ε, ὁ & ἡ, ignarus eorum, quæ de medicina disseruntur, rationis medicæ expers. Ex α pr.

α pr. & ἰατρολογέω, *de medicina differo*.
Ἀνίατως, *Adv.* insanabiliter.
Ἀνίαχος, ου, ὁ & ἡ, strepens, resonans. A seq.
Ἀνιαχέω, & ίω, resono, clamo. 2) alta voce celebro, *de poetis*. Ex ἀνὰ & ἰάχω, *clamo*.
Ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω. ἀνιῶμαι, mœreo, discrucior, lugeo, Gl. Vet.
Ἀνιηρὸς, ὰ, ὸ, molestus, contristans, malus, pro ἀνιαρός.
Ἀνίδιος, ου, ὁ & ἡ, nihil habens proprium. Ex α pr. & ἴδιος.
Ἀνιδρωτί, & ἀνιδρωτεί, *Adv.* fine sudore, fine labore. Ex α pr. & ἰδίω, *sudo*, vel ἱδρώς, *sudor*.
Ἀνιδρως, ων, sudoris expers.
Ἀνιδρόω, ῶ, f. ώσω, resudo, denuo sudorem emitto.
Ἀνίδρυτος, ου, ὁ & ἡ, non fixus, instabilis, sine fundamento. Ex α pr. & ἱδρύω, *colloco*, *pono*, *fundo*.
Ἀνιδρύω, colloco, consecro. Ex iisd.
Ἀνίδρωσις, εως, ἡ, sudatio, sudor.
Ἀνιδρωτί, *Adv.* sine sudore, vel labore.
Ἀνίδρωτος, ου, qui non sudavit.
Ἀνιεμαι, vid. ἀνίημι.
Ἀνίερος, ου, ὁ & ἡ, profanus, pollutus.
Ἀνιερόω, ῶ, f. ώσω, sacram facio, consecro, voveo.
Ἀνιέρως, *Adv.* profane.
Ἀνιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.
Ἀνίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo. 2) emitto, submitto, immitto. 3) dimitto, relinquo. 4) omitto, intermitto. 5) condono, remitto. 6) stimulo, urgeo. Ex ἀνὰ & ἵημι, *mitto*.
Ἀνίεμαι, *in med.* edo, submitto, *in pass. etiam est* permittor, concedor. 2) consecror. 3) ab omnibus adiri possum, omnibus expositus sum. 4) negligenter, dissolute vivo.
Ἀνικί, *Adv.* sine certamine, atque adeo sine parta victoria. E νίκη.
Ἀνικέτευτος, ου, ὁ & ἡ, cui supplicatum non est. 2) supplex. Ex α pr. & ἱκετεύω.
Ἀνίκητος, ου, ὁ & ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α pr. & νικάω, *vinco*.
Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto. 2) exsicco. A seq.
Ἄνικμος, ου, ὁ & ἡ, siccus, humore carens, squalidus, aridus. Ex α pr. & ἰκμὰς, *humor*.
Ἀνίλαστος, ου, non placatus. Ex α pr. & ἱλάσκομαι, *placo*.
Ἀνίλεως, ω, ὁ & ἡ, immisericors. Ex α pr. & ἵλαος, *Attice* ἵλεως, *misericors*.
Ἀνιλλώπτομαι, dedignor, despicio. Suid. Ex ἀνὰ & ἰλλὸς, *oculis conniveo*.
Ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, adspectus, despectus, Pollux. Ex iisd.
Ἀνίμαστος, ου, ὁ & ἡ, loris non cæsus. Ex α pr. & ἱμάσσω, *loris cædo*.
Ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, fune sursum traho, extraho, haurio. 2) elevo, sustollo, eveho. Ex ἀνὰ & ἱμάω.
Ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. A præc.
Ἀνίουλος, ου, ὁ & ἡ, impubes. Ex α pr. & ἴουλος, *prima lanugo pubescentium*.
Ἀνιππεύω, equito, equos ago.
Ἄνιππος, ου, ὁ & ἡ, qui est fine equo.
Ἀνίπταμαι, f. πτήσομαι, sursum volo. Ex ἀνὰ & ἵπταμαι, *volo*.
Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ & ἡ, illotos pedes habens. 2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α pr. νίπτω & πούς.
Ἄνιπτος, ου, ὁ & ἡ, illotus. Ex α pr. & νίπτω.
Ἀνίς, *Adv.* sine, absque, Bœot. pro ἄνευ.
Ἀνισάζω, f. άσω, compenso, adæquo. Ex ἀνὰ & ἰσάζω, *æquo*.
Ἀνισάριθμος, ου, diversus numero.
Ἀνισασμός, ῦ, ὁ, compensatio, remuneratio. Ab ἀνισάζω.
Ἀνισειδής, ές, qui disparem formam habere videtur.
Ἀνισόμετρος, sine justa vel æquali mensura.
ἌΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, anisum.
Ἄνισος, ου, ὁ & ἡ, inæqualis, impar, diversus, superior. Ex α priv. & ἴσος.
Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.
Ἀνισότιμος, ου, ὁ & ἡ, inæqualis dignitatis. Ex α pr. & ἰσότιμος.
Ἀνισοφυής, έος, ὁ & ἡ, dissimilis naturæ. Ex α pr. ἴσος, *equalis*, & φυὴ, *natura*.
Ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω.
Ἀνίστημι, f. ήσω, surgere jubeo, erigo, excito jacentem, vel mortuum submoveo. *item* moveo, ut exercitum, castra. 2) everto, subverto. 3) exstruo, ædifico. 4) excito, exstimulo. ἀνίσταμαι, surgo, resurgo, exsurgo. ἀνέστη, surrexit, aor. 2. Ex ἀνὰ & ἵστημι.
Ἀνιστορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, sciscitor. 2) commentor. Ex ἀνὰ & ἱστορέω.
Ἀνιστορησία, ας, ἡ, historiarum ignoratio.
Ἀνιστόρητος, ου, ὁ & ἡ, qui historias non novit. 2) cujus nulla in historia fit mentio. 3) qui tem, locum non exploravit. Ex α pr. & ἱστορέω.
Ἀνιστορήτως, *Adv.* sine cognitione historiæ. 2) imperite, ex neglecta indagatione.
Ἀνίσχιος, ου, ὁ & ἡ, clunium tumore vacans. Ex α pr. & ἰσχίον, *lumbus*.
Ἀνίσχυρος, ου, ὁ & ἡ, invalidus, infirmus. Ex α pr. & ἰσχυρός.
Ἄνισχυς, υος, ὁ & ἡ, infirmus. Ex α pr. & ἰσχὺς, *robur*.
Ἀνίσχω, attollo. 2) orior. 3) emitto, produco. 4) sustineo. Ex ἀνὰ & ἴσχω.
Ἀνίσως, *Adv.* inæqualiter.
Ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio.
Ἄνιχθυς, υος, ὁ & ἡ, carens piscibus.
Ἀνιχνευτος, idem quod ἀνεξιχνίαστος. Ex α priv. & ἰχνεύω.
Ἀνιχνεύω, f. εύσω, pervestigo, indago, persequor. Ex ἀνὰ, & ἰχνεύω, *vestigo*.
Ἀνιχνίαστος, ου, ὁ & ἡ, qui investigari nequit, impervestigabilis. Ex α pr. & ἰχνιάζω.
Ἀνιώδης, εος, ὁ & ἡ, molestus, gravis. Ab ἀνία.
Ἀνίωτος, ου, ὁ & ἡ, rubiginem non sentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. & ἰὸς, *rubigo*.
Ἄννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris Ebr. *Gratiosa*.
Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri Ebr. *Gratiosus*.
Ἀνοδία, ας, ἡ, iter impervium. ἀνοδίας, invia. Ex α pr. & ὁδός.
Ἄνοδμος, ου, ὁ & ἡ, odore carens, non odoratus. Ex α pr. & ὀδμὴ, *odor*.
Ἄνοδος, ου, ὁ & ἡ, invius. Ex α pr. & ὁδός.
Ἄνοδος, ου, ὁ & ἡ, *subst.* jugum montis. Polyb. 2) idem quod ἀνάβασις. Ex ἀνὰ & ὁδός.
Ἀνόδους, οντος, ὁ & ἡ, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli. Ex α pr. & ὀδούς.
Ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro.
Ἀνοδύρτος, ου, indeploratus.

Ἀνο-

Ἄνοζος, ου, ὁ & ἡ, enodis, sine nodo. Ex α pr. & ὄζος, *nodus*.
Ἀνοήμων, ονος, ὁ & ἡ, impos mentis, stultus, insipiens.
Ἀνοησία, ας, ἡ, insipientia. Ex α pr. & νοέω, *intelligo*.
Ἀνοηταίνω, desipio, insipiens sum, imprudenter & temere ago. Ab ἀνόητος.
Ἀνοητάζω, f. άσω, idem & ab eodem.
Ἀνόητος, ου, ὁ & ἡ, demens, insipiens, mente carens, stultus. 2) qui intelligi nequit. Ex α pr. & νοέω.
Ἀνοήτως, *Adv.* imprudenter, stulte.
Ἀνόθευτος, ου, ὁ & ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non spurius. Ex α pr. & νοθεύω, *nothum reddo*, *adultero*.
Ἄνοια, ας, ἡ, amentia, stultitia. Ab ἄνοος, *amens*.
Ἄνοιγμα, ατος, τό, apertio, reseratio. Ab ἀνοίγω.
Ἀνοιγνύω, idem quod sequens.
Ἀνοίγω, fut. ξω, aperio, resero, pando, expando, patefacio, Gl. Vet. ἀνοίγομαι, patesco, Gl. Vet. ἀνέῳγμαι, pateo, Gl. Vet. perf. pass. Ex ἀνά & οἴγω, *aperio*.
Ἀνοιδαίνω, tumefacio. 2) tumeo, intumesco.
Ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumesco, turgeo. 2) irascor.
Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. A praec.
Ἀνοιδίσκω, idem quod ἀνοιδαίνω.
Ἀνοικεῖος, εία, εῖον, & ἀνοίκειος, ου, ὁ & ἡ, non familiaris, non domesticus. 2) non conveniens, non congruus. 3) improbabilis, incredibilis. Ex α pr. & οἰκεῖος.
Ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas, 2) mores a familiaritate alieni. Ab ἀνοίκειος.
Ἀνοίκητος, ου, ὁ & ἡ, inhabitabilis. Ex α pr. & οἰκέω.
Ἀνοικίζω, f. ίσω, instauro, reaedifico. 2) migro, habitationem transfero. Ex ἀνά & οἰκίζω.
Ἀνοικισμός, οῦ, ὁ, instauratio. A praec.
Ἀνοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, instauro aedificium. Ex ἀνά & οἰκοδομέω, *aedifico*.
Ἀνοικονόμητος, ου, ὁ & ἡ, prodigus. 2) male dispositus. Ex α pr. & οἰκονομέω.
Ἄνοικος, ου, ὁ & ἡ, extorris, sine domo.
Ἀνοικτίρμων, ονος, ὁ & ἡ, immisericors.
Ἀνοικτός, ή, όν, apertus. 2) apertilis. Ab ἀνοίγω.
Ἄνοικτος, ου, ὁ & ἡ, immisericors. Ex α pr. & οἶκτος, *misericordia*.
Ἄνοικτρος, ου, ὁ & ἡ, non miserandus, immiserabilis. Ex α priv. & οἰκτρὸς, *miserandus*.
Ἀνοίκτως, *Adv.* sine misericordia.
Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemisco, fleo, edo gemitum.
Ἀνοιμωκτεί, f. ἀνοιμωκτί, *Adv.* sine fletu.
Ἀνοίμωκτος, ον, indefletus.
Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio. 2) ostium. Ab ἀνοίγω.
Ἄνοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω.
Ἀνοιστέον, referendum est. Ab eod.
Ἀνοιστρέω, ῶ, f. ήσω, incito, stimulo. Ex ἀνά & οἰστρέω.
Ἀνοκωχή, induciae. Ex ὀκωχή.
Ἀνολβία, ας, ἡ, miseria. Ab ἄνολβος.
Ἀνόλβιος, ου, ὁ & ἡ, infelix, miser.
Ἄνολβος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α pr. & ὄλβος, *beatitudo*.
Ἀνόλεθρος, ου, ὁ & ἡ, ab exitio & damno immunis. Ex α pr. & ὄλεθρος, *pernicies*.
Ἀνολκή, ῆς, ἡ, tractio, quae fit sursum versus. Ab ἀνέλκω, *sursum traho*.
Ἀνολκευτὸν, οῦ, τό, id, quo aliquid sursum trahitur.
Ἀνολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo.
Ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.
Ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto. 2) scaturio. 3) effundo tamquam pluviam, effundo more imbris.
Ἀνομβρήεις, ήεσσα, ῆεν, pluvialis, pluvius, pluviosus. Ex ἀνά & ὄμβρος, *imber*, *pluvia*.
Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviae, seu aquarum inopia.
Ἄνομβρος, ου, ὁ & ἡ, imbribus carens. Ex α pr. & ὄμβρος.
Ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, inique ago, leges transgredior. Ex α pr. & νόμος, *lex*.
Ἀνόμημα, ατος, τό, iniquitas, flagitium.
Ἀνομία, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas.
Ἀνομίζω, idem quod ἀνομέω.
Ἀνομιλέω, versor cum aliquo. 2) concumbo cum aliquo. Ex ἀνά, & ὁμιλέω.
Ἀνομίλητος, ου, ὁ & ἡ, insociabilis.
Ἀνόμιμος, ου, ὁ & ἡ, illegitimus.
Ἀνόμιχλος, ου, ὁ & ἡ, innubilus, innubis, nebula vacans. Ex α pr. & ὀμίχλη.
Ἀνόμματος, ου, ὁ & ἡ, oculorum expers. Ex α pr. & ὄμμα, *oculus*.
Ἀνομοειδής, f. ἀνομοιοειδής, έος, ὁ & ἡ, qui est diversae speciei, specie dissimilis. Ex α priv. & ὁμοειδής, *similis*.
Ἀνομοθέτητος, ου, ὁ & ἡ, legibus male ordinatus. 2) nullis legibus constitutus. Ex α pr & νομοθετέω, *legibus constituo*.
Ἀνομογενῶς, *Adv.* e diversis generibus.
Ἀνομοιομερὴς, έος, ὁ & ἡ, partibus dissimilibus constans.
Ἀνομοιόπτωτος, ον, dissimiliter desinens.
Ἀνόμοιος, ου, ὁ & ἡ, dissimilis, absimilis, dispar.
Ἀνομοιόστροφος, ον, e dissimilibus versibus compositus ac mixtus.
Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo, diversitas.
Ἀνομοιόχρονος, ον, disparem quantitatem habens, *de syllabis*.
Ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, dissimilem facio.
Ἀνομοίως, *Adv.* inaequaliter, non perinde.
Ἀνομοίωσις, εως, ἡ, dissimilitudo.
Ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adsentior. 2) concedo. Ex ἀνά & ὁμολογέω, *confiteor*.
Ἀνομολογία, ας, ἡ, incongruentia. 2) adsensio inter aliquos de re aliqua.
Ἄνομος, ου, ὁ & ἡ, exlex, lege carens. 2) iniquus. 3) improbus.
Ἀνόνητος, ου, ὁ & ἡ, inutilis, futilis. 2) injucundus. Ex α pr. & ὄνημι, *juvo*.
Ἀνονόμαστος, ον, obscurus, ignobilis.
Ἄνοος, *contr. usitatius* ἄνους, ου, ὁ & ἡ, amens.
Ἀνόπαια, f. ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopaea, avis ex aquilarum genere.
Ἀνόπιν, *Adv.* retro, retrorsum. Ex ἀνά & ὄψ.
Ἄνοπλος, ου, ὁ & ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα.
Ἀνόπλως, *Adv.* sine armis.
Ἄνοπτος, ου, ὁ & ἡ, invisibilis. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video*.
Ἀνόρατος, ον, invisibilis.
Ἀνοργιάζω, f. άσω, commoveo. 2) exsilio. Ex ἀνά, & ὀργιάζω, *incito*.

Ἀνόρ-

Ἀνόργανος, ου, ὁ & ἡ, instrumentorum expers.
Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis orgiis, s. sacris non est initiatus. Ex α priv. & ὄργια, *orgia*.
Ἀνοργίαστος, ου, ὁ & ἡ, sacris non initiatus.
Ἄνοργος, ου, ὁ & ἡ, ira carens. Ex α pr. & ὀργή.
Ἀνορέα, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas. *Dor.* pro ἀνορεία. Ab ἀνήρ, *vir*.
Ἀνορεκτέω, ῶ, f. ήσω, fastidio cibos. A seq.
Ἀνόρεκτος, ου, ὁ, cibum fastidiens, cujus stomachus omnia respuit. Ex α pr. & ὀρέγομαι, *appeto*.
Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum stomachus omnia respuit, fastidium cibi. Ex iisd.
Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, surrigo, rursum erigo. 2) instauro. 3) corrigo, emendo.
Ἀνορμάω, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror. 2) surgo, v. c. ad dicendum, agendum.
Ἀνορμίζω, e portu propello sc. naves; *med.* e portu progredior.
Ἄνορμος, ου, ὁ & ἡ, stationem navium non habens, incommodus stationi navium. Ex α pr. & ὅρμος.
Ἀνόρνυμι, excito.
Ἀνορούω, f. ύσω, exurgo. 2) prosilio. Ex ἀνὰ & ὀρούω, *impetum do*.
Ἀνορροπύγιος, ου, ὁ & ἡ, cui cauda deest. 2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α pr. & ὀρροπύγιον, quod vide.
Ἀνόροφος, ον, tecto carens, non tectus.
Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri. Ex ἀνὰ & ὀρταλίζω.
Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defossum erat, eruo e terra. 2) exstirpo, subverto.
Ἀνορχέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, exulto, exsilio. 2) salto.
Ἄνορχος, ου, testiculis carens. Ab ὄρχις.
Ἀνόρω, excito.
Ἀνόσητος, ου, ὁ & ἡ, non ægrotus. Ex α pr. & νοσέω, *ægroto*.
Ἀνόσιος, ου, ὁ & ἡ, non sanctus, impius, sceleratus, profanus, scelestus, nefarius, Gl. Vet.
Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas.
Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie ago.
Ἀνοσιούργημα, ατος, τὸ, idem. A seq.
Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, impie factum, scelerata actio.
Ἀνοσιουργὸς, ῦ, ὁ & ἡ, impie & scelerate agens. Ex ἀνόσιος, *sceleratus*, *impius*, & ἔργον.
Ἀνοσίως, *Adv.* impie, scelerate.
Ἄνοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine odore, non odoratus. Ex α pr. & ὀσμή, *odor*.
Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis a morbis.
Ἀνόστεος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine ossibus, exossis. Ex α pr. & ὀστέον, *os*.
Ἀνόστητος, ου, ὁ καὶ ἡ, reditus expers. Ex α pr. & νοστέω, *redeo*.
Ἀνόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A seq.
Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α pr. & νόστος.
Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, exos, Gl. Vet. ossibus carens. Ex α pr. & ὀστέον, *os*.
Ἀνόσως, *Adv.* sine morbo.
Ἀνότιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, siccus, non humidus. Ex α pr. & νοτίζω, *humecto*.
Ἀνοτοτύζω, lamentor, per ὀτοτοῖ, o *sono lamentantis*.
Ἀνουθέτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, repudians admonitionem. Ex α pr. & νουθετέω, *admoneo*.
Ἄνους, ου, ὁ καὶ ἡ, amens, demens, vecors, stultus, Philox. mente captus, sine sensu.
Ἀνούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens substantia. Ex α pr. & οὐσία, *substantia*.
Ἀνούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus. Ex α pr. & οὐτάω, *vulnero*.
Ἀνουτεὶ, *Adv.* sine vulnere.
Ἄνουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνούτατος.
Ἀνόχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers coitus, qui non coit. Ex α pr. & ὀχεύω, *coeo*.
Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. ἀνοχαὶ, induciæ. Ab ἀνέχομαι, *tolero*.
Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte submoveo, vel elevo. Ex ἀνὰ & ὀχλίζω, *vecte moveo*.
Ἄνοχλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoffensus, nulla molestia adfectus, turba, seu hominum multitudine carens.
Ἀνοχμάζω, f. άσω, gesto tollens in altum, sublatum gesto. Ex ἀνὰ & ὀχμάζω, *detineo*.
Ἀνόχυρος, non munitus.
Ἀνοψία, ας, ἡ, opsonii penuria. A seq.
Ἄνοψος, ου, ὁ καὶ ἡ, opsonio carens. Ex α pr. & ὄψον, *opsonium*.
Ἄντα, *Adv.* coram, e regione. Ab ἀντί.
Ἀνταγοράζω, vicissim emo. 2) permuto. Ex ἀντὶ & ἀγοράζω.
Ἀνταγορεύω, adversarium me gero, liti me offero. 2) obloquor. Ex ἀντὶ & ἀγορεύω, *concionor*, *loquor*.
Ἀνταγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto. 2) repugno.
Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, obstaculum, adversatio.
Ἀνταγωνιστὴς, ῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adversarius, æmulus, Gl. Vet.
Ἀνταγωνίως, *Adv.* more adversantium.
Ἀντάδελφος, ου, ὁ, qui est loco fratris.
Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciscor, vicissim injuria adficio.
Ἀντᾴδω, occino. 2) cantu provoco. 3) cantu respondeo.
Ἀνταείρω, idem quod ἀνταίρω. Ex ἀντὶ & ἀείρω.
Ἀνταιδέομαι, vicissim revereor.
Ἀνταῖος, αία, αῖον, adversus. 2) hostis, infensus. Ab ἀντὶ vel ἄντα.
Ἀνταίρω, contra attollo, v. c. manus. 2) rebello, Jos. Gl. Vet. 3) arma contra fero, etiam *in med.* omninoque 4) resisto, repugno.
Ἀνταιτέω, peto pro aliquo, suffragor petenti honores, pro aliquo ambio.
Ἀνταιτιάομαι, contra accuso.
Ἀντακολουθέω, ῶ, f. ήσω, vicissim sequor.
Ἀντακολουθία, ας, ἡ, mutuus comitatus.
Ἀντακοντίζω, contra jaculor.
Ἀντακούω, f. ύσω, vicissim audio.
Ἀντακροάομαι, idem.
Ἀνταλαλάζω, f. άξω, reclamo, vicissim, vel contra clamorem attollo.
Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio. 2) expiatio. 3) pretium redemtionis. A sequ.
Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. Ex ἀντὶ & ἀλλάσσω.
Ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenso, remunero.
Ἀνταμείβω, submuto, Gl. Vet.
Ἀντάμειψις, εως, ἡ, retributio, compensatio, permutatio, submutatio, Gl. Vet. A praec.
Ἀνταμυνὴς, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνταμοιβὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, remuneratorius.

Ἀνταμύνομαι, vicissim auxilior. 2) obsisto rursum. 3) me ulciscor.

Ἀνταμφοδέω, obviam eundo aberro. Ex ἀντὶ & ἀμ-φοδος, *bivium*, *circuitus*.

Ἀνταναβιβάζω, vicissim impono.

Ἀνταναγινώσκω, vicissim lego. 2) relego.

Ἀνταναγνώστης, ȣ, ὁ, qui vicissim legit, qui relegit, recognitor.

Ἀντανάγω, & ἀντανάγομαι, ex adverso in hostem prodeo, obviam hosti prodeo, vel solvere, ut hosti obviam eatur, de *classe*.

Ἀνταναδίδωμι, remitto, ut in reciprocatione serræ.

Ἀνταναιρέομαι, ȣμαι, vicissim sumo, seu accipio.

Ἀνταναιρέτης, idem quod ἀνθυφαιρέτης.

Ἀνταναίρω, contra attollo, sustollo, erigo. 2) contra destruo. Ex ἀντὶ & ἀναίρω, *tollo*.

Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulsus, repercussio. 2) motio reciproca & retracta. 3) figura rhetorica.

Ἀντανακλασμὸς, ȣ, ὁ, idem.

Ἀντανακλαστικὸς, ἡ, ὸν, reciprocus. A seq.

Ἀντανακλάω, ῶ, f. άσω, restringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ & ἀνακλάω.

Ἀντανακοπὴ, ῆς, ἡ, repercussio. A seq.

Ἀντανακόπτω, repercutio. Ex ἀντὶ & ἀνακόπτω, quod idem significat.

Ἀνταναλίσκω, vicissim consumo.

Ἀνταναμένω, vicissim exspecto.

Ἀνταναπλήθω, idem quod seq.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, f. ώσω, suppleo, expleo.

Ἀνταναφέρω, refero.

Ἀντάνδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in alius viri locum substitutus, succedaneus, vicarius. Ex ἀντὶ & ἀνήρ.

Ἀντάνειμι, ex adverso insurgo, contra surgo. Ex ἀντὶ & ἄνειμι, *sursum eo*.

Ἀντανίστημι, e regione excito. ἀντανίσταμαι, f. ἀντανα-στήσομαι, contra insurgo, adversus quempiam insurgo, resisto, reluctor.

Ἀντανίσχω, orior, contra exorior.

Ἀντανίσωμα, ατος, τὸ, parilis quantitas, v. c. numerus militum occisis par. Ex ἀντὶ & ἀνισόω.

Ἄνταξ, *Adv.* vicissim. Hesych. Ab ἀντί.

Ἀντάξιος, ία, ιον, existimatione par, æqualis pretii.

Ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.

Ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, reposco.

Ἀνταπαμείβομαι, respondeo.

Ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulguro, fulguro adversus fulgurantem.

Ἀνταποδείκνυμι, contra demonstro.

Ἀνταποδίδωμι, vicissim reddo. 2) rependo, retribuo. 3) *in passivo dicitur* de opposito, *apud Philosophos*. Ex ἀντὶ & ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀνταπόδομα, ατΘ, τὸ, retributio. A præc.

Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, satisfactio, *unde* ἀνταπόδοσιν ποιεῖν, alicui in quacunque re satisfacere, ut pecuniam debitam solvere. 2) dicitur etiam de commutatione rerum in contrarium. Polyb.

Ἀνταποδοτέον, reddendum.

Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributivus.

Ἀνταποδοτικῶς, *Adv.* consecutive, in consequente.

Ἀνταποδύομαι, vicissim me accingo. 2) contra aliquem accingor. Ex ἀντὶ & ἀποδύομαι, *accingor*.

Ἀνταποκρίνομαι, respondeo. 2) altercor.

Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, responsio.

Ἀνταποκτείνω, vicissim occido, contra interficio.

Ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio.

Ἀνταπόλλυμι, vicissim perdo.

Ἀνταπολογέομαι, vicissim excuso, defendo.

Ἀνταποπέμπω, vicissim dimitto, seu amando.

Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti vicissim oppedo.

Ἀνταποστέλλω, vicissim emitto, remitto.

Ἀνταποστροφὴ, ῆς, ἡ, digressus, divortium, duarum terum in diversas partes situs.

Ἀνταποταφρόω, vicissim vallo includo.

Ἀνταποτειχίζω, vicissim obstruo, contra munio.

Ἀνταποτίω, f. ίσω, vicissim solvo, rependo.

Ἀνταποφαίνω, vicissim ostendo, demonstro.

Ἀνταποφέρω, repello, rejicio.

Ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, scriptum, quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis se obligat.

Ἀνταπωθέω, ῶ, vicissim repello. 2) retrudo, repello.

Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulsio, renixus.

Ἀνταρσίτης, ȣ, ὁ, conjoratus. (Sed v. ἀντάρτης, cujus hæc vitiosa lectio est.)

Ἀνταρκέω, ῶ, f. έσω, par sum ad resistendum. 2) resisto, ad ultimum usque resisto.

Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὸν, septentrionali oppositus.

Ἄνταρσις, εως, ἡ, consurrectio, ipsa actio attollendi manus adversus aliquem, rebellio. Ex ἀνταίρω, *attollo*.

Ἀντάρτης, ȣ, ὁ, qui manus attollit adversus legitimum regem, rebellis. Ab eodem.

Ἀντασπάζομαι, f. άσομαι, vicissim saluto, resaluto, vicissim amplector.

Ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταπαστράπτω, quod vide.

Ἀνταυγάζω, resplendeo.

Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Philox.

Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis, s. splendoris repercussio. Gl. Vet. reluminatio.

Ἀνταυγέω, ῶ, lucem, seu splendorem remitto.

Ἀνταυγὴς, έΘ, ὁ ϗ ἡ, lucem seu splendorem remittens. Ex ἀντὶ & αὐγή.

Ἀνταυδάω, ῶ, vicissim loquor, respondeo.

Ἀνταφαιρέω, ῶ, vicissim aufero.

Ἀνταφίημι, vicissim dimitto, aut emitto.

Ἀνταχάτης, ȣ, ὁ, lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens, s. succini species bituminosa. Ex ἀντὶ & ἀχάτης, *achates*.

Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro. 2) consequor, nanciscor. Ab ἀντὶ vel ἄντα.

Ἀντεγγράφω, rescribo in locum ejus, quod deletum est. 2) in aliorum locum sufficio. Ex ἐγγράφω, *in litteras refero*.

Ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.

Ἀντεγκαλέω, ῶ, vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio. 2) excuso culpam alicujus.

Ἀντέγκλημα, ατΘ, τὸ, recriminatio.

Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, ad recriminandum pertinens.

Ἀντεγχειρίζω, vicissim trado. Ex ἀντὶ & ἐγχειρίζω, *trado*.

Ἀντεικάζω, vicissim adsimulo, comparo.

Ἀντειπεῖν, contra dicere.

Ἀντείρομαι, vicissim interrogo, *item* 2) contra dico. fut. ἀντειρήσομαι, velut ab ἀντειρέομαι.

Ἀντεισάγω, f. άξω, vicissim induco, *vel* in alterius locum induco.

Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit vicissim,

sum, vel in alterius locum. Philox. subrogatio.

Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.

Ἀντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, vicissim ingredior, in alterius locum subeo, succedo.

Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero v. c. gratiam.

Ἀντεκθλίβω, rursus, vicissim extero, exprimo.

Ἀντεκκλέπτω, vicissim furor, furto eripio.

Ἀντεκκομίζω, rursus effero.

Ἀντεκκόπτω, f. ψω, vicissim exscindo.

Ἀντεκπέμπω, vicissim emitto, v. c. copias, classem.

Ἀντεκπλέω, classe exeo in hostem, obviam navigantibus obnavigo.

Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A seq.

Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.

Ἀντεκτίθημι, contra expono.

Ἀντεκτίνω, vicissim luo, rependo.

Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repensio, mulcta.

Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.

Ἀντεκτρέφω, vicissim enutrio & educo.

Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo sc. in hostes.

Ἀντεκφέρω, vicissim effero & exporto.

Ἀντελαττοῦμαι, vicissim vincor.

Ἀντελιγμός, ῦ, ὁ, conversio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ & ἑλίσσω, *volvo*. (v. Ἀνθελιγμός.)

Ἀντελπίζω, f. ίσω, novam spem concipio. 2) contra spero.

Ἀντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius repono. 2) rependo, refundo. 3) contra irruo, contra impetum facio.

Ἀντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum, vicissim impono.

Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. 2) substitutio, suffectio. Ex ἀντεμβάλλω.

Ἀντεμπαίζω, vicissim illudo.

Ἀντεμπίμπρημι, vicissim incendo.

Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, s. amplector.

Ἀντεμπλήθω, vicissim impleo.

Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium.

Ἀντεμφαίνω, contra dico, refellere tento.

Ἀντέμφασις, εως, ἡ, diversitas speciei externæ.

Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compensatio. 2) mutua accusatio.

Ἀντεναντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per adfirmationem dictum intelligi volumus.

Ἀντενδείκνυμαι, contra indico, contrarium indicium affero.

Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, consilii capti & agitati diremtio. A præc.

Ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me.

Ἀντένεδραι, ῶν, αἱ, mutuæ insidiæ, insidiæ insidiis oppositæ. Ex ἀντὶ & ἐνέδρα, *insidiæ*.

Ἀντενεδρεύω, contra insidior.

Ἀντενεργέω, ῶ, ἀντενεργῶ, efficacem vim habere contra aliquid, operari adversus aliquid.

Ἀντενεχυράζομαι, vicissim pignus capio.

Ἀντενέχυρον, ου, τὸ, pignus, quod contra datur vel accipitur.

Ἀντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo in hostem. 2) resisto, repugno. Ex ἀντὶ & ἐξάγω.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, vicissim exposco. Ex ἀντὶ & ἐξαιτέω, *exposco*.

Ἀντεξαπατάω, vicissim decipio.

Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.

Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, idem, vicissim invado.

Ἀντεξέρχομαι, idem, quod ἀντέξειμι.

Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel vicissim examino, quæro. 2) contendo, comparo. ἀντεξετάζομαι, contra examinor, ad caussam accurro, judicio me sisto, adversor.

Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.

Ἀντεξετασμός, ῦ, ὁ, idem.

Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo & impetum facio.

Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concursu. 2) contrarius incursus. A præc.

Ἀντεπάγω, refero. Gl. Vet. reduco in aciem, adversus aliquem; contra eo.

Ἀντεπᾴδω, contra accino.

Ἀντεπαινέω, ῶ, vicissim laudo.

Ἀντεπανάγω, vicissim reduco, occurro.

Ἀντεπανέρχομαι, rursus redeo.

Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.

Ἀντεπεισάγω, vicissim, seu e contrario induco.

Ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus seu alternus ingressus, aditus alternus. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & εἴσοδος.

Ἀντεπεισφέρω, vicissim adfero vel addo.

Ἀντεπεξάγω, ex adverso progredior; invadenti hostiliter occurro.

Ἀντεπέξειμι, idem.

Ἀντεπεξελαύνω, idem.

Ἀντεπεξέρχομαι, idem.

Ἀντεπέξοδος, eruptio in hostes irruentes. Ex ἀντὶ & ἐπέξοδος, *hostilis aggressio*.

Ἀντεπερείδομαι, obnitor, renitor, Gl. Vet. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἐρείδομαι.

Ἀντεπέρχομαι, idem quod ἀντεπεξέρχομαι.

Ἀντεπερώτησις, εως, ἡ, restipulatio, Gl. Vet. A seq.

Ἀντεπερωτῶ, restipulor, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & ἐπερωτῶ.

Ἀντεπηχέω, ῶ, vicissim resono, clamorem reddo.

Ἀντεπιβαίνω, contra eo, adversor. Ex ἀντὶ & ἐπιβαίνω, *adscendo*.

Ἀντεπιβουλεύω, insidiantibus e diverso insidior, contra insidias tendo.

Ἀντεπιγράφω, in locum alterius inscribo, v. c. nomen; titulum muto, alium repono.

Ἀντεπιδείκνυμι, vicissim ostendo.

Ἀντεπίθεσις, εως, ἡ, insidiæ vicissim factæ.

Ἀντεπιθυμέω, ῶ, & ἀντεπιθυμέομαι, contra cupio, rivalis, competitor sum.

Ἀντεπικηρύττω, contra proscribo aliquem.

Ἀντεπικουρέω, ῶ, contra auxilior, vicissim auxilior.

Ἀντεπικρατέω, vicissim vinco.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo. Ex ἀντὶ & ἐπιλαμβάνομαι.

Ἀντεπιμελέομαι, οῦμαι, vicissim curam gero.

Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, vicissim cunctor. Ex ἀντὶ & ἐπιμέλλω.

Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem mensura retribuo. Ex ἀντὶ & ἐπιμετρέω, *metior*.

Ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim, seu contra alium excogito & comminiscor. Ex ἀντὶ & ἐπινοέω.

Ἀντεπιπλέω, ῶ, contra tendo, obnavigo, hostium classi occurro.

Ἀντεπιρρέω, vicissim adfluo.

Ἀντεπίρρημα, ατος, τὸ, pars Parabaseos chori, respondens ἐπιρρήματι.

Ἀντεπισκώπτω, repungo dicterio.

Ἀντεπιστέλλω, per epistolam rescribo, respondeo.

Ἀν-

Ἀντεπιστρατεύω, vicissim bellum infero.
Ἀντεπιστρέφω, vicissim, vel contra converto. Ex ἀντὶ & ἐπιστρέφω.
Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem. A praec.
Ἀντεπιτάττω, contra injungo, vicissim impono. Ex ἀντὶ & ἐπιτάττω, *impono*.
Ἀντεπιτειχίζω, vicissim munitionem excito.
Ἀντεπιτίθημι, rescribo, respondeo nuncio, contra do mandata alicui ad aliquem.
Ἀντεπιτρέχω, irruo in aliquem.
Ἀντεπιφέρω, refero, Gl. Vet. ἀντεπενεχθεὶς, relatus, Gl. Vet.
Ἀντεπιφιλοτιμέομαι, per ambitionem s. honoris caussa cum aliquo certo, contendo.
Ἀντεπιφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. Vet. Ab ἀντεπιφέρω.
Ἀντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, vicissim molior. 2) contra invado. 3) contra argumentor. Ex ἀντὶ & ἐπιχειρέω.
Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverso adgressio.
Ἀντερανίζω, f. ίσω, vicim corrogo, vicissim exigo. ἀντερανιζόμενον, quod sic exigitur. Ex ἀντὶ & ἐρανίζω, *corrogo*.
Ἀντεραστὴς, ῦ, ὁ, rivalis, aemulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ & ἐραστὴς, *amator*.
Ἀντεράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & ἐράστρια, *amatrix*.
Ἀντεράω, ῶ, redamo, vicissim amo, mutuo amore prosequor. Ex ἀντὶ & ἐράω.
Ἀντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemtura operis faciendi. Ex ἀντὶ & ἐργολαβέω.
Ἀντερείδω, renitor. 2) innitor. 3) certo cum aliquo. Ex ἀντὶ & ἐρείδω.
Ἀντερεῖν, contradicturum esse. ἀντείρηκα, contradixi.
Ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.
Ἀντέρεισμα, τος, τὸ, idem, *item* fulmentum.
Ἀντεριδαίνω, &
Ἀντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per aemulationem. Ex ἀντὶ, & ἐρίζω.
Ἀντερις, ιδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντὶ & ἔρις.
Ἀντέρομαι, vicissim interrogo.
Ἀντέρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.
Ἀντερωτάω, ῶ, f. ήσω, vicissim interrogo, vicissim percontor. Ex ἀντὶ & ἐρωτάω.
Ἀντερώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio, quae fit vicissim. A praec.
Ἀντεστραμμένως, *Adv.* vice versa. Ab ἀντιστρέφω,
Ἀντευεργετέω, ῶ, vicissim benefacio, gratiam refero.
Ἀντευεργέτημα, ατος, τὸ, remuneratio, gratia relata. A pr.
Ἀντευεργέτης, ου, ὁ, qui gratiam refert.
Ἀντευεργετικὸς, ἡ, ὸν, beneficium reddens, seu referens. A praec.
Ἀντεύκρατος, ου, ὁ & ἡ, Epith. zonae, quae temperatae opposita est. Ex ἀντὶ & εὔκρατος, *temperatus*.
Ἀντευνοέω, ῶ, vicissim benevolus sum, redamo.
Ἀντευπάσχω, vicissim beneficium accipio.
Ἀντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.
Ἀντευωχέω, ῶ, vicissim convivio accipio.
Ἀντεφευρίσκω, contra invenio.
Ἀντεφοδεύω, & ἀντεφοδιάζομαι, ingruo, irruo.
Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in statione habeo ad praelium paratas.

Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. Vet. retineo, duro, possum. ἀντέσχεν, inhibuit, Philox. ἀντέχομαι, retineo, v. c. benevolentiam. 2) vendico. 3) animum adjicio ad aliquid agendum, expetendum &c.
Ἀντέω, *Jon.* pro ἀντιάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντί.
Ἀνθημοιβὸς, ῦ, ὁ & ἡ, remuneratorius. Ex ἀντὶ & ἀμοιβή.
Ἄντην, *Adv.* coram. 2) ex adverso. 3) manifesto, aperte. Ab ἀντί.
Ἀντήρης, εος, ὁ & ἡ, qui contra remigat. 2) adversarius, hostis. Ex ἀντὶ & ἐρέσσω, vel ἐρείδω.
Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, sublica, fulcrum adjectum aedificio. ἀντηρίδες, tibicines, Gl. Vet. Ab ἀντὶ & ἐρείδω, *aedifico*.
Ἄντησις, εως, ἡ, occursus. 2) *in plur.* supplicationes, supplices preces. Ab ἀντιάω, vel ἀντέω.
Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, resono.
ἈΝΤΙ', pro loco, vice, contra. *in Comp.* re-, vicissim; quandoque parilitatem significat, ut ἀντίθεος, Deo par. Interdum *ante*, *dudum*.
Ἀντία, *Adv.* ex adverso, contra. *Neutrum Plur.* ab ἀντίος.
Ἀντιάγχη, ης, ἡ, tumor inveteratus faucium, qui discuti nequit. Ex ἀντὶ & ἄγχω, *suffoco*. ἀντὶ hic habet vim *antiquitatis*.
Ἀντιάζω, f. άσω, obviam procedo. 2) obtestor. Ab ἀντίος.
Ἀντιαμοιβὸς, idem quod ἀνθημοιβός.
Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris aequiparanda. Ex ἀντὶ & ἀνὴρ, *vir*.
Ἀντιάξων, ονος, ὁ & ἡ, axis seu polus, qui nostro oppositus est. 2) ora australis nobis incognita. Ex ἀντὶ & ἄξων, *axis*.
Ἀντιὰς, άδος, ἡ, tonsillae, glandula. Ab ἀντίος.
Ἀντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico; *item*, proclamo versus aliquem.
Ἀντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro. 2) adsequor, consequor. 3) precor, supplico. 4) curo, colo. Ab ἀντί.
Ἀντιβάδην, *Adv.* obnixe, contra nitendo.
Ἀντιβαίνω, refragor, adversor, obnitor, obsto.
Ἀντιβάλανος, ου, ἡ, galla, Hesych.
Ἀντιβάλλω, contra facio, ex adverso jacio. 2) inter se confero, reputo. Gl. Vet. confero, recognosco, retracto.
Ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. Ap. historicos Rom. Interrex.
Ἀντιβασιλεύω, interrex, prorex sum.
Ἀντίβασις, εως, ἡ, contraitio, occursus. 2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.
Ἀντιβάτης, ου, ὁ, repagulum januae, quod veluti renititur & obsistit. Ab eodem.
Ἀντιβατικὸς, ἡ, ὸν, obvius. reluctans. Ab eod.
Ἀντιβίῃ, *Adv.* contra, e contrario, ex adverso. 2) coram, in conspectu. *Dativus fem.* ab ἀντίβιος.
Ἀντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor, vi obsisto.
Ἀντιβιβρώσκω, vicissim comedo.
Ἀντιβίην, *Adv.* idem quod ἀντιβίῃ.
Ἀντίβιον, *Adv.* idem.
Ἀντίβιος, ία, ιον, & ἀντίβιος, ου, ὁ & ἡ, contrarius, adversus. Ex ἀντὶ & βία, *vis*.
Ἀντιβλάπτω, f. ψω, vicissim noceo.
Ἀντιβλέπω, f. ψω, ex adverso intueor. 2)

adversis oculis adspicio. 3) renitor, obsisto.

Ἀντίβλεψις, εως, ἡ, obtutus. A præc.

Ἀντιβοάω, ῶ, contra clamo, clamore respondeo.

Ἀντιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, vicissim auxilior.

Ἀντίβοιος, ου, ὁ & ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens, quantum valet bos. Ex ἀντὶ & βοῦς, *bos*.

Ἀντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, consequor, intersum. 2) supplico, oro. Gl. Vet. ἀντιβολῶ, oro, quæso, precor, sodes, obsecro, obtestor. Ex ἀντὶ & βάλλω, *jacio*.

Ἀντιβολὴ, ῆς, ἡ, occursus. 2) conflictus: 3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.

Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, supplicatio, postulatio, adhortatio, deprecatio. Ab ἀντιβολέω.

Ἀντιβολία, ας, ἡ, idem.

Ἀντιβουκολέω, vicissim decipio, deludo. Ex ἀντὶ & βουκολέω, *delinio*.

Ἀντιβραδύνω, vicissim cunctor.

Ἀντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono.

Ἀντιγεγωνέω, ῶ, reclamo.

Ἀντιγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, e diverso, aliter progeniem recenseo.

Ἀντιγεννάω, vicissim gigno.

Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, vicissim in senectute alo.

Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra sentio, dissentio, refragor. A seq.

Ἀντιγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, qui contrariæ est sententiæ seu opinionis. Ex ἀντὶ & γνώμη.

Ἀντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium scriptum. Ab ἀντιγράφω.

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, Gl. Vet. rescriptum. ἀντιγραφαὶ, constitutiones. Philox. *item* accusatio ejus a quo ante reus factus sis. *denique*, lites, controversiæ.

Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, exemplum, v. c. libri.

Ἀντίγραφος, ου, ὁ & ἡ, ex alio scriptus, descriptus.

Ἀντιγράφω, f. ψω, rescribo, scripto respondeo.

Ἀντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ & ἡ, vicarius alicujus in sumenda cœna, alterius loco in cœna suffectus. Ex ἀντὶ & δεῖπνον.

Ἀντιδεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, vicissim amice excipio, vicissim dextram porrigo. *it.* vicissim gratificor, liberaliter, comiter tracto.

Ἀντιδέρκομαι, contra tueor, non timeo aliquem: quod alias [illegible].

Ἀντιδέχομαι, f. ξομαι, vicissim accipio.

Ἀντιδημηγορέω, ῶ, vicissim mihi populum concilio, *vel* contra apud populum dico, contrariam sententiam in concionando tueor.

Ἀντιδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, vicissim (simile quid) fabricor. 2) opus contrarium fabricor.

Ἀντιδιαβαίνω, vicissim transeo, v. c. mare.

Ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor.

Ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, divisio in contraria, ut virtus, vitium. A seq.

Ἀντιδιαιρέω, ῶ, in contrarias formas divido; oppono.

Ἀντιδιάκονος, ου, ὁ & ἡ, vicissim serviens.

Ἀντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos. 2) muto in contrarium, contrario modo, v. c. narro.

Ἀντιδιάμετρος, ου, e regione oppositus, contrarius.

Ἀντιδιαπλέκω, qs. contra involvo. *Metaph.* quod contra dicam, excogito, respondeo.

Ἀντιδιαστέλλω, distinguo.

Ἀντιδιαστολὴ, ῆς, ἡ, discrimen, differentia, distinctio.

Ἀντιδιαστροφὴ, ῆς, ἡ, distinctio, discrimen.

Ἀντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra statuo, seu decerno.

Ἀντιδιατίθημι, contrarie dispono. *In med.* repello, ulciscor. Hinc ἀντιδιατιθέμενος, resistens, contrario animo adfectus.

Ἀντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.

Ἀντιδίδωμι, f. ώσω, do vicissim, rependo. 2) mutuo do, cum sc. uterque dat. 3) offero permutationem fortunarum. v. ἀντίδοσις.

Ἀντιδιέξειμι, contra enarro, dissero.

Ἀντιδιεξέρχομαι, idem.

Ἀντιδιίστημι, distinguo in contraria.

Ἀντιδικάζω, f. άσω, contra judicio contendo.

Ἀντιδικασία, ας, ἡ, adversatio, Gl. Vet.

Ἀντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad causam occurro, judicio me sisto. 2) contra litigo. Gl. Vet. ἀντιδικῶ, adversor, reluctor. Ab ἀντίδικος.

Ἀντιδίκησις, εως, ἡ, refragatio, Gl. Vet.

Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppositio litigantium inter se.

Ἀντίδικος, ου, ὁ & ἡ, adversarius in lite, litigans contra aliquem. 2) hostis, adversarius.

Ἀντιδιορύττω, contra cuniculos ago.

Ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam foveo.

Ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ sum, contrarium scitum foveo. 2) glorifico.

Ἀντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, dissentio. 2) refragor.

Ἀντίδοξος, ου, ὁ & ἡ, qui est contrariæ sectæ, vel opinionis. Ex ἀντὶ & δόξα, *opinio*.

Ἀντίδορον, ου, τὸ, cuticula, quæ subjicitur & opponitur tergori & pelli, Suid. Ex ἀντὶ & δορὰ, *pellis*.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. 2) verbum forense actionis, qua is, qui recusat tributum vel munus impositum, propterea, quod id suas facultates superet, defert alium, qui censum habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris se cum illo facturum promittit. Sic est hæc vox accipienda in Isocratis orat. περὶ ἀντιδόσεως. Ab ἀντιδίδωμι.

Ἀντίδοτον, ου, τὸ, remedium veneni, medicamentum, quod adversus malum aliquod datur, scil. πόμα. Ab eodem.

Ἀντίδοτος, ου, ὁ & ἡ, qui remedii gratia datur. Ab eodem.

Ἀντιδότης, ου, ἡ, antidotum, idem quod ἀντίδοτον, scil. πόσις.

Ἀντιδουλεύω, vicissim servio &c.

Ἀντίδουλος, ου, ὁ & ἡ, qui loco servi est, *item*, vicarius servi. 2) vicissim serviens, seu ministrans.

Ἀντίδουπος, ου, ὁ & ἡ, contra sonans. Ex ἀντὶ & δοῦπος, *sonus*.

Ἀντιδράω, f. άσω, vicissim facio. 2) rependo.

Ἀντιδυσχεραίνω, contra irascor.

Ἀντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, remuneratio, retributio.

Ἀντιδωρέομαι, remuneror.

Ἀντίδωρον, ου, τὸ, idem quod ἀντιδωρεά. 2) Scriptores Ecclesiastici de Eulogiis utuntur.

Ἀντιζηλόομαι, æmulor.

Ἀντι-

Ἀντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem, vel interrogo interrogantem.

Ἀντίζυγος, ε, ὁ & ἡ, ex adverso respondens. 2) adversus, oppositus.

Ἀντιζυγόω, obniror. τὸ ἀντίζυγον, contrarium.

Ἀντιθάλπω, vicissim, mutuo foveo.

Ἀντίθεος, ε, ὁ καὶ ἡ, æquiparandus Deo, similis Deo, divinus. 2) semideus. 3) diis inimicus.

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, vicissim colo & observo, mutua observantia colo.

Ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιτίθημι.

Ἀντίθετος, ε, ὁ & ἡ, contra positus, oppositus. Ab eodem.

Ἀντιθέω, occurro.

Ἀντιθλίβω, f. ψω, vicissim premo, contra premo.

Ἀντίθρονος, ε, ὁ & ἡ, ex opposito sedens.

Ἀντίθροος, ε, ὁ & ἡ, vicissim, vel contra sonans. Ex ἀντὶ & θρόος, *clamor*, *tumultus*.

Ἀντιθύρετος, ε, ὁ & ἡ, vicem januæ præstans. Ex ἀντὶ & θύρετρον, *janua*.

Ἀντίθυρος, ε, ὁ & ἡ, januæ oppositus, januæ obversus. Ex ἀντὶ & θύρα.

Ἀντικαθαιρέω, vicissim perdo, everto. aor. 2. inf. ἀντικαθελεῖν.

Ἀντικαθίζομαι, bellum gero contra aliquem.

Ἀντικάθημαι, in conspectu hostium castra habeo: castris castra oppono.

Ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverso colloco. 2) *in med.* ex adverso sedeo. 2) castra castris opposita habeo.

Ἀντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, oppono. 2) substituo, sufficio in locum alterius: subrogo, Gl. Vet. ἀντικαθίστημι, repræsentat. Philox. In aor. 2. & perf. adversarius sum, contra pugno. ἀντικαθίσταμαι, contra sto, repugno, suffero, sufficio, Gl. Vet. ἀντικαθιστάμενος, altercator, Gl. Vet.

Ἀντικακουργέω, ῶ, vicissim malum infero.

Ἀντικακόω, idem.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco, invito.

Ἀντικανονίζω, contra canones constituo, vel decerno.

Ἀντικάρδιον, ε, τὸ, cavum illud, quod sub pectore est, carneum mollεque os ventris.

Ἀντικαρτερέω, resisto incommodo, perfero incommodum.

Ἀντικαταλαμβάνω, e regione occupo.

Ἀντικαταλέγω, lego in locum aliorum: *de militibus*.

Ἀντικαταλείπω, vicissim relinquo, v. c. liberos, hæreditatem liberis.

Ἀντικαταλλαγή, ῆς, ἡ, permutatio.

Ἀντικατάλλαγμα, τος, τὸ, remuneratio, compensatio.

Ἀντικαταλλάσσω, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto. 2) *pass.* reconcilior. Polyb.

Ἀντικαταμύω, contra s. vicissim conniveo.

Ἀντικαταπλήττω, vicissim perterrefacio.

Ἀντικατασκευάζω, contra apparo, v. c. bellum, naves.

Ἀντικατάστασις, εως, ἡ, restitutio, refectio, redhibitio. 2) dimicatio, refutatio, contra disputatio. 3) disceptatio causæ. Ab ἀντικαθίστημι.

Ἀντικαταστρατοπεδεύω, castra castris oppono.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio, v. c. spiritus, urinæ.

Ἀντικατατείνω, contra contendo, contra differo.

Ἀντικατατρέχω, vicissim incursionibus infesto.

Ἀντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.

Ἀντικατηγορέω, ῶ, f. ήσω, vicissim accuso.

Ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accusatio, recriminatio. A præc.

Ἀντίκειμαι, f. είσομαι, ex adverso situs, seu positus sum, oppositus sum, obsto, refragor, officio, Gl. Vet. ἀντίκειται, obest, Gl. Vet. ἀντικείμενος, adversarius, obtrectator, objectus, adversus, Gl. Vet. ἀντικεῖσθαι, obesse, officere, Philox.

Ἀντικειμένως, *adv.* ex opposito.

Ἀντικέλαδος, ε, ὁ & ἡ, obvius. 2) adversus, oppositus.

Ἀντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, vicissim jubeo. 2) contraria jubeo.

Ἀντίκεντρον, ε, τὸ, par stimulo, stimuli vim habens, incitamentum.

Ἀντικηδεύω, colo in modum, v. c. patris.

Ἀντικηρύσσω, rursus colo.

Ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.

Ἀντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo. *Pass.* occurro hosti ad resistendum.

Ἀντικιχράω, ῶ, vicissim commodo.

Ἀντικλάζω, f. ξω, reboo, clangorem vicissim edo.

Ἀντικλαίω, contra, vicissim ploro.

Ἀντικλάω, refringo, *de radiis lucis*.

Ἀντικλείς, ιδος, τὸ, adulterina clavis, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & κλεῖθρον, *claustrum*.

Ἀντικλίνω, contra declino & dejicio. 2) ex adverso adnuo.

Ἀντικνήμιον, ε, τὸ, pars suræ opposita, pars cruris anterior. Philox. tibia. Ex ἀντὶ & κνήμη, *tibia*.

Ἀντικολάζω, vicissim punio. 2) contra supplicio adficio, sc. loco præmii.

Ἀντικολακεύω, f. εύσω, vicissim adulor, adsentando par pari refero.

Ἀντικομίζομαι, f. ίσομαι, vicissim reporto. 2) vicissim recipio.

Ἀντικομπάζω, contra, vicissim me jacto.

Ἀντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ & κοντός, *contus*.

Ἀντικοπή, ῆς, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus. 2) conflictatio, collisio. A sequ.

Ἀντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio. 2) propulso.

Ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno. 2) ad prælium me comparo.

Ἀντικοσμέω, ῶ, vicissim orno. 2) contra instruo, apparo.

Ἀντικόσμησις, εως, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.

Ἀντικράζω, contra clamo.

Ἀντικρίνω, comparo.

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, repulsus, impulsus contrarius, seu in contrariam partem. 2) repugnantia.

Ἀντικρούω, f. ύσω, retundo, repello. 2) incurro, offendo. 3) resisto, repugno, dissentio. 4) præter opinionem evenio.

Ἀντικρύ, *Adv.* plane, perspicue, aperte. Ab ἀντὶ.

Ἀντικρύς, *Adv.* e regione, contra.

Ἀντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo.

Ἀντικτερεΐζω, contra, vel vicissim funero.

Ἀντικτονος, ε, vicissim interficiens. Ab ἀντὶ & κτείνω.

Ἀντικτυπέω, contra fragorem, strepitum edo.

Ἀντι-

Ἀντίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, obstrepens, contra sonans.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid.

Ἀντικυρία, ας, ἡ, potestas opposita. Ex ἀντὶ & κῦρος, *auctoritas*.

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, helleborus, sic dictus ab Anticyra insula.

Ἀντικύρω, f. κύρσω, incido in aliquem, nanciscor, offendo.

Ἀντικωλύω, impedio.

Ἀντιλαβεύς, έως, ὁ, scuti fibula, vel uncus scuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehensio. 2) apprehensionis ansa. 3) sententia brevis hemistichio. potissimum comprehensa. Ab eodem.

Ἀντιλαγχάνω, subsortior, vel vicissim sortior. 2) denuo judicio experior in eadem caussa. Ex ἀντὶ & λαγχάνω. vid. ἀντίληξις.

Ἀντιλάζομαι, & υμαι, prehendo.

Ἀντιλακτίζω, fut. ίσω, recalcitro.

Ἀντιλαμβάνω, recipio, vicissim accipio velut beneficium. 2) rem aliam alterius loco accipio. 3) intelligo, percipio, *quo sensu: usitatius est med.* ἀντιλαμβάνομαι, *quod præterea significat* 2) prehendo, manum injicio. 3) teneo. 4) capesso Gl. Vet. suscipio. 5) affecto, vindico mihi. 6) corripio, reprehendo. 7) opitulor, sustineo cadentem, *cum genit.*

Ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario splendeo, s. fulgeo. 2) splendorem reflecto, refulgeo, renideo, Gl. Vet.

Ἀντιλέγω, f. ξω, contradico. 2) nego, recuso. 3) ambigo. 4) altercor, dissentio, reclamo, Gl. Vet.

Ἀντίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, controversus, dubius.

Ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio. 2) in tragœdiis & comœdiis opponuntur μονῳδίαις, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur.

Ἀντιλεσχαίνω, oggannio, adversus aliquem effutio aliquid.

Ἀντιλέων, ὁ, similis leoni.

Ἀντιλαμπτικὸς, est genus versus jambici, ap. Aristoph.

Ἀντίληξις, εως, ἡ, quasi subsortitio, altera actio, cum in caussa ea, in qua, v. c. ob vadimonium ante desertum, damnatus sis, iterum adversus actorem & victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω, quod vid.

Ἀντιληπτέος, έα, έον, suscipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικὸς, ή, όν, ad percipiendum aptus, comprehensibilis. 2) sustinendo, s. opitulando aptus. Ab eod.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eodem.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, apprehensio. 2) opitulatio, subsidium, patrocinium. 3) reprehensio, objectio. 4) perceptio sementis. 5) perceptio alicujus commodi. Ab eodem.

Ἀντιλίβανος, ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus.

Ἀντιλιτανεύω, vicissim supplico.

Ἀντιλόβιον, ου, τὸ, pars auris contra posita λοβῷ.

Ἀντιλοβίς, ίδος, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀντιλογητικὸς, ή, όν, idem quod ἀντιλογικὸς, ap. Phavor.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum s. altercatio, convicium. 2) oratio contraria, refutatio prioris orationis. Ab ἀντιλέγω.

Ἀντιλογίζομαι, f. ίσομαι, vicissim, vel rursum cogito. contendo, Gl. Vet. Ab eodem.

Ἀντιλογικὴ, ῆς, ἡ, s. τέχνη, ars contentionum & concertationum sophisticarum. Ab eod.

Ἀντιλογικὸς, ή, όν, disputandi & refutandi peritus. 3) argutus. Ab eodem.

Ἀντιλογικῶς, *Adv.* contra dicendi caussa, contra dicentium modo.

Ἀντίλογος, ον, contra dicens, contrarius.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero. Gl. Vet. ἀντιλοιδορῶ, remaledico. Ex ἀντὶ & λοιδορέω, *convicior*.

Ἀντιλυπέω, ῶ, f. ήσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso.

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia, quæ vicissim alicui exhibetur. A præc.

Ἀντίλυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lyræ respondens, lyræ consonans. Ex ἀντὶ & λύρα, *lyra*.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemtionis pretium.

Ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo.

Ἀντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adversor.

Ἀντιμανθάνω, contra disco. 2) vicissim disco.

Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium testor. 2) reclamo. 3) palam attestor.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adversus aliquem. repugnatio, refragatio, Gl. Vet. A sequ.

Ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem. 2) repugno, reluctor, adversor.

Ἀντίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pugnat adversus aliquem, adversarius.

Ἀντιμεθέλκω, f. έλξω, in contrariam partem traho.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero. 2) loco moveo vel muto. ἀντιμεθίσταμαι, in locum discedentis subeo.

Ἀντιμειρακιεύομαι, f. εύσομαι, vicissim erga aliquem juveniliter, vel, adolescentis more me gero.

Ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.

Ἀντιμέλλω, vicissim cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, vicissim queror & expostulo.

Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo resistendo.

Ἀντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, cum pars pro alia ponitur. Ex ἀντὶ & μέρος.

Ἀντιμεσουρανέω, ῶ, in opposito cæli umbilico sum. Ex ἀντὶ, μέσος, & οὐρανός.

Ἀντιμεταβάλλω, in contrarium muto.

Ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in transitu. Ex ἀντὶ & μεταβαίνω, *transeo*.

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium. Ex ἀντὶ & μεταβάλλω, *transmuto*.

Ἀντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio. 2) suscipio, velut odium.

Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ vicissim fit. 2) commutatio, quum vices redduntur.

Ἀντιμεταλλεύω, contra cuniculos ago.

Ἀντιμεταρρέω, refluo.

Ἀντιμετασπάω, alio traduco.

Ἀντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio. Ab ἀντιμεθίστημι.

Ἀντιμετάταξις, εως, ἡ, commutatio ordinis.

Ἀντιμεταπαρατάσσομαι, ττομαι, pugno, prælior contra aliquem.

Ἀντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.

Ἀντιμετέρχομαι, viciſſim ſeu contra ambio.

Ἀντιμετρέω, ῶ, f. ήσω, remetior. 2) rependo.

Ἀντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remenſio. A præc.

Ἀντιμέτωπος, ου, ὁ & ἡ, oppoſitam frontem habens. Ex ἀντὶ & μέτωπον, *frons*.

Ἀντιμηνίω, f. ίσω, viciſſim iraſcor, ob illatam injuriam iraſcor.

Ἀντιμηχανάομαι, όωμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.

Ἀντιμηχάνημα, ατος, τό, remedium adverſus vim, fraudes, inſidias, machinationes.

Ἀντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hoſtium, h. e. cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.

Ἀντίμιμος, ου, ὁ & ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione. 2) ſimilis. Ex ἀντὶ & μιμέομαι, *imitor*.

Ἀντιμισέω, odi viciſſim.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces meritis reſpondens, remuneratio. Gl. Vet. mercedis retributio.

Ἀντίμισθος, ον, remuneratorius.

Ἀντιμισθωτός, οῦ, ὁ & ἡ, qui eſt vice mercenarii, qui pro alio mercede eſt conductus.

Ἀντιμοιρέω, viciſſim ſortior, i. e. partem accipio tantam, quantam alter accepit.

Ἀντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo.

Ἀντίμολπος, ου, ὁ & ἡ, contrarius in cantu, diverſi cantus. Ex ἀντὶ & μολπή, *cantus*.

Ἀντίμορφος, ου, ὁ & ἡ, adverſam formam imitans, veluti ſpeculum.

Ἀντιμυκάομαι, contra mugio, remugio.

Ἀντιμυκτηρίζω, f. ίσω, viciſſim ſublanno, ſeu irrideo.

Ἀντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.

Ἀντινήχομαι, nato contra, ſeu adverſum.

Ἀντινικάω, viciſſim vinco victorem.

Ἀντινομία, ας, ἡ, legis adverſus legem repugnantia, legum inter ſe pugna, leges contrariæ.

Ἀντινομικός, ή, όν, pertinens ad ἀντινομίαν, legum diſſenſum. A præc.

Ἀντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adverſum.

Ἀντινουθετέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim admoneo.

Ἀντίνωτοι, οἱ & αἱ, oppoſita invicem terga habentes.

Ἀντιξοεῖν, contrarium eſſe, contrariam ſententiam tenere ac defendere. A ſeq.

Ἀντίξοος, ου, *contr.* ἀντίξους, ου, ὁ & ἡ, & ἄντιξος, adverſus, contrarius.

Ἀντιξύω, f. ύσω, viciſſim ſcalpo, ſeu diſtringo, mutuum ſcabo.

Ἄντιον, *Adv.* ex adverſo, e regione, contra. Ab ἀντί.

Ἀντίον, ου, τό, liciatorium, lignum teres, quo circumagendo textores licium intendunt. Gl. Vet. inſubulum, inſubula. 2) magnus malus nauticus. Ab eod.

Ἀντίος, ία, ίον, adverſus, ex adverſo ſtans, qui eſt in conſpectu. 2) obvius. Ab eod.

Ἀντιοστατέω, contra tendo, ſ. nitor.

Ἀντιόφρων, ονος, ὁ & ἡ, contraria ſentiens. Ex ἀντίος & φρήν, *mens*.

Ἀντιόω, & -όομαι, adverſor, repugno, & pro ἀντιάω. vid.

Ἀντιπαγής, έος, ὁ & ἡ, ex adverſo fixus. Ex ἀντὶ & πηγνύω, *compingo*.

Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis diſſenſio & repugnantia. A ſequ.

Ἀντιπαθής, έος, ὁ & ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθές, έος, remedium adverſus aliquid. Ex ἀντὶ & πάθος, *adfectus*.

Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντίπαις.

Ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem. 2) viciſſim jocor.

Ἀντίπαις, αιδος, ὁ & ἡ, puer jam adultus, adoleſcens, valde juvenis. Gl. Vet. puoraſter, juvenis.

Ἀντιπαίω, f. αίσω, repercutio. 2) reſiſto.

Ἀντιπαλαιστής, οῦ, ὁ, colluctator.

Ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, reſiſto.

Ἀντιπαλαμάομαι, idem.

Ἀντίπαλος, ου, ὁ & ἡ, colluctator, adverſarius in lucta. 2) adverſarius, hoſtis, inimicus, æmulus. 3) æquas vires habens, viribus par. 4) oppoſitus, contrarius. Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ & πάλη, *lucta*.

Ἀντιπάλως, *Adv.* æquis viribus, æquo Marte.

Ἀντιπανουργέω, fraudes fraudi oppono.

Ἀντιπαραβάλλω, confero inter ſe, comparo.

Ἀντιπαραβολή, ῆς, ἡ, collatio, comparatio. A præc.

Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipſe actus, quo quis renunciat mulieris παραγγελίαν, ſeu denunciationem de graviditate ex ſe negat. 2) *omnino*, certamen, velut candidatorum &c. ejuſque profeſſio, denunciatio. A ſequ.

Ἀντιπαραγγέλλω, contradico παραγγελίαν mulieris. 2) competitor ſum alicui magiſtratum petenti. 3) denuncio ſc. arma capere contra hoſtes.

Ἀντιπαραγραφή, ῆς, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio. Gl. Vet. replicatio, proſcriptio, perſcriptio.

Ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro. Philox. remancipo.

Ἀντιπαράγω, ex adverſo procedo. 2) hoſtium exercitum captans cum exercitu ipſe adequito. Ex ἀντὶ & παράγω, *procedo*.

Ἀντιπαραγωγή, ῆς, ἡ, copiarum ſuarum copiis hoſtium oppoſitio. 2) prœlium. 3) *in plur.* inimicitiæ, factiones. Ab ἀντιπαράγω.

Ἀντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, ſc. quod & ipſe ab alio accepi.

Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, rerum contentio, ſ. comparatio. Ex ἀντὶ & παρατίθημι, *contendo*.

Ἀντιπαραινέω, viciſſim cohortor.

Ἀντιπαρακαλέω, ῶ, in contrariam partem hortor, contraria ſuadeo.

Ἀντιπαράκειμαι, e regione jaceo.

Ἀντιπαρακελεύω, f. εύσω, viciſſim hortor. 2) contraria ſuadeo.

Ἀντιπαραλυπέω, ῶ, viciſſim moleſtia adficio.

Ἀντιπαραπλέω, viciſſim præternavigo. 2) adverſus hoſtem tendens navigo, educo claſſem.

Ἀντιπαραπορεύομαι, ad latus & e regione, v. c. exercitus hoſtilis, iter facio ſ. exercitum duco. Polyb.

Ἀντιπαρασκευάζομαι, viciſſim inſtruo, apparo bellum ſc. naves &c.

Ἀντιπαρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, contrariis frontibus con-

fli-

flictio: acies contra instructa. 2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi utuntur. Ex ἀντὶ & παρίσταμαι.

Ἀντιπαραστατικὸς, ή, όν, quo quid negatur non simpliciter, sed cum diligenti explicatione ac demonstratione. Ex iisdem.

Ἀντιπαραστρατοπεδεύω, castra contra castra pono.

Ἀντιπαράταξις, εως, ή, acies contra instructa. Ab ἀντιπαρατάττω.

Ἀντιπαράτασις, εως, ή, instructio aciei contra hostilem. 2) comparatio, collatio. Ab ἀντιπαρατείνω, ubi vid.

Ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie. 2) aciem contra instruo.

Ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo. 2) prætendo ex adverso, item aciem cootra instruo.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono. 2) confero.

Ἀντιπαραχωρέω, ῶ, alicoi invicem cedo. Gl. Vet. ἀντιπαραχωρῶ, reconcedo.

Ἀντιπάρειμι, contra eo. Ex εἶμι, eo.

Ἀντιπαρέκτασις, εως, ή, idem quod ἀντιπαράτασις.

Ἀντιπαρεκτείνω, cootra oppono secundum longitudinem v. c. murorum, aciei.

Ἀντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

Ἀντιπαρέξειμι, idem. 2) decedo invicem via alicui. 3) adversor. 4) persequor. Ex ἀντὶ & παρέξειμι, prætereo.

Ἀντιπαρεξέρχομαι, idem.

Ἀντιπαρεξετάζω, contra disquiro & perscrutor. 2) vicissim compono, ex adverso comparo. Ex ἀντὶ & παρεξετάζω, comparo.

Ἀντιπαρέρχομαι, idem quod ἀντιπάρειμι. 2) ex adverso prætereo.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo.

Ἀντιπαρηγορέω, ῶ, consolor. 2) in contrariam partem cohortor, contra suadeo, dissuadeo.

Ἀντιπαρήκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero.

Ἀντιπαριππεύω, cootra adequito, equestrem aciem admoveo.

Ἀντιπαρίστημι, repræsento, Philox. Ex ἀντὶ & παρίστημι, præsento.

Ἀντιπαρρησιάζομαι, f. άσομαι, vicissim libere loquor.

Ἀντιπάσχω, contrariam adfectionem habeo. 2) vicissim beneficio adficior, vel maleficio.

Ἀντιπαταγέω, ῶ, contra vel vicissim strepo, obstrepo.

Ἀντιπατέω, ῶ, vicissim, vel contra calco, seu conculco.

Ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ & πελαργός, ciconia, quæ parentes senio confectos vicissim alere creditur.

Ἀντιπελάργησις, εως, ή, idem quod sequens: (Reperitur & ἀντιπελάργωσις).

Ἀντιπελαργία, ας, ή, beneficii accepti remuneratio.

Ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto.

Ἀντιπεπονθὸς, ότος, τό, talio, beneficium vel maleficium redditum. Ab ἀντιπάσχω.

Ἀντιπεπονθότως, *Adv.* maleficio vel beneficio recipiendo, cum sensu respondente actioni vel affectioni alienæ. Ab eod.

Ἀντιπέραιος, αία, αῖον, ex adverso situs. A seq.

Ἀντιπέραν, *Adv.* e regione, ex adverso, trans.

Ἀντιπέρας, *Adv.* idem.

Ἀντιπέρηθεν, idem.

Ἀντιπεριάγω, converto, circumago, v. c. navem, ut impetus in hostilem fiat.

Ἀντιπεριΐστημι, circum pono, sc. oppugnandi caussa, ut naves, exercitum, machinas bellicas &c. 2) oppugno, resisto. 3) comprimo, cohibeo. 4) retorqueo in partem contrariam, quam alter noluerit, aut non exspectarit.

Ἀντιπεριλαμβάνω, vicissim amplector.

Ἀντιπερίσπασμα, ατος, τό, strategema, quum hostes distinemus, vim alio convertere cogimus. A seq.

Ἀντιπερισπάω, ῶ, retraho, revello. 2) distineo, in aliam partem vim convertere cogo. 3) adversor.

Ἀντιπερίστασις, εως, ή, circumsessio, obsidio. 2) *in humano corpore*, quum e loco superiore spiritus coercetur infra, aut contra. Ab ἀντιπεριΐστημι.

Ἀντιπεριστρέφω, circumagendo verto in contrariam partem.

Ἀντιπεριστροφή, ῆς, ή, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.

Ἀντιπεριχωρέω, circumvenio hostem, circumeo a tergo.

Ἀντιπεριψύχω, vicissim refrigero.

Ἀντιπεριωθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo. 2) trudo in partem contrariam, vel alienam.

Ἀντιπερίωσις, εως, ή, obnixus & compressio. A præc.

Ἀντίπετρος, ον, valde durus, ut saxum: saxi locum tenens. Ex ἀντὶ quatenus parilitatem vel similitudinem designat.

Ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, vicissim & ipse salio, vel adversum salio.

Ἀντίπηξ, γος, ή, arca lignea, cista. Ex ἀντὶ & πήγνυμι, compingo.

Ἀντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.

Ἀντιπιέζω, f. έσω, vicissim premo, prementem premo.

Ἀντιπίμπλημι, vicissim impleo.

Ἀντιπίμπρημι, vicissim incendo, vicissim uro.

Ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor, repugno. 2) secus, contra spem evenire.

Ἀντίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, similiter, s. e simili materia fictus. 2) ad exemplar alterius fictus, similis. Ex ἀντὶ & πλάσσω, fingo.

Ἀντιπλέκω, retorqueo, Gl. Vet.

Ἀντίπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adverso est latere. Ex ἀντὶ & πλευρά.

Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro.

Ἀντιπληκτίζω, contra percutio.

Ἀντιπλήξ, γος, ὁ καὶ ἡ, percussus, ictibus crebris obnoxius, ut litus, ab undarum afflictibus contusum.

Ἀντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, vicissim impleo. 2) vires exhaustas repleo. 3) suppleo, quod deest.

Ἀντιπλήσσω, vel ἀντιπλήττω, f. ξω, repercutio, referio.

Ἀντίπλοια, ας, ή, navigatio, quæ fit averso utrimque remorum actu & impulsu, *metaph.* æquabilitas, parilitas. Polyb. *si lectio sana est*. Ex ἀντὶ & πλέω, *navigo*, s. πλόος, *navigatio*.

Ἀντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto. 2) adver-

adversus sum.

Ἀντιπνοή, reflatus, flatus contrarius.

Ἀντίπνοια, ας, ἡ, idem. A praec.

Ἀντίπνοος, contr. ἀντίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, spirans adversus, reflans.

Ἀντιπνόως, *Adv.* in contrarium.

Ἀντίποδες, ων, οἱ, adversipedes, Philox. Ab ἀντίπους.

Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus desiderio tangor.

Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio, assimulo. 2) in *Pass.* contra fio, vicissim fio. 3) in *med.* ἀντιποιοῦμαι, vendico, mihi attribuo. 4) adfecto, assequi conor; *item*, utor aliqua re.

Ἀντιποίησις, εως, ἡ, studium alicujus rei comparandae, ut ἀρετῆς, vindicandae, tenendae.

Ἀντίποινον, ου, τὸ, poena pro delicto, compensatio quaevis. Ex ἀντὶ & ποινή.

Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adversus. 2) armis lacessitus vicissim infesto.

Ἀντιπολεμίζω, idem.

Ἀντιπολέμιος, ου, ὁ ϛ ἡ, bellum contra aliquem gerens, hostis.

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ ϛ ἡ, idem.

Ἀντιπολίζω, urbem, vel munimenta, urbis instar, exstruo, ad oppugnandam urbem. Ex ἀντίπολις.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, vicissim obsideo, obsessorem obsidione cingo, obsideo eum, a quo obsidebar antea.

Ἀντίπολις, εως, ἡ, urbs urbi opposita & aemula.

Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, *proprie*, in reip. administratione; *item*, contrarius in rep. vel re quacunque gerenda sensus & artes adversae. ἀντιπολιτεῖαι, simultates, Philox.

Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adversor alicui in administranda republica. 2) contrariam factionem sequor. 3) contrario modo rempubl. administro. 4) reclamo, refragor, intercedo. 5) artes, coepta, instituta alicujus contrariis labefacto.

Ἀντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem. 2) resisto, refragor.

Ἀντιπορέω, idem.

Ἀντιπορθέω, ῶ, f. ήσω, vasto vicissim.

Ἀντίπορθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppositus ultra mare, ut Sicilia Italiae. Ex ἀντὶ & τὸ πορθμός, *fretum*.

Ἀντίπορος, ου, ὁ ϛ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens. 2) oppositus, e regione situs. Ex ἀντὶ & πόρος, *transitus*.

Ἀντίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, adversa vestigia figens. 2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ & πούς.

Ἀντιπρακτικός, ή, όν, adversarius, inimicus.

Ἀντίπραξις, εως, ἡ, refragatio. 2) oppugnatio. A seq.

Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra facio, in contrarium laboro. 2) resisto, repugno, renitor. Gl. Vet. officio.

Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto, qui sc. alios legatos impediant, oppugnent &c.

Ἀντιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, prolegatus, Gl. Vet.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono & nomino designandum.

Ἀντιπροβολή, ῆς, ἡ, nominatio alterius, contra alterum, ut rejectio judicum.

Ἀντιπρόειμι, ex adverso prodeo, s. progredior.

Ἀντιπροθυμέομαι, curo alterum, alterius vice curo. 2) officium, gratiam acceptam refero studio meo.

Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quae vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ & προῖκα, *sine mercede*.

Ἀντιπροΐσχω, vicissim do, retribuo, Hesych. Ex ἀντὶ & προΐσχω.

Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, vicissim provoco. 2) optione provoco, vicissim conditionem fero, vel offero, vicissim conditionem stipulor. Gl. Vet. ἀντιπροκαλεῖσθαι, restipulari.

Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, stipulatio vicissim facta conditionem ferenti. A praec.

Ἀντιπροπίνω, mutuo propino.

Ἀντιπροσαγορεύω, resaluto, vicissim saluto.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, aggero terram, v. c. arbori.

Ἀντιπρόσειμι, contra in aciem eo. 2) invicem adeo.

Ἀντιπροσειπεῖν, resalutare.

Ἀντιπροσελαύνω, e contraria parte adequito.

Ἀντιπροσέρχομαι, e contraria parte accurro, accedo.

Ἀντιπροσκυνέω, vicissim adoro, veneror.

Ἀντιπροσρέω, resaluto, mutuo alloquor.

Ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppositam faciem habens. 2) contraria fronte alium adspiciens.

Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, opposita propositio.

Ἀντιπροτείνω, vicissim porrigo, v. c. manum.

Ἀντιπροτίθημι, contra, vicissim propono, v. c. edicta.

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ ϛ ἡ, qui protam habet in aliquem conversam. 2) adversus. 3) conspicuus, qui est ante oculos, Eurip. Ex ἀντὶ & πρώρα.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quae casus permutat.

Ἀντιπτωτικῶς, *Adv.* casuum permutatione facta.

Ἀντίπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, adversas clunes habens. Ex ἀντὶ & πυγή, *clunes*, *nates*.

Ἀντιπυκτεύω, repugno, adversor, obluctor.

Ἀντίπυλος, ου, ὁ ϛ ἡ, oppositam januam, s. portam habens.

Ἀντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.

Ἀντίπυργος, ου, ὁ ϛ ἡ, quod turri opponi & comparari potest.

Ἀντιπυργέω, contra munio, turres aedifico.

Ἀντιπυρσεύω, vicissim signum ignibus dare. Polyb.

Ἀντιρρητορεύω, contra concionor.

Ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo.

Ἀντιρρηθῆναι, contra dici. Ex ἀντὶ & ῥέω.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contra dictio, responsio contra dicens. 2) refutatio, Gl. Vet. altercatio, refragatio, controversia. Ex iisd.

Ἀντιρρητικός, ή, όν, refutatorius. 2) obloqui amans. Ex iisd.

Ἀντίρρινον, ου, τὸ, herba ita dicta, quod semine sit vituli naribus simili. Ex ἀντὶ & ῥὶν, *nasus*.

Ἀντιρροπία, ας, ἡ, *Jon.* ἀντιρροπίη, nisus in contrariam partem. aequilibrium.

Ἀντίρροπος, ου, ὁ ϛ ἡ, in contrariam partem vergens. 2) aequipollens, aequale pondus, seu libramentum habens. Gl. Vet. aequilibris. Ex ἀντὶ & ῥέπω, *vergo*.

Ἀντιρρόπως, *Adv.* aequa vi, aequaliter.

Ἀντισαίζω, f. ίσω, idem quod ἀντισείω.

Ἀντισέβομαι, vicissim colo.

Ἀντισεμνύνομαι, f. ύνουμαι, gravitati gravitatem oppono liberaque contumacia respondeo, gravitatem prae se ferenti pati gravitate occurro. 2) vicissim glorior & me jactito.

Ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quasi ad aequilibrium re-

pen-

pendo, ex æquo rependo. Ex ἀντὶ & σηκόω.

Ἀντισήκωμα, ατος, τὸ, æquipondium. *item*, remuneratio. A præc.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere. 2) rependio, remuneratio. Ab eod.

Ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra significo, significationem do in contrariam partem. 2) contrarium & adversum futuri præsagium edo.

Ἀντισιωπάω, alternis sileo, ut & alius loqui possit.

Ἀντισκευάζω, vicissim instruo.

Ἀντισκώπτω, f. ψω, vicissim mordacibus dictis incesso.

Ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, sophismatis certo contra, sophismatis contra sophistam argumentor. 2) fraudi fraudem oppono.

Ἀντισοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui contra sophismatibus certat. 2) qui ingeniosis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui callide oppugnat. A præc.

Ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo. 2) permuto. pass. ἀντισούμενος, part. Ab ἴσος.

Ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum, Revulsionem medici vocant in arte sua.

Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, distractio, ut ἀντιπερίσπασμα. 2) caussa dissidii vel discordiæ. 3) quicquid contra dicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ut sententiam mutet, adversatio.

Ἀντισπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀντισπαστικὸς, ή, όν, Antispastis constans.

Ἀντίσπαστος, ου, ὁ & ἡ, in contrarium abstractus. 2) contra nitens. 3) pes prosodicus, syllabis duabus longis, interjecta brevi, constans. 4) ἀντίσπαστον, τὸ, mutuum osculum, sed ex genere eo, quod καταγλώττισμα dicitur. Hes.

Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, revello, in diversum averto. 2) contrarius sum, repugno, dissideo. 3) reprehendo.

Ἀντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obsisto.

Ἀντίσποδος, ου, ὁ & ἡ, cineris vicem præstans, qui est pro cinere.

Ἀντισπουδάζω, obtrecto, Philox. 2) item contra aliquem studeo, studio meo adversor alicui.

Ἀντισταθμάω, ῶ, f. ήσω, rependo.

Ἀντισταθμίζω, f. ίσω, rependo, Gl. Vet. rependo.

Ἀντίσταθμος, ου, ὁ & ἡ, æquale pondus habens. 2) æquipollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti.

Ἀντιστασιάζω, fut. άσω, contrariam factionem moveo, vel sequor.

Ἀντιστασιαστὴς, οῦ, ὁ, qui est contrariæ factionis. A præc.

Ἀντιστάσιος, idem quod ἰσόῤῥοπος, ejusdem ponderis, par.

Ἀντίστασις, εως, ἡ, resistentia, obluctatio, renixus, obstaculum, Gl. Vet. 2) comparatio. 3) intentio. 4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι, *oppono*.

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, qui est contrariæ factionis.

Ἀντιστατέω, ῶ, f. ήσω, obsisto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium. 2) factiosus sum, factiones cogo. A seq.

Ἀντιστάτης, ου, ὁ, reluctator, adversarius, Ab ἀνθίστημι.

Ἀντιστατικὸς, ή, όν, vim reluctandi habens, adversarius.

Ἀντίστερνον, ου, τὸ, spina dorsi, quæ pectori opponitur. 2) carnes ossi pectoris insidentes, aut utrinque appositæ.

Ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum sustinendæ molis, ne corruat.

Ἀντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio. 2) protego.

Ἀντιστοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppositus sum e regione, ex adverso respondeo.

Ἀντιστοιχία, & ἀντιστοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum opposita collocatio. A sequ.

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, e regione oppositus. 2) æqualis. Ex ἀντὶ & στοῖχος, *ordo*.

Ἀντιστοίχως, *Adv.* opposita serie.

Ἀντίστομος, ου, ὁ & ἡ, os, seu faciem adversam habens. Ex ἀντὶ & στόμα.

Ἀντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio contra aliquem. 2) adversor alicui, repugno. ἀντιστρατεύομαι, adversus milito, Gl. Vet.

Ἀντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo. 2) sum hostium dux. A sequ.

Ἀντιστράτηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. Vet. proprætor, proprætore. 2) contrariæ partis imperator, hostium imperator.

Ἀντιστρατοπεδεία, ας, ἡ, idem quod ἀντιστρατοπέδευσις.

Ἀντιστρατοπεδεύω, fut. εύσω, castra ex adverso metor. Hinc

Ἀντιστρατοπέδευσις, εως, ἡ, castrametatio adversum castra hostium, castra castris collata.

Ἀντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto, obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. Vet. 2) retrorsus ago, seu repello. 3) τὸ ἀντιστρέφον, argumentum, quod fit alterius argumento invertendo.

Ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio. 2) schema rhetoricorum. 3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars. Ab ἀντιστρέφω.

Ἀντίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppositus, e regione situs, obversus. Gl. Vet. reciprocus. 2) contrarius. 3) ex adverso respondens. 4) æquipollens. Ab eod.

Ἀντιστρόφως, *Adv.* inverse, reciproce. 2) contrario modo.

Ἀντισυγκρίνω, comparo.

Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario syllogismo refuto.

Ἀντισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, syllogismus contrarius. A præc.

Ἀντισυμποσιάζω, rursus convivio excipio.

Ἀντισυμφωνέω, f. ήσω, vicissim consentio.

Ἀντισφαιρίζω, pila contra ludo.

Ἀντισφάττω, vicissim occido.

Ἀντισχηματίζω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius.

Ἀντισχηματισμὸς, οῦ, ὁ, imitatio ejusdem figuræ.

Ἀντισχυρίζω, f. ίσω, e contrario adfirmo, seu corroboro, obfirmo. 2) obnitor.

Ἀντισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, resisto.

Ἀντίσχω, teneo ante, oppono.

Ἀντισώζω, f. ώσω, vicissim servo. 2) instauro.

Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.

Ἀντιτακτικὸς, ή, όν, vim repugnandi habens.

Ἀντιταλαντεύω, f. εύσω, rependo, æquali pondere retribuo.

Ἀντιτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui paris, seu æqualis est ponderis. 2) paris momenti. 3) æqualis. Ex ἀντὶ & τάλαντον, statera, pondus.

Ἀντιτάλλω, virere facio, alo. Ion. pro ἀνταναθάλλω. (nisi vitiosa hæc est lectio pro vera ἀντιτάλλω.)

Ἀντιταμίας, ου, ὁ, proquæstor.

Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei instructio adversus hostem. 2) repugnantia. Gl. Vet. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.

Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, adversatio. Ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverso instruo ad prœlium. 2) oppono. ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. Vet.

Ἀντιτείνω, f. τενῶ, in contrariam partem tendo, seu traho. 2) vicissim tendo, obtendo, oppono. 3) renitor, repugno, refragor. 4) oppositus sum.

Ἀντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio. 2) contra munio, munitionem oppono.

Ἀντιτείχισμα, ατος, τό, munitio alteri opposita.

Ἀντιτέμνω, remedium præbeo, ap. Eurip. de medico. conf. ἀντίτομον, ab herbis, quæ in potionem conciduntur.

Ἀντιτέρπω, f. ψω, vicissim delecto.

Ἀντιτευχος, ου, ὁ καὶ ἡ, contrarius. Ex ἀντὶ & τεῦχος, instrumentum.

Ἀντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.

Ἀντιτεχνάω, f. ήσω, idem.

Ἀντιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo.

Ἀντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis. 2) contraria machinatio, contraria molitio. A præc.

Ἀντίτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, adversarius alicui in arte quapiam. 2) æmulus. 3) contrarius commodis alicujus. Ex ἀντὶ & τέχνη.

Ἀντιτίθημι, ex adverso pono. 2) comparo, confero. 3) pono rem aliquam loco alterius. obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. Vet. ἀντιτίθεται, refertur, Philox.

Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, vicissim honoro. 2) contra æstimo.

Ἀντιτίμημα, ατος, τό, æstimatio litis, quam reus actoris æstimationi opponit, mulcta, quam reus sibi contra actorem statuit. A præc.

Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀντίτιμος, ου, ὁ & ἡ, quem aliquis vicissim punit, qui vicissim pœnas luit. 2) τὸ ἀντίτιμον, quod pœnæ contra obrogatur. Ab ἀντιτίω.

Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, vicissim punio, pœnas reposco.

Ἀντιτινάσσω, vicissim percutio, reconcutio.

Ἀντιτίνω, vicissim luo, vicissim pendo. Ab ἀντιτίω.

Ἀντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio. A præc.

Ἀντίτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicissim punitus. Ab eod.

Ἀντιτίω, f. ίσω, vicissim punio, seu ulciscor, vicissim pœnas sumo. 2) in Pass. vicissim pœnas luo.

Ἀντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo. adversor alia audacia audaciæ alienæ, audacter obsisto.

Ἀντίτολμος, ον, adversarius.

Ἀντίτομον, ου, τό, antidotum, Pind. Ab ἀντιτέμνω.

Ἀντίτονος, ου, ὁ & ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτοξεύομαι, adversor.

Ἀντιτοξεύω, contra sagittas mitto.

Ἀντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio.

Ἀντιτος, ον, rependus, vicissim punitus. ἄντιτα ἔργα, ultio, Hom. Ab ἀντὶ & τίω.

Ἀντιτρέφω, f. ψω, vicissim alo, alimenta reddo.

Ἀντιτρέχω, curro contra, seu in contrariam partem.

Ἀντιτρυτανεύω, rependo, compenso. A τρυτάνη, libra.

Ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor, vicissim adsequor.

Ἀντιτυπέω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido. 2) renitor, resisto. Ab ἀντίτυπος.

Ἀντιτυπής, έος, ὁ καὶ ἡ, ictum repellens, repercutiens. 2) durus, difficilis, refractarius. Ab eod.

Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus. 2) durities, asperitas. 3) contrarietas. Philox. repercussio. Ab eod.

Ἀντίτυπον, ου, τό, exemplum, exemplar, typus & figura. 2) exemplum ex alio expressum. Ab eodem.

Ἀντίτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ictum repellens, repercutiens. 2) refractarius, durus, asper. 3) ex adversum positus: 3) contrarius, adversarius. 4) eandem formam & figuram habens; similis. Ex ἀντὶ & τύπτω, percutio.

Ἀντιτύπτω, repercutio, Gl. Vet.

Ἀντιτύπως, Adv. repercussive, cum repercussione. 2) cum renixu: 3) dure, aspere.

Ἀντιφάρμακον, ου, τό, resistens venenis, antidotum, quod venenis resistit. Philox. remedium.

Ἀντίφασις, εως, ἡ, responsio. 2) contra dictio. Ab ἀντίφημι.

Ἀντιφατικός, ή, όν, contradictorius. Ab eodem.

Ἀντιφένω, occido loco alterius.

Ἀντιφερίζω, obviam me offero. 2) contendo, concerto, æquiparo me, oppono, par sum. Ex ἀντιφέρω.

Ἀντίφερνα, ων, τά, ea, quæ vicissim a marito sponsæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ & φερνή, dos.

Ἀντιφέρω, oggero, regero, Gl. Vet. ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, resisto.

Ἀντιφεύγω, alterius loco in exilium eo.

Ἀντίφημι, respondeo. 2) contradico.

Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico. 2) vicissim sonum edo, resono, de echo, Gl. Vet. respondeo, reclamo.

Ἀντίφθεγμα, ατος, τό, echo.

Ἀντίφθογγος, ου, ὁ & ἡ, vicissim sonum edens. 2) contrarium sonum edens.

Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, vicissim amo.

Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor.

Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo cum aliquo, vel æmulor cum aliquo.

Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, contendo cum aliquo. 2) pertinaciter & contentiose resisto.

Ἀντιφιλοσοφέω, contraria statuo, argutor, doceo, contrariæ sectæ addictus sum.

Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, secta philosophorum alteri contraria.

Ἀντιφιλόσοφος, ου, ὁ & ἡ, sectæ contrariæ addictus, Philosophus alteri contraria defendens.

Ἀντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι, invicem certo, seu contendo, æmulor cum aliquo. 2) ex adverso largior. 3) munificentia cum aliquo certo.

Ἀντιφιλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, vicissim amore complector.

Ἀντιφλέγω, vicissim illustro, vel uro.

Ἀντιφονεύω, vicissim interficio.

Ἀντίφονος, ου, ὁ & ἡ, cædem compensans. 2) qui pro cæde rependitur.

Ἀντιφορικῶς, *Adv.* idem quod ἀντιφραστικῶς.

Ἀντιφορτίζομαι, fut. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo & mecum asporto. Ex ἀντὶ & φορτίζω, *onero*.

Ἀντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor, contraria appellatione nomino.

Ἀντίφραξις, εως, ἡ, obstructio, oppositio: Ab ἀντιφράσσω.

Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppositio, objectio. Philox. adversitas. 2) figura grammatica, qua quid ex contrario appellatur. Ab ἀντιφράζω.

Ἀντιφράσσω, vel άττω, f. ξω, contra obstruo, obstructioni aliam oppono. 2) obstruo. 3) oppono.

Ἀντιφραστικῶς, *Adv* est κατ' ἀντίφρασιν.

Ἀντίφρουρος, ου, ὁ & ἡ, qui est loco custodis. 2) contrariam, aut æqualem custodiam habens. Ex φρουρὸς, *custos*.

Ἀντιφυλακὴ, ῆς, ἡ, mutua custodia, custodia quæ fit ex altera parte.

Ἀντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. άξω, contra, vel vicissim custodio. ἀντιφυλάσσομαι, vicissim caveo.

Ἀντιφυτεύω, f. εύσω, vicissim gigno vel planto.

Ἀντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico. 2) proclamo. 3) reclamo. 4) respondeo, etiam litteris: γράμματα ἀντιπεφωνημένα. 5) constituo, me soluturum, expromitto.

Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio. 2) sonus contrarius. 3) expromissio, pecunia constituta, Philox. Ab ἀντιφωνέω.

Ἀντιφωνία, ας, ἡ, responsio. 2) sonus contrarius. Ab ἀντίφωνος.

Ἀντίφωνον, ου, τὸ, ecloga ex Psalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua sacerdoti chorus respondet. Ab seq.

Ἀντίφωνος, ου, ὁ & ἡ, contra sonans. 2) respondens. 3) qui est diversæ vocis, dissonus.

Ἀντιφωτισμὸς, ῦ, ὁ, adversum lumen, i. e. quod sit ante oculos positum.

Ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.

Ἀντιχαλεπαίνω, contra sævio. 2) vicissim succenseo.

Ἀντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero.

Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio.

Ἀντιχασμάομαι, ῶμαι, vicissim oscito.

Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ & χεὶρ, *manus*, quod solus tantum valet, quantum reliqui quatuor digiti, s. quod oppositus est & adversus manui, vel quod est ante manum, in principio manus positus.

Ἀντιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, contraria scisco suffragia ferendo, refragor.

Ἀντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, suffragatio contraria. A præc.

Ἀντίχθων, ονος, ἡ, opposita pedibus nostris terra, terra antipodum.

Ἀντίχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, quasi contrarias chordas habens, contrarium sonum chordis edens. 2) contrarius. 3) *interpretantur* & consonus, respondens. Ex ἀντὶ & χορδὴ, *chorda*.

Ἀντιχορηγέω, ῶ, in choragio certo, vel æmulor.

Ἀντιχορηγὸς, ου, ὁ & ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, de choragis aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt suo sumtu.

Ἀντιχορία, ας, ἡ, opposita chori pars. 2) quod opposita chori pars canit.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus. Ab ἀντὶ & χρεία.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichristus, Christi adversarius, Pseudo-Christus.

Ἀντιχρόνισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore positio, figura Grammatica. Ex ἀντὶ & χρόνος, *tempus*.

Ἀντιχρονισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀντιψάλλω, psallo vicissim. 2) alteri in psallendo respondeo. 3) plaudo vicissim.

Ἀντίψαλμος, ου, ὁ & ἡ, qui vicissim canitur, ex adverso respondens carmini. A præc.

Ἀντιψέγω, vicissim invideo, vel reprehendo.

Ἀντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra statuo, seu scisco. Gl. Vet. refragor.

Ἀντίψηφος, ου, ὁ & ἡ, adversarius, qui alteri refragatur.

Ἀντίψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicem animæ præstans qui pro altero se devovet & mori cupit. 2) qui pro anima, s. vita datur. Ex ἀντὶ & ψυχή.

Ἀντιψύχω, f. ξω, vicissim refrigero.

Ἀντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio. 2) infundo. 3) exhaurio laborem, exantlo. Ab ἄντλος.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, haustus. 2) haustrum. 3) perfusio. Ab ἀντλέω.

Ἄντλησις, εως, ἡ, haustus, actio hauriendi. Ab eod.

Ἀντλητήριον, ου, τὸ, vas ad hauriendum, haustrum. Ab eod.

Ἀντλητὴρ, ῆρος, ὁ, haustrum nauticum, *it.* haustor. Ab eodem.

Ἀντλητὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀντλία, ας, ἡ, sentina. 2) ministerium & pœna hauriendi sentinam. Gl. Vet. haustus. Ab ἄντλος.

Ἀντλίον, ου, τὸ, haustrum. Ab eodem.

Ἄντλον, ου, τὸ, sentina. Ab seq.

ἌΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, sentina. 2) mare, Eurip. 3) manipulorum acervus.

Ἀντοικοδομέω, alterius loco ædifico, si quid collapsum, vel periculum sit, ne diruatur, v. c. murus in obsidione.

Ἀντοικοδομία, ας, ἡ, extructio muri talis, qualia ante dicta: dicitur & *in plur.* de obsessis, cum pro muris per arietes dejectis intra struunt alios.

Ἄντοικος, ου, ὁ & ἡ, ex adverso habitans. Ex ἀντὶ & οἶκος, *domus*.

Ἀντοικτείρω, idem ac seq.

Ἀντοικτίζω, f. ίσω, vicissim misereor. ἀντοικτίζομαι, vicissim miseror.

Ἀντοίομαι, contra, aliter opinor.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, *Jon.* oriens. Ab ἀνατολή.

Ἀντολίη, ης, ἡ, *Jon.* oriens. A præc.

Ἄντομαι, occurro, obvius fio. 2) supplico. Ab ἀντί.

Ἀντομματέω, ῶ, oculis rectis adversis intueor. 2) obnitor, obsisto. Sic ut ἀντοφθαλμέω. Ex ἀντὶ & ὄμμα, *oculus*, *adspectus*.

Ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, juro vicissim; *proprie de juramento calumniæ*.

Ἀντομνύω, idem.

Ἀντο-

A'ντωμοσία, ας, ἡ, *proprie* jusjurandum de calumnia a parte rei, & accusatoria. Ab ἀντόμνυμι.

A'ντομνύω, ῦ, contra juro. 2) adjuro vicissim, adhortor.

A'ντονομάζω, f. άσω, nomen commuto. 2) contrario vel alio nomine appello crimen objectum. Ex ἀντὶ & ὀνομάζω, *nomino*.

A'ντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.

A'ντοργίζομαι, vicissim irascor.

A'ντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra, e diverso fodio.

A'ντορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vicissim vel contra salto, f. saltationem alterius imitor, ut simiæ faciunt.

A'ντοφείλω, f. οφειλήσω, seu οφελέσω, p. ωφείληκα, seu ὤφληκα, vicissim debeo, debitor sum alicui ob acceptum aliquod officium.

A'ντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, coram intueor. 2) contra intueor. 3) obluctor, obnitor. 4) audacter contra eo, non timeo, *item*, contemno, etiam pecuniam, dona. A sequ.

A'ντόφθαλμος, ο, ὁ & ἡ, adversis oculis intuens, obtuens. 2) qui est ante oculos, coram.

A'ντοχὴ, ῆς, ἡ, mutua retentio, seu firma, tenax apprehensio vel retentio. Ab ἀντέχω.

A'ντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio.

A'ντρώδης, εος, ὁ, cavernosus. Ab ἄντρον.

A'ντραῖος, αία, ον, quæ libenter in antris versatur. Ab eodem.

A'ντροδίαιτος, ου, ὁ & ἡ, in spelunca vivens. Ex ἄντρον & δίαιτα.

A'ντροειδής, έος, ὁ & ἡ, antri formam habens. Ex ἄντρον & εἶδος, *forma*.

A'NTPON, ου, τὸ, antrum, caverna, spelunca.

A'ντροφυής, έος, ὁ & ἡ, in antris natus. E præc. & φύω, *nascor*.

A'ντροχαρής, έος, ὁ & ἡ, antris gaudens, libenter in antris agens. Ex ἄντρον & χαίρω.

A'ντρώδης, εος, ὁ & ἡ, cavernosus.

A'ντυγωτὸς, ὁ, ὁ & ἡ, colligatus, ut orbes rotarum, ferro. A sequ.

A'NTYΞ, γος, ἡ, orbiculus additus summæ sellæ currus, e quo habenæ suspendi possint, si currus sistendus sit. 2) currus. 3) ambitus aliarum rerum, orbis, fornix. Philox. ἄντυγες, clitellæ.

A'ντάω, occurro, obvius fio. *med.* ἄντομαι. Ab ἀντὶ vel ἄντα, vel ἀντίον & ἀντάω.

A'ντῳδὴ, ῆς, ἡ, cantus, qui alteri occinitur, carmen alteri respondens.

A'ντῳδὸς, ῦ, ὁ, qui cantu mutuo respondet, qui occinit.

A'ντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, repello, renitor, obnitor.

A'ντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντωμοσία.

A'ντωνέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, vicissim, vel contra emo. 2) in auctione mercor contra licendo. 3) emo loco alterius.

A'ντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ & ὄνυμα, *nomen*.

A'ντωνυμικός, ἡ, ὸν, ad Pronomen pertinens, pronominalis. Reperitur & ἀντωνυμικῶς. A præc.

A'ντωνυμικῶς, *Adv.* usu Pronominis, loco pronominis.

A'ντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor. Ab ἀντωπός.

A'ντώπιος, ου, ὁ & ἡ, obtuens. 2) adversus. Ab eodem.

A'ντωπὸς, *Adv.* adversa facie, e regione, ex adverso. Ab seq.

A'ντωπὸς, ῦ, ὁ & ἡ, ex adversum intuens. 2) splendidus. Ex ἀντὶ & ὤψ, *oculus*.

A'ντωσις, εως, ἡ, occursus. Ab ἀντάω pro ἄττω. ἀντωθέω, *repello*.

A'ντωφελέω, ῶ, f. ήσω, vicissim adjuvo. 2) refero gratiam, beneficium rependo.

A'νύβριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, contumeliæ expers. Ex α pr. & ὑβρίζω, *contumelia afficio*.

A'νυγίαστος, ου, insanabilis. Ab α pr. & ὑγιάζομαι.

A'νυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ & ὑγραίνω, *madefacio*.

A'νυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ & ὑδρεύω, *aquor*.

A'νύδρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non rigatus. Ex α pr. & ὑδρεύω, *rigo*.

A'νυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. A sequ.

A'νυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aridus, siccus, aqua carens. Ex α pr. & ὕδωρ, *aqua*.

A'νύκτερος, ου, ὁ & ἡ, non caliginosus, Suic. Ex α pr. & νύκτερος, *nocturnus*.

A'νυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, silva carens, non silvosus. 2) expers materiæ, incorporeus. Ex α priv. & ὕλη, *materia*, *silva*.

A'νυμέναιος, ου, ἡ, carens honoribus nuptialibus, justos hymenæos non passa. Ex α priv. & ὑμέναιος.

A'νυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ & ὑμνέω, *celebro hymno*.

A'νύμφευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, innupta. Ex α pr. & νυμφεύω, *nubo*.

A'νυμφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sponsam non habet, expers connubii. 2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis. Ex α pr. & νυμφη.

A'νυπαίτιος, ου, ὁ & ἡ, insons, innocens. Ex α pr. & ὑπαίτιος, *noxius*, *sons*.

A'νύπαρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nusquam est, commentitius. 2) qui in rerum natura esse nequit. Ex α pr. & ὑπάρχω, *exsisto*.

A'νυπαρξία, ας, ἡ, essentiæ privatio. Ex iisd.

A'νυπείκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immitis, indomitus, non cedens. Ex α pr. & ὑπείκω, *obedio*.

A'νυπεξαιρέτως, sine exceptione.

A'νυπέρβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexsuperabilis, Gl. Vet. 2) incredibilis. 3) eximius. Ex α pr. & ὑπερβάλλω.

A'νυπερβλήτως, *Adv.* magnopere, summopere, vehementissime. A præc.

A'νυπερήφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime superbus. Rob. Ex α pr. & ὑπερήφανος, *superbus*.

A'νυπερθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui differri & procrastinari nequit. Ex α pr. & ὑπερτίθεμαι.

A'νυπερθέτως, *Adv.* sine mora, absque dilatione & cunctatione. Gl. Vet. incunctanter.

A'νυπεύθυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. 2) innoxius. Ex α pr. ὑπὸ & εὐθύνας, *rationes*.

A'νυπευθύνως, *Adv.* cum summa libertate agendi, quæ velis, ut rationem reddere nemini cogare, ita ut non sis obnoxius. 2) libere, quasi nemini sis obnoxius.

A'νυπήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obediens, non obtemperans. Ex α pr. & ὑπήκοος, *obediens*.

A'νύπηνος, ου, ὁ, imberbis. Ex α pr. & ὑπήνη, *barba*.

Ἀνυπηρέτητος, ου, ὁ κ. ἡ, ministris carens. Ex α pr. & ὑπηρετέω, ministro.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas, cum calceos nullos gerimus. Ab ἀνυπόδητος.

Ἀνυποδητέω, ῶ, calceis careo, vel non utor, non sum calceatus. Ab seq.

Ἀνυπόδητος, ου, ὁ & ἡ, non calceatus, qui est nudis pedibus. Ex α pr. & ὑποδέω, calceo.

Ἀνυπόθετος, ου, ὁ & ἡ, non suggestus, non suppeditatus. 2) non suppositus, non spurius. Ex α pr. & ὑποτίθημι.

Ἀνύποιστος, ου, ὁ κ. ἡ, intolerabilis, non ferendus. Ex α pr. ὑπὸ & οἰστὸς, tolerabilis.

Ἀνυποίστως, *Adv.* intolerabiliter.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ κ. ἡ, minime simulatus, non fucatus. Gl. Vet. non fictus, sincerus. Ex α pr. & ὑποκρίνομαι, *simulo*.

Ἀνυποκρίτως, *Adv.* sine simulatione.

Ἀνυπομένητος, ου, ὁ κ. ἡ, intolerabilis, Gl. Vet. Ex α pr. & ὑπομένω.

Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ κ. ὁ, qui sustineri nequit, intolerabilis; *it.* impatiens, qui tolerare nequit. Ex iisdem.

Ἀνυπονόητος, ου, ὁ & ἡ, non suspicans, incuriosus, v. c. futuri. 2) non suspectus, non provisus, inopinatus. Ex α pr. & ὑπονοέω, *suspicor*.

Ἀνυπονοήτως, *Adv.* non suspiciose. 2) inopinato, insperato, improviso.

Ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ & ἡ, non suspectus, suspicione vacans. Ex α pr. & ὑποπτεύω.

Ἀνύποπτος, ου, ὁ κ. ἡ, idem. & *act.* nihil mali de aliquo cogitans. Ab eod. & ὕποπτος.

Ἀνυπόπτως, *Adv.* citra suspicionem. A praec.

Ἀνυποσημείωτος, ον, non annotatus. Ab α & ὑποσημειόω, *noto*.

Ἀνυπόστατος, ου, ὁ & ἡ, intolerabilis. 2) cujus impetus, vis sustineri nequit, invictus. 3) fundamento carens, Polyb. 4) *theologis*, qui subsistere non potest, subsistentiam non habet. Ex α pr. & ὑφίσταμαι, *subsisto*.

Ἀνυπόστολος, ου, ὁ & ἡ, qui in dicendo nil timet, nulla utitur dissimulatione, qui libere loquitur, *item* non praevaricans. Ex α pr. & ὑποστέλλομαι, *timeo*, *metuo*, *remitto*.

Ἀνυποστόλως, *Adv.* sine timore, libere. 2) citra praevaricationem. 3) nihil remittendo.

Ἀνυπόστρεπτος, ον, idem quod sequens.

Ἀνυπόστροφος, ου, ὁ & ἡ, irremeabilis, irreparabilis, Philox. Ex α pr. & ὑποστρέφω.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ κ. ἡ, retractarius. Gl. Vet. indomitus. 2) confusus, perturbatus, ordine carens, Polyb. Ex α pr. & ὑπότακτος.

Ἀνυποτίμητος, ου, ὁ & ἡ, census, non aestimatus. 2) cui lis aestimata non est, mulcta vel poena non aestimata. 3) impunitus, *unde* 4) effrenis v. c. insolentia, impietas. Ex α pr. & ὑποτιμάω, *censeo*, *aestimo*. (nisi quaedam horum potius ad ἀνεπιτίμητος sint referenda.)

Ἀνυποτιμήτως, *Adv.* impune. 2) licenter, libere.

Ἀνύπουλος, ου, ὁ κ. ἡ, non simulatus, sincerus; sine suspicione, sine vitio occulto: *proprie* sub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α pr. & ὕπουλος, *sub cicatrice latens*.

Ἀνύπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, qui pedibus celeriter confecit, Hesych. Ex ἀνύω, *perficio*, & πούς, *pes*.

Ἀνυποφόρητος, ου, intolerabilis.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, efficax in agendo. Ab ἄνυσις, *perfectio*, & ἔργον, *opus*.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ κ. ἡ, expeditus, efficax. 2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio*.

Ἀνυσίμως, *Adv.* efficaciter, strenue. 2) utiliter, cum effectu & emolumento.

Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio, effectio. Gl. Vet. efficacitas, effectus, efficacia, Gl. Vet. 2) profectus, commodum. 3) finis. Ab ἀνύω.

Ἀνυστέον, perficiendum. Ab eodem.

Ἀνυστικός, ή, όν, efficax, effectum magnum & celerem habens. Ab eodem.

Ἀνυστός, ή, όν, qui effici potest, facilis, promtus. Ab eod.

Ἀνύτω, & ἀνύττω, *Attice* idem quod ἀνύω. in aor. 1. ἀνύσας, *est* statim, celeriter, *Attice*.

Ἀνυφαίνω, retexo, Gl. Vet.

Ἀνύφαμμος, ου, ὁ κ. ἡ, non arenosus. Ex α pr. & ὕφαμμος, *arenosus*.

Ἀνύφαντος, ου, ὁ & ἡ, rudis, non textus, intextus, Gl. Vet. Ex α pr. & ὑφαντός, *textus*.

Ἀνυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, sublevo.

ἈΝΥ΄Ω, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago. 2) prosum. 3) impleo. 4) perdo. 5) lucror. 6) iter facio, *in med.* festino. 2) impetro. 3) consequor, lucror.

ἌΝΩ, *Adv.* sursum, supra, in loco, *vel* ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, superior, superius.

Ἀνώγαιον, idem quod ἀνώγεων.

Ἀνώγεον, ου, & ἀνώγεων, ω, τό, coenaculum. Ab ἀνώγεως.

Ἀνωγέω, suadeo. Ab ἀνωγή vel ἀνώγω.

Ἀνώγεως, ω, ὁ κ. ἡ, qui supra terram est. 2) editior domus locus. Ex ἄνω & γῆ, *terra*. (vel potius illud γεως est mera terminatio.)

Ἀνωγή, ῆς, ἡ, jussum, adhortatio. A seq.

ἈΝΩ΄ΓΩ, jubeo, hortor, suadeo, instigo.

Ἄνῳδος, ον, non canens, epith. avis. Ex α pr. & ᾠδή.

Ἀνωδῖνις, ῖ, ὁ & ἡ, partus dolores non sentiens. 2) doloris expers. Ex α pr. & ὠδίν.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, doloris absentia. A seq.

Ἀνώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, doloris expers. 2) ἡ, quae dolores partus non sentit, sine dolore pariens. 3) dolores pellens. Ex α pr. & ὀδύνη, *dolor*.

Ἀνωδύνως, *Adv.* sine dolore. A praec.

Ἄνωθεν, *Adv.* desuper, superne, e loco superiori. 2) coelitus, e coelo. 3) a principio, altius repetendo. 4) denuo, rursum. 5) οἱ ἄνωθεν, dicuntur majores nostri, *omnino*, veteres, antiqui, prisci.

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, sursum impello. 2) repello, retrudo. Ex ἀνὰ & ὠθέω.

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulsio sursum versus. 2) repulsio. A praec.

Ἀνωϊστί, *Adv.* clam, inopinato, insperato. A seq.

Ἀνώϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improvisus. Ex α pr. & οἴομαι, *opinor*.

Ἀνωΐστως, *Adv.* inopinato, praeter opinionem.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, interitus expers, interitui non obnoxius. Ex α pr. & ὄλεθρος.

Ἀνωλοφύρτος, ον, indefletus. Ex α & ὀλοφύρομαι, *ploro*, *lamentor*.

Ἀνωμαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, non planus, salebrosus, confragosus. 2) inaequalis, non aequabilis. Ex α pr. & ὁμαλός, *planus*.

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, asperitas. 2) inaequalitas. 3) inconstantia. 4) aberratio a regula. A seq.

Ἀνώμαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνωμαλής.

Ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, idem quod ἀνωμαλία.

Ἀνω-

Ἀνωμάλως, *Adv.* salebrose. 2) inæqualiter, inæquabiliter. 3) contra regulam.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis distributio. Ab α pr. & ὁμαλόω.

Ἄνωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, humero carens. Ex α pr. & ὦμος, *humerus*.

Ἀνωμοτὶ, *Adv.* sine jurejurando. A seq.

Ἀνώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuratus. 2) non adactus jurejurando, citra jusjurandum. Ex α pr. & ὄμνυμι, *juro*.

Ἀνωνόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quasi innominabilis, nefandus. 2) qui sine nomine est. Ex α pr. & ὀνομάζω, *nomino*.

Ἀνωνυμὶ, & ἀνωνυμεὶ, *Adv.* sine nomine. A seq.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers nominis, sine nomine. 2) non nominatus, inceleber. 3) ἀνώνυμα, etiam dicuntur, quæ narrantur, suppresso nomine ejus a quo veniunt, aut ad quem pertinent, ut indicium ἀνώνυμον. Ex α pr. & ὄνομα, *nomen*.

Ἄνωξις, εως, ἡ, jussum. Ab ἀνώγω.

Ἀνώπαιον, ου, τὸ, locus editior & a conspectu semotus. Ex α priv. & ὤψ, *oculus*, vel a terminatione πος & πιος.

Ἀνωρία, ας, ἡ, intempestivitas. Ab seq.

Ἄνωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus. 2) immaturus, præcox. Ex α pr. & ὥρα, *tempus idoneum*.

Ἀνώροφος, ὁ καὶ ἡ, -ον, tectum non habens. Ex α pr. & ὄροφος, *tectum*.

Ἀνωῤῥοθία, ας, ἡ, unda, quæ ad summam navis marginem attollitur. Ex ἄνω & ῥόθος, *undarum strepitus*.

Ἀνώῤῥοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, sursum vergens, resupinus. Ex ἄνω & ῥοπή, *inclinatio*.

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo. 2) graviter ejulo, lamentor. Ex ἀνὰ & ὠρύομαι, *rugio*.

Ἀνώτατος, η, ον, summus, supremus, Gl. Vet. Ab ἄνω.

Ἀνωτάτω, *Adv.* in supremo loco. Ab eod.

Ἀνωτερικός, ή, όν, supernus, Philox. A sequ.

Ἀνώτερος, α, ον, superior, Gl. Vet. Ab ἄνω.

Ἀνωτέρω, superius. A præc.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inutilis, infructuosus, incommodus, Gl. Vet. ἀνωφελῆ, irrita. Philox. 2) damnosus. Ex α pr. & ὠφελέω, *juvo*.

Ἀνωφέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adjutus, nullo commodo affectus. 2) inutilis. Ex iisdem.

Ἀνωφελῶς, *Adv.* inutiliter, nullo commodo.

Ἀνωφέρεια, ας, ἡ, adscensus, acclivitas. A sequ.

Ἀνωφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad superna tendens, acclivis, sursum ferens. Ex ἄνω & φέρω.

Ἀνωφοίτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sursum tendens. Ex ἄνω & φοιτάω, *eo*.

Ἀνωφορέω, sursum fero, veho.

Ἀνώφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνωφερής.

Ἀνώχυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non munitus. 2) intutus, indefensus. Ex α pr. & ὀχυρός.

Ἀξεναγώγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ductus ab hospite, non receptus. Ex α pr. & ξεναγωγέω.

Ἀξενία, ας, ἡ, inhospitalitas, inhumanitas erga peregrinos. A seq.

Ἄξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhospitalis, inimicus, sævus hospitibus. 2) cui non est hospes, a quo suscipiatur.

Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, radendo non politus. A ξέω.

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio. 2) æstimatio, justum pretium.

Ἀξιαγάπητος, ου, amore dignus. Ab ἀγαπάω.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus. 2) fide dignus. Gl. Vet. memorabilis. ἀξιάγαστον, operæ pretium, memorabile, Gl. Vet. Ab ἄγαμαι.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auditu dignus. 2) memorabilis. Ex ἄξιος & ἀκούω.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἄξιος & ἀκροάομαι.

Ἀξιαφήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Ion.* ἀξιαπήγητος, dignus memoratione, memorabilis. Ex ἄξιος & ἀφηγέομαι.

Ἀξιέπαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus laude. Ex ἄξιος & ἔπαινος, *laus*.

Ἀξιεπιθύμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui expetatur. Ex ἄξιος & ἐπιθυμέω, *cupio*.

Ἀξιέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus amore, amabilis.

Ἀξινάριον, ου, τὸ, parva ascia. Gl. Vet. dolabella. Dim. seq.

ΑΞΙ'ΝΗ, ης, ἡ, ascia, dolabra, securis.

Ἀξινίδιον, ου, τὸ, ascia parva. Diminut. præc.

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per secures.

Ἀξιοβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod βιωτός, *vitalis, dignus vita, ob quem vita agatur*.

Ἀξιοδάκρυτος, ου, deflendus, lacrimabilis.

Ἀξιοεπιθύμητος, ου, appetendus, studio dignus.

Ἀξιόεργος, ου, dignus labore; *item*, par labori, operi.

Ἀξιόζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus æmulatione, imitatione, appetitione. 2) optabilis, præclarus.

Ἀξιοζήλως, *Adv.* laudabiliter, præclare.

Ἀξιοζήλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀξιόζηλος.

Ἀξιοθάνατος, ου, morte dignus.

Ἀξιοθαύμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus admiratione.

Ἀξιοθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, spectatu dignus, spectabilis. Ex ἄξιος & θεάομαι, *specto*.

Ἀξιόθρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis.

Ἀξιοκοινώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, quocum communicemus, dignus, cujus consortium expetamus. Ex ἄξιος & κοινωνέω.

Ἀξιόκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui quæratur & possideatur, digno vel justo pretio quæsitus, vel quærendus. Ex ἄξιος & κτάομαι.

Ἀξιόλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex ἄξιος & λέγω.

Ἀξιόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis. 2) non adspernandus, magni pretii. Philox. honestus, egregius. ἀξιόλογον, operæ pretium, Gl. Vet. ἀξιολογώτατος, dignissimus, perfectissimus, Philox.

Ἀξιολόγως, *Adv.* egregie, ita ut sit mentione dignum, laudabiliter.

Ἀξιομακάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent, beatus. Ex ἄξιος & μακαρίζω.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, par viribus, idoneus ad pugnam. Ex ἄξιος & μάχομαι.

Ἀξιομιμέομαι, imitor.

Ἀξιομισὴς, ὁ & ἡ, dignus odio.

Ἀξιομίσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀξιομνημόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, memorabilis, commemorabilis, Gl. Vet. Ex ἄξιος & μνημονεύω, *memoro*.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, victoria dignus. Gl. Vet. ἀξιόνικον, palmarium. Ab ἄξιος & νίκη.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, verisimilitudo, species, auctoritas fide digna. Philox. honestas. A seq.

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fide dignus, gravis. 2) verisi-

τισίμι is, *item*, ce tus. Philox. severus, honestus, idoneus. Ex ἄξιος & πίστις, *fides*.

Ἀξιοπίστως, *Adv.* fideliter, ita ut fide sit dignum.

Ἀξιόποινος, ο, ὁ κ ἡ, pœna dignus. 2) qui meritas pœnas accipit. Ex ἄξιος & ποινή.

Ἀξιοπραγία, ας, ἡ, rerum honestarum susceptio, actio.

Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. A sequ.

Ἀξιοπρεπὴς, έος, ὁ κ ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex ἄξιος & πρέπω, *convenio*.

Ἀξιοπρεπῶς, *Adv.* digne, decore. A præc.

Ἀξιοπροστάτευτος, ου, imperio dignus. Ex ἄξιος & προστατεύω.

ἈΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus. 2) æstimabilis, pretium & æstimationem habens. 3) salubri pretio parandus.

Ἀξιόσκεπτος, ο, ὁ καὶ ἡ, dignus consideratione, seu animadversione, considerandus. Ex ἄξιος & σκέπτομαι.

Ἀξιοσπούδαστος, ο, ὁ κ ἡ, dignus studio, dignus quem studiose sectemur. Ex ἄξιος & σπουδάζω.

Ἀξιοστρατήγητος, ου, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.

Ἀξιοστρατηγικὸς, ῦ, ὁ κ ἡ, idem.

Ἀξιοστράτηγος, υ, ὁ Є ἡ, idem. Superl. ἀξιοστρατηγότατος, ap. Dion.

Ἀξιοτέκμαρτος, ο, ὁ κ ἡ, probatus sufficientibus argumentis. Ex ἄξιος & τεκμαίρομαι.

Ἀξιοτίμητος, υ, ὁ κ ἡ, honore dignus, pretiosus, Philox. Ex ἄξιος & τιμάομαι, *æstimo*.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas. 2) dignatio.

Ἀξιότιμος, ου, honore dignus.

Ἀξιοφίλητος, ου, amore dignus.

Ἀξιόχρεως, ω, ὁ κ ἡ, qui est solvendo. 2) fide dignus. 3) Idoneus ad aliquid. 4) dignns. 5) satis magnus & amplus. Ex ἄξιος & χρέος, *debitum*, *munus* &c.

Ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum censeo, dignor. 2) peto, postulo, volo, cupio. 3) existimo, puto. 4) statuo, instituo, aggredior. 5) oportet me, decet me. τὸ ἀξιῶ, opinio. ἀξιῶμαι, mereo, Gl. Vet. dignus habeor. ἀξιωθῇ, meruerit, Philox.

Ἄξιφος, ου, ense carens. 2) qui sine gladio peragitur.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas, dignatio, honos, meritum, Philox. 2) enunciatio, effatum, pronunciatum, ap. Dial. 3) voluntas. 4) supplex oratio, preces. Ab ἀξιόω.

Ἀξιωματικὸς, ἡ, ὸν, dignitate, auctoritate præditus, unde Axiomatici pro Senatoribus & aliis honoratis accipiuntur. 2) dignatione & majestate venerandus. honorarius, Gl. Vet. 3) in precibus consumtus sc. sermo, supplex oratio, preces. Ab ἀξίωμα.

Ἀξιωματικῶς, *Adv.* cum auctoritate, cum dignitate. 2) pro axiomate, ap. Dialect.

Ἀξίως, *Adv.* merito, digne, prout dignum est. 2) modico & salubri pretio.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, postulatio, rogatio, postulatum, Gl. Vet. 2) dignitas, auctoritas, gravitas. Gl. Vet. prærogativa. 3) opinio, in primis de se, virtutibusque suis. 4) significatio, via verborum 5) salutatio honorifica, *omninoque* honos, qui alteri habetur.

Ἀξόανος, ο, ὁ κ ἡ, sculptili imagine carens, epitheton templi. Ex α pr. & ξόανον.

Ἀξονήλατος, ου, axe agitatus. Ab ἄξων, *axis*, & ἐλαύνω.

Ἀξόνιος, ία, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

Ἄξοος, υ, ὁ κ ἡ, non politus. Ex α pr. & ξέω.

Ἀξυγκρότητος, ο, ὁ κ ἡ, qui conflatus, seu contusus, coactus non est. 2) qui conflari, seu cogi nequit. A συγκροτέω.

Ἀξυλεύτος, υ, ὁ κ ἡ, Epith. silvæ incæduæ, in quam nemo lignatum ivit, in qua ligna non cæduntur.

Ἀξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia. Ab ἄξυλος.

Ἀξύλιστος, υ, ὁ Є ἡ, unde nemo ligna petiit. Ab seq.

Ἄξυλος, υ, ὁ καὶ ἡ, non lignosus, ligno carens. 2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. Ex α pr. vel intens. & ξύλον.

Ἀξύμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non convenit, epith. v. c. colloquii irriti, in quo non convenit de re, quæ agebatur. Ex α pr. & συμβαίνω.

Ἀξύμβλητος, ο, ὁ καὶ ἡ, non conferendus. 2) non adeundus, aditus difficiles habens, asper. 3) qui intelligi non potest, conjectura non assequendus.

Ἀξύνετος, vid. ἀσύνετος.

Ἄξυρος, ου, ο, ὁ καὶ ἡ, irrasus, Gl. Vet. intonsus. Ex α pr. & ξύρομαι, *rador*.

Ἄξυστος, ο, ὁ καὶ ἡ, irrasus. Gl. Vet. rudis. Ex α pr. & ξύω, *rado*.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, axis.

Ἄοδμος, ο, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α pr. & ὀδμὴ, *odor*.

Ἄοζος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui est sine nodis, enodis. 2) ramosus, plenus ramorum. 3) nodosus. 4) qui multa ligna comburit. Ex α pr. vel intens. & ὄζος, *nodus arboris*.

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus. 2) carmen. 3) fama. Ab ἀείδω, *cano*.

Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto. A præc.

Ἀοίδιμος, υ, ὁ κ ἡ, celeber, decantatus. Ab eod.

Ἀοιδοθέτης, υ, ὁ, poeta, qui componit cantilenas. Ex ἀοιδὴ & τίθημι, *pono*.

Ἀοιδομάχος, ο, ὁ, qui cantando certat. Ex ἀοιδὴ & μάχομαι.

Ἀοιδοπόλος, υ, ὁ, qui versatur circa carmina, poeta. Ex ἀοιδὴ, *carmen*, & πολέω, *verso*.

Ἀοιδὸς, ῦ, ὁ, cantor. 2) poeta. Ab eod.

Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. A præc.

Ἀοίκητος, ο, ὁ Є ἡ, non habitatus, inhabitabilis, Gl. Vet. Ab α pr. & οἰκέω.

Ἄοικος, ο, ὁ Є ἡ, domo carens. 2) extorris. 3) pauper. Ex α pr. & οἶκος, *domus*.

Ἄοιμος, υ, ὁ καὶ ἡ, invius, vastus. Ex α pr. & οἴμη, *via*.

Ἀοινέω. vino abstineo, vino non utor.

Ἀοινία, ας, ἡ, abstinentia a vino.

Ἄοινος, υ, ὁ Є ἡ, vino carens. 2) abstemius.

Ἀοκνία, ας, ἡ, strenuitas. A seq.

Ἄοκνος, ο, ὁ κ ἡ, impiger. 2) intrepidus. 3) Gl. Vet. indefessus. Ex α pr. & ὄκνος, *pigritia*.

Ἀόκνως, *Adv.* impigre. A præc.

Ἀολλέω, ῶ, fut. ήσω, congrego, confertam multitudinem concieo. Ab ἀολλής.

Ἀολλήδην, *Adv.* confertim, simul. A seq.

ἈΟΛΛΗΣ, έος, ὁ Є ἡ, confertus, congregatus. ἀολλέες, conferti, densi, frequentes.

Ἀολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλέω.

Ἄοπλος, υ, ὁ καὶ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma*.

Ἄοπτος,

Ἄοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus. 2) invisibilis. Ex α pr. & ὄψ, *vox*, sive *oculus*.

Ἄοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invisibilis. Ex α pr. & ὄπτομαι, *video*.

ἌΟΡ, f. ἄορ, ορος, τὸ, ensis. Gl. Vet. spatha.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. 2) ea conditio rei, ut oculis usurpari nequeat. Ex α pr. & ὁράω.

Ἀόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, invisibilis 2) quem nefas est videre. 3) invisitatus, quem ipsi non vidimus. 4) *act.* qui non videt. Ex iisd.

Ἀοράτως, *Adv.* invisibiliter.

Ἀοργησία, ας, ἡ, iræ expers aut inaccessa animi sedatio, lenitudo. Ex α pr. & ὀργὴ, *ira*.

Ἀόργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non irascitur, aut irasci non solet. Ex iisd.

Ἀοργήτως, *Adv.* sine ira, sedate, leniter.

Ἄορες, ων, αἱ, idem quod ὄαρες, mulieres. Hesych. 2) tripodes.

Ἀοριστάζω, hæsito, dubito. Ab α priv. & ὁρίζω.

Ἀοριστέω, ῶ, f. ήσω, infinitus sum. Ab eod.

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

Ἀοριστικὸς, ἡ, ὸν, indefinitivus. Ab eod.

Ἀόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, indefinitus, innumerabilis. Ab eod.

Ἀορίστως, *Adv.* infinite, indeterminate.

Ἄορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, avibus carens. 2) Avernus, lacus. Ex α pr. & ὄρνις, *avis*.

ἈΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, arteria magna, quæ a sinistro cordis sinu oritur. Ab ἀείρω, *attollo*, *suspendo*.

Ἀορτηθεὶς, suspensus, appensus, affixus, aor. 1. pass. ab ἀορτέομαι, *suspendi*.

ἈΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, lorum, seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur.

Ἄορτρον, ου, τὸ, pars pulmonis utrimque suspensa. A præc.

Ἄορχις, ιος, ὁ, cui testiculi exsecti sunt, eunuchus. Ex α & ὄρχις, *testiculus*.

Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris defectus, odor nullus. 2) odor malus, fœtor. A seq.

Ἄοσμος, ου, ὁ & ἡ, odoris omnis expers. 2) odore gravis & fœtidus. 3) *Subst.* τὸ ἄοσμον, idem quod ἀοσμία. Ex pr. & ὀσμὴ, *odor*.

Ἀοσσέω, ῶ, auxilior. Ab ἀοσσ.

Ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat. οὐδ' ὄσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulsus, sed sponte. A præc.

Ἄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens auribus, auditu, ab οὖς. 2) illæsus, pro ἄουτητος. Ex α pr. & οὐτάω, *vulnero*.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis, tranquillitas. Ex α priv. & ὄχλος, *turba*.

Ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui turba & molestia vacat.

Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, visus expers, cæcus. Ex α pr. & ὄπτομαι, *video*.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio, etiam historici. 2) recitatio, quæ fit memoriter. 3) phrasis. 4) oratio. 5) notatio, explicatio. A seq.

Ἀπαγγέλλω, fut. ελῶ, annuncio, refero, narro, etiam de historicis. 2) pronuncio. 3) enuncio. 4) memoriter recito. 5) salutem nuncio ab aliquo. ἀπήγγειλεν, retulit, Philox. aor. 1. ἀπηγγέλθη, relatum est, Philox. aor. 1. pass.

Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum. A præc.

Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index, nuncius. Ab eodem.

Ἀπαγγελτικὸν, ῦ, τὸ, enunciatio, Ab eod.

Ἀπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, commemorans, explicans enunciativus.

Ἄπαγε, *Adv.* apage, apagesis. 2) aufer. 3) absit, ne feceris. Ex ἀπὸ & ἄγε.

Ἀπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non compactus, *item* non rigidus, in altum erectus non est. Ex α pr. & ἐπάγην, a πήγνυμι, *compingo*.

Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ex ἀπὸ & ἀγινέω.

Ἀπαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἀγκάλαι, *ulnæ*.

Ἀπαγκυλόω, curvo, obliquo.

Ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀγκὼν, *cubitus*.

Ἀπαγλαΐζω, deturpo, deformo.

Ἀπαγνίζω, *Jon.* pro ἀφαγνίζω, quod vid.

Ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magistratus, edictum prohibitorium. Ab ἀπαγορεύω.

Ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio. 2) renunciatio. 3) defatigatio. Ab eod.

Ἀπαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, prohibitorius, vetans. Ab seq.

Ἀπαγορεύω, f. εύσω, abdico. 2) interdico. 3) renuncio. 4) succumbo oneri, labori. Gl. Vet. ἀπαγορεύει, execrat, Philox. ἀπηγορευμένον, interdictum (unde ἀπηγορευμένα, impia, nefaria.) Philox. ἀπηγορευμένος, intestabilis, Philox. Ex ἀπὸ & ἀγορεύω, *dico*, *loquor*.

Ἀπαγρεύω, eripio, aufero, proprie quidem venatione.

Ἀπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreste reddo, effero, exaspero. ἀπαγριοῦμαι, efferor, exasperor.

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio. A pr.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores rusticos reducor. Ab ἄγροικος.

Ἄπαγρος, ου, ὁ, infelix & infortunatus, proprie in venando. Hesych. Ex ἀπὸ & ἄγρα, *venatio*.

Ἀπαγχονάω, ῶ, strangulo, suffoco. Ex ἀπὸ & ἀγχόνη.

Ἀπαγχονίζω, fut. ίσω, idem.

Ἀπάγχω, f. γξω, idem. *In medio:* strangulare se, laqueo sibi gulam frangere. 2) ita ægro animo aut irato esse, ut parum absit, quin tibi laqueo vitam finias.

Ἀπάγω, f. άξω, abduco, avoco. 2) abduco in carcerem, ad supplicium. 3) reduco. 4) pendo, solvo.

Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio. 2) abductio in carcerem, vel ad supplicium. 3) reductio. 4) pensio tributi. 5) reductio, ut reductio ad impossibile, ad absurdum, ap. Dialect. 6) libellus, quo quis magistratui aliquem defert, reum facit.

Ἀπαγωγὸς, ὁ, ὁ, expulsor, abductor.

Ἀπαλὶς, ιδος, & εως, ἡ, vis mentis, providentia, ap. Pind. *Plur.* ἀπαλὶς, *montes*.

Ἀπᾴδω, in cantu discrepo. 2) dissentio, discrepo. ἀπᾴδει, abhorret, discrepat, Gl. Vet. ἀπᾴδων, abhorrens, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & ᾄδω.

Ἀπαείρω, tollo ab, attollo, *metaph.* discedo.

Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem. *unde*, in Deos refero. Ex ἀπὸ & ἀθάνατος.

Ἀπαθανάτισις, εως, ἡ, consecratio, relatio in Deos.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas. 2) indolentia. 3) stupor. A sequ.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, non obnoxius adfectibus, carens passionum & adfectuum animi perturbatione; *unde* & placidus, lenis, velut ὄρος ἀπαθής. 2) illæsus, nullis malis obnoxius. 3) immunis. 4) qui non commovetur aliqua re. Ex α pr. & πάθος, *adfectus animi*.

Ἀπάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. impatibilis, patiendi necessitati non obnoxius. Ab ἀπαθής.

Ἀπαθῶς, *Adv.* sine ullo adfectu, ut ἀπαθῶς ὁρᾷν, non amore capi ejus, quem videas &c.

Ἀπαὶ, *Præpos. Poet.* a, ab, *pro* ἀπό.

Ἀπαιγειρόομαι, in alnum commutor. Ab αἴγειρος, *alnus*.

Ἀπαιδαγώγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui regi nequit. 2) indocilis, intractabilis. 3) qui rectorem non habet. Ex α pr. & παιδαγωγέω.

Ἀπαιδαγωγήτως, *Adv.* sine institutione. 2) indocte, imperite.

Ἀπαιδαγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπαιδαγώγητος.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia. Ex α pr. & παιδεύω.

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus. Ex iisd.

Ἀπαιδεύτως, *Adv.* imperite, indocte.

Ἀπαιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.

Ἀπαιδοιόομαι, præputium mihi reseco, vel resecari sino. 2) glandem penis nudo crebra Venere, *unde* 3) libidinosus sum. Ex ἀπό & τὰ αἰδοῖα.

Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sub magistro non exercitatus. 2) inexercitatus. Ex α pr. παῖς, *puer*, & τρίβω, *exerceo*.

Ἀπαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torreo. Ex ἀπό & αἰθαλόω, *comburo*.

Ἀπαιθριάζω, f. άσω, sub dio ago. 2) sereno, serenum reddo. Ex ἀπό & αἴθριος.

Ἀπαιθύσσω, ventilo, concutio facem, sc. ignis excitandi caussa.

Ἀπαίνυμαι, aufero. Ex ἀπό & αἴνυμαι, *capio*.

Ἀπαιολάω, & έω, decipio, fraudo. Ab αἰόλος.

Ἀπαιόλη, ης, ἡ, fraus, impostura. Ab eod.

Ἀπαιόλημα, τος, τό, idem.

Ἀπαιόλησις, εως, ἡ, fraudatio, in primis in mercede, usura &c.

Ἀπαίρω, tollo, aufero. 2) discedo, abeo, solvo, discedo navi. 3) morior.

Ἄπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, liberis carens.

Ἀπαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, infaustus, inauspicatus, mali augurii, Philox. obscœnus. Ex ἀπό & αἶσα, *fors*, *fatum*.

Ἀπαισίως, *Adv.* inauspicato. A præc.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, prosilio cum impetu. 2) abeo.

Ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo.

Ἀπαιτέω, ῶ, f. ήσω, repeto, postulo, exigo.

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

Ἀπαιτητέος, έα, έον, repetendus, efflagitandus.

Ἀπαιτητικός, ή, όν, repetens, agens repetitorem, importunus exactionis.

Ἀπαιτίζω, postulo, exigo.

Ἀπαιωρέω, ῶ, ἀπαιωρέομαι, immineo, impendeo, dependeo. 2) suspendo. Ex ἀπό & αἰωρέω.

Ἀπακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Ἀπακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate. 2) studiose exquiro. 3) exacte respondeo.

Ἀπακτέος, έα, έον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, *abduco*.

Ἄπακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ablatus, abductus. Ab eod.

Ἀπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucta vel calliditate, imposturis, invictus, insuperabilis. Ex α pr. & παλαίω.

Ἀπαλαίστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, palæstræ imperitus, inexercitatus. Ex α pr. & παλαίστρα.

Ἀπαλαλκω, arceo, depello. Ex ἀπό & ἀλάλκω.

Ἀπάλαμος, & ἀπάλαμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, industria carens. 2) consilii inops. 3) difficilis. Ex α pr. & παλάμη, *ars*, *vis*.

Ἀπαλάομαι, ῶμαι, aberro, vagor.

Ἀπαλγέω, ῶ, fut. ήσω, dedoleo, dolere desino. 2) animum despondeo, despero. 3) dicitur & de stupore & inscitia summa.

Ἀπαλείφω, f. ψω, deungo. 2) deleo, oblitero.

Ἀπαλέξησις, εως, ἡ, propugnaculum, auxilium.

Ἀπαλεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, a quo malum depelli non potest. Ex ἀπό, ἀλέξω, *depello*, & κακόν, *malum*.

Ἀπαλέξω, propulso, repello. 2) auxilior. Ex ἀπό & ἀλέξω, *depello*.

Ἀπαλδαίνομαι, devito, eviro, effugio.

Ἀπαληθεύω, fut. εύσω, verum dico.

Ἀπαλθαίνομαι, f. ήσομαι, curo. Ex ἀπό & ἀλθαίνω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, hædus tenellus & delicatus. Ab ἁπαλός, *mollis*, *tener*.

Ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ, discessus, migratio. 2) reconciliatio. 3) liberatio. 4) alienatio, cum rem, seu venditione seu alio modo, e jure nostro emittimus, & velut emancipamus. Ab ἀπαλλάττω.

Ἀπαλλακτικός, ή, όν, liberandi vim habens, salutaris. Ab eod.

Ἀπαλλακτικῶς ἔχειν, liberari, defungi velle.

Ἀπαλλάξ, *Adv.* vicissim. Ab eod.

Ἀπαλλαξείω, defungi cupio, volo discedere, liberari. Desiderativum a Fut. 1. verbi ἀπαλλάττω.

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, discedendi facultas, discessus, liberatio, omissio, alienatio. Ab eod.

Ἀπαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, fut. άξω, dimitto, abire jubeo. 2) libero. 3) amoveo, dimoveo. 4) tollo e medio. 5) defungor vita. ἀπαλλάσσομαι, abeo, discedo. ἀπηλλαγμένος, liberatus, alienatus, perf. part. pass. ἀπηλλάγη, discessit, aor. 2. pass.

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno. ἀπαλλοτριωμένος, abalienatus, Gl. Vet. perf. part. pass.

Ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio. A præc.

Ἀπαλοάω, ῶ, & ἀπαλοιάω, contero, confringo. 2) tero, trituro. v. ἀλοιάω.

Ἀπαλόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, mollem comam habens.

Ἀπαλοιφή, ῆς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.

ἉΠΑΛΟΣ, ή, όν, tener, mollis, delicatus.

Ἁπαλόπαις, ίδος, ἡ, tenera, delicata virgo. Athen.

Ἁπαλόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, carne mollis, molli carne præditus.

Ἁπαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities.

Ἁπαλοτροφής, έος, ὁ καὶ ἡ, delicate nutritus, saginatus. Ex ἁπαλός & τρέφω, *nutrio*.

Ἁπαλοφόρος, ον, delicatis vestibus utens.

Ἁπαλόφρων, ον, molli animo præditus. Ex ἁπαλός & φρήν, *mens*.

Ἁπαλόχροος, *contr.* ἁπαλόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, cute tenera & molli præditus. Ex ἁπαλός & χρόα.

Ἁπαλύνω, f. υνῶ, tenerum reddo, emollio. Gl. V. mollio, mollifico. ἁπαλύνομαι, mollesco, Gl. V.

Ἁπαλῶς, *Adv.* molliter. 2) delicate.

Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, oblitero, demolior, everto, solo æquo.

Ἀπαμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, tenebras offundo, excæco, *ut simplex*.

Ἀπαμάω, meto, abſcindo, detondeo.
Ἀπαμβλύνω, hebero, obtundo.
Ἀπαμβροτάνω, aberro, deerro. Ex ἀπὸ & ἀμβροτάνω pro ἁβροτάνω.
Ἀπαμείβομαι, fut. ψομαι, reſpondeo, vices ſermonis meas alteri, qui ſuas dependerat, rependo.
Ἀπαμείρω, ſeparo, privo, aufero, paſſ. privor. 2) expers ſum, careo. Ex ἀπὸ & ἀμείρω, privo.
Ἀπαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, prorſus negligo.
Ἀπαμέρδω, privo, ut ſimplex. v. ἀπαμείρω.
Ἀπαμπίσχω, exuo.
Ἀπαμύνω, ομαι, propello, arceo. 2) reſiſto.
Ἀπαμφιάζω, veſtimenta detraho, nudo, ſpolio.
Ἀπαμφιέννυμι, f. φιέσω, idem.
Ἀπαμφίσκω, idem.
Ἀπανάγω, decedo, abeo.
Ἀπαναίνομαι, reſpuo, renuo, recuſo, rejicio. ἀπαναίνεται, aſpernatur, Philox.
Ἀπαναισχύνομαι, impudenter attento, impudenter ago; ἀπαναισχύντησε, depuduit, Philox. aor. 1. ἀπὸ in hoc & talibus habet vim τοῦ penitus, funditus
Ἀπαναισχυντέω, ῶ, fut. ήσω, impudenter me gero, impudentia utor.
Ἀπαναλίσκω, f. αλώσω, abſumo, detero, erogo.
Ἀπανάλωσις, εως, ἡ, conſumtio. A præc.
Ἀπανάστασις, εως, ἡ, demigratio, tranſmigratio. 2) tranſportatio, emotio, extractio e ſedibus patriis. Ab ἀπανίσταμαι.
Ἀπανασομόω, aperio &c. ut ἀνασομόω.
Ἀπανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo. ἀπανδρόομαι, virilitatem, ſeu viriles annos conſequor, ut ſimplex.
Ἄπανευθε, Adv. ſine, procul, ſeorſim. Ex ἀπὸ & ἄνευ, ſine.
Ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarceſco, florem amitto.
Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloreſcendi actio. 2) florum marcor & fluxus. A præc.
Ἀπανθίζω, f. ίσω, defloro, decerpo.
Ἀπανθισμὸς, οῦ, ὁ, linea ſubtilis & viſum effugiens. 2) defloratio. A præc.
Ἀπανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo. 2) torreo, aſſo. 3) anthracas, piſces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ & ἄνθραξ, carbo, ſive piſcis genus.
Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, piſcis genus, cui convenit aſſatio. 2) placentæ, ſeu lagani genus. Ex iiſd.
Ἀπανθράκισμα, τος, τὸ, quidvis toſtum in prunis. Ab ἀπανθρακίζω.
Ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ſeu redigo, exuro.
Ἀπανθρωπίζομαι, humanam ſpeciem, naturam &c. depono.
Ἀπανθρωπεύομαι, inhumaniter, crudeliter ago.
Ἀπανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, crudelitas.
Ἀπάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhumanus, crudelis. 2) hominum frequentia carens, ſolitarius.
Ἀπανθρώπως, Adv. inhumaniter, crudeliter.
Ἀπανιστάω, ῶ, idem quod ſequens.
Ἀπανίστημι, f. στήσω, excito alicunde, ſurgere jubeo &c. ἀπανίσταμαι, ſurgo, exſurgo: diſcedo, migro.
Ἀπάνουργος, ου, ſimplex, a calliditate, fraudibus, impoſturis alienus. 2) non exquiſitus.
Ἀπανούργως, Adv. ſimpliciter, ſine arte.
Ἀπανταχῆ, Adv. ubique, paſſim. Ab ἅπας.
Ἀπανταχόθεν, Adv. undique, undiquaque. Ab eodem.
Ἀπανταχόθι, Adv. idem quod ἀπανταχῆ.
Ἀπανταχόσε, Adv. quaquaverſum.
Ἀπανταχοῦ, Adv. in omnem partem, quoquo verſum. 2) ubique.
Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro. 2) me confero quo. 3) pervenio. 4) reſpondeo. 5) congruo. 6) evenio, contingo, ſic & ἀπαντάομαι, paſſ. 7) excipio. 8) ap. LXX. percutio, interficio. Ex ἀπὸ & ἀντάω, obvius fio.
Ἄπαντη, ſ. ἁπαντῆ, Adv. ubique, omnibus modis, undiquaque. Ab ἅπας.
Ἀπάντημα, ατος, τὸ, occurſus, congreſſus. 2) pernicies, Symmachus. Ab ἀπαντάω.
Ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus. 2) reſponſio. 3) ſupplicatio, dies feſtus. 4) apparatus, comitatus. 5) conſuetudo, converſatio, congreſſus. 6) idem quod ἀποδοχὴ, n. 2. Ab ἀπαντάω.
Ἀπαντικρὺ, Adv. e regione.
Ἀπαντίον, Adv. idem.
Ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio. 2) minuo. 3) lenio.
Ἀπάντομαι, reſiſto.
ἍΠΑΞ, Adv. ſemel. 2) omnino, prorſus.
Ἅπαξαπας, ασα, απαν, ſimul omnis, univerſus, cunctus.
Ἀπαξαπλῶς, Adv. univerſe, in univerſum, omnino.
Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. A ſeq.
Ἀπάξιος, ου, ὁ & ἡ, indignus. Ex ἀπὸ & ἄξιος.
Ἀπαξιόω, ῶ, f. ώσω, dedignor, indignum reputo. 2) recuſo, deprecor, ut indignum, iniquum.
Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemtio, deſpicientia. A præc.
Ἀπάορος, vid. ἄπαορος, ſ. ἄπηορος.
Ἄπαππος, ου, non cognatus, alienus. 2) ſine avo, cujus avus aut non ſuperſtes, aut ignobilis eſt.
Ἀπαράβατος, ου, ὁ & ἡ, non tranſitorius. 2) perpetuus, qui non tranſit ad alium v. c. honos. 3) qui non violatur, inviolabilis, epith. legis. 4) active, qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπὸ & παραβαίνω, tranſeo.
Ἀπαραβάτως, Adv. citra tranſgreſſionem.
Ἀπαράβλαστος, ου, ὁ & ἡ, nullam ſobolem proferens. 2) non renaſcens, non recreſcens, a radice non regerminans. Ex α pr. & παραβλαστάνω.
Ἀπαραβλήτος, ου, ὁ & ἡ, incomparabilis. 2) diſſimilis. 3) inſociabilis. Ex α pr. & παραβάλλω, comparo.
Ἀπαραγγέλτως, Adv. injuſſu. 2) ſine denunciatione prægreſſa. Ex α pr. & παραγγέλλω.
Ἀπαράγραφος, ου, ὁ & ἡ, qui definiri, circumſcribi nequit, Polyb.
Ἀπαράγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, perpetuus, conſtans, qui a propoſito, aut ſuſcepta ſententia abduci & depelli nequit, aut ſe non patitur ludi & deflecti in alia. Ab α & παράγω.
Ἀπαράδεκτος, ου, ὁ & ἡ, non receptus, non traditus a majoribus. 2) qui accipi nequit. 3) non recipiens. Ex α pr. & παραδέχομαι, recipio.
Ἀπαράθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. libri, in quo nulla ex aliis loca afferuntur, ap. Diog. Laert. Ex α pr. & παρατίθεμαι, n. 4.
Ἀπαραίτητος, ου, ὁ & ἡ, inexcuſabilis. 2) implacabilis, inexorabilis, ſeverus, qui nec precibus, nec pretio flecti poteſt. 3) inevitabilis, neceſſario ſubeundus. 4) in neutr. durum, grave, ut ἀπαραίτητον, Polyb. Ex α pr. & παραιτέομαι, deprecor.

Ἀπαραιτήτως, *Adv.* inexorabiliter. 2) ut evitari, recusari nequeat, necessario. A præc.

Ἀπαρακάλυπτος, ου, ὁ & ἡ, non occultatus, apertus, manifestus, nulla verecundia, nulla dissimulatione utens. A παρακαλύπτω.

Ἀπαρακαλύπτως, *Adv.* manifeste, aperte. 2) impudenter. A præc.

Ἀπαράκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconsolabilis. 2) non vocatus se offerens, spontaneus. Ex α pr. & παρακαλέω, *consolor*, *advoco*.

Ἀπαρακολούθητος, ου, quem mens nulla assequi potest, innumerabilis. Ex α pr. & παρακολουθέω.

Ἀπαρακολουθήτως, *Adv.* temere, sine consilio.

Ἀπαράλειπτος, ου, non deficiens, perennis, perpetuus.

Ἀπαράλλακτος, ου, ὁ & ἡ, immutabilis. 2) non differens, per omnia similis. Ex α pr. & παραλλάττω, *muto*.

Ἀπαραλλάκτως, *Adv.* absque ulla differentia, similiter per omnia, constanter.

Ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, constantia. Ex α pr. & παραλλάττω, *muto*.

Ἀπαραλόγιστος, ου, ὁ & ἡ, qui decipi nequit. 2) non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α pr. & παραλογίζομαι.

Ἀπαραλογίστως, *Adv.* ita, ut non decipiaris, vel decipi possis.

Ἀπαράλογος, ου, non absurdus, non adeo inopinatus.

Ἀπαραμίλλητος, ου, ὁ & ἡ, non comparabilis, qui in certamen & contentionem non venit, nihil par habens. Ex α pr. παρὰ & ἁμιλλάομαι.

Ἀπαραμύθητος, ου, ὁ & ἡ, qui flecti, exorari nequit, ferus, durus, qui agi secum non patitur, orationi & demonstrationi omni aditus ad se clausos habet. 2) insolabilis. Ex α pr. & παραμυθέομαι.

Ἀπαραμυθήτως, *Adv.* nullo solatio relicto.

Ἀπαράμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπαραμύθητος.

Ἀπαραπόδιστος, ου, ὁ & ἡ, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α pr. & παραποδίζω, *pedes implico*.

Ἀπαραποδίστως, *Adv.* sine impedimento.

Ἀπαραποίητος, ου, ὁ & ἡ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex α pr. & παραποιέω, *falso adsimilo*, *adultero*.

Ἀπαραποιήτως, *Adv.* genuine, non simulato.

Ἀπαρασάλευτος, ου, ὁ & ἡ, inconcussus, immotus, firmus, constans. Ex α pr. & παρασαλεύω.

Ἀπαρασαλεύτως, *Adv.* inconcusse.

Ἀπαρασήμαντος, ου, ὁ & ἡ, nulla nota insignitus. 2) inceleber. Ex α pr. & παρασημαίνω.

Ἀπαρασημείωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non insignitus, non adnotatus. Ex α pr. & παρασημειόω.

Ἀπαράσημος, ου, ὁ & ἡ, nullo insigni notus. 2) incorruptus, illæsus, integer, sanus. Ex α priv. & παράσημος.

Ἀπαρασκευασία, ας, ἡ, negligentia necessarii ad rem agendam apparatus, vel defectus ejus.

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ & ἡ, imparatus. Ex α pr. & παρασκευάζω.

Ἀπαράσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, *item* simplex, tenuis, nullo ambitioso molestoque apparatu, frugalis, *de vita genere*. Ex α pr. & παρασκευή, *apparatus*.

Ἀπαρασκεύως, *Adv.* imparate, sine præmeditatione.

Ἀπαραίτητος, ου, implacabilis. Ex α, παρὰ, & αἰτέομαι.

Ἀπαράσσω, vel ἀπαράττω, f. άξω, abscindo, amputo. 2) vi depello, revello, deturbo. Ex ἀπὸ & ἀράσσω, *amputo*.

Ἀπαρασχημάτιστος, ου, qui mutari formam in aliam non potest.

Ἀπαρατήρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inobservatus, memoriæ non traditus. 2) inobservabilis. Ex ἀπὸ & παρατηρέω.

Ἀπαρατηρήτως, *Adv.* sine observatione, negligenter.

Ἀπαράτιλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vulsus non est, hirsutus. Ex ἀπὸ & παρατίλλω, *vello*.

Ἀπάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, exsecrabilis, exsecrandus. 2) deprecandus. Ex ἀπὸ & ἀράομαι, *deprecor*, *imprecor*.

Ἀπαράτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeclinatus. 2) indeclinabilis, non mutabilis, flecti non facilis. 3) non declinans. Ex α pr. & παρατρέπω.

Ἀπαρατρέπτως, *Adv.* recta, rigide, severe, nullo diverticulo.

Ἀπαράτρωτος, ου, inconcussus, illæsus. Ex α, παρὰ, & τρώω, *vexo* &c.

Ἀπαράφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, Suic. Ex α pr. & παραφθείρω.

Ἀπαράφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd. Suic.

Ἀπαραφυλάκτως, *Adv.* incaute, nulla observatione, animadversione. Ex α priv. & παραφυλάσσω, *observo*.

Ἀπαραχάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non perperam, falso signatus. 2) non adulterinus. 3) illæsus, inviolatus. Ex α pr. & παραχαράσσω, *perperam signo*.

Ἀπαράχυτος, ου, merus, epith. vini.

Ἀπαραχώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nihil cedens, pertinax. 2) *de milite*, fortis, cedere nescius. Ex α pr. & παραχωρέω.

Ἀπαραχωρήτως, *Adv.* pertinaciter, constanter, fortiter.

ἈΠΑΡΓΙ´Α, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἀπάργματα, τὰ, primitiæ. Ex ἀπάρχομαι.

Ἀπαργυρίζω, f. ίσω, ære præsente, pecunia numerata muto, vendo fundos, domos.

Ἀπαργυρισμὸς, ῦ, ὁ, æstimatio rei in pecunia numerata. A præc.

Ἀπαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto. ἀπαργυροῦσθαι, in argentum verti.

Ἀπαρεγχείρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviolabilis, non movendus, vel mutandus, qui omnem operam artemque in se tractando & formando eludit. Ex α & παρεγχειρέω, *aggredior*.

Ἀπαρεγχειρήτως, *Adv.* ut nemo audeat aggredi rem, perfecte, ap. Diodor. Sic.

Ἀπαρέγχυτος, ου, idem, quod ἀπαράχυτος.

Ἀπαρεμπόδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non potest. Ex α pr. & παρεμποδίζω, *impedio*.

Ἀπαρέμφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nulla subest declaratio certæ, *proprie* designatæ rei, infinitus. Gl. Vet. ἀπαρεμφάτως, infinitivus. Ex α pr. & παρεμφαίνω, *declaro*.

Ἀπαρεμφάτως, *Adv.* absque declaratione, infinite; per modum infinitivum, ap. Gramm.

Ἀπαρενθύμητος, ου, attentus, diligenter cogitans, ita ut cogitationes omnes alienas excludat. Ab ἐνθυμέομαι.

Ἀπαρενθυμήτως, *Adv.* diligenter cogitate. A præc.

Ἀπα-

Ἀπαρενόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime perturbatus. Ex α pr. & παρενοχλέω.

Ἀπαρέσκω, f. ρέσω, displiceo, improbor. 2) improbo, repudio, & 3) ἀπαρέσκομαι, ægre fero.

Ἀπάρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus, injucundus, ita, ut non placeat. A præc.

Ἀπαρηγόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, insolabilis. Ex α pr. & παρηγορέω, consolor.

Ἀπαρηγορήτως, *Adv.* insolabiliter.

Ἀπαρήγω, f. ξω, juvo, auxiliando propulso. Ex ἀπὸ & ἀρήγω, auxilior.

Ἀπαρθένευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non decens virginem. Ex α pr. & παρθενεύω, *in virginitate maneo*.

Ἀπάρθενος, ου, ὁ καὶ ἡ, non amplius virgo, vitiata virgo.

Ἀπαρθρόω, sejungo, ut sit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπηρθρωμένοι.

Ἀπαριθμέω, ῶ, fut. ήσω, pernumero, percenseo. 2) numero, enumero, recenseo.

Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recensio.

ἈΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, Aparine, *herba quædam*.

Ἀπαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum.

Ἀπαρκής, έος, ὁ καὶ ἡ, sufficiens. A præc.

Ἀπαρκτίας, ου, ὁ, ventus septentrionalis. Ex ἀπὸ & ἄρκτος, *septentrio*.

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abnego, denego, recuso.

Ἀπάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, Gl. Vet. A præc.

Ἀπαρνητής, οῦ, ὁ, abnegator, Gl. Vet. Ab eod.

Ἄπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pernegat. Ab eod.

Ἀπάρνυμαι, aufero. Ex ἀπὸ & ἄρνυμαι, *capio*.

Ἀπαροδευτος, ου, inaccessus, per quem via non datur, non munita est &c. Ex ὁδεύω, *iter facio*.

Ἀπαρόρμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. Ex α pr. & παρορμάω, *inciso*.

Ἀπαῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo, *ut simplex*.

Ἀπαῤῥησίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui libere loqui non audet. 2) qui omni fiducia laudabili destituitur, adeoque semper inter spem metumque vivit. 3) libertate privatus. Ex α pr. & παῤῥησιάζομαι.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus. Ab ἀπαίρω, n. 2.

Ἀπαρτάω, ῶ, fut. ήσω, suspendo. 2) dirimo, semoveo, seorsim suspendo. 3) colloco. 4) proficiscor. ἀπαρτῶμαι, separor, dissio, mente in diversa feror.

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appensio. A præc.

Ἀπαρτί, *Adv.* plane, omnino. Scribunt etiam ἀπάρτι, & explicant ab hoc tempore, nullo idoneo auctore.

Ἀπάρτια, τὰ, supellex. Ab ἀπαίρω.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, idem. 2) profectio. *ol ð.* 3) auctio bonorum. Ex ἀπαίρω, n. 2.

Ἀπαρτιζόντως, *Adv.* absolute & perfecte, consummato & completo numero. A seq.

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & absolutum reddo, omnibus numeris expleo. 2) quadro, æquiparo, adæquo. 3) præparo. 4) *in jure antiquo*, transigo. 5) divido, disjungo. 6) desino, finior. Gl. Vet. perficio, consumo. ἀπαρτίζεται, peragitur, Philox. ἀπαρτισθέντων, peractis, Philox. aor. 1. part. pass. Ex ἀπὸ & ἄρτιος, *perfectus*.

Ἀπαρτιλογέω, plane, perspicue loquor.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, & ἄρτιος, *integer*, & λόγος, *ratio*.

Ἀπάρτισις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμός, οῦ, ὁ, consummatio. Ab eod.

Ἀπαρτιστικός, ή, όν, absolutorius, ad perfectionem & absolutionem alicujus rei pertinens.

Ἀπαρτίως, *Adv.* accurate, perfecte.

Ἀπαρύτω, idem quod sequens ἀπαρύω.

Ἀπαρύω, f. ύσω, haurio, detraho.

Ἀπαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo. 2) antiquo nomine appello. 3) antiquitatis formam tribuo.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, fut. ώσω, antiquum reddo, obsolescere facio. ἀπαρχαιοῦμαι, antiquor, obsolesco. Ex ἀπὸ & ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ἀπαρχή, ῆς, ἡ, primitiæ.

Ἀπάρχημα, ατος, τὸ, idem. qs. ab ἀπαρχέω.

Ἀπαρχῆς, *Adv.* statim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, f. άρξομαι, primitias solvo & decerpo. 2) libamenta facio. 3) primas partes accipio, primitias occupo

Ἄπαρχος, ου, ὁ, Dux, præfectus, ap. Æschyl.

Ἅπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, universus. 2) omnino, cum additur numero. ἅπαντες, universi. Ex α collect. & πᾶς.

Ἀπασβολόομαι, οῦμαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ & ἀσβόλη, *fuligo*.

Ἀπασκαρίζω, fut. ίσω, desilio, desulto. 2) exsilio præ gaudio. Ex ἀπὸ & σκαρίζω, *salio*.

Ἀπασπαίρω, palpito, singultio, *ut simplex*.

Ἀπαστί, *Adv.* jejune. Ab ἄπαστος.

Ἀπαστία, ας, ἡ, jejunium. 2) de eo qui nondum cibum sumsit, ἀσιτία. Ab seq.

Ἄπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non gustavit. 2) jejunus. Ex α pr. & πάομαι, *gusto*.

Ἀπαστράπτω, f. ψω, fulguro, corusco.

Ἀπασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium facesso. 2) impedio, occupo, abstraho.

Ἀπασχολία, ας, ἡ, occupatio, *ut simplex*.

Ἀπαταγί, *Adv.* sine strepitu, seu crepitu. Ex α pr. & πάταγος, *strepitus*.

ἈΠΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono.

Ἀπάτερθε, & ἀπάτερθεν, *Adv.* procul, seorsum. Ex ἀπὸ & ἄτερ, *sine*.

Ἀπατεών, ῶνος, ὁ, deceptor; veterator, Gl. V. A seq.

Ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus. 2) delectatio, suavitas inanis. Ab ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fallax, deceptorius, fraudulentus, dolosus. A præc.

Ἀπατηλός, ή, όν, idem & ab eod.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impostura, fraus. 2) oblectamentum. Ab ἀπατάω.

Ἀπατήνωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, virum decipiens. Ex ἀπατάω & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, deceptio. Ab eod.

Ἀπατητικός, ή, όν, ad decipiendum aptus. Ab eod.

Ἀπάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non calcatus. 2) qui calcari nequit. Ex α pr. & πατέω, *calco*.

Ἀπατιμάζω, idem quod sequ.

Ἀπατιμάω, dedecore afficio.

Ἀπατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ & ἡ, sine patre natus. 2) patre orbatus. 3) posthumus. 4) abdicatus a patre, aut neglectus. 5) spurius, extra matrimonium natus. 6) obscuro, sordido patre natus. 7) cujus pater ignoratur. Ex α pr. & πατήρ.

Ἀπαυ-

Ἀπαυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem repello. Ex ἀπὸ & αὐγή, *ſplendor*.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. A præc.

Ἀπαυγασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ἀπαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio. 2) veto, interdico, prohibeo. 3) deficio, defatigor. Ex ἀπὸ & αὐδάω, *loquor*.

Ἀπαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero, orationis inſolentia & audacia utor. 2) pertinaci contumacia utor. Ex ἀπὸ & αὐθάδης.

Ἀπαυθαδίζομαι, fut. ίσομαι, idem. Ex ἀπὸ & αὐθαδίζομαι.

Ἀπαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo.

Ἀπαύλια, ων, τὰ, dies, quo ſponſus apud ſocerum ſeorſim a ſponſa pernoctat. Ex ἀπὸ & αὐλὴ, *domicilium*, *ſtabulum*.

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo. 2) ſeorſim pernocto. Ex iisd.

Ἀπαυλιστήριος, ία, ιον, quod die ἀπαυλίων a ſponſa mittitur ſponſo. Ab ἀπαύλια.

Ἀπαυλέσιμος, ου, ὁ & ἡ, innoxius, qui non nocet, Anthol.

Ἀπαυράω, ῶ, q. d. reſpirationem aufero, i. e. occido. 2) aufero, eripio. 3) fruor, delibo de re. Ex ἀπὸ & αὔρα.

Ἀπαυρίσκω, accipio, fruor. A præced.

Ἀπαυστὶ, *Adv.* ſine fine, ſine requiete. A ſq.

Ἄπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeſinens, non ceſſans, irrequietus. 2) ſine carens, perpetuus. Ex α pr. & παύομαι, *finio*.

Ἀπαυτίκα, *Adv.* ſtatim, illico.

Ἀπαυτοματίζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, perfuga ſum.

Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, ſ. frango. 2) contumaciter reluctor. 3) fræno.

Ἀπαφίσκω, fallo, decipio. Ab ἀπάφω.

Ἀπαφρίζω, f. ίσω, deſpumo.

ἈΠΑΦΩ, decipio, fallo.

Ἀπαχλυόομαι, οῦμαι, caligine offuſcor, caligo.

Ἀπαχρειόομαι, obſoleſco, ex uſu hominum tollor, inutilis fio, ineptus reddor.

Ἀπέγγονος, ου, ὁ, pronepos.

Ἀπεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.

Ἀπεγνωσμένως, *Adv.* deſperate, per deſperationem. Ex ἀπογινώσκω, *deſpero*.

Ἀπεδανὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, claudus, infirmus. Ex α pr. & πεδανός.

Ἀπεδέω, abedo, ambedo, derodo.

Ἀπέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α pr. & πέδιλον, *calceus*.

Ἄπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, planus, campeſtris. Ex α *int.* & πέδον, *ſolum*, *terra*. (Sunt verba, in quibus α ſimplex idem ſignificat, atque ἀπὸ, ut Latinum *a*. Sic. ἄποινα, quaſi ἀπόποινα. Ita & hoc ἄπεδον idem eſt atque ἀπόπεδον, ſolum, quod eſt a pedibus proximum.)

Ἄπεζος, ου, pedem non habens. A πέζα, *pes*.

Ἀπεθίζω, f. ίσω, deſuefacio. ἀπεθισμένος, deſuetus, Philox. perf. part. paſſ.

Ἀπείδω, video, proſpicio e longinquo.

Ἀπειθαρχία, ας, ἡ, obedientiæ recuſatio, contumacia. Ex α & πειθαρχέω, *obedio*.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia. Ab ἀπειθής.

Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo. 2) non credo, perſuaderi mihi non ſino. A ſequ.

Ἀπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, contumax, inobediens. 2) non credens. Ex α pr. & πείθω.

Ἀπειθία, ας, ἡ, perſuaſionis obedientiæque contraria contumacia, diffidentia. 2) incredulitas. A præc.

Ἀπειθῶς, *Adv.* non obedienter &c.

Ἀπεικάζω, f. άσω, adſimulo. 2) comparo.

Ἀπεικασία, ας, ἡ, adſimulata & expreſſa figura.

Ἀπείκασμα, τος, τὸ, ſimulacrum, imago.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, ſeu exemplar.

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar. 2) effigies. ſpecimen, ſimulacrum, Gl. Vet. A præc.

Ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, abſurdus, inconſentaneus, incongruus. Ex ἀπέοικα, q. v.

ἈΠΕΙΛΕΏ, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor. 2) graviter præcipio, cum minis jubeo. 3) glorior.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, comminatio, minæ. 2) gloriatio.

Ἀπείλημα, τος, τὸ, minæ.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, quæ minatur. A ſeq.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui minatur, minax.

Ἀπειλητήριος, ία, ιον, idem.

Ἀπειλητικὸς, ή, ὸν, idem.

Ἀπειλητικῶς, *Adv.* minaciter.

Ἀπειλοφόρος, ον, minax.

Ἄπειμι, f. ἔσομαι, abſum. Ex ἀπὸ & εἰμί.

Ἄπειμι, abeo, proficiſcor. 2) abibo. Ex ἀπὸ & εἶμι, *vado*, *eo*.

Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere. 2) deponere honorem, abdicare ſe magiſtratu. 3) repudiare. 4) deficere, in conatu rei ſine effectu concidere, deſperare. 5) negare alicui, interdicere, vetare. 6) diſſuadere. 7) *med.* ἀπείπασθαι, repudiare, negare &c.

Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia, *item* infinita beneficentia. *item* nimia magnificentia, imperitia. Gl. Vet. infirmitas. A ſeq.

Ἀπειράγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinite bonus. 2) imperitus. Ex ἄπειρος & ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἀπειραγάθως, *Adv.* imperite.

Ἀπειράκις, *Adv.* infinitis modis, ſ. vicibus. Ab ἄπειρος, *infinitus*.

Ἀπείρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, pro ἀπέρατος. Ex α pr. & περαίνω.

Ἀπείραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intentatus. 2) inexploratus. 3) qui tentari nequit. Ex α priv. & πειράζω, *tento*.

Ἀπείρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpertus. 2) intentatus, cujus periculum non eſt factum. Ex α pr. & πειράω, *tento*.

Ἀπειραχῶς, *Adv.* infinitis modis. Ab ἄπειρος.

Ἀπείργω, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo. 2) deterreo, abigo. 3) inhibeo. 4) dirimo. 5) relinquo, prætereo.

Ἀπερείσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀπειρέσιος, ία, ιον, infinitus, immenſus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρηκέναι, defatigatum eſſe; deficere.

Ἀπειρηκὼς, feſſus, Gl. Vet. ἀπειρημένος, interdictus, Gl. Vet. vid. ἀπερέω.

Ἀπείρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπείρατος. 2) inexpertus. Ex α pr. & πειράω.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priv. & πεῖρα, *ſpecimen*, *experimentum*.

Ἀπείριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeterminatus. Ex α pr. & πεῖρας, *terminus*.

Ἀπείρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus. Ex iisdem.

Ἄπειρξις, εως, ἡ, repulſio, cohibitio. Ab ἀπείργω, *prohibeo*.

Ἀπειρό-

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, *inexpertus*, & γάμος.
Ἀπειρόγνωσος, ου, immenſa ſcientia præditus.
Ἀπειροδάκρυς, υ, ſine fine & modo plorans.
Ἀπειροδύναμος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitam habens poteſtatem, Suic. Ex ἄπειρος & δύναμις.
Ἀπειρόζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers jugi, Suic.
Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, maris, ſeu navigandi inexpertus.
Ἀπειροκακέω, ῶ, f. ήσω, malitia careo, ſimplicitate utor. A ſeq.
Ἀπειρόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum inexpertus. 2) minime malus, ſimplex.
Ἀπειροκαλέω, ineptio, parum eleganter, frigide facio, loquor. Ab ἀπειρόκαλος.
Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honeſtique. Gl. Vet. inſolentia, infirmitas. A ſeq.
Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decori ignarus, ineptus. inſolens, Philox.
Ἀπειροκάλως, *Adv.* inepte, præter decorum.
Ἀπειρολεχής, έος, ὁ καὶ ἡ, expers tori, cælebs. Ex ἄπειρος & λέχος, *lectus*.
Ἀπειρομάχης, εος, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* ἀπειρομάχας, imperitus prælii.
Ἀπειρομεγέθης, ες, immenſus.
Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, multitudo malorum, perturbationum. 2) vacuitas a perturbationibus, ſ. moleſtiis; felicitas, proſperitas vitæ nullas clades paſſæ. A ſeq.
Ἀπειροπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, multis perturbationibus obnoxius. 2) vacuus a turbis animi, a moleſtiis. Ex ἄπειρος & πάθος.
Ἀπειροπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀπειροπλασίων, ον, multiplex, innumerabilibus modis. Ab ἄπειρος, *infinitus*.
Ἀπειρόπλους, ου, ὁ, καὶ ἡ, navigationem non expertus, navigationis imperitus.
Ἀπειροπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, rei militaris vel bellorum imperitus.
Ἀπειροπολέμως, *Adv.* contra rationem belli bene gerendi.
Ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperitus. 2) infinitus, immenſus, interminatus. Ex α pr. & πεῖρα, *experimentum*. vel πέρας, *terminus*.
Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, inſcitia.
Ἀπειροτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, quæ non peperit, ſterilis. Ex ἄπειρος & τίκτω, *pario*.
Ἀπειρώδιν, ῖνος, ἡ, dolores partus non experta.
Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infinitus. Ab ἄπειρος.
Ἀπείρως, *Adv.* imperite. 2) infinite.
Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, eadem putatur eſſe, quæ ἀπαγγελία.
Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, recuſo parere aut verbis fidem habere.
Ἄπειστον, ου, τὸ, pertinacia, contumacia.
Ἄπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla perſuaſione flexibilis, contumax. Ex α pr. & πείθω.
Ἀπέκγονος, ου, ὁ, abnepos. Ex ἀπὸ & ἔκγονος.
Ἀπεκδέχομαι, f. έξομαι, exſpecto. 2) intelligo, colligo aliquid ex aliqua oratione.
Ἀπεκδοχὴ, ῆς, ἡ, exſpectatio, collectio alicujus ſententiæ vel ſciti ex aliqua oratione. A præc.
Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, ipſe exuendi actus. A ſeq.
Ἀπεκδύω, & -δύνω, f. ύσω, exuo aliquem. 2) *in med.* exuo me. 3) accingor ad aliquid, quaſi depoſitis veſtibus.
Ἀπεκλανθάνω, obliviſcor.
Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.

Ἀπεκλογὴ, ῆς, ἡ, reprobatio. A præc.
Ἀπεκλούω, f. ούσω, eluo, abluo, eluendo abſtergo.
Ἀπεκλύω, f. ύσω, reſolvo. 2) debilito. 3) libero.
Ἀπεκροφέω, exhaurio, exſorbeo.
Ἀπεκτείνω, extendo, diffundo, prolato.
Ἀπέκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impexus. Ex α pr. & πεκτέω, *pecto*.
Ἄπεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A πέκω, *pecto*.
Ἀπελάζω, concionor, quod ſcribitur & ἀπελλάζω, vocab. Lacon. v. ἡλιαία.
Ἀπελασία, ας, ἡ, abactus, abactio, depulſio, Heſych. Ex ἀπελαύνω. v. ξενηλασία.
Ἀπέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, cui appropinquare non eſt tutum. Ex α priv. & πελάζω.
Ἀπελάτης, ου, ὁ, abigens, abigator, abactor, Philox. A ſeq.
Ἀπελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco.
Ἀπελαφρύνω, ſublevo.
Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, refutatio, confutatio, reprobatio, contemtio. Ab ἀπελέγχω, *redarguo*.
Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, idem. 2) probrum. Ab eod.
Ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἀπέλεγμα.
Ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto.
Ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immenſus. Ex α pr. & πέλεθρον, *jugerum*.
Ἀπελέκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dedolatus, ſecuri non complanatus. Ex α priv. & πέλεκυς.
Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumiſſio, adſertio in libertatem, Vulg. Lex. Ab ἀπελεύθερος.
Ἀπελευθερικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, libertinus. Ab eod.
Ἀπελευθέριος, ου, ὁ, libertinus. Ab ſeq.
Ἀπελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ & ἐλεύθερος, *liber*.
Ἀπελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.
Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumiſſio. A præc.
Ἀπελευθερωτὴς, οῦ, ὁ, manumiſſor. Ab eod.
Ἀπέλευσις, εως, ἡ, abitus, diſceſſus. Ab ἀπέρχομαι.
Ἀπελλάζω, vide ἀπελάζω.
Α'ΠΕΛΛΑΙ', ῶν, αἱ, fana. 2) conciones, Heſych.
ΑΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, ulcus. 2) vulnus.
Ἀπελπίζω, f. ίσω, deſpero. 2) ad deſperationem adduco. 3) ſpero, Lucas.
Ἀπελπισμὸς, οῦ, ὁ, deſperatio. A præc.
Ἀπεμέω, ῶ, f. έσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ & ἐμέω, *vomo*.
Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod ſequens.
'πεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; diciturque in primis de meretricibus, quæ pro pecunia copiam ſui faciunt. 2) ut emtum abduco, ſeu rapio.
Ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, venditio, nundinatio, negotiatio. A præc.
Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio. 2) nundinatio. Ab eodem.
Ἀπεμπολητὴς, οῦ, ὁ, venditor, ſeu qui lucrum e venditionibus facit, inſtitor. Ab eodem.
Ἀπεμφαίνω, diſſimilis ſum, abhorreo.
Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expoſitio, demonſtratio. A præc.
Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diſſimilis, abſimilis.
Ἀπέναντι, *Adv.* coram. 2) e regione, contra.
Ἀπεναντίον, *Adv.* idem.
Ἀπεναντίως, *Adv.* contra.

Ἀπεννέπω, f. ἀπεννέψω, interdico. 2) adversor.

Ἀπενθής, έος, ὁ καὶ ἡ, luctu carens. Ex α pr. & πένθος, luctus.

Ἀπένθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem luctu nemo prosecutus est, vel prosequitur. 2) indefletus. Ab α pr. & πενθέω, lugeo.

Ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum absum, vel cesso. Ex ἀπό & ἐνιαυτός, annus.

Ἀπενιαυτισμός, οῦ, ὁ, exsilium s. omnino absentia & discessus in unum annum. A præc.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.

Ἀπεξεργάζομαι, perficio, absolvo.

Ἀπέοικα, absimilis, dissimilis sum, abhorreo, repugno rectæ rationi, perf. med. Ex ἀπό & εἴκω, similis sum.

Ἀπεοικότως, Adv. absimili modo, diversimode. 2) non verisimiliter, absurde.

Ἀπεοικώς, υῖα, ός, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus. Ab eodem.

Ἀπέπαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. & πεπαίνω, coquo.

Ἀπέπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἄπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, peplo carens.

Ἀπεπτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non concoquo. Ab ἄπεπτος.

Ἄπεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coctus. 2) qui coqui nequit. Ex α priv. & πέπτω.

Ἀπέπτως, Adv. crude.

Ἀπέπω, & ἀπέπομαι, v. ἀπειπεῖν.

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verbositas inepta, vana loquacitas. A sequ.

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullum finem loquendi faciens, vitiose verbosus, loquax. Ex ἀπέραντος & λόγος, sermo.

Ἀπέραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus. Ex α pr. & περαίνω, termino.

Ἀπεράντως, Adv. infinite.

Ἀπέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ex ἀπό & ἐράω, fundo, vomo.

Ἀπέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, non habens exitum. 2) qui transiri nequit, impervius. Ex πέρας, finis, vel περάω, transeo.

Ἀπεράτωτος, ον, finem, exitum non habens. Ex α & περατόω.

Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio, conficio.

Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, absolutio operis. 2) amolitio, ut morbi, curatio.

Ἀπεργαστέος, έα, έον, peragendus.

Ἀπεργαστικός, ή, όν, efficax, ut simplex.

Ἀπεργαστικῶς, Adv. efficaciter, cum effectu perfectionis & absolutionis.

Ἀπέργω, idem quod ἀπείργω.

Ἀπερείδω, f. είσω, firmiter figo, defigo. ἀπερείδομαι, incumbo, innitor. 2) repono, depono. 3) confero in alium, ut culpam.

Ἀπερείσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, multus, per Metathes. pro ἀπειρέσιος. Ab ἄπειρος.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi vel infulciendi. Ab ἀπερείδω.

Ἀπερεύγω, f. ξω, eructo, sursum ructo. 2) effundo, emitto, de fluviis.

Ἀπέρευξις, eructatio.

Ἀπερέω, inusitatum, sed hinc ἀπείρηκα, perf. act. deficio tam de hominibus, cum fatigati sunt, quam de rebus, cum deesse cœperunt. ἀπείρηται, perf. pass. interdictum est. ἀπερῶ, negabo, renuam, fut. 2. quod Ionice ἀπερέω, vid. ἀπειρηκώς.

Ἀπερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, desertum reddo. ἀπερημόομαι, desolor, Gl. Vet.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo. Ex ἀπό & ἐρητύω, inhibeo.

Ἀπερίβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumspectus seu cautus. 2) non illustris, non spectatus. 3) cujus nnn facilis circumspectus, qui non facile cavetur. Ex α priv. & περιβλέπω, circumspicio.

Ἀπερίβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vestitus, purus, nudus. Ex α pr. & περιβάλλομαι.

Ἀπεριγένητος, ον, insuperabilis, non facile circumveniendus. A περιγίνομαι, vinco.

Ἀπερίγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumscriptus. 2) incomprehensibilis. 3) perpetuus, æternus. Ex α pr. & περιγράφω.

Ἀπεριγράπτως, Adv. non circumscripte.

Ἀπερίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumscriptus.

Ἀπεριγράφως, Adv. non circumscripte, Suic.

Ἀπερίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, non exquisitus. 2) non superfluus, non supervacaneus. 3) incuriosus.

Ἀπεριέργως, Adv. non exquisite, incuriose.

Ἀπεριήγητος, ον, non explicatus.

Ἀπεριήχητος, ον, quem nullus strepitus aut sonus circumsonat.

Ἀπερικάθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mundatus, immundus. Ex α pr. & περικαθαίρω, mundo.

Ἀπερικάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, detectus, apertus, sine dissimulatione.

Ἀπερικόπως, Adv. sine molestia, nemine impediente. 2) sine ambitione luxuriosa in vestitu & famulitio cæteroque victu.

Ἀπερικτύπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπερίηχητος. Ex α pr. & περικτυπέω, circumsono.

Ἀπεριλάλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, infans, fari nescius. 2) quem non facile verbis compescas. 3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. περί, in quo vis est vincendi & superandi, & λαλέω, loquor.

Ἀπερίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo loco, vel tempore circumscriptus nec comprehensus; it. finem non habiturus, de oratione, ap. Jos. Ex α pr. & περιλαμβάνω, comprehendo.

Ἀπεριμέριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus. Ex α pr. περί & μέριμνα, cura.

Ἀπεριμερίμνως, Adv. inconsiderate.

Ἀπερινόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α pr. & περινοέω.

Ἀπερινοήτως, Adv. temere atque inconsiderate. 2) præter opinionem.

Ἀπερίοδος, ον, periodis carens, non periodo expressus, de oratione.

Ἀπερίοπτος, ον, negligens.

Ἀπεριόπτως, Adv. negligenter.

Ἀπεριόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α pr. & περιορίζω, determino.

Ἀπερίπτυκτος, ον, non tectus, obvolutus.

Ἀπερίπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui talis est, ut non impingat, immunis lapsus, erroris, ultra offensiones adversæ fortunæ positus. Ex α pr. & περιπίπτω.

Ἀπερισάλπιγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tubarum clangore non circumsonat. 2) quem nihil circumsonat. Ex α pr. & περισαλπίζομαι.

Ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumspectus, inconsideratus. Ex α pr. & περισκέπτομαι.

Ἀπερισκέπτως, Adv. inconsiderate, imprudenter, in-

incaute, Gl. Vet.

Ἀπερισκεψία, ας, ἡ, negligentia, imprudentia.

Ἀπερισκέπτως, & ἀπερίσκεπτος, ον, idem quod ἀπερίβλεπτος.

Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcussus. 2) non distractus, qui non occupatur multis, non distinetur. 3) otiosus. Ex α pr. & περισπάω.

Ἀπερισπάστως, *Adv.* sine ulla distractione, s. cura, otiose, tranquille, constanter. 2) assidue. 3) omissa omni alia cura, labore &c.

Ἀπερισσία, ας, ἡ, cum in aliqua re nil redundat.

Ἀπερισσόχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, suppar ætate, qui non excedit alium tempore. Ex α priv. & περισσός & χρόνος.

Ἀπερίστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nihil premit, urget, incommodat, distrahit, circumstat. 2) omnis periculi expers, tutissimus. Polyb. 3) desertus, derelictus. Ex α priv. & περιΐσταμαι.

Ἀπερίστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non circumvertitur. 2) qui circumagi nequit. Ex α pr. & περιστρέφω.

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ & ἡ, non circumcisus. Ex α pr. & περιτέμνω, *circumcido*.

Ἀπερίτρεπτος, ο, ὁ & ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis. 2) non revertens. 3) non curans. Ex α pr. & περιτρέπω.

Ἀπερίτροπος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Ἀπέριττος, vel ἀπέριττος, ο, ὁ καὶ ἡ, supervacuum nil habens. 2) magnificentia & copia in cultu & victu carens. 3) simplex, elegantia quæsita carens. 4) negligenter factus.

Ἀπερίττως, *Adv.* negligenter, simpliciter, sine solicita cura elaborandi vel ornandi.

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ & ἡ, carens excrementis, quæ περιττώματα.

Ἀπεριφερής, έος, ὁ & ἡ, non rotundus, orbiculatus.

Ἀπέῤῥω, abeo, facesso in malam rem. ἄπεῤῥε, facesse. Ex ἀπό & ἔῤῥω.

Ἀπερυθριάω, ῶ, f. άσω, pudorem depono. 2) impudenter ago. Ex ἀπό & ἐρυθριάω.

Ἀπερύκω, f. ξω, repello, propulso, abigo.

Ἀπερυσιβάω, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine consumo. ἀπερυσιβάομαι, rubiginem sentio.

Ἀπερύω, f. ύσω, abstraho, detraho.

Ἀπέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ῆλθον, abeo, discedo. 2) morior.

Ἀπερωεύς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit, s. inhibet. A seq.

Ἀπερωέω, ῶ, cohibeo. 2) discedo.

Ἀπέρωτος, ον, durus, asper, immitis, inamabilis. Ex ἀπό & ἔρως.

Ἀπεσθίω, exedo, erodo.

Ἀπεστώ, ὄος, οῦς, ἡ, absentia. Ab ἄπειμι, *absum*.

Ἀπέταλος, ο, ὁ καὶ ἡ, foliis carens. Ex α pr. & πέταλον, *folium*.

Ἀπευδιασμός, οῦ, ὁ, serenitas, tranquillitas coeli, aeris, maris. Ex ἀπό & εὐδία, *serenitas*.

Ἀπευδοκέω, improbo, repudio.

Ἀπευθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honesta morte perfungor. Ex ἀπό & εὐθάνατος.

Ἀπευθής, έος, ὁ & ἡ, fama inauditus, incognitus. 2) imperitus. Ex α pr. & πυνθάνομαι.

Ἄπευθος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀπευθύνω, adæquo. 2) rego, dispono, dirigo. 3) corrigo, emendo. 4) punio.

Ἄπευκος, ου, ὁ & ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α pr. & πεύκη, *tæda*.

Ἀπευκταῖος, ο, ὁ & ἡ, idem quod sequens.

Ἀπευκτός, ἡ, όν, abominandus, exsecrandus. 2) vitandus, aversandus. Ab ἀπεύχομαι.

Ἀπευνάζω, f. άσω, sopio.

Ἄπευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inauditus. A πυνθάνομαι.

Ἀπευτακτέω, idem quod ἀτακτέω, quod vide. 2) desero bonam disciplinam, a bono ordine descisco.

Ἀπεύχετος, ον, idem quod ἀπευκτός.

Ἀπεύχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, seu opto non evenire. 2) abominor, exsecror.

Ἀπευωνίζω, f. ίσω, vilem reddo, modico vendo. Ex ἀπό & εὔωνος, *vilis*.

Ἄπεφθος, ου, ὁ & ἡ, sæpe coctus, ad puritatem & discessum scoriarum vel fæcum decoctus, ut ἄπεφθος χρυσός, aurum excoctum, obryzum. Pro ἀφεψητος, decoctus.

Ἀπεχθαίρω, f. αρῶ, odio prosequor. 2) invisum reddo.

Ἀπεχθάνομαι, f. χθήσομαι, invisus sum, odio sum. 2) odi, infensus sum.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitiæ, odium, simultas. Ab ἀπεχθής.

Ἀπέχθημα, ατος, τὸ, res odiosa & invisa.

Ἀπεχθήμων, ον, invisus, odiosus.

Ἀπεχθής, έος, ὁ & ἡ, invisus, infensus. Ex ἀπό & ἔχθος, *invidia*, *odium*.

Ἀπεχθητικός, ἡ, όν, qui in hominum odia solet incurrere. A seq.

Ἀπέχθομαι, f. θήσομαι, offendor. 2) sum inimicus, hostis. 3) tristor. 4) odio sum. ἀπεχθάνομαι, idem.

Ἀπεχθῶς, *Adv.* odiose.

Ἀπεχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ex ἀπό & ὀχυρόω.

Ἀπέχω, f. ἀφέξω, abstineo. 2) disto, absum, differo. 3) recipio, accipio. 4) satis sum, sufficio. ἀπέχομαι, abstineo me.

Ἀπεψία, ας, ἡ, indigestio. Ex α priv. & πέψις, *coctio*.

Ἀπέψω, decoquo, coquo, pro ἀφέψω. Ex ἀπό & ἕψω.

Ἀπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accusationi respondeo. 2) enarro. Ex ἀπό & ἀγορέω, *concionor*.

Ἀπηγόρημα, ατος, τὸ, responsio ad accusationem. 2) narratio, relatio. A præc.

Ἀπηδάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, gubernaculo carens. Ex α pr. & πηδάλιον, *gubernaculum*.

Ἀπηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπό & ἠθέω, *colo*.

Ἀπήθημα, τος, τὸ, cremor percolatus. 2) quidquid percolatum est. A præc.

Ἀπηκριβωμένως, *Adv.* absolute, summa cum diligentia, ad amussim. Ex ἀπακριβόω.

Ἄπηκτος, ο, ὁ καὶ ἡ, incompactus. 2) non concretus. Ex α pr. & πηγνύω, *compingo*.

Ἀπηλεγέω, non curo, contemno. Ab ἀπηλεγής, seu ἀπό & ἀλέγω.

Ἀπηλεγέως, *Adv.* sæve, intrepide, atrociter.

Ἀπηλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, nullius curam gerens, nullius respectum habens. 2) sævus, atrox. Ex ἀπό & ἀλέγω, *curo*.

Ἀπηλιαστής, ᾶ, ὁ, alienus a judiciis & litibus, seu caussis judiciariis, alienus a foro. Ex α pr. & ἡλιαία, *concio*.

Ἀπηλιθιόω, ῶ, f. ώσω, fatuum reddo, ad fatuitatem redigo. Ex ἀπό & ἠλιθιόω, *stultum reddo*.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus ſubſolanus. Ex ἀπὸ & ἥλιος, *ſol*.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus. Ex α priv. & πημαίνω.

Ἀπημελημένως, *Adv.* neglectim. Ex ἀπαμελέω.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. A ſequ.

Ἀπήμων, ονος, ὁ & ἡ, nullo damno adfectus, illæſus, ſalvus, incolumis. 2) non nocens, innoxius. Ex α pr. & πῆμα, *damnum*.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, ſævitia. Ab ἀπηνής.

Ἀπήνεμος, ου, ὁ & ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ & ἄνεμος, *ventus*.

ἈΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, rheda, carpentum, *præſertim* muliebre vehiculum.

ἈΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, crudelis, immitis, ſævus, durus, trux.

Ἀπηνῶς, *Adv.* inclementer, crudeliter. A præc.

Ἀπήορος, ου, ὁ & ἡ, deſuper impendens. 2) altus, ſublimis, in alto ſitus. Ex ἀπὸ & ἀείρω, *tollo*, vel αἰώρα, *oſcillum*.

Ἀπήωρος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iiſd. *item*, diſtans, remotus. v. ἀπήορος.

Ἀπηρὴς, έος, ὁ & ἡ, nullo membro captus, aut mutilus. Ex α pr. & πηρὸς, *mutilus*.

Ἄπηρος, ου, ὁ & ἡ, pera carens. Ex α pr. & πήρα, *pera*. 2) idem quod ἀπηρὴς & ἀπήρωτος.

Ἀπηρτισμένως, *Adv.* plane, perfecte. Ex ἀπαρτίζω.

Ἀπηρυθριακότως, *Adv.* impudenter, depoſito pudore, perfricta fronte. Ex ἀπερυθριάω.

Ἀπήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mutilatus, integer, illæſus. Ex α pr. & πηρόω.

Ἀπηχέω, ῶ, f. ήσω, diſſono. 2) reſono.

Ἀπήχημα, ατος, τὸ, reſonantia, in primis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu ſono. *Unde* 2) pro effectu alicujus rei naturali. A præc.

Ἀπηχὴς, έος, ὁ & ἡ, abſonus. 2) ingratus, odioſus. Ex ἀπὸ & ἦχος, *ſonus*.

Ἀπήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.

Ἀπηχῶς, *Adv.* abſurde, odioſe. Ab ἀπηχής.

Ἀπῄωρος, ου, ὁ & ἡ, ſuſpenſus, elevatus. 2) diſtans. Ex ἀπὸ & αἰωρέω, *ſuſpendo*, *elevo*.

Ἀπιάλλω, f. αλῶ, dimitto, Thuc.

Ἀπίθανος, ου, ὁ & ἡ, improbabilis. 2) cui non creditur, non paretur. Gl. Vet. ineptus.

Ἀπιθανότης, ητος, ἡ, improbabilitas. 2) defectus auctoritatis in ſuadendo, jubendo. A præc.

Ἀπιθάνως, *Adv.* improbabiliter. 2) inſcite, abſurde. Ab eod.

Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens ſum, non obtempero. Ex α pr. & πείθω, *perſuadeo*.

Ἀπιθύνω, dirigo, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & ἰθύνω, *dirigo*.

Ἄπικρος, ου, ὁ & ἡ, non amarus.

Ἀπικρόχολος, ου, ὁ & ἡ, non bilioſus, flavæ bilis expers. Ex α pr. πικρὸς & χολή.

Ἀπίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ & ἴλλω, *volvo*, *everto*, *detorqueo*.

Ἀπιμελὴς, έος, ὁ & ἡ, pinguedinis expers. Ex α pr. & πιμελὴ, *pinguedo*.

Ἀπίμελος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purus a ſordibus. Ex α pr. & πῖνος, *ſordes*.

Ἀπινύσσω, deſipio. 2) eſſlo. Ex α pr. & πινύσσω.

Ἄπιον, ου, τὸ, pirum. A ſeq.

ἌΠΙΟΣ, ου, ἡ, pirus.

Ἄπιος, ία, ιον, longinquus. Ab ἀπό.

Ἀπισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo, exæquo.

Ἀπίσσωτος, ου, ὁ & ἡ, non picatus. Ex α pr. & πίσσα, *pix*.

Ἀπιστέω, ῶ, f. ήσω, diffido, unde ἀπιστητέον, diffidendum. Ab ἄπιστος.

Ἀπιστητικὸς, ἡ, ὸν, incredulus. A præc.

Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas. 2) incredibilitas. 3) perfidia. A ſeq.

Ἄπιστος, ου, ὁ & ἡ, qui non credit. 2) incredibilis. 3) infidus, cui non creditur, perfidus. Ex α priv. & πίστις, *fides*.

Ἀπιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia. A præc.

Ἀπίστως, *Adv.* fraudulenter, perfide, infide. 2) incredibiliter. Ab eodem.

Ἀπισχναίνω, emacio, extenuo.

Ἀπισχνόω, f. ώσω, idem.

Ἀπισχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor. 2) ad fortitudinem me compono. 3) abnuo, pernego. 4) ajo, aſſevero cum contentione. Ex ἀπὸ & ἰσχυρίζομαι.

Ἀπίσχω, abſtineo. 2) averſum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ & ἴσχω, *habeo*.

Ἀπίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.

Ἀπίτης, ου, ὁ, ut οἶνος ἀπίτης, vinum e piris factum. Ab ἄπιον, *pirum*.

Ἀπίττωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπίσσωτος.

Ἄπιχθυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui non veſcitur piſcibus. Ex ἀπὸ & ἰχθὺς, *piſcis*.

Ἀπίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non pinguis. Ex α priv. & πίων, *pinguis*.

Ἀπλάκητος, ου, ὁ & ἡ, qui nihil peccat, ſine vitio ſ. errore. Heſych. e Sophocl. (niſi verum eſt ἀμπλ. ut hodie editur). Ex α & πλάζομαι.

Ἀπλάνεια, ας, ἡ, ſtabilitas, conſtantia, erroris & mutationis expers. A ſequ.

Ἀπλανὴς, έος, ὁ & ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex α pr. & πλάνη, *error*.

Ἀπλάνητος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α pr. & πλανάω.

Ἀπλανῶς, *Adv.* ſine errore. Ab ἀπλανής.

Ἄπλαστος, ου, ὁ & ἡ, informis, ineffigiatus. 2) ſimplex, verus, ſincerus. Gl. Vet. infictus.

Ἀπλάστως, *Adv.* ſimpliciter, non ficte, non diſſimulanter.

Ἀπλατὴς, έος, ὁ & ἡ, latitudine carens. Ex α pr. & πλάτος, *latitudo*.

Ἄπλατος, ου, ὁ & ἡ, inacceſſus. 2) immenſus. Ex α pr. & πλάω, pro πελάω, *appropinquo*, vel *Dor.* pro ἄπλητος.

Ἀπλεονέκτητος, ον, non fraudatus. Ex α pr. & πλεονεκτέω.

Ἀπλετομεγέθης, ες, immenſus. Ex ἄπλετος, *idem*, & μέγεθος. v. ἄπλητος.

Ἄπλευρος, ου, ὁ & ἡ, cui latus non ſtipatum. Ex α pr. & πλευρά.

Ἄπλευστος, ον, innavigabilis. Ex α pr. & πλέω.

Ἀπλήγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimplex, innocens, innocuus. A ſequ.

Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἁπλόος, *ſimplex*.

Ἀπληθὴς, έος, ὁ & ἡ, non plenus. 2) ſtrigoſus. Rob. Ex α pr. & πλῆθος, *plenitudo*.

Ἄπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non percuſſus. Ex α pr. & πλήττω, *percutio*.

Ἀπλημμελὴς, έος, delicti expers, inſons. Ex α & πλημμελέω.

Ἀπλήμων, ονος, ὁ & ἡ, inexplebilis. Ab α pr. & πίμπλημι.

Ἀπλὴξ, γος, ὁ ϗ ἡ, non percuſſus, non læſus. Ex α pr. & πλήττω.

Ἀπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpletus, non completus.

Gl.

Gl. Vet. incomplebilis, insatiabilis.

Ἀπληρώτως, *Adv.* insatiabiliter.

Ἀπληστεύομαι, f. εύσομαι, sum insatiabilis. 2) sum avidus.

Ἀπληστία, ας, ἡ, insatiabilitas, Philox. avaritia. 2) immensitas.

Ἀπληστοίνος, ου, insatiabilis vini.

Ἄπληστος, ου, ὁ & ἡ, inexplebilis, insatiabilis. 2) immensus. Ex α pr. & πλήθω.

Ἀπλήστως, *Adv.* insatiabiliter, avare, Gl. Vet. 2) immense.

Ἄπλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus, tam vastum hians, ut impleri nequeat. Ab antiquo πλέω, unde πλῆμι, πίμπλημι, impleo. v. ἄπλατος sub ἀπλετομεγέθης.

Ἀπλόη, ης, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

Ἀπλόθριξ, χος, ὁ & ἡ, qui promissum, vel porrectum capillum habet. 2) qui raro est capillitio. Gl. Vet. recto capillo. Ex ἁπλόος & θρίξ, *capillus*.

Ἄπλοια, ας, ἡ, tempus, quo navigari non potest. Ex α pr. & πλέος, *navigatio*.

Ἀπλοΐζομαι, f. ίσομαι, simplicitate utor. Ab ἁπλόος.

Ἀπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, simplex, non versutus. 2) inadfectatus. Ab eodem.

Ἀπλοϊκῶς, *Adv.* simpliciter. 2) citra dolum.

Ἀπλοῒς, ίδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.

Ἀπλόκομος, ου, calvus.

Ἄπλοκος, ου, ὁ & ἡ, non plicatus. Ex α pr. & πλέκω, *plico*.

Ἀπλοκύων, ὁ, Cynicus verissimus. Ex ἁπλόος & κύων, *canis*.

ἉΠΛΟ'ΟΣ, όη, όον, usitate ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, simplex. 2) candidus, ingenuus. sincerus, Gl. Vet. 3) stultus. 4) plane verus & extra controversiam positus.

Ἄπλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ & ἡ, navigatione carens. 2) impar navigationi, innavigabilis. Ex α pr. & πλόος, *navigatio*.

Ἀπλοσχήμων, eandem, simplicem speciem habens. Ex ἁπλόος & σχῆμα.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

Ἀπλουστέρως, *Adv.* simplicius. Ab eod.

Ἄπλουτος, ου, ὁ & ἡ, divitiis carens, pauper.

Ἀπλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo. ἁπλοῦμαι, pandor, Gl. Vet. ἁπλοῦσθαι, porrigi, Philox. ἡπλωμένος, expansus, patulus, Gl. Vet. perf. part. pass. ἅπλωσον, expande, Gl. Vet. aor. 1. Ab ἁπλόος.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies. 2) spongia, quæ elui nequit. Ex α pr. & πλύνω, *lavo*.

Ἄπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus, immundus. Ex iisdem.

Ἅπλωμα, τος, τὸ, expansio, dilatatio. Ab ἁπλόω.

Ἁπλῶς, *Adv.* simpliciter. 2) non accurate, negligenter. 3) temere, frustra. 4) uno modo. 5) omnino, prorsus. 6) ingenue, candide. 7) necessario. Ab ἁπλοῦς.

Ἄπλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, innavigabilis. Ex α pr. & πλώω, *navigo*.

Ἄπνοος, όος, ὁ & ἡ, valde spirans. 2) non spirans, flatu destitutus. Ex α intens. vel pr. & πνέω, *spiro*.

Ἀπνεύματος, ου, ὁ & ἡ, vento non perflatus. Ex α pr. & πνεῦμα, *spiritus*.

Ἀπνευστὶ, *Adv.* uno spiritu, sine respiratione. 2) sine interpellatione. 3) sine labore. Ab ἄπνευστος.

Ἀπνευστία, ας, ἡ, spiritus repressio. Ab eod.

Ἀπνευστιάζω, f. άσω, spiritum reprimo & contineo. A præc.

Ἄπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui respirare non potest. 2) sine anhelitu. 3) exanimis. Ex α pr. & πνέω.

Ἀπνεύστως, *Adv.* sine respiratione. A præc.

Ἄπνοια, ας, ἡ, ubi nullus est flatus. 2) sedata tempestas, tranquillitas a ventis. A sequ.

Ἄπνοος, όυ, *contr.* ἄπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, flatu, seu respiratione carens, flatum non emittens. 2) mortuus, exanimis. Ex α pr. & πνέω.

ἈΠΟ', *Præpos.* a, ab, abs, de, e, propter, quoad, re- dis- Philox.

Ἄπο, *Adv.* longe, procul. Ab ἀπό.

Ἀποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo.

Ἀποαιρέομαι, ῆμαι, aufero, adimo, pro ἀφαιρέομαι.

Ἀποβαδίζω, f. ίσω, abeo, discedo.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, scala navalis.

Ἀποβαίνω, descendo. 2) discedo, abeo. 3) evenio, contingo, accido. ἀπέβη, evenit, Gl. Vet. aor. 2. ἀποβὰς, digressus, Philox. part. aor. 2.

Ἀποβάλλω, abjicio. 2) amitto. 3) repudio, rejicio. ἀποβληθεὶς, repulsus, Philox. aor. 1. part. pass. ἀποβληθέντα, explosa, Philox.

Ἀποβάπτω, f. ψω, intingo, immergo.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, descensus. Philox. digressus. 2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαστάζω, deporto, Philox. ἀποβασταχθεὶς, devectus, Philox. aor. 1. part. pass.

Ἀποβήσσω, vel ἀποβήττω, f. ξω, extussio, tussiendo ejicio.

Ἀποβιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo. 2) enitor, *de muliere pariente*.

Ἀποβιβάζω, f. άσω, in terram expono, depono, demitto. 2) trajicio.

Ἀποβιόω, ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior. ἀποβιώσας, defunctus, Gl. Vet. aor. 1. part.

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus. A pr.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo. 2) privo.

Ἀποβλαστάνω, f. ήσω, germino, egermino.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen. 2) proles. A præc.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eodem.

Ἀπόβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus. 2) respectus. Ab ἀποβλέπω.

Ἀπόβλεπτος, ου, ὁ & ἡ, conspicuus. 2) celeber. 3) venerandus. Ab seq.

Ἀποβλέπω, f. ψω, respicio, intueor, adspicio. 2) suspicio, admiror, colo. 3) rationem habeo. 4) specto.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλητικὸς, ἡ, ὸν, qui abjecit, vel amisit. 2) abjiciendus. Ab eod.

Ἀπόβλητος, ου, ὁ & ἡ, abjectus, abjiciendus, respuendus. Philox. rejectus, amotus. ἀπόβλητα, rejectanea, idem. Ab eod.

Ἀποβλίττω, f. σω, aufero, detero.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, scaturio, emitto aquas. 2) vomo, evomo.

Ἀποβλύω, idem.

Ἀποβλώσκω, discedo, digredior.

Ἀποβολεὺς, έως, ὁ, rejector. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amissio,

sio, repudium, projectio, jactura, Philox. Ab eodem.

Ἀποβολιμαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, rejectaneus. Gl. Vet. rejectitius. Ab eodem.

Ἀποβόσκομαι, depasco.

Ἀποβουκολέω, ῶ, f. ήσω, segrego, a grege abduco. 2) aberrare facio, decipio.

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio. 2) impostura, deceptio. A praec.

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποβουκολέω.

Ἀποβράζω, f. άσω, fervendo, seu aestuando exspuo, per aestum exspuo. 2) exaestuo, defervesco.

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, spuma. 2) furfur tritici.

Ἀποβρέσσω, vel ἀποβρέττω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum. 2) aqua, qua quid perfusum est. A seq.

Ἀποβρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.

Ἀποβρίζω, f. ίξω, crapulam edormio. 2) dormio.

Ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo. 2) prae pondere devergo.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, sorbeo, glutio, voro.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico.

Ἀποβρύκω, f. ύξω, demordeo.

Ἀποβρώσκω, comedendo consumo. Ἀποβρωθεὶς, exesus, aor. 1. part. pass.

Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, obstruo.

Ἀποβώμιος, ου, ὁ & ἡ, qui non in altari peragitur, sed in terra, sc. 2) impius, contemtor Deorum ab altaribus abigendus, sacrorum expers.

Ἀπόβωμος, ου, ὁ & ἡ, ab altari remotus, profanus. Hesych.

Ἀπόγαιον, ου, τὸ, funis, quo navis in terra alligatur. A seq. v. ἀπόγειον.

Ἀπόγαιος, ου, ὁ & ἡ, a terra remotus. terrestris, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & γαῖα, terra.

Ἀπογαιοῦσθαι, in terram verti. Ex iisd.

Ἀπογαλακτίζω, fut. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ & γάλα, lac.

Ἀπογαλακτισμὸς, ῦ, ὁ, ablactatio. A praec.

Ἀπογεία, ας, ἡ, scil. αὔρα, ventus, qui e terra ortus in mare fertur. Ex ἀπὸ & γέα, terra.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, funis, quo navis alligatur in litore. Philox. ἀπόγεια, retinacula. 2) summa planetae altitudo & maxima a terra distantia. Ab iisd. v. ἀπόγαιον, scil. κέντρον.

Ἀπόγειος, ου, ὁ & ἡ, a terra remotus. Philox. terrestris. Ab iisd.

Ἀπογεισόω, ῶ, fut. ώσω, imbrico, imbricatim vel suggrundiorum modo tego.

Ἀπογεμίζω, impleo. 2) exonero.

Ἀπογέμω, demo ex eo, quod plenum est, minus plenum reddo. Hesych. (vel potius ἀπογεμῶ. v. ἀπογομῶ.)

Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco. Vet. Lex.

Ἀπογέννημα, ατος, τὸ, proles, fetus. A praec.

Ἀπογέννησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, degusto. 2) tento aliquid, leviter delibo, s. attingo.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, fut. ώσω, ponte jungo, pontem impono.

Ἀπογηράσκω, f. άσω, consenesco.

Ἀπογίγνομαι, f. ἀπογενήσομαι, absum. 2) decedo. 3) morior.

Ἀπογιγνώσκω, f. γνώσομαι, pr. γνώσκω, rejicio, non agnosco, repudio. 2) censeo, statuo aliquid non esse faciendum. 3) absolvo. 4) despero. ἀπεγνωσμένος, perditus, Philox. perf. part. pass.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, f. ώσω, caesium reddo. Ex ἀπὸ & γλαυκὸς, caesius.

Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma. A praec.

Ἀπόγλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exiguis est clunibus, depygis.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo. ἀπογλυκαίνεσθαι, dulcescere.

Ἀπογλωττίζω, elinguo, Gl. Vet. mutum reddo. Ex ἀπὸ & γλῶττα, lingua.

Ἀπογομῶ, exonero, Gl. Vet. vid. ἀπογέμω.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, desperatio. Ab ἀπογιγνώσκω.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ & ἡ, qui dentes aetatis indices amisit. Ab eod.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, desperatio. 2) negatio, vel absentia. Ab eod.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, qui desperat. Ab eod.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, progenies, posteritas, Philox. A seq. v. ἀπογέννημα.

Ἀπόγονος, ου, ὁ & ἡ, nepos, & qui longius distant. unde ἀπόγονος τρίτος, pronepos, ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. 2) historici tamen & de filio dixere. Ex ἀπὸ & γίνομαι, nascor.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio. 2) census. 3) enumeratio. professio, Gl. Vet. Ab ἀπογράφω.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabulae descriptum, exscriptum. Ab eod.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ & ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar descriptus, s. effictus. Ab seq.

Ἀπογράφω, f. ψω, describo. 2) in tabulas refero. 3) depingo. 4) ἀπογράφομαι, nomen do, seu profiteor quacunque de caussa, in primis in censu.

Ἀπόγυιος, ον, ὁ & ἡ, extemporalis, secretus, de precibus.

Ἀπογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, delumbo. Ex ἀπὸ & γυῖον.

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, exerceo me.

Ἀπογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio. A praec.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effeminatio. Ex ἀπὸ & γυνὴ, femina.

Ἀπογωνιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ & γωνία, angulus.

Ἀποδάζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, impertio. 2) accipio sortem attributam.

Ἀποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, insanio, ut simplex.

Ἀποδάκνω, f. δήξω, demordeo, praemordeo.

Ἀποδακρύω, f. ύσω, cum lacrimis narro, dico. 2) illacrimo. 3) lacrimarum more destillo. Gl. Vet. delacrimo. 4) lacrimis prosequor, cladem acceptam & flendo acerbitatem ejus exhaurio.

Ἀποδάπτω, demordeo, reseco.

Ἀποδάσιος, ου, ὁ & ἡ, qui in divisione v. c. praedae datur. epith. portionis. Nic. 2) divulsus, sejunctus a ceteris. Herodot. 3) qui tributum pendit. A sequ.

Ἀποδασμὸς, ῦ, ὁ, divisio, partitio, ut agrorum, vel tributorum. 2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, divido.

Ἀποδασμὸς, ίου, ἡ, idem.

Ἀποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo. 2) con-

contundo? Ex ἀπὸ & δαυλός, *titio*.

Ἀποδειλιακότως, *Adv.* timide, eorum more, qui animo concidere. Ab ἀποδειλιάω.

Ἀποδεής, έος, ὁ & ἡ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deest. Ab ἀποδέω.

Ἀποδεῖ, abest, deest.

Ἀποδείκνυμι, f. ξω, ostendo, demonstro, rationibus probo. 2) efficio, reddo, praesto, praesens sisto. 3) creo, designo, v. c. consulem. 4) edo, pario, *de femina*. 5) ἀποδεδειγμένον, probatum, Gl. Vet. *item*, quod ad certos usus destinatum & accommodatum iisque consecratum est.

Ἀποδεικτικός, ή, όν, demonstrativus. A praec.

Ἀποδεικτικῶς, *Adv.* demonstrative. A praec.

Ἀπόδεικτος, ου, ὁ & ἡ, demonstrabilis. Ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειλίασις, εως, ἡ, timor. A seq.

Ἀποδειλιάω, ῶ, f. άσω, reformido, prae timore defugio.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio. 2) specimen. Ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειπνέω, ῶ, ἀποδειπνῆσαι, percoenare, Gl. Vet.

Ἀποδειπνίδιος, ου, e coena reliquus. A seq.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ & ἡ, qui coenam finiit, qui coenatus est. 2) coenae expers.

Ἀποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abscindo, abscindo a cervice.

Ἀποδείρω, verberibus caedo. 2) excorio, ut ἀποδέρω.

Ἀποδεκάτευσις, εως, ἡ, edecumatio, Gl. Vet.

Ἀποδεκατεύω, idem quod seq. ἀποδεκατεύονται, decimantur, Philox.

Ἀποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio. 2) decimas do. Gl. Vet. edecumo.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio, vel decimi cujusque sorte ducti supplicium. A praec.

Ἀποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus, probandus. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, idem quod sequens.

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, receptor, coactor tributi & vectigalis. Gl. Vet. aerarii tribunus. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀπόδεκτος, ου, ὁ & ἡ, dignus, qui admittatur & recipiatur. 2) acceptus, gratus, probatus. Ab eod.

Ἀποδεκτῶς, *Adv.* grate, jucunde, recte, probabiliter.

Ἀποδενδρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, arboresco, in arborem mutor.

Ἀπόδερμα, ατος, τό, cutis, seu pellis detracta. 2) spolium. Ab ἀποδέρω.

Ἀποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho. 2) *pass.* de scuto, cujus corium humore laxatum est. Polyb. Ab ἀπόδερμα.

Ἀποδέρω, f. ρῶ, deglubo, excorio, Gl. Vet. 2) verberibus caedo.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.

Ἀποδεσμάζω, f. άσω, religo, devincio. Ab ἀπόδεσμος.

Ἀποδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.

Ἀπόδεσμος, ου, ὁ, fasciculus. 2) linteum. 3) fascia circa caput mulierum, vel mammas earum continens strophium, Gl. Vet. alligamen. Ex ἀπὸ & δεσμός.

Ἀποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo. A praec.

Ἀποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto. 2) probo, approbo. 3) commendo, laudo.

Ἀποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, praeligo, adnecto.

Ἀποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifestum reddo, declaro, demonstro.

Ἀποδημαγωγέω, concinnando ab aliqua re avoco, deinde omnino suadendo, blandiendo, terrendo avoco. 2) plane, per omnia, duco, oratione & suspensum a labiis meis populum habeo.

Ἀποδημέω, ῶ, f. ήσω, absum domo, seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. Ab ἀπόδημος.

Ἀποδημητής, οῦ, ὁ, peregrinator. A praec.

Ἀποδημητικός, ή, όν, peregrinari solitus. A praec.

Ἀποδημία, ας, ἡ, peregrinantis absentia, peregrinatio. A seq.

Ἀπόδημος, ου, ὁ & ἡ, peregre agens, absens a domo vel patria.

Ἀποδία, ας, ἡ, podum defectus. Ex α priv. & ποῦς, *pes*.

Ἀποδιαιρέομαι, οῦμαι, divido, disjungo.

Ἀποδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, arbitrio absolvo. Ex ἀπὸ & δίαιτα, *arbitrium*.

Ἀποδιασείω, in fugam conjicio, persequor, discutio.

Ἀποδιασταυρόω, dispesco, intersepio, divido.

Ἀποδιατρίβω, f. ψω, immoror, consumo tempus.

Ἀποδιδάσκω, f. ξω, dedoceo.

Ἀποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.

Ἀποδίδωμι, f. δώσω, reddo, Philox. ἀποδοῦναι, dependere. 2) attribuo, adsigno. 3) permitto, concedo. 4) explico, narro, definio. 5) *in primis eleganter* facio, efficio, perficio, praesto, exhibeo. 6) *in medio* vendo.

Ἀποδιΐστημι, f. στήσω, p. στηκα, dirimo, disjungo. ἀποδιΐσταμαι, disto, intervallo sejungor.

Ἀποδικάζω, f. άσω, absolvo. Gl. Vet. abjudico.

Ἀποδικέω, ῶ, f. ήσω, caussam meam defendo. Ex ἀπὸ & δίκη, *jus*.

Ἀποδίκω, abjicio, removeo, repello.

Ἀποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo, circumactu in orbem, aut quassatione excutio.

Ἀποδίεμαι, idem quod simplex δίω, expello.

Ἀποδιοπομπέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, ablego, procul amando. 2) abjicio. 3) expurgo, expio, lustro. 4) invocando Jove depello, velut scaevum, dirum, abominabile exsecror, detestor. Ex ἀπὸ, Διός, *Jovis*, & πομπή.

Ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, sacrum piaculare, piamentum. A praec.

Ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus. 2) separo.

Ἀποδισκέω, discum jacio. 2) disci more jacio. Ex ἀπὸ & δίσκος, *discus*.

Ἀποδιφθογγίζω, ῶ, in Diphthongum conflo sive contraho. Ex ἀπὸ & δίφθογγος. *Gramm.*

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in Diphthongum. *Grammat.*

Ἀποδιωθέω, expello, extrudo, amolior trudendo.

Ἀποδιώκτρια, ἡ, expultrix, propulsatrix. A sq.

Ἀποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello.

Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulsio. A praec.

Ἀποδοκέω, ῶ, ἀποδοκεῖ, non videtur. ἀπέδοξε, non visum est, non placuit.

Ἀποδοκιμάζω, f. άσω, rejicio, reprobo, Gl. Vet. ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari, Philox.

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio, repulsio, repulsa, Gl. Vet.

Ἀποδοκιμαστέος, έα, έον, reprobandus.

Ἀποδοκιμόω, ῶ, improbo, abjicio. Rob. A seq.

Ἀπόδοκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus.

Ἀπόδομα, ατος, τό, munus, donum, oblatio. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, dentium purgatio. Ex ἀπὸ & ὀδοντόω.

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ & ἡ, qui reddi, aut restitui debet. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, solutio. 2) enarratio, eplicatio. 3) propositio προτάσει respondens. Ab eod.

Ἀποδοτήρ, ῆρος, ὁ, redditor. Rob. Ab eod.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex servo genitus.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχεύω, f. σω, recipio, exigo, vectigal sc. ap. Jos. E lectione Cod. Vatic. autem est: Ἀποδοχεὺς, έος, exactor.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio, item 2) honos qui (in excipiendo) habetur, auctoritas. 3) benevolentia. 4) approbatio. 5) admiratio. 6) gaudium ex re aliqua. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω, ῶ, f. ώσω, obliquo, incurvo.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio. Ab ἀποδράω.

Ἀποδράττω & ἀποδράττομαι, decerpo.

Ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio.

Ἀποδρέπω, f. ψω, & ἀποδρέπομαι, decerpo. Philox. ἀποδρέπεται, decerpit.

Ἀποδρομὴ, ῆς, ἡ, perfugium.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, cursu revertens. 2) cursu inferior. Ex ἀπὸ & τρέχω, vel *potius* δρέμω, *curro*.

Ἀποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo.

Ἀποδρύφω, f. ψω, idem quod antecedens.

Ἀποδυρμὸς, ου, ὁ, deploratio, Gl. Vet. A seq.

Ἀποδύρομαι, fut. δυροῦμαι, lamentor, graviter conqueror. defleo, deploro, ejulo, Gl. Vet. ἀποδύρονται, queruntur, Philox. Ex ἀπὸ & ὀδύρομαι, *lamentor*.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio. Ab ἀποδύω.

Ἀποδυσπετέω, ῶ, f. ήσω, stomachor, ægre fero, impatienter agitor. 2) renitor, resisto, difficulter cedo. Ex ἀπὸ & δυσπετέω.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia. A præc.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus, ubi vestimenta exuuntur. Gl. Vet. spoliarium, consternium. A seq.

Ἀποδύω, f. ύσω, exuo, aliquem spolio, despolio, detraho. *In medio* ἀποδύομαι, exuo me. 2) amoveo, repudio. 3) accingor, aggredior.

Ἀποδυρῶμαι, idem quod simplex.

Ἀποέννυμι, exuo, spolio.

Ἀποεργάθω, separo, prohibeo, coerceo. A seq.

Ἀποέργω, idem. Ex ἀπὸ & ἔργω, *arceo*.

Ἀποζόρω, f. σω, perdo, corrumpo abreptum.

Ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parce & tenuiter vivo. 2) vitam quoquo modo ago. inf. ἀποζῆν.

Ἀπόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab ἀποζέω.

Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζευγνύω, f. ζεύξω, disjungo, sejungo, separo, divido. ἀπεζευγμένον, sejunctum, Philox.

Ἀποζέω, ῶ, f. έσω, fervefacio.

Ἀποζυγόω, ῶ, dejugo, Gl. Vet.

Ἀπόζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ & ὄζω, *oleo*.

Ἀποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo. Philox. ἀποζωγραφεῖ, depingit.

Ἀποζώννυμι, sive ἀποζωννύω, fut. ζώσω, discingo, zonam aufero. 2) exauctoro. Gl. Vet. decingo. Philox. ἀπέζωσεν, discinxit, aor. 1.

Ἀποθάλλω, defloresco.

Ἀποθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, confido, magnopere fido.

Ἀποθαρσέω, ῶ, idem.

Ἀποθαυμάζω, f. άσω, demitor, suspicio.

Ἀποθεάομαι, ῶμαι, despecto ex alto.

Ἀποθειάζω, numine divino adflor, divinitus pronuncio.

Ἀποθεμελιόω, ῶ, f. ώσω, funditus everto.

Ἄποθεν, *Adv.* longe, seorsum, eminus, extra, procul, *unde* ὁ, ἡ, τὸ ἄποθεν, remotus, a, um. v. ἄπωθεν.

Ἄποθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine Deo est. 2) impius. Ex ἀπὸ & θεός.

Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio Deum, in Deos, vel Divos refero, consecro, divinos honores tribuo. ἀποθεοῦμαι, ad Deos habeo, inter cœlites referor. Ex iisd.

Ἀποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio. 2) cura post remedia vehementiora. 3) cura post exercitationem adhibita. Ab ἀποθεραπεύω.

Ἀποθεράπευσις, εως, ἡ, curatio. A seq.

Ἀποθεραπεύω, f. εύσω, curo, sano. 2) colo.

Ἀποθερίζω, f. ίσω, demeto. 2) abscindo, succido.

Ἄποθερμος, ου, ὁ & ἡ, caloris expers.

Ἀποθέσιμος, ου, ὁ & ἡ, repositus, reconditus, vel aptus condiendo & servando. Ex ἀποτίθεμαι.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depositio, abjectio. 2) expositio partus. 3) finis, clausula, v. c. scenæ, chori, &c. vox Grammaticorum. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum edo.

Ἀποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum. A præc.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ & ἡ, detestabilis, abominandus, contemtus. Ex ἀπὸ & θέσσομαι, *desidero*, vel potius ex α pr. & ποθέω.

Ἀπόθετος, ου, ὁ & ἡ, qui reponi solet in apothecis. 2) repositus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.

Ἀποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe prospecto. 2) speculor, exploro. 3) diligenter animadverto.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter Deos, s. Divos, consecratio. Ab ἀποθεόω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, repositorium, conditorium. 2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθηλασμὸς, ου, ὁ, suctus. qs. ex ἀποθηλάζω.

Ἀποθηλύνω, effemino, emollio.

Ἀποθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, efferatum reddo, ad feritatem, iram, crudelitatem incito, ulcus ita exarcebo ut sanescere nolit.

Ἀποθησαυρίζω, fut. ίσω, recondo, congero pro thesauro.

Ἀποθησαυρισμὸς, ου, ὁ, coacervatio pecuniarum aut alius rei.

Ἀπόθητος, ου, ὁ & ἡ, non concupitus, qui non desideratur. Gl. Vet. inamabilis. Ex α pr. & ποθέω.

Ἀποθινόω, ῶ, f. ώσω, cumulo. 2) aggere obstruo. 3) exaggero. Ex ἀπὸ & θὶς, *agger*.

Ἀποθλασμὸς, ου, ὁ, fractio, fractura, elisio quæ pressu fit. A seq.

Ἀποθλάω, extundo, Gl. Vet. defringo.

Ἀποθλίβω, f. ψω, exprimo. 2) elido. 3) adfligo vehementer. 4) excludo, abigo.

Ἀπόθλιμμα, ατος, τὸ, succus expressus. A præc.

Ἀπόθλιψις, εως, ἡ, expressio. 2) elisio. 3) afflictio, calamitas. Ab eod.

Ἀποθνήσκω, f. 2. m. θανοῦμαι, morior. ἀποθανεῖν, emori, Philox. aor. 2. inf. ἀποθανόντος, defuncto, Philox. ἀποθνήσκων, moribundus, Gl. Vet. ἀποθνήσκει, decedit, Philox.

Ἀποθορέω, ῶ, desilio.

Ἀποθρασύνω, f. υνῶ, fiduciam adfero, animum addo. *In med.* animum sumo.

Ἀπόθραυσις, εως, ἡ, fractura, decussio. 2) friatio, comminutio. Ab ἀποθραύω.

Ἀπόθραυσμα, τος, τὸ, fragmentum. A seq.

Ἀποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo. 2) frio.

Ἀποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.

Ἀποθριάζω, fut. άσω, folia ficei, arboris, decerpo & colligo. 2) aufero. Ex θρῖον, folium fici.

Ἀποθρίζω, fut. ίσω & ίξω, demeto, amputo. Ex ἀποθερίζω.

Ἀπόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, impubes. 2) depilis, carens pilis.

Ἀπόθρισμα, ατος, τὸ, frustum, segmentum. Ab ἀποθρίζω.

Ἀποθρομβόω, Gl. Vet. exgrumare, degrumari. Ex ἀπὸ & θρόμβος, *grumus*.

Ἀπόθρονος, ου, ὁ & ἡ, a throno veniens, a sede emanans.

Ἀποθρύπτω, f. ψω, frango, effemino luxu & deliciis.

Ἀποθρώσκω, desilio. 2) resilio. 3) exsilio.

Ἀποθυμέω, ῶ, animum despondeo. Ex ἀπὸ & θυμός, *animus*.

Ἀποθυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, evaporatio. A seq.

Ἀποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evapero, exhalo. 2) odorem ejeo.

Ἀποθύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo, invisus, molestus. Ex ἀπὸ & θυμός, *animus*.

Ἀπόθυμος, ον, remissus, negligens; animo a re alienus, animo dejectus.

Ἀποθυμίζω, expungo, repudio, decipio.

Ἀποθυρίζω, evalvo, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & θύραι, *valvæ*, Gl. Vet.

Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio. 2) oppono fores, obturo. Ex ἀπὸ & θύρα, *janua*.

Ἀποθυστάνιον, ου, τὸ, genus poculi. A seq.

Ἀποθύω, f. ύσω, polluceo, in sacrificium absumo. 2) offero, defungor sacris.

Ἀποθωρακίζομαι, thoracem exuo.

Ἀποίδησις, εως, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ & οἰδέω, *intumesco*.

Ἀποίητος, ου, ὁ & ἡ, sine arte factus, al. ἀφυής. Gl. Vet. inhabilis.

Ἀποιήτως, *Adv.* non curiose, simpliciter, sine affectatione artis, nulla quæsitiore elegantia.

Ἀποικέω, ῶ, fut. ήσω, aliunde habitatum venio. 2) migro in coloniam. 3) procul habito.

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia, transmigratio.

Ἀποικίζω, fut. ίσω, in coloniam deduco. 2) cogo migrare, amando, dissitas in sedes traduco.

Ἀποίκιλος, ον, simplex, non ornatus, ut seq.

Ἀποίκιλτος, ον, non variegatus. Ab α & ποικίλλω.

Ἀποικίς, ίδος, ἡ, in coloniam missa. Ab ἄποικος scil. πόλις.

Ἀποίκισις, εως, ἡ, coloniæ deductio. Ab ἀποικίζω.

Ἀποικισμός, ῦ, ὁ, coloniæ deductio. 2) deportatio. 3) migratio. Ab eod.

Ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, obstruo. 2) destruo, demolior. Ex ἀπὸ & οἰκοδομέω, *ædifico*.

Ἀποικονομέω, ῶ, fut. ήσω, ab administratione, seu dispensatione removeo. 2) removeo.

Ἄποικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *proprie* domo absens, aut domo emissus, ejectus. 2) colonus, in coloniam missus. 3) peregrinus, externus.

Ἀποικτίζω, f. ίσω, misereor, defleo, defleo miserabiliter. 2) conqueror.

Ἀποίμαντος, ον, carens pabulo, s. pascuis, s. pastore. Ex α pr. & ποιμαίνω.

Ἀποιμώζω, f. ώξω, ejulo, lamentor. 2) defleo, lamentor.

Ἀποινάω, ῶ, fut. ήσω, & ἀποινόω, f. ώσω, debitæ pœnæ eximo. 2) redimo solvenda pœna seu satisfactione. 3) pecuniam exigo. Ab ἄποινα.

Ἀποινεί, *Adv.* sine pœna. Ab α priv. & ποινή.

Ἀποίνητος, ον, impunitus. Ab eodem.

Ἀποινόδικος, ον, ultor, ultrix. Ex ἄποινον & δίκη.

Ἄποινον, ου, τὸ, & *in plur.* τὰ ἄποινα, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, sive quo pœna debita pensatur. 2) pœna. 3) pecunia, cujus usus est in compensatione rerum, in redemtione. Ex ἀπὸ & ποινή, *pœna*.

Ἄποιος, ου, ὁ & ἡ, carens qualitate, qualitatis expers. Ex α pr. & ποῖος, *vel* ποιός.

Ἀποιστέον, auferendum, perferendum. Ex ἀποφέρω.

Ἀποιωνίζομαι, abominor, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & οἰωνίζομαι, *ominor*.

Ἀποίχομαι, f. οιχήσομαι, abeo, discedo.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, abstergo.

Ἀποκαθαρίζω, purgo, mundo. Suic.

Ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, excrementum. 2) piaculum, piamentum. Ab ἀποκαθαίρω.

Ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio. 2) expiatio, lustratio. Ab eod.

Ἀποκαθαρτικός, ή, όν, purgatorius, purgandi vim habens. 2) expiatorius. Ab eodem.

Ἀποκαθέζομαι, resideo.

Ἀποκαθεύδω, f. ευδήσω, seorsum dormio, secubo. 2) obdormio.

Ἀποκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, refigo.

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, qs. d. refixio. A præc.

Ἀποκάθημαι, deses sum, desideo. 2) languidus sum. 3) seorsum sedeo. ἀποκαθήμενος, sessilis, reses, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & κάθημαι.

Ἀποκαθίζομαι, sedem repeto. 2) seorsum sedeo. 3) dicitur & de judice.

Ἀποκαθιστάνω, &

Ἀποκαθιστάω, idem quod ἀποκαθίστημι. Philox. ἀποκαθιστῶ, remancipio, resarcio. ἀποκαθιστᾶν, repræsentare, Philox. ἀποκαταστῆσαι, repræsentare, Philox. a. 1. inf. restituere in integrum, revocare ad veram & primigeniam conditionem.

Ἀποκαθίστημι, reddo. Philox. restituo, repræsento, redintegro. ἀποκαθίστησι, exhibet, redintegrat, Philox.

Ἀποκαίνυμαι, vinco, supero, interficio.

Ἀπόκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus. 2) absurdus. A καιρός.

Ἀποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro.

Ἀποκάμνω, ῶ, f. ήσω, præ mali magnitudine deficio, succumbo malo. 2) succumbo. 3) male me habeo. 4) ignaviter fugio.

Ἀπόκμησις, εως, ἡ, detrectatio laboris, fuga laboris, militiæ, præ mollitie & formidine.

Ἀπο-

Ἀποκακίζω, degenero. 2) malum, degenerem, ignavum appello.

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, per opprobrium & invidiam appellito. Gl. Vet. ſevoco. 2) invoco. 3) interdico, veto. ἀποκαλέομαι, devoco, Gl. Vet.

Ἀποκαλλωπίζω, ornatu privo.

Ἀποκαλυπτικός, ή, όν, qui revelare, ſeu patefacere ſolet, aut poteſt. A ſeq.

Ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio. A præc.

Ἀποκάμνω, f. καμῶ, defatigor, deficio, fatiſco. ἀποκεκμηκυῖα, laſſa, defeſſa, Philox. a. 2. part.

Ἀποκάμπτω, f. ψω, deflecto. 2) deflecto me a recto curſu. Philox. ἀποκάμψαι, degenerare.

Ἀπόκαμψις, εως, ἡ, deflexus. A præc.

Ἀποκαπνίζω, f. ίσω, ſuffio, ſuffumigo.

Ἀποκαπνισμός, ῦ, ὁ, exceptio vel applicatio ad partem ægram rei ſuffitæ per infundibulum ſive arundinem. A præc.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, fut. ήσω, exſpecto.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, exſpectatio. A præc.

Ἀποκαρατομέω, caput abſcindo. Ex ἀπὸ & κάρα, caput, & τέμνω, ſeco.

Ἀπόκαρμα, ατος, τὸ, quod tondendo reſecatur. Ab ἀποκείρω, detondeo.

Ἀποκαρπίζω, f. ίσω, fructus decerpo, item, privo bono aliquo.

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, pullulo.

Ἀπόκαρσις, εως, ἡ, tonſura, detonſio. Ab ἀποκείρω.

Ἀποκαρτερέω, ῶ, fut. ήσω, Inedia mortem mihi conſciſco. 2) non ſuſtineo, animo deficio, impar ſum dolori.

Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mors quæſita per inediam. 2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore. A præc.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, ſeu feſtucas aliunde lego.

Ἀποκαταβαίνω, deſcendo.

Ἀποκατατίθημι, repono.

Ἀποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, reditus ſolis, lunæ & aliarum ſtellarum errantium anno vertente ad eadem ſigna. 2) reſtitutio in priſtinam formam, vel ſtatum. Gl. Vet. reſtitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio. Philox. abſtentio. Ab ἀποκατέχω.

Ἀποκατατίθημι, depono.

Ἀποκατοπτρίζω, de ſpeculo, figuram reddente rei objectæ inſpicienti.

Ἀποκατέχω, detineo, Philox. ἀποκατασχεθῆναι, detineri, Philox.

Ἀποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decauleſco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος.

Ἀποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amiſſio & abjectio, exſtirpatio. A præc.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto. 2) evello una cum caule. A καυλὸς, caulis.

Ἀποκαυλισις, εως, ἡ, revulſio, convulſio, detractio. 2) evulſio penis, ſ. exſectio. A præc.

Ἀπόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caule reciſo non germinans. Ex ἀπὸ & καυλὸς, caulis.

Ἀπόκαυσις, εως, ἡ, ambuſtio, deuſtio. Ab ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι, f. κείσομαι, ſeponor, reponor. 2) ſtatutus ſum. 3) immineo, impendeo. ἀπόκειται, depoſitum eſt, Gl. Vet. ἀποκείμενος, conditus, repoſitus, condititius, Gl. Vet. ἀποκείμενον, reconditum, Philox.

Ἀποκείρω, tondeo, detondeo. 2) amputo, abſcindo. 3) privo, ſpolio, imminuo. ἀποκεκαρμένη, detonſa, Philox. perf. part. paſſ.

Ἀποκεκαλυμμένως, *Adv.* aperte, palam. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκληρωμένως, *Adv.* diſtribute, diſcrete. Ab ἀποκληρόω.

Ἀποκεκρυμμένως, *Adv.* occulte. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀποκέλλω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit. 2) declino a recta via. Ex ἀπὸ & ὀκέλλω, *appello, in portum pervenio.*

Ἀπόκενος, ου, ὁ & ἡ, vacuus, inanis.

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo. A præc.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo.

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl. Vet. Ab ἀποκενόω.

Ἀποκερδαίνω, lucriſacio, lucror ex aliqua re.

Ἀποκερματίζω, f. ίσω, grandes nummos in æris minutulos redigo. 2) facultates diſſipo, bona decoquo.

Ἀποκεφαλίζω, fut. ίσω, capite privo, caput amputo. Philox. decollo.

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio. 2) ſordes, a quibus caput repurgatum fuit. A præc.

Ἀποκεφαλισμός, ῦ, ὁ, capitis amputatio. Ab eodem.

Ἀποκηδάω, idem quod ſequens.

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex κῆδος, *cura,* & *luctus.*

Ἀποκήρυγμα, ατος, τὸ, idem quod ἀποκήρυξις.

Ἀποκήρυκτος, ου, ὁ & ἡ, abdicatus, excommunicatus. Ab ἀποκηρύσσω.

Ἀποκήρυξις, εως, ἡ. venditio per præconem. 2) proſcriptio. 3) abdicatio. 4) excomunicatio. Ab ſeq.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, fut. ξω, per præconem vendo, auctionor. 2) proſcribo. 3) abdico. 4) finibus expello, in exſilium ejicio. 5) excommunico. 6) edicto publico interdico.

Ἀποκίδνημι, diſſipo.

Ἀποκικλήσκω, avoco.

Ἀποκινδυνεύω, fut. εύσω, periculum facio, periclitor. 2) periculum adeo, aleam ſubeo.

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo. Gl. Vet. ἀποκινῶ, dimoveo, (*verius*, demoveo), ſummoveo. ἀποκινηθεὶς, amotus, Philox. ἀποκινηθέντες, emoti, Philox. ἀποκινηθῆναι, ſummoveri. Philox. aor. 1. paſſ.

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio, Philox. A præc.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga. 2) genus ſaltationis. Ab eod.

Ἀποκισσόομαι, ῦμαι, fut. ώσομαι, in hederam degenero, hedera fio. A κισσὸς, *hedera.*

Ἀποκλάγγω, (alii ἀποκλάζω) fut. άγξω, clango, clangorem edo. 2) cano, veluti cum clangore quodam.

Ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo.

Ἀπόκλασμα, ατος, τὸ, abruptio, fragmentum. A ſeq.

Ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo. ἀποκλᾷ, præfringit, Gl. Vet.

Ἀπόκλεισις, εως, ἡ, excluſio, intercluſio. Ab ἀποκλείω.

Ἀπό-

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid includitur. 2) res, qua aliquid includitur. 3) carcer. Ab eod.

Ἀπόκλειστος, ου, ὁ & ἡ, inclusus. Ab seq.

Ἀποκλείω, fut. είσω, excludo, arceo, prohibeo. 2) includo. 3) claudo.

Ἀποκλέπτω, f. ψω, furor, surripio.

Ἀποκληρονόμος, ου, ὁ, expers hereditatis, exheredatus.

Ἀπόκληρος, ου, ὁ & ἡ, idem. 2) exsors, expers, liber. Ex ἀπὸ & κλῆρος, hereditas.

Ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, sortior, sorte lego. 2) sorte distribuo. 3) segrego, sorte privo, exheredo.

Ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, seu creatio, quæ fit per sortes. Philox. delegatio, deputatio. A præc.

Ἀπόκλητος, ου, ὁ & ἡ, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, evoco.

Ἀπόκλιμα, τος, τὸ, declivitas. A seq.

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto. 2) inclino animo ad aliquid. 3) deflecto, deficio ab aliquo. ἀπέκλινε, devertit. Philox.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. A præc.

Ἀποκλύζω, fut. ύσω, eluo, abluo, deluo, Gl. Vet.

Ἀποκναίσις, εως, ἡ, molestatio, vexatio. A seq.

Ἀποκναίω, f. αίσω, tædio adficio, adfligo. 2) obtundo. 3) exhaurio, accido.

Ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, scalpo, abrado.

Ἀποκνέω, ῶ, fut. ήσω, metu ab aliquo deterreor. 2) per ignaviam aliquid adgredi recuso. Ex ἀπὸ & ὀκνέω, pigror.

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu. A præc.

Ἀποκνίζω, fut. ίσω, vellico, ungue aliquid abscindo, vel abrumpo. 2) ungue vulnero. 3) dedolo, extenuo. Ex ἀπὸ & κνίζω, seco.

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abscissio, quæ fit ungue. A præc.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, frustum rei alicujus proprie ungue abscissum. 2) segmentum. Ab eod.

Ἀποκογχίζω, fut. ίσω, concha aut testa excipio, aut in ipsam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ & κόγχη, concha.

Ἀποκοιμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, seorsum dormio, secubo. 2) foris dormio. 3) dormio.

Ἀποκοιμίζω, secubo, abnocto. emaneo, Gl. Vet.

Ἀποκοιτέω, idem. A seq.

Ἀπόκοιτος, ου, ὁ & ἡ, secubans, seorsum dormiens. Philox. emanens. discretus lectus, Philox. ἀπόκοιτοι, emansores, Gl. Vet. emansiones, Philox. ablegati ad castella in finibus agri patrii, in confinio hostium, præsidii ergo. *Demosth.* Ex ἀπὸ & κοίτη, cubile.

Ἀποκολακεύω, eblandior, Gl. Vet.

Ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo, sculpendo, dolando aufero. 2) pertundo. 3) insculpo.

Ἀποκολούω, fut. ούσω, detrunco, mutilo. 2) infringo.

Ἀποκολπόω, ῶ, f. ώσω, sinuo, in sinus excavo.

Ἀποκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando evado.

Ἀποκομάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo. Ex ἀπὸ & κόμη, coma.

Ἀποκομιδὴ, ῆς, ἡ, asportatio. 2) deportatio. 3) reditus. A seq.

Ἀποκομίζω, fut. ίσω, asporto, porto, deporto, aufero. Gl. Vet. ἀποκομισθεὶς, latus, Philox. ablatus, aor. 1. part. pass.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, frustum, fragmentum. ἀποκόμματα, segmenta, præsegmina, Gl. Vet.

Ἀποκομπάζω, f. άσω, insolentius me effero, vel jacto.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, abscissio, amputatio. præfectio, defectio, Gl. Vet. 2) figura grammatica, qua a fine vocis aliquid aufertur. Ab ἀποκόπτω.

Ἀπόκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, abscissus. 2) spado. 3) debilis, imbecillis. Philox. eviratus, castratus, Gl. Vet. Ab seq.

Ἀποκόπτω, f. ψω, abscindo, amputo, recido, præcido, minuo. 2) repello, abjungo, separo, avoco, abstraho.

Ἀποκορέννυμι, obsaturo, Gl. Vet.

Ἀποκορσόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo. 2) figuræ verticem efficio. 3) paucis rem expedio.

Ἄποκος, ον, intonsus, epith. ovis. Ex α pr. & πόκος, villus, lana.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero, amoveo. 2) ornatum aufero, ornatu privo: omnimoque, privo: sed re pulchra, ut regno &c. ἀποκοσμοῦσι, dedecorant, Philox.

Ἀποκόσμιος, ου, ὁ & ἡ, qui procul a cœtu hominum degit, qui in secessu, s. monasterio vivit. Ex ἀπὸ & κόσμος, mundus.

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod a potu in poculo remanserat.

Ἀποκοτταβισμὸς, ῦ, ὁ, certamen illud potorum, quo, postquam biberant, reliquum sic e poculo ejiciebant, ut resonaret. A præc.

Ἀποκουρίζω, detondeo.

Ἀποκουρὴ, ῆς, ἡ, tonsura.

Ἀποκούριμος, ον, tonsus vel tondendus.

Ἀποκουφίζω, f. ίσω, levo, sublevo, exonero.

Ἀποκόψιμον, succidaneum, Gl. Vet. Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ & κράδη.

Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, seu exhalo.

Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem.

Ἀποκραιπαλισμὸς, ῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditus ad sobrietatem. A præc.

Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo, & reseco. Ex ἀπὸ & κρανίον, caput.

Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compesco. 2) retineo.

Ἀποκρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo. ἀποκρέμαμαι, dependeo, Gl. Vet.

Ἀποκρεόω, in carnem muto, carnem facio. Ab ἀπὸ & κρέας.

Ἀπόκρεως, ω, ὁ, abstinentia carnis, tempus, quo a carne abstinetur. Ex iisd.

Ἀποκρῆθεν, e capite. Ex ἀπὸ & κράς, caput.

Ἀποκρήμνος, ου, ὁ & ἡ, abruptus, præruptus, præceps. ἀπόκρημνον, præceps, Philox. abruptum, præcipitium, Gl. Vet.

Ἀποκριδὸν, *Adv.* separatim. Ab ἀποκρίνω.

Ἀποκριθμέω, f. ήσω, secerno, excerno. Ab eod.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, responsio responsum. 2) condemnatio. 3) sententia. Ab seq.

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, secerno, eximo, separo, deligo, eligo. 2) excerno. 3) rejicio, improbo, abjudico. ἀποκρίνομαι, respondeo. *In pass.* desino, pertineo, vergo.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum. 2) excretio, seu ipsa actio excernendi. A pr.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, excernendi vim habens. Ab eod.

Ἀπόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, selectus. ἀπόκριτον, excretum. Gl. Vet. Ab eod.

Ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plausito.

Ἀποκρότημα, ατος, τό, digitorum crepitus. A praec.

Ἀπόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, durus, asper, rigidus. 2) pavitus. Ex ἀπό & κρότος, pulsus.

Ἀπόκρουσις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsatio. Ab ἀποκρούω.

Ἀποκρουστικὸς, ή, όν, depulsivus, vim depellendi habens. Ab eod.

Ἀπόκρουστος, ου, ὁ & ἡ, qui repellitur, seu rejicitur. Ab seq.

Ἀποκρούω, f. ούσω, repello, depello, propulso, reprimo, excutio; & ἀποκρούομαι, propulso, refello, refuto.

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro. 2) dignitate & praestantia supero, vinco, obscuro, & quidem in utramque partem. ἀποκρύπτομαι, deliteo, delitesco, celo.

Ἀποκρυσταλλόομαι, in glaciem concresco, conglacio.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ & ἡ, occultus, absconditus. ἀπόκρυφον, abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum, Philox. obscurum, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. Gl. Vet. latitatio. Ab eod.

Ἀποκτάομαι, ῶμαι, possessionem alicujus rei amitto, alieno, emancipo.

Ἀποκτείνω, f. νῶ, interficio, occido, perimo.

Ἀποκτεννύω, idem. A praec.

Ἀποκτέω, idem & ab eod.

Ἀπόκτητος, ου, alienatus.

Ἀποκτιννύω, & ἀποκτιννύω, idem quod ἀποκτείνω.

Ἀπόκτισις, εως, ἡ, colonia. Ex ἀπό & κτίζω, condo.

Ἀποκτονέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀποκτείνω.

Ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonum edo, vel cieo.

Ἀποκυβεύω, aleam tento, fortunae casum subeo.

Ἀποκυβιστάω, desilio, praecipitem me do jactu corporis.

Ἀποκυέω, ῶ, f. ήσω, pario, gigno. ἀποκυήτρια, enixa, connixa. Philox. effoeta, al. Gl. Vet.

Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium. A pr.

Ἀποκυΐσκω, pario, fetum depono. Ex ἀπό & κύω, in utero gesto.

Ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior.

Ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo. 2) amoveo.

Ἀποκυματίζω, undis agito.

Ἀπόκυνον, ου, τό, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. Ex ἀπό & κύων.

Ἀποκυρόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo. ἀποκυροῖ, abrogat, Philox.

Ἀποκυρτόω, gibbosum reddo.

Ἀποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio. Gl. Vet. Ab ἀποκυρόω.

Ἀποκύω, gigno.

Ἀποκωκύω, flendo conficio.

Ἀποκώλυσις, εως, ἡ, impeditio. Ab seq.

Ἀποκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio.

Ἀποκωφόω, ῶ, mutum reddo. 2) surdum reddo.

Ἀπολαγχάνω, sortior.

Ἀπολάζυμαι, recipio, repeto. 2) demo.

Ἀπολαιμοτομέω, ῶ, gulam incido, fauces amputo.

Ἀπολαιμότμητος, ον, cui gula praecisa est.

Ἀπολακέω, crepo, sonum edo. A λακεῖν.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello. 2) despicio, sperno.

Ἀπολακτισμὸς, ῦ, ὁ, calcitratio. A praec.

Ἀπολαλέω, ῶ, fut. ήσω, enuncio, eloquor. 2) renuo, sermone recuso.

Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, Gl. Vet. 2) seduco, seorsum duco. 3) intercludo, intercipio, dirimo. 4) capio, accipio.

Ἀπολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro, polio. pass. imperf. ἀπολαμπρύνεται, gloria quaeritur, paratur.

Ἀπολάμπω, ψω, emico, effulgeo, resplendeo. 2) ejaculor, emitto.

Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, usus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus. 2) voluptas, oblectatio. Ab ἀπολαύω.

Ἀπόλαυσμα, ατος, τό, oblectamentum. Ab eod.

Ἀπολαυστικὸς, ή, όν, in voluptate vivens, voluptatibus deditus. 2) voluptatem adferens. A sequ.

Ἀπολαυστὸς, ῦ, ὁ & ἡ, ad voluptatem pertinens, cujus dulcedo percepta est. A sequ.

Ἀπολαύω, fut. αύσω, fruor, commodum, fructum, emolumentum capio. 2) in deteriorem partem, damnum capio, punior.

Ἀπολεαίνω, laevigo, complano. 2) contero, comminuo.

Ἀπολέγω, f. ξω, deligo, seligo. 2) decerpo. 3) rejicio, repudio. 4) declaro. 5) interdico, veto.

Ἀπολείβω, f. ψω. destillo, fundo.

Ἀπόλειμμα, τος, τό, reliquum, reliquiae. A seq.

Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo. 2) desero, destituo. 3) supero, vinco, praesto, a tergo relinquo. 4) desisto, desino: eleganter cum partic. 5) absum, in formula: parum abest, cum genit. & infinit.

Ἀπολειτουργέω, ῶ, munere defungor.

Ἀπολείχω, f. ξω, lambendo tollo, aufero.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio. 2) defectus, deliquium. Ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεκτος, ου, ὁ & ἡ, electus, eximius. Ab ἀπολέγω.

Ἀπολελεγμένως, Adv. negligenter. Ab eod.

Ἀπολελυμένως, Adv. solute, libere. Grammaticis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.

Ἀπολέμητος, ου, ὁ & ἡ, bello non vexatus, bello non lacessitus. Ex α pr. & πολεμέω.

Ἀπόλεμμα, τος, τό, corium, pellis. Ex ἀπό & λέπω.

Ἀπόλεμος, ου, ὁ & ἡ, imbellis, inhabilis ad bellum. 2) inexpugnabilis. 3) pacificus.

Ἀπολέμως, Adv. non pugnaciter, leniter.

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.

Ἀπολέπισμα, τος, τό, cortex resectus, item minutae partes olerum, plantarum resectae. A praec.

Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo. 2) extenuo.

Ἀπολέπω, f. ψω, decortico.

Ἀπολέσκομαι, pereo, quasi hinc sit ἀπολέσκετο, impers.

imperf. quod tamen Jonicum est pro ἀπώλετο, ab ἀπόλλυμαι.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio.

Ἀπολήγω, f. ξω, desino.

Ἀποληκέω, ῶ, crepo, crepitum edo. v. ληκῶ.

Ἀποληκυθίζω, f. ίσω, detraho λήκυθον, seu ornamentum oratorium.

Ἀπόληξις, εως, ἡ, finis, clausula. Ab ἀπολήγω.

Ἀποληρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.

Ἀπόληψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio. 2) interclusio, suppressio. Ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολιαίνομαι, livesco. Hippocr. (f. leg. ἀποπελιαίνομαι. v. ἀποπελιδνόομαι.)

Ἀπολιβάζω, f. άξω, recedo, aufugio. Ab ἀπολείβω.

Ἀπολιγαίνω, strepitum facio, turbas excito. Ab ἀπὸ & λιγαίνω, *argutum sono*.

Ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapidescere facio. ἀπολιθόομαι, lapidesco. Ab ἀπό & λίθος.

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem. A praec.

Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio.

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio, proprie, quæ fit lino. A praec.

Ἀπολιόρκητος, ου, qui obsideri, expugnari non potest. Ab α pr. & πολιορκέω.

Ἄπολις, ιδος, ὁ & ἡ, extorris, patria pulsus, erro, cui nulla est patria. Ex α pr & πόλις, *urbs*.

Ἀπολισθαίνω, defluo, delabor. 2) non attingo, non adhæresco.

Ἀπολισθέω, ῶ, fut. ήσω, delabor. 2) lapsante gressu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam. 3) non attingo, non adhæresco. 4) labor.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me proripio, celeriter aufugio, me abripio. ἀπολιταργιῶ, f. 2. *Att.* pro ἀπολιταργίσω. Ex ἀπό, λίτη, *janua*, & ἀργός, *celer*.

Ἀπολίτευτος, ου, ὁ & ἡ, nequaquam civilis, non urbanus, sine politia, nulli civitati adscriptus, extra leges & consortium civilis societatis agens; *item*, alienus a rep. gerenda. Ex α pr. & πολιτεύομαι.

Ἀπολίτης, ου, ὁ, qui civis esse desiit. 2) alienus a reip. oegotiis.

Ἀπολιτικός, ή, όν, qui non est πολιτικός, qui est reip. ignarus.

Ἀπολιχμάω, ῶ, f. ήσω, delambo, delingo.

Ἀπόλλυμι, f. ἀπολλύω, perdo, vasto. f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. perf. ἀπολώλεκα. aor. 1. ἀπώλεσα. ἀπόλλυμαι, pereo, iotereo, dispereo. ἀπώλετο, periit, Gl. Vet. aor. 2. Ex ἀπὸ & ὄλλυμι, *perdo*.

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo.

Ἀπολογαριασμός, ῦ, ὁ, supputatio. A praec.

Ἀπολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, defendo sermone. 2) excuso. Ab ἀπὸ & λόγος, *sermo*.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excusatio, defensio. 2) refutatio. A praec.

Ἀπολογητικός, ή, όν, defensorius, ad defensionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio, purgatio, satisfactio, Philox.

Ἀπολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, seu refero. 2) expensum refero. 3) rationem ineo, ratione inita colligo.

Ἀπολογισμός, ῦ, ὁ, rationis redditio & relatio. 2) expensi relatio. 3) rationum codex. 4) narratio, expositio rei qua appareat, rem bene actam. 5) explicatio caussarum. 6) mentis abalienatio. A praec.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, narratio longa & verbosa. 2) fabula, apologus, narratio ficta. 3) ἀπόλογοι, tabulæ expensarum.

Ἀπόλοιπος, ου, ὁ & ἡ, reliquus.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero. Ex ἀπό & ὀλολύζω.

Ἀπόλουμα, ατος, τὸ, lavacrum, s. quod lavando abluitur, sordes e lotione. Ab ἀπολούω.

Ἀπόλουσις, εως, ἡ, lotio. A seq.

Ἀπολούω, f. ύσω, abluo.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus prosequor, deploro. Ex ἀπὸ & ὀλοφύρομαι, *ejulo*.

Ἀπολοχμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, frutico, fruticesco, densis fruticibus silvesco.

Ἀπολυμαίνομαι, purgor. 2) corrumpo.

Ἀπολυμαντήρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies. A praec.

Ἀπολυπραγμόνητος, ου, nihil laboris habens, rerum alienarum incurius. Ex α pr. & πολυπραγμονέω.

Ἀπολυπραγμονήτως, *Adv.* sine multo labore. A praec.

Ἀπολυπράγμων, ου, non curiosus.

Ἀπολύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberativus, absolutivus. A seq.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, absolutio. 2) refutatio. 3) discessus, profectio. 4) decessus, obitus. 5) ennfectio sc. oegotiorum. Ab ἀπολύω.

Ἀπόλυτος, ου, ὁ & ἡ, solutus, liberatus. Ab eod.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo. 2) accepto pretio dimitto.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemtio. A praec.

Ἀπολύτως, *Adv.* solute, libere. 2) absolute.

Ἀπολύω, f. ύσω, solvo, exsolvo, sejungo. 2) absolvo reum. 3) dimitto, remitto, do veniam abeundi. 4) libero, dato pretio redemtionis, & 5) ἀπολύομαι, diluo, refuto. 2) discedo, proficiscor. 3) dimitto redemtum ab altero.

Ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio, contumelia lacesso.

Ἀπολωπίζω, f. ίσω, vestem exuo.

Ἀπολωτίζω, detraho, avello, more eorum, qui λωτὸν carpunt, h. e. optimum quodque.

Ἀπολωφάω, ῶ, fut. ήσω, sedo, relevo.

Ἀπομαγδαλία, ας, ἡ, s. ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, v. μαγδαλία, quod idem est.

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, vertimentum, sive id, quod ex abstersione colligitur. 2) lustratio, ap. Hesych.

Ἀπομαδαρόω, tondeo. Ex ἀπὸ & μαδαρόω.

Ἀπομαδίζω, idem.

Ἀπομάθημα, ατος, τὸ, quod oblivioni dedimus. Ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio. Ab eod.

Ἀπομαίνομαι, fut. νοῦμαι, furo, insanio. 2) furere, insanire desino.

Ἀπομακρύνω, longe removeo. 2) in longum extendo.

Ἀπομάκτης, ου, ὁ, abstergens. Ab ἀπομάττω.

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus sum, defugio, detrecto quid præ ignavia, mollitie, & formidine.

Ἀπομαθανίζομαι, idem.

Ἀπομαλθακόομαι, idem.

Ἀπομανθάνω, dedisco.

Ἀπομαντεύομαι, divino.

Ἀπόμαξις, εως, ἡ, detersio. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, tabefacio. ἀπομαραίνομαι, floccesco, deficio.

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testor, attestor, testimonium perhibeo. 2) renuncio.

Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abstergo. 2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. similis ei plane sum: *in med.* 3) veneficiis defixum & devotum libero. 4) imitor, ad exemplum ejus me compono.

Ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, vehementer flagello.

Ἀπομαστίζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto.

Ἀπομάχομαι, propugno, pugnam sustineo, propulso hostes, *item*, arceo *simpliciter*.

Ἀπόμαχος, ου, ὁ & ἡ, qui est extra pugnam. 2) pugnæ inutilis. Ex μάχη.

Ἀπομεθύσκομαι, ebrietate liberor, crapulam edormio.

Ἀπομειλίσσω, vel -ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.

Ἀπομείρομαι, f. μεροῦμαι, præbeo, distribuo. 2) sortior.

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.

Ἀπόμελι, ιτος, τό, decoctum dulcissimorum favorum aceto mixtorum.

Ἀπομέμφομαι, fut. ψομαι, accuso, incuso. 2) reprehendo.

Ἀπομένω, fut. νῶ, remaneo. 2) permaneo. 3) maneo.

Ἀπομερίζω, f. ίσω, dispertio, divido, separo. tribuo, Gl. Vet. 2) partem rei, v. c. prædæ, do.

Ἀπομερισμὸς, οῦ, ὁ, divisio, partitio, distributio.

Ἀπομεριμνίζω, f. ήσω, depositis curis dormio.

Ἀπομετρέω, ῶ, f. ήσω, metior, demetior.

Ἀπομέτρημα, ατος, τό, demensum, Philox. A præc.

Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, in longum extraho, produco.

Ἀπομηνίω, fut. ίσω, irascor.

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, misceo, commisceo.

Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, imitor, effingo.

Ἀπομίμημα, ατος, τό, imitatio, simulacrum. A præc.

Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expressio ad exemplar alicujus. Ab eod.

Ἀπομιμνήσκομαι, f. μνήσομαι, recordor. Ab ἀπομνάομαι.

Ἀπόμιξις, εως, ἡ, commistio. Ab ἀπομίγνυμι.

Ἀπόμισθος, ου, ὁ & ἡ, cui merces non datur, cui merces aut stipendium detrahitur. 2) mercede aliquid faciens, mercenarius.

Ἀπομισθόω, ῶ, f. ώσω, loco mercede, eloco. 2) conduco.

Ἀπομίσθωμα, ατος, τό, res mercede conducta, aut locata. A præc.

Ἀπομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor. 2) memorem me ostendo, vel beneficii, referendo gratiam, vel injuriæ, ulciscendo.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τό, dictum memorabile. 2) res, quæ memoratur, historia. 3) *plur.* commentarii rerum gestarum.

Ἀπομνημόνευσις, εως, ἡ, commemoratio.

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiscor. 2) memoriter recito. Gl. Vet. commemoro. 3) idem quod ἀπομνάομαι n. 2.

Ἀπομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor sum injuriæ. 2) injuriæ memoriam ex animo deleo.

Ἀπόμνυμι, f. ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego, ejuro. ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, Gl. Vet. aor. 1. Ex ἀπό & ὄμνυμι.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio. 2) pars reditus, ex agro, v. c. decimæ.

Ἀπομοιράομαι, tribuo, largior. A præc.

Ἀπομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, desero. 2) privo, separo, excludo. 3) non comprehendo v. c. fœdere.

Ἀπόμοργμα, ατος, τό, quod est expressum ex alio, ut signum annulo impressum. A seq.

Ἀπομόργνυμι, f. ἀπομοργνύω, f. ξω, exprimo. 2) abstergo. 3) lacrimor.

Ἀπόμορξις, εως, ἡ, abstersio. 2) expressio. A præc.

Ἀπόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio. Ab ἀπόμνυμι.

Ἀπομοτικῶς, *Adv.* ejurandi sensu. Ab ἀπὸ & ὀμοτικός.

Ἀπόμουσος, ου, ὁ & ἡ, a Musis alienus. 2) indoctus.

Ἀπομούσως, *Adv.* indocte. A præc.

Ἀπόμυγμα, τος, τό, excretio muci. Ab ἀπομύττω.

Ἀπομύζουρις, ιδος, ἡ, fellatrix. Ex ἀπό, μύζω, & οὐρά.

Ἀπομυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dissuadeo, prohibeo.

Ἀπόμυιος, ου, ὁ, qui abigit muscas: Cognomen Jovis. Ex ἀπὸ & μυῖα, *musca*.

Ἀπομυκάομαι, ῶμαι, mugio.

Ἀπομυκτηρίζω, subsannando repudio.

Ἀπομυκτίζω, apud Lucian. superbe & cum strepitu quodam narium aliquem rejicere. Ex ἀπό & μυκτίζω, quod tamen inusitatum, unde Jensius suspicatur verbum vitiosum esse.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo, *præs.* labium.

Ἀπομυξία, ας, ἡ, id, quod emongendo detrahimus. A sequ.

Ἀπομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, muugo, emungo. 2) decipio.

Ἀπομύω, f. ύσω, claudo, tego.

Ἀπομφολύγωτος, ου, ὁ & ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex α pr. & πομφολυγέω, *bullo*.

Ἀπομωρόω, ῶ, fatuum reddo.

Ἀποναίω, migro, sedem muto, alio habitatum eo.

Ἀπόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀπονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Ex ἀπὸ & ὄνημι.

Ἀποναρκάω, torpesco, torpeo, hebesco, piger sum.

Ἀποναρκόω, hebeto, torpore resolvo.

Ἀπονάσσω, f. άσω, commigro aliquo habitatum. 2) migrare jubeo.

Ἀπονεκρόομαι, emorior, *item* obrigeo (frigore) & emorior.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, distributio, attributio, adsignatio, deputatio, Philox. Ab ἀπονέμω.

Ἀπονεμητὴς, οῦ, ὁ, distributor, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀπονεμητικὸς, ἡ, όν, τὸ ἀπονεμητικὸν, propensio animi suum cuique attribuendi, Antonin.

Ἀπονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adsigno, dispertio, Gl. Vet. ἀπονεμηθεὶς, deputatus, Philox. aor. 1. part. pass. ἀπονενεμημένος, deputatus, tributus, Gl. Vet. perf. part. pass.

Ἀπο-

Ἀ'πονενοημένως, *Adv.* dementer, fatue, desperate. Ab ἀπονοεῖν, *desipio*.

Ἀ'πονέομαι, f. νεύσομαι, abeo. 2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ & νέω, *eo*.

Ἀ'πονεοττεύω, f. εύσω, nidifico. 2) nidificare desino.

Ἀ'πόνευμα, ατος, τὸ, declivitas. Ab ἀπονεύω.

Ἀ'πονευρόω, ῶ, f. ώσω, enervo, nervos incido. Ex ἀπὸ & νεῦρον.

Ἀ'πονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum incisio. 2) coalitio multorum nervorum. 3) tendo. A praec.

Ἀ'πονεύω, f. εύσω, abnuo, respuo, aversor. 2) nuto, declino, flecto, vergo, inclino. 3) *proprie* & *tropice*.

Ἀ'πόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio. 2) fruor. Ex ἀπὸ & ὄνημαι, *juvor*. v. ἀπόναμαι.

Ἀ'πονηρευσία, ας, ἡ, simplicitas, integritas, innocentia. Ab α pr. & πονηρεύω.

Ἀ'πόνηρος, ου, ὁ & ἡ, minime malus, non depravatus, noxa carens, simplex, fraudis expers.

Ἀ'πονηστίζομαι, jejunium finio. Ex ἀπὸ & νῆστις, *jejunus*.

Ἀ'πονητὶ, *Adv.* facile, sine labore. A sequ.

Ἀ'πόνητος, ο, ὁ & ἡ, illaboratus. 2) labore carens, facilis. ἀπονητότατα, facillime.

Ἀ'πονήχομαι, f. νήξομαι, nato. 2) enato.

Ἀ'πονία, ας, ἡ, vacatio a labore. 2) aversatio laboris, laborum detrectatio. 3) desidia, inertia. Ab ἄπονος.

Ἀ'πονίζω, f. ίσω, abluo, abstergo. Ex ἀπὸ & νίζω, *lavo*.

Ἀ'πονικάω, f. ήσω, vinco, supero. 2) evoro.

Ἀ'πόνιμμα, ατος, τὸ, mailuvium. Ab ἀπονίπτω.

Ἀ'πόνιπτρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀ'πονίπτω, f. ψω, abstergo, abluo.

Ἀ'πονιτρόω, nitro tergeo, abstergo.

Ἀ'πονοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nil pensi habeo, mentem & rationem abjicio. 2) insolesco, vesana mente efferor. Dicitur de omnibus generibus robustioris improbitatis, ut maledicere improbe, incestare &c. de quibus latini furorem dicunt. 3) ad desperationem redactus sum. ἀπονενοημένος, temerarius, demens, desperatus, Gl. Vet.

Ἀ'πονοέω, ad amentiam &c. redigo. Gl. Vet. ἀπονοῶ, amento.

Ἀ'πόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. Philox. dementia. 2) vesana confidentia, insolentia & animi elatio. contumacia, Philox. 3) de insigni fortitudine pugnantium.

Ἀ'πονομάζω, fut. άσω, denomino, appello.

Ἀ'πονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, distributio. Ab ἀπονέμω.

Ἄ'πονος, ου, ὁ & ἡ, labore carens. 2) minime impeditus. 3) lenis. 4) non dolens. 5) facilis. Ex α pr. & πόνος, *labor*.

Ἀ'πονοστέω, f. ήσω, redeo, revertor.

Ἀ'πονόστησις, εως, ἡ, reversio, reditus. A praec.

Ἀ'πονόσφι, *Adv.* procul, seorsum.

Ἀ'πονοσφίζω, separo, sejungo. 2) *med.* privo.

Ἀ'πονοσφίζομαι, *pro simplici* νοσφ. Polyb.

Ἀ'πονυκτερεύω, f. εύσω, pernocto foris, abnocto.

Ἀ'πόνυμφος, ου, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, h. e. ducenda uxore abhorret. 2) qui mulierum commercio non delectatur. Ex ἀπὸ & νύμφη.

Ἀ'πόνυμφος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀ'πονυστάζω, fut. άξω, obdormisco, dormito. 2) secubo, foris cubo. 3) negligenter ago.

Ἀ'πονυχίζω, f. ίσω, ungues releco. Ex ἀπὸ & ὄνυξ, *ungis*.

Ἀ'πονύχισμα, ατος, τὸ, unguium segmentum. A praec.

Ἀ'πόνως, *Adv.* facile, sine labore. Ab ἄπονος.

Ἀ'πονωτίζω, exdorsuo, Gl. Vet. 2) fugo. 3) *med.* fugio. A νῶτος, *dorsum*.

Ἀ'ποξενίζω, idem quod ἀποξενόω.

Ἀ'ποξενιτεύω, idem.

Ἀ'πόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhospitalis, inhospitus.

Ἀ'ποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregre abigo, expello. 2) in exsilium ablego. 3) abalieno. 4) abdico. ἀποξενόομαι, οῦμαι, extra patriam dego, peregrinor. 2) reus agor peregrinitatis. 3) externum me simulo. 4) degenero in morem externum.

Ἀ'ποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in exteram regionem. 2) commoratio extra patriam. 3) degeneratio a patrio more in extraneum. A praec.

Ἀ'ποξέω, f. έσω, abrado, dedolo, Gl. Vet. 2) polio, expolio. Ex ἀπὸ & ξέω, *rado*.

Ἀ'ποξηραίνω, exsicco, arefacio. ἀποξηραίνομαι, exaresco, Gl. Vet.

Ἀ'πόξηρος, ον, abruptus, *sed vitiose, verum est* ἀπόξυρος.

Ἀ'ποξιφίζω, idem quod ξιφίζω.

Ἀ'ποξυλίζω, f. ίσω, lignum, seu quod est ligneum detraho. 2) ligno spolio.

Ἀ'ποξύνω, f. υνῶ, acidum reddo. 2) acutum reddo, exacuo. ἀποξύνομαι, acesco. Ex ἀπὸ & ὀξύνω, *acuo*.

Ἀ'ποξυράω, ῶ, f. ήσω, novacula rado, detondeo.

Ἀ'ποξυρόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀ'ποξύρομαι, rador, detondeor.

Ἀ'πόξυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, abrasus. 2) dedolatus, radendo acutus. 3) excisus. Ex ἀπὸ & ξυρός, *acutus*.

Ἄ'ποξυς, εος, ὁ καὶ ἡ, acuminatus, in mucronem fastigiatus. Ex ἀπὸ & ὀξύς.

Ἀ'πόξυσμα, ατος, τὸ, quod abrasum est, ramentum. Ab ἀποξύω.

Ἀ'ποξυστρόω, ῶ, f. ώσω, strigili detergo. 2) hebeto aciem gladii, vel aufero. Ab ἀπὸ & ξύστρα.

Ἀ'ποξύω, f. ύσω, abrado, derado. 2) destringo. 3) abstergo. 4) lævigo. 5) detraho, demo, ut γῆρας, ap. Hom. *in med.* exuo, depono.

Ἀ'ποπαίζω, f. ξω, & σω, ludo, lusito. 2) ludere desino.

Ἀ'ποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.

Ἀ'ποπάλλω, evibro, ejaculor.

Ἀ'πόπαππος, ου, ὁ, abavus.

Ἀ'ποπαππόω, ῶ, in pappos verto. Ex ἀπὸ & πάππος, *lanugo*.

Ἀ'ποπαρδίζω, pedo. Ab aor. 2. v. πέρδω.

Ἀ'ποπαρθενεύω, fut. εύσω, idem, quod sequens.

Ἀ'ποπαρθενόω, ῶ, devirgino, virginitate privo.

Ἀ'πόπαστος, ου, ὁ & ἡ, qui non gustavit, jejunus. Ex ἀπὸ & πάσομαι, *gusto*.

Ἀ'ποπατέω, ῶ, f. ήσω, a via recedo, a via deflecto. 2) ventrem exonero.

Ἀποπάτημα, ατος, τό, excrementum. A praec.
Ἀπόπατος, ου, ὁ, secessus, quem quaerimus ad levandum ventrem, locus, ubi venter exoneratur. 2) evacuatio ventris. Ab eod.
Ἀπόπαυσις, εως, ἡ, finis, cessatio, inhibitio.
Ἀποπαυσίπονος, ου, ὁ, finem, requiem afferens.
Ἀποπαύω, f. αύσω, sisto, inhibeo, compesco, cohibeo. ἀποπαύομαι, desisto, desino.
Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum, periculum. 2) conatus, inceptum. Ex ἀπό & πεῖρα, *conatus*.
Ἀποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio. 2) conor, nitor.
Ἀποπειράω, ῶ, f. άσω. άομαι, experior, periclitor. 2) lacesso hostes. Ab ἀπόπειρα.
Ἀποπέκω, f. ξω, detondeo.
Ἀποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi decido. 2) securi dolo & complano.
Ἀποπελιδνόομαι, liveo, *ut simplex*.
Ἀπόπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimissus. 2) dignus, qui rejiciatur ob improbitatem. Ab ἀποπέμπω.
Ἀποπεμπτόω, ῶ, f. ώσω, quintam partem persolvo vel deligo. Ex ἀπό & πέμπτη, *quinta pars*.
Ἀποπέμπω, f. ψω, dimitto, potestatem abeundi concedo. 2) dimitto cum comitatu. 3) amando, ablego. 4) in exsilium mitto. 5) remitto. 6) emitto, evulgo. 7) rejicio, repudio. 8) non agnosco.
Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimissio. 2) missio. 3) rejectio, repudiatio. 4) repudium. A praec.
Ἀποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. 2) clugeo.
Ἀποπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, efficio.
Ἀποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἀποπεράω, ῶ, trajicio alicunde.
Ἀποπέρδω, fut. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto.
Ἀποπερισπάω, ῶ, f. άσω, averto. 2) circumductum abstraho.
Ἀποπέτομαι, avolo. 2) revolo.
Ἀποπεφασμένως, *Adv.* palam, manifesto, disertis verbis. Ab ἀποφαίνομαι, *pronuncio*.
Ἀποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo & adstringo, concrescere facio.
Ἀποπηδάω, ῶ, f. ήσω, desilio. 2) resilio. 3) aufugio, celeriter abscedo.
Ἀποπιέζω, f. έσω, exprimo, comprimo.
Ἀποπίεσμα, ατος, τό, retrimentum ab expresso succo reliquum, faeces. A praec.
Ἀποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo. 2) satio, saturo.
Ἀποπινόω, ῶ, fut. ώσω, sordibus emaculo. 2) sordibus inquino. Ex ἀπό & πίνος, *sordes*.
Ἀποπίνω, bibo.
Ἀποπίπτω, decido. 2) excido spe &c. 3) aberro a via recta vel cursu.
Ἀποπιστεύω, f. εύσω, fido, credo.
Ἀποπλάζω, aberrare, vel evagari facio. ἀποπλάζομαι, aberro, evagor.
Ἀποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor. 2) impello in errorem, decipio. ἀποπλανάομαι, aberro.
Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio. 2) figura certa rhetorica. A praec.
Ἀποπλάνος, ου, ὁ, impostor.
Ἀποπλέω, fut. εύσω, navi discedo, solvo.
Ἀποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. 2) saturo, satio.
Ἀποπληκτικός, ή, όν, attonitus. 2) ad apoplexiam pertinens. A sequ.
Ἀπόπληκτος, ου, ὁ & ἡ, qui laborat apoplexia. 2) insanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω.
Ἀποπλήκτως, *Adv.* insane, stolide. A praec.
Ἀποπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo. 2) perficio, praesto, v. c. promissa. 3) satio. 4) farcio.
Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, absolutio. A pr.
Ἀποπληρωτής, οῦ, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, executor. Ab eod.
Ἀποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio. 2) repercutio. 3) attonitum reddo, perterrefacio.
Ἀποπλίσσομαι, vel ἀποπλίττομαι, f. ξομαι, saltu me proripio, seu aufugio.
Ἀπόπλοος, *contr. usitatius* ἀπόπλους, ου, ὁ, discessus, *proprie* navi. Ab ἀποπλέω.
Ἀποπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias absumo, vel profundo, minuor copiis.
Ἀπόπλυμα, ατος, τό, aqua sordida, in qua aliquid purgatum est. A sequ.
Ἀποπλύνω, f. υνῶ, abluo.
Ἀποπλώω, solvo navem.
Ἀποπνευματίζω, pedo. 2) odorem exspiro.
Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, exspiratio. A sequ.
Ἀποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, spiro, Gl. Vet. redoleo, prospiro. 2) efflo animam, morior. 3) pedo, flatum ventris emitto.
Ἀποπνίγω, f. ξω, suffoco, strangulo. 2) vexo, discrucio.
Ἀποπνοή, ῆς, ἡ, exhalatio, exspiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.
Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eodem.
Ἀποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abduco, amoveo. Gl. Vet. ἀποποιέομαι, ablego. 2) improbo, non admitto, repudio. 3) renuncio alicui amicitiam.
Ἀποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio. A praec.
Ἀποπομπαῖος, αία, αῖον, depulsorius, ad depellendum aptus. 2) depulsor malorum. 3) emissarius, *de hirco Levit. XVI.* Ab ἀποπέμπω.
Ἀποπομπεύω, ῶ, procuro prodigium. Ab eodem.
Ἀποπομπή, ῆς, ἡ, dimissio. 2) missio. 3) rejectio, repudiatio. 4) ablegatio. 5) procuratio, aut expiatio prodigii, sceleris. 6) status dies, quo sacrificatur. Ab eodem.
Ἀποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio.
Ἀποποντόω, in mari submergo.
Ἀποπορδή, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω.
Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, discessus. 2) reditus, reversio. A sequ.
Ἀποπορεύομαι, f. εύσομαι, discedo, abscedo, abeo.
Ἀποπορευτέον, abeundum est. A praec.
Ἀποπρεσβεία, ας, ἡ, expositio actorum in legatione, renunciatio legationis.
Ἀποπρεσβεύω, f. εύσω, acta legationis renuncio. 2) mandata expono ad eum, ad quem legatus sum.
Ἀποπρίαμαι, emo.
Ἀπόπρισμα, ατος, τό, scobs, scobis, Gl. Vet. A sequ.
Ἀποπρίω, f. ίσω, serra deseco, serra abscindo.
Ἀποπρό, *Adv.* procul.
Ἀποπροβάλλω, procul abjicio.
Ἀποπροηγμένα, τα, rejecta, postposita. Vox Stoicorum de malis corporis & fortunae. opponuntur προηγμένοις.
Ἀπόπροθεν, f. ἀπόπροσθεν, e longinquo, eminus. 2) fine.
Ἀποπροθέω, procul, longe fugio.

Ἀπόπροθι, *Adv.* procul, longe.

Ἀποπροΐημι, emitto.

Ἀποπρολείπω, relinquo longe.

Ἀποπρονοσφίζω, f. ίσω, ſeparo.

Ἀποπροσποιέομαι, *proprie*, nego ad me pertinere, repudio, rejicio.

Ἀποπροσωπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, ſordes faciei abſtergo.

Ἀποπροτέμνω, abſcindo.

Ἀποπαπταίνω, circumſpicio.

Ἀποπτερνίζω, f. ίσω, calce peto, calce contuſum ſubigo. Ex ἀπὸ & πτέρνα.

Ἀποπτερύσσομαι, fut. ξομαι, alas pando & quatio, quod eſt avium volare nitentium.

Ἀπόπτης, ου, ὁ, ſpectator, qui ex editiore loco aliquid deſpectat. Ab ἀπόπτομαι.

Ἀποπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio, obſtupeſacio.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ & ἡ, exturris, exſul. Ex ἀπὸ & πτόλις, *urbs*.

Ἀπόπτομαι, f. ψομαι, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco adſpicio. Ex ἀπὸ & ὄπτομαι.

Ἄποπτος, ου, ὁ & ἡ, qui ſpectari ex alto poteſt. 2) qui videri alicunde poteſt. 3) qui eminus conſpicitur. A præc.

Ἀποπτύρω, abſterreo, deterreo, Gl. Vet. v. ἀποπτοέω.

Ἀποπτυσμὸς, ῦ, ὁ, averſatio, aſpernatio, quaſi deſputatio. A πτύω, *ſpuo*.

Ἀποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aſpernator, contemtor.

Ἀπόπτυστος, ου, ὁ & ἡ, aſpernandus, averſandus, deteſtandus.

Ἀποπτύω, f. ύσω, exſpuo. 2) reſpuo, averſor.

Ἀπόπτωμα, ατος, τὸ, prolapſio, ruina. Ab ἀποπίπτω.

Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀποπυγαρίζω, ſalto nates calce feriendo.

Ἀποπυητικὸς, ἡ, ὸν, purulentus, vel pus creans & maturans. Ex ἀπὸ & πύον, *pus*.

Ἀποπυΐσκομαι, purulentus fio.

Ἀποπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, ſciſcitor ex aliquo, interrogo.

Ἀποπυργίζω, in modum turris exſtruo.

Ἀποπυρίας, ου, ὁ, ut ἀποπυρίας ἄρτος, panis, qui ſuper carbonibus coquitur. Ex ἀπὸ & πῦρ.

Ἀποπυρίδες, ων, αἱ, piſces quidam. Ex iiſdem.

Ἀποπυρίζω, fut. ίσω, aſſo, igni torreo. Ex iiſd.

Ἀποπυρόω, f. ώσω, inflammo, incendo. ἀποπυρόομαι, ῦμαι, igneſco.

Ἀποπυτίζω, f. ίσω, reſpuo, ſpuendo ejicio, vel eructo. v. Latin. *pytiſſare*.

Ἀποραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem immiſſio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπὸ & ῥαφανιδοῦσθαι.

Ἀποργὴς, έος, ὁ & ἡ, iracundus.

Ἀποργίζω, f. ίσω, irrito; & ἀποργίζομαι, iraſcor.

Ἀπορέγχω, f. γξω, deſterto. Ex ἀπὸ & ῥέγχω.

Ἀπόρευτος, ου, ὁ & ἡ, qua iter non eſt, invius. Ex α pr. & πορεύομαι.

Ἀπορέω, ῶ, f. ήσω, ad anguſtias detruſus inexplicabiles hæſito. 2) dubito, æſtuo, neſcio quo me vertam. 3) nequeo, non poſſum. 4) egeo, deſtitutus ſum. Ab ἄπορος.

Ἀπόρημα, ατος, τὸ, res de qua quæritur, dubitatio in medium allata. 2) dubitatio.

Ἀπορηματικὸς, ὴ, ὸν, dubitandi vim habens.

Ἀπορηματικῶς, *Adv.* vi dubitandi, ad modum quæſtionis.

Ἀπορητικὸς, ἡ, ὸν, qui dubitare ſolet, dubitator.

Ἀπόρθητος, ου, ὁ & ἡ, inexpugnabilis. 2) incolumis. Ex ἀπὸ & πορθέω, *diruo*, *everto*.

Ἀπορθόω, f. ώσω, erigo. 2) dirigo, directum reddo.

Ἀπόρθωσις, εως, ἡ, planatio, Gl. Vet. A præc.

Ἀπορία, ας, ἡ, inopia conſilii, res dubiæ & perplexæ, anxietas, anguſtia, difficultas. 2) inopia, egeſtas. Ab ἄπορος.

Ἀπορνεόω, ῶ, f. ώσω, in avem converto. Ab ὄρνεον.

Ἀπορνιθόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ab ὄρνις.

Ἀπορνίθωσις, εως, ἡ, converſio in avem. A pr.

Ἀπόρνυμι, excito, concito. ἀπόρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Ex ἀπὸ & ὄρνυμι, *concito*.

Ἄπορος, ου, ὁ & ἡ, invius, non pervius. 2) difficultatibus impeditus. 3) conſilii inops, ſtupidus, hebes. 4) difficilis. 5) pauper, inops, egenus, indigus. 6) perplexus, dubius. Ex α pr. & πόρος.

Ἀπορούω, ύσω, proſilio, erumpo. 2) diſcedo. Ex ἀπὸ & ὀρούω, *irruo*.

Ἀποῤῥᾳθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigreſco, ignavia impedior, quo minus aliquid ſuſcipiam. Ex ἀπὸ & ῥᾳθυμέω.

Ἀποῤῥαίνω, adſpergo, irroro. Ex ἀπὸ & ῥαίνω, *perfundo*.

Ἀποῤῥαίω, deſtruo. 2) privo. Ex ἀπὸ & ῥαίω, *profligo*.

Ἀποῤῥαντήριον, ου, τὸ, lavacrum, luſtratio. Ab ἀποῤῥαίνω.

Ἀπόῤῥαξ, quod amputatum, ſeu avulſum eſt. Ab ἀποῤῥάσσω.

Ἀπόῤῥαξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, cum fortiter ſolo illiſa ei remittitur, qui emiſerat. Ab eodem.

Ἀποῤῥαπίζω, os obturo, obſtruo. 2) colaphis retundo, abigo.

Ἀποῤῥάπτω, f. ψω, conſuo, conſuendo obſtruo. Ex ἀπὸ & ῥάπτω, *ſuo*.

Ἀποῤῥάσσω, vel ἀποῤῥάττω, f. ξω, amputo, avello. Ex ἀπὸ & ῥάσσω, *allido*, *dejicio*.

Ἀποῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmen recito, vel canto.

Ἀποῤῥέμβομαι, latius evagor, aberro.

Ἀποῤῥέω, εύσω, effluo, defluo. 2) emano, promano, profluo. 3) elabor, fugio. Ex ἀπὸ & ῥέω, *fluo*.

Ἀπόῤῥηγμα, ατος, τὸ, ſegmentum, fragmentum avulſum. A ſeq.

Ἀποῤῥήγνυμι, vel ἀποῤῥηγνύω, f. ξω, abrumpo, diſrumpo, frango. 2) abrumpo, divello. 3) erumpo. Ex ἀπὸ & ῥήγνυμι, *frango*.

Ἀπεῤῥήθη, vetitum eſt. ἀποῤῥηθεὶς, vetitus, *it.* abdicatus, repudiatus. ἀποῤῥηθήσεσθαι, diſſolutum iri, *de induciis*, ap. Lyſ. Ex ἀπὸ & ῥέω, *dico*.

Ἀπόῤῥημα, ατος, τὸ, interdictum. Gl. Vet. deverbium. Ex iiſd.

Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, interdictio. 2) renunciatio. 3) inopia, ap. Heſych. ſed videtur eſſe debere ἀπόρησις. 4) defatigatio.

Ἀποῤῥήσσω, vel ἀποῤῥήττω, f. ξω, idem quod ἀποῤῥήγνυμι. Ex ἀπὸ & ῥήσσω.

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, legibus vetitus. 2) arcanus, 3) inenarrabilis, non effabilis. 4) contu-

tumeliosus, in contumeliam dictus aut factus, & quidem majorem. 5) nefandus. ἀπόῤῥητα, se-crerum, arcanum, inauditum, nefandum, Philox. ἀπόῤῥητα, sacra, Philox. arcana, al. Gl. Vet. *item* merces, quas exportare non licet (idque maxime) *denique* maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, [illegible].

Α'ποῤῥήτως, *Adv.* clam, secreto. 2) ita, ut dici nequeat s. non debeat &c.

Α'ποῤῥιγέω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimesco. Ex ἀπό & ῥιγέω, *horreo*.

Α'ποῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus evello. Ex ἀπό & ῥίζα, *radix*.

Α'πόῤῥιμμα, ατος, τό, retrimentum, Gl. Vet. Ab ἀποῤῥίπτω. (nisi potius sit leg. ἀποῤῥίνημα.)

Α'ποῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπό & ῥίνη, *lima*.

Α'ποῤῥίνημα, ατος, τό, limatura. A præc.

Α'ποῤῥιπίζω, f. ίσω, flatu discutio, depello, abigo. Ex ἀπό & ῥιπίζω, *ventilo*.

Α'ποῤῥίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. Vet. 2) dicitur & ut *jacio*, ap. Lat. de male dicta in aliquem conferentibus. ἀποῤῥιμμένος, abjectus, despectus, spretus, Gl. Vet. perf. part. pass. Ex ἀπό & ῥίπτω.

Α'πόῤῥιψις, εως, ἡ, abjectio, projectio. A præc.

Α'ποῤῥοή, ῆς, ἡ, profluvium, defluvium. 2) effluxus, profluentia, emanatio. 3) succus alicunde effluens. Ex ἀπό & ῥέω.

Α'πόῤῥοια, ας, ἡ, idem & ex iisdem.

Α'ποῤῥοιβδέω, ῶ, fut. ήσω, cum sonitu eructo, seu emitto.

Α'πόῤῥοος, *contr. usitatius* ἀπόῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, profluens, manans, emanans. Ex ῥέω.

Α'ποῤῥοφέω, ῶ, & ἀποῤῥοφάω, ῶ, f. ήσω, absorbeo, exhaurio. Ex ἀπό & ῥοφέω, vel ῥοφάω.

Α'ποῤῥύπτω, f. ψω, abluo, sordibus expurgo, detergo, velut sapone. Ex ἀπό & ῥύπτω, *sordes eluo*.

Α'πόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxus. Ab ἀποῤῥύω.

Α'ποῤῥυτιδίζω, detraho. v. Lat. *rursum*.

Α'πόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effluens, defluens. A sequ.

Α'ποῤῥύω, f. ύσω, effluo, defluo. Ex ἀπό & ῥύω.

Α'ποῤῥωγάς, άδος, ἡ, rupta, seu avulsa. Ab ἀποῤῥήγνυμι.

Α'ποῤῥώξ, ῶγος, ὁ & ἡ, abruptus, præruptus, *unde*, saxum, rupes: *Substant.* fragmentum avulsum, pars, portio, emanatio, latex, rivus. Ab eodem.

Α'ποῤύσσω, f. ἀπορύττω, f. ξω, defodio.

Α'πόρυψις, εως, ἡ, detersio, *ut simplex* ῥύψις.

Α'πορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. Ex ἀπό & ὀρφανός, *orphanus*.

Α'πόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla purpura insignis. Ex α pr. & πορφύρα, *purpura*.

Α'πορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, saltando perdo, Herodot. conf. ἐξορχέομαι. Ex ἀπό & ὀρχέομαι.

Α'πόρως, *Adv.* perplexe. 2) tenuiter.

Α'ΠΟΣ, εος, τό, labor. 2) lassitudo.

Α'ποσαλεύω, f. εύσω, e portu in altum provehor. 2) in salo sto, jactis ancoris commoror, unde additur interdum ἐπ' ἀγκυρῶν vel ἐπ' ἀγκύραις. 3) me stabilio.

Α'ποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concrescere facio. ἀποσαρκόομαι, οῦμαι, in carnem concresco, in carnem vertor. 2) me totum carni dedo, carnis voluptates sector.

Α'ποσάττω, fut. ξω, depono clitellas, deonero.

Α'ποσαφέω, ῶ, f. ήσω, declaro, significo, ostendo. A σαφής.

Α'ποσβέννυμι & ἀποσβεννύω, f. σβέσω, exstinguo, cessare facio.

Α'πόσεισις, εως, ἡ, excussio. 2) saltatio quædam impudica. A sequ.

Α'ποσείω, f. είσω, excutio, *in med.* concutiendo a me repello. 2) amolior, ablego. 3) de medio tollo.

Α'ποσεμνύνω, magnifice celebro. 2) *in med.* jacto me, ostento, vendito, arrogans sum.

Α'ποσείω, idem quod ἀποσείω, quod vide.

Α'ποσήθω, e curio cribro.

Α'ποσηκόω, ῶ, f. ώσω, in stabulo includo, includo tamquam in stabulo. E σηκός, *stabulum*.

Α'ποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo. ἀποσημαίνομαι, annoto.

Α'ποσήπω, f. ψω, putrefacio, *ut simplex*.

Α'πόσηψις, εως, ἡ, putrefactio. A præc.

Α'ποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia, taciturnitas.

Α'ποσιμόω, ῶ, f. ώσω, simum reddo. 2) e loco cavo elevo. 3) extollo, effero.

Α'ποσιτέω, ῶ, f. ήσω, a cibo abstineo me. A σῖτος.

Α'ποσιτία, ας, ἡ, abstinentia a cibo, inedia. 2) cibi fastidium. Ab eodem.

Α'ποσιτίζω, a cibo abstineo alterum.

Α'ποσιτικός, ή, όν, abstinentiam a cibo inducens.

Α'πόσιτος, ου, ὁ & ἡ, a cibo abstinens, abhorrens a cibo.

Α'ποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, sileo, taceo. 2) conticesco.

Α'ποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia. 2) figura rhetorica. A præc.

Α'ποσκάπτω, f. ψω, defodio, fodiendo detraho.

Α'ποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in adversum jacto. 2) palpitans animam efflo. 3) cachinnum tollo.

Α'ποσκεδάζω, f. ἀποσκεδάω, f. άσω, dissipo, dispello.

Α'ποσκεδάννυμι, f. ἀποσκεδαννύω, idem.

Α'ποσκεπάζω, detego, retego, Gl. Vet. ἀποσκεπασμένον, detecta, Philox.

Α'ποσκεπαρνισμός, ῦ, ὁ, fractura quædam cranii. A σκεπαρνίζω, *ascia percutio*, vel *dedolo*.

Α'ποσκέπτομαι, f. ψομαι, ex alto speculor.

Α'ποσκέπω, detego.

Α'ποσκευάζω, f. άσω, & ἀποσκευάζομαι, vasa aufero. 2) abjicio, depono, excutio. 3) onus ventris depono. 4) rejicio, repudio, non admitto. 5) amolior, de medio submoveo. 6) ablego, amando. 7) tollo de medio, neco. 8) demolior, everto. 9) refuto, refello. Ex ἀπό & σκεῦος, vas, *instrumentum*.

Α'ποσκευή, ῆς, ἡ, vasa viatoria & sarcinæ. 2) impedimenta exercitus. 3) amolitio, sublatio de medio. 4) exoneratio alvi, & ipse locus, ubi alvus exoneratur. Ex iisdem.

Α'πόσκημμα, ατος, τό, firmamentum, fulcimentum. 2) decubitus, id est, humor, qui relicta ea parte, quam infestabat, in aliam transit. Ab ἀποσκήπτω.

Α'ποσκηνίπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκήπτω.

Α'πόσκηνος, ου, ὁ & ἡ, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens. 2) procul ab alio habitans. Ex ἀπό & σκηνή, *tabernaculum*.

Α'ποσκηνέω, ῶ, f. ήσω, seorsum, seu longe remotum tabernaculum habeo. 2) seorsum habito. 3) tentorium moveo. A præc.

Α'πο-

Α'ποσκήπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor. 2) decido, allidor. 3) evado, erumpo. 4) desino.
Α'ποσκιάζω, f. άσω, obumbro.
Α'ποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio. 2) umbra. A praec.
Α'ποσκιασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Α'ποσκίδναμαι, dissipor.
Α'ποσκίμπτω, fulcio.
Α'ποσκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro, induro. ἀποσκιῤῥοῦσθαι, occallescere. E σκίῤῥος.
Α'ποσκίῤῥωμα, ατος, τὸ, durities, quae in scirrhum abiit. A praec.
Α'ποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, resilio.
Α'ποσκλῆναι, exaresco. 2) morior. 3) tabesco. 4) obduresco. ἀπεσκληκὼς, rabidus, Gl. Vet. perf. part. pass. Ex ἀπὸ & σκλέω, *exaresco*.
Α'ποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro. ἀποσκληροῦμαι, obduresco, induresco.
Α'ποσκληρύνω, induro, praeduro, Gl. Vet. duriter habeo quem, ut o. ἀποσκληρύνομαι, induresco.
Α'ποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio. 2) detrunco, mutilo. 3) circumcido.
Α'ποσκοπάζω, f. άσω, diligenter considero & intueor, contemplor.
Α'ποσκοπέω, ῶ, f. ήσω, ex alto prospicio. 2) eminus contueor. 2) custodio, observo. Gl. Vet. speculor. 4) *pro* ignoro, Jos. A seq.
Α'πόσκοπος, ο, ὁ, eminus intuens. 2) a meta aberrans. Ex ἀπὸ & σκοπός.
Α'ποσκορακίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumeliose repello. 2) in locum desertum amando. 3) vilipendo, contemtui habeo.
Α'ποσκορακισμὸς, ῦ, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumeliosa repulsio. 2) increpatio. A praec.
Α'ποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obscuro. 2) tenebras submoveo, corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.
Α'ποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obscuro, tenebris obductum oculis eximo. 2) adumbro, picturam umbra decoro. Philox. ἀποσκοτῶ, oblito, obsium. A σκότος.
Α'ποσκυβαλίζω, fut. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam, ut faeces.
Α'ποσκυδμαίνω, irascor, succenseo.
Α'ποσκύζω, f. ύσω, irrito, *ut simplex*.
Α'ποσκυθίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo. 2) contumeliosa tonsura illudo.
Α'ποσκυλέω, ῶ, f. ήσω, deprædor, spolio.
Α'ποσκυλάζω, f. άσω, idem.
Α'πόσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irrisio per scomma. A sequ.
Α'ποσκώπτω, f. ψω, scommata jacio, scommate incesso.
Α'ποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abstergo.
Α'πόσμηγμα, ατος, τὸ, rettimentum, Gl. Vet. A sequ.
Α'ποσμήχω, f. ξω, detergo.
Α'ποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, extenuo, imminuo.
Α'ποσμίλευμα, ατος, τὸ, segmentum scalpello factum, ratura, id quod scalpello deteritur, abraditur. A sequ.
Α'ποσμιλεύω, f. εύσω, scalpello amputo, seu reseco. 2) scalpro purgo. 3) polio, expolio.
Α'ποσμύχω, f. ξω, igni caeco absumo. 2) lenta tabe absumo. 3) dolore occulto & diuturno conficio.

Α'ποσοβέω, ῶ, f. ήσω, abigo, expello. 2) perterrefacio.
Α'ποσόβησις, εως, ἡ, abactio, propulsatio. A pr.
Α'ποσοβητήριον, ου, τὸ, remedium mali vim propulsandi habens. Ab seq.
Α'ποσοβητὴς, ῦ, ὁ, propulsator, averruncus.
Α'ποσος, ου, ὁ & ἡ, quantitatis expers. Ex α pr. & πόσος, *quantus*.
Α'ποσπάδιον, ου, τὸ, decerptum, lacinia avulsa. Ab ἀποσπάω.
Α'ποσπάδων, οντος, ὁ, cui testiculi sunt avulsi, vel excecti. Ab eodem.
Α'ποσπαράσσω, lacerando avello.
Α'ποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fascia exsolvo.
Α'ποσπαρθάζω, palpito, vibro, pulso. Ex ἀπὸ & σπαίρω, *palpito*.
Α'πόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulsa. 2) evulsio. Gl. Vet. lacinia, fragmentum. Ab ἀποσπάω.
Α'ποσπασμάτιον, ου, τὸ, particula excerpta, seu avulsa. Dimin. A praec.
Α'ποσπασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀπόσπασμα.
Α'ποσπάω, ῶ, f. άσω, abstraho, avello, ab aliqua re, *in pr.* uxorem abduco ab aliquo. 2) ἀποσπασθῆναι, recedere, procul abire. ἀποσπασθεὶς, avulsus, *it.* regressus, Gloss. Vet. aor. 1. part. pass.
Α'ποσπείρω, dissemino.
Α'ποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo. Philox. delibo. ἀπέσπεισεν delibavit, Philox. aor. 1.
Α'ποσπερμαίνω, semen jacio.
Α'ποσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto, semine genitali polluor.
Α'ποσπεύδω, f. εύσω, ab aliqua re deterreo, dehortor.
Α'ποσπογγίζω, f. ίσω, spongia abstergo seu detergo.
Α'ποσπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes spongia detersae. A praec.
Α'ποσποδόω, ῶ, f. ώσω, cinerem detergo. 2) ictu decutio. 3) in cinerem redigo. 4) e medio tollo. σποδὸς, *cinis*.
Α'πόσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus & excludendus a libationibus vel sacris. 2) impius, profanus. Ex ἀπὸ & σπονδή.
Α'πόσπορος, ου, ὁ & ἡ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, *semino*.
Α'ποσπουδάζω, f. άσω, studiosus alicujus rei esse desino. 2) negligo, contemno, repudio.
Α'πόσσυτος, ου, ὁ & ἡ, excitatus. 2) depulsus. Ab ἀποσεύομαι.
Α'πόσταγμα, ατος, τὸ, liquor defluens. 2) destillatio. 3) stiria, stilla. Ab ἀποστάζω.
Α'ποσταδὰ, *Adv.* eminus. Ab ἀφίσταμαι.
Α'ποσταδὸν, *Adv.* idem & ab eodem.
Α'ποστάζω, f. ξω, destillo, stillatim fundo.
Α'ποσταθμάω, ῶ, f. ήσω, dependo, appensum trado.
Α'ποστάλαγμα, ατος, τὸ, idem quod ἀπόσταγμα.
Α'ποσταλάζω, idem quod ἀποστάζω.
Α'ποσταλάω, ῶ, idem & ab eodem.
Α'πόσταξις, εως, ἡ, destillatio. Ab eod.
Α'ποστασία, ας, ἡ, defectio, discessio, discidium, Gl. Vet. Ab ἀπόστασις.
Α'ποστάσιον, ου, τὸ, repudium. 2) derelictio justi domini: unde ἀποστασίου δίκη. Ab eodem.
Α'πόστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio, rebellio, segregatio, abitus, discidium, praevaricatio, Phi-

Philox. 2) venditio per libram. Ab ἀφίσαμαι.

Ἀποστατέον, desistendum est. Ab eod.

Ἀποστατέω, ῶ, fut. ήσω, non adsum, non præsto sum. 2) deficio, desero. Ab ἀποστάτης.

Ἀποστατὴρ, ῆρος, ὁ, qui deficit, qui secessionem facit. 2) retractator. Ab ἀφίσαμαι.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, transfuga, desertor. 2) rebellis. 3) religionis Christianæ desertor. Ab eodem.

Ἀποστατικὸς, ἡ, ὸν, rebellis, contumax. Gl. Vet. suppuratorius. A præc.

Ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix. Ab eod.

Ἀποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, seu palis ligneis in terram defixis munio, seu cingo, *item* secludo. 2) adfigo cruci.

Ἀποσταφιδόω, ῶ, f. ώσω, in uvam passam converto, seu muto. Ex ἀπὸ & σταφὶς, *uva*.

Ἀποστεγάζω, f. άσω, detego. 2) tego, operio undique.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum. 2) protectio. A præc.

Ἀποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.

Ἀποστέγω, intus coerceo, cohibeo. 2) arceo, inhibeo, propulso.

Ἀποστείβω, abeo.

Ἀποστείχω, f. ξω, abeo, discedo.

Ἀποστελέγγισμα, τος, τὸ, strigmentum, idem *quod simplex*. v. ἀποστλέγγισμα.

Ἀποστέλλω, f. ελῶ, mitto. 2) mitto eum mandatis. 3) amando, ablego. 4) vi submoveo, ap. Thuc. ἀποστέλλει, renunciat. ἀποστέλλεσθαι, *pass.* etiam dicuntur, quos abeuntes prosequuntur. ἀποσταλεὶς, directus, Philox. aor. 1. pass. Ex ἀπὸ & στέλλω, *mitto*.

Ἀποστενόω, ῶ, f. ώσω, angustum reddo.

Ἀποστενωτικὸς, ἡ, ὸν, ad brevitatem, in pauca verba redigens sententiam. A præc.

Ἀποστεπτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ademtionem coronæ. Ab ἀποστέφω.

Ἀποστέργω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, desino amare. 2) sustineo, tolero, Suid.

Ἀποστερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. Vet. ἀποστερῆ, inficiatur, Philox.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, privatio, defraudatio. A præc.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, Philox. Ab eodem.

Ἀποστερητὶς, ίδος, ἡ, fraudatrix. fem. præc.

Ἀποστερητικὸς, ἡ, ὸν, ad fraudandum valens. Ab eodem.

Ἀποστερίζω, & ίσκω, privo.

Ἀποστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona privo. ἀποστεφανοῦμαι, *pass.* corona privor, *med.* coronam depono.

Ἀποστέφω, fut. ψω, idem.

Ἀποστηθίζω, fut. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor, memoriter recito. A στῆθος.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, abscessus, apostema. Gl. Vet. vomica, ulcus. 2) spatium & intervallum, quo absistimus. 3) locus remotior ac secretior. Ab ἀφίσαμαι.

Ἀποστηματίας, ου, ὁ, qui abscessu, seu apostemate laborat.

Ἀποστηματίζω, resisto, subsisto.

Ἀποστηματικὸς, ἡ, ὸν, separativus.

Ἀποστημάτιον, ου, τὸ, parvum apostema, parvus abscessus. Dimin. ab ἀπόστημα.

Ἀποστημάτωδης, ου, ὁ, ἡ, apostemate laborans. Ab eod.

Ἀποστηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, apostematis, seu abscessus naturam habens. Ab eodem.

Ἀποστήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum. A seq.

Ἀποστηρίζω, f. ξω, fulcio, sustento.

Ἀποστήριξις, εως, ἡ, fultura. A præc.

Ἀποστιλβόω, ῶ, splendidum reddo.

Ἀποστίλβω, f. ψω, splendeo, niteo, rutilo, illustro, splendorem emitto. Gl. V. renideo.

Ἀπόστιλψις, εως, ἡ, splendor repercussus, s. e repercussione. A præc.

Ἀποστίχω, idem quod ἀποστείχω.

Ἀποστλεγγίζω, destringo, abrado strigile.

Ἀποστλέγγισμα, ατος, τὸ, strigmentum. A præc.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, qui classi præest, rei nauticæ præfectus. A sequ.

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, missio. 2) dimissio. 3) remissio. 4) expeditio, profectio navi. 5) munus apostolicum. Ab ἀποστέλλω.

Ἀποστολικὸς, ἡ, ὸν, ad apostolos pertinens. 2) apostolos decens. 3) ab apostolis profectus.

Ἀποστολιμαῖος, αία, αῖον, missitius, emissitius. A sequ.

Ἀπόστολος, ου, ὁ, apparatus classium & expeditio maritima. classis, Gl. Vet. 2) imperator classis. 3) litteræ dimissoriæ. 4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur. 5) in S. Litteris κατ' ἐξοχὴν, quem Christus jussit toto orbe terrarum docere Euangelium, & 6) *Adject.* ὁ καὶ ἡ, qui huc illucve mitti solet. Gl. Vet. missus. Ab ἀποστέλλω.

Ἀποστοματίζω, f. ίσω, memoriter recitare jubeo. 2) allicio ad loquendum. 3) memoriter recito, refero. Gl. Vet. dicto. A στόμα.

Ἀποστομίζω, f. ίσω, idem quod ἀποστοματίζω. 2) os obstruo. 3) aciem retundo, hebeto.

Ἀποστομόω, ῶ, f. ώσω, os obturo, os occludo. 2) aciem hebeto. 3) ore facto aperio.

Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto ostio. 2) apertura, patefactio. A præc.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ & ἡ, amoris expers. 2) inimicus. Ex α pr. & στοργὴ, *amor*.

Ἀποστραγγαλίζω, strangulando eneco.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego. Ex ἀπὸ & ὀστρακίζω, *relego*.

Ἀποστρακόω, f. ώσω, in testam muto. 2) induro in testæ modum. Ab ὀστρακόω.

Ἀποστρατεύω, f. εύσω, dimittor a militia, exauctoror. ἀποστρατεύομαι, emereor, Gl. Vet. ἀποστρατευσάμενος, emeritus.

Ἀποστράτηγος, ου, ὁ & ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.

Ἀποστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo, castris motis revertor.

Ἀποστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo.

Ἀποστρέφω, f. ψω, averto. 2) obverto. 3) retro ago, retro flecto. 4) converto. 5) discedo, alio iter flecto. ἀποστρέφομαι, devertor, avertor, aversor, abhorresco, fastidio, Gloss. Ver. ἀπεστραμμένος, aversus, Philox. part. perf. pass.

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, aversio, aversatio. 2) perfugium, receptus, *unde* v. c. ἀποστροφὴ τοῦ βίου, subsidium vitæ tolerandæ. 3) effugium. 4) depulsio, purgatio. 5) figura rhetorica. A præc.

Ἀποστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris homines ab incesta libidine avertentis. A sequ.

Ἀπόστροφος, ου, ὁ & ἡ, aversus, abhorrens. *Subst.* figura grammatica, litteræ abjectæ nota.

Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, aversor.

Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo.

Ἀποστύφω, f. ψω, adstringo.

Ἀποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo. 2) exploro more eorum, qui ficus carpunt. 3) ficus comedo.

Ἀποσυλάω, ῶ, f. ήσω, spolio, deprædor, depeculor, spoliando aufero, eripio. Gl. Vet. ἀποσυλῶ, expilo.

Ἀποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. Ab ἀπὸ & συμβολή.

Ἀποσυμβουλεύω, f. εύσω, dehortor, dissuadeo.

Ἀποσυνάγω, disgrego, dispello.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ & ἡ, synagoga motus, cui interdictum est synagoga. Ex ἀπὸ & συναγωγή.

Ἀποσύνακτος, ου, idem; cui synaxi, seu sacræ Eucharistiæ communione interdictum est.

Ἀποσεύομαι, erumpo, prosilio, exsilio.

Ἀποσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, in fistulam converto. ἀποσυριγγοῦσθαι, in fistulam verti.

Ἀποσυρίζω, sibilo, cum sibilo emitto.

Ἀποσυρίττω, f. ἀποσυρίττω, f. ίξω, exsibilo, sibilis ejicio.

Ἀπόσυρμα, ατος, τὸ, id, quod detractum, seu abrasum est, frustum alicunde abrasum, evulsum, excussum. 2) locus desquamatus. A seq.

Ἀποσύρω, derraho, retraho, abstraho, subtraho, dejicio, subduco. Gl. Vet. ἀποσύρεσθαι, præcipitem trahi sc. ab aliis ruentibus.

Ἀποσυσσιτέω, ῶ, desum sodalitati, absum a sodalitio seu convivio.

Ἀποσφαίρωσις, εως, ἡ, destructio.

Ἀπόσφαγμα, ατος, τὸ, fæculentum, quod per colum transmissum est. Hippocr. 2) cruor jugulati animalis. A seq.

Ἀποσφάζω, f. ἀποσφάττω, f. ξω, jugulo, macto. 2) interficio. Ex ἀπό & σφάττω, sive σφάζω.

Ἀποσφαιρίζω, f. ίσω, ejaculor & repello pilam. 2) retorqueo & relido in modum pilæ.

Ἀποσφαίρισις, εως, ἡ, excussio. A pr.

Ἀποσφαιρόω, in globi formam redigo.

Ἀποσφακελίζω, f. ίσω, infestor, f. laboro σφακέλῳ, sive membri inflammationem passi mortificatione. 2) σφάκελον induco. 3) debilito, putrefacio.

Ἀποσφακέλισις, εως, ἡ, inflammatio membri alicujus torporem afferens. A præc.

Ἀποσφάλλω, subverto, pessundo. 2) a via aberrare facio. 3) facio excidere ab incepto, impedio. ἀποσφάλλομαι, excido spe, conatis.

Ἀποσφαλλάω, ῶ, collabor, concido.

Ἀπόσφαξ, αγος, ἡ, excelsum præcipitium, præcipitium in rupibus a se divulsis. A seq.

Ἀποσφάττω, f. ξω, idem quod ἀποσφάζω. ἀποσφάττει, enecat, Philox.

Ἀποσφενδονάω, ῶ, f. ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, funda torqueo, funda tortum emitto.

Ἀποσφενδόνητος, ου, ὁ & ἡ, funda emissus. 2) funda repulsus. A præc.

Ἀποσφενδονίζω, idem quod ἀποσφενδονάω.

Ἀποσφηνόω, in cunei formam redigo.

Ἀποσφίγγω, f. ξω, stringo, adstringo, comprimo, coarcto. restringo, Gl. Vet.

Ἀπόσφιγξις, εως, ἡ, constrictio. A præc.

Ἀποσφραγίζω, f. ίσω, resigno. 2) signo. 3) reddo, perfero.

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, signaculum, sigillum.

Ἀποσφραγιστὴς, ῦ, ὁ, resignator, Gl. Vet.

Ἀποσφραίνομαι, odoror, olfacio, *ut simplex*.

Ἀποσχάζω, f. άσω, scarifo, venam aperio.

Ἀποσχαλιδόω, ῶ, plagas erigo, & furcis fulcio. Ex ἀπό & σχαλίς, *furcula, qua attolluntur retia*.

Ἀποσχάω, ῶ, idem quod ἀποσχάζω.

Ἀποσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore dico. 2) temere & inconsulte ago.

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, abstinentia, temperantia. Ab ἀπέχομαι.

Ἀποσχίζω, fut. ίσω, abscindo, reseco, fissu avello.

Ἀπόσχις, ιδος, ὁ, propago. A præc.

Ἀπόσχισις, εως, ἡ, abscissio, avulsio, quæ scindendo, aut findendo fit. Ad eod.

Ἀπόσχισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀποσχιστὴς, ῦ, ὁ, diremtor. Ab eod.

Ἀποσχοινίζω, f. ίσω, fune circumscriptum sejungo. 2) sejungo, separo.

Ἀποσχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.

Ἀποσώζω, f. ώσω, servo, sanitati restituo.

Ἀποταγὴ, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάττω.

Ἀποτάδην, *Adv.* extente. Ab ἀποτείνω.

Ἀπόταχτος, ου, ὁ & ἡ, ad certum usum sepositus. Ab ἀποτάττω.

Ἀποταμιεύω, f. εύσω, recondo.

Ἀποτάμνω, *Jonice* pro ἀποτέμνω.

Ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciario. Ab ἀποτάσσω.

Ἀπότασις, εως, ἡ, extensio. 2) consilium, propositum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.

Ἀποτάσσω, f. ἀποτάττω, f. άξω, colloco certo in loco, sepono, secerno. 2) centurio, in stationibus certis pono. 3) destino, despondeo. ἀποτάττομαι, renuntio, jubeo valere, a me submoveo, abstineo. 4) vale dico, *de abeunte*.

Ἀπόταυρος, ου, ὁ & ἡ, tauro carens.

Ἀποταυρόω, ῶ, fut. ώσω, taurum facio. ἀποταυροῦμαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor.

Ἀπόταφος, ου, ὁ & ἡ, privatus sepulcro. 2) seorsum sepultus.

Ἀποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallario. A seq.

Ἀποταφρεύω, f. εύσω, circumdo fossa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio.

Ἀποτείνω, extendo, produco in longum, sermum, v. c. convivium, orationem. 2) intendo. ἀποτείνομαι, invehor, Gl. Vet.

Ἀποτειχίζω, fut. ίσω, muro obstruo, muro intersepio. 2) muro arceo, exitu vel aditu, vallum condo adversus aliquem, urbem circumvallo.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obstructio per murum præductum. 2) murorum destructio. A præc.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obstruendum munimentum loci. Ab eod.

Ἀποτειχισμὸς, ῦ, ὁ, obstructio, quæ fit muro circumducto. 2) circumvallatio, munitio. Ab eod.

Ἀποτεκμαίρομαι, judico, colligo argumentando.

Ἀποτεκνόω, liberis orbo.

Ἀποτέλειοι, οἱ, magistratus, ap. Polyb. οἱ ἀπὸ τέλους, homines ex ordine scil. amplissimo.

Ἀποτελειόω, ῶ, perficio. 2) consecro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus, opus v. c. artis. 2) effectus stellarum. 3) eventus. Ab ἀποτελέω.

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, effectum habens; unde ἡ ἀποτελεσματικὴ, scil. τέχνη, scientia docens ἀποτελέσματα, in primis, ars auguralis.

Ἀποτελεσματικῶς, *Adv.* effective, cum vi efficiendi. A præc.

Ἀποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, efficiendi vim habens.

Ἀποτελευτάω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, desino. 2) finem do, termino.

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, finis, determinatio. A pr.

Ἀποτελέω, ῶ, f. έσω, efficio, perficio, præsto, consummo, Gl. Vet.

Ἀποτέμνω, f. εμῶ, abscindo, deseco, recido, reseco, Gl. Vet.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτεσσαρακοντίζω, f. ίσω, definio, determino. 2) extermino, excludo.

Ἀποτερματισμὸς, ῦ, ὁ, definitio, determinatio, descriptio. A præc.

Ἀποτερματίζω, f. ίσω, finio, definio. Ab ἀπὸ & τέρμα, *terminus*.

Ἀποτεύγμα, ατος, τὸ, res, quæ male & præter animi sententiam successit. 2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adsequor*.

Ἀποτευκτικὸς, ὴ, ὸν, qui solet aberrare & frustrari. Ab eod.

Ἀπότευξις, εως, ὁ, repulsa, finister & infelix successus. Gl. Vet. offensatio. Ab eod.

Ἀποτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Ἀποτηγανίζω, f. ίσω, e sartagine comedo.

Ἀποτήκω, fut. ξω, liquo. 2) macero, tabefacio, consumo.

Ἀπότηλε, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ & τῆλε, *procul*.

Ἀποτηλόθι, *Adv.* idem.

Ἀπότηξις, εως, ἡ, destillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

Ἀποτίθημι, depono, repono, Gl. Vet. ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, Gl. Vet.

Ἀποτίκτω, partum emitto. 2) gigno.

Ἀποτίλλω, avello, revello.

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, quod avulsum est, seu vellendo abstractum. A præc.

Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo. 2) æstimatum do. 3) pignus conductionis do; at ἀποτιμάομαι, pignus ejusmodi accipio. 4) ignominia adficio. Gl. Vet. ἀποτιμῶμαι, censeor.

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur. 2) pignus, quod dat, qui domum pupilli ab Archonte conducit. Ab præc.

Ἀποτίμησις, εως, ἡ, descriptio, census. Gl. Vet. æstimatio. 2) vectigal, tributum. Ab eodem.

Ἀποτιμητὴς, ῦ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æstimatum accipit. Gl. Vet. censor.

Ἀπότιμος, ϰ, ὁ & ἡ, honore carens, inhonoratus, 2) oppigneratus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor*.

Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, quod decutitur, seu excutitur. A seq.

Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio. ἀπετίναξεν, decussit, Philox. a. 1.

Ἀποτίνυμαι, pœnas sumo.

Ἀποτινύω, persolvo, luo, Gl. Vet.

Ἀποτίνω, luo pœnas, solvo, dependo.

Ἀπότισις, εως, ἡ, restitutio, redhibitio, Gl. Vet.

Ἀπότιτθος, ϰ, ὁ & ἡ, a matris uberibus amotus. Ex ἀπὸ & τιτθὸς.

Ἀποτίω, f. ίσω, punio. 2) persolvo, luo, rependo, reddo. ἀπέτισεν, luit, Philox.

Ἀπότμηγμα, ατος, τὸ, segmentum. A seq.

Ἀποτμήγω, f. ξω, abscindo. Ex ἀπὸ & τμήγω.

Ἀποτμηθεὶς, ῦ, ὁ & ἡ, abscissus, abruptus. Ab ἀποτμήγνυμι.

Ἀπότμηξις, εως, ἡ, profectio, abscissio. Ab ἀποτμήγνυμι.

Ἀποτμήγνυμι, abscindo, abrumpo.

Ἄποτμος, ϰ, ὁ & ἡ, miser, infelix. Ex α pr. & πότμος, *sors*.

Ἀπότοκος, ϰ, ὁ & ἡ, enascens, enatus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτολμάω, ῶ, f. ήσω, confidenter audeo, confidenter adgredior.

Ἀπότολμος, ϰ, ὁ & ἡ, audax. Ab ἀπὸ & τόλμα.

Ἀποτομὰς, άδος, ἡ, abrupta, abscissa. 2) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτομεὺς, έως, ὁ, abscissor. Ab eod.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abscissio, scissura. profectio, Gl. Vet. sectio, v. c. viarum, ut in bivio &c. 2) jaculum parvum. Ab eodem.

Ἀποτομία, ας, ἡ, abscissio, incisio. 2) severitas nimia, qua res omnes ad vivum resecantur. Phil. crudelitas. al. Gl. Vet. temeritas, severitas, acerbitas. Ex ἀποτέμνω.

Ἀπότομος, ϰ, ὁ & ἡ, abscissus, abruptus, præruptus. 2) durus, rigidus, severus, inexorabilis. Philox. crudelis, immanis, acerbus, durus. ἀποτομώτατος, durissimus, Gl. Vet.

Ἀποτόμως, *Adv.* abscisse, abrupte. 2) severe, rigide. 3) plane, præcise, temere, Gl. Vet. 4) omnino.

Ἀποτοξεύω, f. εύσω, sagitta appeto. 2) sagitta arceo, propulso.

Ἀποτορνεύω, f. εύσω, detorno. 2) expolio, elaboro, exorno. 3) in orbem redigo.

Ἄποτος, ϰ, ὁ & ἡ, qui sine potu vivit. 2) ad potandum non idoneus. Ex α pr. & πίνω.

Ἀποτράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω, fut. ίσω, strangulo, frango collum. Gl. Vet. decollo, detrunco. A τράχηλος.

Ἀποτραχύνω, exaspero. 2) audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, avertendi, sive depellendi vim habens. 2) dissuasorius, dehortatorius. A seq.

Ἀποτρέπω, f. ψω, averto. 2) avoco, revoco, deterreo, dehortor. ἀποτρέπομαι, pedem averto, retro converto. 2) aversor, repudio, repello. ἀποτετραμμένος, alienus ab aliqua re: ὀκ ἀποτετραμμένος, non alienus, immo, cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέφω, alo.

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀπότρεψις, εως, ἡ, aversio. Ab ἀποτρέπω.

Ἀποτριακίζω, idem quod sequens.

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo. 2) vinco, supero. 3) triumphum cano.

Ἀποτριάσσω, f. άξω, idem.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detrimentum. A seq.

Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero. 2) aboleo, expello. 3) frictu, seu tritu abstergo. ἀποτρίβομαι, detergo, diluo. 2) submoveo, amolior. 3) deflecto. 4) impedio.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ramentum deterendo detractum. Gl. Vet. retrimentum, recrementum. A præc.

Ἀποτριτόω, ῶ, f. ώσω, ad tertiam partem redigo. Philox. ἀποτριτοῖ, decoquit.

Ἀπότριχοι, ων, οἱ & αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ & θρὶξ, *crinis*, *pilus*.

Ἀπο-

Ἀποτριχόω, pilos avello.

Ἀπότριψις, εως, ἡ, detersio, tritura, Philox. Ab ἀποτρίβω.

Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ & ἡ, malorum depulsor, averruncus. 2) averruncandus, abominandus, odio dignus. Ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπιάομαι, ῶμαι, aversor, declino, Phocyl. A seq.

Ἀποτροπή, ῆς, ἡ, aversio. 2) amolitio, depulsio. 3) dehortatio, dissuasio. Ab ἀποτρέπω.

Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio. Gl. Vet. ἀποτροπιάζομαι, fut. ἀσομαι, aversor, abominor, odio prosequor. 2) placo, expio. A præc.

Ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ, sacrificium, quod fit malorum avertendorum caussa, expiatio. A præc.

Ἀποτροπιασμὸς, ῦ, ὁ, amolitio iræ Deorum. 2) aversatio. Ab eod.

Ἀποτρόπιμος, ον, avertendi vim habens.

Ἀπότροπος, ου, ὁ & ἡ, aversandus, abominandus, refugiendus. 2) separatus ac quasi exterminatus. 3) depulsor mali, averruncus. Ab ἀποτρέπω.

Ἀποτροφὴ, ῆς, ἡ, cibus, alimentum. Dionys. Halic.

Ἀπότροφος, ου, ὁ & ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit. 2) peregrinus. Ex ἀπὸ & τρέφω, nutrio.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, consumo, exhaurio.

Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero. 2) abjicio. 3) defatigo, conficio laboribus.

Ἀποτρώγω, f. ξομαι, abedo, avello morsu.

Ἀπότμητος, ον, demorsus, resectus: grammatici de apocope dicunt.

Ἀποτυγχάνω, aberro, non adsequor. 2) perdo, amitto. 3) non ex voto succedo, præter spem evenio. repulsam fero, Gl. Vet. ἀπέτυχον, deceptus sum, Philox. aor. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, Philox. part.

Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco. ἀποτυλοῦμαι, occalleo, Gl. Vet. ἀποτυλοῦσθαι, callescere.

Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fustibus concido. 2) fidiculis extendo. 3) crudeliter interficio.

Ἀποτυπόω, ῶ, f. ώσω, effingo, exprimo. Gl. Vet. ἀποτυπῶ, effingo. ἀποτυποῖ, effingit, Philox.

Ἀποτύπτω, fut. ψω, verberare desino. In med. verberare me desino, plangere desino.

Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa ex exemplari. Ab ἀποτυπόω.

Ἀποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. 2) obturo sc. fontem, fenestram.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium, frustratio. Ab ἀποτυγχάνω.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, infortunium. Ab eod.

Ἀποτυχίζω, a lapide assulas & cæmenta malleo rostrato decutio ad eum complanandum. Ex ἀπὸ & τύκος, seu τύχος, quod v.

Ἀποτυχόντως, Adv. præter spem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.

Ἀπουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex ἀπὸ & οὐλόω, cicatricem duco.

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio. A præc.

Ἀπουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis inest cicatricem inducendi. Ab eodem.

Ἀπουραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, agmen claudo. Ex ἀπὸ & οὐραγέω.

Ἀπουρανόθεν, Adv. cœlitus.

Ἀπουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina excerno. Ex ἀπὸ & οὐρέω, urinam mitto.

Ἀπουρίζω, f. ίσω, aufero, separo. Ab ἀφορίζω, aufero, distermino.

Ἄπουρος, ου, ὁ & ἡ, qui abest a terminis. Ex ἀπὸ & ὅρος, terminus.

Ἀπουριάω, ῶ, f. άσω, destituor vento secundo, adverso vento utor. Ex ἀπὸ & οὖρος, ventus secundus.

Ἄπους, οδος, ὁ & ἡ, pedibus carens.

Ἀπουσία, ας, ἡ, absentia, ab ἄπειμι. 2) detrimentum. Ab ἀπὸ & οὐσία.

Ἀπουσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui. A præc. n. 2.

Ἀποφάγω, comedo.

Ἀποφαίνω, ostendo, demonstro, planum facio. 2) probo. 3) exhibeo, profero. 4) detero. 5) efficio, reddo, effectum exhibeo. 6) declaro, explico. ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, sententiam dico, doceo, demonstro.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, seu pronunciatio. 2) sententia, breve dictum. 3) rei quæsitæ probatio. 4) index, recensio, commentarius. A præc.

Ἀποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui sive adfirmans, sive negans aliquid pronunciat. 2) qui aliquid negat. Ab ἀποφαντὸς.

Ἀποφαντικῶς, Adv. enunciative, more eorum, qui de re aliquid pronunciant. A præc.

Ἀποφαντὸς, ἡ, ὸν, enunciatus, pronunciatus. Ab ἀποφαίνομαι.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio. 2) descriptio bonorum, tabulæ rerum suarum, quibus cernitur, quantum quis in bonis habeat. (sed v. potius ἀπόφανσις.) 3) decretum. 4) judicium. Ab ἀπόφημι.

Ἀποφάσκω, nego, infitior. 2) enuncio aliquid. 3) interdico. Ex ἀπὸ & φάω, dico.

Ἀποφατικὸς, ἡ, ὸν, negativus, negans. Ab eod.

Ἀποφατικῶς, Adv. negative.

Ἀποφαυλίζω, ίσω, pro vili habeo, parvi, flocci facio, verbis elevo.

Ἀποφέρβομαι, pascor, seu alor ex, pasco, seu alo me ex. Ex ἀπὸ & φέρβω, alo.

Ἀποφέρω, aufero, abduco, tollo. 2) refero, reporto. 3) pendo, persolvo. 4) adfero. 5) renuncio, designo, nomen alicujus edo. 6) refero. ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, Gl. Vet.

Ἀποφεύγω, fut. ξομαι, effugio, evado. 2) absolvor crimine, judicio.

Ἀποφευκτικὸς, ἡ, ὸν, effugiendi peritus. 2) qui habet fortunam, ut facile effugiat. A præc.

Ἀπόφευξις, εως, ἡ, effugium. Ab eod.

Ἀποφηλικίζω, decerpo, seu deligo ficus immaturas. 2) vim adfero, cogo, Suid. Ex ἀπὸ & φῆλιξ, ficus immatura.

Ἀπόφημι, f. φήσω, contra dico. 2) nego, infitior. 3) profiteor, effero. 4) censeo. 5) declaro. 6) demonstro.

Ἀπόφημος, ου, ὁ & ἡ, qui est mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ & φήμη, omen.

Ἀπόφθαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ab ἀποφθείρω, corrumpo.

Ἀποφθέγγομαι, fut. ξομαι, eloquor. 2) sententiose dico. 3) vaticinor, oraculum edo.

Ἀπόφθεγκτος, ου, ὁ & ἡ, a sermone remotus, indignus, quem alloquamur. A præc.

Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, acute dictum & breve. Ab eod.

Ἀπο-

Ἀποφθεγματικός, ή, όν, peritus apopthegmata loquendi. 2) qui apophthegmatis loqui gaudet.

Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo. 2) corruptum fœtum edo, abortum pario.

Ἀποφθινύθω, perdo, profligo. 2) pereo, intereo.

Ἀποφθίνω, idem.

Ἀποφθίω, f. ίσω, perdo, interficio. ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus.

Ἀποφθορά, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtus in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.

Ἀποφιμόω, ῶ, fut. ώσω, fiscella capistro. 2) os obturo.

Ἀποφλαυρίζω, fut. ίσω, floccifacio. 2) derideo. 3) ut malum aversor. Ex ἀπὸ & φλαυρίζω.

Ἀποφλεγμαίνω, inflammari tumore desino, tumorem depono.

Ἀποφλεγματίζω, f. ίσω, pituita purgo, pituitam elicio. Ex ἀπὸ & φλέγμα, pituita.

Ἀποφλεγματισμός, οῦ, ὁ, purgatio a pituita. 2) id, quo utimur ad eliciendam pituitam. A præc.

Ἀποφλοιόω, ῶ, f. ώσω, decortico. A φλοιός, cortex.

Ἀποφλύζω, efflo, ebullio.

Ἀποφοιβάζω, expurgo. 2) oracula reddo.

Ἀποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abscedo, resilio, recedo. 2) renuncio. 3) morior.

Ἀποφοίτησις, εως, ἡ, abitio, discessus. A pr.

Ἀπόφονος, φόνος, injusta cædes.

Ἀποφορά, ᾶς, ἡ, ablatio. 2) lucrum, emolumentum. 3) vectigal, tributum. 4) pensio, pensitatio. 5) exhalatio, expiratio, effluxio. 6) reditus, proventus. 7) graveolentia.

Ἀποφόρητος, ον, auferendus. τὰ ἀποφόρητα, dona convivis data. Ab ἀπὸ & φορέω.

Ἀπόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infirmus, imbecillis, qui non est oneri ferundo. 2) non tolerandus, aversandus. Ab ἀπὸ & φέρω.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. Ex ἀπὸ & φόρτος, onus.

Ἀποφράγνυμι, f. ἀποφράξω, obstruo, obturo, communio velut septo. A φράσσω, sepio.

Ἀπόφραξις, εως, ἡ, obturatio, obstructio. Ab ἀποφράσσω.

Ἀποφράς, άδος, ἡ, nefastus, sceleratus, infandus, inauspicatus. ἀποφράδες, nefasti dies, Philox. Ex ἀπὸ & φράζω, loquor.

Ἀποφράσσω, sive ἀποφράττω, fut. άξω, obstruo, obturo, intersepio.

Ἀπόφρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhorrescens, exterritus.

Ἀποφυάς, άδος, ἡ, appendix. 2) ramulus adnascens majoribus. Ab ἀποφύω.

Ἀποφυγγάνω, effugio.

Ἀποφυγή, ῆς, ἡ, effugium. Ab ἀποφεύγω.

Ἀπόφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tribum non habens. 2) peregrinus. 3) inimicus, infensus. Ex ἀπὸ & φυλή, tribus.

Ἀποφυλλίζω, folia, seu frondes, amputo. Gl. Vet. defolio. Ex ἀπὸ & φύλλον, folium.

Ἀποφύλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio. A præc.

Ἀπόφυξις, εως, ἡ, effugium, fuga. Ab ἀποφεύγω.

Ἀποφυσάω, ῶ, fut. ήσω, efflo. 2) perflo. 3) flatu expello, flatu dissipo, flatu dejicio. 4) respuo. Ex ἀπὸ & φυσάω.

Ἀποφυσία, ας, ἡ, eminentia. 2) bulla. A seq.

Ἀπόφυσις, εως, ἡ, pars ab alia enata & procedens. 2) pars ossis extuberans. Ab ἀποφύω.

Ἀποφυτεία, ας, ἡ, transplantatio, quum stolo revulsus seritur. A seq.

Ἀποφυτεύω, fut. εύσω, stolonem revulsum sero. 2) transplanto.

Ἀποφύω, emitto surculum. ἀποφύομαι, enascor, exorior, abnascor. 2) adnascor.

Ἀπόφωλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vanus, irritus. 2) monstrosus, prodigiosus. 3) indoctus. Ex ἀπὸ & φωλεός, lustrum, in quo feræ latent.

Ἀποχάζω, f. άσω, abscedo, recedo. Ex ἀπὸ & χάζω, recedo.

Ἀποχαλασμός, οῦ, ὁ, relaxatio. A sequ.

Ἀποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, resolvo.

Ἀποχαλινόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno. Gl. Vet. refreno.

Ἀποχαλκεύω, fut. εύσω, ære tego. 2) fabricor.

Ἀποχαλκίζω, f. ίσω, ære privo, seu spolio.

Ἀποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo, seu aggere includo.

Ἀποχάραξις, εως, ἡ, vestigii impressio. A seq.

Ἀποχαράσσω, f. ἀποχαράττω, f. ξω, scariso, derado. 2) impresso vestigio signo, vel noto.

Ἀποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.

Ἀποχειμάζω, hiems desinit, desævit.

Ἀποχειρακίζω, manu privo. 2) aufugio.

Ἀποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.

Ἀποχειρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem sellulariam exercens.

Ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Gl. Vet. mechanicus.

Ἀπόχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imparatus, Polyb.

Ἀποχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo improbo, vel antiquo. 2) veto, obrogo. 3) plebiscito absolvo.

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ fit suffragio. 2) obrogatio. A præc.

Ἀποχηρόω, privo aliqua re.

Ἀποχετεύω, f. εύσω, per canalem in alium locum deduco, derivo. 2) averto rem molestam. Ex ἀπὸ & ὀχετεύω, rivos duco.

Ἀποχέω, & ἀποχεύω, effundo.

Ἀποχή, ῆς, ἡ, distantia. 2) scriptum, quo pecuniam debitam creditor se accepisse testatur. Gl. Vet. epocha, acceptilatio. 3) abstinentia. Ab ἀπέχω.

Ἀποχλωρίας, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut insania, proprie in pallorem. Ex ἀπὸ & χλωρός.

Ἀποχναύω, deglutio, demordeo.

Ἀπόχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, absonus. Ex ἀπὸ & χορδή, chorda.

Ἀποχόω, ῶ, fut. ώσω, terra adgesta averto. 2) aggere communio. Ex ἀπὸ & χόω.

Ἀποχρᾷ, sufficit, satis est.

Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor. 2) utendo consumo, usu attero. 3) valde, sæpe utor. 4) utor. ἀποχρῆται, usurpat. Philox. 5) interficio. 6) contentus sum.

Ἀπόχρεμμα, ατος, τὸ, exscreatum. Ab ἀποχρέμπτομαι.

Ἀποχρεμπτικός, ή, όν, exscreabilis. A seq.

Ἀποχρέμπτομαι, f. ψομαι, exscreo, screatu ajicio.

Ἀπόχρεμψις, εως, ἡ, exscreatio. A præc.

Ἀπόχρη, fut. ήσει, satis est, sufficit.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, abusus. 2) interfectio, occisio. Ab ἀποχράομαι.

Ἀπο-

Ἀποχαράσσω, f. ξω, detraho, seu derado, quod immi- ctum fuit. 2) derado. Gl. Vet. relino.

Ἀποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro, deauro.

Ἀποχρώντως, *Adv.* satis, abunde, Gl. Vet. Ab ἀποχρῶν, *sufficiens*, quod est ab ἀποχρῶ.

Ἀπόχρωσις, εως, ἡ, tinctura, *ut simplex*.

Ἀποχυλίζω, f. ίσω, succum extraho.

Ἀπόχυμα, ατος, τὸ, id, quod effusum est.

Ἀποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, *ut simplex*.

Ἀπόχυσις, εως, ἡ, effusio. 2) spicæ emissio in frumento. A seq.

Ἀποχύω, effundo, profundo.

Ἀποχωλαίνω, f. ανῶ, claudum reddo.

Ἀποχωλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abscedo, discedo, recedo, decedo, Gl. Vet.

Ἀποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum. A præc.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, abscessus, discessus, decessus. 2) egestio. Ab eod.

Ἀποχωρίζω, f. ίσω, sejungo, secerno, segrego, sevoco, sequestro, abstraho, abjugo, Gl. Vet.

Ἀποχωριστὴς, ῦ, ὁ, sevocator, Gl. Vet. A præc.

Ἀπόχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.

Ἀποψαλίζω, forfice reseco, *ut simplex*.

Ἀποψάλλω, perstringendo revello.

Ἀποψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, detergo.

Ἀποψεύδομαι, f. σομαι, mentior, fingo.

Ἀπόψηγμα, ατος, τὸ, ramentum, strigmentum, purgamentum. Ab ἀποψήχω, *derado*.

Ἀπόψημα, ατος, τὸ, quod abstergendo, seu radendo detractum est. Ab ἀποψάω.

Ἀπόψηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, detersus, derasus. Ab eodem.

Ἀποψηφίζομαι, suffragio me absolvo, absolvo. 2) suffragio meo antiquo, abrogo, amoveo suffragio meo aliquem a magistratu. 3) censeo, sententiam fero.

Ἀποψήφισις, εως, ἡ, absolutio. 2) rejectio.

Ἀποψήχω, f. ξω, derado, detergo, destringo.

Ἀποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo. 2) deglabro, depilo.

Ἀποψίλωσις, εως, ἡ, nudatio. 2) depilatio.

Ἄποψις, εως, ἡ, adspectus, conspectus, prospectus, Gl. Vet. vultus, oris species. Ex ἀπὸ & ὄπτομαι, *video*.

Ἀποψοφέω, ῶ, magnum strepitum edo. 2) crepitum ventris emitto, pedo.

Ἀπόψυγμα, ατος, τὸ, id, quod excernitur, stercus. Ab ἀποψύχω, n. 6.

Ἀπόψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. 2) extinctio. A seq.

Ἀποψύχω, f. ξω, frigefacio. 2) restinguo. 3) exspiro, animam efflo, morior. Gl. Vet. derigeo. 4) animi deliquium patior. 5) exsicco, depurgo. 6) excerno, alvum exonero. 7) consumo.

Ἀποψωλέω, ῶ, f. ήσω, præputium retraho, glandem nudo. 2) apellam facio. 3) ἀπεψωλημένος, salax, libidinosus. Ex ψωλὸς, *apella*, *verpus*.

Ἀππαπαὶ, *Adverbium annuentis & approbantis*. v. ἀτταταί.

Ἀπραγέω, facultate agendi destituor, nihil ago, otior.

Ἀπραγία, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis, otium. Ab α pr. & πράσσω.

Ἀπραγμάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circa quem studium adhibitum non fuit, non curiose excogitatus, levi labore partus. 2) *de terra*, commerciis carens. 3) homo socors, tardus, a rerum scita & astuta tractatione seu voluntate, seu ingenio alienus. Ex α pr. & πραγματεύομαι.

Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio a negotiis, *in primis*, publicis, vita privata & otiosa. 2) tranquillitas a negotiis vacui & pudentis. 3) negligentia. Gl. Vet. otium, incuriositas, incuria. Ab ἀπράγμων.

Ἀπραγμόνως, *Adv.* sine molestia. 2) incuriose. 3) modeste, quiete. 4) sine affectatione imperii, potentiæ. Ab seq.

Ἀπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, negotiis vacuus, quietus. 2) a negotiis abhorrens, iners. 3) qui placidis est moribus & nulli negotium facessit. 4) qui lites non amat, fugitans litium. 5) ignarus rerum, & incuriosus. Ex α pr. & πρᾶγμα.

Ἀπραγόπολις, εως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix, Suet. Ex α pr. πρᾶγος, *negotium*, & πόλις.

Ἀπρακτέω, ῶ, f. ήσω, nihil proficio. 2) non impetro, quod peto. 3) nihil ago, otiosus sum. A seq.

Ἄπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus, non factus. 2) inultus, impunitus. 3) qui nihil efficit, inefficax, & qui effici nequit. 4) intractabilis. 5) ignavus, otiosus, Gl. Vet. 6) in quo a laboribus & negotiis abstinetur, ut ἄπρακτοι ἡμέραι, feriæ, Gl. Vet. 7) ineptus ad res agendas. 8) unde nil redit, ut γῆ ἄπρακτος, non vectigalis. Ab α & πράττω.

Ἀπράκτως, *Adv.* re infecta, sine profectu.

Ἀπραξία, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis. 2) otium. 3) ignavia, inertia. 4) justitium. Ex α pr. & πρᾶξις, *actio*.

Ἀπρασία, ας, ἡ, emtorum penuria, quum nihil vendere possumus. Ex α pr. & πιπράσκω, *vendo*.

Ἄπρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nondum venditus est. 2) qui non venditur. Gl. Vet. invenalis. non vendibilis. Ex iisd.

Ἀπραΰντος, ου, implacabilis. Ex α & πραΰνω, *mitigo*.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum. dedecus, fœditas, Gl. Vet. Ab ἀπρεπής.

Ἀπρεπέστερον, *Adv.* indecentius. Ab ἀπρεπής.

Ἀπρεπέως, *Adv.* indecenter, contra decorum. *Jon.* pro ἀπρεπῶς.

Ἀπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indecens, indecorus. Ex α pr. & πρέπει, *convenit*.

Ἀπρεπῶς, *Adv.* indecenter. Gl. Vet. dedecore, illicite. A præc.

Ἄπρηκτος, idem quod ἄπρακτος, *Jon.*

Ἀπριάτην, *Adv.* absque pretio, gratis. Ex α pr. & πρίαμαι, *emo*.

Ἀπρὶγδα, idem quod ἀπρὶξ, Æschyl.

Ἀπρὶξ, *Adv.* tenaciter, ita ut secari nequeat. 2) mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. E α pr. & πρίω, *serra seco*. (nisi potius est ab α priv. & προῒξ, ἀπὸ τοῦ προΐεσθαι, quasi sit, *sine dimissione*.)

Ἀπροαιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconsiderantia. Ex ἀπὸ & προαιρέομαι.

Ἀπροαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, involuntarius, qui non fit vel facit consulto. Ex iisd.

Ἀπροαιρέτως, *Adv.* involuntarie, non sponte, inconsulto, non de industria. A præc.

Ἀπροβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, temerarius, inconsultus.

tus. Ex α pr. & προβουλεύω.

Ἀπροβουλεύτως, *Adv.* inconſulto, non præmeditate. A præc.

Ἀπροβούλευτος, ον, idem quod ἀπροβούλευτος.

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπὸ, πρὸ, & βουλὴ, *conſilium*, *deliberatio*.

Ἀπροβούλως, *Adv.* improvide, incaute. Ex iisd.

Ἀπροδιηγήτως, *Adv.* ſine duce. 2) nulla prævia expoſitione. Ex α, διὰ, & ἡγέομαι.

Ἀπροδιορίστως, *Adv.* indefinite. Ex α, πρὸ, & διορίζω, *definio*.

Ἀπροθέτως, *Adv.* ſine certo conſilio, temere. Ex ἀπὸ & προτίθημι, *propono*.

Ἀπρόθυμος, ου, ὁ & ἡ, minime alacer, invitus, ſegnis.

Ἀπροθύμως, *Adv.* non alacriter, non libenter, tergiverſando.

Ἀπροϊδὴς, έος, ὁ & ἡ, improviſus, non præviſus, inopinatus. Ex α pr. & προείδω.

Ἄπροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α pr. & προὶξ, *dos*.

Ἀπρόϊτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſe domi continet, non egreditur foras. Ex α pr. & πρόειμι.

Ἀπροΐτως, *Adv.* domi ſe continendo, nuſquam foras progrediendo. A præc.

Ἀπροκαλύπτως, *Adv.* ſine velamento & colore quæſito, prætextu nullo, aperte, palam. Ex α pr. & προκαλύπτομαι, *prætendo*.

Ἀπροκατασκεύαστος, ον, neceſſaria præſtructione aut præparatione carens.

Ἀπρόλογος, ον, prologo carens.

Ἀπρομήθεια, ας, ἡ, incogitantia, temeritas.

Ἀπρομύθητος, ον, non prædictus. Ex α pr. πρὸ & μυθέομαι.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. Ex α priv. & προνοέω, *ante mente percipio*.

Ἀπρονόητος, ου, ὁ & ἡ, non proviſus. 2) qui providentia non regitur. 3) improvidus, imprudens. 4) inexploratus. Ex iisd.

Ἀπρονοήτως, *Adv.* imprudenter, incaute, non proviſo eventu. A præc.

Ἀπρονόμευτος, ου, ὁ & ἡ, non direptus, in quem excurſiones non ſunt factæ, ante non depaſtus. Ex α pr. & προνομεύω, *prædatum*, vel *pabulatum egredior*.

Ἀπρόξενος, ον, non habens πρόξενον, v. πρόξενος.

Ἀπροοίμιαστος, ον, exordio carens. Ex α & προοιμιάζομαι.

Ἀπρόοπτος, ου, ὁ & ἡ, improviſus. Ex α pr. & προόπτομαι, *provideo*.

Ἀπροόπτως, *Adv.* ex improviſo, præter exſpectationem. A præc.

Ἀπρόορατος, ου, ὁ & ἡ, non proviſus, improviſus. Ex α pr. & προοράω.

Ἀπροοράτως, *Adv.* ex improviſo. A præc.

Ἀπροπτωσία, ας, ἡ, vacuitas a temeritate in aſſentiendo, abſtinentia a temeraria aſſenſione. Ex α & προπίπτω, *ruo*, *præceps ruo*.

Ἀπρόπτωτος, ον, non temere adſentiens. Ex iisdem.

Ἀπροσέγγιστος, ου, ὁ & ἡ, ad quem non patet acceſſus, inacceſſus. Ex α pr. πρὸς & ἐγγίζω.

Ἀπροσαύδητος, ου, ὁ & ἡ, non compellatus, inſalutatus. Ex α pr. & προσαυδάω.

Ἀπρόσβατος, ου, ὁ & ἡ, inacceſſus. Ex α pr. & προσβατός.

Ἀπροσβλητος, ου, ὁ & ἡ, cui nemo reſiſtere poteſt. 2) inacceſſus. Ex α pr. & προσβάλλω.

Ἀπροσδεὴς, έος, ὁ & ἡ, qui nulla re indiget.

Ἀπροσδέητος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Ἀπροσδέκτος, ον, idem quod ſeq. Æſchyl.

Ἀπρόσδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui admittendus non eſt. Ex α pr. & προσδέχομαι.

Ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nihil ad rem facit. 2) abſurdus. Ex α pr. πρὸς & Διόνυσος, *Bacchus*.

Ἀπροσδιόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefinitus. Ex α pr. & προσδιορίζω.

Ἀπροσδιορίστως, *Adv.* indefinite. A præc.

Ἀπροσδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexſpectatus, inopinatus. Ex α pr. & προσδοκάω.

Ἀπροσδοκήτως, *Adv.* præter exſpectationem, ex improviſo, inopinato. A præc.

Ἀπροσέγγιστος, ον, ab ἐγγίζω, *appropinquo*, idem quod ἀπροσπέλαστος.

Ἀπροσεκτος, ον, negligens.

Ἀπροσπέλαστος, ου, ὁ & ἡ, inacceſſus, ad quem accedere non licet. Ex α pr. & προσπελάζομαι.

Ἀπροσεξία, ας, ἡ, negligentia, ſegnities. Ex α priv. & προσέχω, *attendo*.

Ἀπροσηγόρητος, ου, ὁ & ἡ, inſalutatus. Ex α pr. & προσηγορέω.

Ἀπροσηγορία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas. 2) neglectum ſalutandi officium. A ſequ.

Ἀπροσήγορος, ου, ὁ & ἡ, quem nemo appellare nec ſalutare ob ſeveritatem audet, qui propter morum aſperitatem non eſt adfabilis. 2) qui non libenter ſalutat. Ex α pr. & προσήγορος.

Ἀπροσθιγκτος, ον, intactus. Ex α pr. & προσθιγγάνω, *attingo*.

Ἀπρόσικτος, ου, ὁ & ἡ, inacceſſus, non adſequendus. Ex α pr. & προσίκομαι, ſeu προσικνέομαι, *accedo*.

Ἀπρόσιτος, ου, ὁ & ἡ, inacceſſus, Gl. Vet. inacceſſibilis, Gl. Vet. Ex α pr. & πρόσειμι.

Ἀπροσίτως, *Adv.* ut accedere nequeas. A præc.

Ἀπρόσκεπτος, ου, ὁ & ἡ, improviſus, inconſideratus. Ex α priv. & προσκέπτομαι.

Ἀπροσκέπτως, *Adv.* inconſiderate. A præc.

Ἀπρόσκλητος, ου, ὁ & ἡ, qui non eſt rite vocatus in jus. Ex α pr. & προσκαλέω.

Ἀπροσκλινὴς, ὲς, non inclinans ſe, non adſentiens, non amans, non ſtudioſus. Ex α pr. & προσκλίνω.

Ἀπροσκλινῶς, *Adv.* ſine adſenſione, acceſſione ad partes alicujus, ſtudio alicujus rei, vel partium. A præc.

Ἀπρόσκλιτος, ον, idem quod ἀπροσκλινής.

Ἀπρόσκοπος, ου, ὁ & ἡ, qui inoffenſo gradu procedit. 2) inoffenſus, inviolatus. Ex α pr. & προσκόπτω. 3) incautus. A προσκοπεῖσθαι.

Ἀπροσκόπως, *Adv.* ſine offenſione.

Ἀπροσκορὴς, έος, ὁ & ἡ, ſatietatem nullam adferens, Suic. Ex α pr. & προσκορής.

Ἀπρόσληπτος, ου, ὁ & ἡ, non adſumtus. Suic. Ex α & προσλαμβάνω.

Ἀπροσλογος, ον, ineptus, abhorrens a re propoſita, alienus. Ex α pr. πρὸς & λόγος, *apte*.

Ἀπροσλόγως, *Adv.* inepte, alieno loco.

Ἀπρόσμαχος, ου, ὁ & ἡ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. Ex α pr. & προσμάσσω.

Ἀπρόσμαχος, ου, ὁ & ἡ, inexpugnabilis, invictus. 2) intolerabilis. Ex α pr. & προσμάχομαι.

Ἀπροσμηχάνητος, ον, idem quod ſeq. Ex α, πρὸς, & μηχανάομαι.

Ἀπροσμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α, πρὸς, & μηχανή.

Ἀπρο-

Ἀπρόσμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nullum cum alio commercium est, insociabilis, cum quo difficile est rerum consortium inire, ad eumve adire, & cum eo consuescere. Ex α pr. & προσμίγνυμι.

Ἀπροσόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullis adiri viis potest, inaccessus. Ex α pr. πρὸς & ὁδεύω.

Ἀπρόσοιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerandus, non ferendus, ad quem ægre accedi potest, aut quem quocunque modo tractes, arduum sit non offendere. Ex α pr. & προσφέρομαι.

Ἀπροσοίστως, *Adv.* intolerabiliter, intractabiliter. A præc.

Ἀπρόσοιτος, idem qui ἀπρόσοιστος, Hesych.

Ἀπροσόμιλος, ου, abhorrens a consuetudine familiaritatis. Ex α pr. πρὸς & ὅμιλος.

Ἀπρόσοπτος, ου, idem quod seq.

Ἀπροσόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, adspectu sævus, horrendus. 2) qui nequit adspici. Ex α pr. & προσοράω.

Ἀπροσόρμιστος, ου, stationem navium non habens. Ex α & προσορμίζω.

Ἀπροσπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπροσκλινής. Ex α, πρὸς, & πάσχω.

Ἀπροσπαθῶς, *Adv.* idem, quod ἀπροσκλινῶς, nulla adfectione.

Ἀπροσπέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus. Ex α pr. & προσπελάζω, *adpropinquo*.

Ἀπρόσπλοκος, ου, dissonus, qui conjungi, complicari, conseri nequit. Ex α, πρὸς, & πλέκω.

Ἀπροσπόριστα, ων, τὰ, quæ patrifamilias per filium non adquiruntur, bona adventitia. Ex α pr. & προσπορίζω, *adquiro*.

Ἀπρόσπταιστος, ου, in quo nihil offensionis est, planus, tutus. Ex α & προσπταίω, *offendo*.

Ἀπροσπτωσία, ας, ἡ, securitas ab hostili impetu. Ex α pr. & προσπίπτω.

Ἀπρόσπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non est tutum. Ab iisdem.

Ἀπρόσρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ulli adfabilis. 2) in quo salutationibus supersedetur. Ex α pr. & προσρέω.

Ἀπροστασίου, ου, τὸ, crimen ἀπροστασίας Athenis intendebatur inquilinis, qui nullum προστάτην, patronum, adoptassent: quod e legibus necesse erat facere. Ex α pr. & προστάτης, *patronus*, *defensor*.

Ἀπροστάτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectore & adjutore carens, desertus. Ex α pr. & προστατεύω.

Ἀπροστάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & προστατέω.

Ἀπρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui acuta cuspide præfixus non est, non acutus in summa sui parte. Ex α pr. & πρόστομος, *mucronatus*.

Ἀπρόσφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, incommodus, inconveniens.

Ἀπρόσφυλος, ου, peregrinus, alienus, abhorrens.

Ἀπροσφώνητος, ου, inexorabilis, qui flecti nequit. Ex α, πρὸς, & φωνέω.

Ἀπρόσψαυστος, ου, intactus, non tangendus. Ex α, πρὸς, & ψαύω, *tango*.

Ἀπροσωπολήπτης, ου, ὁ, respectu personarum carens. *Reperitur* & ἀπροσωπόληπτος.

Ἀπροσωπολήπτως, *Adv.* citra personarum respectum. A præc.

Ἀπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, impersonalis, cum personæ non fit mentio. 2) qui personam, i. e. larvam non habet. 3) qui faciem pulcram non habet, adspectu turpis, deformis.

Ἀπροσώπως, *Adv.* sine persona, impersonaliter.

Ἀπροτίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, incontaminatus. Ex α pr. & προτιμάσσω, *attingo*. vid. ἀπρόσμαστος.

Ἀπροτίοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem adspicere non licet, invisibilis. Ex α pr. προς & ὄπτομαι.

Ἀπροφανής, ές, improvisus.

Ἀπροφάσιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, prætextu & excusatione carens. 2) qui sine prætextu & simulatione aliquid agit. 3) inflexibilis, implacabilis. Ex α pr. & προφασίζομαι, *prætextu utor*.

Ἀπροφασίστως, *Adv.* sine prætextu, excusatione, recusatione. 2) præcise, simpliciter, δοκίμως.

Ἀπρόφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπροφάσιστος. 2) non prædictus, ex improviso accidens. Ex α pr. πρὸ & φημὶ, *dico*.

Ἀπροφάτως, *Adv.* sine prætextu. A præc.

Ἀπροφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incustoditus. 2) nulla cautione prævisus. Ex α pr. & προφυλάσσω, *caveo*.

Ἀπροφυλάκτως, *Adv.* incaute, improvide. A pr.

Ἀπταισία, ας, ἡ, immunitas a peccato.

Ἄπταιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non impingens, Gl. Vet. irreprehensibilis.

Ἀπταίστως, *Adv.* sine offensione, citra offensionem, sine peccato.

Ἀπτερέως, *Adv.* velocissime, ut ἀπτέρως.

Ἄπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, non alatus, alas non habens. Gl. Vet. implumis. Ex α pr. & πτερὸν, *ala*. 2) velox. Ex α *intens.* & πτερὸν.

Ἀπτέρυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, alas non habens. Ex α pr. & πτέρυξ, *ala*.

Ἀπτερύσσομαι, alas quatio, signum lætitiæ in volatilibus. Ex α *intensivo* & πτερύσσομαι.

Ἀπτέρως, *Adv.* celerrime. Ab ἄπτερος, n. 2.

Ἀπτέρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπτερος. 2) velox.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, involucris, implumis. Ex α pr. & πτηνὸς, *volucris*.

Ἁπτικὸς, ή, όν, tangendi vim habens. Ex ἅπτομαι, *tango*.

Ἄπτιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, implumis, non volucris. Ex α pr. & πτίλον, *penna*, *pinna*.

Ἄπτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pinsus & tusus non est. 2) integer, indivisus. Ex α priv. & πτίσσω, *pingo*.

Ἀπτοεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, in dicendo intrepidus. 2) mordax in verbis, audax. Ex α priv. πτοέω, *perterrefacio*, & ἔπος, *verbum*, vel ex ἅπτομαι, *tango*, & ἔπος, *verbum*.

Ἄπτοητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, impavidus, Philox. Ex α pr. & πτοέω, *consterno*.

Ἀπτοίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbellis. Ex α pr. & πτόλεμος.

Ἅπτομαι, f. ἅψομαι, tango, hæreo, attingo, Gl. Vet. ἥψατο, tetigit, attigit, Gl. Vet.

Ἁπτὸς, ή, όν, qui tangi potest, sub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτομαι, *tango*.

Ἄπτυστος, ου, epith. morbi, in quo parum aut nihil exspuitur, ut siccæ tussis, pleuritidis.

Ἅπτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto. ἧψε, aptavit, aor. 1. ἡμμένος, aptus, annexus, perf. part. pass. ἅπτομαι, tango, attingo.

Ἅπτω, f. ψω, accendo. ἅπτομαι, accendor. ἡμμένος, accensus, perf. part. pass.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, qui non cadit, stabilis, firmus, constans. Ex α pr. & πίπτω.

Ἄπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeclinabilis. 2) qui non labitur, peccat. Ex iisd.

Ἀπτώτως, *Adv.* citra lapsum, sine defectu.

Ἀπτωχεύτως, *Adv.* sine pauperie. Ex α & πτωχεύω.

Ἄπυγος, ου, ὁ & ἡ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α priv. & πυγή, *nates*.

Ἀπύθμενος, ου, ὁ & ἡ, fundum non habens. Ex α & πυθμήν, *fundus*.

Ἄπυκνος, ου, ὁ & ἡ, qui densus, seu creber non est. Ex α pr. & πυκνός, *densus*.

Ἀπύλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui porta clausus, seu munitus non est, qui obstrui nequit, patens. 2) effrenis, *de lingua*. Ex α pr. & πυλόω.

Ἀπυνδάκωτος, ου, ὁ & ἡ, fundo carens. Ex α pr. & πυνδαξ, *fundus*.

Ἄπυος, ου, ὁ & ἡ, non ulceratus, qui sine ulcere, sive sine pure est. Ex α pr. & πύον, *pus*.

Ἄπυργος, ου, ὁ & ἡ, turres non habens, turribus non munitus. Ex α pr. & πύργος.

Ἀπύργωτος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex πυργόω.

Ἀπύρεκτος, ου, ὁ & ἡ, febri non laborans. Ex α pr. & πυρέσσω, *febri laboro*.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, vacuitas a febri, intermissio febris. Ex iisd.

Ἀπύρετος, ου, ὁ & ἡ, qui sine febri est, febri non laborans. Ex α pr. & πυρετὸς, *febris*.

Ἀπύρηνος, ου, ὁ & ἡ, nucleum non habens. Ex α pr. & πυρήν, quod v.

Ἀπυρομήλη, ης, ἡ, specillum, quod acumen non habet. Ex α pr. & πῦρ, *flammula*, seu species acuminata, & μήλη, *specillum*.

Ἄπυρος, ου, ὁ & ἡ, ignis expers, ignem non expertus, crudus. Ex α pr. & πῦρ.

Ἀπύρως, *Adv.* sine igni. A praec.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἄπυρος. Ex α pr. & πυρόω, *ignio*.

Ἄπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fando inauditus, de quo nihil fama, aut auditione cognoscitur. 2) qui fando non audivit. Ex α & πυνθάνομαι.

ἈΠΥ'Ω, sono, sonitum reddo. 2) vociferor, clamo. 3) loquor. 4) dico.

Ἀπφά, frater, vel soror, velut a blandientibus sic appellantur. Hesych.

Ἀπφάριον, ου, τὸ, amasins. A praec.

Ἀπφίον, ου, τὸ, amasia. Ab eod.

ἈΠΦΥΣ, υος, ὁ, pater, qui ita dicitur a blandientibus.

Ἀπώγων, ωνος, ὁ & ἡ, imberbis. A πώγων.

Ἀπῳδέω, ῶ, f. ήσω, in cantu discrepo. 2) sum absonus. 3) abhorreo. A seq.

Ἀπῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, absonus, dissonus. 2) abhorrens. 3) non placens. Ex α pr. & ᾠδή.

Ἄπωθεν, *Adv.* procul, eminus. v. ἄποθεν.

Ἀπωθέω, ῶ, f. ήσω vel ὠθήσω, repello, abjicio, detrudo. Gl. Vet. ἀπωθῶ, detrudo, repello, repudio, depello, trudo. ἀπωθοῦμαι, expellor, repellor, propellor. 2) pello, depello, depulso, propulso, retrudo, repudio. ἀπώθησεν, dispulit, Philox. aor. 1. act. ἀπωθήσειν, depulsitasse, Gl. Vet. ἀπώσασθαι, propellere, Philox. aor. 1. med. ἀπωσθεὶς, repudiatus, repulsus, abactus, Gl. Vet. aor. 1. part. pass. ἀπωσθῆναι, depelli, Philox. aor. 1. inf. pass. Ex ἀπὸ & ὠθέω, *pello*, *impello*.

Ἀπώθητος, ου, repudiatus, repulsfns. A praec.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amissio. Ab ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπώλευτος, ου, ὁ & ἡ, non domitus erudituſque, ut pulli domari eruditique solent. Ex α pr. & πωλεύω, *pullos equinos domo*.

Ἀπωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι, *abjuro*.

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπωμοστικός, ῦ, ὁ & ἡ, qui abjurare solet, vel abjuratur. Ab eod.

Ἀπωμοτικῶς, *Adv.* abjurando. A praec.

Ἀπώμοτος, ου, ὁ & ἡ, vitandus, lege interdictus. Ab ἀπόμνυμι.

Ἀπώρυξ, υγος, ἡ, canalis sub terra fossus. 2) propago in vite. 3) propago. 4) scissura, fissura. Ab ἀπορύσσω, *defodio*.

Ἀπώρωτος, ου, ὁ & ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coit. Ex πωρόω.

Ἄπωσις, εως, ἡ, repulsio, rejectio, deturbatio. Ab ἀπωθέω, *pello*.

Ἀπωσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπωστικός, ή, όν, vim habens expellendi. Ab eod.

Ἀπωστός, ή, όν, expulsus, detrusus. Ab eod.

Ἀπώτερος, έρα, ερον, remotior, & ἀπώτατος, άτη, ατον, remotissimus. Ab ἄπω, *procul*.

Ἀπωτέρω, *Adv.* remotius, & ἀπωτάτω, remotissime. A praec.

Ἄρ, apud Poetas pro ἄρα.

ἌΡΑ, utique, nempe. 2) tandem, quaeso. 3) forte. 4) nam, *Adjectio*, ut quis *nam?* 5) igitur, ergo, cum γε, vel ἄν, ut ἄραγε, ἄρ' ἄν, *igitur*, *quamobrem*.

Ἆρα, *Adv.* an? Hinc 2) ἆρά γε, an, numquid? 3) ἆρ' ἄν; nonne igitur? 4) ἆρα μή; numquid? 5) ἆρ' οὐκ; nonne? ἆρ' οὖν οὐ; nonne?

ἈΡΆ, ᾶς, ἡ, preces. 2) preces supplices. 3) dirae, imprecatio. 4) noxa, damnum.

Ἄραβδος, ου, ὁ & ἡ, qui est sine virga, seu baculo. Ex α pr. & ῥάβδος, *virga*.

Ἀραβέω, ῶ, f. ήσω, strepitum, seu fragorem edo. Ab ἄραβος.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Asiae.

Ἀραβίζω, f. ίσω, Arabice loquor. 2) partibus Arabum faveo. A praec.

Ἀραβικός, ή, όν, Arabicus. 2) repentinus & procellosus. Ab ἄραψ & ἄραβος.

Ἀράβιος, ου, ὁ & ἡ, idem. 2) Arabs. Ab eod.

ἌΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, strepitus, stridor dentium in frigore aut consternatione.

Ἀράγδην, *Adv.* cum collisione, cum strepitu. Ab ἀράσσω.

Ἄραγμα, ατος, τὸ, collisio, pulsatio, strepitus. Ab ἀράσσω, *pulso*.

Ἀραγμός, οῦ, ὁ, idem. Ab eodem.

Ἀραδιούργητος, ον, incorruptus, integer, genuinus, sine malitia & flagitio. Ex α & ῥᾳδιουργέω.

ἌΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, pulsus cordis post vehemens exercitium.

Ἀραιά, ᾶς, ἡ, venter & intestina, ubi est multa ἀραιότης, laxitas, mollities. Ab ἀραιός.

Ἀραιόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, meatus, seu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς & πόρος, *transitus*.

ἈΡΑΙΟ'Σ, ά, όν, rarus. 2) tenuis. 3) angustus. 4) imbecillis.

Ἀραῖος, ου, ον, imprecationibus & diris devotus. Ab ἀρά, *imprecatio*.

Ἀραιόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, raram, seu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς & σάρξ, *caro*.

Ἀραιόστημος, ον, rarum stamen habens. Ex ἀραιὸς & στήμων, *stamen*.

Ἀραιόστυλος, ου, ὁ & ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιὸς & στύλος, *columna*.

Ἀραιοσύγκριτος, cui corpus est laxe concretum, cui libe-

libera corporis transpiratio est. Ex ἀραιὸς & συναιρέομαι.
Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa. Ab ἀραιός.
Ἀραιόφυλλος, ον, rara folia habens. Ab eod. & φύλλον.
Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio. ἀραιόομαι, raresco, rarefio. Ab ἀραιός.
Ἀραίωμα, ατος, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas. A praec.
Ἀραιῶς, *Adv.* rare, raris intervallis, leviter.
Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio. Ab ἀραιόω.
Ἀραιωτικὸς, ἡ, ὸν, rarefaciendi vim habens. Ab eodem.
Ἀρακίδες, species leguminis.
Ἄρακος, ου, ὁ, species leguminis.
ἈΡΑΚΤΟΝ, ου, τὸ, atramenti sutorii species.
Ἀράομαι, ῶμαι, precor, facio vota. 2) imprecor, maledico. Ab ἀρὰ, preces.
Ἀραρίσκω, adapto. Ab ἄρω.
Ἀραρίσκω, idem & ab eodem.
Ἀραρότως & ἀρηρότως, *Adv.* apte, commode, firmiter. Ab eodem.
Ἀρασκῶς, *Adv.* idem.
Ἀράσιμος, ου, ὁ & ἡ, exsecrandus, detestabilis. Ab ἀράομαι.
ἈΡΑΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulso, illido.
Ἀρατροφορέω, ῶ, aratrum fero.
ἈΡΑΧΝΑ, ης, ἡ, planta quaedam.
Ἀράχναιος, αία, αῖον, ad araneam pertinens. 2) ab aranea factus. Ab ἀράχνη.
Ἀράχνειος, εία, ειον, idem & ab eodem.
Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea. 2) tela araneae.
ἈΡΑΧΝΗΣ, ου, ὁ, araneus, vel aranea.
Ἀραχνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀράχναιος.
Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneae tela. 2) araneus, vel aranea. 3) vitium olivis & vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.
Ἀραχνιόω, ῶ, & ἀραχνιόομαι, οῦμαι, araneis squaleo, araneis vitior. Ab eodem.
Ἀραχνιώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod ἀραχνικός. 2) araneae speciem imitans. Ab eodem.
Ἀραχνοειδὴς, ὲς, telae araneorum similis, tenuis. Ab ἀράχνη & εἶδος.
Ἀραχνοϋφὴς, ὲς, idem. proprie ab araneis textus. Ex eod. & ὑφὴ, textura.
ἌΡΑΨ, βος, ὁ, Arabs.
ἈΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.
ἈΡΒΥΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi & profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum.
Ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ, idem. 2) calcea venatorius. Ab praec.
Ἀρβυλόπτερος, ου, ὁ & ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη & πτερὸν, ala.
Ἀργαίνω, albico, albesco. Ab ἀργὸς, albus.
Ἀργαλέος, έα, έον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἔργον, opus, aliis ab ἄλγος, dolor, quasi ἀλγαλέος.
Ἀργαλέως, *Adv.* difficulter, aegre. A praec.
ἈΡΓΑΣ, ἄντος, f. ἀργῆς, ὁ, f. ἄργης vel ἀργῆς, genus serpentis. 2) callidioris, quam pro aetate, ingenii. 3) ferinis & violentis moribus.
Ἀργεῖαι, ῶν, αἱ, genus pretiosorum calceamentorum, quae Argis conficiebantur. Ab Ἄργος.
Ἀργέιος, ου, ὁ, albus. Ab ἀργὸς, idem.
Ἀργεῖος, εία, εῖον, Argivus. Ab Ἄργος.
Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, Epith. Mercurii. Ab Ἄργος & φόντης, pro φονευτὴς, occisor.
Ἀργέλοφοι, οἱ, extremae & inutiles rei partes. Aristoph. Ab ἀργὸς & λόφος.
Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum, quod in iridis circulo nascitur. Ab ἀργός.
Ἄργεμον, ου, τὸ, idem & ab eodem.
Ἄργεμος, ου, ὁ, idem & ab eodem.
Ἀργεννὸς, ἡ, ὸν, albus. Ab eodem.
Ἀργεστὴρ, ῆρος, ὁ, albus, splendidus. Ab eod.
Ἀργεστὴς, ου, ὁ, albus. 2) velox. ἀργέστης, ventus quidam. Ab eod.
Ἀργεύω, cesso, ferior, pigresco, Gl. Vet. Ab ἀργὸς, piger.
Ἀργέω, ῶ, f. ήσω, otior. Gl. Vet. feriatus sum, cesso, vaco. Ab eod.
Ἀργήεις, ήεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργὸς, quod idem significat.
Ἀργὴς, f. ἄργης, vide ἀργᾶς.
Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus. 2) velox. Ab ἀργός.
Ἀργηστὴς, οῦ, ὁ, idem.
Ἀργία, ας, ἡ, otium. 2) segnities, socordia. 3) festivitas, qua Deo otiamur. Ab ἀργός.
Ἀργικέραυνος, ου, ὁ & ἡ, albicans, f. velox fulmen mittens. Ex ἀργὸς & κεραυνός.
ἈΡΓΙΛΛΟΣ, f. ἄργιλος, ου, ὁ, argilla, terra alba & pura.
Ἀργιλώδης, f. ἀργιλλώδης, εος, ὁ & ἡ, argillosus, argillaceus. 2) sordidus. A praec.
Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, candidus, splendidus. Ab ἀργὸς, albus.
Ἀργιόδους, οντος, ὁ & ἡ, albos dentes habens. Ex ἀργὸς & ὀδοὺς, dens.
Ἀργιόδων, οντος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.
Ἀργίπους, οδος, ὁ & ἡ, celer velox. 2) albis pedibus. Ab ἀργὸς & πούς
Ἄργμα, ατος, τὸ, primitiae. Ab ἄρχομαι.
Ἀργολίζω, Argivorum partibus faveo. Ab Ἄργος.
Ἀργολογέω, ῶ, verba otiosa & supervacua facio. Ab ἀργὸς & λόγος.
Ἀργολογία, ας, ἡ, sermo otiosus & supervacuus.
Ἀργοναύτης, ου, ὁ, Argonauta, qui navi Argo Jasonem comitatus est. Ex Ἀργὼ, Argo navis, & ναύτης, nauta.
Ἀργοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, inertiam adferens, inertem reddens. Ex ἀργὸς, otiosus, & ποιέω.
ἌΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argo, urbs Peloponnesi celeberrima, quae pro ipsa Graecia quandoque ponitur. 2) ου, ὁ, Argus, pastor centum oculis praeditus, a Mercurio occisus.
ἈΡΓΟΣ, ἡ, ὸν, & ἀργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, albus. 2) otiosus, piger. 3) non habitatus, incultus. Gl. Vet. segnis, socors, lentus. 4) rudis, *de lapide non caeso*.
Ἀργοτρεφέομαι, otiose & molliter vivo.
Ἀργοφάγος, ου, inutilis homo, fruges consumere natus.
Ἀργυράγχη, ης, ἡ, quasi d argentangina, quum quis muneribus corruptus tacet, & ab argento quasi suffocatur. Ex ἄργυρος & ἄγχος, suffocatio.
Ἀργυραμοιβικῶς. *Adv.* argentariorum more. Ab inus. ἀργυραμοιβικὸς, quod est a sequ.
Ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui nummos vendit, permutat. Ab ἄργυρος. argentum, & ἀμείβω, muto.
Ἀργυράσπις, ιδος, ὁ & ἡ, argenteum clypeum habens. Ex ἄργυρος & ἀσπὶς, clypeus.
Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, argentarii officina. 2) argentifodina. Ab ἄργυρος, argentum.

Ἀργύρεος, ον, argenteus, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, argenteus. Ab eod.

Ἀργύρεος, έα, εον, s. ἀργύρεος, ια, ον, contr. ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, idem. 2) nummus argenteus. Ab eod.

Ἀργύριος, ου, ὁ & ἡ, argenteus, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀργυρωρύχης, ου, ὁ, metalli fossor. Diodor. A seq.

Ἀργυρωρυχέω, f. ήσω, argentum effodio. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρηλάτης, ου, ὁ, argenti cusor, vascularius. Ex ἄργυρος & ἐλαύνω.

Ἀργυρήλατος, ον, ex argento factus.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, pecuniola. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρίζω, f. ίσω, pecunia corrumpo. In med. capturas facio, nundinor, lucror, corrumpi me patior. Ab eod.

Ἀργυρικός, ή, όν, pecuniarius. Ab eod.

Ἀργυριοθήκη, ης, ἡ, argenti, seu pecuniæ theca. Ex ἀργύριον & θήκη.

Ἀργυριοκόπος, ου, ὁ, vascularius, cælator. 2) argentarius. Ex ἀργύριον & κόπτω.

Ἀργύριον, ου, τό, argentum, pecunia, nummi argentei. 2) nummus argenteus minutior. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρίς, ίδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis.

Ἀργυρισμός, οῦ, ὁ, capturarum confectatio. 2) quæstus ejus, qui pecuniam facit, ut mercator.

Ἀργυρίτης, ου, ὁ, qui pecunia abundat. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρῖτις, ιδος, ἡ, quæ pecunia abundat. 2) quæ argento abundat, ut terra. A præc.

Ἀργυρόβιος, ου, ὁ & ἡ, arcum argenteum habens. Ex ἄργυρος & βιός, arcus.

Ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ & ἡ, argenti spectator, qui argentum ad Lydium lapidem probat. Ex ἄργυρος & γνώμων, index, cognitor.

Ἀργυροδίνης, ου, ὁ, argenteos, i. e. limpidos habens vortices, fons. Ab ἄργυρος & δίνη.

Ἀργυροειδής, έος, ὁ & ἡ, argenti speciem habens. Ex ἄργυρος, & εἶδος, species.

Ἀργυρόηλος, ου, ὁ & ἡ, argenteis clavis distinctus. Ex ἄργυρος & ἧλος, clavus.

Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti theca. Ex ἄργυρος & θήκη, theca, repositorium.

Ἀργυροκάπηλος, ου, ὁ & ἡ, qui argentariam exercet. Ex ἄργυρος & κάπηλος, caupo.

Ἀργυροκοπεῖον, ου, τό, officina argentaria, in qua nummi argentei cuduntur, vel argentum elaboratur. Ab ἀργυροκόπος.

Ἀργυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argenteos nummos cudo, argentum signo. Ab eod.

Ἀργυροκοπιστήρ, ῆρος, ὁ, idem qui ἀργυροκόπος.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ & ἡ, argentarius. 2) argenti signator, monetarius. Gl. Vet. vascularius. Ex ἄργυρος & κόπτω, cudo.

Ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecunias exigo. Ab ἀργυρολόγος.

Ἀργυρολόγητος, ου, ὁ & ἡ, ad pecuniam colligendam institutus. 2) is a quo tributa sunt exacta. Ab ἀργυρολογέω.

Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. A sequ.

Ἀργυρολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui pecuniam exigit. Ex ἄργυρος & λέγω, colligo.

Ἀργυρομιγής, έος, ὁ & ἡ, argento mixtus. Ex ἄργυρος & μίγνυμι, misceo.

Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos & formosos habet. Ex ἄργυρος & πέζα, pes.

Ἀργυρόπεζος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex iisd.

Ἀργυρόπους, οδος, ὁ & ἡ, argenteis pedibus præditus, sive instructus.

Ἀργυροπράκτης, ου, ὁ, nummularius. Ab ἄργυρος & πράττω, facio, exigo. (sed l. ἀργυροπράτης.)

Ἀργυροπρακτικός, ή, όν, ad argentariam pertinens, unde ἡ ἀργυροπρακτική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, argentaria, sc. ars. Ex ἄργυρος & πράττω, facio. (sed l. ἀργυροπρατικός.)

Ἀργυροπράτης, ου, ὁ, nummularius. Ex ἄργυρος & πράτης, venditor.

Ἀργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo, s. pecunia numerata vendo.

Ἀργυρόρριζος, ου, argenteas radices, origines habens.

Ἀργυρορρύτης, ου, ὁ, q. d. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ἄργυρος & ῥέω, fluo.

ἌΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, argentum. 2) pecunia. 3) vasa argentea.

Ἀργυροστερής, έος, furax. Ex ἄργ. & στερέω, privo.

Ἀργυρότειχος, ου, ὁ & ἡ, parietes argento ornatos habens.

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ & ἡ, argenteo arcu decorus.

Ἀργυροτράπεζα, ης, ἡ, mensa argentaria. 2) mensa argentea.

Ἀργυροφάλαρος, ου, ὁ & ἡ, argenteis phaleris insignis. Ex ἄργ. & φάλαρα, phaleræ.

Ἀργυροφαής, έος, ὁ & ἡ, instar argenti splendens. Ex ἄργ. & φαίνομαι, splendeo.

Ἀργυροφεγγής, έος, ὁ & ἡ, argento splendens. Ex ἄργ. & φέγγος, splendor.

Ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, Gl. Vet.

Ἀργυροχάλινος, ου, ὁ, ἡ, argenteis frenis ornatus.

Ἀργυροχοέω, ῶ, f. ήσω, argentum fundo, vel conflo, de vascularis. A seq.

Ἀργυροχόος, ου, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Ex ἄργ. & χέω, fundo.

Ἀργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento induco. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρώδης, ες, argentum habens, epith. montium, in quibus argentifodinæ.

Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ & ἡ, argento emtus, servus. Ex ἄργ. & ὠνέομαι, emo.

Ἀργύφεος, ου, ὁ & ἡ, albus propter texturam, ex alba textura constans. 2) albus. Ex ἀργός, albus, & ὑφή, textura. (vel potius φεος est mera terminatio.)

Ἀργυφής, έος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἄργυφος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

ἈΡΓΩ΄, όος, ἡ, Argo, navis Jasonis. 2) sidus quoddam.

Ἀργῶς, Adv. otiose, segniter. 2) temere, frustra.

Ἄρδα, inquinamentum.

Ἄρδαλος, ου, ὁ & ἡ, immundus. Ab ἄρδα.

Ἀρδαλόω, ῶ, inquino, contamino. A præc.

Ἀρδάνιον, ου, τό, vas fictile. 2) vas ex quo pecudes bibunt. 3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo se adspergerent introeuntes. Ab ἄρδω.

Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, s. e pluvia, s. e rivis, &

Ἄρδευσις, εως, ἡ, idem. A seq.

Ἀρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo. 2) adaquo.

Ἀρδηθμός, οῦ, ὁ, idem quod ἄρδευσις.

Ἄρδην, Adv. funditus, plane, omnino. Ab αἴρω, tollo.

ἌΡΔΙΣ, ιος, ἡ, cuspis teli. 2) arma, quibus cominus pugnabant.

Ἀρδμὸς, ȣ̃, ὁ, irrigatio. 2) aquatio. (vel potius ἀρδηθμός.) A ſequ.

ἈΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo. 2) potum præbeo, adaquo.

Ἀρὰ, ᾶς, ἡ, poet. ἀρειὴ, minæ. Ab ἀρά, imprecatio.

Ἀρειθύσανος, ȣ, ὁ, fimbria Martis.

Ἀρεϊκὸς, ή, ὸν, Mavortius, Gl. Vet. Ab Ἄρης.

Ἀρειμανὴς, έος, ὁ ἡ, Marte furens, bellicoſus. Ex Ἄρης, Mars, & μαίνομαι, furo.

Ἀρειμάνιος, ȣ, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀρειομανὴς, έος, ὁ ἡ, Arianus, Arii ſtudio furens. Ab Ἄρειος, Arius, & μαίνομαι.

Ἀρειομανίτης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀρεοπαγίτης, ȣ, ὁ, Areopagita, ſenator Areopagi. 2) proverbialiter, homo tetricus, ſeverus & taciturnus. A ſeq.

Ἀρειόπαγος, ȣ, ὁ ἡ, Areopagus, curia Athenis, qſ. Martis collis. Ex Ἄρης, Mars, & πάγος, collis.

Ἄρειος, ȣ, ὁ ἡ, Martius. 2) Marti ſacer, ſ. ad Martem pertinens. 3) bellicoſus. τὰ Ἄρεια, ludi Martiales. Ab Ἄρης.

Ἀρειότολμος, ȣ, ὁ ἡ, Martius, bellicoſus. Ex Ἄρης, Mars, & τόλμα, audacia.

Ἀρείφατος, ȣ, ὁ ἡ, Martius, bellicoſus, fortis, proprie in bello, ſive, a Marte interemtus. Ex Ἄρης, & φάω, occido.

Ἀρείων, ονος, ὁ ἡ, τὸ ἄρειον, præſtantior, proprie, Marte. 2) melior, potior, præſtantior. Ab Ἄρης, Mars.

Ἀῤῥέμβαστος, ȣ, immotus, conſtans. Ex α pr. & ῥέμβομαι, vagor.

Ἀρεσκεία, ας, ἡ, comitas adſentatrix, lepos in ſermone, faceto la urbanitas, blanditia. Gl. Vet. venuſtas. Ab ἀρεσκος.

Ἀρέσκευμα, ατος, τὸ, blanda & adulatoria appellatio, vel acceptio. A ſeq.

Ἀρεσκεύομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ab ἀρέσκω.

Ἀρεσκευτικὸς, ή, ὸν, blandus, comis. A præc.

Ἀρεσκόντως, Adv. grate. Ab ἀρέσκω.

Ἄρεσκος, ȣ, ȣν, blandus, placendi ſtudioſus, gratiæ aucupator. A ſeq.

ἈΡΕΣΚΩ, ſ. έσω, placo, amicum reddo. 2) placeo. ἀρέσκομαι, adquieſco, placet conditio, ſatis ſit mihi. ἀρέσκῃ, libeat, Gl. Vet. aor. 1. part. ἀρέσας, placitum, Gl. Vet. ἀρέσκων, placitus, Gl. Vet. ἀρέσκει, placet, libet, juvat, Gl. Vet. ἀρέσκομαι, placo, Gl. Vet.

Ἀρεσὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ Diis gratum. Ab ἀρέσκω. qu. placator.

Ἀρεστήριον, ȣ, τὸ, ſacrificium placandi ergo. A præc.

Ἀρεστὸν, ȣ̃, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω.

Ἀρεστὸς, ή, ὸν, gratus, æquus. placidus, Gl. Vet.

Ἀρεστῶς, Adv. grate.

Ἀρεταίνω, idem quod ſeq.

Ἀρετάω, ῶ, virtutis felicitatem adſequor. 2) feliciter procedo. 3) virtutis ſtudioſus ſum. 4) virtutis laudem quæro. A ſeq.

ἈΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, vis, virtus. 2) induſtria, fortitudo, navitas, Gl. Vet. 3) benignitas.

ἈΡΗΓΩ, ſ. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello. ἀρήγειν, opitulari, Philox.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ ἡ, auxiliator. 2) defenſor.

Ἀρηΐφιλος, ȣ, pro ἀρείφιλος, ubi v.

Ἀρηΐθοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bellicoſus, proprie, agilis in prælio. Ex Ἄρης & θοὸς, velox.

Ἀρήϊος, ȣ, ὁ ἡ, idem quod ἄρειος. Ab Ἄρης.

Ἀρηΐφατος, ȣ, ὁ ἡ, idem quod ἀρείφατος.

Ἀρηΐφιλος, ȣ, ὁ ἡ, Marti carus, Martis amicus. 2) cui Mars eſt carus, bellator.

Ἄρηξις, εως, ἡ, auxilium. Ab ἀρήγω.

Ἀρὴν, ut hinc ſit ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνας, ἄρνες, per Syncopen, pro ἀρένος, &c. agnus, agna.

Ἀρηρότης, v. ἀροτήρ.

ἌΡΗΣ, εος, ὁ, Mars. Gradivus, Gl. Vet. 2) prælium. 3) bellum. 4) vulnus, plaga, cædes, ferrum, &c.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, ſacerdos. A ſeq.

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, precator. 2) ſacerdos. Ab ἀράομαι.

Ἀρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicoſa. Ab Ἄρης.

Ἀρητὸς, ή, ὸν, funeſtus, noxius, pernicioſus. Ab ἀράομαι, damno adficio.

Ἀρθμέω, ῶ, ſ. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. Ab ἀρθμός.

Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia. Ab eodem.

Ἄρθμιος, ȣ, ὁ, amicus. Ab eodem.

Ἀρθμὸς, ȣ̃, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, apto, congruo.

Ἀρθρέμβολα, τὰ, tormenta, equulei. Ab ἄρθρον, membrum, & ἐμβάλλω, immitto.

Ἀρθρίδιον, ȣ, τὸ, membrum parvum.

Ἀρθρικὸς, ή, ὸν, articularis, articulis quadrans & conveniens. 2) ex articulis laborans, podagricus, chiragricus.

Ἀρθριτικὸς, ή, ὸν, idem.

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum.

Ἀρθροκήδης, ες, membra conficiens. Ab ſeq. & κῆδος.

ἌΡΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, artus, articulus, naturalis oſſium compages, copula, Gl. Vet. τὰ ἄρθρα, genitalia. 2) Articulus, vox Grammaticorum.

Ἀρθρόω, ῶ, ſ. ώσω, articulo, fingo, formo. A præc.

Ἀρθρώδης, εος, ὁ ἡ, articuloſus.

Ἀρθύστατοι, v. ἀμφιθύστατοι.

ἈΡΙ, particula inſeparabilis, quæ vocabulis præfixa ſignificationem auget, per, valde, vehementer, multum, cito, ſtatim, facile; ut ἀρίδηλος, valde clarus, valde manifeſtus.

ἈΡΙ'Α, ας, ἡ, arbor quædam ſero florens.

Ἀριβάσκανος, ȣ, valde invidus. Ex ἀρι & βασκαίνω.

Ἀριγνώς, ῶτος, idem quod ſeq.

Ἀρίγνωτος, ȣ, ὁ ἡ, valde notus, clariſſimus, qui facile noſci poteſt. Ex ἀρι & γνωτός.

Ἀριδάκρυος, ȣ, ὁ ἡ, multum lacrimans, propenſus ad lacrimandum.

Ἀριδάκρυς, υος, ὁ ἡ, idem.

Ἀριδείκετος, ȣ, ὁ ἡ, præclarus, valde inclytus. Ex ἀρι & δείκνυμι, oſtendo.

Ἀρίδηλος, ȣ, ὁ ἡ, valde clarus, præclarus, valde manifeſtus.

Ἀριδήλως, Adv. manifeſte.

Ἀρίζηλος, ȣ, ὁ ἡ, multum æmulandus. 2) valde clarus, manifeſtus, ζ poſito pro δ.

Ἀριζήλως, Adv. clare, manifeſte. 2) ſtudioſe.

Ἀριζήλωτος, ȣ, ὁ ἡ, valde æmulandus.

Ἀριήκοος, ȣ, ὁ ἡ, obediens, dicto audiens. 2) acute audiens. Ex ἀρι & ἀκούω.

Ἀριθμέω, ῶ, ſ. ήσω, numero.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, numerus.

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio. Ab ἀριθμέω.

Ἀριθμη-

Ἀριθμητικός, ή, όν, numerandi peritus. 2) ad arithmeticam pertinens. Unde

Ἀριθμητική, ſc. τέχνη, arithmetica, ars numerorum & numerandi.

Ἀριθμητικῶς, *Adv.* numerando. 2) more arithmeticorum, arithmetica ratione.

Ἀριθμητός, ή, όν, numerabilis. 2) paucus. 3) dicitur & de paucis eleganter. Ab ἀριθμέω.

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, numerus. 2) homo nullius pretii, ut Lat. numerus dicitur.

Ἀρικύμων, ονος, ἡ, quæ facile fit gravida. 2) fœcunda. Ex ἀρι & κύω, *in utero fero*.

Ἄρις, ινος, ὁ καὶ ἡ, naſo, ſeu naribus carens. 2) non ſagax. Ex α pr. & ῥὶν, *naſus*.

Ἄρινος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀριοβαρζάνειος, ου, ὁ, nomen emplaſtri. Ab Ariobarzane.

Ἀρίπικρος, ου, valde amarus.

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium, honeſta forma. Ab ἀριπρεπής.

Ἀριπρεπέως, *Adv.* valde decenter. Ab ſeq.

Ἀριπρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde decorus. 2) valde illuſtris & excellens. Ex ἀρι & πρέπω.

Ἄρις, ινος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄριν.

ἈΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, arcus terebræ cum habena. 2) herba quædam.

Ἀρίσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, clarus, conſpicuus. 2) illuſtris, inſignis. Ex ἀρι, *valde*, & σῆμα, *ſignum*.

Ἀριστάρματος, ου, victor certamine curuli. Ex ἄριστος & ἅρμα.

Ἀριστηνδής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde indignans, ſeu iracundus. Etym. Ex ἀρι & σκύζομαι, *iraſcor*.

Ἄριστα, *Adv.* optime, Gl. Vet. Ab ἄριστος.

Ἀρίστεθλος, ου, ὁ, optime decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Ex ἄριστο. & ἆθλος.

Ἀριστάρχειον, ου, τὸ, templum Dianæ. A ſequ.

Ἀριστάρχέω, ῶ, optime impero, optime gero magiſtratum. Ex ἄριστος & ἄρχω, *impero*.

Ἀριστάφυλος, ου, abundans uvis. Ex ἀρι & σταφυλή, *uva*.

Ἀριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ab ἄριστον.

Ἀριστεία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. ἀριστεῖαι, fortia facta, Gl. Vet. Ab ἀριστεύω.

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, præmium, *proprie* fortitudinis ergo datum. Ab eodem.

Ἀριστερά, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, ſiniſtra, ſc. manus, Philox. ſcæva. A ſequ.

ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter. 2) infauſtus. 3) ſtultus.

Ἀριστεροστάτης, ου, ὁ, qui a ſiniſtra ſtat. Ex ἀριστερά & στατός, *qui ſtetit*.

Ἀριστερόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, qui tantum ſiniſtram habet. 2) qui ſola ſiniſtra utitur. Rob.

Ἀρίστευμα, τος, τὸ, præclarum facinus. Ab ἀριστεύω.

Ἀριστεύς, έος, ὁ, princeps. 2) omnium fortiſſimus. Ab ἄριστος.

Ἀριστευτικός, ή, όν, qui quaſi a natura ita eſt comparatus, ut omnium fortiſſime ſe gerat. 2) ſtrenuus. A ſequ.

Ἀριστεύω, f. εύσω, ſtrenuum me præſto. fortiter facio, Gl. Vet. 2) excello. 3) principatum teneo. Ab ἄριστος.

Ἀριστητής, ῦ, ὁ, pranſor, qui prandere ſolet. Ab ἀριστάω.

Ἀριστίζω, f. ίσω, prandio excipio, prandium præbeo. 2) prandeo *in act. & medio*. Ab ἄριστον.

Ἀριστίνδην, *Adv.* optimos quoſque deligendo, ſecundum delectum virtutis. Ab ἄριστος.

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus optimum eſt conſilium. Ex ἄριστος & βουλή, *conſilium*.

Ἀριστογένεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui optimos generat. Ex ἄριστος & γενέθλη, *origo*, *ortus*.

Ἀριστόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, parens optimæ prolis. Ex ἄριστος & γόνος, *ſoboles*.

Ἀριστόδειπνον, ου, ὁ καὶ ἡ, prandium cœnæ conjunctum, ad cœnam perductum.

Ἀριστοεπέω, recte loquor, diſputo ſapientiſſime.

Ἀριστοεπής, ὲς, recte loquens.

Ἄριστοι, ων, οἱ, optimates, primores, viri præcipui ac præſtantiſſimi.

Ἀριστοκρατία, ας, ἡ, ſtatus reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. Ex ἄριστοι & κρατέω.

Ἀριστοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optime impero; & 2) ἀριστοκρατέομαι, ῦμαι, ſub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. Ex iiſdem.

Ἀριστοκρατίς, ίδος, ἡ, idem quod ἀριστοκρατία.

Ἀριστοκρατικός, ή, όν, ad ariſtocratiam, ſive imperium optimatum pertinens. 2) ariſtocratiæ ſtudioſus. Ab eodem.

Ἀριστοκρατικῶς, *Adv.* ut convenit ariſtocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.

Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex ἄριστος, & λοχὸς, *gravida*.

Ἀριστόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, optimus vates.

Ἀριστόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, præſtantiſſimus in prælio. Ex ἄριστος & μάχη.

ἈΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, prandium.

Ἀριστονομία, ας, ἡ, optimatum regimen, ſeu imperium. Ex ἄριστος & νέμω, *adminiſtro*.

Ἀριστόνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, benevolus, optima mente præditus.

Ἀριστοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo. ἀριστοποιέομαι, ῦμαι, prandeo.

Ἀριστοπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, optime laborans.

Ἄριστος, ίστη, ιστον, optimus, præſtantiſſimus, *proprie*, Marte, ſive armis. 2) optimus, egregius. 3) maxime idoneus. Ab Ἄρης, *Mars*, vel ἀρι, *bene*. vel ἄρω, *apto*.

Ἀριστοσαλπιγκτής, ῦ, ὁ, præſtantiſſimus tubicen.

Ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, optimus artifex.

Ἀριστότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, quæ liberos optimos parit. Ex ἄριστος & τίκτω, *pario*.

Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, manibus ſtrenuus.

Ἀρισφαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde lubricus. 2) fallax. Ex ἀρι, *valde*, & σφάλλω, *decipio*.

Ἀριφραδής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde manifeſtus, inſignis. Ex ἀρι & φραδὴς, *obſervabilis*.

Ἀριφραδέως, -δῶς, *Adv.* valde perſpicue.

Ἀρίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, valde prudens. Ex ἀρι & φρὴν, *mens*.

Ἄρκειον, ου, τὸ, herba quædam paluſtris. Ab ſeq.

Ἄρκειος, εία, ειον, urſinus. Ab ἄρκος.

Ἀρκεσίγυιος, ου, roborans membra. Ex ἀρκέω & γυῖον.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, auxilium. 2) utilitas. Ab ἀρκέω.

Ἄρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium. Ab eodem.

Ἀρκετός, ή, όν, ſufficiens. Ab eod.

Ἀρκετῶς, *Adv.* ſufficienter. A præc.

Ἀρκευθίς, ίδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigreſcens. Gl. Vet. juniperus. A ſeq.

Ἄ'ΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, juniperus, *arbor* & *fructus*.

ἈΡΚΕ'Ω, ῶ, f. έσω, propulſo. 2) auxilior, opitulor. 3) ſufficio, ſatis ſum. 4) par ſum. 5) contentus ſum, adquieſco. ἀρκεῖ, ſufficit, ſatis eſt, Philox. ἀρκεῖσθε, contenti eſtote, Gl. Vet.

Vet. imperat. ἀρκέσθητι, contentus esto. Philox. aor. 1. imp. pass.

Ἄρκιος, ου, ὁ & ἡ, sufficiens. 2) satis dignus, A praec. 3) septemtrionalis. Ab ἄρκος.

Ἄρκος, ου, ἡ, ursa, ut ἄρκτος.

Ἀρκούντως, *Adv.* sufficienter, satis, abunde. Ab ἀρκοῦν, quod est ab ἀρκέω.

Ἀρκτεία, ας, ἡ, consecratio virginum Dianae. Ab ἀρκτεύω.

Ἄρκτειος, εία, ειον, ursinus. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτέος, έα, έον, incipiendus. Ab ἄρχω, *ordior*.

Ἀρκτεύω, f. εύσω, in ursae occisae honorem virgines Dianae consecro. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτικός, ή, όν, septemtrionalis. Ab eodem.

Ἀρκτομῦς, υός, ὁ, mus ursinus, sic dictus, quod velut ursus binis pedibus incedit. Ex ἄρκτος, *ursus*, & μῦς, *mus*.

ἌΡΚΤΟΣ, ου, ὁ & ἡ, ursus, ursa. a) signum coeleste. 3) piscis quidam. 4) pars orbis septemtrionalis.

Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Arcturus, stella post ursae majoris caudam. Ex ἄρκτος, *ursa*, & οὐρά, *cauda*.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, custos ursae, sidus quod & Bootes.

Ἀρκτῷος, ῴα, ῷον, arctous, septentrionalis. Ab ἄρκτος.

Ἀρκύιον, ου, τὸ, reticulum, Gl. Vet. Ab ἄρκυς.

Ἀρκυοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex ἄρκυς, *rete*, & στάσις, *statio*.

ἌΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete. ἄρκυες, casses, Gl. Vet.

Ἀρκυστάσιον, ου, τὸ, locus, ubi tenduntur retia. Ex ἄρκυς & στάσις, *statio*.

Ἀρκύστατον, ου, τὸ, locus, ubi retia tenduntur, *item* retia ipsa. Ex ἄρκυς & στατός.

Ἀρκύστατος, ου, ὁ & ἡ, q. d. retium tentor. Ex iisdem.

Ἀρκυωρέω, ῶ, f. ήσω, & ἀρκυωρέομαι, retia custodio, sto ad retia, s. ad indaginem. A sequ.

Ἀρκυωρός, οῦ, ὁ, custos, qui retia custodit. Ex ἄρκυς & οὖρος, *custos*.

ἍΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigae.

Ἅρμα, ατος, τὸ, onus. τὰ ἅρματα, arma. Ab αἴρω.

Ἁρμαλιά, ἡ, *Jonice* ἁρμαλιή, cibus, alimentum, demensum. Ab ἄρω, *adapto*.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, plaustrum. Ab ἅρμα & ἅμαξα.

Ἁρμάτειος, εία, ειον, & ἁρμάτιος, ία, ιον, curulis. Ab ἅρμα.

Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eodem.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus. A seq.

Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. A seq.

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator currus. Philox. quadrigarius. al. Gl. Vet. vehicularius. Ab ἅρμα & ἐλαύνω.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum. Gl. Vet. curriculus. Dimin. ab ἅρμα.

Ἁρματῖται, ῶν, οἱ, bigarii. Ab eod.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. A seq.

Ἁρματοδρόμος, ου, ὁ & ἡ, curru certans, auriga.

Ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis.

Ἁρματόκτυπος, ον, epith. strepitus e motu curruum.

Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno. Ex ἅρμα & μάχομαι, *pugno*.

Ἁρματοπηγέω, ῶ, f. ήσω, currus fabricor. A seq.

Ἁρματοπηγός, οῦ, ὁ & ἡ, curruum fabricator. Ex ἅρμα & πήγνυμι, *compingo*.

Ἁρματοποιός, οῦ, ὁ & ἡ, idem.

Ἁρματοτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα & τρέφω, *alo*.

Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iisdem.

Ἁρματοτροχία, ας, & ἁρματοτροχιά, ᾶς, seu ἁρματροχιά, ας, ἡ, orbita, rotarum vestigium. Ex ἅρμα & τροχός, *rota*.

Ἁρματωλία, ας, ἡ, aurigatio, vox Comica Aristophanis, in qua confunduntur ἁρματηλασία & ἁμαρτωλία, *peccatum*.

Ἁρμενίζω, velifico, Gl. Vet. A sequ.

Ἄρμενον, ου, τὸ, velum navis, carbasus. 2) instrumentum. armamentum, Gl. Vet. Ab ἄρω, *apto*.

Ἄρμενος, ου, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁρμή, ῆς, ἡ, compages, commissura. Ab eod.

Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor. 2) aurigatione certo in certamine curuli. A seq.

Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα & ἐλαύνω.

Ἁρμίως, *Adv.* confestim. Ab ἁρμοῖ.

Ἁρμόγαλα, vel ἀρτύματα, τὰ, condimenta.

Ἁρμογή, ῆς, ἡ, apta junctura, seu commissura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus. Philox. adfabilis. ἁρμόδιον, congruum, Gl. Vet. nomen propr. viri. Ab eodem.

Ἁρμοδίως, *Adv.* apte, competenter, Gl. Vet. A praec.

Ἁρμοζόντως, *Adv.* convenienter, apte, congrue. Ab ἁρμόζων, quod est a seq.

Ἁρμόζω, f. όσω, quadro, convenio, congruo. 2) apto, adapto. 3) jungo connubio, do nuptum. Ab ἁρμός.

Ἁρμοῖ, vel ἀρμοῖ, *Adv.* modo, nuper.

Ἁρμοῖ, *Adv.* convenienter, congrue. Ab ἁρμός.

Ἁρμολογέω, coagmento, coapto.

Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio, Gl. Vet.

Ἁρμολογία, ας, ἡ, coaptatio, conjunctio.

Ἁρμολόγος, ου, ὁ, coagmentarius, Philox.

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages. a) concentus. Ab ἁρμός.

Ἁρμονικός, ή, όν, ad harmoniam pertinens. 2) Musicae peritus.

Ἁρμόνιος, ου, ὁ & ἡ, conveniens.

Ἁρμονίως, *Adv.* modulate, concinne.

Ἁρμός, οῦ, ὁ, commissura, compages, articulus. Ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω.

Ἅρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, Gl. Vet.

Ἅρμοσμα, ατος, τὸ, idem.

Ἁρμόσσω, vel ἁρμόττω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω. Ab ἁρμός.

Ἁρμοστήρ, ῆρος, ὁ, moderator, gubernator. Nomen magistratus Spartani.

Ἁρμοστής, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Gl. Vet. aptator.

Ἁρμοστικός, ή, όν, sponsalis, Gl. Vet. A sequ.

Ἁρμοστός, ή, όν, conveniens, congruens. Gl. Vet. aptus, habilis. ἁρμοστή, sponsa. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόστωρ, ορος, ὁ, idem qui ἁρμοστήρ.

Ἁρμόσυνοι, οἱ, moderatores magistratus apud Laced.

Ἁρμοττόντως, *Adv.* apte. Ab ἁρμόττω.

Ἀρνακίς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lana. Philox. pellis lanata. Ab ἀρνός, *agnus*.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus, ubi agninae carnes venduntur. Hesych. Ab eodem.

Ἄρνειος, εία, ειον, agninus.

Ἀρνειός, οῦ, ὁ, agnus adultus.

Ἀρνοθοίνης, ου, ὁ, agnis vescens. Ex ἀρνός & θοίνη, *convivium*.

ἈΡ-

ἈΡΝΕΌΜΑΙ, οῦμαι, f. ήσομαι, recuso, nego, infitior, denego, detrecto.
Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator. Ab ἀρνεύω.
Ἀρνευτηρία, ας, ἡ, ars urinatoria. A praec.
Ἀρνεύω, submergo me, subeo aquam.
Ἀρνησίθεος, ου, ὁ & ἡ, Deum negans, Atheus.
Ἄρνησις, εως, ἡ, negatio, recusatio. Ab ἀρνέομαι.
Ἀρνητικὸς, ή, όν, negativus.
Ἀρνητικῶς, *Adv.* negative, negando.
Ἀρνίον, ου, τὸ, agnellus. Diminut. ab ἀρς.
Ἀρνόγλωσσον, ου, τὸ, plantago, seu lingua agnina.
Ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, idem.
Ἀρνοφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui agnum devorat, vel comedit. v. ἀρνοθοίνης.
Ἀρνόφυλλον, ου, τὸ, q. d. agni folium, cytisus, *herba*, qua agni delectantur.
ἌΡΝΥΜΑΙ, capio, consequor.
Ἀρνῳδὸς, ῦ, ὁ, cantor, cui agnus propositus est praemium.
Ἀρνὼν, ῶνος, ὁ, agnile, Gl. Vet.
ἈΡΟΝ, ου, τὸ, arum, *herba*.
Ἄρος, ου, ὁ, utilitas, apud Æschylum. Ab ἄρω.
Ἀρόσιμος, ου, ὁ & ἡ, arabilis, segetibus accipiendis aptus. Ab seq.
Ἄροσις, εως, ἡ, aratio. 2) agricultura. 3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.
Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. 2) pater.
Ἀρότης, ου, ὁ, idem.
Ἀροτήσιμος, ου, ὁ & ἡ, arabilis.
Ἀροτήσιος, ου, ὁ & ἡ, ad arationem pertinens.
Ἄροτος, ου, ὁ, aratio. Gl. Vet. seges, sementis. 2) generatio prolis.
Ἀροτὸς, ῦ, ὁ, tempus arandi.
Ἀροτὸς, ή, όν, arabilis.
Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, arator.
Ἀροτρευτὴρ, ῆρος, ὁ, arator.
Ἀροτρεύω, f. εύσω, aro.
Ἀροτρευτὴς, ῦ, ὁ, rusticus, arator.
Ἀροτριάζω, f. άσω, aro.
Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, aratura, Philox.
Ἀροτριασμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, idem quod ἀροτριάζω.
Ἀρότρειος, ου, ὁ & ἡ, rusticus, arationi favens, &c.
Ἀροτρίαμα, ατος, τὸ, ager aratus.
Ἀροτρίωσις, εως, ὁ, aratio.
Ἀροτροειδὴς, ές, aratri figuram habens.
Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.
Ἀροτροπόνος, ου, ὁ & ἡ, aratro laborans, rusticus.
Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, vomer.
Ἀροτροφορέω, aratrum traho, *de bubus*, &c.
Ἄρουρα, ας, *Ion.* ης, ἡ, arvum, arata terra, ager. Gl. Vet. seges. 2) terra, tellus. 3) terrae mensura centum cubitorum. al. 50. pedum. Ab ἀρόω.
Ἀρουραῖος, αία, αῖον, ruralis.
Ἀρούριον, ου, τὸ, agellus. Dim. ab ἄρουρα.
Ἀρουροπόνος, ου, ὁ, ἡ, in arvo laborans, agricola.
ἈΡΟΩ, ῶ, f. όσω, aro.
Ἁρπάγδην, *Adv.* raptim. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipsa rapiendi actio, rapina. Ab eodem.
Ἁρπάγη, ης, ἡ, harpago, irpex: instrumentum, quo e puteis attolluntur vasa aquaria.
Ἁρπαγιμαῖος, α, ον, idem quod sequens, & a seq.
Ἁρπάγιμος, ου, ὁ & ἡ, rapto quaesitus. Ab ἁρπαγή.
Ἁρπαγίμως, *Adv.* raptim, Philox.

Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum est, rapina; praeda rapta. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπαγμὸς, ῦ, ὁ, ipsa rapiendi actio, raptus.
ἉΡΠΑΖΩ, f. άσω, vel άξω, rapio, praedor, Gl. Vet. ἥρπασα, rapui, Gl. Vet. aor. 1. ἡρπαγμένος, raptus. Philox. perf. part. pass.
Ἁρπάκτειρα, ας, ἡ, quae rapit, praedatrix. A sq.
Ἁρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπακτὴς, ῦ ὁ, idem. Ab eod.
Ἁρπακτικὸς, ή, όν, rapiendi peritus, rapax.
Ἁρπακτικῶς, *Adv.* rapacium more, avide. 2) raptim.
Ἁρπακτὸς, ή, όν, ereptus.
Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio.
Ἁρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus. 2) celer. 3) qui cupide appetitur. Ab ἁρπαλός.
Ἁρπαλέως, *Adv.* cupide. 2) raptim.
Ἁρπάλιμος, ου, ὁ & ἡ, cupide appetitus. 2) qui rapitur.
Ἁρπαλὸς, ή, όν, qui cupide appetitur. τὰ ἁρπαλὰ, quae cupide appetuntur. Ab ἁρπάζω.
Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab eod.
Ἁρπαξίβιος, ου, ὁ & ἡ, rapto vivens.
Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπαστικὸς, ή, όν, rapax.
Ἁρπαστὸν, ῦ, τὸ, harpastum. genus pilae grandioris.
Ἁρπαστὸς, ή, όν, ad rapiendum expositus, qui rapi potest.
Ἀρπεδὲς, solo aequatum, planum. Ex ἄρω & πέδον, *solum*.
Ἀρπεδίζω, solo aequo, complano, pavio. Hes. Ab ἀρπεδές.
Ἀρπεδόεις, όεσσα, όεν, planus. Ab eodem.
Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Ab ἁρπεδών.
Ἁρπεδονίζω, f. ίσω, illaqueo. A praec.
Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, funis, laqueus. Ab ἁρπάζω.
Ἀρπέζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, *mons*, (vel potius ἄρω) & πέζα, *pes*.
Ἅρπη, ης, ἡ, falx. 2) avis quaedam, harpe, e genere aquilarum. Ab ἁρπάζω.
Ἀρπὶς, s. ἀρπίς, ίδος, ἡ, crepidae, aut calcei genus.
Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monstrum rapax fictitium. 2) procella. A seq.
Ἅρπυς, υος, ὁ, amor. Hesych.
Ἀῤῥάβδωτος, ου, ὁ & ἡ, non virgatus.
ἈΡΡΑΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, arrhabo, arrha, pignus.
Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ & ἡ, non fractus. 2) haud fragilis. Ex α pr. & ῥήσσω, *frango*.
Ἀῤῥαδιούργητος, ου, ὁ & ἡ, non temerarius. Ex α pr. & ῥαδιουργέω.
Ἄῤῥαιος, ου, ὁ & ἡ, integer, incorruptus.
Ἄῤῥαφος, ου, ὁ & ἡ, insutilis. inconsutus, Gl. Vet. Ex α pr. & ῥάπτω, *suo*.
Ἀῤῥαφὴς, ές, idem.
Ἄῤῥεκτος, ου, ὁ & ἡ, infectus, imperfectus. Ex α pr. & ῥέζω, *facio*.
Ἀῤῥενικὸς, ή, όν, masculinus. Ab ἄῤῥην, *mas*.
Ἀῤῥενικῶς, *Adv.* masculino genere, apud Grammaticos.
Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, masculorum generatio, seu procreatio. virilis se us, Philox. A seq.
Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ & ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην *mas*, & γίνομαι, *genero*.
Ἀῤῥενόθηλυς, εος, ὁ & ἡ, incerti, s. ambigui sexus, mas & femina. Ex ἄῤῥην & θῆλυς, *femina*.
Ἀῤῥενοκοίτης, ου, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην & κοίτη, *cubile*.

Ἀῤῥε-

Ἀῤῥενοκυέω, prolem masculam edo.

Ἀῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, masculos depereo. Suic. Ex ἄῤῥην, & μαίνομαι, *insanio*.

Ἀῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum virilem edo. A sequ.

Ἀῤῥενοτόκος, ου, ὁ & ἡ, masculum pariens, vel generans. Ex ἄῤῥην & τίκτω, *pario*.

Ἀῤῥενοφθορέω, ῶ, f. ήσω, masculos corrumpo. Suic. Ex ἄῤῥην & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo. ἀῤῥενοῦσθαι, masculum evadere. Ab ἄῤῥην.

Ἀῤῥενώδης, εος, ὁ & ἡ, masculus, fortis.

Ἀῤῥενωδῶς, *Adv.* fortiter. A præc.

Ἀῤῥενωνυμέω, masculino nomine appello. Ab ἄῤῥην & ὄνομα.

Ἀῤῥενωπὸν, οῦ, τὸ, mascula facies. 2) animus virilis & generosus. A seq.

Ἀῤῥενωπὸς, οῦ, ὁ & ἡ, qui virili facie est. 2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην & ὤψ, *facies*.

Ἀῤῥενωπῶς, *Adv.* viriliter, strenue.

Ἀῤῥεπὴς, έος, ὁ & ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans. Ex α pr. & ῥέπω.

Ἀῤῥεπῶς, *Adv.* non vergendo in alterutram partem. A præc.

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α pr. & ῥέπω.

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ & ἡ, non fractus. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango*.

Ἀῤῥήκτως, *Adv.* firme, stabiliter.

Ἀῤῥημοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, silentium. A sequ.

Ἀῤῥήμων, ονος, ὁ & ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α pr. & ῥῆμα, *verbum*.

ἌΡῬΗΝ, ενος, ὁ, mas, masculus. 2) ὁ & ἡ, fortis, virilis.

Ἀῤῥηνέειν vel ἀῤῥηνεῖν, rixari, conviciis sævire. Hesych. A seq.

Ἀῤῥηνὴς, ὲς, sævus, ferox, ap. Theocr.

Ἀῤῥησία, ας, ἡ, silentium. Ex α pr. & ῥέω, *dico*.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, *in primis* foeda Venus. A seq.

Ἀῤῥητοποιὸς, οῦ, ὁ & ἡ, nefanda perpetrans, nefaria libidine utens.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ & ἡ, non dictus, indictus, inauditus, ineffabilis. 2) non dicendus, celandus. 3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus, lege prohibitis: *unde* ἄῤῥητα, foeda convicia. 4) infandus, nefandus, nefastus, Gloss. Vet. 5) foedus, odiosus. Ex α pr. & ῥέω, *dico*.

Ἀῤῥητουργία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. A præc. & ἔργον.

Ἀῤῥητουργικὸς, ὴ, ὸν, nefanda faciens, *item* non enuncianda.

Ἀῤῥήτως, *Adv.* infandum, ineffabiliter, arcane.

Ἀῤῥηφορέω, ῶ, sacra arcana fero.

Ἀῤῥηφορία, ας, ἡ, arcanorum gestatio.

Ἀῤῥηφόρος, ου, ὁ & ἡ, nefanda & arcana gestans. Ex ἄῤῥητος & φέρω, *fero*.

Ἄῤῥηχος, ου, ὁ & ἡ, aptus sepimentis. Ex α intens. & ῥηχὸς, *sepimentum*.

Ἀῤῥίγητος, ου, ὁ & ἡ, exhorrescere nescius, impavidus. A sequ.

Ἄῤῥιγος, ου, ὁ & ἡ, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α pr. & ῥῖγος, *frigus*.

Ἀῤῥίγως, *Adv.* sine frigore s. horrore.

Ἄῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α pr. & ῥίζα, *radix*.

Ἀῤῥίζωτος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α priv. & ῥιζόω.

Ἄῤῥιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, naso, aut naribus carens. 2) obtusum habens nasum, non sagax. Ex α pr. & ῥὶν, *nasus*.

Ἄῤῥις, ινος, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.

ἈΡῬΙΧΑΣΘΑΙ, manibus & pedibus sursum tendere. Hesych. alias ἀναῤῥιχᾶσθαι.

ἌΡῬΙΧΟΣ, ου, ὁ & ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἀῤῥοία, ας, ἡ, retentio mensium, s. menstrui. Ex α pr. & ῥοὴ, *fluxus*.

Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, dissonantia, discrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.

Ἀῤῥυθμοπότης, ου, ὁ, qui non bibit ad modum & mensuram, sed plenis poculis & sine ordine. Ex ἄῤῥυθμος & πίνω, *bibo*.

Ἄῤῥυθμος, ου, ὁ & ἡ, numeris & modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. & ῥυθμὸς, *rhythmus*, *numerus*.

Ἀῤῥύθμως, *Adv.* inconcinne, sine numeris.

Ἀῤῥύπαντος, ου, ὁ & ἡ, non sordidatus, non contaminatus. Ex α priv. & ῥυπαίνω, *sordesco*.

Ἀῤῥύπαρος, ου, ὁ & ἡ, non sordidus.

Ἀῤῥύπωτος, ον, idem. Ab α pr. & ῥυπόομαι.

Ἀῤῥυσίαστος, ου, ὁ & ἡ, qui pignoris loco captus non est. Ex α priv. & ῥυσιάζω, *pignoris loco capio*.

Ἀῤῥυτίδωτος, ου, ὁ & ἡ, qui rugas non habet. Ex α pr. & ῥυτιδόω, *corrugo*.

Ἀῤῥωδέω, non timeo, contemno. Ex α priv. & ὀῤῥωδέω, *timeo*, ap. Ammon. sed Herodotus dixit pro ὀῤῥωδέω.

Ἄῤῥωξ, ωγος, ὁ & ἡ, non fractus, non scissus. Ex α pr. & ῥὼξ, *fissura*.

Ἀῤῥωστέω, f. ήσω, infirmus sum, adversa valetudine laboro. Gl. Vet. ἀῤῥωστῶ, ægroto, languesco. Ab ἄῤῥωστος.

Ἀῤῥώστημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo. A præc.

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo. Gl. Vet. A seq.

Ἄῤῥωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infirmus, ægrotus. Ex α pr. & ῥώννυμι, *corroboro*.

Ἀῤῥώστως, *Adv.* languide, invalide. A præc.

ἌΡΣ, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus.

Ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, masculinus. ἀρσενικὸν, masculinum, auripigmentum, Gl. Vet.

Ἀρσενογενὴς, ὲς, masculini generis.

Ἀρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.

Ἀρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.

Ἀρσενόμορφος, ον, masculina facie præditus.

Ἀρσενόπαις, ὁ, ἡ, cui masculus est filius.

Ἀρσενοπληθὴς, ὲς, plenus maribus.

Ἄρσην, *Attice* idem est quod ἄῤῥην, unde & reliqua ab ἄρσην incipientia sub ἄῤῥην videnda.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio, subvectio. 2) ablatio, detractio. 3) onus, tributum. Ab αἴρω, *tollo*.

ἈΡΤΑΒΗ, ης, ἡ, genus mensuræ Persicæ sive Medicæ, medimnum Atticum capiens.

Ἀρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in frusta. 2) trucido. A seq.

ἌΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, lanius. 2) coquus.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus. 2) suspendium. A seq.

ἈΡΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, suspendo, appendo; & 2) ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo.

Ἀρτεμέω, ῶ, f. ήσω, incolumis sum, valeo, sum integris viribus. A sequ.

ἈΡΤΕΜΗΣ, έος, ὁ & ἡ, incolumis, integer, sanus, salvus.

Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, salus, sanitas.

Ἀρτεμιδόβλητος, ου, ὁ & ἡ, a Diana, sive Luna

 per-

percuſſus, lunaticus, lymphaticus. 2) fœmina repentina morte extincta. Rob. Ex Ἄρτεμις, *Dianæ*, & βάλλω.

Ἄρτεμις, ιος, vel ιδος, ἡ, Diana.

ἈΡΤΕΜΙΣΙ'Α, ας, ἡ, Artemiſia, *herba*.

Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Dianæ ſtatua, aut templum, urbs Dianæ ſacra. Ab Ἄρτεμις.

ἈΡΤΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, artemon, velum navis minus.

Ἀρτεπίβουλος, ου, ὁ & ἡ, pani inſidians, nomen muris in Batrach. Ex ἄρτος & ἐπίβουλος.

Ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρω.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco, ſuſpenſum, appenſum, etiam monilia, inaures. 2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. c. terræ, quia ex eo corpus quaſi ſuſpenſum eſt. Ab ἀρτάω.

ἈΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus. 2) inſtrumentum bajulorum. Ab αἴρω.

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, arteria, ſpiritus ſemita, ſpiritus conceptaculum. Gloſſ. Vet. vena vitalis. 2) omnis vena pulſans, a motu oſcillatorio.

Ἀρτηριάζω, arteriam ſeco. A præc.

Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὀν, arteriacus, ad arteriam pertinens. 2) raucus. Ab eod.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ aſperæ ſectio. Ex ἀρτηρία & τέμνω, *ſeco*.

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ & ἡ, arteriæ ſimilis. Ab ἀρτηρία.

ἈΡΤΙ, *Adv.* modo, paullo ante, nuper. 2) nunc, jam, primum. 3) in compoſitione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἕως ἄρτι, huc uſque: ἀπ' ἄρτι, ſ. ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam, nunc.

Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar. 2) præparo. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιάκις, *Adv.* pariter, pari numero, ſecundum numerum parem. Ab eodem.

Ἀρτιασμός, ῦ, ὁ, luſus eorum, qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ & ἡ, item ἀρτίβλαστος, ον, recens germinans. Ex ἄρτι & βλαστάνω, *germino*.

Ἀρτιβρεχὴς, έος, ὁ & ἡ, nuper irrigatus. Ex ἄρτι & βρέχω, *irrigo*.

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ & ἡ, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta. Ex ἄρτι & γάμος.

Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ & ἡ, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι & γενέθλη, *ortus*, *nativitas*.

Ἀρτιγένειος, ου, ὁ & ἡ, recens pubeſcens, ſ. nata: epith. lanuginis. Ex ἄρτι & γένειον, *barba*.

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ & ἡ, modo natus. Ex ἄρτι & γίνομαι, *naſcor*.

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex γεννάω.

Ἀρτίγονος, ου, ὁ & ἡ, modo natus, recens genitus. Ex γόνος, *generatio*.

Ἀρτιγραφὴς, ές, modo ſcriptus.

Ἀρτιδαὴς, έος, ὁ & ἡ, qui nuper didicit. 2) qui nuper diſcere cœpit. 3) qui nuper cognitus & mente perceptus eſt. Ex δαίω, *diſco*.

Ἀρτιδάκρυς, υος, ὁ & ἡ, qui modo lacrimavit.

Ἀρτιδίδακτος, ου, ὁ & ἡ, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι & διδάσκω, *doceo*.

Ἀρτίδιον, ου, τὸ, parvus panis. Ab ἄρτος.

Ἀρτίδομος, ου, ὁ & ἡ, recens exſtructus. Ex ἄρτι & δέμω, *ſtruo*.

Ἀρτιέπεια, ας, ἡ, vere dictum. 2) vera dicendi ſtudium. A ſequ.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ & ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus. 2) garrulus, loquax. 3) veridicus. Ab ἄρτιος, *perfectus*, & ἔπω, *dico*.

Ἀρτιζυγία, ας, ἡ, recens conjunctio, v. c. feminæ & maris. Ab ἄρτι & ζυγός.

Ἀρτίζω, f. ίσω, compono, perficio. 2) paro, inſtruo. Ab ἄρτιος.

Ἀρτίζωος, ου, ὁ & ἡ, qui eſt brevis vitæ. Ex ἄρτι & ζωὴ, *vita*.

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ & ἡ, recens ortus, ut flos, planta. cet. Ex ἄρτι & θάλλω, *floreo*.

Ἀρτιθανὴς, έος, ὁ & ἡ, modo vel recens mortuus. Ex ἄρτι & θνήσκω, *morior*.

Ἀρτίκολλος, ον, recens, ſ. accurate conglutinatus. Ex ἄρτι, & κόλλα, *gluten*.

Ἀρτιμαθὴς, έος, ὁ & ἡ, qui nuper diſcere cœpit. 2) qui nuper certior factus eſt. Ex ἄρτι, & μανθάνω, *diſco*.

Ἀρτιμελὴς, έος, ὁ & ἡ, qui membris eſt integris & perfectis. Ex ἄρτιος & μέλος, *membrum*.

Ἀρτίνοος, ου, ὁ & ἡ, cui mens ſana eſt, prudens.

Ἀρτιοπέρισσος, ου, ὁ & ἡ, par impar. Ex ἄρτιος, *par*, *plenus*, & περισσός, *impar*.

ἌΡΤΙΟΣ, ου, ὁ & ἡ, par, ut numerus. 2) integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans. 3) integer, ſanus, incolumis. 4) conſentaneus. 5) conſummatus pleneque inſtructus ad omnia officia. 6) paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτιπαγὴς, έος, ὁ & ἡ, recens compactus & coagmentatus. Ex ἄρτι & πηγνύω.

Ἀρτίπαις, αιδος, ὁ, adultus puer. v. ἀντίπαις.

Ἀρτιπλουτος, ον, recens ditatus.

Ἀρτίπους, οδος, ὁ & ἡ, pedibus integer & valens, integros pedes habens.

Ἄρτισις, εως, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

Ἀρτίσκαπτος, ου, ὁ & ἡ, recens foſſus, nuper effoſſus. Ex ἄρτι & σκάπτω, *fodio*.

Ἀρτίσκος, ου, ὁ, parvus panis, paſtillus. Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτιστομέω, ῶ, f. ήσω, expedite & articulate loquor. A ſequ.

Ἀρτίστομος, ου, ὁ & ἡ, qui diſtincte, plane & perfecte verba pronunciat, minime blæſus. 2) qui jam fari poteſt. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος & στόμα.

Ἀρτιστράτευτος, ον, tiro. Ex ἄρτι & στρατεύομαι.

Ἀρτισυζυγία, ας, ἡ, idem quod ἀρτιζυγία.

Ἀρτιτελὴς, έος, ὁ & ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι & τελέω, *initio*.

Ἀρτίτοκος, ου, ὁ & ἡ, recens natus. Ex ἄρτι & τίκτω, *pario*.

Ἀρτιτόκος, ου, ὁ & ἡ, qui, vel quæ nuper peperit. Ex iiſdem.

Ἀρτίτομος, ου, ὁ & ἡ, nuper cæſus, nuper vel recens ſectus. Ex ἄρτι & τέμνω, *ſeco*.

Ἀρτιτόμος, ου, ὁ & ἡ, qui nuper ſecuit, ſeu incidit. 2) qui nunc ſecat. Ex iiſdem.

Ἀρτιτρεφὴς, ές, epith. infantis.

Ἀρτίτροπος, ον, puerilem ætatem vix egreſſus. Æſchyl. *proprie* integris adhuc moribus.

Ἀρτίτυπος, ου, ὁ & ἡ, recens formatus. Ex ἄρτι & τύπτω.

Ἀρτιύπωχρος, ον, vepallidus. Ex ἄρτι, ὑπὸ & ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἀρτιφαὴς, έος, ὁ & ἡ, qui viſum modo recuperavit. Ex ἄρτι & φάος, *lux*.

Ἀρτιφανὴς, έος, ὁ & ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι & φαίνω, *in lucem profero*.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ & ἡ, recens peremtus. Ex ἄρτι & φάω, *interficio*.

Ἀρτιφρονέω, ῶ, ſana mente præditus ſum, Suic. A ſeq.

Ἀρτι-

Α'ρτίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente integra, sana præditus. Ex ἄρτι & φρήν.

Α'ρτιφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, recens natus. Ex ἄρτι & φύω.

Α'ρτίφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper plantatus, vel natus. Ex eod.

Α'ρτίφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui vox est integra. 2) qui verba accurate & integre pronunciat.

Α'ρτιχανής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui recens hiare cœpit. Ex χαίνω, hisco.

Α'ρτιχάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens sculptus, seu insculptus. A χαράσσω.

Α'ρτίχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, cui manus sunt integræ. 2) qui utraque manu utitur.

Α'ρτιχόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι & χορεύω, choros ago.

Α'ρτίχριστος, ου, recens unctus.

Α'ρτίχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens fusus. A χύω.

Α'ρτίως, Adv. modo, nuper, recens, paullo ante. 2) integre, perfecte, prorsus. 3) apte, ut cohæreat.

Α'ρτόδειγμα, ατος, τὸ, specimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος & δεῖγμα.

Α'ρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem distribuo. Ex ἄρτος & δίδωμι, do.

Α'ρτοζήτης, ου, ὁ, cibum quærens, ad cibum veniens.

Α'ρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium.

Α'ρτοκοπεῖον, ου, τὸ, pistrinum. Ex ἄρτος & κόπτω, conficio.

Α'ρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, pistrinum exerceo.

Α'ρτοκοπικός, ἡ, όν, ad pistrinum pertinens. Gl. Vet. Cerealis.

Α'ρτοκόπιον, ου, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον.

Α'ρτοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, pistor, pistrix. Ex ἄρτος & κόπτω, scindo, pinso.

Α'ρτόκρεας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane & carne constans. Philox. visceratio. Ex ἄρτος & κρέας.

Α'ρτολάγανον, ου, τὸ, opus pistorium tenuioris generis. Ex ἄρτος & λάγανον, laganum.

Α'ρτολάγυνος πήρα, pera panem & lagenam habens. Ex ἄρτος & λάγυνος, lagena.

Α'ρτοποιεῖον, ου, τὸ, panificium, Gl. Vet.

Α'ρτοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio panem, artem pistoriam exerceo. 2) in panes formo.

Α'ρτοποιΐα, ας, ἡ, pistura.

Α'ρτοποιϊκὸς & ἀρτοποιητικὸς, ἡ, όν, ad pistoriam, s. pistrinum pertinens, pistorius.

Α'ρτοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, unde panis coquitur. 2) pistor, vel pistrix.

Α'ρτοπτεῖον, ου, τὸ, vas, vel officina, ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος & ὀπτάω, coquo.

Α'ρτοπτης, ου, ὁ, qui panes coquit. Ex iisdem.

Α'ρτοπωλεῖον, & ἀρτοπώλιον, ου, τὸ, taberna, in qua panes venduntur. Ab ἀρτοπώλης.

Α'ρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo.

Α'ρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit. Gl. Vet. panarius. A præc.

Α'ρτοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem. A præc.

Α'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, panis. 2) quivis cibus.

Α'ρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane vescor.

Α'ρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. A τρέφω.

Α'ρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane vescor.

Α'ρτοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pane vescitur. A præc.

Α'ρτοφόρον, ου, τὸ, vas, quo panis fertur. panarium, Gl. Vet. Ex ἄρτος & φέρω, fero.

Α'ρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος & χάρις, gratia.

Α'ΡΤΥΑΙ'Α, ας, ἡ, testamentum. Hesych. Suid. Sed interpretatio suspecta est.

Α'ρτυμα, ατος, τὸ, condimentum. conditura, pulmentum, Gl. Vet. Ab ἀρτύω.

Α'ρτυματικὸς, ἡ, όν, ad condiendum aptus, vim condiendi habens. A præc.

Α'ρτυματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, in condiendis cibis usum habens. Ab eodem.

Α'ρτύνω, apto, adorno. Ab ἀρτύω.

Α'ρτυσις, εως, ἡ, ipsa actio condiendi. Gl. Vet. conditura. Ab eod.

Α'ρτυτικὰ, ῶν, τὰ, de fructibus cinaræ, ut genere pro specie. Ab ἀρτυτός.

Α'ρτυτικὸν, οῦ, τὸ, conditaneum, Gl. Vet. Ab eod.

Α'ρτυτὸς, ἡ, όν, condimentarius, conditaneus, conditus. Gl. Vet. Ex ἀρτύω.

Α'ΡΤΥ'Ω, f. ύσω, apparo, adorno, instruo. 2) condio. ἠρτυμένον, conditum, Gl. Vet. perf. part. pass.

Α'ρύβαλλος, ου, ὁ, marsupium, quod trahendo clauditur & aperitur, crumena. Ex ἀρύω, traho, & βάλλω, jacio.

Α'ρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.

Α'ρυστὴρ, ῆρος, ὁ, mensuræ genus, cyathus. 2) haustrum. Ab eod.

Α'ρυστις, & ἀρύστιχος, idem, & ab eod.

Α'ρύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi. 2) haustrum. Ab eod.

Α'ρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear. 2) haustrum. Ab eod.

Α'ρύτω, idem quod sequens ἀρύω.

Α'ΡΥ'Ω, f. ύσω, haurio, ex profundo traho. ἀρύομαι, haurio, Gl. Vet. ἀρύεται, exantlat, Philox. in med. est etiam destringo, extraho sc. gladium, item orior, de sole & stellis.

Α'ρχάγγελος, ου, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχων & ἄγγελος.

Α'ρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiæ. 2) principia. Ab ἀρχὴ, initium. v. ἀπαρχή.

Α'ρχαΐζω, f. ίσω, antiquitatem, seu antiquos imitor. antiquo, Gl. Vet. Ab ἀρχαῖος.

Α'ρχαϊκὸς, ἡ, όν, antiquitatem, seu antiquam rusticitatem præ se ferens, sine moribus. 2) stultus, simplex. Ab eodem.

Α'ρχαϊκῶς, Adv. antiquo more, loquendi & vivendi.

Α'ρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas. Gl. Vet. origo originalis. A sequ.

Α'ρχαιόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαῖος & γίνομαι, nascor.

Α'ρχαιογράφος, ου, ὁ, antiquarius, Philox.

Α'ρχαιοειδὴς, ὲς, antiquitatem redolens.

Α'ρχαιόθεν, Adv. antiquitus, Gloss. Vet.

Α'ρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis dissero. 2) antiquo sermone utor.

Α'ρχαιολογία, ας, ἡ, historia de rebus antiquis. Gl. Vet. origo. Verius, origines, antiquitates. A præc.

Α'ρχαιολογικὸς, ἡ, όν, qui antiquitatem rimatur, antiquitatis peritus.

Α'ρχαιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, de rebus antiquis disserens. 2) antiquo sermone utens. Pilox. ἀρχαιολόγοι, Atellani. Ex ἀρχαῖος & λόγος, sermo.

Α'ρχαῖον, ου, τὸ, sors, das Capital. 2) bonum avitum, bona, unde fructus & reditus veniunt. Ab ἀρχαῖος.

Α'ρχαιοπινὴς, ὲς, antiquitatem redolens. Ex ἀρχ. & πίνος, squalor.

Ἀρχαιόπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, jam inde a majoribus dives, qui divitias avitas habet.

Ἀρχαιοπρεπής, ές, antiquitatem referens, more antiquo factus.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, pristinus, antiquus, vetustus. 2) stultus, ineptus, fatuus, simplex, rusticus.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetustas.

Ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, prisca vivendi ratio. A sequ.

Ἀρχαιότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, antiquis moribus vivens, ap. Thuc. *sed in contumeliam*.

Ἀρχαιοτρόπως, *Adv.* more antiquo. A præc.

Ἀρχαιότυπος, ον, antiquus, exempli vetusti.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratuum electio seu creatio. 2) magistratuum eligendorum tempus. 3) magistratus electi. Gl. Vet. ἀρχαιρεσίαι, comitia. Ex ἀρχὴ & αἵρεσις, *electio*.

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, comitia magistratibus creandis. Gl. Vet. comitia. Ex iisdem.

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magistratus creandos convenio, magistratum creo. 2) magistratum peto, quo sensu & *in med.* dicitur. 3) gratiam hominum prensando capto, ambitione utor.

Ἀρχαιρεσιακός, ή, όν, comitialis, Gl. Vet.

Ἀρχαϊσμός, οῦ, ὁ, veterum, seu priscorum imitatio. 2) antiqua loquendi ratio. Philox. antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.

Ἀρχαίως, *Adv.* antique, antiquo more. 2) stulte.

Ἀρχάριος, ου, ὁ, tiro, novellus, incipiens. Suic. Ab ἄρχομαι.

Ἀρχέγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, primigenius, prior natu. 2) priscus. Gl. Vet. primævus. 3) auctor generis, *item*, caussa genetrix, caussa gignendi. Ex ἀρχὴ & γίνομαι.

Ἀρχεδίκης, ου, ὁ, *proprie*, auctor juris, justus possessor.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, magistratuum curia. 2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχὴ, *principatus*.

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, priscus. Ab eod.

Ἀρχέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor, seu origo malorum. Ex ἀρχὴ & κακός.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀρχέλεως, populi rector, princeps. 2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ & λαός, *populus*.

Ἀρχένεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui nunc primum navigat. 2) navi imperans. Ex ἀρχὴ & ναῦς.

Ἀρχέπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, penes quem administrandarum ac dispensandarum divitiarum potestas est. 2) dominus divitiarum & pristinæ fortunæ restituendus. Ex ἀρχὴ & πλοῦτος.

Ἀρχέπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, civitati imperans, princeps. Ex ἀρχὴ & πόλις, *civitas*.

Ἀρχεσίμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cantui præest. Ex ἀρχὴ & μολπὴ, *cantus*.

Ἀρχέσπερος, ου, ὁ καὶ ἡ, vesperæ principium afferens. Ex ἀρχὴ & ἕσπερος, *vespera*.

Ἀρχέτυπον, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur. Philox. principale.

Ἀρχέτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχὴ & τύπος, *forma*.

Ἀρχεύω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχή.

Ἀρχέχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præest choro, choragus. Ex ἀρχὴ & χορός.

ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum. 2) principatus, imperium, dominatus, magistratus. 3) caussa, origo. *In plur.* magistratus, princeps. In acc. ἀρχὴν, 1) principio, in primis. 2) omnino. ἀρχῆς, ab initio, statim, Polyb.

Ἀρχηγενής, οῦ, ὁ καὶ ἡ, auctor. A pr. & γένος.

Ἀρχηγετάω, f. άσω, principatum obtineo, præsum. Ab ἀρχηγέτης.

Ἀρχηγετέω, ῶ, f. ήσω, auspicor, incipio. Ab eod.

Ἀρχηγέτης, ου, ὁ, præses, princeps, dux. 2) auctor. Ab ἀρχηγός.

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præses, princeps, dux femina. 2) metropolis imperii. Ab ἀρχηγέτης.

Ἀρχηγικός, ή, όν, principalis, præcipuus. A seq.

Ἀρχηγός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, præses, dux, auctor, magister, inventor, caussa rei. Ex ἀρχὴ & ἡγέομαι, *dux sum, præeo*.

Ἀρχῆθεν, *Adv.* ab initio, antiquitus, denuo, Philox. Ab ἀρχή.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps, primarius inter medicos. Gl. Vet. archiater. Ex ἀρχὴ & ἰατρός, *medicus*.

Ἀρχιβουκόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, bubulcorum princeps.

Ἀρχίβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, princeps consilii.

Ἀρχιγενέθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor vitæ.

Ἀρχιγραμματεύς, έως, ὁ, scribarum præfectus, inter scribas primarius. ἀρχιγραμματεὺς, cancellarius.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos & princeps, s. præfectus carceris.

Ἀρχιδεσμώτης, ου, ὁ, idem. Suic.

Ἀρχιδιάκονος, ου, ὁ, Archidiaconus, primarius inter diaconos.

Ἀρχιδικαστής, οῦ, ὁ, præses, seu præfectus judicum.

Ἀρχίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, præses judicii, qui exercet judicium, judex quæstionis. Ex ἀρχὴ & δίκη, *jus*.

Ἀρχίδιον, ου, τὸ, parvum imperium, parvus magistratus. Dimin. ab ἀρχή.

Ἀρχειρεσία, ας, ἡ, principatus inter remiges. remigatio, Suid. Ex ἀρχὴ & εἰρεσία, *remigatio*.

Ἀρχιερατεύω, εύσω, summus sacerdos sum, summo sacerdotio fungor.

Ἀρχιερατάω, f. άσω, idem.

Ἀρχιερατικός, ή, όν, pontificius, ad summum sacerdotem pertinens. Ab ἀρχιερατεύω.

Ἀρχιερεία, ας, ἡ, pontificatus maximus. A seq.

Ἀρχιερεύς, έως, ὁ, summus pontifex, summus sacerdos.

Ἀρχιέρεως, *nomin.* pontifex maximus.

Ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ, summum sacerdotium. Gl. Vet. pontificatus.

Ἀρχιεταῖρος, ου, ὁ, princeps sodalium.

Ἀρχιευνοῦχος, ου, ὁ, eunuchorum præfectus, seu princeps.

Ἀρχίζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitæ initium præbens, vitæ auctor.

Ἀρχιθέωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, præfectus eorum, qui sacrorum caussa publice aliquo mittebantur.

Ἀρχιθιασίτης, ου, ὁ, dux chori Bacchici, in inscr. ant.

Ἀρχικέραυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor vel moderator fulminis.

Ἀρχικυβερνήτης, ου, ὁ, præfectus summus.

Ἀρχικός, ή, όν, primarius, princeps. Gl. Vet. principalis. 2) peritus imperandi, aptus ad regendum. 3) imperans. Ab ἀρχὴ, *principatus*, *imperium*.

Ἀρχικυνηγός, οῦ, ὁ, magister rei venaticæ.

Ἀρχιληστής, οῦ, ὁ, princeps prædonum, s. latronum.

Ἀρχι-

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus, seu magister coquorum.

Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, Abbas. Ex ἀρχὴ, & μάνδρα, *monasterium*, *cœnobium*.

Ἀρχιμανδρίτις, ιδος, ἡ, Abbatissa, Gl. Vet. præfecta cœnobio. A præc.

Ἀρχίμιμος, ου, ὁ & ἡ, mimorum princeps. 2) princeps histrionum.

Ἀρχιοινοχοΐα, ας, ἡ, dignitas & officium ejus, qui principatum inter pocillatores tenet. A seq.

Ἀρχιοινοχόος, ου, ὁ, princeps pocillatorum.

Ἀρχιπατριῶται, οἱ, principes familiarum.

Ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, piratarum princeps, archipirata.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, pastorum princeps.

Ἀρχιποσία, ας, ἡ, principatus bibendi. 2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ & πόσις.

Ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, princeps legationis.

Ἀρχιραβδοῦχος, ου, ὁ, lictor primus.

Ἀρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, pistorum princeps. 2) pistor.

Ἀρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitus, princeps militiæ, summus imperator.

Ἀρχισύμβολον, ου, τὸ, symbolum princeps. Suic.

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, princeps Synagogæ. Ex ἀρχὴ & συναγωγὴ, *Synagoga*.

Ἀρχισωματοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus satellitum, princeps stipatorum, præcipuus custos corporis.

Ἀρχιτεκτονέω, ῶ, fut. ήσω, fabricor, architector. Ab ἀρχιτέκτων.

Ἀρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, structura. A præc.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars. Ab ἀρχιτέκτων.

Ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars architectonica, architectura. A seq.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν, architectonicus, ad architecturam pertinens. A seq.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, structor, machinator.

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, magister portitorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, symposiarcha, qui præest apparando convivio. Ex ἀρχὴ & τρίκλινον, *triclinium*.

Ἀρχιυπασπιστὴς, οῦ, ὁ, princeps satellitum.

Ἀρχίφυλοι, οἱ, præfecti, s. principes tribuum. Ex ἀρχὴ, & φυλὴ, *tribus*.

Ἀρχιφὼρ, ῶρος, ὁ, princeps furum, vel magistratus, prætor, cui quæstio de furtis erat demandata: nomen magistratus, ap. Diodor.

Ἀρχίφωτος, ου, ὁ & ἡ, princeps seu auctor luminis. Ex ἀρχὴ & φῶς, *lumen*.

Ἀρχογλυπτίδης, ου, ὁ, magistratus ambiens. Etym. Eust. Ex ἀρχὴ & γλύφω, *sculpo*.

Ἀρχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, principii formam habens. 2) primigenius. 3) primarius. Ex ἀρχὴ & εἶδος, *forma*, *species*.

Ἀρχολάβος, ου, ὁ καὶ ἡ, magistratuum hospes. Ex ἀρχὴ & λαμβάνω, *suscipio*.

Ἀρχολίπαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, magistratum ambiens. 2) ex magistratu pinguescens. Ex ἀρχὴ & λιπαρὴς, *studiosus*, vel λιπαρὸς, *pinguis*.

Ἄρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, Gl. Vet. ἀρχομένη, ineunte, Philox. ἠρξάμην, orsus sum, cœpi, inchoavi, Gl. Vet. ἀρξάμενος, orsus, exorsus, Gl. Vet.

Ἀρχοντιάω, ῶ, principatum ambio. Ab ἄρχων.

Ἀρχοντικὸς, ὴ, ὸν, ad magistratum pertinens. Ab eodem.

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, princeps, dux. 2) podex, intestinum rectum. A seq.

Ἄρχω, f. ξω, incipio, initium facio, exemplum præeo. 2) principium, auctor vel origo sum. 3) priores partes occupo, prior aliquid incipio. 4) principatum obtineo, impero, dominor, præsum. 5) magistratu fungor. ἄρχομαι, incipio. 2) sum sub imperio alterius, pareo, obtempero. ἀρχομένων, subjectorum, Philox. Ab ἀρχὴ.

Ἄρχων, οντος, ὁ, principatum, seu imperium obtinens, princeps. Philox. præpositus, moderator, rector, præses, magistratus. A præc.

ἌΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto. 2) congruo, quadro.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.

Ἀρωγοναύτης, ου, ὁ, nautarum auxiliator, sive fautor. Ex seq. & ναύτης, *nauta*.

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, vindex. 2) defensor. Ab ἀρήγω, *auxilior*.

ἌΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum. suavitas odorum, Gl. Vet. ἀρώματα, odores, Philox.

Ἀρωματίζω, fut. ίσω, aromata resipio. 2) aromatis imbuo. A præc.

Ἀρωματικὸς, ὴ, ὸν, aromaticus, odoratus. Ab eodem.

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromaticus, ex aromatis confectus, scil. οἶνος. Ab eodem.

Ἀρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica, scil. πόσις. A præc

Ἀρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. Gl. Vet. odorarius. Ex ἄρωμα & πώλης.

Ἀρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. A seq.

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aromata ferens. Ex ἄρωμα & φέρω, *fero*.

Ἀρωμαῖος, pro ἀρομαῖος.

Ἀρώσιμος, ον idem quod ἀρόσιμος,

Ἀσαγήνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non captus, vel non capiendus sagena. Suic. Ex α pr. & σαγηνεύω.

Ἀσαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oneribus ferendis non adsuetus. Suic. Ex α pr. & σάγη.

Ἀσάζω, fastidio, nauseo. 2) tristor. Ab ἄση, *fastidium*.

Ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.

Ἄσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conculcatus, non refertus, non oneratus. Ex α pr. & σάττω.

Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex α priv. & Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis peritissimi.

Ἀσαλεία, ας, ἡ, tranquillitas, securitas. 2) incogitantia. Etymol. Ab ἀσαλής. (nisi potius sit exarandum ἀσάλεια.)

Ἀσάλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immotus. Ex α pr. & σαλεύω, *moveo*.

Ἀσαλεύτως, *Adv.* constanter. A præc.

Ἀσαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, cura vacuus. Etymol. Ex α pr. & σάλος.

Ἀσάλπικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, tuba non proclamatus. Ex α pr. & σάλπιγξ, *tuba*.

ἈΣΑ΄ΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, solium, labrum, in quo veteres se lavabant balneis nondum repertis.

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sandaliis carens. Ex α pr. & σάνδαλον, *sandalium*.

Ἄσαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non blandiens, sc. more canum caudam agitantium. Hesych. Ex α pr. & σαίνω, *mulceo*, *adulor*.

Ἀσάομαι, ῶμαι, nauseo, fastidio. 2) irascor. Ab ἄση.

Ἀσαπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non putrefactus, putredini non

non obnoxius. Ex α pr. & σίνω.

Α'σαρίτης οἶνος, asarites, f. vinum ex asaro herba confectum. Ab ἄσαρον.

Α'σαρκέω, gracilis, f. macilentus sum. Ab ἄσαρκος.

Α'σαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab seq.

Α'σαρκος, ου, ὁ & ἡ, carnis expers. 2) gracilis, macilentus. Ex α pr. & σάρξ.

Α'σαρκώδης, εος, ὁ & ἡ, idem.

Α'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, asarum, nardus silvestris.

Α'σάρωτος, ου, qui non verritur. τὸ ἀσάρωτον, pavimentum e marmore &c. quod non purgatur verrendo. Ex α & σαρόω, verro, purgo.

Α'σάφεια, ας, ἡ, obscuritas. A seq.

Α'σαφὴς, έος, ὁ & ἡ, obscurus. 2) incertus. Ex α pr. & σαφὴς, clarus, manifestus.

Α'σαφῶς, Adv. obscure. A præc.

Α'σβεστος, η, ον, & ἄσβεστος, ου, ὁ & ἡ, inexstinguibilis, inexstinctus, nunquam cessans. Philox. calx. 2) nomen lapidis, unde telæ fiunt, quæ non comburuntur in igni. Ex α pr. & σβέννυμι.

Α'σβολαίνω, fulco. Gl. Vet. ἀσβολαίνεται, fulcatur. A seq.

Α'ΣΒΟ'ΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla.

Α'σβολόεις, όεσσα, όεν, fuliginosus. A præc.

Α'σβολος, ου, ἡ, idem quod ἀσβόλη.

Α'σβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio. Ab eodem.

Α'σβολώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod ἀσβολόεις.

Α'σέβεια, ας, ἡ, contemtus cultus divini, impietas. Ab ἀσεβὴς.

Α'σεβέω, ῶ, fut. ήσω, irreligiosus & impius sum, impie ago, impie tracto aliquem. In pass. impie tractari & impie fieri. Ab eod.

Α'σέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. Gl. Vet. nefas. A præc.

Α'σεβὴς, έος, ὁ & ἡ, qui numen divinum non colit, vel nullum Deum colit, irreligiosus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. & σέβω, colo.

Α'σέβησις, εως, ἡ, actio impia & nefaria, irreverentia. Ab ἀσεβέω.

Α'σεβῶς, Adv. impie, Philox. Ab ἀσεβὴς.

Α'σειρος, ου, ὁ & ἡ, habena carens. 2) non vinctus. 3) intractabilis, mali moris. Ex α priv. & σειρὰ, catena, habena.

Α'σείρωτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Α'σειστος, ου, ὁ & ἡ, inconcussus, immotus, non quassatus. Gl. Vet. inquassatus. 2) qui quassari & concuti nequit. Ex σείω.

Α'σελγαίνω, petulanter & lascive ago. 2) petulanter aliquem injuria adficio. 3) nefandæ libidini indulgeo. Gl. Vet. lascivio. Ab ἀσελγὴς.

Α'σέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas. 2) petulans & proterva injuria, lascivia, luxus, impudicitia. Ab eod.

Α'σελγέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω.

Α'σελγέως, Adv. proterve, petulanter, libidinose. v. ἀσελγῶς, quod est usitatius. A seq.

ΑΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ & ἡ, petulans, insolens, protervus, improbus, petulanter injurius. 2) lascivus. Philox. ganeatius, libidinosus, luxuriosus, obscœnus, flagitiosus, impudicus, incestus, al. Gl. Vet.

Α'σελγόκερως, ωτος, ὁ & ἡ, cornibus lasciviens, item, magna cornua habens. Ex ἀσελγὴς & κέρας, cornu.

Α'σελγομανέω, ῶ, per lasciviam insanio, insana impudicitia teneor, vel prurio. Ex ἀσελγὴς & μαίνομαι, insanio.

Α'σελγῶς, Adv. idem quod ἀσελγέως.

Α'σέληνος, ου, ὁ & ἡ, illunis, obscurus. epith. noctis. Ex α pr. & σελήνη, luna.

Α'σέμνος, ου, ὁ & ἡ, minime venerandus, inhonoratus. 2) incastus, impudicus, Gl. Vet.

Α'σέμνως, Adv. parum decore. A præc.

Α'σεπτέω, impius sum. A seq.

Α'σεπτος, ου, ὁ & ἡ, impius, irreligiosus. 2) non cultus. Ex α pr. & σέβω, colo.

Α'ση, ης, ἡ, fastidium, nausea. 2) molestia animi. 3) sordes. 4) dolor. Ex ἄδω, satio.

Α'σηκορία, ας, ἡ, fastidium e satietate. A seq.

Α'σήκορος, ου, ὁ & ἡ, fastidiens e satietate. Ex ἄση & κόρος, satietas.

Α'σήμαντος, ου, ὁ & ἡ, non signatus, nullo sigillo obsignatus. 2) incustoditus. 3) incertus. 4) rectore carens. A σημαίνω.

Α'σημείωτος, ου, ὁ & ἡ, non notatus, aut insignitus. A σημειόω.

Α'σημόγραφος, ου, obscure scriptus. ἀσημογράφος, obscure scribens. A seq. & γράφω.

Α'σημος, ου, ὁ & ἡ, cui signum, seu nota non est impressa. 2) ignobilis. 3) obscurus, qui nihil significat. Ex α pr. & σῆμα.

Α'σημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A præc.

Α'σήμων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod ἄσημος.

Α'σήμως, Adv. obscure. 2) ignobiliter.

Α'σηπτος, ου, ὁ & ἡ, putredine non vitiatus, incorruptus. 2) non obnoxius putredini. Ex α pr. & σήπω.

Α'σηρὸς, ᾶ, ὁ & ἡ, fastidium adferens, molestus. 2) impurus, ab ἄση. 3) nullos habens vermes. Suid. ab σὴς, vermes.

Α'σηρῶς, Adv. moleste. A præc.

Α'σθένεια, ας, ἡ, imbecillitas, debilitas. 2) ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, Gl. Vet. 3) ignavia. A seq.

Α'σθενέω, ῶ, fut. ήσω, imbecillis, infirmus sum. 2) langueo, ægroto. 3) nihil ago.

Α'σθένησις, εως, ἡ, idem quod ἀσθένεια.

Α'σθένημα, ατος, τὸ, idem.

Α'σθενὴς, έος, ὁ & ἡ, imbecillis, invalidus, debilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, Gl. Vet. Ex α pr. & σθένος, robur.

Α'σθενικὸς, ἡ, ὸν, imbecillis, languidus, valetudinarius. 2) pauper. A præc.

Α'σθενοποιὸς, ὸν, languidum faciens.

Α'σθενόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbecilli radice hærens.

Α'σθενόψυχος, ου, imbecillis animo.

Α'σθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur viresque alicujus frango. Ab α pr. & σθένω.

Α'σθενῶς, Adv. imbecilliter, invalide. Ab ἀσθενής.

Α'ΣΘΜΑ, τος, τὸ, flatus, spiritus, anhelitus, anhelatio. 2) respiratio difficilior, suspirium.

Α'σθμάζω, f. άσω, anhelo. A præc.

Α'σθμαίνω, anhelo, halo. Ab eodem.

Α'σθματικὸς, ἡ, ὸν, ad anhelationem, seu respirationem pertinens. 2) suspiriosus, difficulter spirans. Gl. Vet. anhelator. Ab eod.

Α'σία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis.

Α'σιαγενὴς, ὲς, Asiaticus. Ab eod. & γένος.

Α'σιανὸς, ῦ, ὁ, Asiaticus. Ab Α'σία.

Α'σιάρχης, ου, ὁ, Asiarcha. Nomen magistratus Asiatici, qui curam sacrorum habet.

Α'σιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α pr. & σιγάω, taceo.

Α'σι-

Α'σίγητος, ου, ὁ & ἡ, non tacens, non silens, tacere non valens, garrulus. Ex iisd.

Α'σιγμος, ου, ὁ & ἡ, stridore carens. 2) carens littera Sigma. Ex α pr. & σιγμός, *stridor*, vel σῖγμα, sigma.

Α'σίδηρος, ου, ὁ & ἡ, qui sine ferro est. 2) qui sine ense est.

Α'σικχος, ε, ὁ & ἡ, delicatioris cibi non appetens. 2) non injucundus. Ex α pr. & σικχός, *cibum fastidiens*, *injucundus*.

Α'ΣΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herba quædam aliis sese implicans.

Α'σινὴς, έος, ὁ & ἡ, illæsus, nullo malo adfectus, innocuus. Gl. Vet. sine vitio. Ex α pr. & σίνομαι, *noceo*.

Α'σινῶς, *Adv.* innoxie, sine noxa. Ab ἀσινής.

Α'σιος, ία, ιον, limosus. Ab ἄσις, *limus*. (Ex Homero, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι. Sed ibi videtur potius ἀσκίῳ leg. esse, id est *umbroso*.)

Α'ΣΙ'ΡΑΚΟΣ, ε, ὁ, locustæ genus, carens pinnis.

Α'ΣΙΣ, εως, ἡ, limus, sordes, cœnum.

Α'σιτέω, ῶ, fut. ήσω, cibum non capio, abstineo a cibo, panem non comedo. Ab ἄσιτος.

Α'σιτία, ας, ἡ, inedia, esuries, jejunium, abstinentia a cibo. 2) inopia frumenti, s. commeatus. Ab seq.

Α'σιτος, ε, ὁ & ἡ, qui cibum non sumsit, jejunus, impastus.

Α'σίτως, *Adv.* jejune.

Α'ΣΚΑ'ΛΑΒΟΣ, ε, ὁ, stellio, animal lacertæ simile.

Α'σκαλαβώτης, ε, ὁ, idem.

Α'ΣΚΑ'ΛΑΦΟΣ, ε, ὁ, avis nomen.

Α'σκάλαφος, ε, ὁ & ἡ, valde durus. Ex ἀσκελὴς & ἄφος. Suid.

Α'σκαλάθρος, ε, ὁ & ἡ, non fossus, non circumfossus, seu sarritus. Ex α pr. & σκαλεύω.

Α'σκαλος, ε, ὁ & ἡ, idem. Ex α pr. & σκάλλω, *fodio*.

Α'σκαλὴς, ὲς, idem. 2) valde durus. Ex iisd.

Α'σκαλτος, ε, ὁ & ἡ, idem & ab iisd.

Α'ΣΚΑΛΩ'ΠΑΣ, ε, ὁ, gallinago, avis gallinæ magnitudine. Aristot. Dicitur & σκολόπαξ.

Α'σκαμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.

Α'σκανδάλιστος, ου, non offensus. Ab α pr. & σκανδαλίζω.

Α'ΣΚΑ'ΝΤΗΣ, ε, ὁ, vilis lectus, lectus non habens stoream, grabatus.

Α'σκαρδαμυκτεὶ, & ἀσκαρδαμυκτὶ, *Adv.* oculis rectis, oculis intentis, ita ut non nicteris.

Α'σκαρδαμυκτέω, ῶ, non conniveo, non nictor, fixis & rectis oculis intueor. A seq.

Α'σκαρδαμύκτης & ἀσκαρδάμυκτος, ε, ὁ & ἡ, non nictans, non connivens. Ex α pr. & σκαρδαμύσσω, *nictor*.

Α'σκαρὴς, έος, ὁ & ἡ, non exsultans, non palpitans. Ex α pr. & σκαίρω, *salio*.

Α'σκαρθμος, ε, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Α'σκαριδώδης, έος, ὁ & ἡ, scatens ascaridibus, seu vermibus sic appellatis. Ab ἀσκαρίς.

Α'σκαρίζω, fut. ίσω, salio, exsulto. Ex α pleon. & σκαρίζω, *salio*.

Α'ΣΚΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.

Α'σκάριστος, ε, ὁ & ἡ, non saliens, non exsultans. Ab ἀσκαρίζω.

Α'ΣΚΑΡΟΣ, ε, ὁ, calceorum, seu sandaliorum genus. Ex Hesych. 2) genus crepitaculi. Pollux.

Α'σκαφος, ε, ὁ & ἡ, non fossus. Ex α pr. & σκάπτω.

Α'σκεθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσκηθής.

Α'σκεια, ας, ἡ, idem quod ἄσκησις & ex eod.

Α'σκεῖον, idem quod ἀσκίον.

Α'σκελὲς, *Adv.* duriter, graviter. Ab ἀσκελής.

Α'σκελέως, *Adv.* duriter. 2) adsidue. 3) graviter. 4) sine cruribus. 5) pari mensura. A seq.

Α'σκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non obduruit. 2) qui supra modum exaruit, vel obduruit, prædurus. 3) cruribus carens. 4) immobilis, adsiduus, indesinens. Ex α pr. vel int. & σκέλλω, *sicco*, vel σκέλος, *crus*.

Α'σκέπαρνος, ε, ὁ καὶ ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exasciatus, securi non tactus. Ex α pr. & σκέπαρνον, *ascia*, *dolabra*.

Α'σκέπαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, Philox. intectus. Ex α pr. & σκεπάζω, *tego*.

Α'σκέπαστρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui tectus non est, operimento carens. Ex α pr. & σκέπαστρον.

Α'σκεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & σκέπη.

Α'σκεπος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Α'σκεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus, non circumspectus, inconsultus, incogitatus, Gl. Vet. Ex α pr. & σκέπτομαι.

Α'σκέπτως, *Adv.* inconsiderate, temerarie, inconsulto, temere. A præc.

Α'ΣΚΕ'ΡΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, hirsutum & commodum tempore hiemali.

Α'σκερίσκιον, ε, τὸ, idem.

Α'σκευὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imparatus. Ex α pr. & σκεῦος.

Α'σκευος, ε, ὁ καὶ ἡ, vasis utensilibusque carens, omni instrumento ac supellectile carens, non instructus, inops. 2) simplex & omni apparatu carens. Ex iisd.

Α'σκευώρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, sagaci curiosaque perscrutatione non excussus. Ex α pr. & σκευωρέω, *perscrutor*.

Α'ΣΚΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, Gl. Vet. ἀσκοῦμεν, erudimus, Philox. ἤσκησα, percolui, Philox. aor. 1. 2) polio. ἠσκημένος, politus, Philox. perf. part. pass.

Α'σκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non læsus, incolumis.

Α'σκημα, ατος, τὸ, quod exercemus, institutum. Ab ἀσκέω.

Α'σκηνος, ε, ὁ καὶ ἡ, tentorio, sive tabernaculo carens. 2) subdialis, sub dio positus. 3) non fictus. Ex α pr. & σκηνὴ, *scena*, *tentorium*, *molitio dolosa*, *impostura*.

Α'σκήνως, *Adv.* sine fictione, fraude, machinatione. A præc.

Α'σκησις, εως, ἡ exercitatio, institutio, industria, cultus. Gl. Vet. studium. 2) vita monastica. Ab ἀσκέω.

Α'σκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.

Α'σκητήριον, ε, τὸ, locus, in quo exercitatio instituitur, gymnasium. 2) cœnobium, monasterium. Ab eod.

Α'σκητὴς, ε, ὁ, q. d. exercitator. Gl. Vet. curator. 2) athleta. 3) qui in rerum divinarum meditatione se exercet. Philox. ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod.

Α'σκητικὸς, ἡ, ὸν, ad exercitationem comparatus. 2) exercitationi vacans. 3) meditationi sacræ incumbens. 4) discendi cupidus, sapientiæ studiosus. A præc.

Α'σκητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus arte, affabre factus. 2) ornatus. 3) quod exercitatione adquiri ac disci potest ac debet. Ab ἀσκέω.

Ἀσκήτρια, ας, ἡ, virgo, seu quævis mulier meditationibus sacris vacans, monialis. Gl. Vet. ἀσκήτριαι, sanctimoniales. Ab ἀσκητής.

Ἀσκίαστος, ον, qui occultari non potest. Ex α pr. & σκιάζω, obumbro.

Ἀσκίδιον, ου, τὸ, utriculus, parvus uter. Dim. ab ἀσκός, uter.

Ἀσκίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἄσκιος, ία, ιον, umbrosus, opacus, qui densam habet umbram. 2) umbra carens. inopacus, Gl. Vet. Ex α intens. vel priv. & σκιὰ, umbra.

Ἀσκίπων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, scipione non nixus, qui sine baculo incedit, qui adhuc vegeta est senecta. Ex α pr. & σκίμπων, scipio.

Ἀσκίτης, ου, ὁ, ut ἀσκίτης ὕδρωψ, species aquæ intercutis, sive hydropis, in quo humor aquosus, cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum & intestina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκός.

Ἀσκληπιάδαι, οἱ, posteri Æsculapii medici. Et

Ἀσκληπιεῖον, ου, τὸ, ædes Æsculapii. A seq.

Ἀσκληπιός, ῦ, ὁ, Æsculapius.

Ἀσκοκήλης, ου, ὁ, herniosus, Gl. Vet. Ex ἀσκός & κήλη, hernia.

Ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marsupium, pera, erumena. Ex ἀσκός & πήρα, pera.

Ἄσκοπος, ου, ὁ & ἡ, inconsideratus, non circumspectus. 2) mente & cogitatione non perceptus. 3) multus, longus. 4) inopinatus. 5) non feriens scopum. Ex α & σκοπός.

Ἀσκοπυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea. Ex ἀσκός & πυτίνη, lagena.

Ἀσκόπως, Adv. inconsiderate. 2) cæce, cum aberratione a meta proposita. 3) inopinate.

Ἀσκορδίνητος, ου, ὁ & ἡ, non agitans membra, vertigine non circumactus. Ex α pr. & σκορδινάομαι, pandiculor.

ἈΣΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, uter, pellis, follis, culeus, Gl. Vet.

Ἀσκοτεινὸς, ὀν, non tenebrosus.

Ἀσκοφόρος, ου, ὁ & ἡ, utrem ferens.

Ἀσκύλευτος, ο, ὁ & ἡ, inspoliatus, non spoliatus. Ab α pr. & σκυλεύω.

Ἄσκυλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatigabilis, Gl. Vet. item illæsus, integer, Auctor Constit. Apost. de capillis & capite, cujus coma resecta aut vellicata, concerpta, disjecta non est, ut in conflictibus amantium. Ex α pr. & σκύλλω, fatigo.

Ἀσκύλτως, Adv. sine molestia & vexatione.

ἌΣΚΥΡΟΝ, ου, τὸ, hyperici genus, herba.

Ἄσκυφος, ον, scypho carens.

Ἀσκώλια, ων, τὰ, Ascolia, festum Bacchi Athenis. Ab ἀσκὸς, quia super ἀσκὲς, utres unctos uno pede saltabant, ut lapsi risum excitarent.

Ἀσκωλιάζω, f. άσω, super utrem salio. 2) salto unico pede innitendo. 2) claudico. A præc.

Ἀσκωλιασμὸς, ῦ, ὁ, saltatio ἀσκωλιαζόντων. A pr.

Ἄσκωμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, qua parte scalmo incumbunt. 2) lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab ἀσκός.

Ἆσμα, ατος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ᾄδω, cano.

Ἀσμάτιον, ου, τὸ, cantiuncula. Dim. a præc.

Ἀσματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum artifex, qui nimis exquisito artificio carminum utitur, velut poetæ Dithyrambici solent. vox Aristophanea & Comica. Ex ᾆσμα & κάμπτω, flecto.

Ἀσμενίζω, f. ίσω, libens suscipio, comiter accipio. 2) adquiesco, contentus sum, gratum & acceptum habeo, amplector lætus. A sq.

ἈΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, gaudens, alacer. Gl. Vet. ultroneus, libens.

Ἀσμένως, Adv. cum gaudio, libenter. jucunde, Gl. Vet.

Ἀσμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ᾆσμα. Ab ᾄδω.

Ἀσολοικίστως, Adv. sine solœcismo. Ex α & σολοικίζω.

Ἀσόλοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitio carens, non solœcus, non barbarus. Ex α pr. & σόλοικος.

Ἀσολοίκως, Adv. sine vitio. 2) simpliciter. A præc.

Ἀσοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia. A seq.

Ἄσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, insipiens, imperitus.

Ἀσόφως, Adv. insipienter, stulte.

ἈΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, amplector, amplexor, comiter accipio, amanter complector, saluto, complector, cupide apprehendo. ἄσπασαι, saluta, Gl. Vet. aor. 1. imp. med.

Ἀσπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon. & σπαίρω, palpito.

ἈΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, frutex, multis spinis horrens.

ἈΣΠΑ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa. 2) herbæ genus.

Ἀσπαλιεία & ἀσπαλεία, ας, ἡ, piscatura, pro quo vitiose vulgo ἀσπαλία. Ab ἀσπαλιεύς.

Ἀσπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piscor. Ab eod.

Ἀσπαλιεύς, έως, ὁ, piscator. Ab ἄσπαλος, piscis.

Ἀσπαλιευτὴς, ῦ, ὁ, piscator. Ab ἀσπαλιεύομαι.

Ἄσπαλος, ο, ὁ, piscis, Hesych.

Ἀσπαραγιά, ας, ἡ, asparagi plantarium. A sequ.

ἈΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ο, ὁ, asparagus.

Ἀσπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.

Ἄσπαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non satus, non seminatus. 2) cui semen non committitur, qui non seminatur. Ex α pr. & σπείρω.

Ἀσπάρτως, Adv. semente non facta, citra sationem.

Ἀσπάσιος, ία, ιον, & ἀσπάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπασίως, Adv. grate, lubenter, comiter, amice, amanter. A præc.

Ἄσπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπασμὸς, ῦ, ὁ, amplexatio, amplexus, salutatio. Ab eod.

Ἀσπαστικὸν, ῦ, τὸ, salutatorium, qui erat locus extra basilicam, ubi peregrini excipiebantur.

Ἀσπαστικὸς, ὴ, ὸν, salutatorius, Gl. Vet. Ab ἀσπαστός.

Ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, quem quis amplecti velit, amplectendus, optatus, gratus, jucundus, divinam speciem præ se ferens. Ab ἀσπάζομαι.

Ἄσπασις, ιος, ἡ, salutatio. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπαστῶς, Adv. lubenter.

Ἄσπειστος, ου, ὁ & ὁ, implacabilis, de bello nullis induciis, nulla pace componendo. Ex α pr. & σπένδομαι, fœdus ineo.

Ἄσπερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine semine & prole, semine carens. Ex α pr. & σπέρμα.

Ἀσπερχὲς, Adv. sedulo, studiose, sine cessatione, diligenter, continue. Ex α intens. & σπέρχω, urgeo.

Ἄσπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem adsequi præs. oratione nequeas. 2) multus, immensus. Ex α pr. & ἔπω, dico.

Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui scutum, sive clypeum in fuga abjecit, desertor aciei vel pugnæ. vox comica. Ex ἀσπὶς & ἀποβάλλω, abjicio.

Ἀσπιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in clypei modum rotundus. sed. v. ἀσπιδόεις.

Ἀσπι-

Α'σπιδηφόρος, ου, idem quod seq. clypei rotator.

Α'σπιδηφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, clypeum ferens, scutatus. Ex ἀσπὶς & φέρω, *fero*.

Α'σπίδιον, ε, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, scutulum. Dimin. ab ἀσπίς.

Α'σπιδίσκιον, ε, τὸ, parma, Gl. parmula. A sequ.

Α'σπιδίσκη, ης, ἡ, idem. Ab ἀσπίς.

Α'σπιδίσκιον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Α'σπιδιώτης, ε, ὁ, scutatus. Ab ἀσπίδιον.

Α'σπιδόδηκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ab aspide morsus, sive ictus. Ex ἀσπὶς, *serpens*, & δάκνω, *mordeo*.

Α'σπιδόδουπος, ου, scutum pulsans, *item* scutatus. Ex ἀσπὶς & δοῦπος, *strepitus*.

Α'σπιδοειδὴς, ἐς, idem quod seq. Ex eod. & εἶδος.

Α'σπιδόεις, όεσσα, όεν, scutatus, in clypei formam factus. Ab ἀσπίς.

Α'σπιδοτρεφομένων, ον, bello vivens, bellicosus. Ex ἀσπὶς & τρέφω.

Α'σπιδὸν, *Adv.* testudine facta. Suid. (pro ἀσπιδηδόν.)

Α'σπιδοπηγεῖον, ε, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur.

Α'σπιδοπήγιον, ε, τὸ, idem. A seq.

Α'σπιδοπηγὸς, ε, ὁ, clypeorum fabricator. Ex ἀσπὶς & πηγνύω.

Α'σπιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio.

Α'σπιδοποιὸς, ε, ὁ, clypeorum fabricator. Gl. Vet. scutarius.

Α'σπιδοτρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui vescitur aspidibus, sive serpentibus. Ex ἀσπὶς & τρέφω.

Α'σπιδοῦχος, ε, ὁ ϗ ἡ, clypeum tenens, clypeatus, scutum habens. Ex ἀσπὶς & ἔχω.

Α'σπιδοφέρβμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui quasi clypeo se alit, h. e. qui bello vivit; bellicosus. Ex ἀσπὶς & φέρβω alo.

Α'σπιδοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς & φέρω.

Α'σπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπίς.

Α'σπιλος, ε, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, intemeratus. Ex α pr. & σπίλος, *macula*.

Α'σπίλωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem & ex eod. & σπιλόω.

Α'ΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, clypeus, scutum, clypeatorum agmen. ἐξ ἀσπίδος, a sinistra. 2) aspis, serpentis genus.

Α'σπιστὴς, ε, ὁ, clypeatus, miles. Ab ἀσπίζω.

Α'σπίστωρ, ορος, idem.

Α'σπλαγχνία, ας, ἡ, durities animi. A seq.

Α"σπλαγχνος, ε, ὁ ϗ ἡ, non habens cor. 2) timidus, ignavus. 3) immitis, crudelis, inhumanus. Gl. Vet. immisericors. Ex α pr. & σπλάγχνον, *viscus*.

Α"σπληνον, ε, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia. 2) herba quædam. A seq.

Α"σπληνος, ε, ὁ ϗ ἡ, lienis expers. Ex α pr. & σπλὴν, *splen*.

Α'σπονδὶ, *Adv.* sine amicitia. 2) sine sacrificio, sine libationibus. Ab ἄσπονδος.

Α'σπονδέω, fut. ήσω, fœdus, aut inducias non servo. 2) fœdus non admitto. A sequ.

Α"σπονδος, ε, ὁ ϗ ἡ, fœderis, seu induciarum expers. 2) qui est sine libamento. 3) implacabilis. Ex α pr. & σπένδομαι.

Α"σπορος, ε, ὁ ϗ ἡ, non seminatus. 2) seminis expers. Ex α pr. & σπείρω.

Α'σπούδαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, neglectus. Gl. Vet. insedulus, impropetatus. Ex α pr. & σπουδάζω.

Α'σπουδὶ, *Adv.* sine cura, sine studio, negligenter. Ex iisd.

Α'σπουδὶ, *Adv.* sine molestia. Ex iisd.

Α'ΣΠΡΟΣ, ε, ἡ, quercus species.

Α'σπάζομαι, idem quod ἀσπάζομαι, Arat.

Α'σσάριον, ε, τὸ, assarium, assis, quarta pars unciæ. Vox Lat.

Α"ΣΣΟΝ, *Adv.* prope, propius. Hinc ἀσσοτέρω, propius, & ἀσσοτάτω, proxime.

Α'σσότατος, η, ον, proximus. A præc.

Α'σσότερος, α, ον, propior. Ab eod.

Α'σσυρία, ας, ἡ, Assyria. Nomen regionis.

Α'σταδὴς, έος, idem quod ἀηδής.

Α'σταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non stillatus, vel stillativus, non destillans, sed copiose fluens. Ex α pr. & στάζω, *stillo*.

Α'σταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, instabilis. Ex α pr. & ἵσημι.

Α'σταθμεύτος, ε, ὁ ϗ ἡ, immunitatem habens ab tributis publicis. 2) qui caret castris. Ex α priv. & σταθμεύω.

Α'στάθμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, instabilis, incertus. 2) improvisus, inopinatus. Gl. Vet. inconsideratus. 3) a quo nemini cautum est, quod omnibus accidere potest. Ex α priv. & σταθμάω, *perpendo*.

Α'ΣΤΑΚΟ'Σ, ε, ὁ, astacus, cancer marinus. Gl. Vet. locusta, squilla.

Α'στακτὶ, *Adv.* non stillatim. 2) affatim. 3) cum multis lacrimis. A seq.

Α"στακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non destillans. Ex α pr. & στάζω, *destillo*.

Α'στάλακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non stillatus, non stillativus, non destillans. Ex α pr. & σταλάζω.

Α'σταλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non instructus, vestimentis non indutus. Ex α pr. & στέλλω, *orno*.

Α'ΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ε, ὁ, nuntius, s. tabellarius Persicus, Angarus.

Α'στασία, ας, ἡ, instabilitas, inconstantia. Ex α pr. & στάσις, *statio*.

Α'στασίαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, seditione carens, nullis seditionibus turbatus. *Comp.* ἀστασιαστότερος. A στασιάζω.

Α'στατέω, ῶ, fut. ήσω, inconstans sum, vacillo. 2) incertis sedibus vagor. A sequ.

Α"στατος, ε, ὁ καὶ ἡ, instabilis, inconstans. 2) parum accuratus. Ex α pr. & στατὸς, *qui stetit*.

Α'στάτως, *Adv.* inconstanter.

Α'σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa. Ex α pleon. & σταφίς.

Α'σταφιδίτης, ίτιδος, ἡ, ex uva passa decerpta.

Α'στάφυλος, ον, uvis carens. Ex α pr. & σταφυλὴ, *uva*.

Α'σταφυλῖνος, ε, ὁ, pastinaca, *herba*. 2) genus quoddam insecti. Ex α pleon. & σταφυλῖνος, quod idem significat.

Α"σταχυς, υος, ὁ, spica, arista, culmus, Gl. Vet. Ex α pleon. & στάχυς, *spica*.

Α'στέγαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non tectus, non coopertus. Ex α priv. & στεγαστὸς, *tectus*.

Α'στεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non tectus. 2) multis tectis clausus. Ex α pr. vel intens. & στέγω, *tego*.

Α"στεγος, ε, ὁ καὶ ἡ, tecto ædibusque destitutus. 2) qui non retinet arcana in pectore, loquax. 3) qui sustineri nequit, intolerabilis. Ex α pr. & στέγω, *tego*, *tolero*.

Α'στείζομαι, idem quod sequ.

Α'στεΐζομαι, f. ίσομαι, urbanitate sermonis utor, festivus sum, jocor. Ab ἄστυ.

Α'στειολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, urbanus, disertus, Philox. Ex ἀστεῖος & λέγω, *dico*.

Α'στειολογία, ας, ἡ, urbanitas, lepos orationis. A præc.

Ἀστειολογέω, lepore orationis utor.

Ἀστεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbanus, festivus, lepidus, comis, venustus, elegans, honestus, bellus, decens. Ab ἄστυ.

Ἀστειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas. 2) festivitas. A præc.

Ἀστειότης, ητος, ἡ, festivitas, elegantia, sales, facetiæ, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀστεϊσμός, ῦ, ὁ, urbanitas. 2) festivitas. 3) figura rhetorica. Ab ἀστείζομαι.

Ἀστείως, *Adv.* festive, urbane. Ab ἀστεῖος.

Ἄστεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄστεγος. Ex α pr. & στέγω, *tego*.

Ἀστέκτως, *Adv.* intolerabiliter, intoleranter.

Ἀστελέχης, εος, ὁ καὶ ἡ, caudice, trunco carens. Ex α pr. & στέλεχος.

Ἀστέλεχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀστέμβακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, contumeliis carens. 2) firmus, stabilis. Ex α pr. & στεμβάζω.

Ἀστεμφής, έος, ὁ καὶ ἡ, immotus, firmus. 2) non perturbatus, non attonitus, metu non perculsus. Ex iisd.

Ἀστεμφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀστεμφῶς, *Adv.* rigide, firmiter.

Ἀστενακτί, & ἀστενακτεί, *Adv.* sine gemitu. A sequ.

Ἀστένακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non gemebundus. 2) qui non gemit, qui sine gemitu aliquid agit. Ex α pr. & στενάζω.

Ἀστενάκτως, *Adv.* sine gemitu. A præc.

Ἄστεπτος, ου, non ornatus coronis, honoratus, cultus: de Diis. Eurip. Ex α & στέφω.

Ἀστεργάνωρ, ορος, ἡ, non grata marito. Ex ἀστεργής & ἀνήρ.

Ἀστεργής, έος, ὁ & ἡ, inamabilis. 2) inexorabilis, implacidus. Ex α pr. & στέργω, *amo*.

Ἀστέριος, ου, ὁ & ἡ, stellatus, sidereus. Ab ἀστήρ.

Ἀστερινός, ου, ὁ, stellaris.

Ἀστερίζω, fut. ίσω, in stellam verto.

Ἀστέριον, ου, τὸ, phalangium.

Ἀστέριος, ου, ὁ & ἡ, stellans.

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, stellula, asteriscus, (*) signum Criticorum, locis pulcrioribus adponi solitum. 2) herba quædam. Dimin. ab ἀστήρ.

Ἀστεροειδής, ές, stellatus. Ab ἀστὴρ & εἶδος.

Ἀστερόεις, όεσσα, όεν, stellatus, stellis distinctus & ornatus. Gl. Vet. sidereus.

Ἀστερόμματος, ου, epith. noctis, stellata: *propr.* oculorum loco stellas habens. Ex ἀστὴρ & ὄμμα, *oculus*.

Ἀστεροπή, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀστράπτω.

Ἀστεροπητής, ῦ, ὁ, fulgurator, fulminator. A præc.

Ἀστεροφεγγής, ές, stellis fulgens: epith. Cœli & Noctis. Ab ἀστὴρ & φέγγος, *splendor*.

Ἀστεροσκόπος, ου, ὁ & ἡ, stellarum contemplator. Ex ἀστὴρ & σκοπός, *spectator*.

Ἀστερωπός, ῦ, ὁ & ἡ, stellarum faciem habens, stellatus. Ex ἀστὴρ & ὤψ, *facies*.

Ἀστέφανος, ου, ὁ & ἡ, coronam non habens, corona non redimitus.

Ἀστεφάνωτος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α pr. & στεφανόω.

Ἀστή, ῆς, ἡ, civis *femina*. Ab ἀστός.

Ἄστηλος, ου, ὁ & ἡ, cippum non habens, epith. sepulti vel sepulcri. Ex α pr. & στήλη, *cippus*.

Ἀστλώ, λῶος, ὁ & ἡ, infortunatus, infelix, ærumnosus, qui nullam stationem nec sedem habet. Hesych. Ex α pr. & στλῶναι, *stare*.

Ἀστλωνέω, infirmus, infelix sum. A seq.

Ἄστλωνος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ab α priv. & στάω, qui statum tueri nequit. Hesych.

Ἀστήρ, έρος, ὁ, stella.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ & ἡ, instabilis, infirmus. Ex α pr. & στηρίζω, *stabilio*.

Ἀστής, ῦ, ὁ, cantor, Gl. Vet. Ab ᾄδω, *cano*.

Ἀστιβής, έος, ὁ & ἡ, non calcatus, non tritus. 2) non pervius. Ex α pr. & στείβω, *calco*.

Ἀστικός, ῆ, όν, cantorius, Gl. Vet. Ab ἀστής, *cantor*.

Ἀστικός, ῆ, όν, qui in urbe habitat. 2) urbanus, civilis, scitus, festivus. 3) prudens, circumspectus. Ab ἄστυ, *urbs*.

Ἄστικτος, ου, ὁ & ἡ, qui punctus non est. 2) nullo stigmate signatus. Ex α pr. & στίζω.

Ἀστικῶς, *Adv.* festive, urbane, prudenter. Ab ἀστικός.

Ἀστίοχος, ου, ὁ, vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, & stuppa, injectoque igne ejaculabantur, malleolus. Hesych.

Ἀστοιχείωτος, ου, *prop.* elementis carens. 2) rudis literarum, indoctus. Ex α pr. & στοιχειόω.

Ἄστοιχος, ου, ὁ & ἡ, in quo versus seu ordines nulli sunt. Ex α pr. & στοῖχος, *ordo*, *versus*.

Ἄστομος, ου, ὁ & ἡ, qui os non habet. 2) qui loquendi facultate destitutus est. 3) cui parvum est os. 4) durioris oris. 5) ingratus ori. Ex α pr. & στόμα, *os*.

Ἀστόμωτος, ου, ὁ & ἡ, qui exacutus non est. 2) epith. ferri, quod non tinctum est, postquam candefactum fuit. Ex α pr. & στομόω.

Ἄστονος, ου, dolore vacuus, & valde tristis. Ex α & στόνος, *gemitus*.

Ἀστόξενος, ου, ὁ & ἡ, cujus majores fuere cives, quum ipse sit peregrinus. Ex ἀστὸς & ξένος.

Ἀστοργία, ας, ἡ, vacuitas ab amore. A seq.

Ἄστοργος, ου, ὁ & ἡ, naturalis amoris expers. Philox. inamabilis, sine affectione. Ex α pr. & στοργή, *amor naturalis*.

Ἀστός, ῦ, ὁ, civis. Ab ἄστυ.

Ἀστοχέω, ῶ, f. ήσω, non recta ad scopum tendo, aberro a scopo. 2) non gratificor, desum alicui, ap. Polyb. Ab ἄστοχος.

Ἀστόχημα, ατος, τὸ, erratum, proprie ejus, qui a scopo aberrat, imprudenter factum. A pr.

Ἀστοχία, ας, ἡ, quum quis non bene collimat, quum quis aberrat a scopo. 2) opinionis, consilii, spei frustratio, imprudentia. Ab sq.

Ἄστοχος, ου, ὁ & ἡ, qui non bene collimat. 2) qui non bene conjicit, male consulit. Ex α pr & στοχάζομαι, *collimo*.

Ἀστόχως, *Adv.* imprudenter, infeliciter. A pr.

ΑΣΤΡΑΒΗ, ης, ἡ, sella lignea, ephippium. 2) asinus, mulus.

Ἀστραβηλάτης, ου, ὁ, agaso, mulio. Ex ἀστράβη & ἐλαύνω, *agito*.

Ἀστράβηλος, ου, ὁ, genus conchylii, idem cum στράβηλος.

Ἀστραβής, έος, ὁ & ἡ, non tortus, seu tortuosus, planus. 2) qui non fallit, certus. Ex α pr. & στρέφω.

Ἀστραβίζω (& ἀστραβηλίζω) complano. Ex ἀστραβής.

Ἀστραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo. Ab ἀστράγαλος.

Ἀστραγάλιον, ου, τὸ, taxillus, parvus talus. Dim. ab Ἀστράγαλος.

Ἀστραγαλίσκος, ου, ὁ, taxillus. Philox. Ab eod.

Ἀστραγαλισμός, ῦ, ὁ, lusus taxillorum, vel aleæ.

Ἀστραγαλωτικός, vel ἀστραγαλιστικός, ή, όν, talarius.

Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, astragalo similis. Ab sq.

ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, spondylus. 2) talus lusorius.

Ἀστρα-

Ἀστραγαλώδης, ες, tali formam habens.
Ἀστραγαλωτός, ή, όν, talaris, Philox.
Ἀστραπαῖος, αία, αῖον, fulgureus. A sequ.
Ἀστραπή, ῆς, ἡ, fulgur, coruscatio. Ab ἀστράπτω.
Ἀστραπηφορέω, ῶ, f. ήσω, fulgura fero. A seq.
Ἀστραπηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulgura ferens. Ex ἀστραπή & φέρω, *fero*.
Ἀστραποειδής, έος, ὁ & ἡ, coruscus, Gl. Vet. Ex ἀστραπή & εἶδος, *forma*.
Ἀστραπτᾶς, ᾶος, fulgurator. epith. Jovis.
Ἀστραπτικός, ή, όν, fulgurans. A seq.
ΑΣΤΡΑΠΤΩ, fut. ψω, fulguro. 2) fulgeo, corusco, mico. 3) ejaculor, emitto, spiro.
Ἀστράρχης, ου, ὁ & ἡ, princeps siderum.
Ἀστρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio. 2) desertio militiæ. 3) pax.
Ἀστράτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis a militia. 2) qui non militavit. Ex α pr. & στρατεύω.
Ἀστρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α pr. & στρατηγέω.
Ἀστρατήγητος, ου, ὁ & ἡ, imperitus ducendi exercitum. 2) duce carens. Ex iisd.
Ἀστρατηγήτως, *Adv.* sine duce, sine imperio. 2) imperite, temere.
Ἀστρατηγικός, ή, όν, imperatoriæ artis ignarus, imperitus imperator. Ex α pr. & στρατηγός.
Ἀστραφής, έος, ὁ & ἡ, qui flecti nequit. 2) durus, immobilis. Ex α pr. & στρέφω.
Ἄστρεπτος, ου, ὁ & ἡ, qui flecti, aut torqueri nequit. 2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iisd.
Ἀστρία, ας, ἡ, taxillus, ap. Eustath. v. ἄστρις.
Ἀστρίζω, f. ίσω, taxillis ludo. Ab ἄστρις.
Ἀστρικός, ή, όν, sideralis. Ab ἄστρον.
Ἄστρις, ιος, ἡ, taxillus. Dim. ab ἀστράγαλος, sec. Etym.
Ἀστρόβακος, ου, ὁ, astronomus, qui de astris loquitur. Ex ἄστρον & βάζω, *loquor*.
Ἀστροβλής, ῆτος, ὁ & ἡ, sideratus. Ex ἄστρον & βάλλω, *jacio*.
Ἀστροβλησία, ας, ἡ, sideratio. Ex iisd.
Ἀστροβολέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, sideror. Ex iisd.
Ἀστρόβλητος, ου, ὁ & ἡ, sideratus. Ex iisd.
Ἀστροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀστροβλησία.
Ἀστροβολίζονται, siderari, Gl. Vet. ἀστροβολιζόμενοι, siderati, Gl. Vet. Ex ἄστρον & βολή.
Ἀστροβολισμός, οῦ, ὁ, sideratio. A præc.
Ἀστρογείτων, ονος, ὁ & ἡ, ita editus, ut astris vicinus videatur: altissimus. Ex ἄστρον & γείτων, *vicinus*.
Ἀστρογοητεία, ας, ἡ, astrologia præstigiatrix. Suic. Ex ἄστρον & γοητεία, *præstigiæ*.
Ἀστροδίαιτος, ον, sub dio, etiam noctu, agens, epith. pastoris. Ex ἄστρον & δίαιτα, *vitæ ratio*.
Ἀστροειδής, ές, sideribus similis, sc. motu, aut alia re. Ex ἄστρον & εἶδος.
Ἀστροθεσία, ας, ἡ, plures stellæ simul positæ, quæ astrum, sive sidus efficiunt. 2) constellatio, positus siderum. Ex ἄστρον & θέσις, *positus*, *positio*.
Ἀστροθετέω, stellas quasdam vicinas conjungo (imaginem, ἀστερισμὸν vocant) eisque nomen tribuo. Ex ἄστρον & τίθημι.
Ἀστροθέτημα, ατος, τὸ, asterismus, astrum ipsum. A præc.
Ἀστροθέτης, ου, ὁ, qui conjungit stellas & iis nomen facit.
Ἀστρόθετος, ου, ὁ & ἡ, ad stellarum positum pertinens. Ex ἄστρον & τίθημι, *pono*.

Ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui astris sacrificat, astrorum cultor. Ex ἄστρον & θύω, *sacrifico*.
Ἀστρολογέω, ῶ, f. ήσω, astrologiam tracto, profiteor. Ab ἀστρολόγος.
Ἀστρολόγημα, ατος, τὸ, constellatio, horoscopus. A præc.
Ἀστρολογία, ας, ἡ, astrologia, scientia astrologorum. Ab ἀστρολόγος.
Ἀστρολογικός, ή, όν, ad astrologiam pertinens.
Ἀστρολόγος, ου, ὁ, qui ex astris futura prædicit, Astrologus. Ex ἄστρον & λόγος, *sermo*.
Ἀστρόμαντις, εως, ὁ, qui ex astrorum contemplatione futura prædicit. Ex ἄστρον & μάντις.
Ἄστρον, ου, τὸ, sidus, astrum. 2) stella. 3) sol. 4) canis, canicula. Ab ἀστήρ.
Ἀστρονομέω, ῶ, Astronomiam tracto. Ab ἀστρονόμος.
Ἀστρονομία, ας, ἡ, astrorum scientia, Astronomia. Ab eod.
Ἀστρονομικός, ή, όν, ad Astronomiam pertinens, astronomicus. Ab eod.
Ἀστρονόμος, ου, ὁ, astrorum scientiæ peritus, Astronomus. Ex ἄστρον & νέμω.
Ἀστροπλήξ, γος, ὁ, siderosus, Philox. Ex ἄστρον & πλήσσω, *ferio*.
Ἀστροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa astrorum scientiam versor. Ex ἄστρον & πολέω, *versor*.
Ἀστρούθιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui radiculæ succo elotus purgatusque non est. Ex α pr. & στρουθίζω, *radiculæ succo purgo*.
Ἀστροφαής, έος, ὁ καὶ ἡ, stellis s. in modum stellarum resplendens. Ex ἄστρον & φάω, *splendeo*.
Ἀστροφόρος, ου, ὁ, astrifer. Ex ἄστρον & φέρω.
Ἄστροφος, ον, irretortus. Ex α pr. & στρέφω.
Ἀστροχίτων, ωνος, ὁ & ἡ, stellis velut tunica indutus, stellis amictus.
Ἀστρῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, sidereus. Ab ἄστρον.
Ἀστρωπός, όν, sidereus, sideris modo splendens. Ex ἄστρον & ὤψ.
Ἀστρωσία, ας, ἡ, cubatio sine stragulis. Ex α pr. & στρωννύω, *sterno*.
Ἄστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui stratus, seu instratus non est, stragula non tectus, *item* sine stragulis cubans. Ex iisd.
ἌΣΤΥ, εος, τὸ, urbs, astu, s. asty, peculiariter Athenæ.
Ἀστυβοώτης, ου, ὁ καὶ ἡ, per urbem clamitans. Ex ἄστυ & βοάω, *clamito*.
Ἀστυγειτονέω, in vicinia urbis habito.
Ἀστυγειτονικός, ή, όν, idem quod seq. ἀστυγείτων.
Ἀστυγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, urbi vicinus, conterminus, finitimus, propinquus, confinis, proximus urbis, Gl. Vet. Ex ἄστυ & γείτων, *vicinus*.
Ἀστυδρομέω, per urbem vagor. Ex ἄστυ & δρόμος, *cursus*.
Ἀστυκός, ή, όν, qui in urbe habitat, oppidanus. 2) urbanus, scitus. Ab ἄστυ.
Ἄστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, columnis carens. Ex α pr. & στῦλος, *columna*.
Ἀστυνομέω, ædilis sum. Ab ἀστυνόμος.
Ἀστυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum curam gerendi munus, ædilitas. Ab ἀστυνόμος.
Ἀστυνομικός, ή, όν, ædilitius. Ab eod.
Ἀστυνόμιον, ου, τὸ, edictum ædilitium. Ab sq.
Ἀστυνόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ædilis, qs. curator urbis. Ex ἄστυ & νέμω, *distribuo*, *colo*, *rego*.
Ἀστυόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbem tuens, seu protegens. Ex ἄστυ & ἔχω, *teneo*.

Ἀστυπολέω, ῶ, per urbem incedo, in publicum prodeo. Ex ἄστυ & πολέω, verſor.

Ἄστυρον, vel ἀστυρόν, ου, τὸ, oppidulum. Dimin. ab ἄστυ.

Ἄστυτος, ου, ὁ, qui penem erigere nequit. Ex α pr. & στύομαι, penem erigo.

Ἀστύτριψ, βος, ὁ & ἡ, urbanus, vitæ urbanæ deditus. Ab ἄστυ & τρίβω.

Ἀστυφέλικτος, ου, ὁ & ἡ, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus. 2) non diſſectus. Ex α pr. & στυφελίζω, diſturbo.

Ἀστύφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime durus, non aſper, ſalebroſus. Ex α pr. & στυφελός, durus.

Ἀστυφία, ης, ἡ, adſtrictionis vacuitas. Ex α pr. & στύφω, diſtringo.

Ἀστυψία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἀσυγγενής, έος, ὁ & ἡ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.

Ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, non propenſus ad ignoſcendum. 2) qui veniam non dat. 3) immitis, immiſericors.

Ἀσύγγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indignus venia, indignus cui ignoſcatur. Ex α pr. & συγγινώσκω, veniam do.

Ἀσυγγνώστως, Adv. ita ut ignoſci non poſſit, vel non debeat, vel, ſine venia.

Ἀσύγγραφος, ον, epith. pecuniæ ſine ſyngrapha datæ. Ex α pr. & συγγραφή.

Ἀσυγγύμναστος, ου, ὁ & ἡ, qui non exercetur. Ex α pr. & συγγυμνάζω.

Ἀσυγκέραστος, ου, ὁ & ἡ, intemperatus, Gl. Vet. 2) qui cum alio commiſceri, coaleſcere nequit. Ex α priv. & συγκεράννυμι, commiſceo.

Ἀσύγκλειστος, ου, ὁ & ἡ, non concluſus. 2) qui concludi nequit. Ex α pr. & συγκλείω.

Ἀσύγκλωστος, ου, ὁ & ἡ, qui nendo connexus, aut pirgillo contortus in unum glomerem non eſt. 2) qui connecti nequit. Ex α pr. & συγκλώθω, conſuo, necto, conglomero.

Ἀσυγκόμιστος, ου, ὁ & ἡ, qui comportatus, ſeu collectus non eſt. Ex α pr. & συγκομίζω.

Ἀσύγκρατος, ου, ὁ & ἡ, ſimplex, non mixtus. 2) qui cum altero conciliari, coire, non poteſt, plane contrarius.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ & ἡ, qui concretus non eſt. 2) qui concreſcere, aut coaleſcere nequit. 3) qui cum alio commercium non habet. 4) qui cum alio contendi & comparari nequit, incomparabilis, Gl. Vet. Ex α pr. & συγκρίνω.

Ἀσυγκρίτως, Adv. citra concretionem, more eorum, quæ concreta non ſunt, citra comparationem &c.

Ἀσυγκρότητος, ου, ὁ & ἡ, qui conflatus, ſeu coactus, item compactus non eſt. 2) qui conflari, aut cogi non poteſt. Gl. Vet. ſine ſuſtentatione. Ex α pr. & συγκροτέω.

Ἀσυγκροτήτως, Adv. diſperſe, raro filo, tenuiter, negligenter. A præc.

Ἀσύγχυτος, ου, ὁ & ἡ, non confuſus, non permixtus. Ex α pr. & συγχέω.

Ἀσυγχύτως, Adv. citra confuſionem, diſtincte, diſcrete.

Ἀσυγχώρητος, ου, ὁ & ἡ, non concedendus, non permittendus. 2) venia non dignus, cui non eſt ignoſcendum. 3) qui ad veniam dandam non eſt propenſus, non placabilis. 4) nimium ſeverus, inclemens. Ex α pr. & συγχωρέω.

Ἀσυγχωρήτως, Adv. ita, ut venia dari non poſſit, citra veniam. A præc.

Ἀσύζευκτος, ον, inſociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non poteſt. Ex α & συζεύγνυμι.

Ἀσυκοφάντητος, ου, ὁ & ἡ, qui a ſycophanta delatus non eſt. 2) qui calumniis peti nequit. Gl. Vet. ſine calumnia. Ex α pr. & συκοφαντέω.

Ἀσυκοφαντήτως, Adv. citra calumniam. A præc.

Ἀσυλαῖος, αία, αῖον, ad aſylum pertinens. Ab ἄσυλον.

Ἀσυλάρχης, ου, ὁ, inviolabilis & ſacer magiſtratus, qualis apud Romanos Tribuni plebis erant. 2) præfectus, magiſter, curator aſylorum. Ex ἄσυλος, vel ἀσυλία, & ἀρχή, principatus.

Ἀσυλεί, Adv. tuto, ſine ſpoliationis periculo. 2) ita ut ſine ſcelere ſummo violari nequeas. Ab ἄσυλος.

Ἀσύλητος, ου, ὁ & ἡ, non ſpoliatus, inviolatus, firmus. it. non violandus. Ex α pr. & συλάομαι.

Ἀσυλία, ας, ἡ, ſanctitas loci. 2) jus libertatis & veniæ, quod quis apud aras conſequitur. 3) aſylum ipſum, ap. Joſ. Ab ἄσυλος.

Ἀσύλληπτος, ου, ὁ & ἡ, qui comprehendi non poteſt, ſeu manu ſeu mente. Gl. Vet. incomprehenſus. ἡ, quæ concipere nequit, aut uterum non gerit. Ex α pr. & συλλαμβάνω.

Ἀσυλληψία, ας, ἡ, impotentia concipiendi. Ex iiſdem.

Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non probe collectus, & ratiocinando concluſus. ἀσυλλόγιστον, inexputabile, Gl. Vet. 2) qui nequit ratiocinando aliquid colligere. Ex α pr. & συλλογίζομαι.

Ἀσυλλογίστως, Adv. abſque ratiocinatione. 2) inconſiderate, imprudenter.

Ἄσυλον, ου, τὸ, aſylum, locus ſacroſanctus. A ſeq. Subauditur τέμενος vel χωρίον.

Ἄσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſpoliatus, tutus. Gl. Vet. intemeratus. 2) a violentia tutus, ſacer, inviolabilis. Ex α pr. & σύλη, ſpolium.

Ἀσύλωτος, ον, idem. Ex α pr. & συλάω.

Ἀσύμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui compoſitionem non admittit, a pacificatione alienus. 2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α pr. & συμβαίνω, convenio.

Ἀσυμβάτως, Adv. animo a compoſitione alieno. A præc.

Ἀσύμβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non comparandus, impar. 2) non adſequendus, obſcurus. Ex α pr. & συμβάλλω, comparo, confero.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſymbolam non confert. 2) iners, inutilis. 3) qui nihil in medium attulit. Ex iiſd.

Ἀσυμβόλως, Adv. ſine ſymbola, gratis.

Ἀσυμβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nemine conſultore utitur. 2) quem nemo conſilio adjuvat. ἀσυμβούλευτον, inſuaſum, Philox. Ex α pr. & συμβουλεύω.

Ἀσύμβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſilio vacans, inconſultus. Ex α pr. & συμβουλή, conſilium.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, ſymmetriæ, convenientiæ carentia. 2) chorda in circulo. A ſeq.

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, abhorrens, inconcinnus, incongruus. Gl. Vet. immoderatus. 2) qui nullam quantitatis proportionem, ſive nullum commenſum habet cum alio. Ex α pr. & σύμμετρος.

Ἀσυμμέτρως, Adv. ſine ſymmetria, ſine modo &c.

Ἀσυμμιγής, ές, qui miſceri cum altero non poteſt, nihil cum altero commercii, conſuetudinis habet.

Ἀσύμμικτος, ον, idem. 2) homo immanis, inſociabilis, abhorrens ab hominum conſuetudine.

Ἀσυμ-

Ἀσυμπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui compactus & coagmentatus non est. Ex α pr. & συμπήγνυμι, *compingo*.

Ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu erga aliquem, inclementia, nulla misericordia. A sequ.

Ἀσυμπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, adfectu, s. naturæ consensu carens, cui nullus est consensus adfectuum cum alio. 2) qui miseratione alieni mali non tangitur. Philox. inclemens, immitis. Ex α pr. & συμπαθής.

Ἀσυμπαθῶς, *Adv.* sine misericordia. A præc.

Ἀσύμπλεκτος, α, ὁ καὶ ἡ, qui copulatus vel consertus, vel esse non potest, vel non est. Ex α pr. & συμπλέκω.

Ἀσυμπλήρωτος, υ, ὁ καὶ ἡ, incompletus. 2) qui compleri nequit. Ex α pr. & συμπληρόω.

Ἀσύμπλοκος, ον, qui conjungi, coire cum altero non potest, insociabilis. Ex συμπλέκω.

Ἀσυμπώρωτος, ο, ὁ καὶ ἡ, non consolidatus. Ex α pr. & συμπωρόω, *in callum cogo*.

Ἀσυμφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, non conspicuus, non perspicuus. Ex α pr. & συμφανής.

Ἀσυμφανῶς, *Adv.* obscure, tecte.

Ἀσύμφηλος, v. ἀσύμφιλος.

Ἀσύμφιλος, ον, alienus ab amicitia.

Ἀσύμφορος, ο, ὁ καὶ ἡ, inutilis, damnosus.

Ἀσυμφόρως, *Adv.* inutiliter, damnose.

Ἀσυμφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, non coalescens.

Ἀσύμφυλος, υ, ὁ καὶ ἡ, nullam cognationem habens. 2) abhorrens, alienus.

Ἀσύμφυρτος, υ, ὁ καὶ ἡ, non commixtus, non confusus.

Ἀσύμφυτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius natura.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, dissensus, inconsensus, Gl. Vet.

Ἀσύμφωνος, ο, ὁ καὶ ἡ, absonus, discors, dissentiens, abhorrens.

Ἀσυμφώνως, *Adv.* absone, inconvenienter, absurde.

Ἀσυνάγωγος, ο, ὁ καὶ ἡ, alienus a Synagoga, exclusus a Synagoga. Ex α pr. & συναγωγή.

Ἀσυναίρετος, ον, non contractus. Vox Grammaticorum. Ex α pr. & συναιρέω.

Ἀσυναιρέτως, *Adv.* absque contractione.

Ἀσύνακτος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui congregari non potest, insociabilis. 2) qui se abstinet a συνάξει seu communione Christiana, seu ab ea arcetur. Ex α pr. & συνάγω.

Ἀσυναλγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ab omni miseratione alienus. Suic. Ex α pr. & συναλγέω, *condoleo*.

Ἀσυναλείπτως, *Adv.* sine Synalœphe, sine elisione. Vox Grammaticorum. Ex α pr. & συναλείφω.

Ἀσυνάλλακτος, υ, ὁ καὶ ἡ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non potest. 2) cui nihil est commercii cum vita civili. 3) insociabilis. Ex α pr. & συναλλάττω, *concilio*, *contraho cum aliquo*.

Ἀσύναπτος, ο, ὁ καὶ ἡ, non conjunctus, non cohærens. 2) qui conjungi nequit, insociabilis. Ex α pr. & συνάπτω, *conjungo*.

Ἀσύναρθρος, υ, ὁ καὶ ἡ, vox Grammaticorum: articulo non copulatus cum Substantivo. Ex α & σύναρθρος.

Ἀσυνάρθρως, *Adv.* sine articulo. A præc.

Ἀσυναρίθμητος, ον, qui connumerari non potest.

Ἀσυνάρτητος, α, ὁ καὶ ἡ, non connexus, non cohærens. 2) non consentaneus, non conveniens. Ex α pr. & συναρτάω, *connecto*.

Ἀσυναρτήτως, *Adv.* non connexe. A præc.

Ἀσύνδετον, ο, τό, conjunctionis copulativæ defectus. Figura Grammatica. A sequ.

Ἀσύνδετος, υ, ὁ καὶ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α pr. & συνδέω, *copulo*.

Ἀσυνδέτως, *Adv.* sine copula. 2) modo Asyndeti. A præc.

Ἀσύνδηλος, υ, ὁ καὶ ἡ, non manifestus, non cognitus.

Ἀσυνδύαστος, ο, ὁ καὶ ἡ, non copulatus. 2) qui copulari, aut conjungi nequit. 3) cælebs. Ex α pr. & συνδυάζω, *copulo*.

Ἀσυνδυάστως, *Adv.* sine copulatione. A præc.

Ἀσυνείδητος, ο, ὁ καὶ ἡ, non conscius, insciens, Gl. Vet. Ex α pr. & συνειδέναι, *conscire*.

Ἀσυνειδήτως, *Adv.* inscio alio. Ex α pr. & συνειδώς, *conscius*.

Ἀσυνείκαστος, ον, obscurus, nulla conjectura aut ingenio assequendus.

Ἀσυνεσία, ας, ἡ, insipientia, inscitia. Ex α pr. & σύνεσις.

Ἀσυνετέω, ῶ, desipio. 2) non intelligo. A seq.

Ἀσυνετοποιέω, stulta facio, dementer ago.

Ἀσύνετος, υ, ὁ καὶ ἡ, insipiens, qui in judicando non est perspicax. Gl. Vet. imprudens. Ex α pr. & συνετός, *intelligens*.

Ἀσυνέτως, *Adv.* dementer, stulte.

Ἀσυνηγόρητος, υ, ὁ καὶ ἡ, patrocinio destitutus. Ex α pr. & συνηγορέω, *patrocinor*.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, insolentia, novitas insueta. Gl. Vet. desuetudo. A seq.

Ἀσυνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, insuetus, insolens.

Ἀσυνήθως, *Adv.* insolenter. A præc.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, transgressio & violatio pactorum, seu fœderis. Ex α pr. & συντίθεμαι.

Ἀσύνθετος, ο, ὁ καὶ ἡ, non compositus aut concretus, simplex. incompositus, Gl. Vet. 2) qui fœdera & pacta non servat. 3) qui pacta non iniit, qui non est pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire potest, ab omni commercio cum aliis abhorrens. 4) implacabilis.

Ἀσυνθέτως, *Adv.* disjunctim per tmesin. A præc.

Ἀσυνίστωρ, ορος, ὁ, inconscius, Gl. Vet.

Ἀσύνοος, ον, imprudens.

Ἀσυνόδευτος, ον, non comitatus.

Ἀσύνοπτος, ον, obscurus, quem oculis adsequi non licet.

Ἀσυνουσίαστος, υ, ὁ καὶ ἡ, cum nemine versans, cum nemine consuetudinem habens. Ex α pr. & συνουσιάζω.

Ἀσύντακτος, υ, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, indispositus. 2) immunis a muneribus. Ex α pr. & συντάττω, *compono*.

Ἀσυνταξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio, confusio. Ex α pr. & σύνταξις, *ordo*.

Ἀσυντέλεστος, ον, imperfectus.

Ἀσυντελής, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus. 2) inutilis, qui nihil prodest. 3) immunis. ἀσυντελῆ χωρία, immunes fundi, Gl. Vet. Ex α pr. & συντελέω, *perficio*, *confero*.

Ἀσυντελῶς, *Adv.* imperfecte. 2) ut nihil tributorum conferas. A præc.

Ἀσύντονος, υ, ὁ καὶ ἡ, non contentus, laxus, remissus, languidus. Ab α pr. & συντείνω.

Ἀσυντόνως, *Adv.* sine contentione, remisse. A præc.

Ἀσύντριπτος, ο, ὁ καὶ ἡ, inquassatus, Gl. Vet. A συντρίβω, *contero*.

Ἀσυνύπαρκτος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui non est simul. Vox Ecclesiastica. Suic. Ex α pr. & συνυπάρχω.

Ἀσύφης, έος, ὁ καὶ ἡ, scelestus, temerarius. 2) abje-

abjectus, fortis infimæ. Ab α priv. & σύρω, *traho*, *rego freno*.

Α'συρικτ⊕, ου, ὁ καὶ ἡ, non exsibilatus, vel irrisus. Ex α pr. & συρίζω, *sibilo*.

Α'συσκεύαστ⊕, ου, ὁ καὶ ἡ, non complicatus, ut sarcina, non convasatus. 2) inconditus, non digestus. Ex α pr. & συσκευάζω, *convaso*.

Α'συστασία, ας, ἡ, discordia, confusio. A seq.

Α'σύστατ⊕, ου, ὁ καὶ ἡ, male compactus, non cohærens, qui consistere non potest, parum sibi constans. ἀσύστατα, repugnantia. Ex α pr. & συνίσταμαι, *consisto*.

Α'συστόλως, *Adv.* citra systolen, sive correptionem. Ex α pr. & συστολή, *correptio*.

Α'σύστροφ⊕, ου, inconcinnus, incompositus. Ab α pr. & συστρέφω, *contorqueo*, *corrotundo*.

Α'σύφηλ⊕, ου, ὁ καὶ ἡ, vilis, abjectus. 2) contumelia affectus. 3) stolidus. Philox. absurdus. Reperitur & ἀσύφαλ⊕, sed dubia scriptura. Ex ἄτω, *noceo*, & φῆλ⊕, *impostor*, (vel potius ab α pr. & σοφός, *sapiens*.)

Α'σφάδαστ⊕, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non jactat pedes. Ex α pr. & σφαδάζω, ubi v.

Α'σφαδάστως, *Adv.* sine palpitatione, ita, ut pedibus terram non pulses.

Α'σφακέλιστ⊕, ου, ὁ καὶ ἡ, non infestatus σφακέλῳ, seu sideratione.

Α'σφακτ⊕, ου, non mactatus. Ex α & σφάττω.

Α'σφάλεια, ας, ἡ, securitas. 2) cautio, pignora, sponsores. cautela, Gl. Vet. 3) fides publica, libera potestas commeandi. 4) præsidium firmum, munitio. 5) veritas, certitudo, stabilitas, Gl. Vet. 6) tabulæ pactorum, quibus reges, aut magistratus quicunque, principatum aut potestatem capessentes, civibus de modo futuri sui regiminis cavent. vulgo *Capitulatio*. Ab ἀσφαλής.

Α'σφαλέως, *Adv.* tuto, secure, sine periculo. 2) certo, haud dubie. 3) diligenter, accurate. Ab seq.

Α'σφαλής, έ⊕, ὁ καὶ ἡ, minime lubricus, *de via*, stabilis. 2) tutus, non periculosus. 3) qui non potest everti & dejici, firmus. 4) tutus adversus fortunæ incursus, seu insidias cautus, Gl. Vet. ἀσφαλές, cautum, Gl. Vet. certus. Ex α pr. & σφάλλω, *supplanto*, *everto*.

Α'σφαλίζω, f. ίσω, tutor, firmo, stabilio, *proprie* in lubrico lapsantem. 2) confirmo, adfirmo, pro certo adsevero. 3) tutum reddo, munio. 4) caveo sponsoribus, sive pignoribus. 5) propulso, arceo. 6) occludo fores feris. ἀσφαλίζωμαι, caveo, communio, munio, Gl. Vet. ἠσφαλίσω, cavisti, Philox. aor. 1. med. ἠσφαλισμένον, munitum, cautum, perf. part. pass. Ab ἀσφαλής.

Α'σφάλι⊕, ου, ὁ, stabilitor, epitheton Neptuni, quia inconcussa terræ fundamenta servat. Ab eod.

Α'σφάλισις, εως, ἡ, munitio. 2) adservatio. 3) occlusio. Ab ἀσφαλίζω.

Α'σφάλισμα, ατ⊕, τὸ, firmamentum. ἀσφάλισμα πλοίου, saburra, Gl. Vet. 2) munitio, munimentum. cautela, Gl. Vet. ἀσφαλίσματα, instrumenta, Philox. Ab eod.

Α'σφαλτίτης, ου, ὁ, & in Femin. ἀσφαλτῖτις, ιδ⊕, ἡ, scil. λίμνη, bituminosus, bitumen fundens. A sequ.

Α'ΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, bitumen.

Α'σφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino. A præc.

Α'σφαλτώδης, εσ⊕, ὁ καὶ ἡ, bituminosus. Ab eod.

Α'σφάλτωσις, εως, ἡ, qf. bituminatio, bituminis inductio. Ab ἀσφαλτόω.

Α'σφαλῶς, *Adv.* tuto, firmiter, stabiliter, certo. Ab ἀσφαλής.

Α'σφαραγέω, strepo. A seq.

Α'σφάραγ⊕, ου, ὁ, sonus, strepitus. 2) asparagus.

Α'σφίγκτ⊕, ου, ὁ καὶ ἡ, qui constringi nequit. 2) non constrictus. Ex α pr. & σφίγγω.

Α'ΣΦΟΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, asphodelus, planta, habens folia longa & caulem esculentum, Proserpinæ ceterum & Manibus sacra. Philox. ebulum.

Α'σφοδελός, ὴ, ὸν καὶ ἡ, asphodelum generans, ubi asphodelus invenitur. A præc.

Α'σφοδελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, asphodelo similis, qui de asphodeli genere est. Ab eod.

Α'σφράγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non signatus, non obsignatus. 2) non custoditus. 3) non baptizatus. Ex α pr. & σφραγίζω, *obsigno*.

Α'σφυκτέω, ῶ, pulsu arteriarum careo. 2) quiesco, perturbatione animi vaco. A seq.

Α'σφυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non pulsans, pulsu destitutus, ubi pulsus arteriarum tam exilis est, ut deprehendi nequeat. Ex α pr. & σφύζω.

Α'σφυξία, ας, ἡ, privatio, seu defectio pulsus in animali. Ex α pr. & σφύξις, *pulsus*.

Α'σχαλάω, ῶ, idem quod sequens.

Α'ΣΧΑ'ΛΛΩ, doleo, mœreo, tristor. 2) indignor, ægre fero.

Α'σχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis. 2) qui cohiberi nequit. Ex α pr. & ἔχω.

Α'σχέτως, *Adv.* immoderate. A præc.

Α'σχημάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, figura carens, figuras, seu schemata non habens, non figuratus, non habens formam legitimam. 2) male figuratus. Ex α pr. vel κακοῦ notante, & σχηματίζω, *figuro*.

Α'σχηματίστως, *Adv.* figura certa, legitima.

Α'σχήματος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσχημάτιστος. Ex α pr. & σχῆμα, *figura*.

Α'σχημονέω, f. ήσω, indecore ago, rem fœdam facio, turpiter me gero. ἀσχημονήσαντες, deformati, Philox. aor. 1. part. Ab ἀσχήμων.

Α'σχημόνως, *Adv.* indecore, indecenter. Ab eod.

Α'σχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio. 2) deformitas, turpitudo. A seq.

Α'σχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, figura, seu forma sua carens. 2) indecorus, turpis. Gl. Vet. inhonestus, ignominiosus. Ex α pr. & σχῆμα.

Α'σχιδής, έος, ὁ καὶ ἡ, non fissus, indivisus, individuus. Ex α pr. & σχίζω.

Α'σχιζής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Α'σχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) qui scindi nequit. Ex iisd.

Α'σχολέω, ῶ, f. ήσω, negotia facesso, occupo, in opere detineo. Gl. Vet. ἀσχολῶ, avoco. 2) occupatus sum, labori vaco, ut ἀσχολοῦμαι, occupatus sum. Philox. ἀσχοληθεὶς, districtus negotiis. Ab ἄσχολος.

Α'σχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio. A præc.

Α'σχολία, ας, ἡ, idem. A sequ.

Α'σχολος, ου, ὁ & ἡ, cui otium non est, occupationibus & negotiis districtus. Ex α & σχολή.

Α'σχόλως, *Adv.* sine otio. A præc.

Α'σώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fastidio & nausea laborans, ex repletione vel alia ventriculi labe cibum fa-

fastidiens. 2) palustris. Ex ἄση, *fastidium*.

Ἀσωματοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus. Suic.

Ἀσώματος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorporeus. Ex α pr. & σῶμα, *corpus*.

Ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura. Suic.

Ἀσωμάτως, *Adv.* sine corpore.

Ἄσωμος, ου, ὁ & ἡ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non est. Ex α pr. & σῶμα.

Ἄσωος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἄσωτος, quod vid.

Ἀσωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, profusio. 2) nequitia. Ab ἄσωτος.

Ἀσωτεῖον, ου, τὸ, locus in quo homines luxuriose epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

Ἀσωτεύομαι, f. εύσομαι, luxuriose vivo, omnia per luxum profundo. Gl. Vet. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

Ἀσωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. Gl. Vet. luxus, luxuria, lascivia. Ab eod.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ, luxuriæ præceptor. Ex ἄσωτος & διδάσκαλος.

Ἀσωτοποσία, ας, ἡ, luxuriosa potatio, crapula. Ex ἄσωτος, & πόσις, *potatio*.

Ἄσωτος, ου, ὁ & ἡ, qui servari nequit, de cuius salute spes nulla est, *vel potius* qui bona sua servare nescit, perditus, desperatus. Philox. ganearius, lascivus, luxuriosus, prodigus, profusus, sumptuosus, helluo, exoletus, balatro. Ex α pr. & σώζω, *servo*.

Ἀσώτως, *Adv.* luxuriose, Gl. Vet. prodige. A præc.

Ἀσωφρόνιστος, ου, ὁ & ἡ, non castigatus aut emendatus. 2) qui non castigat & emendat. Ex α pr. & σωφρονίζω, *castigo*, *emendo*.

Ἀτάω, stupeo, obstupesco, cum stupore admiror. Etym. nisi est pro ἄγαμαι.

Ἀτακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus sum, ordinem non servo. 2) in manipulo, aut turma, acie me non contineo. 3) inhoneste & petulanter me gero, flagitiose vivo, a bono vivendi ordine descisco. Gl. Vet. ἀτακτῶ, tumultuor. Ab ἄτακτος.

Ἀτάκτημα, ατος, τὸ, petulans factum. 2) confusio. 3) turbatus rerum status. A præc.

Ἀτακτοδακρύω, intempestive lacrimor. 2) affatim lacrimor. Ex ἄτακτος & δακρύω. (nisi leg. sit ἀτάκτι δακρύω.)

Ἄτακτος, ου, ὁ & ἡ, perturbatus, confusus. 2) in numerum non redactus, *de milite*. 3) incompositis moribus. 4) immoderatus. 5) male curiosus, qui præter officium ac decorum aliquid facit. Philox. inquietus, inordinatus, petulans. ἀτακτότεροι, tumultuosiores, Philox. Ex α pr. & τάττω, *ordino*.

Ἀτάκτως, *Adv.* incomposite, indigeste. 2) more ejus, qui incompositis est moribus. 3) nulla moderatione. 4) petulanter. *Comp.* ἀτακτοτέρως.

Ἀταλαιπώρητος, ου, durus, immisericors. Ex α & ταλαιπωρέω.

Ἀταλαιπωρήτως, *Adv.* sine misericordia.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborum & ærumnarum expers, molestiis carens. 2) segnis, iners. 3) qui ex tempore & absque demonstratione dicitur. 4) facilis & manifestus.

Ἀταλαιπώρως, *Adv.* segniter, negligenter, incuriose. A præc.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ & ἡ, paris ponderis. 2) æqualis, par, similis. 3) incomparabilis. Ex α similitudinis & τάλαντον.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ & ἡ, puerilia sapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς & φρὴν, *mens*.

Ἀτάλλω, delicate nutrio. 2) cresco, adolesco. 3) præ gaudio exsulto. A seq.

ἈΤΑΛΟ'Σ, ή, όν, tener, puerilis, juvenilis.

Ἀταλόφρων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod ἀταλάφρων.

Ἀταλόψυχος, ου, ὁ & ἡ, pusilli & angusti animi. 2) animi mollis & teneri. Ex ἀταλὸς & ψυχή.

Ἀταμίευτος, ου, ὁ & ἡ, non reconditus, qui non reconditur. 2) qui nihil recondit. 3) non providens res in futurum necessarias. 4) qui vim suam uno impetu effundit: qui abutitur potentia, opibus, imperio ad crudelitatem, luxuriam &c. Ex α pr. & ταμιεύω, *recondo*.

Ἀταμιεύτως, *Adv.* more eorum, quæ non reconduntur, non recondendo. 2) sine moderatione, sine dispensationis prudentia.

Ἀταξία, ας, ἡ, confusio. 2) incontinentia. 3) ordinis in militia desertio. Gl. Vet. enormitas, tumultuatio. Ex α pr. & τάξις, *ordo*.

Ἀτάξιος, ου, ὁ & ἡ, confusus, minime regularis. Ex iisd.

Ἀταπείνωτος, ου, ὁ & ἡ, celsus, minime abjectus. Ex α pr. & ταπεινόω, *deprimo*.

ἈΤΑ'Ρ, *Conjunct.* sed, verum, ceterum. at, Gloss. Vet.

Ἀταρακτέω, constanti, inconcusso, impavido animo sum.

Ἀταρακτοποιητική, ῆς, ἡ, animi constantia res suas sine perturbatione atque trepidatione peragentis. Ex ἀτάρακτος & ποιέω, *facio*.

Ἀτάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, quietus, tranquillus. Ex α pr. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράκτως, *Adv.* sine pavore. A præc.

Ἀταραξία, ας, ἡ, animus imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α pr. & τάραξις.

Ἀτάραχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vacuus a perturbationibus. 2) intrepidus. 3) sedatus ac defæcatus. Ex α pr. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράχως, *Adv.* citra perturbationem, placide, intrepide, tranquille. A præc.

Ἀταρβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, non pavidus & meticulosus. Ex α pr. & τάρβος, *terror*.

Ἀτάρβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) inculpatus, irreprehensus. Ex α pr. & ταρβέω.

Ἀταρβήτως, *Adv.* Intrepide, impavide. A præc.

Ἀταρίχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conditus, aut maceratus sale. Ex α pr. & ταριχεύω.

Ἀτάρμυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oculos non claudit, non connivet. 2) intrepidus, impavidus. Ex ἀτὰρ & μύω, *claudo*, *conniveo*, vel α pr. & ταρμύσσω, *terreo*. (v. ἀτρομοβλέμυκτος.)

Ἄταρον, ου, τὸ, ferrum in modiolo rotæ.

Ἀταρπιτὸς, οῦ, ἡ, via, semita, ut ἀτραπιτός. A seq.

Ἀταρπὸς, οῦ, ἡ, idem. v. ἀτραπός.

Ἀταρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, & ἀτάρτηρος, ου, ὁ & ἡ, noxius, damnosus. 2) contumeliosus. Ex α pr. & ἀτηρὸς, *noxius*.

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ & ἡ, insepultus. Ex α pr. & ταρχύω, *inferias facio*.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, vesania, vecordia, petulantia. Ab ἀτάσθαλος.

Ἀτασθάλλω, inepte ago, proterve me gero. A seq.

ἈΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ & ἡ, magnorum damnorum auctor, improbus, scelestus, perniciosus, injustus, impius.

Ἄταυρος, ου, ὁ & ἡ, qs. a tauro non tactus, virum non

non expetita. Ex α pr. & ταῦρος, *taurus*, f. *membrum virile*.

Ἀταύρωτος, ου, ὁ & ἡ, idem. Epith. virginis, expers conjugii femina. Reperitur etiam ἀταυρώτη. Ex α pr. & ταυρόω.

Ἀταφία, ας, ἡ, jactura sepulcri, pœna scelerosorum, qui honores sepulturæ amiserunt. A seq.

Ἄταφος, ου, ὁ & ἡ, sepulcro carens, non sepultus, inhumatus, insepultus, Gl. Vet.

Ἀτάω, ῶ, fut. ήσω, lædo, noceo, noxam seu damnum infero. Ab ἄτω, *idem*.

ἍΤΕ, utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti. ἅτε δὴ, utpote, quippe, Philox.

Ἄτεγκτος, ου, ὁ & ἡ, non tinctus & madefactus. 2) qui tingi & humectari nequit. 3) cujus animus molliri non potest. 4) qui nullis solatiis mitigari potest, qui nulla solatia admittit. 5) qui nulla miseratione, nulla malorum magnitudine movetur. Ex α pr. & τεγκτὸς, *tinctus*, de ferro candente.

Ἀτέγκτως, *Adv.* ita, ut humectari & aqua tingi nequeat, vel non tingatur. 2) duriter, rigide, immobiliter.

Ἀτειρὴς, ἐος, ὁ & ἡ, indomitus. Ex α pr. & τείρω, *domo*.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ & ἡ, sine muris. 2) non circumvallatus. 3) non munitus. Ex α pr. & τειχίζω.

Ἀτεκμαρτὶ, *Adv.* sine certis signis, indiciis, aut argumentis, Rob. A sequ.

Ἀτέκμαρτος, ου, ὁ & ἡ, qui ad finem & exitum perduci nequit. 2) de quo nulla certa conjectura fieri potest, obscurus. 3) inconsideratus. 4) nullas conjecturas sequens. 5) ex cujus volatu nullum augurium capi potest, *de avi*. Ex α pr. & τεκμαίρομαι, *conjicio*.

Ἀτεκμάρτως, *Adv.* absque conjectura, nullam sequendo conjecturam; *it.* sine signo certo. A præc.

Ἀτεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberis, seu prole careo, sterilis sum. Ab ἄτεκνος.

Ἀτεκνία, ας, ἡ, orbitas. A sequ.

Ἄτεκνος, ου, ὁ & ἡ, liberis, seu prole carens. Philox. orbus, sine liberis, sterilis. Ex α pr. & τέκνον, *proles*.

Ἀτεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis & prole orbo. 2) sterilem efficio. A præc.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, imperfectio. 2) immunitas a publicis vectigalibus, vel tributis. Ex α pr. & τέλος, *finis*.

Ἀτελείωτος, ου, ὁ & ἡ, imperfectus. 2) qui effici nequit. Ab α pr. & τελειόω, *perficio*.

Ἀτέλεστα, *Adv.* frustra. 2) sine fine. seq.

Ἀτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infectus, imperfectus. 2) rudis, Philox. 3) infinitus, Philox. 4) non initiatus, non baptizatus. Ex α pr. & τελέω.

Ἀτελεσφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α pr. & τελεσφορέω.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, interminatus, ad finem non perductus. 2) fine carens, æternus. ἀτελεύτητον, sempiternum, Gl. Vet. Ex α pr. & τελευτάω, *finio*.

Ἀτέλευτος, idem. Ex α pr. & τελευτή.

Ἀτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, mancus. 2) immunis a pendendo vectigali. 3) immunis *simpl.* 4) qui nihil perficit. Philox. inefficax. 5) non sumtuosus. Ex α pr. & τέλος.

Ἀτελώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo, vel de quo vectigal non penditur. Ex α pr. & τελωνέω, *vectigal exigo*.

Ἀτέμβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, querulus, miser. Etym. A sequ.

ἈΤΕ'ΜΒΩ, contristo, tristitia adficio. 2) privo, frustror.

Ἀτενὲς, *Adv.* intentis, seu fixis oculis acriter, valde attente. 2) omnino. 3) confestim. 4) valde, vehementer. 5) simpliciter. A seq.

Ἀτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intentus. 2) admodum intentus. 3) qui intentis & fixis oculis aliquid intuetur. 4) qui eumdem semper tenorem servat, rigidus, inflexibilis. 5) pervicax, obstinatus. Ab α int. & τείνω.

Ἀτενίζω, f. ίσω, intentis oculis adspicio, oculos defigo. Gl. V. contemplor, contueor, intueor. ἀτενίζων, intuens, Philox. A præc.

Ἀτενισμὸς, οῦ, ὁ, intuitus fixus & rigidus. obtutus, intuitus, Gl. Vet. A præc.

Ἀτενῶς, *Adv.* idem quod ἀτενές. Ab ἀτενής.

Ἄτεξ, ἡ, sterilis, orba. Suic. Ex α pr. & τίκτω.

ἌΤΕΡ, *Adv.* sine, citra, extra, præter, absque.

Ἀτεραμνίη, ης, ἡ, *Jon.* v. ἀτεραμνότης. A sequ.

Ἀτέραμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur. 2) inhabilis concoctioni, Gl. Vet. de cibo, aqua. Dicitur & de alvo dura. ἀτέραμνοι, capitones. Ex α pr. & τέραμνος, *tener*, *mollis*

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities & cruditas cibi, ob quam concoqui non potest, *item* de aqua. A præc.

Ἀτεραμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀτέραμνος n. 2.

Ἀτεράμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀτέραμνος. Ex α pr. & τεράμων, *mollis*.

Ἀτέραμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ον, idem quod ἀτέραμνος.

Ἀτερηδόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a teredinibus non exesus. 2) teredinibus non obnoxius. Ex α pr. & τερηδονίζομαι.

Ἄτερθε, f. ἄτερθεν, absque, sine, præter. Ab ἄτερ.

Ἀτερμάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, interminatus, infinitus. 2) infirmus, instabilis. 3) incertus, fundamento carens. Hesych. & Suid. Ex α pr. & τέρμα, *terminus*.

Ἀτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insuavis, injucundus. Ex α pr. & τέρπω, *delecto*.

Ἄτερπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀτερψία, ας, ἡ, molestia. Ex α pr. & τέρψις, *delectatio*.

Ἀτευκτέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adsequor. 2) aberro. 3) spe excido. A sequ.

Ἄτευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui consecutus non est, voti non compos factus. Ex α pr. & τυγχάνω, *adsequor*.

Ἀτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, armis destitutus, inermis. Ex α pr. & τεῦχος, *instrumentum*, *arma*.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rudis, imperitus, sine arte. Gl. Vet. iners. 2) qui est sine fraude. Ex α pr. & τέχνη, *ars*, *fraus*.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars. Gl. Vet. inertia. Ab ἄτεχνος

Ἀτεχνίτευτος, ον, non elaboratus arte. Ex α pr. & τεχνιτεύω.

Ἄτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, inartificialis. 2) non callidus, non astutus. 3) imperitus. 4) artibus dolosis carens. Philox. rudis, iners. Ex α pr. vel intens. & τέχνη, *ars*, *dolus*.

Ἀτέχνως, *Adv.* sine artificio, absque arte, imperite, negligenter. infabre. Gl. Vet. Ab ἄτεχνος.

Ἀτεχνῶς, *Adv.* utique, certe, ut in ea re nulla

τέχνη

τέχνη calliditas, nulla fraus versetur, & in ei tuto confidere possis. 2) prorsus, omnino. 3) valde, vehementer. 4) absque versutia, simpliciter. 5) fere. 6) fortasse, ni fallor. Ab ἀτεχνής.

Ἀτέω, lædo, noceo, damno adficio. ἀτέων, demens, *Hom.* Ab ἄτω, *noceo*.

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa. ærumna, Gl. Vet. 2) peccatum. 3) contentio, ardor nocendi, lædendi. 4) Ate, Dea hominibus nocens.

Ἄτηκτος, ου, ὁ & ἡ, non liquescens. 2) non liquefactus. Ex α pr. & τήκω, *liquefacio*.

Ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemtus. Ab ἀτημελής.

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab seq.

Ἀτημελής, έος, ὁ καὶ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α pr. & τημελής, *diligens*.

Ἀτημέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀτημελέω.

Ἀτημελήτως, *Adv.* negligenter, incuriose. 2) inornate, inscite, inculte.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, *Adv.* idem quod ἀτημελήτως. Ab ἀτημελής.

Ἀτηρός, ρά, ρὸν, noxius, contumeliosus, ærumnosus. Ab ἄτη, *damnum*.

Ἀτθὶς, ίδος, ἡ, Attica, v. c. regio, χώρα, aut γλῶττα, dialectus.

Ἄτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inultus. 2) qui non potest punire. 3) qui non punit aut ulciscitur. Rob. Ex α pr. & τίω, vel τίνω, *punio*.

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo. 2) privo. Ex α pr. & τίω.

Ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ & ἡ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α pr. & τιθασσεύω, *mansuefacio*.

Ἀτίθασσος, ου, ὁ & ἡ, asper, intractabilis. Ex α pr. & τιθασσός, *mansuetus*.

Ἀτιμαγελέω, ῶ, f. ήσω, gregem sperno, armentum fastidio. 2) seorsum pascor a grege. 3) segregor, separor a grege. A seq.

Ἀτιμαγέλης, ου, ὁ, qui spernit gregem. 2) refractarius & gregem domini deserens. Ex ἄτιμος & ἀγέλη.

Ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor. 2) contumelia adficio. 3) honore privo, nihil honoris tribuo. Philox. contumelior, dehonesto, infamo, deformo. ἠτιμασμένον, dehonestatum, Philox. perf. part. pass. Ex α pr. & τίω, *honoro*.

Ἀτιμαστής, οῦ, ὁ, contumeliosus, Philox. A præc.

Ἀτιμαστήρ, ῆρος, ὁ, idem, ab eod.

Ἀτιμαστέος, έα, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab eod.

Ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, despicio, vitupero, dehonesto. Philox. ἀτιμῶ, dehonesto, inhonoro. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμητος, ου, ὁ & ἡ, inhonoratus, contemtus, neglectus. 2) non æstimatus. 3) qui non æstimari solet: epith. δίκης, caussæ, in qua leges pœnam constituerunt, ut non sit opus τιμήσεως actoris vel judicis. A præc.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famositas, ignobilitas, dehonestamentum, dehonestatio, Philox. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμιος, ου, ὁ, inhonoratus, Philox. Ex α pr. & τιμή, *honor*.

Ἀτιμοπενθής, ὲς, contumeliam lugens. 2) honore luctus carens. Ex ἄτιμος & πένθος, *luctus*.

Ἀτιμοποιός, οῦ, ὁ, qui ignominia adficit, ignominiosus. Gl. Vet. famosus. Philox. capitalis. Ex seq. & ποιέω.

Ἄτιμος, ου, ὁ & ἡ, inhonoratus, honore carens. 2) ab omni honore exclusus. Philox. famosus, ignobilis, infamis, al. Gl. Vet. inhonoratus, intestabilis, infimus. Ex α pr. & τιμή.

Ἀτιμόω, ῶ, f. ώσω, ignominia adficio, infamia noto. A præc.

Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, Philox. Ex α pr. & τιμωρέω, *punio*.

Ἀτιμωρητί, & τεί, *Adv.* impune.

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ & ἡ, de quo poena non est sumpta. 2) cujus injuriam nemo ultione prosecutus est, inultus. 3) cui auxilium nemo fert. 4) malus, improbus. Gl. Vet. inultus, impunitus. Ex α priv. & τιμωρέω, *ulciscor*, *opem fero*, *tueor*.

Ἀτιμωρήτως, *Adv.* impune. A præc.

Ἀτίμως, *Adv.* sine honore. 2) ignominiose, cum infamia. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμωσις, εως, ἡ, ignominiosa damnatio. Ab ἀτιμόω.

Ἀτιμωτικός, ή, όν, ignominiosum reddens, ad contumeliam valens. Ab eodem.

Ἀτιμωτικῶς, *Adv.* cum ignominia & infamia.

Ἀτίνακτος, ου, ὁ & ἡ, inconcussus, immotus, non agitatus, inquassatus, Gl. Vet. Ex α priv. & τινάσσω, *concutio*.

Ἀτιτανδρέω, ῶ, contemno virum. Hesych. Ex ἀτίζω & ἀνήρ, *vir*.

Ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo. 2) augeo. Ab ἀταλός, *mollis*.

Ἀτιτέω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio. Ex α pr. & τίω, *honoro*.

Ἄτιτος, ου, ὁ, inhonoratus. Ex iisd.

Ἄτιτος, ου, ὁ & ἡ, inhonoratus. 2) impunitus, inultus. Ex iisd.

Ἀτλαγενής, έος, ὁ & ἡ, vel potius ἀτλαντογενής, Atlante genitus. Ex Ἄτλας & γένος.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium viri & montis. 2) extrema colli vertebra. 3) qui aliquid more Atlantis coeliferi bajulat. 4) statua aliquid capite sustinens. 5) qui non est audax. 6) qui nihil patitur. Ex α pr. vel pleon. & τλῆμι, *perfero*.

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia. Ab ἄτλητος.

Ἀτλητέω, ῶ, fut. ήσω, tolerare, vel perpeti non possum. 2) sum intolerabilis. 3) metuo, animo sum abjecto. A seq.

Ἄτλητος, ου, ὁ & ἡ, intolerabilis, intolerandus. Ex α pr. & τλάω, seu τλῆμι, *perfero*.

Ἀτμενία, ας, ἡ, servitus. 2) infortunium, calamitas. 3) administratio. Ab ἄτμενος.

Ἀτμένιος, ου, ὁ & ἡ, laboriosus. A seq.

ἌΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, famulus, servus, minister. 2) subjectus alterius potestati.

Ἀτμεύω, servio. Pro ἀτμενεύω, ab ἄτμενος.

Ἀτμή, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμός.

Ἀτμὴν, ένος, ὁ, idem quod ἄτμενος.

Ἄτμητος, ου, ὁ & ἡ, non sectus, sectionem non passus. 2) non exsectus, non castratus. 3) indivisibilis. Gl. Vet. imputatus, incæduus. Ex α pr. & τέμνω, *seco*.

Ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμός.

Ἀτμιδοῦχος, ου, ὁ, vaporem habens, vaporosus. Ex ἀτμίς & ἔχω, *habeo*.

Ἀτμιδώδης, ῶδες, idem.

Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. A seq.

Ἀτμίς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus.

Ἀτμοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, fumi speciem habens, vapori similis. Ex ἀτμός, & εἶδος, *species*.

Ἀτμοειδῶς, *Adv.* in fumi, s. vaporis modum.

ἈΤΜΟΣ, ȣ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus.

Ἀτμώδης, εος, ὁ & ἡ, plenus vaporis, vaporifer, vapores multos emittens. Ab præc.

Ἀτοιχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, parietem non habens. Ex α pr. & τεῖχος, *paries*.

Ἀτοκεί, *Adv.* sine prole. 2) sine usura. Ab ἄτοκος.

Ἀτόκιον, ȣ, τὸ, medicamen sterilitatem inducens. A seq.

Ἀτόκιος, ȣ, ὁ & ἡ, conceptionem impediens, sterilitatem adferens. A seq.

Ἄτοκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quæ nondum peperit. 2) sterilis. 3) mutuo datus absque usura. Ex α pr. & τίκτω, *pario*.

Ἀτόκως, *Adv.* idem quod ἀτοκεί, n. 2. A præc.

Ἀτολμάω, ῶ, f. ήσω, timidus sum, cunctor, expavesco, reformido. Ab ἄτολμος.

Ἀτόλμητος, ȣ, non audendus. A præc.

Ἀτολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, ignavia. A seq.

Ἄτολμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, confidentiæ expers, timidus, imbellis, formidolosus. Ex α pr. & τόλμα.

Ἀτόλμως, *Adv.* timide. A præc.

Ἄτομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, insecabilis, individuus. 2) qui sectus non est. 3) ἡ, corpusculum minutissimum, divisionem excludens. 4) momentum, temporis spatium brevissimum. Ex α pr. & τέμνω, *seco*.

Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus sum, firmitate nervorum careo, langueo. Philox. ἀτονεῖ, deficit. Ab ἄτονος.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectio, imbecillitas, languor, infirmitas. Ab eodem.

Ἄτονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incontentus, infirmus, inefficax, lassus, Philo. Ex α pr. & τόνος.

Ἀτόνως, *Adv.* leniter, remisse. A præc.

Ἀτόξευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quem sagitta non possis attingere. 2) qui sagitta non est ictus. Ex α pr. & τοξεύω, *sagitta ferio*.

Ἄτοξος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui sine arcu est. 2) qui arcu uti nescit. Ex α pr. & τόξον, *arcus*.

Ἀτόπημα, ατος, τὸ, factum, vel dictum inepte atque absurde. Philox. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.

Ἀτοπηματοποιός, ȣ, ὁ, facinorosus. Gl. Vet. Ex ἀτόπημα & ποιέω.

Ἀτοπία, ας, ἡ, insolentia, insolita novitas. 2) turpitudo, malitia. 3) absurditas, disconvenientia. 4) de symptomatis morborum molestis, insolitis, haud prævisis. A seq.

Ἄτοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, insolens, novus, *etiam* mirabilis. 2) incommodus, importunus. 3) absurdus. 4) stolidus. 5) improbus Gl. Vet. absurdus, inconsequens. *it.* facinorosus, flagitiosus, Gl. Vet. Ex α pr. & τόπος.

Ἀτόπως, *Adv.* absurde, inconvenienter, inepte. A præc.

Ἀτόρευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incælatus, Gl. Vet. Ex α pr. & τορεύω, *cælo*.

Ἆτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis. Ex α pr. & ἄδω, *satio*.

Ἀτραγῴδης, εος, & ἀτραγῳδής, ὁ καὶ ἡ, tragœdiæ non similis. 2) indecens. Ex α pr. & τραγῳδός.

Ἀτραγῴδητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tragico fastu & ostentatione carens. 2) qui tragice decantatus, aut exaggeratus non est. Ex α pr. & τραγῳδέω.

Ἀτραγῴδως, *Adv.* sine tragico tumore, sine strepitu, tumultu; leniter, modeste. Ab ἀτραγῴδητος.

Ἀτράκτιον, ȣ, τὸ, fusus, Gloss. Vet. Dimin. Ab ἄτρακτος.

Ἀτρακτοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, fuso similis. Ex eod. & εἶδος, *species*.

ἈΤΡΑΚΤΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, fusus, colus. 2) jaculum, sagitta.

Ἀτρακτυλίς, ίδος, ἡ, spinæ genus. Gl. Vet. 2) colos. A præc.

Ἀτράνωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui declaratus non est, non perspicue expositus, obscurus. Ex α pr. & τρανόω, *perspicuum reddo*.

Ἀτράπελος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter moveri potest, durus. 2) morosus. Ex α pr. & τρέπω.

Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio. Hesych. Ab ἀτραπός, *via*.

Ἀτραπιτός, ȣ̃, idem quod sequens.

Ἀτραπός, ȣ̃, ἡ, via trita, semita, callis, trames, Philox. Ex α intens. & τραπέω, *calco*.

Ἀτραυμάτιστος, ȣ, ὁ & ἡ, invulneratus. 2) invulnerabilis. Ex α pr. & τραυματίζω.

ἈΤΡΑΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris.

Ἀτράφαξυς, υος, ἡ, idem.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, veritas, certitudo, perspicuitas. A seq.

ἈΤΡΕΚΗΣ, έος, ὁ & ἡ, verus, certus. 2) accuratus. 3) numeris additum ἀτρεκές est omnino. Ab α pr. & τρέω, *trepido*, *æstuo*.

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Jon.* pro ἀτρέκεια.

Ἀτρεκῶς, *Adv.* vere. *Jon.* ἀτρεκέως. Ab ἀτρεκής.

Ἀτρέμα, *Adv.* sine aliquo motu, quiete, tacite, tranquille. 2) intrepide. Ab α pr. & τρέμω.

Ἀτρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, intrepidus. A præc.

Ἀτρέμας, *Adv.* idem quod ἀτρέμα.

Ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. A seq.

Ἀτρεμής, έος, imperterritus, immotus. Ab α pr. & τρέμω.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Ab iisd.

Ἀτρεμίζω, immotus subsisto. 2) stabilio, firmo. Ab iisd.

Ἄτρεπτος, ȣ, ὁ & ἡ, immutabilis, immotus, firmus, constans. 2) rectus. Ex α pr. & τρέπω.

Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla conversio. Suic. A præc.

Ἀτρέπτως, *Adv.* immutabiliter. 2) recte. Ab eod.

Ἄτρεστος, ȣ, ὁ & ἡ, intrepidus. Ex α pr. & τρέω, *tremo*.

Ἀτρέστως, *Adv.* intrepide. A præc.

Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης. Suic. Ex α pr. & τρέπω, *verto*.

Ἄτρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non cavus, non perforatus, nec pertusus non terebratus. 2) cui meatus ani coaluit, vel de femina, cui natura clausa est, nec admittit membrum virile. Ex α pr. & τετραίνω, *perforo*.

Ἀτρήτως, *Adv.* sine foramine. A præc.

Ἀτρήχυντος, ȣ, ὁ & ἡ, asperitatis expers. Ab α pr. & τρηχύνω, *Jon.* pro τραχύνω. *exaspero*.

Ἀτρίακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, invictus. Ex α pr. & τριάκτος, *devictus*.

Ἀτριβής, έος, ὁ & ἡ, non tritus, inusitatus. 2) inexercitatus, imperitus. Ex α pr. & τρίβω.

Ἀτρίβων, ωνος, ὁ & ἡ, pallio carens trito. 2) non tritus in aliqua re. Ex iisd.

Ἄτριπτος, ȣ, ὁ & ἡ, idem quod ἀτριβής. 2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iisd.

Ἄτριχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, sine capillis, capillis carens. Ex α pr. & θρίξ, *capillus*.

Ἀτρίψ...

Ἄτριψ, ὁ, imperitus, in re aliqua non versatus. Ex α pr. & τρίβω, tero.

Ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. A seq.

Ἄτρομος, ου, ὁ & ἡ, intrepidus. Ex α pr. & τρέμω, trepido.

Ἀτροπία, ας, ἡ, male morata natura, improbitas, malignitas. 2) temeritas. 3) immutabilitas. 4) nox intempesta, media nox. Ex α pr. & τρόπος, item a seq.

Ἄτροπος, ου, ὁ & ἡ, immutabilis, perpetuus, æternus, e. c. somnus. 2) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α pr. & τρέπω, verto.

Ἀτροφέω, ῶ, fut. ήσω, tabesco, alimentis nil proficio. Gl. Vet. tabesco. Ab ἄτροφος.

Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus, inedia, Gl. Vet. 2) tabes. 3) morbus. A seq.

Ἄτροφος, ου, ὁ & ἡ, impastus. 2) non alens. Ex α pr. & τροφή, alimentum.

Ἀτρύγετος, ου, ὁ & ἡ, sterilis, infructuosus. Epith. maris. A seq. vel indomitus, indomabilis. A τρύχω.

Ἀτρυγής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ. Ex α pr. & τρύγη, vindemia.

Ἄτρυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, fæce carens. 2) purus. Ex α pr. & τρύξ, vinum recens, fæx vini.

Ἀτρύμων, ονος, idem quod ἄτρυτος, & ex eod.

Ἀτρύπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius. Gl. Vet. infossus. a) solidus. Ex α pr. & τρυπάω, perforo.

Ἀτρύπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus. a) qui multos subit labores, nec iis frangitur. Ex α pr. τρύω & πόνος, labor, pro ἀτρυτόπονος.

Ἄτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefessus. 2) indomitus. 3) vehemens. 4) ingens. Ex α pr. & τρύω, tero.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, Epitheton Minervæ. A præc.

Ἀτρύτως, *Adv.* sine defatigatione, fortiter, constanter. Ab eod.

Ἀτρύφερος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus, neque innutritus. a) incultus.

Ἀτρύφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & τρυφάω.

Ἄτρυφος, ου, idem. 2) delicatus, ap. Athen. Ex α pr. & τρυφή.

Ἀτρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, invulneratus. a) illæsus. 3) inoffensus. Ex α pr. & τρώω, vel τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἀτρωσία, ας, q. d. invulnerabilitas: corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cæneo. A præc.

Ἄτρωτος, ου, idem quod ἀτρώς, & ex iisd.

Ἀτρώτως, *Adv.* sine vulnere. 2) invicte. A præc.

ἌΤΤΑ, pro ἅτινα, aliqua, quædam. 2) *Vocula* in sermone plane abundans.

ἌΤΤΑ, vox, qua juniores senes compellant, sodes, amabo, pater: *etiam latinis* attæ *senes*.

Ἀτταγᾶς, s. ἀτταγὰς, avis picto dorso, coturnix, attagen.

ἈΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, idem.

ἈΤΤΑ'ΡΑΧΟΣ, vel ἀττάραγος, ου, ὁ, pustula, seu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto deraditur, aut sponte decidit, mica.

ἈΤΤΑΤΑΙ̂, *Interjectio*, atat.

ἈΤΤΑΤΑΙΑ͂Ξ *interjectio flentis*.

ἈΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, locustæ species.

Ἀττέλεβος, ου, ὁ, idem.

Ἀττελεβόφθαλμος, ου, locustæ oculos habens.

Ἀττική, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.

Ἀττικίζω, f. ίσω, partes Atheniensium sequor. 2) Atticorum dicendi genus imitor.

Ἀττικισμός, οῦ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus. A præc.

Ἀττικιστὶ, *Adv.* Attice, more Attico. Ab ἀττικίζω.

Ἀττικὸς, ἡ, ὸν, Atticus, quasi ἀκτικὸς, ab ἀκτὴ, *litus*; nam Attica regio maritima.

Ἀττικουργέω, more Attico facio, elaboro. A seq.

Ἀττικουργὴς, ὲς, more Attico factus. Ex ἀττικὸς & ἔργον.

ἌΤΤΩ, prosilio, subsilio, subsulto.

Ἀτυζηλὸς, ἡ, ὸν, terribilis, terrificus. A seq.

ἈΤΥ'ΖΩ, f. ξω, terreo, metu percello. 2) perturbo. 3) obstupefacio, stupore percello, attono.

Ἄτυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infectus. Ex α pr. & τεύχω.

Ἀτύμβευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens sepultura, insepultus. Ex α pr. & τυμβεύω, *tumulo*.

Ἄτυμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἄτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non satis expedite lingua utitur, non satis verba exprimens, aerem nempe non recte feriendo. 2) justa membrorum proportione destitutus. Ex α pr. & τύπος.

Ἀτύπτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non verberatus, Incæsus, Gl. Vet. Ex α pr. & τύπτω, *cædo*.

Ἀτύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non formatus, non expressus. a) rudis. Ex α priv. & τυπόω, *formo*.

Ἀτυράννευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, liber a tyrannis, sive a dominatu tyrannico.

Ἀτυραννεύτως, *Adv.* libere a tyrannide. A præc.

Ἀτύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in caseum densatus & coagulatus non est. a) qui lac coagulari non sinit. Ex α pr. & τυρόω, *cogo in caseum*.

Ἀτυφία, ας, ἡ, modestia, vacuitas a fastu. A seq.

Ἄτυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime fastosus. Ex α pr. & τῦφος, *fumus*, *jactantia*.

Ἀτύφως, *Adv.* sine fastu, modeste, quasi sine jactantiæ fumo, aut stultitiæ caligine. A præc.

Ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, miser sum, non adsequor. Ab ἀτυχής.

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miseria, infortunium. a) flagitium, scelus. A præc.

Ἀτυχὴς, έος, ὁ & ἡ, infelix. 2) impos voti. 3) scelestus, impurus. Ex α pr. & τυγχάνω.

Ἀτύχησις, εως, ἡ, infortunium. Ab ἀτυχέω.

Ἀτυχία, ας, ἡ, casus adversus, infortunium. 2) culpa, flagitium, ap. Polyb. Ex α pr. & τύχη, *fortuna*.

Ἀτυχῶς, *Adv.* infeliciter. a) præter votum.

ἌΤΩ, f. ἄσω, lædo, noceo: unde ἀτάω, ἀτάζω, ἀτέω.

ΑΥ͂, *Adv.* rursum. 2) retro, retrorsum. 3) vice versa, contra. 4) vicissim. 5) vero, pro δέ. 6) αὖ αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.

Αὐαίνω, vel αὑαίνω, fut. ανῶ, arefacio, exsicco. Ab αὔω, *sicco*.

Αὐαλέος, έα, έον, siccus, aridus. 2) squalidus, horridus, *de capillis*. Ab αὖος, *siccus*.

Αὔανσις, εως, ἡ, arefactio. 2) senium & tabes plantarum. Ab αὐαίνω.

Αὐαντὴ, ῆς, ἡ, nomen morbi, ap. Hipp.

Αὐαντικὸς, ἡ, ὸν, exsiccans aliquid. Ab αὐαίνω.

Αὐασμὸς, οῦ, ὁ, exsiccatio. a) siccitas. Ab eod.

Αὐγάζω, fut. άσω, illustro. 2) splendeo, illucesco. 3) video, aspicio. Ab αὐγή.

Αὔγασμα, ατος, τὸ, splendor. A præc.

Αὐγασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Αὐγέω, ῶ, f. ήσω, splendeo. A seq.

ΑΥΓΗ', ῆς, ἡ, splendor, lux, jubar, lumen, Gl. Vet. 2) locus illustratus. 3) oculus. 4) diluculum.

Αὐγήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidus. 2) oculorum acie valens. A præc.

Αὐγήτειρα, ας, ἡ, illuminatrix, epith. Lunæ. Ab αὐγέω.

Αὐδάζομαι, loquor, proloquor. A seq.

Αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor. 2) alloquor. A seq.

ΑΥΔΗ', ῆς, ἡ, vox, oratio, sermo. 2) nuncius.

Αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis. 2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. A præc.

Αὐδρία, ας, ἡ, aquæ penuria. A seq.

Αὔδρος, ου, ὁ & ἡ, aqua carens. Ex α pr. & ὕδωρ.

Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia. 2) morositas. 3) amor sui. 4) pertinacia. 5) temeritas. Philox. contumacia, præsumtio, temeritas, insolentia. A seq.

Αὐθάδης, εος, ὁ & ἡ, sibi placens, se ipsum admirans. 2) superbus. 3) contumax. procax, insolens, præfractus, cerebrosus, petulans, ferox, Gl. Vet. Ex αὐτὸς & ἁδέω, placeo.

Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθάδεια.

Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo, & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter resisto. A præc.

Αὐθαδίζομαι, insolenter, temere ago. Gl. Vet. præsumo. Ab αὐθάδης.

Αὐθαδικός, ή, όν, idem quod αὐθάδης.

Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia. Ab αὐθαδίζομαι.

Αὐθαδόστομος, ου, ὁ & ἡ, contumaci ore & temerario. Ex αὐθάδης & στόμα, os.

Αὐθαδῶς, *Adv.* contumaciter, pertinaciter. Ab αὐθάδης.

Αὔθαιμος, ου, ὁ & ἡ, qui est ejusdem sanguinis, frater. Ex αὐτὸς & αἷμα, *sanguis*.

Αὐθαίμων, ονος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Αὐθαίρετος, ου, ὁ & ἡ, voluntarius. ultroneus, Gl. Vet. Ex αὐτὸς & αἱρέομαι, *eligo*.

Αὐθαιρέτως, *Adv.* sponte, ultro. A præc.

Αὐθέκαστος, ου, ὁ & ἡ, severus, rigidus. 2) justus. Ex αὐτὸς & ἕκαστος, vel potius ab ἑκάς, *seorsim*, qui suam sibi sectam, procul alienis moribus, sequitur.

Αὐθεντέω, ῶ, potestatem in aliquem usurpo, dominor. 2) auctoritate mea probo. 3) auctorem me præbeo. 4) Gloss. Vet. αὐθεντῶ, auctoro. Ab αὐθέντης.

Αὐθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, Gl. Vet. A præc. n. 4.

Αὐθέντης, ου, ὁ, qui sua manu se perimit. 2) auctor cædis. 3) auctor quilibet. 4) dominus, auctor, qui suo jure aliquid facit. Ex αὐτὸς & ἕντεσθαι, *mittere*, quia, quod quisque suscipit, in id ipse se sua sponte immittit velut & conjicit.

Αὐθεντία, ας, ἡ, potestas, jus, auctoritas. A præc.

Αὐθεντικός, ή, όν, authenticus, auctoritate justa munitus. Gl. Vet. αὐθεντικὸν, auctoratitium, authenticum. Ab eodem.

Αὐθεντικῶς, *Adv.* cum auctoritate, authentice.

Αὐθερμήνευτος, ου, facilis explicatu. Ex αὐτὸς & ἑρμηνεύω, quasi se ipsum interpretans.

Αὐθημερίζω, eodem die perficio, v. c. eandem viam eodem die eo & remeo.

Αὐθημερινός, idem quod αὐθήμερος.

Αὐθήμερον, *Adv.* eodem die, eo ipso die. A seq.

Αὐθήμερος, ου, ὁ & ἡ, eodem die factus, qui est ejusdem diei. 2) subitus, extemporalis.

Αὐθι, *Adv.* illic, ibi. 2) huc. 3) statim. Ab αὐτόθι. Quandoque idem est, quod αὖθις.

Αὐθιγενής, έος, ὁ & ἡ, indigena, in aliquo loco natus. 2) perennis, *ut aqua fontana, vel fonte ipso*. Ex αὖθι & γίνομαι, *nascor*.

Αὐθιμένης, εος, ὁ & ἡ, indigena, nativus, Lex. Vulg. Ex αὖθι & μένω, *maneo*.

Αὖθιν, *Adv.* idem quod sequens

Αὖθις, *Adv.* denuo, rursus, iterum. 2) posthac, in posterum. 3) retro. Hinc 4) ὁ, ἡ, τὸ αὖθις, sequens, posterus. Ab αὖ.

Αὐθομαιμος, ου, ὁ & ἡ, consanguineus. 2) frater. Ex αὐτὸς, ὁμοῦ, & αἷμα, *sanguis*.

Αὐθομολογέομαι, οῦμαι, ultro profiteor.

Αὐθυπάρκτος, ου, ὁ & ἡ, per se subsistens, non indigens alieno subjecto. Ex αὐτὸς & ὑπάρχω, *subsisto*.

Αὐθυπόστατος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex αὐτὸς & ὑφίσταμαι, *subsisto*.

Αὐθυπότακτος, ου, ὁ & ἡ, quod ipsum est Subjunctivi modi. Ex αὐτὸς & ὑποτάσσω, *subjicio*.

Αὐθυποτάκτως, *Adv.* ita ut per se fit Subjunctivi modi.

Αὐθωρὸν, *Adv.* ea ipsa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς & ὥρα, *hora*.

Αὐθωρεὶ & αὐθωρί, idem.

Αὐΐαχος, ου, ὁ & ἡ, clamans, ut canes latrantes. 2) clamosus. Rob. Ex αὖ & ἰάχω, *clamo*.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum scenæ, vel januæ, sc. πύλης. Ab αὐλὴ, *aula*.

Αὐλακεργάτης, ου, ὁ, sulcos efficiens, epith. vomeris. Ex αὖλαξ, *sulcus*, & ἐργάτης, *operarius*.

Αὐλακίζω, f. ίσω, sulco, hiulco, imporco, Philox. Ab αὖλαξ.

Αὐλακισμός, οῦ, ὁ, sulcatio, Gl. Vet. αὐλακισμοὶ, infectiones. A præc.

ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, sulcus, lira, Gl. Vet.

Αὐλάρχης, ου, ὁ, aulæ princeps. Suic. Ex αὐλὴ & ἀρχή.

Αὔλεια, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλή.

Αὔλειον, ου, τὸ, vestibulum, atrium. Ab eod.

Αὔλειος, ου, ὁ & ἡ, vestibularis, atriensis. αὔλειος θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.

Αὐλείτης, ου, ὁ, villicus. Ab eodem.

Αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλός.

ΑΥ'ΛΗ', ῆς, ἡ, locus subdialis. 2) atrium. 3) stabulum, caula, ovile. 4) aula, domus regia, s. principis.

Αὔλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum sonum. Ab αὐλέω.

Αὔλησις, εως, ἡ, ipsa tibiarum inflatio. Ab eod.

Αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eodem.

Αὐλητής, οῦ, ὁ, idem. Ab eodem.

Αὐλητική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars inflandi tibias, seu canendi tibiis. A seq.

Αὐλητικός, ή, όν, ad tibicinem pertinens. Ab αὐλητής.

Αὐλητικῶς, *Adv.* more tibicinum. A præc.

Αὐλητρία, ας, ἡ, theca tibiarum. Ab eodem.

Αὐλητρίδιον, ου, τὸ, tibicinula. Dim. A præc.

Αὐλητρίς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητής.

Αὐλίδιον, ου, τὸ, Dim. ab αὐλὴ, conisterium, ap. Theophr.

Αὐλίζομαι, f. ίσομαι, diversor, stabulor, pernocto, dormio. 2) castra loco. Gloss. Vet. commoror, in primis in castris. Ab αὐλή.

Αὐλι-

Αὐλικός, ή, όν, tibialis, fistularis. 2) tibicen, fistulator. Ab αὐλός.
Αὔλιον, ου, τό, stabulum. 2) domicilium. Ab αὐλή.
Αὔλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad stabulum pertinens, vel ducens: Ab eodem. v. αὔλιος.
Αὐλίς, ίδος, ἡ, aula. 2) tentorium. 3) cubile, lectus. 4) stabulum. 5) castra. 6) locus septus, in quo retia avibus tensa stant. 7) nidus avium. 8) portus in Boeotis. Ab αὐλή.
Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia, fistula. Dimin. ab αὐλός.
Αὐλισμός, οῦ, ὁ, pernoctatio, stabulatio. Ab αὐλίζομαι.
Αὐλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fistulas, seu tibias compingo. Ex αὐλός & τίθημι, compono.
Αὐλοθήκη, ης, ἡ, locus tibiarum.
Αὐλοποιητική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi tibias. Ab αὐλοποιός.
Αὐλοποιητικῶς, *Adv.* ex arte tibiarum conficiendarum. A praec.
Αὐλοποιΐα, ας, ἡ, idem quod sequens.
Αὐλοποιική, ῆς, ἡ, ars tibiarum conficiendarum.
Αὐλοποιός, οῦ, ὁ, qui fistulas conficit. Gl. Vet. tibiarius. Ex αὐλή & ποιέω.
Αὐλοπρεπής, έος, ὁ & ἡ, aulae conveniens. Ex αὐλή & πρέπω, *convenio*.
ΑΥ'ΛΟΣ, οῦ, ὁ, tibia. 2) follis. 3) pars hastilis, annulus fibulae. 4) sanguinis e naribus torrens.
Α'ϋλος, ου, ὁ καὶ ἡ, materiae expers. Ex α pr. & ὕλη, *materia*.
Αὐλοτρύπης, ου, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλός & τρύπη, *foramen*. Unde *adv.* αὐλοτρυπητικῶς.
Αὐλουρός, οῦ, ὁ, custos aulae &c. Ex αὐλός & οὖρος, *custos*.
Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiae sonus. Ab αὐλῳδός.
Αὐλῳδικός, ή, όν, tibialis, fistularis. Ab eodem.
Αὐλῳδός, οῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλός & ᾠδή, *cantus*.
Αὐλών, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus montibus inclusus. Ab αὐλός.
Αὐλωνιάς, άδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. c. Nympha. A praec.
Αὐλωνίσκος, ου, ὁ, parva vallis. Dim. ab αὐλών.
Αὐλωνοειδής, έος, ὁ & ἡ, vallis figuram habens, anfractuosus. Ex eod. & εἶδος, *forma*.
Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, Epith. galeae, ab figura vel foraminis, per quod prospectus patet, vel coni, cui crista inseritur. A seq.
Αὐλωπίας, ου, ὁ & ἡ, fistulae similes habens oculos; nomen piscis, qui & αὐλωπίας. Ex αὐλός & ὤψ, *oculus*.
Αὐλωτός, ή, όν, ad fistulae formam factus, vel fistula, tubulo, ut codone instructus. Ab αὐλός.
Αὐξάνω, f. ξήσω, *Attice*, augeo, incrementum do. αὐξάνομαι, cresco, glisco, olesco, integrasco, augesco, Gl. Vet. αὐξῆσαι, augere, Philox. aor. 1. inf. αὐξηθέντα, creta, Philox. a. 1. pass. part. ηὐξημένος, ampliatus, Philox. perf. part. pass. 2) interdum tamen est cresco. Ab αὔξω.
Αὔξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.
Αὔξημα, ατος, τό, incrementum, Gl. Vet. Ab αὐξάνω.
Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, Gl. Vet. Ab eod.
Αὐξητικός, ή, όν, augendi vim habens, auctificus. 2) crescens, crescendi vim habens. Gl. Vet. augmentarius. Ab eod.
Αὐξητικῶς, *Adv.* augendi caussa, rem verbis augendo. A praec.
Αὐξιθαλής, ές, viriditatem largiens, virescens. Ex αὔξω & θάλλω, *vireo*.

Αὔξιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad augendum & incrementum accommodatus. A seq.
Αὔξις, εως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum. Ab αὔξω.
Αὐξίτροφος, ου, alens. αὐξίτροφος, ου, adolescens.
Αὔξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo, Gl. Vet. cresco, glisco. αὔξομαι, cresco, olesco, Gl. Vet.
Αὐόνη, ης, ἡ, siccitas, ariditas, Etym. 2) clamor, Varin. Ab αὔω, *sicco*, vel αὔω, *clamo*.
Αὖος, αὔα, αὖον, siccus, aridus. 2) qui (terrore) obriguit, obstupefactus. Ab αὔω, *sicco*.
Αὐότης, ητος, ἡ, siccitas, ariditas. Ab αὖος.
Α'υπνία, ας, ἡ, insomnia, vigilia. A seq.
Α'υπνος, ου, ὁ & ἡ, insomnis, somnum non capiens, vigil, pervigil. 2) in quo somnus non capitur. Ex α pr. & ὕπνος, *somnus*.
ΑΥ'ΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior. 2) exspiratio ex humido prodiens. 3) ventus.
Αὐριάζω, procrastino, in crastinum diem differo. Ab αὔριον. 2) algeo. Etymol. Ab αὔρα.
ΑΥ'ΡΙΟΝ, *Adv.* cras, crastino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ αὔριον, *crastinus*.
Αὐροφόρητος, ου, aura vel vento ablatus, *vel* ferri, impelli valens. Ex αὔρα & φορέω.
Αὐσταλέος, έα, έον, siccus, aridus. 2) squalens, squalidus. Ab αὖος.
Αὐτήρ, ῆρος, ὁ, & αὐτήρα, ἡ, instrumentum, quo urna aqua plena e puteo extrahitur. Ab αὔω.
Αὐστηρία, ας, ἡ, austeritas, tetricitas, Gl. Vet. A seq.
ΑΥΣΤΗΡΟ'Σ, ρά, ρόν, austerus, severus, agrestis, tetricus, durus, Gl. Vet.
Αὐστηρότης, ητος, ἡ, austeritas, severitas. A praec.
Αὐστηρῶς, *Adv.* austere. 2) severe. 3) tenuiter.
Αὐτάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sibi nuncius, qui sua ipse nunciat. 2) qui ultro nuncius venit. Ex αὐτός & ἀγγέλλω, *nuncio*.
Αὐτάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iisdem.
Αὐτάγαστος, ου, ὁ & ἡ, sui ipsius admirator, Rob. Ex αὐτός & ἄγαμαι, *admiror*.
Αὐτάγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd. Rob.
Αὐτάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, electus. 2) αὐτάγρετα, quae sunt arbitrii nostri, in potestate nostra: *item* quae ipsi volumus & optamus. Ex αὐτός & ἄγρομαι pro ἀγείρομαι.
Αὐτάδελφος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.
Αὐτανδρεί, *Adv.* cum ipsis viris, v. c. navis capta. 2) ipse. A seq.
Αὔτανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum ipsis hominibus, seu viris. Ex αὐτός & ἀνήρ, *vir*.
Αὐτανεψιός, οῦ, ὁ, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius.
ΑΥ'ΤΑ'Ρ, sed, autem. 2) ceterum. 3) deinde.
Αὐταρέσκεια, ας, ἡ, nimius amor sui, rerumque suarum. A seq.
Αὐτάρεσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, sibi nimis placens. Ex αὐτός & ἀρέσκω, *placeo*.
Αὐτάρκεια, ας, ἡ, animus sua sorte contentus. 2) frugalitas. Ab αὐτάρκης.
Αὐταρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, duro. αὐτάρκησον, contentus esto, Philox. aor. 1. imperat. Ex αὐτός & ἀρκέω, *sufficio*.
Αὐτάρκης, εος, ὁ & ἡ, contentus, frugalis. 2) sibi sufficiens, habens necessaria, nec aliena ope indigens. 3) opportunus, commodus, idoneus. Ex iisd.

Αὐταρ-

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, idem quod αὐτάρκεια. A præc.

Αὐτάρκως, *Adv.* sufficienter, contente, satis abunde, prolixe, commode, Gl. Vet. Ab eod.

Αὐταρχέω, ῶ, f. ήσω, summæ rerum præsum. A seq.

Αὐτάρχης, ου, ὁ, & αὔταρχος, qui summæ rerum præest, qui summam rerum potestatem obtinet. Ex αὐτὸς & ἀρχή.

Αὐταρχία, ας, ἡ, summa rerum potestas. A præc.

Αὖτε, *Adv.* rursum, iterum, postea. Ab αὖ.

Αὐτενέργητος, ου, ὁ & ἡ, ipse per se operans & efficiens. Ex αὐτὸς & ἐνεργέω, *operor*.

Αὐτεξούσιον, ου, τὸ, liberum arbitrium. A seq.

Αὐτεξούσιος, ου, ὁ & ἡ, qui sui juris, sive suæ potestatis est. 2) de imperio infinito, de regno, cujus potestas nullis limitibus circumscribitur. Ex αὐτὸς & ἐξουσία, *potestas*.

Αὐτεξουσιότης, ητος, ἡ, libera potestas. A præc.

Αὐτεξουσίως, *Adv.* libere. Ab eod.

Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ & ἡ, sponte aliquid indicans vel pollicens. Philox. ultroneus: etiam qui cœnam condicit.

Αὐτεπίβουλος, ου, ὁ & ἡ, suis ipsius captus insidiis. Ex αὐτὸς & ἐπιβουλή.

Αὐτεπίσκοπος, ου, ὁ, sui juris, sui ipse curam gerens.

Αὐτεπίσπαστος, ου, ὁ & ἡ, quem quis sibi ipse arcessivit atque attraxit. Ex αὐτὸς & ἐπισπάω.

Αὐτεπιτάκτης, ου, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit, qui jure suo jussa imponit. Ex αὐτὸς & ἐπιτάσσω, *impero*.

Αὐτεπιτακτική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars suo imperio regendi. A seq.

Αὐτεπιτακτικός, ή, όν, ad imperium absolutum pertinens. Ab αὐτεπιτάκτης.

Αὐτεπιτακτικῶς, *Adv.* more eorum, qui per se jubendi potestatem habent. A præc.

Αὐτεπίτακτος, ου, ὁ, idem quod αὐτεπιτάκτης.

Αὐτεπώνυμος, ου, ὁ & ἡ, cui idem nomen est impositum, cognominis. Ex αὐτὸς, ἐπὶ, & ὄνομα.

Αὐτερέτης, ου, ὁ, qui ipsemet sibi remigat. Ex αὐτὸς & ἐρέτης, *remex*.

Ἀϋτέω, ῶ, clamo. A seq.

Ἀϋτή, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ. 2) pugna. Ab αὔω.

Αὐτήκοος, ου, ὁ & ἡ, qui suis aliquid auribus audivit. 2) qui sui est juris, se, non alium audit. Ex αὐτὸς & ἀκούω, *audio*.

Αὐτῆμαρ, *Adv.* eodem die. Ex αὐτὸς & ἦμαρ.

Αὐτίκα, *Adv.* mox, statim, protinus, illico, continuo, extemplo, ilicet, actutum, Gl. Vet. 2) exempli caussa. 3) primum, jam primum. 4) vicissim.

Αὖτις, *Adv.* idem quod αὖθις.

Αὐτίτης, ου, ὁ, hornus, qui unius ejusdemque anni est. 2) purus, merus. 3) solus, in solitudine vivens. Ex αὐτὸς.

Ἀϋτμή, ῆς, ἡ, halitus, spiritus. 2) vapor, nidor. 3) fumus. 4) ardor. Ab αὔω, *spiro*.

Ἀϋτμήν, ένος, ὁ, idem.

Αὐτοάγαθος, ου, ὁ & ἡ, per se bonus, optimus.

Αὐτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipsamet bonitas.

Αὐτοαγιότης, ητος, ἡ, sanctitas naturæ interna, & perfectissima.

Αὐτοαδάμας, αντος, ὁ, ipsissimus verissimus adamas. Suic.

Αὐτοαλήθεια, ας, ἡ, ipsa veritas, purissima veritas.

Αὐτοαληθῶς, *Adv.* verissime.

Αὐτοάνθρωπος, ου, ὁ, homo verissimus.

Αὐτοακίνητος, ου, ὁ & ἡ, a se in[illegible] Suic.

Αὐτοαρετή, ῆς, ἡ, ipsa virtus. S[illegible]

Αὐτοβοέω, ῶ, ipse me mea voce prædico, ipse mei præconem ago.

Αὐτοβοεί, *Adv.* ipso clamore, primo statim clamore, s. impetu. Ex αὐτὸς & βοή, *clamor*.

Αὐτοβοηθής, ου, ὁ, qui sibi ipse sufficit, consulere potest, alieno auxilio non indiget.

Αὐτοβόητος, ου, ὁ & ἡ, qui ipse sua voce de se testatur. Ab αὐτοβοέω.

Αὐτοβορέας, ου, ὁ, ipse boreas.

Αὐτόβουλος, ου, ὁ & ἡ, sua sponte, suo instinctu, per se aliquid volens, s. homo sui arbitrii ac consilii. Philox. arbiter. Ex αὐτὸς & βουλή, *consilium*.

Αὐτογένεθλος, ου, ὁ & ἡ, cui ex se ipso genus est, qui a se ipso est. Ex αὐτὸς & γενέθλη, *origo*, *genus*.

Αὐτογενής, έος, ὁ & ἡ, idem. Ex αὐτὸς & γίνομαι, *nascor*.

Αὐτογέννητος, ου, ὁ & ἡ, ex se genitus. Ex iisd.

Αὐτογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ex animi mei sensu & arbitratu facio ac judico. Ab αὐτογνώμων.

Αὐτογνωμόνως, *Adv.* suo arbitrio, consilio. A seq.

Αὐτογνώμων, ονος, ὁ & ἡ, qui suam dumtaxat sententiam sequitur, sui consilii & arbitrii. Ex αὐτὸς & γνώμη.

Αὐτόγνωτος, ου, ὁ & ἡ, suam sententiam secutus. Ex αὐτὸς & γινώσκω, *cognosco*.

Αὐτόγονος, ου, ὁ & ἡ, ipse per se genitus, a se ortum habens. Ex αὐτὸς & γόνος, *origo*.

Αὐτογραμμή, ῆς, ἡ, linea mathematica. Ex αὐτὸς & γραμμή, *linea*.

Αὐτόγραφον, ου, τὸ, scriptum sua manu exaratum.

Αὐτόγραφος, ου, ὁ & ἡ, sua manu scriptus. Ex αὐτὸς & γράφω, *scribo*.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex αὐτὸς & γύη, *arvum*.

Αὐτοδαής, έος, ὁ & ἡ, qui ex se ipse & sine magistro didicit. Ex αὐτὸς & δάω, *disco*.

Αὐτοδάϊκτος, ου, ὁ & ἡ, a se ipso interfectus. Ex αὐτὸς & δαΐζω, *occido*.

Αὐτόδαιτος, idem quod αὐτόδειπνος. A δαὶς, δαιτός.

Αὐτοδάξ, *Adv.* mordicus, ipsis dentibus. Ex αὐτὸς & ὀδάξ, *mordicus*.

Αὐτόδειπνος, ου, ὁ & ἡ, qui vocatus secum ipse adfert, quæ cœnet, (*sive potius*, pauper, parasitus, ut αὐτόσιτος, αὐτολήκυθος.) qui domi suæ solus cœnat. Ex αὐτὸς & δεῖπνον, *cœna*.

Αὐτοδεκέτης, ου, ὁ, qui est omnino decem annorum.

Αὐτοδέσποτος, ου, ὁ, dominus absolutus, summus.

Αὐτόδηλος, ου, ὁ & ἡ, per se manifestus.

Αὐτοδημιούργητος, ον, a se, nulla aliena opera factus.

Αὐτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis ipse sibi ministrat, sui ipsius ministerio, non alieno utitur. A seq.

Αὐτοδιάκονος, ου, ὁ & ἡ, qui ipse sibi ministrat & famulatur.

Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ & ἡ, qui sua ipsius industria aliquid didicit, a se ipso doctus. 2) suapte natura aliquid faciens.

Αὐτοδιδάκτως, *Adv.* naturæ instinctu. A præc.

Αὐτοδιήγητος, ου, ὁ & ἡ, ab ipso, seu per se narratus, ab ipso auctore commemoratus. Ex αὐτὸς & διηγέομαι, *narro*.

Αὐτοδιηγηματικός, ου, ὁ, ipse ex sua persona narrans. Ex iisd.

Αὐ-

Αὐτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipsa justitia.
Αὐτοδικέω, ῶ, f. ήσω, legibus & judicibus suis uti. Ex αὐτός & δίκη, jus.
Αὐτοδίκη, ης, ἡ, disceptatio per se ipsum & non per alium, libertas legum & judiciorum. Ex iisd.
Αὐτόδικος, ὁ, ὁ & ἡ, qui non externo judice utitur, sed domestico. Ex iisd.
Αὐτόδιον, Adv. statim, e vestigio. Ex αὐτός & ὁδός, via.
Αὐτοδόξα, ας, ἡ, opinio, vel gloria ipsa per se spectata.
Αὐτοδόξαστος, ου, proprie & magis opinabilis.
Αὐτόδρομος, ὁ, ὁ & ἡ, per se & sua natura currens. 2) qui per se & sua natura movetur. Ex αὐτός & τρέχω.
Αὐτοδύναμος, ὁ, ὁ & ἡ, per se potens. Ex αὐτός & δύναμαι.
Αὐτόδωρον, ου, τὸ, donum ipsum, totum.
Αὐτοειδής, ές, prorsus similis.
Αὐτοεῖναι, ipsum esse, per seipsum esse.
Αὐτοέκαστος, ου, ὁ, pro se quisque.
Αὐτοέλικτος, ου, ὁ & ἡ, sua sponte volutatus, qui per se contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex αὐτός & ἑλίσσω, volvo, agito.
Αὐτοενεργητικός, ἡ, όν, formam passivam, sed activam significationem habens. Ex αὐτός & ἐνεργητικός, agendi vim habens.
Αὐτοέντη, Adv. propria manu. v. αὐθέντης. A seq.
Αὐτοέντης, ου, ὁ, interfector, percussor. 2) qui sibi ipse manum infert. 3) dominus, ap. Eurip. Ex αὐτός & ἵημι, mitto.
Αὐτοεξία, ας, ἡ, continentia, cum se quis & cupiditates habet in potestate, Polyb. si sana lectio.
Αὐτοεξουσία, ας, ἡ, libera potestas.
Αὐτοέτες, Adv. eodem anno, anno spatio. A seq.
Αὐτοετής, ου, ὁ & ἡ, eodem anno, qui ejusdem anni est. Gl. Vet. anniculus.
Αὐτοζημιῶ, ῶ, qui se ipse punit. Ex αὐτός & ζημία.
Αὐτοζήτητος, ου, qui se ipse offert, qui non quæsitus reperitur. Ex eod. & ζητέω.
Αὐτοζωή, ῆς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit, non habet vitam ab alio.
Αὐτοθάνατος, ου, ὁ & ἡ, qui ipse sibi mortem intulit.
Αὐτοθελεὶ, Adv. ultro. A seq.
Αὐτοθελής, έος, ὁ & ἡ, voluntarius. Ex αὐτός & θέλω.
Αὐτοθεμέθλος, ου, ὁ & ἡ, per se habens fundamentum. Ex αὐτός & θεμέθλος, fundamentum.
Αὐτόθεν, Adv. illinc, istinc, inde, ex isto loco, indidem, Gl. Vet. 2) ab hoc tempore. 3) ex tempore, confestim, protinus. 4) jam inde. Ab αὐτός.
Αὐτόθεος, ου, ὁ & ἡ, Deus verissimus. 2) qui divinitatem ab se habet. Ex αὐτός & Θεός, Deus.
Αὐτοθήριον, ου, τὸ, ipsa, verissima bellua. Suic.
Αὐτόθι, Adv. illic, istic, ibi, inibi, Gl. Vet. Ab αὐτός.
Αὐτόθροος, ου, ὁ & ἡ, ab sua ipsius voce profectus, quod quis de se ipse dicit. Ex αὐτός & θρέω, clamo, loquor.
Αὐτοκάβδαλος, ου, ὁ & ἡ, utcumque subactus. 2) brevi tempore & levi opera compactus, tumultuarie factus. Ex αὐτός & κάβος, farina, de qua proprie dicitur.
Αὐτοκάθαρσις, εως, ἡ, ipsamet purgatio, sponte facta purgatio.
Αὐτάγαθος, ου, ὁ & ἡ, per se bonus. Suic.
Αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana.
Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus.
Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ & ἡ, suopte judicio condemnatus. Ex αὐτός & κατακρίνω, condemno.
Αὐτοκατασκεύαστος, ου, non factus opera humana, epith. v. c. munimenti, domicilii in antro &c.
Αὐτοκέλευθος, ου, ὁ & ἡ, per se iter faciens.
Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ & ἡ, injussus, sua sponte. Ex αὐτός & κελεύω, jubeo.
Αὐτοκένωσις, εως, idem. A κέλομαι.
Αὐτοκέραστος, ου, ὁ & ἡ, ipse per se temperatus. Ex αὐτός & κεράννυμι, misceo.
Αὐτοκέρατος, ου, idem.
Αὐτοκέφαλον, ου, τὸ, ipsum caput. Ex αὐτός & κεφαλή, caput.
Αὐτοκίνησις, εως, ἡ, motus quo res aliqua sua sponte, vel suopte impulsu movetur, aut moveri potest. Ex αὐτός & κίνησις, motus.
Αὐτοκίνητος, ου, ὁ & ἡ, qui per se movetur, aut moveri potest, suapte natura mobilis. Ex αὐτός & κινέω, moveo.
Αὐτόκλαδος, ου, ὁ & ἡ, cum ipsis ramis.
Αὐτόκλητος, ου, ὁ & ἡ, qui non invitatus ad epulas venit, qs. qui se ipse invitavit.
Αὐτοκλήτως, Adv. sua ipsius vocatione.
Αὐτόκμητος, ητος, ὁ & ἡ, a se sua sponte fabricatus & elaboratus. Ex αὐτός & κάμνω, fabricor.
Αὐτόκομος, ου, ὁ & ἡ, ipse, sua sponte comatus. Ex αὐτός & κόμη, coma.
Αὐτόκοπτοι ἱμάντες, ου, τὸ, ap. Poll. sed v. αὐτόκοπος.
Αὐτοκρασίς, έος, ὁ & ἡ, ipse per se mistus & temperatus: cui aliunde temperamentum arcessere opus non est. conf. αὐκέραστος. Ex αὐτός & κεράννυμι, misceo.
Αὐτόκρας, ατος, ὁ & ἡ & τὸ, idem & ex iisd.
Αὐτοκράτειρα, ας, ἡ, imperatrix, liberum imperium habens. Ab αὐτοκράτωρ.
Αὐτοκρατές, έος, τὸ, libera potestas. Ex αὐτός & κράτος.
Αὐτοκρατής, έος, ὁ & ἡ, qui sui juris est, qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. Ex iisd.
Αὐτοκρατορέω, imperator sum, summum imperium teneo. Ab αὐτοκράτωρ.
Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera & summa potestas, potestas αὐτοκράτορος. Gl. Vet. principatus. Ab eodem.
Αὐτοκρατορικός, ἡ, όν, ex libero arbitrio veniens. 2) imperatorius, pertinens ad imperatorem, imperialis, Gl. Vet. Ab eod.
Αὐτοκρατορικῶς, Adv. pro arbitrio, plena & sua potestate. A præc.
Αὐτοκρατορίς, ίδος, ἡ, Epithet. urbis, in qua est sedes imperii. Jos. Ab αὐτοκράτωρ.
Αὐτόκρατος, ου, ὁ, vinum natura sua medium inter dulce & austerum, ut nova contemperatione non indigeat. Ab αὐτός & κεράννυμι.
Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ & ἡ, qui sui juris arbitriique est. 2) qui liberam plenamque potestatem habet, ut legatus, dux belli. Unde 3) imperator Rom. a Græcis sic vocatur. Ex αὐτός & κράτος, potestas.
Αὐτοκτονέω, ipse interficio me.
Αὐτόκτιστος, ου, ὁ & ἡ, sua sponte structus, Epith. v. c. habitationis non factæ arte humana, ut in spelunca. Ex αὐτός & κτίζω, condo.
Αὐτόκτιτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.
Αὐτόκτονος, ου, ὁ & ἡ, qui se ipse interfecit, qui sibi manus intulit. Ex αὐτός & κτείνω.

Αὐτοχειρὶ, *Adv.* sua cæde, manu. A præc.

Αὐτοκυβερνητὶ, & αὐτοκυβερνητεὶ, *Adv.* sua ipsius gubernatione. Ex αὐτὸς, & κυβερνάω.

Αὐτοκύλιστος, ο, ὁ & ἡ, per se volutus, suapte natura volubilis. Ex αὐτὸς & κυλιστὸς, *volubilis*.

Αὐτοκύριος, ο, ὁ & ἡ, per se dominus.

Αὐτόκωπος, ου, adnatum capulum, vel manubrium habens, v. c. ensis. Ex αὐτὸς, & κώπη, *manubrium*.

Αὐτολάλητος, ου, secum loquens. Ex αὐτὸς, & λαλέω.

Αὐτολεξεὶ, *Adv.* verbotenus, ad verbum. Ex αὐτὸς, & λέξις.

Αὐτολέτειρα, ηρος, ἡ, peremtor.

Αὐτολήκυθος, ο, ὁ & ἡ, pauper. 2) parasitus.

Αὐτολίθινος, ο, ὁ & ἡ, lapideus, saxeus. 2) durus, qui flecti nequit.

Αὐτολόγος, ο, ὁ, ipsum Verbum, Filius Dei.

Αὐτολόχευτος, ο, ὁ & ἡ, a se genitus. Ex αὐτὸς & λοχεύω, *pario*.

Αὐτολυρίζω, f. ίσω, ipsemet lyra cano. Ex αὐτὸς, & λυρίζω, *lyra cano*.

Αὐτομαθὴς, έος, ὁ & ἡ, qui a se ipse didicit, qui nullo præceptore usus est. Ex αὐτὸς & μανθάνω.

Αὐτομαθῶς, *Adv.* discendo a se, sine præceptore. A præc.

Αὐτομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de me ipse testor.

Αὐτομάρτυς, υος, ὁ. qui sibi ipse testis est.

Αὐτοματεὶ, *Adv.* sponte, ultro. Ab αὐτόματος.

Αὐτοματίως, *Adv.* idem & ab eod.

Αὐτοματὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Αὐτοματία, ας, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus: s. fortis fortuna. Deæ nomen. Ab eod.

Αὐτοματίζω, f. ίσω, sponte facio iojussus, non coactus. Ab eod.

Αὐτοματισμὸς, ῦ, ὁ, actio, quæ sponte fit. A præc.

Αὐτόματος, ο, ὁ & ἡ, a se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, sponte & ultro. 2) fortuito eveniens. Reperitur & αὐτομάτη, τὸ αὐτόματον, casus fortuitus. in fœmin. subauditur τύχη, in neutro τὸ συμβάν. Ex αὐτὸς & μάτην, *frustra*, vel μάομαι, *gestio*, *promptus sum*.

Αὐτοματουργὸς, ῦ, ὁ, faber αὐτομάτων, artifex operis se ipsum moventis. A præc. & ἔργον.

Αὐτομάτως, *Adv.* sponte, ultro, sine alieno impulsu. 2) temere, fortuito. Ab eod.

Αὐτομαχέω, ῶ, per me, meis viribus pugno. 2) per me ipse, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex αὐτὸς & μάχομαι, *pugno*.

Αὐτομεγέθης, έος, ὁ, valde potens.

Αὐτομήτηρ, ηρος, ἡ, ipsissima mater.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ & ἡ, eadem matre natus.

Αὐτομολέω, ῶ, f. ήσω, transfugio, meos desero & ad hostes deficio, ut ipsis militem. 2) ruo in aliquid, amplexor aliquid. Ab αὐτόμολος.

Αὐτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, cum quis sponte ad hostes transit. 2) stolo, seu soboles e trunco vitis nata. A seq.

Αὐτόμολος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui sua sponte & a nullo incitatus it. 2) qui sua sponte ad partem alteram transit ac deficit. transfuga, Philox. perfuga, al. Gl. Vet. E αὐτὸς & μολέω, *venio*, *eo*.

Αὐτομόλως, *Adv.* more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ. A præc.

Αὐτονομέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, meis legibus utor, meique juris sum. Ab αὐτόνομος.

Αὐτονομία, ας, ἡ, libertas publica, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi. Gl. Vet. privilegium. A seq.

Αὐτόνομος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui suis legibus vivit. magister morum, Philox.

Αὐτονόμως, *Adv.* suis vivendo legibus, suo utendo jure. A præc.

Αὐτοντιμωρούμενος, ο, ὁ, se ipse puniens. Ex αὐτὸς & τιμωρέομαι, *punio*.

Αὐτονυκτὶ, *Adv.* ea ipsa nocte.

Αὐτονυχεὶ, *Adv.* idem.

Αὐτονυχὶ, *Adv.* idem.

Αὐτόξυλος, ο, ὁ & ἡ, ex ligno rudi confectus, non dolatus aut elaboratus.

Αὐτοουδέτερον, ο, τὸ, per se, sive absolute neutrum. Vox Gramm. ex αὐτὸς & οὐδέτερος, *neuter*.

Αὐτοπαγὴς, έος, a semet ipso factus sibi. Ex αὐτὸς, & πήγνυμι.

Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, interna, vel innata passio. 2) reciprocatio, qua persona agit & patitur. 3) verus affectus.

Αὐτοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex se, vel intrinsecus patiens. 2) reciprocus. 3) intimo sensu adfectus. Ex αὐτὸς & πάθος, *passio*.

Αὐτοπαθῶς, *Adv.* passione interna, patiendo intus & a se, ut ipse sentias quæ dicas. 2) e proprio adfectu. 3) ex vero animi sensu. A præc.

Αὐτόπαις, αιδος, ὁ & ἡ, filius genuinus.

Αὐτοπάμων, ονος, ὁ καὶ ὁ, Epith. virginis orbæ, quæ alias ἐπίκληρος. Ex αὐτὸς & πᾶμα.

Αὐτοπαρακέλευστος, ο, ὁ, qui sponte aliquid facit, non indigens adhortatione.

Αὐτοπαράγωγος, ο, ὁ καὶ ἡ, a se ipso productus. Ex αὐτὸς & παράγω, *produco*. *Adv.* αὐτοπαραγώγως.

Αὐτοπαραγωγία, ας, ἡ, per se ipsum productio. Suic. Ex iisdem.

Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui a se est, nullo patre natus.

Αὐτοπήμων, ονος, ὁ, sibi ipsi nocens. Ex αὐτὸς & πῆμα, *noxa*.

Αὐτόπιστος, ο, ὁ καὶ ἡ, per se fidem faciens, per se credibilis.

Αὐτοποδὶ, *Adv.* suis pedibus. Ex αὐτὸς & πούς.

Αὐτοποδία, ας, ἡ, quum quis suis pedibus iter facit. Ex iisd.

Αὐτοποίητος, ο, ὁ καὶ ὁ, a se ipso factus.

Αὐτοποιὸς, ὁ, ὁ, sua sponte & per se factus, s. faciens.

Αὐτόποκος, ου, (vestis) lanea, non tonsa aut tincta colore, adeoque rudis. Ex αὐτὸς & πόκος, *vellus*. v. αὐτόκοκος.

Αὐτόπολις, εως, ἡ, civitas, quæ suis legibus utitur, urbs, quæ per se sola civitatis nomine censetur.

Αὐτοπόνητος, ο, ὁ & ἡ, per se, non manu humana, elaboratus. Ex αὐτὸς & πονέω, *laboro*.

Αὐτόπους, οδος, ὁ & ἡ, qui suis ipsius pedibus iter facit. 2) suis pedibus absque duce incedens.

Αὐτοπραγία, ας, ἡ, actio, quum quis per se & suo arbitrio aliquid facit. 2) potestas vivendi, ut velis. Ex α. & πράττω.

Αὐτοπραγματεύτως, *Adv.* sine arte. Ex α. & πραγματεύομαι.

Αὐτόπρεμνος, ο, ὁ καὶ ἡ, radicitus eversæ arboris epith. apud Sophocl. qui cum ipsis radicibus evellitur. Ex α. & πρέμνον, *stirps*.

Αὐτοπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, se ipsum decens, sibi ipsi conveniens. 2) difficilis. 3) magnus. Ex αὐτὸς & πρέπω, *convenio*.

Αὐτοπροαίρετος, ο, ὁ καὶ ἡ, libero arbitrio agens, ultro susceptus, Gl. Vet. ultroneus, voluntarius.

tarius. Ex αὐ. & προαίρετος, *spontis humanæ*, *arbitrarius*.

Αὐτοπροαιρέτως, *Adv.* suo ipsius arbitratu, sua sponte. A præc.

Αὐτοπρόσωπον, ου, τό, scriptum, in quo auctor ex sua persona docet, nulla extrinsecus adsumta. A seq.

Αὐτοπρόσωπος, ου, ὁ & ἡ, non personatus. 2) personam veram gerens.

Αὐτοπροσώπως, *Adv.* in, vel sub sua persona. 2) coram. A præc.

Αὐτοπτέω, ῶ, f. ήσω, ipse meis oculis cerno. A seq.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, qui suis oculis videt, oculatus testis. Ex αὐτὸς & ὄπτομαι, *video*.

Αὐτοπτος, ο, ὁ & ἡ, ipse visus & deprehensus.

Αὐτοπυρίτης, ο, ὁ, ut ἄρτος αὐτοπυρίτης, panis, cui furfur non ademtus, opponitur, qui est e polline. A seq.

Αὐτόπυρος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex αὐ. & πυρὸς, *triticum*.

Αὐτοπώλης, ου, ὁ, qui non vendit ab alio emta. Unde

Αὐτοπωλική, ῆς, ἡ, mercatura rerum non aliunde emtarum, ut frumenti in agro suo nati.

Αὐτορέγμων, ονος, ὁ & ἡ, Epith. mali, quod ipse sibi quis conscivit. Ex αὐ. & ῥέζω.

Αὐτόρεκτος, ε, ὁ, ἡ, qui se ipse interfecit. Ex iisdem.

Αὐτόροφος, ου, ὁ & ἡ, tectum ex se ipso habens, se ipse contegens. Ex αὐτὸς & ὀροφὴ, *tectum*.

Αὐτόῤῥιζος, ου, ὁ & ἡ, cum ipsa radice, cujus radix non avulsa est. 2) radices, fundamenta habens a se.

Αὐτοῤῥιφὴς, ὲς, sua sponte cadens. Ex αὐ. & ῥίπτω.

Αὐτόῤῥυτος, ο, ὁ & ἡ, sponte profluens. Ex αὐ. & ῥύω.

ΑΥ'ΤΟ'Σ, ή, όν, ipse, ipsa, ipsum. 2) ipsemet. 3) qui sponte aliquid facit. 4) solus, ab aliis non adjutus. 5) idem. 6) ego. 7) dominus. Hinc *Superl.* αὐτότατος, ipsissimus.

Αὐτόσαρκοι, οἱ & αἱ, cuticulam nimis curantes, voluptarii.

Αὐτόσε, *Adv.* illuc, huc. 2) eodem.

Αὐτοσίδηρος, ο, ὁ & ἡ, ferreus.

Αὐτόσιτος, ου, ὁ & ἡ, qui ipse sibi cibum, propter paupertatem, conficit. 2) pauper. 3) parasitus.

Αὐτοσχεδίαστος, ον, idem quod sequens. Ex αὐ. & σχεδιάζομαι.

Αὐτόσχεδος, ου, ὁ & ἡ, rudis, simplex & inconditus, nullo factus artificio.

Αὐτόσσυτος, ου, ὁ & ἡ, sponte excitus, veniens. Ex αὐ. & σεύομαι, *excitor*.

Αὐτοσταδίη, ας, ἡ, pugna stataria, cum pede collato cum hosta pugnatur. Ex αὐ. & σταδιος, *statarius*, *stabilis*.

Αὐτόστεγος, ου, ὁ & ἡ, tecto natura sua instructus. 2) perfectus, absolutus. Epith. domus.

Αὐτόστοιχος, ο, ὁ & ἡ, qui solus & cogitabundus ambulat, qui ad se animum advertit. Suid. Ex αὐ. & στοῖχος.

Αὐτόστολος, ο, ὁ & ἡ, qui sine navi trajicit, ipse sibi navis est: de natante. Ex αὐτὸς & στόλος.

Αὐτοστόνος, ον, tacite gemens.

Αὐτοστράτηγος, ο, ὁ & ἡ, summus dux belli, penes quem auspicia sunt.

Αὐτόστυλος, ο, ὁ & ἡ, per se & suapte natura columnis fultus.

Αὐτοσφαγὴς, έος, ὁ & ἡ, ipse a se jugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτὸς & σφαγή, *cædes*.

Αὐτοσχεδὸν, *Adv.* illico. 2) cominus. Ex αὐτὸς & σχεδὸν, *prope*, *cominus*.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuarie facio, *sive* 2) temere, inconsulte: v. c. judico, loquor, consulo, sentio &c. 3) sponte ago.

Αὐτοσχεδίασμα, τος, τό, opus ex tempore & tumultuarie factum. A præc.

Αὐτοσχεδιασμὸς, ῦ, ὁ, dictio extemporalis. 2) temeraria quævis actio. Ab eod.

Αὐτοσχεδιαστὴς, ῦ, ὁ, qui extemporalem habet orationem. 2) qui ex tempore & tumultuarie facere solet. Ab eod.

Αὐτοσχεδιαστί, *Adv.* ex tempore, sine meditatione vel præparatione. Ab eod.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ή, όν, extemporalis.

Αὐτοσχέδιος, ία, ιον, & αὐτοσχέδιος, ο, ὁ & ἡ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius. αὐτοσχεδίη, pugna quæ cominus fit. ἐξ αὐτοσχεδίου, ex tempora. Ex αὐτὸς & σχέδιος.

Αὐτοσχεδίως, *Adv.* ex tempore, tumultuarie. 2) temere, fortuito casu. 3) sponte sua.

Αὐτοσχεδὸν, *Adv.* cominus. Ex αὐ. & σχεδὸν, *cominus*.

Αὐτοτέλεια, ας, ἡ, perfectio, absolutio. 2) integritas. Ab αὐτοτελής.

Αὐτοτέλεστος, ε, ὁ & ἡ, per se perfectus. A seq.

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ & ἡ, in se finem suum habens. 2) per se finem faciens seu imponens. 3) per se absolutus & consummatus. 4) ipse sibi sufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum sufficiunt. Epith. judicii, a quo non licet provocare; *item* plebiscit, quod senatus consultum non præcessit, *denique* victoriæ justæ. Ex αὐ. & τέλος, *finis*.

Αὐτοτελῶς, *Adv.* absolute, perfecte. 2) suo arbitrio. A præc.

Αὐτότεχνος, ε, ὁ & ἡ, per se peritus, per se artem tenens. Ex αὐ. & τέχνη, *ars*.

Αὐτότοκος, ο, ὁ & ἡ, (editus) cum ipso partu. Ex αὐτὸς & τίκτω, *pario*.

Αὐτοτραγικὸς, ή, όν, tragicus.

Αὐτότροφος, idem quod αὐτόπυρος. Ex αὐ. & τροφή.

Αὐτότυπος, ε, ὁ & ἡ, a se ipso impressus.

Αὐτοῦ, *Adv.* ibi, illic. 2) hic.

Αὐτοϋπερούσιος, ε, ὁ & ἡ, per se præstantioris naturæ. Suic.

Αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me, manu mea facio. Ex αὐ. & ἔργον.

Αὐτούργημα, ατος, τό, quod quis ipse fecit. A præc.

Αὐτούργητος, ο, ὁ & ἡ, extemporalis, inlaboratus. 2) sponte natus. Ab eod.

Αὐτουργία, ας, ἡ, quicquid sua quis manu, ipse, facit. 2) peritia rerum ex usu suo, sive usus ipse rerum agendarum. v. αὐτουργός.

Αὐτουργικὸς, ῆ, ὁ, qui sua manu victum quærit potius, quam ab alio datis fruitur. A seq.

Αὐτουργὸς, ῦ, ὁ & ἡ, qui per se facit & operatur, non aliena opera utens. 2) qui manu sua victum sibi quærit. 3) opifex. 4) qui sua manu cædit, pulsat, vel pugnat. Gloss. Vet. auctor rei, ut malorum, quæ sustinemus.

Αὐτουργοτέκτακτος, ον, subito, ex tempore factus. Ex αὐτουργὸς & τεκταίνομαι, *fabricor*.

Αὐτόφι, f. αὐτόφιν, *Adv.* ibi. 2) ipsis, pro *Dativo* αὐτοῖς.

Αὐτοφιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas ipsissima.

Αὐτοφίλαυτος, ον, sui valde amans.

Αὐτόφλοιος, ε, ὁ & ἡ, ipsum corticem adhuc habens,

bens, nondum a cortice sejunctus. Ex αὐτὸς & φλοιὸς, cortex.

Αὐτοφονευτὴς, ῦ, ὁ & ἡ, qui se ipse peremit. Ex α. & φονεύω.

Αὐτοφόνος, ῦ, ὁ & ἡ, idem.

Αὐτοφόντης, ῦ, ὁ, idem. 2) qui alii sua manu cædem infert. Ex iisd.

Αὐτοφόνως, Adv. suo ictu, sua manu.

Αὐτόφορβος, ῦ, ὁ & ἡ, qui ipse voravit. Ex α. & φέρβω.

Αὐτόφορτος, ῦ, ὁ & ἡ, cum ipso onere & mercibus. Epith. navis pereuntis. Ex α. & φόρτος, onus.

Αὐτοφώρατος, ον, a semet ipso observatus. Ex α. & φωράω.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ & ἡ, nativus, non factus opere, arte carens. 2) genuinus, germanus. Gl. Vet. spontaneus, naturalis.

Αὐτόφυτος, ῦ, ὁ & ἡ, ex se ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex α. & φυτὸς, natus.

Αὐτοφυῶς, Adv. suapte natura, sponte naturæ. 2) genuine. 3) sine arte, elaboratione. Ab αὐτοφυὴς.

Αὐτόφωνος, ῦ, ὁ & ἡ, qui sua voce utitur ad dicendum. Ex α. & φωνή.

Αὐτόφωρος, ῦ, ὁ & ἡ, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando, Gl. Vet. manifestarius. ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in scelere ipso. Gl. Vet. manifesto. Ex αὐτὸς & φὼρ.

Αὐτοφῶς, τὸ, ipsa lux: de Spiritu Sancto.

Αὐτόχαρις, ιτος, ἡ, ipsa per se gratia. Suic. Ex αὐτὸς & χάρις, gratia.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ & ἡ, qui sua manu aliquid facit. 2) qui sua manu victum quærit. 3) qui sua manu vim facit, cædem patrat. 4) qui se ipsum interficit. 5) αὐτόχειρ τινὸς etiam est, qui aliquem sua manu capit v. c. in prælio. 6) neutr. quod sua manu patratur. Ex αὐτὸς & χείρ.

Αὐτοχειρὶ, Adv. sua manu, suo Marte. A præc.

Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu sua patratum, neque solum in semetipso, sed & in aliis; unde interdum facinus possis vertere. αὐτοχειρίᾳ, sua ipsius manu. Ab eod.

Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, mea manu facio. Ab eod.

Αὐτόχειρος, ῦ, ὁ & ἡ, qui se ipsum occidit. Ab eodem.

Αὐτοχειροτόνητος, ῦ, ὁ & ἡ, suo ipsius suffragio electus, per se creatus. Ex αὐτὸς & χειροτονέω, creo.

Αὐτοχείρως, idem quod αὐτοχειρὶ. Ab αὐτόχειρος.

Αὐτόχθονος, ῦ, ὁ & ἡ, idem quod αὐτόκτιστος. Æschyl.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ & ἡ, ex ipsa terra ortus, ex ipsa tellure oriundus, in qua vivit, non aliunde in eum locum delatus, ubi vivit. 2) indigena, domesticus. patricius, Philox. αὐτόχθονες, Aborigines, Philox. Ex αὐτὸς & χθὼν, terra.

Αὐτοχόλωτος, ῦ, ὁ & ἡ, qui sua sponte iram concipit. 2) sibi ipsi iratus. Ex αὐτὸς & χολόομαι, irascor.

Αὐτοχόωνος, ῦ, ὁ & ἡ, crassa Minerva fusus, veluti sponte sua fusus. Ex αὐτὸς & χόανος, fornax fusoria.

Αὐτόχρημα, Adv. re ipsa, re vera, plane. 2) statim, confestim. Ex α. & χρῆμα.

Αὐτόχροος, contr. ους, ου, ὁ & ἡ, nativi coloris. Gl. Vet. αὐτόχροος, nativa.

Αὐτόχυτος, ῦ, ὁ & ἡ, per se & sponte sua fusus, vel diffusus.

Αὐτοχώνευτος, ῦ, ὁ & ἡ, idem quod αὐτοχόωνος. Ex α. & χωνεύω, fundo.

Αὐτόχνοος, ῦ, ὁ & ἡ, idem. Ex α. & χνόος.

Αὐτοψεὶ, Adv. videndo suis oculis. A seq.

Αὐτοψία, ας, ἡ, quum quis suis oculis vidit, oculata fides. Gl. Vet. in conspectu. Ex αὐτὸς & ὄψις, visus.

Αὔτως, sive αὕτως, Adv. sic, hoc modo. 2) eodem modo, pariter. 3) utcunque. 4) temere, frustra. Ab αὐτὸς.

Αὐχενίας, ῦ, ὁ, cervicosus, Gl. Vet. Ab αὐχὴν.

Αὐχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, cervicem frango. 2) loro caput equi constringo. Ab eod.

Αὐχένιος, ῦ, ὁ & ἡ, ad cervicem pertinens. Ab eod.

Αὐχενιστὴρ, ῆρος, ὁ, gulam frangens, epith. laquei. Ab αὐχενίζω.

ΑΥ'ΧΕΩ, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me.

Αὐχὴ, ῆς, ἡ, gloriatio, jactatio, animi elatio.

Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus. 2) alacer, qui cervice erecta incedit. Ab αὐχέω.

Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio. Ab eod.

ΑΥ'ΧΗΝ, ένος, ὁ, cervix. 2) angustia loci, locus angustus. 3) pars clavi & gubernaculi, in quam gubernator incumbit. Gl. Vet. αὐχένες, gubernaculum. αὐχὴν πλοίου, gubernaculum, Gl. Vet. αὐχὴν πηδαλίου, temo, Philox.

Αὐχηματικὸς, ὴ, ὸν, idem quod αὐχήεις. Ab αὐχέω.

Αὐχμαλέος, squalidus. Ab αὐχμός.

Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω, areo præ æstu. 2) squaleo. Ab eod.

Αὐχμέω, ῶ, f. ήσω, idem quod αὐχμάω.

Αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, squalidus. Ab eod.

Αὐχμηροκόμης, ῦ, ὁ, comam squalidam habens. A seq. & κόμη.

Αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, squalidus, hispidus, hirsutus. Gl. Vet. 2) obscurus, caliginosus. 3) siccus. 4) pauper.

ΑΥ'ΧΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, siccitas ex æstu vehementi. 2) squalor, situs, pædor, illuvies. Gl. Vet.

Αὐχμώδης, εος, ὁ & ἡ, æstuosus, aridus præ æstu. 2) squalidus. A præc.

ΑΥ'Ω vel αὔω, sicco, arefacio, accendo. 2) per dialys. ἀΰω, spiro, clamo, resono.

Ἀφαγνίζω, f. ίσω, purifico, expio. 2) consecro. 3) spolio, exuo. Ex ἀπὸ & ἁγνίζω, purifico.

Ἀφαγνιστεύω, εύσω, idem. A præc.

Ἀφαγνίζω, f. ίσω & ιῶ, idem.

Ἀφαγνισμὸς, ῦ, ὁ, purificatio, consecratio. A præc.

Ἀφάδιος, ῦ, ὁ & ἡ, qui non placet, ingratus. 2) hostis, inimicus. Ex ἀπὸ & ἁδέω, placeo.

Ἀφαίμαξις, εως, ἡ, sanguinis detractio. A seq.

Ἀφαιμάσσω, vel άττω, f. άξω, sanguinem elicio, sanguinem detraho. Ex ἀπὸ & αἱμάσσω, sanguinem elicio.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur. 2) ablatio. 3) quod eximitur & seligitur, ut donarium fiat, vel victima. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρεματικὸς, ὴ, ὸν, ablativus. A præc.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademtio, ablatio, abstractio. 2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur. 3) id, quod ex cæsi animalis interaneis extrahitur. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρετικὸς, ὴ, ὸν, vim eripiendi habens.

Ἀφαιρέτις, ιδος, ἡ, ereptrix. epith. Parcæ.

Ἀφαίρετος, ῦ, ὁ & ἡ, qui auferri potest. 2) exemtilis. fœmininum quoque ἀφαιρέτη occurrit. Ab seq.

Ἀφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho. 2) vindico, assero, 3) eximo. Philox. ἀφαιροῦμαι, adi-

adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, fubtraho. ἀφείλετο, abftulit, dempfit, Gl. Vet. aor. 2. ἀφῃρημένων, detractis, Philox. perf. part. paff.

Ἀφαίρεμα, ατος, τό, idem quod ἀφαίρεσις.

Ἀφαιρετικός, ή, όν, idem quod ἀφαιρετικόν.

ἈΦΑΚΗ, ης, ἡ, leguminis & quidem in fpecie viciæ genus. Gl. Vet. vicia.

Ἀφάλλομαι, defilio, refilio. exfilio, defilio, Gl. Vet.

Ἄφαλος, ου, ὁ & ἡ, Epith. galeæ, clavis, feu fcutulis ex auro fplendentibus non infignis. 2) fine cono, aut crifta. Ex α pr. & φάλος.

Ἄφαλσις, εως, ἡ, actus defiliendi, refiliendi. Ab ἀφάλλομαι.

Ἄφαλτος, ου, ὁ & ἡ, refiliens. Ab eodem.

Ἀφαμαρτάνω, f. ήσω, aberro. 2) privor.

Ἀφαμαρτοεπής, έος, ὁ & ἡ, aberrans in verbis, a veritate & a modo; gerro, nugator. Ex ἀφαμαρτάνω & ἔπος, verbum.

Ἀφανδάνω, difpliceo. Ex ἀπό & ἁνδάνω, placeo.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obfcuritas. 2) incertitudo. Ab ἀφανής.

Ἀφάνητον, nec manifeftum, Gl. Vet.

Ἀφανής, έος, ὁ & ἡ, obfcurus, non manifeftus, occultus, latens. 2) Incertus. 3) ignotus, ignobilis. 4) qui e medio fublatus eft, aut periit, ut difcerptus a beftiis, in aqua fuffocatus. Ex α pr. & φαίνω, oftendo.

Ἀφανίζω, f. ίσω, ab adfpectu removeo, e confpectu aufero, ex oculis tollo. 2) perdo, interficio. 3) inquino, polluo, contamino. 4) quovis modo corrumpo, deformo, vafto, excido. 5) levo, imminuo, v. c. laborem ne fentiatur. 6) in exilium pello. 7) ad Deos transfero, cum additur ἐξ ἀνθρώπων. 8) abeo e confpectu, difcedo, int. ἑαυτόν. ἀφανίζομαι, evanefco, abolefco, pereo &c. A præc.

Ἀφάνισις, εως, ἡ, abolitio, e confpectu hominum ablatio. A præc.

Ἀφανισμός, ῦ, ὁ, abolitio, excidium, interitus, exterminium, Gl. Vet. obfcuratio rei, v. c. veritatis. Ab eodem.

Ἀφανιστής, ῦ, ὁ, deftructor, exterminator, vaftator, corruptor. Ab eodem.

Ἀφανιστικός, ή, όν, vim habens e medio tollendi, perdendi. Unde Adv. ἀφανιστικῶς.

Ἀφανιστός, ή, όν, deftructilis, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀφαντασίαστος, ου, ὁ & ἡ, qui nullis perturbatur vifis & fomniis. Ex α pr. & φαντασία.

Ἀφαντασίωτος, ου, ὁ & ἡ, qui non habet vim perfpicuas rerum imagines concipiendi. Ex α pr. & φαντασιόω.

Ἀφάντασος, ου, ὁ & ἡ, vifis & imaginationibus carens. Ex α priv. & φαντάζομαι.

Ἄφαντος, ου, ὁ & ἡ, ab adfpectu remotus, qui non videtur. 2) qui difceffit, abiit, quocunque modo & quacunque de cauffa (v. ἀφανής) e medio fublatus eft, periit. 3) cujus memoria nulla eft, funditus extinctus. Ex α pr. & φαίνω.

Ἀφανῶς, Adv. ita, ut non appareat, occulto, clanculum, Gl. Vet. obfcure, pedetentim.

Ἀφάπτω, f. ψω, fufpendo. 2) alligo. 3) admoveo, applico.

ἌΦΑΡ, Adv. ftatim, continuo. 2) facile. Comp. ἀφάρτερος, celerior.

Ἀφαρεί, vel ἀφαρί, Adv. feftinanter & inconfiderate, ftatim, celeriter. A præc.

ἈΦΑΡΕΥΣ, έως, ὁ, pinna, quam thynnus femina fub ventre habet.

ἈΦΑΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor femper virens.

Ἀφαρμάκευτος, ου, ὁ & ἡ, medicamenti expers, medicamentis non ufus. Ex α pr. & φαρμακεύω.

Ἀφάρμακος, ου, ὁ & ἡ, non venenatus. Ex α pr. & φάρμακον, venenum.

Ἀφαρμάκωτος, ου, ὁ & ἡ, veneficio non infectus. Gl. Vet. innocuus. Ex α pr. & φαρμακόω.

Ἀφαρμόζω, f. όσω, non convenio, diffonus fum.

Ἀφαρμόττω, idem.

Ἀφαρμοζύμιος, f. ἀφαρζόζωμος, ου, ὁ, jufculum ex tempore, vel cito factus. Ex ἄφαρ & ζωμός, jus efculentum. (vel potius ex ἀπό & ἀρμοῖ, nunc, jam, modo, & ζωμός.)

Ἄφαρος, ου, ὁ & ἡ, inveftis. Ex α pr. & φᾶρος, veftis exterior. 2) inaratus, incultus. Ab α pr. & φάρος, aratio. Etym.

Ἀφάροτος, ου, ὁ & ἡ, inaratus. Etym. (Ex ἀπό negante, & ἄροτος. Interdum π ex ἀπό mutatur in φ, tametfi verba, quibufcum componitur, incipiunt a vocali fpiritu leni infignita. v. ἀφαυαίνω.)

Ἀφαρόω, ῶ, aro. Suid.

Ἀφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto, deripio. Gl. Vet. ἀφαρπάξαι, deripere, Philox.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, ftupor, præ quo loqui non poffumus. Ex α pr. & φημί, loquor.

Ἀφάσσω, vel ἀφάττω, tango, contrecto. Ab ἁφή, tactus. Ἀφάσσω, Suid.

Ἄφατος, ου, ὁ & ἡ, ineffabilis, non dicendus. Gl. Vet. nefandus. 2) incelebris. Ex α pr. & φατός, dicendus.

Ἀφάτως, Adv. ineffabiliter. A præc.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exficco. Ex ἀπό & αὐαίνω, ficco.

ἈΦΑΥΡΟΣ, ρά, ρόν, imbecillis, debilis.

Ἀφαύω, f. αύσω, ficco, uro. ἀφαύομαι, ficcor, iaedia exarefco.

Ἀφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπό & ἁφή, tactus. Ἀφῶ, Suid.

Ἀφεγγής, έος, ὁ & ἡ, cæcus, obfcurus, lumine carens. Ex α pr. & φέγγος, fplendor.

Ἀφεδράζω, eloco, Gl. Vet. de fede depello. Ex ἀπό & ἑδράζω, loco.

Ἀφεδρεία, ας, ἡ, idem quod ἄφεδρος.

Ἀφεδρεύω, f. εύσω, fellæ infideo, in fella fedeo. Ex ἀπό & ἕδρα, fella.

Ἄφεδρος, ου, ὁ, purgatio menftrua mulierum. Ex iisdem.

Ἀφεδρών, ῶνος, ὁ, latrina. cloaca, Gl. Vet. Ex iisdem.

Ἀφειδέω, ῶ, f. ήσω, non parco. 2) contemno, nulla curam habeo. Ab ἀφειδής.

Ἀφειδέως & ἀφειδείως, poet. pro ἀφειδῶς, Adv. non parce, ad fatietatem, nemini parcendo, liberaliter.

Ἀφειδής, έος, ὁ & ἡ, non parcens, profufus. Gl. Vet. largus. 2) rigidus, afper, Gloff. Vet. Ex α pr. & φείδομαι, parco.

Ἀφειδία, ας, ἡ, feveritas diciplinæ, cum duriter habemus nos aut alium. 2) crudelitas. 3) profufio. A præc.

Ἀφειδῶς, Adv. profufe, large, fine parfimonia, Gl. Vet. 2) afpere, crudeliter. Ab eod.

Ἀφεκτέον, abftinendum eft. Ab ἀπέχομαι, abftineo.

Ἀφεκτικός, ή, όν, abftinens. Gl. Vet. diftans. Ab ἀπέχομαι, abftineo, vel ἀπέχω, difto.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas orationis, cultus &c. A ſeq.

ἈΦΕΛΗ´Σ, ἐος, ὁ & ἡ, ſimplex. 2) tenuis, frugalis.

Ἀφελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero, vulnero. ἀφελκοῖ, exulcerat, Philox.

Ἀφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, Gl. Vet. A ſeq.

Ἀφελκύω, f. ύσω, abſtraho, retraho, avoco, abduco. ἀφείλκυσεν, abſtraxit, Philox. ἀφελκύσαι, detrahere, Philox.

Ἀφέλκω, abſtraho, ſubtraho, detraho, Gl. Vet. ἀφέλκεται, detrahit, Philox. ἀφέλκεσθαι, detrahi, Philox.

Ἀφέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, idem quod ἀφέλεια. Ab ἀφελής.

Ἀφελῶς, *Adv.* ſimpliciter, tenuiter, ſine artis affectatione. Ab eod.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, id, quod demittitur. Ab ἀφίημι, *demitto*.

ἌΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, divitiæ, opes, qs. reditus annui, lucrum. (pro ἄπενος, ex ἀπό & ἔνος, *annus*, unde ἐνιαυτός. Inde Latin. *penus*.)

ἈΦΕΝΤΙ´ΝΔΑ, ἡ, ſc. παιδιά, nomen luſus.

Ἄφεξις, εως, ἡ, abſtinentia. Ab ἀπέχομαι.

Ἀφερέπονος, ον, qui laborem ferre nequit.

Ἀφερκτος, ου, ὁ & ἡ, concluſus, incluſus velut carcere. Ex ἀπό & εἴργομαι, *includor*.

Ἀφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico.

Ἀφεσταντίζω, idem quod ſequens.

Ἀφέρπω, fut. ψω, abeo.

Ἄφερτος, ου, ὁ & ἡ, non ferendus, non tolerabilis. ἀφερτότερος, ἀφερτότατος, minus, minime ferendus. Ex α priv. & φέρω.

Ἀφέσιος, ου, ὁ, q. d. dimiſſor, liberator. Epith. Jovis. Ab ἀφίημι, *dimitto*.

Ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſſio, v. c. uxoris, equorum in circenſibus. 2) carceres, ultima meta. 3) remiſſio debiti, v. c. delicti, pœnæ. Gl. Vet. emancipatio. Ab eod.

Ἀφεσμὸς, οῦ, ὁ, examen, congregatio apum. 2) agmen. Ex ἀπὸ & ἑσμὸς, vel ἐσμός, *examen*.

Ἀφεστήκω, abſum, diſto.

Ἀφέστιος, ου, ὁ & ἡ, abſens, qui a domo abeſt. 2) non domeſticus, alienus. Ex ἀπὸ & ἑστία, *domus*.

Ἀφετέος, έα, έον, dimittendus. Ab ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀφέτης. Ab eod.

Ἀφετηρία, ας, ἡ, ſc. γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, unde equi curſu certaturi dimittuntur. 2) principium ineundæ viæ, aut profectionis. 3) quodlibet principium. Ab ἀφετήριος.

Ἀφετήριον, ου, τὸ, portus, unde navigatur.

Ἀφετήριος, ου, ὁ & ἡ, miſſilis, qui mittere, ſeu dimittere poteſt. Ab ἀφετήρ.

Ἀφέτης, ου, ὁ, qui emittit vel dimittit, miniſter tormenti, qui emittit jacula, tela &c. 2) manumiſſus, e ſervitute dimiſſus, libertus. Ab ἀφίημι.

Ἀφετικὸς, ὴ, ὸν, remittendi vel emittendi poteſtatem & vim habens. A ſeq.

Ἄφετος, ου, ὁ & ἡ, dimiſſus, liber. 2) ſolutus & cujuſque libidini expoſitus. 3) pro delicto habitus. 4) abſolutus. Ab ἀφίημι.

Ἄφευκτος, ον, non effugiendus. Unde

Ἀφεύκτως, *Adv.* abſque ullo effugio, inevitabili lege. Ex α pr. & φεύγω, *fugio*.

Ἀφεύω, f. εύσω, accendo, inflammo. Ex ἀπὸ & εὕω, *uro*.

Ἀφεψέω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπό & ἕψω, *coquo*.

Ἀφέψημα, ατος, τὸ, decoctum. A præc.

Ἀφέψησις, εως, ἡ, coctio, decoctio. Ab eod.

Ἄφεψις, εως, ἡ, idem.

Ἀφέψω, idem quod ἀφεψέω.

Ἁφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio. 2) commiſſura. 3) ictus, plaga. 4) accenſio, incenſio. 5) color lepræ. Ab ἅπτομαι, *tango*, vel ἅπτω, *incendo*.

Ἀφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior. Ab ἄφηβος.

Ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad ſenectutem flore feſſo. A præc.

Ἄφηβος, ου, ὁ & ἡ, pubertatem egreſſus. Ex ἀπὸ & ἥβη.

Ἀφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, duco, ſum dux, præeo. 2) narro, enarro, commemoro.

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio. A præc.

Ἀφηγηματικὸς, ὴ, ὸν, narratione conſtans, narrationem continens. A præc.

Ἀφηγηματικῶς, *Adv.* modo narrationis. A præc.

Ἀφηγέμων, ονος, ὁ & ἡ, dux viæ. Ab ἀφηγέομαι.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, narratio. Ab eod.

Ἀφηγητὴς, οῦ, ὁ, narrator. 2) dux viæ.

Ἀφηδύνω, f. υνῶ, jucundum reddo. Ex ἀπὸ & ἡδύνω, *ſuave reddo*.

Ἀφήκω, f. ήξω, pervenio. Ex ἀπὸ & ἥκω.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ & ἡ, qui florentes annos exegit. adultæ ætatis, Philox. 2) impuber. Philox. minor. ἀφηλικέστερος, adultior, jam ſenior, quæ antiqua eſt ſignificatio. Ex ἀπὸ & ἧλιξ, *coævus*, *æqualis*.

Ἀφηλιώτης, ου, ὁ, ſubſolanus, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & ἥλιος, *ſol*. v. ἀπηλιώτης.

Ἀφήμενος, ου, ὁ, ſedens procul, ſedens ſeorſim. Ex ἀπὸ & ἧμαι, *ſedeo*.

Ἀφημερεύω, fut. εύσω, interdiu abſum. 2) diem unum abſum. Ex ἀπὸ & ἡμερεύω, *diem transfigo*.

Ἄφημος, ου, ὁ & ἡ, ignobilis, qui fama celeber non eſt, non nominatus, non memoratus. Ex α pr. & φήμη, *fama*.

Ἀφήμων, ονος, ὁ & ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀφήμως, *Adv.* tacite. 2) indecore. Ab ἄφημος.

Ἀφηνιάζω, f. άσω, habenas detrecto & excutio, frena non patior. 2) contumax ſum, non pareo, contumaciter reſiſto. Ex ἀπὸ & ἡνία, *frenum*.

Ἀφηνιασμὸς, οῦ, ὁ, frenorum excuſſio, ferocia habenas non admittens. 2) contumacia. 3) rebellatio. A præc.

Ἀφηνιαστὴς, οῦ, ὁ, qui habenas excutit. 2) ferox. Ab eodem.

Ἀφηνιάω, ῶ, idem quod ἀφηνιάζω.

Ἀφηρωΐζω, ἀφηρῴζω, & *Dor.* ἀφαρωΐζω, heroum honore adficio, *it.* in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex inſcr. ant.

Ἀφησυχάζω, ad quietem redigor, conquieſco.

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, jaculator, epith. Apollinis. 2) vaticinator. Ab ἀφίημι.

Ἀφητορία, ας, ἡ, vaticinatio. 2) jaculatio. A præc.

ἈΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris ſuperficie; *item* in ore uteri, pudendis muliebribus.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas. 2) immortalitas. Ab ἄφθαρτος.

Ἀφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo. 2) immortalem reddo. A ſeq.

Ἄφθαρτος, ου, ὁ & ἡ, incorruptibilis, immortalis. Philox. incorruptus, inviolatus, inlibatus, inteme-

meratus, al. Gl. Vet. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθάρως, *Adv.* celerrime, ut adsequi nemo possit. Ab α & φθάνω.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ab ἄφθαι.

Ἄφθεγκτος, ου, ὁ & ἡ, non vocalis.

Ἀφθερόγνωμος, ου, ὁ & ἡ, qui consilium habet incorruptum. Ex seq. & γνώμη, *consilium*.

Ἄφθιτος, ου, ὁ & ἡ, incorruptibilis. Ex α pr. & φθίω, *corrumpo*.

Ἀφθώδης, ου, ὁ & ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

Ἄφθογγος, ου, ὁ & ἡ, mutus, non vocalis.

Ἀφθόνητος, ου, ὁ & ἡ, invidiæ non obnoxius. Ex α pr. & φθονέω, *invideo*.

Ἀφθονητὶ, *Adv.* fine invidia. A præc.

Ἀφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia. 2) *usitatius* abundantia, copia, Gl. Vet. A seq.

Ἄφθονος, ου, ὁ & ἡ, invidia carens. nulli invidens, fine invidia, Gl. Vet. 2) copiosus. Gl. Vet. opimus.

Ἀφθόνως, *Adv.* fine invidia. 2) copiose, affatim.

Ἀφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio, integritas. Philox. pudicitia. A seq.

Ἄφθορος, ου, ὁ & ἡ, incorruptus. Ex α pr. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθώδης, ου, ὁ & ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

ἈΦΙ'Α, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιδρόω, ῶ, f. ώσω, sudo, desudo, exsudo.

Ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, statua, simulacrum, delubrum, effigies, Philox. Ab ἀφιδρύω, *dedico*.

Ἀφιδρυσις, idem quod ἀφίδρυσις.

Ἀφίδρυσις, εως, ἡ, collocatio, dedicatio. A seq.

Ἀφιδρύω, f. ύσω, statuo, colloco, firmum stare facio, dedico. Gl. Vet. erigo.

Ἀφίδρωσις, εως, ἡ, sudatio, desudatio. 2) sudoris evocatio. Ab ἀφιδρόω.

Ἀφαγνίζω, fut. ίσω, sacrum & sanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ & ἱερὸς.

Ἀφιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico, devoveo. ἀφιερωθέντες, dicati, Philox. ἀφιερωμένος, sacrosanctus, Philox. Ex iisd.

Ἀφιέρωμα, ατος, τὸ, donarium. A præc.

Ἀφιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio. Ab eodem.

Ἀφιζάνω, f. ζήσω, e sede surgo ac descendo.

Ἀφίζω, idem.

Ἀφίημι, f. ήσω, p. εἷκα, dimitto, v. c. uxorem &c. servum &c. in libertatem. 2) absolvo reum, remitto culpam. 3) omitto, missum facio. 4) permitto, fino. 5) emitto v. c. vinculis, *it.* aquas de fonte &c. 6) projicio, conjicio. 7) jacio. ἀφίεμαι, dimittor. Gl. Vet. emereor. ἀφεῖς, fine, omitte, dimitte, remitte, Gl. Vet. aor. 2. part. ἀφειμένος, solutus, Philox. perf. part. pass. ἀφεθεὶς, missus, Philox. aor. 1. part. pass.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio.

Ἀφικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, pervenio, advenio, adsequor sc. cursu, virtute quacunque, similitudine &c.

Ἀφίκτωρ, ορος, ὁ & ἡ, supplex. A præc.

Ἀφιλάγαθος, ου, ὁ & ἡ, minime amans bonorum aut bona.

Ἀφιλάλληλος, ου, carens mutuo amore.

Ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia.

Ἀφιλάνθρωπος, ου, ὁ & ἡ, inhumanus, inclemens.

Ἀφιλανθρώπως, *Adv.* inhumane, inclementer, inhumaniter.

Ἀφιλαργυρέω, abfum ab avaritia, cupiditate pecuniæ careo.

Ἀφιλαργυρία, ας, ἡ, ab avaritia continentia.

Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ & ἡ, alienus ab avaritia.

Ἀφιλαρύνω, exhilaro, ap. Diog. L.

Ἀφιλαύτως, *Adv.* fine amore fui illiberali.

Ἀφιλεργέω, laborem fugio.

Ἀφιλεργία, ας, ἡ, fuga laboris.

Ἀφιλέταιρος, ου, ὁ & ἡ, qui suos sodales odit, inimicus sodalium.

Ἀφιλέχθρως, *Adv.* fine amore inimicorum. 2) animo ab inimicitiis & simultatibus abhorrente.

Ἀφιλήδονος, ου, voluptatum contemnens.

Ἀφίλητος, ου, ὁ & ἡ, inamabilis, Gl. Vet.

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus. 2) inimicitiæ, odium amicitiarum colendarum.

Ἀφιλίωτος, ου, ὁ & ἡ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non potest.

Ἀφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ contemtus. A seq.

Ἀφιλόδοξος, ου, ὁ & ἡ, minime gloriæ cupidus.

Ἀφιλοδόξως, *Adv.* fine gloriæ cupiditate.

Ἀφιλοεργέω, ῶ, f. ήσω, in otio dego, nihil ago, abhorreo a navitate.

Ἀφιλοθεάμων, ονος, ὁ & ἡ, non cupidus spectandi, spectaculorum non amans.

Ἀφιλοθεΐα, ας, ἡ, impietas. Suic. A sequ.

Ἀφιλόθεος, ου, ὁ & ἡ, Dei non amans. Suic.

Ἀφιλοικτίρμων, ονος, ὁ & ἡ, immisericors, immitis.

Ἀφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honestarum negligentia, vel inscitia.

Ἀφιλόκαλος, ου, ὁ & ἡ, qui negligit honesta, non studiosus rerum honestarum.

Ἀφιλοκομπέω, ῶ, fastum, ostentationem, jactantiam contemno. Suic.

Ἀφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ & fastus contemtus. Suic.

Ἀφιλόκομπος, ου, ὁ & ἡ, alienus ab arrogantia & fastu. Suic.

Ἀφιλομαθὴς, έος, ὁ & ἡ, discendi non cupidus. 2) imperitus. Suic.

Ἀφιλομαθία, ας, ἡ, ruditas, imperitia. Suic.

Ἀφιλόμαχος, ου, ὁ & ἡ, a pugna abhorrens. Suic.

Ἀφιλονείκητος, ου, idem ac seq.

Ἀφιλόνεικος, ου, ὁ & ἡ, a contentione alienus, non pertinax.

Ἀφιλονείκως, *Adv.* fine contentionis studio.

Ἀφιλοξενέω, ῶ, ab hospitalitate alienus sum. Suic.

Ἀφιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum contemtus. Suic.

Ἀφιλοπόλεμος, ου, ὁ & ἡ, belli non amans, non bellicosus.

Ἀφιλόπονος, ου, ὁ & ἡ, ignavus, iners.

Ἀφιλος, ου, ὁ & ἡ, amicis carens. 2) ab amicitia alienus.

Ἀφιλόσοφος, ου, ὁ & ἡ, philosophiæ & litterarum expers. Ex α pr. & φιλοσοφέω.

Ἀφιλόσοφος, ου, ὁ & ἡ, a philosophia alienus. 2) philosophiæ non conveniens. 3) parum diligens in aliqua re explicanda, *de historico*, Polyb.

Ἀφιλοστοργέω, ῶ, f. ήσω, a caritate sum alienus. Suic. A seq.

Ἀφιλόστοργος, ου, ὁ & ἡ, non amans, a caritate alienus.

Ἀφιλοτεκνία, ας, ἡ, contemtus liberorum.

Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honoris, laudis, cupiditate alienus. A seq.

Ἀφιλότιμος, ου, ὁ & ἡ, liber ab ambitione, & vanita-

nitate vitæ, splendore victus &c. 2) illiberalis, qui laudem non meretur.

Ἀφιλοτίμως, *Adv.* sine gratia aut partium studio. 2) sine vanitate & splendore externo. A præc.

Ἀφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemtus neglectusque divitiarum parandarum. A seq.

Ἀφιλοχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit. Suic.

Ἀφίλως, *Adv.* sine amore, contra amicitiam.

Ἀφιματόω, ῶ, f. ώσω, vestes exuo, veste exuo, vestibus spolio. Ex ἀπὸ & ἱμάτιον, *vestis*.

Ἄφιξις, εως, ἡ, adventus, accessus, interventus. 2) discessus, profectio. Ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio.

Ἀφιππεία, vel ἀφιππία, ας, ἡ, inscitia equitandi. 2) fuga, quæ fit equo.

Ἀφιππεύω, f. εύσω, idem ac ἀφιππάζομαι.

Ἄφιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equitandi imperitus. 2) equitatui non aptus.

Ἀφιπποτοξότης, ου, ὁ, sagittarius equester.

Ἀφίπταμαι, avolo, Gl. Vet.

Ἀφιστάω, idem quod ἀφίστημι.

Ἀφιστέω, idem.

Ἀφίστημι, sejungo, amoveo, ut cum vis naturæ aliena & noxia corpori infixa suppuratione expellit. Gloss. Vet. ἀφίσταμαι, absto, absisto, desero, abscedo, discedo, recedo, desisto. suppuro, Gl. Vet. ἀπόστησον, remove, Philox. aor. 1. imperat. ἀποστῆσαι, per libram vendere. ἀποστήσασθαι, libra appensum accipere. ἀπέστη, destitit, Philox. aor. 2.

Ἄφλαστον, ου, τὸ, summa pars & ornamentum puppis, aplustre.

Ἄφλεβος, ου, ὁ ϗ ἡ, venis carens, seu privatus. Ex α pr. & φλέψ, *vena*.

Ἀφλέγμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, inflammatione carens. 2) inflammationem prohibens. Ex α pr. & φλεγμαίνω, *inflammo*.

Ἄφλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ustus. 2) non coctus, non tostus. Ex α pr. & φλέγω, *uro*.

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ustulatus. Ex α pr. & φλογίζω, *ustulo*.

Ἄφλογος, ον, igni carens. Ex α pr. & φλόξ.

Ἄφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cortice carens, vel privatus. Ex α pr. & φλοιὸς, *cortex*.

Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, spuma. Ab ἀφρὸς, mutato ρ in λ. v. ἀφλυσμός. (vel quasi ab ἀπὸ & φλύω.)

Ἀφλύαρος, ον, a nugis, garrulitate abstinens.

Ἀφλυκταινωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pustulas non sentiens, ex quo pustulæ non erumpunt. Ex α pr. & φλυκταινόομαι, *pustulis teneor* vel *occupor*.

Ἀφλυσμὸς, οῦ, ὁ, spuma. Ab ἀφρός.

Ἀφνείομαι, ditesco. Ab seq.

Ἀφνειὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀφνεός. ἀφνειότερος, ditior. ἀφνειότατος, ditissimus.

Ἀφνεὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, dives, opulentus. ἀφνεώτερος, ditior. Ab ἄφενος, *divitiæ*. v. ἄφενος.

Ἀφνέω, ῶ, ditesco. Eust. Ab eod.

Ἀφνήμων, ονος, ὁ, dives, opulentus. A præc.

Ἄφνος, ους, τὸ, idem quod ἄφενος.

Ἀφνύνω, dito. A præc.

Ἀφνόω, dito. Ab eodem.

Ἄφνω, *Adv.* repente, subito, protinus, Gl. Vet. Ab ἀφανής.

Ἀφόβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, metu non perculsus, non metuens. Ex α pr. & φοβέομαι, *metuo*.

Ἀφοβία, ας, ἡ, securitas, imperterritus animus. A seq.

Ἄφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, metu carens, intrepidus. interritus, Gl. Vet. 2) metum non adferens.

Ἀφοβόσπλαγχνος, ον, audax, timoris expers. Ex præc. & σπλάγχνα.

Ἀφόβως, *Adv.* absque metu, intrepide.

Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, stercus, Gl. Vet. A seq.

Ἀφοδεύω, f. εύσω, caco, alvum exonero. A seq.

Ἄφοδος, ου, ἡ, discessus, digressus. 2) reditus. 3) secessio ad exonerandam alvum. 4) latrina. 5) excrementum, stercus.

Ἄφοινον, ου, τὸ, idem quod ἄποινον.

Ἀφοίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frequentari nequit, inaccessibilis. 2) qui locum aliquem frequentare cavet, aut insuper habet. Ex α priv. & φοιτάω, *accedo*.

Ἄφολκος, ου, ὁ ϗ ἡ, levis. *Comp.* ἀφολκότερος, levior.

Ἀφόμοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, absimilis, dissimilis.

Ἀφομοιόω, ῶ, f. ώσω, similem reddo, adsimulo.

Ἀφομοίωμα, ατος, τὸ, similitudo alicujus rei ficta, simulacrum, effigies, Gl. Vet. A præc.

Ἀφομοίωσις, εως, ἡ, adsimulatio. Ab eodem.

Ἀφοπλίζω, f. ίσω, armis spolio. ἀφοπλίζομαι, arma exuo.

Ἀφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, respicio. Gl. Vet. adspecto.

Ἀφόρδιον, ου, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος, *infero*. (si sana lectio.)

Ἀφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, molestus. Ex α pr. & φορέω, *tolero*.

Ἀφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, Gl. Vet. A præc.

Ἀφορήτως, *Adv.* ut tolerari nequeat. Ab eod.

Ἀφορία, ας, ἡ, infœcunditas, sterilitas frugum, sterilitas agrorum. Ab ἄφορος.

Ἀφορίζω, f. ίσω, separo, segrego, distinguo. 2) finio, termino. 3) designo, adsigno, attribuo. Gl. Vet. delego, destino, determino, limito. 4) extermino, excommunico. 5) repudio. 6) alicui abjudico aliquid, velut virtutem, &c. ἀφορίζομαι, destinor, deportor, deputor, Gl. Vet. ἀφώρισεν, delegavit, Philox. aor. 1. act. ἀφωρισμένα, destinata, Philox. perf. part. pass. Ex ἀπὸ & ὁρίζω, *definio*.

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, suis terminis descriptum & definitum. A præc.

Ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, determinatio, distinctio, separatio. 2) brevis sententia, præceptum brevibus verbis conclusum. Ab eodem.

Ἀφοριστικὸς, ὴ, ὸν, secernendi & distinguendi vim habens. Ab eodem.

Ἀφοριστικῶς, *Adv.* distinguendi caussa, per ἀφορισμόν.

Ἀφορμάω, ῶ, f. ήσω, proripio me ex aliquo loco. 2) discedo, proficiscor.

Ἀφορμίζω, ῶ, f. ίσω, e statione navium discedo, solvo, enavigo.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, impetus. 2) perfugium, auxilium. 3) materia alicujus rei perficiendæ, occasio, opportunitas. 4) pecunia & res familiaris universa. 5) merces, mercatus. 6) occasio & caussa rerum.

Ἀφόρμιγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cithara caret. Ex α pr. & φόρμιγξ, *cithara*.

Ἀφορμῆς, οῦ, erumpens, profugus, abiens. Ex ἀπὸ & ὁρμή.

Ἀφορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a quo non exigitur tributum. Ex α pr. & φορολογέω, *tributum exigo*.

Ἀφο-

Ἄφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſterilis, non frugifer. Ex α pr. & φέρω, *fero*.

Ἀφόρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impollutus, non inquinatus. Ex α pr. & φορύσσω, *polluo*.

Ἀφοσιόω, ῶ, ἀφοσιόομαι, ῦμαι, expio. 2) ſacro, devoveo. 3) juſta facio. 4) perfunctorie dicis cauſſa ago. *Unde eſt* leviter defungor, velut auſpicandi tantum cauſſa. 5) abominor. 6) deprecor, recuſo. Ex ἀπό & ὅσιος.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum. A praec.

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eodem.

Ἀφραδέω, ῶ, fut. ήσω, inconſulte ago. 2) ſtulte loquor, inſanio. Ab ἀφραδής.

Ἀφραδέως, *Adv.* ſtulte, temere, inconſiderate. A ſeq.

Ἀφραδής, έος, ὁ ϗ ἡ, temerarius, inconſultus. Ex α pr. & φράζω.

Ἀφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, ſtultitia. A praec.

Ἀφραδμοσύνη, idem quod ἀφραδίας.

Ἀφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀφραδής. Ex α pr. & φράδμων, *circumſpectus*.

Ἀφράζω, deſipio, ſtulte ago.

Ἀφραίνω, fut. ανῶ, inſanio, deſipio. Ex α pr. & φρήν, *mens*.

Ἄφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſeptus. 2) non munitus. Ex α pr. & φρακτός, *ſeptus*.

Ἀφραστμοσύνη, idem quod ἀφραδμοσύνη.

Ἀφράσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀφράδμων.

Ἄφραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. 2) improviſus, inexſpectatus. 3) occultus. Ex α pr. & φράζω, *dico*.

Ἀφραστότης, ητος, ἡ, ineffabilitas. A praec.

Ἀφραστύς, ύος, ἡ, idem quod ἀφραδία.

Ἀφράστως, *Adv.* inconſiderate. 2) ex improviſo.

Ἀφρέω, ῶ, f. ήσω, ſpumo, ſpumeſco. Ab ἀφρός.

Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui extra tribum. 2) inimicus civilis ſocietatis. Ex α pr. & φρήτωρ, *tribulis*.

Ἀφρίζω, f. ίσω, ſpumo, ſpumas ago. Ab ἀφρός.

ἈΦΡΙΚΗ', ῆς, ἡ, Africa.

Ἀφρικτί, *Adv.* ſine horrore. Ab α & φρικτός.

Ἀφρισμός, ῦ, ὁ, ſpumatio. Ab ἀφρίζω.

Ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, ſpuma lactis, lac ſpumoſum, lac quod in ſpumam abiit. Ex ἀφρός & γάλα, *lac*.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, ſpuma genita. Epitheton Veneris. Ex ἀφρός, *ſpuma*, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἀφρογενής, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpuma prognatus. Ex iisdem.

Ἀφροδίσια, ων, τὰ, res Venereae. 2) feſtum Veneris. Ab ἀφροδίτη.

Ἀφροδισιάζω, & ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Venereis, Venerem exerceo. 2) *paſſive*, muliebria patior. Ab eod.

Ἀφροδισιακός, ἡ, όν, Venereus. 2) ὁ ſc. λίθος, gemma Aphroſidiaca. Ab eod.

Ἀφροδισιάς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria. Ab eod.

Ἀφροδισιασμός, ῦ, ὁ, rerum Venerearum uſus.

Ἀφροδισιαστικός, ἡ, όν, Venereus, ſalax, libidinoſus.

Ἀφροδίσιος, ία, ιον, ſ. ἀφροδίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A ſeq.

ἈΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris. 2) Venerea libido. 3) venuſtas, gratia.

Ἀφρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpumicomus, ſpumantes capillos habens. Ex ἀφρός & κόμη.

Ἀφρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qſ. ſpumilegus. Ex ἀφρός & λέγω, *colligo*.

Ἀφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, deſipio, amens ſum. Ex ἄφρων.

Ἀφρόνησις, εως, ἡ, dementia. A praec.

Ἀφρόνιτρον, ου, τὸ, ſpuma nitri, aphronitrum. Ex ἀφρός & νίτρον, *nitrum*.

Ἀφρόντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, curae expers, ſecurus.

Ἀφροντισία, ας, ἡ, negligentia. A praec.

Ἀφροντιστέω, ῶ, fut. ήσω, p. ηκα, non curo, negligo.

Ἀφροντιστί, *Adv.* ſine cura. A ſeq.

Ἀφρόντιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, curis vacuus, ſecurus. 2) curis abundans. Ex α pr. vel intenſ. & φροντίζω, *curo*.

Ἀφροντίστως, *Adv.* abſque cura, ſecure. 2) negligenter, contemptim. A praec.

Ἀφρόνως, *Adv.* inſipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.

ἈΦΡΟΣ, ῦ, ὁ, ſpuma. 2) piſcis quidam.

Ἀφροσέληνος, ου, ὁ, ſpuma lunae, lapis quidam. Ex ἀφρός & σελήνη, *luna*.

Ἀφροσκόροδον, ου, τὸ, allii praegrandis genus. Ex ἀφρός & σκόροδον, *allium*, quod tritum multam ſpumam reddat.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.

Ἀφρούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incuſtoditus, nullo praeſidio munitus. Ex α pr. & φρουρέω, *cuſtodio*.

Ἄφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. 2) immunis ab excubiis. Ex α priv. & φρουρά, *cuſtodia*, *praeſidium*.

Ἀφροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpumans. Ex ἀφρός & φέρω, *fero*.

Ἀφροφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpumam innatam habens. Ex ἀφρός & φύω, *naſcor*.

Ἀφρύη, ης, ἡ, apua, piſcis e ſpuma naſci creditus. Ab ἀφρός. v. ἀφύη, quod melius.

Ἀφρώ, ῦς, ἡ, Venus, idem quod ἀφροδίτη.

Ἀφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpumoſus. Ab ἀφρός.

Ἄφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amens, deſipiens, ſtolidus, ſtultus, imprudens. Ex α pr. & φρήν, *mens*.

Ἀφυβρίζω, fut. ίσω, deſaevio, petulantiam meam compeſco, injuria, vel contumelia adficere deſino.

Ἀφυγιάζω, ſanum reddo, ſano.

Ἀφυγιασμός, ῦ, ὁ, ſanatio. A praec.

Ἀφύδιον, ου, τὸ, Dimin. Ab ἀφύη.

Ἀφυδραίνω, abluo.

Ἀφύη, ης, ἡ, apua, piſcis quidam. v. ἀφρύη.

Ἀφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, natura minime aptus ad aliquid. 2) indocilis, indoctus, imperitus. Ex α pr. & φυή, *natura*.

Ἀφυΐα, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta. A praec.

Ἄφυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, fuco carens. Ex α pr. & φῦκος.

Ἄφυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis, neceſſarius. Ex α pr. & φεύγω, *fugio*.

Ἀφύκτως, *Adv.* ſine ſpe fugae, inevitabiliter. A praec.

Ἀφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incaute me gero. A ſeq.

Ἀφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſibi non cavet, incautus, ſecurus. 2) incuſtoditus, non obſervatus. Ex α pr. & φυλάττω, *cuſtodio*.

Ἀφυλάκτως, *Adv.* incaute. 2) incuſtodite. A praec.

Ἀφυλαξία, ας, ἡ, cuſtodiae defectus. 2) incuria cuſtodum. Ex α pr. & φυλάττω, *cuſtodio*.

Ἀφυλίζω, f. ίσω, defaeco. Ex ἀπό & ὑλίζω, *fecibus purgo*.

Ἀφύλισμα, ατος, τὸ, ſedimentum. A praec.

Ἄφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, foliis carens. Ex α priv. & φύλλον, *folium*.

Ἀφύξιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui hauritur. 2) exhauſtus. Ab ἀφύσσω, *haurio*.

Ἀφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, ex ſomno excito. Ex ἀπό & ὕπνος, *ſomnus*.

Ἄφυπνος, ου, expergefactus. Ex iiſd.

Ἀφυ-

Ἀφυπνόω, ῶ, f. ώσω, sopior, obdormisco.

Ἀφύρητος, ον, non mixtus vel subactus. Ex α pr. & φυράω, *misceo*.

Ἀφυσγετὸς, ῦ, ὁ, haustus. 2) sordes, cœnum. Ab ἀφύω, *haurio*.

Ἀφύσητος, ον, non inflatus. Ex α priv. & φυσάω.

Ἀφυσιολόγητος, ον, alienus a scientia naturali, non consentiens doctrinæ naturali. Ex α pr. & φυσιολογέω.

Ἀφυσμὸς, ῦ, ὁ, haustio, exhaustio. Ab ἀφύω.

Ἄφυσος, ῦ, ὁ & ἡ, expers flatuum, non inflans. Ex α pr. & φῦσα, *follis* vel *flatus*.

Ἀφύσσω, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo. Ab ἀφύω.

Ἀφυστερέω, ῶ, fut. ήσω, non assequor præeuntem. relinquor. 2) defraudor. Ex ἀπὸ & ὑστερέω, *posterior sum*, *frustror*.

Ἀφύτευτος, ῦ, ὁ & ἡ, non plantatus, non satus. 2) non consitus. Ex α pr. & φυτεύω.

ἈΦΥΏ, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo. 2) album colorem traho, quo sensu ab ἀφύη.

Ἀφυώδης, εος, ὁ & ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.

Ἀφυῶς, *Adv.* natura inhabili. 2) male temperate. Ab ἀφυής.

Ἀφώνητος, ῦ, ὁ & ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α pr. & φωνέω.

Ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis. 2) silentium. A sq.

Ἄφωνος, ῦ, ὁ & ἡ, mutus, voce destitutus. Ex α pr. & φωνὴ, *vox*.

Ἀφώνως, *Adv.* tacite, sine ullo vocis usu, vocem non emittendo. A præc.

Ἀφώρατος, ῦ, ὁ & ἡ, non deprehensus in furto. 2) non deprehensus in fraude quacunque. Ex α pr. & φωράω.

Ἀφωρισμένως, *Adv.* separatim. Ab ἀφορίζω.

Ἀφώτιστος, ῦ, ὁ & ἡ, lucis expers. 2) non illuminatus. 3) mysteria religionis Christianæ non edoctus. 4) non baptizatus. Ex α pr. & φωτίζω, *illumino*.

ἈΧΑΪ́Α, ας, ἡ, Achaja.

Ἀχαΐνη, ῆς, Achaina. A præc.

Ἀχαΐς, ΐδος, ἡ, & Ἀχαιὶς, & Ἀχαιϊὰς, άδος, Achais. Ab eod.

Ἀχαϊκὸς, ὴ, ὸν, & Ἀχαιικὸς, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.

ἈΧΑΙΟΣ, ά, ὸν, Achæus, Achivus.

Ἀχάλινος, ῦ, ὁ & ἡ, effrenatus, freno carens.

Ἀχαλίνωτος, ῦ, ὁ & ἡ, idem.

Ἀχάλκευτος, ῦ, ὁ & ἡ, qui non est ex ære fabricatus. Ex α pr. & χαλκεύω.

Ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, sum sine ære, pecuniam non habeo. A seq.

Ἀχαλκὴς, έος, ὁ & ἡ, ære carens. 2) non habens pecuniam. Ex α pr. & χαλκός.

Ἄχαλκος, ῦ, ὁ & ἡ, idem quod ἀχαλκής.

Ἀχανία, ας, ἡ, immensa vastitas. Ab ἀχανής.

ἈΧΆΝΗ, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas. 2) cista frumentaria.

Ἀχανὴς, έος, ὁ & ἡ, non hians, *unde* 2) mutus, ob defectum virium vel animi: qui hiscere non potest, silentio defixus. 3) valde hians, τῷ α *intensive accepto*: vastum hiatum habens: *unde &* 4) non tectus, *de ædificio*. 5) vastus, immensus. Ex α & χαίνω, *hio*.

Ἀχάρακτος, ῦ, ὁ & ἡ, nullas sibi impressas habens notas, nullis notatus signis. 2) ineffigiatus, informis. Ex α pr. & χαράσσω.

Ἀχαράκωτος, ῦ, ὁ & ἡ, vallo non munitus. Ex α pr. & χαρακόω, *vallo munio*.

Ἀχαριότης, τητος, ἡ, inscitia rerum agendarum, stupor, Polyb. *si sana lectio*. A seq.

Ἄχαρις, ιτος, ὁ & ἡ, ingratus, insuavis, invenustus, illepidus, insulsus, molestus. 2) tristis, durus, acerbus. 3) ingratus, officii immemor.

Ἀχαριστέω, ῶ, fut. ήσω, ingratus sum. 2) non gratificor, non indulgeo, non obsequor, & 3) *in Passivo* non accipio debitam gratiam, ingratum aliquem experior. Ab ἀχάριστος.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. A seq.

Ἀχάριστος, ῦ, ὁ & ἡ, ingratus, beneficii immemor. 2) ingratus, injucundus. Ex α pr. & χαρίζομαι.

Ἀχαρίστως, *Adv.* ingrate, animo ingrato. 2) gravate, non libenter. A præc.

Ἀχαρίτη, ης, ἡ, ingratus animus. Ab ἄχαρις. (nisi vitiosa sit ea lectio, pro ἀχαριστίη *Jon.* pro ἀχαριστία.)

Ἀχαρίτως, *Adv.* ingrato animo. Ab eod.

Ἀχαρίτωτος, ον, invenustus, indecorus. Ex α & χαριτόω.

ἈΧΆΤΗΣ, ȣ, ὁ, achates. *gemma*.

Ἄχειλος, ῦ, ὁ & ἡ, labiis carens. 2) qui sine ora, sive margine est. Ex α pr. & χεῖλος.

Ἀχείμαντος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, nullis tempestatibus agitatus. Ex α pr. & χειμαίνω.

Ἀχείμαστος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, & ἀχείμαστος, idem. Ex α pr. & χειμάζω.

Ἄχειρ, ρος, ὁ, ἡ, τὸ, manibus carens, maneus.

Ἀχειραγώγητος, ον, immansuetus, ferus.

Ἀχειρὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ. idem quod ἄχειρ.

Ἀχειρία, ας, ἡ, opp. εὐχειρίας, defectus manus, & tarditas manus.

Ἀχειρογεώργητος, ον, non cultus manu humana.

Ἀχειρόπλαστος, ον, non fictus manu. Ex α, χεὶρ, & πλάττω.

Ἀχειροποίητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non manu, vel manibus factus. 2) non humano structus opere.

Ἀχειροποιήτως, *Adv.* absque manuum opera. A præc.

Ἄχειρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄχειρ.

Ἀχειροτέλεστος, ον, non factus manu humana. Ex α pr. χεὶρ, & τελέω, *fabrico*.

Ἀχειροτόνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nullis electus est suffragiis.

Ἀχείρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui subigi non potest, insuperabilis. 2) manu non factus. Ex α pr. & χειρόω.

ἈΧΕΡΔΟΣ, ȣ, ἡ, spina quædam.

ἈΧΕΡΩΪΣ, ίδος, ἡ, populus alba.

Ἀχέρων, οντος, ὁ, Acheron, *fluvius*. Unde ἀχερόντειος & ἀχερόντιος.

Ἀχεύω, f. εύσω, doleo, ægre fero. Ab ἄχος.

Ἀχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. *&* *Dor.* pro ἠχέω, vid.

Ἀχὴν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, pauper, mendicus. Ex α pr. & ἔχω, *habeo*. (vel ab α intens. & χάω, χαίνω, *hisco*; ut sit, valde avidus, admodum famelicus.)

Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas. A præc.

Ἀχηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vel potius ἀχήεις, dolorificus, molestus. Ab ἄχος.

Ἄχης, ητος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀχήν.

Ἀχθεινὸς, ὴ, ὸν, gravis, onerosus. 2) molestus. 3) invisus. 4) laboriosus. Ab ἄχθος.

Ἀχθεινῶς, *Adv.* moleste, graviter. A præc.

Ἀχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, tristitia. Ab eod.

Ἀχθηρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, onerosus, gravis, molestus. Ab eod. (nisi potius, accentu mutato, sit ἀχθήρης, ἀχθήρεος, extrandum, ab ἄρω, *apto*.)

Ἀχθηρῶς, *Adv.* gravate, gravatim. A præc.

Ἀχθο-

Ἄχθομαι, fut. θέσομαι, vel θέσομαι, gravor, pondere premor, ingemo sub pondere. 2) gravate fero, ægre & moleste fero. 3) succenseo. A seq.

ἌΧΘΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus. 2) dolor, gravis molestia.

Ἀχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera sustineo. Ex præc. & φορέω, gesto.

Ἀχθοφορία, ας, ἡ, bajulatio, molestia in oneribus ferendis. A seq.

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sarcinas & onera fert, bajulus, sarcinarius. Ex ἄχθος & φέρω.

Ἀχὶ, τὸ, herba, gramen. Vox ex Ebr. ficta ap. τοὺς ό.

Ἀχὶ, vel Ἄχι, *Adv.* facile. Suid.

Ἄχιλος, ου, ὁ & ἡ, sine succo, aut nutrimento. 2) pabulo destitutus. 3) pabulo abundans. Ex α pr. vel int. & χιλὸς, *pabulum*.

Ἀχίτων, ωνος, ὁ & ἡ, qui tunicam non habet.

Ἀχλαινία, ας, ἡ, defectus lænæ. A seq.

Ἄχλαινος, ου, ὁ & ἡ, qui est sine læna, vel veste. Ex α pr. & χλαῖνα.

ἌΧΛΑΞ, ακος, ἡ, arena lapidosa, glarea. 2) lapillus. v. κάχληξ.

Ἄχλοντος, ον, idem quod seq. Ex α pr. & χλοάω.

Ἄχλοος, ἄχλους, ου, ὁ καὶ ἡ, virore destitutus. Ex α pr. & χλόος.

Ἀχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginosus. A seq.

ἈΧΛΥΣ, ύος, ἡ, caligo. 2) tenebræ. 3) nebula. 4) oculorum caligatio.

Ἀχλύω, f. ύσω, caligo, obtenebror. 2) obtenebro. A præc.

Ἀχλυώδης, εος, ὁ & ἡ, caliginosus, nebula obtectus. Ab eod.

ἌΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus. 2) fumus, fuligo. 3) spuma. 4) sordes. 5) tenuissima & minima pars alicujus rei.

Ἄχνοος, ου, *contr.* ἄχνους, ὁ & ἡ, lanugine carens, imberbis. 2) impuber. Ex α pr. & χνόος, *lanugo*, *primi pili*.

Ἄχνυμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχος.

Ἀχνὺς, ύος, ἡ, mœror. A præc.

Ἀχολία, ας, ἡ, mens non biliosa, nulla bilis. A seq.

Ἄχολος, ου, ὁ & ἡ, bile, seu felle carens. Ex α pr. & χολὴ, *fel*, *bilis*.

Ἄχορδος, ου, ὁ & ἡ, sine fidibus. Ex α pr. & χορδή.

Ἀχόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens choreis. 2) illætabilis. Ex α pr. & χορεύω.

Ἀχορηγησία, ας, ἡ, idem quod ἀχορηγία.

Ἀχορήγητος, ου, ὁ & ἡ, cui non subministratur, non suppetit, egens. Ab α pr. & χορηγέω.

Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatus, s. apparatus. Ex iisd.

Ἄχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod Ἀχόρευτος.

Ἀχόρταστος, ου, ὁ & ἡ, insatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α pr. & χορτάζω, *satio*.

ἌΧΟΣ, εος, τὸ, mœror, dolor, tristitia.

Ἀχραὴς, έος, ὁ & ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. & χραίνω, *coloro*, *affrico*, *inquino*.

Ἀχραντὴς, ῆος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἄχραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

ἈΧΡΑΣ, άδος, ἡ, pirus silvestris. 2) fructus piri silvestris.

Ἀχρειόγελως, ωτος, ὁ & ἡ, temere, vel sine caussa ridens. 2) qui in re tristi ridet. 3) ineptus, stultus.

Ἀχρεῖον, *Adv.* leviter, indecore, alieno loco.

Ἀχρειοποιὸς, οῦ, ὁ, inutilia faciens.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis. 2) ineptus. Ex α pr. & χρεία, *utilitas*.

Tom. I.

Ἀχρειόω, ῶ, fut. ώσω, inutilem reddo, corrumpo, & 2) *in passivo*, inutilis fio. A præc.

Ἀχρείως, *Adv.* turpiter. Ab eod.

Ἀχρήεις, ήεσσα, ῆεν, inutilis. Ex α pr. & χρεία.

Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. A seq.

Ἀχρήματος, ου, ὁ & ἡ, carens pecunia, inops. Ex α pr. & χρήματα, *opes*.

Ἀχρηματέω, ῶ, f. ήσω, pecunia careo, sum inops. Ab ἀχρήματος.

Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus. A seq.

Ἀχρήμων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod ἀχρήματος.

Ἀχρησία, ας, ἡ, idem quod ἀχρηστία.

Ἀχρήσιμος, ον, inutilis.

Ἀχρηστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis sum. 2) inusitatus sum. Ab ἄχρηστος.

Ἀχρηστία, ας, ἡ, inutilitas. 2) non usus, omissio usurpationis. A seq.

Ἄχρηστος, ου, ὁ & ἡ, inutilis, incommodus. 2) inusitatus. 3) improbus. Ex α priv. & χρηστὸς, *utilis*.

Ἀχρήστως, *Adv.* inutiliter. 2) inusitate. A præc.

Ἄχρι, vel ἄχρις, *Adv.* dicitur ut μέχρι, ubi vid.

Ἄχριστος, ου, ὁ & ἡ, non unctus, non illitus.

Ἀχροέω, fut. ήσω, & ἀχροιέω, sum coloris expers. 2) nativum colorem amisi. 3) sum pallidus. Ab ἄχροος.

Ἀχροια, ας, ἡ, coloris carentia, nullus color. 2) pallidus color. 3) color, qui remanet, aut succedit, amisso colore nativo. Ex α pr. & χροιά.

Ἄχροος, ον, exsanguis, coloris expers. Ex iisd.

Ἄχρονος, ου, ὁ & ἡ, expers temporis, æternus.

Ἀχρονοτριβὴς, έος, ὁ & ἡ, celeriter, seu subito factus. 2) qui tempus non terit. Ex α pr. & χρονοτριβέω.

Ἀχρόνως, *Adv.* sine tempore, citra temporis principium. 2) subito, statim. Ab ἄχρονος.

Ἄχροος, *contr.* ἄχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus. 2) qui nativum colorem amisit, decolor. Ex α pr. & χροιά, *color*.

Ἀχρυσόπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens veste aurea.

Ἄχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro carens, pauper.

Ἀχρωμάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex α pr. & χρωματίζω, *colore imbuo*.

Ἄχρωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & χρῶμα.

Ἄχρωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) inverecundus, impudens. Ex α pr. & χρώζω, *coloro*.

Ἄχυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, exsuccus. 2) insipidus. 3) fatuus. Ex α pr. & χυλὸς, *succus*.

Ἄχυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & χυμός.

Ἀχύμωτος, ον, idem. Ex eod. & χυμόω.

Ἀχύμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, longe lateque & in multas partes fusus, copiose fluens. Ex α intens. & χύνω, *fundo*.

Ἀχύρινος, η, ον, e paleis constans. Ab ἄχυρον.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, & ἀχυρμιὸς, acervus palearum. Ab eod.

Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus, ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον & δέχομαι, pro δέχομαι, *recipio*.

Ἀχυροθήκη, ης, ἡ, idem.

ἌΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, festuca. 2) folliculus tritici.

Ἀχυρότριψ, βος, ὁ καὶ ἡ, paleam terens. Ex ἄχυρον & τρίβω, *tero*.

Ἀχυροφαγέω, paleas comedo. Ex eod. & φάγω.

Ἀχυρόω, ῶ, f. ώσω, paleis sterno & respergo. 2) paleas immisceo. Ab eod.

Ἀχυρίδες, αἱ, paleulæ. Anthol. Ab eod.
Ἀχυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, acerosus. Ab eod.
Ἀχυρών, ῶνος, ὁ, acervus palearum. 2) receptaculum palearum. Ab eod.
Ἀχύρωσις, εως, ἡ, q. d. paleatio, constructio quæ fit paleis, paleata constructio. Ab ἀχυρόω.
Ἀχώνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. & χωνεύω, conflo.
ἈΧΏΡ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, sordes capitis.
Ἀχώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui capi, comprehendi non potest, immensus. Ex α pr. & χωρέω, capio.
Ἀχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inseparabilis. Ex α pr. & χωρίζω, separo.
Ἀχωρίστως, Adv. inseparabiliter, indivise. A præc.
Ἄχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine loco est, extorris, cui igni & aqua interdictum est, quem locus nullus capit vel tenet. Ex α pr. & χῶρος, locus.
Ἄψ, Adv. retro, retrorsum, in aversum. 2) rursus, iterum. 3) ἂψ δ' αὖθις, rursus autem.
Ἀψάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tactus non est. 2) qui tangi nequit. 3) immotus, immobilis. Ex α pr. & ψαλάσσω, tango.
Ἄψαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, fidium pulsu, vel cantu carens, qui cani ad fides nequit. Ex α pr. & ψάλλω, cano.
Ἀψάμαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, arenis carens, non sabulosus.
Ἄψαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἀψαυστέω, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo. Ab ἄψαυστος.
Ἀψαυστί, Adv. citra tactum. A seq.
Ἄψαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, illibatus. 2) non tangendus. 3) qui non tetigit. Ex α pr. & ψαύω, tango.
Ἀψεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, irreprehensus. Ex α pr. & ψέγω, reprehendo.
Ἀψεγέως, Adv. Jon. ἀψεγέως, sine reprehensione.
Ἄψεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀψεγής, & ab eod.
Ἀψεύδεια, ας, ἡ, veracitas, veritas. Ab ἀψευδής.
Ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior. A seq.
Ἀψευδής, έος, ὁ καὶ ἡ, mentiri nescius, verax. 2) certus, de rebus. Ab α pr. & ψεῦδος.
Ἀψευδῶς, Jon. ἀψευδέως, Adv. vere, citra mendacium. A præc.
Ἀψευστέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor. A seq.
Ἄψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mentiens, minime fallax. Ab α pr. & ψεύδομαι.
Ἄψηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non rasus. 2) non detersus. 3) durus, non emollitus. Ex α pr. & ψήχω, rado.
Ἀψηλάφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus. 2) non bene ponderatus & consideratus.
Ἀψήφιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non tulit suffragium. 2) non computatus. Ex α pr. & ψηφίζω.
Ἄψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, suffragio carens.
Ἀψηφοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nondum suffragium tulit. Ex α pr. & ψηφοφορέω, suffragium fero.
Ἀψιδοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, in modum apsidis formatus s. structus. Ex ἀψίς & εἶδος.
Ἀψικάρδιος, ον, vim habens animum movendi. Ex ἅπτω & καρδία.
Ἀψικορία, ας, ἡ, fastidium. Ab seq.
Ἀψίκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, fastidiosus, qui facile a fastidio corripitur vel movetur. Ex ἅπτω & κόρος, satietas.
Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo pugnæ. Ab ἀψίμαχος.
Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio. 2) quælibet rixa. A seq.
Ἀψίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnam leviter attingens, veles (quasi accendens pugnam.) Ex ἅπτω, accendo & μάχη, (non ab ἅπτομαι, attingo.)
Ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel simultas non diuturna. Ex ἅπτομαι & μῖσος, odium.
ἈΨΊΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, absinthium, herba amara.
Ἀψινθίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, absinthites, vinum absinthio conditum. A præc.
Ἄψινθος, ου, ὁ, absinthium.
Ἀψίς, vel ἁψίς, ῖδος, ἡ, connexio, vinculum. 2) testudo, fornix, arcus. 3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, necto.
Ἅψις, εως, ἡ, tactus. 2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, tango.
Ἀψίχολος, ου, ὁ & ἡ, cui fel facile exardescit, qui cito irascitur, sed iram etiam facile deponit. Ex ἅπτω & χολὴ, ira.
Ἄψογος, ον, in quo nil reprehendi potest.
Ἀψόγως, Adv. sine reprehensione. A præc.
Ἀψοῤῥὶς, Adv. retro, retrorsum. 2) iterum.
Ἀψόῤῥοος, contr. ἀψόῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, retrograda, seu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἂψ & ῥόος, fluentum.
Ἄψορρος, ου, ὁ & ἡ, retrogradus, retro vestigia referens. Ex iisd.
Ἅψος, εος, τὸ, junctura membrorum. 2) membrum. Ab ἅπτω, connecto.
Ἀψοφητί, Adv. sine strepitu. A seq.
Ἀψόφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullum edens sonum, vel strepitum. Ex α pr. & ψοφέω, strepo.
Ἄψοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἀψυδράκιωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non infestatus pustulis, quæ ψύδρακες dicuntur.
Ἄψυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui refrigerari nequit. 2) qui refrigerationem non sentit. Ex α pr. & ψύχω.
Ἀψυχαγώγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non jucundus. Ex α pr. & ψυχαγωγέω.
Ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers sum. 2) animo linquor, exanimor. Ab ἄψυχος.
Ἀψυχία, ας, ἡ, exanimatio. 2) animi deliquium. 3) timiditas, ignavia. A seq.
Ἄψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, anima carens, inanimus. 2) timidus, ignavus. Ex α pr. & ψυχή.
Ἄω, f. ἄσω, flo, spiro.
Ἀώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inodorus, non olens. Ex α pr. & ὄζω, oleo.
Ἀωρέω, ῶ, f. ήσω, non custodio, negligo. Ab ἄωρος.
Ἀωρὶ, Adv. intempestive. Ab eod.
Ἀωρία, ας, ἡ, intempestivitas, immaturitas. Ab eod.
Ἀώριος, idem quod ἄωρος.
Ἀωρόνυκτος, ον, media nocte veniens, abiens &c. E seq. & νύξ.
Ἄωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus, active & passive. 2) indecorus. 3) difficilis custoditu. 4) non curans, negligens. Ex α pr. & ὥρα, tempus, sive ὦρος, custos, vel ὥρα, cura.
Ἀωρότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaturo seu intempestivo partu editus. Ex ἄωρος & τόκος, partus.
Ἀωτεύω, f. εύσω, flores decerpo. 2) carpo, ut somnum. Ab ἄωτον.
Ἀωτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
ἌΩΤΟΝ, ου, τὸ, flos. 2) præstantissimum cujusque rei.
Ἄωτος, ου, ὁ, idem.
Ἄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aures non habens. 2) ansa carens. Ex α priv. & οὖς, ὠτὸς, auris, ansa.

B

B secunda littera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Ebræorum Beth. 2) nota numeralis, significans *duo*, & cum lineola infra subjecta β, *duo millia*.

Βαὰλ, ὁ καὶ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Dominus*.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, radix quædam.

Βαβάζω, f. άσω vel άξω, idem quod βαμβαίνω. Gl. Vet. Βαβάζειν, lallare. A βάζω.

ΒΑΒΑΙ', *Interjectio*, admirantis, papæ! 2) Βαβαὶ βαβαιάξ, idem.

Βαβάκτης, ου, ὁ, loquax, garrulus, nugator. 2) infanus. 3) saltator. Suid. A βαβάζω.

Βαβάλιον, ου, τὸ, cunabula. A βαβάλον.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, cunæ. A præc.

Βάβαλον, ου, τὸ, pudenda.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax. 2) vanus. 3) impudens. A βάζω, unde βάξ, & per reduplicationem βάβαξ.

Βαβράζων, οντος, item βαμβρ. & βαβρ. stridulus. Ex βαβράζω, *strideo*: proprie de cantu cicadarum, deinturdorum &c. Ex βράζω, *ferveo*.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. Ebr. *confusio*.

Βάγμα, ατος, τὸ, sermo, oratio. 2) rumor, fama. 3) vaticinium. A βάζω.

Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Persica.

Βαδδὶν, linea vestis, sinla. Vox Ebræa.

Βάδην, *Adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Ab eod. f. a βάδος.

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingressus. A præc.

Βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus. Ab eod.

Βαδισματίας, ὁ, idem qui βαδισμός. A præc.

Βαδισμός, ὁ, ὁ, idem quod βάδισμα, & ab eod.

Βαδιστέον, eundum est. A βαδίζω.

Βαδιστής, ὁ, ὁ, tolutarius, cursor. Ab eod.

Βαδιστικός, ἡ, όν, qui ambulare potest, qui veloces pedes habet. Ab eod.

Βαδιστός, ἡ, όν, per quem incedi potest. Ab eod.

Βάδος, ου, ὁ, iter. 2) gressus.

ΒΑ'ΖΩ, f. άσω & άξω, loquor, dico.

Βαθέως, *Adv.* profunde, alte. 2) graviter. A βαθύς.

Βαθμηδὸν, *Adv.* gradatim. A βαθμός.

Βαθμίς, ίδος, ἡ, gradus. 2) basis. A seq.

Βαθμός, ου, ὁ, gradus. 2) limen. 3) gradus dignitatis. 4) statio pœnitentium. A βαίνω.

ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas, altitudo. 2) locus penitior, locus intimus. 3) altum in mari. 4) magnitudo qualibet. 5) solertia, prudentia singularis, patientia. 6) εἰς βάθος, penitus, introrsum, alte, *item* omnino.

Βάθρα, ας, ἡ, scala domus, vel navis. A βαίνω.

Βαθρίδιον, Dimin. a βάθρον.

Βάθρον, ου, τὸ, scala. 2) fundamentum, basis. 3) scamnum, subsellium. Ab eod.

Βαθυαγκής, έος, ὁ καὶ ἡ, altas valles habens. Ex βαθὺς & ἄγκος, *vallis*.

Βαθύβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundi consilii, prudentissimus. Ex eod. & βουλή.

Βαθύγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, & βαθύγεως, cujus solum profundum est, fertilis, pinguis, *de agris*. Ex eod. & γῆ.

Βαθυγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, prolixam barbam habens, egregie barbatus. Ex βαθὺς & γένειον, *barba*.

Βαθυγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, provectam senectutem agens, decrepitus senex. Ex eod. & γῆρας, *senectus*.

Βαθύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, eloquens. Ex eod. & γλῶσσα.

Βαθυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, homo abstrusi ingenii & consilii, taciturnus. Ex eod. & γνώμη.

Βαθυδίνης, ου, ὁ & ἡ, & βαθυδίνηεις, profundos vortices habens: altus, *de flumine*. Ex eod. & δίνη.

Βαθύδοξος, ου, ὁ & ἡ, gloriosissimus, celeberrimus. Ex eod. & δόξα.

Βαθύζωνος, ου, ὁ & ἡ, late cinctus, latum & pulcrum cingulum gerens. Hom. Ex eod. & ζώνη. (& ex eo summi ordinis & clarissimi generis femina.)

Βαθύθριξ, τριχος, ὁ & ἡ, bene lanatus, comatus.

Βαθυκαμπής, έος, ὁ & ἡ, valde curvus. A βαθὺς & καμπή.

Βαθυκήτης, ου, ὁ & ἡ, piscosus. 2) profundus, altus. 3) in profundis recessibus cetos habens. Ex eod. & κῆτος.

Βαθυκλεής, ές, illustris. Ex eod. & κλέος.

Βαθύκληρος, ου, ὁ & ἡ, opulentus.

Βαθύκολπος, ου, ὁ & ἡ, profundum sinum habens. 2) de veste, magnos sinus habens.

Βαθυκόμης, ου, ὁ, bene comatus. Ex eod. & κόμη.

Βαθύκρημνος, ου, ὁ & ἡ, profunda præcipitia habens.

Βαθυκρηπίς, ίδος, ὁ & ἡ, profundum fundamentum habens.

Βαθυκτέανος, ου, ὁ & ἡ, prædives.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ & ἡ, habens undas profundas. Ex βαθὺς & κῦμα, *unda*.

Βαθύλειμος, ου, ὁ & ἡ, læta pascua habens. Ex eod. & λειμών, *pascuum*.

Βαθυλείμων, ωνος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Βαθυλήϊος, ου, ὁ & ἡ, ferax, fertilis. Ex eod. & λήϊον, *seges*, *fruges*.

Βαθύμαλλος, ου, ὁ & ἡ, villosus.

Βαθυμήτης, ου, ὁ, prudentissimus. Ex eod. & μῆτις, *consilium*.

Βάθυνσις, εως, ἡ, excavatio. A seq.

Βαθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, excavo, profundum facio. A βαθύς.

Βαθύξυλος, ου, ὁ & ἡ, opacus, densus arboribus.

Βαθυπέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, f. βαθυπέδιος, ος, ον, latum campum, seu planitiem habens. E βαθὺς & πεδίον.

Βαθύπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde amarus.

Βαθυπλεκής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde nexus, perplexus. Ex eod. & πλέκω.

Βαθυπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, comam densis cincinnis nexam habens.

Βαθύπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædives.

Βαθύπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαθυπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui magnum & grave bellum movet.

Βαθύπρῳρος, ὁ, navis alta prora.

Βαθυπώγων, ὁ, valde barbatus.

Βαθυρρείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde fluens, profundum alveum habens. Ex βαθὺς & ῥέω, *fluo*.

Βαθυρριζία, ας, ἡ, radicis profunditas. A seq.

Βαθύρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, altas radices habens.

Βαθύρροος, *contr.* βαθύρρους, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde fluens.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus. 2) longus & extremus. 3) crassus. 4) plenus. 5) magnus in quoque genere. 6) *in compositione*, profundus, magnus, gravis. *Compar.* βαθύτερος, βαθίων, & βάσσων, *Superl.* βαθύτατος.

Βαθυσκαφής, έος, ὁ καὶ ἡ, alte effossus. Ex βαθὺς & σκάπτω, fodio.
Βαθύσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbrosus. Ex eod. & σκιά.
Βαθυσκόπελος, ον, altas rupes habens.
Βάθυσμα, ατος, τό, profunditas, altitudo. A βαθύνω.
Βαθύσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. agri mollis fertilis.
Βαθύστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui altum est pectus. 2) profundos habens recessus. Ex β. & στέρνον.
Βαθυστήριγξ, γγος, ὁ καὶ ἡ, fulcimentum profundum habens, alte defixus. Ex β. & στηρίζω, fulcio.
Βαθύστομος, ον, altas fauces habens. E β. & στόμα.
Βαθύστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alte stratus, molliter stratus. E βαθὺς, & στρώννυμι, sterno.
Βαθύσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, densos juncos ferens, juncis obsitus, juncosus.
Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas, altitudo, magnitudo, ut divitiarum, consilii &c. A βαθύς.
Βαθύτριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, villosus, multos & prolixos capillos habens. Ex eod. & θρίξ.
Βαθύϋδρος, ον, altus, de puteo. Ex βαθὺς & ὕδωρ.
Βαθύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex βαθὺς & φρήν.
Βαθύφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, densa folia habens, frondosus. Ex βαθὺς & φύλλον, folium.
Βαθύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox distincta. Ex eod. & φωνή.
Βαθυχαῖος, ον, valde nobilis. Ex βαθ. & χαοί, antiquitus nobiles.
Βαθυχαίτης, ου, ὁ, qui densam habet cæsariem. Ex eod. & χαίτη.
Βαθύχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profunda habens labia.
Βαθύχθων, ονος, fertilis, pinguis.
Βαθύχροος, contr. βαθύχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde coloratus, qui denso & saturo est colore. Ex βαθὺς & χρόα, color.
Βάϊνος, ου, ὁ καὶ ἡ, palmeus. A βαΐον.
ΒΑΙ'ΝΩ, f. βήσω, vel βήσομαι, p. βέβηκα, gradior, incedo, eo. 2) abeo. 3) coeo, ineo, *de animalibus*. 4) *in Perf. etiam*, situs & fixus sum, fundatus sum.
Βαΐον, ου, τό, parvus ramus palmæ. Dimin. a βαΐς.
Βαιόν, *Adv.* paullisper, parum. A seq.
ΒΑΙΟΣ, ά, όν, parvus, modicus, paucus, unus.
Βαϊοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, palmifer. Ex βαΐον & φέρω.
ΒΑΙ'Σ, ἡ, ramus palmæ.
ΒΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, læna consuta ex corio, seu pellibus. *Doric.*
Βαϊφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαϊοφόρος. Ex βαΐς & φέρω, fero.
ΒΑΙΩ'Ν, ῶνος, ὁ, piscis gobio adsimilis, alias βλέννος dictus.
ΒΑΚΑ'ΝΟΝ, ου, τό, raphani, sive brassicæ semen.
ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, homo magnæ staturæ, sed excors & effeminatus. 2) eunuchus, spado. 3) mollis.
Βακκάριον, ου, τό, unguentum ex baccari. A seq.
ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, εως, ἡ, baccar, s. baccaris, *herba odorata*.
Βακτηρεύω, fut. εύσω, baculo nitor. A seq.
ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, scipio.
Βακτηρίδιον, ου, τό, bacillum. A seq.
Βακτήριον, ου, τό, idem quod βακτηρία.
Βάκτρευμα, ατος, τό, nixus in baculum. 2) baculus ipse, quo nitimur. A seq.
Βακτρεύω, fut. εύσω, idem quod βακτηρεύω.
Βάκτρον, ου, τό, idem quod βακτηρία.
Βακτροπροσαίτης, ου, ὁ, Epith. Cynici, baculum gestantis & mendicantis.

Βακχεία, ας, ἡ, Bacchatio. A Βάκχος.
Βακχεῖον, ου, τό, templum Bacchi. Ab eod.
Βάκχειος, εία, ειον, furore Bacchico adflatus. 2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; Sed *Subst.* ὁ, Bacchicus, pes poeticus, syllaba brevi & duabus longis constans. Ab eod.
Βακχευτής, οῦ, ὁ, idem quod βακχευτήρ. A præc.
Βακχεύματα, ων, τά, Bacchanalia. A βακχεύω.
Βακχευτής, οῦ, ὁ, bacchator. Ab eod.
Βακχευτικός, ή, όν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. A præc.
Βακχευτήρ, ῆρος, ὁ, bacchator. A seq.
Βακχεύω, f. εύσω, bacchor, Orgia celebro. 2) Βακχεύομαι, furiosus sum. A βάκχος.
Βάκχη, ης, ἡ, furore percita. 2) sacerdos Bacchi. Ab eod.
Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, insania. Ab eod.
Βακχιάζω, bacchor. A præc.
Βακχικός, & βακχιακός, ή, όν, bacchicus. Ab eodem.
Βάκχιος, ου, ον, idem. A seq.
ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, furore percitus. 2) Bacchus, Deus vini. 3) Orgia celebrans. 4) coronæ quoddam genus.
Βάκχυλος, ου, ὁ, Bacchulus. Dim. a βάκχος.
Βαλαάμ, ὁ, Nomen Ebræum בלעם. *Vetustas populi*.
Βαλαάκ, ὁ, Nomen Ebræum בלק. *Exinaniens*.
Βαλανάγρα, ας, ἡ, clavis, qua immissa in βάλανον, ipse extrahitur. Ex βάλανος & ἄγρα, *captura*.
ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ου, τό, balineum, balneum.
Βαλανεύς, έως, ὁ, balneator.
Βαλανευτικός, ή, όν, balnearorius.
Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix.
Βαλανεύω, f. εύσω, aquam in balneo administro. 2) servio, ministro.
Βαλανηρά, ῶν, τά, quæ glandium genere comprehenduntur. A βάλανος.
Βαλανηφαγέω, glandibus vescor. Ex eod. & φάγω.
Βαλανηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus vescitur. Ex iisd.
Βαλανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex eod. & φέρω.
Βαλανίζω, fut. ίσω, glandes excutio. 2) glandem ano immitto. A βάλανος.
Βαλάνινος, ίνη, ινον, qui e glande fit. Ab eod.
Βαλανίς, ίδος, ἡ, balneatrix.
Βαλανίτης, ου, ὁ, glandem referens. A βάλανος.
Βαλανοδόκη, ης, ἡ, foramen vectis (μοχλοῦ) cui immittitur βάλανος. E βάλανος & δέχομαι. vid. βάλανος.
ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ἡ, glans, fructus quercus. 2) fructus similis quivis. 3) arbor glandifera. 4) animalculum quoddam aquatile. 5) medicamentum glandis forma, quod ano immittitur ad dejiciendam alvum. 6) extrema pars penis. 7) obex, pessulus; *proprie* ferrum cavum, glandis forma, quod immittitur in vectis vel seræ foramen, & clave extrahitur.
Βαλανόω, ῶ, f. ώσω, obice immisso obsero. A præc.
Βαλαντίδιον, ου, τό, crumenula. A βαλάντιον.
Βαλαντιητόμος, idem qd. βαλαντιοτόμος.
ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, ου, τό, crumena, marsupium. A βάλλω.
Βαλαντιοτομέω, crumenas seco. A seq.
Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, sector crumenarum, zonarum, saccularius, manticularius. Ex βαλάντιον & τέμνω.

BA-

ΒΑΛΑΥΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali silvestris Punici.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ἴδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui cursu certant, emittuntur.

Βαλλὴν, vel βαλλὴν, rex, Æschyl. Unde

Βαλλήναιος, vel βαλλήναιος, regius.

Βαλιὸς, ὰ, ὸν, & βάλιος, ἰα, ιον, varius, maculosus. 2) velox, rapidus.

Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio, jacto crura. A βάλλω.

Βαλλισμὸς, ὁ, ἡ, tripudium. A præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, f. βαλῶ, p. βέβληκα, jacio, jaculor. 2) ferio, figo, saucio. 3) attingo. 4) projicio. 5) emitto, profundo. 6) pono, immitto. 7) trado, committo. 8) condo, ædifico. 9) verto, flecto.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum.

Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balsamine, *plantæ genus*. A seq.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, balsamon.

Βαλσαμώδης, εος, ἡ, casia quædam, odore similis balsamo.

Βαμβαίνω & βαμβάλω, tremo (labiis) strideo, ot cum folia plantarum florumve, vento agitata contremiscunt & strepunt. 2) balbutio, confusum quendam sonum edo. 3) dentibus præ metu crepito. Homer.

Βαμβαλίζω, idem.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A βάπτω, *tingo*.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars, quæ ad caminum exercetur. 2) opus, quod ad ignem conficitur. 3) opificium, ars illiberalis. 4) inepta & prodiga magnificentia. A βάναυσος.

Βαναυσικὸς, ἡ, ὸν, ad artifices mechanicos pertinens. 2) illiberalis, ut cum homines ordinis infimi mores & luxum virorum in rep. principum inepta affectatione & ridicula contentione imitantur, vel contra nobiliores rusticitatem in moribus produnt hominibus conditionis tenuioris dignam. A seq.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ & ἡ, artifex mechanicus & illiberalis: *proprie*, qui opus ad ignem conficit, qui manibus sibi victum quærit, sellularius, sedentarius. 2) illiberalis. 3) inepte magnificus. 4) trivialis, vilis. 5) negligens.

Βαναυσοτεχνέω, opificium exerceo. A præc. & τέχνη.

Βαναυσουργέω, idem. A seq.

Βαναυσουργὸς, ὁ, ὁ, qui manu opera conficit, quæ sunt artis sedentariæ & sellulariæ. A βάναυσος & ἔργον.

Βαναύσως, *Adv.* more βαναύσου.

Βάξις, εως, ἡ, fama, sermo. 2) oraculum. A βάζω.

Βαπτίζω, fut. ίσω, *proprie*, mergo, immergo, aqua obruo. 2) abluo, lavo. 3) *quibuscumque in rebus tropice mergere dicitur latinis, inde & pro* opprimere, urgere, v. c. tributis, ære alieno, ebriare. 4) baptizo, *significatu sacro*. A βάπτω.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum. A præc.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, immersio, intinctio. 2) Baptismus. Ab eod.

Βαπτισμὸς, ὁ, ὁ, idem. Ab eod.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum. 2) baptisterium, locus ubi baptismus peragitur. Ab eod.

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui immergit, qui abluit. 2) baptizator, baptista. Ab eod.

Βαπτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, infectus colore aliquo. 2) hauriendus. 3) gemma quædam.

Βάπτρια, ας, & βάπτειρα, ἡ, femina quæ tingit.

ΒΑ'ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo. 2) tingo, intingo. 3) lavo. 4) haurio, impleo hauriendo. 5) pereo, *de navi, in pass.*

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fovea in terra excavata. 2) hiatus terræ profundior. 3) locus apud Athenienses, in quem malefici præcipitabantur. 4) pernicies, pestis.

Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito.

Βαραθρώδης, εος, ὁ & ἡ, barathro similis. 2) profundæ altitudinis, voraginosus.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo. 2) barbaros imitor. 3) barbarice, non bene græce loquor.

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens.

Βαρβαρικῶς, *Adv.* barbare, barbarorum more.

Βαρβαρισμὸς, ὁ, ὁ, barbarismus. A βαρβαρίζω.

Βαρβαρόγλωσσος, ου, ὁ & ἡ, barbare loquens.

Βαρβαρόκτονος, ου, ὁ & ἡ, a barbaris interfectus. A β. & κτείνω.

Βαρβαριστὶ, *Adv.* barbaros imitando, barbarice.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, barbarus, pronunciatione insuavi & peregrina utens, omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus. 2) non-Græcus. 3) ineruditus, imperitus. 4) agrestis.

Βαρβαροστομία, ας, ἡ, vitium, cum quis linguam barbare pronunciat. A seq.

Βαρβαρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. A β. & στόμα.

Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries. Ab eod.

Βαρβαροφωνέω, ῶ, f. ήσω, barbare loquor, 2) barbaro sermone utor.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, barbaram vocem habens.

Βαρβαρόω, ῶ, fut. ώσω, barbarum reddo, effero, agrestem, ferum facio. 2) barbarorum potestati subjicio.

Βαρβάρως, *Adv.* barbare.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, barbilus. Nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbiton pulso, barbito cano.

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, barbiton, instrumentum musicum multis chordis intentum.

Βάρβιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαρβιτῳδὸς, ὁ, ὁ, qui barbito canit.

Βάρδιστος, η, ον, tardissimus, pro βράδιστος. Homer.

Βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A βαρύς.

Βαρέως, *Adv.* graviter, moleste. 2) valde. Ab eod.

Βαρηκοέω, difficulter audio. A βαρὺς & ἀκούω. (Sed v. βαρυηκοέω, quæ est melior lectio.)

Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A βαρέω.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, Bartholomæus. Nomen Ebræum. *Filius haurientis aquam*.

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *proprie*, quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, respondetque latinorum *mœnia*. Deinde de variis speciebus dicitur. ut 1) navi. 2) turri. 3) domo turrita & regia. 4) muro. 5) porticu. 6) sphæra.

Βαρνάβας, α, ὁ, Barnabas. Nomen Ebræum. *Filius consolationis*.

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus. 2) molestia. 3) auctoritas, gravitas. 4) opes, potentia.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barsabas. Nomen Ebræum. *Filius quietis*.

Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, Bartimæus. Nomen Ebræum. *Filius Timæi*.

Βαρυαλγὴς, έος, ὁ & ἡ, gravi dolore percitus, graviter dolens, *item*, gravem dolorem inferens, epith. Furiarum. A βαρὺς & ἄλγος.

Βαρυάλγητος, ου, ὁ & ἡ, idem. 2) qui gravem dolo-

dolorem adfert. Ex eod. & ἀλγέω.

Βαρυβόας, gravi clamore boans. Ex eod. & βοή.

Βαρυβρεμέτης, ου, ὁ, graviter tremens, tonans. fem. βαρυβρεμέτειρα. Ex eod. & βρέμω.

Βαρύβρομος, ου, ὁ ἡ, graviter fremens, vel strepens.

Βαρυβρώς, ῶτος, valde mordens, acerbus. Ex β. & βιβρώσκω.

Βαρύγδουπος, ου, ὁ ἡ, graviter sonans.

Βαρύγλωσσος vel βαρύγλωττος, ου, ὁ ἡ, cujus lingua gravis est. 2) maledicus.

Βαρυγούνατος, & βαρύγουνος, ον, tardus. Ex β. & γόνυ.

Βαρύγυιος, ον, gravans, conficiens membra. *item* membra gravatus, confectus, tardus. Ex β. & γυῖον, *artus*.

Βαρυδαιμονέω, ῶ, fut. ήσω, gravi fortuna premor, miser sum.

Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna.

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ ἡ, infelix, miser.

Βαρύδακρυς, υος, ὁ ἡ, graviter lacrimans.

Βαρυδάκρυος, ου, ὁ ἡ, idem.

Βαρύδεσμος, ου, ὁ ἡ, gravi vinculo ligatus.

Βαρύδικος, ου, ὁ ἡ, graviter ulciscens. Ex β. & δίκη.

Βαρυδότειρα, ας, ἡ, graviter affligens, vexans.

Βαρύδουπος, ου, ὁ ἡ, idem quod βαρύγδουπος.

Βαρυεγκέφαλος, ου, ὁ, gravedo. Ex β. & ἐγκέφαλος, *cerebrum*.

Βαρύζηλος, ου, ὁ ἡ, æmulus, invidus. 2) invidiosus. 3) infestus.

Βαρυηκοΐα, v. Βαρηκοΐα.

Βαρυηκοΐα, ας, ἡ, hebetudo aurium. A seq.

Βαρυήκοος, ο, ὁ ἡ, surdaster, cui hebetes sunt aures. E β. & ἀκοή.

Βαρυηχής, έος, & βαρύηχος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravisonus.

Βαρυθυμέω, ῶ, f. ήσω, irascor, graviter animo commoveor. 2) animum despondeo, tristis, mœstus sum, ægre casum fero. Ex β. & θυμός.

Βαρυθυμία, ας, ἡ, ira. 2) abjectio, ægritudo animi. A seq.

Βαρύθυμος, ο, ὁ καὶ ἡ, difficilis, animo ferox. 2) abjectus animo.

Βαρυθύμως, *Adv.* irate, ægre. A præc.

Βαρύθω, fut. ύσω, gravor, premor. A βαρύς.

Βαρυκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, excors. Ex β. & καρδία.

Βαρυκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, grave caput habens.

Βαρύκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravem strepitum edens.

Βαρύκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invisus. 2) gravem simultatem gerens.

Βαρύκτυπος, ο, ὁ καὶ ἡ, graviter strepens.

Βαρυλαίλαψ, πος, ὁ, ἡ, valde sonans, fremens.

Βαρύλλιον, ου, τὸ, pondusculum. Dimin. a βάρος.

Βαρυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, maledicus.

Βαρύλυπος, ο, ὁ καὶ ἡ, graviter dolens. 2) gravem dolorem adferens. E β. & λύπη.

Βαρύμαστος, ον, mammosus.

Βαρυμηνιάω, valde irascor, gravem simultatem gero.

Βαρυμήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus, valde iratus. A seq.

Βαρυμήνιτις, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαρύμιτον, ου, τὸ, idem quod βάρβιτον.

Βαρύμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboriosus.

Βαρύνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravi morbo laborans. 2) graves morbos adferens.

Βαρυντικός, ή, όν, gravandi vim habens. A seq.

Βαρύνω, f. υνῶ, gravo, premo. 2) molestia adficio.

Βαρύνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravi testa, s. tergore onustus.

Βαρύοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter olens. Ex β. & ὀδμή, *odor*.

Βαρυόπης, ου, ὁ, gravisonus. E β. & ὄψ, *vox*.

Βαρυόργητος, ο, ὁ ἡ, qui gravi ira exardescit. E β. & ὀργή.

Βαρύοσμος, ο, ὁ ἡ, idem quod βαρύοδμος, & ex iisd.

Βαρυπαθέω, ægre fero. E β. & πάθος.

Βαρυπάλαμος, ον, graves & fortes habens pugnos, bonus pugil. E β. & παλάμη.

Βαρυπειθής, έος, ὁ ἡ, tardus ad parendum. E β. & πείθομαι.

Βαρυπενθής, έος, ὁ ἡ, gravi luctu oppressus. E β. & πένθος.

Βαρυπένθεια, & βαρυπένθεια, ας, ἡ, luctus gravis. A præc.

Βαρύπενθος, ον, idem quod βαρυπενθής.

Βαρυπήμων, ονος, ὁ ἡ, gravi detrimento adfectus. 2) gravia detrimenta adferens. Ex β. & πῆμα, *damnum*.

Βαρυπνείω, graviter flo.

Βαρύπνοος, ου, ὁ, grave olens. Ex β. & πνοή.

Βαρύποτμος, ο, ὁ ἡ, miser, infelix, gravi casu perculsus.

Βαρυπρεπής, έος, ὁ ἡ, valde decorus. 2) sumtuosus. E β. & πρέπω.

Βαρύπυκνος, ο, ὁ, valde densus. 2) sonus in musicis, spissior. Martian. Cap.

Βαρύς, εῖα, ύ, ponderosus, gravis. 2) robustus. 3) gravis, *de sono*. 4) violentus. 5) molestus, onerosus. 6) opulentus, potens, amplus. 7) gravis, constans, severus, *ratione morum*.

Βαρυσίδηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, gravis ferro.

Βαρυσταθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus & gravitatem addo. 2) valde sum ponderosus. A βαρύσταθμος.

Βαρυσταθμίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Βαρύσταθμος, ου, ὁ ἡ, ponderosus, gravis.

Βαρυστενάχω, f. ξω, graviter gemo.

Βαρύστονος, ου, ὁ ἡ, graviter suspirans. 2) infelix. 3) luctuosus.

Βαρυστόνως, *Adv.* ægre, magno cum gemitu.

Βαρυσύμφορος, ο, ὁ ἡ, infelix. E β. & συμφορά.

Βαρυσυμφορώτατα, *Adv.* infelicissime.

Βαρυσφάραγος, ο, ὁ ἡ, qui gravem edit strepitum.

Βαρύσαυχος, ον, robustus. E β. & σῶμα.

Βαρυτάρβης, ές, terribilis. E β. & τάρβος.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor. 2) importunitas, odiosa morum sævitas.

Βαρύτιμος, ου, ὁ ἡ, pretiosus. E β. & τιμή.

Βαρύτλητος, ον, intolerabilis.

Βαρυτονέω, ῶ, f. ήσω, gravi tono profero. A βαρύτονος. *Gramm.*

Βαρυτόνησις, εως, ἡ, pronunciatio cum tono gravi. A præc.

Βαρύτονος, ου, ὁ ἡ, qui gravi tono pronunciatur. *Gramm.*

Βαρυτόνως, *Adv.* gravi tono. A præc.

Βαρύυμνος, ου, ὁ, hymnus grave sonans.

Βαρύφθογγος, ου, ὁ ἡ, gravem sonum edens.

Βαρύφορτος, ου, ὁ ἡ, gravis, onustus.

Βαρυφρονέω, ῶ, f. ήσω, graviter mente sum adfectus.

Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi. A seq.

Βαρύφρων, ονος, ὁ ἡ, æger animo. E β. & φρήν.

Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A seq.

Βαρύφωνος, ο, ὁ ἡ, cui vox est gravis. E β. & φωνή.

Βαρύχειλος, ον, vaste loquens. A β. & χεῖλος.

Βαρύψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ignavo vel graviter sauciato est animo. E β. & ψυχή.

Βαρυώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui graves dolores patitur. 2) qui graves dolores adfert. E β. & ὀδύνη.

Βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, visu sum obtusiore. Ex βαρὺς & ὤψ, oculus.

Βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino. 2) torqueo ad eruendam veritatem, quæstionem habeo de aliquo. 3) torqueo, adfligo quocumque modo. 4) tento aliquem. A βάσανος.

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, exploratio, quæstio, tormenta, cruciatus. A præc.

Βασανιστήριον, ου, τὸ, instrumentum ad explorandum. 2) locus, in quo habetur quæstio. 3) locus cruciatus quivis. Ab eod.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, explorator. 2) tortor. Ab eod.

Βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix. 2) tortrix. A præc.

ΒΑΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius 2) exploratio, probatio, inquisitio, examen. 3) quæstio per tormenta. 4) tormenta ipsa. 5) cruciatus quivis. 6) documentum, specimen, quo nempe quis, ut amicus verus &c. cognoscatur.

Βασίλεια, ας, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum. Ab eod.

Βασιλειάω, ῶ. f. άσω. regnum adfecto. A præc.

Βασιλείδης, ου, ὁ, regis filius. Suid. A βασιλεύς.

Βασιλείδιον, ου, τὸ, regulus. Dim. Ab eod.

Βασίλειον, ου, τὸ, regia, regia domus. Ab eod.

Βασίλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, regalis. Ab eod.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, rex. βασιλεῦς, regia domus. 2) regaliolus, avis.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, qui regiam majestatem magis præ se fert, quam ceteri, augustior. 2) regno dignior. A præc.

Βασιλευτὸς, ή, όν, qui regnum ferre natura aptus est. A seq.

Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex sum. 2) regnum adipiscor. 3) regem creo. in ε.

Βασιλὴ, ῆς, ἡ, regnum. Hesych. ex Sophocle,

Βασιλήϊος, ον, regius, Jon. pro βασίλειος.

Βασιληΐς, ΐδος, ἡ, Adj. regia.

Βασιλίζομαι, f. ίσομαι, regio more ago, regiam speciem præ me fero: insolenter ago, regiam potestatem affecto.

Βασιλικὸς, ή, όν, regius, regalis. Hinc βασιλικὴ, ῆς, ἡ, regia domus. 2) basilica, ædificium amplum, in primis porticus ampla. 3) βασιλικοὶ, aulici, regis amici & ministri.

Βασιλικῶς, Adv. regie, regaliter.

Βασιλίνδα sc. παιδιὰ, ἡ, ludi genus, in quo, qui sorte rex factus, facienda imperat.

Βασίλιννα, ας, ἡ, regina, apud Menandrum.

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus. 2) avicula, regaliolus. 3) serpens quidam. 4) stella in corde leonis. Dim. a βασιλεύς.

Βασίλισσα, βασίλιττα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pervius, meabilis, calcabilis. 2) accessibilis. 3) accessus. 4) stabilis, fixus, constans. A seq.

Βάσις, εως, ἡ, gressus, gradus, incessus. 2) pes, planta pedis. 3) fulcimentum, fundamentum, vestigium, locus in quo pes figi potest. A βαίνω, eo, incedo.

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, f. κανῶ, fascino. 2) invideo. 3) criminor, reprehendo.

Βασκαντικὸς, ή, όν, ad invidiam pronus. A præc.

Βασκανία, ας, ἡ, fascinatio. 2) invidia, invidentia. 3) obtrectatio. A βάσκανος.

Βασκάνιον, ου, τὸ, fascinum. 2) odium. Ab seq.

Βάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, fascinator, fascinatrix. 2) invidus. 3) obtrectator, malevolus. 4) invisus, intolerandus, dirus, exsecrabilis, nefarius. A βασκαίνω.

Βασκάνως, Adv. animo invido. A præc.

Βασκοσύνη, ης, ἡ, idem quod βασκανία.

Βάσκω, βάσκομαι, vado. Poeticum pro βαίνω.

Βασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βαθμός.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti. 2) Baccha. 3) meretrix. 4) vulpes.

Βασσάρειος, εια, ειον, vulpinus.

Βασσαρικὸς, ή, όν, bacchicus.

Βασσάριον &-ιον, τὸ, dimin. a βασσάρα, vulpes.

Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha. 2) vulpes femina. 3) meretrix.

Βασταγὴ, ῆς, ἡ, onus, quod portatur. A βαστάζω.

Βάσταγμα, ατος, τὸ, onus, gestamen, ut baculus, annulus &c. A seq.

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, f. άσω, vel Dor. άξω, porto, bajulo. 2) examino, exploro, proprie scilicet onus libratu. 3) exporto. 4) tolero, suffero. 5) aufero, e medio tollo: deleo, sepelio.

Βασταστικῶς, Adv. bajulantis modo. A præc.

Βαταλίζομαι, f. ίσομαι, turpiter & effeminate vivo. A seq.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, mulierosus, effeminatus, cinædus. 2) podex.

Βατάνιον, ου, τὸ, patella. Dim. a πατάνη.

Βατάω, f. άσω, coeo, de maribus, ut βατάομαι, de feminis. Dor. A seq.

Βατέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) calco, pro πατέω. A βαίνω, eo.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit. 2) meta. 3) limen. Ab eodem.

Βατήριος, ία, ιον, scansorius.

Βατία, ας, ἡ, rubus. A βάτος.

ΒΑΤΙΑ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Βατιδοσκόπος, ου, & βατοσκόπος, idem qui ὀψοφάγος, helluo, nepos. Ex βατὶς vel βατία, piscis, & σκέπτομαι, circumspicio.

Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, e rubo. A βάτος.

Βάτιον, ου, τὸ, parvus cadus. Diminut. a βάτος.

Βατὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen. 2) piscis quidam, raja. Gl. Vet. 3) avis quædam.

Βατοδρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubos decerpens. Ex βάτος & δρέπομαι, decerpo.

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ἡ, rubus, sentis.

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, batus, mensura liquidorum apud Ebræos.

Βατὸς, ή, όν, pervius, aditum admittens, accessu facilis. A βαίνω, eo.

Βατράχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ranalis, ad ranas pertinens, nomen coloris. A βάτραχος.

Βατραχίζω, f. ίσω, p. ικα, imitor ranam, more ranæ nato, vel coaxo. Ab eodem.

Βατράχιον, ου, τὸ, ranunculus. 2) genus herbæ, cujus succo inficiebant faciem ante inventas personas. Scribitur & βατράχειον. Unde & color sic dictus. Dimin. a βάτραχος.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, vestis habens colorem, qui ex βατραχίῳ n. 2. fit.

Βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædam in cithara. Ab eodem.

Βατραχίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, batrachites lapis. Ab eodem.

Βα-

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum & murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex βάτραχος, μῦς, & μάχη.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, rana.

Βατταρίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo & hæsito. 2) blatero, garrio. A βάττος.

Βατταρισμὸς, οῦ, ὁ, titubatio & hæsitaotia linguæ, linguæ offensio in loquendo. A præc.

Βατταριστὴς, οῦ, ὁ, titubator, hæsitator, qui impedite loquitur. Ab eod.

Βαττολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βατταρίζω. Ex βάττος & λόγος, sermo.

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio. 2) loquacitas. A præc.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, Battus, princeps Cyrenensium, balbus & exili voce præditus.

ΒΑΤΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, femina nana.

Βατώδης, εος, ὁ & ἡ, rubeus, rubo similis. 2) spinis obsitus. A βάτος.

Βαυβάω, ῶ, f. ήσω, dormio. 2) sopio. A seq.

Βαυβὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, latro, baubor.

Βαυκαλάω, ῶ, f. ήσω, sopio cantu, nutricum more. A βαυβάω.

Βαυκαλίζω, f. ίσω, idem quod βαυκαλάω.

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas angusti oris. A βαΰζω.

Βαύκαλις, εως, ἡ, vas ad refrigerandum.

Βαυκίδες, genus calceamenrorum.

Βαυκίζω, f. ίσω, delicior, lascivio. A βαυκός.

Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A præc.

Βαυκισμὸς, οῦ, ὁ, genus lascivæ saltationis. Ab eod.

ΒΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, jucundus, delicatus.

ΒΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, fornax, caminus.

Βαφεῖον, ου, τὸ, officina tinctoris, s. infectoris. A βάπτω.

Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor. Ab eod.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immersio. 2) tinctura. 3) color. 4) macula. Ab eod.

Βαφικὸς, ὴ, ὸν, tinctorius. Hinc ἡ βαφικὴ, sc. τέχνη, ars tinctoria. Ab eod.

Βάψις, εως, ἡ, tinctio, ipse tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.

ΒΑ'Ω, inus. unde βῆμι & βαίνω, eo.

ΒΔΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, mulgeo. 2) sugo.

Βδάλσις, εως, ἡ, mulctus. 2) suctus. A præc.

Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, sanguisuga. 2) arbor quædam. Ab eod.

Βδέλλιον, ου, τὸ, arbor quædam Arabica. 2) lacrima istius arboris.

Βδελλολάρυγξ, γγος, ὁ, convicium in parasitum, quod ejus fauces hirudinis instar paropsidas, & facultates ipsas regum suorum exsugat & exinaniat.

Βδέλλω, idem quod βδάλλω.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exsecratio, abominatio. 2) res exsecranda. A βδελύσσομαι.

Βδελυγμία, ας, ἡ, abominatio. 2) fastidium, quale pedor & peditus movet. A seq.

Βδελυγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βδέλυγμα, & ab eod.

Βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, abominabilis, exsecrabilis. Ab eodem.

Βδελυκτότροπος, ον, idem. Ex βδελυκτὸς & τρόπος, mores, pro βδελυκτότροπος.

Βδελυρεύομαι, vid. βδελύσσομαι. A βδελυρός.

Βδελυρία, ας, ἡ, summa impudentia, ingens protervia. 2) scurrilitas. 3) vita impura & flagitiosa, turpitudo morum nauseam creans. A seq.

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui est frontis prostitutæ, protervus, flagitiosus, impurus, fœdæ libidini, avaritiæ &c. deditus. A βδέω.

Βδελυρῶς, *Adv.* impure, flagitiose. A præc.

Βδελύσσομαι, vel βδελύττομαι, f. ξομαι, exsecror, abominor, detestor, proprie ob fœtorem. 2) formido, exhorreo, detestor. A βδέω.

Βδελυχρὸς, ὰ, ὸν, idem quod βδελυρός.

Βδέομαι, idem quod βδέω, & ab eod.

Βδέσμα, ατος, τὸ, peditus, flatus ventris tacite editus. A præc.

ΒΔΕ'Ω, f. έσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris silentio emitto. 2) fœteo, puteo.

Βδόλος, ου, ὁ, flatus ventris, crepitus. 3) fœtor gravis, ut extinctæ lucernæ. A præc.

Βδύλλω, idem quod βδέω. 2) timeo, tremo.

Βεβαιόπιστος, ου, ὁ & ἡ, firmus & constans in fide. Ex βέβαιος & πίστις, fides.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ου, ὁ & ἡ, & αιος, αία, αιον, firmus, stabilis. 2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certo persuademus. A βαίνω vel βέβηκα.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas, stabilitas. A præc.

Βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo, firmum reddo. 2) confirmo. 3) præsto, ut ei habere liceat, cui sponsione & stipulatione evictionis cautum est. 4) fidem facio, adfirmo. Ab eod.

Βεβαίως, *Adv.* firmiter. 2) certo, explorato. A βέβαιος.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A βεβαιόω.

Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, confirmator, sanctor, auctor. Ab eod.

Βεβαιωτικὸς, ὴ, ὸν, confirmandi vim habens. A præc.

Βέβηλος, ου, ὁ & ἡ, profanus, non initiatus. A βηλὸς, *limen domus*.

Βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio. A præc.

Βεβιασμένως, *Adv.* coacte. A βιάζω.

Βεβουλευμένως, *Adv.* consulto. A βουλεύομαι.

ΒΕΒΡΑ'Σ, άδος, ἡ, species piscis. v. βεμβράς & μεμβράς.

Βεβρώθω, f. ώσω, comedo, depasco. Homerus: βεβρώθοις. A βρώθω, inusitato. vel βιβρώσκω.

Βεελζεβοὺλ, ὁ, Beelzebub. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Dominus muscarum*.

Βεινητιάω, ῶ, Venerem appeto. A seq.

ΒΕΙ'ΝΩ, in usu βινεῖν, ineo, coeo.

Βείω, -ομαι, v. βάω.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ & ἡ, delirus, stupidus. 2) antiquus. A seq. & σελήνη, *luna*.

ΒΕ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, & βεκός, βὲκ, panis, Phrygum lingua. Hesych. 2) stultus, delirus.

Βεκκεσεληνικὸς, ὴ, ὸν, idem, n. 2. Plutarch.

Βήκυλος, ου, ὁ & ἡ, pecuinus, ovillus. Suid.

ΒΕ'ΛΕΚΟΣ, legumen lathyro simile. Suid.

Βελεμνίτης, ου, ὁ, lapis, qui sagittæ effigiem habet. A βέλος.

Βέλεμνον, ου, τὸ, telum, sagitta. Ab eod.

ΒΕ'ΛΕΝΟΣ, ου, ὁ, piscis quidam.

Βελεσιχαρὴς, έος, ὁ & ἡ, sagittis, sive jaculis gaudens, venator. Ex βέλος & χαίρω, *gaudeo*.

Βελίαλ, ὁ, Belial. Nomen Ebræum ἄκλιτον. *Sine jugo*, vel *nequam*.

Βελοάκεον, ου, τὸ, q. d. telorum remedium, Dictamnus, herba cervis sanans vulnera. Ex βέλος & ἀκέομαι, *sano*.

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra. Ex βέλος & θήκη, *theca*.

Βελομαντεία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum sa-

gittæ

gittæ nominibus inscriptæ mittuntur in pharetram miscenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat, ex eoque consilium capiatur.
Βελόνη, ης, ἡ, acus. 2) piscis quidam. A βέλος.
Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula. A præc.
Βελονοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, acus formam habens.
Βελονοποικίλτης, ȣ, ὁ, qui acu vestes variegat.
Βελονοπώλης, ȣ, ὁ, qui acus vendit.
Βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit.
Βελοποιΐα, ας, ἡ, telorum fabricatio.
Βελοποιὸς, ȣ̃, ὁ, telorum fabricator.
ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, telum, jaculum, sagitta, & quicquid vulnerat. 2) fulmen. 3) ictus & dolor ex ictu illatus.
Βελόστασις, εως, ἡ, locus ad tela explodenda constitutus. 2) machina bellica, aries, balista.
Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica. 2) sagitta.
Βελουλκὸς, ȣ, ὁ, Epith. dictamni, quod sagittas & fœtus expellat.
Βελουλκέω, ῶ, f. ήσω, tela extraho. E β. & ἕλκω.
Βελουλκία, ας, ἡ, teli infixi evulsio.
Βελουλκικὸς, ὴ, ὸν, ad telorum evulsionem pertinens, s. factus.
Βελουλκὸς, ὸ, ὸν, tela missilia extrahens.
ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, melior. Compar. irreg. ab ἀγαθὸς. (ab antiquo βελὸς, ὴ, ὸν, a verbo βέλω, unde, βέλομαι volo; id, quod appetitur, quod voluntas sequitur.)
Βελτιόω, ῶ, f. ώσω, meliorem reddo. A βελτίων.
Βέλτιστα, *Adv.* optime.
Βέλτιστος, ίστη, ιστον, optimus. Superl. ab ἀγαθὸς.
Βελτίων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod βέλτερος, & ab eod.
Βελτίωσις, εως, ἡ, restitutio in meliorem statum. 2) emendatio. 3) profectus. A βελτιόω.
Βεμβικιάω, f. άσω, idem quod βεμβρικίζω.
Βεμβιδόω, ῶ, f. ώσω, idem & ab eodem.
Βεμβικιάω, idem quod sequens.
Βεμβικίζω, fut. ίσω, in gyrum ago, velut turbinem, quo pueri ludunt, circumago, volvo. A seq.
ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, & βέμβιξ, ἡ, turbo, trochus.
Βεμβικώδης, ες, turbinis formam habens. A præc.
Βεμβρὰς, idem quod μεμβρὰς, piscis genus.
Βεμβράω, f. άσω, idem quod βεμβιδόω.
Βεμβρέω, f. άσω, idem quod βεμβιδόω.
Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundus. A βάθος.
Βενιαμὶν, ὁ, Beniamin. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Filius dextræ*.
ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, τὸ, concha uniones continens. Vox Indica.
Βέρεθρον, idem quod βάραθρον.
ΒΕ'ΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, betium, *herba*. 2) dictamnus.
ΒΕΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, vestis genus varium, aut purpuream.
Βέω, ομαι, vado. Etym.
ΒΗ˜, Vox ovium balantium.
Βῆγμα, ατος, τὸ, quod tussiendo exspuitur. 2) tussis ipsa. A βήσσω, *tussio*.
Βηζω, clamo βῆ, ut oves. 2) clamo. A βῆ.
Βηθαβαρὰ, ας, ἡ, Bethabara. Vox Ebr. *Domus transitus*.
Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. Vox Ebr. *Domus afflictionis*.
Βηθεσδὰ, ἡ, Bethesda. Vox Syr. *Domus misericordiæ*, s. *beneficentiæ*.
Βηθλεὲμ, ἡ, Bethlehem. Vox Ebr. ἄκλιτος, *Domus panis*.
Βηθσαϊδὰ, ἡ, sive Βηθσαϊδὰν, Bethsaida. Vox Ebr. ἄκλιτος. *Domus piscationis*.

Βηθφαγὴ, Bethphage. Vox Ebr. *Domus ficuum præcocium*.
Βῆκα, ων, τὰ, oves. Hesych. βηκία, τὰ, Idem. Hippocr. A βῆ.
ΒΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, limen domus, vel templi, quod calcatur. A βάω.
Βῆμα, ατος, τὸ, gressus. 2) vestigium. 3) tribunal, suggestus. 4) passus mensura. A βαίνω, *adscendo*.
Βηματίζω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior. A præc.
Βηματίζω, f. ίσω, per passus metior. 2) rem divinam in suggestu peragο. Ab eod.
Βηματιστὴς, ȣ̃, ὁ, mensor itinerum. A præc.
ΒΗ'Ξ, βηχὸς, ὁ, tussis.
ΒΗΡΗ'ΚΕΣ, ων, αἱ, mazæ factæ e farina percolata. 2) gladii tecti.
Βηρύλλιον, ȣ, τὸ, beryllus, *gemma*. Dim. a seq.
ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) herbæ genus.
ΒΗ'ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ ire possumus. 2) saltus. 3) convalles, valles profluæ. Reperitur & singularis. A βῆσσα.
Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, saltuosus. A præc.
ΒΗ'ΣΣΟΣ, εος, τὸ, caverna.
Βήσσω, vel βήττω, f. ξω, tussio. A βήξ.
Βητάρμος, ȣ, ὁ, saltatio concinno gressu, seu ad sonum. Ex βάω & ἁρμόζω.
Βητάρμων, ονος, ὁ, saltator. Ex iisd.
Βηχικὸς, ὴ, ὸν, ad tussim pertinens. A βήξ.
Βήχιον, ȣ, τὸ, tussilago, s. tussicularis, *herba*. Ab eodem.
Βηχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tussi laborans. Ab eod.
ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur. 2) violentia, violentus impetus. 3) injuria, contumelia violenta. *Plur.* βίαι. Hom.
Βιάζω, fut. άσω, usitatius βιάζομαι, vim adfero, urgeo. 2) opprimo. 3) vi efficio. 4) pervinco. 5) stupro, stuprum infero. A βία.
Βιαιοκλὼψ, ωπος, ὁ, vi extorris. Ex βίαιος & κλώψ.
Βιαιομάχας, ὁ, violentus pugnator, strenuus bellator, *proprie*, qui vi corporis, non dolo pugnat. Ex βίαιος & μάχομαι, *pugno*.
Βιαιομαχεῖν, vi certare. Ex iisd.
Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ȣ, ὁ & ἡ, violentus, injurius, vehemens. 2) coactus. A βία.
Βιαιότης, ητος, ἡ, violentia. A præc.
Βιαίως, *Adv.* vi, violenter. Ab eod.
Βιαρκὴς, έος, ὁ & ἡ, ad vitam sufficiens, vitam & victum suppeditans. Ex βίος & ἀρκέω, *sufficio*.
Βίαρχος, ȣ, ὁ, commeatui præfectus. Ex βίος & ἀρχὸς, *princeps*, *præfectus*.
Βιασμὸς, ȣ, ὁ, violatio, vis illata. A βιάζω.
Βιαστὴς, ȣ, ὁ, qui vim infert, latro. *Dor.* βιατὰς, fortis, strenuus, ap. Pindar. Ab eod.
Βιαστικὸς, ὴ, ὸν, violentus. Ab eod.
Βιάω, ῶ, & βιάομαι, βιῶμαι, vim infero, violo.
Βιβάζω, f. άσω, vi admoveo, adigo, venire jubeo, adduco. 2) admissario admoveo. A βαίνω, *eo*.
Βιβάζομαι, cogor, *aut* tarde, ægre venio ad coitum. Arat. Ab eod.
Βιβάσθω, vado, transeo, ambulo. Ab eod.
Βίβασις, εως, ἡ, genus saltationis, apud Lacedæmonios. A βιβάω.
Βιβαστὴς, ȣ̃, ὁ, admissarius. A βιβάζω.
Βιβάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A βαίνω.
Βίβημι, idem & ab eod.
Βιβλαρίδιον, ȣ, τὸ, libellus. Dim. a seq.
Βιβλάριον, ȣ, τὸ, idem. Dim. a βίβλος.
Βιβλιακὸς, ὴ, ὸν, in librorum lectione versatus. 2) ad libros pertinens. Ab eod.

Βιβλιοφόρος, ου, ὁ & ἡ, tabellarius. E βιβλίον & φέρω.

Βίβλινος, ινη, ινον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ. 2) chartaceus.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio. A ſeq.

Βιβλιογράφος, ου, ὁ & ἡ, librorum ſcriptor.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, Bibliotheca, libraria.

Βιβλιοκάπηλος, ου, ὁ & ἡ, venditor librorum, qui libros venales habet.

Βιβλίον, ου, τὸ, liber. 2) ſcheda, *in Plur.* τὰ βιβλία, Biblia, Scriptura ſacra. Dim. a βίβλος.

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, Bibliopola, venditor librorum.

Βιβλιοτάφος, ου, ὁ & ἡ, qui libros occultat & illis lucem invidet. Ex βιβλίον & θάπτω.

Βιβλιοφόρος, ου, ὁ & ἡ, libellio, tabellarius. Ex eod. & φέρω.

Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi libri cuſtodiuntur & adſervantur. Ex eod. & φυλακὴ, *cuſtodia*.

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber arboris, ut tiliæ. 2) volucrum conſcriptum literis, liber.

Βιβλοφόρος, ου, ὁ & ἡ, idem quod βιβλιοφόρος.

Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, edo, comedo, depaſco. A βρώσκω, quod idem.

Βιόμαχος, ου, ὁ & ἡ, vi & robore, non arte pugnans. Ex βία & μάχη, *pugna*.

Βικίδιον, ου, τὸ, idem quod ſequens.

Βικίον, ου, τὸ, urceolus. Dimin. a ſeq.

ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna anſata. 2) urceus. 3) doliolum.

ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coeo.

Βινητιάω, ῶ, coire cupio, libidinor. A præc.

Βιοδότης, ου, ὁ, vitæ dator. Ex βίος & δίδωμι.

Βιόδωρος, ου, ὁ & ἡ, victum largiens, altor. Βιοδώρα, ας, ἡ, altrix. Ex eod. & δῶρον, *donum*.

Βιοδώτης, ου, ὁ, idem. E β. & δίδωμι.

Βιοδώτωρ, ορος, ὁ, idem, & ex iisd.

Βιοθάλμιος, ου, ὁ & ἡ, qui diuturnæ vitæ eſt, longævus. Ex eod. & θάλλω, *vigeo*.

Βιοθανατέω, violenta morte pereo. A ſeq.

Βιοθάνατος, ου, ὁ & ἡ, qui violenta morte periit.

Βιοθρέμμων, ονος, ὁ & ἡ, vitam alens & ſuſtentans. Ex βίος & τρέφω, *alo*.

Βιοθρέπτειρα, ας, ἡ, vitæ nutrix. Ex iiſdem.

Βιομηχανία, ας, ἡ, induſtria in vita ſuſtentanda & victu comparando. A ſeq.

Βιομήχανος, ου, ὁ & ἡ, docilis & ad vitæ munera ingenioſus, qui omnia ad vitam ſuſtentandam machinatur, quia facile rationes victus quærendi comminiſcitur, eumque ſibi parat. Ex β. & μηχανή.

Βιοπλανής, έος, ὁ & ἡ, qui victus parandi cauſa huc illuc vagatur, mendicus. Ex β. & πλάνης, *erro, vagus*.

Βιοποριστικός, ἡ, όν, victum parans & ſuppeditans. E ſeq. & πορίζω, *paro*.

ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, vita. 2) victus. 3) facultates. 4) vivendi ratio, inſtituta. 5) annona. 6) res omnis ad vitam ſuſtentandam neceſſaria. 7) vulgus, populus.

Βιὸς, οῦ, ὁ, arcus. 2) nervus arcus.

Βιοσώος, ου, ὁ & ἡ, vitam ſervans, ſalutifer. Ex βίος & σώω, *ſervo*.

Βιοστερής, έος, ὁ & ἡ, cui victus & ad vitam ſuſtentandam neceſſaria non ſuppetunt. Ex eod. & στερέω, *privo*.

Βιοτεία, ας, ἡ, vitæ inſtitutum. A ſeq.

Βιοτεύω, f. εύσω, vivo. 2) victum quæro. A βίος.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita. 2) vivendi ratio. A βίος.

Βιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Βιοτήσιος, ου, ὁ, & ἡ, vitalis. A βιοτή.

Βιοτικός, ἡ, όν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens. Dimin. a βίοτος.

Βιότιον, ου, τὸ, parvus victus. A ſeq.

Βίοτος, ου, ὁ, vita. 2) victus. 3) facultates. A βίος.

Βιοφθορία, ας, ἡ, pernicies vitæ, peſtis. A ſeq.

Βιοφθόρος, ου, ὁ & ἡ, vitam corrumpens. A β. ος & φθείρω, *corrumpo*.

Βιωφελής, ου, ὁ & ἡ, vitæ utilis.

Βιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc βίωμι, unde uſitata ἐβίων, βιῶς, βιῶναι. Ab βίος.

Βιώνης, ου, ὁ, qui bona alicujus ſub haſta emit. ſector. A βίος, *facultates*, & ὠνέομαι, *emo*.

Βιώσιμος, ου, ὁ & ἡ, ſpem vitæ ſervandæ habens, ſanabilis. 2) vitalis. A βιόω.

Βιωσίμως, *Adv.* vitaliter.

Βίωσις, εως, ἡ, ipſa vivendi actio. 2) vita anteacta. Ab eod.

Βιώσκομαι, viviſco. Ab eod.

Βιωτικός, ἡ, όν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens. 2) civilis, ad vitam civilem pertinens. *opp.* ſacris, ſpiritualibus. Ab βιωτός.

Βιωτικῶς, *Adv.* ut fit in communi vita, populariter. A præc.

Βιωτός, ἡ, όν, vitalis. A βιόω.

Βιωφελής, έος, ὁ & ἡ, vita utilis.

Βλαβερός, ρὰ, ρὸν, noxius, damnoſus. A βλάβη.

Βλαβερῶς, *Adv.* perperam. A præc.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A βλάπτω, *noceo*.

Βλαβιόεις, όεσσα, όεν, noxius. A præc.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλάβω, lædo, noceo, injuriam infero. Antiquum pro βλάπτω.

Βλαδαρός, ρὰ, ρὸν, flaccidus, diſſolutus. A βλάζω.

Βλαδὸς, ἡ, ὸν, tardus, imbellis &c. Heſych. Ab ſeq.

Βλάζω, ſtultus ſum. A βλὰξ, *inutilis*.

Βλαισώδης, ες, v. βλαισώδης.

Βλαισόπους, οδος, ὁ vel ἡ, pedibus mancus vel debilis.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, valgus, diſtorta habens crura. 2) blæſus, balbus.

Βλαισότης, ητος, ἡ, diſtortio. A præc.

Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, diſtorqueo. Ab eod.

Βλαίσωσις, εως, ἡ, diſtortio. A præc.

Βλακεία, ας, ἡ, ſocordia, ſtupor, mollities.

Βλάκευμα, ατος, τὸ, quod per ſocordiam vel mollitiem fit. 2) arrogantia. 3) ſtupor, dementia. A ſq.

Βλακεύομαι, ſocordiæ, mollitiæ me dedo, torpeo, ſtupeo.

Βλακικός, ἡ, όν, ignavus, ſocors, mollis, ſtultus.

Βλακικῶς, *Adv.* ignave, tarde, molliter.

Βλακώδης, εος, ὁ & ἡ, iners, ſocors, mollis. A βλάξ.

Βλακωδῶς, βλακωδέστερον, *Adv.* ignave, ignavius, Pollux.

Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.

Βλανός, idem quod βλαινός.

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, piſcis quidam inutilis. 2) ſtultus, ignavus, iners, ſocors, mollis. Superl. βλακίστατος, & βλακικώτατος. Comp. βλακικώτερος.

Βλαπτικὸς, ἡ, ὸν, noxius, lædens, nocens. A ſeq.

ΒΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno adficio.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. βλαστήσω p. βεβλάστηκα, germino, fruticor, pullulo. 2) originem duco. 3) produco, profero.

Βλαστεῖον, ου, τὸ, germen, propago. A præc.

Βλάστη, ης, ἡ, & βλάστημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio. 2) fructuum inchoatio. Ab eod.

Βλα-

Βλαστητικὸς, & βλαστικὸς, ή, ὸν, germinandi vim habens. 2) ad germinandum propensus.

Βλαστοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, p. ηκα, germina detrunco, germina corrumpo. Ex βλαστὸς & κόπτω.

Βλαστολογέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, lego germina, pampino. Ex eod. & λέγω, colligo.

Βλαστολογία, ας, ή, germinum collectio, pampinatio.

Βλαστὸς, ῦ, ὁ, germen. A βλαστάνω.

Βλασφημέω, ῶ, fut. ήσω, obscena, fœda, male ominata loquor. 2) impie loquor, maledictis lacesso. A βλάσφημος.

Βλασφημία, ας, ή, obscenitas sermonis & fœditas. 2) impietas sermonis. 3) maledicentia. A seq.

Βλάσφημος, ε, ὁ & ή, obscenus, infaustus. 2) impius in Deum. 3) maledicus. ἀπὸ τῦ βλάπτειν & φήμη.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ε, τὸ, os anterius narium purpuræ. 2) concha Indica.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti.

Βλαυτίον, ε, τὸ, solea, crepida. A præc.

Βλαψιγονία, ας, ή, fœtus, seu partus læsio. A sq. & γόνος.

Βλάψις, εως, ή, læsio. A βλάπτω.

Βλαψίφρων, ονος, ὁ & ή, cui mens est læsa, stolidus.

Βληχόμυξος, ε, ὁ & ή, Hesych. mucosus. 2) ignavus. 3) deceptu facilis. Ex βλὰξ & μύξα.

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumspicio. A sq.

Βλέμμα, ατος, τὸ, adspectus, intuitus, vultus. A βλέπω.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ή, mucus.

Βλεννὸς, ή, ὸν, ignavus. A præc.

Βλεννώδης, εος, ὁ & ή, mucosus. Ab eod.

Βλεπεδαίμων, ον, horrifico adspectu intuens. 2) strabus. 3) attonitus. A βλέπω & δαίμων quasi βλέπων δαιμονιῶδές τι.

Βλέπησις, εως, ή, & βλέπος, εος, τὸ, adspectus.

Βλεπτικὸς, ή, ὸν, acute cernens. A seq.

ΒΛΕ'ΠΩ, fut. ψω, adspicio, intueor. 2) specto, vergo. 3) sedulo caveo. 4) rationem habeo. 5) vivo.

Βλεστὸς, ή, ὸν, idem quod βλαστός.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo. A seq.

Βλεφαρὶς, ίδος, ή, cilium, pili palpebrarum. 2) palpebræ. Ab seq.

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ε, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos.

Βλέψις, εως, ή, intuitus. A βλέπω.

Βλήδην, *Adv.* jaciendo. A βάλλω.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus. 2) vulnus. Ab eod.

Βλημάζω, alias βλιμάζω, βλημάττω, contrecto, tactu exploro: in pr. mammas feminæ aut nates gallinæ contrecto, vox comica. Unde appeto.

Βλητρίζω, f. ίσω, jacto. A βάλλω.

Βλητρισμὸς, ῦ, ὁ, jactatio assidua & vehemens corporis, v. c. ægrotantium. A præc.

Βλητίζω, dejicio, vinco. A βάλλω.

Βλητὸς, ή, ὸν, ictus, attonitus, apoplecticus. Vox medicorum de iis, qui e lateris inflammatione difficulter respirant & livores in latere habent, velut e percussione. A βάλλω.

Βλῆτρον, ε, τὸ, clavus ferreus, pessulus.

Βλητρόω, immitto, v. c. clavum. A præc.

Βλίττω, pro βλίττω, ap. Plut. *si lectio sana est.*

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, balo ut ovis. 2) vagio ut infans.

Βληχὴ, ῆς, ή, & βλήχημα, ατος, τὸ, balatus. A præc.

Βλῆχρον, ε, τὸ, filix, *herba*. A βληχρός.

Βληχρὸν, ῦ, τὸ, leguminis genus. A seq.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, debilis, imbecillus. 2) validus, robustus.

Βληχώδης, εος, ὁ & ή, q. d. balatorius. 2) mente similis ovi. A βληχάομαι.

Βλήχων, ωνος, ή, pulegium, herba. v. γλήχων.

Βληχωνίας, ε, ὁ, ut βληχωνίας κυκεὼν, potio cui pulegium admistum. A præc.

Βλιμάζω, idem quod βλημάζω.

Βλίμαξις, εως, ή, papillarum contrectatio.

Βλιτομάμμας, ε, ὁ, stultus, fatuus. Vox Comica.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ε, τὸ, blitum, olus insipidum. 2) fatuus.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, fut. βλίσω, exprimendo aufero, ut mel e favis. it. quæ βλιμάζω notat.

Βλιχωνώδης (f. βλιχώδης) ες, pituitosus.

Βλοσυρισμὸς, ὁ, e Galeno laudat Phavor. & interpr. ἀτοφίαν. (sed l. βλητρισμὸς, quod v.)

Βλοσυρονύχιος, ε, ον, acerrime pungens. E βλοσυρὸς & νύσσω, vel ὄνυξ.

ΒΛΟΣΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, terribilis adspectu, torvus, truculentus.

Βλοσυρόφρων, ὁ & ή, sævus, immitis. A præc. & φρήν.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ή, habens oculos truces. Ab eod. & ὤψ.

Βλοσυρωπὸς, ή, ὸν, terribilis adspectu. Ex iisd.

Βλυβάζω, idem quod βλιμάζω. Phavor.

Βλύζω, f. βλύσω, scaturio, mano. 2) effundo.

Βλυσμὸς, ῦ, ὁ, scatebra. A præc.

Βλύσσω, & βλύττω, idem quod βλύζω.

Βλυστρὶς, ίδος, ή, q. d. scaturitrix, scaturiens & fluens. A βλύζω.

ΒΛΥ'Ω, f. ύσω, p. υκα, idem quod βλύζω.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, celsus, procerus. 2) viridis. 3) tener. A βλώσκω, *adscendo*.

Βλωμίδιον, ε, τὸ, buccella, offula. A seq.

ΒΛΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, buccella, fragmentum, panis portio. A βρώσκω.

Βλῶσις, εως, ή, adventus. A seq.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, advenio. 2) adscendo. 3) cresco.

Βοάγριον, ε, τὸ, scutum indutum corio bubulo.

Βοανεργὲς, Syr. *filii tonitru.*

Βόαξ, ακος, ὁ, piscis quidam, qui & βῶξ, it. βὼξ dicitur. A βοάω.

Βοαύλιον, ε, τὸ, boum stabulum, bubile. Ex βῦς & αὐλὴ, *aula*.

ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo, vociferor. 2) clamando dico, cum clamore dico. 3) inclamo, clamando voco. 4) celebro. 5) usurpatur & de inanimatis.

Βοεικὸς, ή, ὸν, & βοϊκὸς, ή, ὸν, e bubula pelle factus. 2) bubulus. A βῦς.

Βόειος, εία, ειον, & βόεος, έα, εον, bovinus, bubulus. Βοείη, ης, ή, pellis bubula. 2) scutum, sive clypeus e corio bubulo factus. Ab eod.

Βοεὺς, έως, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.

Βοὴ, ῆς, ή, clamor. 2) pugna. A βοάω.

Βοηγενὴς, έος, ὁ & ή, bove genitus. E βῦς & γένος.

Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor. 2) auxilior. A βοηδρόμος.

Βοηδρόμιος, ε, ὁ & ή, auxiliaris. Ab eod.

Βοηδρομιὼν, ῶνος, ὁ, tertius mensis Atticus, Septembri fere respondens.
Βοηδρόμος, ου, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοὴ & τρέχω.
Βοηθάρχος, ου, ὁ, præfectus auxiliorum. E βοηθὸς & ἄρχω.
Βοήθεια, ας, ἡ, auxilium. 2) depulsio malorum. 3) persecutio fugientium &c. A seq.
ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, succurro. 2) occurro hostibus, propugnatum advenio. 3) patrocinor.
Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium. 2) remedium. A præc.
Βοηθηματικὸς, ἡ, ὸν, auxiliandi vim habens. A præc.
Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris, qui auxiliari potest, aptus ad auxiliandum. A βοηθέω.
Βοηθὸς, ῦ, ὁ, & βοήθοος, auxiliator, opitulator.
Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio. 2) præda. A seq.
Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves ago, pasco. 2) boves abigo. A seq.
Βοηλάτης, ου, ὁ, bubulcus. 2) boum abactor. Ex βῦς & ἐλαύνω, agito.
Βοηλατικὴ, ῆς, ἡ, vita, ars bubulcorum. A præc.
Βοηλατὶς, ίδος, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix. Ab eod.
Βόημα, ατος, τὸ, clamor. Dor. βόαμα. A βοάω.
Βοηνόμος, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus. E βῦς & νέμω.
Βόησις, εως, ἡ, clamor, ap. Dem. sed lectio suspecta est.
Βοητὺς, ύος, ἡ, clamor. A βοάω.
Βοθρίζω, f. ίσω, obruo. A βόθρος, fovea.
Βοθρίον, ου, τὸ, parva scrobs. Dimin. ab eod.
Βοθροειδὴς, ὲς, in scrobis modum cavatus. E seq. & εἶδος.
ΒΟ'ΘΡΟΣ, ου, ὁ, fovea, scrobs.
Βόθυνος, ου, ὁ, idem. A βυθύνω, excavo.
Βοίδαριον, s. βοΐδιον, s. βοΐδιον, τὸ, bucula. A βῦς.
Βοϊκλώψ, πος, ὁ, boum fur. Ex βῦς & κλέπτω.
Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, bubulus. Ab eod.
Βοιστί, bubulci more.
Βοιωτιάζω & βοιωτίζω, Bœotorum partibus faveo, studeo.
Βολαῖος, αία, αῖον, impetuosus. 2) irretitus. A βολή.
Βολβάριον, ου, τὸ, bulbulus, parvus bulbus. Dim. a βολβός.
Βόλβιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Βόλβιτον, ου, τὸ, stercus bubulum. 2) fimus. A βάλλω, jacio, quoniam ejicitur.
Βολβοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bulbosus, bulbum referens. E βολβὸς & εἶδος.
ΒΟΛΒΟ'Σ, ῦ, ὁ, bulbus. 2) radix quævis rotunda.
Βολβώδης, εος, ὁ & ἡ, bulbosus. A præc.
Βολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, jacio. A βάλλω.
Βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, sterquilinium. A præc.
Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus. 2) ictus, plaga. A βάλλω.
Βολίζω, f. ίσω, p. ικα, bolidem demitto. A seq.
Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, sagitta. 2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A βάλλω.
Βολίτινος, ίνη, ινον, stercoreus. A seq.
Βόλιτον, ου, τὸ, & βόλιτος, ου, ὁ, stercus, fimus.
Βολοκτυπία, ας, ἡ, jactus tesserarum in alea. 2) fremitus, quem cadentes edunt. E seq. & κτυπέω.
Βόλος, ου, ὁ, jactus, vel tesseræ aut tali, vel retis, unde & captura. 2) dentitio.
Βομβαίνω, sonum bombo similem ædo. A βόμβος.
Βομβαύλιος, ου, ὁ, tibicen cum respectu ad βομβύλιος. Vox comica. Ex βόμβος & αὐλὸς, tibia.
Βομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombum edo. A βόμβος.
Βομβηδὸν, Adv. edendo bombum. Ab eod.

Βομβήεις, ήεσσα, ῆεν, bombum edens. 2) stridulus. Ab eod.
Βόμβησις, εως, ἡ, cum bombus editur. A βομβέω.
Βομβητικὸς, ἡ, ὸν, stridulus. Ab eod.
ΒΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, bombus, sonus, quem edunt apes. 2) strepitus quivis.
Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis streperæ, Dicitur insectum quodlibet streperum.
Βομβυλιάζω, f. άσω, p. ακα, ventris murmur edo.
Βομβύλιος, ου, ὁ, & βομβύλιον, τὸ, idem quod βομβύλη. 2) genus poculi. A βόμβος.
Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.
ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, ου, ὁ, animal silvaticum.
Βουβοτικὸς, ῦ, ὁ, boum pastor. E βῦς & βόσκω.
Βοόγλαυκος, ου, ὁ & ἡ, pulcris oculis præditus. E β. & γλαυκὸς.
Βοὸζ, ὁ, Booz, s. Boas. Nomen Ebr. ἑρμηνεύεται. In quo robur est.
Βοοζύγιον, ου, τὸ, boum jugum. E β. & ζυγός.
Βοοθύτης, ου, ὁ, qui bovem mactat.
Βοοκλέπτης, ου, ὁ, boum raptor. E β. & κλέπτω.
Βοόκρανος, ου, ὁ, bubulum caput habens. E β. & κρανίον, caput.
Βοοκτασία, ας, ἡ, boum occisio. Ex βῦς & κτείνω.
Βοονόμος, ου, ὁ, bubulcus. E β. & νέμω.
Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. E β. & σφαγή.
Βοοτρόφος, ου, ὁ & ἡ, qui boves alit, pascit.
ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, esca, pabulum, proprie brutorum.
Βορβορίζω, f. ίσω, cœno similis sum. 2) cœno inquino. A βόρβορος.
Βορβορόθυμος, ου, ὁ & ἡ, cœnosus, stercus olens.
Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, qui cubat in cœno. E seq. & κοίτη.
ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, cœnum, limus, lutum.
Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A præc.
Βορβοροταράξις, εως, ὁ, turbulentus, qui statum civitatis fœdum & turbulentum reddit. Vox Comica. Ex βόρβορος & ταράσσω, commoveo.
Βορβορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod sequens.
Βορβορυγμὸς, ῦ, ὁ, intestinorum strepitus. A seq.
ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. ύσω, strepo, proprie de intestinis crepitantibus.
Βορβορώπης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cœni speciem refert, fœdus, turpis. E præc. & ὤψ.
ΒΟΡΕ'ΑΣ, ου, ὁ, boreas, aquilo. 2) septentrio.
Βορέηθεν, Adv. a plaga septentrionali, a septentrione. A præc.
Βορεῖτις, & βορεῶτις, ιδος, ἡ, septentrionalis. Ab eod.
Βόρειος, ου, ὁ & ἡ, borealis, septentrionalis. Ab eodem.
Βόρος, ρα, ρον, & βορὸς, ρὰ, ρὸν, edax, vorax. A βορά.
Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas. A βορέας.
Βόσις, εως, ἡ, pastus, cibus. A βόω, pasco, inus.
Βοσκάδειος, εία, ειον, pascens, altilis. A seq.
Βοσκὰς, άδος, pascens, a βόσκω. 2) avis quædam marina. 3) picis quædam species.
Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus. 2) pascua. A βόσκω.
Βοσκηματώδης, ες, pecuarius. A præc.
Βόσκησις, εως, ἡ, pastio. A seq.
Βόσκω, f. βοσκήσω, pasco. A βόω, inus.
Βόσμορος, ου, ὁ, frumenti Indici genus. Strab.
Βοσπόριος, ου, ὁ & ἡ, bosporius. A seq.
Βόσπορος, ου, ὁ, bosporus, quasi boum trajectus, fretum. Ex βῦς & πόρος, transitus.
ΒΟ'ΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris. 2) capillus, cæsaries.
Βοστρυχηδὸν, Adv. in cincinni modum, in formam cirri. A præc.

Βοστρυχίζω, f. ίσω, in cincinnos plecto, capillum compono, calamistro. Ab eod.

Βοστρύχιον, ου, τό, cincinnulus. Dim. ab eod.

Βοστρυχόομαι, οῦμαι, unde βεβοστρυχωμένος, cincinnatus, concinnatus. A seq.

Βόστρυχος, ου, ὁ, idem quod βόστρυξ.

Βοστρυχώδης, εος, ὁ & ἡ, cincinni, seu cirri formam habens. A praec.

Βοτάμια, ων, τά, pascua. A βόω.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod.

Βοτανίζω, fut. ίσω, herbas carpo, vello. A praec.

Βοτανικός, ή, όν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Botanica, peritia vel doctrina herbarum. Ab eod.

Βοτάνιον, ου, τό, herbula, herba pusilla. Dimin. Ab eod.

Βοτανισμός, ῦ, ὁ, evulsio herbarum. A βοτανίζω.

Βοτανολογέω, ῶ, fut. ήσω, herbas lego, colligo. Ex βοτάνη & λέγω.

Βοτανώδης, εος, ὁ & ἡ, herbaceus, herbosus, herbidus, herbis abundans. A βοτάνη.

Βότειρα, ας, ἡ, femina pastoris. A seq.

Βοτήρ, ῆρος, ὁ, pastor. A βόσκω.

Βοτηρικός, ή, όν, pastoralis. A praec.

Βοτόν, ῦ, τό, pecus, armentum, quod pascitur. *Plur.* τὰ βοτά, ῶν, oves. A βόσκω.

Βοτός, ῦ, ὁ, pascuum, alimentum. Ab eod.

Βοτρύδιον, ου, τό, racemulus. a) acinus. Dimin. a βότρυς.

Βοτρυδὸν, *Adj.* modo uvæ, dense. Ab eod.

Βοτρυόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, racemos largiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex βότρυς & δῶρον.

Βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemosus, racemi instar collectus & intortus. A βότρυς.

Βοτρυόκοσμος, ου, ὁ & ἡ, racemis ornatus.

Βοτρυόομαι, οῦμαι, racemor. A βότρυς.

Βοτρυόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, Epith. vitis, quia botros, ut liberos, s. prolem, fert.

Βοτρυοσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ab uvis destillans. Ex βότρυς & στάζω, *stillo*.

Βοτρυοστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. Bacchi, serto ex uvis redimitus.

Βοτρυοχαίτης, ου, ὁ, botros crinibus implexos habens. E βότρυς & χαίτη, *coma*.

ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva. a) racemus. 3) nomen herbæ. 4) *metaph.* de capillis.

Βοτρυφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, uvas ferens.

Βοτρυώδης, εος, ὁ & ἡ, racemosus. A βότρυς.

Βου, *Particula* augendi, ut in βούλιμος, βούπαις.

Βουάγωρ, ορος, ὁ, pastor armenti. E βοῦς & ἄγω.

Βούβαλις, ιδος, ἡ, bubala, vacca silvestris. A seq.

Βούβαλος, ου, ὁ, bubalus, bos silvestris. A βοῦς.

Βουβαρής, ὁ, qui instar bovis est gravis. 2) tardus, stupidus. Ex β. & βάρος, *pondus*.

Βούβοτον, ου, τό, locus, ubi pascuntur boves. Ex βοῦς & βόσκω.

Βούβοσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iisd.

Βουβότης, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus. Ex iisd.

Βούβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pabulo abundans, s. bobus pascendis aptus. Ex iisd.

Βούβρωστις, εως, ἡ, magna fames. 2) tristitia, acerbus dolor. E βοῦ & βρῶσις, *cibus*, *voratio*.

ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, inguen. 2) tumor circa inguina, vel in quacunque corporis parte.

Βουβωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen. a) laboro tumore quovis. A praec.

Βουβώνιον, ου, τό, remedium inguinum, nomen asteris Attici.

Βουγάϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, convicium in hominem magnæ staturæ & viribus stulte ferocem. E βοῦ & γαίω, *glorior*.

Βουγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, bove genitus. E βοῦς & γίνομαι.

Βούγλωσσον, ου, τό, lingua bubula, *herba*. E βοῦς & γλῶσσα.

Βούγλωσσος, ου, ὁ, idem. a) solea, piscis.

Βουδέψιον, ου, τό, bovinum corium. Ex βοῦς & δέψω, *excorio*.

Βουδόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, boves excorians. Ex βοῦς & δέρω, *excorio*.

Βουδρομέω, ῶ, f. ήσω, cursu incitato curro. Ex βοῦ & δρόμος, *cursus*.

Βουδρομία, ας, ἡ, cursus citus, s. incitatus. A præc.

Βουζύγιος, ον, a βοῦς & ζυγὸς, pertinens ad juncturam bovis cum asino; βουζύγιος ἀρὰ, diræ dictæ in eum qui junxerit.

Βουθερής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui a bobus depascitur. E βοῦς & θέρος, *messis*.

Βούθορος, ου, ὁ, insiliens vaccis, epith. tauri. E βοῦς & θορέω.

Βουθυσία, ας, ἡ, immolatio boum.

Βουθυτέω, ῶ, fut. ήσω, boves macto & immolo. a) sacrifico. A seq.

Βουθύτης, ου, ὁ, qui boves mactat.

Βούθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad boum mactationem pertinens. E βοῦς & θύω.

Βουκαῖος, ου, ὁ, bubulcus. a) agricola, rusticus, messor. A βοῦς.

Βουκανάω, buccina cano, Polyb. v. Βυκανάω.

Βουκάπαι, ῶν, αἱ, boum præsepia. Ex βοῦς & κάπη, *præsepe*.

Βουκάρδιος, ου, ὁ, sc. λίθος, bucardia, sc. gemma. Ex βοῦς & καρδία, *cor*.

Βουκάτιος, ου, ὁ, quintus anni mensis apud Bœotios.

Βούκεντρον, ου, τό, stimulus boum.

Βούκερας, fœnum græcum.

Βούκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, bubulis præditus cornibus. a) fœnum Græcum. Ex βοῦς & κέρας.

Βουκεφάλειος, ον, idem quod seq. & ab eo.

Βουκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, taurino & magno capite præditus. 2) equus Alexandri Magni.

Βουκολέω, ῶ, f. ήσω, boves pasco. a) pasco. 3) *passive*, erro, vagor. 4) inani spe lacto, *item* blandis verbis, narratiunculis &c. fallo ac decipio, *item* demulceo, delinio. A βουκόλος.

Βουκόλημα, ατος, τό, lenimen, solamen. A præc.

Βουκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio. Ab eod.

Βουκολία, ας, ἡ, armentum, grex boum. A βουκόλος.

Βουκολιάζω, f. άσω, & άσδω, *Dor.* pastoritium carmen cano. A præc.

Βουκολιασμός, ῦ, ὁ, pastoritii carminis modulatio. A præc.

Βουκολιαστής, ου, ὁ, pastoritii carminis modulator. Ab eod.

Βουκολικός, ή, όν, pastoritius. A βουκόλος.

Βουκόλιον, ου, τό, armenta. Ab eod.

Βουκολίς, ἡ, ad boves pascendos apta, v. c. herba. Ab eod.

Βουκολισμός, ῦ, ὁ, idem quod βουκολιασμός.

Βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius. E βοῦς & κόλον, *cibus*.

Βούκορυζα, ας, ἡ, magna gravedo.

Βουκόρυζος, ου, ὁ & ἡ, admodum mucosus. 2) stolidus. E βοῦ & κόρυζα, *mucus narium*.

Βοῦκος, ου, ὁ, *Dor.* βῶκος, bubulcus. a) messor. ὑποκοριστικῶς, pro βουκόλος. A βοῦς.

Βουκράνιον, ου, τό, vitis nigra. A seq.

Βούκρανον, ου, τό, caput bubulum. a) galea facta ex corio bubulo. E βοῦς & κρανίον, *caput*.

Βουκρ-

Βούκρανος, ον, bubulum caput habens. Ex iisd.
Βουλαῖος, αία, αῖον, consiliarius. A βουλὴ, *consilium*.
Βουλαρχέω, ῶ, f. ήσω, consilii vel curiae sum princeps. A seq.
Βούλαρχος, ου, ὁ, consilii publici princeps.
Βουλεία, ας, ἡ, munus senatorium. A βουλή.
Βουλεῖον, ου, τὸ, curia. Ab eod.
Βούλευμα, ατος, τὸ, consilium. A βουλεύω.
Βούλευσις, εως, ἡ, consultatio. 2) accusatio a) insidiarum vitae nostrae factarum. b) pecuniae in publicum per calumniam petitae. Harpocr.
Βουλευτήριον, ου, τὸ, consilii locus, curia, senatus.
Βουλευτής, οῦ, ὁ, consultor, senator.
Βουλευτικός, ή, όν, consultus. 2) senatorius, ad senatum pertinens.
Βουλευτός, ή, όν, in deliberationem cadens.
Βουλεύω, f. εύσω, p. λευκα, consulto, delibero, consilia agito. A seq.
ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, consilium. 2) consultatio.
Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propositum. A praec.
Βούλησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Βουλητικός, ή, όν, voluntarius. A seq.
Βουλητός, ή, όν, sub voluntatem cadens. τὸ βουλητὸν, voluntas. A βουλή.
Βουληφόρος, ου, ὁ & ἡ, consultor, consiliarius, princeps, magistratus. E βουλὴ & φέρω, *fero*.
Βουλιμία, ας, ἡ, ingens fames. E βοῦ & λιμός, *fames*.
Βουλιμίασις, εως, ἡ, idem quod βουλιμία. A seq.
Βουλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti & intolerabili premor. A βουλιμία.
Βούλιμος, ου, ὁ, idem quod βουλιμία.
Βουλιμώττω, idem quod βουλιμιάω. A praec.
ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, f. βουλήσομαι, volo, cupio. 2) malo. 3) opto.
Βουλόμαχος, ου, ὁ, pugnandi semper cupidus, s. idem qui θυμομαχῶν.
Βουλυτός, οῦ, ὁ, vespera, tempus, quo boves aratro exsolvuntur. Ex βοῦς & λύω, *solvo*.
Βούμασθος, vel βούμαστος, ου, ὁ, uva quaedam a crassitudine acinorum ita dicta. Ex βοῦ & μαστὸς, *mamma*.
Βουμελία, ας, ἡ, q. d. bubula fraxinus, species fraxini. Ex βοῦς, seu βοῦ & μελία, *fraxinus*.
Βουμέλιος, ου, ὁ, idem.
Βουμολγός, οῦ, ὁ, qui vaccas mulget. Ex βοῦς & ἀμέλγω, *mulgeo*.
Βουμυκαὶ & βόμυκαι, mugitus. A βοῦς & μυκή, *mugitus*.
Βούνεβρος, ου, ὁ, hinnulus magnus.
Βουνιάς, napi genus. A βουνός.
Βουνίζω, f. ίσω, accumulo, aggero. Ab eod.
Βούνιον, ου, τό, idem quod βουνιάς.
Βουνίς, ίδος, ἡ, sc. γῆ, terra collibus frequens.
Βουνοβατέω, ῶ, per colles incedo. E βουνὸς & βαίνω.
Βουνώδης, montuosus. Ex eod. & εἶδος.
Βούνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, a bobus depastus. A βοῦς & νέμω.
Βουνόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bobus pascendis aptus. 2) bubulcus. Ex iisd.
Βουνοπατέω, ῶ, f. ήσω, colles calco, per colles ingredior. V. βουνοβατέω.
ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, collis, tumulus, clivus. 2) cumulus, acervus.
Βουνώδης, εος, ὁ & ἡ, collibus, seu tumulis frequens, clivosus, *item* colli similis. A praec.
Βούπαις, αιδος, ὁ, puer, vel adolescens grandis. 2) apicularum epitheton, quia e bobus nascuntur.
Βουπάλειος, ον, magnus. A βούπαλος.
Βούπαλις, ιδος, ὁ & ἡ, multam luctam habens. Ex βοῦ & πάλη, *lucta*.
Βούπαλος, ου, ὁ, magnus luctator. 2) magnus. 3) magnus asinus. Ex iisd.
Βουπάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, boum possessor, pecoris dives. Ex βοῦς & πάομαι, *possideo*.
Βούπεινα, ης, ἡ, magna fames.
Βουπελάτης, ου, ὁ, bubulcus. E βοῦς & πελάζω, *propinquo*. (nisi sit potius ab ἐλάτης, ut lw. *subsequa*.)
Βουπλάστης, ου, ὁ, qui boves fingit; fictor boum.
Βούπλευρον, ου, τὸ, herba quaedam. Ex βοῦς & πλευρά, *latus*.
Βουπλήκτρον, ου, τὸ, bovis stimulus.
Βουπλήξ, ῆγος, ὁ & ἡ, idem. E βοῦς & πλήττω, *ferio*.
Βουποιμήν, ένος, ὁ, boum pastor, bubulcus.
Βουπόλος, ου, ὁ, idem. E βοῦς, & πολέω, *versor*.
Βουπόρος, ου, ὁ & ἡ, epith. veru magni. E βοῦς & πείρω, *transfigo*.
Βούπρηστις, εως, ἡ, insectum e cantharidum genere, scarabaeo simile. 2) oleris silvestris species. Ex βοῦς & πρήθω, *inflammo*, quia boves devorata inflammat ac rumpit.
Βούπρωρος, ου, ὁ & ἡ, qui bovem in prora aut caput bovinum habet. 2) in quo bos antecedit. Ex βοῦς & πρώρα.
ΒΟΥ'ΡΑΣΣΟΣ, ου, ὁ, fructus, qui clauditur spathe s. elate, i. e. palma suo involucro inclusa.
ΒΟΥ͂Σ, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, taurus & vacca. 2) bovina pellis. 3) flagellum factum e corio bubulo, *it.* scutum. 4) piscis quidam. 5) numisma Atticum bovis imagine signatum.
Βουσκαφέω, subruo, proruo, Lycophr. E β. & σκάπτω, *fodio*.
Βουστάδιον, ου, τὸ, bubile. A βοῦς & ἵσταμαι, *sto*.
Βούσταθμον, ου, τὸ, idem. Ex eod. & σταθμός, *statio*.
Βουστασία, ας, ἡ, & βουστάσιον, ου, τὸ, idem. Ex eod. & στάσις, *statio*.
Βούστασις, εως, ἡ, idem, & ex iisd.
Βουστροφηδὸν, *Adv.* vertendo & flectendo se, more boum arantium, h. e. a sinistra ad dextram & a dextra ad sinistram: unde de scriptura antiqua Graecorum tali dicitur. E β. & στρέφω.
Βούστροφος, ον, aratus. Ex iisd.
Βουσφαγέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. Ex eod. & σφάζω, *macto*.
Βουσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. A praec.
Βούτης, ου, ὁ, pastor boum, bubulcus. A βοῦς.
Βούτιμος, ου, ὁ, bovis pretium aequans. Ex eod. & τιμή, *pretium*.
Βούτομον, ου, τὸ, frutex palustris & pratensis, Theocr. E βοῦς vel βοῦ & τέμνω, *seco*.
Βούτομος, ου, idem.
Βούτορος, ου, ὁ & ἡ, q. d. boves penetrans & transfigens, epith. magni veru. E βοῦς & τορέω, *terebro*.
Βουτρόφος, ου, ὁ & ἡ, boves alens. Ex eod. & τρέφω, *alo*.
Βούτυπος, ου, ὁ & ἡ, boves caedens, qui boves mactat. 2) species animalculi vexantis boves, oestrus. Ex eod. & τύπτω, *ferio*.
Βουτύρινος, ίνη, ινον, e butyro factus. A seq.
Βούτυρον, ου, τό, butyrum.
Βουφάγος, ου, ὁ & ἡ, boves vorans. 2) valde vorax, valde edax. Ex βοῦς vel βοῦ & φαγεῖν.
Βούφθαλμον, ου, τὸ, buphthalmum, *herba*. Ex βοῦς & ὀφθαλμός, quia flores ejus oculis bovinis similes sunt.
Βουφονέω, ῶ, fut. ήσω, boves macto.
Βουφόνια, ων, τὰ, boum mactationes, festus dies apud Athenienses. A seq.

Βου-

Βουφόνος, ου, ὁ & ἡ, qui boves cædit & mactat. 2) ſacerdos boves immolans. Ex βοῦς & φονὴ, *cædes*.
Βουφορβέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco. A βουφορβός.
Βουφόρβια, ων, τὰ, armenta. A ſeq.
Βουφορβός, ȣ, ὁ, qui boves paſcit, bubulcus. Ex βοῦς & φέρβω, *paſco*.
Βουχανδὴς, έος, ȣς, valde capax, ampliſſimus: *de cratere, poculo, lebete*. Ex βοῦ & poetico χανδάνω, *capio*.
Βούχιλος, ον, herboſus, alendo pecori aptus. Ex βοῦς, ſ. βοῦ, & χιλὸς, *pabulum*.
Βοώνης, ου, ὁ, boum emtor, ſive ad ſacra, ſive in macellum, nomine publico. nomen curationis publicæ, ejuſdemque valde honeſtæ. Ex βοῦς & ὠνέομαι, *emo*.
Βοώνητος, ου, ὁ & ἡ, bove emtus. Ex iisd.
Βοώπης, ου, ὁ, βοῶπις, ιδος, ἡ, magnos (i.e. pulcros) oculos habens. Ex βοῦς & ὤψ, *oculus*.
Βοώτης, ου, ὁ, bubulcus. nomen aſtri. A βοῦς.
Βόωψ, βόωπος, piſcis quidam.
Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen & judicandi de victore, & præmium tribuendi. 2) dijudicatio & diſceptatio quævis. A βραβεύς.
Βραβεῖον, ου, τὸ, victoriæ præmium. A ſeq.
ΒΡΑΒΕΥ͂Σ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis. 2) arbiter rerum aliarum & præmia diribens, vel certamina quæque diſceptans.
Βραβευτὸς, ȣ, ὁ, idem. A ſeq.
Βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis. 2) certaminis ſum arbiter & moderator. 3) moderor, diſpenſo, guberno, rego, præſum. 4) *ſimpliciter*, tribuo, præbeo, do.
ΒΡΑ'ΒΥΛΟΝ, ου, τὸ, prunum Damaſcenum.
Βραγχαλέος, έα, έον, raucus. A βράγχος.
Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus piſces ſpirant. 2) fauces porci. Ab eod.
Βραγχιάω, ῶ, rauceſco. A præc.
Βραγχιοειδὴς, ὲς, branchiis ſimilis. A ſeq. & εἶδος.
ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel ος, τὸ, raucedo, raucitas.
Βραγχώδης, εος, ὁ & ὁ, raucus. A præc.
Βραδέως, *Adv.* tarde, ſero. 2) ſegniter, cunctanter. A βραδύς.
Βραδύγλωσσος, ωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, tardiloquus, qui tardioris eſt linguæ. Ex eod. & γλῶσσα.
Βραδυδινὴς, έος, ὁ & ἡ, qui tardo vortice circumagitur. 2) tardus ad motum. Ex eod. & δίνη, *vortex*.
Βραδύκαρπος, ου, ὁ & ἡ, tardos, ſeu ſeros dans fructus.
Βραδυκίνητος, ον, tardus, tarde incedens. E βραδὺς & κινέω, *moveo*.
Βραδύνοια, ας, ἡ, tarditas ingenii. A ſeq.
Βραδύνοος, *contr.* ους, ου, ὁ & ἡ, qui tarda eſt mente & ingenio.
Βραδύνω, f. υνῶ, tardo, cunctor. A βραδύς.
Βραδυπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ægre ſibi perſuaderi ſinit. E præc. & πείθω, *perſuadeo*.
Βραδυπεπτέω, ῶ, f. ήσω, tarde coquo. 2) tarde concoquo. Ex eod. & πέπτω, *coquo*.
Βραδυπεψία, ας, ἡ, tarda & imbecilla concoctio. A præc.
Βραδυπλοέω, f. ήσω, tarde navigo. Ex eod. & πλοῦς, *navigatio*.
Βραδύπνοος, ου, ὁ & ἡ, ſpiritum ægre trahens. Ex eod. & πνοὴ, *ſpiritus*.
Βραδυπορέω, ῶ, f. ήσω, tarde progredior. A ſeq.
Βραδυπόρος, ο, ὁ & ἡ, tarde tranſiens.

Βραδύπους, οδος, ὁ & ἡ, tardigradus. 2) lentus.
ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, tardus, ſegnis. 2) tardus ingenio. *Comp.* βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος. *Superl.* βράδιστος, & βάρδιστος, vel βραδύτατος.
Βραδυσκελὴς, έος, ὁ & ἡ, tardigradus, tarde incedens. E præc. & σκέλος, *crus*.
Βραδυστομέω, ῶ, f. ήσω, impedite & difficulter loquor. Ex eod. & στόμα.
Βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, cunctatio. 2) ſegnities. A βραδύς.
Βραδυτόκος, ου, ἡ, tarde pariens. Ex eod. & τίκτω, *pario*.
Βραδυχρόνιος, ον, ſerus.
ΒΡΑ'ΖΩ, f. άσω, ferveo, bullio.
ΒΡΑ'ΘΥ, υος, τὸ, ſabina, ſ. ſavina, *herba*.
Βράκανα, τὰ, olera agreſtia, quæ non facile purgantur.
Βράσμα, ατος, τὸ, æſtus, fervor. 2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω.
Βρασματίας, ου, ὁ, qui fit cum fervore. 2) ebullitioni ſimilis, *de vento*. A præc.
Βρασματώδης, εος, ὁ & ἡ, immodicus, qui quaſi fervet. Ab eod.
Βρασμὸς, ȣ, ὁ, idem quod βράσμα.
Βράσσω, idem quod βράζω.
Βράταχος, ου, ὁ, *per metatheſin* pro βάτραχος.
Βραχέα, ων, τὰ, brevia. Quaſi a βραχὺς, έος.
Βραχέως, *Adv.* breviter. 2) paucis. 3) ad breve tempus.
ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus. 2) armus v. c. vituli.
Βραχύβιος, ου, ὁ & ἡ, qui brevis eſt vitæ.
Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas.
Βραχυβλαβὴς, ὲς, parum, leviter nocens. E βραχὺς & βλάπτω.
Βραχύβωλος, ον, parum glebæ habens: epith. prædioli parvi.
Βραχυγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, tardus & tenuis conſilii. E βρ. & γνώμη.
Βραχύδρομος, ον, tardus, tarde currens. E βρ. & τρέχω.
Βραχυεπὴς, έος, ὁ & ἡ, breviloquus, brevitatis in dicendo ſtudioſus. Ex eod. & ἔπος, *verbum*.
Βραχυεπῶς, *Adv.* breviter, paucis verbis. A præc.
Βραχυκαταληκτέω, ῶ, f. ήσω, in brevem ſc. ſyllabam deſino. 2) pede uno brevior ſum. A ſeq.
Βραχυκατάληκτος, ου, ὁ & ἡ, in brevem deſinens. 2) pede uno brevior. Ex βραχὺς & καταλήγω, *deſino, terminor*.
Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem geſto. Ex βραχὺς & κόμη, *coma*.
Βραχύκωλος, ου, ὁ & ἡ, brevibus membris conſtans. Ex βραχὺς & κῶλον, *membrum*.
Βραχύλεκτος, ον, brevis in dicendo. Ex eod. & λέγω.
Βραχυλογέω, f. ήσω, brevis ſum in loquendo.
Βραχυλογία, ας, ἡ, breviloquentia.
Βραχυλόγος, ου, ὁ & ἡ, brevis in ſermone.
Βραχυμέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A ſeq.
Βραχυμερὴς, έος, ὁ & ἡ, cujus partes ſunt breves & exiguæ, tenuis. E βρ. & μέρος, *pars*.
Βραχυμυθία, ας, ἡ, breviloquentia. Ex eod. & μῦθος, *oratio, ſermo*.
Βραχυντικὸς, ὴ, ὸν, breviandi vim habens. A ſeq.
Βραχύνω, f. υνῶ, corripio, breve reddo. A βραχύς.
Βραχύνωτος, ου, ὁ & ἡ, brevis tergo, breve dorſum habens. Ex eod. & νῶτον.
Βραχυόνειρος, ου, ὁ & ἡ, pauca habens ſomnia.

Βρα-

Βραχυπαρακαταληκτέω, ῶ, f. ήσω, penultimam brevem habeo. A ſeq.

Βραχυπαρακατάληκτος, ο, ὁ & ἡ, cujus penultima brevis eſt. Ex βραχὺς & παραλήγω, *penultimus ſum*.

Βραχύπνοος, *contr.* βραχύπνους, ου, ὁ & ἡ, breves ſimulque tardos ſpiritus ducens. Ex eod. & πνοὴ, *ſpiritus*.

Βραχύπολις, εως, ἡ, parva, epith. urbis.

Βραχύπορος, ου, ὁ & ἡ, breves meatus habens.

Βραχυπότης, ου, ὁ, parum potans.

Βραχύποτος, ο, ὁ, idem.

Βραχυῤῥιζία, ας, ἡ, brevitas radicum. A ſeq.

Βραχύῤῥιζος, ου, ὁ & ἡ, breves radices habens. E β. & ῥίζα.

ΒΡΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc 2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, ſubito, repente, paucis. 3) κατὰ βραχὺ, ſenſim, paullatim. 4) βραχὺ, parum, paullisper, parvi momenti.

Βραχυσίδηρος, ο, ὁ & ἡ, brevis, levis, epith. teli.

Βραχυσκέλης, ου, ὁ, qui parvo, ſeu brevi caudice eſt. E β. & σκέλος.

Βραχυστομία, ας, ἡ, brevitas oris. A ſeq.

Βραχύστομος, ου, ὁ & ἡ, qui brevi eſt ore, ſive parvo orificio. E β. & στόμα.

Βραχυσυλλαβία, ας, ἡ, brevitas orationis, carminis.

Βραχυσύλλαβος, ο, ὁ & ἡ, paucis ſyllabis conſtans, epith. pedis, numeri. E βρ. & συλλαβή.

Βραχυσύμβολος, ο, ὁ & ἡ, qui exiguam ſymbolam ad convivium confert. Ex eod. & συμβολή.

Βραχυτελὴς, έος, ὁ & ἡ, brevis, parvus. Ex eod. & τέλος.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχύς.

Βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, alte recido. A ſeq.

Βραχύτομος, ου, ὁ & ἡ, alte reciſus, v. c. de ungue ad vivum reſecto. E βρ. & τέμνω, *ſeco*.

Βραχυτράχηλος, ου, ὁ & ἡ, breve collum habens.

Βραχύϋπνος, ου, ὁ & ἡ, brevi contentus ſomno.

Βραχυφαγία, ας, ἡ, tenuitas victus & paucitas.

Βραχυφεγγίτης, ου, ὁ, exiguum lumen habens. E βρ. & φέγγος, *lumen*.

Βραχύφυλλος, ο, ὁ & ἡ, brevia habens folia. E βρ. & φύλλον, *folium*.

Βραχυχρόνιος, ο, ὁ & ἡ, breve tempus durans.

Βραχύωτος, ου, ὁ & ἡ, breves habens auriculas. E βραχὺς & οὖς, *auris*.

ΒΡΑ'ΧΩ, ſono, ſonitum ſeu crepitum edo, ſtrepo. Eſt onomatopœja. Hinc ἔβραχε, βράχε, apud Poetas.

Βρέγμα, ατος, τὸ, ſinciput. A βρέχω.

Βρεγμὸς, ῦ, ὁ, idem, & ab eod.

ΒΡΕ'ΜΩ, fremo, murmuro.

ΒΡΕ'ΝΘΙΞ, vel βρένθις, lactuca, & genus floris odorati.

Βρένθιον & βρένθειον, τὸ, unguentum e floribus, unde βρενθινός. A βρένθις.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, & ους, τὸ, tumor. 2) faſtus. 3) avicula incerta.

Βρενθύομαι, & βρενθύνομαι, ſuperbio, elato animo ſum, eumque geſtu & vultu prodo. Apud antiquiores vox comica. 2) apud poſteriores varia, quæ ab ſuperbia fiunt, aut cum ſuperbia quadam conjuncta ſunt, ut indignor, iraſcor, faſtidio, aut in ſuperborum moribus ſunt, ut ſevero & compoſito vultu aliquid facere, v. c. meditari. A βρένθος.

Βρέξις, εως, ἡ, pluvia, a βρέχω.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, ſimulacrum rude e ligno.

Βρεφικὸς, ἡ, ὸν, infantilis. A βρέφος.

Βρεφικῶς, *Adv.* infantili more. A præc.

Βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium. A ſeq.

Βρεφοκτόνος, ο, ὁ & ἡ, infanticida. A ſeq. & κτείνω, *occido*.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, & ους, τὸ, infans. 2) fœtus animalis cujuſcunque, etiam ova. 3) βρεφόθεν, ab infantia.

Βρεφοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis & educandis infantibus deſtinatus. E præc. & τρέφω, *alo*.

Βρεφύλλιον, ο, τὸ, infantulus. Dimin. a βρέφος.

Βρέχμα, ατος, τὸ, ſinciput, &

Βρεχμὸς, ῦ, ὁ, idem. A ſeq.

ΒΡΕ'ΧΩ, f. ξω, madefacio, irrigo, pluo.

ΒΡΙ, *Partic.* inſep. quæ in *Compoſitione* intenſionem notat, redditurque fere per *valde*, vel *vehementer*.

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, validus. A βριάω.

Βριάρογχος, ρος, ὁ & ἡ, robuſtus.

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, robuſtum reddo. 2) robuſtus ſum. 3) extollo. 4) tumeſco.

Βριζόμαντις, εως, ὁ & ἡ, qui ex ſomniis futura prædicit. E ſeq. & μάντις.

ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, vel ξω, poſt cibum dormio.

Βρίηπυος, ου, ὁ & ἡ, vehementer clamans. Ex βρὶ & ἠπύω, *clamo*.

Βρῖθος, εος, τὸ, pondus, gravitas. A βρίθω.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem. A præc.

Βριθύκερως, ω, ὁ & ἡ, gravia habens cornua. A βριθὺς, & κέρας.

Βριθύνοος, *contr.* βριθύνους, ου, ὁ & ἡ, gravem & prudentem mentem habens.

Βριθὺς, ῦα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, gravis.

ΒΡΙ'ΘΩ, ſum gravis, ingraveſco, onuſtus ſum. 2) deorſum vergo præ pondere, inclinor. 3) ingruo, impreſſionem facio. 4) abundo. 5) gravo.

Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor: &

Βριμαίνω, f. ανῶ, idem. 2) excandeſco. A ſeq.

Βριμάω, ῶ, fremo, iraſcor. A ſeq.

ΒΡΙ'ΜΗ, ης, ἡ, robur, potentia. Unde

Βριμηδὸν, *Adv.* cum fremitu.

Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

Βριμηνις, ἡ, iracunda. A βρὶ & μῆνις, *ira*.

Βριμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, idem quod Βριμάζομαι.

Βριθάρματος, ου, ὁ & ἡ, currum gravans. Ex βρίθω & ἅρμα.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concava. A βρόγχος.

Βρογχία, ας, ἡ, arteria cartilaginea, aſpera.

Βρογχίζω, f. ίσω, p. ικα, deglutio, devoro. A præc.

Βρογχοκήλη, ης, ἡ, ſtruma, tumor in gutture, ſeu aſpera arteria. A βρόγχος & κήλη, *hernia*.

Βρογχοπαράταξις, εως, ἡ, qſ. prælium gulæ. Vox per jocum ficta, ap. Athen.

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces. 2) aſpera arteria.

Βρομέω, ῶ, f. ήσω, fremo. A βρόμος.

Βρομιάζω, f. άσω, bacchor. A ſeq.

Βρόμιος, ου, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A ſeq.

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor. 2) avena. A βρέμω.

Βρομώδης, εος, ὁ & ἡ, murmur edens. A præc.

Βρονταῖος, αία, αῖον, tonitrualis, tonans. A βροντή.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono. Ab eod.

Βροντεῖον, ου, τὸ, machina theatralis, qua tonitruum fragorem imitantur. Ab ſeq.

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, tonitru.

Βρόντημα, ατος, τὸ, idem. A βροντάω.

Βροντησικέραυνος, ου, ὁ & ἡ, tonans & fulminans.

Βροντογενὴς, έος, ὁ & ἡ, filius, vel filia tonitru. E βροντὴ & γένος.

Βροντόπαις, αιδος, ὁ & ἡ, idem.

Βρον-

Βροντοποιὸς, ὁ, ἡ ὁ ἡ, tonitru faciens.

Βροντόφωνος, ος, vocem gravem, tonitrubus similem, habens.

Βρόταχος, ου, ὁ, pro βάτραχος.

Βροτὸς, ου, ὁ & ἡ, βροτὸς, ία, ον, mortalis, humanus, &

Βρότειος, ου, ὁ & ἡ, idem. A βροτὸς.

Βροτοβάμων, ονος, ὁ & ἡ, calcator hominum. Ex eod. & βάσις, gressus.

Βροτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, voce humana loquens.

Βροτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est humana specie. 2) homini similis.

Βροτόεις, όεσσα, όεν, saniosus, cruore respersus. A βρότος.

Βροτοκτονέω, hominem interficio. A seq.

Βροτοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida. Ex βροτὸς & κτείνω, occido.

Βροτολοιγὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΒΡΟΤΟ'Σ, ὁ, ὁ, mortalis. 2) homo.

ΒΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, sanies, cruor. 2) sanguis pulvere permixtus.

Βροτοσκόπος, ου, homines, eorum actiones spectans. Epith. Furiarum. E βροτὸς & σκοπὸς.

Βροτοσωτος, ου, salutaris hominibus.

Βροτοστυγὴς, έος, invisus hominibus. E βροτὸς, & στύγος, odium.

Βροτοφθόρος, ου, hominibus perniciosus. E βροτὸς & φθορὰ, pernicies.

Βροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inficio, cruento. A βρότος.

ΒΡΟΥ'ΚΟΣ, f. βρόχος, ὁ, species locustarum.

Βροχίς, ίδος, ἡ, laqueus. A βρόχος.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A βρέχω, humecto.

Βροχθίζω, fut. ίσω, sorbeo. 2) voro, helluor. A seq.

Βρόχθος, ου, ὁ, guttur. 2) lagena. A βρόγχος.

Βροχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cavus, vel aridus, Epith. laeus. Nic.

Βροχὶς, ίδος, ἡ, laqueus. A seq.

Βρόχος, ου, ὁ, idem.

Βρόχω, sorbeo, voro, deglutio, inus. unde ἀναβρόξειε, καταβρόξειεν apud Hom.

Βρυάζω, f. άσω, floreo, germino. 2) lætor, exsulto. A βρύω.

Βρυγδὴν, Adv. cum stridore dentium. 2) fuse. A βρύχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morsus. Ab eodem.

Βρυγμὸς, ὁ, ὁ, stridor dentium. 2) fremitus. 3) rugitus. Ab eod.

ΒΡΥ'ΚΩ, fut. ξω, mordeo. 2) rodo. 3) deglutio.

Βρύλλω, potito, subbibo. 2) sorbeo, sorbillo. inebrior. A seq.

ΒΡΥ'Ν, vox infantium potum petentium.

Βρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, όέσσης, όεντος, muscosus. 2) mollis, friabilis.

ΒΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, muscus. 2) alga.

Βρυοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, musci fertilis. E præc. & φέρω.

Βρυόω, ῶ, f. ώσω, musco oppleo. A βρύον.

Βρύσις, εως, ἡ, quasi d. scaturitio. A βρύω.

Βρύτεα, ων, τὰ, reliquiæ granorum post excoctam cerevisiam, item fraces vinaceæ. A seq.

ΒΡΥ'ΤΟΝ, ου, τὸ, cerevisia, potus ex hordeo.

Βρῦτος, ου, ὁ, idem.

Βρύττω, idem quod βρύκω vel βρύχω, edo, devoro, Etym. 2) ab hoc, febri laboro, Id.

Βρυχαλέος, έα, έον, rugiens. A βρύχω.

Βρυχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ejulo. Ab eodem.

Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio. Ab eodem.

Βρυχετὸς, ου, ὁ, febris, a βρύττω, febri laboro.

Βρυχὴ, ῆς, ἡ, stridor e contritu, v. c. dentium, fremitus. A βρύχω.

Βρυχηδὸν, Adv. cum rugitu, cum fremitu, stridore, v. c. dentium. A præc.

Βρυχηθμὸς, ὁ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus. Ab eod.

Βρύχημα, ατος, τὸ, idem. A βρυχάομαι.

Βρυχητικὸς, ἡ, ὁν, strepitum faciens. τὸ βρυχητικὸν, strepitus. Ab eod.

Βρύχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, submersus, mergens, obruens & strepens fluctibus. A βρύω, (vel potius a βρέχω, unde βροχὴ, permutato υ cum ο.)

Βρυχμὸς, ὁ, ὁ, morsus, rosio, strepitus. Ab seq.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium. 2) fremo. 3) mugio. 4) gemo. 5) med. furo.

Βρυχώδης, εος, strepens fluctibus. A seq.

ΒΡΥ'Ω, f. ύσω, scateo. 2) fundo. 3) germino. 4) floreo. 5) abundo, circumfluo. 6) mano.

Βρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, muscosus. A βρύον.

Βρυωνία, ας, ἡ, bryonia, bryonias, herba, folia pampinis similia habens & serpens per arbores, &c.

Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem.

Βρῶμα, ατος, τὸ, esca, cibus. 2) quod exesum & erosum est. A βιβρώσκω, comedo.

Βρωμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, proprie 1) de ruditu asinorum, tum 2) de clamore aliarum belluarum, ut leonis, atque etiam hominum iratorum, a βρώμη. 3) fœteo. A βρῶμος.

Βρωματίζω, fut. ίσω, cibum do. A βρῶμα.

Βρωμάτιον, ου, τὸ, edulium. Ab eod.

Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, fœteo. A βρῶμος.

Βρώμη, ης, ἡ, cibus. 2) ruditus. Prius a βρώσκω, voro, posterius a βρέμω, fremo.

Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A βρωμάομαι.

Βρωμητὴς, ὁ, ὁ, q. d. ruditor, rudens. Ab eod.

Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem. Ab eod.

Βρωμολόγος, ου, ὁ, fœtores loquens. E seq. & λόγος. Vox inepta ap. Lucian.

ΒΡΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, graveolentia, fœtor. 2) virus.

Βρωμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fœtidus. A præc.

Βρωσείω, esurio, edere cupio. A βρώσω, quod est fut. a βρώσκω.

Βρώσιμος, ου, ὁ & ἡ, esculentus, edulis. A seq.

Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium. 2) ipsa comedendi actio. 3) erosio. A seq.

ΒΡΩ΄ΣΚΩ, f. βρώσω, comedo, depasco, consumo.

Βρωτικὸς, ἡ, ὁν, edulis, cibo aptus. A præc.

Βρωτικῶς, Adv. βρωτικῶς ἔχειν, esurire, Etym. A præc.

ΒΥ, vox infantis vagientis.

ΒΥ'ΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.

Βυβλάριον, ου, τὸ, chartula e papyro.

Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus.

Βυβλίον, ου, τὸ, papyracea charta, in qua nihil scriptum est. 2) funiculus nauticus.

ΒΥ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, papyrus Ægyptia. 2) herba papyro similis. 3) liber.

Βύζην, Adv. dense. A seq.

Βύζω, f. ύσω, refercio. 2) vagio. 3) bubulo. A βύω, obturo, inde futur. βύσω, & ab hoc verbum formatum βύζω vel βύζω, vel βῦ, voce infantium, vel βύας, bubo.

Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A βυθὸς.

Βύθιος, ία, ιον, qui est in profundo, profundus, unde τὰ βύθια, aquatilia. Ab eod.

Βυθίως, Adv. sub fluctibus. A præc.

ΒΥΘΟ'Σ, ὁ, ὁ, gurges, profundum.

Βυθοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in profundo nutritus. E pr. & τρέφω.

Βυκανάω, f. ήσω, buccina cano. A seq.

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, buccina.
Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinatum. A βυκανάω.
Βυκανίζω, f. ίσω, buccino.
Βυκανιστήριον, ου, τὸ, buccina.
Βυκανιστὴς, οῦ, ὁ, buccinator.
Βύκτης, ου, ὁ, sonans, spirans. A βύζω.
ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum & tostum ad coquendam cerevisiam.
Βυνέω, ῶ, f. ήσω, vel βύνω, Hesych. mergo. v. βαίνω.
ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.
Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. A praec.
Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo. A praec.
Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. A βύρσα.
Βυρσὶς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dimin.
Βυρσοδεψέω, ῶ, f. ήσω, corium subigo. A seq.
Βυρσοδέψης, ου, ὁ, coriarius. A β. & δέψω, subigo.
Βυρσοδεψικὸς, ή, όν, ad coriarios pertinens. A praec.
Βυρσοπαγὴς, έος, ὁ & ἡ, corio contectus, corio compactus. E βύρσα & πήγνυμι, compingo.
Βυρσοποιὸς, οῦ, ὁ, coriarius. Ex eod. & ποιέω.
Βυρσοπώλης, ου, ὁ, coriorum venditor. Ex eod. & πωλέω, vendo.
Βυρσοτενὴς, ές, corio obductus. Epith. tympani. Ex eod. & τείνω.
Βυρσότονος, ου, idem. Ex iisd.
Βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.
Βυσαύχην, f. βυσσαύχην, ενος, ὁ, qui scapulis sursum adductis, & attractis, cervicem contrahit. A βύω, & αὐχὴν.
Βύσιος, ου, ὁ, mensis quidam apud Delphos. A φύω, germino, quia eo omnia germinant.
Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.
Βύσσινος, ίνη, ινον, byssinus. A βύσσος.
Βυσσοβαρὴς, έος, ὁ & ἡ, in profundum labens prae pondere. E βυσσὸς pro βυθὸς, & βάρος, onus.
Βυσσοδομεύω, fut. εύσω, animo volvo, machinor. E βυσσὸς & δομεύω pro δομέω, aedifico.
Βυσσόθεν, *Adv.* ex imo. A seq.
Βυσσὸς, οῦ, ὁ, fundus, imum maris, vasis &c. A βυθός.
ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, byssus, lini pretiosissimi genus.
Βυσσόφρων, ονος, ὁ & ἡ, prudens, callidus, tectus animi & consiliorum. E βυσσὸς & φρὴν, mens.
Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. q. a βυσσόω.
Βύστρα, idem quod βύσμα.
ΒΥ'Ω, f. ύσω, obturo, obstruo. 2) impleo. 3) tego.
Βώδιον, ου, τὸ, bucula. E βοίδιον.
Βωλάκιον, ου, τὸ, glebula. A seq.
Βῶλαξ, κος, ὁ, gleba. A βῶλος.
Βωλάριον, ου, τὸ, idem, & ab eod.
Βωληδὸν, *Adv.* in glebae modum. Ab eod.
Βώλιον, ου, τὸ, glebula. Ab eod.
Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus.
Βωλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, glebas frango, occo. E βῶλος & κόπτω.
Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio.
Βωλοκόπος, ον, glebis frangendis aptus.
Βωλοποιέω, glebas facio.
ΒΩ῀ΛΟΣ, ου, ἡ, gleba. 2) ager. 3) massa. 4) bolus. (a βάω, cujus spatium seu moles mensuram fere vestigii pedis exaequat.)
Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inversio. E pr. & στρέφω.
Βωλοτόμος, ου, ὁ, ἡ, glebas secans. Ex eod. & τέμνω.
Βωλώδης, εος, ὁ, ἡ, glebosus. A βῶλος.
Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, scurrile factum, aut dictum. A seq.
Βώμαξ, ακος, ὁ, ἡ, sacrilegus, scurra. 2) ara parva. A βωμός.
Βώμασις, εως, ἡ, arae exstructio. Ab eod.
Βωμιαῖος, ου, idem quod βώμιος.

Βώμιος, ου, ὁ, ἡ, q. d. altareus: in ara positus, cultus.
Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dimin.
Βωμίστρια, ας, ἡ, quae ad aram sacra peragit, sacerdos, antistita sacri.
Βωμοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, arae similis.
Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, scurrile factum aut dictum. (Arae veterum respondent culinis nostris. Est ergo βωμολόχευμα dictum vel factum culina dignum, & respondens moribus hominum in culina habitantium.) A seq.
Βωμολοχεύω, f. εύσω, scurram ago, &
Βωμολοχέω, idem.
Βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilitas. A βωμολόχος.
Βωμολοχικὸς, ή, όν, scurrilis. A praec.
Βωμολόχος, ου, ὁ, ἡ, *proprie*, adsiduus arae, & quasi insidians. Hinc 2) parasitus, & 3) adulator. 4) scurra. 5) avis quaedam e monedularum genere. Ex βωμὸς & λόχος, *insidiae*.
Βωμονίκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit, convitiatur, vel rixatur. Ex βωμὸς, & νικάω.
ΒΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, basis. 2) ara.
Βωνίτης, ου, ὁ, bubulcus. A βοῦς.
Βῶξ, οὸς, ὁ, piscis quidam. A βοάω. v. βόαξ.
Βωστρέω, f. ήσω, clamo, voco. Ab eod.
Βώτης, ου, ὁ, pastor. A βόσκω, pasco.
Βωτιάνειρα, ου, ὁ, ἡ, alens & educans viros. epith. agri, e cujus cultura colonis victus satis redit. E praec. & ἀνὴρ.
Βῶτις, ιδος, ἡ, femina pastoris. A βώτης.
Βώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A βόσκω vel βόω, inus. pasco.

Γ

Γ tertia Alphabeti Graeci littera, quae Γάμμα ab Ebraeorum *Gimel* dicitur. 2) nota numeralis, significans tria, at cum lineola inferne apposita ,γ *tria millia*.
Γαββαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Ebraea indeclinabilis. *Pavimentum elatum*.
Γαβριὴλ, Gabriel. Nomen ἄκλιτον, Ebr. *Robur Dei*.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, Gagates, *lapis*.
ΓΑΓΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo. v. γαργαλίζω.
Γαγγαμεὺς, έως, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piscator. A seq.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium.
Γάγγαμον, τὸ, idem.
Γαγγαμουλκὸς, οῦ, ὁ, idem quod γαγγαμεύς. E γαγγάμη & ἕλκω, *traho*.
Γαγγίτης, ου, ὁ, vel γαγγῖτις, Gangites, *gemma*. A Γάγγης.
ΓΑΓΓΑΙ'ΟΝ, ου, τὸ, tuberculum circa nervos sub cute nasci solitum.
Γαγγλιώδης, εος, ὁ & ἡ, ganglio similis. 2) e gangliorum genere. A praec.
Γάγγραινα, ης, ἡ, gangraena, partis alicujus corporis mortificatio. A γραίνω, vel γράω.
Γαγγραινικὸς, ή, όν, gangraenae similis. A praec.
Γαγγραινόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, gangraena laboro, gangraena corripior. Ab eod.
Γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangraenae obreptio, invasio.
Γαδ, ὁ, Gad. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Turma*.
Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarensis. A Γάδαρα, quae urbs fuit in Coele-Syria.
Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, Gadarenus.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, divitiae. 2) thesaurus. Vox Persica.
Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, thesaurus pecuniarum, aerarium.
Γαζοφύλαξ, κος, ὁ & ἡ, thesauri custos.
ΓΑΙ῀Α, ας, ἡ, terra, tellus. 2) regio. 3) patria.

Γαιηγενὴς, ὲς, e terra natus. E pr. & γένος.
Γαίηθεν, *Adv.* a terra.
Γαιικὸς, ῆ, ὁ & ἡ, terrenus, terrestris.
Γαιήοχος, ε, ὁ & ἡ, terram cingens & continens, tuens, moderans. E γαῖα & ἔχω.
Γαιηφάγος, ε, ὁ & ἡ, qui terra vescitur.
Γαιογράφος, ε, ὁ & ἡ, qui terram describit. Ex eod. & γράφω.
Γαιοδότης, ε, ὁ, terræ dator.
Γάϊος, ε, ὁ, Cajus, vel Gajus. Nomen viri Rom.
Γαιόχος, idem quod γαιήοχος.
ΓΑΙΣΟΣ, ε, & γαῖσον, γαῖσα, gæsum, teli genus.
ΓΑΙΩ, glorior, superbio, efferor fiducia & gloriatione roboris & virtutum mearum.
Γαιώδης, εος, ὁ & ἡ, terreus. A γαῖα.
Γαιωμορία, γαιωμόρος &c. v. in γεωμ.
Γαιώρυχος, v. γεωρ.
ΓΑΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac. 2) succus plantæ vel arboris, ap. medicos, ut lat. *lac*.
Γαλαθηνὸς, ὴ, ὸν, lacteus, tener. A præc.
Γαλακτάω, ῶ, lacte abundo. Ab eod.
Γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor. Ab eod.
Γαλακτικὸς, ὴ, ὸν, lac referens, lacteus.
Γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus.
Γαλάκτιον, τὸ, idem quod γάλα.
Γαλακτὶς, ίδος, &
Γαλακτίτης, ε, ὁ, lapis quidam, ita dictus, quod lacteum quendam succum emittat.
Γαλακτοδόχος, ον, lacti recipiendo factus, ut mulctra. E γ. & δέχομαι.
Γαλακτοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, lacteus, lac referens. Ex eod. & εἶδος.
Γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus. E γ. & τρέφω.
Γαλακτονόμος, ε, ὁ, pastor. E γ. & νομάω, *curo*.
Γαλακτόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, lactesco, in lac vertor, in naturam lactis degenero. A γάλα.
Γαλακτοπίνω, lac bibo. (sed. v. γαλακτοποτέω.)
Γαλακτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, lacti augendo aptus.
Γαλακτοποιΐα, ας, ἡ, lactis augendi vis.
Γαλακτοποσία, ας, ἡ, usus lactis ad bibendum. A γαλακτοπότης.
Γαλακτοποτέω, ῶ, f. ήσω, lac bibo. A seq.
Γαλακτοπότης, ε, ὁ, qui lac bibit.
Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lacte alo. E γ. & τροφή.
Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit lacte.
Γαλακτουργέω, lacticinia conficio. A seq.
Γαλακτουργὸς, ῦ, ὁ & ἡ, lacticiniorum confector.
Γαλακτοχέω, ῶ, f. ήσω, lacto. E γ. & ἔχω.
Γαλακτοχία, ας, ἡ, lactatio. A seq.
Γαλακτοῦχος, ε, ὁ & ἡ, lac habens, lactans, lacte nutriens.
Γαλακτοφάγος, ε, ὁ & ἡ, lacte victitans. lac comedens.
Γαλακτοφόρος, ον, lacti generando, augendo utilis.
Γαλακτόχροος, contr. γαλακτόχρους, ε, ὁ & ἡ, lactei coloris. E γάλα & χρόα, *color*.
Γαλακτώδης, εος, ὁ & ἡ, lacteus, albidus, unde τὸ γαλακτῶδες, εος, lac & lactis serum. A γάλα.
Γαλάκτωσις, ε ς, ἡ, mutatio in lac.
Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus *in cælo*. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus. A γάλα.
Γαλάτης, ε, ὁ, Gallus. 2) Gallo-græcus.
Γαλατία, ας, ἡ, Gallia. 2) Gallo-græcia. A præc.
Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, Gallicus. 2) Galaticus. Ab eod.
Γαλεάγρα, ας, ἡ, decipula. 2) cavea ferrea & quoddam carceris genus.
ΓΑΛΕΗ, ης, contr. γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela. vid. γαλῆ.
Γαλεοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, qui ex mustelino genere est. 2) mustello similis. E præc. & εἶδος.

Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter mustelam & mures. Ex eod. μῦς, & μάχη.
Γαλεὸς, ῦ, ὁ, mustellus, piscis quidam. 2) stellio. A γαλέη.
Γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, serenus. 2) hilaris. A γαλήνη.
Γαλερωπὸς, ῦ, ὁ, oculis lætus & hilaris. E præc. & ὤψ.
Γαλεώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod γαλεοειδής.
Γαλεώτης, ε, ὁ, stellio. A γαλέη.
Γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela. A γαλέη, e quo contractum est. 2) *quidam interpretantur etiam* felis: parum bene.
Γαληναῖος, αία, αῖον, tranquillus, sedatus, placidus.
Γαληναίη, *Subst.* idem quod seq.
ΓΑΛΗΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas. 2) tranquillitas & hilaritas vultus.
Γαληνὴς, έος, ὁ & ἡ, idem quod γαληνός. A præc.
Γαληνιάω, ῶ, & γαληνιάζω, serenus sum, tranquillus sum. Ab eod.
Γαληνίζω, f. ίσω, serenum reddo, tranquillo. Ab eod.
Γαλήνιος, ία, ιον, tranquillus, serenus. 2) hilaris.
Γαληνισμὸς, ῦ, ὁ, serenitas. A γαληνίζω.
Γαληνὸς, ὴ, ὸν, idem quod γαλήνιος.
Γαληνότης, ητος, ἡ, serenitas, tranquillitas. A præc.
Γαληνόω, ῶ, f. ώσω, sereno, tranquillo. Ab eod.
Γαληνῶς, *Adv.* tranquille, tranquillo animo.
Γαληρωπὸς, ῦ, ὁ & ἡ, serenum & hilarem vultum habens. E γαληνὸς pro γαλερὸς & ὤψ.
Γαλιάγκων, ωνος, ὁ & ὁ, qui est breviori brachio, quasi mustelæ cubitum habens, ancus. E γαλῆ & ἀγκών.
Γαλιλαία, ας, ἡ, Galilæa. Nomen regionis. Ebr. *limes*.
Γαλιλαῖος, αία, αῖον, Galilæus. A præc.
Γάλιον, ε, τὸ, galium, *herba*. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat.
Γαλίοψις, εως, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua. A pr. & ὄψις.
Γαλλαῖος, αία, αῖον, pertinens ad Gallos.
ΓΑΛΛΟΣ, ε, s. Γαλλὸς, ῦ, ὁ, gallus, eviratus, spado.
Γαλουργέω, v. γαλακτουργέω. E γάλα & ἔργον.
Γαλουχέω, ῶ, f. ήσω, lacte abundo, lac habeo. E γάλα & ἔχω.
Γαλουχία, ας, ἡ, abundantia lactis. A præc.
Γάλοως, ὁ, τῦ γάλοω; & γάλως, ἡ, τῆς γάλω, item γάλωος, glos, soror mariti. 2) uxor fratris.
Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Retributio Dei*.
Γαμβρεύω, f. εύσω, connubio jungo. A γαμβρός.
Γάμβρειον, ον, τὸ, munus, seu convivium genero dari solitum, i. e. cautum. Ab eod.
Γάμβρειος, ε, ον, pretiosus, v. c. vestitus, qualem Rex Persarum generis dabat. A seq.
ΓΑΜΒΡΟΣ, ῦ, ὁ, gener. 2) socer. 3) frater uxoris. 4) sponsus in pr. ap. Dor. & Æolas. A γαμέω, qu. pro γαμερός.
Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A γαμέω.
Γαμέτης, ε, ὁ, maritus. Ab eod.
Γαμέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. A præc.
Γαμέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, uxorem duco, & γαμέομαι, nubo.
Γαμηλία, ας, ἡ, pecunia, quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales suos inducit. A præc.
Γαμοκλέδιον, τὸ, idem quod seq. Ab eod.
Γαμήλιον, ε, τὸ, munus nuptiale. Ab eod.
Γαμήλιος, ε, ὁ & ἡ, nuptialis, conjugalis.
Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, septimus mensis Atticus, Januario respondens.

Γαμησείω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. A γαμέω.
Γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. A γάμος.
Γαμικός, ή, όν, nuptialis. Unde γαμικῶς.
Γάμιος, ία, ιον, idem.
Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.
Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo. A seq.
Γαμοκλόπος, ου, ὁ & ἡ, nuptiarum fur, adulter. E γάμος & κλέπτω.
Γαμοποιΐα, ας, ἡ, nuptiarum apparatio.
Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ. 2) connubium, matrimonium, conjugium.
Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A seq.
Γαμοστόλος, ου, ὁ & ἡ, nuptias parans, ornans. E γάμος & στέλλω, orno.
Γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro, perago.
Γαμφαί, ῶν, αἱ, maxillæ. (v. καμπτω.)
Γαμφηλαί, ῶν, αἱ, idem. A præc.
Γαμψός, ή, όν, incurvus, inflexus, aduncus. A κάμπτω, flecto.
Γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura. A præc.
Γαμψωλή, ῆς, ἡ, idem, ab eod.
Γαμψῶνυξ, χος, ὁ & ἡ, curvis unguibus armatus.
Γαμψώνυχος, ου, ὁ & ἡ, idem.
ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia, voluptas. 2) splendor, item, quod est in quaque re pulchrum, nitidum, hilare, venustum. Unde
Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitia adficio. 2) splendeo. 3) lævigo, polio.
Γάνυμαι, lætor, gaudeo.
Γανύσομαι, f. ύσομαι, idem.
Γανυτελέω, ῶ, opipare apparo. 2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero.
Γάνωμα, ατος, τὸ, lætitia. 2) splendor, nitor. A γανόω.
Γανάτας, Dor. pro γηπετής.
Γάπετις, ος, p. γεν. a terra bibendus. E γῆ & πίνω.
Γάρ, enim. 2) igitur. 3) quippe, scilicet. 4) interdum & redundat.
ΓΑΡΓΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, plenus sum. 2) moveor, palpito.
Γαργαλίζω, f. ίσω, titillo. 2) lætitia adficio. A γάργαλος.
Γαργαλισμός, οῦ, ὁ, titillatio. A præc.
Γάργαλος, ου, ὁ, idem. A γαργαίρω.
Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine insigni. Alioquin urbs Troadis.
Γαργαρεών, ῶνος, ὁ, uvula. A γαργαίρω.
Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. A γαργαίρω.
Γαργαρισμός, οῦ, ὁ, gargarizatio. A præc.
ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamen piscium sale conditorum.
Γάρος, ου, ὁ, idem.
ΓΑΣΤΗ'Ρ, έρος, per Syncop. γαστρὸς, ἡ, venter. 2) ventriculus, in quem cibus recipitur. 3) uterus.
Γάστρα, ας, ἡ, fundus vasis, navis & similium. 2) vas ventricosum. A præc.
Γάστρη, ης, ἡ, idem, & ab eod.
Γαστρίδιον, ου, τὸ, parvus venter. Ab eod.
Γαστρίζω, fut. ίσω, ventrem expleo, ventrem saburro. 2) opipare & laute accipio. 3) ventrem cædo. Ab eod.
Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A seq.
Γαστρίμαργος, ου, ὁ, gulosus, cibi avidus. Ex γαστὴρ & μάργος, insanus.
Γαστριμάργως, Adv. cum cibi aviditate. A præc.
Γάστρις, ιος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus. 2) lumbricus. A γαστήρ.
Γαστρισμός, οῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.
Γαστροειδής, έος, ὁ & ἡ, formam ventris habens. 2) ventrosus. E γ. & εἶδος.
Γαστροκνημία, ας, ἡ, sura, pars tibiæ posterior. 2) pulpa carnis. Ex eod. & κνήμη, crus.
Γαστροκνήμιον, ου, τὸ, idem.
Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi causa sic inscriptum Archestrati opus. A seq.
Γαστρολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui de rebus ventri gratis disserit & eas exponit.
Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, e ventre vaticinor.
Γαστρονομία, ας, ἡ, lex ventris, jocosa appellatio libri Archestrati. E γ. & νόμος, lex.
Γαστροειδής, έος, ὁ & ἡ, qui ventre tumidus est. E γ. & οἰδέω, tumeo.
Γαστρορραφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio, fibula facta consutio. E γ. & ῥάπτω, suo.
Γαστρόφιλος, ου, ὁ & ἡ, ventri deditus.
Γαστροφορέω, ventre aufero, vel in ventre fero.
Γαστρόχειρ, ρος, ὁ & ἡ, manuum labore vivens.
Γαστρώδης, εος, ὁ & ἡ, ventrosus. A γαστήρ.
Γάστρων, ωνος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.
Γαυλικός & γαυλιτικός, ή, όν, navalis. χρήματα γαυλικὰ, pecunia de navibus coacta. A γαῦλος, navis.
ΓΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.
Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus. 2) sentina.
Γαυνάκη, ης, ἡ, Caunace, mantile villosum. ap. Clem. Alex.
Γαυρίαμα, ατος, τὸ, exsultatio, gloriatio. A seq.
Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, superbio, efferor, me jacto. A γαῦρος.
Γαυριακός, ή, όν, elatus, superbus. A seq.
Γαῦρος, ρα, ρον, superbus, arrogans, ferox. 2) qui elatus est & aliqua re exsultat.
Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia. A præc.
Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, superbum reddo, extollo ad arrogantiam. Ab eod.
Γαύσαπος, ου, ὁ, gausape.
ΓΑΥΣΟ'Σ, ή, όν, vel γαῦσος, η, ον, curvus, tortuosus. v. γαμψός.
Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curvo. A præc.
ΓΕ, Particula aliis vocibus fere adnecti solita, certe. 2) cum Pronominibus, quidem. 3) abundat omnino. 4) saltem. 5) καίγε, idem quod γε. 6) δέγε tamen. 7) καίτοιγε, etsi. 8) μενουνγε, immo vero.
Γέα, ας, contr. γῆ, ῆς, ἡ, terra. 2) patria.
Γεάοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram complectens. E pr. & ἔχω.
Γεγηθότως, Adv. cum gaudio, cum lætitia. A γεγηθὼς, quod est a γηθέω.
Γεγυμνωμένως, Adv. nude. A γυμνόω.
Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor.
Γεγώνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor. A præc.
Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.
Γεγωνόκωμος, ον, valde notus, fama per oppidum pervulgatus. E γεγωνὸς & κώμη, vicus.
Γεγωνός, ή, όν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. 2) clarum pronuncians.
Γεδεών, ὁ, Gedeon. Nomen Ebr. ἐκκλίπτων, qui evellit.
ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom. 2) locus suppliciorum. Vox Ebr.
Γεηπονία, ας, ἡ, terræ, seu agri cultura. A seq.
Γεηπόνος, ου, ὁ & ἡ, agricola.
Γεηρός, ρά, ρόν, terreus, terrestris. A γέα.
Γεηρότης, ου, ὁ, agricola. Ex γέα & ἀρόω, aro.
ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, gignor, nascor. 2) active de mare & femina, gigno, procreo. 3) sum.

Γεισ-

Γεηκόμος, ε, ὁ, agricola. E γῆ, f. γῆς & κομέω, curo.
Γεωμόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter se divisum colunt. Ex γῆ & μόρος, portio.
Γηπόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, agricola.
Γειοτόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui terram scindit, agricola, τὸ γειοτόμον, aratrum. E γῆ & τέμνω.
Γεῖσον, ε, τὸ, septum, lorica. 2) suggrundium. A γεῖσον.
Γεισηπεδίζω, f. ίσω, suggrundio fulcio.
Γεισηπόδισις, εως, ἡ, suggrundatio. A præc.
Γεισηπόδισμα, ατος, τὸ, suggrundiorum fulcrum.
Γεισίποδες, οδος, ὁ, idem. E seq. & πούς.
ΓΕΙΣΟΝ, ε, τὸ, suggrunda.
Γεῖσος, εος, τὸ, idem. 2) capitellum.
Γεισόω, vel γεισιόω, f. ώσω, suggrunda munio. 2) in suggrundæ modum conformo.
Γείσωμα, ατος, τὸ, suggrundatio. A præc.
Γείσωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Γείταινα, ης, ἡ, vicina. A γείτων.
Γειτνία, ας, ἡ, vicinitas. Ab eod.
Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus sum. 2) affinis, cognatus sum. A præc.
Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas, propinquitas. A præc.
Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.
Γειτονεύω, f. εύσω, idem quod seq. & ab eod.
Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A γείτων.
Γειτόνησις, εως, ἡ, vicinitas. A præc.
Γειτόνημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.
Γειτονόεις, ον, vicinus. Ab eod.
Γειτόσυνος, ύνη, υνον, vicinus. A seq.
ΓΕΙΤΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, vicinus. 2) affinis. 3) similis.
Γειώρας, ε, ὁ, peregrinus. 2) proselytus; al. γείωρας. Vox Syro-Chald. ap. τοὺς ό.
Γελανής, έος, ὁ ϗ ἡ, hilaris.
Γελασείω, ridere gestio.
Γελάσιμος & ιος, ε, ὁ ϗ ἡ, ridiculus, risu dignus.
Γέλασμα, ατος, τὸ, risus.
Γελαστής, ε, ὁ, risor, irrisor.
Γελαστικός, ή, όν, ridendi facultate præditus. Unde γελαστικῶς, ridicule.
Γελαστός, ή, όν, risu dignus.
Γελαστύς, ύος, ἡ, risus.
ΓΕΛΑΩ, ῶ, f. άσω, rideo. 2) irrideo. 3) splendeo, niteo, floreo, hilaris sum.
ΓΕΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, scruta. 2) color, tinctura.
Γελγηθάω, f. άσω, decipio. A præc.
Γελγιδόομαι, οῦμαι, in γέλγιθας evado, in nucleos, seu spicas dividor, & discernor. A seq.
ΓΕΛΓΙΣ, ιθος, & γελγίς, ίθος, ἡ, allii caput, s. nucleus.
Γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, scruta vendo. A γέλγη & πωλέω.
Γελγοπώλης, ε, ὁ, scrutorum venditor.
Γελγόπωλις, ιδος, ἡ, scrutorum venditrix.
Γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος.
Γελοιασμός, ε, ὁ, jocatio. A præc.
Γελοιαστής, ε, ὁ, facetus, scurra. Ab eod.
Γελοῖος, οία, οῖον, jocosus, facetus, urbanus, scurra. at γέλοιος, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus. A γέλως.
Γελοιότης, τος, ἡ, ridiculum rei. A præc.
Γελοίως, *Adv.* ridicule.
Γέλως, ωτος, vel ω, ὁ, risus. 2) maris serenitas.
Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, risum excito, scurrilia loquor.
Γελωτοποιΐα, ας, ἡ, scurrilitas.

Γελωτοποιός, ε, ὁ, scurra.
Γεμίζω, f. ίσω, impleo. 2) onero. A γέμω.
Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum. A præc.
Γέμος, ε, ὁ, idem quod γόμος.
ΓΕ'ΜΩ, plenus sum, onustus sum, proprie de navi, tum vero de aliis, adeoque & de rebus animi.
Γενάρχης, ε, ὁ, gentis & familiæ auctor. unde Aborigines γενάρχαι. 2) princeps, nomen magistratus.
Γενεά, ᾶς, ἡ, natales, ἀπὸ γενεᾶς a natalibus, a puero. 2) generatio, stirps. 3) progenies, genus. 4) liberi. 5) tempus spatii non satis certi: non tamen infra 25. annos.
Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenseo, natales progenitorum investigo. 2) annumero in prosapia aliqua. A γενεαλόγος.
Γενεαλόγημα, τὸ, idem quod seq. A γενεαλογέω.
Γενεαλογία, generis recensio. A γενεαλόγος.
Γενεαλογικός, ή, όν, ad generis recensionem, sive ad genealogiam pertinens. A seq.
Γενεαλόγος, ε, ὁ, qui originem & genus alicujus recenset. E γ. & λέγω.
Γενεῆθεν, genere.
Γενέθλη, ης, ἡ, genus, progenies. A γενεά.
Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. A præc.
Γενεθλιάζω, natalitia ago. A præc.
Γενεθλιακός, ή, όν, ad natalitia pertinens. 2) genethliacus. Ab eod.
Γενεθλιαλογέω, exerceo artem e natali die fata hominum colligendi, & ex illa arte quæstum facio. A γενεθλιαλόγος.
Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio e natali die, notatio ex sideribus natalitiis. A seq.
Γενεθλιαλόγος, ε, ὁ, qui prædictiones e natali die facit. E γ. & λέγω.
Γενεθλιάς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas.
Γενεθλίδιος, ε, ὁ, natalitius.
Γενεθλιολόγος, ε, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.
Γενέθλιον, ε, τὸ, dies natalis hominis, urbis, &c.
Γενέθλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, natalis, natalitius. θεοὶ γενέθλιοι, penates.
Γενεθλίωμα, ατος, τὸ, genus, sexus.
Γένεθλον, ε, τὸ, genus, filius vel filia, proles.
Γενειάζω, f. άσω, pubesco, de puero, cujus malis lanugo incipit obrepere. A γένειον.
Γενειάς, άδος, ἡ, lanugo. 2) barba. 3) genæ. Ab eod.
Γενειάσκω, pubesco. A seq.
Γενειάω, ῶ, barbatus sum. 2) pubesco. A γένειον.
Γενειήτης, ε, ὁ, & γενειάτης, barbatus. A præc.
Γένειον, ε, τὸ, mentum. 2) barba. A γένυς.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia, & quidem proprie de mortuo, cujus natalis celebratur. A γένεσις.
Γενεσιάρχης, ε, ὁ, originis auctor. Ab eod. & ἄρχω.
Γενεσιουργός, ε, ὁ, originis caussa. A seq. & ἔργον.
Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo. 2) creatio. 3) generatio, nativitas. 4) genitura, positus cœli tempore nativitatis. A γίνομαι.
Γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens. A γενετήρ.
Γενετή, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γίνομαι.
Γενετήρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
Γενέτης, ε, ὁ, idem.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem.
Γενηΐς, ΐδος, ἡ, securis.
Γεννῆται, ῶν, οἱ, qui ejusdem generis sunt, gentiles.
Γενητός, ή, όν, creatus, factus.
Γενικός, ή, όν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus casus. *Gramm.* A γένος.
Γενικῶς, *Adv.* generaliter. A præc.
Γέννα, ας, ἡ, genus, progenies. A γεννάω, pro γέννησις.
Γεν-

Γενναῖος, α, ὁ, generosus. 2) ingenuus. A præc.
Γενναιοπρεπῶς, *Adv.* generose. A seq. & πρέπω.
Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus. 2) nobili loco ortus. 3) naturalis, avitus, insitus. 4) generosus, strenuus. 5) vehemens, validus. A γέννα.
Γενναιότης, ητος, ἡ, generositas. Ab eod.
Γενναίως, *Adv.* generose, fortiter.
Γεννάω, ῶ, f. ήσω, geuero, progigno, *de viris*, pario, *de mulieribus*. 2) pario, *metaphorice*. A γέννα.
Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum seu procreatum est, progenies. 2) fructus, v. c. terræ, arboris. A præc.
Γεννησαρέτ, τὸ, Gennesaret. Nomen urbis Ebr. κληπτῶν, *hortus principis*.
Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio. A γεννάω.
Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater.
Γεννητής, ῦ, ὁ, generator.
Γεννητικός, ἡ, ὸν, generandi vim habens, genitalis. A præc.
Γεννητός, ἡ, ὸν, genitus, natus. 2) mortalis.
Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.
Γενετυλλίς, ίδος, ἡ, genitrix, epith. Veneris.
Γεννικός, ἡ, ὸν, generosus, fortis. A γίνω.
Γεννικῶς, *Adv.* generose, fortiter.
Γένος, εος, τὸ, genus, progenies, familia. 2) gens, natio. 3) stirps. 4) Genus, cui opponitur Species.
Γενέτης, α, ὁ, genere propinquus. A præc.
ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ῆς, ἡ, gentiana, *herba*.
ΓΕΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla. 2) barba.
Γεώδης, ες, terreus. E γέα & εἶδος.
Γεόομαι, ῦμαι, in terram vertor. A γέα.
Γεοῦχος, α, ὁ, terram continens, qui terram suo ambitu complectitur. Ab eod. & ἔχω.
Γεραιά, ᾶς, ἡ, anus. 2) matrona. A seq.
Γεραιός, ά, ὸν, senilis. 2) *masc.* senex. 3) vir venerabilis, magnæ auctoritatis. A γέρων.
Γεραίρω, muneror honoris causa, orno. 2) veneror, magni facio. A γέρας.
Γεράνδρυον, & γεράνδρυον, α, τὸ, ut quidam volunt, arbor annosa. Ex γέρων & δρῦς, *arbor*.
Γέρανος, α, τὸ, grus, machina. 2) herba quædam. A γέρανος.
Γερανίτης, α, ὁ, sc. λίθος, geranites, lapis quidam. Ab eod.
Γερανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. Ex eod. & βόσκω, *pasco*.
Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. E seq. & μάχη.
ΓΕΡΑΝΟΣ, α, ὁ, grus, *ovis*. 2) saltationis genus. 3) machina scenica. 4) machina tollendis oneribus comparata.
Γεραιός, ὁ, ὁ, senex. 2) honoratus. A γέρων.
Γεραστός, ή, όν, honorandus, venerandus, augustus. A seq.
ΓΕΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus. 2) honor.
Γεράσμιος, α, ὁ & ἡ, honoratus, honore & præmio dignus. 2) honorificus. 3) senilis. A præc.
Γερασφόρος, α, ὁ & ἡ, præmium ferens. Ex eod. & φέρω.
Γερασφόρος, α, ὁ & ἡ, idem. Ex iisd.
Γεργέριμος, α, ὁ & ἡ, epith. olivæ: estque decidua, quæ ob maturitatem sponte sua decidit.
Γεργεσηνός, ῦ, ὁ, Gergesenus. Vox Ebr. *vicinus peregrinationi*.
Γερήνιος, α, ὁ & ἡ, epitheton Nestoris ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γέρηνα.
Γερηφορία, ας, ἡ, honores. E γέρας & φέρω.

Γεροντιαγωγέω, ῶ, f. ήσω, senem instituo. A seq.
Γεροντιαγωγός, ῦ, ὁ, qui seneın instituit.
Γερόντειος, εία, ειον, senilis. A γέρων.
Γερουσία, ας, ἡ, senectus. 2) Lacedæmoniorum senatus.
Γεροντικὸς, κὴ, κὸν, idem, quod γερόντειος.
Γεροντιάω, ῶ, senium & delirium resipio, ad senilem modum deliro, desipio.
Γεροντικός, ὁ, ὸν, senilis.
Γεροντικῶς, *Adv.* seniliter.
Γερόντιον, α, τὸ, vetulus, senex. 2) senatus.
Γεροντοδιδάσκαλος, α, ὁ, qui senis atque adeo parum docilis hominis præceptor est.
Γεροντοκομεῖον, α, τὸ, locus, ubi senes tractantur & curantur. Ex γέρων & κομέω, *curo*.
Γεροντοπαιδίζω, senem pædico.
Γερουσία, ας, ἡ, senatus. A γέρων.
Γερουσιαστής, ῦ, ὁ, senator.
Γερούσιος, α, ὁ & ἡ, ad senes vel ad principes reip. pertinens. 2) honorabilis. A γέρων.
Γερῥάδια, ων, τὰ, floreæ ex vimine, aut junco. A seq.
ΓΕΡΡΟΝ, α, τὸ, scutum e vimine textum. 2) quodvis instrumentum defensionis.
Γεῤῥοφόρος, α, ὁ, miles, qui scuto (vimineo) utitur.
ΓΕΡΩΝ, οντος, ὁ, senex. 2) *in Plurali* senatores, curia. 3) colus.
Γερωχία, ας, ἡ, pro γερωχία, i. e. γερουσία, al. γερουσία. *Dor.* pro γερουσία, senatus. E γέρας & ἔχω.
Γεῦθμος, ῦ, ὁ, gustatio. A γεύομαι.
Γεῦμα, ατος, τὸ, idem. 2) cibus, edulia.
Γευματίζω, f. ίσω, gusto. 2) gustu imbuo.
Γεῦσις, εως, ἡ, gustatio.
Γευστήριον, α, τὸ, gustandi instrumentum. 2) poculum, quo vinum gustatur.
Γευστικός, ἡ, ὸν, gustatorius.
Γευστός, ἡ, ὸν, qui gustari potest.
ΓΕΥΩ, f. εύσω, gustare facio, gustandum præbeo, cibum potumve do. *Pass.* gusto, edo.
ΓΕΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons. 2) intervallum inter binos instructæ aciei ordines. 3) locus quisque patulus, unde elabi & aliquo in tutum pervenire licet.
Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte scommata in aliquem jacio. 2) derideo, cavillor, subsanno. A præc.
Γεφύριον, α, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.
Γεφυρισμός, ῦ, ὁ, derisio, cavillatio. A γεφυρίζω.
Γεφυριστής, ῦ, ὁ, cavillator, irrisor. Ab eod.
Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio, viam aliquo munio.
Γεφυροποιός, ῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit.
Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono.
Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipsum opus jungendi ponte fluvium. 2) transitus fluminis. A præc.
Γεφύρωσις, εως, ἡ, pontium exstructio.
Γεφυρωτής, ῦ, ὁ, qui pontes exstruit.
Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem describo oratione.
Γεωγραφία, ας, ἡ, descriptio terræ.
Γεωγραφικός, ἡ, ὸν, ad terræ descriptionem pertinens. 2) terræ descriptionis peritus; *hinc* 3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ descriptione, scil. συγγράμματα.
Γεωγραφικῶς, more Geographi, e lege artis geographicæ.
Γεωγράφος, α, ὁ, qui terram, seu terræ situm describit. E γέα & γράφω.
Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ divisio, distributio, partitio. E γέα & δαίω, *divido*.

Γεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus, terrenus. A γέα.
Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. E γέα & λόφος, collis.
Γεώλοφον, ου, τὸ, collis, tumulus, mons terraceus.
Γεώλοφος, ου, ὁ & ἡ, quod e terra instar tumuli, s. collis eminet. 2) *Subst.* ὁ, tumulus. 3) homo crassus, stupidus. Ex iisdem.
Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior. 2) disco vel exerceo Geometriam.
Γεωμέτρης, ου, ὁ, Geometra, agri mensor. E γέα & μετρέω, *metior*.
Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, terram dimetiendi scaentia.
Γεωμετρικός, ή, όν, ad Geometriam, s. Geometram pertinens. 2) Geometriæ peritus.
Γεωμετρικῶς, *Adv.* geometrice, pro portione.
Γεωμιγής, έος, ὁ & ἡ, terræ mixtus. 2) terrenus. Ex γέα & μίγνυμι, *misceo*.
Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.
Γεωμορικός, ή, όν, agrarius, ut νόμος, lex agraria.
Γεωμόριον, ου, τὸ, terræ portio.
Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola, colonus. E γέα & μείρω, *divido*.
Γεωνόμος, ου, ὁ, qui agrum distribuit. E γέα & νέμω, *distribuo*.
Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet. 2) famelicus. E γέα & πεῖνα, *fames*. (vel potius a πένομαι, laboro, qui multo cum sudore duroque cum labore agrum colit.)
Γεωπονέω, ῶ, f. ήσω, terram colo.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura.
Γεωπονικός, ή, όν, ad agriculturam pertinens.
Γεωπόνος, ου, agricola.
Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. A γεωργός.
Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A pr.
Γεωργήσιμος, ου, ὁ & ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.
Γεωργία, ας, ἡ, agricultura.
Γεωργικός, ή, όν, ad agriculturam pertinens; *hinc* Γεωργικά, ῶν, τὰ, scil. συγγράμματα, Liber de agricultura.
Γεώργιον, ου, τὸ, agricolatio. 2) arvum, ager aratus.
Γεωργός, οῦ, ὁ, agricola. 2) vinitor. 3) colonus quivis. E γέα & ἔργον, *opus*.
Γεωργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rusticus. *Hinc* κατὰ τὸ γεωργῶδες, agricolarum, sive rusticorum more.
Γέωροι, ων, οἱ, & γεωῦροι, οἱ, qui terram custodiunt, agrorum custodes. E γέα & οὖρος, *custos*.
Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A sq.
Γεωρύχος, ου, ὁ, qui terram fodit. E γέα & ὀρύσσω, *fodio*.
Γεωτόμος, ου, ὁ, qui terram scindit, agricola. E γέα & τέμνω, *scindo*.
Γεωτραγία, ας, ἡ, victus e rebus terra natis: *in infantibus opp.* lacti, & est cibus non liquidus quivis. E γέα & τρώγω, *edo*.
Γεωφάνιον, ου, τὸ, locus, in quo metalla nascuntur, s. apparent. E γέα & φαίνομαι. (nisi potius sit γεωψάνιον, ubi glebæ terrestres metallis fœtæ excoquuntur.)
Γεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos agri.
Γεωχαρής, ές, gaudens terra, libenter in terra versans. E γ. & χαίρω.
Γῆ, γῆς, ἡ, terra. 2) regio, *contr.* e γέα.
Γηγενέτης, ου, ὁ, terrigena, terræ filius. E pr. & γίνομαι, *nascor*.
Γηγενής, έος, ὁ & ἡ, terrigena, terræ filius. 2) indigena. 3) gigas. Ex iisd.
Γήδιον, ου, τὸ, agellus. Dim. a γῆ. pro γεΐδιον.

Γῆθεν, *Adv.* e terra.
Γηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor.
Γῆθος, εος, τὸ, gaudium. A γηθέω.
Γηθοσύνη, ης, ἡ, idem. A pr.
Γηθόσυνος, ύνη, υνον, lætus, lætabundus.
Γηθοσύνως, *Adv.* læte.
Γηθυλλίς, ίδος, ἡ, idem quod seq. 2) olus porro simile.
ΓΗ'ΘΥΟΝ, ου, τὸ, genus cepæ.
ΓΗ'ΘΩ, idem quod γηθέω.
Γήϊνος, ου, ὁ & ἡ, terrenus. 2) corruptioni obnoxius. 3) mortalis. A γῆ.
Γήϊος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Γηΐτης, ου, ὁ, agricola, rusticus.
Γήκινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terram quatit, vel movet. E γῆ & κινέω, *moveo*.
Γηλεχής, έος, ὁ & ἡ, humi cubans, cui humi lectus est. E γῆ & λέχος, *lectus*.
Γήλοφος, ου, ὁ, tumulus, pro γεώλοφος.
Γήμορος, ου, ὁ, agricola. E γῆ & μείρω.
Γηοχέω, ῶ, f. ήσω, agrum habeo, possideo. A sq.
Γήοχος, ου, ὁ, terram habens. 2) terram continens, amplexibus gestans & versans, *de Neptuno*.
Γηπάτταλος, ου, ὁ, paxillus terræ.
Γήπεδον, ου, τὸ, ager, fundus, solum. 2) solum, quod adjacet prædiis urbanis.
Γηπετής, έος, ὁ & ἡ, in terram delapsus. E γῆ & πίπτω, *cado*.
Γηπονέω, ῶ, f. ήσω, agrum colo.
Γηπονία, ας, ἡ, agricultura.
Γηπονικῶς, rustice, more agricolarum.
Γηπόνος, ου, ὁ, agricola.
Γηραιός, αιά, αιόν, senex, senilis, senio confectus, grandævus. A γῆρας.
Γηραλέος, έα, έον, idem. Ab eod.
Γηράλιος, α, ον, idem. 2) tristis, acerbus. Ab eod.
Γήρασμα, ατος, τὸ, senium. 2) floccus vanescentis floris. A γηράω.
ΓΗ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, senectus, senium. Unde
Γηράσκω, f. άσω, senesco. A sq.
Γηράω, ῶ, f. άσω, idem.
Γήρειον, ου, τὸ, idem quod γήρασμα. A γῆρας.
Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.
Γηροβοσκία, ας, ἡ, sustentatio senis.
Γηροβοσκός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, senum nutritor, qui aliquem in senectute alit. E γῆρας & βόσκω, *pasco, alo*.
Γηροκομεῖον, ου, τὸ, locus, quo aluntur senes.
Γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam senis gero.
Γηροκομία, ας, ἡ, cura & nutritio senum.
Γηροκομικός, ή, όν, ad curam alendi senes pertinens.
Γηροκόμος, ου, ὁ & ἡ, qui curam habet senum. E γῆρας & κομέω, *curam gero*.
Γηροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo senes aluntur.
Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.
Γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi senes.
Γηροτρόφος, ου, ὁ & ἡ, senes nutriens. E γῆρας & τρέφω, *nutrio*. Obs. *Hæc verba omnia scribuntur & per α*.
ΓΗ'ΡΥΣ, υος, ἡ, vox.
Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A sq.
Γηρύω, f. ύσω, sono, de cujuscunque animalis voce, velut pro mugire, canere. 2) loquor, dico. A γῆρυς. Dor. γαρύω.
Γήτειον, ου, τὸ, idem quod γήθυον.
Γήτης, ου, ὁ, agricola, rusticus. pro γηΐτης.
Γητομέω, ῶ, f. ήσω, terram scindo, seu findo. A sq.

Γητόμος, ου, ὁ, qui terram findit, seu scindit. E γῆ & τέμνω, *scindo*.

Γηφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui terra vescitur. a) pauper, qui terræ oleribus sustentatur.

Γήχυτον, ου, τὸ, exterior pars terræ mollis & minime lapidosa. E γῆ & χέω, *fundo*.

Γιγαντεῖος, εία, εῖον, giganteus. A γίγας.

Γιγάντειος, εία, ειον, giganteus.

Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum similis sum.

Γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix, epithet. Minervæ. E sequ.

Γιγαντολέτης, ου, ὁ, gigantum perditor & extinctor. E γίγας & ὄλλυμι, *perdo*.

Γιγαντολέτις, ιδος, ἡ, idem quod γιγαντολέτειρα.

Γιγαντολέτωρ, ορος, ὁ, idem quod γιγαντολέτης.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum. E γ. & μάχη.

Γιγαντοραιστὸς, ὁ, idem quod seq. E γ. & ῥαίω.

Γιγαντοφόνος, ου, ὁ & ἡ, qui gigantes interficit.

Γιγαντώδης, εος, ὁ & ἡ, giganti similis. A γίγας & εἶδος.

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino osseum, s. lapidosum est, granum acini.

Γιγαρτώδης, εος, ὁ & ἡ, plenus γιγάρτων.

ΓΙΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.

ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, pastinacæ silvestri similis.

ΓΙΓΓΛΙΣΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, titillatio. a) risus petulans.

Γιγγλυμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cardini similis, de commissura articulorum, ut cubiti & brachii. Hippocr. E sq. & εἶδος.

ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, cardo januæ. a) ossium velut cubiti & brachii, junctura, quia cardini similis.

Γιγγλυμοῦσθαι, jungi velut cardine, de articulorum commissura.

Γιγγλυμώδης, εος, ὁ καὶ ὁ, cardini similis.

Γιγγραίνω, f. ανῶ, cano tibia, quæ γίγγρας dicitur.

Γιγγραντὸς, ȣ̃, ὸν, qui ad γίγγρας cantatur.

ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, parvula quædam tibia, lamentabilem sonum edens.

Γιγγρασμὸς, ȣ̃, ὁ, cantus, seu sonus τȣ̃ γίγγρα.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γιγνώσκω, vide γινώσκω.

ΓΙ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, equus parvulus. 2) fœtus asininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depravatis nascitur.

ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, nascor, gignor. 2) orior. 3) sum, fio. 4) accido, evenio, contingo.

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, nosco, cognosco, agnosco, intelligo, novi. 2) meum agnosco. 3) approbo. 4) censeo, existimo, judico, statuo. 5) sentio. 6) coeo cum aliqua. N. T.

Γλαγερὸς, ȣ̃, ὁ, &

Γλαγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A γλάγος.

Γλαγοπὴξ, ῆγος, qui lac concrescere facit, s. in quo lac concrescit. E sq. & πήγνυμι, *denso*.

Γλάγος, εος, τὸ, lac. A γάλα.

Γλαγότροφος, ου, qui lacte alitur. E pr. & τρέφω.

Γλαγόφρων, ονος, lac habens, epith. uberis. (qu. a γλάγος, & φόρος, *lac ferens*.)

Γλαγόων, οντος, ὁ, lactescens & nondum satis adultus. A γλάγος.

Γλάζω, cano.

Γλακκάω, lacte plenus sum. A γλάξ.

Γλαμάω, ῶ, fut. ήσω, gramia laboro, lippio.

Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo. 2) oculorum sordes. A λήμη, *lippitudo*.

Γλαμυξιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A sq.

Γλάμυξος, ου, ὁ & ἡ, Epith. oculi, cujus anguli scabri sunt, scabra lippitudine laborans. E γλάμη & μύξα. (nisi υξος mera terminatio est.)

Γλαμυρὸς, ρὰ, ρὸν, gramiosus, lippus. Ab eod.

Γλαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem, & ab eod.

Γλάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem, & ab eod.

ΓΛΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam.

Γλανὸς, ȣ̃, ὸν, Hyæna.

Γλάξ, *antiq.* lac. 2) nomen herbæ, ap. Plin.

Γλαρὶς, ίδος, ἡ, instrumentum fabrorum ad lapides poliendos &c.

Γλαυκιάω, ῶ, glaucis oculis terribiliter intueor. 2) glaucesco. A γλαυκός.

Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo. 2) obtuse video. Ab eod.

Γλαύκιον & γλαυκεῖον, herba quædam. 2) avis, a glaucis oculis. Ab eod.

Γλαυκιόω, *poet.* pro γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Ab eod.

Γλαυκίσκος, ου, ὁ, piscis quidam, qui & γλαυκίδιον. Ab eod.

Γλαυκόμματος, ου, ὁ & ἡ, glaucos oculos habens, cæsius. A sq. & ὄμμα.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, glaucus, cæsius, cæruleus.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color. A pr.

Γλαυκόφθαλμος, ου, ὁ & ἡ, qui cæsiis est oculis.

Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, cæsiam jubam, vel comam habens. E γλ. & χαίτη.

Γλαυκόχροος, *contr.* γλαυκόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, glauci coloris. E γλ. & χρόα.

Γλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæsium reddo.

Γλαυκώδης, εος, ὁ & ἡ, noctuæ speciem gerens.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, suffusio, glaucoma. A γλαυκόω.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsios habens oculos, vel truces, adspectu terribiles, formidinem injicientes, cujusmodi sunt oculi noctuæ, quæ avis Minervæ erat consecrata. Minervæ epitheton apud Hom. E γλ. & ὤψ, *oculus*.

Γλαυκωπὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, glaucis oculis præditus. Ex iisd.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα, & ab eod.

Γλαυκῶψ, ῶπος, ὁ & ὁ, qui cæsios oculos habet.

Γλαῦξ, κος, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκός.

Γλαύσσω, splendeo, cerno. Ab eodem.

Γλάφυ, τὸ, spelunca, antrum, caverna. A γλάφω, *excavo*.

Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas, cum res quasi dedolata & polita est. A seq.

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cavus, profundus. 2) scitus, elegans, venustus. 3) lautus. 4) aptus. A γλάφω.

Γλαφυρότης, τητος, ἡ, concinnitas. A præc.

Γλαφυρῶς, *Adv.* scite, eleganter, venuste. Ab eod.

ΓΛΑ'ΦΩ, fut. ψω, cavo. 2) sculpo.

Γλευκαγωγὸς, ȣ̃, ὁ & ἡ, mustum vehens. E γλεῦκος & ἄγω.

Γλεύκινος, ίνη, ον, musteus. A γλεῦκος.

Γλευκοπότης, ου, ὁ, musti, dulcioris potionis amans.

ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, mustum, decoctum, defrutum. 2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.

Γλεῦξις, εως, ἡ, idem quod γλεῦκος.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi: 2) oculus. 3) pupa. 4) puella. 5) cavitas ossis, quæ aliud os recipit, *it.* favus.

Γλῆνος, εος, τὸ, stella. 2) lumen. τὰ γλήνεα, sidera, deliciæ, res exquisitæ pulchritudinis. A præc.

ΓΛΗ'ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium.

Γληχωνίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A præc.

ΓΑΙ'Α,

Γλία, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΙΝΟΣ, s. γλῖνος, genus aceris campestre, gallica.

Γλισχραίνω, f. ανῶ, viscosum, lentum reddo. A γλίσχρος.

Γλισχραντιλογεξεπίτριπτος, ου, ὁ & ἡ, homo ineptæ & odiosæ contumaciæ, deorum ira & internecione dignus ideo, quod ob res nauci, commemoratione indignas, multum & pertinaciter obloquitur & contendit. E γλίσχρος, ἀντιλογία, lis, ἐξ, & ἐπίτριπτος, perdendus, exterminandus. Vox Comica Aristoph.

Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viscositas. A γλισχραίνω.

Γλισχρεύομαι, f. εύσομαι, parcus & tenax sum. A γλίσχρος.

Γλισχρία, ας, ἡ, miseria.

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viscosus, tenax, glutinosus. 2) lubricus. 3) tenax, parcus. 4) strictus. 5) jejunus. 6) valde sordidus. 7) ærumnosus. 8) gulosus. 9) suavis. 10) humilis. 11) adulator.

Γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas, lentor, tenacitas. 2) lubricitas. 3) parcitas, avaritia, sordes. A præc.

Γλισχρόχολος, ον, glutinosus & biliosus. γλισχρόχολα, excrementa glutinosa & biliosa. E γλίσχρος & χολὴ, bilis.

Γλισχρώδης, εος, ὁ & ἡ, lentus, tenax, viscosus. A γλίσχρος.

Γλίσχρων, ονος, ὁ & ἡ, qui aliquid discupit. 2) infelix, infortunatus. Ab eod.

Γλίσχρως, Adv. tenaciter, more viscosorum. 2) lubrice. 3) parce, tenuiter. 4) vix, difficulter, ægre.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto.

Γλοιάζω, oculos sensim claudo, ut dormituri, conniveo. A γλοιός.

Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio, item femina.

Γλοίης, ητος, ὁ, malignus. A seq.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, visco sordidus. 2) malignus, malis imbutus moribus. 3) invalidus. Substantive 4) sordes olei, strigmenta.

Γλοιόω, ῶ, fut. ώσω, lentum & viscosum reddo. Pass. lentesco, viscosus fio.

Γλοιώδης, εος, ὁ & ἡ, glutinosus, viscidus.

Γλοιωδῶς, Adv. more eorum, qui claudere incipiunt oculos & nutant capite cum obdormiscunt. 2) connivendo.

Γλούτια, ων, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A seq.

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, nates, clunes.

Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo. 2) dulcesco, dulcem saporem imitor, ad eum vergo. A γλυκύς.

Γλυκαίνω, f. ανῶ, idem. Ab eod.

Γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A præc.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

Γλυκασμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis. A γλυκύς.

Γλυκερόχρως, ὁ & ἡ, formosus, tener.

Γλυκισμὸς, ῦ, q. d. dulcificatio, dulcedo.

Γλυκίων, ονος, ιον, subdulcis. A γλυκύς.

Γλυκύδακρυς, υος, ὁ & ἡ, dulces fundens lacrimas. E γλυκὺς & δάκρυ.

Γλυκυδερκὴς, έος, ὁ & ἡ, dulce, suave, venustum videns, aut adspiciens, qui dulci adspectu est. Ex eod. & δέρκομαι.

Γλυκύδωρος, ου, ὁ & ἡ, qui suavia, vel dulcia largitur, vel cujus dona accipienti jucunda sunt & cara. Ex eod. & δῶρον.

Γλυκυηχὴς, έος, ὁ & ἡ, dulcisonus. Ex eod. & ἠχέω, sono.

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animi hilaritas. A seq.

Γλυκύθυμος, ου, ὁ & ἡ, exhilarans. 2) delicatus. 3) placido & miti animo præditus.

Γλυκύκαρπος, ου, ὁ & ἡ, qui dulcem fructum fert.

Γλυκύκρεως, ὁ & ἡ, dulcem carnem habens.

Γλυκυμείλιχος, ον, dulciter mitis, dulciloquus.

Γλυκύμηλον, ου, τὸ, malum prædulce.

Γλυκυπάρθενος, ον, virginea suavitate præditus.

Γλυκύπικρος, ου, ὁ & ἡ, dulcedinem amaritudini permixtam habens.

Γλυκυῤῥίζα, ης, ἡ, dulcis radix, glycyrrhiza.

Γλυκυῤῥίζον, ου, τὸ, idem.

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, dulcis. 2) mollis, clemens. 3) jucundus. γλυκεῖα, subst. de radice dulci.

Γλυκυσίδη, Glycyside, pæonia.

Γλυκύστρυφνος, ου, ὁ & ἡ, sapore dulci simul & acerbo præditus.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.

Γλυκυτράχηλος, ου, ὁ & ἡ, dulcem i. e. mollem, pulcram cervicem habens.

Γλυκύφθογγος, ον, dulce sonans.

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. A seq.

Γλυκύφωνος, ου, ὁ & ἡ, cui dulcis est vox.

Γλυκύχυλος, ον, dulcem succum habens.

Γλύμμα, ατος, τὸ, scalptura, cælatura, quod sculptum est, opus cælatum. A γλύφω.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, scalptor, cælator. Ab eod.

Γλύπτης, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Γλυπτὸς, ὴ, ὸν, scalptus. Ab eod.

Γλύφανον, ου, τὸ, scalprum, instrumentum ferreum, quo metalla, & saxa, gemmæ scalpuntur & cælantur. Ab eod.

Γλυφεῖος, ου, ὁ, scalptura, cælatura. 2) scalprum, cælus. Ab eod.

Γλυφεῖον, ου, τὸ, scalprum. Ab eod.

Γλυφεὺς, έως, ὁ, scalptor. Ab eod.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, scalptura, cælatum. Ab eod.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, incisura & crena sagittæ. 2) sagitta ipsa. A seq.

Γλύφω, f. ψω, scalpo, cælo.

ΓΛΩ'ΣΣΑ, Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua. 2) dicendi facultas. 3) sermo unicuique genti peculiaris. 4) vocabulum rarum, peregrinum, obscurum, & exoletum. 5) lingua, seu lingula tibiæ. 6) calceamentorum vincula.

Γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo. 2) lingua prurio, continere os a loquendo non possum.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor. 2) linguæ prurigo. 3) loquax maledicentia.

Γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas. A sq.

Γλώσσαργος, ου, ὁ & ἡ, garrulus, locutulejus, blatero, nugo. E γλ. & ἀργὸς, velox, vel malus, noxius.

Γλωσσάριον, ου, τὸ, lingula. Dim. a γλῶσσα.

Γλωσσάσπις, ιδος, ὁ & ἡ, qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia.

Γλώσσημα, ατος, τὸ, idem quod γλῶσσα n. 4.

Γλωσσηματικὸν, ῦ, τὸ, vocabulum peregrinum, aut rarum, explicatione indigens.

Γλωσσηματικῶς, Adv. voce antiqua, rara, exquisita. A præc.

Γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit. E γλ. & γαστήρ.

Γλωσσογράφος, ου, ὁ & ἡ, qui de glossarum interpretatione scribit.

Γλωσσοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, linguæ similis. E γλ. & εἶδος.

Γλωσσοκάτοχος, ου, ὁ & ἡ, linguam continens. A γλ. & κατέχω.

Γλωσσοκομεῖον, ου, τὸ, vas, quod ligulas tibiarum recipit. 2) receptaculum quodvis. A seq.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca condendis ligulis tibiarum. 2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita. 3) marsupium. 4) arca, in quam conjiciatur pecunia. E γλ. & κομέω, curo.

Γλωσσοκατοχέω, ῶ, f. ήσω, linguam coerceo, taceo.

Γλωσσομανία, ας, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia &c.

Γλωσσοστροφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verso, blatero. E γλ. & στρέφω.

Γλωσσότμητος, ου, ὁ & ἡ, cui lingua præcisa est. E γλ. & τέμνω, seco.

Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo. Ex iisd.

Γλωσσοχαριτέω, ῶ, fut. ήσω, lingua blandior, oratione gratificor, auribus do. E γλ. & χάρις, gratia, blanditiæ.

Γλωσσώδης, εος, ὁ & ἡ, ligulatus. 2) linguæ similis. 3) linguax, loculejus.

Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.

Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, ad linguam pertinens.

Γλωττισμὸς, ῦ, ὁ, & γλώττισμα, ατος, τὸ, osculum obscœnum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuo.

Γλωττοδεψέω, ῶ, sello, ore morigeror. E γλῶττα & δεψέω, subigo & emollio coriariorum more.

Γλωττοκομεῖον, ου, τὸ, idem quod γλωσσοκομεῖον.

Γλωττοποιέω, verba nova & inusitata fingo, formo, sed talia fere, qualia philosophi solent.

Γλωττοστροφέω, ῶ, idem quod γλωσσοστροφέω.

ΓΛΩΧΙ'Ν, & γλωχὶς, ῖνος, ἡ, cuspis teli, angulus, acies.

Γναθμὸς, ῦ, ὁ, maxilla, mala. A seq.

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, mala, maxilla. 2) dentes. 3) bucca. Unde

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.

Γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus, qui buccas inflatas cædendas dat.

Γναμπτὸς, ἡ, ὸν, incurvus, flexibilis.

Γνάμπτω, f. άμψω, & γνάπτω, f. άψω, flecto. 2) carpendo vel vellicando mollio, polio, carmino.

Γναφάλιον, ου, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur.

Γνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus e panno inter pectendum. 2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω.

Γναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis. A seq.

Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo. 2) piscis quidam. A γνάπτω.

Γναφευτικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars.

Γναφευτικὸς, ἡ, ὸν, ad fullones pertinens. A seq.

Γναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo. A γναφεύς.

Γνάφος, ου, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.

Γνάψις, εως, ἡ, politio, quæ fit a fullonibus carpendo & vellendo. Ab eod.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ & ἡ, legitime genitus. 2) genuinus, sincerus. A γεννάω.

Γνησιότης, ητος, ἡ, sinceritas, germanitas.

Γνησίως, Adv. legitime, genuine.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus. v. δνοφερός.

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro.

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ. 2) turbo.

Γνοφόω, f. ώσω, obtenebro.

Γνοφώδης, εος, ὁ & ἡ, caliginosus.

Γνὺξ, Adv. genu flexo. A γόνυ, genu.

Γνυπετοὶ, οἱ, tristes, meticulosi, Hesych. A γόνυ, & πίπτω.

Γνυπτεῖν, mollitiei esse deditum. Ex iisd.

Γνυπετοὶ, οἱ, pusillanimi, molles, effeminati. Ex iisd.

Γνωμάτευμα, τὸ, decretum, judicium. A seq.

Γνωματεύω, f. εύσω, sententiose loquor. 2) dignosco, judico. A seq.

Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens. 2) voluntas. 3) consilium. 4) sententia, s. dictum aliquod insigne. 5) rogatio ad populum, relatio ad senatum. 6) senatus auctoritas, sc. cum intercessione tribuni SCtum impeditur. A γνώσκω.

Γνωμηδὸν, Adv. per singulorum sententias, sententiis vel dicendis vel rogandis ex ordine.

Γνωμίδιον, τὸ, sententiola. Dimin. e γνώμη.

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, sententiosus, sententias continens.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, consilium do, sententiam pronuncio. E γν. & δίδωμι.

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, sententiose dico, sententias loquor. E γν. & λέγω.

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio sententiæ. 2) sententiarum collectio. A γνωμολόγος.

Γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, sententiis utens. A pr.

Γνωμολογικῶς, sententiose.

Γνωμολόγος, ου, ὁ & ἡ, sententiis frequenter utens. 2) collector rhapsodiarum præcepta morum complectentium.

Γνωμονικὸς, ἡ, ὸν, peritus, sciens, doctus. 2) ad sciateria pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, sc. τέχνη, Gnomonice, quæ est ars conficiendi solaria. A γνώμων.

Γνωμονικῶς, Adv. Gnomonicorum more, e præceptis Gnomonices.

Γνωμοσύνη, ἡ, scientia, acumen judicii. A γνώμων.

Γνωμοτυπέω, sententiis acutis utor. 2) acute & sapienter dicta comminiscor, procudo. Ex γν. & τύπτω.

Γνωμοτυπικὸς, ἡ, ὸν, frequens acutis sententiolis. A pr.

Γνώμων, ονος, ὁ & ἡ, cognitor, judex. 2) index, nempe v. c. in horologio. 3) norma, amussis. 4) dens ætatis index. A γνώσκω.

Γνωρίζω, fut. ίσω, noscito, agnosco, cognosco. 2) probo, exploro. 3) notum facio, indico, item in memoriam revoco: in N. T.

Γνώριμος, ου, ὁ & ἡ, notus. 2) familiaris. 3) discipulus. 4) clarus, celeber.

Γνωρίμως, Adv. familiariter.

Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota. 2) proprietas rei, 3) insigne, ornamentum, decus.

Γνωρισμὸς, ῦ, ὁ, agnitio e signis &c.

Γνωριστικὸς, ἡ, ὸν, notitiam præbens, indicans.

Γνωσιμαχέω, ῶ, fut. ήσω, fluctuo animo, repugno sententiæ meæ ipse, eamque muto, pœnitentiam ago, resipisco. E γνῶσις & μάχομαι.

Γνωσίμαχος, inimicus scientiæ. nomen hæreticorum. Ex iisd.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia. 2) cognitio judicis. 3) scientia, doctrina, sapientia. 4) coitus cum femina. Hebr. A γνώσκω.

Γνώστης, ου, ὁ, ariolus, divinator. Ab eod.

Γνωστικὸς, ἡ, ὸν, cognoscendi facultate præditus. Hinc οἱ γνωστικοὶ, qui in mysteria religionis altius, quam ceteri, se penetrasse credebant, iique vel Christiani recte sentientes, ut ap. Clem. Alex. in Strom. sæpe, vel hæretici ap. Epiph.

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, notus, cognitus. 2) amicus.

Γνωτὸς, ῦ, ὁ, notus. 2) consanguineus, propinquus, frater. γνωτὴ, soror. A γνώσκω.

Γνωτοφόντις, ἡ, interfectrix fratris, propinqui. Ex γν. & φόνω, occido.

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & γοάομαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo.

Γέγ-

Γόγγρος, ου, ὁ, congrus, vel conger, *piscis*. 2) arborum tuberculum rotundum, olivæ simile.
Γογγροειδὴς, ἐς, congro similis. A pr. & εἶδος.
Γογγροκτόνος, ὁ, qui congrum occidit. Ab eod. & κτείνω.
Γογγρώνη, ἡ, tumor gutturis, aliarumque nervosarum partium. Ab eod. n. 2.
Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, musso.
Γογγύλωμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A sq.
Γογγυλεύω, f. εύσω, rotundo, rotundum efficio. A γογγύλος.
Γογγυλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum. 2) maza rotunda.
Γογγυλίδιον, ου, τὸ, rapulum. 2) pilulæ minutæ. Dim. a pr.
Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλεύω.
Γογγύλιος, ου, ὁ & ἡ, idem quod γογγύλος.
Γογγύλιον, idem quod γογγυλίδιον, n. 2.
Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa.
Γογγύλος, η, ον, rotundus.
Γογγυλόσκηνος, ου, ὁ & ἡ, tabernaculum, seu domicilium habens rotundum. E pr. & σκηνή.
Γογγυλωπὸς, ὴ, ὸν, qui rotunda est facie, rotundus visu seu adspectu. Ex eod. & ὤψ.
Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmur, mussitatio, fremitus. A γογγύζω.
Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. Ab eod.
Γογγυστικὸς, ὴ, ὸν, ad murmurationem propensus.
Γόεδνος, ον, q. d. luctu dotatus, lugens. E γόος.
Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis. Ab eod.
Γοερῶς, flebiliter.
Γοήμων, ονος, ὁ & ἡ, gemebundus, lamentabilis.
Γοητπλανὴς, έος, ὁ & ἡ, q. d. luctivagus. (vel potius ad modum circulatoris vagabundus, a γόης & πλάνος.)
ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, incantator, præstigiator. 2) impostor quivis.
Γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.
Γοήτευμα, ατος, τὸ, incantamentum, præstigiæ, fraus.
Γοητευτικῶς, incantandi, fascinandi, decipiendi caussa.
Γοητεύω, f. εύσω, incanto, fascino, incantatione & præstigiis decipio. 2) illicio, pellicio. A γόης.
Γοητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod γόης. Ab eod.
Γοητικῶς, idem quod γοητευτικῶς.
Γολγοθᾶ, Golgotha. Nomen Syr. ἄκλιτον. *Locus calvariæ*.
Γόμοῤῥα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen urbis Ebr. *Habitatio*.
Γομοῤῥαῖος, ου, ὁ & ἡ, Gomorræus.
Γόμος, ου, ὁ, onus navis. 2) merces. A γέμω.
Γομοφόρος, ου, ὁ & ἡ, onerarius. E pr. & φέρω.
Γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. Ab eod.
Γομφάριον, τὸ, parvus clavus. Dim. a γόμφος. 2) genus piscis.
Γομφιάζω, dentium stupore laboro. οἱ ὀ.
Γομφίασις, εως, ἡ, idem quod sq. A pr.
Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, stridor vel stupor dentium. Ab eod.
Γομφίος, ου, ὁ, dens molaris.
Γομφόδετος, ον, clavis firmatus. E γόμφος & δέω.
Γομφοπαγὴς, ὲς, clavis firmatus. 2) accuratus, exquisitus. E γ. & πήγνυμι, *struo*.
ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus. 2) clavus. 3) genus piscis.
Γομφότυπος, ου, ὁ, clavis confixus. E γ. & τύπτω.
Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo. 2) compingo quovis modo. A præc.
Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos. A præc.
Γόμφωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.
Γομφωτήριον, ου, τὸ, clavus ligneus. A γομφόω.
Γομφωτικὸς, ὴ, ὸν, pertinens, aptus ad fabricandum, struendum.
Γομφωτὸς, ὴ, ὸν, coagmentatus, compactus.
Γονατίζω, f. ίσω, genua flecto. 2) in genua procumbere cogo. A γόνυ.
Γονάτιον, ου, τὸ, geniculum. Dimin. ab eodem.
Γονατόδεσμος, ου, ὁ, periscelis.
Γονατόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor.
Γονατώδης, εος, ὁ & ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus.
Γονεία, ας, ἡ, fetificatio. A sq.
Γονεὺς, έως, ὁ, parens. A sq.
Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. 2) semen genitale. 3) fetus, soboles.
Γόνιμος, ου, ὁ & ἡ, genitalis. 2) fecundus. 3) generosus. A pr.
Γονιμότης, τος, ἡ, fecunditas. A pr.
Γονιμάδης, άδος, fecundus. Ab eod.
Γονίμως, *Adv.* fecunde.
Γονοειδὴς, ὲς, semini humano similis. E γόνος, n. 4. & εἶδος.
Γονόεις, όεσσα, όεν, fecundus, fertilis. Ab eod.
Γονοποιέω, fetifico.
Γονοποιΐα, ας, ἡ, fetura, fetificatio.
Γονοῤῥοια, ας, ἡ, seminis genitalis profluvium.
Γονοῤῥοιος, ου, ὁ & ἡ, qui seminis fluxum patitur. E γόνος, & ῥέω.
Γονόῤῥυια, idem quod γονόῤῥοια.
Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, fluxum seminis patior.
Γονοῤῥυὴς, ου, ὁ, idem quod γονόῤῥοιος. A præc.
Γόνος, ου, ὁ, soboles, proles. 2) generatio. 3) genus. 4) genitura, semen. A γένω antiquo, *genero*.
Γονὸς, οῦ, ὁ, locus, vel solum fertile.
ΓΟ'ΝΥ, υος, & γόνατος, & Poet. γούνος, τὸ, genu. 2) internodium. Plur. γόνατα, Poet. γούνατα, γοῦνα.
Γονυαλγὴς, ὁ & ἡ, genuum dolore laborans. E pr. & ἄλγος, *dolor*. v. γυιαλγής.
Γονυκλινέω, ῶ, f. ήσω, genu flecto. E γ. & κλίνω.
Γονυκλινὴς, έος, ὁ & ἡ, genua flectens.
Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, supplicatio, quæ fit genibus flexis.
Γονυκρότος, ου, ὁ & ἡ, cui genua crepitant. 2) timidus. 3) cinædus, mollis.
Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A sq.
Γονυπετὴς, έος, ὁ & ἡ, accidens ad genua alicujus. E γ. & πίπτω pro πέτω, *cado*.
Γονώδης, ες, semini humano similis. A γόνος.
Γόος, ου, ὁ, luctus.
Γόργειος, εία, ειον, Gorgonius. 2) ad Gorgiam pertinens, vel eum referens. A γοργὼ vel γοργίας.
Γοργεύω, f. εύσω, gradum cito, festino. A γοργός.
Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem & artificia imitor.
Γόργιος, α, ον, idem quod γόργειος.
Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens e capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ gestans. E γοργὼ & λόφος, *crista galeæ*.
Γοργολόφας, ου, ὁ, idem & ex iisdem.
Γοργόνειος, εία, ειον, idem quod γόργειος.
Γοργονώδης, ες, idem.
Γοργόνωτος, ου, ὁ & ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens.

Γοργόομαι, ῦμαι, fut. ώσομαι, agilem & acrem me praebeo. 2) ferocio, efferor. A sq.

ΓΟΡΓΟ'Σ, ή, όν, torvus. 2) acer, vividus.

Γοργότης, ητος, ή, torvitas. 2) strenuitas. 3) *in oratione*, genus dicendi incitatum. Hermog.

Γοργόφθαλμος, ου, idem quod γοργώ.

Γοργοφόνη, ης, ή, Gorgonis interfectrix. Et

Γοργοφόνος, ὁ & ή, interfector vel interfectrix Medusae. E γ. & φόνω.

Γοργώ, όος, *contr.* ȣς, ή, celeritas. 2) Gorgo, una filiarum Phorci, Medusa scilicet, vel Stheno, vel Euryale, quae junctim Γοργόνες dicuntur.

Γοργώδης, ες, idem quod γόργωπις. A pr.

Γοργών, όνος, ή, idem quod γοργώ. 2) animal noxium in Africa.

Γοργῶπις, ιδος, ή, adspectu horrenda, ut Gorgo. A sq.

Γοργωπὸς, ȣ, ὁ, adspectu horrendus, ut Gorgo. E Γοργώ & ὤψ.

Γοργώψ, ὁ & ή, idem.

Γῦν, igitur. 2) certe, quidem. 3) saltem. 4) etiam.

Γουνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. A γόνυ pro γόνατα.

Γουναλγὴς, ὲς, genuum dolore laborans. Ex eod. & ἀλγέω.

Γούνασμα, τος, τό, supplicatio. A γουνάζομαι.

Γουνόομαι, ῦμαι, genua amplector supplex. A γουνὸς, vel γόνυ.

Γουνοπαχὴς, ίδος, ὁ & ή, genua pinguia, tumida habens. Ex eod. & παχὺς, *crassus*.

Γουνὸς, ȣ, όν, fertilis. 2) *Subst.* solum fertile vel ferax, pro γονός.

Γοώδης, εος, ὁ & ή, lugubris. A γοάω.

Γράβδην, *Adv.* stringendo, leviter scindendo, v. c. extrema cuspide gladii, hastae.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ȣ, τό, taedae genus.

ΓΡΑ͂ΙΑ, ας, ή, anus, vetula. 2) cutis circa umbilicum, quia in ea rugae senectutem indicant. 3) una Γραιῶν, quae certae Deae gentilium erant. Hesych. Ceres.

Γραία, ας, ή, arca panaria. A γράω, *edo*.

Γραΐδιον, ȣ, τό, vetula, anicula. Dim. a γραῖα.

Γραϊκός, ή, όν, anilis. Ab eod.

ΓΡΑΙΚΟ'Σ, ή, όν, Graecus, a, um. Unde γραικιῶς.

Γραίνω, comedo, quasi a γράω.

Γραιόομαι, ῦμαι, anus fio, senesco. A γραῖα.

Γραΐς, ίδος, ή, anus, us.

Γράμμα, ατος, τό, littera scripta. 2) liber. 3) scriptum quodcunque, ut tabulae publicae, leges, libri rationum &c. *in Plurali* epistola, litterae, libri. 4) litterae, doctrina. 5) acta publica, tabulae. 6) chirographum. A γράφω.

Γραμμάδιον, ȣ, τό, scrupulum, vigesima quarta pars unciae. A praec.

Γραμματεία, ας, ή, scriptura. 2) litteratura.

Γραμματεῖον, ȣ, τό, tabella, libellus, codicillus, album. 2) volumen quodcunque. 3) testamentum, testamenti exemplum. 4) chirographum, cautio. 5) ludus litterarius, & *in Plurali* 6) acta & documenta publica. 7) tabulae argentarii. A seq.

Γραμματεὺς, έως, ὁ, scriba. 2) Magistratus nomen variae in variis civitatibus potestatis. 3) in S. libris, legis divinae interpres, Theologus. A γράμματα.

Γραμματεύω, fut. εύσω, sum scriba, scribae munus gero &c.

Γραμματίδιον, ȣ, τό, epistolium, *in primis* amatorium. 2) schedula testificantis. 3) tabella, libellus.

Γραμματίζω, f. ίσω, litteras, initia linguae trado, i. e. legendi & scribendi scientiam.

Γραμματικεύομαι, fut. εύσομαι, grammaticum, seu litteratorem ago, interpretem poetarum. A γραμματικός.

Γραμματικὴ, ῆς, ή, sc. τέχνη, Grammatica, s. ars.

Γραμματικὸς, ȣ, ὁ, litterator, grammaticus. 2) calculo, numeris tractandis peritus.

Γραμματικῶς, *Adv.* grammatice.

Γραμμάτιον, ȣ, idem quod γραμματίδιον. Dimin.

Γραμματιστὴς, ȣ, ὁ, elementorum linguae cujusque praeceptor. A γραμματίζω.

Γραμματοδιδασκαλεῖον, ȣ, τό, ludus litterarius.

Γραμματοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui litteras docet, ludi litterarii magister.

Γραμματεισαγωγεὺς, έως, ὁ, publicarum litterarum promulgator. 2) litterarum doctor.

Γραμματοκύφων, ωνος, ὁ, scriba, aut praeceptor puerorum vilis & contemtibilis, velut γραμματιστὴς, qui docet legere & scribere. Ex γρ. & κύπτω, *pronus in rem incumbere & deorsum spectare cervicibus incurvatis*.

Γραμματοφορέω, ῶ, f. ήσω, litteras fero. A seq.

Γραμματοφόρος, ȣ, ὁ & ή, tabellarius. E γρ. & φέρω.

Γραμματοφυλάκιον, ȣ, τό, locus, ubi scripta publica adservantur. E γρ. & φυλακή.

Γραμμὴ, ῆς, ή, linea. 2) carceres sive initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur. 3) *Plur.* γραμμαί, tabula, in qua calculis, latrunculis, luditur.

Γραμμίζω, f. ίσω, latrunculis ludo. Eustath. A pr. n. 3.

Γραμμικὸς, ή, όν, linearis. 2) linearum peritus.

Γραμμισμὸς, ȣ, ὁ, ludus duodecim scriptorum latrunculorum.

Γραμμοποίκιλος, ȣ, lineis variis distinctus, virgatus, scutulatus. E γραμμὴ & ποικίλος.

Γραμμώδης, εος, ὁ & ή, lineae similis.

Γραολογία, ας, ή, aniles nugae, fabulae aniles. E γραῦς & λόγος.

Γραοπρεπὴς, ὲς, aniculas decens, anilis.

Γραοσόβας, ȣ, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piscibus. Vox Comica. A γραῦς & σοβέω, *abigo*. scribitur & γραοσόβης, a γραῖα.

Γραόφιλος, ȣ, ὁ, anicularum amans.

Γραῖπις, ιδος, ή, senecta, seu exuviae serpentis, cicadae & similium. 2) avis species.

Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, scriptor. A γράφω.

Γράπτης, ȣ, ὁ, rugosus.

Γραπτὸς, ή, όν, scriptus.

Γραπτὺς, ύος, ή, laceratio vel laniatio cutis, genarum. 2) scarifatio.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ȣ, ὁ, sordes, quae in ovium lanis colliguntur. 2) alarum foetor.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, clamor militum in conflictu primo.

Γράστις, εως, ή, gramen. A γράω.

Γράσων, ωνος, ὁ & ή, hircosus, cui foetent alae. 2) fatuus, stultus, demens. A γράσος.

Γραῦς, αός, ή, anus. A γραῖα.

Γραφείδιον, ȣ, τό, stilus. 2) penicillus. A γραφεύς.

Γραφεῖον, ȣ, τό, idem.

Γραφεὺς, έως, ὁ, scriptor. 2) pictor.

Γραφὴ, ῆς, ή, scriptura, scriptio. 2) pictura. 3) accusatio.

Γραφίδιον, ȣ, τό, stilus. Dimin.

Γραφικὸς, ή, όν, scriptorius. 2) pingendi peritus.

Γραφικῶς, *Adv.* graphice, eapresse.

Γραφὶς, ίδος, ή, stilus.

ΓΡΑ'ΦΩ, f. ψω, scribo. 2) pingo. 3) insculpo. 4) fero legem ad populum, saucio. 5) *In med.* accuso.

Γραφείω, scripturio.

ΓΡΑ'Ω, ῶ, f. άσω, comedo.

Γραΐδιος, εος, ὁ καὶ ἡ, anilis. A γραῦς.

Γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo pro ἐγρηγορέω.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A præc.

Γρηγορικὸς, ή, όν, vigil, pervigil.

Γραῖος, ο, ὁ & ἡ, anilis. 2) antiquus. A γραῖα.

Γριπτίομαι & γριφάομαι, item γρίπτομαι & γρίφομαι, ap. Hipp. vellico, lancino, *de doloribus e spasmo.*

Γριπεὺς, έως, ὁ, piscator. 2) qui consuit, sarcit tectoria. A γρῖπος.

Γριπεύω, piscor. A præc.

Γριπίζω, f. ίσω, piscor. A γρῖπος.

Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.

ΓΡΙ'ΠΟΣ, ο, ὁ, rete.

Γρίπων, ωνος, ὁ, piscator. A præc.

Γριφεύω, f. εύσω, griphos dissolvo. A seq.

Γρῖφος, ο, ὁ, vel γρῖφος, εος, τὸ, rete. 2) sagena. 3) convivalis quæstio ænigmatica. 4) ænigmaticus & ambiguus sermo quivis, griphus. A γρῖπος.

Γριφώδης, εος, ὁ & ἡ, gripho similis, intricatus.

ΓΡΟ'ΝΘΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus, quem primum docetur, qui tibias inflare discit.

Γροσφομάχος, ο, ὁ, miles levis armaturæ, veles.

ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ο, ὁ, teli genus, pilum, hastæ cuspis, quam terræ infigimus. 2) glans qualis funda excutitur.

Γροσφοφόρος, ο, ὁ, idem qd. γροσφομάχος.

ΓΡΥ, vel γρὺ, minimum. 2) sordes, quæ sunt sub unguibus. 3) genus quoddam parvi numismatis. 4) vox suum, item eorum, qui dedignantur respondere.

Γρύζω, f. ύξω, grunnio. 2) hisco, leniter loquor. 3) fremo, allatro. A præc.

Γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod. Unde

Γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio.

Γρυλλισμὸς, ο, ὁ, grunnitus.

Γρυλλίων, ονος, ὁ, Diminut. a γρύλλος.

Γρύλλος, ο, ὁ, idem quod γρύλλη.

Γρυμαία, ας, ἡ, peræ genus. 2) res vilis & minimi pretii. A γρῦ.

Γρυμαιοπώλης, ο, ὁ, qui peras & scruta vendit.

Γρυπαίνω, incurvo. A γρυπός.

Γρυπαλώπηξ, εκος, ὁ, genus Satyri.

Γρυπὸς, ο, ὁ, nasum s. rostrum aduncum habens. A γρὺψ, *gryps*.

Γρυπὸς, ή, όν, incurvus, aduncus, inflexus. *Unde*

Γρυπότης, ητος, ἡ, aduncitas nasi.

Γρυπόω, ῶ, f. ώσω, aduncum, incurvum reddo.

Γρυσμὸς, ο, ὁ, grunnitus. A γρύζω.

Γρυτάρια, ων, τὰ, scruta. A seq.

Γρύτη, ης, ἡ, idem. A γρῦ.

Γρυτοπωλεῖον, locus ubi scruta venduntur.

Γρυτοπώλης, ο, ὁ, scrutorum venditor.

ΓΡΩ'ΝΗ, ἡ, & γρῶνος, ὁ, saxum exesum, excavatum. Aliis etiam *adject.* cavus, profundus, capax.

ΓΥ'Α, ας, vel γύα, ἡ, arvum, jugerum. 2) via. 3) fossa.

Γύαια, ων, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur.

Γύαλοι, ῶν, οἱ, pocula. Vox Megarica.

ΓΥ'ΑΛΟΝ, ο, ὁ, cavitas. *Unde* 2) vola, vallis, thesaurus, venter &c.

Γυαλὸς, ή, όν, qui manu comprehendi potest. Eustath.

Γυιαρκὴς, έος, ὁ & ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores. 2) vegetus. E γυῖον, *membrum*, & ἀρκέω, *sufficio*.

Γύης, ο, ὁ, dentale, pars aratri. A γύα, *arvum*.

Γυιῖτος, ο, ὁ, claudus. Hesych. A γυιός.

Γυιοβαρὴς, ὲς, membra gravans. E γυῖον & βάρος.

Γυιοβόρος, ο, ὁ & ἡ, membra depascens. Ex eod. & βορὸς, *edax*.

Γυιοδάμας, ο, ὁ, qui membra domat. E γ. & δαμάω, *domo*.

Γυιόκολλος, ο, ὁ & ἡ, membra, pedes constringens. E γ. & κόλλα, *gluten*.

Γυιοκόρος, ο, ὁ καὶ ἡ, membra depascens. 2) membra fatigans. E γ. & κείρω, *rodo*.

ΓΥΙ'ΟΝ, ο, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.

Γυιοπαγὴς, ὲς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus. A pr. & πήγνυμι.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica.

Γυιὸς, ή, όν, claudus. A γυῖον.

Γυιοτακὴς, έος, ὁ & ἡ, membra tabefaciens. Ab eod. & τήκω, *tabefacio*.

Γυιοτόρος, ο, ὁ καὶ ἡ, membra transfigens, lacerans. Ex γ. & τορὸς, *penetrans*. (vel a τείρω.)

Γυιοφάγος, ο, ὁ καὶ ἡ, membra exedens.

Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango. 2) claudum reddo. 3) enervo. A γυιός.

Γυλιαύχην, ενος, ὁ & ἡ, cervicem prælongam & gracilem habens. Vox Comica. E seq. & αὐχήν.

ΓΥΛΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, & γύλιος, vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adservatur.

Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνός.

Γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita. Ab eod.

Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.

Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præsum, sum gymnasiarcha. E γυμνάσιον & ἄρχω.

Γυμνασιάρχης, ο, ὁ, gymnasii præfectus, gymnasiarcha. Ex iisdem.

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnasii præfectura. A seq.

Γυμνασίαρχος, ο, ὁ, gymnasiarcha.

Γυμνάσιον, ο, τὸ, exercitatio. 2) palæstra, gymnasium, locus, in quo se nudi exercent. A γυμνάζω cum sq.

Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem.

Γυμναστὴς, ῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis.

Γυμναστικὸς, ή, όν, palæstricus.

Γυμναστικῶς, *Adv.* more palæstrico.

Γυμνηλὸς, ή, όν, inops. A γυμνός.

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturæ. Ab eod.

Γυμνησίαι & γυμνήτιδες, insulæ Baleares. (ab exercitatione artis sagittandi. Sed erant arcus & tela in armatura τῶν γυμνήτων.)

Γυμνητεία & γυμνητία, ας, ἡ, levis armatura, i. e. milites levis armaturæ.

Γυμνητεύω, fut. εύσω, sum miles levis armaturæ. 2) nudus sum. A seq.

Γυμνήτης, ο, ὁ, idem quod γυμνὴς & ab eo.

Γυμνητικὸς, ή, όν, levis armaturæ. 2) qui nudus degit. A præc.

Γυμνικὸς, ή, όν, gymnicus.

Γυμνοδερκέομαι, ῦμαι, nudus conspicior. E γ. & δέρκομαι.

Γυμνόκαρπος, ο, ὁ & ἡ, cujus fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucro tectos.

Γυμνοπαιδεία, ας, & γυμνοπαιδία, ας, ἡ, nudorum puerorum saltatio, ap. Spartanos.

Γυμνοποδέω, ῶ, fut. ήσω, nudis pedibus incedo. 2) nudipedalia exerceo. A ſeq.

Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους.

Γυμνοποδία, & -δίη, ας, ἡ, inceſſus nudis pedibus, nudipedalia. A ſeq.

Γυμνόπους, οδος, ὁ & ἡ, qui nudis pedibus eſt, qui nudis pedibus incedit.

Γυμνορύπαρος, ου, ὁ, ſordide veſtitus.

ΓΥΜΝΟΣ, ή, όν, nudus. 2) ſola tunica indutus, ſine pallio vel amiculo. 3) inermis. 4) deſtitutus rebus quibuſvis, pauper, inops. 5) ſolus. 6) puer imberbis, quia ejuſmodi oneri impuberes ſola tunica vel prætexta utebantur, nondum togam geſtabant. 7) manifeſtus, apertus.

Γυμνοσοφισταί, ῶν, οἱ, Indorum ſapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant.

Γυμνοσπέρμος, & γυμνοσπέρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus ſemen nudum, i. e. nullis involucris tectum eſt.

Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas. 2) paupertas.

Γυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo. 2) ſpolio, privo. 3) aperio, detego.

Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio. 2) nuditas.

Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.

Γυναικάνηρ, mollis, effeminatus.

Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.

Γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, conclave mulierum.

Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, ων, menſtrua, menſes mulierum.

Γυναικείως, *Adv.* muliebriter.

Γυναικίας, ου, ὁ, muliebris, effeminatus.

Γυναικίζω, f. ίσω, cultu geſtuque feminam facio. 2) effemino. 3) *in medio*, eſt *a*) cultu femineo utor, *b*) muliebriter, effeminate ago, vivo, muliebria patior.

Γυναικικός, ὁ, ὸν, effeminatus, muliebris.

Γυναίκισις, imitatio muliebris. A γυναικίζω.

Γυναικισμὸς, ὁ, ὁ, γυναικισμός, ap. Polyb. ſuperſtitio, metus, cupiditas, inſolentia, affectatio, mollities, luxuria, aliave pravitas indolis & moris muliebris.

Γυναικιστί, muliebriter. A γυνή.

Γυναικόβουλος, ὁ καὶ ἡ, muliebriter conſulens, a muliere excogitatus, muliebris.

Γυναικοειδής, ές, qui eſt ſpecie muliebri.

Γυναικόθυμος, ου, ὁ & ἡ, qui muliebri eſt animo.

Γυναικοθύμως, *Adv.* muliebriter.

Γυναικοϊέρακες, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus, inſidiantur.

Γυναικοκήρυκτος, ου, a muliere celebratus, laudatus. E γ. & κηρύσσω.

Γυναικοκλώψ, adulter. E γ. & κλώψ, *fur.*

Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magiſtratus, qui Athenis mulieres petulantiores mulcta adficiebat.

Γυναικοκρασία, ἡ, mollitudo muliebris. E γ. & κεράννυμι.

Γυναικοκρατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo.

Γυναικοκρατία, & -τεία, ίας, ἡ, muliebre imperium.

Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum inſanio. A ſeq.

Γυναικομανής, έος, ὁ & ἡ, mulierum amore inſanus, mulieroſus. E γ. & μαίνομαι.

Γυναικομανία, ίας, ἡ, inſanus mulierum amor.

Γυναικόμιμος, ου, ὁ & ἡ, mulieres imitans.

Γυναικόμορφος, ου, ὁ & ἡ, mulieris formam habens. E γ. & μορφή.

Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum diſciplina. A ſq.

Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magiſtratus modeſtiæ matronali præfecti. E γ. & νέμω.

Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. E γ. & πάσχω.

Γυναικοπίπης, ὁ, venator mulierum. E γ. & ὀπιπεύω.

Γυναικοπληθής, έος, ὁ & ἡ, mulieribus plenus.

Γυναικόποινος, ου, mulierem ulciſcens. E γ. & ποινή, *ultio.*

Γυναικοπρεπής, έος, ὁ & ἡ, mulieres decens.

Γυναικοπρεπῶς, *Adv.* muliebriter, ita, ut mulieres decet.

Γυναικοπρόσωπος, ου, muliebrem formam habens.

Γυναικοφίλης, ου, ὁ, mulierum amator. 2) effeminatus. E γ. & φίλος.

Γυναικόφρων, muliebriter ſentiens. E γ. & φρήν.

Γυναικόφωνος, ου, ὁ & ἡ, muliebrem vocem habens. E γ. & φωνή.

Γυναικόω, effemino. *proprie* ad muliebrem naturam redigo.

Γυναικώδης, εος, ὁ & ἡ, muliebris, effeminatus.

Γυναικών, ῶνος, ὁ, mulierum conclave.

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, idem. A pr.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem. 2) cœtus mulierum.

Γυναιμανής, έος, ὁ & ἡ, idem quod γυναικομανής.

Γύναιον, ου, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.

Γύνανδρος, ου, ὁ & ἡ, qui maſculi & feminei ſexus eſt.

ΓΥΝΗ', γυναικός, γυναικί, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina. 2) uxor.

Γύννις & γύννις, ιδος, ὁ, mollis, effeminatus. A pr.

Γυπαίετος, ου, ὁ, aquila vulturis ſpecie. E γύψ, *vultur*, & αἰετὸς, ſ. αἰετὸς, *aquila.*

Γυπάριον, ου, τὸ, avis nidus. A ſq.

Γυπὴ, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus. 2) tugurium. 3) luſtrum, domicilium ſubterraneum. A γύψ.

Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui e vulture eſt.

Γυραλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γυρός.

ΓΥΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, caniſtrum e vimine, ſ. rete.

Γυρεία, ας, ἡ, foſſio, ſcrobs, repaſtinatio, ambitus. A ſeq.

Γυρεύω, f. εύσω, in orbem verſo. 2) fodio. 3) in ſcrobibus condo. A γῦρος, *vel* γυρός.

Γυρίτομος, ου, ὁ & ἡ, in orbem ſciſſus. E γῦρος & τέμνω.

Γυροτόμος, ου, in orbem ſcindens. Ex iiſdem.

Γυρῖνοι, ova ranarum. A γῦρος.

Γύρινος, ίνη, ινον, orbicularis. Ab eod.

ΓΥ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pollen.

Γυροδρόμος, ου, ὁ, in orbem currens. A γῦρος & τρέχω.

ΓΥΡΟ'Σ, ρά, ρὸν, curvus, incurvus. 2) rotundus. 3) ὁ *Subſt.* ſcrobs.

Γῦρος, ου, ὁ, gyrus, circulus, ambitus. 2) placentæ quoddam genus. A γυρός. Unde

Γυρόθεν, *Adv.*

Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo. 2) in gyrum colligo, in orbem verto. 3) in ſcrobem condo.

Γύρωμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem. 2) circus. A pr. &

Γύρωσις, εως, ἡ, idem.

ΓΥ'Ψ, γυπός, ὁ, vultur.

ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, gypſum.

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypſo illino, gypſo obduco.

ΓΩΛΕΑ', ῶν, τὰ, ſpeluncæ & latibula, ſeu luſtra ferarum.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus. 2) locus abditus.

Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis.

Γωνιασμὸς, ῦ, ὁ, angulus concurrentium parietum.

Γωνίδιον, ου, τὸ, parvus angulus. 2) locus anguſtus & abditus. Dim. a γωνία.

Γωνιοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex eod. & εἶδος.

Γωνιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in angulum formo, angulare reddo.

Γωνι-

Γωνιόφυλλος, ου, ὁ & ἡ, angulosa folia habens.
Γωνισμός, ῦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.
Γωνιώδης, εος, ὁ & ἡ, angulosus, angularis.
Γωνιωδῶς, *Adv.* in formam anguli.
ΓΩΡΥΤΟΣ, ῦ, ὁ, pharetra.

Δ

Δ quarta Alphabeti Græci littera, quæ Δέλτα, ab Ebræorum *Daleth*, dicitur. 2) nota numeralis significans *quatuor*, & cum lineola inferne apposita ͵δ *quatuor millia*. 3) pars Ægypti.
Δα, *Particula* inseparabilis augens significationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valde umbrosus, e δα & σκιὰ, umbra, δαφοινός, cædis admodum avidus, e δα & φόνος, cædes.
Δαβὶδ, ὁ, David. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Dilectus*, *gratiosus*.
Δαγκάνω, mordeo. E δάκω, idem.
ΔΑΓΥΣ, υδος, ἡ, Theocr. ubi exponunt 1) glacies. 2) simulacrum cereum. 3) ornamentum quoddam muliebre. 4) corolla.
ΔΑΔΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ genus.
Δᾳδίον, ου, τό, facula. 2) scidula e picea arbore, omnique minuta materia piceæ. Hipp. A δᾴς, *fax*.
Δᾳδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, faces incido, (sc. picea.) E δᾴς & κόπτω, *scindo*.
Δᾳδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A seq.
Δᾳδουργός, ῦ, ὁ, qui tædas conficit. E δᾴς & ἔργον.
Δᾳδουχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo. 2) illumino, illustro.
Δᾳδουχία, ας, ἡ, facium gestatio.
Δᾳδοῦχος, ου, ὁ, facem gestans. E δᾴς & ἔχω.
Δᾳδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem gesto.
Δᾳδοφόρος, ου, ὁ & ἡ, facem gestans.
Δᾳδόομαι, tædæ similis fio, resinosus fio. A δᾴς.
Δᾳδώδης, εος, ὁ & ἡ, tædæ similis. 2) tædis abundans.
Δᾴδωσις, εως, ἡ, vitium arboris, item radicis, cum resina repletur.
Δάειρα, ἡ, Proserpina, Atticis dicta. Apollon.
Δαειρίτης, ου, ὁ, sacerdos Proserpinæ.
Δαέω, disco. A seq.
Δαέω, ῶ, f. ήσω, disco, doceor. 2) scio. A δάω.
Δαίζομαι, f. δαίσομαι, divido. 2) lacero, disseco. Ab eodem.
Δαΐς, ης, ἡ, pugna. Ab eod.
Δαηθμός, ῦ, ὁ, incendium. Ab eod.
Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. A seq.
Δαήμων, ονος, ὁ & ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαέω.
ΔΑΗΡ, έρος, ὁ, levir. mariti frater.
Δαὶ, vero, igitur. Attic. in interrogationibus usurpatur.
Δαιδάλεος, ου, idem quod δαιδαλέος.
Δαιδαλεόδμος, ου, suavissime olens, epith. unguenti. A seq. & ὀδμή.
Δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, έα, εον, artificiosus, artificiose factus. 2) varius.
Δαιδαλεύτρια, ἡ, artifex, artificiosa fœmina.
Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificiose facio. 2) variego.
Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum. A pr.
ΔΑΙΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, Dædalus, artifex summus. 2) artificiosus. 3) varius.
Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ & ἡ, artificiosas manus habens, sollers.
Δαιδαλόφωνος, ου, ὁ & ἡ, artificiose sonans.
Δαιδαλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δαιδάλλω.
Δαΐζω, f. ίσω, vel ίξω, divido, partior. 2) discerpo, lanio. 3) occido. A δαίω.
Δαϊθμίς, δαϊθμός, divisio. Ab eod.
Δαϊκτήρ, ῆρος, ὁ, & δαΐκτωρ, ορος, vi cogens, domans, infestus, hostilis. A δαΐζω.
Δαιμονάω, ῶ, f. ήσω, insanio, furore correptus sum.
Δαιμονιάζω, f. άσω, idem.
Δαιμονιακός, ή, όν, a dæmone obsessus, aut afflatus, aut vexatus.
Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.
Δαιμονίζω, fut. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονίζομαι, a dæmone vexor, torqueor.
Δαιμονικός, ή, όν, dæmonicus, qui est in potestate dæmonis, idem quod δαιμονιακός.
Δαιμονιόληπτος, ου, a dæmone afflatus, obsessus. A seq. & ληπτός.
Δαιμόνιον, ου, τό, dæmonium, i. e. spiritus impurus, diabolus in N. T. Apud Profanos, numen. 2) larva. 3) genius. 4) fortuna.
Δαιμόνιος, ου, ὁ & ἡ, divinus. 2) felix. 3) admiratione dignus. 4) præter modum magnus. 5) miser, miserandus, turpis, scelestus, insanus, furiosus.
Δαιμονιώδης, εος, ὁ & ἡ, similis dæmonis. 2) præter modum magnus.
Δαιμονίως, *Adv.* divinitus. 2) vehementer, mirum in modum.
Δαιμονοβλάβεια, ἡ, ira divina, pœna divina. E δαίμων & βλάπτω, *noceo*.
Δαιμονολάτρης, ου, ὁ, dæmonum cultor.
Δαιμονομανία, ας, ἡ, insana idololatria. Areth.
Δαιμονοφόρητος, ου, ὁ & ἡ, qui a dæmone agitatur. E seq. & φορέομαι.
ΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, Deus. 2) heros. 3) genius. 4) fortuna cum prospera, tum adversa. 5) diabolus in N. T.
Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo. δαίνυμαι, epulor. A δαίω, *divido*, quia antiquitus in ejusmodi epulis convivarum sua cuique portio dapum apponebatur.
Δάϊος, ΐα, ϊον, peritus, prudens. 2) hostilis. Ab eodem.
Δαῖρα, ἡ, pro δάειρα, Proserpina.
Δαίρω, flagello, verbero, cædo. A δαίω. (sed hæc vitiosa lectio vel scriptio est pro δέρω.)
Δαΐς, ΐδος, ἡ, tæda. 2) pugna, prælium, bellum. Ab eod.
Δαίς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium. Ab eod.
Δαίσιμος, ου, ὁ & ἡ, edulis, vescus. Ab eod.
Δαιταλεύς, έως, ὁ, conviva. 2) epulo. A δαίτη.
Δαιταλουργία, ας, ἡ, coquendi ars. Ab eod. & ἔργον.
Δαιταλόω, ῶ, fut. ώσω, convivor, epulor. qs. a δαιταλεύς.
Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.
Δαίτηθεν, *Adv.* e convivio.
Δαΐτις, ιδος, ἡ, fax major. 2) alliorum capita colligata. A δαΐς.
Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro. 2) coquum ago. A δαιτρός.
Δαιτρόν, *Adv.* divisim, particulatim, viritim suam cuique portionem demensam tribuendo.
Δαιτροπόνος, ου, ὁ & ἡ, pistor, coquus.
Δαιτρός, ῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus.
Δαιτροσύνη, ης, ἡ, scientia ministrandi more δαιτροῦ.
Δαιτυμών, όνος, ὁ, epulo, conviva. 2) qui convivium instruit. A seq.
Δαιτύς, ύος, ἡ, idem quod δαίς.

Δαΐφρων, ονος, ὁ & ἡ, bellicoſus. 2) prudens. E δαῒς & φρὴν, *mens*.

ΔΑΙ'Ω, fut. αίσω, diſco. 2) epulum præbeo. 3) divido. 4) incendo, uro. 5) epulor, edo.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus caſiæ.

Δακέθυμος, ε, ὁ & ἡ, mordens animum. 2) gravis, moleſtus. A δάκνω & θυμός.

Δάκετον, ε, τὸ, animal venenatum. A δάκος.

Δακνάζω, idem quod ſeq.

ΔΑ'ΚΝΩ, f. δήξω, mordeo. 2) pungo, moleſtia afficio.

Δακνώδης, εος, ὁ & ἡ, mordax. A præc.

Δάκος, εος, τὸ, animal venenatum. 2) beſtia fere major.

ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, lacrima. 2) humor, vel ſuccus e plantis deſtillans.

Δακρύγελως, ωτος, ὁ & ἡ, fletu miſto ridens.

Δακρύδιον, ε, τὸ, lacrimula. Dimin. a δάκρυ.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus. A δακρύω.

Δακρυτὸς, ὴ, ὸν, lacrimabilis, flebilis. qſ. a δακρύω.

Δακρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, οέσσης, όεντος, lacrimoſus, lacrimabundus. Δακρυόεν, *Adv.* lacrimis effuſis.

Δάκρυον, ε, τὸ, lacrima. vid. δάκρυ.

Δακρυοποιὸς, ὴ, ὸν, lacrimas ciens.

Δακρυόστακτος, ε, ὁ & ἡ, lacrimis ſtillans, lacrimoſus. E δάκρυ & στακτὸς, *ſtillatitius*.

Δακρυπλώω, lacrimis exundo. E δ. & πλώω pro πλέω, *fluito*.

Δακρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor.

Δακρύῤῥοος, ε, ὁ & ἡ, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δ. & ῥέω, *fluo*.

Δακρυσίστακτος, ον, idem quod δακρυόστακτος.

Δακρυχέω, f. έσω, lacrimas fundo.

Δακρύω, f. ύσω, lacrimor. δεδακρυμένος, lacrimans.

Δακρυώδης, εος, ὁ & ἡ, lacrimoſus. A δάκρυ.

Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum. 2) tormentum, digitis manuum & pedum adhiberi ſolitum. 3) annuli pala.

Δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis.

Δακτυλίδιον, ε, τὸ, annellus. Dim. a δακτύλιος.

Δακτυλικὸς, ὴ, ὸν, digitalis. 2) dactylicus, pedibus dactylicis conſtans. A δάκτυλος.

Δακτυλικῶς, *Adv.* per dactylos.

Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum ſcalptura ſive cælatura. A ſq.

Δακτυλιογλύφος, ε, ὁ & ἡ, qui annulos ſcalpit, aut cælat. Ex δακτύλιος & γλύφω, *ſcalpo*.

Δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, ſive repoſitorium.

Δακτύλιος, ε, ὁ, annulus.

Δακτυλιουργὸς, ε, ὁ, annulorum artifex. E præc. & ἔργον.

Δακτυλὶς, ίδος, ἡ, digitalis formæ, aut magnitudinis.

Δακτυλίτης, ιδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.

Δακτυλιώτης, ε, ὁ, digitus annularis.

Δακτυλοδεικτέω, ῶ, f. ήσω, digito monſtro. A ſeq.

Δακτυλοδείκτης, ε, ὁ, qui digito monſtrat. E δ. & δείκνυμι.

Δακτυλόδεικτος, ὁ, ἡ, qui digito monſtratur. Ex iiſd.

Δακτυλοδειξία, ας, ἡ, demonſtratio facta digito. E δ. & δεῖξις.

Δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus minor. E δάκτυλος & δοχμὴ, *palmus*.

Δακτυλοειδὴς, ὲς, digito ſimilis. E δ. & εἶδος.

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ε, ὁ, digitus. 2) pes metricus, ſyllaba longa & duabus brevibus conſtans. 3) fructus palmæ. 4) gramen aculeatum. 5) conchæ genus. 6) ſacerdotes Cybeles.

Δακτυλότριπτος, ον, digito tritus. E δ. & τρίβω, *tero*.

Δακτυλωτὸς, ὴ, ὸν, digitatus.

Δαλερὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, calidus. A δαλός.

Δαλίον, ε, τὸ, torris, titio. Ab eod.

Δαλμανουθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nomen regionis Ebr. [illegible]. *Hereditas pauperis*.

Δαλματικὴ, ῆς, ἡ, veſtis ſacerdotalis, fere clavata. A Δαλματία.

Δαλὸς, ε, ὁ, titio, torris. 3) funale. A δαίω.

Δαμάζω, f. άσω, domo. 2) interficio. 3) ineo, ſubigo, ſc. feminam.

Δαμάλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula. Ab eod.

Δαμαλιβότης, ε, ὁ & ἡ, depaſtus a juvencis. A præc. & βόσκω, *paſco*.

Δαμαληφάγος, ε, ὁ & ἡ, qui buculas devorat.

Δαμαλίζω, f. ίσω, idem quod δαμάζω.

Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca, vitula, bucula.

Δαμάλλω, lacero, avide voro. A δαμάω.

Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti. (vel quia δαμᾷ, imperat, præeſt familiæ eamque ſuis imperiis regit, quaſi *domina*.)

Δαμασίβροτος, ε, ὁ & ἡ, domitor mortalium.

Δάμασις, εως, ἡ, domitio, domitura. 2) colum. A δαμάζω.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ & ἡ, qui domat mentem, ferociam &c. Ab eod. & φρήν.

Δαμασίφως, ωτος, ὁ & ἡ, hominum domitor. Ex eod. & φὼς, *vir*.

Δαμασκὸς, ε, ἡ, Damaſcus. Urbs Syriæ. Hinc Δαμασκηνὸς, ὴ, ὸν, Damaſcenus, a, um.

Δαμαστήριον, ε, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.

Δαμασώνιον, ε, τὸ, herba quædam.

Δαμάτειρα, ας, ἡ, victrix, domitrix, Domina. A ſeq.

Δαμάτριος, ε, ὁ, nomen menſis quarti apud Bœotios.

Δαμάτωρ, ορος, ὁ, domitor, victor. A ſeq.

ΔΑΜΑ'Ω, ῶ, f. άσω, domo, ſubigo. 2) adfligo. 3) occido. 4) feminam ineo.

Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.

Δάμνημι, idem & ab eodem.

Δαμνιππος, ον, eques, bene equitans. A præc. & ἵππος.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina. 2) nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναοί.

Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus. 2) obolus Charonti ſolvi ſolitus.

Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, ſive Græci a Danao, Beli filio, ſic dicti.

Δανειακὸς, ὴ, ὸν, mutuus. A δάνειον.

Δανείζω, f. είσω, mutuum do, fœnero. In *med.* mutuum ſumo. A ſeq.

Δάνειον, ε, τὸ, fœnus, ſors, pecunia mutuo data. A δάνος, *donum*.

Δάνεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia. 2) ipſa fœneratio. A δανείζω.

Δανεισμὸς, ε, ὁ, fœneratio, mutuatio. Ab eod.

Δανειστὴς, ε, ὁ, fœnerator, creditor. Ab eod.

Δανειστικὸς, ὴ, ὸν, fœneratitius. A præc.

Δανιὴλ, ὁ, Daniel. Nomen viri Ebr. [illegible]. *Judex divinus*.

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum, quidquid alicui datur, ſeu dono, ſeu mutuo. 2) mutuum. 3) mors, *Macedonibus*.

Δανὸς, ὴ, ὸν, aridus. A δαίω, *uro*.

Δάος, [illegible]

Δαὸς, ȣ, vel Δαὸς, ᾶ, ὁ, lumen. 2) ignis. 3) lampas. 4) lupus, *Phrygibus*. 5) Davus. Ab eod.

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, consumo, impendo, sumtus facio. 2) exhaurio. 3) splendide vivo & bona abligurio.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumtus, impendium.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, impensa, sumtus.

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, sumtuosus, profusus. 2) in quem magni sumtus fiunt.

Δαπανηρῶς, *Adv.* sumtuose.

Δαπανητικὸς, ή, ὸν, consumendi vim habens. 2) sumtuosus.

Δάπανος, ȣ, ὁ & ἡ, idem.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ȣ, τὸ, pavimentum. 2) solum.

Δαπίδιον, ȣ, τὸ, parvus seu vilis tapes. A seq.

Δάπις, ίδος, ἡ, tapes, tapetum.

Δάπτης, ȣ, ὁ, vorax; at δαπταὶ μῦαι, mordaces muscæ. A δάπτω.

Δάπτριος, ȣ, ὁ, lacerator, edax. A seq.

ΔΑ'ΠΤΩ, fut. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione.

Δαρεικὸς, ȣ, ὁ, numus aureus Persicus, a Dario dictus.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio.

Δαρόβιος, ȣ, ὁ & ἡ, longævus. A seq. & βίος, *vita*.

Δαρὸς, *Dor.* pro δηρὸς. v.

Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, *excorio*.

Δαρτὸς, ή, ὸν, excoriatus. 2) pellicula scroti. Ab eod.

Δᾲς δαδὸς, ἡ, tæda, fax. E δαΐς.

Δασέως, *Adv.* adspirate. A δασύς. Vox Gramm.

ΔΑΣΚΙ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, dascillus, piscis quidam.

Δάσκιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, umbrosus. E δα & σκιά.

Δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι, *divido*.

Δασμὸς, ȣ, ὁ, idem. qs. a δασμός.

Δασμολογέω, ῶ, fut. ήσω, tributum exigo. & δασμολογέομαι, tributum pendo.

Δασμολογία, ας, ἡ, tributi exactio. A seq.

Δασμολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tributorum exactor. E δασμὸς, & λέγω, *colligo*.

Δασμὸς, ȣ, ὁ, divisio. 2) portio. 3) tributum. A δάζομαι.

Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum solvo.

Δασμοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit. E δ. & φέρω.

Δάσος, εος, τὸ, locus silvosus, fruticetum. A δασύς.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, dissimilis, sævus, atrox. Ex δα intensivo, & πίμπλημι, repleo, quasi malo augens, vel πελάζω, quasi accessu arduus & congredienti nocens.

Δασπλῆτις, ιδος, ἡ, gravis. 2) accessu difficilis. A præc.

Δασυγένειος, ὁ, barbatus. E δασύς & γένειον, *mentum*.

Δασύθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, qui denso capillo est.

Δασύκερκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui villosa est cauda.

Δασυκνήμων, ονος, ὁ, hirsutos pedes habens. E δασὺς & κνήμη, *tibia*, *crus*.

Δασύμαλλος, ȣ, ὁ & ἡ, lanosus.

Δασύνω, f. υνῶ, denso, pilosum reddo. 2) spiritu aspero vocabulum signo. A δασύς.

Δασυπόδειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, leporinus. A seq.

Δασύπους, οδος, ὁ, lepus. 2) cuniculus.

Δασυπρώκτης, ȣ, ὁ, idem quod sequens.

Δασύπρωκτος, ȣ, ὁ & ἡ, purus a nefanda & præpostera Venere. E δασύς, *hirsutus*, & πυγὴ, *podex*.

Δασυπώγων, ωνος, ὁ & ἡ, densam barbam habens, hispida & hirsuta barba præditus.

ΔΑΣΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, densus. 2) pilosus, hirsutus. Hinc δασὺ πνεῦμα, spiritus asper, sive densus, apud Grammaticos.

Δασύσκιος, ȣ, ὁ & ἡ, densam umbram faciens.

Δασύτης, ῆτος, ἡ, densitas. A δασύς.

Δασυστέρνος, ȣ, ὁ & ἡ, hirsutum pectus habens.

Δασύτης, ητος, ἡ, densitas. 2) pilositas. 3) adspiratio vocis apud Grammaticos. A δασύς.

Δασυτικὸς, idem quod δασέως, ap. Gramm. E δ. & τίθημι.

Δασύτριχος, ȣ, ὁ & ἡ, qui denso est pilo.

Δασύφλοιος, ȣ, ὁ & ἡ, hirsutum habens corticem.

Δασυχαίτης, ȣ, ὁ, densam jubam, vel comam habens. E δ. & χαίτη.

Δατέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, divido, partior. 2) absumo, comedo, portiones ciborum appositas, pascor, devoro. A δαίω.

Δατήριος, ȣ, ὁ, dividens.

Δάτησις, εως, ἡ, divisio, partitio.

Δατητὴς, ȣ̃, ὁ, divisor, distributor.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, Datismus, i. e. barbarismus vel solœcismus, v. gr. χαίρομαι pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia utebatur Datis, Persarum satrapa.

Δατύομαι, helluor, voro. A δαίω.

Δαυκίτης, ȣ, ὁ, sc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A seq.

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, herba quædam Cretica: rubia.

Δαυλὸς, ή, ὸν, densus. v. δασύς.

Δαυλὸς, ȣ̃, ὁ, tirio, torris. Æolicum a δαλός.

Δαφναῖος, ȣ, ὁ, Daphnæus. Epitheton Apollinis.

Δαφνέλαιον, ȣ, τὸ, laurinum oleum. A seq. & ἔλαιον.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus. 2) Nomen proprium Nimphæ in laurum conversæ. 3) nomen suburbii Antiocheni.

Δάφνινος, ίνη, ινον, laureus. A præc.

Δαφνηφάγος, ȣ, ὁ & ἡ, dicitur de vaticinantibus, ut Pythia.

Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero. 2) sum laureatus.

Δαφνηφόρος, ȣ, ὁ & ἡ, lauriger. E δ. & φέρω.

Δαφνικὸς, ή, ὸν, laureus, laurinus. A δάφνη.

Δάφνινος, η, ον, idem. Ab eod.

Δαφνίσκος, ίνη, ινον, idem. A seq.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea. 2) bacca laurina.

Δαφνίτης, ȣ, ὁ, idem quod δαφναῖος. 2) qui laurum aliqua similitudine refert. A præc.

Δαφνῖτις, ιδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo similis. Ab eod.

Δαφνογηθὴς, έος, ὁ & ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη & γηθέω, *gaudeo*.

Δαφνοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, lauri speciem gerens.

Δαφνόκομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, laureatus. E δ. & κόμη.

Δαφνόπωλος, ȣ, ὁ, Epith. Apollinis.

Δαφνόσκιος, ȣ, ὁ & ἡ, lauris umbrosus. E δ. & σκιά.

Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero, sum laureatus.

Δαφνοφόρος, ȣ, ὁ & ἡ, lauriger.

Δαφνοφόρως, *Adv.* cum lauro, seu laurea.

Δαφνώδης, ες, lauris consitus.

Δαφνὼν, ῶνος, ὁ, lauretum, locus consitus lauris.

Δαφοινεὸς, ȣ, ὁ & ἡ, & δαφοινὸς, ὁ, ὸν, cædis avidus, valde cruentus. 2) rufus, rutilus, valde fulvus. E δα & φοινός.

Δαψιλεία, ας, ἡ, copia, abundantia. A δαψιλής.

Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copiose & abundanter subministro. 2) in quacumque re multum & copiosum esse. 3) valde sollicitus sum. ap. τὰς ὁ. Ab eod.

Δαψιλέως, contr. δαψιλῶς, *Adv.* copiose, abundanter, laute.

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, dapsilis, largus. 2) multus, etiam in malam partem.

Δὲ, *Conjunctio*, vero, autem. 2) sed, verum. 3) enim. 4) igitur. 5) sane.
Δεδιότως, *Adv.* timide. A δείδω.
Δεδίσσομαι, idem quod sequ.
Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio. 2) metuo, trepido, timeo. Ab eod.
Δείελος, ὁ, ἡ, idem quod δείελος. Hom.
Δέημα, ατος, τὸ, precatio, preces. A δέομαι.
Δέησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Δεητικὸς, ἡ, ὸν, precatorius, rogatorius. 2) supplex. Ab eod.
Δεῖ, f. δεήσει, a. 1. ἐδέησε, oportet, convenit. 2) caret, vacat, deest.
Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia. Hesych.
Δειγῆνες, οἱ, magistratus ap. Seleucienses. Polyb. A Cald. דיין *judex*.
Δεῖγμα, ατος, τὸ, exemplum, documentum. 2) specimen mercis, quod ostenditur emturientibus. 3) locus in Piræeo, ubi specimina talia mercium proponebantur. 4) conjectura.
Δειγματίζω, fut. ίσω, palam traduco, contumeliæ caussa, infamo, divulgo alicujus infamiam, cum velut in Digmate, loco infami, spectaculi ergo expono. conf. παραδειγματίζω.
Δειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ timidus, meticulosus.
Δειδία, ας, ἡ, nox obscura, nox obscuritate sua terrorem incutiens. Suid. Eust.
Δειδίζομαι, timeo. vid. δειδίσσομαι.
Δειδίσκομαι, idem.
Δειδίσσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo. 2) metuo. v. δεδίσσομαι.
ΔΕΙ'ΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido.
Δειελιάω, ῶ, f. ήσω, meridior. Hom. δειελιήσας, ubi exponunt etiam, cœnas, merendam sumens.
Δειελινὸς, ὴ, ὸν, pomeridianus. 2) vespertinus.
Δείελον, ου, τὸ, merenda. 2) crepusculum.
Δείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, sol occiduus.
Δεικανάομαι, comiter & benigne excipere, salutare, apud Homerum, ubi δεικανόωντο, pro ἐδεικανόωντο, quasi a δέκομαι Jonico pro δέχομαι, excipio. Ap. Theocritum antem est vel porrigere, vel simila quid.
Δεικελιστὴς, οῦ, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in scena repræsentat, mimus, quasi a δεικελίζω, simulacrum repræsento. Hujus verbi Fut. 1. δεικελίξω *Dorice*, unde ὁ δεικελίκτας *Dor.* idem quod δεικελιστής. Ab antiquo δείκω, pro quo usurpatur δείκνυμι.
ΔΕΙ'ΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, simulacrum.
Δεικελίκτας, ου, ὁ, *Dor.* idem quod δεικελιστής.
Δεικηλιστὴς, οῦ, ὁ, idem quod δεικελιστής.
Δείκηλον, ου, τὸ, idem quod δείκελον.
ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, fut. δείξω, ostendo, monstro, indico, declaro, manifesto, pro δείκω. Unde
Δεικτηριὰς, άδος, ἡ, prostibulum, ap. Alexandrinos.
Δεικτήριον, ου, τὸ, pulpitum, suggestus, locus excelsus, unde aliquid ostenditur.
Δείκτης, ου, ὁ, demonstrator.
Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstrativus, ostensivus.
Δεικτικῶς, *Adv.* demonstrativa.
Δειλαίνω, ομαι, timidus sum. A δειλός.
Δείλαιος, αία, αιον, timidus. 2) miser. Ab eod.
Δειλαιότης, ητος, ἡ, timor. A præc.
Δειλακρίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, valde timidus. Aristoph. A seq.
Δείλακρος, δειλάκρια, Aristoph. idem.
Δειλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paveo, hominem pavidum, meticulosum me gero. Ex eod. & ἀνὴρ, *vir*.
Δειλανδρία, ας, ἡ, timiditas.
ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum. 2) vespera. 3) diluculum. 4) crepusculum.
Δειλήμων, ονος, ὁ & ἡ, timidus, meticulosus. A δειλός.
Δειλία, ας, ἡ, timiditas. Ab eod.
Δειλιάζω, f. άσω, formido, ob ignaviam defugio. A præc.
Δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio. Ab eod.
Δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido. A seq.
Δειλιάω, formido, ob ignaviam defugio.
Δειλινὸν, οῦ, τὸ, merenda. A δείλη, *vespera*.
Δειλινοῖ, *Adv.* vesperi, vespertino tempore.
Δειλινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus, vespertinus.
Δειλόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, timeo, paveo. A seq.
ΔΕΙΛΟΣ, ἡ, ὸν, miser, pauper. 2) timidus, ignavus. 3) debilis. 4) improbus, malus.
Δειλότης, ητος, ἡ, timiditas. A præc.
Δειλόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, timidus, timidi animi.
Δεῖμα, ατος, τὸ, timor, metus. 2) terriculamentum. A δείδω.
Δειμαίνω, f. ανῶ, timeo. A præc.
Δειμαλέος, έα, έον, timidus. 2) terribilis.
Δειμάομαι, ῶμαι, timeo. Hesych.
Δειματόεις, όεσσα, όεν, timidus, pavidus.
Δειματόω, ῶ, f. ώσω, terrefacio.
Δειματώδης, εος, ὁ & ἡ, terribilis, terrificus.
Δειμὸς, οῦ, ὁ, terror, metus.
Δειμώδης, εος, ὁ & ἡ, terribilis, terrificus.
ΔΕΙ͂ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, Gen. δεῖνος, Dat. δεῖνι, Acc. δεῖνα, interdum est indeclinabile. quispiam, aliquis, quidam, nescio quis. ὁ δεῖνα & ὁ δεῖνα, hic & ille.
Δεινὰ, *Adv.* vehementer. A δεινός.
Δεινάζω, f. άσω, ægre fero, indignor. Ab eod.
Δεῖναι, vortices, alias δῖναι. Hesych.
Δείνακρος, ου, ὁ & ἡ, acutissimus, acerrimus. E δεινὸς & ἄκρος, *acutus*. (nisi κρος sit mera terminatio.)
Δεινάω, f. άσω, contorqueo, in gyrum circumago. 2) in orbem salto, circumagor. A δῖνος, *vortex*. (v. δινέω)
Δεινέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Δείνησις, εως, ἡ, conversio. A præc.
Δεινοβίης, ου, ὁ, fortissimus. E δεινὸς & βία.
Δεινοθέτης, ου, ὁ, maleficus, noxius, qui atrocia patrat. Ex eod. & τίθημι, *facio*.
Δεινοκάθεκτος, ον, magna vi coercens, præpotens. Ex eod. & κατέχω.
Δεινολεχὴς, ὲς, infelix conjugii. E δεινὸς & λέχος, *cubile*.
Δεινόλινος, ον, infelix. Ex eod. & λίνον, *filum*, sc. *Parcarum*.
Δεινολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, graviter conqueror. Ex eod. & λόγος.
Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans & exaggerans rei indignitatem. Ex iisd.
Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela gravis, de indignitate & atrocitate acceptæ injuriæ aut casus oblati cum lamentatione & gestu miserabili.
Δεινοπαθέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero. A seq.
Δεινοπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, gravi adfectus injuria, ægre ferens. E δεινὸς & πάσχω.
Δεινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo, amplifico dicendo.
Δεινόπους, ὁ καὶ ἡ, celer. 2) cujus adventus gravis est.

Δεινοπροσωπέω, ῶ, terribili ſum viſu. E ſeq. & πρόσωπον.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ή, όν, *univerſe*, qui eſt in aliquo genere multus, vehemeus, excellens: *unde ſpeciatim* 2) dirus. 3) gravis. 4) ſollers. 5) peritus. 6) validus. 7) magnus. 8) nefarius, improbus. 9) terribilis. 10) graviter aliquid faciens. 11) ſplendidus. 12) τὰ δεινὰ, mala quævis, etiam mors. A δείδω, *timeo*, *metuo*, quicquid ea eſt vi præditum, ut illa vis formidinem injiciat.

Δεῖνος, ου, ὁ, gyrus, turbo. 2) vortex, gurges. 3) poculi genus. 4) ſaltationis genus. A δίνος.

Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas. 2) calliditas, ſollertia. 3) dicendi vis. A δεινός.

Δεινόω, ῶ, f. ώσω, contorqueo, in orbem ago. 2) exaggero. A δεῖνος, vel δεινός.

Δεινωπός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, torvus. Ex eod. & ὤψ, *vultus*.

Δεινῶς, *Adv.* vehementer, graviter. 2) terribiliter. 3) mire. 4) acute. 5) indigne.

Δείνωσις, εως, ἡ, exaggeratio. A δεινόω.

Δεινωτικῶς, *Adv.* cum exaggeratione. Ab eod.

Δεινωτός, ή, όν, converſus. 2) tornatus. Ab eod.

Δεινώψ, ωπός, ὁ καὶ ἡ, terribilis adſpectu.

Δεῖξις, εως, ἡ, oſtenſio, oſtentatio. 2) indicium. 3) argumentum. A δείκνυμι.

Δεῖος, τό, pro δέος. Hom.

Δειπνάριον, ου, τό, cœnula. Dim. a δεῖπνον.

Δειπνέω, ῶ, f. ήσω, cœno. 2) comedo. Ab eod.

Δείπνημι, unde δειπνεῖσαι, idem.

Δειπνηστός, ῦ, ὁ, tempus cœnæ: *item* prandii. ſcribunt etiam δείπνηστος, δειπνηστός, δειπνηστύς, δείπνητος.

Δειπνητήριον, ου, τό, cœnaculum, cœnatorium.

Δειπνήτης, ου, ὁ, conviva.

Δειπνητικός, ή, όν, ad cœnam pertinens. 2) cœnæ inſtruendæ peritus.

Δειπνητικῶς, *Adv.* laute, opipare.

Δειπνίδιον, ου, τό, cœnula. Dim. a δεῖπνον.

Δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Ab eod.

Δειπνῖτις, convivalis. epith. στολῆς, qua in cœna utebantur.

Δειπνοκλητόριον, epulæ, convivium. A ſeq.

Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui ad cœnam vocat.

Δειπνολογία, ας, ἡ, ſermo de cœna.

Δειπνολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de cœnis loquitur. E δ. & λέγω.

Δειπνολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conviviis inſidiatur, paraſitus.

Δειπνομανής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui inſano cœnarum amore ducitur. E ſeq. & μαίνομαι.

ΔΕΙ'ΠΝΟΝ, ου, τό, cœna. 2) cibus. 3) convivium, epulum.

Δειπνοποιέω, ῶ, f. ήσω, cœnam paro.

Δειπνοποιΐα, ας, ἡ, apparatio cœnæ vel convivii.

Δειπνοποιός, οῦ, ὁ, qui cœnam aut convivium parat.

Δειπνοσοφιστής, οῦ, ὁ, qui inter cœnam de rebus eruditis diſſerit.

Δειπνοσύνη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi cauſa in Parodia. δ' εἰδὼς δειπνοσυνάων, ut Hom. δ' εἰδὼς τοξοσυνάων.

Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio. 2) miniſterium conviviale, ut δορυφορία.

Δειπνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœnæ miniſter. E δ. & φέρω.

Δειράς, άδος, ἡ, jugum montis. A δειρή, *cervix*.

Δειραχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, collo oneroſus, gravis, ſatis gravis, ut unas cervices bajuli oneret. Ex δειρή & ἄχθος, *onus*.

Δειρή, ῆς, ἡ, collum. 2) cervix. A δέρη.

Δειριάω, ῶ, probris proſcindo. Laconicum.

Δειροκύπελλον, ου, τό, poculum oblongo collo. E δειρή & κύπελλον.

Δειροπέδη, ης, ἡ, monile, torques, collare. Ex eod. & πέδη, *pedica*.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. E δειρή & τέμνω, *ſeco*.

ΔΕΙ'ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, humor. 2) ſtercus. 3) fœtor. Unde

Δεισαλέος, έα, έον, ſtercoreus, fœdus.

Δεισαλία, ας, ἡ, impuritas.

Δεισιδαιμονέω, ſuperſtitioſus, religioſus ſum.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, ſuperſtitio. 2) religio.

Δεισιδαιμόνως, *Adv.* religioſe.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſuperſtitioſus. 2) religioſus. E δείδω & δαίμων, *Deus*.

Δεισίθεος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τά, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.

Δεκάβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem boum pretio æſtimabilis. E δ. & βοῦς. (vel βοιος eſt mera terminatio valorem vel magnitudinem rei indicans.)

Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum uſque gradum. E δ. & γονή, *generatio*.

Δεκαγράμματος, ον, decem litteris vel lineis aut verſibus conſtans.

Δεκαδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus.

Δεκαδάρχης, ου, ὁ, decurio. 2) decemvir. E δ. & ἀρχή.

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus. 2) decurionatus. A ſq.

Δεκάδαρχος, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tabulis conſtans.

Δεκαδεύς, έως, ὁ, decurialis. A δέκα.

Δεκαδικός, ή, όν, denarius.

Δεκαδοῦχος, ου, ὁ, decemvir. Lyſ.

Δεκαδύο, duodecim: ἄκλιτον.

Δεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem palmos longus. E δ. & δῶρον, *palmus*.

Δεκαεννέα, novemdecim.

Δεκαέξ, οἱ, αἱ, τά, ſedecim.

Δεκαεπτά, οἱ, αἱ, τά, ſeptemdecim.

Δεκαετηρίς, ίδος, ἡ, decennale tempus, decennium. A δεκαετής.

Δεκαέτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem annos natus. A ſeq.

Δεκαετής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. E δ. & ἔτος, *annus*.

Δεκαετία, ας, ἡ, decennium.

Δεκάζω, fut. άσω, donis corrumpo, ingero, obtrudo alicui donum, πρὸς τὸ δέχεσθαι. 2) corrumpo, perverto.

Δεκάκις, *Adv.* decies.

Δεκάκλινος, ον, decem lectos habens: de œco, in quo convivia celebrantur. E δ. & κλίνη.

Δεκακότυλος, ον, decem cotylas habens. E δ. & κοτύλη.

Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i.e. magnus fluctus. E δ. & κῦμα.

Δεκάκωλος, ον, decem verſiculis vel articulis conſtans. E δ. & κῶλον.

Δεκάλιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decem librarum eſt. E δ. & λίτρα, *libra*.

Δεκάλογος, ου, ὁ, Decalogus, decem præcepta Dei.

Δεκάμετρος, ον, decem verſibus vel menſuris conſtans. E δ. & μέτρον.

Δεκαμηνιαῖος, αία, αῖον, decimum menſem agens, decimeſtris. A ſeq.

Δεκάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. E δ. & μήν.

Δεκαμναῖος, αία, αῖον, qui decem minarum eſt. E δ. & μνᾶ, *mina*.

Δεκάμνους, idem.

Δεκάμνον, τὸ, merces decem minarum.
Δεκάμφορος, ου, decem amphoras capiens. E δ. & ἀμφορεὺς.
Δεκαναΐα, ας, ἡ, decem naves. E δ. & ναῦς.
Δεκανάζομαι, ὦμαι, humaniter excipio. Heſych. A Dor. δέκομαι pro δέχομαι, unde δεκανάζεσθαι.
Δεκανεία, ἡ, idem qd. δεκανία, ap. Strab.
Δεκανία, ας, ἡ, decuria. A δέκα.
Δεκαοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
Δεκάκις πάλαι, *Adv.* q. d. decies olim: jampridem.
Δεκαπέντε, quindecim.
Δεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt decem cubitorum.
Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplum facio. A ſeq.
Δεκαπλάσιος, ου, ὁ & ἡ, decuplus.
Δεκάπλεθρος, ου, ὁ & ἡ, qui decem jugerum eſt. E δ. & πλέθρον, *jugerum*.
Δεκαπλοῦς, ῦ, decuplus.
Δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens urbes. 2) regio quædam Judææ.
Δεκαπολίτης, ου, ὁ, qui e regione Decapoli eſt.
Δεκάπους, οδος, ὁ & ἡ, qui decem pedum eſt.
Δεκαπρωτεία, ας, ἡ, decem primatus, ſenatus, vel collegium decem virorum in civitate primorum.
Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi ſenatores.
Δεκάρχης, ου, ὁ, decurio. E δ. & ἀρχή.
Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus.
Δεκαρχικὸς, ἡ, ὸν, decurionalis.
Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius. 2) decuria.
Δεκάσκαλμος, ου, ἡ, decem ſcalmis inſtructa navis.
Δεκασμὸς, οῦ, ὁ, decimatio. 2) decimæ. 3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.
Δεκάσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo decem ſementes factæ ſunt. 2) decennalis. E δ. & σπείρω.
Δεκαστάτηρος, ου, ὁ & ἡ, decem ſtateribus valens. E δ. & στατήρ.
Δεκάστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tabulata habens. Ex δ. & στέγη, *tectum*.
Δεκάστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem columnas habens.
Δεκάσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem ſchœnos æquans.
Δεκαταῖος, αία, αῖον, qui decimo die v. c. venit.
Δεκαταλαντία, ας, ἡ, decem talenta.
Δεκατάλαντος, ου, ὁ & ἡ, qui decem talentorum eſt. E δ. & τάλαντον.
Δεκατεία, ας, ἡ, decimatio, decimæ. A δεκατεύω.
Δεκατέσσαρες, ων, οἱ & αἱ, quatuordecim.
Δεκάτευσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.
Δεκατευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo decimæ perſolvuntur.
Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, qui decimas exigit. 2) decumanus, genus publicani.
Δεκατεύω, fut. εύσω, decimo, decimam partem excerpo, decimas exigo. 2) decimum quemque interficio. A ſeq.
Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decimæ.
Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.
Δεκατηλόγιον, ου, τὸ, locus, in quo decimæ exiguntur, & penduntur.
Δεκατηλόγος, ου, ὁ & ἡ, decimarum exactor. E δ. & λέγω, colligo.
Δεκατημόριον, ου, τὸ, decima pars.
Δέκατος, άτη, ατον, decimus.
Δεκατόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δεκατεύω.
Δεκατώνης, ου, ὁ, qui decimas redimit: decumanus, genus publicani. E δεκ. & ὠνέομαι, emo.
Δεκάφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tribus habens, in decem tribus diviſus. E δ. & φυλὴ, *tribus*.
Δεκάχαλκον, ου, τὸ, decem chalci, decem ærei nummi, denarius. E δ. & χαλκὸς, *moneta ærea*.

Δεκαχῆ, decem partibus. A δέκα.
Δεκάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δεκακισχίλιοι, Homerus.
Δεκάχορδος, ου, ὁ & ἡ, decem chordas habens. E δ. & χορδή.
Δεκέμβολος, ου, ὁ & ἡ, decem inſtructus roſtris. E δέκα & ἔμβολος, *roſtrum*.
Δεκετηρὶς, ίδος, ἡ, decennalis. 2) decennium. 3) ludi deno quoque anno recurrentes.
Δεκέτηρος, ου, ὁ & ἡ, decennalis. A ſeq.
Δεκέτης, ου, ὁ & ἡ, idem: fem. δεκέτις.
Δεκήρης, ους, ὁ & ἡ, decem ordines remorum habens navis: lat. deceris. E δέκα & ἐρέσσω, *remigo*. vel ἄρω, *apto*.
Δεκτέος, έα, έον, accipiendus, excipiendus, recipiendus. A δέχομαι.
Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui accipit vel ſuſcipit.
Δέκτης, ου, ὁ, acceptor, mendicus.
Δεκτικὸς, ἡ, ὸν, ad recipiendum aptus.
Δεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus.
Δέκτρια, ας, ἡ, acceptrix, receptrix.
Δέκτρος, ου, ὁ, ſuſceptor.
Δέκτωρ, ὁ, idem.
Δελεάζω, f. άσω, ineſco, eſca capio. 2) eſcam impono, *metaphorice*, allicio. A ſequ.
Δέλεαρ, ατος, τὸ, eſca, qua animalia capiuntur. 2) illecebræ quævis. 3) fraus, dolus. A δέλω.
Δελεάρπαξ, γος, ὁ & ἡ, eſcam rapiens.
Δελέασμα, ατος, τὸ, quod eſcæ loco imponitur hamo vel laqueis: illectamentum. A δελεάζω.
Δελεασμάτιον, ου, τὸ, Dimin. a præc.
Δελεασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod δελέασμα.
Δελεάστρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, tranſenna, in quam eſcam imponitur. A δελεάζω.
Δελεαστεὺς, έως, ὁ, qui eſca decipit. A pr.
ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, laterna, fax.
Δέλεον, ου, τὸ, idem quod δέλεαρ, ap. Ath.
Δελετήριον, ου, τὸ, idem quod δέλεαρ. A δέλω.
Δέλτα, τὸ, littera quarta Alphabeti Græci. 2) pars Ægypti. 3) pudendum muliebre.
Δελτάριον, ου, τὸ, tabella. Dim. A δέλτος.
Δέλτιον, ου, τὸ, idem, ab eod.
Δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in litteras refert.
Δέλτος, ου, ὁ, pugillares, quia forma litteræ Δ plicabantur. 2) liber quilibet. 3) tabulæ, legum teſtamenti, pictoris, &c.
Δελτόω, ῶ, f. ώσω, in formam litteræ Δ plico, vel effingo.
Δελτωτὸς, ἡ, ὸν, in formam triangularem litteræ Δ effictus. Hinc Δελτωτὸν, triangulum, ſignum quoddam cœleſte; & δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A pr.
Δελφάκειος, ου, porcinus. A δέλφαξ.
Δελφάκινος, η, ον, idem & ab eod.
Δελφάκιον, ου, τὸ, porcellus lactens. 2) pudenda muliebria. Dim. ab eod.
Δελφακόομαι, ſuccreſco in porcam. A ſeq.
ΔΕΛΦΑΞ, ακος, ὁ καὶ ἡ, porcellus. 2) porcus, porca.
ΔΕΛΦΙ'Ν, ῖνος, ὁ, delphin, piſcis. 2) nauticum inſtrumentum, quo utebantur ad demergendas naves.
Δελφινίζω, delphinos imitor. A pr.
Δελφίνιον, ου, τὸ, delphinium, *herba*. 2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, & hinc judicium ἐπὶ δελφινίῳ. Ab eod.
Δελφινίσκος, ου, ὁ, parvus delphin.
Δελφινοειδὴς, ές, delphini formam habens. E δ. & εἶδος.

Δελ-

Δελφινήτηδις, οι, delphino fignatus. 2) menfa Delphica, abacus marmoreus. E δ. & τέμω.
Δελφίς, ινος, ὁ, idem quod δελφίν.
ΔΕΛΦΥΣ, ύος, ἡ, vulva, uterus.
ΔΕ'ΑΩ, inefco.
Δέμας, κτος, τό, vinculum. 2) fafciculus. A δέω.
ΔΕ'ΜΑΣ, τό, corpus. *Nomen indeclinabile.*
Δέμνιον, ο, τό, parvus fafciculus. A δέμας.
Δέμνιον, ο, τό, ftratum, lectus. A δέμω.
Δεμνιοτήρης, ε, ὁ, cuftos lecti. A pr. & τηρέω, *obfervo, cuftodio*.
ΔΕ'ΜΩ, *ædifico, ftruo*. eft inufitatum, ficut & δέμμω. Io ufu hæc: δόμαω, δέμαλωω, δεδμημαι.
Δενδίλλω, oculos huc illuc verto. 2) oculis nuo, vel adnuo. A δινέω & ἴλλος, *oculus*. (nifi potius ab antiquo δένω, unde δένος, δένδω, ut a τένω, *tendo*, hinc δένδρος, δενδίλλω.)
Δένδρεον, ου, τό, arbor.
Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemorofus, arboribus abundans.
Δενδρίω, arborefco, arboris figura fum.
Δενδρικός, ή, όν, arboreus.
Δενδρίον, ο, τό, arbufcula.
Δενδρῖτις, ιδος, ἡ, vitis arborefcens.
Δενδροβατέω, ῶ, f. ήσω, arbores fcando. E δένδρον & βαίνω, *fcando*.
Δενδροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, arboris figuram habens.
Δενδροκολάπτης, ε, ὁ, picus. E δ. & κολάπτω, *tundo*.
Δενδροκόμος, ε, ὁ & ἡ, arboribus ornatus. E δ. & κόμη.
Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores exfcindo. E δ. & κόπτω.
Δενδρολάχανα, ων, τά, olera arborefcentia.
Δενδρολίβανον, ε, ὁ, rhus arbor, feu arbor ipfa, quæ thus fert. 2) rofinarinus coronarius.
Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arborefcens, althæa.
Δένδρον, ε, τό, arbor. 2) ftirps.
Δενδροπήμων, ονος, ὁ & ἡ, arboribus nocens. E δ. & πῆμα, *damnum*.
Δένδρος, εος, τό, unde ufitatum δένδρεα, idem quod δένδρον.
Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.
Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores exfcindo, vafto, populor. E δ. & τέμνω, *feco*.
Δενδροτόμος, ὁ & ἡ, arbores exfcindens.
Δενδροφορία, ἡ, feracitas arborum. 2) functio Dendrophori. A feq.
Δενδροφόρος, ο, ὁ καὶ ἡ, arborum ferax. 2) de Dendrophoris vid. auctores Antiquitatum.
Δενδρόφυτος, ο, ὁ & ἡ, arboribus confitus. E δ. & φύω.
Δενδρυάζω, f. άσω, quercus fubeo, inter quercus me abfcondo. 2) quovis modo me abfcondo.
Δενδρύδιον, ο, τό, arbufcula.
Δενδρύφιον, ε, τό, idem.
Δενδρώδης, εος, ὁ & ἡ, arboreus. 2) ad arboris magnitudinem accedens.
Δενδρώδης, ώδεσσα, ὧεν, arboribus abundans.
Δενδρών, ῶνος, ὁ, arbuftum, arboretum.
Δενδρῶτις, ἡ, arboribus denfa.
Δενίζω, f. ίσω, probris inceffo. A δένος.
Δενικός, ή, όν, convicijs & maledictis obnoxius.
ΔΕ'ΝΝΟΣ, ο, ὁ, probrum, contumelia.
Δεξαμενή, ῆς, ἡ, receptaculum. 2) lacus. 3) cifterna. 4) pifcina. A δέχομαι.
Δεξιά, ᾶς, ἡ, fc. χείρ, dextra, fc. manus. 2) fides per dextram data. 3) pacta conventa. 4) potentia & auxilium.
Δεξιόθεν, *Adv.* a dextra.
Δεξιάζομαι, ᾶμαι, dextra prehendo, dextra prehenfum amplector, faluto. Hinc Homericum δεξιόωντο, pro ἐδεξιοῦντο.
Δεξιδώρος, ο, ὁ & ἡ, dona accipiens. E δέχομαι & δῶρον.
Δεξίμηλος, ο, ὁ & ἡ, oves excipiens, vel fufcipiens. Ex eod. & μῆλον, *ovis*.
Δεξιοβόλος, ε, ὁ & ἡ, jaculator. E δεξιά & βάλλω.
Δεξιόγυιος, ε, ὁ & ἡ, qui dextra & agilia membra habet. E δ. & γυῖον, *membrum*.
Δεξιολάβος, ο, ὁ, fatelles, ftipator. A δεξιά & λαμβάνω, *fumo*.
Δεξιόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextra prehendo. 2) humaniter ac comiter excipio. A δεξ ιά.
ΔΕΞΙΟΣ, ά, όν, dexter. 2) fauftus, profper. 3) follers, acutus, ingenii dexteritate præditus. 4) fcitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus. 5) agilis, promtus, expeditus.
Δεξιόσειρος, ε, ὁ, fcil. ἵππος, equus jugali equo ad dexterum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόσειρος Ἄρης, apud Sophoclem, Mars in dexterum cornu inclinans. Eft a δεξιά & σειρά, *habena*.
Δεξιοστάτης, ο, ὁ, qui a dextra ftat. 2) qui in dextra chori parte præfidet. E δεξιά & ἵσταμαι, *fifto*.
Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, follertia. A δεξιός.
Δεξιότοιχος, ο, ὁ & ἡ, in dextra parte navis remigans. Ex eod. & τοῖχος, *paries latus navis*.
Δεξίπυρος, ο, ὁ καὶ ἡ, ignem fufcipiens, vel excipiens. E δέχομαι & πῦρ.
Δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi. A δέχομαι.
Δεξιτερός, ρά, ρόν, dexter. A δεξιός.
Δεξίωμα, ατος, τό, id quod comiter accipimus, & quafi dextra prehendimus, res grata, jucunda, expetita. 2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem. A δεξιόομαι.
Δεξιώνυμος, ον, fauftus, aufpicatus, aufpicati nominis & ominis. E δεξιός & ὄνομα.
Δεξιῶς, *Adv.* dextre. 2) profpere. 3) follerter.
Δεξίωσις, εως, ἡ, idem, quod δέξις, & fere in bonam partem, amplexus, gratulatio etiam, fi, cui occurrimus, eum gratulabundi amplectimur. A δεξιόομαι.
Δεξιώτατα, *Adv.* commodiffime, dexterrime, fcitiffime. A δεξιώτατος, qui eft Superl. a δεξιός.
Δέομαι, f. δεήσομαι, oro, rogo. 2) indigeo, mihi opus eft. 3) δεόμενοι etiam, qui aliquem cupiunt conventum. A δεῖ, *opus eft*.
Δέον, οντος, τό, decens, æquum, commodum. 2) deficiens. 3) neceffarium. 4) quum oporteret. Ab eod.
Δεόντως, *Adv.* decenter. 2) commode. A pr.
Δέος, δέεος, τό, metus. A δείδω.
ΔΕ'ΠΑΣ, αος, τό, poculum. 2) patera.
Δεπαστής, ε, ὁ, potulentus. A feq.
Δέπαστρον, ε, τό, poculum, crater. A δέπας.
Δεραγχής, έος, ὁ & ἡ, collum conftringens & fuffocans. E δέρη & ἄγχω, *ftrangulo*.
Δέραιον, ε, τό, collare, torques. A δέρη.
Δεραιοπέδη, ης, ἡ, laqueus, quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius.
ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τό, pellis, corium.
Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nomen urbis, Ebr. *Stimulus*.
Δερβιστής, ῆος, ὁ, pellis, corium. Suid. Pleonafmo τῆ β. A δέρας. (nifi potius fit δερμιστής, v. δερματίς & δερμίστής.)
Δέργμα, ατος, τό, adfpectus. A δέρκομαι.
Δέργμος, ὁ, ὁ, idem.

ΔΕΡΗ, ης, ἡ, cervix, collum.
Δέρας, collum. Hesych. A pr.
Δερμαλεύς, έος, ὁ & ἡ, inter dormiendum videns. E δέρκομαι & λέχος, *cubile*.
Δερκιόωμαι, ῶμαι, video. A seq.
ΔΕΡΚΩ, f. ξω, & δέρκομαι, video. *Poet.*
Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.
Δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus. A pr.
Δερμάτιον, ου, τὸ, pellicula. Dim. a δέρμα.
Δερματουργικός, ἡ, ὸν, cerdo. E δ. & ἔργον.
Δερματοφαγέω, pellem edo.
Δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem gesto, pelle amictus sum.
Δερματώδης, εος, ὁ & ἡ, coriaceus. 2) cutaneus.
Δερμηστής, οῦ, ὁ, animalculum, a consumendis pellibus dictum. A δέρμα & ἔσθω, *comedo*.
Δερμόπτερος, ου, ὁ & ἡ, cui membranulæ loco pinnarum sunt. E δ. & πτερὸν, *ala*.
Δερμύλλω, sanguinem e cute sugo. 2) excorio. 3) masturbo.
Δέρξις, εως, ἡ, visio, ipsa actio videndi. A δέρκομαι.
Δέρος, εος, τὸ, pellis, corium.
Δερρίδιον, ου, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella pellibus confecta. A δέῤῥις.
Δέῤῥιον, ου, τὸ, cilicium.
Δέῤῥις, εως, ἡ, pellis. 2) crassum seu vile vestimentum, cilicium.
Δερβιστήρ, ῆρος, ὁ, monile equi. Hesych. A pr.
Δέρτρον, ου, τὸ, membrana. 2) omentum. 3) rostrum. A seq.
Δέρω, f. δερῶ, excorio, pellem detraho. 2) cædo, verbero.
ΔΕΣΙΟΣ, ου, ὁ, mensis Junius apud Macedonas, ut nonnulli volunt.
Δέσις, εως, ἡ, ligatio. 2) nodus. 3) junctura, conjunctio. A δέω.
Δέσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.
Δεσμευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad ligandum. A seq.
Δεσμεύω, f. εύσω, ligo, vincio, colligo. A sq.
Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem. A sq.
Δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. A δέω.
Δέσμιος, ου, ὁ & ἡ, vinctus. A δεσμός.
Δεσμίς, fasciculus. Dim. ab sq.
Δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.
Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ & ἡ, commentariensis, custos vinctorum.
Δεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo. 2) in carcerem conjicio.
Δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A pr.
Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. A seq.
Δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. A δεσμόω.
ΔΕΣΠΟΖΩ, f. όσω, dominor. 2) & *in Passivo*, dominio alicujus pareo, adquiror.
Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina. A pr.
Δεσποσιοναύτης, ὁ, q. d. herilis navis magister: genus libertorum Laconicorum, quorum opera in navibus utebantur.
Δεσπόσιος, ου, ὁ & ἡ, herilis. A δεσπότης.
Δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A sq.
Δεσπόσυνος, ου, ὁ & ἡ, herilis. Hinc ὁ δεσπόσυνος, *Subst.* filius herilis, δεσποσύνη, filia herilis.
Δεσποτεία, ας, ἡ, dominatus.
Δεσπότειος, ου, ον, herilis.
Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera.
Δεσποτεύω, f. εύσω, idem quod sequens.
Δεσποτέω, ῶ, f. ήσω, dominor. A sq.
Δεσπότης, ου, ὁ, herus, dominus. 2) rex, imperator. 3) rei cujusque possessor. Inde

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, herilis. 2) qui dominari novit. 3) imperiosus, dominandi cupidus.
Δεσποτικῶς, *Adv.* heriliter, more dominorum.
Δεσποτὶς, ίδος, ἡ, hera, domina.
Δεσποτίσκος, ὁ, herus, vel blandiendo, vel contemnendo.
Δεσποτὸς, ἡ, ὸν, dominabilis. A δεσπόζομαι.
Δετὴ, ῆς, ἡ, faces in fasciculum colligatæ. A δέω.
Δετὸς, ἡ, ὸν, vinctus, ligatus. Ab eod.
Δεῦκος, τὸ, idem quod γλεῦκος.
Δεῦμα, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.
ΔΕΥΡΟ, *Adv.* huc. 2) adesdum.
Δευσοποιέω, tingo, inficio (v. c. fuco) humecto. E δεύω, & ποιέω.
Δευσοποιία, ἡ, infectio, fucatio *&c.*
Δευσοποιὸς, οῦ, ὁ, infector, tinctor. 2) bene tinctus. 3) indelebilis.
Δεύτατος, άτη, ατον, ultimus. A δεύτερος, (vel a δεῖν, δέομαι, δεύομαι, *careo*, *deficio*, *egeo*. qs. *deficientissimus*.)
Δεῦτε, *Adv.* huc adeste, venite. A δεῦρο.
Δευτεραγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, secundas fabulæ partes ago. 2) secundam in judicio orationem habeo. A seq.
Δευτεραγωνιστὴς, οῦ, ὁ, secundarum partium actor.
Δευτεραῖος, αία, αῖον, secundarius. 2) qui secunda die v. c. venit.
Δευτερεῖα, τὰ, secundæ partes, locus secundus.
Δευτερεύω, f. εύσω, secundus sum, secundas fero, locum secundum obtineo. 2) vincor, superor. 3) dissimilis sum.
Δευτεριάζω, f. άσω, secundas partes ago.
Δευτερίας, sc. οἶνος, vinum secundarium, lora.
Δευτέριον, ου, τὸ, secundinæ, partus qs. secundarius.
Δευτέριος, ία, ιον, secundarius.
Δευτεροβόλος, ου, ὁ & ἡ, qui secundum dentes indices jacit. E δ. & βόλος.
Δευτερογαμέω, secundas nuptias celebro.
Δευτερογαμία, ἡ, nuptiæ secundæ.
Δευτερόγαμος, iterum maritatus.
Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, secundæ decimæ.
Δευτερόζυγος, ου, ὁ & ἡ, qui est secundæ Conjugationis. Vox grammatica. E δ. & ζυγός, *jugum*.
Δευτεροκοιτέω, ῶ, socium habeo in cubili. E δ. & κοίτη, *cubile*.
Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, secundo loco verba facio.
Δευτερολογία, ας, ἡ, actio secunda, secundæ dicendi vices.
Δεύτερον, *Adv.* secundo.
Δευτερονόμιον, ου, τὸ, repetitio legis, secunda lex, liber quintus Mosis.
Δευτερόποτμος, qui pro mortuo habitus, ideoque justis & exsequiis de more honoratus, vivus redit, e bello, vel e peregrinatione. A πότμος, *fortuna*, *mors*.
Δευτεροπροσωπέω, ῶ, sum secundæ personæ. Vox Gramm. A sq.
Δευτεροπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui secundæ personæ est. Vox Gramm.
Δευτερόπρωτος, ου, ὁ & ἡ, q. d. secundo-primus: primus a secundo: epith. Sabbathi primi a secundo Paschatos die, ut Scaligero placet.
ΔΕΥΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, secundus, alter, posterior. Ἐκ δευτέρου, *secunda vice*. (v. δεύτατος.)
Δευτερούχος, ου, ὁ & ἡ, secundarius. E pr. & ἔχω.
Δευτεροτόκος, ου, ἡ, quæ secundo parit vel peperit. E δ. & τίκτω.

Δευτερότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui secundo partu editus est. Ex iisd.
Δευτερουργός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui secundas actionis partes, vel secundum in agendo locum obtinet. 2) manuarius. E δ. & ἔργον.
Δευτεροῦχος, ὁ, qui secundas tenet. E δ. & ἔχω.
Δευτερόω, ῶ, f. ώσω, secundo facio. 2) itero, repeto.
Δευτέρωμα, τος, τὸ, secundus actus: repetitio.
Δευτέρως, *Adv.* secundo.
Δευτέρωσις, εως, ἡ, secundus actus, iteratio, repetitio. 2) traditio, ap. Scriptores Eccles.
Δευτερωτής, οῦ, ὁ, traditionum doctor. A δευτερόω.
Δευτὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum pistorum & coquorum, a sq.
ΔΕΥ'Ω, f. δεύσω, madefacio, imbuo.
ΔΕ'ΦΩ, f. δέψω, excorio. 2) glandem penis denudo, masturbo.
Δεκάμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem nodos, seu vincula habens. E δέκα & ἅμμα, *nodus*.
Δεχήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem dies durans. A δ. & ἡμέρα.
Δέχνυμαι, capio. A sq.
ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio. 2) excipio, suscipio. 3) admitto, recipio. 4) admitto, approbo. 5) credo. 6) exspecto, opperior.
Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium. Suid. A δέφω.
Δεψέω, ῶ, f. ήσω, depso, subigo, mollio coriariorum more. Ab eod.
ΔΕ'Ω, f. δέσω, vel δήσω, ligo, vincio. 2) in vincula conjicio.
ΔΕ'Ω, f. δεήσω, quasi a δεέω, absum, opus habeo, deficio. Unde δεῖ, oportet, ἔδει, ἐδέησε.
ΔΗ', sane, profecto. 2) porro, vero. 3) igitur, proinde. 4) videlicet, scilicet. 5) demum, duntaxat. 6) interrogationi servit. 7) ironicum est. 8) abundat.
Δῆγμα, ατος, τὸ, morsus. qs. a δήκω, pro δάκνω.
Δηγμός, οῦ, ὁ, idem, ab eod.
Δηθὰ, *Adv.* diu. 2) frequenter, crebro. Poet. A δήν.
Δηθαγόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, loquax, qui diu loquitur. E pr. & ἀγορεύω, *loquor*.
Δηθαίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, longævus, annosus. Ex eod. & αἰὼν, *ævum*.
Δηθάκι, vel δηθάκις, *Adv.* diu. 2) crebro.
Δῆθεν, *Adv.* videlicet, scilicet. A δή.
Δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror. A δηθά.
Δηϊάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello captus. E δήϊος & ἁλίσκω.
Δηϊόω, ῶ, igne ferroque vasto, hostiliter depopulor. Hinc δηϊάασκον, Jon. *Imperfect.* pro ἐδήϊων, quod est ex ἐδηΐαον. A sq.
Δήϊος, ΐα, ΐον, hostilis, infestus: & *Substantive*, hostis. A δαΐω.
Δηϊοτής, ῆτος, ἡ, pugna. 2) bellum. A pr.
Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δηϊάω.
Δηΐς, ΐδος, ἡ, pugna. 2) bellum. A δαΐω.
Δηκτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, mordax. A δήκω pro δάκνω.
Δήκτης, ου, ὁ, tosor, qui mordet, mordax.
Δηκτικός, ή, όν, mordax.
Δηκτικῶς, mordicus.
ΔΗ'ΚΩ, f. δήξω, mordeo. Verbum inusit. v. δάκνω.
Δηλαδὴ, *Adv.* videlicet, scilicet, profecto. A δῆλον, δῆλα, & Partic. δή.
Δηλαίνω, lædo, corrumpo. A seq.
ΔΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, in pr. incantando & veneficiis. 2) deludo, decipio.
Δήλη, ἡ, voluntas. Dor. Hesych. a δήλομαι.
Δήλημα, ατος, τὸ, nocumentum.
Δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, nocivus.
Δήλησις, εως, ἡ, læsio, maleficium, in primis incantationibus & veneficiis illatum.
Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lædit.
Δηλητήριον, ου, τὸ, nocivum pharmacum, venenum.
Δηλητηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nocivus.
Δηλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens est oblæsa, stolidus. E δηλέω & φρήν.
Δήλομαι, volo. Dorice.
Δηλονότι, *Adv.* nimirum, omnino, profecto, quippe. E δῆλον & ὅτι.
Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo.
ΔΗ'ΛΟΣ, η, ον, manifestus, perspicuus.
Δῆλος, ου, ἡ, Delus, insula. quod repente mari enata apparuerit. τὰ δῆλα, ap. τοὺς ὁ, Urim & Thumim.
Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto, declaro, indico.
Δήλωμα, ατος, τὸ, indicium.
Δήλως, *Adv.* manifeste, aperte.
Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio, significatio, enunciatio. 2) ap. τοὺς ὁ, Urim & Thumim.
Δηλωτικός, ή, όν, declarandi vim habens.
Δημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum duco, quo volo, populi gratiam capto, auræ populari servio. 2) aliquem capio, concilio mihi, & *in pass.* ab aliquo capi, delectari, in pr. oratione.
Δημαγωγικῶς, populariter, more concionatorum popularium.
Δημαγωγία, ας, ἡ, populi regimen. 2) concio. 3) administratio reipublicæ popularis. 4) gratia & auctoritas, qua quis valet apud populum. 5) ars, qua quis utitur ad conciliandum sibi populum, popularitas.
Δημαγωγός, οῦ, ὁ, orator in republica populari, cujus consiliis populus obsequitur, utpote sibi gratiosi, popularis.
Δημακίδιον, τὸ, popellus. A δῆμος.
Δημάρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, populi precibus & votis expetitus. E δῆμος & ἀράομαι, *precor*.
Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis sum, magistratu fungor.
Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis, magistratus popularis.
Δημαρχικός, ή, όν, tribunitius.
Δήμαρχος, ου, ὁ, tribunus plebis. 2) magistratus plebis quicunque, etiam ap. Græcos. E δῆμος & ἄρχω.
Δημεραστής, οῦ, ὁ, populi studiosus, popularis.
Δημεραστία, ας, ἡ, popularitas. A pr.
Δημευσία, ας, ἡ, proscriptio, v. δημεύω.
Δήμευσις, εως, ἡ, idem.
Δημεύω, f. εύσω, publico. 2) in exilium mitto. *Pass.* bonorum publicatione multor. 2) in exilium ejicior, vel exulo.
Δημηγορέω, ῶ, f. ήσω, concionor.
Δημηγορία, ας, ἡ, concio.
Δημηγορικός, ή, όν, concinnalis, concionatorius.
Δημηγόρος, ου, ὁ, concionator. *Adject.* concionatorius. E δῆμος & ἀγορεύω, *concionor*.
Δημηλάτος, ου, & δημόλατος, ου, populiscito in exilium actus. Ex eod. & ἐλαύνω.
Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, & Δημήτρα, ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, terra & μήτηρ, mater. Doribus autem usitatum δᾶ pro γῆ. Unde & Attici Δάματερ *in Vocativo*. 2) fruges.
Δημήτρεια, ων, τὰ, Cerealia.
Δημητριακός, ή, όν, Cerealis.
Δημητρεύω, -ομαι, cunctor, sc. more Demetrii.
Δημήτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, Cerealis. 2) Demetrius. Nomen viri.

Δη-

Δημητριόλος, vel Δημήτριλος, ε, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. E Δημήτηρ & ἴουλος, f. ὖλος, *hymnus*.

Δημίδιον, ε, τὸ, popellus, plebecula.

Δημίζω, f. ίσω, populo fum addictus, popularis.

Δημιοπληθής, ές, quo populus abundat.

Δημιοπρατία, ας, ἡ, auctio publica.

Δημιόπρατα, quæ publicantur. E feq. & πιπράσκω, *vendo*.

Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebejus. 2) *Subst.* ὁ, fervus publicus, qui fupplicia capitis fumit a damnatis, carnifex.

Δημιεργεῖον, ε, τὸ, officina.

Δημιεργέω, ῶ, f. ήσω, opificium exerceo. 2) efficio, fabricor, condo.

Δημιέργημα, τὸ, opus artificis cujufque, *item* quicquid ab aliquo effectum eft.

Δημιεργία, ας, ἡ, rerum popularium adminiftratio. 2) opificium. 3) adminiftratio, gubernatio, effectio.

Δημιεργικός, ή, όν, ad opifices pertinens, fabrilis.

Δημιεργικῶς, artificiofe.

Δημιεργός, ε, ὁ vel ἡ, quilibet opifex & artifex. 2) auctor operis, creator, unde de deo, legislatore, architecto &c. dicitur, item & conciliatrice nuptiarum. 3) adminiftrator, gubernator, præfectus: unde interdum eft nomen magiftratus. add. ἐπιδημ. & παιδημ. E δήμιος & ἔργον, *opus*.

Δημοβόρος, ε, ὁ & ἡ, qui bona populi devorat, vel confumit. E δῆμος & βορὰ, *pabulum*.

Δημογέρων, οντος, ὁ, fenator. 2) qui in populo honoratior eft propter ætatem.

Δημοδιδάσκαλος, ε, ὁ, populi doctor. 2) concionator ecclefiafticus.

Δημόθεν, *Adv.* e populo.

Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, facrificium publicum. 2) dies feftus, ludi. E δῆμος & θοίνη, *epulum*.

Δημόθρους, ὁ & ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis. Ex eod. & θρόος, *rumor*.

Δημοκατάρατος, ε, ὁ & ἡ, publicæ exfecrationi obnoxius.

Δημοκηδής, έος, ὁ & ἡ, poplicola, qui populum colit. E δῆμος & κήδομαι, *colo*, *curam gero*.

Δημοκήρυξ, κος, ὁ, fecialis.

Δημόκοινος, ε, ὁ, publicorum tormentorum minifter, carnifex.

Δημοκόλαξ, κος, ὁ & ἡ, adulator populi.

Δημοκόπος, ε, ὁ, qui fe jactat ad populum. E δῆμος & κοπεύς, *jactator*. (vel potius a κόπτω, pro δημοκόπος, ut μ redundet.)

Δημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populi favorem capto.

Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas.

Δημοκοπικός, ή, όν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.

Δημοκόπος, ε, ὁ & ἡ, qui populum velut concutit, obrepens ei arte aliqua, qui popularitate fua populum fibi conciliat, popularis. E δῆμος & κόπτω, *concutio*. (Terminatio κόπος fignificat eum, qui rem quamque mifcet, verfat, tractat, in ea paranda laborat.)

Δημοκρατέομαι, ῦμαι, populi imperio fervio.

Δημοκρατία & δημοκρατεία, ας, ἡ, democratia, imperium populare.

Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faveo.

Δημοκρατικός, ή, όν, ad democratiam five imperium populare pertinens.

Δημοκρατικῶς, *Adv.* juxta popularem ftatum.

Δημολάλητος, ε, ὁ & ἡ, popularis. A δ. & λαλέω.

Δημολάλητος, ε, ὁ & ἡ, populi fermone jactatus. E δῆμος & λαλέω.

Δημόλευστος, ὁ & ἡ, a populo lapidibus obrutus. E δ. & λεύω, *lapido*.

Δημολογέω, concionor.

Δημολογικός, ὁ, concionator plebejus.

Δημόομαι, ῦμαι, populum lenociniis capto, vel in ora plebejorum evado, publicor, publici juris fio. Lexicogr. Græci. propter δημόομαι, Dor. apud Ariftoph. pro δημόομαι, ludicra & carmina publica. v. δημόω.

Δημοπίθηκος, ε, ὁ, qui fimiam fe exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentia.

Δημοποίητος, ε, publicus, a populo factus, decretus &c. E δ. & ποιέω.

Δημορριφής, ές, a populo jactatus, f. vulgatus, popularis. E δ. & ῥίπτω.

ΔΗΜΟΣ, ε, ὁ, populus, plebs, vulgus. 2) partes tribuum Athenienfium dictæ δῆμοι.

ΔΗΜΟΣ, ῦ, ὁ, pinguedo, adeps.

Δημοσίᾳ, *Adv.* publice, in loco publico.

Δημοσιακός, ή, όν, publicus.

Δημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio. 2) auctio.

Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico. 2) publica perfona fungor, publica civitatis negotia tracto. 3) publice vendo.

Δημόσιον, ε, τὸ, ærarium publicum, fifcus. 2) carcer. Subauditur ταμεῖον.

Δημόσιος, ία, ιον, publicus, folennis. 2) *Subst.* ὁ, fervus publicus, in primis cujus in carcere opera utitur civitas, fubaudi δῆλος. 3) dicitur tamen & de honeftioribus hominibus, qui civitati operas fuas præftant, ut fcriba.

Δημοσιόω, ῶ, f. ώσω, publico. 2) divulgo.

Δημοσιώνης, ε, ὁ, publicanus, publici redemtor. *Male e Suida interpretantur* vilis, contemtus. E δημόσιος & ὠνέομαι, *emo*.

Δημοσιώνιον, ε, τὸ, vectigalia publica.

Δημοσίως, *Adv.* publice.

Δημοστρεφής, ῶ, f. ήσω, in populo verfor. E δ. & στρέφω, *verto*, *verfo*.

Δημοτελέω, ῶ, f. έσω, publicis expenfis, aut publico nomine facio. A fq.

Δημοτελής, έος, ὁ καὶ ἡ, publicis expenfis factus. 2) publicus. E δ. & τέλος, *fumtus*.

Δημοτελῶς, *Adv.* publicis impenfis. 2) publice.

Δημοτερπής, έος, ές, ὁ, ἡ, populo jucundus. E δ. & τέρπω.

Δημοτεύομαι, f. εύσομαι, popularis fum, municeps fum, populo alicui accenfeor. A feq.

Δημότης, ε, ὁ, homo de plebe. 2) popularis, cerdo, *it.* eidem δήμῳ adfcriptus.

Δημοτικός, ή, όν, plebejus. 2) popularis ftatus amans. 3) popularis, civilis, comis.

Δημοτικῶς, *Adv.* populariter, more populari, feu plebejorum. 2) humaniter, comiter.

Δημοῦχος, ε, ὁ & ἡ, præfes, gubernator, rector populi. E δ. & ἔχω.

Δημοφάγος, ε, ὁ & ἡ, plebivorus.

Δημοφθόρος, ε, populum corrumpens. E δ. & φθείρω.

Δημοχαριστής, ε, ὁ, qui populo libenter gratificatur, popularis. E δ. & χαρίζομαι.

Δημόω, publico, ufibus populi concedo, ap. Dion. δημόομαι v. fupra.

Δημώδης, εος, ὁ & ἡ, plebejus, popularis. 2) publicus.

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo prosum.
Δημωφελής, έος, ὁ καὶ ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελές, έος, publica utilitas.
Δημωφελῶς, *Adv.* populo utiliter. δημωφελέστατα, ad utilitatem populi aptissime.
ΔΗ'Ν, *Adv.* diu. 2) dudum, pridem.
Δηναιός, ά, όν, diuturnus, longævus. 2) vetus.
Δηνάριον, ου, τό, denarius.
Δήνεα, ων, τά, consilium. A seq.
ΔΗ῀ΝΟΣ, εος, τό, consilium. 2) ars. 3) vafritia.
Δήξ, δηκός, ὁ, teredn, vermis ligna corrodens. A δήκω pro δάκνω, *mordeo*.
Δηξίθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum mordens. 2) molestus. A seq. & θυμός.
Δῆξις, εως, ἡ, morsus. A δήκω pro δάκνω.
Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, vasto, hostiliter populor. A δήϊος, *hostilis*.
Δῆπερ, *Adv.* saltem.
Δήποθεν, *Adv.* undecunque.
Δήποτε, *Adv.* aliquando, tandem, unquam.
Δήπου, *Adv.* utique, certe, profecto. 2) nimirum.
Δήπουθεν, *Adv.* videlicet, scilicet. 2) utique, certe. 3) alicunde, ex aliquo loco.
Δηρία, ας, ἡ, pugna, contentio.
Δηριάω, ῶ, contendo, pugno.
Δηρίζω, & δηρίσσω, -ττω, idem.
Δηρινθῆναι, ab inusitato δηρίνω, idem.
ΔΗ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pugna, prælium, contentio.
Δηρίω, f. ίσω, contendo, certo.
Δηρόν, *Adv.* diu, ad multum tempus.
Δηρός, ρά, ρόν, diuturnus, longævus. A δήν.
Δῆτα, *Adv.* demum, certe, sane, igitur. A δή, *sane*.
ΔΗ'Ω, invenio, vel potius in significatione Futuri, inveniam.
Δηώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. A δᾶ, pro γῆ, *Dorico*, *terra*.
ΔΙΑ', *Præpos.* cum *Genitivo*. per. 2) ex. 3) in. 4) post. 5) inter. 6) notat *caussam instrumentalem* & exprimitur Ablativo. 7) cum Nominibus temporis per *quoque*, vel *quaque*, v. g. διὰ δεκάτου ἔτους, decimo *quoque* anno. 8) facit periphrasin *Adverbii*, v. gr. διὰ τάχους, celeriter, διὰ βραχέων, breviter. 9) notat *spatium*, vel *intervallum*, διὰ βίου, tota vita, δι' ἔτους, toto anno. 10) cum *Accusativo*, per, 11) propter. in *Compositione* notat 12) *diversitatem*, ut διασκεδάζω, dispergo. 13) *medium*, per quod, ut διαβαίνω, transeo sive eo per. 14) *continuum*, ut διαμένω, permaneo. 15) *vehementiam* aut *excellentiam*, ut διορῶ, perspicio. 16) *rem fieri inter duos pluresve*, ut διαγωνοθετέω. 17) redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra*, & *sub*, *cum*, *inter*. 18) præter, ut διὰ τάξιν ἀνδρῶν διέρχεσθαι, *præter ordinem militum prætereire*. 19) sæpissime significationem simplicis non mutat.
Διαβαδίζω, f. ίσω, transeo.
Διάβαθρα, ας, ἡ, scala nautica, pons. 2) scala, qua in muros adscenditur.
Διάβαθρον, ου, τό, calceamentum, quo lutum permeatur.
Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, transeo, trajicio. 2) divarico: & διαβάς, magno gradu. Hom.
Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, transfero. 2) calumnior. 3) defero, criminor. 4) invidiam facio; unde διαβεβλημένοι, qui male audiunt, invisi sunt. 5) fallo, decipio.
Διαβασανίζω, diligenter exploro, examino.

Διαβασείω, transiturus sum, gestio transire. v. διαβησείω. A διαβαίνω.
Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.
Διάβασις, εως, ἡ, transitus. 2) divaricatio crurum, gradus vastus & firmus.
Διαβάσκω, circumeo. E διά & βάσκω, pro βαίνω.
Διαβαστάζω, f. άσω, porto.
Διαβατήριος, ου, ὁ, qui felicem transitum largitur. Epith. Jovis. Διαβατήρια, ων, τά, sacrificia pro transitu, Pascha.
Διαβάτης, ου, ὁ, trajector.
Διαβατός, ή, όν, qui trajici, vel transiri potest.
Διαβεβαιόομαι, οῦμαι, affirmo, adsevero.
Διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio.
Διάβημα, ατος, τό, transitus. 2) gressus.
Διαβησείω, transire cupio, conor.
Διαβήτης, ου, ὁ, perpendiculum, *item* funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno. 2) circinus, s. radius, quo describitur circulus. 3) apud medicos morbus, cum vitio renum omne serum e corpore prolicitur & per urinam continuo & copiose effuoditur, quasi transitus urinæ.
Διαβιβάζω, f. άσω, trajicio, traduco.
Διαβιβάσκω, idem.
Διαβιβρώσκω, f. ώσω, peredo, exedo, corrodo.
Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam transigo. Unde διαβιωτέον.
Διαβλαστάνω, f. ήσω, germino, pullulo.
Διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. A præc.
Διαβλέπω, f. ψω, perspicio, visu penetro. 2) despicio.
Διαβοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo. 2) celebro.
Διαβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeber, clarus. 2) famosus.
Διαβολή, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A διαβάλλω.
Διαβολία, ας, ἡ, idem.
Διαβολικός, ή, όν, criminosus.
Διάβολος, ου, ὁ, calumniator, criminator. 2) Satan.
Διαβόλως, *Adv.* per calumniam, criminando.
Διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo.
Διαβορβορύζω & διαβορβορίζω, strepitum edo.
Διαβόρειος, ον, adversus boream porrectus in latitudinem.
Διάβορος, ου, ὁ καὶ ἡ, absumtus, exesus. 2) peredens, exedens. E δ. & βορά, *pabulum*.
Διαβοστρυχόω, cincinnis orno.
Διαβουκολέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio. 2) decipio.
Διαβουλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno.
Διαβουλία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. E δ. & βουλή.
Διαβούλιον, ου, τό, idem. Ex iisd.
Διάβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius, consilii dubii vel duplicis. Hesych. Ex iisd.
Διαβροχής, humefactus. A sq.
Διαβρέχω, f. ξω, perfundo, adspergo, humecto.
Διαβρίθω, f. ίσω, gravo.
Διαβροχή, ῆς, ἡ, perfusio, irrigatio, adspersio.
Διάβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, madidus, uvidus.
Διάβρωμα, ατος, τό, quod exesum est vetustate.
Διάβρωσις, εως, ἡ, consumptio. A seq.
Διαβρώσκω, idem quod διαβιβρώσκω.
Διαβρωτικός, ή, όν, peredendi vim habens.
Διαβυνέομαι, f. διαβύσομαι, verbum rarissimum, apud Herodotum, trajicio, transfigo. A διά & βύω, *trudo*, *farcio*.
Διαβύω, infercio, trdo.
Διαγαληνίζω, f. ίσω, sereno, tranquillo.
Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, indignor.

Διαγανόω, exhilaro, *ut simplex*.

Διαγγελία, ας, ἡ, præceptum, jussum. 2) renunciatio, relatio legati v. c. quid legatione sua peregerit.

Διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio. 2) divulgo.

Διάγγελμα, ατος, τό, idem quod διαγγελία.

Διάγγελος, ου, ὁ, internuncius.

Διαγείρω, f. ερῶ, congrego, colligo.

Διαγελάω, f. άσω, derideo. 2) de serenitate & tranquillitate.

Διαγίγνομαι, idem quod διαγίνομαι.

Διαγιγνώσκω, idem quod διαγινώσκω.

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, intersum. 2) intercedo. 3) duro, permaneo. 4) vitam tolero. 5) evado, ut e turba, vel periculo, salvus & sospes ad finem cujuscunque rei pervenio.

Διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernosco, cognosco. 2) discerno visu. 3) delibero. 4) statuo.

Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi insero. E δ. & ἀγκυλέω.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. E δ. & ἀγκύλη, *jaculi ansa*.

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus sedeo. 2) cubito impacto vel adacto obstantia propello.

Διαγκωνισμός, ῦ, ὁ, nixus in cubitum. A præc.

Διαγλαύσσω, illumino. 2) dispicio.

Διαγλάψασα, Homerus, quasi a διαγλάφω aut διαγλάπτω inusitato: excavans, cavando parans.

Διάγλυμμα, ατος, τό, opus cælatum. A seq.

Διαγλύφω, f. ψω, scalpo, cælo.

Διάγνοια, ας, ἡ, deliberatio, decretum. A διαγινώσκω, *delibero, decerno*.

Διαγνώμη, ης, ἡ, statutum, decretum, plebiscitum. 2) consilium. 3) deliberatio, consultatio.

Διαγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui dijudicat, arbiter.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo.

Διάγνωσις, εως, ἡ, discretio. 2) judicium caussæ, cognitio.

Διαγνώστης, ου, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγνωστικός, ή, όν, dijudicandi & dignoscendi peritus. A præc.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro.

Διαγορεύω, fut. εύσω, explicate dico, scribo, edissero. 2) jubeo, edico.

Διάγραμμα, ατος, τό, titulus. 2) breviarium. 3) decretum, edictum. 4) descripta tabella, descriptio, e. c. computi acceptorum & expensorum, ut in codicibus mercatorum fœneratorumve, & tabulæ quæque, ubi res quæque in areas veluti suas distributæ & descriptæ, lineisque quæque suis disseptæ sunt. 5) Diagramma, figura geometrica, item Musicorum tabulæ notis musicis conscriptæ. A διαγράφω.

Διαγραμμισμός, ῦ, ὁ, ludus duodecim scriptorum, latrunculorum &c. A διαγραμμίζω, verbo in ea re usitato, hoc est lineis describo, in areolas divido.

Διάγραπτος, ὁ, ἡ, ut διάγραπτος δίκη, deleta lis.

Διαγραφεύς, έως, ὁ, qui publico scribendi munere fungitur.

Διαγραφή, ῆς, ἡ, edictum. 2) descriptio & delineatio, v. c. ædificii. 3) tabulæ rationum. 4) antiquatio cœptæ controversiæ & sublatio ex actis publicis. Ab seq.

Διαγράφω, fut. ψω, describo. 2) conscribo, deligo. 3) deleo, abrogo. 4) præscribo.

Διαγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, pervigilo.

Διαγριαίνω, fut. ανῶ, exaspero, exacerbo, effero.

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, insomnem noctem transigo.

Διαγρυπνητής, ῦ, ὁ, qui noctem vigilando consumit, vel in custodiis, vel in conviviis &c.

Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.

Διάγχω, f. ξω, suffoco, strangulo.

Διάγω, f. ξω, traduco, trajicio, transmitto. 2) vitam dego, traduco. 3) rego. 4) abduco. 5) diduco, divarico. 6) procrastino, in longum extraho vel duco.

Διαγωγή, ῆς, ἡ, traductio. 2) productio. 3) vita, vitæ institutum. 4) conversatio. 5) oblectamentum. 6) statio.

Διαγώγιον, ου, τό, transvectionis merces, aut portorium.

Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valde anxius sum, trepido. 2) vereor, timeo.

Διαγωνίζομαι, fut. ίσομαι, certo, dimico, prælior. 2) certo ad finem sive extremam dimicationem. 3) conor.

Διαγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis.

Διαγωνοθετέω, f. ήσω, certamen committo inter &c. Polyb.

Διαδάζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, unde διεδάσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrimo.

Διαδάπτω, f. ψω, dilacero. 2) percutio, vulnero.

Διαδατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dispertior.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo, do documentum & specimen.

Διαδέκτωρ, ορος, hereditate acceptus.

Διαδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, faustus, lætus, prosper.

Διάδεξις, εως, ἡ, successio, propagatio ab alio ad alium, ut humorum a parte in aliam, e loco in locum. A διαδέχομαι.

Διαδέρκω, f. ξω, & διαδέρκομαι, perspicio, transpicio.

ΔΙΑΔΕΣΜΑ, ατος, τό, malva hortensis.

Διάδεσμος, ου, ὁ, fascia, ligamentum.

Διαδεσμέω, ῶ, f. ήσω, vincio, ligo.

Διάδετος, ον, vinctus.

Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio. 2) succedo.

Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio. 2) connecto. 3) intertexo.

Διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valde lædo. 2) premo.

Διάδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manifestus, perspicuus.

Διαδηλόω, manifesto, declaro.

Διάδημα, ατος, τό, fascia candida, qua redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, diadema gestans.

Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, effugio.

Διαδίδωμι, f. δώσω, trado per manus, *& hinc* doceo. 2) distribuo. 3) dissemino, spargo, divulgo sermonibus.

Διαδικάζω, f. άσω, dijudico, judicium fero & quidem *interdum* definitivum; & in *medio* judicio contendo, ut actor.

Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, justum censeo.

Διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio, altercatio. 2) contentio inter duos, uter dignior honore aut munere, ut divinatio latinorum. 3) controversia de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. Lysiam. 3) judicium definitivum, ut vocant.

Διαδίκασμα, ατος, τό, actio, petitio, in jure.

Διαδικασμός, ῦ, ὁ, lis, disceptatio.

Διαδικέω, ῶ, fut. ήσω, judicio contendo, seu discepto.

pto. A seq. 2) injuria afficio. E διὰ & ἀδικέω.
Διάδικος, ου, ὁ, litigator. E διὰ & δίκη.
Διάδιπλος, ου, ὁ & ἡ, duplex. E διὰ & διπλόος.
Διαδοιδυκίζω, indecenter salto. E διὰ & δοίδυξ, pistillum.
Διαδοκιμάζω, f. άσω, internosco, dijudico.
Διαδοκιμαστικὸς, ή, όν, cui internoscendi & judicandi vis inest. 2) probandi vi praeditus.
Διαδοκὶς, ίδος, ἡ, lignum transversarium, quod ceteras trabes sustinet. E διὰ & δοκὶς, trabecula.
Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando discutio, disturbo.
Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, hasta dimico vel pugno cum aliquo, jaculor. E διὰ & δόρυ.
Διαδόσιμος, ου, ὁ & ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. E διαδίδωμι.
Διάδοσις, εως, ἡ, traditio. 2) divisio, distributio. Ab eod.
Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio, & quicquid fit per vices. 2) liberi, proles. A διαδέχομαι.
Διάδοχος, ου, ὁ & ἡ, successor. 2) vicarius. 3) διάδοχα, quae per vices fiunt.
Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulae vel alicujus poematis actionem finio, perago fabulam. 2) comoediae, tragoediae, vel alterius poematis dramatici auctor sum.
Διαδρᾶναι, aufugere. Ab inusitato διαδίδρημι, pro quo usitatum διαδιδράσκω.
Διαδρασιπολῖται, qui reip. munia subterfugiunt. vox Aristophanica. E seq. & πολίτης.
Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga. A διαδράσκω.
Διαδρύπτομαι, f. ξομαι, lacero, lanio, v. c. rostro.
Διαδραμέω, ῶ, discurro. E διὰ & δρόμος.
Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, discursus, discursio. 2) excursio ad lacessendam pugnam.
Διάδρομος, ου, ὁ, idem.
Διαδύω, subeo per medium, permeo, perlabor. 2) effugio, elabor, vito.
Διαδύομαι, & διαδῦμι, idem.
Διάδυσις, εως, ἡ, transitus. 2) detrectatio, tergiversatio, latitatio, elusio.
Διαδύνω, f. ύσω, idem quod διαδύω.
Διᾴδω, f. ᾄσω, dissono. E διὰ & ᾄδω.
Διαείδω, perspicio, cognosco. Unde apud Homerum διαείδεται, & in Fut. διαείσεται.
Διαδωρέομαι, οῦμαι, donando distribuo.
Διαέριος, ου, ὁ & ἡ, aerius.
Διαζάω, ῶ, f. ήσω, vivo, vitam ago.
+Διαζευγμὸς, οῦ, ὁ, disjunctio. A seq.
Διαζεύγνυμι, & διαζευγνύω, f. ζεύξω, disjungo, disgrego. 2) repudio sc. uxorem. Unde
Διαζευκτικὸς, ή, όν, disjunctivus.
Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.
Διαζηλόομαι, aemulor, studiose facio, affecto.
Διαζηλοτυπέομαι, οῦμαι, aemulor, invideo.
Διάζομαι, stamen telae devincio, initium texendi facio. 2) plecto, nodo capillos. οἱ δ'. cont. διάττω.
Διαζυγία, ας, ἡ, separatio. E δ. & ζυγός.
Διαζύγιον, ου, τὸ, divortium. Ex iisd.
Διαζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, depingo.
Διάζωμα, ατος, τὸ, septum transversum. 2) cingulum, cinctus, zona.
Διαζωμεύω, bene decoquo.
Διαζώννυμι, f. ζώσω, praecingo, succingo. 2) διεζωσμένος, τὸ, eleganter, instructus, adjutus: ut latine succinctus.
Διαζωννύω, idem.
Διαζωστὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum Pollucem.

Διαζώω, idem quod διαζάω. E διὰ & ζῶ.
Διάημι, f. ήσω, perflo.
Διαθαλασσόω, f. ώσω, mari disjungo.
Διαθάλπω, f. ψω, foveo, calefacio. 2) expansis alis apricor.
Διαθαύμαστος, ου, admirandus.
Διαθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, dispicio, considero.
Διαθειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo & expio.
Διαθερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. 2) incalesco.
Διαθερμασία, ας, ἡ, calor. 2) calor diffusus.
Διάθερμος, ου, ὁ & ἡ, fervidus, praecalidus.
Διαθερμάω, calefacio penitus, item calefacio simpliciter.
Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio. 2) testamentum. 3) adiectio, adfectus. 4) venditio. 5) conditio, ratio. 6) constitutio. 7) voluntas, animus erga aliquem. 8) accuratior descriptio. 9) species, habitus externus rei, ut διάθεσις οἰκίας, species domus, horti sui. 10) dispensatio. A διατίθημι.
Διαθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, instituo. 2) designo.
Διαθετμὸς, οῦ, ὁ, ioterstitium, iotervallum, ap. Hipp.
Διαθετὴρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.
Διαθέτης, ου, ὁ, dispensator, curator. 2) explanator, interpres. Ab eod.
Διαθετικὸς, ή, όν, adficiendi vim habens. 2) adfectum denotans.
Διαθέω, f. εύσομαι, discurro, percurro, pervagor.
Διαθήκη, ης, ἡ, testamentum. 2) foedus, pactum. 3) libri V. & N. Testamenti. A διατίθημι.
Διαθηλύνω, f. υνῶ, effemino. 2) prorsus effemino.
Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.
Διαθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero. 2) prorsus effero, exacerbo.
Διαθλάω, f. άσω, perfringo, contundo, collido.
Διαθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto. 2) laboro. Ab ἆθλος.
Διαθλίβω, f. ψω, premo.
Διαθολόω, ῶ, f. ώσω, turbo, v. c. aquam. 2) infusco, obscuro.
Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor. 2) tumultuari facio, io turbas conjicio.
Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero.
Διαθροέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo seu loquor. 2) perturbo.
Διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro. 2) rumorem dissemino. 3) saepius eadem inculco.
Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero. 2) deliciis frango, effemino. διαθρύπτομαι, delicior, delicias facio. 3) de cantaturo, praeludiis mollibus praeludente, aut gestibus effeminatis, ad mollitiem frangendis oculis & corpore, concrepando digitos, auditorum benevolentiam captante.
Διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio. 2) deliciae.
Διάθυρον, ου, τὸ, obex transversarius ductilis aut versatilis, repagulum.
Διαΐγδην, Adv. cum impetu transeundo. A διαΐσσω.
Διαιθριάζω, f. άσω, dissereno. 2) sub dio ago.
Δίαιθρος, ου, ὁ & ἡ, purus, serenus, perspicuus. E διὰ & αἴθρα, aethra.
Διαιθύσσω, ruo, irruo.
Δίαιμος, ου, ὁ & ἡ, sanguinolentus. E δ. & αἷμα.
ΔΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo.
Διαιολέω, decipio, fraudo. Ab αἰόλος.
Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio. 2) discriminatio & differentiarum constitutio. 3) destructio, dissolutio.
Διαιρέτης, ου, ὁ, divisor, distributor.

Διαιρετικός, ή, όν, vim aut facultatem dividendi sive discriminandi habens. 2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *Adv.* apte ad dividendum. 2) separatim.

Διαίρετος, ου, ον, qui dividi potest. 2) separabilis. 3) divisus. 4) fissilis. 5) explicabilis.

Διαιρέτως, *Adv.* divisim, separatim.

Διαιρέω, ῶ, f. ήσω, & διαιρέομαι, divido, distribuo. 2) findo, seco. 3) distinguo. 4) explano, explico. 5) respondeo, v. c. de jure, cum accus. 6) *in med.* dissero, interpretor, disputo. 7) *passive* est etiam deligor.

Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo. 2) aperio sc. os. 3) trajicio, transfreto.

Διαισθάνομαι, f. αισθήσομαι, persentisco, perspicue percipio, plane sensu percipio.

Διαΐσσω, f. ΐξω, cum impetu transeo. 2) emico, prorumpo. Ab ἀΐσσω.

Διαϊστόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. E δ. & ἀϊστόω, quod idem significat.

Διαισχύνομαι, f. υνοῦμαι, vereor, erubesco.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitae seu vivendi institutum, vitae ratio, vitae genus. 2) victus. 3) victus ratio a medicis praescripta. 4) disciplina. 5) judicium, arbitrium. 6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, sum arbiter, judico, discepto, disputo. 2) diaeta praescripta alo. Διαιτῶμαι, victito, vitam dego. 2) habito, commoror, versor. 3) victus ratione certa utor.

Δίαιτημα, ατος, τό, vitae institutio & disciplina, vitae genus, quod quisque sequitur. 2) victus ratio.

Διαιτήσιμος, ου, ὁ & ἡ, ad arbitrium pertinens.

Διαιτητήριον, ου, τό, locus, in quo judicant arbitri.

Διαιτητής, οῦ, ὁ, arbiter. 2) procurator aerarii vel fisci.

Διαιτητική, sc. τέχνη, ης, ἡ, diaetetica, medicina victum ordinans.

Διαιτητικὸς, ὁ λόγος, judicium, arbitrium.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro.

Διαιώνιος, ου, ὁ & ἡ, sempiternus.

Διακαής, έος, ὁ & ἡ, perustus, ardens. E δ. & καίω.

Διακαθαίρω, f. αρῶ, purgo, perpurgo. 2) interputo & interluco, sc. arbores.

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo.

Διακάθαρσις, εως, ἡ, perpurgatio. 2) interlucatio.

Διακαθίζω, f. ίσω, consessum instituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro. 2) accendo. 3) stimulum addo, incito. 4) ira accendo.

Διακαλλωπίζω, orno exquisitius.

Διακαλύπτω, f. ψω, detego. 2) patefacio.

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo.

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανάξαι, cum murmure descendere, Eurip. Vid. ἐγκανάξαι.

Διακάρδιος, ου, ὁ & ἡ, cor transiens.

Διακαρπόομαι, οῦμαι, fructus decerpo.

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque perduro, tolero, perfero.

Διακαταβάλλω, infamo, invisum reddo.

Διακαταδαρθέω, obdormisco, dormio.

Διακατάσχεσις, ἡ, conservatio, v. c. bonorum.

Διακαταχράομαι, interficio, ut καταχράομαι.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo.

Διακατέχω, f. θέξω, moror. 2) obtineo, possideo.

Διακατοχή, ῆς, ἡ, possessio, detentio.

Διακάτοχος, ου, ὁ & ἡ, possessor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto. E διὰ & καυλός, *caulis*.

Διάκαυμα, ατος, τό, aestus & ardor perurens.

Διάκαυσις, εως, ἡ, perustio, ustio penetrans seu transiens totam rem.

Διακαῶς, *Adv.* ardenter, v. c. amare. A διακαής.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, constitutus sum, animatus, affectus ab aliquo & in aliquem.

Διακείρω, f. ερῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo. 2) interseco.

Διακεκριμένως, *Adv.* discrete, distincte. A διακεκριμένος, particip. praet. pass. a διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor. 2) praecipio praecepta do. 3) jubeo.

Διακέλευσμα, τό, adhortatio, jussus.

Διακελευσμός, ὁ, idem.

Διακενῆς, *Adv.* inaniter, frustra, nequicquam.

Διάκενος, ου, ὁ & ἡ, vacuus, inanis. 2) macilentus.

Διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo. 2) adfigo. 3) configo, confodio.

Διακέντησις, εως, ἡ, confossio.

Διακενῶς, *Adv.* vane, inaniter. A διάκενος.

Διακένωσις, εως, ἡ, evacuatio. 2) inanitas.

Διακεράννυμι, f. κεράσω, misceo, permisceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes seco.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conviciis proscindo.

Διακεχυμένως, *Adv.* effuse, sine modo. A διαχέω.

Διακεχωρισμένως, *Adv.* discrete, separate.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem seu praeconem pacem peto. 2) mitto legatos de ineundo foedere.

Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, motacillam, moveor sive agitor more κίγκλου. 2) concutio, moveo, motito. 3) dissipio.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, periculum adeo, & *in Pass.* in periculum adducor, cum periculo fio.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio.

Διακιρνάω, commisceo.

Διακλαυστικὸς, ή, όν, flebilis, flentis vocem exprimens. qs. a διακλαίω, *fleo*.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, comminuo, findo.

Διάκλεισις, εως, ἡ, interclusio, prohibitio. A seq.

Διακλείω, f. είσω, discludo, intercludo, intercipio. 2) ad inopiam redigo.

Διακλέπτω, f. ψω, furto diripio & distraho, subduco, supprimo.

Διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte distribuo seu divido. 2) *in med.* sortior.

Διακλήρωσις, εως, ἡ, distributio, quae fit sorte. 2) ipsa actio legendi sorte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω, ῶ, f. ήσω, valde concutio. 2) perturbo.

Διακλύζω, f. ύσω, perluo, colluo.

Διάκλυσμα, ατος, τό, id quod colluimus, seu quo utimur ad colluendum. A praec.

Διακλυσμὸς, οῦ, ὁ, collutio. Ab eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, foedo. 4) molestia, taedio, adficio, obtundo, eneco. 2) tabefacio. 3) macero.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διάκοιλος, ου, ὁ & ἡ, idem quod simplex κοῖλος, cavus.

Διακοινοποιέω, commune pluribus facio.

Διακοιρανέω, f. ήσω, regis more obeo & administro.

Διακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento.

Διακολλητικὸς, ή, όν, ad conglutinationem, vel ferruminationem pertinens, vel faciens.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, tranato.

Διακομιδή, ῆς, ἡ, transportatio, traductio, trajectio,

ctio, quæ portando vehendoque fit.

Διακομίζω, f. ίσω, transporto, transveho. 2) perfero, ut tabellarius, vel bajulus.

Διακομιστής, ῦ, ὁ, qui aliquid transportat, vel transvehit: 2) tabellarius, qui litteras perfert.

Διακομπέω, glorior, jacto me.

Διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo. E διὰ & ἀκονάω, acuo.

Διακονεῖον, ου, τὸ, diaconeum, locus, ubi diaconi congregantur, vel convenire solent.

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, ministrum ago, inservio, ministro, dicitur de legatis in primis eleganter. 2) lædo, interficio. 3) in med. dicitur & de femina morigerante viro in coitu. A διάκονος.

Διακόνημα, ατος, τὸ, opera a ministro præstita, ministerium. 2) utensile ad supellectilem pertinens. A præc.

Διακονητής, ῦ, ὁ, idem qui διάκονος. Ab eod.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium. 2) officium publicum. 3) legatio. 4) Diaconatus in Ecclesia. 5) instrumentum ad supellectilem pertinens.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικὸς, ὴ, ὸν, ministratorius, ad ministerium pertinens. 2) promtus ad exsequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακονικὸν, sacrarium, in templis, ubi ministri sacrorum sunt, & supellex sacra.

Διακονικῶς, *Adv.* more eorum, qui ministrant, sedulo, expedite.

Διακόνιον, ου, τὸ, Diaconatus. 2) placentæ genus. 3) placentæ crepido. 4) jus quoddam. 5) maza.

Διακονὶς, ίδος, ἡ, adornatio. 2) textura quædam. 3) homo gracilis.

Διακόνισσα, ης, ἡ, Diaconissa.

Διακονίω, f. ίσω, pulvere perlino, *item* pice induco, & διακονίομαι, lorico me pulvere, more athletæ, in palæstra ad certamen me paro. E διὰ & κονίω, *in pulvere volvo.*

Διάκονος, ου, ὁ & ἡ, minister, famulus. 2) legatus. 3) *in Ecclesia*, qui eleemosynas distribuebat pauperibus, qui Sacerdoti proxime ministrat in Eucharistia: *in Compar.* 4) διακονέστερος, expeditior & celerior in ministrando.

Διακοντίζομαι, jaculor.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, intercisio, præcisio, separatio. A seq.

Διακόπτω, f. ψω, discindo, disseco. 2) dirimo, separo. 3) interrumpo, interpello, impedio. 4) perrumpo.

Διακόρευσις, εως, ἡ, devirginatio, stuprum virginis.

Διακορευτὴς, ῦ, ὁ, corruptor virginis. A seq.

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, stupro, vitio.

Διακορέω, ῶ, f. ήσω, idem. E δ. & κόρη, *virgo.*

Διακορὴς, έος, ὁ & ἡ, satur, satiatus. E δ. & κόρος, *satietas.*

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino. 2) intentis oculis vel pupillis intueor. E δ. & κόρη.

Διακορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, strepitum edere cogo. E δ. & κορκορυγὴ, *strepitus.*

Διακορὸς, ου, ὁ & ἡ, idem quod διακορής.

Διακόρως, *Adv.* abunde, adfatim.

Διακοσιάκις, ducenties.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti. 2) duceni. E δ. quatenus idem est, atque δὶς, *bis*, & ἑκατόν.

Διακοσιοπλάσιος, ας, ον, ducentiplex. A præc.

Διακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ducentesimus. Ab eod.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino, distribuo, digero. 2) compono, adorno, exorno.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio. 2) distributio. 3) gubernatio. A præc.

Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo & rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens.

Διακοράζομαι, f. άσομαι, Etymol. intentis pupillis sive oculis adspicio. Ex διὰ & κόρη, sive κόρα, *pupilla.*

Διακούω, f. ούσω, audio.

Διάκοψις, εως, ἡ, intercisio, dissectio. A διακόπτω.

Διακραδαίνω, f. ανῶ, quasso, concutio.

Διακράζω, clamo.

Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, obtineo, dilabi e manibus non sino.

Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conservatio. A præc.

Διακραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor.

Διακρέκω, f. ξω, citharam pulso.

Διακρημνίζω, præcipito e saxo, supplicii caussa.

Διακρηνόω, *Dor.* διακρανόω, fundo, e fonte refundo. E δ. & κρήνη.

Διακριβολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, accurate tracto, vel inquirendo, vel edisserendo, vel judicando.

Διακριβόω, ῶ, f. ώσω, accurate elaboro.

Διακριδὸν, *Adv.* discrete, distincte, diligenter. 2) præter ceteros, præcipue.

Διακρίνω, f. νῶ, discerno, dirimo, secerno. 2) dissipo, discutio. 3) dijudico, discepto. 4) *in pass.* (cum πρὸς) significat etiam adjungo me. 5) deficio, desicisco ad aliquem. 6) *med.* discepto, judicio contendo. 7) dubito, hæsito.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, diremtio, secretio. 2) dissolutio. 3) judicium, dijudicatio. 4) certamen. A præc.

Διακριτικὸς, ὴ, ὸν, discernendi vim habens. 2) segregans, præditus vi discutiendi. Ab eodem.

Διακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitor. E δ. & ἀκρ.

Διακροβολισμὸς, ῦ, ὁ, velitatio.

Διακροτέω, pertundo, inco feminam.

Διάκρουσις, εως, ἡ, depulsio, veluti periculi, calumniæ &c. A διακρούομαι, *depello.*

Διακρουστικὸς, ὴ, ὸν, fallax, decipiens.

Διακρούω, f. ούσω, pulsando transfigo; *in medio potius est.* 2) depello. 3) rejicio, repudio. 4) retro ago, retro impello. 5) impello. 6) interpello. 7) eludo, fallo. 8) differo. 9) recuso.

Διακτενίζω, pecto.

Διακτενισμὸς, ῦ, ὁ, compositio capillorum.

Διακτορία, ας, ἡ, ministerium. 2) functio perferendi mandata. A seq.

Διάκτορος, ου, ὁ, minister. 2) nuncius, internuncius. Mercurii Epitheton, uti & sequens. A seq.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

Διακτυπέω, strepo, sonum gravem edo.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακυβεύω, f. εύσω, alea ludo. 2) aleam, f. periculum adeo.

Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, permisceo. 2) confundo.

Διακυκλέω, ῶ, f. ήσω, voluto.

Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo. 2) in diversas partes volvo.

Διακυμαίνω, fluctus cieo, concito.

Διακυνοφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio. 2) in faciem procaciter resisto.

Διακύπτω, f. ψω, per foramen, fenestram, rimam, &c. perspicio, prospicio.

Διακυρίττεσθαι, dicuntur arietes inter se cornibus decertantes. 2) *Metaph. signif.* contendere. Hesychius.

Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio. 2) tintinnabuli sono exploro, v. c. equum, an ferre possit, nec consternetur. 3) diligenter exploro, examino. 4) divulgo.

Διακώλυμα, ατος, τό, impedimentum.
Διακωλυτής, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento est.
Διακωλυτικός, ή, όν, impediendi vim habens.
Διακωλύω, f. ύσω. impedio, prohibeo, veto.
Διακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto. 2) mordacibus dictis incesso, subsanno.
Διακωπηλατέω, remigo.
Διακωχή, ῆς, ἡ, intermissio, cessatio, pausa. 2) induciæ. v. ἀνακωχή.
Διαλαγχάνω, sortior, sortito divido.
Διαλακέω, ῶ, f. ήσω, dirumpor, cum sonitu dissilio. E δ. & λακέω, sono.
Διαλακτίζω, calcitrando repello.
Διαλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor. 2) divulgo.
Διαλάλησις, ἡ, colloquium. 2) divulgatio.
Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, divisim & sigillatim accipio. 2) intercipio, occupo. 3) distinguo, divido, partior. 4) dirimo, diduco, distineo. 5) interpello. 6) ornandi caussa distinguo, orno. 7) comprehendo, complector &c. 8) narro, vel dissero. 9) intelligo, capio. 10) statuo, censeo, dijudico. 11) consulto. 12) administro, rego.
Διαλάμπω, f. ψω, illucesco. 2) excello, splendeo.
Διάλαμψις, ἡ, splendor.
Διαλανθάνω, lateo, fallo, clam effugio.
Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo, acri dolore discrucior.
Διαλγής, έος, ὁ & ἡ, qui perdolet, vehementi dolore cruciatur. E δ. & ἄλγος, dolor.
Διαλεγδὸν, *Adv.* eximie, præcipue, insigniter. A seq.
Διαλέγω, f. ξω, deligo, secerno, eligo. 2) *pass.* & *med.* loquor, sermocinor, alloquor. 3) disputo.
Διαλείβομαι, restagno, deliquesco.
Διάλειμμα, ατος, τό, interstitium, intercapedo. A seq.
Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio. 2) disto, absum. 3) *cum Participio* desino.
Διαλείφω, f. είψω, perungo, perlino. 2) deleo.
Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.
Διάλειψις, εως, ἡ, intermissio. A διαλείπω.
Διαλεκτικεύομαι, subtiliter dissero. A seq.
Διαλεκτικός, ή, όν, differendi peritus. Διαλεκτική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, Dialectica, ars disserendi.
Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, Dialectus.
Διαλελυμένως, dissolute. E διαλύω.
Διάλεξις, εως, ἡ, sermocinatio, dissertatio, colloquium.
Διαλεπτολογέομαι, οῦμαι, argute dissero, subtiliter discepto, de rebus parvis argute disputo: *ut simplex*.
Διάλεπτος, ου, ὁ & ἡ, pertenuis, peregilis.
Διάλευκος, ου, ὁ & ἡ, albo intermixtus & distinctus.
Διάλημμα, ατος, τό, intercapedo. A διαλαμβάνω.
Διάληξις, εως, ἡ, divisio per sortem. A διαλαγχάνω.
Διαληπτικός, ή, όν, diligens, accuratus, qui res suis quasque capitibus digerit. A διαλαμβάνω.
Διάληψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo. 2) consilium, propositum, institutum. 3) disceptatio, ratiocinatio. 4) explicatio rei, quæ tractatur. 5) communicatio. 6) opinio, cogitatio, existimatio. 7) constitutio, decretum. Ab eod.
Διάλιθος, ου, ὁ & ἡ, gemmatus, gemmis distinctus.
Διαλιμπάνω, idem quod διαλείπω.
Διαλινέω, ῶ, f. ήσω, e reti evado seu effugio. E δ. & λίνον, rete.
Διαλιχμάζω, f. άσω, lambo. A διαλείχω.

Διαλλαγή, ῆς, ἡ, differentia. 2) reconciliatio. 3) permutatio ut mercium. A διαλλάττω.
Διάλλαγμα, τό, reconciliatio. 2) permutatio.
Διαλλακτήρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacis auctor.
Διαλλακτήριος, ου, ὁ & ἡ, reconciliandi vim habens.
Διαλλακτής, οῦ, ὁ, reconciliator.
Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto. 2) differo, dissideo. 3) reconcilio.
Διάλλομαι, transilio, dissilio.
Δίαλμα, ατος, τό, saltus.
Διαλογή, ῆς, ἡ, delectus, secretio. 2) dinumeratio. 3) oratio. 4) colloquium.
Διαλογίζομαι, f. ίσομαι, dissero, discepto. 2) discerno, distinguo. 3) rationem cum aliquo ineo. 4) ratiocinor, animo verso.
Διαλογικός, ή, όν, in dialogo scriptus.
Διαλογισμός, οῦ, ὁ, sermocinatio, confabulatio. 2) cogitatio hominis secum ratiocinantis. 3) nugæ, inanis cogitatio. 4) dubitatio.
Διαλογιστικός, ή, όν, ratiocinatus, considerationi, meditationi deditus.
Διάλογος, ου, ὁ, sermocinatio, sermo aliquorum inter se differentium aut confabulantium.
Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, & διαλοιδορέομαι, οῦμαι, conviciis lacero, maledictis insector, præsertim mutuis.
Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia. 2) convicium, maledictum, jurgium, altercatio probrosa.
Διαλυγίζω, f. ίσω, flecto, ut λυγίζω.
Διαλύγισμα, ατος, τό, flexio, distorsio. A pr.
Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero, corrumpo. 2) dilanio, dilacero, excarnifico.
Διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio. 2) solutio æris alieni, & quicquid debes, *unde & gratiæ* relatio. 3) compositio, pacis conciliatio, fœdus. 4) mors, interitus.
Διαλυτής, οῦ, ὁ, dissolutor. A διαλύω.
Διαλυτικός, ή, όν, dissolvendi, expediendi, reconciliandi in gratiam vim habens. 2) paralyticus.
Διάλυτος, ου, ὁ & ἡ, dissolutus.
Διαλυτός, ή, όν, dissolubilis, qui dissolvi potest.
Διαλύτρωσις, εως, ἡ, redemtio. A λυτρόω.
Διαλύω, f. ύσω, dissolvo. 2) persolvo. 3) tollo, abrogo. 4) digredior, de pluribus digredientibus. διαλύεσθαι dicitur. 5) pacem inter aliquos compono. *Sed sic dicitur sæpius in med.* ubi διαλύεσθαι significat coalescere in concordiam renovata gratia.
Διαλφιτόω, ῶ, f. ώσω, farina conspergo. Verbum Aristophanicum. E διὰ & ἄλφιτον.
Διαλωβάομαι, ῶ, f. ήσομαι, mutilo, depravo, fœdo.
Διαμαθύνω, vasto, perdo, *ut simplex* ἀμαθύνω.
Διαμαλάττω, f. ξω, emollio, penitus emollio.
Διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor. 2) oraculum peto, consulo, augurium capto.
Διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro. 2) adsequi nequeo. 3) fallo.
Διαμάρτημα, τό, error, aberratio, peccatum, delictum.
Διαμαρτία, ας, ἡ, idem.
Διαμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, exceptione utor, quæ διαμαρτυρία dicitur: *in Med.* 2) testor, contestor.
Διαμαρτυρία, ας, ἡ, contestatio, obtestatio. 2) testimonium. 3) in foro Attico est genus παραγραφῆς, exceptionis, cum actor aut reus contendit adhibitis testibus, actionem dari posse aut non posse.
Διαμαρτύρομαι, testificor, valde obtestor. 2) demonstro, doceo, in primis in re mala.

Διαμασάομαι, & διαμασσάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, mando, commanduco.
Διαμάσημα, vel διαμάσσημα, ατος, τὸ, manſum, quod manſum eſt.
Διαμάσησις, εως, ἡ, ipſa actio manducandi.
Διαμασητὸς, ἡ, ὸν, vel διαμασσητὸς, manſus, commanſus.
Διαμάσσω, -άττω, f. ξω, ſubigo, pinſo, ut *ſimplex* μάσσω.
Διαμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo.
Διαμαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio.
Διαμαστροπεύω, f. εύσω, lenociniis concilio, lenonem ago, interpretem flagitiorum, ut μαστροπεύω.
Διαμασχαλίζω, ſuffarcino. E δ. & μασχάλη.
Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.
Διαμάχομαι, f. ήσομαι, έσομαι, & οῦμαι, dimico, depugno, acriter pugno. 2) repugno.
Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abſcindo. 2) *med.* egero, v. c. nivem, terram. Polyb. haurio. Joſ. diſturbo, ut rutro vel ligone. E δ. & ἀμάω.
Διαμεθίημι, dimitto e manibus, omitto.
Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto.
Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, rideo blandum.
Διαμειρακιεύομαι, διαμειρακίζομαι, f. εύσομαι, adoleſcentior. 2) ludo, exſulto. 3) juveniliter & jactabunde per levitatem puerilem contendo cum aliquo &c.
Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.
Διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, nigrefacio.
Διαμελεϊστὶ, *Adv.* membratim, per partes, *ut ſimplex* μελεϊστί.
Διαμελετάω, exerceo aliquid, *ut ſimplex*.
Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido. 2) contrunco.
Διαμελισμὸς, ῦ, ὁ, conciſio in fruſta.
Διαμέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora.
Διαμελλητὴς, ῦ, ὁ, cunctator, procraſtinator.
Διαμέλλω, f. ήσω, futurus ſum. 2) cunctor, moror. 3) differo.
Διαμέμφομαι, incuſo, conqueror, accuſo.
Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro.
Διαμερίζω, f. ίσω, partior, diſtribuo.
Διαμερισμὸς, ῦ, ὁ, partitio. 2) diſcidium.
Διάμεσος, ε, ὁ & ἡ, intermedius. 2) qui mediocris fortunæ eſt.
Διάμεστος, ε, ὁ & ἡ, plenus, refertus.
Διαμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo, impleo, refercio.
Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior. 2) diſtribuo.
Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio.
Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, dimenſus.
Διάμετρος, ε, ἡ, ſc. γραμμὴ, Diametrus, linea dimetiens, per medium ſecans. Hinc ἐκ διαμέτρε, directe ex oppoſito.
Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco, ſenſu obſceno. E διὰ & μηρός.
Διαμηρισμὸς, ῦ, ὁ, femorum diductio, eodem ſenſu. A pr.
Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor efficere arte adhibita.
Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.
Διαμίγνυμαι, permiſceo.
Διαμικρολογέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, nimis μικρολόγος, i. e. ſordidus ſum. v. μικρολόγος.
Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contendo, decerto. E διὰ & ἁμιλλάομαι, *certo*.
Διαμινυρίζω, exili & propemodum querula voce cantillo, *ut ſimplex*.

Διαμίσγω, permiſceo.
Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, penitus odi.
Διαμοιρηδὸν, *Adv.* æquis portionibus. E διὰ & μοῖρα.
Διάμμος, ε, ὁ & ἡ, arenoſus.
Διαμνάομαι, recordor.
Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. *mel.*
Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, diſpertior, divido.
Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, ſtabilitas, perennitas.
Διαμονομαχέω, ῶ, idem quod μονομαχέω. contendo cum aliquo pugna ſingulari.
Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas ſpecto, de forma alicujus e diligenti inſpectione judico.
Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo, informo, effingo.
Διαμόρφωσις, ἡ, formatio.
Διαμοτόω, ῶ, f. ώσω, linamentum vulneri indo, ne coeat: *ut ſimplex*.
Διαμοχλίζω, amolior vectibus, aut diſſipo, frango, rumpo admotis vectibus.
ΔΙΑΜΠΑ'Ξ, *Adv.* penitus, prorſus. 2) ſemper. 3) utrimque.
Διαμπείρω, penitus transfigo. E διὰ ἀνὰ & πείρω, *transfigo*. (vel potius ex διὰ & πείρω, ſolummodo, ut α redundet.)
Διαμπερὲς, *Adv.* prorſus, perpetuo. A pr.
Διαμπερέως, *Adv.* idem. A pr.
Διαμυδάω, nimio humore, ſudore, marceſco, computreſco.
Διαμυθέομαι, ῦμαι, aliter loquor, quam res eſt.
Διαμύθησις, εως, ἡ, fallens ratio, paralogiſmus.
Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, & διαμυθολογέομαι, ῦμαι confabulor. 2) diſputo, diſſero.
Διαμυθολογικὸς, ἡ, ὸν, fabuloſus.
Διαμυθολογικῶς, *Adv.* fabuloſe.
Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, labra torqueo, rictu os diſtraho. 2) tortis labris illudo, paſtoritia fiſtula proſequor. E διὰ & μυλλὸς, *curvus*.
Διαμυσίλλω, diſſeco in fruſta.
Διαμφίδιος, ε, ὁ & ἡ, ſeorſim poſitus. 2) ſeparatus. 3) diverſus. 4) alienus. E διὰ & ἀμφίς.
Διαμφὶς, *Adv.* utrimque. 2) ſeorſim.
Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controverſor, diſcepto.
Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio. 2) altercatio, τὸ ἀμφισβητήσιμον, res controverſa, Polyb.
Διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, devio, in bivio ab alio digredior. E διὰ & ἄμφοδος, *bivium*.
Διαμωκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo.
Διαμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio, ſubſannatio.
Διαναβάλλω, differo, procraſtino.
Διαναγινώσκω, lego.
Διαναγκάζω, f. άσω, cogo.
Διαναγκασμὸς, ὁ, coactio. 2) membri reſtitutio in locum ſuum vi inſtrumenti, quod & ipſum ſic vocatur.
Διανακαθίζω, idem quod καθίζω.
Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.
Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, quietem do, ut exercitui iter facienti.
Διανάσσω, interfarcio, farciendo comprimo, ut νάσσω.
Διανάστασις, εως, ἡ, conatus aſſurgendi, aſſurrectio, & eam conſequens diſceſſus.
Διαναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio dimico.
Διανάω, perfluo.
Διάνδιχα, *Adv.* biſariam. E δ. & ἄνδιχα, *idem*.
Διανέμησις, εως, ἡ, diviſio, diſtributio. 2) diſſipatio.
Διανεμητικὸς, ἡ, ὸν, qui diſtribuit. Polyb.
Διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo. 2) ventis expono. E δ. & ἄνεμος.
Διανέμω, diſtribuo, divido, partior.

Διανενοημένως, cogitate, prudenter. A διανοέομαι.
Διάνευμα, τὸ, actus annuendi. A διανεύω.
Διανευρόω, f. ώσω, idem quod νευρόω.
Διανεύω, f. εύσω, annuo, innuo. 2) cum acc. rei, vitare. Polyb.
Διανέω, f. νεύσω, enato. 2) evado periculum, molestiam.
Διανήθω, f. ήσω, neo.
Διάνημα, τὸ, filum, stamen.
Διανηστεύω, jejuno.
Διανηστισμὸς, ῦ, ὁ, jentaculum. 2) jentaculi sumtio. E δ. & νῆστις, jejunus.
Διανήχομαι, f. ξομαι, transnato, natando pervenio. 2) transeo.
Διάνηψις, εως, evaporatio, exhalatio crapulæ. A διὰ & νήφω, *sobrius esse*.
Διανθέω, ῶ, f. ήσω, floreo.
Δίανθος, ου, ὁ & ἡ, duplicem florem habens. E δὶς & ἄνθος.
Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.
Διανιάω, & άομαι, vehementer ango.
Διανίζω, idem quod seq.
Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.
Διανίσσομαι, transeo.
Διανίστημι, f. στήσω, excito, exsuscito. 2) excito, incito. 3) aor. 2. consurgo. 4) impetum facio, cum εἰς. *In med.* assurgo, surgere conor.
Διάνιψις, εως, ἡ, lotio.
Διανοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, sentio, statuo, excogito.
Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum. 2) commentatio. 3) sententia.
Διανόησις, εως, ἡ, ipsa actio cogitandi.
Διανοητικὸς, ἡ, ὸν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione & commentatione positus. 2) cogitatione valens, ingeniosus.
Διανοητῶς, mente & cogitatione.
Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio. 2) mens, animus. 3) ingenium. 4) sententia, sensus.
Διανοίγω, f. ξω, adaperio.
Διάνοιξις, εως, ἡ, apertio.
Διανομεὺς, έως, ὁ, divisor, distributor, dispensator.
Διανομὴ, ῆς, ἡ, divisio, distriburio, largitio.
Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, statuo.
Διανοσέω, diu ægroto.
Διανοσφίζω, f. ίσω, disjungo, dirimo, divido.
Διαντιαῖος, αία, αῖον, adversus, ex adverso penetrans.
Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio, velut sentinam. 2) tolero, perfero multas molestias.
Διαντλίζομαι, idem.
Διανυκτερεύω, pernocto.
Διάνυσις, εως, ἡ, confectio v. c. itineris.
Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem. *it.* quod confectum est. A seq.
Διανύω, & διανύτω, f. ύσω, absolvo, expedio, perficio, *in pr.* iter, *ubi est* & pervenio.
Διαξαίνω, carmino, carpo. 2) cædo, ut simpl. ξ.
Διαξηραίνω, exsicco.
Διαξιφίζομαι, digladior, gladio certo. E διὰ & ξίφος.
Διάξυσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *strigem* vulgo vocant. A seq.
Διαξύω, f. ύσω, radendo strias, canaliculos facio.
Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo.
Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, instituo pueros. 2) moderor. 3) inservio, accommodo me.
Διαπαιδεύω, f. εύσω, instituo, erudio, doceo.
Διαπαίζω, f. ξω & σω, illudo, ludificor, irrideo.

Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.
Διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio.
Διαπάλλω, quasso, concutio.
Διαπαλύνω, in partes minutas comminuo. 2) conspergo v. c. farina, nive.
Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem pervigilio transigo, pernocto.
Διαπαννυχισμὸς, ῦ, ὁ, pervigilium.
Διαπαντὸς, *Adv.* semper.
Διαπαπταίνω, circumspicio.
Διαπαρακύπτω, f. ψω, idem quod παρακ.
Διαπαρατριβὴ, ῆς, ἡ, idem quod παρατριβή.
Διαπαρθενεύω, f. εύσω, devirgino, vitio virginem.
Διαπαρθένια sc. δῶρα, dona quæ dantur pro virginitate ademta.
Διαπαροξύνω, exaspero, irrito.
Διάπαρσις, εως, ἡ, transfixio. A διαπείρω, *transfigo*.
Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori, vel potui inspersum, unguentum, quo crines &c. adsperguntur. A διαπάσσω.
Διαπασσαλεύω & Διαπατταλεύω, distendo clavis ab extrema parte fixis, ut corium bubulum. *item* clavis figo.
Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inspergo.
Διαπατάω, f. ήσω, fallo, decipio. Ab ἀπατάω.
Διαπατέω, conculco. A πατέω.
Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermissio, cessatio.
Διάπαυσις, εως, ἡ, idem.
Διαπαύω, f. αύσω, idem quod simplex.
Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interpositis minis territo, minitor, interminor.
Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde esurio.
Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum. ἐπὶ διαπείρᾳ, periculi faciendi ergo, quo cognoscatur aut rei natura, aut successus fortuna.
Διαπειράζω, f. άσω, tento.
Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, sollicito. 2) capto.
Διαπείρω, f. ερῶ, transfigo, transadigo, ut πείρω.
Διαπελεκίζω, f. ίσω, securi percutio seu ferio, deglabro, dedolo.
Διαπέμπω, f. ψω, transmitto. 2) dimitto, in varia loca mitto.
Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo, luctum dego, absolvo.
Διαπεποιημένως, elaborate, fabre, eleganter. A διαποιέω.
Διαπέπτω, f. διαπέσσω, f. ψω, percoquo.
Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, absolvo.
Διαπεραιόω, f. ώσω, trajicio, transveho.
Διαπεραίωσις, εως, ἡ, trajectus.
Διαπέραμα, τὸ, trajectus. 2) fretum.
Διαπεράσιμος, ον, pervius.
Διαπεράω, ῶ, f. άσω, trajicio, transmitto.
Διαπέρθω, f. πέρσω, devasto, everto, depopulor.
Διαπεριπατέω, deambulo.
Διαπερονάω, ῶ, f. ήσω, fibula trajicio, necto.
Διαπετάζω, f. άσω, aperio, pando.
Διαπετάννυμι, & -ύω, f. τάσω, idem.
Διαπέτομαι, & -αμαι, f. πτήσομαι, pervolo.
Διαπεττεύω, calculum aliter pono, item ut *med.* calculis ludo, & ludum finio.
Διάπεψις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.
Διάπηγα, ων, τὰ, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores dispositæ.
Διαπήγνυμι, f. ξω, compingo, concinno, compono.
Διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio, saltu supero.
Διαπήδησις, εως, ἡ, transitus, qui saltu fit.
Διαπηδύω, f. ύσω, scaturio. 2) Hesych. διαπηδύει, διαπηδᾷ, transilit.

Διαπαιπαλίζω, f. ίσω, decipio, fallo.

Διαπήρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum est. E διὰ & πηρόω, mutilo.

Διαπιαίνω, fut. ανῶ, pinguefacio, pinguedine distendo.

Διαπιδύω, idem quod διαπηδάω.

Διαπιέζω, f. έσω, comprimo.

Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more simiæ. E διὰ & πίθηξ, vel πίθηκος, simia.

Διάπικρος, ον, amarus.

Διαπιμπρημι, f. πρήσω, peruro, percalefacio.

Διαπίνω, propino, ad bibendum provoco, vel certo bibendo. 2) bibo strenue.

Διαπιπράσκω, fut. πράσω, divendo.

Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, intercido, interlabor, elabor, quasi e manibus: unde 2) excido, de verbis, dictis &c. emano in vulgus. 3) vanesco, intereo, diffluo. 4) pecco, labor, verbis factisve, aberro a vero & justo. v. διάπτωμα.

Διαπιστεύω, f. εύσω, fidei alicujus committo. 2) διαπιστεύομαι, committitur fidei meæ. 3) creditur mihi, fides habetur mihi. E δ. & πιστεύω.

Διαπιστέω, ῶ, f. ήσω, prorsus diffido, fidem non habeo. E δ. & ἀπιστέω.

Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio. 2) species.

Διάπλασμα, τὸ, formatio, conformatio.

Διαπλασμὸς, ὁ, idem.

Διαπλάσσω vel διαπλάττω, f. πλάσω, fingo, formo. 2) ap. medicos, in locum restituo membrum.

Διαπλαστικὸς, ή, όν, effingendi vi præditus.

Διαπλατύνω, dilato.

Διαπλέκω, f. ξω, diduco. 2) intertexo, intexo. 3) pertexo, contexo. 4) implico. 5) perrumpo, v. c. exercitum. 6) traducere, sc. vitam,

Διαπεπλεγμένα, diducta, divaricata. A pr.

Διάπλεως, ω, ὁ & ἡ, plenus.

Διαπλέω, f. εύσω, navigando transeo, trajicio.

Διαπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo.

Διαπληκτίζομαι, f. ίσομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione. 2) dimico, pugno. 3) lacesso, confligo, sensu turpi.

Διαπληκτισμὸς, ῦ, ὁ, altercatio, qua venitur ad manus.

Διαπλήσσω, fut. ξω, ictu perstringo, ictu diffringo, diffindo. 2) dissipo. 3) διαπλήσσεσθαι, divaricari. (nisi hoc est potius διαπλίσσ.)

Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, simultas. 2) permistio, confusio. A διαπλέκω, n. 1. 4.

Διάπλοκος, ε, ὁ & ἡ, implicitus. Ab eod.

Διάπλοος, contr. διάπλους, ε, ὁ, trajectus, trajectio, transmissio.

Διαπλώω, f. ώσω, navigationem conficio. 2) emetior, transigo.

Διάπνευμα, τὸ, vapor, exhalatio.

Διάπνευσις, εως, ἡ, halitus, exhalatio.

Διαπνευστικὸς, ὁ & ἡ, dissipandi vel exspirandi vim habens.

Διαπνέω, fut. εύσω, perflo, perspiro. 2) diffluo. 3) respiro. 4) flatum ventris emitto.

Διαπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus.

Διαποδίζω, f. ίσω, pedibus dimetior. 2) examino.

Διαποδισμὸς, ῦ, ὁ, genus saltationis.

Διαποιέω, conficio, transigo.

Διαποικίλλω, vario, variego.

Διαποίκιλος, ε, ὁ & ἡ, variegatus, diversicolor.

Διαπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bello decerto. 2) debello.

Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio. 2) belli confectio.

Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, constanter obsideo.

Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reip. administrationem pertinentibus.

Διαπολιτεύομαι, fut. εύσομαι, concerto de rebus ad administrationem reip. pertinentibus. 2) in reipublicæ administratione versor.

Διαπόλλυμι, f. ολέσω, p. ολώλεκα, perdo, interimo.

Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, transmissio, dimissio. A διαπέμπω.

Διαπόμπησις, ἡ, idem. 2) depulsio, amolitio.

Διαπόμπιμος, ε, ὁ & ἡ, transmissus. 2) trajectui idoneus.

Διαπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio. 2) operam do. 3) exerceo. 4) factito. 5) in pass. laboribus exerceor. 6) laboro. διαπεπονημένος, studiosus alicujus artis, eamque exercens, tritus in aliqua re longo usu, fabre factus.

Διαπόνημα, ατος, τὸ, labor & exercitatio.

Διαπονηρεύομαι, callide, improbe facio.

Διαπόνησις, εως, ἡ, idem quod διαπόνημα.

Διάπονος, ε, ὁ & ἡ, laboriosus, laborum patiens.

Διαπόντιος, ε, ὁ & ἡ, qui per mare fertur. 2) maritimus, ut πόλεμος. 3) transmarinus.

Διαπόνως, Adv. laboriose, magno cum labore.

Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum. 2) intercessio.

Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem. 2) eo, proficiscor. 3) enarro, ut διέρχομαι.

Διαπόρευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.

Διαπορέω, ῶ, fut. ήσω, hæsito, dubito, ambigo. 2) dubitationem adfero, addubitans quæro. 3) quæro, disquiro de re aliqua. 4) egeo, indigeo. E διὰ & ἀπορέω, dubito.

Διαπόρημα, τὸ, angor, æstuatio, corporis inquieta jactatio.

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.

Διαπορητικὸς, ή, όν, dubitativus, dubii plenus.

Διαπορητικῶς, Adv. dubitanter.

Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, depopulor. v. διαπορθω.

Διαπορθμευτικῶς, Adv. transportando, transmittendo.

Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto. 2) transporto. 3) interpretor.

Διαπορριπτέω, de pluribus dicitur in diversas partes se proripientibus.

Διαπόρφυρος, ε, ὁ & ἡ, q. d. ex quo aliquid purpurei coloris perlucet: purpureus, purpura interstinctus.

Διαποστέλλω, f. ελῶ, amando in diversas partes. 2) dimitto, seu emitto nuncium.

Διαποστολὴ, ῆς, ἡ, missio internuncii.

Διαπραγματεύομαι, idem quod πραγματεύομαι. efficere, cognoscere cupio, laboro in re aliqua, quæro aliquid, molior, machinor.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii. 2) negotium ipsum.

Διάπρασις, εως, ἡ, venditio, divenditio.

Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, concio, efficio. 2) obtineo, impetro. 3) transigo cum aliquo. 4) in med. dicitur & in malam partem, de iis, qui pecunia aliquid conficiunt, largitionibus ambiunt, & extorquent ea, quæ parant.

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

Διαπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, eximius, illustris.

Διαπρέπω, decorus sum & excello inter alios.

Διαπρεπῶς, Adv. decore, eximie, magnifice.

Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum intercessio.

Διαπρεσβεύω, fut. εύσω, legatos dimitto; & διαπρεσβεύομαι, legatus mittor, sum, legatione fungor.

Διαπρήθω, f. ήσω, penitus inflammo, peruro.

Διαπρίω, f. ίσω, serra disseco.

Διαπριστὸς, όν, dissectus.

Διαπρὸ, Adv. per totum, penitus.

Διαπροστατέω, præsum rei, auctor sum, moderator.

Διαπρύσιος, ου, ὁ & ἡ, & διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis, penetrans. 3) clarus, qui audiri perspicue potest.

Διαπρυσίως, *Adv.* clare, clara voce. A pr.

Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo.

Διαπτερνιστής, ὁ, calcitro.

Διαπτερόω, f. ώσω, alas explico seu expando, volandi ergo. 2) pennis instruo.

Διαπτερύσσω, idem.

Διαπτέρωσις, εως, ἡ, expansio alarum. 2) purgatio aurium, quæ fere fit penna, ap. Hipp.

Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo, comminuo.

Διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. *Poet.* διαπτοιέω. 2) amore incendo. *Pass.* vehementi amore vel formidine capior, dementor.

Διαπτοίησις, & διαπτόησις, εως, ἡ, ap. Plat. pavor attonitus. 2) vehemens libido, amor, &c.

Διαπτυΐζω, ventilo, λικμάω. A πτύον, *ventilabrum*.

Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, solutio. A seq.

Διαπτύσσω, f. ξω, explico, quod complicatum est. 2) expando, aperio.

Διάπτυστος, ου, ὁ & ἡ, despuendus, foedus. A seq.

Διαπτύω, f. ύσω, despuo. 2) contemno, fastidio.

Διάπτωμα, ατος, τό, lapsus, ruina. 2) opinionis vel spei frustratio. 3) peccatum. A διαπίπτω.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem.

Διαπυέω, pus colligo, purulentus fio.

Διαπύημα, ατος, τό, collectio puris universi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam est.

Διαπύησις, εως, ἡ, suppuratio.

Διαπυητικός, ή, όν, ad pus ciendum & concoquendum aptus.

Διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio.

Διαπυΐσκω, pus moveo, ad suppurationem perduco.

Διαπυκτεύω, fut. εύσω, pugnis, cæstibus decerto. 2) contendo.

Διαπύλιος, ου, ὁ & ἡ, qui per portam effertur. E διά & πύλη.

Διαπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, sciscitor, percontor. 2) intelligo, cognosco.

Διάπυος, ου, ὁ & ἡ, suppuratus. E διά & πύον, *pus*.

Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio. 2) accendo, inflammo. 3) ad iram commoveo.

Διάπυρος, ου, ὁ & ἡ, igne excandefactus. 2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor.

Διαπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod διαπυρίζω.

Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accensam præfero. 2) facibus sublatis significo e longinquo.

Διαπύρως, acriter, vehementer. A διάπυρος.

Διάπυστος, ου, ὁ & ἡ, auditus, intellectus, notus, fama pervulgatus. A διαπυνθάνομαι.

Διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.

Διαπυΐω, ad suppurationem perduco. Hippocr.

Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Διαραίνω, vel διαρραίνω, f. ανῶ, respergo, irrigo. E δ. & ῥαίνω.

Διαράσσω vel διαράττω, fut. άξω, pertundo, perfringo. E δ. & ῥάσσω, *frango*.

Διάργεμος, ου, ὁ & ἡ, Suid. partim albus, partim niger. Ab ἀργός, *albus*.

Διάρδω, f. άρσω, irrigo. 2) adaquo.

Διαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, articulis suis distinguo. 2) jungo, necto. 3) effingo, conformo, exprimo, ut voce vel scriptura litteras, syllabas, voces. 4) membratim & artuatim compono, absolvo. 5) explico, explano.

Διάρθρωσις, εως, ἡ, artuum commissura. 2) artuum agilitas.

Διαρθρωτικός, ή, όν, articulandi & membra committendi vim habens.

Διαριθμέω, ῶ, f. ήσω, dinumero, distincte numero, numerando discerno.

Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.

Διαριστεύομαι, certo cum aliquo.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio, sufficientia. A διαρκής.

Διαρκέω, ῶ, fut. έσω, sufficientes vires habeo, par sum. 2) duro, perduro, permaneo. 3) suggero, subministro, suppedito, adjuvo.

Διαρκής, έος, ὁ καὶ ἡ, sufficiens, abunde instructus. 2) durans, perdurans.

Διαρκῶς, *Adv.* sufficienter. 2) perseveranter.

Δίαρμα, ατος, τό, elatio, sublatio brachii, vel gladii, ad ictum tanto fortius adigendum. 2) trajectus. A διαίρω, *attollo*.

Διαρμόζω, f. όσω, dijungo, disgrego.

Διαρμόττω, f. όσω, idem.

Διαρπαγή, ῆς, ἡ, direptio. A seq.

Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio.

Διαρραγή, ἡ, diruptio. A διαρρήγνυμι.

Διαρραίνω, vide διαραίνω.

Διαρραίω, f. αίσω, vasto, perdo, destruo. E διά & ῥαίω, *vasto*.

Διαρραντίζω, f. ίσω, adspergo, conspergo.

Διαρρέπω, divergo: in utramque partem moveor, inclino.

Διαρρέω, f. εύσω, per mediam regionem fluo. 2) perfluo. 3) diffluo, dilabor.

Διαρρήγνυμι, f. ήξω, diffringo, perrumpo.

Διαρρηγνύω, idem.

Διαρρήδην, palam, clare, disertis verbis. E διά & ῥέω, *dico*.

Διάρρηξις, εως, ἡ, fissio, diruptio, divortium fluminis. A διαρρήγνυμι.

Διαρρήσσω, f. ξω, diffringo.

Διάρριμμα, ατος, τό, disjectus, dispersio. A διαρρίπτω.

Διαρριπίζω, fut. ίσω, ventilo. 2) ventilando, vel flando dispergo, disjicio.

Διαρριπτέω & διαρρίπτω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio.

Διάρριψις, ἡ, dispersio, dissipatio.

Διάρροδος, ου, ὁ & ἡ, e rosis compositus. E διά & ῥόδον, *rosa*.

Διαρροή, ῆς, ἡ, meatus, canalis. A διαρρέω.

Διαρροθέω, cum impetu irruo. A ῥόθιον, *fremitus undarum agitatarum*.

Διάρροια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus. 2) profluvium ventris. A διαρρέω.

Διαρροιζέω, cum impetu vel stridore fluo, trajicio. A ῥοῖζος, *fremitus venti vel undæ concitatæ*.

Διαρροΐζομαι, f. ίσομαι, alvi profluvio laboro. A διάρροια.

Διαρρυέω, diffluo, unde in usu διαρρυηκώς, διαρρυείς, διαρρυῆναι.

Διαρρύπτω, f. ψω, sordes eluo, purgo, abstergo.

Διάρρυτος, ου, ὁ & ἡ, irriguus. A διαρρέω.

Διαρρωγή, Jon. διαρρηωγή, fissura, rima, hiatus. Ab διαρρήγνυμι.

Διάρρωξ, ωγος, ὁ & ἡ, disruptus, fissus. 2) hiatus. Ab eod.

Δίαρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.

Διαρταμέω, ῶ, fut. ήσω, concido in frusta. 2) trucido. E διά & ἀρταμέω, quod idem notat. vel potius ab ἀρτάω, unde & seq.

Διαρ-

Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo. 2) diduco, dirimo, intervallo aliquo intersepio. 3) distineo. 4) decipio, fallo.

Διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.

Διαρρυθμίζω, f. ίσω, coapto.

Διαρραθαίνω, dissipo, disjicio, ut simplex ῥαίω.

Διαρρύω, vel διαῤῥύω, f. ύσω, traduco trahendo. E δ. & ῥύω, traho.

Διάρχω, impero usque ad certum finem.

Διασαίνω, adulor, de cane caudam movente.

Διασαλακωνίζω, f. ίσω, idem quod σαλακωνίζω.

Διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, labefacto.

Διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.

Διασαρκάζω, idem quod simplex.

Διασαυλόομαι, οῦμαι, insus. unde διασαυλούμενος, ένη, ενον, delicians, luxui deditus.

Διασαφέω, ῶ, fut. ήσω, manifestum reddo. 2) explico, doceo.

Διασαφηνίζω, f. ίσω, accurate & dilucide explico.

Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.

Διασαφητικὸς, ή, όν, declarativus. Ab eod.

Διασεισμὸς, ῦ, ὁ, concussio magistratus, quæ fit muneribus, corruptio magistratus donatione munerum, vel etiam metu injiciendo, minis. A διασείω, n. 3.

Διάσειστος, ου, ὁ & ἡ, concussus.

Διασείω, f. είσω, concutio, discutio. 2) terreo auctoritate, minis. 3) commoveo dicendo. 4) muneribus corrumpo.

Διασήθω, cribro, incerno. 2) abrado, expungo, deleo.

Διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus rei manu æstimo, manu sublatum pondero.

Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do. 2) manu designo. 3) nota insignio, signo noto.

Διάσημος, ου, ὁ & ἡ, insignis, illustris. E διὰ & σῆμα.

Διασήπω, fut. ψω, putrefacio, putredine ac tabe consumo.

Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, festum in honorem Jovis Milichii Athenis. A Gen. Διὸς, a Ζεὺς, Jupiter.

Διασιγάομαι, sileo, reticeo.

Διασιλλαίνω, irrideo, subsannio.

Διασιλλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, silentium teneo, conticesco.

Διασκαίρω, transnato. 2) persulto.

Διασκαλεύω, f. εύσω, sarculo terram verso. 2) discutio, sollicito. E διὰ & σκαλὶς, sarculum.

Διασκανδικίζω, Aristoph. propria, olitores imitor, deinde Euripidem. E διὰ & σκάνδιξ, olus vile, quod vendere solebat Euripidis mater.

Διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo everto.

Διασκαριφῆται, aves dicuntur unguibus terram scalpentes. Διασκαριφίσασθαι, dissolvere.

Διασκεδάζω, f. άσω, dissipo, disjicio, dispergo. 2) divulgo, dissemino.

Διασκεδάω, ῶ, fut. άσω, & διασκεδάννυμι, idem. *In pass.* est etiam pereo, diciturque ap. Plat. etiam de animo humano.

Διασκοτίζω, tego, obscuro.

Διασκέπτομαι, fut. ψομαι, dispicio, considero. 2) contemplor, inspecto. 3) consulto, delibero.

Διασκευάζω, f. άσω, adorno, compono, instruo. 2) emendo, corrigo. 3) *in med.* distrahere v. c. rem familiarem. 2) opus, fabulam iterum recensere, perpolire.

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, ornatus, *omninoque* vestitus, cultus. 2) apparatus. 3) ordo militaris. 4) iterata recensio, emendatio operis, ut libri, fabulæ, & editio.

Διασκευωρέω, ῶ, f. ήσω, captiose machinor, dolose tracto. 2) conservo, tueor.

Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, deliberatio.

Διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno. Ab ἀσκέω, orno.

Διασκηνέω, ῶ, vel διασκηνόω, ῶ, f. ήσω, diversandi caussa tentoria pono. 2) dispertior tentoria. 3) castra metor. 4) tentoria dissolvo, vasa colligo.

Διασκηρίπτω, suffulcio.

Διασκίδνημι, dissipo, dispergo.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto, exsilio, persulto.

Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, speculor. 2) contemplor animo, considero rem. 3) exploro hominem, specto, experior.

Διασκοπιάομαι, ῶμαι, speculor, e specula observo. A σκοπιὰ, specula.

Διασκορπίζω, f. ίσω, dissipo, dispergo.

Διασκορπισμὸς, ῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.

Διασκώπτω, f. ψω, scommata & dicteria jacio.

Δίασμα, ατος, τὸ, initium telæ texendæ, stamina. 2) licium interpretantur ap. τὰς ό. A διάζομαι.

Διασμάω, ῶ, extergo, detergo. A σμάω.

Διασμέω, ῶ, idem.

Διασμήχω, f. ξω, extergendo perpurgo.

Διασμιλεύω, f. εύσω, scalpello perpurgo. 2) accurate expolio. A σμίλη, scalprum.

Διασμύχω, f. ξω, lento & latente igne exuro & cetera quæ ἀποσμύχω. A σμύχω.

Διασοβέω, ῶ, f. ήσω, dispello, discutio, disturbo.

Διασοφίζομαι, f. ίσομαι, astu utor, sophistice ago.

Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, tramam denso τῇ σπάθῃ, instrumento textorio. 2) profuse insumo. v. σπαθάω.

Διασπαρακτὸς, ή, όν, dilaniatus, dilaceratus. A sq.

Διασπαράσσω, άττω, f. ξω, dilacero, dilanio.

Διασπάσιμος, ου, ὁ & ἡ, qui divelli potest. A sq.

Διάσπασις, εως, ἡ, diruptio, destructio.

Διάσπασμα, ατος, τὸ, idem.

Διασπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Διασπάω, ῶ, divello, convello, dirimo, destruo.

Διασπείρω, f. ερῶ, dispergo, dissemino, dissipo.

Διασπεύδω, f. εύσω, excito ad properandum, festinate jubeo. *In med.* festino.

Διασπλεκοῦσθαι, & διασπεκλ. implicari coitu, unde διεσπλεκωμένη, & διεσπεκλωμένη, coitum passa, apud Aristoph. Vox Comica. A σπεκλόω.

Διασπλεκόω, feminam subigo, *ut simplex*, ap. Com.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, dissenrinatio, dispersio. 2) in S. Litteris Israelitæ vel Judæi extra Palæstinam & diversis locis domicilium habentes.

Διασπορεὺς, έως, ὁ, qui dispergit.

Διασπουδάζω, f. άσω, ambitiose ago aliquid vel expeto: unde & de ambitu dicitur: διεσπουδάσθησαν: per ambitum, sc. creati sunt. *Dicitur & in medio.*

Διαστάδην, *Adv.* eminus, interjecto spatio, intercedente utrimque vallo, dissitis stationibus. A διΐστημι, separo.

Διασταθμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, libro, pondus exigo. 2) metor, dispono.

Διάσταλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum. 2) distinctio. A διαστέλλω.

Διασταλτικὸς, ή, όν, ad distinguendum aptus, distinguendi caussa factus. Ab eod.

Διασταλτικῶς, distinguendi caussa, ad distinguendum accommodate.

Διαστασιάζω, fut. άσω, discordiam vel seditionem inter aliquos excito, dissidiis segrego.
Διάστασις, εως, ἡ, intervallum. 2) diremtio, distractio in duas partes. 3) dissidium, animorum disjunctio. 4) mutatio in iis, quæ degenerant. 5) apta & concinna rerum dispositio. 6) drachma data arbitris ab actore. A διΐστημι.
Διαστατέω, ῶ, disto. 2) dissidiis implico. A διαστατός.
Διαστατικός, ἡ, ὀν, dirimendi vim habens. A sq.
Διαστατὸς, ἡ, ὀν, distans, diremtus.
Διασταυρόω, vallo intersepio, s. vallo munio.
Διαστείχω, permeo, pervado. 2) discedo.
Διαστέλλω, fut. ελῶ, diduco. 2) divido, separo, distermino. unde διαστέλλειν pro dissentire ap. Polyb. 3) dispono, distinguo, *unde & pro* interpungo. 4) mando, edico, præcipio. 5) interdico. 6) *In med.* definio, ambiguitatem distinguendo tollo.
Διάστενος, ου, ὁ & ἡ, angustus.
Διάστερος, ου, ὁ & ἡ, stellis distinctus, stellatus. E δ. & ἀστὴρ, *stella*.
Διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. A διΐστημι.
Διαστηματίζω, f. ίσω, paullisper subsisto & cesso. 2) intervallum facio. A pr.
Διαστηματικὸς, ἡ, ὀν, intervallis distinctus. Ab eodem.
Διαστηρίζω, f. ξω, stabilio, firmo.
Διαστίζω, fut. ξω, distinguo punctis & notis. 2) in punctum desino.
Διαστίλβω, mico, pelluceo, intermico.
Διάστιξις, εως, ἡ, interpunctio. A διαστίζω.
Διαστοιβάζω, f. άσω, constipo.
Διαστοιχίζω, f. ίσω, ordine colloco & dispono.
Διαστολεὺς, έως, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo os ægrotantis aut alia compressa diducuntur. A διαστέλλω.
Διαστολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, *unde &* interpunctio. 2) divisio, discretio, distractio. 3) examen rei, disquisitio, disceptatio. 4) pacificatio, reconciliatio animorum. 5) eminentia. Ab eod.
Διαστομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto.
Διαστόμωσις, εως, ἡ, diductio & apertio oris.
Διαστομωτρὶς, sc. μήλη, specillum, quo os clausum diducitur.
Διαστοχάζομαι, f. άσομαι, conjecto, *ut simplex*.
Διαστράπτω, f. ψω, corusco, fulguro. E δ. & ἀστράπτω, *fulguro*.
Διαστρατεύομαι, conficio, emereor stipendia, legitima stipendia s. annos militiæ, absolvo: διαστρατευσάμενοι emeriti, veterani.
Διαστρατηγέω, f. ήσω, munus imperatoris obeo. 2) cum *acc.* dolis & insidiis peto.
Διαστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo, tormentis distraho.
Διάστρεμμα, τος, τὸ, depravatio, perversitas, ut strabonum &c. A seq.
Διαστρέφω, f. ψω, perverto, distorqueo. 2) depravo.
Διαστροβέω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuose pervado.
Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, distorsio, obliquitas. 2) iniquitas, perversitas. 3) depravatio. A διαστρέφω.
Διάστροφος, ου, ὁ & ἡ, distortus. 2) perversus, præposterus. Ab eod.
Διαστρώννυμι, vel διαστρωννύω, fut. στρώσω, sterno, insterno.
Διάστυλος, ου, ὁ & ἡ, columnis per certa intervalla dispositis fultus.
Διαστυλόω, ῶ, fut. ώσω, columnis fulcio.
Διασυνίστημι, commendo, jucundum reddo, ut συνίστημι, *simplex*. 2) constituo, instituo, Gl. vet.
Διασύομαι, vel διασεύομαι, transeo, poetice, ut hinc fit διέσυτο.
Διασυριγμὸς, ῦ, ὁ, exsibilatio, irrisio. A seq.
Διασυρίζω, sibilum edo. 2) exsibilo.
Διασυρμὸς, ῦ, ὁ, distractio. 2) Diasyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diversa significata trahitur. 3) obtrectatio, cavillatio, irrisio. A διασύρω.
Διάσυρσις, εως, ἡ, idem.
Διασυρτικὸς, ἡ, ὀν, aptus, *item* pronus ad obtrectandum, cavillatorius.
Διασύρω, obtrecto, graviter reprehendo, irrideo. 2) distraho, dissipo.
Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, seu gutture dissecto. 2) hiatus quilibet.
Διάσφαγμα, τὸ, idem. A seq.
Διασφάζω, vel διασφάττω, jugulum seco. 2) disseco.
Διασφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo, pilam ultro citroque jacto. 2) in modum pilæ jacio, disjicio.
Διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui resolvens, aptus ad resolvendum jugulum. A διασφάζω.
Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo. E δ. & ἀσφαλίζω.
Διασφάλλω, aberrare facio, fallo. 2) *pass.* fortuna adversa utor.
Διασφὰξ, άγος, ἡ, interstitium, quo duæ rupes diruptæ distant, montis hiatus & scissura, rupes hians & diducta. 2) vallis. A διασφάζω.
Διασφενδονάω, vel διασφενδονέω, fut. ήσω, funda dissipo, disjicio.
Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.
Διασφετερίζεσθαι, sibi vindicare.
Διασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in vespam converto, vespæ figuram tribuo. 2) clavis ligneis ferreisve trabes configo & vincio. v. σφηκόω.
Διασφηνόω, ῶ, cuneis diffindo.
Διασφίγγω, f. ξω, cohibeo, colligo, connecto.
Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio, connexio. A pr.
Διάσφυξις, εως, ἡ, pulsus arteriarum. E διὰ & σφύζω, *salio*.
Διασχάω, pertundo, ut venam. v. σχάζω.
Διασχηματίζω, f. ίσω, figuro, describo.
Διασχιδὴς, ὲς, fissus, sectus. A seq.
Διασχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, disseco.
Διασχὶς, ίδος, ἡ, dissectio, fissio. A pr.
Διάσχισμα, ατος, τὸ, frustum e dissectione. Ab eodem.
Διασχολέω, fut. ήσω, negotiis distineo. E διὰ & ἀσχολέω.
Διασώζω, futur. ώσω, servo, salvum & incolumem tueor, conservo, perduco, ut legatum extraneum a confiniis ad urbem regiam, tueor & protego in itinere. In *pass.* effugio, salvus pervenio.
Διασωστὴς, legatus principis, qui legatum ex hostico venientem in itinere comitatur, & defendit, ad principis audientiam salvum ac sospitem perducit.
Διασωστικὸς, ἡ, ὀν, hominum vitæ conservandæ studiosus, epith. Imperatoris.
Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, sanctio, mandatum. 2) ministerium. A διατάττω.
Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, sanctio. Ab eod.
Διατάκτης, ου, ὁ, dispositor. Ab eod.
Διατάκτωρ, ορος, idem. Ab eod.
Διαταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, ærumnis & miseriis usque premor.
Διαταμιεύω, fut. εύσω, in penu custodio, penum administro.
Διατάμνω, disseco, discindo. Jon. & poet. pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, constitutio. 2) ordinatio, distributio. 3) ordo militaris, acies.

Διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium & vocis. 2) contentio, seu oratio invectiva, interminatio vehemens. 3) distentio. A διατείνω.

Διατάσσω, vel διατάττω, f. άξω, ordino, dispono. 2) statuo, constituo. 3) impero, præcipio.

Διαταφρεύω, f. εύσω, fossam duco ad dirimendum, fossa dirimo, vel separo, perfodio.

Διαταχέων, repente, celeriter, promte.

Διατέγγω, f. ξω, humecto, mollio, ut ferrum igni.

Διατεθρυμμένως, *Adv.* delicate, molliter. 2) dissolute. A διατεθρυμμένος, quod est *Particip. Perfecti Passivi* a διαθρύπτω, *deliciis frango*.

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo. 2) duro. 3) pertineo, specto; & 4) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, allaboro. 5) adfirmo, adsevero. 6) oratione contendo cum aliquo, sæpe per contentionem interrogo.

Διατειχίζω, fut. ίσω, dirimo, distermino muro interjecto.

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id structus, ut separet quædam, murus intergerinus. A præc.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. διετεκμηράμην, certis notis ostendo. 2) conjicio, conjectura adsequor.

Διατελέω, ῶ, f. έσω, perago, traduco ævum vel vitam. 2) permaneo, persevero.

Διατελὴς, ὁ, & ἡ, perpetuus. E δ. & τέλος.

Διατελῶς, Ion. διατελέως, semper, perseveranter. A pr.

Διατέμνω, f. εμῶ, disseco, divello, perrumpo, discindo.

Διατενὴς, έος, ὁ & ἡ, perpetuus. 2) contendens. A διατείνω.

Διατερσαίνω, exsicco, arefacio.

Διατεταμένως, *Adv.* magna contentione, enixe. A διατείνω.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, perterebro, pertundo.

Διατήκω, fut. ήξω, liquo, liquefacio. 2) tabefacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. ήσω, servo, conservo, tueor. 2) servo, observo. 3) attente observo, caveo.

Διατήρησις, εως, ἡ, observatio, conservatio. A pr.

Διατηρητικὸς, ἡ, ὸν, conservans, conservandi vim voluntatemve habens. Ab eod.

Διατίθημι, fut. θήσω, dispono, compono. 2) administro quamcunque rem: velut etiam de recitante carmen poetæ in scena dicitur: κακῶς διατιθέναι male pronunciare, male agere. 3) constituo. 4) aliquo modo adficio, ut exhilaro, placo, concilio mihi. 5) tracto modis quibuscunque, accipio, & *in Medio* præterea 6) testor, testamento mando vel relinquo. 7) paciscor, pactum ineo, foedus pango. 8) satisfacio. 9) vendo, venum expono. *In pass.* 10) significat & habitum animi & mores, ut φιλοτίμως διατεθῆναι, cupidum honoris esse. 11) statum & conditionem, ut ἀγὼν ἀδοξότερον διατεθειμένος, certamen tenue, minus gloriosum, caussa male, turpiter acta.

Διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excernor.

Διατίλλω, pervello, evello.

Διάτιλμα, ατος, τὸ, convulsio, evulsio.

Διατιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo. 2) probo, in honore habeo, curo.

Διατίμησις, εως, ἡ, æstimatio. A pr.

Διατιμητὴς, οῦ, ὁ, æstimator litis, *item* qui pretia rerum venalium æstimat, constituit. Ab eod.

Διατιμητικὸς, ἡ, ὸν, æstimandi vim, jus habens, i. e. rei venali pretium constituendi. Ab eod.

Διατινάσσω, f. άξω, discutio, quassatione labefacto. 2) quatio, vibro.

Διατιθαλέος, έα, έον, fervidus, ignitus, candens.

Διατιτραίνω, vide διατετραίνω.

Διατιτρώσκω, conficio, ictu confodio.

Διατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.

Διατμέω, idem quod seq.

Διατμήγω, f. ξω, disseco, discindo.

Διατμήσσω, idem.

Διατμίζω, f. ίσω, in vaporem resolvo. E δ. & ἀτμίζω.

Διατοιχέω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor, vel discurro. E δ. & τοῖχος.

Διάτοιχος, ου, ὁ & ἡ, a pariete ad parietem pertinens.

Διατομὴ, ῆς, ἡ, incisio.

Διάτομος, ου, ὁ & ἡ, dissectus, discissus. 2) æquali portione divisus. A διατέμνω.

Διατονθορύζω, murmuro, fremo, *ut simplex*.

Διατόνια, ων, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.

Διάτονος, ου, ὁ & ἡ, distentus, extentus. 2) contentus, vehemens.

Διατοξεύω, f. εύσω, sagitta penetro, vel trajicio. 2) jaculor, telum vibro. *in Medio* inter se certare conjectu jaculorum.

Διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro.

Διάτορος, ου, ὁ & ἡ, penetrans. 2) trajectus. 3) qui clare audiri potest, acutus, sonorus. E δ. & τορὸς, *penetrans*.

Διατραγέω, edo, comedo.

Διατρανόω, ῶ, f. ώσω, reddo clarum, planum, & perspicuum, declaro, manifesto.

Διατραχηλίζω, fut. ίσω, præcipitando collum frango. 2) præcipito. 3) disseco & contrunco animal, ut vertebræ colli & intestina quæque oculis nuda pateant.

Διατρέπω, f. τρέψω, distorqueo, perverto. 2) averto, avoco, deterreo, incusso pudore. 3) persuadeo. 4) perterreo, ad inopiam consilii redigo, &c.

Διατρεπτικώτατα, *Adv.* efficacissime, sc. ad persuadendum & a prioribus sententiis consiliisve revocandum, ap. Clem. Al.

Διατρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio.

Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, discurro, percurro, cursu pertransco. 2) evado.

Διατρέω, ῶ, intremisco. 2) perterrefactus diffugio. A τρέω, *tremo*. 3) perterebro, perforo. A τρέω, idem.

Διάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A pr.

Διάτρητος, ου, ὁ & ἡ, perforatus, foraminibus pertusus. Ab eod.

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, productio temporis in longum, procrastinatio. 2) commoratio in aliquo loco, conversatio. 3) studium & opera, quæ alicui rei impenditur, exercitatio, occupatio. 4) Philosophorum congressus & disputatio. 5) locus, in quo διατριβὴ fit. 6) schola, locus, in quo litteræ discuntur. A sq.

Διατρίβω, f. ψω, absumo, attero, perdo. 2) moror, commoror. 3) tempus tero in aliqua re. 4) procrastino, differo, duco, extraho aliquem ostensa varia spe.

Διάτριμμα, ατος, τὸ, intertrigo: vitium in feminibus,

bus, ab attritu mutuo. 2) intertrimentum. A pr.

Διατριπτικός, ή, όν, ex attritu ortus, item, atterendi vim habens. Ab eod.

Διάτριτος, ου, ὁ, morbus seu febris, tertia quaque die rediens. A τρίτος, tertius.

Διάτριχα, Adv. trifariam, tripliciter.

Διατροπή, ῆς, ἡ, pudor, confusio oris. 2) confusio, perturbatio. 3) commiseratio. 4) mentis mutatio a suasione diversa.

Διάτροπος, ου, ὁ & ἡ, perversus. 2) qui perverti solet. 3) mutabilis. A διατρέπω.

Διατροφή, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus.

Διατροχάζω, curru vehor, & quidem fere celeriter, propere. 2) discurro.

Διατρύγιος, ου, ὁ & ἡ, frumento consitus inter vitium ordines. 2) frugifer. E διά & τρύγη, vindemia.

Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo. 2) penetro, transfigo. 3) excavo.

Διατρύπημα, τό, perforatio, foramen. A pr.

Διατρύπησις, εως, ἡ, perforatio. Ab eod.

Διατρυπητός, ή, όν, perforatus. Ab eod.

Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, luxurior, luxu diffluo.

Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, ῶ, percribro.

Διάττω, salio huc & illuc, emico.

Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, reformo. 2) sancio, constituo. 3) apud me constituo, animo concipio.

Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio. 2) constitutio, statutum, testamentum. 3) figura rhetorica. oratio velut imaginem rei exhibens. A pr.

Διαυαίνομαι, exsiccor. Ab αὖος, siccus.

Διαυγάζω, fut. άσω, perluceo. 2) illucesco.

Διαύγασμα, ατος, τό, diluculum. A pr.

Διαυγασμός, ῦ, ὁ, splendor translucens.

Διαυγέω, f. ήσω, illucesco: ἡμέρα διαυγοῦσα, diluculum.

Διαύγεια, ας, ἡ, idem quod διαυγασμός.

Διαυγής, έος, ὁ & ἡ, pellucidus, translucidus, limpidus. E δ. & αὐγή, splendor.

Διαυγία, ας, ἡ, splendor pellucens. Ab iisd.

Διαφθονέομαι, per invidiam in periculum & mala adducor, sive ab malevolis, sive a Fortuna invida, ut ap. Jos.

Διαυλακίζω, f. ίσω, persulco, peraro.

Διαύλειον, ου, τό, diaulium, quum omnibus in scena tacentibus, tibicen intus canit. E διά & αὐλός, tibia.

Διαύλιον, ου, τό, idem quod διαύλειον.

Διαυλίσκος, ου, ὁ, canaliculus in dioptris, quo visus dirigitur.

Διαυλοδρομέω, ῶ, a calce seu meta rursum ad carceres redeo. A seq.

Διαυλοδρόμης, ου, ὁ, &

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui diaulum currit, qui cursum c.rcensem, i. e. δίαυλον peragit.

Δίαυλος, ου, ὁ, circumactus curriculi hujusmodi, ut, quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrerent, unde cursum inierant: cursus duplex, a carcere ad metam & a meta ad carcerem. 2) mensura duorum stadiorum. 3) studium abeundi, sed & mox redeundi. E διά & αὐλός, quod vide.

Διαυλωνισμός, ῦ, ὁ, transitus per longos meatus.

Διαυλωνίζω, fut. ίσω, per angustum fluo. 2) meatus longos transeo. A pr.

Διαυχενίζομαι, fut. ίσομαι, cervicem erigo. 2) elata cervice incedo.

Διαυχένιος, ου, ὁ & ἡ, qui est in cervice, per cervicem tenditur, vadit. E δ. & αὐχήν.

Διαυχέω, glorior.

Διαφαγεῖν, exedere, edendo consumere.

Διαφαίνω, f. ανῶ, ostendo, demonstro. 2) eluceo & διαφαίνομαι, inter alia conspicuus sum. 3) pelluceo, pellucidus sum. 4) in conspectum venio, conspicuus fio.

Διαφάνεια, ἡ, & διαφανία, splendor, perspicuitas, pelluciditas. A seq.

Διαφανής, έος, ὁ & ἡ, pellucidus, candens. 2) illustris, celeber, clarus. A διαφαίνω.

Διαφανέστατα, clarissime, Adv. A pr.

Διάφανσις, εως, ἡ, idem quod διαφάνεια. A διαφαίνω.

Διαφανῶς, Adv. pellucide, clare, manifeste. 2) cum concentu suavi. A διαφανής.

Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medicamentum (purgans) præbeo, potionibus medicatis purgo.

Διάφαυσις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.

Διαφαυλίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, etiam verbis.

Διαφαύω, & -αύσκω, f. αύσω, illucesco.

Διαφεγγής, έος, splendidus. E δ. & φέγγος.

Διαφενάκισις, εως, ἡ, deceptio, impostura.

Διαφερόντως, Adv. excellenter, egregie, etiam vehementer. 2) magis, maxime.

Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diversas partes fero. 2) dissipo. 3) divulgo. 4) traduco, agito, bellum, ætatem &c. 5) fero, perfero, sustineo. 6) differo, discrepo. 7) antecello, excello, præsto. 8) confero, prosum; & 9) διαφέρομαι, jactor, diffundor. 10) dissideo, dissentio. 11) contendo, ambigo, litigo. 12) etiam sententia judicum dicitur διαφέρεσθαι. 13) διαφέρομαι, laboro in re, mea interest, ex animi mei sententia procedat, an secus.

Διαφεύγω, f. εύξομαι, effugio, evito.

Διάφευξις, εως, ἡ, effugium. A pr.

Διαφημίζω, f. ίσω, spargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox.

Διαφθείρω, f. ερῶ, corrumpo. 2) stupro. 3) interficio. 4) de legibus, est abrogare: de judiciis, eludere, perfringere. 5) de fœtu, elidere per abortum.

Διαφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela. 2) stupratio, vitiatio. 3) abortus. 4) strages, cædes, pernicies. 5) mors. A præc.

Διαφθορεύς, έως, ὁ, corruptor. 2) stuprator. A præc.

Διαφθορέω, diripio, vasto. Ab eod.

Διαφίημι, f. ήσω, dimitto. 2) elabi manibus sino. E διά & ἀφίημι.

Διαφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, pervicaciter contendo.

Διαφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo & magno studio conor aliquid efficere. v. φιλοτ.

Διαφλέγω, fut. ξω, exuro.

Διάφλυξις, εως, ἡ, effusio, ebullitio. A φλύω.

Διαφοιβάζω, f. άσω, vaticinor.

Διαφοινίσσω, rubefacio: cruento.

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, percrebresco.

Διαφορά, ᾶς, ἡ, differentia, discrimen. 2) dissidium, dissensio, controversia, contentio, inimicitia. 3) id quod interest tua, pro fortuna rei.

Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio cum vi, distraho. 2) diripio, spolio, discutio. 3) digero; & in Passivo exhaurior, resolvor, dissipor.

Δια-

Διαφόρημα, ατος, τὸ, quod dissipatur, seu disjicitur. 2) ludicrum, ludibrium. A præc.

Διαφόρησις, εως, ἡ, dissipatio, v. c. per sudores, resolutio. 2) dissolutio. Ab eod.

Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, discutiendi vim habens, v. c. per sudorem. Vox medica. Ab eod.

Διάφορον, ου, τὸ, differentia. 2) simultas, odium. 3) pars adversa. 4) controversia. 5) sumtus, impensæ. 6) ipsa pecunia & pretium rei. 7) tributum. 8) utilitas. 9) præmium. A seq.

Διάφορος, ου, ὁ & ἡ, differens, diversus. 2) præstans, excellens. 3) commodus, utilis, 4) diffidens, dissentiens, *atque etiam* inimicus, hostis. A διαφέρω.

Διαφορότης, ητος, ἡ, discrepantia, idem quod διαφορά. A præc.

Διαφόρως, *Adv.* cum differentia. 2) diverse, varie, multifariam. 3) exquisite, eximie. Ab eod.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, intersepimentum, quod interscepit, seu intersepiendo discludit. 2) membrana, quæ cor & pulmones a jecore & liene distinguit, præcordia. A διαφράσσω.

Διαφράγνυμι, sive διαφράγνυμαι, intersepio, munio, obstruo.

Διαφραδέως, *Adv.* liquide, aperte, a φραδὴς, idem, vel a φράζω.

Διαφράσσω, vel διαφράττω, f. άξω, intersepio, septo interjecto discludo & separo.

Διαφρίττω, inhorresco.

Διαφροντίζω, f. ίσω, curo, curam suscipio & adhibeo.

Διάφρος, ου, spumans. E διὰ & ἀφρὸς, *spuma*.

Διαφρυκτᾶν, secundum Suidam est, suffragia ferre & sortiri. A calculo, qui φρυκτὴ ψῆφος dicebatur, & φρυκτὸς κύαμος.

Διαφυὰς, άδος, ἡ, fissura.

Διαφυγγάνειν, effugio, evado. A διαφεύγω.

Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium.

Διαφυὴ, ῆς, ἡ, interstitium inter artus, intervallum, fissura. A διαφύω.

Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. άξω, conservo, custodio, tueor, retineo.

Διαφυράω, ῶ, f. άσω, subigo, pinso.

Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, perflo. 2) flatu discutio, dispergo.

Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio, dissipatio. A pr.

Διάφυσις, εως, ἡ, interstitium inter artus. 2) fissura, rima, res intercurrens & discriminans. A διαφύω.

Διαφύσσω, exhaurio. E δ. & ἀφύσσω, *haurio*.

Διαφυτεύω, sero, planto.

Διαφύω, f. ύσω, internascor. 2) enascor, orior.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce seu sono dissideo, dissentientem sonum edo. 3) dissideo, discrepo. 3) a nimia vocis contentione obmutesco. *Unde* 4) animam ago, efflo, morior, pereo.

Διαφώνησις, εως, ἡ, dissonantia, discrepantia. A præc.

Διαφωνητικὸς, ἡ, ὸν, qui est ingenio ad dissensionem propenso. Ab eod.

Διαφωνία, ας, ἡ, vocis seu soni discrepantia. 2) dissensio, discordia. A seq.

Διάφωνος, ου, ὁ & ἡ, dissonus. 2) dissentiens. E δ. & φωνή.

Διαφώνως, *Adv.* diverse ab aliquo. A præc.

Διαφώσκω, illucesco.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illustro. 2) in lucem profero.

Διαχαίνω, hio, magno hiatu diducor.

Διαχάλασμα, ατος, τὸ, intervallum, hiatus. A seq.

Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, dissolvo. 2) resolvo dissipo, aperio.

Διαχαράττω, f. ξω, describo, exaro.

Διαχαρίζομαι, distribuo largiendi caussa, dilargior.

Διαχάσκω, hisco.

Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.

Διαχειραγωγέω, traduco.

Διαχειρία, ας, ἡ, administratio, tractatio. E δ. & χείρ.

Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, administro, rego, gero, tracto. *in med.* etiam interficio.

Διαχείρισις, εως, ἡ, idem quod sequens. A præc.

Διαχειρισμὸς, ῦ, ὁ, administratio, tractatio rei. Ab eod.

Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo declaro, utra res e propositis mihi placeat.

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, qua una e duabus rebus alteri suffragio præfertur.

Διαχέω, f. εύσω, diffundo, dispergo, & dissipo fundendo. 2) divulgo. 3) perfundo, transfundo. 4) disseco, in frusta seco. 5) frango, minuo, v. c. impetum, iram, *unde* & lenio, placo. 6) perdo. 7) *in pass.* hilari animo sum.

Διαχλευάζω, irrideo.

Διαχλιδάω, ῶ, f. ήσω, luxui deditus sum, in deliciis vivo.

Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco. 2) aggere arceo.

Διαχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor. 2) sustento me. 3) interficio, *quocunque modo* auctor mortis sum. 4) mutuo sumo.

Διάχρισμα, ατος, τὸ, id, quo perungimur, unguentum. 2) perunctio. A seq.

Διαχρίω, f. ίσω, perungo, perlino.

Διαχρώω, f. ώσω, coloro. 2) contamino.

Διάχρυσος, ου, ὁ & ἡ, auro distinctus, aurum intextum habens, inauratus.

Διαχρώννυμι, vel διαχρωννύω, f. χρώσω, idem quod διαχρόω.

Διάχυσις, εως, ἡ, diffusio, effusio. 2) profusio, luxuria. 3) lætitia, voluptas &c. v. διαχύω, n. 3.

Διαχυτικὸς, ἡ, ὸν, diffundendi & exhilarandi vim habens. 2) prodigus.

Διαχύω, f. ύσω, diffundo, effundo. 2) late spargo. 3) placo, exhilaro: unde διακεχυμένοι, læti, hilares, *præsertim in convivio, ludo; item* voluptarii.

Διαχώννυμι, vel διαχωννύω, idem quod διαχόω.

Διαχωρέω, ῶ, f. ήσω, pervado. 2) procedit, succedit res. 3) excerno, onus ventris pono. 4) admittor, probor, *de nummis*. Unde

Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum. 2) hiatus.

Διαχώρησις, εως, ἡ, excretio, egestio, maxime per alvum.

Διαχωρητικὸς, ἡ, ὸν, egerendi vim habens, (per alvum.) cibus facilis excretionis.

Διαχωρίζω, f. ίσω, disgrego, discerno, disjungo.

Διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod seq.

Διαχωρισμὸς, ῦ, ὁ, separatio, sejunctio.

Διαχωριστικὸς, ἡ, ὸν, separandi vim habens, qui discernit, ac separat.

Διάχωρος, ου, ὁ, intervallum, quod est inter cohortes, aut centurias, manipulorum interstitium. E διὰ & χῶρος, *locus*.

Διάχωσις, εως, ἡ, aggeris oppositio. A διαχόω.

Διαψαθάλλω, idem quod διαψηλαφάω. Hesych. & διαψαθαλάσσω, contrecto. *Poll.*

Διαψαίρω, f. αρῶ, perpurgo. 2) perflo, perspiro. 3) distraho. 4) dissolutus sum, diffluo. 5) quietus sum.

Διαψηλαφάω, dimitto ad scrutationem.

Διαψάλλω, f. αλῶ, tango. 2) psallo.

Διάψαλμα, ατος, τὸ, οἱ ὁ. Ebr. *sela*. cantus & melodiæ immutationem interpretantur Hesych. & alii.

Διαψάω, ῶ, f. ήσω, radendo & tergendo penetro. 2) perforo, perfodio, effodio.

Διαψέγω, f. ξω, vitupero, reprehendo.

Διαψεύδομαι, f. εύσομαι, fallo, decipio, mentior.

Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertrecto.

Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, calculum in urnam conjicio, suffragium, sententiam fero.

Διαψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum latio. 2) disquisitio. 3) recensio civium populatim tributimque citatorum, examen, quod singuli populi de popularibus instituunt, inquirentes, num quis revera civis et popularis sit, an vero peregrinus & perperam adscriptus.

Διαψήφισμα, ατος, τὸ, populi scitum, judicium decretum.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, susurro. 2) fremo.

Διαψυκτικὸς, ή, όν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A seq.

Διαψύχω, f. ξω, refrigero. 2) aeri seu vento perflandum expono. 3) recreo, reficio.

Διάημι, vel διαάω, perflo, perspiro.

Δίβαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bipes. E δὶς & βαίνω, *gradior*.

Δίβαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis tinctus. 2) ἡ δίβαφος, vestis purpurea, purpura prætexta. E δὶς & βάπτω, *tingo*.

Δίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, dupliciter infectus, *de panno*. 2) anceps. 3) duplex. E δὶς & βάλλω.

Δίβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duplicis est consilii. E δὶς & βουλὴ, *consilium*.

Δίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis madefactus, bis tinctus. E δὶς & βρέχω, *madefacio*.

Διγαμέω, alteras nuptias celebro.

Διγαμία, ας, ἡ, secundæ nuptiæ. A δίγαμος.

Δίγαμμα, duplex gamma. Æolica littera, figura & vi similis latinæ F. sic dicta, quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui secundo jungitur matrimonio.

Διγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mento est bipartito. E δὶς & γένειον.

Διγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui duorum est generum. 2) qui duplicis est sexus. E δὶς & γένος.

Δίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, binas pupillas habens. E δὶς & γλήνη.

Δίγλυφος, ου, ὁ ϗ ἡ. E δὶς & γλυφὴ, *sculptura*. vid. τρίγλυφος.

Δίγλωσσος, vel δίγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, bilinguis, duarum linguarum peritus. 2) bilinguis, fallax.

Δίγνωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duplicis seu dubiæ est sententiæ, anceps. E δ. & γνώμη.

Διγόνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici geniculorum nodo vinctus. E δὶς & γόνυ, *genu*.

Διγονία, ας, ἡ, partus geminus, seu partus geminatio & iteratio. A sq.

Δίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, geminus, seu bis genitus. E δὶς & γίνομαι, *nascor*.

Δίγυιος, vel δίγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duorum jugerum est. E δὶς & γύα, *jugerum*.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A διδάσκω.

Διδακτήριον, ου, τὸ, Idem.

Διδακτικὸς, ή, όν, aptus ad docendum, docendi peritus.

Διδακτὸς, ή, όν, doctus, peritus. 2) qui doceri potest. 3) qui disci potest. 4) docendus, quem docere licet. 5) arte excogitatus, exquisitus.

Δίδακτρον, ου, τὸ, præmium, quod magistro pro doctrina traditur, Minerval.

Διδάκτυλος, ὁ ϗ ἡ, qui duorum est digitorum.

Διδακτῶς, per doctrinam.

Δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, docendi actus.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi docetur, gymnasium, schola.

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, institutio.

Διδασκαλικὸς, ή, όν, ad doctrinam pertinens. 2) docendi peritus.

Διδασκαλικῶς, more docentium, perspicue, via & ratione.

Διδασκάλιον, ου, τὸ, idem quod δίδακτρον.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magister litterarum, aut morum. 2) magister quilibet. 3) poeta comicus, tragicus, aut dithyrambicus.

ΔΙΔΑΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, instituo. 2) *in passiv.* disco, certior fio. 3) *in med.* erudiendum curo, loco. Fabulam dicitur poeta *docere*, διδάσκειν, cum eam a se conscriptam in scenam producit, & spectandam dat.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, instructio, admonitio.

Διδέω, vel δίδημι, ligo. A δέω, idem.

Διδόω, unde, διδούμενος, διδοῦσιν, ἐδίδου, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, fugio, aufugio. A δράω.

Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachum, nummus duabus drachmis par. Alexandrinis autem idem est, quod aliis τετράδραχμον, quia drachma Alexandr. valet duas Atticas. E δὶς & δραχμή.

Δίδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, valens duas drachmas.

Διδυματόκος, ου, ἡ, & διδυμοτόκος, gemellipara, quæ gemellos peperit. E δίδυμος & τίκτω.

Διδυμάων, ονος, ὁ, geminus. A δίδυμος.

Διδυμάζω, f. άσω, geminam habeo prolem. Ab eod.

Διδυμογενὴς, ές, eodem partu editus. Ex eod. & γίγνομαι.

Διδυμόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici voce resonans.

ΔΙΔΥΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, geminus, duplex. *in Plurali* 2) gemini, gemelli. 3) testiculi.

Διδυμότης, ητος, ἡ, duplicitas. 2) gemina natura. 3) geminatio.

Διδυμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, geminos pario.

Διδυμοτοκία, ας, ἡ, geminorum partus.

Διδυμοτόκος, vid. διδυματόκος.

Διδυμόχροος, *contr.* διδυμόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, bicolor. E δίδυμος & χρόα, *color*.

ΔΙΔΩΜΙ, fut. δώσω, dono, do. 2) concedo, permitto. 3) do nuptum, do in matrimonium. 4) offero, porrigo. 5) dedo. 6) tribuo, adscribo alicui, in bonam partem, ut virtutem, doctrinæ laudem. 7) in partem deteriorem, ut διδόναι πόνους &c. 8) Mathematicis est indicare, definire numerum, quantitatem, ut ex ea colligatur, quod quæritur.

Δίδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duorum palmorum est. E δὶς & δῶρον, *palmus*.

Διεγγυὴ, ῆς, ἡ, fidejussio. E διὰ & ἐγγύη, *sponsio*.

Διεγγυάω, ῶ, f. ήσω, sponsione facta recipio & libero, quod fit in assertione, repignero. 2) oppignero. 3) *in Medio*, spondeo, promitto, facturum recipio. b) sponsores do.

Διεγγύησις, εως, ἡ, fidejussionis intercessio.

Διεγείρω, f. ερῶ, excito, suscito, expergefacio. 2) exstimulo. 3) διεγηγερμένος, acer, strenuus. Unde

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio.

Διεγερτικός, ή, όν, excitandi vim habens.

Διεγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo, expergiscor.

Διεδρία, ας, ἡ, dissidium.

Διέδριον, ου, τό, sellula, bisellium. Dim. A seq.

Δίεδρον, ου, τό, bisellium, sellæ genus.

Δίεδρος, ου, ὁ & ἡ, dissidens. E διὰ & ἕδρα, *sella*.

Διεζευγμένως, divise, disjuncte. A διαζεύγνυμι.

Διεθίζω, assuefacio.

Διειδέναι, pernoscere, probe tenere, penitus perspexisse. a verbo διείδημι.

Διειδής, έος, ὁ & ἡ, conspicuus, perspicuus, clarus. E διὰ & εἶδος, *forma*.

Διειλημμένως, *Adv.* distincte, divisim. 2) præcise, præcisa formula. A διειλημμένος, quod est a διαλαμβάνω.

Διείλησις, εως, ἡ, turbo, convolutio. E διὰ & εἰλέω, *volvo*.

Διειλύω, vel διειλύομαι, clam evolvo. *Pass.* clam abeo, aufugio e media turba, qua septus sum, velut evolvor.

Δίειμι, transeo, permeo, transmitto. 2) penerro, 3) prosequor. 4) percurro oratione. 5) oarro, percenseo. E διὰ & εἶμι, *eo*.

Δίειμι, usque sum, pergo esse. E διὰ & εἰμί.

Διείπω, enuncio, expono. 2) administro, pro διέπω.

Διείργω, f. ξω, diduco, dirimo, intersepio. 2) intercludo, ut viam.

Διείρομαι, inquiro, interrogo diligenter.

Διείρω, trajicio, insero, innecto. 2) transfadigo. E διὰ & εἴρω, *necto*.

Διειρωνόξενος, ου, ὁ & ἡ, simolato hospitio fallens, sub hospitalitatis specie decipiens. Vox Comica Aristophanis de Lacooibus. E διὰ, εἰρωνεία, *simulatio*, & ξένος, *hospes*.

Διεισδύω, f. δύσω, subeo, ingredior.

Διεκβαίνω, exeo per, inter.

Διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio.

Διεκβολή, ῆς, ἡ, trajectus, saltus. 2) eruptio. 3) exitus per locum angustum & intereeptum, & exitus qoieunque.

Διεκβόλιον, ου, τὸ, medicamentum ejiciens fœtum. E δ. & ἐκβόλιον, idem.

Διεκδικέω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, sive armis, sive oratione, ulciscor.

Διεκδρομή, ῆς, ἡ, excursus. 2) percursus. E διὰ & ἐκτρέχω, *excurro*.

Διεκδύναι & διεκδύω, exeo, erumpo.

Διέκδυσις, εως, ἡ, ambages, fuga & strophæ tergiversationum. 2) exitus, eruptio. Ex διὰ & ἐκδύω, *elabor*.

Διεκθέω, f. θεύσομαι, discurro, excurro.

Διεκθρώσκω, perrumpo, erumpo.

Διεκλύω, resolvo, exsolvo.

Διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impeto egredior.

Διεκπεραίνω, f. ανῶ, absolvo & ad finem perduco rem institutam. 2) percurro dicendo &c.

Διεκπεράω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, e loco aliquo per alium transeo. 2) exeo. 3) trajicio, transeo. 4) trajicio, transfigo.

Διεκπερδικίζω, f. ίσω, perdicis more decipio & effugio.

Διεκπίπτω, per medium elabor & evado. 2) per rimam & foramen evado. 3) intercido.

Διεκπλέω, f. εύσω, impetum classe facio io hostes per intervalla, carptim, h. e. irruendo, mox recedendo, & deinde iterum impetum faciendo. 2) per medium navigo, v. c. per hostiles naves.

Διέκπλοος, *contr.* διέκπλους, ου, ὁ, exitus navis e loco. 2) traositus navis per medias hostium naves, nocendi caussa; post quem redit ad classem suam. Ex διὰ & ἐκπλέω.

Διεκπλώω, f. ώσω, idem quod διεκπλέω.

Διεκπνέω, f. εύσω, exspiro per, perflo.

Διεκπνοή, ῆς, ἡ, perflatus, exspiratio pertransiens.

Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, transeo per. 2) progredior.

Διεκπροαλής, ές, e superiori loco po odere suo ruens. E διὰ, ἐκ, & προαλής, *declivis*.

Διέκπτωσις, εως, ἡ, effugium. A διεκπίπτω.

Διεκρέω, f. ρεύσω, perfluo, effluo per.

Διέκροος, *contr.* διέκρους, ου, ὁ, meatus, per quem aliquid effluit: ostium, exitus aquæ.

Διέκτασις, εως, ἡ, pandiculatio. A διεκτείνομαι, *pandiculor*.

Διεκτέμνω, fut. εμῶ, disseco. 2) exseco.

Διεκτρέχω, excurro per, percurro.

Διεκφανής, έος, ὁ & ἡ, pellucidus. 2) illustris, clarus.

Διεκφεύγω, effugio.

Διεκχέω, effundo.

Διελασία, ας, ἡ, decursio militaris. A διελαύνω.

Διέλασις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Διελαύνω, fut. λάσω, perequito, equitando iter perago. 2) decurro in armis. 3) transfigo, trajicio.

Διελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto. 2) discepto.

Διελινύω, cesso, desino, *ut simplex*.

Διελίσσω, pervolvo, exeutio, sc. librum.

Διελκυσμός, οῦ, ὁ, pertrahendi actio.

Διελκυστίνδα, ἡ, sc. παιδιὰ, puerorum lusus, in quo una pars singulos alterius partis ad se pertrahere nititur.

Διελκύω, f. ύσω, traho per, v. c. annulum. 2) io primis dicitur de navibus, quæ per isthmum ab uno mari aot flumine ad alterum per terram trahuotur. v. δίολκος.

Διέλκω, f. ξω, diduco. 2) idem quod præc.

Διειλαμβάνω, undique amplector, ut διειλαμβ. λόγος διειλημμένος, oratio intricata, obscura.

Διέμαι, humecto. A δίημι.

Διεμβάλλω, injicio, immitto.

Διεμμένω, f. ενῶ, constanter permaneo io.

Διεμπιμπλάω, f. διεμπίμπλημι, διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo.

Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coemo, mercor. 2) divendo.

Διεμφαίνω, f. ανῶ, ostendo.

Διενθυμέομαι, οῦμαι, cogito diligenter, cum cura, sollicitudine.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, pereooo, per totum annum duro. 2) per totum anoum in aliqua re laboro.

Διενίσταμαι, f. ενστήσομαι, occurro differendo.

Δίετος, ου, ὁ & ἡ, biennis, bimus, qui est duorum annorum. E δὶς & ἔτος, *annus*.

Διενοχλέω, molestus sum.

Διεντέρευμα, ατος, τὸ, vox comica ap. Aristoph. quæsita de intestino.

Διεξάγω, f. άξω, traduco. 2) rego, administro. 3) transigo. 4) dirimo, sustento vitam, bellum, litem.

Διεξαγωγή, ῆς, ἡ, transactio, compositio, controversiæ diremtio. 2) finis, exitus rei.

Διεξάνθημα, ατος, τὸ, pustula.

Διεξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.

Διεξάττω, f. ξω, erumpo, prosilio.

Διέξειμι, transeo. 2) narro, edissero, mente revolvo. 3) perlego.
Διεξείργω, prohibeo, arceo.
Διεξελαύνω, f. άσω, transeo.
Διεξελέγχω, refello.
Διεξέλευσις, idem quod διέξοδος.
Διεξελίσσω, dissolvo.
Διεξερέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor.
Διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, pervestigo, perscrutor.
Διεξερευνητὴς, οῦ, ὁ, perscrutator, indagator.
Διεξερπύζω, fut. ύσω, erepo, prorepo.
Διεξέρπω, f. ψω, idem.
Διεξέρχομαι, fut. ελεύσομαι, pertranseo, pervado. 2) percurro narrando, explico. 3) percurro legendo. 4) considero, perpendo.
Διεξετάζω, fut. άσω, diligenter inquiro.
Διεξηγέομαι, οῦμαι, narro, demonstro, explico.
Διεξίημι, dimitto, emitto per.
Διεξικνέομαι, οῦμαι, pervenio.
Διέξις, εως, ἡ, idem quod διέξοδος. Suid. A διέχω.
Διεξοδέω, exitum reperio, exeo.
Διεξοδικὸς, ή, όν, pervius. 2) qui aliquid ordine & prolixe narrat vel explicat.
Διεξοδικῶς, *Adv.* copiose, fuse, narratione & explicatione verbosa, perspicue.
Διέξοδος, ου, ἡ, bivium, trivium. 2) effugium, exitus latior. 3) transactio, finis rei, ut belli, controversiæ. 4) explicatio verbosa & enarratio rei. 5) cursus. 6) excretio per alvum. 7) expeditio bellica.
Διεξουρέω, per urinam emitto.
Διεορτάζω, f. άσω, festum diem perago.
Διεπιθράζω, explico, præcipio, moneo.
Διεπιφαύσκω, illucesco.
Διέπω, administro, rego, guberno.
Διεργάζομαι, f. άσομαι, conficio. 2) interficio.
Διερεθίζω, f. ίσω, irrito, iram provoco.
Διερέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.
Διερείδω, f. είσω, infigo, & διερείδομαι, innitor. 2) urgeo, insto.
Διερέσσω, vel διερέττω, f. σω, remigo per.
Διερευνάω, ῶ, f. ήσω, indago, perscrutor.
Διερευνητὴς, οῦ, ὁ, inquisitor, scrutator.
Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.
Διερμήνευσις, εως, ἡ, interpretatio.
Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres.
Διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.
Διέρομαι, interrogando insto, interrogo.
Διερὸς, ρά, ρὸν, humidus, madidus. 2) recens. A διαίνω, *humecto*.
Διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando, perrepo.
Διέρπω, f. ψω, idem.
Διερριμμένως, *Adv.* negligenter. 2) interrupte, sparsim, confuse. A διαρρίπτω.
Διέρυθρος, ου, ὁ & ἡ, rubro colore distinctus, cui ruber color admistus est.
Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio. 2) dirimo, quasi medium me interponendo.
Διέρχομαι, fut. ελεύσομαι, transeo, pertranseo, prætereo. 2) dissero, enarro, oratione percurro. 3) transfigo, conficio. 4) pervado, dimano. 5) exeo, prætereo, *de certo die ac tempore*. 6) nihil prætermitto v. c. in narrando, puniendo, vexando.
Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo.
Διεσθίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo.
Δίεσις, εως, ἡ, divisio. 2) transmissio. 3) perfusio. 4) quarta pars toni musici, quod est elementum toni minimum. *Unde* 5) minima rei pars. 6) transmissio rei liquidæ vel fluidæ, v. c. per canalem. 7) humectatio. Ex διίημι, *transmitto*, vel διαίνω, *humecto*.
Διεσκεμμένως, *Adv.* prudenter. A διασκέπτομαι.
Διεσπασμένως, *Adv.* sparsim, distracte, carptim. A διασπάω.
Διεσπουδασμένως, *Adv.* accurate, diligenter. A διασπουδάζω.
Διεστραμμένως, *Adv.* distorte, prave. A διαστρέφομαι.
Διεσφαλμένως, *Adv.* cum noxa. 2) prave, falso, perperam. A διασφάλλω.
Διετηρὶς, ίδος, ἡ, biennium. A seq.
Διετὴς, έος, ὁ & ἡ, bimulus, biennis. E δὶς & ἔτος.
Διετήσιος, ου, ὁ & ἡ, per totum annum durans. 2) anniversarius. A διὰ & ἔτος.
Διετία, ας, ἡ, biennium.
Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo. E διὰ & ἔτος. 2) bimatum compleo. A δὶς & ἔτος.
Διευεργετέω, benefacio cum perseveratione.
Διευθετέω, ῶ, f. ήσω, suo quodque loco pono, colloco. 2) boni consulo.
Διευθέτησις, εως, ἡ, compositio, bona administratio. A præc.
Διευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono & hilari sum animo.
Διευθυντὴς, οῦ, ὁ, gubernator. A seq.
Διευθύνω, f. υνῶ, dirigo. 2) corrigo, emendo. 3) examino, discepto. 4) refuto. 5) inquiro disputando.
Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, discerno, intelligo. 2) dijudico, disputo, discutio, accurate examino. 3) jus dico. E διὰ & εὐκρινὴς, *dijudicatu facilis*.
Διευκρίνησις, εως, ἡ, discretio, discussio. A præc.
Διευλαβέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, metuo. 2) caveo. 3) vereor. 4) colo.
Διευνάζω, f. άσω, sopio. 2) vitam adimo.
Διευπραγέω, res bene, feliciter gero, fortuna secunda utor perpetua.
Διευριπίζω, f. ίσω, huc & illuc agor, sive Euripi more huc illuc agitor & reciprocor.
Διευρύνω, f. υνῶ, dilato.
Διευστοχέω, assequor quod petii, volui.
Διευσχημονέω, decore ago, decorum servo.
Διευτονέω, ῶ, f. ήσω, validus sum, valeo viribus. 2) viribus uti.
Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, usquequaque prospera utor fortuna.
Διεφθαρμένως, corrupte, vitiose. A διαφθείρω.
Δίεφθος, ου, ὁ & ἡ, bene coctus, concoctus.
Διεχὴς, έος, ὁ & ἡ, disjunctus, discretus. E διὰ & ἔχω.
Διεχθρεύω, f. εύσω, inimicus sum, inimicitias gero.
Διέχω, disjungo, distineo. 2) pertineo, ad locum aliquem. 3) disto.
Διεψευσμένως, *Adv.* fallaciter, fallendi caussa, falso. A διαψεύδομαι, *fallo*.
Διέψω, coquo, concoquo, *item*, bene calefacio.
Δίζημαι, διζήμεναι, idem quod δίζω.
Διζήμων, ονος, ὁ & ἡ, quæsitor, investigator. Nonnus. A præc.
Δίζυγος, ου, ὁ, & ἡ, bijugis. 2) duplex.
Δίζυξ, υγος, ὁ & ἡ idem. E δὶς & ζυγός.
ΔΙΖΩ, quæro. 2) ambigo, dubito. 3) do operam, studeo.
Δίζωος, ου, ὁ & ἡ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. E δὶς & ζωὴ, *vita*.
Διηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, edissero.

Διήγημα, ατος, τὸ, narratio. 2) expositio, commemoratio.

Διηγηματικὸς, ἡ, ὸν, qui narrationibus delectatur, fabulator. 2) ad narrationem pertinens, per narrationes scriptus.

Διηγηματικῶς, *Adv.* narrando: narratione verbosa, ad morem copiosi disputatoris.

Διηγημάτιον, ου, τὸ, narratiuncula.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, sed longior, quam διήγημα.

Διηέριος, pro διαέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aerius, per aerem gradiens vel volans, qui est in aere, ad aerem pertinens.

Διηθέω, ῶ, & διήθω, f. ήσω, percolo. 2) *item* transmitto per angustos meatus, ut lumen, *de corporibus pellucidis*. E διὰ & ἤθω, *colo*.

Διήθησις, εως, ἡ, percolatio. A praec.

Διηκριβωμένως, *Adv.* accurate. A διακριβόω.

Διήκω, f. ήξω, pervado, pertranseo.

Διηλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, sole peruro. Ab ἥλιος.

Διηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo, clavo transfigo. Ab ἧλος.

Διήλυσις, εως, ἡ, excursus. 2) separatio, v. c. hostium per impetum. A διέρχομαι.

Διημερεύω, f. εύσω, diem transigo, diem totum perduro in aliquo negotio vel conditione.

Διημερόω, ῶ, f. ώσω, mitigo, emollio, mansuefacio.

ΔΙ'ΗΜΙ, humecto, perfundo, diluo.

Διηνεκέως, *Adv.* continua & perpetua serie, jugi & continuo tenore, continuo, perpetuo.

Διηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνεκὲς, vel διηνεκές, in perpetuum, jugiter. E διὰ & ἠνεκὴς, *porrectus*, ab ἐνέγκω.

Διηνεκῶς, *Adv.* idem quod διηνεκέως.

Διήνεμος, ον, ventosus, vento expositus. E διὰ & ἄνεμος.

Διηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo.

Διῃρημένως, *Adv.* divisim, distincte. A διῃρημένος, *divisus*, a διαιρέω, *divido*.

Διήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, biremis. E δὶς & ἐρέσσω, *remigo*, vel potius ab ἄρω, *apto*.

Διηχέω, ῶ, fut. ήσω, persono.

Διηχὴ, ῆς, ἡ, facultas illa, qua, velut vehiculo, sonitus ad auditum pervehitur. A praec.

Διθαλασσος, vel διθάλαττος, ε, ὁ ϗ ἡ, bimaris, qui utrimque mari adluitur.

Δίθαλος, ὁ, ἡ, qui gemino victu utitur, marino & terrestri. Epith. avis. E δὶς & θάλλω.

Διθεΐα, ας, ἡ, duplex numen, duo dii. E δὶς & θεός.

Διθεῖται, ῶν, οἱ, qui duos deos statuunt.

Δίθηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus. E δὶς & θήγω, *acuo*.

Διθυμία, ας, ἡ, dissensio, discordia. A seq.

Δίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, discors. τὸ ὁ.

Διθυραμβικὸς, ἡ, ὸν, ad dithyrambos pertinens, dithyrambos scribens, e dithyrambis constans: *item* dithyrambis similis.

Διθυραμβικῶς, *Adv.* Poetarum dithyrambicorum more, dithyrambica licentia & audacia.

Διθυραμβογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quasi duas per januas in vitam venit. E διθύραμβος, & γένος. Epith. Bacchi.

Διθυραμβοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyrambicus poeta.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, dithyrambos scribo.

Διθυραμβοποιΐα, ας, ἡ, dithyramborum exaratio.

Διθυραμβοποιὸς, οῦ, ὁ, dithyramborum poeta, qui hoc genere carminum utitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi. 2) genus carminis in honorem Bacchi. E δίθυρος, *biforis*, & ἐμβαίνω, *ingredior*, quia Bacchus primum e Semele, & deinde e femore Jovis natus, adeoque bis in vitam ingressus fingitur. (Nisi levior quædam & commentitia videatur ista notatio, & hæc probabilior, quæ διθύραμβος idem habet, atque διθυραμος vel διθυραμιος, ad Dithyramum pertinens, & cum eo necessitudine quadam conjunctus, qui Dithyramus inventor & primus auctor horum carminum videtur fuisse.)

Διθυραμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dithyrambicam audaciam, seu dithyrambicum tumorem imitans.

Διθυραμβωδῶς, *Adv.* dithyrambico tumore.

Δίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas januas habens, biforis. τὰ δίθυρα, ap. Polyb. exponunt tribunal. E δὶς & θύρα.

Δίθυρσον, ου, τὸ, duplex thyrsus. E δὶς & θύρσος.

Διϊαύω, bene dormio, dormio usque ad auroram. E διὰ & ἰαύω.

Διΐδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, sudans, valde sudans, sudore madens. E διὰ & ἱδρὼς, *sudor*.

Διϊδρόω, ῶ, f. ώσω, sudo, valde sudo.

Διΐημι, transmitto, trajicio. 2) dimitto. 3) transitum do.

Διϊθυντὴς, οῦ, ὁ, rector, moderator. A seq.

Διϊθύνω, dirigo, rego, moderor.

Διϊκμάζω, f. άσω, humecto.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, fut. διΐξομαι, pervado, permeo. 2) pervenio. 3) oratione percurro, enarro.

Δῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, Jovialis. A Ζεὺς, Διός.

Διϊπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Jove delapsus, qui cœlitus decidit. 2) continuus, instar torrentis, f. limpidus &c. ap. Hipp. E Διὸς, *Jovis*, & πίπτω, *cado*.

Διΐπολια, &-ειa, Jovialia.

Διϊπολιώδης, εος, ες, unde τὰ διϊπολιώδη, prisca, obsoleta, apud Aristoph.

Διϊππασία, ας, ἡ, certamen equestre.

Διϊππάζω, perequito, equo pervado, v. c. flumen, equo transeo.

Διϊπτάμαι, f. διαπτήσομαι, pervolo.

Διΐπτημι, idem quod διΐπταμαι.

Διϊσθμίζω, ῶ, f. ήσω, isthmum trajicio, vel traduco. E διὰ & ἰσθμὸς, *isthmus*.

Διϊσθμίζω, f. ίσω, idem & ex iisd.

Διϊστάω, disjungo, colloco locis distantibus.

Διΐστημι, fut. στήσω, seorsum statuo. 2) dirimo, distinguo, separo; at 3) διΐσταμαι, disto. 4) differo, dissentio.

Διϊσχναίνω, extenuo.

Διϊσχυρίζω, assevero, vehementer contendo, *ut simplex*.

Διϊσχυρίζομαι, f. ίσομαι, adfirmo, contendo dicendo.

Διϊσχύω, fut. ύσω, viribus superior sum.

Διΐσχω, idem quod διέχω.

Διϊχνεύω, f. εύσω, perscrutor, exploro.

Δικάζω, f. άσω, jus dico, judico. 2) *in med.* litigo, in jus voco, jus meum persequor, judicio cum aliquo contendo. A δίκη.

Δικαίη, ας, ἡ, *Jonice* pro δίκη, justitia.

Δικαιαρχία, ας, ἡ, justum imperium. E δίκαιος & ἀρχή.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, juris administratio, jurisdictio.

Δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jus reddo. A seq.

Δικαιοδότης, ου, ὁ, jurisdictionem exercens magistratus: Juridicus Alexandrinorum.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium. E δίκαιος & κρίσις.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, justus judex.

Δικαιολογέω, ῶ, fut. ήσω, judicio contendo, *unde & accuso, & defendo significat*. 2) *med.* jus dico, reddo.

Δικαιολογία, ας, ἡ, caussæ suæ defensio. 2) accusatio. E δ. & λόγος.

Δικαιολογίζω, caussam alterius defendo. *In med.* me defendo, caussam meam defendo, *ap. Lucian. in exemplaribus nonnullis*.

Δικαιολογικός, ή, όν, ad defendendum pertinens: ad defendendas caussas idoneus. A seq.

Δικαιολόγος, ου, ὁ, caussidicus, caussarum orator. E δ. & λέγω.

Δικαιονόμος, ου, ὁ, juridicus, præfectus jure dicundo. E δ. & νέμω.

Δικαιόπολις, ου, ὁ & ἡ, justitiam in suis urbibus colens. Pind. Epith. insulæ.

Δικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, juste ago. E δ. & πράττω.

Δικαιοπράγημα, ατος, τό, juste factum. A præc.

Δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ea æquo & bono, actio justa. Ab eod.

Δίκαιος, αία, αιον, justus, æquus. 2) dignus. 3) legitimus. 4) probus, innocens. 5) vetus, *sed in caussis forensibus*. 6) lenis, mitis. 7) non præter modum magnus. v. ἄδικος. *item* justam magnitudinem habens. 8) τὰ δίκαια, suum cujusque jus, *item* res familiaris cujusque, *item*, quicquid in caussa agenda fit, aut in ea usurpatur, litteræ, testes &c.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia, æquitas. 2) consensio cum lege. 3) vita sancta, *in Litteris Sacris*, & 4) liberalitas, beneficentia, benignitas, ex *Ebraismo*, ut 5) justificatio.

Δικαιότης, τητος, ἡ, justitia.

Δικαιόω, ῶ, fut. ώσω, justum & æquum censeo. 2) censeo, judico, statuo, sancio. 3) absolvo, justum & innocentem pronuncio, in N. T. 4) condemno. 5) ulciscor, punio, supplicio adficio. 6) *In pass.* jus obtineo, opp. ἀδικεῖσθαι.

Δικαίωμα, ατος, τό, juste factum. 2) jus. 3) privilegium. 4) præsidium & firmamentum caussæ, quo caussa nititur. 5) quæstio juris. 6) instrumentum, vel res, qua in controversia juris utimur e legibus, τὸ δίκαιον.

Δικαίως, *Adv.* juste, per fas. 2) merito, jure.

Δικαίωσις, εως, ἡ, defensio caussæ. 2) postulatum. 3) arbitrium. 4) supplicium. 5) justificatio, in N. T. A δικαιόω.

Δικαστήριον, ου, τό, locus, ubi 1) judicium exercetur. 2) pœnæ sumuntur.

Δικᾷν, apud Herodotum est pro δικάσειν, fut. non præs. a δικάζω.

Δικανικός, ή, όν, forensis, judicialis. 2) juris peritus. A δίκη.

Δικάρηνος, ου, ὁ & ἡ, biceps. E δὶς & κάρηνον.

Δικαρπέω, ῶ, fut. ήσω, bis fructum fero. A seq.

Δίκαρπος, ου, ὁ & ὁ, bis fructum gignens.

Δικάσιμος, ου, ὁ & ἡ, in quo judicatur, aut jus dicere licet, judicio præstitutus. 2) disceptationi obnoxius.

Δικασπολίη, ης, ἡ, *Jon.* pro δικασπολία in Epigramm. judicium, caussa, controversia. A seq.

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui jus tractat. 2) rex. E δίκη & πολέω, *versor*.

Δικαστηρίδιον, Dim. a seq.

Δικαστήριον, ου, τό, forum judiciale, tribunal. 2) judicium, consessus judicum.

Δικαστής, οῦ, ὁ, judex. A δικάζω.

Δικαστικόν, οῦ, τό, merces judicum, sportulæ judiciales.

Δικαστικός, ή, όν, ad judicem pertinens, judicialis, judiciarius. 2) judicandi peritus.

Δικαστικῶς, *Adv.* judicum more, ut fit in judiciis.

Δικάστρια, ας, ἡ, fœmina judea.

Δικατάληκτος, ου, ὁ & ἡ, dupliciter desinens.

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, instrumentum rusticum.

Δικελλίτης, ου, ὁ, qui ligone utitur, fossor.

Δικέραιος, ου, ὁ & ἡ, duo cornua habens, bicornis. E δὶς & κεραία.

Δικέρατος, ου, ὁ & ἡ, bicornis. E δὶς & κέρας.

Δίκερος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Δίκερως, ου, ὁ & ἡ, idem.

Δικέφαλος, ου, ὁ & ἡ, biceps.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, jus, justitia, fas. 2) dea judiciorum præses, Dice. 3) ritus, mos, consuetudo. 4) dica, judicium, caussa, actio, lis. 5) supplicium, pœna. 6) δίκην, *adverbialiter*, ad modum, more, *cum Gen.*

Δίκηλον, ου, τό, imago, *proprie* statua Jovis. E Διὸς & εἴκελον, *simulacrum*. Vide δείκηλον. (vel potius ab antiquo δίκω, *ostendo*, unde δείκνυμι.)

Δίκησις, εως, ἡ, vindicta, qs. a δικέω vel δικάω.

Δικηφόρος, ον, juris defensor, epith. Jovis: *it.* judicialis v. c. dies: *item* judex, ultor injuriæ alteri factæ. E δίκη & φέρω.

Δικίδιον, ου, τό, liticula, controversiola. Dim. a δίκη.

Δίκλειστος, ου, ὁ & ἡ, utrimque clausus. A δικλείς.

Δίκλειδος, ου, ὁ & ἡ, idem & ab eod.

Δικλίς, ίδος, & δικλεὶς, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores. 2) quæ duplici clave obseratur. E δὶς & κλείω, *claudo*, vel κλεὶς.

Δικογραφία, ας, ἡ, caussarum scriptio, seu concinnatio. A seq.

Δικογράφος, ου, ὁ, caussarum scriptor: qui orationes judiciales conficit, quas alii recitent.

Δικοθήρας, ου, ὁ, caussarum actor. A δίκη & θηρᾶν, *quæro*. nomen pæne probrosum.

Δικοδοσία, ας, ἡ, caussæ datio. Ex δίκη & δίδωμι, *do*.

Δίκοκκος, ου, ὁ & ἡ, duplici grano præditus.

Δικολέκτης, ου, ὁ, caussidicus. E δίκη & λέγω.

Δικολογέω, ῶ, fut. ήσω, caussas dico. 2) judiciales præceptiones do.

Δικολογία, ας, ἡ, de jure disceptatio.

Δικολόγος, ου, ὁ, caussidicus.

Δίκολπος, ου, ὁ & ἡ, duos sinus habens.

Δικόνδυλος, ου, ὁ & ἡ, duos nodos habens, duos articulos. Epith. digiti.

Δικοῤῥαφέω, ῶ, f. ήσω, caussas consuo. v. δικοῤῥάφος.

Δικοῤῥαφία, ας, ἡ, caussarum consarcinatio. A sq.

Δικοῤῥάφος, ου, ὁ, caussarum consarcinator, rabula, calumniator. E δίκη & ῥάπτω, *suo*.

Δίκορσος, ου, ὁ & ἡ, biceps. E δὶς & κόρση, *caput*.

Δικόρυμβος, ου, ὁ & ἡ, binos vertices habens. Epith. montis.

Δικόρυφος, ου, ὁ & ἡ, qui duplicem verticem habet. 2) qui duplici est capillorum discrimine. E δὶς & κορυφὴ, *vertex*.

Δικότυλος, ου, ὁ & ἡ, duas caruncùlas concavas circa cirros habens. (de pisce quodam.) 2) qui geminas cotylas capit. E δὶς & κοτύλη, *cotyla*.

Δικόω, ῶ, fut. ώσω, supplicio adficio. Apud Cic. ἐδικώθησαν. (sed ἐδικαιώθησαν videtur leg. a δικαιόω.) A δίκη.

Δικραιὸς, ὸ, ὁ & ἡ, biceps. E δὶς & κρᾶς, *capus*.

Δίκραιος, ου, ὁ & ἡ, bicornis, bifidus. Ex iisdem.

Δι-

Δικραιότης, ητος, ἡ, q. d. bicornitas, bifiditas.
Δικραιόω, in duas partes divido, bifidum facio.
Δίκραιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, biceps. 2) bifidus. 3) bicornis. E δὶς & κραίρα, caput.
Δίκρανον, ου, τὸ, fuscina. A seq.
Δίκρανος, ου, ὁ & ἡ, biceps. E δὶς & κράνος, caput.
Δικρανόω, ῶ, fut. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio. A praec.
Δικρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. bipotens, divisum habens imperium. E δὶς & κρατέω.
Δίκροον, τὸ, idem quod δίκρανον. Etym.
Δίκροος, contr. δίκρους, & Δικρόος, contr. δικροῦς, biceps, bifidus, bifurcus. τὸ δίκροον, δίκρουν, idem quod δίκρανον. A praec.
Δίκροσσος, ὁ, ἡ, fimbriatus, cirratus.
Δίκροτος, ου, ὁ & ἡ, bis pulsans. 2) qui utrimque impellitur, epitheton naviculae.
Δίκρουνος, ου, ὁ καὶ ἡ, duos habens fontes aquae salientis.
ΔΙΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον, ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, dictamnum, seu dictamnus, herba.
Δίκτης, ὁ, indagator, inspector, defensor. A δίζομαι, quaero.
Δικτυαγωγὸς, retiarius. E δίκτυον & ἄγω.
Δικτυάλωτος, ου, ὁ & ἡ, reti captus, irretitus. Ex eod. & ἁλίσκω, capio.
Δικτυβόλος, idem quod δικτυοβόλος. v.
Δικτύδιον, ου, τὸ, reticulum, rete parvum. Dimin. A δίκτυον.
Δικτυεὺς, έως, ὁ, piscator retiarius. Ab eod.
Δίκτυννα, Diana, ἀπὸ τῶν δικτύων, a retibus, quia venatrix.
Δικτυοβόλος, ου, ὁ & ἡ, qui rete jacit, piscator retiarius. E δίκτυον & βάλλω.
Δικτυόθετος, ου, ὁ & ἡ, retium instar positus, reticulatus. Ex eod. & τίθημι.
Δικτυόκλωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, in retia plexus, in retis, fili modum textus. E δίκτυον & κλώθω, neo.
ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete. 2) plaga, cassis. 3) media cribri pars.
Δικτυοπλόκος, ου, ὁ & ἡ, qui retia texit. E pr. & πλέκω, plecto.
Δικτυοποιός, οῦ, ὁ & ἡ, qui retia conficit.
Δικτυουλκός, οῦ, ὁ, qui rete trahit, piscator, retiarius. E δίκτυον & ἕλκω.
Δικτυόω, ῶ, fut. ώσω, ad retis formam compono & fabrico, reticulatum facio. Ab eod.
Δικτυώδης, ώδες, &
Δικτυωτὸς, ἡ, ὸν, reticulatus. 2) τὸ δικτυωτὸν, pro fenestra, ὁ, ἡ. A δικτυόω.
Δίκυκλος, ὁ & ἡ, binas rotas habens, sc. currus: unde & pro carpento tali dicitur.
ΔΙ'ΚΩ, jacio.
Δίκωλος, ου, ὁ & ἡ, bimembris. E δὶς & κῶλον.
Δικωπέω, duobus remis ago. A δίκωπος.
Δικωπία, ας, ἡ, scapha, quae duobus tantum remis agitur. A seq.
Δίκωπος, ου, ὁ & ἡ, duos remos habens. E δὶς & κώπη, remus.
Διλήκυθον, ου, τὸ, gemina lecythus, binae lecythi. E δὶς & λήκυθος, lecythus.
Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, syllogismi genus.
Διλήμματος, ου, e dilemmate constans, Epith. syll. A pr.
Διλογέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico. 2) ambigue loquor.
Διλογία, ας, ἡ, sermonis ambiguitas. 2) duplex vocis eodem loco significatio. Figura Grammatica. 3) ejusdem rei repetitio.

Δίλογος, ου, ὁ, bilinguis, fallax.
Δίλογχος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas gestans lanceas. E δὶς & λόγχη, lancea.
Δίλοφος, ον, duas cristas, item duplicem verticem habens.
Διλοχία, ας, ἡ, duplaris cohors. E δὶς & λόχος.
Διμάχαι, οἱ, dupliciter pugnantes, qui ex equo & pedites depugnant, prout necessitas exigit. E δὶς & μάχη.
Διμάχαιρος, ον, duobus gladiis armatus. E δὶς & μάχαιρα.
Διμέδιμνον, ου, τὸ, mensura capiens duos modios.
Διμερὴς, έος, ὁ & ἡ, bipartitus, bimembris. E δὶς & μέρος.
Διμερῶς, Adv. bipartito. A pr.
Διμέτρητος, ον, duas amphoras capiens. E δὶς & μετρητὴς, amphora.
Δίμετρος, ου, ὁ & ἡ, duas habens seu continens mensuras, qui duabus mensuris seu dimensionibus constat. E δὶς & μέτρον.
Διμέτωπος, ου, ὁ & ἡ, bifrons. 2) anceps. E δὶς & μέτωπον.
Δίμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, bimestris. E δὶς & μὴν, mensis.
Διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens. E δὶς & μήτηρ.
Δίμιτρος, ου, ὁ, duplici zona cinctus. E δὶς & μίτρα.
Διμναῖος, αία, αῖον, qui duarum minarum est, duarum minarum pretium aequans. E δὶς & μνᾶ, mina.
Διμοιρὴς, έος, ὁ & ἡ, duas habens partes. E δὶς & μοῖρα, pars.
Διμοιρία, ας, ἡ, duae partes, duplum. 2) bes in hereditatibus. 3) cohors dimidia in militia. Ex iisd.
Διμοιρίτης, ου, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum stipendium datur. 2) qui διμοιρίᾳ praeest. A pr.
Δίμοιρος, ου, ὁ & ἡ, idem quod διμοιρής.
Δίμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, biformis. E δὶς & μορφή.
Δίμυξος, ου, ὁ καὶ ἡ, duo ellychnia habens. E δὶς & μύξα, ellychnium.
Δινάζω, in gyrum agor, vorticosus sum, ut πόντος δινάζων, gurges, vortex in aqua. A δίνη.
Δίνευμα, τὸ, circumactio in gyrum. A seq.
Δινεύω, f. εύσω, instar vorticis circumago, gyro verso. 2) versor, moveo me, voluto me.
Δινέω, ῶ, f. ήσω, idem. A seq.
ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vortex.
Δινήεις, εσσα, εν, Gen. εντος, έσσης, εντος, vorticosus. A pr.
Δινηθμὸς, οῦ, ὁ, in vorticem seu gyrum circumactio. A δινέω.
Δίνησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Δῖνος, ου, ὁ, vortex aetherius, turbo. 2) gyrus. 3) vertigo. 4) saltationis genus. 5) vasculi species. 6) area, in qua fruges teruntur. A δίνη.
Δινόω, ῶ, f. ώσω, instar vorticis circumago. 2) torno.
Δίνω, idem quod δινέω. item, trituro calcando, calco.
Δινώδης, εος, ὁ & ἡ, vorticibus plenus, vorticosus.
Δινωτὸς, ἡ, ὸν, turbinatus, tornatus. 2) rotundus. 3) arte politus, elaboratus. A δινόω.
Δίξοος, ου, ὁ & ἡ, bifidus, bifurcus. E δὶς & ξέω, rado, scalpo.
Διξὸς, ἡ, ὸν, geminus. Jonice, pro δισσός.
Διὸ, Conjunct. ideo, propterea, quamobrem. 2) servit transitioni. E διὰ & ὃ, quod.
Διοβλὴς, ῆτος, ὁ & ἡ, a Jove tactus, seu fulmine ictus. E Ζεὺς, Gen. Διὸς, & βάλλω.
Διόβλητος, ου, ὁ & ἡ, idem, a Jove missus.
Διόβολος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Διο-

Διογενέτωρ, ορος, ὁ, Jovis parens, Jovis natalis.
Διογενὴς, έος, ὁ & ἡ, e Jove genitus, s. ortus. 2) generosus, divus, nobilissimus. E διός & γίνομαι, *nascor*.
Διογένητος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo; διογκόομαι, οῦμαι, turgeo.
Διόγκωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio.
Διόγνητος, ου, ὁ & ἡ, idem quod διογένητος.
Διόγονος, ον, Jove natus. E διός & γίνομαι.
Διοδεία, ας, ἡ, transitus. A διοδεύω.
Διοδεύσιμος, ου, ὁ & ἡ, pervius, permeabilis.
Διόδευσις, εως, ἡ, transitus.
Διοδεύω, f. εύσω, iter facio per, transeo.
Διοδοιπορέω, f. ήσω, permeo.
Δίοδος, ου, ἡ, transitus.
Δίοζος, ου, ὁ & ἡ, duos ramos habens. E δίς & ὄζος.
Διόθεν, *Adv.* a Jove. A *Gen.* διός.
Διοιγμὸς, οῦ, ὁ, patefactio, ap. Æschyl.
Διοίγνυμι, f. ξω, aperio, pando, resero.
Διοίγω, f. ξω, idem.
Διοιδαίνω, intumesco, inturgesco. 2) intumesco ira. 3) erumpo.
Διοιδέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Διοιδὴς, έος, ὁ & ἡ, tumidus, turgidus. A pr.
Διοικέω, ῶ, f. ήσω, seorsim habito. 2) rego, administro. 3) instituo.
Διοίκημα, τὸ, administratio, magistratus, præfectura. A pr.
Διοίκησις, εως, ἡ, administratio, moderatio. 2) quævis provincia, in qua præses jus dicit, & conventus agit. 3) administratio multarum provinciarum, apud Scriptores Ecclesiasticos, Diœcesis. Ab eod.
Διοικητὴς, οῦ, ὁ, administrator, procurator, in primis fisci. Ab eod.
Διοικήτρια, ἡ, cellæ penuariæ præposita. A pr.
Διοικίζω, f. ίσω, incolas unius urbis diversis locis colloco, i. e. per diversa oppida, vicos &c. spargo.
Διοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificando separo & discrimino.
Διοικονομέω, ῶ, f. ήσω, persevero regendo.
Διοινοχοέω, vinum ministro convivis.
Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio.
Διοιξις, εως, ἡ, patefactio. A διοίγω.
Διοϊστεύω, f. εύσω, sagittam mitto per, sagitta trajicio.
Διοιστράω, vehementi cupiditate, ac prope insana, veluti Veneris, vini incendo.
Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo.
Διοίχομαι, f. οιχήσομαι, pereo, intereo.
Διόκτυπος, ον, fulmine ictus. E διός & κτύπος, *fragor*.
Διοκωχὴ, remissio. E διά & ὀκωχή.
Διολισθαίνω, labor per. 2) dilabor, sive elabor e manibus, effugio. 3) labor, cado in lubrico.
Διολισθέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Διολκὴ, ῆς, ἡ, distractio, tractio per. A διέλκω, *distraho*.
Δίολκος, ου, ὁ, Tractus in Isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Jonio in Ægeum vicissim trahebantur. Ab eod.
Διόλλυμι, f. -ύω, f. λέσω, p. λώλεκα, disperdo.
Διόλος, ὁ & ἡ, perpetuus, totus.
Διόλου, *Adv.* Gl. Vet. perpetuum.
Διόμαι, v. δίω.
Διομαλίζω, f. ίσω, complano, æquale reddo.
Διομαλύνω, idem.
Διομανὴς, ές, ὁ & ἡ, furiosus, cui furor a Jove immissus est. E διός & μαίνομαι.
Δίομβρος, ου, ὁ & ἡ, imbre madidus. 2) madidus.
Διόμνυμαι, f. ομόσω, vel ομοῦμαι, dejero. 2) juro. 3) jurejurando adfirmo.
Διομνύω, idem.
Διομολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, confiteor. 2) paciscor, ex pacto promitto. 3) constituo. 4) adfirmo. 5) transigo, decido. 6) a te contendo, ut hoc fatearis.
Διομολόγησις, ἡ, confessio, pactum, transactio &c.
Διονομάζω, f. άσω, denomino, appello. Hinc διωνομαστικός, celeber, *in utramque partem*.
Διονύσια, ων, τὰ, sacra Bacchica, Bacchanalia. A Διόνυσος, *Dionysus*, s. *Bacchus*.
Διονυσιάζω, fut. άσω, Bacchanalia ago. A pr.
Διονυσιακὸς, ή, όν, Bacchicus, Bacchanalis. Ab eod.
Διονυσιὰς, άδος, ἡ, herba quædam.
Διονύσιον, ου, τὸ, templum Bacchi.
Διονύσιος, ία, ιον, Bacchicus.
Διονυσίσκος, ου, ὁ & ἡ, q. d. Bacchulus. 2) ossea eminentia, quæ prope tempora nascitur.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Dionysus, Bacchus.
Διόπαις, αιδος, ὁ, Jovis filius.
Διόπεμπτος, ου, ὁ & ἡ, a Jove missus.
Διόπερ, *Conjunct.* quapropter, quare, proinde. E διά & ὅπερ.
Διοπετὴς, έος, ὁ & ἡ, a Jove delapsus, de cœlo descendens. E διός, & πίπτω.
Διοπομπέομαι, οῦμαι, expio v. c. prodigium: *unde* purgo. 2) ablego, exigo & procul amoveo, rejicio, negligo. E διός & πομπή, *missio*.
Διόπος, ου, ὁ, administrator, inspector, curator, rex: *item* navis custos. A διέπω, s. διοπτεύω.
Δίοπος, ὁ & ἡ, qui habet duo foramina. E δίς & ὀπή, *foramen*.
Διοπτεύω, fut. εύσω, inspicio, curo, custodio, imp. navem. 2) speculor, exploro. E διά & ὄπτομαι, *video*.
Διοπτὴρ, ῆρος, ὁ, inspector. 2) dispensator. 3) excubitor. 4) instrumentum Geometricum, cujus ope rerum altitudo æstimatur. A διόπτομαι.
Διόπτης, ου, ὁ, qui pervidet & prospicit, inspector. A seq.
Διόπτομαι, f. όψομαι, pervideo, perspicio.
Διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, instrumentum mathematicum, ad speculandum longinqua &c. 2) instrumentum librandis aquis aptum. 3) specillum Chirurgicum, quo vulva vel vulnus dilatatur, ut inspici possit. A διόπτομαι.
Διοπτρικὸς, ή, όν, ad spectanda remotiora aptus. ὄργανα διοπτρικά, instrumenta dioptrica.
Διόπτριον, ου, τὸ, idem quod διόπτρα, n. 3.
Διοπτρισμὸς, οῦ, ὁ, apostema vulvæ. A διόπτρα, n. 3.
Δίοπτρον, ου, τὸ, idem quod διόπτρα.
Διορατικὸς, ή, όν, perspicax.
Διοράω, ῶ, transpicio. 2) perspicio. 3) internosco.
Διοργίζω, f. ίσω, ira accendo; 2) *pass.* irascor.
Διοργανόω, f. ώσω, apte compingo.
Διοργάνωσις, εως, ἡ, partium instrumentalium in corpore humano coagmentatio.
Διόργυιος, ον, ὁ & ἡ, duas ulnas longus. E δίς & ὀργυιά, *ulna*.

Διορθόω, ὤσω, recte quid facio, ut λόγοι, bene; recte dico, bene consulo.
Διορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo.
Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio. A pr.
Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipsa corrigendi, vel emendandi actio, membri luxati repositio. 2) recta rei, ut vitæ, institutio, administratio. Ab eod.
Διορθωτὴς, ῦ, ὁ, corrector, qui emendat. Ab eod.
Διορθωτικὸς, ή, όν, qui corrigere potest. A pr.
Διορθωτικῶς, corrigendi caussa, per correctionem. A pr.
Διορία, ας, ἡ, definita & præscripta dies. 2) discrimen. A διόρος.
Διορίζω, f. ίσω, distermino. 2) extermino. 3) definio, distinguo. 4) explico, explano, differendo. 5) statuo, decerno, adfirmo: *quo sensu (n. 2. 3.) & in medio dicitur.*
Διόρισμα, ατος, τὸ, distinctio, definitio. A pr.
Διορισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod διόρισμα.
Διορκισμὸς, ῦ, ὁ, obtestatio, quæ fit adjurando.
Διόρνυμαι, procedo. E διὰ & ὄρνυμαι.
Δίορος, ῦ, ὁ, diremtor, discriminator. E διὰ & ὅρος, *terminus.*
Διόροφος, ῦ, ὁ & ἡ, duplici tecto instructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. E δὶς & ὄροφος, *tectum.*
Διορρόω, vel διοῤῥόω, fut. ώσω, in serum converto, in serosam qualitatem muto. E διὰ & ὀρρόω, quod idem notat. Ab ὀῤῥὸς.
Διοῤῥώσις, ἡ, conversio in serum. A pr.
Διορυγὴ, ῆς, ἡ, fossa. 2) perfossio. A διορύττω.
Διόρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta. 2) fovea. Ab eod.
Διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio.
Διορχέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, persulto, usque ad finem salto, desalto. 2) peritia saltandi cum aliquo certo.
Διόρωσις, εως, ἡ, conversio in serum. A διορόω.
Δῖος, δία, δῖον, a Jove oriundus. 2) divus. 3) excellens, nobilis, generosus. A Ζεὺς, *Gen.* διὸς.
Διόσδοτος, ῦ, ὁ & ἡ, a Jove datus. E *Gen.* διὸς, & δίδωμι.
Διοσημεία, vel διοσημία, ας, ἡ, signum a Jove datum. 2) prodigiosa tempestas. 3) prodigium, ostentum. E διὸς & σημεῖον.
Διόσκοροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor & Pollux. 2) reges. E διὸς & κόρος, *puer.*
Διόσκουροι, ων, οἱ, iidem. 2) apostemata sub auribus emergentia (παρωτίδες) in gravi morbo salutem indicantia. E διὸς & κοῦρος, quod pro κόρος dicitur.
Διοσμὸς, ῦ, ὁ, vis illa, quæ odorum sensum ad odoratum transmittit. E διὰ & ὀσμή.
Δίοστος, ῦ, ὁ & ἡ, gemino constans osse. E δὶς & ὀστέον, *os.*
Διοσφραίνω, odore (seu suavi, seu fœdo) perfundo, imbuo: *unde &* inquino fœdis sordibus.
Διότι, *Conjunctio*, quoniam, quamobrem, quare. Ex διὰ, *propter*, & ὅτι, *quod.*
Διοτρεφὴς, έος, ὁ & ἡ, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Epith. regum. E Διὸς & τρέφω.
Διουρέω, ῶ, f. ήσω, mingo, per urinam excerno.
Διουρητικὸς, ή, όν, urinam ciens & per eam ejiciens. A pr.
Διοχίζω, f. ίσω, pro διορίζω, ap. Herodot.
Διοχέτευσις, ας, ἡ, aquæ deductio. A seq.
Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco.
Διοχὴς, έος, ὁ & ἡ, epith. currus &c. quo duo vehi possunt. E δὶς & ὄχος, *currus*, vel ὄχω.

Διοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, molestiam exhibeo.
Διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.
Διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.
Δίοψ, οπος, ὁ, dispensator. A διόπτομαι, vel διέπω.
Δίοψις, εως, ἡ, transpectus. 2) perspectio.
Δίπαις, ιδος, ὁ & ἡ, duorum liberorum parens. 2) bis puer.
Διπάλαιστος, ῦ, ὁ & ἡ, duorum palmorum, bipalmis. E δὶς & παλαιστὴ, *palmus.*
Δίπαλτος, ῦ, ὁ & ἡ, qui utrimque vibrari potest. 2) utrimque telum vibrans, bina tela tenens. 3) ambidexter. E δὶς & παλτὸς, *vibratus.*
Διπάλτως, *Adv.* utrimque vibrando telum. 2) ambabus manibus, totis viribus. A pr.
Δίπηχυς, εος, ὁ & ἡ. bicubitalis.
Διπλάζω, fut. άσω, geminus sum. 2) duplico. A διπλόος.
Δίπλαξ, ακος, ἡ, læna duplicata. 2) ὁ & ἡ, duas habens crustas. Ab eod. vel etiam ex δὶς & πλάξ, *crusta.*
Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.
Διπλασιασμὸς, ῦ, ὁ, duplicatio. 2) Figura grammatica, qua littera geminatur.
Διπλάσιος, ία, ιον, duplo major. 2) duplex, geminus. A διπλόος.
Διπλασίων, ονος, ὁ & ἡ, duplex. A pr.
Δίπλεθρον, ῦ, τὸ, spatium duorum jugerum. 2) duo jugera. v. πλέθρον.
Δίπλεθρος, ον, duo jugera æquans.
Διπληθὴς, έος, ὁ & ἡ, duplicatus, bis plenus. E δὶς & πλήθω, *impleo.*
Διπλοείματος, ον, duplicato pallio utens. epith. Diogenis Cyn. E διπλόος, & εἷμα, *vestis.*
Διπλόη, ης, ἡ, pro *Subst.* duplicitas. 2) fraus, versutia. 3) obscuritas. A διπλόος.
Διπλοΐζω, duplico. ap. Æschyl.
Διπλοῒς, ΐδος, ἡ, læna duplicata. 2) toga Rom. quæ totum hominem ambit. 3) pallium duplicatum, & simplex. 4) chlamys. A seq.
ΔΙΠΛΟΟΣ, f. διπλόη, ῆ, n. διπλόον, ῦν, duplex, duplus. 2) versipellis, versutus. 3) magnus.
Διπλοσήμαντος, ῦ, ὁ & ἡ, duas habens significationes. E pr. & σημαίνω, *significo.*
Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Unde
Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, litteræ principum, vulgo *patentes.* 2) vas duplex.
Δίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.
Δίπνοος, ον, duo spiracula habens. E δὶς & πνέω.
Διπόδης, ου, ὁ & ἡ, bipedalis. E δ. & πῦς.
Διποδία, ἡ, genus saltationis Laconicæ. 2) dimensio versuum per duos pedes: v. c. qui hexameter vulgo dicitur, κατὰ διποδίαν est trimeter: & senarius jambicus, itidem trimeter &c.
Διποδιάζω, f. άξω, salto κατὰ διποδίαν, more Laconum.
Διποδιαῖος, αία, αῖον, bipedalis. A διποδία.
Διποδισμὸς, ὁ, idem quod διποδία.
Δίπολος, ῦ, ὁ & ἡ, bis versus, seu aratus. E δὶς & πολέω, *verso.*
Δίπορος, ῦ, ὁ & ἡ, duas vias, seu duos meatus, habens.
Διποτάμιος, ον, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur.
Δίπους, οδος, ὁ & ἡ, bipes.
Διπρόσωπος, ῦ, ὁ & ἡ, biceps, bifrons, anceps.
Δίπρυμνος, ῦ, ὁ & ἡ, duplicem puppim habens. E δὶς & πρύμνα, *puppis.*
Δίπρωρος, ῦ, ὁ & ἡ, duplicem proram habens. E δ. & πρῶρα.

Δίπτε-

Δίπτερος, ου, ὁ & ἡ, bipennis, binas alas habens. E δὶς & πτερὸν, *ala*.
Διπτέρυξ, υγος, ὁ & ἡ, idem.
Δίπτυξ, υχος, ὁ & ἡ, duplex. E δὶς & πτύσσω, *plico*.
Δίπτυχα, *Adv.* dupliciter. A pr.
Δίπτυχος, ου, ὁ & ἡ, duplex, geminus. Hinc δίπτυχοι δελτίον, tabellæ duplices, ſeu biſores. Ab eod.
Δίπυλος, ον, duas portas habens. E δὶς & πύλη.
Διπύρηνον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, ſpecillum duo capita habens, averſa parte & in ſumma cuſpide, velut duos nucleos. A ſeq.
Διπύρηνος, ου, ὁ & ἡ, duos nucleos habens. 2) qui interiore ligno gemino eſt. E δὶς & πυρὴν, *nucleus*.
Διπυρίτης, ου, ὁ, epith. panis, bis coctus. E δ. & πῦρ.
Δίπυρος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Διράβδος, ον, duabus lineis deſcriptus, notatus.
ΔΙΡΚΑΙΑ, ας, ἡ, herba quædam.
Δίρρυθμος, ον, duos rhythmos habens.
Δίρρυμος, ου, ὁ & ἡ, duos temones habens.
ΔΙΣ, *Adv.* bis, quod in compoſitis ſequente Vocali vel Diphthongo σ fere retinet, ſequente Conſona vero plerumque amittit, v. gr. δίσεκτος, biſſextus, δίπους, bipes. Sed dicitur tamen etiam δίεφθος, pro δίσεφθος, & διθανής, pro δισθανής.
Δὶς, διὸς, ὁ, Jupiter, ſed pro hoc Nominativo in uſu eſt Ζεύς.
Δισαλής, ὲς, pro δυσαλής.
Δισαλία, ἡ, impuritas, pro δυσαλία.
Δισεγγόνη, ης, ἡ, atneptis. A ſeq.
Δισέγγονος, ου, ὁ & ἡ, atnepos. E δὶς & ἔγγονος, *nepos*.
Δίσεκτος, ου, ὁ & ἡ, biſſextus.
Δισεξάδελφος, ου, conſobrinus, patruelis.
Δίσευνος, ου, ὁ, qui duas habet uxores. E δὶς & εὐνὴ, *cubile*.
Δίσεφθος, ου, ὁ & ἡ, bis coctus, recoctus.
Δίσημος, ον, duplicem ſignificatum habens. E δὶς & σῆμα.
Δισθανής, έος, ὁ & ἡ, bis mortuus. E δὶς & θνήσκω, *morior*.
Δισκεὺς, έως, ὁ, cometæ genus. A δίσκος.
Δισκεύω, f. εύσω, diſco ludo, diſcum jacio.
Δισκέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Δίσκημα, τος, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκον. A pr.
Δίσκηπτρος, ον, duo ſceptra tenens.
Δίσκιος, ον, umbroſus. E δὶς & σκιά.
Δισκοβολία, ας, ἡ, diſci jactus, genus ludi. A ſeq.
Δισκοβόλος, ου, ὁ, diſci jaculator. E ſeq. & βάλλω, *jacio*.
ΔΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, diſcus, orbis proprie ſaxeus, iſque pertuſus, quem exercendi corporis cauſſa jacere ſolebant per ludum. 2) orbis ſolis. 3) vas, in quo cibaria apponuntur, patina. 4) ſpeculum.
Δίσκουρα, terminus, qui diſci jactu petitur. E pr. & *Jonice* οὖρος pro ὅρος, *terminus*.
Δισκοφόρος, ον, diſcum ferens.
Δισμύριοι, αι, α, viginti millia. reperitur & δισμύριος, α, ον.
Δίσπαππος, ου, ὁ, atavus.
Δισπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem quod ſequens.
Δισπίθαμος, ου, ὁ & ἡ, duas ſpithamas æquans. 2) duos dodrantes altitudine æquans. E δὶς & σπιθαμή, *ſpithama*.
Δισπόνδειος, ου, ὁ, duplex ſpondeus.
Διστάκις, & διστάκι, *Adv.* bis. A διστός.
Διστάρχης, ου, ὁ & ἡ, princeps vel rex geminus. E δὶς & ἄρχω.

Διστάζω, f. άσω, duplex ſum. A διστός.
Διστολογέω, vel διττολογέω, ῶ, f. ήσω, geminato verbo loquor. 2) bis dico. 3) duobus modis effero. E διστός & λέγω.
Διστολόγιστος, ον, quod duobus modis pronunciatur, ſcribitur. A pr.
Διστὸς, vel διττὸς, ὴ, ὸν, duplex, geminus. A δίς.
Διστυλλαβία, ἡ, duæ ſyllabæ.
Διστύλλαβος, ου, ὁ & ἡ, duabus conſtans ſyllabis.
Διστυλλάβως, per duas ſyllabas.
Διστυμφωνεῖν, f. ήσω, duabus Conſonantibus efferri.
Διστύμφωνος, ου, ὁ & ἡ, qui duarum eſt Conſonantium.
Διστῶς, dupliciter.
Διστασμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio. A διστάζω.
Διστάδιος, ον, duo ſtadia æquans. E δὶς & στάδιον.
ΔΙΣΤΑΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo.
Διστακτικὸς, ὴ, ὸν, dubitativus. A pr.
Δίστατος, ον, bilibris. 2) duplum ponderans. E δὶς & ἵστημι, *pendo*.
Δίστασις, εως, ἡ, dubitatio. A διστάζω.
Διστατικὸς, ὴ, ὸν, dubitativus. Ab eod.
Διστεφὴς, έος, ὁ & ἡ, bis ſepultus. E δὶς & θάπτω.
Διστεγία, ίας, ἡ, duplex tectum: vel domus duobus tectis ſeu contignationibus duabus inſtructa. A ſeq.
Δίστεγος, ου, ὁ & ἡ, duas contignationes habens. E δὶς & στέγη, *tectum*.
Δίστιχος, ου, ὁ & ἡ, duos ordines habens. 2) duobus verſibus conſtans.
Διστοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A ſeq.
Δίστοιχος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δίστιχος. E δὶς & στίχος, *ordo*, *verſus*.
Δίστοκος, ου, ἡ, quæ bis peperit. E δὶς & τίκτω.
Δίστολος, ον, geminus.
Διστομέω, bilinguis ſum. A ſeq.
Δίστομος, ου, ὁ & ἡ, geminum os habens. 2) anceps, acutus. 3) duo habens oſtia.
Δισυλλαβία, ἡ, duæ ſyllabæ. A ſeq.
Δισύλλαβος, ου, ὁ & ἡ, idem quod διστύλλαβος, & δισυλλάβως, idem quod διστυλλάβως.
Δισχιδὴς, έος, ὁ & ἡ, bifidus. E δὶς & σχίζω.
Δισχίλιοι, αι, α, bis mille, duo millia.
Δίσχωλος, ου, ὁ & ἡ, utroque claudicans pede.
Δισώματος, ου, ὁ & ἡ, bicorporeus.
Δίσωμος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Διτάλαντος, ου, ὁ & ἡ, duo talenta ponderans.
Διτοκέω, ῶ, f. ήσω, bis pario. 2) gemellos pario.
Δίτοκος, ου, ἡ, quæ bis peperit. E δὶς & τίκτω, *pario*.
Διτονίζω, f. ίσω, duobus diverſis tonis utor in pronunciando.
Διττυχῶς, *Adv.* dupliciter. A διττός.
Διττογλωττία, ας, ἡ, duplex lingua, duarum diverſarum linguarum vel orationum uſurpatio. A ſeq.
Διττόγλωττος, ου, ὁ, ἡ, bilinguis, duplicis linguæ.
Διττογονέω, ῶ, bis pario, ſeu bina pario. E διττὸς & γίνομαι, *naſcor*.
Διττολογέω, ῶ, idem quod διστολογέω. E ſeq. & λέγω.
Διττὸς, ὴ, ὸν, duplex. *Attice* pro διστός.
Δίτυλος, ον, duplicem gibbum habens, epith. camelorum quorundam. E δὶς & τύλος, *callum*.
Διϋγραίνω, madefacio, humecto.
Δίϋγρος, ου, ὁ & ἡ, humidus. 2) uliginoſus. 3) mollis, infirmus.
Διϋλάζομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.
Διϋλίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo.
Διΰλισις, εως, ἡ, defæcatio, percolatio. 2) perfuſio, baptiſmus. A pr.

Διϋλισ-

Διϋλισμὸς, ῦ, ὁ, idem ab eod.

Διϋλιςὴρ, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.

Διϋπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. E διὰ & ὕπνος.

Διϋφαίνω, intertexo, pertexo.

Διφαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus duarum phalangum. E δὶς, φάλαγξ, & ἄρχω.

Διφαλαγγαρχία, ας, ἡ, præfectura, qua quis duabus phalangibus præeſt. A ſeq.

Διφαλάγγαρχος, ου, ὁ, idem quod διφαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία, ας, ἡ, duplicata phalanx. 2) duæ phalanges. E δὶς & φάλαγξ.

Διφασία, ας, ἡ, duobus modis dictum, ſermo duplex & ſecum non conveniens. A ſeq.

Διφάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius. 2) duplex, geminus. E δὶς & φάω, *dico, aio*, vel φάσκω.

Δίφατος, ου, ὁ & ἡ, qui duobus modis dicitur. Ex iiſd.

ΔΙΦΑ'Ω, ῶ, quæro, inveſtigo.

Διφήτωρ, ορος, ὁ, quæſitor, inveſtigator. A pr.

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, pellis, corium. 2) quicquid e pellibus fit, ut veſtis coriacea, membrana, in qua ſcribitur, libri, tentoria.

Διφθερίας, ου, ὁ, qui geſtat διφθέραν, ſive veſtem coriaceam.

Διφθέριον, ου, τὸ, ulcus quoddam.

Διφθερίτης, ου, ὁ, idem quod διφθερίας.

Διφθερὶς, ίδος, ἡ, femina, quæ veſtem coriaceam geſtat.

Διφθεροπώλης, ου, ὁ, qui pellibus negotiatur.

Διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle, corio tego.

Διφθογγίζω, per diphthongum ſcribo aut pronuncio.

Διφθογγογραφέω, per diphthongum ſcribo.

Δίφθογγος, ου, ὁ & ἡ, duplicem ſonum habens. 2) ἡ, duæ vocales in unum ſonum conflatæ, diphthongus.

Διφορέω, ῶ, f. ήσω, bis fructum fero.

Διφόρησις, εως, ἡ, differentia, diſcrimen.

Δίφορος, ου, ὁ & ἡ, bis anno eodem fructum ferens. E δὶς & φέρω.

Δίφραξ, ακος, ἡ, ſella. A δίφρος.

Διφριὰς, άδος, ἡ, idem.

Διφρεία, ας, ἡ, aurigatio, currus agitatio.

Διφρηλάτειρα, ἡ, currus agitatrix.

Διφρηλάτης, ου, ὁ, auriga, rector plauſtri.

Διφρηλατέω, f. ήσω, curru aut bigis vehor. 2) aurigor, moderor currum.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. E δίφρος & ἐλαύνω, *agito*.

Διφρελάτης, ου, ὁ, currus agitator, auriga. Ex iiſd.

Διφροφόρος, ου, ὁ & ἡ, qui ſella aliquem geſtat. E δ. & φέρω.

Διφρίσκος, ου, ὁ, ſella curulis aurigæ. Dim. a δίφρος.

Δίφροντις, ὁ & ἡ, animi dubius.

Διφροπηγία, ας, ἡ, vehiculorum fabrica, ſellarum fabricatio. E δίφρος & πήγνυμι, *compingo*.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, ὁ, locus in curru, in quo parabates & auriga ſedebant. 2) ſella. 3) bigæ. Forte pro δίφορος, a δὶς & φέρω.

Διφρελκέω, ῶ, f. ήσω, currum traho. E pr. & ἕλκω, *traho*.

Διφρουργία, ας, ἡ, bigarum, ſeu ſellarum fabricatio. Ex eod & ἔργον.

Διφροπορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho.

Διφροφόρος, ου, ὁ & ἡ, qui ſella aliquem geſtat. E δίφρος & φέρω.

Διφρυγὴς, έος, ὁ & ἡ, bis toſtus, qui bis torretur. E δὶς & φρύγω, *torreo*.

Διφυὴς, έος, ὁ & ἡ, qui duas habet naturas. 2) bipartitus, geminus. E δὶς & φυὴ, *natura*.

Διφυΐα, ας, ἡ, binda partitio. A præc.

Δίφυλλος, ου, ὁ & ἡ, bina folia habens, bifolius.

Δίφωνος, ου, ὁ & ἡ, duplicem habens vocem. 2) duplici voce loquens, bilinguis.

Δίχα, *Adv.* bifariam, dupliciter, diviſim. 2) ſine, abſque, ſeorſum a. A δὶς.

Διχάζω, f. άσω, in duo divido, ſeparo. 2) diſſidium injicio. A præc.

Διχαίω, idem & ab eodem.

Διχαςὴρ, ῆρος, ὁ, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes iſti cibum dividunt.

Διχὰς, άδος, ἡ, dimidia pars. A δίχα.

Διχασμὸς, ῦ, ὁ, diviſio. A διχάζω.

Διχάω, idem quod διχάζω.

Διχῆ, *Adv.* diviſim, bifariam. A δίχα.

Διχηλάζω, f. άσω, ungulam biſulcam habeo.

Διχηλέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Δίχηλος, ου, ὁ & ἡ, in duas chelas fiſſus. 2) ungulam habens biſulcam. 3) biſulcus, bifidus. E δὶς & χηλὴ, *chela, ungula*.

Διχήρης, ου, diviſor, ſector. 2) in duas partes diviſus. E δίχα & αἴρω.

Διχθὰ, *Adv.* dupliciter, bifariam. A δίχα.

Διχθάδιος, ία, ιον, duplex. A ſeq.

Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. A διχθά.

Δίχιτων, ὁ & ἡ, duabus tectus tunicis.

Διχόβουλος, ου, ὁ & ἡ, diſcors, diſſentiens. E δίχα & βουλή.

Διχογνωμέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio, duplici ſententia diſtrahor. E δίχα & γνώμη.

Διχογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A ſeq.

Διχογνώμων, ονος, ὁ & ἡ, ancipiti tractus ſententia. 2) cujus ſententia diſſidet a ſententia alterius. E δίχα & γνώμη, *ſententia*.

Διχόθεν, *Adv.* duabus partibus. A δίχα.

Διχόθυμος, ου, ὁ & ἡ, dubius animi.

Διχοίνικος, ου, ὁ & ἡ, duas capiens chœnicas: διχοίνικον, ου, τὸ, menſura duarum chœnicum. E δὶς & χοῖνιξ, *chœnix*.

Διχόλωτος, ου, ὁ & ἡ, duplicis iræ. E δὶς & χολωτὸς, *iracundus*.

Διχόμην, ηνος, ὁ & ἡ, plenæ lunæ epitheton. E δίχα & μὴν, quia eſt in medio menſis.

Διχομηνία, ας, ἡ, dimidia menſis pars. 2) plenilunium. A pr.

Διχομηνιαία, ας, ἡ, ſc. ἡμέρα, dies, qui menſem in duas partes æquales dividit. 2) quæ decimo quinto die menſis aliquid facit.

Διχομηνὶς, ίδος, ἡ, luna plena & ſoli adverſa. 2) medius menſis, Idus.

Διχόμηνος, ου, ὁ, idem quod διχόμην.

Διχόγνωμις, ιος, ὁ & ἡ, duplicis conſilii, anceps, dubius.

Διχόμυθος, ου, ὁ & ἡ, qui ambigue loquitur. 2) ambiguus.

Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio, diſſideo.

Διχόνοια, ας, ἡ, duplex ſententia mentis, dubitatio, diſſenſio.

Δίχορδος, ον, duabus chordis tentus. E δὶς & χορδή.

Διχορία, ας, ἡ, diviſio chori in duas partes, chorus in duas partes diviſus. E δὶς & χορός.

Διχοριάζω, f. άσω, in duabus choreis cano. A pr.

Διχορραγὴς, έος, ὁ & ἡ, duplicem fiſſuram habens, dupliciter ruptus. E δίχα & ῥήγνυμι.

Διχοῤῥόπως, *Adv.* cum inclinatione in duas partes. E δίχα & ῥέπω, *vergo*.

Διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, seditio, secessio. E δίχα & στάσις, *statio*.

Διχοστατέω, ῶ, f. ήσω, dissideo, dissentio. 2) dissensionem facio. 3) ambigo, dubito. E δίχα & ἵσημι.

Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes seco, disseco, separo. 2) concido. E δίχα & τέμνω, *seco*.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, dimidia portio. 2) particula, frustum.

Διχοτομία, ας, ἡ, divisio in duas partes. A sq.

Διχότομος, ου, ὁ & ἡ, dissectus, in duo divisus. 2) dimidiatus. 3) bifidus, de ungulis &c.

Διχοτόμος, in duo dividens.

Δίχους, ὁ, duos congios capiens. E δὶς & χοῦς.

Διχοφρονέω, dissideo, dissentio.

Διχοφροσύνη, ης, ἡ, discordia, inimicitia. 2) seditio. A pr.

Διχόφρων, ονος, ὁ & ἡ, discors, dissentiens, qui mente est discordi. 2) versipellis. E δίχα & φρὴν.

Διχόω, divido in duas partes. A δίχα, *bifariam*.

Διχροΐα, ας, ἡ, geminus color. A δίχροος.

Διχρονέω, f. ήσω, duorum temporum, ancipitem, indifferentem esse. A δίχρονος. qd. v.

Διχρονοκατάληκτος, ου, ὁ & ἡ, desinens in ancipitem vocalem. E δίχρονος & καταληκτος, *desinens*.

Δίχρονος, ου, ὁ & ἡ, qui duorum temporum est, anceps, indifferens, communis. Epith. syllabæ.

Δίχροος, *contr.* δίχρους, ου, ὁ & ἡ, bicolor, qui gemini coloris est. E δὶς & χροιὰ, *color*.

Δίχρωμος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.

Διχῶς, *Adv.* dupliciter. A δίχα. (quod est adverbiale, factum ex antiquo διχὸς, ἡ, ὸν.)

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, sitis. 2) vehemens desiderium. Unde

Διψακὸς, οῦ, ὁ, morbus renum, quem comitatur maxima sitis. 2) genus herbæ.

Διψαλέος, έα, έον, sitibundus, siticulosus.

Διψὰς, άδος, ἡ, siticulosa, bibula, arida. 2) genus viperæ veneni celerius necantis, prester, causos, melanurus. 3) genus herbæ.

Διψάω, ῶ, f. ήσω, sitio. 2) cupio, desidero.

Διψηρὸς, ρὰ, ρὸν, siticulosus, aridus.

Δίψησις, εως, ἡ, sitis.

Διψητικὸς, ὴ, ὸν, sitim provocans. 2) siticulosus, sitiens, sitibundus. A διψάω.

Δίψιος, ου, ὁ & ἡ, siticulosus, aridus.

Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα.

Διψυχέω, ῶ, f. ήσω, ambiguo, & duplici sum animo.

Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hæsitatio.

Δίψυχος, ου, ὁ & ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam & inconstantem. E δὶς & ψυχή.

Διψώδης, εος, ὁ & ἡ, siticulosus, sitibundus.

ΔΙ'Ω, expello, abigo. 2) celeriter curro, fugio. 3) timeo, *med.* δίομαι, idem.

Διώβολον, ου, τὸ, duo oboli, genus numi binos obolos valens. E δὶς & ὀβολός.

Διώβολον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Δίωγμα, ατος, τὸ, id quod persequimur. 2) persecutio. 3) sacrum quoddam apud Græcos, a quo viri arcebantur. A διώκω.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, persecutio, exagitatio, vexatio.

Διώδυνος, ον, acerbus, gravem dolorem afferens. E διὰ & ὀδύνη, *dolor*.

Διωθέω, ῶ, f. διώσω, vel διωθήσω, dispello, protrudo, submoveo. 2) diluo, refello. 3) intrudo per, trajicio impellendo. 4) detrudo, deturbo. 5) ejicio, propulso. 6) *med.* elabor, effugio. 7) detrecto, recuso.

Διωθίζω, f. ίσω, idem.

Διωθισμὸς, οῦ, ὁ, impulsio. 2) propulsatio. A pr.

Διωκάθω, Attice idem quod διώκω.

Διωκτέος, έα, έον, persequendus.

Διώκτης, ου, ὁ, persecutor.

Διωκτὸς, ἡ, ὸν, quem persequi debemus. 2) quem consectari oportet, expetendus.

Διώκτειρα, ἡ, persecutrix, venatrix.

Διωκτὺς, ύος, ἡ, persecutio.

Διώκω, f. ξω, & ξομαι, expello, abigo, transadigo. 2) in exilium mitto. 3) persequor, insequor. 4) adsequi conor, consector, adfecto, expeto. 5) persequor judicio, accuso, reum ago. 6) persequor oratione describo. 7) pervado, permeo. A διὰ & ὤκω antiquo, (unde ὠκὺς) quod idem est atque οἴγω, vel οἴχω.)

Διωλένιος, ία, ιον, ulnas expansas habens, *vel* ulnis amplexus. A διὰ & ὠλένη.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ου, ὁ & ἡ, magnus. 2) vehemens. 3) late se extendens.

Διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio. 2) jusjurandum de calumnia. A διόμνυμι.

Διώμοτος, ον, perjurus. Ab eod.

Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.

Διωνυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A seq.

Διώνυμος, ου, ὁ & ἡ, binominis, duo habens nomina. 2) celeber, pervulgatus. Illud e δὶς, hoc e διὰ & ὄνομα, *nomen*.

Διώνυσος, idem qui Διόνυσος.

Διωξικέλευθος, ον, cursor, festinans. E δίωξις, & κέλευθος, *via*.

Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator. E διώκω & ἵππος, *equus*.

Δίωξις, εως, ἡ, persecutio. 2) peroratio, permeatio. 3) perpulsio. A διώκω.

Διωρία, dilatio. 2) intervallum. E διὰ & ὅρος.

Διωρισμένως, *Adv.* definite, distincte. 2) seorsim, particulatim. A διωρισμένος, quod est a διορίζω, *distinguo*.

Διώροφος, ου, ὁ & ἡ, duplex tectum habens.

Διωρυγὴ, ῆς, ἡ, fossa.

Διώρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta.

Διωρυκτὴς, οῦ, ὁ, qui parietes perfodit.

Διῶρυξ, υχος, vel υγος, ὁ, idem quod διώρυγμα. 2) cuniculus.

Διωρύσσω, perfodio. Sed v. διορύσσω.

Διωρυχὴ, ἡ, idem quod διῶρυξ. A pr.

Δίωσις, εως, ἡ, propulsatio. 2) dilatatio cum pulsu. A διωθέω.

Διωσμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detruditur. 2) vectis. Ab eodem.

Διώτη, ης, ἡ, diota, genus vasis duas habentis ansas. A sq.

Δίωτος, ου, ὁ & ἡ, duas habens aures. 2) duas habens ansas. E δὶς & οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Δμῆσις, εως, ἡ, subactio, domitio. 2) ipse domandi actus. A δαμάω.

Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A sq.

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. A δαμάω.

Δμητὸς, ὴ, ὸν, domitus. Ab eodem.

Δμωὴ, ῆς, ἡ, serva, ancilla. A δμώς.

Δμωΐς, ΐδος, ἡ, idem & ab eodem.

Δμωὸς, οῦ, ὁ, servus. A δαμάω.

Δμὼς, ωὸς, ὁ, idem & ab eodem.

ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, f. ίξω, agito & percutio, *vel* excutio manibus. 2) induo.

Δνο-

Δνόφεος, έα, εον, caliginosus, ater. A δνόφος.
Δνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.
ΔΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo.
Δοάζω & δοάζομαι, dubito, delibero. 2) post dubitationem & deliberationem tandem decerno. A δοιὸς, *duplex*.
Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, decretum. 2) dogma, placitum, sententia. 3) ritus, ceremonia religiosa. N. T. A δοκέω.
Δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado. 2) ritus religiosos præscribo. N. T. 3) consulto. 4) censeo.
Δογματικὸς, ή, όν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam scientiam (perceptionem) dari statuit. 2) ad præcipiendum, vel docendum aptus.
Δογματιστὴς, οῦ, ὁ, qui dogmatis alicujus est auctor, vel detentor. A δογματίζω.
Δογματοποιέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio.
Δογματοποιΐα, ἡ, inventio placitorum philosophicorum. A pr.
ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosis corporis partibus.
Δοθιὼν, ῶνος, ὁ, idem.
Δοιάζω, f. άσω, & δοιάζομαι, dubito. 2) consulto. v. δοάζω.
Δοιδυκοφόβης, ου, ὁ, pistilli sonum timens. A seq. & φοβέομαι.
ΔΟΙ'ΔΥΞ, υκος, ὁ, pistillum mortarii. 2) cochlear, quo contusa eximuntur.
Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A sq.
Δοιὸς, ὰ, ὸν, geminus. A δύω.
ΔΟΚΑ'ΖΩ, f. άσω, observo, speculor, exspecto, arbitror.
Δοκεύω, f. εύσω, observo, exspecto. 2) insidior.
ΔΟΚΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, video. 2) censeo, existimo. 3) probo. 4) in aliqua existimatione sum, laudor, celebror: unde δοκοῦντες *sunt* clari, nobiles, celebres, & δοκοῦντα nota, clara. 5) hinc *Impers.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut πῶς δοκεῖς, τί δοκεῖς, πόσον δοκεῖς, sunt formulæ admirandi. 5) *in pass.* δέδοκται, visum est, decretum est, placet.
Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.
Δοκησιδέξιος, ου, ὁ & ἡ, qui sibi acutus & dexter videtur, qui se faustum & felicem existimat. A δοκέω & δεξιός.
Δόκησις, εως, ἡ, existimatio, opinio. 2) suspicio. 3) exspectatio.
Δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio, quam quis falso de sua sapientia concipit.
Δοκησίσοφος, ου, ὁ & ἡ, qui sibi videtur sapiens esse, quum non sit.
Δοκίδιον, ου, τὸ, trabecula, trabs parva. Dim. a δοκός.
Δοκιμάζω, f. άσω, exploro, probo, examino, experior. 2) approbo, in pretio habeo. 3) utile judico, consultum censeo, *item simpliciter* judico, censeo. *in Pass.* 1) tutelæ meæ permittor, togam virilem sumo. 2) de iis, quorum vita & mores explorantur, an sint ad honores, quos petunt, admittendi. A δόκιμος.
Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio. 2) in primis eorum, qui honores petunt. 3) censura. 4) delectus militum. 5) specimen, documentum. A pr.
Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, explorator, examinator, æstimator. 2) approbator. Ab eodem.
Δοκιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem. 2) quæstor ærarii, Polyb.
Δοκιμαστικὸς, ή, όν, exploratorius.
Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia. 2) documentum. A δόκιμος.

Δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. A seq.
Δόκιμος, ου, ὁ & ἡ, probus, probatus. A δοκέω, vel a δέχομαι, (antique δέκω, δέκομαι.) dicitur in primis de nummis probæ notæ, qui merentur accipi vel admitti in commercio, unde vocab. ad alia probitatis genera translatum est.
Δοκιμότης, ητος, integritas. A pr.
Δοκίμως, plane, vere, ut δοκίμως ἀγαθός.
Δοκὶς, ίδος, ἡ, trabecula. 2) trabs. A sq.
ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ὁ & ἡ, trabs, tignum. 2) hasta, lancea.
Δοκὼ, οῦς, ἡ, opinio. A δοκέω.
Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκὸς verbale.
Δολερὸς, ρὰ, ρὸν, dolosus. A δόλος.
Δολερῶς, *Adv.* dolose, fraudulenter.
Δολιεύομαι, f. εύσομαι, fraudulenter ago. A δόλος.
Δολίζω, f. ίσω, adultero, corrumpo. Ab eod.
Δολιόπους, οδος, ὁ & ἡ, insidiator, insidioso pede incedens.
Δόλιος, ία, ιον, dolosus. A δόλος.
Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia.
Δολιόφρων, ονος, ὁ & ἡ, fraudulentus, dolosus. E δόλιος & φρήν.
Δολιόω, ῶ, f. ώσω, dolo utor, decipio. A δόλιος.
Δολίχαυλος, ου, ὁ & ἡ, longas tibias, seu fistulas habens. E δολιχὸς & αὐλὸς, *tibia*.
Δολιχαύχην, ενος, ὁ & ἡ, longam cervicem habens.
Δολιχεγχὴς, έος, ὁ & ἡ, longam hastam habens. E δολιχὸς & ἔγχος, *hasta*.
Δολιχεύω, f. εύσω, dolichum, quod est curriculum certum, *item* longum curriculum, curro, decurro. 2) cursito. A δόλιχος.
Δολιχήπους, οδος, ὁ & ἡ, longos pedes habens.
Δολιχήρετμος, ου, ὁ & ἡ, qui longis remis utitur. E δολιχὸς & ἐρετμὸς, *remus*.
Δολιχογραφία, ας, ἡ, scriptorum prolixitas. Ex eod. & γραφή.
Δολιχόδειρος, ου, ὁ & ἡ, collum longum habens. Ex eod. & δειρή, *collum*.
Δολιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, dolichum, h. e. cursum longissimum decurro. A sq.
Δολιχοδρόμος, ου, ὁ & ἡ, qui sexies stadium decurrit. E δ. & τρέχω.
Δολιχόκαυλος, ου, ὁ & ἡ, longum caulem habens. 2) longum hastile habens.
Δολίχουρος, ον, q. d. longam caudam habens, est epithet. versus, cujus in fine syllaba redundat. E δ. & οὐρά.
Δολιχόπους, οδος, ὁ & ἡ, idem quod δολιχήπους.
ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ή, όν, longus. 2) multus, prolixus.
Δόλιχος, ου, ὁ, curriculum duodecim, *vel* quatuor & viginti stadiorum. A δολιχός.
Δολιχόσκιος, ου, ὁ & ἡ, longam projiciens umbram. 2) longus. Ab eod. & σκιά.
Δολίως, *Adv.* dolose. A δόλιος.
Δολόδουπος, ὁ & ἡ, Epith. Martis. qs. callide strepens, dolosus.
Δολόεις, όεσσα, όεν, dolosus. 2) dolose factus.
Δολοκτασία, ἡ, cædes per insidias facta.
Δολομήδης, εος, ὁ & ἡ, qui dolos meditatur, dolosus. E δόλος & μῆδος, *consilium*.
Δολομήτης, ου, ὁ, δολόμητις, ὁ, ἡ, vafer, dolosus. Ex eod. & μῆτις, *consilium*.
Δολομήχανος, ου, ὁ & ἡ, dolorum machinator. Ex eod. & μηχανή, *machina*.
Δολόμυθος, ον, dolose loquens.
Δολοπεύω, f. εύσω, fraudem meditor, insidior. A δόλοψ.
Δολοπλοκία, ας, ἡ, dolus. A sq.

Δολοπλόκος, ου, ὁ & ἡ, dolos nectens, versutus, dolosus. E δόλος & πλέκω, *necto*.

Δολοπλοκής, ῆς, idem.

Δολόπους, οδος, ὁ & ἡ, doloso pede gradiens.

Δολοῤῥαφέω, dolos suo, excogito. A seq.

Δολοῤῥαφής, έος, ὁ & ἡ, e dolis consutus, dolosus. E δόλος & ῥάπτω, *suo*.

Δολοῤῥαφία, ας, ἡ, vafrities. A pr.

ΔΟΛΟΣ, ου, ὁ, dolus, fraus. (Ab antiq. δέλω inesco, unde δέλεαρ & δελεάζω.)

Δολοφονέω, idem quod sequens.

Δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo & ex insidiis occido. A δόλος & φόνος, *cædes*.

Δολοφονητής, οῦ, idem quod seq. A δολοφονέω.

Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo & ex insidiis patrata. A seq.

Δολοφόνος, ου, sicarius. E δ. & φόνω.

Δολοφραδής, έος, ὁ & ἡ, dolos animo agitans, astutus. E δόλος & φράζομαι, *cogito*.

Δολοφρόνεων, ονος, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.

Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes cogito.

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A seq.

Δολόφρων, ονος, ὁ & ἡ, dolos meditans. A δόλος & φρὴν, *mens*.

Δόλοψ, οπος, ὁ, speculator, explorator, insidiator, ap. Hesych. quia Δόλοπες, Thessaliæ incolæ fraudulenti.

Δολόω, ῶ, f. ώσω, dolose ago, decipio. 2) adultero, depravo. A δόλος.

Δόλωμα, τος, τὸ, fraus. A pr.

Δόλων, ωνος, ὁ, sica, vel stimulus in baculo ligneo occultus. 2) minimum velum in navi.

Δολῶπις, ιδος, ἡ, callida, fraudulenta. E δόλος & ὤψ, *facies*. (nisi ωψ, ωπις, mera terminatio est.)

Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio.

Δόμα, ατος, τὸ, donum. A δίδωμι.

Δομαῖος, αία, αῖον, ad structuram pertinens. A δομή.

Δομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. A seq.

Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, structura. 2) murus. A δέμω, *exstruo*.

Δόμησις, εως, ἡ, idem. A δομέω.

Δομήτωρ, ορος, ὁ, architectus. Ab eod.

Δομόνδε, *Adv.* domum versus.

Δόμος, ου, ὁ, domus. 2) triclinium, oecus. A δέμω.

Δομοσφαλής, ές, domum labefactans. E δ. & σφάλλω.

Δονακεῖον, ου, τὸ, arundinetum. A δόναξ.

Δονακεὺς, έως, ὁ, arundinosus. Ab eod.

Δονακόεις, εσσα, εν, idem. Ab eod.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ & ἡ, arundinifer. E δόναξ & τρέφω, *alo*.

Δονακόχλοος, contr. δονακόχλους, ου, ὁ & ἡ, arundinibus virens. Ex eod. & χλόα, *herba virens*.

Δονακώδης, εος, ὁ & ἡ, arundinosus. A seq.

Δονακὼν, ῶνος, idem quod δονακεῖον.

ΔΟΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo concava & crassa. 2) sagitta, qua hastile, arundinea. 3) calamus scriptorius. 4) calamus piscatorius. 5) fistula.

Δονάζω, f. άσω, agito. A seq.

ΔΟΝΕΩ, ῶ, f. ήσω, idem. 2) turbo. 3) lacesso. (ab antiquo δόνω, δίνω.)

Δόνημα, ατος, τὸ, motus. A præc.

Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.

Δόξα, ης, ἡ, sententia, opinio. 2) fama, rumor. 3) gloria, laus. 4) dignitas. 5) exspectatio. 6) dogma, axioma. A δοκέω.

Δοξάζω, f. άσω, laudo, celebro. 2) existimo, opinor, suspicor, conjicio. δεδοξασμένοι, clari, celebres. A præc.

Δοξάριον, ου, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim. a δόξα.

Δόξασις, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura. A δοξάζω.

Δόξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur, opinio. Ab eod. cum seqq.

Δοξαστὴς, οῦ, ὁ, opinator.

Δοξαστικὸς, ὴ, ὸν, vi opinandi præditus.

Δοξαστὸς, ὴ, ὸν, opinabilis.

Δοξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulcritudinis suæ, s. honestatis. E δόξα & καλός.

Δοξοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & ostento me. A δόξα & κόμπος, vel a seq. quod v.

Δοξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, fama & gloria capto. Ex eod. & κόπτω.

Δοξοκοπία, ας, ἡ, ostentatio, jactantia. 2) auræ popularis captatio. A præc.

Δοξολογέω, ῶ, f. ήσω, laudibus celebro.

Δοξολογία, ας, ἡ, collaudatio.

Δοξολόγος, ου, ὁ & ἡ, collaudans.

Δοξομανὴς, έος, ὁ & ἡ, qui insano gloriæ amore tenetur. E δόξα & μαίνομαι, *furo*.

Δοξομανία, ας, ἡ, insanus gloriæ amor.

Δοξομιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator rei non certo cognitæ. Vox Platon.

Δοξομιμητικὸς, ὴ, ὸν, imitans rem non satis cognitam. Vox Platon.

Δοξοπαιδευτικὸς, ὴ, ὸν, scientiæ opinionem inspirans, tradens.

Δοξοποιΐα, ας, ἡ, inanis opinionis susceptio.

Δοξοσοφία, ας, ἡ, opinio sapientiæ suæ.

Δοξόσοφος, ου, ὁ & ἡ, qui se ipse sapientem credit.

Δοξοφαγία, ας, ἡ, gloriæ aviditas. Polyb.

Δοιὸς, ὰ, ὸν, duplex. A δύω. v. δοιός.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta. 2) excoriatio. A δέρω, *excorio*.

Δορατιαῖος, αία, αῖον, hastæ magnitudinem æquans. A δόρυ, ατος, *hasta*.

Δορατίζομαι, f. ίσομαι, hastis pugno. Ab eod.

Δοράτιον, ου, τὸ, hastile, jaculum. Ab eod.

Δορατισμὸς, οῦ, ὁ, pugna, quæ fit hastis. A δορατίζομαι.

Δορατογλύφος, ου, ὁ, e ligno structus. 2) qui hastilia radit & polit. E δόρυ, *lignum*, & γλύφω, *sculpo*.

Δορατοθήκη, ης, ἡ, locus, capsa, in qua hastæ reponuntur.

Δορατομαχέω, hasta pugno. E δόρυ & μάχομαι.

Δορατοπαχὴς, έος, ὁ & ἡ, qui hastæ crassitudine est. Ex eod. & παχὺς, *crassus*.

Δορατοφόρος, ου, ὁ & ἡ, hastatus, satelles. Ex eod. & φέρω.

Δοριάλωτος, ου, ὁ & ἡ, hasta vel bello captus. Ex eod. & ἁλίσκω, *capio*.

Δοριγαμβρος, ου, in bellum nupta (sc. a cujus nuptiis bellum natum est.)

Δορίθηρατος, ου, ὁ & ἡ, hasta i. e. bello captus. E δ. & θηράω.

Δοριμής, ῆτος, ὁ & ἡ, hastatus, bellicosus. E δ. & καίνω.

Δορίκτητος, ου, ὁ & ἡ, bello captus. Ex δ. & κτάομαι.

Δορικτύπος, ου, ὁ & ἡ, bellicosus.

Δορίληπτος, ου, ὁ & ἡ, captus bello. E δόρυ & λαμβάνω.

Δοριμανὴς, έος, ὁ & ἡ, bellicosus, bellandi cupidissimus. E δ. & μαίνομαι.

Δοριμάργος, ου, bellicosus, insano ardore belli flagrans.

Δοριμ-

Δοριμήστωρ, ωρος, ὁ, belli peritus, amans.
Δορίπαλτος, ου, hastam quatiens, hastatus. E δ. & πάλλω, vibro.
Δοριπετής, ές, ὁ & ἡ, qui hasta, bello, interfectus est. E δ. & πίπτω.
Δοριπόνος, ου, ὁ & ἡ, laboriosus in bello, fortis.
Δορὶς, ίδος, ἡ, culter, quo utuntur coqui ad excoriandum. A δορὰ, excoriatio, quæ eo fit.
Δορίτμητος, ου, hasta transfixus. E δ. & τέμνω.
Δορίτολμος, ου, ὁ & ἡ, audax bello, strenuus. E δ. & τόλμα, audacia.
Δορκάδειος, εία, ειον, e dorcade factus, s. e talo hinnuli. A δορκὰς, cum sqq.
Δορκαδίζω, dorcadum sive caprearum saltus imitor.
Δορκάδιον, ου, τὸ, damula, parva caprea. Dim.
Δορκαλίδες, ων, αἱ, flagella e corio caprearum confecta. 2) instrumentum, quo sontes torquebantur.
Δορκὰς, άδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δόρξ.
Δόρκος, ου, ὁ, capreolus. Ab eodem.
Δόρκων, ωνος, ὁ, idem. 2) cervus. Ab eod.
ΔΟΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, capra silvestris, dama.
Δοροδόκος, ου, lignum, quod tectum domus sustinet, trabs. Suid. sed vox est corrupta: legendumque cum Valesio δοροδόχος. E δόρυ, ligna, & δέχομαι.
Δορὸς, οῦ, ὁ, uter, culeus, saccus e corio confectus. A δέρας, pellis.
Δορπέω, ῶ, f. ήσω, cœno. A δόρπος.
Δόρπη, ης, ἡ, tempus vespertinum.
Δόρπηστος, ου, ὁ, hora cœnæ. A δορπέω.
Δορπία, vel δορπεία, ας, ἡ, prima dies Apaturiorum, qua ad cœnam conveniebant, qui ex eadem tribu erant. A δόρπος.
Δόρπιστος, ου, ὁ, idem quod δόρπηστος.
ΔΟΡΠΟΝ, ου, τὸ, cœna. 2) pastus. 3) appetitus cœnandi.
Δόρπος, ου, ὁ, idem.
ΔΟΡΥ, Gen. δόρατος & δορὸς pro δόρυος. Dat. δορὶ & δόρει, hasta. ἐπὶ δόρυ, ad dextram, ἐκ δόρατος, a dextra. 2) lignum, trabs. 3) navis. 4) res quævis tignis compacta.
Δοριάλωτος, ου, ὁ & ἡ, bello captus, captivus.
Δορυβόλος, ου, hastam jaculans, epith. tormenti bellici. E δ. & βάλλω.
Δορυδρέπανον, ου, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago.
Δορυθαρσής, έος, ὁ & ἡ, bellicosus, bello fidens. E δ. & θάρσος, audacia.
Δορυκλυτὸς, ὴ, ὸν, bello inclytus.
ΔΟΡΥΚΝΙΟΝ, ου, τὸ, dorycnium, herba.
Δορύκρανος, ου, cuspidatus. E δόρυ & κράνον, caput.
Δορυκτητος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δορίκτητος.
Δορυάλωτος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δοριάλωτος.
Δορύμαχος, ου, ὁ & ἡ, bellator. E δ. & μάχομαι.
Δορυμήστωρ, ορος, ὁ, peritus rei militaris.
Δορύξενος, ου, ὁ & ἡ, qui in bello captus atque dimissus est cum hospitii jure: ex hoste factus hospes. 2) qui mittitur legatus de redimendis captivis.
Δορύξεον, ου, τὸ, locus, ubi hastæ raduntur aut poliuntur. Hesych. E δόρυ & ξέω, rado.
Δορυξόος, ου, ὁ, & δορυξὸς, hastarum artifex. Ex iisdem.
Δορυπαγὴς, ὲς, e ligno constructus. E δόρυ, lignum, & πήγνυμι.
Δορυπετὴς, ὲς, hasta interfectus. E δ. & πίπτω. v. δοριπετής.
Δορυπλήκτος, ου, idem. E δ. & πλήσσω, ferio.
Δορυπτοίητος, ου, ὁ & ἡ, miles fugiens, timidus, imbellis. E δ. & πτοέω, consterno.

Δορύπυρος, ου, ὁ & ἡ, igneam hastam habens. E δ. & πῦρ.
Δορυσθενής, έος, ὁ & ἡ, fortis bellator. E δόρυ & σθένος, robur.
Δορυσσόος, ου, ὁ & ἡ, acer bello. E δ. & σεύω, moveo.
Δορύσσω, f. ξω, hasta pugno. A δόρυ.
Δορυτίνακτος, ου, hasta concussus. 2) hastam quatiens. E δ. & τινάσσω, percutio.
Δορυτόμος, ου, lignum secans, findens. E δ. & τέμνω.
Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, stipo, comitor ut satelles. 2) tueor, protego. 3) servio, ambio, veneror, colo. A δορυφόρος.
Δορυφόρημα, ατος, τὸ, satellitium, apparitio. 2) personæ mutæ in scena. A præc.
Δορυφόρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Δορυφορία, ας, ἡ, satellitium. A δορυφόρος.
Δορυφορικὸς, ὴ, ὸν, ad satellites pertinens.
Δορυφόρος, ου, ὁ, spiculator, satelles, hastatus. E δ. & φέρω.
Δοσείω, dare gestio, cupio. A δόσις.
Δοσιδικος, ου, ὁ & ἡ, qui peccati dat pœnas. E δόσις & δίκη, pœna.
Δοσίπυγος, ου, scortum masculinum. Ex eod. & πυγὴ, podex.
Δοσιλαβία, ας, ἡ, aviditas largitionum. E δόσις & λαμβάνω.
Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδωμι.
Δότειρα, ας, ἡ, quæ dat. A seq.
Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδωμι.
Δότης, ου, ὁ, idem. Ab eod.
Δοτικὸς, ὴ, ὸν, ad dandum propensus.
Δοτὸς, ὴ, ὸν, qui dari potest. 2) datus.
Δουλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, in servitutem redigo. A seq.
Δουλαγωγὸς, οῦ, ὁ & ἡ, plagiarius. E δοῦλος & ἄγω.
Δουλαπατία, ας, ἡ, servorum corruptio. E δοῦλος & ἀπατάω.
Δουλάριον, ου, τὸ, servulus. Dim. a δοῦλος.
Δουλεία, ας, ἡ, servitus. A δουλεύω.
Δούλειος, ου, ὁ & ἡ, servilis.
Δούλευμα, ατος, τὸ, servitium, servitus.
Δούλευσις, εως, ἡ, idem.
Δουλεύω, f. εύσω, servio, servus sum.
Δούλη, ης, ἡ, ancilla, serva.
Δουλικὸς, ὴ, ὸν, servilis.
Δουλικῶς, Adv. serviliter.
Δούλιος, ου, ὁ & ἡ, servilis.
Δουλὶς, ίδος, ἡ, serva.
Δουλιχόδειρος, ου, ὁ & ἡ, longam cervicem, sive longum collum habens. A δουλιχὸς pro δολιχὸς, longus, & δειρὴ, cervix.
Δουλογνώμων, ονος, ὁ & ἡ, servili animo præditus.
Δουλογραφία, ας, ἡ, adsertio in servitutem. E δοῦλος & γραφὴ, lis, causa forensis, vel γράφεσθαι, accusare.
Δουλοκρατέομαι, ad servorum arbitrium facio omnia, in potestate sum servorum.
Δουλοκρατία, ας, ἡ, servorum imperium in dominos. E δοῦλος & κρατέω, impero.
Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, servo conveniens, servilis, illiberalis. E δοῦλος & πρέπω.
Δουλοπρεπῶς, Adv. serviliter, servili more.
ΔΟΥΛΟΣ, ου, ὁ, servus. 2) Adjective, ος, η, ον, servus, a, um. Comp. δουλότερος.
Δουλοσύνη, ης, ἡ, servitus.
Δουλόσυνος, ου, ὁ & ἡ, servilis.
Δουλοσώματα, ων, τὰ, mancipia, servi, famuli. pro σώματα δοῦλα. a δοῦλος & σῶμα. quod voc. sæpe vel per se mancipium significat.

Δουλοειδής, έος, ὁ & ἡ, servi speciem gerens. E δ. & φαίνομαι.

Δουλόφρων, ὁ & ἡ, servilis animo. E δ. & φρήν.

Δουλόω, ῶ, f. ώσω, in servitutem redigo.

Δούλωσις, εως, ἡ, subjugatio.

Δουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo. A seq.

ΔΟΥ῀ΠΟΣ, ου, ὁ, sonitus, qui ex corpore ad terram adliso oritur. 2) sonitus quivis. 3) mors ejus, qui cum strepitu cadit.

Δοῦρα, & δούρατα, τά, hastæ. 2) ligna. A δόρυ.

Δουράτεος, έα, εον, ligneus. A præc.

Δούρειος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ab eod.

Δουρηνεκής, έος, ὁ & ἡ, qui intra hastæ ictum est. E δ. & ἠνεκής, longus, vel ἐνέγκω, ad quem ictus hastæ perferri potest.

Δουρικλειτός, ῦ, præclarus bellator, hasta inclitus.

Δουρικλυτός, ὁ, idem.

Δουρίκτητος, ου, ὁ & ἡ, pro δορίκτητος.

Δουρίληπτος, ου, ὁ & ἡ, pro δορίληπτος.

Δούρειος, ία, ιον, ligneus. A δόρυ.

Δουροδόκη, ης, ἡ, idem quod δουροδόκος.

Δουροθήκη, idem, pro δοροθήκη.

Δοχαῖος, αία, αῖον, capax. A δέχομαι.

Δοχεῖον, ου, τό, receptaculum. A seq.

Δοχεύς, έως, ὁ, acceptor. A seq.

Δοχή, ῆς, ἡ, epulum, convivium.

Δοχμή, ῆς, ἡ, palmus.

Δόχμιος, & δοχμικός, ῦ, ὁ & ἡ, obliquus. A δοχμός.

Δοχμόκομος, ου, ὁ & ἡ, qui coma est tortuosa. Hesych. Ex eod. & κόμη, crinis.

ΔΟΧΜΟ'Σ, ή, όν, obliquus, tortus. Unde

Δοχμόω, ῶ, f. ώσω, curvo, inflecto, obliquo.

Δοχός, ή, όν, capax. A δέχομαι, capio.

ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.

Δράγμα, ατος, τό, manipulus. A δράσσω, prehendo.

Δραγματολόγος, ου, ὁ, qui manipulos colligit. E præc. & λέγω.

Δραγμεύω, & δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo. A δράγμα.

Δραγμή, ῆς, ἡ, manipulus, Philox. (At Etymologo, multitudo parvæ pecuniæ.)

Δραγμός, ῦ, ὁ, idem, s. prehensio.

Δραγμίς, ίδος, ἡ, pugillus.

Δραθεῖν, dormire, dicitur pro δαρθεῖν.

Δραίνω, f. ανῶ, facio. A δράω.

Δράκαινα, ης, ἡ, dracæna. A δράκων. Unde

Δρακαινίς, ίδος, ἡ, dracunculus, piscis.

Δρακόντειος, εία, ειον, anguinus. A δράκων.

Δρακοντίας, ου, ὁ, idem. 2) lapis quidam.

Δρακόντιον, ου, τό, nomen herbæ. 2) genus vitis. 3) species morbi.

Δρακοντογενής, έος, ὁ & ἡ, serpentigena.

Δρακοντόθειρα, ἡ, serpentes in capite gerens. epith. Furiarum.

Δρακοντοειδής, ές, serpentis speciem habens.

Δρακοντοειδῶς, Adv. specie serpentis.

Δρακοντολέτης, ου, ὁ, draconis interfector. E δράκων & ὄλλυμι, occido.

Δρακοντόμαλλος, ου, anguinos crines habens. E δρ. & μαλλός, vellus.

Δρακοντόμιμος, ου, dracones imitans.

Δρακοντόμορφος, ον, idem quod δρακοντοειδής.

Δρακοντόπαις, δος, ὁ, gigas, sc. e serpentis dentibus natus.

Δρακοντοφόνος, ου, ὁ & ἡ, serpentes interficiens.

Δρακοντόφρουρος, a serpente custoditus. E δρ. & φρουρά, custodia.

Δρακοντώδης, εος, ὁ & ἡ, draconibus, seu anguibus plenus.

Δράκος, εος, τό, oculus, visus, apud Nicandrum. A δέρκω, video.

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, draco: δράκοντες, catellæ, armillæ.

Δρᾶμα, ατος, τό, fabula, tragœdia, vel comœdia. 2) narratio. 3) rei repræsentatio. 4) actus, seu facinus. A δράω.

Δραματίζω, f. ίσω, fabulam ago. A præc.

Δραματικός, ή, όν, ad fabulam pertinens, fabularis, poeticus, activus.

Δραματικῶς, Adv. scenice.

Δραμάτιον, ου, τό, fabella. Dim.

Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas scribo.

Δραματοποιΐα, ας, ἡ, scriptio fabularum.

Δραματοποιός, ῦ, ὁ & ἡ, fabularum scenicarum scriptor. E δρᾶμα & ποιέω.

Δραματουργέω, ῶ, idem quod δραματοποιέω. 2) aliquid machinor.

Δραματουργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποιΐα.

Δραματουργός, ῦ, ὁ & ἡ, idem quod δραματοποιός. E δρᾶμα & ἔργον, opus.

Δράμημα, ατος, τό, cursus. A τρέχω, curro.

Δράξ, ακός, ἡ, pugillus. A δράσσω, prehendo.

Δραπετεύω, f. εύσω, fugio, aufugio. A seq.

Δραπέτης, ου, ὁ, servus fugitivus. A διδράσκω, fugio.

Δραπετίδης, ου, ὁ, idem.

Δραπετίνδα, Adv. ἡ, sc. παιδιά, genus lusus.

Δραπέτις, ιδος, ἡ, ancilla fugitiva.

Δραπετίσκος, ου, ὁ, servulus fugitivus. Dimin. a δραπέτης.

Δραπετοποιός, ῦ, ὁ & ἡ, fugitivum faciens. Ab eod. & ποιέω.

Δρασείω, facturio, facere, vel patrare cupio. A δράω.

Δραστήριος, ου, ὁ & ἡ, efficax, strenuus. A seq.

Δρᾶσις, εως, ἡ, actio.

Δρασκάζω, aufugio. 2) latito. A διδράσκω.

Δράσκασις, εως, ἡ, fuga. Hesych. A præc.

Δρασμός, ῦ, ὁ, fuga. A διδράσκω, fugio.

ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu δράττω, f. ξω, prehendo. Sed usurpatur in medio.

Δρηστήρ, ῆρος, ὁ, servus, minister. Jon. δρηστήρ, unde δρήστειρα, famula. A δράω, facio. Unde

Δρηστήριος, ία, ιον, efficax, strenuus, impiger, navus.

Δρηστηριότης, τος, ἡ, strenuitas, navitas.

Δρηστης, ου, ὁ, idem quod δρηστήρ. Unde

Δρηστικός, ή, όν, strenuus, acer, efficax. 2) ad faciendum paratus & usu exercitatus, acer.

Δρηστοσύνη, ης, ἡ, strenuitas in agendo, Jon. δρηστοσύνη.

Δραχμιαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium seu pondus æquans. A seq. v. δραχμιαῖος.

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, drachma, moneta, Romanum denarium æquans. 2) pondus duarum unciarum.

Δραχμιαῖος, αία, αῖον, drachmam æquans.

Δραχμίδιος, ου, ὁ & ἡ, idem. (sed corrupta hæc est scriptio pro δραχμιαῖος.)

Δραχμίς, ίδος, ἡ, vide δραγμίς.

ΔΡΑ'Ω, ῶ, f. άσω, facio. 2) ministro. 3) fugio.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπομαι.

Δρεπανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, (de curru bellico) falcatus. A præc. & φέρω.

Δρεπανίς, ίδος, ἡ, Avis, Plinio Drepanis. Gazæ Falcula riparia.

Δρεπανοειδής, έος, ές, falcis habens formam, falcatus. E seq. & εἶδος.

Δρέπανον, ου, τό, falx. A δρέπω.

Δρεπα-

Δρεπανουργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, falcium faber. E δρ. & ἔργον.

Δρεπτὸς, ή, όν, maturus. 2) quo quis frui potest. 3) vindemialis. A seq.

ΔΡΕΠΩ, f. ψω, & δρέπομαι, decerpo. *Unde* 2) colligo fructus, vindemio, meto.

Δρέσιμα, Δρησοσύνη. vid. Δρησὶς & δρησοσύνη.

Δριάω, ῶ, arboribus & herbis vireo. A δρίος.

Δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo. Hesych. A seq.

ΔΡΙΛΟΣ, ε, ὁ, lumbricus. Epigr.

Δριμέως, *Adv.* acriter, vehementer. A δριμύς.

Δριμύλος, ε, ὁ ϗ ἡ, aliquantum acer seu acerbus, acriulculus. A seq.

ΔΡΙΜΥΣ, εῖα, ύ, *Gen.* έος, είας, έος, qui acri gustu est, acrem seu pungentem saporem habens. 2) acer, vehemens. 3) astutus. 4) truculentus, iracundus.

Δριμύσσω, acri & mordaci humore adficio. A pr.

Δριμύτης, ητος, ἡ, acrimonia, acritudo. 2) vehementia, acerbitas, asperitas. 3) acumen, astutia. Ab eod.

Δριμυφαγία, ας, ἡ, acrium ciborum esus. 2) vomitus acrium esu provocatus. A seq.

Δριμυφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui acribus vescitur, qui acrium esu delectatur.

Δρίον, ε, τὸ, & δρίος, εος, τὸ, locus arboribus consitus. 2) silva. A δρῦς, n. 3.

Δροίτη, ης, ἡ, alveus balneatorius. 2) arca funebris.

Δρομάδην, *Adv.* cursim. A δρόμος, cum sqq.

Δρομαῖος, αία, αῖον, cursu valens, velox.

Δρομαίως, *Adv.* cursim.

Δρομὰς, άδος, ὁ, ἡ, cursitans, velox, ut δρομὰς κάμηλος, *vulgo* dromedarius. 2) scortum vagum.

Δρομεὺς, έως, ὁ, cursor.

Δρόμημα, ατος, τὸ, cursus, curriculum.

Δρομικὸς, ή, όν, cursu valens.

Δρομικῶς, *Adv.* cursu, celeriter.

Δρομοκήρυξ, υκος, ὁ, præco, nuncius cursorius.

Δρόμος, ε, ὁ, cursus. 2) fuga. 3) curriculum. A δρέμω, pro quo usurpatur τρέχω.

Δρομοχαίτης, ε, ὁ, setas, vel jubam inter currendum agitans. E δρόμος & χαίτη, *juba*.

ΔΡΟΜΩΝ, ωνος, ὁ, dromo, parvus cancer.

Δρόπις, ιδος, ἡ, vindemia. Hesych. A δρέπω.

Δροπῖσκος, ε, ὁ, calamus, corbis messoria vel vindemialis. Ab eod.

Δροσερὸς, ρὰ, ρὸν, roscidus, rorulentus. 2) tener, mollis. A δρόσος.

Δροσίζω, irroro, adspergo. Ab eod.

Δροσοβόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, rorem stillans, rorans. E δρόσος & βάλλω.

Δροσοείμων, ὁ ϗ ἡ, roratus, quasi rore vestitus. E δρόσος & εἷμα, *vestis*. (vel ab ἵεμαι, rorem a se demittens.)

Δροσόεις, όεσσα, όεν, roscidus, rorulentus.

Δροσόμελι, ιτος, τὸ, roscidum mel.

Δροσοπάχνη, ης, ἡ, ros pruinosus, pruina.

ΔΡΟΣΟΣ, ε, ἡ, ros. 2) dicitur de qualibet teneritudine, ut δρόσος ϗ χνοῦς, tenera lanugo.

Δροσοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod seq.

Δροσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, roscidus, rorulentus.

Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nimphæ. A δρῦς.

Δρυΐδιον, ε, τὸ, quercus. Dim. a δρῦς.

Δρύϊνος, ΐνη, ϊνον, quernus, roboreus.

Δρυΐτης, ε, ὁ, dryites, *lapis*.

Δρυμοκολάπτης, ε, ὁ, vide δρυοκολάπτης.

Δρυμὸς, ῦ, ὁ, & δρυμὸν, ῦ, τὸ, silva querna, quercetum. 2) quodlibet nemus. A δρῦς.

Δρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, silvosus. A præc.

Δρυμὼν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμός.

Δρυοβάλανος, ε, glans querna.

Δρυοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quercu seu quercus cortice tinctus. E δρῦς & βάπτω, *tingo*.

Δρυογόνος, ἡ, e quercu nata. Nimpha Dryas. E δρῦς & γίνομαι.

Δρυοκοίτης, ε, ὁ, in quercu, seu arbore cubans. E δρῦς & κοίτη, *cubile*.

Δρυοκολάπτης, ε, ὁ, picus arborarius, picus Martius. E δρῦς & κολάπτω, *tunds*, quia arbores rostro tundit & cavat.

Δρυοκόπος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui quercus secat, qs. querciseca. 2) avis. v. præc. E δρῦς & κόπτω, *seco*.

Δρυοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e quercubus compactus. E δρῦς & πήγνυμι, *compingo*.

Δρυοπτερὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. E δρῦς & πτερὶς, *filix*.

Δρύος, ε, ὁ, secundum quosdam pro δρίος, de quo supra.

Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio, fissio.

Δρυοτομικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, vel ἐργασία, ars cædendi arbores.

Δρυοτόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui quercus, vel arbores cædit. 2) materiarius, faber lignarius. E δρῦς & τέμνω, *seco*.

Δρύοχος, ε, ὁ, trabs, fulcrum &c. super quo nova navis ædificatur. Unde ἐκ τῶν δρυόχων structæ naves sunt novæ. E δρῦς & ἔχω, *habeo*.

Δρύοψ, οπος, ὁ, nomen avis.

Δρυπεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oliva, drupa, fructus maturus. E δρῦς & πέπτω, *coquo*. (sed melior lectio est δρυπετὴς, quæ de arbore aut jam decidit, aut in eo est, ut decidat.)

Δρύπεψ, επος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iisd.

Δρυπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere solet. E δρῦς & πίπτω.

Δρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum spinas habet. A seq.

ΔΡΥΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio.

ΔΡΥΣ, υὸς, ἡ, quercus. 2) robur. 3) quævis arbor, in primis fructifera.

Δρύφακτον, ε, τὸ, & δρύφακτος, ὁ, cancelli, sepes. A δρυφάσσω.

Δρυφακτόω, ῶ, f. ώσω, cancellis sepio. A præc.

Δρυφάκτωμα, ατος, τὸ, idem quod δρύφακτον. A præc.

Δρυφὰς, άδος, ἡ, unguis. 2) laniatus. Hesych. A δρύπτω.

Δρυφάσσω, lorico, munio, v. c. veste. A seq.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit unguibus. A δρύπτω.

Δρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.

Δρωπακίζω, f. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, & cutem deglabro. A δρῶπαξ.

Δρωπακισμὸς, ῦ, ὁ, dropacis adplicatio. A præc.

ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, pix, qua evelluntur pili. 2) *Adjective*, vulsus, glaber.

Δυαδικὸς, ή, όν, dualis. A δυάς.

Δυάζω, f. άσω, dubito. 2) *pass.* coeo, sed de duobus. A seq.

Δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualis. A δύω.

Δυασμὸς, ῦ, ὁ, coitus. A δυάζομαι.

Δυάω, ῶ, in miserias & calamitates conjicio, unde Homericum δυόωσι pro δυῶσι, δυάουσι. A δύη.

Δυερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus, calamitosus. 2) damnosus, noxius.

ΔΥΗ, ης, ἡ, calamitas, infelicitas. 2) dolor, mœror, anxietas.

Δυηπάθεια, & δυηπαθία, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpessio, dolor ipse. A seq.
Δυηπαθής, έος, ὁ & ἡ, laborum ærumnarumque patiens. 2) patiens. E δύη & πάσχω.
Δυϊκός, ή, όν, dualis. A δύο.
Δυϊκῶς, *Adv.* dualiter.
Δῦμι, subeo. A δύω, vel δύω.
ΔΥ΄ΝΑΜΑΙ, f. δυνήσομαι, possum, valeo. 2) æstimor *de nummis*. 3) efficio. aor. 1. *pass.* ἐδυνάσθην, qs. a δυνάζομαι.
Δυναμικός, ή, όν, potens, efficax, strenuus. A seq.
Δύναμις, εως, ἡ, vis, facultas. 2) dexteritas. 3) exercitus, copiæ. 4) multitudo, copia, ut lat. vis; in *Plur.* 5) angeli. 6) miracula, in N. T.
Δυναμοποιός, όν, potentem faciens. (nam in usu aliquando fuisse δυναμός, pro δυνατός, demonstrat sequens δυναμόω.)
Δυναμόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, roboro.
Δύνασις, εως, ἡ, potentia.
Δυναστεία, ας, ἡ, potentia, imperium, magistratus.
Δυναστεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, sum princeps, impero, præsum. 2) polleo opibus & potentia. 3) in *Pass.* potentiæ seu imperio alicujus subjectus sum. A seq.
Δυνάστης, ου, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynasta. qs. a δυνάζομαι.
Δυναστικός, ή, όν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A præc.
Δυναστίς, ίδος, ἡ, mulier potentatum obtinens. Ab eod.
Δυνάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum. Ab eod.
Δυνατέω, ῶ, f. ήσω, potens sum. A seq.
Δυνατός, ή, όν, potens. 2) validus, etiam corpore. 3) habilis, aptus, etiam de via. 4) possibilis. A δύναμαι.
Δυνατῶς, *Adv.* potenter, valide.
Δυνηρός, ρά, ρόν, potens, pollens. Ab eod.
Δύω, f. δύσω, subeo, ingredior. 2) occido. 3) induo. A δύω.
ΔΥΌ, *Gen.* δυοῖν, & δυῶν, duo.
Δυογόν, τό, vox antiqua pro ζυγόν, ap. Platon.
Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τά, duodecim.
Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ & ἡ, qui duodecim mensium est. E δυώδεκα & μήν, *mensis*.
Δυωδεκαταῖος, duodecim dies natus, *vel* duodecimo die. 2) qui duodecimo die aliquid facit. A seq.
Δυωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.
Δυοειδής, ές, biformis. E δ. & εἶδος.
Δυοκαίδεκα, duodecim.
Δυοκαιδεκάμηνος, vid. δυωδεκάμηνος.
Δυοκαιδεκάς, άδος, ἡ, duodenarius numerus. Unde δυοκαιδέκατος.
Δυοστόν, ῦ, τό, int. μέρος, pars altera: respondet quæstioni: quota pars?
Δυοτοκέω, ῶ, f. ήσω, bina pario. E δύο & τίκτω.
Δύπτης, ου, ὁ, urinator. A seq.
Δύπτω, f. ψω, aquas subeo, mergo. A δύω, *subeo*.
ΔΥΣ, *Particula inseparabilis*, notans in compositione ægre, difficulter. 2) male, infeliciter. 3) in, sive non, velut α privativum. 4) intensionem, velut α ἐπιτατικόν, valde in partem sequiorem.
Δύσαγνος, ου, ὁ & ἡ, male castus, impurus, spurcus.
Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici captura utor, infelix sum in venando. E δύς & ἄγρα.
Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, seu venatio. Ex iisd.
Δυσάγωγος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre impellitur, vel ducitur, quo volumus, intractabilis, refractarius. E δύς & ἀγωγή, *ductus*.
Δυσάδελφος, ου, ὁ & ἡ, infelix in fratribus.
Δυσαερία, ας, ἡ, malus aer, aeris tempestas gravis, cœli intemperies. A seq.
Δυσάερος, ου, ὁ & ἡ, malum habens aerem. E δύς & ἀήρ, *aer*.
Δυσαής, έος, ὁ & ἡ, graviter spirans, ut boreas. E δύς & ἄημι, *spiro*.
Δυσάθλιος, ου, valde miser.
Δυσαίακτος, ου, ὁ & ἡ, graviter & miserabiliter defletus. 2) qui non facile lugetur. 3) lugubris. 4) qui non facile luget. E δύς & αἰάζω, *lugeo*.
Δυσαιανής, έος, ὁ & ἡ, idem. E δ. & αἰανής, *luctuosus*.
Δυσαίνετος, ου, infamis. E δ. & αἰνέω.
Δυσαίρετος, ου, difficilis expugnatu vel captu.
Δυσαισθησία, ας, ἡ, sensuum labefactio, hebetudo. E δ. & αἴσθησις, *sensus*.
Δυσαίσθητος, ου, ὁ & ἡ, sensu non valens, hebetem sensum habens. 2) hebes.
Δυσαίων, ωνος, ὁ & ἡ, cui ærumnosa est vita, qui vitam miseram degit.
Δυσαλγής, έος, ὁ & ἡ, difficilem & gravem adferens dolorem, ægre tolerabilis. 2) qui dolore alterius vix afficitur. E δύς & ἄλγος, *dolor*.
Δυσάλγητος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δυσαλγής, n. 2.
Δυσαλθής, έος, ὁ & ἡ, sanatu difficilis. 2) incurabilis. E δύς & ἄλθος, *sanatio*.
Δυσάλθητος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex eod. & ἀλθέω.
Δυσαλλοίωτος, ου, ὁ & ἡ, qui vix mutari potest.
Δυσάλυκτος, ου, ὁ & ἡ, vix evitabilis, inevitabilis. E δύς & ἀλύσκω, *evito*.
Δυσάλωτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis captu. 2) qui ægre vel difficulter corrumpitur. Ab ἁλίσκω.
Δυσάμβατος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter adiri aut scandi potest, impervius. E δ. & ἀναβαίνω.
Δυσάμμορος, ου, ὁ & ἡ, idem quod seq.
Δυσάμοιρος, ου, ὁ & ἡ, infelix, qui fata habet difficilia. Hesych. E δύς & μοῖρα. (ut δύς h. l. sit majorem in modum, sed in partem sequiorem. v. δυσμίσητος, δύσεικτος, δύσκηλος.)
Δυσανάβατος, ου, idem quod δυσάμβατος.
Δυσαναβίβαστος, ου, ὁ & ἡ, qui haud facile adduci adsuefieri alicui rei, velut virtuti, potest. E δ. & ἀναβιβάζω.
Δυσανάγωγος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre rejicitur, vel exscreatur, non facile exscreabilis. 2) qui ægre exscreat. 2) difficilis persuasu, pertinax.
Δυσανάδοτος, ου, ὁ & ἡ, qui non facile digeritur & in membra distribuitur, *cibus*.
Δυσανάκλητος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre revocatur.
Δυσανακόμιστος, qui ægre reducitur, revocatur a morbo aut periculo ad salutem.
Δυσανάκρατος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter commiscetur *seu* temperatur. E δ. & ἀνακεράννυμι, *commisceo*.
Δυσανάλγητος, ου, idem quod δυσάλγητος.
Δυσανάληπτος, ου, ὁ & ἡ, qui difficile refocillari, aut recreari potest. E δύς & ἀναλαμβάνω, *recreo*.
Δυσανάλυτος, ου, ὁ & ἡ, ægre resolubilis, *seu* dissolubilis. E δ. & ἀναλύω.
Δυσανάλωτος, ου, qui non potest absumi, confici. E δ. & ἀναλίσκω.
Δυσανάπειστος, ου, ὁ & ἡ, qui vix dissuaderi potest. 2) qui ægre ab opinione potest deduci.
Δυσανάπλους, ου, non navigabilis adverso flumine.

Δυσανάπλωτος, ον, qui vix tranare potest.

Δυσανάπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre respirans.

Δυσανάπορος, ον, difficilis transitu, s. ad quem non facile transitur.

Δυσανάῤῥωστος, ον, qui ægre e morbo convalescit. E δ. ἀνά & ῥώννυμι.

Δυσανασχετέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, gravor.

Δυσανάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, toleratu difficilis. 2) intolerabilis.

Δυσανασχέτως, *Adv.* ægre, iniquo animo.

Δυσανάτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, eversu difficilis.

Δυσαναχρεμπτικός, ή, όν, qui difficulter exscreat. E δ. & ἀναχρέμπτω.

Δυσανέκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυσανάσχετος.

Δυσάνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, morosus, difficilis. 2) valde anxius & tristis. E δ. & ἀνία, *mœror*.

Δυσάνοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, adscensu difficilis. 2) ad quem accedi vix potest.

Δυσάνολβος, ον, miser.

Δυσανταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum quo male & periculose decertatur: fortis, bellicosus. E δ. & ἀνταγωνίζομαι.

Δυσάντης, εος, ὁ, ἡ, arduus. Apud Poetas idem quod sequens

Δυσάντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus malus, seu sinister est occursus. 2) difficilis, sævus. E δ. & ἀντάω, *occurro*.

Δυσαντίβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, adspectu terribilis, cujus oculis haud facile occurras. E δ. & ἀντιβλέπω, *contra adspicio*.

Δυσαντίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix refelli potest. 2) cui resisti non potest.

Δυσαντίῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui refelli vix potest.

Δυσαντιῤῥήτως, *Adv.* ita, ut vix contra dici queat, liquido.

Δυσαντοφθάλμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui resisti non potest, invictus. E δ. & ἀντοφθαλμέω.

Δυσάνωρ, ορος, ὁ, infelix. Epith. nuptiarum. Æschyl. E δ. & ἀνήρ.

Δυσαξίωτος, ου, inexorabilis. E δ. & ἀξιόω, *rogo*.

Δυσαπάλειπτος, ου, non facile abluendus. E δ. & ἀπαλείφω, *abluo*.

Δυσαπαλλαξία, ας, ἡ, difficultas rejectionis, liberationis. A seq.

Δυσαπάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter abjici potest. 2) qui difficulter profligatur, a quo vix liberari possumus. E δ. & ἀπαλλάττω.

Δυσαπαλλάκτως, *Adv.* ut haud facile discedere, liberari possis. A præc.

Δυσαπάντητος, ον, idem quod δυσάντος & δυσάντητος.

Δυσαπάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis deceptu, qui vix decipi potest. E δ. & ἀπατάω, *decipio*.

Δυσαπιστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, vix dubito.

Δυσαπόδεικτος, ον, vix demonstrandus.

Δυσαποδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre dedocetur aut dediscit aliquid. E δ. & ἀποδιδάσκω.

Δυσαποκατάστασις, εως, ἡ, ægritudo, qua quis sibimet ipse displicet, languor. 2) agitatio animi vix conquiescentis & ad se redeuntis, *aut* difficultas rem quamcunque ad pristinam constantiam restituendi.

Δυσαπόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui vix responderi potest. E δ. & ἀποκρίνομαι, *respondeo*.

Δυσαποκρίτως, *Adv.* ita, ut vix responderi queat. A præc.

Δυσαπολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre defenditur, vel excusatur. E δ. & ἀπολογέομαι.

Δυσαπολύτως, *Adv.* ita, ut difficulter avelli, vel absolvi queat. E δ. & ἀπολύω.

Δυσαπόνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix deleri, vel elui potest. E δ. & ἀπονίπτω, *eluo*.

Δυσαπόπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui vix finem imponere possumus, qui vix sedari potest. 2) strenuus in bello. E δ. & ἀποπαύομαι, *cesso*.

Δυσαποπαύστως, *Adv.* ita, ut vix finis imponi, aut sedari possit. 2) constanter. A præc.

Δυσαπόπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter ablui potest. E δ. & ἀποπλύνω, *abluo*.

Δυσαπόπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix decidit, seu delabitur. E δ. & ἀποπίπτω, *decido*.

Δυσαπόῤῥυπτος, ον, qui elui vix potest. E δ. & ἀποῤῥύπτω, *abluo*.

Δυσαπόσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre avellitur. E δ. & ἀποσπάω, *avello*.

Δυσαποσπάστως, *Adv.* ita, ut ægre avelli possit, tenaciter, firmiter.

Δυσαποτέλεστος, ον, eventum non habens, non finiendus aut absolvendus. E δ. & ἀποτελέω, *finio*.

Δυσαπότρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre avertitur. 2) refractarius. E δ. & ἀποτρέπω, *averto*.

Δυσαπότριπτος, ον, qui amoveri, repelli non potest. E δ. & ἀποτρίβομαι.

Δυσάπουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre cicatricem ducens. E δ. & ἀπουλόω, *cicatricem contraho*. Sed melius

Δυσαπούλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Δυσαρέσκομαι, displiceo.

Δυσάρεσκος, ου, ὁ, ineptus gratiæ captator.

Δυσαρεστέω, ῶ, ῆμαι, non sum hilariter adfectus, morosum me præbeo, offenso sum animo. 2) improbo.

Δυσαρέστησις, εως, ἡ, ægritudo. 2) infelicitas summa, miserrima conditio, miseriæ. A pr.

Δυσάρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui placere difficulter queas, morosus, unde τὸ δυσάρεστον, ου, morositas.

Δυσαρέστως, *Adv.* morose, iniquo animo.

Δυσαρίθμητος, ον, innumerabilis.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato.

Δύσαρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui difficile est imperare, contumax. E δ. & ἄρχω.

Δυσαρμοστία, ας, ἡ, disconvenientia, discordia. E δ. & ἁρμόζω.

Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt. E δ. & ἀρχή.

Δυσάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, molestus. (sed videtur potius leg. δυσανάσχετος aut δυσανέσχετος.)

Δυσάτιμος, ον, idem quod ἄτιμος.

Δυσαυλία, ας, ἡ, inhospitalis locus.

Δύσαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, & δυσαύλιστος, ad commorandum, deversandum parum commodus. E δ. & αὐλή, item αὐλίζομαι.

Δυσαυξής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter augescit, parum crescit. E δ. & αὔξω, *augeo*.

Δυσαύξητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Δυσαυχής, έος, ὁ καὶ ἡ, molestus sese jactando, jactator odiosus. E δ. & αὐχή, *gloriatio*.

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ablatu.

Δυσαχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, onerosus, molestus. E δὺς & ἄχθος, *molestia*.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis portatu.

Δυσβατοποιέομαι, οῦμαι, difficilem aditum, transitum vel receptum facio. A seq. & ποιέω.

Δύσβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter adiri, aut scandi potest, inaccessus, impervius, unde τὸ δύσβατον, ου, adeundi, seu transeundi difficultas. E δ. & βαίνω.

Δυσβάϋκτος, ον, lamentabilis. E δ. & βαΰζω.

Δυσβίοτος, ου, miser, ærumnosus.

Δυσβλαστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter, non bene germino.

Δυσβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficulter, tarde, male germinans. E δ. & βλαστάνω.

Δυσβοήθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix succurri potest, ægre medicabilis. E δ. & βοηθέω.

Δυσβόηθος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iisd.

Δύσβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui jactus aleæ male cecidit. E δ. & βάλλω.

Δυσβουλία, ας, ἡ, infelicitas, stultitia consilii. A seq.

Δύσβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus malum vel infelix est consilium. E δ. & βουλή.

Δύσβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non bene edulis, gratiam in mandendo non habens.

Δύσβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, epith. terræ asperæ, parum fertilis. E δ. & βῶλος, *gleba*.

Δύσγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias.

Δυσγάργαλις, & δυσγάργαλος, ὁ, ἡ, qui se ægre manibus titillari vel contrectari sinit. E δ. & γαργαλίζω.

Δυσγαργάλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iisd.

Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obscuritas. 2) animus degener, ignavia. A seq.

Δυσγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, qui obscuro genere ortus est. 2) degener. E δ. & γίνομαι.

Δυσγεφύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ponte vix jungi potest, qui ægre fert pontem. E δ. & γεφυρόω.

Δυσγεώργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter coli potest. E δ. & γεωργέω.

Δυσγνοια, ας, ἡ, ignorantia, error, dubitatio. E δ. & γινώσκω.

Δυσγνώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnosci potest. E δ. & γνωρίζω.

Δυσγνωσία, ας, ἡ, obscuritas, difficultas cognoscendi. E δ. & γινώσκω.

Δύσγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, obscurus, difficilis cognitu.

Δυσγοήτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facile fascinari potest. 2) qui non facile vel non illecebris capitur, aut decipitur. E δ. & γοητεύω.

Δυσγράμματος, ου, ineptus ad litteras discendas.

Δυσγρίπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, invenitur & δυσγρίπιστος, e quo non facile lucrum percipi potest. E δ. & γριπίζω, *piscor*, *lucrum facio*.

Δυσδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas. A δυσδαίμων.

Δυσδαιμόνως, *Adv.* infeliciter.

Δυσδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus.

Δυσδάκρυτος, ου, lacrimabilis. E δ. & δακρύω.

Δυσδάμαρτος, ου, infelix uxore. E δ. & δάμαρ, *uxor*.

Δυσδείκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, demonstratu difficilis. E δ. & δείκνυμι.

Δυσδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter videri potest, obscurus. E δ. & δέρκομαι.

Δυσδιάβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, transitu difficilis, impervius. E δ. & διαβαίνω.

Δυσδιάγνωστος, ου, obscurus. E δ. & διαγινώσκω.

Δυσδιάγωγος, ου, difficulter tractandus, regendus, coercendus.

Δυσδιάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, dispositu seu compositu difficilis. 2) non vendibilis. E δ. & διατίθημι.

Δυσδιαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix dividendus. E δ. & διαιρέω.

Δυσδιαίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo difficile est arbitrari. E δ. & διαιτάω, *arbitror*.

Δυσδιαπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, portatu vel expeditu difficilis. E δ. & διαπορεύω, *porto*.

Δυσδιάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui discerni, seu dijudicari ægre potest. E δ. & διακρίνω.

Δυσδιάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari potest. E δ. & διαλλάττω.

Δυσδιάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre dissolvendus, firmus. 2) implacabilis. E δ. & διαλύω.

Δυσδιανόητος, ου, obscurus, difficilis. E δ. & διανοέομαι.

Δυσδιάπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre difflatur. 2) qui per spiritales meatus ægre transmittitur. E δ. & διαπνέω.

Δυσδιάσπαστος, ου, non facile convellendus, firmus. E δ. & διασπάω, *convello*.

Δυσδιατύπωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre (ad bonos mores) formari potest. E δ. & διατυπόω.

Δυσδιάφευκτος, & δυσδιάφυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre evitari potest. E δ. & διαφεύγω.

Δυσδιαφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre per sudorem discutitur vel egeritur. E δὺς & διαφορέω.

Δυσδιαφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre custodiri potest. E δ. & διαφυλάττω.

Δυσδιαχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter excernit. E δ. & διαχωρέω, *excerno*.

Δυσδίδακτος, ου, tardus, difficilis eruditu.

Δυσδιέγερτος, ου, ὁ ϗ ἡ, excitatu difficilis. E δ. & διεγείρω.

Δυσδιεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter percurri, seu transiri potest. 2) qui vix explicari potest. E δ. & διέξειμι.

Δυσδιέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre pervius, unde exiri non potest.

Δυσδιερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis investigatu, obscurus. E δ. & διερευνάω.

Δυσδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, enarratu difficilis. E δ. & διηγέομαι, *enarro*.

Δυσδιόδευτος, ου, idem quod δυσδιέξοδος. E δ. & διοδεύω.

Δυσδίοδος, ου, idem.

Δυσδιοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, administratu vel moderatu difficilis. E δ. & διοικέω.

Δυσδιόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre emendari potest. E δ. & διορθόω.

Δυσδοκίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, perspectu difficilis. E δ. & δοκιμάζω.

Δυσεγχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis. Epith. negotii. E δ. & ἐγχειρέω.

Δύσεδρος, ου, ineptus, abhorrens, male sedens. E δ. & ἕδρα, *sedes*.

Δυσειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deformis, turpis. E δ. & εἶδος, *forma*.

Δυσείκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infeliciter expressus. 2) conjectu difficilis. E δ. & εἰκάζω, *adsimilo*.

Δυσείματος, male vestitus. E δ. & εἷμα, *vestis*.

Δυσειματέω, ῶ, f. ήσω, malo, seu sordido vestitu utor. A præc.

Δυσειμονία, ας, ἡ, malus & sordidus vestitus. A seq.

Δυσείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, sordide vestitus, male indutus, pannosus. E δ. & εἷμα, *vestitus*.

Δυσειρεσία, ας, ἡ, difficilis remigatio. 2) remigatio infelix.

Δυσείσβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, accessu difficilis, inaccessus. E δ. & εἰσβολή, *ingressus*.

Δυσείσπλοος, ως, ου, ουν, idem quod seq.

Δυσείσπλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre patens navibus. E δ. & εἰσπλέω, pro εἰσπλέω.

Δυσέκβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, exitum difficilem habens, ut paludes, silvæ. E δ. & ἐκβαίνω.

Δυσεκβίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui non facile vis adferri potest. 2) pertinax, E δ. & ἐκβιάζω.

Δυσεκβίβαστος, ου, ὁ & ἡ, qui haud facile ab aliquare, velut consuetudine, vitio, revocari, abstrahi potest. E δ. ἐκ & βιβάζω.

Δυσέκδοτος, ου, ὁ & ἡ, qui non facile vendi, vel elocari potest. E δὺς & ἐκδίδωμι.

Δυσεκθέρμαντος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre potest calefieri, seu incalescere. E δ. & ἐκθερμαίνω.

Δυσεκκόμιστος, ου, ægre exportandus. E δ. & ἐκκομίζω.

Δυσέκκριτος, ου, non facile excernendus.

Δυσεκκλυστος, ου, vix vel non effandus.

Δυσέκλειπτος, ου, ὁ & ἡ, non deficiens. E δ. & ἐκλείπω.

Δυσεκλόγιστος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre computari potest, adeoque perspectu difficilis est, obscurus. E δ. & ἐκλογίζομαι.

Δυσέκλυτος, ου, ὁ & ἡ, qui solvi vel exsolvi non potest. 2) obscurus, inexplicabilis. E δ. & ἐκλύω, exsolvo. Unde δυσεκλύτως, inextricabiliter.

Δυσέκνευστος, ου, e quo enatari, qui tranari non potest. E δ. & ἐκνέω, enato.

Δυσέκνιπτος, ου, ὁ & ἡ, qui elui vix potest. E δ. ἐκνίπτω.

Δυσεκπέραντος, ου, ὁ & ἡ, & δυσεκπέραστος, qui vix absolvi & ad finem perduci potest. E δ. & ἐκπεραίνω.

Δυσέκπλους, ου, unde vix enavigari potest.

Δυσέκπλυτος, ου, ὁ & ἡ, qui elui vix potest. E δ. & ἐκπλύνω.

Δυσέκπλυτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Δυσέκπλυτος, idem quod δυσέκπλυς.

Δυσεκπόρευτος, ου, unde exiri non potest.

Δυσέκπυητος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre ad suppurandum perducitur. E δ. & ἐκπυέω.

Δυσέκτηκτος, ου, qui non facile evacuatur vel ejicitur, nempe per alvum, aut alia via. E δ. & ἐκτήκω, eliquo.

Δυσέκφευκτος, ου, vix effugiendus.

Δυσέκφορος, ου, difficilis, durus pronunciatu. E δ. & ἐκφέρω. Unde

Δυσεκφόρως, *Adv.* dure ad pronunciandum.

Δυσεκφεύκτως, *Adv.* sine effugio. E δ. & ἐκφεύγω.

Δυσεκφώνητος, ου, ægre pronunciandus. E δ. & ἐκφωνέω.

Δυσέλεγκτος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter redargui, refelli potest. E δ. & ἐλέγχω. v. δυσεξέλ.

Δυσέλικτος, ου, ὁ & ἡ, vix evolubilis, difficilibus gyris perplexus. E δ. & ἑλίσσω. (sed v. δυσεξέλικτος.)

Δυσελκής, έος, ὁ & ἡ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. E δ. ἕλκος, ulcus.

Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris, ulcerum malignitas medelam respuens. Ex iisd.

Δυσέλκυστος, ου, qui ægre aliquo duci, trahi potest. E δ. & ἑλκύω.

Δυσελπίζω, f. ίσω, parum, nihil spero, diffido.

Δύσελπις, ιδος, ὁ & ἡ, qui est abjectæ spei.

Δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, parum confido, prope despero. A δυσέλπιστος.

Δυσελπιστία, ας, ἡ, spes mala. A seq.

Δυσέλπιστος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δύσελπις.

Δυσελπίστως, *Adv.* cum mala spe, sine spe. A præc.

Δυσέμβατος, ου, ὁ & ἡ, Epith. viæ asperæ, arduæ, &c.

Δυσέμβλητος, ου, qui non facile reponi in locum suum potest, *de luxatis*. Hipp. E δ. & ἐμβάλλω.

Δυσέμβολος, ου, ὁ & ἡ, difficilis accessu, *item* ad quem vix perveniri potest. Ex iisd.

Δυσεμετέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A seq.

Δυσέμετος, ου, ὁ & ἡ, ægre vomens. A seq.

Δυσεμέω, ægre vomo.

Δυσεμής, έος, ὁ & ἡ, ægre vomens. E δ. & ἐμέω.

Δυσέμφατος, ου, ὁ & ἡ, malæ & infaustæ significationis. E δ. & ἐμφαίνω, *significo*.

Δυσεντερία, ας, ἡ, intestinorum tormina.

Δυσεντερικός, ή, όν, dysentericus. 2) qui dysenteria laborat. A præc.

Δυσεντεριώδης, idem & ab eod.

Δυσέντερος, idem. Ex δ. & ἔντερον, *intestinum*.

Δυσέντευκτος, ου, ὁ & ἡ, ad quem non facile patet aditus. 2) morosus, inhumanus & asper in congressu, sævus. E δ. & ἐντυγχάνω, *adeo*.

Δυσεντευξία, ας, ἡ, morositas & asperitas in congressu. E δ. & ἔντευξις.

Δυσένωτος, ου, non facile conjungendus. E δ. & ἑνόω, *conjungo*.

Δυσεξάγωγος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre educitur vel exportatur. E δ. & ἐξάγω.

Δυσεξάλειπτος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre deletur seu obliteratur. E δ. & ἐξαλείφω.

Δυσεξάλλακτος, ου, ὁ & ἡ, vix mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari potest. E δ. & ἐξαλλάττω.

Δυσεξάλυκτος, ου, ὁ & ἡ, non effugiendus. E δ. & ἀλύσκω, *fugio*.

Δυσεξανάλωτος, ου, ὁ & ἡ, qui non facile consumitur. E δ. & ἐξαναλίσκω.

Δυσεξαπάτητος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δυσαπάτ.

Δυσεξαρίθμητος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δυσαρίθμ.

Δυσεξέλεγκτος, ου, idem quod δυσέλεγκτος.

Δυσεξέλικτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis explicatu. E δ. & ἐξελίττω, *evolvo*. (v. δυσέλικτος.)

Δυσεξέργαστος, ου, difficilis elaboratu.

Δυσεξερεύνητος, ου, ὁ & ἡ, cujus difficilis est perscrutatio, qui non facile investigari potest. E δ. & ἐξερευνάω, *investigo*.

Δυσεξεύρετος, ου, ὁ & ἡ, inventu difficilis. E δ. & ἐξευρίσκω, *invenio*.

Δυσεξήγητος, ου, ὁ & ἡ, qui explicari vix, vel omnino non potest. E δ. & ἐξηγέομαι, *explico*.

Δυσεξημέρωτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis ad cicurandum. E δ. ἐξ & ἥμερος, *cicur*. (nisi potius est δυσεξημέρωτος.)

Δυσεξάνυτος, ου, ὁ & ἡ, effectu difficilis. 2) inexplicabilis, *vel* vix explicandus, enodandus. E δ. & ἐξανύω, *perficio*.

Δυσεξίτηλος, ου, ὁ & ἡ, vix *vel* non delebilis.

Δυσεξίτητος, ου, ὁ & ἡ, difficilis exitu. E δ. & ἔξειμι.

Δυσέξοδος, ου, ὁ & ἡ, difficilem exitum habens.

Δυσέξοιστος, ου, ὁ & ἡ, elatu vel exportatu difficilis. 2) vix explicabilis. E δ. & ἐκφέρω.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ & ἡ, vix emendabilis. E δ. & ἐπανορθόω.

Δυσεπέκτατος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter extenditur. E δ. & ἐπεκτείνω.

Δυσεπήβολος, ου, ὁ & ἡ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis.

Δυσεπίβατος, ου, aditu difficilis.

Δυσεπιβούλευτος, ου, ὁ & ἡ, qui insidiis vix capi potest, cautus. E δ. & ἐπιβουλεύω.

Δυσεπικούρητος, ου, ὁ & ἡ, cui vix auxilium ferri potest. E δ. & ἐπικουρέω.

Δυσεπίκριτος, ου, ὁ & ἡ, de quo vix judicari potest. E δ. & ἐπικρίνω, *judico*.

Δυσεπίμικτος, ου, ὁ & ἡ, qui cum aliis commercium non habet. 2) difficilis aditu.

Δυσεπινόητος, ου, obscurus, difficilis. E δ. & ἐπινοέω.

Δυσεπίστροφος, ον, qui non facile converti potest.

Δυσεπίσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter inhiberi, contineri aut retineri potest. E δ. & ἐπίσχω, cohibeo.

Δυσεπίτευκτος, ον, difficilis ad assequendum. E δ. & ἐπιτυγχάνω, assequor.

Δυσεπιτήδευτος, ου, ὁ & ἡ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando summa diligentia requiritur.

Δυσεπιχείρητος, ου, ὁ & ἡ, in quem non facile impetus fieri potest. 2) confectu difficilis. E δ. & ἐπιχειρέω.

Δυσέργαστος, ου, ὁ & ἡ, factu, tractatu, elaboratu difficilis. E δ. & ἐργάζομαι. (v. δυσεξέργ.)

Δυσεργής, έος, ὁ & ἡ, idem quod δύσεργος.

Δυσεργία, ας, ἡ, difficultas. 2) segnities A seq.

Δύσεργος, ου, ὁ & ἡ, piger ad opus faciendum. 2) difficilis, operosus. Unde δυσέργως, Adv.

Δυσερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inscrutabilis. E δὺς & ἐρευνάω, scrutor. (v. δυσεξερεύν.)

Δυσέρημος, ου, ὁ & ἡ, desertus. 2) difficilis ob solitudinem.

Δύσερις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, contentiosus, morosus.

Δυσέριστος, ου, ὁ & ἡ, de quo, vel cum quo contendere difficile est. 2) in infelici contentione positus. E δ. & ἐρίζω.

Δυσερμήνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, explicatu difficilis. E δ. & ἑρμηνεύω. Unde

Δυσερμηνεύτως, Adv. obscure.

Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium. Hesych. A seq.

Δύσερμος, ου, ὁ & ἡ, infelix. Suidæ, exspes. A δ. & Ἑρμῆς, Mercurius.

Δύσερως, ωτος, ὁ & ἡ, invenustus, qui infelici vel periculoso amore tenetur. 2) perdite amans.

Δυσερώτως, Adv. perdito amore. A præc.

Δυσετηρία, ας, ἡ, sterilitas anni. E δ. & ἔτος, annus.

Δυσετυμολόγητος, ου, ὁ & ἡ, cujus Etymologia vix reddi potest.

Δυσευνήτειρα, periculose cubans, quæ obdormiscere non potest. A δυσευνήτωρ.

Δυσεύνητος, ον, idem quod sequens

Δυσευνήτωρ, ὁ, male, periculose cubans, in lecto vel nido.

Δυσεύρετος, ου, ὁ & ἡ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. E δ. & εὑρίσκω.

Δυσέφικτος, ου, ὁ & ἡ, ad quem vix pervenire possumus. 2) cui vix pares esse possumus.

Δυσέχωστος, ον, qui haud facile aggere claudi potest. (nisi potius est δυσέγχωστος.)

Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A seq.

Δύσζηλος, ου, ὁ & ἡ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator.

Δυσζήλως, Adv. invidiose. A præc.

Δυσζήτητος, ου, ὁ & ἡ, pervestigatu difficilis. E δ. & ζητέω.

Δύσζωος, ου, ὁ & ἡ, cujus misera est vita.

Δυσηκής, έος, ὁ & ἡ, sanatu difficilis. Nam Hesych. δυσηκῆ exponit δυσίατον. E δ. & ἀκέομαι, sano.

Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio. 2) inobediens sum.

Δυσηκοΐα, ας, ἡ, gravitas auditus, aurium tarditas. 2) inobedientia.

Δυσήκοος, ου, ὁ & ἡ, qui graviter audit. 2) inobsequens, inobediens. E δ. & ἀκούω.

Δυσήλατος, ου, ὁ & ἡ, vix equitabilis, inequitabilis. E δ. & ἐλαύνω, agito.

Δυσηλεγής, έος, ὁ & ἡ, molestam habens dormitionem. 2) molestus, gravis. E δ. & λέγομαι, cubo, dormio.

Δυσήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem sol ægre pervenit, soli minus expositus.

Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. E δ. & ἡμέρα.

Δυσημερία, ας, ἡ, infaustus dies. 2) infortunium, fortuna adversa. Ex iisd.

Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A seq.

Δυσημής, έος, ὁ & ἡ, ægre vomens. E δ. & ἐμέω.

Δυσήνεμος, ου, ὁ & ἡ, ventosus, ventis vexatus. E δ. & ἄνεμος.

Δυσηνίαστος, ου, ὁ & ἡ, qui frenis vix regi potest. E δ. & ἡνία, frenum.

Δυσηνιάστως, Adv. ita ut frenis vix regi queat.

Δυσήνιος, ου, ὁ & ἡ, qui frenis contineri nequit. 2) morosus. 3) doloris impatiens. Ex iisd.

Δυσηνιόχητος, ου, ὁ & ἡ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri potest. Ex iisd. & ἔχω, habeo.

Δυσηνίως, Adv. idem quod δυσηνιάστως.

Δυσήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effectu difficilis, inextricabilis. E δ. & ἀνύω, perficio.

Δυσήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aratu difficilis. E δ. & ἀρόω.

Δυσήττητος, ον, invictus, vix vincendus. E δ. & ἡττάομαι, vincor.

Δυσήτωρ, ορος, ὁ & ἡ, tristis, qui animo tristi est. E δ. & ἦτορ, cor.

Δυσηχής, έος, ὁ & ἡ, horrisonus. Epith. venti gravis & belli s. pugnæ. E δ. & ἦχος.

Δυσθαλής, έος, ὁ & ἡ, ægre vel non germinans, ægre virescens. E δ. & θάλλω.

Δυσθαλπής, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, frigidus. E δ. & θάλπω, foveo.

Δυσθανατέω, & -άω, ῶ, iniquo animo mortem obeo: item difficulter morior. A seq.

Δυσθάνατος, ου, ὁ & ἡ, difficulter, ægre moriens. 2) difficilem mortem inferens. 3) mortifer.

Δυσθανής, έος, ὁ & ἡ, misere mortuus, qui infelici morte periit. E δ. & θνήσκω.

Δυσθέατος, ου, ὁ & ἡ, invisus, non visus. 2) horribilis vel infelix adspectu.

Δυσθενέω, ῶ, deficio viribus. E δ. & σθένος, robur.

Δύσθεος, ου, ὁ & ἡ, impius. 2) odiosus Deo.

Δυσθεράπευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre sanabilis.

Δυσθερής, έος, ὁ & ἡ, calefactu difficilis, valde frigidus. E δ. & θέρω, calefacio.

Δυσθεσία, ἡ, languor corporis, propter quem quis sibi ipse displicet. 2) ægritudo animi. E δ. & θέσις.

Δυσθετέω, ῶ, f. ήσω, male adficio, languidum reddo. 2) ad magnas difficultates & inopiam consilii redigo. A sq.

Δύσθετος, ὁ & ἡ, male situs, parum opportune situs. 2) male affectus, languens, sibi displicens.

Δυσθεώρητος, ου, ὁ & ἡ, cujus contemplatio difficilis est, obscurus. E δ. & θεωρέω.

Δυσθήρατος, ου, ὁ & ἡ, difficilis venatu. 2) difficilis intellectu, obscurus. E δ. & θηράω.

Δύσθηρος, ου, ὁ & ἡ, cui parum succedit venatio. E δ. & θήρα.

Δυσθησαύριστος, ου, ὁ & ἡ, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adservari potest.

Δύσθραυστος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre frangitur. E δ. & θραύω.

Δύσθροος, ον, flebilis, lamentabilis. E δ. & θροῦς.

Δυσθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror.

Δύσθυμος, ου, ὁ & ἡ, graviter animo adfectus. 2) quem pœnitentia facti subit.

Δυσ-

Δυσθύμως, *Adv.* ægro animo.
Δυσίατος, ου, ὁ & ἡ, inſanabilis. 2) ſanatu difficilis. E δ. & ἰάομαι.
Δυσίδρωτος, ου, ὁ & ἡ, cui difficulter elicitur ſudor. E δύς & ἱδρώς.
Δυσιερέω, ῶ, f. ήσω, non lito. 2) victimæ exta mihi dira portendunt.
Δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλαττος, ου, ὁ & ἡ, mare ſubiens, Epith. retis. E δύω, vel δύνω, & θάλασσα.
Δυσίμερος, ου, ὁ & ἡ, non amabilis. 2) improbus & protervus amator.
Δύσιππος, ου, ὁ & ἡ, equitatui minus idoneus.
Δύσις, εως, ἡ, occaſus. A δύω, *ſubeo*, *occido*.
Δυσιχνίαστος, ου, ὁ & ἡ, inveſtigatu difficilis, inveſtigabilis. E δ. & ἰχνιάω, *inveſtigo*.
Δυσκαής, έος, ὁ & ἡ, qui difficulter uri, ſeu cremari poteſt, ægre ardens. E δ. & καίω.
Δυσκαθαίρετος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre ſive difficulter everti, vel vinci, deſtrui poteſt. E δ. & καθαιρέω.
Δυσκάθαρτος, ου, ὁ & ἡ, purgatu difficilis. E δ. & καθαίρω.
Δυσκάθεκτος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter contineri ſeu cohiberi poteſt. E δ. & κατέχω.
Δυσκαμπής, έος, ὁ & ἡ, qui non facile flectitur, inflexibilis. E δ. & κάμπτω.
Δύσκαμπτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.
Δύσκαπνος, ου, ὁ & ἡ, fumum moleſtum habens.
Δυσκαρτέρητος, ου, ὁ & ἡ, ægre tolerabilis. 2) plane intolerabilis. E δ. & καρτερέω.
Δυσκαταγώνιστος, ου, ὁ & ἡ, expugnatu, ſuperatu difficilis. E δ. & καταγωνίζομαι.
Δυσκατάκλαστος, ου, ὁ & ἡ, fractu difficilis. E δ. & κλάω.
Δυσκατάκτος, ου, ὁ & ἡ, idem. E δ. & κατάγνυμι, *frango*.
Δυσκατάληπτος, ου, obſcurus, difficilis perceptu.
Δυσκατάλλακτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis reconciliatu, implacabilis. E δ. & καταλλάττω.
Δυσκατάλυτος, ου, ὁ & ἡ, ægre ſolubilis, firmus.
Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ & ἡ, difficilis ad diſcendum, obſcurus. E δ. & καταμανθάνω.
Δυσκαταμαθήτως, *Adv.* ita, ut vix addiſci, vel intelligi poſſit, obſcure. A pr.
Δυσκαταμάχητος, ου, ὁ & ἡ, vix expugnabilis.
Δυσκατανόητος, ου, ὁ & ἡ, qui vix poteſt animadverti, vel percipi, perobſcurus.
Δυσκατάπαυστος, ου, ὁ & ἡ, qui vix ſedari ſeu cohiberi poteſt, irrequietus. E δ. & καταπαύω.
Δυσκαταπαύστως, *Adv.* ita, ut vix ſedari poſſit.
Δυσκατάπληκτος, ου, terribilis, timendus. 2) qui terreri, coerceri & contineri non poteſt. E δ. & καταπλήσσω.
Δυσκαταπολέμητος, ου, vix bello ſubigendus. E δ. & καταπολεμέω.
Δυσκατάποτος, ου, vix efficiendus, qui perfici nequit. 2) qui vix frangi, domari poſſit. E δ. & καταπονέω.
Δυσκατάποτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis deglutitu. E δ. & καταπίνω.
Δυσκατάπρακτος, ου, difficilis effectu. E δ. & καταπράττομαι.
Δυσκατάρτιστος, ου, ὁ & ἡ, qui fœtum non perficit, ſed immaturum ejicit. Hippiatr. E δ. & καταρτίζω, *perficio*.
Δυσκατάσβεστος, ου, ὁ & ἡ, qui extingui nequit. E δ. & κατασβέννυμι.
Δυσκατασκεύαστος, ου, ὁ & ἡ, conditu ſeu fabricatu & effectu difficilis. E δ. & κατασκευάζω.
Δυσκατάστατος, ου, ὁ & ἡ, ſedatu difficilis. E δ. & καθίστημι, *compono*.
Δυσκαταφρόνητος, ου, ὁ & ἡ, qui contemni vix poteſt, aut non debet.
Δυσκατέργαστος, ου, ὁ & ἡ, qui effici ſeu confici ægre poteſt. 2) difficilis concoctu.
Δυσκατόπτευτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis intellectu. E δ. & κατοπτεύομαι, *ſpecto*.
Δυσκατόρθωτος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter ex animi ſententia conficitur. 2) qui difficulter emendatur. E δ. & κατορθόω.
Δυσκατούλωτος, ου, ὁ & ἡ, ægre cicatricem ducens. E δ. & κατουλόω.
Δυσκέλαδος, ου, ὁ & ἡ, malum ſonum edens, horriſonus. 2) maledicus.
Δυσκερδής, έος, ὁ & ἡ, non lucroſus, malum lucrum aut non ſine ſummo labore adferens. E δ. & κέρδος.
Δυσκηδής, έος, ὁ & ἡ, graves curas habens. 2) difficilis. 3) infeſtus. E δ. & κῆδος, *cura*.
Δύσκηλος, ὁ & ἡ, ægre ſanandus, placandus. E δ. & κηλέω.
Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, *ſeu* motus difficultas. E δ. & κίνησις.
Δυσκίνητος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter movetur, aut moveri poteſt, tardus. 2) inexorabilis, præfractus. E δ. & κινέω.
Δυσκινήτως, difficulter ad movendum. A pr.
Δυσκλεής, έος, ὁ & ἡ, inglorius, infamis. E δ. & κλέος, *gloria*.
Δύσκλεια, ας, ἡ, obſcura fama, gloria pene nulla. 2) ignominia, infamia. A pr.
Δυσκλεῶς, cum fama mala, ſine gloria. Ab eodem.
Δυσκληδόνιστος, ου, ὁ & ἡ, male ominatus. E δ. & κληδονίζομαι, *ominor*.
Δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili ſorte premor. 2) ſorte a magiſtratu excludor.
Δυσκληρία, ας, ἡ, ſors adverſa. A ſq.
Δύσκληρος, ου, ὁ & ἡ, quem ſors adverſa premit, infortunatus.
Δύσκλυτος, ου, ὁ & ἡ, inglorius, obſcurus.
Δυσκοίλιος, ου, ὁ & ἡ, cui alvus eſt adſtrictior. E δ. & κοιλία.
Δυσκοινώνητος, ου, alienus a ſocietate, aſper, immitis.
Δυσκοιτέω, ῶ, ægre & non ſine moleſtia cubo.
Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio.
Δύσκοιτος, ου, ὁ & ἡ, male & incommode cubans. 2) inhoſpitalis locus, aſperum, iniquum domicilium, ſtatio. E δ. & κοίτη, *cubile*.
Δυσκολαίνω, moroſus ſum, indigne fero. A δύσκολος.
Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas morum, moroſitas. Ab eod.
Δυσκόλλητος, ου, ὁ & ἡ, qui glutinari difficulter poteſt, vix ſociabilis. E δ. & κολλάω.
Δυσκολοκάμπτος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre flectitur, in quo vox varie inflectitur. Vox Comica. E δύσκολος & κάμπτω.
Δυσκολόκοιτος, ου, ὁ & ἡ, difficilem ſomnum efficiens. E ſq. & κοίτη.
Δύσκολος, ου, ὁ & ἡ, difficilis in ſumendo cibo. 2) moroſus. 3) difficilis. 4) acerbus. E δ. & κόλον, *cibus*.
Δυσκόλως, *Adv.* moroſe, iniquo animo.
Δυσκόλπος, ου, infelicem uterum habens: epith. matris fœtum mortuum edentis.
Δυσκόμιστος, ου, ὁ & ἡ, intolerabilis. E δ. & κομίζω.
Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. E δ. & κρᾶσις.

Δύσ-

Δύσκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, male temperatus. E δὺς & κεράννυμι, misceo. Unde δυσκρατος.
Δύσκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, judicatu difficilis, vel disceptatu obscurus.
Δυσκρίτως, *Adv.* ita, ut non facile sit dijudicare, ita, ut difficilis sit disceptatio, obscure.
Δύσκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, comparatu & possessu difficilis.
Δυσκυβέω, ῶ, f. ήσω, infelix sum in ludo tesserario. E δ. & κύβος.
Δυσκύμαντος, ου, procellosus. E δ. & κυμαίνω, *fluctuo*.
Δύσκωφος, ου, ὁ ἡ, surdaster.
Δύσλεκτος, ου, difficilis dictu, vel pronunciatu.
Δύσλεκτρος, ου, infelix conjugio. E δ. & λέκτρον.
Δύσληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, captu difficilis.
Δυσλόγιστος, ου, ὁ ἡ, ratiocinatu difficilis. 2) inconsideratus. E δ. & λογίζομαι.
Δύσλοφος, ου, ὁ ἡ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.
Δυσλόφως, *Adv.* difficulter, periculose. A pr.
Δύσλυτος, ου, ὁ ἡ, qui vix solvi potest, inextricabilis.
Δυσλύτως, *Adv.* ita, ut vix solvi queat, nexu non facile solubili. A pr.
Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas in discendo, vel intelligendo. A sq.
Δυσμαθής, έος, ὁ ἡ, indocilis, tardus ad discendum. E δ. & μανθάνω.
Δυσμαθία, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.
Δυσμαθῶς, *Adv.* non facile discendo.
Δυσμανής, έος, ὁ ἡ, rarefactu difficilis. E δ. & μανός, *rarus*.
Δυσμαρής [?], έος, ὁ καὶ ἡ, difficilis. E δ. & μάρη, *manus*.
Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter resisto, repugno. A δύσμαχος.
Δυσμάχητος, ου, &c.
Δύσμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. E δ. & μάχομαι.
Δυσμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix mulceri potest, implacabilis. E δ. & μειλίσσω, *placo*.
Δυσμεναίνω, animo erga aliquem sum male affecto, simultates gero.
Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem affectus, odium, inimicitia. A sq.
Δυσμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus animus male erga aliquem affectus est, malevolus, inimicus. E δ. & μένος, *animus*.
Δυσμενικός, ἡ, ὸν, inimicus, hostilis. A pr.
Δυσμενικῶς, *Adv.* hostiliter. A pr.
Δυσμενῶς, *Adv.* animo male erga aliquem affecto, inimice, hostiliter. A δυσμενής.
Δυσμετάβλητος, ου, ὁ ἡ, difficilis mutatu.
Δυσμετάδοτος, ου, ὁ ἡ, qui ægre, vel non libenter impertit vel impertitur. E δ. & μεταδίδωμι.
Δυσμετάθετος, ου, ὁ ἡ, transpositu, vel mutatu difficilis. E δ. & μετατίθημι.
Δυσμετακίνητος, ου, ὁ ἡ, qui non facile moveri seu mutari potest.
Δυσμετάκλαστος [?], ου, durus animo, immisericors, inexorabilis. E δ. μετὰ & κλάω.
Δυσμετακόμιστος, ου, idem quod δυσμετάστρεπτος. E δ. & μετακομίζω.
Δυσμετάπειστος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre de sententia dimoveri potest.
Δυσμετάστρεπτος, ου, vix mutabilis s. flexibilis, s. exorabilis.
Δυσμετάτρεπτος, ου, idem.

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ, ἡ, qui capi aut teneri ægre potest. 2) qui vix tractari potest. 3) insuperabilis. E δ. & μεταχειρίζω, *manu tracto*.
Δυσμεταχειρίστως, *Adv.* ita, ut vix tractari queat.
Δυσμέτοχος, ου, idem qui δυσμείλικτος, δυσαγωγός.
Δυσμέτρητος, ου, ὁ, ἡ, quem metiri non est facile.
Δυσμή, ῆς, ἡ, occasus solis. 2) occasus quilibet. 3) finis. A δύω.
Δύσμηνις, ιος, ὁ ἡ, cujus gravis est ira. 2) injuriarum memor, ægre placabilis.
Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, mala, seu infesta mater, nomine suo indigna.
Δυσμήτις, ιος, ὁ, mala meditans, mala vel stulta consilia animo volvens. E δ. & μῆτις, *consilium*.
Δύσμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Δυσμήτωρ, ορος, sævam, improbam &c. matrem habens. E δ. & μήτηρ.
Δυσμηχανέω, f. ήσω, difficultate laboro, frustra conor, rationem, viam nullam invenio.
Δυσμικός, ἡ, ὸν, occidentalis. A δυσμή.
Δύσμικτος, ου, ὁ, ἡ, qui non facile cum alio misceri, coalescere in amicitiam, & consuetudinem potest.
Δυσμίκτως, *Adv.* non facile admittendo mixtionem, vel congressum, aut communionem rerum.
Δυσμίμητος, ου, ὁ, ἡ, vix imitabilis.
Δυσμίσητος, ου, ὁ, ἡ, exosus.
Δυσμνημόνευτος, ου, difficilis ad tenendum memoria.
Δυσμοιρία, ας, ἡ, infelicitas. A seq.
Δύσμοιρος, ου, ὁ, ἡ, infelix. E δ. & μοῖρα.
Δυσμορία, ας, ἡ, miseria, sortis adversitas. A seq.
Δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, cui difficile fatum est, infelix. 2) mala infelicique morte periens.
Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.
Δύσμορφος, ου, ὁ, ἡ, deformis. E δ. & μορφή.
Δύσμουσος, ου, abhorrens a musis, parum suavis, parum comis, parum ingeniosus, tardus.
Δυσνίκητος, ου, ὁ, ἡ, qui haud facile vinci potest. E δ. & νικάω.
Δύσνιπτος, ου, ὁ ἡ, qui ægre lavari, aut elui potest. 2) qui ægre deleri potest. E δὺς & νίπτω, *lavo*. (v. δυσέκνιπτος.)
Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentia prosequor, infensus sum.
Δυσνόητος, ου, ὁ ἡ, vix intelligibilis, obscurus.
Δυσνοήτως, *Adv.* perobscure. A præc.
Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum institutio, prava reip. constitutio, a malis, quæ obtinent, legibus. 2) improbitas. A seq.
Δύσνομος, ου, abhorrens a legibus, nefarius.
Δύσνοος, *contr.* δύσνους, ου, ὁ ἡ, qui mala est mente adversus aliquem, malevolus.
Δύσνοστος, ου, ὁ, ἡ, difficilis, infaustus, epith. iter facientis vel itineris.
Δυσνυμφευτος [?], ου, ὁ, ἡ, gravis nuptiis, infelix conjugio. E δὺς & νυμφεύω, *nuptum do*.
Δύσνυμφος, ου, ὁ, ἡ, qui inauspicatas contraxit nuptias, infelix sponsus. E δ. & νύμφη.
Δυσξήραντος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter inarescit, difficilia siccatu. E δ. & ξηραίνω.
Δυσξύμβλητος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq. E δ. & συμβάλλω.
Δυσξύμβολος, ου, ὁ, ἡ, obscurus. 2) cum quo non facile pacta ineuntur. 3) difficilis moribus, non affabilis. Ex iisd.
Δυσξύνετος, ου, ὁ, ἡ, imprudens. 2) difficilis intellectu. E δ. & συνίημι, *intelligo*.
Δύσογκος, ου, ὁ, ἡ, valde gravis.

Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam & imperviam viam incido.

Δυσοδία, ας, ἡ, iter difficile, aſperum. A δύσοδος.

Δύσοδμος, ου, ὁ, ἡ, malum odorem ſpirans, olidus, foetidus. E δ. & ὀδμή.

Δυσοδοπαίπαλος, ον, idem, quod ſeq. & ab eod. & παίπαλα, ſaxa aſpera, minuta.

Δύσοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, per quem difficulter iter fieri poteſt, invius. 2) avius. 3) Subſt. via difficilis, aſpera & ſalebroſa.

Δυσοίκητος, ου, ὁ, ἡ, habitatu difficilis, inhabitabilis. E δ. & οἰκέω.

Δυσοικονόμητος, ου, ὁ, ἡ, diſpenſatu difficilis. 2) qui neſcit gerere rem familiarem aliamve. E δ. & οἰκονομέω.

Δύσοικος, ον, idem quod ἄοικος.

Δύσοικτος, ου, ὁ, ἡ, immiſericors. 2) miſerabilis.

Δύσοικτρος, ου, ὁ, ἡ, lamentabilis.

Δύσοιμος, ου, ὁ, ἡ, idem quod δύσοδος. E δ. & οἶμος, via.

Δύσοινος, ου, ὁ, ἡ, malum vinum producens. 2) non ferax vini.

Δύσοιστος, ου, ὁ, ἡ, vix tolerabilis. E δ. & οἴω, fero.

Δυσοίστως, Adv. ita, ut vix ferendo ſit.

Δυσοιωνισμός, ῦ, ὁ, omen infauſtum.

Δυσοιώνιστος, ου, ὁ, ἡ, inauſpicatus, ſiniſtri auſpicii. E δ. & οἰωνίζομαι, auſpicor.

Δύσοκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, piger, ſegnis.

Δυσόκνως, Adv. pigre, ſegniter, gravatim. A pr.

Δύσομβρος, ον, pluvioſus.

Δυσομίλητος, ον, idem quod ſeq. E δ. & ὁμιλέω.

Δυσόμιλος, ου, ὁ, ἡ, non adfabilis, difficilis in congreſſu, ſermone &c.

Δυσόμματος, ον, hebes, cæcus. 2) fœdus, horrendus adſpectu. E δ. & ὄμμα.

Δυσόμοιος, ου, ὁ, ἡ, diſſimilis.

Δυσόνειρος, ου, ὁ, ἡ, moleſtis ſomniis vexans.

Δύσοπτος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre cernitur, obſcurus. E δ. & ὄπτομαι.

Δυσόρατος, ου, ὁ, ἡ, qui vix viſui eſt obvius, qui cerni difficulter poteſt, obſcurus.

Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira, iracundia. E δ. & ὀργάω.

Δυσόργητος, ον, iracundus. Ex iisd.

Δυσοργήτως, Adv. iracunde. A præc.

Δυσοργία, ας, ἡ, iracundia gravis, ſævitia. A ſeq.

Δύσοργος, ου, ὁ, ἡ, iracundus, qui graviter iraſcitur. E δ. & ὀργή.

Δυσόριστος, ου, ὁ, ἡ, qui definiri & determinari vix poteſt. E δ. & ὁρίζω.

Δύσορμος, ου, ὁ, ἡ, ſtationem navium difficilem & incommodam habens, quo facile non appellantur.

Δύσορνις, ιθος, ὁ, ἡ, qui adverſis auſpiciis fit.

Δυσόρφναιος, α, ον, obſcurus, caliginoſus.

Δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A ſeq.

Δύσοσμος, ου, ὁ, ἡ, malum odorem ſpirans, fœtidus. E δ. & ὀσμή, odor.

Δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre urinam reddo. E δ. & οὖρον, urina.

Δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio. 2) urinæ ſuppreſſio. Ex iisd.

Δυσουριάω, ῶ, urinæ difficultate laboro. A pr.

Δυσουρικός, ή, όν, urinæ difficultati obnoxius.

Δύσουρος, ου, ὁ, ἡ, cuſtoditu difficilis. E δ. & οὖρος, cuſtos.

Δυσούριστος, ου, ὁ, ἡ, infelix, qui ſecundo vento non provehitur. E δ. & οὐρίζω.

Δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpeſſio. & ſq.

Δυσπαθής, έος, ὁ, ἡ, laborum miſeriarumque patiens. E δ. & πάθος, paſſio.

Δυσπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, vix eluctabilis, ſuperatu difficilis. E δ. & παλαίω, luctor.

Δυσπάλαμος, ου, ὁ, ἡ, difficilis. 2) malis inſtructus artibus, fraudulentus. E δ. & παλάμη, ars.

Δυσπαλής, έος, ὁ, ἡ, difficilem luctam adferens, ſuperatu difficilis. 2) difficilis. E δ. & πάλη.

Δυσπαραβοήθητος, ον, cui auxilium ferri vix vel non poteſt. E δὺς, & παραβοηθέω.

Δυσπαράβουλος, ον, male conſulens. E δ. π. & βουλή.

Δυσπαράγραφος, ον, qui vix definiri poteſt. 2) inexplicabilis.

Δυσπαράδεκτος, ου, ὁ, ἡ, difficilis probatu ſeu perceptu. E δ. & παραδέχομαι. Unde

Δυσπαραδέκτως, Adv. difficulter ad credendum, cum ἔχειν, vix credere.

Δυσπαραίτητος, ου, ὁ, ἡ, exoratu difficilis. 2) inexorabilis, implacabilis. E δ. & παραιτέομαι, exoro, deprecor.

Δυσπαράκλητος, ον, difficilis ad flectendum, placandum &c.

Δυσπαρακολούθητος, ον, intellectu difficilis. E δ. & παρακολουθέω, intelligentia adſequor.

Δυσπαρακόμιστος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter vehitur equo, vel geſtatur, qui difficulter iter facit. E δὺς & παρακομίζω.

Δυσπαραμύθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui verbis vix flecti poteſt, qui ſuaſiones, ſolatia ægre admittit. E δὺς & παραμυθέομαι.

Δυσπαραπλόϊστος, ου, ὁ, ἡ, ad prænavigandum difficilis. E δ. & παραπλέω.

Δυσπαράπλους, ου, idem.

Δυσπάρευνος, ον, in quo, ſ. quocum non bene dormitur, ſ. infelix, de lecto geniali, vel conjuge.

Δυσπαρηγόρητος, ου, ὁ, ἡ, vix conſolabilis, omninoque, vehementiſſimus, velut amor. E δ. & παρηγορέω, conſolor.

Δυσπαρηγορήτως, Adv. inſolabiliter, acerrime.

Δυσπαρήγορος, ον, idem quod δυσπαρηγόρητος.

Δυσπάθελκτος, ον, pro δυσπαράθελκτος, idem. E δ. π. & θέλγω, lenio.

Δυσπάρθενος, ου, ἡ, virgo miſera.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infauſtus & infelix Paris. Hom. 2) infauſtum & male ominatum nomen habens, ut Paris, infelix.

Δυσπέρατος, ου, ὁ, ἡ, deceſſu vel tranſitu difficilis. E δ. & περάω.

Δυσπέραστος, ον, idem.

Δυσπάτητος, ον, aſper calcatu. E δ. & πατέω.

Δυσπείθεια, ας, ἡ, obſequium coactum & involuntarium. 2) inobedientia, contumacia. A ſeq.

Δυσπειθής, έος, ὁ, ἡ, qui ægre paret & obſequitur, refractarius. 2) cui ægre perſuaderi poteſt. E δ. & πείθω.

Δυσπειθῶς, Adv. inobedienter.

Δυσπειρία, ἡ, difficultas rei per experientiam cognoſcendæ. E δ. & πεῖρα, periculum.

Δύσπειστος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre ſibi perſuaderi ſinit. E δ. & πείθω.

Δυσπείστως, Adv. ita, ut ægre perſuaderi ſibi ſinat.

Δύσπεμπτος, ον, qui ægre aut non amoveri, ſubmoveri poteſt. E δ. & πέμπω.

Δυσπέμφελος, ου, ὁ, ἡ, trajectu difficilis. 2) tempeſtuoſus. Ex iisd.

Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A ſeq.

Δυσπενθής, έος, ὁ, ἡ, graviter lugens. E δ. & πένθος.

Δυσ-

Δυσπεπτέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo. 2) ferre non possum. A seq.

Δύσπεπτος, ου, ὁ, ἡ, concoctu difficilis. E δ. & πέπτω, *coquo*.

Δυσπέρατος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter transitur, vel trajicitur. E δ. & περάω.

Δυσπεριαίρετος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter detrahi seu demi potest. E δ. & περιαιρέω, *demo*.

Δυσπερικάθαρτος, ου, ὁ, ἡ, qui non facile purgari potest. E δ. & περικαθαίρω, *purgo*.

Δυσπερίληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter comprehendi potest. E δ. & περιλαμβάνω.

Δυσπερινόητος, ον, difficilis intellectu. E δ. & περινοέω.

Δυσπεριόδευτος, ον, finem non habens.

Δυσπερίψυκτος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter refrigerari potest, difficulter refrigescens. E δ. & περιψύχω, *refrigero*.

Δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, male me habeo. 2) ægre fero.

Δυσπέτημα, ατος, τό, casus adversus, infortunium.

Δυσπετής, έος, ὁ, ἡ, male cadens, adversus. 3) difficilis. E δ. & πέτω, *cado*.

Δυσπετῶς, ægre, moleste. 2) infeliciter.

Δυσπεψία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. A δύσπεπτος.

Δυσπινής, έος, ὁ, ἡ, sordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. E δ. & πίνος, *sordes*.

Δυσπιστία, ας, ἡ, credendi difficultas. A sq.

Δύσπιστος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter credit, incredulus. 2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. E δ. & πίστις.

Δυσπίστως ἔχω, ægre credo.

Δύσπλαγχνος, ον, immitis, sævus. E δ. & σπλάγχνα.

Δύσπλανος, ον, vagabundus, sed misere, per furorem, exilium &c. E δ. & πλάνη, *error*.

Δύσπληκτος, ου, ὁ, ἡ, qui non facile perturbatur. E δ. & πλήσσω.

Δυσπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, completu, seu perfectu difficilis. E δ. & πληρόω.

Δύσπλοος, ου, ὁ, ἡ, navigatu difficilis. 2) maleficus navibus.

Δύσπλυτος, ον, ægre eluendus. E δ. & πλύνω, *lavo*.

Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, spirandi difficultate laboro. A δύσπνοος.

Δυσπνόητος, ον, ægre respirans. A pr.

Δύσπνοια, ας, ἡ, spiritus difficultas. A δύσπνοος.

Δυσπνοϊκός, ή, όν, respirandi difficultate laborans.

Δύσπνοος, *contr.* δύσπνους, ου, idem. E δ. & πνέω, *spiro*.

Δυσπολέμητος, ου, ὁ, ἡ, qui bello ægre vinci potest, invictus. E δ. & πολεμέω.

Δυσπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπολιόρκητος, ου, ὁ, ἡ, obsessu difficilis, valde munitus. E δ. & πολιορκέω.

Δυσπολίτευτος, ον, ineptus ad remp. gerendam. E δ. & πολιτεύομαι.

Δυσπονής, έος, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus.

Δυσπόνητος, ου, ὁ, ἡ, qui difficili cum labore fit. E δ. & πονέω.

Δυσπόρευτος, ου, ὁ, ἡ, impervius, invius, difficilem habens transitum.

Δυσπορία, ας, ἡ, difficultas viæ. A δύσπορος.

Δυσπόριστος, ου, ὁ, ἡ, ægre parabilis. E δ. & πορίζω.

Δύσπορος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter transiri potest, impervius.

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adversa fortuna utor, infelici fato affligor. A δύσποτμος.

Δυσποτμία, ας, ἡ, sors, seu fortuna adversa. A sq.

Δύσποτμος, ου, ὁ, ἡ, cui sors est adversa.

Δυσπότμως, *Adv.* infeliciter, misere. A pr.

Δύσποτος, ον, amarus, *de potu*, non potabilis.

Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero. 2) infelix sum, adversa fortuna utor. A sq.

Δυσπραγής, έος, ὁ, ἡ, infelix in rebus agendis. 2) infelix in rebus quibuslibet. E δ. & πράττω.

Δυσπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis. 2) infelicitas quævis. Ex iisd.

Δυσπραγμάτευτος, ου, ὁ, ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. E δ. & πραγματεύομαι.

Δύσπρακτος, ου, ὁ, ἡ, factu difficilis. E δ. & πράττω.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.

Δυσπρεπής, έος, ὁ, ἡ, indecorus, turpis. E δ. & πρέπω.

Δύσπριστος, ου, ὁ, ἡ, serra ægre secabilis, sectu difficilis.

Δυσπρόμαχος, ὁ & ἡ, inhabilis ad defendendum alterum.

Δυσπρόπτωτος, ου, ὁ, ἡ, non facile procidens, stabilis. 2) prudens, circumspectus, non facile temeritati cedens. E δ. & προπίπτω, *procido*.

Δυσπρόσβατος, ὁ, ἡ, haud facilis accessu.

Δυσπρόσβλητος, ον, idem.

Δυσπρόσδεκτος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre admittitur, vel recipitur, vel probatur.

Δυσπροσήγορος, ου, ὁ, ἡ, non adfabilis, qui difficilem se præbet in congressu.

Δυσπροσηγόρως, *Adv.* morose, aspere. A pr.

Δυσπρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter adiri potest. 2) qui non est adfabilis.

Δυσπροσίτως, *Adv.* ita, ut ægre adiri possit; morose.

Δυσπρόσμαχος, ου, ὁ, ἡ, ægre oppugnabilis.

Δυσπρόσμικτος, ον, idem, quod δυσπρόσιτος. A δ. & προσμίγνυμι.

Δυσπρόσοδος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Δυσπρόσοιστος, ὁ & ἡ, idem: intractabilis. E δ. & προσφέρομαι.

Δυσπρόσοπτος, ου, ὁ, ἡ, adspectu difficilis. 2) qui adspectus infausti est. E δ. & προσόπτομαι.

Δυσπροσόρμιστος, ον, quo naves appelli non possunt. E δ. & προσορμίζω.

Δυσπροσπέλαστος, ου, ὁ, ἡ, accessu difficilis, qui ægre adiri potest, morosus. E δ. & προσπελάζω, *accedo*.

Δυσπρόσρητος, non affabilis, morosus.

Δυσπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui deformi facie est; adspectu tristis.

Δυσπύητος, ου, ὁ, ἡ, suppuratu difficilis. E δ. & πυόω, *suppuro*.

Δυσραγής, έος, ὁ, ἡ, ruptu difficilis. E δ. & ῥήγνυμι.

Δύσρηκτος, ὁ, ἡ, qui non facile perrumpi potest, ut exercitus confertus. Ex iisd.

Δύσρητος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre dici, seu pronunciari potest. 2) difficilis dictu. E δ. & ῥέω.

Δυσριγής, έος, ὁ, ἡ, idem quod sq.

Δύσριγος, ου, ὁ, ἡ, qui frigus ægre tolerat, frigoris impatiens, alsiosus. E δ. & ῥῖγος, *frigus*.

Δυσροέω, non succedo. E δ. & ῥοῦς, *fluxus*.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβής.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius sum. Ab eod.

Δυσσέβημα, ατος, τό, impium facinus, impietas. A pr.

Δυσσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, impius. E δ. & σέβομαι, religiose colo.

Δυσσεβῶς, impie. A pr.

Δύσσειστος, ον, firmus, immobilis, ægre concutiendus. E δ. & σείω.

Δύσσωστος, ου, ὁ, ἡ, qui vix servari potest. 2) qui vix abigi potest. 3) quem difficulter persequi possumus. E δ. & σῶος, salvus, vel σόω, in fugam conjicio.

Δυσσύμβατος, ου, ὁ, ἡ, non sociabilis, difficilis ad paciscendum. E δ. & συμβαίνω.

Δυσσύνακτος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter copulari, colligi potest. E δ. & συνάγω.

Δυσσυνείδητος, ον. A συνειδέναι, &

Δυσσύνοπτος, ον, obscurus.

Δύστακτος, ου, ὁ, ἡ, ordinatu difficilis, ægre se patiens in ordinem cogi. E δ. & τακτός.

Δυστάλας, ανος, valde miser, ærumnosus.

Δυσήνεμος, ον, valde ventosus, procellosus.

Δυστέκμαρτος, ου, ὁ, ἡ, difficilis conjectu, inventu. E δ. & τεκμαίρομαι, certis signis colligo.

Δυστεκνία, ας, ἡ, infelicitas prolis. A sq.

Δύστεκνος, ου, ὁ, ἡ, infelix liberis. E δ. & τέκνον.

Δυστερπὴς, ὲς, molestus, insuavis. E δ. & τέρπω.

Δύστηκτος, ου, ὁ, ἡ, ægre liquabilis. E δ. & τήκω, liquefacio.

Δυστηνία, ας, ἡ, miseria, ærumnæ. A sq.

Δύστηνος, ου, ὁ, ἡ, infelix, miser, ærumnosus.

Δυστήρητος, ου, ὁ, ἡ, observatu difficilis, qui ægre custodiri potest. E δ. & τηρέω.

Δυστίβευτος, ου, ὁ, ἡ, investigatu difficilis. E δ. & στιβεύω, investigo.

Δυστιθάσευτος, ον, ferus, qui se mansuefieri non sinit. E δ. & τιθασεύω, cicuro.

Δυστλήμων, ονος, ὁ, ἡ, ærumnosus.

Δύστλητος, ου, ὁ, ἡ, toleratu difficilis.

Δυστοκέω, ῶ, f. ήσω, difficulter patio. A δύστοκος.

Δυστοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A sq.

Δύστοκος, ου, ὁ, ἡ, difficulter pariens.

Δύστομος, ου, ὁ, ἡ, difficilis cæsu. E δ. & τομὴ, sectio. 2) qui difficilis seu malo ore est. A στόμα.

Δύστονος, ον, valde molestus, gravis. E δ. & στόνος, gemitus, vel potius τόνος.

Δυστοπάζω, f. άσω, conjectura assequi non possum.

Δυστόπαστος, ου, ὁ, ἡ, quem conjectura difficulter adsequi possis, difficilis conjectu.

Δύστοπος, ου, ὁ, ἡ, difficilis, absurdus.

Δυστόχαστος, ου, ὁ, ἡ, conjectu difficilis. E δ. & στοχάζομαι, conjicio.

Δυστράπεζος, ον, nefandis cibis utens. E δ. & τράπεζα.

Δυστραπελία, ας, ἡ, perversitas & malignitas morum, improbi mores. 2) molestia, difficultas efficiendi. A sq.

Δυστράπελος, ου, ὁ, ἡ, morosus, cujus animus ægre flecti potest, durus, rigidus. 2) qui non facile sedatur. 3) qui calamitatis effugium non invenit. E δ. & ἄτραπος, a τρέπω, verto.

Δυστραπέλως, *Adv.* contumaciter, morose. 2) inconcinne, incondite.

Δύστρεπτος, ον, non facile loco movendus. E δ. & τρέπω.

Δυστροπία, ας, ἡ, morositas, malignitas animi. A sq.

Δύστροπος, ου, ὁ, ἡ, qui ingenio & moribus est difficilibus, difficilis. 2) qui transferri & moveri difficulter potest. 3) inutilis. 4) pravus, malignus. 5) contumax. E δ. & τρόπος, mores.

Δυστρόπως, *Adv.* maligne, morum quadam perversitate. A pr.

Δύστροφος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter alitur vel increscit. E δ. & τροφή.

Δυστρύπητος, ου, ὁ, ἡ, terebratu difficilis. E δ. & τρυπάω, terebro.

Δυστυχέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix. A δυστυχής.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A pr.

Δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, miser, infelix. E δ. & τυγχάνω.

Δυστυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium. Ex iisd.

Δυστυχῶς, *Adv.* infeliciter, adversante fortuna.

Δυσυπνέω, ῶ, ægre dormio. A sq.

Δύσυπνος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre dormit.

Δυσυποβίβαστος, ου, ὁ, ἡ, subductu difficilis. E δ. & ὑποβιβάζω, subduco.

Δυσυπόιστος, ου, ὁ, ἡ, vix tolerabilis. E δ. & ὑποφέρω, tolero.

Δυσυπομόνητος, ον, idem.

Δυσυπόστατος, ου, ὁ, ἡ, cujus impetus vix sustineri potest.

Δυσυπότακτος, ον, contumax, parere nescius. E δ. & ὑποτάσσω.

Δυσυποχώρητος, ον, Intolerandus. E δ. & ὑποχωρέω.

Δύσσφαλτος, ου, ὁ, ἡ, labefactu & subversu difficilis. E δ. & σφάλλω, labefacto.

Δυσφανὴς, έος, ὁ, ἡ, vix apparens, obscurus. E δ. & φαίνομαι.

Δυσφαντασίωτος, ου, ὁ, ἡ, non facile imagines rerum concipiens. E δ. & φαντάζομαι.

Δύσφατος, ου, ὁ, ἡ, nefandus, non dicendus. E δ. & φημί.

Δυσφερὴς, ὲς, intolerandus. E δ. & φέρω.

Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, probra & convitia in aliquem jacto. 2) male ominor. 3) male ominatis verbis utor. A δύσφημος.

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia. 2) obscenitas, fœditas verborum. Ab eod.

Δυσφήμιστος, ον, male ominatus. E δ. & φημίζω.

Δύσφημος, ου, ὁ, ἡ, maledicus, famam & existimationem alicujus lædens. 2) mali ominis, infaustus. E δὺς & φήμη, omen, fama.

Δύσφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, vix, vel non corruptibilis.

Δυσφιλὴς, ὲς, invisus, inimitis. E δ. & φίλος.

Δύσφιμος, ον, effrenis. E δ. & φιμὸς, capistrum.

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto. 2) ægre fero, indignor.

Δυσφόρητος, ου, ὁ, ἡ, toleratu difficilis. A pr.

Δυσφορία, ας, ἡ, portandi, tolerandi difficultas. 2) difficultas trahendi v. c. spiritus.

Δυσφορικὸς, ὸν, animi molestiam indicans. Vox Grammat. A pr.

Δυσφόρμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, flebilis, luctuosus. Epith. carminis.

Δύσφορος, ου, ὁ, ἡ, portatu difficilis. 2) molestus, gravis. E δ. & φέρω.

Δυσφόρως, *Adv.* ita, ut vix portari queat. 2) moleste, ægre, iniquo animo. A pr.

Δύσφραστος, ου, ὁ, ἡ, qui vix explicari potest. E δ. & φράζω, expono.

Δυσφράστως, obscure in pronunciando, dicendo.

Δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero.

Δύσφροντις, ἡ, curis plena, sollicita.

Δυσφρόνως, ægro animo. A δύσφρων.

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi dejectio, anxietas, dolor, sollicitudo. A sq.

Δύσφρων, ὁ, ἡ, æger animo. E δ. & φρήν.

Δυσφυὴς, έος, ὁ, ἡ, ægre vel abnormiter, monstrose nascens, aut proveniens. E δ. & φύω, nascor.

Δυσφυΐα, ας, ἡ, nascendi difficultas. 2) monstrosa deformitas. A pr.

Δυσφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, custoditu difficilis. E δ. & φυλάσσω.

Δύσφυσις, εως, mala natura.

Δυσφωνία, ας, ἡ, asperitas vocis, seu soni. A sq.

Δύσφωνος, ου, ὁ, ἡ, malum aut insuavem sonum edens, abhorrens. E δ. & φωνή.

Δυσφώνως, *Adv.* voce aspera, sono insuavi. A pr.

Δυσφώρατος, ου, ὁ, ἡ, difficilis deprehensu. E δ. & φωράω, *deprehendo*.

Δυσχαλίνωτος, ον, effrenis. E δ. & χαλινόω, *freno*.

Δυσχάριστος, ου, ὁ, ἡ, parum gratus, gratiæ referendæ immemor. E δὺς & χαρίζομαι.

Δυσχειμερινὸς, ἡ, ὸν, infestus hiberno frigore, procellosus. (sed vitiosa hæc est lectio, e meliori δυσχείμερος, quæ statim sequitur, depravata.)

Δυσχείμερος, ου, ὁ, ἡ, idem. E δ. & χεῖμα, *hiems*.

Δύσχειμος, ου, ὁ, ἡ, &

Δυσχείμων, ονος, idem, & ex iisdem.

Δυσχείρωμα, τος, τὸ, res invicta, invincibilis.

Δυσχείρωτος, ου, ὁ & ἡ, ægre superabilis, invictus. E δ. & χειρόω, *subigo*.

Δυσχεραινόντως, *Adv.* cum indignatione & stomacho. A seq.

Δυσχεραίνω, f. ανῶ, gravor. 2) pertæsus sum, indigne fero. 3) rem difficilem esse censeo, addubito, hæsito. 4) rem difficilem reddo; & 5) δυσχεραίνομαι, sum molestus, odiosus, invisus, asperum, durum, importunum me gero. A δυσχερής.

Δυσχεραντικὸς, ἡ, ὸν, difficilis, molestus. A pr.

Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, morositas. Ab eod.

Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas, rei cujuslibet. 2) molestia, tædium, incommodum. 3) sævitio, crudelitas, acerbitas quæcunque.

Δυσχερὴς, έος, ὁ & ἡ, manibus ægre tractabilis. 2) difficilis, arduus. 3) molestus, gravis, odiosus. 4) δυσχερὲς de pluribus formis, morbo, morte gravi, supplicio, dicitur. E δ. & χείρ.

Δυσχερῶς, *Adv.* difficulter, tarde. 2) odiose, moleste, ægre. A pr.

Δυσχημάτιστος, ου, ὁ & ἡ, figuratu difficilis.

Δύσχιμος, ον, pro δύσχειμος, hibernus, procellosus.

Δύσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter finditur seu scinditur.

Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala & detrita læna. 2) quævis vestis squalida. A sq.

Δύσχλαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, attrita & lacera læna indutus, male vestitus. E δ. & χλαῖνα, *læna*.

Δύσχορτος, ον, non commode habitandus, non bene munitus. 2) ubi pabulum, aut quicunque pastus male provenit. E δ. & χόρτος.

Δυσχραὴς, ὲς, fœdus, squalidus, *& hinc* invisus. E δ. & χραίνομαι, *fœdor*.

Δυσχρανὴς, ὲς, idem. E δ. & χραίνω, *polluo*. (nisi sit potius δυσχραὴς leg.)

Δυσχρηστέω, ῶ, difficilis aut etiam nullius usus sum. 2) ex aliqua gravi difficultate laboro, ut inopia &c. ut, quomodo rebus meis utar, quodve consilium capiam, dubitem.

Δυσχρηστοῦμαι, usu rei cujuspiam offendor. 2) impedior aliqua re. E δ. & χρῶμαι.

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, incommodum, difficultas. A pr.

Δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas, quælibet incommoditas, incommodum ipsum. 2) confusio, implicatio rerum. A sq.

Δύσχρηστος, ου, ὁ, ἡ, cujus difficilis est usus. 2) inutilis, incommodus. 3) in magna difficultate constitutus. 4) mala vaticinans, sinistra oracula reddens. Ex δὺς & χρῆσθαι, *utor*, vel *oraculo utor*.

Δυσχρήστως, ita, ut difficile sit uti, incommode.

Δυσχροία, ας, ἡ, deformis, teter color corporis. A sq.

Δύσχροος, *contr.* δύσχρους, ου, ὁ, ἡ, male coloratus, fœdus. E δ. & χρόα, *color*.

Δύσχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem. E δ. & χρὼς, *color*.

Δυσχυλία, ας, ἡ, saporis injucunditas, sapor insuavis. A sq.

Δύσχυλος, ου, ὁ, ἡ, difficilem & ingratum habens saporem.

Δύσχυμος, ου, ὁ, ἡ, difficilem & molestum succum, seu saporem habens.

Δύσχωλος, ου, ὁ, ἡ, graviter & deformiter claudicans.

Δυσχώρητος, ον, inexplicabilis, Polyb. E δ. & χωρέω.

Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci, s. regionis, loca difficilia, aspera. E δ. & χῶρος, *locus*.

Δυσχώριστος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter sejungi aut secerni potest. Ex δὺς & χωρίζω, *separo*.

Δυσώδης, εος, ὁ, ἡ, graviter olens, fœtidus. E δ. & ὄζω, *oleo*.

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A pr.

Δυσώλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter interit. 2) ægre moriens. E δ. & ὄλεθρος, *pernicies*.

Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, δυσωνέομαι, οῦμαι, difficilem me præbeo in emendo, nolo æquum pretium dare. A seq.

Δυσώνης, difficilis emtor, qui morosus est in emendo. E δ. & ὠνέομαι.

Δυσώνητος, ον, male emtus, h. e. mancipium nullius pretii vel usus. Ex iisd.

Δυσώνυμος, ου, ὁ, ἡ, cui malum est & infaustum nomen. 2) cujus nomen odiosum est. 3) infaustus. E δ. & ὄνομα.

Δυσωπέω, ῶ, f. ήσω, pudore adficio. 2) flecto, exoro, persuadeo. 3) *omnino*, moveo, sed rebus deterioribus, quæ absterrent, timorem incutiunt, fastidium, odium, misericordiam, religionem. *Unde est* 4) horribili specie perterreo. 5) hæreo, hæsitabunde adspicio. 6) suspicor, vereor. E δ. & ὤψ, *vultus*, *adspectus*.

Δυσώπημα, τος, τὸ, res deterrens, abstrahens ab aliqua re. A pr.

Δυσώπησις, εως, ἡ, ipsa actio adficiendi aliquem pudore vel religione. 2) exoratio, persuasio, & cetera, quæ verbum δυσωπεῖν.

Δυσωπητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens pudoris, timoris &c. injiciendi. A δυσωπέω.

Δυσωπητικῶς, *Adv.* ad injiciendum pudorem &c. accommodate. A pr.

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui intueri eos non sinit, qui aliquid a nobis postulant. 2) vitiosus & immodicus pudor. 3) difficultas aliquid certo comprehendendi. E δ. & ὤψ, *oculus*, *adspectus*.

Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter custodio. E δ. & οὖρος, *custos*.

Δύσωρος, ον, importunus. E δ. & ὥρα.

Δύτης, ου, ὁ, urinator. A δύω, *aquas subeo*, sc.

Δυτικὸς, ἡ, ὸν, urinatorius. 2) qui aquas subire amat, seu solet. 3) occidentalis. A sq.

Δυτὸς, ἡ, ὸν, qui indui vel subiri potest. A seq.

ΔΥ'Ω, f. δύσω, subeo, ingredior. 2) occido, *de sole & astris*. 3) induo.

Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυω-

Δυωδεκάβοιος, ον. v. δωδεκάβοιος.
Δυωδεκάδαρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præeſt. E δυώδεκα & ἄρχων, præfectus.
Δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula abſolvit.
Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim menſium eſt. E δυώδεκα & μὴν, menſis.
Δυωδεκάμοιρος, v. δωδεκάμοιρος.
Δυωδεκάπαις, αιδος, ὁ, ἡ, qui duodecim habet liberos.
Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui duodecim cubitorum eſt.
Δυωδεκάριθμος, ου, ὁ, ἡ, duodecimus numero.
Δυωδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus. 2) *adjective* pro, in duodecim partes diviſus. 3) pars duodecima.
Δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v. g. die aut anno aliquid facit aut patitur. A ſeq.
Δυωδέκατος, duodecimus.
Δυωκαιεικοσίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui duorum & viginti cubitorum eſt.
Δυώνυμος, ον, duo nomina habens. E δύω & ὄνομα.
Δῶ, τὸ, domus, pro δῶμα.
Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, pro δυώδεκα.
Δωδεκάβοιος, ου, ὁ, ἡ, duodecim boum pretium æquans. E δ. & βοῦς.
Δωδεκάγναμπτος, ον, duodecim flexus habens, epith. curriculi, quod duodecies decurrendum eſt. E δ. & γναμπτὸς, flexus.
Δωδεκαδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, duodecim digitos habens.
Δωδεκάδαρχος, ου, ὁ, idem quod δυωδεκάδαρχης.
Δωδεκάδελτος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim tabulis conſtat.
Δωδεκάδραχμος, ον, duodecim drachmas valens. E δ. & δραχμή.
Δωδεκάδωρος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim palmorum eſt. E δ. & δῶρον, palmus.
Δωδεκάεδρος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim baſium ſ. laterum eſt. E δ. & ἕδρα, baſis, latus.
Δωδεκάεθλος, ον, duodecies victor. E δ. & ἄεθλον.
Δωδεκαέτης, εος, ὁ, ἡ, qui duodecim annorum eſt, duodecennis. E δ. & ἔτος.
Δωδεκαήμερος, ον, duodecim dies durans.
Δωδεκάθεον, ου, τὸ, medicamentum quoddam antidoton. 2) herba quædam, a duodecim diis ſic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοί, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, & Veſta.
Δωδεκάθεος, ὁ, ἡ, qui duodecim deorum eſt.
Δωδεκάκις, *Adv.* duodecies.
Δωδεκάκλινος, ον, duodecim lectos triclinares ſtratos habens. E δ. & κλίνη, lectus.
Δωδεκάκλωνος, ον, duodecim ramos habens. E δώδ. & κλὼν, ramus.
Δωδεκάκρουνος, ου, ὁ & ἡ, duodecim habens fiſtulas, ſive ſcaturigines.
Δωδεκάκωλος, ον, duodecim membra, verſus habens. E δ. & κῶλον.
Δωδεκάλινος, ον, duodecim filis conſtans. E δώδ. & λίνον, filum.
Δωδεκάμηνος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δυωδεκάμηνος.
Δωδεκαμήχανος, ου, ὁ, ἡ, duodecim inſtructus machinis. 2) duodecim artium peritus, verſutus. E δώδ. & μηχανὴ, machina, ars.
Δωδεκάμοιρος, ου, ὁ, ἡ, in duodecim partes diviſus. E δωδ. & μοῖρα, pars.
Δωδεκάπαλαι, dudum.
Δωδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui duodecim cubitorum eſt.

Δωδεκάπους, οδος, ὁ, ἡ, qui duodecim pedes habet. 2) qui duodecim pedum eſt.
Δωδεκάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præeſt.
Δωδεκὰς, άδος, numerus duodenarius. 2) *Adj.* In duodecim partes diviſus, ap. Arat. *item* 3) duodecima pars.
Δωδεκάσκαλμος, ου, ὁ, ἡ, duodecim ſcalmis inſtructus.
Δωδεκάσκυτος, ου, ὁ, ἡ, duodecim pellibus inductus, *de ſcuto*. E δώδ. & σκῦτος, corium.
Δωδεκαστάδιος, ον, duodecim ſtadia æquans.
Δωδεκαστάσιος, ον, duodecim libras pendens. E δ. & ἵστημι.
Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum eſt. 2) qui dies duodecim alicubi manet, vel aliunde abeſt, vel duodecimo die v. c. venit.
Δωδεκατημόριον, ου, τὸ, duodecima pars. E ſq. & μόριον, pars.
Δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.
Δωδεκαφόρος, vitis ſingulis menſibus uvas ferens, vel duodenas amphoras implens ſucco. Lucian. E δώδ. & φέρω.
Δωδεκάφυλλος, ου, ὁ, ἡ, duodecim folia habens. E δ. & φύλλον.
Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus. E δώδ. & φυλὴ, tribus.
Δωδεκέτης, ου, ὁ, qui duodecim annorum eſt, fem. δωδεκέτις.
Δωδεκηΐδες, *Jon.* pro δωδεκαΐδες, θυσίαι, quæ & δωδεκηΐδες, dicuntur, ſacrificia e duodecim animalibus. A δώδεκα.
Δωδεκήρης, εος, ὁ, ἡ, duodecim remorum ordinibus inſtructus. E δώδ. & ἐρέσσω, remigo.
Δῶμα, ατος, τὸ, domus. 2) œcus, triclinium. 3) tectum planum. A δέμω, ædifico.
Δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, conclave. 2) tectum. Dim. a pr.
Δωματῖτις, ἡ, domeſtica. Ab eod.
Δωμάω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ab eod. Unde
Δώμησις, εως, ἡ, ſtructura, ædificatio.
Δωμητὺς, ύος, ἡ, apparatus ſtructuræ, ſtructura.
Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor.
Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur, prima ſedes, immunitas, & ſimilia, quæ in primis honoris cauſſa alicui dantur, ſive, quæ ita dantur, ut non reddantur. A δῶρον.
Δωρεὰν, *Adv.* gratis, ſine merito. 2) fruſtra, ſine cauſſa. A δωρεὰ, cujus proprie Accuſativus eſt, ſubaudiendumque τὸ κατὰ vel πρός.
Δωρέω, ῶ, f. ήσω, & δωρέομαι, dono.
Δώρημα, ατος, τὸ, donum, munus. E præc.
Δωρηματικὸς, ἡ, ὸν, munificus, liberalis. A præc.
Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſq.
Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis. 2) donatus, dono ſive gratis datus. 3) qui dona accipit.
Δωριάζω & **δωρίζω**, Dorice loquor. 2) partem corporis nudo, ſeu nudam conſpiciendam præbeo, ut Doricæ quondam ſolebant.
Δωρικὸς, ἡ, ὸν, Doricus. A Δωρίς. Unde
Δωρικῶς, Dorice.
Δώριος, ία, ιον, idem & ab eod.
ΔΩΡΙΣ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.
Δωρισμὸς, οῦ, ὁ, Dorica loquendi ratio. A δωρίζω.
Δωριστὶ, *Adv.* Dorice. Ab eod.
Δωροβόρος, ου, ὁ & ἡ, qs. dorivorus, donorum cupidus. Ex δῶρον & βορὸς, vel βορὸς, edax.

Δωρογραφὴ, ῆς, ἡ, accuſatio magiſtratus vel judicis, ob dona accepta. Suid.

Δωροδέκτης, ου, ὁ, qui dona libenter accipit. E δῶρον & δέχομαι.

Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio. 2) muneribus corrumpo. Ex iisdem.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, donum per corruptiooem acceptum. A præc.

Δωροδοκία, ας, ἡ, corruptio per dona. A δωροδόκος.

Δωροδοκιστὶ, avide in accipiendis donis. A præc.

Δωροδόκος, ου, ὁ, ἡ, donis inhians: qui ſe donis corrumpi ſinit. E δῶρον & δέχομαι.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo. E δῶρον & κόπτω, ſeco, vel verſo, agito, miſceo, (vel ab antiquo κάπω, capio, unde κώπη, capulus.)

Δωροληπτέω, munera accipio, muneribus me corrumpi ſino. A ſeq.

Δωρολήπτης, ου, ὁ, qui muneribus corrumpitur. E δῶρον & λαμβάνω.

Δωροληψία, ας, ἡ, muoerum aviditas. Ex iisd.

ΔΩΡΟΝ, ου, τὸ, donum. 2) palmus minor.

Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accuſatus judicibus corruptis effugit. E δῶρον & ξένος. (v. δωρόξενος.)

Δωροτελέω, munera ſolvo, fero.

Δωροφάγος, ου, ὁ & ἡ, dorivorus, donorum avidus. v. δωροβόρος.

Δωροφορέω, ῶ, f. ήσω, donum fero, largior.

Δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. A ſeq.

Δωροφόρος, ου, ὁ & ἡ, qui dona fert, dat.

Δώς, ἡ, donatio, donum. Ἄκλιτον a δίδωμι.

Δωσίδικος, ου, ὁ & ἡ, qui ad pœnam traditur, qui dat pœnas, 2) qui judicio ſe permittit. E δίδωμι & δίκη.

Δωσίπυγος, ου, ἡ, meretrix, quæ facile copiam corporis facit. Ex eod. & πυγή.

Δώσων, ὁ, Doſon, qui ſemper pollicetur, ſe daturum, nec tamen unquam dat, Dabo, onis, e verſione Eraſmi. E δίδωμι, fut. δώσω.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.

Δώτης, ου, ὁ, idem.

Δωτινάζω, dona colligo & accipio. A ſeq.

Δωτίνη, ης, ἡ, donum, ſive muous, quod conſumitur, ut vioum, veſtis &c. A δίδωμι.

Δωτὺς, ύος, ἡ, donum, cibus, alimenta. Ab eod.

Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator.

E

E Quinta apud Græcos littera, quæ ε ψιλὸν, ſive ε tenue atque exile dicitur, ad differentiam τῦ η, quod ε latum, & pingue ſonat. 2) nota numeralis valens quinque, & cum addita inferne lineola, ε, quinquies mille, ſ. quinque millia.

Ἓ, ἕ, Interjectio dolentis, ho! he! 2) accuſativus pronominis ſe. v. ἕο.

Ἔα, Interjectio querentis, ah. 2) admirantis, hem! Quaſi ab Imperativo Verbi ἐάω, ſino. Hinc ἔα δὴ, age igitur.

Ἔαγμα, ατος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω, frango.

ἘΑ'Ν, Conjunct. ſi. 2) ἐὰν μὴ, niſi. 3) geminatum cum τε notat ſive-ſive. 4) particula potentialis pro ἂν. 5) ἐάνπερ, ſi, dummodo.

Ἑανός, ἡ, ὁν, ſubtilis, pulcher, & 2) Subſt. peplum, pallium. Ab ἕννυμι, induo. (niſi eſt ab antiquo ἕω, ἑῶ, ἑὸν, unde ἑὸς, productum, cujus neutrum in ον adhuc ſupereſt.)

ἜΑΡ, αρος, τὸ, ver. 2) ſanguis. 3) pinguedo.

Ἐαρίζω, f. ίσω, vernum tempus dego. 2) verno, vernam temperiem refero. A præc.

Ἐαρινός, ή, όν, vernus. Ab eod.

Ἐαρόδρεπτος, ον, verno tempore decerptus. Ex ἔαρ & δρέπομαι, decerpo.

Ἐαροτρεφής, ές, vernus, vere natus, nutritus. Ex ἔαρ & τρέφω.

Ἐαροτροφής, ές, idem & ex iisd.

Ἐαρότροφος, ον, idem & ex iisd.

Ἐαρόχροος, ους, ον, vernum colorem i. e. recentem, viridem, habens. Ex ἔαρ & χρόα.

Ἐαρτερος, ερα, ερον, vernus. Ab ἔαρ.

Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, ſui ipſius. 2) dicitur & de prima & tertia perſona. Ex ἕο pro οὗ, ſui, & αὐτὸς, ipſe.

ἘΑ'Ω, ῶ, f. άσω, ſino. 2) prætermitto, omitto. 3) deſino. 4) valere jubeo, renuncio.

Ἑβδομαγενής, ου, ὁ, ſeptimo die oatus. Ep. Apoll.

Ἑβδομαδικὸς, ή, όν, ſeptimanus, qui ſeptiduum durat. Ab ἑβδομάς.

Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui ſeptimo die aliquid facit, aut venit vel redit. 2) ſeptimanus. Ab ἕβδομος.

Ἑβδομάκις, Adv. ſepties. Ab eod.

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius. 2) ſeptem v. c. dies. 3) ſeptima quæque dies.

Ἑβδόματος, άτη, ατον, ſeptimus.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, Adv. ſeptuagies.

Ἑβδομηκοντατέσσαρες, ſeptuaginta quatuor.

Ἑβδομηκοντούτης, ος, ſeptuaginta annos oatus, fem. ἑβδομηκοντοῦτις. Ex ἑβδομήκοντα & ἔτος, annus.

Ἑβδομηκοστόδυος, ον, ſeptuageſimus ſecundus. Plut.

Ἑβδομηκοστὸς, ή, όν, ſeptuageſimus.

Ἕβδομος, όμη, ομον, ſeptimus. Ab ἑπτά.

ἜΒΕΛΟΣ, ου, ἡ, ebeous, lignum graviſſimum.

Ἐβένινος, ίνη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. A ſeq.

Ἔβενος, ου, ἡ, idem quod Ἔβελος.

Ἐβὲρ, vel Ἐβὲρ, ὁ, Heber, vel Eber. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. Tranſiens.

ἘΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ἡ, hibiſcum, malva, althæa, herba. Scribitur etiam ἰβίσκος, & ἴβισκος.

Ἐβραΐζω, f. ίσω, Ebraice loquor. 2) mores, linguam Ebraicam imitor. Alii ἑβρ. ut & ſeqq.

Ἐβραϊκὸς, ή, όν, Ebraicus.

Ἐβραῖος, αία, αῖον, Ebræus. Ab Ἐβὲρ.

Ἐβραΐς, ίδος, ἡ, Ebræa.

Ἐβραϊστὶ, Adv. Ebraice.

Ἔγγαιος, αία, αιον, v. ἔγγειος.

Ἐγγαλακτόομαι, οῦμαι, lacteſco, in lac convertor.

Ἐγγαληνίζω, f. ίσω, ſerenus fio. Ex ἐν & γαλήνη, ſerenitas.

Ἔγγαλος, ου, ὁ, ἡ, lac habens. Ex ἐν & γάλα.

Ἐγγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.

Ἐγγαστριβύθος, ου, ὁ, in imum ventrem penetrans. Ex ἐν, γαστὴρ, & βυθὸς, fundus.

Ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ, ἡ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, venter, & μάντις, vates.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui e ventre vocem reddit. 2) qui in veotre dæmonem habet ioterrogantibus reſponſa dantem.

Ἐγγάστριος, ου, ὁ, ἡ, qui in utero, ſ. ventre eſt. Ex ἐν & γαστήρ.

Ἐγγαστρίτης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθος.

Ἔγγειος, ου, ὁ, ἡ, qui in terra, ſeu ſolo eſt. Epith. bonorum. Ex ἐν & γῆ, terra. ἔγγειος κτῆσις, fundus (domi, io patria, opp. illis fundis, qui extra fines civitatis poſſidentur, in ſolo alieno. v. ἐγκτητικός)

Ἐγγειόπηκτος, ου, ὁ & ἡ, qui in ipſa terra naſcitur.

ἐγ-

ἐγγαιοτόκος, ον, animal in continente fœtum excludens. Ex ἔγγαιος & τόκος, partus, a τίκτω.

Ἐγγειόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens folia humi serpentia. Ex ἔγγειος & φύλλον, folium.

Ἐγγελαστὴς, οῦ, ὁ, irrisor. A seq.

Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo.

Ἐγγενέτης, ου, inquilinus, indigena.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ & ἡ, indigena. 2) consanguineus. 3) congenitus, insitus.

Ἐγγεννάω, gigno, ut simplex.

Ἐγγεον, idem quod ἔγγειον.

Ἐγγεύω, f. σω, gustationem præbeo. Pass. gusto. Metaph. imbuor v. c. sanguine, cædis faciendæ initio, incipio cædes facere.

Ἐγγήραμα, ατος, τὸ, id, cui insenescimus. A seq.

Ἐγγηράσκω, f. ἐγγηράω, f. άσω, insenesco.

Ἐγγηροτροφέω, in senectute alo. Ex ἐν, γῆρας, & τρέφω.

Ἐγγίγνομαι, f. ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, insum, innascor. 2) intersum, ioterjicior, de tempore. 3) contingo, evenio, & 4) ἐγγίνεται, Impers. licet, facultas est, datum est, fieri potest. 5) pro γίγνομαι.

Ἐγγιγνώσκω, agnosco inesse.

Ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, immineo, insto, accedo. Ab ἐγγὺς, prope.

Ἐγγίνομαι, vide ἐγγίγνομαι.

Ἐγγίον, Adv. propius. Ab ἐγγύς.

Ἔγγιστα, Adv. proxime. Ab eod.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fissura, in qua os, loco naturali dimotum, interiorem cerebri membranam attingit. Ab ἐγγίζω. (nisi potius est ab ἐν & γεῖσον, cum tabula cranii rupti tabulæ alteri sic incumbit, ut lateres tectorum lateribus.)

Ἐγγλαυκος, ὁ & ἡ, ον, glaucus.

Ἔγγλισχρος, ου, ὁ, ἡ, viscosus, glutinosus, tenax.

Ἔγγλυκος, ου, ὁ & ἡ, cui inest aliquid dulcedinis.

Ἐγγλύσσω, dulcedinem addo.

Ἐγγλύφω, f. ψω, insculpo.

Ἐγγλωσσοτυπέω, ῶ, f. ήσω, lingua crepo. 2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλ. & τύπτω.

Ἐγγλωττογάστωρ, ορος, ὁ, qui lingua victum quærit. Ex ἐν, γλ. & γαστήρ.

Ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium. 2) commissura, ut dentium aut radiorum, aliorum in alios ingredientium.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis.

Ἔγγονον, ου, τὸ, fœtus, fœtura.

Ἔγγονος, ον, idem quod ἔκγονος. Plur. ἔγγονοι, οἱ, nepotes, omninoque posteri, progenies. Ex ἐν & γίνομαι, nascor.

Ἐγγράμματος, ου, ὁ & ἡ, scriptus.

Ἔγγραπτος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio.

Ἔγγραφος, ου, ὁ & ἡ, scriptus, scripto constans, in litteras relatus. 2) in Scriptura S. exstans. Ex ἐν & γραφή.

Ἐγγράφω, f. ψω, inscribo. 2) refero in tabulas; unde ἐγγεγραμμένοι, de quibus lis instituta est in foro. 3) adscribo, addo. 4) conscribo. 5) scarifo.

Ἐγγράφως, Adv. scripto, in scripto. Ab ἔγγραφος.

Ἐγγυαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, in manus trado. 2) trado. Ex ἐν & γύαλον, manus, vola.

Ἐγγύβυθος, ον, fundo vicinus.

Ἐγγυάω, ῶ, f. ήσω, spondeo, satisdo. Pass. satis accipio. A seq.

Ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio, fidejussio, desponsatio. Ab ἐν & γυῖον, manus.

Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejussio, vadimonium.

Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, fidejussor, sponsor, præs.

Ἐγγυητικὸς, ή, όν, ad fidejussorem pertinens.

Ἐγγυητὸς, ή, όν, promissus. unde ἡ ἐγγυητὴ, sponsa, desponsata.

Ἐγγύθεν, Adv. cominus, prope.

Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, repositorium vasorum, ut patinarum, poculorum in mensa, ap. Athen. qs. ἐγγοθήκη. Ab ἔγγος, ἔγχος, vas, instrumentum, & θήκη.

Ἐγγύθι, Adv. prope. Ab ἐγγύς.

Ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo, ut simplex.

Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυθήκη.

Ἔγγυος, ου, ὁ, ἡ, præs. 2) sponsor. Ab ἐγγύη.

ΕΓΓΥΣ, Adv. prope. Hinc ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, propior, & ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος, proximus.

Ἐγγύτατα, Adv. proxime. A præc.

Ἐγγυτάτω, Adv. idem.

Ἐγγυτέρω, Adv. propius. Ab ἐγγύτερος, qui est Comparativus ab ἐγγύς.

Ἐγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas.

Ἐγγώνιος, ου, ὁ, ἡ, angulosus. Ex ἐν & γωνία.

Ἐγειρόφρων, ον, mentem excitans, acuens. E sq. & φρήν.

ΕΓΕΙΡΩ, f. ερῶ, excito, expergefacio. 2) incito, accendo. 3) exstruo, ædifico. 4) vitam reddo, in N. T.

Ἐγερσιβόητος, ου, ὁ, ἡ, voce excitans. Ex ἐγείρω & βοάω, clamo.

Ἐγερσιγέλως, ωτος, ὁ & ἡ, risum excitans.

Ἐγερσιθέατρος, ον, spectatores excitans.

Ἐγέρσιμος, ου, ὁ & ἡ, epith. somni, e quo evigilamus, cui opponitur somnus æternus mortis. Ab ἐγείρω.

Ἐγερσίνοος, contr. ἐγερσίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, mentem excitans.

Ἔγερσις, εως, ἡ, excitatio. 2) resurrectio.

Ἐγερσιφαὴς, έος, οῦς, ὁ, lucem vel ignem excitans, lapis igniarius. In Epigram. πέτρον ἐγερσιφαῆ. Ex ἔγερσις & φάος, lux.

Ἐγερτὶ, Adv. vigilanter. Ab ἐγείρω.

Ἐγερτικὸς, ή, όν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.

Ἐγκαγχάζω, f. άσω, cachinnor, effuse rideo.

Ἐγκαθαίρω, purgo.

Ἐγκαθαρμόζω, apto, accommodo.

Ἐγκαθέζομαι, f. εδοῦμαι, insideo.

Ἐγκαθείργνυμι, f. ἐγκαθειργνύω & ἐγκαθείργω, f. ξω, includo, coerceo.

Ἐγκάθετος, ου, ὁ & ἡ, subornatus, clam submissus. Ex ἐν & καθίημι, immitto.

Ἐγκαθεύδω, f. δήσω, indormio, incubo.

Ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo.

Ἐγκαθηβάω, ῶ, f. ήσω, pubesco in, juvenesco in, pubertatem consumo in.

Ἐγκάθημαι, insideo. 2) in insidiis sum.

Ἐγκαθίγνυμι, colloco in. (suspectum.)

Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.

Ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in, v. c. insidiis. 2) insideo.

Ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto.

Ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, sessio in aqua medicata. 2) insidiæ. 3) locus depressus, cavus, unde in pronunciatione ἐγκάθισμα est in asperitate orationis, cum vox velut subsidet: opp. ἐπίκοπὴ, σκελισμὸς, offensio velut ad eminentia loca.

Ἐγκαθισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐγκαθίστημι, f. στήσω, colloco. 2) constituo in. 3)

ali-

interpono. 4) clam submitto. In aor. 2. perf. & passiv. etiam 5) intersum.

Ἐγκαθορέω, specto.

Ἐγκαθορμίζομαι, in portum invehor.

Ἐγκαθόρμισις, εως, ἡ, invectio in portum. A pr.

Ἐγκαθυβρίζω, f. ίσω, insolens & contumeliosus sum in quem. 2) insolens sum.

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, encænia, festus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν & καινός.

Ἐγκαινίζω, f. ίσω, renovo, instauro. 2) sancio, confirmo. 3) dedico, consecro.

Ἐγκαινισμός, ῦ, ὁ, renovatio, instauratio. 2) regeneratio. 3) dedicatio, consecratio.

Ἐγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo. 2) initio, dedico.

Ἐγκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab ἔγκαιρος.

Ἐγκαιριότης, τος, ἡ, opportunitas.

Ἔγκαιρος, ε, ὁ, ἡ, opportunus, tempestivus.

Ἐγκαίρως, Adv. opportune, tempestive.

Ἐγκαίω, f. καύσω, inuro. 2) exuro. 3) encaustica pingo.

Ἐγκακέω, &-όω, male tracto, molestia afficio, it. segnesco, detrecto, ut ἐκκακέω: *si vera lectio*. (v. ἐγκάκησις.)

Ἐγκαλέω, ῶ, & ἐγκαλοῦμαι, *in med.* in jus voco. 2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam. 3) accuso sc. in caussa capitis.

Ἐγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo in re aliqua, ut pulvere &c. *pass.* volvor in re aliqua, versor in re aliqua.

Ἐγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior.

Ἐγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum: id, quo gloriamur.

Ἐγκαλοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui habet crura in ligno seu numella. Hesych. Ex ἐν, κᾶλον, *lignum*, & σκέλος, *crus*.

Ἐγκαλυπτήρια, vox jocantis, qui ob deformitatem sponsæ negabat sibi ἀνακαλυπτήρια convenire, sed ἐγκαλυπτήρια.

Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, obtego, velo. 2) *in medio* velo me, faciemque meam aut caput præ pudore. 3) *pass.* pudore suffundor.

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio. A præc.

Ἐγκάμνω, lassesco.

Ἐγκάμπτω, fut. ψω, inflecto.

Ἐγκαναξαι, Aristoph. ἐγκάναξον, infunde cum sonitu. quasi a καναχὴ, *strepitus*. Vide διακανάξαι. qs. a καινόω, καινώσω.

Ἐγκαναχήσασθαι, Theocr. ἐγκαναχήσατο, insonuit sive ridendo præ lætitia, sive canendo, edidit fremitum in, vel e concha a se inflata. Ex ἐν & καναχέω, *strepitum edo*.

Ἐγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix. 2) tumor carneus in angulis oculorum. Ex ἐν & κανθὸς, *oculi angulus*.

Ἐγκάπτω, f. ψω, voro, devoro, deglutio.

Ἔγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum. 2) pediculus. Sed hæc vox cum his significationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur eorum, qui apud Homerum Il. ί. v. 378. pro ἐν καρὸς legebant ἔγκαρος, minus bene.

Ἐγκάρδιον, ε, τὸ, q. d. in quo cor est, medulla ligni. 2) quod in corde est, τὰ ἐγκάρδια, cogitata mentis. Clem. Al. Ex ἐν & καρδία.

Ἔγκαρος, ε, ὁ, cerebrum. Ab ἐν & κάρ, *caput*.

Ἐγκάρπιος, ον, idem quod seq.

Ἔγκαρπος, ε, ὁ & ἡ, semen in se habens, ut poma. 2) fœcundus. 3) gravidus.

Ἐγκαρπόω, unde-ῦμαι, fructum capio, mercedem &c. *ut simplex*.

Ἐγκάρσιος, ε, ὁ, ἡ, obliquus.

Ἐγκαρσίως, Adv. oblique. A præc.

Ἐγκαρτερέω, ῶ, fut. ήσω, patienter vel forti animo fero, constans maneo in re aliqua.

Ἐγκὰς, Adv. profunde, alte. Galenus in Lex. Hippocr. (idem quod ἐνδοτάτω. nam κας est mera terminatio.)

Ἔγκατα, ων, τὰ, intestina, viscera. Ab ἔγκατος.

Ἐγκαταβαίνω, descendo in, ingredior.

Ἐγκαταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam consumo in.

Ἐγκαταγέλαστος, ον, qui irridetur, ridiculus.

Ἐγκαταγηράσκω, consenesco in re aliqua.

Ἐγκαταγράφω, inscribo.

Ἐγκατάγω, deduco in domum, coloniam &c.

Ἐγκαταδαμάω, subigo, affligendo perdomo, affligo.

Ἐγκαταδαρθάνω, indormio.

Ἐγκαταδέω, illigo.

Ἐγκαταδίδωμι, f. δώσω, demitto. 2) remitto.

Ἐγκαταδύω, sive ἐγκαταδύομαι & ἐγκαταδύνω, subeo.

Ἐγκαταζεύγνυμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto.

Ἐγκατακαίω, aduro, inuro.

Ἐγκατάκειμαι, f. κείσομαι, insideo, incumbo. 2) incubo, nempe oraculi petendi caussa.

Ἐγκατακεράννυμι, vel-ύω, f. άσω, immisceo.

Ἐγκατάκλειστος, ον, inclusus.

Ἐγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.

Ἐγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono: *unde* ἐγκατακλίνομαι, discumbo, accumbo.

Ἐγκατακρύπτω, infigo.

Ἐγκατακρύπτω, occulto.

Ἐγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus v. c. in urbe vel facinore capio. 2) obstringo, obligo, v. c. jurejurando. 3) intercipio.

Ἐγκαταλέγω, f. ξω, recenseo inter alios, adnumero. 2) adlego, adscisco. 3) militibus accenseo. 4) congero.

Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ. 2) monumentum. A seq.

Ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo.

Ἐγκαταλείφω, inungo, illino. Ab ἀλείφω.

Ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio. 2) cum aliquid alicubi relinquitur, non egeritur.

Ἐγκατάληψις, εως, ἡ, interceptio, interclusio. 2) suppressio humorum evacuandorum in corpore. Sed vox est suspecta pro ἐγκατάλειψις.

Ἐγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.

Ἐγκαταμεμιγμένως, Adv. permixtim, immiscendo. A seq.

Ἐγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, insero, immisceo.

Ἐγκατοικίζω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi caussa.

Ἐγκατάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, actus exhauriendi. v. ἀντλέω.

Ἐγκαταπαίζω, f. ξω vel σω, illudo.

Ἐγκαταπήγνυμι, f. ήξω, infigo.

Ἐγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, insero.

Ἐγκαταράπτω, f. ψω, insuo in.

Ἐγκατασκευάζω, fut. άσω, intus vel clam conficio, condo & perficio.

Ἐγκατάσκευος, ε, ὁ, ἡ, concinnus. 2) locuples. 3) absolutus. Ex ἐν & κατασκευὴ, *structura*, *compositio*.

Ἐγκατασκεύως, Adv. apte, concinne. A præc.

Ἐγκατασκήπτω, f. ψω, invado, irruo, incubo.

Ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, impetus, v. c. morbi, fulminis.

Ἐγκατασκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro. 2) invetero, *de macula*.

Ἐγκατασπείρω, f. σπερῶ, spargo in. 2) dissemino, divulgo.

Ἐγκατασπορὰ, ᾶς, ἡ, disseminatio. A praec.

Ἐγκαταστηρίζω, f. ίξω, insero, interpono, infercio, pono in mediis.

Ἐγκαταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, una cum primis elementis indo. Ex ἐν, κατὰ, & στοιχεῖον.

Ἐγκατασφάζω, f. ξω, trucido in loco aliquo.

Ἐγκατασχάζω, f. άσω, scarifo, scalpro aperio.

Ἐγκαταπλέκω, -πίσσω, f. ίξω, inter alios colloco, infero.

Ἐγκατατέμνω, concido in loco aliquo.

Ἐγκατατίθημι, fut. θήσω, depono, seu recondo.

Ἐγκαταφυτεύω, sero in loco.

Ἐγκαταχόω, & -χώννυμι, f. ώσω, obruo.

Ἐγκαταχωρίζω, suo, apto loco pono, insero.

Ἐγκατειλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

Ἐγκατέχω, insisto. 2) detineo.

Ἐγκαταμύσσω, f. ύψω, irrideo, cum quodam oculorum motu. Hesych. ἐγκαταμύψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι.

Ἐγκατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola sum.

Ἐγκατοικίζω, fut. ίσω, colloco habitatum.

Ἐγκατοικοδομέω, inaedifico. 2) aedificatione includo, munio. 3) in carcerem compingo, *item* vivum circum aedifico, includo structis parietibus ut moriatur. v. κατοικοδομέω.

Ἐγκάτοικος, ου, ὁ, incola.

Ἐγκατορύττω, defodio.

Ἔγκατος, ου, ὁ, ἡ, interior. Ex ἐν & κεῖμαι, *jaceo*. (sed νος & κατος sunt merae terminationes. v. ἐγκὸς, & ἐνκός.)

Ἐγκαττύω, insuo calceo.

Ἐγκαυλέω, ῶ, f. ήσω, caulesco, caulem emitto, seu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν & καυλός.

Ἔγκαυμα, ατος, τὸ, nota inusta. 2) actus inurendi. 3) pustula ex ustione contracta. 4) materia, quae cito ignem concipit, fomes. 5) pictura encaustica. Ab ἐγκαίω.

Ἔγκαυσις, εως, ἡ, exustio. 2) ardor, aestus, aliqua re excitatus. 3) pictura, quae inurendo fit. Ab eod.

Ἐγκαυστὴς, οῦ, ὁ, qui inurit. 2) pictor, qui inustione aliquid pingit. Ab eod.

Ἐγκαυστικός, ή, όν, ad ἔγκαυσιν pertinens. 2) ἐγκαύστῳ pictus; *unde & ἡ ἐγκαυστικὴ*, scil. τέχνη, ars inurendo pingendi.

Ἔγκαυστον, encaustum, liquor ardentis rubri coloris, quo Imperatores Romani litteris seu sacris subscribere solebant.

Ἔγκαυστος, ου, ὁ, ἡ, inustus. 2) ἐγκαύστῳ pictus.

Ἐγκαυχάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, glorior in vel de aliqua re.

Ἔγκαφος, ου, ὁ, buccella. οὐδ' ἔγκαφος, ne tantillum quidem. Ab ἐγκάπτω, *comedo*.

Ἔγκειμαι, f. κείσομαι, jaceo in, insum, inhaereo. 2) invado, immineo, incumbo, insto, valde cupio.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, cui inest strepitus. 2) genus insecti, quod bombum edit. 3) nomen Gigantis. Ex ἐν & κέλαδος, *strepitus*.

Ἐγκέλευμα, & ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, adhortatio, apud Xenoph.

Ἐγκελευσμός, οῦ, ὁ, idem.

Ἐγκέλευστος, ου, ὁ & ἡ, jussus, adhortatione incitatus.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, & ἐγκελεύομαι, hortor, incito.

Ἐγκέλλω, f. λσω, insisto, incumbo.

Ἐγκενόω, f. ώσω, infundendo evacuo sc. vas, infundo large.

Ἐγκέντρια, ων, τὰ, calcaria. Hesych. Ex ἐν & κέντρον.

Ἐγκεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo. 2) insero, velut surculum arbori.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus. 2) calcar. 3) graphium, stilus. 4) retinaculum ferreum, quo uti solent in altum nitentes.

Ἐγκέντρισις, εως, ἡ, insitio. A praec.

Ἐγκεντρισμός, ὁ, idem.

Ἔγκεντρος, ου, ὁ & ἡ, aculeatus, cui aculeus est.

Ἐγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum infigo.

Ἐγκεράννυμι, -ύω, & -άω, fut. άσω, immisceo.

Ἐγκερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicia ingero. 2) illudo.

Ἐγκεχαράσσω, exaspero.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ & ἡ, qui in capite est. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, cerebrum. Ex ἐν & κεφαλή.

Ἔγκηρος, mortalis. Hesych. ἔγκηροι, θνητοί, mortales. Ex ἐν & κὴρ, *Parca*, *mors*.

Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco. Ex ἐν & κηρὸς, *cera*.

Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulso in, fidibus cano.

Ἐγκικρῶ, immisceo. Ex ἐν & κικρῶ, a κεράω, *misceo*.

Ἐγκιλικίζομαι, f. ίσομαι, morosus, seu potius improbus sum, ingenio nequam praeditus sum, moribus Cilicum utor. Lexicogr. Gr. Ex ἐν & Κίλιξ, *Cilix*

Ἐγκιλικίζομαι, idem.

Ἐγκινούμενος, turbans, impediens. Lexicogr. Gr. Ex ἐν & κινέομαι, *moveor*.

ἘΓΚΙΣΣΑΩ, ῶ, f. ήσω, coitum appeto, vid. sequ.

Ἐγκισσάομαι, hederae more volvor, serpo, implicor: *unde* 2) implicor. 3) coeo cum femina, aut viro.

Ἐγκίσσησις, εως, ἡ, implicatio. 2) initus, coitus Venereus.

Ἐγκλαστρίδια, τὰ, inaures.

Ἐγκλάω, fut. άσω, infringo.

Ἐγκλεισμὸς, ῦ, ὁ, inclusio, occultatio. A seq.

Ἐγκλείω, fut. είσω, includo. 2) ἐγκεκλεισμένος τι, aliquid occultans, occulte faciens.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen, cujus aliquis accusatur. 2) accusatio. 3) querela. Ab ἐγκαλέω.

Ἐγκληματικὸς, ἡ, όν, litigiosus, accusatorius. A praec.

Ἐγκληματικῶς, *Adv.* accusatorie. A praec.

Ἐγκληματόομαι, οῦμαι, sarmentis silvesco.

Ἔγκληρος, ου, ὁ & ἡ, consors, particeps. 2) hereditarius. 3) dives. Ex ἐν & κλῆρος, *sors*, *hereditas*, *res familiaris*.

Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accusatio.

Ἐγκλητέος, έα, έον, reprehensione dignus.

Ἔγκλητος, ου, ὁ & ἡ, de quo provocare licet. 2) de quo provocatum est. Rectius ἔκκλητος.

Ἐγκλιδὸν, *Adv.* inclinando. Ab ἐγκλίνω.

Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio, ut aciei ad fugam. A seq.

Ἐγκλίνω, f. νῶ, inclino. 2) fugio, *de acie*.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio. 2) Modus, apud Grammaticos. A praec.

Ἐγκλιτικὸς, ἡ, όν, qui inclinari potest. 2) encliticus, sive qui accentum in vocem praecedentem reclinat, vel rejicit. Unde ἐγκλιτικῶς. Ab ἐγκλίνω.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, seu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν & κλοιός, *collare*,

sive

sive κλυϲῶ, *indo*, cujus verbi tamen exemplum non occurrit.

E'γκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo, seu jactor æstu intestino.

E'γκλυδαστικός, ή, όν, solitus fluctuare, vel æstuare intus s. æstum intus movens. A præc.

E'γκλύζω, f. ύσω, per clysterem indo.

E'γκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clysterem infunditur, infusio.

E'γκνήθω, f. ήσω, intero, immisceo, ut ramenta casei pulti.

E'γκνισαίνω, f. ανῶ, exacuo.

E'γκοίλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui in ventre est. Hinc τὰ ἐγκοίλια, intestina, viscera.

E'γκοιλος, ε, ὁ & ἡ, cavus.

E'γκοίλωσις, εως, ἡ, excavatio. qs. ab ἐγκοιλόω, *excavo*.

E'γκοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incubo, ut cum ægroti pellibus in templo Æsculapii indormiunt.

E'γκοίμησις, εως, ἡ, incubatio. A præc.

E'γκοισυρόομαι, ῦμαι, Cœsyræ mores imitor, luxuriose vivo, & in primis nimio cultu utor. Aristoph. ἐγκεκοισυρωμένην etiam, longo Cœsyrarum ordine ac serie (i. e. nobilitate) superbientem. Ex ἐν & κοισυρόομαι, quod est a Κοισύρα, quæ femina Athenis erat luxu & mollitie diffluens.

E'γκοιτάω, indormio.

E'γκολαβέω, idem quod ἐγκολάπτω.

E'γκόλαμμα, ατος, τὸ, scalptura, cælatura.

E'γκολαπτὸς, ἡ, όν, insculptus, incisus, proprie tundendo, excavando.

E'γκολάπτω, f. ψω, tundendo insculpo. 2) insculpo, incido.

E'γκολλαβίζω, f. ίσω, instar κολλάβε deglutio. Ex ἐν & κόλλαβος, *panis genus*.

E'γκολπίας, ε, ὁ, ventus, qui e sinu maris oritur. Ex ἐν & κόλπος, *sinus*.

E'γκολπίζω, f. ίσω, insinuo, in sinum recipio.

E'γκόλπιος, ον, in sinu s. gremio jacens. Ex ἐν & κόλπος.

E'γκολπόω, ῶ, f. ώσω, in sinum colligo, vel constringo.

E'γκομβόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, induor. 2) ornor.

E'γκόμβωμα, ατος, τὸ, amictus, in pr. servilis, pastoralis. A præc.

E'γκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offensio. Ab ἐγκόπτω.

E'γκονέω, ῶ, fut. ήσω, propero, festino, urgeo opus. Ex ἐν & κόνις, *pulvis*.

E'γκονητὶ, *Adv.* laboriose, cum labore. A præc. (v. ἀκονητί.)

E'γκονίζω, pulvere conspergo luctatorem.

E'γκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.

E'γκονὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, ministra. (v. Διάκονος.)

E'γκοπεὺς, έως, ὁ, instrumentum, quo lapides secantur. Ab ἐγκόπτω.

E'γκοπὴ, ῆς, ἡ, incisio, incisura. 2) impedimentum. Ab eod.

E'γκοπος, ε, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, in quo laboratur.

E'γκόπτω, f. ψω, incido. 2) impedio, interpello. 3) impingo. 4) figo.

E'γκορδυλέω, ῶ, f. ήσω, involvo. Aristoph. ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν & κορδύλη, *involucrum*.

E'γκορύπτω, cornibus peto, vel concurro, confligo.

E'γκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco.

E'γκόσμιος, ε, ὁ, ἡ, qui est in mundo.

E'γκοτέω, ῶ, f. ήσω, irascor, æstuo ira.

E'γκότημα, ατος, τὸ, ira, simultas, odium clandestinum & pertinax. A præc.

E'γκότησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

E'γκοτος, ε, ὁ, ἡ, qui veteres iras animo conditas habet. 2) iratus, pertinaciter infestus.

E'γκότως, *Adv.* irato animo, iracunde. A præc.

E'γκραγγάνειν, Suidas ἐμβοᾷν. A seq.

E'γκράζω, inclamo.

E'γκρασίχολος, ὁ, ἡ, bile suffusus, biliosus. 2) ἐγκρασίχολοι, pisces quidam. Ab ἐν & κρᾶσις, *mistura*, & χολὴ, *bilis*.

E'γκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. Ab ἐγκρατής.

E'γκρατεύομαι, f. εύσομαι, contineo me. A seq.

E'γκρατέω, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo.

E'γκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in potestate habet aliquid. 2) superior. 3) potens, validus. 4) qui potitur re aliqua. 5) temperans, suimet ipse compos. Ex ἐν & κράτος, *robur*.

E'γκρατῶς, *Adv.* potenter, ἐγκρατῶς ἔχειν, in potestate habere. 2) temperanter. A præc.

E'γκρεμάννυμι, ἐγκρεμαννύω, & ἐγκρεμάω, ῶ, fut. άσω, suspendo in.

E'γκρικόω, insero, devincio, *proprie annulo*. A κρίκος, *annulus*.

E'γκρίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adjungo, adnumero. 2) probo.

E'ΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, opus dulciarium e simila & oleo, vel oleo melle & aqua.

E'γκρισις, εως, ἡ, admissio, approbatio. 2) certamen sacrum, ad quod non admittebantur, nisi οἱ ἔγκριτοι, digni a judicibus habiti. 3) insertio quævis. Ab ἐγκρίνω.

E'γκριτος, ε, ὁ, ἡ, admissus, præsertim ad certamen palæstricum, aut agonale, approbatus, probus. Ab eod.

E'γκροτέω, ῶ, f. ήσω, cum strepitu pulso, *de saltantibus in primis*.

E'γκρούω, f. ύσω, tundendo introrsum adigo, infigo. 2) ad numeros incedo.

E'γκρυμμα, ατος, τὸ, milites, qui in insidiis abduntur ad circumveniendos hostes.

E'γκρύπτω, f. ψω, condo, tego, occulo.

E'γκρυφίας, ε, ὁ, genus panis, qui cinere calido tectus coquitur, panis subcineritius. Ab ἐγκρύπτω.

E'γκτάομαι, possideo extra patriam. Unde

E'γκτημα, ατος, τὸ, & ἔγκτησις, possessio extra patriæ fines.

E'γκτητος, ε, ὁ, ἡ, adquisitus, comparatus.

E'γκτερεΐζω, justa facio, funus duco.

E'γκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo, struo.

E'γκυδον, magna gloria præditum. Hesych. Ex ἐν & κῦδος, *gloria*.

E'γκυκάω, ῶ, f. ήσω, immisceo, miscendo confundo.

E'γκυκλέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo. 2) in theatris dicebantur ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proferebantur spectanda, quæ intus acta essent. v. & ἐκκυκλέω.

E'γκύκληθρον, ε, τὸ, idem quod seq. A præc.

E'γκύκλημα, ατος, τὸ, machina, qua conversa in scenis proferuntur ea, de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur. Ab eod.

E'γκύκλιος, ε, ὁ, ἡ, circularis, rotundus. 2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens. 3) anniversarius. 4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, solemnis. τὰ ἐγκύκλια, idem quod seqq, (sc. μαθήματα, artes, quæ in orbem do-

docerentur, ordine, ut complexu earum artium absoluto, eoque stadio decurso, idem docendi & discendi orbis in aliis restauraretur. Seu artes, quarum ἐν τοῖς κύκλοις in circulis & in vita communi usus est.)

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, disciplinarum orbis sive complexus. Ex ἐγκύκλιος & παιδεία.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, orbicularis, in orbem factus. At τὸ ἐγκύκλιον, vestis quædam muliebris.

Ἐγκυκλόω, ῶ, f. ώσω: ἐγκυκλοῦμαι, circo includo. 2) circumago. 3) circumeo, cingo.

Ἐγκύκλημα, τό, machina, quæ & ἐκκύκλημα. item 2) actio, qua proferuntur in conspectum per machinam, quæ latebant.

Ἐγκύκλωσις, εως, ἡ, idem n. 2.

Ἐγκυλίδωτος, ον, (f. potius ἐγκυλίνδωτος) involutus, convolutus.

Ἐγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

Ἐγκυλίω, f. ίσω, idem.

Ἐγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, gravida sum. A seq.

Ἐγκύμων, ονος, ὁ, ἡ, fœtum habens, prægnans. 2) plenus, refertus. Ex ἐν & κύω.

Ἔγκυος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἐγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo. 2) incurvo me ad introspiciendum. 3) cognosco, ut legendo &c.

Ἐγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab seq.

Ἐγκύρω, f. ύρσω, idem.

Ἐγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.

Ἐγκυτί, Adv. ad cutem usque. Etym. Ex ἐν & κύτος, pro σκύτος, cutis.

Ἔγκυτον, ου, τό, Laconibus pro ἔντερον, intestinum. Hesych. Ex iisd.

Ἐγκύω, f. ύσω, in utero fero, sum prægnans.

Ἐγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ab ἐγκώμιον.

Ἐγκωμιαστέος, έα, έον, laudandus. A præc.

Ἐγκωμιαστής, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.

Ἐγκωμιαστικός, ή, όν, laudatorius. A præc.

Ἐγκώμιον, ου, τό, laudatio, præconium. Ex ἐν & κώμη.

Ἐγξέω, ῶ, intus rado. 2) insculpo, inscalpo.

Ἐγρεκύδοιμος, ου, ὁ ἡ, tumultum incitans bellicum. Ex ἐγείρω, excito, & κυδοιμός, turba.

Ἐγρεμάχος, ου, ὁ ἡ, incitans ad pugnam. Ex eod. & μάχη.

Ἐγρεσίκωμος, ου, ὁ ἡ, excitans comissationem, cognomen Bacchi. Ex ἐγείρω & κῶμος.

Ἐγρηγορέω, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo.

Ἐγρηγορικός, ή, όν, vigil, pervigil. A seq.

Ἐγρήγορος, ου, ὁ ἡ, idem.

Ἐγρηγορότως, Adv. vigilanter, vigilando. A pr.

Ἐγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio. Ab ἐγρήγορα.

Ἐγρηγορτί, Adv. vigilanter. Ab eod.

Ἐγρήσσω, idem quod ἐγρηγορέω.

Ἔγρομαι, surgo. Ab ἐγείρω.

Ἐγχάσκω, f. ανῶ, inhio. 2) valde derideo.

Ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio. 2) freno injecto rego.

Ἐγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab seq.

Ἔγχαλκος, ου, ὁ, cui æs inest, æreus. 2) cui est pecunia.

Ἐγχάραγμα, ατος, τό, signum, figura &c. incisa vel impressa. 2) vestigium.

Ἐγχάραξις, εως, ἡ, sculptura, incisura. 2) scarifatio.

Ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, insculpo, incido, imprimo.

Ἐγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.

Ἐγχέζω, f. έσω, perf. med. ἐγκέχοδα, caco in.

Ἐγχεία, ας, ἡ, sive ἐγχείη, ης, hasta. 2) peritia hasta certandi. Ab ἔγχος, hasta.

Ἐγχεσίβρομος, ου, ὁ, ἡ, bellicosus. Ex ἔγχος & βρέμω, strepo.

Ἐγχεικέραυνος, ου, ὁ ἡ, qui fulmine pro hasta utitur; fulmina jaciens.

Ἐγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.

Ἐγχειμάργος, ου, ὁ, ἡ, qs. hasta furens, bellicosus. Ab ἔγχος & μάργος, furiosus.

Ἐγχειρέω, ῶ, f. ήσω, adgredior, tracto. 2) impetum facio. Ex ἐν & χείρ.

Ἐγχείρημα, ατος, τό, cœptum, conatus. 2) institutum. A præc.

Ἐγχειρηματικός, ή, όν, solers in aggrediendo. A præc. v. ἐγχειρητικός.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, modus rei tractandæ.

Ἐγχειρητής, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur.

Ἐγχειρητικός, ή, όν, solers in aggrediendo.

Ἐγχειρίδιον, ου, τό, libellus. 2) pugio, gladiolus, culter, & quodlibet instrumentum parvum. 3) manubrium. Ab ἐν & χείρ.

Ἐγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo; & in pass. in manus accipio.

Ἐγχειρίθετος, ου, ὁ ἡ, in alicujus manu positus.

Ἐγχείριον, ου, τό, mantile, sudarium.

Ἐγχείρισις, εως, ἡ, idem quod sequ.

Ἐγχειρισμός, οῦ, ὁ, ipsa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω.

Ἐγχειρίτης, ου, ὁ, qui conatur, molitur. Ex ἐν & χείρ.

Ἐγχειρογάστορες, qui manuum labore victitant, quorum venter manibus fidit. Ex ἐν, χείρ, & γαστήρ.

Ἐγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo.

Ἐγχειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor. 2) fabricor. 3) manu facinus perpetro. 4) medicinam manu admoveo.

Ἐγχελεῖος, ου, ὁ ἡ, anguillarius. Ab ἔγχελυς.

Ἐγχελεών, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarum. Ab eod.

Ἐγχέλιον, ου, τό, parva anguilla. Dim. ab eod.

Ἐγχελύδιον, idem & ab eod.

Ἐγχελυοτρόφος, ου, ὁ ἡ, qui anguillas alit. Ex ἔγχελυς & τρέφω, nutrio.

ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, Plur. ἐγχέλεις, anguilla.

Ἐγχελυωπός, οῦ, ὁ ἡ, anguillæ similis. Ex ἔγχ. & ὤψ, vultus.

Ἐγχεσίμαργος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἐγχειμάργος.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ ἡ, bellicosus. Ex ἔγχος & μορέω, vel μωρός, pro laboriosus. Schol. Hom. (quasi pro μόωρος, a μώεσθαι, sedulo & fabre aliquid struere.)

Ἐγχεσίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hastam vibrat; bellicosus. Ex ἔγχος & πάλλω, vibro.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἐγχεσφόρος, ου, ὁ ἡ, hastatus, bellicosus. Ex ἔγχος & φέρω.

Ἐγχέω, f. εύσω, infundo.

Ἐγχθόνιος, ου, ὁ ἡ, qui in terra est, terrenus. Ex ἐν & χθών.

Ἐγχλαινόω, læna induo.

Ἐγχλευάζω, irrideo.

Ἐγχλιδάω, f. ήσω, delicias sequor in, luxurior in. 2) illudo.

Ἔγχλωρος, ου, ὁ ἡ, viridis.

Ἐγχνοος, ἔγχνους, ου, ὁ ἡ, lanuginosus.

Ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro, micis, farina adspergo. 2) cartilaginem coapto.

Ἔγχονδρος, ου, ὁ & ἡ, grumosus. 2) cartilagineus.

Ἔγχορδος, ut ὄργανα ἔγχορδα, instrumenta chordis intenta. Ex ἐν & χορδή.

Ἐγχορεύω, f. εύσω, choros duco in.

ἘΓΧΟΣ, εος, τὸ, hasta. 2) ensis.

Ἔγχουσα, ης, ἡ, fucus. Anchusa *herba*.

Ἐγχουσίζεσθαι, fuco colorari. A praec.

Ἐγχόω, ῶ, f. ώσω, usit. ἐγχώννυμι, terra adgesta oppleo.

Ἐγχραύω, f. αύσω, infligo, impingo.

Ἐγχράω, idem. 2) coloro, imbuo.

Ἔγχρεμμα, ατος, τὸ, quod in aliquem exscreamus. A seq.

Ἐγχρέμπτομαι, f. ψομαι, exscreo in aliquem, inspuo.

Ἐγχρηΐζω, utor, opus habeo. τὰ ἐγχρηΐζοντα, utensilia.

Ἐγχρίμπτω, & ἐγχρίπτω, admoveo, appello. 2) accedo. 3) fulcio me, nitor. Ex ἐν & χρίμπτω, quod eadem notat.

Ἔγχρισις, εως, ἡ, unctio, sc. quae fit ob vulnus, aut ictum scorpionis, eique vulneri fricando velut ingeritur &c. quod & de sq. tenendum.

Ἔγχρισμα, ατος, τὸ, unguentum.

Ἔγχριστος, ου, ὁ & ἡ, illitus. 2) qui illinitur, de medicamentis. A seq.

Ἐγχρίω, f. ίσω, illino, sc. medicamentum. 2) pungo stimulo, *de apibus*, *vespis*, *scorpiis* &c.

Ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo alicubi, immoror. 2) inveterasco.

Ἐγχρόνιος, ου, ὁ & ἡ, per aliquod tempus durans.

Ἐγχρόω, usit. ἐγχρωννύω, f. ώσω, colore imbuo, tingo. 2) imbuo, velut colore.

Ἐγχρωΐζω, vel ἐγχρώννυμι, vel ἐγχρωννύω, idem quod ἐγχρόω.

Ἔγχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, aurum in se habens, inauratus.

Ἐγχυλίζω, f. ίσω, in succum redigo.

Ἐγχύλισμα, ατος, τὸ, succus expressus.

Ἔγχυλος, ου, ὁ & ἡ, succum in se habens, succulentus. 2) sapidus.

Ἐγχυλόω, idem quod ἐγχυλίζω.

Ἐγχύλωσις, εως, ἡ, succi derivatio. A pr.

Ἔγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, seu infusum est. Ab ἐγχύω.

Ἐγχυματίζω, f. ίσω, infundo, instillo. A pr.

Ἐγχυματισμὸς, ῦ, ὁ, infusio, instillatio. A pr.

Ἔγχυμος, ου, ὁ, ἡ, succulentus, succi plenus. 2) sapidus.

Ἐγχύμωμα, ατος, τὸ, sanguinis & humorum in aliquam partem naturalis infusio.

Ἐγχύμωσις, εως, ἡ, idem.

Ἔγχυσις, εως, ἡ, infusio.

Ἔγχυτος, ου, ὁ, ἡ, infusus, qui infundi solet aut potest.

Ἐγχύτριαι & ἐγχυτρίστριαι, quae inferias mortuis ferunt. 2) praeficae. 3) quae in olla exponunt. A χύτρα.

Ἐγχυτρίζω, in olla pono. 2) occido.

Ἐγχύω, f. ύσω, infundo.

Ἔγχωμα, ατος, τὸ, terra aggesta.

Ἐγχώννυμι, vel ἐγχωννύω, f. χώσω, p. ωκα, terra adgesta impleo.

Ἐγχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus est, datum est.

Ἐγχώριος, ου, ὁ & ἡ, qui natus est in ea regione, in qua degit, indigena, domesticus, patrius. Ab ἔγχωρος.

Ἐγχωρίως, patrio, domestico more. A pr.

Ἔγχωρος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἐγχώριος. Ex ἐν & χῶρος.

Ἔγχωσις, εως, ἡ, repletio, quae fit terra adgesta in locum cavum. Ab ἐγχόω.

ἘΓΩ΄, *Gen.* ἐμοῦ, per Aphaeresin μοῦ, ego.

Ἐδανός, ή, όν, jucundus, suavis. Ab ἡδὺς, *dulcis*. (vel ab ἔδω, *comedo*, quasi *comestilis*, spiritus enim saepe inter se vices alternant, & videre est e. c. in ἔδεθλον, quod est ab ἕδος, item ἔδαφος.)

Ἔδαρ, ατος, τὸ, unde usitatum εἶδαρ per epenthesin τοῦ ι, esca, edulium, cibus. Ab ἔδω, *edo*.

Ἐδαφίζω, f. ίσω, solo allido, solo aequo. Ab ἔδαφος.

Ἐδάφιον, ου, τὸ, parvum pavimentum. Dim.

Ἔδαφος, εος, τὸ, solum. 2) pavimentum. 3) fundus. 4) contextus scriptoris, in quem commentarius scribitur, s. qui explicatur. Ab ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, praegustator. 2) convivii totius magister & curator. Ab ἔδω.

Ἐδέθλιον, ου, τὸ, firmamentum, fundamentum. 2) solum, pavimentum.

Ἔδεθλον, ου, τὸ, idem. Ab ἕδος.

Ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus, edulium. Ab ἔδω.

Ἐδεσμάτιον, τὸ, idem. Dim. A pr.

Ἐδεσματοθήκη, ης, ἡ, penaria cella.

Ἐδεστής, ῦ, ὁ, esor, qui edit. Ab ἔδω cum sqq.

Ἐδεστός, ή, όν, edulis, esculentus.

Ἐδηδὼν, όνος, ἡ, serpigo, phagedaena.

Ἐδητύς, ύος, ἡ, cibus, id, quod comeditur.

ἜΔΝΑ, vel ἕεδνα, ων, τὰ, munera sponsalia, quae sponsus sponsae dat. (quasi ab ἔδω, unde viduata victum habere possit.)

Ἐδναία, ας, ἡ, cathedra, sedes. Suid. Ab ἕζομαι.

Ἐδνεὰς, άδος, ἡ, epulum, quod acceptis donis sponsalibus paratur. Hesych. Ab ἕδνα.

Ἔδνα, idem quod ἔδνον.

Ἔδνιος, ία, ιον, sponsalis. Ab eod.

Ἐδνοφορέω, dona offero sponsae.

Ἐδνόω, ῶ, f. ώσω, despondeo. Ab ἕδνα.

Ἐδνωτὴ, ῆς, ἡ, quae sponso jam desponsa est & donata ab ipso donis sponsalibus. A pr.

Ἐδνωτὴς, ῦ, ὁ, socer, qui filiam despondet, addita dote. Ab eod.

Ἕδος, εος, τὸ, sedes, sella. 2) firmamentum, basis. 3) delubrum, templum, aedes. 4) simulacrum. Ab ἕζομαι.

Ἕδρα, ας, ἡ, sella, sedes. 2) basis. 3) podex hominis. 4) latrina. Ab eod.

Ἑδράζω, f. άσω, colloco, stabilio. A pr.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, sedentarius. 2) stabilis. Ab eod.

Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo. A pr.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, stabilimentum, firmamentum. A pr.

Ἑδραίως, *Adv.* q. d. sessim. 2) stabiliter, firmiter. Ab ἑδραῖος.

Ἕδρανον, ου, τὸ, sedes. 2) basis. Ab ἕδρα.

Ἑδρανῶς, *Adv.* firmiter, stabiliter. A pr.

Ἕδρασμα, ατος, τὸ, firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.

Ἑδριόων, ιόωσα, ῶον, sessilis, stabilis. Ab ἕδρα.

Ἑδριάομαι, sedeo. Unde ἑδριόωντο pro ἑδριῶντο, ἐδριάοντο. Ab ἕδρα.

Ἑδρικὸς, ή, όν, sessilis, stabilis. Ab ἕδρα.

Ἕδρον, ου, τὸ, Hesychio ἕδρα, idem quod συνέδρια, consessus.

Ἕδριται, supplices, Suid. Ab ἕδρα.

Ἑδρο-

Ἐδροδιαστολὶς, ίδος, ἡ, instrumentum quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa transmittere possit. Ex ἕδρα & διαστέλλω, diduco.

Ἐδροστρόφος, ου, ὁ & ἡ, qui podicem versat, velut luctatores inter luctandum. Ex ἕδρα & στρέφω verso.

ἘΔΩ, f. 2. med. ἔδομαι vel ἐδοῦμαι, perf. ἐδήδοκα, edo. 2) rodo, arrodo.

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus. A pr.

Ἐδώδιμος, ου, ὁ & ἡ, esculentus, edulis. A pr.

Ἐδωδὸς, ὁ, ἡ, edax. Ab eod.

Ἑδωλιάζειν, in transtris locare remiges. A sq.

Ἑδώλιον, ου, τὸ, sedes, & in Plur. navium transtra, fori. Ab ἕδος.

Ἔεδνα, & ἔεδνα, ων, τὰ, dona sponsalia. v. ἕδνα.

Ἐεδνώσασθαι ab ἐεδνόομαι, dotatam filiam elocare. A pr.

Ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, qui dotat & elocat. 2) socer, affinis. Ab eod.

Ἐείσαμαι, assimulor, unde ἐεισάμενος: pro εἴδομαι.

Ἐεικοσάβοιον, τὸ, pretium viginti boum. Ex εἴκοσι, & βοῦς, bos.

Ἐείκοσι, Poet. pro εἴκοσι.

Ἐέλδομαι, pro ἔλδομαι. vid.

Ἐέλδωρ, ορος, τὸ, desiderium, cupido. A praec.

Ἕζομαι, sedeo.

Ἐθὰς, άδος, ὁ & ἡ, adsuetus alicui rei. 2) amicus. Ab ἔθος.

ἘΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, caesaries. 2) juba equorum.

Ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. A pr.

Ἐθειρὰς, άδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.

Ἐθελοπρισσεία, ἡ, nimia & inanis diligentia.

Ἐθελέχθρος, ου, ὁ & ἡ, qui libenter vel pertinaciter cum aliquo inimicitias exercet.

Ἐθελέχθρως ἔχω, sum ἐθελέχθρος.

Ἐθελημὸς, οῦ, ὁ, ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω cum seq.

Ἐθελήμων, ονος, ὁ & ἡ, volens, lubens.

Ἐθελημῶς & ἐθελημῶς, Adv. voluntarie, prompte.

Ἐθελοδουλέω, voluntariam in servitutem me trado, voluntarius servus sum.

Ἐθελοδουλία & ἐθελοδουλεία, ας, ἡ, voluntaria servitus.

Ἐθελόδουλος, servus voluntarius.

Ἐθελοδούλως ἔχω, paratus sum ad servitium.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, superstitio, adfectata pietas. 2) summum studium obsequii erga principem.

Ἐθελοθρησκέω, ῶ, utor ἐθελοθρησκείᾳ. Ex ἐθέλ. & θρῆσκος.

Ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, ultro & consulto segnis sum in re gerenda, tergiversor.

Ἐθελοκακητὴς, οῦς, ὁ, quum milites dedita opera vincere nolunt ob indignationem & malevolentiam erga imperatorem. A pr.

Ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem.

Ἐθελόκακος, ου, ὁ & ἡ, male rem data opera gerens.

Ἐθελοκάκως, Adv. de industria ignaviter.

Ἐθελοκίνδυνος, ου, ὁ & ἡ, qui dedita opera se periculis objicit, temerarius.

Ἐθελοκωφέω, ῶ, audire nolo, simulo surdum.

Ἐθελόκωφος, ὁ & ἡ, qui dedita opera surdus est & audire non vult.

Ἐθελοντηδὸν, Adv. ultro, sponte, dedita opera.

Ἐθελοντηδά, Adv. idem.

Ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, voluntarius.

Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐθελοντὶ, & ἐθελοντεὶ, Adv. sponte.

Ἐθελούσιος, voluntarius, ultroneus.

Ἐθελόξενος, ου, ὁ & ἡ, qui voluntarie peregrinatur.

Ἐθελοπερισσοθρησκεία, ἡ, i. q. ἐθελοθρησκεία.

Ἐθελόπονος, ου, ὁ & ἡ, laboris nimis cupidus.

Ἐθελόπορνος, ου, ὁ & ἡ, qui sua sponte corpus suum prostituit.

Ἐθελοπρόξενος, ου, ὁ & ἡ, voluntarius hospes, qui ultro hospites recipit, cum non sit muneris ejus. (qui sponte sua se ad munus proxeni agendum offert & velut ingerit; quo de munere, Athenis quidem honorifico, v. πρόξενος.)

Ἐθελόστροφος, ου, ὁ & ἡ, cujus voluntas nimis mutabilis est. Ex ἐθέλω & τρέπω, verto.

Ἐθελουργέω, f. ήσω, alacer sum in labore suscipiendo & peragendo. Ab ἐθελουργός.

Ἐθελουργία, ἡ, alacritas in labore suscipiendo vel conficiendo.

Ἐθελουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, qui sponte sua opus subit, promtus & impiger in opere agendo. Ex ἐθέλω & ἔργον.

Ἐθελούσιος, ου, ὁ & ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελουσίως, Adv. ultro, libenter, sponte.

ἘΘΕΛΩ, f. ἐθελήσω, volo.

Ἐθημοσύνη, ης, ἡ, mos, consuetudo. A seq.

Ἐθήμων, ονος, ὁ & ἡ, consuetus. Ab ἔθος, mos.

Ἐθίζω, f. ίσω, adsuefacio, instituo: ἐθίζομαι, adsuesco, soleo. Ab eod.

Ἔθιμος, ου, ὁ & ἡ, consuetus, adsuetus. Ab eodem.

Ἔθισμα, ατος, τὸ, adsuefactio. Ab ἐθίζω.

Ἐθισμὸς, οῦ, ὁ, adsuefactio. 2) consuetudo. 3) institutum. Ab eod.

Ἐθιστὸς, ὴ, ὸν, qui consuetudine parari, assumi potest. Ab eod.

Ἐθναγὸς, οῦ, ὁ, dux gentis.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis princeps, nomen principis, regio minus, majus tetrarchae. Ex ἔθνος & ἄρχω.

Ἐθναρχία, ας, ἡ, principatus. A pr.

Ἐθνηδὸν, Adv. generatim, secundum totas gentes. Ab ἔθνος.

Ἐθνικὸς, ὴ, ὸν, genti alicui peculiaris ac proprius. 2) a fide Christiana alienus, gentilis. Ab eod.

Ἐθνικῶς, Adv. more gentili. 2) more non Judaico, item non Christiano.

Ἐθνιστὴς, οῦ, ὁ, gentilis, ejusdem gentis. qs. ab ἐθνίζω. Sed praestat lectio sequens.

Ἐθνίτης, ου, ὁ, idem. Ab ἔθνος.

Ἐθνοπάτωρ, ορος, ὁ, auctor gentis.

Ἐθνόπληκτος, ου, totam gentem perdens, delens. Ex ἔθνος & πλήσσω.

ἜΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio. 2) gens a Judaica religione, vel Christiana aliena. 3) societas, ordo atque genus hominum & animalium. 4) sexus. 5) multitudo.

ἜΘΟΣ, εος, τὸ, ritus, mos, consuetudo. 2) lex non scripta.

Ἔθω, p. m. εἴωθα, consuesco, facio aliquid e consuetudine. A pr.

ΕἸ, Conjunctio, si. 2) an, utrum, num. 3) utinam. 4) quod. Hinc 5) εἰ δὲ, quod si. 6) εἴπερ, siquidem, quoniam, sic. 7) εἴγε, si modo, si quid. 8) εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui. 9) εἰ ἄρα, si forte. 10) εἰ γὰρ, utinam enim. 11) εἰ δὴ, si quidem, si modo. 12) εἴγε, si saltem. 13) εἰ δ' ἄγε, agedum. (sed hoc non hinc est repetendum, sed est impera-

perativus contractus, pro ἴθι, a verbo antiquo ἴω, eo, *vado*. latinorum i.) 14) εἰ γε, etsi. 15) εἰ μὴ, εἰ δὲ, si, sin. 16) εἰ μὴ, nisi. 17) εἴ τις, si quis, εἴ τινος, si cujus, εἴ τινι, si cui.

ΕἾΑ, *Adv. hortantis*, Eja.

Εἶα, idem. 2) ας, ἡ, herba, gramen. Hesych. & Suid.

ΕΙ'ΑΜΕΝΗ', ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus. 2) locus herbosus, pratum.

Εἶαρ, ver. 2) sanguis. Pro ἔαρ.

Εἰαρινός, ή, όν, vernus. A pr.

Εἰαροπότης, ου, ὁ, sanguinem bibens. Ex εἶαρ, *sanguis*, & πότης, *bibax*.

Εἰαροτερπής, ές, veris amicus. Ex εἶαρ pro ἔαρ, *ver*, & τέρπομαι, *oblector*.

Εἰβόμενος, ου, ὁ, ἡ, stillatitius. 2) stillans. A sq.

Εἴβω, libo. 2) perfundo. & 3) εἴβομαι, destillo. 4) lacrimor.

Εἶγμα, ατος, τὸ, imago. Ab εἴκω, *similis sum*.

Εἰδαίνομαι, adsimulor, similis fio. Ab εἶδος.

Εἰδάλιμος, ου, ὁ, ἡ, speciosus, formosus. Ab eod.

Εἰδάλλομαι, idem quod εἰδαίνομαι.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, esca, cibus. Ab ἔδω.

Εἰδέα, ας, ἡ, q. ἰδέα, idea. Ab εἴδω, *video*.

Εἰδεχθής, έος, ὁ & ἡ, adspectu deformis, qui adspectu odioso est. Ex εἶδος, *adspectus*, & ἔχθος, *odium*.

Εἰδέω, scio, inus. in præs. & imperf. Usitata εἰδέτω, οἶδα, ᾔδειν, εἰδῶ, εἴδης, &c. εἰδήσω, εἰδέναι, εἰδώς.

Εἰδημονικῶς, & εἰδημόνως, *Adv.* scienter, perite.

Εἰδήμων, ονος, ὁ & ἡ, sciens, peritus.

Εἴδησις, εως, ἡ, scientia, peritia. Ab εἰδέω.

Εἰδικός, ή, όν, specialis. 2) formalis. Ab εἶδος.

Εἰδικῶς, *Adv.* speciatim. A pr.

Εἴδομαι, εἴσομαι, εἰσάμην, videor, assimulor.

Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, speciem seu formam efficio alicujus rei, repræsento aliquid. Ex εἶδος & ποιέω.

Εἰδοποιΐα, ἡ, speciei efformatio. A seq.

Εἰδοποιός, ὁ, ὁ, ἡ, speciem efficiens.

Εἶδος, εος, τὸ, species, forma, facies. 2) genus. 3) statura. 4) modus. 5) status rei & conditio.

Εἰδότως, *Adv.* scienter. Ab εἰδῶ.

Εἰδοφορέω, speciem alicujus rei effingo, animo gestu, motu, &c.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, idyllium, parvum poema. Diminutivum ab εἶδος. (in quo, veluti specimine quodam, spectari possit aut operis ratio aut auctoris ingenium.)

ΕἼΔΩ, video *in Præs. & Imperf.* inusitatum. Usitata εἶδον & ἴδον, aor. 2. ἴδοιμι, opt. ἴδω, conj. ἰδεῖν, inf. ἰδών, part.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, delubrum. Ab εἴδωλον.

Εἰδωλικός, ή, όν, paganus, adorationi signorum deos repræsentantium deditus, opp. Christianus. Ab eod.

Εἰδωλικῶς, corporea specie. A pr.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur. Ex εἴδωλον & θύω, *immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idololatria, cultus idoli.

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, cultor idoli.

Εἰδωλομανία, ας, ἡ, insanus idolorum cultus.

Εἴδωλον, ου, τὸ, simulacrum. 2) species etiam animi. 3) imago deastri. Ab εἶδος, *species*.

Εἰδωλόπλαστος, ου, cujus species efficta est animo, somnio. Ex εἴδωλον & πλάσσω, *fingo*.

Εἰδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, simulacra conficio.

Εἰδωλοποιητικός, ή, όν, ad speciem rei vel corpoream vel intelligibilem effingendam aptus.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginis fictio. 2) personæ repræsentatio.

Εἰδωλοποιικός, ή, όν, idem quod εἰδωλοποιητικός.

Εἰδωλοποιός, ὁ & ἡ, faber simulacrorum.

Εἰδωλουργικός, ή, όν, idem. qs. ab εἰδωλουργός.

Εἰδωλοφανής, έος, ὁ, ἡ, simulacri speciem habens. Ex εἴδωλον & φαίνομαι.

Εἰδωλοφανέντες, ων, οἱ, idoli speciem referentes.

Εἶεν, esto. 2) sed satis de hoc, hæc hactenus. Ab εἰμί, *sum*.

ΕΙ'ΘΑΡ, *Adv.* statim, confestim.

Εἴθε, *Adv.* utinam. Ab εἰ.

Εἰκαδάρχης, ου, ὁ, viginti viris præfectus. Ab εἰκάς & ἀρχή.

Εἰκαδισταί, ῶν, οἱ, q. d. vicesimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia vicesimum cujusque mensis diem in honorem Epicuri eo die defuncti festum habebant. Ab εἰκάς.

Εἰκάζω, f. άσω, adsimulo. 2) conjicio. Ab εἴκω, *similis sum*.

Εἰκάθω, cedo, pareo, pro εἴκω.

Εἰκαιοβουλία, ας, ἡ, vana consultatio. 2) stoliditas. A seq.

Εἰκαιόβουλος, ὁ, ἡ, vane deliberans, vana consilia capiens. Ex εἰκαῖος & βουλή.

Εἰκαιολέσχης, ὁ, garrulus. Ab eod. & λέσχη.

Εἰκαιολεσχία, ἡ, garrulitas. A pr.

Εἰκαιομυθέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor.

Εἰκαιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. A seq.

Εἰκαιόμυθος, ὁ, ἡ, vana loquens, garrulus.

Εἰκαιορρημονέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor.

Εἰκαιορρημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia.

Εἰκαιορρήμων, ονος, ὁ, ἡ, vaniloquus. Ab εἰκαῖος & ῥῆμα, *verbum*.

Εἰκαῖος, αία, αῖον, temerarius, qui temere aliquid facit. 2) qui temere se offert. 3) vulgaris, trivialis. 4) vanus, futilis. Ab εἰκῇ, *temere*.

Εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas. A pr.

Εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem. Ab eod.

Εἰκαιόψογος, ὁ, ἡ, temere reprehendens.

Εἰκάς, άδος, ἡ, numerus vicenus. 2) viginti. 3) vigesimus dies mensis. Ab εἴκοσι.

Εἰκασία, ας, ἡ, similitudo, repræsentatio imaginis, adsimulatio. 2) conjectura, imaginatio. 3) simulacri effictio. Ab εἰκάζω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, simulacrum. Ab eod.

Εἰκασμός, ῦ, ὁ, conjectura, conjectatio. Ab eod.

Εἰκαστής, ῦ, ὁ, conjector. Ab eod.

Εἰκαστικός, ή, όν, conjecturalis, dubitativus. 2) adsimulativus. *Hinc* 3) ἡ εἰκαστική, sc. τέχνη, ars statutaria, & εἰκαστικὰ, sc. ἐπιῤῥήματα, Adverbia dubitativa, s. dubitandi. A pr.

Εἰκαστικῶς, per conjecturam. A pr.

Εἰκελόνειρος, ου, ὁ, ἡ, somnio similis. 2) vanus, inanis. E sq. & ὄνειρος.

Εἴκελος, ου, ὁ, ἡ, s. εἰκέλος, έλη, ον, similis. Ab εἴκω, *similis sum*.

Εἰκελόφωνος, ον, vocem similem (sc. alteri) habens. E pr. & φωνή.

ΕἸΚΗ῀, *Adv.* frustra. 2) temere, sine consilio.

Εἰκοβολέω, ῶ, f. ήσω, conjecto. Ex εἰκῇ & βάλλω.

Εἰκονίζω, f. ίσω, adsimulo, exprimo. Ab εἰκών.

Εἰκονικός, ή, όν, iconicus, epith. simulacri staturam archetypi æquantis. Ab eod.

Εἰκόνιον, ου, τὸ, exigua statua, parva imago. Dim. ab eod.

Εἰκόνισμα, τὸ, species, simulacrum. Ab εἰκονίζω.

Εἰκονισμὸς, ῦ, ὁ, effictio, effigies, imago. 2) Figura rhetorica. Ab eod.

Εἰκο-

Εἰκονογραφέω, ῶ, fut. ήσω, rerum, personarum imaginem oratione describo. Ex εἰκὼν & γράφω, *scribo*.

Εἰκονογραφία, ας, ἡ, descriptio per imagines seu figuras. Ex iisd.

Εἰκονολογία, ἡ, idem. Ex εἰκὼν & λόγος.

Εἰκονομαχία, ίας, ἡ, imaginum oppugnatio.

Εἰκονομάχος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui imagines oppugnat atque e templis deturbat. Ex εἰκὼν & μάχη, *pugna*.

Εἰκονοποιέω, simulacrum facio.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, par, decens, consentaneum. 2) verisimile, probabile. Ab εἴκω.

Εἰκοσάβοιον, boves viginti valens. Ex εἴκοσι & βοῦς.

Εἰκοσάπεδος, & πος, ε, ὁ, ἡ, qui viginti basibus constat. Ex εἴκοσι & πέδον, *basis*, *sedes*.

Εἰκοσαετὴς, έος, ὁ & ἡ, qui viginti annorum est.

Εἰκοσαετία, ας, ἡ, tempus viginti annorum.

Εἰκοσαετὶς, ίδος, ἡ, quæ viginti est annorum.

Εἰκοσάκις, *Adv.* vicies.

Εἰκοσάκλινος, ον, viginti lectos habens. epith. triclinii. Ex εἰ. & κλίνη.

Εἰκοσάκωλος, ον, viginti versibus brevioribus constans. Ex εἰ. & κῶλον.

Εἰκοσάκωπος, ε, ὁ, ἡ, viginti remos habens. Ex εἰ. & κώπη, *remus*.

Εἰκοσάμηνος, ε, ὁ & ἡ, viginti menses durans. Ex εἰ. & μὴν, *mensis*.

Εἰκοσαπλάσιος, ία, ιον, vigecuplus.

Εἰκοσαπρωτεία, ας, ἡ, viginti-primatus.

Εἰκοσάπρωτοι, ων, οἱ, viginti-primi, sc. decuriones municipii.

Εἰκοσὰς, άδος, ἡ, duæ decades, numerus constans viginti capitibus aut individuis.

Εἰκοσαστάδιον, τὸ, spatium viginti stadiorum.

Εἰκοσάφυλλος, ε, ὁ, ἡ, viginti habens folia.

Εἰκοσέτης, εος, ἡ, qui viginti annorum est. *fem.* εἰκοσέτις.

Εἰκοσήρετμος, ε, ὁ, ἡ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι & ἐρετμὸς, *remus*.

Εἰκοσήρης, εος, ὁ, ἡ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι & ἐρέσσω, *remigo*.

ΕΙ'ΚΟΣΙ, viginti. *Adj.* indeclin.

Εἰκοσίβοιος, ε, ὁ ϗ ἡ, viginti boum pretio æstimabilis. Ex εἴκοσι & βοῦς.

Εἰκοσίδυο, duo & viginti.

Εἰκοσίεδρος, ον, viginti latera habens. Ex εἰ. & ἕδρα.

Εἰκοσιεννέα, undetriginta.

Εἰκοσιὲξ, viginti sex.

Εἰκοσιεπτὰ, septem & viginti.

Εἰκοσίκλινος, v. εἰκοσάκλινος.

Εἰκοσίμετρος, ον, viginti mensuras capiens. Ex εἰ. & μέτρον.

Εἰκόσιμνος, ον, viginti minarum. Ex εἴκοσι & μνᾶ, *mina*.

Εἰκοσινήριτος, ον, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι & ἐρίζω, *contendo*. (seu in quo viginti numerantur. Ab antiquo ἐρίτω, unde ἀριθμός.)

Εἰκοσιοκτὼ, viginti octo.

Εἰκοσιπέντε, viginti quinque.

Εἰκοσίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, viginti cubitos æquans.

Εἰκοσιστάδιον, v. εἰκοσαστάδιον.

Εἰκοσιτέσσαρες, ων, ὁ & ἡ, viginti quatuor.

Εἰκοσόργυιος, qui est viginti orgyiarum. Ex εἰκ. & ὀργυιά.

Εἰκόσορος, ον, qui viginti remis agitur. Ex εἰκ. & ἐρέω vel ἐρέσσω, *remigo*.

Εἰκοσταῖος, αία, αῖον, vigesimo quoque loco vel die veniens vel proveniens.

Εἰκοστολόγος, ε, ὁ & ἡ, qui vigesimam (vectigal) exigit, exactor vicesimæ. E sq. & λέγω, *exigo*.

Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, vicesimus. Ab εἴκοσι.

Εἰκοστώνης, publicanus vicesimæ. A pr. & ὠνέομαι, *emo*, *redimo*.

Εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico. 2) per conjecturas doceo. Ex εἰκότα & λέγω.

Εἰκότως, *Adv.* merito, ut par est, ut consentaneum est. Ab εἰκός.

Εἰκτικὸς, ἡ, ὸν, facile cedens. A seq.

ΕΙ'ΚΩ, fut. ξω, similis sum, quasi accedo ad rem, prope venio ad ejus naturam, formam. 2) cedo, non repugno. 3) morem gero. *Hinc* ἔοικα, consentaneum est, par est, videtur, probabile est.

Εἰκὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, imago, effigies. A pr.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, idem. 2) Schema rhetoricum. Ab eod.

Εἰκὼς, υῖα, ὸς, æquus, probabilis. Ab eod.

Εἰλαδὸν, *Adv.* simul, universim, turmatim. Ab ἰλαδόν.

Εἰλάμις, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab εἰλέω, *involvo*.

Εἰλαπινάζω, f. άσω, epulor. Unde

Εἰλαπιναστὴς, ῦ, ὁ, conviva. A sq.

ΕΙ'ΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum. quasi ἰλαδὸν, turmatim, ad coronæ, id est cœtus in orbem sedentis, modum compotatio.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. Ab εἰλέω, vel ἐλάω, *abigo*, *arceo*, *depello*.

Εἰλάρχης, ε, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἴλη, *agmen*, & ἄρχων, *princeps*.

Εἰλάω, idem quod εἰλέω.

ΕΙ'ΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium. Ab ἐλεύθω, *venio opitulatum*.

Εἰλειθυῖον, ε, τὸ, templum Lucinæ. A pr.

Εἰλεὸς, ῦ, ὁ, volvulus, morbus intestinorum. 2) mensa coquinaria. 3) latebra ferarum. A seq.

Εἰλέω, ῶ, fut. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo. 2) εἰλύω, vel εἰλέω, circumago, volvo, involvo, circumvolvo. Ab εἴλω, *idem*.

Εἰλέω, f. ήσω, insolo. Eust. *unde* εἵλησις. Ab εἵλη.

Εἰλεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ileo sive volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλεώδη, ilei cruciatus, sive torsiones. Ab εἰλεός.

Εἴλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex. 2) foramen. Ab εἰλέω.

Εἵλη, ης, ἡ, splendor solis. 2) calor solaris. Ab ἕλη.

Εἰληδὸν, *Adv.* turmatim. Ab εἰλέω.

Εἱλη θερέω, ῶ, f. ήσω, ad solem calesco, insolo, apricor. A seq.

Εἱληθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a sole calefactus. Ab εἵλη & θέρος, *calor*.

Εἱλήϊον, in sole calefactum. Hesych. Ab εἵλη.

Εἴλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλέω.

Εἵλησις, εως, ἡ, apricatio, æstus. Ab εἱλέω, insolo.

Εἴλησις, εως, ἡ, convolutio, circumvolutio. Ab εἰλέω, *circumvolvo*.

Εἰλητικὸς, ἡ, ὸν, qui se volvit & trahit inter incedendum, ut serpens, eruca. Ab eod.

Εἰλητὸς, ἡ, ὸν, convolutus. 2) convolubilis. 3) εἰλητὴ, ap. Schol. Aristoph. farcimen. Ab eod.

Εἰλιγγιάω, ῶ, f. άσω, circumagor, laboro vertigine. A seq.

Εἴλιγγος, ε, ὁ, vortex, gyrus. 2) tormen intestinorum. 3) vertigo, obscuratio & perturbatio communis sensuum sedis. Ab εἱλίσσω.

Εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio. Ab eod.

Εἰλιγματώδης, εος, ὁ & ἡ, tortuosus, intortus, flexuosus. A pr.

Εἰλιγμὸς, ῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab eod.

Εἰλιδὸν, *Adv.* flexuose. Ab eod. (nisi vitiosa hæc est scriptio pro εἰληδὸν.)

Εἰλικοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, flexuosus, anfractuosus. Ex εἴλιξ & εἶδος.

Εἰλικόεις, εσσα, εν, tortuosus, voluminibus tortus. Ab εἴλιξ.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, sinceritas. Ab εἰλικρινής.

Εἰλικρινέω, ῶ, f. ήσω, sincerum reddo. A sq.

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ & ἡ, distinctus. 2) sincerus. 3) manifestus. Ex εἵλη, *splendor solis*, & κρίνομαι, *secernor*. quod quæ diligenter spectamus, ea contra lucem spectamus.

Εἰλικτὸς, ἡ, ὸν, convolutus. Ab εἱλίττω.

Εἰλινδέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, versor, volutor. Ab eod.

Εἴλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum. 2) gyrus, *& hinc* 3) via per ambages. 4) species hederæ, *&* 5) *Adj.* implicitus. Ab eod.

Εἰλίπους, οδος, ὁ, ἡ, curvos pedes habens, *vel* inter ambulandum ad curvæ lineæ modum jactans.

Εἰλιοσκοτωσις, εως, ἡ, vertigo. 2) vertigo conjuncta cum offusione oculorum. Ex εἱλίσσω & σκοτόω, *obtenebro*.

Εἱλίσσω, ττω, f. ίξω, circumvolvo. Ab εἱλέω.

Εἰλιτενὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. hederæ, lupuli, & similium plantarum circa arbores volventium se & in altum serpentium, tentus seu directus ad helicis, seu lineæ spiralis modum. Ex εἱλέω, *volvo*, & τείνω, *tendo*.

Εἴλλω, in angustum cogo. Ab εἵλω. v. ἴλλω.

Εἰλόπεδον, ου, τὸ, campus apricus. locus calori solis expositus. Ex εἵλη & πέδον, *solum*.

Εἰλυθμὸς, ῦ, ὁ, latibulum. Ab εἰλύω, cum sqq.

Εἴλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. 2) vestis, indumentum.

Εἰλυὸς, ῦ, ὁ, latibulum, lustrum. v. ἰλυός.

Εἰλὺς, ύος, ἡ, limus, cœnum. Ab ἰλὺς, quod idem notat.

Εἴλυσις, εως, ἡ, volutatio. Ab εἰλύω.

Εἰλυσπάομαι, ῶμαι, volvendo trahor. Ex eod. & σπ.

Εἰλύσπασμα, ατος, τὸ, motus, quo quid volvendo sese repit & quasi trahitur. A pr.

Εἰλύσσω, intego, involvo. Ab εἰλύω.

Εἰλυφάζω, verso, torqueo. Ab eodem.

Εἰλυφάω, ῶ, idem & ab eodem.

Εἰλύω, f. εἰλύσω, vel εἴλυμι, f. ύσω, verso, volvo. 2) repo, de homine qui incedere nequit. 4) involvo, occulto. A sq.

ΕΊΛΩ, sive εἵλω, volvo.

ΕΊΛΩΣ, ωτος, ὁ, & εἱλώτης, ου, ὁ, Helos. Helota, servus Spartanus. ab ἕλω, *inus. capio*. idem quod *mancipium*, vel αἰχμάλωτος, *bello captus*.

Εἱλωτεία, ας, ἡ, servitus. 2) turba servorum, mancipia. A pr.

Εἱλωτεύω, f. εύσω, servio. Ab eod.

Εἱλωτικὸς, ὴ, ὸν, heloticus. Ab eod.

Εἱλωτὶς, ίδος, ἡ, serva, ancilla. Ab eod.

Εἷμα, ατος, τὸ, vestis. Ab ἕω, *induo*.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum. A μείρομαι, *sortior*, unde εἵμαρμαι.

Εἰμὶ, f. ἔσομαι, sum. Ab ἔω.

Εἶμι, eo, vado. 2) venio. Ab eod.

Εἰνάετες, vel εἰναετὲς, *Adv.* per novem annos. Ex ἐννέα & ἔτος.

Εἰναετίζομαι, novem annos natus sum. A pr.

Εἰνακισχίλιοι, novem mille.

Εἰνάλιος, v. ἐνάλιος.

Εἰνάπηχυς, ὁ & ἡ, novem cubitos æquans.

ΕΊΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.

Εἴνατος, pro ἔνατος, nonus.

Εἰνάφαρος, ὁ & ἡ, unum vel novem vela habens. Ab ἓν, vel ἐννέα & φᾶρος, *velum*.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, propter.

Εἰνέτης, ος, novennis. Ab ἐννέα & ἔτος.

Εἰνὶ, pro ἐνὶ, & hoc pro ἐν.

Εἰνόδιος, in via positus. Pro ἐνόδιος.

Εἰνοσίφυλλος, in quo folia agitantur, i. e. frondosus. Ab ἐνόθω, *agito*, & φύλλον, *folium*.

Εἰνύω, vel εἵνω, induo. Ab ἕω.

Εἴπερ, siquidem, si.

Εἴπως, si qua ratione, si forte.

Εἰργάθω, prohibeo, distraho. Ab εἴργω.

Εἰργμὸς, ῦ, ὁ, inclusio. 2) conjectio in carcerem. 3) adulteri deprehensi detentio. Ab εἴργω.

Εἰργμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris custos.

Εἴργνυμι, f. ξω, coerceo, carcere contineo. A sq.

ΕἼΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, excludo.

ΕΪ́ΡΓΩ, f. ξω, excludo. 2) conjicio in carcerem.

Εἰρέα, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico*, vel *necto*, *connecto*. quasi *series*.

Εἰρερος, ου, ὁ, captivitas, servitus. Ab ἔρω, ἐρέω, *laboro*, unde & *servio* latin. ut ab φέρω, *fero*, *confero*.

Εἰρεσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρέω, *agito*, vel ἐρέσσω, *remigo*.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleæ, lana velatus, insigne supplicum. Ab εἶρος, *lana*.

Εἰρέωσαι, apud Hesiodum, Jonice pro εἰρέονται, dicentes, pro ἐροῦσαι.

Εἴρην, ενος, ὁ, *Lacedæmoniis* puer, qui jam fari potest. Ab eod.

Εἰρηναγωγέω, ῶ, f. ήσω, pacifice deduco.

Εἰρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.

Εἰρηναίως, *Adv.* pacate, amice. A pr.

Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, Irenarcha, magistratus, qui securitatem & quietem tuetur. Gl. Vet. pacator. Unde

Εἰρηναρχικὸς, ὴ, ὸν, ad securitatem, quietem præstandam constitutus, factus &c. Ex εἰρήνη & ἄρχω.

Εἰρηνεῖον, τὸ, templum pacis. Ab εἰρήνη.

Εἰρηνεύω, f. εύσω, & εἰρηνεύομαι, idem. Ab eod.

Εἰρηνέω, in pace vivo, pacem ago. A seq.

ΕἸΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pax, quies.

Εἰρηνικὸς, ὴ, ὸν, pacificus, pacatus. 2) pacis studiosus. 3) ad pacem pertinens. A pr.

Εἰρηνικῶς, *Adv.* pacifice. A pr.

Εἰρηνοδίκαι, οἱ, feciales, quia interpretes & arbitri sunt pacis & belli.

Εἰρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem constituo, pacifico, paco.

Εἰρηνοποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, pacificus, qui est ingenio pacis amante. 2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρ. & ποιέω.

Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ & ἡ, pacis custos. 2) pacificator.

Εἰρίνεος, ου, ὁ & ἡ, laneus. Ab εἶρος.

Εἴριον, ου, τὸ, & ἔριον, lana. Ab eod.

Εἶρις, ιδος, ἡ, iris, genus aromatis, ap. Athen.

Εἰρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω.

Εἰρ-

Εἱρκτοφύλαξ, ὁ, custos carceris. A pr. & φ.

Εἱρμὸς, ȣ͂, ὁ, nexus, series. Ab εἴρω, necto.

Εἰροκόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος & κομέω, curo. (antiqu. κόμω, coman pecto.)

Εἴρομαι, interrogo. ab εἴρω, dico, quasi auctor sum ut id, quod volo, mihi dicatur.

Εἰροπόκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, laniger. Ex εἶρος & πόκος.

Εἰρουργὸς, ȣ, ὁ & ἡ, qui lanificium exercet, qui in lanis laborat.

ΕἿΡΟΣ, εος, τὸ, lana.

Εἰροχαρὴς, ἐς, q. d. lætans lana: lanificus, lanatus.

Εἰρύομαι, servo, conservo. Ab ἐρύομαι & ῥύομαι, idem.

ΕἼΡΩ, unde εἶρας, necto.

Εἴρω, dico. In præsenti & imperfecto inusitatum. Fut. ἐρῶ, & per διάλυσιν ἐρέω, & Perf. εἴρηκα. (A serendo, conserendo, id est copulando verba verbis, unde & sermo.) εἴρομαι, v. supr.

ΕἼΡΩΝ, ωνος, ὁ, dissimulator in oratione, dissimulate loquens, cavillator. A pr.

Εἰρωνεία, ας, ἡ, dissimulatio in oratione. 2) derisio, cum per speciem & jocum laudamus, quem subsannatum volumus. 3) Tropus rhetoricus. A pr.

Εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, utor dissimulatione in oratione. 2) derideo. Ab eod.

Εἰρωνευτὴς, ȣ͂, ὁ, idem quod εἴρων. A pr.

Εἰρωνευτικὸς, ἡ, ὸν, dissimulatione utens. Ab eodem.

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εἴρων.

Εἰρωνικῶς, Adv. ficte, dissimulate, ironice.

ΕἸΣ, Præpos. regens Accus. in. 2) ad. 3) erga. 4) contra. 5) super. 6) post. 7) propter. 8) apud. 9) per. 10) inter. 11) circiter. 12) quoad. 13) ritu, modo. 14) in Compositione notat in, ad, intra. 15) inservit periphrasi, ut τὰ εἰς σύνοδον pro σύνοδος, & cum Nomine redditur quandoque adverbialiter, v. g. εἰς τάχος, celeriter: εἰς ἀκριβέστατον, accuratissime: εἰς ὑπερβολὴν, summe.

ΕἿΣ, μία, ἓν, unus. 2) pro τις, quidam. 3) alter. Hinc 4) εἷς καθ' εἷς, singuli. 5) ἓν καθ' ἓν, conjuncte in unum, ut e duobus velut unum fiat, v. c. legendo.

Εἰσαγγελεὺς, έως, ὁ, qui nunciat adventum alicujus. 2) accusator, delator criminis innominati.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, accusatio, delatio criminis innominati, stellionatus.

Εἰσαγγελικὸς, vel εἰσαγγελτικὸς, pertinens ad εἰσαγγελίαν, ut lex, modum εἰσαγγελιῶν præscribens.

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, accuso, defero. 2) intus nuncio, renuncio, refero.

Εἰσαγείρω, colligo, congrego.

Εἰσάγω, f. ξω, introduco. 2) est verbum forense, quod de judice & actore dicitur, 3) referre in numerum, ordinem, collegium.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio.

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius.

Εἰσαγώγιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, importans, qui alicunde importat. 2) actio, quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti potest.

Εἰσαεὶ, Adv. semper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, sempiternus.

Εἰσαθρέω, ῶ, f. ήσω, conspicio, inspicio.

Εἰσαίρω, infero, appono.

Εἰσαΐσσω, f. ξω, irruo aliquo, irrumpo.

Εἰσαΐω, audio, inaudio.

Εἰσακοντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum. 2) jaculis incesso.

Εἰσακούω, exaudio.

Εἰσαλείφω, inungo.

Εἰσάλλομαι, insilio.

Εἰσαμείβω, ingredior.

Εἰσαναβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo.

Εἰσαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo.

Εἰσανάγω, introduco.

Εἰσαναλίσκω, f. ώσω, impendo, sumtum facio in aliquid.

Εἰσανδρόω, maribus compleo.

Εἰσανείδω, suspicio.

Εἰσανειμι, ingredior.

Εἰσανέχω, insurgo, exsurgo.

Εἰσαντλέω, infundo, ingero.

Εἰσάπαν, Adv. omnino, prorsus.

Εἰσάπαξ, Adv. semel.

Εἰσαποβαίνω, evado.

Εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.

Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.

Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.

Εἰσάττω, insilio, subsilio.

Εἰσαῦθις, Adv. in posterum, posthac.

Εἰσαύριον, Adv. cras, in posterum diem.

Εἰσαφίημι, infero, immitto.

Εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intro, immitto. 2) introduco.

Εἰσαφικνέομαι, accedo. 2) redeo.

Εἰσαφικνέομαι, ȣ͂μαι, f. ίξομαι, idem.

Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior.

Εἰσβάλλω, injicio. 2) invado, ingredior.

Εἴσβασις, εως, ἡ, adscensus. 2) ingressus.

Εἰσβατὸς, ἡ, ὸν, quem ingredi possumus, accessus.

Εἰσβιάζομαι, f. άσομαι, vi ingredior, irrumpo. 2) vim infero.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, ingero, intrudo, impono, v. c. navi.

Εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingressus, incursus. 2) expeditio militaris. 3) impetus primus febris, paroxysmus. 4) initium, principium rei. Ex εἰσβάλλω.

Εἰσδανείζω, fœnori colloco pecuniam.

Εἰσδέρκομαι, inspicio.

Εἰσδέχομαι, f. δέξομαι, admitto intro, recipio.

Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. A pr.

Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, ingressio. 2) impetus, irruptio. Ab εἰστρέχω.

Εἰσδύνω, f. ύσω, subeo, ingredior, penetro.

Εἴσδυσις, εως, ἡ, introitus, ingressus. 2) os speluncæ.

Εἰσδύω, f. ύσω, & εἰσδύομαι, idem quod εἰσδύνω.

Εἰσεάω, f. άσω, intromitto, introire sino.

Εἰσεγγίζω, f. ίσω, accedo.

Εἰσείδω, & ἐσείδω, video.

Εἰσειλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in angustiam, compello.

Εἴσειμι, intro, ingredior.

Εἰσελαύνω, invehor, ingredior, irrumpo.

Εἰσέλευσις, εως, ἡ, ingressus. Ab εἰσέρχομαι.

Εἰσελκύω, rapio, traho aliquo, v. c. in judicium.

Εἰσεμπορεύομαι, f. εύσομαι, importandarum mercium caussa me confero aliquo,

Εἰσε-

Εἰσέπειτα, *Adv.* vel *Conjunct.* deinde, postea.
Εἰσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, aliquo diverto.
Εἰσέρπω, irrepo.
Εἴσερσις, εως, ἡ, plexus, nodus. 2) insertio.
Εἰσέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior.
Εἰσέτι, *Adv.* in posterum quoque.
Εἰσδαψιλεύω, suppedito, aor. 1. εἰσδαψιλεύσαι, ap. Diodor. nisi leg. εἰ πορίσαι.
Εἰσαφίημι, f. ήσω, intromitto.
Εἰσέχω, pertineo, pervado.
Εἰσηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, princeps & auctor sum & caussa alicujus rei. *Unde varie dicitur, pro* suadere. 2) docere. 3) legem ferre. 4) instituere aliquid. 5) exemplum praire. 6) explicare. 7) commemorare.
Εἰσήγησις, εως, ἡ, omnia significat, quæ verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, principatus, exemplum, caussa intelligi potest, ut suasio, admonitio, doctrina, legislatio &c. A pr.
Εἰσηγητὴς, ῦ, ὁ, cujuscunque rei quocunque modo auctor, ut suasor, magister, doctor, legislator &c. Ab eod.
Εἰσηγορία, ας, ἡ, accusatio, querimonia. Suid. Ex εἰς & ἀγορέω, *dico*.
Εἰσηθέω, ῶ, f. ήσω, *Attice* ἐσηθῶ, colo, percolo, colando infundo, per colum instillo. Herodotus ἐσηθήσαντες, ubi quidam ἐσηθίσαντες, quasi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθέω.
Εἴσθεσις, ἡ, initium, veluti comœdiæ, odæ &c. Vox Scholiastarum.
Εἰσθέω, irrumpo.
Εἰσθορέω, ῶ, fut. ήσω, insilio.
Εἰσίημι, immitto, intromitto.
Εἰσιθμη, ης, ἡ, vicus.
Εἰσιππάζω, equo ingredior.
Εἰσίπταμαι, & εἰσιπτάομαι, involo.
Εἰσιτήριος, ία, ιον, ad ingressum pertinens. Ab εἴσειμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies, & sacra, quæ initio anni fiebant.
Εἰσιτητὸς, ὴ, ὸν, ad quem ingressus patet. Ab eodem.
Εἰσκαλέω, ῶ, intro voco, advoco, invito.
Εἰσκαταβαίνω, ingredior, v. c. antrum.
Εἰσκέλλω, appello, advenio.
Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce præconis evoco, in concionem voco.
Εἰσκλύζω, inundo.
Εἰσκολυμβάω, innato.
Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, invectio. Ab seq.
Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inveho.
Εἰσκρίνω, in aliquem numerum adscisco, lego, coopto, & 2) εἰσκρίνομαι, ingredior, insinuo me, allegor, cooptor.
Εἴσκρισις, εως, ἡ, lectio, cooptatio. 2) insinuatio.
Εἰσκυκλέω, ῶ, f. ήσω, volvendo intus verto, infero, quasi machina rotatili.
Εἰσκύκλημα, ατος, τὸ, machina theatralis, qua invehebantur ostendenda & rursus e conspectu removebantur ostensa.
Εἰσκυλίω, f. ίσω, involvo, immitto aliquo.
Εἰσκύπτω, f. ψω, intueor, inspicio.
Εἴσκω, adsimulo. Ab εἴκω, *similis sum*.
Εἰσκωμάζω, f. άσω, comissabundus adeo, irrumpo. 2) *tropice*, irrumpo, invalesco: *sed semper in deteriorem partem*, sæpe ap. Chrysost.
Εἰσλάμπω, f. ψω, illuceo, *de sole irradiante*.
Εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, f. ξω, imprimo. *In med.* idem quod seq.

Εἰσμαστεύομαι, εἰσμαστεύομαι, inferendo digito contrecto, scrutor. (nisi potius est εἰσμαστεύομαι.)
Εἰσνέω, innato.
Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω. Unde εἰσενόησα, animadverti.
Εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, provenio, *de pecunia*. Ab seq.
Εἰσόδιον, ου, τὸ, reditus honorarius, pensio honoraria; in *Plur.* reditus quivis, sumtus. Ab εἴσοδος.
Εἰσόδιος, ου, ὁ, ἡ, ad introitum pertinens, in ingressu adhiberi solitus. 2) qui itat, ventitat ad &c. A seq.
Εἴσοδος, ου, ἡ, ingressus, introitus. 2) via, quæ in locum aliquem fert. 3) reditus, tributum, vectigal.
Εἰσοικειόω, ῶ, f. ώσω, concilio, amice jungo, familiarem & amicum reddo.
Εἰσοικέω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquo migro.
Εἰσοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem. A pr.
Εἰσοικίζω, f. ίσω, in domum introduco, *seu* recipio. 2) in urbem habitatum mitto. 3) *in med.* in domum immigro. b) insinuo me. c) versor, commoror.
Εἰσοικισμὸς, ῦ, ὁ, introductio *vel* receptio in ædes. 2) deductio colonorum.
Εἰσοιστέος, inferendus, introducendus.
Εἰσοιχνέω, ingredior.
Εἰσόκε & εἰσόκεν, Poet. donec. Ex εἰς, ὅ, *quod*, & κε, vel κεν, pro ἄν.
Εἰσομόργνυμι, attingo.
Εἰσοπίσω, *Adv.* postea.
Εἴσοπτος, ου, ὁ, ἡ, qui inspectus est, qui inspici potest. Ex εἰς, & ὄπτομαι.
Εἰσοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inspicio in speculum, in speculo faciem intueor. A seq.
Εἴσοπτρον, ου, τὸ, speculum. Ex εἰς & ὄπτομαι.
Εἰσοράω, ῶ, intueor, adspicio.
Εἰσορμίζω, in portum inveho.
Εἶσος, η, ον, Poet. pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. εἴση, epith. navis, videtur esse bona, bene ædificata: diciturque & de singulis, forte &, cum de cibo dicitur, significat bonum, suavem, salubrem. Ab ἴσος. (nisi potius est ab ἐΰς, bonus.)
Εἰσοχὴ, ῆς, ἡ, quod introrsum vergit. Ab εἰσέχω.
Εἰσπαίω, f. αίσω, insilio, irrumpo.
Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo.
Εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, transeo. 2) adeo.
Εἰσπέταμαι, f. πτήσομαι, involo.
Εἰσποτάομαι, vel εἰσπέτομαι, idem.
Εἰσπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, irrumpo.
Εἰσπίπτω, incido, irruo.
Εἰσπλέω, f. εύσω, navigo introrsum, adnavigo.
Εἰσπληρόω, ingerendo impleo.
Εἴσπλοος, *contr.* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio. 2) locus per quem intrant naves in portum.
Εἰσπνέω, f. εύσω, inspiro, adflo. 2) spiritum duco. 3) amo.
Εἰσπνήλης, ου, ὁ, Laconibus amasius, amoris igne adflatus. (vel potius qui alteri exemplo & præceptis amorem honestatis & virtutis inspirat.) A pr.
Εἰσπνοὴ, ῆς, ἡ, inspiratio. Ab eodem.
Εἰσποιέω, ῶ, f. ήσω, adscisco. 2) adopto.
Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. A pr.
Εἰσποιητὸς, ὴ, ὸν, adoptatus. Ab eod.
Εἰσπομπὴ, ῆς, ἡ, immissio. Ab εἰσπέμπω.

Εἰσ-

Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior.

Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor. Ab εἰσπράττω.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab eod.

Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f. ξω, pœnas, pecuniam exigo. 2) vindico alicui quid.

Εἰσπτύω, f. ύσω, inspuo.

Εἰσρέω, f. ῥεύσω, influo, illabor, interlabor.

Εἴσροος, contr. εἴσρους, ου, ὁ, influxus, influxio.

Εἴσρυσις, εως, ἡ, idem.

Εἰστίθημι, impono, pono in, seu intra, indo.

Εἰστιμάομαι, in censum defero, cum accus.

Εἰστοξεύω, sagittam immitto, sagitta ferio. tropice: alte in animum injicio.

Εἰστρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, seu intra, recipio me intra, s. intus.

Εἰστρέχω, incurro.

Εἰστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebrando perforo. 2) insinuo me, clam me infero.

Εἰσφέρω, f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, infero, ingero. 2) confero partem, do. 3) solvo tributum, pendo. 4) fero ad populum v. c. legem.

Εἰσφθείρομαι, irrepo, clam & cum pernicie alterius. Ex εἰς & φθείρομαι, eo, vado.

Εἰσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior. 2) sæpe ingredior, vel adeo, statis temporibus.

Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio. 2) collatio. 3) tributum. Ab εἰσφέρω.

Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, f. άξω, obstruendo includo.

Εἰσφρέω, & εἰσφρημι, f. ήσω, infero, intromitto, introduco, introire jubeo. 2) ingredior, int. ἐμαυτὸν. Ab εἰς, & antiquo φρέω, mitto.

Εἰσχειρίζω, trado, in manus do.

Εἰσχέω, f. εύσω, infundo.

Εἴσω, Adv. intra. 2) intus. (Hinc ὁ εἴσω, interior.) 3) in, ad.

Εἰσωθέω, ῶ, f. εἰσώσω, intrudo, intro pello.

Εἰσωπὸς, ῦ, ὁ, ante conspectum in oculis aliquid habens. Ex εἰς & ὤψ, vultus.

ΕἾΤΑ, Adv. postea, deinde, tum. 2) anne, numquid, itane vero? cum indignatione. 3) in argumentatione atqui, enimvero. 4) sed.

Εἴτε, Conjunct. sive.

Εἶτεν, & ἔπειτεν, pro εἶτα, & ἔπειτα, Ion. Adv. idem quod εἶτα.

Εἴω, usitatum εἶμι, vado, eo. Ab ἴω, eo.

Εἰωθότως, Adv. more solito. Ab εἰωθὼς, consuetus, quod est ab ἔθω, e consuetudine aliquid facio.

ἘΚ, sequente Consona, & ἐξ, sequente Vocali vel Diphthongo, Præpos. regens Genitivum, e, ex. 2) a, ab. 3) de. 4) per. 5) propter. 6) juxta. 7) post. 8) extra. 9) in. 10) sæpe cum suo casu pro Adverbio ponitur, v. g. ἐκ τοῦ φανεροῦ, aperte, ἐκ τοῦ δικαίου, juste, ἐκ προαιρέσεως, ultro, consulto, ἐκ ῥιζῶν, radicitus. 11) interdum abundat, v. g. ἐξ οὐρανόθεν, cœlitus. 12) servit Periphrasi adjectivi, ut οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου, Peripatetici, οἱ ἐξ ἐριθείας, rixosi, & ablativi, ut ἐκ χειρὸς, manu, vi, cominus. 13) in Compositione notat ex, vel extra, item ab, in, re, seorsum, vehementiam, ornatum, contrarium. sæpe etiam redundat.

Ἑκάεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epitheton Apollinis sagittarii procul ferientis. Ex ἑκὰς & ἔργω.

Ἕκαθεν, Adv. procul, eminus. Ab ἑκάς.

ἙΚΑΣ, Adv. procul, eminus. Unde ἑκαστάτω, Adv. longissime. Ab ἑκάς.

Ἑκασταχῆ, Adv. ubique, ubilibet. Ab ἕκαστος.

Ἑκασταχόθεν, Adv. undique. ἑκασταχόθι, ubique gentium, passim. ἑκασταχόσε, Adv. quocumque, quoquo versus. ἑκασταχοῦ, Adv. ubilibet, ubique. Ab eod.

Ἑκαστέρω, Adv. ulterius, longinquius, magis procul. Ab ἑκάς.

Ἕκαστος, στη, στον, singuli, quisque. Hinc ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, singuli; καθ' ἕκαστον, sigillatim; καθ' ἑκάστην, scilicet ἡμέραν, quotidie; παρ' ἕκαστα, semper, ubique.

Ἑκάστοτε, Adv. semper, ubique.

Ἑκαστοτέρω, Adv. longius. Ab ἑκάς.

Ἑκάστω, Adv. pro ἑκαστάτω, ap. Hipp.

Ἑκάταιον, & ἑκάτειον, Hecates fanum, vel statua. Ab ἑκάτη, Hecate.

Ἑκατεράκις, Adv. alterutra seu utravis vice, bis. Ab ἑκάτερος.

Ἑκάτερθεν, Adv. utrimque. Ab eod.

Ἑκατερίς, ίδος, ἡ, genus saltationis, in qua manus alternatim movebant. Ab eod.

Ἑκατερομάσχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manicis ab utraque axilla dependentibus instructus. E sq. & μασχάλη.

ἙΚΑΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, alteruter, alter e duobus, utervis. 2) uterque. Unde

Ἑκατέρωθεν, Adv. utrimque.

Ἑκατέρωθι, Adv. in alterutra parte, utrobique.

Ἑκατέρως, Adv. alterutro modo. 2) utroque modo.

Ἑκατέρωσε, Adv. in alterutram partem. 2) in utramque partem.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans. Ex ἑκὰς & βέλος.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἑκὰς & βάλλω.

Ἑκατήσια, τὰ, sacra Hecates. Ab ἑκάτη.

Ἕκατι, propter, pro ἕκητι.

Ἑκατογκέφαλος, & λος, ὁ καὶ ἡ, centiceps. Ex ἑκατὸν & κεφαλή.

Ἑκατογκάρηνος, ὁ & ἡ, idem. Ex eod. & κάρηνον.

Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ & ἡ, centimanus.

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Ἑκατόμβαια, ων, τὰ, festum in quo hecatombe mactari solebat.

Ἑκατομβαιὼν, ῶνος, ὁ, primus mensis Atticus, Julio fere respondens, dictus ab Hecatombis, quæ tum immolabantur.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum seu quorumvis pecorum, hecatombe. 2) sacrificium solemnius quodvis. Ex ἑκατὸν & βοῦς. (vel potius pro ἑκατομβός, scil. θυσία.)

Ἑκατόμβοιος, ου, ὁ & ἡ, centum boum, seu ejus nominis nummorum pretio æstimabilis. Ex iisdem.

Ἑκατόμπεδος, ον, magnus, latus. Ex ἑ. & πέδον.

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ & ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατόμποδος, ον, centum pedes æquans. Ex ἑ. & πούς.

Ἑκατομπολίεθρος, ον, idem quod ἑκατόμπολις.

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum urbes.

Ἑκατόμπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, centum habens pedes.

Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ & ἡ, centum, i. e. multas habens portas.

Ἑκατομφόνια, τὰ, sacra Martis, a multitudine victimarum. Ex ἑ. & φόνος.

ἙΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, Adject. indecl. centum. 2) multi.

Ἑκατόζυγος, sc. ναῦς, centum transtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατὸν & ζυγὰ, transtra.

Ἑκατήρεμπτον, ου, augustum, multum, magnum.

Ἑκατονταετηρὶς, ίδος, seculum. Ex ἑ. & ἔτος.
Ἑκατονταετηρικὸς, ὸν, secularis.
Ἑκατονταέτης, ου, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑ. & ἔτος.
Ἑκατονταετὴς, έος, ὁ & ἡ, idem.
Ἑκατοντακάρανος, ου, ὁ & ἡ, centiceps. Pind. *Dor.* pro ἑκατοντακάρηνος.
Ἑκατοντακεφάλας, Gen. α, apud Aristoph. Dorice, & ἑκατοντακέφαλος, idem.
Ἑκατοντάκις, *Adv.* centies.
Ἑκατοντάκλινος, ου, ὁ, ἡ, centum lectis instructus. Ex ἑ. & κλίνη.
Ἑκατονταλαντία, ας, ἡ, talenta centum. A sq.
Ἑκατοντάλαντος, ου, ὁ, ἡ, centum talenta pondere æquans.
Ἑκατοντόργυιος, ου, ὁ, ἡ, centum cubitos æquans. Ex ἑκ. & ὀργυιά.
Ἑκατοντάπηχυς, ὁ, ἡ, idem.
Ἑκατονταπλάσιος, ία, ιον, centuplus.
Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem. A pr.
Ἑκατονταπλασίως, *Adv.* in centuplum. Ab eod.
Ἑκατοντάπυλος, centum portas habens. Ex ἑ. & πύλη.
Ἑκατονταρχέω, centurio sum. A seq.
Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, centurio. Ex ἑ. & ἄρχω.
Ἑκατονταρχία, ἡ, centurionatus. A seq.
Ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, idem quod ἑκατοντάρχης, & ex iisd.
Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria.
Ἑκατοντατρίκλινος, ον, centum triclinia habens.
Ἑκατοντάχειρ, ος, ὁ & ἡ, centimanus.
Ἑκατοντάχοος, *contr.* ους, ου, ὁ, ἡ, centuplum reddens. 2) centum choas tenens.
Ἑκατοντόργυιος, ον, idem quod ἑκατοντόργυιος.
Ἑκατόντορος, sc. ναῦς, q. d. centiremis. Ex ἑκ. & ἐρέσσω, remigo.
Ἑκατοντούτης, ὁ, ἡ, centum annorum. Ex ἑκ. & ἔτος.
Ἑκατος, ου, ὁ, longe jaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκάς.
Ἑκατοστεύω, f. εύσω, centuplico. 2) centesimam (genus vectigalis) colligo. Ab ἑκατοστός.
Ἑκατοσταῖος, α, ον, centesimus. Ab eod.
Ἑκατόστομος, ου, ὁ & ἡ, centum ostia habens. Ex ἑκ. & στόμα.
Ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, centesimus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria. A pr.
Ἐκβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, egredior. 2) ἐκβαίνει, evenit, accidit.
Ἐκβακχεύω, f. εύσω, & ἐκβακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor. 2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello.
Ἐκβάλλω, ejicio, excutio, elido, in primis fœtum. 2) repudio, explodo. 3) contemno, atque adeo contumelia afficio. 4) erumpo, velut fons e terra.
Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαροῦμαι, barbarus fio.
Ἐκβαρβάρωσις, ἡ, barbaries. A pr.
Ἐκβασανίζω, f. ίσω, cruciatu & tormentis fateri cogo.
Ἐκβάσιος, ου, ὁ, exscensum juvans, efficiens. Epitheton Apollinis. A sq.
Ἔκβασις, εως, ἡ, egressus. 2) eventus, exitus. 3) evasio. 4) figura rhetorica. Ab ἐκβαίνω.
Ἐκβεβαίωσις, εως, ἡ, fiducia.
Ἐκβέλεμος, ον, sine telis capiendus vel captus: Ab ἐκ & βέλος, telum.
Ἐκβήττω, f. ξω, extussio.

Ἐκβιάζω, f. άσω, & ἐκβιάζομαι, vi exturbo. 2) in ..... vi adigo, cogo, vim affero. 3) exprimo, extorqueo.
Ἐκβιβάζω, f. άσω, educo. 2) e navi expono. 3) exigo.
Ἐκβιβασμὸς, οῦ, ὁ, exactio. A pr.
Ἐκβιβαστὴς, οῦ, ὁ, exactor rei judicatæ, executor sententiæ. 2) apparitor, viator, qui in jus vocat.
Ἐκβλαστάνω, f. στήσω, progermino.
Ἐκβλάστημα, ατος, τὸ, germen, quod progerminat.
Ἐκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio.
Ἔκβλητος, ου, ὁ, ἡ, ejicendus, rejiciendus. 2) ejectus, repudiatus. Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, scaturio.
Ἐκβλύω, idem.
Ἐκβοάω, ῶ, exclamo. 2) proclamo. 3) celebro. 4) cum clamore erumpo.
Ἐκβοήθεια, ας, ἡ, proruptio ad auxiliandum.
Ἐκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero.
Ἐκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.
Ἐκβολὰς, άδος, ἡ, abortivus. 2) purgamentum argenti, scoriæ.
Ἐκβολβίζω, radicitus extraho, effodio.
Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura, ut mercium e navi. 2) alicujus loci, aut fluminis exitus, excessus orationis.
Ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον, expositus, ejectitius. A sq.
Ἐκβόλιμος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab ἐκβολή.
Ἐκβόλιον, ου, τὸ, q. d. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes. ἐκβόλιος οἶνος, vinum, quo partus ejicitur, Ab eod.
Ἔκβολος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) rejectus, projectus: Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβοτάνω, f. βοτανήσω: & ἐκβοτάνομαι, depasco.
Ἐκβράζω, f. άσω, ebullire seu fervere facio. 2) de mari undas, aut cadavera, vel algas, aut naufragia cum æstu in litus ejiciente.
Ἔκβρασμα, ατος, τὸ, quod qs. bulliendo erumpit. 2) papula ardens. 3) fragmentum navis in litus ejectum. A pr.
Ἐκβρασμὸς, οῦ, ὁ, exæstuatio. 2) ejectio. Ab eodem.
Ἐκβρασσω, æstus impetu ejicio, s. exspuo.
Ἐκβροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, instar fulminis emitto vim.
Ἐκβρυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor. 2) rugio, ut leo. 3) ut alia fera.
Ἔκβρωμα, ατος, τὸ, edulium.
Ἐκβρώσκω, exedo, erodo, consumo.
Ἐκβύρσωμα, το, & ἐκβύρσωσις, ε, prominentiæ articulorum nimiæ. Ab ἐκ & βύρσα, corium.
Ἐκγαλακτίζω, ablacto.
Ἐκγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco, e domo eloco.
Ἐκγαμίσκω, idem.
Ἐκγαυρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, superbus fio, insolesco. 2) effero, jacto, exaggero.
Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in risum effundor, effuse rideo.
Ἔκγελως, ωτος, ὁ, risus effusus.
Ἐκγενέτης, ου, ὁ, oriundus, ortus ex.
Ἐκγεννάω, pario.
Ἐκγιγαρτίζω, fut. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ & γίγαρτον, *id, quod in acini vinaceo lapidosum est.*
Ἐκγίγνομαι, vel ἐκ....ομαι, f. γενήσομαι, enascor, oriundus sum. 2) ἐκγίνεται, datur, licet.
Ἐκγλυκαίνω, dulce reddo.
Ἐκγλισχραίνω, viscosum reddo.

Ἐκ-

Ἐκγοητεύω, f. εύσω, præstigiis illudo.
Ἔκγονος, ου, ὁ, ἡ, ortus, oriundus. 2) ἔκγονοι, proles, & quicquid alicunde natum est, item, nepotes. 3) alumnus, discipulus. Ex ἐκ & γονή, proles.
Ἐκγράφω, & ἐκγράφομαι, exscribo, describo.
Ἐκγρυτεύω, f. εύσω, scrutor. Hesych. Ex ἐκ & γρύτη, scruta.
Ἐκδακρύω, f. ύσω, illacrimor.
Ἐκδανείζω, f. είσω, fœnero.
Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo.
Ἐκδεής, έος, ὁ, ἡ, cui aliquid deest, imperfectus. Ex ἐκ & δέομαι, egeo.
Ἔκδεια, ας, ἡ, reliquatio.
Ἐκδείκνυμαι, ostendo.
Ἐκδειμαίνω, idem quod sequens.
Ἐκδειματόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.
Ἐκδεινόω, f. ώσω, augeo dicendo.
Ἐκδεκατεύω, idem quod simplex.
Ἐκδεκτικός, ή, όν, exceptivus. Verbum Juris. Ab ἐκδέχομαι.
Ἔκδεξις, εως, ἡ, exceptio, susceptio. 2) successio. Ab eod.
Ἐκδερματίζω, idem quod sequens.
Ἐκδέρω, f. δερῶ, excorio, pellem detraho.
Ἐκδεσμεύω, f. εύσω, revincio, religo ex aliqua re.
Ἐκδέχομαι, f. ξομαι, excipio, succedo. 2) exspecto. 3) suscipio. 4) insidiis aut vi excipio, i. e. capio, interficio.
Ἐκδέω, f. ήσω, religo.
Ἐκδηθύνω, tardo; moror.
Ἔκδηλος, ου, ὁ & ἡ, evidens.
Ἐκδηλότατα, *Adv.* clarissime. A pr.
Ἐκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto. 2) explico.
Ἐκδήλως, manifeste.
Ἐκδημαγωγέω, concionibus concilio mihi & plane devincio plebem.
Ἐκδημέω, ῶ, fut. ήσω, domo absum, peregre sum, peregrinor. Ex ἐκ & δῆμος, *populus*.
Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio. Ab ἔκδημος.
Ἐκδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio. Ex ἐκ, δῆμος, & κόπτω.
Ἔκδημος, ου, ὁ, ἡ, peregre agens, peregrinus.
Ἐκδημοσιεύω, palam facio, divulgo. 2) publico.
Ἐκδιαδοχή, ῆς, ἡ, successio.
Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, descisco a disciplina, genere vitæ, victus, honestate morum.
Ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, discessio a disciplina. 2) vita in luxum effusa. A pr.
Ἐκδιαπρίζω, reseco, veluti serra, sæpe feriendo.
Ἐκδίδαγμα, τό, tirocinium. A seq.
Ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, *in med.* edocendum curo, trado magistro.
Ἐκδιδράσκω, aufugio.
Ἐκδιδύσκω, exuo.
Ἐκδίδωμι, edo. 2) dedo in potestatem alterius. 3) loco docendum, faciendum, &c. 4) do nuptui, eloco; *item* nubo. 5) erumpo in aliquem locum, influo, illabor.
Ἐκδιεκπαίω, eruptionem facio.
Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, enarro, explico.
Ἐκδιΐσταμαι, disjungo.
Ἐκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.
Ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciscor. Ab ἔκδικος.
Ἐκδίκημα, τό, scelus pœna dignum. A pr.
Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. Ab eod.
Ἐκδικητής, οῦ, ὁ, ultor. Ab eod.

Ἐκδικητικός, ή, όν, ulciscendi vim, manus habens. A pr.
Ἐκδικία, ας, ἡ, defensio, vindicta. 2) juris cessio, remissio, item debiti. A seq.
Ἔκδικος, ου, ultor, vindex, defensor. 2) *adjective* injustus. Ex ἐκ & δίκη.
Ἐκδίκως, *Adv.* injuste. A pr.
Ἐκδιόθεν, *Adv.* e Jove, divinitus. Ex ἐκ & Διός.
Ἐκδιφρεύω, f. εύσω, e curru vel sella excutio.
Ἐκδιωκτέον, propulsare oportet. A seq.
Ἐκδιώκω, f. ξω, expello. 2) vexo, affligo.
Ἐκδίωξις, εως, ἡ, insectatio. 2) expulsio. A pr.
Ἐκδοκιμάζω, exploro, examino.
Ἐκδονέω, ῶ, f. ήσω, emoveo, excutio, evibro.
Ἐκδορά, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulsio. Ab ἐκδέρω, *excorio*.
Ἐκδόριμα, sc. φάρμακα, ων, τά, medicamenta cutem rodentia & exulcerantia. Ab eod.
Ἐκδόσιμος, ου, ὁ & ἡ, qui edi s. dedi potest, vel debet, locatitius, elocatus.
Ἔκδοσις, εως, ἡ, editio. 2) deditio. 3) locatio. 4) desponsatio. 5) nauticum fœnus.
Ἐκδοτέος, έα, έον, edendus. 2) evulgandus. 3) dedendus. Ab ἐκδίδωμι.
Ἐκδοτικός, ή, όν, locatus mercede. A seq.
Ἔκδοτος, ου, ὁ, ἡ, deditus, traditus, proditus. 2) nupta. Ab ἐκδίδωμι.
Ἐκδοχεῖον, ου, τό, receptaculum, cisterna. Ab seq.
Ἐκδοχή, ῆς, ἡ, exceptio. 2) exspectatio. 3) susceptio. 4) convivium. 5) conjectura, interpretatio, ap. Polyb. Ab ἐκδέχομαι.
Ἐκδρακοντόω, in draconem converto. 2) effero; *pass.* gravi ira exardesco.
Ἔκδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui sex drachmarum est. Ex ἕξ & δραχμή.
Ἐκδρέπω, & ἐκδρέπομαι, decerpo.
Ἐκδρομή, ῆς, ἡ, excursio, excursus. Ab ἐκτρέχω.
Ἔκδρομος, qui extra curriculum fertur. Ab eodem.
Ἔκδυμα, ατος, τό, exuviæ. Ab ἐκδύω.
Ἐκδύνω, emergo.
Ἔκδυσις, εως, ἡ, spoliatio. 2) exitus, emersio, effugium. Ab ἐκδύω, vel ἐκδύνω.
Ἐκδυσωπέω, absterreo. 2) commoveo precibus, auctoritate. Jos.
Ἐκδυσώπησις, εως, ἡ, supplicatio.
Ἐκδύω, f. ύσω, spolio, exuo.
Ἐκδωρίζω, Dorice loqui dedoceo.
Ἐκεῖ, *Adv.* illic. 2) illuc, eo.
Ἐκεῖθεν, *Adv.* illinc.
Ἐκεῖθι, *Adv.* illic, ibi.
Ἐκεῖνος, είνη, εῖνο, ille.
Ἐκείνως, *Adv.* illo modo.
Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ex ἔχω, *cohibeo*, & χείρ.
Ἐκεχειροφόρος, fetialis. A præc. & φέρω.
Ἔκζεμα, ατος, τό, fervor, æstuatio.
Ἔκζεσις, εως, ἡ, idem.
Ἔκζεσμα, ατος, τό, idem.
Ἐκζεστός, οῦ, fervens.
Ἐκζέω, f. έσω, efferveo, effervesco, ebullio. 2) ebullire facio.
Ἐκζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, exquiro.
Ἐκζήτησις, εως, ἡ, exquisitio, inquisitio. A præc.
Ἐκζωόομαι, οῦμαι, animal fio.
Ἐκζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exsuscito sopitum ignem. 2) exsuscito quidvis.
Ἐκζωπύρησις, εως, ἡ, exsuscitatio, accensio.
Ἐκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi. A seq.

Ἐκηβόλος, ου, ὁ & ἡ, longe jaculans. Ex ἑκὰς & βάλλω, *jacio*.

Ἐκηλία, ας, ἡ, quies. 2) benigna tractatio. A seq.

ἘΚΗΛΟΣ, ου, ὁ & ἡ, quietus, remissus, mitis, pacificus. Ab ἕω, ἵημι.

Ἐκήλως, *Adv.* quiete, pacifice, remisse.

Ἕκητι, *Adv.* caussa, gratia. 2) voluntarie. 3) sine, absque.

Ἐκθαλαττόω, mare facio sc. e terra continente, mari obruo.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, obstupesco, expavesco.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ & ἡ, qui mente attonita stupet, attonitus, stupore perculsus.

Ἐκθαμνίζω, exstirpo. Ex ἐκ & θάμνος, *frutex*.

Ἐκθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, valde confido.

Ἐκθαρσέω, ῶ, fut. ήσω, idem.

Ἐκθαυμάζω, f. άσω, (valde) admiror, prædico.

Ἐκθεάομαι, specto.

Ἐκθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco. 2) nudo, patefacio. 3) arguo. 4) explodo, exigo.

Ἐκθειάζω, f. άσω, deo dedico, consecro. 2) in numerum deorum refero. 3) divinum habeo, valde admiror.

Ἐκθειασμὸς, οῦ, ὁ, consecratio. 2) admiratio.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, quod publice est expositum, programma publicum. Ab ἐκτίθημι.

Ἐκθεόω, ῶ, Deum facio. ἐκθεοῦσθαι, Deum fieri.

Ἐκθεραπεύω, f. εύσω, cultu & observantia concilio, vel demereor. 2) sano, persano.

Ἐκθερίζω, f. ίσω, meto, demeto.

Ἐκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expositio. 2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum & promulgatum. 3) finis, clausula. opp. πρόθεσις.

Ἔκθεσμος, ου, ὁ & ἡ, exlex. 2) lege vetitus, illicitus, nefarius.

Ἐκθέσμως, *Adv.* contra leges. A præc.

Ἐκθέσφατα, oracula. Hom. Il. ο. 64. Ubi tamen aliqui legunt separate θεῶν ἐκ θέσφατα, ut sit ἐκ θεῶν θέσφατα.

Ἐκθετικὸς, ἡ, ὸν, e positivus. Ab ἐκτίθημι.

Ἔκθετος, ου, ὁ & ἡ, expositus. Ab eod.

Ἐκθέω, f. θεύσομαι, procurro, propero.

Ἐκθέωσις, consecratio, relatio in Deos. Ab ἐκθεόω.

Ἐκθεωτικός, ἡ, ὸν, deificus. Ab ἐκθεόω.

Ἐκθηλάζω, fut. άσω, exsugo.

Ἐκθήλυνσις, εως, ἡ, effeminatio. 2) imbecillitas, extenuatio, mollities, dissolutio morum. A seq.

Ἐκθηλύνω, effemino, emollio, enervo.

Ἐκθηράω, & ἐκθηρεύω, venor.

Ἐκθηριάζω, effero, exaspero.

Ἐκθηριόω, ῶ, effero, mitem naturam in belluinam muto.

Ἐκθησαυρίζω, f. ίσω, a thesauro depromo. 2) thesaurum exhaurio.

Ἐκθλίβω, f. ψω, elido, ejicio.

Ἔκθλιμμα, τὸ, elisio. 2) summæ cutis exulceratio e compressione aut collisione.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, elisio. 2) ejectio. 3) figura grammatica, qua littera eliditur.

Ἐκθνήσκω, animo linquor, ac pro mortuo jaceo. 2) vehementi animi motu ita percellor, terrore exanimor. 3) præternaturali morte, ut fame, siti &c. extinguor.

Ἐκθορέω, ῶ, exsilio. Aor. 2. ἐξέθορον, ἐξέθορες.

Ἐκθόρνυμαι, idem.

Ἐκθορυβέω, f. ήσω, perturbo.

Ἐκθροέω, ἐκθροῆσαι, enunciare, indicare.

Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo.

Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio. A præc.

Ἐκθρώσκω, exsilio, prosilio.

Ἔκθυμα, ατος, τὸ, quod per cutem quasi erumpit, pustula, papula. Ab ἐκθύω.

Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, fortitudo. Ab ἔκθυμος.

Ἐκθυμιάω, ῶ, suffio, adoleo, accendo.

Ἔκθυμος, ου, ὁ, ἡ, animo promtus, alacer, fortis.

Ἐκθύμως, *Adv.* alacriter, promte, fortiter. A præc.

Ἐκθύομαι, placo, expio.

Ἐκθύσιμος, ου, ὁ & ἡ, expiandus. A seq.

Ἔκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio, sacrificium, purgatio scelerum & reconciliatio cum numine, quæ fit offerendis sacrificiis.

Ἐκθύω, f. ύσω, perdo & quasi macto. 2) efferveo, erumpo.

Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuse rideo.

Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo. 2) ejicio.

Ἐκκαθεύδω, f. σω, dormio, edormio.

Ἑκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, sedecim.

Ἑκκαιδεκάδωρος, ου, ὁ & ἡ, sedecim palmos æquans. E præc. & δῶρον, *palmus*.

Ἑκκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, sedecim annorum tempus. A seq.

Ἑκκαιδεκαέτης, ου, ὁ, qui sedecim annorum est.

Ἑκκαιδεκάπηχυς, ὁ & ἡ, sedecim cubitos æquans.

Ἑκκαιδεκαστάδιος, ον, sedecim stadia habens.

Ἑκκαιδέκατος, κάτη, κατον, decimus sextus.

Ἑκκαιδεκέτης, ου, ὁ, fem. ἑκκαιδεκέτις, idem quod ἑκκαιδεκαέτης.

Ἑκκαιδεκήρης, εος, ἡ, sc. ναῦς, navis sedecim ordinum. Ex ἑκκαίδεκα & ἐρέσσω, *remigo*, vel ἄρω, *apto*.

Ἔκκαιρος, ου, ὁ & ἡ, intempestivus. 2) exolutus.

Ἐκκαίω, f. αύσω, exuro. 2) accendo.

Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, segnesco. 2) malis succumbo.

Ἐκκαλαμάομαι, ῶμαι, extraho, evello. Metaphora a spicilegio, ἀπὸ τῆς καλάμης, *a culmo, spica*; vel etiam ἀπὸ τοῦ ἁσπαλιευτικοῦ καλάμου, *ab arundine piscatoria*.

Ἐκκαλέω, ῶ, & ἐκκαλέομαι, evoco, elicio.

Ἐκκαλλωπίζω, deformo, corrumpo.

Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. 2) in theatrum produco spectandum.

Ἐκκάμνω, defatigor, labori aut dolori succumbo.

Ἐκκενῶσαι, evacuare, exhaurire. Ut supra ἐγκενῶσαι, infundere.

Ἐκκαπηλεύω, f. εύσω, adultero cauponum more. 2) cauponor.

Ἐκκαρπίζω, fructus decerpo & percipio; & ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio.

Ἐκκαρπόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, fructum colligo. 2) exhaurio, extenuo.

Ἐκκάρπωσις, εως, ἡ, fructuum ac commodorum perceptio. A præc.

Ἐκκαταγγέλλω, f. ελῶ, indico.

Ἐκκαταλείπω, f. ψω, relinquo, penitus destituo.

Ἐκκατάτασις, εως, ἡ, membri luxati per extensionem repositio, ut simplex κατάτασις. 2) luxatio ipsa. Est *universe*, rei ultra modum extensio.

Ἐκκατεῖδον, inusitat. conspicor.

Ἐκκαυλέω, ῶ, f. ήσω, caulesco, caulem emitto. 2) quoad caulem marcesco.

Ἐκκαύλημα, ατος, τὸ, id, quod caulis instar erumpit. 2) caulis scapus. A præc.

Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emissio. Ab eod.

Ἐκκαυλίζω, caulem evello.

Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, quo, aut quod accendimus. Ab ἐκκαίω, *accendo*.

Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accensio, adustio, ignitio, ardor. Ab eod.

Ἐκκαυστικός, ἡ, όν, inflammandi & accendendi vim habens. Ab eod.

Ἔκκειμαι, expositus sum, pateo.

Ἐκκέλευθος, ου, ὁ & ἡ, devius.

Ἐκκέλευστος, ον, subornatus. Ex ἐκ & κελεύω.

Ἐκκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo, exinanio. 2) denudo, οἱ ὁ.

Ἐκκεντέω, & ἐκκεντάω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, 2) transfigo, interficio.

Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.

Ἐκκένωσις, εως, ἡ, egestio, evacuatio.

Ἐκκεραΐζω, f. ΐσω, diripio, vasto, exscindo.

Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκεραννύω, f. ἐκκεράσω, effundendo misceo.

Ἐκκεχυμένως, *Adv.* effuse, *de risu*, &c. 2) liberaliter, benigne. Ab ἐκχέω.

Ἐκκηρυκεύομαι, ebuccino, tubæ voce promulgo vel præconis. Poll. *si vera lectio*.

Ἐκκήρυκτος, ου, ὁ & ἡ, voce præconis exterminatus, publice expulsus. 2) expulsus, exactus, ejectus. A seq.

Ἐκκηρύσσω, vel -ττω, f. ξω, præconis voce extermino, ejicio in exilium.

Ἐκκιναιδίζω, pathicum facio. Ab ἐκ & κίναιδος, *pathicus*.

Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exagito, emolior, *item* 2) pro κινέω: unde *pass.* pro appetere, cum præpos. πρός.

Ἐκκλάω, f. άσω, defringo.

Ἐκκλείω, f. είσω, excludo, amoveo, rejicio.

Ἐκκλέπτω, furtim subduco, diciturque & de reis, qui per fraudem periculo & pœnæ eripiuntur.

Ἐκκληΐζω, f. ΐσω, excludo. Ab ἐκκλείω.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus civium convocatus. 2) locus concionis. 3) Ecclesia, cœtus eorum, qui verbum Dei audiunt. 4) cœtus electorum. 5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo. 6) soli pastores & presbyteri, qui Ecclesiæ præsunt. 7) soli auditores. 8) locus, in quo cœtus sacer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλησιάζω concionor. 2) in concione delibero. 3) sum in concione, concioni intersum. 4) in concionem voco. A præc.

Ἐκκλησιασμός, οῦ, ὁ, concio. A præc.

Ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ, concionator, qui in concione verba facit. 2) qui in concione sententiam dicit. 3) qui in concione adest. A præc.

Ἐκκλησιαστικός, ἡ, όν, ad concionem pertinens. 2) Ecclesiasticus, ad Ecclesiam pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικόν, scil. ἀργύριον, apud Athenienses, merces eorum, qui concioni interfuerunt.

Ἔκκλησις, εως, ἡ, evocatio.

Ἐκκλητεύω, f. εύσω, ob λιπομαρτυρίαν, testimonium non dictum in jus voco.

Ἐκκλητικός, ἡ, όν, evocandi, *item* alliciendi, eliciendi vim habens. Ab ἔκκλητος.

Ἐκκλητικῶς, *Adv.* evocando, eliciendo.

Ἔκκλητος, ου, ὁ & ἡ, evocatus. 2) ad quem provocatur. 3) de quo provocatio est. 4) ad certam consultationem destinatus.

Ἐκκλίνω, f. νῶ, deflecto.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio, devitatio.

Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo.

Ἔκκλυσμα, ατος, τὸ, elutio.

Ἐκκλώζω, exsibilo, explodo.

Ἐκκναίω, f. αίσω, odiose strido, molestia afficio, odio eneco.

Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, erado, expungo, evello, excerpo.

Ἐκκοβαλικεύομαι, apud Aristophanem, fraudulentis adulationibus circumvenio, asture furor.

Ἐκκοιλίζω, f. ίξω, e ventre eximo.

Ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, somno excitor.

Ἐκκοιτέω, ῶ, dormio foris, extra urbis mœnia.

Ἐκκοκκίζω, f. ίσω, cortice ablato granum eximo. 2) spolio, viduo.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, scalpo, exsculpo, tundendo eximo. 2) excido. 3) excludo ovis.

Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, excisio, quæ tundendo fit. 2) exclusio pullorum.

Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato.

Ἐκκολύπτω, f. ύψω, cortice nudo. Hipp.

Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, exportatio, elatio, ut funeris, vel mercium vetitarum, aut servorum extra solum. A seq.

Ἐκκομίζω, f. ίσω, eveho, exporto.

Ἐκκομισμός, οῦ, ὁ, exportatio, evectio. A pr.

Ἐκκομπάζω, f. άσω, insolesco, jactor ultra modum.

Ἐκκομψεύω, lepidus, venustus, argutus sum in ornatu, sermone, &c.

Ἐκκονιάω, f. άσω, a pulvere purgo. ἐκκεκονιαμένα, non pulverulenta.

Ἐκκονίω, f. ίσω, idem.

Ἐκκοπεύς, έως, ὁ, scalprum ad exsectinnes.

Ἐκκοπή, ῆς, ἡ, excisio. Ab ἐκκόπτω.

Ἔκκοπος, ου, ὁ & ἡ, fessus, lassatus, lassitudine enervatus. Ex ἐκ & κόπος, *labor*.

Ἐκκοπρέω, & ἐκκοπρίζω, stercus edo, alvum levo.

Ἐκκοπρόω, idem. 2) stercus vel cœnum expurgo, amolior.

Ἐκκόπρωσις, εως, ἡ, alvi laxatio.

Ἐκκοπρωτικός, ἡ, όν, alvi laxandi vim habens.

Ἐκκόπτω, f. ψω, excido, exscindo, extundo. 2) *omnino*, de medio tollo. 3) impedio, &, quantum in me est, tollo.) 4 frango, debilito.

Ἐκκορακίζω, f. ίσω, ad corvos ablego, Suid. abigo, ejicio, facessere jubeo. Ex ἐκ & κόραξ, *corvus*. v. ἀποκορακίζω.

Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo expurgo. 2) excutio. 3) deformo, corrumpo.

Ἐκκορυφόω, ῶ, f. ώσω, summatim dico. 2) fastigo, conformo ad modum fastigii aut verticis.

Ἐκκουφίζω, f. ίσω, levo, sublevo.

Ἐκκραγγάνω, vociferor. Ex ἐκ & κράζω.

Ἐκκράζω, f. ξω, exclamo.

Ἐκκραιπαλάω, ebrius sum. 2) exhalo crapulam.

Ἐκκρέμαμαι, & ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, suspensus sum de, pendeo ab aliquo.

Ἐκκρεμάννυμι, ἐκκρεμαννύω, & ἐκκρεμάω, suspendo.

Ἐκκρεμής, έος, ὁ & ἡ, pendulus, dependens. A præc.

Ἐκκρήμναμαι, idem quod ἐκκρεμάννυμαι.

Ἐκκρίνω, f. ινῶ, excerno, expello, eximo, rejicio. 2) ordine moveo, expungo. 3) ablacto.

Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio. 2) exhaustio. 3) evaporatio, vapor.

Ἐκκριτικός, ἡ, όν, excernendi vim habens.

Ἔκκριτος, ου, ὁ, ἡ, selectus, eximius.

Ἐκκροτέω, f. ήσω, excutio sc. cum fragore & sonitu.

Ἔκκρουσις, εως, ἡ, excussio, exturbatio.
Ἔκκρουστος, ου, ὁ & ἡ, excussus, exturbatus. 2) stupefactus. A seq.
Ἐκκρούω, f. ούσω, expello, excutio. 2) repello, depello. 3) dimoveo, deturbo, deterreo. 4) rejicio a me, procrastino. 5) tero.
Ἐκκτυπέω, f. ήσω, cum sonitu erumpo.
Ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jacta alea periclitor, v. c. prælium ineundo &c.
Ἐκκυβιστάω, ῶ, præceps in caput desilio.
Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, conversione machinæ in scena ostendo, quod intus agitur. 2) revelo, patefacio.
Ἐκκύκλημα, τό, machina theatralis, quæ effert res spectandas. A præc.
Ἐκκυλίω, ἐκκυλινδέω, & ἐκκυλίνδω, evolvo, devolvo.
Ἐκκύλιστος στέφανος, quasi dicas, rotatilis, & volubilis corona.
Ἐκκυμαίνω, f. ανῶ, fluctuando exundo. 2) fluctuo. 3) ejicio in litus.
Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio.
Ἐκκυματίζω, f. ίσω, fluctibus ad litus ejicio.
Ἐκκυνηγετέω, f. ήσω, persequor feras.
Ἔκκυνοι κύνες, canes morbo quodam affecti & hinc a canum societate remoti.
Ἐκκύπτω, f. ψω, prospicio. 2) promineo, foris appareo.
Ἐκκωδωνίζω, f. ίσω, divulgo.
Ἐκκωμάζω, f. άσω, per lasciviam & libidinem excedo.
Ἐκκωφέω, ῶ, f. ήσω, surdum facio. 2) hebeto, vim adimo.
Ἐκκωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐκλαγγχάνω, fortior.
Ἐκλακτίζω, f. ίσω, calces in sublime jacto, calcibus auram verbero. 2) rejicio calcibus impetendo.
Ἐκλάκτισμα, ατος, τό, saltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis.
Ἐκλακτισμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor.
Ἐκλαμβάνω, f. λήψομαι, percipio, consequor. 2) excipio. 3) deligo. 4) conduco, redimo.
Ἐκλαμπάζω, idem quod ἐκλάμπω.
Ἔκλαμπρος, ου, ὁ, ἡ, lucidus, fulgidus.
Ἐκλαμπρύνω, illustro; & ἐκλαμπρύνομαι, claresco, illustrior fio. 2) glorior.
Ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo. 2) adfulgeo, illuceo. 3) majore laude enitesco.
Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgur, splendor enitescens.
Ἐκλανθάνομαι, obliviscor.
Ἐκλαξεύω, f. εύσω, expolio, exsculpo, *in pr. saxo*.
Ἐκλάπτω, f. ψω, lambendo ebibo, seu exsorbeo.
Ἐκλατομέω, ῶ, f. ήσω, lapides excido. 2) lapidibus construo.
Ἐκλαχαίνω, f. ανῶ, effodio, excavo fodiendo.
Ἐκλαχανίζομαι, olus decerpo, *ut simplex*.
Ἐκλεαίνω, f. ανῶ, lævigo, complano. 2) tero & comminuo.
Ἐκλέγω, f. ξω, & ἐκλέγομαι, eligo, deligo. 2) adnoto, colligo. 3) eximo, detraho. 4) exigo sc. tributum vel vectigal. 5) accipio v. c. mercedem. 6) *ex hebraismo in med.* amo, *item* appeto, probo.
Ἔκλειγμα, ατος, τό, ecligma, medicamentum, quod vulgo electuarium dicitur. Ab ἐκλείχω, *elambo*.
Ἐκλεικτόν, & ἐκλεικτικόν, οῦ, τό, idem. Ab eod.
Ἐκλειοτριβέω, ῶ, f. ήσω, tero minutissime, contero & contundo in minutissimas partes. Ex ἐκ, λεῖος, *lævis*, & τρίβω, *tero*.

Ἐκλειπτικός, ή, όν, eclipticus, defectivus. A seq.
Ἐκλείπω, f. ψω, derelinquo, desero. 2) omitto, prætermitto. 3) deficio, desum.
Ἐκλείχω, delambo. 2) in eclegmate sumo.
Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus. 2) deliquium solis, vel lunæ eclipsis.
Ἐκλεκτικοί, οἱ, Philosophi, qui nulli sectæ addicti ex omnibus deligunt, quod maxime placet. A seq.
Ἐκλεκτός, ή, όν, electus. 2) eximius. 3) *ex hebraismo*, sanctus, *item* carus.
Ἐκλελυμένως, *Adv.* solute, remisse, dissolute. 2) minus ornate & elaborate, *de oratione*. Ab ἐκλύω, *solvo*.
Ἔκλεμμα, τό, cortex. v. λέμμα, idem.
Ἔκλεξις, εως, ἡ, electus, electio. Ab ἐκλέγω.
Ἐκλεπίζω, f. ίσω, e cortice & putamine eximo, decortico, desquamo. 2) excludo, excudo.
Ἐκλέπισις, εως, ἡ, corticis detractio. 2) pullorum exclusio.
Ἔκλεπτος, ου, valde tenuis.
Ἐκλεπτουργέω, ῶ, f. ήσω, minutissima quæque persequor.
Ἐκλεπτύνω, extenuo. 2) conficio tabe, macie.
Ἐκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.
Ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.
Ἔκλευκος, ου, ὁ, ἡ, valde albus. 2) valde pallidus.
Ἐκλήγω, f. ξω, desisto, desino ab, cesso ab.
Ἐκληθάνω, idem quod seq.
Ἐκλήθω, lateo, unde ἐκλέλαθον, ap. Hom. pro ἐξέλαθον. (Sed videtur potius a v. λελάθω repetendum, quod fit a λήθω.)
Ἐκλήπτωρ, ορος, ὁ, exceptor, susceptor. Ab ἐκλαμβάνω.
Ἐκληρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.
Ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.
Ἔκληψις, εως, ἡ, exceptio, susceptio. 2) collectio. 3) conductio. Ab ἐκλαμβάνω.
Ἐκλιθάζω, f. άσω, lapis fio. 2) lapido.
Ἐκλιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides lego, legendo eximo.
Ἐκλικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.
Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Ab ἔκλιμος.
Ἐκλιμνόω, f. ώσω, palude obruo, stagnum facio.
Ἔκλιμος, ου, ὁ & ἡ, fame confectus, jejunus.
Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.
Ἐκλινέω, ῶ, f. ήσω, e retibus evado, seu effugio. Ex ἐκ & λίνον, *linum*, *rete*.
Ἐκλιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.
Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impense oro, obtestor. 2) impense orando exoro.
Ἐκλιπής, έος, ὁ & ἡ, deficiens, prætermissus. Ab ἐκλείπω.
Ἐκλογέομαι, excuso, crimen diluo. Ex ἐκ & λόγος.
Ἐκλογεύς, έως, ὁ, exactor vectigalium, coactor. Ab ἐκ & λέγω.
Ἐκλογή, ῆς, ἡ, electio, delectus. 2) carmen pastorale, Ecloga. 3) excerpta. 4) præstantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω.
Ἐκλογίζομαι, f. ίσομαι, numero. 2) reputo, perpendo, æstimo. 3) explico rationes rei, demonstro.
Ἐκλογισμός, οῦ, ὁ, computatio, enumeratio, æstimatio. 2) consilium.
Ἐκλογιστής, οῦ, ὁ, præfectus rationibus.
Ἐκλογιστία, ας, ἡ, enumeratio. 2) comparatio. 3) numeratio facta posito calculo.
Ἐκλούω, f. ούσω, eluo, abluo.
Ἐκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor.

Ἐκλοχίζω, f. ίσω, e cohorte seligo. 2) in cohortes distribuo.

Ἐκλοχμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, silvesco densis fruticibus, fruticor, fruticesco. Ex ἐκ & λόχμη, *locus fruticosus & insidiis aptus*.

Ἔκλυπος, ου, admodum tristis. Ex ἐκ & λύπη.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, exsolutio, dissolutio, liberatio. 2) imbecillitas, debilitatio. 3) deliquium animi viriumque. Ab ἐκλύω.

Ἐκλυσσάω, ῶ, rabie & impetu feror. 2) cupide appeto: nam & λύσσα dicitur de amore insano.

Ἐκλυτήριον, ου, τὸ, piaculum libertatis: qui morte sua medetur malis publicis. Ab ἐκλύω.

Ἔκλυτος, ου, ὁ, ἡ, dissolutus, languidus, effeminatus. Ab eod.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, redemtio.

Ἐκλύτως, *Adv.* solute, expedite. Ab ἔκλυτος.

Ἐκλύω, f. ύσω, exsolvo. 2) dirimo. 3) dissipo. 4) discedo. 5) enervo, debilito. 6) macero. 7) destituo, relinquo. 8) libero.

Ἐκλωβάω, f. ήσω, injuria afficio, dedecoro, mutilo, detrunco.

Ἐκλωπίζω, f. ίσω, veste exuo. Ex ἐκ & λώπη, *vestimentum*.

Ἐκμαγεῖον, ου, τὸ, mantile, spongia, & quocunque ad abstergendum expurgandumve utimur. 2) simulacrum rei expressum, velut in cera signum, unde & σφραγὶς exponitur. 3) illud ipsum, quod recipit speciem & figuram, unde ap. Platonem aliosque philosophos, materia susceptrix & genitrix formarum variarum sic vocatur. Ab ἐκμάσσω, *exprimo*.

Ἐκμαγειόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo. A præc.

Ἔκμαγμα, ατος, τὸ, massa subacta. 2) expressum rei alicujus simulacrum. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαίνομαι, valde furo, insanio.

Ἐκμαίνω, in furorem ago. 2) amore incendo.

Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, beatum prædico, idque ter & quater.

Ἔκμακτρον, ου, τὸ, impressa species, vestigium. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio.

Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio. 2) effemino.

Ἐκμανής, έος, ὁ, ἡ, furiosus. 2) insane cupiens, amans. Ab ἐκμαίνομαι.

Ἐκμανθάνω, f. θήσομαι, perdisco, edisco. 2) cognosco, intelligo.

Ἐκμανῶς, *Adv.* furiose, ardenter. Ab ἐκμανής.

Ἔκμαξις, εως, ἡ, detersio. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo. 2) extinguo, perimo.

Ἐκμαργόω, f. ώσω, stupefacio, amentem reddo.

Ἐκμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium absens edo, mitto.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, testimonium absentis.

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, idem.

Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω; & ἐκμάττομαι, extergo, abstergo. 2) exprimo. 3) veneficiis defixum ac devotum libero.

Ἐκματεύω, f. σω, quæro, indago.

Ἐκματαιόομαι, οῦμαι, vanus fio.

Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.

Ἐκμειλίσσω, f. ίξω, demulceo, delinio.

Ἐκμέλεια, ας, ἡ, cantus extra numerum, sine numeris. Ab ἐκ & μέλος.

Ἐκμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo.

Ἐκμελής, έος, ὁ & ἡ, socors, iners. 2) qui est extra modulationem, absonus, inconcinnus. 3) viribus ea... invalidus. 4) luxatus. Ex ἐκ & μέλει, *curæ est*, vel μέλος, *carmen*, sive *membrum*.

Ἐκμελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ & μέλος, *membrum*.

Ἔκμελος, ου, ὁ & ἡ, invalidus. Hesych. Ex iisd.

Ἐκμελῶς, *Adv.* cum resolutione membrorum, seu laxatione. Ab ἐκμελής.

Ἐκμετρέω, ῶ, & ἐκμετρέομαι, emetior, dimetior.

Ἐκμέτρησις, εως, ἡ, dimensio.

Ἔκμετρος, ου, ὁ, ἡ, modum excedens. Ex ἐκ & μέτρον.

Ἐκμέτρως, *Adv.* modum excedendo, immodice. A præc.

Ἐκμηκύνω, f. υνῶ, longum facio, extendo.

Ἐκμηνιάω, f. ιάσω, excandesco ira, indignor.

Ἔκμηνος, ου, ὁ & ἡ, qui sex mensium est. Ex ἕξ & μὴν, *mensis*.

Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.

Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evolvo. 2) extraho. 3) explico, *de acie*.

Ἐκμιαίνομαι, polluor, nominatim profluvio seminis, item, semen emitto.

Ἐκμιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo.

Ἔκμισθος, ου, ὁ, ἡ, cui merces non datur.

Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco.

Ἐκμίσθως, *Adv.* ita ut merces non detur.

Ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, elocatio, quæ fit pacta mercede.

Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo.

Ἐκμόργνυμι, vel ἐκμόργνυμαι, f. ξομαι, exprimo. 2) imprimo. 3) abstergo.

Ἐκμορφόω, ῶ, f. ώσω, formam effingo, seu exprimo.

Ἐκμουσόω, carmine aliquid, v. c. leges, complector. 2) doceo, sc. per carmina proprie.

Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.

Ἐκμοχλεύω, f. εύσω, vectibus evello, vel excutio.

Ἐκμυελίζω, medullam eximo, detraho. 2) omnino detraho v. c. pinguedinem, conficio. A μυελὸς, *medulla*.

Ἐκμυζάω, & ἐκμυζέω, ῶ, f. ήσω, exsugo.

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, ipsa sugendi actio.

Ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, sannis excipio.

Ἐκμυστίζω, f. ίσω, uno haustu, avide ebibo. Ex ἐκ & μύω, *os sive labra claudo*. v. μυστί.

Ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpesco.

Ἐκναυλέω, ῶ, f. ήσω, cum navi portu exeo.

Ἐκναυστολέω, ῶ, f. ήσω, naulo accepto exporto. 2) e fluctibus enato.

Ἐκνεάζω, f. άσω, juveniliter cresco.

Ἐκνέμομαι, depasci. 2) educi vel exire ad pastum.

Ἐκνευρίζω, f. ίσω, enervo, nervos incido.

Ἐκνευρόκαυλος, ου, ὁ & ἡ, cui nervosus cauliculus est, q. d. nervicaulis. Ex ἐκ, νεῦρον, & καυλὸς, *caulis*.

Ἔκνευσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat. 2) deflexus sive diverticulum. A seq.

Ἐκνεύω, f. εύσω, nutu jubeo. 2) propendeo. 3) evito. 4) divergo, declino.

Ἐκνέφελος, ου, ὁ, ἡ, e nube prorumpens. Ex ἐκ & νεφέλη.

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, idem. Ex ἐκ & νέφος, *nubes*.

Ἐκνέω, f. εύσω, enato. 2) expedio me a re aliqua difficili & periculosa.

Ἐκνηστεύω, f. σω, jejuno.

Ἐκνήφω, f. ψω, crapulam edormio. 2) evigilo.

Ἐκνήχομαι, f. ξομαι, enato.

Ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ, reditus ad sobrietatem mentis a temulentia. Ab ἐκνήφω.

Ἐκνικάω, ῶ, f. ήσω, vinco, supero. 2) obtineo.

Ἐκνί-

Ἐκνίκημα, ατος, τὸ, quod quis vincendo obtinuit. A praec.
Ἐκνίκησις, εως, ἡ, evictio. Ab eod.
Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo. 2) expio. 3) abstergo.
Ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod νιτρόω.
Ἔκνιψις, εως, ἡ, elutio, purgatio. Ab ἐκνίπτω.
Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνους.
Ἐκνομὴ, ῆς, ἡ, depastio, ut simplex.
Ἐκνόμιος, ου, ὁ, ἡ, exlex. 2) inusitatus, vehemens, insolens. 2) scelestus, nefandus.
Ἐκνομίως, *Adv.* enormiter, praeter modum, magnopere, vehementer. A praec.
Ἔκνομος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἐκνόμιος.
Ἔκνοος, *contr.* ἔκνους, ου, ὁ & ἡ, excors, demens.
Ἐκνοσηλεύω, fut. εύσω, aegrum curo.
Ἐκνοσφίζω, f. ίσω, separo ex. 2) alieno, aufero. 3) rejicio.
Ἐκξυλόω, ῶ, fut. ώσω, in lignum verto, ex tenero & molli lignosum reddo; & in *Passivo* lignum fio, in lignum mutor.
Ἑκοντὶ, *Adv.* sponte, ultro. Ab ἑκών.
Ἑκοντάζομαι, f. άσομαι, sponte mea & ultro aliquid ago, do &c. Ab ἑκόντος.
Ἑκουσιασμὸς, οῦ, ὁ, actio voluntaria, *in primis* donum tale. A pr.
Ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, spontaneus. Ab ἑκών.
Ἑκουσίως, *Adv.* sponte, ultro. A pr.
Ἔκπαγλα, *Adv.* terribilem & stupendum in modum, immaniter. Neutr. Plur. ab ἔκπαγλος.
Ἐκπαγλέομαι, οῦμαι, admiratione percellor, obstupesco, admiror. Ab eod.
Ἔκπαγλον, *Adv.* idem quod ἔκπαγλα, Neutr. Sing. Ab seq.
Ἔκπαγλος, ου, ὁ, ἡ, terribilis, stupendus; admirabilis. Ab ἐκπλήσσω, *percello*, (nisi potius est ab ἐκπήγνυμι.)
Ἐκπάγλως, horribiliter, mirifice. A pr.
Ἐκπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nihil passus est, illaesus, incolumis. 2) immodice adfectus. 3) cupidus, studiosus. Ex ἐκ & πάθος, *affectus*.
Ἐκπαθῶς, *Adv.* cum immodico adfectu. A pr.
Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, instituo, erudio. 2) ad adultam aetatem perduco.
Ἐκπαιφάσσειν, more insanorum excurrere vel exsilire. Homerus.
Ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior, erumpo.
Ἔκπαλαι, *Adv.* jam dudum.
Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor. 2) contra leges palaestricas ago.
Ἐκπαλλακίδιοι, ων, οἱ, nothi, spurii. Hesych. Ex ἐκ & παλλακή, *concubina*.
Ἐκπανουργέω, f. ήσω, callide, fraudulenter ago:
Ἐκπαντὸς, *Adv.* omnino, prorsus.
Ἐκπαππεῦσθαι, in pappos abire & dissolvi. A πάππος, *lanugo carduorum*.
Ἐκπαραβόλως, *Adv.* audacissime.
Ἐκπαρθενεύω, f. εύσω, devirgino.
Ἐκπαρίστημι, prope adpono, aor. 2. adsto.
Ἐκπαταγέω, f. ήσω, persono, obtundo aures alicujus clamore.
Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπεπαταγμένος, perculsus, attonitus.
Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam vel praescriptam evagor, exspatior. 2) inambulo.
Ἐκπάτριον, ου, τὸ, non patrium, dissimile. Hesych. Ex ἐκ & πάτριος, *patrius*.
Ἐκπαύω, f. σω, libero ab malo aliquo. 2) eripio.
Ἐκπαχύνω, f. νῶ, crassum reddo.

Ἐκπαφλασμὸς, ὁ, stridor.
Ἐκπείθω, f. σω, persuadeo.
Ἐκπειράζω, f. άσω, tento, experior.
Ἐκπειράω, ῶ, & ἐκπειρῶμαι, idem.
Ἔκπελει, Hesych. ἔξεστι, licet. A πέλω, *sum*!
Ἐκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi excindo, *vel* dolabra dedolo.
Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto.
Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emissio, legatio. A praec.
Ἐκπεπαίνω, f. ανῶ, percoquo, ad maturitatem perduco.
Ἐκπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, praetereo, emetior.
Ἐκπεράω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, transeo. 2) trajicio, traduco.
Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ & πέρδιξ, *perdix*.
Ἐκπέρθω, f. έρσω, everto, devasto:
Ἐκπεριάγω, f. άξω, circumduco.
Ἐκπερίειμι, peragro, lustro.
Ἐκπεριέχομαι, usquequaque circumdo. 2) usquequaque obeo, circumeo. 3) circumvenio, obsideo. 4) graviter constrictum teneo.
Ἐκπερίιξις, εως, ἡ, circuitio, percursio. Ab ἐκ, περὶ, & ἱκνέομαι, vel ἵκω.
Ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴληφα, undique comprehendo & circumplector.
Ἐκπερινοστέω, ῶ, f. ήσω, peragro, lustro.
Ἐκπεριζώω, undique cingo, *metaphor.* ap. Jos.
Ἐκπεριπλέω, f. εύσω, & -πλώω, circumnavigo.
Ἐκπερισπασμὸς, οῦ, ὁ, reversio militum in pristinum locum post περισπασμόν. v. περισπασμός.
Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, s. ab uno ad alterum curro.
Ἐκπέσσω, & ἐκπέττω, f. ψω, excoquo.
Ἐκπέταλος, ου, ὁ, ἡ, amplus passusque in modum folii. Ex ἐκ & πέταλον, *folium*.
Ἐκπέταμαι, f. πτήσομαι, evolo.
Ἐκπετάννυμι, vel ἐκπεταννύω, f. ἐκπετάσω, extendo. unde ἐξεπέτασα. ἐκπετάννυμαι, extendor, unde ἐκπεπταμένος, extensus.
Ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo.
Ἐκπέτασις, ἡ, expansio. Ab ἐκπετάννυμι.
Ἐκπετήσιμος, ὁ, ἡ, volucris.
Ἐκπέτομαι, volo, *ut simplex*. 2) evolo.
Ἐκπέττω, f. έψω, excoquo.
Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio, reddo rigidum & solidum.
Ἐκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, saltu exeo. 2) clam exeo.
Ἐκπήδημα, τὸ, saltus, procursio.
Ἐκπήδησις, εως, ἡ, exitus ejus, qui exsiliit.
Ἐκπηκτικὸς, ἡ, ὸν, congelandi & conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.
Ἐκπηνίζω, f. ίσω, extrico. Aristoph.
Ἔκπηξις, εως, ἡ, congelatio, concretio, quae frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.
Ἐκπηρόω, f. ώσω, mutilo.
Ἔκπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui sex cubitorum est.
Ἐκπιάζω, idem quod ἐκπιέζω.
Ἐκπίασμα, pro ἐκπίεσμα.
Ἐκπιέζω, f. έσω, exprimo, premendo, urgendo expello. v. c. in fugam. 2) urgeo.
Ἐκπίεσις, εως, ἡ, expressio. 2) compressio, comprehensio.
Ἐκπίεσμα, ατος, τὸ, id, quod expressum est, succus seu liquor expressus. 2) fractura calvariae in multas partes.

Ἐκ-

Ἐκπιεσμὸς, ῦ, ὁ, expressio. 2) oculi emotio extra suam cavitatem.

Ἐκπιεστήριον, ου, τὸ, id, quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.

Ἐκπιεστὸς, ἡ, ὸν, expressus. 2) qui exprimi potest.

Ἐκπιεστάζω, idem quod ἐκπιεζόω.

Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exaspero.

Ἐκπίκριτος, ου, ὁ, ἡ, vehementer amatus.

Ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo.

Ἐκπίμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. ἐκπλήσω, impleo, compleo.

Ἐκπίνω, ebibo, epoto, v. πίνω.

Ἐκπίπτω, f. ἐκπεσῶ, excido, decido. 2) expellor, explodor, repudior. 3) erumpo, edor, ut de oraculis. 4) perire, item exitum non habere, irritum esse, de oraculis, dictis &c. 5) reperitur tamen & de eventu, pro evenire, incidere. 6) de mutatione rerum in contrarium aut diversum. 7) digredior.

Ἐκπιτυλίζω, f. ίσω, pitissando exhaurio.

Ἐκπιτνέω, ῶ, excido, decido.

Ἐκπλαγὴς, ῆος, ὁ & ἡ, perterritus, attonitus. 2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω. v. ἔκπαγλος.

Ἐκπάγλως, Adv. mirabiliter, egregie. A pr.

Ἐκπλεθρίζειν, plethrum cursu metiri. A seq.

Ἐκπλεθρος, ου, ὁ & ἡ, plethri mensuram excedens. Ex ἐκ & πλέθρον, ubi v. (sed ἑξάπλεθρος, sex plethra vel jugera longitudine æquans.)

Ἐκπλεονάζω, f. άσω, redundo.

Ἐκπλεος, εα, εον, Attice ἔκπλεως, expletus. 2) cumulate expletus. 3) qui sufficit.

Ἐξάπλευρος, ου, ὁ, ἡ, sex latera habens. Ex ἕξ & πλευρὰ, latus.

Ἐκπλέω, f. εύσω, enavigo, solvo e portu. 2) impetum classe in hostes facio.

Ἐκπλέως, Adv. cumulate, abunde. Ab ἔκπλεος.

Ἐκπληγδην, Adv. terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπληθύνω, f. υνῶ, idem quod seq.

Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo. 2) perfungor. 3) luo.

Ἐκπληκτικὸς, ἡ, ὸν, terrorem afferens, horribilis. Ab ἔκπληκτος.

Ἐκπληκτικῶς, Adv. cum stupore, cum terrore. 2) cum admiratione, plausu. A pr.

Ἔκπληκτος, ου, ὁ, ἡ, attonitus. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æstu inundo, restagno.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, consternatio, mentis alienatio. 2) sideratio & tabes arborum. 3) vehementior cupiditas, ut veneris.

Ἐκπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. 2) servare, v. c. promissa.

Ἐκπλήρωμα, τὸ, supplementum, complementum.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio complementum.

Ἐκπληρωτὴς, ῦ, ὁ, qui facit jussa, mandata.

Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, stupefacio. 2) excutio, opprimo, amoveo 3) de nidore nares suaviter afficiante, quod lat. tangere: unde cupiditate incendo. 4) in pass. timeo, terreor, de statu mentis decido.

Ἐκπλινθεύω, f. εύσω, lateres eximo.

Ἔκπλοος, contr. ἔκπλους, ου, ὁ, enavigatio, eruptio navium e portu. 2) impetus classis in hostes. Ab ἐκπλέω.

Ἐκπλύνω, f. υνῶ, eluo.

Ἔκπλυσις, εως, ἡ, ipsa eluendi actio. A pr.

Ἔκπλυτος, ου, ὁ, ἡ, vel ἐκπλυτὸς, ἡ, ὸν, elutus, elotus. 2) colorem non retinens. Ab eod.

Ἐκπλώω, f. ώσω, enavigo.

Ἐκπνευματόω, ῶ, f. ώσω, in spiritum verto. 2) flatibus extollo. Ex ἐκ & πνεῦμα.

Ἐκπνεύσις, εως, ἡ, expiratio. 2) mors. A seq.

Ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, expiro. 2) morior.

Ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, expiratio, exhalatio.

Ἐκποδὼν, Adv. e medio, e conspectu: tropice, e vita. 2) cum genitivo, vertere licet procul. Ex ἐκ & πὼς, pes.

Ἐκπόθεν, Adv. aliunde, undecunque.

Ἐκποιέω, ῶ, f. ήσω, alieno, abalieno. 2) subduco, libero ab aliqua re. 3) emancipo, item adoptandum do. 4) sufficio. 5) perficio, consummo. 6) impers. suppetit, licet, sufficit, satis est, juvat.

Ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio. 2) emancipatio. 3) absolutio, perfectio. A pr.

Ἐκποίητος, ου, ὁ & ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.

Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie distinguo.

Ἐκποκίζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo.

Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno. 2) bello vexo.

Ἐκπολεμόω, ῶ, f. ώσω, bellum alicui conscisco cum aliquo, hostem alicui concilio, infensum reddo. in pass. infensus fio alicui.

Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem exstruo.

Ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione ad deditionem cogo, capio.

Ἐκπολιτεύω, fut. εύσω, populum ad aliam formam reip. morumve traduco.

Ἐκπομπεύω, f. εύσω, me effero. 2) effero, evulgo, pando secreta, traduco ignominiose.

Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emissio. 2) deductio. 3) excursio. 4) relegatio. 5) repudium. Ab ἐκπέμπω, emitto.

Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio. 2) labores perfero.

Ἐκπονηρεύω, f. εύσω, pravum & vitiosum reddo, vitio.

Ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare.

Ἐκπορεύομαι, f. εύσομαι, exeo, egredior.

Ἐκπόρευσις, εως, ἡ, processio, egressio.

Ἐκπορευτὸς, ὁ, ὸν, procedens, egrediens.

Ἐκπορευτῶς, Adv. per processionem.

Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, diripio.

Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vastator. A pr.

Ἐκπορθμεύω, f. εύσω, enavigo.

Ἐκπορία, ας, ἡ, quæstus, negotiatio. Ex ἐκ & πόρος, transitus. v. ἐμπορία.

Ἐκπορίζω, f. ίσω, excogito. 2) quæro, comparo. 3) suppedito. 4) Pass. impetro, consequor.

Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuse scortor.

Ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo. v. ἐκπέτ.

Ἐκποτέομαι, ῦμαι, idem.

Ἐκποτισμὸς, ὁ, siccitas terræ.

Ἔκπραξις, εως, ἡ, exactio.

Ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio. 2) in med. exigo.

Ἐκπραΰνω, f. υνῶ, demulceo, permulceo.

Ἐκπρεμνίζω, f. ίσω, exstirpo, radicitus evello.

Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, decorus & insignis inter alios, eximius, elegans.

Ἐκπρεπέστως, decenter, ut decet, mirifice, excellenter.

Ἐκπρέπω, decorus sum, inter alios excello.

Ἐκπρεπῶς, Adv. decore, eximie.

Ἐκπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo. 2) efflo.

Ἔκπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio. A pr.

Ἐκπρησμὸς, ὁ, fervor aquæ &c. bullientis, f. stridor. Ab eod.

Ἐκπρίαμαι, redimo. 2) pecunia corrumpo.
Ἐκπρίω, f. ίσω, serra exseco, excido.
Ἐκπροθεσμέω, ῶ, f. ήσω, diem præstitutum non obeo, in mora sum. A seq.
Ἐκπρόθεσμος, ε, ὁ, ἡ, qui præstitutum diem non servat.
Ἐκπροθέσμως, *Adv.* post diem præstitutum. A pr.
Ἐκπροθυμέομαι, f. ήσομαι, cupio, valde cupio.
Ἐκπροΐημι, f. ήσω, emitto.
Ἐκπροικίζω, f. ίσω, doto, dote data eloco. Ex ἐκ & προίξ, dos.
Ἐκπροκαλέομαι, ῦμαι, evoco, arcesso.
Ἐκπροκρίνω, f. ῶ, seligo, eligo.
Ἐκπρολείπω, f. ψω, relinquo, dimitto.
Ἐκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐκπροπίπτω, f. πεσῦμαι, decido.
Ἐκπροφαίνω, f. φανῶ, ostendo, præ me fero.
Ἐκπροφέρω, f. ἐκπροοίσω, effero, profero.
Ἐκπροφεύγω, f. ξω, effugio.
Ἐκπροχέω, f. έσω, effundo.
Ἐκπτερόομαι, in altum evolo. 2) attenuo, ut levitate facile attollar.
Ἐκπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, alas expassas concutio, quod est avium volare nitentium. 2) gestio.
Ἐκπτοέω, f. ήσω, expavefacio, perterrefacio.
Ἐκπτοιέω, f. ήσω, consterno. *Pass. etiam* vehementi cupiditate incendor.
Ἐκπτυστος, ε, ὁ, ἡ, abominandus, repudiandus. A seq.
Ἐκπτύω, f. ύσω, exspuo. 2) respuo, abhorreo.
Ἐκπτωμα, ατος, τὸ, prolapsio. 2) luxatio. Ab ἐκπίπτω.
Ἐκπτωσις, εως, ἡ, elapsio, luxatio. 2) eruptio. 3) calamitas, ut amissio regni, imperii, exilium. Ab eod.
Ἐκπτωτος, ε, ὁ, ἡ, elapsus. Ab eod.
Ἐκπυέω, ῶ, f. ήσω, suppuro. 2) ad suppurationem perduco. Ex ἐκ & πύον, pus.
Ἐκπύημα, ατος, τὸ, puris collectio. A pr.
Ἐκπύησις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.
Ἐκπυητικός, ἡ, όν, vim habens suppurandi seu pus movendi. Ab eod.
Ἐκπυΐσκω, idem quod ἐκπυέω.
Ἐκπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, audio. 2) sciscitor, inquiro, interrogando.
Ἐκπυόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.
Ἐκπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum. 2) extraho. Ex ἐκ & πυρὴν, *nucleus*.
Ἐκπυριάζεσθαι, incendi, incalescere, ap. Hippocr.
Ἐκπυρος, ε, ὁ, ἡ, fervidus, æstuosus, ardens. E ἐκ & πῦρ.
Ἐκπυρόω, ῶ, f. ώσω, incendo. 2) excandefacio.
Ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igni luceo ex aliquo loco, vel signum do sublatis facibus.
Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio. 2) ardor.
Ἐκπυστος, ε, ὁ & ἡ, exauditus, cognitus, rumore populari pervagatus. Ab ἐκπυνθάνομαι.
Ἐκπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, cui barba crevit, barbatus.
Ἐκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.
Ἐκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala. Ab ἐκπίνω.
Ἐκπωτάομαι, ῶμαι, evolo. v. ἐκποτάομαι.
Ἐκραβδίζω, f. ίσω, virgis expello.
Ἐκραγὴ, ῆς, ἡ, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, *effringo*.
Ἐκραίνω, f. ανῶ, spargo, duco ex. 2) effundo.
Ἐκρέω, f. εύσω, effluo. 2) excido, elabor.
Ἐκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum. 2) salebræ, locus a torrente in campo vel montibus ruptus & excavatus. 3) eruptio aquarum. Ab seq.
Ἐκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ήξω, effringo, erumpo.
Ἐκρηξις, εως, ἡ, diruptio. 2) vox fcratio. A pr.
Ἐκριζόω, ῶ, f. ώσω, eradico, exstirpo.
Ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exstirpatio.
Ἐκριζωτὴς, ῦ, ὁ, exstirpator.
Ἐκρινημα, ατος, τὸ, purgamentum. Ab ἐκρινάω.
Ἐκρινίζω, f. ίσω, naso suspendo, subsanno. Ex ἐκ & ῥὶν, *nasus*. (nisi potius est a ῥίνη, lima abrado, polio.)
Ἐκριπίζω, f. ίσω, flando excito. 2) accendo. 3) flando impello. 4) excito.
Ἐκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio. A seq.
Ἐκρίπτω, f. ψω, idem. 2) decutio. 3) relego in locum aliquem.
Ἐκριψις, εως, ἡ, projectio, decussio, ipsa actio projiciendi. A pr.
Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, effluvium.
Ἐκροος, *contr.* ἐκρους, ε, ὁ, idem.
Ἐκροφέω, ῶ, f. ήσω, exsorbeo.
Ἐκρυσις, εως, ἡ, profluvium. A seq.
Ἐκρύω, f. ύσω, effluo.
Ἐκσαγηνεύω, f. εύσω, e sagena, seu reti explico.
Ἐκσαλεύω, agitando s. concutiendo ejicio, labefacto, vi expello.
Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, carnem separo, carnibus nudo.
Ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excrescere facio, carnem ingenero, obesum reddo.
Ἐκσάρκωμα, ατος, τὸ, carnis excrescentia.
Ἐκσαρόω, f. ώσω, everto, verrendo purgo.
Ἐκσείω, f. είσω, excutio, quassando emoveo.
Ἐκσεύομαι, v. ἐκσεύομαι.
Ἐκσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio.
Ἐκσήπω, f. ψω, penitus putrefacio.
Ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, siphone ejicio, vel extraho.
Ἐκσιωπάομαι, ῶμαι, silentio tego.
Ἐκσκεδάζω, f. άσω, ejectos dissipo, ejicio simul & dispergo.
Ἐκσκευάζομαι, f. άσομαι, vasa summota aliunde exporto. 2) exporto.
Ἐκσκορπισμὸς, ῦ, ὁ, dissipatio, *ut simplex*.
Ἐκσμάω, ῶ, f. ήσω, extergo.
Ἐκσοβέω, ῶ, f. ήσω, expello, abigo foras.
Ἐκσπάω, ῶ, f. άσω, extraho, evello.
Ἐκσπένδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo.
Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto. *ut s.*
Ἐκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad semen pervenio, semen reddo. *ut s.*
Ἐκσπεύδω, festino, festinando pervenio, tendo.
Ἐκσπογγίζω, f. ίσω, spongia extergo.
Ἐκσπονδος, ε, ὁ, ἡ, exclusus a fœdere vel a fœderatis. 2) fœdifragus. 3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ & σπονδὴ, *fœdus*.
Ἐκσπονδυλίζω, cervicem confringo.
Ἐκστάδιος, ε, ὁ & ἡ, sex stadiorum. Ex ἓξ & στάδιον, *stadium*.
Ἐκστασις, εως, ἡ, dimotio rei e statu suo. 2) mentis emotio, ecstasis. 3) abscessus, discessus. 4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat. 5) admiratio, stupor. Ab ἐξίστημι, *ut statu dejicio*.
Ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, vim rem aliquam e statu suo dimovendi habens. 2) attonitus, mente alienatus, furiosus. 3) dementans. 4) pronus ad iracundiam. A pr.
Ἐκστατικῶς, *Adv.* furiose, fortissime. A pr.
Ἐκστέλλω, f. λῶ, emitto. 2) exorno.
Ἐκστέφω, fut. ψω, coronam aufero, coronam depono.

pono. 2) inanio, evacuo. 3) corona exorno. 4) exorno.

Ἐκστηθίζω, f. ίσω, e pectore loquor. 2) memoriter, non e scripto recito. Ex ἐκ & στῆθος, pectus.

Ἐκστραγγίζω, f. ίσω, excolo, stillatim exhaurio.

Ἐκστρατεία, ας, ἡ, eductio vel exitus exercitus in expeditionem.

Ἐκστράτευσις, εως, ἡ, idem.

Ἐκστρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, infesto exeo agmine.

Ἐκστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra loco extra urbem.

Ἐκστρέφω, f. ψω, inverto, immuto, extorqueo.

Ἐκσύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; unde ἐξέσσυτο apud Hom.

Ἐκσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, aperio & pervium reddo velut fistulam, pertundo.

Ἐκσυρίζω, f. ίξω, sibilo, de serpente.

Ἐκσυρίσσω, vel ἐκσυρίττω, f. ξω, exsibilo, explodo.

Ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda ejaculor. 2) funditoris more jaculor.

Ἐκσφενδονόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἐκσφονδυλίζω, Attic. pro ἐκσποντυλίζω, quod v.

Ἐκσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, exprimo.

Ἐκσφράγισμα, ατος, τό, effigies expressa.

Ἐκσχίζω, f. ίσω, scindo ex, exscindo.

Ἐκσώζω, f. ώσω, e periculo servo, libero, tueor.

Ἐκσωρεύω, f. εύσω, accumulo, acervatim adgero.

Ἐκταγή, ῆς, ἡ, delegatio. in Pand. Ab ἐκτάσσω.

Ἐκτάδην, Adv. extense, porrecte. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάδιος, ου, ὁ & ἡ, extensus, exporrectus. 2) amplus, qui longe lateque patet. Ab eod.

Ἐκταδὸν, Adv. idem quod ἐκτάδην.

Ἑκταῖος, αία, αῖον, sextus. 2) sextanus.

Ἐκταλαντόω, talentis, i. e. magna pecunia fraudo.

Ἔκταμα, ατος, τό, extensio, productio. 2) id quod extensum est. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάμνω, exseco, excido, Jonice, v. ἐκτέμνω.

Ἐκτανθαρύζω, tremo. Ab ἐκ & τανθαρύζω, idem. v. τονθορύζω.

Ἐκτανύω, f. ύσω, extendo.

Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, instructio aciei. Ab ἐκτάσσω, ordino.

Ἐκταπεινόω, ῶ, f. ώσω, deprimo, humilem facio.

Ἐκταρακτικός, ή, όν, vim ciendi & turbandi habens, ap. medicos, ventrem. Ab ἐκταράσσω.

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio, ap. medicos ventris. A seq.

Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo.

Ἐκταρβέω, ῶ, fut. ήσω, extimesco. 2) exterreo.

Ἔκτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio. 2) Figura grammatica, qua syllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάσσω, instruo (aciem), ordine pono.

Ἐκτατός, ή, όν, exporrectus, extensus. Ab ἐκτείνω.

Ἐκταφρεύω, f. σω, effodio.

Ἐκτείνω, f. ενῶ, extendo, protendo. 2) extraho, educo.

Ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo.

Ἐκτεκνόω, f. ώσω, pario. 2) med. ἐκτεκνόομαι, liberos suscipio.

Ἐκτελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, consummo.

Ἐκτελευτάω, f. ήσω, finio.

Ἐκτελέω, ῶ, f. έσω, idem quod ἐκτελειόω.

Ἐκτελής, έος, ὁ, ἡ, perfectus. Ex ἐκ & τέλος, finis.

Ἐκτέμνω, f. εμῶ, excido, exseco. 2) castro. 3) med. decipio.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, extensio. 2) explicatio. 3) jugis & adsidua opera, contentio. 4) copia, abundantia. A seq.

Ἐκτενής, έος, ὁ, ἡ, extensus. 2) sedulus, adsiduus. 3) acer, vehemens. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτενία, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.

Ἐκτενῶς, Adverb. vehementer, impense, prolixe. Ab ἐκτενής.

Ἐκτεταγμένως, ordinate. Ab ἐκτάσσω.

Ἐκτεταμένως, explicate. Ab ἐκτεταμένος, Partic. Perf. Pass. ab ἐκτείνω.

Ἑκτεύς, έως, ὁ, sextarius. Ab ἕκτος.

Ἐκτεφρόω, f. ώσω, in cineres redigo, comburendo.

Ἐκτέφρωσις, ἡ, exustio. A pr.

Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, technor, comminiscor.

Ἐκτήκω, f. ξω, eliquo, exprimo liquefactum. 2) emacero, tabefacio.

Ἑκτημόριον, ου, τό, sextans, sexta pars, sextarius. Ex ἕκτος & μόριον, particula.

Ἔκτηξις, ἡ, liquatio, percolatio. Ab ἐκτήκω.

Ἐκτιθεύω, f. εύσω, enutrio, educo. v. τίθη & τίτθη, it. ἐκτιτθεύω.

Ἐκτίθημι, fut. θήσω, expono, ut e navi, e vehiculo. 2) expono infantem. 3) adoptandum do filium. 4) propono, v. c. edictum, praemium, poenam, sententiam. 5) proscribo aliquem vel aliquid. 6) edo in publicum, ut librum. 7) venum expono. 8) in med. aliquo transportandum curo, securitatis caussa.

Ἐκτιθηνεύω, fut. εύσω, idem quod seq.

Ἐκτιθηνέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἑκτικός, ή, όν, in habitu positus. 2) qui hectica febri laborat. Ab ἔχω, habeo.

Ἐκτίκτω, f. τέξομαι, partu edo, edo in lucem.

Ἑκτικῶς, Adv. cum habitu, h. e. firmiter, probe.

Ἐκτιλάω, f. ήσω, alvum excerno.

Ἐκτίλλω, f. ιλῶ, evello. 2) emoveo.

Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, aestimo, magni aestimo. 2) valde honoro. 3) honoris caussa nomine aliquo, praesertim honestiori, appello.

Ἐκτίμησις, εως, ἡ, magni honores. A praec.

Ἔκτιμος, ου, ὁ, ἡ, expers honoris. Ex ἐκ & τιμή.

Ἐκτιναγμός, οῦ, ὁ, excussio. Ab sequ.

Ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio, emoveo.

Ἐκτινύω, exsolvo, luo. A seq.

Ἐκτίνω, f. τίσω, idem. Ab ἐκτίω.

Ἔκτισις, εως, ἡ, solutio. Ab eod.

Ἔκτισμα, ατος, τό, multa. Ab eod.

Ἐκτιστής, οῦ, ὁ, qui solvit. 2) exactor. 3) vindex.

Ἐκτιτθεύω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, abortum facio.

Ἐκτίω, f. ίσω, luo, solvo, rependo.

Ἔκτμημα, ατος, τό, frustum sectione extractum, segmentum.

Ἔκτμησις, εως, ἡ, exsectio, excisio. 2) castratio.

Ἔκτοθεν, Adv. extra, seorsim. Ab ἐκτός.

Ἔκτοθι, Adv. idem & ab eod.

Ἐκτοιχωρυχέω, f. ήσω, parietes perfodio furandi caussa, expilo.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, foenori do. Ex ἐκ & τόκος, usura.

Ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo. 2) apud Joseph. est ad audendum impello, incito.

Ἐκτολυπεύω, f. εύσω, perficio, exantlo. A τολύπη.

Ἐκτομεύς, έως, ὁ, sculptor, excisor, sector. Ab ἐκτέμνω.

Ἐκτομή, ῆς, ἡ, excisio. Ab eod.

Ἐκτομίας, ου, ὁ, exsectus, castratus. Ab eod.

Ἐκτομίς, ίδος, ἡ, sectrix. A seq.

Ἔκτομος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐκτομίας.

Ἔκτονος, ου, abhorrens a tono sc. musico. 2) remissus, relaxatus, tono suo privatus.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, proprie pharetram, consumo pecuniam, opes &c. 2) emitto telum.

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moveo, abigo, relego. 2) peregre abeo.

Ἔκτοπος, ου, ὁ, ἡ, peregrinus. Ab ἐκ & τόπος.

Ἐκτοπισμὸς, ῦ, ὁ, discessus, sedis mutatio. 2) Innatio. 3) longinquitas loci. Ab ἐκτοπίζω.

Ἐκτοπιστέος, α, ον, exterminandus. Ab eod.

Ἐκτοπιστικὸς, ή, όν, qui loca mutare solet. Ab eod.

Ἔκτοπος, ου, ὁ & ἡ, loco suo emotus. 2) insolitus. 3) absurdus.

Ἐκτόπως, *Adv.* mirum in modum, incredibiliter, absurde, nimium.

Ἐκτορέω, ῶ, f. ήσω, exterebro.

Ἐκτραπέω, f. ήσω, declino de via, cursu. Ex ἐκ & τρίβον, *curriculum*.

Ἐκτὸς, ῦ, ον, sextus. Ab ἕξ, *sex*.

Ἐκτὸς, *Adv.* extra. Ab ἐκ, vel ἐξ, *ex*.

Ἔκτοσε, *Adv.* idem, foras. A praec.

Ἔκτοσθεν, *Adv.* idem. 2) ab extra, a foris. Ab eod.

Ἔκτοτε, *Adv.* ex eo tempore.

Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragoedia decanto. 2) exaggero.

Ἐκτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, qui in mensam non infertur, mensae expers.

Ἐκτραπελογάστωρ, ορος, ὁ, deformem ventrem habens. E seq. & γαστήρ.

Ἐκτράπελος, ου, ὁ, ἡ, invenustus, foedus, aversandus, qui est ἐκ τρόπου haud pro more solito, ὁ κατὰ τρόπον.

Ἐκτραπέλως, *Adv.* invenuste, foede. A praec.

Ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, excutio & praecipitem do, *de equo*. 2) collum seu cervicem frango. 3) interficio, *nominatim*, decollo. 4) in superbiam ago, effero, extollo. *Pass.* ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti, praecipitari, & in caput devolvi. 2) interfici. 3) superbire. 4) deliquium pati.

Ἐκτραχύνω, f. υνῶ, exaspero, exacerbo.

Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. 2) *Pass.* diverto, deflecto iter. 3) aversor.

Ἐκτρέφω, f. θρέψω, enutrio, educo.

Ἐκτρέχω, excurro, proripio me.

Ἔκτρησις, εως, ἡ, foramen. Ab ἐκ & τετραίνω, *perforo*.

Ἐκτριαινόω, ῶ, f. ώσω, tridente emoveo.

Ἐκτριβὴ, ῆς, ἡ, extritio, deletio.

Ἐκτρίβω, fut. ψω, extero, polio.

Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid abstergimus. 2) mantile, sudarium &c. Ab ἐκτρίβω.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, deletio.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digressio. 2) diverticulum. 3) divortium aquarum &c. 4) ambages. Ab ἐκτρέπω.

Ἐκτροπίας, ε, ὁ, scilicet οἶνος, vappa. A praec.

Ἐκτρόπιον, ου, τὸ, vitium palpebrae eversae. Ab eodem.

Ἔκτροπος, ου, ὁ, ἡ, deflexus. 2) male moratus. 3) dissentaneus. 4) qui descivit a more solito, a ratione consueta, quae exspectatur & requiritur.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.

Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.

Ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἐκτρυπάω, ῶ, f. ήσω, exterebro. 2) terebrando erumpo.

Ἐκτρύπημα, ατος, τὸ, terebramen, ramenta, quae terebra educit. A praec.

Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, consumo, exhaurio.

Ἐκτρύχω, idem.

Ἐκτρώγω, erodo, exedo.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.

Ἐκτρωματῶδης, εος, ους, abortivus. A praec.

Ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus.

Ἐκτρωσμὸς, ῦ, ὁ, abortio.

Ἐκτυγχάνω, adsequor, *vel* sum.

Ἐκτυμπάνωσις, εως, ἡ, tumor, quo in modum tympani aliquid intumescit. Ab ἐκ & τυμπανόω, quod tamen non reperitur.

Ἔκτυπος, ου, ὁ & ἡ, expressus ex archetypo.

Ἐκτυπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo, informo.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa.

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, expressio, efformatio.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excaeco.

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excaecatio.

Ἐκτυφόω & ἐκτυφόομαι, ῦμαι, incendor. 2) efferor, superbio, efferor ad superbiam, ineptio, stultus, delirus fio.

Ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, socrus, mariti mater. Ab seq.

ἙΚΥΡΟΣ, ῦ, ὁ, socer, mariti pater.

Ἐκφαγεῖν, exedere, ἐξέφαγον, ἐκφαγών.

Ἐκφαιδρύνω, f. υνῶ, mundo, polio, nitidum reddo.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ, ἡ, manifestus, apertus. 2) splendidus, illustris. Ab seq.

Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, prodo, evulgo; & 2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor. 3) appareo, conspicuus sum.

Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifestum reddo, aperio. Ab ἐκφανής.

Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, divulgatio. 2) expressio, enarratio, significatio. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφαντικὸς, ή, όν, enunciativus. Ab eod.

Ἐκφαντικῶς, *Adv.* enunciative. 2) expresse, significanter. A pr.

Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφάντωρ.

Ἐκφαντορικὸς, ή, όν, idem quod ἐκφαντικός. A pr.

Ἐκφαντὸς, ῦ, ὁ & ἡ, patefactus, evulgatus. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφάντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquid patefacit. Ab eod.

Ἐκφανῶς, manifeste, palam. Ab ἐκφανής.

Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἐκφημί.

Ἔκφασμα, ατος, τὸ, spectrum, *ut simplex*.

Ἐκφατνίζω, amoveo e praesepi, mensa &c. Ab ἐκ & φάτνη.

Ἐκφατνίσματα, ων, τὰ, praesepium purgamenta, sordes, quae e praesepibus ejiciuntur, reliquiae pabuli. A praec.

Ἐκφάτως, *Adv.* supra modum, ut dici nequeat. Ab ἐκ & φημί.

Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno.

Ἐκφαυλισμὸς, ῦ, ὁ, contemtus, detractio. A pr.

Ἔκφαυλος, ον, contemtus, foedus.

Ἐκφερομυθέω, dicta foras elimino, divulgo. qu. ἐκφέρω τὸν μῦθον. Ex ἐκ, φέρω, & μῦθος, *verbum*.

Ἐκφέρω, effero, exporto. 2) effero mortuum. 3) divulgo, enuntio. 4) publico, v. c. librum, publice propono, recito &c. 5) promo, edo. 6) refero v. c. ad senatum, vel populum. 7) infero v. c. bellum. 8) uterum fero ad maturitatem foetus.

Ἐκφεύγω, f. ξω, effugio.

Ἔκφημι, eloquor; unde ἔκφαντο, ἐκφάσθαι.

Ἐκφθίνομαι, exeo, v. φθίνομαι.

Ἐκφθείρω, corrumpo, perdo, interficio.
Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω.
Ἐκφλεγματοῦσθαι, in phlegma converti.
Ἐκφλέγω, f. ξω, exuro.
Ἐκφλίβω, idem quod ἐκθλίβω, ap. Hipp. *Æol.*
Ἐκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejaculor.
Ἐκφλυαρίζω, f. ίσω, contemno, deprimo, nugis annumero.
Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.
Ἐκφλυνδάνω, idem.
Ἐκφλύσσω, f. ξω, ebullio; apud Apollon. Rhod. ἐκφλύξαι, quasi exæstuare, e corde æstuante promere. Ex ἐκ & φλύω.
Ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterreo. ἐκφοβέομαι, extimesco. Hinc
Ἐκφόβηθρον, ου, τὸ, terriculamentum.
Ἐκφόβημα, τό, idem.
Ἐκφόβησις, εως, ἡ, terror, terrefactio.
Ἔκφοβος, ου, ὁ, ἡ, exterritus, consternatus.
Ἐκφοινίσσω, -ίττω, f. ξω, rubefacio. 2) cruento.
Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo.
Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egressio. 2) divulgatio rei.
Ἐκφορά, ᾶς, ἡ, elatio. 2) funus. 3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.
Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto.
Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum s. egestum est.
Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egestio.
Ἐκφόριον, ου, τὸ, terræ proventus. *Plur.* τὰ ἐκφόρια. A seq.
Ἔκφορος, ου, ὁ, ἡ, qui exportari potest. 2) divulgatus. 3) percitus. Ab ἐκ & φέρω.
Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero. 2) excutio velut onus.
Ἐκφράζω, f. άσω, eloquor, edissero, enarro.
Ἐκφρακτικός, ή, όν, cui vis inest expediendi meatus obstructos. Ab ἐκφράσσω, *obstructiones amoveo, aperio.*
Ἔκφρασις, εως, ἡ, descriptio, explicatio, expositio. Ab ἐκφράζω.
Ἐκφραστικός, ή, όν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.
Ἐκφρέω, ἐκφρείω, vel ἐκφρίημι, f. φρήσω, emitto foras. 2) effero.
Ἐκφρονέω, ῶ, f. ήσω, furo. 2) despicio. 3) animo efferor, omninoque impotenter fortunam fero. 4) desipio.
Ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito. 2) non curo. 3) cogito.
Ἐκφρόνως, *Adv.* dementer. A seq.
Ἔκφρων, ονος, ὁ & ἡ, delirans, amens. Ex ἐκ & φρήν, *mens.*
Ἐκφυάς, άδος, ἡ, res, quæ alii adnata est. Ab ἐκφύω.
Ἐκφυγάνω, & ἐκφυγγάνω, effugio. Ab ἐκφεύγω.
Ἐκφυγή, ῆς, ἡ, effugium, fuga. Ab eod.
Ἐκφυής, έος, ὁ, ἡ, naturæ modum excedens, *sed fere in bonam partem.* Ex ἐκ & φυή, *natura.*
Ἐκφυλλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, senatu, vel ordine aliquem moveo. Ex ἐκ, φύλλον, *folium*, quo olim suffragia ferebantur, & φέρω. (Nisi potius est a φῦλον, *tribus, ordo.* v. ἔκφυλος.)
Ἐκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio e tribu, senatu, *vel* populo. A pr.
Ἔκφυλος, ου, ὁ & ἡ, qui non est ejusdem tribus. 2) qui nullius est tribus. 3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens. 4) inusitatus. Ex ἐκ & φυλή, *tribus.*

Ἔκφυμα, ατος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.
Ἐκφυσάω, ῶ, f. ήσω, exsufflo, vehementer respiro, gravi respiratione laboro. 2) follibus ventilo, vel spiritu. 3) effero, elatum facio, ἐκπεφυσημένος, elatus.
Ἐκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio. 2) inflatio, morbus. 3) id, quod efflatur. A pr.
Ἐκφύσησις, εως, ἡ, efflatio. Ab eod.
Ἔκφυσις, εως, ἡ, q. d. enascentia, germinatio. 2) eruptio germinantium post sementem. 3) generatio, procreatio. 4) quæ nata sunt. Ab ἐκφύω.
Ἐκφυσιάω, f. ήσω, exspiro, efflo.
Ἔκφυσις, εως, ἡ, idem quod ἔκφυσις.
Ἐκφυτεύω, translatum alicunde planto.
Ἐκφύω, f. ύσω, & ἐκφύομαι, gigno. 2) nascor.
Ἐκφωνέω, ῶ, fut. ήσω, exclamo. 2) pronuntio, exprimo. 3) nominatim dico.
Ἐκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio. 2) Figura rhetorica. 3) pronunciatio, vocis emissio. 4) diserta alicujus nominatio.
Ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro.
Ἐκχαλάω, ῶ, f. άσω, dimitto, laxando emitto. 2) dejicio.
Ἐκχαλκεύω, f. σω, fabricor ex ære aut metallo alio.
Ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, vi erumpo, *de flumine.* 2) cavernosum & salebrosum reddo, torrentibus impetuosis excavo. Ex ἐκ & χαράδρα, *sulcus, quem torrens fecit.*
Ἐκχαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxiorem reddo, emollio. 2) tumidum reddo, *proprie & tropice.*
Ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio. 2) *Pass.* effundor, absumor, pereo. v. ἐκχύω.
Ἐκχιλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo privo, vasto; unde ἐκκεχιλωμένος, desolatus.
Ἐκχλοιάομαι, ῶμαι, &
Ἐκχλοάω, pallesco, sed ut aliquid viridis vel luridi admistum sit.
Ἐκχοΐζω, f. οΐσω, fodio. 2) emundo. Ex ἐγχέω, *humum adgero.*
Ἐκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto. 2) bile impleo. 3) iratum reddo.
Ἐκχορδέω, f. ήσω, fidibus cano.
Ἐκχορεύω, f. σω, e choro ejicio.
Ἐκχρέμπτομαι, f. ψομαι, exspuo.
Ἐκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam.
Ἐκχρῆσαι, sufficere. ἐξέχρησε, suffecit. ἐκχρήσει, ex usu erit. A χρή, ut ἀπόχρη.
Ἐκχρησμῳδέω, f. ήσω, vaticinor, oraculum edo.
Ἐκχυλίζω, f. ίσω, succum elicio. 2) in succum redigo.
Ἐκχυμίζω, f. ίσω, exsugo. Ex ἐκ & χυμός, *succus.*
Ἐκχυμόω, ῶ, f. ώσω, a quo ἐκχυμοῦσθαι aliquid dicitur, cum succos & humores extra vasa sua effundit, ut in sugillatione.
Ἐκχύμωμα, ατος, τὸ, sanguinis suffusio, sugillatio.
Ἐκχύμωσις, εως, ἡ, idem.
Ἔκχυσις, εως, ἡ, effusio.
Ἐκχύτης, ου, ὁ, qui effundit.
Ἔκχυτος, ου, ὁ & ἡ, effusus.
Ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, vel eximo. 2) effundo. Ex ἐκ & χύτρα, *olla.*
Ἐκχύω, effundo; *Pass.* magno amore alicujus rei capior. 2) valde exhilaror, ad lætitiam, risum profundor. 3) frangor, languesco. 4) pereo, frustra consumor, *de labore, impensa.*
Ἐκχωνεύω, f. σω, conflo.

Ἐκ-

Ἐκχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo. 2) discedo.
Ἐκχώρησις, ἡ, excessus, discessus. A pr.
Ἐκψῆγμα, τό, ramentum.
Ἐκψύχω, f. ξω, animam efflo, exspiro. 2) deficio animo.
ἙΚΩ'Ν, οῦσα, όν, voluntarius, qui sponte aliquid facit.
Ἐλάα, ας, ἡ, oliva, fructus olei. Ab ἐλαία.
Ἐλάδιον, ου, τό, pauxillum olei, copiolæ olei rancidi. A pr.
ἘΛΑΙ'Α, ας, ἡ, oliva, *arbor*. 2) olea, i. e. fructus olivæ.
Ἐλαίαγνος, ου, ἡ, oleagnus, *planta*. Ex ἐλαία & ἄγνος, *vitex*.
Ἐλαιάεις, άεσσα, άεν, Gen. εντος, έσσης, εντος, oleosus, oleaceus. Ab ἐλαία.
Ἐλαιαλογέω, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex eod. & λέγω.
Ἐλαιέμπορος, ου, ὁ, qui olearum vel olei mercaturam exercet.
Ἐλαΐζω, oleas colo. 2) oleagino colore sum.
Ἐλαιήεις, ήεσσα, ῆεν, oleosus. v. ἐλαιάεις.
Ἐλαιηρός, ρά, ρόν, olearis, olearius.
Ἐλαΐνεος, έα, εον, oleaginus, ex olea arbore.
Ἐλάϊνος, ίνη, ινον, idem.
Ἐλαιόβροχος, ου, ὁ & ἡ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία & βρέχω, *rigo*.
Ἐλαιόδευτος, ου, ὁ & ἡ, oleo imbutus. Ex eod. & δεύω, *imbuo*.
Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ου, ὁ, ἡ, oleum continens. Ex eod. & δέχομαι, *capio*.
Ἐλαιοειδής, έος, ὁ, ἡ, olivæ vel olei speciem habens. Ex eod. & εἶδος.
Ἐλαιοθήκη, ἡ, cella olearia.
Ἐλαιόθρεπτος, ον, oleo nutritus. Ex ἔλαιον & τρέφω.
Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A seq.
Ἐλαιοκόμος, ου, ὁ & ἡ, olearum cultor. Ex ἐλαία & κομέω, *curo*.
Ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo. Ex ἔλαιον & κονία, *albarium*.
Ἐλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo. Ex ἐλαία & λέγω, *colligo*.
Ἐλαιολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui olivas colligit. Ex iisd.
Ἐλαιόμελι, ιτος, τό, elæomeli, oleum melleum, quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit. E seq. & μέλι.
Ἔλαιον, ου, τό, oleum. Ab ἐλαία.
Ἐλαιοπινής, ές, oleo imbutus, sordidus. Ab ἔλαιον & πίνος, *sordes*.
Ἐλαιοποιΐα, ας, ἡ, oleitas, confectio, elaboratio olei. Ex ἔλ. & ποιέω.
Ἐλαιοπωλεῖον, ου, τό, locus, ubi venditur oleum. Ex ἔλ. & πωλέω.
Ἐλαιοπώλης, ου, ὁ, venditor olei.
Ἐλαιοπώλιον, ου, τό, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.
Ἐλαιοτριβεῖον, ου, τό, trapetum, locus, ubi olivæ teruntur, & oleum exprimitur. Ex ἔλ. & τρίβω, *tero*.
Ἐλαιοτρυγητός, ὁ, vindemia olivarum.
Ἐλαιότρυγον, ου, τό, olei fæx, amurca. E ἔλ. & τρύξ, *fæx*.
Ἐλαιουργεῖον, ου, τό, locus, ubi oleum conficitur. Ex ἔλ. & ἔργον, *opus*.
Ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iisd.
Ἐλαιοφόρον, ου, τό, vas olearium. Ex ἔλ. & φέρω.
Ἐλαιοφόρος, ου, ὁ & ἡ, ferens oleas, olivifer. Ex ἐλαία & φέρω.
Ἐλαιοφυής, έος, ὁ & ἡ, oleis consitus, in quo oleæ enatæ sunt. Ex eod & φύω, *nascor*.

Ἐλαιοφυλλοφάγος, ὁ & ἡ, olivæ folia edens.
Ἐλαιόφυτος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἐλαιοφυής.
Ἐλαιοχρισία, ας, ἡ, olei inunctio. Ex ἔλαιον & χρίω.
Ἐλαιόω, ῶ, f. ώσω, olivas colligo. 2) oleo ungo.
Ἐλαΐς, ίδος, ἡ, oliva, olea *arbor*. Ab ἐλαία.
Ἐλαϊστής, οῦ, ὁ, qui oleas colligit. Ab ἐλαΐζω.
Ἐλαιώδης, εος, ὁ & ἡ, oleosus. 2) pinguis.
Ἐλαιών, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.
Ἐλαιωτήρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit, qui olivat.
Ἐλαιωτός, ή, όν, oleo unctus, seu imbutus.
Ἐλάνδρος, ον, viros capiens. Ab ἑλεῖν & ἀνήρ.
Ἐλασᾶς, ὁ, nomen avis, ap. Aristoph.
Ἐλασείω, expeditionem apparo. Ab ἐλαύνω.
Ἐλασία, ας, ἡ, equitatio. 2) expeditio militaris. 3) actio cudendi.
Ἐλασίβροντος, ου, ὁ & ἡ, tonitru agitans, impetu quodam agitatus, qualis est tonitru. Ex ἐλαύνω & βροντή, *tonitru*.
Ἐλάσιππος, ον, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω & ἵππος.
Ἔλασις, εως, ἡ, agitatio equorum, seu currus. 2) expeditio militaris. 3) remigatio. 4) expulsio, abactus. Ab ἐλαύνω.
Ἔλασμα, ατος, τό, lamina metalli. Ab eod.
Ἐλασμός, οῦ, ὁ, idem, & ab eod.
Ἐλασσόνως, *Adv.* minus, deficienter. Ab ἐλάσσων.
Ἐλασσόω, ἐλαττόω, ῶ, f. ώσω, diminuo. Ab eod.
Ἐλάσσωμα, ατος, τό, diminutio, deterior conditio. A pr. v. & ἐλάττωμα.
Ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, minor. 2) deterior. 3) inferior. 4) paucior. ἔλασσον, *Adv.* minus: *Comparativus* ab ἐλαχύς.
Ἐλαστής, οῦ, ὁ, impulsor, agitator. Ab ἐλαύνω.
Ἐλαστρέω, ῶ, f. ήσω, agito, impello. A pr.
Ἐλάτειρα, ας, ἡ, expultrix, agitatrix. Ab ἐλατήρ.
ἘΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, abies.
Ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga. 2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω.
Ἐλατήριον, ου, τό, quidquid deorsum ventrem purgat. 2) succus cucumeris agrestis. 3) cucumer. Ab eod.
Ἐλάτης, ου, ὁ, agitator. 2) cusor. v. ἐλαστής.
Ἐλατικός, ή, όν, impellendi, incitandi vim habens. Ab ἐλαύνω.
Ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.
Ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.
Ἐλατός, ή, όν, ductilis ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.
Ἔλαττον, *Adv.* minus, parum. *formula* ἔλαττον ἔχειν *est* vinci, inferiorem esse, deteriori conditione, injuria affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.
Ἐλαττονάκις, *Adv.* minus, rarius. A pr.
Ἐλαττονέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo.
Ἐλαττόνως, *Adv.* minus.
Ἐλαττόω, idem quod ἐλασσόω.
Ἐλάττωμα, τό, jactura, calamitas belli &c. A pr. v. ἐλάσσωμα.
Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων.
Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio, jactura. Ab ἐλαττόω.
Ἐλαττωτικός, ή, όν, diminutivus, diminuendi vim habens. Ab eod.
ἘΛΑΥ'ΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello. 2) stimulo, incito. 3) exerceo, exagito. 4) fatigo. 5) vexo, insector. 6) persequor judicio, accuso. 7) verbero. 8) excutio. 9) excito, cieo, moveo. 10) abigo, expello.

11) duco, ductile opus facio. 12) traduco, transfigo. 13) promoveo, progredior, evado, pervenio. 14) equito. 15) vulnero.

Ε'λάφειος, α, ὁ & ἡ, cervinus. Ab ἔλαφος.

Ε'λαφηβολία, ας, ἡ, cervorum venatio. Ex eod. & βάλλω.

Ε'λαφηβόλια, ων, τὰ, festum in honorem Dianæ venatricis. Ex iisd.

Ε'λαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, nonus mensis Atticus, Martio respondens, a figendis cervis dictus. Ex iisd.

Ε'λαφηβόλος, α, ὁ & ἡ, qui cervos jaculis figit, venator cervorum. 2) venator quivis. Ex ἔλαφος & βάλλω.

Ε'λαφίσκος, α, ὁ, pullus cervinus.

Ε'λάφειον, ο, τὸ, cornu, *vel* caro cervi.

Ε'λαφόβοσκον, ο, τὸ, elaphoboscon, herba quædam valens contra morsus serpentum. Ex ἔλαφος, & βόσκω.

Ε'λαφώδης, ες, cervo similis. Ex ἔλ. & εἶδος.

Ε'λαφόκρανος, ου, cervinum caput habens. Ex ἔλ. & κρανίον, *caput*.

Ε'λαφοκτόνος, ό, ἡ, cervos occidens. Ex ἔλ. & κτείνω.

Ε'ΛΑΦΟΣ, ο, ὁ, vel ἡ, cervus, vel cerva. 2) placentæ genus.

Ε'λαφόσκοροδον, ου, τὸ, allium cervinum.

Ε'λαφρία, ας, ἡ, levitas. 2 pernicitas. Ab ἐλαφρός.

Ε'λαφρίζω, f. ίσω, levo elevo, allevo.

Ε'λαφρόπους, ου, celer.

Ε'ΛΑΦΡΟ'Σ, ά, ὸν, levis & celer, velox. 2) levis, non gravis. 3) levis non molestus, non difficilis. 4) inops, non potens, contemnendus. Unde

Ε'λαφρότης, τητος, ἡ, levitas, celeritas.

Ε'λαφρύνω, f. υνῶ, allevo, leve reddo.

Ε'λαφρῶς, *Adv.* leviter, celeriter.

Ε'λάχιστα, *Adv.* minime. A seq.

Ε'λάχιστος, ιστη, ιστον, minimus, paucissimus, brevissimus. Ε'λαχιστότερος, ερα, ερον, minimo minor. Ab ἐλαχύς.

Ε'λαχυπτέρυξ, γος, ὁ, ἡ, breves alas habens.

Ε'λάω, f. άσω, abigo, ejicio, ut ἐλαύνω.

Ε'ΛΑΧΥ'Σ, ἐλαχεῖα, ὺ, parvus, exiguus; *Comp.* ἐλάσσων; *Superl.* ἐλάχιστος.

Ε'λαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.

Ε'ΛΔΟΜΑΙ, *Poet.* cupio, desidero.

Ε'λδωρ, ορος, τὸ, desiderium, cupido. A pr. v. ἐέλδωρ.

Ε'λεάζαρ, ὁ, Eleazar, Nomen viri, ἄλλ. τοῦ. *Dei auxilium*.

Ε'λεαίρω, misereor. Ab ἔλεος, *misericordia*.

Ε'λιακεὶμ, ὁ, Eliachim, nomen viri Hebr. ἀλλ. τοῦ. *Deus restituet*.

Ε'ΛΕΑ'Σ, ὁ, nomen avis.

Ε'λεγεία, ας, ἡ, scil. ᾠδὴ, idem quod seq.

Ε'λεγεῖον, ου, τὸ, carmen elegiacum, scil. μέτρον. Ab ἔλεγος.

Ε'λεγειοποιὸς, ῦ, ὁ, scriptor elegiarum.

Ε'λεγειὸς, εῖα, εῖον, ad mœstitiam factus.

Ε'ΛΕΓΓΝΟΙ, ων, οἱ, pisces gregales, elegini.

Ε'λεγκτικὸς, ὴ, ὸν, reprehendendi vim habens, vel fallendi, coarguendi. Ab ἐλέγχω.

Ε'λεγκτὸς, ὴ, ὸν, reprehensibilis. Ab eod.

Ε'λεγμὸς, ῦ, ὁ, reprehensio. Ab eod.

Ε'λεγξις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ε'ΛΕΓΟΣ, ο, ὁ, lamentatio, vox lugubris. 2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.

Ε'λεγχεία, ας, ἡ, increpatio, probrum. A seq.

Ε'λεγχὴς, έος, ὁ & ἡ, vituperabilis, turpis.

Ε'λεγχιγάμος, ου, fidem aut perfidiam conjugis ostendens.

Ε'λεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus.

Ε'λεγχος, ο, ὁ, argumentum, indicium, signum. 2) criminatio. 3) accusatio. 4) convictio.

Ε'ΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonstro. 2) refuto, redarguo, reprehendo. 3) convinco. 4) reprimo, coerceo. 5) adspernor. 6) sciscitor, percontor. 7) quæstionem de aliquo habeo. Homerus Achillem ait ἐλέγχειν τοὺς τῶν πρέσβεων πόδας, pedes legatorum ignominiæ publicæ exponere, qui ita se gereret, ut non posset non inter omnes constare, legatos irritum iter obiisse, & nihil potuisse suis orationibus efficere, aut impetrare.

Ε'ΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, species polypi.

Ε'λεεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miserabiliter loquor, miserabilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς & λέγω.

Ε'λεεινολογία, ας, ἡ, oratio miserabilis. Ex eod. & λόγος.

Ε'λεεινὸς, ὴ, ὸν, miserabilis. Ab ἔλεος.

Ε'λεεινῶς, *Adv.* miserabiliter. A pr.

Ε'λεέω, ῶ, f. ήσω, misereor; & *in Pass.* misericordiam moveo. Ab ἔλεος.

Ε'λεήμων, ὁ, ἡ, ον, misericors, benignus. Ab ἐλεέω.

Ε'λεημόνως, *Adv.* misericorditer. Ab eod.

Ε'λεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia. 2) stips rogata pauperibus. 3) omne beneficium, quo calamitosos prosequimur. A seq.

Ε'λεήμων, ονος, ὁ & ἡ, misericors. Ab ἔλεος.

Ε'λεητικὸς, ὴ, ὸν, ad misericordiam propensus, misericors. Ab ἐλεέω.

Ε'λέησις, εως, ἡ, commiseratio. Ab eod.

Ε'λειοβάτης, ο, ὁ, qui per paludes graditur, vehitur. Ex ἕλος, *palus*, & βαίνω.

Ε'λειογενὴς, έος, ὁ, ἡ, in palustribus locis natus. Ex eod. & γίνομαι.

Ε'λειονόμος, ο, ὁ, ἡ, vel ἐλειονόμος, in paludibus degens, palustris. Ab eod. & νέμω, *habito*, vel *pascor*.

Ε'λειος, ο, ὁ, ἡ, palustris, in paludibus nascens, vel degens. Ab ἕλος.

Ε'λειὸς, ο, ὁ, glis. 2) sciurus. 3) species accipitris. Ab eod.

Ε'λειοσέλινον, apium palustre.

Ε'λειοτρόφος, ο, ὁ, ἡ, in paludibus altus, crescens. Ex ἕλος & τρέφω.

Ε'λειόχρυσος, ου, ὁ, aurelia, flos agrestis aurei coloris.

Ε'ΛΕΛΕΥ', acclamatio bellica, eleleu!

Ε'λελίζω, f. ίσω, eleleu, f. alala clamo; & ἐλελίζομαι, deficio cum acclamatione τῆ ἐλελεῦ. 2) torqueo. A pr.

Ε'λελισφακίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum salvia conditum. A seq.

Ε'λελίσφακον, ου, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ου, ὁ, salvia obversa & implicata mari, salvia femina. A σφάκος, *salvia*.

Ε'λελίττω, f. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, *vel* circumago, concutio & tremefacio. Ab εἰλέω, *volvo*.

Ε'λελίχθημα, ατος, τὸ, rapidus motus & concussio. A pr.

Ε'λελίχθων, ονος, ὁ, ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex eod. & χθὼν.

Ε'ΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, Helena. 2) vas quoddam.

Ε'λενηφόρια, τὰ, sacra dicta, ἀπὸ τῆς ἑλένης, a vase, in quo mysteria portabantur, & φέρω.

Ε'λε-

Ἑλένεια, τά, sacra apud Lacedæmonios Helenæ consecrata.
Ἑλένιον, ου, τό, herba, quæ e lacrimis Helenæ enata fingitur. Philos. inula.
Ἐλεοδύτης, ου, ὁ, mensæ coquinariæ minister. Ex ἐλεὸς & δύω.
Ἑλεόθρεπτος, ου, ὁ & ἡ, genitus seu nutritus in paludibus. Ex ἕλος & τρέφω. v. ἑλεοτρεφής.
Ἐλεεῖν, Adv. misere, per Syncop. pro ἐλεεινῶς.
Ἐλεεῖν, ᾶ, τό, sive
ἘΛΕΟΣ, ᾶ, ὁ, mensa coquinaria. 2) avis quædam.
ἜΛΕΟΣ, ου, ὁ, vel εος, ους, τό, misericordia, commiseratio. Invenitur quoque pluralis.
Ἐλεητικόν, ου, τό, idem quod ἐλεητικόν.
Ἑλέπολις, εως, ἡ, sc. μηχανή, machina obsidionalis, qua urbes facile aut certo capiuntur. Ex ἑλεῖν & πόλις.
Ἐλέπτολις, idem.
Ἑλετός, ή, όν, prensabilis, ap. Hom. Ab ἑλεῖν, prehendere.
Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas.
Ἐλευθέρια, ων, sacra libertatis.
Ἐλευθεριάζω, f. ασω, libere vagor, ut servus fugitivus. 2) libertatem usurpo, libere ago, liberi hominis mores affecto.
Ἐλευθεριασμός, ή, όν, qui libertatem amat, qui libere agere amat. A pr.
Ἐλευθέριος, ή, όν, liber.
Ἐλευθέριος, ου, ὁ, ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus. 2) liberalis, libero homine dignus. 3) servator, liberator. Epitheton Jovis.
Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas. 2) liberalitas. 3) beneficium a sincero animo profectum.
Ἐλευθερίως, Adv. liberaliter, ingenue.
Ἐλευθερόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, cui filii sunt liberi, & qui ipse etiam liber est.
Ἐλευθεροπράσια, τά, liberi hominis venditio. unde ἐλευθεροπρασίας δίκη, plagii crimen. Ex ἐλεύθερος & πιπράσκω.
Ἐλευθεροπρεπής, έος, ὁ, ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex eod. & πρέπω.
Ἐλευθεροπρεπῶς, liberaliter, ut hominem liberum & ingenuum decet. A pr.
ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ου, ὁ, ἡ, qui vadit, quo vult. 2) liber, non servus. 3) liber, immunis, liberatus. 4) liberalis, ingenuus, generosus. (forte ab ἐλεύθω, qui qua vult via libere incedit.)
Ἐλευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, libere loquor.
Ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi, vel fiducia ex animi sententia fandi. A seq.
Ἐλευθερόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui loquitur libere, quæcunque in buccam veniunt. Ex ἐλ. & στόμα.
Ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto. 2) in libertatem vendico.
Ἐλευθέρως, Adv. libere, ut liberum & ingenuum hominem decet.
Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio.
Ἐλευθερωτής, ῦ, ὁ, liberator.
Ἐλεύθω, venio, inusit. pro ἔρχομαι. Unde usitata, ἐλεύσομαι. ἐλήλυθα. ἦλθον.
Ἐλευθώ, όος, contr. ῦς, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem. A præc.
Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus. 2) itio. Ab eod.
Ἐλεύσιον, eundum est. Ab eod.
ἘΛΕΦΑΙΡΩ, decipio, noceo, lædo.
Ἐλεφαντηγός, ῦ, ὁ, qui elephantem agit, vel ducit.
Ἐλεφαντομάχος, ου, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus.
Ἐλεφανταρχία, ας, ἡ, præfectura elephantorum. A præc.
Ἐλεφαντῖνος, η, ον & ὁ, ἡ, elephantinus.
Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantialis, morbus lepræ similis.
Ἐλεφαντιασμός, ῦ, ὁ, idem. A seq.
Ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiasi laboro.
Ἐλεφάντινος, η, ον, eburnus.
Ἐλεφαντιστής, ῦ, ὁ, elephantorum magister, elephantorum domitor & rector.
Ἐλεφαντόδετος, ου, ὁ, ἡ, ebore clausus vel revinctus.
Ἐλεφαντοκόλλητος, ου, ex ebore compositus, s. ebore ornatus, eburneis sigillis.
Ἐλεφαντόκωπος, ου, ὁ, ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας & κώπη, capulus.
Ἐλεφαντόμαχος, ου, ὁ, cum elephantis pugnans, elephantis infestus. Ex eod. & μάχομαι.
Ἐλεφαντόπους, οδος, ὁ & ἡ, eburneos pedes habens.
Ἐλεφαντοφάγος, ου, ὁ & ἡ, elephanti carnem comedens.
Ἐλεφαντώδης, εος, ὁ, ἡ, elephantinus. A seq.
ἘΛΕΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus. 2) ebur. 3) elephantiasis, morbus. 4) poculi genus.
ἙΛΗ, ης, ἡ, calor solaris. 2) splendor solis. v. ἕλη.
Ἑλιγδὴν, Adv. volutim, volubiliter. Ab ἑλίσσω, volvo.
Ἕλιγμα, ατος, τό, volutatio, involutio. Ab eod.
Ἑλιγματώδης, εος, ὁ, tortuosus, flexuosus. A præc.
Ἑλιγμός, ῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.
Ἑλικάμπυξ, υκος, ἡ, crines in nodum collectos habens. Ex ἕλιξ & ἄμπυξ.
Ἑλίκη, ης, ἡ, ursa major inter astra. ἑλίκη, salix, Arcadibus. Ab eod.
Ἑλικηδὸν, Adv. volutatim, in orbem. Ab ἑλικός.
Ἑλικίας, ου, ὁ, tortuosus; unde ἑλικίας κεραυνός.
Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, proprie cui palpebræ sunt volubiles aut nigræ. 2) pulcros oculos habens, pulcra. Ex ἕλιξ & βλέφαρον.
Ἑλικόδρομος, ου, ὁ & ἡ, in orbem currens. epith. Solis & Lunæ.
Ἑλικοειδής, έος, ὁς, tortilis. Ab ἕλιξ & εἶδος.
Ἑλικοειδῶς, Adv. tortuose, in gyrum. A præc.
Ἑλικτῶς, ἑλικῶς, tortuose. A seq.
Ἑλικός, ή, όν, volubilis, tortilis, verticosus. 2) niger. Ab ἕλιξ.
Ἑλικτήρ, ῆρος, ὁ, armilla. 2) inauris. Ab ἑλίσσω.
Ἑλικτός, ή, όν, tortilis, tortuosus. Ab eod.
Ἑλικών, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Musis sacer. 2) instrumentum quoddam musicum.
Ἑλικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Musæ. A pr.
Ἑλικώνιος, ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ ἑλικώνιαι παρθένοι, eædem sunt, quæ Heliconiades sive Musæ. Ab eod.
Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, Epith. puellæ, cui oculi sunt nigri, vel rotundi ac mobiles, h. e. pulcri, unde 2) pulcra. Ab seq.
Ἑλικωπός, όν, idem quod seq.
Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ, ἡ, cui oculi sunt nigri, vel rotundi, vel mobiles, pulcri. Ex ἕλιξ & ὤψ, oculus.
Ἐλίνυες, αἱ, feriæ. A seq.
ἘΛΙΝΥΩ, & ἐλινύω, f. ύσω, vito, caveo. 2) de-

2) desino, desisto. 3) maneo, moror. 4) sedo, cessare facio.

Ἔ'ΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, ramus, apud Nicandrum. 2) vitis, ap. Dionys. P.

Ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum. 2) vortex, gyrus. 3) clavicula. 4) armilla, annulus. 5) species hederæ. 6) *Adj.* ὁ, ἡ, intortus, implicitus. 7) volubilis. 8) circumiens. Ab ἑλίσσω.

Ἔλιξις, εως, ἡ, linctus, deglutitio. Ab ἑλίσσω, *volvo*, ap. Hipp. (Nisi est potius ἔλλιξις vel ἔκλειξις, ab ἐν & λείχω. v. infra ἐλλείχω.)

Ἑλικόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, tortuosa cornua habens. Ex ἕλιξ & κέρας.

Ἐλιοὺδ, ὁ, Eliud. Nomen viri Ebræum ἀνάλυτον. *Laus Dei*.

Ἐλισάβετ, ἡ, Elisabetha. Nomen mulieris Ebr. ἄκλιτον. *Deus juravit*.

Ἐλισσαῖος, ου, ὁ, Elissæus. Nomen Prophetæ Ebr. *Deo gratus*.

Ἑλίσσω, vel ἑλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Ab εἰλέω.

Ἑλίτροχος, ον, in quo vertitur axis, epith. εὐέργυγος. Ex ἑλίσσω & τρ.

Ἑλίχρυσος, ου, ὁ, idem quod ἑλειόχρυσος.

Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ, ἡ, longa veste indutus, peplum inter eundum trahens. Ex ἕλκω & πέπλος.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, cui longa talaris est tunica. Ex eod. & χιτών.

Ἑλκέω, f. ήσω, apud Homerum, traho. 2) discerpo, dilacero. 3) violo, attento, per vim traho. Ab ἕλκω.

Ἑλκηδὸν, *Adv.* tractim, trahendo. Ab eod.

Ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, violentia, tractio, vis.

Ἕλκηθρον, ου, τὸ, traha. 2) buris.

Ἕλκημα, τος, τὸ, præda.

Ἑλκοποιέω, ῶ, f. ήσω, exulcero. Ex ἕλκος & π.

Ἑλκοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vulnificus. 2) exulcerans. Ex iisd.

Ἕ'ΛΚΟΣ, εος, τὸ, ulcus. 2) vulnus, in primis inveteratum. (Ab ἕλκω, quia humores ad partem sauciatam trahuntur.)

Ἑλκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero. Unde *Pass.* ἑλκοῦσθαι, ἡλκωμένος.

Ἑλκτικὸς, ἡ, ὸν, vim trahendi habens. A seq.

Ἑλκτὸς, ἡ, ὸν, tractus, ductilis. Ab ἕλκω.

Ἑλκύδριον, ου, τὸ, ulcusculum. Dim. ab ἕλκος.

Ἕλκυσμα, ατος, τὸ, scoria, seu recrementum argenti. Ab ἑλκύω.

Ἑλκυσμὸς, οῦ, ὁ, tractio. Ab eod.

Ἕλκυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἑλκυστάζω, f. άσω, trahendo rapto. Ab eod.

Ἑλκυστὴρ, ῆρος, ὁ, funis, vel quodlibet instrumentum, quo aliquid trahitur, extrahitur, etiam capistrum. Ab eod.

Ἑλκυστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens trahendi. A sq.

Ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ab sq.

Ἕ'ΛΚΩ, f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere &c. *unde*, viadico mihi, dignus sum præ ceteris, &c. 2) sugo. 3) feminam attrecto.

Ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ulcerosus. Ab ἕλκος.

Ἕλκωμα, ατος, τὸ, ulceratum. Ab ἑλκόω.

Ἑλκωματικὸς, ἡ, ὸν, exulceratorius. A pr.

Ἕλκωσις, εως, ἡ, ulceratio. Ab ἑλκόω.

Ἑλλαδικὸς, ἡ, ὸν, Græcanicus. Ab ἑλλάς.

Ἐλλαμβάνω, comprehensum teneo, constrictum teneo. Ex ἐν & λ.

Ἐλλαμπρύνομαι, splendesco, claresco. 2) magnificentia & splendore utor, in quocunque genere, etiam 3) splendida & magnifica oratione. Ex ἐν & λαμπρύνω, *illustro*.

Ἐλλαμπτικὸς, ἡ, ὸν, illuminandi vim habens.

Ἐλλαμπτικῶς, *Adv.* ad illuminandum apte.

Ἐλλάμπω, f. ψω, illuceo. 2) illustro, clarum reddo. 3) illumino, divinitus doceo.

Ἔλλαμψις, εως, ἡ, splendor, fulgor, claritas. 2) illuminatio in sacris. A præc.

Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices sacrorum certaminum apud Gr. Ex Ἕλλην & δίκη, *judicium*.

Ἑλλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, judex sum sacrorum certaminum. A pr.

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, Hellas, Græcia. 2) *Adj.* Græcanica, Græca, pro ἑλληνική. Ab Ἕλλην.

Ἑλλεβοριάω, helleboro indigere. Ab ἑλλέβορος.

Ἑλλεβορίζω, helleboro purgo. Ab eod.

Ἑλλεβορισμὸς, ου, ὁ, purgatio helleboro facta. A pr.

Ἑ'ΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, & ἐλλέβορος, ου, ὁ, helleborus, veratrum.

Ἑλλεδανὸς, οῦ, ὁ, vinculum, restis. Ab εἴλω.

Ἔλλειμμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum. 2) reliquum pensionis non persolutæ. Ab ἐλλείπω.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui deest aliquid, imperfectus. Ab eod.

Ἐλλειπτικὸς, ἡ, ὸν, defectivus.

Ἐλλειπτικῶς, defective. A pr.

Ἐλλείπω, f. ψω, relinquo, prætermitto. 2) deficio.

Ἐλλείχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo absumo.

Ἔλλειψις, ου, ὁ ϗ ἡ, derelictio, prætermissio. 2) defectus. 3) Figura grammatica, qua vox eleganter omittitur.

Ἔλλεσχις, εως, ἡ, vulgatus, qui est in omnium ore & sermone. Ex ἐν & λέσχη, *sermocinatio*.

Ἕ'ΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus. 2) homo paganus, a sacris Christianis alienus. 3) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἕλληνες sortiti.

Ἑλληνίζω, f. ίσω, Græcos sequor, seu imitor, Græcum refero, Græcus sum. 2) cum Græcis facio, Græcis faveo, id est gentilibus Christo infestis. 3) Græce loquor. A pr.

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Græcus, Grajus, Græcanicus. 2) Græcos decens. 3) Græcis favens. Ab eod.

Ἑλληνικῶς, *Adv.* Græce, Græco more, Græcanice. comp. ἑλληνικωτέρως.

Ἑλληνίνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod Ἑλληνικός. Ab Ἕλλην.

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, Græca. Ab eod.

Ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, imitatio Græcorum. 2) litteræ Græcæ, lepos Græcus. 3) sermo Græcanicus, seu proprietas verborum Græcorum. Ab ἑλληνίζω.

Ἑλληνιστὴς, οῦ, ὁ, sectator, seu imitator Græcorum, æmulus & studiosus Græcorum. Ab eod.

Ἑλληνιστὶ, *Adv.* ad imitationem Græcorum, ritu & more Græcanico. 2) Græce, lingua Græca. Ab eod.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, idem quod ἑλλανοδίκαι.

Ἑλληνοκοπέω, Græcorum gratiam capto. 2) Græcorum more dissero, ap. Polyb.

Ἑλληνοταμίαι, ῶν, οἱ, quæstores Græciæ, ærarii Græci præfecti.

Ἑλλησποντίας, ου, ὁ, nomen venti ab Hellesponto spirantis.

Ἑλλησπόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Hellespontius. 2) qui ad Hellespontum provenit.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Hellespontus, mare, vel potius fretum inter Europam Asiamque. Ex Ἕλλη, *Helle*, & πόν-

& πόντος, *mare*, quasi πόντος τῆς Ἕλλης, *mare Helles*, quæ in ipso periit.
Ἐλλιμενίζω, f. ίσω, in portu sum. 2) in portum venio, portum capio. 3) portorium exigo. Ex ἐν & λιμήν, *portus*.
Ἐλλιμενικός, ή, όν, ad portum f. portorium pertinens. τὰ ἐλλιμενικά, sc. τέλη, portorium. A seq.
Ἐλλιμένιον, ου, τό, portorium. Ex ἐν & λιμήν.
Ἐλλιμενιστής, ου, ὁ, portorii exactor, portitor. Ab ἐλλιμενίζω.
Ἐλλιμνάζω, f. άσω, stagno, restagno.
Ἐλλιπής, έος, ὁ & ἡ, curtus, cui deest aliquid. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλιπῶς, *Adv.* imperfecte. A pr.
Ἐλλοβίζω, filiquor. Ab ἔλλοβος.
Ἐλλόβιον, ου, τό, inauris. Ex ἐν & λοβός, *ima pars auris* vel *fibra*.
Ἐλλοβοανθής, έος, ὁ, ἡ, florem in filiqua edens, in folliculo florens. Ex ἔλλοβος & ἄνθος.
Ἔλλοβος καρπός, fructus in folliculo, vel in filiqua clausus. Ex ἐν & λοβός, *filiqua*, *folliculus*.
Ἐλλοβοσπέρματος, ου, ὁ & ἡ, cui semina sunt in folliculo vel filiqua. Hinc ἐλλοβοσπέρματα, femina in folliculis clausa. A pr. & σπέρμα.
Ἐλλοβοφόρος, εος, ὁ, ἡ, qui est e genere filiquatorum, vel filiquas ferentium. Ab ἔλλοβος.
Ἐλλογέω, f. ήσω, imputo. Ab ἐλλογος.
Ἐλλόγιμος, ου, ὁ, ἡ, clarus nobilis. 2) doctus, facundus. A seq.
Ἔλλογος, ου, ὁ & ἡ, rationis particeps, rationalis. 2) aptus, probandus. 3) eximius, insignis, clarus.
Ἐλλόγως, *Adv.* cum ratione, apte. A pr.
Ἐλλοπιεύω, ἐλλοπίζω, f. εύσω, piscor. Ab ἔλλοψ.
ἘΛΛΟΣ, ου, ὁ, hinnulus. 2) mutus.
Ἐλλοφόνος, ου, ὁ, ἡ, hinnulorum peremtor. 2) cervorum interfector.
Ἐλλοχάω, ῶ, f. ήσω, in insidiis lateo, insidior.
Ἐλλοχίζω, in insidiis pono.
Ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus, ut piscis. 2) piscis. Ex λείπω & ὄψ, *vox*. (sed hæc ratio nominis ab origine repetendi minus esse videtur probanda, ut aliæ multæ sunt grammaticorum ineptæ & frigidæ.)
Ἔλλυπος, ου, ὁ, ἡ, tristis. Ex ἐν & λύπη.
Ἐλλυχνιωμένος, η, ον, ellychnium habens, qs. ab ἐλλυχνιόω. A seq.
Ἐλλύχνιον, ου, τό, ellychnium, funale. Ex ἐν & λύχνος.
Ἐλλυχνωτόν, linamenti genus apud chirurgos e materia ellychniorum. A pr.
Ἐλλω, contineo. Ab εἴλω, *coarcto*.
Ἐλμινθιάω, ῶ, lumbricis infestor. Ab ἕλμινς.
Ἐλμίνθιον, ου, τό, lumbriculus. 2) tinea. Dim. ab eod.
Ἐλμινθώδης, εος, ὁ & ἡ, lumbrico similis. A seq.
ἘΛΜΙΝΣ, ιθος, ἡ, (scribitur & ἕλμινς) lumbricus. 2) tinea.
Ἐλμωδάν, *Elmodan*. Nomen viri Ebr. מַלְמוֹדָן. *Deus mensurabit eos*.
Ἐλξίνη, ης, ἡ, helxine, *herba*. Ab ἕλκω.
Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.
ἘΛΟΣ, εος, τό, palus, aqua palustris cœno mixta.
Ἐλπιδοποιέω, ῶ, spem alicui facio, spe lacto.
Ἐλπιδότης & ἐλπιδώτης, ου, ὁ, auctor spei.
Ἐλπίζω, f. ίσω, spero. 2) reor, existimo, *diciturque interdum & in partem deteriorem* pro vereor, metuo. 3) & *active* spem facio, *ut ἐπελπίζω*.
ἘΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, spes. 2) exspectatio. 3) metus, periculum.
Ἐλπιστικός, ή, όν, in spe positus. A seq.
Ἐλπιστός, ή, όν, sperabilis, qui sperari potest.
Ἐλπω, in spem adduco, apud Homerum. 2) ἔλπομαι, spero, *item*, puto.
Ἐλπωρή, ῆς, ἡ, spes. A pr.
Ἔλυμα, f. ἔλυμα, ατος, τό, pars aratri in medio, temo, buris. 2) integumentum. Ab ἐλύω.
Ἐλύμας, α, ὁ, *Elymas*. Nomen magi Arab.
Ἔλυμος, ου, ὁ, theca citharæ. 2) tibia e buxo. 3) genus leguminis, panicum. Ab ἐλύω.
Ἔλυτρον & ἔλυτρον, ου, τό, involucrum, integumentum. 2) pars illa, e qua nascitur cilium. 3) crusta in insectis, quæ alas claudit. 4) folliculus feminis. 5) alveus & receptaculum aquarum. A seq.
Ἐλύω, vel ἐλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἴλω, *idem*.
Ἑλώδης, εος, ὁ & ἡ, palustris. Ab ἕλος, *palus*.
ἝΛΩΡ, ορος, τό, captura. 2) rapina, præda. 3) pœna captionis, vel cædis.
Ἑλώριον, ου, τό, idem. A pr.
Ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, mei ipsius.
Ἐμβαδίζω, f. ίσω, incedo.
Ἐμβάδιον, ου, τό, calceus, vel solea. Ab ἐμβάς.
Ἐμβαδόν, *Adv.* pedestri itinere. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβαθράδης δικαστής, in sand. ordinarius judex. Ex ἐν & βαθμός, *tribunal*.
Ἐμβάθρα, ας, τό, calceamenti genus.
Ἐμβαθύφρων, ου, ὁ, ἡ, Hesych. sapiens, prudens. Ex ἐν, βαθύς, & φρήν.
Ἐμβαθύνω, f. υνῶ, profundum facio, in profundum ago vel extendo. 2) immergo.
Ἐμβαίνω, ingredior, subeo, adeo. 2) incedo, ingredior, i. e. gradum facio. 3) insulto. v. ἐπεμβαίνω. 4) ἐμβίβημι, injicere, imponere.
Ἐμβακχεύω, bacchor in, insolenter lætor in.
Ἐμβάλλω, jaculor in aliquem, immitto, injicio. 2) infero, intersero, intercalo. 3) ingredior, venio aliquo. 4) hostiliter irruo, impetum in aliquem facio. 5) repono, condo.
Ἔμβαμμα, ατος, τό, embamma, liquamen, intinctus, jurulentum, quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.
Ἐμβαπτίζω, idem quod ἐμβάπτω.
Ἐμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.
Ἐμβάπτω, f. ψω, idem.
Ἐμβαρύθω, f. υνῶ, gravo.
Ἐμβάς, άδος, ἡ, solea. 2) soccus.
Ἐμβασικοίτης, ου, ὁ, qui intrat, aut inscendit τὴν κοίτην, cubile. Ex ἐμβαίνω & κοίτη. v. ἐμβασίχυτρος.
Ἐμβασιλεύω, f. εύσω, regno in, jacto me in.
Ἐμβάσιος, ου, ὁ, Epithetum Apollinis, qui colebatur in litore a conscensuris navem. Ab ἐμβαίνω, *inscendo in navem*. v. ἐμβάτης, n. 2.
Ἔμβασις, εως, ἡ, ingressus, introitus, conscensus. 2) solium, in quo lavamur.
Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ, ἡ, in ollas repens, nomen muris in Batrachom. Ex ἐμβαίνω & χύτρα.
Ἐμβασκάζω, intero, impono, affero.
Ἐμβατευτικός, ή, όν, possessorius. A seq.
Ἐμβατεύω, f. εύσω, fastose incedo. 2) invado, ingero me. 3) quæro, scrutor. A seq.
Ἐμβατέω, ingredior. 2) ineo, *de coitu venereo*. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβατή, ῆς, ἡ, folium, vel alveus, sive vas, quo in balneo ad lavandum utuntur.

Ἐμβ-

Ἐμβατήριος, ία, ον, sc. ῥυθμὸς, numerus carminis ἐμβατηρίου. 2) ἐμβατήριον, ου, τὸ, carmen ad cujus numeros milites incedunt. 3) ingressus. 4) ἐμβατηρία, sc. ὄρχησις, saltatio in armis.

Ἐμβάτης, ου, ὁ, sessor, eques. 2) miles classiarius. 3) *Plur.* ἐμβάται, cothurni. v. ἐμβάς.

Ἐμβατὸς, ὴ, ὸν, & ἐμβατὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui adscendi potest. 2) facilis accessu, ad quem accedere licet.

Ἐμβάφιον, ου, τὸ, patina profundior. Ex ἐν & βάπτω, *mergo*, *tingo*.

Ἐμβάφιος, ου, ὁ, ἡ, bibulus. Ex iisd.

Ἐμβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, constabilio, confirmo.

Ἐμβεβηλόω, ῶ, f. ώσω, & -λόω, f. ώσω, profano, contamino.

Ἐμβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est intra teli jactum. Ex ἐν & βέλος, *telum*.

Ἐμβιβάζω, fut. άσω, impono, v. c. navi, induco. 2) impello. 3) deduco.

Ἔμβιος, ου, ὁ, ἡ, vitalis, vivus, vivax.

Ἐμβιοτεύω, vivo in, dego ætatem in.

Ἐμβιόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.

Ἐμβιωτήριον, ου, τὸ, domicilium, sedes.

Ἔμβλεμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adspectus. Ab seq.

Ἐμβλέπω, f. ψω, intueor, oculos infigo.

Ἔμβλημα, ατος, τὸ, emblema, quod operi alteri insertum est ornatus caussa, ut sigillum poculi &c. item opus tessellatum. Ab ἐμβάλλω.

Ἔμβλησις, εως, ἡ, injectio, insertio emblematis.

Ἐμβοάω, ῶ, f. ήσω, occlamo, clamorem tollo.

Ἐμβόησις, ἡ, inclamatio, clamatio.

Ἐμβόθρος, ου, ὁ, ἡ, in foveam depressus locus. 2) qui in fovea est.

Ἐμβοθρόω, in foveæ vel scrobis formam excavo vel deprimo.

Ἐμβολὰς, άδος, ἡ, arbor insita. 2) fructus insitus. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβολεὺς, έως, ὁ, adgressor.

Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, irruptio. 2) impressio irruentis aciei vel grandinis. 3) ostium fluminis. 4) onus navis. 5) rostrum navis, an significet, certum non est. v. ἔμβολος.

Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, insertus, intercalaris. Ab seq.

Ἐμβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, intercalaris, insertus. 2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβόλιον, ου, τὸ, digressio, pars inserta operi ornandi caussa, episodium. τὰ ἐμβόλια etiam sunt retia.

Ἐμβολίσματα, panni hinc inde consuti.

Ἐμβολισμὸς, intercalatio.

Ἔμβολος, ου, ὁ, & ἔμβολον, ου, τὸ, rostrum navis. 2) paxillus, fulcimentum. 3) acies cuneata, pars machinæ. 4) porticus genus, in templis Græcorum. οἱ ἔμβολοι, tribunal, pro rostris. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo. 2) resono in.

Ἐμβραδύνω, f. υνῶ, immoror.

Ἐμβραχὺ, *Adv.* summatim, breviter.

Ἔμβρεγμα, ατος, τὸ, liquor, succus, id, in quo aliquid tingitur & madefit. 2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.

Ἐμβριμάω, infremo.

Ἐμβρέχω, f. ξω, impluo, humecto.

Ἐμβρίθεια, ας, ἡ, gravitas. A seq.

Ἐμβριθὴς, έος, ὁ & ἡ, gravis, ponderosus. 2) constans, solidus, firmus. 3) ferox. Ex ἐν & βρίθω, *ingravesco*.

Ἐμβριθῶς, *Adv.* graviter. 2) severe, rigide. 3) ferociter. A præc.

Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fremo, graviter & vultu irato increpo, interminor. Ab ἐμβριμάω.

Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena. A præc.

Ἐμβροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obstupesco. Unde ἐμβεβροντῆσθαι, stupere. ἐμβεβροντημένος, stupefactus, stupidus.

Ἐμβροντησία, ας, ἡ, stupor. 2) vesania. A præc.

Ἐμβρόντητος, ου, ὁ, ἡ, attonitus. 2) amens. Ab eod.

Ἐμβροχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo. Ab ἐμβρέχω.

Ἔμβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν & βρόχος, *laqueus*.

Ἐμβρυοδόχος, ου, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον & δέχομαι, *capio*.

Ἐμβρυοθλάστης, ου, ὁ, uncus, *seu* spiculum ad educendos fœtus. Ex eod. & θλάω, *frango*.

Ἐμβρυοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, fœtum necans. Ex eod. & κτείνω.

Ἔμβρυος, ου, ὁ, ἡ, prolificus, genitalis. ἔμβρυον, ου, τὸ, embryon, infans in utero materno adhuc conclusus, crudus & immaturus. 2) fœtus. 3) infans recens natus. Ex ἐν & βρύω, *pullulo*, quasi ἐν τῇ γαστρὶ βρύον, in ventre sive utero pullulans.

Ἐμβρυοτομία, ας, ἡ, umbilici sectio in infante recens edito. E præc. & τέμνω, *seco*.

Ἐμβρυουλκὸς, ῦ, ὁ, instrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ex eod. & ἕλκω.

Ἔμβρωμα, ατος, τὸ, jentaculum, cibus. 2) erosio, *seu* id ipsum, quod erosum est. Ex ἐν & βρῶμα.

Ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do. A præc.

Ἔμβυθος, ου, ὁ, ἡ, qui est in profundo, profundus, immersus.

Ἐμβυκανάω, f. ήσω, buccina cano.

Ἐμβύω, fut. ύσω, obturo, obstruo. 2) impleo. 3) tego.

Ἐμβώμιον, ου, τὸ, auctarium sacrificiorum. ap. Julian. *nisi legendum*, ἐπιβώμιον.

Ἐμεσία, ας, ἡ, vomitus.

Ἔμεσις, εως, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.

Ἔμεσμα, τος, τὸ, quod vomitu rejicitur.

Ἐμετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria.

Ἐμετιάω, ῶ, vomo.

Ἐμετικὸς, ὴ, ὸν, vomitorius, vomitum provocans.

Ἐμετοποιέομαι, ῦμαι, vomitum facio.

Ἐμετοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vomitum ciens.

Ἔμετος, ου, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.

Ἐμετὸς, ὴ, ὸν, vomitu ejectus.

Ἐμετωδῶς, *Adv.* in modum vomitus, ab ἐμετώδης, quod est ab ἔμετος.

ἘΜΕ'Ω, ῶ, f. έσω, vomo, evomo.

Ἐμμαίνομαι, furo in, insanio.

Ἔμμαλλος, villosus. Ex ἐν & μαλλὸς, *villus*.

Ἐμμανὴς, έος, ὁ, ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.

Ἐμμανῶς, *Adv.* furenter. A præc.

Ἐμμανουὴλ, ὁ, Emmanuel. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Deus nobiscum*.

Ἐμμαοὺς, ἡ, Emmaus. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Propugnaculum*.

Ἐμμαπέω, dicto citius aliquid facio. Nicander ἐμμαπέουσα, ubi Schol. ἐνεργοῦσα, i. e. satagens, operosa. Ex ἅμα, *simul cum*, & ἔπος, *verbum*. (Sed est a μάψ, quo in vocabulo notio inest sedulitatis cujusdam furiosæ & irritæ ad modum τῶ μάψ ἐνεργοῦντος.)

Ἐμμαπέως, *Adv.* dicto citius, simul cum dicto, promte, studiose.

Ἐμμάρτυρος, ου, ὁ & ἡ, testes habens, testimoniis comprobatus.

Ἐμμαρτύρως, e testimonio, ut testis idoneus adsit. A præc.

Ἐμμάξαι, Hesych. ἐνερεῖσαι, impingere. Ab ἐν & μάσαι, *contrectare*, ut ἐπιμάσσεσθαι ex ἐπὶ & μάσσεσθαι, contrectare. (Sed leg. & ἐμβᾶσαι, pro ἐμβῆσαι, aut ἐμβιβάσαι.)

Ἐμματαιάζω, f. άσω, inania & futilia blatero. Suidas.

Ἐμματέω, ἐμματεύω, infero, Nicander ἐμματέοι, ubi Schol. καθιεὶς τοὺς δακτύλους, demittens & immittens digitos. Hesychius ἐμματεύων, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάξαι.

Ἐμμάχομαι, ῆμαι, pugno in. Ex ἐν & μάχομαι.

Ἐμμέθοδος, ου, ὁ, ἡ, in quo methodus inest. 2) artificiosus.

Ἐμμεθόδως, *Adv.* methodice, artificialiter, via & ratione. A præc.

Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, *vel* inter. 2) ebrius sum.

Ἐμμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo in, *vel* propter.

Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio. 2) apta modulatio. 3) genus saltationis tragicæ. 4.) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελής.

Ἐμμελεστέρως, *Adv.* curiosius, accuratius. Ab eod.

Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliqua re.

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio. A præc.

Ἐμμελής, έος, ὁ, ἡ, modulationem habens, canorus. 2) concinnus, scitus, aptus. Ex ἐν & μέλος, *carmen*.

Ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuntio. 2) modis musicis mando.

Ἐμμελῶς, *Adv.* concinne, apte. 2) canore.

Ἐμμεμαώς, υῖα, ός, *Gen.* ότος, υίας, ότος, concitatus, cupiens valde. Ab ἐν & μάω, *cupiditate flagro*.

Ἐμμενητικός, ή, όν, qui permanere & perseverare potest, aut solet. Ab ἐμμένω.

Ἐμμενέως, *Adv.* constanter, alacriter. poet. pro ἐμμενῶς. A seq.

Ἐμμενής, έος, ὁ & ἡ, permanens & constanter perseverans. Hinc τὸ ἐμμενές, έος, constantia, stabilitas; & ἐμμενῶς, *Adv.* constanter, firmiter, perpetuo. A seq.

Ἐμμένω, f. ενῶ, permaneo, persevero, v. c. in conditione, pacto &c. *unde vertitur*: servo, observo. 2) adquiesco aliqua re.

Ἐμμεσιτεύω, f. εύσω, pacificatorem ago.

Ἔμμεσος, ου, ὁ, ἡ, intermedius, qui medius est.

Ἔμμεστος, ου, ὁ, ἡ, plenus, refertus.

Ἐμμετρέω, metior. ap. Lucian. in Gallo. sed verbum est suspectum.

Ἔμμετρος, ου, ὁ, ἡ, metricus, metro constans. 2) qui versibus scribit. 3) justam magnitudinem habens.

Ἐμμέτρως, *Adv.* carmine, verbis metro *vel* numeris adstrictis. A præc.

Ἐμμήνιος, ίου, ὁ, ἡ, menstruus. Ex ἐν & μήν.

Ἔμμηνος, ου, ὁ, ἡ, idem. Hinc τὰ ἔμμηνα, ων, menstrua mulierum. Ex iisd.

Ἔμμητρος, ου, ὁ, ἡ, medullam in se habens. Ex ἐν & μήτρα, *medulla*.

Ἐμμίγνυμι, vel ἐμμιγνύω, f. ξω, immisceo.

Ἔμμιλτος, ου, ὁ, ἡ, imbutus rubrica.

Ἔμμισθος, ου, ὁ, ἡ, mercenarius.

Ἐμμονή, ῆς, ἡ, duratio, permansio, perseverantia in re.

Ἔμμονος, ου, ὁ, ἡ, stabilis, permanens, constanter perseverans. Ab ἐμμένω.

Ἐμμώρ, ὁ, Emmor. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *lutulentus*.

Ἔμμορος, ου, ὁ, ἡ, particeps. 2) fatalis. Ex ἐν & μόρος, *portio*, *fatum*.

Ἔμμορφος, ου, ὁ, ἡ, forma indutus, informatus. 2) formæ speciem habens.

Ἔμμοτος, ου, ὁ, ἡ, qui ulcere cavo laborat. 2) cui motus inditus est. 3) ἔμμοτον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis concerptis infusum intra ulcera reconditur. Ex ἐν & μοτός, *linteum carptum*, *quod ulceribus indi solet*.

Ἔμμουσος, ου, ὁ, ἡ, musicus. 2) musicos modulos habens. 3) doctus, *in pr. de poetis & eorum libris*.

Ἐμμούσως, *Adv.* musice. 2) Musarum instinctu.

Ἔμμοχθος, ου, ὁ, ἡ, laborum & ærumnarum plenus.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν & μύλη, *mola*.

Ἐμός, ή, όν, meus. Ab *Gen.* ἐμοῦ, *mei*.

Ἔμπα, *Conjunct.* tamen. Ab ἔμπας.

ἘΜΠΑΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo. 2) revereor.

Ἐμπάθεια, ας, ἡ, adfectus, commotio. A seq.

Ἐμπαθής, έος, ὁ, ἡ, cui insunt adfectus, adfectu commotus. Ex ἐν & πάθος.

Ἐμπαθῶς, *Adv.* cum adfectu. 2) cum perturbationibus. A præc.

Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, illusio, ludibrium. Ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαιγμός, οῦ, ὁ, idem, ab eod.

Ἐμπαιδοτριβέομαι, οῦμαι, in aliqua re innutritus, diu versatus sum.

Ἐμπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, illusor, irrisor. A præc.

Ἔμπαιος, ου, ὁ, ἡ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι, vel ἐμπαίω.

Ἔμπαις, αιδος, ἡ, gravida, prægnans. Hesych.

Ἔμπαισμα, ατος, τὸ, imago, *seu* pictura incusa, s. impressa. Ab ἐμπαίω.

Ἐμπαιστική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars excudendi seu imprimendi imagines. A seq.

Ἐμπαιστός, ή, όν, cui imagines sunt impressæ. A seq.

Ἐμπαίω, f. αίσω, incudo, imprimo sc. percussu.

Ἐμπαλάσσω, f. άξω, inquino. 2) involvo.

Ἔμπαλιν, *Adv.* contra, e diverso, vice versa. 2) retro, retrorsum.

Ἐμπάλλω, f. αλῶ, immitto, cum vi injicio.

Ἐμπαλύνω, f. υνῶ, p. υγκα, adspergo.

Ἐμπανηγυρίζω, f. ίσω, publicos festosque conventus celebro in vel ob.

Ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator. 2) tutor. 3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo*.

Ἐμπαραβάλλομαι, fut. βλήσομαι, injicio, indo, infero.

Ἐμπαρασκευάζω, f. άσω, præparo, efficio.

Ἐμπαράσκευος, ου, ὁ, ἡ, præparatus, instructus. Ex ἐν & παρασκευή, *apparatus*

Ἐμ-

Ἐμπαραβάλλω, f. θήσω, depono aliquo loco.
Ἐμπαρέχω, f. ξω, praebeo. 2) permitto, concedo. 3) accommodo. 4) expono.
Ἐμπαρίημι, f. ήσω, remitto, laxo; ἐμπαρειμένη ὠδῖσι, partus doloribus fracta. pro παρειμένη ἐν ταῖς ὠδῖσι.
Ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio: per ebrietatem alicui injuriam infero, insulto, ludibrio habeo. 2) absol. insolenter se gerere: insolenter abuti alicujus benignitate, aut sua potestate. Pass. ab temulento insolenter tractari. ἐμπεπαρῳνημένα, contumeliae ex insolentia.
Ἐμπαῤῥησιάζομαι, libere, fortiter dico de re aliqua, vel apud aliquem.
Ἔμπας, Adv. omnino, prorsus. 2) Conjunct. tamen. Ex ἐν & πᾶς, (vel potius ab ἓν unus, & terminatione πάς, πά, πᾶς, ut fit adverbiale factum ex accusativo plurali generis foemin. adjectivi ἑκάς, ἑκά, ἑκάς, ad unum pedem, h. e. ad eundem modum, factus. Ἔμπα hujus neutrum est, & ἔμπας Genit. sing. foem. gen.)
Ἐμπάσσω, & ἐμπάττω, f. άσω, inspergo. 2) intexo.
Ἔμπεδα, v. ἔμπεδος.
Ἐμπεδάω, ῶ, f. ήσω, compedibus constringo.
Ἐμπεδόκυκλος χρόνος, tempus quod firmis jugibusque orbibus volvitur. Nonnus.
Ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, necessitas stabilis consilii.
Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ, ἡ, laboriosus, aerumnosus, aeternis molestiis implicatus.
Ἐμπεδόμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui firmi & constantis est sermonis. Nonnus.
Ἐμπεδορκέω, ῶ, fut. ήσω, foedus sive jus juratum servo. E seq. & ὅρκος.
Ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, stabilis, firmus, in solo stans, ceu fixus. ἔμπεδον & ἔμπεδα, Adv. firmiter. 2) tuto. 3) perpetuo. Ex ἐν & πέδον, solum.
Ἐμπεδοσθενής, ὁ, ἡ, firmum robur habens, constans. Ab ἐμπ. & σθένος, robur.
Ἐμπεδόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mente firma praeditus est, qui mente captus non est. Ex ἐμπ. & φρήν.
Ἐμπεδόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, qui folia non amittit, sed perpetuo retinet. Ex eod. & φύλλον.
Ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo. 2) firmiter & constanter servo, seu observo. Ab eod.
Ἐμπεδῶς, vel ἐμπέδως, Adv. firmiter, constanter. Ab eod.
Ἐμπειράζω, f. άσω, tento, periculum alicujus rei facio.
Ἐμπείραμος, Poet. pro ἔμπειρος, peritus.
Ἐμπειρέω, ῶ, peritus sum, calleo, ut ἐμπειρέω χώρας, regionis & loci peritum esse. Ab eod.
Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia. 2) Empirice, genus exercendae artis medicae. Ab eod.
Ἐμπειρικός, ἡ, όν, qui solam experientiam sequitur. 2) ὁ, medicus ejusmodi. Ἐμπειρική, ῆς, ἡ, idem quod praec. n. 2.
Ἐμπειρικῶς, Adv. Empiricorum more. A praec.
Ἐμπειροπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus.
Ἔμπειρος, ου, ὁ, ἡ, usu peritus. 2) peritus. Hinc τὸ ἔμπειρον, ου, peritia. Ex ἐν & πεῖρα, experientia.
Ἐμπειροτόκος, ἡ, mulier quae jam antea peperit. Ex ἔμπειρος, & τίκτω, pario.
Ἐμπείρω, f. ερῶ, p. ειρκα, infigo. Ex ἐν & πείρω, transfigo.
Ἐμπείρως, Adv. more eorum, qui rei periti sunt. 2) scite, apte. Ab ἔμπειρος.
Ἐμπελάδην, Adv. prope. 2) cum impetu. Ab ἐμπελάζω.
Ἐμπελάδον, Adv. prope. 2) appropinquando. Ab seq.
Ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio. 2) admoveo. 3) committo, congredi facio.
Ἐμπελασικῶς, Adv. cum impetu. Ab inus. ἐμπελαστικὸς, quod est ab ἐμπελάζω.
Ἐμπελάστειρα, ας, ἡ, meretrix. Ab eod. propterea, quod omnibus corpus admoveat.
Ἐμπελάω, ῶ, f. άσω, appropinquo. Ex ἐν & πελάω, quod idem notat.
Ἐμπέλιος, ου, ὁ, ἡ, intus lividus, seu in quo livor inest, ut simplex.
Ἐμπέραμος, ου, ὁ, ἡ, peritus. 2) qui transit, qui trajicit. 3) vector. Ex ἐν & πεῖρα, experientia, vel περάω, transeo.
Ἐμπερής, έος, ὁ, ἡ, peritus. Hesych. e Sophocle. Ex iisd.
Ἐμπεριάγω, f. άξω, circumdo.
Ἐμπεριλαμβάνω, complector, comprehendo.
Ἐμπερίβολος, ου, ὁ, ἡ, ornatus, elegans, artificiosus. A praec.
Ἐμπεριγράφω, f. ψω, scripto comprehendo. 2) circumscribo, h. e. concludo, coerceo.
Ἐμπεριεκτικός, ἡ, όν, continens, capax, qui multa comprehendere potest. Ab ἐμπεριέχω.
Ἐμπεριέρχομαι, obeo, perlustro.
Ἐμπεριέχω, contineo, comprehendo.
Ἐμπεριλαμβάνω, inclusum teneo.
Ἐμπεριλαμβάνω, comprehendo, inclusum teneo.
Ἐμπεριληπτικός, ἡ, όν, qui comprehendere, aut comprehendi, capi potest. A praec.
Ἐμπερίληψις, εως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio. Ab eod.
Ἐμπερίοδος, ου, periodis constans. epith. orationis.
Ἐμπεριπαθέω, ῶ, fut. ήσω, indoleo. 2) stomachor in.
Ἐμπεριπατέω, ῶ, fut. ήσω, inambulo, incedo. 2) disceptο, defendo. 3) versor inter.
Ἐμπερονάω, f. ήσω, transfigo, configo.
Ἐμπερισπάω, f. άσω, incido.
Ἐμπεριπλέω, f. εύσω, navigo alicubi.
Ἐμπεριῤῥήγνυμι, f. ήξω, disrumpo.
Ἐμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula infigo, perforo, trajicio.
Ἐμπερόναμα, ατος, τὸ, vestis fibulis connexa. A pr.
Ἐμπερπερεύομαι, f. εύσομαι, jacto me, ostento me & artem meam, placendi caussa, futili vanitate.
Ἐμπέταλις, ιδος, ἡ, edulium e caseo paratum. Ex ἐν & πέταλον, folium, quoniam foliis inclusum coqui solet.
Ἐμπετάννυμαι, vel ἐμπετάννυμι, f. πετάσω, explico, extendo.
Ἐμπέτασμα, ατος, τὸ, aulaeum. A praec.
Ἐμπετρος, ου, ὁ, ἡ, qui in petris & locis saxosis provenit. 2) τὸ ἔμπετρον, nomen herbae.
Ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto.
Ἐμπηκτής, ου, ὁ, minister publicus, qui tabulas legum in libros seu volumina, scapos compingit, aut in loco publico, Athenis apud Eponymos, Romae ad Rostra affigit, ut spectari & legi ab omnibus possent. Hesych. Ab ἐμπήγνυμι.
Ἐμπικρος, ου, ὁ, ἡ, amarus. Ex ἐν & πικρία, amaritudo picea.
Ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango. ἐμπήγνυσθαι, concrescere.

Ἔμπηξις, εως, ἡ, infixio. Ab eod.
Ἔμπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutilatus, *ut simplex*.
Ἔμπης, idem quod ἔμπας, tamen.
Ἐμπιέζω, f. έσω, imprimo, infero firmiter.
Ἐμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo. ἐμπικραίνομαι, amarulentus & infensus sum, *vel* fio.
Ἔμπικρος, ου, ὁ, ἡ, amarulentus.
Ἐμπιλόω, ῶ, f. ώσω, cogo ac constipo in.
Ἐμπίμελος, ου, ὁ, ἡ, in quo pinguedo est, pinguis. Ex ἐν & πιμελὴ, *pinguedo*.
Ἐμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, & -έω, f. πλήσω, impleo. 2) expleo, exsatio.
Ἐμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω, f. ήσω, incendo, inflammo.
Ἐμπίνω, ebibo, exhaurio. 2) deglutio. 3) poto.
Ἐμπιπλάω, & ἐμπιπλέω, & ἐμπίπλημι, vide ἐμπίμπλημι.
Ἐμπιπράσκω, f. άσω, vendo.
Ἐμπιπράω, & ἐμπίπρημι, vide ἐμπίμπρημι.
Ἐμπίπτω, f. πεσοῦμαι, incido. 2) invado, irruo. 3) obvius fio.
ΕΜΠΙΣ, ίδος, ἡ, culicis genus.
Ἐμπιστεύω, f. εύσω, fido, confido. 2) concredo, fidei committo; & ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.
Ἔμπιστος, ου, ὁ, ἡ, cui fides inest.
Ἐμπιτνέω, ῶ, irruo, adgredior, adorior.
Ἐμπλάζομαι, erro, *seu* vagor in, inerro.
Ἐμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inspergo. 2) oblino. 3) in massam formo. 4) imprimo, s. imprimendo figuram rei impressæ efficio, intercio.
Ἐμπλαστικός, ή, όν, ad illinendum aptus. A seq.
Ἐμπλαστός, ή, όν, idem.
Ἔμπλαστρον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, emplastrum.
Ἔμπλαστρος, ου, ἡ, sc. φαρμακὶς, idem.
Ἐμπλαστρώδης, εος, ους, ὁ, ἡ, emplastro similis.
Ἐμπλέκτης, ου, ὁ, eminflo. Philox. Ab ἐμπλέκω.
Ἐμπλεκτὸν, οῦ, τὸ, structuræ genus apud Architectos. Ab eod.
Ἐμπλέκτρια, ας, ἡ, ornatrix, quæ crines intorquet, capillos fucat. A seq.
Ἐμπλέκω, implico, irretio, intexo. 2) confundo, permisceo.
Ἔμπλεος, *Attice* ἔμπλεως, *Poet.* ἔμπλειος, expletus, plenus; satur.
Ἐμπλεόω, ῶ, f. ώσω, impleo. 2) satio. 3) refercio. A præc.
Ἐμπλεύρος, ου, ὁ, ἡ, latera plena habens. Ex ἐν & πλευρὰ, *latus*.
Ἐμπλευρίζω, ῶ, f. ίσω, in latus alicujus insilio, costas alicujus insulto. A præc.
Ἐμπλέω, f. εύσω, innavigo. 2) innato.
Ἐμπλέως, *Adv.* plene. Ab ἔμπλεος.
Ἐμπλήγδην, *Adv.* attonite, stupide. 2) temere, sine judicio. Ab ἐμπλήσσω.
Ἐμπληγής, ὁ, ἡ, idem quod ἔμπληκτος. Ab eod.
Ἔμπληγος, ὁ, ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ὕβρις ἔμπληγος. Suid. A πληγὴ, *plaga*.
Ἐμπλήδην, *Adv.* confertim, plene. A seq.
Ἐμπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. 3) exsaturo. A πλέω, πλήθω.
Ἐμπληκτικός, ή, όν, stupefaciens.
Ἔμπληκτος, ου, ὁ, ἡ, attonitus, vel terrore vel admiratione. 2) stupidus. Ab ἐμπλήσσω.
Ἔμπλην, *Adv.* prope: *Conj.* tamen. illud a πελάω, hoc a πλέον.
Ἔμπληξία, ας, ἡ, stupor, stupiditas. 2) vecordia. 3) pavor. 4) admiratio.

Ἐμπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo.
Ἐμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio.
Ἐμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo. 2) obstupefacio, vel terrore, vel admiratione.
Ἐμπληστέος, implendus. Ab ἐμπλήθω.
Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.
Ἐμπλώω, f. ώσω, innavigo.
Ἐμπνευματόω, ῶ, f. ώσω, inflo. 2) flatu seu vi ventorum incito, spiritu vel vita impleo.
Ἐμπνευματώδης, εος, ὁ, ἡ, flatus movens.
Ἐμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum generatio.
Ἐμπνευματωτικός, ή, όν, inflandi vim habens, flatulentus.
Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inspiratio, inflatio.
Ἐμπνευστός, ή, όν, inspiratus. A seq.
Ἐμπνέω, & Poet. ἐμπνείω, f. εύσω, inspiro. 2) spiro, *unde* ἔμπνεος, vivus, adhuc spirans. 3) *Metaph.* inspiro, adspiro, adflo.
Ἐμπνίγω, f. ίξω, suffoco.
Ἔμπνικτος, ου, ὁ, ἡ, suffocatus, *specialiter* in olla furno inclusa. A præc.
Ἐμπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus venti irruens cum magna vi.
Ἔμπνοια, ας, ἡ, ipsa inspirandi actio. 2) spiratio, vita. Ab seq.
Ἔμπνοος, *contr.* ἔμπνους, ου, ὁ, ἡ, spirans. 2) vivus.
Ἐμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento sum.
Ἐμπόδιος, ου, ὁ, ἡ, qui est impedimento. 2) obvius. 3) τὸ ἐμπόδιον, ου, impedimentum.
Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum, &
Ἐμποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἐμποδίζω.
Ἐμποδιστὴς, οῦ, ὁ, qui impedimento est. Ab eod.
Ἐμποδιστικὸς, ή, όν, qui est impedimento, cui est vis impediendi. A præc.
Ἐμποδοστάτης, ου, ὁ, qui obstat, qui impedimento est. Ex ἐμποδὼν & ἵστημι.
Ἐμποδὼν, *Adv.* ante pedes, in medio, in promtu, significatque sæpe simplicem præsentiam. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obvius, τὸ ἐμποδὼν, præsentia. 2) de impedimento τὸ ἐμποδὼν, quod obstat, officit. Ex ἐν & πὸς, *pes*.
Ἔμποθεν, *Adv.* hinc. (est vocabulum Theocriteum, quod vulgo *hinc* interpretantur. Sed ea prava est lectio, melior ἓν ποθ' ἓν, quod Juntina dat, h. e. ad verbum, *unum ad unum*, seu *alternis*, *vicissim*.)
Ἐμποιέω, ῶ, f. ήσω, injicio, indo, incutio, infero, immitto.
Ἐμποιητικός, ή, όν, efficiens, injiciens, v. c. terrorem, amorem &c. A pr.
Ἐμποικίλλω, f. ιλῶ, intertexo.
Ἐμποίμνιος, ου, ὁ, ἡ, qui in grege est. Ex ἐν & ποίμνη, *grex*.
Ἐμποίνιμος, ου, ὁ, ἡ, puniendus, pœna dignus.
Ἐμποινος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐν & ποινὴ, *pœna*.
Ἐμπολαῖος, ου, ὁ, negotiator, mercator. 2) Epitheton Mercurii, qui est præses negotiorum. Ab ἐμπολή.
Ἐμπολάω, ῶ, f. ήσω, vendo, negotior. 2) comparo mihi. Ab eod.
Ἐμπολέμιος, ου, ὁ, ἡ, bellicus, ad bellum pertinens.
Ἐμπολεμος, ου, ὁ, ἡ, cujus in bello usus est, aptus ad bellum.
Ἐμπολεύς, έως, ὁ, mercator, negotiator. A seq.

Ἐμπο-

Ἐμπολάω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco. 2) emo. 3) comparo mihi.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, quod sibi aliquis emit, vel emmparavit, merces, onera. 2) lucrum ex negotiatione partum. A pr.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Ἐμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus & rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.

Ἔμπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cui patria est & certa civitas. 2) eandem civitatem incolens.

Ἐμπολιτεύω, f. εύσω, & ἐμπολιτεύομαι, versor in republica, administro rempublicam. 2) versor in, habito in.

Ἐμπολίτης, ου, ὁ, incola.

Ἐμπομπεύω, f. εύσω, publice traduco. 2) in triumpho duco. 3) valde in aliqua re me jacto.

Ἐμπονέω, ῶ, f. ήσω, operam alicui rei impendo.

Ἐμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impensus.

Ἔμπονος, ου, ὁ, ἡ, laborum patiens. 2) qui in labore versatur.

Ἐμπόριον, τὸ, emporium.

Ἐμπόρευμα, ατος, τὸ, mercatura. A seq.

Ἐμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, mercor, nundinor. 2) merces aliunde importo. 3) ad quæstum confero, ut corpus, sapientiam &c. quæstum capto. 4) lucror. 5) fraudulenter facere commodi sui caussa. Ab ἔμπορος.

Ἐμπορευτέος, έα, έον, mercandus, mercium loco importandus. A præc.

Ἐμπορευτικὸς, ἡ, ὸν, rei mercatoriæ peritus, studiosus. Ab eod.

Ἐμπορέω, ῶ, f. ήσω, mercaturam facio.

Ἐμπορητικὸς, ἡ, ὸν, mercatorius. A pr.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, proprie, qua mare trajicitur, mercium caussa. 2) mercatus, nundinæ. 3) merces ipsæ.

Ἐμπορίζομαι, f. ίσομαι, suppedito. (sed hæc videtur prava lectio pro ἐκπορ. esse.)

Ἐμπορικὸς, ἡ, ὸν, mercatorius.

Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam factus, emporium. A seq.

Ἔμπορος, ου, ὁ, qui mare trajicit. 2) mercator, nundinator. 3) viator. 4) ὁ ϗ ἡ, mercatorius. Ex ἐν & πόρος, *transitus*.

Ἐμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula alligo, seu subnecto.

Ἐμπορπέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐμπόρπημα, ατος, τὸ, fibulatio. 2) quod fibula connectimus, chlamys &c. A pr.

Ἐμπορφύρω, ῶ, f. ύσω, idem quod ἐμπορπάω.

Ἐμπορφύρεος, ον, purpureus, pulcher, *de floribus*.

Ἐμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, indutus purpura. 2) imbutus colore purpureo. 3) in purpuram vergens, *de colore*.

Ἔμποτος, ου, ὁ, ἡ, potabilis.

ἘΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, Empusa, spectrum, quod ab Hecate immissum miseris apparere & in varias se formas mutare credebatur. (Ab ἓν, *unum*, & πὸς, *pes*, quasi ἡ ἑνὶ ποδὶ βαδίζουσα. credebatur enim hoc spectri genus uno tantum pede incedere.)

Ἐμπρακτικὸς, ἡ, ὸν, efficax. 2) actuosus.

Ἔμπρακτος, ου, ὁ & ἡ, idem. Unde

Ἐμπράκτως, *Adv.* efficaciter. 2) actuose.

Ἐμπρεπὴς, ου, ὁ, ἡ, decorus, conveniens. Hesych.

Ἐμπρέπω, decorus & præstans sum inter. 2) decori sum, convenio. Hinc *Imperf.* ἐμπρέπει, decet.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo. 2) inflo.

Ἐμπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio. A pr.

Ἐμπρησμὸς, οῦ, ὁ, idem. 2) incendium. Ab eod.

Ἐμπρηστὴς, οῦ, ὁ, qui incendit, incendiarius. Ab eod.

Ἐμπρίω, f. ίσω, serra incido. 2) constringo, comprimo, ut dentes. 3) asper, incisus, serratus sum.

Ἐμπροθέσμιος, ου, ὁ, ἡ, qui intra constitutum diem aliquid facit. Ex ἐν, & προθεσμίος. v. προθεσμία.

Ἐμπροθέσμως, *Adv.* intra præstitutum tempus.

Ἐμπροικος, dotata. Ab ἐν & προὶξ, *dos*.

Ἐμπροσαλετέω, f. ήσω, exerceo ad v. c. bellum. *In med.* meditor, commentor v. c. bellum, mortem, orationem habendam.

Ἔμπροσθεν, *Adv.* ante, coram.

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ, ἡ, anterior. A pr.

Ἐμπροσθοκέντρος, ου, ὁ, ἡ, aculeum in anteriore parte habens, *item* in ore. Ex ἔμπροσθεν & κέντρον, *aculeus*.

Ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, raptus pronus. 2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria.

Ἐμπροσθοτονικὸς, ἡ, ὸν, qui laborat inclinatione colli, sive ἐμπροσθοτονία. A pr.

Ἐμπροσθότονος, ου, ὁ, ἡ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν & τείνω, *tendo*.

Ἐμπροσθουρητικὸς, ἡ, ὸν, anteriore parte, seu adversa mingens, ut homo. opp. ὀπισθουρ. ex ἔμπροσθεν & οὐρέω, *urinam reddo*.

Ἐμπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, quem in oculis gerimus. 2) qui est e emplo vel spectaculo.

Ἔμπρωρος, ου, ὁ, ἡ, qui est in prora. 2) in proram inclinatus. Ex ἐν & πρῶρα.

Ἔμπτυσις, εως, ἡ, sputi in aliquid conjectus.

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, sputum, *vel* quod alicui inspuitur.

Ἐμπτύω, f. ύσω, inspuo, conspuo.

Ἔμπτωσις, εως, ἡ, lapsus, casus, prolapsio in. 2) illapsus, ut lucis in oculos, fenestras. 3) ap. Grammaticos significat pleonasmum e littera interta. Ab ἐμπίπτω, *incido*.

Ἐμπτωτὸς, ον, qui incidit aliquo. Ab eod.

Ἐμπυδάκκωτος, vox corrupta ap. Lucian. in Lexiph. v. ἐμπυθμένωτος.

Ἐμπυέω, ῶ, f. ήσω, purulentus sum. 2) pus exscreo.

Ἐμπύη, ης, ἡ, morbus, quum pus e thorace aut latere per pulmonem proveniens exscreatur. Ex ἐν & πύον, *pus*.

Ἐμπύημα, ατος, τὸ, collectio puris, suppuratio. 2) effusio, seu exscreatio puris.

Ἐμπύησις, εως, ἡ, idem.

Ἐμπυϊσκω, idem quod ἐμπυέω.

Ἐμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

Ἐμπύλιος, ον, janitrix. Ab ἐν & πύλη, *janua*.

Ἐμπυθμένωτος, ον, fundum habens, *de vase*. qs. a πυθμένω, quod est a πυθμὴν, *fundus*.

Ἔμπυος, ου, ὁ, ἡ, in quo pus est, purulentum. Ex ἐν & πύον, *pus*.

Ἔμπύρευμα, ατος, τὸ, incensio, inflammatio. 2) suscitabulum, scintilla, fomentum, ira insignis. 3) ambustio, ut ciborum in olla, & odor, atque sapor amarus ejusmodi ciborum, aut medicamentorum.

Ἐμπυρεύω, f. εύσω, incendo, inflammo.
Ἐμπυρίζω, f. ίσω, idem.
Ἐμπυρισμὸς, ῦ, ὁ, incensio, inflammatio.
Ἔμπυρος, ῦ, ὁ, ἡ, ignitus. 2) qui igni admovetur, qui crematur. Ex ἐν & πῦρ.
Ἐμπυροσκόπος, ὁ, ἡ, divinans ex igni, in sacrificiis in primis, cum thus in ignem conjicitur vel pelles victimarum cæsarum. E pr. & σκοπέω.
Ἐμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo.
Ἔμπυῤῥος, ῦ, ὁ, ἡ, rufus, ruber.
Ἐμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, condenso. Ex ἐν & πυτία, coagulum.
Ἐμπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo. 2) comparo mihi, alicunde emo ad revendendum. 3) comparo, adquiro, lucror.
Ἐμπωλὴ, ῆς, ἡ, venditio. A pr.
Ἐμπώλημα, ατος, τὸ, quod venditur, seu venum exponitur. Ab eod.
Ἐμπώλησις, εως, ἡ, venditio. Ab eod.
Ἐμφαγεῖν, vesci, comesse. ἐμφαγὼν, όντος, pastus, qui comedit.
Ἐμφαίνω, f. ανῶ, speciem præbeo, præ me fero. 2) verbis ob oculos pono, indico, innuo. 3) refero. Hinc 4) ἐμφαίνει, imperf. videtur, significat.
Ἐμφάνεια, ας, ἡ, adspectus, apparitio. 2) significatio, demonstratio. 3) significatio præsentiæ v. c. divinæ, per miracula: ut ἐμφάνεια Θεοῦ, ap. Jos. A sq.
Ἐμφανέως, v. ἐμφανῶς.
Ἐμφανὴς, έος, ὁ & ἡ, conspicuus. 2) manifestus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.
Ἐμφανίζω, f. ίσω, ante oculos pono, patefacio. 2) certiorem facio, indico. 3) doceo. 4) accuso, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conspectum venio, appareo. 2) deferor, accusor. A pr.
Ἐμφανισμὸς, ῦ, ὁ, patefactio, declaratio. 2) delatio, accusatio. A pr.
Ἔμφασις, idem quod ἔμφασις.
Ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliqua, ut in illa re latens vel comprehensum.
Ἐμφαντικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἐμφατικὸς, ὴ, ὸν.
Ἐμφαντικῶς, Adv. idem quod ἐμφατικῶς.
Ἐμφανῶς, ἐμφανέως, clare, manifeste, palam. Ab ἐμφανής.
Ἐμφαρυγξάμενος, vel ἐμφαρυξάμενος, qui in guttur demisit, devoravit. Hesych. & Diosc. tanquam a φαρύσσομαι, quod esset a φάρυγξ, guttur.
Ἔμφασις, εως, ἡ, repræsentatio, species expressa. 2) simulatio. 3) expressa rei significatio, quum verbis inest tacita quædam vis & significatio. 4) significatio quævis. 5) demonstratio. explicatio. 6) cognitio, ut effectus demonstrationis. Ab ἐμφαίνω.
Ἐμφατικὸς, ὴ, ὸν, habens emphasin, significans cum emphasi. Ab eod.
Ἐμφατικῶς, Adv. significanter, graviter, nervose, perspicue. A pr.
Ἔμφατον, ῦ, τὸ, per emphasin dictum, id quod verbo significatum est. Hesychio, ænigmatice dictum. Ab ἐμφαίνω.
Ἐμφέρεια, ας, ἡ, similitudo. A seq.
Ἐμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, similis. A seq.
Ἐμφέρομαι, deferor. 2) contineor. 3) intervenio. 4) convenio, similis sum,

Ἐμφερῶς, Adv. similiter. Ab ἐμφερής.
Ἔμφθαρτος, ον, idem quod φθαρτός.
Ἐμφθέγγομαι, f. ξομαι, vocem edo, loquor.
Ἐμφθορὴς, έος, ὁ & ἡ, qui periit in. Nicander. Ex ἐν & φθείρομαι.
Ἐμφιληδονέω, f. ήσω, delector aliqua re.
Ἐμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, in studio rei honestæ versor, gloriam in ea venor.
Ἐμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philosophor in, philosophice commentor in, disputo in. 2) studium & operam meam colloco in.
Ἐμφιλοσόφημα, ατος, τὸ, in quo philosophamur, disputatio philosophica, studium philosophicum, in quo studium & cogitationem omnem ponimus. A pr.
Ἐμφιλόσοφος, ῦ, ὁ, ἡ, philosophiæ conveniens, ad philosophum pertinens. 2) ad philosophiam aptus, idoneus, de homine.
Ἐμφιλοτεχνέω, perite in aliqua re versor, perite & accurate considero, exploro, explico.
Ἐμφιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in re, ut ab ea ægre me patiar avelli. 2) adhæreo.
Ἐμφλάω, f. άσω, intro deprimo. ἐμπεφλασμένος, intro depressus, subsidens.
Ἐμφλεβοτομέω, f. ήσω, venam seco in loco aliquo.
Ἐμφλέγω, f. ξω, inflammo, amburo.
Ἔμφλοιος, ῦ, ὁ, ἡ, corticem habens.
Ἐμφλοιοσπέρματος, ῦ, ὁ, ἡ, cujus semina cortice tecta sunt.
Ἔμφλοξ, γος, ὁ, ἡ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.
Ἐμφοβέομαι, timeo, in metum conjicior.
Ἔμφοβος, ῦ, ὁ, ἡ, perterritus, timens.
Ἐμφόρβιος, ῦ, ὁ, ἡ, depascens, absumens, insidens rei ita, ut eam depascatur. Nicander. Ex ἐν & φέρβω, pasco.
Ἐμφορβιόω, f. ώσω, capistro, capistrum injicio. Unde ἐμπεφορβιωμένος, tibicen, apud Aristophanem, capistratus, capistro munitus, ut spiritus coerceatur, nec buccæ nimis inflentur. Ex ἐν & φορβιὰ, capistrum.
Ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo. 2) infercio. 3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, proprie, feror in, ut mari, fluctibus, Hom. 2) repleor, satior, fruor affatim, etiam in malam partem: item immodice utor, v. c. potestate, nimis indulgeo, v. c. iræ, libidini cuicunque.
Ἐμφόρησις, εως, ἡ, usus cibi, potus, largior & ultra satietatem ac necessitatem, nimis avidus. 2) abusus rei bonæ cujuscunque. A pr.
Ἔμφορτος, ῦ, ὁ, ἡ, oneratus, onustus.
Ἔμφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum, septum, obex, obstructio.
Ἐμφραγμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Ἐμφρακτικὸς, ὴ, ὸν, obstruendi vim habens. A seq.
Ἔμφρακτος, ῦ, ὁ, ἡ, obstructus, septus, munitus, obturatus. A seq.
Ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, f. ξω, obturo, obstruo. 2) infercio.
Ἐμφρόνως, Adv. prudenter. Ab ἔμφρων.
Ἐμφρουρέω, ῶ, f. ήσω, custodias ago in aliquo loco, excubo.
Ἔμφρουρος, ῦ, ὁ, ἡ, cui præsidia imposita sunt, præsidiis munitus. 2) qui in præsidio est, qui custodit. 3) in custodiam inclusus, in custodiam traditus.

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentis compos. 2) prudens, sapiens. Ex ἐν & φρὴν, *mens*.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ, ἡ, natura insitus, naturalis. 2) quod in aliqua re crevit, vel ex ea crescendo extitit. Ex ἐν & φυὴ, *natura*.

Ἐμφύλιος, ου, ὁ, ἡ, tribulis. 2) intestinus, civilis, ut bellum civile. Ex ἐν & φυλή.

Ἐμφυλλίζω, f. ίσω, infero, inoculo.

Ἔμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐμφύλιος, & ex iisd.

Ἐμφυῶσαι, v. ἐμφύω.

Ἐμφύρω, immisceo, subigo.

Ἐμφυσάω, ῶ, fut. ήσω, inflo, inspiro. 2) flatu ignem accendo.

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, sufflatio. 2) suggestio. 3) id, quod sufflatur, seu inflando immittitur. 4) Spiritus Sanctus. 5) tumor, morbus, cum distentae, auris malignis & molestis, carnes aut viscera turgent. A pr.

Ἐμφύσησις, εως, ἡ, flatus in intestinis. Ab eod.

Ἐμφυσιόομαι, οῦμαι, inflor, intumesco, superbio. ἐμπεφυσιωμένος, tumidus, superbus, inflatus.

Ἔμφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipsa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.

Ἐμφυτεία, ας, ἡ, insitio. Ab ἐμφυτεύω.

Ἐμφύτευσις, εως, ἡ, idem, ab eod.

Ἐμφυτεύω, f. εύσω, infero, instituo. 2) induco, v. c. monarchiam, tyrannos. Polyb. A seq.

Ἔμφυτος, ου, ὁ & ἡ, ingenitus, insitus a natura. 2) nativus, non fucatus. 3) stabilis, pertinax, constans, *ut sunt ea, quae a natura insita sunt. sic & latini* insitus *dicunt*. A seq.

Ἐμφύω, f. ύσω, ingenero, infero, aor. 2. ἐμφῦναι, innatum esse. 2) inhaerere, amplecti. *Pass.* ἐμφύομαι, innascor. 3) adhaeresco tenaciter.

Ἐμφωλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quaero, insidior.

Ἔμφωνος, ου, ὁ, ἡ, voce praeditus, canorus.

Ἔμφωτος, ου, ὁ, ἡ, splendidus. Ex ἐν & φῶς.

Ἐμψηφίζω, f. ίσω, imputo.

Ἐμψιθυρίζω, f. ίσω, susurro, fremo, obscure & clam loquor cum aliquo, insusurro aliquid in aurem.

Ἔμψοφος, ου, ὁ, ἡ, cui sonitus inest. 2) cum sonitu factus.

Ἔμψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.

Ἔμψυχος, ου, ὁ, ἡ, animatus, spirans. Ex ἐν & ψυχή.

Ἐμψυχοφαγία, ἡ, esus animalium. E pr. & φαγεῖν.

Ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animam indo, animo.

Ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.

Ἐμψύχως, *Adv.* vive, vivaciter.

ἘΝ, *Praepos.* regens Dat. in, *quum significat in loco*. 2) pro εἰς, in, *quum significat in locum*. 3) inter. 4) apud, prope. 5) ex. 6) per. 7) ad. 8) penes. 9) vice. 10) *facit Periphrasin Adverbii*, ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito. 11) *Verbi*, v. gr. ἐν φόβῳ εἰμί, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, posse. 12) *notat tempus*, v. g. ἐν τρισὶν ἡμέραις, spatio trium dierum, intra tertium diem. 13) *abundat*, v. g. ἐν βέλει πληγείς, telo percussus. *Hinc etiam* 14) ἐν ᾧ, *valet* dum, interea dum, propterea quod, quo facto. 15) ἐν τούτῳ, interea. 16) *idem quod* ἔνθα, ibi. 17) ἐν δὲ, *significat* insuper, item.

Ἐναβρύνομαι, mihi valde placeo, jacto me. v. ἐναγλαΐζομαι.

Ἐναγγειοσπέρματος, ου, ὁ, ἡ, vasculis semen inclusum habens. Ex ἐν, ἀγγεῖον, *vas*, & σπέρμα, *semen*.

Ἐναγείρω, congrego aliquo, convoco.

Ἐναγὴς, έος, ὁ, ἡ, exsecrabilis, impurus, piacularis, qui scelere tenetur. Ex ἐν & ἄγος, *piaculum*.

Ἐναγίζω, f. ίσω, sacra mortuis facio, parento.

Ἐναγικὸς, ὴ, ὸν, piacularis, de re quae pertinet ad sceleratum expiandum, vel pollutionem purgandam. Ab ἐναγής.

Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio. 2) libamen, quod parentationis caussa adfertur. 3) inferiae. Ab ἐναγίζω.

Ἐναγισμὸς, οῦ, ὁ, parentatio. Ab eod.

Ἐναγκαλίζομαι, f. ίσομαι, ulnis amplector.

Ἐναγκάλισμα, τος, τὸ, quod amplectimur, deliciae. A pr.

Ἐναγκυλάω, -έω, & -όω, amento.

Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo.

Ἐναγλαΐζομαι, placeo mihi in re aliqua, jacto me.

Ἔναγχος, *Adv.* paullo ante, nuper. Ex ἐν & ἄγχι, *prope*.

Ἐνάγω, induco, incito, moveo, suadeo. 2) accuso, defero, adduco in jus, judicium. 3) *Pass.* impetum facio.

Ἐναγωγὴ, ῆς, ἡ, accusatio, delatio.

Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, resisto, adversor. 2) certo in. 3) elaboro, exerceo me in aliqua re.

Ἐναγώνιος, ου, ὁ, ἡ, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus. 2) ad certamen pertinens. 3) peritus, perfectus in aliquo genere. 4) Epitheton Mercurii. Ex ἐν & ἀγών. 5) anxius, sollicitus. 6) acer, vehemens. Ex ἐν & ἀγωνία, *angor*.

Ἐναγωνίως, *Adv.* perite. 2) valde trepide.

Ἐναδημονέω, f. ήσω, moereo, angor, animum despondeo.

Ἐναδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo. 2) indifferens sum in aliqua re. 3) contemno, non magni facio.

Ἐναδολεσχέω, f. ήσω, de aliqua re garrio.

Ἐναένος, ου, ὁ, ἡ, anniculus, qui unius est anni. Ex ἐν & ἔνος, *annus*.

Ἐναερίζω, f. ίσω, in aerem subveho, in aere versor, vagor.

Ἐναέριος, ου, ὁ, ἡ, aerius.

Ἐναθλέω, f. ήσω, exerceo me in aliqua re. *Perf.* exercitatus, peritus sum.

Ἐναθρέω, ῶ, f. ήσω, fixis oculis intueor.

Ἐναιθέριος, ον, aetherius.

Ἐναίθριος, ου, ὁ, ἡ, qui est sub dio, apricus.

Ἐναιματόω, f. ώσω, cruento.

Ἔναιμος, ου, ὁ, ἡ, sanguine praeditus, vivus. 2) cruentus, sanguine adhuc stillans. 3) qui adhuc cruento vulneri injicitur & sistendo sanguini aptus est. Ex ἐν & αἷμα, *sanguis*.

Ἐναιμότης, ητος, ἡ, est attributum partium corporis, sanguinem habentium. A praec.

Ἐναίμων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod ἔναιμος.

ἘΝΑΙ'ΡΩ, occido. 2) perdo. 3) spolio jacentem.

Ἐναίσιμον, *Adv.* commode, recte. 2) justo tempore.

Ἐναίσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatale quid portendens. 2) faustus. 3) idoneus, decens, utilis, aequus, justus.

Ἐναισίμως, fataliter. 2) apte, decenter, fauste, rite. ἐν αἴσῃ.

Ἐναίσιος, ον, auspicatus, opp. ἐξαίσιος.

Ἐναιχμάζω, f. άσω, armis pugno.

Ἐναιωρέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, in sublimi feror, in superficie nato, moveor.

Ἐναιώρημα, ατος, τὸ, quod superne natat, ut nubecula in urina, quæ non subsidet.

Ἐνακμάζω, f. άσω, vigorem accipio, sum in vigore, invalesco, increbresco, adolesco.

Ἐνάκμιος, ου, ὁ, ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐν. & ἀκμὴ, *vigor ætatis*.

Ἔνακμος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ἐνακολασταίνω, f. ανῶ, petulans sum in aliqua re, in aliquo exerceo vel ostendo petulantiam.

Ἐνακοσιοστὸς, ή, όν, nongentesimus.

Ἐνακούω, f. σω, exaudio.

Ἐναλδέω, ῶ, f. ήσω, alo, augeo.

Ἐνάλειμμα, ατος, τὸ, unguentum, quicquid illinitur.

Ἐνάλειπτος, ον, illitus, unctus. A sq.

Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.

Ἐναληθῶς, *Adv.* apte ad veritatem & fidem.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, similis.

Ἐναλίζω, f. ίσω, volvo in. v. ἐξαλίζω.

Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo in.

Ἐνάλιος, ου, ὁ, ἡ, vel ἐνάλιος, ία, ιον, *Poet.* εἰνάλιος, marinus. 2) maritimus. Ab ἔναλος.

Ἐναλλὰ, inversa, contraria, præpostera ap. Theocr. quasi ἐνηλλαγμένα. aut adverbialiter pro ἐναλλάξ. aut ab ἐν & ἄλλα, *alia*.

Ἐναλλάγδην, *Adv.* permutato ordine. 2) decussatim. 3) complicando. 4) viceversa, vicissim, alternatim, e contrario. Ab ἐναλλάττω.

Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, ordinis mutatio. Ab eod.

Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio. 2) pretium. Ab eod.

Ἐναλλὰξ, *Adv.* mutuo, vicissim, vice versa.

Ἐνάλλαξις, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγή.

Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto. 2) vario, vices alterno. ἐναλλάττομαι, immutor. ἐνηλλαγμένος, immutatus, *item* per vices dans & accipiens, recipiens & immittens, ut articuli vertebrarum sunt ἄρθρα ἐνηλλαγμένα, inserti sibi invicem. 3) commercium habeo, apud Thuc. ἐνηλλάγησαν Ἀθηναίοις, cum Atheniensibus commercium habuerunt. ἐν sæpe in compositis vim τοῦ σὺν habet.

Ἐνάλλομαι, insilio, insulto.

Ἔναλος, ον, maritimus, v. c. urbs. Ex ἐν & ἅλς.

Ἐναλύω, f. ύσω, vagor, moror alicubi. v. ἀλύω.

Ἐναμάρτητος, ον, peccato obnoxius, qui errore tenetur.

Ἐναμάω, f. ήσω, aggero, ut terram in corpora insepulta.

Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto & obtundo in.

Ἐναμείβω, f. ψω, alterno.

Ἐναμέλγω, f. ξω, immulgeo.

Ἐνάμιλλος, ου, ὁ, ἡ, certans & contendens cum, non cedens, par, respondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν & ἅμιλλα, *certamen*.

Ἐναμίλλως, *Adv.* ita, ut contendi, comparari possit, pariter.

Ἔναμμα, ατος, τὸ, vinculum, ut *simplex*.

Ἐναμοιβαδὶς, *Adverb.* permutatis vicibus, vicissim.

Ἐναναπαύομαι, f. σομαι, acquiesco.

Ἐνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, inter homines versor. *in Pass.* humanam naturam induere vel adipisci.

Ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, conversatio inter homines, *vel* assumtio humanæ naturæ.

Ἐνανθρωπίζω, f. ίσω, idem quod ἐνανθρωπέω.

Ἐνανθρωπότης, ητος, ἡ, incarnatio, vox Eccles.

Ἔναντα, *Adv.* contra, e contrario.

Ἔναντι, *Adv.* coram, ante.

Ἐναντίβιον, *Adv.* adversus, contra. A sq.

Ἐναντίβιος, ου, ὁ, ἡ, adversarius.

Ἐναντιογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui contrariæ est sententiæ. Ex ἐναντίος & γνώμη, *sententia*.

Ἐναντιογνωμονέω, contra sentio. A pr.

Ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro. Ex ἐναντίος & δρόμος, *cursus*.

Ἐναντιοδύναμος, ον, adversus, contrarius. 2) contrariam vim habens. Ex eod. & δύναμις.

Ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contrarie loquor, contra dissero. Ab ἐναντιολόγος.

Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. A seq.

Ἐναντιολόγος, ου, ὁ, ἡ, contraria loquens. Ex ἐναντίος & λέγω.

Ἐναντίον, *Adv.* contra, ex adverso, coram.

Ἐναντιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, adversor. A pr.

Ἐναντιοπετὴς, έος, ὁ, ἡ, in contrariam partem lapsus, qui in adversum cecidit. Ex ἐν. & πίπτω.

Ἐναντιοποιολογικὸς, ή, όν, qui semet ipsum cogit contraria dicere. Vox Platonica de Sophistis. Ex ἐναντίος, ποιέω, & λέγω, ut sit ὁ ἐν τῷ λέγειν ἐναντία ποιῶν ἑαυτῷ.

Ἐναντιοπραγέω, adversor, ab adversariorum partibus sto. Ex ἐν. & πράσσω, πράσσω τὰ τῶν ἐναντίων scil. πράγματα vel διάφορα.

Ἐναντίος, ία, ίον, qui est in conspectu, adversus, oppositus. 2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex adverso; & ὁ ἐναντίος, ου, hostis. Ex ἐν & ἀντίος, *adversus*.

Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia. A pr.

Ἐναντιοτροπὴ, ῆς, ἡ, conversio contraria.

Ἐναντιόφημος, ον, contraria dicens, sibi non constans. Ex ἐν. & φημί.

Ἐναντιόφωνος, ου, ὁ, ἡ, contrariam vocem edens. Ex ἐν. & φωνή.

Ἐναντιπάσχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare. 2) mutuis iisdem aut contrariis affectibus moveri.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid adversatur, resistit. 2) adversus casus. 3) repugnantia rerum & factorum. Ab ἐναντιόομαι.

Ἐναντιωματικὸς, ή, όν, adversativus. A pr.

Ἐναντιωματικῶς, *Adv.* adversative. A pr.

Ἐναντίως, *Adv.* contrarie.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas. Ab ἐναντιόομαι.

Ἐναπαιωροῦμαι, pendeo f. suspensus sum in.

Ἐναπειλέω, f. ήσω, minor, interminor.

Ἐναπενιαυτίζω, f. ίσω, annum integrum peregrinor alicubi.

Ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in.

Ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo. 2) retorqueo. 3) *in med.* innitor, incumbo.

Ἐναπέρεισμα, τος, τὸ, impressio, quod impressum, infixum est, incubatio, innixus.

Ἐναποβάπτω, f. ψω, intingo.

Ἐναποβλύζω, f. ύσω, vomo *vel* mingo in locum.

Ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, perfundo, diluo in.

Ἐναπογεννάω, f. ήσω, ingenero.

Ἐναπόγραφος, ου, ὁ, ἡ, adscriptitius, adscriptitiæ conditionis.

Ἐναπογράφω, f. ψω, in litteras refero.

Ἐναποδείκνυμαι, ostento. 2) demonstro, probo.

Ἐναποδέω, f. ήσω, illigo alicui.

Ἐναποζέω, f. έσω, incoquo, decoquo in.

Ἐναποθνήσκω, immorior.

Ἐναποθωπεύω, f. εύσω, blanditiis delinio in.
Ἐναποκάμνω, frangor animo, deficio in.
Ἐναπόκειμαι, f. είσομαι, repositus sum in, insum.
Ἐναποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum subeo in re aliqua.
Ἐναποκλάω, f. άσω, partem destringo, *unde* ἐναποκεκλάσθαι, de hasta contracta in re aliqua hærente.
Ἐναποκλείω, f. είσω, includo.
Ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.
Ἐναποκρύπτω, f. ψω, includo, intus abscondo.
Ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo, includo.
Ἐναπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo. *Hinc* ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in, deficio, retromaneo, velut desertus.
Ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ. 2) derelictio in.
Ἐναπόληψις, εως, ἡ, interclusio, interceptus, cohibitio, conclusio. Ab ἐναπολαμβάνω.
Ἐναπόλλυμαι, pereo alicubi, aliqua in re.
Ἐναπολούω, f. σω, abluo in re aliqua.
Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo rem imaginis imprimendæ ergo.
Ἐναπομένω, f. νῶ, persisto, permaneo in.
Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro. 2) abstergo, detergo.
Ἐναπονίζω, &
Ἐναπονίπτω, f. ψω, abluo in.
Ἐναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in.
Ἐναποξύω, f. ύσω, erado, radendo eximo.
Ἐναποπατέω, f. ήσω, ventrem exonero in.
Ἐναποπλύνω, f. νῶ, abluo in.
Ἐναποπνέω, f. εύσω, inspiro in. 2) immorior.
Ἐναποπνίγω, f. ξω, suffoco in v. c. aqua, *it.* fumo.
Ἐναπορέω, f. ήσω, pro ἀπορέω, dubito, hæsito, exitum nullum reperio in.
Ἐναποσβέννυμι, f. έσω, extinguo in.
Ἐναποσημαίνομαι, imprimo velut ceræ signum.
Ἐναποσκηρίζομαι, incumbo, decumbo in aliquid.
Ἐναποσφάττω, f. ξω, insuper macto, interficio.
Ἐναποσφραγίζω, f. ίσω, imprimo velut in ceram.
Ἐναποσφράγισμα, τὸ, quicquid impressum est alicui rei, veluti ceræ, animo &c.
Ἐναποτελέω, f. έσω, perficio in. 2) efficio, reddo.
Ἐναποτέμνω, f. μῶ, abscindo inter.
Ἐναποτίθημι, f. θήσω, depono in.
Ἐναποτιμάω, f. ήσω, in æstimationem accipio, rem (speciem JCti vocant) pro pecunia, in solutum.
Ἐναποτίνω, f. ίσω, solvo alicubi. Aristoph.
Ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimendo exprimo.
Ἐναποχράομαι, f. ήσομαι, abutor.
Ἐναποψάω, f. ήσω, idem quod ἐναποτυπόω. extergo.
Ἐναποψύχω, f. ξω, immorior. 2) crepitum ventris emitto in. 3) ventris excrementa ejicio in.
Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo. 2) alligor, annector, induor. *Unde* ἐνημμένος, indutus. (Sed hoc videtur esse potius ἐνειμένος.)
Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo. 2) incendo, accendo.
Ἔναρα, ων, τὰ, spolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido*.
Ἐναράσσω, vel ἐναράττω, f. ξω, illido.
Ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia. A seq. quod v.
ἘΝΑΡΓΗΣ, έος, ὁ & ἡ, clarus, evidens, manifestus. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia. (Dores ἄργον usurpabant pro ἔργον. Est itaque ἐναργὴς cum res, de qua agitur, ἐν ἔργῳ, velut ipsa re, præsens, demonstratur verbis.)
Ἐναργώδης, ες, clarus, manifestus. A præc.

Ἐναργῶς, *Adv.* evidenter, perspicue, luculenter. Ab eod.
Ἐναρέσκομαι, delector aliqua re.
Ἐνάρετος, ου, ὁ, ἡ, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo.
Ἐναρέτως, *Adv.* honeste, cum virtute. A præc.
Ἐναρής, έος, ὁ, ἡ, exsecrabilis, diris devotus. Ex ἐν & ἀρὰ, *dira*.
Ἐναρηφόρος, ὁ, ὁ, ἡ, spolia ferens, sive gerens. Epith. tropæi. Ex ἔναρα & φέρω, *fero*.
Ἔναρθρος, ου, ὁ, ἡ, articulatus. 2) perfectus. Ex ἐν & ἄρθρον, *articulus*.
Ἐνάρθρως, *Adv.* articulate, articulatim. A præc.
Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio. 2) spolio. Ab ἔναρα.
Ἐναριθμέω, f. ήσω, adnumero.
Ἐναρίθμιος, ου, ὁ, ἡ, adnumerandus. A seq.
Ἐνάριθμος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ἐναρμενόμων, ὁ, facile concipiens. v. ἄρω.
Ἐναρίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, homicida. Ex ἐναίρω, *occido*, & βροτὸς, *mortalis*.
Ἐναρκτικός, ἡ, ὸν, inchoativus, quod convenit τῷ ἐνάρχεσθαι sacris auspicandis. Ex ἐνάρχομαι, *incipio*.
Ἐναρμόζω, f. όσω; & ἐναρμόττω, concinno, coapto. 2) adjungo, adapto. 3) convenio, quadro, cohæreo.
Ἐναρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniæ musicæ modulos compositus.
Ἐναρμόνιος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) concinnus, apte compositus, cohærens.
Ἐναρμονίως, *Adv.* apte, convenienter, decenter. 2) composite ad modulos Musicæ.
Ἔναρος, ου, ὁ, ἡ, diris devotus. Ex ἐν & ἀρὰ, *diræ*. v. ἐναρής.
Ἐναροφόρος, ου, ὁ, ἡ, & ἐναρσφόρος, spoliator. Ex ἔναρα & φέρω.
Ἐνάρχομαι, f. ξομαι, incipio, auspicor, *in pr.* sacra.
Ἔναρχος, ου, ὁ, ἡ, principium habens. 2) magistratu fungens. Ex ἐν & ἀρχή.
Ἑνὰς, άδος, ἡ, unitas. Ab εἷς.
Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum in.
Ἐνασκέω, f. ήσω, exerceo in aliqua re, & exerceo *simpl. In med.* disco aliquid, operando alicui rei, exerceo me in ea.
Ἐνασμενίζω, f. ίσω, delector aliqua re, satis habeo, acquiesco.
Ἐνασπιδόω, ῶ, f. ώσω, & ἐνασπιδόομαι, οῦμαι, clypeo armo & armor.
Ἐναστράπτω, f. ψω, fulgeo, radio.
Ἔναστρος, ου, ὁ, ἡ, stellatus. 2) sideratus, furore afflatus. Ex ἐν & ἄστρον, *astrum*.
Ἐνασχημονέω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliqua re me gero.
Ἐνασχολέω, & ἐνασχολέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, occupatus sum in, vaco rei.
Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis adspicio.
Ἐνάτμιος, ον, plenus vapore. τὸ ἐνάτμιον, vapor.
Ἔνατος, άτη, ον, nonus. Ab ἐννέα.
Ἐναυγάζω, incendo, ignem sc. vel candelam. 2) intueor.
Ἐναυδὴς, έος, ὁ, ἡ, voce præditus, vocalis. 2) vivus, spirans. Ex ἐν & αὐδὴ, *vox*.
Ἔναυδος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ἐναυθεντέω, ῶ, f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.
Ἐναυλακόφοιτος, ἡ, rustica. Ex ἐν, αὖλαξ, *sulcus*, & φοιτάω, *vado*.

Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diversor: maneo alicubi.
Ἐναύλιον, ου, τὸ, domicilium.
Ἐναύλιος, α, ον, interior. ἡ ἐναυλία, via domus interior. 2) sinus pudendorum.
Ἐναυλὶς, ἡ, tibiæ inserta, epith. γλωττίδος. vel pro ἐναυλὶς γλωσσὶς apud Eust. leg. ἐν αὐλοῖς γλωσσίς, in tibiis ligula.
Ἐναύλισμα, ατος, τὸ, domicilium, sedes.
Ἐναυλιστήριον, diversorium. Ab ἐναυλίζομαι.
Ἔναυλος, ου, ὁ, stabulum. 2) recessus. Ex ἐν & αὐλή. 3) fossa, fluvius, torrens. Ex ἐν & αὐλὸς, quia ejusmodi torrens per τοὺς αὐλοὺς, angustos terræ meatus & per fossas ferri solet.
Ἔναυλος, ο, ὁ, ἡ, tibiis personans. 2) in tibiam insertus, immissus. 3) inhabitans. Ex ἐν & αὐλὸς, tibia, s. αὐλὴ, stabulum.
Ἐναυξάνομαι, f. ήσομαι, innutrior.
Ἔναυρος, ο, ὁ, ἡ, in quo auræ sunt, auris apertus & pervius. Ex ἐν & αὔρα, aura.
Ἔναυσμα, ατος, τὸ, id, quo ignis accenditur, igniarium, suscitabulum, fomes, fax. 2) incitamentum. 3) reliquiæ, semen, principium latens in aliqua re, ut virtutis v. c. unde ea facile exsuscitari, velut ignis e cineribus, potest. Ab ἐναύω, incendo.
Ἐναυχένιος, ου, ὁ, ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo est, collo injectus, collo insertus. Ex ἐν & αὐχὴν, cervix.
Ἐναύω, f. αύσω, incendo, accendo. 2) med. adspiro, appeto.
Ἐναφανίζω, f. ίσω, obscuro. 2) tollo, deleo.
Ἐναφάπτω, f. ψω, immitto.
Ἐναφεψέω, ῶ, f. ήσω, incoquo. A seq.
Ἐναφέψω, idem.
Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto in aliquem.
Ἐνάφορμος, ον, occasionem, materiam alicujus rei in se habens. Ab ἀφορμὴ, materia, occasio.
Ἐγγόνασι, vel ἐν γόνασι, Ingeniculus, nomen sideris. Ex ἐν & γόνυ, genu.
Ἔνδᾳδος, ου, ὁ, ἡ, tædam habens, s. qui cum facibus fit, ut nuptiæ. Ex ἐν & δᾳὶς, fax.
Ἐνδᾳδόω, ῶ, f. ώσω, in tædam converto, vel convertor.
Ἐνδαίνυμαι, vescor, loco sc. aut tempore quo.
Ἔνδαις, αιδος, idem quod ἔνδᾳδος.
Ἐνδαιτέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, epulor, convivor. v. ἐνδατέομαι.
Ἐνδάκνω, f. δήξω, mordeo.
Ἔνδακρυς, υος, ὁ, ἡ, lacrimans.
Ἐνδακρύω, f. ύσω, lacrimor, illacrimo.
Ἐνδάπιος, ου, ὁ, ἡ, indigena. Ex ἐν & δάπος, solum. (vel ab ἔνδον & terminatione πος. Nam, ut ἔνδον est adverbiale formatum e neutro singulari adjectivi obsoleti ἐνδός, δὴ, δὸν, ita ἔνδα est adverbiale formatum a neutro plurali ἐνδά. hinc ἔνδαπος, & ἐνδάπιος. v. ἐνδόπεδος.)
Ἔνδασυς, υος, ὁ, ἡ, pilosus, hirsutus.
Ἐνδατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dispertior. 2) copiose, avide edo. 3) valde accuso, vitupero. (quasi satior vel pascor carnibus cujusquam. Sed carnes veteribus symbolice famam significabant.)
Ἐνδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, dapsilis & largus sum.
Ἐνδεδυκότως, Adv. remisse, laxatis habenis. Ab ἐνδίδωμι.
Ἐνδεέστερον, Adv. non satis, minus quam: & ἐνδεεστέρως, idem. A seq.
Ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus. 2) qui non sufficit, cui aliquid deest. 3) inferior, minor; impar. Hinc τὸ ἐνδεές, defectus. Ex ἐν & δέομαι, indigeo.
Ἔνδεια, ας, ἡ, indigentia, penuria. 2) inedia. A præc.
Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium.

Ἐνδείκνυμι, f. ξω, ostendo, præ me fero, indico. 2) defero, accuso. 3) med. ostento me, vendito me, specimen præbeo. 2) defero; unde ἐνδεξάμενος, delator, accusator.
Ἐνδείκτης, ου, ὁ, delator, quadruplator, sycophanta. A præc.
Ἐνδεικτικὸς, ὴ, ὸν, ostentatorius. Ab eod.
Ἐνδεικτικῶς, Adv. cum ostentatione. 2) per indicationem. A præc.
Ἔνδεινος, ου, ὁ, ἡ, gravis.
Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium. 2) delatio, nomen actionis, cujus exemplum in Lysiæ or. adv. Andocidem.
Ἕνδεκα, undecim. οἱ ἕνδεκα, Athenis undecimviri suppliciis exigendis.
Ἑνδεκαέτης, ου, ὁ & ἡ, qui undecim annorum est. Ex ἕνδεκα & ἔτος, annus.
Ἑνδεκατίζω, diem festum celebro, qui incidit sc. in diem undecimum. E Demosth. Harpocr. Hodie in exemplis Dem. est συνενδεκατίζω, una celebro diem festum.
Ἑνδεκάκις, Adv. undecies.
Ἑνδεκάκλινος, ον, undecim lectis instructus.
Ἑνδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, undecim cubitorum.
Ἑνδεκάπους, οδος, ὁ, ἡ, undecim pedum, ut ἑνδεκάπους σκιὰ de hora diei.
Ἑνδεκὰς, άδος, ἡ, numerus undenarius.
Ἑνδεκαταῖος, αία, αῖον, qui undecimo die aliquid facit aut patitur. 2) qui undecimum diem agit.
Ἑνδεκατημόριον, ου, τὸ, undecima pars. Ex ἕνδεκα & μόριον, pars.
Ἑνδέκατος, άτη, ατον, undecimus.
Ἑνδεκήρης, εος, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremis. Ex ἕνδεκα, & ἐρέσσω, remigo, vel ἄρω, apto.
Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. A seq.
Ἐνδελεχὴς, έος, ὁ & ἡ, perennis, continuus. Ex ἐνδελὴς, pro ἐντελὴς, & ἔχω, habeo. (vel ab ἔνδον. unde ἔνδολοι adjectivum, intestinum. & ἔχω, id quod habet motum, vim insitam, intestinam, non adventitiam.)
Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, perennis, continuus sum. A præc.
Ἐνδελεχισμὸς, οῦ, ὁ, perennitas, continuatio. A præc.
Ἐνδελεχῶς, Adv. assidue, continenter.
Ἔνδεμα, ατος, τὸ, quod illigatur, alligamentum. 2) gestamen collo appensum. Ab ἐνδέω.
Ἐνδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio, & condo. 2) exstruo simpliciter. aor. 1. ἐνέδειμα, partic. ἐνδείμας.
Ἐνδεξιόομαι, οῦμαι, dextra manu teneo, vel amplector.
Ἐνδέξιος, ια, ιον, qui est ad dextram. 2) faustus, prosper. ἐνδέξια, Adv. dextre, ad dextram.
Ἐνδεξίως, Adv. apte, prospere. A præc.
Ἐνδέομαι, indigeo, deficior, unde ἐνδεηθεὶς, aor. 1.
Ἐνδέομαι, illigor, unde ἐνδεδεμένος, Perf. innexus.
Ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus, ubi aliquid alteri copulatum est.
Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.
Ἐνδεσμεύω, idem quod seq.
Ἐνδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico.
Ἔνδεσμος, ου, ὁ, ligatura, volumen, nodus.
Ἔνδετος, ου, ὁ, ἡ, constrictus, nodatus. A δέω, ligo.
Ἐνδέχομαι, admitto, recipio. 2) accipio, interpretor. Hinc ἐνδέχεται, Imperf. convenit, licet, fieri potest. ἐνδεχόμενος, conveniens, possibilis. τὸ ἐνδεχόμενον, contingens: it. probabile, possibile, datum.
Ἐνδεχομένως, Adv. convenienter, quam fieri potest maxime, apte, probabiliter. A præc.

Ἐνδέω, f. ἐνδεήσω, deficior.
Ἐνδέω, f. ἐνδήσω, & ἐνδέσω, illigo, *unde* ἔνδετος, illiga.
Ἐνδεῶς, *Adv.* parce, non sufficienter, parum, leviter. Hinc μὴ ἐνδεῶς, plane, plene, largiter. ἐνδεῶς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεής.
Ἔνδηλος, ου, ὁ, ἡ, manifestus, evidens, insignis.
Ἐνδήλως, *Adv.* evidenter. A præc.
Ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo, domi sum, non foris. Ab ἔνδημος.
Ἐνδημία, ας, ἡ, præsentia, quum quis a populo suo, domo, non abest, domi versatur, non foris, non in castris, neque in mercatura extranea. Ab eod.
Ἐνδήμιος, ου, ὁ, ἡ, populo cuidam peculiaris, aut solitus.
Ἐνδημιουργέω, f. ήσω, gigno in, v. c. corpore.
Ἔνδημος, ου, ὁ, ἡ, qui in populo est, in civitate vel domi, domesticus: popularis, ut ἐνδήμιος.
Ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.
Ἐνδιάγω, agito, *seu* dego in. 2) versor in.
Ἐνδιάζω, meridior. Ab ἔνδιος.
Ἐνδιάθετος, ου, ὁ, ἡ, mente conceptus, internus, ultro natus, non aliunde inditus, internus. 2) Epith. libri Canonici. Ex ἐν & διατίθημι.
Ἐνδιαθέτως, *Adv.* e sententia animi, ultro, sponte sua.
Ἐνδιαθρύπτω, f. ψω, per delicias illudo. 2) delicate, molliter ago, delicias facio, affecto.
Ἐνδιαιτάομαι, ῶμαι, immoror, inhabito.
Ἐνδιαίτημα, ατος, τὸ, locus, qui inhabitatur, habitatio, hospitium. A præc.
Ἐνδιατεταμένως, *Adv.* summa vi, cum contentione. Ex ἐν & διατείνομαι.
Ἐνδιαλλάττω, f. άξω, immuto.
Ἐνδιαμένω, f. νῶ, maneo alicubi.
Ἐνδιαπρέπω, ornatus, honoratus sum, splendeo.
Ἐνδιάσκευος, ου, ὁ, ἡ, ornamentis instructus, ornatus. Ex ἐν & διασκευή, *apparatus*, *ornamentum*.
Ἐνδιασκεύως, *Adv.* apte, decenter. A præc.
Ἐνδιασπείρω, f. ερῶ, dissero, dissemino in.
Ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, f. ξω, ordino & digero in, *seu* intus.
Ἐνδιατρίβω, f. ψω, tempus tero in, versor in, operam & studium pono in re aliqua, immoror, *in primis* in laude alicujus rei: *unde interdum* laudo *verti potest*; item *fruor*, *utor*, ut fortuna secunda, ταῖς εὐτυχίαις.
Ἐνδιατριπτέον, immorandum est. A præc.
Ἐνδιατριπτικός, ή, όν, assiduus in aliqua re. Ab eod.
Ἐνδιαφθείρω, eneco in v. c. utero.
Ἐνδιαχειμάζω, f. σω, hiberno alicubi.
Ἐνδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.
Ἐνδιάω, & άομαι, meridior, dormio in meridie. 2) sub dio ago. 3) tranquillus sum. Ab ἔνδιος.
Ἐνδιδύσκω, induo. Ab ἐνδύω.
Ἐνδίδωμι, in manus trado, dedo. 2) præbeo v. c. suspicionem, occasionem &c. 3) cedo, remitto, permitto me v. c. vento, fluctibus, voluptatibus &c. cedo precibus, flector. 4) inclino, propensus sum ad aliquid, studeo, v. c. rebus novis. 5) præeo aliis voce, cantu, modulo. ὁ ἐνδιδοὺς, præcentor.
Ἐνδίεμαι, persequor, insequor. ἐνδίεμαι, fugio. Ex ἐν & δίω.
Ἔνδικος, ου, ὁ, ἡ, justus. 2) judicialis. Ex ἐν & δίκη, *jus*.
Ἐνδίκως, jure, merito. *Comp.* ἐνδικωτέρως. A præc.
Ἔνδινα, ων, τὰ, intestina, ut ἔντερα, vel quæ intus sunt. Ab ἔνδον, *intus*.

Ἐνδινέω, ῶ, f. ήσω, instar vorticis aut turbinis circumago. 2) intus converto f. torqueo, v. c. oculos.
Ἔνδιον, ου, τὸ, domicilium, sedes, habitaculum. 2) meridies. Ab seq.
ἘΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus. 2) sub dio agens.
Ἐνδίφριος, ου, ὁ, ἡ, qui in curru est, sessor. Ab ἐν & δίφρος, *currus*.
Ἐνδογενής, έος, ὁ, ἡ, intus genitus. 2) dominatus. Ex ἔνδον & γίνομαι, *nascor*.
Ἔνδοθεν, *Adv.* ex interiore loco, intrinsecus. Ab ἔνδον.
Ἐνδόθι, *Adv.* intus, in. Ab eodem.
Ἐνδοιάζω, f. άσω, dubito. v. ἐνδυάζω.
Ἐνδοιαστός, ου, ὁ, ἡ, dubius.
Ἐνδοιαστῶς, *Adv.* dubie.
Ἐνδοίασις, εως, ἡ, dubitatio.
Ἐνδοιασμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἐνδοιαστικός, ή, όν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.
Ἐνδοιαστικῶς, *Adv.* dubitanter.
Ἐνδοιαστής, ἡ, όν, dubius.
Ἐνδοιαστὶ, *Adv.* ambigendo, dubie, non constanter.
Ἔνδομα, ατος, τὸ, remissio, laxatio. 2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.
Ἐνδομάχης, *Dor.* ἐνδομάχας, ὁ, domi pugnans. Ex ἔνδον & μάχομαι, *pugno*.
Ἐνδομενία, ας, ἡ, supellex. Ab ἔνδον & μένω. (Nisi est, aut ab ἐν & δόμος, aut ab ἔνδον, ut μένος & μενία meræ sint terminationes. v. ἐνδομενία.)
Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda: quasi ab ἐνδομέω. Ex ἐν & δομέω, *struo*.
Ἐνδομυχέω, ῶ, intus lateo; ἐνδομυχοῦν κακὸν, latens malum. A seq.
Ἐνδομυχί, *Adv.* intus, in penetralibus. A seq.
Ἐνδόμυχος, ου, ὁ, ἡ, intestinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον & μυχός, *penetrale*.
ἜΝΔΟΝ, *Adv.* intus. (v. notata ad v. [illegible].)
Ἐνδοξάζω, f. άσω, glorifico; ἐνδοξασθῆναι, glorificari. (quasi ἐν δόξῃ τεθεῖναι.)
Ἐνδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, gloriam sermone aucupor.
Ἐνδοξόπωλος, ου, ὁ, ἡ, equorum pullis inclitus, i. e. equis alendis, qui nobiles equos habet. (quasi κατὰ πώλων ἔνδοξος.)
Ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, nobilis, gloriosus. 2) opinabilis. Ex ἐν & δόξα, *gloria*, *opinio*.
Ἐνδοξότης, ητος, ἡ, gloria. A præc.
Ἐνδόξως, *Adv.* honorifice. ἐνδοξότατα, honorificentissime. Ab eod.
Ἐνδόσθια, ίων, τὰ, intestina. Ab ἔνδον.
Ἐνδόσιμον, ου, τὸ, carminis, cantus, vel orationis exordium, quo canendo aliis modus canendi, quem sequantur, traditur. 2) incitatio. 3) occasio. 4) indulgentia, concessio.
Ἐνδόσιμος, ου, ὁ, ἡ, gratuitus. A seq.
Ἔνδοσις, εως, ἡ, remissio, laxatio. 2) inclinatio cedentis oneri. 3) deditio. 4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.
Ἐνδότερος, έρα, ερον, interior. ἐνδότατος, άτη, ατον, intimus, penitissimus. *Superl.* ab ἔνδον, vel ab antiquo adjectivo ἐνδός, δή, δόν.
Ἐνδοτέρω, *Adv.* interius. ἐνδοτάτω, intime.
Ἐνδοτικός, ή, όν, incitandi vim habens: φθέγμα ἐνδοτικὸν, idem quod ἐνδόσιμον.
Ἐνδοτικῶς, *Adv.* remisse, moderate.
Ἐνδουπέω, ῶ, f. ήσω, insono, sonum edo in.
Ἐνδοχία, ας, ἡ, supellex. Ex ἔνδον & ἔχω.
Ἐνδρανής, έος, ὁ, ἡ, efficax, habilis ad faciendum, solers. Ab ἐν & δραίνω, *facio*.

Ἐνδρομή, ῆς, ἡ, incursus, impetus. 2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν & τρέχω.
Ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ, vestimentum crassius apud Juvenalem. ἐνδρομίδες, αἱ, calceamenti genus, quo utebantur cursores, venatores &c. A præc.
Ἔνδροσος, ὁ, ἡ, roscidus, rorulentus. 2) udus, humidus, aquosus.
Ἔνδρυον, ου, τὸ, medulla arborum. 2) temo. 3) aratrum. Ex ἐν & δρῦς, *arbor*, *quercus*.
Ἐνδυάζω, dubito, hæsito, ambigo. Hesych.
Ἐνδυασμὸς, ῦ, ὁ, dubitatio. Hesych.
ἘΝΔΥΚΕΏΣ, *Adv.* promte, diligenter. 2) benigne. (ab ἐνδέδυκα, verbi ἐνδύω perfecto. quasi ea contentione, ut in rei penitius te quasi induas, immergas & abdas.)
Ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.
Ἐνδυμενία, ἡ, idem; & pro ἐνδομενία.
Ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro.
Ἐνδυναστεύω, f. εύσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo. 2) primas partes obtineo. 3) auctoritate mea obtineo, perficio.
Ἐνδύνω, f. δύσω, penetro. 2) induo.
Ἔνδυσις, εως, ἡ, ingressus, introitus, qu. immersio in rem. 2) vestitus.
Ἐνδυστυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix & miser sum in.
Ἐνδυτὴρ, ῆρος, ὁ, quo quis indui potest.
Ἐνδυτὸν, ῦ, τὸ, indumentum.
Ἔνδυτος, ου, indutus.
Ἐνδύω, f. ύσω, induo. 2) ingredior, subeo. 3) *med.* idem. subdo me, ut v. c. oneri, suscipio, capesso.
Ἐνεαρίζω, f. ίσω, ver alicubi transigo.
Ἐνεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, spondeo. Ab ἐγγύη.
Ἔνεγγυς, *Adv.* prope.
Ἐνεγκοῦσα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνεγκεῖν, *ferre*.
Ἐνεγκωμιάζω, f. σω, laudibus celebro. v. ἐγκωμιάζω.
Ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiæ.
Ἐνεδρευτὴς, ὁ, insidiator, deceptor.
Ἐνεδρευτικὸς, ή, όν, ad insidias aptus, proclivis.
Ἐνεδρεύω, f. εύσω, insidior.
Ἐνέδριον, ου, τὸ, insidiolum, insidiæ. A seq.
Ἔνεδρος, ου, ὁ, ἡ, inquilinus. Ab ἐν & ἕδρα, *sedes*.
Ἐνέζομαι, insideo.
Ἐνεθίζω, f. ίσω, adsuefacio.
Ἐνεῖδον, ἐνεῖδες, vidisti in, animadvertisti in. *Part.* ἐνιδὼν, intuitus. Ab ἰδεῖν vel εἴδομαι.
Ἐνεικονίζω, f. ίσω, specto, *vel* comparo imagine.
Ἐνειλέω, ῶ, f. ήσω, implico, involvo.
Ἐνείλημα, ατος, τὸ, involucrum, volumen. A præc.
Ἐνειλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in.
Ἐνειλίσσω, f. ίξω, involvo, unde ἐνειλιγμένος, involutus.
Ἐνείλλω, idem quod ἐνειλέω.
Ἔνειμι, insum.
Ἐνείργνυμι, & -γνύω, includo. 2) prohibeo.
Ἐνείργω, f. ξω, idem.
Ἐνείρω, innecto, insero, infibulo, implico. 2) consero, apto.
ἝΝΕΚΑ, *Adv.* caussa, propter.
Ἕνεκεν, *Adv.* idem.
Ἐνεκτέος, έα, έον, ferendus. A φέρω, *fero*.
Ἐνελαύνω, invehor curru, equo ingredior, apud Pind.
Ἔνεμα, ατος, τὸ, id, quod immittitur seu infunditur, scil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, *immitto*.
Ἐνεμέω, ῶ, f. έσω, vomo in.
Ἐνεμφύομαι, innascor. v. ἐμφύω.
Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα. v. ἐννήκοντα.

Ἐνενηκονταετὴς, έος, οῦς, nonagenarius. E pr. & ἔτος.
Ἐνενηκοντούτης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.
Ἐνεξουσιάζω, f. άσω, licentia utor in, gero me cum potestate & imperio.
Ἐνεορτάζω, f. άσω, festum diem celebro.
Ἐνεὸς, ά, όν, mutus. 2) surdus. 3) stultus.
Ἐνεότης, ητος, ἡ, surditas. 2) defectus vocis. A præc.
Ἐνεπαγγέλλομαι, polliceor.
Ἐνεπηρεάζω, f. άσω, insulto, vexo, *ut simplex*.
Ἐνεπιδείκνυμι, ostendo in re aliqua.
Ἐνεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregrinor alicubi.
Ἐνεπίδημος, ὁ, ἡ, peregrinus in urbe aliqua.
Ἐνεπιδίδωμι, idem quod ἐπιδίδωμι.
Ἐνεπικύπτω, f. ψω, inclinato capite incumbo. 2) inclinato capite intueor. 3) incumbo. 4) do operam.
Ἐνεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero in.
Ἐνεπίσκημμα, τὸ, actio judicialis, quam intendebant vindicantes sibi aliquid de publicatis bonis. A seq.
Ἐνεπισκήπτομαι, fut. ψομαι, incumbo. Creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur, qui publicatis bonis cujusрiam experiebantur, contra populum ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia petentes & vindicantes sibi partem eorum, quæ sibi quacunque de caussa deberentur, ut uxori dos, creditori creditum.
Ἐνέπω, & ἐννέπω, dico, cano. 2) calumnior.
Ἐνεργάζομαι, f. άσομαι, ingenero, injicio, addo, indo, insero.
Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia.
Ἐνεργέω, ῶ, f. ήσω, operor, ago. Hinc ὁ ἐνεργούμενος, ου, a diabolo possessus, agitatus.
Ἐνέργημα, ατος, τὸ, effectus, operatio. A præc.
Ἐνεργὴς, έος, ὁ, ἡ, efficax, acer. Ex ἐν & ἔργον.
Ἐνεργητικὸς, ή, όν, activus. 2) efficax. Ab ἐνεργέω.
Ἐνεργητικῶς, *Adv.* efficaciter. 2) active, ap. Gramm.
Ἐνεργοβατέω, vi (v. c. divina) aliqua commutor in aliam naturam. Lucian. Ex ἐνεργὸς & βαίνω.
Ἐνεργολαβέω, ῶ, f. ήσω, quæstum in aliqua re facio. 2) opus faciendum suscipio, conduco.
Ἐνεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, efficax, acer. Ex ἐν & ἔργον.
Ἐνεργῶς, *Adv.* efficaciter, acriter. A præc.
Ἐνερείδω, fut. είσω, impingo, illido. 2) infigo. *In med.* innitor, incumbo.
Ἐνέρεισις, εως, ἡ, compressio, infixio, innixus. A præc.
Ἐνερεύγω, eructo, irructo. Aor. 2. ἐνήρυγον.
Ἐνερευθὴς, έος, ὁ, ἡ, ruber, rubore suffusus.
Ἔνερθε, vel ἔνερθεν, *Adv.* infra. Ex ἐν & ἔρα, *terra*. (vel potius pro ἐνερόθεν, ab antiquo ἐνερὸς, ά, όν, profundus, sub humo positus. vid. seq.)
Ἔνεροι, ων, mortui, manes, inferi. (Videtur ab antiquo vocab. ἔνος vel ἔνος, η, ον, *vetustus*, *fatiscens*, *evanescens*, repetendum esse. v. ἔνη.)
Ἐνερόχρωτες, οἱ, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἔνεροι & χρὼς, *cutis*, *color*.
Ἔνερσις, εως, ἡ, innexio, illigatio. Ab ἐνείρω.
Ἐνέρτερος, έρα, ερον, inferior. Ab ἔνεροι.
Ἐνέρευθρος, ου, rubicundus. v. ἐνερευθής.
Ἐνεσία, ας, ἡ, consilium. A seq. conf. & αἰνεσία.
Ἔνεσις, εως, ἡ, immissio. Ab ἐνίημι.
Ἔνεστι, licet. Ab ἔνειμι.
Ἐνεστιάω, ῶ, f. άσω, convivio excipio, convivium celebro alicubi. v. seq.
Ἐνέστιος, ου, ὁ, ἡ, qui intra lares est, domesticus. Ex ἐν & ἑστία, *lares*.
Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.
Ἐνετὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum medicinale, quo infusio perficitur, clyster. Ab eod.

Ἐνευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo, felicem vitam dego aliquo in loco, vel genere vitæ.
Ἐνευδοκιμέω, ῶ, inclaresco, clarus sum in.
Ἐνεύδω, indormio.
Ἐνευημερέω, ῶ, prosperor in. ἐνευημέρημα, prospero successu usus est in.
Ἐνευθηνεῖσθαι, abundare aliqua re.
Ἐνευκαιρέω, f. ήσω, opportunitate utor in aliqua re, idem quod ἐνευημερέω.
Ἐνευκαταφρόνητος, ον, contemtibilis.
Ἐνευλογέω, ῶ, f. ήσω, beatum prædico.
Ἐνεύνιος, ου, ὁ, ἡ, in lecto, cubili, sede quacunque stabili positus. Ex ἐν & εὐνὴ, cubile.
Ἔνευνος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἐνευστομέω, ῶ, f. ήσω, concinne suaviterque cantillo.
Ἐνευσχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.
Ἐνευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.
Ἐνευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix sum in, feliciter ago.
Ἐνεύχομαι, f. ξομαι, precor in, *vel* inter.
Ἐνευωχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, convivor in, conviviis indulgeo.
Ἐνεχυράζω, f. άσω, pignus capiendi potestatem do, *de magistratu: at in med.* pignus capio, *de creditore, qui e potestate a magistratu data pignus aufert.* 2) pignus capio, *de ministro magistratuum.* 3) *denique & de creditore* in activo. 4) pignori depono. 5) beneficium do: *in pass.* beneficio obligor. Ex ἐνέχυρον.
Ἐνεχυρασία, ἡ, pigneratio. A pr. cum sq.
Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus.
Ἐνεχυρασμὸς, ῦ, ὁ, pigneratio, vel oppigneratio.
Ἐνεχυριάζω, & ἐνεχυριάζομαι, idem quod ἐνεχυράζω.
Ἐνεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.
Ἐνεχυριασμὸς, idem quod ἐνεχυρασμός.
Ἐνέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν & ἐχυρὸς, *tutus*.
Ἐνέχω, insto, urgeo. 2) malevolo sum animo, simultatem gero. Hinc ἐνέχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius sum. Apud *oratores dicitur sæpe* de reis.
Ἐνεψέω, f. ήσω, incoquo.
Ἐνέψημα, τὸ, pulmentum, quod coquitur.
Ἐνεψητέον, *Adv. positionis*, incoquendum est.
Ἐνζέομαι, f. έσομαι, inserveo.
Ἔνη, f. ἔνη, vetus, (v. infra ἔνος. 2) ἔνη καὶ νέα, tricesimus seu ultimus dies mensis, Atticis: *proprie* vetus & nova sc. luna, quia finis lunæ veteris, & initium novæ in eundem diem incidunt.
Ἐνηβάω, pubesco. 2) juveniliter lascivio, delectationibus indulgeo.
Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, locus amœnus, in quo juvenes, voluptatibus & exercitationibus corporis armorumque indulgent. A sq.
Ἔνηβος, ου, ὁ, ἡ, puber. Ex ἐν & ἥβη, *pubertas*.
Ἐνήδομαι, delector in.
Ἐνήδονος, ου, ὁ, ἡ, voluptati deditus. 2) cum voluptate conjunctus.
Ἐνηδύνω, f. υνῶ, exhilaro.
Ἐνηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, suavitate & voluptate fruor in re aliqua, oblector.
Ἐνηέια, ας, ἡ, benignitas, mansuetudo. A sq.
Ἐνηὴς, έος, ὁ, ἡ, benignus, placidus, mitis.
Ἐνήκοος, ου, ὁ, ἡ, audiendi facultate præditus.
Ἐνήλατα, ων, τὰ, ligna recta in quæ defiguntur & adiguntur gradus scalæ. 2) clavi rotam in axe continentes. 3) spondæ; & in *Singulari* ἐνήλατον, sponda. ap. Josephum pars throni in qua sedetur. 4) genus placentæ, sic dictum ex eo, quod in massam segmenta nucum amygdalarum, aliorumque fructuum ingererentur. apud Demosth.
Ἐνήλικος, ου, ὁ, ἡ, puber. A sq.
Ἐνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, idem.
Ἐνηλλαγμένως, *Adv.* ordine permutato, ordine inverso, vicissim. Ab ἐναλλάττω.
Ἐνηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἤλυσις, *adventus*, *ingressus*, sicut Jupiter *fulminator* dicitur καταιβάτης, quasi *descensor*.
Ἐνήλωσις, εως, ἡ, insertio clavorum, *item*, clavi ipsi. Ab ἐν & ἡλόω, *clavis firmo*.
Ἐνῆμαι, f. ήσομαι, insideo.
Ἐνηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quiesco in.
Ἐνήρης, εος, ὁ, ἡ, navis remigio instructa. Ex ἐν & ἐρέσσω, *remigo*, vel ἔρω.
Ἐνηχέω, ῶ, f. ήσω, insono. 2) inculco, doceo.
Ἐνήχημα, ατος, τὸ, tinnitus auris, ex acri sono reliquus.
Ἔνηχος, ου, ὁ, ἡ, sonans, sonorus.
ἜΝΘΑ, *Adv.* hic. 2) ibi, illic. 3) ubi. 4) tum.
Ἐνθάδε, *Adv.* hic, isthic. 2) huc. *Att.* ἐνθαδί.
Ἐνθακέω, ῶ, f. ήσω, insideo.
Ἐνθάκησις, εως, ἡ, insessio. A pr.
Ἐνθαλασσεύω, vel ἐνθαλαττεύω, f. εύσω, in mari versor, mare frequento, in mari navigo, duro.
Ἐνθαλάττιος & ἐνθαλαττίδιος, ον, marinus. Ex ἐν & θάλαττα.
Ἐνθάλπω, foveo, velut in sinu.
Ἐνθανατόω, f. ώσω, capitis condemno.
Ἐνθάπτω, f. ψω, sepelio in.
Ἐνθαρσέω, ῶ, & Attice, ἐνθαρρέω, ῶ, f. ήσω, confido, bono animo sum in.
Ἐνθεάζω, & ἐνθεάζομαι, divino spiritu adflatus sum, sum ἔνθεος, deo plenus.
Ἐνθεαστικὸς, ή, όν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari solet. A pr.
Ἐνθεαστικῶς, ritu fanatico. A pr.
Ἔνθεμα, ατος, τὸ, surculus, qui inseritur arbori. Ab ἐντίθημι.
Ἐνθεματισμὸς, ὁ, insitio.
Ἐνθέμιον, ου, τὸ, interior pars puppis, quo sarcinæ vel merces imponuntur. v. ἐνθήκη.
Ἔνθεν, *Adv.* hinc. 2) illinc. Ab ἔνθα.
Ἐνθένδε, *Adv.* idem, & ex eod.
Ἔνθεος & ἔνθους, ου, ὁ, ἡ, deo plenus, numine adflatus, divinus, fanaticus.
Ἐνθεραπεύω, f. σω, curate tracto, percolo.
Ἐνθερίζω, f. ίσω, æstatem in aliquo loco ago.
Ἐνθερμαίνω, f. ανῶ, calefacio.
Ἔνθερμος, ου, ὁ, ἡ, calidus, fervidus.
Ἔνθεσις, εως, ἡ, interpositio. 2) bolus, buccella.
Ἔνθεσμος, ου, ὁ, ἡ, qui leges servat. 2) legitimus, licitus, legi conveniens.
Ἐνθέσμως, *Adv.* legitime, ut fas est. A pr.
Ἔνθετος, ου, ὁ & ἡ, insitus, insertus alicui rei. Ab ἐντίθημι.
Ἐνθέως, sancte, pie. 2) furiose. Ab ἔνθεος.
Ἐνθήκη, ης, ἡ, merces, *proprie*, quæ imponuntur navibus.
Ἐνθηλυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebriter facio. Ex ἐν, θῆλυς, & πάσχω.
Ἔνθηρος, ου, ὁ, ἡ, feras habens. Epith. silvæ. 2) a serpente ictus. Soph. Ex ἐν & θήρ.
Ἔνθλασις, εως, ἡ, cavitas in capite facta a contusione. Ab seq.

Ἐνθλάω, f. άσω, contundo, s. tundo, premo ut subsidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.
Ἐνθλίβω, f. ψω, infringo, imprimo.
Ἐνθνήσκω, immorior.
Ἐνθορέω, ῶ, insilio.
Ἔνθος, vide Ἔνθεος.
Ἐνθουσιάζω, f. άσω, fanatico, seu divino furore agor. ἐνθουσιαζόμενος, limphaticus. A sq.
Ἐνθουσιᾶν, limphari insanire. in *Particip.* ἐνθουσιῶν, insaniens. Ab ἔνθεος.
Ἐνθουσίασις, εως, ἡ, fanaticus seu divinus adflatus. A pr.
Ἐνθουσιασμός, ῦ, ὁ, idem. 2) acerrimum rei studium. Ab ἐνθουσιᾶν.
Ἐνθουσιαστής, ῦ, ὁ, numine adflatus, fanaticus. Ab eod.
Ἐνθουσιαστικός, ή, όν, numine adflatus, qui numine adflari solet. 2) animos furore divino corripiens. A pr.
Ἐνθουσιαστικῶς, *Adv.* more eorum, qui furore fanatico aguntur. A pr.
Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ἐνθουσιαστικός. Ab ἐνθουσιᾶν.
Ἐνθουσιωδῶς, idem quod ἐνθουσιαστικῶς.
Ἐνθνύσσω, f. ξω, pungo, affligo.
Ἐνθριόομαι, οῦμαι, ficulnis foliis involvor. *Præt.* ἐντεθριῶσθαι, involvi. Ab ἐν & θρῖον, *ficus folium.*
Ἐνθρονίζω, f. ίσω, in throno colloco. Hinc ἐνθρονίζομαι, in throno sedeo.
Ἐνθρονισμός, ὁ, inauguratio Episcopi. Vox Eccl.
Ἐνθρονιστικόν, τό, cathedraticum, quod datur pro ordinatione ab Episcopo. Vox Eccl.
Ἔνθρονος, ὁ & ἡ, in solio sedens. Epith. regis.
Ἐνθρυλέω, f. ήσω, idem quod seq.
Ἐνθρυλίζω, f. ίσω, immurmuro, insusurro.
Ἔνθρυπτον, ου, τό, intritum. 2) placenta.
Ἐνθρύπτω, f. ψω, intero.
Ἐνθρώσκω, insilio.
Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, cogito, mente agito, animo concipio, expendo, considero, reputo.
Ἐνθύμημα, ατος, τό, animi conceptus, cogitatio, commentum. 2) argumentum & sententia oratoria, in primis constans interrogatione e contrariis. 3) species Syllogismi, Enthymema.
Ἐνθυμηματικός, ή, όν, enthymemate constans. 2) acutus in argumentando, dicendo. A pr.
Ἐνθυμημάτιον, τό, sententiola argutula materiam τοῦ ἐνθυμεῖσθαι, secum cogitandi, relinquens. Ab eod.
Ἐνθυμηματώδης, εος, ες, argutis argumentationibus refertus. Ab eod.
Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, consideratio. 2) commentatio. Ab ἐνθυμέομαι.
Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἔνθυμος.
Ἐνθυμιάω, ῶ, suffio, odoribus repleo.
Ἐνθυμίζομαι, cogito, reputo. Ab ἔνθυμος.
Ἐνθύμιον, ου, τό, quicquid in animo reponitur. 2) piaculum (ἄγος) quicquid in religionem, aut omen trahi potest: s. cogitatio a tali re orta, religio: unde ἐνθύμιον ποιεῖσθαι, in religionem sibi vertere, s. in omen. A sq.
Ἐνθύμιος, ον, qui curæ est alteri. Ab ἔνθυμος.
Ἐνθυμιστός, ή, όν, cujus ratio habetur in re aliqua: ἐνθυμιστὸν ποιεῖσθαι, religioni sibi ducere. Herodotus.
Ἔνθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui est animo præsenti, in quo est animus fortis, animosus.
Ἐνθύμως, *Adv.* fortiter, alacriter. A pr.

Ἐνθυπιάζω, f. άσω, sacrifico in.
Ἐνθωρακίζω, f. ίσω, lorico.
Ἔνι pro ἔνεστι, inest, licet.
Ἐνί pro ἐν, in.
Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, annuus. A sq.
Ἐνιαύσιος, ου, ὁ & ἡ, annuus, anniculus, anniversarius, annum durans. ἐνιαυσίως, *Adv.* quotannis. Ab ἐνιαυτός.
Ἐνιαυτίζω, annum transigo. A sq.
ἘΝΙΑΥΤΟΣ, οῦ, ὁ, annus.
Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuum fructum fero.
Ἐνιαυτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, annuum fructum ferens. Ex ἐ. & φέρω.
Ἐνιαύω, f. αύσω, immoror, habito. 2) dormio in *vel* apud.
Ἐνιαχῇ, *Adv.* nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιοι.
Ἐνιαχοῦ, *Adv.* alicubi, aliquando, interdum. Ab eod.
Ἐνιβάλλω, poet. pro ἐμβάλλω.
Ἐνίγυιος, ου, ὁ, ἡ, uno membro seu pede mutilus, claudus. Suidas. Ex ἐν & γυῖον, *membrum.*
Ἐνιδρόω, ῶ, f. ώσω, insudo.
Ἐνιδρύω, & ἐνδρύω, colloco in. 2) fundo, firmo.
Ἐνιζάνω, f. ζήσω, insideo, subsido.
Ἐνιζαγνύω, fut. άξω, adjungo: unde ἐνιζαχθείς, junctus. Ab ἐνί pro ἐν & ζαγνύω, *jungo.*
Ἐνίζησις, ἡ, insessio. Ab ἐνιζάνω.
Ἐνίζημα, τό, sedes. Ab eod.
Ἐνίζω, insideo.
Ἑνίζω, f. ίσω, unum pono, facio, copulo.
Ἐνίημι, f. ήσω, immitto, infigo, injicio.
Ἐνικατατίθημι, depono in, repono.
Ἐνικλάω, f. άσω, infringo.
Ἐνικλείω, f. είσω, includo.
Ἔνικμος, ου, ὁ, ἡ, humidus. Ex ἐν & ἰκμάς, *humor.*
Ἐνικνέομαι, οῦμαι, intro, penetro.
Ἐνικνήθω, fut. ήσω, intero radendo ungue, *vel* radula carptum intero.
Ἑνικός, ή, όν, singularis. Ab ἕν.
Ἐνικρίνεσθαι pro ἐγκρίνεσθαι, adnumerari; unde ἐνικριθῆναι.
Ἑνικῶς, *Adv.* singulariter, numero singulari.
Ἐνίλλω, irrideo oculis. Eustath.
Ἐνιλλωπτέω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, seu distorqueo. 2) irrideo, subsanno.
Ἐνιλλώπτω, idem.
Ἐνιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν & ἰοβόλος, *venenum ejaculans.*
ἜΝΙΟΙ, αι, α, quidam, nonnulli.
Ἐνίοτε, *Adv.* interdum. 2) aliquando. 3) aliquoties. A pr.
Ἐνιπή, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.
Ἐνίπλειος, poetice pro ἔμπλεος, plenus.
Ἐνιπλήθω, f. ήσω, impleo, pro ἐμπλήθω.
Ἐνιπλήσσω, vel ἐνιπλήττω, f. ξω, terrorem incutio. 2) irruo, incido, pro ἐμπλήσσω, -ττω.
Ἐνιππάζομαι, f. άσομαι, equo invehor, inequito, locum equo persulto.
Ἐνιππάω, f. άσω, idem.
Ἐνιπρήθω, f. ήσω, pro ἐμπρήθω.
Ἐνιπτάζω, f. άσω, increpo. Ab ἐνίπτω.
Ἐνιπτύω, f. ύσω, inspuo, pro ἐμπτύω.
Ἐνίπτω, f. ψω, dico. 2) objurgo. Ex ἐν & ἔπω vel ἴπτω. v. ἐνίσσω.
Ἐνισκέλλω, arefacio, ut *simplex.*
Ἐνισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo, infligo.
Ἐνισκίμπτω, f. ψω, idem. 2) infigo.
Ἐνισπέω, ῶ, f. ήσω, dico, pro ἐνίσπω.

E'νίσπω, dico, enarro. 2) increpo, objurgo, pro ἐνίπτω. v. ἐνίπτω.

E'νίσσω, verbis asperis incesso, objurgo, injuria afficio. Ab ἐνίπτω.

E'νίστημι, statuo inter, interpono. 2) colloco. 3) In aor. 2. & ἐνίσταμαι, insisto, insto. 4) instituo, incipio. 5) intendo. 6) immineo, observo. 7) obsisto, repugno, intercedo, impedio.

E'νισχνος, ου, ὁ, ἡ, gracilis, tenuis, ut *simplex*.

E'νισχυρίζομαι, f. ίσομαι, innitor, fiduciam colloco, simulo, affecto fortem, firmum, ferocem.

E'νισχύω, f. ύσω, vires sumo, invalesco. 2) corroboro, validum reddo.

E'νίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo. 2) hæsito in loquendo.

E'νιτρέφω, fut. θρέψω, alo, *seu* innutrio, pro ἐντρέφω.

E'νιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo. pro ἐγχρ.

E'νλείπομαι, *usitatius* ἐλλείπομαι, deficio.

E'νναέτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. A sq.

E'νναετὴρ, ῆρος, ὁ, inhabitator, incola. Ex ἐν & ναιέτης, *habitator*. v. ἐνναέτης.

E'νναετηρὶς, ίδος, ἡ, novennium.

E'ννάετηρος, ου, ὁ, novennis. A sq.

E'ννάετης, novennis. Fœm. ἐννάετις. ἐννάετες, per novem annos. Ex ἐννέα & ἔτος.

E'ννάέτης, ου, ὁ, inhabitator. Fœm. ἐνναέτις, inhabitatrix.

E'ννᾶος, ὁ, idem qui ἔνναος, *sed vitiosa scriptura est, legendumque* ἔνναος, Schol. Apoll.

E'νναίω, inhabito, incolo.

E'ννάκις, novies. Ab ἐννέα.

E'ννακοσιοστὸς, ή, όν, nongentesimus. A sq.

E'ννακόσιοι, αι, α, nongenti.

E'νναταῖος, αία, αῖον, qui nono die venit, moritur &c. A sq.

E'ννατος, η, ον, nonus. Hinc τὰ ἔννατα, ων, sc. ἱερὰ, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novendialia. (melius ἐνναταῖα.)

E'νναυλοχέομαι, in portu sto, *de navi*.

E'νναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, pugna navali dimico, in aliquo lacu v. c.

E'ΝΝΕΑ, novem; in derivatis & compositis etiam ἐννη.

E'ννεάβοιος, ου, ὁ, ἡ, novem boum pretium æquans. Ex ἐννέα & βοῦς, *bos*. Sed βοιος, & οιος videntur meræ terminationes esse, nil commune cum bove habentes. v. ἀντίβοιος.

E'ννεαγήρως, ω, ὁ, ἡ, qui novem ætates vixit. Ex ἐννέα & γῆρας.

E'ννεάδετος, ου, ὁ, ἡ, qui novem vinculis seu juncturis continetur. 2) multis vinculis ligatus.

E'ννεαδικὸς, ή, όν, novenarius, nonarius.

E'ννεάζω, f. άσω, juventutem tero, adolesco in aliquo studio.

E'ννεακαίδεκα, undeviginti.

E'ννεακαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus undeviginti annorum. A pr. & ἔτος.

E'ννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, undevicesimo die veniens, rediens, moriens, eveniens &c.

E'ννεακαιδέκατος, άτη, ον, undevicesimus.

E'ννεάκεντρος, ου, ὁ, ἡ, novem habens stimulos sive aculeos. Ex ἐννέα & κέντρον.

E'ννεάκις, *Adv.* novies.

E'ννεάκλινος, ὁ, ἡ, novem lectis stratis constans. Ex ἐ. & κλίνη.

E'ννεάκρουνος, ου, ὁ, ἡ, novem habens fistulas aquam fundentes. 2) nomen fontis Athenis, ante Callirrhoe dicebatur.

E'ννεάλινος, ου, ὁ & ἡ, novemplici filo plexus. Ex ἐ. & λίνον.

E'ννεάμηνος, ου, ὁ & ἡ, qui novem mensium est. Ex ἐ. & μήν.

E'ννεάμυκλος, ου, ὁ & ἡ, qui novem annorum est, robustus, validus. Hesych. Ex ἐννέα & μύκλαι, *rugæ in collis asinorum, e quibus ætas eorum dignoscitur*.

E'ννεάνυχες, *Adv.* per novem noctes aliquid facere. Ex ἐ. & νύξ.

E'ννεάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, novem cubitos æquans.

E'ννεαπλάσιος, ία, ιον, novemplex.

E'ννεάπους, οδος, ὁ, ἡ, novem pedes æquans.

E'ννεάπυλος, ὁ, ἡ, novem portas habens. Ex ἐ. & πύλη.

E'ννεάς, άδος, ἡ, numerus novenarius: novem.

E'ννεάφθογγος, ου, ὁ, ἡ, novem sonos reddens.

E'ννεάφωνος, ου, ὁ, ἡ, novem voces habens. Ex ἐ. & φωνή.

E'ννεάχιλοι, apud Hom. pro ἐννεακισχίλιοι, novies mille.

E'ννεάχορδος, ου, ὁ, ἡ, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex ἐ. & χορδή.

E'ννέμω, pasco in.

E'ννενήκοντα, nonaginta.

E'ννενηκονταέτης, & -τέτης, qui nonaginta annorum est. E pr. & ἔτος.

E'ννενηκοστὸς, ή, όν, nonagesimus.

E'ννεόργυιος, ου, ὁ, ἡ, novem ulnas (orgyias) longus. Ex ἐννέα & ὀργυιά.

E'ννεὸς, ή, όν, pro ἐνεός.

E'ννεοτροφέομαι. ἐννεοτροφηθεὶς, ab adolescentia innutritus.

E'ννεοττεύω, f. εύσω, nidifico in.

E'ννέπω, dico, loquor. Ex ἐν & ἔπω. v. ἐνίσπω, & ἐνίπτω.

E'ννεσία, ας, ἡ, pro ἐνεσία.

E'ννεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo. 2) vergo ad aliquid.

E'ννέωρος, ου, ὁ, ἡ, novennis. Ex ἐννέα & ὥρα, *annus*.

E'ννήμαρ, *Adv.* per novem dies. Ex eod. & ἦμαρ.

E'ννήρης, scil. ναῦς, ἡ, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα & ἐρέσσω, *remigo*, vel ἐρω.

E'ννηφι, in perendinum, perendie. Ex ἔνη pro ἔνη & syllabica adjectione φι.

E'ννοέω, ῶ, f. ήσω, mente concipio, cogito.

E'ννόημα, ατος, τό, animi conceptus, cogitatio.

E'ννοηματικὸς, ή, όν, idem quod seq. A pr.

E'ννοητικὸς, ή, όν, cogitabundus, cogitandi & intelligendi vi præditus.

E'ννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐννοέω.

E'ννομολέσχης, ου, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, & λέσχη, *confabulatio*.

E'ννομος, ου, ὁ, ἡ, legitimus, legibus consentaneus, justus. 2) legi obnoxius. 3) ἐννόμως, *Adv.* legitime.

E'ννόμως, legitime, ex lege, secundum legem.

E'ννοος, *contr.* ἔννους, ου, ὁ, ἡ, mentis compos, sapiens, prudens.

E'ννος, ου, ὁ, vetus, pro ἕνος.

E'ννοσίγαιος, ου, ὁ, quassator terræ, Epitheton Neptuni, pro ἐνοσίγαιος. Ex ἐνόθω & γαῖα.

E'ννοσίδας, ου, ὁ, idem. A sq.

E'ννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις, quassatio.

E'ννοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens seu agitans folia seu frondes. 2) in quo frondes seu folia agitantur. Ex ἐνόθω & φύλλον.

Ἐνεοττεύω, pullos gigno, nidifico. v. ἐνεοττεύω.
Ἐνεοττοποιέω, idem.
Ἔνικμος & ἔνοτος, ὁ, ἡ, humidus, irriguus. Ex ἐν & νοτίς, νότος.
Ἐννυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in.
Ἔννυμι, vel ἐννύω, ἐννύω, induo. Ab ἔω, idem.
Ἐννυός, ὁ, ἡ, nurus. Ex ἐν & νυός, idem.
Ἐνυστάζω, dormio in loco aliquo, vel sermone, lectione.
Ἐννύχιος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. ἐννύχιον, noctu. Ex ἐν & νύξ.
Ἔννυχος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. ἔννυχα, noctu. ἐννυχώτερον, *Adv.* maturius, longius ante diem.
Ἐνωθρός, ου, ὁ, ἡ, torpidus.
Ἐνόδιος, ου, ὁ, ἡ, in via positus, obvius. 2) quod incidit seu offertur in via. 3) aptus itineri, ut ὅπλα ἐνόδια, quibus uti solent viatores. 4) τὰ ἐνόδια, calles. 5) ἡ Ἐνοδία, Dianæ Epith. Ex ἐν & ὁδός.
Ἐνοδῖτις, ἡ, vialis dea, præses viæ, dux viæ.
Ἔνοδμος, ου, ὁ, ἡ, odoratus. Ex ἐν & ὀδμή.
Ἐνόθω, f. όσω, quatio, agito.
Ἐνοιδής, έος, ὁ, ἡ, turgidus, tumidus. Ex ἐν & οἶδος, tumor.
Ἐνοικίδιος, ον, domesticus.
Ἐνοικέω, ῶ, f. ήσω, incolo, inhabito.
Ἐνοικήσιμος, ον, habitabilis.
Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio.
Ἐνοικίδιος, ον, domesticus. ἐνοικίδια σκεύη, supellex.
Ἐνοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio.
Ἐνοίκιον, ου, τό, pretium conductæ domus. 2) merces, quæ hospiti datur, ad quem divertimus. Ab ἔνοικος.
Ἐνοίκισμα, τος, τό, inhabitatio.
Ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.
Ἔνοικος, ου, ὁ & ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet.
Ἐνοικουρέω, ῶ, domi maneo.
Ἐνοινοφλυγεῖν, vino se largius ingurgitare.
Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.
Ἐνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis subsido.
Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto.
Ἔνολμος, ου, ὁ, divinus vates. Ex ἐν & ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc, inter alia, Apollo olim responsa dabat.
Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine alicujus sum, conversor.
Ἐνομόργνυμαι, f. ξομαι, abstergo, *seu* detergo in.
Ἐνόν, *Imperson.* cum liceat τὸ ἐνόν, facultas. Ab ἔνεστι.
Ἐνοπή, ῆς, ἡ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.
Ἐνοπλίζομαι, armor.
Ἐνόπλιος, ου, ὁ, ἡ, qui in armis est, vel fit. A sq.
Ἔνοπλος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Ἐνοποιέω, ῶ, f. ήσω, unum facio.
Ἑνοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, unum faciens, vim uniendi habens.
Ἐνοπτρίζομαι, f. ίσομαι, intueor in speculum.
Ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum speculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in speculo.
Ἔνοπτρον, ου, ὁ & ἡ, speculum. 2) quidquid lucem reflectit. Ex ἐν & ὄπτομαι, *video*.
Ἐνόρασις, ἡ, spectatio, inspectio. A seq.
Ἐνοράω, ῶ, inspicio, animadverto.
Ἐνόριος, ου, ὁ, ἡ, qui intra terminos est. Ex ἐν & ὅρος, *terminus*.
Ἐνόρκιος, ου, ὁ, ἡ, qui jurejurando fit. τὸ ἐνόρκιον, jusjurandum. (sc. ἱερόν.) A seq.
Ἔνορκος, ου, ὁ & ἡ, juratus, jurejurando obstrictus, vel confirmatus.
Ἐνόρκως, jurato. A pr.
Ἐνορμάω, injicio, impello. *In med.* vado, venio.
Ἐνορμίζω, f. ίσω, & ἐνορμίζομαι, navem in stationem appello, portum teneo, vel capio.
Ἐνορμίτης, ου, ὁ, qui in portu stationem habet. Ex ἐν & ὅρμος, *portus*.
Ἐνορούω, f. ύσω, irruo, insilio.
Ἐνόρχης, ου, ὁ, qui unum habet testiculum. Ex ἐν & ὄρχις, *testiculus*.
Ἐνόρχης, ου, ὁ, testiculos habens, testiculatus.
Ἔνορχις, ιος, idem. Ex ἐν & ὄρχις.
Ἔνορχος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐνόρχης.
Ἐνόρω, excito, concito in: *unde occurrunt* ἐνῶρσας, excitasti: ἐνώρτο, excitabatur, consurgebat. Ex ἐν & ὄρω, quod idem significat.
ἘΝΟΣ, vel ἔνος, ου, ὁ, annus.
Ἔνος, η, ον, vel ἕνος, ἕνη, ἕνον, annuus. 2) vetus. Hinc ἕνη & νέα, ultima dies mensis lunaris, quasi vetus & nova. Pro vespera ἕνη quidam accipiunt ap. Theocr. v. ἕνη.
Ἔνοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόθω.
Ἐνοσίγαιος, ου, ὁ, v. ἐννοσίγαιος.
Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & χθών.
Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas. Ab ἕν.
Ἔνουλα, ων, τά, gingivæ interiores, carnes, quæ dentes intra ambiunt. Ex ἐν & οὖλον, *gingiva*.
Ἐνουλισμός, ὁ, crispatio v. c. comæ, quæ fit calamistro. Ab ἐν & οὖλος, *crispus*.
Ἐνουράνιος, ου, ὁ, ἡ, qui in cœlis est, cœlestis.
Ἐνουρέω, f. ήσω, immejo, ut in cineres patris, quæ cum sit atrox contumelia, universe ἐνουρεῖν τινι est aliquem contumelia afficere. 2) urinam non contineo.
Ἐνουρήθρα, ας, ἡ, matula, matella.
Ἔνουρος, ου, ὁ, ἡ, qui in urina est. Ex ἐν & οὖρον, *urina*.
Ἐνούσιος, ου, ὁ, ἡ, substantialis. 2) substantiæ inhærens. 3) innatus. 4) opulentus.
Ἐνοφείλομαι, debeor, de pecunia sub hypotheca, pignore.
Ἐνοφθαλμιάω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto.
Ἐνοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem infero.
Ἐνοφθαλμισμός, οῦ, ὁ, inoculatio.
Ἐνοχή, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι.
Ἐνόχιον, ου, ὁ, ἡ, pretium pensionis.
Ἐνοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, molestus sum.
Ἐνοχοποιός, όν, obligationem afferens. A sq. & ποιέω.
Ἔνοχος, ου, ὁ, ἡ, qui tenetur quasi vinctus & obstrictus. 2) obnoxius, obstrictus, reus.
Ἑνόω, ῶ, f. ώσω, unio, aduno.
Ἐνράπτω, f. ψω, insuo, includo.
Ἐνρήσσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. A seq.
Ἐνρήσσω, f. ξω, idem.
Ἐνριγόω, ῶ, frigo in. Unde ἐνερρίγωσα.
Ἐνρίπτω, f. ψω, conjicio in aliquem.
Ἐνριζόω, f. ώσω, radices ago in.
Ἐνρυθμικός, ή, όν, qui rhythmos, numeros servat.
Ἔνρυθμος, ου, ὁ, ἡ, rhythmis & numeris constans, habens rhythmos.
Ἐνσαρόω, f. ώσω, verro.
Ἐνσείω, f. είσω, incutio, infligo.
Ἐνσήθω, incerno, cribro, cribro transmitto.
Ἐνσημαίνω, & ἐνσημαίνομαι, significo, exprimo, imprimo.
Ἐνσημαίνομαι, ομαι, significo ubi aliquid fit, indico.

Ἐν-

Ἐνσιαλόω, f. ώσω, inspuo. Ex ἐν & σίαλον, *salivs*.
Ἔνσιμος, ου, ὁ, ἡ, simus, *ut simpl.* (nisi quod ἐν hic vim significationis minuere videtur, ut lat. *sub*.)
Ἐνσκευάζω, f. άσω, instruo, induo, orno.
Ἐνσκηνοβατέω, ῶ, f. ήσω, in scenam vel proscenium produco.
Ἐνσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo, ut fulmen.
Ἐνσκιατροφέομαι, οῦμαι, vitam umbratilem dego.
Ἐνσκιῤῥόομαι, scirrhum duco, in scirrhum degenero.
Ἐνσκλημι, exaresacio, induro; *in perf.* indurui, durus sum.
Ἐνσοριάζω, f. άσω, in loculo condo, sepelio. Ex ἐν & σορὸς, *loculus*.
Ἐνσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fasciis involvo.
Ἐνσπείρω, insero, insemino. 2) injicio.
Ἔνσπορος, ου, ὁ, ἡ, in quo semen inest. 2) qui copioso est semine.
Ἔνσποδος, ου, ὁ, ἡ, cineritius, pulverulentus.
Ἔνσπονδος, ου, ὁ, ἡ, foedere junctus, foederi inclusus, confoederatus. 2) qui a bello fit amicus. Ex ἐν & σπονδὴ, *foedus*.
Ἐνσπόνδως, *Adv.* cum ἔχειν est foedere junctum esse. 2) e foedere, servato foedere.
Ἐνστάζω, f. ξω, instillo.
Ἐνσταλάζω, f. ξω, instillo.
Ἔνστασις, εως, ἡ, exordium rei institutæ. 2) intentio litis & caussæ. 3) pugnax contentio, adversatio. 4) propositum, institutum. 5) figura oratoria, s. argumentum contrarium ad refellendum adversarium. Ab ἐνίστημι, *statuo in*.
Ἐνστάτης, ου, ὁ, qui in via obsistit. Ab eod.
Ἐνστατικὸς, ἡ, ὸν, instans & urgens. Ab eod.
Ἐνστατικῶς, *Adv.* instanter & pugnaciter, pertinaciter inficiando vel repugnando. A pr.
Ἐνστερνίζω, in pectore figo. *In med.* in pectoris sinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν & στέρνον, *pectus*.
Ἐνστερνομάντεις, ου, ὁ, e cujus pectore dæmon responsa dat. Ex ἐν, στέρνον, & μάντις, *vates*.
Ἐνστερνόμαντις, εως, ὁ, idem.
Ἐνστηθίζω, idem quod ἐνστερνίζω. A στῆθος, *pectus*.
Ἐνστηρίζω, f. ίξω, infigo, adigo in.
Ἐνστίζω, f. ίξω, acu pingo in.
Ἐνστοιβάζω, instipo.
Ἐνστομίζω, f. ίσω, frenum injicio.
Ἐνστόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in ore est. Ab ἔνστομος.
Ἐνστόμισμα, ατος, τὸ, frenum.
Ἔνστομος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐνστόμιος.
Ἐνστρατοπεδεύω, & -εύομαι, castra metor seu pono in aliquo loco.
Ἐνστρέφω, f. ψω, intorqueo.
Ἐνστύφω, f. ψω, adstringo linguam. 2) spisso.
Ἐνσφηνόω, ῶ, fut. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum. 2) spisso, velut adacto cuneo, coasso.
Ἐνσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, nota insignio.
Ἐνσχολάζω, f. άσω, immoror, versor in.
Ἐνσχολέω, f. ήσω, idem. Ex ἐν & σχολή.
Ἐνσώματος, ου, ὁ, ἡ, corporeus, corporatus.
Ἐνσωματόω, ῶ, f. ώσω, corporea natura induo, in corpus immitto, corpore amicio.
Ἐνσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immissio. 2) incarnatio, ap. Eccles.
Ἐνσωρεύω, f. εύσω, accumulo, obruo.
Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum, jussum. Ab ἐντέλλω.
Ἐνταμιεύω, f. εύσω, recondo, in thesaurum refero.
Ἐνταμίνω, incido. *Jon.* pro ἐντέμνω.
Ἐντανύω, fut. ύσω, intendo.
Ἔνταξις, εως, ἡ, insertio, interpositio: cum levis armaturæ milites in phalangis interstitiis inseruntur, nudi singuli juxta singulos armatos. Suid. Ab ἐντάσσω.
Ἐνταράσσω, f. ξω, turbo, perturbo.
Ἔντασις, εως, ἡ, intensio. Ab ἐντείνω, *intendo*.
Ἐντάσσω, vel ἐντάττω, f. ξω, interjicio, interpono.
Ἐντατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.
Ἐντατὸς, ἡ, ὸν, intentus. Ab eod.
Ἐνταῦθα, *Adv.* hic, illic, huc, eo. Ab ἔνθα.
Ἐνταυθὶ, idem, *Attice*.
Ἐνταυθοῖ, *Adv.* illuc.
Ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad sepulturam corpus compono. Ab ἐντάφιον.
Ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, funeratio. A pr.
Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, funerator, libitinarius. Ab eod.
Ἐνταφιοπώλης, ου, ὁ, qui vendit, quæ ad sepulturam pertinent, libitinarius. E sq. & πωλέω.
Ἐντάφιος, ου, ὁ, ἡ, sepulcralis, funebris. 2) *Subst.* ἐντάφιον, τὸ, vestis, quæ induitur cadaveri, ornandi caussa. Ab ἐνθάπτω.
ΕΝΤΕΑ, ων, τὰ, arma. 2) instrumenta, vasa, v. c. convivalia.
Ἐντείνω, f. ενῶ, intendo, v. c. manum, mentem. 2) cædo, ferio. 3) versibus exprimo, *modo*, & *addito* εἰς ἔπος.
Ἐντειχίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui muris se continet, qui muris inclusus est. Ex ἐν & τεῖχος.
Ἐντειχίζω, fut. ίσω, munimentum & murum ædifico, muro cingo.
Ἐντείχιος, ου, ὁ, ἡ, muro cinctus. Ex ἐν & τεῖχος.
Ἐντείχισις, εως, ἡ, muri seu munimenti in loco aliquo exstructio. Ab ἐντειχίζω.
Ἐντεκμαίρομαι, colligo, conjicio, judico.
Ἐντεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberos procreo in. A sq.
Ἔντεκνος, ον, liberos habens. Ex ἐν & τέκνον.
Ἐντέλεια, ἡ, perfectio. Ab ἐντελής.
Ἐντελευτάω, ῶ, f. ήσω, finio vitam in, morior in.
Ἐντελέχεια, ας, ἡ, idem quod ἐνδελέχεια, ubi v.
Ἐντελεχὴς, έος, ὁ, ἡ, vide ἐνδελεχής.
Ἐντελὴς, έος, ὁ, ἡ, perfectus. Ex ἐν & τέλος.
Ἐντέλλω & ἐντέλλομαι, mando, jubeo.
Ἐντελόμισθος, ου, ὁ, ἡ, qui plenam accipit mercedem.
Ἐντελῶς, *Adv.* perfecte, absolute. Ab ἐντελής.
Ἐντεμβρίζω, f. ίσω, dedico signum Dei in æde.
Ἐντέμνω, incido, scalpo. 2) cæsas hostias immolo, sed heroibus. 3) dedico heroi.
Ἐντενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intentus, contentus. Ab ἐντείνω.
Ἐντενίζω, fut. ίσω, oculos intendo, item defigo in aliqua re. A pr.
Ἔντερα, τὰ, v. ἔντερον.
Ἐντερεύω, f. εύσω, viscera eximo. A pr.
Ἐντερικὸς, ἡ, ὸν, intestinus. Ab eod.
Ἐντερώνη, ης, ἡ, interior pars cujuslibet rei, ut medulla, nucleus &c. 2) intima pars navis. Ab eod.
Ἐντερωνὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.
Ἐντεροεπιπλοκήλη, ης, ἡ, tumor scroti, ex intestino & omento simul in ipsum devolutis. Ex eod. & ἐπιπλοκήλη, ubi v.
Ἐντεροκήλη, ης, ἡ, ramex, tumor scroti ex delapso in id intestino. Ex eod. & κήλη, *scroti tumor*.
Ἐντεροκηλήτης, ου, ὁ, ramicosus. Gl. Vet. A pr.
Ἐντεροκηλικὸς, idem. Ab eod.
Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum. ἔντερον πέρνης, vulva.

ἔντερα γῆς, lumbrici, qui ἴουλοι alias dicuntur, centipedæ. Ab ἐντός.

Ἐντερόνεια, ων, τὰ, interiora navis ligna, quæ a carina initium ducunt. 2) ipsa carina navis. E pr. & ναῦς.

Ἐντεροπώλης, ὁ, qui viscera, farcimina vendit.

Ἐντεσιεργός, ῦ, ὁ, ἡ, Epith. mulorum & equorum currus trahentium ap. Homer. vertitur, jugalis. Ex ἔντεα & ἔργον.

Ἐντεσιουργός, ῦ, ὁ, ἡ, idem, est Var. Lect. ap. Hom.

Ἐντεταμένως, *Adv.* vehementer. Ab ἐντεταμένος, quod est ab ἐντείνω.

Ἐντεῦθεν, *Adv.* hinc, ex eo, exinde. Ab ἔνθα.

Ἐντευθενί, *Adv.* idem, *Attice*.

Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus, congressus. 2) id, cujus caussa fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio. 3) lectio libri. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντευκτικός, ὁ, ὀν, qui conveniri & compellari facile potest, adiabilis, comis. Ab eod

Ἐντευτλανόω, cum betis coquo. Ex ἐν & τεῦτλον.

Ἐντέφριος, ῦ, ὁ, ἡ, in quo cinis est. 2) cinereus. Ex ἐν & τέφρα.

Ἐντεχνία, ας, ἡ, peritia, eruditio. A seq.

Ἔντεχνος, ῦ, ὁ, ἡ, doctus, artibus instructus, peritus. 2) ab arte profectus, artificiosus.

Ἐντέχνως, perite, cum magna arte. A pr.

Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, liquefactum instillo. 2) imprimo, injicio animo, v. c. studium, odium.

Ἐντίθημι, f. θήσω, impono. 2) infero, indo, immitto.

Ἐντίκτω, f. ξω, ingenero, infero. 2) injicio menti alicujus, v. c. opinionem.

Ἐντιλάω, ῶ, f. ήσω, caco in vel ad, merda seu stercore inquino.

Ἐντιμάομαι, ῶμαι, æstimatum accipio. v. ἀντιτιμάω.

Ἔντιμος, ῦ, ὁ, ἡ, qui in honore & pretio habetur, spectabilis, honorabilis, honestus, honorificus. Ex ἐν & τιμή.

Ἐντιμότης, ητος, ἡ, dignitas. A pr.

Ἐντίμως, *Adv.* honeste, honorifice. Ab eod.

Ἐντιναγμός, ῦ, ὁ, incussio. A seq.

Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.

Ἔντμημα, ατος, τὸ, incisura. Ab ἐντέμνω.

Ἔντοκος, ῦ, pariens, epith. puerperæ. 2) sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit nummos. Ex ἐν & τίκτω, vel τόκος.

Ἐντολή, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.

Ἐντολμάω, f. ήσω, audeo.

Ἔντομα, ων, τὰ, v. ἔντομος.

Ἐντομή, ῆς, ἡ, incisio.

Ἐντόμια, τὰ, insecta, ap. Schol. Aristoph. Ab ἔντομος.

Ἐντομίας, ῦ, ὁ, eunuchus, spado, exsectus. Ab ἐντέμνω.

Ἐντομίδης, ῦ, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. insecta mactat, aut inferias infert. Ab eod.

Ἐντομίς, ίδος, ἡ, incisio, incisura. 2) laceratio corporis, quæ in luctu fiebat. Ab eod.

Ἔντομος, ὁ, ἡ, sectus, incisus. *Unde* 2) τὰ ἔντομα, animalcula insecta, *b*) sacra heroica. Gl. Vett. inferiæ.

Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.

Ἔντονος, ῦ, ὁ, ἡ, intentus. 2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.

Ἐντόνως, *Adv.* intente. 2) acriter, enixe. A pr.

Ἐντοξεύω, sagitta ferio, & *tropice* animo injicio, velut amorem.

Ἐντοπίζω, f. ίσω, in loco aliquo dego, sedem non muto.

Ἐντόπιος, ῦ, ὁ, ἡ, inquilinus, loci incola. A sq.

Ἔντοπος, ον, idem.

Ἐντορεύω, f. εύσω, perforo. 2) ferro trajicio. 3) penetro. 4) cælo insculpo.

Ἐντορνεύω, torno rado.

Ἔντορνος, ῦ, ὁ, ἡ, tornatus, torno confectus. Ex ἐν & τόρνος.

Ἐντὸς, *Adv.* intus, intra. unde ἔντοσθε, *Adv.* & ἔντοσθε, idem.

Ἐντοσθίδια, τὰ, interiora pectoris, Poll. E pr. & στῆθος.

Ἐντόσθια, ἐντοσθίδια, (vel potius ἐντοσθίδια) ων, τὰ, intestina, viscera.

Ἐντραγεῖν, comedere. v. ἐντρώγω.

Ἐντραγῳδέω, f. ήσω, tragœdias ago in re aliqua, insolenter jacto.

Ἐντραπεζίτης, ῦ, ὁ, parasitus, mensæ adsecla. (pro συντράπεζ. sæpe ἐν in compositis usurpatur pro συν.)

Ἐντραπεζῖτις, ιδος, ἡ, parasitastria.

Ἐντραχύς, in quo asperitas est.

Ἐντρεπτικός, ή, όν, pudefaciendi, flectendi, terrendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.

Ἐντρεπτικῶς, *Adv.* ita ut valeat ad pudorem incutiendum.

Ἐντρέπω, f. ψω, pudore adficio, facio, ut præ pudore aliquis aciem avertat, vel potius mentem in se colligat, & in acri rei præsentis consideratione defigat. *Hinc* 2) ἐντρέπομαι, pudore suffundor, verecundor, revereor. 3) dolore afficior, moveor. 4) curo, curam habeo. 5) mutor, flector.

Ἐντρέφω, f. ψω, innutrio, nutrio, vel alo in.

Ἐντρέχεια, ας, ἡ, solertia. A seq.

Ἐντρεχής, έος, ὁ, ἡ, velox. 2) solers, acutus, acer, *in utramque partem*. A seq.

Ἐντρέχω, curro in, *vel* inter. 2) convenio, quadro. 3) inhæreo, insideo.

Ἐντρεχῶς, citatim, sollerter. Ab ἐντρεχής.

Ἐντριαίνας, tridentem gerens, Neptuni Epith. Pind. Ex ἐν & τρίαινα, *tridens*.

Ἐντριβής, έος, ὁ, ἡ, diligenter versatus in aliqua re, adsuetus, tritus. A seq.

Ἐντρίβω, fut. ψω, intero, infrico. 2) infligo, incutio, impingo. 3) tero.

Ἔντριμμα, ατος, τὸ, id, quod infricatur faciei, fucus, cerussa. A pr.

Ἔντριτος, ῦ, ὁ, ἡ, triplex.

Ἔντριτος, ῦ, ὁ, sequester.

Ἔντριχον, ῦ, τὸ, coma adscititia, galericulum.

Ἔντριχος, ῦ, ὁ, ἡ, qui galericulo utitur ob comæ penuriam. Ex ἐν & θρίξ, *coma*.

Ἐντρίχωμα, ατος, τὸ, pars sub oculis s. extima palpebra, qua pili longiusculi enascuntur.

Ἐντρίχωσις, εως, ἡ, palpebra.

Ἔντριψις, εως, ἡ, infrictio, illitus, v. c. cerussæ vel pigmenti in cutem. Ab ἐντρίβω.

Ἔντρομος, ῦ, ὁ, ἡ, tremefactus.

Ἐντροπαλίζομαι, convertor, respecto inter eundum. qu. ἐν τῷ ἰέναι τρέπομαι.

Ἐντροπή, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, reverentia. 2) cum cedimus alicujus dictis, precibus. 3) excusatio.

Ἐντροπία, *Ion.* ἐντροπίη, idem.

Ἐντροπίας, ῦ, ὁ, mutatus, ut ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐντρέπω. v. ἐκτροπίας.

Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calceamentorum genus.

Ε'ντροφος, ου, ὁ, ἡ, innutritus, adsuefactus. Ab ἐντρέφω.

Ε'ντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici sc. victæ in certamine. nam peculiariter id sic dicebatur. Poll.

Ε'ντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me. 2) luxuriose utor. 3) illudo, insulto.

Ε'ντρύφημα, ατος, τὸ, oblectamentum, deliciæ.

Ε'ντρύχομαι, molestiam creo.

Ε'ντρώγω, unde ἐντραγεῖν, in aor. 2. comedendo ingero in ventriculum. 2) comedo.

Ε'ντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, aor. 2. ἐνέτυχον, perf. ἐντετύχηκα occurro alicui. 2) compello, adeo aliquem precandi caussa, interpello. 3) invenio.

Ε'ντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, f. ξω, involvo.

Ε'ντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.

Ε'ντύνω, f. υνῶ, apparo, instruo. Ab ἔντεα.

Ε'ντυπάς, Adv. sic adstricta veste, ut figura corporis appareat obvolvendo v. c. os, ut in luctu.

Ε'ντυπος, ου, ὁ, ἡ, impressus. 2) dicitur de figuris in metallo, gemma depressis. opp. πρόστυπος, quod vide.

Ε'ντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo. 2) formam & effigiem imprimo, cælo.

Ε'ντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi cum brachio coalescit.

Ε'ντυπωτὴς, οῦ, ὁ, cælator.

Ε'ντυραννέομαι, οῦμαι, tyranno subjectus sum.

Ε'ντύφω, incendo. 2) intus foveo. 3) foveo.

Ε'ντυχία, ας, ἡ, congressus, colloquium, compellatio, etiam per litteras, legatos. Ab ἐντυγχάνω.

Ε'ντύω, paro, adorno, instruo. Ab ἔντεα.

Ε'νυάλιος, ου, ὁ, Mars. 2) bellicosus, Martius. Ab Ε'νυώ, Bellona.

Ε'νυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, injurius & contumeliosus sum in aliquem.

Ε'νύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.

Ε'νυγρόβιος, ου, v. ἐνυδρόβιος.

Ε'νυγροθηρευτὴς, οῦ, ὁ, ἡ, piscator.

Ε'νυγροθηρευτὸς, ὁν, in aqua venans. E seq. & θήρα.

Ε'νυγρος, ου, ὁ & ἡ, humidus, madens. 2) in humido degens, aquatilis.

Ε'νυδρέω, f. ήσω, humesco, madesco. Ab ἔνυδρος.

Ε'νυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio. Ab eod.

Ε'νυδρὶς, ίδος, vel ἐνυδρὶς, ίδος, ἡ, lutra. Ab eodem.

Ε'νυδρόβιος, ου, ὁ, ἡ, in aqua vivens, aquatilis.

Ε'νυδρος, ου, ὁ, ἡ, aquas in se habens. 2) aquis abundans, aquis irriguus. 3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν & ὕδωρ.

Ε'νυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquosum reddo.

Ε'νυεῖον, ου, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ε'νυώ.

Ε'νυλος, ου, ὁ, ἡ, cui inest materia, materia constans, materialis. Ex ἐν, & ὕλη.

Ε'νυμενόσπερμος, ου, ὁ, ἡ, semen habens membranis inclusum. Ex ἐν, ὑμὴν, & σπέρμα.

Ε'νυπάρχω, f. ξω, insum, sum insitus. 2) antecedo.

Ε'νυπνιάζω, &-άζομαι, somnio. Ab ἐνύπνιον.

Ε'νυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, somniator. A pr.

Ε'νύπνιον, ου, τὸ, somnium. Adverbialiter ἐνύπνιον, per somnum, intell. κατ'. Ex ἐν & ὕπνος.

Ε'νυπνιώδης, ες, somnio similis, vanus, inanis. A pr.

Ε'νυποπνίγω, suffoco in, v. c. aqua.

Ε'νυπόστατος, ον, cui aliquid puris inest, purulentus.

Ε'νυπόστατος, ου, ὁ, ἡ, qui in rerum natura est. 2) verbum eccl. de natura humana Christi, quæ per se non est persona, sed in personam filii Dei assumta. Ab ἐνυφίσταμαι.

Ε'νυστρον, ου, τὸ, magnum intestinum. Ex ἐν & ὕστερος, posterior, quia est in postrema corporis parte.

Ε'νυφαίνω, f. ανῶ, intexo.

Ε'νυφαντος, ον, intextus. A pr.

Ε'νύφασμα, τὸ, quod intextum est, tela auro &c. intexta. Ab eod.

Ε'νυφίσταμαι, insero. In aor. 2. insum, ut pars in toto.

Ε'ΝΥΩ', όος, contr. οῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis soror.

Ε'νωμος, ου, ὁ, ἡ, cui adhuc aliquid cruditatis inest, subcrudus, acerbus.

Ε'νωμοτάρχης, & ἐνωμόταρχος, ου, ὁ, qui præest certo numero militum, qui ἐνωμοτία dicebatur.

Ε'νωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, videlicet viginti quatuor, vel, secundum alios, 25. Ab seq.

Ε'νώμοτος, ου, ὁ, ἡ, juratus, juramento obstrictus. Ex ἐν & ὄμνυμι, juro.

Ε'νωμότως, Adv. cum jurejurando, jurato. A pr.

Ε'νωπαδὶς, & ἐνωπαδίως, Adv. coram. A seq.

Ε'νωπὴ, ῆς, ἡ, adspectus. ἐνωπῇ, Adv. manifeste, coram. Ex ἐν & ὤψ, oculus.

Ε'νώπια, τὰ, apud Hom. paries vicinus ostio, aut adversus; qui est in adspectu. Ab ἐνώπιος.

Ε'νωπιδίως, Adv. coram. A sq.

Ε'νώπιος, ου, ὁ, ἡ, qui in alicujus præsentia aliquid facit aut dicit, aut est. ἐνώπιον subst. adspectus, Adv. coram. v. & ἐνώπια.

Ε'νωραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, ostento me in re aliqua.

Ε'νωρος, ον, in flore ætatis constitutus, tempestivus, vegetus. Ab ἐν & ὥρα.

Ε'νὼς, ὁ, Enos. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Homo.

Ε'νωσις, εως, ἡ, unitas, conjunctio. Ab ἑνόω.

Ε'νωτίζομαι, f. ίσομαι, auribus percipio. Ab ἐν & οὖς.

Ε'νωτικὸς, ή, όν, vim uniendi habens. Ab ἑνόω.

Ε'νώτιον, ου, τὸ, inauris. Pl. ἐνώτια, τὰ inaures.

Ε'νωτοκοίτης, ου, ὁ, aures habens ad pedes usque pendentes, ut in iis dormire videatur.

Ε'νὼχ, ὁ, Enoch. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Consecratus.

Ε'νωχρος, ου, ὁ, ἡ, pallidus.

Ε'Ξ, οἱ, αἱ, τὰ, sex.

Ε'Ξ, Præpos. c. ex, sequente vocali, vel Diphthongo, quæ ἐκ scribitur sequente Consona. Vide ἐκ.

Ε'ξάβιβλος, ον, sex libris constans.

Ε'ξάγαστος, ου, ὁ, ἡ, admiratione dignus.

Ε'ξαγγελεὺς, έως, ὁ, nuncius, nunciator.

Ε'ξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio. 2) divulgatio.

Ε'ξαγγέλλω, f. ελῶ, enuncio, nuncio. 2) narro, expono. 3) prædico, laudo, in N. T.

Ε'ξάγγελος, ου, ὁ, ἡ, qui nunciat iis, qui foris sunt, ea, quæ intus fiunt, enunciator. 2) index, qui in fabulis aliquid e scena adfert.

Ε'ξαγγελτικὸς, ὴ, ὸν, nuncians, nunciandi vim habens. A seq.

Ε'ξάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, patefactus per famam. 2) proditus, renunciatus. Ab ἐξαγγέλλω.

Ε'ξαγγίζω, f. ίσω, effundo e vase. Ex ἐξ & ἄγγος.

Ε'ξάγιον, ου, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupula. Ex ἐξ & ἄγω, pendo.

Ε'ξαγίζω, fut. ίσω, impurum declaro; ob piaculum expello, item extermino, simpliciter.

Ε'ξαγινέω, congrego, ut simpl.

Ε'ξάγιστος, impurus, piaculo obstrictus, exterminatus, execratus. Ab ἐξαγίζω.

Ε'ξαγ-

Ἐξαγκωνίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut fit in lucta.

Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo.

Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ, confessio.

Ἐξαγορευτικός, ἡ, όν, enunciandi, exprimendi vim habens, exprimens, v. c. cogitata.

Ἐξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, confiteor.

Ἐξαγριαίνω, exaspero, exacerbo.

Ἐξαγριόω, ῶ, f. ώσω, agrestem reddo. 2) exaspero. 3) item asper sum.

Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam silvestrem. 2) efferatio, exasperatio. A pr.

Ἐξάγω, educo. 2) exporto. 3) subduco. 4) provaho. 5) induco, incito, impello. 6) perduco. 7) exeo. 8) aperio, patefacio.

Ἐξαγωγεύς, έως, ὁ, deductor, qui v. c. præsidia ex urbibus deducit.

Ἐξαγωγή, ῆς, ἡ, eductio. 2) exportatio, ut servi vel ancillæ ex oppido natali in regiones procul dissitas. 3) demigratio e vita, mors violenta, omninoque finis alicujus rei, exitus.

Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, qui exportatur. *Hinc* τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur. 2) qui affert, educit aliquid, ut cloaca ἐξαγώγιμος sordium.

Ἐξαγωνίζομαι, certo.

Ἑξαγώνιος, ου, ὁ, ἡ, sexangulus, qui sex habet angulos. Ex ἕξ & γωνία, *angulus*.

Ἑξάγωνος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἑξαδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, sex habens digitos.

Ἑξάδαρχος, ου, ὁ, sex virorum præfectus. Ex ἕξ & ἄρχω.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ, ἡ, natus ex fratre vel sorore.

Ἑξάδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui sex drachmarum est, qui sex drachmis venditur. Ab ἕξ & δραχμή.

Ἐξαδρύνεσθαι, ad perfectam maturitatem pervenire.

Ἐξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, elangueo, debilior fio, deficio.

Ἐξάδω, f. σω, excanto, incantatione libero.

Ἐξαείρω, extollo, elevo.

Ἐξαερόω, ῶ, f. ώσω, in aerem converto, extenuo. *Hinc* ἐξαερόομαι, in aerem convertor, evanesco, *item* ab aere perflor.

Ἑξαέτης, ου, ὁ, sexennis. ἑξάετες, *Adv.* per sex annos, sexennio. Ab ἕξ & ἔτος.

Ἑξαετής, έος, ὁ, ἡ, idem.

Ἑξαετία, ας, ἡ, sexennium. A pr.

Ἑξαέτις, ἡ, sexennis puella.

Ἑξαήμερος, ου, ὁ, ἡ, sex dies habens vel durans. *Hinc* τὸ ἑξαήμερον, ου, spatium sex illorum dierum, quo mundus a Deo conditus est. Ab ἕξ & ἡμέρα.

Ἐξαθέλγω, f. ξω, emulgeo, exsugo. Ab ἐξ & ἀθέλγω, *idem*.

Ἐξαθερίζω, f. ίσω, vilipendo, contemno.

Ἔξαθλος, ὁ, qui certare (ob senectutam &c.) amplius non potest.

Ἐξαθροίζω, f. σω, congrego, convoco.

Ἐξαθυμέω, ῶ, deficio animo, exanimor.

Ἐξαιθριάζω, f. άσω, sereno coelo expono, sub dio habeo, ad solem expono, insolo.

Ἐξαιμάσσω, & ἐξαιμάττω, f. ξω, cruento. 2) refrico vulnus, dolorem.

Ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in sanguinem verto. 2) cruento.

Ἐξαιμάτωσις, εως, ἡ, ipsa actio vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio. 2) vulneratio.

Ἔξαιμος, ου, ὁ, ἡ, sanguine destitutus. 2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis. Ex ἐξ & αἷμα.

Ἐξαίνυμαι, aufero, privo.

Ἑξάϊππος, ον, sex equis junctus, sc. currus.

Ἐξαιρέσιμος, ον, exemptilis.

Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio. 2) eductio. 3) exceptio. 4) locus in portu, in quem merces e navibus exponuntur. 5) actio forensis, qua servum vindicamus. ap. Harp.

Ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἡ, exemtus e numero, selectus. 2) eximius, præcipuus, peculiaris.

Ἐξαιρέτως, *Adv.* eximie, præcipue, in primis.

Ἐξαιρέω, ῶ, & ἐξαιρέομαι, οῦμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho. 2) secerno, seligo, tamquam præmium, donarium. 3) diripio, populor. 4) everto, expugno.

Ἐξαιρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in lolium vertor. Ex ἐξ & αἶρα, *lolium*.

Ἐξαίρω, f. αρῶ, tollo, effero, extollo. 2) tollo e medio, aufero. 3) effero, exporto. 4) incito, impello, inflo.

Ἐξαίσιος, ου, ὁ, ἡ, iniquus. 2) indecens. 3) ingens, immensus. 4) inauspicatus. Ex ἐξ & αἶσα, *sors*.

Ἐξαΐσσω, fut. ξω, prosilio alicunde, cum impetu prodeo.

Ἐξαϊστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec sciri quidpiam, nec cognosci possit. 2) deleo, extinguo.

Ἐξαιτέω, ῶ, f. ήσω, & ἐξαιτοῦμαι, *in med.* deposco, exposco ad quæstionem, item ad poenam, supplicium. 2) expeto, postulo. 3) *in med. est etiam* aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pœna liberare cupio vel libero.

Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipsa actio deposcendi aliquem ad supplicium, vel quæstionem. 2) deprecatio pro reo.

Ἔξαιτος, ον, eximius. Homer.

Ἐξαίφνης, *Adv.* subito, repente, quasi sic ex occulto advaniendo.

Ἐξαιφνίδιος, ου, ὁ, ἡ, repentinus, subitus, improvisus.

Ἐξακανθίζω, f. ίσω, spinis purgo, spinas evello.

Ἐξακανθόω, ῶ, fut. ώσω, spinosum, seu aculeatum reddo.

Ἐξακέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, medeor, sano, persano. 2) placo. 3) sarcio.

Ἐξάκεσις, εως, ἡ, sanatio.

Ἐξακεστήριος, ου, ὁ & ἡ, sanandi vim habens. 2) expiatorius.

Ἑξάκις, *Adv.* sexies.

Ἑξακισμύριοι, αι, α, sexagies mille.

Ἑξακισχίλιοι, αι, α, sexies mille.

Ἑξακισχιλιοστός, ή, όν, sexies millesimus.

Ἑξάκλινος, ου, ὁ, ἡ, sex lectis instructus.

Ἐξακμάζω, f. άσω, vigorem amitto, flaccesco.

Ἑξάκνημος, ου, ὁ, ἡ, sex κνήμας, f. radios habens.

Ἐξακολουθέω, ῶ, f. ήσω, sequor. 2) investigo, perquiro, *proprie & tropice*.

Ἐξακολούθησις, ἡ, investigandi, cognoscendi, intelligendi studium.

Ἐξακοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum emitto.

Ἐξακόντισμα, ατος, τό, jaculatio. 2) fulguris genus. 3) scatebra. 4) sanguinis jact...

Ἐξακοντισμός, οῦ, ὁ, idem.

Ἑξακόσιοι, αι, α, sexcenti.

Ἑξακοσιοστός, ή, όν, sexcentesimus.

Ἐξάκουστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile exaudiri potest. 2) celeber.

Ἐξακούω, f. ύσω, exaudio. 2) intelligo.

Ἐξακριβάζω, f. άσω, diligenter aliquid facio.

Ἐξακριβόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐξακρίζω, f. ίσω, ad verticem pertineo, in cacumen evado.
Ἐξακτέος, educendus, exterminandus. Ab ἐξάγω.
Ἑξάκυκλος, ου, sex rotas habens, epith. currus.
Ἑξάκωλος, ον, sex membra (versiculos breviores) habens.
Ἐξαλαόω, ῶ, f. ώσω, excæco.
Ἐξαλαπάζω, f. άξω, evacuo, exinanio. 2) diripio, depopulor, vasto.
Ἐξαλδαίνω, idem quod ἀλδαίνω, germino.
Ἐξαλέασθαι, evitare, pro ἐξαλεύασθαι, hoc pro ἐξαλεύεσθαι *inusitato*.
Ἐξάλειπτρον, ου, τό, vas unguentarium.
Ἐξαλείφω, f. ψω, unguentum abstergo. 2) deleo ungendo. 3) ungo. 4) deleo, oblitero, tollo v. c. leges. 5) abjicio ex animo, omitto, veluti spem.
Ἐξάλειψις, εως, ἡ, obliteratio, deletio.
Ἐξαλεύω, devito, effugio.
Ἐξαλίζω, v. ἐξαλίω.
Ἐξαλίπτης, ου, ὁ, qui calce, vel alio tectorio illinit: unctor: pro ἐξαλειπτής. Hipp.
Ἐξαλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi equi volutantur, abstergendi pulveris & sudoris caussa.
Ἑξάλιτρος, ου, ὁ, ἡ, qui sex librarum est. Ex ἕξ & λίτρα, *libra*.
Ἐξαλίω, & ἐξαλίζω, f. ίσω, volvendo ejicio v. c. pulverem, evacuo: ab ἐξαλίστρα abduco.
Ἐξαλλαγή, ῆς, ἡ, immutatio, varietas, discrimen.
Ἐξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio. 2) diversitas.
Ἐξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω, f. ξω, immuto. 2) differo. ἐξηλλαγμένος, inauditus, prodigiosus, insolens.
Ἐξάλλομαι, e silio.
Ἐξαλλοιόω, ῶ, muto.
Ἔξαλλος, ου, ὁ, ἡ, ab aliis diversus. 2) inusitatus. 3) egregius. 4) peregrinus.
Ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo & vendo aliis.
Ἐξάλλως, *Adv.* alio modo. 2) inusitate. 3) mirum in modum, insigniter.
Ἔξαλμα, ατος, τό, q. d. exsultatio, saltus. 2) eruptio. 3) impetus.
Ἔξαλος, ου, ὁ, ἡ, mari exemtus. 2) extra mare positus. 3) exstans e mari. Ex ἐξ & ἅλς.
Ἔξαλσις, εως, ἡ, saltus.
Ἐξαλύσκω, unde ἐξαλύξαι, & ἐξαλύξασθαι, effugio, devito.
Ἐξαλύω, vito.
Ἐξάλφω, idem quod simplex ἄλφω, *invenio*.
Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro. 2) peccare facio.
Ἐξαμαρτία, ἡ, frustratio, cum quis excidit spe aut alia qua re.
Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro. 2) oblitero.
Ἐξαμάω, ῶ, f. ήσω, meto. 2) abscindo.
Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio.
Ἐξαμβλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐξάμβλωμα, ατος, τό, abortus.
Ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, abortio.
Ἐξαμβλώσκω, fut. βλώσω, abortio.
Ἐξαμβρόσαι, affluere. Æschyl. (nisi potius est ἐξαμβρῦσαι, pro ἐξαναβρύσαι, a v. βρύω.)
Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto. 2) rependo, retribuo.
Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio. 2) vicissitudo, repensio.
Ἐξαμέλγω, f. ξω, emulgeo, exsugo.
Ἐξαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno.
Ἑξάμετρος, ου, ὁ, ἡ, sex pedibus constans. 2) *Subst.* versus hexameter.

Ἑξαμηνιαῖος, α, ον, semestris.
Ἑξαμηνόβιος, ου, ὁ, ἡ, qui sex menses vivit. E seq. & βίος.
Ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, semestris, sex mensium. Hinc τὸ ἑξάμηνον, ου, semestre, sex menses. Ab ἕξ & μήν.
Ἐξαμηχανάω, f. ήσω, excogito.
Ἐξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello. 2) insequor, vexo.
Ἑξαμναῖος, αία, αῖον, qui sex minarum est. Ab ἕξ & μνᾶ, *mina*.
Ἑξάμνως, idem & ex iisdem.
Ἑξάμοιρον, ου, τό, sexta pars. Ex ἕξ & μοῖρα.
Ἐξαμπρεύω, f. σω, traho.
Ἐξαμύνομαι, defenso, propulso.
Ἐξαμυστίσαι, uno spiritu epotare, ut ἀμυστίζειν.
Ἐξαμφοτερίζω, f. ίσω, utraque re excido. 2) dubium facio.
Ἐξαναγνεύω, *cum gen.* libero, purgo ab re aliqua, ap. Julian.
Ἐξαναγινώσκω, perlego, legendo evolvo.
Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito.
Ἐξανάγω, f. ξω, educo.
Ἐξαναδῦναι, ἐξαναδύω, ἐξαναδύομαι, emergo. 2) detrecto.
Ἐξαναζέω, ῶ, f. έσω, ebullio.
Ἐξαναιρέω, f. ήσω, eximo, tollo de.
Ἐξανακαλύπτω, f. ψω, e tegumentis evolvo.
Ἐξανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato.
Ἐξανακρούω, f. ύσω, retraho.
Ἐξαναλίσκω, absumo, exhaurio, f. λώσω, p. ἐξανάλωκα, *pass.* ἐξανάλωμαι.
Ἐξαναλύομαι, fut. λύσομαι, eripio, libero. 2) *Pass.* penitus resolvor & evanesco.
Ἐξανανεόω, f. ώσω, renovo.
Ἐξανανήφω, fut. ψω, resipisco, ad me redeo.
Ἐξαναπείθω, f. σω, persuadeo.
Ἐξαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.
Ἐξαναπνέω, f. εύσω, respiro.
Ἐξανάπτω, f. ψω, suspendo, ad *vel* ex.
Ἐξαναρπάζω, f. σω, abripio.
Ἐξανασπάω, ῶ, evello, demolior.
Ἐξανάστασις, εως, ἡ, expulsio e sede. 2) eversio. 3) migratio e sedibus suis. 4) resistentia, ap. Longin. 5) reditus in vitam, *in sacris*.
Ἐξαναστέφω, f. ψω, corono.
Ἐξαναστρέφω, f. ψω, everto.
Ἐξανατέλλω, f. τελῶ, exoriri facio, excito.
Ἐξαναφανδόν, *Adv.* aperte, clare.
Ἐξαναφέρω, reficio. 2) suffero, sustineo.
Ἐξαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo ex.
Ἐξαναψύχω, f. ξω, refrigero ventilando. 2) abstergo, sicco. 3) refocillo, recreo.
Ἐξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, in servitutem meam redigo.
Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, abreptio in servitutem.
Ἐξανδραποδισμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἐξανδρόομαι, οῦμαι, vir fio, evado vir.
Ἔξανειμι, egredior, exeo; unde ἐξανιών in Aor. 2.
Ἐξανεμόομαι, οῦμαι, flatu turgesco, distendor. 2) flatu siccor. Hinc ἐξανεμωμένος.
Ἐξανέργαστος, infectus, infabricatus, minime concoctus, *de cibo in ventriculo*.
Ἐξανέρχομαι, f. λεύσομαι, egredior, prodeo alicunde.
Ἐξανευρίσκω, f. ήσω, deprehendo, invenio.
Ἐξανέχω, exsto super, emineo. *Hinc* ἐξανέχομαι, perfero, tolero, sustineo.

Ἐξαν-

Ἐξανέψιοι, οἱ, consobrinorum filii.
Ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, effloresco ex. 2) defloresco. 3) scateo, pullulo. 4) emergo. 5) per summa emineo. 6) emitto. Aor. 1. ἐξήνθησα, *Perf.* ἐξήνθηκα.
Ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod effloruit. 2) pustula, *seu* papula. A pr.
Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipsa efflorescendi, prorumpendi actio. Ab eod.
Ἐξανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus tingo. 2) *Pass.* ἐξανθίζομαι, utor veste diversicolori, floribus intextis &c.
Ἐξάνθισμα, τὸ, pustula erumpens e cute. A pr.
Ἐξανθισμὸς, ῦ, ὁ, eruptio pustularum. Ab eod.
Ἐξανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum reduco. 2) ab eo descisco, degenero.
Ἐξανθρωπίζω, ex homine quasi in alienam naturam transmuto. *in Pass.* homo esse desino. sed contra ἐξηνθρωπισμένα ap. Hipp. ad naturam humanam accommodata, velut σιτία.
Ἐξάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, ex homine ratione prædito insanam belluam efficiens, *vel* ex hominum numero tollens. 3) durus, sævus, inhumanus, immanis.
Ἐξανίημι, emitto. 2) remitto, libero. *Hinc* ἐξανήσω, ἐξανεὶς. Sed ἐξανίεσθαι, exsolvi, liberari; & ἐξανίει, remittit, dissolvitur; quasi ab ἀνίω.
Ἐξανίστημι, excito, erigo in. 2) surgere cogo. 3) expello, ejicio. 4) funditus ejicio. 5) irrito & incendo in aliquem; *unde* ἐξανιστάτω, ἐξανέστησα, ἐξαναστήσας. At Aor. 2. & med. ἐξανίσταμαι, surgo, exsurgo.
Ἐξανοίγω, f. ξω, aperio.
Ἐξάνοιξις, ἡ, patefactio.
Ἐξανορθόω, rursus erigo. 2) in meliorem statum redigo.
Ἐξαντιπλάγιος, ου, qui est vel fit in latere contrario. Ab ἐξ, ἀντὶ, & πλάγιος.
Ἐξάντης, εος, sanatus, morbo defunctus, incolumis, ap. Hipp. quasi ἔξω τῆς ἄτης, id est ἄτης.
Ἐξαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo.
Ἐξανύτω, *Attice*, idem quod seq.
Ἐξανύω, f. ύσω, perficio. 2) efficio aliquid, profum. 3) interficio.
Ἑξαπάλαιστος, & ἑξαπάλαστος, ου, ὁ, ἡ, qui sex palmorum est. E ἓξ & παλαιστὴ, *palmus*.
Ἐξαπαλλάττομαι, (unde ἐξαπαλλαγῆναι) subduco me, discedo.
Ἐξαπατάω, ῶ, f. ήσω, decipio.
Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.
Ἐξαπατητικὸς, ἡ, ὸν, fallax.
Ἐξαπατίσκω, fallo, decipio. *poet.*
Ἐξαπατύλλω, idem.
Ἐξαπαφάω, ῶ, f. ήσω, *Poet.* idem.
Ἐξαπαφίσκω, idem.
Ἐξαπαφῶ, idem.
Ἑξάπεζος, ου, sexpes. Ab ἓξ & πέζα.
Ἐξαπείδω, video.
Ἑξαπέλεκυς, εως, ὁ, ἡ, cui sex secures præferuntur, ut prætor.
Ἐξάπινα, *Adv.* repente, ex improviso. Ex ἐξ, α pr. & φαίνομαι. (vel potius ex ἄπινος, unde αἴφνης in compositis.)
Ἐξαπίναιος, αία, αιον, vel ἐξαπιναῖος, αία, αῖον, repentinus, subitus, improvisus. A pr.
Ἐξαπιναίως, *Adv.* subito, ex improviso.
Ἐξαπίνης, *Adv.* idem quod ἐξάπινα.
Ἑξαπλάσιος, α, ον, sextuplex, sextuplo major.
Ἑξάπλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui sex jugerum est. v. πλέθρον.

Ἑξάπλευρος, ου, sex latera habens. Ex ἓξ & πλευρά.
Ἑξαπλῆ, *Adv.* sextupliciter. A seq.
Ἑξαπλόος, όη, όον, *contr.* ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, sextuplex.
Ἐξαπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico, explano.
Ἐξάπλωσις, ἡ, explicatio, expansio.
Ἐξαποβαίνω, descendo, *unde* ἐξαπέβησαν, Hom.
Ἑξαπόδης, ου, ὁ, qui ingreditur sex pedibus. 2) senos pedes longus. Ab ἓξ & πούς.
Ἐξαποδίω, f. ἐξαποδιώσομαι, expello, abigo; *unde* ἐξαποδίωμαι in *Conj.* Hom.
Ἑξάποδος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἑξαπόδης.
Ἐξαποδύνω, &-δύω, f. δύσω, exuo.
Ἐξαπόλλυμι, f. ἐξαπολῶ, funditus perdo. At ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo. *Hinc* ἐξαπώλετο, ἐξαπολόμενος & ἐξαπόλωλα, perii.
Ἐξαπονέομαι, revertor.
Ἐξαπονίζω, abluo, eluo.
Ἐξαποξύνω, acuo, acutum facio. Ex ξύω, vel ὀξύνω.
Ἐξαποπατέω, excernor, alvum dejicio.
Ἐξαπορέω, ῶ, & ἐξαπορέομαι, οῦμαι, prorsus hæreo, &, quo me vertam, nescio, tædio vincor, egeo, debilitor.
Ἐξαποστέλλω, ablego; *unde* ἐξαπέστειλα, ἐξαποσταλῆναι, emitti.
Ἐξαποστολὴ, ῆς, ἡ, emissio, ablegatio.
Ἐξαποτίνω, punio.
Ἑξάπους, οδος, ὁ, ἡ, sex pedes habens.
Ἐξαποφαίνω, ostendo.
Ἐξαποφθείρω, perdo, interimo.
Ἑξάπρυμνος, ἡ, sex puppes habens. Ab ἓξ & πρύμνα.
Ἑξαπτέρυγος, ου, ὁ, ἡ, sex alas habens. Ab ἓξ & πτέρυξ.
Ἐξάπτω, adnecto, appendo; unde ἐξάψω, ἐξῆψα. At ἐξάπτομαι, alligor, annector; unde ἐξημμένος, aptatus, junctus, suspensum habens; ἐξῆπται, dependet. 2) invado.
Ἐξάπτω, f. ψω, accendo; unde ἐξαφθεὶς, accensus.
Ἐξαπωθέω, f. θήσω, vel ώσω, abigo.
Ἑξάπωλος, ου, ὁ, ἡ, sex pullos seu equuleos habens.
Ἐξάραγμα, ατος, τὸ, collisio, fractura. Ab ἐξαράττω.
Ἐξαραιόω, f. ώσω, rarefacio
Ἐξαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι; unde ἐξαρήσασθαι, vota persolvere. Suid. dedicare, consecrare.
Ἐξαράττω, f. ξω, exturbo, expello, effringo.
Ἐξαργέω, ῶ, f. ήσω, otiosus sum, obtorpesco; unde ἐξηργηκέναι, & *Pass.* ἐξαργηθείς.
Ἐξάργματα, τὰ, primitiæ. Apud Apollonium, membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξάρχω, *incipio*.
Ἐξαργυρίζω, &-ίζομαι, *med.* in argentum redigo, pecunia vendo, vel permuto. 2) pecunia emungo.
Ἐξαργυρόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐξαρεσκεύομαι, placo mihi. 2) diis sacrifico.
Ἐξαρέσκομαι, f. ρέσομαι, idem.
Ἐξαρθρέω, ῶ, f. ήσω, luxo: unde ἐξηρθρηκὸς, τὸ; luxatum.
Ἐξάρθρημα, ατος, τὸ, luxatio. A pr.
Ἐξάρθρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Ἔξαρθρος, ου, ὁ, ἡ, articulis suis emotus, luxatus. 2) cui articuli naturaliter prominent & exstant. Ex ἐξ & ἄρθρον.
Ἐξαρθρόω, ῶ, f. ώσω, artus suis sedibus emoveo.
Ἐξάρθρωμα, ατος, τὸ, luxatio. A pr.
Ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Ἐξαριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, recenseo.
Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio. 2) commemoratio, expositio.
Ἑξάριθμος, ου, sextuplex.

Ἐξαρ-

Ἐξαρκέω, ῶ, f. έσω, ſufficio. ἐξαρκεῖ, ſufficit.
Ἐξαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, ſufficiens. A pr.
Ἐξαρκούντως, *Adv.* ſufficienter, abunde. Ab eod.
Ἐξαρμα, ατος, τὸ, ſublatio. 2) tumor. 3) elevatio poli. Ab ἐξαίρω, *extollo*.
Ἐξαρμονίζω, f. ίσω, diſcrepo, non ſum conſonus. 2) avello, disjungo.
Ἐξαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nego. 2) recuſo.
Ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.
Ἐξαρνητικὸς, ἡ, ὸν, negativus. 2) inficiator.
Ἐξαρνος, ου, ὁ, ἡ, qui negat, inficiatur.
Ἐξαρπάζω, f. σω, vel ξω, eripio.
Ἐξαρσις, εως, ἡ, ademtio, evulſio. 2) elatio. Ab ἐξαίρω.
Ἐξαρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, alligo, annecto. 2) elevo, tollo. *Paſſ.* ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo. 3) magnopere deſirus ſum. 4) conjungor; unde ἐξήρτημαι, conjunctus ſum, adhæreo. *Med.* ἐξηρτησάμην, devinxi mihi, ἐξηρτήσω, devinxiſti tibi.
Ἐξάρτημα, ατος, τὸ, appendix. A præc.
Ἐξάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio. Ab eod.
Ἐξαρτίζω, f. ίσω, abſolvo. 2) præparo, perfecte inſtruo. *Paſſ.* ἐξηρτισμένος, perfecte inſtructus.
Ἐξάρτισις, εως, ἡ, apparatio, perfectio. A pr.
Ἐξάρτυσις, εως, ἡ, apparatus, inſtructio. A ſeq.
Ἐξαρτύω, adorno, apparo. *Perf. Paſſ.* ἐξήρτυνται,
Ἐξηρτυμένος, aor. 1. ἐξαρτυθεὶς, inſtructus.
Ἐξάρυσις, εως, ἡ, exhauſtio. A ſeq.
Ἐξαρύω, f. ύσω, exhaurio. 2) exprimo, extraho.
Ἐξαρχῆς, *Adv.* ab initio.
Ἐξαρχος, ου, ὁ, ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei. 2) qui in aliqua re primus eſt, excellit ſuper ceteros. Ex ἐξ & ἀρχή.
Ἐξάρχω, & ἐξάρχομαι, incipio, auſpicor.
Ἐξὰς, άδος, ἡ, ſenarius numerus.
Ἐξασθενέω, f. ήσω, elangueſco, viribus deficior.
Ἐξασθενίζω, f. ίσω, debilito.
Ἐξασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo. 2) exorno, perpolio.
Ἐξαστάδιος, ου, ſex ſtadia æquans. Ex ἓξ & στάδιον.
Ἐξάστερον, ου, τὸ, Plejades. Ex ἓξ & ἀστὴρ, quoniam tantum ſex plerumque ſtellæ in Plejade videntur, ſeptima vero obſcu a eſt.
Ἐξάστιες, αἱ, flocci exſtantes in tela, panno, e trama ſ. ſubtemine, ap. Hipp.
Ἐξάστιχος, ου, ὁ, ἡ, ſenis conſtaus ordinibus. 2) ſex conſtans verſibus.
Ἐξαστράπτω, fut. ψω, emico, refulgeo.
Ἐξάστυλος, ου, ὁ, ἡ, ſex columnas habens.
Ἐξασφαλίζομαι, munio, tutum reddo.
Ἐξατιμάζω, fut. άσω, &
Ἐξατιμόω, ῶ, f. ώσω, infamia noto.
Ἐξατμίζω, evaporo, exhalo.
Ἐξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio. ἐξατμίζεσθαι, evaporare, exareſcere, exſpirare. ἐξατμισθεὶς, evaporatus, in vaporem evanidus.
Ἐξατονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, fatigor.
Ἐξάττω, exilio, ſubſilio.
Ἐξαυαίνω, f. ανῶ, exſicco.
Ἐξαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, ſplendens. Ex ἐξ & αὐγή.
Ἐξαυδάω, ῶ, f. ήσω, eloquor.
Ἐξαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero.
Ἐξαυλέω, ῶ, unde ἐξηυλημέναι γλῶτται, ſcil. αὐλῶν, veteres & detritæ lingulæ tibiarum.
Ἐξαυλίζομαι, f. ίσομαι, foris maneo.
Ἐξαυλος, ου, ὁ, ἡ cui tibia exemta aut fracta eſt. 2) qui tibiæ ſonum non amplius edit.
Ἐξαυξάνεσθαι, immodice augeri.

Ἐξαυτῆς, *Adv.* eodem momento, continuo. Ex ἐξ & αὐτῆς, ſc. ὥρας.
Ἐξαῦτις, *Adv.* continuo, ſtatim.
Ἐξαυτομολέω, ῶ, fut. ήσω, transfugio.
Ἐξαυχενιστὴς, οῦ, ὁ, contumacia pervicax, quaſi ab
Ἐξαυχενίζομαι, libero cervices meas a jugo aut freno.
Ἐξαυχέω, ῶ, f. ήσω, glorior.
Ἐξαυχμέω, ῶ, & ἐξαυχμαλέομαι, οῦμαι, ſqualeſco, exareſco.
Ἐξαύω, accendo, torreo.
Ἐξαφαιρέομαι, οῦμαι, adſero ex. Hinc ἐξαφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν apud Demoſth. e ſervitute vindicare in libertatem.
Ἐξαφανίζω, f. ίσω, deleo.
Ἐξαφίημι, f. ήσω, dimitto.
Ἐξαφίσταμαι, abſcedo, abſiſto, abducor.
Ἐξαφόροι, ων, οἱ, qui ſeni aliquod onus geſtant.
Ἐξάφορον, ου, τὸ, lectica, quæ a ſex viris geſtatur.
Ἐξαφρίζω, f. ίσω, deſpumo: ἐξαφρίζομαι, in ſpumam redigor.
Ἐξαφρισμὸς, οῦ, ὁ, deſpumatio, ejectio ſpumæ.
Ἐξαφύω, f. ύσω, exhaurio.
Ἐξάχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, qui ſex manus habet.
Ἐξαχῇ, & ἐξαχῶς, *Adv.* ſexies, ſex modis, in ſex partes, ſex partibus. Ab ἕξ.
Ἐξάχοος, *contr.* ἐξάχους, ου, ὁ, ἡ, qui ſex congios capit.
Ἐξαψις, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω.
Ἐξεγγυάω, ῶ, f. ήσω, ſponſione, vel fidejuſſione aliquem e, vel a cuſtodia libero. Hinc ἐξεγγυάομαι, expromitto.
Ἐξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejuſſio, ſponſio.
Ἐξεγείρω, f. ερῶ, exſuſcito. *Paſſ.* exſurgo.
Ἐξέγερσις, εως, ἡ, excitatio. 2) expergefactio, ſurrectio e cubili.
Ἐξέγρομαι, exſurgo, exorior.
Ἐξεδαφίζω, f. ίσω, e fundamentis eruo & everto; unde ἐξεδαφισθὲν, deſolatum.
Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus, in quo frequentes ſedes, ut in porticu. 2) popina.
Ἐξέδριον, ου, τὸ, exhedrium, parva exhedra. Dimin.
Ἐξεδρος, ου, ὁ, ἡ, qui in ſede & domicilio ſuo non eſt, a ſede & domicilio abſens, remotus aut expulſus.
Ἐξέδω, exedo. *med.* ἐξέδομαι, ἐξέδεται, exedit.
Ἐξειδέναι, noſſe, *a themate inuſitato*; unde & ἐξοιδα, perſpectum habeo; ἐξειδῆσαι, accurate noſſe.
Ἐξείδιον, ου, τὸ, parvus habitus. Dim. ab ἕξις. Etym.
Ἐξείης, *Poet.* pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.
Ἐξεικάζω, f. άσω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adſimulo, ad ſimilitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, ſimilis ſum; unde ἐξεικασμένος, imagine expreſſus.
Ἐξεικονίζω, f. ίσω, ex exemplari effingo vel exprimo omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.
Ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.
Ἐξείλησις, εως, ἡ, evolutio.
Ἐξείλλω, *proprie* evolvo. 2) e poſſeſſione ejicio, *de quo & latine* evolvi *dicitur*.
Ἐξειμι, exeo, egredior. Hinc ἐξιέναι, exire, ἐξιὼν, exiens.
Ἐξειπεῖν, enunciare. (*conj.* ἐξείπω, ἐξείπῃ, renunciet. ἐξείπαι, edicat. ἐξεῖπον, effatus ſum &c.) *item* dicere *ſimpliciter*.
Ἐξειργασμένως, *Adv.* perfecte, abſolute. Ab ἐξεργάζομαι.
Ἐξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo. 2) interpello dicentem.
Ἐξειρύω, f. ύσω, extraho.
Ἐξείρω, exſero. Ab ἐξ & εἴρω, *necto*.

Ἐξεπιγελάομαι, irrideo. 2) pro joco, ut per jocum dictum, accipio.

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, concilium populi habeo.

Ἐξελαιόω, ῶ, f. ώσω, oleo ungo. 2) in oleum verto.

Ἐξελασία, ας, ἡ, eductio pecoris ad pastum. 2) expeditio, profectio.

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio. 2) discessus. 3) expeditio militaris. Ab seq.

Ἐξελαύνω, f. ἐξελάσω, *Attice* ἐξελῶ, p. ἐξελήλακα, expello, abigo. 2) equo erumpo.

Ἐξελάω, ῶ, (unde ἐξελάαν, expellere, per dialysin ab ἐξελᾶν) idem.

Ἐξελέγχω, f. ξω, redarguo, convinco. 2) tento, experior. 3) deprehendo, comperio, in lucem profero. 4) *pass.* ap. Polyb. nudo animum.

Ἐξελευθερικός, ῦ, ὁ, libertinus. A seq.

Ἐξελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, *proprie*, qui ob æs alienum in servitutem a creditore redactus, post libertatem recepit. 2) idem qui ἀπελεύθερος, libertinus, libertus.

Ἐξελευθεροστομέω, ῶ, admodum libere loquor, apud Sophocl. E præc. & στόμα.

Ἐξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.

Ἐξέλευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξελιγμός, ῦ, ὁ, evolutio, explicatio, in primis aciei. Ab ἐξελίσσω.

Ἐξελικτέος, ου, ὁ, ἡ, evolvendus, explicandus.

Ἐξέλιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμός. A seq.

Ἐξελίσσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico. 2) subduco e pugna.

Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.

Ἐξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. A præc.

Ἐξελκυσμός, ῦ, ὁ, extractio. A seq.

Ἐξελκύω, f. ύσω, abstraho, extraho.

Ἐξέλκω, f. ξω, idem.

Ἐξελληνίζω, f. ίσω, Græcum facio. 2) a Græcis derivo, a Græco deduco. 3) ad Græcorum formam & ritum instituo. 4) ad Græcam facundiam exacte loquor.

Ἐξεμέω, ῶ, f. έσω, evomo, reddo vomitione.

Ἐξεμπεδόω, ῶ, f. ώσω, constanter observo. 2) sancio.

Ἐξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Ἐξεμπολέω, idem.

Ἐξεναίρω, interficio, unde ἐξεναρεῖν, aor. 2. inf.

Ἐξεναρίζω, f. ίσω, vel ίξω, interficio. 2) occisum armis spolio.

Ἐξενέπω, *Poet.* edico, eloquor.

Ἐξενεχυράζω, f. άσω, idem quod ἐνεχυράζω.

Ἐξένυμι, exuo.

Ἐξεντερίζω, fut. ίσω, exentero, eximo intestina, item medullam.

Ἐξεπᾴδω, f. ᾴσω, excanto. 2) incantationibus permulceo.

Ἐξεπαίρω, extollo. 2) effero animo. 3) impello, incito; unde ἐξεπάρῃ, aor. 2. Conj. 3. Sing.

Ἐξεπεύχομαι, f. ξομαι, glorior.

Ἐξεπιπολῆς, idem quod ἐπιπολῆς: *improbatur tamen a Grammaticis*.

Ἐξεπίσταμαι, probe novi, percalleo.

Ἐξεπισφραγίζω, f. ίσω, signo, imprimo signum.

Ἐξεπίτηδες, *Adv.* ex industria, de industria. 2) cum ἐκ vel ἄκων *est* frustra, temere.

Ἐξεπιεζέω, f. έσω, perf. ἐξεπίεκα, premo, urgeo onere.

Ἐξέραμα, & ἐξέρασμα, ατος, τό, vomitus. 2) id, quod ejectum est. A seq.

Ἐξεράω, ῶ, f. άσω, evacuo, expromo, effundo.

Ἐξεργάζομαι, fut. άσομαι, absolvo, perficio. 2) operæ pretium facio. 3) reddo, v. c. placatum, iratum, doctum &c. 4) malo aliquo afficio. 5) perdo, occido; unde ἐξείργαστο, ἐξειργάσθη, ἐξεργάσμεθα, ἐξειργασμένος.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio. 2) Figura rhetorica.

Ἐξεργαστικός, ή, όν, rebus agendis idoneus, efficax in agendo.

Ἐξέργω, *Ion.* pro ἐξείργω.

Ἐξερεείνω, perquiro, interrogo.

Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.

Ἐξερείδω, f. είσω, fulcio.

Ἐξερείπω, everto, prosterno.

Ἐξέρεισις, εως, ἡ, collocatio.

Ἐξέρευγμα, ατος, τό, id, quod ructu ejectum est. 2) ostium fluminis.

Ἐξερεύγω & ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo. 2) de fluminibus, quæ se effundunt in mare. f. ἐξερεύξομαι, aor. 2. ἐξήρυγον.

Ἐξερευνάω, ῶ, f. ήσω, pervestigo, perscrutor.

Ἐξερεύνησις, εως, ἡ, perscrutatio, investigatio.

Ἐξερευνητής, ῦ, ὁ, perscrutator, indagator.

Ἐξερευνητικός, ή, όν, ad investigandum acutus.

Ἐξέρευξις, eructatio. Ab ἐξερεύγω.

Ἐξερέω, ῶ, & ἐξερέομαι, perquiro, percontor.

Ἐξερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, vasto.

Ἐξεριθεύομαι, f. σομαι, fautores & adjutores mihi comparo.

Ἐξερινάζω, f. άσω, caprifico.

Ἐξεριστής, ῦ, ὁ, litigator, contentiosus.

Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.

Ἐξέρομαι, interrogo; unde ἐξείρετο, & ἐξήρετο, apud Homer.

Ἐξερπύζω, f. σω, prorepo.

Ἐξέρπω, idem.

Ἐξέῤῥω. Hinc ἔξεῤῥε, abi in malam rem.

Ἐξέῤῥωσις, ἡ, effluxio, evacuatio, pro ἐξέῤῥευσις.

Ἐξερυθριάω, f. άσω, rubesco.

Ἐξέρυθρος, ου, ὁ, ἡ, valde ruber.

Ἐξερύω, f. ύσω, extraho.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior.

Ἐξερωτάω, f. ήσω, interrogo.

Ἐξεσθίω, exedo, erodo.

Ἐξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab ἐξίημι, *ablego*.

Ἔξεσις, εως, ἡ, expulsio. Ab eod.

Ἔξεστι, licet. Hinc ἐξόν, cum liceat. (Tota dictio hæc est: ἀνοδὸν ἐστι, via plana, aperta est, obstantibus amotis.)

Ἐξεστραμμένως, *Adv.* e transverso. 2) more eorum, quæ inversa sunt. Ab ἐξεστραμμένος, quod est ab ἐκστρέφω.

Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perscrutor, exploro, probo, experimentum facio. 2) quæstionem habeo per tormenta. 3) æstimo. 4) comparo, contendo. 5) recenseo, enumero. 6) adnumero. 7) *in passiv. dicitur de eo in primis*, qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, spectatus est. 8) adesse, præsto esse, coram sese exhibere, idem quod ἀγείρεσθαι, pro supplici *esse*.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio, examen. 2) quæstio, criminis inquisitio. 3) comparatio. 4) exploratio. 5) recensio, lustratio. 6) specimen & documentum industriæ. A præc.

Ἐξετασμός, ῦ, ὁ, inquisitio, discussio. Ab eod.

Ἐξεταστής, ῦ, ὁ, examinator, inquisitor. Ab eod.

Ἐξε-

Ἐξεταστικὸς, ἡ, ὸν, qui multus est in indagatione veritatis, vel alicujus rei. 2) inquirendi peritus. A praec.

Ἐξεταστικῶς, *Adv.* accurate, exquisite. A praec.

Ἐξετεροτροπέω, ῶ, f. ήσω, degenero. Ex ἐξ, ἕτερος, & τρόπος.

Ἑξέτης, ου, ὁ, -ις, ιδος, ἡ, sexennis. Ab ἓξ & ἔτος.

Ἐξέτι, *Adv.* ab illo tempore, jam inde.

Ἐξευθύνω, rationes exigo muneris, rei gestae, &c.

Ἐξευκρινέω, diligenter considero, vel explico.

Ἐξευλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo.

Ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo.

Ἐξευμενίζω, f. ίσω, propitium reddo, placo.

Ἐξευνουχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.

Ἐξευπορέω, ῶ, suppetit mihi. 2) suggero, suppedito. 3) consequor, comparo mihi.

Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, inventio, adinventio.

Ἐξευρετικὸς, ἡ, ὸν, sollers, ad inveniendum acutus.

Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, sollers inventum.

Ἐξευρίσκω, f. ρήσω, invenio, excogito, comminiscor. 2) comperio, reperio.

Ἐξευτελίζω, f. ίσω, idem quod simplex εὐτελίζω. 2) tenue reddo, facio.

Ἐξευτελισμὸς, οῦ, ὁ, contemtio, ut, quum oratione aliquid minuimus. A praec.

Ἐξευτρεπίζω, f. ίσω, paro, apparo, instruo.

Ἐξεύχομαι, glorior.

Ἐξέφηβος, ου, ὁ, ἡ, qui pubertatem excessit.

Ἐξεφίημι, injicio, immitto. ἐξεφίεμαι, mando.

Ἐξεχέβρογχος, ὁ, habens guttur prominens.

Ἐξεχέγλουτος, ὁ, ἡ, habens prominentes nates.

Ἐξεχὴς, ὲς, prominens, eminens. A seq.

Ἐξέχω, emineo, exsto.

Ἐξέψω, f. ψήσω, excoquo.

Ἔξηβος, ου, ὁ, ἡ, qui pubertatem excessit, jam grandis & adultus. Ex ἐξ & ἥβη.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, dux sum, praesum, praeeo, viam monstro. 2) expono, explico, interpretor *in pr. res* sacras, antiquas, leges. 3) censeo, dissero. 4) administro. 5) educo, deduco. 6) perficio.

Ἐξήγημα, ατος, τὸ, explicatio, enarratio.

Ἐξήγησις, εως, ἡ, idem.

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, dux in re aliqua. 2) sequester, transactor, conciliator. 3) interpres, enarrator, explicator. *Unde* 4) prudens juris pontificii & sacrorum interpres, *omninoque* juris divini & humani, qui consulitur de illis rebus; *item* 5) magus, hariolus &c.

Ἐξηγητικὸς, ἡ, ὸν, interpretandi, narrandi peritus, ad narrandum & interpretandum pertinens. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, sc. συγγράμματα, libri pontificiales.

Ἐξηγορία, ας, ἡ, praedicatio v. c. accepti beneficii. Ab ἐξ & ἀγορεύω.

Ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta.

Ἑξηκονταετὴς, έος, ὁ, ἡ, sexagenarius.

Ἑξηκοντάκις, sexagies.

Ἑξηκονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta quinque.

Ἑξηκοντάπηχυς, ὁ, ἡ, sexaginta cubitos aequans.

Ἑξηκοντασταδιαῖος, ον, sexaginta stadia explens.

Ἑξηκονταταλαντιαῖος, α, ον, sexaginta talenta aequans.

Ἑξηκοντατέσσαρες, οἱ & αἱ, sexaginta quatuor.

Ἑξηκοντέτης, ες, sexaginta annos natus.

Ἑξηκοσταῖος, qui sexagesimo die contingit, venit, redit, agit aliquid. A seq.

Ἑξηκοστὸς, ἡ, ὸν, sexagesimus.

Ἐξηκριβωμένως, *Adv.* diligentissime, ad amussim. Ab ἐξ & ἀκριβόω.

Ἐξήκω, discedo. 2) praetereo. 3) egressus sum. 4) de vino vappescente.

Ἐξηλιάζω, f. άσω, soli expono. 2) suspendo sub dio. οἱ ὁ, de maleficis.

Ἐξηλλαγμένως, *Adv.* perverse, abhorrente modo. Ab ἐξαλλάσσω.

Ἐξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἑξῆμαρ, *Adv.* per sex dies.

Ἐξημαρτημένως, *Adv.* falso, dolose, perperam. Ab ἐξαμαρτάνω.

Ἐξημερόω, ῶ, mansuefacio, cicuro.

Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio. A praec.

Ἐξημοιβὸς, ὸ, ὸν, permutatorius. Ab ἐξαμείβω.

Ἐξήνιος, ου, ὁ, ἡ, effrenis. Ex ἐξ & ἡνία, *frenum*.

Ἐξηπειρόω, aggeranda terra continens solum facio.

Ἐξηπεροπτάω, f. άσω, decipio, circumvenio.

Ἐξηπιαλόω, febri laboro, quae ἠπίαλος dicitur.

Ἑξήρης, εος, ἡ, sc. ναῦς, navis sex ordinum. Ex ἓξ & ἐρέσσω, *remigo*, vel ἄρω, *apte*, *instruo*.

Ἑξῆς, *Adv.* deinceps, consequenter, ordine, convenienter; proprie Gen. ab inusitato ἑξὴ, series, ordo, quod est ab ἔχεσθαι, *sese tenere ex aliquo, ei adhaerere, ei continens esse*.

Ἐξητασμένως, *Adv.* accurate, diligenter, considerate. Ab ἐξετάζω.

Ἐξητριάζω, f. άσω, sumendum hinc esse videtur ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem est τὸ διὰ ἠτρίου, i. e. λεπτοῦ ὑφάσματος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum.

Ἐξηττάομαι, ῶμαι, vincor. Ab ἥττα.

Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, persono, cano. Ab ἦχος.

Ἐξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, sano.

Ἐξιδιάζομαι, f. άσομαι, mihi vindico, occupo. 2) alicujus gratiam mihi concilio.

Ἐξιδιασμὸς, οῦ, ὁ, usurpatio, vindicatio. A praec.

Ἐξίδιον, ου, τὸ, habitus parvus. Ab ἕξις.

Ἐξιδιόομαι, οῦμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιώσω, aor. 1. med. peculiarem tibi fecisti & privatum, familiarem, tibi devinxisti.

Ἐξιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mancipo, vendico.

Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, usurpatio, vindicatio.

Ἐξιδίω, f. ίσω, exsudo. 2) alvum exonero.

Ἐξιδρόω, ῶ, f. ώσω, exsudo.

Ἐξιδρύω, f. ύσω, depono, colloco.

Ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico.

Ἐξίημι, emitto. 2) eximo. 3) depono. Hinc ἐξίμεν, emittere, *poetice*. ἐξιᾶσι, emittunt.

Ἐξιθύνω, f. υνῶ, rego, dirigo.

Ἐξικετεύω, f. εύσω, supplex sum, supplico. 2) supplicando flecto, persuadeo.

Ἐξικμάζω, f. άσω, exsicco, arefacio, exsugo. 2) excoquo. 3) exhalo.

Ἐξικνέομαι, οῦμαι, pervenio. 2) assequor, v. c. audiendo, oculis, mente. 3) exsequor, perficio.

Ἐξίκω, evenio.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio.

Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen.

Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, placatio, expiatio.

Ἐξιλαστήριος, ον, vim placandi habens. Unde τὰ ἐξιλαστήρια, piacula irae divinae.

Ἐξιλεόομαι, οῦμαι, propitio, placo.

Ἐξιλέωμα, τὸ, (non ἐξιλέωσμα) placamen. A praec.

Ἐξίλλειν, evolvere. 2) ejicere, arcere. 3) interficere.

Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, in pr. bilem, unde ἐξινωμένος, purgatus.

Ἐξιπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo.
Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo evehor, equo exeo.
Ἕξιππος, ου, ὁ, ἡ, sex equis junctus. Epith. currus.
Ἐξίπταμαι, f. ἐκπτήσομαι, evolo.
Ἐξιπωτικός, ἡ, ὀν, exprimendi vi, item extrahendi & expurgandi praeditus. Ab ἐξιπόω.
Ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio constans corporis vel animi. Ab ἔχω.
Ἐξισάζω, f. άσω, adaequo, aequale reddo.
Ἐξίσης, *Adv.* aequaliter, perinde. (subaudi μοίρας.) Ex ἐξ & ἴσος.
Ἐξισομοιρέω, f. ήσω, parem portionem capio, par sum aliis; unde ὁ ἐξισομοιρῶν, dicitur de filio γνησίῳ.
Ἔξισος, η, ον, aequalis, par, *ut simplex*.
Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, aequalitas seu exaequatio honorum.
Ἐξίσου, *Adv.* idem quod ἐξίσης, & ex iisd. (subaudi μέτρου.)
Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adaequo.
Ἐξιστάω, vel ἐξιστάνω, vel
Ἐξίστημι, de statu, loco demoveo. 2) a mente alieno, de statu mentis dejicio, *item* stupefacio. 3) desciscere vel degenerare facio, immuto, corrumpo. 4) *aor* 2. & *medio*, *ista omnia passive significantur*, *& praeterea*, cedo, decedo, degredior, abstineo, degenero, &c. ut de vino vappescente vel acescente. ἐξέστη e turba secessit; *item* a reip. administratione ad vitam privatam se contulit.
Ἐξιστορέω, f. ήσω, exquiro, sciscitor. v. ἱστορέω.
Ἐξίσχιος, ον, cui coxa eminet. 2) *omnino* membrum, cujus articulus vel nodus eminentior est. Ab ἐξ & ἰσχίον, vel ἴσχιον.
Ἐξισχύω, f. ύσω, possum, valeo.
Ἐξίσχω, emineo, promineo. 2) porrigo.
Ἐξίσωσις, εως, ἡ, exaequatio.
Ἐξισωτής, ῦ, ὁ, exaequator. 2) peraequator in Jure vet. dicitur, expendens census & aequans, ut aequabiliter tributarii pendant tributa.
Ἐξίτηλος, ου, ὁ, ἡ, evanidus, evanescens, exolescens, qui evanuit, deletus est, ut color, aut scriptura. Ab ἔξειμι, *exeo*.
Ἐξιτήριος, ου, ὁ, ἡ, ad discessum pertinens. Ab eod.
Ἐξίτης, ου, ὁ, Senarius, de jactu in talis, qui & Cous dicitur.
Ἐξιτητέον, exeundum est. Ab ἔξειμι.
Ἐξιτὸν, exeundum. Ab eod.
Ἐξιχνευτής, ῦ, ὁ, investigator, speculator.
Ἐξιχνεύω, f. εύσω, investigo.
Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem.
Ἐξιχνιασμός, ῦ, ὁ, investigatio, indagatio. A praec.
Ἐξιχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, investigo.
Ἐξιχωρίζω, f. ίσω, pus vel saniem exprimo.
Ἐξογκόω, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio.
Ἐξόγκωμα, ατος, τὸ, tumor.
Ἐξόγκωσις, εως, idem.
Ἐξοδεία, ας, ἡ, v. ἐξοδία.
Ἐξοδεύω, f. εύσω, iter facio ex aliquo loco. 2) exeo, procedo. 3) excedo e vita.
Ἐξοδιάω, ῶ, f. άσω, idem quod ἐξοδεύω. 2) vendo.
Ἐξοδία, ας, ἡ, egressio, expeditio. Ab ἔξοδος.
Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio. 2) erogo, expendo, impendo. A praec.
Ἐξοδίασις, εως, ἡ, ipsa actio expendendi seu impendendi. A praec.
Ἐξοδιασμός, ῦ, ὁ, exactio pecuniae, tributi. Ab eod.
Ἐξοδικός, ἡ, ὀν, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.
Ἐξοδικῶς, *Adv.* obiter, per digressionem. A pr.
Ἐξόδιον, ου, τὸ, exodium, carmen, quod in exitu fabulae canitur. 2) exitus, finis. 3) festus dies apud Judaeos, quo celebrabatur memoria exitus ex Aegypto.
Ἐξόδιος, ου, ὁ & ἡ, ad exitum pertinens.
Ἐξοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, proficiscor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.
Ἔξοδος, ου, ἡ, exitus, de vita. 2) egressio, etiam pompa. 3) profectio ex aliquo loco. 4) expeditio militaris. 5) excursio, eruptio. 6) cantilena, quae in exitu alicujus rei canitur. 7) exitus, finis. 8) finis vitae. 9) impensae.
Ἐξοδυνάω, torqueo.
Ἐξόζω, oleo, redoleo.
Ἐξοίγω, f. ξω, aperio.
Ἐξοιδαίνω, idem quod sequ.
Ἐξοιδέω, ῶ, f. ήσω, extumesco.
Ἐξοιδίσκω, tumefacio, & intumesco.
Ἐξοικειόω, ῶ, & ἐξοικειόομαι, οῦμαι, concilio, amice conjungo, familiarem & amicum reddo.
Ἐξοικέω, ῶ, f. ήσω, domicilio & sedibus meis exeo, emigro.
Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio.
Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. Soph.
Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello & ejicio. 2) patria, sedibus expello, & 3) *in Passiv.* migro, emigro.
Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulsio seu ejectio e domo. 2) expulsio e quocunque loco.
Ἐξοικισμός, ῦ, ὁ, idem.
Ἐξοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, exaedifico, inceptum aedificium perficio. 2) aedifico, *simpliciter*, munio, v. c. viam.
Ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ, exaedificatio.
Ἔξοικος, ου, ὁ, ἡ, e domo sua ejectus, exsul. 2) qui e domo sua migravit.
Ἐξοιμώζω, f. ώξω, ejulo, in ejulatus erumpo.
Ἐξοίνησις, ου, ebrietas e vino. qs. ab ἐξοινόω.
Ἐξοινία, ας, ἡ, idem. A seq. n. 2.
Ἔξοινος, ου, ὁ & ἡ, qui vineum saporem perdidit. 2) vino expletus, ebrius.
Ἐξοινόω, f. ώσω, vino inebrio.
Ἔξοισις, εως, ἡ, divulgatio. Ab ἐκφέρω, *divulgo*.
Ἐξοιστράω, ῶ, oestro exagitor, furore perculsus sum, furo.
Ἐξοιστρέω, ῶ, idem, & *active*, oestro exagito, unde *Pass.* ἐξοιστρῶμαι, oestro exagitor.
Ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐξοίχομαι, idem.
Ἐξοιωνίζομαι, ominor.
Ἐξοκέλλω, aor. 1. ἐξώκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro. 2) erumpo, effundo me. 3) averto alium, ut a portu, a recta via. 4) *dicitur & tropice in partem malam*, incido, sc. in aliquod vitium, malum, incommodum, auferor ad prava consilia &c.
Ἐξολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno.
Ἐξολισθαίνω, &
Ἐξολισθάνω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio. 2) delabor, prolabor, incido.
Ἐξολκή, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.
Ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξολέσω, prorsus everto, omnino perdo. f. 2. ἐξολῶ, in inf. ἐξολεῖν. Perf. ἐξολώλεκα, part. ἐξολωλεκώς. aor. 1. opt. ἐξολέσειε.
Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, pernicies, excidium.
Ἐξολοθρευτής, ῦ, ὁ, vastator, deletor.
Ἐξολοθρευτικός, ἡ, ὀν, perniciosus.
Ἐξολοθρεύω, f. εύσω, disperdo, funditus perdo.
Ἐξολολύζω, f. ξω, exululo.
Ἐξομαλίζω, f. ίσω, complano, laevigo. 2) manu permulceo.

Ἐξομ-

Ἐξομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto. 2) effundo tamquam pluviam.
Ἐξομβρίζω, f. σω, idem.
Ἐξομήρευσις, εως, ἡ, postulatio obsidum *vel* obligatio alicujus per obsides.
Ἐξομηρεύω, f. εύσω, obsides posco, acceptis obsidibus alicujus fidem obstringo. 2) obsidibus datis emereor & adsequor.
Ἐξομιλέω, ῶ, f. ήσω, consuetudinem habeo. 2) consuetudine, sermonibus mihi concilio.
Ἐξόμιλος, ου, ὁ, ἡ, alienus, abhorrens a consuetudine.
Ἐξομματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum reddo, visum restituo. 2) oculos effodio. 3) sordes ex oculis abstergo.
Ἐξομμάτωσις, εως, ἡ, elisio oculorum. 2) abstersio sordium, quæ in oculis sunt. A præc.
Ἐξόμνυμαι, & ἐξομνύομαι, abjuro, ejuro testimonium. Hinc ἐξωμόσασθαι, aor. 1. ἐξωμόσατο, ἐξομοῦμαι, f. 2.
Ἐξομόθεν, *Adv.* ex eodem loco. 2) e propinquo. Ex ἐξ & ὁμόθεν.
Ἐξομοιόω, ῶ, f. ώσω, similem efficio, adsimulo.
Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, qua simulacrum alicujus exprimitur.
Ἐξομολογέω, ῶ. & ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor. 2) spondeo, polliceor.
Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confessio. 2) prædicatio & 3) gratiarum actio, in Scripturis S.
Ἐξομόργνυμαι, & ἐξομοργνύομαι, f. ξομαι, imprimo, exprimo. 2) abstergo.
Ἐξόμορξις, εως, ἡ, impressio, expressio, & imaginis.
Ἐξόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, cui prominet seu procidit umbilicus.
Ἐξῆν, *Imperf.* cum liceat. Ab ἔξεστι.
Ἐξονειδίζω, f. ίσω, probris incesso, irrideo.
Ἐξονειδισμός, ῦ, ὁ, exprobratio, irrisio.
Ἐξονειδιστικός, ή, όν, ad irridendum pronus, irrisor. 2) ad irridendum pertinens, valens.
Ἐξονειρόω, idem quod ἐξονειρώττω.
Ἐξονειρωγμός, ῦ, ὁ, seminis per somnium emissio.
Ἐξονειρωκτικός, ή, όν, cui semen per somnium effluit. A sq.
Ἐξονειρώττω, f. ξω, semen per somnium emitto.
Ἐξονομάζω, f. άσω, nomine voco. 2) loquor, verba facio.
Ἐξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; aor. 1. ἐξωνόμηνα.
Ἐξονομακλήδην, *Adv.* nominatim. Ex ἐξ, ὄνομα, & κλήδην, *nominatim*.
Ἐξονυχίζω, f. ίσω, ungues exscindo seu eximo. 2) ungues præcido, seu reseco. 3) exarmo. 4) exquisite expendo & ad unguem exigo.
Ἐξοξύνω, f. υνῶ, acidum reddo. Unde ἐξοξύνομαι, acesco.
Ἐξοπάζω, f. σω, præbeo, largior.
Ἐξοπίζω, succum exprimo.
Ἐξόπιθεν, *poetice* pro sq.
Ἐξόπισθεν, *Adv.* a tergo. ὁ ἐξόπισθεν, posterior.
Ἐξοπισθοκρωντίζω, venerem præposteram exerceo. A pr. & sq.
Ἐξοπίσω, *Adv.* retro. 2) in postremum, postea.
Ἐξοπλίζω, f. ίσω, armo. 2) exarmo.
Ἐξοπλισία, ας, ἡ, armatura. 2) exercitatio militaris, decursio. 3) procinctus.
Ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem.
Ἐξοπλισμός, ῦ, ὁ, armatura, *ut simpl.*
Ἔξοπλος, ου, ὁ, ἡ, armatus. 2) nudus ab armis. 3) carens præsidio militari.
Ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, coquo, asso.
Ἔξοπτος, ου, ὁ, ἡ, inassatus, assus.
Ἐξοράω, perspicio.

Ἐξοργιάζω, ad sacra suscipienda præparo, expiando &c.
Ἐξοργίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.
Ἐξορθιάζω, sublata voce clamo.
Ἐξόρθιος, rectus, erectus, ap. Schol. Arati.
Ἔξορθος, ον, idem.
Ἐξορθόω, ῶ, f. ώσω, erigo. 2) instauro, corrigo.
Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exilium. Ab ἔξορος.
Ἐξορίζω, f. ίσω, extermino, exilio multo.
Ἐξόριος, ου, ὁ, ἡ, qui extra terminos est. 2) exsul. Ex ἐξ & ὅρος, *terminus*.
Ἐξορισμός, ῦ, ὁ, exterminatio.
Ἐξοριστικός, ή, όν, exterminatorius.
Ἐξόριστος, ου, ὁ, ἡ, extorris, exsul. Ab ἐξορίζω.
Ἐξορκέω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.
Ἐξορκίζω, f. ίσω, idem.
Ἐξορκισμός, ῦ, ὁ, adjuratio.
Ἐξορκιστής, ῦ, ὁ, exorcista, adjurator.
Ἔξορκος, ου, ὁ, eximium jusjurandum. 2) jusjurandum contra suas aliorum verbis.
Ἐξορκόω, ῶ, f. ώσω, jurejurando obstringo.
Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.
Ἐξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo; in *passiv.* & *med.* erumpo, proficiscor, egredior: quo sensu & in activo reperitur.
Ἐξορμέω, ῶ, f. ήσω, e statione navium discedo, enavigo, solvo.
Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio, exitus, egressus ad iter obeundum. 2) incitatio, cohortatio. Ab ἐξορμάω.
Ἐξορμίζω, f. ίσω, idem quod ἐξορμέω. 2) e portu educo navem. 3) sede sua moveo. *in pass.* luxor.
Ἐξορμιστός, ῦ, ὁ, piscis, qui alias μύρος vocatur, quod vid. lat. *flute*, ab ἐξορμίζεσθαι, quia e fundo maris versus superficiem ruit, ut a sole calefiat.
Ἔξορμος, ὁ, ἡ, qui e statione solvit.
Ἐξοροθύνω, concito, incito.
Ἔξορος, ου, ὁ, ἡ, exsul, exterminatus.
Ἐξορρόομαι, in serum vertor. Ab ὀῤῥός, *serum*.
Ἐξορούω, f. ύσω, exsilio, prosilio.
Ἐξόροφος, ον, sex tabulata habens.
Ἐξορρίζω, serum lactis excolo, serum a caseo exprimo. Ex ἐξ & ὀῤῥός, *serum lactis*.
Ἐξόρυξις, εως, ἡ, effossio. A sq.
Ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio. 2) perfodio.
Ἐξορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exsulto. 2) illudo. 3) enuntio, prodo arcana. 4) descisco, aberro v. c. a veritate.
Ἐξόρνυμι, f. σω, excito. Unde ἐξῶρτο apud Apollon.
Ἐξοσιόω, ῶ, f. ώσω, sanctum reddo. 2) expio.
Ἐξοστεΐζω, f. ίσω, exosso, ossa eximo. 2) luxo.
Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, testularum suffragiis in exsilium mitto. 2) in exsilium quocunque modo ejicio. 3) rejicio.
Ἐξοστρακισμός, ῦ, ὁ, relegatio, quæ per testarum suffragia fiebat. 2) exsilium.
Ἐξόστωσις, εως, ἡ, ossis prominentia, in primis circa tempora. *quasi* ab ἐξοστεόω.
Ἔξοτε, *Adv.* ex quo tempore.
Ἐξότου, *Adv.* idem. pro ἐξ ὃ τοῦ.
Ἐξοτρύνω, f. υνῶ, exhortor, exstimulo.
Ἐξουδενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, contemno.
Ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemtus. A pr.
Ἐξουδενητής, ῦ, ὁ, contemtor. Ab eod.
Ἐξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, sperno.
Ἐξουδένωμα, ατος, τὸ, contemtus, abjectio. A pr.
Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Ἐξουθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adspernor.

Ἐξουθένημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur. 2) contemtus, neglectus. A pr.

Ἐξουθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco. 2) in nihilum redigo.

Ἐξούλη, ἡ, ejectio. ἐξούλης δίκη, nomen actionis, adversus eos, qui bonis aliquem arcent; *item* 2) actio ex interdicto, unde vi dejectus sis. 3) adversus eos, qui judicatum non solvunt. Ab ἐξίλλω, *arceo*, *excludo*, *expello*.

Ἔξουρα, τὰ, in angustum vel acutum coacta τὰ ἐξ οὐρᾶς i. e. πρὸς τῇ οὐρᾷ ὄντα. Ab οὐρά, *cauda*.

Ἐξουραγία, ἡ, extremum agmen.

Ἐξουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina ejicio, in urina excerno.

Ἐξουρίας, *Adv.* secundis ventis, feliciter. (subaudi πλεύσεως.) Ex ἐξ & οὖρος, *ventus secundus*.

Ἐξουσία, ας, ἡ, facultas, potestas, jus. 2) auctoritas, potentia. 3) licentia. 4) magistratus, in N. T. Ab ἔξεστι, *licet*.

Ἐξουσιάζω, f. άσω, potestatem habeo, dominor.

Ἐξουσιαστής, οῦ, ὁ, dominus.

Ἐξουσιαστικός, ἡ, όν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ se ferens.

Ἐξουσιαστικῶς, *Adv.* cum potestate. 2) imperiose, insolenter, licenter. ἐξουσιαστικώτερον, licentius.

Ἐξοφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Hom. Odyss. ξ. ἐξώφελλεν ἔεδνα.

Ἐξόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui oculis est prominentibus, cui oculi exstant. 2) conspicuus, manifestus.

Ἐξοφρυόομαι, οῦμαι, supercilium tollo; unde ἐξωφρυωμένος, superciliosus.

Ἔξοχα, *Adv.* excellenter, supra modum. Ab ἔξοχος.

Ἐξοχετεία, ἡ, emissarium. 2) emissio, deductio aquæ per fossam, canalem &c.

Ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo; & ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.

Ἐξοχή, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia quævis, ut extuberatio, sive excrescentia in corpore. 2) excellentia, præstantia. Ab ἐξέχω, *emineo*.

Ἔξοχον, *Adv.* excellenter, eximie. A seq.

Ἔξοχος, ου, ὁ, ἡ, eminens, præminens. 2) excellens, præstans. Ab ἐξέχω.

Ἐξοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Ἐξόχως, *Adv.* excellenter, eximie. Ab ἔξοχος.

Ἐξυβρίζω, f. ίσω, injuriam facio per insolentiam. 2) præ insolentia omne jus & fas contemno, fœdera violo, abutor potestate &c. 3) insolenter me gero. 4) extra alveum erumpo, *de flumine*. 5) nimia soli ubertate lascivio, *de segetibus*.

Ἐξύβρισις, εως, ἡ, insolentia *in quocunque genere*. 2) luxuria segetum.

Ἐξυγιάζω, f. άσω, &

Ἐξυγιαίνω, f. ανῶ, sano, sanitati restituo.

Ἐξυγραίνω, fut. ανῶ, madefacio; unde ἐξυγρανθείς, madefactus, & ἐξυγρασμένος.

Ἔξυγρος, ου, ὁ, ἡ, prorsus humidus seu aquosus.

Ἐξυδρόω, ῶ, f. ώσω, in aquam converto, resolvo. Ex ἐξ & ὕδωρ.

Ἐξυδατόω, ῶ, in aquam converto vel resolvo. Unde pass. ἐξυδατοῦται, aquescit. Ex iisd.

Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in substantiam aqueam conversio. A pr.

Ἐξυδρίας, ου, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens. Ex ἐξ & ὕδωρ.

Ἐξυδρωπιάω, ῶ, f. άσω, hydrope corripior.

Ἐξυλακτέω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo.

Ἐξυμενίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranam demo. Ex ἐξ & ὑμήν, *membranula*.

Ἐξυμενιστήρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in dissectione membranæ separantur. A pr.

Ἐξυμνέω, ῶ, f. ήσω, hymnis prosequor, celebro, laudo.

Ἐξυπαλύξαι, effugere, vitare. Ab ἐξ & ὑπαλύσκω.

Ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. A pr.

Ἐξυπανίσταμαι, exsurgo, suborior.

Ἐξυπειπεῖν, monere, jubere. 2) verba præire.

Ἐξύπερθε, *Adv.* supra, superne.

Ἐξυπηρετέω, ῶ, & ἐξυπηρετέομαι, οῦμαι, ministro, servio, obedio.

Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio.

Ἐξυπνιστής, οῦ, ὁ, qui e somno excitat. A seq.

Ἔξυπνος, ου, ὁ, ἡ, qui e somno evigilavit, expergefactus.

Ἐξυπτιάζω, fut. άσω, idem quod ὑπτιάζω, supinus sum, supinor. 2) negligens sum.

Ἐξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo absolvo. 2) compono, struo. Unde aor. 1. ἐξύφηνε. in *Conj.* ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι.

Ἐξύφασμα, ατος, τὸ, tela. A pr.

Ἐξυφηγέομαι, f. ήσομαι, duco, præeo.

Ἔξω, *Adv.* foras. 2) foris. 3) extra. 4) præter. 5) absque, sine. Hinc ὁ ἔξω, sc. ὤν, externus, peregrinus; item *Compar.* ἐξώτερος, έρα, ερον, exterior, & *Superl.* ἐξώτατος, άτη, ατον, *extimus*. Ab ἐξ.

Ἔξωθεν, *Adv.* extrinsecus, ab externo. 2) extra, exterius, foris. A pr.

Ἐξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio, ut manum e manica. 2) e cœtu hominum exturbo. 3) sedibus expello & extermino. 4) *etiam* impello, ut arietem muro. 5) porrigo, v. c. manum. Unde ἐξέωσε, aor. 1. & ἔξωσε, inf. ἐξῶσαι. aor. 1. pass. ἐξωσθῆναι.

Ἔξωσις, εως, ἡ, expulsio, ejectio.

Ἐξωκεανίζω, in Oceanum egredior. Ex ἐξ & ὠκεανός.

Ἐξωκεανισμός, οῦ, ὁ, egressio in Oceanum. A pr.

Ἐξώκοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui foris cubat, emansor. 2) exocoetas, piscis quidam. Ex ἔξω & κοίτη, *cubile*.

Ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies. A seq.

Ἐξώλης, εος, ὁ, ἡ, perditus, deploratus. 2) perniciosus. 3) interitu dignus. 4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι, *penitus perdo*.

Ἐξωμίας, ου, ὁ, qui humerum e pallio, veste, exsertum habet. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμίδιος, ου, ὁ, ἡ, superhumeralis. 2) ab humeris dependens. Ab eod.

Ἐξωμιδοποιΐα, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab ἐξωμίς & ποιέω.

Ἐξωμιδοποιός, οῦ, ὁ & ἡ, exomidum confector.

Ἐξωμίζω, f. ίσω, humero tenus nudo. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμίς, ίδος, ἡ, brevis & substricta tunica circa humerum desinens, s. tunica servilis non tegens brachia. 2) tunica vilis. A seq.

Ἔξωμος, ου, ὁ, ἡ, qui humeros exsertos habet. 2) expeditus. 3) *Subst.* idem quod ἐξωμίς. Ex ἐξ & ὦμος, *humerus*.

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio sive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.

Ἐξωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, redimo.

Ἐξώνησις, εως, ἡ, redemtio.

Ἐξώπιος, ου, ὁ, ἡ, extra conspectum positus. Ex ἐξ & ὤψ, *oculus*. (nisi πιος mera terminatio est.)

Ἐξώπροικα, ων, τὰ, dona, quæ sponsa extra dotem constitutam fert secum. Ex ἔξω & προίξ, *dos*.

Ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.

Ἔξωρος, ου, ὁ, ἡ, intempestivus. 2) ætati non con-

conveniens. 3) qui ex ætate florenti jam excessit, qui consenuit. Ex ἐξ & ὥρα.
Ἔξωσις, εως, ἡ, pro ἐξώθησις, expulsio, emotio, luxatio. Ab ἐξωθέω.
Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulsio. Ab eod.
Ἐξωστὴρ, ῆρος, ὁ, expulsor. Ab eod.
Ἐξώστης, ου, ὁ, idem. ἐξώστης ἄνεμος, ventus asper. Ab eod.
Ἐξώστρα, ας, ἡ, machina theatralis, qua conversa ostendebatur spectatoribus, quid in scena pararetur. 2) conspectus. Ab eod.
Ἐξώτατος, vide ἔξω.
Ἐξωτάτω, *Adv.* extime. A præc.
Ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, externus. 2) trivialis. A seq.
Ἐξώτερος, vide ἔξω.
Ἐξωτέρω, *Adv.* foras, exterius. A pr.
Ἐξωτικὸς, ὁ, ὸν, peregrinus. Ab ἔξω.
Ἔξωχρος, ον, valde pallidus.
Ἐοικότως, *Adv.* similiter. 2) convenienter. 3) recte, jure, merito. 4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, similis, consentaneus, conveniens, meritus, quod est Part. Perf. med. ab εἴκω, *similis sum*. v. εἰκότως.
Ἐόργη, ης, ἡ, cochleare, rudicula. Unde ἐοργῆσαι, cochleari agitare; & ἐοργίζεσθαι, cochleari agitari. Lexic. Græc.
Ἑορτάζω, άσω, festum diem celebro.
Ἑορτάσιμος, ου, ὁ, ἡ, solennis, festus. A pr.
Ἑόρτασμα, ατος, τὸ, festivitas. Ab eod. cum sq.
Ἑορτασμὸς, οῦ, ὁ, feriæ.
Ἑορταστικὸς, ἡ, ὸν, solennis.
Ἑορταστέον, feriandum est.
ἙΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, festus dies. 2) celebritas, dies celebris. 3) feriæ.
Ἑόρτιος, ου, ὁ, ἡ, ad festum diem pertinens, solennis. A pr.
Ἑορτολόγιον, ου, τὸ, fasti, codicillus festorum dierum, liber, in quo solennia consignata sunt.
Ἑορτώδης, ες, festus, solennis.
Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, suus *de uno*. 2) meus, *cum Verbis primæ personæ*. 3) tuus, *cum Verbis secundæ personæ*. 4) vester *cum pluralibus & Verbis secundæ personæ*. Ab ὅ, *se*.
Ἐπαγαυίομαι, lætor aliqua re, glorior, jacto me.
Ἐπαγάλλομαι, exsulto. 2) superbio.
Ἐπάγαμαι, admiror. 2) affecto.
Ἐπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, indignor ob.
Ἐπαγγελία, ας, ἡ, denunciatio. 2) renunciatio. 3) promissio. 4) genus quoddam accusationis. Ab ἐπαγγέλλω.
Ἐπαγγέλλομαι, *in med.* promitto, polliceor. 2) profiteor. *Unde* 3) profiteor me inter candidatos, honores ambio, *cum acc.* v. c. ὑπατείαν, consulatum peto. Hinc ἐπηγγειλάμην, aor. 1.
Ἐπαγγέλλομαι, *Pass.* denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπηγγέλθην, aor. 1. ἐπηγγελμένος, Perf. Part.
Ἐπαγγέλλω, edico, denuncio. aor. 1. ἐπήγγειλα.
Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promissio, pollicitatio. 2) professio, ambitio honorum. A pr.
Ἐπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ad promissionem pertinens.
Ἐπαγγελτικῶς, *Adv.* per promissionem. A pr.
Ἐπαγείρω, congrego, colligo.
Ἐπάγερσις, εως, ἡ, collectio. A pr.
Ἐπαγινέειν, adducere, admovere. Herodot.
Ἐπαγλαΐζομαι, exsulto ob, insolentius me effero. Hom. ἐπαγλαϊεῖσθαι, *in futuro, Attice* pro ἐπαγλαΐσεσθαι.
Ἐπάγριος, ου, ὁ, ἡ, agrestis, ferox.
Ἐπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agrestem reddu, effero.
Ἔπαγρος, ου, ὁ, ἡ, felix soli, dives agris & fundis.

Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo.
Ἐπάγω, induco, infero, inveho; *item pass.* invehor, impetum facio. 2) infligo. 3) adduco, affero, post aliud adjicio. *Hinc* 4) ἐπάγομαι, induco, inveho & invehor. 5) arcesso. 6) mecum adduco. 7) impello, incito, allicio. 8) cito testem, auctorem. 9) mihi adjungo, ditionis meæ facio.
Ἐπαγωγάς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium inductores, Polluci.
Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingressus. 2) introductio. 3) subvectio. 4) impetus hostilis. 5) illecebræ. 6) ordinum series. 7) criminatio, accusatio. 8.) sociorum comparatio. signification. 5 & 8 sunt ex ἐπάγομαι. 9) frequentia rerum, cum alia super aliam cumulatur. Ex ἐπάγω.
Ἐπαγώγιον, τὸ, præputium. Dioscor.
Ἐπαγωγὸς & -ικὸς, ἡ, ὸν, alliciendi vim habens, blandus, ad persuadendum aptus.
Ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob.
Ἐπαγώνιος, ου, defensor.
Ἐπᾴδω, Poet. ἐπαείδω, accino, incanto.
Ἐπαείρω, allevo. 2) incito.
Ἔπαθλον, ου, τὸ, præmium certaminis. 2) præmium quodvis, merces.
Ἐπαθροίζω, f. οίσω, congrego.
Ἐπαιάζω, illacrimor, queror, lamentor.
Ἐπαΐγδην, *Adv.* cum impetu, impetuose. 2) in superficie, leviter. Ex ἐπὶ & ἀΐσσω, *irruo*.
Ἐπαιγίζω, f. ίσω, irruo, impetuose spiro. Ex ἐπὶ & αἰγὶς, *procella*.
Ἐπαιδέομαι, έσομαι, erubesco, moveor reverentia. Hinc ἐπαιδεσθεὶς, ἐπαιδεσθήσομαι.
Ἔπαικλα & ἐπάικλα, ων, τὰ, bellaria, cœna secunda. vox Dorica. Ex ἐπὶ & αἶκλον, *cibus*, *cœna*, pro quo etiam αἴκλον, & hinc ἐπαίκλια, dicitur.
Ἐπαινετέος, έα, έον, laudandus. Ab ἐπαινέω.
Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator.
Ἐπαινετιάω, laudem appeto.
Ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν, qui facile laudat.
Ἐπαινετικῶς, laudandi caussa, laudantium more.
Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis.
Ἐπαινετῶς, laudabiliter.
Ἐπαινέω, ῶ, laudo. 2) approbo, adsentior.
Ἐπαινίζω, f. ίσω, idem.
Ἔπαινος, ου, ὁ, laus, laudatio. Ex ἐπὶ & αἶνος, *laus*.
Ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, insignis, celebris. 2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ & αἰνὸς, *gravis*.
Ἐπαιονάομαι, ῶμαι, perfundo, irrigo. Ex ἐπὶ & αἰονάω, *fluo*.
Ἐπαιονέω, f. ήσω, idem.
Ἐπαίρω, attollo, erigo. 2) impello, stimulo. 3) effero aliquo animi motu. Eadem fere notat in medio. In passivo est etiam moveor aliqua cupiditate, spe &c. item audere aliquid, item arrogantem & superbum fieri, insolescere.
Ἐπαισθάνομαι, sentio. 2) audio, intelligo.
Ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, sensus. Ab præc.
Ἐπαΐσσω, f. ξω, irruo. 2) accurro. 3) insequor. 4) percutio. 5) invado. 6) insurgo.
Ἐπάϊστος, ου, ὁ, ἡ, de quo auditum est, qui innotuit, manifestus. 2) deprehensus, sensu perceptus. Ab ἐπαΐω, *audio*.
Ἐπαισχὴς, έος, ὁ, ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ & αἶσχος, *turpitudo*.
Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubesco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, fut. ἐπαισχυνθῶ, aor. 1. Conj.
Ἐπαιτέω, ῶ, f. ήσω, mendico, stipem peto. 2 insuper peto, post aliud peto.

Ἐπαι-

Ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.
Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio. 2) mendicitas.
Ἐπαιτιάομαι, ῶμαι, caussam adsigno. 2) criminor, culpo.
Ἐπαίτιος, ου, ὁ, ἡ, qui est in culpa, reus.
Ἐπαΐω, idem quod simplex ἀΐω, audio.
Ἐπαιωρέομαι, οῦμαι, attollor, efferor. 2) impendeo. 3) suspense, dubie, cunctanter ago. Unde ἐπῃωρεῖτο, *imperf. 3. sing.*
Ἐπακανθίζω, aculeatum esse, spinis horrere.
Ἐπακμάζω, f. άσω, vigeo, sum ætate vegeta.
Ἐπακμαστικός, ή, όν, invalescens paullatim, sensim effervescens.
Ἔπακμος, ου, ὁ, ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐπί, & ἀκμή, *robur, vigor.*
Ἐπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, subsequor, sequor. 2) obedio. 3) insto operi. 4) adsector. 5) persequor. 6) animadversione & intelligentia dicentem consequor.
Ἐπακολούθημα, ατος, τό, quod consequitur ex alio. 2) appendix.
Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, consequentia, consecutio.
Ἐπακολουθητικός, ή, όν, consecutivus, qui consequitur, ingeniosus, qui facile sententiam percipit. Hinc τὸ ἐπακολουθητικόν, οῦ, consectarium.
Ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor.
Ἐπακοντισμός, οῦ, ὁ, jaculatio.
Ἐπακουός, οῦ, ὁ, auditor.
Ἐπακουσμός, οῦ, ὁ, exauditio.
Ἐπάκουστος, ου, ὁ, ἡ, qui auditur. 2) qui audiri potest. 3) cui præstatur obedientia.
Ἐπακούω, f. ούσω, exaudio. 2) obedio, sum dicto audiens. 3) e præceptore audio, disco.
Ἐπακρίζω, f. ίσω, ad summum perduco. 2) finem induco. Ab ἔπακρος.
Ἐπάκριος, ου, ὁ, q. d. cacuminatus. Epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.
Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio, ausculto.
Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auscultatio.
Ἔπακρος, ου, ὁ, ἡ, in summo angustus, in acutum desinens. Hipp.
Ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω, quia canes in feras instigat.
Ἐπακτικός, ή, όν, illex. 2) advena. Ab eod.
Ἐπακτικῶς, *Adv.* per inductionem, singula æstimando percurrendoque. A pr.
Ἐπάκτιος, ου, ὁ, ἡ, litoralis. Ex ἐπί & ἀκτή.
Ἐπακτός, ή, όν, advectitius, adscititius. 2) peregrinus. ἐπακτὸς ὅρκος, jusjurandum delatum: ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.
Ἐπακτρίς, ίδος, ἡ, navigium piraticum, actuarium. Ab ἐπακτήρ.
Ἐπακτροκέλης, ητος, ὁ, navigium prædatorium, medium inter κέλητα & ἐπακτρίδα. E sq. & κέλης.
Ἐπάκτριον, ου, τό, navigium piscatorium. Ab ἐπάγω.
Ἐπαλαζονεύομαι, f. εύσομαι, jacto me.
Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.
Ἐπαλάομαι, ῶμαι, pervagor.
Ἐπαλαστέω, ῶ, f. ήσω, graviter adficior ob mala.
Ἐπαλγής, έος, ὁ, ἡ, qui valde dolet. Ex ἐπί & ἄλγος, *dolor.*
Ἐπάλειμμα, ατος, τό, inunctio. 2) id, quo inungimus. Ab sq.
Ἐπαλείφω, f. ψω, inungo, superillino. 2) acuo, exhortor, incito, *ut simplex.*
Ἐπαλεξέω, f. ήσω, auxilior.
Ἐπαλετρεύω, f. εύσω, molo.

Ἐπαληθεύω, f. εύσω, verum reddo. 2) verum esse probo, confirmo. 3) verus sum.
Ἐπαληθίζομαι, consentio cum aliqua re, convenio. Eustath.
Ἐπαλθέω, ῶ, f. ήσω, curo, sano.
Ἐπαλινδέομαι, volvor, involvor.
Ἐπαλκής, έος, validus, robustus. Ex ἀλκή.
Ἐπαλλαγή, ῆς, permutatio, variatio, vices.
Ἐπαλλάξ, *Adv.* permutato ordine, vice versa. Ab ἐπαλλάττω.
Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio. 2) indiscretus ab altero ad alterum transitus. 3) motus celerrimus. 4) micatio digitorum. 5) contractus. 6) mixtio.
Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius sum, vicissim hoc atque illo modo procedo. 2) vario. 3) implico, ut texendo.
Ἐπαλληλία, ας, ἡ, series continua & sine intermissione. A seq.
Ἐπάλληλος, ου, ὁ, ἡ, alius super alium, vel post alium. 2) creber & continuus. 3) qui sine interstitio aut intercapedine succedit alteri. 4) similis. Ex ἐπί & ἀλλήλων.
Ἐπαλλήλως, *Adv.* serie continua & sine intermissione, identidem. A pr.
Ἐπαλλόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, qui aliarum plantarum fultus sustentaculo fructificat.
Ἐπαλλόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis alii innititur.
Ἔπαλξις, εως, ἡ, pinna muri. Ex ἐπί & ἄλξις, *defensio.*
Ἐπαλξίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, lapis pinnalis, lapis, qui est supra pinnam muri positus. A pr.
Ἔπαλπνος, ου, ὁ, mitis, suavis. Pind. Ex ἐπί & ἀλπνός. ἐπί sæpe in compositis bonitatem, magnitudinem, vehementiam, excellentiam, convenientiam indicat. v. ἐπανθής, ἐπήρατος.
Ἐπαλφιτόω, ῶ, unde ἐπαλφίτωσε, farina conspersit.
Ἐπαλωστής, ου, ὁ, triturator, aut qui bubus terentibus seu triturantibus moderatur. Ex ἐπί & ἀλοάω, *trituro.*
Ἐπαμαξεύω, tero plaustris. γῆ ἐπημαξευμένη, terra plaustris trita.
Ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo.
Ἐπαμβάτης, ῆρος, ὁ, vector, eques, consors gestationis.
Ἐπαμβολάδην, *Adv.* cum tergiversatione. 2) procrastinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo.*
Ἐπαμείβω & ἐπαμείβομαι, permuto. 2) alterno.
Ἐπαμμένω, Poet. pro ἐπαναμένω.
Ἐπαμοιβαδίς, *Adv.* per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβός.
Ἐπαμοιβαδόν, *Adv.* idem & ab eodem.
Ἐπαμοιβός, ὁ, ὁν, alternans. Ab ἐπαμείβω.
Ἐπαμπέχω, superinduo.
Ἐπαμπήγνυμι, Poet. pro ἐπαναπήγνυμι.
Ἐπαμπίσχω, idem quod ἐπαμπέχω.
Ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator. 2) vindex.
Ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuria, ulciscor. 2) auxilior, succurro.
Ἐπαμφιάζομαι, superinduor.
Ἐπαμφιέννυμι, f. έσω, induo, superinduo.
Ἐπαμφίσκω, idem.
Ἐπαμφοτεριζόντως, ambigue. A seq.
Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo, ancipitem me præbeo. 2) utrique sufficio. 3) in neutram partem transeo, medium me præbeo. 4) oratione ambigua utor, & quæ in utramque partem accipi potest.
Ἐπαμφοτεριστής, οῦ, ὁ, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus. A pr.

Ἐπάν, *Conjunct.* postquam. Ex ἐπεὶ & ἄν.
Ἐπαναβαθμός, ῦ, ὁ, gradus.
Ἐπαναβαίνω, adscendo, conscendo.
Ἐπαναβάλλω, differo. 2) *in med.* induo.
Ἐπανάβασις, εως, ἡ, adscensio.
Ἐπαναβιβάζω, f. άσω, impono v. c. equo. 2) adduco, sed in locum editum.
Ἐπαναβληδόν, *Adv.* quasi injectim, injiciendo. Ab ἐπαναβάλλω.
Ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.
Ἐπαναγινώσκω, lego. ἐπανάγνωθι, lege. ἐπαναγνῶναι, recognoscere.
Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.
Ἐπάναγκες, τό, necesse, necessitas. 2) necessario. Ex ἐπὶ & ἀνάγκη.
Ἐπαναγορεύομαι, praeconis voce pronuncior. v. ἐπανειπεῖν.
Ἐπανάγω, revoco, retrorsum ago, rejicio. 2) proveho in altum sc. mare navem; *in pass.* in altum navi provehi.
Ἐπαναγωγή, ἡ, adductio ad aliquid.
Ἐπανάγωγος, ὁ & ἡ, redux, epith. Fortunae.
Ἐπαναδέρω, cutem, corium, revello.
Ἐπαναδίδομαι, cresco, augeor.
Ἐπαναδιπλάζω, &
Ἐπαναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico.
Ἐπαναδίπλωμα, ατος, τό, id, quod duplicatum est, replicatum.
Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio. 2) Figura rhetorica, quum eadem vox in una sententia primum & ultimum locum occupat. 3) Figura grammatica, quum syllaba ab initio vocis geminatur. 4) vox medicorum de febri.
Ἐπαναδρομή, ῆς, ἡ, recursio, recursus. 2) reditus.
Ἐπαναζεύγνυμι, ἐπαναζεῦξαι, reverti. 2) proficisci.
Ἐπαναθεάομαι, ῶμαι, idem quod θεάομαι.
Ἐπαναιρέομαι, οῦμαι, suscipio, capesso. 2) occido, opprimo.
Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occisio. 2) excidium, interitus. pr.
Ἐπαναίρω, elevo. Unde ἐπανήρατο, aor. 1. med. sustulit.
Ἐπαναίσθητος, ου, sensus valde expers.
Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rursus renovo.
Ἐπανακαλέω, ῶ, f. έσω, revoco.
Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.
Ἐπανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσεται, repositus erit, manebit.
Ἐπανακεφαλαιόομαι, οῦμαι, summatim enumero & colligo.
Ἐπανακίρναμαι, rursus misceo.
Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, restitutio.
Ἐπανακλίνω, reclino.
Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, recessus. 2) aciei in sinistram partem inclinatio.
Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico consilii capiendi gratia.
Ἐπανακομίζω, f. ίσω, refero, reduco.
Ἐπανακρέμαμαι, pendeo, suspensus sum.
Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.
Ἐπανάκρουσις, εως, ἡ, repulsus. 2) rejectio.
Ἐπανακρούω, f. ούσω, repello. 2) retro inhibeo navim, currum &c. 3) retrocedere seu remeare cogo.
Ἐπανακτάομαι, ῶμαι, recupero. 2) colligo me, i. e. animum, vires.
Ἐπανακυκλέω, ῶ, f. ήσω, repeto, itero, revolvo.
Ἐπανακύκλησις, εως, ἡ, repetitio, reditus.

Ἐπανακυκλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐπανακυκλέω.
Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.
Ἐπανακύπτω, f. ψω, attollor, erigor.
Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio. 2) repeto, itero. 3) opem fero, auxilior, quocunque modo, etiam monendo, corrigendo, vindicando, asserendo. 4) epilogum facio.
Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio. 2) figura rhetorica.
Ἐπαναλίσκω, f. λώσω, insumo. ἐπανήλωσα, ultra insumpsi. ἐπανηλωκότες, qui consumpserunt.
Ἐπαναλογέω, f. ήσω, altius repeto, ab initio accurate explico.
Ἐπαναμένω, f. νῶ, exspecto.
Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco. ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, aor. 1.
Ἐπανάμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.
Ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo.
Ἐπανανέωσις, εως, ἡ, renovatio.
Ἐπαναπαύω, f. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἐπαναπαύομαι, requiesco super. 2) adquiesco in.
Ἐπαναπέμπω, sursum pello in locum aliquem.
Ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insurgo.
Ἐπαναπίπτω, decumbo in, v. c. lectum.
Ἐπαναπλάττω, f. άσω, fingo, formo.
Ἐπαναπλέω, ῶ, & -εύω, retro navigo. ἐπαναπεπλευκέναι, renavigasse. 2) navi irruo.
Ἐπαναπνέω, f. εύσω, saepe respiro, apud Herodot. ἐπαναπνεῖν ἔπεα, effundere flatu velut verba.
Ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo. 2) in vestigia me mea cessim recipio.
Ἐπαναποδιστέον, in medium revocandum & diligenter expendendum est. A pr.
Ἐπαναπολέω, ῶ, f. ήσω, revolvo. 2) in memoriam revoco, oratione repeto.
Ἐπαναρρήγνυμι, f. ήξω, erumpo.
Ἐπαναρριπίζω, f. ίσω, suscito ignem flatu. 2) commoveo, sero bellum, belli caussas.
Ἐπαναρρίπτω, super aliud rejicio. ἐπαναρριπτεῖν, ejaculari, in sublime jacere.
Ἐπανασαλεύω, f. εύσω, concutio, moveo sursum.
Ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concussio armorum, vibratio. 2) minae cum manus aut virgae in caput alicujus aut super eo crebro agitantur.
Ἐπανασείω, f. είσω, concutio arma, quod factum initio praelii: *unde* 2) terreo, & *in pass.* terribilis sum alii, minor, minis terreo. 3) intento v. c. arma.
Ἐπανασκέπτομαι, f. ψομαι, considero.
Ἐπανασπείρω, insuper sero, denuo semino.
Ἐπανασπορά, ᾶς, ἡ, satio iterata.
Ἐπανάστασις, εως, ἡ, seditio, rebellio, insurrectio. 2) eminentia, tumor. 3(eruptio.
Ἐπαναστέλλω, f. στελῶ, reprimo, inhibeo, compesco, contraho.
Ἐπανάστημα, ατος, τό, prominentia.
Ἐπαναστρέφω, f. ψω, retrorsum ago. 2) subverto. 3) redeo, ut & *in med.*
Ἐπαναστροφή, ῆς, ἡ, reversio, reflexus. 2) vita & consuetudo vitae.
Ἐπανασῴζω, f. σω, servo, iterum servo.
Ἐπανατέμνω, iterum exscindo.
Ἐπανάτασις, εως, ἡ, extensio, intensio. 2) sublatio, erectio. 3) interminatio. Ab seq.
Ἐπανατείνω, sublatum, v. c. baculum, intento alicui. 2) intendo, augeo. ἐπανατείνασθαι, ἐπανατεινάμενος, aor. 1.

Ἐπανατέλλω, f. λῶ, orior, exsisto. 2) prorumpo, exorior.

Ἐπανατίθημι, impono, repono. 2) tribuo alicui, concedo, ut habeat scil. 3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero, imputo, incuso.

Ἐπανατρέπω, f. ψω, subverto, everto.

Ἐπανατρέφω, f. θρέψω, recreo, sc. corpus faciendo post maciem, reficio: proprie medicorum verbum: dein tropice, recreo, quoad rem familiarem.

Ἐπανατρέχω, recurro. 2) in sublime excresco. ἐπανεδεδράμηκε, succrevit.

Ἐπανατρυγάω, f. ήσω, post vindemiam colligo, quæ supersunt.

Ἐπαναφέρω, transfero, removeo, rejicio. 2) refero, renuncio. 3) refero, reduco. 4) repeto, conduplico. ἐπανενεγκεῖν εἰς τὸν Δία, in Jovem referre, *aor.* 2. 5) recupero.

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio. 2) figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures sententiæ initium sumunt.

Ἐπαναφορικὸς, ἡ, όν. σχῆμα ἐπαναφορικὸν, figura epanaphoræ similis.

Ἐπαναφυσάω, f. ήσω, respiro.

Ἐπανηχέω, gemo, queror. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἠχέω.

Ἐπαναχρεμπτήριος, ου, exscreationem juvans, *de medicamentis*.

Ἐπαναχρέμπτομαι, f. ψομαι, exscreo, *in primis* salivam crassam.

Ἐπανάχρεμψις, εως, ἡ, exscreatio pituitæ.

Ἐπαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo. 2) redeo ad priora, post digressionem. 3) impetum facio.

Ἐπαναχώρησις, εως, ἡ, impetus. 2) receptus.

Ἐπάνδρος, ου, ὁ, ἡ, virilis, virilitatem præ se ferens.

Ἐπανεγείρω, excito, suscito.

Ἐπανέγερσις, εως, ἡ, resurrectio.

Ἐπάνειμι, redeo, revertor. 2) rursus disputo, ad disserendum redeo. ἐπανίωσι, revertantur, a. 2. *Conj.* ἐπανιέναι, redire. ἐπανιών.

Ἐπανειπεῖν, præconio nunciare. ἐπανεῖπον, præconio promiserunt.

Ἐπανέλευσις, εως, ἡ, reditus.

Ἐπανέλκω, f. ύσω, attraho.

Ἐπανεμέω, f. έσω, sæpe vomo.

Ἐπανερεύγομαι, ructo, subinde ructo.

Ἐπανερέομαι, rursum interrogo. 2) interrogo.

Ἐπανέρχομαι, redeo. 2) accedo.

Ἐπανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rursum.

Ἐπανέχω, antecello. 2) innitor. 3) immoror, insisto.

Ἐπανήκεστος, ου, insanabilis, irrevocabilis: *de pœna, est* ultima, gravissima.

Ἐπανήκω, redeo. 2) venio, advenio.

Ἐπανθέω, ῶ, f. ήσω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris extrinsecus addunt, ut rubor genarum, tropi, figuræ, sententiæ orationis, colores omnes vividiores. 2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ & dicuntur ἐπανθεῖν; erumpere e cute, prorumpere.

Ἐπάνθησις, εως, ἡ, eruptio pustularum. 2) decus extrinsecus, colore &c. additum.

Ἐπανθιάω, ῶ, *Jon.*-όω, effloresco, ut ἐπανθέω.

Ἐπανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno, floribus spargo, floridum reddo, orno, pingo.

Ἐπάνθισμα, τος, τὸ, eruptio pustularum. 2) quod inest, natat, serpit in superficie, ut lanugo in genis, spuma in urina &c. A pr.

Ἐπανθισμὸς, ῦ, ὁ, exornatio, coloribus floridis, verbis venustioribus & sententiis. Ab eod.

Ἐπανθρακίδες, αἱ, pisciculi, qui super carbonibus assantur. Ab ἐπὶ & ἄνθρακες, *carbones*.

Ἐπανθρακίζω, f. ίσω, super carbonibus asso.

Ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανιεὶς, Partic. Præs. ἐπανεὶς, aor. 2. Part. f. ἐπανεῖσα, inf. ἐπανεῖναι.

Ἐπανισόω, f. ώσω, exæquo.

Ἐπανίστημι, excito, erigo. 2) antepono, præficio. 3) *in aor.* 2. *&* *perf.* & *med.* assurgo, v. c. ad dicendum. b) rebello, seditionem moveo. c) ex inferis redeo. d) exorior, nascor, erumpo v. c. e cute.

Ἐπανιτέον, & ἐπανιτητέον, redeundum est. Ab ἐπάνειμι.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, reditus. 2) figura rhetorica.

Ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco.

Ἐπανοίκτωρ, ορος, ὁ, qui aperit. Ex ἐπανοίγω, *aperio*.

Ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum restituo, corrigo, emendo.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, recte factum. 2) res feliciter gesta. 3) emendatio, restitutio in integrum. A pr.

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, idem. 2) rei cujusque ordinatio, constitutio, ut debitorum dissolutio &c. 2) Figura rhetorica. Ab eod.

Ἐπανορθωτὴς, ῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Ἐπανορθωτικὸς, ἡ, όν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens. A pr.

Ἐπάντης, εος, ὁ, ἡ, acclivis. 2) excelsus, altus. Ex ἐπὶ & ἄντα, *in conspectu*.

Ἐπαντιβολέω, f. ήσω, precor, supplico.

Ἐπαντλέω, ῶ, f. ήσω, haustam aquam infundo.

Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infusio, ingestio aquæ vel alius liquoris, fovendi potissimum gratia; *unde* fotus, fomentum. A pr.

Ἐπάντλησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. ἐπηνύσθη, aor. 1. P.

Ἐπάνω, *Adv.* supra. 2) supra quam.

Ἐπάνωθεν, *Adv.* desuper. A pr.

Ἐπάνωθι, *Adv.* supra. Ab eod.

Ἐπάξιος, ου, ὁ, ἡ, dignus.

Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, postulo, rogo, precor. 2) puto, censeo.

Ἐπαξίως, *Adv.* digne, pro dignitate.

Ἐπαξίωσις, εως, ἡ, æstimatio, census. 2) flagitatio.

Ἐπαξόνιος, ου, ὁ & ἡ, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ & ἄξων, *axis*.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. v. ἐπῳδή.

Ἐπαοιδία, ας, ἡ, idem.

Ἐπαοιδὸς, ῦ, ὁ, incantator. v. ἐπῳδός.

Ἐπαπειλέω, ῶ, p. ηκα, minor.

Ἐπαπερείδω, f. είσω, firmiter figo, effulcio aliquid aliquo. *Pass.* innitor.

Ἐπαπέρχομαι, discedo, post subsequor.

Ἐπαποδύομαι, f. ύσομαι, suscipio, accingor rei gerendæ.

Ἐπαποθνήσκω, post aliquem vel aliquid statim aut mox morior. 2) immorior rei cœptæ, morior.

Ἐπαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquo, super priores colonos adhuc alios novos deduco.

Ἐπαποκτείνω, insuper, post alium vel alios, interficio.

Ἐπαπολαύω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio e re aliqua.

Ἐπαπόλλυμι, & -μαι, pessumdo porro, scil. post alium vel alios.

Ἐπαπολογέομαι, ῦμαι, insuper defendo, addo ante dictis defensionis causa. 2) defendo.

Ἐπαπορέω, ῶ, f. ήσω, addubito. 2) aliam insuper dubitationem & quæstionem moveo.
Ἐπαπόρημα, ατος, τό, addubitatio, quæstio super aliqua re.
Ἐπαπορηματικός, ή, όν, dubitativus. A pr.
Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio & quæstio super aliqua re.
Ἐπαπορητικῶς, dubitanter, dubitantis modo.
Ἐπαποστέλλω, mitto, alium super alium, post alium. 2) successorem alicui mitto. 3) immitto alicui, v. c. percussorem.
Ἐπαρά, ᾶς, ἡ, imprecatio.
Ἐπαράομαι, ῶμαι, imprecor.
Ἐπάρασιμος, α, ὁ, ἡ, exsecrabilis.
Ἐπαράσσω, vel ττω, it. ἐπαῤῥάσσω, ττω, f. ξω, illido. 2) irruo, incumbo.
Ἐπάρατος, ὁ, ὁ, ἡ, exsecrabilis. 2) diris devotus. 3) diris sacratus, ne occupetur, habitetur.
Ἐπάργεμος, ὁ, ὁ, leucomate s. albugine laborans. 2) cæcus, obscurus. Ex ἐπί & ἄργεμος, *albugo oculi*.
Ἐπάργυρος, α, ὁ, ἡ, argentatus, argento clusus.
Ἐπαρδεύω, & ἐπάρδω, irrigo.
Ἐπαρέσκομαι, f. έσομαι, placo, reconcilio mihi.
Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior.
Ἐπαρηγὸς, όος, ὁ, ἡ, adjutor, auxiliator.
Ἐπάρηξις, εως, ἡ, auxilium.
Ἐπαρίστερος, α, ὁ, ἡ, sinister, perversus, ineptus.
Ἐπαριστερότης, ητος, ἡ, sinisteritas, insulsitas.
Ἐπαριστέρως, *Adv.* sinistre. 2) inepte.
Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium. 2) ἐπάρκειαι, stipendia & similia. Ab ἐπαρκέω.
Ἐπάρκεσις, ἡ, auxilium. A seq.
Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulso. 2) opitulor, opem fero. 3) suppedito, suggero. f. ἐπαρκέσω. ἐπαρκέσειεν, opem laturum. aor. 1. ἐπήρκεσα, inf. ἐπαρκέσαι, Poet. ἐπαρκέσσαι.
Ἐπαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, sufficiens. Ex ἐπί & ἀρκέω.
Ἐπάρκιος, α, ὁ, ἡ, sufficiens.
Ἐπαρκούντως, *Adv.* sufficienter.
Ἔπαρμα, ατος, τό, locus sublatus, editus. 2) tumor, tuberculum. 3) inflatio, superbia. Ab ἐπαίρω.
Ἐπάρουρος, α, ὁ, ἡ, agricola, hortulanus. Ex ἐπί & ἄρουρα, *arvum*.
Ἔπαρσις, εως, ἡ, elevatio. 2) tumor. 3) superbia. Ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; sed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo. Perf. ἐπήρτημαι. ἐπηρτημένος κίνδυνος, impendens periculum.
Ἐπάρτησις, ἡ, apparatus. Ab sq.
Ἐπαρτὴς, έος, ὁ, ἡ, paratus, qui est in promtu. Ex ἐπί & ἀρτύομαι, *paro*.
Ἐπαρτίζω, f. ίσω, paro, perficio.
Ἐπαρτύω, f. ύσω, apto, adapto.
Ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ, & ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, haustrum, fistula. 2) vas quo utimur ad infundendum.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia.
Ἐπαρχικὸς, ή, όν, ad magistratum pertinens, Proconsulatis, Proprætorius, &c.
Ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, provincialis. Fœm. ἐπαρχιῶτις, ιδος.
Ἔπαρχος, α, ὁ, ἡ, præses, præfectus, cuicunque rei majori & honestiori, ut Proconſ. Proprætor, Procurator, Præf. Prætorio &c.
Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor. 2) sum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auspicor. (nisi potius hoc est ἀπάρχ.)
Ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium.
Ἐπαρωγὸς, ὁ, ὁ, auxiliator. v. ἐπαρηγών.
Ἐπασθμαίνω, anhelo in opere faciundo.
Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, doceo, habilem rei reddo exercendo. 2) instruo adversus aliquem.
Ἐπασκητὴς, ῦ, ὁ, exercitator, athleta. Hesych.
Ἔπασμα, ατος, τό, incantamentum. 2) cantilena pueris a nutricibus occentari solita.
Ἐπασπαίρω, palpito.
Ἐπασσύτερος, έρα, ον, creber, frequens, alter post alterum. Ex ἐπί & ἆσσον, *prope*.
Ἐπασσυτεροτριβὴς, ὁς, idem. E præc. & τρίβω.
Ἐπαστράπτω, f. ψω, fulgeo, emitto splendorem.
Ἐπαυγάζω, f. σω, luminis radiis illustro, lucem adfero: at in *Paſſ.* splendesco, splendeo.
Ἐπαύγασμα, ατος, τό, splendor, (v. ἀπαύγ.)
Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, insuper dico.
Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinacitet resisto.
Ἐπαύλειος, ον, in aulam ferens. epith. januæ, a via publica in atrium ducentis.
Ἐπαυλέω, ῶ, f. ήσω, præcino, accino.
Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, stabulor, in loco commoror: in tentorio ago.
Ἐπαύλιον, ου, τό, villa, villula. 2) sedes: τὰ ἐπαύλια, repotia, secundus nuptiarum dies. (Integra dictio est τὰ ἐπαύλια ἱερὰ, τὰ ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ ὑπὸ τοῦ νυμφίου κατηγμένῃ αὐλῇ γιγνόμενα, sacra quæ fiunt ob ædes novas a sponso constitutas, dedicandi quasi novi domicilii ergo.)
Ἔπαυλις, εως, ἡ, villa, casa, stabulum, ovile.
Ἐπαυλισμὸς, ῦ, ὁ, stabulatio, commoratio, domicilium.
Ἔπαυλος, ου, ὁ, stabulum. Ex ἐπί & αὐλή.
Ἐπαυξάνω & ἐπαύξω, f. ξήσω, augeo. *In Paſſ.* cresco.
Ἐπαυξὴ, ῆς, ἡ, accretio, incrementum. (pro ἐπαύξησις.)
Ἐπαυξὴς, ὁς, crescens paullatim, ut febris.
Ἐπαύξησις, εως, ἡ, idem quod ἐπαυξή.
Ἐπαυρέω, ῶ, f. ήσω, fruor, utilitatem & fructum percipio. 2) damnum accipio, pœnas luo. 3) adsequor, nanciscor.
Ἐπαύρησις, vel ἐπαύρεσις, εως, ἡ, voluptas, gaudium.
Ἐπαυρίζω, f. ίσω, spiro, flatum immitto.
Ἐπαύριον, *Adv.* cras. Hinc ὁ ἐπαύριον, crastinus.
Ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.
Ἐπαύρομαι, idem.
Ἐπαυτίκα, statim.
Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipso facto. Sic conjunctim sæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus, τὸ αὐτόφωρον, *ipsum furtum*, est indictus, cum occurrat αὐτόφωρος, *manifestarius*.
Ἐπαυχένιος, ε, ὁ, ἡ, qui cervici imponitur. Ex ἐπί & αὐχήν, *cervix*.
Ἐπαυχέω, ῶ, f. ήσω, glorior ob.
Ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio iterata.
Ἐπαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, insuper demo seu detraho.
Ἐπαφάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contrecto. 2) demulceo. Ab ἐπαφή.
Ἐπαφαυαίνω, arefacio, exsicco, eneco; cujus solum aor. 1. P. ἐπαφαυάνθην, ex Aristophanis Ranis laudat Suidas, ubi tamen edd. habent ἀπεφαυάνθην.
Ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio.
Ἐπάφημα, ατος, τό, idem.
Ἐπαφίημι, f. ήσω, immitto, instigo.
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, Syriaca forma pro Ἐπαφρόδιτος.

Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.
Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri. 2) venuſtus, lepidus, gratioſus.
Ἐπαφροδίτως, venuſte, lepide, amabiliter.
Ἐπάφροος, ου, ὁ, ἡ, ſpuma coronatus.
Ἐπάχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa. Ab ſq.
Ἐπαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, gravis, moleſtus. Ex ἐπὶ & ἄχθος, *pondus*.
Ἐπαχθῶς, *Adv.* moleſte. A pr.
Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.
Ἐπεὰν, *Conj.* poſteaquam, pro ἐπάν.
Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, inſulto.
Ἐπέγγυος, ου, ὁ, ἡ, per ſponſionem factus. Ex ἐπὶ & ἐγγύη, *ſponſio*.
Ἐπεγείρω, excito, v. c. e ſomno, incito, impello.
Ἐπεγερμὸς, ὁ, &
Ἐπέγερσις, ἡ, expergefactio. 2) incitatio.
Ἐπεγερτικὸς, ἡ, ὸν, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπεγερτικῶς, *Adv.* ad incitandum vel excitandum apte.
Ἐπεγκαγχάζω, rideo in aliqua re, & quidem in malis alienis.
Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψον, ſuperingere, devora inſuper.
Ἐπεγκεράννυμι, inſuper admiſceo.
Ἐπεγκολάπτω, incido.
Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in v. c. fumo.
Ἐπεγκυλίω, volvo in re aliqua. *Paſſ.* volutor, hæreo in re aliqua.
Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo. in aor. 2. ἐπέγχανον, ἐπεγχανεῖν.
Ἐπεγχείρησις, εως, ἡ, conatus, aggreſſio.
Ἐπεγχέω, infundo.
Ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχύω.
Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo. A pr.
Ἐπεγχύτης, ου, ὁ, pincerna. Ab ſeq.
Ἐπεγχύω, inſuper infundo, iterum, crebro infundo.
ἘΠΕΙ', poſtquam. 2) quoniam, quandoquidem. 3) alioqui.
ἘΠΕΙ'ΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, feſtino, propero, maturo. 2) inſto.
Ἐπειδὰν, poſtquam, quoniam. Ab ἐπεί.
Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεὶ. Conſtruitur hoc cum indicativo, illud præcedens cum conjunctivo.
Ἐπειδήπερ, *Conj.* quandoquidem.
Ἐπεῖδον, inſpexi, vidi, *de rebus lætis & adverſis*. ab inuſitato ἐπείδω.
Ἐπειὴ, *poetice*, pro ἐπεί.
Ἐπεικάζω, f. άσω, conjicio. 2) conjectura adſequor.
Ἐπεὶκαν, ſ. ἐπεὶ καν, quando, poſtquam, poeticum pro ἐπειδάν.
Ἐπείκτης, ου, ὁ, inſtigator. Ad ἐπείγω.
Ἔπειμι, ſuccedo. 2) invado. 3) ἔπεισι, idem quod ἐπέρχεταί μοι, venit in mentem mihi. Ex ἐπὶ & εἶμι.
Ἔπειμι, immineo, ſum ſuper & poſt. unde ἐπεσσόμενοι, *Poet.* poſteri.
Ἔπειξις, εως, ἡ, feſtinatio. Ab ἐπείγω.
Ἐπείπερ, *Conj.* quoniam, quandoquidem.
Ἐπειρύω, attraho, pro ἐπερύω, *Poet. In med.* induo.
Ἐπειρωνεύομαι, ironice loquor ſuper aliqua re: derideo.
Ἐπείσαγμα, ατος, τὸ, Sophocl. quod ſuperinductum eſt, acceſſio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ἐπίσαγμα ab ἐπισάττω.

Ἐπεισάγω, ſuperinduco, aliunde inveho. 2) adſciſco, adopto. 3) adhibeo, pro εἰσάγω. 4) induco, v. c. fabulam in ſcenam.
Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio. 2) invectio, importatio. 3) adoptio.
Ἐπεισαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, invectitius, importatus aliunde.
Ἐπείσακτος, ου, ὁ, ἡ, advectitius, aſcititius, peregrinus. 2) adoptivus.
Ἐπεισβαίνω, ſuperingredior. 2) ingredior.
Ἐπεισβάλλω, ſuperinfundo, v. c. aquam vino. 2) ingredior. 3) irrumpo.
Ἐπεισβάτης, ου, ὁ, vector, miles claſſiarius.
Ἐπεισδέχομαι, f. ξομαι, inſuper admitto & recipio intro.
Ἐπείσειμι, invado: ingredior ſc. poſt alium.
Ἐπεισέρχομαι, idem.
Ἐπεισηγέομαι, οῦμαι, inſuper induco. 2) in uſum, conſuetudinem induco, invenio. 3) celebro.
Ἐπείσθεσις, ἡ, initium. Vox Schol. v. εἴσθεσις.
ἘΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, aqualiculus, ima pars ventris.
Ἐπεισκαλέω, ῶ, intro voco.
Ἐπεισκρίνομαι, ingredior, inſinuo me.
Ἐπεισκυλίω, ῶ, advolvo. 2) inſero, inculco: & *fere in malam partem*, inepte inſero.
Ἐπεισκύπτω, incumbo alicui rei.
Ἐπεισκωμάζω, comiſſatum ad aliquem venio. 2) irrepo aliunde, inſinuo, ingero me importunius.
Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quaſi adventitia, ſive digreſſio in carmine epico ad narrationem non neceſſariam, ſed tamen apte cum fabula conjunctam, ſuavitatis & ornatus cauſſa. 2) omne acroama adventitium & jucundum. 3) ἐπεισόδιον τῆς τύχης, luſus fortunæ, Polyb.
Ἐπεισόδιος, ου, ὁ, ἡ, ſuperinductus, adventitius.
Ἐπεισοδιόω, ῶ, tanquam epiſodion interjicio & interſero. A pr.
Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod eſt in vitio.
Ἐπείσοδος, ου, ἡ, ingreſſio. adgreſſio.
Ἐπεισπαίω, inſilio, irrumpo. ἐπεισπέπαικε, irruit, irrupit, Ariſtoph.
Ἐπεισπέμπω, f. ψω, immitto alicui.
Ἐπεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſuperinſilio.
Ἐπεισκόπτω, ſuperincido.
Ἐπεισπλέω, f. εύσω, navigo in v. c. portum.
Ἐπεισπνέω, f. εύσω, inſuper ſpiro, magno flatu irruo.
Ἐπεισπράττω, f. ξω, exigo ſuper priora debita novum.
Ἐπεισρέω, ſuper influo.
Ἐπεισφέρω, infero, intromitto.
Ἐπεισφρέω, & ἐπεισφρέομαι, inſuper intro fero. 2) ſuperinfero. Hinc ἐπεισέφρηκα, aoriſt. 1. ἐπεισφρήσας & ἐπεισφρησάμενος.
Ἐπεισχέω, inſuper infundo, affundo. *In med.* infundo me, *de copia ingredientium*, Joſ.
Ἔπειτα, *Adv.* deinde, poſtea tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in poſterum; οἱ ἔπειτα, poſteri; τὸ ἔπειτα, poſteritas. 2) nonnunquam abundat. 3) Interrogantis eſt cum indignatione, ut εἶτα, & nihilominus tamen? Itane vero? 4) *argumentando ſervit*, enimvero, atqui.
Ἐπεῖτα, poſtquam.
Ἐπείτε, idem.
Ἐπεκβαίνω, egredior, in primis in terram e navi. 2) de iis, qui jam egreſſos alios conſequuntur.
Ἐπεκβοάω, infamo, *paſſ.* infamor, rumoribus differor.

Ἐπεκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.
Ἐπεκδιδάσκω, f. δάξω, amplius doceo & demonstro, cum v. c. historicus rei narratae caussas, usus &c. explicat copiose.
Ἐπεκδίδομαι, insuper elargior; ἐπεκδόσθαι, aor. 2.
Ἐπεκδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, idem.
Ἐπεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio & illustratio.
Ἐπεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excursio, eruptio in aliquem.
Ἐπέκεινα, *Adv.* illic. 2) ultra. 3) ante.
Ἐπεκθέω, adversus aliquem procurro, erumpo.
Ἐπεκκλίνω, f. ινῶ, declino, devito.
Ἐπεκκουφίζω, f. ίσω, levo.
Ἐπεκλέγομαι, percenseo, perlego.
Ἐπεκπίνω, insuper ebibo. 2) ebibo, v. c. dum loquor, inter scribendum.
Ἐπέκπλοος, *contr.* ἐπέκπλους, ὁ, enavigatio adversus aliquem.
Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extensio, dilatio.
Ἐπεκτατικὸς, ή, όν, extendens, longius faciens, sc. verbum, addita syllaba vel littera.
Ἐπεκτατικῶς, extendendi verbi caussa. A pr.
Ἐπεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.
Ἐπεκτεταμένως, intente, vehementer. A pr.
Ἐπεκτρέχω, prorumpo adversum. 2) excursionibus & latrociniis infesto. aor. 2. ἐπεκδραμεῖν.
Ἐπεκφέρω, profero, proveho.
Ἐπεκφεύγω, f. ξω, effugio, perfugio.
Ἐπεκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio, i. e. pronunciatio.
Ἐπεκχέω, insuper effundo.
Ἐπέλασις, εως, ἡ, invasio, impetus. A seq.
Ἐπελαύνω, f. λάσω, infesto incursu in aliquem feror, invado. 2) adequito. 3) admoveo, promoveo.
Ἐπελαφρίζω, f. ίσω, sursum tollo, elevo.
Ἐπελαφρύνω, levo.
Ἐπέλεγχος, ου, ὁ, sequens elenchus, elenchus elencho superadditus.
Ἐπέλευσις, εως, ἡ, impetus. 2) adventus.
Ἐπελευστικὸς, ή, όν, superveniens, adventitius. 2) subito superveniens. Ab ἐπέρχομαι.
Ἐπέλκω, Jonice, pro ἐφέλκω, attraho.
Ἐπελπίζω, f. ίσω, *cum accus.* in spem adduco. 2) *cum dativ.* spem pono in aliquo, *item*, bene de aliquo spero. 3) spero, *simpliciter*.
Ἐπέλπομαι, spero.
Ἐπεμβαδὸν, *Adv.* adscendendo. A seq.
Ἐπεμβαίνω, ingredior. 2) insulto.
Ἐπεμβάλλω, intercalo, intersero. 2) insuper adjicio, auctarium addo. 3) urgeo, impello. 4) in alium irrumpo.
Ἐπέμβασις, εως, ἡ, incursus hostium.
Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, vector equi, currus, navis: miles classiarius.
Ἐπεμβοάω, ῶ, f. ήσω, inclamo, clamorem tollo, sc. in impetu, scil. ἐπὶ τῷ ἐχθρῷ, adversus hostem, in os ejus.
Ἐπεμβολὰς, άδος, ἡ, insititia. Ab ἐπεμβάλλω.
Ἐπεμβολὴ, ῆς, ἡ, figura grammatica parenthesi similis, interjectio. Ab eod.
Ἐπέμμηνος, ἡ, femina menstruo sanguine fluens.
Ἐπεμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insuper insulto calcibus. 2) insilio. 3) super aliquo ingredior. 4) insolenter erga aliquem me gero, jacenti insulto proterviter.
Ἐπεμπίπτω, superincido. 2) invado, irruo.
Ἐπεμβάπτω, tingo in, immisceo.
Ἐπενδίδωμι, do amplius, addo. 2) remitto, concedo.

Ἐπένδυμα, ατος, τὸ, superior vestis, amiculum, ut toga, pallium.
Ἐπενδύνω, f. ύσω, & ἐπενδύω, superinduo.
Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum.
Ἐπένεγξις, εως, illatio. Scribitur & sine γ, ἐπένεξις. Ab ἐπιφέρω, infero.
Ἐπένθεσις, εως, ἡ, insertio litterae vel syllabae. figura Gram. Ab ἐπεντίθημι.
Ἐπενθορέω, ῶ, insilio. Unde aor. 2. ἐπένθορε, irruit. ἐπενθορών, ἐπενθοροῦσα.
Ἐπενθρώσκω, insilio, irruo.
Ἐπενθυμέομαι, οῦμαι, enthymema enthimemati superaddo, super aliqua re vel oratione moveor, aliqua cogitatione mentem feriente.
Ἐπενθύμημα, ατος, τὸ, enthymema ad enthymema additum.
Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthimematis ad enthymema adjunctio.
Ἐπεντανύω, f. ύσω, insuper intendo.
Ἐπεντείνομαι, contendo me, vires.
Ἐπεντέλλω, mando, jubeo.
Ἐπεντίθημι, infero in medium.
Ἐπεντρίβω, f. ψω, infligo, sc. plagam, vulnus.
Ἐπεντρυφάω, ῶ, fut. ήσω, luxuriose aliqua re utor, in re delicias facio, aut insolesco.
Ἐπεντρώγω, una comedo; *inf. aor.* 2. ἐπεντραγεῖν.
Ἐπέντρωμα, τὸ, &
Ἐπέντρωσις, εως, ἡ, voces Epicureae de voluptatibus quaesitis & supervacuis, v. c. ciborum exquisitius conditorum, ap. Philon. Ab ἐπεντρώγω, juxta Casaub. s. ab ἐπεντιτρώσκω, *leviter vulnero, stringo. s. pungo.*
Ἐπεντύνω, apparo, instruo.
Ἐπεντύω, idem.
Ἐπεξάγω, educo exercitum adversus quem.
Ἐπεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hostem.
Ἐπεξαμαρτάνω, pecco insuper, porro.
Ἐπεξανθίζομαι, effloresco. part. perf. p. ἐπεξηνθισμένος, nitidus, pinguis, comtus, pictus.
Ἐπεξαπατάω, fallo, decipio.
Ἐπέξειμι, egredior, exscendo. 2) erumpo, aggredior. 3) reum perago, accuso, *item* impugno, verbis male excipio s. tracto. 4) ulciscor, punio. 5) persequor oratione, scriptis. 6) operam navo. 7) exsequor.
Ἐπεξελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo. 2) immitto. 3) erumpere jubeo.
Ἐπεξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἐλέγχου) copiosior elaboratio. v. ἐπέλεγχος.
Ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio. 2) poena. 3) exsecutio.
Ἐπεξελευστικὸς, ή, όν, ultor, ultrix. Ab ἐπεξέρχομαι.
Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro. 2) effectum opus polio. 3) absolvo. 4) occido.
Ἐπεξεργαστὴς, οῦ, ὁ, executor, qui rem perficit.
Ἐπεξεργαστικὸς, ή, όν, ad operis consummationem & expolitionem faciens.
Ἐπεξεργαστικῶς, *Adv.* cum quadam operis expolitione.
Ἐπεξέρπω, permeo, pervado, velut calor corpus.
Ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurso, invado, insulto. 2) percurro, oratione persequor. 3) ulciscor, punio. 4) in jus rapio, accuso, *item* actionem intentatam persequor. 5) perficio, absolvo. 6) exscendo aliquo.
Ἐπεξέτασις, εως, ἡ, repetita, altera lustratio, recensio exercitus. Ab ἐπὶ & ἐξετάζω.
Ἐπεξευρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.

Ἐπεξηγοῦμαι, explicationem addo.
Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi adjuncta copiosior ac dilucidior enarratio: *item* alicujus argumenti exquisitior expositio. 2) enarratio. 3) Figura, quæ idem variis verbis explicat, ornandi vel dilucidius explicandi gratia.
Ἐπεξιακχάζω, læta voce acclamo. v. ἰακχ.
Ἐπεξόδια, τὰ, sacra, facta ob felicem expeditionis bellicæ suscipiendæ eventum. A seq.
Ἐπέξοδος, ου, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem.
Ἐπέραστος, ου, ὁ, ἡ, peramabilis.
Ἐπεργάζομαι, colo, aro, subigo.
Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter se. 2) aratio, quæ fit ultra terminos. 3) aratio, cultura.
Ἐπερεθίζω, f. ίσω, irrito.
Ἐπερεθισμός, οῦ, ὁ, irritatio.
Ἐπερείδω, f. είσω, infigo, valde firmo & impingo, imprimo. ἐπερείδομαι, innitor, incumbo, repugno.
Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illisus. 2) intentio cogitationis in rem aliquam. 3) repugnantia.
Ἐπερεύγω, evomo in aliquem.
Ἐπέρομαι, f. ἐρήσομαι, sciscitor.
Ἐπερυθριάω, erubesco ob rem aliquam.
Ἐπερύω, f. ύσω, attraho.
Ἐπέρχομαι, f. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato, transeo. 2) in animum venio. 3) invado, impetum facio. 4) ulciscor. 5) edissero, explico. 6) in concionem dicendi caussa prodeo, vel senatum adeo alicujus rei caussa.
Ἐπερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. 2) consuln.
Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio. 2) sponsio, stipulatio.
Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingreedior. 2) conscendo, v. c. navem.
Ἐπεσβολέω, convicior, maledico. Ab ἔπεσι βάλλειν, velitatione verborum.
Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convicium. A seq.
Ἐπεσβόλος, ου, ὁ & ἡ, maledicus, conviciator.
Ἐπεσίθω, per colum adspergo, ap. Jos. Ex ἐπὶ, ἐς, & ἤθω, *percolo*. (Nisi est ἐπισήθω.)
Ἐπεσθίω, & ἐπέσθω, post aliud edo, insuper edo, una edo, ut obsonium cum pane.
Ἐπεσσυμένως, incitate, cum impetu.
Ἔπεστι, *Imperf.* imminet. 2) licet.
Ἐπέστιος, ου, ὁ, Jonice pro ἐφέστιος, rectius autem ἐπίστιος, domesticus, familiaris, Epitheton Jovis. Ex ἐπὶ & ἑστία, *domus*.
Ἐπεσχάριος, ου, in foco situs, s. ardens &c. δαλὸς ἐπεσχάριος, titio. Ab ἐσχάρα, *focus*.
Ἐπετειόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, quotannis fructificans.
Ἐπετειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis caulem mutans. E seq. & καυλὸς, *caulis*.
Ἐπέτειος, ου, ὁ, ἡ, anniversarius. Ex ἐπὶ & ἔτος.
Ἐπετειοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero.
Ἐπετειοφόρος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος & φέρω.
Ἐπετειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis folia mutans. Ex eod. & φύλλον.
Ἐπέτης, ου, ὁ, pedissequus, famulus. Ab ἕπομαι.
Ἐπετήσιος, ου, ὁ, ἡ, vel ἐπετήσιος, ία, ιον, per totum annum durans. 2) annuus. Ex ἐπὶ & ἔτος, *annus*.
Ἐπετικός, ή, όν, qui sequitur. 2) qui paret, seu obsequitur. Ab ἕπομαι.
Ἐπέτις, ιδος, ἡ, pedissequa, famula. Ab ἐπέτης.
Ἐπευάζω, lætis vocibus celebro, acclamo. Ab εὐάζω.
Ἐπευθὺ, *Adv.* recta, ut εὐθύ.
Ἐπευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono seu æquo animo sum in, vel ob.
Ἐπευθύνω, dirigo. 2) rego.
Ἐπευθὺς, *Adv.* statim, ut εὐθύς.
Ἐπευκτός, ή, όν, expetendus votis, exoptandus.
Ἐπευλαβέομαι, οῦμαι, metuo.
Ἐπεύνακτοι, οἱ, Spartæ dicti servi, qui cum uxoribus absentium civium cubuissent. Ab εὐνάζω.
Ἐπευφημέω, ῶ, fut. ήσω, fausta acclamo.
Ἐπευφημίζω, bene precor. 2) honoris caussa nomen tribun. v. c. Sulla ἐπευφημίσθη Felix, i. e. appellatus est honorifico nomine.
Ἐπευχή, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.
Ἐπεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota. 2) glorior, jacto me.
Ἐπευωνίζω, f. ίσω, vile pretium statuo. 2) vili pretio vendo.
Ἐπευωχέομαι, convivor.
Ἐπέχω, f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, inhibeo. 2) subsisto. 3) differo. 4) adhibeo, applico. 5) attendo. 6) do, præbeo. 7) obtineo, occupo. 8) re aliqua nitor, fretus sum. 9) in animo habeo. 10) nanciscor, incido in. 11) exagito, facesso negotium. 12) irruo, invado. 13) immoror, insisto. 14) malevolentiam, simultatem occultam erga aliquem gero.
Ἐπήβολος, ου, ὁ, ἡ, & ἐπίβολος, proprie, qui scopum ferit. 2) qui adeptus est petita, optata. Ab ἐπιβάλλω, *injicio*.
Ἐπηγκενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extensæ, quasi ἐπενεγκίδες. Ab ἐπενεγκεῖν, *inferre*. (Nisi potius sunt τὰ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κοίλῳ ξυλώματα, vacuo seu ventri navis inductæ tabulæ, quæ res continent in cavo navis sitas.)
Ἐπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuso, incuso. 2) queror, conqueror. Ex ἐπὶ & ἀγορέω, *verba facio*.
Ἐπηγορία, ας, ἡ, accusatio. 2) querela. A pr.
Ἐπηετανός, ή, όν, annuus, toto anno durans. 2) copiosus, largus. Ex ἐπὶ & ἔτος.
Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, qui rem audit vel audivit. 2) in neutro ἐς τὸ ἐπήκοον, unde aliquid audiri potest. Ex ἐπὶ & ἀκούω, *audio*.
Ἔπηλις, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel cistæ. 2) macula a sole: Ex ἐπὶ & ἧλος, *clavus*. (Nisi λις est mera terminatio, aut ab ἐλάω est repetendum.)
Ἐπηλυγάζω, & ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, *trop.* tego, obscuro, officio luminibus alicujus. in *pass.* lateo. Ab ἐπήλυγξ.
Ἐπηλυγίζω, f. ίσω, idem. A seq.
Ἐπήλυγξ, γγος, ὁ, ἡ, obscurus. A λύγη, *tenebræ*.
Ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, advena, extraneus. Ab ἐπέρχομαι, *advenio*.
Ἐπηλυσίη, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus. 2) incantatio, quæ fit veneficiis.
Ἐπήλυσις, εως, ἡ, idem.
Ἐπηλύτης, ου, ὁ, advena.
Ἐπήλυτος, ὁ, idem.
Ἐπημάτιος, ου, diurnus, qui interdiu facit quid, fit &c. Ab ἦμαρ, *dies*.
Ἐπημοιβός, ή, όν, mutuus. Ex ἐπὶ & ἀμοιβός.
Ἐπηνέμιος, ου, ὁ, ἡ, ventosus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ex ἐπὶ & ἄνεμος.
Ἐπήορος, ου, ὁ, ἡ, sublimis, in alto situs. Ex ἐπὶ & ἀείρω, *tollo*.
Ἐπήρατος, ον, &
Ἐπήρατος, ου, ὁ, ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ & ἐράω, *amo*.
ἘΠΗΡΕΑΖΩ, fut. άσω, noceo, injuriam facio. 2) infesto. 3) calumnior. v. ἐπήρεια.
Ἐπηρεασμός, οῦ, ὁ, idem quod ἐπήρεια. A præc.

Ἐπηρεαστικός, ἡ, όν, injuriosus. 2) contumeliosus. Ab eod.

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *proprie* injuria, re verbisve facta, maxime in contumeliam inferioris. *Unde* 2) insultatio. 3) calumnia sycophantæ. 4) mulcta. 5) impetus hostilis. 6) odium s. cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, Attice.

Ἐπηρεμέω, acquiesco in re aliqua.

Ἐπήρετμος, ου, ὁ, ἡ, ad remigationem accinctus. 2) remis instructus. Ab ἐπὶ & ἐρετμός, *remus*.

Ἐπηρεφής, έος, ὁ, ἡ, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ & ἐρέφω, *tego*.

Ἐπήρης, εος, ὁ, ἡ, paratus & instructus, *proprie* ad remigationem. Ex ἐπὶ & ἐρέσσω, *navigo*, vel ab ἄρω, *apto*.

Ἐπήριστος, ου, ὁ, ἡ, de quo contenditur. 2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ & ἔρις.

Ἐπητεια, ας, ἡ, sapientia, facundia. A seq.

Ἐπητής, έος, ὁ, ἡ, facundus. Ab ἔπω, *dico*.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ, ἡ, densus. 2) confertus. Ex ἐπὶ & ἤτριον, *stamen*.

Ἐπητύς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητής.

Ἐπηχέω, ῶ, f. ήσω, obstrepo, insono.

Ἐπήωρος, ου, ὁ & ἡ, impendens. 2) sublimis. Ex ἐπὶ & αἰωρέω, *tollo*. v. ἐπήορος.

ΕΠΙ', *Præpos. cum Genitivo* super. 2) sub. 3) in. 4) coram. 5) ad. 6) versus. 7) penes. 8) erga. 9) per. 10) cum. 11) de. 12) a, in notatione officii, ut ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis. 13) sub, in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγούστου. 14) apud. 15) inservit Periphrasi, ut τὰ ἐπὶ μέρους, particularia; ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equitum magister. *Cum Dativo* 16) super. 17) ad. 18) penes. 19) in. 20) post. 21) præter. 22) ob, propter. 23) adversus. 24) apud, juxta. 25) cum. 26) notat conditionem, ut σπονδὴ ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, induciæ his conditionibus fiebant; & caussam, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, & propterea ut, hac conditione ut. 27) tempus, ut ἐπ' ἤματι, uno die, *vel* per unum diem. 28) abundat, ut ἐπὶ γογγύλαις διεβίω, rapis vixit. 29) facit Periphrasin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere. *Cum Accusativo*. 30) super. 31) supra. 32) ad. 33) versus. 34) contra, adversus. 35) in. 36) propter. 37) per. 38) apud, inter. 39) notat tempus, ut ἐπὶ τοσοῦτον sc. χρόνον, tamdiu. 40) *sine Casu*, desuper, superne. 41) additum adjectivis auget, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In Compositione* notat 42) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, proclivitatem, & vitiationem seu depravationem: sæpe tamen redundat.

Ἐπιάλλω, f. αλῶ, immitto. 2) mitto. Ex ἐπὶ & ἰάλλω, *mitto*.

Ἐπιάλτης, ου, ὁ, qui insilit. 2) incubus. Ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *salio*.

Ἐπιανδάνω, complaceo, gratus sum.

Ἐπιαύω, dormio inter, vel apud, indormio. Ex ἐπὶ & ἰαύω, *dormio*.

Ἐπιάχω, acclamo. Hom. ἐπίαχον, acclamarunt. Ex ἐπὶ & ἰάχω, *clamo*.

Ἐπιβαθραίνω, ascendo, aggredior. A seq.

Ἐπιβάθρα, ας, ἡ, pons, qui machinis admovetur ad muros urbium scandendos, vel e navi in terram continentem. 2) aditus ad rem v. c. scientiam, basis.

Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, naulum. A sq.

Ἐπιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo.

Ἐπιβακχεύω, læta voce acclamo.

Ἐπιβάλλω, f. λῶ, injicio. 2) impono, velut mulctam, tributa. 3) addo. 4) imprimo sc. notam nummo, aut alii rei. 5) contendo aliquo. 6) urgeo, ingruo, invado. 7) aggredior, capesso. 8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent officia, vel debentur nobis, & sic fere etiam in medio. 9) subsequor præcedentem, orationem &c.

Ἐπιβαπτίζω, immergo.

Ἐπιβάπτω, f. ψω, idem.

Ἐπιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo. 2) gravi damno adficio.

Ἐπιβασία, ἡ, &

Ἐπίβασις, εως, ἡ, scansio. 2) invasio. 3) gradus, incessio. 4) iter. 5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάσκω, induco. Hom. ἐπιβασκέμεν, inducere.

Ἐπιβαστάζω, fero in, v. c. manibus.

Ἐπιβατεύω, f. εύσω, navem ingredior. 2) navigio vehor. 3) in navi milito. 4) adscendo. 5) innitor, insisto, incumbo. 5) invado, occupo, mihi vindico. 7) ineo, congredior, rem Veneream habeo, *de animalibus*. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ, ἡ, scansorius, ad scandendum pertinens.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, epibata, vector, sc. in navi.

Ἐπιβατικός, ή, όν, ad classiarios pertinens. οἱ ἐπιβατικοὶ, classiarii. A præc.

Ἐπιβατός, ή, όν, ad quem patet accessus, qui adiri, conscendi potest.

ἘΠΙ'ΒΔΑ, ἡ, dies quarta & ultima Apaturiorum apud Athenienses. 2) postriduana feriarum dies. 3) dies secunda nuptiarum.

Ἐπιβδάλλω, rursus mulgeo.

Ἐπιβεβαιόω, ῶ, & ἐπιβεβαιόομαι, οῦμαι, auctoritatem addo, ratum facio, confirmo.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, qui navem vel equum conscendit, qui nave vel equo vehitur. 2) mobilis, agilis. 3) qui feminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβιβάζω, f. άσω, impono, jubeo adscendere.

Ἐπιβιβρώσκω, insuper edo, edo una, velut obsonium cum pane.

Ἐπιβιόω, ῶ, & ἐπιβίωμι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσεται, ἐπιβιῷς, ἐπιβιῶναι.

Ἐπιβλαβής, έος, ὁ, ἡ, noxius, damnosus. Ex ἐπὶ & βλάπτω vel βλάβος.

Ἐπιβλαβῶς, *Adv.* damnose, noxie. A præc.

Ἐπιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo & damnum infero.

Ἐπιβλαστάνω, supergermino, insuper germino. 2) refrutico.

Ἐπιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιβλάστησις, εως, ἡ, secunda germinatio. A pr.

Ἐπιβλαστικός, ή, όν, qui regerminat, vel regerminandi vim habet.

Ἐπιβλασφημέω, convicior insuper, ultro, vel ob, post aliquod visum auditumve.

Ἐπιβλέπω, inspicio, intueor.

Ἐπιβλήδην, *Adv.* q. d. injectim, adjiciendo, injiciendo respondendi ergo. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, additamentum. 2) panniculus ad sarciendam vestem. 3) inserta purpura in fine vestis. 4) ornamentum domus. Ab eod.

Ἐπιβλής, ῆτος, ὁ, obex, pessulus. Ab eod.

Ἐπίβλητος, ου, ὁ, ἡ, adventitius.

Ἐπιβλύξ, *Adv.* abunde, adfluenter. Ex ἐπὶ & βλύζω, *mano*, *scaturio*.

Ἐπιβόας, ὁ, valde strepens, clamosus. A seq.

Ἐπιβοάω, ῶ, & ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro.

Ἐπιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, subsidium.

Ἐπι-

Ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio.

Ἐπιβόημα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.

Ἐπιβόησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιβόητος, ου, ὁ, ἡ, famosus, in utramque partem, sed magis in malam. Ab eod.

Ἐπιβοιον, τὸ, scil. θῦμα, sacrificium, quod præter, vel post bovis immolationem fit. Ex ἐπὶ & βοῦς *bos*.

Ἐπιβόλαιον, ου, τὸ, velamen, amictorium. A seq.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impositio. 2) applicatio mentis. 3) impetus. 4) inceptum, conatus. 5) multa. 6) tributum, vectigal, præstatio muneris. 7) impressio notæ in numo, nota ipsa, insigne, quo quem agnoscimus. 8) institutum, consilium. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπίβολος, ου, ὁ, ἡ, compos, qui aliquid adeptus est. Ab eod. v. ἐπήβολος.

Ἐπιβόλως, *Adv.* ingeniose, sapienter. 2) feliciter. A præc.

Ἐπιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombis adsono. 2) bombos edo. 3) strepitum facio.

Ἐπιβόσκησις, εως, ἡ, depastio.

Ἐπιβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. A seq.

Ἐπιβόσκομαι, pascor, depascor.

Ἐπιβουκόλος, ου, ὁ, bubulcus.

Ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ, insidiæ. 2) molimen, adgressio, conatus.

Ἐπιβούλευσις, εως, ἡ, insidiæ.

Ἐπιβουλευτὴς, ῦ, ὁ, insidiator.

Ἐπιβουλεύω, f. εύσω, insidias struo. 2) insidiose molior. 3) consilium capio, delibero. 4) conjuro.

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiæ.

Ἐπιβουλία, ἡ, idem. A seq.

Ἐπίβουλος, ου, ὁ, ἡ, insidiosus.

Ἐπιβούλως, *Adv.* insidiose. A præc.

Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror.

Ἐπιβραχὺ, *Adv.* ad breve tempus.

Ἐπίβρεγμα, ατος, τὸ, irrigatio, irroratio. Ab ἐπιβρέχω.

Ἐπιβρέμω, & ἐπιβρέμομαι, admurmuro.

Ἐπιβρέχω, f. ξω, perfundo, irroro.

Ἐπιβρίθω, f. ίσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio. 2) degravo, deprimo.

Ἐπιβρυχάομαι, ῶμαι, infrendeo.

Ἐπιβρωμάω, ῶ, f. ήσω, admurmuro. Ab ἐπὶ & βρόμος.

Ἐπιβροντάω, ῶ, f. ήσω, insuper tono, intono.

Ἐπιβρόντητος, ου, ὁ, ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus. 2) vecors, vesanus.

Ἐπιβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβρέχω.

Ἐπιβρύχω, f. ξω, infremo, fremo.

Ἐπιβρύω, f. ύσω, scateo, plenus sum.

Ἐπιβύστρα, ας, ἡ, obturamentum. A seq.

Ἐπιβύω, f. ύσω, obturo, obstruo.

Ἐπιβωμίζω, f. ίσω, aræ sacrificandi caussa impono. Ab ἐπὶ & βωμὸς, *ara*.

Ἐπιβώμιος, ου, ὁ, ἡ, altari impositus. 2) ad altare cantari solitus. Ab iisd.

Ἐπιβωμιοστατέω, ad aram colloco. E pr. & ἵστημι.

Ἐπιβωστρέω, ῶ, f. ήσω, invoco. A βοάω.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A βόω *inus. vel* βόσκω.

Ἐπίγαιος, ου, ὁ, ἡ, qui super terram est. 2) humilis, humi repens. v. ἐπίγειος.

Ἐπιγαμβρεία, ας, ἡ, connubiorum ultro citroque junctio.

Ἐπιγαμβρεύω, f. εύσω, generum assumo, filiam alicui nuptum do. 2) *in Pass.* gener fio, uxorem duco. A γαμβρός.

Ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas e matrimonio.

Ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem superinduco; aor. 1. ἐπέγημα.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, adfinitas. 2) jus connubiorum contrahendorum.

Ἐπίγαμος, ου, ὁ, ἡ, nubilis.

Ἐπιγάνυμαι vel ἐπιγαίνυμαι, gaudeo aliqua re, in primis malis alterius.

Ἐπιγανόω, f. ώσω, orno, illustro, polio.

Ἐπιγάστριος, ον, ventri deditus, ad ventrem spectans. 2) ventriculo incumbens. *Neutrum subst.* venter exterior. Ex ἐπὶ & γαστήρ.

Ἐπιγαυριάω, ῶ, insulto calamitoso. *Pass.* exsulto, lætor. 2) efferor animo & ferocior reddor.

Ἐπίγαυρος, ου, ὁ, ἡ, jactabundus. 2) fortis.

Ἐπιγειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet.

Ἐπίγειον, ου, τὸ, apsis ima planetarum, auge. 2) funis, quo navis terræ alligatur. Ab seq.

Ἐπίγειος, ου, ὁ, ἡ, terrestris. 2) humi repens. Ex ἐπὶ & γέα, *terra*.

Ἐπιγειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, a radice tantum foliatus. 2) sparsa humi folia habens. E præc. & φύλλον.

Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo. 2) irrideo, insulto, in primis calamitoso.

Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo.

Ἐπιγενεσιουργὸς, ὸν, generationem efficiens.

Ἐπιγένημα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio. 2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, indigena. 2) natus post, adnatus, *seu* insuper natus. Ab eod.

Ἐπιγεννάω, ῶ, f. ήσω, adgenero, insuper genero.

Ἐπιγέννημα, ατος, τὸ, quod adnatum est. 2) symptoma.

Ἐπιγεννηματικὸς, ὴ, ὸν, adnatus, adjunctus velut natura. A præc.

Ἐπιγεραίρω, insuper honore adficio.

Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, gusto, degusto.

Ἐπιγηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor aliqua re.

Ἐπιγηΐς, ίδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπὶ & γῆ.

Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, post nascor. 2) adnascor. 3) succedo, subsequor. 4) advenio, supervenio.

Ἐπιγιγνώσκω, f. ἐπιγνώσκω, agnosco, cognosco, rescio, novi. 2) decerno, statuo. 3) amo, diligo, in N. T.

Ἐπιγλισχραίνω, viscosius reddo.

Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.

Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce. 2) dulcesco.

Ἐπίγλυκος, ου, ὁ, ἡ, dulcis. 2) subdulcis.

Ἐπιγλύφω, f. ψω, insculpo, cælo.

Ἐπιγλωσσάομαι, vel ττάομαι, male loquor de aliquo. 2) male ominor alicui, male precor.

Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem.

Ἐπιγλωσσὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor. 2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ, gutturi claudendo & referando.

Ἐπιγνάμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo.

Ἐπίγναφος, ου, ὁ, ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ & γνάπτω, *polio*.

Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio. 2) venia.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium, cognitio.

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, arbiter, judex. 2) qui veniam dat, veniæ facilis. 3) inspector sive æstimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνωρίζω, f. ίσω, demonstro.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia.

Ἐπίγνωστος, ου, ὁ, ἡ, cognitus, notus.

Ἐπιγουνατίς, ίδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella. 2) vestis genus ad genua pertinens. Ex ἐπί & γόνυ.

Ἐπιγονή, ῆς, ἡ, instauratio generis. 2) fœtus. Ab ἐπιγίγνομαι.

Ἐπίγονος, ου, ὁ, ἡ, post natus, fœtus succidaneus. 2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, οἱ, οἱ, posteri, filii. Ab eod.

Ἐπιγουνατίς, ίδος, ἡ, v. ἐπιγονατίς.

Ἐπιγουνίδιος, ου, ὁ, ἡ, genibus impositus. Ex ἐπί & γόνυ.

Ἐπιγουνίς, ίδος, ἡ, idem quod ἐπιγουνατίς.

Ἐπιγράβδην, *Adv.* strictim, stringendo leviter. Ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, titulus, inscriptio sive prosaica, sive metrica.

Ἐπιγραμματογράφος, ου, ὁ, scriptor epigrammatum.

Ἐπιγραμματοποιός, ὁ, idem.

Ἐπιγραφεύς, έως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit.

Ἐπιγραφή, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus. 2) caussa rei actæ. 3) auctoritas, cum alicujus rei auctores habentur. *Unde* 4) pro gloria dicitur. 5) indictio, descriptio census.

Ἐπιγράφω, f. ψω, inscribo. 2) adscribo, ut auctori. 3) acceptum refero. 4) viritim collationem describo. 5) testium nomina edo, quos producturus sum. 6) subscribo.

Ἐπίγρυπος, ου, ὁ, ἡ, nasum leviter incurvum habens. 2) curvus, aduncus.

Ἐπίγυια, τὰ, funes, quibus naves in litore alligantur. Idem ac γύαια.

Ἐπιγυμνάζομαι, insuper vel in aliqua re exerceo me.

Ἐπιδαίομαι, divido, distribuo.

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ, ἡ, communis, vel hereditate acceptus.

Ἐπιδαιτρεύομαι, εύομαι, f. εύσομαι, epulor, convivor. Hesych. Ab ἐπί & δαίτη, *epulum*.

Ἐπίδαιτρον, ου, τὸ, opsonium. Ex ἐπί & δαιτρός.

Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.

Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.

Ἐπίδαμος, ὁ & ἡ, *Dor.* pro ἐπίδημος, publicus.

Ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero, super prius creditam pecuniam adhuc aliam novam credo. In *medio*, adhuc aliam fœnori sumo.

Ἐπίδασυς, εος, ὁ, ἡ, aliquantum hirsutus.

Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, copiosum, nimium me præbeo, in dando, dicendo, ridendo &c. addo corollarium seu auctarium.

Ἐπιδεής, έος, ὁ, ἡ, indigens. Ex ἐπιδέομαι.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen.

Ἐπιδείελα, *Adv.* post meridiem. A seq.

Ἐπιδείελος, ου, ὁ, ἡ, pomeridianus, vespertinus.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω & ἐπιδείκνυμαι, ostendo, demonstro. 2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus in primis, poetis, pictoribus, musicis; *unde* & 3) pro pingere, canere, dicere &c.

Ἐπιδεικτιάω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento. A præc.

Ἐπιδεικτικός, ή, όν, demonstrativus. 2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium & eloquentiam comparato: quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipsa ἐπιδεικτική. Ab eod.

Ἐπιδεικτικῶς, *Adv.* ostentandi caussa. 2) demonstrative, copiose, luculenter. 3) aperte, in propatulo. 4) valde ornate. A præc.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio. 2) ostentatio, artis specimen. 3) oratio, cantus &c. ipse, artis ostentandæ caussa editus.

Ἐπιδειπνέω, ῶ, f. ήσω, secundariam cœnam perago.

Ἐπιδείπνιος, ου, ὁ, ἡ, qui post cœnam est, fit &c. Ex ἐπί & δεῖπνον.

Ἐπιδειπνίς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ex iisd.

Ἐπιδείπνιον, ου, τὸ, idem.

Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus. 2) qui post decem penditur.

Ἐπιδεκτικός, ή, όν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.

Ἐπιδελεάζω, escam impono.

Ἐπιδέμνιος, ου, ὁ, ἡ, in strato positus, qui in lecto est. Ex ἐπί & δέμνιον, *stratum*, *lectus*.

Ἐπιδεξιελευθερίως, *Adv.* dextre & ingenue. Ex ἐπιδέξιος & ἐλευθέριος, *ingenuus*.

Ἐπιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, qui est ad dextram, dexter. 2) scitus, elegans. 3) urbanus, lepidus. 4) prosper, faustus.

Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.

Ἐπιδεξίως, *Adv.* scite, decenter, lepide, prudenter.

Ἐπιδέομαι, f. δεήσομαι, insuper egeo. 2) egeo, indigeo.

Ἐπιδέρκομαι, inspicio.

Ἐπιδερκτος, ου, ὁ, ἡ, visibilis. A præc.

Ἐπιδερματίς, ίδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserum & avium hujus generis. 2) cuticula sensu destituta & veram cutem tegens. Ex ἐπί & δέρμα, *pellis*.

Ἐπιδερμίς, ίδος, ἡ, idem, & ex iisd.

Ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio, v. c. vulneris.

Ἐπιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo. 2) onus impono & alligo.

Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιδέσμιον, τὸ, fasciola.

Ἐπίδεσμος, ου, ὁ, & ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, fascia.

Ἐπιδεσμοχαρής, ές, nodis gaudens. E pr. & χαίρω.

Ἐπιδεσποτεύω, f. εύσω, dominor.

Ἐπιδευής, έος, ὁ, ἡ, indigens. A seq.

Ἐπιδεύομαι, indigeo.

Ἐπιδέχομαι, excipio. 2) accipio, admitto. 3) suscipio, v. c. bellum.

Ἐπιδέω, obligo, alligo.

Ἐπιδεῶς, *Adv.* parce, non satis, insufficienter. Ab ἐπιδεής.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, ἡ, manifestus.

Ἐπιδήλως, *Adv.* manifeste.

Ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena, peregrinus sum. 2) peregre advenio. 3) domi sum, non absum peregre.

Ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre. 2) præsentia domi.

Ἐπιδημητικός, ή, όν, domi & quasi intra populi fines manens.

Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus, in primis Deorum.

Ἐπιδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, versans in populo. 2) civilis. 3) domesticus. 4) popularis. 5) publicus. 6) peregrinus.

Ἐπιδημιουργέω, f. ήσω, perficio opus.

Ἐπιδημιουργός, ὁ, curator operis publici, ut murorum reficiendorum, ap. Thuc. ex interpretatione Schol. sed apud Procopium, Thuc. imitatorem, semper de opifice.

Ἐπίδημος, ου, ὁ, ἡ, advena, non inquilinus. 2) qui peregre venit. 3) qui versatur in populo, vulgaris

Ἐπιδὼ, *Adv.* diu, multo, pro ἐπὶ δὴν.
Ἐπιδηρὸς, idem, pro ἐπὶ δηρόν.
Ἐπιδιαβαίνω, post alium, qui transiit, ipse etiam transeo. 2) transeo.
Ἐπιδιαγινώσκω, f. γνώσομαι, recognosco. 2) iterum decerno.
Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, testamentum posterius.
Ἐπιδιαιρέω, divido, partior, describo.
Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio. 2) arbitrium. 3) victus ratio seu ordinatio.
Ἐπιδιαίτητος, ε, ὁ, ἡ, quæ iterum disceptatur, judicatur, v. c. lis.
Ἐπιδιαναπαύομαι, adquiesco.
Ἐπιδιακινδυνεύω, periclitor.
Ἐπιδιακρίνω, insuper judico: *de summo judice*.
Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.
Ἐπιδιαμένω, permaneo.
Ἐπιδιαμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, immoratio.
Ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.
Ἐπιδιανοέω, post, insuper excogito.
Ἐπιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.
Ἐπιδιαπλέω, f. ἄσω, insuper navi trajicio. 2) trajicio.
Ἐπιδιαῤῥήγνυμαι, f. ξω, disrumpo. *pass.* disrumpor in re aliqua.
Ἐπιδιασαφέω, f. ήσω, doceo, demonstro. 2) *pass.* cognoscor, perspectus sum.
Ἐπιδιασκευάζω, f. άσω, recognosco, retracto.
Ἐπιδιασκεύασις, εως, ἡ, recognitio, retractatio.
Ἐπιδιασύρω, perstringo, irrideo.
Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττομαι, insuper mando, vel constituo. 2) insuper addo.
Ἐπιδιατείνω, intendo. 2) increbesco.
Ἐπιδιατίθημι, addo aliquid pactis, testamento &c. 2) depono.
Ἐπιδιατρίβω, f. ψω, tempus tero, moram traho in aliqua re.
Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.
Ἐπιδιδάσκω, f. ξω, doceo, quod restat, quod alter prætermisit.
Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima testiculorum tunica dura, crassa & admodum valida. Ex ἐπὶ & δίδυμος, *testiculus*.
Ἐπιδίδωμι, insuper do, dono præterea. 2) *simpliciter*, do, trado, dedo. 3) cresco, augeor. 4) in convivium vocatus venio. 5) in dotem do.
Ἐπιδιέρχομαι, percenseo, percensendo, obeundo recognosco. ἐπιδιεξελθεῖν, inf. aor. 2. enarrare, explicare.
Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui biennium excessit.
Ἐπιδιζῆμαι, insuper quæro.
Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita & accuratior narratio.
Ἐπιδικάζω, f. άσω, discepto. 2) sententia mea (hereditatem) adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, cum genitiv. (hereditatem) jure peto, vel obtineo. 2) expeto.
Ἐπιδικασέω, f. ήσω, litigo de re aliqua.
Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversa.
Ἐπιδικάσιμος, ὁ, arbiter, familiæ hercifcundæ *in primis*; *deinde* advocatus in quacunque re; *denique* expetitus aliis, utilitatis caussa, hereditas litigiosa, controversa.
Ἐπίδικος, ε, ὁ, ἡ, litigiosus, controversus. Ex ἐπὶ & δίκη, *jus*. *virgo* ἐπίδικος, de qua consanguinei jure certare possint, uter eam ducere uxorem debeat.

Ἐπιδίμοιρος, ε, ὁ, ἡ, plus quam duos habens besses.
Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
Ἐπιδιορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci.
Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta, vel acta sunt.
Ἐπιδιορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. 2) emendandi vim habens.
Ἐπιδιουρέω, insuper mingo, v. c. pus præter dolorem.
Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
Ἐπιδιπλοΐζω, idem.
Ἐπιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ & δίφρος, *currus*.
Ἐπιδίφριος, ε, ὁ & ἡ, qui super curru est, sedet aut pugnat. 2) sellularius: ut τέχνη, ars sellularia. 3) ignavus, mollis. Ex iisd.
Ἐπιδίχα, *Adv.* seorsum, separatim.
Ἐπιδίψιος, ε, ὁ, ἡ, siticulosus.
Ἐπιδιώ, f. ίσω, infudo. Ex ἐπὶ & ἰδίω, *sudo*.
Ἐπιδιωγμὸς, ῦ, ὁ, persecutio. A seq.
Ἐπιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.
Ἐπιδοιάζω, dubito.
Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio, quæ supra justam mensuram datur emtori. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοξος, ε, ὁ, ἡ, *proprie*, de quo est aliqua opinio in futurum; *it.* qui exspectatur. 2) celeber, clarus, illustris. Ex ἐπὶ & δόξα.
Ἐπιδόξως, *Adv.* honorifice, gloriose. A praec.
Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, cuspis ferrea hastæ. Ex ἐ. & δόρυ, *hasta*.
Ἐπιδορπέω, ῶ, f. ήσω, cœnam secundariam sumo.
Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ab ἐπιδορπίς.
Ἐπιδόρπιος, ε, ὁ, ἡ, q. d. post-cœnius. 2) ad cœnam utilis. Ex ἐ. & δόρπον, *cœna*.
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ex iisd.
Ἐπιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur: bellaria. Ab ἐπιδορπίζομαι.
Ἐπιδορπισμὸς, ῦ, ὁ, cœnæ secundariæ sumtio. Ab eod.
Ἐπιδόσιμος, ε, ὁ, ἡ, addititius, ex accessione proveniens. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum. 2) incrementum, v.c. artis. 3) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium, emolumentum denique. Ab eod.
Ἐπιδοτικὸς, ἡ, ὸν, ad supererogandum propensus. Ab eod.
Ἐπιδουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo.
Ἐπιδοχεῖον, τὸ, receptaculum. A seq.
Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio. 2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio*.
Ἐπιδράσσομαι, vel ἐπιδράττομαι, f. ξομαι, prehendo, arripio.
Ἐπιδρέπομαι, decerpo. 2) vindico mihi, assumo.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio. 2) levis & perfunctoria tractatio rei vel explicatio. 3) affluxus humorum ap. medicos. A τρέχω.
Ἐπιδρομία, ἡ, idem. A praec.
Ἐπίδρομος, ε, ὁ, ἡ, accessu facilis, planus. 2) in quem accedi solet. 3) incursionibus expositus.
Ἐπιδυναστεύω, f. άσω, post alium obtineo imperium.
Ἐπιδυσφημέω, ῶ, infami adpellatione noto. 2) dicta prosequor verbis obscœnis & male ominatis.
Ἐπιδύω, & ἐπιδυώω, f. ύσω, occido super.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, fummi juris moderatio. 2) clementia. 3) modeftia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert, in meliorem partem accipit &c. item cetera ex adjectivo.
Ἐπιείκελος, ου, ὁ, ἡ, fimilis.
Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, fum mitis. A fq.
Ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ, æqnus. 2) decens, confentaneus. 3) clemens, lenis. 4) bonus, modeftns. 5) mediocris, non magnus. 6) qui bonus & frugi eft. 7) probabilis, verofimilis. 8) facilis. Ex ἐπὶ & εἴκω, *fimilis, vel confentaneus fum*.
Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. A præc. Sed potius ἐπιείκεσις legendum, ut fit a fequente.
Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo & bono ftatuo, arbitror.
Ἐπιεικτός, ή, όν, tolerabilis. 2) facile cedens. Ex ἐπὶ & εἴκω, *cedo*.
Ἐπιεικῶς, *Adv.* non abfurde. 2) mediocriter, moderate. 3) clementer. 4) valde, fufficienter. 5) fere, plerumque, crebro.
Ἐπιέλδομαι, defidero, cupio.
Ἐπιέλπομαι, fpero.
Ἐπιέννυμι, induo.
Ἐπιέπομαι, infequor.
Ἐπιζαρέω, infefto, gravo.
Ἐπιζαφελής, έος, ὁ, ἡ, vehemens, ardens.
Ἐπιζάφελος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ἐπιζαφελῶς, *Adv.* vehementer, ardenter.
Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, fupervivo, fuperftes fum. 2) diu vivo.
Ἐπίζεμα, ατος, τό, decoctum, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.
Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, innecto, adjungo.
Ἐπιζευκτήρ, ῆρος, ὁ, catena. 2) feries.
Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio. 2) iteratio. 3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia.
Ἐπιζέω, f. έσω, fervefco.
Ἐπίζηλος, ου, ὁ, ἡ, æmulandus, invidendus, præclarus.
Ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypia laboro. *In vulgg. apud Lucian. fed ibi ἀντὶ ζηλ. legendum.*
Ἐπιζήμιος, ου, ὁ, ἡ, damnofus, noxius. 2) cui multa eft irrogata. Ex ἐπὶ & ζημία.
Ἐπιζημιόω, f. ώσω, multam irrogo.
Ἐπιζημίως, *Adv.* damnofe.
Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amiffæ defiderio teneor. 2) pofco.
Ἐπιζήτημα, ατος, τό, quæftio.
Ἐπιζητήσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui requiri poteft, aut folet; appetibilis, ftudio dignus.
Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requifitio, defiderium.
Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio januam, ut *fimplex*.
Ἐπιζώστρα, ας, ἡ, balteus. Ex ἐπὶ & ζωστήρ, *cingulum*.
Ἐπιήρανος, ου, ὁ, ἡ, adjutor.
Ἐπιηρανής, ές, *Jon.* pro ἐπηρανής.
Ἐπίηρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator. 2) gratiam referens. Ex ἐ. & ἦρα.
Ἐπιθαλάμιον, ου, τό, carmen nuptiale. A feq.
Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis. Ex ἐ. & θάλαμος.
Ἐπιθαλασσίδιος, vel ἐπιθαλαττίδιος, ία, ιον, vel ὁ, ἡ, maritimus. A feq.
Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.
Ἐπιθαλπής, έος, ὁ, ἡ, calidus. 2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ & θάλπω, *foveo*.

Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum ftupore admiror, ftupeo.
Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ, ἡ, morti deftinatus, capitis damnatus. A feq.
Ἐπιθάνατος, ου, ὁ, ἡ, mortem arceffens, letifer. 2) morti vicinus.
Ἐπιθανατίως, *Adv.* cum vitæ periculo. A pr.
Ἐπιθανής, έος, ὁ, ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ & θνήσκω, *morior*.
Ἐπιθαρσέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam fumo, confidentior fio.
Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, fidentem reddo, animum addo.
Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.
Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliqnem imploro. 2) deorum iram alicui imprecor.
Ἐπιθειάζω, f. άσω, numine divino adflor, inftinctu divino agor. 2) vaticinor. 3) deos precor. 4) per deos obteftor: deorum teftimonio utor. 5) imprecor. 6) confecro.
Ἐπιθείασις, εως, ἡ, afflatus divinus. 2) obteftatio, quæ fit per deos vel deum. 3) precatio, qua dei opem imploramus. A pr.
Ἐπιθειασμός, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.
Ἐπίθεμα, ατος, τό, quicquid imponitur, feu fuperimponitur, ut 2) ftatua, quæ defuncti fepulcro imponitur. 3) operculum. 4) corona. 5) cinctura.
Ἐπιθεραπεύω, f. εύσω, obfequium præfto.
Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impofitio. 2) adgreffio, invafio. 3) rerum novarum molitio. 4) conjuratio. 5) infidiæ, impoftura. 6) amor, concupifcentia, libido.
Ἐπιθεσπίζω, f. ίσω, oraculum reddo, fancio oraculo, aufpicio addico aliquid.
Ἐπιθεσπισμός, οῦ, ὁ, oraculum, fcitum. A pr.
Ἐπιθετέον, imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impoftor, infidiator. Ab eod.
Ἐπιθετικός, ή, όν, aptus ad fallendum, fallax. 2) adgreffu promptus, audax. Ab eod.
Ἐπιθετικῶς, *Adv.* epitheti loco, cognomine.
Ἐπίθετος, ου, ὁ, ἡ, adjectus, qui adjici folet. 2) aliunde invectus. 3) commentitius. 4) fimulatus, adfectatus. 5) impofitus, qui imponi folet. Hinc τὸ ἐπίθετον, vel τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos eft Nomen Adjectivum.
Ἐπιθέτως, pro ἐπιθετικῶς. A pr.
Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.
Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, profpicio, contemplor, confidero.
Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.
Ἐπιθήκη, ης, ἡ, acceffio, additio.
Ἐπίθημα, ατος, τό, (alias ἐπίθεμα) operculum, tegmen.
Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. A pr. & ἔργον.
Ἐπιθηματόω, ῶ, operculo claudo. Ab eod.
Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, munus quo quis aliis θηράρχοις, vel quatuor elephantis præeft. A feq.
Ἐπιθήραρχος, ου, ὁ, ἡ, qui aliis θηράρχοις præeft, vel qui quatuor elephantos regit. Ex ἐπὶ & θήραρχος, *præfectus belluarum, feu elephantorum*.
Ἐπιθιγγάνω, & ἐπιθίγω, attingo, tango.
Ἐπιθλίβω, f. ψω, premo.
Ἐπίθλιψις, ἡ, compreffio.
Ἐπιθοάζω, infideo. 2) fedeo.
Ἐπιθολόω, ῶ, f. ώσω, infufco, obfcuro, perturbo.
Ἐπιθορέω, ῶ, adfilio, infilio, fuperfilio.
Ἐπιθόρνυμαι, ineo feminam. A pr.

E'πιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo secundo rumore, admurmuro.

E'πίθρεπτος, ον, bene nutritus de carne, significat majorem carnis molem.

E'πιθρηνέω, ῶ, f. ήσω, lugeo, plango, super mortuo scil.

E'πιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo. Nicand. ἢν ἐπιθρομβωθῇ, si coaguletur.

E'πιθρώσκω, insilio. 2) subsilio, subsultim progredior.

E'πιθυμέω, ῶ, f. ήσω, cupio, concupisco, desidero. Ex ἐ. & θυμός.

E'πιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, desiderium. 2) res appetita. A pr.

E'πιθύμησις, εως, ἡ, cupiditas, appetitio. Ab eodem.

E'πιθυμητὴς, ῦ, ὁ, qui tenetur alicujus rei desiderio, cupidus. Ab eod.

E'πιθυμητικὸς, ὴ, ὸν, ad concupiscendum propensus, insitam concupiscendi facultatem habens. 2) impellens ad concupiscendum. τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.

E'πιθυμητικῶς, *Adv.* cupide. cum ἔχειν, cupiditate teneri. Ab ἐπιθυμέω.

E'πιθυμητὸς, ὴ, ὸν, desiderabilis. Ab eod.

E'πιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, aviditas. 3) libido, cupiditas effrenata. Ex ἐπὶ & θυμὸς, *animus*.

E'πιθυμίαμα, ατος, τὸ, suffimentum, quod ad suffiendum adoletur. A seq.

E'πιθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.

E'πιθυμόδειπνος, ου, ὁ, ἡ, coenas appetens.

E'πιθύνω, corrigo. Ex ἐπὶ & ἰθύνω, *dirigo*.

E'πιθυσιάζω, rem divinam facio.

E'πιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem. 2) immolo vel sacrifico post alium. 3) immolo, sacrifico super aliquo scil. coepto, velut foedere. Ex ἐ. & θύω.

E'πιθωρακίτιον, ου, τὸ, vestis, quae thoraci superinduitur.

E'πιθωρακίζω, f. ίσω, lorico. 2) super thoracem aliquid induo.

E'πιθωρήσσομαι, f. ήξομαι, armor, adversus aliquem, bellum paro in aliquem.

E'πιθωΰσσω, f. ξω, acclamo, vociferando incito.

E'πιΐδμων, ονος, ὁ, ἡ, gnarus, peritus.

E'πιΐζομαι, insideo.

E'πιΐστωρ, ορος, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

E'πικαγχάζω, f. άσω, cachinno aliquid excipio.

E'πικαγχλάζω, pro ἐπικαχλάζω.

E'πικαθαιρέω, f. ήσω, destruo, diruo.

E'πικαθέζομαι, insideo.

E'πικαθεύδω, indormio. 2) incubo.

E'πικάθημαι, insideo. 2) sedeo.

E'πικαθιζάνω, insideo.

E'πικαθίζω, f. ίσω, impono. 2) insideo.

E'πικάθισμα, ατος, τὸ, insessus. A praec.

E'πικαθίστημι, substituo, sufficio. aor. 1. ἐπικατέστησα. *Pass.* ἐπικατεστάθην. ἐπικατασταθεὶς, substitutus.

E'πικαινίζω, f. ίσω, instauro, innovo.

E'πικαινοτομέω, f. ήσω, idem quod καινοτ. Eus.

E'πικαιρία, ἡ, opportunitas. Ex ἐ. & καιρός.

E'πίκαιρος, ου, ὁ, ἡ, opportunus, commodus. 2) praecipuus. 3) temporarius.

E'πικαιρίως, opportune. A pr.

E'πίκαιος, ου, ὁ, ἡ, idem, quod ἐπίκαιρος.

E'πικαίρως, *Adv.* opportune. A pr.

E'πικαίω & ἐπικάω, f. αύσω, accendo, incendo, amburo. ἐπικεκαυμένος, adustus.

E'πικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, spicilegium facio. 2) spolio bonis, quae ab aliis relicta sunt.

E'πικαλέω, ῶ, & -έομαι, nomino, appello, cognomino. 2) pro ἐγκαλέω, objicio, vitio verto. 3) invoco, imploro. 4) testem facio. ἐπικαλέομαι, οῦμαι, *med.* invoco, imploro. 2) provoco ad aliquem, superiorem appello. ἐπικαλεσάμην, aor. *Pass.* ἐπικαλοῦμαι, cognominor. ἐπικληθεὶς, cognominatus, aor. 1. *part.* 2) postulor, accusor.

E'πικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum. 2) praetextus.

E'πικαλυπτήριον, ου, τὸ, idem, n. 1.

E'πικαλύπτω, f. ψω, tego, contego. 2) obscuro.

E'πικάλυψις, εως, ἡ, obvolutio.

E'πικαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio.

E'πικαμπὴς, ὲς, flexus, curvus. Ab ἐπικάμπτω.

E'πικαμπτὸς, ίδος, ὁ, ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod. (sed videtur haec lectio minus proba.)

E'πικάμπιος, ου, ὁ, ἡ, idem. A seq.

E'πικάμπτω, f. ψω, inflecto. 2) persuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto.

E'πικαμπύλος, ου, ὁ, ἡ, incurvus.

E'πικαμπῶς, cum flexu, flexuose. Ab ἐπικαμπής.

E'πίκαμψις, ἡ, flexus, conversio, v. c. navis.

E'πικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices.

E'πικάρ, *Adv.* ad verticem in caput. v. ἐγκάρ.

E'πικαρπία, ας, ἡ, fructus, seu fructuum proventus. 2) usus rei fructuosis, fructuum perceptio. 3) quaestus, foenus. 4) vectigal, quod a fructibus provenit.

E'πικαρπίδιος, ον, qui fructibus (pomis) inest extrinsecus.

E'πικάρπιος, ου, ὁ, ἡ, frugifer, fructifer, qui semen continet. Ex ἐ. & καρπός.

E'πικαρπολογέω, spicilegium facio. Ex ἐπὶ, καρπὸς, & λέγω, *colligo*.

E'πικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus, transversus, ut κάρσιος.

E'πικαρυκεύω, insuper condio, condimentum aliud addo. v. καρύκη.

E'πικαταβαίνω, descendo.

E'πικαταβάλλω, deprimo, demitto.

E'πικατάγνυμι, insuper frango.

E'πικατάγομαι, post alium appello.

E'πικαταδαρθάνω, indormio. ἐπικαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormisse.

E'πικαταδέω, f. ήσω, alligo, ut onus dorso equi, devincio v. c. vulnus.

E'πικαταδύομαι, mergo me.

E'πικαταθέω, decurro, incurro.

E'πικατακλείω, f. είσω, concludo, recondo.

E'πικατακλίνω, reclino in, repono in.

E'πικατακλύζω, f. ύσω, aquis obruo, inundo.

E'πικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.

E'πικατακολουθέω, insequor, persequor.

E'πικαταλαμβάνω, occupo, anteverto. 2) adsequor. 3) opprimo.

E'πικαταμωκάομαι, irrideo, subsanno.

E'πικαταπηδάω, desilio in.

E'πικαταπίπτω, incumbo in aliquem.

E'πικαταπλάσσω, -ττω, emplastrum impono.

E'πικαταπρήθω, comburo super aliquo.

E'πικαταράομαι, diris devoveo.

E'πικαταῤῥήσσω, vel ἐπικαταῤῥάττω, percutio, impetuose impello, vel insilio. 2) *in pass.* immittor.

E'πι-

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ & ἡ, sacer, exsecrabilis.
Ἐπικαταῤῥέω, desuper influo, illabor e superiore loco.
Ἐπικαταῤῥήγνυμι, super aliqua re frango, discindo v. c. vestes a pectore, luctus caussa, super defuncto.
Ἐπικαταῤῥιπτέω, superinjicio.
Ἐπικαταῤῥύω, desuper defluo aliquo.
Ἐπικατασείω, f. σείσω, super decutio, super deturbo.
Ἐπικατασκάπτω, f. ψω, superfodio, diruo super.
Ἐπικατασκευάζω, exstruo, comparo.
Ἐπικατασπάω, detraho.
Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo super, victima v. c.
Ἐπικαταστρατοπεδεύω, castra loco contra aliquem.
Ἐπικαταστρέφω, f. ψω, inverto jaciendo super aliquem.
Ἐπικατασφάζω, & -σφάττω, f. ξω, macto super, insuper, v. c. super tumulo.
Ἐπικατατέμνω, concido, lacero.
Ἐπικατατρέχω, hostiliter impetum facio, irruo in aliquem, persulto regionem incursionibus infestis.
Ἐπικαταφέρομαι, deferor, delabor (super aliquem) *de pluvia* &c. praeceps ruo.
Ἐπικαταφορὰ, ᾶς, ἡ, *Vocabulum Mathematicum*, praeceps locus in octavo ab horoscopo signo.
Ἐπικατάφορος, ου, ὁ, ἡ, pronus, proclivis.
Ἐπικαταχώννυμι, f. χώσω, adobruo super mortuo humum.
Ἐπικαταψάω, superficiem, v. c. soli, leviter rado, sarrio.
Ἐπικαταψεύδομαι, mentior adversus aliquem, de aliquo falsa refero.
Ἐπικατείδω, inspicio.
Ἐπικάτειμι, desuper descendo in, v. c. e capite in stomachum.
Ἐπικατεράω, ῶ, desusum, transfusum, seu decapulatum, vel elutriatum superpono, vel indo compositioni.
Ἐπικατέρχομαι, idem quod ἐπικάτειμι.
Ἐπικατέχω, retineo super aliquo loco.
Ἐπικατηγορέω, insuper exprobro. 2) explico insuper.
Ἐπικατηγόρησις, εως, ἡ, addita rei explicatio, significatio, ut in *Alba longa*, τὸ *longa* est figurae ἐπικατηγόρησις.
Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.
Ἐπικατονομάζω, dedico, consecro, sc. ut nomen ab eo accipiat, cui consecratur.
Ἐπικατορθόω, bene gero insuper, sc. post alias res bene gestas.
Ἐπικαττύω & ἐπικαττύομαι, veteramentarii sutoris artem exerceo, coria obsoleta & detrita consuo.
Ἐπικαυλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλὸς, *caulis*, & φύλλον.
Ἐπίκαυμα, ατος, τὸ, adustio. 2) id ipsum, quod adustum est. 3) genus ulceris citra nigram oculi partem: inustionem lat. medici vocant. Ab ἐπικαίω, *aduro*, ut sqq.
Ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem.
Ἐπίκαυστος, & ἐπίκαυτος, ου, ὁ, ἡ, praeustus.
Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adversus aliquem. 2) insulto alicui.
Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, insultatio.
Ἐπικαχλάζω, strepito, *de aqua illisa saxis*. 2) irrideo, cachinnor.
Ἐπικάω, idem quod ἐπικαίω.

Ἐπίκειμαι, impositus sum, superimpositus sum. 2) jaceo super. 3) incumbo, immineo.
Ἐπικείρω, attondeo. 2) praecido.
Ἐπικεκρυμμένως, occulte, obscure. Ab ἐπικρύπτω.
Ἐπικελάδησις, εως, ἡ, acclamantium cohortationes.
Ἐπικελαδέω & ἐπικελαδέομαι, hortor.
Ἐπικέλλω, appello, vel appellor, pervenio, f. ἐπικέλσω. aor. 1. ἐπέκελσα. ἐπικέλσαι.
Ἐπίκενος, ου, ὁ, ἡ, inanis, vanus.
Ἐπικεντρίζω, stimulum, calcar addo. Anthol.
Ἐπικεράννυμι, vel ἐπικεράω, ῶ, admisceo.
Ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, foenum Graecum.
Ἐπικεραστικὸς, ἡ, ὸν, cui temperandi vis inest, obtundens vel temperans, v. c. malignitatem morbi. Ex ἐ. & κεράννυμι.
Ἐπικερδὴς, έος, ὁ, ἡ, quaestuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικερδὲς, lucrum. Ex ἐ. & κέρδος.
Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis seu probris incesso super aliqua re. 2) falsum timorem incutere alicui cupio. 3) deludo, derideo.
Ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irrisione. 2) objurgatio.
Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo.
Ἐπικεφάλαιον, ου, τὸ, capitatio, id, quod in capita singula penditur, tributum capitulare, Philox.
Ἐπικεφαλαιόω, in summam colligo.
Ἐπικήδειος, ου, ὁ, ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ου, Epicedium, carmen funebre, Naenia, Ex ἐπὶ & κῆδος, *funus*.
Ἐπικήκαστος, ου, ὁ, ἡ, ridiculus, infamis. Ex ἐπὶ & κηκάζω, *convitiis insector*.
Ἐπικήπιος, ου, ὁ, ἡ, hortensis. Ex ἐπὶ & κῆπος.
Ἐπικήριος, ου, ὁ, ἡ, &
Ἐπίκηρος, ου, ὁ, ἡ, fato letifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius. 2) caducus, fluxus. Ex ἐπὶ & κὴρ, *fatum, noxa exitialis*.
Ἐπικηρυκεία, ας, ἡ, legatio de pace aut foedere. 2) de alia re.
Ἐπικηρύκευμα, ατος, τὸ, idem.
Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, seu praeconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis privatorum. 2) mentionem facio (sc. in senatu vel apud populum) pacis cum hoste faciendae. 3) pronuncio, praedico, edico, denuncio.
Ἐπικήρυξις, εως, ἡ, pronunciatio pecuniae per praeconem, vel denunciatio poenae per praeconem. A sq.
Ἐπικηρύσσω, -ύττω, f. ξω, per praeconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit: item, qui alicujus rei indicium fecerit. 2) per praeconem edico, denuncio, veluti capitis poenam, si quis quid fecerit. 3) potestatem praedandi in finibus alicujus publice facio. 4) sufficio, substituo.
Ἐπικήρως, *Adv.* more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii sunt. Ab ἐπίκηρος.
Ἐπικίδναμαι, dissipor, dispergor super.
Ἐπικιναίδισμα, τὸ, cinaedicum factum, dictum, gestusve. Ab ἐπὶ & κιναιδίζομαι.
Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo versor, in periculum adductus sum.
Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, periculosus.
Ἐπικινδυνώδης, ες, idem.
Ἐπικινδύνως, *Adv.* periculose.
Ἐπικίρναμαι, admisceo.
Ἐπικλάζω, flecto, infringo.

Ἐπι-

E'πικλαίω, fleo super. 2) fleo.
E'πίκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, flebilis, lamentabilis.
E'πικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto. 2) animum alicujus flecto in aliam sententiam, ad misericordiam. 3) reflecto. ἐπικλασθῆναι, aor. 1. pass. frangi, flecti, nempe animo. ἐπικεκλασμένος, reflexus.
E'πικλεής, έος, ὁ, ἡ, gloriosus, celeber. Ex ἐπὶ & κλέος, gloria.
E'πικλείω, celebro. 2) perhibeo, dico, nomino, appello. 3) invoco. 4) occludo. Ex ἐπὶ & κλείω, celebro & claudo.
E'πίκλημα, ατος, τὸ, criminis objectio. 2) accusatio. 3) crimen, quod objicitur. Ab ἐπικαλέω.
E'πίκλην, Adv. cognomento, est Accus. ab inusitato nominativo ἐπίκλη, pro ἐπίκλησις.
E'πικληρικός, ή, όν, ad ἐπίκληρον pertinens, de ea agens &c. A seq.
E'πίκληρος, ἡ, femina, ad quam universa hereditas pertinet. 2) orba. 3) locuples, opulenta. Ex ἐπὶ & κλῆρος, sors, hereditas &c.
E'πικληρόω, f. ώσω, sorte attribuo. 2) decreto aut quocunque modo attribuo, assigno.
E'πικλήρωσις, sortitio, attributio per sortem facta.
E'πίκλησις, εως, ἡ, cognomen. 2) invocatio. 3) ignominia. Ab ἐπικαλέω.
E'πίκλητος, ου, ὁ, ἡ, advocatus, evocatus, accitus. 2) nobilis, celeber. 3) attributus, designatus. 4) conviva extra ordinem vocatus, umbra. 5) reprehensione dignus, vituperandus, infamis.
E'πικλινής, έος, ὁ καὶ ἡ, declinans, deorsum vergens, declivis, devexus. Ab ἐπικλίνω.
E'πικλίντος, ου, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet. Ab eod.
E'πίκλιντρον, ου, τὸ, sella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere possumus.
E'πικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo super. Apollon. ἐπικέκλιται, adjacet. ἐπικεκλιμένος, inclinatus, Thuc.
E'πίκλισις, εως, ἡ, inclinatio. 2) reclinatio, ad &c.
E'πικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo. 2) valde concutio.
E'πίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, furax, avidus furandi. 2) furtivus, occultus. 3) subdolus, vafer, versutiloquus. 4) Subst. fur. Ex ἐπὶ & κλέπτω, furor.
E'πικλύζω, f. ύσω, proluo. 2) inundo, submergo. 3) tropice, ut inundo ap. lat. 4) in aor. 1. abundo.
E'πίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis. 2) inundatio.
E'πικλυσμός, οῦ, ὁ, inundatio.
E'πίκλυστος, ου, inundatus, aquis obrutus.
E'πικλυτός, οῦ, ὁ, ἡ, celeber, inclytus.
E'πικλύω, f. ύσω, audio. 2) celeber sum.
E'πικλώθω, neo, fatalia stamina duco. ἐπέκλωσε, destinavit. ἐπεκλώσαντο, destinarunt. ἐπικεκλωσμένα, fato destinata. ἐπικλωσθεὶς, sorte attributus.
E'πικνάμπτω, inflecto, intorqueo: propter Homericum ἐπικνάμψαντα. Sed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα. Ex ἐπὶ & γνάμπτω, flecto.
E'πικνάω, ῶ, &
E'πικνήθω, f. ήσω, intero, ut ramenta casei, aliæ.
E'πικνίζω, f. ίσω, in superficie scalpo. 2) per summa incido.
E'πίκνισις, εως, ἡ, scarifatio, incisio, quæ per summas partes fit. 2) scalptura. A pr.
E'πικοιλίς, ίδος, ἡ, superior palpebra, cilium, ut simplex. v. ἐπικυλίδες.

E'πίκοιλος, ου, cavus.
E'πικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo dormiens. 2) negligens, supinus, securus sum in re aliqua.
E'πικοίμησις, ἡ, cubitus in aliquam corporis partem in somno.
E'πίκοινος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiscuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ sub una terminatione utrumque sexum denotant.
E'πικοινόω, & -όομαι, communico.
E'πικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.
E'πικοινωνός, ὁ, particeps.
E'πικοίρανος, ὁ, rex, dux.
E'πικοιτάζομαι, cubile habeo, vel constituo in.
E'πικοκκάζω, arrideo. Vox comica a κοκκάζω, rideo, ludo. Unde
E'πικοκκάστρια, arridere, alludere solita. epith. Echus. Vox Com. pro qua alii ἐπικοκκύστρια, ab ἐπικοκκύζειν, more κόκκυγος accinere.
E'πικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. 2) pass. adhæreo alicui.
E'πικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutino alicui rei jungitur.
E'πικολπίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui in sinu gestatur. Ex ἐπὶ & κόλπος, sinus.
E'πικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.
E'πικομμόω, f. ώσω, ornatu nimis exquisito excolo.
E'πικομπάζω, f. άσω, jactabundis verbis prædico. 2) per jactationem addo.
E'πικομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito, ostento.
E'πικομψεύω, exquisite orno.
E'πικόπανον, ου, τὸ, mensa coquorum, supra quam carnes secari solent.
E'πικοπή, ῆς, ἡ, incisio, præcisio, v. c. qua arborum extremæ partes præciduntur.
E'πίκοπος, ου, ὁ, ἡ, accisus, præcisus. 2) brevis; Subst. τὸ, lignum, quod supponitur rei, quæ secatur.
E'πικόπτης, ου, ὁ, reprehensor. A seq.
E'πικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo. 2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo. 3) reprehendo.
E'πικορίζω, sperno, rejicio. Gaza apud Aristot.
E'πικόρμιον, τὸ, lignum, quod supponitur rei secandæ. Ex ἐπὶ & κορμός.
E'πικόρσιος, ου, ὁ, ἡ, qui supra tempora s. maxillas est. Ex ἐπὶ & κόρσαι, tempora.
E'πικορύσσομαι, armor adversum aliquem.
E'πικός, epicus, ut Poeta epicus. Ab ἔπος. (Carmina epica dicta, ideo sic usurpantur, quod scripta sint per ἔπη, hoc est versus justæ longitudinis, & opponuntur carminum illi generi, quod habet versus breviores, ἔπος seu versum (lineam vulgo usurpamus) non implentes.)
E'πίκοτος, ὁ, ἡ, ira dignus. τὰ ἐπίκοτα, culpanda, ob quæ quis merito irascatur. Hesych.
E'πικοτταβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto relictas in terram, vel pelvim, ita, ut sonitum reddant. v. κοτταβίζω.
E'πικότως, Adv. irate, iracunde. Hesych. Ab ἐπίκοτος.
E'πικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio.
E'πικούρημα, τὸ, auxilium. A pr.
E'πικούρησις, εως, ἡ, opitulatio. Ab eod.
E'πικουρία, ας, ἡ, auxilium. Ab ἐπίκουρος.
E'πικουρικός, ή, όν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικὸν, ῦ, auxiliares copiæ. A pr.
E'πικούριος, ου, ὁ, ἡ, auxiliaris. A seq.
E'ΠΙ'ΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, adjutor.

Ἐπικουφίζω, f. ίσω, allevo.
Ἐπικραδαίνω, & ἐπικραδάω, evibro, quatio super.
Ἐπικράζω, inclamo.
Ἐπικραίνω & ἐπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc aor. 1. ἐπικρήηνον, apud Homerum, perfice. *item* confirmo, ratum facio dictum, promissum.
Ἐπικρανίς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ἐπὶ & κρανίον, *caput*.
Ἐπίκρανον, ου, τὸ, quod super caput est, vitta, capitis ligamen, munimentum capitis. 3) capitulum columnæ.
Ἐπίκρασις, εως, ἡ, temperatio. A κεράω.
Ἐπικραταιόω, ῶ, f. ώσω, insuper firmo.
Ἐπικράτεια, ας, ἡ, potestas, ditio. 2) victoria. Ab ἐπικρατής.
Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo. 2) potior, obtineo. 3) supero. 4) cohibeo.
Ἐπικρατέως, potenter, prævalide. Poet. pro ἐπικρατῶς.
Ἐπικρατής, έος, ὁ, ἡ, in potestate sua habens, alicujus rei compos. 2) fortis, potens. Ex ἐπὶ & κράτος, *robur*.
Ἐπικρατίδες, ων, αἱ, sudaria. Ex ἐπὶ & κράς, *caput*.
Ἐπικρατίδιον, ου, τὸ, sudarium, quo caput obvolvebatur. Ex iisd.
Ἐπικρατικὸς, ἡ, ὸν, cui temperandi vis inest. Ab ἐπικεράννυμι.
Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.
Ἐπικρατῶς, *Adv.* valide. Ab ἐπικρατής.
Ἐπικρέκω, digitis citharam, vel lyram pulso, posito plectro, quo proprie κρέκειν.
Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel
Ἐπικρεμάω, suspendo super. Hinc aor. 1. ἐπεκρέμασα, ἐπεκρέμασας κίνδυνον, periculum attulisti. Hinc ἐπικρέμαμαι, suspensus sum super, impendeo, immineo. ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum. in aor. 1. ἐπικρεμασθείς.
Ἐπικρεμὴς, έος, ὁ, ἡ, impendens. A pr.
Ἐπίκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præceps, in præcipitium vergens.
Ἐπικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρητηρίδιν, sive parvæ crateræ.
Ἐπικριδὸν, *Adv.* cum delectu, diligenter. A sq.
Ἐπίκριμα, τος, τὸ, decretum, edictum, Jos.
Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.
Ἐπίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων. navis tabulata. Ex ἐπὶ & ἴκριον, *tabulatum*.
Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio. 2) judicium. 3) juramentum. 4) discretio. 5) censura. 6) dignatio. Ab ἐπικρίνω.
Ἐπικριτὴς, ῦ, ὁ, arbiter, judex. 2) consultor.
Ἐπίκριτος, ου, ὁ, ἡ, lectus, delectus.
Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo 2) crepo, crepito. 3) castigo, vitupero, increpo.
Ἐπίκροτος, ου, ὁ, ἡ, pulsatus, propulsatus, proculcatus.
Ἐπίκρουσμα, ατος, τὸ, pulsus, ictus.
Ἐπίκρουσις, εως, ἡ, percussio ferulis levibus.
Ἐπικρούω, f. ύσω, impello, incito. 2) idem quod ἐπικρέκω.
Ἐπικρυπτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. occultativus, occultationis significationem habens. Vox Gramm.
Ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo. 2) celo, dissimulo.
Ἐπίκρυφος, ου, ὁ, ἡ, occultus.
Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio. 2) sermo obscurus.
Ἐπικρώζω, incrocito.
Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro.
Ἐπικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum. 2) locus supra pubem.
Ἐπίκτημα, τος, possessio extra patriæ fines, quæ alias ἔγκτημα.
Ἐπίκτησις, εως, ἡ, accessio possessionum.
Ἐπίκτητος, ου, ὁ & ἡ, adquisitus, possessus.
Ἐπικτίζω, f. ίσω, superædifico, superstruo. 2) pro κτίζω, *de urbe*.
Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo. 2) strepitum excito.
Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.
Ἐπικυδεστέρως, *Adv.* gloriosius. 2) meliore fortuna & successu. Ab ἐπικυδέστερος, Comp. seq.
Ἐπικυδὴς, έος, ὁ, ἡ, gloriosus. 2) potens. 3) magna fiducia præditus. ἐπικυδέστερος, α, ον, melior, felicior, superior. Ex ἐπὶ & κῦδος.
Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto.
Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.
Ἐπικυΐσκω, & -ίσκομαι, idem quod ἐπικυέω.
Ἐπικυκλέω, extrinsecus infero, inculco.
Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ, ut κυλίδες. v. ἐπικυλίς.
Ἐπικυλίκειος, α, ὁ, ἡ, inter pocula dictus vel factus, *ut simplex*.
Ἐπικυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo super, devolvo.
Ἐπικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris æquo.
Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.
Ἐπικυλίνδω, τὰ, v. ἐπικυλίδες.
Ἐπικυλίω, devolvo in.
Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.
Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.
Ἐπικυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio.
Ἐπικύπτω, f. ψω, pronus incumbo, inspicio.
Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor. Ab ἐπικύρω.
Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.
Ἐπίκυρτος, ου, ὁ & ἡ, gibbus, convexus.
Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo.
Ἐπικύρω, f. ύρσω, incido casu in aliquid. aor. 1. ἐπικύρσαι, incidere. ἐπικύρσας, partic.
Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio.
Ἐπίκυφος, ου, ὁ, ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.
Ἐπικωθωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.
Ἐπικωκύω, f. ύσω, lamentor, allacrimo.
Ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impeditio.
Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio. 2) insuper impedio, insuper prohibeo.
Ἐπικωμάζω, f. άσω, comissatum eo ad quem, obruo eum repentino & protervo adventu.
Ἐπικωμαστικῶς, laudantium more.
Ἐπικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. A seq.
Ἐπικώμιος, ου, ὁ, ἡ, laudatorius.
Ἐπίκωμος, ου, ὁ, ἡ, comissator.
Ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, noto, taxo, subsanno.
Ἐπίκωπος, ου, ὁ, ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus. 2) remigio instructa, *de navi*. Ex ἐ. & κώπη, *remus*.
Ἐπικῶς, *Adv.* more carminis epici. Ab ἐπικός.
Ἐπικώφωσις, ἡ, surditas.
Ἐπιλαγχάνω, super alio, seu post alium sorte obtineo. unde ἐπιλαχὼν aor. 2. sorte suffectus, sublectus.
Ἐπιλάζομαι, prehendo, comprehendo.
Ἐπιλαῒς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑπολαῒς nuncupatur.
Ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.
Ἐπιλαμβάνω, insuper adsumo, sumo post aliud. 2) excipio, subdo. 3) opprimo, inva-

invado. 4) corripio, manum injicio. 5) occupo. 6) attingo, nanciscor. 7) retineo, sisto. 8) obstruo, obturo. *Med.* ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio, occupo. 2) reprehendo, corripio. 3) retineo. 4) capto. 5) impedio. 6) opprimo, invado. 7) opem fero.

Ἐπίλαμπτος, ου, ὁ, ἡ, clarus, illustris, manifestus. Ex ἐπὶ & λάμπω, *fulgeo*.

Ἐπιλαμπρύνω, in celebritate magna versor, excello, insignem me facio.

Ἐπιλάμπω, luceo super aut post. 2) illustro.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. f. ἐπιλήσομαι, perf. ἐπιλέλησμαι, aor. 2. ἐπελαθόμην.

Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. Ex ἐπὶ & ἴλαρχος, *præfectus equitum 64*.

Ἐπιλεαίνω, lævigo, polio. 2) commendo aliquid, laudo per assentationem.

Ἐπιλέγω, dictis addo. 2) eligo, deligo, seligo. ἐπιλέγομαι, eligo, deligo. 2) lego. 3) recenseo. ἐπελεξάμην, aor. 2. ἐπιλελεγμένος, *perf.* delecti.

Ἐπιλείβω, super aliqua re libo. 2) libo.

Ἐπιλειόω, lævigo.

Ἐπιλείπω, f. ψω, deficio, desum.

Ἐπιλείχω, in superficie lambo. 2) lambo.

Ἐπίλειψις, εως, ἡ, defectio, penuria. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπιλεκτάρχης, ου, ὁ, præfectus militum extraordinariorum. A sq. & ἄρχω.

Ἐπίλεκτος, ου, ὁ, ἡ, delectus, selectus. 2) miles extraordinarius.

Ἐπιλέκτως, *Adv.* cum delectu. A pr.

Ἐπίλεξις, εως, ἡ, delectus.

Ἐπιλευκαίνω, dealbo.

Ἐπίλευκος, ου, ὁ, ἡ, aliquantum albus, albicans.

Ἐπιλεύσσω, adspicio, prospicio.

Ἐπιλήθης, ηθες, oblivionem afferens.

Ἐπιλήθομαι, obliviscor.

Ἐπίληθον, apud Hom. aliqui pro ἐπιλησμόν, efficiens oblivionem. Vid. mox.

Ἐπιλήθω, apud Poetas, oblivionem affero, aor. 1. ἐπέλησα, oblivisci fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *Participium Neutr.* ἐπιλῆθον, apud Hom. oblivionem efficiens, secundum eos, qui ibi non scribunt ἐπίληθον.

Ἐπιληΐς, ΐδος, ἡ, jure belli parta, v. c. urbs. Ex ἐπὶ & λεία, *præda*.

Ἐπιληκέω, crepitum seu strepitum excito ad, applaudo.

Ἐπιλημπτικός, ἐπίλημπτος, Hipp. pro ἐπιληπτ. ubi v.

Ἐπιλήνιος, ου, ὁ, ἡ, in sacris Bacchi usitatus.

Ἐπιλήνιος, ου, ὁ, ἡ, torcularius, ad torcular pertinens. Ex ἐπὶ & ληνός, *torcular*.

Ἐπιληπτίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro.

Ἐπιληπτικός, ή, όν, morbo comitiali laborans.

Ἐπιληπτικῶς, per epilepsiam.

Ἐπιλήπτομαι, idem quod ἐπιληπτίζω.

Ἐπίληπτος, ου, ὁ, ἡ, reprehensione dignus. 2) correptus a dæmone. 3) laborans epilepsia, sive morbo comitiali. 4) conspicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehensor.

Ἐπιλήσμη, ης, ἡ, oblivio. Ab ἐπιλήθω.

Ἐπιλησμονή, ῆς, ἡ, idem. Ab ἐπιλήσομαι.

Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἡ, obliviosus, quem facile capit oblivio. 2) oblitus, immemor. Ab ἐπιλήθω.

Ἐπιλησμός, όν, oblivionem afferens. Ab eod.

Ἐπιληψία, ας, ἡ, invasio, paroxysmi initium. 2) subita invasio, correptio, oppressio. 3) morbus comitialis, epilepsia. 4) retentio, obstructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήψιμος, ου, ὁ, ἡ, reprehensione dignus. A pr.

Ἐπίληψις, εως, ἡ, prehensio, apprehensio. 2) invasio, manus injectio, vendicatio. 3) morbus comitialis, epilepsia. Ab eod.

Ἐπιλίγδην, *Adv.* strictim, leviter. Ex ἐπὶ & λίγδω, quod idem significat.

Ἐπιλιμνάζω, superstagno, restagno.

Ἐπιλιπαίνω, pinguedine illino.

Ἐπιλιπής, έος, ὁ, ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo.

Ἐπίλλος, ου, ὁ κ. ἡ, strabus, pætus.

Ἐπιλλώπτω, conniveo, adnicto. Ex ἐπὶ & ἰλλώπτω, *idem*.

Ἐπιλοβίς, ίδος, ἡ, jecinoris fibræ. Hesych. Ex ἐπὶ & λοβός, *extrema pars hepatis*.

Ἐπιλογή, ῆς, ἡ, delectus, electio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλογικός, ή, όν, ad reddendam rationem pertinens. τὰ ἐπιλογικά, idem quod ἐπίλογος.

Ἐπιλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, supputo. 2) cogito, recogito, reputo.

Ἐπιλογισμός, οῦ, ὁ, computatio, enumeratio. 2) cogitatio. ἐξ ἐπιλογισμοῦ, prudenter, re mature deliberata.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, subjuncta dictorum ratio, dicti alicujus explicatio. 2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπίλογχος, ον, epith. cuspidis in hasta. A λόγχη.

Ἐπιλοίβιος, ον, libationi serviens sc. patera. Ab ἐ. & λοιβή, *libatio*.

Ἐπιλοιδορέω, convicior, ut simplex.

Ἐπιλοίμια ἔπη, carmina, quæ cantantur post sedatam pestem. Ex ἐπὶ & λοιμός, *pestis*.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ, ἡ, reliquus.

Ἐπίλουτρον, ου, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoris.

Ἐπιλυπέω, ῶ, f. ήσω, insuper molestiam adfero. 2) contristo, ad iracundiam provoco.

Ἐπίλυπος, ου, ὁ, ἡ, valde mœstus, admodum tristis. Ex ἐπὶ & λύπη, *tristitia*.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio. 2) liberatio.

Ἐπιλυτικός, ή, όν, nodosas quæstiones solvendi peritus.

Ἐπίλυχνος, ὁ, lucerna, s. ellychnium.

Ἐπιλύω, explico, solvo. 2) *med. etiam* libero.

Ἐπιλωβάω, f. ήσω, ignominia, injuria afficio.

Ἐπιλωβάζω, f. άσω, cavillor, irrideo.

Ἐπιλώβητος, ον, ignominia affectus, infamis.

Ἐπιμάζιος, ον, lactens, *de infante*. a μαζός, *mammilla*.

Ἐπιμαιμάω, valde cupio.

Ἐπιμαίνομαι, insanio. 2) furiose amo. aor. 2. ἐπεμάνην. *Part.* ἐπιμανείς, ἐπιμανεῖσα.

Ἐπιμαίομαι, attingo. 2) instigo. 3) cupio. 4) quæro.

Ἐπίμαλθος, ου, ὁ, ἡ, maltha inductus. Ex ἐ. & μάλθα, *maltha, cera emollita*.

Ἐπιμᾶλλον, *Adv.* promtius, propensius, vehementius.

Ἐπιμανδαλωτὸν, τὸ, genus osculi amatorii & impurioris. Aristoph.

Ἐπιμανής, έος, ὁ & ἡ, insanus, furiosus. Ab ἐπιμαίνομαι.

Ἐπιμανθάνω, disco seu doceor post alia jam percepta.

Ἐπιμανῶς, furiose, vehementer.

Ἐπίμαργος, ου, ὁ, ἡ, insanus.

Ἐπι-

Ἐπιμάρτυρ & -υς, ὁ, testis factæ rei.
Ἐπιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium perhibeo. 2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
Ἐπιμαρτύρομαι, testes appello, in pr. Deos, vel Deum, obtestor; unde & moneo. 2) testificor, contestor.
Ἐπιμάρτυρος, Poetice, qui testis est super aliqua re, testis adhibetur.
Ἐπιμασάομαι, ῶμαι, insuper mando, f. manduco. ἐπιμασηθεὶς, insuper manducatus.
Ἐπιμάσσω & ἐπιμάσσομαι, f. ξω, tango, attingo. 2) tactu exploro, palpo. 3) prehendo. 4) abstergo.
Ἐπιμαστίδιος, ου, ὁ, ἡ, mammæ admotus. 2) subrumus. A μαστός, mamma.
Ἐπιμάστιος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.
Ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli ad propulsandam ab altero injuriam.
Ἐπίμαχος, ου, ὁ, ἡ, oppugnabilis. 2) expugnabilis. Superl. ἐπιμαχώτατος. 3) qui auxiliatur in pugna.
Ἐπιμειδίασις, εως, ἡ, arrisio. 2) risus. A sq.
Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo. 2) adrideo.
Ἐπιμείλια, τά, ap. Hom. res dotales.
Ἐπιμελαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.
Ἐπιμέλας, αινα, αν, nigricans.
Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia. 2) curatio, procuratio. 3) curatio muneris.
Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero. A μέλει.
Ἐπιμελέστατα, *Adv.* diligentissime. Ab ἐπιμελής.
Ἐπιμελέστερον, & ἐπιμελεστέρως, *Adv.* diligentius.
Ἐπιμελέτησις, ἡ, exercitatio, cura.
Ἐπιμέλημα, ατος, τό, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ est. 2) cura. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελής, έος, ὁ, ἡ, qui curam agit. 2) sollicitus, diligens. 3) qui curæ est, qui curatur. A μέλει, *curæ est*.
Ἐπιμελητής, οῦ, ὁ, curator. 2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελητικός, ή, όν, aptus ad curam gerendam alicujus rei. 2) diligens & peritus curator.
Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.
Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμέλπω, accino.
Ἐπιμελῶς, *Adv.* diligenter. Ab ἐπιμελής.
Ἐπίμεμπτος, ου, ὁ, ἡ, culpabilis, accusabilis.
Ἐπιμεμφής, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐ. & μέμφομαι.
Ἐπιμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror super aliqua re. 2) reprehendo, vitupero.
Ἐπίμεμψις, εως, ἡ, conquestio, reprehensio. A pr.
Ἐπιμένω, f. ενῶ, permaneo, persevero. 2) expecto. aor. 1. ἐπέμεινα. ἐπιμεῖναι.
Ἐπιμερής, έος, ὁ, ἡ, v. ἐπιμόριος.
Ἐπιμερίζω, f. ίσω, impertior.
Ἐπιμερισμός, οῦ, ὁ, partitio.
Ἐπίμεσος, ου, ὁ, ἡ. ἐπίμεσα ῥήματα, verba deponentia.
Ἐπίμεστος, ου, ὁ, ἡ, plenus, redundans.
Ἐπιμεταπέμπομαι, arcesso novum v. c. auxilium.
Ἐπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, super legitimam mensuram adjicio. 2) certa mensura mutuo do, quod eadem reddatur mihi. 3) admetior, addo: *unde* prorogo in tempus aliquod. 4) rem breviter expositam latius ac diligentius edissero. Polyb. τὸ ἐπιμετρεῖν, excessus rei alicujus, ut odii, gaudii. 5) indulgere v. c. animo, cupiditati.

Ἐπίμετρον, ου, τό, quod super mensuram additur, auctarium. 2) quod ex abundanti additur.
Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.
Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, consilium post rem peractam. 2) prudentia. Ab ἐπιμηθής.
Ἐπιμηθέομαι, consilium re jam peracta capio.
Ἐπιμηθής, έος, qui sero sapit, qui re jam peracta consilium capit. 2) prudens. 3) Epimetheus. Ex ἐ. & μῆθος, *consilium*.
Ἐπιμηθής, έος, ὁ, ἡ, prudens. Ex iisd.
Ἐπιμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus. 2) prælongus, procerus. *Superl.* ἐπιμηκέστατος. A μῆκος, *longitudo*.
Ἐπιμηλίς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus. 2) apii genus.
Ἐπιμήνιος, ου, ὁ, ἡ, menstruus, qui singulis mensibus fit. A μήν, *mensis*.
Ἐπιμηνίω, f. ίσω, irascor.
Ἐπιμητιάω, delibero, cogito.
Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor in aliquem.
Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo. 2) commercium habeo, exerceo. v. ἐπιμίσγομαι.
Ἐπίμικτος, ου, ὁ, ἡ, permixtus, commixtus. 2) promiscuus. A pr.
Ἐπιμιμνήσκομαι, cum gen. recordor, memini. 2) cum acc. mentionem facio. f. ἐπιμνήσομαι & ἐπιμνησθήσομαι. aor. 1. ἐπεμνήσθην, & usitatius, ἐπιμνησθῆναι. *perf.* ἐπιμέμνημαι.
Ἐπιμίμνω, Poet. permaneo alicubi, incumbo.
Ἐπιμίξ, *Adv.* mistim, promiscue. Ab ἐπιμίγνυμι.
Ἐπιμιξία, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia, conjunctio. 2) commercium. 3) congressus, consuetudo.
Ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem.
Ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in consortium venio. 2) ingredior, accedo.
Ἐπιμίσθιος, ου, ὁ, ἡ, mercenarius. A μισθός.
Ἐπιμισθίς, ίδος, mercenaria, meretrix. Ab eodem.
Ἐπιμνημονεύω, memor sum.
Ἐπιμοιράω, ῶ, & -άομαι, ῶμαι, impertior.
Ἐπιμοίριος, ον, fatalis. A μοῖραι, *Parcæ*.
Ἐπιμομφή, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπίμομφος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius. Ab eod.
Ἐπιμονή, ῆς, ἡ, permansio, perseverantia. 2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.
Ἐπίμονος, ου, ὁ, ἡ, constanter permanens, perdurans. 2) constans, perpetuus. Ab eod.
Ἐπιμονόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, solitudinem facio. 2) desero, destituo. Unde ἐπιμονωθεὶς, destitutus.
Ἐπιμόνως, *Adv.* constanter, perseveranter. Ab ἐπίμονος.
Ἐπιμόριος, ου, ὁ & ἡ, q. d. superparticularis, qui quantitatem aliquam continet & præterea partem ipsius.
Ἐπίμορτος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ab μορτή.
Ἐπιμορφάζομαι, vultum vatic fingo.
Ἐπίμοχθος, ου, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus.
Ἐπιμόχθως, *Adv.* magno cum labore & molestia.
Ἐπιμοχλέω, pessulum obdo.
Ἐπιμύζω, f. ξω, compressis labris, tacite, gemo.
Ἐπιμυθέομαι, οῦμαι, alloquor. 2) exhortor.
Ἐπιμυθεύω & ἐπιμυθεύομαι, adfabulor.
Ἐπιμύθιον, ου, τό, epilogus fabulæ.
Ἐπιμύλιος, ου, ὁ, ἡ, molaris. 2) in mola inter molen-

Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.
Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri. 2) venuſtus, lepidus, gratioſus.
Ἐπαφροδίτως, venuſte, lepide, amabiliter.
Ἔπαφρος, ου, ὁ, ἡ, ſpuma coronatus.
Ἐπαχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa. Ab ſq.
Ἐπαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, gravis, moleſtus. Ex ἐπὶ & ἄχθος, *pondus*.
Ἐπαχθῶς, *Adv.* moleſte. A pr.
Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.
Ἐπεάν, *Conj.* poſteaquam, pro ἐπάν.
Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, inſulto.
Ἐπέγγυος, ου, ὁ, ἡ, per ſponſionem factus. Ex ἐπὶ & ἐγγύη, *ſponſio*.
Ἐπεγείρω, excito, v. c. e ſomno, incito, impello.
Ἐπεγερμὸς, ὁ, &
Ἐπέγερσις, ἡ, expergefactio. 2) incitatio.
Ἐπεγερτικὸς, ὁ, ὀν, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπεγερτικῶς, *Adv.* ad incitandum vel excitandum apte.
Ἐπεγκαγχάζω, rideo in aliqua re, & quidem in malis alienis.
Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψαι, ſuperingere, devora inſuper.
Ἐπεγκεράννυμι, inſuper admiſceo.
Ἐπεγκολάπτω, incido.
Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in v. c. fumo.
Ἐπεγκυλίω, volvo in re aliqua. *Paſſ.* volutor, hæreo in re aliqua.
Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo. in aor. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανών.
Ἐπεγχείρησις, εως, ἡ, conatus, aggreſſio.
Ἐπεγχέω, infundo.
Ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχύω.
Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo. A pr.
Ἐπεγχύτης, ου, ὁ, pincerna. Ab ſeq.
Ἐπεγχύω, inſuper infundo, iterum, crebro infundo.
ἘΠΕΙ', poſtquam. 2) quoniam, quandoquidem. 3) alioqui.
ἘΠΕΙ'ΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, feſtino, propero, maturo. 2) inſto.
Ἐπειδὰν, poſtquam, quoniam. Ab ἐπεί.
Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί. Conſtruitur hoc cum indicativo, illud præcedens cum conjunctivo.
Ἐπειδήπερ, *Conj.* quandoquidem.
Ἐπεῖδον, inſpexi, vidi, *de rebus lætis & adverſis*. ab inuſitato ἐπείδω.
Ἐπειὴ, *poetice*, pro ἐπεί.
Ἐπεικάζω, f. άσω, conjicio. 2) conjectura adſequor.
Ἐπείκεν, f. ἐπεὶ κεν, quando, poſtquam, poeticum pro ἐπειδάν.
Ἐπείκτης, ου, ὁ, inſtigator. Ad ἐπείγω.
Ἔπειμι, ſuccedo. 2) invado. 3) ἔπεισι, idem quod ἐπέρχεταί μοι, venit in mentem mihi. Ex ἐπὶ & εἶμι.
Ἔπειμι, immineo, ſum ſuper & poſt. unde ἐπεσσόμενοι, *Poet.* poſteri.
Ἔπειξις, εως, ἡ, feſtinatio. Ab ἐπείγω.
Ἐπείπερ, *Conj.* quoniam, quandoquidem.
Ἐπειρύω, attraho, pro ἐπερύω, *Poet. In med.* induo.
Ἐπειρωνεύομαι, ironice loquor ſuper aliqua re: derideo.
Ἐπείσαγμα, ατος, τὸ, Sophocl. quod ſuperinductum eſt, acceſſio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ἐπίσαγμα ab ἐπισάττω.

Ἐπεισάγω, ſuperinduco, aliunde inveho. 2) adſciſco, adopto. 3) adhibeo, pro εἰσάγω. 4) induco, v. c. fabulam in ſcenam.
Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio. 2) invectio, importatio. 3) adoptio.
Ἐπεισαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, invectitius, importatus aliunde.
Ἐπείσακτος, ου, ὁ, ἡ, advectitius, aſcititius, peregrinus. 2) adoptivus.
Ἐπεισβαίνω, ſuperingredior. 2) ingredior.
Ἐπεισβάλλω, ſuperinfundo, v. c. aquam vino. 2) ingredior. 3) irrumpo.
Ἐπεισβάτης, ου, ὁ, vector, miles claſſiarius.
Ἐπεισδέχομαι, f. ξομαι, inſuper admitto & recipio intro.
Ἐπείσειμι, invado: ingredior ſc. poſt alium.
Ἐπεισέρχομαι, idem.
Ἐπεισηγέομαι, οῦμαι, inſuper induco. 2) in uſum, conſuetudinem induco, invenio. 3) celebro.
Ἐπείσθεσις, ἡ, initium. Vox Schol. v. εἴσθεσις.
ἘΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, aqualiculus, ima pars ventris.
Ἐπεισκαλέω, ῶ, intro voco.
Ἐπεισκρίνομαι, ingredior, inſinuo me.
Ἐπεισκυλίω, ῶ, advolvo. 2) inſero, inculco: & *fere in malam partem*, inepte inſero.
Ἐπεισκύπτω, incumbo alicui rei.
Ἐπεισκωμάζω, comiſſatum ad aliquem venio. 2) irrepo aliunde, inſinuo, ingero me importunius.
Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quaſi adventitia, ſive digreſſio in carmine epico ad narrationem non neceſſariam, ſed tamen apte cum fabula conjunctam, ſuavitatis & ornatus cauſſa. 2) omne acroama adventitium & jucundum. 3) ἐπεισόδιον τῆς τύχης, luſus fortunæ, Polyb.
Ἐπεισόδιος, ου, ὁ, ἡ, ſuperinductus, adventitius.
Ἐπεισοδιόω, ῶ, tamquam epiſodion interjicio & interſero. A pr.
Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod eſt in vitio.
Ἐπείσοδος, ου, ἡ, ingreſſio, adgreſſio.
Ἐπεισπαίω, inſilio, irrumpo. ἐπεισπεπαίκασι, irruit, irrupit, Ariſtoph.
Ἐπεισπέμπω, f. ψω, immitto alicui.
Ἐπεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſuperinſilio.
Ἐπεισπίπτω, ſuperincido.
Ἐπεισπλέω, f. εύσω, navigo in v. c. portum.
Ἐπεισπνέω, f. εύσω, inſuper ſpiro, magno flatu irruo.
Ἐπεισπράττω, f. ξω, exigo ſuper priora debita novum.
Ἐπεισρέω, ſuper influo.
Ἐπεισφέρω, inſero, intromitto.
Ἐπεισφρέω, & ἐπεισφρημι, inſuper intro fero. 2) ſuperintro. Hinc ἐπεισέφρησα, aoriſt. 2. ἐπεισφρήσειας & ἐπεισφρησάμενος.
Ἐπεισχέω, inſuper infundo, affundo. *In med.* infundo me, *de copia ingredientium*, Joſ.
Ἔπειτα, *Adv.* deinde, poſtea tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in poſterum; οἱ ἔπειτα, poſteri; τὸ ἔπειτα, poſteritas. 2) nonnunquam abundat. 3) Interrogantis eſt cum indignatione, ut εἶτα, & nihilominus tamen? Itane vero? 4) *argumentando ſervit*, enimvero, atqui.
Ἐπείτε, poſtquam.
Ἐπείτοι, idem.
Ἐπεκβαίνω, egredior, in primis in terram e navi. 2) de iis, qui jam egreſſos alios conſequuntur.
Ἐπεκβοάω, infamo, *paſſ.* infamor, rumoribus differor.

Ἐπεκ-

Ἐπεκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.

Ἐπεκδιδάσκω, f. δάξω, amplius doceo & demonſtro, cum v. c. hiſtoricus rei narratæ cauſſas, uſus &c. explicat copioſe.

Ἐπεκδίδωμι, inſuper elargior; ἐπεκδῶναι, aor. 2.

Ἐπεκδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, idem.

Ἐπεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio & illoſtratio.

Ἐπεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio, eruptio in aliquem.

Ἐπέκεινα, *Adv.* illic. 2) ultra. 3) ante.

Ἐπεκθέω, adverſus aliquem procurro, erumpo.

Ἐπεκκλίνω, f. νῶ, declino, devito.

Ἐπεκκουφίζω, f. ίσω, levo.

Ἐπεκλέγομαι, percenſeo, perlego.

Ἐπεκπίνω, inſuper ebibo. 2) ebibo, v. c. dum loquor, ioter ſcribendum.

Ἐπέκπλοος, *contr.* ἐπέκπλους, ὁ, enavigatio adverſus aliquem.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, exteuſio, dilatio.

Ἐπεκτατικὸς, ἡ, ὸν, extendens, longius faciens, ſc. verbum, addita ſyllaba vel littera.

Ἐπεκτατικῶς, extendeodi verbi cauſſa. A pr.

Ἐπεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.

Ἐπεκτεταμένως, intente, vehementer. A pr.

Ἐπεκτρέχω, prorumpo adverſum. 2) excurſionibus & latrocioiis iuſeſto. aor. 2. ἐπεκδραμεῖν.

Ἐπεκφέρω, profero, proveho.

Ἐπεκφεύγω, f. ξω, effugio, perfugio.

Ἐπεκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio, i. e. pronunciatio.

Ἐπεκχέω, inſuper effundo.

Ἐπέλασις, εως, ἡ, invaſio, impetus. A ſeq.

Ἐπελαύνω, f. λάσω, inſeſto incurſu iu aliquem feror, invado. 2) adequito. 3) admoveo, promoveo.

Ἐπελαφρίζω, f. ίσω, ſurſum tollo, elevo.

Ἐπελαφρύνω, levo.

Ἐπέλεγχος, ου, ὁ, ſequens elenchus, elenchus elencho ſuperadditus.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, impetus. 2) adveotus.

Ἐπελευστικὸς, ἡ, ὸν, ſuperveniens, adventitius. 2) ſubito ſupervenieos. Ab ἐπέρχομαι.

Ἐπέλκω, Jonice, pro ἐφέλκω, attraho.

Ἐπελπίζω, f. ίσω, *cum accuſ.* in ſpem adduco. 2) *cum dativ.* ſpem pono in aliquo, *item*, beoe de aliquo ſpero. 3) ſpero, *ſimpliciter*.

Ἐπέλπομαι, ſpero.

Ἐπεμβαδὸν, *Adv.* adſcendendo. A ſeq.

Ἐπεμβαίνω, ingredior. 2) inſulto.

Ἐπεμβάλλω, intercalo, interſero. 2) inſuper adjicio, auctarium addo. 3) urgeo, impello. 4) in alium irrumpo.

Ἐπέμβασις, εως, ἡ, incurſus hoſtium.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, vector equi, currus, navis: miles claſſiarius.

Ἐπεμβοάω, ῶ, f. ήσω, inclamo, clamorem tollo, ſc. in impetu, ſcil. ἐπὶ τῷ ἐχθρῷ, adverſus hoſtem, in os ejus.

Ἐπεμβολεὺς, έως, ὁ, inſititia. Ab ἐπεμβάλλω.

Ἐπεμβολὴ, ῆς, ἡ, figura grammatica parentheſi ſimilis, interjectio. Ab eod.

Ἐπέμμηνος, ἡ, femina menſtruo ſanguine fluens.

Ἐπεμπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper inſulto calcibus. 2) inſilio. 3) ſuper aliquo ingredior. 4) inſolenrer erga aliquem me gero, jaceuti inſulto protervitér.

Ἐπεμπίπτω, ſuperineido. 2) invado, irruo.

Ἐπεμβάπτω, tingo in, immiſceo.

Ἐπεπιδίδωμι, do amplius, addo. 2) remitto, concedo.

Ἐπένδυμα, ατος, τὸ, ſuperior veſtis, amiculum, ut toga, pallium.

Ἐπενδύω, f. ύσω, & ἐπενδύνω, ſuperinduo.

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum.

Ἐπένεγξις, εως, illatio. Scribitur & ſine γ, ἐπένεξις. Ab ἐπιφέρω, *infero*.

Ἐπένθεσις, εως, ἡ, inſertio litteræ vel ſyllabæ. figura Gram. Ab ἐπεντιθῆναι.

Ἐπενθορέω, ῶ, inſilio. Unde aor. 2. ἐπένθορε, irruit. ἐπενθορὼν, ἐπενθοροῦσα.

Ἐπενθρώσκω, inſilio, irruo.

Ἐπενθυμέομαι, οῦμαι, enthymema enthimemati ſuperaddo, ſuper aliqua re vel oratione moveor, aliqua cogitatione mentem ſeriente.

Ἐπενθύμημα, ατος, τὸ, enthymema ad enthymema additum.

Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, eothimematis ad enthymema adjunctio.

Ἐπεντανύω, f. ύσω, inſuper intendo.

Ἐπεντείνομαι, contendo me, vires.

Ἐπεντέλλω, mando, jubeo.

Ἐπεντίθημι, inſero io medium.

Ἐπεντρίβω, f. ψω, infligo, ſc. plagam, vulnus.

Ἐπεντρυφάω, ῶ, fut. ήσω, luxurioſe aliqua re utor, in re delicias ſacio, aut inſoleſco.

Ἐπεντρώγω, una comedo; *inf. aor.* 2. ἐπεντραγεῖν.

Ἐπέντρωμα, τὸ, &

Ἐπέντρωσις, εως, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibos quæſitis & ſupervacuis, v. c. ciborum exquiſitius conditorum, ap. Philon. Ab ἐπεντρώγω, juxta Caſaub. ſ. ab ἐπεντιτρώσκω, *leviter vulnero*, *ſtringo*. ſ. *pungo*.

Ἐπεντύνω, apparo, inſtruo.

Ἐπεντύω, idem.

Ἐπεξάγω, educo exercitum adverſus quem.

Ἐπεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hoſtem.

Ἐπεξαμαρτάνω, pecco inſuper, porro.

Ἐπεξανθίζομαι, effloreſco. part. perf. p. ἐπεξηνθισμένος, nitidus, pinguis, comtus, pictus.

Ἐπεξαπατάω, fallo, decipio.

Ἐπέξειμι, egredior, exſcendo. 2) erumpo, aggredior. 3) reum perago, accuſo, *item* impugno, verbis male excipio ſ. tracto. 4) ulciſcor, punio. 5) perſequor oratione, ſcriptis. 6) operam navo. 7) exſequor.

Ἐπεξελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo. 2) immitto. 3) erumpere jubeo.

Ἐπεξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἐλέγχου) copioſior elaboratio. v. ἐπέλεγχος.

Ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio. 2) pœna. 3) exſecutio.

Ἐπεξελευστικὸς, ἡ, ὸν, ultor, ultrix. Ab ἐπεξέρχομαι.

Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro. 2) effectum opus polio. 3) abſolvo. 4) occido.

Ἐπεξεργαστὴς, οῦ, ὁ, executor, qui rem perficit.

Ἐπεξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, ad operis conſummationem & expolitionem faciens.

Ἐπεξεργαστικῶς, *Adv.* cum quadam operis expolitione.

Ἐπεξέρπω, permeo, pervado, velut calor corpus.

Ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurſo, invado, inſulto. 2) percurro, oratione perſequor. 3) ulciſcor, punio. 4) in jus rapio, accuſo, *item* actionem intentatam perſequor. 5) perficio, abſolvo. 6) exſcendo aliquo.

Ἐπεξέτασις, εως, ἡ, repetita, altera luſtratio, recenſio exercitus. Ab ἐπὶ & ἐξετάζω.

Ἐπεξευρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.

Ἐπεξηγέομαι, explicationem addo.
Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi adjuncta copiosior ac dilucidior enarratio: *item* alicujus argumenti exquisitior expositio. 2) enarratio. 3) Figura, quæ idem variis verbis explicat, ornandi vel dilucidius explicandi gratia.
Ἐπεξιοαχάζω, læta voce acclamo. v. ἰαχχ.
Ἐπεξόδια, τὰ, sacra, facta ob felicem expeditionis bellicæ suscipiendæ eventum. A seq.
Ἐπέξοδος, ου, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem.
Ἐπέραστος, ου, ὁ, ἡ, peramabilis.
Ἐπεργάζομαι, colo, aro, subigo.
Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter se. 2) aratio, quæ fit ultra terminos. 3) aratio, cultura.
Ἐπερεθίζω, f. ίσω, irrito.
Ἐπερεθισμός, ῦ, ὁ, irritatio.
Ἐπερείδω, f. είσω, infigo, valde firmo & impingo, imprimo. ἐπερείδομαι, innitor, incumbo, repugno.
Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illisus. 2) intentio cogitationis in rem aliquam. 3) repugnantia.
Ἐπερεύγω, evomo in aliquem.
Ἐπέρομαι, f. ρήσομαι, sciscitor.
Ἐπερυθριάω, erubesco ob rem aliquam.
Ἐπερύω, f. ύσω, attraho.
Ἐπέρχομαι, f. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato, transeo. 2) in animum venio. 3) invado, impetum facio. 4) ulciscor. 5) edissero, explico. 6) in concionem dicendi caussa prodeo, vel senatum adeo alicujus rei caussa.
Ἐπερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. 2) consulo.
Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio. 2) sponsio, stipulatio.
Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior. 2) conscendo, v. c. navem.
Ἐπεσβολέω, convicior, maledico. Ab ἔπεσι βάλλειν, velitatione verborum.
Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convicium. A seq.
Ἐπεσβόλος, ου, ὁ & ἡ, maledicus, conviciator.
Ἐπεσίθω, per colum adspergo, ap. Jos. Ex ἐπὶ, ἐς, & ἤθω, percolo. (Nisi est ἐπισήθω.)
Ἐπεσθίω, & ἐπέσθω, post aliud edo, insuper edo, una edo, ut obsonium cum pane.
Ἐπεσσυμένως, incitate, cum impetu.
Ἔπεστι, *Imperf.* imminet. 2) licet.
Ἐπέστιος, ου, ὁ, Jonice pro ἐφέστιος, rectius autem ἐπίστιος, domesticus, familiaris, Epitheton Jovis. Ex ἐπὶ & ἑστία, *domus*.
Ἐπεσχάριος, ον, in foco situs, s. ardens &c. δαλὸς ἐπεσχάριος, titio. Ab ἐσχάρα, *focus*.
Ἐπετειόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, quotannis fructificans.
Ἐπετειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis caulem mutans. E seq. & καυλὸς, *caulis*.
Ἐπέτειος, ου, ὁ, ἡ, anniversarius. Ex ἐπὶ & ἔτος.
Ἐπετειοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero.
Ἐπετειοφόρος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος & φέρω.
Ἐπετειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis folia mutans. Ex eod. & φύλλον.
Ἐπέτης, ου, ὁ, pedissequus, famulus. Ab ἕπομαι.
Ἐπετήσιος, ου, ὁ, ἡ, vel ἐπετήσιος, ία, ιον, per totum annum durans. 2) annuus. Ex ἐπὶ & ἔτος, *annus*.
Ἑπετικός, ῦ, όν, qui sequitur. 2) qui paret, seu obsequitur. Ab ἕπομαι.
Ἐπέτις, ιδος, ἡ, pedissequa, famula. Ab ἐπέτης.
Ἐπευάζω, lætis vocibus celebro, acclamo. Ab εὐάζω.
Ἐπευθὺ, *Adv.* recta, ut εὐθύ.
Ἐπευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono seu æquo animo sum in, vel ob.
Ἐπευθύνω, dirigo. 2) rego.
Ἐπευθὺς, *Adv.* statim, ut εὐθύς.
Ἐπευκτὸς, ἡ, ὸν, expetendus votis, exoptandus.
Ἐπευλαβέομαι, ῦμαι, metuo.
Ἐπεύνακτοι, οἱ, Spartæ dicti servi, qui cum uxoribus absentium civium cubuissent. Ab εὐνάζω.
Ἐπευφημέω, ῶ, fut. ήσω, fausta acclamo.
Ἐπευφημίζω, bene precor. 2) honoris caussa nomen tribuo. v. c. Sulla ἐπευφημίσθη Felix, i. e. appellatus est honorifico nomine.
Ἐπευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.
Ἐπεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota. 2) glorior, jacto me.
Ἐπευωνίζω, f. ίσω, vile pretium statuo. 2) vili pretio vendo.
Ἐπευωχέομαι, convivor.
Ἐπέχω, f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, inhibeo. 2) subsisto. 3) differo. 4) adhibeo, applico. 5) attendo. 6) do, præbeo. 7) obtineo, occupo. 8) re aliqua nitor, fretus sum. 9) in animo habeo. 10) nanciscor, incido in. 11) exagito, facesso negotium. 12) irruo, invado. 13) immoror, insisto. 14) malevolentiam, simultatem occultam erga aliquem gero.
Ἐπήβολος, ου, ὁ, ἡ, & ἐπίβολος, proprie, qui scopum ferit. 2) qui adeptus est petita, optata. Ab ἐπιβάλλω, *injicio*.
Ἐπηγκενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extensæ, quasi ἐπενεγκίδες. Ab ἐπενεγκεῖν, *inferre*. (Nisi potius fuat τὰ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κοιλώματι, vacuo seu ventri navis inductæ tabulæ, quæ res continent in cavo navis sitas.)
Ἐπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuso, incuso. 2) queror, conqueror. Ex ἐπὶ & ἀγορέω, *verba facio*.
Ἐπηγορία, ας, ἡ, accusatio. 2) querela. A pr.
Ἐπηετανός, ἡ, όν, annuus, toto anno durans. 2) copiosus, largus. Ex ἐπὶ & ἔτος.
Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, qui rem audit vel audivit. 2) in neutro ἐς τὸ ἐπήκοον, unde aliquid audiri potest. Ex ἐπὶ & ἀκούω, *audio*.
Ἔπηλις, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel cistæ. 2) macula a sole: Ex ἐπὶ & ἧλος, *clavus*. (Nisi ηλις est mera terminatio, aut ab ἥλιος est reperendum.)
Ἐπηλυγάζω, & ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, *trop.* tego, obscuro, officio luminibus alicujus. in *pass.* lateo. Ab ἐπήλυγξ.
Ἐπηλυγίζω, f. ίσω, idem. A seq.
Ἐπήλυγξ, γος, ὁ, ἡ, obscurus. A λύγη, *tenebræ*.
Ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, advena, extraneus. Ab ἐπέρχομαι, *advenio*.
Ἐπηλυσίη, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus. 2) incantatio, quæ fit veneficiis.
Ἐπήλυσις, εως, ἡ, idem.
Ἐπηλύτης, ου, ὁ, advena.
Ἐπήλυτος, ὁ, idem.
Ἐπημάτιος, ον, diurnus, qui interdiu facit quid, fit &c. Ab ἦμαρ, *dies*.
Ἐπημοιβὸς, ὸ, όν, mutuus. Ex ἐπὶ & ἀμοιβός.
Ἐπηνέμιος, ου, ὁ, ἡ, ventosus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ex ἐπὶ & ἄνεμος.
Ἐπήορος, ου, ὁ, ἡ, sublimis, in alto situs. Ex ἐπὶ & ἀείρω, *tollo*.
Ἐπήρατος, ου, &
Ἐπήρατος, ου, ὁ, ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ & ἐράω, *amo*.
ἘΠΗΡΕΑ'ΖΩ, fut. άσω, noceo, injuriam facio. 2) infesto. 3) calumnior. v. ἐπήρεια.
Ἐπηρεασμός, ῦ, ὁ, idem quod ἐπήρεια. A prec.

Ἐπηρεαστικός, ἡ, ὀν, injurioſus. 2) contumelioſus. Ab eod.

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *proprie* injuria, re verbiſve facta, maxime in contumeliam inferioris. *Unde* 2) inſultatio. 3) calumnia ſycophantæ. 4) mulcta. 5) impetus hoſtilis. 6) odium ſ. cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, Attice.

Ἐπηρεμέω, acquieſco in re aliqua.

Ἐπήρετμος, ου, ὁ, ἡ, ad remigationem accinctus. 2) remis inſtructus. Ab ἐπὶ & ἐρετμός, *remus*.

Ἐπηρεφής, έος, ὁ, ἡ, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ & ἐρέφω, *tego*.

Ἐπήρης, εος, ὁ, ἡ, paratus & inſtructus, *proprie* ad remigationem. Ex ἐπὶ & ἐρέσσω, *navigo*, vel ab ἄρω, *apto*.

Ἐπήριστος, ου, ὁ, ἡ, de quo contenditur. 2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ & ἔρις.

Ἐπήτεια, ας, ἡ, ſapientia, facundia. A ſeq.

Ἐπητής, έος, ὁ, ἡ, facundus. Ab ἔπω, *dico*.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ, ἡ, denſus. 2) confertus. Ex ἐπὶ & ἦτριον, *ſtamen*.

Ἐπητύς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητής.

Ἐπηχέω, ῶ, ſ. ήσω, obſtrepo, inſono.

Ἐπήωρος, ου, ὁ & ἡ, impendens. 2) ſublimis. Ex ἐπὶ & αἰωρέω, *tollo*, v. ἀπήορος.

ἘΠΙ', *Præpoſ. cum Genitivo* ſuper. 2) ſub. 3) in. 4) coram. 5) ad. 6) verſus. 7) penes. 8) erga. 9) per. 10) cum. 11) de. 12) a, in notatione officii, ut ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epiſtolis. 13) ſub, in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγούστου. 14) apud. 15) inſervit Periphraſi, ut τὰ ἐπὶ μέρους, particularia; ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equitum magiſter. *Cum Dativo* 16) ſuper. 17) ad. 18) penes. 19) in. 20) poſt. 21) præter. 22) ob, propter. 23) adverſus. 24) apud, juxta. 25) cum. 26) notat conditionem, ut σπονδαὶ ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο, induciæ his conditionibus fiebant; & cauſſam, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, & propterea ut, hac conditione ut. 27) tempus, ut ἐπ' ἤματι, uno die, *vel* per unum diem. 28) abundat, ut ἐπὶ γογγύλαις διεβίω, rapis vixit. 29) facit Periphraſin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere. *Cum Accuſativo*. 30) ſuper. 31) ſupra. 32) ad. 33) verſus. 34) contra, adverſus. 35) in. 36) propter. 37) per. 38) apud, inter. 39) notat tempus, ut ἐπὶ τοσοῦτον ſc. χρόνον, tamdiu. 40) *ſine Caſu*, deſuper, ſuperne. 41) additum adjectivis auget, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In Compoſitione* notat 42) ad, in, ſuper, contra, imminutionem, intenſionem, proclivitatem, & vitiationem ſeu depravationem: ſæpe tamen redundat.

Ἐπιάλλω, ſ. αλῶ, immitto. 2) mitto. Ex ἐπὶ & ἰάλλω, *mitto*.

Ἐπιάλτης, ου, ὁ, qui inſilit. 2) incubus. Ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἐπιανδάνω, complaceo, gratus ſum.

Ἐπιαύω, dormio inter, vel apud, indormio. Ex ἐπὶ & ἰαύω, *dormio*.

Ἐπιάχω, acclamo. Hom. ἐπίαχον, acclamarunt. Ex ἐπὶ & ἰάχω, *clamo*.

Ἐπιβαθραίνω, aſcendo, aggredior. A ſeq.

Ἐπιβάθρα, ας, ἡ, pons, qui machinis admovetur ad muros urbium ſcandendos, vel e navi in terram continentem. 2) aditus ad rem v. c. ſcientiam, baſis.

Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, naulum. A ſq.

Ἐπιβαίνω, ſ. βήσομαι, p. βέβηκα, conſcendo.

Ἐπιβακχάω, læta voce acclamo.

Ἐπιβάλλω, ſ. λῶ, injicio. 2) impono, velut mulctam, tributa. 3) addo. 4) imprimo ſc. notam nummo, aut alii rei. 5) contendo aliquo. 6) urgeo, ingruo, invado. 7) aggredior, capeſſo. 8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent officia, vel debentur nobis, & ſic fere etiam in medio. 9) ſubſequor præcedentem, orationem &c.

Ἐπιβαπτίζω, immergo.

Ἐπιβάπτω, ſ. ψω, idem.

Ἐπιβαρέω, ῶ, ſ. ήσω, adgravo. 2) gravi damno adficio.

Ἐπιβασία, ἡ, &

Ἐπίβασις, εως, ἡ, ſcanſio. 2) invaſio. 3) gradus, inceſſio. 4) iter. 5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάσκω, induco. Hom. ἐπιβασκέμεν, inducere.

Ἐπιβαστάζω, fero in, v. c. manibus.

Ἐπιβατεύω, ſ. εύσω, navem ingredior. 2) navigio vehor. 3) in navi milito. 4) adſcendo. 5) innitor, inſiſto, incumbo. 5) invado, occupo, mihi vindico. 7) ineo, congredior, rem Veneream habeo, *de animalibus*. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ, ἡ, ſcanſorius, ad ſcandendum pertinens.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, epibata, vector, ſc. in navi.

Ἐπιβατικός, ἡ, όν, ad claſſiarios pertinens. οἱ ἐπιβατικοί, claſſiarii. A præc.

Ἐπιβατός, ἡ, όν, ad quem patet acceſſus, qui adiri, conſcendi poteſt.

ἘΠΙ'ΒΔΑ, ἡ, dies quarta & ultima Apaturiorum apud Athenienſes. 2) poſtriduana feriarum dies. 3) dies ſecunda nuptiarum.

Ἐπιβδάλλω, rurſus mulgeo.

Ἐπιβεβαιόω, ῶ, & ἐπιβεβαιόομαι, οῦμαι, auctoritatem addo, ratum facio, confirmo.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, qui navem vel equum conſcendit, qui nave vel equo vehitur. 2) mobilis, agilis. 3) qui feminam conſcendit. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβιβάζω, ſ. άσω, impono, jubeo adſcendere.

Ἐπιβιβρώσκω, inſuper edo, edo una, velut obſonium cum pane.

Ἐπιβιόω, ῶ, & ἐπιβίωμι, ſupervivo, ultra vivo, ſuperſtes ſum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσεται, ἐπιβιῴς, ἐπιβιῶναι.

Ἐπιβλαβής, έος, ὁ, ἡ, noxius, damnoſus. Ex ἐπὶ & βλάπτω vel βλάβος.

Ἐπιβλαβῶς, *Adv.* damnoſe, noxie. A præc.

Ἐπιβλάπτω, ſ. ψω, inſuper noceo & damnum infero.

Ἐπιβλαστάνω, ſupergermino, inſuper germino. 2) refrutico.

Ἐπιβλαστέω, ῶ, ſ. ήσω, idem.

Ἐπιβλάστησις, εως, ἡ, ſecunda germinatio. A pr.

Ἐπιβλαστικός, ἡ, όν, qui regerminat, vel regerminandi vim habet.

Ἐπιβλασφημέω, convicior inſuper, ultro, vel ob, poſt aliquod viſum auditumve.

Ἐπιβλέπω, inſpicio, intueor.

Ἐπιβλήδην, *Adv.* q. d. injectim, adjiciendo, injiciendo reſpondendi ergo. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, additamentum. 2) panniculus ad ſarciendam veſtem. 3) inſerta purpura in fine veſtis. 4) ornamentum domus. Ab eod.

Ἐπιβλής, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus. Ab eod.

Ἐπίβλητος, ου, ὁ, ἡ, adventitius.

Ἐπιβλύξ, *Adv.* abunde, adfluenter. Ex ἐπὶ & βλύζω, *mano*, *ſcaturio*.

Ἐπιβόης, ὁ, valde ſtrepens, clamoſus. A ſeq.

Ἐπιβοάω, ῶ, & ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro.

Ἐπιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, ſubſidium.

Ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum ſupervenio, inſuper auxilior, præter alios ſubvenio.
Ἐπιβόημα, ατος, τό, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.
Ἐπιβόησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιβόητος, ου, ὁ, ἡ, famoſus, in utramque partem, ſed magis in malam. Ab eod.
Ἐπιβόειον, τό, ſcil. θῦμα, ſacrificium, quod præter, vel poſt bovis immolationem fit. Ex ἐπί & βοῦς *bos*.
Ἐπιβόλαιον, ου, τό, velamen, amictorium. A ſeq.
Ἐπιβολή, ῆς, ἡ, injectio, impoſitio. 2) applicatio mentis. 3) impetus. 4) inceptum, conatus. 5) multa. 6) tributum, vectigal, præſtatio muneris. 7) impreſſio notæ in numo, nota ipſa, inſigne, quo quem agnoſcimus. 8) inſtitutum, conſilium. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπίβολος, ου, ὁ, ἡ, compos, qui aliquid adeptus eſt. Ab eod. v. ἐπήβολος.
Ἐπιβόλως, *Adv.* ingenioſe, ſapienter. 2) feliciter. A præc.
Ἐπιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombis adſono. 2) bombos edo. 3) ſtrepitum facio.
Ἐπιβόσκησις, εως, ἡ, depaſtio.
Ἐπιβοσκίς, ίδος, ἡ, proboſcis. A ſeq.
Ἐπιβόσκομαι, paſcor, depaſcor.
Ἐπιβουκόλος, ου, ὁ, bubulcus.
Ἐπιβούλευμα, ατος, τό, inſidiæ. 2) molimen, adgreſſio, conatus.
Ἐπιβούλευσις, εως, ἡ, inſidiæ.
Ἐπιβουλευτής, οῦ, ὁ, inſidiator.
Ἐπιβουλεύω, f. εύσω, inſidias ſtruo. 2) inſidioſe molior. 3) conſilium capio, delibero. 4) conjuro.
Ἐπιβουλή, ῆς, ἡ, conſilium adverſus aliquem initum, inſidiæ.
Ἐπιβουλία, ἡ, idem. A ſeq.
Ἐπίβουλος, ου, ὁ, ἡ, inſidioſus.
Ἐπιβούλως, *Adv.* inſidioſe. A præc.
Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror.
Ἐπιβραχύ, *Adv.* ad breve tempus.
Ἐπίβρεγμα, ατος, τό, irrigatio, irroratio. Ab ἐπιβρέχω.
Ἐπιβρέμω, & ἐπιβρέμομαι, admurmuro.
Ἐπιβρέχω, f. ξω, perfundo, irroro.
Ἐπιβρίθω, f. ίσω, ingraveſco, magno cum pondere irruo, impreſſionem facio. 2) degravo, deprimo.
Ἐπιβρυχάομαι, ῶμαι, infrendeo.
Ἐπιβρομέω, ῶ, f. ήσω, admurmuro. Ab ἐπί & βρόμος.
Ἐπιβροντάω, ῶ, f. ήσω, inſuper tono, intono.
Ἐπιβρόντητος, ου, ὁ, ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus. 2) vecors, veſanus.
Ἐπιβροχή, ῆς, ἡ, perfuſio. Ab ἐπιβρέχω.
Ἐπιβρύχω, f. ξω, infremo, fremo.
Ἐπιβρύω, f. ύσω, ſcateo, plenus ſum.
Ἐπιβύστρα, ας, ἡ, obturamentum. A ſeq.
Ἐπιβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo.
Ἐπιβωμίζω, f. ίσω, aræ ſacrificandi cauſſa impono. Ab ἐπί & βωμός, *ara*.
Ἐπιβώμιος, ου, ὁ, ἡ, altari impoſitus. 2) ad altare cantari ſolitus. Ab iiſd.
Ἐπιβωμιοστατέω, ad aram colloco. E pr. & ἵστημι.
Ἐπιβωστρέω, ῶ, f. ήσω, invoco. A βοάω.
Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, paſtor. A βόω *inuſ. vel* βόσκω.
Ἐπίγαιος, ου, ὁ, ἡ, qui ſuper terram eſt. 2) humilis, humi repens. v. ἐπίγειος.
Ἐπιγαμβρεία, ας, ἡ, connubiorum ultro citroque junctio.
Ἐπιγαμβρεύω, f. εύσω, generum aſſumo, filiam alicui nuptum do. 2) *in Paſſ.* gener fio, uxorem duco. A γαμβρός.

Ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas e matrimonio.
Ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem ſuperinduco; aor. 1. ἐπέγημα.
Ἐπιγαμία, ας, ἡ, adfinitas. 2) jus connubiorum contrahendorum.
Ἐπίγαμος, ου, ὁ, ἡ, nubilis.
Ἐπιγάννυμαι vel ἐπιγάνυμαι, gaudeo aliqua re, in primis malis alterius.
Ἐπιγανόω, f. ώσω, orno, illuſtro, polio.
Ἐπιγάστριος, ον, ventri deditus, ad ventrem ſpectans. 2) ventriculo incumbens. *Neutrum ſubſt.* venter exterior. Ex ἐπί & γαστήρ.
Ἐπιγαυριάω, ῶ, inſulto calamitoſo. *Paſſ.* exſulto, lætor. 2) efferor animo & ferocior reddor.
Ἐπίγαυρος, ου, ὁ, ἡ, jactabundus. 2) fortis.
Ἐπιγειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis humilis eſt, qui non erectum, ſed humi ſtratum caulem habet.
Ἐπίγειον, ου, τό, apſis ima planetarum, auge. 2) funis, quo navis terræ alligatur. Ab ſeq.
Ἐπίγειος, ου, ὁ, ἡ, terreſtris. 2) humi repens. Ex ἐπί & γέα, *terra*.
Ἐπιγειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, a radice tantum foliatus. 2) ſparſa humi folia habens. E præc. & φύλλον.
Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo. 2) irrideo, inſulto, in primis calamitoſo.
Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo.
Ἐπιγενεσιουργός, όν, generationem efficiens.
Ἐπιγένημα, ατος, τό, id, quod ad aliquam rem quaſi inſuper accedit, acceſſio. 2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.
Ἐπιγενής, έος, ὁ, ἡ, indigena. 2) natus poſt, adnatus, *ſeu* inſuper natus. Ab eod.
Ἐπιγεννάω, ῶ, f. ήσω, adgenero, inſuper genero.
Ἐπιγέννημα, ατος, τό, quod adnatum eſt. 2) ſymptoma.
Ἐπιγεννηματικός, ή, όν, adnatus, adjunctus velut natura. A præc.
Ἐπιγεραίρω, inſuper honore adficio.
Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, guſto, deguſto.
Ἐπιγηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor aliqua re.
Ἐπιγηΐς, ίδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπί & γῆ.
Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, poſt naſcor. 2) adnaſcor. 3) ſuccedo, ſubſequor. 4) advenio, ſupervenio.
Ἐπιγιγνώσκω, f. ἐπιγινώσκω, agnoſco, cognoſco, reſcio, novi. 2) decerno, ſtatuo. 3) amo, diligo, in N. T.
Ἐπιγλισχραίνω, viſcoſius reddo.
Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.
Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce. 2) dulceſco.
Ἐπίγλυκος, ου, ὁ, ἡ, dulcis. 2) ſubdulcis.
Ἐπιγλύφω, f. ψω, inſculpo, cælo.
Ἐπιγλωσσάομαι, vel ττάομαι, male loquor de aliquo. 2) male ominor alicui, male precor.
Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem.
Ἐπιγλωσσίς, vel ἐπιγλωττίς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor. 2) membrana cartilaginoſa rotunditatis oblongæ, gutturi claudendo & reſerando.
Ἐπιγνάμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo.
Ἐπίγναφος, ου, ὁ, ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπί & γνάπτω, *polio*.
Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio. 2) venia.
Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium, cognitio.
Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, arbiter, judex. 2) qui veniam dat, veniæ facilis. 3) inſpector ſive æſtimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.
Ἐπιγνωρίζω, f. ίσω, demonſtro.
Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, ſcientia.

Ἐπι-

Ἐπίγνωστος, ου, ὁ, ἡ, cognitus, notus.

Ἐπιγονατίς, ίδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella. 2) vestis genus ad genua pertinens. Ex ἐπὶ & γόνυ.

Ἐπιγονή, ῆς, ἡ, instauratio generis. 2) fœtus. Ab ἐπιγίγνομαι.

Ἐπίγονος, ου, ὁ, ἡ, post natus, fœtus succidaneus. 2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, posteri, filii. Ab eod.

Ἐπιγουνατίς, ίδος, ἡ, v. ἐπιγονατίς.

Ἐπιγουνίδιος, ου, ὁ, ἡ, genibus impositus. Ex ἐπὶ & γόνυ.

Ἐπιγουνίς, ίδος, ἡ, idem quod ἐπιγονατίς.

Ἐπιγράβδην, Adv. strictim, stringendo leviter. Ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, titulus, inscriptio sive prosaica, sive metrica.

Ἐπιγραμματογράφος, ου, ὁ, scriptor epigrammatum.

Ἐπιγραμματοποιός, ὁ, idem.

Ἐπιγραφεύς, έως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit.

Ἐπιγραφή, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus. 2) caussa rei actæ. 3) auctoritas, cum alicujus rei auctores habentur. *Unde* 4) pro gloria dicitur. 5) indictio, descriptio census.

Ἐπιγράφω, f. ψω, inscribo. 2) adscribo, ut auctori. 3) acceptum refero. 4) viritim collationem describo. 5) testium nomina edo, quos producturus sum. 6) subscribo.

Ἐπίγρυπος, ου, ὁ, ἡ, nasum leviter incurvum habens. 2) curvus, aduncus.

Ἐπίγυια, τὰ, funes, quibus naves in litore alligantur. Idem ac γύαια.

Ἐπιγυμνάζομαι, insuper vel in aliqua re exerceo me.

Ἐπιδαίομαι, divido, distribuo.

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ, ἡ, communis, vel hereditate acceptus.

Ἐπιδαιτεύομαι, [illegible], f. εύσομαι, epulor, convivor. Hesych. Ab ἐπὶ & δαίτη, *epulum*.

Ἐπίδαιτρον, ου, τὸ, opsonium. Ex ἐπὶ & δαιτρός.

Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.

Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.

Ἐπίδαμος, ὁ & ἡ, Dor. pro ἐπίδημος, publicus.

Ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero, super prius creditam pecuniam adhuc aliam novam credo. In *medio*, adhuc aliam fœnori sumo.

Ἐπίδασυς, εος, ὁ, ἡ, aliquantum hirsutus.

Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, copiosum, nimium me præbeo, in dando, dicendo, ridendo &c. addo corollarium seu auctarium.

Ἐπιδεής, έος, ὁ, ἡ, indigens. Ex ἐπιδέομαι.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen.

Ἐπιδείελα, Adv. post meridiem. A seq.

Ἐπιδείελος, ου, ὁ, ἡ, pomeridianus, vespertinus.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω & ἐπιδείκνυμαι, ostendo, demonstro. 2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus in primis, poetis, pictoribus, musicis; *unde* & 3) pro pingere, canere, dicere &c.

Ἐπιδεικτιάω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento. A præc.

Ἐπιδεικτικός, ή, όν, demonstrativus. 2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium & eloquentiam comparato: quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipsa ἐπιδεικτική. Ab eod.

Ἐπιδεικτικῶς, Adv. ostentandi caussa. 2) demonstrative, copiose, luculenter. 3) aperte, in propatulo. 4) valde ornate. A præc.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio. 2) ostentatio, artis specimen. 3) oratio, cantus &c. ipse, artis ostentandæ caussa editus.

Ἐπιδειπνέω, ῶ, f. ήσω, secundariam cœnam perago.

Ἐπιδείπνιος, ου, ὁ, ἡ, qui post cœnam est, fit &c. Ex ἐπὶ & δεῖπνον.

Ἐπιδειπνίς, ίδος, ἡ, q.d. post-cœnium, cœna secundaria. Ex iisd.

Ἐπίδειπνον, ου, τὸ, idem.

Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus. 2) qui post decem penditur.

Ἐπιδεκτικός, ή, όν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.

Ἐπιδελεάζω, escam impono.

Ἐπιδέμνιος, ου, ὁ, ἡ, in strato positus, qui in lecto est. Ex ἐπὶ & δέμνιον, *stratum*, *lectus*.

Ἐπιδεξιελευθερίως, Adv. dextre & ingenue. Ex ἐπιδέξιος & ἐλεύθερος, *ingenuus*.

Ἐπιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, qui est ad dextram, dexter. 2) scitus, elegans. 3) urbanus, lepidus. 4) prosper, faustus.

Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.

Ἐπιδεξίως, Adv. scite, decenter, lepide, prudenter.

Ἐπιδέομαι, f. δεήσομαι, insuper egeo. 2) egeo, indigeo.

Ἐπιδέρκομαι, inspicio.

Ἐπίδερκτος, ου, ὁ, ἡ, visibilis. A præc.

Ἐπιδερματίς, ίδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserum & avium hujus generis. 2) cuticula sensu destituta & veram cutem tegens. Ex ἐπὶ & δέρμα, *pellis*.

Ἐπιδερμίς, ίδος, ἡ, idem, & ex iisd.

Ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio, v. c. vulneris.

Ἐπιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo. 2) onus impono & alligo.

Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιδέσμιον, τὸ, fasciola.

Ἐπίδεσμος, ου, ὁ, & ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, fascia.

Ἐπιδεσμοχαρής, ές, nodis gaudens. E pr. & χαίρω.

Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.

Ἐπιδευής, έος, ὁ, ἡ, indigens. A seq.

Ἐπιδεύομαι, indigeo.

Ἐπιδέχομαι, excipio. 2) accipio, admitto. 3) suscipio, v. c. bellum.

Ἐπιδέω, obligo, alligo.

Ἐπιδεῶς, Adv. parce, non satis, insufficienter. Ab ἐπιδεής.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, ἡ, manifestus.

Ἐπιδήλως, Adv. manifeste.

Ἐπιδημάζω, f. άσω, advena, peregrinus sum. 2) peregre advenio. 3) domi sum, non absum peregre.

Ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre. 2) præsentia domi.

Ἐπιδημητικός, ή, όν, domi & quasi intra populi fines manens.

Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus, in primis Deorum.

Ἐπιδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, versans in populo. 2) civilis. 3) domesticus. 4) popularis. 5) publicus. 6) peregrinus.

Ἐπιδημιουργέω, f. ήσω, perficio opus.

Ἐπιδημιουργός, ὁ, curator operis publici, ut murorum reficiendorum, ap. Thuc. ex interpretatione Schol. sed apud Procopium, Thuc. imitatorem, semper de opifice.

Ἐπίδημος, ου, ὁ, ἡ, advena, non inquilinus. 2) qui peregre venit. 3) qui versatur in populo, vulgaris

Ἐπιδηὸ, *Adv.* diu, multo, pro ἐπὶ δηὸν.
Ἐπιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.
Ἐπιδιαβαίνω, post alium, qui transiit, ipse etiam transeo, 2) transeo.
Ἐπιδιαγινώσκω, f. γνώσομαι, recognosco. 2) iterum decerno.
Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, testamentum posterius.
Ἐπιδαιτρεύω, divido, partior, describo.
Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio. 2) arbitrium. 3) victus ratio seu ordinatio.
Ἐπιδιαίτητος, ο, ὁ, ἡ, quæ iterum disceptatur, judicatur, v. c. lis.
Ἐπιδιαναπαύομαι, adquiesco.
Ἐπιδιακινδυνεύω, periclitor.
Ἐπιδιακρίνω, insuper judico: *de summo judice.*
Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.
Ἐπιδιαμένω, permaneo.
Ἐπιδιαμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, immoratio.
Ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.
Ἐπιδιανοέω, post, insuper excogito.
Ἐπιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.
Ἐπιδιαπλέω, f. εύσω, insuper navi trajicio. 2) trajicio.
Ἐπιδιαῤῥήγνυμι, f. ήξω, disrumpo. *pass.* disrumpor in re aliqua.
Ἐπιδιασαφέω, f. ήσω, doceo, demonstro. 2) *pass.* cognoscor, perspectus sum.
Ἐπιδιασκευάζω, f. άσω, recognosco, retracto.
Ἐπιδιασκευασις, εως, ἡ, recognitio, retractatio.
Ἐπιδιασύρω, perstringo, irrideo.
Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττομαι, insuper mando, vel constituo. 2) insuper addo.
Ἐπιδιατείνω, intendo. 2) increbesco.
Ἐπιδιατίθημι, addo aliquid pactis, testamento &c. 2) depono.
Ἐπιδιατρίβω, f. ψω, tempus tero, moram traho in aliqua re.
Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.
Ἐπιδιδάσκω, f. ξω, doceo, quod restat, quod alter prætermisit.
Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima testiculorum tunica dura, crassa & admodum valida. Ex ἐπὶ & δίδυμος, *testiculus.*
Ἐπιδίδωμι, insuper do, dono præterea. 2) *simpliciter*, do, trado, dedo. 3) cresco, augeor. 4) in convivium vocatus venio. 5) in dotem do.
Ἐπιδιέρχομαι, percenseo, percensendo, obeundo recognosco. ἐπιδιεξελθεῖν, inf. aor. 2. enarrare, explicare.
Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui biennium excessit.
Ἐπιδιζημαι, insuper quæro.
Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita & accuratior narratio.
Ἐπιδικάζω, f. άσω, discepto. 2) sententia mea (hereditatem) adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, cum genitiv. (hereditatem) jure peto, vel obtineo. 2) expeto.
Ἐπιδικασέω, f. ήσω, litigo de re aliqua.
Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversa.
Ἐπιδικάσιμος, ὁ, arbiter, familiæ herciscundæ in *primis*; *deinde* advocatus in quacunque re; *denique* expetitus aliis, utilitatis caussa, hereditas litigiosa, controversa.
Ἐπίδικος, ο, ὁ, ἡ, litigiosus, controversus. Ex ἐπὶ & δίκη, *jus.* *virgo* ἐπίδικος, de qua consanguinei jure certare possint, uter eam ducere uxorem debeat.
Ἐπιδίμοιρος, ο, ὁ, ἡ, plus quam duos habens besses.
Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
Ἐπιδιορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci.
Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta, vel acta sunt.
Ἐπιδιορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. 2) emendandi vim habens.
Ἐπιδιουρέω, insuper mingo, v. c. pua præter dolorem.
Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
Ἐπιδιπλοΐζω, idem.
Ἐπιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ & δίφρος, *currus.*
Ἐπιδίφριος, ου, ὁ & ἡ, qui super curru est, sedet aut pugnat. 2) sellularius: ut τέχνη, ars sellularia. 3) ignavus, mollis. Ex iisd.
Ἐπίδιχα, *Adv.* seorsum, separatim.
Ἐπιδίψιος, ο, ὁ, ἡ, siticulosus.
Ἐπιδίω, f. ίσω, insudo. Ex ἐπὶ & ἰδίω, *sudo.*
Ἐπιδιωγμὸς, ῦ, ὁ, persecutio. A seq.
Ἐπιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.
Ἐπιδοιάζω, dubito.
Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio, quæ supra justam mensuram datur emtori. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοξος, ο, ὁ, ἡ, *proprie*, de quo est aliqua opinio in futurum; *it.* qui exspectatur. 2) celeber, clarus, illustris. Ex ἐπὶ & δόξα.
Ἐπιδόξως, *Adv.* honorifice, gloriose. A præc.
Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, cuspis ferrea hastæ. Ex ἐ. & δόρυ, *hasta.*
Ἐπιδορπέω, ῶ, f. ήσω, cœnam secundariam sumo.
Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ab ἐπιδορπίς.
Ἐπιδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, q. d. post-cœnius. 2) ad cœnam utilis. Ex ἐ. & δόρπον, *cœna.*
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ex iisd.
Ἐπιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur: bellaria. Ab ἐπιδορπίζομαι.
Ἐπιδορπισμὸς, ῦ, ὁ, cœnæ secundariæ sumtio. Ab eod.
Ἐπιδόσιμος, ου, ὁ, ἡ, addititius, ex accessione proveniens. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum. 2) incrementum, v. c. artis. 3) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium, emolumentum denique. Ab eod.
Ἐπιδοτικὸς, ἡ, ὸν, ad supererogandum propensus. Ab eod.
Ἐπιδουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo.
Ἐπιδοχεῖον, τὸ, receptaculum. A seq.
Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio. 2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio.*
Ἐπιδράσσομαι, vel ἐπιδράττομαι, f. ξομαι, prehendo, arripio.
Ἐπιδράπτομαι, decerpo. 2) vindico mihi, assumo.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio. 2) levis & perfunctoria tractatio rei vel explicatio. 3) affluxus humorum ap. medicos. A τρέχω.
Ἐπιδρομία, ἡ, idem. A præc.
Ἐπίδρομος, ου, ὁ, ἡ, accessu facilis, planus. 2) in quem accedi solet. 3) incursionibus expositus.
Ἐπιδυναστεύω, f. εύσω, post alium obtineo imperium.
Ἐπιδυσφημέω, ῶ, infausti adpellatione noto. 2) dicta prosequor verbis obscœnis & male ominatis.
Ἐπιδύω, & ἐπιδυμίω, f. ύσω, occido super.

Ἐπιει-

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, summi juris moderatio. 2) clementia. 3) modestia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert, in meliorem partem accipit &c. item cetera ex adjectivo.

Ἐπιεικέλος, ου, ὁ, ἡ, similis.

Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, sum mitis. A sq.

Ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ, æquus. 2) decens, consentaneus. 3) clemens, lenis. 4) bonus, modestus. 5) mediocris, non magnus. 6) qui bonus & frugi est. 7) probabilis, verosimilis. 8) facilis. Ex ἐπὶ & εἴκω, *similis, vel consentaneus sum*.

Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. A præc. Sed potius ἐπιείκισις legendum, ut sit a sequente.

Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo & bono statuo, arbitror.

Ἐπιεικτὸς, ὴ, ὸν, tolerabilis. 2) facile cedens. Ex ἐπὶ & εἴκω, *cedo*.

Ἐπιεικῶς, *Adv.* non absurde. 2) mediocriter, moderate. 3) clementer. 4) valde, sufficienter. 5) fere, plerumque, erebro.

Ἐπιέλδομαι, desidero, cupio.

Ἐπιέλπομαι, spero.

Ἐπιέννυμι, induo.

Ἐπιέσπομαι, insequor.

Ἐπιζαρέω, infesto, gravo.

Ἐπιζαφελὴς, έος, ὁ, ἡ, vehemens, ardens.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιζαφελῶς, *Adv.* vehementer, ardenter.

Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, supervivo, superstes sum. 2) diu vivo.

Ἐπίζεμα, ατος, τὸ, decoctum, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.

Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, innecto, adjungo.

Ἐπιζευκτὴρ, ῆρος, ὁ, catena. 2) series.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio. 2) iteratio. 3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia.

Ἐπιζέω, f. έσω, fervesco.

Ἐπίζηλος, ου, ὁ, ἡ, æmulandus, invidendus, præclarus.

Ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypia laboro. *In vulgg. apud Lucian. sed ibi ὅτι ζηλ. legendum.*

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ, ἡ, damnosus, noxius. 2) cui multa est irrogata. Ex ἐπὶ & ζημία.

Ἐπιζημιόω, f. ώσω, multam irrogo.

Ἐπιζημίως, *Adv.* damnose.

Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amissæ desiderio teneor. 2) posco.

Ἐπιζήτημα, ατος, τὸ, quæstio.

Ἐπιζητήσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui requiri potest, aut solet; appetibilis, studio dignus.

Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requisitio, desiderium.

Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio januam, ut *simplex*.

Ἐπιζώστρα, ας, ἡ, balteus. Ex ἐπὶ & ζωστὴρ, *cingulum*.

Ἐπιήρανος, ου, ὁ, ἡ, adjutor.

Ἐπιηρεφὴς, έος, *Jon.* pro ἐπηρεφής.

Ἐπίηρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator. 2) gratiam referens. Ex ἐ. & ἦρα.

Ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, carmen nuptiale. A seq.

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis. Ex ἐ. & θάλαμος.

Ἐπιθαλασσίδιος, vel ἐπιθαλαττίδιος, ία, ιον, vel ὁ, ἡ, maritimus. A seq.

Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.

Ἐπιθαλπὴς, έος, ὁ, ἡ, calidus. 2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ & θάλπω, *foveo*.

Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum stupore admiror, stupeo.

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ, ἡ, morti destinatus, capitis damnatus. A seq.

Ἐπιθάνατος, ου, ὁ, ἡ, mortem arcessens, letifer. 2) morti vicinus.

Ἐπιθανατίως, *Adv.* cum vitæ periculo. A pr.

Ἐπιθανὴς, έος, ὁ, ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ & θνήσκω, *morior*.

Ἐπιθαρσέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam sumo, confidentior fio.

Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, fidentem reddo, animum addo.

Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.

Ἐπιθειάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro. 2) deorum iram alicui imprecor.

Ἐπιθεάζω, f. άσω, numine divino adflor, instinctu divino agor. 2) vaticinor. 3) deos precor. 4) per deos obtestor: deorum testimonio utor. 5) imprecor. 6) consecro.

Ἐπιθείασις, εως, ἡ, afflatus divinus. 2) obtestatio, quæ fit per deos vel deum. 3) precatio, qua dei opem imploramus. A pr.

Ἐπιθειασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, quicquid imponitur, seu superimponitur, ut 2) statua, quæ defuncti sepulcro imponitur. 3) operculum. 4) corona. 5) cinctura.

Ἐπιθεραπεύω, f. εύσω, obsequium præsto.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio. 2) adgressio, invasio. 3) rerum novarum molitio. 4) conjuratio. 5) insidiæ, impostura. 6) amor, concupiscentia, libido.

Ἐπιθεσπίζω, f. ίσω, oraculum reddo, sancio oraculo, auspicio addico aliquid.

Ἐπιθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, scitum. A pr.

Ἐπιθετέον, imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impostor, insidiator. Ab eod.

Ἐπιθετικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad fallendum, fallax. 2) adgressu promptus, audax. Ab eod.

Ἐπιθετικῶς, *Adv.* epitheti loco, cognomine.

Ἐπίθετος, ου, ὁ, ἡ, adjectus, qui adjici solet. 2) aliunde invectus. 3) commentitius. 4) simulatus, adfectatus. 5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπίθετον, vel τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos est Nomen Adjectivum.

Ἐπιθέτως, pro ἐπιθετικῶς. A pr.

Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.

Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, prospicio, contemplor, considero.

Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, (alias ἐπίθεμα) operculum, tegmen.

Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. A pr. & ἔργον.

Ἐπιθηματόω, ῶ, operculo claudo. Ab eod.

Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, munus quo quis aliis θηράρχοις, vel quatuor elephantis præest. A seq.

Ἐπιθήραρχος, ου, ὁ, ἡ, qui aliis θηράρχοις præest, vel qui quatuor elephantos regit. Ex ἐπὶ & θήραρχος, *præfectus bellurarum, seu elephantorum*.

Ἐπιθιγγάνω, & ἐπιθίγω, attingo, tango.

Ἐπιθλίβω, f. ψω, premo.

Ἐπίθλιψις, ἡ, compressio.

Ἐπιθοάζω, insideo. 2) sedeo.

Ἐπιθολόω, ῶ, f. ώσω, infusco, obscuro, perturbo.

Ἐπιθορέω, ῶ, adsilio, insilio, supersilio.

Ἐπιθόρνυμαι, ineo feminam. A pr.

Ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo secundo rumore, admurmuro.

Ἐπίθρεπτος, ου, bene nutritus de carne, significat majorem carnis molem.

Ἐπιθρηνέω, ῶ, f. ήσω, lugeo, plango, super mortuo scil.

Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo. Nicand. ἢν ἐπιθρομβωθῇ, si coaguletur.

Ἐπιθρώσκω, insilio, 2) subsilio, subsultim progredior.

Ἐπιθυμέω, ῶ, f. ήσω, cupio, concupisco, desidero. Ex ἐ. & θυμός.

Ἐπιθύμημα, ατος, τό, cupiditas, desiderium. 2) res appetita. A pr.

Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, cupiditas, appetitio. Ab eodem.

Ἐπιθυμητής, οῦ, ὁ, qui tenetur alicujus rei desiderio, cupidus. Ab eod.

Ἐπιθυμητικός, ή, όν, ad concupiscendum propensus, insitam concupiscendi facultatem habens. 2) impellens ad concupiscendum. τὸ ἐπιθυμητικόν, libido, cupiditas.

Ἐπιθυμητικῶς, *Adv.* cupide. cum ἔχειν, cupiditate teneri. Ab ἐπιθυμέω.

Ἐπιθυμητός, ή, όν, desiderabilis. Ab eod.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, aviditas. 3) libido, cupiditas effrenata. Ex ἐπί & θυμός, *animus*.

Ἐπιθυμίαμα, ατος, τό, suffimentum, quod ad suffiendum adoletur. A seq.

Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.

Ἐπιθυμόδειπνος, ου, ὁ, ἡ, cœnas appetens.

Ἐπιθύνω, corrigo. Ex ἐπί & ἰθύνω, *dirigo*.

Ἐπιθειάζω, rem divinam facio.

Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem. 2) immolo vel sacrifico post alium. 3) immolo, sacrifico super aliquo scil. cœpto, velut fœdere. Ex ἐ. & θύω.

Ἐπιθωρακίδιον, ου, τό, vestis, quæ thoraci superinduitur.

Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, lorico. 2) super thoracem aliquid induo.

Ἐπιθωρήσσομαι, f. ήξομαι, armor, adversus aliquem, bellum paro in aliquem.

Ἐπιθωΰσσω, f. ξω, acclamo, vociferando incito.

Ἐπιΐδμων, ονος, ὁ, ἡ, gnarus, peritus.

Ἐπιΐζομαι, insideo.

Ἐπιΐστωρ, ορος, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

Ἐπικαγχάζω, f. άσω, cachinno aliquid excipio.

Ἐπικαγχαλάζω, pro ἐπικαγχάζω.

Ἐπικαθαιρέω, f. ήσω, destruo, diruo.

Ἐπικαθέζομαι, insideo.

Ἐπικαθεύδω, indormio. 2) incubo.

Ἐπικάθημαι, insideo. 2) sedeo.

Ἐπικαθιζάνω, insideo.

Ἐπικαθίζω, f. ίσω, impono. 2) insideo.

Ἐπικάθισμα, ατος, τό, insessus. A præc.

Ἐπικαθίσταμαι, substituo, sufficio. aor. 1. ἐπικατέστησα. *Pass.* ἐπικατεστάθην. ἐπικατασταθείς, substitutus.

Ἐπικαινίζω, f. ίσω, instauro, innovo.

Ἐπικαινοτομέω, f. ήσω, idem quod καινοτ. Eus.

Ἐπικαιρία, ἡ, opportunitas. Ex ἐ. & καιρός.

Ἐπίκαιρος, ου, ὁ, ἡ, opportunus, commodus. 2) præcipuus. 3) temporarius.

Ἐπικαιρίως, opportune. A pr.

Ἐπίκαιος, ου, ὁ, ἡ, idem, quod ἐπίκαιρος.

Ἐπικαίρως, *Adv.* opportune. A pr.

Ἐπικαίω & ἐπικάω, f. αύσω, accendo, incendo, amburo. ἐπικεκαυμένος, adustus.

Ἐπικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, spicilegium facio. 2) spolio bonis, quæ ab aliis relicta sunt.

Ἐπικαλέω, ῶ, & -έομαι, nomino, appello, cognomino. 2) pro ἐγκαλέω, objicio, vitio verto. 3) invoco, imploro. 4) testem facio. ἐπικαλέομαι, οῦμαι, *med.* invoco, imploro. 2) provoco ad aliquem, superiorem appello. ἐπικαλεσάμην, aor. *Pass.* ἐπικαλοῦμαι, cognominor. ἐπικληθείς, cognominatus, aor. 1. *part.* 2) postulor, accusor.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τό, tegmen, operimentum. 2) prætextus.

Ἐπικαλυπτήριον, ου, τό, idem, n. 1.

Ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego. 2) obscuro.

Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, obvolutio.

Ἐπικαμπή, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio.

Ἐπικαμπής, ές, flexus, curvus. Ab ἐπικάμπτω.

Ἐπικαμπτής, έος, ὁ, ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod. (sed videtur hæc lectio minus proba.)

Ἐπικάμπιος, ου, ὁ, ἡ, idem. A seq.

Ἐπικάμπτω, f. ψω, inflecto. 2) persuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto.

Ἐπικαμπύλος, ου, ὁ, ἡ, incurvus.

Ἐπικαμπῶς, cum flexu, flexuose. Ab ἐπικαμπής.

Ἐπίκαμψις, ἡ, flexus, conversio, v. c. navis.

Ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices.

Ἐπίκαρ, *Adv.* ad verticem in caput. v. ἔγκαρ.

Ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, seu fructuum proventus. 2) usus rei fructuosus, fructuum perceptio. 3) quæstus, fœnus. 4) vectigal, quod a fructibus provenit.

Ἐπικαρπίδιος, ου, qui fructibus (pomis) inest extrinsecus.

Ἐπικάρπιος, ου, ὁ, ἡ, frugifer, fructifer, qui semen continet. Ex ἐ. & καρπός.

Ἐπικαρπολογέω, spicilegium facio. Ex ἐπί, καρπός, & λέγω, *colligo*.

Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus, transversus, ut κάρσιος.

Ἐπικαρυκεύω, insuper condio, condimentum aliud addo. v. καρύκη.

Ἐπικαταβαίνω, descendo.

Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.

Ἐπικατάγνυμι, insuper frango.

Ἐπικατάγομαι, post alium appello.

Ἐπικαταδαρθάνω, indormio. ἐπικαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormisse.

Ἐπικαταδέω, f. ήσω, alligo, ut onus dorso equi, devincio v. c. vulnus.

Ἐπικαταδύομαι, mergo me.

Ἐπικαταθέω, decurro, incurro.

Ἐπικατακλείω, f. είσω, concludo, recondo.

Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.

Ἐπικατακλύζω, f. ύσω, aquis obruo, inundo.

Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.

Ἐπικατακολουθέω, insequor, persequor.

Ἐπικαταλαμβάνω, occupo, anteverto. 2) assequor. 3) opprimo.

Ἐπικαταμωκάομαι, irrideo, subsanno.

Ἐπικαταπηδάω, desilio in.

Ἐπικαταπίπτω, incumbo in aliquem.

Ἐπικαταπλάσσω, -ττω, emplastrum impono.

Ἐπικαταπρήθω, comburo super aliquo.

Ἐπικαταράομαι, diris devoveo.

Ἐπικαταῤῥάσσω, vel ἐπικαταῤῥάττω, percutio, impetuose impello, vel insilio. 2) *in pass.* immittor.

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ & ἡ, sacer, exsecrabilis.
Ἐπικαταῤῥέω, desuper influo, illabor e superiore loco.
Ἐπικαταῤῥήγνυμαι, super aliqua re frango, discindo v. c. vestes a pectore, luctus caussa, super defuncto.
Ἐπικαταῤῥιπτέω, superinjicio.
Ἐπικαταῤῥύω, desuper defluo aliquo.
Ἐπικατασείω, f. σείσω, super decutio, super deturbo.
Ἐπικατασκάπτω, f. ψω, superfodio, diruo super.
Ἐπικατασκευάζω, exstruo, comparo.
Ἐπικατασπάω, detraho.
Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo super, victima v. c.
Ἐπικαταστρατοπεδεύω, castra loco contra aliquem.
Ἐπικαταστρέφω, f. ψω, inverto jaciendo super aliquem.
Ἐπικατασφάζω, & -σφάττω, f. ξω, macto super, insuper, v. c. super tumulo.
Ἐπικατατέμνω, concido, lacero.
Ἐπικατατρέχω, hostiliter impetum facio, irruo in aliquem, persulto regionem incursionibus infestis.
Ἐπικαταφέρομαι, deferor, delabor (super aliquem) *de pluvia* &c. præceps ruo.
Ἐπικαταφορά, ᾶς, ἡ, *Vocabulum Mathematicum*, præceps locus in octavo ab horoscopo signo.
Ἐπικατάφορος, ου, ὁ, ἡ, pronus, proclivis.
Ἐπικαταχωννύω, f. χώσω, adobruo super mortuo humum.
Ἐπικαταψάω, superficiem, v. c. soli, leviter rado, sarrio.
Ἐπικαταψεύδομαι, mentior adversus aliquem, de aliquo falsa refero.
Ἐπικατείδω, inspicio.
Ἐπικάτειμι, desuper descendo in, v. e. e capite in stomachum.
Ἐπικατεράω, ῶ, defusum, transfusum, seu decepuletum, vel eluttriatum superpono, vel indo compositioni.
Ἐπικατέρχομαι, idem quod ἐπικάτειμι.
Ἐπικατέχω, retineo super aliquo loco.
Ἐπικατηγορέω, insuper exprobro. 2) explico insuper.
Ἐπικατηγόρησις, εως, ἡ, addite rei explicatio, significatio, ut in *Alba longa*, τὸ *longa* est figuræ ἐπικατηγόρησις.
Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.
Ἐπικατονομάζω, dedico, consecro, sc. ut nomen ab eo accipiat, cui consecratur.
Ἐπικατορθόω, bene gero insuper, sc. post alias res bene gestas.
Ἐπικαττύω & ἐπικαττύομαι, veteramentarii sutoris artem exerceo, coria obsoleta & detrita consuo.
Ἐπικαυλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπί, καυλός, *caulis*, & φύλλον.
Ἐπίκαυμα, ατος, τό, adustio. 2) id ipsum, quod adustum est. 3) genus ulceris citra nigram oculi partem: inustionem lat. medici vocant. Ab ἐπικαίω, *aduro*, ut sqq.
Ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem.
Ἐπίκαυστος, & ἐπίκαυτος, ου, ὁ, ἡ, præustus.
Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adversus aliquem. 2) insulto alicui.
Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, insultatio.
Ἐπικαχλάζω, strepito, *de aqua illisa saxis*. 2) irrideo, cachinnor.
Ἐπικάω, idem quod ἐπικαίω.

Ἐπίκειμαι, impositus sum, superimpositus sum. 2) jaceo super. 3) incumbo, immineo.
Ἐπικείρω, attondeo. 2) præcido.
Ἐπικεκρυμμένως, occulte, obscure. Ab ἐπικρύπτω.
Ἐπικέλευσις, εως, ἡ, acclamantium cohortationes.
Ἐπικελεύω & ἐπικελεύομαι, hortor.
Ἐπικέλλω, appello, vel appellor, pervenio, f. ἐπικέλσω. aor. 1. ἐπέκελσα. ἐπικέλσαι.
Ἐπίκενος, ου, ὁ, ἡ, inanis, vanus.
Ἐπικεντρέω, stimulum, calcar addo. Anthol.
Ἐπικεράννυμι, vel ἐπικεράω, ῶ, admisceo.
Ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τό, fœnum Græcum.
Ἐπικερασικός, ή, όν, cui temperandi vis inest, obtundens vel temperans, v.c. malignitatem morbi. Ex ἐ. & κεράννυμι.
Ἐπικερδής, έος, ὁ, ἡ, quæstuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικερδές, lucrum. Ex ἐ. & κέρδος.
Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis seu probris incesso super aliqua re. 2) falsum timorem incutere alicui cupio. 3) deludo, derideo.
Ἐπικερτόμημα, ατος, τό, dictum mordax cum irrisione. 2) objurgatio.
Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo.
Ἐπικεφάλαιον, ου, τό, capitatio, id, quod in capita singula penditur, tributum capitulare, Philox.
Ἐπικεφαλαιόω, in summam colligo.
Ἐπικήδειος, ου, ὁ, ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ου, Epicedium, carmen funebre, Nænia. Ex ἐπί & κῆδος, *funus*.
Ἐπικήκαστος, ου, ὁ, ἡ, ridiculus, infamis. Ex ἐπί & κηκάζω, *conviciis insector*.
Ἐπικήπιος, ου, ὁ, ἡ, hortensis. Ex ἐπί & κῆπος.
Ἐπικήριος, ου, ὁ, ἡ, &
Ἐπίκηρος, ου, ὁ, ἡ, fato letifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius. 2) caducus, fluxus. Ex ἐπί & κήρ, *fatum*, *noxa exitialis*.
Ἐπικηρυκεία, ας, ἡ, legatio de pace aut fœdere. 2) de alia re.
Ἐπικηρύκευμα, ατος, τό, idem.
Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, seu præconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis privatorum. 2) mentionem facio (sc. in senatu vel apud populum) pacis cum hoste faciendæ. 3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.
Ἐπικήρυξις, εως, ἡ, pronunciatio pecuniæ per præconem, vel denunciatio pœnæ per præconem. A sq.
Ἐπικηρύσσω, -ύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit: item, qui alicujus rei indicium fecerit. 2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam, si quis quid fecerit. 3) potestatem prædandi in finibus alicujus publice facio. 4) sufficio, substituo.
Ἐπικήρως, *Adv.* more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii sunt. Ab ἐπίκηρος.
Ἐπικίδναμαι, dissipor, dispergor super.
Ἐπικιναίδισμα, τό, cinædicum factum, dictum, gestusve. Ab ἐπί & κιναιδίζομαι.
Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo versor, in periculum adductus sum.
Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, periculosus.
Ἐπικινδυνώδης, ες, idem.
Ἐπικινδύνως, *Adv.* periculose.
Ἐπικίρνημι, admisceo.
Ἐπικλάζω, flecto, infringo.

Ἐπικλαίω, fleo ſuper. 2) fleo.

Ἐπίκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, flebilis, lamentabilis.

Ἐπικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto. 2) animum alicujus flecto in aliam ſententiam, ad miſericordiam. 3) reflecto. ἐπικλασθῆναι, aor. 1. *paſſ.* frangi, flecti, nempe animo. ἐπικεκλασμένος, reflexus.

Ἐπικλεής, έος, ὁ, ἡ, glorioſus, celeber. Ex ἐπὶ & κλέος, *gloria*.

Ἐπικλείω, celebro. 2) perhibeo, dico, nomino, appello. 3) invoco. 4) occludo. Ex ἐπὶ & κλείω, *celebro* & *claudo*.

Ἐπίκλημα, ατος, τὸ, criminis objectio. 2) accuſatio. 3) crimen, quod objicitur. Ab ἐπικαλέω.

Ἐπίκλην, *Adv.* cognomento, *eſt Accuſ.* ab inuſitato nominativo ἐπίκλη, pro ἐπίκλησις.

Ἐπικληρικός, ἡ, όν, ad ἐπίκληρον pertinens, de ea agens &c. A ſeq.

Ἐπίκληρος, ἡ, femina, ad quam univerſa hereditas pertinet. 2) orba. 3) locuples, opulenta. Ex ἐπὶ & κλῆρος, *ſors*, *hereditas* &c.

Ἐπικληρόω, f. ώσω, ſorte attribuo. 2) decreto aut quocunque modo attribuo, aſſigno.

Ἐπικλήρωσις, ſortitio, attributio per ſortem facta.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognomen. 2) invocatio. 3) ignominia. Ab ἐπικαλέω.

Ἐπίκλητος, ου, ὁ, ἡ, advocatus, evocatus, accitus. 2) nobilis, celeber. 3) attributus, deſignatus. 4) conviva extra ordinem vocatus, umbra. 5) reprehenſione dignus, vituperandus, infamis.

Ἐπικλινής, έος, ὁ καὶ ἡ, declinans, deorſum vergens, declivis, devexus. Ab ἐπικλίνω.

Ἐπικλιντὸς, ου, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet. Ab eod.

Ἐπίκλιντρον, ου, τὸ, ſella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere poſſumus.

Ἐπικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo ſuper. Apollon. ἐπικέκλιται, adjacet. ἐπικεκλιμένος, inclinatus, Thuc.

Ἐπίκλισις, εως, ἡ, inclinatio. 2) reclinatio, ad &c.

Ἐπικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo. 2) valde concutio.

Ἐπίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, furax, avidus furandi. 2) furtivus, occultus. 3) ſubdolus, vafer, verſutiloquus. 4) *Subſt.* fur. Ex ἐπὶ & κλέπτω, *furor*.

Ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo. 2) inundo, ſubmergo. 3) tropice, ut inundo ap. lat. 4) in aor. 1. abundo.

Ἐπίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis. 2) inundatio.

Ἐπικλυσμός, οῦ, ὁ, inundatio.

Ἐπίκλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.

Ἐπικλυτός, οῦ, ὁ, ἡ, celeber, inclytus.

Ἐπικλύω, f. ύσω, audio. 2) celeber ſum.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia ſtamina duco. ἐπέκλωσεν, deſtinavit. ἐπεκλώσαντο, deſtinarunt. ἐπικεκλωσμένα, fato deſtinata. ἐπικλωσθεὶς, ſorte attributus.

Ἐπικνάμπτω, inflecto, intorqueo: propter Homericum ἐπικνάμψαντα. Sed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψαντα. Ex ἐπὶ & γνάμπτω, *flecto*.

Ἐπικναίω, ῶ, &

Ἐπικνήθω, f. ήσω, intero, ut ramenta caſei, aliaque.

Ἐπικνίζω, f. ίσω, in ſuperficie ſcalpo. 2) per ſumma incido.

Ἐπίκνισις, εως, ἡ, ſcarifatio, inciſio, quæ per ſummas partes fit. 2) ſcalptura. A pr.

Ἐπικοιλίς, ίδος, ἡ, ſuperior palpebra, cilium, ut ſimplex. v. ἐπικυλίδες.

Ἐπίκοιλος, ον, cavus.

Ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo dormiens. 2) negligens, ſupinus, ſecurus ſum in re aliqua.

Ἐπικοίμησις, ἡ, cubitus in aliquam corporis partem in ſomno.

Ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiſcuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ ſub una terminatione utrumque ſexum denotant.

Ἐπικοινόω, & -νόομαι, communico.

Ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.

Ἐπικοινωνός, οῦ, particeps.

Ἐπικοίρανος, ὁ, rex, dux.

Ἐπικοιτάζομαι, cubile habeo, vel conſtituo in.

Ἐπικοκκάζω, arrideo. Vox comica a κοκκάζω, *rideo*, *ludo*. Unde

Ἐπικοκκάστρια, arridere, alludere ſolita. epith. Echus. Vox Com. pro qua alii ἐπικοκκύστρια, ab ἐπικοκκύζω, more κόκκυγος accinere.

Ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. 2) *paſſ.* adhæreo alicui.

Ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutino alicui rei jungitur.

Ἐπικολπίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui in ſinu geſtatur. Ex ἐπὶ & κόλπος, *ſinus*.

Ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.

Ἐπικομμόω, f. ώσω, ornatu nimis exquiſito excolo.

Ἐπικομπάζω, f. άσω, jactabundis verbis prædico. 2) per jactationem addo.

Ἐπικομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito, oſtento.

Ἐπικομψεύω, exquiſite orno.

Ἐπικόπανον, ου, τὸ, menſa coquorum, ſupra quam carnes ſecari ſolent.

Ἐπικοπή, ῆς, ἡ, inciſio, præciſio, v. c. qua arborum extremæ partes præciduntur.

Ἐπίκοπος, ου, ὁ, ἡ, acciſus, præciſus. 2) brevis; *Subſt.* τὸ, lignum, quod ſupponitur rei, quæ ſecatur.

Ἐπικόπτης, ου, ὁ, reprehenſor. A ſeq.

Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo. 2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo. 3) reprehendo.

Ἐπικορίζω, ſperno, rejicio. Gaza apud Ariſtot.

Ἐπικόρμιον, τὸ, lignum, quod ſupponitur rei ſecandæ. Ex ἐπὶ & κορμός.

Ἐπικόρσιος, ου, ὁ, ἡ, qui ſupra tempora ſ. maxillas eſt. Ex ἐπὶ & κόρσαι, *tempora*.

Ἐπικορύσσομαι, armor adverſum aliquem.

Ἐπικός, epicus, ut Poeta epicus. Ab ἔπος. (Carmina epica dicta, ideo ſic uſurpantur, quod ſcripta ſint per ἔπη, hoc eſt verſus juſtæ longitudinis, & opponuntur carminum illi generi, quod habet verſus breviores, ἔπος ſeu verſum (lineam vulgo uſurpamus) non implentes.)

Ἐπίκοτος, ὁ, ἡ, ira dignus. τὰ ἐπίκοτα, culpanda, ob quæ quis merito iraſcatur. Heſych.

Ἐπικοτταβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto relictas in terram, vel pelvim, ita, ut ſonitum reddant. v. κοτταβίζω.

Ἐπικότως, *Adv.* irate, iracunde. Heſych. Ab ἐπίκοτος.

Ἐπικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio.

Ἐπικούρημα, τὸ, auxilium. A pr.

Ἐπικούρησις, εως, ἡ, opitulatio. Ab eod.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilium. Ab ἐπίκουρος.

Ἐπικουρικός, ἡ, όν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικόν, ου, auxiliares copiæ. A pr.

Ἐπικούριος, ου, ὁ, ἡ, auxiliaris. A ſeq.

ἘΠΙ'ΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, adjutor.

Ἐπι-

Ἐπικουφίζω, f. ίσω, allevo.
Ἐπικραδαίνω, & ἐπικραδάω, evibro, quatio super.
Ἐπικράζω, Inclamo.
Ἐπικραίνω & ἐπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc aor. 1. ἐπικρήηνον, apud Homerum, perfice. *item* confirmo, ratum facio dictum, promissum.
Ἐπικρανίς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ἐπὶ & κρανίον, *caput*.
Ἐπίκρανον, ου, τὸ, quod super caput est, vitta, capitis ligamen, munimentum capitis. 3) capitulum columnæ.
Ἐπίκρασις, εως, ἡ, temperatio. A κεράω.
Ἐπικραταιόω, ῶ, f. ώσω, insuper firmo.
Ἐπικράτεια, ας, ἡ, potestas, ditio. 2) victoria. Ab ἐπικρατής.
Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo. 2) potior, obtineo. 3) supero. 4) cohibeo.
Ἐπικρατέως, potenter, prævalide. Poet. pro ἐπικρατῶς.
Ἐπικρατὴς, έος, ὁ, ἡ, in potestate sua habens, alicujus rei compos. 2) fortis, potens. Ex ἐπὶ & κράτος, *robur*.
Ἐπικρατίδες, ων, αἱ, sudaria. Ex ἐπὶ & κρὰς, *caput*.
Ἐπικρατίδιον, ου, τό, sudarium, quo caput obvolvebatur. Ex iisd.
Ἐπικρατικὸς, ή, όν, cui temperandi vis inest. Ab ἐπικεράννυμι.
Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.
Ἐπικρατῶς, *Adv.* valide. Ab ἐπικρατής.
Ἐπικρέκω, digitis citharam, vel lyram pulso, posito plectro, quo proprie κρέκειν.
Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel
Ἐπικρεμάω, suspendo super. Hinc aor. 1. ἐπεκρέμασας, ἐπικρεμάσας κίνδυνον, periculum attulisti. Hine ἐπικρέμαμαι, suspensus sum super, impendeo, immineo. ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum. in aor. 1. ἐπικρεμασθείς.
Ἐπικρεμὴς, έος, ὁ, ἡ, impendens. A pr.
Ἐπίκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præceps, in præcipitium vergens.
Ἐπικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρατηριδίου, sive parvæ crateræ.
Ἐπικριδὸν, *Adv.* cum delectu, diligenter. A sq.
Ἐπίκριμα, τος, τὸ, decretum, edictum, Jos.
Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.
Ἐπίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων. navis tabulata. Ex ἐπὶ & ἴκριον, *tabulatum*.
Ἐπίκρισις, εος, ἡ, adjudicatio. 2) judicium. 3) juramentum. 4) discretio. 5) censura. 6) dignatio. Ab ἐπικρίνω.
Ἐπικριτὴς, ῦ, ὁ, arbiter, judex. 2) consultor.
Ἐπίκριτος, ου, ὁ, ἡ, lectus, delectus.
Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo 2) crepo, crepito. 3) castigo, vitupero, increpo.
Ἐπίκροτος, ου, ὁ, ἡ, pulsatus, propulsatus, proculcatus.
Ἐπίκρουμα, ατος, τὸ, pulsus, ictus.
Ἐπίκρουσις, εως, ἡ, percussio ferulis levibus.
Ἐπικρούω, f. ούσω, impello, incito. 2) idem quod ἐπικρέκω.
Ἐπικρυπτικὸς, ή, όν, q. d. occultativus, occultationis significationem habens. Vox Gramm.
Ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo. 2) celo, dissimulo.
Ἐπίκρυφος, ου, ὁ, ἡ, occultus.
Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio. 2) sermo obscurus.
Ἐπικρώζω, incrocito.
Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro.
Ἐπικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum. 2) locus supra pubem.
Ἐπίκτημα, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ alias ἔγκτημα.
Ἐπίκτησις, εως, ἡ, accessio possessionum.
Ἐπίκτητος, ου, ὁ & ἡ, adquisitus, possessus.
Ἐπικτίζω, f. ίσω, superædifico, superstruo. 2) pro κτίζω, *de urbe*.
Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo. 2) strepitum excito.
Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.
Ἐπικυδεστέρως, *Adv.* gloriosius. 2) meliore fortuna & successu. Ab ἐπικυδέστερος, Comp. seq.
Ἐπικυδὴς, έος, ὁ, ἡ, gloriosus. 2) potens. 3) magna fiducia præditus. ἐπικυδέστερος, α, ον, melior, felicior, superior. Ex ἐπὶ & κῦδος.
Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto.
Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.
Ἐπικυΐσκω, & ἐπικυΐσκομαι, idem quod ἐπικυέω.
Ἐπικυκλέω, extrinsecus infero, inculco.
Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ, ut κυλίδες. v. ἐπικοιλίς.
Ἐπικυλίκειος, ου, ὁ, ἡ, inter pocula dictus vel factus, *ut simplex*.
Ἐπικυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo super, devolvo.
Ἐπικυλινδρέω, ῶ, f. ήσω, cylindris æquo.
Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.
Ἐπικύλια, τά, v. ἐπικυλίδες.
Ἐπικυλίω, devolvo in.
Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.
Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.
Ἐπικυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio.
Ἐπικύπτω, f. ψω, pronus incumbo, inspicio.
Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor. Ab ἐπικύρω.
Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.
Ἐπίκυρτος, ου, ὁ & ἡ, gibbus, convexus.
Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo.
Ἐπικύρω, f. ύσω, incido casu in aliquid. aor. 1. ἐπικῦρσαι, incidere. ἐπικύρσας, partic.
Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio.
Ἐπίκυφος, ου, ὁ, ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.
Ἐπικωθωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.
Ἐπικωκύω, f. ύσω, lamentor, allactimo.
Ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impeditio.
Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio. 2) insuper impedio, insuper prohibeo.
Ἐπικωμάζω, f. άσω, comissatum eo ad quem, obruo eum repentino & protervo adventu.
Ἐπικωμαστικῶς, laudantium more.
Ἐπικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. A seq.
Ἐπικώμιος, ου, ὁ, ἡ, laudatorius.
Ἐπίκωμος, ου, ὁ, ἡ, comissator.
Ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, noto, taxo, subsanno.
Ἐπίκωπος, ου, ὁ, ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus. 2) remigio instructa, *de navi*. Ex ἐ. & κώπη, *remus*.
Ἐπικῶς, *Adv.* more carminis epici. Ab ἐπικός.
Ἐπικώφωσις, ἡ, surditas.
Ἐπιλαγχάνω, super alio, seu post alium sorte obtineo. unde ἐπιλαχὼν aor. 2. sorte suffectus, sublectus.
Ἐπιλαΐζομαι, prehendo, comprehendo.
Ἐπιλαΐς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑπολαῒς nuncupatur.
Ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.
Ἐπιλαμβάνω, insuper adsumo, sumo post aliud. 2) excipio, subdo. 3) opprimo, inva-

Ἐπιμάρτυρ & -υς, ὁ, testis factæ rei.
Ἐπιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium perhibeo. 2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
Ἐπιμαρτύρομαι; testes appello, *in pr.* Deos, vel Deum, obtestor; *unde & moneo*. 2) testificor, contestor.
Ἐπιμάρτυρος, Poetice, qui testis est super aliqua re, testis adhibetur.
Ἐπιμασάομαι, ῶμαι, insuper mando, s. manduco. ἐπιμασηθεὶς, insuper manducatus.
Ἐπιμάσσω & ἐπιμάσσομαι, f. ξω, tango, attingo. 2) tactu exploro, palpo: 3) prehendo. 4) abstergo.
Ἐπιμαστίδιος, ε, ὁ, ἡ, mammæ admotus. 2) subrumus. A μαστός, *mamma*.
Ἐπιμάστιος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.
Ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli ad propulsandam ab altero injuriam.
Ἐπίμαχος, ε, ὁ, ἡ, oppugnabilis. 2) expugnabilis. *Superl.* ἐπιμαχώτατος. 3) qui auxiliatur in pugna.
Ἐπιμειδίασις, εως, ἡ, arrisio. 2) risus. A sq.
Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo. 2) adrideo.
Ἐπιμείλια, τά, ap. Hom. res dotales.
Ἐπιμελαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.
Ἐπιμέλας, αινα, αν, nigricans.
Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia. 2) curatio, procuratio. 3) curatio muneris.
Ἐπιμελέομαι, ῦμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero. A μέλει.
Ἐπιμελέστατα, *Adv.* diligentissime. Ab ἐπιμελής.
Ἐπιμελέστερον, & ἐπιμελεστέρως, *Adv.* diligentius.
Ἐπιμελέτησις, ἡ, exercitatio, cura.
Ἐπιμέλημα, ατος, τό, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ est. 2) cura. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελής, έος, ὁ, ἡ, qui curam agit. 2) sollicitus, diligens. 3) qui curæ est, qui curatur. A μέλει, *curæ est*.
Ἐπιμελητής, ῦ, ὁ, curator. 2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελητικός, ή, όν, aptus ad curam gerendam alicujus rei. 2) diligens & peritus curator.
Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.
Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμέλπω, accino.
Ἐπιμελῶς, *Adv.* diligenter. Ab ἐπιμελής.
Ἐπίμεμπτος, ε, ὁ, ἡ, culpabilis, accusabilis.
Ἐπιμεμφής, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐ. & μέμφομαι.
Ἐπιμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror super aliqua re. 2) reprehendo, vitupero.
Ἐπίμεμψις, εως, ἡ, conquestio, reprehensio. A pr.
Ἐπιμένω, f. ενῶ, permaneo, persevero. 2) expecto. aor. 1. ἐπέμεινα. ἐπιμεῖναι.
Ἐπιμερής, έος, ὁ, ἡ, v. ἐπιμόριος.
Ἐπιμερίζω, f. ίσω, impertior.
Ἐπιμερισμός, ῦ, ὁ, partitio.
Ἐπίμεσος, ε, ὁ, ἡ. ἐπίμεσα ῥήματα, verba deponentia.
Ἐπίμεστος, ε, ὁ, ἡ, plenus, redundans.
Ἐπιμεταπέμπομαι, arcesso novum v. c. auxilium.
Ἐπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, super legitimam mensuram adjicio. 2) certa mensura mutuo do, quod eadem reddatur mihi. 3) admetior, addo: *unde* prorogo in tempus aliquod. 4) rem breviter expositam latius ac diligentius edissero. Polyb. τὸ ἐπιμετρῶν, excessus rei alicujus, ut odii, gaudii. 5) indulgere v. c. animo, cupiditati.

Ἐπίμετρον, ε, τό, quod super mensuram additur, auctarium. 2) quod ex abundanti additur.
Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.
Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, consilium post rem peractam. 2) prudentia. Ab ἐπιμηθής.
Ἐπιμηθεύομαι, consilium re jam peracta capio.
Ἐπιμηθής, έος, qui sero sapit, qui re jam peracta consilium capit. 2) prudens. 3) Epimetheus. Ex ἐ. & μῆδος, *consilium*.
Ἐπιμήθιος, ε, ὁ, ἡ, prudens. Ex iisd.
Ἐπιμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus. 2) prælongus, proceres. *Superl.* ἐπιμηκέστατος. A μῆκος, *longitudo*.
Ἐπιμηλίς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus. 2) apii genus.
Ἐπιμήνιος, ε, ὁ, ἡ, menstruus, qui singulis mensibus fit. A μήν, *mensis*.
Ἐπιμηνίω, f. ίσω, irascor.
Ἐπιμητιάω, delibero, cogito.
Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor in aliquem.
Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo. 2) commercium habeo, exerceo. v. ἐπιμίσγομαι.
Ἐπίμικτος, ε, ὁ, ἡ, permixtus, commixtus. 2) promiscuus. A pr.
Ἐπιμιμνήσκομαι, cum gen. recordor, memini. 2) cum acc. mentionem facio. f. ἐπιμνήσομαι & ἐπιμνησθήσομαι. aor. 1. ἐπιμνήσασθαι, & usitatius, ἐπιμνησθῆναι. *perf.* ἐπιμέμνημαι.
Ἐπιμίμνω, Poet. permaneo alicubi, incumbo.
Ἐπιμίξ, *Adv.* mistim, promiscue. Ab ἐπιμίγνυμι.
Ἐπιμιξία, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia, conjunctio. 2) commercium. 3) congressus, consuetudo.
Ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem.
Ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in consortium venio. 2) ingredior, accedo.
Ἐπιμίσθιος, ε, ὁ, ἡ, mercenarius. A μισθός.
Ἐπιμισθίς, ίδος, mercenaria, meretrix. Ab eodem.
Ἐπιμνημονεύω, memor sum.
Ἐπιμοιράω, ῶ, & -άομαι, ῶμαι, impertior.
Ἐπιμοίριος, ε, fatalis. A μοῖραι, *Parcæ*.
Ἐπιμομφή, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπίμομφος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius. Ab eod.
Ἐπιμονή, ῆς, ἡ, permansio, perseverantia. 2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.
Ἐπίμονος, ε, ὁ, ἡ, constanter permanens, perdurans. 2) constans, perpetuus. Ab eod.
Ἐπιμονόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, solitudinem facio. 2) desero, destituo. Unde ἐπιμονωθεὶς, destitutus.
Ἐπιμόνως, *Adv.* constanter, perseveranter. Ab ἐπίμονος.
Ἐπιμόριος, ε, ὁ & ἡ, q. d. superparticularis, qui quantitatem aliquam continet & præterea partem ipsius.
Ἐπίμορτος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ab μορτή.
Ἐπιμορφάζομαι, vultum varie fingo.
Ἐπίμοχθος, ε, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus.
Ἐπιμόχθως, *Adv.* magno cum labore & molestia.
Ἐπιμοχλέω, pessulum obdo.
Ἐπιμύζω, f. ξω, compressis labris, tacite, gemo.
Ἐπιμυθέομαι, ῦμαι, alloquor. 2) exhortor.
Ἐπιμυθιάω & ἐπιμυθιάομαι, adfabulor.
Ἐπιμύθιον, ε, τό, epilogus fabulæ.
Ἐπιμύλιος, ε, ὁ, ἡ, molaris. 2) in mola inter mo-

lendum cantari solitus. τὸ ἐπιμύλιον, ου, mola superior. Ex ἐ. & μύλη.
Ἐπιμυλίς, ίδος, ἡ, patella aut mola genu. Ex iisdem.
Ἐπίμυξις, εως, ἡ, gemitus tacitus qui fit compressis labris. Ab ἐπιμύζω.
Ἐπιμύρομαι, prosequor quiritatione.
Ἐπιμύσσω, vel ἐπιμύττω, f. ξω, subsanno, cum strepitu narium, excusso spiritu irrideo.
Ἐπιμύω, f. ύσω, idem quod simplex μύω; *item* conniveo.
Ἐπιμωκάομαι, irrideo.
Ἐπιμωμάομαι, ῶμαι, vel ἐπιμωμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vitupero, reprehendo.
Ἐπίμωμος, ὁ, ἡ, culpabilis.
Ἐπινάσιος, ου, ὁ, ἡ, qui sedibus suis relictis alio se habitatum contulit; pulsus patria, exsul. Ex ἐ. & ναίω.
Ἐπινάσσω, vel ἐπινάττω, f. νάξω, oppleo, ponitur propter ἐπινενασμέναι, oppletæ, ab Aristoph.
Ἐπιναυσίος, ὁ, nauseans. Ex ἐ. & ναυσιάω, *nausea*.
Ἐπίνειον, ου, τὸ, navalia, statio navium. Ex ἐπὶ & νήιος, *navalis*.
Ἐπινέομαι, idem quod ἐπινίσσομαι.
Ἐπινέμησις, εως, ἡ, distributio, divisio. a) indictio, v. c. frumenti, quæ fit per descriptionem. A sq.
Ἐπινέμω, distribuo, partior. a) in numeros militares refero, decurio, centurio. 3) depasco. 4) pasco in alieno.
Ἐπίνευσις, ἡ, concessio. 2) instinctus, inspiratio, afflatus.
Ἐπινεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo. a) annuo, adsentior. 3) vergo, deorsum vergo, propendeo.
Ἐπινέφελος, ου, ὁ, ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus. 2) nubilus, nubis modo innatans. A νεφέλη.
Ἐπινεφέω, ῶ, f. ήσω, nubibus tego, obnubilo. A sq.
Ἐπινεφής, έος, ὁ, ἡ, nubibus tectus, s. obductus, nubilus. A νέφος, *nubes*.
Ἐπινεφρίδιος, ου, ὁ, ἡ, quid est in vel super renibus.
Ἐπίνεψις, εως, ἡ, ql. obnubilatio. Ab inus. ἐπινέφω, pro ἐπινεφέω.
Ἐπινέω, supernato, in superficie aquæ nato. a) adnato.
Ἐπινέω, sive ἐπινήθω, f. νήσω, de Parcis, quæ nendis filis fata cuique hominum sua assignant: hinc ἐπινητικὸν, taralia.
Ἐπινέω, sive ἐπινηέω, accumulo.
Ἐπινήιος, ου, ὁ, ἡ, qui super navi est aut fit. A ναῦς.
Ἐπίνητρον, ου, τὸ, id, supra quod fila deducta glomerantur, fusus. Ab ἐπινήθω.
Ἐπινήφω, f. ψω, sobrius sum, maneo.
Ἐπινήχομαι, f. ξομαι, innato, in superficie aquæ nato.
Ἐπινήχυτος, ον, copiosus, largus.
Ἐπινίκιος, ου, ὁ, ἡ, ad victoriam pertinens, victorialis. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ου, scil. ᾆσμα, Epinicium, carmen triumphale. A νίκη, *victoria*.
Ἐπινιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod post lotas manus extremo convivis porrigitur. A νίπτρον.
Ἐπινίσσομαι, accedo, adeo, convenio.
Ἐπινίφω, f. ψω, ningo desuper, nive obruo. a) in superficie irrigo.
Ἐπινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiscor. 2) mente agito, cogito. 3) animadverto. 4) destino, in animum induco.
Ἐπινόημα, ατος, τὸ, commentum. a) consilium. 3) institutum. A pr.
Ἐπινοηματικός, ἡ, όν, solers, promtus consilio. A pr.
Ἐπινόησις, εως, ἡ, inventio consilii.
Ἐπινοητικός, ἡ, όν, idem quod ἐπινοηματ. Ab ἐπινοέω.
Ἐπίνοια, ας, ἡ, mens, cogitatio, sensus. a) commentum, inventum. 3) sollertia. Ex ἐπὶ & νοῦς.
Ἐπινομή, ἡ, jus compascui.
Ἐπινομία, ας, ἡ, pastio, jus pascendi in alieno. a) jus mutuum pascendi, pascuarium commercium. Ab ἐπινέμω.
Ἐπινομίς, ίδος, ἡ, strena. 2) appendix legum. A νόμος, *lex*.
Ἐπινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, insuper sancio, legibus aliquid addo.
Ἐπίνομος, ου, ὁ, ἡ, heres. Hesych. a) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω.
Ἐπινοσέω, ultra (superato morbo) ægroto. 2) ægroto, sum ἐπίνοσος.
Ἐπίνοσος, ου, ὁ, ἡ, morbis obnoxius.
Ἐπινόσως, *Adv.* cum morbis, per morbos, morbose.
Ἐπινοτίζω, f. ίσω, in superficie humecto. a) irroro, respergo.
Ἐπινυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in loco vel re.
Ἐπινυκτίς, ίδος, ἡ, pustula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, & noctu maxime etiam crucians. a) nocturna hominis custodia. 3) commentarium nocturnum. Ex ἐ. & νύξ.
Ἐπινυμφίδιος, ον, nuptialis. Ex ἐ. & νύμφη.
Ἐπινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico. a) impello.
Ἐπινυστάζω, f. άξω, capite declivi dormito, indormio, inter legendum v. c. aut audiendum recitantem indormisco, capite præ somnolentia nuo. 2) insuper dormito.
Ἐπινωμάω, insuper distribuo. 2) lustro, inspicio.
Ἐπινώτιον, ου, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ex ἐ. & νῶτος.
Ἐπινώτιος, ου, ὁ, ἡ, super dorso positus. Ex iisd.
Ἐπιξαίνω, exulcero, obrado. v. ἐπιξέω & ἐπιξύω.
Ἐπίξανθος, ου, ὁ, ἡ, subflavus.
Ἐπιξενίζω, hospitio excipio. ἐπιξενίζομαι, deversor, (devertor) apud aliquem.
Ἐπιξενόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, hospitio excipior. a) peregrinor, peregre advenio.
Ἐπιξέω, rado seu scalpo.
Ἐπίξηνον, mensa coquinaria. A ξαίνω.
Ἐπιξηραίνω, in superficie sicco. a) exsicco, arefacio.
Ἐπιξηραντικός, ή, όν, exsiccandi seu arefaciendi vim habens. A præc.
Ἐπίξηρος, siccus.
Ἐπιξιφίζω, f. ίσω, protensis ensibus salto.
Ἐπιξυγκάμπτω, inflecto, contraho, comprimo.
Ἐπιξυννοέομαι, οῦμαι, excogito.
Ἐπίξυνος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiscuus.
Ἐπιξύω, f. ύσω, rado.
Ἐπόγδοος, ου, ὁ, ἡ, sesquioctavus.
Ἐπιόπτομαι, f. ψομαι, inspicio.
Ἐπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero.
Ἐπιορκητικός, ἡ, όν, perjurus.
Ἐπιορκία, ας, ἡ, & ἐπιόρκιον, ου, τὸ, perjurium.
Ἐπιορκίως, *Adv.* pejerando.
Ἐπίορκος, ου, ὁ, ἡ, perjurus.
Ἐπιόρκως, *Adv.* pejerando, cum neglectu jusjurandi.
Ἐπιόσσομαι, alloquor. a) significo. 3) prospicio.
Ἐπίουρα, τὰ, interstitium. Ab οὖρος, *terminus*.
Ἐπίουρος, ου, ὁ, custos.
Ἐπιούσιος, ου, ὁ, ἡ, venturus, (ἄρτος ἐπιούσιος, id
est

est ὁ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, panis crastinus, victus vitæ cras agendæ necessarius.) a) de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus. Scriptores Eccles. supersubstantialis. Ab ἐπιοῦσα, scil. ἡμέρα, crastina dies, quod est partic. verbi ἔπειμι, succedo, sequor, vel accedo.
Ε'πιόπτομαι, f. ἐπόψομαι, video, inspicio.
Ε'πίπαγος, ου, ὁ, glacies in superficie, humor in summo concretus. 2) succus, qui, inciso arboris cortice, emanans concrescit. Ab ἐπιπήγνυμι.
Ε'πίπαγχυ, Adv. prorsus, omnino.
Ε'πιπαιανίζω, f. ίσω, pæanis cantu celebro.
Ε'πιπαίζω, deludo.
Ε'πίπαισμα, τος, τὸ, offendiculum, offensio. A seq.
Ε'πιπαίω, f. αίσω, impingo, offendo.
Ε'πιπακτίς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.
Ε'πιπακτόω, ῶ, f. ώσω, oblero, claudo.
Ε'πιπαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor. 2) simulate plaudo. 3) dolose ago.
Ε'πιπαμφαλάω, ῶ, attonitus inspicio. Apollonius ἐπιπαμφαλόωντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλῶντες.
Ε'πίπαν, Adv. in universum, omnino.
Ε'πίπαππος, ου, ὁ, proavus, aliis atavus.
Ε'πιπαραγίγνομαι, supervenio.
Ε'πιπαραχώννυμι, ῶ, f. ώσω, accumulo, exstruo, exaggero.
Ε'πιπαραχόω, f. ώσω, idem.
Ε'πιπαρασκευάζω, f. άσω, apparo, præparo.
Ε'πιπάρειμι, adsum, obeo locum, obversor. ἐπιπαρὼν, adstans, præsens. 2) supervenio. 3) subsequor. Illud ab εἰμί, hæc ab εἶμι.
Ε'πιπαρεμβάλλω, impetum facio in. 2) castra castris oppono.
Ε'πιπαρέξειμι, sensim exeo. unde ἐπιπαρεξιὼν, paulatim evadens, seu excedens.
Ε'πιπαρέρχομαι, progredior, procedo, ut παρέρχ.
Ε'πιπαροξύνω, irrito, stimulo, incendo, ut παροξ.
Ε'πιπαρορμάω, ῶ, f. ήσω, insuper adhortor.
Ε'πιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, adspergo, inspergo.
Ε'πίπαστος, ου, ὁ, ἡ, conspersus condimentia. 2) qui inspergitur. A præc.
Ε'πιπαταγέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo.
Ε'πιπατταλόω, infigo, v. c. clavum.
Ε'πιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex ἐπὶ & πατήρ.
Ε'πιπαφλάζω, f. άσω, infervesco. 2) efferveo, æstuo.
Ε'πίπεδος, ου, ὁ, ἡ, æqualis, planus. 2) latus. 3) campestris. Hinc τὸ ἐπίπεδον, ου, superficies. Comp. ἐπιπεδώτερος.
Ε'πιπειθής, έος, ὁ, ἡ, obediens, morem gerens. A seq.
Ε'πιπείθω, f. είσω, & ἐπιπείθομαι, vid. simplicia.
Ε'πιπειράω, ῶ, f. άσω, tento, periculum facio.
Ε'πιπελάζω, f. άσω, appropinquo.
Ε'πίπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, sesquiquintus. 2) quinta pars.
Ε'πιπέμπω, f. ψω, insuper mitto. 2) mitto ad. 3) mitto. 4) immitto.
Ε'πίπεμψις, εως, ἡ, missio in aliquem locum.
Ε'πιπεντάμοιρος, ου, ὁ, ἡ, quinarius alter.
Ε'πιπεριτρέπω, circumducendo ad me converto.
Ε'πίπερκνος, ου, ὁ, ἡ, subniger, nigricans. 2) maculis nigris distinctus.
Ε'πιπετάννυμι, super extendo.
Ε'πιπετάομαι, ῶμαι, advolo. 2) involo. 3) evolo.
Ε'πιπέτομαι, idem.
Ε'πίπετρον, ου, τὸ, herba quædam. Ex ἐπὶ & πέτρος, petra.
Ε'πιπήγνυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in superficie congelo, in summa parte concresco.
Ε'πιπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto, invado.
Ε'πιπήδησις, εως, ὁ, impetus in quem.
Ε'πιπήχυος, idem quod ἐπιπήχυιος.
Ε'πιπήχυος, εος, ὁ, ἡ, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπιπήχυον, sc. μέρος, pars cubiti superior.
Ε'πιπιθηκίζω, simium imitor, ut simplex.
Ε'πιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.
Ε'πίπικρος, ου, ὁ, ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.
Ε'πιπίλνημι, conspergo.
Ε'πιπίνω, insuper bibo. 2) potum alium post alium sumo.
Ε'πιπίπτω, irruo, incido, ingruo.
Ε'πιπιστεύω, concredo, ap. Jos. si vulg. lectio vera.
Ε'πιπίστωσις, εως, ἡ, confirmatio.
Ε'πιπλα, ων, τὰ, supellex. 2) omne genus instrumenti, ut in bello arma, tela. Ab ἐπιπλέω.
Ε'πιπλάζομαι, erro, vagor.
Ε'πίπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur aut imponitur. Ab seq.
Ε'πιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino. 2) obstruo.
Ε'πίπλαστος, ου, ὁ, ἡ, fictus, simulatus, commentitius, dicitur & de medicamentis, emplastris, quæ distinguuntur ab ἐπιπάστοις. Hoc a πλάσσω, illud a πλάττεσθαι.
Ε'πιπλάστως, Adv. ficte, simulate.
Ε'πιπλαταγέω, ῶ, f. ήσω, plaudo super re aliqua, alicui applaudo.
Ε'πιπλατύνω, dilato, expando.
Ε'πιπλεῖστον, Adv. utplurimum. 2) ulterius, amplius, copiosius.
Ε'πίπλεως, ω, ὁ & ἡ, refertus, plenus.
Ε'πιπλεῖστον, Adv. frequentissime, maxime, plerumque.
Ε'πιπλείων, ονος, ὁ, ἡ, amplior, copiosior.
Ε'πιπλέκω, f. ξω, permisceo, implico, intrico.
Ε'πιπλέον, Adv. amplius, copiosius. A seq.
Ε'πίπλεος, έα, εον, plenus.
Ε'πιπλεύρος, ου, ὁ, ἡ, qui supra latus est, costis superjacens. 2) latera ampla habens.
Ε'πίπλευσις, εως, ἡ, ingressus navis, vel classis.
Ε'πιπλέω, f. εύσω, supernavigo. 2) adnavigo, prope navigo. 3) classe invado, navigando oppugno. 4) appello, applico. 5) innato, fluito.
Ε'πίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.
Ε'πιπλήθω, impleo.
Ε'πιπλήκτης, ου, ὁ, castigator, reprehensor, objurgator.
Ε'πιπληκτικός, ή, όν, in castigando asper, objurgandi celer. 2) ad increpationem pertinens.
Ε'πιπληκτικῶς, Adv. graviter, aspere reprehendendo.
Ε'πίπληξις, εως, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιπλήσσω.
Ε'πιπληρόω, ῶ, f. ώσω, adimpleo, impleo.
Ε'πιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, f. ξω, increpo, objurgo, castigo.
Ε'πιπλοκή, ῆς, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω.
Ε'πιπλοκή, ῆς, ἡ, implicatio, implexus. 2) nexus amicitiæ, familiaritas, adfinitas, societas. Ab eod.
Ε'πιπλοκήλη, ης, ἡ, hernia, ramex, quum omentum descendit in scrotum. Ex ἐπίπλοον & κήλη, hernia.
Ε'πιπλον, ου, τὸ, supellex. Ab ἐπιπλέω.
Ε'πίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab eod. quod reliquis intestinis quodammodo innatat.
Ε'πίπλοος, contr. ους, ου, ὁ, navigatio adversus aliquem.

quem. 2) conflictus. 3) infestus classis adventus. Ab eod.
Ἐπίπλους, ἡ, sc. ναῦς, rostrata navis, apta ad prælium.
Ἐπιπλώω, f. ώσω, innavigo. 2) navigo adversus. Ab eod.
Ἐπιπνείω, inspiro. Ab ἐπιπνέω.
Ἐπίπνευσις, εως, ἡ, adflatus, inspiratio. Ab eodem.
Ἐπιπνευστος, ὁ, ἡ, inspiratione, adflatu factus, vel constans. epith. μαντείας.
Ἐπιπνέω, f. εύσω, adspiro, adflo. 2) flo seu spiro super. 3) suggero, inspiro.
Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus instinctusque divinus.
Ἐπίπνοιος, ον, adspirans.
Ἐπίπνοος, contr. ἐπίπνους, ου, ὁ, adflatus.
Ἐπιπόδιος, ον, pedem irretiens. epith. laquei, pedicæ. A πούς.
Ἐπιποθέω, ῶ, f. ήσω, expeto, desidero. 2) amo.
Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, desiderium. A præc.
Ἐπιπόθητος, ου, ὁ & ἡ, exoptatus.
Ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium.
Ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo. 2) molior. 3) designo.
Ἐπιποίητος, ου, ὁ & ἡ, fictus, commentitius.
Ἐπιποικίλος, ὁ, ἡ, valde varius.
Ἐπίποκος, ου, ὁ, ἡ, lanatus, vellere tectus.
Ἐπιπολάζω, f. άσω, innato. 2) in superficie sum, per summa feror, exsisto. 3) multus & frequens sum, redundo. 4) invalesco. 5) emergo, emineo, potens sum, impotentem dominationem affecto. Ab ἐπιπολῆς.
Ἐπιπολαιόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, cujus radices leviter sunt fundatæ. E ῥίζα, & seq.
Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ, ἡ, superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicujus exstat. 2) levis, non profundus, non penetrans. 3) exstans, non intus latens. 4) trivialis. 5) evidens, perspicuus, non obscurus. Comp. ἐπιπολαιότερος, minus profundus, magis exstans. Hipp. Ab ἐπιπολῆς.
Ἐπιπολαίως, *Adv.* in superficie, leviter, non vehementer, summatim.
Ἐπιπολασμὸς, ὁ, ὁ, natatio v. c. cibi in ventriculo. 2) oberratio, assidua insultatio, vel impetus. affectatio principatus, cum quis numero & violentia suæ factionis alios depressum it.
Ἐπιπολαστικὸς, ἡ, ὸν, fluitans, innatans, redundans.
Ἐπιπολαστικῶς, *Adv.* abundanter, supra modum. 2) insolenter.
ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *Adv.* in superficie, in summitate, supra. Addi quoque solet ἐξ.
Ἐπιπολίζω, f. ίσω, inædifico.
Ἐπιπολιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, canesco, canus fio.
Ἐπιπολὺ, *Adv.* multum, valde, admodum. 2) diu. 3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, plerumque, fere, pene semper, ut plurimum.
Ἐπιπομπεύω, f. εύσω, pompam duco, triumpho.
Ἐπιπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei. 2) labores tolero.
Ἐπίπονος, ου, ὁ, ἡ, laboriosus, operosus. 2) lassescens, lassitudinem sentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ου, labor, molestia.
Ἐπιπόνως, *Adv.* difficulter, ægre. 2) sedulo, diligenter, magno cum studio.
Ἐπιποντία, ας, ἡ, q. d. supermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ & πόντος, *pontus*.
Ἐπιπορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiscor ad. 2) eo, seu proficiscor per, abeo, peragro. 3) incurso fines hostiliter.
Ἐπιπορπάω, & -έω, fibula necto. *Pass.* induor veste fibulis nexa.

Ἐπιπόρπημα, & *Dor.* ἐπιπόρπαμα, ατος, τὸ, ornamentum supra fibulam. 2) fibula.
Ἐπιπορπὶς, ίδος, ἡ, fibula. A πόρπη, idem.
Ἐπιπορπέω, v. ἐπιπορπάω.
Ἐπιπόρπωμα, ατος, τὸ, idem quod ἐπιπόρπημα, Hesych. Sed vox dubia est.
Ἐπιπορφυρίζω, f. ίσω, purpuram imitor, in purpuram candico. A seq.
Ἐπιπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, purpureus, purpuræ similis.
Ἐπιποτάομαι, ῶμαι, involo, advolo.
Ἐπιπράττομαι, addo, insuper facio. 2) exigo, ut εἰσπράττομαι.
Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decorum. Ab ἐπιπρέπω.
Ἐπιπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, decorus. Ab eod.
Ἐπιπρέπω, decorus sum, excello forma.
Ἐπιπρεσβεύω, & ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mittor, seu eo aliquo.
Ἐπιπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, cernuus, in faciem pronus.
Ἐπιπρίω, f. ίσω, in superficie serro. 2) ἐπιπρίω τοὺς ὀδόντας, dentibus infrendeo.
Ἐπιπρὸ, *Adv.* longo tractu, perpetim, porro, procul.
Ἐπιπροβαίνω, progredior, provehor.
Ἐπιπροβάλλω, superinjicio.
Ἐπιπροθέω, longe procurro, provehor.
Ἐπιπροϊάλλω, protendo. 2) adpono v. c. mensam.
Ἐπιπροΐημι, insuper mitto, emitto, dimitto.
Ἐπίπροικος, ου, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab seq.
Ἐπίπροιξ, quod doti additur, Hesych. A προὶξ, *dos*.
Ἐπιπρομολέω, progredior, provehor.
Ἐπιπρονεύω, idem.
Ἐπιπροπίπτω, superincumbo, procumbo ad v. c. aquam, bibendi caussa.
Ἐπιπροσβάλλω, proficiscor versus, peto locum.
Ἐπιπροσήκω, redeo, de vectigalibus.
Ἐπίπροσθε, vel ἐπίπροσθεν, *Adv.* ante, coram.
Ἐπιπρόσθεσις, εως, ἡ, appositio, adjectio.
Ἐπιπροσθέω, ῶ, f. ήσω, objicio, obtendo. 2) obscuro, officio luminibus, obtenebro. 3) interjectus sum. Ab ἐπίπροσθεν.
Ἐπιπρόσθησις, εως, ἡ, obumbratio, eminentia rei quæ officit luminibus. 2) obtentus.
Ἐπιπροσπλέω, adnavigo.
Ἐπιπροστίθημι, adjicio, adjungo.
Ἐπιπρόσω, *Adv.* procul.
Ἐπιπροτέρωσε, *Adv.* ulterius.
Ἐπιπροφαίνω, profero, ostendo. *In pass.* appareo.
Ἐπιπροφέρω, profero, promoveo.
Ἐπιπρωϊαίτερον, *Adv.* maturius.
Ἐπίπρωρος, ὁ, sc. ναῦς, quæ proram versus impellitur. Ex ἐπὶ & πρώρα.
Ἐπιπταίρω, ql. adsternuo, sternuo, dum aliquid dicitur vel fit. aor. 2. ἐπέπταρον.
Ἐπίπταισμα, ατος, τὸ, offensio, quum impingitur. 2) læsio pedis ex offensione. Ab seq.
Ἐπιπταίω, f. αίσω, impingo, offendo. 2) titubo, vacillo. 3) labor, collabor, corruo. 4) fallor.
Ἐπιπτάμαι, advolo, unde occurrunt ἐπέπτατο, ἐπιπτάμενοι, ἐπιπτήσεσθαι. Ab ἐπὶ & ἵπταμαι, *volo*.
Ἐπιπταρνύομαι, idem quod ἐπιπταίρω.
Ἐπίπτησις, εως, ἡ, advolatus. 2) idem quod ἐπίπτωσις. Suic.
Ἐπίπτυγμα, ατος, τὸ, operculum. Ab ἐπιπτύσσω.
Ἐπίπτυξις, εως, ἡ, applicatio operculi. Ab eod.
Ἐπιπτύσσω, f. ξω, circumplico, involvo. 2) circumdo, circumfundo. 3) complector, amplector.
Ἐπίπτυστος, digmis, qui conspuatur, contemnendus, detestandus, abominandus.

Ἐπιπτυχή, ῆς, ἡ, operculum. 2) plicatura.

Ἐπιπτύω, f. ύσω, inspuo, insputo.

Ἐπίπτωσις, ἡ, casus. κατ' ἐπίπτωσιν, forte fortuna.

Ἐπιπύησις, ἡ, suppuratio.

Ἐπιπυνθάνομαι, audio (insuper).

Ἐπιπυρέσσω, &

Ἐπιπυρεταίνω, insuper febricito, & quidem gravius, paulatim incipio febricitare. v. ἐπιρριγέω.

Ἐπίπυῤῥος, ὁ, ἡ, ad rufum colorem vergens.

Ἐπιπωλέομαι, οῦμαι, obambulo. 2) lustro.

Ἐπιπώλησις, εως, ἡ, obambulatio. A praec.

Ἐπιπωμάζω, &

Ἐπιπωματίζω, f. ίσω, operculo claudo & obturo.

Ἐπιπωματικός, ἡ, όν, claudens, v. c. corporis poros, ne aut sudor citius manet, aut aer frigidus hauriatur.

Ἐπιπωρόω, f. ώσω, obduro.

Ἐπιπώρωμα, τό, callum, clavus in unguibus.

Ἐπιπώρωσις, obstinatio. 2) caecitas.

Ἐπιραβδοφορέω, virga ad cursum instigo.

Ἐπιῤῥιγέω, subinde & per intervalla frigore arripior. v. ἐπιῤῥιγέω.

Ἐπίρρικνος, ου, ὁ, ἡ, aliquantum rugosus aut incurvus. 2) superne incurvus, aut rugosus.

Ἐπιῤῥᾳθυμέω, pigresco, vitam otiose ago, socors & segnis sum in opere agendo.

Ἐπιῤῥαίνω, f. ανῶ, inspergo, irroro, infundo.

Ἐπιῤῥακτός, ἡ, όν, incumbens cum hiatu. ἡ ἐπιῤῥακτή, sc. θύρα, quae suspensa cum laxatur, magna vi decidit. Ab ἐπιῤῥάσσω.

Ἐπίῤῥαμμα, ατος, τό, assumentum. Ab ἐπιῤῥάπτω.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, inspergo. Ab ἐπιῤῥαίνω.

Ἐπιῤῥαπίζω, fut. ίσω, refello, reprehendo, quasi bacillis percutiendo: arguo, castigo.

Ἐπιῤῥάπισις, ἡ, reprehensio, vituperatio, convicium. A pr.

Ἐπιῤῥαπισμός, οῦ, ὁ, idem.

Ἐπιῤῥάπτω, f. ψω, assuo.

Ἐπιῤῥάσσω, vel ἐπιῤῥάττω, f. ξω, irruo, incumbo.

Ἐπιῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, recito more rhapsodorum.

Ἐπιῤῥέζω, f. ξω, idem quod simplex, sacrifico.

Ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, pronitas, propensio. A seq.

Ἐπιῤῥεπής, έος, ὁ, ἡ, qui propendet, propensus, proclivis, pronus, adeoque gravis. ἐλπὶς ἐπιῤῥεπεστέρα, spes major.

Ἐπιῤῥέπω, f. ψω, propendeo, vergo. 2) inclino.

Ἐπιῤῥέω, f. ῥεύσω, influo, adfluo. 2) fluo super. 3) inundo, copiose inferor. 4) largior.

Ἐπιῤῥήδην, Adv. palam, aperte. 2) nominatim. Ex ἐπί & ῥέω, dico.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τό, adverbium, pars orationis. 2) pars comoediae, cui respondet ἀντεπίῤῥημα. 3) gestamen quoddam comicum. Ex iisd.

Ἐπιῤῥηματικός, ἡ, όν, adverbialis, adverbii formam habens.

Ἐπιῤῥηματικῶς, Adv. adverbialiter.

Ἐπίῤῥησις, εως, ἡ, vituperatio. 2) accusatio. Ex ἐπί & ῥέω, dico.

Ἐπιῤῥήσσω, f. ξω, obdo pessulum. 2) irrumpo.

Ἐπίῤῥητος, ου, ὁ & ἡ, vituperabilis, reprehensione dignus, probrosus, infamis. Ex ἐπί & ῥέω.

Ἐπιῤῥιγέω, & ἐπιῤῥιγόω, subinde frigore arripior. v. ἐπιρριγέω.

Ἐπιῤῥίζιον, ου, τό, additamentum radicum. Ex ἐπί & ῥίζα, radix.

Ἐπίῤῥινος, ὁ, naso. A ῥίν, nasus.

Ἐπιῤῥιπτέω, superinjicio, injicio. A seq.

Ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥοή, ῆς, ἡ, adfluxus. 2) abundantia, adfluentia. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, strepitum seu fremitum edo. 2) acclamo, scil. cum assensu. 3) tumultuor. A seq.

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, auxilium ferens cum magna animi alacritate. 2) utilis.

Ἐπιῤῥοία, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤῥοιβδήν, Adv. rapido cum impetu & stridore. Ex ἐπί & ῥοῖβδος, stridor.

Ἐπιῤῥοιζέω, adclamo, minor vociferando: cum strepitu irruo.

Ἐπιῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, sorbeo, sorbitione sumo, una cum cibo solidiore & post eum.

Ἐπιῤῥοφάω, f. ήσω, idem.

Ἐπιῤῥυγχίς, ίδος, ἡ, curvitas rostri in avibus rapacibus. Ex ἐπί & ῥύγχος, rostrum.

Ἐπιῤῥύζω, f. ξω, immitto, v. c. canem.

Ἐπιῤῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo.

Ἐπιῤῥυπαίνω, commaculo.

Ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ, confluxio, adfluxus. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥυσμιος, α, ον, adfluens, irruens, impellens extrinsecus. Subst. ἐπιῤῥυσμίη, species extrinsecus oblata per sensus, pulsatio sensuum. Vox Democriti ap. Sext. Ad eod.

Ἐπίῤῥυτος, ου, ὁ, & ἡ, qui influit. 2) adventitius. 3) in quem humor influit, irriguus. Ab eod.

Ἐπιῤῥύτως, Adv. affluendo, instillando.

Ἐπιῤῥωγολογέω & -οῦμαι, racemos lego. Ex ἐπί, ῥώξ, racemus, & λέγω.

Ἐπιῤῥώννυμι, f. ῥώσω, corroboro. 2) med. strenue ago, moveor, incumbo, incedo. 3) Pass. incendor ad aliquid.

Ἐπίῤῥωσις, εως, ἡ, corroboratio, recta valetudo. A pr.

Ἐπιῤῥώω, & -ώομαι, idem quod ἐπιῤῥώννυμι.

Ἐπίσαγμα, ατος, τό, centones, qui supponuntur clitellis. 2) clitellae. Ab ἐπισάττω.

Ἐπισαλεύω, f. εύσω, concutior, agitor. A seq.

Ἐπίσαλος, ου, ὁ, ἡ, qui agitatur, qui concutitur, mobilis, instabilis.

Ἐπισαλπίζω, buccina accino.

Ἐπίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, adgestio. A seq.

Ἐπισάσσω, vel ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas seu stragula. 2) sterno, insterno. 3) impono. 4) constipo, inculco.

Ἐπίσειον, τό, pubes, pars ima ventris supra pudenda, pudenda ipsa. Reperitur & ἐπίσιον. (Sed melius videtur altera lectio, cum diphthongo, quia videtur esse ab inusitato ἐπίσε, adversum, in partem adversam, cujus contrarium est ὄπισε, ὄπισω, adversum, retro, in partem adversam. Ab ἐπί & terminatione σε, quae motum versus locum indicat.)

Ἐπίσειστος, cui ἐπισείονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Personae quaedam comicae sic inducebantur. A seq.

Ἐπισείω, f. είσω, incutio. 2) vibro. 3) infero. 4) incutio timorem.

Ἐπισεμνύνομαι, jacto, ostento me.

Ἐπισεσυρμένως, negligenter, leviter. Ab ἐπισύρω.

Ἐπισεύω, & ἐπισεύομαι, concito, impello adversus aliquem.

Ἐπισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio, unde deus dicitur ἐπισημαίνεσθαι, ostendere se adesse, o-

pem ferre; & febris initio paroxysmi, ἐπισημαίνειν. 2) portendo, *unde de deo etiam est* promitto, ap. Jos. 3) signo, signum imprimo. Hinc ἐπισημαίνομαι, quamcumque significationem do, etiam narrando, admirando, honorando. 4) acclamatione testor. 5) applaudo. 6) subscribo, approbo, obsigno, prosequor dictum factumve quacunque animadversione, utramvis in partem, sive approbandi & laudandi, sive improbandi & damnandi ergo.

Ἐπισημασία, ας, ἡ, significatio cujuscunque rei, velut futuræ tempestatis, ostentum, auspicium, sed *in primis*, acclamatio faventium, probantium, plausus. 2) dicitur tamen de laude simpliciter & de reprehensione. 3) indicium motus febrilis. A præc.

Ἐπισημειόω, ῶ, f. ώσω, adnoto, scribo adnotationes. 2) plausu approbo.

Ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio, per notas, litteras, scribendo v. c. quæ audiuntur, Diog. Laert.

Ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, cui signum, seu nota impressa est, signatus. 2) ἐπίσημός τινος est, quod ab aliquo nomen habet. 3) insignis, nobilis, illustris. 4) ἐπίσημοι *dicitur & de* nomine. Ex ἐπί & σῆμα, *nota*.

Ἐπισήμως, *Adv.* insigniter. 2) perspicue, significanter.

Ἐπίσης, adæque. Ab ἴσος, ἴση, *par*.

Ἐπισθμιος, ον, collum tegens. τὸ ἐπισθμιον, tegmentum colli; *item* ornatus, qui circumdat collum. Ex ἐπί & ἰσθμός.

Ἐπίσιγμα, ατος, τό, canum instigatio. A sq.

Ἐπισίζω, canes instigo, seu incito sibilo.

Ἐπισινής, έος, ὁ, ἡ, cui noceri potest, detrimento obnoxius. Ex ἐπί & σίνομαι, *noceo*.

Ἐπίσινος, ου, ὁ, insidiator, etiam aliis nocere studens. Ex iisd.

Ἐπισιτίζω, f. ίσω, viaticum do. *in media* viaticum sumo. Ab ἐπίσιτος.

Ἐπισιτίζω, cibaria præbeo: *In med.* idem fere, frumentum, commeatum deporto, subveho: sed *proprie* cibaria, viaticum sumo, paro mihi: *deinde* locupleto me. Ex ἐπί & σιτίζω, *nutrio*.

Ἐπισίτιος, ου, ὁ, ἡ, qui alicui operam pro victu mercedis loco dando locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτος.

Ἐπισιτισμός, ῦ, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζω.

Ἐπίσιτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐπισίτιος. Ex ἐπί & σῖτος, *frumentum*.

Ἐπισιττάω, ῶ, f. ήσω, vel ἐπισίττω, f. ίξω, incito pastorum vel venatorum more. Ex σίττα, *vox pastorum*. v. ἐπισίζω.

Ἐπισίγλιον, irrisione dignum, turpe. Hesych. Ex ἐπί & σίγλος, *reprehensio*.

Ἐπισκάζω, f. άσω, claudico.

Ἐπισκαλμίς, ίδος, lignum sub scalmo. A σκαλμός.

Ἐπισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.

Ἐπισκαφεύς, έως, ὁ, fossor, qui terram aratro proscissam fodit. Hesych. A præc.

Ἐπισκεδάζω, f. άσω, dissipo, dispergo. 2) inspergo, spargo.

Ἐπισκεδάννυμι, idem.

Ἐπισκέλισις, εως, ἡ, primus equi motus ad gressus glomerandos. Ex ἐπί & σκέλος, *crus*.

Ἐπισκεπάζω, tego, contego.

Ἐπισκεπής, έος, ὁ, ἡ, tectus. 2) a vento. Ex ἐπί & σκέπη, *tegumentum*.

Ἐπισκέπτομαι, f. ψομαι, inviso, visito. 2) pœnas sumo. 3) opem fero, beneficia tribuo. 4) adspicio, inspicio, contemplor. 5) lustro, recenseo. 6) considero, animo expendo. 7) disquiro, discepto mecum, commentor.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, sarcio, instauro. 2) insterno clitellas & onera jumentis impono.

Ἐπισκευαστής, ῦ, ὁ, instaurator, refector.

Ἐπισκεύαστος, ἡ, όν, instauratus, redivivus.

Ἐπισκευή, ῆς, ἡ, instauratio, refectio.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, inspectio. 2) recensio, quæ fit lustrando & inspiciendo. 3) consideratio, cogitatio. 4) disputatio, disquisitio. 5) nota censoris. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκήνιον, ου, τό, domicilium super scena. 2) superior scenæ pars. A seq.

Ἐπίσκηνος, ου, ὁ, ἡ, qui super scena est aut fit. Ex ἐπί & σκηνή, *scena*.

Ἐπισκηνόω, f. ώσω, habito, vel immigro.

Ἐπισκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo. 2) urgeo, insto. 3) objurgo. 4) mando, injungo, in primis de mandatis morientium. 5) obtestor, obsecro. 6) innitor, incumbo. 7) in primis est verbum forense, (maxime *in med.*) & significat *a*) falsi testimonii (ψευδομαρτυρίας) accusare, vel simpliciter, vel addito μαρτυρίας, ψευδῆ μαρτυρίας. *b*) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera consulto illata. *c*) reperitur etiam universe pro accusare, ut cædis, apud Plat.

Ἐπισκηρίπτω, f. ψω, innitor. A præc.

Ἐπίσκηψις, εως, ἡ, ipsa incumbendi actio. 2) actio, qua testi etiam falsi testimonii vel injuriarum intendimus. 3) oratio, qua moriens a circumstantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

Ἐπισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro. 2) tenebras offundo, obscuro.

Ἐπισκιασμός, ῦ, ὁ, obumbratio. 2) tegumentum, velamentum. A præc.

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro, umbras facio, vel addo corporibus.

Ἐπίσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbra tectus, umbrosus. 2) umbratilis. Ex ἐπί & σκιά, *umbra*.

Ἐπισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto alicubi, insulto, exsultim ludo.

Ἐπισκίως, *Adv.* in umbra, obscure.

Ἐπίσκληρος, ον, durus, prædurus.

Ἐπισκοπεῖον, ου, τό, domus Episcopi.

Ἐπισκοπεύω, f. εύσω, Episcopus sum.

Ἐπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viso, visito, inviso. 2) inspicio. 3) curator, inspector sum. 4) dispicio mecum, animo verso, considero. 5) video, observo, animadverto. 6) etiam sidera dicuntur ἐπισκοπεῖν, propter influxum suum.

Ἐπισκοπή, ῆς, ἡ, inspectio, munus inspiciendi. 2) Episcopatus. 3) visitatio ad opem ferendam, vel pœnam sumendam, in sacris litteris maxime, i. e. auxilium & ultio.

Ἐπισκόπησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπισκοπικός, ή, όν, episcopalis.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inspector. 2) qui alicui rei curandæ præfectus est. 3) inspector Ecclesiæ, Episcopus. Ab ἐπισκοπέω.

Ἐπίσκοπος, ὁ, ἡ, scopum feriens. Ex ἐπί & σκοπός.

Ἐπισκοτάζω, idem quod seq.

Ἐπισκοτέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro, tenebras offundo, *proprie* & *tropice*. 2) luminibus officio. A σκότος.

Ἐπι-

Ἐπισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuscatio. 2) caligo. A praec.
Ἐπισκοτίζω, f. ίσω, idem quod ἐπισκοτέω.
Ἐπισκύζομαι, indignor, irascor.
Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, in primis in potando.
Ἐπισκυθρωπάζω, tristi, severo vultu sum in aliqua re.
Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, supercilium. 2) fastus.
Ἐπίσκυρος, ου, ὁ, ludus plurium ex adverso stantium & pilam mittentium exceptamque remittentium. Pollux.
Ἐπισκώπτω, f. ψω, scommata & dicteria jacio, cavillor.
Ἐπισμαραγέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, fremo.
Ἐπισμάω, abstergo.
Ἐπισμήω, idem.
Ἐπισμήχω, f. ξω, abstergo, detergo.
Ἐπισμυγερὸς, ρὰ, ὸν, aerumnosus, miserabilis. 2) tristificus, cor dolore exedens. A σμύχω.
Ἐπισμυγερῶς, Adv. graviter, miserabiliter.
Ἐπισμύχω, idem quod σμύχω.
Ἐπισόγκως, aequabiliter, aequabili superficie. E seq. & ὄγκος.
Ἔπισος, ου, ὁ, ἡ, aequalis.
Ἐπισπάδην, Adv. haustu, attractu. Ab ἐπισπάω.
Ἐπισπαίρω, subsulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.
Ἐπίσπασις, εως, ἡ, attractio. Ab ἐπισπάω.
Ἐπισπασμὸς, ὁ, idem.
Ἐπισπαστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum, quo aliquid attrahimus. Ab eod.
Ἐπισπαστικὸς, ὴ, ὸν, attrahendi, alliciendi vim habens. A seq.
Ἐπισπαστὸς, ὴ, ὸν, quem quis sibi ipse attraxit & arcessivit. Ab ἐπισπάω.
Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, laqueus, quem quis sibi ipse induit. 2) marculus ferreus in janua. 3) funis, quo aliquid attrahitur. 4) velum, quod obducitur aditui.
Ἐπισπάω, ῶ, f. άσω, & ἐπισπάομαι, attraho. 2) consequor, adquiro, concilio mihi, *in med.* 3) adsequor, insequor.
Ἐπισπεῖν, assequi, attingere. *med.* ἐπισπέσθαι, idem. Ab ἐπὶ & ἕπομαι.
Ἐπισπείρω, f. ερῶ, insuper sero, denuo semino. 2) dissemino. 3) insero, sero in aliquo.
Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. A seq.
Ἐπισπένδω, f. σπείσω, libo, infundo e patera.
Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ, ἡ, incitatus, festinus, properans studiose aliquid. A seq.
Ἐπισπέρχω, festinare cogo, premo, urgeo.
Ἐπισπερχῶς, Adv. studiose, festinanter.
Ἐπισπεύδω, f. εύσω, accelero, festino. 2) festinare cogo, incito. 3) urgeo, exhortor.
Ἐπισπλαγχνίζομαι, f. ίσομαι, misericordia commoveor super.
Ἐπισπλήνιος, ον, lienosus. A σπλήν.
Ἐπισπονδὴ, ῆς, ἡ, foedus. 2) induciae.
Ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, satio iterata. 2) insitio, satio in aliquo loco. Ab ἐπισπείρω.
Ἐπισπορία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπίσπορος, ου, ὁ & ἡ, qui inseritur vel reseritur.
Ἐπισπουδάζω, f. άσω, festino. 2) incito, instigo.
Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, exactor, qui urget opus.
Ἐπίσσυτος, ου, ὁ, ἡ, impetuosius ingruens, incumbens. Ab ἐπισσεύω, *concito, impello.*
Ἐπισταγμὸς, οῦ, ὁ, instillatio. Ab ἐπιστάζω, *instillo.*
Ἐπισταδὸν, *Adv.* constanter. 2) instando. 3) scite, scienter, perite. Ab ἐφίσταμαι, & ἐπίσταμαι.
Ἐπιστάζω, f. άξω, instillo. 2) superinstillo.
Ἐπίσταθμα, ων, τὰ, mansiones, stativa. Ab ἐφίστημι.
Ἐπισταθμάομαι, accurate pensito, cogito.
Ἐπισταθμεία, & -μία, ας, ἡ, stabulatio, diversatio. 2) necessitas hospites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati. Ab sq.
Ἐπισταθμεύω, f. εύσω, stabulor alicubi, stativa habeo, deversor. Ab sq.
Ἐπίσταθμος, ου, ὁ & ἡ, stationarius, mansionum curator. Ab ἐφίσταμαι.
Ἐπίσταθμος, ου, ὁ & ἡ, qui ponderi adjicitur.
Ἐπισταλάζω, f. άξω, instillo. 2) irrigo.
Ἐπισταλάω, ῶ, idem.
Ἐπίσταλμα, ατος, τὸ, mandatum per epistolam. merces, aliaque, quae alio mittuntur ad eos, qui per litteras ea sibi mitti postulaverant. Ab ἐπιστέλλω, *mitto.*
Ἐπισταλτικὸς, ὴ, ὸν, qui scribendis epistolis operam dat. Ab eod.
Ἐπίσταμαι, scio, peritus sum. 2) possum, soleo. 3) existimo, credo. Ex ἐπὶ & ἵσταμαι. (Scientia enim consequitur attentionem mentis, rei propositae inhaerentis & insistentis veluti. *Stare super re* est eam diligenter considerare; quo fit ut eam pernoscamus. v. ἐπιστασία, & ἐπίστασις.)
Ἐπισταμένως, *Adv.* scienter, perite. 2) prudenter.
Ἐπίσταξις, εως, ἡ, crebra destillatio, v. c. sanguinis e naribus. A στάζω.
Ἐπιστασία, ας, ἡ, mora in aliqua re, *unde* attenta consideratio, diligentia. 2) praefectura, imperium. 3) cura, inspectio. Ab ἐφίσταμαι.
Ἐπιστάσιος, ου, ὁ, stator. Epith. Jovis. A seq.
Ἐπίστασις, εως, ἡ, inhibitio, cum gradum sistimus. 2) animadversio, consideratio. 3) dubitatio, cogitatio. 4) commentatio. 5) cautio. 6) cura, curatio, inspectio. 7) cohibitio, retentio. 8) impetus, cum rei instamus, h. e. eam persequimur. 9) quod insidet, vel supernatat urinae. Ab ἐφίσταμαι.
Ἐπιστατεία, ας, ἡ, functio, curatio, inspectio. A sq.
Ἐπιστατεύω, f. εύσω, praefectus sum, praesum.
Ἐπιστατέω, ῶ, f. ήσω, idem, impero.
Ἐπιστατὴρ, ῆρος, ὁ, rostrum navis. 2) idem quod seq. Ab ἐφίσταμαι.
Ἐπιστάτης, ου, ὁ, qui a tergo stat, ut militi in acie. 2) qui praefectus est alicui rei, curator. 3) qui reipublicae praeest. 4) mendicus, qui ad fores stare solet. Ab eodem.
Ἐπιστατικὸς, ὴ, ὸν, ad curatorem vel praefectum pertinens. A praec.
Ἐπιστατικῶς, *Adv.* constanter, fixe.
Ἐπιστάτις, ιδος, ἡ, quae curandis & administrandis negotiis praeest. Ab eod.
Ἐπίστατον, ου, τὸ, basis crateris, in inscr. Sigea.
Ἐπισταχύω, idem quod ἐπανθέω, lanugo barbae dicitur ἐπανθεῖν & ἐπις. Ab στάχυς, *spica.*
Ἐπιστείβω, idem quod simplex στείβω, *calco.*
Ἐπιστείχω, adeo, accedo, advento. 2) ingredior, inambulo.
Ἐπιστέλλω, mitto ad. 2) mitto. 3) mitto litteras. 4) per litteras certiorem facio, litteris significo. 5) mando, jubeo. 6) attraho, adduco. 7) compono, ut vestem. v. ἐπιστολάδην. F. ἐπιστελῶ. aor. 1. ἐπέστειλα. Perf. Pass. ἐπέσταλμαι, τὰ ἐπεσταλμένα.
Ἐπιστενάζω, f. άξω, ingemo, ingemisco ob.

Ἐπι-

Ἐπιστενάχω, & ἐπιστένω, idem.
Ἐπιστεφανόω, corono.
Ἐπιστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, corona redimitus. A seq.
Ἐπιστέφω, f. ψω, corona redimio.
Ἐπιστήθιος, ου, ὁ, ἡ, in pectore recumbens, quod in pectore gestatur. Ex ἐπὶ & στῆθος, pectus.
Ἐπιστηλόω, columnam impono. A στήλη, cippus.
Ἐπίστηγμα, ατος, τὸ, columna, stela sepulcralis. Ab ἐφίστημι.
Ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia. 2) peritia. 3) ars. 4) disciplina, bonus ordo, cura boni ordinis observandi. Vox scriptorum Ecclesiæ, cum de disciplina ecclesiastica agunt. Ab ἐπίσταμαι & ἐφίσταμαι.
Ἐπιστημονικὸς, ἡ, ὸν, cui scientia inest, scientia præditus. 2) scientiæ cujusque proprius. 3) scientiam efficiens. Ab ἐπιστήμη.
Ἐπιστημονικῶς, Adv. perite.
Ἐπιστημόνως, Adv. scienter, perite, scite.
Ἐπιστήμων, ον, cogitabundus, hæsitans. 2) intelligens. Ab ἐπίσταμαι.
Ἐπιστημοσύνη, ης, ἡ, scientia. 2) peritia. A seq.
Ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, scientia præditus, sciens, peritus. Ab ἐπίσταμαι.
Ἐπιστηρίζω, f. ίξω, magis stabilio. 2) stabilio & firmo super. Hinc ἐπιστηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me super.
Ἐπιστητέον, Adv. sciendum est. Ab ἐπίσταμαι.
Ἐπιστητὸς, ἡ, ὸν, sub scientiam cadens, quod scitur. Ab eodem.
Ἐπιστίζω, f. ίξω, notis compungo. 2) in superficie notis distinguo.
Ἐπιστίλβω, splendeo, fulgeo.
Ἐπίστιος, Jon. pro ἐφέστιος, ubi v.
Ἐπιστοβέω, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumelia adficio, convicior, apud Apollon. Rhod. quasi ἐπιστομίζω. (aut probris crebro ingerendis quasi polline quodam perspergo.)
Ἐπιστοιβάζω, f. άσω, construo, compono, digero super.
Ἐπιστολάδην, Adv. ornate, succincte. Ab ἐπιστέλλω.
Ἐπιστολεὺς, έως, ὁ, epistolarum scriptor. 2) epistolarum magister. 3) tabellarius. 4) vicarius navarchi. 5) ducis, vel prætoris, præfecti &c. legatus. Ab eodem. (Sed significatio loco 4. & 5. proposita a v. στόλος est repetenda.)
Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, epistola, litteræ, quæ ad aliquem mittuntur. 2) mandatum, jussum, præceptum. Ab eodem.
Ἐπιστολιαφόρος, ὁ, vide ἐπιστολιοφόρος.
Ἐπιστολίζω, vestio, velut veste tego.
Ἐπιστολικὸς, ἡ, ὸν, epistolaris. Ab ἐπιστολή.
Ἐπιστολιμαῖος, ου, ὁ & ἡ, idem. ἐπιστολιμαῖον, quod per epistolam fit. 2) ap. Demosth. copiæ conductitiæ, δυνάμεις ἐπιστολιμαῖαι. (imo vero, quæ in litteris a rep. ad imperatores foris rem agentes missis verbotenus solummodo commemorantur & submittendæ promittuntur, revera autem nullæ præsto sunt, neque submittuntur.) Ab eod.
Ἐπιστόλιον, ου, τὸ, parva epistola, epistolium. Dim. Ab eodem.
Ἐπιστολιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui epistolas fert, tabellarius. Ex ἐπιστόλιον & φέρω, fero.
Ἐπιστολογραφικὸς, ἡ, ὸν, epistolis scribendis serviens.
Ἐπιστομίζω, f. ίσω, os obturo, & loquentem reprimo. 2) frenum injicio, inhibeo. Ex ἐπὶ & στόμα, os.
Ἐπιστόμιον, ου, τὸ, idem quod sequens.
Ἐπιστόμισμα, ατος, τὸ, obturamentum, quo os alicui obstruitur. 2) obstaculum. Ab ἐπιστομίζω.
Ἐπιστοναχέω, ῶ, f. ήσω, ingemisco.
Ἐπιστοναχίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπιστόρνυμι, insterno, pro ἐπιστορέννυμι.
Ἐπιστρατεία, ας, ἡ, expeditio adversus aliquem. 2) copiæ supervenientes. 3) exercitus. Ab ἐπιστρατεύω.
Ἐπιστράτευσις, εως, ἡ, expeditio.
Ἐπιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio adversus, infesto agmine tendo in.
Ἐπιστρατοπεδεία, ας, ἡ, castra adversus quem posita, accessus exercitus hostilis.
Ἐπιστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo adversus, castra castris confero, vel oppono.
Ἐπιστρεφὴς, ὲς, ap. Ammon. idem quod ἐπιστρεφὴς, quod est usitatius.
Ἐπιστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens convertendi. Ab ἐπιστρέφω. Unde ἐπιστρεπτικῶς, Adv.
Ἐπίστρεπτος, ον, spectabilis, qui ora hominum in se convertit. Ab ἐπιστρέφω.
Ἐπιστρέφεια, ας, ἡ, sollertia, sagacitas. 2) severitas. 3) accurata diligentia, cura.
Ἐπιστρεφέως, Adv. diligenter, accurate. 2) fraudulenter.
Ἐπιστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, sollers, attentus, cautus, circumspectus, prudens. 2) severus, ut in objurgando. 3) perversus. 4) versutus. A sq.
Ἐπιστρέφω, f. ψω, converto, convertere gressum cogo, retroago. 2) in diversum converto. 3) errantem in veram viam reduco. 4) intorqueo, contorqueo. 5) vexo. 6) adduco, attraho, corrugo. 7) inflecto, incurvo.
Ἐπιστρέφομαι, pedem refero. 2) ad meliorem mentem redeo. 3) curo, attendo mentem. 4) me respicio tandem, ad meæ utilitatis curam tandem convertor.
Ἐπιστρεφῶς, Adv. v. ἐπιστρεφέως.
Ἐπιστρόγγυλος, ου, ὁ, ἡ, subrotundus, turbinatus.
Ἐπιστροφάδην, Adv. huc illuc se convertendo, in utramque partem se convertendo. 2) studiose. 3) strenue, fortiter. Ab ἐπιστροφή.
Ἐπιστροφεὺς, έος, ὁ, primus spondylus, qui una cum collo convertitur. Ab ἐπιστρέφω.
Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio. 2) reversio, reciprocatio. 3) vortex. 4) turbatio, turbæ, tumultus. 5) turba, multitudo. 6) animadversio, cura, respectus. 7) castigatio, punitio, ultio. 8) conversatio.
Ἐπιστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris, quasi Antevorta, vel Verticordia.
Ἐπιστροφίδες, ων, αἱ, crines contorti, cincinni.
Ἐπίστροφος, ου, ὁ, ἡ, qui convertitur, reciprocus, flexuosus. 2) qui conversatur cum aliis. 3) curiosus, diligens.
Ἐπιστρόφως, Adv. diligenter.
Ἐπίστρωμα, ατος, τὸ, stragulum. A seq.
Ἐπιστρώννυμι, vel ἐπιστρωννύω, f. στρώσω, insterno, supersterno, strato tego.
Ἐπιστρωφάω, ῶ, versor in, oberro, obeo. Ab ἐπιστρέφω.
Ἐπιστυγνάζω, dolore & tristitia adficior propter aliquid.
Ἐπιστύλιον, ου, τὸ, trabs, aut lapis, qui supra columnam ponitur. A στῦλος, columna.
Ἐπιστύφω, f. ψω, adstringo, coerceo.
Ἐπισυγκροτέω, f. ήσω, convoco, colligo.
Ἐπισυκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, sycophantice aliquem infector.

Ἐπισυλλέγω, f. ξω, colligo, congrego, congero.
Ἐπισύλληψις, εως, ἡ, superfœtatio.
Ἐπισυμβαίνω, insuper accido, postea accido.
Ἐπισυμμαχία, ας, ἡ, pactum societatis in bello mutuæ præstandæ.
Ἐπισυμπίπτω, una incido. ἐπισυμπίπτει, præterea accidit.
Ἐπισυνάγω, f. άξω, adgrego, post alium colligo, insuper colligo. 2) colligo.
Ἐπισυναγωγή, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio.
Ἐπισυναθροίζω, congrego ad locum.
Ἐπισυναινέω, assentior, probo.
Ἐπισυνάπτω, coagmento, conjungo. 2) adjungo. 3) committo sc. prælium.
Ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, colligatio.
Ἐπισύνδεσμος, ου, ὁ, vinculum, copula.
Ἐπισυνδέω, colligo, connecto.
Ἐπισυνδίδωμι, invalesco, accresco.
Ἐπισυνέρχομαι, insuper convenio in unum. Unde ἐπισυνελθόντες, supervenientes; ἐπισυνελθεῖν, convenire.
Ἐπισυνέχω, contineo, apto.
Ἐπισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata conjunctio, compositio. Ab ἐπισυντίθημι.
Ἐπισυνθῆκαι, αἱ, appendices fœderis, quæ fœderi adjecta sunt. Polyb.
Ἐπισυνίημι, intelligo, curo.
Ἐπισυνίσταμαι, coeo, conspiro, insurgo in aliquem. 2) concresco.
Ἐπισυννέω, aggero.
Ἐπισυνοδοιπορέω, una iter facio.
Ἐπισυνοικίζω, colonos addo.
Ἐπισυντάσσω, vel ἐπισυντάττω, f. ξω, impono aliis jam constructis.
Ἐπισυντείνω, contraho.
Ἐπισυντήκομαι, contabesco aliquam ob rem.
Ἐπισυντίθημι, insuper compono & conjungo. 2) cumulatim adnecto & adjungo.
Ἐπισυντρέχω, accurro, concurro, confluo.
Ἐπισεύομαι, impetum facio. Unde ἐπέσσυμαι, incitatus seu concitus sum, ἐπεσσύμενος.
Ἐπισυρίσσω vel ἐπισυρίττω, f. ξω, sibilo ad, sibilis excipio. 2) exsibilo. 3) more gruum clamo.
Ἐπίσυρμα, ατος, τό, id, quod aliquis post se trahit. 2) vestigium corporis tractim se agentis. 3) res tumultuarie acta. Ab ἐπισύρω.
Ἐπισυρμός, ῦ, ὁ, abstractio, v. c. servorum. 2) ludibrium. 3) socordia, supinitas. Ab eod.
Ἐπισυῤῥέω, confluo, affluo.
Ἐπισύρω, attraho, post me traho, detraho. 2) tractim duco, volvo. 3) supine & tumultuarie rem gero. Ex ἐπὶ & σύρω, traho.
Ἐπισύστασις, εως, ἡ, conjuratio, coitio factiosa, seditio, tumultus. Ab ἐπισυνίσταμαι.
Ἐπισυστέλλω, contraho.
Ἐπισυστρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.
Ἐπισφαγεύς, έος, ὁ, jugulator, mactator. Ab ἐπισφάζω.
Ἐπισφαγιάζομαι, f. άσομαι, immolo seu macto super, immolo succidaneam.
Ἐπισφάζω, f. αξω, jugulo, seu macto super. 2) eneco, obtundo.
Ἐπίσφαιρα, τά, pilæ, quæ pro cuspidibus sunt in gladiis, hastis, quæ inde præpilatæ dicuntur.
Ἐπισφακελίζω, de membro, quod putredine corripitur, ad alium morbum prægressum accedente.
Ἐπισφαλής, έος, ὁ, ἡ, qui labefactari potest. 2) instabilis, incertus. 3) lubricus, periculosus. 4) damnosus. A seq.
Ἐπισφάλλω, supplanto, everto, fallo.
Ἐπίσφαλμα, ατος, τό, res male, infeliciter gesta: infelix eventus.
Ἐπισφαλῶς, *Adv.* ita, ut labefactari possit, lubrice, non sine periculo. Ab ἐπισφαλής.
Ἐπίσφατος, ου, ὁ, ἡ, pro ἐπίφατος, perniciosus, exitialis. Ex ἐπὶ & φάω, *occido*. Eust. 2) infamis ap. Ammon. Ex ἐπὶ & φημί, *dico*.
Ἐπισφάττω, f. άξω, jugulo seu macto super.
Ἐπισφελίτης, ου, ὁ, remex. Hesych. Ex ἐπὶ & σφέλας, *sedes remigum*.
Ἐπισφίγγω, f. ξω, adstringo. 2) adductum ad me constringo & arcte complector: nexum vocant.
Ἐπισφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, obsigno. 2) consigno. 3) concludo velut sigillo. 4) ἐπισφραγίζομαι, probo, subscribo, ut rata fiant.
Ἐπισφραγιστής, ῦ, ὁ, qui sigillum imprimit, obsignator.
Ἐπισφύριον, ου, τό, fibula, ocreæ, tegumentum malleolorum sive tibiarum. Ex ἐπὶ & σφυρόν, *malleolus pedis*.
Ἐπισχάζω, f. άσω, in superiore parte scarifo, seu cultro aperio.
Ἐπισχεδόν, *Adv.* propemodum, prope.
Ἐπισχερώ, *Adv.* deinceps, ordine, ab ἐπίσχω, a media ἐπίσχομαι, ὅσε ἐπέχεσθαι, idem quod ἑξῆς & ἐπισχεδόν præced.
Ἐπισχεσία, ας, ἡ, prætextus. 2) mora. A seq.
Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repressio, remora. Ab ἐπέχω.
Ἐπισχετικός, ή, όν, inhibendi & reprimendi vim habens. Ab eodem.
Ἐπισχηματίζω, f. ίσω, effingo, compono.
Ἐπισχίδες, ων, αἱ, cunei, quibus aliquid finditur aut distinetur. Ab ἐπισχίζω.
Ἐπισχίδιον, ου, τό, cuneus, quo aliquid finditur.
Ἐπισχίζω, f. ίσω, in superficie aliquid findo, vel scindo, incido.
Ἐπισχναίνω, f. ανῶ, arefacio, macrum reddo, extenuo. Ex ἐπὶ & ἰσχναίνω, *arefacio*.
Ἐπισχναντέον, *Adv.* arefacere oportet.
Ἐπισχολάζομαι, vaco.
Ἐπισχυρίζω, f. ίσω, corroboro. 2) omni ope resisto.
Ἐπίσχυρος, ου, ὁ, auxiliator.
Ἐπισχύω, f. ύσω, vires sumo, invalesco.
Ἐπίσχω, cohibeo, inhibeo, reprimo, retardo. 2) adhibeo, admoveo.
Ἐπισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus reddo, corporeum facio.
Ἐπίσωμος, ου, ὁ, ἡ, corpulentus. 2) torosus. Ex ἐπὶ & σῶμα, *corpus*.
Ἐπισωρεύω, f. εύσω, cumulo, acervatim adgero.
Ἐπίσωτρον, ου, τό, ferrum curvum, quo σῶτρον munitur, ne citius deteratur.
Ἐπιταγή, ῆς, ἡ, mandatum, imperatum. Ab ἐπιτάττω.
Ἐπίταγμα, ατος, τό, subsidiaria cohors. 2) mandatum. 3) conditio imposita victo. Ab eod.
Ἐπιταγματικός, ή, όν, subsidiarius. A præced.
Ἐπιτακτήρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat. Ab ἐπιτάττω.
Ἐπιτακτικός, ή, όν, imperiosus. 2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτική, sc. τέχνη, ars imperandi. Ab eod.
Ἐπιτακτικῶς, *Adv.* imperiose, pro imperio, cum imperio, cum mandato.
Ἐπίτακτοι, οἱ, triarii & subsidiarii,

Ἐπίτακτος, ον, jussus, præscriptus.

Ἐπιταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, insuper vel in aliqua re laboro & molestias perfero.

Ἐπιτανύω, f. ύσω, intendo, contendo. 2) augeo. 3) enitor, adnitor.

Ἐπιτάξ, *Adv.* deinceps, ex ordine. 2) breviter, ap. Comicos. 3) longe, ap. Tragicos. Ab ἐπιπίπτω, Etym. M. vel ἐπιτείνω, unde ἐπίτασις. (vel ab antiquo τάω, unde τανύω.)

Ἐπίταξις, εως, ἡ, mandatum, imperatum. Ab eod.

Ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. A sq.

Ἐπιταράσσω, vel -ττω, f. ξω, interturbo, interpello.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, pro ἐπίῤῥοθος.

Ἐπίτασις, εως, ἡ, intentio v. c. significationis. *item* 2) affirmatio. 3) incrementum, opp. στέρησις, privatio, diminutio. 4) amplificatio, exaggeratio. 5) vehementia. 6) pars Comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, *intendo*.

Ἐπιτάσσω, vel -ττω, f. ξω, colloco seu dispono post. 2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιτάττομαι, subditus sum alicujus potestati. ἐπιταγέντες φόρους, tributarii facti, quibus tributa sunt imperata.

Ἐπιτατικός, ή, όν, intendendi augendique vim habens. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτατικῶς, *Adv.* intendendo, vehementer.

Ἐπίταυρος, ον, robustus, validus. Ex ἐ. & ταῦρος.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ & ἡ, funebris. *Subst.* sc. λόγος. laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, ου, carmen sepulcrale, Epitaphium, scil. μέλος.

Ἐπιταχύνω, accelero, urgeo.

Ἐπίτεγξις, εως, ἡ, madefactio. 2) emollitio, lenitio, persuasio. Ab τέγγω, *humecto*.

Ἐπιτεθειασμένως, *Adv.* adflatu, seu cum adflatu numinis. Ab ἐπιθειάζω.

Ἐπιτείνω, intendo, contendo. 2) augeo. 3) incresco, invalesco. 4) enitor, annitor. 5) torqueo sc. in equuleo: quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπέτεινα, ἐπιτεῖναι, aor. 1. intendere. Pass. ἐπιτάθην. Conj. ἐπιταθῶ. ἐπιταθῶσι, intendantur, augeantur. perf. ἐπιτεταμένος, intensus.

Ἐπιτειχίζω, f. ίσω, munio adversus impetum hostium, *unde* pro τειχίζω dicitur. 2) castellum struo, unde hostis infestetur. 3) e propugnaculo decurrendo infesto.

Ἐπιτείχισις, εως, ἡ, idem quod ἐπιτειχισμός. A pr.

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum, ut inde decurrendo vicina hostis loca infestentur. 2) *tropice*, quicquid ejusmodi est, ut eo uti ad vexandos alios & infestandos possimus. Ab eod.

Ἐπιτειχισμός, ῦ, ὁ, exstructio ἐπιτειχίσματος.

Ἐπιτεκμαίρομαι, quæro, indago cogitando, conjecturis &c.

Ἐπιτεκνόω, insuper gigno: *in pass.* insuper nascor.

Ἐπιτελειόω, idem quod ἐπιτελέω & ἐπιτελεόω.

Ἐπιτελείωσις, εως, ἡ, perfectio, absolutio. 2) augmentum. 3) procreatio sobolis.

Ἐπιτελεόω, ῶ, f. ώσω, offero ἐπιτέλεσμα. Ab ἐπιτελής.

Ἐπιτελεστικός, ή, όν, efficax, strenuus, acer, industrius. A seq.

Ἐπιτελέω, ῶ, f. έσω, perficio, perago, exsequor, præsto. 2) solvo, expendo. 3) obeo, persungor; *item* celebro sacra, consecro.

Ἐπιτέλεσμα, ατος, τὸ, hostia succidanea, quæ, ubi priori non litatum est, aut post ceteras omnes, immolatur, ut priora sacrificia rata fiant. Ab ἐπιτελεόω.

Ἐπιτελέως, tandem, denique. A seq.

Ἐπιτελής, έος, ὁ, ἡ, ad finem perductus, absolutus. 2) non irritus. 3) maturus. Ex ἐπὶ & τέλος, *finis*.

Ἐπιτέλλω, faciendum injungo, jubeo, mando. 2) orior, exsisto. Hinc aor. 1. ἐπέτειλα, *in med.* ἐπετειλάμην, injunxi.

Ἐπιτέμνω, f. εμῶ, amputo, incido, concido. 2) refello, irritum facio, interpello, impedio. 3) brevius reddo, in compendium redigo.

Ἐπίτεξ, εκος, ἡ, partui vicina, parturiens. Ab ἐπὶ & τίκτω.

Ἐπιτερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiose adfingo, portentosis modis glorior & mentior.

Ἐπιτέρμιος, ου, ὁ, ἡ, qui terminis, seu limitibus præest. A τέρμα, *terminus*.

Ἐπιτερπής, έος, ὁ, ἡ, delectationem & voluptatem adferens. 2) deditus rebus voluptatem adferentibus. A seq.

Ἐπιτέρπω, f. ψω, oblecto, delecto.

Ἐπιτερπῶς, *Adv.* jucunde, suaviter. Ab ἐπιτερπής.

Ἐπιτερσαίνω, sicco.

Ἐπιτεταμένως, *Adv.* vehementer. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτετηδευμένως, *Adv.* accurate, perite. 2) data opera. Ab ἐπιτηδεύω.

Ἐπιτετμημένως, concise, contracte. Ab ἐπιτέμνω.

Ἐπίτευγμα, ατος, τὸ, adeptio, prosper successus, consecutio quæsiti. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτευκτικός, ή, όν, qui solet adsequi id, ad quod contendebat, successu non carens, efficax. Ab eod.

Ἐπίτευξις, εως, ἡ, impetratio, adeptio. Ab eod.

Ἐπιτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper machinor. 2) molior, machinor, comminiscor.

Ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, inventio. 2) commentum, inventum. 3) sollertia. A pr.

Ἐπιτεχνητός, ή, όν, arte factus, artificialis. Ab eod.

Ἐπιτεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, arte & ratione trado, dissero.

Ἐπιτήδειος, ὁ & ἡ, item εἷος, εἷα (*fem. est ap. Lysiam*), εἷον, idoneus, aptus, commodus, opportunus. 2) amicus, benevolus, studiosus. 3) necessarius, amicitia conjunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ad vitam necessaria, victus, commeatus. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτηδειοτέρως, *Adv.* aptius, opportunius, amicius &c.

Ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas & habilitas, aptitudo. 2) amicitia, familiaritas. 3) res ipsæ ad v. c. bellum gerendum opportunæ. Ab ἐπιτήδειος.

Ἐπιτηδείως, *Adv.* commode, utiliter, convenienter alicui rei vel personæ. Ab eod.

Ἐπίτηδες, *Adv.* de industria. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, institutum, quod studiose sectamur, tam in malam, quam in bonam partem. 2) professio. 3) disciplina. 4) vitæ institutum, vitæ genus.

Ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, studium accuratum, industria, opera. 2) disciplina, institutum. Ab eod.

Ἐπιτηδευτής, ῦ, ὁ, studiosus, deditus alicui rei.

Ἐπιτηδευτός, ή, όν, adfectatus, nimis accurato studio factus.

Ἐπιτηδεύω, f. εύσω, studio & data opera aliquid facio. 2) studeo, operam do, studiose sector, *in bonam & in malam partem*. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceor, habilis reddor, instruor. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτηδείως, *Adv.* commode, apte. Ab eod. v. ἐπιτηδείως.

ἘΠΙΤΗΔΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, idoneus, aptus, habilis. Ab ἐπὶ, τὸ & ἦδος vel ἦθος, quod factum est ad placendum, ad animi sententiam. v. ἦδος & ἥδομαι.

Ἐπιτήθη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater. Ex ἐπὶ & τήθη, *avia*.

Ἐπιτηκ[illegible]ζω, pro ἐπιτιθηνίζω, quæ melior est lectio. ubi v.

Ἐπιτήκω, f. ήξω, liquefacio. 2) liquefacto obduco.

Ἐπιτηρέω, ῶ, f. ήσω, diligenter observo.

Ἐπιτήρησις, εως, ἡ, observatio, animadversio.

Ἐπιτηρητὴς, οῦ, ὁ, speculator.

Ἐπιτηρητικὸς, ἡ, ὸν, qui observare solet, observator.

Ἐπιτιθέω, idem quod sequens

Ἐπιτίθημι, impono, superimpono. 2) adfero, infero. 3) irrogo, infligo. 4) addo, adjicio. 5) obdo, occludo; & ἐπιτίθεμαι. 6) impono aliquid faciendum, injungo, mando. 7) manum impono, inchoo, adgredior. 8) hostiliter adgredior, adorior, invado, etiam insidiis. 9) toto pectore incumbo, penitus deditus sum. 10) cunctor, diem duco, differo.

Ἐπιτίκτω, insuper pario. 2) pario, partum edo.

Ἐπιτιλάω, commaculo sordibus, concaco.

Ἐπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, *cum acc.* rei pretium augeo seu intendo, incendo annonam. 2) *cum dat.* reprehendo, objurgo. 3) celebro.

Ἐπιτίμημα, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, reprehensio, objurgatio, interminatio.

Ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, objurgator, castigator. 2) qui rem æstimatam denuo æstimat.

Ἐπιτιμητικὸς, ἡ, ὸν, ad reprehensionem pertinens, objurgatorius. A pr.

Ἐπιτιμητικῶς, *Adv.* acerbe, aspere. A pr.

Ἐπιτιμήτωρ, ὁ, punitor, ultor, vindex.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, status civis justus & integer, quum fama ejus & existimatio integra est. caput salvum. 2) objurgatio. Ab ἐπίτιμος.

Ἐπιτίμιον, ου, τὸ, idem quod τίμημα, multa ac pœna. 2) præmium. Ab ἐπὶ & τιμὴ, *præmium, pœna*.

Ἐπίτιμος, ου, ὁ, ἡ, cui ad honores accedere licet. 2) cui honos suus integer est, honoratus. Ex iisd.

Ἐπιτίμως, honeste, honorifice, integro cum jure civitatis & honorum adipiscendorum. A præc.

Ἐπιτίτθιος, ου, ὁ, ἡ, subrumus, lactens. Ex ἐπὶ & τιτθὸς, *mamma*.

Ἐπιτλάω, vel ἐπιτλημι, persero, perpetior. Unde ἐπιτλήτω, *imperat.* toleret, perferat.

Ἐπιτμήγω, seu ἐπιτμήσσω, incido, decurto. Ab ἐπιτέμνω.

Ἐπίτοκος, ου, ὁ, ἡ, fœcunda. 2) ἐπίτοκον δάνεισμα, pecunia mutuo data sub fœnoris conditione, posita in fœnore pecunia. Ex ἐπὶ & τόκος, *partus, fœnus*.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, ortus siderum. Ab ἐπιτέλλομαι.

Ἐπιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio. 2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω.

Ἐπίτομος, ου, ὁ, ἡ, incisione, seu præcisione brevior factus, præcisus. 2) in compendium redactus. 3) brevis, compendiarius.

Ἐπιτόνιον, ου, τὸ, instrumentum, quo chordæ funesve intenduntur. 2) amplificatio. A seq.

Ἐπίτονος, ου, ὁ, sc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur. 2) funis, seu rudens, qui a summa mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, arcum in aliquem tendo.

Ἐπιτοξεύω, idem.

Ἐπιτοξὶς, ίδος, ἡ, crena & cavum illud, cui imponitur in arcu sagitta. A τόξον, *arcus*.

Ἐπιτοπίζω, f. ίσω, in loco & sede mea me contineo, sedem non muto. A τόπος, *locus*. v. ἐκτοπίζω.

Ἐπιτραγέαι, ῶν, αἱ, piscium genus. Ex ἐπὶ & τρώγω, *mando siccum quid*. v. ἐπιτρώγω.

Ἐπιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen.

Ἐπίτραγος, ου, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur. Ex iisdem.

Ἐπιτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice decanto, exaggero.

Ἐπιτραπεζίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui est super mensam, aut super mensa fit. 2) mensas sectans, parasitus. A seq.

Ἐπιτραπέζιος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιτραπεζώματα, ων, τὰ, fercula, quæ in mensa seu super mensa apponuntur. 2) secundæ mensæ. Ex ἐπὶ & τραπεζόω, *mensæ impono*.

Ἐπιτραχήλιος, ου, ὁ, ἡ, qui supra collum est, collaris. Ex ἐπὶ & τράχηλος, *collum*.

Ἐπιτραχύνω, exaspero.

Ἐπιτρεπτέον, *Adv.* permittendum. A seq.

Ἐπιτρέπω, f. ψω, permitto, trado, committo.

Ἐπιτρέφω, alo super, alendo superinduco.

Ἐπιτρέχω, percurro. 2) accurro. 3) incurro, incido. 4) incursionem facio.

Ἐπιτρίβω, f. ψω, attero. 2) adfligo, crucio, noceo. Hinc aor. 2. pass. ἐπετρίβην. ἐπιτριβείης, in Optat. pereas. Perf. ἐπιτέτριψαι, periisti.

Ἐπιτριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi sustineo ultra justum tempus.

Ἐπιτριηράρχημα, ατος, τὸ, temporis, quo quis triremi præest, excessus ultra præscriptum modum.

Ἐπίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur seu adfricatur, protrimentum.

Ἐπίτριπτος, ου, ὁ, ἡ, contritus. 2) dignus, qui conteratur, vel perdatur. 3) sceleratus, perditus.

Ἐπιτρὶς, *Adv.* ter.

Ἐπίτριτος, ου, ὁ, ἡ, sesquitertius. 2) pes poeticus, constans tribus brevibus & una longa.

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, ipsa conterendi actio. 2) vexatio, cruciatus, noxa. 3) fluctus, οἱ ὁ. ex etym. verbi hebr. Ps. 92.

Ἐπίτρομος, ὁ, ἡ, perterritus, trepidus. A τρέμω.

Ἐπιτροπάδην, *Adv.* ex commisso vel mandato, non sponte sua. Ab ἐπιτροπή.

Ἐπιτροπαῖος, αία, αῖον, commissus, concessus. 2) curæ alicujus traditus. 3) Epith. Jovis, ad quem receptum habent injurias passi, vel qui animum ad scelera & violentias adjicit. Ab eodem.

Ἐπιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω. Ab eod.

Ἐπιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio, tutela. Ab ἐπιτροπεύω.

Ἐπιτρόπευσις, ἡ, tutela, procuratio.

Ἐπιτροπευτικὸς, ἡ, ὸν, peritus aliquid procurandi, seu administrandi. A seq.

Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, sum administrator seu præfectus, procuro, administro. 2) tutor sum, in tutela habeo. Unde ἐπιτροπεύομαι, sum sub tutela. 3) curo, *simpliciter*. Ab ἐπίτροπος.

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipsa actio τοῦ ἐπιτροπεύειν, sive administrandi seu procurandi aliquid, procuratio, tutela. 2) deditio in fidem, id

ipsum quod Latinis fides est in illa formula. 3) potestas quae alicui permittitur, v. c. decernendi, statuendi. Ab ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπικὸς, ὁ, vide ἐπιτροπικῶς.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, ἡ, cui cura alicujus commissa est, procurator, vicarius, villicus. 2) tutor. 3) Praeses provinciae minoris, ut Judaeae.

Ἐπιτροφή, ἡ, alimentum. Ap. Jos.

Ἐπιτροχάδην, *Adv.* festinanter, more ejus qui percurrit. 2) summatim, breviter, succincte. Ab ἐπιτρέχω.

Ἐπιτροχάζω, f. άσω, percurro.

Ἐπιτρόχαλος, ου, ὁ, ἡ, velox, volubilis.

Ἐπιτροχασμὸς, οῦ, ὁ, percursio. 2) verborum & rerum copiosa & praeceps effusio ad perturbandum adversarium. Ab ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτροχάω, vide ἐπιτροχάζω.

Ἐπίτροχος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐπιτρόχαλος.

Ἐπιτρόχως, *Adv.* velociter, cito cursu. A pr.

Ἐπιτροχώτερον, *Adv.* agilius. Ab eod.

Ἐπιτρύζω, f. ύσω, admurmuro, accino.

Ἐπιτρώγω, una cum pane comedo.

Ἐπιτυγχάνω, adsequor, nanciscor. 2) attingo. & 3) succedo, feliciter evenio. 4) incido in aliquid. 5) convenio, adloquor. Hinc aor. 2. ἐπέτυχον, ἐπιτυχὼν, adeptus. 2) ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obvius vulgaris. Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus sum. Pass. ἐπιτετευγμένον, quo potiti sumus, quod bene successit.

Ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ, ἡ, super sepulcro positus. 2) ad sepulcrum pertinens. 3) galeritus, ut alauda. A seq.

Ἐπιτύμβιος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐπὶ & τύμβος, *bustum, sepulcrum*.

Ἐπιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excaeco.

Ἐπιτυφόω, f. ώσω, idem quod τυφόω.

Ἐπιτύφω, f. θύψω, accendo, inflammo. perf. p. ἐπιτέθυμμαι, part. ἐπιτεθυμμένος, incensus, ardens, *proprie & tropice*.

Ἐπιτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, voti compos, felix. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, prosper successus in aliquo genere. Ab eod. v. ἐπίτευξις.

Ἐπιτυχῶς, *Adv.* prospero cum successu, feliciter.

Ἐπιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convicior. 2) effuse cachinnor. 3) adsentor, adulor.

Ἐπιτωθασμὸς, οῦ, ὁ, adulatio.

Ἐπιφαγεῖν, a. 2. post aliquid edere, una cum pane edere.

Ἐπιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro. 2) splendidum reddo, purgo, lavo.

Ἐπιφαίνω, *in Pass.* appareo super aliqua re, i. e. dum res geritur. 2) intervenio, supervenio. 3) appareo.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, species superna, superficies, latus, frons aciei. 2) habitus & forma loci, item corporis, seu oris. 3) celebritas. 4) dignitas, honos, praestantia. 5) ortus, v. c. solis, diei. 6) apparitio Deorum, sive vis divina in auxilio ferendo, puniendo scelere &c. conspicua, *item* adventus inopinatus. 7) apparitio Christi in carne: item in judicio mundi, *omninoque* 8) majestas divinae naturae in Christo conspicua, divinitas ipsa Christi, ap. Eccl. sed τὰ ἐπιφάνια, ων, dies, qua Christus baptizatus fuit, item, qua gentibus manifestari coepit, Magique ad eum accessere, item dies illi gentilium festi, quibus numina sua venire ad loca sibi consecrata & interesse ludis, & epulis sui honoris causa celebraris assidere, ita ut conspici & tangi possent, credebant. A seq.

Ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, deus, qui humana forma indutus obambulat per terras & hominibus sui dat copiam. 2) illustris, insignis, clarus. ἐπιφανέστατος χειμὼν, hyems acerrima, Polyb. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφάνια, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem quod ἐπιφάνεια.

Ἐπίφαντος, ου, conspicuus, praesens. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφανῶς, *Adv.* insigniter, insignem in modum, splendide, magnifice. Ab ἐπιφανής.

Ἐπιφαρμακεύω, f. εύσω, aliud insuper medicamentum sumo.

Ἐπίφασις, εως, ἡ, species externa, cultus, apparatus, ut magistratuum &c. 2) adspectus, vultus. 3) significatio, professio. 4) judicium, quod profertur.

Ἐπιφάσκω, dico.

Ἐπιφατνίδιος, ου, ὁ, ἡ, & ἐπιφάτνιος, qui est ad praesepe, ad praesepe pertinet. Ex ἐπὶ & φάτνη, *praesepe*.

Ἐπίφατος, ου, ὁ, ἡ, qui male audit. Ex ἐπὶ & φημὶ, *dico*. v. ἐπίφρατος.

Ἐπιφαύσκω, luceo, splendeo, effulgeo: & *in Med.* in lucem profero, ostendo. Ex ἐπὶ & φάω, *luceo*.

Ἐπιφαύω, f. αύσω, illucesco.

Ἐπιφάω, idem.

Ἐπιφέρω, f. ἐποίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco, importo, inveho. 2) objicio, accuso. 3) adscribo. 4) impono, superimpono. 5) subjicio, subjungo, post caetera profero. 6) profero in medium, promo. 7) infero, v. c. censum, primitias &c.

Ἐπιφέρομαι, *med.* infero, importo. 2) profero. 3) affero, etiam de dote, quae affertur a femina. 4) impetum facio.

Ἐπιφημιστὴρ, ῆρος, ὁ, fausta precans, qui bona ominatur, acclamans, adsentiens. Ex ἐπὶ & φήμη, *omen*.

Ἐπιφημίζω, f. ίσω, famae seu nomini alicujus adscribo. 2) adscribo, adsigno, tribuo. 3) pervulgo, dissemino. 4) imprecor, appello, nomino, (per acclamationem maxime) *quo sensu & in medio maxime dicitur*.

Ἐπιφήμισμα, ατος, τὸ, omen. 2) favor, acclamatio. A pr.

Ἐπιφημισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐπιφθέγγομαι, f. ξομαι, adsono, acclamo, respondeo.

Ἐπίφθεγμα, ατος, τὸ, acclamatio.

Ἐπιφθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo ob, vel super.

Ἐπίφθονος, ου, ὁ, ἡ, invidiae expositus, invidiosus. 2) reprehensione dignus.

Ἐπιφθόνως, *Adv.* invidiose.

Ἐπίφθορος, ου, ὁ, ἡ, exitiosus, letalis. Ex ἐπὶ & φθορὰ, *exitium*.

Ἐπιφθύω, & ἐπιφθύσδω, *Dor.* apud Theocrit. f. ύσω, inspuo veneficarum more. Ab ἐπιπτύω, *inspuo*.

Ἐπιφιλοπονέω, ῶ, & -έομαι, οῦμαι, naviter alicui rei operam do.

Ἐπίφλεβος, ου, ὁ, ἡ, venas eminentes habens. E φλὲψ, *vena*.

Ἐπιφλεγμαίνω, valde ardeo, vel tumeo.

Ἐπιφλέγω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo. 2) illustro.

Ἐπι-

Ἐπιφλεγής, έος, ὁ, ἡ, flammeus, incendens. A pr.

Ἐπιφλόγισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio, s. pars inflammatione vexata. Quasi ab ἐπιφλογίζω, incendo, quod est a φλὸξ, *flamma*.

Ἐπιφλογώδης, ῶδες, inflammatione captus, rubicundus.

Ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.

Ἐπιφοβέομαι, vereor, magnopere timeo.

Ἐπίφοβος, ου, ὁ, ἡ, metu perculsus, perterritus.

Ἐπιφοινικίζω, ad colorem purpureum vergo.

Ἐπιφοινίσσω, rubefacio.

Ἐπιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad, in pr. certis & statis temporibus locisque. 2) ventito ad aliquem audiendi caussa. 3) viso. 4) pervado. 5) peragro. 6) in mentem venio. 7) consuetudinem stupri habeo.

Ἐπιφοιτάδιος, α, ον, adventitius. Hipp. (sed rectius legatur ἐπιφοιταῖος.)

Ἐπιφοιτάζω, idem quod ἐπιφοιτάω.

Ἐπιφοίτησις, εως, ἡ, accessus, adventus, ipsa actio superveniendi. 2) cum gen. θεοῦ, inspiratio, adflatus divinus. Ab ἐπιφοιτάω.

Ἐπίφονος, ον, mortifer, sanguinolentus. A φόνος, *cædes, cruor*.

Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, impressio, ut hostis, imbris, &c. 2) oratio invectiva & cum impetu prolata. 3) præmium præter stipendium publicum nautis dari solitum a trierarchis. 4) pecuniæ solutio & poenæ perpessio. 5) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis, ap. Med. 6) illatio, quæ sumtionem sequitur in Syllogismis, conclusio. 7) sententia addita sermoni priori. 8) Figura rhetorica, verbum in fine sententiarum repetens, Anaphoræ opposita. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορβέω, ῶ, f. ήσω, depasco.

Ἐπιφορέω, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero, ingero, injicio. 2) gravidam reddo. 3) infero post cetera, postremo loco infero.

Ἐπιφόρημα, ατος, τὸ, mensa secunda, bellaria. A pr.

Ἐπιφορικὸς, ὴ, ὸν, vehemens, acer. Ab ἐπιφορά.

Ἐπίφορος, ου, ὁ, ἡ, ferens, perferens. 2) fecundus, *de vento*. 3) uterum ferens. 4) proclivis, propensus, pronus. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono. 2) molestiam exhibeo. 3) in humeros attollo.

Ἐπιφόρως, *Adv.* prone, propense. 2) vehementer, acriter.

Ἐπίφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum. Ab ἐπιφράσσω.

Ἐπιφραδέως, *Adv.* consulte, prudenter. A seq.

Ἐπιφράζω, indico, ut hinc fit ἐπέφραδε, aor. a. indixit. ἐπιφράζομαι, excogito, comminiscor, *item*, intelligo, comperio, cognosco, ut hinc fit f. ἐπιφράσομαι, & Poet. ἐπιφράσσομαι. ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον. Hom.

Ἐπιφράσσω, vel -ττω, f. ξω, obturo, obstruo.

Ἐπιφρὶξ, horror maris, apud Homerum: ἐχθ' ἀπὸ πόντου ἐπιφρίξ. ubi tamen alii rectius, ἐχθ' ἀπὸ πόντου ἐπὶ φρίξ. Ex ἐπὶ & φρὶξ, quod idem signit.

Ἐπιφρίσσω, -ίττω, inhorreo.

Ἐπιφρονέω, prudens sum. Ab ἐπίφρων.

Ἐπιφροντίζω, curo.

Ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. 2) instinctus, adflatus, suggestio. Ab ἐπίφρων.

Ἐπίφρουρος, ον, custos, custodiæ impositus.

Ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentis compos. 2) prudens, sapiens. Ex ἐπὶ & φρὴν, *mens*.

Ἐπιφυλλίδες, propagines. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφύλαξ, ακος, ὁ, custos. Longus.

Ἐπιφυλάττω, f. ξω, observo.

Ἐπιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor. 2) accurate exquiro. A sq.

Ἐπιφυλλὶς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo superjacet. 2) pampinus racemarius. 3) racematio. 4) racemus post vindemiam relictus. 5) parvus racemus, qui sub foliis latet. Ex ἐπὶ & φύλλον, *folium*.

Ἐπιφυλλόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, q. d. super folia fructum habens, qui in folii dorso fructum gerit. E φύλλον & καρπός.

Ἐπίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, foliatus, multa ac magna folia habens. Ex ἐ. & φύλλον.

Ἐπιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Ἐπίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum. 2) conjunctio ossis cum alio osse, cum ossi os adnascitur. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφυτεύω, f. εύσω, insuper sero.

Ἐπιφύω, insuper produco seu edo. ἐπίφυμαι & ἐπιφύομαι, adnascor, innascor. 3) adhæreo, adhæresco. 4) adorior, invado, insurgo. Hinc perf. ἐπιπεφυκὼς, innatus. ἐπιφυὴς, agnatus, post natus, adortus, quod & ἐπιφὺς, inhærens, incumbens. ἐπιφῦναι, ingruere.

Ἐπιφωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo. 2) dictum aliquod iis, quæ jam dicta sunt, cum acclamatione adjungo.

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio. 2) Epiphonema, dictum superioribus additum cum acclamatione. A pr.

Ἐπιφωνηματικὸς, ὴ, ὸν, quod per acclamationem effertur. A pr.

Ἐπιφωνηματικῶς, per exclamationem, cum epiphonemate. A pr.

Ἐπιφωνημάτιον, τὸ, parvum epiphonema.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio.

Ἐπιφωράω, ῶ, in furto deprehendo. 2) deprehendo in quocunque facinore. v. φώρ.

Ἐπιφώσκω, *de sideribus*, appareo, luceo. 2) *de die ac nocte*, incipio. Ex ἐπὶ & φῶς, *lux*.

Ἐπιχαίνω, inhio. perf. ἐπικεχηνὼς, inhians.

Ἐπιχαιράγαθος, ου, ὁ, ἡ, qui honestis delectatur studiis, & virtutem amplectitur. Ex ἐ. χαίρω & ἀγαθός. opp. ἐπιχαιρέκακος, quod v.

Ἐπιχαιρεκακία, ας, ἡ, lætitia & gaudium ex aliena calamitate, voluptas ex alienis malis. A sq.

Ἐπιχαιρέκακος, ου, ὁ, ἡ, qui gaudet alienis malis. A sq. & κακός.

Ἐπιχαίρω, *proprie* gaudeo aliqua re. 2) *plerumque*, ex alterius malis gaudium percipio, insulto calamitoso.

Ἐπιχαλαζάω, ῶ, grandine ferio. 2) insulto, verbero.

Ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, resolvo. 2) demitto, deprimo. 3) remitto.

Ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabrico seu cudo super. 2) insuper fabricor & cudo. 3) expolio. 4) auditorum mentes mihi concilio.

Ἐπίχαλκος, ου, ὁ, ἡ, æratus, ære obductus.

Ἐπιχάραγμα, τὸ, signum, quod monetæ impressum est, ut noctua in numis Atticis. A sq.

Ἐπιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, f. άξω, insculpo, imprimo. 2) incisuris serratum reddo.

Ἐπιχάρεια, ἡ, venustas, lepos. A sq. (sed melior est lectio ἐπιχαρίτης.)

Ἐπιχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, gaudens & lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπι-

Ε'πιχαρέντες, εντα, ες, idem quod ἐπίχαρις.

Ε'πιχαριεντίζω, in re aliqua jocor, ludo: per jocum addo.

Ε'πιχαρίζομαι, gratificor.

Ε'πίχαρις, ιτος, ὁ, ἡ, gratus, gratioſus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia ineſt, venuſtus.

Ε'πιχάριτος, ον, idem. *Comp.* ἐπιχαριτώτερ☉-.

Ε'πιχαρίτως, *Adv.* gratioſe, cum gratia, venuſte.

Ε'πίχαρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix eventus. 2) lætitia ipſa, aliqua re commota. 3) irriſio miſeri. Ab ἐπιχαίρω.

Ε'πίχαρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem. 2) inſultatio. Ab eod.

Ε'πίχαρτος, ου, ὁ, ἡ, lætitiam ac gaudium adferens. 2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab eod.

Ε'πιχέζω, f. έσω, caco ſuper. Perf. ἐπικέχοδα, ἐπικεχοδώς.

Ε'πιχειλέω, repleo. Ex ἐ. & χεῖλ☉-, *labrum*.

Ε'πιχειλὴς, έ☉-, ὁ, ἡ, labris vicinus. 2) qui ſuper labro aut crepidine eſt. 3) non plenus. 4) plenus, *de vaſe*. Ex iiſd.

Ε'πιχειμάζω, f. άσω, hiemem dego in. 2) in hibernis me contineo.

Ε'πιχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas, quæ die certo, vel poſt certum diem, venit. A pr.

Ε'πιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio. 2) conor, nitor, adgredior. 3) argumentis adſtruere & probare conor. Ex ἐ. & χείρ.

Ε'πιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis adgreditur ſeu molitur, molimen, inceptum. 2) petitio gladiatoris &c. 3) argumentum, quo aliquid probare ſatagimus. 4) ſyllogiſmus dialecticus. A præc.

Ε'πιχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, exercitatus in argumentationibus. 2) qui novit petitiones athleticas & gladiatorias. A pr.

Ε'πιχείρησις, εως, ἡ, adgreſſio, molitio. 2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.

Ε'πιχειρίζομαι, manus admoveo. 2) curationem per chirurgiam tento.

Ε'πίχειρον, ου, τὸ, manupretium. 2) præmium militare. 3) præmium quodvis. Sed ἐπίχειρα uſitatius. Ex ἐ. & χείρ.

Ε'πιχειρονομέω, f. ήσω, manuum geſtu exprimo dicta, geſticulor.

Ε'πιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſciſco, decerno, ſuffragio creo.

Ε'πιχειροτονία, ας, ἡ, populiſcitum, creatio.

Ε'πιχερρονησίζω, fut. ίσω, accedo ad figuram Cherſoneſi.

Ε'πιχέω, f. εύσω, infundo, ſuperinfundo. 2) addito οἶνον vel ἄκρατον, eſt in convivio aliquid vini effundere, appellato amici vel amicæ nomine.

Ε'πιχηρεύω, vidua ſum, vitam viduæ ago.

Ε'πιχθόνι☉-, ου, ὁ & ἡ, terreſtris, in terris verſans. 2) indigena.

Ε'πιχλευάζω, f. άσω, ludificor, illudo.

Ε'πιχλιαίνω, calefacio, liquefacio. 2) ſubinde calefacio. *Paſſ.* ſubinde incaleſco, quod fit in febrium initiis.

Ε'πιχνοάω, ῶ, ſum obſitus lanugine.

Ε'πίχνο☉-, *contr.* ἐπίχνους, ου, ὁ, ἡ, lanugine tectus. 2) pulvere, velut lanugine, obſitus.

Ε'πίχολ☉-, ου, ὁ, ἡ, bilioſus. 2) iracundus. Ex ἐ. & χολὴ, *ira*.

Ε'πιχορδὶς, ίδ☉-, ἡ, corpus membranoſum in medio inteſtinorum ſitum, meſenterium. Ex ἐ. & χορδὴ, *inteſtinum*.

Ε'πιχορεύω, ſaltabundus accedo.

Ε'πιχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſuppedito, ſubminiſtro. 2) adjicio.

Ε'πιχορήγημα, ατος, τὸ, quod inſuper ſuppeditatur, additamentum ad priorem ſuppeditationem. 2) apparatus, ſubminiſtratio. A pr.

Ε'πιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio, munificentia. Ab eod.

Ε'πιχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor. 2) ſæpe utor. 3) familiaris ſum alicui.

Ε'πιχραύω, invado, vehementi cum impetu adorior, inſto, urgeo.

Ε'πιχρεμέθω, adhinnio, *cum dat.*

Ε'πιχρέμπτομαι, exſpuo ad aliquod, v. c. dorum.

Ε'πιχρηματίζω, ſciſco, ratum facio. 2) reſponſum do, ut v. c. legatis.

Ε'πιχρηματισμὸς, ὁ, ſcitum, decretum, quo quid ratum fit. *item* reſponſum.

Ε'πιχρηματιστὸς, ὁ, ὁ, qui ſciſcit, ratum facit.

Ε'πιχρίμπτω, f. ψω, appello, admoveo: innitor.

Ε'πίχρισις, εως, ἡ, unctio.

Ε'πίχρισμα, ατ☉-, τὸ, id, quo illinimur, quo inungimur.

Ε'πίχριστ☉-, ου, ὁ, ἡ, illitus, inunctus.

Ε'πιχρίω, f. ίσω, inungo, illino.

Ε'πιχροὰ, ἡ, color.

Ε'πιχρονίζω, f. ίσω, immoror. 2) inveteraſco.

Ε'πιχρόνι☉-, ου, ὁ, ἡ, diuturnus, inveteratus.

Ε'πίχρονι☉-, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ε'πίχρυσ☉-, ου, ὁ & ἡ, inauratus.

Ε'πιχρώζω, f. ώσω, coloro, colorem induco, & quidem leviter, ut color non alte deſcendat. 2) leviter imbuo aliqua re. ἐπικεχρωσμένος, leviter doctus.

Ε'πιχρωματίζω, idem.

Ε'πιχρώννυμι, vel ἐπιχρωννύω, f. ώσω, idem.

Ε'πίχρωσις, εως, ἡ, infectio, levis coloris inductio, levis macula.

Ε'πίχυλ☉-, ον, ſuccum faciens nutritium, ad alendum valde aptus.

Ε'πιχύνω, vel ἐπιχύω, infundo, ſuperinfundo. Unde uſitata: ἐπέχυσε, ἐπιχυθείς.

Ε'πίχυσις, εως, ἡ, infuſio. 2) vaſculum, quo aliquid infundimus. 3) coloris, calcis inductio. 4) numerus redundans, multitudo ingens.

Ε'πίχυτ☉-, ου, ὁ, genus placentæ, quod oleo aut melle perfunderetur.

Ε'πίχωλ☉-, ου, ὁ & ἡ, claudus, ſubclaudus.

Ε'πίχωμα, ατ☉-, τὸ, agger, aggeſtus.

Ε'πιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggere munio. 2) terra aggeſta operio.

Ε'πιχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, permitto.

Ε'πιχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, permiſſio. 2) ceſſio. A pr.

Ε'πιχωριάζω, f. άσω, ſum indigena, ſum vernaculus. 2) ad locum aliquem ventito. 3) frequenter verſor apud. 4) in uſu ſum alicubi. A ſq.

Ε'πιχώρι☉-, ία, ιον, vel ἐπιχώρι☉-, ου, ὁ, ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de perſona & re*. Ex ἐπὶ & χῶρ☉-, *locus*.

Ε'πιχωρίως, *Adv.* more regionis, more patrio.

Ε'πίχωσις, εως, ἡ, agger. 2) adgeſtio terræ.

Ε'πιψάλλω, f. αλῶ, pſallo, cano.

Ε'πιψαύδην, *Adv.* ita, ut ſummis tantum digitis attingas. 2) ſtrictim. A ſq.

Ε'πιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto leviter. 2) τὰ πράγματα, tractare negotia.

Ε'πιψέγω, f. ξω, idem quod ſimplex.

Ε'πιψεκάζω, f. άσω, irroro, adſpergo. 2) inſtillo.

Ε'πι-

Ἐπιψεύδομαι, f. ψεύσομαι, adfingo, ementior.

Ἐπίψηγμα, ατος, τό, strigmentum, ramentum, purgamentum.

Ἐπιψηλαφάω, ῶ, leviter attrecto.

Ἐπιψηφίζω, f. ίσω & ιῶ, in suffragium mitto, potestatem do suffragii ferendi, rogo sententias. 2) suffragio meo comprobo, decerno, non modo in activo, sed etiam in medio, & quidem in hoc sæpius.

Ἐπιψήφισις, εως, ἡ, actio ipsa mittendi in suffragium. 2) approbatio. A pr.

Ἐπίψογος, ου, ὁ, ἡ, qui reprehensionem meretur, in vituperium incurrens.

Ἐπιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perspiro.

Ἐπιψωμίζω, f. ίσω, bolos in buccam ingero.

Ἐπιωγαί, loca, ubi naves stantes a ventorum injuria tutæ esse possunt. Ex ἐπί, & ἄγω, *duco*, vel ab ἰωγή.

Ἐπόγδοος, sesquioctavus: tonus musicus, quem Macrobius epogdoum vocat.

Ἐπογκίαι, ῶν, αἱ, sarcinæ & onera navis. Hesych. Ex ἐπί & ὄγκος, *moles*.

Ἐπόδυνος, ου, ὁ, ἡ, plenus molestiæ & laboris. Ex ἐπί & ὀδύνη, *labor*. v. ἐπώδυνος.

Ἐποδύρομαι, fleo super, defleo, deploro.

Ἐπόζω, oleo, suboleo, fœteo. Unde aor. 1. ἐπώζεσεν.

Ἐποιδαλέος, α, ον, tumidus. A sq.

Ἐποιδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco. 2) in superficie tumeo.

Ἐποιδίσκω, tumefacio. 2) in superficie tumefacio.

Ἐποικέω, ῶ, f. ήσω, aliis ejectis inhabito.

Ἐποικιδία, ἡ, Ceres, quasi domestica, a cura rei domesticæ.

Ἐποικίζω, ædifico ad v. c. flumen. *de urbe*, condo.

Ἐποίκιον, ου, τό, supellex. 2) villa, casa, domicilium. Ex ἐπί & οἶκος, *domus*.

Ἐποικοδομέω, ῶ, superstruo, inædifico. 2) pro ἐπιτειχίζω.

Ἐποικοδομή, &

Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, superstructio.

Ἐποικονομέω, ῶ, curo, dispenso.

Ἐποικονομία, ἡ, accuratior alicujus rei tractatio, narratio, expositio &c.

Ἔποικος, ου, ὁ, colonus, advena.

Ἐποικορέω, ῶ, f. ήσω, inhabito.

Ἐποικτείρω, misereor.

Ἐποικτίζω, f. ίσω, miseror. 2) miserabiliter queror.

Ἐποίκτιστος, ον, miserabilis.

Ἐποιμώζω, f. ώξω, adgemo.

Ἔποινος, ου, ὁ, ἡ, vinosus. Ex ἐπί & οἶνος.

Ἐποιστέον, inferendum. Ab ἐπιφέρω.

Ἐποιχνέω, ῶ, eo adversum, irruo, invado. 2) obeo, percurro. 3) adeo, accedo.

Ἐποίχομαι, idem. *item* procuro, obeo curando, agendo.

Ἐποιωνίζω, ominor alicui, faveo.

Ἐποκέλλω, impingo, illido. 2) appello ad litus. aor. 1. ἐπώκειλα.

Ἐπολισθαίνω & ἐπολισθέω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.

Ἐπολολύζω, f. ύξω, læta verba acclamo, lætum carmen, pæana, accino. 2) *recentiores*, pro ejulo, lamentor.

Ἐπολοφύρομαι, lamentor, lamentis prosequor.

ἘΠΟΜΑΙ, sequor, comitor, una eo, adjuvo. 2) assequor, intelligo. 3) consentio, convenio, respondeo. 4) τὰ ἑπόμενά τινι, quæ cum aliqua re conjuncta sunt, consentanea.

Ἐπομβρέω, ῶ, f. ήσω, imbre rigo, irrigo. Ab ἔπομβρος.

Ἐπόμβρησις, εως, ἡ, irrigatio per imbrem.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia. 2) humoris abundantia.

Ἔπομβρος, ου, ὁ, ἡ, imbrem habens seu pluviam, imbre abundans.

Ἐπομένως, *Adv.* consequenter, exinde, deinde, tum. 2) pedario more sequendo. Ab ἑπόμενος, quod est ab ἕπομαι.

Ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, de re aliqua juro, jurejurando confirmo. 2) insuper vel præterea juro. 3) dejero. 4) juro. Hinc f. ἐπομοῦμαι. aor. 1. ἐπώμοσα. inf. ἐπομόσαι. Part. ἐπομοσάμενος.

Ἐπομόργνυμι, & ἐπομόργνυμαι, imprimo, inuro.

Ἐπομφάλιον, ου, τό, quod supra umbilicum est. 2) umbo clypei. Ex ἐπί & ὀμφαλός, *umbilicus*.

Ἐπομφάλιος, ου, ὁ, ἡ, umbilicatus, rotundus. Ex iisd.

Ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris & conviciis increpo, exprobro.

Ἐπονείδιστος, ου, ὁ, ἡ, probrosus. A pr.

Ἐπονειδίστως, *Adv.* probrose, cum probro. A pr.

Ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino. 2) nomen do ab aliquo, nominatim consecro, & ennsecro, dico, *simpliciter*. 3) despondeo alicui fœminam.

Ἐπονομασία, ας, ἡ, cognominatio, dedicatio.

Ἐπονόμαστος, ου, ὁ, ἡ, cognominatus.

Ἐπονομαστῶς, *Adv.* nominatim.

Ἐποξίζω, f. ίσω, coacesco.

Ἐποξύνω, instigo.

Ἐποξύς, ὑ, valde vehemens.

Ἐποπίζομαι, f. ίσομαι, revereor, caveo, curo.

Ἐπόπισθεν, *Adv.* a tergo, pone.

Ἐποποιΐα, ας, ἡ, scriptio carminis heroici. Ab ἐποποιός.

Ἐποποιϊκός, ή, όν, ad epopœjam pertinens. A pr.

Ἐποποιός, οῦ, ὁ, heroici carminis scriptor. Ab ἔπος, *carmen heroicum*, & ποιέω.

Ἐποπτάω, asso insuper.

Ἐποπτεία, ας, ἡ, inspectio. 2) cura sacrorum. A sq.

Ἐποπτεύω, f. εύσω, inspicio. 2) secretiora sacra post annum initiationis inspicio. 3) ferior. Ab ἐπόπτης.

Ἐποπτήρ, ῆρος, ὁ, inspector, speculator.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, inspector, spectator, speculator. 2) qui aliquid inspicit & censura notat. 3) antistes sacrorum. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐποπτικός, ή, όν, ad ἐπόπτην pertinens.

Ἐπόπτομαι, f. ὄψομαι, inspicio, viso, inviso. 2) diligenti inspectione secerno ac seligo.

Ἔποπτος, ου, ὁ, ἡ, conspicuus, adspectabilis.

Ἐποργάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror & concitor, *proprie*, libidinis.

Ἐποργιάζω, mysteria, orgia celebro.

Ἐπορέγομαι, f. ξομαι, exporrecta manu prenso, protenta manu capto; *hinc*, irruo. 2) porrecta manu præbeo; *hinc*, jaculor.

Ἐπορθιάζω, altum clamorem tollo. Ab ὄρθιος.

Ἐπορθοβοάω, alta voce, cum vociferatione nuncio. Ex ἐ. ὀρθός & βοάω. v. ἐπορθροβόας.

Ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculo, mane surgo.

Ἐπορθρίζω, f. ίσω, idem.

Ἐπορθρισμός, οῦ, ὁ, consuetudo matutino tempore surgendi & agendi. A pr.

Ἐπορθροβόας, ου, ὁ, epith. galli, sub auroram cantare soliti.

Ἐπορίνω, concito adversus quem.

Ἐπορκίζω, f. ίσω, *Jonico pro* ἐφορκ. adjuro, obtestor per jurandi formulam.

Ἐπορκισμός, οῦ, ὁ, adjuratio, exorcismus.

Ἐπορκιστὴς, ῦ, ὁ, adjurator, exorcista.

Ἐπόρνυμαι, vel ἐπορνύω, concito & paro adversus.

Ἐπορὼν, f. ύσω, impetu seu gradu concitato feror, hostiliter adsilio.

Ἐποοχέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, insulto.

Ἐπόρω, concito adversus. Unde aor. 2. ἐπῶρσε. ἐπώρσεν, incitavit.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, vocabulum. 2) carmen heroicum. 3) versus. 4) versus contextus biblici. 5) oraculum. 6) πρὸς ἔπος, statim, simul ac dixeris, rogaris &c. Ab ἔπω, dico.

Ἐποστρακίζω, f. ίσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent.

Ἐποστρακισμὸς, ῦ, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur. A præc.

Ἐπόσχιον, τὸ, palmes, e quo quid enascitur. Ab ὄσχος, idem.

Ἐποτοτύζω, defleo, deploro, super aliquo lugeo. Ex ἐπὶ & ὀτοτύζω, fleo, ploro.

Ἐποτρύνω, instigo, excito, incito. aor. 1. part. ἐποτρύνας.

Ἐπουλὶς, ίδος, ἡ, vitium gingivarum, cum tuber in iis provenit. Ex ἐπὶ & ὖλον, gingiva.

Ἐπουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco.

Ἐπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio. A pr.

Ἐπουλωτικὸς, ἡ, ὸν, efficiens cicatricis. Ab eod.

Ἐπουραῖος, αία, αῖον, qui in cauda est. 2) cui cauda est, caudatus. Ex ἐπὶ & οὐρὰ, cauda.

Ἐπουράνιος, ε, ὁ, ἡ, cœlestis.

Ἐπουρέω, ῶ, f. ήσω, mejo super. 2) mejo, mingo.

Ἐπουριάζω, flatu secundo impello. 2) obsecundo. Ab οὐρία, sc. αὔρα, prosperitas venti.

Ἐπουρίζω, f. ίσω, vento secundo impello; unde 2) dirigo animum, appello aliquo. 3) impello, incito. 4) prospero, perficio.

Ἐπουρος, ε, ὁ, ἡ, vento secundo impellens. Ex ἐπὶ & οὖρος, sc. ἄνεμος, ventus secundus.

Ἐπουσιώδης, εος, ὁ, ἡ, ad substantiam accedens, substantiæ adjunctus.

Ἐποφείλω, insuper debeo. aor. 1. ἐποφείλησα.

Ἐποφέλλω, augeo, amplifico, cumulo.

Ἐποφθαλμιάω, ῶ, f. ήσω, oculos adjicio, & concupisco. 2) invidis oculis adspicio, invideo. 3) adnicto. Ab ὀφθαλμός.

Ἐποφθαλμιάζω, idem.

Ἐποφθαλμιάω, ῶ, idem.

Ἐποφθαλμίζω, idem. Ap. Charit. sed vox suspecta est.

Ἐποφθάλμιος, ε, ὁ, ἡ, oculo impositus, supra oculum situs.

Ἐποχετεία, derivatio aliquo. Ab ὀχετὸς, rivus, canalis, vel potius ab ὀχετεύειν.

Ἐποχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquo.

Ἐποχεύω, iterum ineo, de coitu Ven.

Ἐποχέω, ῶ, f. ήσω, veho; ἐποχέομαι, innitor, invehor.

Ἐποχὴ, ῆς, retentio, repressio, v. c. equi, navis currentis &c. 2) remora, impedimentum. 3) dubitatio, assensus dilatio. 4) status cœli positusque siderum. 5) initium temporis s. annorum numerandorum, Epocha, æra. Ab ἐπέχω, contineo vel insisto.

Ἔποχος, ε, ὁ, ἡ, qui vehitur curru, seu equo. 2) qui firmiter insidet ad vehendum. 3) cui quis insidet. 4) constans, permanens. Comp. ἐποχώτερος, constantior. Ab ὀχέω. v. ἔχω.

ἜΠΟΨ, οπος, ὁ, upupa, avis.

Ἐποψωνέομαι, ῦμαι, una cum pane comedo, opsonii loco vescor.

Ἐποψὲ, sero, usque in seram. Ab ἐ. & ὀψέ.

Ἐποψειητικὸς, ῦ, ὁ, inspiciendi vel spectandi cupiditas. quasi ab ἐποψιάζω, quod est ab ἔποψις.

Ἐπόψημα, ατος, τὸ, quod cum pane comeditur.

Ἐπόψησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐποψάομαι.

Ἐποψία, ας, ἡ, inspectio. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐπόψιμος, ον, idem quod seq.

Ἐπόψιος, ε, ὁ & ἡ, adspectabilis, qui cernitur, visibilis. 2) Epith. Jovis, animadvertentis hominum gesta, ulciscentis & auxiliantis &c. Ab eod.

Ἔποψις, εως, ἡ, adspectus, prospectus.

ἙΠΤΑ', septem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus septenarius.

Ἑπταβαφίλιον, τὸ, genus unguenti.

Ἑπταβόειος, ε, ὁ, ἡ, e septem bubulis pellibus factus. 2) impenetrabilis, de scuto s. clypeo, & tropice fortis, robustus. Ex ἑπτὰ & βῦς, bos.

Ἑπτάβοιος, ε, ὁ, ἡ, septem boves æquans. Ex iisd.

Ἑπτάγλωσσος, -ττος, ον, septilinguis. Ex ἑ. & γλῶσσα.

Ἑπταγράμματος, ε, ὁ, ἡ, qui septem litterarum est. Ex ἑπτὰ & γράμμα.

Ἑπτάγωνα, ων, τὰ, musica instrumenta quædam, q. d. septangula. Ex ἑ. & γωνία, angulus.

Ἑπταέτης, vel ἑπταετὴς, έος, ὁ, ἡ, septennis, qui septem annorum est. Ex ἑ. & ἔτος.

Ἑπταετία, ας, ἡ, septennium. A pr.

Ἑπταήμερος, ε, ὁ, ἡ, qui septem dierum est.

Ἑπταῖος, α, ον, qui septimo die venit, aliudve facit.

Ἑπτακαίδεκα, septemdecim.

Ἑπτακαιδεκάπους, ον, septemdecim pedes æquans.

Ἑπτακαιδεκαταῖος, ὁ, septimus decimus.

Ἑπτακαιδέκατος, άτη, ατον, decimus septimus.

Ἑπτακαιδεκέτης, septemdecim annos natus.

Ἑπτακαιεικοσαέτης, ες, septem & viginti annos natus.

Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ε, ὁ, ἡ, septem & viginti partibus major.

Ἑπτάκαυλος, ε, ὁ, ἡ, septem caules habens.

Ἑπτάκι, vel ἑπτάκις, Adv. septies.

Ἑπτακισμύριοι, septuaginta millia.

Ἑπτακισχίλιοι, ιαι, ια, septies mille.

Ἑπτάκλινος, ε, ὁ, ἡ, septem lectis instructus. Ex ἑ. & κλίνη.

Ἑπτακόσιοι, septingenti.

Ἑπτακοσιοπλασιάκις, septingenties.

Ἑπτακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, septingentesimus.

Ἑπτάκτυπος, ε, ὁ, ἡ, q. s. septisonus, septem sonos edens, e septem chordis sonans.

Ἑπτάκωλος, ον, septem colis, versiculis constans. Ex ἑ. & κῶλον.

Ἑπτάλογχος, ον, septem legionibus constans. Ex ἑ. & λόγχη, pars exercitus, ut legio, phalanx, ap. Sophocl.

Ἑπτάλοφος, ε, ὁ, ἡ, septicollis.

Ἑπτάλυχνος, ε, ὁ, ἡ, septem lucernas habens.

Ἑπταμηναῖος, αία, αῖον, septimum mensem agens. 2) qui septimo mense in lucem editus est. Ex ἑπτὰ & μὴν, mensis.

Ἑπτάμηνος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἑπταμήτωρ, ορος, ἡ, septem filiorum mater.

Ἑπτάμιτος, ε, ὁ, ἡ, septem habens chordas.

Ἑπταμόριον, ε, τὸ, septima pars.

Ἑπτάμυχος, ε, ὁ, ἡ, septem habens recessus.

Ἑπτάπεκτος, ε, ὁ, ἡ, qui septies, vel sæpe, tonderi potest. A πέκω, pecto.

Ἑπτάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui septem cubitos æquat.

Ἑπταπλασιάζω, f. άσω, reddo septuplo majus.
Ἑπταπλάσιος, ία, ιον, septuplus.
Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ & ἡ, idem.
Ἑπταπλασίως, Adv. septifariam, septies.
Ἑπτάπλευρος, ου, ὁ, ἡ, qui septem latera habet. 2) cui septem costæ sunt. Ex ἑ. & πλευρὰ, latus.
Ἑπταπλόος, contr. ἑπταπλοῦς, ῦ, ὁ, ἡ, septemplex.
Ἑπτάπεδος, ου, ὁ, septempedalis. Ex ἑ. & πὲς.
Ἑπτάπορος, ου, ὁ, ἡ, septem habens vias. epith. Plejados, quia septem stellis constat.
Ἑπτάπους, οδος, ὁ, ἡ, septempedalis.
Ἑπτάπυλος, ου, ὁ, ἡ, qui habet septem portas.
Ἑπτάπυργος, ου, ὁ, ἡ, qui habet septem turres.
Ἑπτάῤῥοος, contr. ἑπτάῤῥους, ου, ὁ, ἡ, septemfluus. 2) septem ostia habens.
Ἑπτὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius.
Ἑπταστάδιος, ον, septem stadiis constans. A στάδιος.
Ἑπτάστολος, ου, ὁ, ἡ, septem modis instructus seu ornatus.
Ἑπτάστομος, ου, ὁ, ἡ, septem ora seu ostia habens, septem ostiis in mare influens.
Ἑπταστεχὴς, ὲς, epith. portarum Thebanarum, ap. Æschyl. septem locis s. partibus munitus.
Ἑπτάτονος, ου, ὁ, ἡ, septem tonos habens, seu septem chordis intentus.
Ἑπταφαὴς, ὲς, septem locis s. partibus lucens. Epith. Zonarum cœlestium. Ex ἑ. & φάω.
Ἑπτάφθογγος, ου, ὁ, ἡ, septem voces seu sonos edens.
Ἑπτάφυλλος, ον, septem folia habens. Ex ἑ. & φύλλον.
Ἑπτάφωνος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἑπτάφθογγος. Ex ἑ. & φωνή.
Ἑπταχῆ, Adv. septifariam.
Ἑπταχῆ, Adv. idem.
Ἑπτάχορδος, ου, ὁ, ἡ, septem fidibus instructus. Ex ἑ. & χορδὴ, fides.
Ἑπτέτης, ου, ὁ, septennis, septem annos natus. Ex ἑ. & ἔτος, annus.
Ἑπτέτις, ιδος, ἡ, septem annos nata. A pr.
Ἑπτήμερος, ον, septem dies durans.
Ἑπτήρης, εος, ὁ, ἡ, septem remorum ordinibus instructus. Ex ἑπτὰ & ἐρέσσω, remigo. vel ἄρω.
Ἔπυδρος, ον, Jon. pro ἔφυδρος, ubi v.
Ἐπύλλιον, ου, τὸ, versiculus. 2) parvum carmen. Ab ἔπος, verbum.
ἜΠΩ, dico, inusitatum. Aor. 2. εἶπον, εἰπεῖν, εἰπών, aor. 1. εἶπα, usitata.
ἝΠΩ, ago, operor. In compositione usitatum. De med. v. supra.
Ἐπωάζω, f. άσω, ovis incubo. 2) ovis incubans cano vel clamo, item, clamo in modum gallinæ incubantis. Ex ἐπὶ & ὠὸν, ovum.
Ἐπώασις, εως, ἡ, incubatio, incubitus. A pr.
Ἐπωασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Ἐπωβελία, ας, ἡ, sexta pars æstimatæ litis, quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, quæ sexta pars drachmæ erat, multabatur.
Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum. 2) carmen. 3) cantio. Ab ἐπαείδω, contr. ἐπᾴδω.
Ἐπώδης, ῶδος, foetidus, graveolens, ut δυσώδης. Ex ἐπὶ & ὄζω, foeteo.
Ἐπῳδικὸς, ἡ, ὸν, succinens, ad epodam pertinens, incantare sciens. Ab ἐπῳδός.
Ἐπωδίνω, parturio.
Ἐπῴδιον, ου, τὸ, quod odæ accinitur, versiculus. Ab ἐπῳδή.
Ἐπῳδὸς, ῦ, ὁ, ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans. 2) quod vim habet amoris excitandi & conciliandi homines. 3) pars carminis lyrici, in primis odæ Pindaricæ. 4) versiculus brevior post longiorem.
Ἐπώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolorem inferens, vel afferens. 2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ & ὀδύνη, dolor.
Ἐπωδύνως, cum gravi dolore. A pr.
Ἐπώζω, idem quod ἐπωάζω.
Ἐπωθέω, ῶ, f. ἐπώσω, impello.
Ἐπωθίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπωλένιος, ου, ὁ, ἡ, qui in ulnis, vel sub ulnis fertur. Ex ἐπὶ & ὠλένη, ulna.
Ἐπωμάδιος, ου, ὁ, ἡ, humeris superimpositus. Ex ἐπὶ & ὦμος, humerus.
Ἐπωμαδὸν, Adv. super humeros, in humeris. Ex ἐπὶ & ὠμαδὸν, quod idem notat.
Ἐπωμίδιον, ου, τὸ, Dim. ab ἐπωμίς.
Ἐπωμίζομαι, in humeros tollo. Ab ἐπὶ & ὦμος.
Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, summa humeri pars. 2) humerus. 3) nomen vestis muliebris, humeros tegens. 4) pars eminens navis, cui inscriptum elogium. Ex ἐπὶ & ὦμος.
Ἐπωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.
Ἐπώμοτος, ου, ὁ, ἡ, qui juravit, adstrictus juramento. 2) obstrictus. Ab eod.
Ἐπώνιον, ου, τὸ, vectigal, quod pro re emta penditur. Ex ἐπὶ & ὦνος.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen. 2) nomen. A seq.
Ἐπώνυμος, ου, ὁ, ἡ, additus ad nomen, qui pro cognomine tribuitur: item, cognominis. 2) qui nomen traxit ab alio. 3) qui nomen dat alii, ut ἐπώνυμος ἄρχων, qui anno nomen dat. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ου, cognomen. Ex ἐπὶ & ὄνομα, nomen.
Ἐπωνύμως, Adv. cognomine.
Ἐπωπάζω, & ἐπωπτάω, inspicio. Æschyl. Hesych. A seq.
Ἐπώπης, ου, ὁ, inspector. Hesych. Ex ἐπὶ & ὤψ, oculus.
Ἐπωπὶς, ίδος, ἡ, pedissequa. Lycoph. Ab ἕπομαι.
Ἐπῶπις, ιδος, ἡ, inspectrix. Ab ἐπώπης.
Ἐπωραΐζω, curo, sollicitus sum. Ab ἐπὶ & ὤρα, cura.
Ἐπωρύω, f. ύσομαι, ululo, infremo.
Ἔπωσις, εως, ἡ, impulsio. A ἐπωθέω.
Ἐπωτειλόομαι, cicatrice obducor. Ex ἐ. & ὠτειλή, cicatrix.
Ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex utraque proræ parte prominentia: quasi auriculæ navis. Ab ἐπὶ & ὖς, auris.
Ἐπωφέλεια, ας, ἡ, utilitas.
Ἐπωφελέω, ῶ, f. ήσω, insuper juvo. 2) prosum.
Ἐπωφέλημα, ατος, τὸ, utilitas. A præc.
Ἐπωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis.
Ἐπωφέλιμος, ου, ὁ & ἡ, idem.
ἜΡΑ, ας, ἡ, terra.
Ἔραζε, Adv. in, vel ad terram.
Ἔραμα, τος, τὸ, vomitus, id quod, quocunque modo, humo defunditur. Ab ἐράω, vomo.
Ἔραμαι, amo. Ab ἐράω, amo.
Ἐρανάρχης, ου, ὁ, proprie, qui præest collegio eranistarum. 2) qui præest coenæ collatitiæ, apud Diog. Laert. Ex ἔρανος & ἄρχω.
Ἐρανέμπολος, ου, ὁ, ἡ, qui in ἐράνῳ mercaturam exercet. Ex ἔρανος & ἐμπολέω, mercor.
Ἐρανίζω, f. ίσω, cum accus. peto ab amicis collationem, atque adeo impetro. Unde 2) corrogo, emen-

emendico. 3) *cum dativo* confero symbolam, largior eranon. 4) colligo, *simpl.* comporto. 5) *in medio*, est ἔρανον rogo. 2) *eleganter tropice*, colligo, aucupor & capto omni occasione & ex omni re v. c. quæstum, gratiam, laudem, voluptatem, & 3) consequor ab aliquo aliquid. Ab ἔρανος.

Ἐρανικός, ή, όν, pertinens ad ἐράνους, qui fit ad corrogandam stipem. Ab eod.

Ἐράνιον, ου, τὸ, parva symbola. 2) exigua stips. Dim. ab eod.

Ἐράνισις, εως, ἡ, &

Ἐρανισμός, οῦ, ὁ, corrogatio, collectio erani.

Ἐρανιστής, οῦ, ὁ, qui est e numero sodalium, qui singulis mensibus, aut statis temporibus pecunias conferunt.

Ἐραννός, ή, όν, amabilis. pro ἐρατεινός. Ab ἐράω.

ἘΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quisque symbolam suam confert; reperitur etiam pro cœna quaque lauta, etiamsi non collatitia. 2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem, ut reddatur commodo tempore. 3) collatio, quæ ex pacto fit certis temporibus, cujuscunque rei caussa, ab iis, qui ei pactioni se obstrinxerunt. 4) beneficium, beneficentia. 5) præmium, merces, gratia. *Nempe quicquid paullatim, variis factis, consequimur, id eleganter ἔρανος dicitur, ut Cicero* gratiam colligere *dixit*.

Ἐρασιμολπος, ου, ὁ, ἡ, amans carminis seu cantus. Ex ἐράω & μολπὴ, *cantus*.

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, studiosus capillitii. Ex ἐράω & πλόκαμος, *cincinni*.

Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.

Ἐρασιχρήματος, ου, ὁ, ἡ, pecuniæ amore flagrans, pecuniam sive opes amans. Ex ἐράω & χρήματα, *opes*.

Ἐράσμιος, ου, ὁ & ἡ, amabilis, desiderabilis. Ab ἐράω.

Ἐραστής, οῦ, ὁ, amator, amans, etiam de pæderasta. Ab eod.

Ἐράστρια, ἡ, femina amans.

Ἐρατεινός, ή, όν, amabilis, amœnus. Ab ἐρατός.

Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.

Ἐρατοπλόκαμος, ου, pulcricomus. v. ἐρασιπλ.

Ἐρατός, ή, όν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.

Ἐρατόχροος, *contr.* ἐρατόχρους, ὁ & ἡ, amabili colore præditus. Ex ἐρατός & χρόα, *color*.

Ἐρατὼ, οῦς, Erato, *una Musarum*.

Ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, pulcros oculos habens. Ex ἐρατός & ὤψ, *oculus*.

ἘΡΑΩ, ῶ, amo, amore prosequor. 2) cupio, adfecto. ἠράσθην, aor. 1. amavi. ἐρασθεὶς, qui amavit. ἐρώμενος, *substantive*, amasius: ἐρωμένη, amica. *Significat etiam* defundo, expendo, vomo.

Ἐργάζομαι, f. άσομαι, opus facio, laboro, in primis in agro, mari, *unde* 2) colo agrum. 3) navigo, quæstus caussa. 4) quæstum facio e quacunque re. 5) elaboro, efficio, *de arte factis in primis*.

Ἐργάθω, arceo, aufero, separo. Ab ἔργω.

Ἐργαλεῖον, ου, τὸ, instrumentum, ferramentum. Ab ἔργω.

Ἐργάνη, ης, ἡ, Minervæ cognomen, q. d. opifex.

Ἐργασία, ας, ἡ, opus. 2) elaboratio, *in primis in operibus artificum*. 3) cultus. 4) opificium, opera, labor, unde quæstus est. 5) de die, in quo opus facere licet. 6) quæstus, lucrum, pecuniæ comparatio. 7) factum præclarum.

Ἐργάσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui elaborari, coli potest. 2) confectus, elaboratus. 3) cultus.

Ἐργαστέον, *Adv. pos.* opera danda est, agendum est. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστήρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργαστηριακοὶ, οἱ, opifices. Polyb. Ab ἐργαστήριον.

Ἐργαστηριάρχης, ου, ὁ, manceps officinæ, tabernarius, institor. Ex ἐργαστήριον & ἄρχω.

Ἐργαστήριον, ου, τὸ, officina, taberna. 2) *in specie* cella meretricia. *quam & Plautus* opificinam *vocat*. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστικός, ή, όν, operarius. 2) operosus, sedulus, efficax, opere & labore præstans. Ab eodem.

Ἐργατεύομαι, laboro. A seq.

Ἐργάτης, ου, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere & arte. 2) dicitur & pro ἐργαστικός. Ab eod.

Ἐργατήσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui coli & laborari potest. A præc.

Ἐργατικός, ή, όν, operarius, operosus. Ab eod.

Ἐργατικῶς, *Adv.* operose.

Ἐργατίνης, ου, ὁ, operarius. Ab ἐργάτης.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix. 2) mercenaria. Ab eod.

Ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.

Ἐργεπιστάτης, ου, ὁ, ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον & ἐπιστάτης, *instigator*.

Ἐργεπιστάτης, ου, ὁ, qui operi præest, operum curator. Unde

Ἐργεπιστατέω, operi præsum.

Ἔργετος, ου, ὁ, sepes, sepimentum, impedimentum. Hesych. Ab ἔργω pro εἴργω, *includo*.

Ἔργμα, ατος, τὸ, septum, claustrum. Ab eod.

Ἔργμα, ατος, τὸ, factum, opus, facinus. A ῥέζω, *facio*, vel potius antiquo ἔργω, unde ἐργάω & ἐργάζομαι.

Ἐργοδιωκτέω, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. A seq.

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, qui urget opus. Ex ἔργον & διώκω.

Ἐργοδοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. A seq.

Ἐργοδότης, ου, ὁ, qui opera distribuit, qui pensum dat, operis locator.

Ἐργοεπιστάτης, ου, ὁ, idem quod ἐργεπιστάτης.

Ἐργοκαθεστὴς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐργολαβέω, ῶ, opus faciendum suscipio, operam loco, redemturas facio. Aliquando de iis, qui judiciis corrumpendis operam suam locant, versutias forenses provinciam habent. Ab ἐργολάβος.

Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciundi susceptio, redemtura, vel conductio, quæstus.

Ἐργολάβος, ου, ὁ, ἡ, qui opus faciendum suscipit, redemtor. Ex ἔ. & λαμβάνω.

Ἐργολήπτης, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἐργομωκάω & ἐργομωκῶ, adsentor, adulor, ancillor.

Ἐργομωκία, ας, ἡ, adulatio. A seq.

Ἐργόμωκος, ου, ὁ, ἡ, illusor. 2) adulator.

ἘΡΓΟΝ, ου, τὸ, opus, factum, res. 2) difficultas. 3) ædificium. 4) labor in agro, omninoque in suo cujusque opificio, artificio, munere &c. τὰ ἔργα opera in pr. rusticana, quæ colono die quoque propria sunt agenda. Sata & parta illis operibus. Hinc ἔργα & ἡμέραι Hesiodi sunt carmen, docens quid operis rusticani die quoque sit agendum.

Ἐργοπαρέκτης, ου, ὁ, operis locator. Ex ἔργον & παρέχω.

Ἐργοπόνος, ὁ, ἡ, laboriosus, rusticus.

Ἐργοστόλοι, ου, ὁ, curator, præfectus operis. Ex ἔ. & στέλλω.

Ἐργότρυς, inspector operum, qui urget opus. Hesych. Ex ἔ. & ὀτρύνω, *urgeo*.

Ἐργοχειρέω, manibus laboro.

Ἐργόχειρον, ου, τὸ, opus manuum.

Ἔργω, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, includo, v. εἴργω. it. pro ῥέζω, v.

Ἐργα-

Ἐργώδης, εος, ὁ, operosus, difficilis, laboriosus.
Ἐργωδῶς, *Adv.* difficulter, ægre.
Ἐργώνης, ου, ὁ, manceps, s. conductor operum, in pr. publicorum. Ex ἔ. & ὠνέομαι, *emo*.
Ἐργωνία, ἡ, redemtura operum publicorum.
Ἔρδω, facio. A ῥέζω, quod idem notat.
Ἐρέα, ας, ἡ, lana. Ab ἔρος.
Ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, furvus, obscurus. Ab ἔρεβος.
Ἐρεβίνθειος, ου, ὁ, ἡ, ciceri similis. Ab ἐρέβινθος.
Ἐρεβινθιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eodem.
Ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, idem & ab eodem.
ἘΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer, leguminis genus. 2) pudendum virile.
Ἐρεβινθώδης, εος, ὁ, ἡ, ciceri similis. A pr.
Ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abscondita scrutor. 2) subterranea scrutor.
Ἐρεβόθεν, *Adv.* ex orco, e tenebris. A seq.
ἜΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ seu caligo.
Ἐρεβώδης, εος, ὁ, ἡ, tenebrosus. 2) profundus. A pr.
Ἐρεβῶπις, ιδος, ἡ, orcinos, h. e. nigros, terribiles oculos habens. Ex eod. & ὤψ.
Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba fresa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta. 2) legumina quævis eo modo se habentia. Ab ἐρείκω, *frango*.
Ἐρεγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Ἐρεείνω, interrogo. Ab ἐρέω, *dico*.
Ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, lacesso. Ab ἐρέθω.
Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum. A pr.
Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, provocatio. 2) rosio. Ab eod.
Ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, irritator, provocator. Ab eod.
Ἐρεθιστικὸς, ἡ, ὸν, proritandi vim habens. A pr.
Ἐρεθιστικῶς, *Adv.* irritantis more, irritando &c.
ἘΡΕΘΩ, lacesso, irrito, provoco.
ἘΡΕΙΔΩ, f. ἐρείσω, pono, figo, firmo, fulcio, trudo. 2) ingruo, pugno &c. 3) *pass.* etiam fundi sc. humi, sterni.
Ἐρεικτὸς, ἡ, ὸν, confractus, fresus, fissus. A seq.
ἘΡΕΙΚΩ, frango, confringo, contundo, scindo. 2) frangor, scindor &c.
Ἔρειξις, εως, ἡ, fractio, fissio. A pr.
Ἔρεθος, contentiosus, ap. Theocr. Ab ἔρις, si sana lectio. (Sed potius est servus, vel mercenarius, minister. v. ἔριθος.)
Ἐρείπιον, ου, τὸ, ruinæ, ædificii rudera. A seq.
ἘΡΕΙΠΩ, everto, disturbo, demolior. ἐρειφθεὶς, aor. 1. Pass. part. prostratus. ἤριπον, cecidi pronus, lapsus sum.
Ἔρεισις, εως, ἡ, fultura, innixus. Ab ἐρείδω.
Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, adminiculum. Ab eod.
Ἐρείψιμος, ου, ὁ, ἡ, caducus, ruinosus. Ab ἐρείπω.
Ἔρειψις, εως, ἡ, ruina. Ab eod.
Ἐρειψίτοιχος, ου, parietem ruinosum habens.
Ἐρεείω, interrogo. Ab ἐρέω.
Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, tenebricosus, caliginosus. 2) terribilis, pro ἐρεβεννός. Ab ἔρεβος.
Ἐρεοῦς, ᾶ, οῦν, laneus. Ab ἔρος, *lana*.
ἘΡΕΠΤΩ, & ἐρέπτομαι, edo. 2) tego. 3) orno. 4) corono.
Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio. A seq.
ἘΡΕΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo. 2) impello.
ἘΡΕΣΧΕΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, cavillor, scommate illudo, ludificor. 2) contendo, rixor.
Ἐρεσχελία, ας, ἡ, ludificatio. 2) contentiosa disputatio. A pr.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω.
Ἐρετικὸς, ἡ, ὸν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars remigandi. A præced.
Ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, remus. Ab eod.
Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἐρετμόω, ῶ, f. ώσω, remis instruo. 2) remigo. A pr.
Ἐρέττω, vide ἐρέσσω.
Ἔρευγμα, ατος, τὸ, ructus. Ab ἐρεύγω.
Ἐρευγματώδης, εος, ὁ, ἡ, ructus movens. A præc.
Ἐρευγμὸς, οῦ, ὁ, ructus. Ab ἐρεύγω.
Ἐρευγμώδης, ῶδες, ructus movens. A pr.
ἘΡΕΥΓΩ, & ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo. 2) emitto, vel evolvo, quasi eructando, effundo.
Ἐρευθέδανον, ου, τὸ, rubia. Ab ἔρευθος.
Ἐρευθήεις, ήεσσα, ῆεν, rubicundus. Ab eod.
Ἐρευθὴς, έος, ὁ & ἡ, ruber. Ab eod.
Ἐρευθιάω, ῶ, rubesco, rubeo. Ab eod.
Ἐρευθόδανον, ου, τὸ, rubia, *herba*. Ab eod.
ἜΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor.
Ἐρεύθω, f. εύσω, rubescio. A pr.
Ἐρευκτικὸς, ἡ, ὸν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.
Ἔρευνα, ης, ἡ, indagatio. 2) quæstio per tormenta. A seq.
ἘΡΕΥΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, indago, investigo, *de canibus, venatoribus*: scrutor, perscrutor, quæro. 3) conor.
Ἐρευνητὴρ, ῆρος, ὁ, scrutator. A pr.
Ἐρευνητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἔρευξις, εως, ἡ, eructatio. Ab ἐρεύγω.
ἘΡΕΦΩ, f. ψω, tego, contego, tectum impono.
Ἐρέχθω, scindo, agito, jacto.
Ἐρέψιμος, ου, ὁ, ἡ, tectis idoneus. A seq.
Ἔρεψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.
Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuncio. 2) dicam, quæram, nunciabo. Ab εἴρω, *dico*.
Ἐρημάζω, f. άσω, in solitudine vagor, loca deserta frequento. Ab ἔρημος.
Ἐρημαῖος, αία, αῖον, solitarius, desertus. 2) privatus, orbatus. Ab eod.
Ἐρημία, ας, ἡ, desertum, solitudo. 2) penuria. 3) viduitas, orbitas &c. 4) absentia. Ab eod.
Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod. 2) deserta, derelicta, solitaria.
Ἐρημικὸς, ἡ, ὸν, solitarius. Ab eod.
Ἐρημίτης, ου, ὁ, solitarius, eremita. Ab eod.
Ἐρημοβατάτης, ου, qui per deserta vagatur, in desertis agit. Ex eod. & βατέω.
Ἐρημοδίκιον, ου, τὸ, desertio vadimonii. Ex eod. & δίκη, *caussa, lis*.
Ἐρημοκόμης, ὁ, calvus. Ab eod. & κόμη.
Ἐρημολάλος, ὁ, ἡ, in solitudine loquens, canens. Ex eod. & λαλέω.
Ἐρημόνομος, ου, ὁ, ἡ, in deserto pastus. Ex eod. & νέμω, *pasco*.
Ἐρημοπλάνης & -ος, ὁ, ἡ, solivagus, in desertis errans. Ab eod. & πλανάω.
Ἐρημοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui desertum aliquid reddit, qui vastat. Ex eod. & ποιέω.
ἜΡΗΜΟΣ, ου, ὁ, ἡ, & ήμη, ημον, desertus, solus, solitarius, non habitatus. 2) incultus. 3) præsidio destitutus, incustoditus, *item* qui defendi non potest propter absentiam exercitus, aut aliam talem caussam. 4) *omninoque* carens aliqua re utili, necessaria, ut portu mare, marito femina, parentibus liberi, armis miles, veste corpus, medico ægrotus &c. 5) *Subst.* ἡ, sc. χώρα, s. γῆ, eremus, desertum. 6) ἡ ἐρήμη, sc. δίκη, vadimonium desertum.

E'ρημοσύνη, ἡ, solitudo.

E'ρημοφίλης, & -ος, ου, ὁ, solitudinem amans.

E'ρημόω, ῶ, f. ώσω, vasto, desertum reddo. 2) derelinquo.

E'ρήμωσις, εως, ἡ, vastatio, desolatio.

E'ρημωτὴς, οῦ, ὁ, vastator. Ab eod.

E'ΡΗΤΥ'Ω, f. ύσω, inhibeo, cohibeo, reprimo.

E'ΡΙ, particula, augens significationem vocum, cum quibus componitur, v. g. ἐρίβρομος, *valde fremens*.

E'ριαύχην, ενος, ὁ, ἡ, cervicem elatam habens.

E'ρίβοας, ου, ὁ, valde clamans, clamosus. A βοάω.

E'ριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens. A βρέμω, *fremo*.

E'ρίβρομος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

E'ριβρύχης, ου, ὁ, & ἐρίβρυχος, valde mugiens. A βρύχω, *mugio*.

E'ριβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, glebosus. 2) fertilis. A βῶλαξ, *glebo*.

E'ρίβωλος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

E'ριγάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ventricosus. A γαστήρ.

E'ρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, valde sonans. A δοῦπος, *sonus*.

E'ριγηθὴς, έος, ὁ, ἡ, valde gaudens. A γηθέω.

E'ριγλήνιος, ου, ὁ, ἡ, magnas pupillas habens. A γλήνη, *pupilla*.

E'ρίγμα, ατος, τὸ, faba, aliaque legumina fresa. Ab ἐρείκω, *frango*.

E'ρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti e leguminibus contusis. Ab eod.

E'ριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.

E'ριδδήσασθαι, Iliad. ψ. contendere. verbi ἐρίζω, fut. 2. analogice ἐριδῶ. Unde novum verbum ἐριδέω. Poet. duplicatione ἐριδδέω.

E'ρίδηλος, ου, ὁ, ἡ, valde manifestus.

E'ριδινὴς, έος, ὁ, ἡ, vorticosus. A δίνη, *vortex*.

E'ρίδιον, ου, τὸ, exigua lana, parum quid lanæ. Dim. ab ἔριον.

E'ριδμαίνω, contendo, certo. 2) irrito, ad contentionem provoco. Ab ἔρις.

E'ρίδμαντος, ον, domans, domandi vim habens. A δαμάω.

E'ρίδουπος, ου, ὁ & ἡ, valde sonans. v. ἐρίγδουπ.

E'ρίζω, & ἐρίζομαι, contendo, certo. 2) exaspero. Ab ἔρις.

E'ρίζωος, ου, ὁ, ἡ, vivax. Hesych.

E'ρίηκοος, ον, diligenter, studiose audiens. Ab ἀκούω.

E'ρίηρος, ου, ὁ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud Homerum & ἐρίηρες, ἐρίηρας, per metaplasmum. Ab ἄρω, *apto*.

E'ριηχὴς, έος, ὁ, ἡ, valde sonans. Ab ἠχέω, *sono*.

E'ΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos.

E'ριθακὶς, ίδος, ἡ, mercenaria. A pr.

E'ρίθακος, ου, ὁ, erithacus, avis quædam solitaria, quæ a quibusdam *Silvio*, ab aliis *Rubecula* dicitur. Ab eod.

E'ριθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, valde virescens, pulcre frondens. A θάλλω, *frondeo*.

E'ριθαλὶς, ίος, ἡ, herba quædam. A præc.

E'ριθαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod ἐριθαλής.

E'ριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.

E'ριθεὺς, έως, ὁ, avis eadem, quæ ἐρίθακος.

E'ριθεύω, & ἐριθεύομαι, litigo, contendo. 2) lanam tracto. 3) laboro. 4) servio. Ab ἔριθος.

E'ριθηλὴς, έος, ὁ, ἡ, valde virens, pullulans, aut frondens. A θάλλω.

E'ριθος, ου, ὁ, ἡ, opifex, ut lanificus, textor, vel textrix: *item* agricola, messor: minister, famulus, adjutor.

E'ρίκαες, αἱ, hordea fresa. Ab ἐρείκω.

E'ρικλάγκτης, ου, ὁ, valde strepens. A κλάγγω.

E'ρίκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, lacrimosus.

E'ρίκλυτος, ον, valde clarus.

E'ρικτέανος, ου, ὁ, ἡ, valde dives. A κτέανον.

E'ρικτὸς, ἡ, όν, fresus. Ab ἐρείκω.

E'ρίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, valde sonans.

E'ρικυδὴς, έος, ὁ & ἡ, valde illustris, admodum gloriosus. A κῦδος, *gloria*.

E'ρικύμων, ον, valde fœcundus. A κύω.

E'ρίκω, frango. 2) scindo, pro ἐρείκω.

E'ρικώδης, εος, ὁ, ἡ, diruptus, fresus. A præc.

E'ριλαμπὴς, ές, valde splendens. A λάμπω.

E'ριμήκετος, ου, ὁ, ἡ, valde longus. A μῆκος.

E'ρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens. A μυκάω, *mugio*.

E'ρινάζω, f. άσω, caprificos admoveo. A seq.

E'ρινὰς, άδος, ἡ, caprificus.

E'ρινασμὸς, οῦ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάζω.

E'ρινεὸν, οῦ, τὸ, caprificus, *fructus*. A seq.

E'ΡΙΝΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, caprificus, *arbor*, ficus silvestris. 2) caprificus, *fructus*.

E'ΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, Erinnys, Furia. Ab antiquo ἐρινύω, *cieo*, *sollicito*, *agito*. v. ἔρις.

E'ριννυώδης, εος, ὁ, ἡ, furiosus. A præc.

E'ρινὸν, οῦ, τὸ, idem quod ἐρινεόν.

E'ρινὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἐρινεός.

E'ρινόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐρινάζω. A præc.

E'ριόδων, οντος, ὁ, ἡ, magnos habens dentes. Ab ὀδοὺς, *dens*.

E'ριον, ου, τὸ, lana. Ab εἶρος.

E'ριόξυλον, ου, τὸ, lana seu lanugo xyli, id est, gossypii fruticis. E præc. & ξύλον.

E'ριοπλύτης, ου, ὁ, qui lanas lavat, fullo. Ex eod. & πλύνω, *lavo*.

E'ριοπωλέω, ῶ, f. ήσω, lanam vendo.

E'ριοπώλης, ου, ὁ, lanæ venditor. A præc.

E'ριοπωλικῶς, *Adv.* more lanam vendentium. A præc.

E'ριοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.

E'ριούνης & ἐριούνιος, ου, ὁ, valde utilis. Mercurii Epitheton. Ab ὄνημι, *prosum*.

E'ριουργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo. Ab ἐριουργός.

E'ριουργία, ας, ἡ, lanificium. Ab eod.

E'ριουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον & ἔργον.

E'ριοφορέω, laneo vestitu utor, aut lanam fero.

E'ριοφόρος, ου, ὁ, ἡ, laniger. Ex ἔριον & φέρω.

E'ριόω, ῶ, f. ώσω, exerceo lanificium. Ab eod.

E'ρίπιον, τὸ, pro ἐρείπιον.

E'ρίπλινθος, ον, robustus. A πλίνθος, *later*.

E'ριπνη, ης, ἡ, cacumen. Ex ἐρι & πνέω, *flo*, quia valde perflatur. (nisi potius est ab ἐρέφω, *tego*, ut domum tecto, montem silva.)

E'ριπόω, ῶ, f. ώσω, everto, disturbo. Ab ἐρείπω.

E'ρίπτω, f. ψω, pro ἐρείπω.

E'ΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio. 2) Dea contentionum.

E'ρισάλπιγξ, γγος, ὁ, valde sonans, ut tuba.

E'ρισθενὴς, έος, ὁ & ἡ, valde potens, præpotens. Ex σθένω, *possum*, *valeo*.

E'ρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.

E'ρισμάραγος, ου, ὁ, ἡ, valde tonans. A σμαραγέω, *magnos strepitus edo*.

E'ρίσπορος, ου, ὁ, ἡ, ad sementem recipiendam aptus. A σπορὰ, *satio*.

E'ρισφάραγος, ου, ὁ, ἡ, valde fremens. Ab ἄραβος, *strepitus*.

E'ρισταφυλος, ου, ὁ, ἡ, magnas ferens uvas. A σταφυλή.

E'ριστὴς, οῦ, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.

E'ρι-

Ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, contentioſus. A præc.

Ἐριστικῶς, *Adv.* contentioſe. A præc.

Ἐριστὸς, ὴ, ὸν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.

Ἐριταρβὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum pavidus & meticuloſus. Heſych. A τάρβος, *pavor*.

Ἐρίτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus, valde honoratus. A τιμή.

Ἐρίφειος, ου, ὁ & ἡ, hœdinus. Ab ἔριφος.

Ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus & tenellus hœdus. Dim. a ſq.

ἘΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hœdus. Hinc οἱ ἔριφοι, ων, hœdi, *aſtrum*.

Ἐρίφλοιος, ου, craſſum corticem habens, epith. arboris ſterilis.

Ἐρίφυλλος, ου, ὁ & ἡ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἐρι & φύλλον.

Ἐριώδης, εος, ὁ & ἡ, cui lana ineſt, lanatus, laniger. Ab ἔριον.

Ἐριώδυνος, ου, ὁ & ἡ, gravem dolorem adferens. Ab ὀδύνη, *dolor*.

Ἐριώλη, ης, ἡ, vehemens procella, ſive turbo. Ab ἐρι & ἄημι, *flo*, vel εἴλλη, vel εἰλέω, *volvere*. Apud Ariſtoph. jocoſe ἐριώλη dicitur veſtis lanoſa, quaſi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies.

Ἐριώπης, ου, ὁ, magnos habens oculos & venuſtos. Ab ὤψ, *oculus*.

Ἐριῶπις, ιδος, ἡ, quæ magnos & venuſtos oculos habet. A præc.

Ἑρκάνη, ης, ἡ, ſepes, ſepimentum. Euſtath. Ab εἴργω, *includo*. v. ἕρκος.

Ἑρκεῖτης, ſ. ἑρχείτης, ου, ὁ, idem. Heſych. Ab eod.

Ἑρκεῖος, ſ. ἑρκεῖος, Jovis Epitheton, quaſi tutelaris, qui tutatur ſepta, & tecta. Ab ἕρκος.

Ἑρκίον, ου, τὸ, ſeptum, tectum. Ab eod.

Ἑρκίτης, ου, ὁ, ſervus.

Ἑρκοθηρευτικὴ, retiaria venatio. Ab ἕρκος & θηρεύω.

Ἑρκοθηρικὴ, idem. Ab ἕρκος & θὴρ, *beſtia*.

Ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum, vallum. 2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἴργω, *includo*.

Ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, ſc. οἰκία, carcer. Ab εἴργω, *includo*. v. εἰρκτή.

ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum. 2) confidentia. 3) ſaburra. 4) ſcopulus, ſaxum in mari. 5) inautis. 6) monile. Ab εἴρω, *confero*, *necto*.

Ἑρμάδιον, ου, τὸ, parva herma. Suid. (niſi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμάριον.) Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμάζω, ſ. άσω, fulcio. 2) ſaburro. Ab ἕρμα.

Ἑρμαθήνη, ſtatua Mercurii cum Minerva. Ex Ἑρμῆς & Ἀθήνη.

Ἑρμαὶ, ſtatuæ Mercuriis ſtolones.

Ἑρμαΐζω, ομαι, Mercurium imitor. Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμαϊκὸς, ὴ, ὸν, Mercurialis. Ab eod.

Ἕρμαιον, ου, τὸ, lucrum inſperatum, ideo, quod id Mercurii donum habebatur. Ab ſeq.

Ἕρμαιος, ου, ὁ, ἡ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον. Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii ſacra.

Ἕρμακες, (quaſi ab ἕρμαξ) ſaxa mari latentia. 2) cumuli lapidum. Ab ἑρμάζω.

Ἑρμάριον, τὸ, hermula, parva herma. Etym. M.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Hermas, pro Ἑρμόδωρος, Hermodorus. Nomen viri. Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμὰς, άδος, ἡ, ſcopulus occultus in mari. Ab ἕρμα. v. ἕρμακες.

Ἕρμασις, εως, ἡ, ſaburra, vel quod ſaburræ loco ad ſtabiliendam juſto pondere navem adhibetur. Ab ἑρμάζω.

Ἕρμασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἑρματίζω, ſ. ίσω, ſaburro, ſaburra onero. 2) fulcio, ſtabilio. Ab ἕρμα.

Ἑρματίτης, ὁ, fulciens, ſtabiliens. Ab eod.

Ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris & Mercurii. 2) ſemimas, ambigui ſexus, hermaphroditus, androgynus. Ex Ἑρμῆς & Ἀφροδίτη, *Venus*.

Ἑρμάων, ωνος, ὁ, Mercurius.

Ἑρμέας, ου, ὁ, idem.

Ἑρμείας, ου, ὁ, idem.

Ἑρμείδιον, ου, τὸ, Dim. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, i. e. vocabulum, modus loquendi, i. e. exprimendæ notionis, apud Gramm. & Philoſ. 2) genus orationis, ap. Rhet. 3) in Eccl. N. T. facultas interpretandi ea, quæ alius peregrina lingua pronunciaſſet. A ſeq.

Ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres, i. e. qui explicat & enarrat verbis v. c. antiquitates & quæ ſpectantur in templis, aliiſque locis. Ab Ἑρμῆς, Mercurius, qui eſt interpres Deorum. (vel ab ἑρμὸς, idem quod εἱρμὸς, *ſermo*, quod ipſum ab illo manavit.)

Ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres. 2) hiſtoricus.

Ἑρμηνευτικὸς, ὴ, ὸν, ad interpretationem pertinens, vel aptus. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars interpretandi.

Ἑρμηνεύω, ſ. εύσω, interpretor, explico. 2) dicitur & de hiſtoricis. 3) propono, demonſtro, doceo.

ἙΡΜΗ͂Σ, οῦ, ὁ, Mercurius. (ab illa vi, qua præſtare ferebatur, verba apte conferendi, & animos copulandi.)

Ἑρμίδιον, τὸ, parva herma.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.

Ἑρμογλυφεῖον, ου, τὸ, officina ejus, qui Mercurii ſtatuas ſculpit. A ſeq.

Ἑρμογλυφεὺς, έως, ὁ, qui Mercurii ſtatuas ſculpit. 2) ſtatuarius quivis. Ex ἑρμῆς & γλύφω, *ſculpo*.

Ἑρμογλυφικὸς, ὴ, ὸν, ad ſtatuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria.

Ἑρμογλύφος, ου, ὁ, idem quod ἑρμογλυφεύς.

Ἑρμοκοπίδης, ου, ὁ, qui mutilat ſtatuas Mercurii. Ex ἑρμῆς & κόπτω, *amputo*.

Ἑρμόπαν, ανος, ὁ, Pan. Ex Ἑρμῆς, *Mercurius*, & Πᾶν, *Pan*, qui a Mercurio fingitur genitus.

Ἑρνεσίπεπλος, ον, frondibus velatus. Ex ἔρνος & πέπλος.

Ἑρνοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui plantas educat & curat; hortulanus. E ſeq. & κομέω, *curo*.

ἝΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen. 2) ramus. 3) homo formoſus, ſcita ſtatura. Unde

Ἑρνώδης, εος, ὁ, ἡ, ſimilis plantæ vel germini. 2) ramoſus.

Ἑρξείης, ου, ὁ, coercitor. Herodotus. Ab εἴργω.

Ἐρόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, όεσσης, όεντος, amabilis. Ab ἐράω.

Ἔρομαι, ſ. ἐρήσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ab ἔρω antiquo, pro ἐρέω, *dico*.

Ἔρος, ου, ὁ, amor. Unde ἐρόεις.

Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ. Ex ἕρπω & ἄκανθα, *ſpina*.

Ἑρπετόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, morſus ſeu ictus a ſerpente. Ex ἑρπετὸν n. 2. & δάκνω, *mordeo*.

Ἑρπετὸς, ὴ, ὸν, repetilis. τὸ ἑρπετὸν, *ſubſt.* beſtia quævis. 2) ſerpens, *maxime*. Ab ἕρπω.

Ἑρπετώδης, εος, ὁ, ἡ, qui eſt naturæ reptilis. A præc.

Ἑρπηδὼν, όνος, ὁ, idem quod ſequens ἕρπης.

Ἕρπης,

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a ſerpendo dictus, eo, quod per corpus ſerpit, eſtque tumor e bile puriore ortus, cum exulceratione. Ab ἕρπω, *ſerpo*.
Ἑρπηςὴς, ῦ, ὁ, qui reptat. Ab eod.
Ἑρπηςικὸς, ή, όν, reptilis. Ab eod.
Ἑρπετώδης, εος, ὁ, ἡ, repens, ſerpens. 2) vim ſerpendi habens, ad ſerpendum aptus. Ab eodem.
Ἕρπις, vinum apud Ægyptios.
Ἑρπετὸς, ή, όν, per ſinc. pro ἑρπετός.
Ἑρπύζω, f. ύσω, ſerpo. Ab ἕρπω.
Ἕρπυλλον, ου, τὸ, ſerpillum, *herba*. Ab eod.
Ἑρπυσμὸς, ῦ, ὁ, reptatio. Ab ἑρπύζω.
Ἑρπυςὴρ, ῆρος, ὁ, qui reptat. Ab eod.
Ἑρπυςὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἑρπυςικὸς, ή, όν, reptilis, rependi vim habens.
Ἕρπω, repo, ſerpo. 2) *poet.* eo, vado. 3) lente & paulatim propagor.
Ἕῤῥαος, ου, ὁ, aries, ſ. aper, ut aliis placet. ap. Lycophr. v. ἐῤῥώς.
Ἐῤῥαθυμημένως, *Adv.* per inertiam, ſegniter. A *perf.* verbi ῥᾳθυμέω, *inertiæ indulgeo*.
Ἐῤῥιγόω, ῶ, fut. ώσω, algeo. aor. 1. ἐνεῤῥίγωσα. Ab ἐν & ῥιγόω.
Ἐῤῥίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἔῤῥιγα, Perf. Med. a ῥιγέω, *rigeo*.
Ἔῤῥινον, ου, τὸ, medicamentum purgando capiti naribus infuſum. Ex ἐν & ῥὶν, *naſus*.
Ἔῤῥιψις, εως, ἡ, proſtratio & dejectio corporis. Ex ἐν & ῥίψις, *projectio*. (niſi eſt a 2. perf. paſſ. ἔῤῥιψαι.)
Ἐῤῥυθμισμένως, *Adv.* apte, concinne. A ῥυθμίζω, *fingo*.
Ἔῤῥυθμος, ον, concinnus, aptus. Ex ἐν & ῥυθμός.
ἘΡΡΩ, *proprie*, eo, vado. 2) ægre eo, dolens & adflictus eo. 3) inauſpicato, & cum pernicie accedo. 4) abeo in malam rem, faceſſo in malam crucem. 5) pereo, intereo, peſſum eo.
Ἐῤῥωμένως, *Adv.* robuſte, fortiter. Hinc ἐῤῥωμενέστερον, & ἐῤῥωμενεστέρως, fortius. Ab ἐῤῥωμένος, quod eſt a ῥώννυμι, *corroboro*.
ἘΡΡΩΟΣ, ῦ, ὁ, aper. 2) aries. v. ὄῤῥαος.
Ἐρσαῖος, αία, αῖον, roſcidus, rore imbutus. A ſq.
Ἕρση, vel ἔρση, ης, ἡ, ros. 2) dicitur, ut δρόσος, ad exprimendam teneritudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.
Ἑρσήεις, ήεσσα, ῆεν, rorulentus, roſcidus. Ab ἔρση.
Ἔρσην, ενος, ὁ, mas. *Jonice* pro ἄρσην.
Ἔρσις, vel ἔρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, *necto*.
Ἑρσώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ἑρσήεις.
Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab eod.
Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.
Ἐρυγματώδης, εος, ὁ, ἡ, ructus movens. Eb eod.
Ἐρύγμηλος, ο, ὁ ϗ ἡ, graviter boans. 2) eructans cibos. Ab eod.
Ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυθαίνω, rubefacio. ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἔρευθος, τὸ, *rubor*.
Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor. 2) verecundia. A præc.
Ἐρυθιάω, ῶ, rubeſio. Ab ἔρευθος.
Ἐρυθραίνω, rubeſacio. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.
Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor. Ab eod. Sed præſtat ἐρύθημα.
Ἐρυθρῖνος, ου, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.
Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor, pudor. Ab ſeq.
Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubeſco, rubore ſuffundor.
Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινός, rubellio, *piſcis nomen*.

Ἐρύθριον, τὸ, malagmatis nomen, apud Æginetam.
Ἐρυθροβαφὴς, ὲς, rubro colore tinctus. Ab ἐρυθρὸς & βάπτω, *tingo*.
Ἐρυθρόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, rubris lineis diſtinctus. Ex eod. & γραμμὴ, *linea*.
Ἐρυθροδάκτυλος, ον, rubros habens digitos.
Ἐρυθρόδανον, ου, τὸ, rubia, *herba*, *qua tinguntur lanæ*. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθροδανωμένα, apud Heſych. rubra, coccinea, tincta rubiæ radice; quaſi ab ἐρυθροδανόω. A præc.
Ἐρυθροῒς, ΐδος, ἡ, vel ἐρυθροειδὴς, tunica teſtium & vaſorum ſpermaticorum, ubi extra ventrem proceſſere, quia rubet.
Ἐρυθροκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, rubro corde præditus.
Ἐρυθρόκομος, ου, ὁ, ἡ, qui rubris eſt comis.
Ἐρυθροποίκιλος, ον, rubro ſparſus.
Ἐρυθρόπους, οδος, ὁ, ἡ, cui pedes rubent.
Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber. Ab ἔρευθος.
Ἐρυθρόστικτος, ον, rubris maculis diſtinctus.
Ἐρυθρότης, ητος, ἡ, rubedo. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθρόχροος, ὁ ϗ ἡ, ruber; rubro colore infectus. Ex ἐρυθρὸς, & χρόα, *color*.
Ἐρυθρόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, rubram cutem habens.
Ἐρυθρώδης, ες, rubicundus. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυκακέω, & ἐρυκάκω, coerceo. Hom. ἠρύκακε. ἐρυκακέειν. ἐρυκάκοι. A ſeq.
ἘΡΥΚΩ, f. ξω, inhibeo, contineo. 2) ſervo.
Ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen, præſidium, propugnaculum.
Ἐρυμάτιον, ου, τὸ, Dim. a præc.
Ἐρυμανώτος, ου, ὁ, ἡ, dorſum habens munitum ſeu loricatum. A ſeq. & νῶτος.
Ἐρυμνὸς, ὴ, ὸν, munitus, tutus. Ab ἐρύω.
Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, munimentum. A præc.
Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.
Ἐρυσάρματος, ου, ὁ, ἡ, currum trahens. Hom. ἐρυσάρματες ἵπποι pro ἐρυσάρματοι per metaplaſmum. Ex ἐρύω & ἅρμα, *currus*.
Ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. A ῥυσιάζω.
Ἐρυσιβάω, ῶ, æruginem creo. ἐρυσιβᾷ, ærugine laborat. A ſeq.
Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, vitium ex aere ſuperveniens ſegetibus. Ab ἔρευθος, *rubor*.
Ἐρυσιβόομαι, ῦμαι; ἐρυσιβοῦται, ærugine vitiatur. A præc.
Ἐρυσίθριξ, χος, ὁ, ἡ, cui ruſi ſunt capilli. 2) qui capillos diſtrabit. Ex ἐρυθρὸς vel ἐρύω, & θρὶξ, *capillus*.
Ἐρύσιμον, ου, τὸ, eryſimum, *herba*. Ab ἐρύω.
Ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, tumor e tenui ferventique ſanguine ortus, ignis ſacer, Eryſipelas. Ex ἐρύω & πέλας, *prope*, vel *in vicinia*, unde etiam *vicinitraha*, & *vicinirubia* dicitur.
Ἐρυσιπελατώδης, εος, ὁ, ἡ, eryſipelatis ſpeciem habens in ignem ſacrum vergens. A præc.
Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ, ἡ, cuſtos urbis.
Ἐρυσίσκηπτρον, Eryſiſceptrum, frutex ſpinoſus, alio nomine dictus ἀσπάλαθος.
Ἐρυςὸς, ή, όν, tractilis. 2) tractus. Ab ἐρύω.
Ἐρυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſalvum & incolumem reddit. A ſeq.
ἘΡΥΩ, f. ύσω, traho. 2) cuſtodio. 3) vito.
Ἔρφος, ου, ὁ, pellis. Nicander. Ab ἐρέφω, *tego*. v. ἕρφος.
Ἑρχατος, ου, ὁ, ſepes, ſeptum, murus. Ab εἴργω.
Ἐρχατόω, ῶ, f. ώσω, obſepio, concludo, ἐρχατόωντο, apud Homerum.
Ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, aor. 2. ἤλυθον, *per Sync* ἦλθον, Perf. ἐλήλυθα, venio, eo. 2) adgredior, incipio.

cipio. 3) invado, impetum facio, persequor. 4) abeo. 5) *part.* ἐλθεῖν, *indicat* studium, festinationem, ut ἰών. 6) usus alios elegantiores hujus verbi Grammatici tradunt.

Ἕρψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo*.

Ἐρωδιὸς, & ἐρωδιὸς, ardea. A seq.

ἘΡΩΔΙΟΣ, ῦ, ὁ, idem.

ἘΡΩΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, eo. 2) fluo. 3) impetu feror. *Contra* 4) cesso. 5) retrocedo. *Hinc* 6) impello. 7) inhibeo.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus. 2) cessatio. 3) retrocessio. 4) fuga. A praec.

Ἐρωμανὴς, έος, ὁ, ἡ, amore insaniens. 2) amatorius. Ex ἔρως & μαίνομαι, *insanio*.

Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris insania, perditus & insanus amor. A praec.

Ἐρωμανῶς, *Adv.* insano & furioso amore. Ab eod.

Ἐρωμένη, ης, ἡ, amica. Ab ἐράω, *amare*.

Ἐρωμένιον, ου, τὸ, scortulum. Dim. praec.

Ἐρώμενος, ὁ, amasius.

Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quo prosequimur aliquem. 2) Cupido, Amor, Deus amoris. 3) amor quivis. Ab ἐράω.

Ἐρωτάριον, ου, τὸ, parvus Cupido. Dim. praec.

ἘΡΩΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, sciscitor. 2) oro, precor. 3) ἐρωτᾷν λόγον, est proponere captiosas quaestiones, e quibus concessis conclusiunculae ducantur, deinde argumentari.

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quaestio. A pr.

Ἐρωτηματίζω, f. ίσω, interrogo. A praec.

Ἐρωτηματικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur. 2) ad interrogationem pertinens. Ab eod.

Ἐρωτηματικῶς, *Adv.* interrogative.

Ἐρωτημάτιον, ου, τὸ, interrogatiuncula. Dim.

Ἐρώτησις, εως, ἡ, interrogatio. 2) quaestio. 3) propositio. Ab ἐρωτάω.

Ἐρωτίδια, ων, τὰ, Amoris festum. Ab ἔρως.

Ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiscens. 2) in amorem valde propensus. 3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, scil. ἱερὰ, sacrum, solemnia Amoris. Ab eod.

Ἐρωτικῶς, *Adv.* amatorie. A praec.

Ἐρώτιον, ου, τὸ, parvus Cupido. 2) imaguncula Cupidinis. Dim. ab ἔρως.

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, scortillum. Ab eod.

Ἐρωτογράφος, ὁ, scriptor historiae amatoriae, vel carminis amatorii. Ex eod. & γράφω.

Ἐρωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, artem amandi, seu amoris praecepta tradens.

Ἐρωτόληπτος, ου, ὁ, ἡ, amore acri captus. Ex ἔρως & λαμβάνω.

Ἐρωτοληψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus est. Ex iisd.

Ἐρωτομανέω, ῶ, f. ήσω, furiose amo. Ab seq.

Ἐρωτομανὴς, έος, ὁ, ἡ, perdite & furiose amans. Ex ἔρως & μαίνομαι, *furo*.

Ἐρωτομανία, ας, ἡ, furiosus amor. A praec.

Ἐρωτοπαίγνιον, ου, τὸ, poema, quo lusus amatorius continetur, ut Musaei, &c.

Ἐρωτοπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, amorem fallens, ab amore avocans. Ab ἔρως & πλανάω.

Ἐρωτοπλοέω, ῶ, in amore versor. Ex eod. & πλόος, *navigatio*.

Ἐρωτοποιέομαι, ῦμαι, ad amorem allicio.

Ἐρωτοτόκος, ου, ὁ, ἡ, amorem pariens. Ex ἔρως & τίκτω, *pario*.

Ἐρωτοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, amorem alens. Ex eod. & τρέφω, *nutrio*.

Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

Ἐς, *Praepos.* pro εἰς, quod videndum. NB. *Verba ab* ἐς *pro* εἰς *incipientia apud Poetas, Atticos & Jonas quaere in* εἰς, ut

Ἐσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω.

Ἐσάπαξ, *Adv.* semel.

Ἐσάρτι, *Adv.* ad hoc usque tempus.

Ἐσαττίζω, f. ίσω, infero, immitto.

Ἐσαφίημι, idem quod sequens

Ἐσαφίω, & -ίεμαι, immitto manum, contrectandi caussa.

Ἐσεχέω, f. εύσω, infundo, instillo.

Ἔσηλυσις, ἡ, introitus.

Ἔσθημα, ατος, τὸ, vestimentum: quasi ab ἐσθέω pro ἕω, *induo*.

Ἐσθημάτιον, ου, τὸ, vestitus. Ab eod.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis, vestimentum. Ab ἕω, *induo*.

Ἔσθησις, εως, ἡ, vestitus. Ab inus. ἐσθέω.

Ἐσθίω, edo, comedo. 2) absumo. Ab ἔσθω.

ἘΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, bonus. 2) probus. 3) frugi, utilis. 4) strenuus, fortis. 5) peritus.

Ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas. 2) strenuitas. A praec.

Ἔσθλωμα, ατος, τὸ, factum strenue, facinus praeclarum. quasi ab ἐσθλόω.

Ἔσθος, εος, τὸ, vestis. Ab ἕω, *induo*.

ἜΣΘΩ, edo, comedo.

Ἐσιππάζω, equo ingredior.

Ἐσκεμμένως, *Adv.* considerate, diligenter. A σκέπτομαι, *considero*.

Ἐσλὸς, *Dorice* pro ἐσθλὸς. Pind.

Ἑσμὸς, f. ἑσμὸς, ῦ, ὁ, examen apum. 2) copia quaevis, multitudo, ut lactis, ovium, servorum &c. Ab ἕω, *mitto*.

Ἐσοιδάνω, intus tumesco.

Ἐσοπτρίζομαι, in speculum inspicio.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, vespera. 2) hora vespertina. 3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας vel πρὸς ἑσπέραν, vesperi. Ab ἕσπερος.

Ἑσπερία, ας, ἡ, occasus, occidens. 2) Hesperia. A praec.

Ἑσπερίζω, f. ίσω, vesperi edo. Ab eod.

Ἑσπερινὸς, ἡ, ὸν, vespertinus. Ab eod.

Ἑσπέριος, ου, ὁ & ἡ, vel ἑσπέριος, α, ον, vespertinus, vesperi accedens. 2) occidentalis.

Ἑσπερὶς, ίδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quaedam, noctu fragrantius, quam interdiu spirans. Ἑσπερίδες vero sunt Hesperides, *Deae*.

Ἑσπέρισμα, ατος, τὸ, vespertinus cibus. Ab ἑσπερίζω.

ἙΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, vesper, hesperus, stella Veneris, quae Hesperus dicitur, solem sequens, Phosphorus solem antecedens. 2) vespera. 3) vespertinus. 4) occidentalis, occidentem spectans.

Ἐσπευσμένως, *Adv.* festinanter. A σπεύδω.

Ἐσπουδασμένως, *Adv.* bona fide, serio. Ab ἐσπουδασμένος, quod est a σπουδάζω.

Ἐσσὴν, ῆνος, rex.

Ἔσσον, ου, τὸ, vestimentum. Ab ἕω, *induo*.

Ἐσσυμένως, *Adv.* cum impetu, cum studio. Ab ἐσσυμένος, quod est a σεύω.

Ἔστε, *Adv.* donec. Ex ἐς pro εἰς & τε.

Ἐστενωμένως, *Adv.* anguste, arcte. Ab ἐστενωμένος, quod est a στενόω, *in arctum cogo*.

Ἑστήκω, f. ἑστήξομαι, sto, persto, constanter sto. Ab ἕστηκα, quod est Perf. ab ἵστημι.

ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, focus, lar. 2) domus. 3) ara. 4) asylum. 5) Vesta, *Dea*. 6) sedes, v. c. imperii.

Ἑστια-

Ἑστίαμα, ατος, τὸ, epulum. Ab ἑστιάω.
Ἑστιαρχέω, de domino ædium, item Diis, ut laribus, Vesta &c. ab ἑστίαρχος, ex ἑστία & ἄρχω, quod ap. Hesych. pro ἑστιοῦχος reponunt H. Voss. & J. Jensius.
Ἑστιὰς, άδος, ἡ, Vestalis. Ab ἑστία.
Ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio. 2) epulum, convivium. 3) animi pabulum. Ab ἑστιάω.
Ἑστιατήριον, ου, τὸ, locus, in quo convivium instituitur. Ab eodem.
Ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, qui convivium præbet. A seq.
Ἑστιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio. 2) convivio excipio. 3) agito convivia. 4) convivio celebro. 5) pasco animum, oblecto. Ab ἑστία.
Ἑστιοπάμων, ονος, ὁ, pater familias, domus dominus. Ex ἑστία & πάω, possideo.
Ἑστιοῦχος, ὁ, ἡ, domus custos. Ex eod. & ἔχω.
Ἑστιωτίσκω, vulnero.
Ἑστῖτις, ἡ, domestica. Ab ἑστία.
Ἕσωρ, ορος, ὁ, clavus temonis. Ab ἵω, mitto.
Ἑσύστερον, Adv. postea.
Ἐσφαλμένως, Adv. imperite, prave, perperam. A σφάλλω.
Ἐσφλασις, εως, ἡ, depressio mediæ rei, v. c. ossis. A seq.
Ἐσφλάω, medium v. c. os deprimo, tundo, ut desidat, ap. Hipp. pro ἐκθλάω vel ἐνθλάω.
ἘΣΧΑΡΑ, ας, ἡ, focus & craticula in foco. 2) focus, s. craticula in ara. 3) ara, in primis heroum. 4) vagina cerebri. 5) basis ex arrectariis & transversariis compacta. 6) pars balnei. 7) pudendum muliebre. 8) crusta, ex adustione vulneri adhærens.
Ἐσχαρεὺς, έως, ὁ, qui foco præest in navi. A pr.
Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, focus. Ab eod.
Ἐσχάριον, ου, τὸ, foculus. 2) craticula. 3) acerra, turibulum. 4) basis, fundamenta v. c. turris, aliusve ædificii. Ab eod.
Ἐσχάριος, ου, ὁ, ἡ, ad focum pertinens. Ab eodem.
Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἐσχάριον. Ab eod.
Ἐσχαρίτης, ου, ὁ, Epith. panis, coctus in foco. Ab eod.
Ἐσχαρόπεπτα, τὰ, cocta in foco. Ex eod. & πέπτω, coquo.
Ἐσχαρόω, ῶ, crusta obduco, in crustas erumpere facio. Unde Perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incrustata vulnera. Ab eod.
Ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incrustatio. A pr.
Ἐσχαρωτικὸς, ἡ, ὸν, crustas inducens. Ab eod.
Ἐσχατάω, f. άσω, extremus, s. ultimus sum. 2) in extremis finibus, seu oris situs sum. Ab ἔσχατος.
Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, ultimæ cujusque rei partes, ut extrema membra, extremitates membrorum in corpore, ultimæ territorii partes in montes, mare aut flumen desinentes. 2) agri privatorum suis terminis distincti & separati, iidemque remotiores, & finibus territorii, vel mari montibusque proximi. 3) extrema pars & finis territorii. 4) explicatur etiam per solitudinem ap. Hes.
Ἐσχατιάω, ῶ, f. άσω, in extrema parte sum.
Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus s. ultimus sum. 2) tardo. Ab ἔσχατος.
Ἐσχάτιος, ου, ὁ, ἡ, ultimus. Ab eod.
Ἐσχατογήρως, &
Ἐσχατόγηρως, & -ος, extremam senectutem agens, decrepitus.
Ἐσχατόων, όωσα, όων, ultimus, postremus, in ultimis finibus situs. A seq.
ἘΣΧΑΤΟΣ, άτη, ατον, ultimus, postremus. 2) summus.
Ἐσχάτως, Adv. extreme. 2) summe, ita, ut nihil supra sit, sed in deteriorem partem, ut ἐσχάτως διακείμενος, ad ultima redactus. A pr.
Ἐσχηματισμένως, Adv. figurate. A σχηματίζω.
Ἔσω, Adv. intra. Ab εἰς.
Ἔσωθεν, Adv. intrinsecus. A pr.
Ἐσώτατος, άτη, ατον, intimus, penitissimus. Superl. ab ἔσω.
Ἐσωχὰς, άδος, ἡ, excrescentia in ano s. tuberculum, sed intus latens, cui opponitur ἐξοχὰς, quod extra & foris est, ap. Hipp. Ab eod.
ἘΤΑΖΩ, f. άσω, examino, inquiro, scrutor. In compositione usitatius. v. ἐξετάζω.
Ἑταίρα, ας, ἡ, amica. 2) meretrix. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρεία, ας, ἡ, societas, sodalitas, clientela. 2) factio. 3) fornicatio. A seq.
Ἑταιρεῖος, εία, εῖον, sodalitius. 2) qui sodalitatibus præest. 3) meretricius. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρεύω, f. εύσω, societatem ago, in societate versor. 2) meretricor. Ab eod.
Ἑταιρέω, ῶ, f. ήσω, prostituo me, mereo. ἡταιρηκὼς, perf. part. qui meruit, sese prostituit. Ab eod.
Ἑταίρη, ης, ἡ, Jon. pro ἑταίρα, quod v.
Ἑταιρήιος, ίη, ήιον, Jon. idem quod ἑταιρεῖος.
Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.
Ἑταιρία, ας, ἡ, sodalitium. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρίδια, ων, τὰ, festum in honorem Jovis sodalitii celebrari solitum. A pr.
Ἑταιρίζω, sodalem reddo, mihi adjungo, consocio; & ἑταιρίζομαι, sodalis fio. 2) opitulor. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρικὸς, ή, όν, sodalitius. 2) meretricius.
Ἑταιρικῶς, Adv. meretricio more.
Ἑταίριος, ία, ιον, idem quod ἑταιρικός.
Ἑταιρὶς, ίδος, ἡ, scortum, meretrix.
Ἑταιρισμὸς, ῦ, ὁ, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.
Ἑταιριστὴς, ῦ, ὁ, scortator. Ab eod.
Ἑταιρίστρια, ας, ἡ, meretrix. A pr.
ἙΤΑΙ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, sodalis. 2) familiaris. 3) socius. 4) administer, adjutor. 5) nomen, quo compellamus non satis notum. 6) discipulus. 7) commilito.
Ἕταρος, ου, ὁ, idem quod ἑταῖρος.
Ἔτασις, εως, ἡ, inquisitio, examen. Composita usitata. Ab ἐτάζω.
Ἐτασμὸς, ῦ, ὁ, inquisitio. 2) tormenta. In compositione usitatum. Ab eod.
Ἔτειος, εία, ειον, annuus. Ab ἔτος.
Ἐτεοδμὼς, ῶος, ὁ, fideliter serviens, ita serviens, ut bonum servum decet. Ex ἐτεός & δμώς.
Ἐτεόκριθον, ου, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ab sq. & κριθὴ, hordeum.
Ἐτεὸς, ά, ὸν, verus. Adv. ἐτεὸν, vere. Ab ἐτὸς.
Ἑτεραλκέως, -ῶς, Adv. ancipiti marte. A seq.
Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ, ἡ, dubius, anceps, q. d. anceps robur. Reperitur & ἑτεραλκὴς. Ex ἕτερος & ἀλκὴ, vel ἄλκω.
Ἑτεραχθὴς, ὲς, alteri parti gravis: in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος, onus.
Ἑτέρῃ, Adv. Jon. alia via, alia ratione, alio modo. (scil. ὁδῷ, γνώμῃ, βουλῇ &c.)
Ἑτερήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui alternis diebus aliquid facit, patitur, venit &c. 2) vicissim & mutuas sortes habens, per dies variatus. Ex ἕ. & ἡμέρα.
Ἑτεροβαρία, ἡ, alterius partis favor s. studium. A βαρύς.

Ἑτεροβουλία, ἡ, consilii mutatio. A βουλή.

Ἑτερογάστριος, ου, ab alia matre natus. Ab γαστήρ.

Ἑτερογενής, έος, ὁ, ἡ, alienigena. 2) alterius & diversi generis. A γένος.

Ἑτερόγλαυκος, ου, ὁ, ἡ, altero oculo cæsius.

Ἑτερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ου, ὁ, ἡ, qui alterius & diversæ linguæ est. 2) lingua ipsa diversa & peregrina. Ex ἕ. & γλῶσσα.

Ἑτερόγναθος, ου, ὁ, ἡ, utrisque mandibulis avide comedens. 2) edax. 3) qui duro ore est.

Ἑτερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diversa sententia. A sq.

Ἑτερογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui alterius, seu diversæ est sententiæ. Ex ἕ. & γνώμη.

Ἑτερόγονος, ου, ὁ, ἡ, e vario genere natus. Ex ἕ. & γονή.

Ἑτεροδακνέω, (f. δάκνω), alios comedo, vero.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, diversam doctrinam doceo. Ex ἕ. & διδάσκαλος.

Ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius sum opinionis, orthodoxis non adsentior. Ab ἑτερόδοξος.

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diversa. 2) opinio priva. A seq.

Ἑτερόδοξος, ου, ὁ, ἡ, qui alterius est opinionis. 2) qui alterius est sectæ. Ex ἕ. & δόξα.

Ἑτεροεθνής, έος, ὁ, ἡ, qui diversæ est gentis. Ex ἕ. & ἔθνος, gens.

Ἑτεροειδής, έος, ὁ, ἡ, qui diversæ est speciei. Ex ἕ. & εἶδος, species.

Ἑτερόζηλος, ου, ὁ, ἡ, qui alio studio ducitur, alia sectans.

Ἑτεροζήλως, *Adv.* iniquo. alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto. A pr.

Ἑτεροζυγέω, ῶ, f. ήσω, diversa animalia jungo ut bovem & equum. 2) adjungor alienigenis.

Ἑτεροζύγιοι, quibus in jugo non convenit. Ab ἕτερος & ζυγὸς, *jugum*.

Ἑτερόζυγος, Phocyl. σταθμὸς ἑτερόζυγος, statera in alteram partem inclinans. 2) de animalibus, est diversi generis. οἱ ἕ.

Ἑτεροθαλής, έος, ὁ, ἡ, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo. 2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex ἕ. & θάλλω, *virco*.

Ἑτεροθελής, έος, ὁ, ἡ, qui aliud vult. Ex ἕ. & θέλω.

Ἑτερόθροος, ου, ὁ, ἡ, qui diversæ est linguæ. 3) alienigena.

Ἑτερεῖος, εία, εῖον, alius, dissimilis, diversus a reliquis. Ab ἕτερος.

Ἑτεροιότης, τος, ἡ, dissimilitudo. A pr.

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, immuto. Ab eod.

Ἑτεροίως, *Adv.* alio & diverso modo, aliter, dissimiliter, diverse. Ab eod.

Ἑτεροίωσις, εως, ἡ, alteratio. diversitas, quum rerum qualitates variæ sunt. Ab ἑτεροιόω.

Ἑτερόκαρπος, ον, diversum fructum edens, ut v. c. surculus insitus stirpi, ubi adolevit, diversum fructum effert ab eo, quem stirps ediderat.

Ἑτεροκλινής, έος, ὁ, ἡ, versatilis. 2) in alteram partem vergens. Ex ἕ. & κλίνω.

Ἑτερόκλιτον, ου, τὸ, sc. ὄνομα, nomen, quod in diversas declinationes cadit.

Ἑτερόκλιτος, ου, ὁ, ἡ, aliter declinatus, a communi declinandi ratione deflectens. Ex ἕ. & κλίνω, *flecto*.

Ἑτεροκλίτως, *Adv.* aliter declinando. A pr.

Ἑτεροκλονέω, ῶ, f. ήσω, in diversum moveo, vel quatio.

Ἑτεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii, seu capitis partem tentans. Ex ἕ. & κρανίον.

Ἑτερόκωφος, ὁ, ἡ, altera aure surdus.

Ἑτεροκωφέω, ῶ, altera aure surdus sum. A pr.

Ἑτερολεξία, ἡ, ejusdem rei alius verbis expressio. A λέξις.

Ἑτερόμαλλος, ου, ὁ, ἡ, altera parte villosus.

Ἑτερομάσχαλος, ου, ὁ, ἡ, altera tantum parte manuleatus. Ex ἕ. & μασχάλη, *axilla*.

Ἑτερομεγεθέω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter cresco. Ex ἕ. & μέγεθος.

Ἑτερομερεία, ἡ, studium partis alterius. Ab sq.

Ἑτερομερής, έος, ὁ, ἡ, qui est alterius partis, in alteram partem inclinans. Ex ἕ. & μέρος.

Ἑτερομήκης, εος, ὁ, ἡ, altera parte longior. Ex ἕ. & μῆκος, *longitudo*.

Ἑτερομήτωρ, ορος, ὁ, frater diversa matre. Ex ἕ. & μήτηρ.

Ἑτερομόλιος, ου, ὁ, ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἑτερομόλιος δίκη, in qua adversarii non comparuerunt. Suid. Ex ἕ. & μολέω, *venio*.

Ἑτερόμορφος, ον, qui formæ diversæ est. Ex ἕ. & μορφή.

Ἑτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis affectio vel vexatio. Ex ἕ. & πάθος.

Ἑτερόπλοος, *contr.* ἑτερόπλους, ου, ὁ, ἡ, ab altera tantum parte navigationem præbens. ἑτερόπλουν δάνεισμα, pecunia nautica, cujus periculum tantum in unum trajectum, non etiam in reditum præstatur, ut in ἀμφοτερόπλῳ fit. Dicuntur & ἀμφοτερόπλοια, sc. χρήματα, vel δανείσματα.

Ἑτεροπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, persona differo. Ab ἑτεροπρόσωπος.

Ἑτεροπροσωπικός, ή, όν, qui alius seu diversæ personæ est. Ab eod.

Ἑτεροπροσωπικῶς, *Adv.* in alia persona.

Ἑτεροπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἑτεροπροσωπικός. A πρόσωπον.

Ἑτερορρεπέω, ῶ, f. ήσω, in alteram partem vergo. A sq.

Ἑτερορρεπής, έος, ὁ, ἡ, in alteram partem vergens, seu inclinans. A ῥέπω, *vergo*.

Ἑτερορροπέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἑτερορρεπέω. A sq.

Ἑτερορροπής, ές, & ἑτερόρροπος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἑτερορρεπής.

Ἑτερόρρυθμος, ου, ὁ, ἡ, qui alterius rhythmi est.

Ἕτερος, έρα, ρον, alter. 2) alius. 3) diversus.

Ἑτεροσήμαντος, ον, diversam significationem habens. Ab σημαίνω.

Ἑτερόσκιοι, quorum alterum latus umbram jacit, quorum umbra aut ad septentrionem, aut ad meridiem spectat. Ex ἕ. & σκιά.

Ἑτερόστοιχος, ου, ὁ, ἡ, qui alterius est ordinis & diversæ seriei. Ex ἕ. & στοῖχος.

Ἑτερόστομος, ου, ὁ, ἡ, altera tantum parte aciem habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἕ. & στόμα.

Ἑτερόστροφα, dicuntur metra quædam ab alteratione stropharum, de quibus vid. Hephæst. Ex ἕ. & στροφή, *stropha*.

Ἑτεροσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui diversæ figuræ est. Ex ἕ. & σχῆμα, *figura*.

Ἑτερότης, ητος, ἡ, diversitas. Ab ἕτερος.

Ἑτερότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, alius modi, diversus.

Ἑτερώτης, ὁ, ἡ, unam tantum aurem habens. Ab ὦτος pro οὖς, *auris*.

Ἑτερούσιος, ου, ὁ, ἡ, qui alterius seu diversæ est assentiæ, 2) alius, diversus. Ex ἕ. & οὐσία, *essentia*.

Ἑτεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium, in primis in equis, quum varios habent oculos. A seq.

Ἑτερόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui alterum oculum amisit. 2) unoculus. 3) qui habet oculos duplicis coloris, ut alterum nigrum, alterum cæsium.

Ἑτεροφρούρητος, ου, qui ab alio custoditur. A φρουρέω.

Ἑτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, aliter sentiens. Ex ἕ. & φρὴν, mens.

Ἑτεροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, diversæ naturæ. 2) alibi natus. Ex ἕ. & φυὴ, natura.

Ἑτερόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui est ex alia tribu. 2) qui diversæ est gentis, alienigena. 3) qui diversæ est naturæ. A φυλή.

Ἑτεροφωνία, ας, ἡ, diversitas soni s. vocis. A sq.

Ἑτερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, aliam & diversam edens vocem. Ex ἕ. & φωνή.

Ἑτεροχροέω, ῶ, f. ήσω, alio & diverso colore sum.

Ἑτεροχροότης, τος, ἡ, diversitas coloris. A sq.

Ἑτερόχροος, contr. ἑτερόχρους, ου, ὁ, ἡ, discolor, versicolor. Ex ἕ. & χρόα, color.

Ἑτερόχρωμος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ἕ. & χρῶμα, color.

Ἑτερόχρους, idem quod ἑτερόχροος, & ex iisdem.

Ἑτερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.

Ἑτέρωθεν, *Adv.* altera ex parte, diversa ex parte. Ab eod.

Ἑτέρωθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eod.

Ἑτερώνυμος, ου, ὁ, ἡ, diversum nomen habens. Ex ἕ. & ὄνομα.

Ἑτερωνύμως, *Adv.* diverso nomine, non analogice. A pr.

Ἑτέρως, *Adv.* alio modo, aliter, secus. Ab ἕτερος.

Ἑτέρωσε, *Adv.* alteram in partem. 2) alio.

Ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.

Ἔτης, ου, ὁ, socius, amicus. 2) civis. ἔται, sodales. Hinc ὦ 'τᾶν, o bone.

Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, sc. ἄνεμοι vel αὖραι, si fœmin. est etesiæ, venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu caniculæ spirare solent. A seq.

Ἐτήσιος, ου, ὁ, ἡ, anniversarius, annuus. Ab ἔτος.

Ἐτησίως, *Adv.* quotannis. A pr.

Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. A sq.

Ἐτήτυμος, ου, ὁ, ἡ, verus, verax, probus, ingenuus. Hinc ἐτήτυμον, *Adv.* vere, revera. Ab ἔτυμος.

Ἐτητύμως, *Adv.* vere. A pr.

Ἔτι, *Adv.* adhuc, etiamnum. 2) amplius, præterea. 3) posthac, in posterum. 4) quin, quin etiam. 5) jam, jam nunc. 6) interdum eleganter redundat.

Ἐτνίτης, ου, ὁ, pulmentarium e fresis elixisque leguminibus confectum. Ab ἔτνος.

Ἐτνήρυσις, εως, ἡ, trulla, qua puls hauritur. 2) omne instrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, rudicula. A seq.

Ἔτνος, εος, τὸ, puls e leguminibus elixis.

Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promtu sit. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio. 2) basis, sedes firma, fundamentum. 3) promtitudo, alacritas. 4) apparatus ad aliquid agendum, v. c. militaris. A pr.

Ἑτοιμαστὴς, οῦ, ὁ, apparator, instructor. 2) conciliator. Ab eod.

Ἑτοιμοδάκρυς, ὁ, ἡ, qui facile flet. Ex ἕ. & δάκρυ.

Ἑτοιμοθάνατος, ὁ, ἡ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.

Ἑτοιμοπονία, ἡ, tolerantia laboris, s. studium laborandi, sed inaniter fere & cum ostentatione. Ab seq. & πόνος, labor.

Ἕτοιμος, ου, ὁ, ἡ, promtus, paratus. τὰ ἕτοιμα, quæ jam parta sunt, possessiones.

Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promtitudo, alacritas. 2) apparatus ad rem gerendam. 3) propensio.

Ἑτοιμοτρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui facile flectitur. Ex ἕτ. & τρέπω.

Ἑτοίμως, *Adv.* promte, expedite, parate.

Ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτὸς, ἡ, ὸν, verus. 2) bonus. Ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐτὸς, *Adv.* frustra, temere, perfunctorie. Ab eodem. v. ἐτώσιος.

Ἐτυμήγορος, ου, ὁ, ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος & ἀγορέω, *dico*.

Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus proprie dicta.

Ἐτυμόθροος, contr. ἐτυμόθρους, ου, ὁ & ἡ, verisonus, veridicus.

Ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico. Ab ἐτυμολόγος.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio, notatio. Ab eod.

Ἐτυμολογικὸς, ὴ, ὸν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum. A præc.

Ἐτυμολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui origines verborum explicat. Ex ἔτυμος & λέγω.

Ἔτυμος, ου, ὁ, ἡ, verus. Hinc ἔτυμον, *Adv.* vere, revera; & τὸ ἔτυμον, origo vocabuli.

Ἐτυμίτης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία. A pr.

Ἐτυμινος, ου, ὁ, ἡ, verus. Ab ἔτυμος.

Ἐτύμως, *Adv.* vere. 2) ab origine vocis, secundum originem vocis. Ab eod.

Ἐτωσιοεργὸς, ου, ὁ, ἡ, qui incassum laborat. 2) qui laborem fugit. E sq. & ἔργον.

Ἐτώσιος, ου, ὁ, ἡ, inanis, cassus, inutilis. Ab ἐτὸς, *frustra*.

Ἐτωσίως, *Adv.* frustra. A pr.

Εὖ, *Adv.* bene. 2) recte. 3) facile. 4) feliciter. 5) commode. 6) rite. 7) præclare. 8) pulcre; in Composit. notat. 9) facile; & interdum 10) feliciter. Ab ἐὺς.

Εὔα, ας, ἡ, Eva. Nomen mulieris Ebr. *vivificans*.

Εὐαγγελίζω, & εὐαγγελίζομαι, læta nuncio. 2) doctrinam Christi annuncio, Euangelium prædico. Ab εὐάγγελος.

Εὐαγγελικὸς, ὴ, ὸν, euangelicus, ad Euangelium pertinens. A seq.

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, lætus nuncius. 2) præmium, quod nuncio læto datur. 3) annunciatio beneficii Christi, quo homines morte sua ab æterna pernicie liberavit. 4) doctrina christiana. 5) historia Christi, prout ab Euangelistis descripta est. 6) τὰ εὐαγγέλια, sacrificium eucharisticum, *item* præmium, quod datur rem lætam nuncianti. Ex εὖ & ἀγγελία.

Εὐαγγέλιος, ὁ & ἡ, læta nuncians.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Euangelista, Euangelii præco. 2) Euangelii sive Historiæ euangelicæ scriptor.

Εὐαγγελίστρια, ας, ἡ, quæ Euangelium docet.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, ἡ, qui fausta annunciat.

Εὐαγέω, sanctus sum. Ab εὐαγής.

Εὐαγέως, *Adv.* sancte, pure, rite. A seq.

Εὐαγὴς, έος, ὁ, ἡ, sanctus, sacer, purus, castus, pius. 2) agilis. 3) fecundus. 4) qui facile frangi potest. Ex εὖ & ἄγος, *res sacra*, vel ἄγνυμι, *frango*, vel ἄγω.

Εὐάγητος, ου, ὁ, ἡ, purus, splendidus, clarus, s. mobilis, qui huc & illuc facile agitur. Vox inepta

pta dithyrambica ap. Aristoph. incertæ significationis. *Dor.* pro εὐήγετος.

Εὐάγκαλος, ου, ὁ, ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ex εὖ & ἀγκάλη, *ulna*.

Εὔαγλις, ιθος, ὁ, ἡ, bonas seu pulcras spicas habens. 2) bonos nucleos habens. Ex εὖ & ἄγλιθες, alliorum *capita*, *seu nuclei*.

Εὐαγόραστος, ον, vendibilis. Ab εὖ & ἀγοράζω.

Εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in captura sum felix. 2) prædæ copiam habeo. Ex ἄγρα, *venatio*.

Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas & bonus successus in captura, prospera venatio, opima præda. A seq.

Εὔαγρος, ου, felix in captura. Ex εὖ & ἄγρα.

Εὐαγωγία, ἡ, bona educatio. A seq.

Εὐάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile duci potest. 2) tractabilis, docilis.

Εὐαγῶς, *Adv.* sancte. Ab εὐαγής.

Εὐαδής, έος, ὁ, ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ & ἁδέω, *placeo*.

Εὐαδίκητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile injuria adfici solet, injuriæ obnoxius, *hinc* 2) imbecillis. Ex εὖ & ἀδικέω, *injuria adficio*.

Εὐαερής, ές, tranquillum coelum habens. Ex εὖ & ἀήρ.

Εὐαερία, ας, ἡ, tranquillitas coeli. Ab eod.

Εὐάερος, ον, idem quod εὐαερής.

Εὐάεριος, ον, idem.

Εὐάζω, f. άσω, Evan clamo, *de clamore bacchantium evoe*. 2) sacro furore percitus sum. A εὐάν.

Εὐαής, έος, ὁ, ἡ, salubriter spirans. 2) qui bene a ventis perflatur. Ab ἄημι, *spiro*.

Εὔαθλος, ον, clarus certaminibus: peritus certaminum.

Εὐαίνετος, ον, laude dignissimus. Ab αἰνέω.

Εὐαίρετος, ου, ὁ, ἡ, qui facile capi potest.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor. Ab αἰσθάνομαι, *sentio*.

Εὐαίσθητος, ου, ὁ, ἡ, sensu valens, sensum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ου, sentiendi facultas, sensus acumen. Ab eod.

Εὐαισθήτως, *Adv.* cum sensuum vigore faciliter ad perceptionem. Comp. εὐαισθητοτέρως, ap. Plat.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, ἡ, beatus, felicis ævi.

Εὐαιῶς, *Adv.* feliciter. Vox Comica. Ex εὖ & αἰών.

Εὐάκεστος, ου, ὁ, ἡ, curatu facilis. Ab ἀκέομαι.

Εὐακέστως, *Adv.* ut curari facile possit. Ab eod.

Εὐάκτιν, ινος, ὁ & ἡ, pulcros habens radios.

Εὐαλάκατος, ὁ & ἡ, *Dor.* pro εὐηλάκατος. v.

Εὐαλδέως, feliciter & cum profectu. A sequ.

Εὐαλδής, έος, ὁ, ἡ, bene & feliciter crescens, bonum incrementum accipiens. Ab ἀλδέω.

Εὐαλθής, έος, ὁ, ἡ, sanatu facilis. Ab ἄλθω, *sano*.

Εὐάλιος, Dorice pro εὐήλιος.

Εὐαλλοίωτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile mutari potest.

Εὐαλσής, ές, nemorosus. Ab ἄλσος, *nemus*.

Εὐαλωσία, ας, ἡ, Cereris epitheton, quoniam areas copia frugum implet. Hesych. Ab ἀλοάω, *trituro*.

Εὐάλωτος, ου, ὁ, ἡ, captu facilis, expugnabilis.

Εὐάμπελος, ου, ὁ, ἡ, pulcre vitibus consitus.

Εὐάν, Vox mulierum Bacchantium. Hinc Lat. *Evan*, ipse Bacchus.

Εὐανάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, lectu facilis. Ab ἀναγινώσκω, *lego*.

Εὐανάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile rejicitur, exscreatur. Ab ἀναγωγή, *emissio*, *subductio*.

Εὐαναδιδάκτως, *Adv.* ut facile meliora sibi persuaderi sinat. Ab ἀναδιδάσκω, *dedoceo*.

Εὐανάδοτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile digeritur & in membra distribuitur.

Εὐανάκλητος, ου, ὁ, ἡ, revocatu facilis. 2) qui facile flecti potest & ab ira revocari. Ab ἀνακαλέω, *revoco*.

Εὐανακλήτως, placabiliter. A pr.

Εὐανάληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile resocillari, restitui potest. Ab ἀναλαμβάνω, *recupero*.

Εὐανάλωτος, ον, qui facile absumitur. Ab ἀναλίσκω.

Εὐανάμνηστος, ον, memor.

Εὐανάπνευστος, ον, respirationi aptus. Ab ἀναπνέω, *respiro*.

Εὐανάφαλτος, ὁ, ἡ, facile e morbo resurgens, facile convalescens. Ab ἀναφάλλω, *convalesco*.

Εὐανάτρεπτος, ου, ὁ & ἡ, subversu seu eversu facilis. Ab ἀνατρέπω.

Εὐανάτροφος, ον, bene nutritus, vigens. Ab ἀνατρέφω.

Εὐανδρέω, ῶ, f. ήσω, bonis & strenuis viris abundo. 2) viribus polleo, vigeo. Ab εὔανδρος.

Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum. 2) virilitas.

Εὔανδρος, ου, ὁ, ἡ, fortes viros habens, qui a strenuis viris incolitur. Ex εὖ & ἀνήρ.

Εὐάνεμος, ου, ὁ, ἡ, bono & prospero vento utens, epith. navigationis. 2) serenus. 3) ventis tutus.

Εὐάνετος, ὁ, ἡ, remissu facilis, dissolutu & dilutu facilis, facile liquescens. Ab ἀνίημι.

Εὐάνθεος, ου, ον. Ab ἄνθος, &

Εὐάνθεμος, ου, ὁ, ἡ, floridus.

Εὐανθέω, ῶ, f. ήσω, bene & prospere floreo.

Εὐανθής, έος, ὁ & ἡ, pulcre floridus. 2) nitidus, venustus. Ab ἄνθος, *flos*.

Εὐάνιος, ου, ὁ, ἡ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ab ἀνία, *tristitia*.

Εὐάνοικτος, ου, ὁ, ἡ, apertu facilis, qui facile reseratur. Ab ἀνοίγω, *resero*.

Εὐανορία, ἡ, Dor. pro εὐηνορία, ubi v.

Εὐάντης, ου, &

Εὐάντητος, ου, ὁ, ἡ, facile obvius, expositus. 2) propitius, mitis. 3) cui occurrere bonum & faustum est. Ab ἀντάω, *occurro*.

Εὐαντίλεκτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile refelli potest.

Εὐάντυξ, υγος, ὁ, ἡ, pulcram ἄντυγα habens. v. ἄντυξ.

Εὐάνωρ, Dor. pro εὐήνωρ, ubi v.

Εὐαπάλλακτος, ου, ὁ, ἡ, quo facile liberari possumus. Ab ἀπαλλάσσω.

Εὐαπαλλάκτως, *Adv.* ad evadendum apte. A præc.

Εὐαπάρτιστος, ον, perfectus, absolutus. Ab ἀπαρτίζω.

Εὐαπάτητος, ου, ὁ & ἡ, facilis deceptu. Ab ἀπατάω.

Εὐαπήγητος, Jon. pro εὐαφήγ. ubi v.

Εὐαπόβατος, ου, ὁ, ἡ, facilis descensu. Ab ἀποβαίνω.

Εὐαπόδεικτος, ου, ὁ, ἡ, demonstratu facilis.

Εὐαπόδεκτος, ου, ὁ, ἡ, acceptus, gratissimus.

Εὐαπόδοτος, ου, ὁ, ἡ, redditu facilis. 2) qui facile excernitur. Ab ἀποδίδωμι.

Εὐαποκρίτως, *Adv.* ita, ut facile responderi queat. Ab ἀπόκριτος.

Εὐαπολόγητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile excusari potest. Ab ἀπολογέομαι.

Εὐαπόλυτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile exsolvi potest, recedit vel abscedit.

Εὐαπόρρυτος, ου, ὁ, ἡ, facile defluens.

Εὐαποσείστως, *Adv.* ut facile amoveri, repelli possit. Ab ἀποσείω.

Εὐαπόσπαστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile avelli vel abstrahi potest. Ab ἀποσπάω.

Εὐαποτείχιστος, ου, ὁ, ἡ, qui circumvallari & muniri facile potest. Ab ἀποτειχίζω.

Εὐαποφεύκτος, ον, qui facile effugi potest.

Εὐαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene irrigatus. 2) irrigationi aptus & conveniens. Ab ἄρδω.

Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placere cuilibet studens, placidus, obsequiosus.

Εὐαρέστως, *Adv.* blande &c. A pr.

Εὐαρεστέω, ῶ, f. ήσω, placeo. Ab ἀρεστός.

Εὐαρεστήριος, ου, ὁ, ἡ, placatorius. A pr.

Εὐαρέστησις, εως, ἡ, placabilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, studium placendi: *denique* ipsa gratia. Ab eod.

Εὐαρεστικὸς, ἡ, ὸν, ad placendum accommodatus. A seq.

Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, acceptus, valde gratus, bene placens. Ex ἀρεστός.

Εὐαρέστως, *Adv.* ad placitum, grate.

Εὐαρίθμητος, ου, ὁ, ἡ, numeratu facilis. 2) non multus, paucus.

Εὐαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, ad propulsandum vel auxiliandum idoneus. Ab ἀρκέω.

Εὐάρκτος, ον, tractabilis, moriger. Ab ἄρχω.

Εὐάρματος, ου, ὁ, ἡ, qui bonum habet currum, eoque bene utitur. Ab ἅρμα.

Εὐαρμοστία, ας, ἡ, concinnitas, lepos.

Εὐάρμοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus. 2) apte compositus.

Εὐαρμόστως, *Adv.* apte, concinne. A pr.

Εὔαρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἀρὸς, *agnus*.

Εὐάροτος, & εὐάροτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aratu facilis. 2) bene aratus.

Εὐάρτυτος, ον, bene conditus.

Εὐαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab sq.

Εὔαρχος, ου, ὁ, ἡ, bonus ductor & imperator. 2) imperio parens.

Εὔασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium. 2) vociferatio quævis. Ab εὐάζω.

Εὐασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Εὐάστειρα, ἡ, Baccha, sacerdos Bacchi. Ab εὐαστήρ.

Εὐάστερος, ου, ὁ, ἡ, lucidissime fulgens. Ex εὖ & ἀστὴρ, *stella*.

Εὐαστὴρ, ῆρος, ὁ, evans, qui furit e Baccho. 2) sacerdos Bacchi. Ab εὐάζω.

Εὐαστὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Εὐαστικὸς, ἡ, ὸν, bacchicus. A pr.

Εὐαυξὴς, έος, ὁ, ἡ, bene crescens. Ab αὐξάνω.

Εὐαφεια, ἡ, mollitudo. Ab εὐαφής.

Εὐαφήγητος, ου, ὁ, ἡ, facilis explicatu, *item* qui facile exprimi verbis potest. Ex εὖ & ἀφηγέομαι, *narro*, *explico*.

Εὐαφὴς, έος, ὁ, ἡ, mollis, tractabilis, qui facile contrectatur. Ab ἁφὴ, *tactus*.

Εὐαφόρμος, ου, ὁ, ἡ, opportunus. 2) excusatu facilis, qui faciles quasi ansas defensionis præbet. 3) excusatione dignus. Ab ἀφορμή.

Εὐάφορος, ου, ὁ, ἡ, editus, unde longe prospici potest. Ex εὖ & ἀφοράω, *prospicio*.

Εὐαφῶς, *Adv.* decenti tactu, seu cum ansa quasi ad captandum facili, appositissime. Ab εὐαφής.

Εὐβάστακτος, ου, ὁ, ἡ, facilis gestatu, facilis ad ferendum. A βαστάζω.

Εὔβατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile adiri aut transiri potest, pervius.

Εὔβιος, ου, ὁ, ἡ, bene & commode vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis est.

Εὐβίοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Εὐβλαβὴς, ου, ὁ, ἡ, obnoxius, qui facile lædi potest. A βλάπτομαι, *lædor*.

Εὐβλάστεια, ας, ἡ, copiosa germinatio. A sq.

Εὐβλαστέω, ῶ, f. ήσω, bene & copiose germino.

Εὐβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, bene germinans. A pr.

Εὐβλαστία, ας, ἡ, copiosa germinatio. A sq.

Εὔβλαστος, ου, ὁ, ἡ, bene germinans.

Εὐβοήθητος, ου, ὁ, ἡ, cui facile est opitulari, facile medicabilis, qui facile juvatur. Ex εὖ & βοηθέω, *juvo*.

Εὐβολέω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ jactum sortior, feliciter jacio. A sq.

Εὔβολος, ου, ὁ, ἡ, felix in jactu. A βάλλω.

Εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, seu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ & βόσκω, *pasco*.

Εὐβόστρυχος, ου, ὁ, ἡ, pulcros habens cincinnos, seu cirros.

Εὔβοτος, ου, ὁ, ἡ, bene pastus. 2) pascuis abundans. 2) bonas pecudes habens.

Εὔβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, pulcros racemos habens.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium, prudentia, sive scientia dispiciendi, quid & quomodo faciendum sit. A sq.

Εὔβουλος, ου, ὁ, ἡ, consultus, prudens, qui bene consulit. A βουλή.

Εὐβούλως, *Adv.* prudenter. A pr.

Εὔβροχος, ου, ὁ, ἡ, multos habens laqueos.

Εὔβρωτος, ου, ὁ, ἡ, aptus cibo, edulis.

Εὐβωλοστρόφητος, ον, facilis aratu, pinguis. Ex εὖ, βῶλος, *gleba*, & στροφὴ, *conversio*.

Εὐγαθὴς, ές, & εὐγάθητος, ου, ὁ, ἡ, Dorice pro εὐγήθητος, delectabilis. A γαθέω pro γηθέω, *gaudeo*.

Εὔγαιος, ον, terreus, epith. soli, non lapidosi, sed aratu facilis & fertilis. A γαῖα.

Εὐγαλακτέω, ῶν, οἱ, αἱ, bene lactari. A γάλα.

Εὐγάληνος, ον, serenus. A γαλήνη, *serenitas*.

Εὐγαλήνως, *Adv.* serene. A pr.

Εὔγαμος, ου, ὁ, ἡ, felix nuptiis, s. conjugio.

Εὖγε, *Adv. laudantis seu adsentientis*, euge, sane, recte. 2) insultantis vel irridentis.

Εὔγειος, ου, ὁ, ἡ, idem quod εὔγαιος.

Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. 2) ingenuitas.

Εὐγένειος, ου, ὁ, ἡ, bene barbatus. 2) villosus. 3) generosus, nobilis. Ex εὖ & γένειον, *barba*, vel γένος, *genus*.

Εὐγενέτειρα, ἡ, generosa.

Εὐγενέτης, ου, ὁ, ἡ, nobili genere ortus.

Εὐγενὴς, έος, ὁ, ἡ, claro & nobili genere ortus, generosus. A γένος.

Εὐγενὶς, ἡ, generosa. A pr.

Εὐγενῶς, *Adv.* generose. Ab eod.

Εὐγεφύρωτος, ον, bonum pontem habens. 2) *de loco*, aptus ad pontem struendum. A γεφυρόω, *ponte jungo*.

Εὐγεώργητος, ον, arabilis, fertilis. A γεωργέω.

Εὔγεως, ω, ὁ, ἡ, idem quod εὔγειος.

Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda senectus, felix senium. Ex εὖ & γῆρας, *senectus*.

Εὔγηρος, ου, ὁ, ἡ, vocalis.

Εὐγήρως, ω, ὁ, ἡ, senio felix, cui commoda & felix senectus obtigit. A γῆρας.

Εὐγλαγὴς, έος, ὁ, ἡ, lacte abundans & plenus. A γλάγος, *lac*.

Εὐγλάγετος, ον, idem & ab eod.

Εὔγληνος, ου, ὁ, ἡ, pulcras pupillas habens, pulcros oculos. 2) acutum cernens. A γλήνη.

Εὔγλυπτος, ου, ὁ, ἡ, bene sculptus. 2) bene cavatus.

tus. A γλύφω, *sculpo*.

Εὐγλυφὴς, έος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Εὐγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, recta loquendi facultas. 2) facundia, suavitas sermonis. A seq.

Εὔγλωσσος, vel εὔγλωττος, ου, ὁ, ἡ, disertus, facundus. A γλῶσσα, vel γλῶττα.

Εὐγλωττέω, ῶ, f. ήσω, facundus sum. A pr.

Εὖγμα, ατος, τὸ, votum, precatio. 2) gloriatio. Ab εὔχομαι.

Εὐγνάμπτος, ου, ὁ, ἡ, flexilis, qui facile flecti potest. 2) bene flexus, fabre vel scite excisus aut exsculptus, unde nonnullis rebus vertas, elaboratus, pulcher.

Εὐγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, fidei bonæ sum. 2) æquo animo sum. Ab εὐγνώμων.

Εὐγνωμόνως, *Adv.* ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.

Εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens. 2) candor. A seq.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, proba mente præditus, fidelis, æquanimus. 2) bonus rerum æstimator. 3) qui bonam fidem præstat. 4) candidus. A γνώμη.

Εὐγνώριστος, ου, ὁ, ἡ, agnitu facilis, qui facile agnosci potest. A γνωρίζομαι.

Εὔγνωστος, ου, ὁ, ἡ, cognitu facilis. 2) bene notus.

Εὐγνώστως, *Adv.* clare, perspicue.

Εὔγομφος, ον, bene clavatus, clavis firmatus.

Εὐγόνατος, ου, ὁ, ἡ, pulcra genicula seu internodia habens, bene seu pulcre geniculatus. A γόνυ.

Εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. A sq.

Εὔγονος, ου, ὁ, ἡ, fœcundus. A γονή.

Εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delineatio. A sq.

Εὔγραμμος, ου, ὁ, ἡ, bene delineatus, lineamentis bene distinctus. A γραμμή, *linea*.

Εὐγραφὴς, έος, ὁ, ἡ, bene, seu pulcris litteris scriptus. 2) bene scribens, seu pingens. A γράφω, *pingo*, *scribo*.

Εὔγυρος, ον, in orbem actus, rotundus. epith. luctæ. Ab γυρός.

Εὐγώνιος, ου, ὁ, ἡ, recte angulatus, angulos rectos habens. A γωνία, *angulus*.

Εὐδαίδαλος, ον, pulcher, egregie elaboratus.

Εὐδαιμονέστατα, *Adv.* felicissime. Ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, felix sum, beate vivo. Ab eod.

Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, eventus felix. A praec.

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.

Εὐδαιμονικὸς, ὴ, ὸν, ad felicitatem idoneus. 2) beatus.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, felicitas. Ab εὐδαιμονίζω.

Εὐδαιμονισμὸς, ὂ, ὁ, beatitudinis prædicatio. Ab eod.

Εὐδαιμονιστέος, έα, έον, fortunatus existimandus.

Εὐδαιμόνως, *Adv.* fortunate, feliciter. A seq.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, fortunatus, felix, beatus. 2) dives, opulentus.

Εὐδάκρυτος, ου, ὁ, ἡ, valde luctuosus, lacrimosus. A δακρύω, *fleo*.

Εὐδάπανος, ου, ὁ, ἡ, sumtuosus, largus. A δαπάνη, *sumtus*.

Εὐδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene & acute videns. Hesych. pro εὐδερκής. A δέρκομαι.

Εὐδείελος, ου, ὁ, ἡ, ad occasum, vel etiam ad meridiem situs. 2) clarus. 3) tranquillus.

Εὐδεινὸς, ὴ, ὸν, pro εὐδεινὸς, ubi v.

Εὐδείπνος, ου, ὁ, ἡ, copiosus, delicatus, epith. cœnæ. 2) bene cœnans, qui lautis epulis excipitur. A δεῖπνον.

Εὔδενδρος, ου, ὁ, ἡ, arboribus bene consitus. A δένδρον.

Εὐδέρματος, ον, firma vel pulcra pelle munitus, tectus. A δέρμα.

Εὐδέψητος, ου, ὁ, ἡ, subactu facilis, bene subactus. A δεψέω, *subigo*, ut corium.

Εὔδηλος, ου, ὁ, ἡ, admodum evidens.

Εὐδία, ας, ἡ, q. d. aeris bonitas. 2) serenitas, sudum, serenum cœlum. 3) pulcra dies. 4) tranquillitas aeris. 5) tranquillitas maris. Ab εὔδιος.

Εὐδιάβατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile transiri potest.

Εὐδιάβλητος, ου, ὁ & ἡ, quem facile criminari possumus, criminationibus obnoxius. 2) cui facile imponi, qui facile mendaciis circumveniri potest. A διαβάλλω.

Εὐδιάβολος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Εὐδιάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, facile discernendus. A διαγινώσκω.

Εὐδιάγωγος, ου, ὁ, ἡ, lætus, hilaris. 2) qui est læti seu jucundi convictus. 3) qui oblectat vitam & tædium adimit. A διαγωγή.

Εὐδιάζομαι, f. άσομαι, tranquillus sum, tranquille vivo. Hinc & εὐδιαζόμενος, tranquillus, serenus, clemens & tepidus. A εὐδία.

Εὐδιάθετος, ου, ὁ, ἡ, bene seu pulcre dispositus. 2) bene adfectus animo. 3) qui facile distrahi, vendi potest. A διατίθεμαι.

Εὐδιαθέτως, *Adv.* recte atque ordine. A pr.

Εὐδιάθρυπτος, ον, fragilis. A διαθρύπτομαι.

Εὐδιαῖος, ου, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exemto defluit sentina, seu foramen in carina, per quod egeritur sentina. Ab εὐδία.

Εὐδιαίρετος, ου, ὁ, ἡ, qui facile dividi potest, fissilis. 2) perspicuus. 3) distinctus ordine.

Εὐδιαίτερος, α, ον, serenior, tranquillior. Ab εὔδιος.

Εὐδιαίτητος, ου, ὁ, ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari s. judicare facile est. A διαιτάω.

Εὐδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, qui victu facili est contentus, homo frugi. A δίαιτα.

Εὐδιάκλαστος, ου, ὁ, ἡ, fragilis, fractu facilis. A διακλάω, *perfringo*.

Εὐδιακόμιστος, ον, qui facile trajici potest. A διακομίζω.

Εὐδιάκοπος & εὐδιακόπιστος, ον, qui facile frangi, comminui, secari potest. A διακόπτω.

Εὐδιάλλακτος, ου, ὁ & ἡ, reconciliabilis, placabilis. A διαλλάττω, *reconcilio*. Unde

Εὐδιαλλάκτως, placabiliter, *Adv.*

Εὐδιάλυτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile dissolvi potest, frangive. 2) pronus ad pacem, compositionem.

Εὐδιανέμητος, ὁ, ἡ, dividuus, qui facile distribui potest. A διανέμω, *distribuo*.

Εὐδιαπνεύστος, ον, idem quod sequ. n. 2.

Εὐδιάπνοος, contr. εὐδιάπνους, ου, ὁ, ἡ, perflabilis, perflatum facile capiens. 2) qui per spiritales meatus facile transmittitur. A διαπνέω, *perflo*.

Εὐδιάρθρωτος, ον, bene articulatus, bene copulatus. Ab διαρθρόω, ubi v.

Εὐδιάρπαστος, ου, ὁ, ἡ, direptu facilis, direptioni expositus. A διαρπάζω.

Εὐδιασκέδαστος, ον, qui facile difflatur, h. e. perimitur, abolетur. A διασκεδάζω.

Εὐδιάσπαστος, ον, qui facile revelli, dissolvi potest, ut vallum. A διασπάω.

Εὐδιαστόλως, *Adv.* distincte. Ab διαστολή, *discrimen*.

Εὐδιάτμητος, ον, bene sectus, divisus.
Εὐδιάφθαρτος, ον, valde corruptibilis.
Εὐδιάφθορος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. A διαφθείρω.
Εὐδιαφόρητος, ο, ὁ, ἡ, qui facile sudat. 2) qui facile digeritur. A διαφορέω, *digero*.
Εὐδιάφευκτος, ο, ὁ, ἡ, qui facile vitari potest.
Εὐδιάχυτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile diffunditur & diffluit.
Εὐδιαχώρητος, ο, ὁ, ἡ, qui facile egeritur. A διαχωρέω, *pervado*.
Εὐδιάω, ῶ, tranquillus sum, tranquillitate fruor. Hinc Εὐδιόων, Jonice pro Εὐδιῶν, Εὐδιάων. Ab Εὐδία.
Εὐδίδακτος, ὁ, ἡ, docilis.
Εὐδιεινός, ἡ, ὸν, serenus, tranquillus. Ab Εὐδία.
Εὐδιεινῶς, *Adv.* cum serenitate, tranquille, placato vultu. A pr.
Εὐδιέξοδος, ον, facile excernendus, transspirandus.
Εὐδιήγητος, ȣ, ὁ, ἡ, narratu facilis. A διηγέομαι, *enarro*.
Εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium sincerum. A δίκη, *jus*.
Εὐδίνητος, ο, ὁ, ἡ, agilis. A δινέω, *verso*.
Εὐδίοδος, ὁ, ἡ, transitu facilis, permeabilis.
Εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facile administrari potest. A διοικεῖν, *administrare*.
Εὐδιόπτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile pervideri potest, visui pervius. A διόπτομαι.
Εὐδιόρθωτος, ὁ, ἡ, emendabilis, sanabilis, diligenter emendatus. A διορθόω, *corrigo*.
Εὔδιος, ο, ἡ, serenus, tranquillus. 2) sereno cœlo utens, fruens, apud Aratum. Hinc Εὔδια, *Adv.* tranquille, placide. A *gen.* διὸς. (Nisi est ab Εὕδω, *quiesco*.)
Εὔδμητος, ο, ὁ, ἡ, bene ædificatus.
Εὐδοκέω, ῶ, f. ήσω, adquiesco, oblector, gaudeo. 2) bene volo. 3) bona existimatione sum, probor, laudor. 4) probo.
Εὐδόκησις, ἡ, benevolentia. A pr.
Εὐδόκητος, ον, gratus, jucundus. Ab eod.
Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia, bona & propensa voluntas in Script. 2) decretum, placitum. Ab eod.
Εὐδοκιμέω, ῶ, & Εὐδοκιμέομαι, ȣμαι, bene audio. 2) clarus, gratiosus sum. 3) felici successu utor. Ab Εὐδόκιμος.
Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis splendor. 2) approbatio. A pr.
Εὐδόκιμος, ο, ὁ, ἡ, probus, probatus, & laudatus.
Εὐδοκουμένως, *Adv.* cum Dat. pers. ita ut alicui placeat. Ab Εὐδοκέω.
Εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror sermone hominum, sum clarus & illustris. Ab Εὔδοξος.
Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona existimatio. Ab seq.
Εὔδοξος, ȣ, ὁ, ἡ, illustris, gloriosus, honorificus. A δόξα.
Εὐδόξως, *Adv.* cum laude. A pr.
Εὔδουλος, ο, ὁ, bonæ frugi servus. 2) servis benevolus, aut benignus.
Εὐδρακής, ές, pro Εὐδερκής, ubi v.
Εὐδράνεια, & Εὐδρανία, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quasi ab Εὐδρανὴς, *efficax*.
Εὐδρομέω, ῶ, bene curro, agilis & pernix cursu sum. 2) inoffenso pede procurro. Ab Εὔδρομος.
Εὐδρομία, ἡ, celeritas. Ab eod.
Εὐδρόμης, ο, ὁ, qui bene currit, celer. A pr.
Εὔδρομος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. 2) bene succedens.

Εὔδροσος, ȣ, ὁ, ἡ, roscidus.
Εὐδύνατος, ον, valde potens.
Εὐδυσώπητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile pudore adficitur. 2) facile exorabilis. A δυσωπέω.
Εὐδυσωπήτως, *Adv.* facile erubescendo, flexibiliter. A pr.
ΕΥ'ΔΩ, dormio.
Εὐέανος, ȣ, ὁ, ἡ, decenter velatus. Ab ἑανὸς, *vestis*.
Εὔεδρος, ȣ, ὁ, ἡ, cui tuto insidetur. 2) firmus. 3) tutus. 4) qui firmiter insidet. 5) aptus. Ab ἕδρα, *sedes*.
Εὐέδρως, *Adv.* firmiter, apte. A pr.
Εὐειδής, έος, ὁ, ἡ, speciosus, formosus, scitus, pulcher. Ab εἶδος, *species*.
Εὐείκαστος, ο, ὁ, ἡ, conjectu, seu ad conjecturam facilis. Ab εἰκάζω, *adsimulo*.
Εὔεικτος, ο, ὁ, ἡ, facile cedens, obsequens, morigerus. Ab εἴκω, *cedo*.
Εὐείκτως, *Adv.* cum promto obsequio, facile, promte. A pr.
Εὔειλος, ο, ὁ, ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ab εἵλη, *splendor solis*.
Εὐειματέω, ῶ, bene & eleganter sum indutus. Ab εἷμα, *vestis*.
Εὐείματος, ȣ, ὁ, ἡ, bene & eleganter vestitus. Ab eod.
Εὐειμονέω, idem. A seq.
Εὐείμων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod Εὐείματος.
Εὔειρος, ȣ, ὁ, ἡ, bonam habens lanam. Ab εἶρος, *lana*.
Εὐείσβολος, ο, ὁ, ἡ, ingressum vel adgressum facilem habens. Ab εἰσβολή.
Εὐέκβατος, ȣ, ὁ, ἡ, facilis egressu. Ab ἐκβαίνω, *egredior*.
Εὐεκκριτικὸς, ἡ, ὸν, &
Εὐέκκριτος, ȣ, ὁ, ἡ, excretu facilis, qui facile ejicitur.
Εὐέκνιπτος, ὁ, ἡ, qui facile elui, s. ablui potest. Ab ἐκνίπτω, *eluo*.
Εὐέκπλυτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile eluit. 2) qui facile eluitur.
Εὐεκπύρωτος, ον, facilis exustu. Ab ἐκπυρόω.
Εὐέκρυπτος, ον, facile eluendus. A ῥύπτω, *sordes eluo*.
Εὐεκτέω, ῶ, f. ήσω, sum bona corporis habitudine, sum firmo corporis habitu. A seq.
Εὐέκτης, ȣ, ὁ, qui est bono corporis habitu. Ex Εὖ & ἔχω.
Εὐεκτικός, ἡ, ὸν, idem. Ab Εὐέκτης.
Εὐεκτικῶς, *Adv.* corpore firmo, bona corporis habitudine. A pr.
Εὐεκτός, qui bene habito corpore est, alacer, nitidus. Ex Εὖ & ἔχω, *habeo*.
Εὐέκφορος, ο, ὁ, ἡ, admodum fertilis. 2) facilis pronuntiatu.
Εὐέλαιος, ο, ὁ, ἡ, olei ferax. Ab ἐλαία.
Εὐέλεγκτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile reprehendi, refelli potest. 2) proclivis ad reprehendendum. Ab ἐλέγχω.
Εὐέλικτος, ον, flexus, convolutus.
Εὐελκής, έος, ὁ & ἡ, ulcus facile sanatu habens. Ab ἕλκος, *ulcus*.
Εὔελπις, ιδος, ὁ & ἡ, bona spe fretus, bene sperans. 2) *pass.* de quo bene speratur. Polyb. Hinc τὸ Εὔελπι, bona spes.
Εὐελπιστί, *Adv.* cum bona spe. Ab ἐλπίζω.
Εὐελπιστία, ας, ἡ, bona spes. Ab eod.
Εὐέμβατος, ȣ, ὁ, ἡ, facilis ingressu. Ab ἐμβαίνω, *ingredior*.

Εὐέμβλη-

Εὐέμβλητος, ον, qui facile invaditur. 2) morbis obnoxius.
Εὐέμβολος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ab ἐμβολὴ, *invasio*.
Εὐέμετος, ου, ὁ, ἡ, vomitum facile movens.
Εὐεμέω, ῶ, facile vomo. unde εὐεμέσῃ, aor. 1. conjunct. vomitio bene succedat.
Εὐεμὴς, έος, ὁ, ἡ, facile vomens, proclivis ad vomendum. A pr.
Εὐεμπτωσία, ἡ, proclivitas labendi. 2) Medicis dicitur de incommodis, quæ facile eveniunt in corpore humano, ut catarrhus, diarrhœa. A seq.
Εὐέμπτωτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile incidit, seu illabitur. 2) qui facile labitur, peccat. Ab ἐμπίπτω.
Εὐεμπτώτως, *Adv.* facile incidendo seu illabendo, procliviter. A pr.
Εὐένδοτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile cedit. Ab ἐνδίδωμι, *cedo*.
Εὐέντευκτος, ὁ, ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab ἐντυγχάνω, *adeo*, *convenio*.
Εὐεξάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile avehi potest. Ab ἐξάγω, *aveho*.
Εὐεξάλειπτος, ου, ὁ, ἡ, delebilis, qui facile deletur. Ab ἐξαλείφω, *deleo*.
Εὐεξανάλωτος, ον, qui facile consumitur, de cibo, qui facile digeritur. Ab ἀναλίσκω.
Εὐεξαπάτητος, ου, ὁ, ἡ, facilis deceptu. Ab ἐξαπατάω, *decipio*.
Εὐέξαπτος, ου, ὁ, ἡ, accensu facilis, qui facile accendi potest. Ab ἐξάπτω, *accendo*.
Εὐεξέλεγκτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile argumentis probari potest, certus, exploratus, bene discussus. 2) qui facile refelli potest. Ab ἐξελέγχω, *redarguo*.
Εὐεξέλικτος, ου, ὁ, ἡ, facile evolvendus vel explicandus. Ab ἐξελίσσω, *evolvo*.
Εὐεξεύρετος, vid. εὐεύρετος.
Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. 2) felix status v. c. reipublicæ. 3) dexteritas in re aliqua. Ex ἔχω.
Εὐεξίλαστος, ον, placabilis. Ab ἱλάσκω, *placo*.
Εὐέξοδος, ου, ὁ, ἡ, facilem exitum habens.
Εὐεπαίσθητος, ον, acutos sensus habens, facile sentiens. 2) qui facile sentitur.
Εὐεπανόρθωτος, ου, ὁ, ἡ, correctu & emendatu, sanatu facilis. Ab ἐπανορθόω, *corrigo*.
Εὐέπεια, ας, ἡ, facundia. 2) apta verborum compositio, nitor & elegantia verborum. Ab εὐεπὴς.
Εὐεπήβολος, ου, ὁ, ἡ, qui aliquid adeptus est.
Εὐεπηβόλως, *Adv.* manifesto. 2) recte.
Εὐεπηρέαστος, ου, ὁ, ἡ, cui facile noceri potest, damnis seu injuriis obnoxius. Ab ἐπηρεάζω.
Εὐεπὴς, έος, ὁ, ἡ, facundus, disertus. Ab ἔπος.
Εὐεπία, ας, ἡ, facundia. A pr.
Εὐεπίβατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile conscendi potest. 2) quem facile aggredi, invadere licet.
Εὐεπίβλεπτος, ον, conspicuus.
Εὐεπίβολος, v. εὐεπήβολος.
Εὐεπιβούλευτος, ου, ὁ, ἡ, cui facile insidiæ strui possunt.
Εὐεπίγνωστος, ον, & -γνωτος, facilis cognitu.
Εὐεπίθετος, ου, ὁ & ἡ, adgressu, vel invasu facilis, expositus, insidiis, incursionibus hostium. Ab ἐπιτίθεμαι, *adgredior*.
Εὐεπιθέτως, *Adv.* ad insidias faciendas apte. A præc.
Εὐεπίληστος, ου, ὁ, ἡ, obliviosus, facile obliviscens. Ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*.
Εὐεπίμικτος, ου, ὁ, ἡ, sociabilis, facilis aditu. dicitur & de hominibus, & de populis, & locis, terris, portubus.
Εὐεπιμίκτως, *Adv.* facile admittendo congressum, seu consortium, s. aditum.
Εὐεπίφορος, ου, ὁ, ἡ, pronus ad aliquid.
Εὐεπιφόρως, *Adv.* prócliviter ad aliquid.
Εὐεπιχείρητος, ου, ὁ, ἡ, quem adoriri aut quod suscipere facile est. Ab ἐπιχειρέω.
Εὐεπῶς, *Adv.* facunde. Ab εὐεπής.
Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. Ab εὐεργέτης.
Εὐεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab eod.
Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium. 2) quodvis præclare factum. A pr.
Εὐεργέτης, ου, ὁ, qui bene alicui fecit. Ex εὖ & ἔργον, *opus*.
Εὐεργετητέον, benefaciendum est. Ab εὐεργετέω.
Εὐεργετητικὸς, ἡ, ὸν, beneficus. Ab eod.
Εὐεργετικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετικὸν, ῦ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.
Εὐεργέτις, ιδος, ἡ, benefica. Ab eod.
Εὐεργέω, f. ήσω, benevaleo, felix sum.
Εὐεργὴς, έος, ὁ, ἡ, bene fabricatus. 2) agilis, ad opus faciendum expeditus. 3) qui bene, recte facit. 4) beneficus. 5) bene meritus de aliquo.
Εὐεργία, ας, ἡ, felix rerum successus. 2) beneficium, ap. Jos. si locus sanus. Ab seq.
Εὐεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui bene & honeste facit, qui se bene gerit. 2) espeditus, facilis. 3) bene factus, bene cultus.
Εὐεργῶς, *Adv.* efficaciter. Ab εὐεργής. (Sed hoc quidem sensu videtur potius εὐεργέως esse.)
Εὐερέθιστος, ου, ὁ, ἡ, irritabilis, iracundus. Ab ἐρεθίζω, *irrito*.
Εὔεργος, vid. εὐεργός.
Εὐέρκεια, s. εὐερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. A seq.
Εὐερκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene septus, bene munitus. Ab ἕρκος, *septum*.
Εὐερκῶς, *Adv.* munite, bono septo. A pr.
Εὔερμος, ου, ὁ, ἡ, fortunatus, felici rerum successu gaudens, quasi propitio Mercurio. Ab Ἑρμῆς, *Mercurius*, qui mercimoniorum habebatur præses, & lucri inde provenientis procurator.
Εὐερμία, ας, ἡ, fortunæ successus, felicitas. A præc.
Εὐερνὴς, έος, ὁ, ἡ, de arbore, quæ est lætis germinibus, ramis. 2) pulcram habens stipitem s. truncum, procerus: unde & de hominibus bene adolescentibus. 3) densus arboribus. *Comp.* εὐερνέστερος. Ex ἔρνος, *germen*, *ramus*.
Εὔερος & εὔειρος, ου, ὁ, ἡ, bene lanatus. Ex ἔριον, *lana*.
Εὐεστία, ἡ, ædes, sed pulcræ, palatia. Dionys. Halic.
Εὐέστιος, ου, ὁ, ἡ, bene habitans. Ab ἑστία.
Εὐεστὼ, & εὐεστοὶ, όος, *contr.* ῦς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillus. Ab ἵσημι.
Εὐετηρία, ας, ἡ, annuorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ab ἔτος.
Εὐετὺς, ύος, idem & ab eodem.
Εὐεύρετος, ον, facilis inventu. Sed usitatius εὐεξεύρετος.
Εὐέφοδος, ου, ὁ, ἡ, accessu, adortu, oppugnatu facilis.
Εὐέψητος, ου, ὁ, ἡ, coctu seu concoctu facilis.

Εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio *in bonam partem*. Ab seq.

Εὔζηλος, ου, ὁ, ἡ, æmulator *in bonam partem*. 2) bonus & felix æmulator, seu imitator.

Εὐζήλως, *Adv.* bene æmulando. 2) feliciter.

Εὔζυγος, ου, ὁ, ἡ, bene junctus seu copulatus, commode jugum ferens, patiens copulationis.

Εὐζωά, ᾶς, ἡ, *Dor.* pro εὐζωΐη, bona & beata vita.

Εὐζωέω, bene vivo. Ab εὔζωος.

Εὐζωΐα, ας, ἡ, vita facilis, commoda & honesta.

Εὐζωμιδέω, bene coquo, condio.

Εὔζωμος, ου, ὁ, ἡ, jurulentus. in jure seu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὔζωμον, ου, herba eruca, miræ suavitatis.

Εὔζωνος, ου, ὁ, ἡ, bene cinctus. 2) formosus. 3) expeditus, unde epith. avis, aquilæ, apud Lucian. exercitus, ap. Polyb. A ζώνη.

Εὔζωος, ου, ὁ, ἡ, cujus vita beata est. 2) vivax. A ζωή.

Εὔζωρος, ου, ὁ, ἡ, merus, meracus. Comp. εὐζωρότερος & εὐζωρέστερος, meracior.

Εὐηγενής, ές, *poet.* pro εὐγενής.

Εὐηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, bona administratio.

Εὐηγορέω, ῶ, f. ήσω, laudo. 2) bene, lepide, facunde dico vel disputo.

Εὐηγορία, ας, ἡ, sermonis elegantia. A seq.

Εὐήγορος, ου, ὁ, ἡ, peritus fori, *de actore caussarum*. 3) facundus. Ab ἀγορά.

Εὐηγόρως, *Adv.* facunde. A pr.

Εὐήδονος, ον, suavis. Ab ἡδονή.

Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, simplicitas. 2) fatuitas, stultitia. A seq.

Εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis, commodis, antiquis moribus præditus. 2) *Attice*, simplex. 3) stultus. 4) mitis, lenis, *de morbo, ulcere* &c. 5) vilis, contemtibilis, tenuis. Ab ἦθος.

Εὐηθία, ἡ, idem quod εὐήθεια.

Εὐηθίζομαι, simpliciter ago. 2) stulte ago. A præc.

Εὐηθικός, ή, όν, simplex. 2) stultus, ineptus.

Εὐηθικῶς, *Adv.* simpliciter. 2) stulte, inepte.

Εὐήθως, *Adv.* idem.

Εὐήκης, εος, ὁ, ἡ, valde acutus. Ex εὖ & ἀκή, *mucro*.

Εὐηκοέω, ῶ, f. ήσω, facile audio. 2) obedio. Ab ἀκοή.

Εὐηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi. 2) obedientia.

Εὐήκοος, ου, ὁ & ἡ, facile audiens, auditu valens. 2) qui facile auditur, exaudibilis. 3) obsequiosus. 4) attentus. Ab ἀκούω.

Εὐηκόως, *Adv.* obedienter. A pr.

Εὐηλάκατος, ου, ὁ, ἡ, qs. pulcram colum habens. colus tractandæ perita, cui lanificium bene successit. 2) pulcras sagittas habens. 3) artis sagittariæ peritus. Ab ἠλακάτη.

Εὐήλατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile duci, v. c. in laminas, fila, potest. 2) spaciosus, equitabilis, patens, facilis equitatu. 3) bene fabricatus, puta, ex auro, argento &c. Ab ἐλαύνω.

Εὐήλιος, ου, ὁ, ἡ, apricus, soli expositus.

Εὐηλίως, *Adv.* serene, placide. A pr.

Εὐημερέω, ῶ, f. ήσω, dies feliciter transigo, commode & ex animi sententia vivo, bona sum habitudine, vigeo, gratia & auctoritate valeo. Ab εὐήμερος.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, res, quæ prospere successit, felix inceptum, successus. A præc.

Εὐημερία, ας, ἡ, diei serenitas. 2) cœli temperies. 3) successus, in primis in rebus bellicis, prosperitas. 4) secunda fama, gloria. A seq.

Εὐήμερος, ου, ὁ, ἡ, prosper, felix. 2) mansuetus. Ab ἡμέρα.

Εὐημής, ές, qui facile, sine cruciatu, vomit. Ab ἐμέω, *vomo*.

Εὐημοσία, ας, ἡ, peritia jaculandi. Ab ἧμα, *jaculum*, vel *jactus*.

Εὐηνεμία, ἡ, prosper flatus. A seq.

Εὐήνεμος, ου, ὁ, ἡ, prosperos ventos habens. 2) amœnus, pulcher. Ab ἄνεμος.

Εὔηνος, ου, ὁ, ἡ, qui habenas facile admittit. 2) tractabilis, mitis, lenis, obsequens, non turbulentus. Ab ἡνία, *frenum*.

Εὐήνως, *Adv.* placide, obedienter. A præc.

Εὐηνορία, ας, ἡ, fortitudo. Ab ἀνήρ.

Εὐήνυστος, ου, ὁ, ἡ, effectu, seu confectu facilis. Ab ἀνύω, *perficio*.

Εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis. 2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens. 3) habens & generans bonos viros. 4) potens. 5) viros ornans ac tuens. Ab ἀνήρ.

Εὐηπελής, έος, ὁ, ἡ. mansuetus, obediens. 2) felix. Hesych. Ab εὖ & πέλομαι, *sum, fio*.

Εὐηπελία, ας, ἡ, prosperitas, bona habitudo. A præc.

Εὐήρατος, ου, ὁ, ἡ, amabilis. Ab ἐράω.

Εὐηρία, ας, ἡ, facilitas in remigando. 2) facilitas in re quavis. Ab εὐήρης.

Εὐήρετμος, ου, ὁ, ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis, *de navi proprie*. Ab ἐρέσσω, *remigo*.

Εὐήρης, εος, ὁ, ἡ, idem. 2) qui facile agi vel duci potest. 3) tractabilis, mitis. Ex iisd. vel ab ἄρω, *apto*.

Εὐηρής, ἡ, affabre elaborata. A pr.

Εὐήροτος, ου, ὁ, ἡ, aratu facilis. 2) bene aratus. 3) fertilem habens terram. Ab ἀρόω.

Εὐηστία, ἡ, pro εὐεστία.

Εὐητόριος, ου, ὁ, ἡ, animum oblectans. Ab ἦτορ, *animus, cor*.

Εὐήτριος, bene textus. Ab ἤτριον, *stamen*.

Εὐηχής, έος, ὁ, ἡ, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. Ab ἦχος, *sonus*.

Εὐήχητος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab ἠχέω.

Εὔηχος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Εὐθάλασσος, ον, mare opportunum habens, ad mare situs, epith. urbis. A θάλασσα.

Εὐθαλέω, ῶ, f. ήσω, bene vireo, seu germino. A sq.

Εὐθαλής, έος, ὁ, ἡ, florens, floridus. A θάλλω.

Εὐθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, item honesta mors. A θάνατος.

Εὐθανατέω, ῶ, f. ήσω, facili, item honesta morte morior. 2) dicitur & de eo, quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est. A seq.

Εὐθάνατος, ου, ὁ, ἡ, qui lectulo suo moritur, sine cruciatu. 2) bene & honeste moriens. 3) bonam & honestam mortem adferens.

Εὐθανάτως, *Adv.* felici morte. 2) facili morte.

Εὐθάρσεια, ας, ἡ, fiducia, animi præsentia. Ab εὐθαρσής.

Εὐθαρσέω, forti animo sum, bene spero, confido.

Εὐθαρσής, έος, ὁ & ἡ, fiducia præditus, fidenti animo, alacer, fidens. A θάρσος.

Εὐθαρσῶς, *Adv.* cum fiducia, audacter. A pr.

Εὐθένεια, vel εὐθενία, ας, ἡ, prosper successus. 2) annonæ ubertas, abundantia & copia rerum. Ab θίς, *cumulus*. (Sed hæc lectio est vitio-

sa,

sa, εὐθηνία & εὐθηνεῖν, per η, ubique est evertandum.)

Εὐθενέω, ῶ, f. ήσω, prospero successu utor. 2) sum dives, rebus omnibus abundo. Ab eod. v. pr.

Εὐθεραπευτος, ου, ὁ, ἡ, facile sanabilis. 2) quem colere & demereri officiis facile sit.

Εὐθέρμαντος, ου, ὁ, ἡ, bene vel cito calefactus. 2) cito incalescens. A θερμαίνω.

Εὔθερμος, ον, idem. Compar. εὐθερμότερος, ap. Hipp.

Εὐθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis constitutio. 2) *de agris* vel *tempore*, fecunditas, fertilitas, ut εὐθετησις. A θέσις, *positio*.

Εὐθετέω, ῶ, f. ήσω, aptus sum. 2) utilis sum. 3) bene habitus sum. 4) concinne dispono, scite digero. Ab εὔθετος.

Εὐθέτησις, εως, ἡ, copia, abundantia. A pr.

Εὐθετίζω, f. ίσω, concinne dispono, accommodo. A seq.

Εὔθετος, ου, ὁ & ἡ, appositus, aptus. 2) firmus, stabilis.

Εὐθετῶς, f. εὐθέτως, *Adv.* apte, utiliter.

Εὐθεώρητος, ου, ὁ, ἡ, spectatu, cognitu facilis. A θεωρέω.

Εὐθέως, *Adv.* statim, confestim. 2) exempli caussa, ut hoc utar, ne longius abeam. Ab εὐθύς.

Εὐθηγής, έος, ὁ, ἡ, bene acutus, facile patiens acui. A θήγω.

Εὐθηκτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eodem.

Εὔθηλος, ου, ὁ, ἡ, mammosus, distentas mammas habens. A θηλή, *papilla*.

Εὐθημονέω, ῶ, f. ήσω, apte dispono. Ab εὐθήμων.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum dispositio, ordo. Ab seq.

Εὐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, concinnus, bene constitutus, apte, pulcre dispositus. A τίθημι.

Εὐθηνέω, ῶ, & εὐθηνέομαι, οῦμαι, abundo, exubero. 2) prosperis successibus utor, it. prospere succedo. 3) vigeo corpore, bene cresco. vid. εὐθενέω.

Εὐθηνία, ας, ἡ, vide εὐθενία.

Εὐθήρατος, ου, ὁ, ἡ, facilis venatu, qui facile capi potest venando. item *tropice*.

Εὐθηρία, ας, ἡ, opportunitas, felicitas venandi. Ab sq.

Εὔθηρος, ου, ὁ, ἡ, felix in venando. 2) aptus venationibus, *de loco*, vel *tempestate*. A θήρα.

Εὐθησαυρος, ου, ὁ, ἡ, felix thesauris, habens egregios thesauros. 2) bene reconditus & custoditus.

Εὔθικτος, ου, ὁ, ἡ, tactu facilis, tractabilis. 2) dicax. A θίγω, *tango*.

Εὐθίκτως, *Adv.* apte, congrue, facete. A pr.

Εὐθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo scopo. 2) sagacitas in re aliqua conjicienda & adsequenda. 3) felicitas in perficiendo, sanando &c. A θίγω.

Εὔθλαστος, ον, valde fragilis. A θλάω.

Εὐθνήσιμος, ον, facilem ac sine dolore mortem efficiens: pro εὐθανάσιμος.

Εὔθοινος, ου, ὁ, ἡ, splendida cœna exceptus, vel excipiens, lautus. A θοίνη, *epulum*.

Εὐθορύβητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile terretur, perturbatur. A θορυβέω, *turbo*.

Εὔθραυστος, ου, ὁ, ἡ, fractu vel contusu facilis, fragilis. 2) aptus ad vulnera facienda. A θραύω, *frango*.

Εὔθριγκος, ον, firma lorica, septo munitus. 2) munitus bene. A θριγκὸς, *pinna*, *lorica*, *vallum*.

Εὔθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, bene capillatus. 2) coronatus.

Εὔθρονος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum thronum seu sellam habens.

Εὔθροος, ου, ὁ, ἡ, bene sonans, sonorus.

Εὔθρυπτος, ου, ὁ, ἡ, fragilis. 2) friabilis. 3) fractus delicus. 4) mollis. A θρύπτω, *frango*.

Εὐθὺ, *Adv. proprio* recta. 2) sine circuitione, aperte. 3) statim, *raro, nec satis bene*. Neutr. ab εὐθύς.

Εὐθυβολέω, ῶ, f. ήσω, recta jaculor.

Εὐθυβολία, ας, ἡ, rectus jactus. 2) recta conjectura.

Εὐθυβόλος, ου, ὁ, ἡ, recta feriens.

Εὐθύβολος, ο, ὁ & ἡ, appositus, q. d. recte jactus, recta feriens. Ex εὐθὺ & βάλλω, *jacio*.

Εὐθυβόλως, *Adv.* recto & destinato jactu, recte.

Εὐθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ου, ὁ, ἡ, veridicus. 2) qui eloquitur, quæ sentit. 3) sincerus, probus, verax.

Εὐθύγραμμος, ου, ὁ, ἡ, rectis lineis distinctus, rectis lineis constans. τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis ducendis. Ex εὐθὺ & γραμμή.

Εὐθυδικέω, ῶ, f. ήσω, quasi pede collato & recto certamine confligo. 2) caput caussæ peto. Ab εὐθύδικος.

Εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulsio. 2) judicium rectum & incorruptum. Ab seq.

Εὐθύδικος, ου, ὁ, ἡ, qui in neutram partem inclinat, recte, sine cupiditate, judicans. A δίκη, *jus*.

Εὐθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum cursum teneo, recto cursu pergo. A seq.

Εὐθυδρόμος, ου, ὁ, ἡ, qui recto cursu pergit. 2) epith. stadii, quia ad rectam lineam porrigitur.

Εὐθυέντερος, ο, ὁ, ἡ, cui recta sunt intestina. Ab ἔντερον, *intestinum*.

Εὐθυέπεια & εὐθυεπία, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus. Hesych. Ab ἔπος.

Εὐθυεργὴς, ὲς, elaboratus ad amussim. Ab ἔργον.

Εὐθυθάνατος, ου, ὁ, ἡ, subitam mortem inferens, statim interficiens.

Εὐθύθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui crines habet pendentes, simplices, non crispos.

Εὐθύκαυλος, ο, ὁ, ἡ, qui rectum habet caulem.

Εὐθύληπτος, ου, ὁ, ἡ, comparatu, captu facilis.

Εὐθυλογέω, ῶ, f. ήσω, recte, proprie loquor. A seq.

Εὐθυλόγος, ὁ, ἡ, proprie loquens, sine circuitione, ut εὐθυρρήμων.

Εὐθύλορδος, v. ἰθύλορδος.

Εὐθύμακρος, ου, ὁ, ἡ, recta in longitudinem tendens.

Εὐθυμάχης, ου, ὁ, Dor. εὐθυμάχας, qui recta in prælium tendit. 2) vir fortis. A μάχη.

Εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, seu bellum tumultuarium & repentinum. A seq.

Εὐθυμάχος, ου, ὁ, tumultuarie pugnans. 2) bellicosus. A μάχομαι, vel μάχη.

Εὐθυμέω, ῶ, & -έομαι, οῦμαι, bono & læto animo sum.

Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas, tranquillitas.

Εὔθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui est bono & alacri animo.

Εὐθύμως, *Adv.* alacriter, bono parato animo. A pr.

Εὐθύνη, ης, ἡ, disquisitio, sc. apud eum qui rationes actorum expetere &c. potest, magistratus, judex &c. præsertim in plur. 2) accusatio. 3) crimen. 4) pœna. *pl.* εὐθύναι, rationes. Ab εὐθύνω.

Εὔθυνος, ου, ὁ, qui rationes exigit.

Εὔθυνσις, εως, directio, correctio.
Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, corrector.
Εὐθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatioue soli. 2) pars navis, ab εὐθύνω, gubernare, ut lat. gubernaculum.
Εὐθυντήριος, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans.
Εὐθυντὴς, ῦ, ὁ, idem, quod εὐθυντήρ.
Εὐθυντικὸς, ή, όν, regens, corrigens, idoneus ad regendum &c.
Εὐθυντὸς, ή, όν, directus.
Εὐθύνω, f. υνῶ, complano. 2) guberno, dirigo, unde de pastore, magistratu dicitur. 3) reprehendo, redarguo. 4) inquiro, exigo. 5) reum facio, postulo. 6) damno & multo. Ab εὐθύς.
Εὐθυονειρία, ας, ἡ, somnium aperte ostendens, quid futurum sit.
Εὐθυόνειρος, ου, ὁ, ἡ, qui aperte videt in somnis, quod futurum est. 2) τὸ εὐθυόνειρον, somnium evidens.
Εὐθυόνυξ, χος, ὁ, ἡ, rectos ungues habens.
Εὐθυόνυχος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab ὄνυξ.
Εὐθυπλοέω, recta navigo. A πλόος.
Εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis cursus. Ab eod.
Εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura seu connexio. A πλοκή, nexus.
Εὐθύπλοος, ον, ους, ουν, recta navigans, rectum cursum tenens.
Εὐθύπνοος, contr. εὔθυπνους, ου, ὁ, ἡ, recta spirans, cujus flatus in rectum procedit. 2) qui facilem respiratiooem habet, ap. Hipp.
Εὐθυπομπὸς, & εὐθύπομπος, recta ducens.
Εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, habeo meatus rectos. 2) rectam viam sequor, recto itinere progredior.
Εὐθυπορία, ας, ἡ, itioeris rectitudo, progressio in rectum. A seq.
Εὐθύπορος, ου, ὁ, ἡ, cujus meatus recti sunt, tramite recto progrediens. 2) rectus, ut trames, via &c.
Εὐθυῤῥημονέω, ῶ, f. ήσω, recta sine circuitione rem eloqunr. 2) rem suo nomine proprio, quamvis turpi, appello. Ab εὐθυῤῥήμων.
Εὐθυῤῥημόνως, sive circuitione. 2) proprio, quamvis turpi, verbo: A pr.
Εὐθυῤῥημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυῤῥήμονος, s. consuetudo εὐθυῤῥημόνως loquendi.
Εὐθυῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui aperte & absque circuitione rem ipsam loquitur. 2) utens verbis turpibus, non consulens aurium honestati. Ex εὐθὺ & ῥῆμα, *verbum*.
Εὐθύῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, cujus radices sunt rectae, in rectum tensae. A ῥίζα.
Εὐθύῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, qui recto est naso, habens nasum justae proportionis.
Εὐθύῤῥις, idem.
Εὔθυρσος, ον, thyrsum gerens, sive ad modum thyrsi redimitus.
ΕΥΘΥΣ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, rectus, oon obliquus. 2) apertus, nolla circuitione rectus. Hinc εὐθὺς, *Adv.* protinus, confestim, statim. 2) jam inde. 3) inconsulte, inconsiderate. de εὐθὺ, v. supra.
Εὐθυσκοπέω, ῶ, f. ήσω, rectis ocolis, recte adspicio.
Εὐθυτενὴς, έος, ὁ, ἡ, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺ, *recta*, & τείνω, *tendo*.
Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo. 2) aequitas.

Εὐθυτόμος, ου, ὁ, ἡ, in rectum secans. εὐθύτομος, *pass.* directo sectus. A τέμνω, *seco*.
Εὐθύτονος, ου, ὁ, ἡ, in rectum extensus. Ex εὐθὺ & τείνω, *tendo*.
Εὐθύτρητος, ου, ὁ, ἡ, in rectum perforatus, recta habens foramina.
Εὐθυφερὴς, έος, ὁ, ἡ, in rectum teodens. 2) rectus. A φέρω.
Εὐθύφλοιος, ου, ὁ, ἡ, rectum, planum corticem habens. 2) species roboris.
Εὐθυφορέομαι, οῦμαι, recta feror.
Εὐθυφορία, ἡ, motus, qui fit recta lioea. opp. κυκλοφορία. Aristotel.
Εὐθύφρων, ον, sapiens, prudens. A φρὴν, *mens*.
Εὐθυωρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior.
Εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo. 2) proceritas. 3) directio. 4) rectus trames. 5) rectus processus. 6) rectae lioeae porrectio.
Εὐθυωρὸν, *Adv.* secundum lineam rectam. 2) recto tramite, recta via. 3) statim, eadem hora.
Εὐθυωρὸς, ά, όν, rectus, secundum lineam rectam. Ab εὐθὺ & ὥρα.
Εὐθώρηκος, ου, ὁ, ἡ, bene loricatus. 2) beoe armatus. A θώραξ.
Εὐϊακὸς, ή, όν, bacchicus. Ab Εὔϊος, *Bacchus*.
Εὐΐατος, ον, sanatu facilis. Ab ἰάομαι.
Εὐϊερὸς, ά, όν, idem quod εὐϊακός, & ex eod.
Εὐϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὐΐλατος.
Εὐϊλατεύω, f. εύσω, propitius sum. 2) ignosco. A seq.
Εὐΐλατος, ου, ὁ, ἡ, propitius. Ab ἱλάσκομαι.
Εὐϊματέω, bene, pulcre vestitus sum. Ab ἱμάτιον. v. εὐειματέω.
Εὔϊνος, ου, ὁ, ἡ, bene fibratus, nervosus. Ab ἲς, *fibra*, *nervus*.
Εὔϊος, ὁ, Bacchus. A voce bacchantium.
Εὔϊππος, ου, ὁ, ἡ, bonos seu praestantes equos habens. 2) equitandi peritus. 3) equitatu praestans.
Εὔϊχθυς, ὁ, ἡ, piscosus.
Εὔκαις, έος, ὁ, ἡ, facile ardens. A καίω.
Εὐκαθαίρετος, ου, ὁ, ἡ, qui facile everti potest.
Εὐκάθεδρος, ἡ, remigio bene instructa, sc. navis. A κάθεδρα, *sedes*.
Εὐκάθεκτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile contineri aut cohiberi potest, facile in ordinem redigendus. A κατέχω, *contineo*.
Εὐκαιρέω, ῶ, f. ήσω, opportunitatem nanciscor. 2) vacat mihi. 3) opulentus sum. Ab εὔκαιρος.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. 2) copiae, opes. A seq.
Εὔκαιρος, ου, ὁ, ἡ, opportunus, tempestivus. 2) cui vacat, otiosus. v. ἄκαιρος.
Εὐκαίρως, *Adv.* opportune, tempestive. 2) otiose: εὐκαίρως ἔχειν, vacare.
Εὐκάματος, ου, ὁ, ἡ, facilem laborem habens.
Εὐκαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, flexibilis: curvus, rotundus. Epith. arcus. A κάμπτω, *flecto*.
Εὔκαμπτος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Εὐκαμψία, ας, ἡ, flexilitas. A praec.
Εὐκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, forti animo praeditus. 2) stomacho gratus. v. καρδία.
Εὐκαρδίως, *Adv.* forti & praesenti animo. 2) prompte, cupide. A praec.
Εὐκαρπέω, ῶ, f. ήσω, uberes fructus fero.
Εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus. 2) fertilitas.
Εὐκαρπίζω, si lectio proba, idem quod εὐκαρπέω.
Εὔκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructuosus, foecundus. 2) foecunditatem adjuvans.

Εὐκα-

Εὐκατάμεμπτος, ου, ὁ, ἡ, reprehensibilis.
Εὐκαταγώνιστος, ου, ὁ, ἡ, expugnatu facilis, parum validus.
Εὐκατάκαυστος, ον, facile comburendus.
Εὐκατακόμιστος, ο, ὁ, ἡ, deportatu facilis. 2) pronus, proclivis.
Εὐκατακράτητος, ον, infirmus, parum validus. 2) qui facile retineri, defendi potest. A κατακρατέομαι, *vincor*.
Εὐκαταληπτος, ο, ὁ, ἡ, comprehensu facilis.
Εὐκαταλλακτος, ου, ὁ, ἡ, facilis reconciliatu, placabilis.
Εὐκαταλλάκτως, *Adv.* placide, placabiliter.
Εὐκαταμάθητος, ον, facilis, non obscurus. A καταμανθάνω, *disco*.
Εὐκαταμάχητος, ου, ὁ, ἡ, expugnabilis.
Εὐκατανόητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile intelligi potest.
Εὐκαταπράϋντος, ὁ, ἡ, placabilis. A πραΰνω.
Εὐκατάπρηστος, ου, ὁ, ἡ, facilis combustu.
Εὐκαταπτόητος, ον, facile terrendus, timidus. A καταπτοέω, *terreo*.
Εὐκατάπτωτος, ο, ὁ, ἡ, proclivis ad lapsum, caducus. 2) debilis. A καταπίπτω.
Εὐκατασφράγιστος, ου, ὁ, ἡ, obsignatu facilis. A κατασφραγίζω, *obsigno*.
Εὐκατασκεύαστος, ον, & εὐκατάσκευος, ον, conditu seu fabricatu facilis.
Εὐκατάσκηπτος, ον, bene fultus, nixus. 2) impetu ruens. A κατασκήπτω.
Εὐκατάστατος, ου, ὁ, ἡ, bene constitutus. 2) bene compositus. 3) sedatus, placidus. 4) stabilis. A καθίσημι.
Εὐκατάστροφος, ον, volubilis. A καταστρέφω, *converto*.
Εὐκατάσχετος, ον, qui firmiter retinetur.
Εὐκατάτρεπτος, ον, volubilis, mobilis. A κατατρέπω.
Εὐκατατρόχαστος, ὁ, ἡ, *proprie* volubilis in modum rotæ. 2) volaticus, inconstans. 3) in quem (agrum v. c.) facile incursio fieri potest, expositus incursionibus hostium: *unde* 4) contemtibilis.
Εὐκατάτροχος, ὁ, ἡ, propensus. A κατατρέχω.
Εὐκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. A seq.
Εὐκατάφορος, ὁ, ἡ, propensus, pronus, proclivis.
Εὐκαταφρόνητος, ο, ὁ & ἡ, contemptibilis, despicabilis, adspernabilis. A καταφρονέω.
Εὐκατάψευστος, ον, in quo facile est mentiri. A καταψεύδομαι, *mentior*.
Εὐκατέργαστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile confici aut effici potest. 2) qui facile vel bene subigitur, vel aratur. 3) qui facile vincitur, item interficitur.
Εὐκατηγόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile multis de causis accusari potest, reprehensibilis. A κατηγορέω.
Εὐκάτοπτος, ου, ὁ, ἡ, perspicuus.
Εὐκατόρθωτος, ου, ὁ, ἡ, factu, bene gestu facilis. A κατορθόω.
Εὐκάτοχος, ου, ὁ, ἡ, qui facile contineri, & coerceri potest.
Εὔκαυστος, & εὔκαυτος, ὁ, idem quod εὐκατάκαυστος.
Εὐκέατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile findi potest, scissilis. 2) qui facile frangi potest. A κεάζω.
Εὐκέαστος, ο, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Εὐκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, bene sonans. 2) sonorus.
Εὔκεντρος, ο, ὁ, ἡ, bene aculeatus. A κέντρον.
Εὔκερως, ου, ὁ, ἡ, pulcra habens cornua.
Εὔκερατος, ου, ὁ, ἡ, bene mistus. 2) bene dilutus & temperatus. E κεράννυμι.
Εὔκηλος, idem quod ἄκηλος.
Εὐκέφαλος, ον, egregio capite præditus. 2) capiti conveniens s. conducens. A κεφαλή.
Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix.
Εὐκηλία, ας, ἡ, quies. Hesych.
Εὔκηλος, ο, ὁ, ἡ, quietus, mitis. v. ἕκηλος.
Εὐκήλως, *Adv.* quiete. A præc.
Εὐκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. A κινέω.
Εὐκίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile movetur, s. moveri potest, mobilis, agilis, expeditus, *de militia*. Ab eodem.
Εὐκινήτως, *Adv.* mobiliter, agiliter. A præc.
Εὐκίων, ονος, ὁ, ἡ, pulcras habens columnas.
Εὔκλαδος, ον, procerus, læte germinans.
Εὔκλαστος, ο, ὁ, ἡ, fractu facilis, fragilis. A κλάω.
Εὐκλεής, έος, ὁ, ἡ, gloriosus, celeber. A κλέος.
Εὐκλεία, vel εὔκλεια, s. εὐκλεΐα, ας, ἡ, gloria, splendor nominis. A præc.
Εὐκλεΐζω, f. ίσω, celebro. Ab eod.
Εὐκλεής, έος, ὁ, ἡ, gloriosus. A κλέος.
Εὔκλειστος, ον, bene clausus, munitus.
Εὐκλεῶς, & εὐκληῶς, *Adv.* gloriose. A præc.
Εὐκληΐς, s. εὐκλῃΐς, ἡ, bene clausa. A κλείω.
Εὐκληρέω, ῶ, f. ήσω, prospera fortuna utor.
Εὐκλήρημα, ατος, ἡ, prospera fortuna. A præc.
Εὐκληρία, ας, ἡ, bona sors, prospera fortuna. A seq.
Εὔκληρος, ο, ὁ, ἡ, fortunatus.
Εὔκλωστος, ο, ὁ, ἡ, nendo bene contortus. A κλώθω.
Εὐκόμπτης, ο, ὁ, ἡ, flexibilis, qui flecti facile potest. A κάμπτω, *flecto*.
Εὔκναπτος, ο, ὁ, ἡ, bene paratus a fullone. A κνάπτω, *carmino*.
Εὐκνημίς, s. ἐϋκνήμις, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus.
Εὔκνημος, ου, ὁ, ἡ, qui bonis seu pulcris tibiis est. A κνήμη, *tibia*.
Εὐκοίλιος, ο, ὁ, ἡ, facilem alvum faciens. A κοιλία.
Εὐκοινόμητος, ὁ, ἡ, communi multorum consilio bene constitutus.
Εὐκοινωνησία, ας, ἡ, affabilitas, comitas. Ab sq.
Εὐκοινώνητος, ο, ὁ, ἡ, facile communicans, communis, adfabilis. A κοινωνέω, *communico*.
Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.
Εὐκόλλητος, ου, ὁ, ἡ, q. d. adglutinabilis, sociabilis.
Εὔκολος, ου, ὁ, ἡ, facilis, qui non est stomacho fastidioso. 2) simplex, apertus, ingenuus. A κόλον, *cibus*.
Εὐκόλως, *Adv.* expedite, facile. εὐκολώτατα, facillime. A præc.
Εὔκολπος, ον, sinuosus, magnum sinum habens.
Εὐκολύμβητος, ο, ὁ, ἡ, urinandi peritus.
Εὐκόμης, ου, ὁ, bene comatus. A κόμη.
Εὐκομιδής, έος, ὁ, ἡ, bene curatus, bene tractatus. A κομιδή, *cura*.
Εὐκομίζω, bene recondo. 2) diligenter colo.
Εὐκόμιστος, ου, ὁ, ἡ, qui bene curatur. A præc.
Εὔκομος, ου, ὁ, ἡ, idem quod εὐκόμης, & ab eod.
Εὔκομπος, ον, gloriosus, magnificus.
Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. A seq.
Εὔκοπος, ου, ὁ, ἡ, facilis, qui facili labore fit. 2) qui facili labore aliquid conficit.
Εὐκοπρώδης, ὕδος, excrementi colorem & naturam habens. τὰ εὐκοπρώδεα, excrementa stercorea, boni coloris & odoris.
Εὐκόπως, *Adv.* facili labore & negotio.
Εὐκόρυθος, ου, ὁ, ἡ, pulcre galeatus. A κόρυς.

Εὐκοσμέω, ῶ, f. ήσω, modeste me gero, officio meo fungor. 2) orno bene.
Εὐκόσμητος, ον, bene curatus, ornatus. A praec.
Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia. Ab εὔκοσμος.
Εὐκοσμίως, Adv. modeste, decenter. A praec.
Εὔκοσμος, ου, ὁ, ἡ, bene ordinatus, concinnus.
Εὐκόσμως, Adv. concinne, recte. A praec.
Εὔκρας, ᾶτος, ὁ, ἡ, bene temperatus. A κεράννυμι, misceo.
Εὔκραιρος, ου, ὁ, ἡ, pulcra cornua habens. A κεραία, cornu.
Εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. A κεράννυμι.
Εὔκρατος, ο, ὁ, ἡ, temperatus. 2) sincerus. 3) qui media constat temperatione. 4) qui confundi commiscerique potest. Ab eodem.
Εὐκρατῶς, Adv. firmiter. A κράτος.
Εὔκρεκτος, ου, ὁ, ἡ, bene strepens, canorus, sonorus, suavis. A κρέκω.
Εὔκρηνος, ου, ὁ, ἡ, scaturigine bona praeditus. A κρήνη, scaturigo.
Εὔκριθος, ου, ὁ, ἡ, bonum habens hordeum. A κριθή, hordeum.
Εὐκρίνεια, ας, ἡ, puritas, perspicuitas. A seq.
Εὐκρινέω, bene discerno, accuratum delectum habeo, simpliciter idem quod ἐκκρίνω, secerno, deligo.
Εὐκρινής, έος, ὁ, ἡ, purus, liquidus. 2) ordine collocatus. 3) distinctus. 4) qui e morbo convaluit, omninoque robustus, elegans, velut de corpore. Ex εὖ & κρίνω, discerno.
Εὐκρίνητος, ου, ὁ, ἡ, discernendus. Ab εὐκρινέω.
Εὐκρινῶς, Adv. distincte, discrete.
Εὔκριτος, ον, perspicuus, facile distinguendus, judicandus.
Εὐκρόκαλος, ου, ὁ, ἡ, pulcram s. copiosam in litore arenam habens. A κροκάλη, arena.
Εὐκρόταλος, ον, suaviter strepens, sonorus. A κρόταλον, crepitaculum.
Εὐκρότητος, ὁ, ἡ, bene conflatus, compactus. 2) *interpretantur etiam* laudatus, apud Sophocl.
Εὔκρυπτος, ον, facile latens.
Εὐκρυφής, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) qui bene latet. A κρύπτω.
Εὐκταῖος, αία, αῖον, optabilis. Ab εὔχομαι.
Εὐκταίως, Adv. optabiliter. A praec.
Εὐκτέανος, ου, ὁ, ἡ, dives, opulentus. A κτέανον, *possessio*.
Εὐκτημοσύνη, ἡ, divitiae. A seq.
Εὐκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dives. A κτάομαι.
Εὐκτήριος, ου, ὁ, ἡ, ad preces pertinens. Hinc εὐκτήριον, sc. οἴκημα, oratorium, sacrarium, lararium. Ab εὔχομαι, *precor*.
Εὐκτικός, ή, όν, optativus. Vox Gramm. Ab eod.
Εὐκτικῶς, Adv. optative. A praec.
Εὔκτιστος, ου, ὁ, ἡ, eleganter conditus.
Εὔκτιτος, ου, ὁ, ἡ, bene structus. A κτίω.
Εὐκτός, ή, όν, item ἄκτος, ὁ, ἡ, όν, optabilis, optandus, expetendus. Ab εὔχομαι.
Εὐκτῶς, Adv. optabiliter. A praec.
Εὐκυβέω, ῶ, f. ήσω, felici successu ludo tesseris, s. bene jacto. A κύβος, *tessera*.
Εὔκυκλος, ου, ὁ, ἡ, rotundus. 2) cum est epith. currus, significat, volubilis, εὔτροχος. 3) qui sit in orbem.
Εὐκύκλως, Adv. rotunde.
Εὐκυκλωτός, ή, όν, rotundatus. A κυκλόω.
Εὔκυλιξ, ὁ, ἡ, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.

Εὐκύλιστος, ου, ὁ, ἡ, volubilis. A κυλίω.
Εὐκύμαντος, ον, fluctuosus. A κυμαίνω.
Εὔκωπος, ου, remigio bene instructus, agilis, *de navi*. A κώπη, *remus*.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio. 2) sollicitudo, anxietas. 3) pietas, *in sacris*. Ab εὐλαβής.
Εὐλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo religiose. 2) timeo, metuo. 3) caveo, declino religiose. 4) vito, fugio. 5) religione teneor.
Εὐλαβής, έος, ὁ, ἡ, qui bene res capessit, seu adgreditur, circumspectus, cautus. 2) timidus. 3) religiosus. 4) verecundus. A λαμβάνω, *capio*.
Εὐλαβητέον, Adv. *posit.* cavendum est.
Εὐλαβῶς, Adv. timide, caute. 2) religiose. *Comp.* εὐλαβεστέρως.
Εὐλαγής, ές, leporibus abundans. A λαγώς, *Ion.* lepus.
Εὐλάζω, putresco, vermes produco. 2) subo. Hesych. (nisi hoc potius est ἐυάζω vel εὐβάζω). Ab εὐλαί.
Εὐλάζω, f. εὐλάξω, aro, Lacones, apud Thuc.
Εὐλαί, ῶν, αἱ, vermes, proprie, qui e putredine nascuntur.
Εὐλάϊγξ, γγος, ὁ, ἡ, τὸ, e bonis pulcrisque lapidibus structus.
ΕΥΛΑ'ΚΑ, ας, ἡ, Vox Laconica, vomer. 2) bidens, ligo.
Εὔλαλος, ου, ὁ, ἡ, bene loquens, facundus, disertus. 2) loquaculus.
Εὐλαμπής, έος, ὁ, ἡ, splendens, fulgidus. A λάμπω.
Εὔλαμπρος, ου, idem.
Εὐλάχανος, ον, oleribus abundans s. fertilis. A λάχανον, *olus*.
Εὐλέαντος, ου, ὁ, ἡ, qui facile laevigatur aut complanatur. 2) qui facile conteritur. A λεαίνω, *laevigo*, *comminuo*.
Εὔλειμος, ου, ὁ, ἡ, bona prata habens. A λειμών, *pratum*.
Εὐλείμων, ονος, ὁ, ἡ, idem.
Εὔλεκτρος, ου, pulcher, Epith. feminae, sc. quacum suave est cubare. A λέκτρον, *lectus*.
Εὔλεξις, εος, ὁ, ἡ, bonas dictiones habens.
Εὐλέπιστος, ου, ὁ, ἡ, desquamatu facilis. 2) qui facile delibratur & cortice spoliatur. A λεπίζω, *desquamo*, *decortico*.
Εὔλευκος, ου, ὁ, ἡ, valde albus.
Εὔλεχος, ος, idem quod εὔλεκτρος. 2) felix, de sponsis, vel conjugibus, vel nuptiis. A λέχος, *lectus*.
Εὐληθάργητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile labitur in lethargum. A λήθαργος.
Εὔληκτος, ον, brevis, non diu duraturus. A λήγω, *finio*, *desino*.
Εὐλημονέω, ῶ, f. ήσω, animosus sum, forti sum animo. A λῆμα, *animus praesens*.
Εὔληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile capi potest.
Εὐλήπτως, Adv. ita, ut facile & cito capi possit.
ΕΥ'ΛΗΡΑ, ων, τὰ, lora, habenae. Homer.
Εὐλίβανος, ον, thure abundans, thurifer.
Εὔλιθος, ου, ὁ, ἡ, pulcros habens lapides.
Εὐλίμενος, ου, ὁ, ἡ, bono instructus portu. 2) epith. portus ipsius, commodus. A λιμήν.
Εὐλιπής, έος, praepinguis. A λίπος, *pinguedo*.
Εὐλιτάνευτος, ον, exorabilis. A λιτανεύω, *precor*.
Εὐλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo. 2) bene precor, ominor. Ebr. 3) benigne polliceor, per Ebr. *Vulgo* benedico. Ab εὔλογος.

Εὐλόγητος, ου, ον, cui benigne promissum est. 2) laudatus. *Vulgo* benedictus. A praec.

Εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo. 2) laus, praedicatio. 3) fausta omina, felicitatis promissio. *Vulgo* benedictio. 4) beneficium, munus, eleemosyna in N. T.

Εὐλογιστέω, ῶ, f. ήσω, recte ratiocinor. 2) aequo animo fero. Ab εὐλόγιστος.

Εὐλογιστία, ας, ἡ, ratio bene subducta. 2) consilium, vel ratio recte inita, prudentia in capiendis consiliis. Ab seq.

Εὐλόγιστος, ου, ὁ, ἡ, quem facile reputare & perpendere licet. 2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus. 3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.

Εὐλογίστως, *Adv.* prudenter, sapienter, recte.

Εὔλογος, ου, ὁ, ἡ, rationalis, rationi consentaneus, probabilis, rectus, verus. 2) quod facile parari & haberi potest.

Εὐλογοφάνεια, ας, ἡ, praetextus speciosus. A seq.

Εὐλογοφανής, ές, speciosus, verosimilis.

Εὐλογχέω, felix sum. Hesych. A seq.

Εὔλογχος, fortunatus. A λόγχη, *sors*.

Εὐλόγως, *Adv.* recte, apte, opportune, consentanee. Ab εὔλογος.

Εὐλουσία, ας, ἡ, munditis, cum quis bene lotus est. 2) purgatio. A λούω, *lavo*.

Εὔλοφος, ου, ὁ, ἡ, bene cristatus. 2) strenuus. 3) moriger, obsequiosus, molles quasi & flexiles praebens cervices.

Εὐλόφως, *Adv.* generose, fortiter. A praec.

Εὔλοχος, ου, ἡ, gravidis vel parturientibus favens, Epith. Dianae.

Εὐλύγιστος, ου, ὁ, ἡ, flexilis, qui facile flectitur, ut vimen. A λυγίζω.

Εὐλύρας, *Dor.* pro εὐλύρης, ου, ὁ, bonam lyram habens. 2) bene lyra canens. 3) canorus. A λύρα.

Εὔλυρος, ου, ὁ, ἡ, idem, ab eod.

Εὔλυτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile solvi potest. 2) paratus discedere, expeditus. *Comp.* εὐλυτώτερος.

Εὐλύτως, *Adv.* expedite, facile.

Εὐμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi. A seq.

Εὐμαθής, έος, ὁ, ἡ, docilis, ingeniosus. 2) facilis intellectu. A μανθάνω.

Εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμάθεια. A praec.

Εὐμαθῶς, *Adv.* ita, ut quis facile addiscat, facile discendo. 2) ita ut facile percipi possit. Ab eod.

Εὐμάλακτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile emollitur, facile emollescens. A μαλάσσω, *emollio*.

Εὐμάρα, ἡ, pellis, corium. Schol. Theocr.

Εὐμάραντος, ου, ὁ, ἡ, qui facile marcescit, caducus. A μαραίνομαι, *marcesco*.

Εὐμάρεια, & εὐμαρία, ας, ἡ, facilitas. 2) tranquillitas animi. 3) latrina, ap. Jonas. A seq.

Εὐμαρής, έος, ὁ, ἡ, facilis, commodus. A μάρη, *manus*.

Εὐμαρίζω, f. ίσω, allevo. A praec.

Εὐμαρίς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ab εὐμαρής, qui facile induitur aut expeditum incessum facit: sive ab εὐμάρα, quia e corio erant.

Εὐμαρῶς, *Adv.* facile, nullo negotio. Ab εὐμαρής.

Εὐμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, valde magnus, ingens. 2) procerus. A μέγεθος.

Εὐμεθοδικῶς, *Adv.* apte, via & ratione. 2) compendiose.

Εὐμέθοδος, ου, ὁ, ἡ, in quo methodus & ratio est. 2) compendiosus, artificiosus.

Εὐμεθόδως, *Adv.* idem quod εὐμεθοδικῶς.

Εὐμειδής, έος, ὁ, ἡ, hilaris, laetus, benivolus. A μειδιάω, *renideo*.

Εὐμείλικτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile mulceri, leniri vel placari potest. A μειλίσσω.

Εὐμείλιχος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Εὐμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. A seq. v. ἐμμέλ.

Εὐμελής, έος, ὁ, ἡ, apte modulatus, canorus. A μέλος.

Εὐμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.

Εὐμελίης, & ἐϋμ. f. ἐϋμμ. ου, ὁ, fraxini, i. e. hastae e fraxino, tractandae peritus, bellator bonus. A μελία, *fraxinus*.

Εὐμελιττέω, ῶ, fut. ήσω, apes meae bene mellificant. 2) bene mellifico. A μέλιττα, *apis*.

Εὐμελῶς, *Adv.* perite, accurate. Ab εὐμελής.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus bene adfectus, clementia, placabilitas. Ab εὐμενής.

Εὐμενέστερως, *Adv.* benignius. Ab eod.

Εὐμενέτειρα, ας, ἡ, benevola, patrona. A seq.

Εὐμενέτης, ου, ὁ, benevolus, amicus. A sq.

Εὐμενέω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, propitius. A seq.

Εὐμενής, έος, ὁ, ἡ, benevolus, clemens, amicus, benignus. A μένος, *animus*.

Εὐμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, furiae. Per Antiphrasin, ab εὐμενής.

Εὐμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo, placo. Ab eodem.

Εὐμενικός, ή, όν, idem quod εὐμενής.

Εὐμενῶς, *Adv.* benevole, benigne. Ab eod.

Εὐμέριστος, ὁ, ἡ, dividuus, facile dividendus. A μερίζω.

Εὐμεταβλησία, ας, ἡ, inconstantia. A seq.

Εὐμετάβλητος, ου, ὁ, ἡ, mutabilis, inconstans.

Εὐμεταβλήτως, *Adv.* inconstanter. A praec.

Εὐμετάβολος, ου, ὁ, ἡ, mutabilis, incostans.

Εὐμετάδοτος, ου, ὁ, ἡ, facilis ad impertiendum, liberalis. A μεταδίδωμι, *impertior*.

Εὐμεταδότως, *Adv.* benigne, liberaliter. A praec.

Εὐμετάθετος, ου, ὁ, ἡ, mutabilis. Ex μετατίθημι.

Εὐμετακίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile moveri & mutari potest.

Εὐμετακόμιστος, ου, ὁ, ἡ, transportatu & traductu facilis. A μετακομίζω.

Εὐμετάπειστος, ου, ὁ, ἡ, cui facile aliud persuadetur, qui facile a sententia deducitur. A μεταπείθω.

Εὐμεταποίητος, ον, mutabilis.

Εὐμετάπτωτος, ου, ὁ, ἡ, mutationi obnoxius. A μεταπίπτω.

Εὐμετάστατος, ου, ὁ, ἡ, instabilis, inconstans. A μεθίστημι.

Εὐμετάτρεπτος, ον, idem. A μετατρέπω, *muto*.

Εὐμετάφορος, ον, idem. A μεταφέρομαι.

Εὐμεταχειριστία, ας, ἡ, mobilitas, placabilitas, tractabilitas, commodi mores. A seq.

Εὐμεταχείριστος, ου, ὁ, ἡ, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis, qui facile conciliari, capi potest. A μεταχειρίζω, *tracto*.

Εὐμεταχειρίστως, *Adv.* ita, ut facile tractari queat, placabiliter, leniter. A praec.

Εὐμέτρειος, idem quod seq.

Εὔμετρος, ου, ὁ, ἡ, modum servans, moderatus. A μέτρον, *modus*. (Sed haec lectio melior, quam illa.)

Εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ, bene longus, decore procerus. A μῆκος.

Εὔμηλος, ου, ὁ, ἡ, ovibus abundans. 2) pecorum ferax. A μῆλον, *ovis*.

Εὔμηρος, ου, ὁ, ἡ, qui bona seu decora, formosa & firma femora habet.

Εὐμήρυτα ἔρια, lanæ ad nendum faciles. A μηρύω, *filum deduco*.
Εὐμήτης, ὁ, &
Εὐμητις, ὁ, ἡ, prudens.
Εὐμηχανία, ας, ἡ, induftria, follertia. A feq.
Εὐμήχανος, ε, ὁ, ἡ, ad machinandum promtus, induftrius, ingeniofus. A μηχανή.
Εὐμηχάνως, *Adv.* ingeniofe, artificiofe. A præc.
Εὐμιλής, ου, comis, facilis, bonus fodalis.
Εὐμίμητος, ὁ, ἡ, facile imitabilis.
Εὐμίσητος, ε, ὁ, ἡ, invidiofus, invifus.
Εὔμιτος, ου, e bono ftamine factus.
Εὐμίτρης, ε, ὁ, ἡ, bene mitra cinctus. A μίτρα.
Εὐμνημονευτέον, *Adv.* ad retinendum aptius. Ab Εὐμνήμων, quod non repertum eft.
Εὐμνημόνευτος, ε, ὁ, ἡ, memoratu facilis, memorabilis.
Εὔμνηστος, ε, ὁ, ἡ, cujus facile recordamur, cujus memoria femper nobis obverfatur. A μνάομαι, *recordor*.
Εὐμοιρέω, ῶ, bona forte utor. Ab Εὔμοιρος.
Εὐμοιρία, ας, ἡ, bona fors, felicitas. Ab feq.
Εὔμοιρος, ε, ὁ & ἡ, bona forte utens, felix. A μοῖρα, *fors*, *fatum*.
Εὐμοίρως, *Adv.* felici fato. A præc.
Εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus. 2) fuavitas vocis. A feq.
Εὔμολπος, ε, ὁ, ἡ, bene canens. A μολπή.
Εὐμορφία, ας, ἡ, pulcritudo. Ab Εὔμορφος.
Εὐμορφολογέω, facete, lepide loqui. A feq. & λόγος.
Εὔμορφος, ε, ὁ, ἡ, formofus, fpeciofus. A μορφή, *forma*.
Εὐμουσία, ας, ἡ, mufica elegantia, muficus lepos. 2) doctrinæ lepos & gratia. A feq.
Εὔμουσος, ου, fuaviter canens. 2) venuftus, argutus. 3) eruditus. A μοῦσα.
Εὐμούσως, *Adv.* eleganter, erudite. A præc.
Εὐμόχθος, ε, ὁ, e labore honefto ortus, *vel* cum labore honefto conjunctus. Hefych.
Εὔμυκος, ου, mugiens. A μυκάομαι, *mugio*.
Εὐμυλία, ἡ, rumor. Hymn. Hom.
Εὐνάζω, f. ασω, fopio. 2) in cubili colloco, cubile ftatuo. 3) *de mari*, placare, tranquillum reddere, ponere, fternere. 4) *med.* dormio, quiefco. 5) concumbo. Ab Εὐνή.
Εὐναῖος, αία, αῖον, qui procumbere amat. Εὐναία, ας, ἡ, *Jon.* pro Εὐνή. Εὐναῖον, ε, τό, ftratum lecti, ftragulum. Ab eod.
Εὐνάσιμος, ε, ὁ, ἡ, ad cubandum, feu cubile ftatuendum opportunus. Ab Εὐνάζω.
Εὐναστήρ, ῆρος, ὁ, concubitor. 2) maritus. Ab eodem.
Εὐναστήριον, ε, τό, cubiculum, dormitorium. 2) cubicularis lectus. Ab eod.
Εὐναστής, ῦ, ὁ, cubicularius. Ab eod.
Εὐνάστωρ, ορος, ὁ, idem quod Εὐναστήρ.
Εὐνέτειρα, ας, ἡ, concubina. 2) conjux, marita. Ab Εὐνέτης.
Εὐνετήρ, ῆρος, ὁ, concubitor. 2) maritus. Ab eodem.
Εὐνετήριον, ε, τό, cubile. 2) dormitorium. A pr.
Εὐνέτωρ, ορος, v. Εὐνάστωρ.
Εὐνάω, ῶ, f. ήσω, colloco. 2) fopio. 3) fedo. 4) *paff.* dormio. Ab Εὐνή.
Εὐνέτης, ε, ὁ, concubitor. 2) maritus. A pr.
Εὐνέτις, ιδος, ἡ, concubina. 2) uxor. A pr.
Εὐνή, ῆς, ἡ, veftis, ftragula lecti. 2) cubile. 3) luftrum ferarum. 4) concubitus. 5) tentorium. 6) fepulcrum. 7) locus quivis, in quo aliquis commoratur. 8) *Plur.* Εὐναί, ancoræ.
Εὐνῆθεν, *Adv.* e lecto. A pr.
Εὔνημα, τό, concubitus. Ab Εὐνάω.
Εὐνητήρ, ῆρος, ὁ, cubicularis. Εὐνητὴρ χιτών, veftis cubicularis, nocturna. Ab eod.
Εὐνήτειρα, ας, ἡ, concubina, conjux. Ab Εὐνάω.
Εὐνήτωρ, ὁ, idem. Ab Εὐνητήρ.
Εὔνητος, f. εὔνητος, εὔννητος, ε, ὁ, ἡ, bene textus, *de vefte pulcra*. A νέω, *neo*.
Εὐνήτωρ, v. Εὐνάστωρ.
Εὐνῆφι, *Adv.* e lecto. Ab Εὐνή.
Εὔνια, ων, τά, ftragula, ftrata. fc. ἱμάτια. Ab eod.
Εὐνίς, ίδος, ἡ, uxor. Ab eod.
Εὖνις, ιος, ὁ, ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba.
Εὐνοέω, ῶ, f. ήσω, benevolus fum, bene adfectus fum animo erga aliquem. Ab Εὔνοος.
Εὐνόητος, ε, ὁ, ἡ, facilis intellectu.
Εὐνοήτως, *Adv.* ita, ut facile intelligi queat.
Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab Εὔνοος.
Εὐνοϊκός, ή, όν, benevolus. A pr.
Εὐνοϊκῶς, *Adv.* benevole. Εὐνοϊκωτέρως, magis benevole. A pr.
Εὐνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus conftituo. Hinc Εὐνομέομαι, ῦμαι, bonis legibus utor. 2) bene leges exerceo. Ab Εὔνομος.
Εὐνομία, ας, ἡ, bonæ leges. 2) ftatus fub bonis legibus. 3) æquitas. A feq.
Εὔνομος, ε, ὁ, ἡ, qui bonis legibus utitur. 2) pafcuus, pabulofus.
Εὔνοος, *contr.* Εὔνους, ε, ὁ, ἡ, bene adfectus erga aliquem, benevolus. τὸ Εὖνον, benevolentia. Comp. Εὐνούστερος. Sup. Εὐνούστατος.
Εὔνοστος, ε, ὁ, ἡ, numen molendinis appofitum, quod farinæ menfuram infpicere eique præeffe credebatur. (quafi quod εὖ νόστον τῶν ἀλφίτων νέμειν, bonum & uberem frugum reditum & fanitati proficientem daret.)
Εὐνουχίας, ε, ὁ, fpado. Ab Εὐνοῦχος.
Εὐνουχίζω, f. ίσω, eunuchizo, caftro, eviro. Ab eod.
Εὐνούχιον, ε, τό, lactucæ genus Veneri maxime adverfum. Ab Εὐνοῦχος.
Εὐνουχιστής, ῦ, ὁ, caftrator. Ab Εὐνουχίζω.
Εὐνουχοειδής, ές, eunuchi fimilis, h. e. ad coitum inhabilis. A fq. & εἶδος.
Εὐνοῦχος, ε, ὁ, eunuchus, fpado. 2) continentiam fervans. 3) gynæcei præfectus, aulæ, qui erant fere eunuchi genus honoris in origine. 4) Εὐνοῦχοι, proceres. Ex Εὐνή, *cubile*, & ἔχω.
Εὐνουχώδης, εος, ὁ, ἡ, effeminatus, ut eunuchus. A pr.
Εὐνόως, *Adv.* benevole. Ab Εὔνοος.
Εὐνώμας, ου, qui facile movetur, vibratur, agitatur. A νωμάω.
Εὔνως, *Adv.* idem, quod Εὐνόως. Ab eod.
Εὔνωτος, ε, ὁ, ἡ, bonum habens dorfum. 2) fortes & latos humeros habens.
Εὔξεινος, ε, ὁ, ἡ, hofpitalis. Hinc Εὔξεινος, fc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium Ἄξεινος dicebatur. Ab ξένος.
Εὐξείνως, *Adv.* hofpitaliter, amice. A pr.
Εὔξενος, ε, ὁ, ἡ, idem quod Εὔξεινος.
Εὐξένως, idem quod Εὐξείνως.
Εὔξεστος, ε, ὁ, ἡ, bene rafus, politus, elaboratus.
Εὐξήραντος, ε, ὁ, ἡ, qui facile ficcatur. A ξηραίνω.
Εὔξοος, ε, ὁ, ἡ, bene rafus, feu politus. 2) qui rafu-

rasura seu scalptura facile poliri potest. *Comp.* εὐξεστότερος. A ξέω, *rado*, *polio*.

Εὐξυλής, έος, ὁ, ἡ, qui est probæ materiæ. A ξύλον.

Εὔξυλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. 2) arborum ferax, lignis abundans.

Εὐξύμβολος vide εὐσύμβολος, & sic etiam cetera, in quibus τὸ ξὺν, *Attice* pro σὺν positum.

Εὐξύνετος, ον, perspicuus, clarus.

Εὔξοος, ὁ, ἡ, idem quod εὔξεος. A ξέω, *rado*.

Εὔογκος, ου, ὁ, ἡ, molis amplæ & compactæ: corpulentus, mediocriter tumens. 2) qui admittit & requirit ornatum. 3) portatu facilis. Ab ὄγκος.

Εὐοδέω, ῶ, f. ήσω, prospere progredior, prosperum iter præbeo, *med.* prospero itinere, f. *omnino*, prospero successu utor. Ab εὔοδος.

Εὐοδής, ος, idem quod εὔοδος.

Εὐοδία, ας, ἡ, expeditum, planum, prosperum iter. Ab εὔοδος.

Εὐοδιάζω, idem quod εὐοδέω. A pr.

Εὐοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. A sq.

Εὔοδμος, ου, ὁ, ἡ, suaviter olens. Ab ὀδμή.

Εὔοδος, ου, ὁ, ἡ, per quem facile iter patet, pervius. 2) iter expeditum habens. 3) qui prospero successu utitur.

Εὐοδόω, ῶ, f. ώσω, idem quod εὐοδέω, in act. & med. *in pass.* felici successu utor. A pr.

Εὐόδως, *Adv.* facili via, expedite. 2) prospero cum successu, feliciter. Ab eod.

ΕΥΟΙ, Evoe, vox bacchantium. Hinc ὁ Εὔιος, Bacchi cognomen.

Εὐοικονόμητος, ου, ὁ, ἡ, dispensatu facilis. 2) digestu facilis. Ab οἰκονομέω.

Εὐοικονομικός, ὁ, œconomiæ peritus.

Εὔοικος, ου, ὁ, ἡ, bonam domum habens. 2) bonus & commodus ad inhabitandum.

Εὐοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo. 2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος.

Εὐοινία, ας, ἡ, vini abundantia & bonitas. 2) annus vini copia & bonitate insignis. Ab eodem.

Εὐοίνιστος, ου, vino bono factus, qui fit e vino vel per vinum, ut libatio. Ab οἰνίζω.

Εὔοινος, ου, ὁ, ἡ, bonum vinum ferens. 2) vino abundans.

Εὐοιώνιστος, ὁ, ἡ, auspicatus. Ab οἰωνίζομαι.

Εὔολβος, ον, felix, dives.

Εὐόλισθος, ου, ὁ, ἡ, valde lubricus, labilis.

Εὔομβρος, ου, ὁ, ἡ, imbribus abundans.

Εὐόμιλος, ου, ὁ, ἡ, qui bene & dextre novit cum aliis conversari, affabilis.

Εὐομολόγητον, planum & concessu facile. Ab ὁμολογέομαι.

Εὐόνειρος, ὁ, ἡ, qui bona somnia videt, vel efficit.

Εὐοπλία, ἡ, armorum bonitas, prosperi in armorum exercitio successus. A seq.

Εὔοπλος, ου, ὁ, ἡ, bene armatus. 2) felix in armis. Ab ὅπλον, *arma*.

Εὔοπτος, ου, ὁ, ἡ, conspicuus, adspectabilis. Ab ὄπτομαι.

Εὐόρατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile cerni potest.

Εὐοργησία, ας, ἡ, promptitudo, seu facilitas ad irascendum. A seq.

Εὐόργητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile seu levi de caussa irascitur, iracundus. 2) qui moderate irascitur. 3) bene moratus. Ab ὀργή.

Εὐοργήτως, *Adv.* ita iracunde, ut ne ira modum excedat. 2) studiose, alacriter. 3) moderate, decore.

Εὔοργος, ου, ὁ, ἡ, qui moderate irascitur. 2) bene moratus. Ab ὀργὴ, quæ est animi quicunque impetus.

Εὐόρεκτος, ου, ὁ, ἡ, qui bene appetit cibos. 2) qui appetitum cibi conciliat. Ab ὀρέγομαι.

Εὐόριστος, ου, ὁ, ἡ, qui suis finibus facile continetur. 2) quem definire & suis limitibus describere facile est. Ab ὁρίζω.

Εὐορκέω, ῶ, f. ήσω, religiose juro. Ab εὔορκος.

Εὐόρκημα, ας, ἡ, sanctum jusjurandum. A pr.

Εὐορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides. A seq.

Εὔορκος, ου, ὁ, ἡ, qui jusjurandum religiose colit, vere jurat. 2) τὸ εὔορκον, quod juri jurando consentaneum est, quod jusjurandum postulat, exigit.

Εὐόρκωμα, τὸ, v. εὐορκησία.

Εὐόρκωτος, ον, v. εὔορκος.

Εὐόρκως, *Adv.* religiose jusjurandum servando. 2) interposito sacramento.

Εὐόρμητος, ον, unde facile impetus fieri potest. 2) qui facile incitatur, commovetur. Ab ὁρμάω.

Εὔορμος, ου, ὁ, ἡ, commodam & tutam navium stationem habens.

Εὐορνιθία, ἡ, bonum augurium. A seq.

Εὔορνις, ιθος, ὁ, ἡ, qui bonis auspiciis fit.

Εὔοσμος, ου, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans, odoratus. Ab ὀσμὴ, *odor*.

Εὐοσφραντικός, ἡ, όν, idem quod seq. Ab ὀσφραίνομαι, *olfacio*.

Εὐόσφραντος, ου, ὁ, ἡ, olfactu pollens, sagax. Ab eod.

Εὐόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui pulcris & venustis oculis est. 2) qui alienis oculis gratus est. 3) honestus, bellus.

Εὐοφθάλμως, *Adv.* cum quadam obtutus venustate. 2) decore, decenter.

Εὔοφρυς, υος, ὁ, ἡ, pulcra habens supercilia.

Εὐοχέομαι, οῦμαι: εὐοχεῖται, recte habenis regitur. Ab ὀχέω, *vebo*.

Εὐοχθέω, ῶ, f. ήσω, lætor, feliciter ago ex labore.

Εὔοχθος, ου, ὁ, ἡ, lætus. Ab ὀχθέω.

Εὔοχος, ον, firme retinens. Ab ἔχω.

Εὐοψέω, pulcher, jucundus adspectu sum. Ab ὄψις.

Εὐοψία, ας, ἡ, facies pulcra, pulcher adspectus, venustas. 2) opsoniorum abundantia, bona opsonia. Ab ὄψις, vel ὄψον.

Εὔοψος, ον, opsoniis abundans. Ab ὄψον.

Εὐπαγής, έος, bene compactus. A πήγνυμι.

Εὐπάθεια, ας, ἡ, natura, quæ facile adfici potest, corporis constitutio injuriis facile obnoxia. 2) felicitas. 3) beneficium, quatenus quis eo adficitur. 4) voluptas, oblectatio, deliciæ. 5) habitus bonus corporis vel animi, qui facile sustinet incommoda: robur corporis vel animi. Ab εὐπαθής. v. ἡδυπάθεια.

Εὐπαθέω, ῶ, f. ήσω, facile patior, aliqua re adficior. 2) felicitate fruor. 3) bona sum corporis habitudine. 4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab seq.

Εὐπαθής, έος, ὁ, ἡ, qui facile aliqua re adficitur. 2) pronus, promtus. A πάθος.

Εὐπάθητος, ὁ & ἡ, passibilis, patiendi necessitati valde expositus. Ab ἀπαθεῖν.

Εὐπαιδευσία, ας, ἡ, recta institutio liberorum. 2) disciplinarum notitia, quæ inest recte instituto, s. qua imbuuntur bene instituendi. 3) commodi, honesti, liberales mores. A seq.

Εὐπαίδευτος, ου, ὁ, ἡ, recte institutus, valde eruditus, doctissimus. A παιδεύω.

Εὐπαι-

Εὐπαιδεύτως, *Adv.* erudite, docte, perite. A pr.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas in gignendis, habendis, bonis liberis; felicitas, quam adferunt boni liberi. A seq.

Εὔπαις, αιδος, ὁ, ἡ, bonos habens liberos. 2) bona proles.

Εὐπάλαμος, & -λαμνος, ον, manu perita structus, artificiosus, bene constructus. 2) dexter, agilis. 3) validus. A παλάμη.

Εὐπαλής, έος, ὁ, ἡ, laborem facilem habens, facile eluctabilis, πάλη.

Εὐπαλῶς, *Ion.* εὐπαλέως, *Adv.* sine magno certamine. A pr.

Εὐπαράγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile decipitur. 2) cui facile persuadetur. 3) qui facile regitur s. tractatur.

Εὐπαράδεκτος, ου, ὁ, ἡ, valde, acceptus, probatus, gratus. 2) credibilis.

Εὐπαράδοξος, ον, idem quod simplex. *Comp.* εὐπαραδοξότερος.

Εὐπαράδεχος, ον, aptus, s. facilis ad recipiendum. A παραδέχομαι.

Εὐπαραίτητος, ου, ὁ, ἡ, exorabilis, placabilis.

Εὐπαράκλητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile advocatur, vel allicitur, placabilis, quocum agere facile sit. 2) propensus ad recipiendum.

Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ, ἡ, facilis intellectu, facile, promte rem perspiciens, capiens. A παρακολουθέω.

Εὐπαρακολουθήτως, *Adv.* perspicue. A pr.

Εὐπαρακόμιστος, ου, ὁ, ἡ, advectu seu comportatu facilis. 2) epith. navigationis, facilis. A παρακομίζομαι.

Εὐπαραλόγιστος, ὁ, ἡ, qui facile decipitur. *Superl.* εὐπαραλογιστότατος, quasi a παραλογίζω.

Εὐπαραμύθητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile flecti potest, exorabilis. A παραμυθέομαι.

Εὐπάρασος, ον, pulcher. *Dor.* ap. Pind. pro εὐπάρηος, s. εὐπάρειος, ubi v.

Εὐπαράπειστος, ὁ, ἡ, pravi docilis, cui facile malum persuadetur, qui facile decipitur. A παραπείθω.

Εὐπαράπλους, ου, qui sine periculo praeternavigatur.

Εὐπαράτρεπτος, ὁ, ἡ, qui facile a sententia deducitur, aut decipitur. A παρατρέπω.

Εὐπαρατύπωτος, ον, obnoxius falsariis, qui facile perperam exprimitur, vel effingit. *nam & active dicitur.* A παρατυπόω.

Εὐπαράφορος, ου, ὁ, ἡ, qui facile in malam partem detorquetur. 2) qui facile in mentis errorem incidit.

Εὐπάρεδρος, ὁ, ἡ, constanter assidens, assiduus in aliquo negotio. 2) constans, firmus.

Εὐπαρέδρως, *Adv.* assidue, constanter. A pr.

Εὐπάρειος, ου, ὁ, ἡ, pulcras genas habens, pulcher. A παρειά, *gena*.

Εὐπαρείσδυτος, ον, qui facile subit, se insinuat. A παρεισδύομαι.

Εὐπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, felix virgo, virginitatem facile & honeste tolerans.

Εὐπαρήγορος, ου, ὁ, ἡ, facile consolationem admittens, aequus animo.

Εὐπαρηγόρως, *Adv.* aequo animo, facilem se solationibus praebendo. A pr.

Εὐπαρόρμητος, ου, ὁ, qui facile commovetur. A παρορμάω, *concito*.

Εὐπάροχος, ου, ὁ, ἡ, facilem se praebens. 2) bonus praebitor.

Εὐπαῤῥησίαστος, ον, cum fiducia loquens. A παῤῥησιάζομαι.

Εὐπάρυφος, ου, ὁ, ἡ, insigni limbo praetextus. 2) laticlavius. 3) laticlavia veste utens. A παρυφή.

Εὐπάσχω, beneficio adficior. unde εὐπαθῶ. (Nisi hoc potius est εὐπαθῶ pro εὐπαθέω, ab εὐπαθής. Nam εὐπάσχω non videtur in usu fuisse.)

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, nobilis, generosa. quasi ab εὐπάτηρ.

Εὐπάτητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile calcari potest. A πατέω, *calco*.

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τό, eupatorium, *herba quaedam*.

Εὐπατρίδης, *Adv.* εὐπατρίδας, patricius. A πατήρ.

Εὔπατρις, ιδος, ὁ, ἡ, idem quod seq.

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, bono, nobili, patre natus.

Εὐπαχής, έος, carnosus, obesus. A παχύς.

Εὐπεδιάς, άδος, ἡ, bonos agros, multa loca plana habens. A πεδίον.

Εὐπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, pulcris indutus calceis, seu talaribus. A πέδιλον.

Εὔπεζος, ον, pulcros pedes habens, pulcra sc. femina. A πέζα.

Εὐπείθεια, ας, ἡ, obsequium. A seq.

Εὐπειθέω, ῶ, f. ήσω, obtempero, obsequor. A seq.

Εὐπειθής, έος, ὁ, ἡ, qui facile paret seu obsequitur, credulus. A πείθομαι.

Εὐπειθῶς, *Adv.* obsequenter. A pr.

Εὔπειστος, ου, ὁ, ἡ, cui facile aliquid persuaderi potest, tractabilis. 2) moriger. A πείθομαι.

Εὐπείστως, *Adv.* ita, ut facile persuaderi quid possit.

Εὔπεκτος, ου, ὁ, ἡ, bene pexus, seu facilis ad pectendum.

Εὐπελέκητος, ου, ὁ, ἡ, secatu, dolatu facilis. A πελεκάω.

Εὐπέμπελος, ον, felix, laetus.

Εὐπένθερος, ου, ὁ, ἡ, nobilem socerum habens.

Εὔπεπλος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum habens peplum.

Εὔπεπτος, ου, ὁ, ἡ, concoctu facilis. A πέπτω.

Εὐπεριάγωγος, ου, ὁ, ἡ, facilis circumactu, versatilis. A περιάγω, *circumago*.

Εὐπεριαίρετος, ου, ὁ, ἡ, qui facile detrahitur. A περιαιρέω, *detraho*.

Εὐπερίβλεπτος, ὁ, ἡ, conspicuus.

Εὐπερίγραφος, ου, ὁ, ἡ, bene circumscriptus, concinnus, habilis. 2) qui facile explicari, describi potest. 3) qui facile circumscribitur, h. e. coercetur. A περιγράφω.

Εὐπερίθρυπτος, ον, fragilis. A θρύπτω, *frango*.

Εὐπερικάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile velari, tegi, celari potest. A περικαλύπτω.

Εὐπερίκοπος, ὁ, ἡ, ap. Polyb. qui facile aliorum importunitatem fert, v. c. in adeundo. (*aut, ut alii reddunt*, cui comitatus modicus, & ministerium habile est.) A περικόπτω.

Εὐπερίληπτος, ον, angustus, non late patens, brevis. A περιλαμβάνω.

Εὐπερίοπτος, ου, ὁ, ἡ, valde conspicuus. 2) qui facile despici potest, contemtibilis. A περιόπτομαι.

Εὐπεριόριστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile terminari seu circumscribi potest. A περιορίζω.

Εὐπεριπάτητος, ου, ὁ, ἡ, bene ambulare seu incedere sinens, qui non impedit iter facere. A περιπατέω.

Εὐπερίσπαστος, ον, qui distringi, distineri se patitur, qui facile flecti, circumagi potest. A περισπάω.

Εὐ-

Εὐπερίσγετος, ου, ὁ, ἡ, ad circumcingendum proclivis. 2) tenaciter inhærens. 3) quem multi circumsistunt.

Εὐπεριστροφος, versatilis, versutus. A περιστρέφω.

Εὐπεριτρεπτος, ου, ὁ, ἡ, circumactu facilis, subverti facilis. A περιτρέπω.

Εὐπερίφωρος, ου, ὁ, ἡ, manifestus, deprehensu facilis. A φωρῶ.

Εὐπερίχυτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile circumfunditur, undique circumfusus. A περιχέω.

Εὐπέταλος, ου, ὁ, ἡ, bene foliatus, foliis decorus. A πέταλον, folium.

Εὐπέτασος, ου, ὁ, ἡ, expansu seu explicatu facilis. A πετάννυμι, pando.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. A seq.

Εὐπετὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis. Ex εὖ & πίπτω.

Εὔπετρος, ου, e saxo duro factus.

Εὐπετῶς, Adv. facile, sine molestia, expedite. Comp. εὐπετεστέρως, facilius. Ab εὐπετής.

Εὐπεψία, ας, ἡ, facilis concoctio. A πέπτω.

Εὐπηγὴς, έος, ὁ, ἡ, bene compactus, firmus, validus. A πήγνυμι.

Εὔπηκτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Εὐπήληξ, ηκος, ὁ, ἡ, pulcra ornatus galea.

Εὔπηνος, ου, pulcre textus. Epith. vestis. A πήνη, tela.

Εὔπηχυς, εος, ὁ, ἡ, pulcra brachia habens, pulcra, de femina.

Εὐπίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, Epith. terræ, aquosus, irriguus.

Εὐπειθὴς, ὲς, certus, quo freti esse possumus. A πείθω.

Εὐπίλητος, ου, densus, dense textus, ut simplex.

Εὐπινὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. orationis vetustatem sine vitio & cum gratia imitantis in verbis. A πίνος. ubi v.

Εὔπιστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile credit, credulus. 2) fidelis. 3) credibilis, qui facile creditur.

Εὐπίστως, idem quod πιστῶς.

Εὐπίων, ου, præpinguis, opulentus.

Εὐπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui feliciter vagatur. Epith. canum vestigantium feram, vel vestigationis ipsius. A πλανάω.

Εὔπλαστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile fingi potest, qui facile formam aliquam induit. 2) speciosus, ut prætextus.

Εὐπλάστως, ad fingendum apte. 2) speciose.

Εὐπλατὴς, έος, ὁ, ἡ, valde latus, peramplus. A πλάτος, latitudo.

Εὐπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene junctus, nexilis. unde εὐπλεκέες poet. A πλέκω, necto.

Εὔπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus, seu contextus. Ab eod.

Εὐπλεύρος, ου, ὁ, ἡ, qui bonis firmisque lateribus est, lateribus valens, seu decorus. A πλευρά.

Εὔπληκτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile pulsatur. A πλήσσω, pulso.

Εὐπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, bene repletus. 2) qui facile impletur. A πληρόω, impleo.

Εὐπλοέω, feliciter navigo. Ab εὔπλοος.

Εὔπλοια, ας, ἡ, Jon. εὐπλοίη, felix & bona navigatio. Ab eod.

Εὐπλοκαμὶς, ίδος, ἡ, pulcros cincinnos habens.

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulcros cincinnos & cirros habens, crinitus, cincinnatus.

Εὔπλοκος, ου, ὁ, ἡ, bene textus. A πλέκω.

Εὔπλοος, contr. εὔπλους, ου, ὁ, ἡ, navigatu facilis, navigationem facilem habens.

Εὔπλουτος, ου, ὁ, ἡ, prædives.

Εὔπλυτος, ου, ὁ, ἡ, bene lotus. 2) mundus. A πλύνω, lavo.

Εὐπνοΐα, ας, ἡ, facilis & commoda spiratio, spirationis facilitas. A seq.

Εὔπνοος, ου, ὁ, ἡ, bene spirans, cujus spiracula aperta sunt. 2) perflabilis. 3) bonum odorem spirans. A πνέω, spiro.

Εὔπνοος, contr. εὔπνους, ου, ὁ, ἡ, bene spirans. 2) perflabilis. A πνοή.

Εὐπόδητος, ου, pedi aptus, de calceo.

Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὔπους.

Εὐποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, beneficium tribuo.

Εὐποιητέος, έα, έον, beneficio adficiendus. A præc.

Εὐποιητικὸς, ή, όν, propensus ad benefaciendum. Ab eod.

Εὐποίητος, ου, ὁ & ἡ, benefactus, elegans.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia. Ab εὐποιός.

Εὐποίκιλος, ου, diversicolor.

Εὐποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, beneficus. A ποιέω.

Εὔποκος, ου, ὁ, ἡ, bonum vellus habens.

Εὐπολέμητος, ὁ, ἡ, expugnabilis, qui debellari facile potest, cum quo bellum gerere facile est. A πολεμέω.

Εὐπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, habilis ad bellum, bellicosus, strenuus & fortis in bello.

Εὐπολέμως, perite & apte ad rationem bellicam: ex arte militari. A pr.

Εὔπολις, ιδος, ἡ, multas, magnas, pulcras urbes habens. Epith. regionis, regni.

Εὐπολίτευτος, ου, bene constitutus, de civitate. A πολιτεύομαι.

Εὐπολιόρκητος, ου, ὁ, ἡ, obsessu facilis. A πολιορκέω.

Εὐπολύβουλος, ου, consiliis abundans, prudentissimus. Ab εὖ, πολύς, & βουλή.

Εὔπομπος, ου, ὁ, bonus dux, de vento secundo; de duce viæ tuto & fido gnaroque.

Εὐπόρευτος, ου, ὁ, ἡ, facile pervius, permeabilis.

Εὐπορέω, ῶ. & εὐπορέομαι, οῦμαι, abunde possum, est mihi facultas, abundo, etiam in rebus malis. A πόρος.

Εὐπόρημα, τό, facultas, copia. A pr.

Εὐπόριστος, ου, ὁ, ἡ, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde suppetens. Ab eod.

Εὐπόρθητος, ου, facile vastandus, expugnandus. A πορθέω, exscindo.

Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas. 2) opes. Ab εὔπορος.

Εὐπόριστος, ου, ὁ, ἡ, parabilis adquisitu & paratu facilis, qui facile suppeditatur. A πορίζομαι.

Εὔπορος, ου, ὁ, ἡ, expeditus. 2) copiosus, opulentus, locuples.

Εὐπόρως, Adv. facile, copiose. A pr.

Εὐπορώτερον, Adv. facilius. Ab eod.

Εὐποτμία, ας, ἡ, bona fortuna, felicitas. A seq.

Εὔποτμος, ου, ὁ, ἡ, felix, fortunatus.

Εὐπότμως, Adv. fortunate, feliciter. A pr.

Εὔποτος, ου, ὁ, ἡ, potatu facilis, potui aptus. 2) e quo bibere facile ac jucundum est. A ποτόν, potus.

Εὔπους, οδος, ὁ, ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus. 2) velox.

Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res meas ago, felix sum in rebus gerendis. Ab seq.

Εὐπραγὴς, έος, ὁ, ἡ, felix in rebus agendis. A πράττω, facio, vel πρᾶγος, negotium.

Εὐπραγία, ας, ἡ, sors prospera, res secundæ. 2) recta actio, bonum opus. A pr.
Εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis. a) opera strenue navata. Ab εὐπραγέω.
Εὐπραγέστερος, ον, felicior.
Εὔπρακτος, ου, ὁ, ἡ, factu facilis. A πράττω.
Εὐπραξία, ας, ἡ, v. εὐπραγία.
Εὔπραξις, ἡ, idem.
Εὐπράσσω, vel εὐπράττω, fut. ξω, felix sum in rebus gerendis, secundis rebus utor. (sed rectius aut in duo vocabula εὖ πράσσω dividitur, & sic in similibus, ut v. c. εὖ στοχάζομαι, aut εὐπρασσῶ vel εὐπραττῶ exaratur, ut sit contractum ex εὐπραττέω.
Εὔπρεμνος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum habens stipitem. Ex πρέμνον, *stipes*.
Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus. A seq.
Εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, decorus, decens, speciosus. τὸ εὐπρεπὲς, in primis de prætextu specioso dicitur. A πρέπω.
Εὔπρεπτος, ον, idem, ap. Æschyl.
Εὐπρεπῶς, *Adv.* decore, decenter, speciose, specioso cum prætextu: εὐπρεπεστέρως, decentius, quod & εὐπρεπέστερον.
Εὔπρηστος, ου, ὁ, ἡ, facilis accensu ustuque. a) inflatu facilis. Epith. flatus, est, validus. A πρήθω.
Εὔπριστος, ου, ὁ, ἡ, accurate sectus aut dissectus. a) qui facile secari potest. A πρίζω, *serra seco*.
Εὐπροαίρετος, ὁ, ἡ, promtus.
Εὐπροόρατος, ὁ, ἡ, perspectus, prævisus.
Εὐπροπαθὼν, ὄντος, ὂν, *part.* qui prior beneficio est adfectus. A προπάσχω.
Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ, ἡ, gratus.
Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ, ἡ, adsiduus in aliquo negotio.
Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. A seq.
Εὐπροσήγορος, ου, ὁ, ἡ, adfabilis, comis.
Εὐπροσηγόρως, comiter. A pr.
Εὐπρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, accessu facilis.
Εὐπροσίτως, *Adv.* facili aditu. A pr.
Εὐπρόσοδος, ου, ὁ, ἡ, accessu facilis.
Εὐπροσόδως, aditu facili. Pollux.
Εὐπρόσοιστος, ου, ὁ, ἡ, allatu facilis. a) pervius. 3) expositus. 4) aditu facilis, mitis, quocum congredi, agere & consuescere facile jucundumque sit. A προσφέρομαι.
Εὐπροσόρμιστος, ον, epith. portus, facilem aditum habens. Ab ὁρμίζω.
Εὐπρόσφορος, ου, ὁ, ἡ, promtus. 2) utilis, ut *simpl.*
Εὐπρόσφυτος, ου, ὁ, ἡ, facile coiens & coalescens. A προσφύω.
Εὐπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, honestam speciem habeo. Ab εὐπρόσωπος.
Εὐπροσωπία, ας, ἡ, honesta species, verosimilitudo. A seq.
Εὐπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, pulcher adspectu, qui speciosa forma est. 2) qui hilari & læto est vultu. 3) speciosus, probabilis. A πρόσωπον.
Εὐπροσώπως, *Adv.* speciose, probabiliter. A pr.
Εὐπροφάσιστος, ου, ὁ, ἡ, prætextu facilis. a) speciosum prætextum habens. 3) excusatione dignus. A προφασίζομαι, *prætexo*.
Εὐπροφασίστως, *Adv.* specioso prætextu. A pr.
Εὐπρόφορος, ον, facile proferendus s. pronunciandus. A προφέρω.
Εὐπρύμνης, ες, & εὔπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, pulcram puppim habens. A πρύμνα, *puppis*.

Εὔπρωρος, ον, bonam proram habens. a) idem quod εὐπρόσωπος. A πρώρα.
Εὔπταιστος, ον, lubricus, fallax. A πταίω, *offendo*.
Εὔπτερος, ον, bene alatus. a) nobilis, superbus. A πτερὸν, *ala*.
Εὐπτέρυγος, ον, idem. 2) celer. A πτέρυξ.
Εὐπτόητος, ον, timidus, facile terrendus. A πτοέω, *terreo*.
Εὔπτορθος, ου, ὁ, ἡ, habens pulcros ramos.
Εὔπυγος, ου, ὁ, ἡ, cui bonæ seu pulcræ nates sunt. A πυγὴ, *nates*.
Εὔπυργος, ου, ὁ, ἡ, pulcras turres (item urbes) habens: bene munitus.
Εὐπυροφόρος, ον, fertilis frugibus.
Εὐπύρετος, ου, ὁ, ἡ, qui facile ignescit, facilis excandefactu.
Εὐπώγων, ονος, ὁ, bene barbstus.
Εὔπωλος, ου, ὁ, ἡ, producens bonos equos. A πῶλος, *pullus*. a) qui facile vertitur. A πωλέομαι.
Εὐραθάμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, multis roratis guttis stillans.
Εὐραὶ, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne a rota atteratur. Pollux.
Εὐρὰξ, *Adv.* ex obliquo. Ab εὖρος.
Εὐραφὴς, ἐς, bene consutus, pulcram s. firmam suturam habens. A ῥάπτω.
Εὕρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab εὑρίσκω.
Εὐρεσιέπεια, ἡ, facundia. Ab εὑρεσιεπής.
Εὑρεσιεπέω, disertus sum. Ab seq.
Εὑρεσιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, quasi, qui invenit verba: sed est, valde eloquens. Ut λογοποιὸς est etiam orator, quia orationem sæpe nova ratione fingit, sic εὑρεσιεπὴς, eloquens, quia novos loquendi, ornandi modos reperit. v. & εὑρεσιλόγος. Ex εὕρεσις & ἔπος, *oratio*.
Εὑρεσίκακος, ὁ, ἡ, inventor, auctor malorum.
Εὑρεσιλογέω, ῶ, f. ήσω, promte & sollerter verba invenio. a) fictos sermones, nugas loquor. Ab εὑρεσιλόγος.
Εὑρεσιλογία, ας, ἡ, sollertia in inveniendis verbis, narrationibus, rebus, facundia, disputatio. a) loquacitas, fictio. A seq.
Εὑρεσιλόγος, ου, ὁ, ἡ, sollers in inveniendis verbis, narrationibus, facundus, disertus. a) nugator, fabulator.
Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab εὑρίσκω.
Εὑρεσίτεχνος, ὁ, ἡ, inventor artium. 2) insignis artifex. Ex εὑρ. & τέχνη.
Εὑρετέος, έα, έον, inveniendus, investigabilis. Ab εὑρίσκω.
Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab eod.
Εὑρετικὸς, ἡ, ὸν, solers in inveniendo. Ab eod.
Εὑρέτις, ιδος, ἡ, inventrix. Ab εὑρετής.
Εὑρετὸς, ἡ, ὸν, inventus. 2) qui inveniri potest. Ab εὑρίσκω.
Εὕρετρα, τὰ, præmium inventori rei amissæ datum. Ab eod.
Εὑρέτρια, ας, ἡ, inventrix. Ab εὑρετής.
Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum. 2) quæstus, lucrum. Ab εὑρίσκω.
Εὐρημοσύνη, ης, ἡ, facundia. Ab seq.
Εὐρήμων, ονος, ὁ, ἡ, facundus. Ex ῥέω, *dico*.
Εὔρηνος, & εὐρήνιος, ον, abundans pecoribus. Ab ἀρὴν, *agnus*, vel ῥὴν, quod vid.
Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod εὑρεσιεπής.
Εὑρησιλογίαι, αἱ, disputationes. Polyb.
Εὑρητέος, έα, έον, inveniendus. Ab εὑρίσκω.
Εὑρήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, inventor. Ab eod.

Εὐ-

Εὔῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, bene radicatus, firmis nitens radicibus. 2) radice exuberans. A ῥίζα.

Εὐῤῥιζέω, ῶ, f. ήσω, bene radicatus sum. 2) radicibus exubero.

Εὔῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, sagax, quasi, cui bonæ sunt nares. *Superl.* εὐῤῥινέστατος.

Εὔῤῥινος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem. 2) firmo vel pulcro corio, pelle pulcra tectus. A ῥινός, *pellis*.

Εὐριπιδικῶς, *Adv.* more Euripidis.

Εὐῤῥίπιστος, ου, ὁ, ἡ, instabilis, versabilis. 2) qui fide incerta est. A ῥιπίζω.

ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale est inter insulam Eubœam & Atticam. 2) fretum quodvis. 3) stagnum, s. fossa aqua plena in hortis, Euripus, Nilus. *Aliis etiam* ἡ.

Εὐριπώδης, εος, ὁ, ἡ, Euripo similis, reciprocos æstus habens, velut Euripus.

Εὑρίσκω, invenio investigando & inquirendo. 2) casu reperio. 3) comperio, reperio, deprehendo. 4) ut vetustiores verbo φαίνεσθαι & ἐξετάζεσθαι utebantur, sic recentiores utuntur verbo εὑρίσκεσθαι, pro *esse*. F. εὑρήσω, p. εὕρηκα, aor. 2. εὗρον, εὑρεῖν. At εὑρίσκομαι, invenior, aor. 1. εὑρέθην. 5) *in med.* comparo mihi, adipiscor, paro, impetro, emo. 6) incido in aliquid mali, conscisco. aor. 2. med. εὑρόμην, comparavi mihi vel aliis. εὑρόμενος. inf. a. 2. εὑρέσθαι.

Εὐῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, bene fluo. 2) facilem cursum habeo. 3) feliciter ago, prospera fortuna utor. Ab εὔῤῥοος.

Εὔῤῥοια, ας, ἡ, facilis fluxus. 2) facilis cursus. 3) res prosperæ & ad voluntatem fluentes. Ab eod.

Εὐῤῥοίζητος, ου, ὁ, ἡ, stridens. 2) celeriter volans. Ex ῥοιζέω, *strideo*.

Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, Euroaquilo, fluctuosus Eurus. Ex εὖρος & κλύδων, *fluctus*. (Sed melior est lectio εὐρακύλων, vel εὐρακύλων, quæ est ipsa vox latina.)

Εὐρόνοτος, ου, ὁ, ἡ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno spirans. Ex εὖρος & νότος.

Εὔῤῥοος, *contr.* εὔῤῥους, ου, ὁ, ἡ, bene fluens, facilem cursum habens. 2) facilem meatum præbens. 3) copiose fluens. 4) facundus.

Εὖρος, ου, ὁ, Eurus, ventus omnis ab oriente spirans, apud Poetas: at apud Geographos & Historicos, Physicos, spirans ab oriente brumali, adeoque e regione meridiem versus.

Εὖρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρὺς, *latus*.

Εὐῤῥαφής, έος, ὁ, ἡ, bene seu pulcre consutus. pro εὐραφής. A ῥάπτω, *suo*.

Εὐῤῥείτης, ου, ὁ, ἡ, pulcre fluens. Hom. ἐϋῤῥείταο, *in Genitivo*. Ex εὖ & ῥέω vel ῥείω, *fluo*.

Εὔῤῥην, ηνος, ὁ, ἡ, idem quod sq.

Εὔῤῥηνος, ου, ὁ, ἡ, pulcras habens agnas, seu oves. v. εὔρηνος.

Εὐῤῥῆς, έος, ὁ, ἡ, aut εὐῤῥεὺς, q. d. pulcrifluus, ut hinc sit *Genitiv.* ἐϋῤῥῆος, ap. Hom. A ῥέω, *fluo*.

Εὔῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, v. εὔριν.

Εὔῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, largiter, bene fluens.

Εὐρὺ, *Adv.* late. Ab εὐρὺς.

Εὐρυάγυιος, υια, υιον, latas vias habens. Ab eod. & ἀγυιὰ, *via*.

Εὐρύαλος, ου, ὁ, ἡ, latam seu amplam aream habens. 2) latus, amplus. Ab ἅλως, *area*.

Εὐρυάλως, ωος, ὁ, ἡ, idem.

Εὐρυάνασσα, ἡ, late regina, regina potens.

Εὐρυβατεύεσθαι, improbe agere, ut Euribates, s. Eurybatus.

Εὐρυβίης, pro εὐρυβίας, ου, ὁ, cujus vis late patet. A βία, *vis*.

Εὐρυγένειος, ου, ὁ, ἡ, prolixam barbam habens. A γένειον, mentum. Nonnus contra analogiam, pro familiam copiosam habente, (quasi a γένος repetiisset vocabulum.)

Εὐρυδίνης, ου, ὁ, latos vortices habens, profundus, latus. Ep. fluminis. A δίνη, *vortex*.

Εὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri. 2) concinnitas corporis, decens & aptus motus. A sq.

Εὔρυθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, numerosus. 2) concinnus.

Εὐρύθμως, *Adv.* numerose. 2) concinne.

Εὐρυκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum s. vastum caput habens. A κάρηνον, *caput*.

Εὐρυκέρως, ωτος, lata cornua habens. A κέρας.

Εὐρυκοίλιος, ον, latam alvum habens. A κοιλία.

Εὐρύκολπος, ον, latum sinum habens, sinuosus.

Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, late dominans.

Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ, ἡ, lata prata habens. 2) latus, amplus.

Εὐρυμέδων, οντος, τὸ, late regnans, late rex. A μέδω, *impero*.

Εὐρυμενής, ὲς, firmus, fortis. A μένος, *robur*.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ, ἡ, latam frontem habens. A μέτωπον.

Εὐρύνω, f. υνῶ, dilato. Ab εὐρὺς.

Εὐρύνωτος, ου, ὁ, ἡ, latum dorsum habens.

Εὐρυόδειος, α, ον, vel εὐρυόδειος, ου, ὁ, ἡ, latas vias habens. Hinc εὐρυοδείη, *Jon.* Ab ὁδός.

Εὐρυόπα pro εὐρυόπης, apud Hom. vid. εὐρύοψ.

Εὐ[illegible]χλος, ου, ὁ, ἡ, latus seu amplus turba. 2) po[illegible]sus.

Εὐρυπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, latum habens calceum. A πέδιλον.

Εὐ[illegible]ὁ, ἡ, latum habens solum, agrum. A πέδον.

Εὐρύπορος, ου, ὁ, ἡ, latus habens meatus. 2) lata habens vada.

Εὐρυπρωκτία, ἡ, mollities cinædi. A seq.

Εὐρύπρωκτος, ου, ὁ, ἡ, latum & amplum podicem habens, i. e. cinædus.

Εὔρυπτος, ον, abstersu facilis. Ab ῥύπτω.

Εὐρυπύλη, ης, ἡ, lata & spatiosa porta.

Εὐρυπυλής, έος, ὁ, ἡ, latas portas habens. A πύλη.

Εὐρύπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, ab eod.

Εὐρυρέεθρος, ου, ὁ, ἡ, Epith. fluvii, late fluens. A ῥέεθρα, *fluenta*.

Εὐρυρέω, f. εύσω, late fluo. (Sed εὐρυροέω, rectius est.)

Εὐρὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, latus, amplus, spatiosus.

Εὐρυσάκης, εος, ὁ, ἡ, latum & amplum scutum habens. A σάκος, *scutum*.

Εὐρυσθενής, έος, ὁ ϗ ἡ, late, valde potens. A σθένος.

Εὐρύσορος, ου, ὁ, ἡ, latum habens loculum. ut εὐρύσορον σῆμα, in Epigr. amplum & capax sepulcrum.

Εὐρύστερνος, ου, ὁ, ἡ, latum pectus habens. A στέρνον, *pectus*.

Εὐρυστήθης, εος, ὁ, ἡ, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. A στῆθος.

Εὐρυστομία, ἡ, hiatus vastus oris, sc. in pronunciando. A sq.

Εὐρύστομος, ου, ὁ, ἡ, qui lato ore, seu ostio est. 2) garrulus. A στόμα.

Εὐρυτενής, έος, ὁ, ἡ, qui late distenditur, latus, amplus. A τείνω, *tendo*.

Εὐρυτέρως, *Adv.* latius. Ab εὐρύ.

Εὐρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo. Ab eod.

Εὐρύτιμος, ον, valde honoratus. A τιμή.

Εὔρυτος, ὁ, ἡ, bene fluens, manans, liquidus.

Εὐρυτρητος, ου, ὁ, ἡ, lata & ampla habens foramina. A τρητὸς, *perforatus*.

Εὐρυφαρέτρης, ου, ὁ, ὁ, altam seu amplam habens pharetram. Epitheton Apollinis. A φαρέτρα, *pharetra*.

Εὐρυφυὴς, έος, ὁ, ἡ, late crescens. A φύω.

Εὐρυφωνία, ἡ, pronunciatio, sonus verbi amplior. A sq.

Εὐρύφωνος, ον, ampla voce præditus. 2) *de verbo*, sonorus. A φωνή.

Εὐρυχαδὴς, έος, ὁ, ἡ, latus, capax. A χάζω.

Εὐρυχαίτας, Dor pro Εὐρυχαίτης, ου, ὁ, latam comam habens. A χαίτη, *coma*.

Εὐρύχορος, ου, ἡ, amplus, spatiosus, pro εὐρύχωρος.

Εὐρυχωρὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod εὐρύχωρος.

Εὐρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, spatium latum. 2) opportunitas ex amplitudine loci. A sq.

Εὐρύχωρος, ου, ὁ, ἡ, amplus, spatiosus, capax. A χῶρος, vel χώρα.

Εὐρύοψ, οπος, vel οπος, ὁ, ἡ, late & longe videns. Jovis Epitheton, quasi omnia longe lateque providentia sua perlustrantis & gubernantis. Ab ὤψ, *oculus*, aut ab ὄψ, *vox*, ut sit longe lateque sonans, tonans. Hom. εὐρύοπα Κρονίδην. Apud eundem est & εὐρύοπα Ζεὺς *Nominativus* pro εὐρυόπης.

Εὐρώγης, γος, ὁ, ἡ, plenus acinis. A ῥὼξ, *acinus*.

Εὐρώδης, εος, ὁ, ἡ, & εὐρώεις, εντος, situ obsitus. 2) tenebrosus, obscurus. Ab εὐρώς. 3) amplus, latus. Ab εὖρος, *latitudo*.

Εὐρωπὸς, ἡ, ὸν, tenebricosus. Ab εὐρὼς & ὤψ. (Sed πὸς & ωπὸς est terminatio.)

Εὐρὼς, ῶτος, ὁ, situs, mucor, caries.

Εὐρωστέω, bene valeo, robustus sum. Ab εὔρωστος.

Εὐρωστία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. A sq.

Εὔρωστος, ου, ὁ, ἡ, robustus, validus, bene valens. A ῥώννυμι, *roboro*.

Εὐρώστως, *Adv.* robuste, valide, firmiter. A pr.

ΕΥΡΩΤΑΣ, ου, ὁ, Eurotas, fluvius Laconicæ. 2) veretrum in Epigr. apud Suidam.

Εὐρωτιάω, ῶ, situ obsitus sum, marceo. εὐρωτιῶν, *Partic.* cariosus, sordidus. Ab εὐρώς.

ΕΥΣ, bonus. 2) strenuus. (Ab hoc ductum videtur *Adv.* εὖ, *bene*.

Εὐσανίδωτος, ου, ὁ, ἡ, bene tabulatus. Epith. navis bonæ. A σανιδόω, *tabulo*.

Εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. A sq.

Εὔσαρκος, ου, ὁ, ἡ, bonas habens carnes, carnosus, corpulentus. A σάρξ.

Εὐσαρκόω, ῶ, f. ώσω, reddo corpulentum & carnosum.

Εὐσαρκώτης, ἡ, corpulentia.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio. 2) cura & tutela atque reverentia eorum, quibus eam debemus. Ab εὐσεβής.

Εὐσεβέω, ῶ, f. ήσω, probe & religiose Deum colo, pius sum, pie ago, adversus quemcunque, cui pietas debetur, e consuetudine latina, ut Deus, parentes, conjugem, liberos, magistratus, magistros. *Hinc* 2) curo & tueor eos, quos debeo.

Εὐσεβέως, *Adv.* pie, religiose, pro εὐσεβῶς.

Εὐσέβημα, ατος, τὸ, pie factum, officium pietatis. Ab εὐσεβέω.

Εὐσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβὲς, έος, pietas. A σέβομαι.

Εὐσεβῶς, *Adv.* idem quod εὐσεβέως. A pr.

Εὔσειστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile potest concuti. 2) terræ motibus obnoxius. A σείω.

Εὐσέληνος, ου, ὁ, ἡ, lucidus, lunæ fulgore illustris. 2) non illunis. A σελήνη.

Εὔσελμος, ου, ὁ, ἡ, pulcra habens transtra. Epith. bonæ navis. A σέλμα, *transtrum*.

Εὔσεπτος, ου, ὁ, ἡ, venerabilis. A σέβομαι.

Εὐσημία, *Jon.* εὐσημίη, ἡ, bona significatio, bonum signum. A σημεῖον.

Εὔσημος, ου, ὁ, ἡ, bene significans. 2) insignis. A σῆμα, *signum*.

Εὐσήμως, *Adv.* clare, perspicue. A pr.

Εὔσηπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. A σήπω.

Εὐσηψία, ας, ἡ, putrescendi celeritas. Ab eod.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.

Εὐσθενέω, ῶ, f. ήσω, viribus polleo. A sq.

Εὐσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, viribus pollens, validus, admodum robustus. A σθένος.

Εὐσθένιος, ον, idem.

Εὐσιτέω, ῶ, f. ήσω, bene habitus sum e cibo. 2) cibum appeto, alacriter sumo. A seq.

Εὔσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui bono est stomacho.

Εὐσκανδάλιστος, ον, qui facile offendit. A σκανδαλίζω.

Εὐσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, bene saltans, celer, velox, agilis.

Εὐσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, bona habens crura. Ab σκέλος, *crus*.

Εὐσκέπαστος, ὁ, ἡ, bene tectus atque munitus. A σκεπάζω, *tego*.

Εὐσκεπὴς, έος, ὁ, ἡ, bene tectus, bonum tegumentum habens. A σκέπω, *tego*.

Εὔσκευος, ου, ὁ, ἡ, vasis utensilibus bene instructus.

Εὐσκίαστος, ον, a σκιάζω, &

Εὔσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbrosus, opacus, gratas umbras habens, amoenus. A σκιά.

Εὔσκοπος, ου, ὁ, ἡ, qui scopum perite adsequitur. 2) providus. 3) opportunus.

Εὐσκόπως, *Adv.* apte, perite, feliciter, recte, ut metam feriat.

Εὐσκωμμένως, *Adv.* facete, salse, &

Εὐσκωμμοσύνη, ης, ἡ, facilitas in scommatis & dicteriis jaciendis. A seq.

Εὐσκώμμων, ονος, ὁ, ἡ, dicax. A σκῶμμα.

Εὐσμίλευτος, ου, ὁ, ἡ, scalpro bene politus. Hesych. qs. a σμιλεύω.

Εὔσοια, ας, ἡ, robur. Sophocl. pro εὐσοΐα. A seq.

Εὔσοος, *contr.* εὔσους, ου, ὁ, ἡ, incolumis, salvus. Theocr.

Εὐσπειρὴς, έος, &

Εὔσπειρος, ου, ὁ, ἡ, pulcras spiras faciens, pulcre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. A σπεῖρα.

Εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animositas. 2) misericordia. Ab εὔσπλαγχνος.

Εὐσπλαγχνίζομαι, facile misereor. A sq.

Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, qui bona & valida viscera habet. 2) animosus. 3) misericors. A σπλάγχνα, *viscera*.

Εὔσπορος, ου, ὁ, ἡ, fecundus, *de agro*. A σπορά, *semen*.

Εὐστάθεια, ας, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia. 2) bona constitutio corporis, constantia, firmitas, tranquillitas animi. Ab εὐσταθής.

Εὐσταθέω, ῶ, f. ήσω, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum. Ab seq.

Εὐστα-

Εὐσταθής, έος, ὁ, ἡ, stabilis, firmus, constans. 2) epith. morbi constantis ejusdemque moderati. Hinc τὸ Εὐσταθὲς, έος, bona constitutio. Ex εὖ & ἵστημι.

Εὐστάθεια, ας, ἡ, idem quod Εὐσταθής.

Εὐστάθμως, Adv. exacte, ad amussim. A σταθμή.

Εὐσταθῶς, Adv. constanter, firmiter, tuto.

Εὐσταλής, έος, ὁ, ἡ, bene instructus, decenter ornatus. 2) succinctus & paratus. 3) leviter armatus, ideoque expeditus. A στέλλω.

Εὐσταλῶς, Adv. decenti cultu, composite, expedite. A pr.

Εὐστάφυλος, ου, ὁ, ἡ, uvis onustus. A σταφυλή.

Εὔσταχυς, υος, ὁ, ἡ, bonas & multas spicas ferens.

Εὐστεγής, ές, bene tectus, munitus. A στέγω.

Εὔστειρος, ου, ον, firmam carinam habens. epith. navis bonæ. A στεῖρα, carina.

Εὔστερνος, ου, ὁ, ἡ, bonum ac firmum pectus habens. A στέρνον, pectus.

Εὐστέφανος, ου, ὁ, ἡ, pulcre coronatus. a στέφανος. 2) bene munitus, bene muris cinctus. a στεφάνη.

Εὐστεφής, έος, ὁ, ἡ, idem. A στέφω.

Εὔστεφος, ου, ὁ, ἡ, idem, ab eod.

Εὐστιβής, έος, ὁ, ἡ, bene tritus & calcatus pedibus viatorum. 2) planus. A στείβω.

Εὔστιπτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Εὔστολος, ου, ὁ, ἡ, bene indutus, pulcre ornatus. 2) bene instructus, habilis. A στέλλω.

Εὔστομα, *Adverbialiter* de silentio in sacris. ut εὔστομ' ἔχε, ore fave, lingua fave, i. e. sile. τάδε μοι εὔστομα κείσθω, suo hæc loco relinquam, compescam hac in re linguam, de his cavebo parum reverenter & parum religiose loqui. v. Εὔστομος.

Εὐστομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus. 2) sapor gratus. A sq.

Εὐστόμαχος, ου, ὁ, ἡ, bonum habens stomachum. 2) stomacho conveniens, utilis, gratus, stomachum corroborans.

Εὐστομέω, ῶ, f. ήσω, suavem ore cantum modulor. 2) ore rotundo loquor. 3) ore faveo, bona verba dico. Ab Εὔστομος.

Εὐστομία, ας, ἡ, bona pronunciatio. 2) orationis festivitas, dicacitas. 3) sapor ori gratus. 4) prudentia & modestia dicendi cavens ne quod verbum inconsultum & parum religioni conveniens excidat. A sq.

Εὔστομος, ου, ὁ & ἡ, ori conveniens; sapidus. 2) qui pulcro ore est. 3) disertus. Εὔστομα, *Adv.* v. supr.

Εὐστοχάζομαι, f. άσομαι, conjectura adsequor. (melius separatim verbum quodque exaretur.)

Εὐστοχέω, ῶ, f. ήσω, jaculandi peritus sum, scopum ferio. 2) sollerter conjecto. 3) εὐστοχεῖν prodesse, valere ad aliquid

Εὐστόχημα, ατος, τὸ, id, quod recte conjicitur, quod sollerter perspicitur. 2) sententia, apophthegma. 3) prosper rei successus, felix eventus. A pr.

Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, sollertia conjectandi. A sq.

Εὔστοχος, ου, ὁ, ἡ, peritus jaculandi. 2) recta ad scopum tendens, directus. 3) sollers, ingeniosus, perspicax, acutus. A στόχος.

Εὐστόχως, *Adv.* dextre, feliciter, sollerter, accommodate. A pr.

Εὔστρα, vel Εὔστρη, ας, ἡ, fossa, in qua sues mactabantur. 2) spica hordei tosta. Ab εὕω vel αὕω, *ustulo*.

Εὐστρεβής, έος, ὁ, ἡ, qui facile torquetur, vel flectitur. A στρέφω.

Εὐστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, bene impero, castris.

Εὐστρεφής, έος, ὁ, ἡ, versatilis, agilis. 2) navus, strenuus. A στρέφω.

Εὔστρεπτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Εὐστροφής, έος, ὁ, ἡ, pulcre tortus. 2) flexilis. Ab eod.

Εὐστρογγυλίζω, f. ίσω, in rotunditatem conglobo.

Εὐστροφάλιγξ, γγος, ὁ, ἡ, calamistratus, epith. comæ.

Εὐστροφία, ας, ἡ, q. d. versatilitas, versutia, versatile ingenium. A sq.

Εὔστροφος, ου, ὁ, ἡ, tortilis. 2) agilis. 3) pulcre tortus. A στρέφω.

Εὐστόλως, *Adv.* apte, petite. A pr.

Εὔστυλος, ου, ὁ, ἡ, columnas justis intervallis distributas habens, *ideoque* columnarum specie decorus.

Εὐσυγκάλυπτος, ον, bene celatus, facile celandus.

Εὐσύλητος, ον, prædantibus, spoliantibus expositus. A συλάω.

Εὐσύλληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile concipit, quæ celeriter utero concipit foetum. 2) facilis captu. 3) comprehensibilis. A συλλαμβάνω, *comprehendo*.

Εὐσυλλόγιστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile colligi argumentando potest. A συλλογίζομαι.

Εὐσυμβίβαστος, ον, facile conciliandus, conjungendus, congruens. A συμβιβάζω.

Εὐσύμβλητος, ου, ὁ, ἡ, qui per conjecturam facile cognosci potest.

Εὐσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, facilis, bonus, commodus, humanus & fidus in congressu, in pactis, in commercio, cum quo facile pactum inimus, *item* facilis & comis in congressibus, aditu. 2) fausti ominis, fausti signi, cui libenter & hilariter occurramus. 3) facile aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex συμβάλλομαι & σύμβολον.

Εὐσυμπερίφορος, ου, ὁ, ἡ, qui facile ducitur, quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens, commodis moribus, lenis, facilis, qui se rei cuique præsenti, & homini, cum quo agit, accommodat.

Εὐσύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, facile coalescens; qui facile coagmentari potest.

Εὐσυνάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile congregari potest. 2) in quem facile aliquid comportari potest.

Εὐσυνάλλακτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod Εὐσύμβολος. A συναλλάττω.

Εὐσυναλλάκτως, *Adv.* comiter, placide, humane. A pr.

Εὐσυνάρμοστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile aptari & coagmentari potest. A συναρμόζω.

Εὐσυνάρπαστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile corripi s. arripi potest. A συναρπάζω, *arripio*.

Εὐσυναρπάστως, *Adv.* ut facile corripi possit. A pr.

Εὐσυνειδησία, ἡ, conscientia recti. A seq.

Εὐσυνείδητος, ου, ὁ, ἡ, bene sibi conscius. A συνειδέναι.

Εὐσυνειδήτως, *Adv.* cum conscientia recte facti. A pr.

Εὐσυνεσία, ας, ἡ, sagacitas, prudentia in judicando. A σύνεσις.

Εὐσύνετος, ου, ὁ, ἡ, intellectu facilis. 2) prudens, perspicax, sagax.

Εὐσυνθεσία, ἡ, facilitas in paciſcendo, fides in pactis ſervandis. A ſeq.

Εὐσυνθετέω, ῶ, bene compoſitus ſum. 2) fœderibus ineundis facilem me præbeo. 3) fœdera & pacta ſervo. 4) recte ago, apte. Polyb. A ſeq.

Εὐσύνθετος, ου, ὁ, ἡ, apte compoſitus. 2) aptus, facilis ad compoſitionem.

Εὐσυνθέτως, apte, congrue. A pr.

Εὐσύνοπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile conſpici poteſt, conſpicuus, manifeſtus, intellectu facilis.

Εὐσυνόπτως, *Adv.* perſpicue, clare.

Εὐσύμπηκτος, ον, bene compoſitus, aptus, congruus. A συμπήσσω.

Εὐσυμπήκτως, *Adv.* apte, congrue.

Εὐσύντριπτος, ον, qui facile frangitur. A συντρίβομαι.

Εὔσφυκτος, ου, ὁ, ἡ, facile vel recte pulſans. A σφύζω, *pulſo*, *de arteriis*.

Εὔσφυρος, ου, ὁ, ἡ, elegantes habens pedes, *de femina pulcra*. A σφυρὸν, *malleolus pedis*.

Εὔσχετος, ον, qui bene retineri, excipi poteſt. Ab ἔχω.

Εὐσχημολογέω, ῶ, f. ήσω, honeſte & ſcite loquor. Ex εὔσχημος & λέγω, *dico*.

Εὐσχημονέω, ῶ, f. ήσω, honeſte me gero, contineo. 2) *neutr.* de hominibus & rebus honeſtis viſu, auditu &c. Ab εὐσχήμων.

Εὐσχημόνως, *Adv.* decore, decenter. Ab eod.

Εὔσχημος, ου, ὁ, ἡ, honeſtus, decorus, ſpecioſus. A σχῆμα, *forma*, *geſtus*.

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, ſpecioſitas, modeſtia, elegantia. A ſeq.

Εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus. 2) modeſtiæ ſtudens, legibus obtemperans. A σχῆμα.

Εὐσχήμως, *Adv.* honeſte, compoſite. Ab εὔσχημος.

Εὐσχιδὴς, έος, ὁ, ἡ, bene fiſſus aut ſciſſus. 2) facile ſciſſilis. A σχίζω, *findo*.

Εὔσχιστος, ου, ὁ, ἡ, fiſſilis, qui facile findi aut ſcindi poteſt. Ab eod.

Εὐσχολέω, ῶ, f. ήσω, vaco, otio abundo. Ab εὔσχολος.

Εὐσχολία, ας, ἡ, vacatio, otium. A ſeq.

Εὔσχολος, ου, ὁ, ἡ, qui abundat otio, expers belli. A σχολή.

Εὐσωματέω, ῶ, f. ήσω, ſum corpore pulcro & bene conſtituto. Ab εὐσώματος.

Εὐσωματία, ας, ἡ, bona corporis conſtitutio. A ſeq.

Εὐσώματος, ου, ὁ, ἡ, qui corpore bene conſtituto eſt, corpulentus, corpore robuſto. A σῶμα.

Εὔσωμος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab eodem.

Εὔιτυρος, ου, ὁ, ἡ, habens bonas curvaturas rotæ. Epith. currus boni. A ἴτυρον.

Εὐτακτέω, ῶ, f. ήσω, ordinem ſervo. 2) facio quæ debeo, modeſte pareo, ſolvo tributa, quæ debeo. 3) caſtus ſum, a Venere abſtineo, honeſtati ſtudeo. A ſeq.

Εὔτακτος, ου, ὁ, ἡ, ordinatus, diſpoſitus. 2) ordinem ſervans, certo ordine procedens. Hinc τὸ εὔτακτον, ου, diſciplina, modeſtia.

Εὐτάκτως, *Adv.* ordinate. 2) æqualiter, compoſite, modeſte. *Comp.* εὐτακτοτέρως. A pr.

Εὐταμίευτος, ου, ὁ, ἡ, bene reconditus. 2) bene adminiſtratus: cum ſc. parce & modice aliqua re, pecunia, viribus, utimur, nec totam ſimul profundimus. 3) rem ſic gerens vel adminiſtrans. *Unde* 4) moderatus, mediocris, facilis, parabilis. A ταμιεύω, ubi vide.

Εὐταξία, ας, ἡ, ordo, modeſtia. A τάττω.

Εὐτάρακτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile perturbatur. A ταράσσω, *perturbo*.

Εὖτε, *Adv.* aliquando. 2) quando, quum, ubi. (Hoc repetendum videtur ab Jonico εὖ pro οὗ, ἐφ' οὗ τόπου ἢ χρόνου, *quo in loco vel tempore*. 3) quoad. 4) quandoquidem. 5) ſicut, velut, ceu.

Εὐτειχὴς, έος, ὁ, ἡ, bene munitus. A τεῖχος.

Εὐτείχεος, idem & ex iiſd.

Εὐτείχιστος, ον, facile muniendus. A τειχίζω.

Εὐτέκμαρτος, ου, ὁ & ἡ, conjectu facilis, quod facile poſſit ex indiciis colligi & agnoſci. A τεκμαίρομαι, *conjicio*.

Εὐτεκνέω, ῶ. εὐτεκνῶ, felix prole. Ab εὔτεκνος.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, boni liberi & multi. A ſeq.

Εὔτεκνος, ου, ὁ, ἡ, felix ſobole. 2) fecundus. A τέκνον.

Εὐτέλεια, ας, ἡ, parvus ſumtus, frugalitas, parſimonia. 2) vilitas, tenuitas, humilitas. A ſeq.

Εὐτελὴς, έος, ὁ, ἡ, non magnam impenſam requirens, tenuis. 2) frugalis, qui parvos ſumtus facit. 3) vilis, frivolus. A τέλος, *ſumtus*. in quod erogari ſumtus facile tolerentur.

Εὐτελίζω, f. ίσω, flocciſacio, vilipendo, contemno. A præc.

Εὐτελισμὸς, οῦ, ὁ, extenuatio rei, contemptus. A præc.

Εὐτελῶς, *Adv.* parvo ſumtu, frugaliter, tenuiter. Ab εὐτελής.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, *Muſa*. A τέρπω.

Εὐτερπὴς, έος, ὁ & ἡ, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus. Ab eod.

Εὐτέχνητος, ον, exquiſita arte factus. A τεχνάομαι.

Εὐτεχνία, ας, ἡ, peritia, doctrina, eruditio, ſolertia. 2) artificium quodvis. A ſeq.

Εὔτεχνος, ου, ὁ, ἡ, artificioſus, artis peritus. A τέχνη, *ars*.

Εὐτέχνως, artificioſe. A pr.

Εὔτμητος, ου, ὁ, ἡ, bene ſectus & paratus, elaboratus.

Εὐτοκέω, ῶ, f. ήσω, facile, ſæpe pario. Ab εὔτοκος.

Εὐτοκία, ας, ἡ, fecunditas. 2) facilis partus. A ſeq.

Εὔτοκος, ου, ὁ, ἡ, fecundus. 2) facile & ſæpe pariens. *Paſſ.* εὔτοκος, *propar.* bene, feliciter genitus, pulchra proles. Ex τίκτω, *pario*.

Εὐτολμέω, audeo. Ab εὔτολμος.

Εὐτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animoſitas, animi præſentia. A ſeq.

Εὔτολμος, ου, ὁ, ἡ, audax, confidens, animoſus, intrepidus. A τόλμα.

Εὐτόλμως, *Adv.* audacter, animoſe, intrepide.

Εὔτομος, ου, ὁ, ἡ, ſectu facilis. 2) bene ſeu pulcre ſectus. A τέμνω, *ſeco*.

Εὐτονέω, ῶ, f. ήσω, validus ſum. 2) vires recipio. Ab εὔτονος.

Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, ſ. nitendo. A ſeq.

Εὔτονος, ου, ὁ, ἡ, validus, firmus, tenax.

Εὐτόνως, *Adv.* acriter, ſtrenue, magna cum contentione. A pr.

Εὐτοξία, ας, ἡ, dexteritas & peritia jaculandi. A ſeq.

Εὔτοξος, ου, ὁ, ἡ, bonum arcum habens, felix jaculandi arcu. A τόξον.

Εὔτορνος, ου, ὁ, ἡ, tornatu facilis. 2) pulcre tornatus.

Εὐτρα-

Εὐτέχνως, *Adv.* scite, eleganter.

Εὐτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, qui multos laute excipit. 2) quod fit ad mensam lauta instructam. 3) bene instructa mensa utens. A τράπεζα.

Εὐτραπελεύομαι, lepida jocor, dicax sum, facete dico. Ab εὐτράπελος.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, comitas. 2) scurrilitas, dicacitas. 3) faceta dictum. Ab eod.

Εὐτραπελίζω, f. ίσω, festive jocor, scurriliter loquor. A seq.

Εὐτράπελος, ου, ὁ, ἡ, urbanus, facetus, lepidus, jocosus. 2) scurrilis, ineptus. A τρέπω.

Εὐτραπέλως, *Adv.* facete, lepide. 2) scurriliter.

Εὐτραφέω, ῶ, nutrimentis abundo. A seq.

Εὐτραφής, έος, ὁ, ἡ, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ab τρέφω.

Εὐτράφητος, ου, idem. Ab εὐτραφέω.

Εὐτρεπής, έος, ὁ, ἡ, bene paratus. A τρέπω.

Εὐτρεπίζω, f. ίσω, apparo, instruo, compono, concilio amicos. A pr.

Εὐτρεπισμός, οῦ, ὁ, apparatus, ordinatio. A pr.

Εὐτρεπιστής, ὁ, curator rei apparandæ, ordinandæ, paratius amicitiarum. Ab eod.

Εὔτρεπτος, ου, ὁ, ἡ, versatilis, mutabilis.

Εὐτρεφής, έος, ὁ, ἡ, v. εὐτραφής.

Εὔτρητος, ου, ὁ, ἡ, bene perforatus, late hians.

Εὐτριαίνης, ὁ, tridentem egregie gerens. Epith. Neptuni. A τρίαινα, *tridens*.

Εὐτριβής, έος, ὁ, ἡ, bene tritus, assuetus. A τρίβω.

Εὔτριπτος, ου, ὁ, ἡ, tritu facilis, friabilis. Ab eod.

Εὔτριχος, ου, ὁ, ἡ, comatus, capillatus. A θρίξ, *coma*.

Εὐτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia. Ab εὔτροπος.

Εὔτροπις, ιδος, bonam carinam habens navis.

Εὔτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui probatis est moribus, bene moratus.

Εὐτρόπως, *Adverb.* decenter. A pr.

Εὐτροφέω, ῶ, f. ήσω, bene alor, copiosum nutrimentum accipio, cresco, pinguesco. Ab εὔτροφος.

Εὐτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, alimenti copia. 2) habitus succulentior & vegetior. Ab seq.

Εὔτροφος, ου, ὁ, ἡ, bene nutritus. 2) pinguis, plenus. εὐτροφος, copiose nutriens. A τρέφω.

Εὐτρόχαλος, & εὔτρ. ου, ὁ, ἡ, rotundus, mobilis, &c. 2) planus, in quo rotæ curruiva nil obstat.

Εὔτροχος, ου, ὁ, ἡ, volubilis, agilis. A τρέχω.

Εὐτρύγητος, ου, ὁ, ἡ, qui facila demetitur, decerpitur, vindemiatur. A τρυγάω.

Εὐτυκίζω, paro, orno. A seq.

Εὔτυκος, ου, bene paratus, ornatus, facilis. A τεύχω.

Εὔτυκτος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Εὐτύκως, *Adv.* fabre, facile. Ab εὔτυκος.

Εὐτυχέω, ῶ, f. ήσω, sum felix, secunda fortuna utor. 2) obtineo, assequor. Ab εὐτυχής.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas.

Εὐτυχής, έος, ὁ, ἡ, secunda fortuna utens, votorum compos, felix: hinc τὸ εὐτυχὲς, *subst.* fortuna secunda, successus prosper.

Εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna, felicitas.

Εὐτυχῶς, *Poet.* εὐτυχέως, feliciter, prospere.

Εὔυαλος, ου, e pulcro vitro factus, vitreus.

Εὐυδρία, ἡ, copia aquarum. A seq.

Εὔυδρος, ου, ὁ, ἡ, aqua abundans, irriguus. Ab ὕδωρ.

Εὐυμνία, ἡ, celebritas. A seq.

Εὔυμνος, ου, ὁ, ἡ, laude dignus, celebrandus. 2) qui commode, multis causis laudari potest.

Εὐυπέρβατος, ου, superabilis, qui facile superatur. Ab ὑπερβαίνω.

Εὐυπέρβλητος, ου, ὁ, ἡ, superatu facilis, superabilis. Ab ὑπερβάλλω, *supero*.

Εὔυπνος, ου, facila & placide dormiens.

Εὐϋπόιστος, ου, tolerabilis.

Εὔυφαντος, ου, ὁ, ἡ, bene & eleganter textus.

Εὐυφής, έος, ὁ, ἡ, idem. Ab ὑφή.

Εὐφαής, έος, ὁ, ἡ, clarus, pellucidus. Nonnus. A φαίνω.

Εὐφαντασίωτος, ου, ὁ, ἡ, qui bene & facile capit visiones, felix in concipiendis imaginibus & speciebus rerum. 2) qui sibi omnia secundum votum optime fingit. A φαντασιόομαι.

Εὐφαρέτρας, *Dor.* pro εὐφαρέτρης, ου, ὁ, pulcram pharetram habens. A φαρέτρα.

Εὐφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, madicamentis conveniens, seu utilis. A φάρμακον.

Εὐφεγγής, έος, ὁ, ἡ, egregium splendorem habens, valde splendidus. A φέγγος.

Εὐφεγγία, ἡ, splendor. A pr.

Εὐφημέω, ῶ, f. ήσω, verbis εὐφήμοις utor. 2) celebro, laudo. 3) gratulor, bene ominor. 4) faveo lingua, bona verba dico. εὐφήμει, melius ominare: bona verba quæso: desine male loqui, sile. εὐφημεῖτε, favete linguis. Ab εὔφημος.

Εὐφημία, ας, ἡ, *proprie* honestas & suavitas, quæ ast in verbis. 2) bonum omen, fausta acclamatio. 3) bona fama, laus, favor. 4) honorifica appellatio. Ab eod.

Εὐφημίζω, fut. ίσω, faustis ominibus prosequor. Ab eod.

Εὐφημισμός, οῦ, ὁ, boni ominis captatio. 2) Euphemismus, Figura rhetorica, qua res dictu audituve ingrata nomina molliori effertur.

Εὔφημος, ου, ὁ, ἡ, *proprie*, bene, suaviter sonans, sed de verbis: bonæ, honestæ, jucundæ rei cogitationem afferens (*opp.* βλάσφημος, *quod vid.*) 2) bonum omen habens, faciens, bene ominatus. 3) honorificus. 4) pius, religiosus.

Εὐφημοσύνη, ἡ, idem quod εὐφημία. A pr.

Εὐφήμως, *Adv.* honesto verbo; per Euphemismum. 3) bona verba dicendo, bana precando. 4) religiose. Ab eod.

Εὔφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, corruptibilis.

Εὐφθογγέω, bana sono, articulate pronuncio, suaviter cano. A seq.

Εὔφθογγος, ου, ἡ, bene sonans, suavem edens sonum.

Εὐφιλής, ές, gratus, jucundus alicui. A φιλέω.

Εὐφίλητος, ου, & εὐφιλάτας, *Dor.* dilectus. Ab eod.

Εὐφιλόπαις, δος, ὁ, ἡ, indulgens in libaros.

Εὐφιλοτίμητος, ου, contendere cum aliis de gloria, gloriæ amans, laudis cupidus, magnificus.

Εὔφιμος, ου, ὁ, ἡ, adstringens, vim adstringendi habens, obturandi, vel obstruendi vi pollens. 2) frænatus. A φιμός.

Εὔθραυστος, ου, fragilis.

Εὔφλεκτος, ου, ὁ, ἡ, inflammatu facilis. A φλέγω, *uro*.

Εὐφορβία, ας, ἡ, pastus, seu alimenti copia. A φορβή, *pabulum*.

Εὐφόρβιον, ου, τὸ, nomen plantæ. Ab eod.

Εὐφορέω, ῶ, f. ήσω, ferax sum, uberes fructus profero. Ab εὔφορος.

Εὐφόρητος, ου, tolerabilis. Ab φορέω.

Εὐφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas. 2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas. 3) bonus habitus, bona rei conditio. Ab εὔφορος.

Εὔφορ-

Εὐφόρμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, pulcram citharam habens. 2) *Subst.* ἡ pulcra cithara.

Εὔφορος, ου, ὁ, ἡ, portatu facilis. 2) qui facile fert, fertilis, ferax, fecundus. 3) agilis, expeditus. A φέρω.

Εὐφόρως, *Adv.* ita, ut facile ferat, aut portetur vel toleretur, leviter, facile, æquo animo. A pr.

Εὐφραδέως, *Adv.* eleganter, prudenter. 2) decenter, ornate. Ab seq.

Εὐφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, clarus, manifestus. 2) bene differens, disertus. A φράζω.

Εὐφραδία, ας, ἡ, venustas sermonis, facundia. A præc.

Εὐφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, oblecto. Εὐφραίνομαι, lætor. A φρὴν, *mens*.

Εὐφραντικὸς, ἡ, ὸν, exhilarans, genialis, lætus. A præc.

Εὐφραντοποιὸς, ὸν, exhilarans. Ex εὐφραίνω & ποιέω.

Εὐφρασία, ας, ἡ, lætitia, gaudium honestum, ob res bene gestas, recte facta. Ab εὐφραίνω.

Εὔφραστος, ου, ὁ, ἡ, explicatu facilis. 2) pronunciatu facilis. 3) bene notus, certus. A φράζω, *dico*.

Εὐφρονέω, ῶ, f. ήσω, bene sapio. 2) bene cupio. Ab εὔφρων.

Εὐφρόνη, ης, ἡ, nox. A pr.

Εὐφρόνως, *Adv.* prudenter. 2) benevole.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.

Εὐφρόσυνος, ου, ὁ, ἡ, lætitiam adferens. 2) hilaris, lætus. A pr.

Εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens integra est. 2) hilaris, lætus. 3) lætitiam adferens, exhilarans. A φρὴν, *mens*.

Εὐφυγία, ας, ἡ, fugæ facilitas seu commoditas. A φεύγω, *fugio*.

Εὐφυὴς, έος, ὁ, ἡ, bene ac læte crescens, ut arbor, pascua. 2) in quocunque genere bene a natura constitutus & factus. 3) ingeniosus. 4) facetus, jocosus, dicax &c. A φυή.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, naturalis dexteritas, ingenii solertia &c. A pr.

Εὐφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, custoditu seu servatu facilis. 2) bene custoditus. 3) a quo facile caveri potest. A φυλάσσω.

Εὔφυλλος, ου, ὁ, ἡ, densus foliis. A φύλλον.

Εὐφύσητος, ον, qui spiritu facile dissipatur. A φυσάω, *spiro*.

Εὐφυῶς, *Adv.* ut decet bona indole præditum. 2) ingeniose. 3) percommode, apte. Ab εὐφυής.

Εὐφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas. 2) suavis pronunciatio. A seq.

Εὔφωνος, ον, bene sonans, vocalis, canorus. A φωνή.

Εὐφώνως, *Adv.* bona voce. 2) suavi pronunciatione. *Comp.* εὐφωνοτέρως. A pr.

Εὐφώρατος, ου, ὁ, ἡ, deprehensu facilis. A φωράω, *deprehendo*.

Εὐχαίτης, ου, ὁ, bene seu pulcre jubatus. 2) bene comatus. A χαίτη, *coma*.

Εὐχαλίνωτος, ον, frenatus.

Εὔχαλκος, ου, ὁ, ἡ, [illegible] probo ex ære factus.

Εὐχάλκωτος, ον, idem. A χαλκόω.

Εὐχαριτίζομαι, honeste, lepide, acute jocor.

Εὔχαρις, ιτος, ὁ, ἡ, gratiosus, jucundus, facetus, cui gratia inest.

Εὐχαριστέω, ῶ, f. ήσω, suavis, jucundus sum. 2) gratum me præbeo, gratias ago. 3) gratulor. Ab εὐχάριστος.

Εὐχαριστήριον, ου, τὸ, gratiarum actio. 2) sacrum Eucharistiæ sacramentum. A pr.

Εὐχαριστήριος, ου, ὁ, ἡ, qui gratiarum agendarum aut habendarum causa fit, ut hymnus, quo gratiæ aguntur, aut sacrificium.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, gratia, suavitas rei vel personæ. 2) gratus animus. 3) grata beneficiorum commemoratio, grati animi significatio, gratiarum actio. 4) augustissimum Corporis & Sanguinis Jesu Christi sacramentum. A seq.

Εὐχάριστος, ου, ὁ, ἡ, suavis, gratiosus, acceptus, amabilis. *Superl.* εὐχαριστότατος. 2) gratus, beneficii memor.

Εὐχαρίστως, *Adv.* animo grato. 2) lepide, gratiose. 3) bene, feliciter.

Εὐχάριτος, ον, idem quod εὔχαρις. *Superl.* εὐχαριτώτατος. A χάρις.

Εὔχειλος, ου, ὁ, ἡ, labiosus, pulcra seu magna labia habens.

Εὐχείμερος, ου, ὁ, ἡ, ad hiberna accommodatus. 2) salubri frigori expositus. 3) frigoris bene patiens, cui bruma est tolerabilis. A χεῖμα, *hiems*.

Εὔχειρ, ρος, ὁ, ἡ, cui manus sunt habiles, manu fortis, strenuus, laboriosus, artificiosus.

Εὐχειρία, ας, ἡ, *propr.* manuum dexteritas seu agilitas. 2) artificium & dexteritas in rebus agendis. A pr.

Εὐχείρωτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod εὔχειρ. *Superl.* εὐχειρότατος, qui facillime vinci potest, ap. Xenoph. sed præstat εὐχειρωτότατος.

Εὐχείρωτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile in potestatem redigi, capi & mansuefieri potest, superabilis. A χειρόω.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas. 2) levitas. 3) proclivitas, studium. Ab seq.

Εὐχερὴς, έος, ὁ, ἡ, manibus tractabilis, facilis. 2) levis. 3) proclivis. A χείρ.

Εὐχερῶς, *Adv.* facile. 2) leviter. εὐχερέστερον, facilius. εὐχερέστατα, facillime.

Εὐχετάομαι, ῶμαι, precor, supplico. 2) glorior, jacto me. *Poet.* εὐχετόωνται pro εὐχετῶνται, εὐχετόωνται, tert. plur. ind. εὐχετόωντο, imperf. pro εὐχετῶντο, εὐχετάοντο. A seq.

Εὐχέτης, ου, ὁ, supplex, vota faciens. Ab εὔχομαι.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

Εὐχητὸς, ον, optabilis. A pr.

Εὔχιλος, ου, ὁ, ἡ, abundans pabulo & alimonia. 2) bene nutriens. 3) succulentus, corpulentus.

Εὔχλοος, *contr.* εὔχλους, ου, ὁ, ἡ, bene virens, pulcre virescens. A χλόα.

Εὔχλωρος, ον, pulcre viridans. 2) viridis.

Εὐχολόγιον, ου, τὸ, libellus, quo preces continentur. Ex εὐχὴ & λόγος, *sermo*.

Εὔχομαι, f. εὔξομαι, precor, opto, voveo. 2) glorior, jacto me. 3) profiteor, dico. Π

Εὔχορδος, ου, ὁ, ἡ, suaviter e fidibus sonans. epith. citharæ. A χορδὴ, *chorda*.

Εὔχορτος, ου, ὁ, ἡ, foeno seu gramine abundans.

Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus. 2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Εὐχρηματέω, ῶ, f. ήσω, opulentus sum, divitiis abundo. Ab εὐχρήματος.

Εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. A seq.

Π [illegible] occurrit apud Sophocl: Νῦν δὲ τοῦτο ηὔχετο μοι. Oed. R. v. 1512. V. ib. Schol. et Brunck [illegible]

Εὐχρήματος, ου, ὁ, ἡ, pecuniosus, a pecunia bene instructus. A χρῆμα.
Εὐχρηματέω, ῶ, fut. ήσω, dives sum. Ab εὐχρήματος, inusitato.
Εὐχρηστέω, ῶ, f. ήσω, utilis, accommodatus sum. 2) commodus, facilis, benignus sum. Εὐχρηστέομαι, commodis afficior, seu beneficiis. Ab εὔχρηστος.
Εὐχρήστημα, ατος, τό, commodum. A pr.
Εὐχρηστία, ας, ἡ, usus commodus, commoditas. 2) utilitas. A seq.
Εὔχρηστος, ου, ὁ, ἡ, commodus, utilis.
Εὐχρήστως, *Adv.* commode, utiliter, liberaliter. A praec.
Εὐχροεῖς, οι, bene coloratus, nitidus. epith. bene valentium. A χρώζω, quod a χρόα, *color*.
Εὐχροέω, ῶ, f. ήσω, bono sum colore, colore sum hilari, vel jucundo. 2) bona sum corporis habitudine. Ab εὔχροος.
Εὐχροΐς, ΐος, ὁ, ἡ, idem quod εὔχροος.
Εὐχροια, ας, ἡ, bonus color corporis. A seq.
Εὔχροος, *contr.* εὔχρους, ου, ὁ, ἡ, bono praeditus colore, bene coloratus. A χρόα, *color*.
Εὔχρυσος, ου, auro abundans, aurum ferens, epith. Pactoli.
Εὔχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem quod εὔχροος.
Εὐχυλία, ας, ἡ, bonitas succi. 2) bonus sapor. A seq.
Εὔχυλος, ου, ὁ, ἡ, bono succo praeditus, sapidus. 2) succo abundans.
Εὐχύλως, *Adv.* bono cum succo, sapide.
Εὐχυμία, ας, ἡ, bonus succus, bonus sapor, saporis gratia. A sq.
Εὔχυμος, ὁ, ἡ, qui boni succi est, sapidus.
Εὐχωλή, ῆς, ἡ, votum. 2) precatio. 3) devotio. 4) gloriatio. 5) gloria. Ab εὔχομαι.
Εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, soldurius, devotus. 2) optabilis. Ab εὐχωλή.
Εὐχώριστος, ου, ὁ, ἡ, separatu & secretu facilis. A χωρίζω.
Εὔχωστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile muniri aggere potest, vel bene munitus est.
Εὐψηλάφητος, ὁ & ἡ, tractabilis. 2) ad tactum accommodatus.
Εὔψυκτος, ου, ὁ, ἡ, facilis refrigeratu.
Εὐψυχέω, ῶ, f. ήσω, forti, bono magnoque sum animo, confido. Ab εὔψυχος.
Εὐψυχής, έος, ὁ, ἡ, jucundo & salubri expositus frigori. 2) frigidus. A ψῦχος.
Εὐψυχία, animi praesentia & fortitudo, magnanimitas, aequanimitas. 2) Ἀψυχία. Polyb. A seq.
Εὔψυχος, ου, ὁ, ἡ, generosi & alacris homo animi, animosus, magnanimus. 2) laetus. 3) animo aequo, miti praeditus. A ψυχή.
Εὐψύχως, *Adv.* animose, animo magno fortique, aequo animo. A praec.
Εὔω, vel εὕω, ustulo, amburo.
Εὐώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans. Ex εὖ & ὄζω, *oleo*.
Εὐωδία, ας, ἡ, odor, suavitas odoris. A praec.
Εὐωδιάζω, f. άσω, Hes. vel εὐωδίζω, f. ίσω, bene oleo. A praec.
Εὐωδίνη, ης, ἡ, fecunda. Nonnus, Εὐώδινος θαλάττης, fecundi maris.
Εὐώλενος, ου, ἡ, pulcra habens brachia, Epith. pulcrae feminae. Ab ὠλένη, *ulna*.
Εὐώμαλος, ὁ, ἡ, aequabilis. Ab ὁμαλός.
Εὐώνητος, ου, ὁ, ἡ, qui salubris pretii est.
Εὐωνία, ας, ἡ, salubre pretium. 2) vilitas mercium. Ab εὔωνος.
Εὐωνίζω, f. ίσω, vile facio, pretium rei deprimo verbis. A seq. v. ἐπευωνίζω.
Εὔωνος, ου, ὁ, ἡ, parabilis, qui parvo pretio emi potest. Ab ὠνέομαι, *emo*.
Εὐώνυμος, ου, ὁ, ἡ, fausti nominis. 2) clarus, celebrandus. 3) sinister, laevus: quoniam laeva olim felicia habebantur, seu boni ominis ergo, vel euphemismi. Ab ὄνομα, *nomen*.
Εὐώνως, *Adv.* salubris seu parvi pretii. Ab εὔωνος.
Εὐώπης, qui pulcros habet oculos, pulcer, *de viro*. Voc. εὐῶπα. Ab ὤψ.
Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quae pulcros habet oculos, pulcra. A praec.
Εὐωπός, ἡ, όν, qui bene cernit. 2) idem quod εὐώπης, & ab eod.
Εὐωρέω, leviter curare, negligere. Hes. Suid.
Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura, negligentia. Hesych. Suid.
Εὔωρος, ου, ὁ & ἡ, bene curans. 2) leviter custoditus, neglectus. 3) qui non curat, negligens. Suid. Hesych. Ab ὤρα, *cura*.
Εὐώροφος, ου, bene tectus, laqueatus, pulcher: *de aedibus*. Ab ὄροφος.
Εὐωχέω, ῶ, f. ήσω, convivio accipio. 2) saturo, satio. 3) oblecto. 4) pasco. Εὐωχέομαι, convivor, epulor. ab εὐωχία.
Εὐωχητής, ῆ, ὁ, conviva. A praec.
Εὐωχητικός, ή, όν, epularis. Ab eod.
Εὐωχία, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes. 2) copia indulgendi gulae.
Εὐώψ, ωπός, ὁ, ἡ, pulcros habens oculos. 2) qui pulcro est aspectu, seu vultu. Ab ὤψ.
Ἐφαιρέομαι, οῦμαι, post eligo, alium eligo. 2) substituo in locum electi.
Ἐφάλιος, ου, ad mare situs, maritimus. 2) qui est super mare. Ex ἐπί & ἅλς, *mare*. Sed usitatius est ἔφαλος.
Ἐφάλλομαι, insilio, irruo. aor. 1. ἐφηλάμην, part. ἐφαλλόμενος, qui insiluit. Apud poetas, ἐπάλμενος pro ἐφαλλόμενος, insiliens, irruens.
Ἔφαλμος, ου, ὁ, ἡ, muria conditus. Ex ἐπί & ἅλμη, *salsugo*.
Ἔφαλος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐφάλιος.
Ἔφαλσις, εως, ἡ, assultus. Ab ἐφάλλομαι.
Ἐφαμαρτάνω, pecco, peccatum peccato addo.
Ἐφάμαρτες, οἱ, peccatis obnoxius.
Ἐφάμιλλος, ου, ὁ, ἡ, similis, par, aequalis. 2) aemulus, aemulator. Ab ἅμιλλα.
Ἐφαμίλλως, *Adv.* cum aemulatione, studiose, pari vi, studio &c. A praec.
Ἔφαμμα, ατος, τό, amictus, indumentum.
Ἔφαμμος, ὁ, ἡ, arenosus.
Ἐφανδάνω, placeo, gratus sum.
Ἐφάπαξ, *Adv.* semel.
Ἐφαπλόω, f. ώσω, expando, circumdo.
Ἐφάπλωμα, ατος, τό, tegumen, culcita. A praec.
Ἐφαπτίς, ίδος, ἡ, sagum, paludamentum. A seq. quia fibula ad humeros adstringebatur. Ab ἐπί & ἅπτω.
Ἐφάπτω, f. ψω, illigo, alligo. 2) accendo. *Pass.* alligor, attingo.
Ἐφαπτήρ, ῆρος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coercet. A praec.
Ἐφαρμογή, ῆς, ἡ, commissura, convenientia. A sq.
Ἐφαρμόζω, f. όσω, accommodo, adapto, concinno. 2) congruo, convenio, quadro.

Ἐφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia. A praec.

Ἐφαρμόττω, accommodo. 2) quadro.

Ἐφαψὶς, ίδος, ἡ, vinctura.

Ἐφέδρα, ας, ἡ, qs. insessio, insidiae, item cum quis successor alteri sedet, qui vices ejus abeuntis suscipiat. v. ἐφεδρεία. 2) herba quaedam, ita dicta, quod arboribus insideat.

Ἐφεδρίζω, impono, defigo. A praec.

Ἐφέδρανα, ων, τὰ, natium prominentiae. Ab eodem.

Ἐφεδρεία, ας, ἡ, sessio, ipse sedendi vel insidendi actus. 2) praesidium, statio. 3) actus insidiandi, vel observandi, insidiae. 4) subsidia militaria, item, adjumenta. A seq.

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, insideo, subsideo. 2) insidior. 3) victori immineo, ut cum eo quam primum congrediar. 4) immineo alicui rei, capto v. c. occasionem, regnum &c. 5) in subsidiis sum. 6) de praesidiis omnibus dicitur. 7) adesse alicui adjuvandi caussa, in quacunque re. Ab ἔφεδρος.

Ἐφεδρίζω, f. ίσω, insideo. 2) insideo tergo alicujus. vid. seq. Ab eod.

Ἐφεδριόω, insideo. Ab eod.

Ἐφεδρισμὸς, ῦ, ὁ, actus insidendi tergo alicujus in ludo, ab ἐφεδρίζω. Hesychio, ἐφεδριασμός, quasi ab ἐφεδριάζω, quod idem esset.

Ἐφεδριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in ludo devicti manibus, a tergo junctis, insidens portabatur. ex Hesych. Ab eod.

Ἔφεδρον, τὸ, sella, & quidem firma. A seq.

Ἔφεδρος, ου, ὁ, ἡ, cum Gen. insidens alicui 2) insidiator, qui eventum rei quasi ex insidiis aucupatur. 3) captator occasionis, & cujuscunque rei, ut regni &c. 4) adversarius. 5) subsidiarius, subsessor, triarius. 6) successor, item vicarius. Ex ἐπὶ & ἕδρα, sedes.

Ἐφέζομαι, insideo. Ex ἐπὶ & ἕζομαι.

Ἐφεκτικὸς, ή, όν, inhibendi & reprimendi vim habens, compescens. ἐφεκτικοὶ, Philosophi Sceptici, Pyrrhonii, a cohibendo assensu. Ab ἐπέχω, cohibeo.

Ἐφεκτος τόκος, q. d. usura sextaria, a sexta summae parte. 2) τὸ ἔφεκτον, quod est supra sex. Ex ἐπὶ & ἕκτος, sextus.

Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, crusta ulceris. Ab ἕλκος, ulcus.

Ἐφελκύω, pro ἐφελκέω, apud Schol. Lycophr.

Ἐφελκυσμός, ὁ, attractio.

Ἐφελκυστής, ῦ, ὁ, qui attrahit. 2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.

Ἐφελκυστικὸς, ή, όν, attractorius. 2) attractus, quod caudae rei, quasi appendix quaedam, adjungitur, & quasi pone eam trahitur. Ab seq.

Ἐφελκύω, f. ύσω, attraho. 2) elicio. 3) impello.

Ἐφέλκω, f. ξω, idem, & procrastino.

Ἐφεξῆς, & ἐφεξείης, Poet. *Adv.* deinceps, postea. 2) ordine Ex ἐπὶ & ἑξῆς, quod idem notat.

Ἔφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, in pr. assensus. Ab ἐπέχω.

Ἐφέπομαι, subsequor, apud poet. ἐφέσπομαι.

Ἐφέπω, apud poetas persequor, sector. 2) rego, guberno, administro. 3) versor in re, loco,

Ἐφερμηνευτικὸς, ή, όν, explicandi caussa superadditus. Vox Grammaticorum. σχῆμα ἐφερμηνευτικὸν, figura orationis, cum explicatio praecedentis additur.

Ἐφερμηνευτικῶς, *Adv.* per explicationis adjectionem.

Ἐφερμηνεύω, explicationem verbi praecedentis, dictorum, addo.

Ἐφερπύζω, f. ύσω, arrepo, irrepo.

Ἐφέρπω, idem.

Ἐφέσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui transferri potest a judicio ad aliud judicium. Ab seq.

Ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio ab judicio ad aliud judicium, translatio caussae de foro ad forum. 2) appetitus, desiderium. 3) impetus, impressio. Ab ἐφίημι, vel ἐφίεμαι.

Ἐφεσπερία, ας, ἡ, tempus vespertinum. A seq.

Ἐφεσπεράω, f. άσω, vespere advigilo. A seq.

Ἐφέσπερος, ου, ὁ, ἡ, vespertinus.

Ἐφέσπομαι, poet. pro ἐφέπομαι.

Ἐφέστιος, ου, ὁ, ἡ, qui est vel sedet apud focum. 2) qui habet focum seu larem, id est, domum. 3) incola, civis. 4) qui in eadem est domo. 5) qui domi est, qui domum rediit. ἐφέστιοι θεοὶ, penates. Ex ἐπὶ & ἑστία, focus, domus.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, chlamys, amiculum, palliam (opponitur χιτῶνι, tunicae.) 2) vestimentum quodvis. Ex ἐπὶ & ἕννυμι, induo.

Ἐφέται, ῶν, οἱ, Ephetae, magistratus apud Athenienses, qui de caussis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι.

Ἐφετικὸς, ή, όν, desiderativus. 2) cupidus. Ab ἐφίεμαι.

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, jussum. Ab eod.

Ἐφετῶς, *Adv.* acriter, cum impetu. Ab eod.

Ἐφευάζω, bacchantium more tripudio & vociferor in re aliqua. v. ἐπευάζω.

Ἐφευρετὴς, ῦ, ὁ, inventor. Ab seq.

Ἐφευρίσκω, invenio.

Ἐφεψιάομαι, ῶμαι, illudo, insulto. ἐφεψιόωντο 3. pl. imperf. pro ἐφεψιῶντο, ἐφεψιάοντο.

Ἐφέψω, recoquo, incoquo.

Ἐφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, impono, colloco.

Ἐφηβάω, ῶ, pubesco, adolesco.

Ἐφηβεία, ας, ἡ, ipsa actio pubescendi. 2) pubertas. 3) adolescentia. Ab ἐφηβεύω.

Ἐφηβεῖον, ου, τὸ, ephebeum, locus epheborum. Ab ἔφηβος.

Ἐφηβεύω, f. εύσω, pubesco. 2) puber sum. Ab eodem.

Ἐφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.

Ἐφηβικὰ, τὰ, sc. χωρία, palaestrae, ubi ephebi exercentur. A praec.

Ἐφηβικὸς, ή, όν, ad ephebos seu puberes pertinens. Hinc ἐφηβικὸν, ῦ, τὸ, pubertas, ipsa pubes, ephebi. Ab ἔφηβος.

Ἐφήβιον, ου, τὸ, pubes, puberale: id omne, quod est ab hypogastrio usque ad pudenda. Ab seq.

Ἔφηβος, ου, ὁ, ἡ, qui ad pubertatem pervenit, puber, pubescens, adolescens ad virilem aetatem. Ex ἐπὶ & ἥβη.

Ἐφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. A praec.

Ἐφηγέομαι, ῦμαι, praesum.

Ἐφήγησις, εως, ἡ, actio adversus eum, qui recepit aliquem, cui publice finibus interdictum est. Ab ἐφηγέομαι.

Ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re, in pr. malis alterius. F. ἐφησθήσομαι, ἐφησθησόμενος. aor. 1. ἐφησθῆναι in inf.

Ἐφηδύνω, exhilaro.

Ἐφί-

Ἐφήκω, pervenio. 2) advenio. 3) venio.

Ἐφῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ætate par, æqualis. 2) adultus. Ex ἐπὶ & ἧλιξ, *idem*.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἧλος, *clavus*.

Ἔφηλος, ου, ὁ, ἡ, & ἐφηλὶς, ίδος, adfixus. 2) maculis a sole infectus, & *hinc* 3) *Subst.* cutis asperitas in facie ex ardore solis aut inflammatione. 4) soli expositus. Ex ἐπὶ & ἧλος, *clavus*, vel ἥλιος, *sol*.

Ἐφημερεύω, quotidie versor in re aliqua, assiduus sum in aliqua re.

Ἐφημερία, ας, ἡ, & pl. ἐφημερίαι, vices diariæ, classis, ordo, cui per vices aliquid muneris administrandum est. Ab ἐφήμερος.

Ἐφημερινός, ή, όν, quotidianus. Ab eod.

Ἐφημέριος, ου, ὁ, ἡ, diurnus. 2) unius diei. Ab eod.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna, siva quotidianæ observationes, consignantur, diarium, commentarius. Ab eodem.

Ἐφήμερον, ου, τὸ, herba quædam, quæ celeriter perit. 2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate. Ab seq.

Ἐφήμερος, ου, ὁ, ἡ, quotidianus. 2) diurnus. 3) in diem vivens, brevis vitæ; *unde* mortalis, homo. Ab ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίεμαι, *mando*.

Ἐφησυχάζω, f. άσω, acquiesco, quietem ago.

Ἑφθαλέος, έα, έον, coctus, elixus. Ab ἑφθός.

Ἑφθήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui est septem dierum, durans septem dies. 2) factus intra septem dies. Ex ἑπτὰ & ἡμέρα.

Ἑφθημιμερὴς, ές, vox prosodica, significans tres pedes cum dimidio; ut penthemimeres, duos cum dimidio, in pentametro. Ex ἑπτὰ & ἡμιμερὴς, *semis*, sive *dimidius*.

Ἑφθοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi cocta seu elixa veneunt. Ab seq.

Ἑφθοπώλης, ου, ὁ, qui cocta seu elixa vendit. Ex ἑφθὸς & πώλης, *venditor*.

Ἑφθὸς, ή, όν, elixus, coctus. 2) imbecillus a febri. Ab ἕψω, *coquo*.

Ἑφθότης, ητος, ἡ, excoctio, i. e. virium dissolutio.

Ἑφθέω, ῶ, elixo, coquo. 2) asso. Ab ἑφθός.

Ἐφιάλλω, immitto. 2) manus admoveo. F. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, ephialtes, incubus. Ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *salio*.

Ἐφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adversus ephialten valens. A præc.

Ἐφιάλτιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἐφιδρόω, ῶ, fut. ώσω, insudo. 2) sudore langueo. 3) sudo.

Ἐφίδρωσις, εως, ἡ, sudor tenuis, debilitans corpus.

ἘΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, caliculus, vel simile quid in corona.

Ἐφιζάνω, insideo.

Ἐφίημι, f. ήσω, injicio, immitto. 2) remitto, relaxo. 3) indulgeo. 4) permitto. 5) admitto. 6) impello, incito. 7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc 8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio. 9) mando, præcipio.

Ἐφικνέομαι, οῦμαι, fut. ίξομαι, attingo, pervenio ad. 2) adsequor, consequor. 3) adspiro. 4) permeo, pervado.

Ἐφικτὸς, ή, όν, quem adsequi possumus. Hinc ὡς ἐφικτὸν, pro viribus. A præc.

Ἐφίμερος, ου, ὁ, ἡ, amabilis, desiderabilis.

Ἐφιππάζομαι, fut. άσομαι, equo vehor. 2) inequito, adequito.

Ἐφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille & viginti quatuor.

Ἐφιππεύω, equo vehor.

Ἐφίππιος, ου, ὁ, ἡ, equester. Hinc τὸ ἐφίππιον, ου, sc. στρῶμα, stratum equi, ephippium. A seq.

Ἔφιππος, ον, qui equo vehitur, eques.

Ἐφιπποτοξότης, ου, ὁ, sagittarius equester.

Ἐφίπτημι & ἐφίπταμαι, involo, advolo. ἐπέπτατο, advolabat. ἐπιπτέσθαι, involare.

Ἐφίστημι, fut. ἐπιστήσω, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo. 2) præficio. 3) animum intendo, intentus sum, considero. 4) reprimo, inhibeo, coerceo. Hinc ἐφίσταμαι, insto, advenio, in pr. repente, ex improviso, item de adventu & apparitione Deorum. *b*) repente ex insidiis exsurgo, ingruo. *c*) præfectus sum. 5) supernato. aor. 1. ἐπέστησα, admovi, adverti, v. c. animum. ἐφιστάναι, admovere, advertere. ἐπέστην, adveni, aor. 2. ἐφέστηκα, perf. adstiti, adsum, immineo, insto. ἐπιστῆσαι, aor. 1. act. considerare, præesse &c. vid. v. ἐπιστήμη.

Ἐφιστορέω, ῶ, f. ήσω, sciscitor, percontor, insuper sciscitor.

Ἐφοδεία, ας, ἡ, lustratio, quæ obeundo fit. 2) munus obeundi vigilias. Ab seq.

Ἐφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, obeo, percurro, lustro vigilias. Ab ἔφοδος.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, ad viam instruo & viatico dono. 2) instruo aliquem rebus necessariis ad aliquid efficiendum. Gloss. vett. imperum facio, irruo. ἐφοδιάζομαι, viatico donor, instruor: *item*, viaticum peto, impetro. A seq.

Ἐφόδιον, ου, τὸ, viaticum & quicquid est inter sarcinas iter facientis. *Unde est* 2) adminiculum quodcunque, subsidium. 3) τὰ ἐφόδια, res familiaris, facultates. A seq.

Ἔφοδος, ου, ἡ, via, qua aliquo acceditur, aditus: *unde* facultas rei alicujus. 2) via, ratio. 3) insinuatio. 4) accessus, in primis hostilis, impetus. 5) narratio, expositio rei prima, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingressus in caussam. 6) apparatus, instrumentum. 7) ὁ, circitor, vigiliarum recognitor. 8) meatus, per quem corporis excrementa ejiciuntur, ut nares, os, anus &c. (Sed hoc videtur potius ad ἄφοδος referendum esse.) 9) *Adj.* ὁ & ἡ, ad quem via patet, qui adiri potest. Ex ἐπὶ & ὁδὸς, *via*.

Ἐφολκαῖον, ου, τὸ, gubernaculum. 2) temo. Ab ἐφολκός.

Ἐφόλκιον, ου, τὸ, navis parva, quæ a majori trahitur. 2) navicula, e qua vectores in majorem admittuntur. 3) navicula quævis. 4) gubernaculum. 5) quidquid ex alio dependet. Ab eod.

Ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, idem. 2) appendix, accessio, auctarium, *sed in re mala*.

Ἐφολκὸς, ή, όν, attrahens. 2) illiciens, suaviter capiens. Ab ἐφέλκομαι.

Ἐφομαρτέω, ῶ, f. ήσω, insequor.

Ἐφομιλέω, versor cum aliquo.

Ἐφοπλίζω, f. ίσω, armo, apparo adversus.

Ἐφορατικὸς, ή, όν, peritus inspiciendi res & illa providendi. Ab seq.

Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis lustro. 2) observo.

Ἐφορεία, ας, ἡ, inspectio, Ephori munus. Ab ἐφορεύω.

Ἐφορεῖον, ου, τὸ, Ephororum curia, locus, in quo Ephori judicia exercebant. Ab seq.

Ἐφορεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inspector sum. Ab ἔφορος.
Ἐφορία, ας, ἡ, confinium. 2) fines. Ab seq.
Ἐφόριος, ία, ιον, qui in finibus est, finitimus. Ab ἐπί & ὅριον, terminus.
Ἐφορκίζω, f. ίσω, adjuro.
Ἐφορμαίνω, irruo in aliquid, appeto aliquid.
Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio aliquo. 2) impello.
Ἐφορμέω, ῶ, f. ήσω, appello, applico. 2) in statione sum. 3) in statione me continens alteri immineo. 4) obsideo portum. Ab ἔφορμος.
Ἐφορμή, ῆς, ἡ, incitatio. 2) invasio, impetus.
Ἐφόρμησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐφορμάω.
Ἐφορμητικός, ή, όν, vim habens aggrediendi. Ab eod.
Ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad stationem appello.
Ἐφόρμισις, εως, ἡ, ingressus navium in stationem. A praec.
Ἔφορμος, ου, ὁ, ἡ, qui in statione est. 2) *Subst.* locus stationi navium accommodatus. 3) ingressus navium in stationem.
Ἔφορος, ου, ὁ, ἡ, finitimus, confinis. Ab ὅρος.
Ἔφορος, ου, ὁ, inspector, ephorus, praeses. Ab ἐφοράω.
Ἐφόσον, *Adv.* quantum, quoad, pro ἐφ' ὅσον.
Ἐφραθά, ᾶς, ἡ, Ephratha. Nomen urbis Ebraeum. *Fructifera.*
Ἐφραΐμ, ὁ, Ephraim. Nomen viri Ebr. ἀκλητεί. *Se se propugnans.*
Ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio.
Ἐφυβριστήρ, ῆρος, ὁ, contumeliosus in alios, insolens, petulans.
Ἐφυβριστής, οῦ, ὁ, idem.
Ἐφύβριστος, ον, idem.
Ἐφυβρίστως, *Adv.* contumeliose. A praec.
Ἐφυγραίνω, humecto, *ut simplex.*
Ἔφυγρος, ου, ὁ, ἡ, irriguus, uliginosus.
Ἐφυδάτιος, ου, ὁ, ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.
Ἐφυδρεύω, irrigo. ἐφυδρεύομαι, adaquor.
Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquae copia. Ab ἔφυδρος.
Ἐφυδριάς, άδος, ἡ, Nympha aquatica.
Ἔφυδρος, ου, ὁ, ἡ, aquosus. 2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.
Ἐφύδωρ, ὁ, apparitor, qui clepsydras in judiciis curabat: pro ἐφ' ὕδατι.
Ἐφυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.
Ἐφύμνιον, ου, τό, canticum, quod hymno succinitur, sive post hymnum cantatur. Ab ὕμνος.
Ἐφύπερθε, sive ἐφύπερθεν, *Adv.* desuper. Ex ἐπί & ὑπέρ, *super.*
Ἐφυπερθύριον, ου, τό, superliminare.
Ἐφυπνίδιος, ου, ὁ, ἡ, somnum inducens. Ab ὕπνος.
Ἐφυστερέω, idem quod ὑστερέω, abium, desum.
Ἐφυστερίζω, f. ίσω, posterior sum, venio, vel fio.
Ἐφυφαίνω, intexo. 2) inter texendum ingero.
Ἐφυφή, ῆς, ἡ, id, quod stamini subtexitur, trama, subtemen.
Ἐφύω, f. ύσω, pluvia perfundo. Hinc ἐφύει, *Impers.* pluit, pluvia sequitur, statim post pluit.
Ἐφφαθά, vox Syriaca: *aperitor.*
Ἐφώριμος, ου, ὁ, ἡ, tempestivus.
Ἐχέβοιον, ου, τό, lorum, quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω & βοῦς.
Ἐχέγγυος, ου, ὁ, ἡ, fide dignus. 2) qui promissa servat. 3) ad fidem faciendam aptus. 4) ἐχέγγυον πρός τι, dignum, quod &c. Ex ἔχω & ἐγγύη, *sponsio.*

Ἐχεγλωττία, taciturnitas. Lucian. Ex ἔχω & γλῶττα.
Ἐχέθυμος, ου, ὁ, ἡ, mente praeditus. 2) qui animi cupiditates coercet.
Ἐχίδιον, ου, τό, viperula. 2) foetus viperae. Dim. ab ἔχις.
Ἐχέμορφος, ου, ὁ, ἡ, pulcher.
Ἐχέκολλος, ου, ὁ, ἡ, tenax instar glutinis, glutinosus. Ex ἔχω & κόλλα, *gluten.*
Ἐχεκόλλως, *Adv.* firmiter. A praec.
Ἐχεκτέανος, ου, ὁ, ἡ, habens divitias, dives. Ex ἔχω & κτέανον, *possessio, divitiae.*
Ἐχεμυθέω, ῶ, f. ήσω, linguam contineo, supprimo verba. Ab ἐχέμυθος.
Ἐχεμυθία, ας, ἡ, taciturnitas, silentium. A seq.
Ἐχέμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnus, qui arcana celat. Ex ἔχω & μῦθος, *sermo.*
Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, echeneis, remora, pisciculus. 2) ancora navem retinens. Ex ἔχω & ναῦς.
Ἐχεπευκής, έος, ὁ, ἡ, amarus. 2) mortifer, venenatus. Ex ἔχω & πεύκη, *picea*, s. *toxicum.*
Ἐχέπικρος, ον, idem.
Ἐχέπωλος, ου, ὁ, ἡ, pullos equinos habens. 2) equos habens.
Ἐχέσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carni seu cuti adhaerens. Ex ἔχω & σάρξ, *caro.*
Ἐχέστονος, ου, ὁ, ἡ, qui gemitus adfert. 2) perniciosus.
Ἐχέτης, ου, ὁ, dives. Ab ἔχω, *habeo.*
Ἐχέτλη, ης, ἡ, stiva. Ab eod.
Ἐχέτλιον, ου, τό, locus in navi, ubi res reconduntur. Ab eod.
Ἐχέτρωσις, εως, ἡ, bryonia alba.
Ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω, prudens sum, sapio.
Ἐχεφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. A seq.
Ἐχέφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω & φρήν, *mens.*
Ἐχθαίρω, odio prosequor. Ab ἐχθρός.
Ἐχθές, *Adv.* heri. A χθές.
Ἐχθεσινός, ή, όν, hesternus. A praec.
Ἔχθημα, ατος, τό, odium. Ab ἔχθος.
Ἐχθιόνως, *Adv.* infensius, infestius. A *Comparat.* ἐχθίων, ab ἐχθρός.
Ἔχθιστος, inimicissimus, infestissimus. Superl. ab eod.
Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, altercor. 2) invisus fio, odio sum. Ab seq.
Ἐχθοδοπός, ή, όν, odiosus, invisus. Ex ἔχθος & antiquo δόπω, unde δέψω.
Ἔχθος, εος, τό, odium, inimicitiae, simultas. *Comp.* ἐχθίων, odiosior, invisior; *Superl.* ἔχθιστος, odiosissimus, inimicissimus.
Ἔχθρα, ας, ἡ, simultas, inimicitiae. A praec.
Ἐχθραίνω, odio prosequor. 2) pro inimico habeo, invisum reddo. A praec.
Ἐχθραντέος, έα, έον, odio prosequendus, pro inimico habendus. A praec.
Ἐχθρεύω, f. εύσω, inimicus sum, inimicitias gero, simultatem exerceo. Ab ἔχθρα.
Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, invisus Diis. 2) infelix.
Ἐχθρόξενος, ου, ὁ & ἡ, osor hospitum.
Ἐχθροποιέω, ῶ, f. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito.
Ἐχθροποιός, όν, inimicum reddens.
Ἐχθρός, ά, όν, invisus, quem odimus. 2) qui odit, infensus, inimicus. Ab ἔχθος.
Ἐχθρότατα, *Adv.* inimicissime. A praec.

Ἐχ-

Ἐχθρωδῶς, *Adv.* infense, infeste, infesto animo.

Ἐχθρῶς, idem.

Ἔχθω, odi, & ἔχθομαι, sum odio.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera *femina*. Ab ἔχις.

Ἐχιδναῖος, αία, αῖον, viperinus. A praec.

Ἐχιδνήεις, ήεντος, idem. Ab eod.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, viperula, Dimin. ab ἔχιδνα.

Ἐχιδνόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, morsus, ictus a vipera. Ex ἔχιδνα & δάκνω.

Ἐχιδνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, viperæ similis, vipereus. Ab eod. & εἶδος, *species*.

Ἐχιδνοκέφαλος, ον, viperinum caput habens. Ex eod. & κεφαλή.

Ἐχιδνώδης, ώδες, viperinus. Ab eod.

Ἔχιον, apud Nicandrum, τὸ ἔχιον, quod vide.

Ἐχινάλωπηξ, εκος, ἡ, echinovulpes. Ex ἐχῖνος & ἀλώπηξ, *vulpes*.

Ἐχῖνες, ων, οἱ, murium genus. Ab ἐχῖνος.

Ἐχινὶς, ἡ, parvus echinus marinus, s. tribulus marinus.

Ἐχινίσκος, ου, ὁ, echinulus, parvus echinus. 2) cavitas aurium. Dim. ab ἐχῖνος.

Ἐχινοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui caput habet capiti echini simile.

Ἐχινομῆτραι, ῶν, αἱ, echinometræ, echinorum matres seu matrices, echini majores.

Ἐχινόπους, οδος, ὁ, ἡ, spinæ vel tribuli genus aculeis horrens.

Ἐχῖνος, ου, ὁ, echinus marinus, vel terrester, erinaceus. 2) testa echini marini. 3) ollæ, vel vasis mensarii species. 4) capsa vel scrinium forense, in quod tabulæ conjiciebantur. 5) freni pars. 6) placentæ genus.

Ἐχινώδης, εος, ὁ, ἡ, echinatus. 2) spinosus, asper, ut echinus. A pr.

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, morsus a vipera. Ex ἔχις & δάκνω, *mordeo*.

Ἔχιον, ου, τὸ, echion, *herba*. Ab ἔχις, quod hujus morsibus medetur.

Ἔχις, ιος, vel εως, ὁ, anguis, vipera, *mas*.

Ἐχίτης, ου, ὁ, echites, *lapis*, *gemma*. A pr.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum. 2) junctura. Ab ἔχω, *teneo*.

Ἐχμάζω, f. άσω, inhibeo, prohibeo. 2) detineo. 3) firmo. 4) quiesco. A pr.

Ἐχομένως, *Adv.* proxime, contigue. 2) deinceps. 3) statim. 4) congrue. Ab ἔχομαι.

Ἐχόντως, *Adv.* more habentis, ut appareat habere quem quid. Ab eod.

Ἐχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus, tutus.

Ἐχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitas. A pr.

Ἐχυρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, firma & stabili prudentia præditus. Ex eod. & φρὴν, *mens*.

Ἐχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo. 2) vallo. Ab ἐχυρός.

Ἐχύρωμα, ατος, τὸ, munitio. 2) securitas. A pr.

Ἐχυρῶς, *Adv.* tuto, firmiter. Ab ἐχυρός.

Ἔχω, f. ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, habeo, possideo, teneo, obtineo. 2) sustineo. 3) resisto, obsisto. 4) cohibeo, reprimo, *unde & pro* abstineo, *intell.* ἐμαυτόν. 5) cingo, circumdo. 6) appello navem classa. 7) attingo. 8) tendo, cursum dirigo, iter habeo. 9) attineo. 10) gesto. 11) scio. 12) habito, incolo. 13) æstimo, reputo. 14) *infinitivo sequente*, possum. 15) præbeo, materiem, caussam, alicujus rei affero. 16) cum adverbiis varia significat, ἀμφισβόλως ἔχω, dubito, εὐνοϊκῶς, benevolus sum &c. 17) eleganter etiam redundat, ut ληρῶς ἔχεις, nugaris. 18) administro, guberno. 19) affectus sum &c.

Ἔχομαι, *in pass.* habeor, teneor, possideor, sum in potestate alterius, impeditus sum. 2) laboro v. c. morbo. 3) prehendo, atque prehensum teneo, adhæreo, conjunctus sum alicui, loco, cognatione, clientela, secta, benevolentia, &c. 4) consentio, bene convenio alicui rei: unde τὰ ἐχόμενα sunt, non modo conjuncta, sed etiam consentanea, bene inter se cohærentia. 5) aggredior aliquid, & in eo assiduus sum; ut capesso viam & strenue pergo. 6) *in med.* contineo me, abstineo, desisto, quiesco.

Ἑψαλέος, έα, έον, coctus, elixus. 2) coctilis. 3) jurulentus. Ab ἕψω, *coquo*.

Ἑψάνη, ης, ἡ, olla, vas, in quo coquitur. Hesych. Ab eod.

Ἑψανὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἑψαλέος.

Ἑψάω, coquo. v. ἑψέω.

Ἑψευσμένως, *Adv.* falso. A ψεύδομαι.

Ἑψέω, ῶ, f. ήσω, coquo, elixo. ἑψῆσαι & ἑψήσασθαι, coquere, aor. 1. ἑψημένος, perf. p. coctus, fervens. Ab ἕψω.

Ἕψημα, ατος, τὸ, pulmentum. 2) coctile, quidquid ad coquendum idoneum est. 3) sapa, defrutum. A pr.

Ἑψηματώδης, εος, ὁ, ἡ, sapam redolens. A pr.

Ἕψησις, εως, ἡ, coctio, coquendi ratio aut actus. Ab ἑψέω.

Ἑψητήριον, ου, τὸ, olla, vas, in quo coquitur, aut elixatur. Ab eod.

Ἑψητὴς, οῦ, ὁ, coctor. Ab eod.

Ἑψητικὸς, ἡ, ὸν, ad coquendum pertinens. A seq.

Ἑψητὸς, ἡ, ὸν, coctus, elixatus. Ab ἑψέω.

Ἔψια, τὰ, ludicra dicta. 2) crepundia.

Ἑψία, ας, ἡ, confabulatio. 2) ludicrum, ludus.

Ἑψιάομαι, ῶμαι, f. ἑψιάσομαι, confabulor, ludo, facetiis & jocis exhilaror, delector. ἑψιόωνται, 3. plur. pro ἑψιῶνται, ἑψιάονται. imperf. ἑψιόωντο, pro ἑψιῶντο, ἑψιάοντο. imperativ. ἑψιαάσθωσαν pro ἑψιάσθωσαν.

Ἑψιμυθισμένως, *Adv.* fucate. A ψιμυθίζω, *fuco*.

Ἕψω, coquo, elixo.

Ἔω, inus. hinc f. ἔσομαι, ero. præs. εἰμί.

Ἔω, inus. hinc f. ἕσω, poet. ἕσσω, ἕσσεις, ἕσσει, induet. aor. 1. m. ἐσσάμην. imperat. ἕσσαι, indue. perf. εἷμαι, indutus sum. εἱμένος, indutus. præs. usit. ἕννυμι, induo.

Ἔω, inusit. a cujus fut. ἕσω est aor. 1. *Jon.* ἕσα, ἕσας, collocasti. εἷσε, collocavit. perf. pass. εἷμαι, collocatus sum. εἵαται, pro εἷνται, collocata sunt.

Ἔω, inus. unde f. ἥσω, mittam. perf. ἧκα, misi. in præs. usit. ἵημι, mitto.

Ἕωθεν, *Adv.* mane, diluculo. Ab ἕως.

Ἑωθινὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Ἑῷος, ῴα, ῷον, matutinus. 2) orientalis. Ab eod.

Ἑωλίζω, f. ίσω, putresco sepositus. Ab ἕωλος.

Ἑωλοκρασία, ας, ἡ, mistura pridiana & exoleta; jus confusum e reliquiis hesternæ cœnæ rancidis & vappidis. 2) potio vana & inefficax. 3) hesternæ repletionis gravedo & incommoditas, temulentia pridiana. 4) sordium, purgamentorum colluvies. Ex ἕωλος & κρᾶσις.

Ἑωλόνεκρος, dudum mortuus. Suid.

Ἕωλος, ου, ὁ, ἡ, hesternus, pridianus. 2) marcidus, rancidus. 3) vetus, obsoletus.

Ἑῷος, α, ον, matutinus. 2) orientalis.

Ἑώρα, ας, ἡ, exaltatio, gestatio. 2) suspendium. pro αἰώρα.

Ἑωρέομαι, οῦμαι, sublimis tollor. Hesych. A praec.

Ἑώρημα, ατος, τὸ, elatio. A pr.

Ἑώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἑωρίζομαι, gestor. (in his quinque vocabulis ε vitiose usurpatur pro αι.)

Ἕως, ω, ἡ, aurora. 2) oriens. Ab ἕως.

Ἑῷος, ῴα, ῷον, matutinus, eous. 2) orientalis A pr.

Ἕως, *Adv.* donec, usquedum, tantisper dum, quoad, quamdiu. 2) in Scriptura S. saepe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad. 2) ἕως πότε, quousque. 3) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι, usque nunc. 4) ἕως ἤ, ἕως ὅτε, ἕως τίνος, quousque? 5) ἕως τινὸς, usque ad aliquod tempus. 6) ἕως τούτου, hucusque. τέως, ἕως, tantisper, donec. Ab ὡς.

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex ἕως, aurora, & φέρω.

Z

Z sexta littera Graecorum, quae Ζῆτα appellatur, atque ab Ebraeorum Zade existimatur orta. 2) in Notis numeralibus valet *septem*, & cum lineola infra addita, ͵ζ, *septies mille*.

ZA, *Partic. insep.* augens significationem: ut ζάπλουτος, *valde dives*, ζαφλεγὴς, *valde ardens*: non tamen semper. Est in nonnullis etiam pro διὰ, ut ζαβοτος, ζάβολος &c.

Ζάβα, lorica, ζάβαι, arma bellica. Suid.

Ζαβαρεῖον, ου, τὸ, armamentarium. Suid. A praec.

Ζαβάλλειν, Hesych. & Etymol. ἐξαπατᾷν, decipere; pro διαβάλλειν.

Ζάβοτος, ου, ὁ, ἡ, admodum abundans pascuis. 2) abundans pecoribus. Hesych. E ζα & βοτὸς, *pascuum*, vel βοτὸν, *pecus*.

Ζαβουλὼν, ὁ, Zabulon. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Cohabitatio*.

ΖΑΒΡΟ'Σ, ὁ, edax, vorax. Hesych. Suid.

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, & ζάγκλον, τὸ, falx.

Ζαγρεὺς, έος, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. E ζα & ἀγρεύω, *venor*.

ΖΑΓΡΟ'Σ, discalceatus. Suid.

Ζαὴς, έος, ὁ, ἡ, valde spirans. E ζα & ἄω.

Ζάθεος, έη, εον, divinus, sacer.

Ζαθερὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum calidus, fervidus, ardens. A θέρω, *calefacio*.

Ζακαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum formosus, perpulcher. Hesych. A κάλλος.

ΖΑΚΕΛΤΙ'ΔΕΣ, f. ζακολτίδες, ων, αἱ, rapa. 2) cucurbitae. v. ζακυνθίδες.

Ζάκορος, ου, ὁ, ἡ, aedituus. 2) famulus, minister. E ζα pro διὰ & κορέω, *verro*, vel *curo*.

Ζάκοτος, ου, ὁ, ἡ, furiosus, valde iracundus. A κότος, *ira*.

Ζακυνθίδες, ων, αἱ, cucurbitae. Hesych.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ, Zacchaeus. Nomen viri Syriacum. *Justus*.

Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium. Vox Ebr.

Ζαλάω, f. ήσω, fluctuo, procellis agitor. unde apud Nicandrum, ζαλόωσα pro ζαλῶσα, ζαλάουσα. A ζάλη.

ΖΑ'ΛΕΙΑ, ας, ἡ, laurus Alexandrina quibusdam, teste Dioscor.

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella. 2) agitatio maris, aestus, tempestas.

Ζαλόεις, όεσσα, εν, procellosus. A pr.

Ζάλος, ου, ὁ, aqua agitata & fluctuans. Ab eod. Conf. σάλος.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum ex olivis.

Ζαμενέω, ῶ, f. ήσω, magna vi ago. 2) valde iratus sum. A seq.

Ζαμενὴς, έος, ὁ, ἡ, vehemens, validus. 2) magnanimus. 3) infensus. 4) valde iracundus. 5) violentus. A μένος, *ira*, *robur*.

Ζὰν, ζανὸς, ὁ, Jupiter. Vox Dor.

Ζηνὰ, έος, Juno. A pr.

Ζάπεδον, ου, τὸ, latum pavimentum, magnum solum. pro διάπεδον.

Ζαπίμελος, ου, ὁ, ἡ, praepinguis, admodum pinguis. Hesych. A πιμελή.

Ζαπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum plenus, copiosus, multus. A πλήθω, *impleo*.

Ζαπλουτέω, ῶ, f. ήσω, valde dives sum, abundo divitiis. A seq.

Ζάπλουτος, ου, ὁ, ἡ, valde dives, praedives.

Ζαπότης, ου, ὁ, valde bibax, magnus seu strenuus potator. Hesych.

Ζάπυρος, ου, ὁ, ἡ, valde igneus. A πῦρ.

Ζαρὰ, ὁ, Zara, Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Ortus*.

Ζατάω, pro ζητάω, & ζατέω, pro ζητέω, *Dor.* quaero. unde ζατεῦσα, pro ζητοῦσα, quaerens.

Ζατρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo servi puniuntur, carcer servorum. E Vet. Lex. al. ζητρεῖον. A ζητεῖν, quaerere, per tormenta sc. v. ζήτρειος.

Ζατοδέω, in pistrino torqueo. Lex. Gr.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, bene nutritus, saginatus, pinguis. A τρέφω.

Ζαφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum lucidus & splendidus. Hesych. A φέγγος, *lux*.

Ζαφελὴς, έος, ὁ, ἡ, valde simplex. Suid. 2) durus, vehemens. Hesych. E ζα & ἀφελὴς, *simplex*, vel e ζα & φέλος vel φελλος, *salebrae*, *solum scruposum*.

Ζάφελος, vehemens, intentus. Ex iisd.

Ζαφελῶς, *Adv.* valde simpliciter, Suid. 2) vehementer, Hesych. A ζαφελὴς.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum urens. 2) valde splendens. 3) summo vigore praeditus. A φλέγω.

Ζάχολος, ου, ὁ, ἡ, valde iracundus. A χολή.

Ζαχρειὴς, έος, ὁ, ἡ, valde utilis. A χρεία, *necessitas*, *utilitas*. Hom. ζαχρειεῖς ἀνέμους. Sed quidam ibi legunt ζαχρηεῖς. A seq.

Ζαχρηὴς, έος, ὁ, ἡ, impetuosus. A χράω.

Ζάχρυσος, ου, ὁ, ἡ, dives auri.

Ζάω, ζῶ, vivo, vigeo. Flectitur sic: ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imperf. ἔζων & ἔζην, ἔζης. F. 1. ζήσομαι. aor. 1. ἔζησα. Perf. ἔζηκα. Part. ζῶν, ζῶντος. Inf. ζῆν. Poet. ζώω, ζώεις, vivo, vivis.

ΖΕ'Α, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, spelta. 2) striata pars oris equini.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, Zebedaeus. Nomen viri Ebraeum. *Donatus* vel *munificus*.

Ζειὰ, ᾶς, ἡ, idem quod ζέα.

Ζείδωρος, ον, fertilis, almus. E ζειὰ & δῶρον.

ΖΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, amiculum, palla. 2) redimiculum.

Ζείω, poet. pro ζέω, ferveo.

ΖΕ'ΛΛΩ, jacio. Hesych. Etymol. pro βάλλω, quod idem est cum βάλλω.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio, potus decoctus. A ζέω.

Ζέννυμι, vel ζεννύω, ferveo. unde ζεννύμενον, quod coquitur. Ab eod.

Ζέρεθρον, (τὸ βέρεθρον, τὸ βάραθρον,) barathrum. ap. Arcadas.

Ζέσις,

Ζέσις, εως, ἡ, fervor, æstus. A ζέω.

Ζεσολουσία, ας, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervida. A seq. & λούω, luo.

Ζεστὸς, ἡ, ὸν, fervidus. A ζέω.

Ζευγάριον, ου, τὸ, parvum jugum. 2) par bueularum non magni faciendum. A ζεῦγος.

Ζευγετὴρ, ῆρος, ὁ, epitheton lori, quo res devincimus. ap. Jos. ubi tamen MSS. plerique ζευκτὴρ. A ζεύγνυμι.

Ζεύγιον, ου, τὸ, jugum, ap. Jos. A ζεῦγος.

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. E ζεῦγος & ἐλαύνω, agito.

Ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, jugum boum ago. A sq.

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, idem quod ζευγηλάτης.

Ζεύγισιον, census τῶν ζευγιτῶν apud Athenienses.

Ζευγίτης, τοῦ, jugalis, quæ jugum ferre potest.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo adstrictus. 2) ζευγῖται apud Athenienses ex instituto Solonis classis civium equestri ordini subordinata, quasi jugales, a jumentis, quæ ζεύγη, aut quia junctim bini equestrem censum explerent. 3) remiges, medii ordinis in triremi.

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum. A ζεῦγος.

Ζευγλόδεσμον, ου, τὸ, lorum jugi. E pr. & δεσμὸς, *vinculum*.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio. 2) zeugma, figura Grammatica. A seq.

Ζεύγνυμι, vel ζευγνύω, f. ζεύξω, jungo, eopulo. 2) jungo matrimonio. 3) jungo ponte. aor. 1. ζεῦξαι & ζεύξασθαι, jungere. Pass. ἐζεύχθην, ζευχθείς. aor. 2. Pass. ἐζύγην.

Ζευγοποιΐα, ας, ἡ, conjugatio, copulatio parium, & *in specie* bigarum constructio. E ζεῦγος & ποιέω, *facio*.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, & boves, qui sunt sub jugo. 2) bigæ, *item* trigæ & quadrigæ, *omninoque* vehiculum. 3) par: *dicitur tamen etiam* de tribus. A ζευγνύω.

Ζευγοτροφεῖν, equos curules alere. E pr. & τρέφω, *alo*.

Ζευγοτρόφος, qui alit equos curules. Ex iisd.

Ζευκτὴρ, vid. ζευγετήρ.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, vineulum. A seq.

Ζευκτὸς, ἡ, ὸν, conjugatus, junctus. A ζεύγνυμι.

Ζευξίλεως, ω, ὁ, cui subjecti sunt populi. E sq. & λαὸς, vel *Attice* λεὼς, *populus*.

Ζεῦξις, εως, ἡ, connexio, copulatio: *in primis* pontis fabricatio in flumine. A ζεύγνυμι.

Ζεὺς, *Gen.* διὸς, ὁ, Juppiter.

Ζεφυρικὸς, ἡ, ὸν, &

Ζεφύριος, ου, ὁ, ἡ, favonialis. A seq.

Ζέφυρος, ου, ὁ, zephyrus, favonius.

Ζέω, f. ζέσω, ferveo, bullio, excandesco. 2) scateo. 3) fervefacio.

Ζηβύνη, venabulum. Philox. pro ζιβύνη.

Ζηλαῖος, αία, αῖον, iracundus, æmulus. A ζῆλος.

Ζηλαστὴς, οῦ, ὁ, æmulator. 2) invidus. A seq.

Ζηλεύω, f. εύσω, æmulor. A ζῆλος.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. qs. a ζηλέω.

Ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator rerum invidendarum, divitiarum &c. 2) studium rerum bonarum injiciens.

Ζηλομανὴς, ὲς, iracundus, Epith. Bacchi. E ζῆλος & μαίνομαι.

Ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio. 2) invidia. 3) studium vehemens alicujus rei.

Ζηλοσύνη, ης, ἡ, idem. A præc.

Ζηλοτυπέω, ῶ. f. ήσω, zelotypus sum, præ amoris vehementia rivalem pati nequeo. 2) zelo dueor. 3) æmulor, *in bonam partem*. 4) invideo, maligno animu prosequor. A ζηλότυπος.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, qua quis rivalem in amore pati nequit. 2) invidia, æmulatio. Ab seq.

Ζηλότυπος, ου, ὁ, ἡ, zelotypus, invidia, æmulatione incensus. E ζῆλος & τύπω.

Ζηλοτύπως, *Adv.* per æmulationem, per invidiam. A pr.

Ζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulor. 2) invideo. 3) affecto, sector. 4) beatum prædico, laudo. 5) zelotypus sum. A ζῆλος.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, zelotypia. A pr.

Ζήλωσις, εως, ἡ, idem. 2) affectatio, appetitio alicujus rei. Ab eod.

Ζηλωτέος, έα, έον, æmulandus.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accensus zelo.

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, æmulans. A pr.

Ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, æmulandus, expetendus. 2) beatus, felix, egregius. A ζηλόω.

Ζημία, ας, ἡ, damnum, detrimentum. 2) mulcta. 3) pœna, supplicium.

Ζημιόω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio. 2) multo pecunia, exsilio &c. A pr.

Ζημιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, damnosua, pernieiosus. Ab eod.

Ζημιωδῶς, damnose. A pr.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum. 2) multa, &

Ζημίωσις, εως, ἡ, multatio. A ζημιόω.

Ζὴν, ζηνὸς, ὁ, Juppiter. v. ζεύς.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Jovis mentem habens. E pr. & φρὴν, *mens*.

Ζητεύω, f. εύσω, quæro, pro ζητέω.

Ζητέω, ῶ, fut. ήσω, quæro. 2) quæstionem habeo seu exerceo. 3) requiro, rei amissæ desiderio teneor. 4) studeo, conor. 5) *etiam* peto, *sed raro apud veteres, sæpe ap. recentiores*.

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæstio, quæsitum. A pr.

Ζητημάτιον, ου, τὸ, quæstiuncula. Dim. pr.

Ζητήσιμα, tempora vel loca indagandi.

Ζήτησις, εως, ἡ, actio quærendi, investigatio. 2) quæstio, controversia. A ζητέω.

Ζητητέος, έα, έον, quærendus. Ab eod.

Ζητητήρια, τὰ, quæstiones, vel loca, ubi exercentur, tormenta. Suid. Ab eod.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, quæsitor criminum. 2) in primis in foro sic dieitur, qui latinis recuperator in caussa repetundarum: qui quærit, quo pecunia male conciliata & capta pervenerit, ut repeti inde possit. Ab eod.

Ζητητικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere & investigare solet, sagax, ad quæstiones movendas promtus. A pr.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, locus in quo servi puniuntur. Vid. ζατρεῖον.

Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, hasta, jaculum, venabulum, pro σιβύνη.

ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica,

ΖΙΓΓΟΣ, ου, ὁ, sonus apum. Hesych.

ΖΙΖΑΝΙΟΝ, ου, τὸ, zizanium, lolium.

Ζόη, ης, ἡ, vita. *Jon.* pro ζωή.

Ζορκάδας, capreæ, pro δορκάδας.

Ζόρκες, capreæ, pro δόρκες.

Ζόφερος, έα, εον, idem quod sequens.

Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus. A ζόφος.

Ζοφοδορπίδης, ου, ὁ, qui vesperi cœnat. Ex eod. & δόρπον, *cœna*.

Ζοφό-

Ζοφοδορπίς, ίδος, ἡ, cœna ſerotina. Ex iiſd.
Ζοφοειδής, έος, ὁ, ἡ, idem quod ſeq. E ζόφος & εἶδος.
Ζοφερός, ὰ, όν, tenebricoſus, obſcurus. A ζόφος.
Ζοφομηνία, ας, ἡ, obſcuritas lunæ, lunæ defectus. Ex eod. & μήν, *luna*.
Ζόφος, ου, ὁ, caligo, tenebræ. 2) occaſus, pars occidentalis. Unde
Ζοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obſcuro.
Ζοφώδης, εος, ὁ, ἡ, tenebricoſus, obſcurus.
Ζόφωσις, εως, ἡ, obſcuratio. 2) tenebræ, obſcuritas. A ζοφόω.
Ζυγά, τά, v. ζυγόν.
Ζυγάδην, *Adv.* jugatim, junctim. A ζυγός.
Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella piſcis. Ab eodem.
Ζυγάστριον, ου, τό, arca, capſa. Ab eod.
Ζύγαστρον, ου, τό, idem & ab eod.
Ζυγέω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri ſolebat in acie, quum militum ordines ab uno cornu in alterum inſtruebantur. A ζυγός.
Ζυγηφόρος, ου, ὁ, ἡ, jugum ferens. Ex eod. & φέρω.
Ζυγικός, ή, όν, natus ſub libra, ſigno cœleſti. Ab eod.
Ζύγιος, ου, ὁ & ἡ, jugalis. Ab eod.
Ζύγιον, ου, τό, ſtatera, libella. Ab eod.
Ζύγιος, ία, ιον, jugalis. Ab eod.
Ζυγίτης, ου, ὁ, remex in media nave ſupra arborem, remex medii ordinis. 2) ζυγῖται οἱ ζάγιται, de quibus ſupra. Ab eod.
Ζυγόδεσμον, ου, τό, lorum, quo temo alligatur jugo. 2) collare, ſubjugium, lorum, quo boves jugo aptantur. Ex eod. & δεσμός, *vinculum*.
Ζυγόδεσμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Ζυγοδέτης, ου, ὁ, idem. Ex eod. & δέω.
Ζυγοειδής, έος, ὁ & ἡ, jugi ſpeciem præferens. Ab eod. & εἶδος, *ſpecies*.
Ζυγέλκιον, τό, lorum, quo jugum adſtringitur cervicibus.
Ζυγομαχέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo, in pr. cum domeſticis, familiaribus. 2) repugno. E ζυγός & μάχη, *pugna*.
Ζυγόν, οῦ, τό, tranſtrum, ſedes remigum. 2) in plural. in primis, trutina.
Ζυγοπλάστης, ου, ὁ, qui falſas & fallaces libras facit.
Ζυγοποιέω, ῶ, f. ήσω, juga conſtruo.
Ζυγός, οῦ, ὁ, jugum. 2) in teſtudine tranſtillum, quo brachia ſ. corona ejus junguntur. 3) jugum in acie, ſeries porrecta. 4) calceamenti corrigia. 5) trutina, libra in genere fœmin. ut Grammaticis placet.
Ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. 2) *paſſ.* de æquatis lancibus, unde tropice de æquo Marte. A ſeq.
Ζυγοστάτης, ου, ὁ, libripens, ponderator. A ζυγός, *libra*, & ἵστημι, *pondero*, *libro*.
Ζυγοφορέω, f. ήσω, jugum fero.
Ζυγοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui fert jugum. Ex eod. & φέρω.
Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo ſubmitto. 2) conjungo. 3) eadem ſerie & linea collocatus ſum. Ab eod.
Ζυγωθρίζω, f. ίσω, claudo vecte. 2) examino, libro, perpendo. A ſeq.
Ζύγωθρον, ου, τό, vectis, qui valvas ſeu ambas fores conjungit. E ζυγός & θύρα.
Ζύγωμα, ατος, τό, jugamentum. A ζυγόω.

Ζύγωσις, εως, ἡ, jugatio. Ab eod.
Ζυγωτός, ή, όν, junctus jugo. Ab eod.
ΖΥΘΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τό, zythus, potus ex hordeo confectus, cerevifia.
Ζύμη, ης, ἡ, fermentum. 2) tropice, quicquid alios paullatim corrumpit.
Ζυμίας, ιασα, ιαν, fermentatus. A pr.
Ζυμίζω, f. ίσω, fermentum refero. Ab eod.
Ζυμίτης, ου, ὁ, fermentatus. Ab eod.
Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Ab eod.
Ζυμώδης, εος, ὁ, ἡ, fermentaceus. 2) non mucidus. Ab eod.
Ζύμωμα, ατος, τό, fermentum. A ζυμόω.
Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio. Ab eod.
Ζυμωτικός, ή, όν, vim inflandi, flatus ciendi habens. A ſeq.
Ζυμωτός, ή, όν, fermentatus. Ab eod.
Ζωαγρέω, idem quod ζωγρέω. Præſtat tamen ſeparatis duobus vocabulis ζῶα γρέω exarari.
Ζωάγρια, τά, præmium pro vita ſervata.
Ζωάριον, τό, animalculum. A ζῶον.
Ζωαρκής, έος, ὁ, ἡ, qui ad vitam ſuſtentandam ſufficit, vitam adjuvans. E ζωή & ἀρκέω.
Ζωαρχικός, ή, όν, vitæ principium habens. A ſeq.
Ζώαρχος, ου, ὁ, ἡ, qui animanti præest: nominatim elephanto.
Ζωγραφεῖον, ου, τό, officina pictoris. A ζωγράφος.
Ζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, animalia pingo. 2) pingo, ſimpliciter. Ab eod.
Ζωγράφημα, ατος, τό, pictura, id ipſum, quod pictum eſt. A pr.
Ζωγραφητός, ή, όν, pictus. Ab eod.
Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγράφος.
Ζωγραφικός, ή, όν, pictorius, pingendi peritus. 2) ad artem pictoriam pertinens. Ab eodem.
Ζωγραφικῶς, picturæ modo. A pr.
Ζωγράφος, ου, ὁ, ἡ, pictor. A ζῶον & γράφω.
Ζωγρεία, ας, ἡ, & ζωγρία, condonatio vitæ capto hoſti facta. 2) captura vivi animalis. A ζωγρέω.
Ζωγρεῖον, ου, τό, vivarium, cavea, locus, in quo animalia capta adſervantur. A ſeq.
Ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, vivifico. 2) in vitam revoco, exſuſcito. 3) inſtauro. 4) vivum capio, a cæde captum ſervo, vitam alicui in bello ſervo. E ζωός, *vivus*, & ἀγρέω, *capio*.
Ζωγρητικός, ή, όν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut naſſa, rete. A pr.
Ζωγρίας, ου, ὁ, vivus captus. ex Heſ. Ab eodem.
Ζώγριον, τό, vivarium, cavea. Ab eod.
Ζωίδιον, ου, τό, animalculum. Dim. a ζῶον.
Ζωδιακός, ή, όν, ſignifer, ſc. κύκλος, orbis, Zodiacus. A ſeq.
Ζώδιον, ου, τό, animal. 2) ſignum cœleſte in zodiaco, a ζῶον, quia figuræ animalium ſunt pleræque.
Ζωδιωτός, ή, όν, animalibus pictis diſtinctus. A pr.
Ζωδιοφόρος, ſignifer, ſcil. circulus. Ab eod. & φέρω.
Ζωή, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.
Ζωηδόν, *Adv.* animantium more. A ζῶον.
Ζωηρός, ρά, ρόν, vivax. 2) vitam præbens. A ζωή.
Ζωηφόρος, ου, ὁ, ἡ, vitam adferens, ſalutaris. Ex eod. & φέρω.
Ζωθάλμιος, ου, ὁ, ἡ, vividus, almus. Pind. Ex eod. & θάλπω, *foveo*, ſ. θάλλω, *vireo*.
Ζωΐδιος, ου, ὁ, idem quod ζῳδιακός.
Ζωϊκός, ή, όν, animalis. A ζῶον.
Ζῶμα, ατος, τό, veſtimentum, quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.

Ζωμά-

Ζωμάρυσρον, ου, τὸ, trulla, cochlear. A ζωμὸς, *jus*, & ἀρύω, *haurio*.
Ζώμευμα, ατος, τὸ, condimentum, falgamum. A seq.
Ζωμεύω, f. εύσω, condio. 2) elixo. A ζωμός.
Ζωμήρυσις, εως, ἡ, haustus jusculi. Ex ζωμὸς & ἀρύω, *haurio*.
Ζωμίδιον, ου, τὸ, jusculum. A ζωμός.
Ζωμοποιέω, jurulentum cibum facio.
Ζωμοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, opifex jurulenti cibi, condiendi juris peritus. 2) in cibos idoneus.
Ζωμὸς, οῦ, ὁ, jus, jusculum: cibus jurulentus.
Ζωμοταρίχος, ου, ὁ, qui muria piscium sale conditorum delectatur.
Ζωνάριον, τὸ, zonula. Dim. A seq.
Ζώνη, ης, ἡ, zona, baltheus, cingulum. 2) pera. A ζωννύω, *cingo*.
Ζώνιον, ου, τὸ, cingulum. 2) cinctura. Dim. A praec.
Ζωνοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, qui zonas plectit, s. conficit, zonarius. E pr. & πλέκω.
Ζωνίτης, ου, ὁ, idem. A ζώνη.
Ζωνῖτις, ιδος, ἡ, zonaria. A pr.
Ζώννυμι, ζωννύω, ζωννύσκω, fut. ζώσω, cingo, praecingo. ζώννυσθαι, accingi, armari, sese parare. ζῶσαι, aor. 1. *med.* accinge te. ἐζωσμένος, perf. pass. particip. accinctus.
Ζωογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, medio ventre cinctus. E ζώνη & γαστήρ.
Ζώντειον, f. ζώντιον, ου, τὸ, mola; qua sc. victus conficitur, qs. ζωήντειον, a ζόη. Hes. v. ζώντιον.
Ζωογενὴς, ὲς, ab animali procreatus, animalis. E ζῶον & γένος.
Ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal seu vivum gigno. 2) foetifico. 3) vivifico. 4) vivum conservo. A ζῶον, vel ζωὴ, & γονὴ, *foetura*.
Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis. 2) vermiculatio. A seq.
Ζωογόνος, ου, ὁ, ἡ, vivum animal generans. 2) vitalis. 3) Epith. numeri septenarii, quod infantes septimo mense nati vivant facilius, quam qui nati mense sequente. E ζῶον, vel ζωὴ, & γονὴ, *foetura*.
Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitae largitrix.
Ζωοδότης, ου, ὁ, vitae largitor.
Ζωόδωρος, ου, ὁ, ἡ, vitam donans. Hinc τὸ ζωόδωρον, ου, vitae dandae facultas. E ζωὴ & δῶρον.
Ζωοθηρία, ἡ, animalium vivorum captura. E ζῶον & θήρα, *venatio*. Unde
Ζωοθηρικὸς, ἡ, ὸν, ad ζωοθηρίαν pertinens.
Ζωοθυσία, ἡ, victima constans animante.
Ζωοθυτέω, ῶ, f. ήσω, animal sacrifico. E ζῶον & θύτης, *sacrificus*.
Ζωόμορφος, ου, ὁ, ἡ, formam animalis habens. Ex eod. & μορφή.
Ζῶον, ου, τὸ, animal. A ζάω, *vivo*.
Ζωοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, animal effingo, vivum formo. E ζῶον vel ζωὸς & πλάστης.
Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vivifico. 2) vermes genero.
Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio. 2) in vitam restitutio. 3) conservatio. A pr.
Ζωοποιητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eod.
Ζωοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vivificus. 2) vivum & animale generans. E ζωὸς & ποιέω.
Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui animalia vendit.
Ζωὸς, ὴ, ὸν, vivus. A ζάω.
Ζωοστασία, ας, ἡ, animalium statio, stabulum. E ζῶον & στάσις, *statio*.
Ζωοτέμνω, vivum disseco. E ζωὸς & τέμνω.

Ζωότης, ητος, ἡ, q. d. animalitas, natura animalis. A ζῶον.
Ζωοτοκέω, ῶ, f. ήσω, animal genero, seu pario. A ζωοτόκος.
Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A seq.
Ζωοτόκος, ου, ὁ, ἡ, animal gignens vel pariens. 2) viviparus. E ζῶον vel ζωὸς & τίκτω.
Ζωοτὸς, ὴ, ὸν, animalibus pictis distinctus. A ζωόω. (Sed rectius ζωωτὸς exaretur.)
Ζωοτροφεῖον, ου, τὸ, vivarium. A seq.
Ζωοτροφέω, ῶ, f. ήσω, animalibus nutriendis rem quaero. A sq.
Ζωοτροφία, ἡ, pecuaria nutritio & saginatio animalium, piscium, ut vendantur.
Ζωοτροφικὸς, ὴ, ὸν, ad alenda animalia, & ad negotiationem istam pertinens. A pr.
Ζωοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, pecuarius, pecoribus alendis rem quaerens. E ζῶον & τρέφω.
Ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito. A sq.
Ζωοφάγος, ου, ὁ, ἡ, animantes devorans, animalibus victitans. E ζ. & φάγω.
Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quae & βούφθαλμος. *Plin.*
Ζωοφθορία, ἡ, coitus cum bestia. A sq.
Ζωοφθόρος, ου, qui coit cum bestia. E ζ. & φθείρω.
Ζωοφόρος, & ζωοφόρος, ου, ὁ, ἡ, animalia ferens. 2) zodiacus. 3) pars trabeationis in columnis. Gall. *la frise*. E ζ. & φέρω.
Ζωόφυτα, τὰ, quae mediae sunt naturae inter animalia & plantas. E ζ. & φυτὸν, *planta*.
Ζωοφυτέω, vivos surculos edo. Ex iisd. apud Athen. si lectio sana.
Ζωόω, ῶ, f. ώσω, vivifico, animo. A ζωός.
Ζώπισσα, ης, ἡ, pix, resina, quae in usum medicamentorum a navibus deraditur. A πίσσα, *pix*.
Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem sopitum suscito. 2) bella aut alia mala sopita suscito. 3) resocillo, vires propemodum extinctas instauro. 4) vitae restituo. A ζώπυρον.
Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον, n. 4. A pr.
Ζωπύρησις, εως, ἡ, suscitatio ignis sopiti; item alius rei prope extinctae. Ab eod.
Ζωπύρειον, ου, τὸ, sollis. A seq.
Ζώπυρον, ου, τὸ, suscitabulum ignis. 2) scintilla, s. reliquiae ignis sopiti & cineribus obruti. 3) quod vitam conservat & quasi excitat sopitam. 4) follis, cujus flatu ignis excitatur. 5) reliquiae quaevis rem conservantes. 6) herba quaedam. E ζωὸς & πῦρ.
Ζωπυρίζω, ῶ, f. ήσω, idem quod ζωπυρέω.
Ζωροποτέω, ῶ, f. ήσω, merum bibo. A sq.
Ζωροπότης, ου, ὁ, meri bibulus, meracius bibens. 2) ebriosus. E sq. & πότης.
Ζωρὸς, merus, meracus, *de vino*. *Comp.* ζωρότερος, scil. οἶνος, meracius vinum. ζωρότερον, *Adv.* meracius, copiosius.
Ζὼς pro ζωὸς, vivus, apud Hom.
Ζώσιμος, ου, ὁ, ἡ, vitalis, qui vivere potest. 2) nomen propr. A ζάω.
Ζῶσις, εως, ἡ, ipsa cingendi actio. A ζωννύω.
Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum. Ab eod.
Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, baltheus. Ab eod.
Ζωστηρία, Palladis epitheton. Ab eod.
Ζωστηροκλέπτης, ου, ὁ, fur balthei. E ζωστὴρ & κλ.
Ζωστὸς, ὴ, ὸν, cinctus. A ζωννύω.
Ζώστης, ου, ὁ, cinctor. Ab eod.
Ζῶστρον, ου, τὸ, cinctus vestis.
Ζώτειον, ου, τὸ, locus, ubi servi molunt, idemque adeo quod ζώντειον.

 Ζωπ-

Ζωτικὸς, ἡ, ὸν, vivax. 2) vitalis. 3) vivificus. 4) vegetabilis. A ζώω.
Ζωτικῶς, *Adv.* vivifice. 2) vitaliter. A pr.
Ζωΰφιον, ου, τὸ, animalculum, bestiola, insectum. A ζῶον.
Ζωόφυτος, ου, ὁ, ἡ, fertilis plantarum. E ζωὸς & φυτὸν, *planta*.
Ζώω, vivo. A ζάω.
Ζωώδης, εος, ὁ, ἡ, animalis. 2) belluinus.
Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut siderum. E ζῶον & ὄνομα.
Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζωόω.
Ζωωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωωτὸς.

H

H Septima littera Græcorum, Ἦτα. 2) in numeris valet *octo*, & cum lineola inferne addita *octies mille*. Sed in antiquiore numerandi ratione valet H ἑκατὸν, *centum*.
Ἢ, aut, vel, an, quam.
Ἠὲ, *poet.* pro ἢ.
Ἤπερ, quam.
Ἤτοι-ἢ, aut-aut.
Ἤτοι, *poet.* pro μὲν, *quidem*. Hom. Ἤτοι ὅγ᾽ ὣς εἰπών, *ille quidem sic locutus*. Additur & μὲν, eadem manente significatione.
Ἦ ἦ, ah! ah!
Ἦ, certe, profecto: utrum, an.
Ἦ μὴν, formula jurandi cum asseveratione.
Ἧ *Adv.* qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. Ab ἥ, *quæ*.
Ἧ περ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.
Ἡ, *Artic. præp.* ὁ, ἡ, τό.
Ἥ, *Artic. postp.* ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. 2) *pron. poss.* sua. 3) pro αὕτη, hæc. *Poet.*
Ἦα, ἤων, pro ἤια, ἠίων, τὰ, paleæ. 2) viaticum.
Ἠβαιὸν, *Adv.* paullulum. A seq.
Ἠβαιὸς, ἡ, ὸν, exiguus, parvus. A βαιὸς, *idem*.
Ἡβάσκω, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.
Ἡβάω, ῶ, f. ήσω, idem; item floreo, vigeo. ἡβῶν, pubet. A sq.
Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas. 2) locus pubis. 3) Hebe, Dea pubertatis, juventas, uxor Herculis, filia Junonis.
Ἡβηδὸν, *Adv.* juveniliter, puberum more, petulanter. 2) *usitatissime*, omnes puberes, qui quidem puberes essent: ut πολίτας ἡβηδὸν virilem omnem civitatis alicujus sexum armis gerendis aptum interficere. A pr.
Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.
Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus litteratius, locus exercitii litterarii adolescentum. 2) locus amœnus ad convivia agitanda & exercendos in armis juvenes. Ab eod.
Ἡβήτης, ου, ὁ, idem quod ἡβητήρ.
Ἡβητικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis: ad pubescentes, seu adolescentes pertinens.
Ἡβητήριον, ου, τὸ, idem quod ἡβητήριον. 2) deversorium.
Ἡβήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod ἡβητήρ.
ἩΒΟΣ, ὁ, ὸν, curvus. 2) gibbosus. (videtur hæc vitiosa lectio esse. v. ὑβὸς.)
Ἡβυλλιάω, ῶ, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.
Ἡβύτης, ου, ὁ, adolescens. Ab ἡβάω.
Ἡβώω, poet. pubesco. Ab eod.
Ἠγάθεος, ἠγάθεον, admodum divinus, sacer, admirabilis quasi ab ἄγαν, *valde*, & θεῖος, *divinus*. (nisi est ab ἄγαμαι.)
Ἡγαλέος, α, ον, fractus: pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι.
Ἤγανον, ου, τὸ, sartago, corruptum e τήγανον.
Ἡγεμονεία, ας, ἡ, principatus. 2) ducatus. Ab ἡγεμονεύω.
Ἡγεμόνευμα, τὸ, idem. A seq.
Ἡγεμονεύω, f. εύσω, præeo, sum dux, rego. Ab ἡγεμών.
Ἡγεμονέω, ῶ, fut. ήσω, principatum teneo. Ab eod.
Ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Hesych. & alii; item Veneris. Hesych. Ab eod.
Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab eod.
Ἡγεμονίδης, ου, ὁ, princeps, rector. 3) dominus sensuum, animus. A pr.
Ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præsidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, ου, principatus; animus, mens, pars potior nostri, rector corporis. Ab eod.
Ἡγεμονικῶς, *Adv.* ut ducem, imperatorem decet. 2) ut decet virum principem. A pr.
Ἡγεμόνιος, ου, ὁ, Epith. Mercurii, quoniam viæ dux est, & animas deducit. Ab ἡγεμών.
Ἡγεμονὶς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.
Ἡγεμόσυνον, ου, τὸ, præmium ducendi. τὰ ἡγεμόσυνα, sacrificium pro felici itinere, cum deum ducem exposcimus. A sq.
Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, præses. 2) auctor, caussa rei. A sq.
Ἡγέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, & ἥσομαι, duco, dux sum, præeo. 2) opinor, puto, reor, arbitror. ἥγημαι, existimavi, puto. ἡγητέον, putandum.
Ἠγερέθομαι, Poet. ἠγερέεσθαι, Hom. congregari. Ab ἀγείρομαι, *congregor*.
Ἥγησις, εως, ἡ, ductus. 2) principatus. Ab ἡγέομαι.
Ἡγέτης, ου, ὁ dux. Ab eod.
Ἡγηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, sustineo. Ab eod. aut ab ἄγειν & ἐλᾶν, *pellere*.
Ἥγημα, ατος, τὸ, ductus. 2) consilium. Ab ἡγέομαι.
Ἥγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἡγήτειρα, ας, ἡ, dux *fem.* ductrix. A seq.
Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, ductor. Ab ἡγέομαι.
Ἡγητηρία, ας, ἡ, massa ficuum, quæ in festivitate quadam præferebatur, in memoriam mitioris & mansuetioris victus. A pr.
Ἡγέτης, ὁ, dux. Ab ἡγέομαι.
Ἡγητορία, ας, ἡ, principatus. Suid. 2) massa ficuum. Suid. Ab ἡγήτωρ.
Ἡγήτειρα, ας, ἡ, ductrix. Ab ἡγητήρ.
Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab ἡγέομαι.
Ἡγμένως, *Adv.* erudite, prudenter. Ab ἠγμένος, doctus, eruditus. Partic. Perf. Pass. ἄγω.
Ἡγνισμένως, *Adv.* pure, caste. Ab ἁγνεύω, *purus*, *castus sum*.
Ἤγουν, *Conj.* sive. 2) videlicet.
Ἡδανὸς, ἡ, ὸν, dulcis, suavis. Ab ἡδὺς, *dulcis*.
ἩΔΕ, *Conj.* apud Poetas pro καί.
Ἡδέως, *Adv.* suaviter, libenter. Ab ἡδύς.
Ἤδη, *Adv.* jam. 2) mox, abhinc. 3) adeo.
Ἥδομαι, delector, lætor. ἥσθην, aor. 1. delectatus sum, delector. fut. ἡσθήσομαι. Part. pr. ἡδόμενος, libens, gaudens. Ab ἥδω, *delecto*.
Ἡδομένως, libenter. A pr.
Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, suavitas, delectatio, πρὸς ἡδονὴν, suavitatis caussa. ἐν ἡδονῇ, idem, & leniter. Ab ἡδύς.

Ἡδο-

Ἡδονικός, ή, όν, voluptarius. A pr.
Ἡδονοπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ, voluptate, velut morbo quodam aut telo, percussus, voluptati deditus. Ex eod. & πλήσσω.
Ἥδος, τὸ, utilitas, delectatio, suavitas. Ab ἡδύς.
Ἧδος, εος, τὸ, acetum.
Ἡδύβια, placentæ genera. Ex eod. & βίος. (nisi βιος mera terminatio est.)
Ἡδυβόας, Dor. pro ἡδυβόης, ου, ὁ, suavem vocem edens, canorus. Ex eod. & βοάω.
Ἡδύγαιος, ου, ὁ, ἡ, bonam terram seu bonum solum habens. Ex eod. & γαῖα.
Ἡδυγέλως, ὁ, ἡ, dulce ridens, suaviter ridens.
Ἡδύγλωττος, ου, ὁ, ἡ, suavem & jucundam linguam habens. Ex ἡ. & γλῶττα.
Ἡδυγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui consilio & prudentia &c. homines delectat. Ex ἡ. & γνώμη.
Ἡδυέπεια, ας, ἡ, suaviloquentia, facundia. Ab sq.
Ἡδυεπής, έος, ὁ, ἡ, suaviloquus, eloquens, facundus. Ex ἡ. & ἔπος, *vox*, *verbum*.
Ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρους, ου, ὁ, ἡ, suaviter sonans, dulcisonus: mitis, lenis.
Ἡδύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, suaves fructus habens.
Ἡδύκρεως, ω, ὁ, ἡ, cujus caro grati est saporis. Ex ἡ. & κρέας, *caro*.
Ἡδύκωμος, ου, ὁ, ἡ, jucundam præbens comissationem. 2) jucunda comissatio. 3) genus saltationis.
Ἡδυλίζω, f. ίσω, adulor, jucunda loquor. Ab ἡδύς.
Ἡδυλισμός, οῦ, ὁ, adulatio, adsentatio. A pr.
Ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor. Ab ἡδυλόγος.
Ἡδυλογία, ας, ἡ, suavitas sermonis, suaviloquentia 2) assentatio, scurrilis dicacitas. A sq.
Ἡδυλόγος, ου, ὁ, ἡ, suaviloquus, assentator, scurra.
Ἡδυλύρης, ου, ὁ, suaviter lyra canens. 2) suavisonus. Ex ἡ. & λύρα.
Ἡδυμελής, έος, ὁ, ἡ, suavem & canoram vocem habens, suaviter canens. Ex ἡ. & μέλος, *carmen*.
Ἥδυμος, suavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.
Ἡδυντὴρ, ἡδυντῆρος ἅλας, sal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω.
Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens. A pr.
Ἡδυντικός, ή, όν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus. 2) ad condiendi scientiam pertinens. Hinc ἡδυντικά, ῶν, condimenta, sc. ἀρτύματα. Ab eod.
Ἡδυντός, ή, όν, conditus. A sq.
Ἡδύνω, suave reddo, condio. 2) lætitia adficio. Ab ἡδύς.
Ἡδύοινος, ου, ὁ, ἡ, suave vinum ferens.
Ἡδυόνειρος, ον, jucunda ferens somnia.
Ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris suavitas, odor jucundus. Ab ἡδύοσμος.
Ἡδύοσμον, τὸ, mentha. A sq.
Ἡδύοσμος, ου, ὁ, ἡ, jucunde & suaviter olens. 2) mentha. 3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ἡ. & ὀσμή, *odor*.
Ἡδυόφθαλμος, ον, lætos oculos habens, suavis adspectu.
Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido. Ab ἡδυπαθής.
Ἡδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, voluptate fruor, molliter vivo. Ab eod.
Ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, suavitas. A pr.
Ἡδυπαθής, έος, ὁ, ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinosus. Ex ἡ. & πάθος.

Ἡδύπνοος, *contr.* ἡδύπνους, ου, ὁ & ἡ, suaviter spirans. Ex ἡ. & πνοή, *flatus*.
Ἡδύπολις, ιος, ὁ, ἡ, gratus & acceptus civitati.
Ἡδυπορφύρα, ας, ἡ, ostrea quædam.
Ἡδυπότης, ου, ὁ, suavis conviva.
Ἡδυποτίδες, phialæ & pocula quædam. Ab ἡδυπότης, cujus fœm. ἡδυποτις.
Ἡδύποτος, ου, ὁ, ἡ, cujus potus suavis est. A ποτόν.
Ἡδυπρόσωπος, ον, lætus adspectu, hilaris, mitis.
Ἡδύς, εῖα, ύ, *Gen.* έος, είας, έος, suavis, jucundus. 2) lætus. ἥδιστον & ἥδιστα, *Adv.* suavissime, item ἡδύ.
Ἥδυσμα, ατος, τὸ, suavitas. 2) condimentum suave. Ab ἡδύνω.
Ἡδυσμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἡδυσώματος, ον, pulcher forma. Ex ἡ. & σῶμα.
Ἡδύτης, ητος, ἡ, suavitas, lepos. Ab ἡδύς.
Ἡδυφαγέω, suaviter, libenter edo. Ex ἡ. & φάγω.
Ἡδυφαής, έος, ὁ, ἡ, suave splendens, nitidus. Ex ἡ. & φάω, *splendeo*.
Ἡδυφάρυγγες θρυμματίδες, gulæ gratæ placentæ.
Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas. A seq.
Ἡδύφωνος, ου, ὁ, ἡ, suavem vocem habens. Ex ἡ. & φωνή.
Ἡδυφώνως, *Adv.* suavi voce. A pr.
Ἡδύχροος, *contr.* ἡδύχρους, ου, ὁ, ἡ, jucundo colore præditus. Ex ἡ. & χρόα, *color*.
Ἥδω, suavitate & jucunditate adficio, delecto, oblecto. F. 1. ἥσω, aor. 1. ἧσα, ἧσας, delectasti. pass. ἥδομαι, delector. Ab ἡδύς. (vel potius ab antiquo ἅδω, unde ἁνδάνω, *placeo*, vel *satio*, *expleo desiderium*.)
Ἠὲ, *Conj.* aut, vel, sive. 2) an? Ab ἤ.
Ἠέλιος, ου, ὁ, poet. pro ἥλιος, sol.
Ἠέπερ, *Conj.* quam.
Ἠερέθομαι, in aerem attollor. 2) pendeo, suspensus sum. 3) incostans, vel suspenso animo sum. Ab αἴρω, *tollo*.
Ἠερινός, ή, όν, vernus, pro ἐαρινός.
Ἠέριος, ία, ιον, aerius, per aerem volans, qui est in aere. 2) excelsus. 3) vernus. 4) matutinus. Ab ἠὴρ pro ἀήρ.
Ἠεροδινής, έος, ὁ, ἡ, aerem agitans. 2) qui in aere agitatur. Ex eod. & δινέω.
Ἠεροδίνητος, ου, ὁ, ἡ, in aere agitatus. Ex iisdem.
Ἠεροειδής, έος, ὁ, ἡ, obscurus. τὸ ἠεροειδὲς, dicitur totum aeris spatium, quoad oculis prospicere possumus. Ex eod. & εἶδος.
Ἠερόεις, εσσα, εν, tenebricosus, caliginosus. Ab ἠήρ.
Ἠερόθεν, *Adv.* ex aere, ab aere. Ab eod.
Ἠερομήκης, ες, altus velut usque ad aera. Ex ἠὴρ & μῆκος, *altitudo*.
Ἠεροπλάγκτος, ον, in cœlo errans. epith. stellarum. Ex ἠ. & πλάζομαι, *erro*.
Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, in aere means. 2) quæ in tenebris vagatur, quæ obscuritate septa, vel aliorum oculis latens, incedit. Epith. Furiarum. Ex ἠ. & φοιτάω, *eo*.
Ἠερόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, in aere vagans, aerius. Ex iisd.
Ἠερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, voce aerem replens, valde clamans. Ex ἠ. & φωνή.
Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ, ἡ, poet. pro ἀήρ, aer.
Ἠθάνιον, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν, *percolare*.
Ἠθάς, άδος, ὁ, ἡ, familiaris, adsuetus. Ab ἦθος, *mos*.
Ἠΐθεος, (ἤθεος) pro ἠΐθεος.

Ἠθεῖος, εία, εῖον, venerandus, colendus. ἠθεῖε, vox junioris ad seniorem, reverentiæ caussa. germane venerande, colende frater. A θεῖος, vel potius pro ἠθεσος. (nisi est ab ἦθος, constantia moris sobriæ & gravis. ut ἠθεῖος itaque sit, vir prudens, honeste, eam consiliorum maturitatem & firmitatem consecute, quam ἦθος appellant.)

Ἠθέω, ῶ, f. ήσω, percolo, per colum mitto. Ab ἤθω.

Ἠθητὴς, ῦ, ὁ, qui colat. A pr.

Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eod.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, ethicus, moralis, moratus. τὰ ἠθικὰ, præcepta morum sc. διδάγματα. Ab ἦθος. 2) colatus. Ab ἤθω, *colo*.

Ἠθικῶς, *Adv.* moraliter. 2) morate, modeste. 3) graviter, severe.

Ἤθισις, εως, ἡ, percolatio. Ab ἠθίζω.

Ἠθισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἠθιστήριον, ῦ, τὸ, rete, nassa. Ab eod.

Ἠθμάριον, ῦ, τὸ, parvum colum, saccellus. Dimin. Ab ἠθμός.

Ἠθμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, coli formam habens. Ab eod. & εἶδος, *species*.

Ἠθμὸς, & ἠθμὸς, ῦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἤθω.

Ἠθμώδης, ες, coli formam habens. A pr.

Ἠθογραφέω, ῶ, f. ήσω, mores scribendo exprimo. A sq.

Ἠθογράφος, ῦ, ὁ, qui morum notationes scripsit. Ab ἦθος, & γράφω.

Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moresque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.

Ἠθολογέω, exprimo alicujus mores oratione. A sq.

Ἠθολόγος, ὁ, morum effictor, mimus. Ab ἦθος & λέγω.

Ἠθοποιέω, ῶ, f. ήσω, mores exprimo.

Ἠθοποιητικῶς, accommodate ad mores esprimendos, vel affectus. A pr.

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum adfectuumve expressio. A sq.

Ἠθοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, mores instituens. 2) mores exprimens. A seq. & ποιέω.

Ἦθος, εος, τὸ, unde usitatum plur. ἤθεα, ἤθη, domicilium, mansio, sedes consuetæ. 2) ingenium, indoles, morum quædam proprietas. τὰ ἤθη, mores. v. paulo ante dicta ad v. ἠθεῖε. Ab ἔθος, *mos*, *consuetudo*, ut illud sit, loca & sedes, hoc animi & mentis rationes, quibus a longo tempore adsuevimus.

Ἠθροισμένως, *Adv.* gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.

Ἤθω, colo, percolo, f. ήσω, unde aor. 1. part. ἤσας, i. e. ἠθήσας.

Ἤϊα, τὰ, cibus, viatica. 2) paleæ.

Ἤϊθεος, ῦ, ὁ, puer, adolescens. 2) cælebs, Venerem non expertus.

Ἠϊόεις, όεσσα, όεν, habens altas ripas, sive magnum litus. Ab ἠϊὼν, *ripa*.

Ἤϊος, ία, ϊον, jaculandi peritus. Ab ἵημι.

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, litus, ripa. v. αἰγιαλός.

Ἦκα, vel ἧκα, *Adv.* leniter, quiete, sensim, submisse. Ab ἵημι. v. ἔκηλος.

Ἠκαλόεις, όεσσα, όεν, lenis, quietus. A seq.

Ἠκαλὸς, ἡ, ὸν, tranquillus, quietus. Ab ἦκα. v. ἕκηλος.

Ἤκεν, *poetice* pro ἦν, ἄν, ἐὰν, *si*, *an*. ἢ κεν, qua tandem ratione.

Ἤκεστος, έστη, εστον, stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus. Epith. bovis nondum jugum passæ. Ex η pro α priv. & inus. κέσαι, unde κεστός.

Ἥκιστος, ίστη, ιστον, minimus. ἥκιστα. *Adv.* minime. Ab ἦκα. (cujus comparativus est primitus ἡκίων, deinde usitatius ἥττων, ut pro ταχίων est θάττων.)

Ἠκριβωμένως, *Adv.* accurate. Ab ἠκριβωμένος, Part. Perf. pass. ab ἀκριβόω.

Ἥκω, f. ἥξω, venio, accedo, pervenio; veni, pertineo, attingo.

Ἠλαίνω, insanio. ἠλαίνονται, vagantur. Ab ἀλάομαι, vel ἠλεός, *stultus*, pro quo & ἠλαιός. Hes. v. ἐλαίνω.

Ἠλακάτη, ης, ἡ, colus, *in Plurali* τὰ ἠλάκατα, ων, fusus. 2) fila, stamina, lanæ colui circumvolutæ.

Ἠλακατῆνες, pisces quidam a similitudine coli ita dicti. A pr.

Ἠλακατώδης, ες, coli similis. 2) ad colum pertinens. Ab eod.

Ἠλασκάζω, idem quod sequens.

Ἠλάσκω, vagor, errabundus circumeo. 2) declino, devito. 3) errabundum fugito, vagabundum declino. Ab ἀλάομαι, *idem*.

Ἠλέκτρινος, ον, ex electro factus. 2) purissimus, nitidissimus. Ab ἤλεκτρον.

Ἠλεκτρὶς, ίδος, ἡ, electrina, epith. lunæ. A seq. *vel* pro ἀλεκτρὶς, non cubans, irrequieta. Ab α pr. & λέκτρον, *lectus*.

Ἤλεκτρον, ῦ, τὸ, electrum, succinum. 2) metallum ex auro & argento conflatum. 3) lapis crystallinus. Incertum est unde.

Ἤλεκτρος, ῦ, ἡ, idem.

Ἠλεκτροφαὴς, έος, ὁ & ἡ, ad modum electri fulgens, splendidus. Ab ἤλεκτρον, & φάω, *luceo*.

Ἠλεκτρώδης, ες, electro similis. 2) de excretione, cum splendicat & relucet. Ab eod.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, sol.

Ἠλέματος, άτη, ατον, vanus, stultus. Ab ἠλεός.

Ἠλεμάτως, *Adv.* frustra, stulte. A pr.

Ἠλεὸς, ὰ, ὸν, stultus, stolidus. Ab ἠλός.

Ἠλὶ, ὁ, *Eli*. Nomen viri Ebr. ἀνάλητον. *Adscensus*.

Ἡλιάζω, f. άσω, ad solem expando, soli expono. Hinc ἡλιάζομαι, apricor. Ab ἥλιος. 2) in Heliæa judico, a seq.

Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, judicium Athenis maximum, in quo causæ publicæ agebantur. (vel potius concio, congressus populi, deliberandi ergo de rebus ad se suamque salutem majestatemve pertinentibus, non Athenis solum, sed in nulla non civitate Græca. Reperitur quoque in vetustis plebiscitis & aliis monumentis, ἁλία, ab ἁλίω, *congrego*, ἁλὴς, *confertus*, *universus*. ἁλίω & ἁλίζω, *congrego*.)

Ἡλιακὸν, ῦ, τὸ, solarium, locus apricus. Ab ἥλιος.

Ἡλιὰς, άδος, ἡ, sc. κόρη, Solis filia.

Ἠλίας, ῦ, ὁ, Elias. Nomen Ebr. viri. *Deus meus*.

Ἡλίασις, εως, ἡ, insolatio, apricatio. 2) judicandi munus in Heliæa. Ab ἡλιάζω.

Ἡλιαστήριον, ῦ, τὸ, locus ad apricandum, solarium. Ab eod.

Ἡλιαστὴς, ῦ, ὁ, judex in Heliæa. Ab eod.

Ἡλιαστικὸς, ὴ, ὸν, Heliasticus, judicialis. Ab eod.

Ἡλιάω, ῶ, solem refero, ut sol candeo. Ab ἥλιος.

Ἠλιβάτας, pro ἠλιβάτης, ῦ, errabundus. v. seq.

Ἠλίβατος, ῦ, ὁ, ἡ, tam altus, ut uni soli sit pervius,

vius, altissimus. Ex ἥλιος & βαίνω vado, vel etiam ἠλίβατος, tam altus aut profundus, ut accessum frustretur. Ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, & βάσις, *gressus*.

Ἠλίθα, *Adv.* frustra. Ab ἄλη, *error*. ἄλημι, *erro*. 2) copiose, valde. 3) simul.

Ἠλιθιάζω, f. άσω, stulte ago, stultus ac stupidus sum. A seq.

Ἠλίθιος, ία, ιον, stultus, stolidus, brutus, insipiens, sensu communi destitutus. Ab ἠλίθα.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas, stultitia. A pr.

Ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, stultum reddo. Ab eod.

Ἠλιθίως, *Adv.* stulte, stolide. Ab eod.

Ἠλιθοεργὸς, ὁ, stulte agens. Ab eod. & ἔργον.

Ἡλικία, ας, ἡ, statura. 2) aetas quaeque. 3) adolescentia, juventus, aetatis vigor. 4) aetas bello apta, juventus apta bello gerendo. 5) aetas senilis. 6) aetas, i. e. saeculum. 7) altitudo.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, par aetate, aequalis. A pr.

Ἡλικιῶτις, ιδος, ἡ, fem. A pr.

Ἡλίκος, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus. 2) quam potens.

Ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui ejusdem est aetatis.

Ἡλιόβλητος, ον, idem quod seq.

Ἡλιόβολος, ου, ὁ, ἡ, qui solis radiis quasi feritur, soli expositus. 2) solis radiis ictus, liquefactus &c. a solis aestu, furore, aliove quo acuto morbo tactus. Ex ἥλιος & βάλλω.

Ἡλιοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, soli similis. *Superl.* ἡλιοειδέστατος, soli simillimus, clarissimus. Ex eod. & εἶδος, *forma*.

Ἡλιοειδῶς, *Adv.* specie solis. A pr.

Ἡλιοκαὴς, έος, ὁ, ἡ, perustus a sole, exustus in sole. Ex eod. & καίω, *uro*.

Ἡλιοκαΐα, ας, ἡ, ardor, sive aestus solis. 2) insolatio. A pr.

Ἡλιοκάμινος, ου, ὁ, caminus solaris, vaporarium solare.

Ἡλιοκάνθαρος, ου, ὁ, scarabaeus solaris.

Ἡλιόκαυστος, ου, ὁ, ἡ, sole tostus, sole exustus.

Ἡλιοκέντρις, ιδος, ἡ, q. d. solipunga: musca in aestu solari pungens. Ab ἥ. & κέντρον.

Ἡλιομανὴς, έος, ὁ, ἡ, sole gaudens, Epith. cicadae. Ex ἥ. & μαίνομαι.

Ἡλιόμορφος, ὁ, ἡ, solis formam habens. Ex eod. & μορφή.

Ἡλιόκος, οδος, ὁ, heliotropium magnum.

Ἥλιος, ου, ὁ, sol.

Ἡλιοσκόπιος, ου, q. d. solem spectans, helioscopium, tithymali species comas cum sole circumagens. Ex ἥ. & σκοπὸς, *spectator*.

Ἡλιοστερὴς, έος, ὁ, ἡ, sole privatus. 2) sole privans, inumbrans. Ex ἥ. & στερέω.

Ἡλιοστιβὴς, έος, ὁ & ἡ, a sole tritus, per quem sol incedit aut meat, soli expositus. Ex ἥ. & στείβω.

Ἡλιότακτος, ον, a sole ortus, s. creatus. A τάχω.

Ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba solaris, heliotropion. 2) solarium, horologium. Ex ἥ. & τρέπω.

Ἡλιοφάνεια, ας, ἡ, solaris claritas. A seq.

Ἡλιοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, solis splendorem habens. 2) a sole illustratus. Ex ἥ. & φαίνω.

Ἡλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, in sole expono, ad solem expono. inde, solis modo splendeo, nitesco. ἠλιῶσα, nitida. (quod repetendum ab ἀλείφω.) Hinc in *Pass.* ἡλιόομαι, οῦμαι, sole illustror, a sole uror. Ab ἥλιος.

Ἡλίσκος, ου, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim. ab ἧλος, *clavus*.

Ἠλιτενὴς, altus, quasi ad solem usque pertinens. Ab ἥλιος & τείνω, *tendo*.

Ἡλίτης, ου, ὁ, clavaris. Hinc ἡλῖτις, ιδος, ἡ, squama aeris, quae e clavis decutitur. Ab ἧλος, *clavus*.

Ἠλιτόμηνος, ου, ὁ, ἡ, aberrans a mensibus, ante justos menses natus. Ab ἀλιτέω, & μήν.

Ἠλιτόποινος, ου, improbos ulciscens. Epith. Furiarum. Ab ἀλιτέω, *pecco*, & ποινή, *poena*.

ἫΛΙΨ, ιπος, calceus. Schol. Theocr.

Ἡλιώδης, εος, ὁ, ἡ, solem referens, soli similis.

Ἡλίωσις, εως, ἡ, insolatio, apricatio. Ab ἡλιόω.

Ἡλοειδὴς, ὁ & ἡ, clavi formam habens. Ex ἧλος & εἶδος.

Ἡλόκεντρον, ου, τὸ, calcar. Ab eod. & κέντρον.

Ἡλοκόπος, ου, ὁ, faber clavorum. Ex seq. & κόπτω.

Ἧλος, ου, ὁ, clavus. 2) oleae morbus, qui & fungus. 3) tubercula callosa potissimum in plantis & digitis pedum etiam in albo oculorum.

Ἠλὸς, ὴ, ὸν, stolidus. Ab ἄλη.

Ἡλότυπος, ου, ὁ, ἡ, clavo percussus aut fixus. 2) clavo trajectus. Ex ἧλος & τύπτω.

Ἡλόω, ῶ, f. ώσω, clavo figo, configo. Ab ἧλος.

Ἠλυγάζω, f. άσω, obumbro, obtenebro. 2) occulto. Ab ἠλύγη.

Ἠλυγαῖος, α, ον, umbrosus, opacus. Ab eod.

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebrae, umbra. A λύγη, quod idem notat. (v. ἀλύκη ab α priv. & λύκη, *lux*. unde lat. *halucinari*.)

Ἠλυγίζω, f. ίσω, idem quod ἠλυγάζω. Unde

Ἠλυγισμὸς, οῦ, ὁ, obumbratio. 2) obscuritas.

Ἠλύσιον, scil. πεδίον, Elysius campus.

Ἤλυσις, εως, ἡ, adventus, ingressus, itio. Ab ἔρχομαι, *venio*.

Ἧμα, ατος, τὸ, telum, missile, jaculum. 2) jactus. Ab ἵημι.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, arenosus. Ab ἄμαθος.

ἩΜΑΙ, ἧσαι, ἧται, sedeo. Ab ἕω.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα. (vel potius utrumque ab εἰμί, *sum*. significat enim universe durationem, continuationem & progressum temporis, quo res quaepiam est vel geritur.)

Ἡμαρτημένως, *Adv.* perperam, opp. ὀρθῶς. Ab ἁμαρτάνω.

Ἡμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.

Ἡμεδαπὸς, ή, όν, qui est e nostro, sc. solo, nostras. Ex ἡμεῖς.

ἩΜΕΚΤΕ'Ω, aegre fero, indignor. Ab α pr. & ἄχος.

Ἠμελημένως, *Adv.* incuriose, negligenter. Ab ἀμελέω.

Ἠ'ΜΕ'Ν, *Conj.* &, atque.

Ἡμέρα, ας, ἡ, dies. 2) pro tempore, hebraizantes. 3) καθ' ἡμέραν, quotidie; καθ' ἡμέρας, interdiu; πρὸς ἡμέραν, versus diem, sub lucem. Ab εἰμί.

Ἡμερεύω, f. εύσω, diem transigo, in opere diem totum versor. A pr.

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ & ἡ, qui est unius diei, diurnus. τὸ ἡμερήσιον, sc. μίσθωμα, merces diurna. 2) diarium.

Ἡμερία, ας, ἡ, Dor. ἁμερία, dies.

Ἡμερίδης, ου, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.

Ἡμερίδιον, ου, τὸ, diecula: Dim. ab ἡμέρα.

Ἡμερινὸς, ή, όν, diurnus. Ab eod.

Ἡμέριος, ον, idem. 2) unum diem durans.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, mansueta, cicur. Ab ἥμερος.

Ἡμερόβιος, ου, ὁ, ἡ, in diem vivens. 2) victum quotidie mendicans.

Ἡμε-

Ἡμεροδρομέω, ῶ, sum cursor, sum a pedibus. 2) totum diem curro. Ab seq.

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, q. d. cursor diurnus, qui cursum die conficit. 2) tabellarius. 3) qui est a pedibus.

Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor glandifera, species quercus. Ex ἥμερος & δρῦς, *quercus*.

Ἡμεροθαλής, έος, ὁ & ἡ, placide & benigne vigens seu pullulans. 2) placide virescere & pullulare faciens. Ex eod. & θάλλω.

Ἡμεροθηρικός, ἡ, interdiu venans.

Ἡμεροκλέπτης, ου, ὁ, fur diurnus.

Ἡμεροκαλλές, τὸ, sc. ἄνθος, &

Ἡμεροκαλλίς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens. Ex ἡμ. & κάλλος.

Ἡμεροκοίτης, ου, ὁ, ἡ, qui tota die dormit. Ex ἡμ. & κοίτη, *lectus*.

Ἡμερολεγδόν, *Adv.* singulos dies numerando. Ex eod. & λέγω.

Ἡμερολεκτέω, ῶ, f. ήσω, quotidie numero, dies suppuro. Ex iisd.

Ἡμερολογεῖον, & ἡμερολόγιον, ου, τὸ, diarium, calendarium, fasti. Ex iisdem.

Ἡμερολογέω, ῶ, f. ήσω, dies numero. Ex iisd.

Ἡμερονύκτιον, ου, τὸ, diei & noctis spatium, viginti quatuor horæ. Ex ἡμ. & νύξ.

Ἡμεροποιός, q. d. mansuefactor. Ab ἥμερος & ποιέω.

Ἡμεροποιέω, ῶ, f. ήσω, mansuetum reddo.

Ἥμερος, ου, ὁ, ἡ, mansuetus, cicur, mitis, placidus. 2) sativus.

Ἡμεροσκοπέω, speculor interdiu. Ex ἡμέρα & σκ.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπιον, diurnæ speculationis locus. A seq.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, diurnus speculator, excubias diurnas agens.

Ἡμερότης, ητος, ἡ, mansuetudo. Ab ἥμερος.

Ἡμερόφαντος, ου, interdiu conspicuus, s. visus. Ex ἡμέρα & φαίνω.

Ἡμερόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, interdiu oberrans. Ex eod. & φοιτάω, *eo*.

Ἡμεροφύλαξ, κος, ὁ, custos diurnus.

Ἡμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, diem inclamans, lucem vocans. Ex ἡμέρα & φωνή.

Ἡμερόω, ῶ, f. ώσω, mansuefacio, cicuro. ἡμερόομαι, mansuesio. Ab ἥμερος.

Ἡμέρωμα, ατος, mansuefactio, mitigatio. A præc.

Ἡμερωρεῖν, interdiu custodire. Suid. Hesych. Ex ἡμέρα & ὠρέω, *custodio*.

Ἡμέρως, *Adv.* mansuete, placide, modeste. Ab ἥμερος. Comp. ἡμερωτέρως, mansuetius.

Ἡμέρωσις, εως, ἡ, mansuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἡμέτερος, έρα, ερον, noster. Ab ἡμεῖς.

Ἠμί, pro φημί, dico. Att. Aristoph. παῖ, ἠμί, παῖ, *puer, inquam, puer*. Hinc ἦν δ' ἐγώ, dicebam. ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit. Apud Atticos.

Ἡμιαμφόριον, ου, τὸ, amphoræ dimidium, urna. Ex ἥμισυς & ἀμφορεύς, amphora, *& sic reliqua deinceps, ab ἡμι incipientia*.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, semivir. Ἡμίανδροι, semimares. Ex eod. & ἀνήρ.

Ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ, semihomo, semivir.

Ἡμιάνηρ, ερος, ὁ, semivir. Ab ἀνήρ.

Ἡμιάρτιον, ου, τὸ, genus panis hemicycli figura. Hesychio ἡμίαρτος. Ab ἄρτος.

Ἡμιαστάριον, τὸ, semissis.

Ἡμιαστράγαλον, ου, τὸ, semitalus.

Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, semibarbarus.

Ἡμιβραχής, & ἡμιβρεχής, έος, ὁ, semimadidus. A βρέχω.

Ἡμίβροχος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab eod.

Ἡμιβρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, semesus. A βρώσκω.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ, ἡ, semibarbatus. A γένειον.

Ἡμιγενής, έος, ὁ, ἡ, semigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quasi semicreatus, inchoatus. A γίνομαι.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ, ἡ, seminudus.

Ἡμιγύναιξ, &

Ἡμίγυνος, ου, ὁ, ἡ, semivir.

Ἡμιδαής, έος, ὁ, ἡ, semesus. 2) semidivisus. 3) semiustus. A δαίω.

Ἡμιδάϊκτος, ου, ὁ, ἡ, semioccisus. A δαΐζω.

Ἡμιδμής, ῆτος, ὁ, ἡ, semidomitus. A δαμάω.

Ἡμιδεής, έος, ὁ, ἡ, cui dimidium deest, semivacuus, semiplenus. A δέομαι.

Ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, semicinctium, vestimenti muliebris genus.

Ἡμίδουλος, ου, ὁ, ἡ, semiservus.

Ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus sextarius, dimidium sextarii. Ex ἥμισυς & ἕκτος, *sextus*.

Ἡμίεκτον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Ἡμιέλλην, ὁ, ἡ, semigræcus.

Ἡμιεργής, έος, ὁ, ἡ, semifactus, ad dimidium factus. 2) inchoatus, &

Ἡμίεργος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ἡ. & ἔργον.

Ἡμιέτιον, τὸ, dimidiatus annus. Ab ἔτος, *annus*.

Ἡμίεφθος, ου, ὁ, ἡ, semielixus, semicoctus.

Ἡμιζώνιον, τὸ, semicinctium.

Ἡμίζωος, ὁ, ἡ, semivivus.

Ἡμίηλος, ου, ὁ, ἡ, dimidia parte soli expositus. 2) ad dimidium siccatus. Ab ἥλιος.

Ἡμιθαλής, έος, ὁ, ἡ, semiviridis. A θάλλω.

Ἡμιθανής, έος, ὁ, ἡ, semimortuus. A θνήσκω.

Ἡμιθέαινα, ης, ἡ, semidea. A seq.

Ἡμίθεος, ου, ὁ, ἡ, semideus, indiges, heros. ἡμίθεοι, indigetes, divi.

Ἡμίθηλυς, ὁ, semivir.

Ἡμιθήρ, ῆρος, semiferus.

Ἡμιθνής, ῆτος, vel ἡμιθνήξ, ῆτος, ὁ, semimortuus. A θνήσκω.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) semideus. 3) qui alternis vicibus vivit, vel moritur.

Ἡμίθραυστος, ου, ὁ, ἡ, semifractus.

Ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimidius thorax.

Ἡμιιουδαῖος, ὁ, semijudæus.

Ἡμικάδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidius cadus. A κάδδος vel κάδος, *cadus*.

Ἡμίκακος, ου, ὁ, ἡ, semimalus, semipravus. 2) non plene bonus. 3) neglectus.

Ἡμικάκως, *Adv.* semiprave, non omnino bene.

Ἡμίκαυστος, ου, ὁ, ἡ, semiustus, dimidia ex parte crematus.

Ἡμίκαυτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἡμίκενος, ὁ, ἡ, semivacuus, semiplenus.

Ἡμικεράμιον, ου, τὸ, urna. A κέραμος, *vas figulinum*.

Ἡμικεφάλαιον, & ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, sinciput.

Ἡμικλάδευτος, ου, ὁ, ἡ, semiputatus. A κλαδεύω, *puto, frondo*.

Ἡμίκλαστος, ου, ὁ, ἡ, semifractus.

Ἡμικλήριον, τὸ, dimidia hereditas, dimidium bonorum. A κλῆρος, *hereditas*.

Ἡμικόριον, ου, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.

Ἡμικοτύλη, ἡ, dimidia cotyla.

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αῖον, qui est cotylæ dimidiatæ. A seq.

Ἡμι-

Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla, ſeu hemina dimidiata. Ab ἡμικοτύλη.

Ἡμικρανία, ας, ἡ, dimidia capitis pars. 2) medium capitis.

Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa medium caput. Ab ἡμίκρανον.

Ἡμικρανικὸς, ᾶ, ὸ, hemicrania laborans. A præc.

Ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidiata capitis pars, ſinciput.

Ἡμικρὴς, ὁ, ſemicretenſis.

Ἡμικύαθος, ὁ, ſemicyathus.

Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, ſemicirculus, ſemiorbis. A ſeq.

Ἡμικύκλιος, ου, ὁ, ἡ, ſemicirculi figuram habens, ſemicircularis. Ab ἡμίκυκλος.

Ἡμικυκλοειδὴς, ες, idem. A præc.

Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, ſemicirculus, hemicyclus.

Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, ſemicylindrus.

Ἡμίκυπρον, τὸ, ſemimodius.

Ἡμίκυων, ονος, ὁ. ἡ, ſemicanis.

Ἡμιλέσαυρος, nequam.

Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ, ἡ, ſemidecorticatus, ad dimidium ovo excluſus. A λεπίζω.

Ἡμίλεπτος, ος, ſemiexcluſus, ſc. ex ovo. A λέπω.

Ἡμιλευκος, ου, ὁ, ἡ, ſemialbus.

Ἡμιλιτριαῖος, αία, αῖον, ſelibris, ſemilibris. A ſeq.

Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, ſelibra, ſemilibra. 2) ſemiobolus, ſex æris. A λίτρα.

Ἡμίλουτος, ου, ὁ, ἡ, ſemilotus. A λούομαι.

Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidia cohors. A λόχος.

Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præeſt ἡμιλοχίᾳ.

Ἡμιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ſemidoctus. A μανθάνω.

Ἡμιμανὴς, έος, ὁ, ἡ, ſubinſanus. A μαίνομαι.

Ἡμιμάρανος, ον, flaccidus, ſemiaridus. A μαραίνω, areſco.

Ἡμιμάσητος, ου, ὁ & ἡ, ſemimanſus. A μασάομαι, mando.

Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, ſemimedimnus.

Ἡμιμέθυστος, ου, ὁ, ἡ, ſemiebrius.

Ἡμιμερὴς, έος, ὁ, ἡ, dimidiæ partis. A μέρος.

Ἡμίμεστος, ου, ὁ, ἡ, ſemiplenus.

Ἡμίμετρον, τὸ, dimidium menſuræ, v. c. modii &c.

Ἡμιμηνιαῖος, α, ον, ſemimenſtruus. A μὴν.

Ἡμιμναῖον, ου, τὸ, dimidia mina. A μνᾶ, mina.

Ἡμιμόριον, ου, τὸ, & ἡμιμοίριον, dimidia pars, altera pars.

Ἡμιμοχθηρος, ου, ὁ, ἡ, ſemimalus.

Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium ſextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.

Ἡμίξεστον, hemina, dimidius ſextarius. A ξέστης.

Ἡμίξηρος, ὁ, ἡ, ſemiarefactus, ſideratus.

Ἡμιξύρητος, ου, ὁ, ἡ, ſemiraſus. A ξυρέω.

Ἡμιοβέλιον, τὸ, ſemiobolus. Ab ὀβολός.

Ἡμιόδιον, ſemita. Philoxenus. Ab ὁδὸς, via.

Ἡμιόδιος, ου, ὁ, ἡ, qui dimidia parte præeſt itineribus. Ab eod.

Ἡμιολία, vel ἡμιόλιος, navis piratica, myoparo. Ab ὅλος, totus.

Ἡμιολιασμὸς, οῦ, ὁ, penſio ſeſculpi. A ſeq.

Ἡμιόλιος, ου, ὁ, ἡ, totus cum dimidia ſui parte, ſeſcuplus, ſeſquialter, ſeſquiplex. A ſeq.

Ἡμίολος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἡμίολος ναῦς, eadem quæ ἡμιολία.

Ἡμιόνειος, ου, ὁ, ἡ, mularis. Ab ἡμίονος.

Ἡμιονηγὸς, οῦ, ὁ, agaſo mulorum, mulio. Ex eod. & ἄγω.

Ἡμιονικὸς, ή, όν, mularis. Ab eod.

Ἡμιόνιον, ου, τὸ, herba quædam, aſpledon alias dicta. 2) avis quædam. Ab eod.

Ἡμιονὶς, ίδος, ἡ, ſtercus muli, apud Hipp. pro ἡμιόνου ὄνος.

Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.

Ἡμιονῖτις, ιδος, ἡ, mularis. 2) mulum pariens.

Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, vel mula. 2) idem quod ἡμιόνιον.

Ἡμίοπλος, q. d. ſemiermis. Ab ὅπλα, arma.

Ἡμίοποι αὐλοὶ, tibiæ pauciorum (trium) foraminum, parvæ. Ab ὀπή.

Ἡμίοπτος, ου, ὁ, ἡ, ſemiaſſus. 2) ſemicoctus.

Ἡμιοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω, appareo. (Sed rectius exaretur ἡμιφανὴς aut ἡμιτυφανὴς.)

Ἡμιπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, ſemiconcretus. A πηγνύω, compingo.

Ἡμιπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ex parte affectus, vel vitiatus. A πάθος.

Ἡμιπαίδευτος, ſemidoctus. Suidæ, indoctus.

Ἡμιπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, ſuffertus.

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, ſecuris uno tantum latere ſcindens, ab una tantum parte acuta. A πέλεκυς, ſecuris.

Ἡμίπεπτος, ου, ὁ, ἡ, ſemicoctus.

Ἡμιπηχυαῖος, αία, αῖον, ſemicubitalis.

Ἡμίπηχυς, υ, idem.

Ἡμιπλέθριον, ου, τὸ, dimidium jugeri. v. πλέθρον.

Ἡμιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, hemiplexia laborans. A ſeq.

Ἡμιπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, percuſſus dimidia parte. A πλήττω.

Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis reſolutio, paralyſis, hemiplexia, quæ eſt partis corporis, ſicut apoplexia totius corporis. A præc.

Ἡμιπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, ſemiplenus.

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidius later. ἡμίπλινθοι, ſemilateres. A πλίνθος, later.

Ἡμιπνικτος, ὁ, ἡ, ſemiſuffocatus.

Ἡμίπνοος, contr. ἡμίπνους, ου, ὁ, ἡ, ſemianimis, ſemivivus. A πνέω, ſpiro.

Ἡμιπόδιον, ου, τὸ, pes dimidius. A πούς.

Ἡμιπόλιον, ου, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars. Heſych. A πόλος.

Ἡμιπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, ſemimalus, ſemimalignus.

Ἡμίπους, οδος, ſemipes.

Ἡμίπτωτος, ου, ὁ, ἡ, ſemirutus, qui dimidia ex parte corruit.

Ἡμίπυρος, ου, ὁ, ἡ, ſemiuſtus, ſemiardens. A πῦρ.

Ἡμίπυρρος, ου, ὁ, ἡ, ſemiruſus.

Ἡμιπύρωτος, ον, ſemicombuſtus, ſ. ſemicalidus.

Ἡμίρομβος, ὁ, & ἡμιρόμβιον, τὸ, genus faſciæ, ſemirhombus. v. ῥόμβος.

Ἡμιῤῥαγὴς, έος, ὁ, ἡ, ſemifractus, ſemilacer, interruptus. A ῥήσσω.

Ἡμιῤῥόπως, Adv. moderate, mediocriter, leniter. A ῥοπὴ, impetus.

Ἡμίρυπος, ον, ſemiſuccidus, ſubſordidus.

Ἡμισάλευτος, ου, ὁ, ἡ, qs. dimidia ex parte concuſſus & agitatus, ſemiebrius. A σαλεύω.

Ἡμισαπὴς, έος, ὁ, ἡ, ſemiputris, qui ex parte computruit. A σήπω.

Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars. A ſeq.

Ἡμισεύω, dimidius ſum. 2) dimidia ex parte æquo. 3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.

Ἡμισίκλιον, τὸ, dimidiatus ſiclus. A σίκλος.

Ἡμίσοφος, ου, ὁ, ἡ, ſemiſapiens, leviter ſapiens.

Ἡμίσπαστος, ου, ὁ, ἡ, ſemivulſus, ſemiavulſus. A σπάω.

Ἡμιστάδιον, ου, τὸ, ſemiſtadium.

Ἡμισταδιαῖος, ον, dimidium ſtadii æquans. A præc.

Ἡμι-

Ἡμιστατὴρ, ὁ, semistater, genus numi.
Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, dimidiatus versus. A στίχος.
Ἡμιστρατιώτης, ου, ὁ, semimiles, miles semivir.
Ἡμιστρόγγυλος, ον, semiteres, semicircularis.
Ἥμισυς, σεια, συ, Gen. εος, είας, εος, dimidius, semi, semis. τὸ ἥμισυ, dimidia pars, semis.
Ἡμισφαγὴς, έος, ὁ, ἡ, semimactatus. A σφάττω, macto.
Ἡμισφαίριον, ου, τὸ, dimidiata sphæra, dimidium globi. 2) coeli dimidium. A σφαῖρα.
Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, semitalentum.
Ἡμιτάριχος, ου, ὁ, ἡ, qui media ex parte, mediocriter est salsamentum.
Ἡμιτελής, ου, ον, dimidius.
Ἡμιτέλεστος, ου, ὁ, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. A τελέω.
Ἡμιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, semiabsolutus, imperfectus. A τέλος.
Ἡμιτετράγωνον, τὸ, dimidium quadratum.
Ἡμίτμητος, ον, in duas partes sectus.
Ἡμιτόμιος, it. ἡμιτομίας, ου, ὁ, cui alter testiculus exsectus est. A τέμνω, vel τομή.
Ἡμιτόμιον, ου, τὸ, dimidia pars, dimidium. A seq.
Ἡμίτομον, ου, τὸ, idem. 2) latus. 3) genus fasciæ apud Medicos s. deligationis, quod & ἡμίρραβδος. A seq.
Ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, dimidiatus. 2) piscis genus, platys.
Ἡμιτόνιον, ου, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.
Ἡμιτραυλος, ου, ὁ, ἡ, semibalbus.
Ἡμιτριβὴς, ὲς, paullulum detritus. A τρίβω, tero.
Ἡμιτρίγωνον, τὸ, dimidium triangulum.
Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, semitertianus. Ep. febris.
Ἡμιτύβιον, τὸ, indumentum lineum, cum fimbriis. 2) sudarium, fascia.
Ἡμιτύμβιον, ου, τὸ, dimidium, h. e. parvum bustum, parvum sepulcrum. A τύμβος.
Ἡμιϋπνος, ου, ὁ, ἡ, semisomnis.
Ἡμιφανὴς, ὲς, v. ἡμιφανής.
Ἡμιφάλακρος, ου, ὁ, ἡ, semicalvus.
Ἡμιφανὴς, ὲς, dimidia parte conspicuus. A φαίνομαι.
Ἡμιφάριον, ου, τὸ, dimidia vestis pars. A φᾶρος.
Ἡμίφαυλος, ον, dimidia parte futilis, s. nullius pretii in aliquo genere.
Ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, semiustus, &
Ἡμίφλεκτος, ου, ὁ, ἡ, idem. A φλέγω.
Ἡμίφωνος, ου, ὁ, ἡ, dimidiatam vocem edens. 2) littera semivocalis. A φωνή.
Ἡμίχλωρος, ὁ, ἡ, semiviridis.
Ἡμιχοαῖος, αία, αῖον, dimidius congius, semisextarius. Ab ἡμίχοος.
Ἡμιχοινίκιον, τὸ, dimidia choenix. A χοῖνιξ.
Ἡμιχοίνικος, ου, ὁ, ἡ, dimidiam choenicem continens. A seq.
Ἡμιχοίνιξ, ἡ, dimidiata choenix.
Ἡμίχοος, contr. ἡμίχους, ου, ὁ, ἡ, idem. A χόος. Hinc & ἡμίχουν, sc. ἀγγεῖον, dimidius congius.
Ἡμιχολώδης, εος, ὁ, ἡ, subbiliosus.
Ἡμιχόριον, ου, τὸ, alterutra pars chori bipartiti. A χορός.
Ἡμίχρηστος, ου, ὁ, ἡ, non satis bonus, subimprobus.
Ἡμίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, ex dimidia parte aureus.
Ἡμίχωστος, ὁ, ἡ, semirutus. A χωννύω.
Ἡμιψυγὴς, έος, ὁ & ἡ, idem quod seq.
Ἡμίψυκτος, ου, ὁ, ἡ, semifrigefactus, semigelatus. A ψύχω.

Ἡμίψυχος, ὁ, ἡ, semianimis. A ψυχή.
Ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobolum æquans. 2) vilis, exigui pretii. A seq.
Ἡμιωβόλιον, ου, τὸ, semiobolus, dimidia oboli pars. Hinc τὰ ἡμιωβόλια, ων, vasa minimi pretii. A seq.
Ἡμιώβολον, ου, τὸ, idem. Ab ὀβολός.
Ἡμιώριον, ου, τὸ, semihora. Ab ὥρα.
Ἦμος, Adv. Poet. quando, quum.
Ἡμός, ἡ, ὸν, noster. Poet. Ab ἡμεῖς.
Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, seu jaculandi peritia. Ab ἵημι.
Ἡμύδης, όεσσα, όεν, qui solet inclinare, seu cadere. A seq.
Ἠμύω, f. ύσω, inclino, cado. 2) demitto.
Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, mitto.
Ἤν, Conj. si, pro ἐὰν, si. Hinc ἢν μὴ, nisi.
Ἠναγκασμένως, Adv. coacte. Ab ἀναγκάζω.
Ἠνεκέως, Adv. diu multumque, longo tempore. A seq.
ἨΝΕΚΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, porrectus, protentus in longitudinem. 2) perpetuus, continuus.
ἨΝΙ', Adv. ecce. ἠνίδε, idem.
Ἡνία, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum. ἐφ' ἡνίας, ad sinistram a dextra.
Ἡνιάζω, f. άσω, freno. Ab ἡνία.
Ἡνίκα, Adv. quum, quando. 2) *apud Atticos dicitur de hora diei:* ea hora? *ut* & πηνίκα, qua?
Ἡνίον, ου, τὸ, frenum. Ab ἡνία.
Ἡνιοποιεῖον, ου, τὸ, officina habenarum. Ab ἡνιοποιός.
Ἡνιοποιέω, ῶ, f. ήσω, habenas conficio. 2) habenas rego & duco. 3) rego, moderor.
Ἡνιοποιός, οῦ, ὁ, qui habenas facit.
Ἡνιοστροφέω, ῶ, habenas verto, guberno. A seq.
Ἡνιοστρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui habenas flectit, auriga. Ex ἡνία & στρέφω.
Ἡνιοχεία, & ἡνιοχία, ας, ἡ, aurigatio. 2) gubernatio, moderatio, agitatio. A seq.
Ἡνιοχεὺς, έος, auriga. obliqui casus ἡνιοχῆος, ἡνιοχῆι, ἡνιοχῆα, Poet. A seq.
Ἡνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, aurigo. 2) moderor, rego. Ab ἡνίοχος.
Ἡνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Ἡνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. A pr.
Ἡνιοχικὸς, ad aurigandum aptus, aurigationis peritus. A seq.
Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία & ἔχω.
Ἦνις, ιος & ιδος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, annus.
Ἠνορέα, ας, vel ἠνορέη, ης, Jon. ἡ, virilitas, fortitudo. Ab ἀνήρ.
Ἤνοψ, οπος, ὁ, ἡ, sonorus, vocalis. 2) perspicuus, lucidus. Ab ἄνω pro ἀνύω, *perficio*, & ὄψ, *vox*, vel ὤψ, *oculus*.
Ἤνυστρον, ου, τὸ, unus e ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνύω, *perficio*.
Ἧξις, εως, ἡ, adventus. Ab ἥκω.
Ἠῷος, οία, οῖον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.
Ἠϊόνιος, ία, ιον, litoralis. Ab ἠϊὼν, *litus*.
Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, jecur.
Ἡπατηρὸς, ὰ, ὸν, hepaticus. A præc. Afferunt & ἡπατήρα, scil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab eod.
Ἡπατητικός, ή, ὸν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.
Ἡπάτιος, ου, ὁ, ad jecur pertinens.
Ἡπατικὸς, ὰ, ὸν, idem. Ab ἧπαρ.
Ἡπατίζω, f. ίσω, hepati similis sum, ad jecoris colorem vergo. Ab eod.

Ἡπα-

Ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, jecoralis. 2) qui jecoris inflammatione aut alio vitio laborat. Ab eod.

Ἡπάτιον, ου, τὸ, jecuſculum. Ab ἧπαρ.

Ἡπατίτης, ου, ὁ, jecoralis. 2) lapidis genus.

Ἡπατῖτις, ιδος, ἡ, jecoraria, ut vena, morbus. A pr.

Ἡπατοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, jecinori ſimilis. Ab ἧπαρ & εἶδος.

Ἥπατος, ου, ὁ, piſcis quidam, a jecinoris colore nomen ſortitus. Ab ἧπαρ.

Ἡπατοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, exta conſulo.

Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inſpectio, haruſpicina. A ſeq.

Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, haruſpex, extiſpex, qui ex inſpecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ & σκοπέω.

Ἡπατουργὸς, ὁ & ἡ, hepatis ſector, ap. Licophr. ſi lectio vera, quod non videtur. Ab ἔργον.

Ἡπατώριον, eupatorium, herba.

Ἠπάω, & ἠπέω, ῶ, f. ήσω, ſarcio. ἠπήσασθαι, ſarcire.

Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, claudus. 2) infirmus, debilis. 3) ſtolidus. Ex α pro ο pr. & πέδη, ſ. πέδον.

Ἠπεδανόω, debilito. A pr.

Ἠπειρογενὴς, ἐς, in continente natus. E ſeq. & γίγνομαι, naſcor.

Ἤπειρος, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea. 2) nomen regionis, Epirus.

Ἠπειρόω, ῶ, f. ώσω, continentem facio, continenti adjicio. A pr.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus. 2) Epirota, quidam ex Epiro. A pr.

Ἠπειρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad continentem ſpectans. 2) Epiroticus. A pr.

Ἠπειρῶτις, ιδος, ἡ, mediterranea. Ab eod.

Ἠπερόπευμα, ατος, τὸ, res, qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπεὺς, ῆος, & poet. ἦος, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eodem.

Ἠπεροπεύσις, εως, ἡ, fraus, impoſtura. Ab eod.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.

Ἠπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo.

Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, ſartor, vel ſutor. Ab ἠπέω, ſarcio.

Ἠπήτρια, ας, ἡ, ſartrix. A pr.

Ἠπητήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo ſutores & ſartores in conſuendis coriis vel pannis utuntur, ſubula, acus. Ab ἠπέω, ſarcio.

Ἠπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab ἠπίαλος.

Ἠπιάλης, ητος, ὁ, idem quod ſeq.

Ἠπίαλος, ου, ὁ, febris algida, querquera.

Ἠπιαλώδης, εος, ὁ, ἡ, febrilis. A præc.

Ἤπιγμα, ατος, lenimentum. A ſeq.

Ἠπιάω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ, ἡ, lenis, qui mitia dat, quibus dolores mitigantur, ſive e vulneribus, ſive e defectu neceſſariorum nati.

Ἠπιοδώτης, ου, ὁ, idem. Epith. Æſculapii.

Ἠπιόθυμος, ου, ὁ, ἡ, benigni & mitis animi.

Ἠπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπίαλος.

Ἠπιόλιον, ου, τὸ, Dimin. ab ſeq.

Ἠπίολος, ου, ὁ, beſtiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem eſſe quod ἠπίαλος.

Ἠπιόμοιρος, lene fatum, mite ingenium ſortitus. E ſeq. & μοῖρα.

Ἤπιος, ία, ιον, placidus, clemens, mitis.

Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia. A pr.

Ἠπιόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, & ἠπιόχειρος, ον, placidus, mitis.

Ἠπίως, Adv. leniter, benigne, clementer, æquo animo. Comp. ἠπιωτέρως, lenius.

Ἤπου, nimium. 2) certe, profecto. 3) nedum, multo minus. 4) interrogat etiam.

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. A ſeq.

Ἠπύω, f. ύσω, ſono, vociferor, clamo. Ab ἀπύω, quod idem ſignificat.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, ver. 2) diluculum, pro ἔαρ, ver.

Ἦρα, gratiam, beneficium, auxilium. Ab antiquo ἔρ, quod idem ſignificavit.

Ἥρα, ας, ἡ, Juno. aer.

Ἡραῖος, αία, αῖον, Junonius. Hinc τὸ ἡραῖον pro ἡραῖον, Junonis templum. τὰ ἥραια pro ἡραῖα, ων, Junonia ſacra. A pr.

Ἡρακλέης, ἐος, contr. Ἡρακλῆς, Hercules. Decl. Ἡρακλέης, Ἡρακλέους, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡράκλεες. Poet. Ἡρακλῆα, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλῆα, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλῆ.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronymicum ab Ἡρακλέης.

Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὰ ἡράκλεια, ων, feſtum Herculis, & τὸ ἡράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eodem.

Ἡράκλεις, Adv. hercle. 2) verbum admirantis cum terrore, indignantis, & deteſtantis.

Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, ſum ſectæ Heraclitex addictus. Ab Ἡράκλειτος, Heraclitus.

Ἡρακλειτιστὴς, οῦ, ὁ, ſectator Heracliti. A pr.

Ἠρανέω, opem fero, gratificor.

Ἠράνθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, ver, & ἀνθέω, floreo, quod vere floret.

Ἤρανος, ου, ὁ, rex, præfectus, opitulator. Etymol. Heſych.

Ἠραρχικὸς, ἡ, ὸν, a vere incipiens. Ex ἦρ & ἄρχομαι, incipio.

Ἠρέμα, Adv. ſenſim, paulatim, lente, tacite. 2) aliquantum. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, mœreo. 2) ſum quietus. A pr.

Ἠρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, ſubmiſſus, lentus. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμαίως, Adv. ſenſim, lente. A pr.

Ἠρεμαιοτέρως, Adv. quietius. Ab ἠρεμαιότερος, Comp. ab ἤρεμος.

Ἠρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſco, quietus ſum. 2) infrequens ſum, de loco. (niſi hoc eſt potius ἐρημόω.)

Ἠρέμησις, εως, ἡ, ipſa quieſcendi actio, quies. 2) perturbationum ſedatio. A pr.

Ἠρεμία, ας, ἡ, quies, tranquillitas. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμίζω, f. ίσω, ſedo, quieſcere facio. A ſq.

ἨΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, quietus, otioſus, mitis, placidus.

Ἦρι, Adv. mane. 2) vere. Ab ἦρ.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens. Auroræ Epith. A ſeq.

Ἠριγενὴς, έος, ὁ, ἡ, vernus. 2) matutinus. Ex ἦρ vel ἦρι & γίνομαι.

Ἠριγέρων, οντος, ὁ, ſenecio, herbæ genus, cujus flores capillorum modo caneſcunt.

Ἠριοργὴς, έος, ὁ, ἡ, ſepulcrorum ſtructor. 2) ſpoliator ſepulcrorum, cui tumuli ſunt provincia. Heſych. Ex ἠρίον & ἔργον.

Ἠρινέος, ου, ὁ, candidus. A ſeq.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab ἦρ, ver.

Ἠρίον, ου, τὸ, monumentum, ſepulcrum.

Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora. 2) dies. Ex ἦρι & πολέω.

Ἡρμοσμένως, Adv. apte. Ab ἁρμόζω, apto.

ἨΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, eryngium, herba.

Ἤρυγγος, ου, ὁ, villus pendens e mento hircorum.

Ἠρύγω, mugio. Hesych. ἠρύγει, μυκώμενος, mugiens.
Ἡρώδης, ου, ὁ, Herodes.
Ἡρωδιανοί, ῶν, οἱ, Herodiani, Herodis ministri.
Ἡρωδιάς, άδος, ἡ, Herodias, filia Herodis: item Herodis concubina.
Ἡρῷον, ου, τὸ, herois monumentum, templum. Ab ἥρως.
Ἡρωελεγεῖον, ου, τό, metrum ex heroicis & elegiacis versibus constans. Ex ἡρῶος & ἐλεγεῖον, elegia.
Ἡρωΐζω, heroice ago. 2) carmen heroicum scribo. Ab ἥρως.
Ἡρωϊκός, ή, όν, heroicus. Ab eod.
Ἡρωϊκῶς, *Adv.* fortiter. A pr.
Ἡρωΐνη & ἡρωΐνη, ης, ἡ, heruina, i. e. semidea. Ab ἥρως.
Ἡρώϊος, ία, ιον, herous. Ab eod.
Ἡρωΐς, ΐδος, ἡ, herois, heroina, heroica. Ab eod.
Ἡρωΐσσα & ἡρώϊσσα, ης, ἡ, idem & ab eod.
Ἡρωολογέω, res heroum expono, de poeta epico. Ab eod. & λέγος.
Ἡρωολογία, ἡ, historia heroum, res heroum. Ex iisd.
Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois fanum seu monumentum, sacrarium, statua, scil. εἶδος. 2) carmen heroicum, sc. ἔπος. 3) epulum solenne in honorem herois. sc. δεῖπνον. Ab ἥρως.
Ἡρῷος, vel ἡρῶος, ῴα vel ῷα, ῷον vel ῷον, herous. Ab eod.
Ἥρως, ωος, ὁ, heros, semideus. 2) generosus potens, fortis.
Ἡρῶσσα, ἡ, heroina. A pr.
Ἦσις, εος, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.
Ἧσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, adversum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἥσσων.
Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ῶμαι, inferior discedo, superor, vincor, succumbo, proprie & tropice. Unde & deditus nimis alicui, nimis amans &c. *cum genit.* ἡττήθης, aor. 1. victus. ἥττημαι, perf. victus. ἡττᾶσθαι, victum esse. Ab eod.
Ἡσσόνως & ἡττόνως, *Adv.* minus. A seq.
Ἥσσων, vel ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior. 2) deditus, obnoxius, cupiditati & dulcedini alicujus rei. construitur cum genitivo.
Ἡσὸς, ή, όν, jucunditate adfectus, exhilaratus. 2) qui jucunditate adfici potest. Hinc τὸ ἡσὸν, ῦ, jucunditas, suavitas. Ab ἥδομαι.
Ἥσυχα, *Adv.* quiete, tacite, sensim. Ab ἥσυχος.
Ἡσυχάζω, f. άσω, quiesco. 2) taceo. 3) tranquille vivo. Ab eod.
Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.
Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασταί. A seq.
Ἡσυχαστής, οῦ, ὁ, monachus, solitariam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.
Ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior. *Comp.* ab ἡσυχαῖος.
Ἡσυχῆ, *Adv.* idem quod ἥσυχα. *it.* aliquantum, mediocriter, parumper.
Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, silentium, otium. Ab ἥσυχος.
Ἡσύχιμος, ον, tranquillus, placidus. Ab eod.
Ἡσύχιος, α, ον, ὁ, ἡ, idem, ab eod.
Ἡσυχιότης, ἡ, tranquillitas. A pr.
Ἥσυχος, ὁ, ἡ, tranquillus, otiosus.
Ἡσύχως, *Adv.* quiete, tranquille. A pr.
Ἦτορ, τὸ, animus, cor, pectus.
Ἠτριαῖος, & ἠτριαῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.

Ἠτρίαιον, ου, τὸ, tomaculum. 2) sumen, abdomen. Dim. Ab eod.
Ἤτριον, ου, τὸ, stamen. 2) textum.
Ἦτρον, ου, τὸ, imus venter, pars ab umbilico usque ad pubem.
Ἧττα, vide ἧσσα.
Ἡττάομαι, ῶμαι, vide ἡσσάομαι.
Ἥττημα, ατος, τὸ, defectus. 2) clades. 3) res perperam facta. Ab ἡττάομαι.
Ἧττον, ονος, τὸ, minus. 2) damnum. v. ἧσσον.
Ἡττόνως, v. ἡσσόνως.
Ἥττων, vide ἥσσων.
Ἠϋγένειος, α, ον, ὁ, multum barbatus, pulcre barbatus. Ex ἠΰ pro εὖ & γένειον, barba.
Ἠΰκομος, α, ον, ὁ, ἡ, pulcre comatus, pulcras comas habens. Ex ἠΰ pro εὖ & κόμη.
Ἠΰς, ῆος, ὁ. bonus, pulcer. 2) fortis. 3) magnus. 4) generosus. Ab ἐΰς.
Ἠΰτε, *Adv.* sicut tamquam, pro ἠΰτε quod est *Jonic.* pro ὡς τε. Integra formula foret, ἐφ' ὃν τρόπον, *quem ad modum.*)
Ἡφαίστειος, εία, ειον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ου, sc. ἱερόν, Vulcani templum, & τὰ ἡφαίστεια, ων, sc. ἱερά, Vulcanalia. A seq.
Ἡφαίστια, ων, τά, Vulcanalia. A seq.
Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præses. 2) ignis, flamma. 3) lux. Ab ἅπτω, *accendo.*
Ἡφαιστότευκτος, ου, ὁ, ἡ, a Vulcano elaboratus.
Ἡφαιστοδάμνης, ου, ὁ & ἡ. idem. Ex ἡφ. & τέχνη.
Ἡφαιστοτέχνης, ες, idem & ex iisdem.
Ἠχέω, mendico. Suid. quasi ab αἰτέω.
Ἠχεῖον, ου, τὸ, vas, seu machina, qua sonus editur. Ab ἠχέω.
Ἠχέτης, ου, ὁ, sonator, sonorus. ἠχέτα τέττιξ, cicada strepens, canora. Ab eod.
Ἠχητικός, ή, όν, sonorus, canorus. A præc.
Ἠχέω, ῶ, fut. ήσω, sono, resono, tinnio. Ab ἦχος.
Ἠχὴ, ῆς, ἡ, pro ἦχος, sonus. Ab eod.
Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, resonans, sonorus. A præc.
Ἠχητής, οῦ, ὁ, sonans, sonorus. Ab ἠχέω.
Ἠχητικός, ή, όν, sonorus. A præc.
Ἠχι, *Adv.* ubi.
Ἠχίπους, οδος, ὁ, ἡ, sonipes, e pedibus sonitum edens. Eust.
Ἦχος, ου, ὁ, sonus, sonitus. 2) clamor.
Ἠχώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, sonus reciprocus, vox repercusa. A præc.
Ἠχώδης, εος, ὁ, ἡ, sonorus, resonabilis.
Ἠῶθεν, *Adv.* a mane, a diluculo. Ab ἠώς.
Ἠῶθι, *Adv.* sub auroram, diluculo. Ab eod.
Ἠῷκοιτος, ου, ὁ, matutinus. Hesych. Ex ἠώς & κοίτη, *cubile.*
Ἠϊών, όνος, ἡ, litus, ripa. Ab ἠϊών.
Ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus. 2) orientalis. 3) oriens, orientalis plaga. A seq.
Ἠώς, όος, *contr.* οῦς, ἡ, aurora, diluculum. 2) dies. 3) oriens.

Θ

Θ Octava littera Græcorum, Θῆτα, ab Ebr. Teth. 2) in numeris, *novem*, lineola subjecta, ͵Θ, *novies mille*. 3) sola extra numeros posita olim, Θάνατος notans, signum erat damnationis.
Θαάσσω, sedeo. A θάσσω.
Θάημα, ατος, τὸ, spectaculum, miraculum. A θαέομαι pro θεάομαι.

Θαητός, ή, όν, ſpectabilis, mirandus. Ab eodem.

ΘΑΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, cardo, axis.

Θακάζω, ſedeo. A θᾶκος.

Θακέω, ῶ, idem. Ab eod.

Θάκημα, ατος, τό, ſeſſio, ſedendi actio. 2) ſedes, item domicilium. A præc.

Θᾶκος, ȣ, ὁ, & τὸ θᾶκος, θάκεος, ſedes, ſedile.

Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.

Θαλάμευμα, ατος, τὸ, contubernium, &

Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum, nuptias, pertinentia: pronuba. A ſq.

Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo verſor. A θάλαμος.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piſcium. *αἱ θαλάμαι*, cavitates narium, nares. Ab eod.

Θαλαμαί, templum Dioſcurorum; *item*, templum cujuſcunque dei. Ab eod.

Θαλαμηγός, ȣ, ὁ, thalamegus, navigii genus, ad magnificentiam & delectationem factum, habens diætas, triclinia &c. quo genere uſi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ab ἄγω & θάλαμος.

Θαλαμήϊος. Hinc θαλαμήϊα δῶρα, ligna thalamo ſtruendo apta. Pro θαλάμιος.

Θαλαμηπολέω, miniſtro, famulor in cubiculo. A ſeq.

Θαλαμηπόλος, ȣ, ὁ, ἡ, cubicularis, circa cubiculum verſans, idque cuſtodiens. E θάλαμος & πολέω, *verſor*.

Θαλαμία, ας, ἡ, *Ion.* θαλαμίη, ης, ſc. κώπη, remus, proprie τȣ͂ θαλαμίτȣ. 2) ſc. ὀπὴ, navis foramen, per quod remus ille exſtat. A θάλαμος, n. 7.

Θαλάμιος, ȣ, ὁ, ſcil. ἐρέτης, remex infimi ordinis. θαλαμία ὀπὴ, ἡ θαλαμία. Ab eod.

Θαλαμίτης, ȣ, ὁ. idem & ab eod

Θάλαμος, ȣ, ὁ, cubiculum ubi lectus genialis. 2) theſauri, ubi reponuntur pecuniæ & alia pretioſa. 3) nidus, omninoque ubi animalia habitant. 4) concavus locus in parietibus, ubi ſimulacrum Dei repoſitum eſt. 5) pars ſanctior templi. 6) cava capitis, in quibus oculi ſunt. 7) pars navis, ubi infimus remigantium ordo ſedet.

Θάλασσα, ſ. θάλαττα, ης, ἡ, mare. 2) aqua marina, aqua ſalſa. 3) aquæductus ſeu foſſa. Unde

Θαλασσαῖος, α, ον, marinus. A præc.

Θαλασσεύς, έως, ὁ, piſcator. Ab eod.

Θαλασσεύω, ſ. εύσω, in mari verſor. Ab eod.

Θαλασσίας, ȣ, ὁ, cui marina aqua admixta eſt.

Θαλασσίδιος, ȣ, ὁ & ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de oſtreis. 2) reddo ſaporem aquæ marinæ. 3) de locis ita aquis merſis, ut mare referant.

Θαλάσσιος, ȣ, ὁ, ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta eſt.

Θαλασσοβίωτος, ȣ, ὁ & ἡ, e mari victum parans.

Θαλασσογενής, ές, e mari natus. E θ. & γίνομαι.

Θαλασσοειδής, έος, ὁ, ἡ, maris ſpeciem referens, coloris marini. Ex eod. & εἶδος.

Θαλασσοκοπέω, ῶ, remis aquam temere percutio, ut ſtrepitus fiat. 2) vana & inania loquor. E θ. & κόπτω.

Θαλασσοκρατέω, ῶ, ſ. ήσω, maris imperium teneo. 2) potens ſum mari, copiis navalibus valeo.

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris. 2) potentia marina. A præc.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris dominus. 2) potens mari. A κράτος.

Θαλασσόμελι, ιτος, τὸ, thalaſſomeli, confectio e melle, aqua marina, & aqua pluvia.

Θαλασσονόμος, ȣ, ὁ, ἡ, in mari paſcens. E θ. & νέμω.

Θαλασσόπαις, ὁ, ἡ, maris filius vel filia.

Θαλασσοπλάγκτος, ȣ, ὁ, ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus.

Θαλασσόπληκτος, ον, fluctibus maris expoſitus.

Θαλασσόπλοος, ον, mare trajiciens.

Θαλασσοπορέω, ῶ, ſ. ήσω, per mare iter facio.

Θαλασσοπόρος, ȣ, ὁ, ἡ, per mare iter faciens.

Θαλασσοπόρφυρος, ον, purpureus. E θ. & πορφύρα.

Θαλασσουργέω, ῶ, ſ. ήσω, in mari opus facio. 2) maritimis negotiationibus vaco. 3) res maritimas, rem navalem tracto. A θαλασσουργός.

Θαλασσουργία, ας, piſcatura. A ſeq.

Θαλασσουργός, ȣ, ὁ, ἡ, & θαλαττουργὸς, in mari opus faciens, piſcator, item mercator. E θ. & ἔργον.

Θαλασσόω, ῶ, ſ. ώσω, mari mergo, mari obruo. 2) aqua marina luſtro. A θάλασσα.

Θαλαττεύς, θαλαττεύω, θαλαττίας, θαλαττίδιος, θαλάττιος, &c. vide θαλασσεύς, θαλασσεύω, θαλασσίας, θαλασσίδιος, θαλάσσιος, &c.

Θαλάττωσις, εως, ἡ, ſubmerſio, quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A θαλαττόω.

Θάλεα, ων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quaſi florere faciunt. Hom. θαλέεσσι, lætis rebus. ap. Suid. unde omnia uncta, lauta, nitida ſunt. A θάλλω.

Θαλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.

Θαλεία, vel θάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Muſæ. 2) epulum ſolenne ac ſplendidum. ſc. δαίς. 3) dies feſtus. 4) rerum adfluentia. A θάλλω.

Θαλειός, εία, vel εῖα, εῖον, virens, floridus. Ab eodem, vel θάλος.

Θαλερόμματος, ον, pulcros oculos habens, pulcher. A ſeq. & ὄμμα.

Θαλερός, ρά, ρόν, florens, floridus, lautus, nitidus, unctus, lætus. 2) pulcher. 3) calidus, vehemens, magnus, (ſ. pullulans, ſubinde naſcens) *de lacrimis, ſpiritu* &c. A θάλλω.

Θαλερῶπις, ιδος, ἡ, idem quod θαλερόμματος.

Θαλέω, ῶ, floreo, vireo, niteo, ſplendeo, præ pinguedine. 2) ornor. A θάλος.

Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ ſolennes. 2) frons oleagina. 3) ramus virens. 5) riſeus. Ab eod.

Θαλιάζω, ſ. άσω, convivia ſplendida ago, ſertis virentibus redimitus convivor. A pr.

Θάλικτρον, ȣ, τὸ, thalictrum, herba.

Θαλιοποιός, ȣ, ὁ, qui arculas corio obductas ſive riſcos conficit. E θαλία & ποιέω.

Θαλλέω, ῶ, ſ. ήσω, floreo, vireo. A θάλλω.

Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.

Θαλλός, ȣ, ὁ, oleæ germen. 2) omnis frons vel planta virens. 3) ſignum ſupplicantis. 4) omnis illecebra. Ab eod

Θαλλοτραγέω, ῶ, frondes comedo. E pr. & τρώγω.

Θαλλοφορέω, ῶ, oleaginam frondem geſto.

Θαλλοφόρος, ȣ, ὁ, oleaginam frondem geſtans, ut in Panathenæis apud Athenienſes.

Θάλλω, vireo, floreo. 2) pullulo. 3) ſcateo. Perf. τέθηλα, Part. τεθηλώς, fœm. τεθαλυῖα, *Dor.*

Θαλός, ȣ, ὁ, & θάλος, εος, τὸ, germen. 2) proles, filius. A pr.

Θαλπάω, calefacio. A θάλπω, cum ſeq.

Θαλπιάω, ῶ, caleſco, ab eod. Hinc θαλπιόων, calens, pro θαλπιῶν, θαλπιάων.

Θάλπις, ιδος, ἡ, iris. H. Steph. e Vet. Lex.

Θαλπνός, ή, όν, calidus, fervidus. 2) ſplendidus.

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æstus.
Θαλπιτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, in vapore altus, sustentatus. A τρέφω, alo.
Θαλπτήριος, ου, ὁ, ἡ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc θαλπτήριον, ου, τὸ, fomentum, tegumentum.
Θάλπω, f. ψω, foveo, calefacio. *Pass.* calefio.
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum. 2) solamen. 3) spes, fiducia.
Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, calidus, fervidus. 2) vehemens. A θαλύω.
Θαλυμίω, calefacio. Hesych. Ab eod.
Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia, solemnia post comportatas fruges. 2) primitiæ frugum. A θάλλω.
Θαλύσιος, ία, ιον, e novis frugibus factus. 2) qui pro felici frugum proventu datur.
Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et Pass. θαλύομαι. unde θαλύεσθαι, φλέγεσθαι, Hes.
Θάλψις, εως, ἡ, calefacio, calor, fomentum. A θάλπω.
Θαμὰ, *Adv.* crebro, frequenter. 2) perpetuo: unde θαμάκις, *Adv.* idem.
Θάμαρ, ἡ, Thamar. Nomen mulieris Ebr. *Palma.*
Θαματροχέω, ῶ, inquietus sum, concurso, trepido, Hes. E θαμὰ & τρέχω, *curro.*
Θαμβαλέος, έα, έον, stupendus, formidabilis. 2) stupens, admirabundus. A θάμβος.
Θαμβέω, ῶ, f. ήσω, obstupefacio, stupore percello. 2) obstupeo. Θαμβέομαι, οῦμαι, pavesco. τεθαμβημένος, stupefactus. Ab eod.
Θαμβήτειρα, ἡ, terribilis, Ep. Furiarum. A pr.
Θαμβητὸς, ὴ, ὸν, timendus, horrendus. Ab eod.
Θάμβος, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio, pavor, quo attoniti percellimur.
Θαμβὸς, ὴ, ὸν, attonitus, stupida admiratione percellus, pro θαμβητός. Eustath. A pr. vel θαμβέω.
Θαμειὸς, ὰ, ὸν, creber, frequens. A θαμά.
Θαμέως, *Jon.* pro θαμινῶς. A seq.
Θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, creber, frequens. Nominat. vix occurrit, sed plur. θαμέες, θαμέας, θαμέσι.
Θαμίζω, f. ίσω, frequento. A pr.
Θαμινὰ, *Adv.* idem quod θαμά. A seq.
Θαμινὸς, ὴ, ὸν, creber, frequens. A θαμά.
Θαμινῶς, *Adv.* frequenter, crebro. A pr.
Θαμνίζω, ίσω, frutico, frutices produco. A θάμνος.
Θαμνίον, ου, τὸ, Dimin. a θάμνος.
Θαμνίσκος, ου, ὁ, idem. Ab eodem.
Θαμνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fruticosus. Ex eod. & εἶδος.
Θαμνομήκης, ες, Epith. virgæ, flagelli ex arbore s. vepribus resecti. Ex eod. & μῆκος.
Θαμνοφάγος, ον, frutices depascens.
Θάμνος, ου, ὁ, dumus, frutex, senticetum. 2) ramulus densus arbori adnatus. Θάμνοι, vepres, virgulta.
Θαμνώδης, εος, ὁ, ἡ, fruticosus. A pr.
Θαμνὼν, ῶνος, ὁ, fruticetum. Ab eod.
Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. Hesych. A seq.
Θάμυρις, ιδος, ἡ, solennis conventus hominum, concilium. Hes. A θαμὴς, θαμέες.
Θανάσιμος, ου, ὁ, ἡ, vel θανάσιμος, ίμη, ίμον, letalis, mortifer, exitialis. Θανάσιμα, morticina. A θάνατος.
Θανασίμως, *Adv.* letaliter. A pr.
Θανατάω, & θανατιάω, ῶ, mori cupio, mortem opto, affecto.
Θανατηγὸς, ὁ, ἡ, mortifer. E θ. & ἄγω.
Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A seq.
Θανατηφόρος, ου, ὁ, ἡ, letifer, mortifer. E θ. & φέρω.
Θανατικὸς, ὴ, ὸν, letalis, mortifer, capitalis.
Θανατόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eodem.
Θανατοποιὸς, ὸν, idem. A seq. & ποιέω.
Θάνατος, ου, ὁ, mors, letum. 2) res capitalis. A θνήσκω, *morior.*
Θανατούσια, ων, τὰ, solemnia apud inferos. A pr.
Θανατοφόρος, vide θανατηφ.
Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte afficio. 2) capitis damno. A θάνατος.
Θανατώδης, εος, ὁ, ἡ, letalis, mortifer. Ab eod.
Θανάτωσις, εως, ἡ, occisio, internecio, cædes. A θανατόω.
Θάπος, stupor, attonita admiratio. A θάπτω.
Θαπτέος, έα, έον, sepeliendus. A seq.
Θάπτω, f. ψω, sepelio, h. e. cadaver e conspectu, vel cremando, vel humando, vel quocunque apud quosque usitato modo, amoveo: justa funeris facio. 2) stupeo, cum stupore specto. aor. 2. ταφὼν, stupens, perf. *med.* τέθηπα, quasi a θήπω.
Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Ebr. [illegible]. *Spirans.*
Θαργήλια, ων, τὰ, Thargelia, sacra in honorem Apollinis & Dianæ.
Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, undecimus mensis apud Athenienses, respondens Majo. A θαργήλια, quia sacra hæc in eo celebrabantur.
Θαῤῥαλέος, έα, έον, fidens, animosus. 2) audax, in bonam partem. A θάῤῥος.
Θαῤῥαλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia. A pr.
Θαῤῥαλέως, *Adv.* audacter, confidenter. Ab eod.
Θαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, confido, bono animo sum. Θαῤῥῶν, fretus. A θάῤῥος.
Θαῤῥητικὸς, ὴ, ὸν, fiducia erectus. 2) animosus. A pr.
Θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod θάρσος.
Θαῤῥούντως, audacter, confidenter. A θαῤῥῶ.
Θαῤῥύνω, fiduciam affero, animum addo. A θαρσύς.
Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. A θάρσος.
Θαρσαλέως, confidenter. A pr.
Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido, bonum animum habeo. Ab eod.
Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui est animo fidenti, fidens. 2) audax, ferox. A seq.
Θάρσος, εος, τὸ, propria fiducia ex idonea caussa. 2) audacia, *quæ proprie* θράσος.
Θαρσούντως, *Adv.* confidenter, audacter. A θαρσέω.
Θάρσυνος, ύνη, υνον, confidens, in spem erectus. A θαρσύς.
Θαρσύνω, fiduciam adfero. Θαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε *Jon.* A sq.
Θαρσὺς, εῖα, ὺ, fiducia præditus, fidens, animo præsente. 2) audax. Rarissime occurrit. v. θρασύς.
Θᾶσσον, *Adv.* citius. A θάσσων.
Θάσσω, f. θάξω, sedeo.
Θάσσων, vel θάττων, ονος, ὁ, ἡ, celerior. Hinc θᾶσσον, vel θᾶττον, *Adv.* celerius, citius, magis, facilius. *Comp.* a ταχὺς, *celer.*
Θάτερον, alterutrum. Hinc θατέρα, & sic porro, ἐπὶ θάτερα, in diversum, in alteram partem. E τὰ & ἕτερα. v. ἕτερος.
Θάττων, vide θάσσων.
Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. q. a θάω, specto cum admiratione & stupore. v. θάπτω.
Θαυμάζω, f. άσω, & άσομαι, p. τεθαύμακα, miror, admiror. 2) observantia prosequor, colo, magni

magni facio, in pretio habeo. 3) laudo. 4) contemplor. 5) *cum genitiv.* improbo, cum admiratione reprehendo. A pr.
Θαυμαίνω, admiror. Ab eod.
Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.
Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ θαυμάσια, ων, admiranda dei opera, quæ salutis hominum caussa ab eo eduntur. A θαυμάζω.
Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas. A pr.
Θαυμασιουργέω, mirabilia facio. Dicitur & de præstigiatoribus. A θαυμάσια & ἔργον.
Θαυμασίως, *Adv.* admirabiliter. A θαυμάσιος.
Θαυμασμὸς, ῦ, ὁ, admiratio. A θαυμάζω.
Θαυμαστέον, mirandum. Ab eod.
Θαυμαστὴς, ῦ, ὁ, admirator. 2) laudator. Ab eod.
Θαυμαστικὸς, ὴ, ὸν, ad admirationem propensus. 2) immodice admirans. Ab eod.
Θαυμαστικῶς, *Adv.* cum admiratione. A pr.
Θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, admirabilis, admirandus.
Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, mirabilem reddo. A pr.
Θαυμαστῶς, *Adv.* mirabili modo.
Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obstupescio. A θαῦμα.
Θαυματικῶς, *Adv.* mirabiliter. Ab eod.
Θαυματοποιέω, f. ήσω, præstigiatoris in modum facio, præstigiis utor, circulatorias artes exerceo, neurospasta aliaque similia ostento. A θαυματοποιός.
Θαυματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod θαυματοποιός. A pr.
Θαυματοποιΐα, ας, ἡ, præstigiæ. 2) miraculum. A θαυματοποιός.
Θαυματοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, idem quod seq.
Θαυματοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, præstigiator, circulator. 2) miracula edens. 3) mira proponens. E θαῦμα & ποιέω.
Θαυματουργέω, ῶ, f. ήσω, miracula edo. 2) præstigiis utor. A θαυματουργός.
Θαυματούργημα, τὸ, idem quod seq. A pr.
Θαυματουργία, ας, ἡ, præstigiatio, præstigiæ. 2) miraculum. A seq.
Θαυματουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui miracula edit. 2) præstigiator. E θαῦμα & ἔργον, *opus*.
Θαψία, ας, ἡ, herba quædam in insula Thapso.
Θάψινος, ίνη, ινον, Thapso similis.
Θάψος, ου, ἡ, thapsus, lignum Scythicum. 2) herba ad tingendum apta.
Θάομαι, video cum stupore specto. inus.
Θέα, ας, ἡ, spectaculum. 2) ludi. 3) locus e quo ludi spectantur, ut lat. spectaculum. 4) quævis res jucunda spectatu. A θεάομαι.
Θεὰ, ᾶς, ἡ, dea. A θεός.
Θεαγγελεὺς, έως, ὁ, qui denunciat solennitates deorum, præco. E θεὸς, & ἄγγελος.
Θεαγωγία, ας, ἡ, deorum evocatio. 2) divinatio. 3) auspicium. Ex eod. & ἄγω.
Θεάζω, f. άσω, divinus sum, proxime ad deum accedo. 2) vaticinor, ago & loquor ut deo plenus. A θεός.
Θέαινα, ης, ἡ, dea. Ab eod.
Θεαίτητος, ον, a deo expetitus s. exoratus. A θεὸς & αἰτέω, *peto*.
Θεάκτωρ, ορος, deos domans, vincens. Ab eod. & ἄγω.
Θέαμα, ατος, τὸ, spectaculum. A θεάομαι.
Θεάμων, ονος, ὁ, ἡ, spectator, contemplator, speculator.
Θεανδρικὸς, ὴ, ὸν, divinus & humanus simul, deivirilis. A seq.
Θεάνδρος, ου, ὁ, vir divinus. de Christo deo & homine. E θ. & ἀνήρ.
Θεανθρωπία, ἡ, vox Eccles. de Christo θεανθρώπῳ.
Θεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, specto, contemplor. 2) specto ludos. 3) video.
Θεάρεστος, ου, ὁ, ἡ, deo placens.
Θεαρέστως, *Adv.* ita ut deo placeat. A pr.
Θεάριον, ου, τὸ, locus sacer, templum.
Θεαρχία, ας, ἡ, suprema divinitas, deus supremus, divinum & æternum principium omnium rerum. 2) ea gubernationis forma, ut summa rerum ad deum, tanquam ad summum juris atque potestatis auctorem referatur. ut deocratia. E θεὸς & ἀρχή.
Θεαρχικὸς, ὴ, ὸν, qui supremæ divinitatis est. 2) qui summi dei est. 3) divinus. A pr.
Θεαστικὸς, ὴ, ὸν, divinus. 2) qui spiritu divino agitur. A θεάζω.
Θεατέον, spectandum. A θεάομαι.
Θεατὴς, ῦ, ὁ, spectator. Ab eod.
Θεατὸς, ὴ, ὸν, visibilis, spectabilis. Ab eod.
Θεατρεῖον, ου, τὸ, theatrum. A θέατρον.
Θεάτρια, ας, ἡ, spectatrix. A θεατής.
Θεατρίδιον, ου, τὸ, parvum theatrum. Dim. a θέατρον.
Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro versor, fabulam ago. 2) edo in theatro, ostento. 3) traduco, publice omnibus deridendum propino. Ab eod.
Θεατρικὸς, ὴ, ὸν, theatralis, ad theatrum pertinens. 2) qui theatralibus spectaculis delectatur. 3) ostentatorius, ad ostentationem compositus. 4) concinnus, exquisitus. Ab eod.
Θεατρικῶς, *Adv.* scenice. 2) fastose, cum ostentatione. A pr.
Θεατριστὴς, ῦ, ὁ, mimus. Suid. A θεατρίζω.
Θεατροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, theatri formam habens. A θέατρον & εἶδος.
Θεατροειδῶς, *Adv.* forma theatri. A pr.
Θεατροκοπέω, spectatorum gratiam capto, placere cupio. E θ. & κόπτω.
Θεατροκοπία, ἡ, captatio applausus scenici. A pr.
Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis potestas. E θ. & κράτος, *potestas*.
Θεατρομανέω, ῶ, f. ήσω, insano theatri amore teneor. E θ. & μαίνομαι, *insanio*.
Θεατρόμορφος, ον, idem quod θεατροειδής. E θ. & μορφή.
Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragoediæque spectantur. 2) spectaculum quodque 3) spectatores. A θεάομαι.
Θεατροποιὸς, ὁ, qui hominum concursum ad se conscissit, præstigiator. A pr. n. 3. & ποιέω.
Θεατροπώλης, ου, ὁ, qui a spectatoribus mercedem exigit, aut sedilia in cavea locat.
Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis spectatio, aut inspectio theatri, sitne ex artis regulis structum, sitne omnia sarta tecta. E θ. & σκοπέω, *specto*.
Θεατροτορύνη, ἡ, q. d. theatri cochlear, i. e. assiduus in theatro, concitator, perturbator, flagellum quasi populi in scenam congressi, ut sc. cochlear in olla s. patina.
Θεατρώνης, ου, ὁ, theatri magister, qui theatrum conduxit periculo suo, & sedilia locat. E θ. & ὠνέομαι, *emo*.
Θεάφιον, sulphur. A θεῖον, id. & ἅπτω, *incendo*. (sed ἄφιον est mera terminatio.)
Θέαφος, idem.

Θέειον, sulphur. poet. pro θεῖον.

Θεειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure persumo, vel expio, lustro. A pr.

Θεηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, a deo genitus, a deo natus. E θεὸς & γίνομαι.

Θεηγορέω, deum pronuncio aliquem. 2) divina loquor. E θ. & ἀγορέω, dico.

Θεηγόρος, ου, ὁ, ἡ, divina loquens, digna deo loquens. 2) vates, propheta. 3) theologus. A pr.

Θεηδόκος, ου, ὁ, ἡ, dei seu rerum divinarum susceptor. E θ. & δέχομαι.

Θεηδόχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Θεήλατος, ου, ὁ, ἡ, a deo actus, impulsus. 2) a deo immissus. E θ. & ἐλαύνω.

Θέημα, ατος, τὸ, Ion. pro θέαμα.

Θεημαχία, θεημάχος, vide θεομ.

Θεημοσύνη, ης, ἡ, speculatio, contemplatio. A sq.

Θεήμων, ονος, ὁ, spectator. Ion. pro θεάμων.

Θεηπολέω, ῶ, f. ήσω, deorum simulacra circumfero & stipem corrogo. E θ. & πολέω, verso, vel vendo, mercor, quasi quæstum e diis facio.

Θεητὴς, οῦ, ὁ, spectator, Ion. pro θεατής.

Θεητόκος, ου, ἡ, vide θεοτόκος.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, cum admiratione spectandus, spectabilis, Ion. pro θεατός.

Θεία, ας, ἡ, amita. 2) matertera. A θεῖος.

Θειάζω, f. άσω, divinum instinctum immitto, divino adflatu incito. 3) pass. adflatus sum divinitus. A θεῖος, divinus.

Θειασμὸς, οῦ, ὁ, adflatus numinis, fanatica mentis perturbatio. 2) superstitiosa religio. 3) preces, quibus dei opem imploramus, aut dei fidem obtestamur. A pr.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, admirandus, pro θεατός.

Θεϊκὸς, ὴ, ὸν, divinus. A θεός.

Θεϊκῶς, Adv. divine. 2) deum respiciendo, deum referendo. A pr.

Θειλοπεδέω, in aprico exsicco, insolo. A seq.

Θειλόπεδον, ου, τὸ, locus apricus. Pro εἰλόπεδον, quod est ex εἵλη, calor solis, vel θεῖλος, quod est contractum e τὸ εἵλος, ut Schol. min. Hom. tradunt.

Θειμωνία, ἡ, v. θημωνία.

Θείνω, ferio, percutio.

Θειοδόμητος, ου, a deo s. diis exstructus. A δέμω.

Θεῖον, ου, τὸ, sulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad deum pertinens. Hinc τὸ θεῖον, ου, divinitas. 2) numen divinum. 3) providentia divina. 4) res quæque mirabilis, ut consuetum naturæ modum excedere videatur. A θεός.

Θεῖος, ου, ὁ, patris vel matris frater, avunculus, patruus.

Θειοτέρως, Adv. divinius. A θειότερος, Comp. a θεῖος.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majestas. Ab eod.

Θειοφαγὴς, ὲς, quem dii edunt, delicatus, exquisitus.

Θειόχροος, contr. θειόχρους, ου, ὁ, ἡ, sulphuris colorem habens, luridus. E θεῖον & χρόα.

Θειόω, ῶ, f. ώσω, deo, seu diis, consecro. 2) sulphure persumo, lustro. A θεῖος, vel θεῖον.

Θείω, metri causa, pro θέω, curro.

Θειώδης, εος, ὁ, ἡ, sulphureus, sulphur redolens. A θεῖον.

Θείως, Adv. divine, divinitus, divina sorte. A θεῖος.

Θελγεσίμυθος, ον, suavia, blanda loquens, oratione permulcens animum. E θέλγω & μῦθος.

Θελγῖνες, Hesychio sunt οἱ τελχῖνες, præstigiatores, venefici, versipelles. A θέλγω.

Θέλγητρον, ου, τὸ, delinimentum, lenocinium, illecebræ. A θέλγω.

Θέλγμα, ατος, τὸ, idem. A seq.

Θέλγω, f. ξω, mulceo, delinio, demulceo. 2) decipio, impono. 3) lædo. 4) obscuro, tenebras induco.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A θέλω.

Θέλημος, ὁ, voluntarius, lubens. Vet. Lex.

Θελήμων, ονος, ὁ, ἡ, spontaneus, volens.

Θέλησις, εως, ἡ, voluntas.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit. 2) æmulator, ut θελητὴς νόμου.

Θελητὸς, ὴ, ὸν, cupitus, expetitus. Ab eod.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A θέλγω.

Θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. A pr.

Θελκτήριος, ου, ὁ, ἡ, cui deliniendi s. oblectandi vis inest. 2) blandus. 3) pellax. Ab eod.

Θελκτικὸς, ὴ, ὸν, idem. A θέλγω.

Θέλκτις, ἡ, deliniens, v. c. cantilena. Ab eod.

Θέλκτριος, ου, ὁ, ἡ, idem. A seq.

Θέλκτρον, ου, τὸ, delinimentum. A θέλγω.

Θελκτὼ, όος, ἡ, adulatrix, blandiens. Suid.

Θελξίμβροτος, ου, homines permulcens, suavis. E θέλγω & βροτοὶ, homines.

Θελξίνοος, contr. θελξίνους, ου, ὁ, ἡ, demulcens. 2) decipiens. Ex eod. & νόος.

Θελξίφρων, ονος, ὁ & ἡ, animum deliniens. Ex eod. & φρὴν, animus.

Θελουργέω, vide ἐθελον.

Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. (A θέω antiquo, pro τίθημι, pono. λυμνον videtur mera terminatio esse.)

Θέλω, f. θελήσω, volo. 2) opto. 3) delector. 4) possum.

Θέμα, ατος, τὸ, positio, positum, appositum, expositum aut depositum, unde & pecunia in thesauris, apud trapezitam, præmii loco, posita. 2) legio provinciæ imposita. 3) ipsa provincia, utrumque Græcorum recentiorum, item pro loco quolibet. 4) propositio apud Rhetoras. 5) horoscopus, sidus natale. A τίθημι.

Θεματίζω, f. ίσω, depono, repono. 2) pono quæstionem. 3) thema facio, horoscopum constituo.

Θεματικὸς, ὴ, ὸν, positivus. 2) primitivus apud Grammaticos. 3) præmium propositum habens pecuniarium, epith. ludi s. certaminis. 4) provincialis.

Θεματισμὸς, οῦ, ὁ, positio quæstionis. 2) positus, statio. 3) thematis astronomici constitutio. A θεματίζω.

Θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum. A θέμελον.

Θεμείλιον, τὸ, pro θεμέλιον, metri caussa.

Θεμελιακὸς, ὴ, ὸν, fundamentalis. A θεμέλιον.

Θεμελιόθεν, funditus. A sq.

Θεμέλιον, ου, τὸ, idem quod θέμεθλον.

Θεμέλιος, ου, ὁ, ἡ, qui in fundamento, seu fundamenti loco ponitur.

Θεμελιόω, ῶ, f. ώσω, fundamentum jacio. Unde

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamentorum constitutio. A præc.

Θεμελιωτὴς, οῦ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit.

Θεμερόφρων, ὁ, ἡ, modestus, plenus pudoris. E θέμερος, gravis, Hes. & φρήν.

Θεμερῶπις, ἡ, modesta, pudibunda, Æschyl. Ex eod. & ὤψ, v. & θερμοπ. (illud θεμερὸς, videtur

detur

detur a θέω, *pono*, repetendum esse, homo mentis compositæ, sedatæ.)

Θεμέθλον, ου, τό, fundamentum. A θέμις.

Θεμίπλεκτος, ον, legitime nexus s. plexus. Epith. coronæ. E sq. & πλεκτός.

Θέμις, ιος, vel ιδος, ἡ, lex. 2) institutum. 3) jus, fas. 4) Dea juris, sive justitiæ, consiliorumque & oraculum præses. *In Plur.* θέμιστες, tributa, vectigalia. 2) oracula, vaticinia. 3) consilia. 4) leges, statuta.

Θεμισκόπος, ὁ, justus inspector, s. curator.

Θεμιστοκρέων, ὁ, recte, bene imperans. E θέμις & κρέω, *impero*. libri tamen edd. fere θεμιστοκέρων, jus administrans, a κεράω, *tempero*.

Θεμίστιος, εία, ειον, justus. A θεμιστός.

Θεμιστευτόν, lege sancitum. Hesych. A seq.

Θεμιστεύω, f. εύσω, do jura & leges. 2) vaticinor, do responsa & oracula. 3) impero. A θέμιστες.

Θεμιστοπόλος, ου, ὁ, ἡ, qui circa leges & reddenda jura versatur, legis peritus. 2) judex. A θέμις & πολέω, *versor*.

Θεμιστός, ή, όν, legibus congruus, justus. A θέμις.

Θεμιστοσύνη, ἡ, jus, justitia. A pr.

Θεμιστοῦχος, ὁ, jus dicens, juris antistes. Ab θέμις & ἔχω.

Θεμίστωρ, ορος, ὁ, justus. 2) prudens. 3) æquus.

Θεμιτός, ή, όν, justus, licitus. A θέμις.

Θεμιτῶς, *Adv.* juste, licite, legitime. A pr.

Θεμόω, ῶ, f. ώσω, admoveo, accedere cogo. A θέω, τίθημι, *pono*.

Θεν, particula, significans in compositione motum de loco, ut *tus* Latin. v. g. οὐρανόθεν, de cœlo, cœlitus.

Θέναρ, αρος, τό, vola manus & pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A pr.

Θείνω, pulso, tundo. A θέω.

Θεοβλάβεια, -βία, ας, ἡ, læsio deorum, impietas. 2) furor, cæcitas, dira stoliditas, velut noxa divinitus immissa. A θεοβλαβής.

Θεοβλαβέω, ῶ, f. ήσω, divinitus punior. A sq.

Θεοβλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui deus mentem eripuit, divinitus immisso furore ictus. 2) in deos contumeliosus. 3) adverso numine agens. 4) a deo reprobatus. E θεός & βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, dementer, furiose. A pr

Θεογάμια, ων, τα, sacra Proserpinæ. E θεός & γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptismus. Ex eod. & γένεσις, *generatio*.

Θεογενής, ές, & Θεογέννητος, ου, ὁ, ἡ, a deo ortum habens, a deo genitus. 2) baptizatus. Ex eod. & γίνομαι.

Θεόγληνος, ου, ὁ, ἡ, divinas, i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adspectu divino præditus. Nonnus. E θ. & γλήνη, *pupilla*.

Θεόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, cui divina est lingua, disertissimus. E θ. & γλῶσσα.

Θεογόνια, ων, τα, dei natalis, pro θεογόνια.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio dei. 2) religio orthodoxa. E θ. & γιγνώσκω.

Θεόγνωστος, ου, ὁ, ἡ, deo cognitus, carus.

Θεογονία, ας, ἡ, deorum generatio, deorum ortus & origo. E θ. & γίνομαι.

Θεόγονος, ου, a deo natus. Ex iisd.

Θεόγραφος, ου, ὁ, ἡ, a deo scriptus. E θ. & γράφω.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, deum excipiens. 2) rerum divinarum peritus, divinus. E θ. & δέχομαι.

Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Θεοδήλητος, ου, ὁ, ἡ, a deo læsus. 2) dei noxa illatus. E θ. & δηλέω, *lædo*.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a deo doctus.

Θεοδινής, έος, ὁ, ἡ, a deo in orbem agitatus, instinctu dei editus. E θ. & δινέω, *agito*.

Θεόδμητος, ου, ὁ, ἡ, divinitus ædificatus.

Θεοδόκος, ον, sacer, de templo, quia θεὸν δέχεται.

Θεοδοσία, ἡ, cultus dei per victimas, quæ deo redduntur. E θ. & δόσις.

Θεόδοτος, ου, ὁ, ἡ, divinitus datus. E θ. & δίδωμι.

Θεόδωτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Θεοδόχος, ον, vide θεοδόκος.

Θεοδρομέω, ῶ, f. ήσω, sancte vivo. E θ. & δρόμος vel τρέχω.

Θεόδρομος, ὁ, sancte vivens. Ex iisd.

Θεόδωρητος, ον, divinitus datus.

Θεοειδεια, ας, ἡ, similis deo forma. A sq.

Θεοειδής, έος, ὁ, ἡ, deo similis, dei formam habens. E θ. & εἶδος, *species*.

Θεοειδῶς, *Adv.* deo similiter, ita, ut dei figuram habeat, divine. A pr.

Θεοείκελος, ου, ὁ, ἡ, deo similis.

Θεοεχθία, ἡ, idem quod θεοβλάβεια, n. 2. conditio hominis diis iratis nati, cui dii sunt ἐχθροὶ, inimici. Ab ἔχθος, *odium*.

Θεοεχθρία, ἡ, idem.

Θεόθεν, *Adv.* a deo, divinitus.

Θεόθυτος, ου, ὁ, ἡ, deo immolatus.

Θεοίνια, ων, τα, Bacchanalia, Vinalia, sacrum Bacchi. Hesych. Suid. A θέοινος.

Θεοίνιον, ου, τὸ, templum Bacchi. A sq.

Θέοινος, ου, ὁ, deus vini, Bacchus. Suid.

Θεοκάπηλος, ου, ὁ, ἡ, qui res divinas cauponatur & quæstui habet.

Θεοκατασκεύαστος, ον, a deo paratus, s. deo, in honorem dei factus. E θ. & κατασκευάζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco dei, s. sacrorum.

Θεοκίνητος, ον, a deo commotus, concitus.

Θεόκλητος, ου, ὁ, ἡ, a deo vocatus. 2) quo, vel in quo deus invocatur.

Θεοκλυτέω, ῶ, f. ήσω, deum invoco, sc. ut preces meas audiat. 2) deum audio, deo obedio. Interdum vitiose scribitur θεοκλητέω, ut in Gloss. E θ. & κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, deorum imploratio, dei invocatio, item exsecratio. A pr.

Θεόκλυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo honoratus, i. e. illustris.

Θεόκμητος, ου, ὁ, ἡ, a deo elaboratus, i. e. divinus. E θ. & κάμνω.

Θεοκόλλητος, ον, deo adhærens, quasi adglutinatus.

Θεοκόρος, ὁ, ἡ, minister dei. E θ. & κορέω.

Θεοκράαντος, ον, a deo perfectus, effectus. E θ. & κραίνω, *perficio*.

Θεοκρατία, ας, ἡ, dei imperium. E θ. & κράτος.

Θεόκριτος, ου, ὁ, ἡ, divino judicio electus.

Θεόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, & θεόκτιτος, a deo creatus, a deo institutus.

Θεοκτονία, ἡ, cædes dei. A sq.

Θεοκτόνος, ὁ, qui deum interfecit, voces Eccles. E θ. & κτείνω.

Θεολαμπής, ές, divinitus illustratus, divinum splendorem habens. E θ. & λάμπω.

Θεόληπτος, ου, ὁ, ἡ, numine adflatus, a numine correptus.

Θεοληψία, ας, ἡ, numinis adflatus, seu instinctus. A pr.

Θεο-

Θεολογεῖον, ου, τὸ, locus supra scenam, in quo dii ostendebantur.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de deo loquor, de rebus divinis dissero. Θεολογούμενα, ea, quæ de diis feruntur, disputantur. A Θεολόγος.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, sermo de deo. Ab eodem.

Θεολογικὸς, ή, όν, theologicus, pertinens ad eos, qui de deo rebusve divinis loquuntur. 2) theologiæ peritus. 3) theologiæ deditus.

Θεολόγος, ου, ὁ, ἡ, theologus, qui de deo disserit, rerum divinarum consultus. Apud Eccles. qui divinitatem Christi defendit scriptis. E Θεὸς & λόγος.

Θεομαντεία, v. Θεομαντεῖον.

Θεομανὴς, έος, ὁ, ἡ, deorum instinctu furens, cui furor a diis immissus est. E Θ. & μαίνομαι.

Θεομαντεία, ἡ, divinatio, instinctus divinus.

Θεομαντεύω, vaticinor instinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ, ἡ, vates.

Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum deo pugno, deo repugno. A Θεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, deorum pugna. A seq.

Θεομάχος, ου, ὁ, ἡ, cum deo diisve pugnans, deo repugnans. E Θ. & μάχομαι, pugno.

Θεομηνία, ας, ἡ, ira divina, ira dei, seu deorum. E Θ. & μῆνις, ira.

Θεομήστωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum consultus, peritus.

Θεομητιάω, ῶ, divina sapio, divino spiritu agor. Hesych. A seq.

Θεόμητις, ιος, ὁ, ἡ, divina sapiens, divina consulens.

Θεομήτωρ, ἡ, dei mater, Maria. E Θ. & μήτηρ.

Θεομιμησία, ας, ἡ, dei imitatio. A seq.

Θεομίμητος, ου, ὁ, ἡ, ad imitationem dei factus & institutus. E Θ. & μιμέομαι.

Θεομιμήτως, *Adv.* imitando deum, imitatione dei.

Θεομισὴς, έος, ὁ, ἡ, deo invisus, infelicissimus. E & μῖσος.

Θεομισὴς, εος, ὁ, ἡ, qui deum odit. Ex iisd.

Θεομίσως, *Adv.* odio dei, impie. A pr.

Θεόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, divinitus acceptus, præstantissimus. 2) a deo aliqua re ornatus, felicissimus. E Θ. & μοῖρα.

Θεομυσὴς, έος, ὁ, ἡ, sceleratus, abominandus. E Θ. & μύσος, *facinus detestandum, piaculum*.

Θεοξένια, ων, τὰ, sacra in omnium deorum honorem. E Θ. & ξένος.

Θεοξένιος, ὁ, Epith. Apollinis. Ex iisd.

Θεόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, a deo natus.

Θεοπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, divinitus traditus. 2) divinitus institutus. E Θ. & παραδίδωμι.

Θεοπάρακτος, ου, ὁ, ἡ, a deo productus. E Θ. & παράγω, *produco*.

Θεοπάτωρ, ὁ, dei pater. Epith. Davidis, apud Scriptores Eccl. E Θ. & πατήρ.

Θεοπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, parens, seu obediens deo, fidelis, pius. E Θ. & πείθομαι.

Θεοπείθεια, ἡ, obedientia adversus deum. A præced.

Θεόπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, a deo missus.

Θεοπλανησία, ἡ, ignorantia veri dei. E Θ. & πλανάομαι, *erro*.

Θεοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, deos fingo: in numerum deorum refero. A seq.

Θεοπλάστης, ου, ὁ, deorum confictor. 2) deus, rerum omnium effictor.

Θεοπλαστία, ας, ἡ, deorum confictio. A pr.

Θεόπληκτος, ὁ, ἡ, deorum metu tactus, superstitiosus. E Θ. & πλήσσω. (nisi est Θεόπτοητος, a πτοέω.)

Θεόπνευστος, ου, ὁ, ἡ, divinitus inspiratus. (vel rectius, deum spirans, mentem divinam redolens aut referens.)

Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, deum, s. deos facio.

Θεοποιητικὴ, ῆς, ἡ, confictio deorum. 2) fabricatrix religiosorum simulacrorum.

Θεοποιΐα, ας, ἡ, deorum fabricatio, simulacrorum deos repræsentantium effictio. A seq.

Θεοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui deos confingit, seu deorum imagines fabricatur. E Θ. & ποιέω.

Θεοπολέω, ῶ, circa deos versor, de sacerdotibus gentilium deorum. 2) deos fingo, deorum simulacra fabricor.

Θεόπομπος, ον, divinitus datus, divinus. A πέμπω.

Θεοπόνητος, ὁ, ἡ, a deo elaboratus, factus, structus. E Θ. & πονέω, *laboro*.

Θεοπραγία, ἡ, divina actio. E Θ. & πράσσω.

Θεοπρέπεια, ἡ, magnificentia deo digna. A seq.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, deo conveniens, divinus. Hinc τὸ Θεοπρεπὲς, divinum decus, divina majestas. E Θ. & πρέπει.

Θεοπρεπῶς, *Adv.* ut deum decet, deo convenienter, divino modo. A pr.

Θεοπροπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. A Θεοπρόπος.

Θεοπροπία, ας, ἡ, it. Θεοπρόπιον, ου, τὸ, vaticinatio, vaticinium, oraculum. Ab eod.

Θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, vates. 2) dei propheta. 3) qui ad consulendum oraculum mittitur. E Θ. & πρέπω, *excello*. (vel potius a προέπω, qui loco dei loquitur, ut προφήτης. πρόπος est contractum e πρόεπος.)

Θεόπτης, ου, ὁ, qui deum videt, s. cujus in conspectum venit ab eo sollicitatus deus. 2) qui deum sublimius contemplatur: ap. Mysticos. E Θ. & ὄπτομαι.

Θεοπτία, ας, ἡ, visio dei, utroque modo, ut in pr.

Θεοπτικὸς, ή, όν, deum videns; ψυχαὶ Θεοπτικαὶ, ap. Mysticos, sunt τῶν Θεοπτῶν, n. 2. Ab eod.

Θεοπτυστος, ον, deo invisus.

Θεόπυρος, ου, ὁ & ἡ, divinitus, s. cœlitus accensus. E Θ. & πῦρ.

Θεόργητος, ον, idem quod Θεομανής. A Θ. & ὀργάω.

Θεουργὸν, οῦ, τὸ, quod fit a deo. E Θ. & ἔργον.

Θεορρημοσύνη, ης, ἡ, institutio, doctrina divina. 2) institutio, quæ divina voce fit. A seq.

Θεορρήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui divina loquitur, divina locutus. E ῥῆμα.

Θεόρρητος, ου, ὁ, ἡ, deo dictus. 2) divinus.

Θεόρρυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo, Jove profluens.

Θεόρτος, ου, ὁ, ἡ, a deo missus, datus, donatus. E Θ. & ὄρω.

Θεὸς, οῦ, ὁ, deus. ἡ Θεὸς & ἡ Θεά, dea.

Θεόσδοτος, ου, ὁ, ἡ, a deo, divinitus datus.

Θεόσδωρος, ον, idem. A δῶρον.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, dei cultus, religio. A Θεοσεβής.

Θεοσεβέω, ῶ, deum colo. Ab eod.

Θεοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, religiosus. E Θ. & σέβω, *colo*. Unde

Θεοσεβῶς, *Adv.* pie.

Θεόσεπτος, ου, ὁ, ἡ, dei instar colendus, venerabilis, venerandus.

Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, dei cultor, pius. E Θ. & σέβομαι.

Θεοσεχθρία, ας, ἡ, odium & inimicitia in deum, dei odium, impietas. E Θ. & ἔχθρα.

Θεο-

Θεοσημεία, ας, ἡ, signum divinitus editum, auspicium, ostentum, oraculum. E θ. & σημεῖον.

Θεοσκυνέω, ῶ, deos honoro, colo.

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum scientia, Theologia, religio Christiana. A sq.

Θεόσοφος, ου, ὁ, ἡ, rerum divinarum consultus, Theologus.

Θεόσπορος, ον, a deo genitus. E θ. & σπείρω.

Θεόσσυτος, & Θεόσυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo impulsus, divinus, a deo profectus. E θ. & σεύω.

Θεοστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, a deo calcatus, vel calcandus. E θ. & στίβος, via.

Θεόστοργος, ου, ὁ, ἡ, dei amans. Nonnus. E θ. & στοργὴ, amor.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ, ἡ, deo odiosus, deo invisus. E θ. & στυγέω.

Θεοστύγητος, ον, idem & ex iisd.

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium dei. A θεοστυγὴς.

Θεοσυλὴς, έος, ὁ, ἡ, sacrilegus. E θ. & συλάω.

Θεοσύνακτος, ον, cum deo conjungens. E θ. & συνάγω.

Θεοσύστατος, ον, deum commendans, laudans, vel a deo commendatus, laudatus. A θ. & συνίστημι, commendo.

Θεόταυρος, ου, ὁ, ἡ, deus taurus. Epith. Jovis.

Θεοτέρατος, ου, ὁ, ἡ, a deo prodigiose proficiscens. E θ. & τέρας, portentum.

Θεοτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, deum delectans, deo gratus. Nonnus. E θ. & τέρπω.

Θεότευκτος, ου, ὁ, ἡ, a deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, deitas. A θεός.

Θεοτίμητος, ου, ὁ, ἡ, a deo honore & gloria cumulatus. 2) honore adficiendus, venerandus. E θ. & τιμάω, honoro.

Θεότιμος, ου, ὁ, ἡ, idem. E θ. & τιμὴ, honor.

Θεοτόκος, ου, ἡ, deum pariens, dei genitrix, &

Θεότοκος, ου, ὁ, ἡ, a deo natus. E θ. & τίκτω.

Θεότρεπτος, ον, a deo conversus in aliquem. A τρέπω. 2) a deo altus. a τρέφω.

Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio cum deo. A τύπος.

Θεουδεία, ας, ἡ, pietas, religio. A sq.

Θεουδὴς, έος, ὁ, ἡ, religiosus, pius, deo probatus. A θεουδή.

Θεοδέχος, ου, ὁ, ἡ, dei, seu rerum divinarum susceptor, deum seu res divinas capiens. 2) epith. templorum, & Mariæ. E θ. & δέχομαι, capio.

Θεουργία, ας, ἡ, opus divinum, sacrorum administratio. A θεουργός.

Θεουργικὸς, ἡ, ὸν, ad sacra pertinens, sanctus. 2) in sacris frequens, diligens. 3) θεουργικὴ, ἡ, sc. ἐπιστήμη, scientia sacrorum: (præsertim eorum, quibus manes orco excierentur.)

Θεουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui sacris operatur. E θ. & ἔργον.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, dei adspectus. 2) nativitas filii dei, ap. Scr. Eccl. E θ. & φαίνω, ostendo.

Θεοφάνια, ων, τὰ, & θεοφάνιαι, αἱ, solemnia in memoriam θεοφανείας. Apud Christianos, festus dies ob natalem Christi: item trium Regum. Ex iisd. v. ἐπιφάνεια.

Θεόφαντος, ου, ὁ, ἡ, a deo declaratus, s. manifestatus. Ex iisd.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, sacerdos. 2) theologus. Ex iisdem.

Θεοφατίζω, f. ίσω, vaticinor. Hes. A sq.

Θεόφατος, ου, ὁ, ἡ, a deo pronunciatus, oraculo editus.

Θεόφθεγκτος, ον, idem.

Θεοφιλὴς, έος, ὁ, ἡ, deo gratus. 2) amans deorum, pius. 3) in primis, felix, beatus. E θ. & φιλέω.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor dei. 2) amicitia & familiaritas cum deo. A sq.

Θεόφιλος, ου, ὁ, ἡ, dei amans, amicus dei, deo gratus.

Θεοφιλῶς, *Adv.* feliciter, beate. A θεοφιλής.

Θεόφιν, *Adv.* divinitus. E θ. & φιν.

Θεοφόβος, ου, ὁ, ἡ, deum timens.

Θεοφοροῦμαι, οῦμαι, divino numine adflatus sum.

Θεοφόρησις, ἡ, adflatus, instinctus divinus. A pr.

Θεοφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui numine agitur, numine adflatus. Ab eod.

Θεοφορήτως, *Adv.* divino numine, instinctu. A pr.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. A sq.

Θεοφόρος, ου, ὁ, ἡ, deum ferens. 2) divinus, adflatus numine. E θ. & φέρω.

Θεοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, a deo pronunciatus. 2) divina loquens. A φράζω.

Θεοφραδία, ας, ἡ, consilium divinum, oraculum divinum. A pr.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ex deo loquitur, in quo deus loquitur. Ex iisd.

Θεοφροσύνη, ύνης, ἡ, pietas, religio, qua scilicet divina sapimus. A θεόφρων.

Θεοφρούρητος, ον, a deo defensus, custoditus. A φρουρέω, custodio.

Θεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, divina mente præditus, vates, propheta. E θ. & φρήν.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, a deo servatus, qui est in dei tutela. E θ. & φυλάσσω.

Θεόφυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo plantatus. A φύω.

Θεοχάρακτος, ου, ὁ, ἡ, a deo insculptus, impressus, scriptus. E θ. & χαράσσω, sculpo.

Θεόχριστος, ου, ὁ, ἡ, a deo unctus.

Θεοχολωσία, ας, ἡ, diræ, Philox. A χολοῦσθαι.

Θεοχόλωτος, ὁ, ἡ, iratum deum habens. 2) dirus.

Θεόω, ῶ, f. ώσω, deum facio. A θεός.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula. A θεράπων.

Θεραπαινίδιον, ου, τὸ, ancillula. Dim. sq.

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, ancilla. Ab eod.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, ministerium. 2) famuli, ministri, servi, comitatus, satellitium, custodes corporis. 3) observantia, obsequium. 4) cultus, qui exhibetur. 5) cultus arborum, herbarum, plantarum. 6) recreatio refectio. 7) sanatio, medela. 8) indulgentia in quocunque genere, cum fovemus & alimus aliquid, ut iram, odium, amorem &c. A θεραπεύω.

Θεράπευμα, ατος, τὸ, cultus, quo demeremur, vel conciliamus. 2) id, quod ad sanandum proponitur. Ab eod.

Θεραπευσις, ας, ἡ, curatio, sanatio. 2) supplicatio. Ab eod.

Θεραπευσιμος, ου, ὁ, ἡ, medicabilis, sanabilis. A pr.

Θεραπευτέος, έα, έον, venerandus. 2) sanandus. 3) colendus. A θεραπεύω.

Θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ, cultor, minister. 2) curator, medicus. Ab eod.

Θεραπευτὴς, ῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, obsequiosus, officiosus, colendis hominibus deditus. 2) sanandi vim habens. 3) aptus ad gerendam curam alicujus rei. A pr.

Θεραπευτικῶς, *Adv.* officiose, obsequiose. 2) comiter, benigne. A pr.

Θεραπευτὸς, ου, ὁ, ἡ, sanabilis, curabilis. A θεραπεύω.

Θεραπευτρία, ας, ἡ, &

Θεραπευτρὶς, ίδος, ἡ, cultrix. 2) curatrix. A θεραπευτήρ.

Θεραπεύω, f. εύσω, famulor, servio. 2) obsequium præsto, officiis demereor, colo, curo, procuro. 3) medeor, sano. A θέραψ, & hoc a θέρω, foveo, calefacio.

Θεραπηΐη, Ion. pro θεραπεία.

Θεραπηΐς, ΐδος, ἡ, cultrix. Hesych. Ab eod.

Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla. Per syncop. a θεράπαινα.

Θεραπνίδιον, ου, τὸ, ancillula. Dim. pr.

Θεραπνωτίς, ίδος, ἡ, idem. A sq.

Θεράπων, οντος, ὁ, minister, famulus, servus. 2) cultor. A sq.

Θέραψ, απος, ὁ, servus, minister, proprie qui est a fovendo, lavando, fricando, unguendo corpore, vestibusque calefaciendis.

Θερεία, vel θερείη, ας, ἡ, æstas. A θέρος.

Θερειβότος, ὁ, ἡ, æstiva habens pascua. Θερειβότον, locus æstiva habens pascua. A θέρος & βόσκω, pasco.

Θερειλεχὴς, έος, ὁ, ἡ, qs. æstate lectum præbens, umbrosus. E θέρεια & λέχος, lectus.

Θερείνομος, ον, idem quod θερειβότος. A νομή.

Θέρειος, εία, ειον, æstivus. A θέρος.

Θερείποτος, ον, æstate rigatus, irriguus. A πίνω.

Θερειότατος, η, ον, æstuosissimus. A θέρειος.

Θέρετρον, ου, τὸ, locus habitationi æstivæ accommodatus. A θέρω, calfacio.

Θεριγώγιον, ου, τὸ, plaustrum, quo messis importatur. Hes. E θέρος & ἄγω.

Θερείη, ης, ἡ, pro θερεία, Ionice.

Θερίζω, f. ίσω, æstivo, æstatem alicubi traduco. 2) meto, demeto. 3) prosterno, de militibus in acie. A θέρος.

Θερικὸς, ἡ, ὸν, æstivus. 2) messorius. Vet. Lex. Ab eod.

Θερινὸς, ἡ, ὸν, æstivus. Ab eod.

Θέριος, ία, ον, æstivus. Ab eod.

Θέρισις, εως, ἡ, messio. A θερίζω, cum sq.

Θερισμὸς, ῦ, ὁ, messis.

Θεριστὴρ, ὁ, messor.

Θεριστήριον, ου, τὸ, falx messoria. A pr.

Θεριστὴς, ῦ, ὁ, messor.

Θεριστικὸς, ἡ, ὸν, messorius.

Θεριστὸς, ἡ, ὸν, messus, messilis.

Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. A θεριστὴς.

Θερίστριον, & θερίστρον, ου, τὸ, vestis (æstiva.)

Θερμάζω, sive θερμαίνω, calefacio, foveo, Nicand.

Θερμάσσαιο in aor. 1. med. A θέρμη, calor.

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj. aor. 1. θερμήνω, θερμήνῃς, calefacias. Θερμαίνομαι, calesco. Θερμανθῆναι, aor. 1. inf. calescere. 2) febricitare. Ab eod.

Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A pr.

Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, ου, τὸ, idem & ab eodem. A pr.

Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens. Ab eod.

Θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, qui calefacere potest, calefactorius. A sq.

Θερμαντὸς, ἡ, ὸν, calefactus. 2) qui calefieri potest. A θερμαίνω.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A θερμάζω.

Θέρμασμα, τὸ, fomentum. Ab eod.

Θερμάστιον, ου, τὸ, idem quod θερμαστρὶς, n. 3. ap. Æn. Poliorc.

Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus. Hes. Ab eod.

Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, caldarium. 2) genus saltationis. 3) forceps. A pr.

Θερμαυστρὰ, ᾶς, ἡ, caminus. A θ. & αὔω, accendo.

Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aere pedes concutio. A θερμαυστρὶς.

Θερμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θερμαστρὶς.

Θερμαφώτις, ιδος, ἡ, Etym. M. vitiose pro θερμαστρὶς, ubi vid. (Videtur aliquis poeta θερμαστρὶς, metri caussa, pro θερμαστρὶς usurpasse, & librarius aliquis id ita exarasse, ut lectori imprudenti videretur θερμαφῶτις esse. Sæpe τ & φ in codd. MStis permutari observavit Pierson præf. ad Mœrin.)

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. A θέρω.

Θερμηγορέω, vehementer, iracunde loquor. E θερμὸς & ἀγορέω.

Θερμημερίαι, ῶν, αἱ, dies calidi, æstivi, tempus æstatis. Ex eod. & ἡμέρα.

Θέρμια, τὰ, lupini. A θέρμος, idem.

Θέρμινθος, ἡ, sic libri interdum, pro τέρμινθος.

Θέρμινος, η, ον, e lupinis factus. A θέρμος.

Θερμόβουλος, ον, calidus præcipitibus consiliis utens. E θερμὸς & βουλή.

Θερμοδότης, ου, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidam præbet. Ex eod. & δίδωμι.

Θερμοδότις, ιδος, ἡ, quæ calidam præbet. A pr.

Θερμοκοίλιος, ον, cujus ventriculus intemperati caloris est. E θ. & κοιλία.

Θερμολουσία, ας, ἡ, lavacrum calidum. E λούω.

Θερμολουτέω, ῶ, fut. ήσω, lavor calida. Ex iisd.

Θερμολουτία, ἡ, ap. Hipp. lavacrum calidum.

Θερμολοτρέω, ῶ, f. ήσω, lavor calida.

Θερμόνοος, ὁ, ἡ, calidi ingenii homo.

Θερμοπότης, ου, ὁ, qui calidam bibit.

Θερμοποτὶς, ίδος, ἡ, poculum, e quo calida bibebatur. A pr.

Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, thermopylæ, q. d. portæ calidæ, fauces, saltus, in Græcia, prope quas fontes erant calidi.

Θερμοπώλης, ου, ὁ, qui calidam vendit.

Θερμοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi calida, ut calidus potus, venduntur, thermopolium. A pr.

Θερμὸς, ἡ, ὸν, calidus. 2) ardens, fervens, etiam de animo. A θέρω.

Θέρμος, ου, ὁ, lupinus, leguminis genus.

Θερμοσποδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis.

Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æstus. 2) fervor animi. A θερμὸς.

Θερμοτραγέω, ῶ, calida comedo.

Θερμουργία, ας, ἡ, audax & temerarium facinus, facinorositas. A seq.

Θερμουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, fervidus ingenio. 2) audax, temerarius, acer, confidens. E θερμὸς & ἔργον.

Θερμόω, calefacio. A θερμὸς.

Θέρμω, idem. Hom. θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua. A θέρω.

Θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor. 2) febris. A θερμὸς.

Θερμῶς, Adv. calide, fervide. Ab eod.

Θέρος, εος, τὸ, æstas. 2) messis, sive fruges demessæ. A seq.

Θέρω, f. θερῶ, (Æol. θέρσω, unde θερσόμενος apud Hom.) calefacio. 2) medeor, curo. In Pass. calefio, calesco, uror, caleo.

Θέσις, εως, ἡ, positio, positura, situs. 2) depositio pecuniæ, a) in mensa trapezitæ. b) ap. judicem, sacramentum: unde & pro controversia dicitur. c) apud debitorem, fœnoris caussa. 3) impositio v. c. nominis. 4) ap. philosophos a) principium demonstrationis. b) positio, s. vera & propria rei explicatio, cui opponitur ἄρσις ne-

negatio, cum, quid res non fit, dicitur. 5) ap. rhetoras quæstio infinita. 6) adoptio. A τίθημι.

Θεσίκελος, α, ὁ, ἡ, deo similis. E θεὸς & ἴκελος, similis.

Θέσμιος, ία, ιον, legitimus, legibus conveniens. A θεσμὸς, lex. θέσμιον, ου, τὸ, debitum, legitimum. 2) consuetudo, lex. A pr.

Θεσμοδοκέω, ῶ, f. ήσω, legem accepto & admitto, legi me submitto. Ex eod. & δέχομαι.

Θεσμοδότειρα, ἡ, quæ leges dedit.

Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex. 2) legislatio. 3) ritus, mos. E θεσμὸς & τίθημι.

Θεσμοθέσιον, ου, τὸ, locus, ubi leges feruntur, consilium civitatis. Ex iisd.

Θεσμοθετέω, ῶ, sum thesmotheta, leges fero. Ex iisd.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, legislator, & custos legum, institutorum auctor. 2) magistratus quidam Athenis, custodes legum.

Θεσμοποιέω, leges facio, præscribo.

Θεσμὸς, ὁ, ὁ, lex, institutum, ritus. A τίθημι.

Θεσμοσύνη, ης, ἡ, jus, leges. A pr.

Θεσμοτόκος, ου, ὁ, ἡ, legislator. Nonn. Ex eod. & τίκτω.

Θεσμοφόρια, ων, τὰ, Cerealia, sacra in Cereris legiferæ honorem. A θεσμοφόρος.

Θεσμοφοριάζω, f. άσω, sacra Cereris legiferæ celebro. A pr.

Θεσμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, legifer, legislator. E θεσμὸς & φέρω, fero.

Θεσμοφύλακες, legum & institutorum custodes.

Θεσμῳδέω, ῶ, leges & instituta sacra cano. E θεσμὸς & ᾠδὴ, cantus.

Θεσπέσιος, α, ον, divinus. A θέσπις.

Θεσπεσίως, Adv. divine, divinitus. A pr.

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ, ἡ, divinitus ardens, aut doctus a deo. E θέσπις & δαίω, uro, vel scio.

Θεσπιέπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica. 2) vaticinatio. E θέσπις & ἔπος.

Θεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum reddo. 2) sancio, statuo. A seq.

ΘΕΣΠΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, vates, divinus, ex deo loquens. 2) a deo dictatus. 3) nomen proprium primi poetæ tragici.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, responsum vatis, oraculum. 2) dictum vel sancitum. A θεσπίζω.

Θεσπιῳδέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oracula cano. A seq.

Θεσπιῳδὸς, & Poet. θεσπιαοιδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vates, fatidicus. E θέσπις & ᾠδὴ, cantus.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Thessalonica, urbs Macedoniæ.

Θέσσομαι, precor, peto, postulo. Inf. θέσσασθαι. Part. a. 1. med. θεσσάμενος.

Θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, a deo dictus, fatalis. Hinc τὰ θέσφατα, ων, divina responsa, oracula. Ex θεὸς & φημὶ, dico.

Θετέον, ponendum. A τίθημι.

Θέτης, ου, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.

Θετικὸς, ἡ, ὸν, positivus. Ab eod.

Θετικῶς, Adv. positive, affirmative.

Θετὸς, ἡ, ὸν, positus. 2) adoptivus. A τίθημι.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Theudas. Nomen viri Ebr. Torrens. (vel potius est contractum e Θεόδωρος, ut Ἀρτεμᾶς est ex Ἀρτεμίδωρος.)

Θευμορίη, ας, ἡ, dei pars, h. e. primitiæ, caro, quæ sacerdotibus datur, quum sacrificatur, Hesych. v. θεομοιρίη.

Θευμοριάζω, deo munus offero. Hes. A præc.

Θεύμορος, α, ον, divina forte datus, divinitus immissus. E μοῖρα, sors, & θεός.

Θεύμορος, ον, idem.

Θεῦσις, εως, cursus, ap. Schol. Lycophr. A θέω, curro.

Θεοφορία, ας, ἡ, furor & instinctus divinus, poet. pro θεοφορία, Suid.

Θέω, f. θεύσω, θεύσομαι, curro.

ΘΕΩ, inus. f. θήσω, p. τέθεικα, pono.

Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes apud Dion. Areopagitam. E θεὸς & ὄνομα.

Θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, ludos sacros, sacra, spectatum publice eo, ludos specto. 2) specto simpliciter. 3) res divinas, sublimes considero, contemplor. 4) cogito, considero simpliciter. A θεωρός.

Θεώρημα, ατος, τὸ, spectaculum, quod spectamus. 2) contemplatio. 3) doctrina, artificium. 4) tractatio alicujus rei scribendo aut legendo. θεωρήματα, quæstiones disciplinarum, commentationes & præcepta. Cicero vertit percepta. A pr.

Θεωρηματικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus, dogmaticus, præceptis artium utens.

Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A θεωρέω.

Θεωρητήριον, ου, τὸ, locus, ubi spectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus, contemplationi deditus. 2) theoremata continens. Ab eod.

Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, spectabilis, adspectabilis. 2) qui sub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehensibilis. Ab eod.

Θεώρετρα, τὰ, munera, quæ sponsus sponsæ dabat, cum se primum, deposito flammeo, spectandam daret. Ab eod.

Θεωρητῶς, Adv. visibiliter.

Θεωρία, ας, ἡ, legatio ad ludos, sacra &c. nomine civitatis. 2) ludi ipsi, spectaculum. 3) Inspectio locorum & morum cujusque civitatis. 4) contemplatio, meditatio rerum subtilium, divinarum. 5) doctrina. 6) dicitur etiam de rebus ipsis spectatu dignis, ut θεωρία βασιλείου, ap. Jos. magnificentia regiæ visenda. A θεωρός.

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, ad spectationem ludorum &c. pertinens. τὸ θεωρικὸν, lucar. A θεωρία.

Θεωρίον, τὸ, spectaculum. A θεωρός.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, navis, qua legati Atheoienses vehebantur ad sacra Deliaca. A sq.

Θεωρὸς, ὁ, ὁ, legatus ad sacra solennia, ludos, item ad oraculum petendum. A θεὸς & ὤρα. (vel est a simplici θέα, θεωρὸς, contr. θεωρός.)

Θέωσις, εως, ἡ, idem quod ἀποθέωσις. 2) conjunctio cum deo, in deum assumtio. A θεόω.

Θεώτερος, divinior, pro θειότερος, augustior. A θεὸς, ut a βασιλεὺς βασιλεύτερος.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus sive natus. E θῆβαι & γίνομαι.

Θήβαζε, Adv. Thebas. A θῆβαι.

Θηβαϊκὸς, ἡ, ὸν, Thebaicus, ad Thebanos pertinens.

Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.

Θηβαῒς, ΐδος, ἡ, Thebais, scil. poesis, vel regio.

Θήβη, ης, ἡ, θῆβαι, αἱ, Thebe sive Thebæ. Urbs in Ægypto, Asia min. & Bœotia. θήβηθεν, Thebis. θήβηθεν, Adv. Thebis.

Θηγαλέος, έα, έον, acutus, in Epigr. A θήγω.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. Ab eod.

Θήγανον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Θήγω, f. θήξω, acuo. 2) excito, instigo, inflammo. τεθηγμένος, Perf. acutus.

Θηέομαι, cum admiratione specto. Thema Jonicum. ἐθηεῖτο, spectabat, θηεῦντο, spectabant mirabundi, θηήσατο, aor. 1. cum admiratione spectavit, ἐθηήσαντο, spectarunt, θηήσαιτο, opt. admiraretur. A θεάομαι.

Θηητήρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione spectat. A pr. v. θεατής.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, cum admiratione spectandus, spectabilis, admirabilis. Ab eod. v. θεατός.

Θηήτωρ, ορος, ὁ, admirator, admirans spectator.

Θήϊον, τὸ, pro θεῖον, Jonice, sulphur.

Θηκαῖος, αία, αῖον, thecæ destinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A sq.

Θήκη, ης, ἡ, theca, unde & vagina, conditorium, sepulcrum, loculus. A τίθημι.

Θηκίον, ου, τὸ, repositorium parvum. 2) locus. Dim. a θήκη.

Θηκτὸς, ἡ, ὸν, acutus. A θήγω.

Θηλάζω, f. άσω, papillam sugendam præbeo, lacto. 2) med. lacteo, mammam præbitam sugo. A θηλή.

Θηλαίνω, lacto. unde apud Hesych. aor. 1. med. θηλάμενος. Ab eod.

Θηλαμινὸς, ἡ, ὸν, lactens, recens natus. Hesych. A θηλάζω.

Θηλαμὼν, όνος, ὁ & ἡ, nutritor, nutrix. Lycophr. Ab eod.

Θηλασμὸς, οῦ, ὁ, lactatio. 2) lactis haustus. Ab eod.

Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Θήλεια, ας, ἡ, Jon. θηλέη, ης, ἡ, v. θῆλυς.

Θηλέω, ῶ, f. ήσω, germino, vireo. ut hinc fit θήλεον, pro ἐθήλεον, virebant, in imperfecto, & θηλήσαντα, in aor. 1 part. A θάλλω, vireo.

Θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla, mammilla.

Θηλοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, papillatus, papillæ formam habens. Gl. Vet. A pr. & εἶδος.

Θηλυγενὴς, έος, ὁ & ἡ, femina ortus, muliebris. E θῆλυς & γίνομαι.

Θηλυγενῶς, *Adv.* feminino genere. A pr.

Θηλύγλωσσος, ον, teneram, suavem vocem habens. E θ. & γλῶσσα.

Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio. 2) cognatio a matre. A sq.

Θηλυγόνος, ου, ὁ, ἡ, feminam procreans, seu gignens. E θ. & γόνος, *generatio*.

Θηλυδριᾶν, puellascere, Gl. Vet. effeminari. A sq.

Θηλυδρίας, ὁ, ἡ, effeminatus, pathicus. A θῆλυς.

Θηλυδριώδης, εος, ὁ, ἡ, mollis & effeminatus.

Θηλυδριῶτις, ἡ, mollis, effeminata.

Θηλυδρίζομαι, muliebriter me gero. A sq.

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, femininus. 2) feminam referens. 3) effeminatus. 4) femineo sexui proprius & peculiaris. A θῆλυς.

Θηλυκῶς, *Adv.* feminino genere. 2) molliter. A pr.

Θηλυκρανεία, vel θηλυκρανία, ας, ἡ, cornus *femina*. E θῆλυς & κρανεία, *cornus*.

Θηλυκρατὴς, ὲς, feminis imperans. Ex eod. & κρατέω.

Θηλυκτόνος, ου, ὁ, ἡ, a muliere interfectus. Ex eod. & κτείνω.

Θηλυμανὴς, έος, ὁ & ἡ, insano feminarum amore captus, mulierosus. Ex eod. & μαίνομαι.

Θηλυμελὴς, έος, ὁ, ἡ, molliter, ut femina, canens. Ex eod. & μέλος, *cantus*.

Θηλυμίτρης, ὁ, mitra muliebriter redimitus. Ex eod. & μίτρα.

Θηλυμίτρις, ἡ, idem, de viro, per irrisionem. A pr.

Θηλύμορφος, ου, ὁ, ἡ, feminea forma præditus, qui forma feminea est. Ex eod. & μορφή.

Θηλύνοος, contr. θηλύνους, ου, ὁ, ἡ, qui animo est femineo, mollis, effeminatus.

Θηλύνω, effemino, emollio. ἐθηλύνθην, aor. 1. pass. A θῆλυς.

Θηλύπαις, ἡ, quæ filiam peperit.

Θηλύπους, οδος, ὁ & ἡ, ut θηλύπους βάσις, apud Eur. pes s. incessus femineus, s. feminarum.

Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, feminis conveniens, femineus. E θῆλυς & πρέπω.

Θηλυπτερὶς, ίδος, ἡ, filix *femina*.

Θῆλυς, εος, ὁ & ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui est sexus feminei. ἡ θήλεια subst. femina. τὸ θῆλυ, idem. 2) tener, mollis. Hinc θηλύτερος, έρα, ερον, effeminatior, mollior. Unde αἱ θηλύτεραι, feminæ.

Θηλύσπορος, ὁ, ἡ, a femina satus, femina. θηλυσπόρος, feminam generans. E pr. & σπείρω.

Θηλυστολέω, muliebriter vestio. Ex eod. & στολή.

Θηλύστολος, ὁ, ἡ, muliebri veste indutus. Ex iisdem.

Θηλύτης, ητος, ἡ, feminea natura, femineum ingenium. 2) feminea mollities. A θῆλυς.

Θηλυτοκέω, ῶ, fut. ήσω, feminei sexus partum edo. Ex eod. & τόκος.

Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. Ex iisd.

Θηλυτόκος, ου, ὁ, ἡ, feminei sexus partum edens. 2) habilis feminæ procreandæ. E θῆλυς & τίκτω, *pario*.

Θηλυφανὴς, έος, ὁ, ἡ, feminæ similis. Ex eod. & φαίνομαι.

Θηλυφόνος, ου, ὁ, ἡ, feminas occidens, feminei sexus animalia interimens. E θ. & φόνος.

Θηλύφρων, ονος, ὁ, ἡ, muliebri mente præditus, effeminatus, sapiens muliebria. E θῆλυς, & φρὴν, *mens*.

Θηλύφωνος, ον, muliebrem, item suavem vocem habens. Ex eod. & φωνή.

Θηλυχίτων, ὁ, ἡ, muliebri indutus tunica.

Θηλὼ, όος, οῦς, ἡ, nutrix. Hesych. E θηλή.

Θηλωνὶς, ίδος, ἡ, idem. Plut. si lectio sana.

Θῆμα, ατος, τὸ, theca, sepulcrum. Hesych. A τίθημι.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, & θημων, ονος, acervus frugum in agro, cumulus quicunque. Ab eod.

Θημωνία, ας, ἡ, idem & ab hoc ipso. Apud Hesych. & θημωνιά. Reperitur & θωμ.

Θημωνοθετεῖν, manipulos frugum in acervos congerere. Ap. Schol. Theocr. E θημὼν & τίθημι.

Θὶν, θινὸς, ὁ, alias θὶς, acervus, cumulus, agger. 2) cumulus arenæ. 3) acervus frumenti. 4) litus.

Θὴν, Partic. Poet. sane. 2) diu. οὐ θὴν, non sane.

Θῆξις, εως, ἡ, punctio per acum. 2) actus acuendi. 3) momentum, punctum, celeritas. A θήγω.

Θήπω, stupeo, cum stupore admiror. Fingitur propter τέθηπα, perf. med. obstupui, miror, & aor. 2. ταφών. v. θάπτω.

Θὴρ, θηρὸς, ὁ, fera, bellua.

Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio. 2) præda venatu capta. 3) indagatio v. c. veri. A θήρ.

Θηράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio. 2) res capta in venatu.

Θηραγρέτης, ου, ὁ, venator.

Θήραγρος, ον, venationi aptus, serviens. E θὴρ & ἄγρα.

Θήραμα, ατος, τὸ, captura, quod venatu capitur. 2) venatio. A θηράω.

Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas. 2) in elephantos. A sq.

Θήραρχος, ου, ὁ, præfectus ferarum seu bellnarum, rector ferarum. 2) rector elephantorum.

Θηράσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui venatu capi potest. 2) venatu captus. A θηράω.

Θηρατέος, έα, έον, venandus. θηρατέον, venandum. Ab eod.

Θηρατής, οῦ, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρατικός, ή, όν, venaticus. A pr.

Θηρατός, ή, όν, venatu capiendus. 2) tropice, assequenda, quæ labore curaque teneri possunt, θηρατὰ dicuntur, ap. Polyb. A θηράω.

Θήρατρον, ου, τό, instrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.

Θηράω, ῶ, & θηράομαι, ῶμαι, venor. 2) sector, confector. 3) capto, *in re amatoria*, in amorem illicere tento. 4) elicio, ut misericordiam &c. A θήρ.

Θήρειος, ου, ὁ, ἡ, ferinus, belluinus. Ab eod.

Θήρευμα, ατος, τό, captura, venatus. A θηρεύω.

Θηρεύσιμος, ου, ὁ & ἡ, qui venatu capi potest. 2) ad venandum aptus. A sq.

Θήρευσις, εως, ἡ, venatio ipsa. A θηρεύω.

Θηρευτήρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρευτής, οῦ, ὁ, venator, captator. Ab eod.

Θηρευτικός, ή, όν, venaticus. Hinc θηρευτικὴ, scil. τέχνη, venandi scientia. A pr.

Θηρευτός, ή, όν, q. d. venabilis, qui venatione capi potest. A sq.

Θηρεύω, f. εύσω, feras venor, aucupor. 2) sector, consector, quæro, v. c. verum. 3) insidiose observo. A θήρ.

Θήρημα, ατος, τό, venatio, captura. A θηράω.

Θηρητήρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem. Ab eod.

Θηριακός, ή, όν, ferinus. 2) agens de bestiis, præsertim venenatis. ἡ θηριακὴ sc. ἀντίδοτος, medicamentum adversus venenum. τὰ θηριακά, sc. φάρμακα, medicamenta talia, item liber de bestiis venenatis & remediis adversus earum noxam, ut Nicandri, ubi συγγράμματα subauditur. A θήρ.

Θηριάλωτος, ου, ὁ & ἡ, a feris captus.

Θηρίβορος, ου, ὁ, ἡ, a feris adesus, a feris devoratus. E θήρ & βορά, *esca*.

Θηρίδιον, ου, τό, bestiola. Dim. a θήρ.

Θηρίκλειος, ὁ, ὁ, Thericlejus, ut Θηρίκλειος, sc. κύλιξ. Θηρίκλεια, scil. ποτήρια, vasa cælata convivalia, a Thericle inventore dicta.

Θηριομάχος, vide θηρομ.

Θηριόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris devoratus.

Θηριόδηγμα, ατος, τό, morsus a fera, in pr. morsus serpentis.

Θηριόδηκτος, ου, ὁ & ἡ, a fera seu bellua morsus. 2) serpentis morsu ictus. E θ. & δάκνω.

Θηριοκτόνος, ον, bestias perimens. E θ. & κτείνω.

Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum belluis pugno. E θ. & μάχομαι.

Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A seq.

Θηριομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui cum feris seu belluis pugnat, bestiarius. E θ. & μάχομαι.

Θηριομιγής, ές, de Scylla, Centauris. E θ. & μίγνυμι.

Θηριόμορφος, ον, belluinam formam habens. E θ. & μορφή.

Θηρίον, ου, τό, bestia, bellua, fera. 2) bestia venenata, serpens, vipera. 3) lumbricus. 4) pediculus. 5) ulcus tetrum, malignum. A θήρ.

Θηριοπρεπής, ές, bestiis conveniens. E sq. & πρέπω.

Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A θηρίον.

Θηριοτροφεῖον, ου, τό, locus, ubi belluæ aluntur, vivarium. A seq.

Θηριότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui feris vescitur. 2) qui vescitur serpentibus. E θ. & τρέφω.

Θηριοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui belluas alit. Ex iisd.

Θηριοφόνος, ου, ὁ, ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. E θ. & φένω.

Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto, effero. 2) irrito, ira gravi sævaque adversus aliquem incendo. τεθηριωμένος, exasperatus, efferatus. A θηρίον.

Θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ferus, belluinus. 2) feris refertus. 3) sævus, teter, atrox, vehemens. Hinc τὸ θηριῶδες, ους, feritas. Ab eod.

Θηριωδία, & θηριώδεια, ας, ἡ, feritas. A pr.

Θηριωδῶς, *Adv.* ferino more. Ab eod.

Θηρίωμα, ατος, τό, ulceris teterrimi & ægerrime sanabilis genus. A θηριόω.

Θηρίωσις, εως, ἡ, mutatio in belluam, efferatio. Ab eod.

Θηροβολέω, ῶ, f. ήσω, feras ferio.

Θηρόβορος, ου, ὁ, ἡ, a feris adesus seu arrosus. E θήρ & βορά, *cibus*.

Θηρόβοτος, ου, ὁ, ἡ, a feris depastus. 2) feris pascendis aptus. Ex eod. & βόσκω, *pasco*.

Θηρόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris devoratus. Ex eod. & βιβρώσκω, *voro*.

Θηροθῆται, οἱ, venatores. Hes.

Θηρόθυμος, ον, efferatus, iratus, animi belluinus.

Θηροειδής, έος, ὁ, ἡ, animalium formas habens, ut vestis animalium figuris picta. 2) ferus. E θ. & εἶδος.

Θηροκόμος, ὁ, ferarum curator. E θ. & κομέω.

Θηροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, ferarum confector. E θ. & κτείνω.

Θηρολεκτέω, verba exquisita aucupor. E θήρα & λέγω.

Θηρολέτης, ου, ὁ, belluarum occisor. Unde

Θηρολετέω, feras occido. Ab ὄλλυμι.

Θηρομιγής, ές, ferinus. add. Θηριομιγής. E θ. & μίγνυμι.

Θηρόμικτος, ον, semiferus, ut Centaurus.

Θηρομορφία, ἡ, forma ferarum. E θ. & μορφή.

Θηρονόμος, ου, ἡ, feras pascens. E θ. & νέμω.

Θηρόπεπλος, ον, veste ferina indutus, ut pellis leonia &c.

Θηροπλαστέω, feras fingo, facio. E θ. & πλάστης.

Θηρόπλαστος, ον, epith. Circes. E θ. & πλάσσω.

Θηροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, feris insidians. E θ. & σκέπτομαι.

Θηροσύνη, ης, ἡ, venatio. Hesych. A θήρ.

Θηροτόκος, ον, feras gignens. Epith. silvarum, saltuum. A θ. & τίκτω.

Θηρότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui feris vescitur. E θ. & τρέφω.

Θηροτρόφος, ου, ὁ, ἡ, feras alens. Ex iisd.

Θηρότυπος, ον, ferinam formam habens. A τύπος.

Θηροφόνος, ου, ὁ, ἡ, feras occidens. Dianæ Epith. θηροφόνον, aconitum, ab enecandis feris. E θ. & φένω, *occido*.

Θηροχλαῖνος, lænam, s. vestem e pelle ferina gestans. E θ. & χλαῖνα.

ΘΗΣ, θητός, ὁ, θῆτες, *proprie* cives liberi illi quidem, sed qui mercede operas faciunt, propter paupertatem. 2) mercenarius.

Θησαυρίζω, f. ίσω, thesauros struo. 2) in thesauro repono. 3) recondo, adservo. 4) opes colligo. 5) colligo, cumulo. A θησαυρός.

Θησαύρισμα, ατος, τό, quod in thesauro conditum & repositum est. 2) repositorium. 3) adservatio. A pr.

Θησαυρισμός, ῦ, ὁ, ipsa actio recondendi & reponendi in thesauro. 2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.

Θησαυριστής, ῦ, ὁ, qui thesauros congerit, qui in thesauris adservat opes. Ab eod.

Θησαυριστικός, ή, όν, in thesauro recondens: condens in futurum. A pr.

Θησαυροποιός, ῦ, ὁ, ἡ, collector thesauri. 2) avarus. E seq. & ποιέω.

Θησαυρός, ῦ, ὁ, thesaurus, locus ubi reponuntur pecuniæ aliæque res pretiosæ. 2) ipsæ pecuniæ repositæ. 3) copia rerum bonarum vel malarum. A τίθημι.

Θησαυροφυλακέω, custos sum, præfectus ærarii, pecuniarum. A θ. & φύλαξ. nisi potius est θησαυροφυλακτέω.

Θησαυροφυλάκιον, ῦ, τό, ærarium, locus, in quo thesauri repositi custodiuntur. A seq.

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, custos thesauri.

Θησεῖον, τό, templum Thesei.

Θησεύς, έως, Theseus, heros, rex Athenarum.

Θῆσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A θής.

Θητεία, ας, ἡ, servitus, famulatus pro mercede. Ab eod.

Θητεύς, έως, ὁ, mercenarius. Ab eod.

Θητεύω, f. εύσω, mercede operas præsto, & quidem ob paupertatem & necessitatem: unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori θητεύειν. v. θής.

Θητικός, ή, όν, mercenariorum proprius & peculiaris. 2) mercenarius. 3) qui constat e mercenariis famulisque operariis. Ab eod.

Θῆττα, ης, ἡ, idem quod θῆσσα.

Θητώνιον, ῦ, τό, pretium mercenarii. E θής & ὠνέομαι.

Θιαγόνες, panes, qui Diis apponebantur.

Θιάσαι, vel θιάσαι, choros ducere, tripudiare. Hes. qs. a θιάω, vel θιάζω, quod melius.

Θίασος, ῦ, ὁ, cœtus seu multitudo tripudiantium, proprie Bacchicos choros agitans. 2) examen & caterva mulierum. 3) cœtus convivantium, convivium. 5) cœtus quilibet. A præc.

Θιασάρχης, ῦ, ὁ, sacri chori princeps & antistes sacrificantium, vel solenni cœtu deum colentium. E pr. & ἀρχή, *principatus*.

Θιασεύω, per pompam & cum thiaso ingredior. A θίασος.

Θιασίτης, ῦ, idem quod θιασώτης.

Θιασώδης, εος, ὁ, ἡ, thiasis celeber, festus. Ab eodem.

Θιασών, ῶνος, ὁ, locus, in quo thiasi & festa convivia aguntur, choreæve excercentur, locus convivialis, cœnatio. Ab eod.

Θιασῶται, ῶν, οἱ, sodales bacchantes, thiasos agitantes: socii in chorea. 2) socii, sodales. Ab eod.

Θιασωτικός, ή, όν, ad thiasos pertinens. Ab eod

ΘΙΒΗ, ης, ἡ, fiscella e vimine plexa in modum arculæ, οἱ δέ. Athen.

ΘΙΒΡΟΣ, item θιμβρός, ρά, ρόν, calidus, tostus, vehemens. 2) tener, pulcer &c.

Θιγγάνω, tango, contrecto. A θίγω.

Θίγμα, ατος, τό, quod tangitur. A seq.

Θίγω, f. θίξω, tango, attingo. 2) ferio, pungo.

Θιμβρός, v. θιβρός.

Θίν, θινός, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus. 2) litus, ripa. 3) collis. 4) agger.

Θινώδης, εος, ὁ, ἡ, litoreus. 2) leviter elatus modo cumulorum arenæ & frugum.

Θίξις, εως, ἡ, tactus, ictus. A θίγω.

Θίς, θινός, idem quod θίν.

Θλαδίας, ῦ, ὁ, eunuchus, cui testes contusi. A θλάω, *frango*.

Θλασίας, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Θλάσις, εως, ἡ, contusio. Ab eod.

Θλάσμα, ατος, τό, idem. Ab eod.

Θλάσπι, εως, ἡ, thlaspi, herba, cardamum agreste, pes gallinaceus. Ab eod.

Θλασπίδιον, τό, idem. Dim.

Θλαστικός, ή, όν, contundendi seu collidendi vim habens. A seq.

Θλαστός, ή, όν, contusus. A seq.

Θλάω, ῶ, fut. άσω, contundo, collido, conquasso, frango.

Θλιβίας, ῦ, ὁ, spado, id. quod θλαδίας. A seq.

Θλίβω, f. ψω, premo. 2) comprimo, constringo. 3) elido. 4) adfligo.

Θλίμμα, ατος, τό, succus expressus. A pr.

Θλιμμός, ῦ, ὁ, adflictio. Ab eod.

Θλίψις, εως, ἡ, compressio. 2) afflictio, angustiæ, anxietas. Ab eod.

Θνησείδιον, ῦ, τό, materia morticina. A θνήσκω.

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ θνησιμαῖον, ῦ, cadaver. Ab eod.

Θνῆσις, εως, ἡ, mors. Suid. Ab eod.

Θνήσκω, morior. F. θανοῦμαι & τεθνήξομαι. perf. τέθνηκα. aor. 2. ἔθανον, θανών, Poet. perf. part. τεθνηώς, mortuus, pro τεθνεώς, a τεθνηκώς. τεθνᾶσι, mortui sunt. inf. τεθνάναι & τεθνάμεναι, τέθναθι, imperat. τεθναίην Opt. &c. pleraque quasi a θνῆμι vel τέθνημι.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. E θνητός & γάμος, *nuptiæ*.

Θνητογενής, έος, ὁ, ἡ, a mortalibus genitus. Ex eod. & γίνομαι.

Θνητοειδής, έος, ὁ, ἡ, formam mortalis habens. 2) mortalis. Ex eod. & εἶδος.

Θνητός, ή, όν, mortalis. 2) homo. 3) bestia. A θνήσκω.

Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor. 2) sedeo, proprie celeriter in sedile insilio. A θοός.

Θοιματίδιον, τό, parva vestis. 2) palliolum. Dimin. a seq.

Θοἰμάτιον, τό, vestis. 2) pallium. E τό, & ἱμάτιον.

Θοίναμα, ατος, τό, epulum, convivium. A θοινάω.

Θοινατήρ, ὁ, convivator, epulo. Ab eod.

Θοινατήριον, τό, idem quod θοινητήριον, infra.

Θοινάω, ῶ, & θοινάομαι, ῶμαι, epulor, convivor. 2) cœno. 3) in cœna absumo. 4) vescor, comedo, devoro. A seq.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum, convivium. 2) cibus, dapes.

Θοινητήριον, ῦ, τό, triclinium, sc. χωρίον. 2) epulæ, dapes, sc. ἐδέσματα. A θοινάω.

Θοινητικός, ή, όν, ad epulationem idoneus. A seq.

Θοινατός, ή, όν, idem. 2) ad comedendum aptus.

Θοινήτωρ, ορος, ὁ, conviva, epulo. A θοινάω.

Θολερός, ρά, ρόν, turbidus. 2) obscurus, de oratione,

ne, de animo ſubdolo, tecto. 3) inquinatus. 4) de ſpiritu, concitatus, anxius. A θολός.

Θολερῶς, *Adv.* turbide. A pr.

Θολία, ας, ἡ, pileus faſtigiatus, umbella. A θόλος.

Θολοειδής, έος, ὁ, ἡ, tholi ſeu cameræ formam habens. Ex eod. & εἶδος, *forma*.

Θολὸς, ὁ, ὁ, ſordes turbidæ. 2) fuſcus & turbidus humor, quem ſepiæ emittunt. 3) obſcuritas.

Θολὸς, ή, όν, turbidus.

Θόλος, ο, ὁ, vel ἡ, tholus, camera faſtigiata, rotunda, teſtudo ædificii. 2) apud Athenienſes locus, in quo Prytanes cœnare ſolebant. 3) ædificium rotundum, in quo vaſa quotidiano uſui neceſſaria reponebantur. 4) locus in balneis, in quo ſudor elicitur ſicco calore.

Θολόω, f. ώσω, turbo, cœno fæculento excitato. 2) turbo, perturbo animum. 3) infuſco, inquino. 4) corrumpo. A θολός.

Θολώδης, εος, ὁ, ἡ, turbulentus, limoſus, fæculentus. Ab eod.

Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio. 2) infuſcatio, inquinatio. A θολόω.

Θοός, ή, όν, celer, velox. 2) acutus.

Θοόω, ῶ, acuo. ἐθόωσα, aor. 1. ap. Hom. A pr.

Θοραῖος, αία, αῖον, ſeminalis. A θορή.

Θορέω, ῶ, ſalio. A θορός, θορῶ.

Θορή, ῆς, ἡ, genitura, ſemen genitale. A pr.

Θορικός, ή, όν, ſeminalis, genitali ſemini accommodus. A pr.

Θέραξις, εως, ἡ, vini potatio, a ſeq.

Θεραξίζω, vinum poto, vino me ingurgito. A θόρω.

Θόρνυμαι, vel θορνύω, item θορνύομαι & θορνύσομαι, inſilio, ineo, libidine agitor, coeo. Ab eod. vel θορέω.

Θορός, ῦ, ὁ, ſemen genitale. 2) excretio ſeminis. Ab eod.

Θόρος, ο, ὁ, admiſſarius. Heſych. Ab eod.

Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor. 2) perturbo. τεθορύβηκα perf. turbavi. paſſ. τεθορυβημένος, turbatus, aor. 1. ἐθορυβήθην, part. θορυβηθεὶς, turbatus. A θόρυβος.

Θορυβητικός, ή, όν, tumultus, pavores faciens. A præc.

Θορυβοποιέω, tumultus facio.

Θορυβοποιός, ὁ, ὁ, ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans. 2) ſeditioſus. E θόρυβος & ποιέω.

Θόρυβος, ο, ὁ, tumultus, turba.

Θορυβώδης, εος, ὁ, ἡ, tumultuoſus, turbulentus. 2) ſtrepens, obſtrepens.

Θορυβωδῶς, *Adv.* tumultuoſe, turbulenter, raptim. A pr.

Θορύνω, in libidinem concito. A ſeq.

Θόρω, ſalio; ut hinc ſit ἔθορον, θόρον, imperf. & aor. 2. θορὼν, θοροῦσα, aor. 2. part.

Θοραῖος, αία, αῖον, qui cum impetu adſultat, impetuoſus. A θοῦρος.

Θουρὶς, ιδος, ἡ, impetuoſa. Nicand. Ab eod.

Θορεθρα, ας, ἡ, initus. ὀχεία. Heſych. A ſeq.

Θόρης, ο, ὁ, admiſſarius, qui init. Heſ. A θόρω.

Θουρικός, ή, όν, impetuoſus, violentus. A θοῦρος.

Θουρομάντις, ὁ, vox comica, vates ineptus, proprie, qui bellum vaticinatur. A ſeq. & μάντις.

Θούριος, ία, ιον, impetuoſus, bellicoſus. A θοῦρος.

Θουρὶς, ιδος, ἡ, impetuoſa. Ab eod.

Θοῦρος, ο, ὁ, impetuoſus, qui cum impetu adſultat. A θόρω.

Θῶκος, ὁ, ſedile, ſolium, conſeſſus. A θῶκος.

Θοῶς, *Adv.* celeriter. A θοός.

Θραγμός, ὁ, fragor, ſ. ſonus e re aliqua contuſa. A θράσσω.

Θρᾷκες, οἱ Thraces: Edoni.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia. τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, Thracia. A Θρᾷξ ut ſeqq.

Θρᾴκιος, ία, ιον, Thracius. A Θρᾷξ.

Θρᾳκίας, ο, ὁ, Thracius, ut θρᾳκίας λίθος, *lapis*.

Θρᾳκικός, ή, όν, Thracicus.

Θρᾳκιστί, *Adv.* Thracum more.

Θρανίζω, f. ίσω, ſupra ſcabellum vel ſedile pono, extendo. A θρᾶνος.

Θρανίδιον, ο, τὸ, Dim. a θρᾶνος.

Θρανίτης, ο, ὁ, remex ſummi ordinis in triremi. Ab eod.

Θρανιτικός, ή, όν, qui thranitarum eſt. A pr.

Θρανῖτις, ιδος, ἡ, ſ. c. κώπη, remus thranitæ. Ab eod.

Θρᾶνος, ο, ὁ, ſella, in ſpecie familiaris. 2) ſcabellum, hypopodium. 3) ſcabellum, in quo coria extenduntur. A θράω, *ſedeo*.

Θρανύξαι, confringere, conterere. ap. *Lyc.*

Θρᾷξ, Θρᾳκὸς, ὁ, Thrax.

Θρᾴκιος, ία, ιον, Thracius. A pr.

Θρασυμάχος, ap. Pind. pro θρασύμαχος. A θρασύς & μάχη.

Θρασέως, *Adv.* audacter, temerarie. A θρασύς.

Θρασκίας, ο, ὁ, Thraſcias, Cæcias, ventus. Quaſi θρᾳκίας, a θρᾷξ.

Θράσος, εος, τὸ, audacia, ferocitas, pro θάρσος.

Θρᾷσσα, vel Θρᾷττα, Θρῇσσα, Θρήϊσσα, Threſſa vel Threiſſa, ſemina e Thracia. A Θρᾷξ.

Θράσσω, *Att.* θράττω, f. ξω, moveo, moleſtiam creo vellicando, pungendo: item contundo, frango. A ταράσσω.

Θρασύγλωττος, ο, ὁ, ἡ, audax verbis. E θρασὺς & γλῶττα.

Θρασυγλωττία, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis. A pr.

Θρασύγυιος, ο, ὁ, ἡ, audax robore corporis. E θρ. & γυῖον, *membrum*.

Θρασύδειλος, ο, ὁ, ἡ, ſimul audax & timidus, audaciæ timidus oſtentator.

Θρασυκάρδιος, ο, ὁ, ἡ, audax, ferox. E θρ. & καρδία.

Θρασυμάχανος, ο, ὁ, ἡ, *Dor.* pro θρασυμήχανος, audax machinator: qui conſilia audacia init. E θρ. & μηχανή.

Θρασυμάχας, ο, ὁ, *Dor.* pro θρασυμάχης, audax in pugna. Gen. pl. *Dor.* θρασυμαχᾶν. A μάχη.

Θρασύμαχος, ὁ, idem, & ab eod.

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, qui irruentem hoſtem audacter ſuſtinet. E θρ. & μένω. (vel memor conſtantiæ, fiduciæ in diſcrimine. A μιμνήσκω.)

Θρασυμήδης, ος. E θρ. & μῆδος, idem quod ſeq.

Θρασύμητις, ιος, ὁ, ἡ, & θρασυμήτης, ο, ὁ, audax conſilio.

Θρασυμήχανος, ον, v. θρασυμάχανος.

Θρασύμυθος, ο, ὁ, ἡ, verbis audax.

Θρασύνω, audacem reddo. Hinc θρασύνομαι, audax fio, audacter & libere loquor, ſum confidens. A θρασύς.

Θρασυξενία, ας, ἡ, hoſpitis inſolentia, audacia hominis peregrini. A θρ. & ξένος.

Θρασύπονος, ον, fortis in ſuſtinendo labore.

Θρασύς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, audax, temerarius, protervus.

Θρασύσπλαγχνος, ο, ὁ, ἡ, animo intrepidus. E θρ. & σπλάγχνα.

Θρα-

Θρασυσπλάγχνως, *Adv.* audacter, intrepide. A pr.

Θρασυστομέω, ῶ, f. ήσω, audacter & insolenter loquor. A seq.

Θρασύστομος, ου, ὁ, ἡ, ore audax. E θρ. & στόμα.

Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, ferocia. A θρασύς.

Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia. A seq.

Θρασύφωνος, ου, ὁ, ἡ, audaci & procaci ore utens. E θρ. & φωνή.

Θρασύχειρ, ρος, ὁ, ἡ, audax, promtus manu.

Θρασυχειρία, ας, ἡ, fortitudo. A pr.

Θράττα, ἡ, nomen piscis vilis, nec vulgo noti, ap. Athen.

Θραττίδιον, τό, Dim. a pr.

Θράττω, v. θράσσω.

Θραυλός, it. θραυλός, ruptus, fractus, fragilis. Comp. θραυλότερος. Hesych. Suid. A θραύω, rumpo, frango.

Θραύπαλος, thraupalus, arbor apud Theophr.

Θραυπίς, ίδος, ἡ, avis. Gazæ, carduelis. apud Aristot.

Θραυσάντυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, frangens currum. Verbum ineptum, veteris tragici, ap. Aristophan.

Θραῦσμα, ατος, τό, fragmentum. 2) lepra, lues. οἱ ό. A θραύω.

Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura. 2) calamitas, lues. οἱ ό. Ab eod.

Θραυστός, ή, όν, fragilis. 2) friabilis. Ab eod.

Θραύττω, vid. θράσσω.

Θραύω, f. αύσω, frango. 2) frio, contundo. 3) debilito. 4) dolore afficio. οἱ ό. *Sophocl. Philoct.*

ΘΡΑ'Ω, *inus.* occurrit θρήσασθαι, sedere, apud Athenæum e Phileta.

Θρεκτικός, ή, όν, celer, cursu velox. A τρέχω.

Θρέμμα, ατος, τό, pecus, ovis. A τρέφω.

Θρεμματοτροφέω, pecora habeo vel alo.

Θρέξασκω, curro, inus. Ponitur propter θρέξασκον Homericum, quod est Imperf. Jonicum, ab aor. 1. ἔθρεξα, ἔθρεξας, ἐθρέξασκον, θρέξασκον, a τρέχω, *curro.*

Θρεοκάρδιος, ὁ, ἡ, tristis. Anacr. A θρέομαι & καρδία.

Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A seq.

Θρεπτήρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.

Θρεπτήριος, ου, ὁ, ἡ, qui ali solet. 2) ad alendum idoneus. Hinc τὰ θρεπτήρια, ων, alimenta, item, nutritionis præmia, beneficia quæ parentibus senioribus tribuuntur pro educatione a liberis. sc. γέρα. v. θρέπτρον. Ab eodem.

Θρεπτικός, ή, όν, alendi vim habens. A sq.

Θρεπτός, ή, όν, nutritus, altilis.

Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. fœm. a θρεπτήρ.

Θρέπτρον, τό, *plur.* θρέπτρα, idem quod θρεπτήρια, quæ & θρέπτα ap. Hom. si lectio sana.

Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura.

Θρέω, f. θρέσομαι, sonum edo, fremo, clamo, loquor, lamentor, lugeo.

Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor. 2) lugeo. 3) odas lugubres cano. A θρῆνος. Unde

Θρήνημα, τό, carmen lugubre, lamentatio.

Θρηνητέος, έα, έον, lugendus. Ab eod.

Θρηνητήρ, ῆρος, ὁ, qui luget, ejulat.

Θρηνητικός, ή, όν, ad lamentandum propensus.

Θρηνητικῶς, *Adv.* lugubriter.

Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A θρηνητήρ.

Θρῆνος, ου, ὁ, planctus, lamentatio, cantus lugubris. A θρέω.

Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. A θράω.

Θρηνῳδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano. 2) lugeo, deploro. A θρηνῳδός.

Θρήνῳδημα, τό, lugubris cantus. A pr.

Θρηνώδης, εος, ὁ, ἡ, ad lamentandum propensus, flebilis, querulus. A θρῆνος.

Θρηνῳδία, ας, ἡ, lugubris cantus. A seq.

Θρηνῳδός, οῦ, ὁ, ἡ, qui carmen lugubre canit. ἡ θρηνῳδός, præfica, quæ conducta plorat in funere. E θρῆνος & ᾠδή, *cantus.*

Θρησκεία, ας, ἡ, religio. 2) superstitio. 3) ritus, cæremoniæ. A θρησκεύω.

Θρησκευτήριον, τό, templum, ædes, sacellum. Ab eod.

Θρησκευτής, οῦ, ὁ, religiosus. 2) superstitiosus. A seq.

Θρησκεύω, fut. εύσω, deum colo, veneror. 2) superstitiosus sum. 3) colo, veneror. A seq.

ΘΡΗ'ΣΚΟΣ, ου, religiosus. 2) superstitiosus.

Θριάζω, fut. άσω, folia fici, aut cujusvis arboris decerpo. 2) furore percitus sum, numine afflor. Hes. A θρῖον, primum, alterum a seq.

ΘΡΙΑΙ', ῶν, αἱ, calculi, quos sortilegi in urnam conjiciunt, unde oracula. 2) sortes.

Θριαμβευτής, οῦ, ὁ, triumphator. A seq.

Θριαμβεύω, fut. εύσω, triumpho de aliquo. 2) triumphare facio, in N. T. Hinc θριαμβεύομαι, in triumpho ducor. A θρίαμβος.

Θριαμβικός, ή, όν, triumphalis. Ab eod.

Θριαμβίς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.

Θριαμβοδιθύραμβος, ὁ, Epith. Bacchi.

Θρίαμβος, ου, ὁ, triumphus.

Θριασταί, ῶν, οἱ, ficuum cultores. 2) vinitores.

Θριγκίον, ου, τό, Dim. seq.

Θριγκός, οῦ, ὁ, pinna seu corona murorum. 2) lorica muri, &c. 3) septum, vallum, maceria. Scribitur etiam θριγγός & θριγχός, non bene.

Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, sepio, lorico. 2) fastigium seu coronam ædificio impono. A pr.

Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricæ adjunctio, circumseptio. A pr.

Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca silvestris. A θρίδαξ.

Θριδακίσκη, ίδος, ἡ, lactucula. Dim. a pr.

Θριδάκινος, η, ον, qui est in vel e lactuca, ut folium.

Θριδακίτης, ης, ἡ, lactuca.

Θριδακώδης, εος, ὁ, ἡ, lactucæ similis, qui e lactucarum genere est. A seq.

Θρίδαξ, ακος, ἡ, lactuca.

Θρίζω, f. ίσω, meto. 2) incido. 3) rado, pro θερίζω, vel ab inus. θρίω, tero, frango, ut θραύω. item pro τρίζω, unde Hes. θριμμός, θρίσκος, pro θρίξ.

Θρινακρία, ας, ἡ, Sicilia. Θρινακρίη, Sicula.

Θρινακρίς, ίδος, Sicula.

Θρίναξ, ακος, ὁ, quasi tridens, ligo, bidens. 2) vannus, vannulus, ventilabrum.

Θρίξ, τριχός, ἡ, capillus. 2) seta. 3) villus.

Θριοβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui θριαί in urnam jacit, sortilegus. E θριαί, & βάλλω.

Θρῖον, vel θρεῖον, ου, τό, folium ficulneum. 2) folium quodvis. 3) genus edulii.

ΘΡΙ'ΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora, vento favente.

Θριπήδεστος, ου, ὁ, ἡ, corrosus & exesus a tineis. E θρίψ & ἔδω, *edo.*

Θριπόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) corrosus & exesus a vermibus. Ex eod. & βιβρώσκω.

Θριποφάγος, ου, ὁ, ἡ, cui victus est e cossis, qui vescitur vermibus ligna rodentibus. E θρίψ, & φαγεῖν, *edere.*

Θριπηδὴς, έος, ὁ, ἡ, putrescens, vermibus obnoxius. A seq.

Θρίψ, θριπὸς, ὁ, vermis, qui ligna exedit. A τρίβω, tero.

Θρέω, ῶ, f. ήσω, fremo, clamo, loquor. 2) turbo. *Pass.* perturbor. A θρόος.

Θρομβεῖον pro θρομβίον, ου, τὸ, grumulus, parvus grumus. A θρόμβος.

Θρομβίον, ου, τὸ, idem, ab eod.

Θρομβοειδὴς, εος, ὁ, ἡ, grumosus, grumo similis. Ab εἶδος, & seq.

Θρόμβος, ου, ὁ, grumus, v. c. sanguinis concreti.

Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo. Hinc θρομβόομαι, οῦμαι, in grumos coeo. A pr.

Θρομβώδης, εος, ὁ, ἡ, grumo similis, grumosus. Ab eod.

Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos. A θρομβόω.

Θρονίζω, f. ίσω, in throno colloco. A θρόνος.

Θρονισμὸς, οῦ, ὁ, collocatio in throno, inauguratio. A pr.

Θρονιστὴς, οῦ, ὁ, qui in throno collocat. Ab eodem.

ΘΡΟ΄ΝΟΝ, ου, τὸ, flos. 2) pigmentum. 3) pharmacum, venenum. Plur. τὰ θρόνα, etiam bestiae diversicolores.

Θρονοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui thronos conficit. A seq. & ποιέω.

Θρόνος, ου, ὁ, thronus, solium, sedes, sedile, sella. 2) regnum, imperium. 3) regimen Ecclesiae, s. Episcopatus.

Θρόος, ου, *contr.* θροῦς, οῦ, ὁ, clamor tumultuantium, pugnantium, tumultus. 2) fremitus, murmur, susurrus. 3) fama, rumor. 4) turba. A θρέω, *clamo*.

Θρυαλλίδιον, τὸ, Dim. a seq.

Θρυαλλὶς, ίδος, ἡ, ellychnium. 2) herba, cujus folia apta sunt ad ellychnia.

Θρυγανάω, vel θρυγανέω rectius, frico, scalpo, leniter pulso, v. c. januam. v. θρύπτω.

Θρύϊνος, ίνη, ϊνον, junceus. A θρύον.

Θρυλλιγμὸς, ὁ, vitium & peccatum canentis, ap. Dion. Halic. idem fere quod ἐκμέλεια, aut saltem species ejus. A θρυλίζω.

Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro. 2) famigero, dissemino, spargo in vulgus. Θρυλλούμενα, vulgo nota. 3) inculco. A θρύλλος.

Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, susurrus. A pr.

Θρύλιγμα, ατος, τὸ, confractum, sive quod discerptum est. A θρυλίσσω.

Θρυλλίζω, f. ίσω, susurro, murmuro. Reperitur & θρυλίζω. A θρύλλος.

Θρυλίσσω, f. ξω, frango. A seq.

Θρύλλος, ου, ὁ, susurrus, murmur, rumor. 2) tumultus. 3) colloquium clandestinum.

Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A θρύπτω.

Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentae. 2) frustum panis. 3) crustum. A pr.

Θρύον, ου, τὸ, juncus. 2) ulva.

Θρύορος, ου, ὁ, genus herbae vesicariae. A pr.

Θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad delicatam vitam, delicatus, mollis. 2) frangendi, seu comminuendi vim habens. A θρύπτω.

Θρυπτικῶς, molliter, delicate. A pr.

Θρύπτω, fut. ψω, frango, confringo, comminuo, contero. 2) frio. 3) frango deliciis, luxu. Θρύπτομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio, insolens sum. Ab inus. θρύω, idem quod θραύω.

Θρύψις, εως, ἡ, ipsa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio. 2) deliciae, mollities. A pr.

Θρυψίχρως, ωτος, ὁ, ἡ, qui molli & delicata est cute. Hesych.

Θρυώδης, ες, juncis abundans. epith. regionis. A θρύον.

Θρώσκω, salio, insilio. 2) semen ejicio, quod alias est σπερμαίνω. Hesych.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, tumulus, locus eminens, unde sublimis descenditur. A pr.

Θυὰ, ας, ἡ, v. θυΐα.

Θυάζω, f. άσω, sacrifico, consecro. 2) Bacchica orgia celebro. Ab eod.

Θύαρος, ου, ὁ, lolium, ita dicitur a quibusdam. Diosc. Ab eod.

Θυὰς, άδος, ἡ, quae furore percita fertur, Baccha, quoniam Bacchae quasi furore percitae ferebantur, cum sacra sua celebrarent. 3) *Adj.* solennis. Ab eod.

Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nomen urbis Asiae.

Θυάω, ῶ, subo: velut sus libidinoso furore percita. A θύω.

Θυγάτηρ, τέρος, *per Syncop.* τρὸς, ἡ, filia.

Θυγατριδοῦς, ὁ, nepos e filia.

Θυγατριδῆ, ῆς, neptis e filia.

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola. Dim. a θυγάτηρ.

Θυγατροθετέω, pro filia adopto. E θυγ. & τίθημι.

Θυεία, ας, ἡ, v. θυΐα.

Θυεία, ας, ἡ, mortarium.

Θυείδιον, ου, τὸ, mortariolum. Dim. a pr.

Θύελλα, ης, ἡ, procella, turbo. A θύω.

Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procellosus. A pr.

Θυελλώδης, εος, ὁ, ἡ, procellosus. Ab eod.

Θυελλοφορέω, cum impetu fero.

Θυέστειος, εία, ειον, Thyesteus, a Θυέστης, Thyestes.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus. A θύος.

Θυηκόος, ὁ, sacerdos, sacrorum peritus. A θύος & κοέω, *intelligo*.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, aruspicium, extispicium. 2) libamentum, primitiae sacrorum. 3) sacculus in quem suffimenta conjiciuntur. Ab eod.

Θυλήματα, ατων, τὰ, farra ad sacrificium pertinentia. 2) suffimenta, quae in aris adolebantur. A pr.

Θύημα, ατος, τὸ, suffimentum, odoramentum. A θύω.

Θυηπολέω, ῶ, fut. ήσω, sacrifico, macto. A θυηπόλος.

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in sacris. Ab eod.

Θυηπόλιον, ου, τὸ, sacrificium. Ab eod.

Θυηπόλος, & θυηπόλης, ου, ὁ, ἡ, qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus. E θύος & πολέω, *versor*.

Θυητὸς, ἡ, ὸν, odoratus, redolens suffimentis. A θύω.

Θυηφάγος, ου, ὁ, ἡ, victimam consumens. E θύος & φαγεῖν.

Θυΐα, ας, ἡ, Thya, arbor perpetuo virens & odorata. 2) mortarium. 3) pila. A θύω.

Θυιὰς, άδος, ἡ, idem quod θυάς.

Θυΐδιον, ου, τὸ, mortariolum. Dim. a θυΐα.

Θύϊνος, ίνη, ϊνον, thyinus, qui est e thyia. Ab eodem.

Θύϊος, ου, ον, thyiam similitudine referens. Ab eodem.

Θυῖον, τὸ, invenitur pro θύον.

Θυΐς, ΐδος, ἡ, mortarium. A θυΐα.

Θυΐσκη, ης, ἡ, thuribulum, acerra. 2) mortariolum. Ab eod.

Θυϊσκος, ου, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.

Θυΐτης, sc. λίθος, lapis thyites. Ab eod.

Θυλάκιον, ου, τὸ, sacculus. 2) folliculus, vagina seminis. Dim. a θύλακος.

Θυλακίσκος, θυλακίσκη, θυλακίσκιον, idem & ab eodem.

Θυλακοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, sacci formam habens. 2) folliculo similis. E θ. & εἶδος.

Θυλακίτης, ου, ὁ, fœm. θυλακῖτις, ιδος, ἡ, sacci s. folliculi formam habens. A seq.

Θύλακος, ου, ὁ, saccus, uter, follis, crumena. 2) folliculus, vagina seminis. 3) panarium, saccus, in quo panes aut farinæ conduntur. 4) corpus humanum, per contemtum, cum refertur ad animum.

Θυλακοτρώξ, τρῶγος, ἡ, saccos rodens. nomen muris. E θύλαξ & τρώγω, rodo.

Θυλακοφορέω, f. ήσω, qui sacco circumfert, v. c. merces.

Θυλακοφόρος, ὁ, ἡ, qui saccum, peram gestat. E θ. & φέρω.

Θυλακώδης, εος, ὁ, ἡ, sacci formam habens. A θύλακος.

Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod θύλακος.

Θυλημα, ατος, τὸ, idem quod θύλημα. A θύω.

Θῦμα, ατος, τὸ, odoramentum. 2) sacrificium, victima. Ab eod.

Θυμαίνω, f. ανῶ, irascor, excandesco. A θυμός.

Θυμαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, dolorem afferens animo. Ex eod. & ἄλγος, dolor.

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, titio niger, carbo semiustus, vel fuligo, tropice iracundia. A τύφω, ustulo.

Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, placeo. 2) mihi placet. A seq.

Θυμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, gratus, placitus. E θυμὸς & ἀρῶ, apto, vel convenio.

Θυμάρμενον, animo gratum. Ab iisd.

Θυμάτιον, ου, τὸ, hostiola, victima exigua. Dim. a θῦμα.

ΘΥΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata. Satureja, Philox.

Θυμβρεπίδειπνος, ου, ὁ, ἡ, Vox Comica, qui thymbra vescitur, thymbram pro carne ad panem edit, pauper. E pr. ἐπὶ & δεῖπνον.

Θύμβρις, ιος, ἡ, Tiberis, nomen fluvii.

Θυμβρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum. A θύμβρα.

Θύμβρον, ου, τὸ, idem quod θύμβρα.

Θυμβροφάγος, ὁ, ἡ, thymbra victitans, pauper.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare. 2) ara Bacchi post orchestram. 3) scena, pulpitum. 4) mola in sacrificiis. A θύω.

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, scenicus. 2) Subst. ὁ, histrio. 3) musicus. A pr.

Θυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, irascor. A θυμός.

Θυμηγερέω, ῶ, f. ήσω, animum recolligo aut suscito, stimulo ad iracundiam. Ex eod. & ἀγείρω, colligo, vel ἐγείρω, suscito.

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo sum læto & hilari. Ex eod. & ἥδομαι, delector.

Θυμηδὴς, έος, ὁ, ἡ, animo gratus. Ex eod. & ἡδὺς, dulcis.

Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia. A pr.

Θυμήρης, εος, ὁ, ἡ, v. θυμαρής.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, suffimentum ex aromatibus, incensum, thus. A θυμιάω.

Θυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio. 2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra. Ab eodem.

Θυμιατικὸς, ἡ, ὸν, ad suffiendum aptus. 2) vapores exhalans. A θυμιάω.

Θυμιατὸς, ἡ, ὸν, exhalans vel qui exhalatur. Ab eod.

Θυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odores accendo, adoleo. θυμιαθεὶς, aor. 1. part. pass. accensus, ustus. A θύω.

Θυμίδιον, ου, τὸ, Dim. a θυμός.

Θυμικὸς, ἡ, ὸν, animosus. 2) fortis. 3) iracundus. Ab eod.

Θυμικῶς, Adv. irate, vehementer. A pr.

Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, ex thymo factus. A θύμος.

Θύμιον, ου, τὸ, smilax, taxus, cunila. 2) supra corpus quasi verrucula eminens, in pr. tuberculum carnosum, quod in pudendis, glande, præputio, ano, gignitur. A θύμος.

Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, ut θυμίτης οἶνος, vinum thymites, ἅλες θυμῖται, sales cum thymo triti. Unde

Θυμιτίδης, ου, ὁ, thymo mistus, tritus. Hinc apud Aristoph. θυμιτιδᾶν ἁλῶν, Dor. pro θυμιτιδῶν ἁλῶν, salium thymo mistorum.

Θυμοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, animo dolens, luctu & mœrore gravis. E θ. & βαρύς.

Θυμοβορέω, ῶ, fut. ήσω, animum exedo. A seq.

Θυμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, animum exedens. E θ. & βορά, pabulum.

Θυμοδακὴς, έος, ὁ, ἡ, molestus, animum rodens & mordens. E θ. & δάκνω, mordeo.

Θυμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, animosus, acer & vehemens. Epith. equi. τὸ θυμοειδὲς, animi præsentia, vigor, strenua virtus. Plat. E θ. & εἶδος.

Θυμοειδῶς, Adv. animose, iracunde. A pr.

Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magna mente prædita.

Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus.

Θυμόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui animo, ratione, futura prospicit, vates.

Θυμομαχέω, ῶ, fut. ήσω, infenso animo sum ex aliqua re. 2) bello aliquem ulcisci cupio, cum propter tenuitatem virium non possim, sed cogar injurias perferre.

Θυμομαχία, ἡ, infestus in aliquem, & belligerandi cupidus animus. A pr.

Θύμον, ου, τὸ, thymum, herba odorata. 2) cepa agrestis, bulbus. A θύμος.

Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica e thymo, acero, salibus, pulegio & ruta. A θύμος & ὄξος, acetum, & ἅλμη, muria, salsedo.

Θυμοπληθὴς, ὲς, plenus irarum, iracundus. E θ. & πλήθω.

Θυμοραϊστὴς, οῦ, ὁ, animum perdens, exedens.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, s. impetus animi. 2) cupiditas. 3) animi præsentia. 4) animi præstantia. 5) animi vehementia. 6) animalis & vivificus spiritus. 7) ira, excandescentia, iracundia. 8) iræ effectus, pœna.

Θύμος, ου, ὁ, thymus, herba. 2) bulbus, cepa agrestis. 3) glandulosa pars, quæ in jugulo ad os summum pectoris consistit. 4) tuberculum carnosum, quod super corpus quasi verrucula exsistit.

Θυμοσοφικὸς, ἡ, ὸν, qui ipse sibi animi sui acumine pe-

peritiam alicujus rei adquiſivit. 2) ingenio præſtans, ingenioſus, ſollers.

Θυμόσοφος, ου, ὁ, ἡ, qui ſapientiam non ex diſciplina, ſed ab ipſa natura hauſit. 2) natura ſollers, docilis, ingenioſus.

Θυμοφθορέω, animum corrumpo, exedo, ut curis, ægritudine. A ſeq.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, animum labefactans, animum perdens. A Θ. & φθείρω.

Θυμόω, ῶ, f. ώσω, ad iram provoco, concito. Θυμόομαι, οῦμαι, iraſcor. Θυμωθεὶς, iratus, aor. 1. part. A Θυμός.

Θυμώδης, εος, ὁ, ἡ, animoſus. 2) iracundus. (E Θυμός.) 3) thymum referens. E Θύμος.

Θυμωδῶς, iracunde. A pr.

Θύμωμα, τὸ, ira, excandeſcentia. A Θυμόω.

Θύμωσις, εως, ἡ, excandeſcentia, ira naſcens & modo exiſtens. Ab eod.

Θυνέω, cum impetu feror. A Θύνω.

Θύννα, ης, ἡ, thynnus. A Θύννος.

Θυννάζω, f. άσω, pungo, ut piſcator thynnum majorem conto, vel tridente. Ab eod.

Θυνναῖος, αία, αῖον, qui e thynno eſt. Hinc Θυνναῖον, ου, ſacrificium e thynnis. Ab eod.

Θύνναξ, ακος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.

Θυννὰς, άδος, ἡ, thynnus.

Θυννεῖον, ου, τὸ, fruſtum thynni.

Θυννοθηρικὸς, ἡ, ὸν, thunninus. epith. retis, quo thynni capiuntur. quaſi a Θυννοθηρέω, thunnos capio.

Θυννίδες, ων, αἱ, ſalſamenta muriæ. 2) fruſta thynnorum in partes conciſorum.

Θυννίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo. 2) rejicio. 3) decipio. Vide Θυννάζω.

Θυννίον, ου, τὸ, parvus thynnus. Dim. a Θύννος.

Θυννὶς, ίδος, ἡ, thynnus, piſcis. Ab eod.

Θυννοθηραῖος, αία, αῖον, thynnorum venationi aptus. A ſeq.

Θυννοθήρας, ου, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. E ſeq. & Θήρα, venatio.

Θύννος, ου, ὁ, thynnus, piſcis. A Θύνω.

Θυννοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus thynnorum inſidiis aptus. A Θυννοσκόπος.

Θυννοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, thynnos ſpeculor & capto. 2) intentis oculis accurate obſervo, ut piſcatores thynnos ex alta ſpecula procul venientes obſervant.

Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum captatio. 2) accurata obſervatio. Ab eod.

Θυννοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui thynnis inſidiatur.

Θυννώδης, εος, ὁ, ἡ, thynno ſimilis. 2) craſſus & ineptus.

Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. A Θύω.

Θυοδόκος, ου, ὁ, ἡ, ſuffimentorum receptor. Hinc Θυοδόκον, ſcil. ἀγγεῖον, ſuffimentorum receptaculum. Eſt & epith. templi. A Θύον & δέχομαι, recipio.

Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, ſuffitu repletus. A ſeq.

Θύον, ου, τὸ, libum, quod diis offerebatur. 2) aroma ſeu ſuffimentum. 3) thya, arbor odora. A Θύω.

Θύος, εος, τὸ, victima, hoſtia, ſacrificium. 2) ſuffimentum in ſacris. Ab eod.

Θυοσκοέω, ſacra facio.

Θυοσκόος, ου, ὁ, aruſpex, ſacrorum peritus. E Θύος & κοέω, pro νοέω, intelligo.

Θυοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Θυόω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis ſuffio, odorem jucundum reddo. 2) paſſ. Θυόομαι, furore correptus ſum, cum furore ruo. A Θύον, vel Θύος.

Θύρα, ας, ἡ, janua, oſtium. 2) facultas rei faciendæ.

Θύραζε, Adv. foras. 2) extra, foris.

Θύραθεν, Adv. foris. 2) foriuſecus, extrinſecus. Hinc ὁ & ἡ θύραθεν, externus, a, um, τὰ θύραθεν, bona externa, fortuita.

Θυρεία, ας, ἡ, janua inter duas ædes, quæ ſcil. facta eſt perfoſſo pariete communi. A ſeq.

Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adlatus. 2) qui foris eſt, abſens, externus. 3) ad januam pertinens.

Θυραυλέω, ῶ, f. ήσω, foribus adſideo, ad fores ſedeo. 2) foris, non domi ſum. 3) ſub dio ago, ut paſtores &c. 4) extra urbem, in agro, caſtris ſum. A Θυραυλος.

Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores. 2) commoratio extra urbem, domum, in agro ſub dio. Ab eod.

Θυραυλικὸς, ἡ, ὸν, qui ſub dio eſt, aut fit.

Θύραυλος, ου, ὁ, ἡ, ante fores jacens ſeu excubans. 2) foris, ſub dio, pernoctans, commorans. E Θύρα & αὐλὴ, aula.

Θυρεάσπις, ιδος, ἡ, ſcutum & parma.

Θυρεοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſcuti formam habens. 2) cartilago quædam. E ſeq. & εἶδος.

Θυρεὸς, ου, ὁ, janua, operculum. 2) ſcutum, a forma & magnitudine januæ. A Θύρα.

Θυρεοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ſcutifer, ſcutatus pedes. A pr. & φέρω.

Θυρεπανοίκτης, ου, ὁ, januarum apertor, Philoxeno, effractor. 2) qui quaſvis ædes impune ingreditur. E Θύρα & ἐπανοίγω, aperio.

Θύρετρον, ου, τὸ, janua, oſtium. A Θύρα.

Θύρηφι, Dat. Adv. foris, extra. A Θύρα & part. φι.

Θυρίδιον, & Θύριον, ου, τὸ, oſtiolum, parva janua. Dim. a Θύρα.

Θυρὶς, ίδος, ἡ, oſtiolum. 2) feneſtra. Ab eod.

Θυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, oſtii ſpeciem habens. Ab eod. & εἶδος.

Θυροιγὸς, οῦ, ὁ, janitor. E Θ. & οἴγω, aperio.

Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, januam pulſo. A Θυροκόπος.

Θυροκοπήτης, ου, ὁ, januam pulſans, ut mareulus. A pr.

Θυροκοπικὸς, ἡ, ὸν, idem. Epith. ſaltationis. v. κρουσίθυρος. A ſeq.

Θυροκόπος, ου, ὁ, idem. E Θ. & κόπτω, pulſo.

Θυροκρουστέω, ῶ, f. ήσω, januas pulſo. E Θ. & κρούω.

Θυροπηγία, ας, ἡ, januarum fabricatio. E Θ. & πήγνυμι, compingo, fabricor.

Θυροποιὸς, οῦ, ὁ, januarum opifex. E Θ. & ποιέω.

Θυρόω, ῶ, f. ώσω, janua claudo, foribus munio.

Θυρσαχθὴς, ὲς, gravis thyrſo, metuendus thyrſo. Epith. Bacchi. E Θύρσος & ἄχθος, onus.

Θυρσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, thyrſi formam referens. Ex eod. & εἶδος.

Θυρσόλογχος, ὁ, thyrſus, haſta thyrſi. λόγχη τεθυρσωμένη. E Θ. & λόγχη.

Θυρσομανὴς, έος, ὁ, ἡ, thyrſo furens, de bacchantibus. E Θ. & μαίνομαι.

Θυρσοπλὴξ, idem. unde apud Heſych. Θυρσοπλῆγες, thyrſo percuſſi, inſanientes in orgiis Bacchicis. unde & tropice, acerrima alicujus rei cupiditate incenſi, ut laudis &c. A ſeq. & πλήσσω, percutio.

Θύρσος, ου, ὁ, thyrſus, haſtula hedera veſtita. item virga, baculus. οἱ ὁ. A Θύω.

Θυρσοτινάκτης, ου, ὁ, thyrsum quatiens. E pr. & τινάσσω, *quatio*.

Θυρσοφορέω, ῶ, f. ήσω, thyrsum gesto.

Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrsi gestatio. A seq.

Θυρσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, thyrsiger, thyrsum gestans. E θ. & φέρω.

Θυρσόω, hastam hedera cingo, ut thyrsus fiat. A θύρσος.

Θύρωμα, ατος, τὸ, obstructio aditus per januam. 2) janua. 3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel e januis revulsæ; asseres quicunque. 4) postis. Gl. Ver. A θυρόω.

Θυρὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum. A θύρα.

Θυρωρεῖον, ου, τὸ, cella janitoris. A θυρωρός.

Θυρωρέω, ῶ, f. ήσω, januam custodio, sum janitor. A seq.

Θυρωρὸς, ῦ, ὁ, vel ἡ, januæ custos, janitor, ostiarius. E θύρα & ὦρος, *custos*, vel ὤρα, *cura*.

Θῦσαι, αἱ, Bacchæ. A θύω.

Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus. A seq.

Θύσανοι, οἱ, fimbriæ, limbi.

Θυσανόουρος, ου, ὁ, ἡ, hirtam & villosam, fimbriatam vel alatam habens caudam. Hesych. E pr. & οὐρὰ, *cauda*.

Θυσανώδης, εος, ὁ, ἡ, fimbriatus. Ab eod.

Θυσανωτὸς, ἡ, ὸν, idem, & quasi a θυσανόω.

Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia seu rami cum fructu appenso. 2) virgæ Bacchicæ. 3) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. A θύω.

Θυσία, ας, ἡ, ipsa actio sacrificandi, solennitas in re divina facienda. 2) feriæ, quibus sacra fiunt. 3) victima, hostia. Ab eod.

Θυσιάζω, f. άσω, sacrifico, immolo. A pr.

Θυσιὰς, άδος, ἡ, Baccha. A θύω.

Θυσιαστήριον, ου, τὸ, ara, ubi victimæ adolentur. 2) mensa, in qua Eucharistia reponitur, ap. Script. Eccl. A θυσιάζω.

Θύσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui sacrificari potest aut solet. A θύω.

Θυσκάριον, ου, τὸ, Dim. a seq.

Θύσκη, ης, ἡ, scapha, τὰ θύματα diis offerenda recipiens. A θύω.

Θυσκόος, v. θυοσκόος.

Θυσκόπος, v. θυοσκόπος.

Θύσσανοι, θυσσανόεις, & θυσσανωτὸς, vide θύσανοι &c.

Θύσσω, quatio. Hes. A θύω.

Θυστὰς, άδος, ἡ, sacrifica, sacrificialis. 2) bacchica, v. c. βοὴ, clamor bacchantium. Æschyl. Ab eod.

Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, sacrificus. Ab eod.

Θυτήριον, ου, τὸ, ara. A seq.

Θυτήριος, ου, ὁ, ἡ, aptus ad sacrificandum. A θύω.

Θύτης, ου, ὁ, aruspex, sacerdos. Ab eod.

Θυτικὸς, ἡ, ὸν, sacrificus, ad sacrificia pertinens. Hinc ἡ θυτικὴ, sc. τέχνη, aruspicina, aruspicum disciplina, scientia faciendi rem divinam. Ab eod.

Θύψις, εως, ἡ, ustio. A τύφω, *uro*.

Θύω, f. θύσω, p. τέθυκα, sacrifico, sacra facio, at *in med.* exta inspicio, de haruspicibus. 2) cum impetu, quasi furibundus, feror, ruo, propero & festino. 3) furo. 4) ferveo, æstuo.

Θυώδης, εος, ὁ, ἡ, odorus. A θύος.

Θύωμα, ατος, τὸ, suffimentum odoratum, odoramentum. A θυόω.

Θυωρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θυωρός.

Θυωρίτης, ου, ὁ, qui sacræ mensæ ministrat. 2) mensarius, trapezita. A seq.

Θυωρὸς, ου, ὁ, ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, mensa sacris libationibus &c. dicata. E θύος & ὁρᾶν, *servare*.

ΘΩΗ', ῆς, ἡ, multa, damnum injunctum.

Θωκέω, ῶ, sedeo. A seq.

Θῶκος, ου, ὁ, sedile, solium. 2) consessus. A θᾶκος.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. Nomen viri Ebr. *Geminus*.

Θώμιγξ, γγος, ὁ, & θῶμιξ, funis, vinculum e cannabi, vel sparto. 2) nervus, chorda, vinculum. A seq.

Θωμίζω, vel θωμίσσω, fut. ξω, vincio seu ligo. 2) fodico, pungo, flagris cædo. θωμιχθεὶς, aor. 1. pass. verberatus, flagellis cæsus.

Θωμὸς, ῦ, ὁ, acervus frumenti, lignorum &c. A τίθημι.

Θωπεία, ας, ἡ, adsentatio, adulatio, blanditiæ. A θωπεύω.

Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eodem.

Θωπευμάτιον, ου, τὸ, adsentariuncula. Dim. a præc.

Θωπευτικὸς, ἡ, ὸν, adsentatorius, blandus. A θωπεύω.

Θωπευτικῶς, *Adv.* adsentatorie. A pr.

Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, blandior. A θώψ.

Θωπικὸς, ἡ, ὸν, adsentatorius, adulatorius. Ab eodem.

Θωπικῶς, *Adv.* adsentatorum more, adulatorie.

Θώπτω, adsentor. 2) colo. 3) cavillor, irrideo.

Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico. 2) armo. A θώραξ.

Θωράκιον, ου, τὸ, loricula, lorica. 2) propugnaculum. 3) pars mali nautici. Dim. a θώραξ.

Θωρακισμὸς, ῦ, ὁ, loricatio. A θωρακίζω.

Θωρακίτης, ου, ὁ, miles thoracatus, lorica munitus. A θώραξ.

Θωρακομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex eod. & μάχομαι.

Θωρακοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex eod. & ποιέω.

Θωρακοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui thoracem gestat. Ex eod. & φέρω.

Θώραξ, ακος, ὁ, thorax, pectus. 2) lorica. 3) murus urbis. 4) poculi genus.

Θωρηκτὴς, ῦ, ὁ, thoracatus, loricatus. 2) armatus. A θωρήσσω.

Θώρηξις, ιος, ὁ & ἡ, loricatio. 2) potatio vini. Ab eod. vid. θώρηξις.

Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico. 2) armo. 3) poto. In *Pass.* armor, accingor ad aliquid, paro me, accedo ad aliquid. θωρηχθῆναι, armari, aor. 1. pass. θωρηχθεὶς, part. armatus, inebriatus, ebrius. v. θωρίσσω. A θώραξ.

Θὼς, θωὸς, ὁ & ἡ, animal lupo simile, lupus cervarius. Gloss. antiq.

Θωΰκτηρ, ῆρος, ὁ, latrator. A θωΰσσω.

Θῶυμα, ατος, τὸ, miraculum, res miranda, *Jon.* pro θαῦμα.

Θωυμάζω, admiror, *Jon.* pro θαυμάζω.

Θωΰσσω, f. ξω, clamo, vociferor. 2) clamore incito, adhortor. 3) impetuose feror.

Θὼψ, θωπὸς, ὁ, adsentator, adulator, palpo, blandus, adsentatorius, adulatorius. A θώπτω.

I

I Nona littera Græcorum, ἰῶτα, semper vocalis, numquam consona, ab Ebr. Jod. a) in numeris valet *decem*, & lineola subjecta, ι, *decem millia*. 3) Matth. V. 18. idem est ac minima particula, velut apex, punctum, vel simile.

Ἰα, *Jon.* ἰη, ἡ, vox, clamor.

Ἰα, v. ἴος.

Ἰάειρος, ου, ὁ, Jairus. Nomen viri Ebr. *illuminabit*, *illucescet*.

Ἰάζω, Jonas imitor, Jonum lingua utor. Ab Ἴων.

Ἰαβοῖ, *Adv.* dolentis. v. ἰαυοῖ.

Ἰαίνω, leniter calefacio, tepefacio. 2) liquefacio, dissolvo, emollio. 3) perfundo lætitia, exhilaro, ἰήνατο, aor. 1. calefacite, ἰάνθη, aor. 1. pass. exhilaratus est.

Ἰακός, ή, όν, Jonicus. Ab Ἴων.

Ἰακχαγωγός, ὁ, quasi mystagogus, minister in orgiis, s. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab ἴακχος & ἀγωγός, *ductor*.

Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more.

Ἰακχαῖος, α, ον, Bacchicus. A seq.

Ἴακχος, α, ὁ, Iacchus, Bacchus. a) Hymnus in Bacchum.

Ἰακώβ, ὁ, Jacob. Nomen viri Ebr. *Plantam tenens*.

Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo. Hesych. A seq.

Ἰάλεμος, ου, ὁ, Jalemus, Calliopes filius, poeta ineptus & frigidus. 2) qui defunctos luget. 3) carmen lugubre & lamentabile. 4) *Adject.* miser, flebilis, nullius pretii, contemnendus, hinc

Ἰαλεμώδης, εος, ὁ & ἡ, frigidus, ineptus. Suid.

Ἴαμος, ου, ὁ, derisor, cavillator. 2) scomma, dicterium. Suid. A seq. (Sed f. ἴαμβος leg. v. ἰαμβος.)

Ἰάλλω, f. αλῶ, mitto, emitto, jacio.

Ἴαμα, ατος, τό, sanatio. a) remedium. Ab ἰάομαι.

Ἰαμβαυλεῖν, jambos tibia canere. Hesych.

Ἰαμβειογράφος, ὁ, Jamborum scriptor. 2) maledicus, ut ἰαμβιστής.

Ἰαμβεῖον, ου, τό, carmen jambicum. Ab ἴαμβος.

Ἰάμβειος, ου, ὁ & ἡ, jambeus, jambicus. Ab eodem.

Ἰαμβειοφάγος, vide ἰαμβοφάγος.

Ἰαμβηλος, ου, ὁ & ἡ, conviciator, maledicus. Hesych. Ab eod.

Ἰαμβιάζω, ex Epigr. pro ἰαμβίζω.

Ἰαμβίζω, jambis insector. 2) maledico. Ab eod.

Ἰαμβικός, ή, όν, jambis constans. Ab eod.

Ἰαμβιστής, οῦ, ὁ, conviciator, proprie, qui alios jambis proscindit. A ἰαμβίζω.

Ἴαμβος, ου, ὁ, jambus, pes metricus, syllaba brevi & longa constans. 2) versus constans jambicis pedibus; carmen versibus jambicis constans. 3) carmen satyricum, mordax, quod jambico carminis genere fere conscribi solebat, unde *mordaces jambi*. (videtur ab aliquo *Jambo* esse dictum, isque carminis hoc genus invenisse. Ex ἴαμβος factum est ἰαμβεῖον. v. ἴαμος.)

Ἰαμβοφάγος, ὁ, idem qui ἰαμβιστής. homo, qui jambis, hoc est, dicteriis & sannis, velut pastu quodam, delectatur. Vox comica.

Ἰαμβρῆς, ῆ, ὁ, Jambres. Nomen viri Ebr. *Rebellans*.

Ἰαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, sive instrumenta musica, triangula, quibus carmina Jambica canebantur. Hesych. Suid. Ab ἴαμβος.

Ἰαμωνιαί, αἱ, loca herbosa & irrigua, prata, vireta. Hesych. pro εἰαμωνιαί, quod idem sign. estque melior scriptura.

Ἴανοι, οἱ, apud Nicandrum, idem.

Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. A seq.

Ἴανθος, ου, ὁ, flos colore purpureo, seu violaceo. Hesych. Ab ἴον.

Ἰαννά, Janna. Nomen viri Ebr. ἄκλητον. *Afflictio superborum*.

Ἰαννῆς, aut ῆς, ὁ, Jannes. Nomen viri Ebr. *Respondens*.

Ἰάομαι, ῶμαι, medeor, sano, curo. f. ἰάσομαι, aor. 1. ἰασάμην, *Jon.* ἰήσομαι, ἰησάμην, aor. 1. pass. ἰάθην, sanatus sum.

Ἰάονες, Jones, Athenienses: Græci.

Ἰάπτω, f. ἰάψω, mitto, jacio. 2) noceo. 3) conviciis insector.

ἸΑΠΥΞ, υγος, ὁ, Japyx, Appulus, ventus ex Apulia flans versus Romam.

Ἰάς, άδος, ἡ, Jonica, mulier s. dialectus. Ab Ἴων.

Ἰάσιμος, ου, ὁ, ἡ, sanabilis. Ab ἰάομαι.

Ἴασις, εως, ἡ, sanatio. Ab eod.

ἸΑΣΙΩΝΗ, ης, ἡ, Jasione, olus silvestre.

Ἰάσμη, ης, ἡ, Jasme, unguentum quoddam. Ab ἴον, viola, quod ex violis albis conficiebatur.

Ἰάσμινον, ου, τό, idem & ab eod.

Ἰασπίζειν, jaspidem imitari, jaspidis colore esse. Dioscor. A seq.

ἼΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, jaspis, gemma.

Ἰαστί, *Adv.* Jonice. Ab ἰάς.

Ἰασώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Jaso, dea sanitatis. Ab ἰάομαι.

Ἰατέος, έα, έον, sanandus. ἰατέον, sanandum est. Ab eod. cum seqq.

Ἰατήρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.

Ἰατηρία, scil. τέχνη, medicina, ars medica. Hes. A seq.

Ἰατήριος, ία, ιον, sanandi vim habens.

Ἰατικός, ή, όν, idem.

Ἰατός, ή, όν, sanatus.

Ἰατραλείπτης, ου, ὁ, medicus, unguentis & perfrictionibus corporis morbos sanans, medicus unguentarius.

Ἰατραλειπτική, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars unguendo curandi.

Ἰατρεία, ας, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.

Ἰατρεῖον, ου, τό, medici vel chirurgi officina. a) præmium medici. Ab eod.

Ἰάτρευσις, εως, ἡ, medicatio, sanatio. A seq.

Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor, curo, sano. a) medicinam profiteor. Ab ἰατρός.

Ἰατρίνη, ἰατρία, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita. Ab ἰατρός.

Ἰατρικός, ή, όν, ad medicos vel ad medicinam pertinens. a) medicinæ peritus. Hinc ἰατρική, ῆς, sc. τέχνη, ars medica, medicina.

Ἰατρικῶς, *Adv.* medicorum more. A pr.

Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica. a) obstetrix. Ab ἰατρός.

Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicina loquor seu dissero. Ex eod. & λέγω, *dico*.

Ἰατρόμαντις, ὁ, medicovates. Vox scenica.

Ἴατρον, ου, τό, merces medici. Ab ἰάομαι.

Ἰατρονίκης, α, ὁ, medicorum victor. E seq. & νίκη.

Ἰατρός, οῦ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.

Ἰατροσοφιστής, οῦ, ὁ, medicam artem doctus.

Ἰατροτέχνης, ου, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex eod. & τέχνη.

ἸΑΤΤΑΤΑΙ, *Interject. lament.* heu! ἰατταταιάξ, idem.

ἸΑΥ, *Interjectio* indignantis, lugentis.

Ἰαυθμός, οῦ, ὁ, locus quietus, in quo quis com-

moratur. 2) ſtabulum, luſtrum. 3) cubile. 4) ſomnus. Ab ἰαύω.

Ἰαυοῖ, exclamatio qua utuntur adventante gaudio. Apud Ariſtoph. eſt vox audientis vocantem, & reſpondentis. Ab ἰαῦ.

Ἰαύω, commoror, tempus tero. 2) dormio, pernocto. ἰαύεσκον eſt imperfectum *Jon.* ab ἰαύω, ἰαύεις, non ab ἰαυέσκω.

Ἰαχέτης, ου, ὁ, ſagittarius. Ex ἰὸς, *ſagitta* & ἀφίημι.

Ἰαχέω, ῶ, fut. ήσω. clamo, vociferor. 2) cum clamore ſeu vociferatione loquor. Ab ἰάχω.

Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.

Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.

Ἴαχος, ὁ, idem. A ſeq.

Ἰάχω, vociferor, clamo, idem quod ἰαχέω.

Ἴωες, ὁ, Ἰάονες, Jones.

Ἰωνίζω, Jonice loquor. A pr.

Ἰωνιστὶ, Jonice. A pr.

ἼΒΗΡ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile*.

Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ & Hiſpania dicitur. Unde ἰβηρικός, ή, ὀν, Hiſpanicus. ἰβηρικῶς, *Adv.* more Hiſpanico.

ἸΒΗΡΙΣ, ἡ, Iberis, *herba*.

ἾΒΙΣ, ιδος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia, ſerpentes devorans.

ἸΒΙΣΚΟΣ, vid. ἐβίσκος.

Ἶβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, avis clamoſæ genus. Unde *Ibycus*, nomen poetæ græci.

Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila. 2) genus ſaltationis.

Ἰγδίζω, agito piſtillum. 2) torqueo, flecto.

Ἰγδίον, ου, τὸ, mortariolum. Dim. ab ἴγδη.

Ἴγδις, idem quod ἴγδη.

Ἰγδίσμα, ατος, τὸ, genus ſaltationis. in quo lumbi agitantur, ut piſtillum.

Ἰγδυκόπανος, idem quod ἴγδη, ex eo & κόπτω, *tundo*.

Ἰγνύα, ας, ἡ. poſterior genu pars, poples. A γόνυ.

Ἰγνύς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

ἼΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, item Cretæ, it. quivis locus editus & ſilvoſus. v. ἴδη.

Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ & laurus Alexandrina dicitur.

Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus.

Ἰδάλιμος, ου, ὁ, ἡ, æſtuoſus, ſudorem ciens. 2) ſpecioſus, formoſus. Ab ἶδος, *ſudor*, aut ἰδέα, *ſpecies*.

Ἰδανικὸς, ή, ὸν, idealis, mundus intelligibilis. ap. Timæum de An. mund. Ab ἰδέα.

Ἰδὲ, pro ἠδὲ, &, atque.

Ἰδέα, ας, ἡ, ſpecies. 2) genus & forma. 3) pulcritudo. 4) modus & ratio rei. 5) redundat etiam, ἰδέα πράγματος, res. Ab ἰδεῖν, *videre*.

Ἴδη, ης, ἡ, *Jon.* ap. Herodot. ſilva, materia.

Ἰδίᾳ, *Adv.* privatim. 2) ſeorſim, ſeparatim. 3) clam. *Dativus adverbiaſcens* ab ἴδιος.

Ἰδιαζόντως, *Adv.* privatim, peculiari modo. Ab ἰδιάζων, quod eſt a ſeq.

Ἰδιάζω, f. ασω, ſeorſim ſum ab aliis, in receſſu dego, ſolus ſum. 2) proprium mihi facio, mihi vindico, ἰδιάζων, proprius, ſingularis, peculiaris. Ab ἴδιος.

Ἰδιαίτατα, *Adv.* maxime peculiariter, ſeorſum ac proprie. A ſq.

Ἰδιαίτατος, άτη, αίτατον, maxime peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.

Ἰδιαίτερον, *Adv.* magis peculiariter. 2) ſecretius, magis ſeorſum. Ab eod.

Ἰδιαστὴς, ῦ, ὁ, vitam agens privatam. Ab ἰδιάζω.

Ἰδικὸς, ή, ὸν, ſpecialis, peculiaris. Ab ἴδιος vel εἶδος, *ſpecies*.

Ἰδικῶς, *Adv.* ſeorſum, ſpeciatim. A pr.

Ἰδιοβουλέω, fut. ήσω, meo conſilio utor, mei conſilii & arbitrii ſum.

Ἰδιοβουλέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex ἴδ. & βουλή.

Ἰδιογενὴς, έος, ὁ, ἡ, proprium & privatum genus habens, ſui generis. Ex ἴδ. & γένος.

Ἰδιόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, propriam & peculiarem linguam habens. Ex eod. & γλῶσσα.

Ἰδιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, propriam ac peculiarem mihi ſententiam habeo, vivo meo arbitratu. A ſq.

Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui propriam & peculiarem ſibi ſententiam habet, qui ex ſuo arbitrio ſtatuit, qui ſuæ ſententiæ eſt. Ex ἴδιος & γνώμη, *ſententia*.

Ἰδιογονία, ἡ, generatio prolis e ſui generis animali, ut equi ex equa. Vox Platon. Ex eod. & γίγνομαι.

Ἰδιόγραφον, ου, τὸ, ſcriptum manu propria exaratum. Ex eod. & γράφω.

Ἰδιοθηρευτικὸς, ή, ὸν, ſibi venans, ſui quæſtus cauſſa venans.

Ἰδιοθηρία, ἡ, venatio, cujus quæſtus ad nos redit. Ex ἴδ. & θήρα.

Ἰδιογνώμων, ὁ, ἡ, qui ſuo judicio & arbitrio vivit.

Ἰδιόκτητος, ὁ, ἡ, peculiaris. Philox.

Ἰδιολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſeparatim procul ab arbitris, item meo proprio more loquor. Ex ἴ. & λέγω.

Ἰδιολογίζομαι, ſeorſim, ſecreto, remotis arbitris cum aliquo loquor.

Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria & peculiaris loquendi forma. Ex eod. & λόγος.

Ἰδιόμορφος, ου, ὁ, ἡ, qui propriæ & peculiaris formæ eſt. Ex ἴ. & μορφή.

Ἴδιον, τὸ, peculium. Philox.

Ἰδιοξενία, ας, ἡ, neceſſitudo hoſpitalis cum aliquo privata, privatum hoſpitium. A ſeq.

Ἰδιόξενος, ου, ὁ & ἡ, cui privatim eſt hoſpitium cum aliquo, privatus hoſpes.

Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria & peculiaris adfectio. A ſeq.

Ἰδιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, aliquam peculiarem adfectionem habens. Ex ἴδιος & πάθος.

Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, ſtabilem & firmam poſſeſſionem do. In Med. proprium mihi facio, uſurpo, vindico mihi. 2) concilio mihi.

Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, uſurpatio. Philox. A præced.

Ἰδιοποίησις, ἡ, vindicatio. 2) ap. Scriptores Eccleſ. dicitur de naturis Chriſti alterius naturæ prædicata aſſumentibus: item de aſſumtione humanæ naturæ.

Ἰδιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena, non publica. 2) meo arbitrio ago. Ex ἴδιος & πρᾶγος, *negotium*.

Ἰδιοπραγία, ας, ἡ, cura negotiorum ſuorum. 2) privata commoditas. Ex iiſd.

Ἰδιοπραγμονέω, idem quod ἰδιοπραγέω. A ſq.

Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ & ἡ, ſua tantum curans, ſuas res agens. 2) vitam privatam agens. Ex ἴδιος & πρᾶγμα, *negotium*.

Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, privata commoditas. Ab ἴ. & πρᾶξις.

Ἰδι-

Ἰδιόῤῥυθμος, ὁ, ἡ, qui suo arbitrio vivit.
Ἰδιοῤῥυθμία, ἡ, vita ex arbitrio suo, cum aliquis est sui juris. A pr.
Ἴδιος, ία, ιον, peculiaris, sui generis. 2) suus. 3) privatus. 4) de morte, spontanea, non per vim ab aliis illata. 5) τὰ ἴδια, scil. χωρήματα, domicilium, sedes.
Ἰδιόστολος, e. g. ναῦς, navis quam quis sibi suis sumtibus instruxit.
Ἰδιοσυγκρασία, ας, ἡ, propria & peculiaris quædam concretio & constitutio, peculiare temperamentum. Ex ἴδ. & συγκρᾶσις.
Ἰδιοσύστατος, ου, ὁ, ἡ, qui habet propriam hypostasin, per se consistens. Ex ἴ. & συνίστημι.
Ἰδιοσυστάτως, Adv. e propria substantia. A præced.
Ἰδιότακτος, ὁ, ἡ, qui est juris & arbitrii sui.
Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Ab ἴδιος.
Ἰδιότροπος, ου, ὁ, ἡ, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, ut τροφὴ ἰδιότροπος, de cibis Judæorum, ap. Jos.
Ἰδιοτρόπως, Adv. modo proprio & peculiari. 2) peculiariter & privatim. A pr.
Ἰδιότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui seorsim alitur & pascitur. 2) qui peculiaribus & propriis nutrimentis utitur. Ex ἴδιος & τρέφω, alo.
Ἰδιοφυής, ές, peculiaris formæ, generis. Ex ἴ. & φυή.
Ἰδιόχειρον, propria manu scriptum, factumve. Ex ἴ. & χείρ.
Ἰδιοχείρως, manu propria. A pr.
Ἰδιόω, & in Medio ἰδιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, mihi vindico. 2) mihi concilio. Ab ἴδιος.
Ἴδισις, εως, ἡ, sudatio. 2) sudor. A sq.
Ἰδίω, f. ίσω, sudo. Ab ἶδος.
Ἰδίωμα, ατος, τὸ, proprietas cujuscunque rei, naturæ, linguæ &c. Ab ἰδιόω.
Ἰδιωματικός, ἡ, ὸν, peculiaris. A pr.
Ἰδίως, Adv. proprie. Ab ἴδιος.
Ἰδίωσις, εως, ἡ, vindiciæ. Ab ἰδιόω.
Ἰδιωτεία, ας, ἡ, vita privata. A sq.
Ἰδιωτεύω, f. εύσω, privatam vitam ago, oppon. ei, qui honores in rep. gerit. 2) obscurus, ignobilis sum, etiam de urbe. 3) imperitus sum, ignarus rei alicujus. A sq.
Ἰδιώτης, ου, ὁ, privatus, vitam privatam agens. 2) laicus, apud scriptores ecclesiasticos, sive qui munere in Ecclesia non fungitur. 3) unus e vulgo, plebejus. 4) rei alicujus imperitus. 5) domesticus, inquilinus. 6) omnino teneant tirones, vim hujus vocis admodum variam esse, eamque singulis locis ex antitheto intelligendam esse. Ab ἴδιος.
Ἰδιωτίζω, ad vulgarem consuetudinem accommodo. A pr.
Ἰδιωτικός, ἡ, ὸν, ad privatos seu vulgus pertinens. 2) privatus. Ab eod.
Ἰδιωτικῶς, Adv. privatorum more, vulgi more. 2) sermone vulgi. Comp. ἰδιωτικωτέρως, vulgarius. A pr.
Ἰδιῶτις, ιδος, ἡ, privata. Ab Ἰδιώτης.
Ἰδιωτισμός, ῦ, ὁ, sermonis forma e vulgo sumta, plebeja dicendi ratio. Ab ἰδιωτίζω.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, scientia. Ab sq.
Ἴδμων, ονος, ὁ, sciens, peritus. Ab εἴδω.
Ἰδνόω, ῶ, f. ώσω, incurvo, inflecto, intorqueo. aor. 1. pass. ἰδνώθη, incurvatus est, sese retorsit.

ἼΔΟΣ, εος, τὸ, sudor.
Ἰδού, Adv. en, ecce. 2) N. T. per hebraismum in narrationibus redundat. Ab ἰδεῖν, videre.
Ἰδουμαία, ας, ἡ, Idumæa. Nomen regionis Ebr. Rufa.
Ἰδρεία, ας, ἡ, peritia. Ab ἴσημι.
Ἰδρία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, peritus, sciens. 2) providus.
Ἰδρώτης, ὁ, idem, ab eod.
Ἰδρόω, ῶ, f. ώσω, sudo. ab ἱδρώς.
Ἵδρυμα, ατος, τὸ, opus constructum. 2) firmamentum, fundamentum, stabilimentum. 3) delubrum, locus, in quo deorum simulacra collocantur, fanum, ara. 4) sedes. Ab ἱδρύω.
Ἱδρύνω, idem quod ἱδρύω.
Ἱδρύνω, idem, & utrumque ab ἵδρύω.
Ἵδρυσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio. 2) sedes.
Ἱδρυτός, ἡ, όν, fundatus, firmatus, stabilitus. A sq.
Ἱδρύω, f. ύσω, sedere jubeo, statuo, colloco; & in Pass. statuor, collocor, sedeo, insideo. ἱδρυμένος, perf. pass. collocatus, ἱδρύθη, aor. 1. pass. collocatus est. ἱδρυτέον, collocandum.
Ἱδρῶα, vel ἱδρῶα, ων, τὰ, morbi e sudore, pustulis ulceribusve se exserentes, pustulæ ipsæ. Ab ἱδρώς.
Ἱδρώδης, ες, cum sudore conjunctus. A sq.
Ἱδρώς, ῶτος, ὁ, sudor. Dat. ἱδρῷ, per apocopen. Ab ἶδος.
Ἱδρώτισις, εως, ἡ, sudatio, sudoris evocatio. Ab ἱδρόω.
Ἱδρωτήριον, ου, τὸ, sudatorium. Ab eod.
Ἱδρωτικός, ἡ, όν, sudare solitus, crebro sudans, sudatorius. Ab eod.
Ἱδρωτικῶς, Adv. propense in sudorem. A pr.
Ἱδρώτιον, ου, τὸ, sudor. Dim. Ab ἱδρώς.
Ἱδρωτοποιέω, ῶ, fut. ήσω, sudorem elicio, & in Pass. sudo.
Ἱδρωτοποιΐα, ας, ἡ, sudoris evocatio, sudatio. A pr.
Ἱδρωτοποιός, ὸ, ὁ & ἡ, sudorem eliciens. Ex ἱδρώς & ποιέω.
Ἱδρώω, sudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.
Ἰεζαβήλ, Jezabel. Nomen mulieris ἄκλιτον Ebr. In insula habitans.
Ἵεμαι, eo cum impetu. Ab εἶμι.
Ἵεμαι, cupio, desidero. Ab ἵημι, ubi v.
Ἱερά, ᾶς, ἡ, medicamenti quædam compositio. scil. ἀντίδοτος. 2) serpentis nomen. Ab ἱερός.
Ἱεράγγελος, ου, ὁ, qui sacras celebritates denunciat.
Ἱεραγωγός, ῦ, ὁ, sacrorum interpres, mysta. Adj. ναῦς ἱερὰ, navis, quæ sacra fert.
Ἱεράκιον, ου, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab ἱέραξ, quoniam ejus succo oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres.
Ἱερακίτης, ου, ὁ, lapis quidam. Ab eod.
Ἱερακίσκος, ου, ὁ, parvus accipiter. Dim. ab eodem.
Ἱεραμοιβοί, οἱ, sacri vates, προφῆται, Hesych. Ex ἱερὸς & ἀμείβω, respondeo. (fort. quia munus per vices obibant.)
Ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter.
Ἱεραοιδός, ῦ, ὁ, sacer cantor, i. e. poeta. Hesych.
Ἱεράομαι, ῶμαι, f. ἱεράσομαι, sacerdos sum. ἱερώμενος, sacerdos, ἱερωμένη, fœmina sacerdos. ἱερασάμην, aor. 1. sacerdos factus sum. Ab ἱερός.
Ἱεραρχέω, ῶ, f. ήσω, sacris præsum, sacro imperio & magistratu fungor. Ab sq.
Ἱεράρχης, ου, ὁ, qui sacris præest. 2) pontifex, qui sacris ordinibus præest. Ex ἱ. & ἀρχή.

Ἱερας-

Ἱεραρχία, ας, ἡ, gubernatio vel procuratio ſacrorum. A pr.

Ἱεραρχικός, ή, όν, Pontificalis, ad eum pertinens, qui ſacris præeſt, vel etiam ad hierarchiam ipſam.

Ἱεραρχικῶς, *Adv.* more eorum, qui ſacris præſunt, vel ſacra regendo. A pr.

Ἱερατεία, ας, ἡ, ſacerdotium. Ab ἱερατεύω.

Ἱερατεῖον, ου, τὸ, ſacrarium. Ab eod.

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, ſacerdotium. Ab eod.

Ἱερατεύω & ἱερατεύομαι, ſacerdotio fungor, ſum ſacerdos. Ab ἱερεύς.

Ἱερατικός, ή, όν, ſacerdotalis. 2) ſacris uſibus deſtinatus. Ab ἱεράομαι.

Ἱέρεια, ας, ἡ, ſacerdos, *femina*. Ab ἱερεύς.

Ἱερεῖον, ου, τό, victima, hoſtia. 2) animal quodlibet, quod mactatur edendi cauſſa. Ab eod.

Ἱερείτης, ου, ὁ, ſacerdos. Plat. ἱερεῖτις, ἡ, antiſtita; item pro ἱέρεια, ἡ chyl. Ab eod.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. Nomen Ebr. viri. *Exaltans deum*.

Ἱερεύς, έως, ὁ, ſacerdos. A ſq.

Ἱερεύω, f. εύσω, ſacrifico. 2) dico, conſecro. Ab ἱερός.

Ἱερή, ῆς, ἡ, ſacerdos, antiſtita. Plut.

Ἱερήϊον, Jonice τὸ ἱερεῖον.

Ἱερηΐς, ίδος, ἡ, ſacerdos femina. Ab eod.

Ἱεροβοτάνη, ης, ἡ, verbena.

Ἱερογλύπτης, ου, ὁ, peritus ſculpendi hieroglyphica.

Ἱερογλυφικά, ῶν, τὰ, hieroglyphica, monumenta apud Ægyptios, non litteris, ſed variis figuris animalium, aliarumque rerum exarata. A ſq.

Ἱερογλύφος, ου, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.

Ἱερόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ſacram linguam callens.

Ἱερογραμματεύς, έως, ὁ, ſcriba rerum ſacrarum & myſticarum, ſacer ſcriba, ſeu ſacerdotum.

Ἱερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines ſeu adumbrationes. Ex ἱ. & γράφω.

Ἱερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per ſigna quædam. Ex iiſd.

Ἱερογράμματα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.

Ἱερόδακρυος, υ, epith. thuris, quia in ſacris adhibetur, & a frutice lacrimarum modo prorumpit. Ex ἱ. & δάκρυ, *lacrima*.

Ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, qui ſacra docet, ſacrorum doctor, qui ad ſacra initiat.

Ἱερόδοκος, ον, ſacer, epith. victimarum, aliorumque donorum, quæ diis dantur. at ἱεροδόκος, epith. templi, ciſtæ myſticæ &c. ut θεοδόκος. Ab ἱ. & δέχομαι.

Ἱερόδουλος, ου, ὁ, ἡ, ſacris ſerviens, ædituus. 2) deo ſacratus.

Ἱεροθετέω, ῶ, ſacros ritus inſtituo. A ſq.

Ἱεροθέτης, ου, ὁ, ſacrorum rituum inſtitutor. Ex ἱ. & τίθημι.

Ἱεροθήκη, ης, ἡ, ſacrarium, Philox.

Ἱεροθυτέω, ſacrifico, ſacris faciendis præſto ſum. A ſq.

Ἱεροθύτης, ου, ὁ, ſacerdos. 2) ſummus ſacerdos quibuſdam locis, a quo annus nomen accepit.

Ἱερόθυτος, ου, ὁ, ἡ, ſacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, hoſtiæ. Ex ἱ. & θύω, *ſacrifico*.

Ἱεροκαυτέω, f. ήσω, adoleo, immolo, Paſſ. immolor. Ex ἱ. & καίω.

Ἱεροκῆρυξ, υκος, ὁ, ſacer præco, qui in ſacris aliquid edicit.

Ἱεροκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui ſacrorum curam gerit, ædituus. Ex ἱ. & κομέω, *curo*.

Ἱερολογέω, ῶ, de ſacris rebus loquor. 2) ſacra verba pronuncio. Ab ἱερολόγος.

Ἱερολογία, ας, ἡ, ſermo de rebus ſacris. A ſq.

Ἱερολόγος, ὁ, concionator, in templo, vel qui recitat e codice ſacro.

Ἱερομανία, ἡ, orgia Bacchi: in quibus e Baccho furebant.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ, novilunium. 2) dies feſti, ſupplicationes, proprie, menſtruæ. 3) feſtivi ludi. Ex ἱ. & μήν, *menſis*, (vel potius μήνη, *luna*. Sacra luna, hoc eſt nox cum die ludis conſecrata. Nam a nocte τὴν ἡμέραν, h. e. ſpatium viginti quatuor horarum incipiebant.)

Ἱερομνημονέω, ῶ, f. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. A ſq.

Ἱερομνήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſacrarum rerum, ſeu ſacrorum rituum memoriæ præfectus, ſacrorum præſul. 2) ſacer ſcriba, qui eſt a commentariis rerum ſacrarum. 3) apud Græcos ſacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittebatur ad conſilium Amphictyonum, ſuperior Pylagoris. 4) ſummus ſacerdos, v. c. apud Byzantinos, a quo annus nomen accepit.

Ἱερομύστης, ου, ὁ, qui ſacris myſteriis initiat, qui ſacros ritus tradit, ſacrorum antiſtes.

Ἱερομυρσίνη, ης, ἡ, myrtus acuta, myrtus ſilveſtris.

Ἱερόν, οῦ, τὸ, ſacrificium. 2) hoſtia, victima, in plur. exta. 3) ſacellum, fanum, delubrum, templum. 4) quicquid eſt ædificiorum ad ædem pertinentium, etſi in iis ſacra non fiunt, ut Hieroſolymis ἱερὸν, a quo diſtinguuntur ναός, ædes, in qua ſacra ſunt.

Ἱερονίκης, ου, ὁ, victor in ſacris Græcorum certaminibus. Ex ἱ. & νίκη, *victoria*.

Ἱερονόμος, ου, ὁ, ſacræ diſciplinæ magiſter & exactor, ſive idem qui ἱεροδιδάσκαλος. Ex ἱ. & νέμω.

Ἱερομαντεία, ἡ, idem quod ἱερομανία.

Ἱερόπλαστα, ων, τὰ, rerum divinarum imagines ſeu adumbrationes.

Ἱεροπλαστία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per ſigna. Ex ἱ. & πλάσσω.

Ἱεροποιέω, ῶ, fut. ήσω, ſacra facio. 2) dedico, conſecro.

Ἱεροποιΐα, ας, ἡ, ſacrificatio, ſacrificium. A præced.

Ἱεροποιός, οῦ, ὁ, ſacrificulus, ſacrorum antiſtes. 2) Athenis ἱεροποιοὶ decem ſunt inſpectores haruſpicum, cum exta inſpiciunt, ne fraus intercedat.

Ἱερόπολις, εως, ἡ, urbs ſacra, ſancta civitas.

Ἱεροπρεπής, έος, ὁ, ἡ, ſanctimoniam præ ſe ferens, ſanctus, auguſtus. Hinc τὸ ἱεροπρεπές, έος, ſanctimonia. Ex ἱ. & πρέπει.

Ἱεροπρεπῶς, *Adv.* ut decet ſanctum, ut convenit rei ſacræ, religioſe. A pr.

Ἱερόπτης, ου, ὁ, haruſpex. Ex ἱερὸν & ὄπτομαι.

Ἱερός, ά, όν, ſacer, ſacroſanctus, auguſtus. ἱερὸν, v. ſupra.

Ἱεροσαλπιγκτής, οῦ, ὁ, tubicen in ſacris, ſiticen, Philox.

Ἱεροσκοπέω, haruſpicis munere fungor.

Ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruſpicina. A ſq.

Ἱεροσκόπος, ου, ὁ, haruſpex, extiſpex.

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τὰ, vel Ἱερουσαλήμ, ἡ, ἄκλιτον, Hieroſolyma. Nomen urbis Ebr.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hieroſolymitanus.

Ἱεροστεφής, ές, velatus ſacris inſignibus, ut infulis, verbenis, coronis &c. Ab ἱερ. & στέφω.

Ἱεροσυλέω, ῶ, sacrilegium committo.
Ἱεροσύλημα, τος, τὸ, sacrilegium.
Ἱεροσυλία, ἡ, sacrilegium.
Ἱεροσυλικὸς, ἡ, ὸν, idem. A sq.
Ἱερόσυλος, ου, ὁ & ἡ, sacrilegus. Ex ἱ. & συλάω.
Ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui sacris initiat, sacerdos.
Ἱεροτελεστία, ἡ, initiatio, inauguratio, consecratio &c. A pr.
Ἱερότροχος, ον, sacer, epith. carpenti. Ex ἱ. & τρόχος.
Ἱερότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui sacra figura impressa est.
Ἱερουργέω, ῶ, fut. ήσω, operor sacris. Ab ἱερουργός.
Ἱερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio, seu operatio, sacrificium. A sq.
Ἱερουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, divina peragens, divina operans, sacrificus, immolator. Ex ἱ. & ἔργον.
Ἱεροφαντέω, ῶ, f. ήσω, sacrorum antistes sum. A sq.
Ἱεροφάντης, ου, ὁ, qui sacra & cærimonias docet, sacrorum antistes. Ex ἱ. & φαίνω.
Ἱεροφαντία, ας, ἡ, antistitis sacrorum dignitas. 2) sacrorum cærimonia. A pr.
Ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, sacerdotalis. A pr.
Ἱεροφαντικῶς, Adv. more sacerdotum. A pr.
Ἱεροφάντις, ἡ, antistita sacri. Ab ἱεροφάντης.
Ἱεροφόρος, ου, ὁ & ἡ, qui sacra fert. Ex ἱ. & φέρω.
Ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi sacra custodiuntur, sacrarium. A sq.
Ἱεροφύλαξ, κος, ὁ, sacrorum custos, æditius. it. idem cum ἱεροφυλάκιον.
Ἱερόφωνος, ο, ὁ, ἡ, in sacris canens, sonans. Ex ἱ. & φωνή.
Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, qui sacra canit. 2) psaltes in sacris.
Ἱερόψυχος, ον, divinum animum habens. Ex ἱ. & ψυχή.
Ἱερόω, ῶ, f. ώσω, sacro, dedico, initio, inauguro. ἱερῶσθαι, perf. pass. sacratum, sacrum esse. Partic. ἱερωμένος θεῷ, deo sacratus, sacer.
Ἱέρωμα, ατος, τὸ, quod consecratum est, sacrum. A pr.
Ἱερώνυμος, ου, ὁ, ἡ, cui sacrum est nomen. Ex ἱ. & ὄνομα.
Ἱερῶς, Adv. sancte.
Ἱερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium. Ab ἱερόω.
Ἰ ΕΥ, hui! 2) irridentis.
Ἰεφθάε, ὁ, Jephtha. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον.
Ἵεω, jacio, jaculor, mitto, immitto. thema inusit. unde imperf. 3. sing. in usu, ἵει, mittebat, jaciebat, apud Poet. Ab ἕω, f. ἥσω.
Ἱζάνω, sedere jubeo. 2) sedeo, sido, pessum eo. fut. ἱζήσω, aor. 1. ἵζησα, ab inusit. ἱζέω.
Ἵζημα, ατος, τὸ, sedile. 2) locus depressus, vallis. A pr.
Ἵζω, f. ἵσω, sedere jubeo, colloco. 2) sedeo. Ἵζομαι, sedeo. 3) sido.
Ἰή, io! ἰὴ παιάν, io Pæan.
Ἰὴ, vox, ἰήν, vocem.
Ἴα, una, sola. pro ἴα.
Ἰήιος, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰὴ, quod ei Pythonem interficienti acclamabatur.
Ἰησίπονος, ου, ὁ, ἡ, doloribus medens. Ab ἰάομαι & πόνος, labor.
Ἰηλεμος, Jon. pro ἰάλεμος, lamentatio.
Ἰηλεμίστρια, ας, ἡ, ploratrix, præfica: ex Hesych. quasi ab ἰηλεμίζω, quod esset plorare.
Ἴημα, ατος, τὸ, Jon. pro ἴαμα.
Ἵημι, mitto. 2) emitto. ἱεῖσι & ἱᾶσι, mittunt. ἱέμαι, mittere; aor. 2. ἕων, poet. fut. ἥσω ab ἕω, ut & perf. ἧκα, poet. ἕηκα, ut in ἀφέηκα, παρέηκα, pass. ἕομαι, est cupio, desidero.
Ἰήπαιος, ου, ὁ, Apollinis cognomen ab acclamatione, ἰὴ παιάν.
Ἰήσιμος, sanabilis, Jon. pro ἰάσιμος.
Ἴησις, pro ἴασις, Jon.
ἸΗΣΟΥΣ, ῦ, ὁ, JESUS, nomen Servatoris nostri, origine Ebræum & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, Servator, seu, quod Scriptoribus Ecclesiasticis magis usitatum est, Salvator.
Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, Jon. pro ἰατήρ.
Ἰητρεῖον, ου, τὸ, officina medici, pro ἰατρεῖον.
Ἰητρὸς, ῦ, ὁ, medicus, Jon. pro ἰατρός.
Ἰθαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, genuinus, q. d. recte natus, verus. Ex ἰθὺ & γίνομαι, nascor.
Ἰθεῖα, vel Jon. ἰθέη, recta. Ab ἰθύς.
Ἰθέως, Adv. recte. 2) confestim, statim. Ab eod.
Ἴθι, Adv. age, agedum, Imperat. ab εἶμι.
Ἴθμα, ατος, τὸ, gressus, passus. Ab eod.
Ἰθὺ & ἰθὺς, Adv. recta. 2) obviam. 3) statim.
Ἰθύβολος, ου, ὁ, ἡ, qui recta jacitur, seu projicitur. 2) directus. 3) aptus. ἰθυβόλος, recta feriens. E pr. & βάλλω.
Ἰθύδικος, ου, ὁ, ἡ, cujus judicia recta sunt. Ex eod. & δίκη, jus.
Ἰθύδρομος, ου, ὁ, ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens.
Ἰθύθριξ, ιχος, qui crinibus est simplicibus, non crispis.
Ἰθυκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, recta via ambulans.
Ἰθύκυρτος, ος, & ἰθύκυρτος, ου, ον, e recto obliquus, gibbosus. Ab ἰθὺ & κυρτόω.
Ἰθύλορδος, ου, ον, e recto incurvus, sc. ad interiores partes flexus, repandus.
Ἰθυμαχία, ας, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. Ex ἰ. & μάχη.
ἸΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, saltatores ridicularii, vel saltationes sive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, Poll. Hesych.
Ἴθυνσις, εως, ἡ, directio. Ab ἰθύνω.
Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. A sq.
Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab ἰθύνω.
Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, Philox. At Hes. sceptrum e lauro, quod vates gestabant. Ab eod.
Ἰθυντὴς, ῦ, ὁ, idem quod ἰθυντήρ.
Ἰθυντὼρ, ορος, ὁ, idem & ab eodem.
Ἰθύνω, rego. 2) corrigo. 3) mulcto. Ab ἰθύς.
Ἰθυπετέω, recta volare. Ex ἰθὺ & πέτομαι.
Ἰθυπορέω, recta progredior. A sq.
Ἰθύπορος, ου, ὁ, ἡ, recta procedens. ἰθύπορος, recta transeundus, directus.
Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ, ἡ, recta volans. Ex ἰ. & πέτομαι.
Ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, directus, non obliquus. 2) rectus, verus, apertus. Fem. ἰθεῖα & ἰθέη. N. ἰθὺ, pro ἰθὺ. Sup. ἰθύτατος. Adv. ἰθὺς, v. in ἰθύ.
Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. Ab ἰθύω.
Ἰθυσκόλιος, ον, e recto obliquus & incurvus, i. e. ἰθύκυρτος & ἰθύλορδος.
Ἰθυτένεια, ας, ἡ, via recta, directa. A sq.
Ἰθυτενὴς, έος, ὁ, ἡ, in rectum extensus. 2) rectus. Ex ἰθὺ & τείνω, tendo.
Ἰθυτενὲς, directa via. A pr.
Ἰθυντὴς, ῦ, ὁ, director. Ab ἰθύνω.
Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ἰθύω.
Ἰθύτομος, ου, ὁ, ἡ, in rectum sectus. 2) rectus. Ex ἰ. & τέμνω, seco.
Ἰθύτριχες, vide ἰθύθριξ.

Ἰθυφαλλικός, ή, όν, ithyphallicus.

Ἰθυφάλλιον, τό, carmen Priapejum. A sq.

Ἰθύφαλλος, ου, ὁ, penis erectus. 2) carmen, quod in erectum penem cantabatur. 3) qui in sacris Bacchi phallum sequebatur, muliebri indutus veste, ac phallicum seu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat.

Ἰθύω, f. ύσω, recta feror, recta pergo. 2) impetu feror, ruo, prorumpo. 3) desiderio alicujus rei feror, agor, incensus sum. Ab ἰθύς.

Ἰθυωρία, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progressio directa. Ex ἰ. & ὁρίω.

Ἰΐζω, æruginem refero, ærugini s. ferrugini similis sum. Dioscor. Ab ἰός.

Ἱκανοδοσία, ας, ἡ, satisdatio. Theophil. & Philox. Ex ἱκανόν & δίδωμι, s. δόσις.

Ἱκανοδότης, ου, ὁ, satisdator. Philox.

Ἱκανός, ή, όν, idoneus, dexter. 2) sufficiens. 3) satis magnus, satis multus. 4) magnus. τὸ ἱκανόν Subst. quod dari oportet, constituta multa, certum pretium, satisdatio, summa qua satisdatur. Hinc ἐξ ἱκανοῦ scil. χρόνου, a multo tempore, ἐφ' ἱκανόν, diu. (ἱκανοὶ & ἱκανῖται in græcitate sequiore appellabantur magistri collegiorum seu officiorum comitatensium, ex eo, quod essent pares negotiis gerendis, homines guavi & fortes. Quod Germani *Tegan* reddebant, a voc. *taugen*. Ex quo factum est ut magistri collegiorum *Decani* appellentur, voce, non latinæ, sed germanicæ originis.)

Ἱκανότης, ητος, ἡ, sufficientia, facultas, habilitas. A pr.

Ἱκανόω, ῶ, idoneum reddo. Ab eod.

Ἱκάνω, convenio, adeo, adsequor, supplico. 2) tango, invado, opprimo. ἱκάνομαι pro ἱκάνω, venio supplex. Ab ἵκω.

Ἱκανῶς, *Adv.* abunde, satis, sufficienter. 2) valde, multum. Superl. ἱκανώτατα, prorsus.

Ἴκελος, έλη, ελον, similis. pro εἴκελος.

Ἰκελόω, ῶ, adsimulo, Lex. v.

Ἰκέλως, *Adv.* similiter.

Ἱκεσία, ας, ἡ, supplicatio, preces supplices, deprecatio, preces. Ab ἱκέτης.

Ἱκέσιος, ία, ιον supplicum præses. Epith. Jovis. 2) supplex. Ab eod.

Ἱκεταδόκος, ὁ, ἡ, admittens supplicem. Ab eod. & δέχομαι.

Ἱκετεία, ας, ἡ, supplicatio. Ab ἱκετεύω.

Ἱκέτευμα, ατος, τό, supplicatio. Ab eod.

Ἱκετευτικός, ή, όν, supplicatorius. Ab eod.

Ἱκετευτικῶς, *Adv.* suppliciter. A pr.

Ἱκετεύω, f. εύσω, supplico, supplex oro.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, supplicatio, deprecatio. 2) velamenta supplicum, i. e. oleæ ramus lana velatus, qualem gestabant supplices, ubi ῥάβδος aut ἐλαία subauditur. A sq.

Ἱκετήριος, ία, ιον, ad supplices pertinens, supplicibus conveniens, ad supplicationem idoneus. ἱκετηρία θυσία, supplicatio. Ab inus. ἱκετήρ. infr. ἱκτήρ.

Ἱκετηρίς, ίδος, supplex, v. c. femina, vox &c. A seq.

Ἱκέτης, ου, ὁ, supplex, qui humiliter & more servili aliquid orat. 2) cui supplicatur. 3) servus.

Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod ἱκέσιος. A pr.

Ἱκετικός, ή, όν, supplicatorius. Ab eod.

Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina supplex. 2) famula, serva. (sed hoc potius est οἰκέτις.) Ab eod.

Ἱκετοδόκος, vel ἱκεταδόχος, ου, ὁ, ἡ, supplicum receptor, supplici facilis. v. ἱκεταδόκος. Ex eod. & δέχομαι.

Ἱκετόσυνα, ων, τά, supplicationes. Ab ἱκέτης.

Ἰκμάζω, fut. άσω, humecto, humefacio. Ab ἰκμάς.

Ἰκμαίνω, idem. 2) emollio. Ab eod.

Ἰκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, pluvius. Ab eod.

Ἰκμαλέος, έα, έον, humidus. A sq.

Ἰκμάς, άδος, ἡ, humor. 2) vapor.

Ἰκμασία, ας, ἡ, idem. Ab ἰκμάζω.

Ἴκμενος, vel ἱκμενος, humidus, vel secundus, conveniens, de vento. Ab ἰκμάς, *humor*, vel ab ἱκνέομαι, *venio*, pro ἱκόμενος.

Ἴκμη, ης, ἡ, planta quædam humida. Ab ἰκμάς.

Ἰκμοβόλος, ου, ὁ, ἡ, humorem jactans, emittens. Ab eod. & βάλλω.

Ἰκμόβωλον, ου, τό, gleba humectata. Ex eod. & βῶλος, *gleba*.

Ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, advenio. 2) subeo. 3) invado. 4) pertineo, tango. 4) supplico, obsecro. Fut. ἵξομαι, & aor. 2. ἱκόμην ab inus. ἵκομαι.

Ἱκνουμένως, *Adv.* congrue, convenienter. A præced.

Ἰκρίδιον, τό, Dim. a seq.

Ἴκριον, ου, τό, tabula, tabulatum, asser. 2) caudex.

Ἰκριοπηγός, οῦ, ὁ, ἡ, qui tabulata conficit, seu coagmentat. E pr. & πήγνυμι.

Ἰκριόω, f. ώσω, e tabulis & levibus lignis exstruo, qualia fuere ab initio theatra & amphitheatra temporaria. Ab eod.

Ἴκταρ, *Adv.* juxta, prope. 2) celerrime. 3) pudendum muliebre, auctore Galeno. Ab ἱκνέομαι.

Ἰκτεριάω, f. ἰκτεριάσω, ῶ, ictero, morbo regio laboro. Ab ἴκτερος.

Ἰκτερικός, ή, όν, ictericus, arquatus. Ab eod.

Ἰκτερώδης, εος, ὁ, ἡ, ictero laborans. Ab eod.

Ἰκτερόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, idem quod ἰκτεριάω. A seq.

Ἴκτερος, ου, ὁ, icterus, morbus regius seu arquatus. 2) avis galbula.

Ἰκτερώδης, ες, vide ἰκτερώδης.

Ἰκτήρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἱκέτης. pro ἱκέτηρ.

Ἰκτήριος, ία, ιον, pro ἱκετήριος.

Ἰκτίδεος, έα, εον, e mustelæ pelle confectus. Ab ἴκτις. ἰκτιδέα, galea e pelle m. ut κυνέη, e canina.

ἸΚΤΙ͂Ν, ῖνος, ὁ, milvus, seu milvius. 2) lupi genus.

Ἰκτῖνος, ου, ὁ, idem.

ἼΚΤΙΣ, ιδος, ἡ, mustela silvestris. 2) mustela domestica major, viverra. 3) animal aquaticum & piscivorum, castor.

Ἵκω, venio. 2) adsequor. Fut. ἵξω, aor. ἶξα. est & ἶξον imperfectum, tanquam a themate ἵξω, factum.

Ἰλαδόν, *Adv.* turmatim. 2) affatim. Ab ἴλη.

Ἱλάομαι, propitio, ἱλάεσθαι, propitiare, placare, ἱλάονται, placant. F. ἱλάσομαι, hinc ἱλάσεαι, 2. sing. placabis. ἱλασόμεσθα, aorist. 1. Conjunct. propitiemus. ἱλάσατο, 3. singul. aor. 1. Ind. propitium reddidit. ἵλασαι, aor. 1. imperat. propitia, placa. Part. ἱλασάμενος, qui propitiavit, aut cum propitiasset, ἱλάσθητι, aor. 1. imperat. pass. esto propitius, ἱλασμένος, propitiatus, ἱλασμένος κριός, aries expiatorius Num. 5. (Nisi hoc est potius ἱλάσμιος.) Occurrit & ἱλάξονται, f. 1. propitiabunt, apud Apoll. Rhod. qu. ab ἱλάσκω.

Ἵλαος, ου, ὁ, ἡ, propitius. 2) benignus, clemens, facilis. A pr.

Ἱλάρια, ων, τὰ, hilaria, sacrum quoddam. A sq.
Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, lætus. Ab ἱλάομαι.
Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. A pr.
Ἱλαρόω, ῶ, item ἱλαρύνω, exhilaro, lætifico. Ab eod.
Ἰλάρχης, ου, ὁ, præfectus turmæ, seu agminis. 2) qui octo elephantis præfectus est. Ex ἴλη, turma, & ἀρχή.
Ἰλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, seu equitum. A pr.
Ἱλαρῳδεῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra & convivia exhilaranda. Ab ἱλαρὸς & ᾠδή.
Ἱλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & festivorum in theatris & conviviis. A seq.
Ἱλαρῳδὸς, ου, ὁ, carminum hilarium poeta & cantator.
Ἱλάσκομαι, propitio, placo. 2) *pass.* placor, propitius sum, me propitium præbeo.
Ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, propitiatio. Ab eod.
Ἱλαστήριος, ία, ιον, habens vim propitiandi. Unde 2) ἱλαστήριον, *subst.* a) piaculum, ἀνάθημα, & quicquid fit. datur, placandorum deorum caussa: unde & de victima. b) in libris sacris aurea tabula s. lamina, quæ tegebat arcam fœderis. Ab ἱλάσκομαι.
Ἵλαος, ου, ὁ, poet. pro ἵλεως.
Ἱλάομαι, ῶμαι, poet. propitium reddo, placo. Ab ἵλαος.
Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος.
Ἱλέως, *Adv.* animo propitio & hilari, hilariter.
Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata. 2) turma, ordo equitum. Ab εἴλη.
Ἱλήκω, propitius sum. Ut hinc fit ἱλήκοις, Opt. sis propitius. ἱλήκοι, sit propitius, & in Subj. ἱλήκῃσι pro ἱλήκῃ.
Ἵλημι, propitius sum ponitur propter ἵληθι & ἵλῃθι, imperat. esto propitius.
Ἰλιακὸς, ὴ, ὸν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.
Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri poema, quod de rebus agit Iliacis. 2) mulier Iliaca. 3) turdi species. 4) multitudo. Ab eod.
Ἰλιγγιάω, ῶ, vertigine laboro. A sq.
Ἴλιγξ, γος, ἡ, vortex. Ab εἰλίσσω.
Ἴλιγγος, ου, ὁ, vertigo oculorum. 2) hæsitatio hominis, quo se vertat, nescit. A pr.
Ἰλιόθεν, *Adv.* ab Ilio. A sq.
Ἴλιον, ου, τὸ, Ilium, urbs Troja. Ab Ilo.
Ἰλιοπόρθης, ου, ὁ, Ilii populator.
Ἰλλαίνω, f. ανῶ, oculos distorqueo, torve adspicio. Ab ἴλλος.
Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum tortum, funis. Ab ἴλλω.
Ἰλλίζω, idem quod ἴλλω. Ab ἰλλὸς, vel ἴλλός.
Ἰλλὶς, ίδος, ἡ, lusciosa. Ab ἰλλός.
ἼΛΛΟΣ, ου, ὁ, oculus.
Ἰλλὸς, ὴ, ὸ, strabo, strabus, lusciosus, oculis retortis. 2) cæcus. A sq.
Ἴλλω, oculis conniveo, item strabus sum. 2) volvo, contorqueo. 3) vincio, constringo, contineo, concludo.
Ἰλλώδης, ες, qui oculis connivet, strabo. Ab ἰλλός.
Ἰλλωπτάω, ῶ, f. ήσω strabus sum. 2) conniveo. 3) nicto. 4) allucinor. Ab eod. & ὤψ.
Ἰλλωπίζω, f. ίσω, idem & ab iisd.
Ἰλλώπτω, idem ab eod.
Ἰλλώσις, ἡ, perversitas oculorum. Ab ἴλλω.
Ἰλεὸς, ας, ἡ, caverna, latibulum.
Ἰλυόεις, όεσσα, όεν, limosus. 2) fæculentus. Ab ἰλύς.
Ἰλυὸς, οῦ, ὁ, lustrum. Ab εἰλύω.
Ἰλὺς, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus & fluviis. 2) lutum, cœnum. 3) fæx.
Ἰλύω, f. ύσω, oblimo, limo obduco. 2) torqueo. 3) occulto. A pr.
Ἰλυώδης, εος, ὁ, ἡ, limosus. 2) fæculentus. Ab eod.
Ἴλλωσις, ἡ, vel ἴλλωσις, εως, ἡ, distortio, s. perversio, de oculis, q. ab ἰλλόω, idem quod ἰλλώπτω.
Ἷμα, ατος, τὸ, vestimentum pro εἷμα.
Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, Epith. carminis, quod a molas versantibus, aut aquas e puteis extrahentibus canitur. 2) redundans, copiosus, uber. Ab ἱμάς.
Ἱμαῖος, ου, ὁ, haustor. Ab eod.
Ἱμαλιὰ, ᾶς, ἡ, farinæ auctarium, quod adjicitur mensuræ, cumulus. Hes. Ab ἱμάω.
Ἱμάλιος, ία, ιον, abundans, copiosus. Hesych. Ab eod.
Ἱμαλὶς, ἡ, dea farinæ, cantilena molentium. Ab eod.
Ἱμαντήριον, ου, τὸ, situla nautica. 2) instrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμάς.
Ἱμαντίδιον, ου, τὸ, lorum parvum. Dim.
Ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, e loris factus. Ab eod.
Ἱμάντιον, ου, τὸ, uva morbus, uvulæ in ore extensio. Ab eod.
Ἱμαντόδετος, ὁ, qui loris devincitur.
Ἱμαντοπέδη, ἡ, vinculum loreum. 2) cirri polypi.
Ἱμαντώδης, εος, ὁ, ἡ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab ἱμάς.
Ἱμάντωσις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis constrictio. 2) lignum, quod ad continendos parietes in medio structuræ ponitur. 3) adfectus morbidus gurgulionis.
Ἱμαοιδὸς, οῦ, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam haurientium.
Ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena. 2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.
Ἱμασθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum. Ab ἱμάς.
Ἱμάσσω, loris cædo, verbero. F. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασα. particip. ἱμάσας, poet. ἱμάσσας. Ab eod.
Ἱματιδάριον, ου, τὸ, idem quod sequens.
Ἱματίδιον, ου, τὸ, vesticula, palliolum. Dim. ab ἱμάτιον.
Ἱματίζω, f. ίσω, vestio. Ab eod.
Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, vestiarium.
Ἱματιοκάπηλος, ου, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, scrutarius, cerdo.
Ἱματιοκλέπτης, ου, ὁ, vestium fur.
Ἱματιομίσθης, ου, ὁ, qui choragis vestes mercede locat. Ex ἱμάτιον & μισθός.
Ἱματιομισθώτης, ου, ὁ, idem.
Ἱμάτιον, ου, τὸ, vestimentum, velamen, toga, pr. ἑμάτιον.
Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, vestium venditor, vestiarius.
Ἱματιόπωλις, ιδος, ἡ, vestiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπωλις, forum vestiarium, s. in quo vestes venduntur. A pr.
Ἱματιοφορὶς, ίδος, ἡ, vestigerula.
Ἱματιοφυλακέω, vestes custodio, servo.
Ἱματιοφυλάκιον, ου, τὸ, arca vestiaria, vestiarium, locus, in quo vestes adservantur. A pr.
Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, vestium custos.
Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, vestitus. Ab ἱματίζω.
Ἱματοποιΐα, ας, ἡ, vestificium. Gloss. Vet. Ab ἷμα pro εἷμα & ποιέω. (Sed leg. ἱματιοπ.)
Ἱματουργικὸς, ὴ, ὸν, ad vestes conficiendas pertinens.

nens. Hinc ἱματουργικὴ, sc. τέχνη, ars vestiaria. A sq.

Ἱματουργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἵμα pro εἷμα, & ἔργον.

Ἱματοφύλαξ & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c. (Sed præstat ι addi.)

Ἱμάω, ῶ, f. ήσω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.

Ἱμείρω, & ἱμείρομαι, desidero, cupio.

Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, desiderabilis, amabilis.

Ἱμερόνους, ου, amabilis animu.

Ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido. 2) Cupido, deus amoris. 3) desiderium amatorium. Ab ἱμείρω.

Ἱμασθῆναι, Venerem pati. ἱμασθῆναι, aor. 1. Hippocr. coitum passæ. A pr. (nisi potius est Ἱμερθῆναι, cicurari, domari, ut boves a jugo.)

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, qui vocem habet suavem, suaviloquus. Ex eod. & φωνή.

Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, desiderabilis, optabilis, amabilis, formosus, suavis. Ab ἱμείρομαι.

Ἱμητὸς, ἡ, ὸν, loreo fune extractus, haustus. Ab ἱμάω.

Ἱμονιά, ᾶς, ἡ, funis loreus, seu e loris bubulis tortus, quo aqua e puteis extrahitur. Ab eod.

Ἱμονιοστρόφος, ου, ὁ & ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, versat. Ex pr. & στρέφω.

ἽΝ, nomen mensuræ. Eust. 2) fibra, nervus, ut ἴς.

Ἵνα, *Conj.* ut. 2) *Adv.* ubi, quando. Hinc ἵνα μὴ, ne, ut ne. Apud Hom. ἵνα μὲ pro ὡ μὴ, nisi. ἵνα τί; vel ἱνατί; quamobrem? quare? quomodo? in quem usum?

Ἰνάζω, vires præbeo, robur addo. Varin. quasi ab ἴς.

Ἰνέω, ῶ, idem quod ἰνάω. Hesych. ἰνῆσθαι, ἐκκενοῦσθαι.

Ἰνδάλλομαι, similis videor. 2) videor. Ab εἰδάλλομαι.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, simulacrum, species. A pr.

ἸΝΔΙΚΟ´Ν, ὀ, τὸ, piper vel zingiber Indicum. 2) coloris & medicamenti genus.

Ἰνδολέτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epith. Ex Ἰνδὸς & ὄλλυμι, perdo.

Ἶνες, αἱ, fibræ, nervi. Ab ἴς, nervus.

ἸΝΕ´Ω, ῶ, vacuo, inanio, purgo.

Ἰνηθμὸς, οῦ, ὁ, purgatio, evacuatio. A pr.

Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, occiput a cerebri basi usque ad latos nervos, qui robur nostrum continere creduntur, posterior colli pars. Ab ἴς.

Ἶνις, ιος, ὁ, ἡ, puer, filius, nepos. Hesych.

Ἰνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fibræ similis, nervosus. Ex ἴς & εἶδος, *species*.

Ἰνὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.

Ἰνώδης, εος, ὁ, ἡ, fibrosus, nervosus. Ab ἴς.

ἼΞ, ἰκὸς, vermiculus, vites arrodens.

Ἰξάλη, ἡ, pellis caprina, ap. Hipp. alias ἰσάλη.

Ἴξαλος, ου, ὁ, ἡ, qui saltu progreditur, saltator, crebro saltans, impetuosus, salax. 2) capra fera. Ex ἴξω.

Ἴξευμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.

Ἰξευτικὴ, ῆς, ἡ, q. d. viscatrix, viscata. 2) aucupium, ars aves capiendi in pr. arundine viscata. sc. τέχνη. Ab eod.

Ἰξευτήριον, ου, τὸ, aucupium, sc. ἔργον. Ab eod.

Ἰξευτὴς, οῦ, ὁ, visco aves captans. Ab eod.

Ἰξευτικὸς, ἡ, ὸν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, viscaria. A sq.

Ἰξεύω, visco aves capio, aucupor. Ab ἰξός.

Ἰξία, ας, ἡ, viscum. 2) herba, Chamæleon albus. 3) varix. Ab eod.

Ἰξίας, ὁ, ἡ, radix quædam viscosa letalis. Ab eod. v. ἰξοφάγος.

Ἰξιβόρος, ου, ὁ, ἡ, visco vescens, viscum vorans. 2) turdi species, s. epith. Ex eod. & βορά.

Ἰξίνη, ης, ἡ, planta viscosa, mastichen ferens. Ab ἰξός.

Ἰξιόεις, όεσσα, όεν, viscosus. 2) letalis. Ab eod.

Ἶξις, εως, ἡ, adventus. Jon. ἶξις, ap. Hippocr. ductus, trames rectus. Ab ἱκνέομαι.

Ἰξιφάγος, ου, ὁ, ἡ, visco victitans, viscum vorans. Ex ἰξὸς & φάγω, sed præstat ἰξοφ. quod v.

Ἰξοβόρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰξιβόρος.

Ἰξὸς, οῦ, ὁ, viscum. 2) arundo aucupatoria. 3) varix. 4) *Adj.* tenax, parcus.

Ἰξοφάγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰξιφάγος.

Ἰξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, viscum ferens, ut ἰξοφόροι δρύες, visciferæ quercus.

Ἰξώδης, εος, ὁ, ἡ, viscosus. 2) visci modo lentus & tenax. Ab ἰξός.

Ἰξὺς, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰοβάκχεια, τὰ, sacra Bacchi. Demosth. A seq.

Ἰόβακχος, Bacchus. Hes. A bacchantium voce.

Ἰοβάπτης, ου, ὁ, violarius. Gl. vet. Ab ἴον, *viola*, & βάπτω, *tingo*.

Ἰοβαφὴς, ὲς, violaceus. Ex iisd.

Ἰοβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, nigra, pulcra habens supercilia, ep. feminæ pulcræ. Ex ἴον & βλέφαρον.

Ἰοβολέω, ῶ, sagittas mitto. 2) veneno inficio. A seq.

Ἰοβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui sagittas jaculatur. 2) venenum ejaculans, venenatus. Ex ἰὸς, *sagitta*, vel *venenum*, & βάλλω.

Ἰοβόρος, ου, ὁ, ἡ, venenatus. 2) iracundus. Hesych. Ex ἰὸς & βορά.

Ἰοβόστρυχος, ου, comam nigram habens.

Ἰογλώχιν, ινος, ἡ, femina nigricantes habens pupillas, in modum violæ.

Ἰόδετος, ον, e violis nexus. epith. coronæ.

Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ, ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον & δνόφος, *tenebræ*.

Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. A seq.

Ἰοδόκος, ου, ὁ, ἡ, sagittas recipiens. Ex ἰὸς & δέχομαι.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, niger, rubiginosus. 2) purpureus, violaceus. Ex ἰὸς, vel ἴον & εἶδος.

Ἰόεις, όεσσα, όεν, rubigini obnoxius, ferrugineus. 2) accommodatus ad sagittas conficiendas. 3) niger. Ab ἰὸς, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ου, ὁ, ἡ, violaceo, seu purpureo cingulo circumdatus. Ex ἴον & ζώνη.

Ἰοθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, instar violæ florens, pulcher. Ex ἴον & θάλλω, *floreo*.

Ἰομιγὴς, έος, ὁ, ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰὸς & μίγνυμι.

Ἰόμωρος, ου, ὁ, ἡ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, sagittis occidens. Ex ἰὸς & μόρος, *fatum*. (vel potius a μάομαι. gestiens jacula tractare.)

Ἴον, ου, τὸ, viola, vaccinium.

Ἰονθὰς, άδος, ἡ, lanuginosa, villosa. 2) lentiginosus. A seq.

Ἴονθος, ου, ὁ, lanugo primipili, villus. 2) faciei lentigo.

Ἰό-

Ἰοῦμαι, ῦμαι, rubigine inficior, rubigine corrumpor. ἰωμένος, perf. pass. in partic. Ab ἰός.

Ἰόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, peplum violaceum, purpureum gestans, item nigrum.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.

Ἰοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, e violis corollas nectens. Ex ἴον & πλέκω, necto.

Ἰόππη, ης, ἡ, Joppe. Nomen urbis Ebr. *Pulcritudo*.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordaaes. Nomen fluvii Ebr. *Fluvius*.

ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.

Ἰός, ῦ, ὁ, missile, sagitta, jaculum. 2) venenum. 3) rubigo metallorum, praecipue rubigo aeris, aerugo.

Ἴος, ἴα, ἴον, solus, unus.

Ἰοστέφανος, ου, ὁ, ἡ, coronam e violis gestans.

Ἰότης, ητος, ἡ, consilium. 2) voluntas. ut ἰότητι θεῶν, voluntate deorum. Hom.

Ἰοτόκος, ου, ὁ, ἡ, venenum pariens, venenosus. Ex ἰός & τίκτω.

Ἰοτυπής, έος, ὁ, ἡ, jaculo percussus, sagitta ictus. Ex ἰός & τύπτω, *percutio*.

Ἰού, *Interjectio dolentis*, heu, eheu, o. 2) *exsultantis*, io!

Ἰουδαΐζω, f. ίσω, Judaeorum opiniones, mores sequor vel imitor. Ab Ἰουδαῖος.

Ἰουδαϊκός, ή, όν, Judaicus.

Ἰουδαϊκῶς, *Adv.* Judaice.

Ἰουδαϊσμός, ῦ, ὁ, Judaismus, religio Judaica & imitatio Judaeorum. Ab Ἰουδαΐζω.

Ἰουδαῖος, α, ον, Judaeus. 2) Judaicus. A seq.

Ἰούδας, α, ὁ, Judas. Nomen viri Ebr. *Filius celebrationis*, i. e. *clarus*, *laudatus*.

Ἰουλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubesco. Ab ἴουλος.

Ἰουλίς, ίδος, ἡ, julis, piscis saxatilis. Ab eod.

Ἰουλόπεζοι, naves (apud Lycophronem) quae multos habent remos. Ex eod. & πέζα.

Ἴουλος, ου, ὁ, manipulorum collectorum fascis. 2) cantilena lanam tractantium. 3) prima lanugo e puberum genis efflorescens. 4) lanugo aliarum rerum. 5) bestiola quaedam multipes in parietibus repens. item scolopendra. Ab ἄλος.

Ἰουλοφυέω, ῶ, primam lanuginem emitto. E pr. & φύω, *nascor*.

Ἰουλώ, όος, *contr.* ῦς, ἡ, Ceres. Ab ἴουλος.

Ἰουλώδης, εος, ὁ, ἡ, julo, vermi similis. Ab eod.

Ἰόρ, vox detestantis.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quae fundit sagittas, vel sagittis gaudens. Diana. Ex ἰός & χέω, aut χαίρω.

Ἴπνιος, ία, ιον, qui e furno est, furnaceus. Ab ἰπνός.

Ἰπνίτης, ου, ὁ, ut ἄρτος, panis furnaceus. 2) testaceus. Ab eod.

Ἰπνοκαής, έος, in furno tostus, crematus. Ex eod. & καίω.

Ἰπνοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, qui furnos facit, vel fabricatur. Ex eod. & ποιέω.

Ἰπνός, ῦ, vel ἶπνος, ου, ὁ, furnus. 2) caminus. 3) culina. 4) lampas, lychnus, laterna. 5) sterquilinium. Ab ἴπτω.

Ἰποκτόνος, ου, ὁ, ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex ἴψ & κτείνω.

Ἶπος, ου, ὁ, muscipula, scribitur & ἶπος. Ab ἴπτω.

Ἶπος, ου, ὁ, pressura, onus, poena. Ab eod.

Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, proprie, more fullonum, vexo, affligo. v. ἴπτω. A pr.

Ἱππαγρέται, ῶν, οἱ, equos congregantes. Ita dicebantur tres viri apud Lacedaemonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregarent. Ex ἵππος & ἀγρέομαι, pro ἀγείρομαι, *congrego*.

Ἵππαγρος, ου, ὁ, equus silvester, & ferus.

Ἱππαγωγός, ῦ, ὁ, ἡ, navis equos vehens.

Ἱππαέτης, ου, ὁ, aquila magnitudine equum aequans. 2) animal ex aquila & equo.

Ἱππάζω & ἱππάζομαι, equito, equo vehor.

Ἱππαιχμία, ἡ, certamen equestre. A seq.

Ἱππαίχμος, ου, ὁ, ἡ, qui hasta vel lancea ex equo pugnat. Ex ἵ. & αἰχμή, *cuspis*.

Ἱππάκη, ης, ἡ, s. ἱππάκης, ου, ὁ, caseus equinus. 2) equi coagulum. Ab ἵππος.

Ἱππακοντισταί, οἱ, qui ex equo pugnant jaculis.

Ἱππαλεκτρυών, όνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum.

Ἱππάνθρωπος, ὁ, centaurus.

Ἱππαπαί, vox per jocum ab Aristoph. ficta.

Ἱππάρδιον, ου, τό, hippardium, animal equo simile. ap. Aristot. Ab ἵππος.

Ἱππάριον, ου, τό, equuleus, parvus equus. 2) avis nomen, similis vulpanseri. Dim. ab eod.

Ἱππαρμοστής, ῦ, ὁ, equitatui praefectus.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum magister equitum, praesum equitatui. Ab ἵππαρχος.

Ἱππάρχης, ου, ὁ, idem quod ἵππαρχος.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, praefectura equitum. Ab eod.

Ἱππαρχικός, ή, όν, ad magistratum equitum pertinens. 2) ducendi equitatus peritus. A pr.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, equitum magister, praefectus equitum. Ex ἵ. & ἀρχή.

Ἱππάς, άδος, ἡ, equestris. Ab ἵππος.

Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio, gestatio in equo. 2) equitatus. Ab ἱππάζω.

Ἱππάσιμος, ου, ὁ, ἡ, equitabilis. 2) equis idoneus. Ab eod.

Ἱππαστής, ῦ, ὁ, eques, equitator. Ab eod.

Ἱππαστί, *Adv.* equitantium modo, divaricatis pedibus. Ab eod.

Ἱππάφεσις, εως, ἡ, carceres, locus, unde emittuntur equi, ad currendum in stadio. Ex ἵ. & ἀφίημι.

Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio. 2) munus aurigandi. Ab ἱππεύς.

Ἵππειος, εία, ειον, equester, equinus. A pr.

Ἱππελάτειρα, ἡ, quae equo vincit. 2) quae equum agitat, equo vehitur. Ab ἐλαύνω.

Ἱππέλαφος, ου, ὁ, equicervus, animal formam equi & cervi habens.

Ἱππερμανής, ῦ, ὁ, equorum studiosus.

Ἵππερος, ου, ὁ, equorum amor, equorum studium. Vox ficta ab Aristophane, cum allusione ad morbos, ut ἴκτερος, ὕδερος, ut ἵππερος τῶν χρημάτων fit insanus amor equorum, quo facultates exhauriuntur.

Ἵππευμα, ατος, τό, equitatio. 2) iter equestre, quod ab equite conficitur. Ab ἱππεύω.

Ἱππεύς, έος, ὁ, eques, & *in Plur.* ἱππεῖς, ordo equester. 2) genus cometae. Ab eod.

Ἵππευσις, εως, ἡ, equitatio. Ab eod.

Ἱππευτήρ, ὁ, idem quod seq. & ab eod.

Ἱππευτής, ῦ, ὁ, equitandi peritus. A seq.

Ἱππεύω, f. εύσω, & ἱππεύομαι, equito, vehor equo, mulo, asino. 2) sum eques.

Ἱππηγέτης, ου, ὁ, equorum ductor. Epith. Neptuni. Ex ἵ. & ἡγέτης, *dux*.

Ἱππαγὸς, ὃ, ὁ, ἡ, ut ἱππαγοὶ νῆες, hippagines. Ex ἵ. & ἄγω, *duco*.

Ἱππηδὸν, *Adv.* equorum vel equitantium modo. Ab ἵππος.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex ἵ. & ἐλασία.

Ἱππηλάσιος, ut ἱππηλασίη ὁδὸς, apud Homer. via equitabilis, per quam equi aguntur. Ex ἵ. & ἐλάω.

Ἱππηλατέω, ῶ, f. ήσω, equos agito, equos impello. 2) equito. A seq.

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator equorum. Ex ἵ. & ἐλάτης, ab ἐλαύνω.

Ἱππήλατος, ου, ὁ, ἡ, equitabilis, per quem equi agi possunt. 2) spatiosus, amplus, latus. Ex ἵ. & ἐλαύνω.

Ἱππημολγοὶ, equimulgi, populi. Ex ἵ. & ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἱππιάναξ, ακτος, ὁ, dux equitum.

Ἱππιατρία, vel εία, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria.

Ἱππίατρος, ου, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus.

Ἱππίδιον, ου, τὸ, equuleus, parvus equus. Dim ab ἵππος.

Ἱππικὸν, ὃ, τὸ, mensura, s. intervallum 4. stadiorum.

Ἱππικὸς, ἡ, ὸν, equester. a) equestria artis peritus. Hinc ἡ ἱππικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars equitandi, & τὸ ἱππικὸν, ῦ, scil. πλῆθος equitatus. οἱ ἱππικοὶ, equites. Ab ἵππος.

Ἵππιος, ου, ὁ, equester. Ab eod.

Ἱππιοχαίτης, ου, ὁ, e juba equina, sive setis equinis factus. Ex ἵ. & χαίτη.

Ἱππιοχάρμης, ου, ὁ, equis gaudens, qui equo bellatore in pugna utitur. Ex ἵ. & χαίρω.

Ἱππίσκος, ου, ὁ, equuleus. Dim. ab ἵππος.

Ἱπποβάμων, ονος, ὁ, eques, equester. 2) grandis, qui quasi equo vehitur. Ex ἵ. & βαίνω. Hinc &

Ἱπποβάτης, ου, ὁ, eques.

Ἱπποβήτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἱππόβινος, valde libidinosus. vox ficta ab Aristophane, qui Calliam Hipponici F. libidinosum hominem, vocat Καλλίαν τὸν ἱππόβινον. Ex ἵππος, quod in compositione significat magnitudinem, & βινεῖν, quod actum venereum significat.

Ἱπποβοσκὸς, ὁ, equos pascens, idem quod seq. Ex ἵ. & βόσκω.

Ἱπποβότης, ου, ὁ, qui equos pascit, seu alit, ad certamina potissimum equestria. a) qui opibus & gloria praecellit. Ex iisd.

Ἱππόβοτος, ὁ, ἡ, equis pascendis aptus. Ex iisdem.

Ἱπποβουκόλος, ου, ὁ, ἡ, equiso, equorum pastor seu educator.

Ἱππόβρωτος, ον, & ἱππόβρωτος, ap. Poet. ab equis devoratus. Ex ἵ. & βιβρώσκω.

Ἱππογέρανοι, qui magnis gruibus, ceu equis, vehuntur, ap. Luc. in Vera Hist.

Ἱππόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, linguam equinam habens, seu referens. Hinc τὸ ἱππόγλωσσον, ου, Hippoglossa, frutex, cujus folia linguae equinae similia sunt.

Ἱππογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, rei equinae peritus, qui v. c. equas gravidas ab aliis internoscit. 2) magnanimus. Ex ἵ. & γνώμων.

Ἱππόγυποι, equites, qui vulturibus vehuntur, apud Luc. Ver. Hist. Ex ἵ. & γὺψ, *vultur*.

Ἱπποδαμαστὴς, ῦ, ὁ, id. quod seq. Ex ἵ. & δαμάζω.

Ἱππόδαμος, ου, ὁ, ἡ, equorum domitor, fortis eques. Ex ἵ. & δαμάω, *domo*.

Ἱππόδασυς, εῖα, υ, hirsutus e setis equinis. Ep. galeae, cristam equinam habentis.

Ἱππόδεσμα, ατος, τὸ, vincula equorum, habenae.

Ἱπποδέτης, ου, ὁ, ligans equum. ἱπποδέτης ῥυτὴρ, lorum, quo equus ligatur. Ex ἵ. & δέω, *ligo*.

Ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques.

Ἱπποδοτέω, equum sacrifico. Ex ἵ. & δίδωμι. (sed prava haec videtur esse lectio, melior ἱπποθυτέω. quod v.)

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equester. Ex ἵ. & δρόμος.

Ἱπποδρόμια, τὰ, equiria, ludi Circenses. A seq.

Ἱπποδρόμιος, ου, ὁ, ut ἱπποδρόμιος μὴν, mensis 12. apud Boeotios, in quo equorum cursu certatur. A seq.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equestria seu curulia.

Ἱππόζυγος, ου, ὁ, ἡ, ad modum equi jugalis.

Ἱππόθεν, *Adv.* ex equo. Ab ἵππος.

Ἱπποθῆλαι, οἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, pulli equarum uberibus suppositi.

Ἱππόθοος, ου, ὁ, ἡ, equo velox seu celer. 2) auriga. Hes.

Ἱππόθορος, ου, ὁ, in equas insiliens, admissarius. 2) cantio solita accini equabus coeuntibus ad eas magis exstimulandas. Ex ἵ. & θόρω, *insilio*.

Ἱπποθυτέω, ῶ, f. ήσω, equum sacrifico. Ex ἵ. & θύω. v. ἱπποδοτέω.

Ἱπποκάμπη, ης, ἡ, hippocampus, animal marinum. Ex ἵ. & κάμπη, *eruca*.

Ἱππόκαμπος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἱπποκάνθαρος, ὁ, cantharus equi vicem praestans volaturo in coelum, ap. Comicum.

Ἱπποκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris conficit.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ, hippocentaurus.

Ἱπποκομέω, ῶ, equos curo.

Ἱπποκόμος, ου, ὁ, ἡ, equiso, equorum curator. Ex ἵ. & κομέω, *curo*.

Ἱππόκομος, ου, ὁ, ἡ, e setis equinis confectus. Ex ἵ. & κόμη.

Ἱπποκορυστὴς, ῦ, ὁ, eques, bellator equester: (vel magna galea armatus. v. ἵππος n. 6.)

Ἱπποκρατέω, f. ήσω, equestribus copiis vinco. a) equestribus copiis praesto.

Ἱπποκρατία, ας, ἡ, victoria pugnae equestris.

Ἱπποκρήμνος, ου, ὁ, ἡ, rupium modo grandis, valde asper sicut praecipitia. Vox ficta apud Aristophanem ad asperitatem verborum Aeschyli exprimendam, ἱπποκρήμνα ῥήματα, verba praerupta, alta, aspera.

Ἱπποκροτέω, ῶ, f. ήσω, equis perstrepo.

Ἱππόκροτος, ου, ὁ, ἡ, equis perstrepens.

Ἱππολάπαθον, hippolapathum, herba.

Ἱππολοῦτρα, ας, ἡ, lacus, ubi equi lavantur. Hesych. Ex ἵ. & λούω, *lavo*.

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, frutex quidam equis letalis, 2) equina cupido coitus. 3) amoris veneficium, quod equis innascitur; virus ex equarum naturalibus destillans. Ab ἱππομανής.

Ἱππομανέω, ῶ, equorum insano amore ducor. 2) equio, de equa, quae ad rabiem coitus agitur. 3) libidinis furore, equarum more, exstimulor. A seq.

Ἱπ-

Ἱππομανὴς, έος, ὁ, ἡ, insano amore equorum flagrans. 2) qui equino more libidinis furiis exstimulatur. 3) valde insanus. Ex ἵ. & μαίνομαι, *furo*.

Ἱππομανία, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanum equorum curulium studium.

Ἱππομάραθρον, ου, τὸ, fœniculum silvestre, sativo majus.

Ἱππομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex equo pugno. Ab ἱππόμαχος.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. A seq.

Ἱππόμαχος, ο, ὁ, ἡ, ex equo pugnans. Ex ἵ. & μάχομαι.

Ἱππομάχης, ὁ, ἡ, eques bonus, militiæ equestris peritus.

Ἱππομολγὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, v. ἱππημολγός.

Ἱππόμορφος, ον, equo similis. Ex ἵ. & μορφή.

Ἱππομύρμηκες, ων, οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur. apud Lucianum in Ver. Hist.

Ἱππόνομα, τὰ, merces ex equis & mulis locatis. Hes. Ab ἱππονόμος.

Ἱππονομὰς, άδος, ὁ, equarius, equi pastor. A sq.

Ἱππονόμος, ου, ὁ, equorum pastor. Ex ἵ. & νέμω.

Ἱππονώμας, ου, ὁ, equos agitans. Epith. Solis. Ex ἵ. & νωμάω, *agito*.

Ἱππόομαι, οῦμαι, in equum mutor. Ab ἵππος.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex ἵ. & πεῖρα.

Ἱπποπῆραι, bulgæ, sacculi, folliculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt.

Ἱππόπολος, ου, ὁ, ἡ, equos curans, alens. 2) equester, bellicosus. Ex ἵ. & πολέω.

Ἱππόπορνος, ο, ὁ, ἡ, equæ equientis more, immane libidinosus.

Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus equester.

Ἱπποπόταμος, ου, ὁ, equus fluvialis.

Ἱπποπώλης, ου, ὁ, equorum venditor.

Ἵππος, ου, ὁ, vel ἡ, equus, equa. 2) equitatus. ἡ ἵππος 3) nomen piscis. 4) oculorum quædam affectio cum assidue tremunt, moventurque. 5) pudenda. 6) in compositione significationem auget & magnitudinem in pr. abnormem notat. v. g. ἱππόπορνος, ἱπποσέλινον.

Ἱπποσέλινον, ου, τὸ, apium sativo majus.

Ἱπποσόας, ου, ὁ, equorum agitator: eques. Ex ἵ. & σεύω, vel σόος.

Ἱπποστασία, ας, ἡ, equile, stabulum equorum, statio equorum. Ab ἱπποστάσις.

Ἱπποστάσιον, ου, τὸ, idem, ab eod.

Ἱππόστασις, εως, ἡ, idem.

Ἱπποστράτηγος, ου, ὁ, dux equitum.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, peritia equitandi. A seq.

Ἱππότης, ου, ὁ, eques. Ab ἵππος.

Ἱπποτέκτων, ονος, fabricator equi scil. Trojani.

Ἱππότης, ο, ὁ, eques. Ab ἵππος.

Ἱππότιλος, ο, ὁ, morbus equorum. E pr. & τῖλος, *stercus*.

Ἱπποτοξότης, ο, ὁ, eques sagittarius.

Ἱπποτραγέλαφος, ὁ, bestia, ex equo, hirco & cervo. Ab ἵ. τράγος & ἔλ.

Ἱπποτροφεῖον, τὸ, stabulum equorum.

Ἱπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos alo.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio. Ab ἱπποτρόφος.

Ἱπποτροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq. & a seq.

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui equos alit. Ex ἵ. & τρέφω.

Ἱπποτυφία, ας, ἡ, equina, i. e. magna superbia, inanis gloria. Ex ἵ. & τῦφος.

Ἱπποκρήνη, ης, ἡ, Hippocrene, i. e. equi fons, quem Pegasus in Helicone pedum pulsu elicuit.

Ἱππουρις, ιδος, ἡ, galea cristam e setis equinis habens, setis equinis eomans. 2) cauda equina, herbæ nomen. 3) morbus genitalium, ap. Hippocr. Ex ἵππος n. 5. sive potius ex ἴπος, *tritus*, *pressura* & οὐρά, *cauda*.

Ἱππουρος, piscis nomen. Plin. Hippurus. A sq.

Ἵππουρος, ο, ὁ, ἡ, caudam equinam habens. 2) piscis quidam. 3) sciurus, a magnitudine caudæ. 4) genus muscæ. Ex iisd.

Ἱππόφαες, ἔ-εος, τὸ, frutex qui & ἱπποφυὲς, ubi v.

Ἱππόφαιστον, ου, τὸ, hippophæstum, planta, spina fullonia.

Ἱπποφοβὰς, άδος, ἡ, equis terrorem incutiens, herba quædam, quam equæ in primis aversantur. Ex ἵ. & φόβος.

Ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, equorum pastor. Ex ἵ. & φέρβω, *pasco*.

Ἱπποφορβία, ἡ, equorum cura. Ab iisd.

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, locus pascendis equis. τὰ ἱπποφόρβια, greges equorum, qui aluntur. A seq.

Ἱπποφορβὸς, ὁ, ὁ, equorum pastor. Ex ἵ. A φέρβω.

Ἱπποφορὰς, άδος, ὁ, tolutarius, gradarius.

Ἱπποφυὲς, έος, τὸ, vel. ἱππόφεων, carduus quo fullones utuntur in concinnandis vestibus. Ex ἵ. & φύω, *nascor*.

Ἱπποχάρμης, ο, ὁ, v. ἱππιοχάρμης.

Ἱππώδης, ε ς, ὁ, ἡ, equinus, equo similis. Ab ἵππος.

Ἱππών, ῶνος, ὁ, equile, equorum stabulum. Ab eod.

Ἱππωνία, v. ἱππωνία.

Ἱππωνέω, ῶ, f. ήσω, equos emo.

Ἱππώνης, ου, ὁ, equorum emtor, qui equariam mercaturam exercet. A pr.

Ἱππωνία, & ία, ας, ἡ, equorum emtio. A pr.

Ἴπωσις, ἡ, (rectius ἴπωσις) pressio, pressura, compressio, quasi ab ἱπόω pro ἰπόω.

ἼΠΤΑΜΑΙ, f. πτήσομαι, volo. 2) cito cursu vel impetu feror.

Ἴπτω, & ἴπω, f. ἴψομαι, lædo, noceo.

Ἴπωσις, v. ἴπωσις.

Ἱρὰ vel ἵρα, ἱρῆ, ἱρᾶον, concio, locus, ubi habentur conciones, forum. Ab εἴρω, *dico*.

Ἱρὰ, τὰ, sacra, victimæ. *Jon.* pro ἱερὰ, ἱερεῖα. similiter ἱρὰς, ἱρεία, ἱρέομαι, pro ἱερὰς, ἱέρεια, ἱερέομαι. quæ vid.

ἸΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, arteriæ. Hipp.

Ἰρινόμιγμα, unde ἰρινομίγματος σμήγματι, apud Athenæum, smegmatibus irino oleo s. unguento mixtis, aut etiam irina radice.

Ἴρινος, η, ον, ex iride factus. ἴρινον μύρον, unguentum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις, n. 4.

Ἰροειδὴς, ὲς, iridis speciem habens. E seq. & εἶδος.

ἸΡΙΣ, ιδος, ἡ, iris, arcus cœlestis. dat. pl. ἴρισι, ἴρισσι, ἴρεσι, ἴρεσσι. 2) Iris, Dea, famula Junonis. 3) circulus oculi. 4) herba quædam aromatica.

Ἱρμὸς, ῦ, ὁ, series, consequentia. Hesych. alias εἱρμός. Ab εἴρω, *necto*.

Ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἱργμοφύλαξ. E pr. & φ.

Ἱρὸς, ρὰ, ρὸν, pro ἱερὸς, sub quo videnda etiam cetera, in quibus ι pro ει *Jonice* dicitur.

ἸΡΟΣ, ου, ὁ, Irus, mendicus quidam apud Homerum. 2) pauper, mendicus quivis.

Ἱρρ-

Ἱερουργίαι, ῶν, αἱ, v. ἱερουργία.
Ἴρω, idem quod εἴρω, necto.
ΙΣ, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus. 2) robur, vis.
Ἰσαὰκ, Isaac. Nomen Ebr. ὄκλεπτν. *Ridebit*.
Ἰσάγγελος, ου, ὁ, ἡ, similis angelis, angelicus.
Ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus.
Ἰσάζω, f. άσω, adæquo. Ab ἴσος.
Ἰσαῖος, αία, αῖον, par, æqualis, similis; ut hinc fit apud Nic. ἰσαίας, acc. pl. fem. sed potest & Jonice esse ab ἰσαία pro ἴση, ut σεληναίη pro σελήνη. item nomen Oratoris Græci. Ab eod.
Ἰσαίνω, idem quod ἰσάζω, unde ἰσαινομένη apud Nicandr. Ab eod.
Ἰσάκις, *Adv.* æqualiter, pariter, totidem modis seu vicibus. Ab eod.
ΙΣΑΛΗ, ης, ἡ, vestis e pelle caprina. v. ἴξαλος.
Ἰσανταγωνιστὴς, ου, ὁ, ἡ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἴσος & ἀγωνία.
Ἰσάνεμος, ου, ὁ, ἡ, velocissimus.
Ἰσάξιος, æquivalens, æquipollens.
Ἰσαπόστολος, ου, ὁ, ἡ, par Apostolis.
Ἰσάριθμος, ου, ὁ, ἡ, par numero.
Ἰσαστερος, ον, stellis similis, pulcer, præclarus. Ab ἴσος & ἀστήρ.
ΙΣΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, glastum, herba.
Ἰσατώδης, εος, ὁ, ἡ, ut ἰσατώδης χολὴ, bilis, quæ isatin seu glastum colore refert, i. e. fusca. A præc.
Ἰσαχῶς. *Adv.* totidem modis. æqualiter. Ab ἴσος.
Ἰσεῖον, ου, τὸ, sacrarium Isidis. Ab Ἶσις, *Isis*.
Ἰσηγορέω, ῶ, & ἰσηγορέομαι, οῦμαι, libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος & ἀγορεύω, *loquor*.
Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua, item plena loquendi libertas. 2) juris æquabilitas, status reip. popularis. A pr.
Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ætate par.
Ἰσημερία, ας, ἡ, æquinoctium. Ab ἰσήμερος.
Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, æquinoctialis. A seq.
Ἰσήμερος, ου, ὁ, ἡ, ut ἰσήμερος πυρὸς, apud Theophr. triticum, quod æquinoctio verno seritur. Philox. ἰσήμερος, æquinoctialis.
ἼΣΗΜΙ, scio, novi, cognosco. Theocr. *Dor.* ἴσαμι, scio. Alioquin usitata: ἴσμεν & ἴδμεν, scimus, ἴστε, scitis, pro ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσθι, ἴστω, &c. *sciat*, *sciat*, pro ἴσαθι, ἰσάτω.
Ἰσόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, cui portio æqualis cum ceteris datur, qui parem portionem accipit: Ex ἴσος & μοῖρα, *portio*.
Ἰσήρετμος, ου, ὁ, ἡ, totidem seu æquales remos habens. Eurip. Ex ἴσος & ἐρετμός.
Ἰσήρης, εος, ὁ, ἡ, æqualis, par. Ex ἴσος & ἄρω.
Ἰσόριθμος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰσάριθμος.
Ἰσθμιάζειν, Suidas ait dici ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων, de minus commode salubriterque viventibus. A pr.
Ἰσθμιακὸς, ἡ, ὸν, Isthmiacus, ad Isthmia pertinens. Ab eod.
Ἰσθμιὰς, ιάδος, ἡ, Isthmiaca. Ab ἰσθμός.
Ἰσθμικὸς, ἡ, ὸν, Isthmicus. Ab eod.
Ἴσθμιον, ου, τὸ, quod circa fauces est. 2) ornamentum collare, monile. τὰ Ἴσθμια, scil. ἀγωνίσματα, ludi Isthmici, qui in Isthmo Corinthiaco in honorem Neptuni habebantur. Ab Ἰσθμός.
Ἰσθμιονίκης, ου, ὁ, victor in ludis Isthmicis. Ex seq. & νίκη.
Ἰσθμίτης, ου, ὁ, in Isthmo habitans. 2) Isthmius. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, Isthmo similis. Ex eod. & εἶδος.
ἸΣΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, & ἡ, Isthmus, terra angusta inter duo maria. 2) Isthmus Peloponnesi. ἰσθμοῖ, in Isthmo. ἰσθμόθεν, ex Isthmo. 3) aliquid Isthmo simile, collum. 4) collum clepsydræ.
Ἰσθμώδης, εος, ὁ, ἡ, Isthmo similis, Isthmi formam habens, in modum Isthmi angustus. A pr.
Ἰσιακὸς, ῦ, ὁ, ἡ, indutus more eorum, qui Isidis templum visebant. 2) initiatus Isiacis sacris, sacerdos Isidis. Ab Ἶσις.
Ἴσικιον, ου, τὸ, & ἴσικος, ου, ὁ, lucanica, edulii genus, e carne intrita & minutissime incisa. Videtur latinum, quasi *insicium*, ab *insecando*.
ἾΣΙΣ, ιδος, ἡ. Isis, Dea Ægyptiorum.
Ἴσκω, Hom. ἴσκεν, sciebat, fingebat. 2) adsimulo. 3) dico, poetæ post Homerum.
Ἴσμα, ατος, τὸ, structura, opus, ut sepulcrum, monumentum &c. Ab ἵζω, *colloco*.
Ἰσοβαθὴς, έος, ὁ, ἡ, æque profundus. Ex ἴ. & βάθος.
Ἰσοβαρὴς, ὲς, æque gravis, vel paris ponderis. Ex ἴ. & βάρος.
Ἰσοβασιλεὺς, έως, ὁ, par, vel æqualis regi.
Ἰσόβοιον, bovis pretium æquans. A βοῦς.
Ἰσόβολος, ου, ὁ, ἡ, æqualis ponderis. Hesych. Ex ἴ. & βολή. Aliis ἰσόβολος, ab ὀβολός.
Ἰσόγαιος, ου, ὁ, ἡ, terræ æqualis, par qua terram s. regionem, s. agros. A γαῖα, *terra*.
Ἰσογενὴς, ὲς, æqualis, ejusdem generis. A γένος.
Ἰσογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ejusdem sententiæ ac voluntatis. A γνώμη.
Ἰσογονία, ἡ, par genus, pares natales. A γίγνομαι.
Ἰσογώνιος, ον, æquiangulus. A γωνία.
Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, qui æquali sorte fruitur, quis ejusdem sortis, fortunæ est.
Ἰσοδενδρος, ου, ὁ, ἡ, arborem æquans: i. e. altus, longus. A δένδρον.
Ἰσοδιαιτία, ας, ἡ, æqualitas victus, similitudo in victu.
Ἰσοδιαίτης, ου, ὁ, id. quod seq. ap. Plut. & Luc.
Ἰσοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, æquali seu pari victu cum alio utens. A δίαιτα.
Ἰσόδομος, ου, ὁ, ἡ, æqualiter structus. A δέμω.
Ἰσόδοξος, ον, æque clarus. A δόξα.
Ἰσοδρομέω, ῶ, f. ήσω, cursu æquo, pariter curro & una feror. A seq.
Ἰσόδρομος, ου, ὁ, ἡ, cursu æquans.
Ἰσοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, æque potens sum, æquipolleo. Gl. Vet. ἰσοδυναμοῦντα, æqualia. Ab ἰσοδύναμος.
Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis potestas. Ab eod.
Ἰσοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, æque potens, par. A δύναμις.
Ἰσοδυνάμως, *Adv.* pari vi. A pr.
Ἰσοελκὴς, έος, ὁ, ἡ, par pondere, æquilibris. Ab ἕλκω, *traho*.
Ἰσοεπὴς, ὲς, eandem dicendi potestatem habens. 2) idem dicens. Ab ἔπος.
Ἰσόζυγις, ιος, ὁ, ἡ, q. d. æquijugis, par, æqualis. A ζυγὸς, *jugum*.
Ἰσόζυγος, ου, ὁ, ἡ, idem, ab eod.
Ἰσόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἰσοθεΐα, ας, ἡ, æqualitas cum deo, deitas. A seq.
Ἰσόθεος, ου, ὁ, ἡ, deo par, deo æquiparandus.
Ἰσοκατάληκτος, ου, ὁ, ἡ, æqualiter desinens, similem exitum habens. A καταλήγω.
Ἰσοκέφαλος, ον, par caput habens. A κεφαλή.
Ἰσοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui est in pari discrimine, qui pari periculo se exponit.

Ἰσοκα-

Ἰσοκιννάμωμον, τὸ, qſ. cinnamomo par, caſia.

Ἰσοκλεής, ἐ͂ος, ὁ, ἡ, gloria par. A κλέος, *gloria*.

Ἰσόκληρος, ου, ὁ, ἡ, qui pari cum alio ſorte eſt, cui par portio ſorte obvenit.

Ἰσοκλινής, έος, ὁ, ἡ, æqualiter vergens & inclinans, de æquilibrio. A κλίνω.

Ἰσόκοιλος, ου, ὁ, ἡ, æque concavus.

Ἰσοκόρυφος, ου, ὁ, ἡ, parem verticem habens, ejuſdem altitudinis. A κορυφή, *vertex*.

Ἰσοκράτεια, ſ. ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. A ſeq.

Ἰσοκρατής, έος, ὁ, ἡ, æquali robore præditus, æque potens. A κράτος, *vis*, *poteſtas*.

Ἰσόκρατος, vel ἰσοκρατής, æqualiter temperatus. A κεράννυμι, *miſceo*.

Ἰσόκριθος, ου, hordeo par, menſura aut pretio. A κριθή.

Ἰσοκωλία, ἡ, membrorum æqualitas. A ſeq.

Ἰσόκωλος, ου, ὁ, ἡ, paria membra habens. A κῶλον, *membrum*.

Ἰσολογία, ας, ἡ, par & æqualis ratio. 2) honoris æqualitas, *item*, ἰσηγορία. A λόγος.

Ἰσόλυρος, ου, epith. cantus, ut ἰσόλυρος μέλπεις, par cantui Muſis. A λύρα.

Ἰσόμαχος, ὁ, par in pugna. A μάχη, *pugna*.

Ἰσομεγέθης, εος, ὁ, ἡ, æque magnus, æqualis magnitudinis. A μέγεθος.

Ἰσομερής, έος, ὁ, ἡ, æqualiter particeps. A μέρος, *pars*.

Ἰσομέτρητος, ου, ὁ, ἡ, æquam menſuram habens. A μετρέω.

Ἰσομέτρως, *Adv.* pari menſura. A μέτρον.

Ἰσομέτωπος, ου, ὁ, ἡ, parem, ſ. æqualem frontem habens, de acie: ἰσομέτωποι, æquata acie ſtantes. A μέτωπον.

Ἰσομήκης, εος, ὁ, ἡ, qui pari longitudine ſeu proceritate eſt. A μῆκος, *longitudo*.

Ἰσομίλητος, ου, epith. veſtis, ad modum Mileſiarum factæ, mollis.

Ἰσόμοιος, ου, ſimilis.

Ἰσομοιρέω, ῶ, ſ. ήσω, æqualem portionem capio. 2) tantundem juris habeo. Ab ἰσόμοιρος.

Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab eod.

Ἰσόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, cui portio par & æqualis datur. 2) qui idem juris habet. A μοῖρα, *portio*.

Ἰσόμορος, ου, ὁ, ἡ, idem Heſych. A μόρος, *pars*.

Ἰσομυθέω, ῶ, exquiſite loquor. Heſ. ἰσομυθεῖτε, ἀκριβολογεῖτε. ſi ſana eſt lectio. (ſed videtur eſſe. ut Latinis *aequa* & *vera* pari loco ſunt, ita ἴσα ſunt idem atque τὰ εἰκότα. præterea ἴσος pro bonus ab Homero uſurpatur in illis δαιτὸς ἐΐσης, νῆας ἐΐσας. v. tamen ἰσχυρομυθέω.) A μῦθος.

Ἰσόνειρος, ου, ſomnio ſimilis, inanis, vanus.

Ἰσόνεκυς, υος, ὁ, ἡ, lato defuncto pari.

Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum ſeu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσονομία.

Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum & juris. Ab eod.

Ἰσονομικός, ἡ, ὸν, æquabilitate juris utens. A pr.

Ἰσονομικῶς, *Adv.* æquabiliter. A pr.

Ἰσόνομος, ου, ὁ, ἡ, æquabilitate legum, ſeu juris utens. 2) ἰσόνομος, æquabiliter diſtributus. A νόμος, *lex*, vel νέμω, *diſtribuo*.

Ἰσόνεος, ου, ὁ, ἡ, juvenilis, v. c. vis, qualis in juvenibus eſt.

Ἰσοπάλαιστος, ου, æquans palmi latitudinem. A παλαιστή, *palmus*.

Ἰσόπαλις, ιδος, ἡ, epith. fornacis, ap. Joſeph. ſi ſana lectio. Interp. par tormentum habens.

Ἰσοπαλής, έος, ὁ, ἡ, par in lucta ſeu pugna. 2) par viribus. A πάλη, vel πάλος.

Ἰσόπαλος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iiſd.

Ἰσοπαλῶς, *Adv.* æqualibus viribus in pugna, ſ. lucta. Ab ἰσοπαλής.

Ἰσοπαχής, έος, ὁ, ἡ, æque craſſus. A πάχος, *craſſities*.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. A ſeq.

Ἰσόπεδος, ου, ὁ, ἡ, planus. A πέδον.

Ἰσοπέλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui totidem jugerum eſt, æque magnus. A πέλεθρον.

Ἰσοπενθής, ές, parem luctum, noxam afferens, ſ. habens. A πένθος, *luctus*.

Ἰσοπεριμέτρητος, ου, eundem ambitum habens. A περιμετρέω.

Ἰσόπετρος, ου, durus, ſimilis rupi, ad duritiem.

Ἰσόπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui totidem cubitorum eſt. A πῆχυς, *cubitus*.

Ἰσοπλατής, έος, ὁ, ἡ, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, έος, par latitudo. A πλάτος.

Ἰσοπλάτων, ὁ, Platoni par, comparandus.

Ἰσόπλευρος, ου, ὁ, ἡ, æquilaterus. A πλευρά.

Ἰσοπληθής, έος, ὁ, ἡ, æque plenus, pari multitudine. A πλῆθος.

Ἰσοπολῖται, ῶν, οἱ, cives pari jure utentes.

Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis. 2) æqualitas in jure dando & accipiendo.

Ἰσοπρεσβύς, ὁ, par ætate.

Ἰσόπυρον, τὸ, iſopyrum, planta, alias Phaſiolos.

Ἰσορροπέω, ῶ, ſ. ήσω, æquilibrium facio, ſum æqualis momentis, in neutram partem vergo. 2) æqualibus ſum viribus, æqualis ſum, adæquo. Ab ἰσόρροπος.

Ἰσορροπία, ας, ἡ, æquilibrium. A ſeq.

Ἰσόρροπος, ου, ὁ, ἡ, qui ejuſdem ponderis eſt. 2) par, æquivalens. A ῥέπω.

Ἰσορρόπως, pari vi, valore. A pr.

Ἴσος, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio. ἴσα ὡς, perinde ac, æque ac; ἴσα, totidem. ἴσον & ἴσα, *Adv.* æque, æqualiter.

Ἰσοσθένεια, & ἰσοσθενία, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia. Ab ἰσοσθενής.

Ἰσοσθενέω, ῶ, ſ. ήσω, æquipolleo, æquali polleo robore. A ſeq.

Ἰσοσθενής, έος, ὁ, ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. A σθένος.

Ἰσοσκελής, έος, ὁ, ἡ, æqualia habens crura. 2) æqualia habens latera duo, de triangulo. 3) par, de numero dixit Plato. A σκέλος.

Ἰσόσπριος, ου, ὁ, ἡ, legumini ſimilis. Ab ὄσπριον, *legumen*.

Ἰσοστάδην, *Adv.* contra ſtando ſ. pugnando, pari vi. Ab ἵστημι.

Ἰσοσταθμέω, idem pondus habeo. Ab ἰσόσταθμος.

Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium. Philox. A ſeq.

Ἰσόσταθμος, ου, ὁ, ἡ, par pondere.

Ἰσόστασιος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab ἵστημι.

Ἰσοστατέω, idem quod ἰσοσταθμέω. Ab eod.

Ἰσοστοίχος, ου, ex adverſo reſpondens, oppoſitus, ut ἀντίστοιχος, ubi v.

Ἰσόστροφος, ου, idem quod ἀντίστροφος. A στρέφω.

Ἰσοσυλλαβέω, ῶ, totidem ſyllabas habeo. A συλλαβή.

Ἰσοσυλλάβως, *Adv.* totidem ſyllabis. Ab eod.

Ἰσοτάλαντος, ου, ὁ, ἡ, qui paris eſt ponderis, æquili-

quilibrium faciens. 4) æqualis. A ταλαντον.

Ἰσοταχὴς, ὲς, æque velox. A τάχος, *celeritas*.

Ἰσοταχῶς, *Adv.* pari celeritate. A pr.

Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus. 2) æqualis libertas. Ab ἰσοτελής.

Ἰσοτέλεστος, ον, qui simul absolvitur, expletur. A τελέω.

Ἰσοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo tributum pendit. 2) qui iisdem legibus cum civibus vivit. A τέλος, *vectigal*.

Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, parilitas. 2) æquitas. Ab ἴσος.

Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor & dignitas. 2) par conditio & jus. A seq.

Ἰσότιμος, ου, ὁ, ἡ, æque pretiosus. A τιμή.

Ἰσοτίμως, *Adv.* pari honore, conditione.

Ἰσότοιχος, ον, pares parietes habens.

Ἰσότονος, ου, ὁ, ἡ, qui est æquali tono, eodem accentu.

Ἰσοτόνως, *Adv.* æquali tono. 2) æque, perinde.

Ἰσοτράπεζος, ον, par mensæ, vel par alteri, quoad mensam, h. e. cui sunt dapes pares dapibus alterius. A τράπεζα.

Ἰσοτροπέω, ῶ, f. ήσω, similibus moribus sum. A seq.

Ἰσότροπος, ου, ὁ, ἡ, qui similibus est moribus.

Ἰσότυπος, ου, ὁ, ἡ, eandem habens formam.

Ἰσοτύραννος, ου, ὁ, ἡ, tyrannis par & æqualis.

Ἰσουργέω, paria facio. A seq.

Ἰσουργὸς, ου, ὁ, ἡ, paria faciens. Ab ἔργον.

Ἰσοϋψὴς, έος, ὁ, ἡ, æque altus. Ab ὕψος.

Ἰσοφαρίζω, æquo, æquiparo, quasi ἰσοφερίζω. A φέρεσθαι, ut ἀμφιδὶς, *similis*.

Ἰσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, æqualem partem ferens. 2) paris capacitatis aut mensuræ, ut tantundem ferat, h. e. capiat & teneat v. c. vini, olei. A φέρω, *fero*.

Ἰσοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, æqualis naturæ, essentiæ. Nonn. A φυὴ, *natura*.

Ἰσοχειλὴς, έος, ὁ, ἡ, labra æquans, de mensura, plenus usque ad labra. A χεῖλος, *labium*.

Ἰσόχειρ, ὁ, ἡ, pari robore præditus.

Ἰσόχνοος, ου, ὁ, ἡ, æque lanuginosus.

Ἰσόχορδος, ου, ὁ, ἡ, totidem habens chordas. A χορδή.

Ἰσοχρονέω, ῶ, f. ήσω, tempore eodem vivo. Ab ἰσόχρονος.

Ἰσοχρόνιος, ου, ὁ & ἡ, idem quod sequens.

Ἰσόχρονος, ου, ὁ, ἡ, tempore seu ætate par.

Ἰσόχροος, *contr.* ἰσόχρους, ου, ὁ, ἡ, simili colore præditus. A χροιά, *color*.

Ἰσόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, in quo est æqua alteri parti portio auri. 2) auro par, qui auro rependitur, auro repensus.

Ἰσοψηφία, ας, ἡ, par jus in suffragiis ferendis. 2) paria suffragia. A seq.

Ἰσόψηφος, ου, ὁ, ἡ, qui par est in suffragiis ferendis. 2) parem auctoritatem habens.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ, ἡ, unanimus, amicissimus. 2) similis animo. A ψυχή.

Ἰσοψύχως, *Adv.* pari animo. A pr.

Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo. 2) libro. Ab ἴσος.

Ἰσραὴλ, ὁ, Israel. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Princeps Dei*: unde ἰσραηλίτης & ἰσραηλῖτις.

Ἱστάω, ῶ, ᾷς, ᾷ, sisto. Vid. ἵστημι.

Ἱστέον, serendum. Ab ἵστημι.

Ἵσταμαι in præs. imperf. fut. aor. 1. habet significationem *collocandi*, *statuendi*, & hinc *ponderandi*, *convertendi*, aliasque, ex adjecto substantivo judicandas. at in aor. 2. perf. plusquampert. *standi*, *consistendi*: unde est *a*) de meretrice prostante, *b*) esse, natum, ortum esse. *c*) conquiescere &c, quæ vis & in medio ἵσταμαι obtinet.

Ἱστίη, s. ἱστίη, ης, ἡ, *Jon.* pro ἑστία, focus, Vesta.

Ἱστιητήριον, ου, τὸ, triclinium, locus epulationis, pro ἑστιατήριον, *Jon.*

Ἱστιοδρομέω, ῶ, f. ήσω, solis velis feror, non remis. Ex ἱστίον & δρόμος, *cursus*.

Ἱστιοκώπη, ης, ὁ, navigatio, quæ fit velis & remis.

Ἱστίον, ου, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱστός.

Ἱστιοποιέω, vela facio.

Ἱστιοῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, qui vela suit. 2) dolosus, astutus. Ex ἱς. & ῥάπτω.

Ἱστοβοεὺς, έως, ὁ, it. ἱστοβοὴ, propr. aratri temo. Ex ἱστὸς & βοεύς.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, est in quod reclinatur malus navis. Ex eod. & δέχομαι.

Ἱστοκεραία, ας, ἡ, antenna.

Ἱστοπέδη, ης, ἡ, lignum in media & ima navi, cui inserebatur malus, s. foramen in media navi, cui mali erecti pars inferior inserebatur.

Ἱστοπόνος, ὁ, ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς, n. 2. & 3. & π.

Ἱστόπους, οδος, ὁ, pes textorii mali, seu ligni, e quo stamina suspensa sunt.

Ἱστορέω, ῶ, f. ήσω, inquiro, sciscitor, exploro. 2) viso, lustro. ἱστόρησα, vidi ipse, videndo cognovi. 3) memoriæ trado, litteris prodo. 4) sciscitando vel percontando audio, vel cognosco. Ab ἵστωρ.

Ἱστόρημα, τὸ, res gesta, & quæcunque, quæ audiendo visendove cognoscitur. A pr.

Ἱστορία, ας, ἡ, cognoscendi studium. 2) lustratio locorum. 3) percontatio, inquisitio. 4) commentario. 5) historia, rerum gestarum expositio. 6) scientia. 7) sensus Scripturæ historicus sive litteralis, ap. Scr. Eccl. Ab ἵστωρ.

Ἱστορέω vel ἱστοριάω, ostento, cum affectatione quadam demonstro, ab ἱστόριον. Hipp. ἱστοριαμένη, part. s. præt. perf. pass. s. præs. *Jon.* pro ἱστορημένη.

Ἱστορικὸς, ὴ, ὸν, ad historiam pertinens. 2) historicus, historiarum scriptor.

Ἱστορικῶς, *Adv.* historice, historicorum more. 2) sensu litterali, ap. Script. Eccl.

Ἱστοριογράφος, ου, ὁ, historiarum scriptor. Ex ἱ. & γράφω.

Ἱστόριον, ου, τὸ, argumentum, fides seu probatio rei alicujus, id, unde quod ἱστορεῖται a scrutante & percunctante intelligitur. ap. Hippocr. Ab ἵστωρ.

Ἱστορὶς, ίδος, ἡ, historica traditio, fama, historia.

Ἱστοριοσυγγραφεὺς, έως, ὁ, historiarum scriptor.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus navis. 2) malus s. lignum, e quo stamina, s. tela suspenditur. 3) ipsa tela. Ab ἵστημι.

Ἱστοτρίβης, ου, ὁ, classiarius, socius navalis. E pr. & τρίβω.

Ἱστουργεῖον, ου, τὸ, textrina. A seq.

Ἱστουργέω, ῶ, f. ήσω, telas tracto, telam texo. Ab ἱστουργός.

Ἱστουργία, ας, ἡ, textura, telæ contextio. Ab eod.

Ἰστουργικός, ή, όν, textorius. Hinc ἰστουργική, sc. τέχνη, ars textoria. A seq.

Ἰστουργός, ῦ, ὁ, ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς & ἔργον.

Ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, sciens, peritus. 2) testis, judex, arbiter.

Ἰσχάδιον, ου, τὸ, caricula. Dim. ab ἰσχάς.

Ἰσχαδοπώλης, ου, ὁ, caricarum venditor. Ex ἰσχὰς & π.

Ἰσχαδόπωλις, ιδος, ἡ, caricarum venditrix. Ex iisd.

Ἴσχαιμος, ου, ὁ, ἡ, sistens sanguinem, sistendi sanguinis vim habens. Ex ἴσχω & αἷμα.

Ἰσχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro ἰσχναίνω, ab ἰσχνός. (sed præstat ἰσχναίνω.)

Ἰσχαλέος, έα, έον, macer, tenuis. Ab eod. (sed v. ἰσχναλ. quod melius est.)

Ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo. 2) appeto, desidero, poet. Hinc ἰσχανάα cupit, pro ἰσχανᾷ, per dyalisin, ἰσχανόων, desiderans, cupidus, pro ἰσχανῶν. Ab ἴσχω.

Ἰσχάνω, poet. comprimo, contineo. Ab eodem.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, carica, ficus arida. 2) ficus quævis. Ab ἰσχνός.

Ἰσχιαδικός, ή, όν, ad coxendicis dolores faciens. 2) coxarum dolores patiens. Ab ἴσχις.

Ἰσχιάζω, e coxa laboro. Ab ἰσχίον.

Ἰσχιακός, ή, όν, idem & ab eod.

Ἰσχιὰς, άδος, ἡ, ut ἰσχιὰς νόσος, coxendicis dolor. A seq.

Ἰσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. A seq.

ἸΣΧΙΣ, εως, ἡ, lumbus. Hesych.

Ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνός.

Ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis. Ab eodem.

Ἴσχνανσις, εως, ἡ, attenuatio, macies. Ab ἰσχναίνω.

Ἰσχναντικός, ή, όν, extenuandi & emaciandi vim habens. Ab eod.

Ἰσχνασία, ας, ἡ, macies. Ab eod.

Ἰσχνοεπέω, nimis tenuiter ac subtiliter loquor. Ex ἰσχνὸς & ἔπω.

Ἰσχνολογέω, idem. Ab ἰσχνολόγος.

Ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta disputatio. A seq.

Ἰσχνολόγος, ὁ, subtilis disputator.

Ἰσχνομυθέω, ῶ, subtiliter loquor. Hesych. Suid. ἰσχνομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες. Ex ἰ. & μῦθος.

Ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiæ ineptæ. Hes. Suid. Ex iisd.

Ἰσχνοπέδη, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.

Ἰσχνόπορος, ου, ὁ, ἡ, meatus tenues habens.

Ἰσχνὸς, ή, όν, macer, gracilis, tenuis, attenuatus, proprie & methaphorice. Ab ἴσχω.

Ἰσχνοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuia habens crura. A σκέλος.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas. Ab ἰσχνός.

Ἰσχνουργὸς, όν, subtiliter factus, elaboratus. epith. vestis. Ab ἔργον.

Ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecillitas. 2) linguæ hæsitatio. A seq.

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ & ἡ, qui gracili & tenui voce est. 2) cui vox supprimitur, & repente sistitur ac deficit inter loquendum. A φωνή.

Ἰσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχνός. ἰσχνοῦται, extenuatur.

Ἰσχνῶς, tenuiter. Ab eod.

Ἰσχουρία, ας, ἡ, obstructio vesicæ, urinæ in vesica repressio. Ex ἴσχω & οὖρον, urina.

Ἰσχυρίζω, assevero, affirmo. A seq.

Ἰσχυρίζομαι, f. ίσομαι, & ἰσχυριοῦμαι, unde v. præc. contendo viribus. 2) nitor, fiduciam colloco, pro defensione utor. 3) assevero, affirmo. Ab ἰσχυρός.

Ἰσχυροβελὴς, ές, adversus sagittarum ictus validus, epith. poet. ocrearum vel loricæ. Ex eod. & βέλος.

Ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in sententia tuenda, propositum tenax. A seq.

Ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, obfirmatus in sententia, tenax propositi. Ex ἰσχ. & γνώμη.

Ἰσχυρόδετος, ον, valide victus, s. ligatus.

Ἰσχυροποιέω, ῶ, robustum, validum reddo, corroboro, confirmo. v. c. argumentis. ἰσχυροποιοῦμαι, corroboror.

Ἰσχυροπότης, ου, ὁ, avide, multum bibens.

Ἰσχυροπράγμων, ὁ & ἡ, gravia, fortia ausus. A πρᾶγμα.

Ἰσχυρόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, radicem validam habens, seu agens. A seq. & ῥίζα.

Ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰσχύς.

Ἰσχυρόω, ῶ, f. ώσω, corroboro, confirmo. 2) nuncio. A pr.

Ἰσχυρῶς, *Adv.* valde, vehementer, enixe. Ab eod.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.

Ἰσχυτήριος, α, ον, idem quod ἰσχυρός. A seq.

Ἰσχύω, f. ύσω, robustus sum. 2) potens sum, polleo, possum. Ab ἰσχύς.

Ἴσχω, habeo, teneo. 2) occupo, occupatum possideo. 3) cohibeo, coerceo, reprimo, impedio, repello. 4) retineo. 5) valeo, de pretio interno nummi. ἴσχομαι, hæreo, sisto gradum, desino. Ab ἔχω.

Ἰσωνία, ας, ἡ, pretium par. Ex ἴσος & ὠνέομαι.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ, ἡ, cognominis. Ex eod. & ὄνομα.

Ἴσως, *Adv.* æqualiter, æque, pariter. 2) fortasse, forsitan.

Ἴσωσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἰσόω.

Ἰταμὸς, ή, όν, temerarius, præceps, protervus. trux, petulans, impudens. Ab ἴτης.

Ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia. A pr.

Ἰταμῶς, *Adv.* proterve, impudenter. Ab eod.

Ἰτέα, ας, ἡ, & ἰτέη, ης, ἡ, salix.

Ἰτέϊνος, ΐνη, ϊνον, salignus, e salice. A præc.

Ἰτέον, eundum. Ab εἶμι, eo.

Ἰτεὼν, ῶνος, ὁ, salicetum, salictum, locus consitus salicibus. Ab ἰτέα.

Ἴτης, ου, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens. 2) magnanimus, animosus. Ab εἶμι, eo, quasi qui recta pervadit, & a nulla re se sisti & inhiberi patitur.

Ἰτητικὸς, ή, όν, temerarius, præceps. 2) temerarium reddens. A pr.

Ἰτουραία, ας, ἡ, Ituræa. Nomen regionis Syr. *Montosa*.

Ἴτρια, τὰ, sumen, abdomen. 2) bellaria dulciaria opera. Hinc

Ἰτριοπώλης, ου, ὁ, dulciariorum venditor.

Ἴτρον, τὸ, abdomen, s. venter ap. Philon. item inguina, ut ἦτρον.

Ἴτυς, υος, ἡ, circumferentia & curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo.

Ἰυγὴ, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab ἰύζω.
Ἰυγμὸς, ᾶ, ὁ, idem, stridor. Ab eod.
Ἴυγξ, γγος, ἡ, motacilla, avicula veneficis in usu. 2) illecebræ amoris. 3) illecebræ quævis. 4) desiderium, cupiditas. (f. q. ab ἴσω, *unio, jungo*. est omne animos jungens, uniens.)
Ἰύζω, acutum clamo, strideo, cano.
Ἰυκτὴς, ῦ, ὁ, acutum clamans, stridens, it. cantor. A pr.
Ἴφθιμος, υ, ὁ, ἡ, vel ἴφθιμος, ἰμη, ιμον, robustus. 2) fortis, generosus, animosus. A sq.
Ἶφι, *Adv.* valide, fortiter, magno animo. Ab ἶς. f. inuf. ἶφις, *vis*.
Ἰφιγένητος, ου, Epith. ignis in fr. Orphei. E pr. & γίγνομαι.
Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceorum, ab Iphicrate dictorum.
Ἴφιον, pingue, ut hinc sit ἴφια μῆλα, apud Hom. item magnum, speciosum. Ab ἶφι.
Ἰχθύα, ας, & ἰχθύη, ης, ἡ, pellis arida marinæ squatinæ. 2) ferreus unguis, cujus usus est in detractione & sectione foetus. 3) limatura, scobs, cæmentum. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυάω, ῶ, piscor. Hinc ἰχθυάα, apud Hom. pro ἰχθυᾷ & ἰχθυάασκον, Jon. pro ἰχθύων, ἰχθύαον.
Ἰχθυβολεὺς, έως, ὁ, qui tridente pisces figit, piscator.
Ἰχθυβολέω, ῶ, pisces tridente figo, piscor. A sq.
Ἰχθυβόλος, ω, ὁ, ἡ, pisces tridente figens, piscator. Ex ἰχθὺς & βάλλω.
Ἰχθυβόρος, ου, piscivorus. Ex eod. & βορά.
Ἰχθύδιον, υ, τὸ, pisciculus. Dim. ab ἰχθύς.
Ἰχθυδόχος, ου, pisces capiens, continens. Ex eod. & δέχομαι.
Ἰχθύη, ης, ἡ, vide ἰχθύα.
Ἰχθυήματα, ων, τὰ, squamæ piscium. 2) scobs, ramentum. 3) cortex. Ab ἰχθυάω.
Ἰχθυηρὸς, ρά, ρὸν, pisculentus, piscarius. 2) aptus ad pisces. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυϊκὸς, ἡ, ὂν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, piscaria porta. Ab eod.
Ἰχθυόκεντρον, τὸ, fuscina, tridens.
Ἰχθυοβολεὺς, έως, ὁ, idem quod ἰχθυβολεύς.
Ἰχθυοβολέω, ῶ, idem quod ἰχθυβολέω.
Ἰχθυοβόλος, υ, ὁ, ἡ, idem quod ἰχθυβόλος.
Ἰχθυόβρωτος, ω, ὁ, ἡ, a piscibus depastus, aut depascendus. Ex ἰ. & βιβρώσκω.
Ἰχθυοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, pisci similis. Ex ἰ. & εἶδος.
Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piscosus. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυοθήρας, υ, ὁ, piscator. Ex ἰ. & θήρα.
Ἰχθυοθηρατικὴ, ῆς, ἡ, piscatoria. Ex ἰ. & θηράω, *rapio*.
Ἰχθυοθηρατὴρ, ῆ, piscator.
Ἰχθυοθηρικὸς, ἡ, ὂν, piscatorius. Ab ἰχθυοθήρας.
Ἰχθυόθηρον, vel ἰχθυόθηρον, rapum terræ.
Ἰχθυοκένταυρος, ου, Tritonis Epith. apud Licophr.
Ἰχθυοκόλλα, ας, ἡ, ichthyocolla, piscis, cui glutinosum est corium, ipsum illud gluten.
Ἰχθυολκὸς, ῦ, ὁ, qui pisces reti e mari vel flumine extrahit, piscator. Ex ἰ. & ἕλκω.
Ἰχθυολογέω, ῶ, de piscibus dissero. A sq.
Ἰχθυολόγος, ω, ὁ, qui de piscibus disserit.
Ἰχθυολύμης, ὁ, pisces multos absumens. Vox comica, de Atheniensibus. Ex ἰ. & λύμη, *pernicies*.
Ἰχθυόμαντις, εως, ὁ, ex piscibus futura prædicens.

Ἰχθυονόμος, υ, ὁ & ἡ, piscibus imperans, piscibus jus dicens. Appian. Ex ἰ. & νέμω.
Ἰχθυοπώλαινα, ης, ἡ, piscium venditrix. Ab ἰχθυοπώλης.
Ἰχθυοπωλεῖον & ἰχθυοπώλιον, υ, τὸ, taberna piscaria, forum piscarium. A sq.
Ἰχθυοπώλης, υ, ὁ, piscium venditor.
Ἰχθυοπωλία, ἡ, negotiatio piscaria. A pr.
Ἰχθυοτροφεῖον, υ, τὸ, piscium vivarium, cetarium, locus, ubi pisces aluntur.
Ἰχθυοτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui piscibus alendis delectatur. A sq.
Ἰχθυοτρόφος, υ, ὁ, ἡ, qui pisces alit, piscinarius. Ex ἰ. & τρέφω.
Ἰχθυουλκὸς, ῦ, ὁ, ἡ, idem quod ἰχθυολκός.
Ἰχθυοφαγέω, ῶ, piscibus victito. Ab ἰχθυοφάγος.
Ἰχθυοφαγία, ἡ, victus e piscibus. A sq.
Ἰχθυοφάγος, υ, ὁ & ἡ, qui piscibus vivit, qui pisces comedit. E sq. & φαγεῖν.
Ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis.
Ἰχθυώδης, εος, ὁ, ἡ, piscosus, pisculentus. 2) pisci similis. A pr.
Ἰχθυωδῶς, *Adv.* piscium modo. A pr.
Ἰχνεύμαι, ῶμαι, vestigo. Ab ἴχνος.
Ἰχνεία, ας, ἡ, vestigatio, indagatio. Ab eod.
Ἰχνελάτης, ω, ὁ, vestigator.
Ἴχνευμα, ατος, τὸ, vestigatio. Ab ἰχνεύω.
Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quasi investigator, sc. Crocodili. 2) genus vespæ. Ab eod.
Ἴχνευσις, εως, ἡ, indagatio, vestigatio. Ab eod.
Ἰχνευτὴς, ῦ, ὁ, vestigator, indagator. A sq.
Ἰχνεύω, f. εύσω, vestigo, vestigiis consequor. Ab ἴχνος.
Ἰχνηλασία, ας, ἡ, investigatio. Ab ἰχνηλάτης.
Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, investigo. A sq.
Ἰχνηλάτης, ω, ὁ, investigator, indagator, qui aliquid vestigando consequitur. Ex ἴχνος & ἐλαύνω, *persequor*.
Ἴχνιον, υ, τὸ, vestigium. Ἴχνια, τὰ, vestigia. Dim. ab ἴχνος.
Ἰχνοβάτης, υ, ὁ, qui vestigiis insistit. Ex eod. & βαίνω.
Ἰχνογραφία, ας, ἡ, descriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex eod. & γράφω.
Ἰχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, cassis.
Ἴχνος, εος, τὸ, vestigium, ima pars pedis. 2) vestigium, signum, quod pes solo vel alii rei molli imprimit.
Ἰχνοσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, vestigia lustro, investigo.
Ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum e vestigiis. A pr.
Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, sanies, tabum, pus. 2) humor ferosus, vel eruor, proprie deorum, secundum Homerum.
Ἰχωρίζω, puro, Gl. vet. unde ἰχωρισμένος, suppuratus. A pr.
Ἰχωροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, humoris serosi speciem habens, saniem referens. Ab eod. & εἶδος.
Ἰχωρρόέω, ῶ, fanie fluo. Ex eod. & ῥοή.
Ἰχωρώδης, ες, idem. Ab ἰχώρ.
Ἴψ, ἰπὸς, ὁ, pl. ἶπες, vermis cornua arrodens. 2) vermis vites infestans. Ab ἴπτω, *lædo*.
Ἰῶ, vox lætantium & lamentantium.
Ἰωαθὰμ, ὁ, Joatham. Nomen viri Ebr. ἄμεμπτος. *A deo perfectus*.
Ἰωακεὶμ, ὁ, Joachim. Nomen viri Ebr. ἀναστήσει. *Dominus excitabit*.
Ἰωάννα, Joanna. Nom. Ebr. *Gratiosa*.
Ἰωάννης, ου, ὁ, Joannes. Nomen Ebræum, *Gratiosus*.

Ἰωα-

Ἰωάννης, ου, ὁ, Joannes. Nomen Ebræum, idem.
Ἰώβ, ὁ, Jobus. Nomen viri Ebr. *Ejulans*.
ἸΩΒΗΛΑΙΟΣ, ου, ὁ, Jubilæus.
ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, tegmen, quies, litus. 2) vox, clamor.
Ἰώδης, εος, ὁ, ἡ, violaceus, violæ fimilis. 2) rubiginofus, ferrugineus. 3) venenofus. Ab ἴω vel ἰός.
ἸΩΗ', ῆς, ἡ, vox, clamor. 2) flatus.
Ἰωὴλ, ὁ, Joel. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Adquiefcit*.
Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, perfecutio, impetus, quafi διωκὴ, a διώκω, *perfequor*. in accuf. ἰῶκα, per metaplafmum pro ἰωκήν.
ἸΩΝ, ωνος, ὁ, Jon, filius Xuthi, nepos Hellenis. 2) Jonicus.
Ἰὼ, *Interject.* eho, heus! Ab ἰὼ.
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. Nomen viri Ebr. *Columbus*.
Ἴωνες, Ἰάονες, οἱ, Jones, populus Græcus. Ab Ἴων.
Ἰωνιὰ, ᾶς, ἡ, violetum, locus, ubi nafcuntur violæ. Ab ἴον.
Ἰωνία, ας, ἡ, Jonia, regio. Ab Ἴων.
Ἰωνίζω & Ἰωνιάζω, Jonas imitor. Ab eod.
Ἰωνικὸς, ή, ὸν, qui Jonum eft, Jonum proprius, Jonicus. Ab eod.
Ἰωνικῶς, *Adv.* Jonice, Jonum more. A pr.
Ἰωνὶς, ίδος, ἡ, Jonica mulier, res. Ab Ἴων.
Ἰωξις, εως, ἡ, idem quod ἰωχμὸς, & ab eod.
Ἰωρὰμ, ὁ, Joram. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *A Domino excelfus*.
Ἰωρὸς, οῦ, ὁ, locus montanus. 2) mons. 3) veftibulum domus. 4) veftibuli feu domus cuftos. Ab ὦρος, *cuftos*.
Ἰωσαφὰτ, Jofaphat. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Dominus judicat*.
Ἰωσῆ, Ἰωσῆς, Jofe, Jofes. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, pro Ἰωσὴφ vel Ἰώσηπος.
Ἰωσὴφ, ὁ, Jofeph. Nom. viri Ebr. indecl. *Addet*.
Ἰωσίας, ου, ὁ, Jofias. Nomen viri Ebr. *Qui eft a Domino*.
Ἰῶτα, τὸ, Jota. Nomen litteræ Gr. ἄκλιτον.
Ἰωτακισμὸς, οῦ, τὸ, vitium, cum jota fupra modum extenditur. Diom. quafi ab ἰωτακίζω.
Ἰωτογραφέω, per jota fcribo, cui opponitur, per δίφθογγον h. e. ει. Vox Grammaticorum.
Ἰωχμὸς, ὃ, ὁ, perfecutio, hoftilis infeftatio. Pro διωχμὸς, a διώκω.
ἸΩΨ, ἰωπὸς, ὁ, Jops, pifcis nomen.

K

K Decima littera Græcorum, Κάππα, ab Ebr. Caph. 2) in numeris, *viginti*, & lineola fuppofita, κ, *viginti millia*.
Κάβαισος, vorax, qui fatiari nequit. A κάβος.
Καβάλλης, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius.
Καβαλικὸς, ή, ὸν, luctandi, vincendi, dejiciendi peritus, bonus luctator. A feq.
Καβάλλω pro καταβάλλω, vid.
Καβειριάζομαι, Cabirorum ritus imitor, perago.
Καβειρικὸς, ή, ὸν, Corybantius, a Cabiris fieri, cani folitus. A fq.
Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Fœm.* καβειρίδες.
Κάβη, ης, ἡ, cibus. Suid. quafi a κάπτω, *edere*.
Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, larus, avis vorax. 2) verfutus, vafer. Lex. Græc. Ab eod.
ΚΑΒΟΣ, ου, ὁ, menfuræ frumentaceæ genus.
Καγκαίνω, arefacio, torreo. v. κάγκανος. A καίω, καύω.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, cancamum, lacrima ligni Arabici.
Κάγκανον, τὸ, herba quædam.
Κάγκανος, ον, aridus. ξύλα κάγκανα. Hom. τὰ κάγκανα etiam fubft. dicuntur. A καγκαίνω.
Καγχάζω, cachinnor, convicior.
Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo. 2) exfulto gaudio. καγχαλόων pro καγχαλῶν, καγχαλάων. A pr.
Καγχασμὸς, οῦ, ὁ, cachinnatio, rifus effufus. Ab eod.
Καγχαστὴς, οῦ, ὁ, qui effufius ridet. Ab eod.
Καγχαστικὸς, ή, ὸν, idem & ab eod.
Καγχρυδίας, ου, ὁ, ut καγχρυδίας ἄρτος, panis hordeaceus, alias καχρυδίας.
Κάγχρυς, f. κάγχρυ, roris marini fructus. Diofc. Etiam fine γ.
Κάχρυς, αἱ, hordei farina, alias κάγχρυς. A καγχαίνω, contr.
Καδδὸς, καδδίον, καδδίσκος, vide κάδος, κάδιον.
Καδμεία, ας, ἡ, fc. πόλις vel ἀκρόπολις, arx Thebana. A Κάδμος.
Καδμεία, five καδμία, ας, ἡ, lapis arofus. 2) medicamentum metallicum.
Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmeus. Καδμεῖοι, Thebani, pofteri Cadmi. A Κάδμος.
Καδμείωνες, οἱ, Thebani. Ab eod.
Καδμηὶς, ίδος, ἡ, Cadmea, Thebana. Ab eod.
Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris, Ægyptius, & arcis Cadmeæ in Bœotia poftea conditor. Ex Hebr. *orientalis*.
Καδίον, ου, τὸ, parvus cadus, fitella. 2) pera. Dim. a κάδος.
Καδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eodem.
Καδοποιὸς, οῦ, ὁ, cadorum fabricator. A fq. & ποιέω.
Κάδος, ου, ὁ, cadus, vas vinarium. 2) fitella fuffragiorum.
ΚΑΔΥΤΑΣ, ου, ὁ, herbula Syriaca arboribus & fpinis fe circumvolvens.
Καίζω, f. κάσω, orno, excolo, inftruo. Unde Poet. κεκασμένος, ornatus, perf. part. paff. ἐκέκαστο, plufqpf. paff. ornatus erat.
Καθὰ, *Adv.* velut, ficut. E κατὰ & ἅ.
Καθαγιάζω, f. άσω, confecro. 2) cremo.
Καθαγίζω, f. ίσω, confecro. 2) folvo jufta, peragο exfequias. 3) adoleo, cremo, uro.
Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, confecratio. 2) parentatio, parentalia. A pr.
Καθαγνίζω, f. ίσω, purifico. 2) expio.
Καθαιμακτὸς, ὃ, ὁ, ἡ, valde cruentatus, cruore perfufus. A fq.
Καθαιμάσσω, f. άξω, cruento.
Καθαιματόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Καθαιμος, ου, ὁ, ἡ, cruentus. E κατὰ & αἷμα.
Καθαίρεσις, ἡ, deftructio, demolitio, etiam tropice. 2) cædes. A καθαιρέω.
Καθαιρετέος, έα, έον, evertendus. Ab eod.
Καθαιρέτης, ου, ὁ, everfor, vaftator, etiam tropice. 2) interfector. Ab eod.
Καθαιρετικὸς, ή, ὸν, evertendi, perdendi, minuendi vim habens. A pr.
Καθαιρέω, ῶ, detraho, everto, deftruo, perdo. proprie & metaphor. 2) victum interficio. 3) cohibeo, comprimo. 4) extenuo, deprimo. καθελεῖν, aor. 2) inf. deducere, dejicere, minuere. part. καθελών, qui minuit, &c. καθαιροῦμαι, ἔομαι, dejicior, evertor, imminuor. καθαιρεθεὶς, aor. 1. depofitus, dejectus, &c.
Καθαίρω, f. αρῶ, p. ηρκα, purgo, mundo. 2) luftro, expio.

expio. 3) flagris cædo. aor. 1. ἐκάθηρα, purgavi. paſſ. ἐκαθάρθην, part. καθαρθεὶς, purgatus.

Καθάλλομαι, deſilio.

Καθαλμὸς, ὁ, ὁ, ἡ, aliquantum ſalſus. 2) ſalſus. Nicand. E κατὰ & ἅλμη, *ſalſugo*.

Κάθαλ☉, ου, ὁ, ἡ, ſale conſperſus. 2) ſubſalſus. Ab ἅλς.

Καθαμαξεύω, plauſtrum per aliquem locum agito. Hinc in uſu καθημαξευμένος, in perſ. paſſ. tritus, trivialis, καθαμαξευθὲν, aor. 1. paſſ. tritum.

Κάθαμμα, ατος, τὸ, vinculum, nodus. Ab ἅπτω, *necto*.

Καθαμμίζω, arena obruo. E κ. & ἄμμος.

Καθάπαν, pro καθ' ἅπαν, *Adv.* omnino, univerſe.

Καθάπαξ, *Adv.* omnino, prorſus, ut ſimplex.

Καθάπερ, *Adv.* ſicut, veluti, quaſi.

Καθαπερανεὶ, idem.

Καθαπερεὶ, idem.

Καθαπλόω, explico, expando.

Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, invectivus, mordax, laceſſendi vim habens. A ſq.

Καθάπτομαι, attingo, tango. 2) impeto, laceſſo, pungo, mordeo, percutio. 3) manus injicio, invado. F. καθάψομαι, aor. 1. καθηψάμην, καθῆψω, tetigiſti, pupugiſti.

Καθαπτὸς, ἡ, ὸν, ligatus, adſtrictus, inductus. A ſq.

Καθάπτω, adapto, annecto, necto, alligo, aor. 1. καθῆψα.

Καθάρειος, ου, ὁ, ἡ, mundus, munditiei ſtudioſus & ſervans. A καθαίρω.

Καθαρειότης, ἡ, mundities. A pr.

Καθαρεύω, & καθαριεύω, f. εύσω, purgo. 2) ſum purus. A καθαρός.

Καθαρίζω, f. ίσω, purgo, mundo. Ab eod.

Καθάριος, ου, ὁ & ἡ, mundus, munditiem ſervans, lautus, delicatus, Philox. Ab eod.

Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas. A pr.

Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, purgatio. 2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

Καθαρίως, *Adv.* munde, cum ſtudio munditiei. 2) eleganter. 3) bona fide, nil mentiendo. A καθάριος.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles & abjecti, qui ad expiandum adhibentur. 2) ſacri & piaculares. A καθαίρω, *purgo*.

Καθαρμόζω, f. όσω, adapto, compono.

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, purgatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαροποιέω, ῶ, purifico, purgo.

Καθαρὸς, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, ſincerus, merus, candidus. 2) impermixtus, ſimplex. 3) qui ſe non contaminavit ſcelere. 4) expeditus, nullis obſtaculis impeditus. 5) præſtans, excellens. ἄρτος καθαρὸς, purior panis. Gloſſ. vet. ſiligineus. A καθαίρω.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities. 2) puritas, innocentia. A καθαρός.

Καθαρπάζω, corripio, diripio.

Καθάρσιον, ου, τὸ, ſcil. ἱερεῖον, expiatio, luſtratio, piaculum. καθάρσια, ſacra expiatoria, piacula. A ſq.

Καθάρσιος, ου, ὁ, ἡ, ſc. θυσία, luſtralis, expiatorius. A ſq.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio. 2) expiatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαρτέον, purgandum. Ab eod.

Καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, purgator. 2) luſtrator, expiator. Ab eod.

Καθαρτήριος, ου, ὁ, ἡ, purgandi vim habens, expiatorius. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, ſc. ἐπιτηδεύματα, purgationes, & τὸ πῦρ τὸ καθαρτήριον, ignis purgatorius. A pr.

Καθαρτὴς, οῦ, ὁ, purgator. 2) expiator, luſtrator. Ab eod.

Καθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgandi vim habens. 2) luſtralis. A καθαίρω.

Καθαρύλλος, ου, ὁ, ἡ, Dim. a καθαρὸς ἄρτος τῶν καθαρύλλων, Alexis, panis purior, vide καθαρός.

Καθαρῶς, *Adv.* pure, nitide. 2) dilucide, manifeſte. 3) pura mente, candide, ſincere. 4) prorſus, omnino. Ab eod.

Καθαυαίνω, areſacio, ſicco.

Καθαυτὸ, *Adv.* ſeorſum. 2) per ſe. 3) penes ſe. 4) ſua ſponte. 5) ſuo arbitrio. Pro κατὰ ἑαυτό.

Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, ſuggeſtum. 2) ſedes, ſella, ſedile. 3) locus exonerandæ alvo. 4) obſidio. 5) ſeſſio. 6) habitus ſedentis.

Καθέζομαι, ſedeo. F. καθεδοῦμαι, ſedebo. 2) καθέζεσθαι, etiam caſtra dicuntur alicubi aliquamdiu manentia. Dicitur 3) de ſupplicibus, qui ad aram confugerunt. 4) de meretricibus, quæ in cella ſe proſtituunt. A κατὰ & ἕζομαι.

Καθειμένως, *Adv.* remiſſe, parce, demiſſe. A καθειμένος, partic. perſ. paſſ. a καθίημι.

Καθείργνυμι & καθειργνύω, coerceo, cohibeo. A ſq.

Καθείργω, f. ξω, idem aor. 1. καθεῖρξα. partic. perſ. paſſ. καθειργμένος, eleganter de gemma auro vel argento alligata.

Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coercitio, cuſtodia carceris. A pr.

Καθεὶς, unuſquiſque ſigillatim, unus poſt alium. Ex κατὰ & εἷς.

Καθεκάστην pro καθ' ἑκάστην, ſcil. ἡμέραν, quotidie, in dies. καθέκαστον, pro καθ' ἕκαστον, καθέκαστα, ſingulatim.

Καθεκούσιος, ου, ὁ, ἡ, voluntarius. Ex κατὰ & ἑκούσιος, quod idem ſignificat.

Καθεκτέον, retinendum eſt. A κατέχω.

Καθεκτικὸς, ἡ, ὸν, continens, retinens. A ſq.

Καθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui contineri aut detineri poteſt. 2) τὸ καθεκτὸν, quod fieri poteſt. A κατέχω.

Καθεκτῶς, *Adv.* ut contineri, ſ. retineri queat.

Καθελκυσμὸς, ὁ, detractio. A ſq.

Καθελκύω, f. ύσω, detraho.

Καθέλκω, f. ξω, idem. καθέλκειν & καθελκύσαι τὰς ναῦς, naves in mare deducere.

Κάθεμα, ατος, τὸ, monile e variis gemmis in pectus mulierum deſcendens, ornamentum collare. A καθίημι, *demitto*.

Καθεξῆς, *Adv.* ordine, deinceps. E κατὰ & ἑξῆς.

Κάθεξις, εως, ἡ, retentio, conſervatio. 2) detentio. A κατέχω, *detineo*, *retineo*.

Καθερπύζω, f. ύσω, repo, ſerpo.

Καθέρπω, idem. 2) ſerpendo deſcendo, item deſcendo ſimpl.

Κάθεσις, εως, ἡ, ſedes, domicilium, deverſorium. 2) demiſſio, dejectio. 3) immiſſio, ſubornatio. 4) inſectatio. A καθίημι.

Καθεσμὸς, οῦ, ὁ, conſeſſus, ſedes. A καθέζομαι.

Καθεστηκότες, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam & gravem: 2) καθεστηκότα, ſtata, certa, fixa; item bene conſtituta. A καθίστημι.

Καθεστηκότως, *Adv.* compoſite, rite, decenter, animo compoſito & moderato. A καθεστηκὼς, quod eſt a καθίστημι.

Καθεστήκω, conſto, perſto, conſtanter permaneo, ut hinc ſit fut. 1. καθεστήξω, καθεστήξει, conſtabit.

Καθο-

Καθεστῶτα, ων, τὰ, status præsens, pro καθεστηκότα. A καθίστημι, constituo.

Καθετὴρ, ῆρος, ὁ, immissor. Instrumentum chirurgicum, quod per genitalia inferitur vesicæ, ad eliciendam urinam. 2) linamentum tortum, quod ulceribus immittitur. 3) redimiculum, Philox. A καθίημι.

Καθετηρισμὸς, ὁ, operatio per catheterem. A præced.

Καθέτης, ου, ὁ, perpendiculum. Philox. A καθίημι.

Κάθετος, ου, ὁ, qui demittitur. Ab eod.

Κάθετος, ου, ἡ, sc. γραμμὴ, perpendiculum, linea perpendicularis. 2) altitudo tectis lineis subjecta, perpendicularis. 3) linea piscatoria, hamus, rete. Ab eod.

Καθεύδω, f. καθευδήσω, dormio. 2) cum muliere rem habeo. imperf. καθηῦδον, καθηῦδες, καθηῦδε, dormiebat. καθευδητέον, *verbale*, dormiendum.

Καθεύρεμα, ατος, τὸ, inventum.

Καθευρίσκω, invenio.

Κάθεφθος, ου, ὁ, ἡ, probe coctus. epith. auri obryzi.

Καθεψέω, ῶ, fut. ήσω, decoquo. 2) mollio, frango.

Καθέψησις, ἡ, decoctio. A pr.

Καθεψιάομαι, ῶμαι, scommatis incesso, illudo.

Καθέψω, decoquo, excoquo.

Καθηβάω, ῶ, idem quod simplex ἡβάω, dego aut perago ætatem juvenilem.

Καθηγεμονικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum & præcipiendum aptus. A sq.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, dux viæ. 2) auctor, suasor. 3) præceptor.

Καθηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dux sum, præeo. *Partic.* καθηγούμενος & καθηγουμένη, ap. Eccles. de antistite vel antistita cœnobii, Ecclesiæ.

Καθηγήτειρα, ἡ, dux femina.

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ. 2) institutor, præceptor, doctor, monitor. A καθηγέομαι.

Καθηδύνω, fusve reddo.

Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluptates & luxum perdo, amitto, absumo, ut facultates, vitam.

Καθῆκον, οντος, τὸ, conveniens, decens. 2) officium. A καθήκω.

Καθηκόντως, *Adv.* ita, ut officium postulat, convenienter, decenter, rite. A pr.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι *Imperf.* convenit mihi, consentaneum est mibi; officii mei est, partium mearum est; item, meum est, τὰ καθήκοντά μοι, mea. Simpliciter, aptus sum: item appropinquo.

Καθηλιάζω, in sole expando, sc. ut candidum fiat.

Καθηλόω, ῶ, f. ώσω, defigo clavis, configo.

Καθήλωσις, εως, ἡ, defixio, quæ fit clavis. A pr.

Καθηλωτὴς, οῦ, ὁ, qui clavo defigit. Ab eod.

Κάθημα, ατος, τὸ, idem quod κάθεμα.

Κάθημαι, sedeo. 2) maneo. 3) desideo. 4) habito. 5) insideo & obsideo, etiam de insidiis. 6) castra metor. 7) occupor aliqua in re. Ex κατὰ & ἧμαι, *sedeo*.

Καθημαξευμένως, *Adv.* trito modo, ita ut usu jam detritum pene sit, ut via commeatu vehiculorum contrita. v. καθαμαξεύω.

Καθημέραν, *Adv.* in dies, quotidie. pro καθ' ἡμέραν.

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus, diurnus. A pr.

Καθημέριος, ία, ιον, idem.

Καθημερόβιος, ου, ὁ, ἡ, in diem vivens, præsentibus contentus, minime sollicitus de futuris. E κατὰ, ἡμέρα, & βίος.

Κ Α Θ

Καθιγνύμαι, vide καθίννυμαι.

Καθιδρόω, ῶ, desudo. Gloss. Vet. 2) madefacio sudore.

Καθίδρυμα, ατος, τὸ, ara, statua, delubrum, Philox. pulvinar, Philox.

Καθιδρύνω, idem quod καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. Ab eod.

Καθιδρύω, f. ύσω, colloco. 2) fundo, instituo, constituo, erigo. 3) dedico, consecro.

Καθίδρως, ὁ, ἡ, lassus usque ad sudorem. Suid. 2) perfusus sudore.

Καθίεμαι, v. καθίημι.

Καθιερεύω, f. εύσω, sacrifico, sacris operor. 2) dedico, consecro.

Καθιερουργέω, & -ῶμαι, idem.

Καθιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, devoveo.

Καθιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio, devotio. A pr.

Καθιερωτέος, α, ον, consecrandus. Ab eod.

Καθιζάνω, sedeo, insideo, resideo. 2) constituo.

Καθίζησις, ἡ, sessio, collocatio. A pr.

Καθίζω, f. ίσω, sedere jubeo, colloco. 3) constituo, velut in insidiis &c. 3) prostituo sc. feminam, in fornice. 4) *dicitur tamen & neutraliter, ut καθίζομαι med. pro* sedeo. *Unde dicitur* a) de supplicibus. b) de meretricibus in lupanari. c) de saltatoribus scenicis, cum contumeliæ caussa coguntur inter spectatores sedere. d) de judicibus, qui & latinis sedere dicuntur. e) de exercitu, sedente ad urbem, & f) de navi sidente. In quorum tamen nonnullis medium usitatius est.

Καθίημι, demitto, submitto. 2) immitto subornatum. καθιεὶς, demittens. καθεὶς, in aor. 2. qui demisit. καθιέναι, demittere. καθῆκα, demisi. perf. poet. καθεῖκα. pass. καθίεμαι. perf. pass. καθειμένος, demissus, dejectus, &, de barba, promissus.

Καθικετεύω, εύσω, idem quod ἱκετεύω. 2) submittendo me alicui capto gratiam ejus.

Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, contingo, adsequor, pervenio.

Καθιλαρύνω, exhilaro, placo.

Καθιμάω, ῶ, fut. ήσω, fune demitto. 2) demitto.

Καθίμησις, εως, ἡ, demissio per funem. A præced.

Καθίννυμαι, insideo, desideo, collocor, ap. Hipp. reperitur & καθίγνυμαι, quod vitiosum putatur.

Καθιππάζομαι, f. άσομαι, equo decurro. 2) in equo, vel cum equitatu incurso, persulto regionem.

Καθίππασις, εως, ἡ, invasio & incursio, quæ fit in equo vel cum equitatu. 2) adequitatio. A sq.

Καθιππάζω, f. άσω, perequito, equo decurro.

Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis seu equestribus copiis vinco.

Καθιπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, alendis equis insumo.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημι, f. πτήσομαι, devolo.

Κάθισις, εως, ἡ, sessio, sessus. A καθίζω.

Κάθισμα, ατος, τὸ, sessio. 2) sedile, sella. Ad eod.

Καθιστάνω, & -άω, ῶ, f. καταστήσω, v. sq.

Καθίστημι, in præs. fut. aor. 1. & med. constituo. 2) instituo. 3) colloco. 4) efficio, reddo. 5) compono, ordino. 6) paco, in tranquillum statum redigo, omninoque 7) bene constituo, firmo. At aor. 2. ἔστην, sto, steti, ἕστηκα, constiti, sto. perf. pass. dicuntur, καθεστηκότα, mores boni, item res bene constitutæ. ἡλικία καθεστηκυῖα, ætas integra, qualis est militaris, media, ὁ καθεστηκὼς, qui non sana mente est. καθίσταμαι, fio, sum. v. κατάστασις.

Καθιστήριον, τὸ, ſella. A καθίζω.

Καθό, *Adv.* ſicut. 2) in quantum, quatenus. A κατὰ & ὅ, *quod*.

Καθοδηγέω, ῶ, ſ. ήσω, dux viæ ſum, deduco. v. ὁδηγέω.

Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. Ab eod.

Καθοδηγός, ῦ, ὁ, dux viæ, ſeu itineris.

Κάθοδος, ου, ἡ, deſcenſus, migratio ex aliquo loco. 2) reditus: plerumque exſulum in patriam, aut reſtitutio in regnum. v. ὁδός.

Καθολικός, ή, όν, univerſalis. 2) perpetuus. E κατὰ & ὅλος.

Καθολικῶς, *Adv.* univerſe, in univerſum. *Comp.* καθολικωτέρως. A pr.

Καθόλου, *Adv.* prorſus, omnino, penitus, in univerſum, in ſumma. τὰ καθόλου, ſc. πράγματα, res publica. Ex iiſd.

Καθομαλίζω, ſ. ίσω, complano. 2) a ferocia in manſuetudinem redigo. v. ὁμαλός.

Καθο[illegible]ζω, idem quod ſimplex ὁ[illegible]ζω.

Καθομιλέω, ῶ, ſ. ήσω, *cum Dat.* conſuetudinem ſeu commercium habeo, utor aliquo. 2) *cum Acc.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, perſuadeo, muto ſententiam alicujus diſputando &c. & *in Paſſ.* in conſuetudinem, proverbium abeo. καθωμιλημένος, vulgaris.

Καθομολογέω, ῶ, ſ. ήσω, confiteor. 2) paciſcor, deſpondeo. ut ſimplex ὁμολογ.

Καθοπλίζω, ſ. ίσω, armo, genere armorum omni inſtruo.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipſa armandi. A pr.

Καθοπλισμός, ῦ, ὁ, armatura.

Καθορατικός, ή, όν, perſpicax. A ſq.

Καθοράω, ῶ, deſpicio, deſpecto. 2) perſpicio, oculis luſtro. 3) animadverto.

Καθορίζω, ſ. ίσω, definio.

Καθοριστικός, ή, όν, definitivus, perſpicuus, certus. A pr.

Καθορμίζω, ſ. ίσω, ſtationem, portum ſubeo.

Καθόρμιον, ου, τὸ, monile. ά, ὅ. Ab ὅρμος.

Καθοσιόω, ῶ, ſ. ώσω, ſanctum reddo & purum a ſcelere, expio. 2) conſecro, dico, devoveo. 3) ſacrifico, immolo. 4) damno. 5) deſpondeo.

Καθοσίωσις, εως, ἡ, conſecratio. 2) abſolutio & condemnatio. 3) crimen læſæ majeſtatis. 4) deſponſatio.

Καθόσον, *Adv.* quantum. pro κατὰ ὅσον.

Καθότι, *Adv.* eo quod. E κατὰ, & ὅ, τι, *quod*.

Καθυβρίζω, ſ. ίσω, inſolenter adficio injuriis, injuria laceſſo. dedecore adficio, violentiam offero per meram libidinem.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.

Κάθυγρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ſimplex ὑγρός.

Κάθυδρος, ου, ὁ, ἡ, aquis abundans. E κ. & ὕδωρ.

Καθυλακτέω, ῶ, ſ. ήσω, oblatro. latro in.

Καθυλίζω, ſ. ίσω, percolo. Ab ὕλη, ſedimentum fœculentum.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus & foliis luxurio, ſupervacuis frondibus ſilveſco. A κατὰ, ὕλη, & μαίνεσθαι.

Καθυμνέω, ῶ, ſ. ήσω, decanto, celebro. Ab ὕμνος.

Καθυπερακοντίζω, ſ. ίσω, ſupero, vinco.

Καθυπερέχω, ſupero, ſuperior ſum, vinco.

Καθυπερηφανέω, inſolens, arrogans ſum.

Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *Adv.* in ſummo loco, ſupra.

Καθυπερτερέω, ῶ, ſ. ήσω, præſto, ſuperior ſum.

Καθυπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior. 2) præſtantior. 3) ditior. 4) elatior. Hinc *Superl.* καθυπέρτατος, editiſſimus, ſupremus.

Καθυπισχνέομαι, οῦμαι, ſ. ὑπόσομαι, promitto, polliceor. 2) voveo.

Καθυπνής, έος, ὁ, ἡ, gravi ſ. alto ſomno oppreſſus. E κ. & ὕπνος.

Κάθυπνος, ου, ὁ, ἡ, plenus ſomni, a ſomno, vel ſopore gravi depreſſus. κατὰ in compoſitis ſæpe plenitudinem ſignificat.

Καθυπνόω, ῶ, ſ. ώσω, obdormio, ſomnum capio.

Καθύπνωσις, εως, ἡ, dormitio, delapſio in ſomnum. A pr.

Καθυποβάλλω, ſubjicio. 2) ſuggero, admoneo.

Καθυπογράφω, præſcribo, exprimo dicendo, demonſtro.

Καθυποδείκνυμι, idem.

Καθυπόκειμαι, ſubjaceo, ſuppoſitus ſum, adſum jam in promtu & paratu.

Καθυποκρίνομαι, hiſtrionica actione exprimo. 2) ſimulo, ap. Joſ.

Καθύποπτος, ου, ὁ, ἡ, ſuſpectus.

Καθυποτάσσω, καθυποτάττω, ſubigo, ſubjicio.

Καθυπουργέω, ſ. ήσω, miniſtro.

Καθυστερέω, ῶ, poſterior ſum, tardius venio. 2) cedo, inferior ſum.

Καθυστερίζω, ſ. ίσω, cunctor, moror.

Καθυφαίνω, intexo, detexo.

Καθύφεσις, εως, ἡ, prævaricatio. A ſeq.

Καθυφίημι, ſubmitto, remitto. 2) cedo. 3) prodo cauſſam adverſariis, prævaricor. 4) ſubtraho.

Καθυψηλός, ή, όν, altus.

Καθύω, compluo.

Καθωραΐζομαι, ſ. ίσομαι, glorior, oſtentanda mea forma, pulcritudine.

Καθώς, *Adv.* ſicut, prout, velut.

Καθώσπερ, *Adv.* idem.

KAI', *Conjunctio* e Grammaticorum præceptis, *copulativa: ſed quæ propemodum omnes conjunctiones, in primis in ſcriptoribus hebraizantibus, exprimit*. Vulgo notantur hæc: &, atque, ac. 2) etiam. 3) ſic, &. 4) quam, ac. 5) ſed, at. 6) nam. 7) aut. 8) igitur. 9) an vero. 10) ponitur & pro relativo pronomine. 11) poſt τίς vel τί ſignificat tandem. 12) abundat etiam Attice. Hinc 13) κἂν vel καὶ ἂν, etiam, etiamſi, plane. 14) κἂν εἰ, quod ſi. 15) καὶ γὰρ, etenim, & quidem. 16) καὶ γε, quamquam, ſaltem, atqui. 17) καὶ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel καὶ δὴ καὶ, & quidem, & certe, quin etiam. 18) καὶ εἰ, etſi, etiamſi. 19) καὶ ἤ, ſive. 20) καὶ μάλα, certe, ita, profecto. 21) καὶ μὴν, enimvero, & vero, & ſane, & profecto, porro, ceterum, jam vero, equidem. 22) καὶ μὴν καὶ, quin etiam. 23) καὶ μήν γε, at ſaltem, at vero. 24) καὶ τοι, atqui; at, enimvero, etiam; quamquam; & quidem, & vero; proinde, itaque; & tamen. 25) καὶ τοι εἰ, vel ἄν, quod ſi. 26) καὶ γάρ τοι, etenim. 27) καὶ οὐ, καὶ μὴ, non autem. 28) καὶ τὸ [illegible], atque adeo. 29) καὶ πάλαι, jam pridem. 30) καὶ περ, quamvis, quamquam. 31) καὶ ταῦτα, idque, præſertim. 32) καὶ ταῦτα μὲν δὲ ταῦτα, atque hæc quidem ita ſe habent, ſed de his hactenus.

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ου, ὁ, carcer ſubterraneus, in quem ſontes conjiciebantur, apud Spartanos. 2) barathrum, ſive foſſa, in quam conjiciebantur apud eoſdem cadavera ſupplicio adfectorum.

Καϊάφας, α, ὁ, Caiphas. Nomen viri Ebr. *Circuitor* vel *blasphemus*.

Καίγε, *Conj.* & quidem.

ΚΑΙΚΙ´ΑΣ, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spirans.

Κάϊν, ὁ, Cain. Nomen viri Ebr. ἄκλητον. *Acquisitus*.

Καϊνὰν, ὁ, Cainan. Nomen viri Ebr. indeclinabile. *Possessor*.

Καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta. Hesych. A καίνω.

Καινίζω, f. ίσω, novo, renovo.

Καινισμὸς, ῦ, ὁ, novatio, innovatio. A pr.

Καινιστὴς, ῦ, ὁ, innovator. Gl. Vet. Ab eod.

Καινοδοξέω, novis rebus studeo, ap. Jos. si lectio non vitiosa. E καινὸς & δόξα.

Καινοδοξία, ας, ἡ, studium & amor rerum novarum. Ex iisd.

Καινολογία, ας, ἡ, sermonis novitas, insolentia. E κ. & λόγος.

Καινοπαθὴς, ὲς, isolens, inauditus, in partem deteriorem. E κ. & πάθος.

Καινοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, novo quodam modo compactus s. novus. Ex κ. & πήγνυμι.

Καινοπήμων, ον, qui nova mala expertus est. E κ. & πῆμα, *noxa*.

Καινοποιέω, ῶ, res novas facio, item, molior. 2) reficio, novo, innovo aliquid.

Καινοποιητὴς, ῦ, ὁ, novis artificiis utens. A pr.

Καινοποιΐα, ἡ, res novæ, rerum conversio. Ab eod.

Καινοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, novator. Ab eod.

Καινοπραγέω, novi quid facio, abhorrens ab usu. E κ. & πράσσω, vel πρᾶγος.

Καινοπραγία, ας, ἡ, rerum novarum designatio. Ex iisd.

Καινοπρέπεια, ἡ, novitas moris. A καινοπρεπής.

Καινοπρεπεστέρως, *Adv.* insolentius. A sq.

Καινοπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, novi moris, insolitus. E κ. & πρέπω.

Καινοπρεπῶς, *Adv.* nove, insolenter. A pr.

Καινὸς, ἡ, ὸν, novus. 2) τὸ καινὸν v. c. πολέμου, Atticis notat vicissitudines belli. (v. κοινὰ τοῦ πολέμου.) Hinc ἐκ καινῆς, denuo, de integro. sc. ἀρχῆς.

Καινοσχημάτιστος, ον, novo modo formatus, insolens. A σχηματίζω, *formo*.

Καινοσχήμων, ον, idem. A σχῆμα, *forma*.

Καινόταφος, ον, novo modo sepultus. (nisi est potius κενόταφος quod v.)

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινός.

Καινοτομέω, ῶ, f. ήσω, innovo, res novas facio, molior, dicitur & de doctrina & de aliis rebus, re publica &c. A καινοτόμος.

Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio, novum institutum, novæ opininnes. A pr.

Καινοτομία, ας, ἡ, innovatio. 2) rerum novarum molitio. 3) novitas. A sq.

Καινοτόμος, ου, ὁ, ἡ, qui novas res molitur. 2) qui novi quid instituit, docet &c. novitatis studiosus. E καινὸς & τέμνω.

Καινότομος, ου, ὁ, ἡ, in quo novæ viæ sectæ & apertæ sunt, novus, insolens. Ex iisd.

Καινοτόμως, *Adv.* nove, novo more. A pr.

Καινότροπος, ον, novi moris, insolens.

Καινουργέω, ῶ, f. ήσω, res novas edo. A καινουργός.

Καινούργημα, ατος, τὸ, innovatio. A pr.

Καινούργησις, ἡ, idem. Ab eod.

Καινουργία, ἡ, idem. A καινουργός.

Καινουργίζω, fut. ίσω, idem quod καινουργέω.

Καινουργισμὸς, ῦ, ὁ, innovatio. A pr.

Καινουργὸς, ου, ὁ, ἡ, innovator, nova operans, moliens. E καινὸς & ἔργον.

Καινοφανὴς, ὲς, novitatis s. insolentiæ speciem habens. E κ. & φαίνομαι.

Καινόφιλος, ου, ὁ, ἡ, recens amicus. 2) qui non semper iisdem, sed subinde novis rebus delectatur.

Καινοφωνέω, novis verbis utor.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. E κ. & φωνή.

Καινόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo.

Καίνυμαι, vinco. A sq.

Καίνω, interficio, occido. p. aor. 2. ἔκανον.

Καινῶς, *Adv.* nove, novo modo. A καινός.

Καίνωσις, εως, ἡ, novitas, v. c. λόγων, πραγμάτων. A καινόω.

Καίτοι, *Conj.* etsi, quamvis.

Καιρικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus spectans, tempus significans. A καιρός.

Καίριος, ία, ιον, vel καίριος, ου, ὁ, ἡ, tempestivus, opportunus. 2) dicuntur καίρια, illa momenta & tempora rerum, quibus maxime prodesse quid vel nocere potest: unde 3) letalis, de plaga, ictu, qui fit in eo loco, ubi periculosum est. Ab eod.

Καιρίως, *Adv.* tempestive, opportune. 2) letaliter. *Comp.* καιριωτέρως. A pr.

Καιρόεις, όεσσα, όεν, bene textus: ut hinc fit Homericum illud καιροσέων, nempe pro καιροεσσῶν, gen. pl. Fœm. A καῖρος.

Καιροπτία, ἡ, ap. Jos. interpretantur, tempus continuum, perpetuum.

Καιρὸς, ῦ, ὁ, occasio, opportunitas temporis, loci, immo, quæcunque opportunitas & facultas, in primis vitæ tuendæ. unde & 2) pro victu dicitur, ut καιρὸς ὄνων pro gramine. 3) modus. 4) tempus certum & statutum. 5) quod par est, decet. 6) status rerum & conditio. 7) calamitas, miseria, οἱ ὁ. Sed in plurali plerumque hac significatione usurpatur, οἱ καιροί, ut etiam Latinis *tempora* sunt fortunæ adversæ & calamitosæ. 8) ἐκ καιροῦ, ex tempore. πρὸς καιρὸν, & εἰς καιρὸν, in præsentia, ad certum temporis articulum.

Καῖρος, ου, ὁ, licium.

Καιροσκοπέω, tempus, occasionem speculor.

Καιροτηρέω, idem.

Καιροφυλακέω, it. καιροφυλακτέω, ῶ, idem. E κ. & φύλαξ, *custos*.

Καιρόω, ῶ, stamen connecto. A καῖρος. Unde

Καίρωμα, ατος, τὸ, connexio staminis.

Καίρωσις, εως, ἡ, idem.

Καιρωστὶς, ίδος, ἡ, textrix. Ab eod.

Καιρωστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. Nomen Latinum.

Καίω, Attice κάω, f. καύσω, & καύσομαι, p. κέκαυκα, uro, incendo, cremo, ustulo. 2) uro, ut nix, vel frigus. *med.* etiam ardeo. *pass.* idem: uror. 2) amo, *cum Genit.* aor. 1. ἐκαύθην, 2. ἐκάην. Sed antiquius est κάω, unde καίω.

Κακάβη, & κάκκαβος, v. κακκάβη.

Κακαγγελία, ας, ἡ, malus nuncius. 2) maledicentia. A sq.

Κακάγγελος, ου, ὁ, ἡ, malus nuncius.

Κακαγγελτὴς, ου, ὁ & ἡ, idem. E κ. & ἀγγέλλω.

ΚΑ´ΚΑΛΑ, ων, τὰ, muri. Æschyl.

ΚΑΚΑΛΙ´Α, ας, ἡ, cacalia, leontice, *herba*.

Κακανδρία, ας, ἡ, ignavia, timiditas. E κ. & ἀνήρ. v. ἀνδραγαθία.
Κακκείω, ῶ, excito. Vox Laconica.
Κακκάω, ῶ, caco. A κάκκη.
Κακέμφατον, ου, τὸ, dictio obscena. 2) oratio mali ominis.
Κακεμφάτως, *Adv.* obscene, parum grate. A praeced.
Κακεντρέχεια, ας, ἡ, sollertia subdola & malefica, vafrities. A sq.
Κακεντρεχὴς, έος, ὁ, ἡ, sollers in re mala, astutus, versutus, malitiosus.
Κακεργέτις, ιδος, ἡ, malefica.
Κακεργέτης, ου, ὁ, maleficus. E κ. & ἔργον.
Κακοεργέτις, ιδος, ἡ, malefica. A pr.
Κακέσχατος, ου, supra modum malus & improbus.
Κακέμφατος, ου, ὁ, ἡ, de quo male loquuntur, inglorius, ignobilis. Hesych. (Sed prava haec est lectio voc. κακέμφατος.)
Κάκη, ης, ἡ, proprie vitium rei cujusque in quocunque genere. 2) malitia, in primis. 3) ignavia, timiditas militis bellum reformidantis. A κακός.
Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convicior. A κακήγορος.
Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum. Ab eod.
Κακηγόριον, ου, τὸ, idem. ut κακηγορίας δίκη, actio injuriae e maledictis. Ab eod.
Κακηγορίστερος, maledicentior. κακηγορίστατος, maledicentissimus. A sq.
Κακήγορος, ου, ὁ, ἡ, maledicus. E κ. & ἀγορεύω, *dico*.
Κακηγόρως, *Adv.* maledice. A pr.
Κακηπελέω. A Nicandro dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui male habet, aeger. A κακός & πέλω, sum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων.
Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas. 2) vitium, pravitas. 3) dedecus, probrum. 4) ignavia, imbellia timiditas, pavor. 5) incommodum, malum, adflictio. A κακός.
Κακιζότεχνος, ου, ὁ, ἡ, artem vituperans. E sq. & τέχνη.
Κακίζω, f. ίσω, vitupero. Κακίζομαι, ignavus fio, sum timidus, praesto me ignavum & imbellem. A κακός.
Κακίμηνος, adversa luna natus, infelix. Ex κ. & μὴν, *mensis*.
Κακισμὸς, οῦ, ὁ, vituperatio, ipsa actio vituperandi, probrum. A κακίζω.
ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ας, ἡ, perdix. 2) Κακκάβη, ἡ, & κάκκαβος, ὁ, cacabus, olla testacea.
Κακκαβίζω, cacabo, vox perdicum, it. ulularum. A κακκάβη.
Κακκάβιον, ου, τὸ, Dim. a κακκάβη.
Κακκαβὶς, ίδος, ἡ, perdix. A κακκάβη.
Κακκάζειν, gallinarum cantus ad ovorum partum. Hesych. At Poll. meleagridum.
Κακκάω, idem quod κακάω.
Κακκείω, decumbere cupio, pro κατακείω. E κατὰ & κείω, *cubiturio*.
Κάκκη, ης, ἡ, merda.
Κακοβάκχευτος, ου, epith. chori: tristis, luctuosus. E κ. & βακχεύω.
Κακόβιος, ου, ὁ, ἡ, male seu duriter & jejune vivens. Superl. κακοβιώτατος.
Κακοβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino. A sq.
Κακοβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, male germinans, in germinando deficiens. E κ. & βλαστάνω.
Κακόβλαστος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Κακόβλητος, ου, frustra jactus, epith. teli id non ferientis, quod petebatur.
Κακοβουλεύω, male consulo.
Κακοβουλία, ας, ἡ, malum consilium, perversitas & pravitas in capiendis consiliis. A sq.
Κακόβουλος, ου, ὁ, ἡ, homo pravorum consiliorum, malevolus, stultus, parum prudens. E κ. & βουλή.
Κακοβούλως, temere, imprudenter. A pr.
Κακόγαμβρος, ὁ, ἡ, infelix ob generum, s. ob affinitatem.
Κακογάμιον, ου, τὸ, nuptiae malae, sive malo consilio & sinistro exitu, non rite contractae; ut κακογαμίου δίκη, accusatio ob tales nuptias. A sq.
Κακόγαμος, ὁ, ἡ, infelix matrimonio.
Κακογείτων, ονος, ὁ, ἡ, malus vicinus.
Κακογένειος, ου, ὁ, ἡ, male barbatus, cui tenuis vel rara est barba. Ex κ. & γένειον, *barba*.
Κακογενὴς, έος, ignobili & sordido genere natus. E κ. & γένος, vel γίνομαι.
Κακογλωσσία, ἡ, maledicentia, jactatio. A sq.
Κακόγλωσσος, ου, ὁ & ἡ, qui est malae linguae, inauspicatus, maledicus, jactator &c. E κ. & γλῶσσα.
Κακογνώμων, ὁ, ἡ, hebes in judicando, pravus consiliorum. E κ. & γνώμη.
Κακόγονος, ου, male, infeliciter natus. A γίγνομαι.
Κακοδαιμονάω, ῶ, ab intemperiis agor, insanio, ut simplex.
Κακοδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, agitor a mala intemperie, a malis Furiis. A κακοδαίμων.
Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas. Ab eod.
Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem judico.
Κακοδαιμοσύνη, ἡ, infelicitas. A sq.
Κακοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, infelix, miser, calamitosus. 2) malus daemon, malus genius.
Κακοδάκρυτος, ου, tristis, luctuosus, miserum in modum plorans. A δακρύω.
Κακοδεκτέω, male excipio, male accipio. Ex Hesych. A δέχομαι, *capio*.
Κακοδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, male doceo.
Κακοδικία, ας, ἡ, malum & corruptum judicium. A δίκη.
Κάκοδμος, ου, male olens. Ab ὀδμὴ, *odor*.
Κακοδόκιμος, ου, reprobus.
Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, pravam opinionem suscepi, defendo &c. 2) infamia laboro. A κακόδοξος.
Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio. 2) malum dogma. 3) infamia, ignominia. Ab eod.
Κακόδοξος, ου, ὁ, ἡ, ignobilis. 2) qui malae famae est. A δόξα, *fama*, *opinio*.
Κακόδουλος, ου, ὁ, malus, nequam & infelix servus.
Κακόδωρος, ου, malo consilio & ad pestem donatus. A δῶρον.
Κακοειδὴς, έος, mala specie, deformia. Ab εἶδος.
Κακοειμονία, ιας, ἡ, malus, laceratus ac sordidus vestitus. A sq.
Κακοείμων, ονος, ὁ, ἡ, male indutus, perperam vestitus, pannosus, detrita veste amictus. Ab εἷμα.
Κακοεπία, ας, ἡ, sermo vitiosus. 2) maledicentia, obtrectatio: qs. a κακοεπής. Ab ἔπος.
Κακοεργέω, ῶ, fut. ήσω, maleficus sum. A κακόεργος.
Κακοεργίη, ης, ἡ, Jon. pro κακοεργία, maleficium, improbitas. A sq.

Κα-

Κακόεργος, ου, ὁ, ἡ, maleficus. Ab ἔργον.

Κακοζηλία, ας, ἡ, mala & infelix æmulatio, ſeu imitatio, adfectatio inficeta atque importuna. A ſq.

Κακόζηλος, ου, ὁ, ἡ, male & infeliciter æmulans ſeu imitans, vitia ipſa imitans.

Κακοζήλως, *Adv.* mala & infelici adfectatione.

Κακοζοΐα, & κακοζωΐα, ας, ἡ, miſera vita. A ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, calliditas, malitioſa verſutia, malignitas, fraus callida. A κακοήθης.

Κακοηθέω, maligne callidus ſum. A ſeq.

Κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, qs. male moratus, malignus, malitioſus. 2) callidus, fraudulentus. Ab ἦθος.

Κακοήθως, *Adv.* maligne, fraudulenter. A pr.

Κακοηχὴς, έος, ὁ, ἡ, male ſonans. Ab ἦχος.

Κακόηχος, ου, idem.

Κακοθαλπὴς, ὲς, non idoneus ad fovendum, non bene fovens. A θάλπω.

Κακοθάνατος, ον, male, miſere moriens.

Κακοθελὴς, έος, ὁ, ἡ, malevolus, malignus. A θέλω.

Κακοθελία & κακοθέλεια, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. A pr.

Κακόθεος, ον, infelix, ut κακοδαίμων.

Κακοθεραπεία, ἡ, mala & perverſa curatio morbi.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia, proprie quum res male geruntur & diſponuntur. A ſeq.

Κακοθήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt corpore male conſtituto. 2) male digeſtus. 3) ignavus. A τίθημι.

Κακοθηνέω, infelicem eſſe, vel male habitum. κακοθηνεῖν dicuntur τὰ πρόβατα, oves, cum male proveniunt agni, parci naſcuntur & infirmi, ipſæque matres partu ſunt infelices, cum parva agnorum copia eſt. Contrarium eſt εὐθηνεῖν. A θὶν, *cumulus*.

Κακόθροος, *contr.* κακόθρους, ου, ὁ, ἡ, maledicus, infauſtus.

Κακοθυμία, ας, ἡ, animus male adfectus, ex aliqua cauſſa, ut triſtitia, item erga aliquem, ut malevolus. opp. εὐθυμία. A ſeq.

Κακόθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui male adfectus eſt animo, triſtis, item malevolus.

Κακοκέλαδος, ον, male ſonans. 2) maledicus, invidus.

Κακοΐλιον, ου, τὸ, infelix Ilium; ſceleſtum Ilium.

Κακοκαρπία, ας, ἡ, annus ſterilis. A ſeq.

Κακόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, male & infeliciter fructificans, malos fructus gignens, paucos, raros, ingrati ſaporis & malæ nutritionis.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, *Jon.* κακοκερδίη, ης, ἡ, turpis quæſtus. A κέρδος.

Κακοκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, infamia, qui malæ famæ eſt. A κλέος, *fama*.

Κακόκνημος, ου, ὁ, ἡ, qui crura habet exilia. A κνήμη, *tibia*.

Κακοκοίμητος, ον, male dormiens. A κοιμάομαι, *dormio*.

Κακοκρισία, ας, ἡ, pravum & iniquum judicium. A κρίσις.

Κακοκτέριστος, ον, inſepultus, male ſepultus. A κτερίζω, *ſepelio*.

Κακολίμενος, ου, ὁ, ἡ, malum portum habens. A λιμὴν, *portus*.

Κακολογέω, ῶ, f. ήσω, obtrecto. A κακολόγος.

Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum male de aliquo loquimur. Ab eod.

Κακολογικὸς, ὴ, ὸν, obtrectandi, maledicendi cupidus. A pr.

Κακολόγος, ου, ὁ, ἡ, obtrectator, maledicus.

Κακομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui male h. e. prave, perperam, aut tarde, lente diſcit, male doctus. A μανθάνω, *diſco*.

Κακόμαντις, εως, ὁ, ἡ, malus vates, mala vaticinans.

Κακομάχανος, ου, ὁ, ἡ, *Dor.* pro κακομήχ.

Κακομαχέω, ῶ, f. ήσω, malitioſe, improbe ac ſubdole, it. prave, timide, ignave pugno. E κ. & μάχη.

Κακομέλετος, ον, mala, triſtia, canens, triſtis. Epith. vocis ap. Æſchyl. A μέλος.

Κακομετρέω, ῶ, male metior. A κακόμετρος.

Κακομέτρητος, ον, recta menſura carens. τὸ κακομέτρητον, vitium in metro poetico. A pr.

Κακόμετρος, ου, ὁ, ἡ, male metiens. A μέτρον.

Κακομηδὴς, έος, ὁ, ἡ, cui malum eſt conſilium. 2) fraudulentus, aſtutus. A μῆδος.

Κακομήτηρ, ἡ, mala mater.

Κακομήτης, ου, ὁ, malo conſilio utens, cujus mala ſunt conſilia. A μῆτις.

Κακόμητις, ιος, idem & ex eod.

Κακομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, malam habens matrem. A μήτηρ.

Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala ſtruo vel molior. A κακομήχανος.

Κακομηχανέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus; fraus, machinatio malorum. Ab eod.

Κακομήχανος, ου, ὁ, ἡ, malorum excogitator, malorum machinator. A μηχανή.

Κακομιλία, ἡ, conſuetudo cum pravis. pro κακομιλία.

Κακομιμήτως, *Adv.* male imitando cum affectatione. A μιμέομαι, *imitor*.

Κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens.

Κακομοιρία, ἡ, fatum adverſum. A κακόμοιρος.

Κακομοίριος, ον, infelix. A pr.

Κακόμοιρος, ον, idem. E κ. & μοῖρα.

Κακόμορος, ου, ὁ, ἡ, infortunatus. A μόρος.

Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A ſeq.

Κακόμορφος, ου, ὁ, ἡ, deformis. A μορφή.

Κακόμουσος, ον, carens cantu, ingratus, invita Muſa natus, abhorrens. A Μοῦσα.

Κακόμοχθος, ου, ὁ, ἡ, male, i. e. in vanum laborans.

Κακονοέω, ῶ, malevolus ſum, male cogito. A κακόνοος.

Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. Ab eod.

Κακόνοος, *contr.* κακόνους, ου, ὁ, ἡ, malevolus, mala mente præditus. κακονούστατα, *Adv.* malevolentiſſime.

Κακονομία, ἡ, pravæ leges. A ſeq.

Κακόνομος, ου, ὁ, ἡ, qui malis legibus utitur.

Κακονυμφευτος, ἡ, idem quod ſq.

Κακόνυμφος, ου, ἡ, quæ infeliciter nupſit. A νύμφη, *ſponſa*.

Κακόνως, *Adv.* malevole. A κακόνους.

Κακόξεινος, ου, ὁ, ἡ, poet. κακόξενος, qui male ſe gerit erga hoſpites, inhoſpitalis.

Κακοξύνετος, ου, ὁ, ἡ, ad malum ſapiens ac prudens, callidus ad fraudem.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, moleſtia, ærumna, calamitas, labor. A κακοπαθής.

Κακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, malis adfligor, vexor, item moleſtias, velut itineris, laboris militaris &c. fero. A ſq.

Κακοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ærumnoſus, adflictus, malis moleſtis preſſus. A πάθος.

Κακόπαθος, ου, idem & ex eod.

Κακοπαθῶς, *Adv.* ærumnose. A κακοπαθής.

Κακοπαρθενεύτως, *Adv.* indigno virgine modo. A παρθενεύω.

Κακοπάρθενος, ον, virgini non conveniens. a) faciens indigna virgine.

Κακοπάτρις, ιδος, ὁ, ἡ, malo patre ortus. a) qui obscuris est natalibus. 3) cui mala est patria. E πατὴρ, vel πατρίς.

Κακοπέτης, male volans. A πέτομαι.

Κακόπηρος, ου, ὁ, ἡ, vilem habens peram. A πήρα.

Κακοπινής, έος, ὁ, ἡ, impurus, sordidus & illuvie fœdus. a) malignus. A πίνος.

Κακοπιστία, ἡ, perfidia. A seq.

Κακόπιστος, ον, perfidus.

Κακόπλαστος, ου, ὁ, ἡ, male fictus, si sit a πλάσσω, *fingo*: sed affertur ex Hermog. pro errabundus, ut sit a πλάζομαι, *erro*.

Κακοπλάστως, *Adv.* per fictionem parum elegantem.

Κακοπλοΐω, & κακοπλοέω, male navigo.

Κακοποιέω, ῶ, f. ήσω, male facio, noceo.

Κακοποιητικός, ἡ, όν, maleficus.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, maleficentia, maleficium. A seq.

Κακοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, maleficus, mala adficiens.

Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ administratio, corruptus reip. status.

Κακοπονητικός, ἡ, ex Aristot. affertur pro, pessimus ad labores tolerandos, ad labores tolerandos ineptus, debilis.

Κακόποτμος, ον, infelix, infelicis fati.

Κακόπους, οδος, ὁ, ἡ, qui infirmis aut deformibus est pedibus. v. κακοσκελής.

Κακοπραγέω, ῶ, f. ήσω, infelix sum. A seq.

Κακοπραγής, έος, ὁ, ἡ, male factus aut rebus adversis utens. Ex Hes. A πράττω, vel πρᾶγος.

Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, seu gerendis. a) infelicitas quævis, fors dura, res adversæ. A pr.

Κακοπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, improbe, dolose ago. 2) improbas, seu malas res molior, mala cogito. A κακοπράγμων.

Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calliditas, fraus. Ab eod.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, malas res agens, improbe vivens, litigiosus, calumniator. A πρᾶγμα.

Κακοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, informis. A πρόσωπον.

Κακόπτερος, ου, ὁ, ἡ, male pennatus, male volans. A πτερὸν, *ala*.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, Jon. κακοῤῥαφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, insidiæ, dolus. A seq.

Κακοῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, dolorum machinator. E κ. & ῥάπτω, *suo*.

Κακοῤῥέκτης, ου, ὁ, maleficus, improbus. A ῥέζω.

Κακοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A seq.

Κακοῤῥήμων, ονος, ὁ & ἡ, maledicus. 2) indisertus, expers eloquentiæ. A ῥῆμα.

Κακοῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, q. d. malo strepitu linguæ prosequor, vel infector, maledico.

Κακοῤῥόθησις, εως, ἡ, maledicentia, convicium. A pr.

Κακορύπαρος, ον, valde, fœde sordidus.

Κακός, ἡ, όν, proprie vitiosus, vitio aliquo laborans in suo genere. v. κάκη. deinde a) malus, improbus, nequam. 3) infaustus, perniciosus. 4) infestus. 5) ignavus, timidus, imbellis, de milite. 6) ignobilis. 7) humilis, abjectus. 8) pauper. 9) vilis vetusque. Hinc τὸ κακὸν, ῦ, *scelus, calamitas, damnum*. *Comp.* κακίων, *Sup.* κάκιστος. *Adv.* κακῶς.

Κακόσινος, ου, ὁ, ἡ, nocens. A σίνομαι, *noceo*.

Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi fastidium. A seq.

Κακόσιτος, ου, ὁ & ἡ, qui stomachi vitio cibum fastidit.

Κακοσκελής, έος, ὁ, ἡ, qui pravis est cruribus. A σκέλος, *crus*.

Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A seq.

Κάκοσμος, ου, ὁ, ἡ, malum odorem spirans. Ab ὀσμὴ, *odor*.

Κακοσπέρμος, ου, ὁ, ἡ, male sementans, malum semen proferens seu habens. A σπέρμα.

Κακόσπλαγχνος, ον, excors, timidus. A σπλάγχνα.

Κακοσπορία, ἡ, mala satio, i. e. alieno loco & irrito cum exitu. A σπόρος.

Κακοσσόμενος, afferunt ex Hom. Il. α. sed legendum κακ' ἐσσόμενος.

Κακοστατέω, ῶ, male sto, male constitutus sum. Ab ἵσταμαι.

Κακοστένακτος, ον, valde, misere gemens. A στενάζω.

Κακοστόμαχος, ου, ὁ, ἡ, cujus stomachus male adfectus est. a) qui stomachum lædit.

Κακοστομέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior. a) male pronuncio. A κακόστομος.

Κακοστομία, ας, ἡ, vitium male pronunciantis verba alienæ linguæ. a) maledicentia. Ab eod.

Κακόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui mali est oris, maledicus. a) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. A στόμα.

Κακόστρωτος, ον, male stratus, incommodus, de lecto. A στρωννύω.

Κακοσύμβουλος, ου, ὁ, ἡ, male suadens, malesuada, Gloss. Vet.

Κακοσύνετος, ου, ὁ, ἡ, prudentia abutens.

Κακοσυνθεσία, ας, ἡ, malum fœdus. a) mala compositio. 3) malorum structura & machinatio. *Hes.* A συντίθημι.

Κακοσύνθεσις, ἡ, idem.

Κακοσύνθετος, ου, ὁ, ἡ, male compositus.

Κακοσύστατος, ου, ὁ, ἡ, male consistens. A συνίσταμαι.

Κακοσφυξία, ας, ἡ, pravitas pulsus. A σφύξις.

Κακοσχημόνως, *Adverb.* indecenter, turpiter. A seq.

Κακοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, indecens, indecorus. A σχῆμα.

Κακοσχολάζομαι, otio abutor, nugas ago.

Κακοσχολέω, idem.

Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, ineptum, quod malis rebus insumitur. A seq.

Κακόσχολος, ου, ὁ, ἡ, otio abutens, malis rebus otium impendens. a) improbus. A σχολή.

Κακοσχόλως, *Adv.* otio abutendo, nihil, male, noxie, inepte, frustra agendo. A pr.

Κακότακτος, ου, ὁ, ἡ, male ordinatus.

Κακοτελεύτητος, ον, male desinens, malum exitum habens. A τελευτάω.

Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor. 2) malis artibus adultero & depravo. 3) omnino mala fide in aliqua re utor, in primis 4) falsum testimonium dico. A κακότεχνος.

Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium. a) falsum, quod JCti dicunt: falsum testimonium. Ab eodem.

Κακοτέχνιον, ου, τὸ, idem, in pr. falsum testimonium: unde κακοτεχνιῶν δίκη, adversus eum, qui falsum testimonium dixit.

Κακό-

Κακότεχνος, ου, ὁ, ἡ, malis artibus deditus. 2) in malis rebus artificiosus, malignus.

Κακότης, ητος, ἡ, malitia. 2) improbitas. 3) vitium. 4) scelus. 5) ignavia, timiditas. 6) malum, calamitas, ærumna. A κακός.

Κακοτροπεύομαι, f. εύσομαι, malis artibus ago, malitiose, fraudulenter; item perverse, dementer ago. A κακότροπος.

Κακοτροπέω, idem & ab eod.

Κακοτροπία, ας, ἡ, mali & perversi mores. 2) malignitas, nequitia. A seq.

Κακότροπος, ου, ὁ, ἡ, male moratus, mali moris. 2) malus, pravus, malignus.

Κακοτρόπως, *Adv.* maligne, perverse. A pr.

Κακοτροφέω, ῶ, male nutrior, malum alimentum, sive parum alimenti, accipio. aor. 1. part. κακοτροφήσας, male nutritus, & Pass. κακοτροφηθεὶς, idem. A κακότροφος.

Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutrimenta. Ab eodem.

Κακότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui male nutritur. A τρέφω, *alo*.

Κακοτυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix sum, infeliciter ago. A seq.

Κακοτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, infelix, infortunatus. A τύχη, *fortuna*.

Κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A pr.

Κακοϋπονόητος, ου, suspicax. Ab ὑπονοέω.

Κακουργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus & fraudulentus sum. 2) damno adficio. A κακοῦργος.

Κακούργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, scelus. A pr.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, scelus, maleficium, idque fere tectum & occultum, astus, fraus, stellionatus, Gl. Vet. Ab seq.

Κακοῦργος, ου, ὁ, ἡ, maleficus, improbus, facinorosus. 2) fraudator, latro, insidiator. E κ. & ἔργον.

Κακούργως, malefice, improbe, scelerate. A pr.

Κακουχέω, ῶ, f. ήσω, male tracto, male aliquem habeo. E κ. & ἔχω.

Κακουχία, ας, ἡ, mala, dura tractatio, vexatio. 2) cultus corporis neglectus. 3) mala adfectio corporis e laboribus, fame &c. Ex iisdem.

Κακόφατις, ιδος, ἡ, male sonans, male ominata. E κ. & φημὶ s. φάτις, *fama*.

Κακόφατον, τὸ, mala compositio syllabarum, junctura deformem sonum reddens: detorsio sermonis in obscœnum, e nominibus male ominatis consistens. Al. κακέμφατον. Ex iisd.

Κακοφημία, ας, ἡ, famositas. 2) obtrectatio. A seq.

Κακόφημος, ου, ὁ, ἡ, qui est mali ominis, inauspicatus. 2) famam lædens, infamiam adferens. 3) famosus. A φήμη, *fama*.

Κακόφθαρτος, ου, male perditus.

Κακοφθορεὺς, έως, ὁ, male, misere perdens. Nicand. A φθορά.

Κακοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, male perdens. Idem & ex eod. vel φθόρος.

Κακόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, malum corticem habens. Nicand.

Κακοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, malum cogitans seu machinans. Vocativ. κακοφραδές. A φράζω.

Κακοφράδμων, ον, male suadens s. consulens. Ab eod.

Κακοφρονέω, male cupio alicui. A κακόφρων.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitiosa mens. 2) stultitia. 3) mens malevola. A seq.

Κακόφρων, ονος, ὁ, ἡ, malæ vel malitiosæ mentis. 2) malevolus. 3) stultus. A φρήν.

Κακοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, qui prava est natura, pravo ingenio seu animo præditus. 3) male nascens, male proveniens. A φύω.

Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indolisque corruptio. A pr.

Κακοφωνία, ας, ἡ, vox seu sonus asper. 2) insuavis pronunciatio. A seq.

Κακόφωνος, ου, ὁ & ἡ, malam vocem seu asperam habens. 2) ingratam & insuavem pronunciationem habens. A φωνή.

Κακοφώνως, *Adv.* ingrata pronunciatione. A pr.

Κακόχαρτος, ου, ὁ, ἡ, alienis malis gaudens. 2) quo mali gaudent. A χαίρω.

Κακοχολίσμων, ονος, ὁ & ἡ, improbus. A χολόομαι.

Κακοχροέω, ῶ, fut. ήσω, mali sum coloris. A κακόχροος.

Κακοχροία, ας, ἡ, malus, teter color. Ab eodem.

Κακόχροος, contr. κακόχρους, ου, ὁ, ἡ, decolor, qui mali, tetri est coloris. A χρόα.

Κακόχυλος, ου, ὁ, ἡ, qui mali est succi.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A seq.

Κακόχυμος, ου, ὁ, ἡ, malis & vitiosis humoribus plenus. 2) malos humores gignens.

Κακόψογος, ου, ὁ, ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus.

Κακοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demissio, turpitudo animi. A seq.

Κακόψυχος, ου, ὁ, ἡ, pusillanimis, qui animo est demisso, sive malo. A ψυχή.

Κακόω, ῶ, fut. ώσω, proprie, corrumpo, vitiosum reddo, ut aquam, turbulentam reddendo &c. 2) malo seu damno adficio, infesto, vasto, populor, vexo, adfligo, male & inique tracto. κεκακωμένος, perf. pass. adflictus.

Κάκτος, ου, ἡ, cactus, spinosa quædam planta, carduus.

Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo. κακύνομαι, depravor, degenero, improbus fio, improbe ago. 2) convitior, infamo probris, appello κακόν. A κακός.

Κακώδης, εος, ὁ, ἡ, male olens. Ab ὄζω.

Κακωδία, ας, malus odor. A pr.

Κακώλεθρος, ον, perniciosus. Ab ὄλεθρος, *pernicies*.

Κακώνυμος, ον, mali nominis. Ab ὄνομα.

Κακῶς, *Adv.* male, improbe, perperam, misere, lamentabiliter, luctuose.

Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infestatio, corruptio, deturpatio, vitiatio. 2) clades, exitium. A κακόω.

Κακωτικὸς, ὴ, ὸν, infestandi seu vexandi vim habens, noxius. Ab eod.

ΚΑΛΑΒΡΙΖΩ, Calabros imitor. v. Κολαβρ.

Καλαβρισμὸς, ῦ, ὁ, saltatio Calabrica. A pr.

Καλάθιον, ου, τὸ, it. καλαθίς, ιδος, ἡ, parvus calathus, quasillus. Dim. a κάλαθος.

Καλαθίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καλαθισμὸς, ῦ, ὁ, saltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.

Καλαθοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, figuram calathi habens.

Καλαθοειδῶς, calathi forma. A pr.

Κάλαθος, ου, ὁ, calathus, qualus. 2) poculum.

Καλάϊνος, ίνη, ϊνον, e calai lapide factus, vel constans. A seq.

ΚΑ'ΛΑΙ'Σ, ὁ, calais, lapis quidam.

Καλαμάγρωστις, ἡ, arundineum gramen.

Καλαμώδης, ὁ, ἡ, arundinosus. A κάλαμος.

Καλαμαῖος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos seu stipulas est. Ab eod.

Καλαμαία, ἡ, cicada. A pr.

Καλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, stipulas lego, spicas colligo post messores. 2) racemo. 3) spolio post alium. v. ἐπικαλαμάομαι. 4) summas olerum partes carpo & comedo. Ab eod.

Καλαμάριον, ου, τὸ, calamarium, theca, in qua reconduntur calami. Ab eod.

Καλαμαύλης, ου, ὁ, qui calamo canit. E κάλαμος & αὐλὸς, *tibia*.

Καλαμαυλητὴς, οῦ, ὁ, idem.

Καλαμευτὴς, οῦ, ὁ, messor. A seq.

Καλαμεύω, f. εύσω, meto, culmos seco & colligo.

Καλάμη, ης, ἡ, stipula. 2) frumenti spica. 3) corpus senecta confectum & quasi arefactum. 4) cadaver hominis interemti.

Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum seu stipularum sectio. 2) messis. A seq.

Καλαμητόμος, ου, culmos secans. E κ. & τέμνω.

Καλαμήτρια, ας, ἡ, quae stipulas colligit. 2) quae spicas colligit. A καλαμάομαι.

Καλαμητρὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.

Καλαμηφάγος, culmos secans, de falce.

Καλαμηφορεῖν, culmos gestare.

Καλαμηφόρος, culmos gestans. A καλάμη & φέρω.

Καλαμίζω, fut. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha, herba.

Καλαμινθώδης, εος, ὁ, ἡ, e calamintha confectus. A pr.

Καλάμινος, ίνη, ινον, arundineus. 2) arundinis speciem habens, arundinosus.

Καλάμιον, ου, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo. 2) specillum, instrumentum medicum. 3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim. a κάλαμος.

Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piscatoris. 2) calamarium, sive theca calamorum. 3) acus arundinea, qua mulieres in componendo capillo utebantur. 4) arundinetum. Ab eodem.

Καλαμίσκος, ου, ὁ, idem quod καλάμιον.

Καλαμίτης, ου, ὁ, culmus frumenti. A καλάμη.

Καλαμῖτις, ιδος, ἡ, spicis gaudens. A pr.

Καλαμοβόας, ου, ὁ, calamostrepus. A βοάω.

Καλαμογλυφέω, ῶ, calamos, sive arundines sculpo. A seq.

Καλαμογλύφος, ου, ὁ, ἡ, calamorum, sive arundinum sculptor. E κάλαμος & γλύφω.

Καλαμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, calami speciem habens. Ab εἶδος.

Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A seq.

Κάλαμος, ου, ὁ, calamus, arundo. 2) culmus. 3) virga Geometrica. 4) calamus scriptorius. 5) tibia, ap. Etym. M. sive potius testudinis μαγάδιον, quod in vetertima structura erat ex arundine, v. μαγάς. 6) stipula.

Καλαμοστεφὴς, έος, ὁ & ἡ, culmis redimitus. E pr. & στέφω, *corono*.

Καλαμοτύπος, ου, ὁ, anceps, quia sc. viscato calamo figit avem. Hesych. E καλ. & τύπτω, *figo*.

Καλαμοφθέγγης, ου, ὁ, calamo sonans, arundine canens. Ex eod. & φθέγγομαι, *sono*.

Καλαμόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Καλαμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, calamum seu arundinem gestans. A φέρω, *gesto*.

Καλαμόφυλλος, ου, ὁ, arundinea folia habens. A φύλλον.

Καλαμώδης, εος, ὁ, ἡ, arudineus, arundinosus. Hinc τὰ καλαμώδη, scil. ὕλη, arundineta. A κάλαμος.

Καλαμὼν, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

Καλαμωτὴ, ῆς, ἡ, septum e calamis in navium oris, sive extremis. Ab eod.

Καλαπόδιον, ου, τὸ, forma caligaris. Gl. Vet. vid. seq.

Καλάπους, οδος, ὁ, forma calcei cavi lignea, sculponea. E κᾶλον, *lignum*, & πούς.

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ, ιος, ἡ, vestis linea, ad talos demissa, tunica lata.

Καλαυρίτης λιθάργυρος, apud Dioscoridem, spuma argenti e puro argento, forsitan quod in Calauria sive Calabria fierat.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum, propric, quod in summo est, repandum.

Καλεσίχορος, ου, pulcros choros agens. E καλὸς & χορός.

Καλέω, ῶ, voco, arcesso. 2) appello nominc. 3) invoco, ut deum. *med.* voco in jus. Fut. καλέσω, & ήσω. Perf. κέκληκα.

Καλήμερος, ου, ὁ, ἡ, cui felix est dies. 2) qui pulcram, jucundam habet diem. E καλὸς & ἡμέρα.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocator. A καλέω, v. κλήτωρ.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. 2) cavea. 3) domus, propric, lignea. 4) horreum. A κᾶλον.

Καλιὰς, άδος, ἡ, tugurium, domuncula. A pr.

Καλίδιον, ου, τὸ, domuncula, tugurium. Dim. ab eod.

Καλίκιοι, οἱ, calcei, caligæ.

Καλινδέω, ῶ, voluto, verso. καλινδέομαι, volutor, ut in pulvere. καλινδηθεὶς, aor. 1. volutatus. A καλέω.

Καλιὸς, οῦ, ὁ, casa, tugurium. A κᾶλον.

Κάλλαια, τὰ, color purpureus, coccineus. 2) barbæ galli gallinacei, a colore. A κάλλη.

Καλλάϊνος, *Adj.* purpureus. 2) venetus, cæruleus, hyacinthinus. A pr.

Κάλλη, τὰ, vestes stragulæ exquisitioris coloris, in primis purpurei. 2) floris genus, e quo fit color. A κάλλος.

Καλλιβλέφαρον, ου, τὸ, scil. φάρμακον, medicamentum ad pulcritudinem palpebrarum faciens.

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulcram habet vocem. E κ. & βοάω.

Καλλίβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, pulcros racemos habens.

Καλλίβωλος, ον, fertilis, pinguis.

Καλλιγάληνος, ον, serenus, pulcer. A γαλήνη.

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut, secundum alios, Cereris, epitheton. Alii nutricem, alii pedissequam Cereris volunt. E κ. & γίγνομαι.

Καλλιγέφυρος, ου, ὁ, ἡ, pulcro ponte junctus. E κ. & γέφυρα, *pons*.

Καλλίγλουτος, ον, nates formosas habens.

Καλλίγονος, pulcri generis, Gl. Vet.

Καλλιγραφέω, ῶ, eleganter scribo. 2) fuco.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans scriptura, scribendi pingendive elegantia. A seq.

Καλλιγράφος, ου, ὁ, ἡ, qui eleganter scribit aut pingit. 2) librarius. A γράφω.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, pulcris mulieribus abundans. A γυνή.

Καλλίδενδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher, epith. regionis. A δένδρον.

Καλλιδίνης, ου, pulcre fluens, liquidus, cui sunt vortices adspectu jucundi. epith. fluvii. A δίνη, *vortex*.

Καλλίδιφρος, ου, pulcrum currum ſ. ſellam, habens.

Καλλιδόναξ, κος, arundinibus abundans, epith. fluminis.

Καλλίθειρα, ας, ἡ, quæ pulcram habet comam.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea. Ab ἐλαία.

Καλλιέπεια, ας, ἡ, q. d. pulcriloquentia, elegantia & ornatus ſermonis, ſermo ornatus. A καλλιεπής, cujus exemplum non notatum eſt.

Καλλιεπέω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornate & eleganter dico. κεκαλλιεπημένοι λόγοι, orationes e-legantibus vocabulis contextæ. Ab eod.

Καλλιεργέω, ῶ, f. ήσω, pulcre fabricor, adſabre facio. A ſeq.

Καλλίεργος, ου, ὁ, ἡ, pulcre fabricatus, adſabre factus. Ab ἔργον.

Καλλιερέω, ῶ, f. ήσω, lito, perlito, bona exta reperio. Ab ἱερά.

Καλλιέρημα, ατος, τὸ, perlitatio. A pr.

Καλλιζυγής, ὲς, pulcris equis junctus. A ζυγός.

Καλλίζωνος, ἡ, pulcro cingulo ornata, pulcra. A ζώνη.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ & ἡ, pulcre fundatus. A θέμεθλον, *fundamentum*.

Καλλίθριξ, χος, ὁ & ἡ, habens pulcros capillos.

Καλλίθυτος, ου, ὁ, ἡ, bonis auſpiciis aut rite ſacrificatus. 2) in quo pulcra aut ſplendida ſacrificia fiunt. A θύω.

Καλλικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bonos vel pulcros, jucundos ad oculum & palatum fructus edo vel fero. A καλλίκαρπος.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulcrorum fructuum ubertas. 2) fructuum pulcritudo & venuſtas. Ab eod.

Καλλίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, pulcros aut etiam bonos fructus ferens, fecundus.

Καλλικέλαδος, ου, ὁ & ἡ, pulcrum ſonum edens.

Καλλίκερως, ωτος, ὁ, ἡ, pulcra cornua habeus. A κέρας, *cornu*.

Καλλίκοκκος, ου, ὁ, ἡ, pulcra habens grana, cui pulcher eſt acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, q. d. collis pulcher, locus amœnus juxta Simoentem fl. Troadis. A κολωνός.

Καλλίκομος, ου, ὁ, ἡ, pulcram comam habens. A κόμη, *coma*.

Καλλικοτταβέω, ῶ, cottabo venuſte ludo, ſcite cottabizo. A κότταβος.

Καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulcra caro, caro candida & ſubpinguis eſuque jucundiſſima.

Καλλικρήδεμνος, ου, ὁ, ἡ, pulcram habens vittam. A κρήδεμνον, *vitta*.

Καλλίκτυπος, pulcre ſtrepens ſ. ſonans.

Καλλιλεξία, ἡ, idem quod καλλιλογία. A λέξις.

Καλλιλογέω, ῶ, ſcite & venuſte loquor. A λόγος.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venuſtaque dicendi facultas, vis bene dicendi. Ab eod.

Καλλίμηρος, ου, ὁ, ἡ, pulcra femnra habens.

Καλλίμορφος, ου, ὁ, ἡ, formoſus. A μορφή.

Κάλλιμος, ου, ὁ, pulcher, elegans. 2) proſper, fecundus. A κάλλος.

Καλλίναος, ου, ὁ, ἡ, pulcre fluens. A ναίω.

Καλλίνικος, ου, ὁ, ἡ, qui pulcram & egregiam victoriam adeptus eſt, victor egregius. 2) pulcritudine vincens. Gloſſ. Vet. At Philox. victorioſus, invictiſſimus. A νίκη.

Καλλιοινία, ας, ἡ, vini præſtantia & bonitas. 2) largus vini proventus. Ab οἶνος.

Κάλλιον, *Adv.* melius. A καλός.

Καλλιόνως, *Adv.* idem. A pr.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Callinpe, una Muſarum.

Καλλίουλος, ου, ὁ, hymnus in Cererem. Ab ἴουλος.

Καλλιόω, ῶ, futur. ώσω, pulcrius reddo. A κάλλιον.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulcri liberi, copia liberorum bene natorum. A ſeq.

Καλλίπαις, αιδος, ὁ & ἡ, cui pulcri & bene nati ſunt liberi. 2) proles pulcra, proba.

Καλλιπάρηος, Bœot. pro καλλιπάρειος, ου, ὁ & ἡ, pulcras genas habens, pulcher. A παρειά.

Καλλιπάρθενος, ου, ὁ & ἡ, pulcras virgines habens. 2) nitidus, pulcher. Epith. Tragic.

Καλλιπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, pulcros habens calceos. A πέδιλον.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ & ἡ, pulcrum habens peplum.

Καλλιπέταλος, ου, ὁ, ἡ, pulcra folia habens. A πέταλον, *folium*.

Καλλίπηχυς, εως, ὁ, ἡ, pulcra brachia habens, pulcher.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulcras comas vel comarum cincinnos habens.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ, ἡ, magnas opes habens.

Καλλίπνοος, contr. καλλίπνους, ου, ὁ, ἡ, ſuaviter ſpirans. A πνοή.

Καλλίπολις, εως, ἡ, egregia ſeu pulcra civitas.

Καλλιπόταμος, ου, ὁ, ἡ, habens fluvios multos.

Καλλιπρόβατος, ὁ, ἡ, pecore abundans. A πρόβατον.

Καλλιπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, adſpectu pulcher. A πρόσωπον.

Καλλίπρῳρος, ου, ὁ, ἡ, pulcram habens proram. 2) pulcram habens faciem. A πρῷρα.

Καλλιπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, egregius & ſtrenuus in belln, bellicoſus.

Καλλίπυγος, ου, ὁ, ἡ, pulcras babens nates, pulcros hsbens clunes. A πυγή.

Καλλίπυργος, ου, ὁ & ἡ, pulcre turritus, pulcre turribus munitus. 2) ſublimis, celſus.

Καλλιπύργωτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Καλλίπωλος, ου, ὁ, ἡ, pulcros equos habens.

Καλλιρέεθρος, ου, ὁ, ἡ, Epith. fontis, liquidus, copinſus. A ῥέεθρον.

Καλλιρόη, fons Athenis, alias Ἐννεάκρουνος.

Καλλίροος, contr. καλλίρους, ου, ὁ, ἡ, idem. q. d. καλλιρέεθρος.

Καλλιρρημοσύνη, pulcre & ornate dico. A καλλιρρήμων.

Καλλιρρημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A ſeq.

Καλλιρρήμων, ονος, ὁ, ἡ, pulcris & elegantibus ornatus verbis. A ῥῆμα.

Καλλίρροος, idem quod καλλίροος.

Καλλισθενής, έος, ὁ, ἡ, egregio robore præditus. A σθένος.

Καλλιστεῖον, ου, τὸ, præmium pulcritudinis eximiæ. 2) præmium quodvis honeſtiſſimi optimique. 3) καλλιστεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Lesbios de muliebris formæ præſtantia. A ſeq.

Καλλιστεύω, f. εύσω, pulcritudine excello, formoſiſſimus ſum. A κάλλιστος.

Καλλιστέφανος, ον, pulcra redimitus corona.

Καλλιστρούθια συκᾶ, calliſtruthiæ, genus ficorum. A στρουθός, *paſſer*.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ, ἡ, Epitb. fœminæ, pulcros habens pedes, pulcra. A σφυρὸν, *malleolus pedis*.

Καλ-

Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fecunditas liberorum bene natorum dives. A ſeq.
Καλλίτεκνος, ου, ὁ, ἡ, egregios habens liberos. A τέκνον.
Καλλιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, eleganti artificio elaboro. A καλλίτεχνος.
Καλλιτεχνής, ὲς, idem quod καλλίτεχνος.
Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulcritudo, artis elegantia. Ab eod.
Καλλίτεχνος, ου, ἡ, pulcram artem factitans, pulcra artis opera edens. A τέχνη.
Καλλιτόκος, ου, ὁ, pulcros edens partus.
Καλλίτοξος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum habens arcum, bonus ſagittarius. A τόξον.
Καλλιτράπεζος, ον, delicata menſa utens. A τράπεζα.
Καλλίτριχος, ου, ὁ, ἡ, qui pulcro eſt capillo. 2) pulcros capillos faciens, frutex quidam. A θρίξ.
Καλλίχρωμος, ου, ὁ, ἡ, pulcre veſtitus. 2) ſplendidus.
Καλλιφεγγής, έος, ὁ, ἡ, valde lucidus. A φέγγος.
Καλλίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, ſuaviter ſonans.
Καλλίφλοξ, γος, ὁ καὶ ἡ, egregio ſplendore coruſcans.
Καλλίφυλλον, τὸ, eſt adianti genus.
Καλλίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, pulcris foliis præditus, Epith. roſæ. A φύλλον.
Καλλιφωνία, ας, ἡ, vox pulcra, ſonus elegans. A ſeq.
Καλλίφωνος, ου, ὁ, ἡ, pulcram vocem habens, eleganter ſonans. A φωνή.
Καλλιχέλωνος, ου, ὁ, obolus teſtudine ſignatus. Heſych. q. d. pulcra teſtudinis figura inſignitus. A χελώνη.
Καλλίχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, pulcras habens manus.
Καλλίχθυς, υος, ὁ, piſcis quidam.
Καλλίχοιρος, ου, ὁ, ἡ, pulcros porcellos habens.
Καλλίχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo choreæ commode duci poſſunt. 2) pulcher, amabilis, amœnus. 3) pulcras choreas agitans. 4) tripudiis ſe oblectans. 5) pulcher chorus.
Καλλίχωρος, ου, ὁ, ἡ, pulcram regionem habens. A χώρα.
Καλλιώνυμος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum nomen habens. 2) genus piſcis ſicciſſimi. Ab ὄνομα.
Καλλονή, ῆς, ἡ, pulcritudo, elegantia. A ſeq.
Κάλλος, εος, τὸ, pulcritudo oris, decor. 2) cujusvis rei pulcritudo. 3) Veneris unguentum. 4) barba ſeu palearia galli gallinacei. v. κάλλαια. A καλός.
Καλλοσύνη, ἡ, idem. A ſeq.
Καλλόσυνος, η, ον, pulcer. A κάλλος.
Καλλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, v. καλλίφ.
Καλλωπτήριον, ου, τὸ, ornamentum, Heſych. καλλωπτήρια, τὰ, dies feſtus apud Athen. Etymol. A καλλωπίζω.
Καλλυντής, οῦ, ὁ, ornator. 2) tonſor, Heſych. Ab eod.
Καλλυντρον, ου, τὸ, omne inſtrumentum comentium. 2) inſtrumentum, quo verrimus, ſcopæ. 3) ſpathula. A ſeq.
Καλλύνω, pulcrum reddo, orno. 2) verro, mundo; & 3) καλλύνομαι, ornor: oitide eleganterque me habeo. 4) glorior, mihi ipſe placeo. A κάλλος.
Καλλωπίζω, fut. ίσω, decoro, faciem elegantem & venuſtam reddo, ſed fere de curioſo nimis ſtudio ornandi. Et ſic etiam tropice. 2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, orno, glorior, mihi placeo, artem oſtento. E κ. & ὤψ, ωπὸς, facies.
Καλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, in pr. cultus ſuperfluus, exquiſitior. A præced.
Καλλωπισμός, ου, ὁ, idem. Ab eod.
Καλλωπιστής, ῦ, ὁ, cultus (in veſtitu) nimium ſtudioſus. Ab eod.
Καλλωπιστικὸς, ή, ὸν, ad comendum vel ornandum aptus. A pr.
Καλλωπίστρια, ας, ἡ, cultus in veſtitu nimium ſtudioſa. 2) ornatrix. Ab eod.
Καλοβάτης, ου, ὁ, funambulus, Gl. Vet. & Philox. 2) grallator. A κάλος & βαίνω.
Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honeſtatis magiſter, honeſta docens.
Καλοήθης, ὲς, commodis moribus præditus, comis, mitis. Ab ἦθος.
Καλόθριξ, τριχος, bene comatus, item jubatus, de equo.
Καλοιώνιστος, ου, ὁ, ἡ, bene ominatus, auſpicatus. Ab οἰωνίζομαι, auguror.
Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas & honeſtas. A καλοκἀγαθός.
Καλοκἀγαθικὸς, ή, ὸν, bonus, honeſtus, probus, frugi. A ſeq.
Καλοκἀγαθὸς, ου, ὁ, ἡ, idem. E καλὸς, καὶ, & ἀγαθὸς.
Καλοκοπέω, ῶ, ligna cædo, findo. A κᾶλον & κόπτω, cædo.
Καλολογία, ἡ, idem quod καλλιλογία.
Καλόμορφος, ον, pulcher. A μορφή.
Κᾶλον, ου, τὸ, lignum.
Καλοπέδιλον, ου, τὸ, ligneæ compedes, vel calceus ligneus. E pr. & π.
Καλοπέδιον, ου, τὸ, v. καλόπους, n. 3.
Καλοποδιώκτης, ου, ὁ, convicium in pæderaſtam, ap. Comic. vid. & καλλοποδιώκτης.
Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio.
Καλόπους, οδος, ὁ, ἡ, pulcros pedes habens. 2) ligneum pedem habens. 3) pes ligneus, forma calcei cavi, norma ſutoris. E καλὸς vel κᾶλον & πούς.
Καλοπρόσωπος, ον, formoſus. A πρόσωπον.
Καλοῤῥημοσύνη, ἡ, facundia, elegantia orationis. A κ. & ῥῆμα.
Καλὸς, ή, ὸν, pulcer, formoſus. 2) decens, decorus, honeſtus, laudabilis, egregius. 3) probus, bonus, æqui bonique amans. 4) ſtrenuus, fortis. 5) jucundus, ſuavis. Hinc τὸ καλὸν, ῦ, decus, ornamentum, commodum, & *Comp.* καλλίων, pulcrior, *Superlat.* κάλλιστος, pulcerrimus, & *Adv.* καλῶς, κάλλιστα, pulcre, belle, pulcerrime.
Κάλος, ου, ὁ, rudens, funis nauticus, uſitatius κάλως.
Καλοτιθήνος, ου, ὁ, ἡ, bene nutriens. 2) bene nutritus. ap. Heſ. A τιθήνη, *nutrix*.
Καλοτύπος, ου, ὁ, ἡ, ligna tundens. E κᾶλον & τύπτω, *tundo*.
Καλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, benevolus. 2) bona, honeſta mente præditus. E καλὸς & φρὴν, *mens*.
Καλπάζειν, equum in groſſum exultantem urgere, vulgo *callopare*. 2) ſummis pedibus & molliter incedere.
Κάλπη, ης, ἡ, urna, ſitula, hydria, urceus.
Κάλπις, ιδος, ἡ, idem. A pr.
Κάλπιον, ου, τὸ, genus poculi. Ab eod.
Κάλπος, poculi genus. Heſych.

Καλύ-

Καλύβη, ης, ἡ, casa, tugurium, gurgustium. 2) caverna. 3) cella. A καλύπτω.

Καλύβιον, ου, τὸ, tuguriolum, casula, gurgustiolum. Dim. a pr.

Καλυβίτης, ου, ὁ, qui in tugurio habitat.

Καλυβοποιέω, ῶ, & καλυβοποιέομαι, gurgustia, seu casas facio, mihi paro.

Καλυβὸς, ου, ὁ, thalamus. 2) e velis obductis facta scena. Hes. A καλύβη.

Καλυκίζω, fut. ίσω, effloresco. Hesych. A κάλυξ.

Καλύκιον, ου, τὸ, calyculus. Ab eod.

Καλυκοστέφανος, ον, coronam e rosis recentibus gerens. Ex eod. & σ.

Καλυκώδης, εος, ὁ, ἡ, calyce intectus. A κάλυξ.

Καλυκῶπις, ιδος, ἡ, roseam, i. e. pulcram faciem habens. E κάλ. & ὤψ.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, tegmen. A καλύπτω.

Καλυμμάτιον, ου, τὸ, parvum tegmen. A pr.

Κάλυξ, υκος, ἡ, calyx, flos rosæ nondum apertus. 2) omnis folliculus, seu omne putamen, quo aliquid continetur. 3) ornamentum muliebre, ex auro aut argento. 4) nomen herbæ.

Κάλυξις, calyx rosæ. 2) ornamentum e rosis. Hes. Quasi a καλύψεις, quod esset *tego*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum. 2) tegula, imbrex. A καλύπτω.

Καλυπτὸς, ἡ, ὸν, opertus, tectus. Ab eod.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eod.

Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. 2) tegumentum, operculum quodvis. A seq.

Καλύπτω, f. ψω, tego, operio, velo.

Καλχαίνω, purpureo colore tingo. 2) alta mente cogito, alto animo verso. A seq. v. χαλκαίνω.

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal, quo purpura tingitur.

Κάλχιον, ου, τὸ, purpura κάλχῃ tincta. A pr.

Καλώδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus. 2) quivis funiculus. A κάλως.

Καλλιποδιώκτης, ου, ὁ, qui consectatur pulcros. E καλλιπὸς & διώκω. v. καλλοποδιώκτης.

Καλωπὸς, ἡ, ὸν, pulcher. E καλὸς & ὤψ, *adspectus*.

Κάλως, ωος, s. ω, ὁ, rudens, funis nauticus.

Καλῶς, *Adverb.* pulcre, recte, honeste. A καλός.

Καλωστρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui funes conficit. E κάλως & στρέφω, *torqueo*.

Καμακίας, ου, ὁ, ut καμακίας σῖτος, frumenti genus, forte a magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ, *pertica*.

Καμακίνος, ου, ὁ, ἡ, qui e pertica est. Ab eodem.

Καμακὶς, ἡ, ornamentum muliebre capitis. A seq.

Κάμαξ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus. 2) pertica, contus. 3) lignum hastæ. v. καμάσσω.

Καμάρα, ας, ἡ, lat. camara, seu camera, proprie tectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen.

Καμάριον, ου, τὸ, cerebri pars supra communem meatum fornicis modo superinducta. Ab eodem.

Καμαρὶς, ἡ, ornamentum quoddam muliebre.

Κάμαρος, v. κάμμαρος.

Καμαροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fornicis habens figuram, cameratus. A καμάρα & εἶδος.

Καμαρόω, fornico, Gl. Vet. A καμάρα.

Καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix. Quasi a καμαρόω.

Καμάρωσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.

Καμαρωτὸς, ἡ, ὸν, fornicis habens formam, fornicatus, deinde curtus cum tecto &c. Ab eod.

ΚΑΜΑΣΙ'ΝΕΣ, vel καμασῖνες, ων, οἱ, pisces quidam marini.

Καμάσσω, torqueo, vibro sc. hastam. A κάμαξ. f. potius κάμαξ a καμάσσω.

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus. 2) defessus, defatigatus. A κάματος.

Καματηρῶς, *Adv.* laboriose, ægre, difficulter. A pr.

Κάματος, ου, ὁ, labor, fatigatio. 2) id, quod labore partum est. 3) morbus. A κάμνω.

Καματέω, ῶ, laboro, fatigor, fatisco. 2) delasso, Gl. Vet. A pr.

Καματώδης, εος, ὁ, ἡ, laboriosus, molestus. Ab eodem.

Καμβολὴ, ἡ, vox *Jon.* calumnia, crimen. A καταβολή. ubi v.

Καμηλαύκιον, ου, τὸ, vel καμελαύκιον, pileus. Quasi e καῦμα, *æstus*, & ἀλκάω, *cohibeo*. (sed referri huc par non erat hoc vocabulum, quod est græcitatis sequioris, detortum e latino *capillaceum*, scil. *tegumentum*.)

Καμήλειος, εία, ειον, camelinus. A κάμηλος.

Καμηλέμπορος, ου, ὁ, negotiator; qui camelis merces vehit.

Καμηληλασία, ας, ἡ, camelorum agitatio. E κάμ. & ἐλαύ.

Καμηληλάτης, ου, ὁ, cameli vel camelorum agitator. E κ. & ἐλ.

Καμηλίζω, camelo similis sum, imitor camelum.

Καμηλίτης, ου, ὁ, cameli agitator, vel curator.

Καμηλοκόμος, ὁ, idem. E κ. & κομέω, *curo*.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, camelopardalis.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, camelus, animal.

Καμηλοτροφέω, camelos alo. E κ. & τρέφω.

Καμηλωτὴ, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis cameli. A κάμηλος.

ΚΑ'ΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, funis nauticus, quo nautæ utuntur ad ancoras jaciendas.

Καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ navatur ad caminum. A καμινεύω.

Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, ad fornacem, caminum laborans. Ab eod.

Καμινευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Ab eod.

Καμινεύτρια, ας, ἡ, quæ ad caminum seu fornacem laborat. 2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A pr.

Καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo, seu candefacio. A κάμινος.

Καμιναῖος, αία, αῖον, ad caminum pertinens. Ab eod.

Καμινίτης, ου, ὁ, sc. ἄρτος panis in camino coctus. Ab eod.

Καμίνιον, ου, τὸ, parvus caminus, parva fornax. Dim. ab eod.

Καμινοκαύστης, ου, ὁ, furnarius, Gl. Vet. E seq. & καίω.

Κάμινος, ου, ὁ, ἡ, caminus, fornax, furnus. 2) apud Scriptores Eccles. ignis, flamma, æstus, ardor.

Καμινὼ, οῦς, ἡ, fuligine camini oppleta. A præced.

Καμινώδης, εος, ὁ, ἡ, fuliginosus. Ab eod.

Κάμμαρος, κάμμορος, ὁ, &

Κάμμαρον, κάμμορον, τὸ, squillæ marinæ & cancrorum genus. 2) aconiti genus.

Κάμματα, ων, τὰ, edulia. A κάπτω, *comedo*.

Καμματίδες, ων, αἱ, idem, a pr.

Καμμονίη, ης, ἡ, victoria ap. Hom. qua opponitur fugæ. A καταμονὴ, quasi permansio in arena Martis.

Καμμύω, ύσω, pro καταμύω. aor. 1. ἐκάμμυσα.

Κάμνω, f. καμῶ, p. κέκμηκα, frigor, deficio. 2) cum labore facio, elaboro. 3) labore paro, seu adquiro. 4) ægroto, male me habeo. 5) οἱ καμόντες, mortui, item κεκμηκότες, defuncti morbis & laboribus.

Καμπαλέος, έα, έον, inflexus, incurvus. A κάμπτω.

Καμπεσίγουνος, ου, ὁ & ἡ, incurvans genua. Ex eod. & γόνυ.

Καμπεσίγυιος, ον, membra flectens. epith. παιγνίε. Ex eod. & γυῖον.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca. A κάμπτω. (Si talia licet a verbis repetere, quorum pauca sunt, quæ sint ab aliqua actione aut affectione appellata.)

Καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, articulus. 2) flexus vocis in cantu. Ab eod.

Κάμπιμος, ίμη, ιμον, flexilis. A pr.

Καμπτὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura. 2) meta circi, vel hippodromi. A κάμπτω.

Καμπτὸς, ἡ, όν, flexilis. 2) flexus. Ab eod.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capsa e lignis. A sq. (Nisi potius est pro κάπτρα, a κάπω antiquo, id est capio. v. κάμψα. ubi μ item redundat.)

Κάμπτω, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo. 2) flecto, exoro, de sententia deduco, animum alicujus mollio. κεκαμμένος, inflexus, perf. pass. καμφθῆναι, flecti, exorari, aor. 1. pass.

Καμπυλαύχην, ὁ, inflexum collum habens.

Καμπύλη, ης, ἡ, sc. βακτηρία, baculus incurvus, item lituus, Philox. A καμπύλος.

Καμπυλίζω, f. ίσω, inflecto. Ab eod.

Καμπυλόεις, όεσσα, όεν, recurvus. Ab eod.

Καμπυλόγραμμος, ε, ὁ, ἡ, curvis lineis circumscriptus. Ex eod. & γραμμὴ, linea.

Καμπύλομαι, curvor, inflector. Ab eod. (nisi est potius γναμπύλομαι, aut καμπυλοῦμαι.)

Καμπυλόπρυμνος, ον, obliquam puppim habens. Ex eod. & πρύμνα.

Καμπυλόρριν, ινος, ὁ, ἡ, aduncum nasum habens.

Καμπυλόρρινος, ον, idem. Ex iisd.

Καμπύλος, η, ον, curvus, inflexus. A κάμπτω.

Καμπυλοσαλπιγκταὶ, cornicines, Philox. quia cornu incurvum inflant.

Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.

Κάμψα, ης, ἡ, capsa viminea. A κάμπτω. (v. supra ad κάμπτρα dicta.)

Καμψάκης, ε, ὁ, vas olearium. Ab eod.

Καμψιδίαυλος, ε, ὁ, ἡ, q. d. in diaulo reciprocans, volubilis, cito percurrens aliquid. Ex eod. & δίαυλος.

Καμψίον, τό, idem quod κάμψα, item calcei muliebris genus.

Καμψίουρος, ε, ὁ, ἡ, flectens caudam. Ex eod. & οὐρά, cauda.

Καμψίπους, οδος, ὁ, ἡ, curvos pedes habens. Epith. Furiarum, ap. Æschyl. (quia reflectunt pedem, revertuntur, scelera jam commissa persequuntur & ulciscuntur.)

Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus; item anfractus, de via. A κάμπτω.

Καμψώδυνος, ε, ὁ, ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens. 2) incurvatus dolore. E κάμψις & ὀδύνη.

Καμψός, ή, όν, inflexus, curvus. A κάμπτω.

Κἂν, & ἂν, e & & ἐν. 2) & si, e & & ἐάν.

Κανάβινος, vid. κανναβινος.

Κανᾶ, ἡ, Cana. Nomen Urbis Ebr. ἀναλωτον, Possessio.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram, gypsum, circumlinunt. Poll. 2) homo corpore emaciato, ut venæ emineant. 3) κάναβοι, fontes multiplicibus rivulis sparsi.

Κάναθρον, ε, τὸ, vehiculum, ferculum, storea. A κάνη.

Καναξαι, exhaurire, sc. cum strepitu: item, turbare. Vid. ἐκκανάξαι. A καναχὴ vel καναχέω.

Κάνασρον, ε, τὸ, canistrum. 2) patina testacea, vas testaceum. A κάνης.

Καναχηδὸς, Adv. cum strepitu. Æschyl. A καναχή.

Καναχέω, ῶ, f. ήσω, resono, strepitum, seu crepitum edo. Vox facta e sono.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitus, sonitus. A pr.

Καναχηδὸν & -δὰ, Adv. cum strepitu. A præced.

Καναχήτης, sonipes, Gl. Vet.

Καναχίζω, resono, strepo. A καναχή.

Κανδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.

Κάνδαυλος, ε, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caseo, & melle. A κάνδυλος.

Κανδύκη, ης, ἡ, vestis Persica. A κάνδυς.

Κανδύλαι, & κανδυτάναι, s. κανδυτάνες & κανδύταλις, vestiaria, pretiosorum vestimentorum repositoria. item, pro κάνδυλοι. Ab eod.

ΚΑ'ΝΔΑΥΛΟΣ, ε, ὁ, idem quod κάνδαυλος.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Persicum.

Κάνεον, & κανοῦν, canistrum. 2) vasculum ad usus convivii e qualibet materia, ære, argento &c.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ἡ, canistrum, calathus.

Κανίσκιον, ε, τὸ, parvum canistrum. Dim. præced.

Κανηφορεῖν, canistrum ferre in sacris.

Κανηφορία, ἡ, gestatio canistri in sacris. A sq.

Κανηφόρος, ε, ὁ, ἡ, canistrum ferens, canephoræ, virgines sacra portantes; qui honos erat in primariis.

Κανθαρίζειν, tremere, ap. Ammon. sed vox corrupta videtur e πιθακνίζω.

Κανθάριον, ε, τὸ, Dim. a κάνθαρος.

Κανθάρεος, vel κανθάρεως, s. κανθαρεὸς, vitis genus. Ab eod.

Κανθαρὶς, ίδος, ἡ, scarabæus frumentum erodens. 2) insectum, alatum, virosum, causticum, e muscarum genere, vulgo musca Hispanica. Ab eod.

Κανθαρίτης, sc. οἶνος, vinum cantharites. A κανθάριος.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ε, ὁ, scarabæus. 2) cantharus, poculi genus. 3) piscis quidam litoralis. 4) nota in lingua Apidis. 5) navigii genus.

Κανθήλια, ων, τὰ, scil. ἐπισαγματα, clitellæ. A sq.

Κανθήλιος, ε, ὁ, sc. ὄνος, asinus magnus. 2) bardus, stolidus. A κάνθος.

Κανθὶς, ίδος, ἡ, asella. Dim. a sq.

ΚΑ'ΝΘΟΣ, ὁ, asinus. Etym.

ΚΑΝΘΟΣ, ε, ὁ, oculi angulus, hirquus. 2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, asinus. A κάνθος.

Κανίσκιον, ε, τὸ, Dimin. a κανοῦς.

Κάνιστρον, ε, τὸ, canistrum. Hes. Ab eod.

ΚΑ'ΝΝΑ, ης, ἡ, canna, storea.

Καννάβινος, ίνη, ινον, ex cannabi factus, stuppeus. A sq.

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, & κάνναβος, cannabis, stuppa.

Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.

Καν-

Κανλωνοποιὸς, ῦ, ὁ, qui ſtoreas ſeu tegetes conficit. Pollux. E pr. & ποιέω, *facio*.

Κανονάρχης, υ, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canonas in vigiliis excitat. E κανὼν & ἄρχω.

Κανονίας, υ, ὁ, & plur. κανονίαι, apud Hippocr. quibus ventres velut ad canonem ſive regulam exacti ſunt, h. e. ſubſtricti, non lati, aut prominentes. A κανών.

Κανονίζω, f. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo. 2) per certas regulas ſeu canonas conſtituo aliquid, veluti κανονίζεται, ap. Grammaticos dicitur, de regulari forma decl. & conjugandi. 3) concinno, modulor. 4) in canonem ſcripturarum refero aliquid. Vox Eccl. Ab eod.

Κανονικὸς, ἡ, ὸν, canonicus, regularis, regulæ conſentaneus. 2) in canonem ſcripturæ relatus. Ab eod.

Κανονικῶς, *Adv.* regulariter, rite, ſecundum regulam & normam. A pr.

Κανόνιον, υ, τὸ, lignum, cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt. 2) libellus, ſeu quodvis tractatus ſeu operis genus. Dim. a κανών.

Κανονὶς, ίδος, ἡ, ſcriptorium inſtrumentum, regula, qua utuntur elegantius ſcripturi. 2) librorum ſeu chartarum volumen. Ab eodem.

Κανόνισμα, τό, regula. A κανονίζω.

Κανὸν, τὸ. v. κανών.

Κανυσιὸς, ὁ, Canuſina pænula, item pænula quæcunque, ſc. φαινόλης.

Κανὼν, όνος, ὁ, *proprie*, examen in libra. 2) regula, norma; unde judices, quorum judicium in aliquo genere ſequimur, item excellentes in aliquo genere, κανόνες dicti. 3) calamus, circa quem textores fila involvunt. 4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant. 5) palus, ſeu lignum erectum, menſura ſaltus, *omninoque* menſura & portio certa alicui attributa. 6) tributum ſtatum, formula tributi. 7) catalogus librorum divinorum, item hominum certo collegio adſcriptorum, item clericorum, unde pro ordine clericorum reperitur. 8) decreta conciliorum. 9) pſalmus & cantus certis diebus ordinarie cantari ſolitus. 10) tubus cavus, recondendis prunis candentibus, unde baliſtarum ignitos globulos ejaculantium genus *canones* appellantur.

Κανυκινὸν, ῦ, τὸ, pityuſa herba. A ſq.

ΚΑ'ΝΥΚΙΟΝ, υ, τὸ, ſambuci flos.

Καπάναξ, nomen partis in curru, ap. Poll. A ſq.

Καπάνη, ης, ἡ, præſepe. 2) rheda. 3) pars quædam currus. 4) galea e pilis. A κάπη.

Καπανικὸς, unde καπανικώτερα, magis ſatiantia, grandiora. 2) curulis. A pr.

Καπέλαιον, idem quod καπνέλαιον.

Καπερναοὺμ, ἡ, Capernaum. Nomen urbis ἄκλιτον. *Vicus conſolationis*.

Κάπετος, υ, ὁ, foſſa, fovea, ſcrobs, ſepulcrum. A σκάπτω, *fodio*. (vel potius a κάπω, *capio*.)

Κάπη, ης, ἡ, præſepe. 2) pabulum equis in præſepi appoſitum. κάπηθεν, *Adv.* a præſepi. Suid. A κάπτω vel κάπω.

Καπηλεία, ας, ἡ, cauponaria. 2) cauponatio, ipſa cauponandi actio. A καπηλεύω.

Καπηλεῖον, υ, τὸ, caupona, popina, taberna. Ab eod.

Καπηλευτὴς, ῦ, ὁ, nundinator, Gloſſ. Vet. A ſeq.

Καπηλεύω, f. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo. 2) nundinor, cauponor, callide & avare tracto. A κάπηλος.

Καπηλικὸς, ἡ, ὸν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *Adv.* cauponis modo. 2) fraudulenter, doloſe. A pr.

Καπήλιον, υ, τὸ, taberna. A κάπηλος.

Καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, copa. Ab eod.

Καπηλοδύτης, υ, ὁ, qui cauponam ſubinde ingreditur, ganeo tabernarius. E κ. & δύω.

Κάπηλον, adulteratum. A ſq.

Κάπηλος, ου, ὁ, caupo. 2) inſtitor, cujuſque rei propola.

ΚΑΠΗΡΙΑ, τά, placentæ genus. Suid.

Καπητὸν, τὸ, pabulum equorum, boum &c. quaſi a καπάω, idem quod κάπτω, a κάπη.

Καπίθη, ης, ἡ, menſura duarum chœnicum Atticarum vel ſex cotylarum. A κάπη, unde & Lat. *capis*.

Καπνίζω, fumigo, ſuffio. poet. pro καπνίζω.

Καπνέλαιον, τὸ, reſina ſponte profluens. E καπνὸς & ἔλαιον, quia igni admota multum fumi edit.

Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνός.

Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνίας, ο, ὁ, fumoſus. 2) lapis ex jaſpidum genere. 3) vinum vile, vappa. 4) vinum fumoſum, quod in fumo ſuſpenſum fuit. A pr.

Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito. 2) ignem accendo. 3) infumo, fumigo, fumo inficio. 4) fumo. 5) ignem accendo convivii gratia. A καπνός.

Καπνίον, υ, τὸ, parvus fumus. Dim. a καπνός.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod ſequens.

Κάπνισμα, ατος, τὸ, fumatio. 2) thus incenſum. A καπνίζω.

Καπνιστὸς, ἡ, ὸν, fumigatus, infumatus. Ab eodem.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. E κ. & δέχομαι.

Καπνοδοχεῖον, ο, τὸ, idem.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Καπνοδόχιον, ο, τὸ, idem & ex iiſd.

Καπνόω, ſuffumigo. A καπνός.

Καπνοποιὸς, ὸν, fumum edens. A ſeq. & ποιέω.

Καπνὸς, ῦ, ὁ, fumus. 2) ignis.

Καπνοσφράντης, υ, vel -τὴς, τῦ, ὁ, qſ. fumi olfactor, homo ſordidæ parſimoniæ. E pr. & ὀσφραίνομαι, *olfacio*.

Καπνοῦχος, υ, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. E κ. & ἔχω.

Καπνώδης, εος, ὁ & ἡ, fumoſus, fumidus. 2) nebuloſus. 3) fæculentus. A καπνός.

Κάπος, ο, ὁ, flatus, ſpiritus. 2) cortex palmæ, in quo fructus latet & primum germen. A κάπω.

Καππάριον, υ, τὸ, parva capparis, frutex & fructus. Dim. a ſeq.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, frutex ſpinoſus.

Καππαφόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, Kappa ferens inuſtum vel quocumque modo impreſſum, quæ eſt nota infamiæ & vitii. E κάππα & φέρω.

Κάπραινα, ης, ἡ, libidinoſa. A κάπρος.

Καπράω, ῶ, ſubo, velut ſus aprum appetens, prurio libidine. Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus e genitalibus ſcrofarum. Ab eod.

Καπριάω, ῶ, ſubo, prurio. Ab eod.

Καπρίζω, idem. Ab eod.

Κάπρος, υ, ὁ, aper. 2) roſtrum navis. Herodot. Ab eod.

Κάπριος, ὁ, ἡ, aprugnus, apro fimilis, ut κάπριοι πρῶραι, aprorum inſtar roſtratas proras.
Καπρίσκος, ὁ, piſcis quidam. A ſq.
Κάπρος, ου, ὁ, aper, verres.
Καπροφόνος, ὁ, ἡ, apri confector. A pr. & φ.
Καπρῷζα, idem quod κάπριος.
Κάπτω, repetitis identidem & interpellatis morſibus appeto, & vellicatim carpa demitto; hinc edo, avide edo, mordeo, item pro κάπτω.
Καπυρὰ & καπυρίδια, τά, cruſtula, placentæ genus, quaſi τὸ κάπτειν provocantia, ſcil. ἀδέσματα. A καπυρός.
Καπυρίζω, f. ίσω, clare & ſonore rideo, cachinnor. 2) gulæ indulgeo & ventri ſervio.
Καπυρός, ρά, ρόν, torridus, aduſtus. 2) auram magno cum fragore efflans, exſpirans. A καπύω.
Καπυρόω, calidum, fervidum reddo. A pr.
Καπύω, flo, exſpiro, ut hinc ſit aor. 1. ἐκάπυσσε, efflavit, ap. Hom. A καπος.
Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus caſtratus.
Κάπω, ſpiro, flo. 2) antiquitus, capio.
Κὰρ pro κάρα, caput, ἐπὶ κάρ, in caput.
ΚΑ'Ρ, καρός, ὁ, Car, gentile. 2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρες, Cares, Καρία, Caria regio.
Κάρα, τὸ, caput. 2) vertex. 3) tota facies. A κάρηνον.
Καράβιον, ου, τό, parvus carabus. 2) navicula in Lex. Vulg. Dim. a κάραβος.
Καραβοειδής, έος, ὁ, ἡ, carabi ſpeciem habens. E ſq. & εἶδος, forma.
ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, carabus, animal marinum e cancrorum genere.
Καραβοπρόσωπος, ου, carabi os, caput habens.
Καραβώδης, εος, ὁ & ἡ, e caraborum genere. A κάραβος.
Καραδοκέω, ῶ, f. ήσω, ſpecto, capite quaſi ad videndum exſerto, ſ. elato, ſ. converſo. 2) expecto. E κάρα, caput, & δοκέω, obſervo.
Καραδοκία, ας, ἡ, ſpes, exſpectatio. A pr.
Καραβαρέω, & -έω, ῶ, gravitate capitis laboro. A κάρα & βάρος, gravitas. v. καρηβαρέω.
Καρακάλλιον, ου, τό, cuculla. Gl. Vet. q. ex κάρα & κάλλος, quod vide. (Eſt vox aut latina, aut barbara.)
Καρατόμος, ου, ὁ, caput reſecans, interficiens, amputando capite. A κάρηνον.
Καρανιστής, οῦ, ὁ, capitalis. Ab eod.
Κάρανος, ου, ὁ, dominus, qui ſummo cum imperio præeſt, caput reliquorum, rex, pinceps. A κάρα.
Καρανόω, ſummatim dico, narro. 2) abſolvo. A κάρηνον.
Καρατομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. A καρατόμος.
Καρατομία, ἡ, capitis amputatio. A ſq.
Καρατόμος, ου, ὁ, ἡ, qui caput amputat, καράτομος, ου, ὁ, ἡ, cui caput amputatum eſt. E κάρα & τέμνω.
Καρβανίζειν, & καρβάζειν, & καρβαΐζειν, Carice ac barbare loqui. Heſych.
Κάρβανος, ὁ, Barbarus.
ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vile & ruſticum calceamentum.
Καρδαμίζω, cardamum imitor. 2) aſpero vultu ſum, aſpere intueor. A κάρδαμον.
Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba naſturtio ſimilis, cardamina. Ab eod.
Καρδαμίς, ίδος, ἡ, idem, & ab eod.
Καρδαμογλύφος, ου, ὁ, ἡ, admodum parcus, ita, ut veluti etiam e naſturtio exſculpat, quo vitam toleret. E ſq. & γλύφω.
Κάρδαμον, ου, τό, naſturtium.
Καρδάμωμον, ου, τό, cardamomum, planta aromatica.
Κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara, auctore Ammon.
Καρδία, ας, ἡ, cor. 2) animus. 3) os ventriculi. 4) affectus, appetitus. 5) medulla arboris. 6) alveus clepſydræ.
Καρδιακός, ή, όν, ad cor pertinens. 2) cardiacus, cui cor, vel potius os ventriculi dolet. A pr.
Καρδιαλγέω, dolore ventriculi affici. A ſq.
Καρδιαλγής, έος, ὁ, ἡ, cui cor dolet. 2) cordis dolorem adferens. E καρδία & ἄλγος.
Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis vel potius ventriculi. Ex iiſd.
Καρδιαλγικός, ή, όν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem adferens. A pr.
Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem ſentio, ſeu potius ventriculi. Hinc καρδιόωντα, apud Nicandrum, pro καρδιῶντα, καρδιάοντα, Acc. part. præſ. A καρδία.
Καρδιοβαρία, ας, ἡ, capitis gravedo, vox Jonica. Erotianus. E κάρα & δινέω, rotari.
Καρδιοβολεῖσθαι, corde vulnerari, contriſtari. Heſ. E καρδία & βελός.
Καρδιοβόλος, ου, ὁ, ἡ, cordi noxius. E κ. & βάλλω.
Καρδιογνώστης, ου, ὁ, qui corda novit, abditorum animi receſſuum ſcrutator. E κ. & γινώσκω.
Καρδιοπονέω, cordis dolore vexor. 2) animo angor.
Καρδιουλκέω, ῶ, f. ήσω, cor extraho vel evello. E κ. & ἕλκω, traho.
Καρδιουλκία, ἡ, cordis extractio ſ. evulſio. A præced.
Καρδιοφύλαξ, κος, ὁ, ferreum tutamen pectoris.
Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. paſſ. καρδιοῦσθαι, Heſ. καρδιουργεῖν, de victimis, q. d. cor laniare, ap. Etymol. victimæ cor adipe tectum igni imponere. καρδιώττεσθαι. A καρδία.
Καρδιωγμός, ὃ, ὁ, dolor ventriculi. A ſq.
Καρδιώσσω, & -ττω, ventriculi dolorem ſentio. A καρδία.
Καρδόπειον, τό, capiſtrum, quo ſervi pinſentes aut farinam ſubigentes a comedendo arcebantur.
Καρδοπογλύφος, ου, ὁ, ἡ, qui alveos ſeu mactras ſculpit ſeu conficit. Ex ſq. & γλύφω.
Κάρδοπος, ου, ἡ, mactra, alveus, in quo farina ſubigitur.
Κάρη, τό, indecl. caput.
Καρηβαρέω, ῶ, fut. ήσω, gravedine capitis laboro, gravor capite, nuto capite. v. καραβαρέω.
Καρηβαρία, ſ. καρηβάρησις, ας, ἡ, gravedo capitis. A pr.
Καρηβαρεῖν, capite gravari. A pr.
Καρηβαρικός, ή, όν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. Ab eod.
Καρηβαρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens. Suid. Ab eod.
Καρηβοέω, ῶ, caput clamoribus diruptum habeo. 2) vertigine laboro.
Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito ſum. Hinc illud Homeri cum καρηκομόωντες, comantes, capillati, pro καρηκομῶντες, καρηκομάοντες.
Κάρηνον, ου, τό, caput. 2) vertex, ſummitas.
Καρίδιον, & καρίδιον, τό, parva ſquilla. A καρίς.

Καρ-

Καρίζω, Carum more ago.

Καρικουργὴς, ἐ͂Θ, ὁ, ἡ, a Carica gente factus. E fq. & ἔργον.

Καρικὸν, τὸ, medicamentum, unguentum, ulcera purgans. 2) oleum quoddam, ap. Athen.

Καρικὸς, ἡ, ὀν, Carius. A Κάρ.

Καρίναι, ὧν, αἱ, mulieres, quæ planctu prosequebantur funera, e Caria fere ortæ. A Καρία.

Καρόω, undo καρώσαι, perimere, Hefych. A κὰρ pro κὴρ, mors.

Καρὶς, ἴδΘ, ἡ, squilla, pifcis caput permagnum habens. A κάρα.

Καρικί, *Adv.* Carum more. A καρίζω.

ΚΑΡΚΑΙΡΩ, refono, fonitum edo. 2) pulfatus vibro vel tremo, & quafi falto.

Καρκινάδες, ων, αἱ, parva animalcula cancris fimilia, colore fulvo. A καρκίνΘ.

Καρκίνιον, ου, τό, parvus cancer. Dim. fq.

ΚαρκίνΘ, vel καρκίνΘ, ου, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον. 2) fidus cœlefte. 3) morbus. 4) vinculi genus. 5) genus calcei. 6) forceps. 7) inftrumentum, quo peffulus attollitur. 8) καρκίνοι, offa duo jugalia, quæ prope tempora committuntur.

Καρκινόω, ῶ, cancro adfimulo. 2) cancro (morbo) infefto. καρκινωθῆναι, cancro tentari. A pr.

Καρκινώδης, εΘ, ὁ καὶ ἡ, cancro fimilis. 2) e cancrorum genere. 3) a cancro exefus, cancrofus. Ab eod.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer, morbus, & pars corporis cancro vitiata. A καρκινόω.

Καρνεᾶται, ὧν, οἱ, Apollinis Carnei miniftri. Hefych. A καρνεῖΘ.

Κάρνεια, vel κάρνεα, ων, τὰ, facra Apollinis Carnei. A fq.

ΚΑΡΝΕΙ͂ΟΣ, ου, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis & Europæ filio. Hefych.

Καρνεονῖκαι, ὧν, οἱ, victores in ludis Carneis.

ΚΑ'ΡΝΟΣ, εΘ, τὸ, pediculus. 2) ovis. 3) pecus. Hefych.

Καρνοστάσιον, τὸ, ftabulum. E pr. & ἵστημι.

Κάροινον, ου, τὸ, carœnum, muftum decoctum. E κάρα, caput, & οἶνΘ.

ΚάρΘ, ου, ὁ, fopor cum gravedine, marcor.

ΚάρΘ vel κάρον, herba, carus, carum. (al. κάρεον & κάρεον, item κάρυον, nec non καρυβαδεῖον,) cuminum pratenfe.

Καρόω, ῶ, foporem cum gravedine adfero. *paff.* gravedine foporis opprimor, alto gravique fomno corripior. A κάρΘ, fopor &c.

ΚΑ'ΡΠΑΙ, putantur effe vermes in oleis.

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, faltationis genus.

ΚαρπάλιμΘ, celer, rapidus. quafi ab ἁρπάλιμΘ.

Καρπαλίμως, *Adv.* cito, raptim. A pr.

Καρπάσιον, ου, τὸ, carbafinus. A fq.

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ὁ, venenatum quoddam medicamentum. 2) carbafus.

Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, ufusfructus. A καρπεύω.

Καρπεῖον, ου, τὸ, fructus. A fq.

Καρπεύω, f. εύσω, fructum percipio. 2) fruor. A καρπός.

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, feftuca tenuis.

Καρπεὺς, ως, ὁ, idem quod καρπεία. A καρπός.

Καρπίζω, & καρπίζομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor. 2) adferto. καρπίζομαι, in libertatem adfertor. v. καρπισμὸς. Ab eod. (A καρπὶς pro καρφὶς, quæ eft feftuca, bacillus ligneus, quo capita feriebantur eorum, quos domini apud prætorem in libertatem darent.)

ΚάρπιμΘ, ἴμη, ιμον, ferax frugum, fructifer, ad fructus edendos aptus. Ab eodem.

Καρπὶς, ίδΘ, ἡ, vindicta, adfertio. A καρπὸς, n. 5.

Καρπισμὸς, ὁ, ὁ, fructus perceptio, ufus fructus. 2) defrugatio. 3) vindicta, adfertio. 4) emancipatio. A καρπίζω.

Καρπιστεία, ας, ἡ, adfertio in libertatem. A feq.

Καρπιστὴς, ου, ὁ, adfertor, vindex. A καρπίζω.

Καρποβάλσαμον, ου, τὸ, balfami fructus.

Καρποβρώτης, ου, ὁ, ἡ, fructum exefum habens. 2) fructum efculentum habens.

ΚαρπογενέθλΘ, ου, ὁ, generator fructuum. E κ. & γενέθλη, generatio.

Καρπογονέω, ῶ, f. ήσω, fructum gigno. A καρπογόνΘ.

Καρπογονία, ας, ἡ, fructus editio, quum ftirpes fructum pariunt. A feq.

Καρπογόνος, ου, ὁ, ἡ, fructum gignens, frugifer. E καρπὸς & γίνομαι.

Καρποδέσμη, ης, ἡ, manicæ feu vincula, quæ manui injiciuntur. Sic abufive Lexiphanes Luciani, cum fit ornamentum manuum, Gl. Vet. καρπόδεσμος, lemnifcus, articularis fafciola. E καρπὸς n. 5. & δεσμὸς, vinculum.

Καρποδέσμιος, lemnifcatus. Gl. Vet. A præc.

Καρποδότειρα, ἡ, fructuum inventrix. 2) fertilis.

Καρποδότης, ου, ὁ, fructuum feu frugum dator. 2) frugifer.

Καρπολογέω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. E κ. & λέγω, colligo.

Καρπομανής, ἐος, ὁ, ἡ, luxurians fructu, nimis fructificans. E κ. & μαίνομαι.

Καρποποιὸς, ὁ, ὁ & ἡ, fructifer. A feq. & ποιέω.

Καρπὸς, ὁ, ὁ, fructus. 2) femen cum fuo involucro. 3) femen quodvis. 4) utilitas, emolumentum. 5) junctura manus cum brachio, carpus.

ΚαρποτόκΘ, fructum edo, & velut pendo.

Καρποτοκέω, ῶ, f. ήσω, fructum pario, vel fero.

Καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A fq.

Καρποτόκος, ου, ὁ, ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. E κ. & τίκτω.

Καρποτρόφος, ου, ὁ, ἡ, frugibus nutritus & altus. καρποτρόφος, ὁ, ἡ, fructus alens, frugifer, almus. E κ. & τρέφω, alo.

ΚαρποφάγΘ, ου, ὁ καὶ ἡ, fructibus vivens, fructuum efu vitam fuftentans.

Καρποφορέω, ῶ, f. ήσω, fructum fero, fructifico.

Καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, ubertas.

ΚαρποφόρΘ, ου, ὁ, ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. E κ. & φέρω.

Καρποφυλέω, ῶ, fructus edo. E κ. & φάω.

Καρποφύλαξ, κΘ, ὁ, fructuum cuftos.

Καρπόω, ῶ, & καρπόομαι, fructum percipio, colligo; fruor. 2) *act.* fructum offero, facrifico, οἱ ὁ. A καρπός.

Καρπώδης, εΘ, ὁ, ἡ, fructuofus, Gl. Vet. Ab eod.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, quæftus. 2) oblatio, facrificium, οἱ ὁ. A καρπόω.

ΚαρπώσιμΘ, ὁ, ἡ, e quo fructus capi poteft. 2) frugifer. A fq.

Κάρπωσις, εως, ἡ, ufus rei fructuofus. 2) facrificium, οἱ ὁ. A καρπόω.

Καρπωτὸς χιτὼν, veftis manuleata proprie, f. plumea, 2. Sam. 13. 18.

Καρρέζω, demulceo, pro καταρρέζω.

Καρ-

Κάῤῥων, ονος, ὁ, ἡ, melior, præstantior, fortior. *Comparativ. Dor.* ab ἀγαθός.

Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A sq.

Κάρσιος, ία, ιον, obliquus.

Κάρσις, εως, ἡ, tonsura. A κείρω, *tondeo*.

Καρσίως, *Adv.* oblique. A κάρσιος.

Κάρτα, *Adv.* pro κράτιστα, valde, vehementer, admodum. 2) profecto, certe.

Καρταίνω, valeo, vinco. A pr. aut κάρτος.

Καρταίπους, οδος, ὁ, bos, taurus, ap. Delphos. A κραταιὸς & πούς.

Καρταλάμιον, ου, τό, parvus κάρταλλος. Robertſ. At Gl. Vet. καρταλάμιον, cartalamia. A sq.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, & κάρταλος, ου, ὁ, fiſcella, cophinus, ſeu corbis in anguſtum deſinens.

Καρτεραιχμής, ου, ὁ, bellator fortis. Ex καρτερὸς & αἰχμή.

Καρτεραύχην, ενος, ὁ, ἡ, robuſtam cervicem habens.

Καρτερέω, ῶ, f. ήσω, forti animo ſum. 2) perſevero, tolero, patienter fero, duro, perduro.

Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia. A præced.

Καρτερία, ας, ἡ, idem. A καρτερός.

Καρτερικός, ή, όν, patientia præditus, patiens. Ab eod.

Καρτερικῶς, *Adv.* toleranter, ſedulo. A pr.

Καρτεροβρόντης, ου, ὁ, graviter tonans. E κ. & βροντή, *tonitru*.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ, ἡ, tolerans.

Καρτεροπλήξ, ηγος, ὁ, ἡ, fortiter feriens. E κ. & πλήσσω.

Καρτερός, ρά, ρόν, robuſtus, potens, qui re aliqua potiri, vel eam retinera poteſt. 2) magnanimus. 3) violentus. 4) tolerans, patiens. A κάρτος pro κράτος.

Καρτερούντως, *Adv.* fortiter, patienter. A καρτερέω.

Καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, pertractus. 2) magnanimus. E κ. & φρήν.

Καρτερόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, fortis manu.

Καρτεροψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. E κ. & ψυχή.

Καρτερῶνυξ, υχος, ὁ, ἡ, qui fortes ſive robuſtos habet ungues.

Καρτερώνυχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Καρτερῶς, fortiter, patienter. A καρτερός.

Κάρτιστος pro κράτιστος, vid.

Καρτός, ή, όν, tonſus. A κείρω.

Κάρτος, εος, τό, vires, robur, per Metath. pro κράτος.

Καρτύνω, firmum reddo, corroboro. A pr.

Καρύα, ας, ἡ, nux juglans: arbor ipſa.

Καρυάριον, τό, nucula, Gl. Vet. A κάρυον.

Καρύδια, τά, nuces, Gl. Vet. Ab eod.

Καρυηδὸν κάταγμα, fractura oſſis in minutas partes, tamquam nucis fractæ. Ab eod.

Καρυηρός, ρά, ρόν, it. καρύινος, ίνη, ινον, nuceus, ad nucem pertinens, nuci ſimilis. Ab eodem.

Καρυΐσκος, ου, ὁ, ſcyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυκάζω, idem quod καρυκεύω.

Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquiſiti confectio, nominatim e ſanguine, v. καρύκη. 2) conditura ſupervacua. A καρυκεύω.

Καρύκευμα, ατος, τό, condimentum exquiſite factum. A ſq.

Καρυκεύω, f. εύσω, exquiſite condio. 2) condio. 3) miſceo, confundo. A ſq.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, & καρύκκη, ης, ἡ, inſtitutum quoddam ſeu condimentum Lydorum, in primis cum ſanguine. 2) condimentum exquiſite factum. 3) conditura, ſeu condimentum quodvis.

Καρύκινος, η, ον, Epith. veſtis, niger. A ſeq.

Καρύκιον, ου, τό, idem quod καρύκευμα. A καρύκη.

Καρυκοειδής, ές, ſubcruentus, epith. excrementorum, ap. Hipp. a καρύκη n. 1.

Καρυϊνόν, ου, τό, medicamentum e nucibus & aliis rebus. A κάρυον, ſed ſcribendum καρυκόν, ubi v.

Καρυκοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio καρύκην. 2) condio ſuaviter. 3) condimentum conficio.

Καρυκοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, qui conficit καρύκην.

Καρυοβαφής, ὁ, ἡ, niger. Ex eod & βάπτω.

Καρυοκατάκτης, ου, ὁ, inſtrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον & κατάγνυμι, *frango*.

Καρυοκοκκύμηλα, nucipruna. V. L. e Plin.

Κάρυον, ου, τό, nux juglans, fructus. 2) omnis fructus durioris corticis. A καρύα.

Καρύοπος, ου, ὁ, nucis ſuccus.

Καρυόφυλλον, ου, τό, caryophyllum, quaſi nucis foliium fructus, vel etiam flos arboris cujuſdam Indicæ.

Καρυόχροος, ου, ὁ, ἡ, niger. E κ. & χρόα, *color*.

Καρυώδης, εος, ὁ, ἡ, nuceus, nucis ſimilis. A κάρυον.

Καρυωτικός, ή, όν, idem quod καρυωτός.

Καρυῶτις, ιδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτόν, τό, ſcyphus in nucis modum factus. A ſq.

Καρυωτός, ή, όν, nuceus. καρυωτὸς φοῖνιξ, caryota palmula. A κάρυον.

Καρφαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus. A κάρφω.

Καρφεῖον, ου, τό, ramentum. A ſq.

Κάρφη, ης, ἡ, ſtramen, palea, fœnum. A κάρφω.

Καρφηρός, ά, όν, e feſtucis factus, epith. nidi. A κάρφος.

Καρφίον, ου, τό, parva feſtuca. 2) ſurculus. Dim. ab eod.

Κάρφις, εως, ἡ, idem quod κάρφη.

Καρφίτης, ου, ὁ, e feſtucis compoſitus, ut καρφίτης θάλαμος. Ab eod.

Καρφοειδής, έος, ὁ, ἡ, feſtucæ modo gracilis, tenuis. E κάρφη & εἶδος, *forma*.

Καρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas ſ. feſtucas lego. 2) exquiſite in alium inquiro, quaſi feſtucas ſcrutans. 3) floccos lego in veſte herentes. E κάρφος & λέγω.

Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, ſ. feſtucarum, ſ. floccorum lectio. Ex iiſd.

Κάρφος, εος, τό, palea. 2) feſtuca. 3) ſurculus. 4) tabella, teſſera. 5) nidus avis e feſtucis &c.

Καρφύνω, idem quod κάρφω. Heſych. καρφύνεσθαι, ξηραίνεσθαι, φθείρεσθαι, areſcere, extenuari. A ſq.

ΚΑ'ΡΦΩ, ſicco, areſacio. 2) deprimo, minuo, frango.

Καρφώδης, εος, ὁ, ἡ, ſtramentitius. A κάρφος.

Καρχαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus.

Καρχαρίας, ου, ὁ, canis marinus, piſcis, ab aſperis dentibus. 2) piſcis ſpecies. A κάρχαρος.

Καρχαρόδους, οντος, ὁ, ἡ, dentibus aſper. A ſq. & ὀδούς.

Κάρχαρος, ου, ὁ, ἡ, aſper, acutus. 2) vehemens.

Καρχηδονιάζω, Carrhaginienſium partes foveo.

Καρχηδόνιος, ου, Carthaginienſis. A ſq.

Καρχηδών, όνος, ἡ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡ-

ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ, ου, τὸ, carcheſium, ſumma pars mali nautici, antenna. 2) funis. 3) poculum.

Κάρωσις, εως, ἡ, ſoporatio. 2) ſopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτίδες & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ἡ, ὸν, ſoporifer, ſoporem inducens, gravedinem adferens. A καρόω.

Κασαλβάζω, f. άσω, conviciis & probris inceſſo. A κασάλβη.

Κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix. A ſeq.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασάλβιον, ου, τὸ, lupanar. A pr.

Κάσαμον, ου, τὸ, caſamum, a quibuſdam medicis ὁ κυκλάμινος.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, tapes utrinque villoſus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, ſcortum. Heſych. q. a κάσα, caſa, tugurium: vel a κάσσα.

Κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Κασαυρεῖον, & -ριον, ου, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix. Heſych.

Κασία, ας, ἡ, v. κασσία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana. A κασίγνητος.

Κασιγνητικὸς, ἡ, ὸν, fraternus. A ſeq.

Κασίγνητος, ου, ὁ, frater ex utroque ſ. alterutro parente, germanus. 2) conſobrinus. 3) conſanguineus. 4) *Adj.* fraternus, germanus. E κάσις & γίνομαι.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, frater vel ſoror. 2) ætate æqualis.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, it. κασσαβὰς, άδος, meretrix, ſcortum.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, caſſia, frutex aromaticus, cinnamomo ſimilis, etiam cinnamomum ipſum. 2) herba apiaria.

Κασσίζω, caſſiam refero. A pr.

Κασσιτέρινος, ίνη, ινον, ſtanneus. A ſeq.

Κασσίτερος, ου, ὁ, ſtannum, plumbum album.

Κασσιτερουργὸς, οῦ, ὁ, qui ſtannea opera conficit, Gl. Vet. ſtannator. E pr. & ἔργον.

Κασσιτερόω, ῶ, f. ώσω, ſtanno induco.

Κάσσυμα, Att. κάττυμα, ατος, τὸ, corium, *proprie*, e quo calcei ſuuntur. 2) doloſa machinatio. A ſeq.

ΚΑΣΣΥ'Ω, Att. καττύω, conſuo, reficio conſuendo, ut veteramentarius calceamenta. 2) ſtruo, machinor.

Κασσωρεῖον, ου, τὸ, lupanar. A ſeq.

Κασσωρεύω, ſcortor, meretricor. A ſeq.

Κασσωρὶς, ίδος, ἡ, meretrix. A κάσσα.

ΚΑΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Caſtana, urbs Theſſaliæ & Ponti. Hinc

Καστανικὸς, ἡ, ὸν, caſtaneus, ut Καστανικὸν κάρυον, nux caſtanea.

Κάστανον, ου, τὸ, caſtanea. A κάστανα.

Καστόρειος, ου, ὁ, ἡ, Caſtoreus, qui fit in honorem Caſtoris. Καστόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium ituris. A Caſtore Spartano. 2) qui eſt e caſtore. τὸ καστόρειον, teſticulus caſtoris. A κάστωρ.

Καστόριαι & Καστορίδες κύνες, canes Spartani. Ab eod.

Καστορίζω, caſtorium refero. A ſeq.

Καστόριον, caſtoreum, teſticulus caſtoris. 2) medicamentum e caſtoris teſticulis. A κάστωρ.

Κασύνυμι, ſterno, conſterno, pro καταστόρνυμι. Hom. κασσορῦσα, conſternens.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, caſtor, fiber. 2) Caſtor propr. frater Pollucis.

Κατὰ, *Præpoſ. cum Genit.* adverſus, contra in, ſuper, de, poſt, ſub. *Cum Accuſ.* ſecundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præſcriptum. Sæpe per Adverbium redditur, ut κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, paullatim, ſenſim. καθ' ἡδονὴν, libenter. κατὰ καιρὸν, opportune. Formula καθ' ἑαυτὸν, ſignificat multa, ut ſua ſponte, ipſe, ſuo arbitrio, ſolus, ſeorſim, ſeparatim ab aliis. *Cum Accuſ. & Articulo Periphraſi ſervit*, v. g. οἱ κατὰ ἀγορὰν, cauſſidici. τὰ κατὰ τὴν ςάσιν, ſeditio. τὰ κατὰ τὴν ἀποδημίαν, peregrinatio. *Aliquando deficit*, v. g. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum, σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην, Scenopœi artem, i. e. qua artem, profeſſione. *In Compoſit. notat* α) *oppoſitum* τῷ ἄνω, ſive, de, vel deorſum, ut καταβαίνω, deorſum ſcando, deſcendo. β) *contra*, ut κατακαυχᾶσθαι, contra gloriari. γ) *valde*, ſive *intendit ſignificationem*, ut κατείδωλος, refertus idolis. δ) *retinet ſignificationem ſimplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

Κᾆτα, deinde. E καὶ & εἶτα, *deinde*.

Καταβάδην, *Adv.* q. d. deſcenſim, tanquam deſcendendo. A καταβαίνω.

Καταβαθμὸς, οῦ, ὁ, deſcenſus, catarrhacta.

Καταβαίνω, deſcendo. 2) demitto. 3) incurro, congruo. κατάβα, deſcende, pro κατάβηθι. quaſi pro κατάβαε, a vetuſto βάω.

Καταβακχεύομαι, enthuſiaſmo correptus ſum.

Καταβακχιάω, idem.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deleo, deturbo, proſterno; unde & interficio, feras jactu, homines ictu. 2) conjicio. 3) projicio. 4) abjicio. 5) ſolvo, perſolvo. καταβάλλομαι, fundamentum pono, omninoque initium alicujus rei facio; dicitur & de ferentibus.

Καταβαπτίζω, demergo, obruo.

Καταβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui demergit, aqua obruit.

Καταβαπτιστήριον, τὸ, locus, ubi baptizantur infantes.

Καταβάπτω, demergo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, pondere deprimo. E κ. & βάρος.

Καταβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, prægravis. Ex iiſd.

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppreſſio. A καταβαρέω.

Καταβαρύνω, degravo.

Καταβασανίζω, exploro.

Καταβάσιος, ου, ὁ, ἡ, deſcendens. Epith. Jovis, veluti cœlitus in terram cum imbribus & tonitru deſcendentis. A καταβαίνω.

Καταβάσιον, τὸ, deſcenſus. Ab eod.

Κατάβασις, εως, ἡ, idem.

Καταβασκαίνω, faſcino.

Καταβασμὸς, ὁ, deſcenſus. A καταβαίνω.

Καταβατέω, deſcendo.

Καταβάτης, ου, ὁ, v. καταιβάτης.

Καταβαυκαλάω, & καταβαυκαλέω, cantu ſopire, ut nutrices puerulos.

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus nutricum ſopiendis puerillulis. 2) deceptio. A pr.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, ſopio cantu.

Καταβεβαιόομαι, οῦμαι, confirmo.

Καταβεβαίωσις, ἡ, confirmatio.

Καταβεβλακευμένως, *Adv.* per ſocordiam, molli animo. A καταβλακεύομαι.

Καταβιάζω, & καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo.

Καταβιβάζω, f. άσω, deſcendere cogo, deduco, dejicio, deturbo.

Καταβιβασμὸς, ῦ, ὁ, degradatio, deductio, depressio. A pr.
Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio.
Καταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam transigo, finio, dego.
Καταβίωσις, εως, ἡ, vita, & vitæ finis. A pr.
Καταβλακεύομαι, f. εύσομαι, socordiæ me dedo, socorditer & molliter vivo, obtorpesco, stultum & ignarum me gero.
Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio.
Καταβλέπω, f. ψω, deorsum adspicio. 2) diligenter contemplor, adspicio.
Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujusque rei, s. omnino rei ipsi injicitur vel prætexitur, ut fundamentum, fimbria, vel simile quid. 2) ligamentum, fomentum &c. 3) aulæum sive tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum depictum erat. A καταβάλλω.
Καταβλητικὸς, ὴ, ὸν, dejiciendi vel prosternendi vim habens. Ab eod.
Καταβληχάομαι, ῶμαι, balo, oppleo aures balatu.
Καταβλώσκω, decurro, percurro, subterfugio.
Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, vociferor. 2) reclamo. 3) clamore persequor, convicior. 4) accuso.
Καταβοὴ, ῆς, ἡ, accusatio, inculatio.
Καταβόησις, εως, ἡ, convicium. 2) reclamatio. 3) incusatio, querela. A καταβοάω.
Καταβολεὺς, solutor, Gl. Vet. qui æs debitum dependit. A seq.
Καταβολὴ, ῆς, ἡ, fundamentum jactum, molimen, omninoque cujusque rei initium & origo, ut creatio mundi, procreatio sobolis, paroxysmus febrilis, commissio belli &c. καταβολὴν ποιέομαι, incipio. ἐκ καταβολῆς a fundamento. 2) pensio, solutio. 3) calumnia. (v. καταβολεῖν.) 4) adflatus instinctusque divinus. 5) destructio, descensus. 6) victima, mactatio victimæ. 7) jactus, qui fit ex alto deorsum. A καταβάλλω.
Καταβολικὸς, ὁ, vim dejiciendi habens, dejiciens, dicitur de spiritu, qui energumenos dejicit, cum per eos vaticinatur. A pr. n. 4.
Καταβόλος, ὁ, confector, v. c. ferarum, victimarius. A καταβάλλω.
Καταβορβόρωσις, εως, ἡ, cœni adspersio, dejectio in cœnum, oppletio cœno, inquinatio. E κ. & βορβορόω, cœno obduco.
Καταβόῤῥος, ου, ὁ, ἡ, boreæ expositus, sive obversus. A βοῤῥᾶς, boreas.
Καταβόσκω, & καταβόσκομαι, depasco.
Καταβόστρυχος, ου, ὁ, ἡ, cincinnis tectus, comatus.
Καταβουκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.
Καταβραβεύω, f. εύσω, ignominia afficio. 2) imperiose tracto.
Καταβραχὺ, paullatim, parumper, pro κατὰ βραχύ.
Καταβρέχω, perfundo, irrigo, mergo.
Καταβρίθω, f. ίσω, onero. 2) onustus sum. 3) copia supero.
Καταβρογχίζω, deglutio. A βρόγχος, guttur.
Καταβροντάω, ῶ, f. ήσω, adversus aliquem tono. 2) attonitum reddo.
Καταβροτόω, ῶ, fut. ώσω, cruore inquino, cruento.
Καταβροχθίζω, fut. ίσω, devoro, deglutio. A βρόχθος, guttur.
Καταβροχθισμὸς, ὁ, devoratio, absorptio. A pr.
Καταβρόχω, sorbeo, vel resorbeo, ut hinc fit καταβρόξειεν, apud Hom.
Καταβρύκω, f. ξω, comedo, commando, dentibus concerpo.

Καταβρύχω, f. ξω, ut simplex, frendeo.
Κατάβρωμα, ατος, τὸ, cibus. A seq.
Καταβρώσκω, sive καταβιβρώσκω, devoro, deglutio. Perf. καταβέβρωκα, Part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit.
Καταβυθίζω, f. ίσω, in profundum jacio, demergo, perfundo.
Καταβυθισμὸς, ῦ, ὁ, demersio. A pr.
Καταβυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego.
Καταγαῖος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus. A γαῖα, v. κατάγειος, quod usitatius.
Καταγανόω, splendidum reddo, polio, incrusto, orno. 2) ungo. 3) exhilaro.
Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annunciator, delator. A καταγγέλλω.
Καταγγελία, ας, ἡ, annunciatio, delatio. Ab eodem.
Καταγγέλλω, annuncio, nuncio. 2) indico. 3) defero, accuso.
Κατάγγελος, ου, ὁ, ἡ, annunciator. 2) delator.
Καταγγελτὸς, patefactus per nuncium, detectus, delatus, indicatus a delatore. A καταγγέλλω.
Καταγγίζω, in vas defundo, vel condo. Ab ἄγγος, vas.
Κατάγειος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus. A γέα, contr. γῆ.
Καταγέλασμα, ατος, τὸ, risus, derisio.
Καταγελαστικὸς, ἡ, ὸν, irrisorius, vim irridendi habens. A καταγέλαστος.
Καταγελαστικῶς, Adv. deridendo, derisorum more. A pr.
Καταγέλαστος, ου, ὁ, ἡ, ridiculus, qui derideri solet, derisione dignus, derisus. A καταγελάω.
Καταγελάστως, Adv. ridicule. A pr.
Καταγελάω, ῶ, f. άσω, derideo, irrideo.
Κατάγελως, ωτος, ὁ, derisio, irrisio.
Καταγέμω, plenus sum, onustus sum.
Καταγεωργέω, aro, consero, colo.
Καταγεῦται, ῶν, pollinctores, qui sepulturam curant. Hesych. rectius καταγαιωταί. A κατάγειος.
Καταγηρικὸς, ὴ, ὸ, senilis, senectute confectus.
Καταγηράσκω, fut. ράσω, senesco, consenesco.
Καταγηράω, ῶ, f. άσω, idem.
Κατάγηρως, ω, ὁ, ἡ, senex, senio confectus. A γῆρας, senectus.
Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Aristophane comice fictum, pro inire, permolere. A γίγαρτον, nucleus sive os acini.
Καταγίζω, Jon. pro καθαγίζω, consecro, dico, offero, adoleo.
Καταγινέω, deorsum fero, vel veho, deveho, e loco superiore fero. E κατὰ & ἀγινέω, pro ἄγω, duco.
Καταγίνομαι, versor, sum occupatus. 2) habito, moror. 3) persevero.
Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno. 2) contemno. 3) cognosco, intelligo, percipio. 4) sentio de, judico, existimo de. 5) arguo, reprehendo, accuso. F. καταγνώσομαι, reprehendam, pass. καταγνωσθήσομαι, reprehendar. aor. 2. καταγνῶναι, damnare, pass. καταγνωσθῆναι, damnari.
Καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuosum reddo.
Καταγλαΐζω, orno. E κ. & ἀγλ.
Καταγλισχραίνω, viscosum reddo.
Καταγλυκαίνω, dulce s. suave reddo. 2) mulceo.
Καταγλυφὴ, ἡ, incisura, cavitas sculpta.
Καταγλωττίζω, fut. ίσω, suavior lingua ori inserta.

τα. 2) elinguem reddo, os obturo. 3) κατεγλωττισμένα, dicuntur res, verba exquisitæ suavitatis, *etiam in bonam partem*. A γλῶττα.

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, osculum libidinosius. 2) verbum exquisitæ elegantiæ. A pr.

Καταγλωττισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem n. 1. & ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fractum, pro κατέαγμα, a κατάγνυμι. 2) tractum laneum. A κατάγω, *deduco*.

Καταγνάπτω, carmino, item, lanam carminatam repono. 2) recondo, repono.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango. Vid. κατάγω. E κ. & ἄγνυμι, *frango*.

Καταγνωσθέω, f. έσω, frango, debilito. p. p. καταγνῶσθαι, imbellem esse, ignavum. v. γνώττω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehensio, damnatio, condemnatio. 2) improbatio. A καταγινώσκω.

Καταγνωστὸς, reprehensioni obnoxius. 2) ignominiosus, notatus. Gl. Vet. Ab eod.

Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adversus aliquem, obgannio, obmurmuro.

Καταγοητεύω, f. εύσω, præstigiis illudo, fascino.

Κατάγομος, onustus, Gl. Vet.

Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, infigo clavo.

Καταγορασμὸς, ὁ, emtio.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, delatio arcani, enuntiatio, expositio. A seq.

Καταγορεύω, f. εύσω, defero, arcanum enuntio.

Κατάγραπτος, ο, ὁ, ἡ, descriptus, perscriptus. 2) pictus, depictus, notis punctisque distinctus.

Καταγραφὴ, ῆς, ἡ, perscriptio, item tabulæ ipsæ, quibus aliquid perscriptum est, ut venditionis & emtionis. Gl. mancipatio. 2) relatio in tabulas, delectus militaris, census. 3) delineatio.

Κατάγραφος, ο, ὁ, ἡ, idem quod κατάγραπτος.

Καταγράφω, describo, delineo. 2) lego, conscribo milites, senatum.

Καταγυιόω, ῶ, enervo, imbecillum reddo.

Καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo.

Καταγύναιξ, αικος, ὁ, mulierosus.

Καταγύναιος, salax, Philox. mulierosus. A γυνὴ & γύναιος.

Καταγύνης, ȣ, ὁ, mulierosus. Ab iisd.

Κατάγχω, suffoco.

Κατάγω, frango, confringo. Io *præs*. inusitatum, & pro eo dicitur καταγνύω & κατάγνυμι, verum a κατάγω formantur. κατέαξα, aor. 1. & κατέαγα, perf. med. fregi. κατεαγὼς, qui fregit, aut qui fractum habet, ut v. c. cranium. partic. pass. κατεαγμένος, fractus. κατεάγην, aor. 2. pass. fractus sum. ἐὰν καταγῆ, si fractum fuerit. A κατάγω est κατῆξα, aor. 1. καταγὲν, fractum.

Κατάγω, ξω, duco, deduco, reduco. 2) appello in portum, applico. κατάγομαι, deducor. 3) deversor, hospitor. aor. 2. act. καταγαγεῖν, pass. καταχθῆναι, κατήχθη, appulit. 4) neo.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, deversorium, hospitium. 2) advectio, appulsus in portum. 3) reditus vel restitutio exsulum. A pr.

Καταγώγιον, ο, τὸ, deversorium. Ab eod.

Καταγωγίς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria. Hesych. Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ίσομαι, in certamine vinco. 2) aliquem quocunque modo percello, opprimo.

Καταγώνισις, εως, ἡ, q. d. devictio. A pr.

Καταγωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, expugnatio, subactio, & quasi debellatio. Ab eod.

Καταδαίζομαι, divido, discerpo.

Καταδαίνυμαι, epulor, comedo. Nonnus.

Καταδαίομαι, consumo, de igni, qui absumit victimam, ap. Jos.

Καταδάκνω, mordeo.

Καταδακρύω, f. ύσω, defleo, deploro. 2) ad lacrimas provoco.

Καταδακτυλίζω, pollice & medio digito crepo irridendi caussa. medio digito porrecto demonstro, ignominiæ caussa. Unde irrideo. A δάκτυλος.

Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo.

Καταδαμνάω, idem.

Καταδάνειος, ȣ, ὁ, ἡ, obæratus. A δάνειον, *mutuum fœnori sumtum datumve*.

Καταδαπανάω, ῶ, f. ήσω, consumo, impendo, sumtus facio.

Καταδάπανος, ȣς, ὁ, sumtus.

Καταδάπτω, f. ψω, dilanio, lacero.

Καταδαρδάπτω, idem.

Καταδαρθάνω, indormio, obdormio. 2) cubitum eo, dormitum eo. aor. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormisse. καταδαρθεὶς, qui obdormivit. καδδραθέτην, apud Hom. pro καταδραθέτην, καταδαρθέτην.

Καταδεὴς, έος, ὁ, ἡ, cui aliquid deest, non absolutus omnibus numeris. καταδεέστερος, inferior. A δέομαι, *indigeo*.

Καταδεῖ, indiget, ei deest.

Καταδείδω, pertimesco, formido.

Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, ostendo, patefacio. 2) instituo, doceo. 3) constituo, edico.

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, timide & ignave ago, succumbo, extimesco, expavesco.

Καταδειπνέω, devoro, absumo.

Κατάδενδρος, ον, plenus arboribus.

Καταδέομαι, rogo, precor, obsecro. aor. 1. opt. ἐὰν καταδεηθείη, si rogaverit.

Καταδέομαι & καταδοῦμαι, devincior, adstringor. aor. 1. καταδεθεὶς, vinctus, deligatus.

Καταδέρκομαι, video, specto.

Κατάδεσις, εως, ἡ, adstrictio. A καταδέω.

Καταδεσμεύω, f. εύσω, deligo, devincio.

Καταδεσμέω, ῶ, innodo, vincio. Gl. Vet.

Κατάδεσμος, ο, ὁ, vinculum, quo quis adstringitur, ligatura. 2) incantatio.

Καταδεύω, f. εύσω, madefacio, humecto.

Καταδέχομαι, f. δέξομαι, recipio, admitto. 2) sustineo, possum. 3) non recuso, subeo. 4) probo.

Καταδέω, f. δήσω, deligo, devincio, adstringo. 2) prohibeo, impedio. 3) arguo, convinco facinoris alicujus. 4) incanto, veneficio devincio.

Καταδεῶς, *Adv.* tenuiter, parce.

Καταδηϊόω, devasto, deprædor, exscindo.

Κατάδηλος, ον, manifestus, perspicuus.

Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blande & populariter loquor, populum demulceo.

Καταδημοβορέω, ῶ, fut. ήσω, populum devoro, quæ sunt populi voro. 2) devoro, consumo. A κατὰ & δημοβόρος.

Καταδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populariter mihi concilio populum, auram popularem capto. 2) favorem alicujus capto.

Καταδημοσιεύεσθαι, in populum distribuere.

Καταδῃόω, ῶ, idem quod καταδηϊόω.

Καταδιαιρέομαι, ȣ̃μαι, certo, concerto.

Καταδιαιρέω, ῶ, divido. aor. 2. *med.* καταδιελέσθαι, dividere. Hesych.

Καταδιαιτάω, ῶ, condemno, de judice.

Καταδιαλλάσσω, ττω, f. ξω, reconcilio.

Καταδιαπαρθενεύω, coeo cum femina, devirgino.
Καταδίδωμι, distribuo. 2) influo, indo.
Καταδιΐστημι, dirimo, intervallo aliquo separo.
Καταδικάζω, f. άσω, condemno.
Καταδίκη, ης, ἡ, condemnatio. 2) judicatum, res judicata. 3) multa.
Καταδικος, ου, ὁ, ἡ, obnoxius e re judicata, damnatus.
Καταδικόω, condemno. A praec.
Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego.
Καταδιψάω, ῶ, vehementer sitio.
Καταδιώκω, persequor, insequor.
Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, existimo. 2) improbo.
Καταδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, deblatero, eneco nugis aliquem. 2) meditor, cogitando versor in re aliqua, οἱ ὁ.
Καταδοξάζω, f. άσω, contra opinor. 2) opinor, existimo, pronuncio de aliquo, quae mihi videntur. 3) gloriosum reddo, ad gloriam effero.
Καταδουλόω, ῶ, & καταδουλόομαι, οῦμαι, in servitutem redigo, subjugo.
Καταδούλωσις, εως, ἡ, servitus imposita. A praec.
Καταδουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo ex alto decidens, cum sonitu decido. A seq.
Κατάδουπος, ου, ὁ, sonitus corporis ex alto decidentis. 2) catarrhacta.
Καταδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. 2) in primis, restitutio exulum in patriam.
Καταδρέπω, decerpo.
Καταδρομέω, ῶ, f. ήσω, incurro, occurro. A κατάδρομος.
Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, incursio, decursus. 2) insectatio, reprehensio. A κατατρέχω.
Καταδρομος, ου, ὁ, locus, in quo decurrunt equites. 2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. Ab eod.
Κατάδρομος, ον, percursus ab aliquo, velut hoste, igni.
Κατάδρυμμα, ατος, τὸ, dilaceratio, Eurip. καταδρύμματα, lacerationes; sed potius καταδρύμματα, leg. A καταδρύπτω.
Κατάδρυμος, ου, ὁ, ἡ, silvosus.
Καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo.
Καταδρυφράσσω, sepio, munio. E κ. δρῦς, quercus, & φράσσω pro φράσσω, munio.
Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppressio.
Καταδυναστεύω, opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, sub potestatem redigo.
Καταδύνω, idem quod sequens.
Καταδύνω, subeo in penitiorem locum, in profundum ingredior. 2) adeo. 3) abdo me, latito. 4) verecundor, erubesco. 5) demergo, submergo. 6) occido. 7) induo.
Κατάδυσις, εως, ἡ, recessus, latibulum. 2) immersio. A praec.
Καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio. 2) flecto, exoro.
Καταδύω, f. ύσω, idem quod καταδύνω.
Κατᾴδω, occino, cantu obstrepo. 2) incanto. 3) carminibus placo.
Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo. 2) munera accipio.
Καταέγχυμα, Hippocr. v. κατεγχ.
Καταείδω, Poetice idem quod κατᾴδω.
Καταείνυμι, vel καταεννύω, induo, vestio. καταείνυον, induebant, tegebant. καταειμένος, part. perf. p. indutus.
Καταζαίνω, sicco, arefacio. E κατὰ & ἀζαίνω.

Καταζάω, ῶ, longum vitae tempus duco.
Καταζεύγνυμι, vel καταζευγνύω, f. εύξω, conjungo, copulo. 2) castra metor, sc. post iter. 3) deversor.
Καταζευγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, alendis equis consumo meas facultates.
Κατάζευξις, εως, ἡ, castrametatio, descensus in itinere ad commorandum, deversio. A καταζεύγνυμι.
Καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, praecingo, cingo.
Καταθαλαττόω, f. ώσω, mari submergo, de homine, qui in mare praecipitatur, & terra, quae mari obundatur.
Καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.
Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum stupore.
Καταθάπτω, sepellio, inhumo, funero.
Καταθαῤῥέω, καταθαρσέω, ῶ, f. ήσω, fidenti animo sum. 2) fidenter seu audacter me adversus aliquem gero.
Καταθαρσύνω, animo, incito.
Καταθεάομαι, ῶμαι, respicio, suspicio.
Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cicuro.
Κατάθελξις, εως, ἡ, delinitio. A praec.
Καταθεραπεύω, curo, percuro, Gl. Vet. officiis demereor.
Καταθέω, torreo, ut simplex.
Καταθέσιον, ου, τὸ, repositorium, conditorium. A κατατίθημι.
Κατάθεσις, εως, ἡ, depositio. 2) dispositio. 3) adfirmatio. 4) professio. 5) solutio pecuniae. Ab eod.
Καταθέω, decurro. 2) hostiliter percurro, incursionibus infesto.
Καταθήγω, f. ξω, acuo, exacuo.
Καταθήκη, ης, ἡ, depositio. 2) depositum, fideicommissum. A κατατίθημι.
Καταθηλύνω, effemino, emollio.
Καταθήπω, admiror, obstupesco. perf. med. κατατέθηπα. κατατεθήπεσαν, 3. pl. plusquamp. v. θήπτω, & θήπω.
Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo.
Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do. 2) vinco certamine athletico. 3) vinco. Ex ἀθλέω.
Καταθλίβω, comprimo, opprimo.
Κατάθλιψις, εως, ἡ, compressio, oppressio.
Καταθνήσκω, morior.
Καταθνητὸς, ὁ, ἡ, mortalis.
Καταθοινάω, ῶ, absumo epulando, in coena. 2) comedo, depasco.
Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum, obscurum reddo.
Καταθορέω, ῶ, desilio, insilio. aor. 2. καταθορών, qui desiliit.
Καταθορυβέω, obturbo, tumultuor, vociferor.
Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem. καταθρασύνομαι, audax, ferox, gloriosus sum.
Καταθραύω, f. αύσω, effringo, confringo.
Καταθρέω, ῶ, f. ήσω, inspicio, perspicio. Ex κ. & ἀθρέω, video.
Καταθρηνέω, f. ήσω, deploro.
Καταθρύπτω, f. ψω, constringo, comminuo.
Καταθρώσκω, desilio.
Καταθυμέω, ῶ, animo concido & labasco. 2) considero. A θυμός.
Καταθύμιον, ου, τὸ, animi desiderium, libitum. A seq.
Καταθύμιος, ου, ὁ, ἡ, vel ια, ιον, animo obversans. 2) gratus, jucundus. A θυμός.

Κατα-

Καταθυμίως, *Adv.* ex animi sententia, libenter. A praec.

Καταθυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum exedo tristitia, curis.

Καταθύω, f. θύσω, sacrifico, immolo, deo offero.

Καταθωρακίζω, f. ίσω, lorico.

Καταιβασίαι, αἱ, prodigia coelestia, in pr. defectus solis & lunae e veneficio, quae credebantur vi carminum coelo detrahi, & ad descendendum in terram cogi. De pluviis item usurpatur. coelum ruit. A seq.

Καταίβασις, εως, ἡ, descensus. A καταβαίνω.

Καταιβάτης, ου, ὁ, qs. descensor. Epith. Jovis fulminantis. lat. fulgerator: quod per fulmina quasi descendat de coelo. Ab eod.

Καταιβάτις, foem. declivis. 2) venefica. Ab eod.

Καταιβατός, ή, όν, declivis, per quem descensus est. Ab eod.

Καταίγδην, *Adv.* impetu, irruendo. A καταΐσσω.

Καταιγιδώδης, ες, procellosus, magna vi irruens. A καταιγίς.

Καταιγίζω, cum impetu irruo, ingruo, de vento. καταιγιζόμενος, procellosus. Ab eod.

Καταιγίς, ίδος, ἡ, procella. A καταΐσσω.

Καταιδέω, ῶ, pudore perfundo. καταιδέομαι, οῦμαι, revereor, pudet me. aor. 1. κατῃδέσθην. imper. καταιδέσθητι, reverere.

Καταιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo. 2) nigrefacio, fuliginosum reddo.

Καταιθύσσω, idem quod αἰθύσσω.

Καταίθω, comburo, ut αἴθω.

Καταικίζω, f. ίσω, idem quod αἰκίζω.

Καταίνεσις, εως, ἡ, assensus, approbatio. 2) sponsio. A seq.

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo. 2) annuo, adsentior.

Καταῖξ, ικος, ἡ, turbo, procella. A καταΐσσω.

Καταιονάω, & -έω, ῶ, perfundo, adspergo.

Καταιόνησις, εως, ἡ, perfusio. A praec.

Καταίρω, appello, applico, de navi. 2) deferor, descendo. 3) advenio.

Καταισθάνομαι, intelligo, sentio.

Καταίσιμος, ὁ, ἡ, idem quod simplex.

Καταισιμόω, conficio, paro.

Καταίσιος, ὁ, ἡ, idem quod αἴσιος.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor. 2) irruo.

Καταισχυμμός, οῦ, ὁ, opprobrium. A καταισχύνομαι.

Καταισχυντὴρ, ῆρος, ὁ, & καταισχυντής, οῦ, ὁ, qui foedat, contumelia afficit, incestat, stuprat &c. Ab eod.

Καταισχύνω, dehonesto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, foedo. 2) stuprum vel vitium offero. 3) destituo, desero, in sacris. καταισχύνομαι, pudefio; dedecoror, erubesco &c. item in sacris, deseror, vincor, non impetro &c.

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuso, insimulo. καταιτιαθείς, aor. 1. pass. accusatus, etiam falso crimine.

ΚΑΤΑΙ῀ΤΥΞ, υγος, ἡ, cassis, galea sine crista, & depressa.

Καταιωρέομαι, οῦμαι, dependeo, vagor huc illuc sublimis, fluctuo.

Κατακαγχάζω, irrideo vehementer.

Κατακαίθω, comburo. A κατακαίω.

Κατακαίνω, perimo, interimo, interficio.

Κατακαίριος, ου, epith. teli ferientis recte, loco ad necem opportuno, letaliter &c.

Κατακαίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo. κατακαίομαι, conflagro. κατακεκαυμένος, perf. pass. combustus. aor. 2. κατακαείς, combustus, torridus.

Κατακαλέω, ῶ, advoco, arcesso. 2) invoco, imploro. 3) acquiro.

Κατακαλλύνω, exorno. 2) verro.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A seq.

Κατακαλύπτω, f. ψω, velo, obtego, operio.

Κατακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo.

Κατάκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A praec.

Κατακαπηλεύω, adultero, cauponum more.

Κατακάρδιος, ου, ὁ, ἡ, ad cor tendens, in cor directus, sententiae animi conveniens. A καρδία.

Κατάκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructuosus, frugifer.

Κατακαρπόω, ῶ, f. ώσω, adoleo, οἱ ό.

Κατακάρπως, *Adv.* copiose.

Κατακάρπωσις, εως, ἡ, cinis in altari e consumto holocausto relictus. οἱ ό. pro κατακάρπωμα.

Κατακάρφω, desicco, exsicco. 2) e conspectu seu medio tollo.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exustum seu combustum est. 2) ambustum. A κατακαίω.

Κατάκαυσις, εως, ἡ, ambustio. 2) exustio, combustio. Ab eod.

Κατακαύτης, ου, ὁ, bustor, propr. bustor mortuorum. Ab eod.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem. 2) insulto alicui. 3) non timeo, metu vaco, sum audax.

Κατακαχρύω, torreo, comburo. aor. 1. inf. κατακαχρῦσαι. A κάχρυς, *hordeum tostum*.

Κατάκειμαι, decumbo ut aeger. 2) accumbo, discumbo, procumbo, ut conviva in lecto tricliniari. 3) dispositus sum, pro διάκειμαι.

Κατακείρω, derondeo. 2) absumo.

Κατακείω, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Κατακελευσμός, οῦ, ὁ, cohortatio. 2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitarent. A seq.

Κατακελεύω, fut. εύσω, hortor, ut nautas. 2) hortor quovis modo. 3) silentium indico.

Κατακενόω, evacuo, exinanio.

Κατακεντάννυμι, idem quod sequens.

Κατακεντέω, f. ήσω, ῶ, pungo, stimulo, fodio, confodio.

Κατακέντημα, ατος, τὸ, compunctio. A pr.

Κατακεντρόομαι, οῦμαι, stimulis refertus sum. κατακεκεντρωμέναι θύραι, janua, e qua ubique stimuli extant.

Κατακέομαι, idem quod κατάκειμαι.

Κατακεράννυμι, commisceo, permisceo.

Κατακέρασις, εως, ἡ, commixtio, temperatio. A pr.

Κατακεραστικός, ή, όν, temperandi vim habens. Ab eod.

Κατακεραυνόω, ῶ, fulmine ferio, interficio.

Κατακερδαίνω, quaestum facio.

Κατακερματίζω, f. ίσω, in minutos numulos redigo, minutis numulis muto. 2) in minutas partes comminuo, confringo, concerpo, seu disseco.

Κατακερτομέω, ῶ, fut. ήσω, verbis mordacibus, contumeliosis insector.

Κατακηλέω, ῶ, f. ήσω, idem quod κηλέω.

Κατακηλητικός, ή, όν, cui vis inest suavitate auditus animum permulcendi. A pr.

Κατακηρόω, ῶ, cera obduco, illino.

Κατακηρύσσω, vel -ττω per præconem indico.

Κατακινέω, ῶ, f. ήσω, commoveo. 2) dimoveo.

Κατακίνησις, εως, ἡ, commotio, dimotio. A præced.

Κατακιρνάω, ῶ, contempero, permisceo.

Κατακισσηρίζω, pumice polio, lævigo. A κίσσηρις, *pumex*.

Κατακίσσωτος, ον, hederaceus, hedera redimitus.

Κατακλαίω, f. αύσω, defleo, deploro. 2) lacrimis ad misericordiam commoveo.

Κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A κατακλάω.

Κατάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. A κατακλαίω.

Κατακλάω, ῶ, f. άσω, frango, confringo. 2) torqueo.

Κατακλείς, εῖδος, ἡ, clavis, quæ claudendis foribus adhibetur. 2) jugulus, pars scapularum in collum sub pectore desinens. 3) parvum foramen in veste muliebri, in quod inserebatur fibula. v. & κατακληΐς.

Κατάκλεισις, εως, ἡ, occlusio. A κατακλείω.

Κατάκλειστος, ου, ὁ, ἡ, inclusus, conclusus. 2) ἡ κατάκλειστος, virgo, quæ domi continetur. Ab eod.

Κατακλείω, f. είσω, includo, concludo, occludo. 2) finio, claudo. 3) claudo obsidione, obsidione cingo.

Κατακληΐζω, f. ίσω, concludo, occludo.

Κατακληΐς, ῖδος, ἡ, theca, ut sagittarum, calamorum. *Ion.* pro κατακλείς.

Κατακληροδοτέω, forte distribuo. v. simplex.

Κατακληρονομέω, ῶ, hereditatem adeo. 2) hereditatem possideo. 3) heredem facio. 4) hereditatis loco tribuo.

Κατακληρουχέω, ῶ, f. ήσω, forte adsignatum accipio, forte nanciscor, in sortem accipio. 2) in colonias describo, colonis distribuo.

Κατακληρόω, ῶ, f. ώσω, forte lego seu diligo.

Κατακλησία, ας, ἡ, concio multitudinis, facta per κατάκλησιν. Hes. A seq.

Κατάκλησις, εως, ἡ, convocatio multitudinis non modo urbanæ, sed etiam rusticæ & per pagos Atticos dispersæ, ob gravius negotium.

Κατάκλιμα, τος, τὸ, lectus discubitorius, ap. Jos. sed lectio est dubia. A κατακλίνω.

Κατακλινής, έος, ὁ, ἡ, pronus, devergens. 2) decumbens in lecto, reclinis. 3) qui decumbit ob adversam valetudinem. Ab eodem.

Κατακλινοβατής, ές, lectos obiens, lectos terens. epith. morbi, ap. Lucian. E κατὰ, κλίνη & βαίνω.

Κατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono, discumbere jnbeo. κατακλίνομαι, reclinor, decumbo, procumbo, vergo. aor. 1. κατέκλινα, reclinavi. pass. κατεκλίθην, decubui. part. κατακλιθείς, aor. 2. κατακλινείς, discumbens. aor. 1. *med.* κατακλινάμενος, discumbens. Fut. 2. pass. κατακλινήσομαι, accumbam. perf. pass. κατακέκλιται, vergit. hinc

Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus. 2) dccubitus.

Κατάκλιτον, ου, τὸ, lectulus discubitorius. 2) sedes, in qua reclinari possumus. A κατακλίνω.

Κατακλύζω, f. ύσω, proluo, ut mare terram supergressum, inundo, obruo aquis, submergo. 2) abundare facio. 3) obruo.

Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies. 2) diluvium, inundatio terræ. A pr.

Κατακλυσμός, οῦ, ὁ, diluvium, inundatio. 2) ablutio, eluvies. Ab eod.

Κατάκλυστρον, ου, τὸ, compluvium, Philox. Ab eodem.

Κατακλῶθες, ων, αἱ, Parcæ, stamina fatalia deducentes. A κατακλώθω.

Κατακλώθη, ης, ἡ, fatum. Suid. Ab eod.

Κατακλώθω, f. ώσω, fila deduco, stamina deduco, dicitur in pr. de Parcis.

Κατακνάω, ῶ, f. ήσω, concido, disseco. 2) derado, abrado, defrico.

Κατακνήθω, f. ήσω, derado. aor. 1. conj. pass. κατακνησθῶσι, divellicer. κατακνήθομαι, prurio.

Κατάκνησις, εως, ἡ, radula, instrumentum, quo v. c. caseum radimus. A pr.

Κατακνιδάω, pungo, vel uro, in modum urticæ, scarifo. A κνίδη, *urtica*.

Κατακνίζω, f. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico. 2) sugillo, obtrecto. 3) titillo, pruritum excito.

Κατακνισμός, οῦ, ὁ, pruritus, salacitas. 2) amores. A præc.

Κατακνώσσω, dormio, ut simplex.

Κατακοιμάω, ῶ, f. ήσω, sopio, consopio. κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio, κατακοιμηθείς, aor. 1. sopitus. κατακεκοιμημένος, perf. sopitus. Per Ebr. morior.

Κατακοιμητής, οῦ, ὁ, cubicularius. A pr.

Κατακοιμητικός, ή, όν, soporans, somnum inducens. Ab eod.

Κατακοιμίζω, f. ίσω, sopio; soporo.

Κατακοιμιστής, οῦ, ὁ, cubicularius. A pr.

Κατακοινόω, idem quod seq.

Κατακοινωνέω, ῶ, communico, impertio.

Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, administro.

Κατάκοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui in cubili est, jacet, aut dormit. A κοίτη, *cubile*.

Κατακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino, adglutino.

Κατακολουθέω, ῶ, f. ήσω, sequor, sector. 2) exsequor, adsentior. 3) obsecundo, obsequor.

Κατακολπίζω, f. ίσω, in sinum deflecto, intro.

Κατακόλπισις, εως, ἡ, receptio in sinum. Suid.

Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato. 2) urinor.

Κατακολυμβητής, οῦ, ὁ, qui aquas subit, urinator.

Κατακομιδή, ῆς, ἡ, deportatio. 2) comportatio.

Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco: κατακομίζομαι, domum tedeo.

Κατάκομος, ου, ὁ, ἡ, cui disjecta coma est, vel qui densam comam habet. A κόμη, *coma*.

Κατακομψεύεσθαι, scite & eleganter dicere.

Κατακονά, ᾶς, *Dor.* corruptio, abolitio, mors. Eurip. (quasi a κόνω, pro καίνω, nisi prava hæc lectio est pro κατακοπά, aut κατακτονά.)

Κατακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo. 2) corrumpo & attenuo atterendo. E κ. & ἀκονάω.

Κατακονδυλίζω, f. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo. A κονδ.

Κατακοντίζω, f. ίσω, confodio telo, seu jaculo. κατακοντισθῆναι, perf. pass. jaculis confossum esse. Ab ἀκοντίζω.

Κατακοπή, ῆς, ἡ, decisio, detruncatio, concisio. A κατακόπτω.

Κατάκοπος, ου, ὁ, ἡ, defessus, labore confectus. A κόπος, *labor*.

Κατακόπτω, f. ψω, decisio, amputo, detrunco. 2) concido, in minutas partes seco. 3) trucido. 4) percutio, batuo. κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor. 2) plango.

Κατακορέννυμι, vel κατακορέω, satio, exsaturo.

Κατακορέως, adsatim. Hippocr. A seq.

Κατακορής, έος, ὁ, ἡ, fastidium nimia multitudine & iteratione adferens. 2) saturatus. 3) multus, abundans. 4) merus, purus, sincerus. 5) putidus & nimius in aliqua re, item loquax, osten-

stentator, & hinc offendens alios. A κορέω.

Κατακορμίζω, amputo, concido, ap. Hes. -ίω, ap. Photium. A κορμός.

Κατακορμίζω, lignum in minutas partes seco. Ab eod.

Κατάκορος, ου, ὁ, ἡ, satur, satiatus. κατάκορος, nimius, qui satietatem adfert. 2) idem quod κατακορής, n. 5. Ab eod.

Κατακόρως, *Adv.* abunde, adfatim, justo crebrius & spissius, immodice. A pr.

Κατακοσμέω, ῶ, fut. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo.

Κατακόσμησις, εως, ἡ, ordo & digestio rerum, aptaque compositio. A pr.

Κατακουστὴς, ȣ̃, ὁ, auscultator. Gl. Vet. A seq.

Κατακούω, f. ούσω, exaudio. 2) ausculto, aures oppono rimæ e. c. januæ, ut audiam quæ intus dicantur aut gerantur. 3) dicto sum audiens, obedio, obsequor, obtempero.

Κατακραδαίνω, molior, convello.

Κατακρώζω, reclamo, obstrepo, clamore obtundo. paullo post F. κατακεκράξομαι, clamore obtundam.

Κατάκρας, *Adv. Jon.* κατάκρης, pro κατ' ἄκρας & κατ' ἄκρης, quasi a summo, scil. ad imum, vel κατ' ἄκρας, scil. ὁρμῆς, vel δυνάμεως, quanta potest summa vi & contentione, i. e. in totum, penitus, prorsus, funditus. Ab ἄκρα, *summitas*, *arx*. vel a κάρα, sive κάρη, *caput*. Aliqui κατάκρας accipiunt pro κατὰ κράτος, i. e. vi, per vim. v. κατάκρηθεν.

Κατάκρασις, εως, ἡ, commistio, permistio.

Κατακρατέω, ῶ, f. ήσω, in potestate habeo, etiam quæ didicimus. 2) robore vinco, subigo, supero. 3) cohibeo, reprimo.

Κατακράτησις, εως, ἡ, subactio, superatio. A pr.

Κατακρατητικός, ή, όν, cohibendi seu sistendi vim habens. Ab eod.

Κατακράτος, *Adv.* per vim. 2) omnino. 3) vehementer. 4) pro viribus, quanta potest maxima vi. (sed rectius duobus vocabulis κατὰ κράτος exaretur.)

Κατακραυγάζω σε, occlamo tibi, reclamo. Suid.

Κατακρέμαμαι, κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, suspendo de. κατακρεμάννυμαι, suspensus sum de, pendeo de.

Κατακρέμαστος, ου, ὁ, ἡ, pendens de, suspensus de, aptus ex aliquo. A pr.

Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo de, ex.

Κατακρεουργέω, ῶ, lanionum more concido.

Κατακρῆθεν, sive κατάκρηθεν, *Adv.* a capite, in totum, penitus. v. κατάκρας.

Κατακρημνάω, ῶ, f. ήσω, præcipito.

Κατακρήμναμαι, id. κατακρημνίζομαι, præcipitor.

Κατακρημνίζω, f. ίσω, idem.

Κατακρημνιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui præcipitat alium. At Gl. Vet. præceps. A pr.

Κατάκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præceps.

Κατάκρης, *Adv.* v. κατάκρας.

Κατακριβόω, ῶ, accurate rimor, ago diligenter.

Κατακριδδέω, f. έσω, male de aliis loquor, obtrecto. E κ. & ἀκρίς.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio.

Κατακρίνω, f. ῶ, condemno.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio.

Κατακρίσιμος, ου, capitis damnatus.

Κατάκριτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Κατακροάομαι, ῶμαι, ausculto.

Κατακροταλίζω, f. ίσω, magnopere strepito.

Κατακροτέω, ῶ, f. ήσω, lætis plausibus excipio, prosequor, seu comprobo, valde laudo.

Κατακρουνίζω, f. ίσω, defluo, instar salientis aquæ fluo deorsum. A κρουνός.

Κατάκρουσις, εως, ἡ, depressio, decussio.

Κατακρουστικός, ή, όν, vim habens reprimendi.

Κατακρούω, f. ούσω, deorsum pello, adigo. 2) repello, reprimo. 3) fallo.

Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, dissimulo.

Κατακρυφὴ, ῆς, *Dor.* κατακρυφὰ, occultatio, effugium. A pr.

Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, dissimulatio.

Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, acquiro, paro.

Κατακτεατίζω, possideo. *in med.* acquiro, comparo mihi.

Κατακτείνω, f. νῶ, interficio, occido.

Κατακτενίζω, f. ίσω, pecto.

Κατακτενοκόμη, ης, ἡ, quæ pexis comis seu capillis est. Hes. E κ. κτεὶς, *pecten*, & κόμη.

Κατάκτης, ου, ὁ, reductor, deductor. 2) fractor. A κατάγω. (quod utrumque significat, *deduco* vel *reduco*, & *confringo*.)

Κατάκτησις, εως, ἡ acquisitio, etiam redactio in potestatem. A κατακτάομαι.

Κατακτὸς, ή, όν, fragilis. 2) deductilis, pensilis. A κατάγω.

Κατάκτρια, ἡ, lanificio dedita, & nendo, in quo utroque opificio fila deducuntur. Ab eod.

Κατακτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonitu percutio, obtundo.

Κατακυβεύω, f. εύσω, in alea consumo & dissipo.

Κατακυβιστάω, v. κυβιστάω.

Κατακυκάω, commisceo, ut simpl.

Κατακυκλόω, ῶ, f. ώσω, claudo, circumdo, ut simpl.

Κατακυλίνδω, &-δέω, deorsum volvo, devolvo.

Κατακυλίω, f. ίσω, idem. κατακεκυλισμένος, devolutus.

Κατακυμβαλίζω, cymbalorum fremitu obtundo. 2) illudo, decipio. (quo sensu videtur potius leg. esse κατακυμβαχίζω. v. κύμβαχος. quasi evertere aliquem gradu & in caput pronum dare.)

Κατακύπτω, f. ψω, inclino me. 2) deorsum despicio.

Κατακυριεύω, fut. εύσω, dominor. 2) supero, subigo, vinco.

Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, ratum facio. 2) adjudico, addico.

Κατακωλύω, f. ύσω, idem quod κωλύω.

Κατακωμάζω, commissatum eo ad aliquem. 2) irruo, invado per vim aut insolentiam.

Κατακωχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, possessio. 2) instinctus, adflatus numinis. A κατέχω.

Κατακώχιμος, qui detineri & capi potest. A pr.

Καταλαβέω, pro καταλαμβάνω, antique. Hipp. καταλελαβηκω.

Καταλαγνεύω, unde apud Hes. καταλαγνευθεὶς, aor. 1. pass. εἰς ἡδονὰς κατενεχθεὶς, ad libidines projectus, in libidines prolapsus.

Καταλαζονεύομαι, f. εύσομαι, jactanter aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro, tædio & vanitate jactantiæ aliquem obruo & eneco. Ab ἀλαζ.

Καταλακτίζω, inculco, Gl. Vet. calcitro contra quem. A λακτ.

Καταλαλέω, ῶ, f. ήσω, obloquor, loquacitate obruo. 2) traduco, detraho.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, obtrectatio, criminatio. A seq.

Κατάλαλος, ου, ὁ, ἡ, maledicus, obtrectator.

Κα-

Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, reperio, nanciscor. 2) comprehendo, adsequor. 3) comperio, deprehendo. 4) invado. 5) occupo. 6) præsidia impono. 7) *pass.* dicitur etiam de iis, qui ἔνθεοι vocantur, a deo quodam incitantur. 8) ceteræ significationes separatim exprimi commode non possunt, & facile ex adjecto verbo intelliguntur.

Καταλάμπω, f. ψω, splendeo, fulgeo.

Καταλγύνω, doloribus & molestiis adficio, ut ἀλγύνω.

Καταλεαίνω, fut. ανῶ, comminuo, contero. 2) lævigo. 3) complano. 4) explano, explico.

Καταλέγω, deligo, describo, centurio. 2) adscribo numero, classi &c. 3) censeo, existimo. 4) recenseo, enumero. 5) narro, commemoro, dico.

Καταλείβω, effundo & destillo. 2) *Pass.* defluo.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, id, quod relictum est. A καταλείπω.

Κατάλειπτος, ου, ὁ, ἡ, relictus. A καταλείπω. 2) unctus. A καταλείφω.

Καταλείπω, relinquo, desero. 2) ab aliquo deficio. 3) relinquo post me, relinquo posteris meis. 4) omitto.

Καταλειτουργέω, in publica commoda meas facultates insumo, impendo, militia, vel munere ædilitio, prætorio fungor &c. v. λειτουργέω.

Καταλείφω, f. ψω, oblino, illino. Ab ἀλείφω.

Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ. A καταλείπω.

Καταλεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, subtiliter disputo.

Καταλεπτύνω, extenuo, attenuo, deminuo.

Καταλευκαίνω, dealbo.

Καταλεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, dignus, qui lapidibus obruatur. A seq.

Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo. aor. 1. κατέλευσα, *Pass.* καταλευσθεὶς, lapidibus obrutus.

Καταλέω, ῶ, f. έσω, mola frango, ut ἀλέω.

Καταλήγω, f. ξω, desino, terminor.

Καταληΐζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurso, vasto, diripio, depopulor.

Καταληκτικὸν μέτρον, carmen, cui in fine superest syllaba super pedem. A καταλήγω.

Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clausula. Ab eodem.

Καταληπτέον, occupandum est. A καταλαμβάνω.

Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens. 2) qui præoccupat. Ab eod.

Καταληπτικῶς, *Adv.* comprehendendo, certa comprehensione.

Καταληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi potest, comprehensibilis. 2) qui obtineri potest.

Καταληρέω, cum acc. nugis obruo & obtundo, nugando perdo. 2) nugas ago.

Καταλήψιμος, ου, ὁ, ἡ, ad deprehensionem & condemnationem faciens & incitans. A sq.

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehensio, comprehensio, sc. fugientis, aut noxii. 2) invasio, occupatio. 3) adeptio. 4) comprehensio, perceptio, quæ mente fit. 5) exploratio chordarum pulsando. 6) in morbis is, qui vocatur παροξυσμὸς. A καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido.

Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.

Κατάλιθος, ου, ὁ, ἡ, lapideus, saxosus.

Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo.

Καταλιμπάνω, relinquo, desero. A καταλείπω.

Καταλιπαίνω, pinguem reddo, sagino.

Καταλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impense rogo, obtestor.

Καταλίσκομαι, convincor, *Jon.* pro καθαλίσκ. ex Herodot. Ab ἁλίσκομαι, *capior*.

Καταλιχμάω, abligurio.

Καταλλάγδην, *Adv.* per commutationem, seu permutationem. 2) mutuo, vicissim, e converso. A καταλλάττω.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio. 2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.

Καταλλακτὴς, οῦ, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eod.

Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, placabilis, placidus. Ab eodem.

Καταλλάσσω, vel -άττω, f. άξω, commuto, permuto. 2) reconcilio. 3) concilio. καταλλάττομαι, commuto, permuto, & *Pass.* reconcilior.

Κατάλληλος, ου, ὁ, ἡ, congruus, consentaneus, respondens. E κατὰ & ἀλλήλων.

Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, series congruens, cohærentia quadrans. A pr.

Καταλλήλως, *Adv.* congrue, convenienter. Ab eod.

Καταλοάω, trituro. 2) confringo, contundo. 3) vulnero, interficio. Ab ἀλοάω.

Καταλογάδην, *Adv.* prosa oratione.

Καταλογεὺς, έως, ὁ, qui delectum facit. A κατάλογος.

Καταλογέω, contemno, negligo. E κ. & ἀλογέω, *idem*.

Καταλογὴ, ῆς, ἡ, respectus, Philox. (f. scripsit ille, *despectus*.) A λέγω vel ἀλογέω.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo. 2) imputo. 3) adnumero, adscribo.

Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, computatio. 2) numeratio, recensio. 3) imputatio. A pr.

Κατάλογος, ου, ὁ, enumeratio, recensio, proprie eorum, qui stipendia merent. 2) delectus. 3) album militare. 4) ipsa stipendia, quæ quis facit. Unde ὑπὲρ κατάλογον, emeriti, qui legitima stipendia fecere. A καταλέγω.

Καταλοιάω, idem quod καταλοάω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ, ἡ, idem quod simplex λ.

Καταλοιδορέω [illegible], f. ίσω, idem quod ἀλο[illegible]ίζω.

Καταλούω, perluo, subluo. Gl. Vet. Apud Aristoph. ἃ καταλούομαι est καταλούει, pro καταλούῃ, balneis impendis, absumis.

Καταλοφάδεια, *Adv.* supra cervicem, super humeros. v. λοφάδεια.

Καταλοχία, ας, ἡ, turma, aut instructio aciei per cohortes. A κατὰ λόχους.

Καταλοχέω, idem quod seq. ap. Poll.

Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias, centurias, cohortes, classes, turmas describo.

Καταλοχισμὸς, οῦ, ὁ, distributio in cohortes &c.

Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.

Καταλυκουργίζω, Lycurgi leges contra affero.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, deversorium. A καταλύω.

Καταλυμαίνομαι, noceo, vasto, populor.

Καταλύμανσις, εως, ἡ, depopulatio. A pr.

Καταλύσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui dissolvi, destrui, aboleri potest. A καταλύω.

Κατάλυσις, εως, ἡ, dissolutio, eversio, destructio. 2) finis, exitus, *unde & mors*. 3) deversorium. 4) reconciliatio. Ab eod.

Καταλυτέον, tollendum, destruendum. Ab eod.

Καταλυσσάω, vel καταλυττάω, ῶ, rabie sum contra aliquem incitatus.

Κα-

Καταλυτήριον, ου, τὸ, deverſorium. A καταλύω.
Καταλυτὴς, οῦ, ὁ, deſtructor, everſor. Ab eod.
Καταλύτης, ου, ὁ, hoſpes, devertens aliquo. Ab eod.
Καταλύω, f. ύσω, diſſolvo. 2) everto, deſtruo, aboleo; item irritum reddo. 3) finio. 4) deſino, ejuro, ut artem, opificium. 5) deverto in hoſpitium, commoror. 6) ſedo. 7) conficio. 8) privo v. c. honore, *cum genit. dicitur tamen ſic etiam abſolute*. 9) *in med.* pacem facio. *b*) reconcilior. *c*) abdico me ſc. magiſtratu.
Καταλωφάω, ſedo. 2) deſino.
Καταμαγεύω, f. εύσω, incanto.
Καταμάθησις, εως, ἡ, conſideratio, diſciplina, eruditio, perceptio, quæ fit ſenſu mentis.
Καταμαίνομαι, furore incitatus ſum contra. Philox. καταμαίνεται, ſuccenſet.
Καταμάκτης, ου, ὁ, terſor, Gl. Vet. A καταμάσσω.
Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.
Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio. 2) demulceo, cohibeo.
Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.
Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.
Καταμανθάνω, diſco, cognoſco. 2) animadverto. 3) perpendo, conſidero.
Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, conjicio.
Καταμαξεύω, *Jon.* pro καθαμ. curru tero. unde ὁδὸς καταμαξευμένη, via trita. καταμαξευμένον, tritum, triviale, vulgare. Ab ἅμαξα, *currus*.
Καταμαραίνω, exareſacio, tabefacio.
Καταμάρπτω, f. ψω, prehendo, corripio.
Καταμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtimonium dico contra aliquem. καταμαρτυροῦμαι, teſtimoniis convincor, vel obruor, teſtimonium dicitur contra me. καταμεμαρτύρηται, convictus eſt.
Καταμασάομαι, & καταμασσάομαι, ῶμαι, commanduco, abſumo.
Καταμάσσω, tergo. Gl. Vet.
Καταματεύω, f. εύσω, inquiro vel exquiro.
Καταματτεύομαι, immitto, ſc. contrectandi cauſſa, v. c. digitum in vulnus &c. pinnam in ventriculum, ἐμματεύω.
Καταμάττομαι, idem. Hipp.
Καταμάχομαι, expugno, vinco.
Καταμάω, ῶ, f. ήσω, accumulo, ut meſſores. καταμᾶσθαι, conſpergere, veluti caput cinere aut pulvere. Ab ἀμάω, *meto*, *colligo*.
Καταμβλόω, f. ώσω, hebeto, obtundo.
Καταμβλύνω, idem.
Καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.
Καταμεθύω, f. ύσω, inebrio.
Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.
Καταμειλίσσω, -λίττω, f. ξω, demulceo, delinio.
Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo.
Καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, contemno. aor. 1. paſſ. καταμεληθεῖσα, contemta. perf. paſſ. καταμελημένος, neglectus. *Adv.* καταμελημένως, neglectim, contemtim. E κ. & ἀμελέω, *negligo*.
Καταμελιτόω, ῶ, melle inficio, ſuave reddo.
Καταμέλλω, cunctor, procraſtino.
Καταμεμπτὸς, ον, vituperandus.
Καταμέμφομαι, f. ψομαι, idem quod ſimplex.
Κατάμεμψις, εως, ἡ, idem quod μέμψις.
Καταμένω, f. ενῶ, remaneo, commoror, ſubſideo.
Καταμέργω, comprimo, de oleis, ut ἀμέργω.
Καταμερίζω, f. ίσω, in partes diſſeco, vel partior. 2) diſtribuo, diſpenſo.
Καταμερὶς, ίδος, ἡ, fragmentum, portio.

Καταμέρος, *Adv.* membratim, ſigillatim.
Καταμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, metior.
Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſuræ & ſpatii deſcriptio.
Καταμήκης, εος, ὁ, ἡ, perlongus. A μῆκος.
Καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, ſpecillum immitto, ſpecillo ſeu ſpathula agito, exploro.
Καταμήνιος, ου, ὁ, ἡ, menſtruus. καταμήνια, τὰ, menſtrua muliebria. A μὴν, *menſis*.
Καταμηνιώδης, εος, ὁ, ἡ, menſtruus. Ab eod.
Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicium, proditio, delatio. Ab ſeq.
Καταμηνύω, f. ύσω, indico, defero, prodo, enuncio.
Καταμιαίνω, polluo.
Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immiſceo, permiſceo.
Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permiſtio.
Καταμικρὸν, *Adv.* ſenſim, paullatim. 2) diviſim, minutim.
Καταμίσγω & καταμίσγομαι, admiſceo.
Καταμισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, largitione conſequor.
Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in ſtipendia militum exhaurio.
Καταμνημονεύω, f. εύσω, idem quod ſimplex.
Καταμολίσκω, deſcendo, devenio. A μόλω, *venio*.
Κατάμομφος, ον, vituperabilis. 2) infauſtus, infelix. A μομφή.
Καταμόνας, *Adv.* ſolum. 2) ſeorſum, privatim. A μόνος.
Καταμονὴ, ῆς, ἡ, ſtatio, remanſio. Gloſſ. Vet.
Καταμονομαχέω, ῶ, ſingulari certamine vinco.
Κατάμονος, ου, ὁ, ἡ, permanens, perdurans. A καταμένω.
Καταμόσχευσις, propagatio. Gl. Vet. qs. a καταμοσχεύω, *propago*.
Καταμουσόω, ῶ, numeris & modis exorno & venuſtius reddo.
Κατάμπελος, ου, ὁ, ἡ, vitibus conſitus, abundans.
Καταμπέχω, cooperio.
Καταμπίσχω, idem.
Καταμυθολογέω σε, fabulas tibi narro, ſeu fabulatum narrationibus te occupo aut oblecto, Philoſtr.
Καταμυρίζω, f. ίσω, unguentis perfundo.
Κατάμυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia.
Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, lacero, perſtringo. κατεμύξατο, aor. 1. med. perſtrinxit. aor. 1. paſſ. καταμυχθεὶς, ſauciatus, ſaucius. E κατὰ & ἀμύσσω, *lacero*.
Καταμυττωτεύω, ῶ, f. εύσω, allium contundo, facio intritum alliatum. Ariſtoph. καταμεμυττωτευμένος, perf. paſſ. contrita penitus, ut allia in mortarium conjecta, ſive ut alliatum, quod in mortario contunditur. v. μυττωτός.
Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo. 2) morior. A μύω.
Καταμφιέννυμι, f. έσω, veſtio. 2) obduco, v. c. auro, inauro.
Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo.
Καταμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio. A præc.
Καταμωλύνω, ſenſim ſedo, lenio. (Sed f. καταμβλύνω leg.)
Καταμωμάομαι, irrideo, vitupero.
Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo. 2) vexo.
Καταναγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra. 2) catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.

Κα-

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictum, devotio.
Καταναθεματίζω, f. ίσω, diris devoveo. A pr.
Καταναιδεύομαι, *cum genit.* impudenter tracto aliquem s. loquor contra aliquem. Eust.
Καταναισιμόω, ῶ, insumo, impendo, ut ἀναισιμόω.
Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero.
Καταναλίσκω, f. λώσω, idem quod ἀναλίσκω. κατηνάλωσε, consumsit, aor. 1. κατηναλωμένον, consumtum, perf. pass.
Καταναρκάω, ῶ, f. ήσω, torpefacio. 2) obtorpeo.
Καταναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno. 2) navali prælio supero.
Καταναίω, habitatum colloco. Hinc aor. 1. apud poet. κατένασσε, collocavit, habitare jussit. A ναίω, idem.
Κατανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, subigo, vinco.
Κατανδραποδοῦμαι, idem. Hes.
Κατανδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. E κατ' ἄνδρα & λέγω, *seligo*.
Κατανεανιεύομαι, f. εύσομαι, juveniliter ago, ut jactando. 2) juvenili robore prævaleo, fortiter supero.
Κατανείσομαι, vel κατανίσσομαι, descendo. 2) redeo.
Κατανεμέσησις, εως, ἡ, indignatio. A νεμεσάω.
Κατανέμω, distribuo, dispertior. κατανέμομαι, incolo, possideo, fruor. κατανειμάμενοι, aor. 1. med. pass. part. κατανεμηθέντες, distributi. Est etiam depasco. κατανενεμημένος, perf. pass. depastus.
Κατανεύομαι, sive κατανεῦμαι, descendo. κατανεύμενος, descendens, Nonnus. 2) redeo.
Κατανευστὸς, ὸν, quod concedi, annui, s. nutu perfici potest. A seq.
Κατάνευσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A seq.
Κατανεύω, f. εύσω, adnuo, nutu aliquid confirmo. 2) innuo, nutu significo.
Κατανεφόω, caligine obduco, obscuro.
Κατανῆσαι, aggerare, extruere, Herodot. A νῆσαι, quod est a νέω, *cumulo*.
Κατανήχομαι, natando deferor.
Κατανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto seu redigo. κατηνθρακωμένος, perf. pass. in carbones versus.
Κατανθρακίζω, f. ίσω, idem. 2) carbone inficio, v. c. os. Anthol.
Κατανίζω, diffundo, transfundo. Vet. Lex. perluo.
Κατάνιμμα, τὸ, perfusio, lotio. A κατανίπτω:
Κατανίπτης, ου, ὁ, qui Athenis peplum Minervæ infra sordidatum eluebat. A seq.
Κατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω.
Κατάνισμα, idem quod κατάνιμμα. A κατανίζω.
Κατανίσσομαι, idem quod κατανείσομαι.
Κατανίσταμαι, consurgo contra aliquem, insurgo repugnaturus.
Κατανίφω, f. ψω, ningo. 2) nive obruo.
Κατανοέω, ῶ, f. ήσω, specto, contemplor. 2) considero. 3) animadverto, intelligo, perspicio. 4) disco.
Κατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animadversum seu perspectum est, commentum, inventum, remedium excogitatum. A pr.
Κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadversio, cognitio. 2) diligens & attenta consideratio. 3) documentum. Ab eod.
Κατανοητικὸς, ἡ, ὸν, perspicax. Ab eod.
Κατάνομαι, absumor. Ab ἄνομαι, *idem*.
Κατανομισεύω, f. εύσω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos insumo, ap. Jos.

Κατανομοθετέω, ῶ, legem oppono, legi obrogo. E Plat.
Κατανοσφίζομαι, surripio, depeculor.
Κατανουθετέω, ῶ, commoneo, monitis instituo & moderor.
Κάταντα, *Adv.* deorsum. τὰ κάταντα, declivia. E κ. & ἄντα.
Καταντάω, ῶ, f. ήσω, devenio, pervenio. 2) pervenire facio, transfero.
Κατάντημα, ατος, τὸ, occursus. 2) finis, terminus. 3) fastigium ædificii. A pr.
Καταντὴς, έος, ὁ, ἡ, declivis, proclivis, deorsum vergens. Ab eod.
Καταντία, ἡ, declivitas. A pr.
Καταντιβολέω, ῶ, f. ήσω, precor.
Καταντικρὺ, *Adv.* ex adverso, e regione, ex opposito. τὸ καταντικρὺ, contrarium, oppositum.
Καταντίον, *Adv.* idem.
Καταντιπέρας, *Adv.* idem.
Καταντλέω, ῶ, f. ήσω, hausta aqua perfundo, & proprie quidem cum magna abundantia. Philoxenus καταντλῶ, fomento. Ap. medicos est fomenta adhibere liquida. Oratores denique dicuntur καταντλεῖν, cum suavitate orationis capere tentant auditores & permulcere, aut multitudine verborum argumentorumve obruere.
Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infusione fit. A pr.
Κατάντλησις, εως, ἡ, infusio aquæ vel alius liquoris, potissimum fovendi gratia. Ab eod.
Κάταντλος, ου, ὁ, ἡ, abundans, circumfluens, obrutus. Ab ἄντλος, *sentina*.
Κατανυκτικὸς, ἡ, ὸν, acerbus, mordax. A κατανύσσω.
Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio. 2) dolor animi. 3) veternus profundus, sine omni sensu sopor, stupor, ἐν ό. (Sed hoc sensu potius κατανύσταξις fit leg. v. κατανυστάζω.) Ab eod.
Κατανύσσω, vel κατανύττω, f. ξω, pungendo penetro, compungo. Pass. ἐν ό. quiesco, sileo, aor. 2. pass. κατενύγην. 3. pl. κατενύγησαν.
Κατανυστάζω, f. άσω, dormio capite dejecto & nutante. 2) obdormisco. 3) aliquantum dormio.
Κατανύω, f. ύσω, conficio, perago. 2) pervenio.
Κατανωταῖος, αία, αῖον, qui a tergo est.
Κατανωτίζομαι, dorso fero, sublatum bajulo.
Καταξαίνω, carpo, carmino. 2) lacero. 3) excorio. 4) cædo. 5) contero, attero. ἐν ό. F. 1. καταξανῶ, εῖς. aor. 1. Partic. καταξήνας. Pass. καταξανθείς.
Καταξενόω, f. ώσω, hospitio excipio.
Καταξέω, f. έσω, edolo, derado, deradendo & scalpendo polio. aor. 1. pass. κατεξέσθην. subj. 3. sing. καταξεσθῇ.
Καταξηραίνω, sicco, exsicco.
Κατάξηρος, ου, ὁ, ἡ, siccus, aridus.
Καταξιοπιστεύομαι, fidem facio, fide dignus judicor.
Καταξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum judico, dignor. 2) rogo, imploro. 3) in honore habeo. Pass. καταξιοῦμαι, dignus judicor. aor. 1. κατηξιώθην. inf. καταξιωθῆναι.
Καταξίως, *Adv.* digne, pro dignitate, merito.
Καταξίωσις, εως, ἡ, dignitas. 2) reverentia, admiratio alicujus rei.
Καταξυρέω, rado, derado.
Καταξυσμὸς, ῦ, ὁ, sculptura. A seq.
Καταξύω, f. ύσω, derado, abrado. 2) litura obduco, oblitero. 3) incido, scarifo.

Καταπαίζω, fut. αίξω, vel αίσω, deludo, illudo, ludibrio habeo. aor. 1. part. pass. καταπαιχθείς, elusus.

Καταπαίω, f. αίσω, percutio, flagello, ferio.

Καταπακτός, ή, όν, compactus. A πακτός.

Καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, lucta vinco. 2) vinco. aor. 1. part. pass. καταπαλαισθείς.

Καταπαννυχίζομαι, pernocto.

Καταπανουργέω, f. ήσω, malitiose ago contra, dolis utor adversus.

Κατάπασμα, ατος, τό, id, quo corpus conspergitur. A sq.

Καταπάσσω, -ττω, f. άσω, conspergo.

Κατάπαστος, ου, ὁ, ἡ, conspersus. 2) variegatus, pictus, de veste, tela. A pr.

Καταπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco, proculco.

Καταπάτημα, ατος, τό, quod conculcatur.

Καταπάτησις, εως, ἡ, conculcatio.

Κατάπαυμα, ατος, τό, requies. 2) finis.

Καταπαύσιμος, ου, ὁ, ἡ, requiem afferens.

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies. 2) sedatio. 3) dejectio de honore.

Καταπαυστικός, ή, όν, vim leniendi, sedandi habens. A sq.

Καταπαύω, fut. αύσω, efficio ut quis vel quid cesset, desinat, desistat, coerceo, compesco, reprimo. 2) finio, termino, finem impono. 3) requiesco, cesso, in pr. in pass. καταπαυθήσεται, sedabitur, f. 1. pass.

Καταπειθής, έος, ὁ, ἡ, obsequens, moriger. A seq.

Καταπείθω, f. πείσω, persuadeo, adduco, induco. *Pass.* obedio, morem gero.

Καταπειλέω, ῶ, fut. ήσω, interminor. E κ. & ἀπειλ.

Κατάπεινος, ου, ὁ, ἡ, fame confectus. A πεῖνα.

Καταπείρα, ας, ἡ, tentamen, experimentum.

Καταπειράζω, -άω, fut. άσω, periculum & experimentum facio, attento; tento. 2) lacesso.

Καταπειρασμός, ῦ, ὁ, tentatio, qua fit alicujus rei periculum; experientia. A pr.

Καταπειρατήρ, ῆρος, ὁ, instrumentum, quo nautae maris altitudinem explorant. A καταπειράω.

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, *Jon.* pro καταπειρατηρία, sc. σχοῖνος, aut μολυβδίς, idem. A pr.

Καταπείρω, fut. ερῶ, transadigo, transfigo, configo. καταπεπαρμένος, perf. pass. confixus.

Καταπελματόω, ῶ, fut. ώσω, munio novis soleis, reficio calceum lacerum. καταπεπελματωμένα σανδάλια, calcei sordidi, obsoleti, refecti.

Καταπελτάζω, catapultis impugno. 2) invado vel incurso more peltatorum militum. F. 1. καταπελτάσονται, peltati incursabunt. A καταπέλτης.

Καταπελταφέτης, ου, ὁ, qui telum catapulta excutit. E sq. & ἀφίημι, *emitto*.

Καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta, machina bellica. 2) supplicii genus. A πέλτη.

Καταπελτικός, ή, όν, catapultarius. τὰ καταπελτικά, catapultae. A pr.

Καταπελτόω, in edd. quibusdam τῷ ο, pro καταπελματόω.

Καταπέμπω, f. ψω, demitto. 2) mitto.

Καταπεπαίνω, commitigo, Gl. Vet. de fructibus, cibis &c.

Καταπενθέω, ῶ, f. ήσω, defleo, deploro.

Καταπέπτω, f. ψω, percoquo, concoquo.

Καταπεπυκασμένως, *Adv.* solerter, callide, fraudulenter. A πυκάζω.

Καταπεραιόω, traduco, trajicio. Eust.

Καταπεραίωσις, ἡ, transitus. Eust.

Καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemtim & insolenter illudo. a. 2. καταπαρδεῖν, oppedere.

Καταπεριγίνομαι, superior sum, supero.

Καταπερίλευσις, ἡ, scarifatio, laceratio.

Καταπερονάω, ῶ, infibulo, velut fibula defigo.

Καταπερπερεύομαι, ut ἐμπερπ. vendito me alicui, gratiam capto laudando, assentando. Suid.

Καταπετάζω, f. άσω, expando, explico, extendo. 2) obtego, cooperio.

Καταπεταννύω, vel καταπετάννυμι, idem.

Καταπετάομαι, ῶμαι, vel καταπέτομαι, devolo, volando descendo.

Καταπέτασμα, ατος, τό, aulaeum, quod rei alicui obtenditur. A καταπετάζω.

Καταπετροκοπέω, lapidibus jaciendis frango. E κατά, πέτρος, & κόπτω.

Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, de saxo praecipito. 2) lapidibus obruo, lapido. A πέτρος.

Καταπέττω, Att. pro καταπέσσω, idem quod καταπέπτω.

Καταπέφνω, occido. A πέφνω pro φένω.

Καταπεφρονηκότως, *Adv.* contemtim. A καταφρονέω.

Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, depango. 2) gelu constringo, congelo, conglacio.

Καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, desilio, insilio.

Καταπημαίνω, fut. ανῶ, noceo, damnum adfero. unde aor. 1. opt. καταπημήνειε, noceat, laedat.

Καταπήξ, ῆγος, ὁ, sublica, palus, qui in terram defigitur. A καταπήγνυμι.

Κατάπηρος, ου, laesus, mutilatus, ut simplex πηρός.

Καταπήσσω, -ττω, f. ξω, defigo.

Καταπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.

Καταπιέζω, f. έσω, comprimo, presso. 2) deprimo, opprimo.

Καταπίεσις, εως, ἡ, depressio, oppressio, compressio. A pr.

Κατάπικρος, ου, ὁ, ἡ, amarus.

Καταπίμελος, ου, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. A πιμελή.

Καταπιμπλάω, καταπίμπλημι, καταπίπλημι, repleo, oppleo, compleo. F. καταπλήσω. aor. 1. κατέπλησα. Pass. καταπίμπλαμαι, oppleor.

Καταπιμπρέω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, combuto.

Καταπίνω, absorbeo, bibo. 2) deglutio, devoro. Fut. 2. καταπιοῦμαι. καταπιοῦνται, devorabunt. Pass. Fut. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσεται, devorabitur. aor. 1. Pass. καταποθῆναι. aor. 2. act. κατέπιον. Conj. ἐὰν καταπίω.

Καταπίπλημι, vide καταπιμπλάω.

Καταπιπράσκω, vendo, venundo.

Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, delabor. a. 2. κατέπεσον, καταπεσών, prolapsus. Perf. inf. καταπεπτωκέναι, decidisse.

Καταπισσόω, vel καταπιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice illino, pice incrusto.

Καταπιστεύω, fut. εύσω, credo, fidei alicujus committo.

Καταπιστόω, ῶ, fut. ώσω, fidem exigo, obstringo, ut simplex. καταπιστοῦμαι, fidem facio, firmo, praesto.

Καταπίστωσις, εως, ἡ, fiduciae & securitatis contractus. A pr.

Καταπίττωσις, ἡ, picatio, obductio picis.

Καταπίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. Suid.

Καταπλαγής, έος, ὁ, ἡ, metu consternatus. A καταπλήσσω.

Καταπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel imponitur, empiaſtrum. A ſeq.

Καταπλάσσω, vel -άττω, fut. άσω, illino, oblino. 2) cataplaſma impono, cataplaſmate curo.

Καταπλαστὸς, ὴ, ὸν, illitus. 2) confictus. A pr.

Καταπλαστὺς, ύος, ἡ, emplaſtrum. Ab eod.

Καταπλέκω, f. ξω, complico, necto.

Καταπλεονεκτέω, idem quod πλεονεκτέω.

Κατάπλεος, & Att. κατάπλεως, plenus, expletus.

Καταπλέω, navi devehor ad terram, appello in portum, devehor.

Καταπληγμὸς, ᾶ, ὁ, objurgatio, inſultatio. A καταπλήσσω.

Καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.

Καταπληκτικὸς, ὴ, ὸν, acerrimus, terribilis, ſtuporem adferens. 2) admirabilis. A καταπλήσσω.

Καταπληκτικῶς, *Adv.* cum ſtupore, terrore, admiratione. ut ſtupeant, qui vident, audiunt &c.

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ & ἡ, perculſus, conſternatus. 2) pavidus. 3) ſtolidus. Ab eod.

Κατάπληξις, εως, ἡ, obſtupefactio. 2) ſtupor, mens attonita. A ſq.

Καταπλήσσω, vel -ήττω, perterrefacio, obſtupefacio. καταπλήσσομαι, obſtupeſco, ſtupeo, miror. a. 1. act. καταπλῆξαι, perculiſſe. in med. καταπλήξασθαι. aor. 2. paſſ. καταπλαγῆναι, percelli, perculſum eſſe.

Καταπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, complexio.

Κατάπλοος, *contr.* κατάπλους, ου, ὁ, navigatio deorſum, ſive, qua deſcendimus. 2) appulſus. 3) locus, ad quem appellimus.

Καταπλουτέω, ῶ, f. ήσω, dives ſum, abundo.

Καταπλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.

Καταπλουτομαχέω, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor. E κατὰ, πλοῦτος, & μάχομαι.

Καταπλύνω, f. υνῶ, abluo, eluo. 2) lavo, perluo, perfundo; tropice, probris, contumeliis.

Κατάπλυσις, εως, ἡ, lotio, ablutio. A pr.

Καταπλώω, Jon. pro καταπλέω, navi devehor. aor. 1. καταπλώσας, devectus.

Κατάπνευμα, ατος, τὸ, afflatus. A ſeq.

Καταπνέω, f. εύσω, perflo, adflo, & quidem cum vi.

Καταπνίγω, f. ίξω, ſuffoco, præfoco, ſtrangulo.

Κατάπνιξις, εως, ἡ, ſtrangulatio, ſuffocatio.

Καταπνοὴ, ἡ, venti irruentis flatus.

Καταπόδα & καταπόδας, *Adv.* v. πούς.

Καταπόθρα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, ſtomachi orificium. A καταπίνω.

Καταποικίλλω, variego, varie diſtinguo. perf. paſſ. καταπεποίκιλται, variegatum eſt.

Καταπολαύω, perfruor. 2) nimium & plus, quam par eſt, fruor. Ab ἀπολαύω.

Καταπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno: item, debello: hinc

Καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio. 2) debellatio.

Καταπολιτεύομαι, f. εύσομαι, vinco aliquem in republ. cauſſam ad remp. pertinentem obtineo contra aliquem.

Καταπολὺ, *Adv.* multum, valde. 2) multo, *cum Compar.*

Καταπομπεύω, tranſmitto, tranſveho pompa. 2) glorior adverſus quem.

Καταπονέω, ῶ, fut. ήσω, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, laſſo. καταπονέομαι, labore conficior, fatiſco, affligor. καταπονηθεὶς, aor. 1. part. debilitatus, vexatus. Hinc

Καταπόνησις, εως, ἡ, fatigatio, laſſitudo.

Κατάπονος, ου, ὁ, ἡ, labore defeſſus, confectus.

Καταποντίζω, f. ίσω, demergo in pontum, ſeu mare, ſubmergo.

Καταποντισμὸς, ᾶ, ὁ, demerſio in mare, ſubmerſio. A pr.

Καταποντιστὴς, ᾶ, ὁ, qui in pontum demergit. 2) pirata, qui poſt prædam captam homines aquis ſubmergit. Ab eod.

Καταποντόω, ῶ, f. ώσω, idem quod καταποντίζω.

Καταποπέρδω, idem quod ἀποπέρδω.

Καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exſilio.

Καταπόρνευσις, εως, ἡ, ſcortatio. 2) ſtupratio.

Καταπορνεύω, f. εύσω, ſtupro, ſtuprum infero, adultero. 2) proſtituo.

Καταπορνοκοπέω, ῶ, in meretrices inſumo. E κ. & πορνοκόπος, *leno.*

Κατάποσις, εως, ἡ, abſorptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum. 2) gula, cibi meatus. Gl. Vet. κατάποσις, vorago. Ab καταπίνω.

Καταπότης, ου, ὁ, vorax, helluo. Gl. Vet. 2) gula. Ab eod.

Καταπότιον, ου, τὸ, catapotium, medicamentum, quod deglutiendo ſumitur. Ab eod.

Κατάποτον, idem, ab eod.

Καταπραγματεύομαι, fut. εύσομαι, idem quod ſimplex.

Καταπρανὴς, έος, ὁ, ἡ, declivis, pronus. v καταπρηνής.

Καταπράσσω, -ττω, & καταπράττομαι, efficio, perago, tranſigo. 2) pertracto. 3) comparo mihi.

Καταπράϋνσις, εως, ἡ, mitigatio, ſedatio. A ſq.

Καταπραΰνω, mitigo, manſuefacio, lenio, ſedo.

Κατάπρεμνος, ου, ὁ, ἡ, ſtirpibus, arboribus, abundans. A πρέμνον.

Καταπρεσβεύω, *cum gen.* legatus venio contra aliquem, oppugnaturus quem.

Καταπρήθω, f. πρήσω, comburo. 2) incendo.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus, declivis.

Καταπρηνίζω, pronum præcipito.

Καταπρηνόω, ῶ, præcipito, peſſundo, hinc aor. 1. med. καταπρηνώσατο, pro κατεπρηνώσατο. A πρηνής, *pronus.*

Καταπρίω, f. ίσω, ferra deſeco, vel præcido, ferra diſcindo. 2) diſcindo, diſſeco.

Καταπροδίδωμι, prodo.

Καταπροΐημι, e manibus dimitto, projicio. 2) negligo, contemtim abjicio.

Καταπροΐξομαι, progredior. 2) irrideo, contemno. 3) impune evado. 4) impune aliquid facio. Ponitur autem, ut ab eo ſit καταπροΐξεσθαι. Eſt autem οὐ καταπροΐξει pro οὐ καταπροΐξῃ, haud impune feceris, & οὐ καταπροΐξεται, non impune fecerit. Quaſi κατὰ προῖκα, *gratis, impune*, in altero ſenſu: e κατὰ, πρὸ, & ἵκομαι vel ἵκω, *venio*, in priori.

Καταπρολείπω, relinquo, deſero.

Καταπροτερέω, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, vinco.

Καταπροχέω, f. εύσω, p. κέχυκα, profundo, effundo.

Καταπρωκτίζω, ſtupro marem, ut ſimplex.

Καταπρωκτος, ὁ, cinædus.

Καταπτάω, ῶ, *inuſ.* f. πτήσομαι, devolo.

Κατάπτερος, ου, ὁ, ἡ, plumatus, aliger. A πτερόν.

Καταπτήσσω, f. καταπτήξω, p. κατέπτηχα, terreo. 2) conſternor, perterreſio, pertimeſco, valde timeo, vultu dejecto, voce ſubmiſſa, corporis compoſitione tremebunda, ut pauperes, famelici, & adverſa fortuna uſi, teſtor animum fractum & deſperabundum.

Ka-

Καταπτοέω, ῶ, f. ήσω, consterno, exterreo.
Κατάπτυστος, ου, ὁ, ἡ, despuendus, detestandus, abominabilis. A καταπτύω, *despuo*.
Κατάπτομαι, *Jon.* pro καθάπτομαι, tango, pulso, ferio, lacesso verbis mordacibus & contumeliosis, item permulceo. 2) objurgo, exprobro. 3) contestor. E κατὰ & ἅπτομαι.
Καταπτύω, ύσω, despuo, despicio, aversor.
Καταπτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, sinuosus, plicatus. A πτύσσω.
Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, ruina. A καταπίπτω.
Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem.
Καταπτώσσω, metu concido, trepido.
Κατάπτωτος, succiduus, Gloss. Vet. A καταπίπτω.
Καταπτωχεύομαι, f. εύσομαι, inops sum. 2) ad mendicitatem redigor, pauper fio.
Καταπυγὴς, έος, ὁ, cinædus. 2) obscœnus. Hes. A πυγὴ, *nates*.
Καταπυγίζω, marem ineo. A sq.
Κατάπυγος, ου, ὁ, idem quod καταπυγής.
Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, fœditas cinædorum.
Καταπύγων, ωνος, ὁ, cinædus. A πυγή. *Comp.* καταπυγωνέστερος, impudicus, libidinosus.
Καταπύθω, f. ύσω, putrefacio, putredine consumo. καταπύθομαι, putresco.
Καταπυκάζω, exorno. 2) constipo.
Κατάπυκνος, ου, ὁ, ἡ, condensus.
Καταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, condenso; dense, v. c. foramina, facio.
Καταπυκτεύω, f. εύσω, vinco pugilatu.
Καταπυρίζω, inflammo. A sq.
Κατάπυρος, ου, ὁ, ἡ, ignitus, candefactus. 2) ardentissimus, ferventissimus. A πῦρ.
Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, igni absumo, comburo.
Κατάπυῤῥος, ου, ὁ, ἡ, valde rufus.
Καταπώγων, ωνος, ὁ, valde barbatus.
Καταπωλέω, vendo, venale habeo.
Κατάρα, ας, ἡ, exsecratio, diræ. Ab ἀρά.
Καταραθυμέω, v. καταῤῥᾳθυμέω.
Καταρκίζομαι, recreor, convalesco, ut simplex.
Καταρακόω, sive καταῤῥακόω, ῶ, lacero. Unde perf. part. κατεῤῥακωμένος, laceratus.
Καταράκτης, ου, ὁ, cataracta, locus abruptus & præceps in flumine, unde aqua in præceps ruit. 2) vectis, obex. 3) porta. 4) avis quædam. A καταῤῥάσσω.
Καταράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exsecror, devoveo, male ominor.
Καταράσιμος, ον, exsecrabilis. A pr.
Κατάρασις, εως, ἡ, exsecratio. Ab eod.
Καταράσσω, vel καταράττω, vide καταῤῥήσσω.
Κατάρατος, ου, ὁ & ἡ, diris devotus, exsecratione dignus. A καταράομαι.
Κατάρβυλος, ου, ὁ, ἡ, usque ad calceos demissus. E κ. & ἀρβύλη.
Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. κατήργηκα, inefficacem reddo: cessare facio ab opere. 2) aboleo, abrogo. 3) inutile reddo.
Κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, *in Plur.* primitiæ. A κατάρχομαι.
Κατάργυρος, ου, ὁ, ἡ, argentatus. 2) argenteus.
Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento obduco, vel tego. 2) pecunia corrumpo.
Καταρδεύω, irrigo.
Κατάρδευτος, ον, irriguus, Gl. Vet. A pr.
Καταρέζω, f. ξω, demulceo manu. v. καταῤῥέζω.
Καταῤῥὴς ἄνεμος, ventus contortus & desuper irruens cum impetu, typhon. A καταῤῥήσσω. (vel a καταῤῥέω. nisi potius est, κατάρτης, a καταίρω.)
Καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo.
Καταρίγηλος, ἡ, ὸν, horribilis, horrendus.
Καταριθμέω, ῶ, f. ήσω, annumero. 2) enumero. 3) numero.
Καταρίθμησις, ὁ, enumeratio. A pr.
Καταριπτίζω, f. ίσω, dejicio. Hesych.
Καταριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo.
Καταρκέω, ῶ, sufficio.
Καταρμόζω, *Jon.* pro καθαρμόζω, adapto.
Καταρόω, ῶ, f. ώσω, aro. 2) gigno, de mare.
Καταῤῥαγὴ, ἡ, dilaceratio. A καταῤῥήγνυμι.
Καταῤῥᾳθυμέω, ῶ, f. ήσω, ignave vel timide ago.
Καταῤῥαίνω, f. ανῶ, perfundo stillatim. 2) adspergo, inspergo, irroro.
Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, idem quod καταράκτης.
Καταῤῥάκτηρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.
Καταῤῥάπτω, f. ψω, insuo, consuo.
Καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ξω, frango, rumpo. 2) impetuose deturbo. 3) erumpo, cum impetu decido. 4) decido more salientium aquarum, item cum strepitu defluo. E κ. & ῥάσσω.
Κατάῤῥαφος, ου, ὁ, ἡ, consutus. 2) pannosus. 3) e commissuris nexus, non integer. 4) imbellis, de homine imbecillæ valetudinis. A καταῤῥάπτω.
Καταῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor consuendo carmina. 2) nugor, blatero, nugis aliquem obtundo.
Καταῤῥέζω, permulceo.
Καταῤῥεπὴς, έος, ὁ, ἡ, deorsum vergens, declivis. 2) in alteram partem vergens.
Καταῤῥέπω, f. ψω, deorsum vergo & inclinor.
Καταῤῥέω, f. εύσω, defluo, adfluo. 2) decido, delabor. 3) collabor, concido.
Καταῤῥήγνυμι, vel καταῤῥηγνύω, confringo, diffringo. 2) cum impetu dejicio. 3) alvum celeriter & cum impetu moveo, valde purgo, ap. Med.
Καταῤῥηκτικὸς, ἡ, ὸν, celeriter urinam aut alvum ciens. v. καταῤῥήγνυμι.
Κατάῤῥησις, εως, ἡ, accusatio. 2) condemnatio.
Καταῤῥήσσω, vel καταῤῥήττω, f. ξω, constringo, diffringo. 2) constrepo, intersono.
Καταῤῥητορεύω, f. εύσω, contra aliquem verba facio. 2) eloquentia supero. 3) eloquentiæ vi demulceo.
Καταῤῥιγέω, f. ήσω, cohorreo, pavesco.
Κατάῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, radices terræ infixas habens. 2) radices e capite demittens. A ῥίζα, *radix*.
Καταῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio, radicibus fixis stabilio.
Καταῤῥινάω, ῶ, fut. ήσω, limo, lima polio, ut simpl. κατεῤῥινημένον, elegans, exquisitum.
Καταῤῥινίζω, f. ίσω, idem.
Καταῤῥιπτάζω, f. άσω, dejicio, disjicio.
Καταῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, idem. A sq.
Καταῤῥίπτω, f. ψω, idem.
Καταῤῥοητικὸς, idem ac καταῤῥοϊτικός.
Καταῤῥοιζέω, ῶ, fut. ήσω, asthmate sibilante laboro. A ῥοῖζος.
Καταῤῥοίζομαι, f. ίσομαι, catarrho laboro, destillationibus vexor. A κατάῤῥοος.
Καταῤῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, a catarrho proveniens. 2) catarrho obnoxius. 3) catarrhum ciens, s. cum catarrho conjunctus. Ab eod.
Καταῤῥοϊτικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.
Κατάῤῥοος, *contr.* κατάῤῥους, ου, ὁ, catarrhus, defluxio, destillatio, gravedo.
Καταῤῥοπία, ας, ἡ, declivitas loci: cum quid deorsum vergit, nititur, ut lanx trutinæ. A seq.

Κατάῤῥεπος, ου, ὁ, ἡ, declivis, deorsum vergens. A καταῤῥέπω.

Κατάῤῥους, ὁ, idem quod κατάῤῥοος.

Καταῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, sorbillo, absorbeo.

Καταῤῥοώδης, ες, catarrhis obnoxius, gravedinosus. A κατάῤῥοος.

Καταῤῥυθμέω, ῶ, fut. ήσω, quadro, ad numeros aptos redigo, conformo, fingo.

Καταῤῥυθμίζω, f. ίσω, idem.

Καταῤῥέομαι, defluo, descendo, de veste.

Καταῤῥυπαίνω, f. ανῶ, conspurco, contamino.

Καταῤῥυπόω, idem.

Κατάῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, irriguus, qui defluente humore irrigatur. 2) abundans, copiosus. A καταῤῥέω.

Καταῤῥωδέω, ῶ, extimesco, metu consternor. Unde plusquamperf. κατεῤῥωδήκεε, Jon. pro κατεῤῥωδήκει, Partic. κατεῤῥωδηκώς, ap. Herodot. Ab ὀῤῥωδέω.

Καταῤῥώξ, γος, ὁ, ἡ, scopulus fractus fluctibus. A καταῤῥήγνυμι.

Κάταρσις, εως, ἡ, appulsus navium, & egressio e portu, e terra. 2) locus, ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur. 3) profectio, adventus. A καταίρω.

Καταρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo. 2) apto.

Κατάρτησις, εως, ἡ, coaptatio. A pr.

Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco suo repono. 2) instauro, resarcio, reficio. 3) perficio, absolvo. 4) struo, instruo. 5) accommodo, apte compono. 6) e multis unum compono, concilio, ad concordiam adduco.

Κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio, perfectio. A pr.

Καταρτισμός, οῦ, ὁ, restitutio membrorum luxatorum in locum suum. 2) instauratio, reparatio, &c.

Καταρτιστήρ, ῆρος, ὁ, compositor, conciliator, moderator.

Κατάρτυσις, ἡ, conditio ciborum. 2) disciplina, institutio. A sq.

Καταρτύω, fut. ύσω, compono, coagmento, instruo. 2) condio.

Καταρχαιρεσιάζομαι, magistratus creo. 2) vincor aliorum ambitione, ut praeterear, & nulla mei habeatur ratio. E κ. & ἀρχ.

Καταρχῆς, *Adv.* ab initio. Ab ἀρχή.

Καταρχή, ῆς, ἡ, initium, exordium. 2) *in plur.* primitiae. 2) libatio. Ex iisd.

Κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico. 2) incipio, inchoo. 3) auctor sum alicujus rei, exemplum praeeo. 4) praecentorem ago. 5) impero, dominor. 6) κατάρχομαι, incipio, inchoo. 2) victimam ferio. 3) libo.

Κατάσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carnosus, corpulentus, obesus. E κ. & σάρξ.

Κατασαρκόω, ῶ, f. ώσω, obesum reddo.

Κατασάττω, f. ξω, constipo, condenso.

Κατασβέννυμι, vel κατασβεννύω, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, extinguo. 2) sedo, restinguo.

Κατάσβεσις, εως, ἡ, extinctio. A pr.

Κατάσεισις, εως, ἡ, concussio. A sq.

Κατασείω, f. σείσω, decutio. 2) concutio, quasso. 3) terreo. 4) manu deorsum commota silentium praecipio, seu aliud signum do.

Κατασημαίνω, f. ανῶ, annoto, observo. 2) obsigno. 3) nota insignio.

Κατασήπω, f. ψω, tabefacio, putrefacio.

Κατασθμαίνω, de equo saeviente in frenum, v. καταφρυάττομαι.

Κατασιγάζω, f. άσω, silentium impero.

Κατασιγάω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) conticesco, sileo.

Κατασιδηρόω, ferro induco, ferream cuspidem, ferreum caput addo.

Κατασικελίζω, Siculum quid comedo. Verbum Comice fictum ab Aristoph. τυρὸν κατεσικέλιξε, caseum Siculum devorabat.

Κατασιλλαίνω, irrideo, dicteriis incesso.

Κατάσιμος, resimus, Gl. Vet.

Κατασινιάζω, f. άσω, laedo. A sq.

Κατασίνομαι, idem.

Κατασιτέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, comedo, vescor.

Κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω, & -άομαι, conticesco. 2) silentium impero. 3) sedeo.

Κατασκάζω, f. άσω, claudico. 2) prosterno.

Κατασκαίρω, salio, desilio.

Κατασκάπτω, f. ψω, suffodiendo everto, de muris subrutis. 2) diruo, everto, exscindo, ut urbem.

Κατασκαριφάω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio.

Κατασκαφή, ῆς, ἡ, eversio. A κατασκάπτω.

Κατασκαφής, έος, ὁ, ἡ, dirutus, (suffodiendo) eversus. Ab eod.

Κατασκεδάζω, fut. άσω, dispergo, dissipo. 2) diluo, refuto. 3) dissipo, v. g. rumores. 4) offundo, perfundo, defundo, ut matulam in alicujus caput.

Κατασκεδάννυμι, & -ύω, idem.

Κατασκελετεύω, f. εύσω, exsicco, arefacio, extenuo. 2) carnes ab ossibus detraho, ut sola ossa remaneant, sceleton efficio, ap. Med.

Κατασκελής, ές, tenuis, exsanguis, aridus, durus, rigidus. Ab sq.

Κατασκέλλω, idem ac Κατασκελετεύω, n. 1.

Κατασκεπάζω, f. άσω, protego.

Κατασκέπτομαι, f. ψομαι, exploro, speculor. 2) provideo.

Κατασκευάζω, f. άσω, instruo, adorno. 2) armis instruo, armo. 3) exstruo, exaedifico. 4) instauro. 5) adstruo, probo argumentis, confirmo. 6) molior, machinor. 7) efficio, reddo. 8) comparo, acquiro. 9) compono, conficio. 10) praeparo. 11) suborno, immitto, ut exploratorem, vel calumniatorem.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod structum est, molimen, machinamentum. 2) aedificium. 3) commentum, subdola machinatio. 4) remedium excogitatum. A praec.

Κατασκευασμός, οῦ, ὁ, commentum, molimen subdolum. Ab eod.

Κατασκευαστής, οῦ, ὁ, structor, opifex. Ab eod.

Κατασκευαστικός, ή, όν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. A κατασκευάζω.

Κατασκευαστικῶς, *Adv.* demonstratione. A pr.

Κατασκευαστός, ή, όν, exstructus, conditus, structilis. 2) compactus. 3) subornatus, appositus, summissus.

Κατασκευή, ῆς, ἡ, exstructio, structura, opificium. 2) structura, compositio & artificium orationis, machinae, calumniae & strophae malitiosae. 3) constitutio. 4) institutum. 5) apparatus. 6) supellex, vasa & instrumenta domus vel fundi. 7) metatio castrorum. 8) adstructio, probatio, demonstratio.

Κατάσκεψις, εως, ἡ, contemplatio.

Κατασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo. 2) erudio. Ab ἀσκέω.

Κατασκηνέω, & κατασκηνόομαι, οῦμαι, tentorium defigo. 2) sedem & domicilium pono.

Κατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, idem. 2) tentorium seu tabernaculum praebeo. 3) quiesco.

Κατασκήνωμα, τὸ, idem quod seq. A pr.

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum seu tabernaculorum collocatio. 2) tentorium, habitaculum. 3) nidus. Ab eod.

Κατασκήπτω, f. ψω, cum impetu devehor, impetuose irruo. 2) corripio, invado.

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invasio. 2) impetus, ut fulminis. 3) decubitus, ap. Med.

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco.

Κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατεσκίαον apud Hom. obumbrabant, tegebant.

Κατασκίδναμαι, dissipor.

Κατάσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbrosus, opacus. A σκιά.

Κατασκιρρόω, f. ώσω, idem quod σκιρρόω.

Κατασκέλλω, exaresco, contabesco, perf. κατέσκληκα, exarui, contabui, partic. κατεσκληκώς, emaciatus, tabefactus.

Κατασκελετεύω, idem.

Κατασκόπευσις, εως, ἡ, exploratio, speculatio. A seq.

Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, speculor.

Κατασκοπέω, ῶ, f. ήσω, exploro, & quidem hostili animo. Unde in N. T. insidior.

Κατασκοπὴ, ῆς, ἡ, speculatio, exploratio. 2) specula, ut simpl.

Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio.

Κατασκοπικὸς, ἡ, ὸν, speculatorius, exploratorius. A κατασκοπή.

Κατασκόπιον, ου, τὸ, navis exploratoria. Ab eod.

Κατάσκοπος, ου, ὁ, ἡ, explorator, speculator, index. A κατασκέπτομαι.

Κατασκυθρωπάζω, v. σκυθρωπάζω.

Κατασκώπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus incesso.

Κατασμικρίζω, deprimo verbis, Aristot. sed lectio dubia. A σμικρός.

Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo. 2) parcum & illiberalem judico, obloquor, ut parco.

Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, imminuo. 2) extenuo, deprimo verbis.

Κατάσμυρνος, ου, ὁ, ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A σμύρνα.

Κατασμύχω, f. ξω, idem quod ἀποσμύχω.

Κατασμώχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.

Κατασοβαρεύομαι, insolenter, vel superbe me adversus aliquem gero, effero.

Κατασοβέω, ῶ, f. ήσω, abigo, propulso, expello. 2) persequor.

Κατασοφίζω, & κατασοφίζομαι, sophistice decipio, sophismate circumvenio. 2) fraudes & dolos machinor, dolose ago. 3) arte aliqua decipio, circumvenio. Pass. κατασοφίζομαι, decipior, aorist. 1. part. κατασοφισθεὶς, deceptus.

Κατασοφιστεύω, f. εύσω, eludo captiose verborum argutiis.

Κατασπάζομαι, f. άσομαι, comiter accipio & amplector. Ab ἀσπάζομαι.

Κατασπαθάω, ῶ, fut. ήσω, luxu consumo, prodigo. v. κατασπαταλάω & σπαθάω.

Κατασπαράσσω, vel -άττω, f. ξω, dilacero, dilanio, discerpo.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, idem. 2) quod convulsum est. Ab eod.

Κατασπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Κατασπαστικὸς, ἡ, ὸν, detrahendi, convellendi vim habens. Ab eod.

Κατασπαταλάω, ῶ, delicior, in deliciis vivo.

Κατασπάω, ῶ, detraho, destruo, convello, deturbo. 2) avide deglutio, seu haurio faucibus. perf. in sing. præs. κατέσπακας, deglutis, sive soles deglutire, apud Aristoph.

Κατασπείρω, sero, semino, consero.

Κατάσπεισις, εως, ἡ, perfusio, ut hostiæ. A seq.

Κατασπένδω, f. σπείσω, libo, perfundo libamine seu libamento. 2) devoveo.

Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.

Κατασπεύδω, f. εύσω, urgeo, incito, instigo. 2) festino. perf. part. κατεσπευσμένος, acceleratus.

Κατασπιλάζω, f. άσω, commaculo, labem adspergo, inquino. A σπίλος, macula. 2) ex improviso appareo vel adsum, vel irruo. A σπιλάς.

Κατασποδέω, ῶ, f. ήσω, ferio, percutio, ut simplex.

Κατασπορὰ, ᾶς, ἡ, feminatio. A κατασπείρω.

Κατασπουδάζω, f. άσω, studeo, operam navo, studiose adfecto. perf. part. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum curiosus, sedulus, navus.

Κατασπουδὴν, *Adv.* de industria, studio, data opera, pro κατὰ σπουδήν.

Κατασταγμὸς, ῦ, ὁ, destillatio. A seq.

Καταστάζω, f. άξω, destillo, instillo, stillatim infundo, vel effundo.

Κατασταθμεύω, f. εύσω, in statione, deversorio, seu stabulo colloco.

Κατασταθμίζω, f. ίσω, appendo, pondere metior, libro.

Κατασταθμισμὸς, ῦ, ὁ, appensus, libratio. A præc.

Κατασταλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi aut sistendi vim habens, reprimens, sistens, cohibens. A καταστέλλω. *reprimo.*

Κατασταμνίζω, f. ίσω, in vas seu dolium infundo & condo.

Καταστασιάζω, f. άσω, seditione opprimo & adfligo. 2) concerto.

Κατάστασις, εως, ἡ, collocatio & constitutio cujusvis rei in sua sede. 2) constitutio, ordinatio, institutio. 3) ordinatio ad officium. 4) constitutio, v. gr. aeris, corporis humani. 5) status, conditio. 6) ipsa actio standi. 7) locus, in quo consistitur. 8) consessus, concilium, concio. 9) sedes. 10) stipendium equestre. 11) sedatio v. c. tumultus, & cujuscunque perturbationis. A καθίστημι.

Καταστάτης, ου, ὁ, instaurator, dispositor. Ab eodem.

Καταστατικὸς, ἡ, ὸν, certo statu præditus. 2) sedandi vim habens. Ab eod.

Καταστεγάζω, f. άσω, tego, operio.

Καταστέγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen. A præc.

Κατάστεγος, ου, ὁ, ἡ, tectus, tecto coopertus. A στέγη, tectum.

Καταστείβω, f. ψω, calco, pedibus tero.

Καταστείχω, f. ξω, descendo. 2) redeo, revertor.

Καταστέλλω, reprimo, sedo, compesco. 2) vestio, orno. κατεσταλμαι in aor. 1. κατεσταλμένος, perf. part. moderatus, placatus.

Καταστενάζω, f. άξω, ingemisco, cum gemitu deploro.

Καταστένω, f. νῶ, ingemo, suspiro.

Καταστερίζω, f. ίσω, stellis distinguo, stellis insignio. 2) inter astra colloco, in astra refero. E κ. & ἀς.

Κατάστερος, ου, ὁ, ἡ, stellatus, qui siderum splendorem imitatur. Ab ἀστήρ.

Καταστερισμὸς, οῦ, ὁ, constellatio. Gl. Vet. A καταστερίζω.

Καταστερισμὸς, ῦ, ὁ, relatio in astra. 2) Eratosthenis καταστερισμοὶ, enarratio eorum, quæ in astra sunt relata, iisque nomen dedere. Ab eod.

Καταστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.

Καταστεφὴς, ὲς, coronatus. A seq.

Καταστέφω, f. ψω, corono, serto redimio.

Καταστηλιτεύω, f. εύσω, in stela noto, proscribo, universe, oratione invectiva infamo. perf. part. κατεστηλιτευμένος, proscriptus.

Καταστηλόω, cippis, columellis distinguo, v. c. viam.

Κατάστημα, ατος, τὸ, constitutio, habitus, status. 2) habitus vultusque hominis composita mente. 3) vestitus. A καθίστημι.

Καταστηματικὸς, ὴ, ὸν, sedatus, qui nullo modo turbatur. A præc.

Κατάστημος, ὁ, ἡ, vestis denso stamine. E κ. & στήμων, stamen.

Καταστηρίζω, f. ίξω, fulcio. 2) intell. ἑαυτὸν, innitor, incumbo, consideo, cum εἰς.

Κατάστιγμα, τὸ, macula in pelle animalis. A seq.

Καταστίζω, f. ξω, punctis distinguo, compungo.

Κατάστικτος, ου, ὁ, ἡ, punctis distinctus, notis compunctus, varius, maculosus. A præc.

Καταστίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, repressio; inhibitio, cohibitio. 2) vestitus, amictus. 3) modestia in vestitu. A καταστέλλω.

Καταστολίζω, vestibus orno, vestio.

Καταστομίζω, f. ίσω, tacere cogo. A στόμα.

Καταστομὶς, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. E κατὰ & στόμα.

Καταστοναχέω, ῶ, ingemisco, suspiro graviter.

Καταστοναχίζω, f. ίσω, idem.

Καταστορέννυμι, vel καταστορνύω, sterno; sedo, ut mare, animum iratum &c. & tranquillum reddo. A seq.

Καταστορέω, ῶ, idem. aor. 1. κατεστόρεσε, stravit, sedavit. plusqpf. pass. κατεστόρητο, strati ac cæsi erant. aor. 1. pass. καταστορεσθῆναι, sedari.

Καταστοχάζομαι, f. άσομαι. collimo, scopum peto. 2) velut scopum propositum habeo, specto. 3) conjicio. A στοχάζομαι.

Καταστοχασμὸς, ῦ, ὁ, conjectura.

Καταστοχαστικὸς, ὴ, ὸν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.

Καταστραγγίζω, f. ίσω, efficio ut quid destillet.

Καταστράπτω, f. ψω, fulgore illustro, fulgore vel splendore oppleo.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, strategemate supero, bellica astutia decipio. perf. part. pass. κατεστρατηγημένος, strategemate vel quacunque fraude circumventus.

Καταστρατοπεδεία, ἡ, castrametatio, s. castra ipsa, ut simplex.

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo adversus, exercitu infesto invado. 2) castra metor; in castris dego.

Καταστρεβλόω, ῶ, fut. ώσω, torqueo. 2) distorqueo, depravo.

Καταστρέφω, f. ψω, subverto. 2) dejicio, prosterno. 3) revoco. 4) exigo, finio, claudo. 5) morior, vitam finio. 6) desino. 7) subigo, in potestatem redigo. καταστρέφομαι, act. & passive, ut κατεστραμμένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ subegit. κατεστραμμένος, subactus, eversus.

Καταστρηνιάω, ῶ, f. άσω, insolentius & lascivius me gero, lascivio. v. στρηνής.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, catastrophe, extrema pars fabulæ. 2) subversio, dejectio. 3) exitus, finis, mors. A καταστρέφω.

Καταστροφικῶς, *Adv.* more catastropharum, seu ut in catastrophis fabularum fieri solet.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, superius tabulatum navis, quod nautas aut milites sustinet. A sq.

Καταστρώννυμι, vel καταστρωννύω, f. στρώσω, consterno. 2) humi sterno, humi adfligo. Inf καταστρωννύναι, sternere. aor. 1. κατέστρωσαν, straverunt. plusquamperf. κατέστρωντο, strati fuerant. Hinc

Κατάστρωσις, εως, ἡ, constratio. 2) prostratio.

Καταστυγέω, ῶ, f. ήσω, aversor, odio prosequor.

Καταστυγνάζω, molestia afficior, sum tristis, vultuosus. A sq.

Κατάστυγνος, ον, tristis, æger.

Καταστύφελος, & κατάστυφλος, ε, ὁ, ἡ, valde durus, asper.

Καταστωμύλλω, deblatero, blaterando obtundo. Perf. part. pass. κατεστωμυλμένος, ad loquacitatem & garriendum factus, compositus. aor. 1. med. κατεστωμύλατο, argute accusavit, argute recitavit.

Κατασύμενος, cum impetu suo: ut hinc sit Homericum κατέσσυτο.

Κατασυρίττω, f. ξω, sibilum edo, sibilo. 2) exsibilo.

Κατασύρω, detraho, deorsum traho. 2) populor, diripio. 3) pertraho.

Κατασφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occisio. A sq.

Κατασφάζω, f.-άττω, f. ξω, jugulo, macto. 2) interficio, occido. aor. 2. part. κατασφαγεὶς, interemptus.

Κατασφακτικὸς, ὴ, ὸν, avidus cædis, sanguinolentus. A pr.

Κατασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo. 2) seris claudo, obfirmo. Ab ἀσφαλίζω.

Κατασφενδονάω, ῶ, f. ήσω, fundam contorqueo adversus aliquem.

Κατασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in angustum contraho. 2) clavis configo.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneo findo.

Κατασφίγγω, diffringo. Gl. Vest. constringo.

Κατασφραγίζω, f. ίσω, signo, signaculo obfirmo.

Κατασχάζω, f. άσω, scarifo, scalpro aperio.

Κατάσχασμα, ατος, τὸ, scarificatio, incisio aut fissura scalpello facta. A pr.

Κατασχασμασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κατασχαστέον, scarifandum. Ab eod.

Κατασχάω, laxo, remitto, ut simplex.

Κατασχέθω, inhibeo, detineo.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio. 2) retentio. A κατέχω.

Κατασχετλιάζω, f. άσω, indignor adversus quid.

Κατάσχετος, ε, ὁ, ἡ, detentus, qui captus detinetur. A κατέχω, *detineo*.

Κατασχηματίζω, f. ίσω, effingo, conformo.

Κατασχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecore, turpiter & contumeliose ago, seu tracto. Ab ἀσχημονέω, *idem*.

Κατασχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, conscindo, diffindendo convello. 2) præcido.

Κατάσχισις, εως, ἡ, diffissio, discissio. A pr.

Κατάσχισμα, ατος, τὸ, frustum findendo vel scindendo avulsum. Ab eod.

Κατασχολάζω, otium habeo, vaco.

Κατασχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupatus sum. 2) otio male utor. Ab ἀσχολέω.

Κατασωρεύω, f. εύσω, accumulo, coacervo.

Κατα-

Κατασπαταλάω, per luxuriam absumo. Ab σπαταλάω.
Κατατάχω, attero, contero.
Κατατάμνω, idem quod κατατέμνω.
Κατατανύω, f. ύσω, extendo. 2) esplico, espedio.
Κατάταξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. 2) constitutio in suo cujusque loco. A κατατάσσω.
Καταταράσσω, f. -άττω, perturbo.
Καταταρταρόω, f. ώσω, in locum caliginosum, item carcerem dejicio.
Κατάτασις, εως, ἡ, extensio. 2) collocatio membri, ap. Hippocr. A κατατείνω.
Κατατάσσω, vel -άττω, f. ξω, ordino, constituo. 2) refero inter, insero.
Καταταχέω, ῶ, f. ήσω, celeritate vinco & averto. 2) festino. A τάχος.
Κατατάχος, *Adv.* pro κατὰ τάχος, celeriter.
Καταταχύνω, festino.
Κατατέγγω, humidus sum, madeo.
Κατατεθαρρηκότως, *Adv.* confidenter, audacter, licenter. A καταθαρρέω.
Κατατείνω, tendo. 2) retineo, attractis habenis. 3) inhibeo, coerceo. 4) prosterno, dejicio. 5) contendo. 6) distendo, extendo, distendendo torqueo. 7) porrigor, pertineo. 8) pergo. 9) contendo, connitor.
Κατατειχίζω, fut. ίσω, muros demolior & dejicio.
Κατατειχογραφέω, cum *Gen.* in pariete adversus quem scribo quid. E κατὰ, τεῖχος, & γράφω.
Κατατελής, έος, ὁ, ἡ, perfectus, totus, usque ad reliquias. τὰ κατατέλεια, ων, reliquiae. 2) sumtus & impensae. 3) magistratuum consessus.
Κατατέμνω, fut. εμῶ, concido. 2) vulneribus multis concisum interficio. 3) occido. 4) disseco, in partes seco. 5) dirimo, dirimo societatem. aorist. 2. κατέταμον. part. καταταμὼν, qui scidit. aor. 1. pass. κατετμήθην. part. κατατμηθεὶς, scissus.
Κατατέρπω, f. ψω, delecto.
Κατατεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.
Κατατεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, artificiose, subtiliter distinguo & differo. 2) in artem redigo.
Κατάτεχνος, ου, ὁ, ἡ, artificiosus, artifex. 2) artificiose elaboratus & perpolitus. A τέχνη.
Κατατεχνικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Κατατεχνικῶς, *Adv.* artificiose.
Κατατήκω, f. ξω, colliquefacio. 2) emacio, contabefacio.
Κατατίθημι, & κατατίθεμαι, *med.* ex humeris &c. depono apud aliquem. 3) persolvo, numero. 4) repono, colloco. 5) *in medio:* depono ex humeris &c. onus, honorem, omitto controversiam, accusationem. a) constituo, ordino res. 3) comparo, consequor. 4) ineo, (gratiam), suscipio (inimicitias). 5) tribuo (beneficium), *in pass.* accipio. 6) tracto aliquem, in utramque partem. 7) occulto, comprimo, de dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat.
Κατατιλάω, ῶ, f. ήσω, stercore contamino. 2) stercus emitto adversum.
Κατατίλλω, depilo, compilo, convello.
Κατατιτραίνω, idem quod seq.
Κατατιτράω, ῶ, f. κατατρήσω, perforo, pertundo, perterebro. Perf. part. pass. κατατετρημένος.
Κατατιτρώσκω, f. κατατρώσω, saucio, vulnero.
Κατατοκίζω, f. ίσω, foenore obruo & exhaurio.
Κατατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo adversum aliquem, item, audaci & fidenti animo, cum periculo etiam, facio aliquid.
Κατατομὴ, ῆς, ἡ, concisio. 2) incisio, sectio, incisura, ut simplex.
Κατάτονος, ου, ὁ, ἡ, deorsum tendens. 2) minus altus. A κατατείνω, *deorsum tendo.*
Κατατοξεύω, f. εύσω, sagitta peto. 2) sagitta configo, confodio.
Κατατραυματίζω, f. ίσω, saucio, vulneribus conficio.
Κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo.
Κατατρέπω, f. ψω, in fugam verto, fugo.
Κατατρέχω, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto. 2) insector, invehor, reprehendo. 3) percurro, lustro, considero. aor. 2. κατέδραμον, inf. καταδραμεῖν.
Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατράω.
Κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, contrico. 2) consumo vel tero tempus. κατατριβῆναι, aor. 2. pass. aetatem consuuutisse. perf. pass. κατατέτριμμαι, aetatem consumsi in.
Κατατρίζω, f. ίσω, strido, stridorem edo.
Κατατρίχιος, ου, ὁ, ἡ, instar pili tenuis. A θρὶξ, *pilus.*
Κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.
Κατάτροπος, ου, ὁ, ἡ, deorsum versus, deorsum vergens, declivis. Hes. A κατατρέπω.
Κατατροχάζω, f. άσω, decurro, incurro. 2) roto.
Κατατρόχαστος, ου, ὁ, ἡ, qui curru transiri potest.
Κατατρυπάω, ῶ, terebro.
Κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delector. 2) luxu diffluo, delicate admodum vivo. 3) luxurior in aliqua re.
Κατατρύχω, attero, contero. 2) adfligo, vexo.
Κατατρύω, f. ύσω, idem.
Κατατρώγω, comedendo seu corrodendo consumo; comedo.
Κατατυγχάνω, evenio. 2) consequor, adsequor. κατατυχὼν, aor. 2. part. voti compos. inf. κατατυχεῖν, assequi.
Κατατυραννέω, ῶ, f. ήσω, tyrannidem exerceo.
Καταυαίνω, arefacio.
Καταυγάζω, f. άσω, illumino, illustro. 2) resplendeo, luceo.
Καταυγασμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, illustratio. A praec.
Καταυγάστειρα, ἡ, quae illuminat. Ab eod.
Καταΰδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.
Καταῦθι, *Adv.* illic.
Καταυλακίζω, f. ίσω, sulco.
Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia modulor. *Pass.* καταυλέομαι, οῦμαι, tibiae cantum audio. 2) tibiis personor, impleor & obruor, item demulceor a strepitu tibiarum. 3) exsibilor & derideor.
Καταύλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus. A praec.
Καταυλίζομαι, f. ίσομαι, stationem habeo. 2) deversor, castra metor, consideo.
Καταυτίκα, *Adv.* statim, illico.
Καταυτόθι, *Adv.* ibi, illic, istic.
Καταυχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, glorior contra.
Καταύω, f. αύσω, torreo, exuro. 2) aboleo.
Καταφαγᾶς, ᾶδος, ὁ, nepos, helluo, ganeo. A seq.
Καταφαγεῖν, aor. 2. (Praes. inus.) peredere, edere, devorare. 2) consumere, absumere, per luxum abligurire. καταφάγομαι, devorabo.
Καταφαίνομαι, appareo, videor esse.
Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perspicuitas. A seq.
Καταφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, apertus.
Καταφαντάζω, f. άσω, idem quod φαντάζω.
Καταφατικὸς, ἡ, ὸν, adfirmativus, qui adfirmari po-

potest, adfirmandus. (sed hoc potius κατάφατος.) A κατάφημι. 2) qui videri aut conspici potest, conspiciendus. A καταφαίνομαι.

Καταφανῶς, *Adv.* aperte, evidenter, manifeste. A καταφανής.

Καταφαρμακεύω, f. εύσω, veneficio delinio. 2) lenocinio adficio, fuco.

Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, f. ξω, veneno lædo, veneno noceo.

Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adsensu. A κατάφημι.

Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

Καταφατίζω, dico contra aliquem. 2) sancte polliceor, affirmo.

Καταφατικός, ή, όν, adfirmans. A κατάφημι.

Καταφατικῶς, *Adv.* adfirmando.

Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno, verbis deprimo.

Καταφέγγω, fulgore percello.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A seq.

Καταφερής, έος, ὁ & ἡ, declivis, pronus, proclivis. 2) infirmus, imbellis. 3) libidinosa, meretrix. 4) omninoque intemperans in quocunque genere. A seq.

Καταφέρω, deorsum fero, defero, demitto. 2) dejicio, deturbo. 2) adigo, allido, incutio. καταφέρομαι, deferor, appello. κατενεχθείς, aor. 1. part. delatus, appulsus. in act. κατενεγκών, qui detulit, adegit.

Καταφεύγω, confugio, perfugio. καταφευκτέον, confugiendum.

Κατάφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

Κατάφημι, ajo, adfirmo, confirmo. 2) denuncio, defero.

Καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam spargo. καταπεφήμισται, fama fert.

Κατάφημος, famosus. Gl. Vet. A φήμη.

Καταφθάνω, pervenio, advenio. 2) opprimo aliquem, invado.

Καταφθήσομαι, idem, apud Æschyl. A præc.

Καταφθείρω, corrumpo, perdo.

Καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo. 2) contabesco, dispereo.

Καταφθίνω, consumo tabe. 2) *pass.* tabesco, marcesco, intereo.

Καταφθίω, f. ίσω, perdo, interficio.

Καταφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, destructio, vastatio. 2) maceratio. 3) stupratio. 4) internecio, strages, cædes. 5) mors æterna, apud Scriptores Eccl. 6) vita improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deosculor, osculor.

Καταφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, sentio in philosophia contra aliquem, s. disputo. 2) philosophica disputatione vinco. 3) silentio & modestia, s. patientia vinco.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo. καταφλέγομαι, deflagro. καταφλεχθείς, aor. 1. pass. part.

Κατάφλεκτος, ον, combustus.

Καταφλεξίπολις, ὁ, ἡ, exustor, vastator urbis. Ex seq. & πόλις.

Κατάφλεξις, εως, ἡ, combustio, exustio.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio. 2) deblatero, nugas effutio.

Καταφοβέω, ῶ, fut. ήσω, exterreo, conterreo.

Κατάφοβος, ου, ὁ, ἡ, formidolosus, plenus timoris. 2) exterritus.

Καταφοινίσσω, rubro colore tingo, cruento.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio. 2) discedo.

Καταφονεύω, cædem perpetro, occido.

Καταφορά, ᾶς, ἡ, lapsus, casus, etiam occasus solis. 2) ictus. 3) adlisio. 4) altus sopor, gravis somnolentia. *Aquila*. 5) invectiva, objurgatio gravis. 6) merces operarum. Poll. A καταφέρω.

Καταφορέω, ῶ, f. ήσω, deveho, defero.

Καταφορικός, ή, όν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. A καταφορά.

Καταφορικῶς, *Adv.* vehementer, aspere. A præc.

Κατάφορος, ου, ὁ, ἡ, proclivis, pronus, propensus, proprie & tropice. 2) qui defertur, delabitur. A καταφέρω.

Καταφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono.

Καταφορτικός, ή, όν, onerosus. 2) vehemens.

Κατάφορτος, ον, onustus.

Καταφράγμα, ατος, τὸ, munimen.

Καταφράζομαι, f. άσομαι, considero, animadverto.

Κατάφρακτος, ου, ὁ, ἡ, loricatus. A seq.

Καταφράσσω, vel -άττω, f. ξω, munio, sepio. 2) lorica munio.

Καταφρονέω, ῶ, f. ήσω, contemno, sperno, despicio. 2) *cum Acc. pro* adfecto, in pr. dolose meditor, apud Herodot. unde ap. ὁ. καταφρονοῦντες, impostores, fraudulenti, prævaricatores. 3) in fines alienos irruo hostiliter, sc. quia hostes contemno h. e. non timeo. *nam* & 4) *est* non timeo, contemtim, ut quem nil timeam, tracto: ut & latini *contemno* dicunt.

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemtus, contemtio. 2) hostilis irruptio in fines alienos. A præc.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemtus, despectio. Ab eodem.

Καταφρονητής, οῦ, ὁ, contemtor. Ab eod.

Καταφρονητικός, ή, όν, ad contemnendum propensus, qui facile contemnit. A præc.

Καταφρονητικῶς, *Adv.* contemtim, per contemtum. A præc.

Καταφροντίζω, fut. ίσω, jocose fictum ab Aristophane, οὐκ ἀπολώλεκ' ἀλλὰ καταπεφρόντικα, scil. θοιμάτιον, non amisi vestem, verum studiis impendi.

Καταφρύαγμα, ατος, τὸ, fastus, supercilium.

Καταφρυάσσομαι, -άττομαι, propr. de equo sæviente in frenum. 2) gloriam mihi adversus aliquem adsumo, effero me contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo. 2) cremo.

Καταφρύσσω, vel -φρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγγάνω, confugio. A καταφεύγω.

Καταφυγή, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

Καταφύγιον, ου, τὸ, perfugium. Ab eod.

Καταφυλαδόν, *Adv.* per tribus, tributim, per gentes. A φυλή.

Καταφυλάσσω, vel -άττω, f. ξω, observo.

Καταφυλλοροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, abjicio. E κατὰ, φύλλον, & ῥόος.

Καταφύξιμος, ου, ὁ, ἡ, ad quem perfugium est.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, perfundo.

Καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A seq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, consero.

Κατάφυτος, ου, ὁ, ἡ, consitus, arboribus consitus. E κ. & φυτὸν, *planta*.

Καταφωνεῖν, personare, *de cicadis*.

Καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid sono expletur.

Καταφωράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo. 2) deprehendo & comperio. 3) scrutor, exquiro.

Κατάφωρος, ου, ὁ, ἡ, deprehensus in facinore, manifestus reus, E κ. & φὼρ, *fur*.

Καταφωτίζω, fut. ίσω, illumino, illuſtro. 2) baptizo, apud Scriptores Eccl.
Καταχάσκω, dehiſco. 2) derideo cum cachinno.
Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicujus, aliorum malis lætor, inſulto.
Καταχαλαζάω, ῶ, grandine obruo, lapides, fuſtes congero.
Καταχαλάω, ῶ, demitto per funem.
Καταχαλκεύω, refingo ferreum aut æneum inſtrumentum: *ſi lectio vera apud Plut.*
Κατάχαλκος, ου, ὁ, ἡ, æratus.
Καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco. A præc.
Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono. 2) in gratiam alicujus facio. 3) populariter & ambitioſe loquor. Dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut præter jus alicui condonare, concedere &c.
Καταχαριστικός, οῦ, ὁ, largitor. A præc.
Κατάχαρμα, ατος, τό, ludibrium.
Κατάχασμα, ατος, τό, hiatus, profunditas. 2) irriſio cum cachinno.
Καταχασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehiſco. 2) derideo.
Καταχάσμησις, εως, ἡ, deriſio, ut κατάχασμα n. 2. A præc.
Καταχέζω, f. έσω, concaco.
Καταχείριος, ον, habilis manui, ut χειράδιος. A χείρ.
Καταχειροτονέω, ῶ, fut. ήσω, adverſus aliquem ſuffragium fero, ſuffragio condemno.
Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per ſuffragia, condemnatio a plebe facta. A præc.
Καταχέω, profundo, idem quod ſeq.
Καταχεύω, defundo, effundo. 2) offundo, profundo. aor. 1. κατέχευα.
Καταχήνη, ης, ἡ, deriſio, contemtus. A καταχαίνω.
Καταχηρεύω, vidua ſum, in viduitate ago.
Καταχής, έος, τό, ſonorum, ſtreperum. *Dorice* pro κατηχές, a κατηχής.
Καταχθέω, moleſtia afficio.
Κατάχθομαι, rei alicujus moleſtia adficior.
Καταχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, ſubterraneus, infernus, infernalis. καταχθόνιοι, inferi, mortui.
Καταχλαινόω, veſtio, proprie læna, veſte pinguiori.
Καταχλευάζω, fut. άσω, ludificor, irrideo, ſubſanno, cavillor.
Καταχλιδάω, ῶ, delicias facio, inſolens ſum.
Κατάχλοος, ον, valde viridis. A χλόη, *herba*.
Καταχορδεύω, inteſtina & ventrem ſ. etiam carnem concidere, ſecare, κατακρεουργεῖν. Herodot.
Καταχορδέω, idem. 2) interficio, concido. Ab eod.
Κατακόδωσις, εως, ἡ, ſpecies cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob devictum Pythonem ovans deſcribebatur.
Καταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, abſumo in choragio, abſumo in apparatu ludorum choricorum. 2) ſuppedito, largior, erogo. 3) effundo, large contribuo.
Καταχόω, inuſ. ſed fut. 1. καταχώσω, & tempora inde formanda ſuppeditat verbo καταχωννύω, humo congeſta tego, humo vel arena obruo.
Καταχράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, abutor, immodice utor, abſumo, profundo. 2) utor, *in bonam partem*. 3) male accipio verberibus, morte adficio, interficio. 4) utendum accipio.
Καταχρέμπτομαι, exſcreo in, conſpuo. 2) deſpuo.
Κατάχρεος, ου, ὁ, ἡ, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppreſſus, obæratus. 2) obnoxius. Hinc τὰ κατάχρεα, ων, bona oppignerata & obærata.

Κατάχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus. 2) uſurpatio, etiam in bonam partem. 3) catachreſis, Figura rhetorica. A καταχράομαι.
Καταχρηστικός, ή, όν, abuſivus. Ab eod.
Καταχρηστικῶς, *Adv.* abuſive. A præc.
Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.
Κατάχρισμα, ατος, τό, unguentum. Ab eod.
Κατάχριστος, ου, ὁ, ἡ, inunctus, perlitus. A ſeq.
Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.
Κατάχρυσος, ου, ὁ, ἡ, auro inductus, inauratus.
Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.
Καταχρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo.
Καταχρώννυμι, vel καταχρωννύω, f. ώσω, idem.
Κατάχυμα, ατος, τό, profuſio, infuſio, adſperſio. A καταχύω.
Κατάχυσις, εως, ἡ, idem. 2) vas, quo aqua manibus infunditur, vel menſæ infertur. Ab eod.
Κατάχυσμα, ατος, τό, adſpergo, inis; quod effunditur, ſeu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces & ficus, quæ in capita recens emtorum ſervorum ad focum ſedentium, vel etiam ſponſorum, effundi ſolebant. Ab eod.
Καταχυτνίτιον, ου, τό, juſculum & condimentum, quo perfunditur caro aſſa. Dim. pr.
Κατάχυτλον, ου, τό, vas, quo lavantes perfunduntur a balneatoribus.
Καταχυτρίζω, f. ίσω, in olla vel vaſe fictili condo, repono, expono. 2) occido.
Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, inuſ.
Καταχωλάζω, f. άσω, claudico.
Καταχωνάζω, f. άσω, conflo.
Καταχώννυμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω, ab inuſ. καταχόω, aggerem duco. 2) terra obruo, obruo. aor. 1. part. paſſ. καταχωσθείς, obrutus.
Καταχωρίζω, f. ίσω, ſemoveo. 2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo ſtatuo. 3) in litteras refero, in tabulario repono.
Καταχωρισμός, οῦ, ὁ, collocatio. 2) relatio in litteras, in tabularium &c. A præc.
Καταψαίρω, commoveor.
Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.
Καταψάω, ῶ, f. ήσω, tergendo ſiccandove demulceo, defrico, demulceo.
Καταψεκάζω, f. άσω, irroro, rore adſpergo. 2) adſpergo.
Καταψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo. 2) falſis criminibus infamo quem.
Καταψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falſum teſtimonium dico in aliquem, falſo teſtimonio oppugno & opprimo quem.
Κατάψευσις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.
Καταψευσμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Καταψέφω, tenebras offundo.
Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, cenſeo, decerno, pronuncio. 2) ſententiam fero adverſam, damno, item antiquo.
Καταψηφισμός, οῦ, ὁ, condemnatio. A præc.
Καταψήφισις, εως, ἡ, idem.
Καταψήχω, f. ξω, mulceo, permulceo, frico, abrado, deſtringo, detergo. 2) æquo, complano. 3) contero, contundo.
Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, depilo, compilo. 2) complano.
Καταψοφέω, f. ήσω, perſono locum.
Καταψυκτικός, ή, όν, refrigerandi vim habens. Ab ſeq.
Κατάψυκτος, ου, ὁ, ἡ, refrigeratus, qui refrigerari poteſt. A καταψύχω.

Κατάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab eod.
Κατάψυχρος, ου, ὁ, ἡ, frigidus, prægelidus.
Καταψύχω, f. ξω, refrigero. 2) arefacio, exsicco. 3) sedo, refocillo.
Κατάωρος, ον, immaturus ætate. E a. & ἄωρος.
Κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, sponsione, vel satisdatione obstringo. 2) despondeo, vel desponsatam trado. κατεγγυημένη, desponsa, sponsa.
Κατεγγύη, ης, ἡ, desponsio. Philox. 2) sponsio, stipulatio.
Κατεγγυητικά, sponsalia. Gloss. Vet. A κατεγγυάω.
Κατεγκαλέω, ῶ, in judicium voco, actione convenio. 2) accuso.
Κατέγκειμαι, irruo, incumbo in, insto, urgeo.
Κατέγκλημα, ατος, τὸ, criminis intentio, criminatio. 2) crimen ipsum. 3) accusatio. A κατεγκαλέω.
Κατεγκονέω, ῶ, f. ήσω, festino.
Κατεγχαίνω, fut. ανῶ, inhio. 2) hiante ore illudo, irrideo.
Κατεγχέω, f. εύσω, defundo in.
Κατεγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio, delicato fastidio rejicio.
Κατεδαφίζω, f. ίσω, solo æquo. 2) solo allido.
Κατέδω, comedo, consumo. f. ἐδοῦμαι, perf. κατεδηδοκώς. aor. 1. pass. κατηδέσθην. perf. pass. κατεδηδεσμένος.
Κατεθίζω, f. ίσω, consuefacio.
Κατείβω, effundo, perfundo. κατείβομαι, defluo, fluo.
Κατείδω, inusit. sed hinc κατεῖδον, conspexi. κατιδών, conspicatus.
Κατείδωλος, ου, ὁ, ἡ, idolis refertus, iis deditus.
Κατεικάζω, f. άσω, conjicio.
Κατεικής, έος, ὁ, ἡ, cedens, obsequens, moriger. Ab εἴκω.
Κατειλέω, ῶ, f. ήσω, implico. 2) colligo in arctum, in orbem conglobo. 3) involvo.
Κατείλησις, εως, ἡ, involutio. A præc.
Κατειλίσσω, obvolvo.
Κατείλλω, coarctatum & quasi conclusum teneo, in angustum cogo.
Κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus instar serpentis traho. E sq. & σπάομαι.
Κατειλύω, f. ύσω, integro, occulto.
Κατειλωτίζω, fut. ίσω, in servitutem redigo, mancipo. Ab εἵλως.
Κάτειμι, descendo. 2) redeo, revertor.
Κατείργω, f. ξω, arceo. 2) subigo, compello.
Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per dissimulationem deludo. 2) cavillor.
Κατεκλύω, frango alicujus vires, impetum &c.
Κατεκφεύγω, effugio.
Κατελαύνω, depello.
Κατελέγχω, f. ξω, redarguo, convinco.
Κατελεέω, ῶ, misereor, commiseror.
Κατέλευσις, εως, ἡ, descensus, adventus, reditus.
Κατελίσσω, *Jon.* pro κατειλίσσω, convolvo.
Κατελπίζω, f. ίσω, spero, spem concipio.
Κατελπισμός, ου, ὁ, spes. A præc.
Κατεμβλέπω, f. ψω, intueor, adspicio.
Κατεμέω, ῶ, f. έσω, vomitu conspergo.
Κατεμματέω, demitto, immitto. Nicand. vid. *simpl.*
Κατεμπάζω, corripio, urgeo, apud Nicand.
Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo. 2) efflo, exsufflo.
Κατεναίρω, interficio, corrumpo. aor. 1. m. κατηνήρατο, interfecit.
Κατέναντι, *Adv.* ex adverso, e regione. 2) adversus, obviam.
Κατεναντίον, *Adv.* idem.
Κατεναρίζω, interficio, occido, jugulo, perf. pass. κατηναρισμένος.
Κατενδεής, έος, ὁ, ἡ, indigus.
Κατένεξις, εως, ἡ, lapsus ex alto. Ab inus. κατενέγκω v. καταφέρω.
Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.
Κατεντείνομαι, enixe contendo, flagito.
Κατεντευκτής, ου, ὁ, qui aliquem conveniens accusat vel alium, vel ipsum. A κατεντυγχάνω.
Κατεντρυφάω, ῶ, insulto. Philox. κατεντρυφᾶν, insolescere.
Κατεντυγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium, defero apud aliquem, queror de quo apud quem, precor contra quem.
Κατενῶπα, vel κατένωπα, *Adv.* pro κατενώπια, in conspectu, coram.
Κατενώπιον, *Adv.* idem.
Κατεξανάστασις, εως, ἡ, oppugnatio, rebellio.
Κατεξαναστατικός, ή, όν, oppugnans, rebellis. A seq.
Κατεξανίσταμαι, contra aliquem insurgo, oppugno. 2) contra futurum me præparo.
Κατεξετάζω, recognosco.
Κατεξουσιάζω, f. άσω, potestatem exerceo in aliquem, vel redigo in potestatem.
Κατεξουσιαστικός, ή, όν, imperans, in potestatem redigens. A præc.
Κατεξούσιος, ου, ὁ, ἡ, qui est suæ potestatis, qui est sui juris & arbitrii. Ab ἐξουσία.
Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promissio.
Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.
Κατεπάγω, induco, infero. 2) invito, allicio.
Κατεπᾴδω, incanto. 2) mulceo, ut incantatores solent. 3) cantu oppugno, cantu expello. 4) blandis verbis cum aliquo loquor.
Κατεπαίρομαι, effero me adversus aliquem.
Κατεπακολούθημα, τὸ, accessio, consecutio, additamentum. Ab ἐπακολουθέω.
Κατεπάλληλος, ον, alternus.
Κατεπείγω, urgeo, compello. κατεπείγομαι, festino, propero, maturo, accelero. 2) studiosus alicujus rei sum. F. 1. κατεπειχθήσεται, urgebitur.
Κατεπεισόδιον, τὸ, idem quod ἐπεισόδιον.
Κατεπιδείκνυμαι, jacto me, glorior.
Κατεπίθυμος, ου, ὁ, ἡ, cupidus. Gl. Vet. κατεπίθυμος, desiderabilis.
Κατεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, perjurio caussam subverto, vel judicio vinco.
Κατεπιτηδεύω, f. εύσω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter studioseque.
Κατεπιφεύγω, f. ξω, confugio.
Κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum injicio.
Κατέπω, contra aliquem loquor, dico.
Κατεράζειν*, defundere, quasi ab ἔρα, *terra*: unde ἔραζε, *humo*.
Κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago. 2) conficio, concoquo. 3) consumo. 4) profligo. 5) interficio. 6) operor. κατειργασμένος, perf. pass. excultus, elaboratus.
Κατεργασία, ας, ἡ, confectio. 2) opificium. 3) concoctio, ut cibi, cultura & elaboratio, ut soli. A pr.
Κατεργαστέον, expugnandum, enitendum est. Ab eod.

Κατερ-

Κατεργαστικὸς, ἡ, ὀν, vim habens conficiendi.
Κατέργαστος, ε, ὁ, ἡ, excultus, ornatus, operosus.
Κατεργὸς, ὀν, confectus, ut senio &c.
Κάτεργος, ε, ὁ, ἡ, labore excultus. τὸ κάτεργον, confectio, cultus, usus. οἱ ἡ.
Κατερεθίζω, f. ίσω, irrito, incito.
Κατερείδω, f. είσω, superimpono.
Κατερείκω, f. ξω, frango, contundo, scindo.
Κατερεικτὸς, ὁ, ἡ, contractus, conscissus. A pr.
Κατερείπω, f. ψω, dejicio, diruo. κατερηριμμένος, perf. pass. dirutus.
Κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut efflo in. κατήρυγεν, aor. 2. ructavit in faciem.
Κατηρεφὴς, ὲς, tectus, coopertus. A seq.
Κατερέφω, f. ψω, tego, tectum impono.
Κατερέω, ῶ, dico seu loquor contra, indico, obloquor. 2) edissero.
Κατερητύω, detineo, retineo.
Κατεριδαίνομαι, contendo, litigo.
Κατερειπόω, idem quod κατερείπω.
Κατερείπωσις, ἡ, destructio, vastatio. A pr.
Κατερυθραίνω, rubefacio.
Κατερυθριάω, rubore suffundor.
Κατερυκάνω, detineo, remoror, ut hinc fit Homericum μὴ κατερύκανε, ne detine: sed ibi legitur & κατερύκετε.
Κατερυκέω, detineo, remoror.
Κατερύκω, f. ξω, idem.
Κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco.
Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, descendo, de itinere fere versus mare, in loca depressiora. 2) de oratore, scriptore, devenio ad locum aliquem explicandum oratione. 3) redeo ab exsilio, postliminio redeo. 4) invehor, irrumpo.
Κατεσθίω, edo, peredo, voro, devoro.
Κατεσπευσμένως, *Adv.* festinanter, accelerando. A κατεσπευσμένος, quod est part. perf. pass. a κατασπεύδω, *festino*.
Κατεσπουδασμένως, *Adv.* studiose, dedita opera, item, bona fide. A κατεσπουδασμένος, part. perf. pass. verbi κατασπουδάζω, *festino*.
Κατέτος, *Adv.* quotannis, pro κατ' ἔτος.
Κάτευγμα, ατος, τὸ, imprecatio, diræ. 2) res voto promissa, donum votivum. A κατεύχομαι.
Κατευδαιμονίζω, fut. ίσω, fortunatum, beatum prædico.
Κατευδοκέω, laudo quem, probo.
Κατευημερέω, ῶ, prospere ago, felix sum. 2) gratia & auctoritate polleo. 3) auctoritate & gratia supero.
Κατευθικτέω, ῶ, f. ήσω, scopum ferio. 2) rem acu tango. 3) adsequor. Ab εὔθικτος, *tactu facilis*.
Κατευθὺ, *Adv.* recta, pro κατ' εὐθύ.
Κατευθυντηρία, ας, ἡ, amussis, regula fabrilis. A seq.
Κατευθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.
Κατευθυντὴς, ῦ, ὁ, idem. A seq.
Κατευθύνω, dirigo. 2) rego, moderor. 3) compono, constituo. 4) mulco. 5) commode ago seu vivo, felici successu gaudeo. 6) recta incedo.
Κατευκαιρέω, occasione dextre utor.
Κατευκηλέω, permulceo, delinio, sedo. E κ. εὖ & κηλέω, vel ab ἄκηλος.
Κατευκταίως, *Adv.* optando, precandi caussa.
Κατευλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo. 2) fausta precor.
Κατευμαρίζω, verbis aliquid levo. 2) levo, elevo. 3) complano. 4) facile aliquid reddo.

Κατευμεγεθέω, superiorem esse, dominari. Ab εὐμεγέθης.
Κατευνάζω, f. άσω, sopio. 2) sedo, paco. 3) finio. 4) in pass. & med. quiesco, requiesco. 5) cubo, dormio.
Κατευνασμὸς, ῦ, ὁ, dormitio, somnus. A pr.
Κατευνατήριον, τὸ, cubiculum, cubile.
Κατευναστὴς, ῦ, ὁ, cubicularius. 2) qui sponsam ducit dormitum.
Κατευναστικὸς, ὴ, ὸν, vim sopiendi, sedandi habens. A κατευνάζω.
Κατευνάω, ῶ, unde aor. 1. pass. κατευνηθέντα, sopitum. idem quod κατευνάζω.
Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, prosperum iter præbeo. 2) fortuno. Et *in pass.* κατευοδοῦμαι, prosperor, prospere ago.
Κατευόδωσις, εως, ἡ, successus, prosperatio. Gl. Vet. A præc.
Κατευορκέω, ῶ, f. ήσω, sancte & religiose juro.
Κατεύορφος, ον, bene tectus, pulcre laqueatus. E κ. εὖ & ὄροφος.
Κατευπορέω, abundo, *ut simplex*.
Κατευρύνω, dilato.
Κατευστοχέω, ῶ, f. ήσω, bene collimo. 2) conjecto bene.
Κατευτελίζω, f. ίσω, elevo, parvi facio.
Κατευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, instruo, ordino.
Κατευτυχέω, ῶ, f. ήσω, feliciter ago in.
Κατευφημέω, ῶ, f. ήσω, fausta acclamatione prosequor. 2) laudo, collaudo.
Κατευφραίνω, exhilaro.
Κατευχαρίζω, idem quod κατευμαρίζω, n. 3.
Κατευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obsecratio, votum. 2) imprecatio. Gl. Vet. A seq.
Κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo. 2) magnopere precor. 3) precor. 4) votum facio. 5) opto. 6) glorior, me jacto. 7) vitupero. Plat. E κατὰ & εὔχομαι, *precor*.
Κατευωχέω, epulis excipio. -ῆμαι, epulor.
Κατεφίσταμαι, insurgo in aliquem.
Κατεχθραίνω, odio prosequor, inimicus sum alicui.
Κατεχμάζω, f. άσω, idem quod ἰχμάζω.
Κατέχω, f. καθέξω, vel κατασχήσω, detineo, retineo. 2) teneo, occupo, possideo. 3) contineo, cohibeo, coerceo. 4) sustineo, v. c. impetum. 5) applico, appellor, de navigantibus, advenio, accedo. 6) in structura cum substantivis varias accipit significationes, quæ simpliciter non commode exprimuntur. Ut histriones scenam, scurræ convivium κατέχειν dicuntur, lat. tenere, qui placent, in quos omnes sunt intenti: fama κατέχει, obtinere, dominari, regnare, quæ pervulgata est &c. Et adhæc *in pass.* numine sum adflatus.
Κατηβολέω, ῶ, animam ago, linquor animo. Nicand. A seq.
Κατηβολὴ, ῆς, ἡ, deliquium animi. A καταβάλλω.
Κατηγεμὼν, *Jon.* pro καθηγεμών, dux.
Κατηγέομαι, *Jon.* pro καθηγοῦμαι.
Κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, reprehendo, adversus aliquem loquor. 2) indico, arguo, defero nomen, accuso. 3) demonstro, prædico, enuncio: in logicis.
Κατηγόρημα, ατος, τὸ, de quo quis accusatur, crimen, quod objicitur. 2) accusatio. 3) quod de aliquo dicitur vel prædicatur, prædicatum, ap. Logicos. A pr.

Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio. 2) Categoria, Praedicamentum, apud Logicos. Ab eod.

Κατηγορικὸς, ἡ, ὀν, accusatorius. 2) delator. 3) ad Praedicamentum pertinens. A κατήγορος.

Κατηγορικῶς, *Adv.* accusatorie, criminose. A praeced.

Κατήγορος, ου, ὁ, ἡ, accusator. A κατηγορέω.

Κατήκοος, ου, ὁ, ἡ, dicto audiens, moriger. 2) imperio subjectus. 3) attentus. 4) explorator auritus, auscultator. 5) auditor. A κατακούω.

Κατήκω, *Jon.* pro καθήκω.

Κατῆλιψ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum sustinens. 2) scala.

Καταλογέω, ῶ, f. ήσω, contemno, nibili facio. E κ. & ἀλογέω.

Κατηλοκίζω, f. ίσω, sulco. Ab ἀλοκίζω.

Κάταλυς, υδος, ὁ, ἡ, declivis. Nonnus. A κατέρχομαι.

Κατηλυσία, ας, ἡ, descensus. A pr.

Κατήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Κατῆμαρ, *Adv.* in dies, quotidie, singulis diebus.

Κατημελημένως, *Adv.* contemtim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημένος, *neglectus*, *vilis*, perf. partic. pass. a καταμελέω.

Καταμύω, demitto, v. c. operculum cistae, item animum dolore &c. Ab ἠμύω.

Κατηναγκασμένως, *Adv.* coacte, necessario. A καταναγκάζω.

Κατήνεμος, ου, ὁ, ἡ, ventis obnoxius, ventis expositus, ventosus. Ab ἄνεμος.

Κάτηξις, ἡ, *Jon.* contractio. A κατάγνυμι. 2) reditus, damnum. A κατάγω.

Κατήορος, ου, ὁ, ἡ, dependens, demissus. E κ. & ἀείρω, *tollo*.

Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo. 2) lenis & placidus sum. Hom. κατηπιόωντο, leniebantur, pro κατηπιάοντο, κατηπιῶντο, imperf. pass.

Κατηρεμέω, ῶ, f. ήσω, & κατηρεμίζω, f. ίσω, tranquillo, sedo. Ab ἠρέμα.

Κατηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus, coopertus, opacus, item plenus, redundans. Ab ἐρέφω.

Κατήρης, ήρες, suspensus. 2) accommodatus, apparatus, instructus. A κ. & ἄρω, *apto*.

Κατήφεια, ας, ἡ, vultus demissus, pudor cum moerore. A κατηφής.

Κατηφέω, ῶ, f. ήσω, sum vultu demisso prae tristitia aut pudore. Ab eod.

Κατηφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est vultu prae moerore aut pudore demisso, pudibundus, subtristis, moestus. E κάτω, *deorsum*, & φάος, *vultus*, *oculus*. (vel potius ἅπτω, *figo*.)

Κατηφιάω, ῶ, f. ασω, recto vultu intueri non audeo prae pudore. poet. κατηφιόων, partic. pro κατηφιῶν, κατηφιάων. A pr.

Κατηφὼν, όνος, ὁ, probrosus, qui dedecori est. Hom. Ab eod.

Κατηχέω, ῶ, f. ήσω, sono, insono, persono, obtundo aures fremitu, e. c. aeneorum valde frementium, quod fieri solebat in ingressu sacrorum Eleusiniorum, aliorumque arcanorum, initiandis. quod deinde traductum est ad traditionem elementorum Christianismi. 2) insono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquem, item, doceo simpliciter. 3) doceo artis alicujus rudimenta, Christianismi. quod tamen Ecclesiasticis modo interdum dicitur. aor. 1. pass. κατηχηθεὶς, edoctus, informatus.

Κατήχημα, ατος, τὸ, sonitus. A pr.

Κατηχὴς, έος, ὁ, ἡ, sonorus, strepens. E κ. & ἦχος, *sonus*.

Κατήχησις, εως, ἡ, obtusio aurium, & stupefactio sensuum, quae fit pulsatione & concrepatione aeneorum, quibus quis circumsonatur. 2) institutio. 3) doctrinae Christianae elementa. A κατηχέω.

Κατηχητὴς, οῦ, ὁ, doctor. 2) qui tradit elementa, qui initiat.

Κατηχοῦντες, qui initiantur. Vulg. Lex. e Dionys. Areop.

Κατηχίζω, f. ίσω, idem quod κατηχέω.

Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, institutio. 2) disciplinae, in primis Christianismi, elementa. A κατηχίζω.

Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, doctor, qui elementa, in primis doctrinae Christianae, tradit. Ab eodem.

Κατηχιστικὸς, ἡ, ὀν, ad institutionem in re aliqua pertinens. Ab eod.

Κατηχουμενεῖα, vel κατηχουμένια & κατηχουμενικὰ, ων, τὰ, loca, in quibus stabant catechumeni, tabulaeque catecheticae adservabantur. A κατηχέω.

Κατιάπτω, f. ψω, laedo, corrumpo. Ab ἰάπτω.

Κατιὰς, άδος, scalpellum, quo foetus, aut abscessus ex utero excinditur. *Jon.* pro καθιάς. A sq.

Κατίημι, *Jon.* pro καθίημι, demitto.

Κατίζω, *Jon.* pro καθίζω, colloco.

Κατιθὺ, *Adv.* recta, e regione, ex adverso. E κατὰ & ἰθὺ, rectum.

Κατιθύνω, dirigo.

Κατικετεύω, *Jon.* pro καθικετεύω, supplico.

Κατικμαίνω, humecto. 2) mollio.

Κατιλλαίνω, idem quod seq.

Κατίλλω, convolvo, contorqueo, ut simplex. 2) implico, confundo, ut verba in pronunciando. 3) oculis contorquendis irrideo.

Κατιλλώπτω, ῶ, idem quod pr. n. 3.

Κατιλλώπτω, idem. 2) strabis seu contortis oculis intueor.

Κατιλύω, f. ύσω, limo obduco, unde aor. 1. pass. κατιλυθεὶς, oblimatus. Ab ἰλύς.

Κατιόω, ῶ, rubigine obduco, seu consumo. κατιόομαι, οῦμαι, rubigine consumor. perf. pass. κατιωμένος.

Κατισχναίνω, idem quod κατισχναίνω.

Κάτισχνος, ου, ὁ, ἡ, macer, gracilis.

Κατισχναίνω, ῶ, f. άνω, attenuo, emacio. 2) diligenter examino, minutissima quaeque pervestigo.

Κατισχύω, f. ύσω, viribus valeo adversus aliquem, obruo, deprimo, dejicio praepollentia virium. 2) invalesco. 3) possum. 4) roboro, corroboro. 5) conor, & 6) *In Pass.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo.

Κατίσχω, coerceo, contineo, sisto. 2) appello, devehor aliquo, ut v. c. navim, aut jumentum aliquo adigo, & ibi applico.

Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio. κατοδυνῶμαι, dolore conficior.

Κατολοφύρομαι, deploro, defleo.

Κατοικὰς, άδος, ἡ, domestica. A κάτοικος.

Κατοικέσια, ων, τὰ, solemne anniversarium, quo die quis aliquo habitatum concesserat. Ab eod. f. a seq.

Κατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo, habito.

Κατοίκησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, idem. sc. χωρίον.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, habitandi locus. 2) colo-

colonia. 3) præfectura. 4) oppidum. 5) pagus. 6) coloniæ deductio. A κάτοικος.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel κατοικίδιος, ου, ὁ, ἡ, domeſticus, domi noſtræ degens. Ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco. 2) habitatum mitto. 3) condo, ædifico. 4) incolis frequento. κατοικίζομαι, habitatum mittor, collocor.

Κατοικὶς, ίδος, ἡ, domeſtica, in domo habitans. A κάτοικος.

Κατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in ædibus. 2) oppletio loci, quæ fit ſtructuris ibi deponendis. 3) deductio coloniæ.

Κατοικισμὸς, ῦ, ὁ, domicilium.

Κατοικιστὴς, ῦ, ὁ, deductor coloniæ.

Κατοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico, oppleo ſtructuris.

Κατοικονομέω, ῶ, f. ήσω, diſpenſo.

Κάτοικος, ου, ὁ, ἡ, habitator, incola.

Κατοικοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum & familiam, ſ. rem familiarem conſumo ac perdo.

Κατοικτείρω, miſeror. aor. 1. part. κατοικτείρας.

Κατοικτίζω, & κατοικτίζομαι, commiſeror. 2) conditionem meam defleo.

Κατοίκτισις, εως, ἡ, miſeratio, miſericordia.

Κατοικτιστὴς, ῦ, ὁ, idem. Ab οἰκτρός.

Κατοιμώζω, in ejulatus erumpo, proſequor aliquid lamentis.

Κάτοινος, ου, ὁ, ἡ, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ab οἶνος.

Κατοινόω, ῶ, f. ώσω, vino inebrio, vino obruo.

Κατοίομαι, arroganter de me ſentio. οἴ ό.

Κατοίχομαι, morior. οἱ κατοιχόμενοι, mortui. quaſi delati κάτω, humum.

Κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auguror, proſequor vitium aliquod cœptumve ominatione.

Κατοκλάζομαι, in genua procumbo, genua flecto.

Κατοκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me, pigror. 2) timeo, vereor, gravor. 3) non poſſum, nequeo.

Κατοκωχὴ, ῆς, idem quod κατοχή.

Κατόλεθρος, v. κατωλ. nam utroque modo ſcribitur.

Κατολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, negligo, parvi pendo.

Κατολισθαίνω, & κατολισθέω, ῶ, f. ήσω, ceſpito, delabor. κατολισθὼν, collapſus, aor. 2. part.

Κατολολύζω, f. ξω, proſequor aliquid ὀλολυγμῷ, læta acclamatione, jubilatu, vel etiam lamentatione, ploratu.

Κατολοφύρομαι, deploro, defleo.

Κατομβρέω, ῶ, f. ήσω, imbre madefacio, rigo. 2) humecto, madefacio. A κάτομβρος.

Κατομβρία, ας, ἡ, diluvium, e Gloſſ. Vet. A ſeq.

Κάτομβρος, ου, ὁ, ἡ, imbre madens. 2) humidus, madidus.

Κατόμνυμι, & κατόμνυμαι, dejero. 2) contra aliquem juro, oppoſito velut ejus capite, ut caput ejus, ſi pejeres, diris devotum ſit, ut parentes ſolebant κατὰ τῶν παίδων, oppoſito liberorum capite jurare. 3) ſancte juro. 4) jurejurando confirmo. κατώμοσα, aor. 1. juravi.

Κατονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vitupero.

Κατονίναμαι, v. ὀνίνημι.

Κατονομάζω, f. άσω, nomino. 2) denomino.

Κατονομασία, ας, ἡ, denominatio, nomen.

Κατονόω, ῶ, & κατονόομαι, vitupero, carpo, ſperno; ut hinc ſit Herodoteum μή με κατονοσθῇς, in aor. 2. conj. paſſ. ne me contemnas.

Κατοξύνω, acuo. A ſeq.

Κάτοξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus.

Κατοπάζω, a tergo premo, perſequor.

Κατόπιν, *Adv.* a tergo, retro, poſt. E κατὰ & ὄπισθεν, vel potius ὄπις.

Κατόπισθε, vel κατόπισθεν, idem.

Κατοπτάω, ῶ, f. ήσω, aſſo, torreo.

Κατόπτευσις, εως, ἡ, adſpectus, inſpectio, ſpeculatio.

Κατοπτευτήριος, ον, ad ſpeculandum aptus. A ſeq.

Κατοπτεύω, ſpeculor, adſpicio, oculis luſtro. 2) perſpicio, animadverto. A κατόπτης.

Κατοπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator. 2) ſpecillum, inſtrumentum, quo ſedes mali diducitur, ut vitium latens cognoſci poſſit.

Κατοπτήριος, ον, idem quod κατοπτευτήριος. Eſt & nomen proprium rupis in Parnaſſo. A pr.

Κατόπτης, ου, ὁ, ſpeculator, explorator. item inſpector. A κατόπτομαι.

Κατοπτία, ας, ἡ, ſpeculatio, contemplatio. A præced.

Κατόπτομαι, f. ψομαι, perſpicio, video, cerno.

Κάτοπτος, ου, ὁ, ἡ, conſpicuus, oculis expoſitus. 2) pertoſtus, aſſatus. Illud ab ὄπτομαι, hoc ab ὀπτάω. (ſed hoc potius κατόπτητος.)

Κατοπτρίζω, f. ίσω, ſpeculum imitor, imagines & reflexiones radiorum facio in modum ſpeculi. κατοπτρίζομαι, in ſpeculo me contemplor, intueor velut in ſpeculo. A κάτοπτρον.

Κατοπτρικὸς, ή, όν, ſpecularis. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, ſc. τέχνη, ſeu θεωρία, Catoprica, diſciplina optices, quæ in reflexione radiorum verſatur. Ab eod.

Κατοπτρικῶς, *Adv.* ſpeculari ratione. A pr.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. 2) *Adj.* inviſibile. Æſchyl. A κατόπτομαι.

Κατορέω, ῶ, *Jon.* pro καθορῶ, proſpicio, cerno.

Κατοργᾶν, vigere, florere viribus &c. Heſych.

Κατοργιάζω, f. άσω, myſteriis, proprie Bacchi, initio, præparo, repleo hominem impetu mentis concitatæ. Ab ὄργια, quæ ſunt ſacra ὀργῆς contentionis & concitationis plena.

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, conſtituo. 2) felici ſucceſſu rem gero, item recte & laudabiliter. 3) bene conſtituo, ordino, v. c. civitatem, regnum &c.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter geſta, facinus felici ſucceſſu patratum. 2) recte factum, bonum opus. 3) beneficium dei erga homines. κατορθώματα, fortia facta, res feliciter geſtæ, ſtatus rerum (bellicarum in primis) proſper, victoriæ. A κατορθόω.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix geſtio, res feliciter geſta, proſper ſucceſſus. 2) recta effectio. 3) directio. 4) correctio.

Κατορθωτὴς, ῦ, ὁ, moderator, inſtaurator, corrector.

Κατορθωτικὸς, ή, όν, qui recte efficere omnia ſolet, ad res bene gerendas idoneus.

Κατορρωδέω, ῶ, f. ήσω, timeo, cunctor, deſugio, detrecto.

Κατορυκτὸς, ή, όν, defoſſus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defoſſio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορύττω, f. ξω, defodio, terra obruo. 2) ſepelio.

Κατορυχὴ, ῆς, ἡ, defoſſio. A pr.

Κατορχέομαι, οῦμαι, ſaltando delecto. 2) ſalto contra

tra aliquem, h. e. in ejus contumeliam, ut ei illudam, ægreque faciam. Inde illudo, insulto.

Κατωρχίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum simile palmeo e ficis, vinaceis & aqua, demulcens lenitudine sua; unde a praec. ductum verbum putant.

Κατουδαῖος, in solo fundove constitutus. 2) subterraneus. κατουδαῖοι, inferi.

Κατουλὰς, άδος, ἡ, scil. νὺξ, nox obscura. quasi ab ὄλος, noxius, perniciosus. (vel ὅλος *solidus*.)

Κατουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco.

Κατουλωτικὸς, ἡ, ὀν, cicatricem inducens. A praeced.

Κατουρανόθεν, *Adv.* cœlitus.

Κατουρέω, ῶ, f. ήσω, mejo in aliquem. 2) permejo. 3) infamo, ignominia afficio, dedecoro.

Κατουρίζω, vento secundo expando, explico, ut ventus secundus inspiret. 2) vento secundo utor. 3) fortuna secunda utor.

Κατουρόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Κατοφείλω, idem quod simplex ὀφείλω.

Κατοφρυάομαι, supercilium tollo. 2) superbus fio, arroganter & fastose me erga aliquem gero.

Κατοφρυόομαι, οῦμαι, idem. κατωφρυωμένος, perf. part. pass. superbus, elati supercilii.

Κατοχὰς, άδος, ὁ, retinaculum, ut simplex.

Κατοχλίζω, f. ίσω, idem quod ὀχλίζω.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio. 2) possessio. 3) adflatus, instinctusque numinis cum sui compos mens non est, a divino numine veluti constricta. 4) affectus vehemens cerebri, cum gravi dolore, itemque stupore & immobilitate totius corporis conjunctus. A κατέχω.

Κατόχιμος, ου, ὁ, ἡ, numine adflatus, fanaticus. 2) quod possidetur, possideri potest, licet. οἱ ὁ. A pr.

Κάτοχος, ου, ὁ, ἡ, qui tenetur, v. c. somno. 2) qui captus tenetur. 3) tenaciter hærens. οἱ ὁ. 4) numine adflatus. 5) qui laborat κατοχῇ, n. 4. Unde & κάτοχος, scil. νόσος, pro κατοχή. A κατέχω.

Κατόχως, *Adv.* continenter. 2) cum stupore. A pr.

Κατοψοφαγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὀψοφ. luxuria, gula meas facultates prodigo & disperdo.

Κατοψοφαγία, ας, ἡ, idem quod ὀψοφαγία.

Κατόψιος, ου, ὁ, ἡ, oculis subjectus, conspicuus. A κατόπτομαι.

Κάττυμα, ατος, τὸ, corium. 2) machinatio dolosa.

Καττύω, f. ύσω, consuo, reficio consuendo, & quidem in primis calceos, ut veteramentarius. 2) machinor, struo.

Κάτω, *Adv.* infra. 2) deorsum. 3) inferne, in inferiori parte. 4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, internus, inferior. 5) in sacris οἱ κάτω, homines terrenis addicti: item posteriores. ap. Lucian. ὁ κάτω νόμος apud Demosth. (quæ dictio plerisque interpretum obscura visa est) lex superius recitatæ aut scriptæ proxime subjecta, & continuo eam ordine excipiens in codice legum.

Κατωβλέπων, οντος, ὁ, catoblepon, bestia tauro similis, solo adspectu hominem interficiens. E pr. & βλέπω.

Κατωβλέψ Ἑρμῆς, despiciens Mercurius.

Κατώγαιος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus. E κ. & γαῖα, f. γῆ.

Κατώδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui dolore conficitur, οἱ ὁ. Ex κατὰ & ὀδύνη, *dolor*.

Κατωδυνάω, dolore afficio, crucio, οἱ ὁ.

Κάτωθεν, vel κάτωθε, *Adv.* ex inferiori loco, ab ima parte. 2) infra, deorsum, in inferiorem locum. 3) in imo, in profundo. A κάτω.

Κατωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκάρα, *Adv.* in caput, capite deorsum vergente.

Κατώλεθρος, ὁ, ἡ, perniciosus. E κ. & ὄλεθρος.

Κατωμάδιος, ου, ία, Jonice ίη, ιον, qui humeris fertur. 2) qui ex humeris pendet. A sq.

Κατωμαδὸν, *Adv.* ex vel in humeris. A κάτωμος.

Κατωμίζω, humeris tollo. Ab eod.

Κατωμισμὸς, οῦ, ὁ, sublatio in humeros. 2) ministerium chirurgicum, quo humerus luxatus in suum locum reponitur. A pr.

Κατωμιστὴς, οῦ, ὁ, ἵππος, equus sternax, sessorem excutiens. Hes. Ab eod.

Κάτωμος, ου, ὁ, qui est dejectis humeris, vel armis. E κατὰ & ὦμος, *humerus*, *armus*.

Κατωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum. A sq.

Κατώμοσις, εως, ἡ, dejeratio. 2) jusjurandum.

Κατωμοτικὸς, ἡ, ὀν, jurando serviens, & quidem affirmative: ut νὴ est particula κατωμοτική.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, vestis servilis, cui adsutus erat limbus e pelle ovina. E κάτω & νάκος, *pellis ovina*.

Κατωπιάω, ῶ, vultum demitto. A sq.

Κατωπὴς, ἡ, ὁ, qui oculos dejicit, vultum demittit ob moerorem. E κάτω & ὤψ.

Κάτωρ, ορος, ὁ, gubernator, rector, Homer. pro κάστωρ, a καίζω.

Κατῶρυξ, ὁ, ἡ, defossus. κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defossi; Homerus κατωρυχέας vocat, Pollux. κατῶρυξ, propago, Gloss. Vet. nempe stirpes & virgulta humo defossa ad plantandum. E κ. & ὀρύσσω, *fodio*.

Κατωρυχὴς, έος, ὁ, defossus, ponitur, ob Dat. κατωρυχέεσσι λίθοισι, defossis lapidibus, apud Hom. vid. κατῶρυξ.

Κατώρυχος, ου, ὁ, ἡ, idem. A κατορύσσω.

Κατωτερικὸς, ἡ, ὀν, agens, pellens εἰς τὰ κατώτερα μέρη ad partes corporis inferiores. Epith. medicamenti deorsum purgantis. A sq.

Κατώτερος, inferior. κατώτατος, infimus, imus. κατωτέρω. *Adv.* inferius. κατωτάτω, *Adv.* imo loco, maxime infra. A κάτω.

Κατωφαγᾶς, ᾶ, ὁ, nomen avis. 2) cognomen comicum Cleonymi apud Aristoph. E κατὰ & φαγεῖν.

Κατωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis. Ab ὠφελέω.

Κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas, qua aliquid deorsum fertur. 2) propensio animi ad libidinem veneream, salacitas feminarum χαμαιτυπῶν. A sq.

Κατωφερὴς, έος, ὁ, ἡ, qui deorsum fertur, declivis, deorsum propendens, proclivis, pronus. 2) salax, libidinosus, in pr. de femina. 3) infirmus corpore.

Κατωκρημνῶς, *Adv.* deorsum, in præceps.

Κατώφορος, ον, ima petens, deorsum tendens.

Κατωχριάω, ῶ, palleo, pallesco, admodum pallidus fio. In Epigram. κατωχριόωσα, aor. 1. part. pallore perfusa. E κατὰ & ὠχριάω. Sed usitatius est sequens.

Κατωχράω, ῶ, idem.

Καυάζω, fut. άξω, confringo, dissolvo. Hesiod.

ΚΑΥΑΞ, ακος, ὁ, & καύηξ, ηκος, ὁ, larus, avis.

Καυθμὸς, οῦ, ὁ, uredo, arborum morbus. A καίω.

ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere. 2) myrrha exoleta.

Καυνακίζεσθαι, saltare indutum καυνάκην; ut e fragmento apud Athen. colligitur.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ἴδος, ἡ, calcei genus, apud Athen.
Καυλέω, ῶ, caulesco. A καυλός.
Καυληδὸν, *Adv.* in modum caulis. Ab eod.
Καυλίας, ου, ὁ, ut καυλίας ὀπὸς, succus e caule, præs. laserpitii.
Καυλινὸς, ἡ, ὸν, cauli similis. Ab eod.
Καυλίον, ου, τὸ, cauliculus. 2) herba quædam. Dim. a καυλός.
Καυλίσκος, ου, ὁ, Dim. cauliculus, ab eod.
Καυλοπώλης, ου, ὁ, qui caules vendit.
Καυλὸς, οῦ, ὁ, caulis. 2) virga membri virilis. 3) ostium uteri muliebris. 4) ligni in hasta extremitas, quæ cuspidi immittitur. 5) capulus ensis; scapus quisque.
Καυλώδης, εος, ὁ, ἡ, caulosus, caulaceus, qui caule magno est. A pr.
Καυλωτὸς, ἡ, ὸν, caulem habens.
Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æstus, calor nimius. 2) æstus febris. A καίω.
Καυμαρία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum solis æstum. e Vet. L. vid. καυσία. A καῦμα.
Καυματηρὸς, ὰ, ὸν, æstuosus, æstivus. Ab eod.
Καυματίζω, f. ίσω, æstu adfligo, ardore excrucio. καυματίζομαι, torresio, ardore ut febris, sitisve, excrucior. aor. 1. ἐκαυματίσθη, æstu interiit. Ab eod.
Καυματόομαι, οῦμαι, æstuo. Gloss. Vet. Ab eodem.
Καυματώδης, εος, ὁ, ἡ, æstuosus. Ab eod.
Καυνὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθαλίς.
Καυνάκη, ης, ἡ, vestis barbarica, Persica.
Καυνίσαι, sortiri. A καῦνος, sors, vel a Cauniis, (Cauni, Cariæ urbis, incolis) quod præcipue sortitionibus uterentur.
ΚΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, sors. Hes. Schol. Aristoph.
Καῦρος, ου, vel καυρὸς, ὸ, ὁ, ventosus, levis. Suid. Hes. Ab αὔρα, aura. (nisi est pro καπυρός.)
Καυθμὸς, οῦ, ὁ, v. καυθμός.
Καυσία, ας, ἡ, causia, tegmen Macedonicum capitis.
Καύσιμος, ου, ὁ, ἡ, aptus ad comburendum, qui uri & cremari potest. A καίω.
Καῦσις, εως, ἡ, ustio, crematio, ut καῦσις νεκρῶν, ustrina, bustuarium. Gl. Vet. 2) cremandi modus. 3) ustio medicorum. 4) ustio architectonica. 5) æstus, ardor. Ab eod.
Καυσόομαι, οῦμαι, æstuo, ardore infestor, calore vehementi uror. A καυσόω, *ardore infesto*, hoc a sq.
Καῦσος, ου, ὁ, ardor, æstus, calor nimius. 2) febris ardens. 3) dipsas, serpens quidam. Ab eod.
Καυστειρὸς, ὰ, ὸν, ardens, fervens. Ab eod.
Καυστηριάζω, idem quod καυτηριάζω. A seq. n. 2.
Καυστήριον, ου, τὸ, locus, ubi inuruntur stigmata. 2) ferrum, quo stigmata inuruntur. 3) macula ipsa ferro candente inusta. A sq. vel καυστὴρ, καυτήρ.
Καυστηρὸς, ρὰ, ρὸν, ardens, fervens. A sq.
Καυστὴς, οῦ, ὁ, combustor. Gl. Vet. καυστὴς νεκρῶν, bustuarius. A καίω.
Καυστικὸς, ἡ, ὸν, urendi vim habens. Ab eod.
Καυστικῶς, *Adv.* urendo. A pr.
Καῦσις, ιος, ἡ, seges adulta & maturescens. 2) fœnum ejusmodi. 3) pudendum muliebre. A καίω.
Καυστὸς, ἡ, ὸν, ustus, crematus. 2) qui uri & cremari potest. Ab eod.
Καύστρα, ας, ἡ. καύστρα νεκρῶν, ustrina. v. Ἄστρα. Ab eod.
Καυσώδης, εος, ὁ, ἡ, æstuosus, ardens. A καῦσος.
Καύσωμα, ατος, τὸ, ardor, æstus. 2) inflammatio. A καυσόομαι.

Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, æstus, nomen venti. A καίω.
Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cauter, quo notæ & stigmata inuruntur, item, quo medici partem corporis putrem inurunt. Ab eod.
Καυτηριάζω, f. άσω, cautere inuro. 2) cautere præstringo amputata, comprimendo cruori. A sq.
Καυτήριον, ου, τὸ, cauterium, quod urendi vim habet. 2) medicamentum urens. 3) stigma inustum. 4) locus, ubi corpori inuruntur stigmata. A καυτήρ.
Καυτικὸς, ἡ, ὸν, vid. καυστικός.
Καυτὸς, ἡ, ὸν, v. καυστός.
Καυχάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, glorior, me jacto. 2) exsulto præ gaudio. 3) prædico, (sed de se.)
Καυχὰς, άδος, ἡ, jactatrix. A pr.
Καύχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.
Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio. 2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι.
Καυχηματίας, ου, ὁ, gloriator, jactator. A pr.
Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio. A καυχάομαι.
Καυχητὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.
Καφέω, ῶ, f. ήσω, spiro, anhelo, exspiro: ponitur, ut hinc sit κεκαφηὼς, κεκαφηότα apud Hom. pro κεκαφηκώς, v. καπύω.
Κάφος, & κάπος, flatus. Ab eod.
ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes. Suid.
Καχάζω, Fut. Dor. καχαξῶ, pro καγχάζω.
ΚΑ'ΧΑΡΙΣ, imaguncula e cera alba, vel auro, &c. puellarum ludicrum.
Καχεκτέω, ῶ, malo corporis habitu laboro, mala sum corporis habitudine. 2) dicitur & de vitio animi. v. sq. n. 2. A sq.
Καχέκτης, ου, ὁ, male habitus. 2) malæ mentis & seditiosus, malevolus, infestus, simultates alens & novis rebus studens. E κακὸς & ἔχω.
Κάχεκτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.
Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia. 2) mala mens. 3) perturbatio animi. Ex iisd.
Καχελκὴς, ὲς, gravia & insanabilia ulcera habens. E κακὸς & ἕλκος, *ulcus*.
Καχεταιρία, ας, ἡ, malum consortium. Ex eod. & ἑταιρία, *sodalitas*.
Καχήμερος, ου, ὁ, ἡ, cui mala seu infelix est vita. Ex eod. & ἡμέρα.
Καχλάζω, strepito, resono, ut aqua fervens, mare &c. 2) tumeo, efferveo, ebullio. Gl. Vet. scaturio, ebullio. A κάχληξ.
Καχλαίνω, idem.
Κάχλασμα, ατος, τὸ, strepitus, sonitus, aquæ salientis aut fluentis. A καχλάζω.
Καχλασμὸς, οῦ, ὁ, scaturigo. Gloss. Vet. Ab eodem.
Κάχληξ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aqua invenitur.
Καχρυδίας, ου, ὁ, ut καχρυδίας ἄρτος, panis ex hordeo tosto. A κάχρυς.
Καχρύδιον, ου, τὸ, hordeum tostum. Dim. a κάχρυς.
Καχρυόεις, όεσσα, όεν, hordeo tosto similis. A seq.
Κάχρυς, υος, ἡ, hordeum in furno tostum. 2) semen roris marini. 3) granum hordei. 4) quiddam, quod pilulæ forma in arboribus, quercu, abiete, & aliis crescit.
Καχρυφόρος, ου, ὁ, ἡ, planta, κάχρυν φέρουσα, ap. Nicand. A κάχρυς & φέρω.
Καχρυώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod καχρυόεις.

Κε-

Κακύποπτος, ου, ὁ, ἡ, suspiciosus, qui prave suspicatur. 2) de quo mala suspicio est. E κακὸς & ὑπόπτης, *suspiciosus*.

Κακυποπτεύομαι, ομαι, male suspicor. A sq.

Κακυπόπτης, ου, ὁ, ἡ, mala suspicans, suspiciosus. Suid. E κακὸς & ὑποπτεύω.

Κάψα, ης, ἡ, capsa, cista, arca.

Καψάκης, ου, ὁ, idem, a praec.

Καψάκιον, ου, τὸ, cistula, capsula, situla. Dim. a praec.

Καψιδρώτιον, ου, τὸ, sudarium. E κάψις vel κάψα & ἱδρώς.

Κάψις, εως, ἡ, voratio. 2) morsus. A κάπτω.

Καω, idem quod καίω. καίομαι, uror, ardeo. aor. 2. ἐκάην. F. 2. καήσομαι.

ΚΕ, ante *Consonantes*, & κεν, ante *Vocalem*. Particula poet. pro ἂν potentiali in prosa: estque utique, sane, ut opinor, nec redundat, etsi non semper verbo exprimi potest.

Κεάζω, f. άσω, findo, scindo. A κέω.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ου, ἡ, spina quaedam. Theoph.

Κέαρ, ατος, s. ρος, τὸ, cor. 2) animus.

Κέασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum. Hesych. A κεάζω.

Κέβλη, ης, & quod melius κεβλὴ, ῆς, ἡ, caput. A κεβαλὴ, quod Macedonica dialecto est κεφαλή.

Κεβληπύρις, avis quaedam apud Aristoph.

Κεβληγόνος, ου, ὁ, ἡ, in capite foetum habens, ut papaver. E κέβλη & γίνομαι.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, cebriones, avis, apud Aristoph. Apud Hom. gigantis nomen.

Κεγχραλέτης, ου, ὁ, milii molitor, qui milii grana mola frangit. E κέγχρος & ἀλέω, *molo*.

Κεγχραμιδώδης, εος, ὁ, ἡ, granis fici similis, sive e genere κεγχραμίδων. A sq.

Κεγχραμὶς, ίδος, ἡ, granum seu semen fici. 2) nucleus seu os olivae: a κέγχρος, quia id semen milio simile.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ', ῶν, αἱ, Cenchreae, nomen portus Corinthiaci.

Κεγχρεὼν, ῶνος, ὁ, officina, in qua grana & ramenta metallica purgantur, siccantur. 2) videtur in loco quodam Demosthenis, officinarum metallicarum illa esse, ubi fusa aera granulantur, h. e. ad formam granorum rediguntur. A κέγχρος.

Κεγχρεαῖος, αία, αῖον, qui milii magnitudine est. Ab eod.

Κεγχρῖνος, ου, ὁ, miliarius, e milio factus. Ab eodem.

Κεγχρίας, ου, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eod.

Κέγχρινος, ίνη, ινον, e milio confectus. Ab eodem.

Κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere. 2) serpentis nomen. Ab eod.

Κεγχρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cenchrites lapis, quasi milii granis respersus. Ab eod.

Κεγχροβόλος, ὁ, ἡ, milium jaciens, fundeos &c. Ex eod. & βάλλω.

Κεγχροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, milio similis. Ex eod. & εἶδος, *species*.

Κέγχρος, ου, ὁ, ἡ, milium. 2) serpens quidam, quia quasi milii granis conspersus est. 3) adamantis genus. 4) ornamentum vestis. 5) granum fici.

Κεγχροφόρος, ου, ὁ, ἡ, milii ferax. E pr. & φέρω.

Κεγχρώδης, εος, ὁ, ἡ, milio similis, ad milii magnitudinem vel formam accedens. A κέγχρος.

Κεγχρώματα, ων, τὰ, ornamenta in scutorum ambitu milii granorum instar adspersa, i. e. clavi aurei aut arg. 2) parva foramina in scutorum ambitu, per quae speculabantur adversarios. Ab inus. κεγχρόω, *exorno*, *vario*.

Κεδάζω, sive κεδαίω, f. άσω, pro σκεδάζω.

Κεδαίω, dissipo. κεδαίομαι, dissipor, etiam pereo, de naufragis, ap. Aratum & Schol. Ab eodem.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores: item tumores inguinum. Hipp.

Κεδματώδεα, τὰ, κέδμασι similia.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus, venerandus. 2) prudens. 3) probus, honestus. 4) pudicus. 5) temperans &c. A κῆδος.

Κεδρέλαιον, ου, τὸ, oleum cedrinum. E κέδρος & ἔλ.

Κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine aequans. Ex eod. & ἐλάτη, *abies*.

Κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, resina, lacrima cedri. 2) oleum cedrinum. A κέδρος.

Κέδρινος, ίνη, ινον, & κέδρινος, ου, ον, cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.

Κέδριον, ου, τὸ, oleum cedri, cedria. Ab eod.

Κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri. 2) frutex cedro similis. Ab eod.

Κεδρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum cedrinum. A seq.

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, cedrus, arbor odorata. 2) gen. masc. fructus cedri.

Κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A pr.

Κεδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi cedri nascuntur. Ab eod.

Κεδρωτὸς, ἡ, ὸν, cedria unctus. A κεδρόω.

ΚΕΔΡΩΣΤΙΣ, εως, ἡ, cedrostis, viris alba.

Κεῖθεν, illuc, pro ἐκεῖθεν.

Κεῖθι, illic, pro ἐκεῖθι.

Κεῖμαι, fut. κείσομαι, jaceo. 2) positus sum, situs sum. 3) repositus sum. 4) propositus sum. 5) projectus sum. 6) interfectus, mortuus sum. 7) sepultus sum. 8) pendeo ex aliquo. 9) desideo, ferior, nil ago. 10) dicitur etiam de rebus deo consecratis. A κέω, *idem*.

Κειμηλιάρχης, ου, ὁ, qui pretiosae supellectili praeest, thesaurarius. E κειμήλιον & ἀρχή.

Κειμηλιαρχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi pretiosa supellex reponitur. A pr.

Κειμηλιάρχος, ου, ὁ, idem quod κειμηλιάρχης.

Κειμήλιον, ου, τὸ, supellex pretiosa, deliciae. 2) supellex quaevis. A κεῖμαι.

Κειμήλιος, ὁ, qui velut pretiosa supellex reponitur, repositus est. Ab eod.

Κειμηλίωσις, ἡ, caritas rerum, supellectilis. Phav. A κειμήλιον.

Κείνῃ, illa ratione, via, pro ἐκείνῃ, sc. ὁδῷ.

Κεῖνος, ille, pro ἐκεῖνος.

Κεινὸς, vacuus, inanis, pro κενός.

Κειρία, ας, ἡ, fascia, cui mortuus involvitur, sepulcralis. *Plur.* usitatus in pr. 2) κειρίαι, fasciae, quibus colligatur infans in cunis. Gl. Vet. κειρίαι, instita. Sunt autem ligamina spondarum.

Κεῖρις, εως, ἡ, Ciris, avis quaedam, halcyon aliis, aliis accipiter, quibusdam scylla. A seq.

Κείρω, fut. κερῶ, tondeo. 2) scindo, abscindo. 3) populor, vasto, diripio. 4) insatiabili edacitate voro, vel absumo. Aor. 1. ἔκειρα. Med. ἐκειράμην. Aor. 2. pass. ἐκάρην. Perf. act. κέκαρκα. pass. κέκαρμαι. part. κεκαρμένος, tonsus. Tenendum, κείρασθαι dici honeste: καρῆναι, turpiter, de iis, qui ignominiose tondentur.

Κῆ-

Κεῖσε, illuc, pro ἐκεῖσε.
Κείω, jacere, seu cubare cupio. A κέω.
Κεκινδυνευμένως, *Adv.* periculose. A κινδυνεύω.
Κεκλασμένως, *Adv.* fracte. A κλάω.
Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. A κλάζω.
Κέκλομαι, jubeo, hortor. 2) invoco. 3) voco, advoco. A κέλομαι, f. κελήσω.
Κεκμηκότως, *Adv.* cum labore, ærumnose. A κάμνω.
Κεκολασμένως, *Adv.* moderate, temperanter, frugaliter, frenando & moderando cupiditates luxuriamve. A κεκολασμένος, part. perf. pass. a κολάζω.
Κέκραγμα, τὸ, clamor, vociferatio. A κράζω.
Κεκραγμός, ῦ, ὁ; idem & ab eod.
Κεκράγω, clamo, vociferor. unde aor. 1. ἐκέκραξα. Ab eod.
Κεκράκτης, ε, ὁ, clamator, clamosus. Ab eod.
Κεκραμένως, *Adv.* temperate. A κεκραμένος, part. perf. pass. a κεράννυμι. v.
Κεκραξιδάμας, ε, ὁ, qui vociferatione & clamore aliquem vincit ac domat, valde clamosus. Vocabulum Comicum Aristophanis de Cleone. E κράζω & δαμάω, *domo*.
Κεκριμένως, *Adv.* exacte, cum judicio & censura, a κεκριμένος, part. perf. pass. a κρίνω.
Κεκροτημένως, *Adv.* sonore, numerose (de oratione.) a κεκροτημένος, part. perf. pass. a κροτέω.
Κεκρυμμένως, *Adv.* occulte, clam, latenter. a κεκρυμμένος, part. perf. pass. a κρύπτω.
Κεκρυφαλοπλόκος, ε, ὁ, ἡ, qui reticula nectit. E sq. & πλέκω, *necto*.
Κεκρύφαλος, ε, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum. 2) sudarium. 3) ventriculus quidam animalium ruminantium.
Κελαδεινός, streperus, tumultuosus, strepitum & sonum edens. κελαδεινὴ dicitur Diana, a tumultu & strepitu venationis. A κέλαδος.
Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, strepo. 2) tumultuor. 3) sono, insono, resono. Ab eod.
Κελάδημα, ατος, τὸ, strepitus. 2) clamor, tumultuatio. A pr.
Κελαδέδρομος, ου, cum strepitu, i. e. celeriter currens. Epith. Dianæ venatricis. A sq. & τρέχω.
Κέλαδος, ε, ὁ, strepitus. 2) tumultus. 3) clamor. 4) sonus musicus. A κέλω, impello, instigo, quia vocabulum hoc in primis id genus tumultus significat, in quo aut inest adhortatio, aut vis agens & pellens, ut undas manantes salientesve. v. κελαρύζω.
Κελαινεγχής, έος, ὁ, ἡ, nigram, furvam, h. e. funestam hastam habens, bellicosus. Epith. Martis. E κελαινός & ἔγχος.
Κελαινεφής, έος, ὁ, ἡ, nubes atras reddens, vel cogens. 2) nubes atras habens. Ex eod. & νέφος, *nubes*. (nisi potius est a κέλω, perculsor, actor nubium, qui nubes coram se agit, ut pastor oves.)
Κελαινιάω, ῶ, sum niger, accedo ad nigrum colorem. Hinc κελαινιόων, pro κελαινιάων, κελαινιῶν, part. præs. A κελαινός.
Κελαινόβρωτος, ε, niger, sed de cibo, aut re edenda, ap. Æschyl.
Κελαινόλωτα κεράσια, Hes. cerasa nigricantia. E κελ. & λωτὸς, *fructus*.
Κελαινοπαθήμων, cujus adfectus sunt obscuri, tectum, argutum, subdolum. Hes. E κελ. & πάθος, *adfectus*. v. κελαινόφρων.
Κελαινός, ὴ, ὸν, niger, ater. 2) horrendus. 3) obscurus.

Tom. I.

Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A pr.
Κελαινωπής, s. κελαινοφαής, ὲς, nigra specie, ater, obscurus. Ex eod. & φάος pro φῶς, s. φαίνομαι.
Κελαινόφρων, ον, subdolus. A κελ. & φρήν.
Κελαινόχρως, ὁ, ἡ, ωτος, niger, obscurus.
Κελαινώπας, Dorice pro κελαινώπης, ε, ὁ, Soph. κελαινώπας θυμός, animus non palam apparens, sed in tenebris latens, quasi absconditus & insidiosus. 2) profunda cogitans, subdolus. Fœm. κελαινῶπις, nigra. A seq.
Κελαινώψ, ωπος, ὁ, ἡ, niger. 2) formidabilis adspectu.
Κελαρύζω, vel κελαρίζω, cum strepitu fluo. 2) murmuro, strepito.
Κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, strepitus. A pr.
Κελάρυσμα, ατος, τὸ, murmur seu strepitus aquæ fluentis. Ab eod.
Κελαρυσμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κελέβη, ης, ἡ, poculum.
Κελέβειον, Poet. κελεβήϊον, τὸ, idem.
ΚΕΛΕΟΣ, ε, ὁ, avis quædam pernicissima, galgulus. 2) nomen proprium Herois Attici. 3) idem qui ἰσόπους. In plur. est etiam κελέοντες, pro ἰσόποδες, Etym. v. Interpr. ad Theocrit.
Κελευθεῖαι, αἱ, Deæ, quæ in viis statuebantur ad eas monstrandas, vel ad viatores custodiendos. Hesych. A κέλευθος.
Κελευθέω, viam carpo. ὁδεύω, Hes. Ab eod.
Κελευθητής, ε, ὁ, viator. Ab eod.
Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eod.
Κελευθοποιός, ὁ, dux viam ostendens, submotor. A sq. & ποιέω.
Κέλευθος, ε, ἡ, via, cum terrestris, tum marina, vel aeria, *Plur.* τὰ κέλευθα, *viæ*.
Κέλευμα, τὸ, jussum. A κελεύω.
Κέλευσις, εως, ἡ, jussio, ipsa actio jubendi. 2) imperium. Ab eod.
Κέλευσμα, ατος, τὸ, jussum, mandatum. 2) hortamen, quod hortandi caussa dicitur. 3) hortamen remigum. 4) hortamen aurigæ. 5) clamor hortatorius. Ab eod.
Κελευσμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, jussum, præceptum. A præced.
Κελευστής, ε, ὁ, jussor, qui jubet, hortator. 2) qui celeusma canit, celeustes, hortator remigum. 3) proreta, proræ præfectus. 4) portisculus, ad cujus ictus fit remigatio. A κελεύω.
Κελευστικός, ὴ, ὸν, hortandi vim habens. A sq.
Κελευστός, ὴ, ὸν, jussus, imperatus. A κελεύω.
Κελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελευτιόων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων. Ab eod.
Κελεύω, f. εύσω, jubeo, impero. 2) hortor, invito ad aliquid agendum, 3) peto, postulo. 4) permitto. 5) censeo. 6) remiges clamore incito. A κέλω, *jubeo*, *impello*.
Κέλης, ητος, ὁ, celes, equus desultorius. 2) desultor, eques desultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur. (Hinc *celer*. Lat.) 3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox. 4) pudenda muliebria.
Κελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum desultorium ago. A præc.
Κελήτιον, ε, τὸ, parva celox. Dim. ab eod.
Κέλλω, f. κέλσω, appello, appellor, succedo in portum. 2) moveo. 3) celeriter curro.
Κελτιστὶ, *Adverb.* Gallice. qs. a κελτίζω, Gallorum more loquor, ago &c. A Κελτὸς, *Gallus*.
Κελύφανον, ε, τὸ, putamen. A sq.

Κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω. (vel potius ab antiquo κελύφω, unde γλύφω.)

Κέλω, usitatius, κέλομαι, jubeo, hortor.

Κέλωρ, vox. 2) filius, vel nepos. Eurip. 3) spado. Hes. A κέλω vel κελέω. Etym.

Κελωρύειν, vociferari, clamare. Hes. A præc.

Κεμαδόσσοος, ὁ, ἡ, venator, venatrix, cervos agitans. E seq. & σεύω.

Κεμὰς, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi. 2) species capræ silvestris.

Κέλαπρος, vide κάπρος.

Κεν, vide κε.

Κεναγγία, ας, ἡ, v. κενεαγγείη.

Κενανδρία, ας, ἡ, inopia virorum. A seq.

Κένανδρος, ου, ὁ, ἡ, viris vacuus. 2) vir vanus ac futilis. Suid. E κενὸς & ἀνήρ.

ΚΕΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, instrumentum ad fabricandas naves. Anthol.

Κενεαγγέειν, habere vasa (corporis) inania, exinanitus esse. Hippocr. A seq.

Κενεαγγείη, ης, ἡ, *Jon.* pro κενεαγγία, apud Hippocr. vasorum vacuitas & inanitas. 2) fames, inedia. E κενὸς & ἄγγος, *vas*.

Κενεαγγικὸς, ἡ, ὸν, habens vasa (corporis) vacua. 2) pertinens ad adfectum, quo vasa corporis sunt inania. A κενεαγγέω.

Κενεαγγικῶς, *Adv.* eorum more, quibus vasa sunt vacua. A pr.

Κενεαγορία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis sermo. A κενεὸς & ἀγορά.

Κενεαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, vana jactans. 2) superbus. Ex eod. & αὐχέομαι, *jacto me, glorior*.

Κενέβρεια, & -ια, ων, τὰ, morticinæ carnes, carnes e cadavere excisæ.

Κενεμβατέω, ῶ, f. ήσω, per inania gradior.

Κενεὸς, ὰ, ὸν, vanus, inanis. *Jon.* pro κενός.

Κενεότης, ἡ, vacuitas, vanitas. A pr.

Κενέφρων, idem quod κενόφρων.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ad ilia pertinens. 2) venter. 3) spatium vacuum. A κενεός.

Κενεωνέργησις, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia. E præc. & ῥῆξις, *fissio*.

Κενήριον, ου, τὸ, idem quod κενοτάφιον. E κενὸς & ἠρίον, *sepulcrum*.

Κενοβουλία, ας, ἡ, consilium inane & futile. Ex eod. & βουλὴ, *consilium*.

Κενόδοντος, ὁ, dentibus carens. Ex eod. & ὀδούς.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana gloria. 2) inanis gloriæ cupiditas. 3) vana de se opinio. A seq.

Κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. E κενὸς & δόξα.

Κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem suscipio. Ex eod. & κόπος. v. κενοσπουδέω.

Κενολογέω, ῶ, f. ήσω, inania loquor, supervacanea dico. A κενολόγος.

Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. A seq.

Κενολόγος, ὁ, vaniloquus, inaniloquus. Gl. Vet. E κ. & λέγω.

Κενοπαθέω, ῶ, f. ήσω, vanis ducor adfectibus. E κ. & πάθος, *adfectus*.

Κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus, inanis. 2) vanus. Hinc εἰς κενὸν, frustra, in vacuum. τὰ τοῦ πολέμου κενὰ, vana terriculamenta in bellis exsistentia, quibus decepti sæpe summi imperatores in clades inciderunt gravissimas.

Κενοσοφία, ας, ἡ, vana & inanis sapientia.

Κενόσοφος, ου, ὁ, ἡ, in vanis & inanibus sapiens.

Κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus sum, ap. Jos. A κενόσπουδος.

Κενοσπουδία, ας, ἡ, inane studium. A seq.

Κενόσπουδος, ου, ὁ, ἡ, rebus inanibus studens. E κ. & σπουδή.

Κενοσπούδως, *Adv.* studio inani, frustra. A pr.

Κενοταφέω, ῶ, f. ήσω, tumulo inani sepelio, tumulum inanem aggero. E κ. & τάφος.

Κενοτάφιον, ου, τὸ, cenotaphium, honorarium, sed inane, sepulcrum. 2) quivis inanis tumulus. 3) simulacrum, seu imago. Ex iisd.

Κενόταφος, conditus in cenotaphio, h. e. usus honore sepulcri commentitii, titulum sine ossibus habentis.

Κενότης, ητος, ἡ, inanitas. 2) vanitas. A κενός.

Κενοτομία, ας, ἡ, inanium & vanarum rerum studium. Ex eod. & τέμνω, *seco*.

Κενοφροσύνη, ἡ, vana mens, inanis opinio, studium consiliorum & cœptorum vanorum. A seq.

Κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vana cogitans, vanus. E κ. & φρὴν, *mens*.

Κενοφωνέω, ῶ, f. ήσω, inanes emitto voces. Suid.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus. 2) sermo vanus & futilis. 3) sermo impius sive hæreticus. A seq.

Κενόφωνος, ου, ὁ, ἡ, inanes voces fundens. E κ. & φωνή.

Κενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo. 2) exhaurio, consumo, omnia in aliquid impendo. 3) corpus humoribus purgo. 4) inutilem reddo. 5) deprimo, ad humilitatem redigo. Utrumque per hebraism. κενοῦσθαι, evanescere, vacuari, purgari, de corpore. aor. 1. κενωθεὶς, exinanitus. A κενός.

Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus, ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρίδης, ου, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens. Ab eod.

Κενταυρικὸς, ἡ, ὸν, Centauricus. Ab eod.

Κενταυρικῶς, *Adv.* Centaurorum more, more & ritu agresti feroque. A pr.

Κενταύριον, seu κενταύρειον, ου, τὸ, Centaurium, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κενταυρίσκος, ου, ὁ, parvus Centaurus. 2) rusticus, agrestis. Dim. ab eod.

Κενταυροκτόνος, ὁ, interfector Centaurorum. A Κέντ. & κτείνω.

Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna. 2) pugna immanis, qualis Centaurorum fuit cum Lapithis. Ex Κέντ. & μάχη.

Κενταυροπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, Centaurorum plenus. E Κέντ. & πλήθω, *impleo*.

Κένταυρος, ου, ὁ, Centaurus, animal, superne homo, infra equus. 2) sidus quoddam. 3) navis quædam.

Κενταίω, Philox. idem quod seq.

Κεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo.

Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, stimulus, id, quo pungimus. 2) punctio. Philox. κέντημα, hic punctus, punctum. A pr.

Κέντησις, εως, ἡ, punctio. Gl. Vet. Ab eod.

Κεντητήριον, ου, τὸ, id, quo pungere possumus. 2) subula. Ab eod.

Κεντητικὸς, ἡ, ὸν, pungens, aculeatus. Ab eodem.

Κεντητὸς, ἡ, ὸν, punctus, punctis distinctus. Ab eodem.

Κεντίζω, f. ίσω, pungo. Ab eod.

Κεν-

Κεντρήεις, ήεσσα, ῆεν, aculeatus. A κέντρον.

Κεντρίμονκός, ἑ̈ος, ὁ, ἡ, stimulis agitatus. E κέντρον, & εἴκω, cedo, ut putant, vel ἐνέγκαι.

Κεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo. 2) incito, excito. Ab eod.

Κεντρίνης, ου, ὁ, q. d. aculeatus, genus squali piscis. *Plur.* genus culicum. A κέντρον.

Κεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, ut apum, vesparum & similium. 2) locus in equo, qui a calcaribus stimulatur. 3) genus serpentis. Ab eod.

Κεντροδήλητος, ου, ὁ, ἡ, f. κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex eod. & δηλέω.

Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruscus, myrtus silvestris, quæ & ὀξυμυρσίνη, q. d. acuta myrtus, & μυῤῥινάκανθος, q. d. spinosa myrtus.

Κέντρον, ου, τό, stimulus, instrumentum aratorum &c. 2) calcar. 3) aculeus, spiculum, cuspis, acumen. 4) centrum, in circulo medium. 5) incitamentum. 6) vitium lignorum, s. lapidum. κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.

Κεντροτύπος, ου, ὁ, ἡ, stimulo seu jaculo feriens, aculeum infigens. E κέντρον & τύπτω.

Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, stimulo, spiculo configo. 2) aculeo s. spiculo armo. κεκεντρωμένος, aculeatus, perf. pass. A κέντρον.

Κεντρώδης, ες, aculeos habens. Ab eod.

Κέντρωνες, οἱ, centones. Ab eod.

Κέντρωσις, ἡ, stimulatio, incitatio. A κεντρόω.

Κεντρωτός, ὁ, ὸν, stimulis confixus. 2) aculeis s. spiculis armatus. Ab eodem.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox Latina.

Κέντω, f. κένσω, stimulo, ut hinc κένσαι, aor. 1. inf. apud Homerum. Alii κένσαι per syncopen pro κεντῆσαι. (Possit quoque a κένω repeti, quod videtur antiquis in usu fuisse pro καίνω. v. κατακενή.)

Κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui pungit. κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A præc.

Κένωμα, ατος, τό, purgamentum, evacuatio. A κενόω.

Κενῶς, vane, frustra, sine causa. A κενός, *vanus.*

Κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio. 2) detractio humorum e corpore. A κενόω.

Κενωτικός, ὁ, ὸν, evacuandi vim habens. Ab eod.

Κέομαι pro κεῖμαι, jaceo. unde apud Hom. κέονται, jacent.

ΚΕΠΦΟΣ, ου, ὁ, & κέμφος, species avis marinæ levissimæ, quæ a quovis vento facile circumagitur. 2) homo levis, stolidus.

Κεπφοῦσθαι, leviter efferri & circumagi, ut κέπφος, unde κεκεπφωθεὶς aor. 1. part. pass. elatus, agitatus, incitatus, Suid. deceptus, Hes. κεκεπφωμέναι, perf. pass. elatæ. A pr.

Κέρα, ας, ἡ, rhaphanus agrestis, Theophr. At τὰ κέρα, cornua, & alicubi cincinni, a κέρας. ap. Hom.

Κεραβάτης, ου, ὁ, qui cornuum adminiculo scandit. E κέρας & βαίνω, *scando.* v. κεροβάτης.

Κεραελκης, έος, ὁ, qui cornibus trahit, de bove sub jugo. Ab eod. & ἕλκω.

Κεραία, ας, ἡ, cornu. 2) antenna. 3) omnis eminentia in aliqua re, apex. 4) minuta pars ligni, ut festuca, litteræ &c. A κέρας. (& quodammodo etiam a κείρω, *detondeo.* Significatio quidem n. 4. perspicue ab hoc v. est, *ramentum.*)

Κεραΐζω, cornibus dissipo. 2) vasto, exscindo, deleo. 3) incurso, velut infestis cornibus. Ab eod. (Nisi potius est a κείρω, κείζω, efficere ut aliquid sit κεραῖον, id est κεκαρμένον, detonsum, abrasum.)

Κεραίνω, misceo, ut hinc sit κέραιε, misce. Hom. Il. ι, 203. sed ibi rectius legitur κέραιρε.

Κεραιοῦχος κάλως, funis antennæ cornua retinens. E κεραία & ἔχω.

Κεραίω, misceo. A κεράω, κεράννυμι. idem.

Κεραΐς, ΐδος, ἡ, perditrix, vastatrix. A κεραΐζω. 2) vermis cornu infestans. 3) cornix. 4) pro κεράς, άδος. A κέρας.

Κεραϊστής, οῦ, ὁ, vastator, populator. Ab eod.

Κερατῖτις, ίδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eod.

ΚΕΡΑ'ΜΒΗΛΟΝ, κέραμβον, ου, τὸ, & κεράμβυξ, υκος, bestiola, scarabeo similis, quæ ficui arbori alligata culices abigit. Hesych.

Κεραμεοῦς, αῖα, αῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεραμεία, ας, ἡ, sc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμεύς.

Κεραμεικός, ὁ, locus Athenis.

Κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina, figlina. A κεραμεύς.

Κεράμειος, εία, ειον, figulinus. Ab eod.

Κεραμεόος, έα, εον, *contr.* κεραμοῦς, idem. A κέραμος.

Κεραμεύς, έως, ὁ, figulus. Ab eod.

Κεραμευτικὸς, ἡ, ὸν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτική, sc. τέχνη, ars figularis. A sq.

Κεραμεύω, f. εύσω, fingo, figlinam exerceo. A κεραμεύς.

Κεραμιδόω, ῶ, f. ώσω, tegulis contego. A κεραμίς.

Κεραμικὸς, ὴ, ὸν, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεράμιον, ου, τὸ, vas fictile, ut amphora, urceus, dolium, seria &c. Ab eod.

Κεράμιος, ία, ιον, fictilis, figulinus. Ab eod.

Κεραμὶς, ίδος, ἡ, vas fictile, testa. 2) tegula. 3) dolium. 4) genus terræ. Ab eod.

Κεραμῖτις, ιδος, ἡ, terra figularis. A κέραμος.

Κεραμοποιός, οῦ, ὁ, figulus, tegularius, Gl. Vet.

Κεραμοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi fictilia venduntur.

Κεραμοπωλέω, fut. ήσω, vendo fictilia.

Κεραμοπώλης, ου, ὁ, fictilium venditor.

Κέραμος, ου, ὁ, terra figularis, e qua fictilia fiunt. 2) vas fictile. 3) testa. 4) tegula. 5) omne instrumentum mensarium, argenteum, aureum, fictile & ex quacumque materia constans. 6) carcer, sc. operis lateritii.

Κεραμωτὸς, ὴ, ὸν, testaceus. qs. a κεραμόω.

Κεράννυμι, κεραννύω, κεράω, ῶ, f. άσω, misceo. 2) infundo vinum, sc. aqua mistum, non merum. 3) misceo, sc. aquam vino. 4) tempero. κεράσαι, aor. 1. act. & κεράσασθαι, aor. 1. med. perf. pass. part. κεκερασμένος, usitatius κεκραμένος. aor. 1. pass. part. κερασθείς.

Κέραξ, ακος, ὁ, arcus. 2) pilus. 3) pudenda. A κέρας.

Κεραξόος, ου, ὁ, ἡ, politor cornuum, e quibus arcus conficiuntur. Gl. Vet. κεραοξόος, cornarius. E κέρας & ξέω, *polio.*

Κεραός, cornutus. 2) corneus. A κέρας.

Κεραοῦχος, idem quod κερεῦχος.

Κέρας, ατος, τὸ, cornu. 2) tibia vel poculum e cornu factum. 3) arcus. 4) cornu, pars exercitus. 5) extremitas altera uteri. 6) fluminis ostium, seu ramus. 7) sophisma & captiosæ argutiæ. 8) cincinnus & plexus ad cornu formam factus. 9) antenna. 10) quævis eminentia, ut fastigium montis, dens &c.

Κεράς, άδος, ἡ, cornuta. 2) bidens agna. A pr.

Κερασβόλος, ου, ὁ, ἡ, ut κερασβόλον σπέρμα, semen, quod

quod cornu inter serendum contigerit, & propterea vel fructum non edit, aut incoctilem, durum, cum leguminis est. Metaph. κερασβόλος, durus, contumax, intractabilis, praefractus. Plato. E κέρας & βάλλω.

Κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος, & ab ipso.

Κεράσιον, ου, τὸ, cerasum, fructus arboris cerasi.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura, liquor, potus &c. e mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, cerasus, arbor.

Κεράστης, ου, ὁ, cerastes, vermiculus, ficus infestans. 2) serpentis genus. 3) cervus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.

Κερασφόρος, ου, ὁ, ἡ, corniger. E κ. & φέρω.

Κερατόχειλοι, οἱ, labia cornuum modo incurva habentes. Hesych. Ex eod. & χεῖλος.

Κεραταύλης, ου, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex eod. & αὐλὸς, *tibia*.

Κερατέα, ας, ἡ, siliquastrum. A κέρας.

Κερατίας, ου, ὁ, cornutus. 2) cornus speciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, f. ίσω, cornu peto, ferio. Ab eod.

Κεράτινος, ίνη, ινον, corneus. Hinc κερατίνη, ης, buccina. Ab eod.

Κεράτιον, ου, τὸ, corniculum. 2) siliqua. 3) foenum graecum. 4) arbor siliquifera, & fructus ejus. Dim. a κέρας.

Κερατιστής, οῦ, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.

Κερατίτης, ου, ὁ, cornutus, corniculatus. Foem. κερατῖτις, corniculata. A κέρας.

Κερατογλύφος, ου, ὁ, ἡ, qui cornua scalpit, in pr. arcus conficiendi caussa, aut citharae. Ex eod. & γλύφω.

Κερατοειδὴς, έος, ὁ, corneus, cornu similis. Ex κ. & εἶδος.

Κερατοποιὸς, οῦ, ὁ, opifex, qui e cornu arcus & alia conficit. Ex κ. & ποιέω.

Κερατόπους, οδος, ὁ, cornipes. Gl. Vet.

Κερατουργὸς, ὁ, ἡ, qui arcus, aut citharas e cornu conficit. E κ. & ἔργον.

Κερατοφορέω, f. ήσω, cornua gero, sum corniger. A seq.

Κερατοφόρος, ου, ὁ, ἡ, corniger. E κ. & φέρω.

Κερατοφυέω, cornua habeo. E κ. & φύω.

Κερατόφυος, ὁ, ἡ, cornutus. Ex iisd.

Κερατόφωνος, ου, ὁ, ἡ, cornu resonans. E κ. & φωνή.

Κερατώδης, εος, ὁ, ἡ, cornutus, cornu imitans, unde epith. montis. A κέρας.

Κερατὼν, ῶνος, ὁ, ara in insula Delo e cornibus constructa. Ab eod.

Κεραύλης, ου, ὁ, cornicen. Ex eod. & αὐλέω.

Κεραύνειος, ου, ὁ, ἡ, fulmineus. A κεραυνός.

Κεραυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus. 2) lapis quidam, e gemmarum genere. Hes. Ab eod.

Κεραύνιος, α, ον, fulmineus. 2) fulmine ictus. Ab eod.

Κεραυνοβάλλομαι, fulmine percutior. Part. aor. 1. pass. κεραυνοβληθείς.

Κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, a fulmine ictus. Ex iisd.

Κεραυνόβλητος, ὁ, attonitus. Gl. Vet.

Κεραυνοβολέω, ῶ, f. ήσω, fulmino, fulmine peto. A seq.

Κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio. A κεραυνοβόλος.

Κεραυνοβόλιον, τὸ, bidental; fulgur. Gl. Vet. Ab eod.

Κεραυνοβόλος, ου, ὁ, ἡ, fulminis jaculator. E κεραυνὸς, & βάλλω.

Κεραυνόβολος, ου, ὁ, ἡ, a fulmine ictus. Ex iisd.

Κεραυνοβροντής, ου, ὁ, Epith. Jovis tonantis & fulminantis. E seq. & βροντή.

Κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus in scena, e quo fulmina mittebantur. E praec. & σκοπός. quia illinc emicantia fulmina observabant.

Κεραυνοσκοπία, ἡ, haruspicina. Ex iisd.

Κεραυνοφαὴς, έος, ὁ, ἡ, in modum fulminis coruscans. E κ. & φάω, *splendeo*.

Κεραυνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, fulmen gerens. E κ. & φέρω.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio. κεραυνωθεὶς, aor. 1. pass. fulmine percussus, de coelo tactus. A κεραυνός.

Κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percussio fulmine. A praec.

Κεράω, vide κεράννυμι.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ, ου, ὁ, Cerberus, canis infernalis.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quaestum facio. 2) dicitur & in partem deteriorem, ut ὄνειδος κερδαίνειν, auferre, ut fructum studiorum coeptorumve. f. 1. κερδανῶ, aor. 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. a. κερδέω, κερδήσω, & κερδήσομαι. aor. 1. ἐκέρδησα. perfect. κεκέρδηκα. A κέρδος.

Κερδαλέη, έης, *contr.* λῆ, ῆς, pellis vulpina. 2) vulpes. v. κερδώ.

Κερδαλέος, λέα, λέον, lucrosus, quaestuosus. 2) astutus. 3) utilis. A κέρδος.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, astutia, prudentia. A praec.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vulpina mente praeditus, astutus. Ex eod. & φρὴν, *mens*.

Κερδαλέως, *Adv.* cum lucro, utiliter. Ab eodem.

Κερδάριον, ου, τὸ, lucellum. Gl. Vet. A κέρδος.

Κερδέμπορος, ὁ, mercator felix.

Κερδέω, ῶ, vid. κερδαίνω.

Κερδητικὸς, lucrosus. Gl. Vet. A pr.

Κερδογαμέω, ῶ, f. ήσω, lucri gratia uxorem duco.

Κέρδος, εος, τὸ, lucrum, quaestus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas. 2) astutia, dolus. Hinc *Comparativus* ὁ & ἡ κερδίων, & τὸ κέρδιον, lucrosior, utilior, lucrosius, utilius. & *Superl.* κέρδιστος, utilissimus, lucrosissimus. (videtur a κείρω vel κέρω repetendum, unde & κέρμα. est enim minutum id, quod ab aliqua re decerpitur, & restat post deductionem operae atque impensarum.)

Κερδοσύνη, ης, ἡ, astutia, dolus. A pr.

Κερδόψιον, ου, τὸ, lucellum, quaesticulus. Gloss. Vet. Dim. a κέρδος.

Κερδὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, vulpes. A κερδαλέος, Etym.

Κερδῷος, lucrosus. 2) qui lucris praeest. 3) vulpinus. Epith. Mercurii. A κέρδος, vel κερδώ.

Κερααλκὴς, ές, *Poet.* pro κεραλκὴς, cornibus valens, cornibus fretus, cui vis sese tuendi & ulciscendi, & omnis impetus injurias propulsandi est in cornibus. A κέρας & ἀλκή.

Κέρθιος, ου, ὁ, avicula quaedam parva.

Κερκίδιον, ου, τὸ, radiolus. Dim. a κερκίς.

Κερκιδοποιϊκὴ, vel κερκιδοποιητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A seq.

Κερκιδοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui radios textorios conficit. E κερκὶς & ποιέω.

Κερκίζω, f. ίσω, radio discrimino fila inter texendum. 2) concutio, proprie, pectine textorio subtemen. A seq.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten. 2) rudicula, qua aliquid agitatur inter coquendum. 3) os majus propter tibiam. 4) pini & populi cacu-

cacumen. 5) plectrum. 6) radius mathematicus.

Κερκιστική, sc. τέχνη, textoria ars. A κερκίζω.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, cercopithecus, simia caudata.

Κέρκος, ου, ἡ, cauda. 2) ansa poculi. 3) penis.

Κέρκουρος, vel κερκούρος, ου, ὁ, genus navigii longioris, al. brevioris, lat. cercurus, navigium celerius, ad persequendum aptum. 2) species piscis. E pr. & οὐρά, cauda.

Κερκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, caudatus, qui caudam gerit. Ex eod. & φέρω.

Κέρκυρα, ας, ἡ, Corcyra, insula.

Κερκυραῖος, αία, αῖον, Corcyraeus, ut Κερκυραία μάστιξ, prov. de magno flagello. A praec.

Κέρκω, pro κρέκω.

Κερκώπειος, ου, ὁ, ἡ, versutus, fraudulentus, veteratorius. A κέρκωψ.

Κερκώπη, ης, ἡ, cicadae quaedam parvula, vel animalculum simile cicadae.

Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem, adulor. 2) subsanno. 3) lascivio, petulans sum. A seq.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, fera ingentem caudam habens. 2) homo versutus & fraudulentus. A κέρκος.

Κέρμα, ατος, τό, frustum monetae minutulum, minutiae aeris, numulus, dicitur tamen & universe de pecunia. A κείρω.

Κερματίζω, f. ίσω, in minutos numulos comminuo. 2) in minuta scindo, comminuo.

Κερμάτιον, ου, τό, numulus, minuta pars. Dim. a κέρμα.

Κερματιστής, ῦ, ὁ, qui minutias aeris cudit. 2) qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, numularius. A κερματίζω.

ΚΕ'ΡΝΟΣ, ου, ὁ, vel ον, τό, vel κέρνον, ου, τό, vas fictile, quod omnis generis fructibus repletum diis offerebatur, crater mysticus. 2) genus saltationis. A κέρω, quatenus idem est atque κεράω vel κεράννυμι misceo, quasi κέρασμος quidam.

Κερνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, craterem illum ferens.

Κερνοφορέω, craterem mysticum gesto in orgiis. A praec.

Κεροβάτης, α, ὁ, corneos pedes habens. Epitheton Panis. E κέρας & βαίνω, incedo. v. κεραβάτης.

Κερόδετος, ligatis & compactis cornibus constans, ut arcus. Ex eod. & δέω, ligo.

Κεροειδής, ές, cornu similis. Ex eod. & εἶδος.

Κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus. 2) capillos habens plexos & intortos. A κέρας.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, funis, idem qui ceruchus, & cerulcus dicitur. Lucian. E κέρας & οἴαξ.

Κεροπλάστης, ου, ὁ, comae ornandae artifex. Pollux.

Κερόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, cornibus seu corneis laminis stratus, cerostrotum opus, e ramentis & tessellis cornuum, pictorum variis coloribus, & vermiculatim ligno insertorum, compositum. E κ. & στρώννυμι, sterno.

Κερουλκίς, ίδος, ἡ, quae cornibus trahitur. A seq.

Κερουλκός, ὁ, όν, cornibus trahens. κερουλκοὶ βόες, cornibus aratrum trahentes, Hes. κερουλκὸς κάλως, funis quo antenna trahitur, Hesych. κερουλκός, Apollo quasi corneum arcum trahens. E κ. & ἕλκω, traho.

Κερτίας, ου, ὁ, superbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A κέρας.

Κερατιάω, ῶ, cornua tollo, cornua sumo. Metaph. superbio. Aristoph. κἀκερατίας pro καὶ ἐκερατίας, imperf. act. 2. sing. & cornua sumebas, superbiebas.

Κερουχίς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens. αἶγες κερουχίδες, Theocr. A seq.

Κεροῦχος, ὁ, ἡ, cornua habens, corniger, cornutus. 3) κεροῦχος κάλως, ceruchus, funis antennam, seu antennae cornua tenens. E κ. & ἔχω.

Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior. A κέρτομος.

Κερτόμησις, εως, ἡ, irrisio, ludibrium. A praec.

Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. A κέρτομος.

Κερτομίας, ου, ὁ, maledicus, irrisor. Ab eod.

Κερτόμιος, ου, ὁ, v. seq.

Κέρτομος, ου, ὁ, ἡ, quasi cor alicui scindens: conviciator vel conviciatrix. 2) cavillatorius, jocularis. E κέαρ, cor, & τέμνω, seco. (vel potius a κερτὸς, unde κέρτομος Adjectivum, utrumque a κείρω, in tertia pers. perf. pass. non solum κέκαρται, sed etiam κέκερται, fuit usurpatum, abrado, detondeo, decerpo. Sed vituperator & calumniator carpit & arrodit famam ejus, quem insectatur.)

Κερχαλέος, έα, έον, asperum, raucum sonitum edens. 2) aridus, siccus. Hippocr. A κέρχω.

Κερχνέω, ῶ, raucum creperumque sono. Hippocr. Ab eod.

Κερχναλέος, Hippocr. idem quod κερχαλέος.

Κερχνασμός, ῦ, ὁ, raucedo. Gal. Lex. Hippocr. A seq.

Κερχνιάω, ῶ, idem quod κερχνέω.

Κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio, vel panico. 2) auris piscis. 3) avis quaedam. 4) quae est melleo colore, μελίχρους. A κέρχω.

Κερχνηΐς, ίδος, ἡ, avis quaedam, stridula, vel etiam strix. A praec.

Κέρχνος, ου, ὁ, asperitas gutturis, quasi milii granis conspersi. 2) milium. 3) sonus, qui editur e sensu asperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone. 4) pulvis in officinis argentariis, seu argentifodinis. 5) Adj. siccus, asper. A κέρχω.

Κερχνόω, ῶ, f. ώσω, aspero, ceu granis milii. 2) caelo. A praec.

Κέρχνω, idem quod κέρχω.

Κερχνώδης, εος, ὁ, ἡ, qui asperum quid raucumque sonat. 2) qui tale quid sonare facit. Ab eod.

Κέρχνωμα, ατος, τό, asperitas. 2) caelatura. 3) idem quod κέγχρωμα. A κερχνόω.

Κερχνωτός, ή, όν, signis asper, caelatus. Ab eod.

ΚΕ'ΡΧΩ, exaspero. κέρχομαι, exasperor, ita ut vocem seu sonum edam raucum & creperum.

Κερχώδης, εος, ὁ, ἡ, ita exasperatus, ut sonum raucum edat. A praec.

Κερῳδός, ῦ, ὁ, cornicen, Gl. Vet. E κέρας & ᾄδω, cano.

Κερωτυπέω, cornu ferio. Ex eod. & τύπτω.

Κεστὸς ἱμάς, cestus, cingulum Veneris illecebrosum. 2) acu pictus. A κεντέω, pungo.

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus. 2) piscis species. 3) genus teli militaris, sudes.

Κεστραῖος, ου, ὁ, piscis species alia, quam κέστρα. A praec.

Κεστρεὺς, ἡ, idem piscis, qui κέστρα, apud Schol. Aristoph.

Κεστρεύς, έως, ὁ, mugil, piscis. Ab eod.

Κεστρεύω, prae fame ore hiare. Hes. A praec.

Κεστρίνισκος, ὁ, Dim. a seq.

Κεστρῖνος, ίνου, ὁ, idem quod κεστρεύς.

Κεστρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum e cestro. A seq.

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ου, τό, cestrum, betonica, herba.

Κέστρος,

Κέστρος, ου, ὁ, teli genus, tragula. Suid. 2) veruculus ad usum picturæ encausticæ.

Κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. E præc. & σφενδόνη, *funda*.

Κέστρωσις, εως, ἡ, pictura encaustica. A κεστρόω, *inurendo pingo per veruculum*.

Κεστρωτὸν ξύλον, lignum acuminatum & igni duratum. Hes.

Κευθάνω, occulo, occulto. A κεύθω.

Κευθμὸς, οῦ, ὁ, latebra, latibulum. Ab eod.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, idem. 2) penetrale, recessus, abditus locus. 3) latibulum, seu lustrum feræ. 4) orcus. Ab eod.

Κεῦθος, εος, τὸ, idem & ab eod. occurrit in pl. κεύθεα, κεύθεσι.

Κεύθω, f. κεύσω, occulo, abscondo. κέκευθε, perf. med. in sing. præs. celat, occultat.

Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus & ægre cedens capitis dolor. A κεφαλή.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, capitulum. 2) quod summum & præcipuum est. 3) vertex, cardo. 4) caput, unde fructus & reditus manat, summa pecuniæ, sors. 5) pars libri, quæ & latine caput dicitur. 6) argumenta, quibus caussa nititur, κεφάλαια dicuntur. 7) summæ rerum. ὡς ἐν κεφαλαίῳ summatim. Adjective aut per appositionem apud Aristophan. κεφαλαίῳ ῥήματι, grandi & gravi verbo.

Κεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, summatim & capitulatim attingo, in capita & summas redigo. 2) in capite vulnero. A præc.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, summarius, in summam brevem, caput redactus. 2) τὸ κεφαλαιῶδες, definitum, cujus est definitio. Logici. Ab eod.

Κεφαλαιωδῶς, *Adv.* summatim.

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, quod in summam redactum est. 2) summa ipsa. A κεφαλαιόω.

Κεφαλαλγέω, ῶ, f. ήσω, capitis dolore laboro. A seq.

Κεφαλαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, capite dolens, cui caput dolet. 2) dolorem capitis adferens. E κεφαλὴ & ἄλγος, *dolor*.

Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis. Ex iisd.

Κεφαλαλγικὸς, ὴ, ὸν, idem quod κεφαλαλγής. A præc.

Κεφαλαργὸς, ὴ, ὸν, idem.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput. 2) homo. 3) extremum ossis, crassius illud rotundumque. 4) summa & conclusio. 5) princeps, qui primas tenet. 6) præcipuum in aliqua re.

Κεφαληγεράτης, ου, ὁ, *Dor.* κεφαληγερέτης. Sic a Cratino apud Plut. dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite, allusione facta ad Homericum Jovis Epith. νεφεληγερέτης, quasi caput extollens. E κεφ. & ἀγείρω.

Κεφαλικὸς, ὴ, ὸν, capitalis, ad caput pertinens.

Κεφαλικῶς, *Adv.* capitaliter. A præc.

Κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, alias γεῦσις, gustus, quia ibi præcipue sentitur. Poll.

Κεφαλῖνος, ου, ὁ, Cephalinus, piscis. A κεφ.

Κεφάλιον, ου, τὸ, capitulum. 2) caput. Dim. a κεφαλή.

Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus. 2) capitulum. 3) volumen, liber, in N. T. Ab eod.

Κεφαλισμὸς, οῦ, ὁ, simplicium numerorum usque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. qs. a κεφαλίζω.

Κεφαλίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, lapis angularis. A κεφαλή.

Κεφαλοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, cujus caput grave & ponderosum est. E κεφ. & βαρὺς, vel βάρος.

Κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, capitis ligamentum, frontale, retiolum, Gl. Vet. A seq.

Κεφαλόδεσμος, ου, ὁ, idem.

Κεφαλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, capitis figuram sive speciem referens. E κεφ. & εἶδος.

Κεφαλόθλαστος, ου, ὁ, ἡ, caput contusum habens. Hinc τὰ κεφαλόθλαστα, contusiones capitis. E κεφ. & θλάω, *tundo*.

Κεφαλοκρούστης, ου, ὁ, caput pulsans, feriens, ut vinum fortius. E κεφ. & κρούω, *pulso*.

Κεφαλόρριζος, ου, ὁ, ἡ, radicem habens capitatam. E κεφ. & ῥίζα.

Κέφαλος, ου, ὁ, cephalus, piscis, mugil. Gl. Vet. κέφαλος, ἰχθὺς, capito, mugilis. A κεφαλή.

Κεφαλοτομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. A seq.

Κεφαλοτόμος, ον, caput amputans. E κεφ. & τέμνω.

Κεφαλώδης, εος, ὁ, ἡ, caput imitans s. referens. 2) in caput extuberans. A κεφαλή.

Κεφαλωτὸς, ὴ, ὸν, caput habens, capitatus, ut πράσον κεφαλωτὸν, porrum capitatum. Ab eodem.

Κεχαρισμένως, *Adv.* grate, accepte, jucunde, ad gratiam. A κεχαρισμένος.

Κεχαρισμενώτατος, η, ον, gratissimus, jucundissimus, a κεχαρισμένος, a χαρίζεσθαι. Xenoph. κεχαρισμενώτατον, *Adv.* suavissime, idem.

Κεχαριτωμένως, *Adv.* idem. a χαριτόω, *gratiosum reddo*.

Κεχηνότως, *Adv.* ore hiante. A κεχηνὼς, a χαίνω.

ΚΕ'Ω, jaceo. thema inusitatum. Hinc κέονται, κέονται apud Hom. jacent, & κέσκετο, jacebat, imperf. quod formatur a f. 1. κέσω, inus. κέσκω, inus. ἔκεσκον, inus. ἐκεσκόμην, ἐκέσκετο. Hinc & κείω, decubiturio.

ΚΕ'Ω, findo. thema inus. Hinc κείω, findo. Hom. κείων, findens.

ΚΕ'Ω, uro. thema inus. Hinc aor. 1. verbi καίω, uro, ἔκηα pro ἔκηε, ἔκαυσα, part. κείαντες pro κήαντες, καύσαντες. κείομεν pro κήομεν, καύσωμεν, uramus.

ΚΗ'ΒΟΣ, ου, ὁ, animal e genere simiarum.

Κηδαίνω, curo, sollicitus sum. A κῆδος.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, sepultura. 2) adfinitas. A κηδεύω.

Κήδειος, ου, ὁ, cujus curam gerimus. 2) carus, amatus. 3) ad carum, propinquum pertinens. A κῆδος.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, sollicitudo alicujus de alio. A κηδεμών.

Κηδεμονικὸς, ὴ, ὸν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens, curæ caussa factus. 2) qui curam gerit. Ab eod.

Κηδεμονικῶς, *Adv.* sollicite, sedulo. A præc.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit. 2) funeris curator. A κῆδος.

Κήδεος, & κηδεὸς, idem quod κήδειος, & ab eod.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, adfinis, propinquus. 2) socer. 3) gener. Ab eod.

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas. A præc.

Κηδεστικὸς, ὴ, ὸν, ad affinitatem pertinens. A præc.

Κηδέστρια, ας, ἡ, socrus, Gl. Vet. A κηδεστής.

Κήδευμα, ατος, cura. 2) funus. A κηδεύω.

Κηδευτὴς, οῦ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. Ab sq.

Κηδεύω, fut. εύσω, curam alicujus rei gero. 2) funero, curam funeris seu exsequiarum gero. 3) affinitatem contraho, affinis sum. A κῆδος.

Κηδέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, curo, curam gero. Ab eod.

Κήδιστος, carissimus, dilectissimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo. 2) fatigo. 3) exsequias alicujus curo. Ab eod.

Κῆ-

Κῆδος, εος, τὸ, cura, sollicitudo. 2) mœror, luctus, molestia. 3) ærumna, damnum. 4) exsequiæ, funus, parentalia, cura funeris. 5) affinitas. 6) nuptiæ. Hinc Superlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, carissimus, cujus præcipue curam gerimus.

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœstitia. 2) diligentia. A κῆδος.

Κηδόσυνος, ου, ὁ, mœstus. 2) diligens. Ab eod.

Κήδω, mœrore adficio, ango, molestus sum. 2) lædo, noceo. κῆδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat. ἔκηδες, unde novum imperf. *Jon.* ἐκήδεσκον, κήδεσκον. A κῆδος. κήδομαι, v. supr.

Κηδωλὸς, ὴ, ὸν, sollicitus, anxius. Ab eod.

Κηθάριον, ου, τὸ, diminut. A seq.

ΚΗ͂ΘΙΟΝ, ου, τὸ, operculum urnæ, per quod sortes immittuntur: item phimus.

Κηκαδέω, ῶ, convicior, irrideo, Hesych. *si lectio sana est*. A κηκάς.

Κηκάζω, f. άσω, idem & ab eod.

Κηκὰς, άδος, ὁ, ἡ, maledicus, conviciator. 2) improbus, noxius. Epith. vulpis. A κακὸς, *malus*, ut putant.

Κηκασμὸς, οῦ, ὁ, convicium, maledictum. 2) conviciorum ingestio. A κηκάζω.

Κηκίδιον, ου, τὸ, parvula galla, apud Suid. Dim. a κηκίς.

Κηκιδοφόρος, ἡ, gallam ferens, sc. arbor. E seq. & φέρω.

Κηκὶς, ίδος, ἡ, nidor in altum velut saliens. 2) galla. A seq.

Κηκίω, f. ίσω, cum impetu erumpo, saltu sursum feror, ut aqua saliens, sanguis e vena secta &c. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, mansuefacio. A κηλέω.

ΚΗΛΑ͂Σ, hiberna dies. 2) nubes. 3) capra. 4) vulpes.

ΚΗ͂ΛΑΣΤΡΟΣ, ου, ἡ, arbor tarde fructus perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑ͂ΣΤΡΑΙ, ῶν, αἱ, vasa quædam pastoralia. 2) arbores quædam.

Κήλειος, ου, ὁ, vel κήλεος, urens, ardens, calens, splendens. A f. κήσω verbi καίω, *uro*. v. κηλίς.

Κηλήτης, ου, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcendo aliquem capit. A seq.

Κηλέω, ῶ, f. ήσω, lenio, delinio, mulceo, demulceo, & quidem proprie cantus vel rei similis auribus gratæ dulcedine. 2) decipio. 3) noceo.

Κήλη, ης, ἡ, tumor in quacunque parte corporis, in primis 2) tumor scroti, ramex, hernia.

Κηληθμὸς, οῦ, ὁ, aurium delinimentum. A κηλέω.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem. 2) fraus, deceptio. Ab eodem.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipsa mulcendi aures, suavitas auditus aures permulcens. Ab eod.

Κηλήτειρα, ἡ, ad deliniendum apta. v. κηλήτωρ.

Κηλητήριον, ου, τὸ, delinimentum, ad sensus permulcendos, s. animum capiendum &c. A sq.

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens, expiatorius. A κηλέω.

Κηλήτης, ου, ὁ, qui tumore scroti laborat, herniosus. A κήλη.

Κηλητικὸς, ἡ, ὸν, mulcendi vim habens. A κηλέω.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. Ab eod.

Κηλιδόω, ῶ, f. ώσω, maculo, labe fœdo. A κηλίς.

Κηλιδωτὸς, ἡ, ὸν, maculatus. A præc.

Κηλὶς, ῖδος, ἡ, macula. 2) ulcus. 3) cicatrix. 4) nævus. 5) probrum, ignominia.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum, sive telum ligneum, pro κᾶλον, *lignum*.

Κηλὸς, ἡ, ὸν, siccus, aridus, tostus. A καίω.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo. 2) decipio. 3) noceo. 4) subigo feminam. 5) Hesych. precor. A κηλός.

Κηλων, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ, tolleno. 2) equus admissarius.

Κηλώνειον & κηλώνιον, *Jon.* κηλωνήϊον, ου, τὸ, idem. A præc.

Κηλωστὰ, τὰ, lupanaria. A κηλόω n. 4.

Κημὸς, οῦ, ὁ, camus, capistrum, fiscella e vimine. 2) cadus s. urna judiciaria.

Κημόω, ῶ, f. ώσω, capistro, camum impono. A præc.

Κήμωσις, εως, ἡ, fiscellæ seu cami impositio. A præc.

Κῆνσος, ου, ὁ, census. Vox Lat.

Κήρυγμα & κηρύσσω, vid. in κηρ.

ΚΗ͂Ξ, κηκὸς, ἡ, larus, avis quædam; aliis fulica, quibusdam mergus.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortensis. κηπαία, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ similis. Diosc. A κῆπος.

Κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A κηπεύω.

Κήπευμα, τὸ, idem. 2) hortus. Ab eod.

Κηπευτὴς, οῦ, ὁ, hortulanus, Philox. Ab eod.

Κηπευτὸς, ἡ, ὸν, hortensis, in horto satus. A seq.

Κηπεύω, f. εύσω, hortum colo. A κῆπος.

Κηπίδιον, ου, τὸ, hortulus. A seq.

Κηπίον, *vel* κήπιον, ου, τὸ, idem. 2) tonsuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur. Dim. a κῆπος.

Κηποκόμος, ου, ὁ, hortorum curator, hortulanus. E seq. & κομέω, *curo*.

ΚΗ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, hortus. 2) flores, & fasciculi florum. 3) pubes muliebris. 4) tonsuræ quoddam genus.

Κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, hortum colo. A κηπουρός.

Κηπουρικὸς, ἡ, ὸν, ad hortulanum pertinens. A seq.

Κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortorum custos, hortulanus. E κῆπος & οὖρος, *custos*.

Κηπωρικὸς, ἡ, ὸν, olitorius, Gl. Vet. A seq.

Κηπωρὸς, οῦ, ὁ hortulanus, olitor. E κῆπος & ὤρα, *cura*.

ΚΗ͂Ρ, κηρὸς, ἡ, sors, fatum. κῆρες, Parcæ. 2) fatum funestum. 3) fatum, mors. 4) pestis. 5) calamitas, noxa. 6) morbus. Sed κῆρ pro κέαρ, est cor.

Κηραίνω, interimo, corrumpo, noceo. 2) pereo quasi fatali necessitate. A κήρ.

Κηραίνω, animo voluto, sollicite cogito. A κῆρ.

Κηραμύντης, ου, ὁ, mortis propulsator. A κήρ & ἀμύνω, *arceo*.

Κηραχάτης, ου, ὁ, Cerachates, achates ita dictus a cerino colore. E κηρὸς & ἀχάτης

Κηράνθεμον, ου, τὸ, erithace, herba. κὴρ & ἄνθεμον *flos*.

Κηρίαι & κειρίαι, fasciæ sepulcrales. 2) fasciæ lecti. A κήρ.

Κηρέλαιον, ου, τὸ, medicamentum e cera & oleo, cui adfunditur & succus refrigerans. E κηρὸς & ἔλαιον.

Κηρέσιος, fatalis, noxius. Hesych. A κήρ.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ, ἡ, fatis agitatus. 2) qui letifero fato agitatur, quod funesta fata afferunt. E κὴρ & φορέω.

Κηρίζω, f. ίσω, favos confingo, seu struo. 2) cerifico. A κηρίον.

Κήρινθον, ου, τὸ, flos quidam æstivus. A κηρός.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. Ab eod.

Κηρο-

Κηριοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, favi speciem habens. E seq. & εἶδος, *species*.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. A κηρός.

Κηριοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui favos conficit. E praec. & ποιέω.

Κηρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma. A κηρός.

Κηρίφατος, ου, ὁ, ἡ, qui morbo fatali decessit, fato decedens. E κὴρ & φάω, *occido*.

Κηρώδης, ες, ceræ similis colore & odore. A κηρίον.

Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio. E κηρὸς & γονὴ, *generatio*.

Κηρογραφέω, ῶ, f. ήσω, ceris pingo. A κ. & γράφω.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A seq.

Κηρογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui cera seu ceris pingit. κηρόγραφος, cereo colore pictus. E κηρός & γράφω, *pingo*.

Κηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, cera ligatus, cera compactus. E κ. & δετός, *ligatus*.

Κηροδομέω, ῶ, fut. ήσω, e cera ædifico, ceras ædes struo. E κ. & δέμω, *struo*.

Κηροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ceræ similis, vel colore, flavus, vel mollitie &c. mollis. E κ. & εἶδος, *forma*.

Κηρόθι, *Adv.* corde, ex animo. A κῆρ.

Κηροπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, cera compactus. E κηρὸς & πήγνυμι, *pango*.

Κηροπήγιον, ου, τὸ, candelabrum ubi cerei figuntur. Ex iisd.

Κηρόπισσος, ου, ἡ, & ον, ου, emplastrum, unguentum e cera & pice, quo splenium illinitur. 2) splenium tali unguento illitum. Gl. Vet. E κ. & πίσσα, *pix*.

Κηροπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, e cera vel in cera fingo. 2) ceras fingo. A seq.

Κηροπλάστης, ου, ὁ, qui e cera imagines fingit.

Κηρόπλαστος, ου, ὁ, ἡ, cera formatus, cereus. 2) cera compactus.

Κηροποιέω, ceram gigno, de apibus.

Κηροπώλης, ου, ὁ, cerarius. Gl. Vet.

Κηρὸς, ῦ, ὁ, cera.

Κηροτέχνης, ου, ὁ, idem qui κηροπλάστης. E pr. & τέχνη.

Κηροτροφὴς, ές, qui inter miserias educatur, miseriis innutritus. E κὴρ & τρέφω.

Κηροτρόφος, ου, ὁ, ἡ, letum seu mortem adferens, letifer, mortifer. 2) ceram alens. E κὴρ, *mors*, vel κηρὸς, & τρέφω, *alo*.

Κηρουλκὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ad fatum letiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. E κὴρ & ἕλκω, *traho*.

Κηροφορέω, ῶ, f. ήσω, favos fero.

Κηροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, cerea veste indutus.

Κηροχυτέω, ceram fundo, e cera fingo. 2) fingo, v. c. animum. A seq.

Κηρόχυτος, ου, ὁ, ἡ, e cera fusa fictus. E κ. & χέω, *fundo*.

Κηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco, circumlino. 2) lædo, vitio. A κηρὸς vel κὴρ.

ΚΗΡΥΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, & id quod per præconem pronunciatur, edicitur. 2) in sacris, est doctrina, institutio. A κηρύσσω.

Κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus. 2) merces, quæ datur præconi. A κηρύκειος.

Κηρύκειον, ου, τὸ, caduceus. 2) pretium quod datur præconi nuncianti, aut vendenti. A seq.

Κηρύκειος, εία, ειον, ad præconem pertinens. A κῆρυξ.

Κηρύκευμα, ατος, τὸ, præconium. A κηρυκεύω.

Κηρύκευσις, εως, ἡ, munus præconis seu caduceatoris. 2) merces, quæ datur præconi venditionis seu auctionis nomine. Ab eod.

Κηρυκευτικὸς, ἡ, ὸν, ad præconizandum pertinens. A seq.

Κηρυκεύω, f. εύσω, munus præconis obeo. A κῆρυξ.

Κηρυκικὸς, ἡ, ὸν, præconi conveniens, ad præconem pertinens. Ab eod.

Κηρύκιον, ου, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρυκοφόρος, ου, ὁ, caducifer, Gl. Vet. A præc. & φέρω.

Κηρυκτὴς, ῦ, ὁ, prædicator, Gl. A κηρύσσω.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, præco, caduceator. 2) est etiam nomen ministri sacrorum, apud Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris. 3) sacerdotes ipsi, & quidem principes, apud Corinthios κήρυκες dicti. 4) in libris sacris est doctor religionis Christianæ. 5) piscis quidam, murex. 6) avis quædam, & quidem, ut nonnulli, gallus gallinaceus. A κηρύσσω.

Κήρυξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio. Gloss. Vet. A seq.

Κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo, præconio convoco. 2) præconia voce edico, vel præconis voci subjicio, per præconem vendo. 3) divulgo. 4) invoco deum. Eurip. 5) in sacris libris, doceo.

Κηρώδης, εος, ὁ, ἡ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρός.

Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata. 2) ceratura. 3) unguentum ex oleo & cera. 4) gluten, viscus aurium. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ἡ, ὸν, ceromate unctus. A præc.

Κηρωματιστὴς, ῦ, ὁ, qui ceromate ungit. Ab eod.

Κηρὼν, ῶνος, alveus, in quo apes favos & mella faciunt. A κηρός.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ. 2) inceratio. A κηρόω.

Κηρωτὸς, ἡ, ὸν, ceratus, cera obductus, fucatus. Ab eod.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος vel κητεύω.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus. 2) magnus. Ab eod.

Κητήνη, ης, ἡ, navigium majus. Hes. Ab eod.

Κητόδορπος, ον, balænis pabulum præbens.

Κητοφόνος, ον, balænas occidens. E seq. & φένω, *occido*.

Κῆτος, εος, *contr.* κῆτυς, cetos, cetus, bellua marina, balæna: unde in compositis significationem magnitudinis habet. 2) signum cœleste, Cic. pistrix.

Κητώδης, ες, cetaceus, e cetorum genere. A præc.

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητώεσσα, Lacedæmonis Epitheton, ob magnitudinem. Ab eod.

Κητῷος, ώα, ῷον, cetaceus. Ab eod.

ΚΗΦΗΝ, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.

Κηφήνιον, ου, τὸ, parvus fucus, fœtus fuci. Dim. a præc.

Κηφηνώδης, ες, fuco similis, rapax. Ab eod.

Κηώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans, proprie e suffitu vel aromatibus crematis. A κηόω.

Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, idem & ab eod.

Κιβδηλεία, ας, ἡ, scoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit scoriæ admixtione. 2) quævis adulteratio sive corruptela. A κιβδηλεύω.

Κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui scoria admixta est, adulteratum. 2) adulteratio. A seq.

Κιβδηλεύω, f. εύσω, scoriam admisceo, adultero. 2) corrumpo, depravo. A κίβδηλος.

Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non satis a scoria defæcati. 2) scoria, metallorum fæx. 3) improbitas, depravatio. Ab eod.

Κιβδηλιάω, ῶ, palleo, *proprie* ut aurum adulteratum. A pr.

Κίβδη-

Κίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, cui scoria admixta est, non satis purgatus a faecibus. 2) non sincerus, fucatus, adulterinus.

Κίβισις, & κίβυσις, εως, ἡ, pera, sacculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩΡΙΟΝ, ου, τό, fructus fabae Ægyptiacae. 2) poculi genus. 3) *proprie* loculus fabae. 4) vasis genus, quibus altaria ornantur. 5) umbella, machina obumbrans aram, depravatum e κιβωτίον.

Κιβώτιον, ου, τό, arcula, capsula, scriniolum. Dim. a κιβωτός.

Κιβωτοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui arcas seu cistas conficit, arcarum fabricator.

Κιβωτός, οῦ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, s. crebro motu corporis motacillam imitor, crebro motu agito. 2) muto saepe, de inconstantia consiliorum, vitae &c. A κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvae cancellatae. Gl. Vet. κιγκλις, transenna.

Κίγκλισις, εως, ἡ, crebra & levis agitatio, succussio. A κιγκλίζω.

Κιγκλισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΚΙΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quaedam, cinclus seu motacilla.

ΚΙΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, cidaris, pileus regius Persicus. 2) genus saltationis apud Arcadas.

Κιδαφεύειν, malitiose & vafre agere, more scilicet vulpino. Hesych. A seq.

ΚΙΔΑΦΗ, ης, ἡ, vulpes. Hesych.

Κιδάφιος, fraudulentus, astutus. Hes. A pr.

Κίδαφις, vulpes. Hes. 2) dolosus. Hesych.

Κίδναμαι, dissipor, dispergor, diffundor. ἐκίδνατο, imperf. spargebatur. A seq.

Κίδνημι, dispergo, dissipo. A κεδάω pro σκεδάω, vel κέδω, unde Lat. *scido*, *scindo*.

Κιθάρα, ας, ἡ, cithara. 2) superior pars thoracis ad jugulum. Hippocr. v. κίθαρος.

Κιθαραοιδὸς ου, ὁ, citharoedus. κιθαραοιδότατος, Arist. fidicen peritissimus.

Κιθαρίζω, f. ίσω, cithara cano. κιθαρίζομαι, cithara mihi canitur, cithara aures meae personant. τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur.

Κιθάριον, ου, τό, parva cithara. Dim. a κιθάρα.

Κίθαρις, εως, ἡ, lyra proprie, ut placet grammaticis. Ab eod.

Κιθάρισις, εως, ἡ, citharae pulsatio, citharae cantus. A κιθαρίζω.

Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharae pulsatae sonus, carmen ipsum, quod fidibus canitur.

Κιθαριστήριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quod citharae accinitur. Ab eod.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharista, qui lyra s. cithara canit. 2) dicitur tamen & pro citharoedo.

Κιθαριστικὸς, ή, όν, ad citharistam pertinens. 2) peritus pulsandi citharam. Hinc & ἡ κιθαριστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, peritia canendi cithara. A pr.

Κιθαρίστρια, ας, ἡ, citharistria, femina, quae cithara canit. Ab eod.

Κιθαριστύς, ύος, ἡ, cantus citharae. A κιθαρίζω.

Κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus. 2) citharus, piscis quidam, fidicula. A κιθάρα.

Κιθαρῳδέω, ῶ, f. ήσω, cithara cano. A κιθαρῳδός.

Κιθαρῳδησις, ὁ, cantus citharae, pulsatio citharae. A pr.

Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharae cantus, citharoedica modulatio. A κιθαρῳδός.

Κιθαρῳδικός, ή, όν, citharoedicus, citharae accommodus. Ab eod.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharoedus, qui citharam pulsans simul voce accinit. E κιθάρα & ᾠδὸς, *cantor*.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, *Jonice* pro χιτών, tunica.

ΚΙΚΙ, εως, τό, cici, arbor vel planta Ægyptiaca, sesamum silvestre. 2) genus olei, e granis, fructibus &c. Hinc

Κίκινος, ινη, ινον, ut κίκινον ἔλαιον, oleum cicinum, sive e fructu arboris praedictae factum.

Κίκιννος, ου, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ, vox clamantium noctuarum. Schol. Aristoph.

Κικκαβὴ, ῆς, ἡ, noctua. Sch. Aristoph.

Κικλήσκω, voco, arcesso. 2) appello, nomino. 3) convoco. A καλέω.

Κιχλισμός, οῦ, ὁ, risus, cachinnus. Hesych. pro κιχλισμός.

Κιρνάω, ῶ, misceo. A κεράω.

Κικυμὶς, ίδος, ἡ, noctua.

Κικυμώσσειν, vel κικυμώττειν, caecutire, debili esse visu, ut noctuae interdiu. Suid. Hes.

ΚΙΚΥΣ, υος, ἡ, robur.

Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, festino. Suid. A pr.

Κιλικίζω, f. ίσω, Cilicas imitor. 2) cum Cilicibus facio. 3) sum improbus & truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.

Κιλίκιον, ου, τό, cilicium, vestis e villis hircorum &c. A seq.

Κιλίκιος, ία, ιον, & κιλίκειος, εια, ειον, Cilicius. A κίλιξ.

Κιλικισμός, οῦ, ὁ, caedes e temulentia patrata. Suid. proprie imitatio morum Ciliciorum. A κιλικίζω.

Κίλιξ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus. 2) Cilicius. 3) Filius Phoenicis, a quo genti & regioni nomen inditum putatur.

Κίλισσα, ης, ἡ, quae est e Cilicia. A Κίλιξ.

Κιλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, agaso, Pollux. E κίλλος & ἄγω.

ΚΙΛΛΙΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, ligna tribus suffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quiescere volebant a belli laboribus, tripodes.

Κίλλιος, ία, ιον, asininus. 2) de colore, fuscus. A seq.

ΚΙΛΛΟΣ, οῦ, ὁ, asinus, ap. Dores. Pollux.

Κίμαρις, ἡ, genus quercus, ap. Schol. Theocr.

Κιμβεία, & Κιμβικεία, ας, sordes, avaritia sordida: illud a κιμβὸς, hoc a κίμβιξ.

ΚΙΜΒΕΡΙΚΟΝ, , τὸ, vestimenti genus, Suid. At Aristoph. Hesych. κιμβερικόν.

Κίμβηξ, ηκος, ὁ, animalculum e vesparum vel apum genere. 2) sordidus, nimis parcus, avarus & nimis tenax.

Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod pr. unde κιμβίκεια. v. κιμβεία.

Κιμβὸς, οῦ, ὁ, sordidus, tenax.

Κιμωλία γῆ, terra e monte Cimolo effossa, candida alia, creta, alia ad purpuram colore accedens.

ΚΙΝΑΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus. 2) foetor, quem alae caprarum reddunt. 3) foetor quivis.

Κιναβράω, ῶ, oleo hircinum quid, foeteo. A pr.

Κινάβευμα, ατος, τό, purgamentum foeteus. Hes. quasi a κιναβρεύω, quod est a κινάβρα.

Κινάδιον, ου, τό, vulpecula, Suid. Dim. seq.

Κίναδος, τό, vel ὁ, vulpes. 2) homo vafer & versutus, vulpina mente.

Κινυθίζω, moveo. 2) exili voce lamentor, ap. Hes. A κινέω. v. κινυθμὸς & κίνυθρον.

Κινάθισμα, ατος, τὸ, motus, ſtrepitus multitudinis congregatæ. Æſchyl. Prom.

Κιναιδία, & κιναιδεία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος.

Κιναιδίζομαι, f. ίσομαι, cinædi more me gero, impunitate cinædos imitor. Ab eod.

Κιναίδιον, τὸ, Heſychio ἡ ἴυγξ, motacilla.

Κιναίδισμα, ατος, τὸ, obſcœnitas cinædica. A κιναιδίζομαι.

Κιναιδολογογέω, obſcœne loquor. A ſeq.

Κιναιδολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, turpiloquus, cinædico ſermone utens.

Κίναιδος, ȣ, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius. Philox. κίναιδος, eviratus. E κινέω & αἰδὼς, vel αἰδοῖον.

Κιναιδώδης, ες, cinædicus. A pr.

Κινάμωμον, ȣ, τὸ, vid. κιννάμωμον.

Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carex, Gloſſ. Vet. vid. κυνάρα.

Κινδαλισμὸς, ȣ̃, ὁ, luſus, qui fit paxillis. Pollux: cujus Ed. Nov. κυνδαλισμός. A ſeq.

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, clavus, paxillus. Apud Poll. in Ed. Nov. κύνδαλα & κύνδαλοι.

Κίνδαξ, ακος, ὁ, ἡ, agilis, qui facile huc illuc movetur. Heſ. A κινέω.

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, periclitatio, & periculum ipſum. 2) facinus audax. A κινδυνεύω.

Κινδυνευτέος, έα, έον, periclitandus. Ab eod.

Κινδυνευτὴς, ȣ̃, ὁ, temerarius, qui periclitari ſolet. Ab eod.

Κινδυνευτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſe offert periculis. A præc.

Κινδυνεύω, f. εύσω, in periculum conjicio, in caſum do. 2) periculum adeo, ſuſcipio, ſum in periculo. 3) dimico. 4) periclitor, capitis reus ſum. 5) videor, prope abſum, parum abſum, quin.

Κίνδυνος, ȣ, ὁ, periculum, diſcrimen: in primis prælii. Ab antiquo κύω, pro κινέω, quum res eſt in ancipiti, ut facile impelli utramvis in partem queat. v. κίνδαξ.

Κινδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, periculoſus. A pr.

Κινέω, ῶ; f. ήσω, moveo. 2) moveo loco. 3) agito, quatio. 4) permoveo, exciro, incito. 5) initium facio, incipio, v. c. cantum. 6) ſumo, attingo, v. c. pecuniam. 7) ſubigo ſc. feminam. 8) muto, abrogo. 9) κινεῖσθαι dicuntur & feminæ cum germinare incipiunt, & pulli cum in ovis ſe movere incipiunt. 10) qui appetitu alicujus rei moventur, item 11) qui in aliqua re ſunt ſtudioſi & induſtrii. 12) de ſcortis maſculinis, quæ κινούμενοι dicuntur, ap. Comicum.

Κινηθμὸς, ȣ̃, ὁ, motus. A pr. v. κινηθίζω.

Κίνηθρον, ȣ, τὸ, tudicula, inſtrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt verſantque. Poll. Ab eod. (ſed communis analogia poſtulat κίνητρον.)

Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur. 2) perturbatio.

Κίνησις, εως, ἡ, motus, quo quis movet, & aliquid movetur. 2) inceptum, inſtitutum, ap. Plut.

Κινησιφόρος, ον, movens. A pr. & φέρω.

Κινησίχθων, ὁ, ἡ, terram movens.

Κινητέος, έα, έον, movendus. A κινέω.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.

Κινητὴς, ȣ̃, ὁ, motor. 2) turbator, rerum novarum ſtudioſus. Ab eod.

Κινητικὸς, ἡ, ὸν, movendi vi præditus. 2) turbulentus, ſeditioſus. Ab eod.

Κινητὸς, ἡ, ὸν, qui movetur, mobilis. Ab eod.

Κίνητρον, ȣ, τὸ, vide κίνηθρον.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen in Cilicia naſcens.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari, vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ. 2) calx colorata. 3) coloris genus, vulgo etiam κίνναβαρ dictum. Gl. Vet. & Philox. κιννάβαρις, minium.

Κινναβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarim imitor. A pr.

Κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus. Ab eod.

Κινναβάριος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Κιννάβδαμα, ατος, τὸ, idem quod ſequens.

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, exemplar, quod ſibi proponit plaſtes in effingendo ſimulacro; proplaſma. Suid.

Κινναμολόγος, ȣ, ὁ, avis in cinnamomi ſurculis nidificans. E ſeq. & λέγω, lego.

Κίνναμον, τὸ, cinnamum.

Κινναμώμινος, ον, factus e cinnamomo. Ab ſq.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice eſt.

Κινναμωμοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, cinnamomum ferens. E pr. & φέρω.

Κίνυγμα, ατος, τὸ, quod movetur, jactatur. αἰθέριον κίνυγμα dicitur Prometheus, apud Æſchylum, Caucaſo affixus, quaſi αἰώρημα, quia ſuſpenſus eſt & ſublimis pendet, atque jactatur. Schol. minus recte, ὥσπερ εἴδωλον κρέμαται ὑπὸ τὸν ἀέρα, uti & Euſt. αἴθριον εἴδωλον. A κινύσσω.

Κίνυμαι, moveor. A κινέω, moveo.

ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, inſtrumentum muſicum Phœnicium & Syrium ſoni queruli.

Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. A pr.

Κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funeſtus. Ab eod.

Κινύσσω, moveo, Euſt. A κίνυμαι.

Κνώδαλα, ων, τὰ, feræ beſtiæ.

Κιξαλλεύω, furor. A ſeq.

Κιξάλλης, ȣ, ὁ, fur nocturnus.

Κιονικὸς, ἡ, ὸν, columnaris. A κίων.

Κιόνιον, ȣ, τὸ, columella. Apud Dioſc. purpurarum buccinarumque media pars, circa quam velut columellam reſtæ volumen torquetur. Ab eod.

Κιονὶς, ίδος, ἡ, oris columella, quæ & uva dicitur. Ab eod.

Κιονίσκος, ȣ, ὁ, columella. Dim. ab eod.

Κιονοειδὴς, ές, columnæ ſimilis. Ab eod. & εἶδος.

Κιονόκρανον, ȣ, τὸ, caput columnæ. E κίων & κρανίον, caput.

Κιονοφορέω, fero columnam, ſ. montem, de Atlante. v. κινέω, n. 6.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.

Κιρκήλατος, ον, inſeſtatus ab accipitre perſequente. A κίρκος & ἐλαύνω.

Κιρκήσια, ων, τὰ, ſcil. ἀγωνίσματα, Circenſia, ſ. circenſes ludi. Ab eod.

Κίρκος, ȣ, ὁ, circus, accipitris ſpecies, falco. Gl. Vet. 2) Circus. 3) circulus, annulus.

Κιρκόω, ῶ, f. ώσω, annulo aut circulo in orbem ducto ligo & adſtringo. A pr.

Κιρνάω, ῶ, & κίρνημι, miſceo. A κεράω.

Κιῤῥὸς, ῥὰ, ῥὸν, fulvus, gilvus, luteus.

Κίρσιον, ȣ, τὸ, Cirſium, herba. A κιρσός.

Κιρσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, varicis ſpeciem habens, varicum modo tumens, varicoſus. E κιρσὸς & εἶδος, ſpecies.

Κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicoſus ramex.

Κιρ-

Κιρσὸς, ῦ, ὁ, varix, vena dilatata.
Κιρσώδης, ες, varicis speciem habens, varicosus. A pr.
ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, vermis, qui in frumento & ligno nasci solet, eaque rodit.
Κίσσα, vel κίττα, ης, ἡ, pica, avis. 2) fastidium consuetorum eiborum & absurdorum appetitus, pica, malacia praesertim.
Κισσαβίζω, vel κιττα. picæ vocem imitor. A pr.
Κισσάμπελος, ου, herba quædam.
Κισσανθεμον, ου, τὸ, herba quædam.
Κίσσαρος, ου, ὁ, hedera. A κισσός.
Κισσάω, ῶ, f. ήσω, pica seu malacia laboro. 2) libidinosa sum. 3) vehementer appeto. A κίσσα.
Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex. A κὶς.
Κισσηρώδης, εος, ὁ, ἡ, pumicosus, pumici similis. A pr.
Κισσηνὸς, ἡ, ὸν, hederaceus, hedera vinctus, velut a κισσάω, idem quod κισσόω.
Κισσοβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, hederaceo colore tinctus. E seq. & βάπτω, tingo.
Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A κισσός.
Κίσσιον, ου, τὸ, hedera parva. Ab eod.
Κισσόβρυος, ον, hedera abundans, hedera ornatus. E κ. & βρύω, abundo.
Κισσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, hederæ similis. unde κισσοειδῶς, Adv. hederæ more. E κ. & εἶδος.
Κισσοκόμης, ου, ὁ, hedera redimitus. E κ. & κόμη, coma.
Κισσόπληκτος, ον, hedera, thyrso percussus, furore perculsus divino, Neutr. dithyrambicum, tumidum.
Κισσοποίητος, f. κιττοπ. hederaceus.
Κισσὸς, vel κιττὸς, ῦ, ὁ, hedera.
Κισσοστέφανος, ου, ὁ, ἡ, hedera coronatus.
Κισσοστεφὴς, ὲς, idem. E κ. & στέφω.
Κισσοφορέω, vel κιττοφορέω, ῶ, f. ήσω, hederam gero; hederacea corona redimitus sum.
Κισσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, hederam gestans, hedera redimitus. E κ. & φέρω.
Κισσοχαρὴς, ὲς, hedera gaudens. E κ. & χαίρω.
Κισσοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, hederacea indutus tunica, hedera velut tunica amictus.
Κισσόω, vel κιττόω, ῶ, f. ώσω, hedera orno, hedera corono. κεκισσωμένος, perf. part. pass. hedera redimitus. A κισσός.
Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. 2) poculum quodeunque. Ab eod.
Κισσώδης, εος, ὁ & ἡ, hederaceus, hederæ similis. 2) malacia seu pica laborans. A κισσὸς vel κίσσα.
Κίστη, ης, ἡ, eista, proprie viminea, capsa.
Κιστηφόρος, ὁ, ἡ, v. κιστοφόρος.
Κιστὶς, ίδος, vel κίστις, ιδος, ἡ, idem quod κίστη.
ΚΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, eistus. frutex.
Κιστοφόρος, ου, ὁ, ἡ, cistifer, qui cistam gestat. 2) numus in quo imago cistæ expressa. E κίστη & φέρω.
Κίταρις, εως, ἡ, Cidaris, regium capitis ornamentum, quod & κίδαρις, quod vide.
ΚΙΤΡΙΑ, ας, ἡ, eitria, arbor, malus Medica.
Κίτριον, ου, τὸ, malum citrium. 2) arbor eitria. 3) cortex eitrius. A pr.
Κιτταβίζω, vide κισσαβίζω.
Κιττάω, v. κισσάω.
Κιχάνω, κιχέω, κίχημι, invenio. 2) adsequor, comprehendo. F. 1. κιχήσω, med. κιχήσομαι. κιχήσατο, aor. 1. med. pro ἐκιχήσατο. κιχησάμενοι, præs. part. advenientes. κιχήμεναι pro κιχῆναι inf. deprehendere, assequi.
Κίχησις, εως, ἡ, comprehensio. Hes.
Κίχλη, ης, ἡ, turdus. 2) piscis quidam marinus Syracusii κιχάλη. Athen.
Κιχλίζω, f. ίσω, epulor turdos. 2) indecenter & effusius rideo, de risu lascivientium & libidinosorum. A pr.
Κιχλισμὸς, ῦ, ὁ, turdorum usus in cibis. 2) risus immodicus, eachinnus. A pr.
Κίχορα, τὰ, & κιχόρια, item κιχόρεια, τὰ, olera quædam agrestia, eichorea.
Κιχράω, ῶ, & κίχρημι frequentius, commodo. κιχρὰς, qui utendum dedit, & κιχράμενος, part. qui utendum rogavit. κιχρῶ, commodo, Gl. Vet. κιχρᾶται, mutuatur. Phil. A χράω, idem.
ΚΙΧΩΡΗ, ης, ἡ, eichorium, oleris arvensis species.
Κιχώριον, ου, τὸ, idem. Gloss. Vet. ambuvia. A pr.
Κιχωριώδης, εος, ὁ, ἡ, similis eichorio. Ab eod.
Κίω, vado, eo. κίε pro ᾔειν, imperf. ibat, κιὼν, aor. 2. part. profectus.
Κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna. 2) curculio præter naturam auctus & oblongior, apud Medieos. 3) intersеptum narium carnosum usque ad labrum descendens. 4) κίων, aut potius κιὼν, congregata multitudo bestiolarum frumentum peredentium. Gal. Lex. Hipp. 5) vermis ejusmodi unus. Gal. Lex. Hippocr. 6) alti montes etiam a veteribus κίονες dicti. Eustath.
Κλαγγάζω, clango ut grus. A κλάγγω.
Κλαγγαίνω & κλαγγάνω, elango, ut canis in venatione. Ab eod.
Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, elangor, proprie gruum. 2) anserum. 3) tubarum & cornuum. 4) hominum, præcipue in prælio. 5) suum. 6) eanum in venatione. 7) sagittarum emissarum, item nervi arcus, eum sagitta exploditur. Ab eod.
Κλαγγηδὸν, Adv. eum clangore. A pr.
Κλαγγώδης, εος, ὁ, ἡ, elangori similis. Ab eod.
Κλάγγω, elango, Gl. Vet. elamo, strido, vociferor. aor. 1. ἔκλαγξα. vid. κλάζω.
Κλαγγηστὴς, ἡ, ὸν, vide κλαγγώδης.
Κλαδαρόμματος, ου, ὁ, ἡ, qui mobilibus est oculis. Hes. E seq. & ὄμμα.
Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, epith. oculi. it. hastæ erispantis & vibrantis. 2) fragilis. 3) ramalis. A κλάδος.
Κλαδάσσομαι, vibror, agitor. κλαδασσόμενον αἷμα, sanguis currens, agitatus in tremore. (Empedocles.) A seq.
Κλαδάω, ramulos deputo, pampino. 2) quasso, concutio. A κλάδος.
Κλάδευσις, εως, ἡ, putatio. A κλαδεύω.
Κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator. Ab eodem.
Κλαδευτήριον, ου, τὸ, falx putatoria. A pr.
Κλαδεύω, puto, vites puto.
Κλάδος, ου, ὁ, ramus, proprie tener & flexilis. 2) progenies, poet. & qua patriam, & qua parentes. κλαδὶ, Dat. per metaplasmum quasi a κλὰς, κλαδὸς. fort. a κλάω, frango. v. κλάσις, n. 3. & κλαδάω, item κλῆμα & κλών.
Κλαδώδης, εος, ὁ, ἡ, ramosus. A pr.
Κλαδὼν, ῶνος, ὁ, ramulus. Hes. Dim. ab eod.
Κλάζω, clamo, vociferor, elango, strido. Perf. med. κέκλαγγα, κεκλαγγὼς, part. κεκλαγγυῖα, in foem. clamitans, vociferans. Potest hinc etiam for-

mari ἔκλαγξα, a. 1. inusit. κλάζω, per epenthesin κλάγξω, ἔκλαγξα.

Κλαίω, & Attice κλάω, lacrimor, fleo, ploro, ejulo. 2) deploro, defleo. 3) do pœnas, vapulo, pœnitentia facti ducor. Fut. κλαύσω, κλαύσομαι, & κλαιήσω, κλαήσω.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ἡ, ὀν, mutilatus.

ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, armilla.

Κλαΐξ, αϊκὸς, ἡ, clavis. Vox *Dor.* pro κλεὶς, a κλείω.

Κλάπαι, ῶν, αἱ, grallæ. 2) lignei calcei quivis, e lat. *clava*.

Κλασιβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, glebas frangens. E κλάω & βῶλαξ.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio. 2) fractura. 3) putatio vitium. A κλάω.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, frustum defractum. Ab eod.

Κλαστάω, ῶ, f. ήσω, sarmenta destringo vel amputo. 2) frango. Ab eod.

Κλαστήριον, ου, τὸ, frangibulum. Ab eod.

Κλάστης, ου, ὁ, qui frangit, fractor. 2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλαυθμονὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus. A κλαυθμός. v. κλαυμονὴ, quæ est vitiosa lectio.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus, ploratus. A κλαίω.

Κλαυθμυρίζω & -ίζομαι, fleo, vagio. A pr.

Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, vagitus. A pr.

Κλαυθμώδης, εος, ὁ, ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A κλαυθμός.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, s. fletus. 2) fletus. A κλαίω.

Κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus. Ab eodem.

Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod. v. κλαυθμονή.

Κλαυτιάζω, fleo, ejulo. Ab eod.

Κλαυσείω, ῶ, plorare cupio. 2) strideo, de janua. Ab eod.

Κλαυσιγέλως, ωτος, ὁ, fletus cum risu permixtus, lacrimæ risui intermixtæ.

Κλαυσίθυρος, ὁ, ἡ, Epith. cantilenæ, quam exclusus amator ad januam canit. E κλαίω & θύρα.

Κλαυσίμαχος, ὁ, in pugna plorans, timidus. E κλαίω & μάχη.

Κλαύσιμος, flebilis, Gl. Vet. A κλαίω.

Κλαυστικὸς, ἡ, ὀν, idem quod sequens.

Κλαυτὸς, ἡ, ὀν, lacrimabilis. Ab eod.

Κλάω, v. κλαίω.

Κλάω, f. άσω, frango. κλασθεὶς, aor. 1. pass. κεκλασμένος, perf. pass. fractus.

Κλεεινὸς, ἡ, ὀν, inclitus, illustris, celeber. Hes. A κλέω, *celebro*.

Κλεεννὸς, idem, pro κλεινός.

Κληδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A κλέος.

Κλειδίον, ου, τὸ, clavicula, Dim. a κλείς.

Κλειδοποιὸς, οῦ, ὁ, clostiarius, Gl. Vet. E κλεὶς, & ποιέω. v. κλειθροποιός.

Κλειδοῦχος, ου, ὁ, ἡ, clavem habens, claviger. Ex eod. & ἔχω.

Κλειδοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos clavium, æditumus.

Κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obsero. A κλείς.

Κλείδωμα, ατος, τὸ, sera. A pr.

Κλείδωσις, εως, ἡ, obseratio. Ab eod.

Κλείζω, f. ίσω, celebro. A κλέος.

Κλειθρία, ας, ἡ, rima januæ. Gl. Vet. κλειθρίαι, rima. A κλείω.

Κλειθριώδης, εος, ὁ, ἡ, rimosus, Gl. Vet. A pr.

Κλεῖθρον, ου, τὸ, claustrum, sera. 2) clathrum. Ab eod.

Κλειθροποιὸς, οῦ, ὁ, claustrarius, Gl. Vet. E pr. & ποιέω.

Κλεῖνος, inclitus, celeber. Hes. A κλέω.

Κλεινόω, claudo. A κλείω, *idem*.

Κλεινὸς, ἡ, ὀν, inclitus, celeber, pro κλεεινὸς. ut δεινὸς pro δεεινός. A κλέω, *celebro*.

Κλεῖος, pro κλέος, *gloria*.

Κλεὶς, ειδὸς, ἡ, clavis. A κλείω, *claudo*.

Κλείσιαι, ῶν, αἱ, fores, vel januæ latæ, per quas etiam jumenta ingrediuntur. Ab eod.

Κλεισιὰς, άδος, ἡ, valvæ, fores. 2) clausura. Ab eod.

Κλείσιον, ου, τὸ, locus, in quo stant boves, stabulum. Ab eod. (vel pro κλίσιον, a κλίνω, a reclinando, vel curvando.)

Κλεισμὸς, οῦ, ὁ, sedes. Ab eod.

Κλειστὸς, ἡ, ὀν, clausus. 2) qui claudi solet. Ab eod.

Κλεῖστρον, ου, τὸ, sera. Ab eod.

Κλεισώρεια, ας, ἡ, claustrum montis, vel montium. E κλείω & ὄρος, *mons*.

Κλειτόπωλος, ου, ὁ, ἡ, equis insignis.

Κλειτοριάζω, f. άσω, idem quod sequens.

Κλειτορίζω, f. ίσω, myrtum muliebrem attrecto. A sq.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in natura muliebri. A κλείω.

Κλειτὸς, ἡ, ὀν, inclitus, celebris, preclarus. A κλείω.

Κλειτύς, v. κλιτύς.

Κλείω, f. είσω, claudo, obsero. κεκλεισμένος, perf. part. pass. clausus. 2) celebro, celebrem reddo. 3) memoro, dico, perhibeo.

Κλειὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Clio, una Musarum. A κλέος, vel κλείω.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus. 2) strategema, occulte factum in utramque partem. A κλέπτω.

Κλεμμάτιον, ου, τὸ, Dim. a κλέμμα.

Κλεμμάδην, *Adv.* furtim. Ab eod.

Κλεμματικὸς, ἡ, ὀν, furax. 2) astutus. Ab eod.

Κλέομαι, celebror. A κλέος.

Κλεόπας, Cleopas. Nomen viri, pro Κλεόπατρος, per Sync. ut Ἀντίπας pro Ἀντίπατρος.

Κλέος, κλέεος, τὸ, gloria, celebritas, splendor nominis. 2) fama, rumor. A κλείω.

Κλέπος, εος, τὸ, furtum. A κλέπτω.

Κλεπτίδιον, τὸ, furunculus. Gloss. Vet. A κλέπτης.

Κλεπτέλεγχος, ου, ὁ, fures arguens, fures deprehendens, ut κλεπτέλεγχος λίθος, apud Diosc. de aetite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. E sq. & ἔλεγχος.

Κλέπτης, ου, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλεπτικὸς, ἡ, ὀν, furax, furtivus, furtis deditus. ἡ κλεπτικὴ, ars furandi. A pr.

Κλεπτίστατος, furacissimus. Superlat. Att. A κλέπτης.

Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax quiddam, apud Aristoph. part. neutr. a κλέπτω.

Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia, astutia. Ab eod.

Κλέπτρια, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης.

Κλέπτω, f. ψω, furor, depeculor, suffuror. 2) occulo, supprimo. 3) clam facio aut dico. 4) fallo, decipio. perf. κέκλοφα, κεκλοφὼς, furatus. pass. κεκλεμμένος, furreptus. κλαπεὶς, aor. 2. deceptus.

ΚΛΕ'ΤΑΣ, τὸ, mons altus, jugum, apud Lycophr.

Κλεψίαμβοι, carminis genus, apud Alcmanem, Hesych. At Polluci κλεψίαμβος, inter instrumenta musica, quæ pulsantur.

Κλεψιμαῖος, αία, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.

Κλεψίνοος, *contr.* κλεψίνους, ου, ὁ & ἡ, aliud in pectore clausum habens, aliud in lingua promtum, qui aliud mente occulit, quam loquitur, seu, qui blanditia verborum alium circumvenit, & ejus mentem quasi furto quodam eripit. v. κλεψίφρων. E κλέπτω & νόος, *mens*, *animus*.

Κλεψίγαμος, ἡ, clandestinas nuptias faciens. Ex eod. & γάμος.

Κλεψιποτέω, ῶ, parce bibendo compotorem fallo. Suid. A sq.

Κλεψιπότης, ου, ὁ, apud Suid. sine expositione, qui fallaciter potat. v. praec. E κλέπτω & πότης, *potor*.

Κλεψίρρυτος, ου, ὁ, ἡ, furtim & per occultos meatus fluens, ut Athenis aquae fontis Clepsydrae. Hes. Ex eod. & ῥύω, *fluo*.

Κλεψίτοκος, ου, ὁ, ἡ, clam pariens. Ex eod. & τόκος, *partus*.

Κλεψίφρων, ονος, ὁ, ἡ, versutus, decipiens, animum occultans. Ex eod. & φρὴν, *mens*. v. κλεψίνοος.

Κλεψίχολος, ου, ὁ, ἡ, bilem occultans, bilem, s. iram occultam habens. Ex eod. & χολὴ, *fel*.

Κλεψίχωλος, ὁ, ἡ, claudicationem occultans.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, clepsydra. 2) fons quidam Athenis. Ex eod. & ὕδωρ.

ΚΛΕΩΝΙΑ, ας, ἡ, cleonia, quibusdam helenium, herba.

Κλήδην, *Adv.* nominatim. A καλέω.

Κληδονέω, idem quod sequens. 2) infamia noto, dicteriis incesso. κληδονέομαι, apud Eurip. in pass. A κληδών.

Κληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor. Ab eod.

Κληδόνισμα, ατος, τὸ, augurium, omen. A pr.

Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.

Κληδουχέω, claves habeo. 2) sacerdos sum. E κλεὶς & ἔχω.

Κληδουχέομαι, infamia notor, dicteriis lacessor. ap. Eurip. vitiose, pro κληδονοῦμαι.

Κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor. 2) omen, divinatio. 3) armilla. A sq.

Κλήζω, f. ήσω, claudo. 2) celebro. 3) voco. Pro κλεΐζω, a κλείω, *claudo*, vel *celebro*.

Κληηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor. A κληδών.

Κλήθρη, ης, ἡ, *Jon.* pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus.

Κλῆθρον, ου, τὸ, claustrum, sera, repagulum. A κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ου, ἡ, alnus, v. κλήθρα.

Κληΐζω, f. ίσω, claudo. 2) celebro. 3) commemoro. 4) voco, appello. v. κλήζω. A κλείω.

Κληῒς, ῗδος, ἡ, Jon. pro κλεὶς, clavis.

Κληϊστὸς, ἡ, ὸν, clausus, qui claudi potest. A κληΐζω.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, sarmentum; flagellum vitigineum, virga vitea. 2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea insigne centurionum erat. A κλάω, *frango*.

Κληματικὸς, ἡ, ὸν, pampineus. A pr.

Κλημάτινος, ίνη, ινον, sarmentitius, e sarmentis factus. Ab eod.

Κληματίον, ου, τὸ, viticula, parvum sarmentum, aut flagellum. Dim. ab eod.

Κληματὶς, ίδος, ἡ, κληματίδες, herbae, quae emittunt κλήματα, flagella, vitigineis flagellis similia. Ab eod.

Κληματῖτις, qs. sarmentaria, herba. A pr.

Κληματώδης, εος, ὁ, ἡ, pampinosus, Gl. Vet.

Κληρικὸς, ἡ, ὸν, qui censetur in clero, clericus. A κλῆρος.

Κληροδοσία, ας, ἡ, distributio, quae fit sorte. 2) id, quod sorte datur. 3) partium divisio. 4) hereditas. E κλῆρος, & δόσις.

Κληροδοτέω, ῶ, f. ήσω, sorte distribuo. 2) heredem scribo. E κλῆρος & δίδωμι.

Κληροδότης, ου, ὁ, qui per sortem dat, qui distribuit agros &c. 2) testator.

Κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, sortito thesmotheta fio. E κλῆρος & θεσμοθέτης.

Κληρονομέω, ῶ, f. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel sum. 2) accipio, sortior, consequor in utramque partem. 3) heredem relinquo. A κληρονόμος.

Κληρονόμημα, ατος, τὸ, hereditas. A pr.

Κληρονομία, ας, ἡ, idem proprie & metaph. Ab eod.

Κληρονομικὸς, ἡ, ὸν, hereditarius. A pr.

Κληρονόμος, ου, ὁ, ἡ, heres. 2) cui sorte aliquid tribuitur, qui aliquid accipit, rem sequitur. E κλῆρος & νέμω, *distribuo*.

Κληροπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, qui sorte distribuitur. E sq. & πάλλω, *agito*, sc. *urnam*, *in qua sortes*.

Κλῆρος, ου, ὁ, sors s. nota, quae in vas conjicitur ad sortiendum, calculi, quibus sortimur. 2) ipsa sortitio. 3) quicquid sortiendo obvenit, omnique sine opera nostra, divinitus & casu, ut 4) portio agri colono data, & κλῆροι, praedia, in quae ager omnis ab initio divisus & distributus fuit. 5) hereditatis pars, hereditas, & hinc 6) facultates. 7) collegium eorum, qui sacris funguntur, velut possessio dei, in sacris. 8) vermiculus infestans apum favos. (A κλάω, *frango*. Antiquitus enim fragmina glebarum aut surculorum in sortibus usurpabantur.)

Κληρουχέω, ῶ, f. ήσω, sorte adsignatum possideo, in sortem accipio. 2) per sortem do. A κληροῦχος.

Κληρουχία, ας, ἡ, adsignatio, qua colonis agri sorte distribuebantur. 2) portio ipsa sorte data. Ab eod.

Κληρουχικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eos, qui sortiuntur, aut qui sorte aliquid obtinuere, colonicus, ut ager. Ab eod.

Κληροῦχος, ου, ὁ, ἡ, qui sorte aliquid sibi attributum possidet. 2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus. 3) qui agros possidendos sorte attribuit, triumvir coloniae deducendae. E κλῆρος & ἔχω.

Κληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte lego. 2) Clericum facio, Clero h. e. Clericis adscribo. κληρόομαι, οῦμαι, sortior, sortes duco. A κλῆρος.

Κλήρωσις, εως, ἡ, sortitio. A pr.

Κληρωτήριον, ου, τὸ, scil. χωρίον, locus, ubi magistratus sorte creantur. 2) locus in theatro, ubi magistratus sorte lecti sedebant. Ab eod.

Κληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui sorte legit. Ab eod.

Κληρωτὶ, *Adv.* sortito, ex sorte. Ab eod.

Κληρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad sortiendum pertinens, ad sortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτὶς, ίδος, ἡ, urna, s. situla, in quam conjiciebantur sortes. Ab eod. v. κληρωτρίς.

Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, sorte lectus, sorte designatus, s. electus. Ab eod.

Κληρωτρὶς, ίδος, ἡ, urna, Philox. Ab eod.

Κληρωτῶς, sortito, Gl. Vet. A κληρωτός.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio. 2) in primis ad coenam, it. ad auxilium ferendum. 3) in jus, diciturque interdum etiam pro πρόσκλησις. 4) in libris sacris dicitur de quovis beneficio divino, quod homini sine ejus opera destinatur, offertur, datur;

tur: item vitæ conditione, sorte: in quo est hebraismus. A καλέω.

Κλητέος, έα, έον, vocandus. Ab eod.

Κλητεύω, fut. εύσω, in jus voco testimonii dicendi caussa, testimonium denuncio. 2) sum κλητὴρ, subscriptor. Ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat. 2) antestatus, testis vocationis in jus, subscriptor. Ab eod.

Κλητικὸς, ὴ, ὸν, appellativus, vocativus. Vox Gramm. A seq.

Κλητὸς, ὴ, ὸν, vocatus. 2) constitutus ad aliquid beneficio alicujus, per hebraismum, cui beneficium divinum oblatum, datum est. A καλέω.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, arcessitor, invitator. 2) præco, viator, minister magistratus jus dicentis. 3) testis, proprie, in jus vocationis, qui potest esse ipse κλητὴρ, viator, qui vocavit. item antestatus: sed deinde testis quivis. Ab eod.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, clibadium, herba quædam, quam nonnulli helxinen vocant.

Κλιβανίτης, ου, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανος.

Κλιβανοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, clibani formam habens. E seq. & εἶδος.

Κλίβανος, ου, ὁ, fornax, in qua hordeum coquitur. 2) fornax quævis. 3) focus.

Κλιβανωτὸν, testaceum, Gl. Vet. A pr.

Κλίμα, ατος, τὸ, inclinatio, declivitas, devexitas. 2) cœli positus certus. 3) terræ tractus, regio.

Κλιμακηδὸν, vel κλιμακιδὸν, *Adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.

Κλιμακίζω, f. ίσω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ appellatur. 2) perverto, detorqueo, delicio. Ab eod.

Κλιμάκιον, ου, τὸ, parva scala. 2) lignum in scala transversum, gradus. Dim. a κλίμαξ.

Κλιμακὶς, ίδος, ἡ, scala parva. 2) femina adulatrix, quæ reginæ in currum adscensuræ dorsum substernebat. Plut. Ab eod.

Κλιμακίσκος, ου, ὁ, parva scala. Dim. ab eod.

Κλιμακόεις, όεσσα, όεν, gradatus, scalæ modo factus. Ab eod.

Κλιμακοφόρος, ὁ, scabillum gestans, per quod ascenditur in equum, currum; genus apparitoris. Ex eod. & φέρω.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, κλιμακτῆρες, scalæ gradus. 2) anni scansiles sive climacterici. Ab eod.

Κλιμακτηρικὸς, ὴ, ὸν, climactericus, ut annus. A præc.

Κλιμακώδης, εος, ὁ, ἡ, gradatus, scalaris, qui fit per gradus. A κλίμαξ.

Κλιμακωτὸς, ὴ, ὸν, idem, conformatus ad modum scalarum. qs. a κλιμακόω.

Κλίμαξ, ακος, ἡ, scala, gradus. 2) instrumentum tortorum. 3) gradatio. Figura rhetorica. 4) palæstræ genus. 5) pars currus.

Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus. Dim. a κλίνη.

Κλίνειος, α, ον, ad lectos pertinens. Ab eod. Demosth.

Κλίνη, ης, ἡ, lectus. 2) lectica. A κλίνω.

Κλινήρης, εος, ὁ, ἡ, lecto adfixus, ægrotus. Ab eod.

Κλινηφόρος, ου, ὁ, ἡ, lectum, sellam ferens. E κλ. & φέρω.

Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus. 2) lecticula. A κλίνη.

Κλινικὸς, ὴ, ὸν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adsurgere nequeat. 2) medicus, qui empirico opponitur: unde ἡ κλινικὴ, sc. τέχνη, medicina methodica. Ab eod.

Κλινὶς, ίδος, ἡ, lectulus. 2) sellula. Ab eod.

Κλινοκοσμέω, ῶ, f. ήσω, lectos triclinii orno.

Κλινοπετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in lectum procumbit, ægrotus. E κλ. & πίπτω.

Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. E κλ. & πήγνυμι, *compingo*.

Κλινοπήγιον, ου, τὸ, locus, ubi lecti compinguntur. Ex iisd.

Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam. κλινοπόδιον, lecti pes, Gloss. Vet. A seq.

Κλινόπους, οδος, ὁ, pes lecti. κλινόποδες, lecti pedes, Gl. Vet.

Κλινοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοποιϊκὴ, ῆς, scil. τέχνη, ars fabricandi lectos. A seq.

Κλινοποιὸς, ὸ, ὁ, ἡ, lectos fabricans, Gl. Vet. grabatarius, lectarius. E κλ. & ποιέω.

Κλινοφόρος, ου, ὁ, lecticarius, Gl. Vet. E κλ. & φέρω.

Κλινότροχον, ου, τὸ, vel κλινότροχος, ου, ἡ, qs. lectirotaria, aceris genus, e quo lecti torno fiebant. 2) rotula, lecti pedi indita. E κλ. & τρέχω, *curro*.

Κλινουργὸς, ὁ, idem qui κλινοποιὸς. E κλ. & ἔργον.

Κλινοχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, lectum amans, piger, deses. E κλ. & χαίρω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, sella apta ad declinandum corpus. 2) lectus. A κλίνω.

Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, vel sella, in qua reclini capite recumbimus. A præc.

Κλίνω, f. ινῶ, inclino. 2) reclino. 3) acclino. 4) deprimo. 5) inclino me. 6) declino, deflecto. 7) reflecto, averto, aor. 1. ἔκλινα, inclinavi. pass. ἐκλίθην, inclinatus sum, jaceo. κεκλιμένος, inclinatus, jacens, situs.

Κλισία, ας, ἡ, locus, in quo recumbitur. 2) casa, tugurium, tabernaculum, tentorium. 3) stabulum. 4) sella discubitoria, aut in qua reclini capite sedemus. 5) lectus. 6) discumbentium classis. A præc.

Κλισιὰς, άδος, ἡ, pl. κλισιάδες, fores. Ab eod. (nisi potius a κλείω.)

Κλισίηθεν, *Adv.* e κλισία. Ab eod.

Κλισίηνδε, *Adv.* in κλισίαν. Ab eod.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία. 2) ovile, caula, stabulum.

Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio. 2) motus militum, in exercitationibus. 3) declinatio, in Grammat. A κλίνω.

Κλισμὸς, ῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere possumus. 2) sella discubitoria. Ab eod.

Κλίτος, εος, τὸ, declivitas, devexitas. οἱ ὁ. v. κλιτύς. Ab eod.

Κλιτὸς, ὴ, ὸν, qui declinatur s. inclinatur. 2) latus. Ab eod.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, declivitas, clivus. Ab eod.

Κλοιὸν, ῦ, τὸ, idem quod seq.

Κλοιὸς, ῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boja, furca. A κλείω.

Κλοιωτὸς, ὴ, ὸν, collari inclusus vel septus. quasi a κλοιόω, quod esset collari induo.

Κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoveo, agito tumultuose, turbulentum reddo. 2) quatio, concutio. A κλόνος.

Κλόνησις, εως, ἡ, concussio, perturbatio. 2) confluxus cum vi, aut strepitu. A præc.

Κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, spina dorsi. Hes. A κλόνος. nam hæc pars corporis in primis concuti & quassari potest.

Κλόνις, ιος, ἡ, venter. Ab eod.

Κλο-

Κλονώδης, όεσσα, όεν, tumultuosus, turbulentus. A seq.

Κλόνος, ου, ὁ, motus tumultuosus, tumultus, ut aquarum undantium, aut arborum a ventis agitatarum. 2) strepitus. 3) concussio.

Κλονώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod κλονόεις.

Κλοπαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλοπή.

Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipsa furandi vel decipiendi actio. A κλοπεύω. v. κλοπία.

Κλοπεύς, έως, ὁ, fur. A κλοπή.

Κλοπεύω, f. εύσω, furor. A κλοπή.

Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Κλοπή, ῆς, ἡ, furtum, subreptio. A κλέπτω.

Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.

Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλόπιμος.

Κλοπιμαίως, furtim, Gl. Vet. A pr.

Κλόπιμος, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. A κλοπός.

Κλόπιος, ου, ὁ, furax, furtivus. 2) subdolus. A seq.

Κλοπός, οῦ, ὁ, fur. A κλέπτω. vid. ἐπίκλοπος.

Κλοποφορέω, ῶ, f. ήσω, furto aufero, furtim expilo. E κλοπή & φέρω.

ΚΛΟΤΟΠΕΥΩ, f. εύσω, latenter furor & subduco tempus. 2) subterfugio, cunctor, tergiversor. 3) verba do, decipio. (videtur verum esse κλοποτεύω, a κλοπότης, κλοπότητος, quod a κλοπός manavit.)

ΚΛΥ'ΒΑΤΙΣ, herba, quæ & helxine, & Lat. parietaria dicitur.

Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.

Κλυδασμός, οῦ, ὁ, fluctuatio. A pr.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda. 2) æstus, tempestas. A κλύζω.

Κλυδωνίζομαι, f. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agitor. A pr.

Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda. 2) fluctus, unda. 3) æstus. Dim. ab eod.

Κλύζω, f. ύσω, abluo, eluo, lavo. 2) clystere perluo. 3) inundo. 4) sonum, ut fluctus, edo. ἐκλύσθη θάλασσα, aor. 1. pass. turbatum est mare. κλύζεσκον, imperf. Jon. pro ἔκλυζον, lavabant.

Κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi. κλῦτε & per reduplicationem κέκλυτε. v. κλύω.

Κλύσις, εως, ἡ, lavatio. 2) infusio. 3) clyster. A κλύζω.

Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio. 2) ipsa actio abluendi. 3) æstuarium. Ab eod.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, id quo alvus eluitur. 2) ipsum instrumentum, quo illa elutio fit. Ab eod.

Κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyster. A pr.

Κλυτοεργός, οῦ, ὁ, ἡ, inclitus artifex, seu qui res, merces, arma, utensilia parat inclita, quorum fama ad multos, etiam posteros, pervenit. v. κλυτοτέχνης. E κλυτὸς & ἔργον.

Κλυτόκαρπος, ον, præclarum fructum habens.

Κλυτόμαντις, εως, ὁ, inclitus vates.

Κλυτομήτης, ου, ὁ, inclitus prudentia. v. seq.

Κλυτόμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem.

Κλυτόμοχθος, ου, ὁ, ἡ, inclitus laboribus.

Κλυτόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, clarus liberis.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ, ἡ, celeber equis, eques insignis.

Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel κλυτὸς, οῦ, ὁ, ἡ, inclitus, clarus, cujus nomen & res gestæ multorum ad aures pervenere. 2) vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, obstrepens. A κλύω.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celeber artifex, arte clarus. E κλ. & τέχνη.

Κλυτότοξος, ου, ὁ & ἡ, arcu & jaculis insignis. E κλ. & τόξον.

Κλυτόφημος, ον, clarus. E κλ. & φήμη.

Κλύω, audio, exaudio. 2) percipio, sentio. 3) ausculto, obtempero, obedio, morem gero.

ΚΛΩΒΟΣ, οῦ, ὁ, cavea avium. Ex Epigr.

Κλωγμός, οῦ, ὁ, vox, proprie graculorum, tum vero gallinaceorum, itemque equitum. 2) sonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλώζω.

Κλώδωνες, ώνων, αἱ, Bacchæ s. Mænades. Vox Macedonica.

Κλώζω, clamo more graculorum, &c. v. κλωγμός. 2) sibilo. 3) explodo e theatro.

Κλώθω, fut. ώσω, neo. 2) glomero. 3) torqueo. κλώθεσθαι, fato destinari. κεκλωσμένα, perf. fato destinata. v. κλώστω. Hinc

Κλωθὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, Clotho, una Parcarum.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, clivosus, adscensu difficilis, item montuosus. A seq.

Κλῶμαξ, ακος, ὁ, asperitas. A κλώθω.

Κλὼν, ωνὸς, ὁ, ramus, surculus, qui deputari solet. A κλάω. v. dicta ad κλάδος.

Κλώναξ, ακος, ὁ, Hes. Dim. pr.

Κλωνάριον, ου, τὸ, idem, ab eod.

Κλωνίζω, f. ίσω, ramulos, surculos amputo. Suid. Ab eod.

Κλώνιον, ου, τὸ, idem quod κλωνάριον.

Κλωρὸς, οῦ, ὁ, boja, furca. Att. pro κλοιός.

Κλωπᾶσθαι, furari, furtim, clanculum sine strepitu incedere aut aliquid agere, Hesych. A κλώψ.

Κλωπεία, ας, ἡ, furtum. A seq.

Κλωπεύω, f. εύσω, furor. A κλώψ.

Κλωπήϊος, α, ον, furtivus, clandestinus. A κλωπεία.

Κλωπικὸς, ἡ, ὸν, furax. A κλώψ.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, fure patre natus. Ex eod. & πατήρ.

Κλώσκω, neo, Hesych. ubi κλώσκων part. a κλώθω.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum nendo deductum, glomus. 2) fascia, quæ ornatus caussa stolis talaribus additur. Ab eod.

Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, filum nendo deductum. 2) filum Parcarum. 3) ipsa fili deductio. 4) fusus. Ab eod.

Κλωστὴς, οῦ, ὁ, qui stamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.

Κλωστόμαλλος, ον, lanosus, laniger. Ab seq. & μαλλὸς, *vellus*.

Κλωστὸς, ἡ, ὸν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. A κλώθω.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, fur, prædo, grassator, latro, qui vias obsidet, & viatores pecunia vestibusque spoliat. A κλέπτω.

Κμητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus, factus. Hesych. A κάμνω, *laboro*. (pro καμητὸς ab antiquo καμέω.)

Κναίω, scindo. 2) rado. 3) contristo. A κνάω.

Κνηκὸς, ἡ, ὸν, flavus. 2) albus. 3) colore varius. A κνῆκος.

Κνήκων, ωνος, ὁ, cneci colorem habens, i. e. album flavente mistum. Ab eod.

Κνάμπτω, flecto, proprie & tropice. 2) robore vinco. 3) κνάμπτομαι. pass. malis frangor, succumbo. A κάμπτω.

Κνάπτω, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio. Hinc

Κνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus. 2) tomentum e floccis fullonicis. v. κνέφαλον, quæ est vitiosa lectio.

Κναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica. A seq.

Κναφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit & destringit pannos. A κνάπτω.

Κναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo, sum fullo. A pr.

Κναφεῖον, τό, officina fullonis, Jon. pro κναφεῖον, γναφεῖον.

Κναφικός, ή, όν, fullonicus. A sq.

Κνάφος, ου, ὁ, carduus fullonicus. A κνάπτω.

Κνάω, & κνήθω, vel κνάω, f. κνήσω, rado, scalpo, scabo. 2) pruritum moveo, titillo. A κνάω, unde κνίζω, κνίδη, κνῆσις &c.

Κνεφάζω, obscuro, tenebras obduco. A κνέφας.

Κνεφαῖος, αία, αῖον, tenebricosus, caliginosus, obscurus. 2) qui aliquid facit sub tenebras matutinas, vespertinas aut nocturnas. Ab eod.

Κνεφαίως, adv. obscure. A pr.

Κνέφαλλον, ου, τό, tomentum, pulvinus. v. κνάφαλλον, quae melior est lectio. Suid. Hes.

Κνέφας, ατος, τό, caligo, tenebrae. 2) crepusculum. 3) diluculum seu ultima pars noctis.

Κνέφος, εος, τό, obscuritas, umbra, caligo.

Κνήκιον, ου, τό, herba quaedam, linguam mordens. A κνίω. v. κνάω.

Κνήθη, urtica. vid. κνίδη.

Κνηθιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνηθμός, ὁ, ὁ, pruritus. Ab eod.

Κνήθω, f. κνήσω, scalpo, scabo, frico. 2) pruritum moveo, titillo, proprie & metaph. 3) irrito, ad iram provoco, & 4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.

Κνηκίας, niger aut fulvus, aquilae epith. apud Lycoph. A κνῆκος.

Κνηκοειδής, έος, ὁ, ἡ, cneci speciem gerens, cneco similis, Hes. Ex eod. & εἶδος.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus, a colore, ut videtur. Ab eodem.

Κνήκινος, ίνη, ινον, e cneco confectus. A seq.

ΚΝΗΚΟΣ, ου, ἡ, cnecus, herba, flore croceo. Philox. κνῆκος, semen candidum.

Κνηκός, ή, όν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A pr.

Κνηκώδης, εος, ὁ, ἡ, cneco similis. Ab eod.

Κνῆμα, ατος, τό, ramentum, id quod abraditur. 2) pruritus. A κνάω. usitatius κνῆσμα, quod v.

Κνημιαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam pertinens. A κνήμη.

Κνήμαργος, ου, ὁ, qui crassas aut candidas tibias habet. Epith. tauri ap. Theocr. E sq. & ἀργός.

Κνήμη, ης, ἡ, tibia, crus. 2) sura. 3) tibia in rota, radius.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotae. A pr.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui ocreas seu tibialia gestat, ocreatus. E κνημίς & φέρω.

Κνημιδωτός, ή, όν, idem. Gl. Vet. A sq.

Κνημίς, ῖδος, ἡ, tibiale. 2) ocrea. 3) rotae radius. A κνήμη.

Κνημοπαχής, έος, ὁ, ἡ, cruris, tibiae, surae crassitudinem aequans. Ex eod. & πάχος.

Κνημός, οῦ, ὁ, pars montis, quae a pede ipsius adscendit. 2) locus saltuosus. Ab eod.

Κνησάω, prurio. A κνήθω.

Κνησιάω, ῶ, idem. Ab eod.

Κνῆσις, εως, ἡ, fricatio, frictio, rasura. A κνάω.

Κνῆσμα, ατος, τό, idem quod κνῆμα.

Κνησμονή, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus. 2) prurigo. A κνάω vel κνήθω.

Κνησμός, οῦ, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod.

Κνησμώδης, εος, ὁ & ἡ, pruritum excitans. A praec.

Κνηστήρ, ῆρος, ὁ, qui radit. 2) radula. A κνάω vel κνήθω.

Κνηστήριον, ου, τό, radula. A pr.

Κνηστιάω, ῶ, prurio. A κνάω.

Κνῆστις, ιδος, ἡ, lanceola. 2) fistula. 3) acus & culter. 2) radula. Ab eod.

Κνηστός, ή, όν, rasus. 2) sectus, concisus. Ab eod.

Κνήστρον, ου, τό, idem quod κνηστήριον.

Κνῆσις, εως, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.

Κνιδάω, ῶ, mordeo. Hes. ubi κνιδᾶται, δάκνεται mordetur. A κνίδη.

Κνιδέλαιον, ου, τό, oleum e grano Cnidio. E κνίδιος & ἔλαιον, oleum.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica. 2) piscis nomen. A κνίζω.

ΚΝΙΔΙΟΝ, ου, τό, atriplex. 2) granum Cnidium.

Κνίδωσις, εως, ἡ, punctura & pruritus, sive uredo, qualis ab urtica excitatur. A κνίδη.

Κνίζα, ας, ἡ, scalptura. A sq.

Κνίζω, f. ίσω, seco. 2) rado. 3) per summa & leviter derado. 4) scalpo. 5) scarifo. 6) pruritum moveo, irrito, sollicito, titillo. 7) urticae in modum pungo, uro. 8) indignationem moveo, molestus sum, sollicitudine adficio sive iracundiae, sive amoris. 9) perdo. Dor. κνίσδω. Theocr. & κνίδδω.

Κνιπεία, ας, ἡ, parsimonia. A κνιπός.

Κνιπός, ος, ὁ, folliculus ulmi vel vitis, in quo nascuntur κνῖπες. E κνίψ, & πίλος.

Κνιπολόγος, ου, ὁ, nomen avis, culicibus, vel etiam vermibus ligna erodentibus infestae, qs culicilega. Ex eod. & λέγω. Al. κνιπολόχος, quod iis insidietur.

Κνιπός, parcus, necessariis etiam abradens quid, tenuiter vivens. κνιπός, cupidus, Philox. A κνίψ.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo sicca. Galen. Lex. Hippocr. Ab eod.

Κνίς, κνιδός, urtica, Philox. A κνίζω.

Κνῖσα. Vid. κνίσσα.

Κνίσδω, v. κνίζω.

Κνίσμα, ατος, τό, vellicatio. 2) pruritus. 3) ignes, quibus amantum pectora uruntur. 4) punctiuncula malevolentiae, simultatis, vindictae. A κνίζω.

Κνισμός, οῦ, ὁ, pruritus, prurigo. 2) pruritus Venereus. 3) dissidium & jurgium inter amantes. Ab eod.

Κνισμώδης, εος, ὁ, ἡ, pruriens. A pr.

Κνισολοιχός, idem quod κνισσολοιχός.

Κνίσσα, sive κνίσα, ης, ἡ, nidor, arvinae s. pinguedinis alius incensae fumus. 2) odor & vapor e carnibus, quae torrentur aut assantur. 3) ipsa pinguedo, arvina aut adeps.

Κνισσάριον, vel κνισάριον, ου, τό, Suid. Dim. a pr.

Κνισσάω, vel κνισάω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio seu repleo. 2) vaporo, suffio, de sacrificantibus. 3) fumo corrumpo. Ab eod.

Κνισσήεις vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidori similis. Ab eod.

Κνισσηρός, vel κνισηρός, ρά, ρόν, idem & ab eod.

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, qui nidorem sectatur, parasitus.

Κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, idem.

Κνισσολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, liguritio, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat. 2) liguritio quaevis. A seq.

Κνισσολοιχός, vel κνισολοιχός, ὁ, ὁ, liguritor, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. E κνίσσα & λείχω.

Κνισσότερος, ου, ὁ, nidoris appetentior, gulosior, quasi a κνισσός, quod esset *liguritor*, *gulosus*.

Κνισσόω, vel κνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod κνισσάω.

Κνισσώδης, εος, ὁ & ἡ, nidorosus, nidore plenus. A κνίσσα.

Κνισ-

Κνισωτὸς, ὴ, ὸν, idem. A κνισόω.

Κνιςὸς, ὴ, ὸν, conciſus, conſectus. A κνίζω. v. κνιςές.

Κνίδος, ος, τὸ, urtica. Heſych.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna rodens. 2) culex.

Κνοὴ, ῆς, ἡ, ſtrepitus axis, rotæ, vel pedum. Heſych. Conf. κνυζάω & κνύζω.

Κνόος, contr. κνοῦς, ου, ὁ, idem. Heſych.

ΚΝΥ͂, res minima.

Κνύζα, ας, ἡ, ſcabies, prurigo. 2) conyza, cunilago. A κνύζω.

Κνυζάω & κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, proprie, ut canis queribundum ululatum edens. 2) gannio, vel queribunde vel adulatorie. 3) vagio. A pr.

Κνυζέω, ῶ, idem. Ab eodem.

Κνυζηθμὸς, οῦ, ὁ, gannitus canis adulatorius & queribundus. 2) ploratus ſeu vagitus infantis. 3) rugitus. A κνυζάω.

Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.

Κνύζομαι, idem quod κνυζάω. A κνύζα.

Κνυζόω, ῶ, f. ώσω, ſcabie infeſto ſeu deturpo. 2) deturpo, deformo. Ab eod.

Κνύζω, rado, ſcalpo. apud Hippocr. ἔκνυζεν, aor. 1. Dor. ſonuit. item gannio. A κνύω.

Κνῦμα, ατος, τὸ, ſcalptura. Ab eod.

Κνύος, ου, τὸ, ſcabies, prurigo. 2) perditio, corruptio. Ab eod.

Κνύω, f. ύσω, rado, ſcalpo. A κνάω.

Κνώδαλον, ου, τὸ, beſtia quævis, & marina & terreſtris: proprie marina ſec. Grammaticos. Dim. κνωδάλιον.

Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuſpis ſeu acies gladii. 2) dentale in venabulo quod hominem ab apro tuetur. Ab ὀδών.

Κνώσσω, profunde dormio. 2) ſterto. 3) cubo.

Κνὼψ, ωπὸς, ὁ, ἡ, cæcus, Suid. At apud Nicandrum κνώπεσσι, quod eſt pro κνωψὶ, Schol. exponit φαλαγγίοις.

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, ſtolidus, amens.

Κοέω, ῶ, audio, intelligo. κοεῖ, audit.

Κοβαλεία, ας, ἡ, impoſtura, quæ fit joco, deceptio ludicri ſpeciem habens. 2) adulatio doloſa hominis improbi. A ſq.

Κοβαλεύω, decipio, impono, ſum κόβαλος.

Κοβαλίας, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία.

Κοβαλίκευμα, ατος, τὸ, deceptio, impoſtura, aſtutum & doloſum facinus. A ſeq.

Κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.

Κόβαλος, ου, ὁ, vafer, maleficus, adulator, impoſtor. 2) dæmon quidam: (Noſtri quoque Germani dæmonas ejuſmodi, ludificatione & irriſione hominum gaudentes, *Cobalròs* vel *Coboltos* appellant.)

ΚΟ'ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, ſcurra, dicax, Heſych. κόβειρα, ἡ, femina dicax.

Κογγος, ου, τὸ, Dim. a ſeq.

Κόγχη, ης, ἡ, concha, oſtreum marinum & aquatile. 2) menſura conchæ capacitatem æquans. 3) vaſculum in modum conchæ cavatum. 4) oculi cavum.

Κογχίον, ου, τὸ, conchula. Dim. a pr.

Κογχίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, conchites, lapis. Ab eod.

Κογχοειδὴς, ὲς, conchæ ſimilis. A κόγχη & εἶδος.

Κόγχος, ου, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.

Κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κόγχη.

Κογχυλευτὴς, οῦ, ὁ, piſcator conchyliorum. quaſi a κογχυλεύω.

Κογχύλιον, ου, τὸ, conchylium, concha, murex; conchæ genus menſæ æque inſtruendæ, ac veſtibus inficiendis aptum. 3) lana ſ. veſtis conchylii cruore infecta. 4) teſta oſtrei. A κογχύλη.

Κογχυλιώδης, εος, ὁ, ἡ, conchyliatus. 2) conchylii formam habens. A pr.

Κογχυλιωτὸς, ὴ, ὸν, muricatus, Gl. Vet. quaſi a κογχυλιόω, quod eſt a κογχύλιον.

Κοδομεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A ſeq.

Κοδομεὺς, έως, ὁ, qui hordeum frigit & torret. A κοδομεύω.

Κοδομεύτρια, ας, ἡ, femin. præc.

Κοδομεύω, hordeum frigo ac torreo. 2) in furno vel vaſe frigo. A ſq.

ΚΟΔΟΜΗ', ἡ, ſerva, ab opere torrendi hordei. Heſych.

Κοδράντης, ου, ὁ, quadrans, ſ. quarta pars aſſis. Vox Latina.

Κοέω, ῶ, intelligo, ſentio, pro νοέω.

Κόθορνος, ου, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi & utrique ſexui aptum. Inde homo inconſtans, mutabilis in horas, verſipellis, & temporibus ſerviens.

Κοθάρεις, ἡ, vulpes, Heſ.

Κόθουρος, ου, ὁ, ἡ, caudam abſcondens. 2) fucus, quia aculeum abſcondit. quaſi κύθουρος, a κεύθω & οὐρά. v. κολουρος.

KOI', vox grunnientium porcellorum, apud Ariſtoph. unde κοΐζω, [illegible] ίξω, grunnio, apud eund.

Κοιάζω, f. σω, pignus do, pignore dato compono. A κοῖον, *pignus*.

Κοικύλλειν, circumſpectare, apud Ariſtophan. ubi alii aliter.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo; it. curvo. A κοῖλος.

Κοίλανσις, σεως, ἡ, excavatio. 2) cavitas. A pr.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, item, mare. κοιλάδες, cavernæ, A κοῖλος.

Κοιλέμβολον, ου, τὸ, acies cava, aciei modus, cum duplicis phalangis poſteriora cornua conjuncta ſunt, anteriora disjuncta. E κοῖλος & ἐμβολή.

Κοιλία, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. A κοῖλος.

Κοιλιακὸς, ὴ, ὸν, cœliacus, alvinus, qui excrementa ſemicocta & fluida ſubito reddit. A pr.

Κοιλίδιον, ου, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.

Κοιλιοδαίμων, cui venter deus eſt, qui in gula & ventre ſummum bonum ponit.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, ventrale, vinculum, quo venter revincitur.

Κοιλιόδουλος, ου, ὁ, ἡ, ventris ſervus, ventri deditus.

Κοιλιολυσία, ίας, ἡ, ventris ſolutio, ſ. reſolutio. E κοιλία & λύσις.

Κοιλιοπώλης, ου, ὁ, qui vendit ventres & omaſa.

Κοιλιοφορέω, f. ήσω, gravida ſum. Epiph.

Κοιλιώδης, εος, ὁ, ἡ, ventrioſus, ventris ſpeciem habens. A κοιλία.

Κοιλόπεδος, ου, valles habens, Epith. terræ, agri. E κοῖλος & πέδον.

Κοιλογάστωρ, ορος, ὁ, magnum ventrem habens, item flexum magnum, ut circulus. E κ. & γαστήρ.

Κοιλοκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, tempora capitis cavata habens.

Κοῖλος, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus. Dicitur etiam de partibus rerum, in quibus eſt cavum, ut κοίλη ναῦς, ſentina, carina. Hinc τὸ κοῖλον, ου, cavum, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.

Κοιλοσταθμέω, ῶ, f. ήσω, fornico, camero. οἱ ὁ. A ſeq.

Κοιλόσταθμος, ου, ὁ, ἡ, cava habens ſtabula. i. e. ſtabu-

ſtabula fornicata, vel habitans in ejuſmodi ſtabulo. *οἱ ὁ*.

Κοιλοφωνία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in ſpecu obſcuratur, & quaſi in receſſu auditur. A ſeq.

Κοιλόφωνος, ου, ὁ, ἡ, qui qſ. cavo ore loquitur, h. e. obſcure, a κ. & φωνή.

Κοιλασυρία, ας, ἡ, Cœleſyria, regio Aſiæ inter montes.

Κοιλοστόμαστος, ὁ, ἡ, valde capax. epith. vaſis &c. E κ. & στόμα.

Κοιλότης, ητος, ἡ, cavum. A κοῖλος.

Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis ſum, oculi mihi receduut. A ſq.

Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum profunditas. A ſq.

Κοιλόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui cavia eſt oculis, cujus oculi ſubſidunt, receſſerunt.

Κοιλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, concava folia habens. E κ. & φύλλον.

Κοιλόω, ῶ, f. ώσω, cavo, Gl. Vet. A κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum. 2) ulcus in cornea tunica oculi. 3) mare, it. alveus fluminis. A pr.

Κοιλῶπις, ἡ, cava adſpectu, cava, Epith. v. c. petræ in qua eſt ſpelunca. A ſq.

Κοιλωπός, ὁ, ὁ, idem. E κ. & ὤψ.

Κοιμάω, ῶ, f. ήσω, ſopio. 2) in lecto colloco. κοιμάομαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratia. 3) dormio, obdormio. 4) morior. hebr. κεκοιμημένοι, mortui, perf. part. κοιμηθείς, ſopitus, aor. 1. 5) dicitur & ſopire tropice, v. κοιμίζω n. 2.

Κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A pr.

Κοίμησις, εως, ἡ, ſomnus. 2) mors, obitus. Ab eod.

Κοιμητήριον, ου, τὸ, cœmeterium, locus, in quo dormitur. 2) locus, in quo humana corpora humantur. (Sed hoc ſenſu ſolummodo a ſcript. Chriſtianis uſurpatur, qui mortem pro ſomno habebant, unde aliquando cuique ſit rurſus evigilandum.) Ab eod.

Κοιμίζω, f. ίσω, ſomnum induco, ſopio. 2) opprimere vim alicujus rei & frangere, ut iræ, fluctuum, venti. A κοιμάω.

Κοιμιστής, ῦ, ὁ, qui ſopit. A pr.

Κοινεῖον, & κοινεῖον, ου, τὸ, lupanar: caupona. A κοινός.

Κοινῇ, *Adv.* communiter, in commune. Ab eod.

Κοινολογέομαι, οῦμαι, colloquor cum aliquo, ſermones confero. E pr. & λόγος.

Κοινοβιακός, ἡ, ὸν, κοινοβιακοί, qui & ſimul habitant, & eodem vitæ genere utuntur. A κοινόβιον.

Κοινοβιάρχης, ου, ὁ, cœnobiarcha, abbas. E ſq. & ἀρχή.

Κοινόβιον, ου, τὸ, cœnobium, id eſt, vitæ communis ſocietas, communis monachorum habitatio. A ſq.

Κοινόβιος, ου, ὁ, ἡ, confors, Philox.

Κοινοβότης, ητος, conſortium, Gl. Vet. A pr.

Κοινοβουλέω, ῶ, f. ήσω, communiter conſulto, conſilia confero. A ſq.

Κοινοβούλος, ὁ, ſenator, Heſ. Ex κοινὸς & βουλή.

Κοινοβουλία, ας, ἡ, commune conſilium, voluntatis communicatio. A pr.

Κοινοβούλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κοινογαμία, τὰ, communes & promiſcuæ nuptiæ, connubium. E κ. & γάμος, *nuptiæ*.

Κοινογενής, έος, ὁ, ἡ, qui communis eſt generis, ut mulus ex aſino & equa. E κ. & γένος.

Κοινογονία, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali. v. ἑτερογονία.

Κοινοδημεί, *Adv.* vulgo, publice. E κ. & δῆμος.

Κοινοδήμιον, ου, τὸ, publicum, Suid. Ex iisd.

Κοινοδίκαιον, ου, τὸ, concilium publicum.

Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. E κ. & δρόμος, *curſus*.

Κοινολαΐτης, ου, ὁ, plebejus. E κ. & λαός.

Κοινολεκτέω, vulgari ſermone utor. E κ. & λέγω.

Κοινόλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, communem lectum habens. Epith. conjugum. E κ. & λέκτρον.

Κοινολέκτως, *Adv.* vulgari ſermone, communi lingua. E κ. & λεκτός, *dictus*.

Κοινολεχής, έος, ὁ, ἡ, idem quod κοινόλεκτρος. E κ. & λέχος, *lectus*.

Κοινολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι. v. κοινολογ. E κοινὸς & λόγος.

Κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium. A pr.

Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio, conſultatio. Ab eod.

Κοινονοημοσύνη, ἡ, civilitas, animus civilem & communem ſe præbens. E κ. & νόημα.

Κοινοπαθής, έος, qui alienis rebus commovetur, humanus. E κ. & πάθος.

Κοινόπλοος, contr. κοινόπλους, ου, ὁ, ἡ, cui cum aliquo navigatio eſt, navigationis ſocius.

Κοινοποιέομαι, οῦμαι, commune facio, communico.

Κοινόπους, οδος, ὁ, ἡ, communi & ſocio pede iter faciens.

Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & conſortem me præbeo. E κ. & πράττω, *facio*.

Κοινοπραγία, ας, ἡ, conſpiratio, ſocietas in re aliqua peragenda, ſocietas conſilii. Ex iiſd.

Κοινός, ἡ, ὸν, communis, publicus. 2) pervulgatus, vulgaris, tralatitius. 3) ſocietate gaudens. 4) æquus, juſtus, de judice. 5) facilis, comis, ut lat. communis. 6) profanus, impurus, immundus, per hebr. Hine & τὸ κοινὸν, ſc. δίκαιον, vel τὰ κοινά, reſpublica, univerſitas, commune commodum.

Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, conſortium. 2) ſocietas. 3) ſimplicitas, lenitas, facilitas. A pr.

Κοινότοκος, ου, ὁ, ἡ, communi partu editus.

Κοινοτροφικός, ἡ, ὸν, ad communem victum pertinens.

Κοινοφαγία, ἡ, crimen judaicum, ſi quis vetito cibo veſceretur. Joſ. E κοινός, *profanus*, & φάγω, *edo*.

Κοινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors, ſimilis animi. E κ. & φρήν, *mens*.

Κοινοχρησία, ας, ἡ, communis uſus, publica utilitas. E κ. & χρῆσις, *uſus*. (Niſi potius ſit κοινοχρεσία.)

Κοινόω, ῶ, f. ώσω, communico, impertio. 2) conſero cum aliquo, communico cum aliquo. 3) inquino, polluo, in ſacris libris, per hebraiſmum.

Κοινών, ῶνος, ſocius, ſociatus, conjunctus. Xenoph. Ab eod.

Κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, in commune venio, commune aliquid habeo, *in utramque partem*, particeps ſum, communico. 2) conſueſco cum aliquo. 3) conſentio cum aliquo in re aliqua, velut opinione &c. 4) ſacræ cœnæ, i. e. SS. Euchariſtiæ particeps fio, ad ſacram cœnam accedo. 5) ad ſacram cœnam admitto, ſacram cœnam alicui miniſtro. A κοινωνός.

Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, ſocietas. 2) commercium cum femina. A pr.

Κο-

Κοινώνισσα, ἡ, idem & ab eodem.

Κοινωνητικὸς, ἡ, ὸν, societatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, ut v. c. morbum, luem &c. Ab eod.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, consortium, societas, communicatio, participatio. 2) concubitus, ap. Jos. 3) beneficentia, eleemosyna, officium caritatis. 4) cœna sacra. A κοινωνός.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, communis, communionis s. societatis amans. 2) facilis ad communicandum, liberalis. 3) ad communionem pertinens. 4) qui ad SS. Eucharistiam admittitur, non excommunicatus. Ab eod.

Κοινωνικῶς, *Adv.* communicatis inter se bonis suis, amice, concorditer. A praec.

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, socio, Gl. Vet.

Κοινωνὸς, ὁ, ὁ ἢ ἡ, cui est communitas, socius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, *Adv.* communiter, vulgo, in commune, simul, una, publice, uno animo. Ab eod.

Κοινωφέλεια, ἡ, vide κοινωφελία.

Κοινωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, communem adferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis.

Κοινωφελία, ας, ἡ, communis utilitas. A pr.

Κοινωφίλιμος, ου, ὁ, ἡ, idem quod κοινωφελής.

ΚΟ'ΙΞ, ικος, ὁ, coix, species plantæ. 2) vas farinarium ex arborum corticibus.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. E Κοῖος & γίνομαι, nascor.

Κοῖον, τὸ, pignus. Hes.

Κοιρανέω, ῶ, f. ήσω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo: item excello. A κοίρανος.

Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium. Ab eod.

Κοιρανίδης, ου, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius, principalis. A sq.

Κοίρανος, ου, ὁ, princeps, imperator, dominus. A κῦρος. penes quem est τὸ κῦρος, potestas ratum aut irritum quid habendi, vetandi & jubendi. Nam veteres υ & οι promiscue in scribendo habebant.

ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, Cœsyra, femina Athenis, nobilis & dives, sed luxu diffluens, & arrogans.

Κοισυρόομαι, οῦμαι, nobilitate & divitiis superbio. A pr.

Κοιτάζω, in lecto colloco. κοιτάζομαι, sum in cubili, cubo. A κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum, vel in lecto est. Hinc τὸ κοιταῖον, ου, lustrum ferarum. Ab eod.

Κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.

Κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus. 2) concubitus. 3) ipsum cubandi tempus. 4) cista. Men. Poll.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus. 2) parva cista, arcula, capsula. 3) capsa vestiaria. κοιτίδες, cunæ, Gl. Vet. A præc.

Κοιτοποιτὴς, οῦ, ὁ, cubicularius. E κοίτη & ποιεῖν, struere. (vel potius κοιτωνίτης, a κοιτὼν, præfectus τῷ κοιτῶνι. v. paulo post.)

Κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη. 2) somnus. 3) pisciculus quidam fluviatilis sub saxis latens. A κοίτη.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus, domus, ubi sunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod.

Κοιτώνιον, τὸ, idem quod sq. & ab eod.

Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum. A κοιτών.

Κοιτωνίσκος, ου, ὁ, idem. 2) parvus lectus, lectulus. Dim. ab eod.

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius. Gl. Vet. Ab eod.

Κοιτωνοφύλαξ, cubiculi custos.

Κοκκάζω, accino, onomatopœja.

Κόκκαλος, ου, ὁ, strobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος.

Κοκκίζω, f. ίσω, grana eximo. A κόκκος.

Κοκκοβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, cocco tinctus. E seq. & βάπτω, tingo.

Κόκκινος, ίνη, ινον, coccineus, cocco tinctus. A κόκκος.

Κοκκίον, ου, τὸ, pilula. Dim. ab eod.

Κοκκοθραύστης, ου, ὁ, avis quædam, Hes. Ex eod. & θραύω, a frangendis baccis.

Κόκκος, ου, ὁ, granum pomorum & similium, bacca. 2) pilula apud Medicos. 3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur. 4) ἡ, frutex, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur. 5) testiculus, item muliebria. 6) mica, particula minuta.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, vel κοκύαι, ῶν, avi & majores. Hesych.

Κοκκύζω, f. ύσω, coccyzo, canto ut cuculus. 2) gallus gallinaceus. A κόκκυξ.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus. Ex eod. & μηλέα.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum. Ex eod. & μῆλον.

Κοκκύμηλος, ου, ἡ, prunus, Gl. Vet. Ex iisd.

Κοκκυμηλὼν, ῶνος, ὁ, prunetum, Gl. Vet. A præc.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κόκκυ, cuccu. 2) piscis quidam. 3) grossus caprifici arboris. 4) galea, galerus. 5) collis. 6) herba quædam. 7) os in imo sacri ossis.

Κόκκων, ωνος, ὁ, granum cnidium, granum mali punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸν, baccatum, granatum, Philox. quasi a κοκκόω, grano, unde granatus.

Κοκύαι, vide κοκκύαι.

ΚΟ'ΛΑ, ης, ἡ, venter. Dat. plur. ταῖς κόλαις, Suid. At τὰ κόλα, Hes. offa, membra. v. κῶλα.

Κολαβεῖν, buccellam devorare, deglutire. A sq.

Κόλαβος, ου, ὁ, offula, buccea parva. A κόλον.

Κολαβρίζεσθαι, saltare. A κόλαβρος.

Κολαβρίζειν, lascive saltare, irridere. Ab eod.

Κολαβρισμὸς, οῦ, ὁ, lasciva saltatio: irrisio. A præc.

ΚΟ'ΛΑΒΡΟΣ, ου, ὁ, porcellus. 2) cantio lasciva, qua κολαβρίζοντες utebantur.

Κολάζω, f. άσω, punio, castigo. 2) reprimo, coerceo, moderor, tempero, ut vinum aqua infusum, κολάζειν τὴν γαστέρα, gulam & ventrem compescere, tenuiter & temperanter atque caste vivere. v. κόλασις. κεκολασμένος, perf. pass. punitus. 3) de oratione, copiam nimiam & redundantiam minuere, castigare.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, adsensio, blandimentum, illecebræ. A κολακεύω.

Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio. Ab eod.

Κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum est. Ab eod.

Κολακευτὴς, οῦ, ὁ, blandus, Gl. Vet. Ab eod.

Κολακευτικὸς, ἡ, ὸν, adulatorius, adsentatorius, adulandi peritus. A præc.

Κολακευτικῶς, *Adv.* adsentatorie, adulatorie. A præc.

Κολακεύω, fut. εύσω, adulor, adsentor, adulationibus capio vel decipio. κολακευθεὶς, aor. 1. pass. blanditiis tentatus. A κόλαξ.

Κολακία, ἡ, adulatio. Ab eod.

Κολακικὸς, ἡ, ὸν, adulatorius, adsentatorius. 2) adulandi peritus, peritus adsentator. A pr.

Κολακικῶς, *Adv.* adsentatorie, adulatorie. A pr.

Κολακίς, ίδος, ἡ, adsentatrix. Κολακίδες dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum & principum, quæ & Κλιμακίδες.

Κόλαξ, ακος, ὁ, adulator, adsentator. 2) parasitus. Aut ἀπὸ τὸ κολλᾶσθαι ab affectatione, & quasi adglutinatione, aut ἀπὸ τῦ κόλυ, a bucella, quam adulator cœnipeta sectator.

Κολαπτὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum lapicidarum, malleo simile, sed rostratum, scalprum. A seq.

Κολάπτω, f. ψω, tundo, tundendo excavo, incido, scalpo. κεκολαμμένος, perf. pass. excavatus, sculptus.

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, punitio, castigatio, supplicium. 2) amputatio arborum luxuriantium. A κολάζω.

Κόλασμα, ατος, τὸ, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.

Κολασμὸς, ῦ, ὁ, pœnæ inflictio, punitio. 2) moderatio, refrenatio. Ab eod.

Κολαστήριον, υ, τὸ, locus supplicii, vel ubi fontes torquentur. 2) instrumentum aptum ad pœnas inferendas. 3) carcer. 4) ipsa pœna: quodcunque temperando, coercendo & reprimendo adhibetur, inservit. A seq.

Κολαστήριος, υ, ὁ, ἡ, aptus ad infligendas pœnas. A κολάζω.

Κολαστὴς, ῦ, ὁ, punitor, castigator. 2) vindex, ultor. 3) tortor. Ab eod.

Κολαστικὸς, ἡ, ὸν, q. d. punitorius, pœnas infligens. 2) moderandi, coercendi vim habens. A præc.

Κολαφίζω, f. ίσω, alapam alicui infringo, colaphum infliga. Gl. Vet. κολαφίζειν, depalmare. A κόλαφος.

Κολάφισμα, ατος, τὸ, colaphi incussio. 2) ipse colaphus, alapa. A præc.

Κόλαφος, υ, ὁ, colaphus, alapa. A κολάπτω.

Κολεόπτερος, υ, ὁ, ἡ, cujus pennæ involucro crustaceo, velut vagina quadam includuntur. E κολεὸς, *vagina*, & πτερὸν, *ala*.

Κολεὸς, ῦ, ὁ, vagina, culeus, loculus.

Κολεραὶ ὄϊες, oves glabræ seu brevem lanam habentes, apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, ῶ, proculco.

Κολίανδρον, coliandrum, Gloss. Vet. Schol. Aristoph. κολίανδρον dictum ait τὸ κορίαννον, quod est coriandrum.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, υ, ὁ, piscis quidam.

Κόλιξ, v. κόλλιξ.

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, avis quædam, galgulus.

Κόλλα, ης, ἡ, gluten. *Ion.* κόλλη.

Κολλαβίζω, f. ίσω, impingo. 2) κολλαβίζειν, ludere ludum, quo unus manibus oculos tegit, alius percussum rogat, utra manu percusserit. A κόλλαβος.

Κολλαβισμὸς, ῦ, ὁ, lusus κολλαβιζόντων.

Κόλλαβος, υ, ὁ, epitonium chordarum, verticillus lyræ. 2) panis genus. A κόλλοψ.

Κολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino. 2) adjungo firmius. κολλάομαι, ῶμαι, adjungor, adhæresco, consector. Partic. κολλώμενος, adhærens. κεκολλημένος, perf. pass. A κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus, conglutinatus. Ab eod.

Κόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum. A κολλάω.

Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, Gl. Vet. 2) applicatio cucurbitulæ. 3) Figura rhetorica. Ab eod.

Κολλητήριον, υ, τὸ, glutinatorium. Ab eod.

Κολλητὴς, ῦ, ὁ, glutinator. 2) concionator. Ab eod.

Κολλητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conglutinandi.

Κολλητὸς, ἡ, ὸν, glutinatus, glutine compactus.

Κολλίκιος, α, ον, epith. panis. A κόλλιξ.

Κολλικοφάγος, qui κόλλικας vorat. Aristoph. Comice. Vide seq.

Κόλλιξ, ικος, ὁ, panis rotundus. 2) pastillus.

Κολλομελέω, ῶ, carmina conglutino & conciono. verbum comicum Aristoph. E κόλλα & μέλος.

Κολλοπίζω, f. ίσω, claviculis s. verticillis intendo. A κόλλοψ.

Κολλοποδιώκτης, υ, ὁ, qui pueris exoletis & durioribus inhiat. Eust. v. & καλοποδιώκτης.

Κολλοπεύω, f. εύσω, conglutino. A κόλλοψ.

Κολλούριον, υ, τὸ, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum & teres, quo fistulis induci possit. Vid. κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis s. cervicibus boum aut ovium. 2) puer exoletus & callosus, s. supra ætatem libidinans. 2) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.

Κολλυβιστὴς, ῦ, ὁ, trapezita, numularius, qui numis permutandis quæstum facit. A κόλλυβος.

Κολλυβιστικὸς, ἡ, ὸν, ad rem numulariam pertinens. A præc.

Κόλλυβος, υ, ὁ, vel κόλλυβον, υ, τὸ, genus numi minuti. 2) permutatio pecuniæ. 3) fenus permutatæ pecuniæ, *l'agio*.

Κολλύρα, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, frustulum panis. 2) panis cinere coctus.

Κολλυρίζω, f. ίσω, opus pistorium facio, placentas coquo. A præc.

Κολλύριον, υ, τὸ, collyrium, medicamen oculorum, e spodio, coloris cinerei. 2) quodvis medicamentum oculorum. 3) materia, quæ adhibebatur ad resignandas litteras, ne fraus sentiretur.

Κολλυρὶς, ίδος, ἡ, collyris. Dim. a κολλύρα.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, avis quædam.

Κολλώδης, εος, ὁ, ἡ, glutinosus, tenax. A κόλλα.

Κολόβιον, υ, τὸ, subucula, Gl. Vet. A κολοβός.

Κολοβανθεῖν, florem minutulum habere.

Κολοβανθὴς, έος, ὁ, ἡ, minutulum florem habens, s. edens. E κολοβὸς & ἄνθος.

Κολοβοκέρωτος, ον, altero cornu truncatus, s. fractum cornu habens. Ex eod. & κέρας.

Κολοβόκερκος, υ, ὁ, ἡ, cauda mutilatus.

Κολοβόπους, οδος, ὁ, ἡ, truncus pedibus.

Κολοβόῤῥιν, vel κολοβόῤῥις, νος, ὁ, ἡ, cui nasus præcisus, qui mutilo est naso.

Κολοβὸς, ῦ, ὁ, ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A κολούω, *amputo*, vel κόλος, *fractus*.

Κολοβόσταχυς, υος, ὁ, ἡ, spicis truncatus. 2) brevem ferens spicam.

Κολοβότης, ητος, ἡ, q. d. decurtatio, cum aliquid curtum, mancum, truncatum aut mutilum est, defectio. A κολοβός.

Κολόβουρος, υ, ὁ, ἡ, cauda truncatus, Hes. Ex eod. & οὐρά.

Κολοβόω, ῶ, f. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Ab eod.

Κολοβώδης, εος, ὁ, ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens. Ab eod.

Κολόβωμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod mutilum aut truncum est, quidquid alicui membro deest. A κολοβόω.

Κολ-

Κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.

Κολοβωτὴς, ῦ, ὁ, mutilator. a) in loquendo ultimas syllabas supprimens. Ab eod.

Κολοιᾷν, de graculorum clamore. Poll. A κολοιός.

Κολοιάρχης, α, ὁ, præfectus excubitorum & custodum, apud Aristoph. per jocum. A seq.

Κολοιὸς, ῦ, ὁ, graculus, monedula. a) impudenter loquax.

Κολοιώδης, εος, ὁ, ἡ, graculo similis. A præc.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocasia. a) ejus fabæ radix.

Κολοκάσιον, ῦ, τὸ, idem.

Κολόκυμα, ατος, τὸ, fluctus surdus, qui nullum strepitum edit, sive nullam vim, quamvis magnus, habet. a) apud Comicos homo, qui magno molimine nihil agit. E κόλον (nisi potius κοῖλον) & κῦμα, *fluctus*.

Κολόκυνθα, κολοκύνθη & κολοκύντη, ας, ἡ, cucurbita.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus. A præc.

Κολοκύντη, ης, ἡ, vide κολόκυνθα.

Κολοκύντιον, ῦ, τὸ, cucurbitula. Dim. a pr.

Κόλον, ῦ, τὸ, cibus. a) intestinum, pro κῶλον.

Κόλος, ὁ, ἡ, ον, (seu κολὸς) fractus, truncatus.

Κολοσσαὶ, vel potius Κολασσαὶ, ῶν, αἱ, Colossæ urbs Asiæ minoris.

Κολοσσαῖος, αία, αῖον, colossæus, qui colossum æquat, colosso par. A κολοσσός.

Κολοσσαεὺς, & Κολασσαεὺς, έως, ὁ, Colossensis, plur. κολοσσαεῖς. A Κολοσσαὶ, vel Κολασσαί.

Κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, colossicus. A Κολοσσός.

Κολοσσοβάμων, ὁ, statuarius, apud Lyc. Ab eod. & βαίνω.

Κολοσσὸς, ῦ, ὁ, colossus, statua ingens.

Κολοσσουργία, ας, ἡ, colossi structura. E pr. & ἔργον, *opus*.

Κολοσυρτὸς, ῦ, ὁ, strepitus sarmentorum, quum per terram trahuntur. a) turba, tumultus. E κόλον, *mutilum*, & σύρω, *traho*. (vel a κολὸς, quod olim etiam strepitum, fremitum, videtur significasse, ut e κολῳάω & κολῳὸς colligitur.)

Κολουραῖος, α, ον, cavus. epith. petræ. ap. Callim.

Κολούριον, cauda truncum. E Suid. Ab eod.

Κόλουρις, vulpes. Supra κεδοῦρις.

Κόλουρος, ῦ, ὁ, ἡ, cauda mutilus. a) circuli duo in doctrina sphærica, secantes se mutuo in polis mundi & per puncta æquinoctialia & solstitialia transeuntes, ita dicti, quod eorum pars, f. quasi cauda, semper sub horizonte latet. E κόλος & ὀρά.

Κόλουσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio. A κολούω.

Κόλουμα, ατος, τὸ, fragmentum recisum. Hes.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, colutea, arbor.

Κολούω, f. σω, decurro, amputo, trunco. 2) imminuo, retundo, debilito. A κόλος.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, fastigium, apex. 2) summa manus, finis. Asiæ min. olim urbs. Unde Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius. Κολοφωνία, resina. Gl. Vet. Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix.

Κολπίας, ῦ, ὁ, sinuatus. A κόλπος.

Κολπίζω, f. ίσω, sinuo. Ab eod.

Κολποειδῶς, in formam sinus. E seq. & εἶδος.

Κόλπος, ῦ, ὁ, sinus, gremium, sinum efficiens.

Κολπόω, ῶ, f. ώσω, in sinus contraho, sinum efficio. A præc.

Κολπώδης, εος, ὁ, ἡ, sinuosus, obliquus. Ab eod.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, sinuatum, sinuato volumine collectum. A κολπόω.

Κόλπωσις, εως, ἡ, sinuatio, collectio in sinum. Ab eod.

Κολπωτὸς, ἡ, όν, sinuatus. Ab eod.

ΚΟ'ΛΥΘΡΟΝ, ῦ, τὸ, colythrum, planta.

Κολυμβὰς, άδος, ἡ, urinatrix, natatrix. a) oliva in muria natans, quæ & ἁλμάς & φθινοπωρίς dicitur. A seq.

Κολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato. a) urinor, aquas subeo. A κόλυμβος.

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, ubi natare possumus, natatio, piscina. a) baptisterium. A pr.

Κολύμβησις, εως, ἡ, natatio. Ab eod.

Κολυμβητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq.

Κολυμβητὴς, ῦ, ὁ, natator, urinator. Ab eod.

Κολυμβητικὸς, ἡ, ὸν, natandi peritus. A præc.

Κολυμβὶς, ίδος, ἡ, urinatrix. a) avis quædam.

Κόλυμβος, ῦ, ὁ, urinator. a) natatio. 3) avis quædam.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, colytea, arbor. v. κολουτέα.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, Colchicum, herba venenata.

Κολῳάω, ῶ, tumultuor, do turbas. a) vociferando perstrepo, more graculorum garrio. A κολῳὸς pro κολοιός.

Κολῴιον, ῦ, τὸ, idem quod κολῳὸς, Hes.

Κολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus. a) montium fastigium. A κολωνός.

Κολωνοειδὴς, ὲς, collis figuram habens. Ab eodem, & εἶδος, *species*.

Κολωνὸς, ῦ, ὁ, idem quod κολώνη.

Κολῳὸν, ῦ, τὸ, idem quod seq.

Κολῳὸς, ῦ, ὁ, tumultus, perturbatio. A κολοιός.

Κομαίθος, ῦ, ὁ, ἡ, flavam habens cæsariem. E κόμη & αἶθος, *flamma*.

Κόμαρον, ῦ, τὸ, fructus arbuti. 2) arbutum. A seq.

Κόμαρος, ῦ, ὁ, ἡ, arbutus.

Κομαροφάγος, ῦ, ὁ, ἡ, qui arbuteis fructibus vescitur. E pr. & φαγεῖν, *comedere*.

Κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus sum, comam alo. a) abundo, ornatus sum. 3) effero me, glorior & me jacto, magnifice de me sentio, superbio. κομόωντες, poet. pro κομῶντες, κομόωντος, comantes, part. præs. κομόωσι, poet. pro κομῶσι, κομόωσι, 3. pl. præs. ind. sibi placent, gloriantur. A κόμη.

Κομβολύτης, ῦ, ὁ, qui crumenas resecat & aufert, Hes. E seq. & λύω.

Κόμβος, ῦ, ὁ, nodus, in culmis & arundine. a) nodus ad ornatum in vestitu. 3) marsupium, nodus, ligamentum crumenæ.

Κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo, necto, Gloss. Vet. 2) κομβώσασθαι, vestiri, indui, accingi. A pr.

Κόμβωμα, ατος, τὸ, vestitus, amictus: quia nodis constringitur. a) ornamentum, Suid. A præc.

Κομέω, ῶ, curo, curam gero. a) nutrio, alo. κομέεσκε, curabat, imperf. *Jon.* pro ἐκόμεε, ἐκόμει.

Κόμη, ης, ἡ, coma, comta hominis cæsaries & curiosius culta. a) coma, i.e. frondes arboris, herbarum, &c. 3) herba quædam.

Κομήτης, ῦ, ὁ, comans, comatus, crinitus. 2) sc. ἀστὴρ, Cometa, stella comata. A κομάω.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio. a) portatus, vectio, vectura. 3) advectio. 4) accessio. 5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.

Κομιδῇ, *Adv.* perquam, valde, admodum, nimis, oppido. Dat. adv. a κομιδή.

Κομίζω, curo, alo, foveo. a) porto, veho, fero, apporto, adveho. 3) duco, deduco. 4) effero, sc. sepeliendi caussa. At κομίζομαι, *in media* etiam,

iam, accipio, recipio, fero, velut præmium consequor, aut pecuniam, mihi debitam, numeratam accipio, fero. 2) sumo mihi, ut pœnam ex aliquo, item emendo. 3) recipio me, revertor. 4) proficiscor. κομίσομαι, *Attice* κομιοῦμαι, κομιῶ, recipies, auferes. κομισθεὶς, aor. 1. pass. portatus, vectus: hinc

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus. Hes. A præc.

Κομιστὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus. 2) deductor.

Κομιστὴς, οῦ, ὁ, curator. Ab eod.

Κομιστὸς, ἡ, όν, allatus. Ab eod.

Κομίστρια, ας, ἡ, curatrix. A κομιστής.

Κόμιστρον, ου, τό, præmium, quod datur portatori. A κομίζω.

Κόμμα, ατος, τό, segmen, fragmentum. 2) incisum, incisio. 3) pars orationis uno aut duobus verbis constans. 4) nota, s. signum nummo impressa. A κόπτω.

Κομματικὸς, ή, όν, commaticus, commatis & incisis constans, in quo crebra sunt incisa seu commata, brevissimæ sententiæ. A præc.

Κομματικῶς, *Adv.* crebris commatibus. A præc.

Κομμάτιον, ου, τό, parvum segmentum. Dim. a κόμμα. apud Scholiastas Comicorum, κομμάτιον χορῶ.

ΚΟ'ΜΜΙ, τό, gummi. Nomen indecl. 2) *in specie* gummi Arabicum.

Κομμιδώδης, ου, ὁ, ἡ, gummosus, gummi referens. A præc. v. κομμιώδης.

Κομμίζειν, gummi speciem præbere. Ab eod.

Κομμιώδης, ου, ὁ, ἡ, gummosus, gummi referens. Ab eod.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, ornatus nimis quæsitus & supervacuus, nitor fucatus & adscititius, fucus, mangonium. Ab eod.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curiosiorem adhibeo, fuco, proprie & tropice, unde κομμᾶν, inf. præs. & κομμῶσαι, aor. 1. κομμωθεῖσα, aor. 1. pass. ornata. A præc.

Κόμμωμα, ατος, τό, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur. 2) cultus muliebris exquisitior. 3) ornatus orationis exquisitior & fere in deteriorem partem. A præc.

Κόμμωσις, εως, ἡ, ornatus & cultus corporis orationisve exquisitior & mollior. Ab eod.

Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, mangonizandi corporis, & tropice, orationis exquisitius ornandæ atque pingendæ artifex, mango. Ab eod.

Κομμωτίζω, f. ίσω, curiosius orno. A præc.

Κομμωτικὸς, ή, όν, aptus ad formæ lenocinia. 2) ad cultum exquisitiorem pertinens. 3) tropice κομμωτικοὶ dicuntur, in oratione omni modo ornatum exquisitum captantes, & talis oratio κομμωτικὴ, ornatus κομμωτικὸς, & κομμωτικὸν, quicquid exquisitis ornamentis curiosius excultum est. Ab eod.

Κομμωτικῶς, *Adv.* nimis comte. A præc.

Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix. A κομμωτής.

Κομμωτρίδιον, ου, τό, calamistrum s. aliud instrumentum aut medicamentum, quo crines componuntur. Ab eod.

Κομοτροφέω, ῶ, f. ήσω, comam alo. E κόμη & τρέφω, *alo*.

Κομπάζω, f. άσω, magnopere me jacto, insolenter & fastose me gero. 3) *proprie* strepitum s. sonitum edo. A κόμπος.

Κόμπασμα, ατος, τό, id ipsum, quo gloriamur. A præc.

Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, elatio, insolentia verborum. Ab eod.

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Κομπαστικὸς, ή, όν, jactabundus. A præc.

Κομπαστικῶς, *Adv.* jactanter. A præc.

Κομπέω, ῶ, f. ήσω, crepo, strepo, crepito, edo strepitum, qualem aper acuens s. collidens dentes, aut æs percussum. 2) jacto, glorior. A κόμπος.

Κομπηρὸς, ρὰ, ρόν, jactans se, jactabundus. A pr.

Κομπολακέω, inaniter strepo. Hinc imperf. apud Aristoph. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν, at non inaniter loquebar.

Κομπολακύθης, ου, ὁ, magna sonans, jactator tumidus, gloriosus, vox Aristophanea. E κόμπος & λήκυθος, *ampulla*. (vel ληκέω, *crepo*.)

Κομπορρήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui se grandibus verbis jactat, tumidus jactator. E κόμπος & ῥῆμα, *verbum*.

Κόμπος, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes. 2) strepitus, crepitus quivis. 3) sonitus, qui a saltantibus pulsando pedibus terram editur. 4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, ostentatio, insolentia. A κόπτω.

Κομπὸς, οῦ, ὁ, jactator, jactabundus. A præc.

Κομποφακελορρήμων, ονος, ὁ, ampullis & grandi verborum compositione utens, strepens tumida magniloquentia. Vox Aristoph. E κόμπος, φάκελος, *fascis*, & ῥῆμα, *vox*. (quasi jactator verborum ita grandium, ut sunt fasces, aut ita graviter strepentium, ut baculi.)

Κομπώδης, εος, ὁ, ἡ, jactans sui, jactabundus. Hinc τὸ κομπῶδες, εος, jactantia. A κόμπος.

Κομπωδῶς, *Adv.* jactanter. A præc.

Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, subtilitas, festivitas, lepos. 2) vafrities. A κομψεύω.

Κόμψευμα, ατος, τό, scite, venuste dictum aut factum. Ab eod.

Κομψευριπιδικῶς, *Adv.* scite & eleganter, Euripidis more. Vox Aristophan. E κομψὸς & Εὐριπίδης.

Κομψεύομαι, scite seu festive aliquid facio, aut dico. 2) scite & urbane cavillor, jocor. 3) scitus & facetus esse cupio, affecto venustatem. 4) jacto me, ac vendito. κεκομψευμένον, perf. pass. scite & eleganter compositum, dictum. A κομψός.

Κομψευτὸς, ή, όν, ornatus, festivus, lepidus. A præc.

Κομψοεπὴς, έος, ὁ, ἡ, facetus, verbis elegans. Ex eod. & ἔπος, *verbum*.

Κομψοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, scitus, elegans, festivus. Ex eod. & πρέπω.

Κομψὸς, ή, όν, scitus, elegans, bellus, venustus, lepidus, facetus, festivus. 2) loquaculus, garrulus. 3) vafer, versutus. 4) plenus jactantiæ & ostentationis. (Ab κόμω vel κέμω obsoletis, *pecto*.)

Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, festivitas. 2) argutia, subtilitas. A præc.

Κομψῶς, *Adv.* scite, lepide, festive. Ab eod.

Κοναβέω, ῶ, f. ήσω, resono, sonum reddo. A κόναβος.

Κοναβηδὸν, *Adv.* cum sonitu. Ab eod.

Κοναβίζω, f. ίσω, resono. A seq.

Κόναβος, ου, ὁ, sonitus, strepitus.

ΚΟ'ΝΔΥ, υος, τό, poculum barbaricum, Persicum, certe Asiaticum, decem cotylarum.

Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex. A κόνδυλος.

Κονδυλίζω, f. ίσω, digitis in condylum contractis verbero: pugnum impingo, pugno cædo. Ab eodem.

Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, talitrum : plaga pugno incussa. A praec.

Κονδυλόομαι, οῦμαι, intumesco, extubero tuberis modo in juncturis digitorum. Ab sq.

Κόνδυλος, ου, ὁ, digiti articulus & junctura, s. nodus & curvatura, qua digitus flectitur. 2) tuber in digitorum junctura. 3) pugnus. 4) ictus, qui fit pugno. Gloss. veteres: κόνδυλοι articuli. κόνδυλος, colaphus, talitrum, pugnus.

Κονδυλώδης, εος, ὁ, ἡ, nodos & tubera in digitorum juncturis referens. A pr.

Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale est nodorum in juncturis digitorum. Ab eod.

Κονέω, ῶ, festino, propero, curro, ministro, famulor. Hesych. usitatum in compositione, ut ἐγκονεῖν, διακονεῖν. 2) sentio, novi. A κοέω.

Κονὴ, ῆς, ἡ, ministerium. 2) caedes; ab obsoleto κένω, occido.

Κονίτης, ου, ὁ, minister, famulus, Hes. A pr.

Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis. 2) cinis. 3) lixivium. 4) calx, tectorium; albarium. Gl. Vet. A κόνις.

Κονίαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarinm s. tectorium. κονιάματα, circumlitiones, Gl. Vet. A κονιάω.

Κονίασις, εως, ἡ, albarii s. tectorii operis inductio. Gl. Vet. tectorium. Ab eod.

Κονιατὴς, οῦ, ὁ, & κονιάτης, ου, ὁ, qui opere albario parietes tegit. Philox. dealbator, tector. Ab eod.

Κονιατὸς, ἡ, ὸν, albario & tectorio opere inductus, calce illitus. A seq.

Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adspergo. 2) calce induco vel obduco, calce dealbo. 3) cerussa ungo, fuco. κονιῶμαι, in pulvere volutor, dealbor, & alicubi active, tectorio induco. κεκονιαμένος, perf. pass. pulverulentus, dealbatus.

Κονιέω, ῶ, pulverem excito, moveo. Vulg. Leg. A κόνις.

Κόνιζα, v. κόνυζα.

Κονίζω, f. ίσω, pulvere impleo, respergo, foedo. κονίζομαι, in pulvere volutor, versor. 2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor. κεκονισμένος, perf. pass. pulverulentus, festinans. 3) est etiam perire, interfici. v. κονίω.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, cunila, herba, quae & origanum Heracleoticum dicitur.

Κόνιον, ου, τὸ, pulvis. A κόνις.

Κονίπους, οδος, ὁ, ἡ, cujus pedes in pulvere versantur, pulvere respersi sunt. 2) calceamenti genus. Vid. κονίπους. E κόνις & ποῦς.

Κονιορτόπους, οδος, ὁ, ἡ, idem. κονιορτόποδες ἀγροῖκοι, ἐργάται, rusticani operarii, agricolae. Hes.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, pulvis, pulvis excitatus & in aerem levatus. 2) homo squalidus & illuvie laborans. (vel potius levis, inconstans, multarum & alienarum rerum satagens, blatero, nugis & adulatione sua cuique molestus.) E κόνις & ὄρω, excito.

Κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, Gl. Vet. κονιορτοῦμαι, pulveresco, Gl. Vet. A pr.

Κονιορτώδης, εος, ὁ & ἡ, pulverulentus, Gl. Vet.

Κόνιος, pulvereus, ut ζάλος κόνιος. A κόνις.

Κονιόω, ῶ, pulverem excito. Ab eod.

Κονίπους, οδος, ὁ & ἡ, cujus pedes in pulvere versantur. κονίποδες, calceamenta quaedam. E κόνις & πούς, pes.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis. 2) cinis. 3) lixivium.

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum. κόνιδες, lendes.

Κονίσαλος, vel κονιόσαλος, ου, ὁ, ἡ, pulvis motus, pulvis excitatus. Gl. V. pulvisculus. 2) pudendum s. numen Priapi. A κόνις, pulvis.

Κονιστήριον, ου, τὸ, locus, in quo athletae decertaturi pulvere se conspergebant, oleo antea peruncti. A κονίζω.

Κονιστικὸς, ἡ, ὸν, qui in pulvere volutari solet. Ab eod.

Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in qua se exercebant athletae. 2) cavum pulvereum, in quo se volutant aves. Ab eod.

Κόνιστρον, ου, τὸ, idem. A seq.

Κονίω, pulverem excito, pulvere impleo, oblino, oblino pulvere. κονίομαι, in pulvere volutor, ad pugnam me paro athletarum more. κονισάμενος, aorist. 1. med. volutatus in pulvere. κεκονιμένος, perf. pass. pulverulentus. A κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, connarus, arbor apud Alexandrinos.

Κοννῶ, novi. ap. Aeschyl. pro κονῶ.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba, mentum barbatum, alicubi junctum voci ψέλιον, armilla, videtur tale ornamentum significare. Est Κόννος sive potius Κόννας & Κοννᾶς & nomen proprium Citharoedi pauperis misterique; unde proverb. Κόννα ψόφος, pro quo ridicula apud Aristoph. Κόννα ψῆφος, de re, s. homine nihili.

Κοννόφρων, unde Dat. plur. apud Hes. κοννόφροσι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. E Κόννος & φρὴν, mens.

Κοντίλος, ου, ὁ, contus, Lex. Vet. 2) coturnix, Hes. 3) serpens quidam, Hes. A κοντός.

Κοντοβολέω, contis jaculor s. peto. Ab sq. & βάλλω.

Κοντὸς, οῦ, ὁ, contus, pertica, sudes.

Κοντοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui contum gestat, conto armatus. Philox. κοντοφόρος, hastatus. A pr. & φέρω.

Κοντωτὰ πλοῖα, contis instructa navigia, quae contis impelluntur. Ab eod.

Κόνυζα, ης, ἡ, herba coronaria, cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, desino, quiesco. A κόπος, defatigatio.

Κοπανίζω, pistillo contundo, pinso. A κόπανον.

Κοπανιστήριον, ου, τὸ, pistillum. A pr.

Κόπανον, ου, τὸ, pistillum. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor incisa, arbor, quae caedi solet. Ab eod.

Κόπεσον, ου, τὸ, vel κόπασον, frustum. Philoxen. κόπεσον, frustum. Ab eod.

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, planctus. A κόπτομαι, plango.

Κοπεὺς, έως, ὁ, caelum, quo lapides & similia caelamus. A κόπτω.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, sectio, incisio. 2) caedes, strages. Ab eod.

Κοπηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, molestus, lassitudinem nervis inferens. A κοπιάω.

Κοπιάτης, ου, ὁ, vespillo. κοπιάται, vespillones, Philox. Ab eod.

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro. 2) moleste fero, fastidio. 3) fatigor, lassesco, fatisco. κοπιάσας, aor. 1. delassatus. Perf. κεκοπιακὼς, lassus, fatigatus. Praes. part. pass. κοπιώμενος, fatiscens. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, a seq. κόπις. κοπίζω, mentiri. Hesych. a κόπις, loquax.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, gladius s. culter aptus ad caedendum. 2) coena s. convivium quoddam Laconicum, ap. Ath. a κόπτω.

Κόπις, εως, ὁ, loquax, garrulus. Ab eod.

Κοπιώδης, ες, idem quod κοπιώδης.

Κόπος, ου, ὁ, labor. 2) moleſtia. 3) laſſitudo, defatigatio e labore. A κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, laſſo, fatigo. ἐκοπώθη, aor. 1. laſſus eſt. κεκοπωμένος, perf. laſſus, defatigatus. A pr.

Κόππα, τὸ, indecl. figura ϙ, nonaginta ſignificans.

Κοππατίας, ου, ὁ, equus τῷ κόππα inſignitus.

Κοππαφόρος, idem. Ex eod. & φέρω.

Κοπραγωγός, οῦ, ὁ, fimum vehens. E κόπρος & ἄγ.

Κοπραγωγέω, & κοπραγωγέω, ſtercus egero, vel ingero, ſtercoro. A pr.

Κόπρανον, τὸ, ſtercus. A κόπρος.

Κοπράω, ſtercoro, Euſt. Ab eod.

Κοπρέω, ῶ, f. ήσω, ſtercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus. 2) ſterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κοπρίαι, οἱ, paraſiti viliſſimi, Copreæ, in Suetonii Claudio. Ab eod.

Κοπρίζω, f. ίσω, ſtercoro, fimo ſaturo. Ab eod.

Κοπρικός, ή, όν, ſtercoreus, ſtercoroſus. Gl. Vet. ſtercoratorius. Ab eod.

Κόπρινος, ίνη, ινον, ſtercoreus. Gl. Vet. Ab eod.

Κόπριον, ου, τὸ, ſtercus, fimus. Ab eod.

Κόπριος, ία, ιον, ſtercoreus. 2) vilis, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμός, οῦ, ὁ, ſtercoratio. Ab eod.

Κοπριώδης, εος, ὁ, ἡ. ſtercoroſus. A κόπριον.

Κοπρίων, ίωνος, ὁ, ſcarabæus, ſtercoreas pilas provolvens. Ab eod.

Κοπροβολεῖον, τὸ, idem quod ſeq. locus, in quem ſtercora & purgamenta conjiciuntur. E κ. & βάλλω.

Κοπροδοχεῖον, είου, τὸ, ſterquilinium, cloaca. Gl. Vet. E κ. & δέχομαι, capio.

Κοπρολογέω, fimum colligo. A ſeq.

Κοπρολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui ſtercora colligit. 2) valde ſordidus. E ſeq. & λέγω.

Κόπρος, ου, ἡ, ſtercus, fimus. Gl. Vet. lutum, cœnum, pulvis.

Κοπροφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtercus fero, ſtercus ingero. A ſeq.

Κοπροφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui ſtercora fert, ſtercora ingerens. E κ. & φέρω.

Κοπρόω, ῶ, ſtercoro. Euſt. A κόπρος.

Κοπρώδης, εως, ὁ & ἡ, ſtercoroſus. Ab eod.

Κοπρών, ῶνος, ὁ, ſterquilinium, fimetum, locus, ubi ſtercus colligitur. Ab eod.

Κοπρώνης, ου, ὁ, qs. ſterquilinarius, homo ultimæ ſortis. (Aut potius ſi ab ὠνέομαι repetatur, quod faciendum videtur, erit, qui a rep. jus redemit, ſtercora e ſemitis colligendi.) A pr.

Κοπρώνυμος, ου, ὁ, ἡ, a ſtercore nomen habens. E κ. & ὄνομα.

Κόπρωσις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρόω.

Κοπτάριον, ου, τὸ, placentula e materia contuſa. 2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.

Κόπτη, ἡ, praſum marinum. Athen.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta, vid. ſeq. n. 2.

Κοπτὸς, ή, όν, contuſus. 2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. Ab ſq.

Κόπτω, f. ψω, ſcindo, ſeco, findo. 2) amputo, ſuccido, cædo. 3) vulnero, ſaucio. 4) cædo, percutio, ferio. 5) impello, pulſo. 6) cudo. 7) tundo. 8) obtundo. 9) ſuccutio. 10) præcido. κόπτομαι, plango, cædor &c. κεκοπώς, perf. med. qui pulſavit. κεκομμένος, paſſ. conciſus. κοπῆναι, aor. 2. paſſ. cædi, cæſum eſſe.

Κοπώδης, εος, ὁ, ἡ, laborioſus. 2) moleſtus, laſſitudinem afferens: epith. morborum. 3) laſſus, feſſus, laſſatus. A κόπος.

Κόπωσις, εως, ἡ, labor, moleſtia, fatigatio, laſſitudo. A κοπόω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, Heſych. E κόρη & ἄγω.

Κορακεύομαι, denigror. V. L. A κόραξ.

Κορακεύς, έως, ὁ, piſcis ſpecies. κορακέων, gen. pl. ficorum ſpecies. A κόραξ.

Κορακίας, ου, ὁ, corvinus, corvo ſimilis. 2) graculus. Ab eod.

Κορακινίδιον, ου, τὸ, parvus coracinus. A κορακῖνος.

Κοράκινος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ.

Κορακῖνος, ου, ὁ, coracinus, piſcis quidam. Ab eodem.

Κορακίον, ου, τὸ, corvus parvus. 2) malleus, quo fores pulſantur. 3) ſpecies fici. Dim. a κόραξ.

Κορακίσκος, ου, ὁ, corvus, Gl. Vet. parvus corvus. Dim. ejusd.

Κορακοειδής, έος, ὁ, ἡ, corvi ſpeciem habens. Ex eod. & εἶδος, ſpecies.

Κορακώδης, εος, ὁ, ἡ, corvinus, corvini generis. A κόραξ.

Κοραλλίζω, coralli more rubeo. A ſeq.

Κοράλλιον, κουράλλιον, ου, τὸ, corallium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.

Κοραλλιοπλάστης, ου, ὁ, qui e corallio fingit figuras &c. (vel ſimpliciter, qui κοραλλια, pupas, opera ſigillaria, cera aliave materia efficit. v. κοροπλάθος.)

Κόραξ, ακος, ὁ, corvus. 2) ſignum cæleſte. 3) nomen piſcis. 4) machina bellica, genus unci, ad uſus bellicos. 5) malleus, quo fores pulſantur. 6) roſtrum gallinaceum. Euſt. 7) genus ſupplicii. 8) nomen paſtilli. 9) repagulum.

Κοράσιον, ου, τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη

Κορασιώδης, εος, ὁ, ἡ, puellaris. A pr.

Κοράττω, f. ξω, improbe, cupide flagito, Suid. Heſ. A κόραξ.

Κορδακίζω, f. ίσω, cordacem ſalto. A κόρδαξ.

Κορδακικός, ή, όν, cordacicus, cordaci conveniens. Ab eod.

Κορδακισμός, οῦ, ὁ, cordacis ſaltatio. A κορδακίζω.

Κόρδαξ, ακος, ὁ, cordax, genus ſaltationis comicæ & laſcivioris.

ΚΟΡΔΥΛΗ, ης, ἡ, clava, fuſtis. 2) involucrum capitis. 3) viliſſimus piſciculus quidam, qui & κόρδυλος. 4) fœtus thynni.

Κορεία, ας, ἡ, virginitas. 2) pulcritudo, Heſ. 3) ſacrificium in honorem Proſerpinæ, Id. 4) ſaturitas, Id. A κόρη vel κορέω.

Κορεννύω, ſaturo. v. κορέω.

Κορέσκω, pro κορέω. Nicand.

Κορεστός, ή, όν, ſatiabilis. Ab eod.

Κόρευμα, ατος, τὸ, virginitas. A ſeq.

Κορεύω, f. εύσω, devirgino, ſtupro. paſſ. κορεύσεται, devirginatur. A κόρη.

Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω & ήσω, ſatio, ſaturo. κεκορεσμένος, & κεκορημένος, perf. paſſ. ſatiatus. ἐκορέσθην, aor. 1. paſſ. ſatiatus ſum. κορέσσατο, poet. pro ἐκορέσατο, aor. 1. med. ſe ſatiavit. κεκόρεστο, 3. ſ. pluſquamperfect. paſſ. ſatiatus erat. κορέει, poet. pro κορεῖ, Fut. 2. act. ſatiabit. A κόρος.

Κορέω, f. ήσω, verro, purgo, & hinc orno. κεκορημένος, purgatus, perf. paſſ. A κόρος.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia,

lia, puella nupta. 2) Proserpina. 3) pupa, imaguncula, qua puellæ ludunt. 4) pupilla, nigricans pars oculi.

Κόρηθρον, ου, τὸ, scopæ, scopulæ. A κορέω.

Κόρημα, ατος, τὸ, purgamentum. 2) scopæ. Ab eod.

Κορημάτιον, ου, τὸ, scopulæ, Gl. Vet. Ab eod.

ΚΟΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, ap. Theocr. 2) agger, tumulus. Hes. Suid.

Κορθύνω, idem quod sequens κορθύω.

Κορθύω, in acervum colligo, coacervo. κορθύεται, attollitur, intumescit. A κόρθυς.

Κορίαννον, vel κορίαννον, ου, τὸ, coriandrum. 2) annulus, qui in indice digito gestatur.

Κορίδιον, ου, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blande compello. Ab eod. v. ὑποκορίζ.

Κορικὸς, ἡ, ὸν, ad puellas vel virgines spectans, Pollux. A seq.

Κορικὸς, ἡ, ὸν, puellaris, virginalis. A κόρη.

Κορικῶς, *Adv.* puellariter, virginum more. A pr.

Κορινθιάζω, scortari, lenonem agere. Hesych. A Κορίνθιος.

Κορινθιουργὴς, έος, ὁ, ἡ, a Corinthio opifice, it. ære Corinthiaco factus. E seq. & ἔργον.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

Κορινθίως, *Adv.* more Corinthiaco. A pr.

Κόρινθος, ου, ἡ, Corinthus, urbs in Isthmo Achaico.

Κόριον, ου, τὸ, pupa, puellula. 2) sacrificium pro puellis s. pueris juvenculis. 3) coriandrum. οἱ ὁ. Dim. a κόρη.

Κόρις, ιος, ὁ, vel ἡ, cimex. 2) herbæ seu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur. κόρεις, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κορίσκω, ap. Hippocr. pro κορέσκω, κορέω, satio, repleo.

Κορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, strepo, crepo, murmuro, *de ventre*. A seq.

Κορκορυγὴ, ῆς, ἡ, intestinorum tumultus ac strepitus. 2) strepitus quivis.

Κορκορυγμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κορμίζειν, truncare, putare. 2) circumligare. Hes. A seq.

Κορμὸς, ῦ, ὁ, truncus, caudex, stipes.

Κορνοπίων, cognomentum Herculis, quod a fugatis locustis accepit. A seq.

ΚΟ'ΡΝΩΨ, οπος, ὁ, locusta.

Κόροιφος, ου, ὁ, ἡ, virginum corruptor. E κόρη & οἰφέω, *coiro*. (sed οιβος, ιφος, & υφος sunt meræ terminationes.)

Κοροκόσμιον, ου, τὸ, puellarum s. virginum ornamentum. Ex eod. & κόσμος, *ornamentum*.

Κορονέτης, ὁ, ap. Dion. C. v. κρονέτης.

Κοροπλάθος, ου, ὁ, ἡ, qui pupas fingit. A κόρη & πλάσσω, *fingo*. v. κοραλλιοπλάθης.

Κοροπλάθης, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Κόρος, ου, ὁ, satietas, fastidium. 2) fastus, arrogantia, superbia e nimia rerum bonarum lautarumque copia.

Κόρος, ου, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias & κοῦρος. 2) germen novellum.

Κόρος, corus, mensuræ quoddam genus.

Κόρσεον, & κόρσιον, τὸ, radix loti.

Κορσεὺς, έος, ὁ, tonsor, Hesych. A seq.

Κόρση, *Att.* κόῤῥη, ης, ἡ, crinis, 2) tempus, pars capitis. 3) caput ipsum. 4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω.

Κόρσης, ου, ὁ, qui barbam sibi primum rasit. Ab eod.

Κορσόω, ῶ, tondeo, rado, Hes. Ab eod.

Κορσωτεὺς, έως, ὁ, tonsor. A pr.

Κορσωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Κορσωτήριον, ου, τὸ, tonstrina. A pr.

Κορσωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod κοσσωτὸς, apud Lycophr.

Κορυβαντιασμὸς, ὁ, orgia, bacchatio. it. expiatio Corybantum ritu facta. A seq.

Κορυβαντιάω, ῶ, f. άσω, Corybantas imitor entheo incessu, insanio. A κορύβας.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, Corybanthum sacris initio. Ab eod.

Κορυβαντικὸς, ἡ, ὸν, corybantius. 2) corybanti proprius. Ab eod.

Κορυβαντεῖον, ου, τὸ, Corybantum templum.

Κορυβαντισμὸς, ῦ, ὁ, vide κορυβαντιασμός.

Κορυβαντώδης, ες, corybantius, similis Corybantum motibus, gestibus. A κορυβαντιάω.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ. Κορύβαντες, Corybantes, sacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κορυδός.

Κορυδαλὸς, & κορυδαλλὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Κορυδὸς, ῦ, ὁ, galerita, alauda cristata. A κόρυς.

Κόρυζα, ης, ἡ, gravedo, humoris crudi e capite destillatio, morbus cerebri. 2) mucus narium, pituita. 3) stoliditas, stupor.

Κορυζάω, ῶ, f. ήσω, gravedine laboro, muco plenus sum. 2) stupeo, insanio.

Κορύζω, idem. Polyb. Hes.

Κορυθάϊξ, ικος, ὁ, galeam movens, cui galea inter ambulandum attollitur, & quasi subsilit, nutat; brevi, bellator. A κόρυς & ἀΐσσω.

Κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ου, ὁ, ἡ, qui habet galeam variegatam, cristatus, aut qui galeam inter dimicandum variis modis partes in omnes agitat. 2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicosus. Ex eod. & αἰόλος, *varius*.

Κορύθιον, ου, τὸ, galeola, Gl. Vet. Dim. a κόρυς.

Κορυκοβολία, ας, ἡ, pilæ jactatio, exercitii genus. E κώρυκος & βάλλω.

Κορυκομαχία, ἡ, idem. E seq. & μάχη.

Κόρυκος, ου, ὁ, sacculus, marsupium. 2) scrotum. 3) pilæ genus, folliculus, infra per ω, κώρυκος. quæ scriptio est usitatior.

Κορυμβήθρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens. A κόρυμβος.

Κορυμβίας, ου, ὁ, sc. κιττὸς, hederæ species, cujus racemi in orbem sunt contorti. Ab eod.

Κορυμβόομαι, ῦμαι. κεκορυμβωμένη κόμη, Suid. coma corymbis fastigata. A seq.

Κόρυμβον, ου, τὸ, vel κόρυμβος, ου, ὁ, quicquid excelsum est, vel eminens. Hinc 2) cacumen montis, item mons ipse. 3) aplustria navium. 4) coma ita structa, ut a fronte supra caput attollatur. 5) caulis, racemus. 6) etiam ramus. 7) corymbus, bacca.

Κορυνάω, ῶ, instar clavæ fastigium habeo, fastigor, & velut thyrsum erigo. A seq.

Κορύνη, ης, ἡ, clava. 2) metaph. pro asini veretro, Nicand. 3) κορύνη βλαστοῦ. geniculatum incrementum & cacuminum articulatio in germinatione arborum. 4) κορῶναι, articulus summi humeri nec non cubiti, capitulata s. capitata ossa in humeri cubitique articulatione, ap Pollucem.

Κορύνησις, εως, ἡ, germinatio. Athen. A pr.

Κορυνήτης, ου, ὁ, qui clava utitur in pugna, clavator, Gl. Vet. Ab eod.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ, claviger, clavator. E κ. & φέρω.

Κορυνοειδής, έοσα, όεν, clavæ formam habens, in clavæ modum cuneatus. A κορύνη.

Κορυνῆτις, ιδος, ἡ, clavigera. A κορυνήτης.

Κορυνώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod κορυνοειδής.

Κορυπτίλος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus. cornupeta, Gl. Vet. A seq.

Κορύπτω, f. ψω, & κορύττω, f. ύξω, cornibus peto, cornibus ferio. arieto, Gl. Vet.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea, cassis. 2) galerita, alaudæ genus.

Κορύσσω, galea armo. 2) armo. 3) incito, & κορύσσομαι, impetu feror, furo. A pr.

Κορυστής, ου, ὁ, armatus miles, bellator. A pr.

Κορύττω, v. κορύπτω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ summum caput equi cingens. scil. ἡνία. A κορυφή.

Κορυφαῖον, ου, τὸ, pars retis. scil. ἀμφίβληστρον. A seq.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice positus. 2) supremum locum obtinens, supremus, præcipuus. 3) præsul, præcentor. 4) reperitur etiam Superlativus, apud Plutarch. Jos. non apud antiquiores. A seq.

Κορυφή, ῆς, ἡ, vertex capitis. 2) cacumen, fastigium, vertex cujusvis rei. 3) summa, caput. 4) ornamentum quoddam muliebre capitis. 5) digiti extremitas interna. 6) pars ossis versus anum inclinans.

Κορυφιστήρ, ῆρος, ὁ, pars ornamenti muliebris, sc. τῆς κορυφῆς, vel τῆς κρωβύλης. A pr. n. 4.

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo, fastigo, consummo. κορυφόομαι, in verticem attollor, fastigor, consummor. dicitur & de mari commoto ventis. A κορυφή.

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile silvestre. 2) piscis quidam.

Κορώνεως, ω, ficus, cujus fructus coracino colore sunt.

Κορώνη, ης, ἡ, cornix. 2) malleus ferreus, quo fores pulsantur. 3) annulus, quo fores attrahuntur. 4) summitas in curvamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus. 5) inflexum s. curvitas in puppi navis. 6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protensi. 7) quævis summitas. 8) corona.

Κορωνιάω, ῶ, cervicem vel cornua effero. 2) incurvus & lunatus sum. 3) ap. Polyb. interpretantur contendo, obtrecto. A pr.

Κορωνιδεύς, έως, ὁ, cornicis pullus. A κορωνίς.

Κορωνίζω, f. ίσω, more cornicis stipem colligo, ut solebant circulatores quidam, cornicem præferentes, stipemque ei corrogabant, cantilenam quandam canentes. Ab eod.

Κορώνιος, incurva & lunata habens cornua. Hes.

Κορωνίς, ίδος, ἡ, epith. navis, vel nigræ, vel cujus puppis inflexa. 2) summitas cornuum in bubus inflexa. 3) nota grammaticorum appingi solita ad denotandum finem partis alicujus, velut scenæ in fabulis scenicis. 4) fastigium, summitas, apex alicujus rei. 5) id, quod ultimum ædificio imponitur. 6) cornix. A κορώνη.

Κορώνισμα, ατος, τὸ, carmen τῶν κορωνιζόντων.

Κορωνιστής, οῦ, ὁ, circulator κορωνίζων.

Κορωνοβόλον (ὄργανον) instrumentum ad cornices petendas accommodatum. E κορώνη & βάλλω.

Κορωνοποειδής, έος, ὁ, ἡ, pedi cornicis similis. E κορωνόπους & εἶδος, figura, forma.

Κορωνοπόδιον, τὸ, Dim. seq.

Κορωνόπους, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam.

Κορωνός, ή, elatus, cervicem efferens. A κορώνη, summitas.

Κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινηδὸν, Adv. in modum cribri. Ab eod.

Κοσκινεύω, f. εύσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίνιον, ου, τὸ, cribellum. Dim. a κόσκινον.

Κοσκινόγυρος, ου, ὁ, circulus ligneus ambiens cribrum. Ex eod. & γῦρος, circulus.

Κοσκινόμαντις, εως, ὁ, ἡ, e cribro divinans.

Κόσκινον, ου, τὸ, cribrum.

Κοσκινοποιός, οῦ, ὁ & ἡ, qui cribra conficit, cribrifex. Gl. Vet. cribrarius. E pr. & ποιέω.

Κοσκινοπώλης, ου, ὁ, cribrorum venditor.

Κοσκινόρινος, ου, ὁ, pellis ad conficienda cribra, vel cribrum e pelle. Hes. E κόσκινον & ῥινός, pellis, corium.

ΚΟΣΚΥΜΑ'ΤΙΑ, ων, τὰ, minuta rerum, ut corii, præsegmina, quæ abjici solent.

Κοσμάριον, ου, τὸ, (parvum) ornamentum, in pr. exquisitius, ut annuli, torques &c. Dimin. a κόσμος.

Κοσμέω, ῶ, f. ήσω, orno, honesto, condecoro. 2) ordino, digero, dispono. 3) adorno, instruo, apparo. 4) fungor magistratu. οἱ κοσμοῦντες, magistratus. Aristot. v. κοσμητὴς & κοσμήτωρ.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum, insigne. A præc.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio. Ab eod.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A κοσμήτηρ, idem quod seq.

Κοσμητὴς, οῦ, s. κοσμήτης, ου, ὁ, ornator, cinifio. 2) moderator. Ab eod.

Κοσμητικός, ή, όν, ornandi peritus. A pr.

Κοσμητὸς, ή, όν, exornatus, excultus. Ab eod.

Κοσμητρίον, τὸ, instrumentum, quo in ornando, verrendo utimur, scopæ. Ab eod.

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps. 2) qui aciem instruit. Ab eod.

Κοσμικὸς, ή, όν, mundanus, rebus humanis deditus. 2) sæcularis, qui extra clerum est. 3) externus, visibilis, caducus. A κόσμος.

Κόσμιον, ου, τὸ, ornamentum exquisitius, deliciæ. Ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ, ἡ, qui est moribus compositis, moderatus, modestus. Hinc τὸ κόσμιον, ου, modestia, & οἱ κόσμιοι, elegantiores homines. Ab eod.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modestia, decorum, pudor. A pr.

Κοσμιώδης, εος, ὁ & ἡ, modestus, elegans. Ab eodem, & εἶδος.

Κοσμίως, Adv. moderate, modeste. 2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογονία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. E κόσμος & γίνομαι.

Κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel a philosophis fingitur, vel a Mose traditur. Ex iisd.

Κοσμογραφία, ας, ἡ, descriptio mundi. A seq.

Κοσμογράφος, ου, ὁ & ἡ, qui mundum describit.

Κοσμοκόμης, ου, ὁ, comam ornans, epith. pectinis.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi imperium obtinens. 2) rex, & quilibet magistratus. E κ. & κρατέω.

Κοσμολογία, ας, ἡ, disputatio de mundo, ejus origine, natura. E κ. & λόγος.

Κοσμολογικὸς, ή, όν, ad doctrinam de mundo pertinens. A pr.

Κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, mundi creator. E πλάσσω, *fingo*.

Κοσμοπλόκος, ὁ, ἡ, ornans mundum. Epith. Apoll. f. folis. E κ. & πλέκω.

Κοσμοποιέω, ῶ, f. ήσω, mundum condo.

Κοσμοποιΐα, ας, ἡ, mundi fabricatio, f. creatio. A seq.

Κοσμοποιὸς, οῦ, ὁ, mundi conditor. E κ. & ποιέω.

Κοσμόπολις, ὁ, nomen magiſtratus, ap. Polyb. v. κοσμεῖν & κόσμος.

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, mundi civis, incola mundi. Philo.

Κόσμος, ου, ὁ, ordo. 2) modus & ratio. 3) diſciplina. 4) ornatus, ornamentum, mundus muliebris. 5) decus, laus. 6) magiſtratus. 7) *Philoſophi ſic inſtituerunt vocare* totam compagem rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem: *unde & latini philoſophi* mundum *vocavere*: in primiſque cœlum, h. e. ſidera. In ſacris etiam ſignificat 8) homines univerſos. 9) homines impios.

Κοσμοσάνδαλον, τὸ, planta bellum florem edens, ap. Athen.

Κοσμοσωτήριος, ου, ὁ, ἡ, mundo ſalutaris.

Κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A ſeq.

Κοσμουργὸς, οῦ, ὁ, mundi opifex, conditor. E κ. & ἔργον.

Κοσμοφθόρος, ὁ, mundi vaſtator. E κ. & φθείρω.

ΚΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, colaphus, alapa.

Κοσσοτραπέζος, ὁ, paraſitus vilis, coprea. E pr. & τράπεζα.

Κόσσυφος, vel κόττυφος, ου, ὁ, merula, *avis*.

Κοστάριον, ου, τὸ, locus ubi coſtus creſcit. A ſq.

Κόστος, ου, ὁ, coſtus, planta aromatica.

ΚΟΣΤΥΜΒΗ, vel κοσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus. 2) capitis redimiculum. 3) tunica fimbriata. 4) fibula, vel vinculum.

Κόσυμβος, vel κόσσυμβος, ου, ὁ, idem.

Κοσυμβωτὸς, οῦ, ὁ, fimbriatus, nodatus, nodis ſubſtrictus. epith. tunicæ. οἱ ὁ. A pr.

Κοσίρα, ἡ, nomen feminæ nobilis, divitis, voluptariæ, & arrogantis, ap. Comic. v. κοισ.

Κοτάινω, idem quod ſeq.

Κοτέω, iraſcor, ſimultates exerceo; it. invideo. κοτεσσάμενος, aor. 1. *med.* iratus. Perſ. part. κεκοτηκὼς, pro κεκοτηκὼς, κεκοτηότι θυμῷ, irato animo. A κότος.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινὰς, άδος, ἡ, ut κοτινὰς ἐλαία, olea oleaſtro inſerta. 2) bacca oleaſtri. A κότινος.

Κοτινοφόρος, ου, ὁ, ἡ, oleaſtrum ferens. E ſeq. & φέρω.

Κότινος, ου, ὁ, ἡ, oleaſter, oliva ſilvatica. 2) corona ex oleaſtro. 3) acinus.

Κοτὶς, ίδος, ἡ, occiput, vertex capitis. a κότις, ap. Heſ. ira.

Κότος, ου, ὁ, ira vetus, ſimultas, invidia. A κεῖμαι.

Κοττάβειον, ου, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo viciſſet. 2) pelvis, in quam id, quod a potu in poculo reliquum erat, ita effundebatur, ut reſonaret. A κότταβος.

Κοτταβίζω, f. ίσω, cottabo ludo, vel certo. 2) vomo, evomo. Ab eod.

Κοτταβικὸς, ἡ, ὸν, qui in cottabo uſurpatur, fit, adhibetur, ad cottabum pertinens. Ab eod.

Κοτταβὶς, ίδος, ἡ, idem quod κοτταβεῖον, & ab eodem.

Κοττάβισις, εως, ἡ, idem quod ſq. & ab eod.

Κοτταβισμὸς, οῦ, ὁ, luſus cottabi. A κοτταβίζω.

Κότταβος, ου, ὁ, cottabus, genus ludendi, cum vini guttas e calice in altum jaciebant, ut caderet in æreas pelves, &, ſi major ſtrepitus edebatur, ab amica ſe amari credebant. 2) vinum ipſum, quod ita effunditur.

Κοττάριον, τὸ, Dim. ſeq.

ΚΟΤΤΗ, ης, ἡ, caput. Heſych.

Κόττις, ἡ, idem. Dor. ap. Poll. v. κοτὶς.

Κοττοὶ, galli gallinacei. A κόττη, caput criſtatum. Heſych.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavum. 2) cavum coxæ, in quo caput femoris vertitur. 3) vola ſive cavum manus vel pedis. 4) quævis cavitas profundior oſſis, in qua aliud volvitur. 5) vaſculum concavum. 6) menſura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus, poculum. 7) menſura aridorum, unciarum novem capax.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem. 2) umbilicus Veneris, herba. 3) pars concava in Polypodis cirris, & cirri ipſi. 4) os venæ l. arteriæ intra uterum eminentis. A pr.

Κοτυλήρυτος, vel κοτυλήρρυτος, ου, ὁ, ἡ, ap. Hom. large fluens, velut fuſus poculo. E κοτύλη & ῥέω.

Κοτυλιαῖος, αία, αῖον, cotylæ menſuram æquans. Ab eod.

Κοτυλίζω, f. ίσω, per cotylas ſ. heminas liquida aridave vendo. Ab eod.

Κοτυλὶς, ίδος, ἡ, cavum coxendicis. Ab eod.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla. Dimin. a κοτύλη.

Κοτυλίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κοτυλίσκος, ου, ὁ, parvus crater, Baccho ſacer, quo utebantur ſacerdotes ejus. 2) placentæ genus.

Κότυλος, ου, ὁ, poculum, (capiens quantum cotyla.) 2) menſura unciarum 9. Ab eod.

Κοτυλώδης, εος, ὁ, ἡ, cotylæ formam habens.

Κοῦ, *Ion.* pro ποῦ, vid.

ΚΟΥΚΙ, τὸ, cuci, arbor. 2) fructus, pomum arboris cuci.

Κουκίμηλον, ου, τὸ, cuci pomum.

Κουκιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, arbor cuci. E κοῦκι & φέρω.

Κουλεὸν, οῦ, τὸ, ſive κουλεὸς, οῦ, ὁ, poet. pro κολεός.

Κουλεόπτερος, ου, ὁ, ἡ, v. κολεόπτερος.

Κοῦμι, ſurge. Vox Ebr. in N. T.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. A κείρω.

Κουράλιον, ου, τὸ, curalium, idem quod κορ. 2) pupa, qua ludere puellæ ſolent, cera panniſve facta.

Κουρεακὸς, ἡ, ὸν, tonſorius, ad tonſores pertinens, qui fit a tonſoribus. A κουρά.

Κουρεῖον, ου, τὸ, tonſtrina, officina tonſoris. A κουρεύς.

Κουρειάω, cupio tonderi. Ab eod. v. κουριάω.

Κουρεὺς, έως, ὁ, tonſor. Ab κουρεύω.

Κουρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κουρεύτρια, ας, ἡ, tonſtrix. A pr.

Κουρεύω, f. εύσω, tondeo. A κουρά.

Κούρη, ης, ἡ, idem quod κόρη, poet.

Κουρήτμος, ον, detonſus, ſcil. capillus. A κουρά.

Κουρίας, ου, ὁ, tonſus. Ab eod.

Κουριάω, ῶ, tonderi volo. Ab eod.

Κουρίδιος, ία, ιον, juvenilis. Epith. mariti, cui uxor nupſit cum virgo eſſet. & uxoris quam quis virginem duxit. (vel quæ ducitur domum ad κόρους liberos legitimos ex ea ſuſcipiendum.) A κοῦρος vel κούρη.

Κουρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago. 2) juvenilia ſapio. 3) a puerili ætate educo. 4) tondeo, attondeo. 5) ſuccido. 6) deputo. A κοῦρος pro κόρος, vel a κουρά.

Κουρικὸς, ἡ, ὸν, tonsorius, ad tonsorem pertinens, f. ad tonsuram idoneus. A κουρά.

Κούρι... , ίων, ίαι, idem & ab eod.

Κουρὶξ, *Adv.* per comam, coma. Ab eod.

ΚΟΥ'ΡΜΙ, τὸ, curmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.

Κουροβόρος, ὁ, ἡ, natos, pueros perdens. E κοῦρος & βορά.

Κουρογονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum præf. liberorum, seu ingenuorum, generatio. Ex eod. & γονὴ, *generatio*.

Κουροθάλλης δάφνη, laurus virentibus ramis decora. (vel quam pueri gerant in capite, carmina in ludis canentes & tripudiantes.) Ex eod. & θάλλω, *vireo*.

Κοῦρος, idem est, ac κόρος, quod vide.

Κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia, infantia. A pr.

Κουροτοκέω, marem pario. A sq.

Κουροτόκος, ε, ἡ, quæ puerum peperit. 2) puerpera, mater. E κοῦρος & τίκτω.

Κουροτροφέω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A sq.

Κουροτρόφος, ε, ὁ, ἡ, juvenum nutritur, vel nutrix, dives juventute bene nata. Ex κοῦρος & τρέφω, *alo*.

Κουστωδία, ας, ἡ, custodia, i. e. milites, quibus custodia imperata est. Vox latina, in N. T.

Κουφαγωγὸς, ὸ, ὁ, ἡ, leve onus ferens. Ex κοῦφος & ἄγω.

Κουφίζω, f. ίσω, levo, sublevo, adjuvo. 2) in altum tollo. 3) erigo afflictum & consolor. 4) levis sum. A κοῦφος.

Κούφισις, εως, ἡ, levatio, allevatio. A pr.

Κούφισμα, ατος, τὸ, levatio, levamen. Ab eod.

Κουφισμὸς, ὸ, ὁ, idem & ab eod.

Κουφιστικὸς, ὴ, ὸν, levandi vim habens. Ab eod.

Κουφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. E κοῦφος & δόξα.

Κουφολογέω, ῶ, f. ήσω, verborum levitate utor, nugor. A κουφολόγος.

Κουφολογία, ας, ἡ, nugæ. 2) loquacitas. Ab eod.

Κουφολόγος, ε, ὁ, ἡ, nugator, garrulus. E κ. & λέγω, *dico*.

Κουφότης, ἡ, levitas, inconstantia. Ab sq.

Κουφόνοος, *contr.* κουφόνους, ε, ὁ, ἡ, levis, inconstans. Hinc τὸ κουφόνουν, inconstantia & levitas mentis. E κ. & νόος.

Κουφόνως, *Adv.* cum quadam mentis levitate, temere. A pr.

Κουφόνωτος, ε, ὁ, ἡ, levis & agilis dorsi.

Κουφόπτερος, ον, facile volans. E κ. & πτέρον, *ala*.

Κοῦφος, η, ον, levis. 2) remissus, languidus. 3) exiguus. 4) ventosus, inconstans. 5) vacuus. 6) facilis.

Κουφοτέρως, *Adv.* levius &c. A pr.

Κουφότης, ητος, ἡ, levitas. Ab eod.

Κουφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.

Κούφως, *Adv.* leviter, facile. 2) temere. Ab eodem.

Κοφινοποιὸς, ὸ, ὁ, qualillarius, Gl. Vet. A sq.

Κόφινος, ε, ὁ, cophinus, corbis, qualus. 2) mensura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.

Κοφινώδης, ες, ad cophini modum factus. A pr.

Κοχλάζω, ebullio, scaturio. A κόχλος.

Κοχλακώδης, εος, ὁ, ἡ, siliceus. A sq.

Κόχλαξ, ακος, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore. 2) silex. A κόχλος.

Κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ. Ab eod.

Κόχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æstus. 2) quod ebullit. A κοχλάζω.

Κοχλιάριον, ε, τὸ, cochleare. A κόχλος.

Κοχλίας, ε, ὁ, cochlea. 2) machina aquaria. Ab eod.

Κοχλίδιον, ε, τὸ, conchula, parva cochlea. Dim. a κόχλος.

Κοχλὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.

Κοχλιώδης, εος, ὁ, ἡ, cochleæ speciem gerens, cochleæ similis. 2) tortuosus, tortilis. A κοχλίας.

Κόχλος, ε, ὁ, concha. 2) conchylium, ostreum, purpura. A sq.

ΚΟ'ΧΛΩ, gyro, roto, torqueo. Etymol.

ΚΟ'ΧΟΣ, ε, ὁ, humor abunde fluens. Schol. Theocr.

Κοχύδω, ῶ, ir. κοχύω, magna copia, abunde fluo. Athen. A χύω.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, commissura partium conjunctarum cum podice aut femore: item femur ipsum.

Κοχώνιον, ε, τὸ, idem.

Κόψιον, ίε, τὸ, smyrnion herba, vulgo, levisticum.

ΚΟΥ'ΨΙΜΟΣ, ε, ἡ, genus arboris.

Κόψιχος, vel κόσσυφος, ε, ὁ, alias κόσσυφος, avis quædam, merula: al. piscis quidam, ut Athen.

Κράας, ατος, τὸ, caput. A κάρα, *idem*.

Κράβατος, vel κράββατος, ε, ὁ, grabatus, lectus, in quo sedetur, Att. σκίμπους.

Κραββάτιον, ε, τὸ, lectulus. A pr.

ΚΡΑΓΓΗ, ης, ἡ, piscis e genere squillarum.

Κραγγόνες, ων, οἱ, itidem squillarum species. A pr.

Κραγέτης, ε, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω.

Κραγὸν, *Adv.* clara, acuta, alta voce. Ab eodem.

Κραδαίνω, vibro, crispo, quasso, concutio: κραδανθεὶς, aor. 1. part. quatiens, vibrans. κραδαίνομαι, concutior, tremisco, nuto, etiam insita gravitate. A κραδάω.

Κραδαῖον, ε, τὸ, folium ficulneum. A κράδη.

Κραδαλὸς, ε, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.

Κραδαλέος, ὰ, ὸν, vibratilis, qui facile concutitur f. quassatur. A sq.

Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio. 2) κραδάω laboro. A κράδη.

Κραδεύω, f. σω, idem, ab eod.

Κράδη, ης, ἡ, ramus ficulnus, surculus ficulneus. 2) folium ficulneum. 3) quodvis folium. 4) machina theatralis.

Κραδηφορία, ας, ἡ, gestatio ramorum, *proprie* ficulnorum. E κράδη & φέρω, *fero*.

Κραδίη, ἡ, Jon. pro καρδία.

Κράδος, ε, ὁ, ramus ficulnus. 2) vitium f. morbus in ficu. A κράδη.

Κραδοφάγος, ε, ὁ, ἡ, qui ficus comedit, victu ficuum utitur.

Κράζω, f. ξω, clamo, ut cornix vel corvus crocito. 2) clamo, vociferor, p. p. fut. κεκράξομαι. perf. med. κέκραγα: τί κέκραγας; quid vociferaris?

Κραιαίνω, perficio, perfice, a. 1. imper. Jon. pro κραίνω. A sq.

Κραίνω, f. ανῶ, perficio, effectum reddo. 2) impero, regno. κραανθεὶς, aor. 1. pass. part. consummatus. κραιάνθεισα ψῆφος, victrix sententia.

Κραιπαλάω, ῶ, crapulam sentio, dolorem capitis sentio e nimio potu. 2) inebrior. 3) desipio, deliro per crapulam. κραιπαλῶντες, vacillantes, Philox. A κραιπάλη.

Κραιπάλη, ης, ἡ, crapula. 2) comissatio. 3) obtenebratio mentis a potu.

Κραιπαλίζω, crapulor. A pr.

Κραιπαλόκωμος, ε, ὁ, ἡ, qui ebrius & vino gravatus comissatur.

Κραι-

Κραιπαλώδης, εος, ὁ, ἡ, obnoxius crapulæ, ebriosus. 2) ad crapulam usque potans. A κραιπάλη.

Κραιπνός, ἡ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνῶς, *Adv.* velociter.

Κραιπνόσσυτος, ου, ὁ, ἡ, idem. E pr. & σύω, *concito*.

Κραιπνοσσύτως, *Adv.* celeriter. A pr.

Κραιπνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, celer, velox. Ex eod. & φέρομαι.

Κραιπνῶς, *Adv.* velociter, cito. 2) prospere.

ΚΡΑΓΡΑ, ας, ἡ, caput. Hes. quidam exp. cornu.

Κράκτης, ου, ὁ, clamator, clamosus. A κράζω.

Κρακτικός, ἡ, ὸν, clamosus. A pr.

Κρᾶμα, ατος, τὸ, mixtura, mixtum. 2) vinum aqua mixtum. 3) concretio & temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι, *misceo*.

Κραμβαλέος, α, ον, tostus, assus, siccus. A κράμβος.

Κραμβῆον, ου, τὸ, cicuta. Vox Sicula. A sq.

Κράμβη, ης, ἡ, brassica, crambe, caules.

Κραμβίδιον, ου, τὸ, brassica. 2) decoctum brassicæ. A pr.

Κραμβίον, ου, idem quod κραμβίδιον. 2) decoctum brassicæ, ap. Hippocr. Ab eod.

ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, η, ον, aridus, siccus, torridus. 2) bonus. 3) dulcis. 4) *Subst.* vitium fructuum, præcipue uvarum.

Κραμβοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui brassica vescitur. E κράμβη & φαγεῖν, *comedere*.

Κραναήπεδος, ου, ὁ, ἡ, asperum solum habens. A κραναός & πέδον, *solum*.

Κρανέϊνος, ίνη, ϊνον, corneus, e corno. A κρανέια.

Κραναός, ὰ, ὸν, asper. 2) sterilis. A κράνον.

Κρανεία, ας, ἡ, & κρανία, cornus, arbor. 2) hasta e corno.

Κρανέϊνος, ίνη, ϊνον, corneus, e corno. A pr.

Κράνειον, s. Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnasii Corinthi.

Κράνινος, cornea. A κρανία.

Κράνινος, η, ον, corneus. A κρανία.

Κρανίον, ου, τὸ, calvaria. A κράνον.

Κρανιοκολάπτης, ου, ὁ, genus phalangii, bestiolæ lucernis advolitanti non dissimile, phalangium, quod caput petit, cum in aliquem fertur. E κρανίον & κολάπτω.

Κρᾶνον, ου, τὸ, caput. Eust. A κάρηνον.

Κρανοποιέω, galeas facio. E κράνος & ποιέω.

Κρανοποιός, ου, ὁ, ἡ, galearum opifex. A pr.

Κράνος, εος, τὸ, galea. A κρανίον.

Κρανουργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A seq.

Κρανουργός, ου, ὁ, galearum opifex. E κράνος & ἔργον, *opus*.

Κράντειρα, ας, ἡ, regina. 2) perfectrix. A sq.

Κραντήρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit. 2) κραντῆρες, dentes, qui Lat. genuini. A κραίνω.

Κραντήριος, ὁ, ἡ, efficax, strenuus. Ab eod.

Κράντης, ου, ὁ, idem quod κραντήρ.

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

Κραπατάλλες, fatuus, delirus. Hes. 2) numisma. Id. Poll. 3) κραπατάλλοι, pisces quidam. Id.

Κράς, ατός, τὸ, caput.

Κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, proprie, qua aqua vino miscetur. 2) temperamentum corporis & elementorum. 3) contractio Vocalium & Diphthongorum apud Grammaticos. A κεράννυμι.

Κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria, limbus, instita, lacinia. 2) margo retis. 3) margo littoris. 4) montis radix. 5) vestis sacerdotis, sic dicta, quod solum usque pertingat. E κρέμαμαι & πέδον, *solum*.

Κρασπεδόω, cingo, circumdo velut fimbria. A pr.

Κρασίδομον, ου, τὸ, crates lignea super præsepi, cui imponitur fœnum. Pollux. A κράστις.

Κραστίζεσθαι, vesci gramine. Etym. Ab eod.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

Κραταιβόλος, ου, caput percutiens. A κρὰς & βάλλω.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, vel κραταιγός, ου, ὁ, arbor habens folium simile mespilo.

Κραταιγύαλος, ου, ὁ, ἡ, firmus, fortis. A κραταιός & γύαλον, *vola*.

Κραταιγών, όνος, ὁ, idem quod κράταιγος: alii tamen distinguunt.

Κραταιΐς, *Adv.* valide, vel *Subst.* vis magna. E κραταιός & ἶς, *vis*.

Κραταίλεως, ω, lapidosus, asper, Epith. soli, terræ. Ex eod. & λᾶς, *lapis*.

Κραταιόω, conforto. Gl. V. A κράτος.

Κραταῖον, ου, τὸ, consuetum scripturæ aut picturæ firmamentum. V. L. A κραταιός.

Κραταιός, ὰ, ὸν, potens, fortis, acer, robustus, validus. 2) validus s. potens in retinendo. 3) ingens, magnus. 4) violentus, truculentus. A κράτος.

Κραταιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo. A præced.

Κραταιόω, ῶ, f. ώσω, reddo potentem, corroboro. Ab eod.

Κραταίπεδον, solum firmum, seu lapidibus stratum. E κραταιὸς & πέδον.

Κραταίπους, οδος, ὁ, ἡ, qui pedes robustos habet. Ex eod. & πούς.

Κραταίωμα, ατος, τὸ, robur. A κραταιόω.

Κραταιῶς, *Adv.* valide. A κραταιός.

Κρατάνιον, τὸ, genus poculi, apud Athen.

Κρατεραύχην, ὁ & ἡ, robustam cervicem habens.

Κρατερός, ρὰ, ρὸν, validus, fortis. 2) vehemens, acer, violentus. 3) acerbus, minax. 4) durus, velut petentibus, monentibus, suadentibus &c. A κράτος.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, invictus animo, cui mens est dura & rigida, durus, acer, præfractus. 2) magnanimus. E pr. & φρήν.

Κρατερόω, ῶ, f. ώσω, validum & firmum reddo, solido. A κρατερός.

Κρατερόδους, ὁ, ἡ, validos dentes habens.

Κρατέρωμα, ατος, τὸ, mixtura æris & stanni, qua quid solidatur, s. id quo solidantur metalla. A κρατερόω.

Κρατερῶνυξ, υχος, ὁ, ἡ, solidos, firmos & robustos ungues habens, solidas ungulas habens.

Κρατερώνυχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Κρατερῶς, *Adv.* valide, fortiter, strenue, firmiter. 2) totis viribus. 3) intrepide. 4) aperte. A κρατερός.

Κρατευταί, ῶν, αἱ, verutum fulcra. A κρατέω.

Κρατευτήρια, ων, τὰ, idem & ab eod.

Κρατέω, ῶ, f. ήσω, imperium obtineo, impero, dominor. 2) possideo, potior, compos sum. 3) superior sum, vinco. unde 4) præsto, excello. 5) contineo. 6) vinco, obtineo, invalesco, retineo, mordicus retineo. 7) memoria teneo. 8) prehendo, apprehendo. A κράτος.

Κράτευμα, τὸ, fulcimentum. A pr.

Κρατήρ, ῆρος, ὁ, crater, vas, in quo miscetur aqua

aqua vinum. 2) signum cœleste. 3) receptaculum aquæ salientis. 4) κρατῆρες, montis Ætnæ foramina, quibus ignis cinisque evomitur. A κεράννυμι.

Κρατηρίζω, fut. ίσω, compoto. Eust. ex Vett. ἐκρατηρίσθημεν, aor. 1. pass. inebriati sumus exhaustis crateribus. Hes. 2) dicitur tamen & de ministro compotorum, vinum ministrante. A pr.

Κρατηρίδιον, ε, τὸ, parvus crater. Dim. ab eod.

Κρατησίμαχος, ε, ὁ, ἡ, qui victoriam in præliis obtinet. E κρατέω & μάχομαι.

Κρατησίπες, ω, pede validus. Ex eod. & π.

Κρατησίππος, ε, ὁ, ἡ, qui vincit equis. Ex eod. & ἵππ.

Κράτησις, εως, ἡ, potentia, retentio. Philox. A κρατέω.

Κρατητικὸς, ή, ὸν, tenax, Gl. V. Ab eod.

Κρατιστεύω, f. εύσω, præsto, antecello. τὸ κράτιστον, potissimum & præstantissimum, flos rei. A κράτιστος.

Κρατιστίνδην, Adv. delectu. A seq.

Κράτιστος, ίση, ισον, fortissimus, validissimus. 2) optimus. Superl. a κρατὸς. κράτιστα, Adv. optime.

Κρατοβορὸς, ῦτος, ὁ, caput devorans. E κρὰς & βιβρώσκω.

Κράτος, εος, τὸ, robur, vis, potentia. 2) imperium, imperii summa. 3) victoria, & finis belli per victoriam. 4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur.

Κρατυντὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens. Hes. A κρατύνω.

Κρατυντήριος κλισμὸς, sella ad retinendum & firmandum. A pr.

Κρατυντικὸς, ή, ὸν, firmandi vim habens. A seq.

Κρατύνω, f. υνῶ, validum ac firmum reddo, munio. 2) confirmo, stabilio, vim magnam tribuo. 3) roboro, induro. 4) impero. A seq.

Κρατὺς, ύ, validus, fortis, potens. A κράτος.

Κρατυσμὸς, ῦ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

Κραυγάζω, f. άσω, clamo, vociferor. A κραυγή.

Κραυγασμὸς, idem, & ab eod.

Κραυγαστὴς, ε, ὁ, vociferator, clamosus. A κραυγάζω.

Κραυγαστικὸς, ή, ὸν, clamosus. Ab eod.

Κραυγαστικῶς, Adv. cum clamore. A pr.

Κραυγὴ, ῆς, clamor, vociferatio. A κράζω, clamo.

Κραυγίας, ε, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore & strepitu terretur. A pr.

Κραυρῶ, struma laborare. 2) de morbo apum eum vermes & araneas gignunt. Hes. A seq.

Κραῦρος, ρα, ρον, aridus, siccus, torridus, friabilis, rigidus. 2) ἡ κραύρα, Suid. struma. 3) morbus boum: hinc

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, siccitas, friabilitas.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuscina, harpago, instrumentum ad extrahendas carnes ex olla, vel aheno. E κρέας & ἄγρα, captura.

Κρεαγρευτέω, lacero carnem, asper sum. A seq.

Κρεάγρευτος, ε, carnem s. cutem lacerans, vulnetans, asper. E κρέας & ἀγρεύω.

Κρεαγρὶς, ίδος, ἡ, idem quod κρεάγρα.

Κρεάδιον, ε, τὸ, caruncula, carnis frustum. Dim. a κρέας.

Κρεανομέω, ῶ, f. ήσω, carnes distribuo. 2) aliorum carnes disseco, coquo ac voro. A κρεανόμος.

Κρεανομία, ας, ἡ, distributio carnium, visceratio. Ab seq.

Κρεανόμος, ε, ὁ, ἡ, carnes distribuens. E seq. & νέμω, distribuo.

Κρέας, ατος, τὸ, caro. 2) frustum carnis. 3) corpus.

Κρεγμὸς, ῦ, ὁ, pulsatio, sonitus. A κρέκω.

Κρεοδόχος, ε, ὁ, ἡ, ad recipiendas carnes factus. E κρέας & δέχομαι.

Κρεηφαγέω, Jon. pro κρεωφαγέω.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία, Jon.

Κρεοδόχος, v. κρεηδόχος.

Κρεῖον, ε, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum, olla. A κρέας.

Κρεισσόνως & κρειττόνως, melius, Adv. A seq.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ, ἡ, melior, præstantior, ut viribus, potentia, aliave re. Unde 2) κρείττονες, dii, cœlites. 3) invictus ab aliqua re, ut voluptate, hoste &c. κρείττων θανάτε, immortalis. A κράτος.

Κρείων, οντος, rex, regnator. κρείεσα, regina, præstantissima. A κρέω, regno.

Κρέκη, sonum odiosum Galenus ait significare apud Hippocr. A κρέκω.

Κρέκελος, fletus, ploratus. Hesych. Ab eod.

Κρέκω, pectine seu radio pulso. 2) pulso. 3) sonum molestum & odiosum edo.

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas pensile, aut storea pensilis, in qua reponuntur casei, aut opsoniorum reliquiæ. A seq.

Κρέμαμαι, pendeo. κρεμάμενος, suspensus.

Κρεμάννυμι, v. κρεμάω.

Κρεμασμὸς, ῦ, ὁ, suspensio. Ab eod.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui suspendit aut suspensum tenet. 2) κρεμαστῆρες, nervi testium. 3) crates viminea, in qua casei siccantur. 4) lorum s. habena pensilis, e qua aliquid dependet. A κρεμάω.

Κρεμαστήριος, α, ὁ, ἡ, pendulus, pensilis. A seq.

Κρεμαστὸς, ῦ, ὁ, idem quod κρεμάθρα. A κρεμάω.

Κρεμαστὸς, ή, ὸν, pendulus, pensilis. Ab eod.

Κρεμάστρα, ας, ἡ, id, unde aliquid pendet. 2) vas pensile, in quo panes, casei & similia reponuntur. 3) pediculus multifidus, e quo fructus appenduntur. A seq.

Κρεμάω, ῶ, f. κρεμάσω, f. κρεμάννυμι, f. κρέμαμαι, suspendo. 2) suspensum teneo; & 3) in Pass. suspendor. 4) pendeo.

Κρεμβαλιάζω, crembalum pulso. A κρέμβαλον.

Κρεμβαλιαστὸς, ῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalo sonare novit. A pr.

Κρεμβαλιαστὺς, ύος, ὁ, vel ἡ, strepitus s. sonitus, quem edit crembalum. Ab eod.

Κρεμβαλίζω, f. ίσω, crembalum pulso. A κρέμβαλον.

Κρέμβαλον, ε, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum strepitum edit.

Κρεμμύω, ῶ, idem quod κρεμάω, a quo factum.

Κρέμνημι, idem & ab eod.

Κρεμόω, idem quod κρεμάω.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ἡ, piscis quidam.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, avis pugnax, rostrum acutum & serratum habens nuptiisque inauspicata. A κρέκω.

Κρεοβόρος, ε, carnivorus. A κρέας & βιβρώσκω.

Κρεοκάκκαβος, ε, ὁ, edulium e carnibus minutim concisis, & cum sanguine, arvina, & dulci jure concinnatis. A κρέας & κακκάβη.

Κρεονομία, ας, ἡ, vid. κρεανομία.

Κρεοσήπομαι, carnium more putresco.

Κρεοσκευασία, ας, ἡ, ratio coquendarum & apparandarum carnium.

Κρεαργέω, ῶ, f. ήσω, excarnifico, dilanio, lanius, fum, carnes lanii more concido. A κρεαργος.

Κρεαργηδὸν, *Adv.* more eorum, quæ in parva frusta dissecta sunt, f. quæ a laniis conciduntur. Ab eod.

Κρεαργία, ας, ἡ, carnium dissectio f. concisio, lanietus, visceratio. Ab eod.

Κρεαργικὸς, ή, ὸν, lanionius. A seq.

Κρεαργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, lanius, lanio. E κρέας & ἔργον.

Κρεοφαγία, ἡ, v. κρεω. A seq.

Κρεοφάγος, ὁ, ὁ, ἡ, v. κρεωφ.

Κρεάδιον, ου, τὸ, caruncula. Dim. a κρέας.

ΚΡΕ'Ω, vel κρέω, regno, impero.

Κρεωβορία, ἡ, carnium devoratio, usus copiosior. E κρέας & βορά.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium distributio, visceratio. Ex eod. & δαίω.

Κρεωδαίτης, ου, ὁ, carnium in frusta divisarum distributor. Ex iisd.

Κρεώδης, εος, ὁ, ἡ, carnosus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium distributio, visceratio. Ex eod. & δίδωμι, unde δόσις, *datio*.

Κρεωδοτέω, ῶ, f. ήσω, carnes distribuo. A seq.

Κρεωδότης, ου, ὁ, carnium dator f. distributor. E κρέας & δ.

Κρεοδόχος, ου, ὁ, ἡ, ad recipiendas seu servandas carnes factus. Ex eod. & δέχομαι.

Κρεοθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V.

Κρεωκοπέω, ῶ, f. ήσω, carnes seco. A seq.

Κρεωκόπος, ὁ, ἡ, carnes secans. E κ. & κόπτω.

Κρεωλογέω, ῶ, f. ήσω, carnem colligo. Ex eod. & λέγω, *colligo*.

Κρεωνομέω, ῶ, f. ήσω, carnes distribuo. Ex eod. & νέμω, *distribuo*.

Κρεωνομία, ας, ἡ, carnium distributio. A pr.

Κρεωπωλεῖον, ου, τὸ, idem quod κρεωπώλιον.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, carnium venditor, lanius.

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, macellum. Ab eod.

Κρεωστάθμη, ης, ἡ, statera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας & σταθμη.

Κρεωφαγέω, ῶ, f. ήσω, carne vescor, f. victu carnium utor. Ex κρεωφάγος.

Κρεωφαγία, ἡ, victus e carnibus. A seq.

Κρεωφάγος, ου, ὁ, ἡ, carnes edens, qui carnibus vescitur.

ΚΡΗΓΥΟΣ, υον, gratus, jucundus, placitus. 2) bonus, utilis. 3) idoneus, aptus. 4) suavem vocem edens.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros usque demittebatur. 2) operculum doliorum aut vasorum similium. 3) muri, quia cingunt urbem, & pinnæ murorum, quia in fastigio muri sunt. E κάρη, *caput*, & δέω, *vincio*, vel δέμω, *struo*.

Κρῆθεν, *Adv.* a capite. A κρὰς, *caput*.

ΚΡΗ'ΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus salsæ & amaræ.

Κρήμαμαι, pendeo, suspensus sum. A κρημνός.

Κρημνάω, ῶ, vel κρίμνημι, fut. νήσω, præcipito. Ab eod.

Κρημνίω, idem & ab eodem.

Κρημνηγορέω, ῶ, verba ardua & grandia fundo. E κρημνὸς & ἀγορέω.

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνός.

Κρήμνισις, εως, ἡ, præcipitatio. A pr.

Κρημνοβατέω, ῶ, f. ήσω, per præcipitia incedo. A seq.

Κρημνοβάτης, ου, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens. 2) funambulus. A κρημνὸς & βαίνω, *incedo*.

Κρημνόθεν, *Adv.* e præcipitio. A κρημνός.

Κρημνοκομπέω, ῶ, verbis præruptis & arduis glorior, jacto, arroganter & superbe loquor.

Κρημνὸς, ὁ, ὁ, præceps rupes, præcipitium. 2) ripa alta. 3) labrum ulceris. 4) omne excelsum & prominens.

Κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, præruptus, præceps, arduus. A pr.

Κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex eod. & ὄρος, *mons*.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus. 2) frigidus, ut aqua fontana. A seq.

Κρήνη, ης, ἡ, fons. 2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ. A pr.

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. a κρήνη.

Κρηνίτιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ. A pr.

Κρηνοφυλάκιον, ου, τὸ, fontis custodia, munus custodiendi & curandi fontes. A seq.

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, fontis custos.

Κρηπιδοποιὸς, ὁ, ὁ, ἡ, qui crepidas conficit, sutor crepidarius. E κρηπὶς & ποιέω, *facio*.

Κρηπιδοπώλης, ου, ὁ, crepidarum venditor.

Κρηπιδόω, ῶ, f. ώσω, fundo, fundamentum pono. κρηπιδωμένος, præs. part. pass. crepidatus, vel crepidine munitus. A κρηπίς.

Κρηπίδωμα, τὸ, fundamentum. 2) crepido. A pr.

Κρηπὶς, ίδος, ἡ, crepida, soccus, 2) basis, fundamentum. 3) crepido, margo. 4) placentæ genus.

Κρὴς, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretensis. fem. κρῆσσα.

Κρὴς pro κρέας, caro.

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum pollinarium e filo laneo. 2) pannus rarus, per quem aliquid colatur. 3) operculum calathi.

Κρησφύγετον, ου, τὸ, perfugium eorum, qui Minoem Cretensem, severum vindicem scelerum, fugiebant. 2) perfugium quodvis. 3) munitio subsidiaria. 4) asylum. 5) latebra, inventum ad effugiendum. E Κρὴς & φύγω.

Κρηταγενὴς, ὁ, ἡ, Cretensis. E seq. & γίνομαι.

Κρήτη, ης, ἡ, Creta, insula. κρήτηθεν, *Adv.* e Creta.

Κρητήριον, ου, τὸ, parvus crater. Dim. a κρατὴρ pro κρητήρ.

Κρητίζω, Cretenses imitor. A Κρής.

Κρητικὸς, ἡ, ὸν, Creticus. Ab eod.

Κρητικῶς, *Adv.* more Cretensi. A pr.

Κρητισμὸς, ῦ, ὁ, mos Creticus. 2) Cretica fallacia. A κρητίζω.

Κρηοφαγεῖν pro κρεωφαγεῖν, carnem comedere.

Κρῖ, τὸ, hordeum.

Κριαῖος, ἡ, ὸν, in ariete sidere natus. A κριός.

Κριβανίτης, ου, ὁ, testaceus, in testa coctus, ut κριβανίτης ἄρτος. A seq.

Κρίβανος, ου, ὁ, fornax, idemque quod κλίβανος, quod supra videndum.

Κριβανωτὸς, ὁ, idem quod κριβανίτης.

Κριγὴ, ῆς, ἡ, stridor, Suid. Etym. M. A κρίζω.

Κριγμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κριδὸν, *Adv.* deligendo, cum delectu. A κρίνω.

ΚΡΙ'ΖΩ, f. ξω, strido, stridorem edo.

Κρηδὸν, *Adv.* arietis more, valide. A κριός.

Κριθαῖος, ου, ὁ, genus tritici, ut κριθαίας πυρὸς, triticum hordeacei generis. A κριθή.

Κριθάριον, ου, τὸ, hordeum, hordeolum, Gl. V.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve. 2) tuberculum parum oblongum, palpebræ adnasci solitum. 3) virilia, ap. Comic.

Κριθίασις, εως, ἡ, morbus equorum. A sq. n. 3.

Κριθιάω, ῶ, f. άσω, hordeo vescor. 2) e nimio hordei pastu lascivio. 3) de equo dicitur, quum ex itinere vel cursu anhelabundus hordeum devoravit, & cruditate vexatur. Ab eod.

Κριθίδιον, ου, τὸ, Dim. a κριθή.

Κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus, ex hordeo factus, ut οἶνος κρίθινος. Ab eod.

Κριθολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui hordeum colligit. Ex eod. & λέγω, *colligo*.

Κριθόμαντις, εως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur.

Κριθοφαγία, ας, ἡ, victus ex hordeo. 2) pœna quædam militaris, cum hordeo pascuntur pro tritico. A sq.

Κριθοφάγος, ου, ὁ, ἡ, hordeo vescens.

Κριθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, hordeum ferens, hordei ferax. E κ. & φέρω.

Κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, hordeaceus. A κριθή.

Κρικίον, ου, τὸ, annellus, circellus, Gl. Vet. Dim. seq.

Κρίκος, ου, ὁ, annulus. 2) circulus. A κίρκος.

Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulo trajicio & infibulo. A pr.

Κρικωτὸς, ῆ, ὸν, annulis confertus. A pr.

Κρίμα, ατος, τὸ, judicium. 2) damnatio, pœna. 3) decretum. 4) præceptum, mandatum. A κρίνω.

Κριμνίτης, ου, ὁ, ut κριμνίτης πλακοῦς, placenta e farina crassiore. A seq.

Κρίμνον, ου, τὸ, farina crassior. 2) hordeum, unde & de virilibus dicitur, sicut κριθή. 3) panis e crassiore hordei farina Schol. Aristoph. habet etiam κρῖμνα.

Κριμνώδης, εος, ὁ, ἡ, de urina cui insunt, vel innatant frustula, velut crassioris farinæ. A pr.

Κρίνον, ου, τὸ, lilium. 2) cucurbita. 3) cucurbitæ flos. 4) de paupere, per prov. 5) species saltationis. 6) Aristoph. habet & κρίνεα, quasi a τὸ κρίνος.

Κρινόχροος, ου, candidam cutem habens. E pr. & χρώς.

Κρίνω, fut. κρινῶ, secerno, discerno. 2) excerno. 3) seligo, deligo. 4) discepto, judico. 5) censeo, æstimo. 6) adjudico. 7) statuo, constituo. 8) accuso, diem dico, reum ago, defero. 9) damno. 10) exploro. 11) probo, laudo. 12) *In med* dicitur etiam pro decerno acie, prœlior. Reperitur tamen & *in pass.* 13) τὸ κρινόμενον est res, de qua disceptatur. τὸ κεκριμένον, exactum, germanum: it. probatum: item, perspicuum, de quo nemo dubitare potest.

Κρινὼν, ῶνος, ὁ, it. κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, lilietum, locus consitus liliis. A κρίνον.

Κριοδόχη, s. κριοδόκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem sustinens. E κριός & δέχομαι.

Κριοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, arietis formam habens. Ex eod. & εἶδος, *species*.

Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex eod. & κόπτω, *percutio*, *ferio*.

Κριοκρατέω, idem.

Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex eod. & μάχη.

Κριομαχέω, arieto, Gl. Vet.

Κριοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui arietina facie est, arietem facie referens. E sq. & πρόσωπον.

Κριὸς, ῦ, ὁ, aries, ovium dux. 2) signum cœleste 3) navis genus. 4) machina bellica. 5) volutæ in capitulis columnarum ordinis Jonici atque Corinthiaci.

Κριοφάγος, ου, ὁ, ἡ, arietum vorator.

Κριοφόρος, ου, ὁ, ἡ, arietem gestans. E κρ. & φέρω.

Κρίσιμος, ου, ὁ, ἡ, q. d. judicatorius, ad judicationem pertinens, unde argumentum judicii faciendi petimus, criticus, quo judicium instituitur, decretorius. A κρίσις.

Κριτέως, *Adv.* ut judicari possit. A pr.

Κρίσις, εως, ἡ, judicatio, i. e. judicandi actio, examen, judicium. 2) sententia, quæ de aliqua re fertur, censura, æstimatio alicujus rei. 3) caussæ dictio. 4) decretorium in bello prælium. Unde 5) de eventu belli dicitur, item 6) morbi in melius deteriusve. 7) condemnatio. 8) justitia, justum judicium. 9) ultimi judicii dies, s. ultimum judicium. A κρίνω.

ΚΡΙΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, scrinia regis. Ctesias.

Κρισσὸς, ῦ, ὁ, varix. Pro κιρσός.

Κρισσώδης, εος, ὁ, ἡ, varicosus. Gl. V. A pr.

Κριτήριον, ου, τὸ, organum s. instrumentum judicandi. 2) sensus & pars animi rerum judicatrix & arbitra, judicium. 3) id, e quo judicandi rationem petimus, ad quod respicimus judicantes. 4) locus, ubi judicium exercetur, tribunal judicis. 4) lis ipsa & causa. 6) judices ipsi. A κρίνω.

Κριτὴς, ῦ, ὁ, judex. 2) arbiter, æstimator. Ab eod.

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, solers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat. 2) criticus, qui de aliorum scriptis &c. judicat. 3) decretorius, v. c. dies.

Κρῖτις, ιδος, ἡ, femin. a κριτής.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, judicatus, selectus, delectus, optimus. A κρίνω.

Κροαίνω, apud Homerum de equo, pulsante pedibus terram, ut sonipes apud Virg. 2) cupidus sum. 3) pulsandis fidibus carmen exprimo. A κρούω, *pulso*.

Κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis. 2) littus. A κρόκη.

Κρόκαλον, τὸ, idem quod κρόκαλον.

Κρόκη, ης, ἡ, trama, subtemen, id, quod stamini inseritur. 2) arena littoralis. κρόκαι, αἱ, arena littorea. 3) littus.

Κροκίας, ου, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore sit croceo.

Κροκιδίζω, s. κροκυδίζω, floccos lego. 2) adulor, floccos pilosque e veste alterius legendo. A κροκίς.

Κροκιδισμὸς, ῦ, ὁ, floccorum s. pilorum lectio, de periculose ægrotantibus, signum mortis imminentis. A pr.

Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo. 2) croco similis sum, crocum refero. A κρόκη vel κρόκος.

Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, subtemen. 2) floccus in veste prominens, e stamine & subtemine. 3) floccus quicunque. 4) medicamentum, quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.

Κροκισμὸς, ῦ, tela. A κροκίζω.

Κροκόβαπτος, ου, ὁ, ἡ, croco tinctus.

Κροκοβαφὴς, έος, ὁ & ἡ idem & ex iisd.

Κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus. A κροκόδειλος.

Κροκοδείλιον, ου, τὸ, herba chamæleontis nigri figura. A seq.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον. 2) quæstionis captiosæ genus.

Κροκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, croco similis, coloris crocei, luteus. Ex κρόκος & εἶδος, *forma*.

Κροκοείμων, ονος, ὁ, ἡ, croceo amictu indutus. Ex eod. & εἷμα, *indumentum*.

Κροκό-

Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocei coloris. A κρόκος.

Κρόκεος, έα, εον, idem & ab eod.

Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini unguenti.

Κρόκον, ου, τὸ, ovi vitellus. A κρόκος.

Κροκονητική, ἡ, ars nendi subtemen s. tramam. cui opponitur στημονητική. quia subtemen subtilius, stamen crassius. E κρόκη, *subtemen*, & νέω.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, croceo peplo velatus.

Κρόκος, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τὸ, crocus vel crocum.

Κροκόττας, κροκόττης, κροκότας, ὁ, animalis nomen e lupo & cane nasti, lat. crocuta.

Κροκόω, ῶ, f. ώσω, croco tingo. A κρόκος.

Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κρώζω.

Κροκύς, ύδος, ἡ, idem quod κροκίς.

Κροκύφαντος, ου, ὁ, peplum s. velum tenuius. E κρόκη & ὕφω.

Κροκώδης, εος, ὁ, ἡ, croceus. A κρόκος.

Κροκωτίδιον, τὸ, crocotula. Dim. sq.

Κροκώτιον, ου, τὸ, crocotula. Dim. sq.

Κροκωτὸς, ἡ, ὸν, croco tinctus, sive, ut quibusdam placet, multum subteminis habens; & absolute, in omni genere vestis feminea & exterior, croceo, rubro colore imbuta, s. subteminis pluris quam staminis, ideoque mollis: dicitur & lat. crocota. A κρόκος vel κρόκη.

Κροκωτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, crocotam gesto, crocota indutus sum.

Κροκωτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, crocota indutus. Ex κρ. & φέρω.

Κρομμυογήτειον, ου, τὸ, olus mixtae naturae, e getio & cepa.

Κρόμμυον vel κρόμυον, ου, τὸ, cepa. A κάρα.

Κρομμυοξυρεγμία, ας, ἡ, foetidus ructus, qualis eorum est, qui allium vel cepas comederunt. E pr. & ὀξυρεγμία, *ructus*.

Κρομμυοπώλης, ου, ὁ, qui cepas vendit.

Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia: it. tempora prisca sub Saturni regno, ap. Aristoph. A Κρόνος.

Κρονιάδες, ων, αἱ, sc. ἡμέραι, Saturnalia. A κρόνος.

Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus & Pluto. A κρόνος.

Κρονικὸς, ἡ, ὸν, Saturnius. 2) prae senio delirus. 3) stultus. 4) pervetustus & rancidus. Ab eod.

Κρόνιος, ία, ιον, idem. τὰ Κρόνια, v. supra.

Κρόνιππος, ου, valde fatuus, s. valde senex. Aristoph.

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem quod Κρονίδης.

Κρονόληρος, ου, ὁ, delirus senex. Aristoph.

Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus. 2) senex morosus & maleficus. 3) bardus, fatuus, delirus.

Κρονότεκνος, ὁ, Saturni pater. Epith. Coeli.

Κρόσσαι, αἱ, scalae. 2) scalae scalis impositae. 3) pinnae murorum aut turrium. sic Hom. A seq.

Κροσσὸς, οῦ, ὁ, fimbria, cirrus vel villus, qui ex ima ora vestimenti pendet.

Κροσσόω, ῶ, fimbriam vesti adsuo. A pr.

Κροσσωτὸς, ἡ, ὸν, sc. χιτὼν, vestis fimbriata, tunica fimbriis villisve dependentibus. A pr.

Κρόσκος, ου, ὁ, idem quod γρόνθος.

Κροτάλια, ων, τὰ, ornamenta margaritarum, quae collisa sonum edunt. A κρόταλον.

Κροταλίζω, f. ίσω, pulso, crepitare facio, plaudo. Ab eod.

Κροταλισμὸς, οῦ, ὁ, plausus, Gl. Vet. A pr.

Κρόταλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum. 2) Comici etiam pro garrulo, & fraudulento, ut & κρόταλος. A κροτέω.

Κροταίνω, idem quod κροτέω.

Κροταφίτης, ου, ὁ, ut κροταφῖται μῦες, musculi temporales. A seq.

Κρόταφος, ου, ὁ, tempus, pars capitis. κρόταφοι, tempora.

Κροτέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, pulso, verbero. 2) plaudo, plausu comprobo. 3) crepo, dico. 4) clocito, ut ciconia. A κρότος.

Κρότημα, ατος, τὸ, plausus, sonus e plausu. 2) de homine, idem quod κρόταλον, n. 2. A praec.

Κρότησις, εως, ἡ, plausus, ipsa plaudendi actio. Ab eod.

Κροτητὸς, ἡ, ὸν, pulsatus, plausibilis. Ab eod.

Κροτισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod κρότος, qs. a κροτίζω.

Κροτοθόρυβος, ου, ὁ, plausus.

Κρότος, ου, ὁ, plausus, qui fit manu, remis, pedibus, vel simili modo, strepitus, crepitus. 2) plausus, favor theatralis. 3) crepitatio, quam ciconia edit rostro.

Κρότων, ωνος, ὁ, ricinus, musca canina. 2) idem quod κίκι. Theophr.

Κροτώνη, ης, ἡ, vitium in olea arbore.

Κροτωνοειδής, έος, ὁ, ἡ, ricino similis, ricini figuram habens. Ex κρότων & εἶδος.

Κροῦμα, ατος, τὸ, pulsus. 2) instrumentum musicum pulsatile. 3) modi musici. A κρούω.

Κρουματικὸς, ἡ, ὸν, pulsandi peritus. A praec.

Κρουμάτιον, τὸ, canticum in instrumento musico pulsatili. Dim. ab eod.

Κρουματοποιὸς, οῦ, ὁ, instrumenta musica pulsandi peritus. Ex eod. & ποιέω.

Κρουναῖος, αία, αῖον, e scatebris, s. fonte saliens. A κρουνός.

Κρουνεῖον, & κρουνεία, genus poculi, apud Athen. Ab eod.

Κρουνηδὸν, *Adv.* ad modum fontis salientis. Ab eod.

Κρουνίζω, f. ίσω, in modum fontis salientis effluo. Ab eod.

Κρούνισμα, ατος, τὸ, id, quod in modum salientis aquae effluit. A praec.

Κρουνὸς, οῦ, ὁ, scatebra, fons saliens.

Κρούπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, soleae ligneae. E κρούω & πάλλω, *vibro*.

Κρουπέζαι, ῶν, αἱ, calceamenta lignea apud Boeotos. E κρούω & πέζα.

Κρουπέζια, ων, τὰ, idem & ab iisd.

Κρουπεζοφόρος, ὁ, ἡ, soleas ligneas gestans. Ab eod. & φέρω.

Κρουσιδημέω, ῶ, idem quod κρουσιμετρέω, decipio populum, de demagogis. A κροῦσις & δῆμος. v. κρουσιμετρέω.

Κρουσίθυρος, ου, ὁ, proprie, januas pulsans, dein genus saltationis cum cantu tibiarum. Ex eod. & θύρα.

Κρουσιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, mensura fallaci utor. 2) decipio.

Κρουσιμέτρης, ου, ὁ, v. seq.

Κρουσίμετρος, ου, ὁ, ἡ, mensura falsa utens: in admetiendo decipiens. 2) impostor, fraudator. E κροῦσις & μέτρον, *mensura*.

Κροῦσις, εως, ἡ, pulsatio, in pr. instrumenti musici. 2) instrumentum musicum ipsum. 3) modi musici. 4) ars pulsandi instrumenta musica. 5) exploratio rei, proprie vasis, ollae, quae fit pulsando. 6) fraus. A κρούω.

Κροῦσμα, ατος, τὸ, idem quod κροῦμα.

Κρουσματικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq. κρουστικός. 2) simi-

similis sono fidium, ut verbum sine sensu. Polyb.

Κροτμὸς, ὁ, ictus. A κρέω.

Κρετολύρης, ου, ὁ, citharam pulsans. Orph. sed leg. κροτολ. Ab eod. & λύρα.

Κρεστικὸς, ἡ, ὸν, pulsandi vim habens, pulsandi instrumenta musica peritus. 2) pulsans aures, sonorus. A seq.

Κρέω, fut. έσω, ferio, percutio, pulso, collido.

Κρύβδα, & κρύβδην, *Adv.* clam, occulte. A κρύπτω.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus. 2) horribilis. 3) dirus. 4) tristificus. A κρύος.

Κρυμαλέος, έα, έον, frigidus, gelidus. A seq.

Κρυμὸς, ῦ, ὁ, frigus, rigor hyemis. A κρύος.

Κρυμώδης, εος, ὁ, ἡ, frigidus. A præc.

Κρυμοπαγὴς, ὲς, glacialis. E κρ. & πήγνυμι.

Κρυμοχαρὴς, ὲς, gaudens hieme, frigore. Ex eod. & χαίρω.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, frigidus. A κρύος.

Κρυόομαι, ῦμαι, gelasco. κρυῦται gelat, Philoxenus. A seq.

Κρύος, εος, τὸ, frigus, gelu.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus; unde κρυπταδίῃ & κρυπταδίως, clam, *Adv.* A κρύπτω.

Κρυπτάζω, occulto. Ab eod.

Κρυπτάσκω, idem. Ab eod.

Κρυπτεία, ἡ, virtus (apud Lacedæmonios) quæ est in dissimulandis doloribus & sensu molestiæ: tolerantia, apud Plat. A seq.

Κρυπτεύω, idem quod κρύπτω.

Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, testudo subterranea, locus abditus & cameratus. A κρύπτω.

Κρυπτηρία, ας, ἡ, latibulum, Gl. Vet. Ab eod.

Κρυπτήριον, ου, τὸ, idem, Gl. Vet. Ab eod.

Κρυπτία, ἡ, idem quod κρυπτεία. Plut.

Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, crypticus, celandi peritus. Ab eod.

Κρυπτικῶς, *Adv.* cum arte ad occultandum & fallendum, captiose. A præc.

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, occultus, abditus. A seq.

Κρύπτω, f. ψω, abscondo, occulo, abdo, tego. 2) celo. κρυβεὶς, aor. 2. pass.

Κρυπτῶς, *Adv.* occulte, abscondite. A κρυπτός.

Κρυσταίνομαι, κρυσταίνεται, glaciatur, glaciali frigore adstringitur. Nicand. A κρύος.

Κρυσταλλίζω, ut crystallum splendeo. A κρύσταλλος.

Κρυστάλλινος, ίνη, ινον, crystallinus, e crystallo, crystalli puritatem habens. Ab eod.

Κρυσταλλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, crystalli speciem præ se ferens, crystallo similis. 2) qui glaciali specie est. Ex eod. & εἶδος.

Κρυσταλλοειδῶς, *Adv.* specie crystalli. A præc.

Κρυσταλλόομαι, ῦμαι, glacior, gelo. κρυσταλλωθεὶς, aor. 1. pass. conglaciatus, gelu concretus.

Κρυσταλλόπηκτος, ου, ὁ, ἡ, glacie vel frigore concretus.

Κρυσταλλοπὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, idem. E seq. & πήγνυμι.

Κρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ, glacies. 2) gelu. 3) crystallus, crystallum, lapis pellucidus.

Κρυσταλλοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, crystallinus, crystalli modo pellucidus. E pr. & φαίνομαι.

Κρύφα, *Adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, clandestinus, abditus, occultus. Ab eod.

Κρυφαίως, *Adv.* occulte, clam. A præc.

Κρυφανδὸν, *Adv.* idem. Hes. A κρύπτω, vel quasi a κρυφαίνω, quod a κρύφα manavit.

Κρυφῆ, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυφηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandestinus, Gl. Vet. A κρύφιος.

Κρυφιασμῖος, αία, αῖον, occultus. A præc.

Κρυφιασμίως, *Adv.* occulte, pro κρυφιαίως, apud Schol. Aristoph. A præc.

Κρυφίνοος, *contr.* κρυφίνους, ου, ὁ, ἡ, qui animi sui sensa occultat & celat. E κρύπτω & νόος. (Sed videtur hæc lectio minus proba. In usu est & analogiæ concinit, aut κρυψίνους a κρύψις, aut κρυφιόνους, a κρύφιος, aut denique κρυφόνους, ab antiquo κρυφὸς, ἡ, ὸν, unde reliquum est adverb. κρύφα & κρυφῆ.

Κρυφιομύστως, *Adv.* arcane, occulte. E seq. & μύω.

Κρύφιος, ία, ιον, & κρύφιμος, ου, ὁ, ἡ, occultus, absconditus, clandestinus. A κρύπτω.

Κρυφιότης, ητος, ἡ, obscuritas rei. A præc.

Κρυφίως, *Adv.* occulte, clam. Ab eod.

Κρύφος, ου, ὁ, latebra. A κρύπτω.

Κρυψίγονος, ου, ἡ, arcano partu editus. E κρύψις & γονή.

Κρυψιδρόμος, ὁ, ἡ, in obscuro, in tenebris currens. Epith. Baccharum. Ex eod. & τρέχω.

Κρυψιμέτωπος, ὁ, ἡ, occultans frontem: *epithetum poculi*, apud Luc. Lexiph. E κρ. & μέτωπον.

Κρυψίνοος, *contr.* κρυψίνους, ου, ὁ, ἡ, idem, quod κρυφίνοος.

Κρυψίνως, *Adv.* occulte. A præc.

Κρύψις, εως, ἡ, occultatio. 2) ars occultadi id, quod occultari debet. A κρύπτω.

Κρυψίχολος, ου, ὁ, ἡ, occultans iram.

Κρυώδης, εος, ὁ, ἡ, frigidus, gelidus. A κρύος.

Κρωβυλος, ου, ὁ, villus, cirrus, cincinni sive crines intorti puerorum, nodus capillorum a fronte in verticem reductorum.

Κρωγμὸς, ῦ, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A seq.

Κρώζω, crocito, ut corvus. 2) ut quævis avis male canens. 3) garrio.

Κρημνώδης, έσσα, όεν, præceps, abruptus. Hes. A κρήμνος. v. κλωμακόεις & κλώμαξ.

Κρωμακωτὸς, ἡ, ὸν, præceps & ascensu difficilis. Eust. Ab eod.

Κρώμαξ, ακος, ὁ, acervus lapidum. Hes. idem cum κλώμαξ.

ΚΡΩΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx.

Κρωσσίον, ου, τὸ, urceolus. Hesych. A seq.

Κρωσσὸς, ῦ, ὁ, hydria, urceus, vas aquarium.

Κτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι. adquiro, comparo, concilio. 2) *in Perf.* adquisivi, habeo, possideo. Unde κεκτημένος, dominus, κεκτημένη, domina: quamquam & simpliciter dicitur de eo, ad quem aliquid cujuscunque generis pervenit, ut ἐχθρὸν κεκτημένος οὐδένα, qui nullum inimicum habet, apud Lysiam.

Κτέανον, ου, τὸ, possessio, facultates, opes. A pr.

Κτέαρ, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Κτεάτειρα, ἡ, domina. Ab eod.

Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, possideo. κτεάτισσα, aor. 1. pro ἐκτεάτισσα, acquisivi. Ab eod.

Κτείνω, f. κτενῶ, interficio. ἔκτεινα, aor. 1.

Κτεὶς, κτενὸς, ὁ, pecten. 2) pubes, inguen. 3) κτένες, conchæ quædam marinæ. 4) dentes quatuor anteriores. 5) digiti, manus & pedis.

Κτενίζω, f. ίσω, pecto. A præc.

Κτένιον, ου, τὸ, pectunculus. Ab eod.

Κτενιστὴς, ῦ, ὁ, pectinator, Gl. Vet. A κτενίζω.

Κτενοειδῶς, *Adv.* pectinatim, Gl. Vet. quasi a κτενοειδὴς, pectini similis. E κτεὶς & εἶδος.

Κτενοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.

Κτένω, κτέννυμι, κτεννύω, interficio. A κτείνω.

Κτενώδης, εος, ὁ, ἡ, pectini ſimilis. A κτείς.

Κτενωτὸς, ἡ, ὸν, pexus. 2) textus.

Κτέαρ, ατος, τὸ, res poſſeſſa. 2) donum. A κτάομαι.

Κτερίζω, f. σω, exſequias, juſta facio. A κτέρ[illegible].

Κτερείζω, f. ίσω, idem. Ab eod.

Κτέρισμα, ατος, τὸ, parentatio, funus, juſta. A præc.

Κτεριστὴς, οῦ, ὁ, libitinarius, curator funeris. Ab eod.

Κτέρας, εος, τὸ, *Plur.* κτέρεα, exſequiæ, juſta. 2) inferiæ, parentatio.

Κτηδὼν, όνος, ἡ, *proprie* pecten, deinde quicquid pectinis ſimilitudinem habet, ut venarum textus in arboribus & animalibus, filamenta & fibræ tunicarum in corpore humano, &c. A κτείς.

Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquiſivit, poſſeſſio. 2) fundus, prædium. 3) quælibet res utilis. *In Plur.* κτήματα, opes, facultates. A κτάομαι.

Κτηματικὸς, ἡ, ὸν, dives. A præc.

Κτημάτιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula. 2) prædiolum. Ab eod.

Κτηματίτης, ου, ὁ, dives. Ab eod.

Κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum ſ. poſſeſſionum index. E κτῆμα & λόγος.

Κτῆμι, occido, interficio, inuſit. Sed hinc aor. 2. ἔκτην. particip. κτὰς, κτάμενος.

Κτηνηδὸν, *Adv.* jumentorum, pecorum more. A κτῆνος.

Κτηνίατρος, ου, ὁ, jumentorum medicus, veterinarius, Gl. Vet. Ex eod. & ἰατρός.

Κτηνίτης, ου, ὁ, jumentarius, Philox. A κτῆνος.

Κτηνοβάται, qui jumenta ineunt. Ex eod. & βαίνω, *ineo*.

Κτηνόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, jumentum fio, in jumenti ſ. pecudis morem degenero. Ab eod.

Κτηνοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, jumentis conveniens. Ex eod. & πρέπει.

Κτῆνος, εος, τὸ, jumentum, pecus.

Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, jumentarium, *ſcil. ſtabulum*, Gl. Vet. E pr. & στάσις, *ſtatio*.

Κτηνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, jumenta paſco.

Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipſa actio paſcendi jumenta ſeu pecora. A ſeq.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, jumentorum paſtor, jumentarius, Gl. Vet. E κτῆνος & τρέφω.

Κτηνώδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. jumentarius, pecuarius, ad jumenta ſeu pecudes pertinens; item, pecudi ſimilis, brutus. 2) ſtolidus. A κτῆνος.

Κτηνωδία, ας, ἡ, ſtoliditas belluina. A præc.

Κτηνωδῶς, *Adv.* pecudis more. A præc.

Κτησείδιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula, agellus, curta ſupellex. Dim. a κτῆσις.

Κτήσιος, ου, ὁ, dator divitiarum, ut κτήσιος Ζεὺς, Jupiter. κτήσιος Ἑρμῆς, Mercurius. Ab eod.

Κτήσιππος, ου, ὁ, ἡ, poſſeſſor equorum.

Κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio, ipſa poſſidendi actio. 2) adquiſitio. 3) res, quæ poſſidetur, facultates, opes, fortunæ; etiam fundi, agri. A κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula, empta. A κτητός.

Κτητικὸς, ἡ, ὸν, adquirendi peritus. 2) poſſeſſivus. Hinc. κτητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars adquirendi, quæſtuaria. A κτάομαι. v. πρωτότυπος.

Κτητικῶς, *Adv.* poſſeſſive. Vox Gramm.

Κτητὸς, ἡ, ὸν, qui comparari poteſt. 2) adquiſitus, emtus, emtitius. Ab eod.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, poſſeſſor, dominus. Ab eod.

Κτίδεος pro ἰκτίδεος, e viverræ ſilveſtris pelle ſeu corio confectus: nam galeam talem κτιδέην κυνέην dixit Homerus. A κτὶς pro ἰκτίς.

Κτίζω, f. ίσω, condo, creo, fabricor. 2) coloniam aliquo duco. 3) locum aliquem ædificiis in eo exſtructis habitabilem reddo. 4) inſtituo, auctor ſum alicujus rei.

Κτίλος, ου, ὁ, aries, dux ovium. 2) *adjective*, cicur, manſuetus.

Κτιλόω, ῶ, f. ώσω, cicuro, manſuefacio. 2) delinio, demulceo. Hinc aor. 1. med. ἐκτιλώσαντο, apud Herodot. manſuetas reddidere. ἐκτιλωμένος, perf. paſſ. part. familiaris factus, quod Euſt. affert e Pauſania. A præc.

Κτίννυμι, vel κτιννύω, occido. A κτείνω.

Κτὶς, ίδος, ἡ, muſtela ſilveſtris. Ab ἰκτίς.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, perductio rerum. 2) inſtauratio & renovatio. 3) res condita, creata. 4) rerum creatarum univerſitas, in ſacris, item 5) genus humanum. 6) ordinatio politica, magiſtratus. 7) regeneratio. A κτίζω.

Κτίσμα, ατος, τό, res condita, creata. 2) opus, ſtructura, ædificium. Ab eod.

Κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus & veneratio. A ſeq.

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, qui res creatas adorat.

Κτίστης, ου, ὁ, & κτιστὴς, ου, ὁ, conditor, creator. 2) loci alicujus frequentator, inſtaurator, dux coloniæ. A κτίζω.

Κτιστὸς, ἡ, ὸν, conditus, creatus, fabricatus. Ab eod.

Κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio. Ab eod.

Κτίστωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτίστης.

Κτονέω, ῶ, occido. A ſeq.

Κτόνος, ου, ὁ, cædes. A κτείνω.

Κτυπέω, ῶ, f. ήσω, pulſu ſonitum cieo. 2) quatio, percutio, tundo. 3) ſtrepo, reſono. A κτύπος.

Κτύπημα, ατος, τό, ſonitus, ſtrepitus, proprie, qui pulſu cietur. 2) fragor. A præc.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus.

Κυάθειον, ου, τό, parvuus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, f. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto. 2) cyathum miſceo, bibendum do. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τό, parvus cyathus. Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ ſimile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος τῆς μήλης, concava pars ſpecilli chirurgici, ſpecillum adverſum. A ſeq.

Κύαθος, ου, ὁ, cyathus, vas potorium. 2) liquidorum vel aridorum menſura apud Romanos, pars duodecima ſextarii.

Κυαθώδης, εος, ὁ, ἡ, cyatho ſimilis. A præc.

Κυαθότης, ητος, ἡ, quaſi cyathitas. Vox Platon. adud Diog. Laert. Ab eod.

Κυάω, gravida ſum. A κύω.

Κυάμεος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.

Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, qui fabis ſuffragium fert, vel ſortitur.

Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, fabis, i. e. ſuffragiis, aut ſorte per fabas electus. A ſeq.

Κυαμεύω, f. εύσω, fabis eligo, fabis ſuffragium fero. κυαμεύομαι, ſortior per fabas, ſortior honorem, creor. A κύαμος.

Κυαμιαῖος, αία, αῖον, fabalis, qui fabali magnitudine eſt. Ab eod.

Κυαμίζω, catullio, de puella virum appetente. Ab eod.

Κυάμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.

Κυάμιον, ου, τὸ, tabula, parva faba. Dim. ejusd.

Κυαμοβόλος, ὁ, qui suffragium fert (sc. per fabas.) E seq. & βάλλω.

Κύαμος, ου, ὁ, faba, planta & fructus. 2) calculus in suffragiis ferendis; quia veteres pro calculis fabis utebantur. 3) testiculus. 4) papilla extumescens in pubescentibus. 5) mensura apud Medicos. 6) sors, quæ alicui obtingit.

Κυαμοτρὼξ, ὤγος, ὁ, fabarum vorator, i. e. qui in suffragiis ferendis quæstui simul faciendo studet. Vox Aristophanea. E pr. & τρώγω.

Κυαμοφαγία, ας, ἡ, fabarum esus. E pr. & φάγω.

Κυαμὼν, ῶνος, ὁ, locus fabis consitus. A κύαμος.

Κυαναιγὶς, ίδος, nigram ac formidabilem ægidem gestans. E κύανος & αἰγὶς, ægis.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, cæruleum habens ἄμπυκα. Ex eod. & ἄμπυξ, quod vide.

Κυαναυγέτις, ἡ, cærulea. Ex eod. & αὐγέω, splendeo.

Κυαναυγὴς, έος, ὁ, ἡ, cæruleus. E eod. & αὐγὴ, splendor.

Κυανέμβολος, ου, ὁ, ἡ, cæruleum rostrum habens. Epith. navis.

Κυάνεος, έα, έον, & κυάνειος, α, ον, cyanum referens, cæruleus, cyaneus, coloris cærulei atro mixti, ferrugineus, ater, niger, fuscus. κυανοῦν, cæruleum, ferrugineum, glaucum, Gl. Vet. A κύανος.

Κυανίζω, sum colore cyaneo. A κύανος.

Κυανίτις, ιδος, ἡ, cyano similis. Ab eod.

Κυανοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & εἶδος, species.

Κυανόθριξ, χος, ὁ, ἡ, cæruleam comam habens.

Κυανόπεζα, ης, ἡ, nigros pedes habens. Epith. mensæ apud Hom.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, nigrum peplum habens. Epith. noctis.

Κυανοπρώρειος, ου, ὁ, ἡ, proram nigricantem habens. Ex eod. & πρῶρα.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Κυανόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alas nigricantes habens. Ex eod. & πτερὸν, ala.

Κύανος, ου, vel κυανὸς, οῦ, ὁ, color cæruleus, qualis coeli est. 2) lapis s. succus in metallis concretus, cærulei coloris. 3) floris nomen inter farra nascentis. 4) aqua marina, Hes. 5) avis quædam. Hes. 6) *Adj.* cæruleus. κυανώτατος, Superl. apud Suid.

Κυανόστολος, ου, ὁ, ἡ, cærulea veste indutus. Ex pr. & στολὴ, *stola*.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, nigrum supercilium habens. Ex eod. & ὀφρὺς, *supercilium*.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui est nigris setis, nigra coma: cujus crines cyanum referunt. Ex eod. & χαίτη.

Κυανόχροος & κυανόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, qui est colore nigro, cæruleus, furvus. Ex eod. & χρόα, *color*.

Κυανόχρωτος, ου, idem. Epith. Furiarum.

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cæruleo adspectu, nigricantes vel cæruleos habens oculos. Ex eodem & ὢψ, *oculus*.

Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cærulei, nigri &c. quasi a κυανόω.

ΚΥΑΡ, κύαρος, τὸ, cavitas. 2) foramen acus. 3) pars auris interior, &c.

Κύβδα, *Adv.* inclinato capite. A κύπτω.

Κύβεθρον, & κύβερτον, ου, τὸ, idem quod κυψέλη.

Κυβεία, ας, ἡ, alea, *lusus aleæ*. 2) astutia, calliditas. A κυβεύω.

Κυβεῖον, ου, τὸ, locus, ubi alea s. tessera luditur. Æschin. Ab eod.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater deum.

Κυβερνάω, ῶ, f. ήσω, navem rego, navis cursum dirigo. 2) guberno, rego.

Κυβερνήσια, ων, τὰ, qs. gubernatoria, dies festi in Attica, in honorem Nausithei & Phæacis. Plur. A præc.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. Fem. seq.

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, gubernator. A κυβερνάω.

Κυβερνητήριος, ον, gubernandi peritus. A pr.

Κυβερνήτης, ου, ὁ, dux s. gubernator navis. 2) gubernator quivis. A κυβερνάω.

Κυβερνητικὸς, ή, όν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius. A præc.

Κύβερτον, τὸ, vid. κύβεθρον.

Κυβευτήριον, ου, τὸ, aleatorium, locus, ubi alea luditur. 2) consessus aleatorius. A κυβεύω.

Κυβευτὴς, οῦ, ὁ, aleator, alea ludens. Ab eod.

Κυβευτικὸς, ή, όν, ad aleatorem pertinens, aleatorius. 2) aleæ peritus, studiosus. A pr.

Κυβεύω, f. εύσω, alea ludo, ludo tesseris. 2) subeo aleam, periclitor. A κύβος.

ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele. A seq.

Κύβηβος, ου, ὁ, ἡ, pronus, inclinatus, præceps. Etymol. A κύβη.

Κυβηβᾶν, vel κυβηβᾷν, in caput præcipitare. Etym. Suid. Ab eod.

Κυβηλίζω, f. ίσω, securi percutio. Hes. Suid. A seq.

ΚΥΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, securis, bipennis.

Κυβηλιστὴς, οῦ, ὁ, improbus, maleficus, Hesych. Suid. A κυβηλίζω. (Sed videtur potius κυβιστητὴς leg. esse.)

Κύβης, ου, ὁ, idem quod κυβευτής. Hes. A κύβος.

Κυβίζω, f. ίσω, cubum facio. Ab eod.

Κυβικὸς, ή, όν, cubicus, tesserarius. Ab eod.

Κυβικῶς, *Adv.* in modum cubi. A præc.

Κυβιστάω, ῶ, f. ήσω, in caput me dejicio, in caput salto. Gl. Vet. cernuo, urinor, præcipito me, propr. in aquam, ruo, irruo, ut in hostes, in tela. A κύβη.

Κυβίστημα, ατος, τὸ, saltatio in caput, præcipitatio, impetus. A præc.

Κυβίστησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui se in caput dejicit. 2) urinator. Ab eod.

Κυβιτίζω, f. ίσω, cubito percutio. A seq.

ΚΥΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, cubitus. Hippocr.

Κυβοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, speciem cubi habens. E seq. & εἶδος, *figura*.

ΚΥΒΟΣ, ου, ὁ, cubus. 2) tessera. 3) lusus tesserarum. 4) unio tesseræ insculpta. 5) panis quadratus. 6) numerus cubicus. 7) spina vertebræ, in primis colli.

Κύβωλον, ου, τὸ, idem quod κύβιτον. Pollux.

ΚΥΓΧΝΙΣ, ίδος, ἡ, calix parvus medicis quondam usitatus. Galen. Lex. Hippocr.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, cynchramus, dux coturnicum. conf. κύχραμος.

Κυδάγχη, ης, ἡ, convicium, probrum. Hes. A κυδάζω.

Κυδάγχω, convitiis & probris incesso. Hes. Ab eod.

Κυ-

Κυδάζω, f. άσω, convicior, maledico. A κῦδος.

Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, laudo. 3) generosum reddo, illustro. A κῦδος.

Κυδάλιμος, ου, ὁ, ἡ, gloriosus. Ab eod.

Κυδάσσω, idem quod κυδάζω, Hesych. A κῦδος.

Κυδάω, ῶ, glorior. 2) veneror, admiror, extollo. Vet. Lex. A κῦδος.

Κύδεος, έα, εον, gloriosus. Vulg. L. Sed præstat κυδαλέος, αία, αῖον. Ab eod.

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, idem. Ab eod.

Κυδιάνειρος, ου, ὁ, viris honestus. κυδιάνειρα ἀγορὴ, apud Hom. concio, in qua oratores inclarescunt. E κῦδος & ἀνήρ.

Κυδιάω, ῶ, glorior, gloriose me effero & jactito. Hinc partic. κυδιόων, poet. pro κυδιῶν, κυδιάων. Ab eod.

Κύδιμος, ου, ὁ, ἡ, gloriosus, inclitus. Ab eod.

Κύδιστος, ου, ὁ, gloriosissimus, Superl. a κῦδος.

Κυδίων, ονος, ὁ, ἡ, gloriosior. Comp. κύδιον, melius. Ab eod.

Κυδνὸς, ὴ, ὸν, inclitus, gloriosus. Ab eod.

Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor, misceo. E κυδοιμὸς & δουπέω. (vel potius a κῦδος. δοπος & δοπος sunt meræ terminationes.)

Κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. A seq.

Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, turba, tumultus.

Κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.

Κύδος, ου, ὁ, tumor, maledicentia. A κύω.

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, gloriosus, clarus. A κῦδος.

Κυδρόω, ῶ, f. ώσω, clarum reddo. κυδρόομαι, glorior, gloriose efferor. A præc.

ΚΥΔΩΝ, ωνος, ἡ, Cydon, urbs Cretæ.

Κυδωναῖα σῦκα, ficus hibernæ, apud Athen.

Κυδωνιὰς, άδος, ἡ, Epith. Dianæ. A κύδων.

Κυδωνιάω, ῶ, similis sum malo Cydonio. A seq.

Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum; Cotonium, Philox. A κύδων.

Κυδωνίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum Cydonium. Ab eod.

Κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. A κύω, v.

Κύημα, ατος, τὸ, fetus. A præc.

Κύησις, εως, ἡ, graviditas, gestatio in utero. Ab eod.

Κυητικὸς, ὴ, ὸν, concipiendi vim habens. Ab eod.

Κυθέρεια, s. Κυθέρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, ab insula Cythera, s. ἀπὸ τοῦ κεύθειν τοὺς ἔρωτας.

Κύθρα, olla, Gl. Vet. *Jon.* pro χύτρα.

Κυθρόγαυλος, ου, labrum conchæ specie, apud Joseph. E pr. & γαυλός.

Κύθος, semen. Etymol. A κύω.

Κυιρῖται, οἱ, Quirites.

ΚΥΙΞ, κος, ἡ, Cyix. bulbosa quædam planta.

Κυΐσκω & κυΐσκομαι, concipio, fero uterum sum prægnans. A κύω.

Κυκαάω, idem quod κυκάω.

ΚΥΚΑΣ, genus palmæ Æthiopicæ.

Κυκάω, ῶ, f. ήσω, misceo, liquores misceo. 2) confundo, turbo, perturbo.

Κυκεία, ας, ἡ, permixtio, confusio. A pr.

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Acc. κυκεῶνα & κυκεῶ, item poet. κυκειῶ. Ab eod.

Κυκήθρα, ας, ἡ, miscela, mistura. 2) confusio, perturbatio. Ab eod.

Κύκηθρον, ου, τὸ, rutrum, tudicula. 2) auctor fraudum. Ab eod.

Κύκημα, ατος, τὸ, permistio. 2) perturbatio. Ab eod.

Κύκησις, εως, ἡ, idem, ab eod.

Κυκησίτεφρος, ου, ὁ, ἡ, cineres miscens s. turbans. Ex eod. & τέφρα, *cinis*.

Κυκητὴς, οῦ, ὁ, turbator. Ab eod.

Κυκλάζω, circumeo. Hesych. A κύκλος.

Κυκλαίνω, roto, rotundo, Hes. Ab eod.

Κυκλάμινος, ου, ἡ, & κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba e coronariarum genere, Lat. tuber terræ. A κύκλος.

Κυκλαμίς, ίδος, ἡ, idem ab eod.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda. 2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ. 3) Κυκλὰς, cyclas, vestis femineæ genus magnificum. Ab eod.

Κυκλάω, f. άσω, cingo, circumdo, in orbem ago. Gl. Vet. circumeo, lustro, ambio. Ab eod.

Κυκλέω, ῶ, f. ήσω, verso, roto. 2) agito, in omnes partes pello, ut ventus undam maris. Ab eod.

Κυκληδὸν, *Adv.* modo circuli. 2) circumcirca. A pr.

Κύκλησις, εως, ἡ, circumactio. Ab eod.

Κυκλικὸς, ὴ, ὸν, circularis, orbiculatus, rotundus. 2) circulator, circumforaneus. 3) Epith. poetæ. unde Poetæ cyclici, qui vel sunt in Cyclo Epico, vel ex eo carmina sua compilant. A κύκλος.

Κυκλικῶς, *Adv.* in orbem. A pr.

Κυκλιοδιδάσκαλος, ου, ὁ, Poeta dithyrambicus.

Κύκλιος, ία, ιον, circularis. A κύκλος.

Κυκλίσκος, ου, ὁ, orbiculus. 2) scalpri genus chirurgicum; nisi κοιλίσκος legendum. Ab eod.

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.

Κυκλοβορέω, ῶ, circulatorem ago, quæstus caussa. 2) circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo. Aristoph. A seq.

Κυκλοβόρος, ου, ὁ, circulator; qui in circulis declamitat, ut inde habeat, quod edat. Id. E κύκλος & βορὰ, *cibus*.

Κυκλογραφέω, orbe circumscribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.

Κυκλοδίωκτος, ου, ὁ, ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. Ex eod. & διώκω.

Κυκλοειδὴς, ὲς, rotundus. Ex eod. & εἶδος.

Κυκλόεις, όεσσα, ὲν, orbiculatus, rotundus.

Κυκλοέλικτος, ον, in orbem se volvens. Epith. solis. E κύκλ. & ἑλίσσω.

Κυκλόθεν, *Adv.* ex omnibus circa locis, in circuitu.

Κυκλομόλιβδος, ὁ, circulus plumbeus, vasculum rotundum e plumbo.

Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, complexus disciplinarum omnisque eruditionis, orbis doctrinæ.

Κυκλοπορεία, ἡ, circuitus, iter, quo omnia loca obimus. A seq.

Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere sequor. Ex seq. & πόρος, *transitus*.

Κύκλος, ου, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus. 2) corona hominum circumstantium quem. 3) argumentatio in orbem. 4) locus, ubi vendebantur homines. 5) ambitus verborum, periodus. 6) κύκλοι προσώπου, malæ. 7) κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipsæ. 8) κύκλος, annulus. 9) tabula, mensa orbicularis. 10) mœnia urbis. 11) κύκλῳ, circa undique. *In Plurali* κύκλοι & κύκλα dicitur.

Κυκλόσε, *Adv.* in orbem. A pr.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ, ἡ, qs. tornando rotundus factus, rotundus, teres. Ex eod. & τορέω, *torno*.

Κυκλοτερῶς, *Adv.* rotunde, in circuitu. A pr.

Κυκ

Κυκλοφορέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago. κυκλοφοροῦμαι, in orbem agor.

Κυκλοφορητικός, ή, όν, qui in orbem circumagi potest. 2) circularis, orbicularis. A pr.

Κυκλοφορητικῶς, *Adv.* in orbem. A pr.

Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, circumactio in orbem. E κ. & φέρω.

Κυκλοφορικός, ή, όν, idem quod κυκλοφορητικός. A pr.

Κυκλοφορικῶς, *Adv.* in orbem. A pr.

Κυκλόω, ῶ, f. ώσω, circulo includo. 2) circumdo, cingo. 3) in orbem ago, circumago. unde de vento agitante mare. κυκλόομαι, οῦμαι, circumdor, circumvenior. 2) circulor, in circulo consisto, loquendi vel colloquendi caussa. *act.* circumdo, circumvenio. A κύκλος.

Κύκλωμα, ατος, τό, rotatio, rotæ circumactio. 2) circuitus. A pr.

Κυκλώπειος, α, ό, ή, & εία, ειον, & κυκλώπιος, Cyclopius, Cyclopeus. 2) beatus, minime laboriosus, ut βίος κ. κλ. A Κύκλωψ.

Κυκλωπικός, ή, όν, Cyclopius, Cyclopas referens. Ab eod.

Κυκλωπικῶς, *Adv.* more Cyclopum. A pr.

Κυκλώπιον, ου, τό, albugo oculi. E κύκλος & ὤψ, *oculus.*

Κυκλωπίς, ίδος, ἡ, Cyclopia. A Κύκλωψ.

Κύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi, ut cum urbs, exercitus ab hosti cingitur. A κυκλόω.

Κυκλωτός, ή, όν, rotundus. Ab eod.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops. Ex κύκλος & ὤψ.

Κύκνειος, cycneus, olorinus. A κύκνος.

Κυκνοκάνθαρος, ου, ὁ, navis cycni & canthari effigiem gerens.

Κυκνόθρεπτος, ον, a cycnis nutritus.

Κυκνόμορφος, ον, cycni speciem habens, candidus. E seq. & μορφή.

Κύκνος, ου, ὁ, cycnus, olor. 2) genus navigii.

Κύλα, ων, τά, cava oculorum, sub palpebris.

Κυλικεῖον, ου, τό, repositorium calicum. 2) compotatio. A κύλιξ.

Κυλίκειος, ου, ὁ, ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eod.

Κυλικηγορέω, ῶ, f. ήσω, inter calices s. scyphos loquor. A seq.

Κυλικηγόρος, ου, ὁ, ἡ, qui inter scyphos verba facit. E κύλιξ & ἀγορέω.

Κυλικήρυτος, ου, ὁ, ἡ, calice haustus, ita exundans ut calicibus hauriri queat. Ex eod. & ἀρύω, *haurio.*

Κυλίκιον, ου, τό, parvus calix. A κύλιξ.

Κυλικίς, ίδος, ἡ, pyxis medica. Ab eod.

Κυλίκνη, ης, ἡ, pelvis, patina, catinus, pro κυλίχνη.

Κυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. κυλινδοῦμαι, volvor, volutor. κυλινδηθείς, aor. 1. pass. volutatus. Vid. κυλίνδω.

Κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo jumenta, equi &c. se volutant. A pr.

Κυλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.

Κυλινδρικός, ή, όν, cylindraceus, qui cylindri est. A κύλινδρος.

Κυλινδρικῶς, in modum cylindri. A pr.

Κυλινδροειδής, έος, ὁ, ἡ, cylindro similis. E κ. & εἶδος, *forma.*

Κυλινδροειδῶς, *Adv.* cylindri specie. A pr.

Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, corpus quodlibet teres. A κυλίνδω.

Κυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindro æquo, complano. A pr.

Κυλινδρώδης, εος, ὁ & ἡ, cylindro similis. Ab eod.

Κυλίνδω, volvo, voluto. 2) devolvo. A κυλίω.

Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. A κυλίω.

Κύλισις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.

Κυλίσκη, ἡ, patera. A κύλιξ.

Κύλισμα, ατος, τό, volutabrum. A κυλίω.

Κυλιστός, ή, όν, versatus, volutatus. Ab eod.

Κυλίστρα, ας, ἡ, idem quod κυλινδήθρα. Ab eod.

Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, pyxis medica. A κύλιξ.

Κυλίχνιον, ου, τό, Dim. pr.

Κυλιχνίς, ίδος, ἡ, exiguus calix. Ab eod.

Κυλιχνος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.

Κυλίω, f. ίσω, volvo, voluto, roto.

Κυλλῆστις, ιος, ὁ, nomen panis ex olyra, apud Herodot.

Κυλλοίπους, οδος, ὁ, ἡ, &

Κυλλόπους, ου, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes, claudus, mutilus. E κυλλός & πούς.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ, ἡ, idem. Vulcani Epith. apud Hom. Voc κυλλοπόδιον. Gl. V. κυλλοποδίων, mulciber, loripes.

Κυλλός, ή, όν, claudus, curvus, mancus.

Κυλλόω, ῶ, f. ώσω, trunco, curvo. A pr.

Κυλοιδιάω, ῶ, sum tumentibus oculis. part. κυλοιδιόων, pro κυλοιδιῶν, κυλοιδιάων. E κύλα & οἰδέω, *tumeo.*

Κῦμα, ατος, τό, fluctus, tumor maris. 2) metaph. magna multitudo rerum malarum, ut magna lues. 3) fetus uteri. 4) brassicæ cauliculus. A κύω, *tumeo.*

Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æstuo. 2) agito, concito. 3) exubero. 4) undoso flexu & motu procedo. κυμαίνομαι, fluctuo, æstuo. κυμανθὲν πέλαγος, fluctibus concitatum mare, aorist. 1. pass. part. Act. κυμήνας. aor. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναν. A pr.

Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undosus motus. A pr.

Κυμάς, άδος, ἡ, gravida. A κύω.

Κυματηρός, ά, όν, Gl. V. A κῦμα.

Κυματίας, ου, ὁ, *Jon.* κυματίης, *de vento*, ciens fluctus, impetuosus. Ab eod.

Κυματίζω, f. ίσω, undabundum reddo, undis agito, fluctus moveo. κυματίζεσθαι, æstuare, undis agitari. Ab eod.

Κυμάτιον, ου, τό, parvus fluctus. 2) cauliculus brassicæ. 3) pars columnæ, cymatium. Ab eod.

Κυματοαγής, ές, fluctus frangens. Ex eod. & ἄγνυμι.

Κυματόβολος, ου, ὁ, ἡ, qs. undivomus, Gl. Vet. Ex eod. & βάλλω, *jacio.*

Κυματόδρομος, ον, in mediis fluctibus, per fluctus currens. Ex eod. & τρέχω.

Κυματοειδής, έος, ὁ, ἡ, fluctuum s. undarum speciem habens. Ex eod. & εἶδος.

Κυματοπλήξ, ῆγος, ὁ & ἡ, undis s. fluctibus pulsatus, fluctibus jactatus, idem & κυματοπληγής, έος, ὁ, ἡ, unde pl. κυματοπληγεῖς. Ex eod. & πλήσσω, *pulso.*

Κυματόω, ῶ, f. ώσω, idem quod κυματίζω.

Κυματωγή, ῆς, ἡ, litus, ad quod undæ feruntur & franguntur, crepido. E κῦμα & ἄγνυμι.

Κυματώδης, εος, ὁ, ἡ, fluctuosus. A κῦμα.

Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æstuatio, A κυματόω.

Κυμβαλίζω, f. ίσω, cymbalum pulso. A κύμβαλον.

Κυμβαλιστής, οῦ, ὁ, cymbalista, cymbalum pulsans. A pr.

Κυμβαλίστρια, ἡ, cymbalistria, femina pulsans cymbala. A pr.

Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, instrumentum cavum, quod manu pulsatum crepitat. A κύμβος.

Κύμβαχος, ου, ὁ, ἡ, pronus in caput. 2) extrema galeæ pars, cui crista inditur. A κύμβη, *caput*. (vel a κύβος, unde κυβιστάω, & κύπτω.)

Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus. 2) acetabulum. 3) genus poculi rotundi. 4) caput. A κύβη & κύμβος.

Κυμβίον, ου, τὸ, poculi genus. A pr.

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus recessus. 2) ollæ fundus.

ΚΥΜΙΝΔΙΣ, ἡ, avis nocturna.

Κυμινοδόχη, ης, ἡ, receptaculum cumini. E κύμινον & δοχή.

Κυμινοδόχος, ου, ὁ, idem. Ex eodem & δέχομαι.

Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repositorium cumini.

Κυμινοκίμβιξ, ικος, ὁ, præparcus, nimium adstrictus.

Κύμινον, ου, τὸ, cuminum, herba & semen.

Κυμινοπρίστης, ου, ὁ, propr. qui cuminum secat. 2) præparcus, sordidus. E pr. & πρίω.

Κυμινοπρισοκαρδαμογλύφος, ου, ὁ, ἡ, qui cuminum in partes secat, & e cardamo, sive nasturtio, herba vili, exsculpit, quod comedat: perquam sordidus. Vox Comica. E κύμινον, πρίω, *seco*, κάρδαμον, *nasturtium*, & γλύφω, *sculpo*.

Κυμινότριβος, ου, ὁ, ἡ, cum cumino tritus. Ex eod. & τρίβω, *tero*.

Κυμινώδης, εος, ὁ, ἡ, cumino similis. E κύμινον.

Κυματοδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, fluctus excipiens. Ex κῦμα & δέχομαι, *capio*.

Κυματοθαλής, έος, undis abundans. Epith. Neptuni. Ex eod & θάλλω.

Κυματότομος, ου, ὁ, ἡ, fluctus secans, machina triangularis pontibus præstrui solita ad fluctua frangendos. E κῦμα & τέμνω.

Κυναγὸς, οῦ, ὁ & ἡ, Tragici, & *Dor.* pro κυνηγός.

Κυνάγχη, ης, ἡ, millum, collare canum. 2) angina. E κύων & ἄγχω, *strangulo*.

Κυναγχικός, ή, όν, angina laborans. A pr.

Κυναγωγός, οῦ, ὁ, canum ductor.

Κίναιδος, ου, ὁ, ἡ, idem quod κίναιδος.

Κυνάκανθα, vel κυνὸς ἄκανθα, ης, ἡ, sentis canis.

Κυναγέτης, ου, ὁ, vinculum, funis, quo ducitur canis. E κύων & ἄγω.

Κυναλώπηξ, εκος, ὁ, qs. canivulpes, vulpe & cane natus. 2) homo impudens, ut canis, astutus, ut vulpes.

Κυνάμυια, ας, ἡ, vid. κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, versipellis. 2) impudens.

Κυνὸς ἄκανθα, & κυνόσβατος ἄκανθα, sentis canis, cynosbatos. Gl. Vet. κυνάρα, cardui.

Κυνάριον, ου, τὸ, catellus. Dim. a κύων.

Κυνάς, άδος, ἡ, pilus caninus. 2) pulpa mollior e pane, manibus abstergendis adhiberi solita. 3) rubus caninus, sentis canis. Ab eod.

Κυνάστρον, ου, τὸ, canicula, stella, Sirius.

Κυνέω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor. A κύων.

Κύνδαλος, ὁ, clavus, paxillus. v. κόνδ.

Κυνδάλη, ἡ, lusus quidam græcus. A pr.

Κυνδαλισμός, ὁ, ὁ, idem.

Κυνδαλοπαίκτης, ου, ὁ, qui κυνδάλῃ ludit.

Κυνέη, ης, *contr.* κυνῆ, ῆς, pellis canina. 2) pellis canis fluviatilia, qua olim caput tegebant. 3) galea. 4) pileus, galerus. A κύνεος.

Κύνειος, εία, ειον, vel κύνειος, ου, ὁ, ἡ, caninus.

Κύνεος, έα, εον, idem & ab eod.

Κυνέω, ῶ, f. ήσω, osculor, suavior. 2) turbo, commoveo. (nisi hoc potius ad κινέω referendum est.) A κύω.

Κυνήγεσιον, τὸ, venatio. A κυνηγός.

Κυνηγεσία, ας, ἡ, & κυνηγέσιον, ου, τὸ, venatio, venatus, quorum ad prius διατριβή, ad posterius ἔργον subauditur. A seq.

Κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. A seq.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator. A κύων & ἀγέτης, *ductor*.

Κυνηγετικός, ή, όν, venatorius, ad venatorem & venationem pertinens. 2) venationis studiosus. 3) de re venatoria agens. A pr.

Κυνηγέτις, ιδος, ἡ, venatrix. Ab eod.

Κυνηγέω, ῶ, f. ήσω, venor. 2) vestigo. A κυνηγός.

Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio. Ab eod.

Κυνήγιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κυνηγός, οῦ, ὁ, ἡ, venator, venatrix. E κύων & ἄγω.

Κυνηδὸν, *Adv.* canum more. A κύων.

Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio, i. e. venatio. Ex eod. & ἐλασία, *agitatio*.

Κυνηλατέω, ῶ, f. ήσω, canes agito, i. e. venor. Ex eod. & ἐλάτης, *agitator*.

Κυνίποδες, ων, ossa in cruribus equorum inter ungulam & suram. Ex eod. & πούς, *pes*.

Κυνία, ας, ἡ, scil. κράμβη, crambe canina. A κύων.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Dim. ab eod.

Κυνίζω, fut. ίσω, canem ago. 2) sum Cynicus, Philosophiam s. sectam Cynicam sequor. Ab eod.

Κύνικλος, ου, ὁ, cuniculus. Rectius κύνικλος.

Κυνικὸς, ή, όν, caninus. 2) Cynicus. A κύων.

Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. Ab eod.

Κυνίσκος, ου, ὁ, catellus. Dim. ab eod. 2) impudens.

Κυνισμὸς, οῦ, ὁ, Cynica disciplina, vita Cynica. A κυνίζω.

Κυνιστὶ, *Adv.* canum modo.

Κυνοβλὼψ, ῶπος, ὁ, cui adspectus caninus est, impudens. Ex κύων & βλέπω.

Κυνόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a canibus devoratus. Ex eod. & βιβρώσκω, *edo*.

Κυνόγλωσσον, ου, τὸ, q. d. lingua canina, plantago minor, *herba*. Ex eod. & γλῶσσα.

Κυνοδέσμη, ἡ, v. κυνοδέσμιον.

Κυνοδέσμιον, ου, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex eod. & δεσμός.

Κυνόδεσμος, ὁ, vinculum, catena canis.

Κυνόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, a cane morsus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morsus. Ex eod. & δάκνω.

Κυνόδους, dens caninus. κυνόδοντες, *οἱ*, dentes canini.

Κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato cursu, tamquam canis, feror. 2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων & δρόμος, *cursus*.

Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.

Κυνοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, canis speciem habens, qui est canino adspectu, impudens. Ex eod. & εἶδος.

Κυνόζολον, chamæleon niger gravem odorem spirans. Ex eod. & ὄζω, *oleo*.

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, canina præditus audacia, s. impudentia. 2) ferox, de equo. Ex eod. & θάρσος, *audacia*.

Κυνοθρασὴς, έος, ὁ, idem.

Κυνοκάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium.

Κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æstus caniculæ.

Κυνόκεντρον, ου, τὸ, herbæ nomen, Hes. quasi aculeus caninus. eadem κυνοκράμβη.

Κυνοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, capite canino præditus, caniceps. 2) impudens, ut canis. κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura sic dicta: it. homines ficti in Africa.

Κυνοκλέπτος, ου, ὁ, ἡ, canis fur, canem furatus. E κύων & κλέπτω, *furor*.

Κυνοκοπέω, canem ferio, s. canina pelle percutio, ap. Aristoph. Ab eod. & κόπτω.

Κυνοκράμβη, ης, ἡ, brassica canina.

Κυνοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, canes occidens, perimens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, ου, aconitum, quod canes necat. E κύων & κτείνω.

Κυνολέσχης, ου, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscœnis. Ex eod. & λέσχη.

Κυνόλοφα, ων, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex eod. & λόφος.

Κυνόλυσσος, ου, ὁ, morsus a cane tabido. Ex eod. & λύσσα.

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, adversus canes pugno. Ex eod. & μάχομαι.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina. 2) impudens.

Κυνοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui canina facie est, caninum adspectum habens. Ex eod. & πρόσωπον, *facies*.

Κυνόρροδον, vel κυνόῤῥοδον, ου, τὸ, rosa canina, silvestris. Gl. V. ligustrum.

Κυνοῤῥαϊστὴς, vel κυνοραϊστὴς, οῦ, ὁ, ricinus. Ex eod. & ῥαίω, *vexo*, *perdo*.

Κυνόσαργες, εος, τὸ, gymnasium & populus in Attica.

Κυνόσβατον, ου, τὸ, & -ος, ου, ὁ, rubus caninus, cynosbatus. Ex eod. & βάτος, *rubus*.

Κυνοσουρὰ, ᾶς, ἡ, canis cauda, ursa minor, cynosura, sidus boreale.

Κυνόσουρα ὠὰ, ova urina, irrita, ventosa. Ex eod. & οὖρος, *ventus*, vel οὖρον, *urina*.

Κυνοσπάρακτος, ον, a canibus discerptus. Ex eod. & σπαράσσω.

Κυνόσσημα, vel κυνὸς σῆμα, monumentum canis: hoc est, Hecubæ. nomen loci.

Κυνοσσόοι, venatores, Hes. Ex eod. & σόω.

Κυνοσφαγὴς, ὲος, cui canis immolatur. Epith. Hecates. Ex eod. & σφάττω.

Κυνοτροφικὴ, ἡ, ars alendi, acuendique canes. Ex eod. & τροφή.

Κυνοῦχος, ου, ὁ, lorum, quo canis tenetur. 2) saccus, marsupium, proprie lorum, quo contrahitur. Ex eod. & ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio. Synes.

Κυνόφρων, ὁ, ἡ, impudens. Ex eod. & φρήν.

Κύντερος, ου, ὁ, impudentior, protervior, sævior. κύντατον, atrocissimum. A κύων.

Κυνώδης, εος, ὁ, ἡ, caninus. Ab eod.

Κυνώπης, ου, ὁ, caninum adspectum sive vultum habens, impudens, inverecundus. Ex eod. & ὤψ, *vultus*.

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, fem. præc.

Κυνωψ, ωπος, ὁ, herba, canaria, oculus caninus. Ex iisd.

Κύος, εος, τὸ, fetus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, partus. E præc. & τίκτω, *pario*.

Κυοτροφία, ἡ, fetus nutritio. Ex eod. & τροφή.

Κυοφορέω, ῶ, f. ήσω, in utero fero, prægnans sum. Ex eod. & φέρω, *fero*.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum. 2) fetus in utero gestatio. 3) conceptio. Ex iisd.

Κυπαρίττινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupresseus, e cupresso. A seq.

Κυπάρισσος, -ττος, ου, ἡ, cupressus.

Κυπαρισσών, ῶνος, ὁ, cupressetum, locus, in quo nascuntur cupressi. A pr.

Κυπαριττοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, cupressos alens. Ex eod. & τρέφω, *alo*.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑΣ, αδος, ἡ, pallium, lecti stragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ, vel κύπασσις, εως, ἡ, supparum, species tunicæ.

Κυπειρίς, ἡ, cyperis. A κύπειρος.

Κύπειρον, ου, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A seq.

Κύπειρος, ου, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus angulosus, juncus triangularis.

Κυπελλίς, ἡ, idem quod seq.

Κύπελλον, ου, τὸ, genus poculi.

Κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur vel pugnatur. E pr. & μάχη.

Κυπελλοχαίρων, ὁ, ἡ, poculis gaudens. Ex eod. & χαίρω.

Κυπριάζειν, florere, Suid. Κυπριάζονται, ἀνθοῦσαι, florentes. rectius κυπρίζειν, idem. οἱ ό. Hes. &c.

Κυπρίδιος, ου, ον, Veneris. 2) tener, mollis. A Κύπρις.

Κυπρίζω, f. ίσω, floreo, de vite. Ab eod.

Κύπρινον, ου, τὸ, sc. μύρον seu ἔλαιον, oleum s. unguentum cyprinum, factum e floribus Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ου, ὁ, Cyprinus, piscis fluviatilis. Ab eod.

Κύπριος, ου, ὁ, Cyprius, incola Cypri. A Κύπρος.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro insula, in qua olim in primis colebatur, eoque e mari appulisse credebatur, quo significabatur, cultum ejus a Phœnicibus, e Syria per mare ad Cyprum advectis, in insulam importatum, & ex ea cum cæteris quoque Græcis communicatum esse. 2) res Venerea. 3) flos vitis.

Κυπρισμὸς, οῦ, ὁ, germinatio. flos. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. E Κύπρος & γίνομαι, vide Κύπρις.

Κυπρογενὴς, έος, ὁ & ἡ, Cypro natus. Ex iisdem.

Κύπρος, ου, ἡ, Cyprus arbor. 2) Insula Veneri sacra. 3) mensura quædam.

Κυπτάζω, pronus specto, prospecto, specto demissis oculis. 2) cunctor, tempus tero. A sq.

Κύπτω, f. ψω, pronus sum, incurvo me ad videndum, demitto oculos, vergo, inclino. κεκυφὼς, perfect. partic. pronus spectans. it. cunctor, tempus tero, ut κυπτάζω.

Κυρβαίη μᾶζα, offa furfuribus conspersa, aut etiam furfuracea, quasi ἀπὸ τῶν κυρηβίων, quæ sunt τὰ πίτυρα, furfures; ut πιτυρίτης & πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus: *vel* Κυρβαίη, a Cyrba, urbe Pamphyliæ. sed vox incerta, ap. Hom. in εἰρεσιώνῃ.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, crista gallinacei. 2) tiara.

ΚΥΡΒΙΣ, εως, ὁ, quibusdam ἡ, tabula, cui leges Athenis inscriptæ.

Κυρεία, ας, ἡ, & κυρία, dominatus, potestas, Suid. οἱ ό. A κῦρος.

Κυρέω, ῶ, f. ήσω, incido. 2) adsequor. 3) contingo, evenio. 4) sum, ut τυγχάνω. A κύρω.

Κυρηβάσαι, Aristoph. κυρηβάσει, cornibus incursabit, pugnabit.

Κυρηβασία, ας, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concursus animalium cornutorum. Suid. A pr.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.

Κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod casu incidimus. Suid. A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρῖνος, ου, ὁ, Quirinus. Nomen Lat.

Κυρία, ας, ἡ, domina. κυρία, subaud. ἡμέρα, præstitutus dies, vadimonium. 2) intell. ἐκκλησία, dies comitialis s. comitia, quibus leges sanciuntur. A κύριος.

Κυριακὸς, ἡ, ὸν, ad dominum pertinens. 2) ad dominum nostrum, Jesum Christum, pertinens. 3) dominicus. Hinc τὸ κυριακὸν, ου, templum dei. τὰ κυριακὰ, ῶν, bona ecclesiastica. κυριακὴ scil. ἡμέρα, dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium & origo. E κυρία & ἀρχὴ, principium.

Κυρίευσις, εως, dominium. A sq.

Κυριεύω, f. εύσω, dominor, dominus sum vel fio. 2) potior, capio, in potestatem s. servitutem redigo. 3) recupero. A κύριος.

Κύριξις, εως, ἡ, ictus qui fit cornibus. A κυρίσσω.

Κυριοκτονέω, ῶ, f. ήσω, dominum occido. A κυριοκτόνος.

Κυριοκτονία, ας, ἡ, domini cædes. A sq.

Κυριοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, domini interfector. E κύριος & κτείνω, occido.

Κυριολεκτέω, ῶ, f. ήσω, proprie loquor. Ex eod. & λέγω, loquor.

Κυριολεκτικῶς, Adv. proprie loquendo. A pr.

Κυριολεκτῶς, Adv. idem. E κ. & λέγω.

Κυριολεξία, ας, ἡ, proprietas loquendi. Ex iisdem.

Κυριολογέω, ῶ, f. ήσω, proprie loquor. E κ. & λόγος.

Κυριολογία, ας, ἡ, proprietas loquendi, sermo s. oratio propriis constans verbis. Ex iisdem.

Κύριος, ου, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cujus auctoritate pendet aliquid, dominus. A κῦρος.

Κύριος, ία, ιον, penes quem est potestas alicuius rei, qui pro arbitrio aliquid facit. 2) cui alicujus rei potestas, cura permissa est. 3) auctoritatem habens, ratus. 4) præcipuus, principalis: ut in corpore membrum vitale maxime, ut caput, cor &c. 5) proprius, ap. Gramm. Ab eod.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio, dominatus. A pr.

Κυρίσσω vel κυρίττω, f. ξω, cornibus peto, cornibus ferio.

Κυριττοί, οἱ, genus mimorum, ligneas personas sibi aptantes & obversis frontibus sibi occurrentes, ap. Hes.

Κυριωνυμέω, a domino nomen habeo. A κυριώνυμος.

Κυριωνυμία, ἡ, proprietas nominis, cum nomen alicui rei proprie tribuitur. A sq.

Κυριώνυμος, ου, ὁ, ἡ, a domino nomen habens. E κύριος & ὄνομα, nomen.

Κυρίως, Adv. cum auctoritate & potestate. 2) firmiter, stabiliter. 3) proprie. A κύριος.

Κυρμηρεῖν, idem quod κυνηγεῖν. Aristoph.

Κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nanciscitur, præda. A κύρω, incido.

Κῦρος, εος, τὸ, auctoritas. 2) firmamentum, confirmatio, ratihabitio, ut cum lex v. c. lata plebiscito sancitur. potestas aliquam suasionem faciendi, majestas imperii. Sed

Κῦρος, ου, ὁ, Cyrus, rex Persarum,

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, sancio, decerno, ratum facio, auctoritate mea probo. κεκυρωμένον, sancitum. aor. κυρωθεὶς, probatus, ratus. A pr.

Κυρσάνιος, unde Voc. κυρσάνιε, puer, infans, ap. Aristoph. Vox Lacon.

Κυρταύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui incurva est cervix. E κυρτὸς & αὐχὴν, cervix.

Κύρτη, ης, ἡ, nassa, qualus, fiscella. A κύρτος.

Κυρτία, ἡ, textum vimineum. A pr.

Κυρτίδιον, ου, τὸ, quasillum. Ab eod.

Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiscella. Ab eod.

Κυρτὸς, ἡ, ὸν, curvus, gibbosus, incurvus. 2) convexus.

Κύρτος, ου, ὁ, nassa. 2) cavea. A pr.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo, curvum, convexum reddo. κυρτοῦμαι, curvesco. Ab eod.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod est incurvatum, gibbus. 2) tumor omnis præter naturam. A pr.

Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, tumor. Ab eod.

Κύρω, f. Æol. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, incido. 2) impingo. 3) nanciscor. 4) sum. v. κυρέω.

Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A κυρόω.

Κυρωτέον, sanciendum. Ab eod.

Κυρωτικὸς, ἡ, ὸν, confirmandi vim habens. Ab eodem.

Κύσθος, ου, ὁ, nates, podex. 2) pudendum muliebre. Gl. Vet. cunnus. A κύω.

Κυσοβάκχαρος, qui nates sibi baccare inungit. Hes. E κύσος & βάκχαρις, baccaris.

Κυσοδακνιᾷν, quasi nates prurire. Hesych. κυσοδακνιᾷ, ψωριᾷ, scabiosus est. Ex eod. & δάκνω, mordeo.

Κυσοδόχη, ἡ, lignum, quo religantur meretrices. Alciphr.

Κυσολάκων, ὁ, pædicator. Ex eod. & λάκων, unde λακωνίζειν, pædicare.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela. Hes. Ex eod. & λάμπω.

Κυσολέσχης, ου, ὁ, turpia, obscena loquens. Ex eod. & λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Κυσονίπτης, ου, aquariolus. Hes. Ex eod. & νίπτω, lavo.

Κυσονίπτρια, ἡ, meretrix, adultera. οἱ δ. Ex iisdem.

Κυσὸς, ῦ, vel κύσος, ου, idem quod κύσθος. Gloss. Vet. κυσὸς, cunnus.

Κύσταρος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Κύστις, εως, ἡ, vesica v. c. bilis, sed maxime urinæ. 2) ventriculus, ap. Schol. Arist. Est a κύω, quod proprie est comprehendo, complector, concipio: unde κύστις, κύτος, κύσθος, loca cava, quæ aliquid continent: Sed usus fert, ut κύστις magis de vesica dicatur.

ΚΥΤΙΝΟΣ, ου, ὁ, cytinus, flos & primus partus mali punicæ.

Κυτίδιον, ου, τὸ, cistula. A κυτίς.

Κυτινώδης, εος, ὁ, ἡ, capitulo mali punici similis. A κύτινος.

Κυτὶς, ίδος, cista. A κύτος, cavitas.

Κυτισόνομος, ου, ὁ, ἡ, qui cytiso pascitur. E sq. & νέμω, pasco.

ΚΥΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, cytisus, herba.

Κύτος, εος, τὸ, cavitas, cavum. 2) venter, vel propter cavitatem, vel propter tumorem & molem. 3) quicquid capax est rerum, vel capit, complectitur, in quo inest aliquid, ut alveus flumi-

fluminis, navis &c. mare ipsum, quoad aquas capit, urbs, qua continetur muris, corpus, qua continet animam &c. 4) corporis truncus, corporis moles. A κύω, *comprehendo*, *tumeo*.

Κυττάριον, ου, τὸ, cellula, alveolus. Dimin. a seq.

Κύτταρος, ου, ὁ, idem fere, quod κύτος. in prioris alveus apum, folliculus &c. A κύτος.

Κυτώδης, εος, ὁ, ἡ, cavus, cavo sinu tumens. Ab eod.

Κυφαγωγὸς ἵππος, equus proni vel cernui capitis. E κυφὸς & ἄγω.

Κυφαὶ, vel κῦφαι, ῶν, αἱ, genus squillarum, gibbæ. A κυφὸ.

Κυφαλέος, έα, έον, incurvus, gibbosus. Ab eod.

Κύφελλα, ης, ἡ, nubes densa. Ab eod.

ΚΥ̃ΦΙ, εως, τὸ, cyphi, suffimenti genus, sacerdotibus Ægyptiis usitatum.

Κυφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, similis. E pr. & εἶδος, *figura*.

Κυφὸς, ὴ, ὸν, curvus, gibbosus. A κύπτω.

Κῦφος, εως, τὸ, curvatio, tumor, gibbus. Ab eodem.

Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφός.

Κυφόω, ῶ, incurvo. κυφῶσθαι, incurvari. Ab eodem.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A pr.

Κύφων, ωνος, ὁ, instrumentum, quo torquebantur sontes, catasta, numella, collare. 2) furcifer, maleficus. 3) κύφωνες vel κυφῶνες, virgæ incurvatæ supra currum, Pollux de partibus currus. curvatura, camera, fornix, Etym. item, stiva aratri, a curvatura. 4) angina, Hes. Psellus. 5) vestis genus, Hes.

Κυφωνισμὸς, οῦ, ὁ, supplicium per κύφωνα. A pr.

Κύφωσις, εως, ἡ, incurvatio. A κυφόω.

Κύχραμος, ου, ὁ, genus avis ap. Aristot. quæ & κίχραμος, κέγχραμος.

Κυψέλη, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut stramine plexum. 2) arca. 3) genus vasis aut mensuræ frumentariæ. 4) interius auris foramen. 5) sordes aurium.

Κυψέλιον, ου, τὸ, cistula. Dim. a pr.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus. 2) cistula, cistella. 3) sordes aurium. Ab eod.

Κυψελόβυστος, ου, ὁ, ἡ, cui aures sordibus oppletæ, vel alio modo obturatæ sunt. Ex eod. & βύω.

Κύω, & κυέω, fut. κυήσω, tumeo. 2) comprehendo: unde, in utero gesto, sum prægnans, item concipio fetum.

Κύω, f. κύσω, osculor.

Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis. 2) canis marinus. 3) canis cœlestis, Sirius, canicula. 4) canis, jactus in ludo aleatorio. 5) scintilla, e ferro candente, dum cuditur, prosiliens, Hes. 6) membrum virile, Hes. pars quædam ejus, Etym. At Eust. de pudendo muliebri. 7) morbus oris in maxilla spasticus. 8) κύων ξυλίνη, rubus canina.

Κῶας, pellis ovina villosa, vellus. A κώς. v. etiam κῶος.

Κώβαλος &c. v. κόβαλος &c.

Κωβιδάριον, ου, τὸ, parvus gobio, Dimin. a κωβιός.

Κωβίδιον, ου, τὸ, idem, ab eod.

ΚΩΒΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, gobius, s. gobio, piscis.

Κωβῖτις, ιδος, ἡ, & κωβίτης, ου, apuæ species. A pr.

Κωβιώδης, εος, ὁ, ἡ, gobio similis. Ab eod.

Κωδάριον, ου, τὸ, Dim. a κώδιον, signif. lecythum, vel sacculum coriaceum.

Κώδεια, vel κωδία, ας, ἡ, caput, nominatim papaveris. 2) globulus.

Κώδιον, ου, τὸ, pellis, vellus. A κώς.

Κωδιοφόρος, ον, pellem gestans, pellitus. E pr. & φέρω.

Κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola. 2) metaph. homo garrulus. 3) tubæ orificium in extremo habens speciem campanulæ. 4) tuba ipsa.

Κωδωνίζω, f. ίσω, tinnio, tintinnabulum s. nolam pulso. 2) tintinnabulo exploro, scil. equum, an possit ferre sonum tubæ & turbæ bellicæ. 3) vasa figulina exploro. 4) simpliciter, exploro. A pr.

Κωδωνόκροτος, ον, tinniens. 2) fastosus, magniloquus. Ex eod. & κρότος, *strepitus*.

Κωδωνοφαλαροπώλος, ου, ὁ, ἡ. qui nolas s. tintinnabula equorum phaleris adjicit. Vox Aristophanea.

Κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, nolam circumfero. 2) vigilias exploro. A sq.

Κωδωνοφόρος, ου, ὁ, tintinnabulum, nolam, circumferens. 2) vigiliarum explorator.

Κώθων, ωνος, ὁ, cothon, genus poculi Laconici & militaris, ejusdemque capacioris. 2) compotatio largior & immoderatior.

Κωθωνίζω, f. ίσω, &-ομαι, largius & intemperantius poto. A pr.

Κωθωνία, ης, ἡ, larga compotatio, Aretæus. A κώθων.

Κωθωνισμὸς, οῦ, ὁ, largior potatio. A κωθωνίζω.

Κωθωνιστήριον, τὸ, locus compotationibus destinatus. Ab eod.

Κώκυμα, ατος, τὸ, fletus, ejulatus. A κωκύω.

Κωκυτὸς, οῦ, ὁ, idem. 2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

Κωκύω, f. ύσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ, ῶν, οἱ, proprie, diribitores carnium e victimis reliquarum inter sacerdotes. A κῶλον n. 5. vel κωλῆ. 2) quæstor pecuniæ judicialis, & in victimas consumendæ.

Κωλάριον, ου, τὸ, parvum colon. Dim. a κῶλον.

Κωλῆ, ῆς, ἡ, perna, contr. ex κωλέα. item κωλῆ.

Κωλὴν, ῆνος, ὁ, idem, ab eod.

Κωλῆν, ῆνος, ἡ, talus. 2) sura. Ab eod.

Κωλικὸς, ὴ, ὸν, colicus, coli dolorem habens. Ab eod.

Κῶλον, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus. 2) pars orationis supra tria verba habens. 3) intestinum crassum. 4) alvus. 5) partes majores victimarum, ut τραχήλια minores. 6) κῶλα, corpora, Paulus.

Κωλοτομέω, ῶ, f. ήσω, membra incido, membris trunco. E pr. & τέμνω, *seco*.

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum. 2) munimentum. A κωλύω.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Thuc. Ab eod.

Κωλυσανέμας, &-άνεμος, ου, ὁ, ventos arcens.

Κωλυσίδειπνος, ου, ὁ, ἡ, cœnam impediens.

Κωλυσίδρομος, ον, κωλυσιδρόμα, de podagra. Luc. cursum impediens.

Κωλυσιεργέω, f. ήσω, impedio, impedire tento. E κ. & ἔργον.

Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum. Ex iisd.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora. 2) impedimentum, obstaculum. A κωλύω.

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, ου, ὁ, ἡ, impediendi, coercendi, averruncandi, vim habens. τὸ κωλυτήριον, ου, impedimentum, remora. τὰ κωλυτήρια, averruncatoria sacra. A pr.

Κωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui impedit. A κωλύω.

Κωλυτικὸς, ὴ, ὸν, prohibitorius. A pr.

Κωλυτὸς, ὴ, ὸν, impeditus. 2) qui prohiberi potest. A sq.

Κω-

Κωλύω, f. ύσω, prohibeo, impedio, veto; inhibeo, reprimo. κωλυθῆναι, a. 1. paff. reprimi. κωλυθείς, prohibitus. Perf. κεκωλῦσθαι, prohibitum esse.

ΚΩΛΩΤΗΣ, ου, ὁ, ftellio.

Κῶμα, ατος, τὸ, fopor gravis, vel libido perpetua dormiendi, in morbo gravi. 2) veternus, lethargus. 3) illecebra, Schol. Pind. (nisi hoc fenfu vitiofe exaratum fic eft pro δέλεασμα aut κόμμυγμα.)

Κωμάζω, f. άσω, comiffor. 2) fum petulans & lafcivus more comiffantium. 3) e temulentia protervе convicior & pulfo obvios. 4) tripudio. 5) comiffabundus verfo. 6) hymnis celebro. 7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum fimulacrum ejus pompa folenni cum cantu circumfertur, ap. Diod. A κῶμος, comiffatio.

Κωμαίνω, dormito, dormiturio. A κῶμα. quod videtur aliqua neceffitudine cum κώμαι conjunctum effe.

ΚΩ'ΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, fructus aromaticus.

Κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator. Euft. A κῶμος.

Κωμάρχης, ου, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppidulis præeft. E κώμη & ἀρχή.

Κώμαρχος, ου, ὁ, idem.

Κωμάσδω, Dor. pro κωμάζω, item κωμάσδω.

Κωμασία, ἡ, pompa Bacchi, in qua fimulacrum ejus circumfertur. A κωμάζω.

Κωμαστής, οῦ, ὁ, comiffator. 2) epitheton Bacchi κωμάζοντος. 3) nomen miniftri in Bacchica pompa. Ab eod.

Κωμαστικός, ἡ, ὸν, ad comiffatores vel comiffationem pertinens. A pr.

Κωμαστικῶς, Adv. comiffantium more. A pr.

Κωματώδης, εος, ὁ, ἡ, quem torpor f. veternus tenet, vel opprimit. A κῶμα.

Κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus: 2) villa. 3) caftellum. 4) vicus in urbe.

Κωμηδὸν, Adv. vicatim. A pr.

Κωμήτης, ου, ὁ, ἡ, pagi incola. κωμῆται, ajufdem vici incolæ, ejufdem viciniæ vicini. Ab eod.

Κωμητικός, ἡ, ὸν, paganus, qui in pago eft, vel ad pagum pertinet. A pr.

Κωμῆτις, ιδος, ἡ, pagana, vicina. Ab eod.

Κωμήτωρ, ορος, ὁ, pagi incola. A κώμη.

Κωμικεύομαι, comice loquor. A fq.

Κωμικός, ἡ, ὸν, Comicus, ad comœdiam pertinens: Poeta Comicus.

Κωμικῶς, Adv. Comice. A pr.

Κώμιον, ου, τὸ, parvus pagus f. vicus. Dim. a κώμη.

Κωμογραμματεὺς, έως, nomen honoris, f. magiftratus vicarii.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum.

Κῶμος, ου, ὁ, comiffatio, convivium lafcivum. dicitur tamen 2) etiam honefte, de convivio hilari, feftivo, &, ut videtur, fic proprie. 3) Nomen dei præfidis compotationum & comiffationum, h. e. Bacchi. 4) faltationes in comiffationibus ufitatæ, & faltatio univerfa. 5) lafcivia, petulantia, fc. comiffantium, in pr. temulentorum.

Κωμῶσθαι, alto fopore opprimi. unde perfect. part. κεκωμωμένος apud Hippocr. veterno oppreffus. A κῶμα. (Sed ab hoc potius κωματοῦσθαι formetur.)

ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, laurus, quæ ante fores ftatuitur. 2) fafciculus fœni.

Κωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis inceffo, mordeo, noto, taxo, velut in primis in vetere Comœdia fieri folebat. A κωμῳδός.

Κωμῴδημα, ατος, τὸ, dictum mordax, fubfannatio. A pr.

Κωμῳδία, ας, ἡ, Fabula, Comœdia. 2) Satira, fcriptum Satiricum. A κωμῳδός.

Κωμῳδικός, ἡ, ὸν, idem quod fq.

Κωμῳδικός, ἡ, ὸν, idem quod κωμικός.

Κωμῳδικῶς, Adv. comice. A pr.

Κωμῳδιογράφος, ὁ, comœdiarum fcriptor. E κωμῳδία & γράφω.

Κωμῳδιοποιός, idem, ex eod. & ποιέω.

Κωμῳδιογράφος, ὁ, idem, ex eod. & γράφω.

Κωμῳδοδιδασκαλία, ας, ἡ, ars comica.

Κωμῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, comœdiæ fcriptor. Poeta comicus.

Κωμῳδολοιχὸς, qf. qui Comicos lingit. Vox Comica. Ariftoph. pro parafito, adulatore. Ex eod. & λείχω pro λείχω.

Κωμῳδοποιητής, οῦ, ὁ, Poeta Comicus.

Κωμῳδοποιΐα, ας, ἡ, actio ipfa fcribendi Comœdias. Ab fq.

Κωμῳδοποιός, οῦ, ὁ, Comœdiæ fcriptor, qui Comœdias conficit, Poeta comicus. E feq. & ποιέω.

Κωμῳδός, οῦ, ὁ, Comœdus, comœdiæ actor. E κώμη & ᾠδὴ, cantus, quoniam Comœdiæ ab initio in vicis & pagis decantabantur.

Κωμῳδοτραγῳδία, ἡ, fabula mixta e comœdia & tragœdia, ut Cyclops Euripidis.

Κωμῳδοτραγῳδὸς, ὁ, actor comœdo-tragœdiæ.

Κωνᾶν, circumagere, Hef. A κῶνος.

Κωνάριον, ου, τὸ, parvus conus, nux pinea. Ab eod.

Κωνειάζομαι, f. άσομαι, cicutam bibo, letale pharmacum haurio. A fq.

Κώνειον, ου, τὸ, cicuta. A κῶνος.

Κωνίας, ου, ὁ, οἶνος, vinum picatum. A κῶνος.

Κώνιψ, ωπος, ὁ, gummitio apum. Ariftot. Alii κώνωψ. A fq.

Κωνίζω, f. ίσω, pico. Ab eod.

Κωνικός, ἡ, ὸν, conicus, in coni figuram compofitus. Ab eod.

Κωνικῶς, Adv. ad figuram coni, metæ, &c. A pr.

Κωνοειδής, έος, ὁ, ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex fq. & εἶδος.

Κῶνος, ου, ὁ, conus, meta, corpus mathematicum e lato in acutum definens. 2) turbo, quo pueri ludunt. 3) nux pini piceæque. 4) involucrum quorundam fructuum. 5) apex galeæ.

Κωνοφορέω, ῶ, f. ήσω, conum fero. Ab fq.

Κωνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, conum ferens, conifer. E κῶνος & φέρω, fero.

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, conopeum, tentorium ad arcendos culices. A κώνωψ.

Κωνωπεών, inftrumentum ad arcendos culices. Ab eod.

Κωνωποειδής, έος, ὁ, ἡ, culicis fpeciem habens. Ex eod. & εἶδος, fpecies.

Κωνωποθήρας, ου, ὁ, avis culices venans. Hefych. Ex eod. & θήρα, venatio.

Κώνωψ, ωπος, ὁ, ἡ, culex.

Κῶος, εος, τὸ, vellus, ftragulum e pelle, villo. v. κῶας. At κῶος, ου, ὁ, jactus aftragali. Alioqui Κῷος, qui eft ex Infula Co.

Κώπαιον, ου, τὸ, fuperior pars remi. Hef. A κώπη.

Κωποειδής, ες, longus in modum remi. Ab eodem.

Κωπεὺς, έως, ὁ, remex. 2) κωπεῖς vocant ligna apta ad remos. Ab eod.

Κώπη, ης, ἡ, remus. 2) manubrium, capulus, anfa rei cujufque. Ab antiquo κάπω, capio.

Κωπήεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium f. capulum habens. A pr.

Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio. Ex eod. & ἐλ.

Κωπηλάτης, ου, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex eod. & ἐλάτης.

Κωπηλατέω, remigo. A pr.

Κωπήλατον, τὸ, idem quod κωπαλώδης. Hesych. E κ. & ἐλατὸς.

Κωπήρης, εος, ὁ, ἡ, navis, quæ remis agitur, actuaria. A κώπη.

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus scalmo alligatur, vel scalmus ipse. Ab eod.

Κωπίον, ου, τὸ, parvus remus. κωπία, ossa angustiora costarum. Dim. a κώπη.

Κωπωτὴρ, ῆρος, ὁ, locus, ubi remi ponuntur. Ab eod.

Κωρυκαῖος, ου, ὁ, explorator, delator. A κώρυκος.

Κωρυκιώτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Κώρυκος, ου, ὁ, pera, saccus coriaceus. 2) pila, folliculus, seu pila major inflata. 3) mons & antrum in Cilicia.

Κωρυκώδης, εος, ὁ, ἡ, peræ s. folliculo similis. A pr.

ΚΩΣ, pellis ovina villosa, vellus ovis. 2) stragulum. v. κῶας & κῶος.

Κῶς, ῶ, ἡ, Cos, insula.

Κώταλις, tudicula, Eust.

Κωτιλὰς, άδος, ἡ, hirundo. A κωτίλλω.

Κωτιλία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. A sq.

ΚΩΤΙ'ΛΛΗ, ἡ, hirundo. Schol. Theocr.

Κωτίλλω, fabulor, garrio. 2) blandis & fallacibus verbis decipio. A pr.

Κωτίλος, ίλη, ίλον, garrulus, loquax. 2) canorus. 3) blandus, fallax, astutus. A pr.

Κωφάω, ῶ, exsurdo, surdum facio; & κωφάομαι, ῶμαι, obmutesco, obsurdesco. A κωφός.

Κωφεύω, f. σω, sileo. οἱ ὁ. Ab eod.

Κωφίας, ου, ὁ, surdaster, species serpentis. Hes. A sq.

Κωφὸς, ὴ, ὸν, hebes, obtusus, proprie: atque hinc 2) sensu aliquo captus, in primisque auditu. 3) mutus, tacitus. 4) stolidus, stupidus, iners, rudis. 5) obscurus, de oratione. 6) invalidus, irritus.

Κωφότης, ητος, ἡ, surditas. 2) stupor. A pr.

Κωφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, obtundo. 2) exsurdo, surdum reddo. κωφόομαι, surdeo, surdesco. Ab eod.

Κώφωμα, ατος, τὸ, surditas morbo superveniens. A pr.

Κώφωσις, εως, ἡ, hebetudo quævis, ut oculorum, aurium. Ab eod.

Κωχεύω, f. σω, attollo, gesto, sustineo. Soph.

Λ

Λ Undecima littera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάβδα, ab Ebræorum Lamed dicitur. 2) inter Notas Numerales *triginta* notat, & cum lineola inferne posita, λ, *triginta milia*.

Λα, *Particula*, augens significationem vocum, cum quibus componitur, e. gr. λάμαχος, valde pugnax, e λα & μάχομαι. Pro eo & λαι, ut λαίμαργος.

ΛΑ'ΑΣ, gen. λάαος, *contr.* λᾶος, ὁ, lapis, saxum.

Λαβάργυρος, ου, ὁ, ἡ, qui pecuniam accipit. 2) qui nihil nisi accepta pecunia facit. E λαβεῖν & ἄργυρος, *pecunia*.

Λαβδακισμὸς, ῦ, ὁ, crebrior litteræ λ usurpatio. A λάβδα, quod idem est ac λάμβδα.

Λαβδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ut λαβδοειδὴς ῥαφὴ, sutura transversa in posteriore cranii parte, litteræ Lambda formam habens. Ex eod. & εἶδος.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio, proprie, qua athleta adversarium corripit: unde & de initio paroxysmi febrilis dicitur, qui hominem velut corripit. 2) id, quo aliquid prehendimus, velut ansa, capulus, manubrium. 3) ansa, occasio, prætextus. A λαμβάνω.

Λαβίδιον, ου, τὸ, forcipicula. A λαβίς.

Λαβιδόω, fibula constringo, connecto. Ab eod.

Λάβιον, ου, τὸ, manubrium. Dim. a λαβή.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, ansa, capulus, manubrium. 2) forceps, vulsella & quodlibet instrumentum, quo aliquid prehendimus, extrahimus &c. 3) fibula. 4) cochlear, quo græci utuntur in Eucharistia. Ab eod.

Λαβραγορέω, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens sum in loquendo. E λάβρος, & ἀγορέω, *loquor*.

Λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter sive effuse loquax. Ex iisd.

Λαβράζω, f. άσω, idem quod λαβραγορέω. A λάβρος.

Λάβραξ, ακος, ὁ, labrax, piscis, lupus marinus. Ab eod.

Λαβρεία, ας, ἡ, garrulitas, libido effutiendi quidlibet. A seq.

Λαβρεύομαι, f. εύσομαι, idem quod λαβραγορέω. ab eod.

Λαβροποτέω, ῶ, f. ήσω, avide bibo. A seq.

Λαβροπότης, ου, ὁ, qui avido & hianti ore bibit. 2) vehemens & impetuosus, *de torrente, nisi in hoc sensu est λαβροπώδης, ut est in edd.*

Λάβρος, ου, ὁ, valde vorax, avidus. 2) vehemens in quocumque genere. Hinc τὸ λάβρον, ου, aviditas omnia devorandi.

Λαβρόσυτος, ου, ὁ, ἡ, cum impetu ruens. E λ. & σεύομαι, *feror, ruo*.

Λαβροστομέω, ῶ, f. ήσω, procaci sum ore, procax sum in loquendo. A λαβρόστομος.

Λαβροστομία, ας, ἡ, procacitas in loquendo. A seq.

Λαβρόστομος, ου, ὁ, ἡ, valde garrulus, loquax. E λ. & στόμα.

Λαβροσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia. 2) procacitas. A λάβρος.

Λαβρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Λαβροφαγέω, ῶ, avido & hianti ore voro. Ex λ. & φαγεῖν, *comedere*.

Λαβρύσσω, idem quod λαβράζω.

Λαβρώνιον, ου, τὸ, poculum latum, Persis in primis usitatum. A λάβρος.

Λαβρώνιος, ου, ὁ, id. & ab eod.

Λάβρως, *Adv.* voraciter, incontinenter. 2) procaciter. 3) confertim. 4) impetuose, rapide. Ab eod.

Λαβυρίνθειος, ου, ὁ, ἡ, labyrintheus, labyrintho similis. A seq.

Λαβύρινθος, ου, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod λαβυρίνθειος.

Λαγάνιον, ου, τὸ, parvum laganum. Dim. seq.

Λάγανον, ου, τὸ, laganum, placenta e simila & oleo recente.

Λαγαρίζομαι, & -ρίσσομαι, laxor, evacuor, concido, flaccesco, extenuor, maceror. A λαγαρός.

Λαγαροειδῶς, *Adv.* ad modum versus, qui λαγαρὸς dicitur.

Λαγαρόκυκλος, ὁ & ἡ, Epitheton lyræ & citharæ.

Λαγαρόομαι, οῦμαι, idem quod λαγαρίζομαι.

Λαγαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, vacuus non plenus, rarus. 2) tro-

2) tropice, tenuis, pauper &c. λαγαρὸς στίχος, versus, cui syllaba in medio deest. A λαγώς.

Λαγαρότης, ητος, ἡ, laxitas, quum quid non distentum, sed inaniter laxum est. A pr.

Λαγγάζειν, & λαγγάζειν, λαγγεῖν, λαγγάζεσθαι, pigrari, cessare, fugere. Hes.

Λαγγὼν, cessator. Philox. A λαγγεῖν.

Λάγδην, Adv. calce, extremo pede. A λάξ.

Λάγειος, leporinus, ut λάγειον κρέας, & pl. λάγεια, sc. κρέα, leporina caro. A λαγώς.

Λαγέτης, ου, ὁ, dux, ductor populi. E λαὸς & ἡγέτης, s. ἀγέτης, dux.

Λαγήνιον, ου, τὸ, laguncula. Dim. seq.

Λάγηνος, ου, ἡ, & ὁ, lagena, poculi genus. 2) genus mensuræ, sextarius. v. λάγυνος.

Λαγηνοφόρια, ων, τὰ, festus dies Alexandriæ. Ex pr. & φέρω.

Λαγιδεὺς, έος, ὁ, fetus leporinus, leporis catulus. 2) cuniculus. A λαγός.

Λαγίδιον, τὸ, lepusculus. Dim. ejusd.

Λάγινος, η, ον, leporinus. Ab eod.

Λάγιον, vel λαγίον, ου, τὸ, idem. Dim. ejusd.

Λαγνεία, ας, ἡ, libido, salacitas, immoderata rei Venereæ appetentia. 2) coitus. 3) semen genitale. A λαγνεύω.

Λάγνευμα, ατος, τὸ, id. ab eod.

Λαγνεύω, f. εύσω, libidinosus & salax sum. 2) rebus Venereis utor. 3) semen emitto. A λάγνος.

Λάγνης, ου, ὁ, idem quod sequens.

Λάγνος, ου, ὁ, ἡ, libidinosus, lascivus.

Λαγοδαίτης, ου, ὁ, leporum epulator. (de aquila Æschyl.) Ab λ. & δαίτη, epulum.

Λαγοθήρας, ου, ὁ, leporis venator : de aquila, rapiente lepores. E λ. & θήρα, venatio.

Λαγοθηρέω, lepores venor. A pr.

Λαγὸς, οῦ, ὁ, lepus. v. λαγώς.

Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum cædes. E pr. & σφαγὴ, mactatio.

Λαγοτροφεῖον, ου, τὸ, leporarium, Gl. Vet. Ex eod. & τροφή.

Λαγύνιον, ου, τὸ, laguncula. Dim. a λάγυνος.

Λαγυνὶς, ίδος, ἡ, idem. A seq.

Λάγυνος, idem quod λάγηνος.

Λαγχάνω, sortior, sortes duco. 2) sorte accipio, sortito nanciscor. 3) participem reddo, velut sortem attribuo. 4) obtineo, obvenit mihi. 5) intell. δίκην, actionem, litem intendo. 6) λαχόντες, candidati senatus, ap. Lys. aor. 2. ἔλαχον, part. λαχὼν, sortitus. perf. εἴληχα, & apud Poet. præcipue, λέλογχα, plusquam perfect. ἐλελόγχειν. A λάχος, sors.

Λαγῷα, ων, τὰ, carnes leporinæ. 2) deliciæ. A λαγῷος, leporinus.

Λαγωβόλιον, ου, τὸ, pedum, quo lepores capiuntur. A λαγωβόλος.

Λαγωβολία, ας, ἡ, venatus leporum. Ab eod.

Λαγωβόλον, ου, τὸ, pedum, quo lepores petuntur. A seq.

Λαγωβόλος, ου, ὁ & ἡ, lepores impetens vel figens. E λαγὼς & βάλλω.

Λαγωδίας, ου, ὁ, otus vel otis, avis. A λαγώς.

Λαγώδιον, ου, τὸ, lepusculus. Dim. ab eod.

Λαγωθήρας, ου, ὁ, leporum venator. Ex eod. & θήρα, venatio.

Λαγωθηρέω, leporem venor. A pr.

Λαγὼν, όνος, ἡ, vel ὁ, ilia, lateris cavitas laxior & exossis. 2) cavitas terræ. 3) retis.

Λαγωὸς, οῦ, ὁ, Att. λαγὼς, ῶ, Jon. λαγὸς, οῦ, lepus. 2) sidus quoddam cœleste hujus nominis.

Λαγῷος, ῴα, ῷον, leporinus. A pr.

Λαγώπους, οδος, ὁ, ἡ, pedes leporis habens. 2) nomen avis. 3) nomen herbæ. Ex eod.

Λαγώπυρος, ου, ἡ, vel λαγώπυρον, ου, τὸ, leporis triticum, herba quædam. Ex eod. & πυρός.

Λαγὼς, vide λαγωός.

Λαγωτροφεῖον, ου, τὸ, leporarium. E λ. & τροφή.

Λαγωτροφέω, f. ήσω, lepores alo. E λ. & τρέφω, alo.

Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum esus. E λ. & φαγεῖν.

Λαγώφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, oculis conniventibus, sicut lepus, dormiens, cum palpebræ superiores oculos non prorsus tegunt.

Λαγωφόνος, ου, ὁ, ἡ, lepores occidens.

Λάδανον, vide λήδανον.

Λάζομαι, capio, prehendo, arripio.

Λαζύω, & λάζυμαι, idem.

Λάθα, ας, Dor. λήθη, oblivio.

Λάθαργος, ου, ὁ, ἡ, clandestinus, clam malignus & mordens. Subst. tenuia segmenta pellicea vel coriacea apud sutores, &c. Nic. v. Λαίθαργος. A præc.

Λαθασμὸς, οῦ, ὁ, oblivio. A ληθάνω.

Λαθήβης, ου, ὁ, immemor juventæ, valde senex, qui juventutis quasi oblitus est. E λήθη & ἥβη, juventus.

Λαθητικὸς, ἡ, ὸν, qui latere potest. A λαθεῖν.

Λαθηφροσύνη, ἡ, oblivio. Ex eod. & φρήν.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ, ἡ, curarum oblivionem afferens. Ex eod. & κῆδος, cura.

Λαθίνοστος, ου, ὁ, ἡ, redire oblitus, tarde rediens. Ex eod. & νόστος, reditus.

Λαθίποινος, ου, ὁ, ἡ, punire oblitus. 2) qui non punitur. Ex eod. & ποινὴ, pœna.

Λαθίπονος, ου, ὁ, ἡ, laborum & molestiarum oblitus. Ex eod. & πόνος.

Λαθιφθέγγος, ου, ὁ, ἡ, vocis oblivionem inducens, faciens, ut loqui obliviscamur. Ex eod. & φθόγγος.

Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A seq.

Λαθίφρων, ονος, ὁ, ἡ, obliviosus. 2) mentis suæ oblitus, stultus, demens. Ex eod. & φρήν.

Λάθος, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita. 2) negligentia, incuria. A λαθεῖν.

Λαθοσύνη, ἡ, idem. A præc.

Λάθρα, Adv. clam, clanculum, latenter, furtim. Jon. λάθρη. A λαθεῖν.

Λαθραιοδήκτης, ου, ὁ, clam mordens. Ab sq. & δάκνω.

Λαθραῖος, αία, αῖον, clandestinus, occultus. A λάθρα.

Λαθραίως, Adv. clam. A pr.

Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, Adv. clam, clanculum, furtim. A λάθρα.

Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.

Λαθριδίως, Adv. clam, furtim. A pr.

Λαθριμαῖος, αία, αῖον, clandestinus. Philox. A λάθρα.

Λάθριος, α, ὁ, clandestinus. Ab eod.

Λαθρίως, Adv. clam, furtim. A pr.

Λαθροβόλος, α, ὁ, ἡ, clam feriens. E λάθρα & βάλλω.

Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandestinæ nuptiæ. Ex eod. & γάμος.

Λαθροδάκνης, α, ὁ, ἡ, vel -ος, η, ον, clam mordens. Ex eod. & δάκνω.

Λαθροδήκτης, ου, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.

Λαθρονύμφος, α, ἡ, quæ clam nubit. Ex eod. & νύμφη.

Λαθροφαγεῖν, clam & furtim comedere. Pollux.

Λαθροφάγος, ὁ, ἡ, clam comedens.

Λαθροφονευτὴς, ου, ὁ, latro, sicarius. Ex eod. & φονεύω, occido.

Λαί-

Λάθρας, *Adv.* clam. A λάθρα.
ΛΑΘΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, lathyris, *herba*.
ΛΑ'ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis.
Λαι, v. λα.
Λάϊγξ, ϊγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.
Λαιδρός, ρὰ, ρὸν, sinister. 2) impudens, procax.
Λαίθαργος, vel λαιθαργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, clandestinus. A λαθαργος.
Λαικάζω, f. άσω, decipio. 2) scortor.
Λαικαστὴς, οῦ, ὁ, scortator. A præc.
Λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix. A pr.
Λαϊκὸς, ἡ, ὸν, laicus, qui non est e clero. A λαός.
Λαιλαπίζω, f. ίσω, violenter irruo. A seq.
Λαῖλαψ, απος, ἡ, turbo, ventus procellosus.
Λαῖμα, τὸ, gula. 2) fames. 3) impetus. ap. Aristoph. A λαιμὸς, *guttur*.
Λαιμάζω, immodice edo. Hes. A pr.
Λαιμαργία, ας, ἡ, voracitas, ingluvies. A seq.
Λαίμαργος, ου, ὁ, ἡ, gulosus, gulæ deditus, vorax. 2) insatiabilis. E λαι & μάργος (vel potius a λαῖμα, aut λαιμὸς, *guttur*, & ἀργὸς, *sævus*, *dirus*.)
Λαιμάσσω, -άττω, item -άω, ῶ, insatiabili aviditate deglutio, immodice edo. A λαιμός.
Λαιμητόμος, ου, ὁ, ἡ, jugulum incidens seu secans. Epigr. Ex eod. & τέμνω.
Λαιμότομος, ου, ὁ, ἡ, cui jugulum est præsectum, jugulatus. Eurip. Ex iisd.
Λαιμίζω, decollo. A λαιμός.
Λαιμοδακὴς, έος, ὁ, ἡ, gulam mordens. Ex eod. & δάκνω, *mordeo*.
Λαιμοπέδη, ης, ἡ, collare canis, millium. 2) pedica, qua gula avium constringitur, quum capiuntur.
Λαιμόρρυτος, vel λαιμόῤῥυτος, ον, e gutture profluens. Ab eod. & ῥέω.
Λαιμὸς, οῦ, ὁ, guttur, gula, jugulus.
Λαιμότμητος, ου, ὁ, ἡ, cui jugulus est incisus, jugulatus.
Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, seu seco. A seq.
Λαιμότομος, & λαιμοτέλος, ου, ὁ, ἡ. v. λαιμήτομος.
Λαιμώσσω, famelicus sum, gulosus sum. A λαιμός.
Λάϊνος, ΐνα, ϊνον, lapideus. A λᾶας, *lapis*.
Λάϊος, ΐη, ϊον, idem & ab eod.
Λαῖον, ου, τὸ, seges. Dor. pro λήϊον.
Λαιὸς, ὰ, ὸν, lævus, sinister.
Λαιοτομέω, ῶ, segetem seco, meto. E λαῖον & τέμνω, *seco*.
ΛΑΙΓΠΟΣ, cinædus, salax, libidinosus. Hes.
Λαισήϊον, ου, τὸ, breve scutum, parmula.
ΛΑΙΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo. Hes. Suid.
Λαισκόπρος, ου, ὁ & ἡ, lascivus, perdite petulans. Suid. Etym. E λαι & κόπρος.
Λαισποδίας, ου, ὁ, valde libidinosus. e λαι & σποδεῖν, subagitare. Fuit & nomen proprium viri Attici vitiosum pedem habentis.
Λαιφρὸς, onerosum, molestum. Suid.
Λαῖτμα, ατος, τὸ, trajectus. 2) latitudo. 3) æquor.
Λαίφη, ης, ἡ, vestis, vestimentum. A seq.
Λαῖφος, εος, τὸ, vestis e tenui stamine. 2) vestis quævis. 3) vestis attrita & lacera. 4) velum.
Λαιψηρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, velociter currens.
Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens. 2) velox, rapidus.
Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer. E λαι & αἰψηρὸς, *celer*, *velox*.
Λαιψηρῶς, *Adv.* celeriter, velociter. A pr.

Λακάζω, insono, strepo. Æschyl. v. λακέω.
ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, lacatha, arbor campestris.
Λάκαινα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone orionda. 2) genus calicis. Athen. A Λάκων.
ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, species aromatis.
Λακεδαίμων, ονος, ἡ, Lacedæmon. urbs Peloponnesi. Λακεδαιμόνιος, Lecedæmonius, Laco.
Λακεῖν, sonare, crepare, strepere, aor. 2. præsentis vicem gerens. λάκε *Jon.* pro ἔλακε, sonuit, crepuit. λελακυῖα, perfect. part. vociferans, latrans. τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus est? vide λακέω.
Λακερὸς, ὰ, ὸν, garrulus. 2) nugivendulus. E λακέω.
Λακερολογία, ας, ἡ, garrulitas. E pr. & λόγος.
Λακέρυζα, ης, ἡ, garrula, loquax. 2) maledica, conviciatrix. A λακερός.
Λακερύζειν, & λακερύζεσθαι, garrire, conviciari. Hes. Suid. Etym. A pr.
Λακιδόω, ῶ, lacero. A λακίς.
Λακίζω, discindo, lacero. λελακισμένος, perf. part. pass. scissus, dilaceratus. Ab eod.
Λακὶς, ίδος, ἡ, fissura cum crepitu facta, scissura. 2) frustum, s. lacinia panni lacerando avulsa. A λακέω.
Λάκισμα, ατος, τὸ, fissura, fragmentum. A λακίζω.
Λακιστὸς, ἡ, ὸν, dilaceratus. Ab eod.
Λακκαῖος, λακκαῖον ὕδωρ, aqua cisternina, e cisterna. A λάκκος.
Λακκοκαταπύγων, ὁ, cinædus. Ex eod. & καταπύγος, *idem*.
Λακκόπεδον, ου, τὸ, vel λάκκον. pars testiculorum, it. testiculi ipsi. Poll.
Λακκόπλουτος, ου, ὁ, valde dives.
Λακκοποιὸς, lacunarius, Gl. Vet. A λάκκος, & ποιέω.
Λακκοπρωκτία, ἡ, mollities cinædica. Ab sq.
Λακκόπρωκτος, ου, ὁ, cinædus.
Λάκκος, ου, ὁ, fossa, fovea, lacuna, fovea subterranea, cisterna, puteus.
Λακκόσχεας, ου, ὁ, cui semper laxus est testiculorum sacculus. Ex eod. & ὀσχέα, *scrotum*.
Λακπατέω, ῶ, calce premo, planta pedis calco. Hesych. ubi λακπατῆσαι, aor. 1. inf. E λὰξ, *calx*, & πατέω, *calco*.
Λακπάτητος, ου, ὁ, ἡ, calce pressus, calce pulsatus. A præc.
Λακτίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio. λακτισθεὶς, aor. 1. part. calcibus insultatus. A λάξ.
Λάκτισμα, τὸ, ictus calce inflictus. A præc.
Λακτισμὸς, ὁ, idem.
Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, calcitro. Ab eod.
Λακτιστικὸς, ἡ, ὸν, idem. A λακτίζω.
Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor. 2) facio cum Lacedæmoniis. 3) brevis sum in loquendo, ut quondam Lacones. 4) pædico. A Λάκων.
Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, Laconica, regio Peloponnesi. Ab eod.
Λακωνικὸς, ἡ, ὸν, Lacedæmonius, Laconicus.
Λακωνικῶς, *Adv.* more Laconum, Laconice. 2) breviter.
Λακωνὶς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.
Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, Laconismus, breviloquentia. A λακωνίζω.
Λακωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, eorum partes sequitur. Ab eod.
Λακωνομανέω, nimis, ad furorem usque, faveo Lacedæmoniis. E λακ. & μαίνομαι.
Λαλαγέω, ῶ, resono, clamo, garrio. item canto,

Λα-

λαλαγεῦσαν ἠχὼ, pro λαλαγοῦσαν, reſonantem Echo. λαλαγεῦσιν ὀδόντες pro λαλαγοῦσι, ſonant, crepitant dentes.

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, garritus. A pr.

Λαλάγημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Λαλαγήτης, ου, ὁ, nugator. Ab eod.

Λαλάζω, vocifero. Anacr. A λαλέω. v. ἀλαλάζω.

Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, ſonitus. Ab eod.

Λαλέω, ῶ, f. ήσω, ſonum edo. 2) loquor. 3) garrio, temere & inconſiderate verba fundo.

Λάλη, ἡ, ſonus. 2) calcolus candidus & lævis.

Λάληθρος, ου, ὁ, ἡ, garrulus, loquax. A pr.

Λάλημα, ατος, τὸ, ſermo. 2) loquacitas. A λαλέω.

Λαλητέος, έα, έον, dicendus, prædicandus.

Λαλητικὸς, ὴ, ὸν, loquax, garrulus. 2) vim habens loquendi.

Λαλητὸς, ὴ, ὸν, loquendi facultatem habens. 2) dicendus, prædicandus.

Λαλητρὶς, ίδος, ἡ, garrula, loquax.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, ſermo. 2) loquacitas. 3) rumor, fama. 4) ſermo de re aliqua, colloquium. A λάλος.

Λάλιος, ου, ὁ, fœm. λαλίαν ἑταίραν, in Epigr. facundam amicam. Ab eod.

Λάλις, Poet. pro λάλος, Vet. L.

Λάλλαι, αἱ, lapilli litoris marini aut fluminis. pro λάλαι. A λάλη.

Λάλος, ου, ὁ, ἡ, loquax, verboſus. 2) argutus, facetus. *Comp.* λαλίστερος, *Superl.* λαλίστατος.

Λαμβάνω, ſumo, capio. 2) capeſſo. 3) tollo. 4) accipio, conſequor. 5) emo. 6) corripio. 7) deprehendo, convinco. 8) concipio *de fœmina*. 9) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum πρὸς vel εἰς. 10) intelligo, interpretor, de ſenſu verbi. 11) *In med.* ſæpe active dicitur, & præterea cum genitivo, pro apprehendere, pervenire ad locum, nanciſci, increpare.

Λαμβδακιστικὸς, οῦ, ὁ, vide λαβδακιστικός.

ΛΑ'ΜΙΑ, ſ. λαμία, ας, ἡ, Lamia: beſtia quædam; mooſtrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, ſagæ. 2) nomen urbis Theſſalicæ.

Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus λαμπαδηφορίαν dirigentis. E λαμπὰς & ἀρχή.

Λαμπαδεύω, in facem cooverto, ap. Diodor. λαμπαδεύομαι, idem quod λαμπαδίζω.

Λαμπαδοδρομία, ας, ἡ, curſus, quo cootendebant, quis primus ad ſcopum perferret lampadem non extinctam. E λαμπὰς & δρόμος, *curſus*.

Λαμπαδηφορέω, ῶ, f. ήσω, lampadem geſto. 2) lampadem geſtans curſu certo. A λαμπαδηφόρος.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis geſtatio. 2) certamen illud, quo lampades geſtantes curſu certabant. Ab eod.

Λαμπαδηφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui lampadem geſtat. E λαμπὰς & φέρω.

Λαμπαδίζω, f. ίσω, lampadem ferens curro. Ab eod.

Λαμπαδικὸς, ὴ, ὸν, qui fit cum lampadibus, ut δρόμος λαμπαδικός. Ab eod.

Λαμπαδιοδρομέω, v. λαμπαδίζω. E λαμπάδιον & δρόμος.

Λαμπαδιστὴς, οῦ, ὁ, ut λαμπαδισταὶ ἀγῶνες, certamina ludicra ferendis facibus. A λαμπαδίζω.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, parva lampas, facula, funale. 2) inſtrumentum, ſ. vinculum, quo in vulnere curando utuntur. 3) tænia, faſcia, lacinia quæque. 4) perſona comica. Dim. a λαμπάς.

Λαμπαδόεις, εσσα, εν, facibus gaudens, faciſera. Epith. Cereris. Ab eod.

Λαμπαδουχέω, ῶ, f. ήσω, idem quod λαμπαδηφορέω. A λαμπαδοῦχος.

Λαμπαδουχία, ἡ, vide λαμπαδηφορία. A ſeq.

Λαμπαδοῦχος, ου, ὁ, ἡ, facem tenens. E ſq. & ἔχω.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale. 2) phantaſma aerium, meteoron igneum. 3) genus tormenti. A λάμπω.

Λαμπετάω, ῶ, luceo, ſplendeo: Hinc λαμπετόων, part. pro λαμπετῶν, λαμπετόωντι. πυρὶ λαμπετόωντι, igni lucenti. Ab eod.

Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetie, Solis filia. Ab eod.

Λάμπη, ης, ἡ, ſ. λαμπὴ, ῆς, ἡ, craſſior ſpuma vino innatans. Ab eod.

Λαμπηδὼν, όνος, ἡ, fulgor, ſplendor. Ab eod.

Λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius contectus, lectica regia: tentorium.

Λαμπηνικὸς, ſ. λαμπηνικαὶ, ἅμαξαι λαμπηνικαὶ, plauſtra tecta, Num. VII. 3. ubi & λαμπηνικαὶ legitur. A pr.

Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpumoſus, ſpumeus, Gal. Lex. Hippocr. A λάμπη.

Λάμπος, ου, ὁ, Lampus, equus auroræ. 2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπουρὶς, ίδος, ἡ, vulpes. 2) cicindela, noctiluca, pro λαμπυρίς. A ſeq.

Λάμπουρος, ου, ὁ, ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen ap. Theocr. item vulpis. E λάμπω & οὐρά.

Λαμπρείμων, ονος, ὁ, ἡ, ſplendide veſtitus. E λαμπρὸς & εἷμα, *veſtis*.

Λαμπρέβιος, ου, ὁ, lautus, Philox.

Λαμπροείμων, ονος, ὁ, ἡ, v. λαμπρείμων.

Λαμπρόζωνος, ὁ, ἡ, ſplendide cinctus, pulcro cingulo ornatus. E λ. & ζώνη.

Λαμπρόπους, ου, pulcros pedes habens, pulcra.

Λαμπροπυρσόμορφος, ου, ὁ, ἡ, cujus facies rutilo ſplendore coruſcat. Angeli Epith. Naz. E ſeq. πυρσὸς & μορφή.

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, ſplendidus, fulgidus. 2) luculentus, amplus. 3) clarus, illuſtris. 4) clarus, ita, ut exaudiri queat; unde & de vento magno, item periculo gravi & perſpicuo dicitur. 5) liberalis, benignus. 6) perſpicuus. A λάμπω.

Λαμπρότοξος, ὁ, ἡ, pulcrum arcum gerens. E λ. & τόξον.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, ſplendor, fulgor, claritas. 2) ſplendor nominis, claritas. 3) ſplendor orationis, ſplendidum dicendi genus. A λαμπρός.

Λαμπροφανὴς, ὲς, valde nitidus, ſplendens. E λ. & φάος.

Λαμπρόφθαλμος, ὁ, ἡ, ſplendidos ſ. pulcros oculos habens.

Λαμπροφορέω, ῶ, f. ήσω, candidam ſeu ſplendidam veſtem gero. A λαμπροφόρος.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, ſplendidæ vel candidæ veſtis geſtatio. Ab eod.

Λαμπροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ſplendidam ſeu candidam veſtem gerens. E λ. & φέρω.

Λαμπροφωνέω, alta voce clamo.

Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia & claritas.

Λαμπρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, eleganti, clara, ſonora, penetrante voce præditus. E λ. & φωνή.

Λαμπρόψυχος, ου, ὁ, ἡ, qui egregio & præſtanti eſt animo. E λ. & ψυχή.

Λαμπρυντὴς, οῦ, ὁ, politor, ornator. 2) oſtentator virtutis &c. A λαμπρύνω.

Λαμπρυντικὸς, ὴ, ὸν, vim habens illuſtrandi & reddendi nitidum. Ab eod.

Λαμπρύνω, clarifico, illuſtro. λαμπρύνομαι, illuſtror, clareſco, magnifice me oſtento. A λαμπρὸς.

Λάμπρυσμα, τὸ, ornamentum ſplendidum, ſplendorem afferens, ut gemmæ &c. A pr.

Λαμπρῶς, *Adv.* ſplendide, magnifice. 2) clare, perſpicue. 3) aperte, manifeſte, haud ambigue, *in utramque partem*, ut manifeſte improbus, manifeſte victus & vincens. 3) acerrime, vehementer.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna. 2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem. Philox. λαμπτὴρ, candela. A λάμπω.

Λαμπτηροκλέπτης, ου, ὁ, fur lucernæ ſ. facis. Epith. Promethei.

Λαμπτηρουχία, vid. λαμπαδουχία.

Λαμπτηροφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui lampadem ſ. facem fert. E λαμπτὴρ & φέρω.

Λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, cicindelæ inſtar luceo. A ſeq.

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, cicindela. 2) piſcis, qui Auſonio *muſtella* dicitur, vulgo *lampreda*, etiam *lampreta*. 3) vulpes, pro λαμπουρὶς. A ſeq.

Λάμπω, f. ψω, niteo, luceo, ſplendeo, fulgeo, mico. 2) ſplendeo, ſplendeſco, *metaph.*

Λαμπώδης, εος, ὁ, ἡ, in quo ſpuma innatat. Erotian. A λάμπη.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepos. 2) loquacitas. 3) protervia, impudentia. 4) limpiditas. A λαμυρὸς.

Λαμυρὸς, ᾶ, ὸ, & λάμυρος, diſertus, lepidus, facetus. 2) impudenter loquax, ſcurrilis. 3) ſævus, terribilis.

Λαμυρῶς, *Adv.* diſerte, lepide. 2) loquaciter, ſcurriliter, procaciter & protervè.

Λαμψάνη, ἡ, v. λαψάνη.

Λάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor. A λάμπω.

Λανθάνεμος ὥρα, tempus, quo ſilent venti, clementia temporis. E λ. ανθάνω & ἄνεμος.

Λανθανόντως, *Adv.* latenter, clam, ut nemo ſentiat. A λανθάνων, Part. ſeq.

Λανθάνω, lateo, deliteſco; cum part. clam facio, neſcio altero, aut ut non reſciſcat. λανθάνομαι, obliviſcor. Sumit tempora a λήθω, f. λήσω, latebo. perf. λέληθα, latui, lateo. perf. paſſ. λέλησμαι. part. λελησμένος, oblitus. *Poet.* λελασμένος. aor. 2. act. ἔλαθον, latui. part. λαθὼν, latens.

ΛΑΞ, *Adv.* calce, calcibus, extremo pede.

Λαξίζειν, calcitrare, pede impellere, Lycophr. A pr.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ὴ, ὸν, ſaxo inciſus. Ab eod.

Λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides ſcalpo, lapides incido. E λᾶας, *contr.* λᾶς, & ξέω.

Λάξις, ιος, ἡ, *Ion.* ſortitio, ſors, portio, pro λῆξις.

Λαξπατητος, idem quod λαπακτητος, quod vide.

Λαοβότειρα, ἡ, alma. E λαὸς & β. *nutrix*.

Λαοβότης, ου, almus. Ex eod. & βόσκω.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi deſcriptio, cenſus. Ex eod. & γράφω, *deſcribo*.

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum domitor. E λαὸς & δαμάω, *domo*.

Λαοδογματικῶς, *Adv.* e vulgi opinione.

Λαοηγεσία, ἡ, imperium in populum. E λ. & ἡγέομαι.

Λαομέδων, οντος, princeps. E λ. & μέδω, *impero*.

Λαοξόος, ου, ὁ, lapidum ſculptor, lapicida. E λᾶς, *lapis*, & ξέω, *ſcalpo*.

Λαοπαθὴς, έος, qui a populo male tractatus, injuria affectus eſt. E λ. & πάσχω.

Λαοπλάνος, ου, ὁ, populi corruptor.

Λαοπέρος, ου, ὁ, ἡ, populos tranſiens.

Λαόπορος, ου, ὁ, ἡ, per quem populus tranſit.

Λαὸς, ῦ, ὁ, populus, turba.

Λαοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, a populo cultus. E pr. & σέβομαι, *colo*.

Λαοσόος, ου, ὁ, ἡ, populum ſervans, populi ſervator. 2) qui populum agitat, ſ. concitat. E λ. & σόω.

Λαοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui populum alit. E λ. & τρέφω.

Λαότροφος, ου, ὁ, ἡ, a populo nutritus. Ex iiſd.

Λαοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, populum corrumpens & evertens, populi pernicies. E λ. & φθείρω.

Λαοφόνος, ου, ὁ, ἡ, populum occidens. E λ. & φένω, *occido*.

Λαοφόρος, ου, ὁ, ἡ, populos ferens. E λ. & φέρω.

Λάπαγμα, ατος, τὸ, id, quod evacuando ejicitur. A λαπάζω.

Λαπαγμὸς, ῦ, ὁ, evacuatio. Ab eod.

Λαπάζω, & λαπάσσω, ſive λαπάττω, f. άξω, evacuo, inanio. 2) mollio. 3) perdo, deſtruo, vaſto. v. ἀλαπάζω.

Λάπαθον, ου, τὸ, foſſa, terræ ſulcus evacuando excavatus. 2) lapathum, *herba*. A præc.

Λάπαθος, ου, ἡ, idem & ab eod.

Λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio. Ab eod.

Λαπάρα, ας, ἡ, locus intra coſtas, quaſi laxus & vacuus, quia caret coſtis, abdomen, ilia, Gl. Vet. A ſeq.

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis. 2) tenuis, gracilis, mollis. A λαπάζω. v. λαγαρός.

Λαπάσσω, vide λαπάζω.

ΛΑΠΗ, ης, ἡ, pituita. Hippocr.

ΛΑΠΙΖΩ, ſibilo, crepo. 2) effero me & jacto.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A præc

Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, jactator, nugax, mendax. 2) delicatus & mollis. 2) nihil penſi habens, levis. Ab eod.

Λάπτω, f. ψω, lambo, lambendo more canum bibo. 2) avide bibo. 3) evacuo, exinanio. 4) conſumo, perdo, ut λαπάζω.

Λαρινεύομαι, ſaginor. A ſeq.

ΛΑΡΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, ſaginatus, pinguis. λαρινοὶ βόες, ſaginati, bene habiti boves.

Λάριξ, ικος, ὁ, larix.

Λαρκαγωγὸς, ὁ, corbem geſtans. E λαρκὸς & ἀγωγός.

Λαρκίδιον, ου, τὸ, parva corbis. Dim. a ſeq.

ΛΑΡΚΟΣ, ῦ, ὁ, corbis e vimine plexa, cophinus, corbis carbonaria.

Λαρκοφορέω, ῶ, f. ήσω, corbem vimineam fero.

Λαρνακοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, arcam corrumpens. E λάρναξ & φθείρω, *corrumpo*.

Λαρνακόφορος, ου, in arca geſtatus, vectus &c. Ex eod. & φέρω.

Λάρναξ, ακος, ἡ, capſa, arca, fiſcus, ciſta, loculus, conditorium.

Λαροειδὴς, έος, laro ſimilis. E ſeq. & εἶδος.

ΛΑΡΟΣ, ου, ὁ, larus, gavia, avis vorax.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus, ſuavis: dicitur in primis de odore, it. de vino. Ab ἱλαρός.

Λαρυγγιάω, ῶ. Hinc λαρυγγιόων, part. præſ. pro λαρυγγιῶν, λαρυγγιάων, raucum ſtertens, raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγγίζω, vocem dilato, clamito, vociferor.

λα-

Λαρυγγιῶ, fut. *Att.* pro λαρυγγίσω, clamore obtundam.
Λαρυγγισμός, ῦ, ὁ, clamor, vociferatio, quæ ſit gutture latius diducto, de corvis. Plut. A pr.
Λαρυγγιστής, ῦ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco. Ab eod.
Λαρυγγόφωνος, ὁ, ἡ, a gutture vocem fundens. E ſq. & φωνή.
Λάρυγξ, γγος, ὁ, caput aſperæ arteriæ, guttur.
Λᾶς, λᾶος, ὁ, lapis, *contr.* a λάας.
Λάσανον, ου, τὸ, laſanum, foculus, olla. 2) cloaca, ſella familiaris.
Λασανοφόρος, ου, ὁ, qui laſanum fert. E pr. & φέρω.
Λασθαίνω, illudo, maledico. A ſeq.
Λάσθη, ης, ἡ, illuſio, contumelia. Herodot.
Λασιαύχην, ενος, ὁ, ἡ, hirtam cervicem habens. E λάσιος & αὐ.
Λασιόθριξ, χος, ὁ, ἡ, hirtus, hirſutus, villoſus.
Λασιόκωφος, ου, ὁ, ἡ, ſurdus, qs. ex aurium hirſutia. Plat.
Λασιόμηλον, ου, τὸ, pomum lanugine obductum. Heſ. E ſeq. & μᾶλον pro μῆλον.
Λάσιος, ου, ὁ, ἡ, hirſutus, hiſpidus, piloſus, ſetoſus, horridus, hirtus, villoſus. 2) herbidus, fruticibuſque & arboribus conſitus.
Λασιόστερνος, ου, ὁ, ἡ, qui hirſutum habet pectus. E pr. & στέρνον, *pectus*.
Λασιόφρυς, υος, ὁ, ἡ, hirſuta habens ſupercilia. Ex eod. & ὀφ.
Λασιών, ῶνος, ὁ, loca denſa arbuſtis. A λάσιος.
Λασκάζω, garrio, nugor, aſſentor. A ſeq. ſ. pro λακάζω.
ΛΑ'ΣΚΩ, loquor, forte a λακεῖν.
Λασταυροκάκκαβον, edulium quoddam operoſius & lautius. E ſeq. & κάκκαβος.
Λάσταυρος, ου, ὁ, hirſutus circa virilia, & quidem in primis inter anum & ſcrotum. 2) inſigniter mutoniatus. 3) ſalax, impudicus. 4) cinædus. E λα vel λάσιος & σαῦρος, *pars veretri*.
Λαταγεῖν, ſtrepitum ſ. ſonitum edere, λάταγας effuſis. A ſeq.
Λατάγη, ἡ, idem quod λάταξ. Vox Sicula.
ΛΑ'ΤΑΞ, γος, ἡ, ſonitus, qui fit inter cottabum, poculo in altum ſublato, &, quod a potu reliquum eſt, in ſubjectam pelvim projiciendo. 2) amphibium quoddam.
Λατομεῖον, ου, τὸ, lapicidina. A λατόμος. v. λατόμιον.
Λατομέω, ῶ, f. ήσω, ſaxa cædo. Ab eod.
Λατόμημα, τὸ, ſaxum exciſum, cæmentum. A præc.
Λατομητός, ἡ, όν, inciſus in lapides. Ab eod.
Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.
Λατομικός, ἡ, όν, ad lapides exſcindendos pertinens. Ab eod.
Λατόμιον, ου, τὸ, lapicidina. Ab ſq.
Λατόμος, ου, ὁ, lapicida. E λᾶς & τέμνω.
ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, latus, *piſcis*.
Λατρεία, ας, ἡ, ſervitus, miniſterium. 2) cultus religioſus, cultus dei. 3) euchariſtiæ celebratio. A λατρεύω.
Λάτρευμα, ατος, τὸ, ſervitium, miniſterium. 2) cultus. Ab eod.
Λατρεύς, έως, ὁ, ſervus, miniſter. Ab eod.
Λατρευτής, ῦ, ὁ, cultor. Ab eod.
Λατρευτός, ἡ, όν, ſervilis. οἱ ὁ. Ab eod.
Λατρεύω, f. εύσω, ſervio, famulor. 2) religioſe colo. 3) ſacrifico. A ſeq.
Λάτρος, ου, ὁ, ſervus, famulus, miniſter.
Λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, idem. A præc.

Λάτρον, ου, τὸ, merces ſervientis. Ab eod.
Λατυπέω, ῶ, f. ήσω, lapides ſeco, cædo. 2) mures e lapidibus exſtruo. A λατύπος.
Λατύπη, ης, ἡ, quod e lapide abraditur, ſcobs. 2) terra figlina. 3) gypſum. Ab eod.
Λατύπος, ου, ὁ, qui tundit ſ. percutit lapides, lapicida. E λᾶς & τύπτω, *tundo*, *percutio*.
Λατύσσειν & λατύσσεσθαι, turbare, de piſcium motu, qui aquam pinnis turbant. Oppian.
ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, ας, ἡ, guttur, gula.
Λαύρα, ας, ἡ, platea, vicus. 2) Græcitate nova, monaſterium. A ſeq.
Λαῦρος, ρα, ρον, latus, multus, copioſus. v. λαβρός.
Λαύρως, *Adv.* late. 2) abunde. A præc.
Λαυροστομέω, ῶ, f. ήσω, procaciter & præcipitanter loquor, blatero. Ex eod. & στόμα.
Λαφρία, ας, prædatrix. Epith. Minervæ, quaſi λαφυρία a λάφυρον.
Λαφυγμός, ῦ, ὁ, helluatio. A λαφύσσω.
Λάφυξις, εως, ἡ, idem, ab eod.
Λαφυκτής, ου, ὁ, liguritor, helluo. Ab eod.
Λαφυραγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, prædor, diripio. A ſeq.
Λαφυραγωγός, ῦ, ὁ, prædator. E λάφυρα & ἄγω.
Λαφυρεύω, f. εύσω, idem quod λαφυραγωγέω. A ſeq.
Λάφυρον, τὸ, apud Polyb. poteſtas prædandi in agro alieno, quæ datur publice, quod eſt ἐπικυρήττειν. 2) λάφυρα ſunt ſpolia & cetera præda.
Λαφυροπωλεία, ας, ἡ, haſtarium, Gl. Vet. ſubhaſtatio prædæ. A λαφυροπώλης.
Λαφυροπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi ſpolia divenduntur. Ab eod.
Λαφυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, ſpolia vel exuvias vendo. 2) ſub haſta vendo, auctionor.
Λαφυροπώλης, ου, ὁ, ſpoliorum ſ. exuviarum venditor. 2) qui captivos vendit.
Λαφύσσω, vel λαφύττω, f. ξω, avide deglutio, vel bibo, lambo. 2) helluor, lurcor, conſumo per luxum.
Λαφύστιος, ία, ιον, vorax, helluo. A præc.
Λαχαίνω, fodio, ut agros, hortos,
Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus conſitus. 2) olerum collectio. A ſeq.
Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, olera produco. 2) oleris modo eſui ſum. A λάχανον.
Λαχανηρός, ρά, ρόν, oleraceus. Ab eod.
Λαχανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, olera ferens. Ex eod. & φέρω.
Λαχανίζομαι, f. ίσομαι, olera colligo, lego. Ab eod.
Λαχανισμός, ῦ, ὁ, olerum collectio. A præc.
Λάχανον, ου, τὸ, olus. A λαχαίνω.
Λαχανοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi olera venduntur. A λαχανοπώλης.
Λαχανοπωλέω, ῶ, f. ήσω, olera vendo.
Λαχανοπώλης, ου, ὁ, olerum venditor.
Λαχανοπωλήτρια, ας, ἡ, olerum venditrix.
Λαχανοπωλία, & εία, ἡ, venditio olerum.
Λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, idem ac λαχανοπωλήτρια.
Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex oleribus. E λ. & φαγεῖν.
Λαχανώδης, εος, ὁ, ἡ, oleraceus, qui ex olerum genere eſt. A λάχανον.
Λάχεια, ας, ἡ, foſſu facilis. 2) brevis. A λαχαίνω.
Λάχεσις, εως, ἡ, Lacheſis, una Parcarum. A λαγχάνω, *ſortior*.
Λάχη, ης, ἡ, foſſio, vel ſors. Æſchyl. Ab eod. vel λαχαίνω.
ΛΑΧΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, pilorum denſitas.
Λαχμός, ῦ, ὁ, ſors. Gl. Vet. λαχμός, micatio. A λαγχάνω.

Λαχναῖος, αία, αῖον, lanuginosus, villosus, pilosus, hirsutus, hispidus. A seq.

Λάχνη, ης, ἡ, lanugo. 2) pili, lanuginis modo molles. 3) pellis lanugine hirta, s. pellis hirsuta pilis mollioribus.

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λαχναῖος. A præc.

Λαχνόομαι, οῦμαι, comam alo, densam comam habeo, densos pilos &c. A λάχνη.

Λάχνος pro λαχνήεις, Suid.

Λαχνώδης, idem quod λαχνοειδής.

Λάχος, εος, τὸ, sors. Pl. τὰ λάχη. 2) pars, portio. A λαγχάνω.

Λαψάνη, ἡ, lapsana, herba, it. λαμψάνη.

ΛΑ'Ω, video. 2) volo. 3) fruor.

Λαώδης, εος, ὁ, ἡ, popularis. A λαός.

Λέα, ας, ἡ, vel λεία, ᾶς, ἡ, lapis, quem textor inter texendum stamini appendit. Etym. Hesych. A λᾶς.

Λέαινα, ης, ἡ, leæna, lea. A λέων.

Λεαίνω, f. λεανῶ, lævigo, polio, complano. 2) comminuo. A λεῖος.

Λεάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A præc.

Λεαντικός, ή, όν, lævigandi vim habens. Ab eod.

Λεαντικῶς, Adv. ad lævigandum apte. A pr.

Λεββαῖος, ου, ὁ, Lebbæus. Nomen Apostoli Ebr. Cordatus.

Λεβηρίς, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis deposita, membrana sive senectus anguium deposita, vernatio, vernatio anguina. 2) cortex fabæ, pellicula fabæ. Hesych.

Λέβης, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus. 2) pelvis.

Λεβητάριον, ου, τὸ, parvus lebes. Dim. præc.

Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo. Ab eod.

Λεβήτιον, ου, τὸ, v. λεβητάριον. Ab eod.

Λεβητοχαίρων, lebetibus gaudens. E λέβης & χαίρω, gaudeo, cum allusione ad Charontem.

Λεβητώδης, εος, ὁ, ἡ, lebetis formam habens.

Λεβιανός, οῦ, ὁ, lebianus, piscis quidam. Athen.

Λεβίας, ου, ὁ, lebias, piscis.

Λεγεών, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.

Λέγνον, ου, τὸ, fimbria, quæ adsuitur extremæ vesti, vel virga in veste.

Λεγνόω, ῶ, unde apud Hes. λεγνῶσαι, aor. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.

Λεγνώδης, εος, ὁ, ἡ, varius, variegatus, virgatus. Hesych. ubi λεγνώδεις, ποικίλας. A λέγνον.

Λεγνωτὸς χιτών, tunica fimbriata, vel virgata. A λεγνόω.

Λέγω, f. λέξω, dico, ajo, memoro. 2) numero, percenseo. 3) lego, colligo, deligo. λέγομαι, pass. dicor, deligor, recenseor. med. deligo, numero, percenseo. 2) dissero, loquor. 3) cubo, jaceo, dormio.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipsa actio agendi prædam. 2) præda. E λεία & ἐλασία.

Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Ex eod. & ἐλάτης.

Λεηλατικός, ή, όν, prædatorius. Ex iisd.

Λεία, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.

Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio, exæquo. A λεῖος. v. λεαίνω.

Λειάντειρα, ας, ἡ, quæ lævigat. A præc.

Λειβήθρον, ου, τὸ, rivus, aquæ ductus. 2) locus irriguus. Ab sq.

Λείβω, libo, fundo, stillo. λείβομαι, fluo, liquesco.

Λειεντερέω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore seu fluxu intestinorum. E λεῖος & ἔντερον.

Λειεντερία, ας, ἡ, lævitas intestinorum, cibos incoctos elabi sinens. Ex iisd.

Λείζομαι, & Poet. ληΐζομαι, f. ίσομαι, prædor. A λεία.

Λεικνάριον, ου, τὸ, vannus parvus, Gl. Vet. A λίκνον. v. λίκνον.

Λεικνίζω, vanno, Gl. Vet. Ab eod.

Λείκνον, ου, τὸ, vannus, ventilabrum; quod & λίκνον.

Λειμακώδης, ες, prata habens s. pascua. A seq.

Λεῖμαξ, ακος, ἡ, pratum. A λειμών.

Λειμακίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, quod relictum est, reliquiæ. A λείπω.

Λειμόδωρον, ου, τὸ, limodorum, herba, fœnum Græcum suffocans.

Λειμών, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus. 2) pudendum muliebre apud Eurip. in Cycl.

Λειμωνήρης, εος, ὁ, ἡ, ut λειμωνήρης βοτάνη, herba pratensis. A præc.

Λειμωνία, ας, ἡ, anemones species. Ab eod.

Λειμωνιάς, άδος, ἡ, pratensis. Ab eod.

Λειμωνιάτης λίθος, limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum smaragdo, dicta a pratensi virore. Ab eod.

Λειμώνιον, ου, τὸ, limonium, quibusdam beta silvestris. Ab eod.

Λειμώνιος, ία, ιον, pratensis. Ab eod.

Λειμωνίς, ίδος, ἡ, pratensis, ut λειμωνὶς πόα, herba pratensis. Ab eod.

Λειμωνοειδής, έος, ὁ, ἡ, prato similis, floridus, herbidus. Ex eod. & εἶδος.

Λειμωνόθι, λειμωνόθεν, Adv. e prato.

Λειόβατος, ου, ὁ, ἡ, leniter incedens. E λεῖος & βαίνω, eo.

Λειογένειος, ου, ὁ, ἡ, læve mentum habens. 2) tenui mollique barba præditus. Ex eod. & γένειον, mentum.

Λειοκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, læve & glabrum caput habens. Ex eod. & κάρηνον, caput.

Λειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, lævem caulem habens, cui scapus est lævis. Ex eod. & καυλός.

Λειοκύμων, ονος, ὁ, ἡ, θάλασσα, mare pacatum, non asperum fluctibus, sed quasi complanatum. E λεῖος & κῦμα.

Λειοντῆ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis. A λέων.

Λειοντομάχης, ὁ, ἡ, pugnans cum leone. Ex eod. & μάχομαι.

Λειοντοπάλης, ου, ὁ, idem. Ex eod. & πάλη, lucta.

Λειοπέτρα, v. λευκοπέτρα.

Λειόπους, οδος, ὁ, ἡ, qui lævibus est pedibus.

Λεῖος, λεία, λεῖον, lævis, non asper, glaber, planus. 2) proclivis, facilis. 3) tritura lævigatus. 4) minutim contusus. Hinc τὸ λεῖον, ου, lævor; item pulvis.

Λειόστρακος, ου, ὁ, ἡ, lævi testa intectus. E pr. & ὄστρακον, testa.

Λειόστρεα, ων, τὰ, ostreæ læves, ostrea non scabra. Ex eod. & ὄστρεον, seu ὄστρειον, ostrea.

Λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. Ab eod.

Λειοτριβέω, ῶ, f. ήσω, contero, contundo & comminuo, ita, ut lævigetur. A seq.

Λειοτριβής, έος, ὁ, ἡ, ita tritus & tusus, ut fit lævis. E λ. & τρίβω.

Λειοτριχέω, lævi capillo præditum esse. λειοτριχεῖ ποιεῖ, pilos lævigat & expolit. Ex eod. & θρίξ, capillus.

Λειουργέω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex eod. & ἔργον.

Λειόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, lævem, seu tactu mollem corticem habens.

Λειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, lævia, non aspera, habens folia. Ex eod. & φύλλον, *folium*.

Λειόω, ῶ, f. ώσω, lævigo. Ab eod.

Λειπανδρεῖν, viris destitui, virorum inopia laborare. E λείπω & ἀνὴρ, *vir*.

Λειπάνδριον, ου, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda. A præc.

Λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex iisd.

Λειπανθρωπία, ας, ἡ, penuria hominum. E λείπω & ἄνθρωπος.

Λειποβοτανέω, ῶ, herba seu gramine deficior, pabulo careo. Ex eod. & βοτάνη.

Λειπόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuptias reliquit. Ex eod. & γάμος.

Λειπογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, dentibus destitutus, qui dicuntur gnomones. Ex eod. & γνώμων.

Λειπογράμματος, ον, cui littera deest. Ex eod. & γράμμα.

Λειποδεής, έος, ὁ, ἡ, inops, egenus, pauper. 2) metus expers. Ex eod. & δέω, *egeo*.

Λειπόδερμος, ου, ὁ, cui deficit præputium s. cutis glandem tegens, apella. Gl. Vet. verpa. Ex eod. & δέρμα.

Λειποδρανέω, ῶ, viribus ad agendum destituor, ad faciendum aliquid imbecillis sum. Ex eod. & δράω, *facio*.

Λειποθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo deficio s. deficio. A λειπόθυμος.

Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. Ab eod.

Λειποθυμικῶς, *Adv.* cum animi deliquio. A pr.

Λειπόθυμος, ου, ὁ, ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.

Λειπόκρεως, ω, ὁ, ἡ, cui caro deficit, non carnosus. Gl. Vet. λειπόχρως, macilentus. E λείπω & κρέας, *caro*.

Λειπομαρτύριον, ου, τὸ, desertio testimonii dicendi. 2) actio in desertores testimonii.

Λειπόναυς, ὁ, qui navem deserit.

Λειποναύτης, ου, ὁ, qui socios nautas deserit.

Λειποναύτιον, ου, τὸ, desertio sociorum navalium. 2) λειποναυτίου δίκη, lis, quæ intenditur desertoribus navium, navalium sociorum, vel etiam certaminis navalis. A pr.

Λειπόνεως, ὁ, idem quod λειπόναυς.

Λειποπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui patrem deserit.

Λειποπυρίας, ου, ὁ, ut λειποπυρίας πυρετὸς, febris continua, in qua simul externa frigent, interna uruntur. E λείπω & πῦρ, *ignis*.

Λειποπωγωνία, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex eod. & πώγων.

Λειπόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, qui carne deficitur, non carnosus, macilentus. Ex eod. & σάρξ.

Λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ desertio.

Λειποστρατία, ας, ἡ, λειποστράτιον, ου, τὸ, idem.

Λειπόστρατος, ου, ὁ, ἡ, qui militiam deserit. Ex eod. & στρατός.

Λειποτακτέω, ῶ, f. ήσω, desero ordinem, desero stationem. A seq.

Λειποτάκτης, ου, ὁ, qui locum in acie deserit, desertor ordinis, stationis, vel aciei. E λείπω & τάσσω, *ordino*.

Λειποταξία, ας, ἡ, desertio ordinis, aut loci in acie. Ex eod. & τάξις, *ordo*.

Λειποτάξιος, ου, ὁ, idem quod λειποτάκτης. Ex iisd.

Λειποτάξιον, ου, τὸ, idem quod λειποταξία.

Λειποτάξιος, v. λειποτάξιος.

Λειποψυχέω, ῶ, f. ήσω, animo linquor, animo deficior. Ex eod. & ψυχή.

Λειποψυχία, ας, ἡ, animi defectio. Ex iisd.

Λειποψυχώδης, εος, ὁ, ἡ, qualis est, qui deliquium animi patitur. qs. a λειπόψυχος.

Λειπυριακός, ή, όν, v. λειποπυρ.

Λείπω, f. ψω, linquo, relinquo, desero. 2) relinquo alicui aliquid. 3) desum, deficio, absum. λείπομαι, relinquor, supersum, superor, minor, posterior, inferior sum: deest mihi aliquid. perf. m. λέλοιπα. aor. 2. ἔλιπον. perf. pass. part. λελειμμένος. aor. 1. pass. λειφθείς.

Λείρινος, ίνη, ινον, liliaceus, e liliis factus. 2) lilio similis. 3) floridus, mollis, delicatus, formosus. A λείριον.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus. 2) floridus. 3) suavis. 4) tener. Ab eod.

Λείριον, ου, τὸ, lilium. 2) flos narcissi. 3) flos quilibet. A seq.

Λειρός, ρά, ρόν, gracilis, mollis: item pallidus. Hes. A λεῖος.

Λειρόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui placido & miti adspectu est. E pr. & ὀφθ.

Λεϊστός, ή, όν, idem quod ληϊστός. A λεΐζω.

Λεῖτον, ου, τὸ, publicum. A λεὼς vel λαός.

Λειτουργέω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo, in primis, sumtibus in remp. faciendis, deinde 2) tropice, reipublicæ, quocumque modo, vita modesta & innoxia, liberis procreandis &c. prosum. 3) sacris operor in N. T. 4) apud Scriptores Eccl. munere ecclesiastico fungor, in primis, sacram Eucharistiam administro, s. conficio. A λειτουργός.

Λειτούργημα, ατος, τὸ, ministerium sacrum & ecclesiasticum. 2) tributi, militiæ præstatio. A pr.

Λειτουργία, ας, ἡ, ministerium s. munus publicum. 2) ministerium quodvis. 3) quodvis sacerdotum opus in sacris publicis. 4) administratio S. Eucharistiæ. A λειτουργός.

Λειτουργικός, ή, όν, ministratorius, ad ministerium pertinens. 2) sacerdotalis. A pr.

Λειτουργός, οῦ, ὁ, qui munus publicum obit, vel præstat. 2) minister Ecclesiæ. E λεῖτον & ἔργον.

Λειφαιμέω, ῶ, sanguine destituor, exsanguis & pallidus reddor. A seq.

Λείφαιμος, ου, ὁ, ἡ, cui sanguis deficit, pallidus & exsanguis. E λείπω & αἷμα.

Λειχάζω, sello, as, G. V. A λείχω.

Λειχήν, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, summæ cutis asperitas, cum leni pruritu. 2) callus in equorum genibus. 3) herbæ species, lichenas sanans. Hinc

Λειχηνιάω, ῶ, impetigine laboro. A pr.

Λείχω, f. ξω, lambo, lingo.

Λειψανδρία, ας, ἡ, v. λειπανδρία.

Λειψανολόγος, ὁ, ἡ, reliquias colligens. E seq. & λέγω.

Λείψανον, ου, τὸ, reliquiæ, quod relictum est. A λείπω.

Λεῖψις, εως, ἡ, relictio. 2) penuria. Ab eod.

Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. E pr. & ὕδωρ, *aqua*.

Λειώδης, εος, ὁ, ἡ, lævis, planus. A λεῖος.

Λείωμα, ατος, τὸ, lævitas. 2) quod friando in pulverem redactum est. A λειόω.

Λείως, *Adv.* plane. 2) facile. 3) prorsus. A λεῖος.

Λείωσις, εως, ἡ, lævigatio. A λειόω.

Λεκαναλοῖχος, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens: quasi λεκανοθήρας, ap. Lucian. in Lexiph.
Λεκανήριον, ου, τὸ, patella. A seq.
Λεκάνη, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.
Λεκανίδιον, τὸ, idem quod seq.
Λεκάνιον, ου, τὸ, patella, parva pelvis, catinulus. Dim. a λεκάνη.
Λεκανίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Λεκανίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Λεκανομαντεία, ἡ, divinatio e pelvi.
Λεκανόμαντις, εως, ὁ, ἡ, e pelvi divinans.
Λεκιθίτης, ου, ὁ, qui e vitello est, f. in quo vitelli sunt. A λέκιθος.
Λεκιθολαχανοπώλις, ἡ, femina pisa & olera vendens. Vox Comica.
Λεκιθοπώλης, ου, ὁ, qui pisa vendit.
Λεκιθόπωλις, ιδος, ἡ, femin. praec.
Λέκιθος, ου, ἡ, vitellus. 2) ὁ λέκιθος, pisum. 3) lens, cui cortex detracta. 4) pulmentum e leguminum farina.
Λεκιθώδης, εος, ὁ, ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens. 2) e farina leguminum confectus. A pr.
Λεκίς, ίδος, ἡ, parva scutella. A λεκός.
Λεκίσκιον, ου, τὸ, idem. A seq.
Λεκίσκος, ου, ὁ, idem. A seq.
ΛΕΚΟΣ, ου, vel λέκος, εος, τὸ, patina, scutella. Hesych. Pollux.
Λεκτέος, έα, έον, dicendus. Hine λεκτέον, dicendum est. A λέγω.
Λέκτης, ου, ὁ, dicentarius, Gl. V. A λέγω.
Λεκτικός, ή, όν, orationi & sermoni accommodatus. 2) disertus, eloquens. Gl. Vet. λεκτικός, dicax. Ab eod.
Λεκτικῶς, Adv. proprie, vi vocis. A pr.
Λεκτός, ή, όν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici potest, qui in dictis, seu verbis consistit. Philox. λεκτὸν, dicibile. Plur. λεκτοί, delecti, principes. A λέγω.
Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, cubile. λέκτρονδε, Adv. ad lectum. A λέγω, cubare facio.
Λεκτροχαρής, ὲς, concubitu gaudens. Ex eod. & χαίρω.
Λέκυθος, ου, ὁ, idem quod λέκιθος.
Λεληθότως, Adv. latenter, clam, furtim. A λεληθὼς, quod est part. perf. med. a λανθάνω, lateo.
Λελογισμένως, Adv. prudenter, caute. A λελογισμένος, partic. perf. pass. a λογίζομαι.
Λελυμένως, Adv. leniter, lente, remisse, laxe. A λελυμένος, partic. perf. pass. a λύω.
Λεμβάδιον, ου, τὸ, Dim. λέμβου.
Λέμβαρχος, ὁ, gubernator lembi, qui praeest lembo.
Λέμβος, ου, ὁ, lembus, parvum navigium.
Λεμβώδης, εος, ὁ, ἡ, lembo similis. A pr.
Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber. 2) cortex nondum detractus. 3) tunica plantae, leguminis & similium. 4) tegmen. A λέπω.
ΛΕΜΦΟΣ, ου, ὁ, Attice, mucosus, h. e. stolidus, demens. f. a λείβω, fundo, stillo.
Λέντιον, ου, τὸ, linteum. Vox Lat.
Λεξείω, dicturio, Gl. Vet. A λέξω, dicam.
Λεξίδιον, vel λεξείδιον, ου, τὸ, vocula, verbum exquisitius. Dim. a λέξις.
Λεξιθήρας, ου, ὁ, vocabulorum exquisitiorum captator, sophista. E θήρα, venatio.
Λεξιθηρέω, ῶ, verba aucupor, & capto. Ex iisdem.
Λεξιθηρία, ας, ἡ, verborum elegantiorum captatio. Ex iisd.
Λεξίθηρος, & per apoc. λεξίθηρ, ὁ, verborum exquisitorum captator, sophista. Ex iisd.
Λεξικογράφος, ου, ὁ, ἡ, Lexici scriptor.
Λεξικός, ῆ, ὸν, vocabula deinceps posita explicans. Hine ἡ λεξικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars vocabulorum rationem reddens, & τὸ λεξικὸν, οῦ, sc. βιβλίον, liber, in quo vocabula deinceps posita explicantur, Lexicon, vocabularium. A seq.
Λέξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus. 2) vocabulum, verbum. A λέγω.
Λεοντάγχωνος, ὁ, ἡ, leonem angendo perimens. A λέων & ἄγχω.
Λεοντέη, ης, & contr. λεοντῆ, ῆς, ἡ, sc. δορά, pellis leonina, exuviae leonis. A λέων.
Λεόντειος, εία, ειον, vel λεόντειος, ου, ὁ, ἡ, leoninus, qui leonis est, qualis leonis est. Ab eod.
Λεοντηδὸν, Adv. more leonino. Ab eod.
Λεοντιαῖος, αία, αῖον, leoninus. Ab eod.
Λεοντιδεύς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.
Λεοντική, ῆς, ἡ, leontice, herba. Ab eod.
Λεόντιος, ία, ιον, leoninus. Ab eod.
Λεοντίσκος, ου, ὁ, parvus leo. Dim.
Λεοντόβοτος, ου, ὁ, ἡ, leones alens. E λέων & βόσκω, pasco.
Λεοντοδάμας, αντος, ὁ, leones domans, leonis domitor. Ex eod. & δαμάω, domo.
Λεοντόθυμος, ου, ὁ, ἡ, leonino, id est forti animo praeditus.
Λεοντοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, caput leonis habens. Ex eod. & κεφαλὴ, caput.
Λεοντοκόμος, ου, ὁ, ἡ, leonum curator. Ex eod. & κομέω, curo.
Λεοντομιγής, έος, ὁ & ἡ, leonis mixtione genitus, ut λεοντομιγεῖς κύνες, canes, canum & leonum coitu geniti. Ex eod. & μίγνυμι.
Λεοντοπέταλον, ου, τὸ, leontopetalum, herba.
Λεοντοπόδιον, ου, τὸ, leontopodium, pes leonis, herba. Ex eod. & πούς, pes.
Λεοντόπους, ου, leonis pedes habens.
Λεοντοπρόσωπος, ον, leonis faciem habens.
Λεοντοφόνος, ου, ὁ, ἡ, leonum interfector. λεοντόφονος, a leone occisus. Ex eod. & φένω, occido.
Λεοντοφόρος, ου, ὁ, ἡ, leonem ferens. Ex eod. & φέρω.
Λεοντοφυής, έος, ὁ, ἡ, e leone natus. Ex eod. & φύω, nascor.
Λεοντόχλαινος, ου, ὁ, ἡ, pelle leonina indutus. Ex eod. & χλαῖνα.
Λεοντόψυχος, ον, fortissimus. Ex eod. & ψυχή.
Λεοντώδης, εος, ὁ, ἡ, leoninus, leoni similis, qualis est leonum. A λέων.
Λεοντωδῶς, Adv. more leonino. A pr.
Λεοργός, vid. λεωργός.
Λέπαδνον, ου, τὸ, pl. τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέπω.
Λεπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, praeruptus, asper. 2) corticibus abundans. A λέπας vel λέπος.
Λέπαργος, ου, ὁ, ἡ, albus. Eust. E λέπος & ἀργός, albus.
Λέπας, τὸ, rupes, mons, jugum. A λέπω.
Λεπάς, άδος, ἡ, ostrea nata in petra. A praec.
Λεπαστή, ῆς, ἡ, genus poculi, conchae formam habens. Athen. A pr.
Λεπαστίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parvus cortex. 2) parva ſquama. 3) lancicula. Dim. a λεπίς.

Λεπιδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſquamæ formam habens. Ex eod. & εἶδος.

Λεπιδόχαλκος, ου, ὁ, æris ſquama.

Λεπιδωτὸς, ή, όν, ſquamatus, ſquameus, ſquamoſus. 2) piſcis quidam. A λεπίς.

Λεπίζω, f. ίσω, decortico, putamen, vel ſquamam detraho. 2) pellem detraho. A ſeq.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber. 2) ſquama. 3) lamina. A λέπος.

Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex detractus. 2) decorticatio. A λεπίζω.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, liber, qui detrahitur. 2) cortex plantam aut legumen ambiens, ſiliqua. 3) ſquama piſcis. A λέπω.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, aſperitas cutis profundior cum pruritu, eam in ſquamas reſolvens. A λεπρός.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, ſcabra, aſpera. Ab eod.

Λεπράω, ῶ, ſcaber fio, ſcaber ſum. A λέπρα.

Λεπριάω, ῶ, idem & ab eod.

Λεπρικὸς, ή, όν, ad lepram pertinens. 2) lepræ medens. Ab eod.

Λεπρὸς, ά, όν, ſcaber, aſper. 2) leproſus, cujus cutis quaſi in ſquamulas aſperas reſolvitur. Hinc τὸ λεπρὸν, οῦ, lepra. pro λεπιωδός. A λέπω.

Λεπρόω, ῶ, f. ώσω, ſcabrum reddo, velut ſquamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, οῦμαι, lepra laboro. A pr.

Λεπριάω, λεπριάομαι, idem.

Λεπρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, leproſus, ſcaber. Ab eodem.

Λεπτακινὸς, οῦ, ὁ, tenuis, minuſculus, minutulus. In Epigr. Philox. λεπτακίνης, gracilis. A λεπτός.

Λεπταλέος, έα, έον, tenuis, ſubtilis. Ab eod.

Λεπτεπίλεπτος, ου, ὁ & ἡ, valde gracilis, ex epigr. Ex λεπτὸς, ἐπὶ, & λεπτό.

Λεπτηγορέω, ῶ, f. ήσω, minutiſſima quæque recenſeo. Ex eod. & ἀγορέω.

Λεπτίζω, extenuo, attenuo. A λεπτός.

Λεπτοβαθὴς, έος, ὁ, ἡ, mediocriter profundus. Ex eod. & βάθος.

Λεπτόβλαστος, ου, ὁ, ἡ, tenuia germina edens. Ex eod. & βλαστάνω.

Λεπτοβόας, ου, ὁ, exilem & gracilem vocem habens. Ex eod. & βοή.

Λεπτόβυρσος, ον, tenuem pellem habens. Ex eod. & βύρσα.

Λεπτόγαιος, ου, ὁ, ἡ, cujus ſolum tenue & non pingue eſt. E λ. & γαῖα.

Λεπτόγεος, ου, ὁ, ἡ, idem. E λ. & γέα.

Λεπτόγεως, ω, ὁ, ἡ, idem. τὸ λεπτόγεων, tenuitas, ſterilitas ſoli.

Λεπτογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, acutus, ſubtilis. E λ. & γνώμη.

Λεπτόγραμμος, ου, ὁ & ἡ, minutis litteris ſeu lineis conſtans. E λ. & γράμμα, ſ. γραμμή.

Λεπτογράφος, ὁ, ἡ, tenuiter, ſubtiliter ſcribens.

Λεπτόγραφος, ου, ὁ, ἡ, minutis & exiguis litteris deſcriptus. E λ. & γράφω.

Λεπτοδέρματος, ου, ὁ, ἡ, tenuem pellem ſeu cutem habens. E λ. & δέρμα.

Λεπτόδερμος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Λεπτοδερμία, ας, ἡ, corii tenuitas. A pr.

Λεπτόδομος, ου, ὁ, ἡ, tenuiter ædificatus, e tenui materia ſtructus. E λ. & δέμω.

Λεπτοεπέω, ῶ, ſubtiliter diſſero, minutiſſima quæque tracto. E λ. & ἔπος.

Λεπτόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui tenui pilo ſ. capillo eſt.

Λεπτόθριος, ου, ὁ, ἡ, tenuia habens folia. E λ. & θρῖον, *folium*.

Λεπτόϊνος, ου, ὁ, ἡ, tenues nervos ſeu exiles fibras habens. E λ. & ἲς, ἰνὸς, *nervus*.

Λεπτοκάλαμος, epithet. arundinis tenuis.

Λεπτόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, cujus fructus tenuis eſt.

Λεπτοκάρυον, ου, τὸ, nux avellana.

Λεπτόκαρφος, ου, ὁ, ἡ, feſtucam ſeu ſurculum tenuem habens.

Λεπτόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui tenuem caulem, ſ. ſcapum habet.

Λεπτόκνημος, ου, ὁ, ἡ, exiles tibias, ac ſuras, ſ. crura exilia habens. E λ. & κνήμη, *tibia*.

Λεπτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, ſeu contundo, comminuo. E λ. & κόπτω.

Λεπτολεσχὴς, έος, ὁ, ἡ, ſubtiliter & nimis ſcrupuloſe de re leviori diſputans. E λ. & λέσχη, *ſermo*.

Λεπτολεσχία, ας, ἡ, ſubtiles nugæ, ſubtilior de re levi diſputatio. A pr.

Λεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, minuta & ſubtilia diſputo, ſubtilius de re levi diſſero, curioſius expono. A λεπτολόγος.

Λεπτολόγημα, ατος, τὸ, idem quod ſq. A pr.

Λεπτολογία, ας, ἡ, ſubtilior de rebus tenuibus diſputatio. A λεπτολόγος.

Λεπτολογιστὴς, οῦ, ὁ, nimis ſubtilis argutator.

Λεπτολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui nimis ſubtiliter diſſerit, item de rebus minutis. 2) argutus. 3) accuratus.

Λεπτομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium, ſubtilitas. A ſeq.

Λεπτομερὴς, έος, ὁ & ἡ, tenues & exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. E λ. & μέρος.

Λεπτομέριμνος, ου, ὁ, ἡ, ſcrupuloſus, anxius, Philox. in minutiis diligens. E λ. & μέριμνα, *cura*.

Λεπτομερῶς, *Adv.* minutim, ſubtiliter, excutiendo & conſectando minutiſſima quæque. A λεπτομερής.

Λεπτόμητις, ιος, ἡ, prudens conſilium. 2) animus concordaſus.

Λεπτόμιτος, ου, ὁ, ἡ, tenui licio ſ. filo textus.

Λεπτομυθέω, ſubtiliter diſſero, argutor.

Λεπτὸν, οῦ, τὸ, minutus nummus. A λεπτός.

Λεπτόνητος, ου, ὁ, ἡ, ſubtiliter netus, e ſtamine ſubtili textus. E λ. & νέω.

Λεπτοποιέω, ῶ, extenuo, attenuo.

Λεπτόπους, οδος, ὁ, ἡ, tenues & graciles pedes habens.

Λεπτόπυγος, ου, ὁ, ἡ, tenues & exiles habens nates. E λ. & πυγή, *nates*.

Λεπτόρριζος, ου, ὁ, ἡ, cui tenuis eſt radix. E λ. & ῥίζα.

Λεπτόρρυτος, ου, ὁ, ἡ, tenuiter fluens. E λ. & ῥέω, *fluo*.

Λεπτὸς, ή, όν, tenuis, ſubtilis. 2) exiguus, parvus. 3) gracilis macer. 4) rarus. 5) acutus, ingenioſus, argutus.

Λεπτοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuia habens crura. E λ. & σκέλος.

Λεπτόστομος, ον, tenue, anguſtum os habens. E λ. & στόμα.

Λεπτόσπερμος, ου, ὁ, ἡ, qui tenue & minutum ſemen habet. E λ. & σπέρμα.

Λεπτοσύνη, ης, ἡ, tenuitas, gracilitas. A λεπτός.

Λεπτοσύνθετος, ον, e ſubtili materia factus, ſubtilis, mollis.

Λεπτοσχιδὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuibus fiſſuris diſtinctus,

ctus, tenuiter sciſſus, inciſus, diffiſſus, vel ſciſſilis. E λ. & σχίζω.

Λεπτόσωμος, ὁ, ἡ, tenue corpus habens. E λ. & σῶμα.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, ſubtilitas. 2) gracilitas, macies. 3) argutia, ſubtilitas ingenii. A λεπτός.

Λεπτοτομέω, in tenues partes ſeco. E λ. & τομή.

Λεπτοτράχηλος, ον, gracilem cervicem habens.

Λεπτότριχος, ου, ὁ, ἡ, tenues & raros capillos, ſ. pilos habens. E λ. & θρίξ.

Λεπτουργέω, ῶ, ſ. ήσω, ſubtilia opera conficio. 2) ſubtiliter partior, diſtinguo, exprimo, ſubtili tatione tracto. A λεπτουργός.

Λεπτουργὴς, έος, ὁ, ἡ, ſubtili artificio factus. E λ. & ἔργον.

Λεπτουργία, ας, ἡ, opus ſubtile. A ſeq.

Λεπτουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ſubtilium operum artifex. E λ. & ἔργον.

Λεπτουφὴς, ὲς, ſubtiliter textus. E λ. & ὑφὴ, *textura*.

Λεπτόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, tenuem corticem habens.

Λεπτοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuis, exilis, ſubtilis. E λ. & φύω, *naſcor*.

Λεπτόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, tenuia folia habens. E λ. & φύλλον, *folium*.

Λεπτοφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A ſeq.

Λεπτόφωνος, ον, tenuem & gracilem vocem habens. E λ. & φωνή.

Λεπτόχειλος, ου, ὁ, ἡ, tenuia labra habens.

Λεπτόχυλος, ου, ὁ, ἡ, qui tenuem habet ſuccum, qui ſucci tenuis eſt.

Λεπτόω, ῶ, paſſ. λεπτόομαι, οῦμαι, macer fio, macreo, Gl. V. A λεπτός.

Λέπτυνις, ἡ, Proſerpina, vel anima, ap. Lycoph. A λεπτύνω.

Λέπτυνσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio. Ab eod.

Λεπτυντικὸς, ἡ, ὸν, attenuandi vim habens, quod tenuem & gracilem reddit. A ſeq.

Λεπτύνω, attenuo, tenuem & gracilem reddo, minuo, extenuo. λεπτύνομαι, macreſco. A λεπτός.

Λεπτυσμὸς, ῦ, ὁ, idem quod λέπτυνσις.

Λεπτῶς, *Adv.* tenuiter, ſubtiliter. 2) accurate.

Λεπύριον, ου, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, ſquamula. Dim. a λέπυρον.

Λεπυριάω, ῶ, ſ. άσω, decortico, gluma libero, paleam expurgo. A pr.

Λεπυριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod λεπυρός. Ab eod.

Λέπυρον, ου, τὸ, cortex, teſta. A λέπω.

Λεπυρὸς, ρὰ, ρὸν, corticoſus, ſquamoſus. A pr.

Λεπυρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem.

Λεπύχανον, ου, τὸ, gluma, folliculus, v. c. grani triticei, aut cepæ &c. A λέπω.

Λέπω, ſ. ψω, decortico, delibro, putamen vel ſquamam detraho. A λέπος, *cortex*.

Λεπιδώδης, εος, ὁ, ἡ, ſquamoſus, Gl. V. Ab eod.

Λερναῖος, αία, αῖον, Lernæus. A ſeq.

Λέρνη, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam ſordes omnis generis confluebant.

Λεσβιάζω, ſ. άσω, Lesbiorum mores obſcœnos imitor. A Λέσβιος.

Λεσβιὰς, άδος, ἡ, fellatrix, femina obſcœna. Ab eod.

Λεσβίζω, ſ. ίσω. F. inf. λεσβιεῖν, *Att.* pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

Λέσβιος, ία, ιον, Lesbius, ex inſula Lesbo.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, femina Lesbia. A ſeq.

Λέσβος, ου, ἡ, Lesbus, inſula maris Ægei.

Λεσχάζω, ſ. άσω, garrio, blatero, ſermocinor. A λέσχη.

Λεσχαίνω, idem ab eod.

Λεσχαῖος, ου, ὁ, confabulator. Heſ. A ſeq.

Λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio, crebra confabulatio. 2) futilis ſermo. 3) ſedes & locus, in quem homines de rebus philoſophicis, ſ. quibuſcunque collocuturi conveniebant.

Λεσχηνεία, ας, ἡ, confabulatio. 2) loquacitas. 3) contumelia, convicium, injuria. A λεσχηνεύω.

Λεσχηνευτὴς, ῦ, ὁ, confabulator. A ſeq.

Λεσχηνεύω, ſ. εύσω, ſermocinor, confabulor, garrio. A λέσχη.

Λεσχηνόριος, ου, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod, ipſo lucente, ſeu interdiu, homines inter ſe confabulari ſolent. Quidam λεσχηνόριον, alii λεσχηνόριον, ſcribunt. Ab eod.

Λεσχηνῖται, diſcipuli, qui ſermonibus præceptoris interſunt. Ab eod.

Λεσχηνῶ, confabulor, ſermocinor. Heſ. Ab eodem.

Λεσχόμαχος, ου, ὁ, ἡ, confabulationibus pugnans. E λέσχη & μάχομαι.

Λευγαλέος, έα, έον, exitioſus, pernicioſus. 2) difficilis, gravis, moleſtus. 3) malus. 4) miſerabilis, ærumnoſus. 5) invalidus, item, tenuis, levis, vilis. A λυγρός.

Λευγαλέως, *Adv.* graviter, triſti animo. A pr.

Λευκαίνω, ſ. ανῶ, dealbo, candidum facio, λευκαίνομαι, dealbor, item albus ſ. candidus ſum, albeo, candeo, candico. A λευκός.

Λευκάκανθα, ης, ἡ, ſpina alba.

Λευκάλφιτος, ου, ὁ, ἡ, albam polentam ſ. farinam habens. E λ. & ἄλφιτον.

Λευκάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, albas vittas habens.

Λευκάνθεμον, ου, τὸ, anthemidis ſpecies. E λ. & ἄνθος, *flos*.

Λευκανθὴς, ὲς, florem album habens. Ex iiſd.

Λευκανθίζω, ſ. ίσω, candidus ſum, ſplendeo. 2) candidum reddo, dealbo.

Λευκανία, ας, ἡ, *Ion.* λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula, pro λαυκανίη.

Λευκανίηνδε, *Adv.* ad gulam. A pr.

Λευκανίηθεν, *Adv.* ex gutture, ex imo gutture.

Λεύκανσις, εως, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω.

Λευκαντὴς, ῦ, ὁ, dealbator, Gl. V. Ab eod.

Λευκαντικῶς, *Adv.* candide, ſpecie alba. A pr.

Λευκάργιλος, ου, ἡ, argilla candida.

Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida. 2) clara. 3) leucas, *herba*. A λευκός.

Λευκασμὸς, ῦ, ὁ, dealbatio. 2) candor. Vet. L. A λευκαίνω.

Λεύκασπις, ιδος, ἡ, album clypeum habens.

Λευκαυγὴς, candidus cum ſplendore. E λ. & αὐγή.

Λευκαχάτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, gemmæ ſpecies, achates albus.

Λευκερινεὸς, ῦ, ἡ, caprificus alba, *ficus ſpecies*.

Λευκέρυθρος, ον, ex albo & rubro mixtus.

Λευκερωδιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ardea alba, ardeola.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba. 2) ſpartum. 3) vitiligo alba. A λευκός.

Λευκηπατίας, ου, ὁ, pallidus & vitio quodam hepatis. 2) timidus. E λ. & ἧπαρ.

Λευκήρετμος, ου, ὁ, ἡ, ſc. ναῦς, navis albos remos habens. E λ. & ἐρετμός.

Λευκήρης, ες, albus. A λευκός.

Λεύκινος, ίνη, ινον, populeus, item ſparteus. σχοινία λεύκινα. A λεύκη.

Λευκιππος, ου, ὁ, ἡ, qui candidos equos habet.
Λευκίσκος, ου, ὁ, piscis e mugilum genere. A λευκός.
Λευκίτης, ου, ὁ, candidus, apud Theocritum hircus dicitur λευκίτας, *Dor.* a colore. A λευκός.
Λευκοβραχίων, ὁ, ἡ, candida brachia habens.
Λευκόγαιος, ον, cujus terra alba est. E λ. & γαῖα.
Λευκόγαιος, ου, vel *Attice* λευκόγεως, ω, ὁ, ἡ, id. & ex iisd.
Λευκογραφέω, ῶ, f. ήσω, colore albo depingo. E λ. & γράφω.
Λευκογραφίς, ίδος, ἡ, leucographis, genus lapidis.
Λευκοδέρματος, ου, ὁ, ἡ, alba pelle amictus. E λ. & δέρμα, *pellis*.
Λευκοδιφθέρος, ου, ὁ, ἡ, albis pellibus s. rhenonibus indutus. E λ. & διφθέρα.
Λευκοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, candidatus, Gl. Vet. E λ. & εἷμα, *vestis*.
Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta, Ino. Λευκοθέαι, Nereides.
Λευκόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei sunt pili.
Λευκοθώραξ, ὁ, candide loricatus.
Λευκόϊον, ου, τό, alba viola. E λ. & ἴον.
Λευκόϊνος, ον, e leucojo factus. A pr.
Λευκόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, albos fructus proferens.
Λευκόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis est albus.
Λευκόκερως, album habens cornu. Hes.
Λευκοκέφαλος, ον, candidum caput habens. E λ. & κεφαλή.
Λευκόκομος, ου, ὁ, ἡ, cui candida est coma. E λ. & κόμη.
Λευκόκρας, candidum habens caput. Hes.
Λευκοκύμων, ονος, τό, albicans fluctus.
Λευκοκύμων, ὁ, ἡ, spumans, epith. litoris. A præced.
Λευκόλιθος, ου, ὁ, ἡ, ex albo lapide factus.
Λευκόλινον, ου, τό, linum album.
Λευκολόφας, ὁ, idem quod sq. E λ. & λόφος.
Λευκόλοφος, ου, ὁ, ἡ, albam cristam habens.
Λευκομαινίς, ίδος, ἡ, mæna candida, piscis.
Λευκόμαλλος, ον, candidum vellus, s. albam lanam habens.
Λευκομέλας, αινα, αν, e nigro & albo mixtus.
Λευκομέτωπος, ου, ὁ, candidam habens frontem. 2) candidus. E λ. & μέτωπον, *frons*.
Λευκομφαλός, ficus species. E λ. & ὀμφαλός.
Λευκόνοτος, ου, ὁ, purus & candidus, i. e. siccus notus s. auster, qui imbribus caret.
Λευκοπώρος, ὁ, ἡ, albescentes s. flavescentes fructus ferens. Epith. arboris. E λ. & ὀπώρα.
Λευκοπάρειος, ου, ὁ, ἡ, candidas genas habens. E λ. & παρειά, *gena*.
Λευκοπάρηος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Λευκοπάρυφος, ου, ὁ, ἡ, cujus vestis album limbum, aut albos clavos habet. E λ. & παρυφή.
Λευκοπέταλος, gemma, quæ candorem nivis ex auro distinguit. Plin. E λ. & πέταλον.
Λευκόπετρον, ου, τό, rupes nuda a gramine, arboribus &c. Pl. λευκόπετρα. E λ. & πέτρα.
Λευκόπηχυς, εος, ὁ, ἡ, candidos habens cubitos.
Λευκόπλευρος, ον, alba latera habens. E λ. & πλευρά.
Λευκοπληθὴς ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena. Arist. Ex λ. & πλῆθος.
Λευκοποίκιλος, ον, albas maculas, vel strias &c. habens.
Λευκόπους, οδος, ὁ, ἡ, albos habens pedes.
Λευκόπρωκτος, ον, album habens podicem, i. e. mollis.
Λευκόπτερος, ου, ὁ, ἡ, albas alas, vel etiam alba vela habens. λ. & πτερόν.

Λευκόπυγος, ον, vid. λευκόπρωκτος. E λ. & πυγή.
Λευκόπωλος, ου, ὁ, ἡ, qui albis equis utitur.
Λευκόπυρος, ον, vid. λευκόσπορος.
Λευκόροδον, ου, τό, rosa alba s. candida. Philox. λευκόροδον, ligustrum, saliunca.
Λευκός, ή, όν, albus, candidus. 2) limpidus. 3) dilucidus, perspicuus. 4) faustus, felix. 5) jucundus. 6) serenus. 7) pinguis. 8) mollis, ignavus. 9) stupidus, tardus. 10) integer, purus.
Λευκόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, candidam carnem habens. E pr. & σάρξ.
Λευκοστεφής, έος, ὁ, ἡ, alba lana velatus. epith. supplicis, aut προστρόπαιος. E λ. & στέφω.
Λευκόστικτος, ου, ὁ, ἡ, albis maculis distinctus.
Λευκόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, candidos, pulcros habens pedes. E λ. & σφυρόν.
Λευκοσώματος, ον, albus, candidus. E λ. & σῶμα.
Λευκότης, ητος, ἡ, albor, candor. A λευκός.
Λευκοτριχέω, ῶ, albos crines habeo. E λ. & θρίξ.
Λευκουρος, ον, albam caudam habens. E λ. & οὐρά.
Λευκοϋφής, ές, alba textura constans. 2) albus. E λ. & ὑφή.
Λευκοφαής, ές, albus adspectu. E λ. & φάω, *luceo*.
Λευκόφαιος, ου, ὁ, ἡ, ex albo & fusco mixtus.
Λευκόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, candidos seu albicantes oculos habens.
Λευκοφλεγματίας, ου, ὁ, ut λευκοφλεγματίας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis superficiem alba pituita plenam extollit.
Λευκοφλεγματιάω, hydrope leucophlegmatia laboro.
Λευκοφλεγματώδης, ες, laborans leucophlegmatia.
Λευκόφλοιος, ον, album corticem habens.
Λευκοφορέω, candida veste utor.
Λευκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, albam s. candidam vestem gerens. 2) albatus, candidatus. E λ. & φέρω.
Λευκόφρυς, ὁ, ἡ, candida habens supercilia.
Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, candidam tunicam habens.
Λευκόχροια, ας, ἡ, candidus & albus color.
Λευκόχροος, *contr.* λευκόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, albus, albicans. E λ. & χροιά, *color*.
Λευκόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, sc. λίθος, lapis aureus interveniente candida vena, Plin.
Λευκόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, qui candidam habet cutem.
Λευκόω, ῶ, f. ώσω, dealbo, album reddo. λελευκωμένος, perf. pass. part. dealbatus, albo colore inductus. A λευκός.
Λευκώλενος, ου, ὁ, ἡ, candidos habens lacertos. 2) formosus. E λ. & ὠλένη.
Λεύκωμα, ατος, τό, id ipsum, quod dealbatum est. 2) tabula albo colore inducta, quæ proponitur, velut in proscriptione; unde tabula proscriptionis, album. 3) liber e tabulis gypsatis, qui & ipse album dicitur: unde 4) catalogi v. c. senatorum, equitum &c. 5) leges ipsæ, edicta. 6) album ovi, albumen. 7) album oculorum, albugo. A λευκόω.
Λευκωματίζω, dealbo. A pr.
Λευκών, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη.
Λευκώπης, ου, ὁ, albus adspectu. E λ. & ὤψ.
Λευκωπίας, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Λευκῶπις, ιδος, ἡ, femin. a λευκώπης.
Λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum. 2) dealbatio. A λευκόω.
Λευρός, ρά, ρόν, lævis, planus, æquus, de loco. A λεῖος.
Λεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, δίκη, actio, qua quis fit reus noxæ, cujus pœna lapidatio. A λεύω.

Λευ-

Λευσμὸς, ῦ, ὁ, lapidatio. Ab eod.

Λεύσσω, video, adspicio.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator. 2) dignus, qui lapidetur, s. lapidibus obruatur. 3) qui mittitur jaculando sc. lapis. Æschyl. s. fit jaculando, ut μύδρος λευστήρ. A λεύω.

Λευστὸς, ὴ, ὸν, lapidatus. A pr. 2) visibilis. A λεύσσω, cerno.

Λευχειμονέω, ῶ, s. ήσω, albis induor. 2) lætitiam sermone cultuve præ me fero. A sq.

Λευχείμων, ονος, ὁ, ἡ, candidatus, albam vestem gestans. E λ. & εἷμα.

Λευχηνατίας, vide λευκηνατίας.

Λεύω, s. λεύσω, lapido, lapidibus obruo. λευσθεὶς aor. 1. pass. apud Hes. lapidatus. A λᾶς vel λάας, lapis.

Λεχαῖος, αία, αῖον, toris s. lectis exstruendis aptus. A λέχος, lectus.

Λεχεποίης, ferens herbas lectis & stibadiis idoneas, Acc. λεχεποίην, ap. Hom. E λέχος, lectus, & πόα, herba.

Λεχήρης, εος, ὁ, ἡ, lecto adfixus. A sq.

Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile. 2) concubitus, coitus. 3) nuptiæ. 4) uxor. ap. Poetas. A λέγω, cubare facio. seu a λέχω.

Λέχοσδε, *Adv.* lectum versus, ad lectum.

Λέχριος, ία, ιον, obliquus. A sq.

ΛΕ'ΧΡΙΣ, *Adv.* oblique.

Λέχω vel λέχομαι, cubo, vel dormiendi, vel pariendi &c. caussa, unde aor. 1. λέξασθαι, perf. λελοχυῖα.

Λεχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, puerpera. A λέχος.

Λεχώϊος, ον, ad puerperium pertinens. A pr.

Λεχωῒς, ΐδος, ἡ, puerpera. Ab eod.

Λεωβάτος, ου, ἡ, sc. ὁδὸς, via publica & vehicularis. E λεὼς pro λαὸς, & βαίνω, vado.

Λεώδης, εος, ὁ, ἡ, vulgaris, Philox. A λεώς.

Λεωλογέω, ῶ, populum percenseo. E λεὼς & λέγω, percenseo.

Λέων, οντος, ὁ, leo. 2) piscis quidam. 3) serpens quidam. 4) astrum zodiaci. 5) morbus quidam, qui & elephantiasis. 6) saltatio quædam.

Λεωπάτητος, ου, ὁ & ἡ, a populo calcatus. E λεὼς & πατέω, calco.

Λεωπέτρα, vel λειοπέτρα, ας, ἡ, petra plana & lævia, & nuda. E λεῖος & πέτρα.

Λεωπετρία, ἡ, idem & ex iisd. ap. τοὺς ό.

Λεωργὸς, ῦ, ὁ, hominum fabricator, opifex publicus. Epith. Promethei apud Æschylum: it. audax, temerarius, Xen. E λεὼς & ἔργον. (Nisi præstat λαιωργὸς exarari & repeti a particula in compositis usitata λα & λαι, quæ turpitudinem, improbitatem & scelerositatem significat.)

Λεὼς, ώ, ὁ, Attice pro λαὸς, populus.

Λεωσφέτερος, ου, ὁ, ἡ, quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum e suo populo, i. e. civem faciunt.

Λεωφόρος, ου, ὁ & ἡ, populum s. populos ferens, via publica, via regia. Ex λεὼς pro λαὸς, & φέρω.

Λήγω, s. ξω, cesso, desino, finem facio. 2) cessare s. desinere facio.

Λήδανον, ου, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roscidum, quod e λήδῳ colligebatur in Arabia. A λῆδον.

Ληδάριον, ου, τὸ, vestis vilis, qualis æstate gestabatur. A λῆδος.

Λήδιον, vel ληδίον, & ληΐδιον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

ΛΗ͂ΔΟΝ, ου, τὸ, ledon s. ladon, cisti genus.

Λῆδος, vel melius λῇδος, cum jota subscripto, ου, τὸ, vestis panni rari & detriti. v. ληδάριον.

Ληθαῖος, & ληθαῖος, αία, αῖον, lethæus, obliviosus, oblivionem inducens. A λήθη.

Ληθάνω, oblivisci facio. Ab eod.

Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus, veternus.

Ληθαργίζω, s. ίσω, veterno laboro, dormiendi necessitate sum oppressus. A λήθαργος.

Ληθαργικὸς, ὴ, ὸν, veterno laborans, lethargicus, veternosus. Ab sq.

Λήθαργος, ου, ὁ, lethargus, veternus. Sed *adject.* ὁ, ἡ, obliviosus, e λήθη & ἀργὸς, ignavus.

Ληθεδανὸς, ὴ, ὸν, oblivionem inducens. A sq.

Ληθεδὼν, όνος, ἡ, oblivio, memoria abolita. A sq.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.

Ληθικὸς, ὴ, ὸν, oblivionem inducens. A pr.

Λήθιος, ία, ιον, clandestinus. Hes. Ab eod.

Ληθομέριμνος, ον, curarum oblivionem inducens. Ex eod. & μέριμνα.

Ληθοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A λήθη.

Ληθότης, ητος, ἡ, oblivio, Suid. Ab eod.

Λήθω, s. ήσω, lateo. λήθομαι, obliviscor.

Ληΐαδης, ου, ὁ, prædando captus, s. abductus, captivus, Hes. A ληΐη.

Ληϊάνειρα, ας, ἡ, injiciens viris mulierum amorem. Ex eod. & ἀνήρ.

Ληϊὰς, άδος, ἡ, captiva. Ab eod.

Ληϊβότειρα, ας, ἡ, quæ segetes depascit, & arva vastat. E λήϊον & βότειρα.

Ληϊβοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui segetem depascit. Ex eod. & βόσκω.

Ληϊβότης, ου, ὁ, idem, ex iisd.

Ληϊδάριον, ου, τὸ, vestis vilis. Dim. a λῇδος.

Ληΐδιος, ία, ιον, prædando captus. A ληΐς.

Ληΐζω, s. ίσω, prædor, depopulor. 2) eripio, rapio. 3) sortior, nanciscor. A sq.

Ληΐη, ης, ἡ, præda. Jon. pro λεία.

Λήϊον, ου, τὸ, seges. 2) triticum. 3) arvum segete consitum, campus segetum.

Ληΐς, ΐδος, ἡ, præda; etiam de rebus in præda acceptis, unde ληΐδες, captivi. 2) magna pecoris copia & amplæ opes. A λεία.

Ληϊστὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator. A ληΐζω.

Ληϊστὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ληϊστὸς, ὴ, ὸν, prædando captus. 2) qui prædando capi seu adquiri potest. Ab eod.

Ληϊστοσάλπιγγες, dicti sunt Tyrrheni, quod prædones essent & primi tubas invenissent. Hes. E ληϊστὴς & σάλπιγξ, tuba.

Ληϊστὺς, ύος, ἡ, prædatio, direptio. Ab eod.

Ληΐστωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator. 2) prædatorius, furtivus. A ληΐζω.

Ληϊτάρχαι, οἱ, qui præerant sacrificiis. Hes. E λήϊτος & ἀρχὴ, principatus.

Ληΐτις, ιδος, ἡ, prædatrix, Epith. Dianæ. A λεία.

Ληϊτὶς, ίδος, ἡ, bello capta mulier. Ab eod.

Λήϊτον, ου, τὸ, locus publicus, ubi magistratus conveniunt, curia. A sq.

Λήϊτος, ου, ὁ, publicus, pro λεῖτος.

Ληϊτουργέω, ῶ, v. λειτουργέω. A sq.

Ληϊτουργὸς, ῦ, ὁ, vid. λειτουργός. E λήϊτος & ἔργον.

Ληκάω & ληκάομαι, opus Venereum facio. 2) *act.* percutio.

Ληκέω, ῶ, sono, resono, vocem edo, loquor. 2) cum *med.* ut ληκάω. Hinc aliqui aor. 2. ἔλακον. vid. λακεῖν.

Ληκτικὸς, α, ον, definitus, terminatus, undique finitus. Epith. insulæ ap. Lycoph. A λήγω.

Ληκυ-

Ληκυθίζω, f. ίσω, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adfunditur. 2) de oratione, exquisitius compono & exorno, ampulor, sesquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

Ληκύθιον, parva lecythus, parva ampulla. Dim. Ab eod.

Ληκυθισμὸς, ȣ, ὁ, cantus suavior, mollior suavitas vocis. A ληκυθίζω.

Ληκυθιστὴς, ȣ, ὁ, qui cavam vocem edit, sc. qualem edunt vasa cava, quum pulsantur. 2) qui molli & fracta voce canit, Hes. Suid. Ab eod.

Ληκυθοποιὸς, ȣ, ὁ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. E λήκυθος & ποιέω.

Ληκυθοπώλης, ȣ, ὁ, qui lecythos vendit.

Λήκυθος, ȣ, ἡ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia. 2) ampulla unguentaria. 3) arcula pigmentaria. 4) pigmenta oratoria. 5) oratio, liber refertus pigmentis oratoriis.

Λῆμα, ατος, τὸ, præsens animus, animus fortis virilisque, fortitudo. 2) superbia, animus tumidus. 3) voluntas, consilium, decretum, propositum animi. 4) dignitas. A λάω, volo.

Λημαλέος, έα, έον, gramiosus. 2) lippus. A λήμη.

Λημάτιας, ȣ, ὁ, præsenti & confidenti animo præditus. A λῆμα.

Λημάτιάω, ῶ, præsenti animo sum. Ab eod.

Λημάτόω, ῶ, f. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

Λημάω, ῶ, lippio, gramiosos oculos habeo. A sq.

Λήμη, ης, ἡ, gramia, sordes oculorum, cum lacrima e pituita concrescit. 2) lippitudo. 3) stupor.

Λημία, ἡ, idem. Hipp.

Λῆμμα, ατος, τὸ, sumtum, sumtio, id quod accipitur. 2) munus, quo quis corrumpitur. 3) lucrum, redditus qui alicunde capitur, s. honeste, sive turpiter. 4) reditus. 5) *apud dialecticos*, sumtio, adsumtio. 6) major propositio. 7) titulus, argumentum disputationis. 8) apophthegma. A λαμβάνω.

Λημματικὸς, ὴ, ὸν, occasione apte & dextre utens. A pr.

Λημμάτιον, ȣ, τὸ, propositio vel sumtio parva. Dim. a λῆμμα.

Λήμνιος, ία, ιον, Lemnius. 2) maximus, *de malo aliquo*. A Λῆμνος, *Lemnus*, insula.

ΛΗΜΝΙΣΚΟΣ, lemniscus, fasciola e corona dependens. 2) linteamentum oblongum, quod vulneri inditur.

Λῆμνος, ȣ, ἡ, Lemnus, insula, Vulcano sacra. Λημνόθεν, e Lemno.

Λημότης, τος, ἡ, lippitudo ap. Schol. Arist. A λήμη.

Ληναὶ, ῶν, αἱ, Bacchæ, mulieres bacchantes. 2) Nimphæ, torcularium præsides. A ληνός.

Ληναΐζω, e Baccho furo, de poetis dicitur, in Bacchum carmen scribo &c. A pr.

Ληναϊκὸς ἀγὼν, ludi, Baccho Lenæo sacri. Ab eodem.

Λήναιον, ȣ, τὸ, Plut. Λήναια, Lenæa, solemnia, in honorem Bacchi agitari solita. A sq.

Ληναῖος, Lenæus Bacchus. A ληνός.

Ληναΐτης, ȣ, ὁ, ut Ληναΐτης ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo sacri. A ληναί.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, mensis, in quo Lenæa in honorem Bacchi agitabantur: quibusdam idem est, qui Januarius noster, al. December. A ληνός.

Ληνὶς, ίδος, ἡ, eadem, quæ ἱστοπέδη. scribitur etiam λανίς, male.

Ληνοβάτης, ȣ, ὁ, calcator, torculator, Gl. Vet. Ex sq. & βαίνω, calco.

Ληνὸς, ȣ, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvarum succus exprimitur, torcular. 2) lacus s. concavus locus in prato. 3) alveus, in quo farina subigitur. 4) locus concavus in curru, in quo aurigis reponebantur scuticæ. 5) mali nautici receptaculum. 6) canalis, aqualiculus. 7) ecclesia, *metaph.*

Λῆνος, εος, τὸ, lana.

Ληξιαρχικὸν, ȣ, τὸ, sc. βιβλίον, liber in quem puerorum nomina inscribebantur, qui jam suæ tutelæ facti erant, & habiles sortiendis honoribus in rep. A sq.

Ληξίαρχοι, ων, οἱ, magistratus Athenis, qui pueros suæ tutelæ factos in ληξιαρχικὸν inscribebant. E λῆξις, *hereditas*, & ἀρχὴ, *magistratus*.

Ληξιπύρετος, ȣ, ὁ, ἡ, faciens cessare febrem. Ex λήγω & πυρετὸς, *febris*.

Λῆξις, εως, ἡ, sortitio. 2) sors, id, quod sortitione obtingit. 3) conditio. 4) hereditas. 5) regio, locus. 6) dica. 7) cessatio, finis. 8) culmen, fastigium. A λήχω pro λαγχάνω, *sortior*, vel λήγω, *desino*.

Ληπτέος, έα, έον, capiendus, petendus, sumendus. Hinc ληπτέον, capiendum, sumendum, incipiendum est. ȣ τῇ ἑτέρᾳ (sc. χειρὶ) ληπτέος, difficilis captu. A λαμβάνω.

Ληπτὴς, ȣ, & ληπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui capit, prehendit. Ab eod.

Ληπτικὸς, ὴ, ὸν, ad capiendum, ad accipiendum proclivis. Ab eod.

Ληπτὸς, ὴ, ὸν, captus. 2) perceptus. 3) qui capi potest.

Ληραίνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

Ληρέω, ῶ, idem, & ab eod.

Λήρημα, ατος, τὸ, nugæ, deliramentum. A pr.

Λήρησις, εως, ἡ, idem.

Ληρολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, nugator.

Λῆρος, ȣ, seu pl. λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum. 2) nugax, nugator, vaniloquus.

Ληρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, deliro. E pr. & ᾠδὴ, *cantus*.

Ληρώδης, εος, ὁ, ἡ, nugatorius, nugax. A λῆρος.

Ληρῳδία, ἡ, nugæ. A ληρῳδέω.

Ληρωδῶς, *Adv.* inepte, nugatorie. A ληρώδης.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, ludi oblivionem inducens. Epith. Bacchi. al. λυσιπαίγμων. E λήθω & παίγμα.

Λῆσις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, *volo*.

Λησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, Gl. Vet. A λήσμων.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A sq.

Λήσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obliviosus, immemor. A λήθομαι, *obliviscor*.

ΛΗΣΟΣ, ȣ, ὁ, stella splendida in spina scorpionis. Hesych.

Λῃστάρχης, ȣ, ὁ, princeps latronum. Ex λῃστὴς & ἀρχὴ, *principatus*.

Λῄσταρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.

Λῃστεία, ας, ἡ, latrocinium. A sq.

Λῃστεύω, f. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infesto, vasto, corrumpo. A λῃστής.

Λῃστήριον, ȣ, τὸ, prædonum receptaculum. 2) prædonum agmen. 3) latrocinium. Ab eod.

Λῃστὴς, ȣ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro ληϊστής.

Λῃστικὸς, ὴ, ὸν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ λῃστικὸν, ȣ, sc. σύστημα, agmen prædonum. A pr.

Λῃστικῶς, *Adv.* more prædonum. A pr.

Λῆσις, εως, ἡ, oblivio. A λήθομαι, *obliviscor*.

Ληςοκτόνος, ου, ὁ & ἡ, prædonum interfector. E ληςής & κτείνω, *interficio*.

Ληςός, ή, όν, pro ληϊςός. A ληΐζω.

Ληςοτροφέω, e præda alo. E pr. & τροφή.

Ληςρικόν, οῦ, τό, prædones, prædonum agmen. A ληςής.

Ληςρικός, ή, όν, prædatorius. Ab eod.

Ληςρικῶς, *Adv.* prædonum more. A pr.

Ληςρίς, ίδος, ἡ, prædatrix. A ληςής.

Λήταρχος, ὁ, ſacerdos publicus, ap. Lycoph. E λήϊτον & ἀρχή.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ. A ſq.

Λητογενής, ές, Latona natus. E Λητώ & γίνομαι.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A ſq.

Λητώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Latona.

Λητωΐς, ίδος, ἡ, filia Latonæ, ut Λητωῒς κούρη, Diana. A pr.

Λητῷος, ου, ὁ, Latonius. Ab eod.

Λητῷον, templum Latonæ. A pr.

Λῆχμος vel ληχμός, ὁ, idem quod λῆξις & ab eod.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptio. 2) captura, prehenſio, captio. 3) impetus primus febris. 4) ſumtio, ſeu adſumtio apud Dialecticos. A λαμβάνω.

ΛΙ, in compoſitione eſt pro λίαν, ut λα. Epicharmus etiam ſeparatim uſus &c. Strabo.

Λιάζω, f. άσω, agito, jacto, turbo. 2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam. 3) ſeparo. & 4) λιάζομαι, ſeparo me, ſecedo. 5) egredior, exeo. 6) abeo, diſcedo. 7) eo, venio. 8) inclino, demitto me. 9) coeo, claudor.

Λίαν, *Adv.* valde, admodum.

Λιανθής, ές, valde floridus, pulcherrimus. E λ. & ἄνθος.

Λιαρός, ρά, ρόν, tepidus, egelidus, calidus, ſuavis, placidus, pro χλιαρός. A χλιαίνω.

Λίασμα, ατος, τό, fomentum, medicamentum tepidum, pro χλίασμα. Ab eod.

Λιβάδιον, ου, τό, locus irriguus, pratum. 2) centaurium minus, herba. A λιβάς.

Λιβάζω, f. άσω, ſtillo, gutto. Ab eod.

Λιβανικός, ή, όν, tureus, tus referens. A λίβανος.

Λιβάνινος, idem, Gl. Vet. Ab eod.

Λιβανοκαΐα, ας, ἡ, q. d. uſtio turis. Philox. atturatio. Ex eod. & καίω, *uro*.

Λιβανόμαντις, εως, ὁ & ἡ, qui e ture incenſo vaticinatur.

Λίβανος, ου, ὁ, proprie arbor turifera: reperitur tamen & pro ture. Reperitur & τὸ λίβανον & ἡ λιβάνη, ſed apud recentiores.

Λιβανοφόρος, ου, ὁ, ἡ, turifer. E pr. & φέρω.

Λιβανόχροος, *contr.* λιβανόχρους, ου, ὁ, ἡ, qui tureo colore eſt. E λ. & χρόα, *color*.

Λιβανώδης, εος, ὁ, ἡ, tureus, tus referens, turis modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτίζω, f. ίσω, tus adoleo. Strabo. A λιβανωτός.

Λιβανώτινος, η, ον, e ture factus, Ab eod.

Λιβανώτιον, ου, τό, Gl. V. Dim. a λιβανωτός.

Λιβανωτίς, ίδος, ἡ, roſmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus tus redolet.

Λιβανωτὸν, οῦ, τό, tus. Ab eod.

Λιβανωτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, tus vendo.

Λιβανωτοπώλης, ου, ὁ, qui tus vendit.

Λιβανωτός, οῦ, ὁ, tus. 2) turibulum. A λίβανος.

Λιβανωτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, turifer. E pr. & φέρω.

Λιβανωτρίς, ίδος, ἡ, planta turea. Ab eod.

Λιβάς, άδος, ἡ, gutta, liquor, uligo. A λείβω.

Λίβηθρον, ου, τό, aquæ ductus, foſſa. Ab eod.

Λιβερός, ρά, ρόν, humidus, ſtillans. Ab eod.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum & Auſtrum ſpirans. E λίψ & νότος.

Λίβον, τό, libum. Vox lat.

Λίβος, εος, τό, gutta, ſtilla, deſtillatio humoris ex oculis. 2) libum. ap. Athen. vox latina. A λίβω.

Λιβοφοίνιξ, ὁ, idem qui λιβόνοτος. E λ. & φ.

Λιβρός, ρά, ρόν, humidus. 2) tenebricoſus, niger. A λείβω.

Λιβύη, ης, ἡ, Libya, regio Africæ, Africa. A λίβυς.

Λιβυκός, ή, όν, Africus, Libycus. A pr.

Λιβυρνίς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.

Λιβύρνιον, ου, τό, Liburnum, ſpecies navigioli.

Λίβυς, υος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus. A λίψ, *Africus, ventus*.

Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica. 2) femina e Libya. A pr.

Λιβυστικός, ή, όν, Libycus. Ab eod.

Λιβυστίς, ίδος, ἡ, Libyca. Ab eod.

Λιβυφοίνιξ, ὁ, Carthaginienſis.

Λίβω, libo, ſtillo. Heſych. A λείβω.

Λίγα, *Adv.* cum ſtridore, argute, clare. Pro λιγέα, a λιγύς.

Λιγαίνω, ſtridulum & argutum ſono. 2) clare prædico, de præconibus: vehementer gemo & ſimilia. Ab eod.

Λιγγούριον, pro λυγκούριον, electrum, lyncurium.

ΛΙΓΓΩ, ſtrideo, ſtridorem edo, ponitur ob Homeri λίγξεν, aor. 1.

Λίγδα, ἡ, idem quod λίγδος.

ΛΙΓΔΗΝ, *Adv.* ſtrictim, in ſuperficie tantum, non profunde. 2) leniter.

ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, pila, mortarium. 2) furnacula, in qua metalla conflantur.

Λιγέως, *Adv.* idem quod λίγα. A λιγύς.

Λίγνα, τά, veſtis partes quædam interiores, Pollux. At Philox. λίγνον, bandum.

Λιγνυόεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus. A ſeq.

Λιγνύς, ύος, ἡ, fuligo. 2) fumus. 3) flamma.

Λιγνυώδης, εος, ὁ, ἡ, fuliginoſus. A pr.

Λιγνωτός, pingui ſimilis. λιγνωτά, Nicand. ubi Schol. λιπώδη. A λείχω.

Λιγυηχής, έος, ὁ, ἡ, ſtridens, clare reſonans, argutum tinniens. E λιγύς & ἠχέω, *ſono*.

Λιγύθροος, *contr.* λιγύθρους, ου, ὁ, ἡ, idem.

Λιγύμολπος, ου, ὁ, ἡ, ſuaviter canens. E λ. & μολπή, *cantus*.

Λιγύμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui ſtridula voce loquitur.

Λιγυπνείων, οντος, ὁ, dulce ſpirans, argutum ſeu ſtridulum flatu ſonum reddens. E λ. & πνείω pro πνέω, *ſpiro*.

Λιγύπνοος, *contr.* λιγύπνους, ου, ὁ, ἡ, idem. E λ. & πνοή, *ſpiratio*.

Λιγυπτέρυγος, ον, alis ſtridens. E λ. & πτέρυξ.

Λιγυρίζω, f. ίσω, argute, item ſuaviter cano. A λιγυρός.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

Λιγύριον, ου, τό, pro λυγκούριον. A pr. quia ibi reperitur.

Λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρους, ου, ὁ, ἡ, argutum ſonans.

Λιγυρόπνοος, *contr.* λιγυρόπνους, ου, ὁ, ἡ, ſtridulum ſpirans. E ſq. & πνοή.

Λιγυρός, ρά, ρόν, ſtridulus, argutus, argutum ſtridens. 2) canorus. 3) jucundus. A λιγύς.

Λιγύς, λίγεια, ύ, idem. A λίγγω.

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ, ἡ, Ligur.

Λιγυστικός, ή, όν, Liguſticus. A pr.

Λιγυστίς, ίδος, ἡ, femina Ligur, s. Ligustica. Ab eod.

Λιγύφθογγος, ὁ, ἡ, stridulam, s. suavem vocem habens.

Λιγύφωνος, ου, ὁ, ἡ, idem. E λ. & φωνή.

Λιθάζω, f. άσω, proprie, in lapidem convertor. 2) lapides jacio, lapido, lapidibus obruo. A λίθος.

Λίθαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, lapillus. 2) locus asper. 3) petra lubrica vel aspera. 4) *Adject.* lapidosus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ου, ἡ, spuma argenti. 2) medicamentum metallicum.

Λιθαρίδιον, ου, τὸ, lapillus, gemma. Gloss. Vet. Dim. a seq.

Λιθάριον, ου, τὸ, lapillus. Philoxenus, λιθάκιον, gemma. Dim. a λίθος.

Λιθάς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθαστής, οῦ, ὁ, lapidator. Philox. A λιθάζω.

Λιθεία, ας, ἡ, materia lapidum & saxorum ad ædificandum. al. λιθία. A sq.

Λίθειος, εία, ειον, vel λίθειος, ου, ὁ, ἡ, lapideus, saxeus. Ab λίθος.

Λίθεος, έα, εον, vel λίθεος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Λιθία, ας, ἡ, idem quod λιθεία. A pr.

Λιθικός, unde λιθικά, τὰ, liber de lapidibus.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in vesica. Gl. Vet. calculositas. 2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A seq.

Λιθιάω, ῶ, f. άσω, calculo laboro. Part. λιθιῶν, calculosus, Philox.

Λιθίδιον, ου, τὸ, lapillus. Dim. a λίθος.

Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθινος, ου, ὁ, ἡ, lapideus. saxeus. Ab eod.

Λιθίνως. *Adv.* modo lapidis vel saxi. A pr.

Λιθίς, ίδος, ἡ, lapillus. Dim. a λίθος.

Λιθόβλητος, ου, ὁ & ἡ, lapidibus petitus, lapidibus obrutus.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapido, lapidibus peto, lapidibus obruo. A λιθοβόλος.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. Ab eod.

Λιθοβόλος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus petens. E λ. & βάλλω, jacio.

Λιθογλύπτης, ου, ὁ, lapicida, scalptor.

Λιθογλυφής, έος, ὁ, ἡ, in lapide insculptus. Ex λ. & γλύφω, scalpo.

Λιθογλύφος, ου, ὁ, qui lapides sculpit, statuarius, sculptor marmorarius, Philox.

Λιθόδενδρον, ου, τὸ, corallium. Ex eod. & δένδρον.

Λιθοδερκής, έος, ὁ, ἡ, Epith. Gorgonis, quasi lapideo adspectu, qui vim habeat convertendi in lapides. E λ. & δέρκω, video.

Λιθόδερμος, ου, ὁ, ἡ, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. E λ. & δέρμα, corium.

Λιθοδόμητος, ον, e saxo structus. E λ. & δομέω.

Λιθοδόμος, ου, ὁ, faber lapidarius, qui e lapidibus ædificia struere novit. E λ. & δέμω, ædifico.

Λιθοειδής, έος, ὁ, ἡ, lapidis speciem s. formam habens. E λ. & εἶδος.

Λιθοθλάω, ῶ, lapidem, aut lapide frango.

Λιθοκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, immisericors, durus. E λ. & καρδία.

Λιθοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, lapideum & durum caput habens. E λ. & κεφαλή.

Λιθοκόλλα, ης, ἡ, glutinum, quo lapides conglutinantur.

Λιθοκόλλητος, ου, ὁ, ἡ, e lapidibus conglutinatus & compactus. 2) cui lapides pretiosi adglutinati sunt. 3) gemmis & lapidibus distinctus, pictus.

Λιθοκοπία, ας, ἡ, ictus lapidis. Suidæ, ἡ ἐκ λίθων βολή, percussio, quæ fit lapidibus conjectis. 2) labor lapicidæ. A seq.

Λιθοκόπος, ου, ὁ, lapicida. E λ. & κόπτω.

Λιθοκτονία, ἡ, lapidatio. E λ. & κτείνω.

Λιθολευστέω, ῶ, lapido. Suid. A seq.

Λιθολευστής, οῦ, ὁ, lapidator. A λιθολεύω.

Λιθόλευστος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus. 2) per lapidationem factus. A sq.

Λιθολεύω, lapido. Vet. Lex.

Λιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides colligo, idoneos lapides seligo. A λιθολόγος.

Λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium e lectis lapidibus exstructum, strues lapidum. A pr.

Λιθολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui lapides legit, s. colligit, s. seligit idoneos, ædificator. Ex λ. & λέγω.

Λιθομότης, ου, ὁ, qui jurat in lapide, i. e. ad tribunal, quod λίθος vocatur. v. in λίθος. sed rectius scr. λιθωμότης.

Λιθομυλία, ἡ, lapides molares, saxa, cæmenta. E λίθος & μύλη, mola.

Λιθόξεστος, ον, e lapide scalptus.

Λιθοξοεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. Vet. A λιθοξόος.

Λιθοξοϊκὸν ὀργανεῖον, instrumentum radendis aut scalpendis lapidibus idoneum. A seq.

Λιθοξόος, ου, ὁ, qui lapides scalpit s. polit, aut radendo complanat. E λ. & ξέω, rado, polio.

Λιθοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, calculum gignens, saxificus. E λ. & ποιέω.

Λιθοπρίστης, ου, ὁ, qui lapides, marmor secat. Gl. Vet. serrarius lapidarius.

Λιθόρρινος, ου, ὁ, ἡ, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus. epith. testudinum.

Λίθος, ου, ὁ, vel ἡ, lapis, saxum. 2) lapis pretiosus, gemma. 3) ara, item tribnnal e saxo, in primis, quod Athenis in templo erat.

Λιθοσόος, vel λιθοσσόος, ου, ὁ, lapidum jactu fugans. 2) lapidator, lapides jaciens. E λ. & σόω, in fugam conjicio.

Λιθοσπαδής, ές, lapide structus. E λ. & σπάω, traho.

Λιθόσπερμον, ου, τὸ, lithospermum, herba, quæ sic dicitur ob seminis duritiem. E λ. & σπέρμα.

Λιθοστεγής, ές, lapide tectus, e lapide structus. E λ. & στέγος, tectum.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus stratus.

Λιθόστρωτον, τὸ, *subst.* sc. ἔδαφος, pavimentum tessellatum, stratum marmoreis segmentis. A pr.

Λιθοτομεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. Vet. A λιθοτόμος.

Λιθοτομέω, f. ήσω, lapides exscindo. Ab eod.

Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. Ab eod.

Λιθοτόμος, ου, ὁ, lapicida, cæmentarius. 2) chirurgus, calculum exscindens. E λ. & τέμνω.

Λιθότομος, ου, ὁ, sectus e lapide, vel incisus a lapide. Ex iisd.

Λιθοτράχηλος, ου, ὁ, ἡ, duram, rigidam habens cervicem.

Λιθοτριβική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars lapides poliendi ad operum ornamenta. E λ. & τριβή, tritus.

Λιθουλκέω, ῶ, lapides traho, extraho. A sq.

Λιθουλκός, οῦ, ὁ, ἡ, lapides extrahens. E λ. & ἕλκω, traho.

Λιθουργέω, ῶ, f. ήσω, lapides elaboro. 2) in lapidem converto. A λιθουργός.

Λιθουργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθεργικός, ή, όν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθεργική, ῆς, sc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.
Λιθέργιον, ου, τὸ, lapicidina. Ab eod.
Λιθεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui lapides cædit, elaborat, scalpit, lapidarius, Gl. Vet. E λ. & ἔργον.
Λιθοφορέω, ῶ, f. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A sq.
Λιθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, lapides ferens s. portans. λιθοφόρος, sc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. E λ. & φέρω.
Λιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapidem reddo. λιθόομαι, ῦμαι, lapidesco. A λίθος.
Λιθώδης, εος, ὁ, ἡ, lapidosus, saxosua. Ab eod.
Λιθωδία, ας, ἡ, saxositas, saxea durities. A pr.
Λίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem, s. in naturam saxeam. A λιθόω.
Λικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, evanno, ventilabro purgo. 2) cribro. A λικμός.
Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A pr.
Λικμητήριον, ου, τὸ, ventilabrum, vannus, qua frumentum purgatur. Ab eod.
Λικμητηρὶς, ίδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.
Λικμητὴς, ῦ, ὁ, idem qui λικμητήρ. Ab eod.
Λικμητικὸς, ἡ, ὸν, ad ventilandum factus. Ab eod.
Λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Λικμίζω, trituro, Hes. A seq.
Λικμὸς, ῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.
Λικμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, vid. λικνοφόρος. E pr. & φέρω.
Λικνάριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. Vet. A λίκνον.
Λικνίζω, vanno. Gl. Vet. Ab eod.
Λικνίτης, ου, ὁ, Bacchi epith. ἀπὸ τῶν λίκνων, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, a cunis. Hes. (Sed eccui latet vannus mistica Bacchi?)
Λικνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, vanno similis. 2) sordidus. E seq. & εἶδος, *forma*.
Λίκνον, ου, τὸ, vannus. 2) cribrum. 3) cunabula. Gl. V. cunæ.
Λικνοφορέω, ῶ, vannum gesto. A seq.
Λικνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui vannum gestat in Bacchicis sacris. E λ. & φέρω.
Λικριφὶς, *Adv.* oblique, ex obliquo. A λέχρις.
Λίκτης, ου, ὁ, lioctor, Gl. Vet. A λείχω.
Λιλαίομαι, cupio, appeto, desidero.
Λιμαγχέω, ῶ, inedia neco. E λιμὸς & ἄγχω.
Λιμαγχικὸς, ή, όν, fame vexans. A pr.
Λιμαγχονέω, -έω, ῶ, fame neco. 2) fame ango & adfligo.
Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.
Λιμακώδης, εος, ὁ, ἡ, herbidus, humidus. Hippocr. A λείμαξ.
Λιμβρὸς, ά, όν, obscurus, tenebrosus. Hes. Suid. A λιβρός.
Λιμενάρχης, ου, ὁ, ἡ, portus s. portuum præfectus, custos, Gl. Vet. portitor. E λιμὴν & ἀρχή.
Λιμεναρχία, ας, ἡ, portus præfectura, custodia. A præc.
Λιμενοῦχος, ου, ὁ, ἡ, qui portum tenet. Ex eod. & ἔχω. ut seq.
Λιμενόχος, ου, ὁ, ἡ, qui portu continetur.
Λιμενίζω, f. ίσω, recipio, colloco in portu. *pass. s. med.* sum in portu. A λιμήν.
Λιμένιον, ου, τὸ, parvus portus. Dim. ab eod.
Λιμενίσκος, ου, ὁ, idem ab eod.
Λιμενίτης, ου, ὁ, in portu versans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.

Λιμενοειδὴς, έος, ἡ, portui similis, portuosus. Ex λ. & εἶδος, *forma*.
Λιμενορμίτης, ου, ὁ, qui ad portum applicat, vel applicatur. E λ. & ὁρμίζω.
Λιμενοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, portuum inspector.
Λιμενοφυλακία, ας, ἡ, portuum custodia.
Λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus s. portuum custos.
Λιμὴν, ένος, ὁ, portus.
Λιμηρὸς, ρά, ρὸν, famelicus, fame laboraoa, pauper. A λιμός.
Λίμνα, *Dor.* pro λίμνη, mare. Soph.
Λιμνάζω, f. άσω, stagno, restagno. 2) stagnare facio. A λίμνη.
Λιμναῖος, αία, αῖον, paluster, lacuster. Ab eod. At Λιμναῖος Bacchus, a Λίμναι, loco Atticæ.
Λιμνακὶς, ίδος, ἡ, palustria. Epith. Nympharum. Ab eod.
Λιμνὰς, άδος, ἡ, palustris. A λίμνη.
Λιμνασία, ἡ, stagnatio, stagnum. A λιμνάζω.
Λιμνᾶτις, *Dor.* pro λιμνῆτις, palustria. A seq.
Λίμνη, ης, ἡ, palus, stagnum, lacus. 2) mare, etiam oceanus. At Λίμναι, locus Atticæ.
Λιμνήτης, ου, ὁ, idem quod λιμναῖος.
Λιμνῆτις, ιδος, ἡ, palustris. A pr.
Λιμνοειδῶς, *Adv.* specie lacus. E λίμνη & εἶδος.
Λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, lacua ingens, maris instar.
Λιμνομάχαι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui Λίμναι dicebatur. Hesych. E λίμναι & μάχομαι.
Λιμνόστρεα, ων, τὰ, ostrea palustria. Ex eod. & ὄστρεον, *ostreum*.
Λιμνοσέμματος, ου, Epith. piscis palustris.
Λιμνουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui circa paludes opus facit. E λ. & ἔργον.
Λιμνοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, in palude s. stagno oatus. Ex λ. & φύω, *nascor*.
Λιμνοχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, paludibus gaudens, qui in palude vivit. Ex λ. & χαίρω.
Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in Batrachom. q. d. paludibus gaudens. A pr.
Λιμνόω, f. ώσω, stagno obruo. A λίμνη.
Λιμνώδης, εος, ὁ, ἡ, paludosus, paludem imitans. Ab eod.
Λιμοδωριεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant. ut Dorienses e Peloponneso, qui Rhodum & Cnidum incoluerunt. Hes. A λιμὸς & Δωριεὺς, *Doriensis*.
Λιμοδωριέω, fame compulsus aliquo commigro. Vet. Lex. A pr.
Λιμοθνὴς, ὁ, ἡ, fame mortuus. Ex eod. & θνήσκω.
Λιμοκίμβιξ, ικος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem usque parcus est.
Λιμοκτονέω, ῶ, fame eneco. A λιμοκτόνος.
Λιμοκτονία, ας, ἡ, q. d. interemptio per famem, summa fames, summa esuritio. 2) abstinentia ab omni cibo. A seq.
Λιμοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, fame necans, famem mortiferam afferens. E λιμὸς & κτείνω.
Λιμόξηρος, ου, ὁ, ἡ, famelicus, Gl. Vet.
Λιμοξήρως, famelice, Philox. A pr.
Λιμὸς, ῦ, ὁ, fames.
Λιμοφορβὰς, άδος, ὁ, idem quod seq. & ex iisd. Gen. plur. poet. λιμοφορβίων, in Epigr. pro λιμοφορβάδων.
Λιμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, famem afferens. E λ. & φέρω.
Λιμόψωρος, ου, ὁ, scabies e fame orta, sive, qua homines jumentaque in famem & victu sordido corripiuntur. Polyb. E λ. & ψώρα.
Λιμπάνω, linquo. A λείπω.

Λιμφάω, f. άσω, fallo, decipio. A feq.

ΛΙΜΦΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, fycophanta, delator. Hefych.

Λιμώδης, εος, ὁ, ἡ, famelicus. A λιμός.

Λιμώττω, efurio, fame laboro. Ab eod.

Λιναγρέτης, & λιναγρέτης, ȣ, ὁ, pifcator. E λίνον & ἀγρ.

Λιναῖος, lino factus. Vet. Lex. A λίνον.

Λινάγριον, ȣ, τὸ, funiculus, parvum filum, Vet. Lex. 2) rete, Euft. Dim. ab eod.

ΛΙ'ΝΔΟΜΑΙ, certo, curfu fc.

Λίνεος, έα, εον, contr. λινȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, & λίνεος, lineus. Ab eod.

Λινεργὴς, έος, ὁ, ἡ, e lino factus. Ex λ. & ἔργον.

ΛΙΝΕΥ΄Σ, έως, ὁ, mugil, pifcis. Hefych.

Λινίσκος, ȣ, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, Vet. Lex. Dim. a λίνον.

Λινόδεσμος, ȣ, ὁ, ἡ, e lino vinculum habens. 2) Subft. vinculum lineum.

Λινόδετος, ȣ, ὁ, ἡ, lino vinctus.

Λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, triffago, Diofc.

Λινόζωστις, herba mercurialis, Diofc.

Λινοθώραξ, ακος, ὁ, ἡ, lineum thoracem habens.

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini ftipula. οἱ ό. Jof. 2. 6.

Λινόκλωστος, ȣ, ὁ, ἡ, e lino netus. E λ. & κλώθω, neo.

Λινόκροκος, ȣ, ὁ, ἡ, e lino textus. E λ. & κρόκη.

Λίνον, ȣ, τὸ, linum. 2) filum lineum. 3) filum quodvis, ut lanæ, lana ipfa, ap. Nic. 4) chorda citharæ. 5) rete. 6) linea pifcatoris. 7) textum e lino. 8) linteum velum.

Λινόπεπλος, ȣ, ὁ, ἡ, lineam veftem indutus.

Λινοπλὴξ, ηγος, rete terendo, mordendo, feriendo perrumpens. Epith. pifcis. Superl. λινοπληγέστατος. Dicitur etiam tropice pro φρενοπλὴξ, Hef. E λ. & πλήσσω.

Λινοπλόκος, ȣ, ὁ, ἡ, retia texens, pifcator. Gl. V. linarius. E λ. & πλέκω.

Λινοπλύνης, ȣ, ὁ, q. d. lini lotor, pifcator. A λ. & πλύνω.

Λινοποιὸς, ȣ̃, ὁ, linarius, Gl. V. E λ. & ποιέω.

Λινοπόρος, ȣ, ὁ, ἡ, per linum tranfiens, per velum tranfiens.

Λινοπτάζω, retia fpecto, defixos in retia oculos habeo, Hefych. A λινόπτης.

Λινοπτάω, ῶ, & λινοπτάομαι, ῶμαι, idem.

Λινόπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Epith. navis. E λ. & πτερὸν, ala.

Λινόπτης, ȣ, ὁ, qui retia fervat. Ex λ. & ὄπτομαι.

Λινοῤῥαφὴς, ὲς, e lino futus. E λ. & ῥάπτω.

Λίνος, ȣ, ὁ, fofforum & agricolarum cantilena.

Λινόσαρκος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. lineam, i. e. e lino carnem habens, tenuis & mollis. E λ. & σάρξ.

Λινοσπάρτον, ȣ, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebantur. Theophr.

Λινόσπερμον, ȣ, τὸ, lini femen, Gl. V. E λ. & σπέρμα.

Λινοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex λίνον, rete, & ἵστημι.

Λινοστατέω, ῶ, retia pono feu colloco. Et in paff. λινοστατέομαι, ȣ̃μαι, in retia incido, illaqueor. Ex iifd.

Λινοστολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex λ. & στολή.

Λινόστροφον, ȣ, τὸ, marrubium, herba, Philox. Ex λ. & στρέφω, verto.

Λινοτόμος, ὁ, præftigiator, fc. qui fila fecat, vel fecari jubet, quæ mox integra oftendat. E λ. & τέμνω.

Λινουλκὸς, ὁ, ἡ, e lino ductus, f. factus, nifi leg. λινεργές. E λ. & ἕλκω.

Λινουργεῖον, ȣ, τὸ, officina linteorum. A λινουργός.

Λινουργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. Ab feq.

Λινουργὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui linum elaborat. Gl. Vet. lintearius. E λίνον & ἔργον.

Λινοῦχος, ȣ, ὁ, retiarius, Gl. V. E λ. & ἔχω.

Λινοφθόρος, ȣ, ὁ, ἡ, linum corrumpens. E λ. & φθείρω.

Λινοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, lineam veftem habens.

Λινοχλαίνης, ȣ, ὁ, ἡ, idem. E λ. & χλαῖνα.

Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

Λίνωσις, εως, ἡ, alligatio, vinctio. A pr.

Λίπα, indecl. pingue. A λίπος.

Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, paff. λιπαίνομαι, pinguefco. aor. 1. part. λιπανθεὶς, pinguefactus. Ab eod.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, pulcro redimiculo ornatus. E λιπαρὸς, & ἄμπυξ.

Λιπαραυγὴς, ὲς, fplendidus. Ex eod. & αὐγή.

Λιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adfiduus fum, fector, perfevero. 2) adfidue, valde, rogo, etiam confolor diligenter, hortor. A λιπαρής.

Λιπαρὲς, Adv. jugiter, adfidue. 2) flagitando, ambitiofe, inftanter. A feq.

Λιπαρὴς, έος, ὁ, ἡ, adfiduus, fedulus, qui inftanter aliquid facit. A λίπτω.

Λιπαρητέον, Adv. pofit. rogandum eft, poftulandum. A λιπαρέω.

Λιπαρία, ας, ἡ, Jon. λιπαρίη, ης, ἡ, adfiduitas, fedulitas. 2) adfidua obteftatio. A λιπαρὴς & λιπαρός.

Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo, Gl. V. A λιπαρός.

Λιπάρογεως, ω, ὁ, ἡ, pinguem terram habens. Ex eod. & γῆ.

Λιπαρόζωνος, ȣ, ὁ, ἡ, nitidam ac fplendidam zonam habens, fplendide cinctus. Ex eod. & ζώνη.

Λιπαρόθρονος, ον, pulcram fedem habens.

Λιπαροκρήδεμνος, ȣ, ὁ, ἡ, pulcram habens vittam. E λ. & κρήδεμνον.

Λιπαρόμματος, ȣ, ὁ, ἡ, qui eft nitentibus & pulcris oculis. E λ. & ὄμμα, oculus.

Λιπαροπλόκαμος, ȣ, ὁ, ἡ, cui nitida eft coma.

Λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obefus, adipofus, unctus. 2) opiparus, opulentus. 3) pulcher, præclarus. 4) commodus, beatus, felix. 5) eft & epith. precum: ambitiofus, vehemens, affiduus. λιπαρὰ δέησις, ap. Jof. A λίπος.

Λιπαρότης, ητος, ἡ, pinguedo, pinguitudo. A pr.

Λιπαρῶς, Adv. adfidue, jugiter. 2) flagitando; pro λιπαρέως a λιπαρής. 3) pinguiter, nitide. 4) beate, feliciter. A λιπαρός.

Λιπαρόχροος, contr. λιπαρόχρους, ȣ, ὁ, ἡ, corpore nitidus, pinguis.

Λιπαρόχρους, ὁ, ἡ, idem.

Λιπαρώψ, ut λιπαρῶπα τράπεζαν, menfam pinguem. E λ. & ὤψ, facies.

Λίπασμα, ατος, τὸ, res, quæ pinguefacit. A λιπαίνω.

Λιπασμὸς, ȣ̃, ὁ, faginatio. Ab eod.

Λιπαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, fplendore feu lumine defectus, obfcurus. E λείπω & αὐγή.

Λιπάω, ῶ, pinguefco, pinguis & obefus fum. A λίπος.

Λιπερνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, qui ex agro in urbem fugit, e divite pauper. Philox. & al. Gl. V. λιπερνὸς, pupillus, orbus. E λείπω & ἔρνος, planta, germen.

Λιπερνήτης, & λιπερνίτης, ȣ, ὁ, egenus, mendicus, Lexicogr. Gr. A pr.

Λιπεσάνωρ, ορος, ἡ, maritum deferens, adultera. E λείπω & ἀνήρ.

Λιπήμερος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ftatum diem deferuit, qui ftatuto die non præfto fuit. Ex eod. & ἡμέρα, dies.

Λιπητὸς, ȣ̃, ὁ, tempus, quo germinantia fucco turgere incipiunt. A λιπάω.

Λιπόβιος, ὁ, ἡ, mortuus. E λείπω & βίος, *vita*.

Λιποβλέφαρος, ε, ὁ, ἡ, cui palpebræ desunt: apud Nonnum oculo destitutus. Ex eod. & βλέφαρον.

Λιπογνώμων, v. λειπογν.

Λιπόγυιος, ε, ὁ, ἡ, destitutus artubus, pedibus, mancus. Ex eod. & γυῖον.

Λιπόδερμος, ε, ὁ, cui deest præputium, apella, recutitus. Philox. λιπόδερμος, curtus. Ex eod. & δέρμα.

Λιπόζυγος, ε, ὁ, ἡ, qui excussit jugum: solitarius. Ex eod. & ζυγός.

Λιποθυμέω, deficio animo. Ex eod. & θυμός.

Λιπομαρτυρία, ας, ἡ, testimonii recusatio, detrectatio, v. λειπομαρτύριον.

Λιπομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui matrem reliquit. Ex eod. & μήτηρ.

Λιποναύτης, ε, ὁ, nautarum desertor. Ex eod. & ναύτης.

Λιπόνεως, ω, ὁ & ἡ, idem. ex eod. & ναῦς.

Λιπόνηρος, ε, ὁ, ἡ, eximie improbus, insigniter nequam, Hes.

Λιπόπνοος, ες, ον, ω, quem spiritus deficit, mortuus. E λ. & π.

Λιπόρρινος, ε, ὁ, ἡ, pelle destitutus dura, uvidam & lubricam habens pellem. E λ. & ῥινός, *pellis*.

Λίπος, εος, τὸ, pinguedo, adeps, sebum.

Λιποσαρκής, έος, ὁ, ἡ, macilentus. E λείπω & σάρξ.

Λιπόσαρκος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Λιπόσκιος, ε, ὁ, ἡ, tenebras relinquens, qui umbram suam reliquit, clarus. Nonnus. Ex eod. & σκιά.

Λιποστέφανος, ε, ὁ, ἡ, e corollis seu sertis defluens, s. decidens.

Λιποστρατία, ας, ἡ, desertio militiæ. A seq.

Λιποστράτιος, ε, ὁ, ἡ, desertor militiæ. E λείπω & στρατὸς, *exercitus*.

Λιποτακτέω, ῶ, desero locum, ordinem. A seq.

Λιποτάκτης, ε, ὁ, vide λειποτάκτης.

Λιποτάξιον, ε, τὸ, vide λειποτάξιον.

Λιποτριχὴς, έος, ὁ, ἡ, depilis, cui pili defluunt. E λείπω & θρίξ.

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, linquens lucem, carens splendore. Ex eod. & φέγγος.

Λιπόφθογγος, ον, quem vox destituit, mutus.

Λιποψυχέω, ῶ, f. ήσω, animam efflo. Ex eod. & ψυχή.

ΛΙΠΤΩ, cupio, desidero, appeto. Apoll. R. λελιμμένος, Æschyl.

Λιπώδης, εος, ὁ, ἡ, pinguis. A λίπος.

Λιραίνω, impudenter ago. A λιρός.

Λίρινος, ίνη, ινον, idem quod supra λείρινος.

Λιριόεις, όεσσα, όεν, idem quod λειριόεις.

Λίριον, ε, τὸ, idem quod λείριον.

ΛΙ'ΡΟΣ, & λῖρος, ε, ὁ, vel λιρὸς, ὲ, ὁ, impudens, inverecundus, audax.

Λιρόφθαλμος, ε, ὁ, ἡ, qui oculis est impudentibus & audacibus, Suid. A pr. & ὀφθ.

Λῖς, acc. λῖν, leo.

Λῖς, Dat. λιτὶ, Acc. λῖτα, tenue & subtile linteum. Vid. λιτόν.

Λῖς, ἡ, lævis, glabra, pro λισσὴ, quod idem.

ΛΙΣΓΑΡΙΟΝ, ε, τὸ, ligo. Schol. Theocriti per hoc exponit vocem σκαπάνη. Videtur sermonis fuisse vulgaris. (nisi λιστρίον exaravit. v. λίστρον.)

Λισπόπυγος, ε, ὁ, ἡ, attritas & exiles nates habens. E λίσπος & πυγή.

Λισπόπυξ, υγος, ὁ, ἡ, idem, apud Schol. Aristoph. Ex iisd.

Λίσποι, οἱ, idem quod λισπόπυγοι, ἄπυγοι.

Λισσὰς, άδος, ἡ, lævis, glabra. A λισσός.

Λίσσομαι, supplico, supplex oro, precor, hortor. λισσέσκετο, 3. sing. Imperf. *Jon.* pro ἐλίσσετο.

Λισσός, ἡ, όν, lævis, glaber. 2) altus. Schol. Apoll. Rh.

Λίσσω, pro λίττω, Eustath. usitatius λίσσομαι.

Λιστραίνω, complano. 2) fodio. A λίστρον.

Λιστρίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

ΛΙΣΤΡΟΝ, & λίστριον, instrumentum ad complanandum solum, radula. 2) scopæ ad verrendum solum.

Λιστρόω, ῶ, fut. ώσω, pavio, complano, æquo. A præc.

Λιστρωτὸς, ἡ, όν, pavitus, complanatus. A pr.

Λιτάζομαι, supplico, supplex oro, Oppian. A λιτή.

Λιταίνω, idem. Eurip. Ab eod.

Λιτανεία, ας, ἡ, supplicatio. A λιτανεύω.

Λιτανευτικὸς, & λιτανευτὸς, ἡ, όν, supplicatorius. A sq.

Λιτανεύω, f. εύσω, supplex oro, supplico. A seq.

Λίτανος, ε, ον, supplex. A λιτή.

Λιταργίζω, festino, celeri gradu proficiscor. F. λιταργίσω, *Att.* λιταργιῶ, 1. pl. λιταργιοῦμεν, properabimus. A λίταργος.

Λιταργισμὸς, ὲ, ὁ, rapidus cursus, fuga. A præc.

Λίταργος, ε, ὁ, ἡ, velox, celer, Suid. quasi e λίαν & ἀργὸς, *celer*.

Λίτη, ἡ, janua, apud Schol. Aristoph. si locus sanus.

Λιτὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces, precatio, obsecratio. Hinc Λιταὶ, ῶν, Deæ, præsides supplicationum. A λίσσομαι.

Λιτήσιος αὐχὴν, supplex cervix, Nonnus. A præc.

Λιτόβιος, ε, ὁ, ἡ, vili & tenui victu vivens. E λιτὸς & βίος.

Λιτόβορος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & βορὰ, *cibus*.

Λιτοδίαιτος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & δίαιτα.

Λίτομαι, supplico, supplex oro. aor. 1. ἐλισάμην, *poet.* pro ἐλισσάμην. aor. 2. inf. λιτέσθαι. A λίσσομαι.

Λῖτον, τὸ, tenue & subtile linteum, ut hinc fit λῖτα apud Hom. in pl. vide λῖς. A seq.

Λιτὸς, ἡ, ὸν, simplex, nudus, tenuis, exiguus, non elaboratus, incultus. 2) pro λιτανευτικὸς, Pindar.

Λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, simplicitas. 2) Figura rhetorica, qua res magna modestiæ caussa extenuatur. A præc.

Λιτοφαγία, ἡ, tenuis victus. Ex eod. & φάγω.

Λιτουργὸς, ὁ, maledicus, maleficus, &

Λιτουργεῖν, maledicere. Simonid.

ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum. 2) numismatis genus exigui pretii.

Λιτραῖος, & λιτριαῖος, libralis, Gl. Vet. A pr.

Λίτρον, ε, τὸ, *Att.* pro νίτρον, nitrum.

Λιτροσκόποι, qs. qui λίτρας speculantur, collybistæ, nummularii, spectatores nummorum. E λίτρα & σκοπός.

Λιτρώδης, εος, ὁ, ἡ, nitrosus. A λίτρον.

Λιτυέρσης, & λιτυέρσας, ε, ὁ, fossorum, agricolarum & messorum cantilena. Theocr.

Λιτῶς, *Adv.* tenuiter, simpliciter. A λιτός.

Λιφαιμέω, ῶ, sanguinem amitto. 2) deficio corpore. Hesych. E λείπω & αἷμα, *sanguis*.

Λιφερνεῖν, in loco umbroso degere, pro λιπερνεῖν. 2) de plantis, non bene crescere, tenuem esse, apud Jos. Ex eod. & ἔρνος, *germen*.

Λιχάζω, per prærupta dejicere, apud Cretenses, Hes. 2) cupere, Hes.

Λιχανὸς, ὲ, ὁ, index digitus. 2) nomen sonitus harmonici.

Λιχὰς, άδος, ἡ, menfura intervalli inter pollicem & indicem, Pollux. A praec.

Λιχὴν, ῆνος, ὁ, impetigo, Gl. Vet.

Λιχηνώδης, ἡ, ὂν, impetiginofus, Gl. Vet. quafi a λιχηνιάω, quod effet impetigine afficio. A pr.

Λιχμάζω, fut. άσω, lambo, ligurio. A λείχω.

Λιχμὰς, άδος, ἡ, quæ lambitur feu lingitur. Ab eod.

Λιχμάω, ῶ, & λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, lingo. Ab eod.

Λιχμήρης, εος, ὁ, ἡ, exferta lingua os lingens. Ab eod.

Λίχνεία, ας, ἡ, liguritio, catillatio. A λιχνεύω.

Λίχνευμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, quibus avido ore inhiamus. Ab eod.

Λιχνεύω & λιχνεύομαι, ligurio. 2) avide capio. A feq.

Λίχνος, ου, ον, qui ita cupediis deditus eft, ut digitos f. catinos lingat, liguritor, catillo, gulofus, avidus. A λείχω.

Λιχνοφιλάργυρος, ου, ὁ, gulofus fimul & avarus.

Λίχνως, *Adv.* gulofe, avide, voraciter, more catillonum. A λίχνος.

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, petras unde aqua deftillat, Hefych. 2) gutta, ftilla.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, Africus ventus.

Λιψουρία, ἡ, defectus urinæ, apud Æfchil. fed lectio vitiofa videtur. E λείπω & οὐρέω.

Λιψύδριον, ου, τὸ, pro λεψ. locus quidam Atticæ, ab aquarum inopia dictus. Ex eod. & ὕδωρ.

Λόβιον, ου, τὸ, gibba pars hepatis, fibra. Dim. feq.

Λοβὸς, οῦ, ὁ, ima pars auris. 2) extrema pars hepatis. 3) filiqua leguminum integumentum, quo plura fimul involvuntur.

Λοβώδης, εος, ὁ, ἡ, filiquæ, f. folliculo leguminum fimilis. A praec.

Λογάδες, oculi, Anthol. album in oculo, Schol. Nicandri. At λογάδες, electi, vide λογάς.

Λογάδην, *Adv.* lecte, cum delectu. A λογάς.

Λογάδιος, αία, αῖον, lectus, delectus. Ab eod.

Λογαριάζω, f. άσω, rationem ineo, computo. A λογάριον.

Λογαριασμὸς, οῦ, ὁ, computatio. A praec.

Λογαριαστὴς, οῦ, ὁ, computator. Ab eod.

Λογάριον, ου, τὸ, vocula. 2) oratiuncula. 3) difputatiuncula. 4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. a λόγος.

Λογὰς, άδος, ὁ, ἡ, delectus, pl. λογάδες, electi, delecti. λίθοι λογάδες, ex agro collecti, temere reperti, non exciſi e lapidicina. A λέγω, *deligo*. v. fupra λογάδες.

Λογάω, ῶ, dicturio, dicere f. differere cupio, Lexiph. Luc. A λόγος.

Λογγάζω, idem quod λαγγάζω.

Λογγασία, ἡ, cunctatio, quies. 2) lapis perforatus, e quo religantur naves. A praec.

ΛΟΓΓΗ, ἡ, fepulcrum, Hefych. *proprie*, quies, ut opinor.

Λογγὼν, ῶνος, ὁ, lapis in portu pertufus, ut per ejus foramen fune trajecto navis religari poffit. Etymol. A praec.

Λογεῖον, ου, τὸ, pulpitum in theatro, fuper quo hiftriones fabulam recitant. 2) quibufdam & os, quoniam per illud fermo exit, Pollux. 3) in facris litteris oraculum, quod facerdos in pectore geftabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Ifraelitarum, conftans. Vetus verfio, rationale: Nova, pectorale. A λόγος.

Λογέμπορος, ου, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet, de Sophiftis.

Λογεὺς, έως, ὁ, tabularius, fcriba. A λόγος.

Λογία, ας, ἡ, collecta, id, quod in Ecclefia colligebatur, ad pauperum fuftentationem, item, oblatio facta, apud Scr. Eccles. A λέγω, *colligo*.

Λογίατρος, ου, ὁ, verbo tenus medicus. E λόγος & ἰατρός.

Λογίδιον, ου, τὸ, vocula. 2) oratiuncula. 3) fabella. Dim. a λόγος.

Λογιδεὺς, έως, ὁ, orator, qui caufas dicit, ὁ ῥήτωρ, ut exponit Pollux e Critia. A λόγιος.

Λογίζομαι, f. ίσομαι, rationem ineo feu fubduco, computo, fupputo. 2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo. 3) mecum reputo, confidero, perpendo, cogito, cenfeo, arbitror, exiftimo, opinor, æftimo. 4) imputo, tribuo. A λόγος.

Λογικεύομαι, ratiocinor, ratione utor. A feq.

Λογικὸς, ἡ, ὸν, rationalis, ratione præditus, ratione utens, ad rationem pertinens, ad animum. 2) dialecticus, pertinens ad differendi methodum, i. e. fubtilis. τὰ λογικὰ, quæ fubtilius differuntur. Unde λογικώτερα funt fubtiliora. 3) qui fermocinari poteft, fermocinator. 4) eloquens, facundus, difertus. 5) doctus. 6) in oratione profa ufitatus. Hinc τὸ λογικὸν, ῦ, ratio, & ἡ λογικὴ, fc. τέχνη, Logica, ars differendi. λογικὴ θεωρία, fubtilior doctrina, i. e. partes philofophiæ. A λόγος.

Λογικῶς, *Adv.* cum ratione, more eorum, qui ratione utuntur. 2) differentium modo, i. e. fubtiliter. A praec.

Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ου, ὁ, ἡ, mentione dignus, memorabilis, celeber, nobilis. A λόγος.

Λόγιον, ου, τὸ, refponfum, oraculum. v. & λογεῖον.

Λόγιος, ία, ιον, celeber, memorabilis. 2) hiftoriæ & antiquitatis peritus. 3) eloquens, difertus, facundus, elegans, doctus. 4) fatidicus, vates.

Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia. A praec.

Λόγισμα, ατος, τὸ, quod in rationibus fupputandis alicui imputatur. A λογίζομαι.

Λογισμὸς, οῦ, ὁ, fupputatio, computatio, 2) ratiocinatio, reputatio, cogitatio. 3) confilium, deliberatio. 4) ipfa ratio ac mens. 5) Syllogifmus. 6) confeffio, apud mediæ ætatis Græcos. Ab eod.

Λογιστέον, ratiocinandum, confiderandum, cogitandum. Ab eod.

Λογιστεύω, computo, rationes difpungo, excutio. Philox. λογιστεύει, eutat. λογιστεύοντες, iidem qui λογισταί. A λογιστής.

Λογιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi fedebant λογισταί. Gl. Vet. tabularium. 2) judicium τῶν λογιστῶν. 3) λογιστήρια, fcholæ ratiocinatorum, item, ubi differitur. A λογίζομαι.

Λογιστὴς, οῦ, ὁ, ratiocinator, fupputator, calculator, qui rationes difpungit. 2) cui reddenda eft ratio adminiftratæ reip. 3) æftimator. Gl. Vet. curator, tabularius, peufitator, rationalis. A λογίζομαι.

Λογιστικὸς, ἡ, ὸν, calculator feu ratiocinator artis numeros tractandi peritus. 2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti poteft. A praec.

Λογίως, diferte, eloquenter, eleganter. A λόγιος.

Λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, fcribo orationes forenfes, aut hiftoriam. 2) fcriptito, fcribo. A λογογράφος.

Λογογραφία, ας, ἡ, orationum & hiftoriarum fcriptio. Ab eod.

Λογογραφικὸς, ἡ, ὸν, ad fcribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφικὴ, ῆς, fc. τέχνη, ars fcribendi orationes. A feq.

Λο-

Λογογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui orationes scribit, orator. 2) tabularius, scriba, Gl. Vet.

Λογοδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, orationum ingeniosus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes exquisito artificio elaborat.

Λογοδείπνιον, ου, τὸ, cœna verbis magis ac sermonibus, quam cibo aut ferculis constans.

Λογοδηρία, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. E λ. & δῆρις, *pugna*.

Λογοδιάρροια, ας, ἡ, verborum profluvium, profluentia loquendi inanis & nugax.

Λογοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, dicendi magister.

Λογοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, solutæ orationi similis. 2) rationis speciem habens. E λόγος & εἶδος.

Λογοειδία, vitium poematis, cum nihil cultus splendorisque habet, sed futile est & nugax. A pr.

Λογοθεσία, ας, ἡ, discussio, Philox. sc. rationum. λόγος & θέσις, *positio*.

Λογοθέσιον, ου, τὸ, rationum exactio. Ex iisd.

Λογοθετέω, ῶ, f. ήσω, rationes reposco. 2) ratiocinor, computo. A seq.

Λογοθέτης, ου, ὁ, ἡ, rationum exactor, discussor, Philox. cancellarius. E λόγος & τίθημι.

Λογοθήρας, ου, ὁ, qui verba exquisitiora aucupatur, verborum captator. E λόγος & θήρα.

Λογοϊατρεία, ἡ, curatio per orationem.

Λογοκλοπεία, έας, ἡ, sermonis exceptio & proditio, Diog. Laert. i. e. cum alterius dicta proferimus, publicamus, etiam pro nostris.

Λογολεσχεῖν, blaterare, nugari. A seq.

Λογολέσχης, ου, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. E λ. & λέσχη, *sermocinatio*.

Λογομάγειρος, ου, ὁ, exquisitius ornans orationem.

Λογομανέω, ῶ, litteris & disciplinis vehementer incumbo, magno amore earum teneor. E λ. & μαίνομαι.

Λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor. A λογομάχος.

Λογομαχία, ας, ἡ, pugna, quæ fit verbis, aut de verbis, inanis rixa. Ab eod.

Λογομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui verbis pugnat, argutator. E λ. & μάχομαι, *pugno*.

Λογόμιμος, ὁ, scurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.

Λογομύθιον, τὸ, fabulosa narratio. E λ. & μῦθος.

Λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, seu scribo, more Poetarum fingo. 2) fingo, mentior, rumorem falsum spargo. 3) dictito, perhibeo. 4) dissero, sermones confero.

Λογοποίημα, ατος, τὸ, fabula, commentum, mendacium. 2) rumor. A præc.

Λογοποιητικὴ τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

Λογοποιΐα, ας, ἡ, fabularum confictio, fabularum scriptio. 2) mendaciorum confictio.

Λογοποιϊκός, ή, όν, idem quod λογοποιητικός.

Λογοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, fabularum confictor seu scriptor. 2) qui mendacia confingit, qui falsos rumores spargit, mendax, fabulator. 3) orationis artifex, exquisitiori oratione utens. 4) historiarum scriptor, historicus.

Λογοπραγέω, ῶ, confingo, mentior, falsum rumorem spargo. 2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo. E λ. & πράσσω.

Λογοπράτης, ου, ὁ, verborum aut orationum a se in caussis alienis conscriptarum venditor, caussidicus, rabula. 2) Christi venditor, Judas proditor.

Λογοπώλης, ου, ὁ, idem quod λογοποιός, n. 3. item qui verba pro rebus venditat: de philosophis.

Λόγος, ου, ὁ, dictum, verbum. 2) sermo, oratio, item potestas dicendi, unde λόγον διδόναι. 3) rumor, fama, etiam narratio rei gestæ. 4) opinio. 5) liber, tractatus. 6) definitio. 7) ratio. 8) caussa. 9) proportio. 10) mentis conceptus, cogitatio. 11) fabula, mendacium. 12) ratio, unde, reddere rationem. 13) Christus. 14) λόγοι, studia artium liberalium, litteræ. A λέγω.

Λογότροπος, ου, ὁ, Syllogismus hypotheticus, conditionalis, apud Dialecticos.

Λογόφιλος, ου, ὁ, studiosus litterarum, eloquentiæ, vel disertus. E λ. & φιλέω.

Λογόω, ῶ, fut. ώσω, rationalem facio. λογόομαι, οῦμαι, rationalis fio, naturam τοῦ λόγου quodammodo induo. A λόγος.

Λογχαῖος, ου, ὁ, hastatus, Suid. A λόγχη.

Λογχάριον, ου, τὸ, parva lancea, Dim. a seq.

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, spiculum. 2) Jonum idiomate, sors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν, sortiri.

Λογχήρης, εος, ὁ, ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. A pr.

Λογχίδιον, τὸ, parva lancea. Ab eod.

Λόγχιμος, η, ον, hastatus. Ab eod.

Λογχίς, ίδος, ἡ, lancea. Ab eod.

Λογχίτης, ου, ὁ, hastatus, lanceatus. Ab eod.

Λογχοδρέπανον, τὸ, hasta falcata. E λόγχη & δρέπανον.

Λογχόομαι, οῦμαι, in mucronem sive in acutum desino. Ab eod.

Λογχοποιός, οῦ, ὁ, lancearum fabricator. E λ. & ποιέω.

Λογχοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles, lancearius. A λόγχη & φέρω.

Λογχωτός, ή, όν, mucronatus, mucroni aut cuspidi vel lanceæ similis. A λογχόομαι.

Λόγωσις, εως, ἡ, qs. verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi, sive filii Dei accedit. A λογόω.

Λοετρὸν, οῦ, τὸ, pro λουτρὸν, lavacrum, balneum. 2 aqua lavationi parata.

Λοετροχόος, ου, ὁ, ἡ, pro λουτροχόος.

Λοιβάομαι, libo, Hes. λοιβᾶται, σπένδει, θύει. A λοιβή.

Λοιβάσιον, ου, τὸ, vas, quo libatur. Ab eod.

Λοιβεῖον, ου, τὸ, libamen. 2) vas, quo libatur. A seq.

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. A λείβω.

Λοιβίς, ίδος, ἡ, patera, qua libatur. A præc.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, lugubris, ut λοιγαία ἐσθής, apud Lycophr. vestis lugubris. A λοιγός.

Λοιγήεις, ήεσσα, ῆεν, idem & ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, perniciosus. A seq.

Λοιγός, οῦ, ὁ, pernicies, exitium.

Λοιδορέω, ῶ, & λοιδορέομαι, οῦμαι, convicior, maledico, probris insector. 2) reprehendo, objurgo. A λοίδορος.

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, convicium, probrum, id ipsum, quod alicui probrose objicitur. A præc.

Λοιδορημάτιον, ου, τὸ, conviciolum. Dim. pr.

Λοιδορησμός, οῦ, ὁ, objurgatio. A λοιδορέω.

Λοιδορία, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A seq.

Λοίδορος, ου, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ου, maledicentia.

Λοιδόρως, *Adv.* conviciando, maledicendo. A præc.

Λοιμάομαι, corrumpo, perdo, οἱ ὁ. A λοιμός.

Λοιμικός, ή, όν, pestilens. A seq.

Λοιμός, οῦ, ὁ, pestis, pestilentia, lues, contagium. 2) homo pestilens & exitialis. οἱ ὁ. pro ἐμπαίκτης.

Λοιμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, pestifer. A pr. & φέρω.

Λοιμώδης, εος, ὁ, ἡ, pestilens. A λοιμός.

Λοιμώττειν, peste laborare, peste infestari. Ab eod.

Λοιπάγρον, ου, τὸ, reliquum, Gloss. Vet. A seq.

Λοι-

Λοιπάζεσθαι, reliquari, Guil. Bud. A sq.

Λοιπὰς, άδος, ἡ, idem, Gl. Vet. λοιπάδες, reliqua, Guil. Bud. A λοιπός.

Λοιπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, Philox. A seq.

Λοιπογραφῶ, reliquor, Gl. Vet. E λοιπὸς & γράφω.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod superest, & λοιπὸν, *Adv.* ceterum, alioquin, postea. 2) ad extremum; *potest tamen iis locis, ubi ad extremum vertitur, melius plerumque verti* jam. 3) in posterum, & τῷ λοιπῷ, de cetero. A λείπω.

Λοισθεὺς, λοισθήιος, λοισθήϊ, Poet. postremus, in primis in certamine. A λοῖσθος.

Λοισθήϊα, *Ionice* pro λοισθεῖα, præmia, quæ ultimo certatori dantur. A præc.

Λοῖσθος, ίη, ιον, ultimus, postremus. A seq.

ΛΟΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, ultimus, postremus.

ΛΟΚΑΛΟΣ, ου, ὁ, ciconia. Arist. Hist. anim.

Λοξεύω, obliquo, obliquum reddo. A λοξός.

Λοξίας, ου, ὁ, obliquus. Epith. Apollinis, quia obliqua dabat responsa, vel quia sol obliquis flexibus cœlum percurrit. Ab eod.

Λοξοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, oblique incedens. Ex eod. & βαίνω.

Λοξοβάτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Λοξοκίνητος, ον, qui oblique movetur, obliquus. Epith. Zodiaci. Ex eod. & κινέω.

Λοξοπολέω, ῶ, oblique vagor, transversus feror.

Λοξοπορέω, ῶ, oblique incedo. E seq. & πόρος, *incessus, meatus*.

Λοξὸς, ἡ, ὸν, obliquus, transversus. λοξὰ, *Adv.* oblique. 2) ambiguus, dubius, unde, qui non fidit alteri.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A præc.

Λοξοτροχὶς, ίδος, ἡ, oblique currens. 2) oblique verba volvens. Ex eod. & τρέχω.

Λοξοχρήσμων, ὁ, ἡ, ambigua oracula edens. Epith. Apollinis & Pythiæ. Ex eod. & χράω.

Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.

Λοξῶς, *Adv.* oblique. Ab eod.

Λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

Λοπαδαρπαγίδης, ου, ὁ, patellarum raptor, cum scommate dictum in voracem. E λοπὰς & ἁρπαγὴ, *raptus*.

Λοπάδιον, ου, τὸ, patella. Dim. λοπάς.

Λοπαδοφυσητὴς, οῦ, ὁ, helluo. E seq. & φ.

Λοπὰς, άδος, ἡ, patina, patella.

Λοπάω, ῶ, cortice turgesco, sum cortice turgido. A λοπός.

Λοπητὸς, οῦ, ὁ, tempus anni, quo arborum cortices turgescunt & exemtiles fiunt. A pr.

Λοπία, ας, ἡ, corticis tumor, quum humor sub eo est. A λοπος.

Λοπιάω, ῶ, idem quod λοπάω.

Λοπίζω, f. ίσω, decortico. A λοπός.

Λόπιμος, ου, ὁ, qui decorticari potest. ut κάρυον λόπιμον, nux. Gl. Vet. λόπιμα, castaneæ. Ab eod.

Λοπὶς, ίδος, ἡ, squama. 2) cortex, putamen. Ab eod.

Λόπισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω.

Λοπὸς, οῦ, ὁ, cortex. A λέπω.

Λορδαίνω, f. ανῶ, incurvo in anteriora. A seq.

Λορδὸς, ἡ, ὸν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora, inaocus, Philox.

Λορδόω, ῶ, f. ώσω, incurvo, trunco, debilito. A præc.

Λόρδωμα, ατος, τὸ, idem quod seq. A præc.

Λόρδωσις, εως, ἡ, incurvatio, ut spinæ, in anteriora & exteriora, ut ὕβωσις contra: debilitatio. Ab eod.

Λουδοτρίβος, ου, ὁ, ἡ, lanista, Philox. E lat. *ludus* & τρίβω, *alo*.

Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucas. Nomen viri, contr. Syr. pro Λούκιος val Λουκίλιος. vel potius pro *Lucanus*.

Λοῦμαι, lavor, *Att.* pro λούομαι, vid. λούω.

Λοῦσις, εως, ἡ, lavatio, Gl. Vet. A λούω.

ΛΟΥΣΣΟΝ, ου, τὸ, album quid in abiete nascens, apud Theophr.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum, labrum. A λούω.

Λουτηρίδιον, ου, τὸ, labellum. Dim. a pr.

Λουτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Λουτηρίσκος, ου, ὁ, idem, Gl. Vet. Ab eod.

Λουτιάω, ῶ, lavare cupio, Luc. Lexiph. a λούω.

Λούτριον, & λοῦτρον, ου, τὸ, aqua sordida balnei, in qua quis lavit, Hes. Ab eod.

Λουτρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, ipsa aqua in balneo. 2) balneum. 3) lavacrum sacrum, s. baptisma. A λούω.

Λουτροφορέω, ῶ, lavacrum fero, sponso loturo fero aquam.

Λουτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, aquam ferens ad lavandum. E λουτρὸν & φέρω.

Λουτροχοέω, aquam ad lavandum affundo. A seq.

Λουτροχόος, ου, ὁ, ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. E λουτρὸν & χέω, *fundo*.

Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, Gl. Vet. A λουτρόν.

Λούω, f. λούσω, lavo, & quidem proprie alterum. λούομαι, lavor, lavo me. F. λουσόμενος, lavaturus. aor. 1. λούσασθαι, lavari. perf. pass. λελουμένος, lotus. λοῦμαι, *Attic.* lavor. part. λούμενος, qui lavatur. poet. pro λοῦσαι, dicitur λοέσσαι, aorist. 1. λοεσσάμενος, part. lavans, lotus.

Λοφάδια, vel-δια, τὰ, cervices, humeri; ut ap. Hom. sit κατὰ λοφάδια, divisim. A λόφος.

Λόφαλοι, ων, οἱ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, Vet. Lex. A λόφος.

Λοφάω, ῶ, cristatus sum, cristam in capite gero. 2) cristam appeto. Ab eod.

Λοφεῖον, ου, τὸ, cristarum repositorium. 2) theca speculi. Ab eod.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorsum s. eminentia dorsi. 2) juba, seta. 3) summitas, cacumen. οἱ ὁ. Ab eod.

Λοφίζω, exalto. Vulg. Lex. Ab eod.

Λοφίον, ου, τὸ, parva crista. Ab eod.

Λοφὶς, ίδος, ἡ, cristæ in galea repositorium. Ab eod.

Λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.

Λοφνίδιον, ου, τὸ, facula. A seq.

Λοφνὶς, ίδος, ἡ, idem.

Λοφόεις, όεντος, ὁ, tumulosus, editos colles habens. A λόφος.

Λοφοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui cristas galearum conficit.

Λοφοπωλέω, ῶ, cristas vendo.

Λόφος, ου, ὁ, cervix, s. ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur. 2) collum seu cervix hominis. 3) crista in galea. 4) cristæ avium. 5) collis, tumulus. 6) quicquid editum & elatum est.

Λόφουρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam & setas in cervice erectas habent, in modum cristæ. E pr. & οὐρά, *cauda*.

Λόφορος, crista insignis, qui cervicem erigit, superbus, Hes. A λόφος.

Λόφωσις, εως, ἡ, cristæ emissio; quasi a λοφόω, quod esset *cristatum reddo*.

Λοφωτὸς, ἡ, ὸν, cristatus, crista insignis. Ab eod.
Λοχαγέτης, ε, ὁ, *Dor.* pro λοχηγέτης.
Λοχαγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco. 2) insidiis struendis præsum. A λοχαγός.
Λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. A seq.
Λοχαγὸς, ῦ, ὁ, cohortis præfectus. A λόχος & ἄγω.
Λοχαγέτης, ε, ὁ, idem.
Λοχηδὸν, *Adv.* insidiose, furtim, per cohortes. A λόχος.
Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel insidiarum præfectura. Ab eod.
Λοχάζω, insidior, Hes. Ab eod.
Λοχαῖος, αία, αῖον, parturiens. 2) ad partum pertinens. A λοχός.
Λοχάρχης, ε, ὁ, decurio, Gl. V. E λόχος & ἀρχή.
Λοχάω, ῶ, f. ήσω, insidior, insidias pono. 2) capto, v. c. alicujus gratiam, amicitiam. λοχάομαι, ῶμαι, insidiis petor. 2) in insidiis locatus sum. A λόχος.
Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus. A λοχεύω.
Λοχεῖα, ων, τὰ, v. seq.
Λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens, ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus invocatur. At λοχεῖα, τὰ, purgamenta in utero post partum reliqua. Alicubi & τὰ λοχεῖα pro loco natali. A λοχός.
Λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. A λοχεύω.
Λοχεύτρια, ας, ἡ, puerpera, pariens. 2) obstetrix. Ab eod.
Λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario. λοχεύομαι, partu edor. ἐλοχεύθης, aor. 1. genitus es, & *active* λοχευθείσης τ̃ μητρὸς, matre puerperio functa. A λοχός.
Λοχεύω, f. εύσω, insidior. A λόχος.
Λοχηγετέω, sum præfectus cohortis. Hesych. A seq.
Λοχηγέτης, ε, ὁ, cohortis ductor. v. λοχαγ.
Λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco. E λόχος & ἄγω.
Λόχια, ων, τὰ, v. λοχεῖα.
Λοχία, ας, ἡ, Gl. Vet. v. λοχεία.
Λοχίζω, f. ίσω, in cohortes dispono, decurio. 2) insidias pono, in insidiis colloco, a λόχος: sed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.
Λόχιος, ία, ιον, idem quod λοχεῖος.
Λοχισμὸς, ῦ, ὁ, insidiarum collocatio. A λοχίζω.
Λοχίτης, ε, ὁ, insidiator. 2) manipularis. A λόχος.
Λοχμαῖος, ut λοχμαία Μῦσα, Musa silvestris, a sylvis & fruticetis resonans. A seq.
Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum, locus insidiis aptus, ob virgulta densiora. A λόχος.
Λόχμιος, silvester, arbusta & fruticeta frequentans. A pr.
Λοχμώδης, εος, ὁ, ἡ, arbustis & virgultis densus, fruticosus. Ab eod.
Λόχος, ε, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria. 2) insidiæ. λοχόνδε, ad insidias.
Λοχὸς, ῦ, ἡ, gravida, Diosc. puerpera, Philoxen.
Λύα, ας, vel λύη, ης, ἡ, seditio, dissidium, pugna, Pind. A λύω, *solvo*.
Λυάζω, f. άσω, dissideo, seditiosus sum. 2) nugas blatero. A pr.
Λυαῖος, ε, ὁ, Lyæus, Bacchus. A λύω.
Λυγαῖος, αία, αῖον, tenebrosus, obscurus. A λύγη, *tenebræ*.
Λυγαίως, *Adv.* obscure, latenter, Hes. Suid. A pr.
Λυγγαίνω, singultio, Hes. A λύζω.
Λυγγώδης, εος, ὁ, ἡ, continenter & assidue singultiens. A λύγξ, *singultus*.

Λύγδην, *Adv.* singultim. Ab eod. vel λύζω.
Λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus, candidus. 2) e lygdo confectus. A seq.
ΛΥΓΔΟΣ, ε, ἡ, lygdus, lapis candidissimus, marmor Parium.
ΛΥΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.
Λυγίζω, f. ίσω, flecto, torqueo, vieo, Gl. V. *med.* in omnes partes me flecto, elabi conor. A λύγος.
Λύγινος, ίνη, ινον, vimineus. Ab eod.
Λύγισμα, ατος, τὸ, flexus. 2) cantus mollis, fractus, flexus vocis in cantu. A λυγίζω.
Λυγισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Λυγιστὸς, ῦ, ὁ, λυγισταὶ, viectores, Gl. V. Ab eod.
Λυγιστικὸς, ὴ, ὸν, agilis in flectendo se. 2) qui flecti potest. Gl. Vet. λυγιστικόν, viminale. Ab eod.
Λυγιστὸν, flexile, Gl. Vet. Ab eod.
Λυγκαίνω, singultio, Suid. pro λυγγαίνω. A λύζω.
Λύγκειος, α, ον, lynceus. 2) acerrimo visu præditus. A λύγξ, *lynx*.
Λυγκεὺς, έως, ὁ, Lynceus quidam, insigni visus acie, unde proverb. Ab eod.
Λυγκικὸς, ὴ, ὸν, lynceus. Ab eod.
Λυγκούριον, ε, τὸ, lyncurium, electrum, quod e lyncis urina concrescit. E λύγξ & ὖρον, *urina*.
Λυγμὸς, ῦ, ὁ, singultus. 2) pro βδελυγμὸς, Aquila. A λύζω.
Λυγμώδης, εος, v. λυγγώδης. A pr.
Λὺγξ, γγὸς, ἡ, singultus. Ab eod.
ΛΥΓΞ, κὸς, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo visu.
Λυγοδέσμος, ε, ὁ, ἡ, vitice vinctus.
Λύγος, ε, ὁ, vitex, vimen. 2) virga, bacillum.
ΛΥΓΟΣ, ῦ, ὁ, prelum quoddam. Hes.
Λυγοτάχης, εος, ὁ, ἡ, vimineus, ut λυγοτάχης κύστις, de cavea psittaci. E λύγος & τάχος, *struo*.
Λυγόφως, ὁ, crepusculum. E λύγη & φῶς.
Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. A λύγος.
Λυγρὸς, ρὰ, ρὸν, gravis, difficilis, funestus, tristis, exitiosus, miserabilis, misero conveniens.
Λυγρῶς, *Adv.* graviter, exitiose, miserabiliter.
Λυγώδης, εος, ὁ, ἡ, vitici similis, lentus, flexilis. A λύγος.
Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.
Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Asiæ min. Mæonia. 2) nomen mulieris. A Λυδός.
Λυδίζω, Lydos imitor. 2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod.
Λυδικὸς, ὴ, ὸν, Lydius. Ab eod.
Λύδειος, εία, ειον, idem. Ab eod.
Λυδίζω, f. ίσω, Lydorum mores imitor. 2) cum Lydis facio. Ab eod.
Λύδιος, ία, ιον, Lydius. Ab eod.
Λυδιστὶ, *Adv.* Lydorum imitatione, Lydio more. A λυδίζω.
Λυδοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, obnoxius iis πάθεσι, quibus Lydi, voluptarius, mollis. A seq. & πάθος.
Λυδὸς, ῦ, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.
Λύζω, f. ξω, singultio, singulto.
Λύθρον, ε, τὸ, cruor, sanguis pulvere mixtus, cruor, sanies.
Λυθρόω, ῶ, f. ώσω, cruento, sanguine cum pulvere permisto fœdo. unde part. pass. perf. λελυθρωμένος, cruentatus. A pr.
Λυθρώδης, εος, ὁ, ἡ, cruentus. Ab eod.
Λυκάβας, αντος, ὁ, annus. E λύκος, sol, & βαίνω.
Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.

Λύκαια

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod.

Λυκαινὶς, ίδος, ἡ, parva lupa. Dim. a pr.

Λυκαινόμορφος, ον, lupæ formam habens. Ex eod. & μορφή.

Λυκαῖος, Lycæus, mons Arcadiæ. 2) in Arcadia natus. Jovis cognomen.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, & in primis circa mortuorum corpora, donec illucescat, versantur. A seq.

Λυκάνθρωπος, sc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo seu lycanthropia laborat.

Λυκαυγὲς, έος, τὸ, diluculum. E λύκη & αὐγή.

Λυκέα, contr. λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina. 2) galea, tegmen capitis e pelle lupina. A λύκος.

Λυκείη, ας, ἡ, idem, a λύκειος. sc. δορά.

Λύκειον, ου, τὸ, Lyceum, gymnasium Athenis.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ου, ὁ, ἡ, lupinus. Est & Apollinis Epith. a λύκος, quia lupus ei dicatus vel a λύκη, quæ sole oriente exsistit.

Λυκεργὴς, v. λυκιοεργὴς. & λυκοεργὴς.

ΛΥΚΗ, ης, ἡ, lux prima, præcedens solis ortum.

Λυκηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. Apollinis, incertæ interpretationis, vel lucem generans, vel in Lycia genitus. Ex τῷ λύκος vel λύκη, & γίνομαι, nascor.

Λυκηδὸν, Adv. luporum more. A λύκος.

Λυκηθμὸς, ῦ, ὁ, luporum ululatus. Ab eod.

Λυκιοεργὴς, έος, s. λυκιουργὴς, s. λυκιεργὴς, έος, in Lycia factus. A Λυκία, Lycia, & ἔργον.

Λυκιόθεν, Adv. e Lycia. Ab eod.

Λυκιδεὺς, έως, ὁ, lupi catulus. ol λυκιδεῖς. A λύκος.

Λύκιον, ου, τὸ, lycium, arbor spinosa. 2) locus in Thessalia. 3) succus e lycio arbore s. frutice extractus. A λύκος.

Λυκιουργέω, f. ήσω, more Lycio elaboro. A Λυκία & ἔργον.

Λυκιουργὴς, v. λυκιεργὴς.

Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa parva. A λύκος.

Λυκίσκος, ου, ὁ, trochlea, sucula carens. Hes.

Λυκοβατίης, ου, ὁ, ut λυκοβατιδαὶ ὁδοὶ, nemus, saltus, ubi lupi versantur. E λ. & βαίνω.

Λυκόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a lupo mansus, laceratus. E λ. & βιβρώσκω.

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini, al. κυνόδοντες. E λ. & ὀδούς.

Λυκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lupo similis. E λ. & εἶδος.

Λυκοεργὴς, s. λυκοεργὴς, έος, ὁ, ἡ, arcens seu urgens lupos, epith. venabuli. E λ. & εἴργω, arceo.

Λυκοθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, lupi more audax, magnanimus. E λ. & θάρσος, audacia.

Λυκοθήρας, ου, ὁ, luparius, Gl. V. i. e. qui lupos venatur. E λ. & θήρα, venatio.

Λυκοκτονέω, ῶ, f. ήσω, lupum, lupos occido. A seq.

Λυκοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, luporum interfector. τὸ λυκοκτόνον, ου, aconitum, cujus esus lupos enecat. λυκόκτονος, a lupis occisus. E λ. & κτείνω.

Λυκόμορφος, ον, lupo similis. E λ. & μορφή.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera est.

Λυκόποδες, ων, οἱ, satellites tyrannorum: vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces essent, vel etiam lupi insigne in clypeis gestarent.

Λυκοῤῥαίστης, ου, ὁ, luporum laniator. λυκοῤῥαῖσται κύνες in Epigr.

Λύκος, ου, ὁ, lupus. 2) lupatum, freni genus asperrimum, Hesych. 3) λύκοι, flores iridis, quod labiorum lupi speciem referunt, Vet. Lex. 4) instrumentum quoddam coquinarium, Pollux 5) avis e monedularum genere, Vet. Lex. ex Aristot. 6) piscis, qui alio nomine κοψιχίσκος, ex Athenæo. 7) aranei genus, Hesych. 8) pastilli nomen adstringentis & desiccantis, ap. Aetium. 8) Sol, Macrob.

Λυκοσκυτάλιον, ου, τὸ, quibusdam sesamoides major. Diosc. E pr. & σκυτάλιον.

Λυκοσπὰς, σπάδος, ὁ, ἡ, a lupo raptus, laceratus. λυκοσπάδες, οἱ, genus equorum a freni genere, quod λύκος, lupatum, Plut. Symp. Nicandri Scholiastæ, vespæ.

Λυκόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui ore lupino est, apuæ Epith. apud Suid. E λ. & στόμα.

Λυκόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, q. d. lupinos oculos habens, gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, suspecta & subdola amicitia.

Λυκόφιλος, ου, ὁ, ἡ, subdolus, suspectus, lupina amicitia nixus.

Λυκοφιλίως, Adv. subdole. A pr.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui est lupini animi. E λ. & φρήν.

Λυκοφόρος, ὁ, ἡ, lupum ferens: sc. ut insigne. E λ. & φέρω.

Λυκόφως, τὸ, tempus ante solis exortum, Gl. Vet. crepusculum, diluculum.

Λυκόχροος, contr. λυκόχρους, ου, ὁ, ἡ, lupi colorem habens. E λ. & χρόα.

Λυκοψία, ας, ἡ, nox sublustris, vel noctis obscuritas, crepusculum. E λ. & ὄψις.

Λύκοψις, λύκοψις, vel λυκοψὸς, quarta anchusæ species. Diosc. Gal. Paul. Ægin.

Λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more. Pass. λυκόομαι, unde perf. part. λελυκωμένη, a lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, εος, ὁ, ἡ, lupinus, lupo similis, epith. coloris. Est autem medius inter album & nigrum. Ab eod.

Λῦμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes. λύματα, piacula, Philox. scribitur & λῦμμα.

Λυμαίνω, & frequentius λυμαίνομαι, devasto, labefacto, vitio, populor, vitio, corrumpo. λυμηνάμενος, aor. 1. med. qui vastavit. λελυμασμένος, perf. part. pass. vastatus. A λύμη.

Λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor. A pr.

Λυμαντήριος, ου, ὁ, ἡ, perniciosus, exitialis. A pr.

Λυμαντὴς, ὁ, ἡ, idem qd. λυμαντὴρ, & ab eod.

Λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vastator, violator. A seq.

Λύμη, ης, ἡ, lues, noxa, exitium. 2) contumelia. 3) sordes. 4) quicquid obest, nocet, perdit: ut lat. pernicies, pestis.

Λυπέω, ῶ, f. ήσω, dolore adficio, contristo. 2) lædo, offendo, detrimento adficio. λυπέομαι, tristor, moereo. A seq.

Λύπη, ης, ἡ, dolor, animi molestia & ægritudo.

Λύπημα, ατος, τὸ, idem. A λυπέω.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, molestus, molestiam & ægritudinem animi adferens, acerbus, tristis.

Λυπηρῶς, Adv. cum molestia, moleste, cum dolore, dolenter. A pr.

Λυπησίλογος, ὁ, ἡ, sermonibus molestus. A λυπέω & λόγος.

Λυπητικὸς, ἡ, ὸν, qui tristitia adficit. 2) ad tristitiam pronus. A λυπέω.

Λυπρόβιος, ου, ὁ, ἡ, qui duram degit vitam. Ex λυπρὸς & βίος.

Λυπρόγαιος, ου, ὁ & ἡ, gracile & macilentum solum habens. E seq. & γαῖα.

Λυπρὸς, ά, ὸν, idem quod λυπηρός. 2) gracilis, macilentus, aridus, sterilis. 3) tenuis, opp. copioso & sufficienti.

Λυπρότης, ἡ, ariditas, sterilitas, gracilitas, macies. A pr.

Λυπρόχωρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod λυπρόγαιος. Ex eod. & χώρα.

Λυπρῶς, *Adv.* tenuiter, aspere &c. A λυπρός.

Λύρα, ας, ἡ, lyra, instrumentum musicum. 2) sidus cœleste. 3) piscis quidam.

Λυραοιδὸς, ου, ὁ, lyricen, qui lyra canit.

Λυρίζω, f. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

Λυρικὸς, ὴ, ὸν, lyricus, melicus. 2) ὁ, poeta lyricus. Ab eod.

Λύριον, ου, τὸ, parva lyra. Dim. ab eod.

Λυρισμὸς, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω.

Λυριστὴς, οῦ, ὁ, qui lyra canit, fidicen. Ab eod.

Λυρογηθὴς, έος, ὁ, ἡ, lyra gaudens, Epith. Apoll. in Epigr. E λ. & γήθομαι.

Λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio inest. A λύρα.

Λυροεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui lyras conficit. Ex eod. & ἔργον.

Λυροθελγὴς, έος, ὁ, ἡ, lyra seu lyræ cantu gaudens, vel demulcens. E λ. & θέλγω.

Λυροκτητος, ον, lyra adquisitus.

Λυροκτυπίη, ης, ἡ, lyræ sonus, lyræ pulsus. A seq.

Λυροκτύπος, ου, ὁ, ἡ, qui lyram pulsat.

Λυροποιέω, lyras facio.

Λυροποιητικὸς, ἡ, ὸν, lyras conficiendi peritus. A pr.

Λυροποιΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A λυροποιός.

Λυροποιϊκὸς, ἡ, ὸν, idem quod λυροποιητικός. A pr.

Λυροποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui lyras conficit, compingit.

Λυροφοῖνιξ, ικος, ὁ, species lyræ. qs. Phœniciæ, Hes.

Λυρῳδία, ας, ἡ, lyræ cantus. A seq.

Λυρῳδὸς, οῦ, ὁ, lyricen.

Λυρῳδῶς, *Adv.* more lyra canentium. A pr.

Λυσανίας, ου, ὁ, dolores solvens, e λύω & ἀνία, *dolor*. Apud Aristophanem allusio ad Lysaniam.

Λυσάνωρ, ορος, ὁ, ἡ, homines frangens, debilitans. E λ. & ἀνήρ.

Λυσίγαμος, ου, ὁ, ἡ, nuptias solvens.

Λυσιγυΐα, ας, ἡ, membrorum solutio, luxatio. A seq.

Λυσίγυιος, ου, ὁ, ἡ, membra solvens, dissolvens artus. E λ. & γυῖον.

Λυσίδικος, ου, ὁ, ἡ, qui lites dirimit. 2) qui jura dissolvit. E λ. & δίκη.

Λυσίθειρα, ας, ἡ, capillos solutos sive passos habens. v. Λυσίκομος.

Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam solvit, devirginata.

Λυσίζωνος, ου, ὁ, ἡ, discinctus, Philox. 2) quæ virginitatem amisit soluta zona virginali. it. Ep. Dianæ.

Λυσίκακος, ου, ὁ, ἡ, a malis liberans.

Λυσίκομος, ου, ὁ, ἡ, capillos solutos s. passos habens. E λ. & κόμη.

Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lysimachia, herba, cujus ea vis esse dicitur, ut jumentis discordantibus imposita, asperitatem cohibeat. E λ. & μάχη, *pugna*.

Λυσιμελέω, membra solvo, Gl. Vet. dimembro. A seq.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, solvens membra Epith. somni & mortis. E λ. & μέλος.

Λυσιμέριμνος, ου, ὁ, ἡ, curas solvens. 2) curis solvendis idoneus. E λ. & μέριμνα.

Λύσιμος, ου, ὁ, ἡ, solubilis, qui solvi potest, 2) exemtilis. 3) qui refelli vel refutari potest. A λύσι.

Λυσίνομος, ου, ὁ, ἡ, legis dissolutor, legis ruptor, Nonnus.

Λύσιος, ία, ιον, vel λύσιος, ου, ὁ, ἡ, solvendi s. liberandi vim habens, Epith. Bacchi, quia solvit & liberat curis. At λύσιοι Θεοὶ, expiationum præsides dii. τὰ λύσια, sacra Bacchi. A λύω.

Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, in jocos resolvens, Epith. Bacchi, ap. Anacr. sed vox est corrupta & contra analogiam, e qua est *finiens ludos*. E λ. & παίγμα, *jocus*. (nisi est, hilaritates discordiis injiciendis dirimens.) Verum est

Λυσιπήμων, ονος, ὁ, ἡ, detrimento vel damno s. dolore liberans. E λ. & πῆμα.

Λυσίποθος, ου, ὁ, ἡ, desiderium s. amorem solvens, tollens.

Λυσίπονος, ου, ὁ, ἡ, laboribus & molestiis liberans, dolores eximens, Epith. Bacchi.

Λύσις, εως, ἡ, solutio, dissolutio. 2) actio solvendi captivitate. 3) redemtio. 4) solutio quæstionis vel ænigmatis. 5) solutio pecuniæ vel debiti. 6) expiatio. A λύω.

Λυσισωματέω, soluto, languido corpore sum. Ex eod. & σῶμα.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas, reditus, fructus. A λυσιτελής.

Λυσιτελέω, ῶ, utilis sum, prosum. A seq.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis, frugifer, commodus. λυσιτελέστερον, commodius. E λ. & τέλος, *impensa*. (Est itaque id, quod factos in rem sumtus cum lucro refundit.)

Λυσιτελούντως, *Adv.* utiliter. A λυσιτελῶν, quod est partic. præs. a λυσιτελέω.

Λυσιτελῶς, *Adv.* utiliter, commode. A λυσιτελής.

Λυσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentem curis solvens s. liberans, it. prudentiam e mente tollens, Ep. Lyæi s. Bacchi. E λ. & φρήν.

Λυσιῳδὸ, οῦ, ὁ, Lysiodus. Λυσιῳδοὶ, genus histrionum ap. Athen. & Eust.

Λύσσα, vel λύττα, ης, rabies, furor, proprie canum. 2) vermiculus sub lingua canum, quo exemto nec rabidi fieri, nec fastidium sentire dicuntur.

Λυσσαίνω, idem quod λυσσάω. A pr.

Λυσσαλέος, έα, έον, rabidus. Ab eod.

Λυσσὰς, άδος, ἡ, rabida, rabiosa. Ab eod.

Λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus sum, in rabiem actus furo, de canibus & lupis. 2) de homine. Ab eod.

Λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furiosus. Ab eod.

Λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor. A λυσσάω.

Λυσσήτης, ος, idem quod seq. A λύσσα.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus. A λυσσάω.

Λυσσόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, a rabido cane morsus. E λύσσα & δάκνω, *mordeo*.

Λυσσομανὴς, έος, ὁ, ἡ, in rabidum furorem actus, rabidus furore. Ex eod. & μαίνομαι.

Λυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod λυσσάω, & ab eod.

Λυσσώδης, ος, rabidus, rabiosus. Ab eod.

Λυσσῶπις, ιδος, ἡ, trux, torvus visu. Ab eod. & ὤψ.

ΛΥΣΩΜΑ, ατος, τὸ, æquamentum capillorum, Gl. Vet. λύσωμα, discriminale.

Λυσωμάτιον, ου, τὸ, discerniculum, Gl. Vet. A pr.

Λύσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.

Λύτειρα, ας, ἡ, quæ solvit. A λυτήρ.

Λυτέον, solvendum. A λύω.

Λυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator, 2) expiator. Ab eod.

Λυτρ.

Λυτηριὰς, άδος, ἡ, liberandi vim habens. A seq.
Λυτήριος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) expiatorius. A λυτρ.
Λυτικὸς, ἡ, ὸν, solvendi vim habens. A λύω.
Λυτικῶς, *Adv.* cum vi dissolvendi. A pr.
Λυτὸς, ἡ, ὸν, solubilis, qui solvi potest. 2) solutus. Ab eod.
Λύτρον, ου, τὸ, redemtionis pretium, Philox. λύτρα, redimiæ. Ab eod.
Λυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo. λυτρόομαι, οῦμαι, redimo, redimor. λυτρώσασθαι, redimere. λυτρωθῆναι, redimi, redemptum esse. A pr.
Λύτρωσις, εως, ἡ, redemtio, expiatio. A pr.
Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.
Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemtor. Ab eod.
Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, solutor. A λύω.
Λυχναῖος, ου, ὁ, & λυχνὰς, άδος, ὁ, lapis pellucidus, genus pyropi, s. carbunculi. A λύχνος.
Λυχνάπτης, ου, ὁ, qui lychnum s. lumen accendit. Ex eod. & ἅπτω, *incendo*.
Λυχναψία, ας, ἡ, luminis seu lychni accensio. lucernarum accensio, Gl. V. A pr.
Λυχνεῖον, ου, τὸ, candelabrum. A λύχνος.
Λυχνάω, f. άσω, præluceo. Ab eod.
Λυχνεὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repositorium. Ab eod.
Λυχνία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Λυχναῖος, αία, αῖον, ut λυχναία φλὸξ, lucernæ flamma. Ab eod.
Λυχνίδιον, ου, τὸ, lucernula. Dim. ab eod.
Λύχνιον, ου, τὸ, idem quod λυχνία.
Λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula. 2) flos quidam. Philox. λυχνὶς, rosa Græca. *item*, populia. 3) gemma quædam. A λύχνος.
Λυχνίσκος, ου, ὁ, lucernula. 2) genus piscis. Lucian. v. λύχνος. Ab eod.
Λυχνίτης, ου, ὁ, q. d. lucernarius. λυχνίτης λίθος, lychnites lapis. λυχνῖτις πόα, herba lucernaria. Ab eod.
Λυχνόβιος, ου, ὁ & ἡ, noctu agenda interdiu agens, & interdiu peragenda noctu agens, lucernarius.
Λυχνοβόρος, ου, ὁ, ἡ, lychni s. ellychnii vorator. Epith. muris. E λ. & βορά.
Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, Jon. λυχνοκαΐη, ης, ἡ, dies festus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. E λ. & καίω, *uro*.
Λυχνοκαυτέω, candelis utor per noctem: candelis illumino. Ex iisd.
Λυχνοκαυτία, ας, ἡ, luminum, lucernarum seu lychnorum accensio. Ex iisd.
Λύχνον, τὸ, pro λύχνος, τὰ λύχνα, Herodot.
Λυχνοποιέω, lucernas conficio.
Λυχνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, lucernarum confector.
Λυχνόπολις, εως, ἡ, urbs lucernarum, nomen fictum a Luc. in V. Hist.
Λυχνοπώλης, ου, ὁ, lucernarum venditor.
Λύχνος, ου, ὁ, lychnus, lucerna, candela, lampas. 2) piscis genus, a colore.
Λυχνοῦχος, ου, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen sustinet. Gloss. Vet. lucernarius. candelabrum. 2) lucerna, monopodium cui lumen cum candelabro imponitur. Ex pr. & ἔχω.
Λυχνοφορέω, lampada gesto. Ab seq.
Λυχνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, lucernam ferens, prælucens. E λ. & φέρω.
Λύχνωμα, τὸ, vox medicorum: linteolum, quo in curationibus vulnerum, fractionum, utuntur. Schol. Aristoph. Ipse Comicus vocat ὀθόνιον.
Λύω, f. λύσω, p. λέλυκα, solvo, laxo, remitto, solvo e portu, redimo. 2) libero, dimitto e servitute: at λύομαι, *in med.* redimo. 3) λύειν, prodesse. (ut aut τὰ τέλη additum sit, aut omissum si sit, subaudiatur. refundere sumtus in rem comparandam.)
ΛΩ͂, λῇς, λῇ, vel λῇς, λῆ, volo, vis, vult. λῶντι pro λῶσι, volunt.
Λωβάζω, injuria adficio, contumeliam infero. λωβάζεσθαι, contumeliose tractari. A λώβη.
Λωβάομαι, ῶμαι, idem. 2) corrumpo, depravo, mutilo, mutilando deformo. 3) male tracto per vim, de militibus v. c. qui male tractant homines compilando, rapiendo, verberando, stuprando. Polyb. *Item Pass.* λελωβημένος, contumelia affectus: depravatus, mutilatus. λωβηθεὶς, a. 1. idem. Ab eod.
Λώβασις, εως, ἡ, contumeliæ illatio, irrisio. A seq.
Λωβάω, f. άσω, contumelia adficio. 2) irrideo, illudo. A λώβη.
Λωβέω, λωβέομαι, Jon. idem, ab eod.
Λώβη, ης, ἡ, injuria, contumelia. 2) opprobrium, dedecus. 3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio. 4) aurium morbus. (idem plane, quod Lat. *labes*, quod vocab. etiam ab illo græco manasse videtur.)
Λωβήεις, ήεσσα, ῆεν, damnosus, perniciosus. A pr.
Λώβησις, εως, ἡ, injuria s. contumelia. A λωβέω, vel λωβέομαι.
Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, injuriæ s. contumeliæ auctor, injuriosus, contumeliosus. 2) contumelia dignus, flagitiosus. Ab eod.
Λωβητὴς, οῦ, ὁ, injuriosus, contumeliosus. 2) depravator, corruptor. Ab eod.
Λωβητὸς, ἡ, ὸν, injuria s. contumelia adfectus, læsus. 2) injuriæ s. contumeliæ expositus, sive obnoxius. 3) dolore adfectus. 4) mancus, mutilatus. Ab eod.
Λωβήτωρ, ορος, ὁ, conviciator, contumeliosus. 2) qui nocet, qui perdit, qui vastat. Ab eod.
Λωβὸς, ἡ, ὸν, qui aurium quodam morbo laborat. 2) perplexus. 3) mutilatus, truncatus aliquo membro. A λώβη.
ΛΩΓΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, paleare.
Λωΐων, ονος, ὁ, ἡ, melior, quem magis volumus. Hinc *Comp.* alius, λωΐτερος, melior, & *Superl.* λώϊστος, *contr.* λῷστος, optimus. A λῶ, *volo*.
Λῶμα, ατος, τὸ, fimbria, instita, ora vestis.
Λωμάτιον, ου, τὸ, Dimin. pr.
ΛΩ͂ΟΣ, vel λῷος, ου, ὁ, Lous, mensis, apud Macedonas, cujus in primum diem solstitium æstivum incidit.
Λωπὰς, άδος, ἡ, vestimentum tenue. A seq.
Λώπη, ης, ἡ, pallium. 2) vestimentum, vestis.
Λωπίζω, f. ίσω, veste exuo, denudo. A pr.
Λώπιον, ου, τὸ, parvula tunica. 2) vestis. 3) vestimentum vile. 4) velum nauticum. Dim. ab eodem.
Λωποδυσία, ας, ἡ, spoliatio, grassatio, proprie vestium exspoliatio. A λωποδύω.
Λωποδυτέω, ῶ, f. ήσω, veste exuo, vestimenta furor. 2) spolio, rapinis infesto. Philox. λωποδυτεῖ, grassatur. A seq.
Λωποδύτης, ου, ὁ, qui viatores vel mortuos vestimentis exuit & spoliat, s. in balneis depositas vestes surripit, grassator, prædator. A seq.
Λωποδύω, f. ύσω, idem quod λωποδυτέω. E seq. & δύω.
Λῶπος, εος, τὸ, vestimentum tenue. A λέπω.

ΛΩΤΟΝ,

ΛΩΡΟΝ, ου, τὸ, lorum, habena. 2) vinculum capitis, diadema. Voc. Latin.
Λῶρος, ου, ὁ, idem.
Λωροτομέω, in lora seco. E pr. & τομή.
Λωσὸς, vide λώϊον.
Λώταξ, ακος, ὁ, mendicus. 2) tibicen. A λωτός.
Λωτεῦντα πεδία, campi loto abundantes, herbosi, apud Homerum, Il. μ. pro λωτοῦντα, quod veteres contractum e λωτόεντα volunt, a λωτόεις, alii e λωτόωντα, quasi a verbo λωτέω, quod esset, lotum & herbas profero. Ab eod.
Λωτία, ας, ἡ, sertum e loro. Ab eod.
Λωτίζω, f. ίσω, lotum carpo. 2) decerpo. Ab eod.
Λώτινος, ίνη, ινον, e loto factus. Ab eod.
Λωτίσματα, præcipui in aliquo populo, delecti, flos populi. A λωτίζω.
Λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax, herbosus. Ponitur ob λωτεῦντα, quod vid.
Λωτὸς, οῦ, ὁ, lotus, arbor Africana, cujus fructus nobilis. 2) planta Ægyptiaca. 3) Philox. trifolium.
Λωτοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, lotum alens seu producens. E pr. & τρέφω.
Λωτοφάγοι, populi loto victitantes. Ex eod. & φαγεῖν.
Λωτροχέος, aquam fundens, Dor. pro λουτροχόος. v. λουτροχόος.
Λωφάω, ῶ, f. ήσω, respiro, interquiesco. 2) cesso, desino.
Λωφέω, ῶ, idem, Hes. 2) sedo, Hes.
Λωφήϊον, τὸ, quicquid sedandi vim habet. A pr.
Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. Ab eod.
Λώφησις, εως, ἡ, quies, cessatio, respiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M Littera duodecima, μῦ, ab Ebr. Mem. 2) nota numeri *quadraginta*, & lineola subjecta, μ, 40. *millia*.
MA', *Adv.* jurandi negat. μὰ Δία, non certe per Jovem. ὁ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία affirm. profecto, certe, per Jovem. Occurrit μὰ solum & affirmative, sed raro & fere apud recentiores.
Μαγαδίζειν, magadi canere, psallere. A [illegible].
Μαγάδιον, ου, τὸ, parva μάγας. 2) asserculus, qui recipit chordas lyræ. Dim. ab eod.
Μάγαδις, f. μαγάδος, ἡ, magas, instrumentum quoddam musicum. Ab eod.
Μαγαδίζω, fides pulsare, psallere. Ab eod.
Μαγαδὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαγάδις.
Μαγὰς, άδος, ἡ, est ponticulus testudinis, s. hemisphærii testudinei, super quo nervi tenduntur. qui olim ex arundine factus: ei post vel lignea tabella, vel cornea substituta est, unde Cicero in testudinibus resonari cornu dicit.
Μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium, præstigiæ, incantatio, lenocinium. A μαγγανεύω.
Μαγγάνευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Μαγγανευτὴς, οῦ, ὁ, veneficus, præstigiator, mango, qui varias res miscet, ut alios decipiat. Ab eod.
Μαγγανευτικὸς, ἡ, ὸν, præstigiosus. A pr.
Μαγγανεύω, præstigiis, incantationibus, fraudibus utor. 2) assentando, adulando decipio, assentor, adulor. A seq.
Μάγγανον, ου, τὸ, veneficium, præstigiæ. 2) machinamentum præstigiatorium. 3) seræ vectis, pessulus, repagulum. Philox. μάγγανον πολεμικὸν, ballista. μάγγανα πολεμικά, tormenta.
Μαγδαλά, Magdala. Nomen loci Eur. *Turris*.
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Ebr. *Magnifica*, vel etiam e Magdala oriunda, Magdalensis.
Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, Magdalenus, Magdalensis. A Μαγδαλά.
Μαγδαλιὰ, ᾶς, vel μαγδαλὶς, ίδος, ἡ, pulpa mollior e pane, ad detergendas manus adhiberi solita. A μάσσω.
Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, scientia magica. A μαγεύω.
Μαγείραινα, ἡ, coqua. A μάγειρος.
Μαγειρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. Ab eod.
Μαγείρευμα, τὸ, cibus coctus. A seq.
Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinariam exerceo, sum coquus. 2) lanio, macto. A μάγειρος.
Μαγειρικὸς, ὴ, ὸν, ad coquum pertinens, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars coquinaria. Ab eod.
Μαγειρικῶς, *Adv.* arte coquinaria. A pr.
Μαγειρίσκος, ου, ὁ, ἡ, coquus. Dim. μάγειρος.
Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. Ab eod.
Μάγειρος, ου, ὁ, coquus.
Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, præstigiæ, artes magicæ. A μαγεύω.
Μαγεὺς, έως, ὁ, pistor, pictor. 2) qui tergit, abstergit. A μάσσω.
Μαγευτὴς, ὁ, ὁ, magicus, artis magicæ peritus. A sq.
Μαγεύω, magus sum, artes magicas calleo, exerceo, magicis artibus utor. A μάγος.
Μαγικὸς, ἡ, ὸν, magicus, veneficus. Ab eod.
Μαγὶς, ίδος, ἡ, mactra, vas subigendæ farinæ. 2) offa, maza, quam manibus præterebant in Trophonii antrum ituri. 3) panis apud τὰς ὁ. A μάσσω.
Μάγμα, ατος, τὸ, quidquid superest crassum ex aliqua materia expressa, recrementum. 2) unguentum, & omne spissius, pauco humore subactum. Ab eod.
Μάγνης, ητος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens. 2) qui est e Magnesia.
Μαγνῆτις λίθος, Hippocr. magnes.
Μαγνήτης, ου, ὁ, idem, quod μάγνης.
Μαγνῆτις, ιδος, ἡ, sc. λίθος, magnes.
Μάγος, ου, ὁ, magus, sapiens apud Persas. 2) præstigiator, veneficus, magicæ artis peritus.
Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum, qui post Cambysis mortem regnum invaserant. 2) dies festus apud Persas. E pr. & φόνος.
ΜΑΓΥΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, magudaris, radix laserpitii.
Μαγὼγ, ὁ, Magog. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Munimentum*.
Μαγῳδὴ, ῆς, ἡ, mollis & effeminata saltatio, a Chrysogono mago. Hes.
Μαγῳδία, ας, ἡ, magodia, ludus scenicus, in quo magorum decantabantur miracula. A seq.
Μαγῳδὸς, ου, ὁ, histrio, magorum miracula decantans, gestibusve exprimens.
Μαδάω, glabro, depilo. Hes. A μαδός.
Μαδαρὸς, ρά, ρὸν, depilis, glaber. A μαδάω.
Μαδάρωσις, εως, ἡ, calvities, lævor, e defluvio pilorum. A pr.
Μαδίζω, ῶ, f. ίσω, glabro, depilo. Ab eod.
Μαδίσησις, εως, ἡ, depilatio. 2) idem quod μαδαρότης. 3) defluvium palpebrarum. A pr.
Μαδάω, ῶ, f. ήσω, lævis, depilis sum. 2) madeo, ma-

madidus fum . partic. μαδῶντες , glabriones , Gl. Vet. Ab eod.
Μαδῶ , Dorice pro μαζα.
Μαδιὰμ , ἡ, Madian. Nomen regionis Ebr. ἄχλιτον. *Judicium*.
Μαδίζω , f. ἴσω , glabro , depilo . 2) depilis fum . μαδισθεὶς, aor. 1. paff. part. depilatus , Philox. A μαδὸς.
Μάδησις , εως, ἡ , defluvium pilorum . A pr
Μαδιστήριον , ου , τὸ , id , quo glabratur , feu lævigatur cutis. Gl. V. volfella . Ab eod.
ΜΑΔΟ'Σ , ἡ , ὀν , lævis , glaber , depilis .
Μάδρυα , ων , τὰ , pruna , madrya . pro μαλόδρυα .
Μᾶζα , vel μάζα , ας , ἡ , maza , offa . 2) panis . 3) maffa auri vel argenti . Gl. Vet. μᾶζα , βῶλος , maffa .
Μαζακλέας , α , ὁ , ὁ , ob mazam flens, Hefych. E μάζα & γοάω , *fleo*.
Μαζαγρέτας , Dor. pro μαζαγρέτης , ου , ὁ , mazarum fectator, furco , helluo . E μάζα & ἀγρέω .
Μαζάω , ῶ , mazas pinfo , coquo . A μάζα .
Μάζινος , ίνη , ινον , e maza factus . Ab eod.
Μάζιον , ου , τὸ , mammilla , Gl. Vet. A μαζός .
Μάζιον , τὸ , parva maza , offula , Gl Vet. 2) aurum & argentum rude , non fignatum . Thuc. Dim. a μᾶζα .
Μαζίσκη , ης , ἡ , idem & ab eod.
Μαζονόμιον , f. μαζονομεῖον , ου , τὸ , lanx , vas , in quo eft maza , paratur &c.
Μαζόνομος , idem . μαζόνομοι , lances , Gl. Vet. A μάζα & νέμω , *tribuo*.
Μαζοπέπτης , ου , ὁ , qui mazas coquit . Ex eod. & πέπτω , *coquo*.
Μαζοποιέω , ῶ , f. ήσω , mazas conficio . Ex eod. & ποιέω .
Μαζοπώλης , ου , ὁ , offarius , Gl. Vet. Ex iifd.
Μαζὸς , οῦ , ὁ , mamma , mammilla . Apud Callimachum & pro nutrice .
Μαζοφαγία , delector offis . A fq.
Μαζοφάγος , ὁ , ἡ , qui offis delectatur , gulofus .
Μαζοφορὶς , ίδος , ἡ , idem quod μαζόνομος . E μάζα & φέρω , *fero*.
ΜΑ'ΖΟΝΕΣ , bacchanale convivium , apud Spartanos .
ΜΑΘΑΛΛΙ'Σ , ίδος , ἡ , genus poculi vel menfuræ , qualis cyathus .
Μάθημα , ατος , τὸ , difciplina , ftudium , documentum . μαθήματα , mathematicorum theoremata . orbis artium , quæ in ludis puerilibus traduntur . A μανθάνω .
Μαθηματικὴ , ῆς , ἡ , fc. ἐπιστήμη , mathefis , difciplinarum mathematicarum ambitus & notitia . A fq.
Μαθηματικὸς , ἡ , ὀν , ad difciplinas pertinens , ad difciplinas aptus . 2) difcendi cupidus . 3) docilis . 4) fciens , peritus . 5) ad mathemata pertinens ad mathematicos pertinens . 6) mathematicus , difciplinarum mathematicarum peritus . A μάθημα .
Μαθηματικῶς , *Adv.* mathematicorum more . A pr.
Μαθηματοπωλικὸς , ἡ , ὀν , difciplinas vendens & pro pecunia docens . A μάθημα & πωλέω .
Μάθησις , εως , ἡ , ipfa difcendi actio , cognitio , perceptio , doctrina , difciplina . A μανθάνω .
Μαθητεία , ας , ἡ , inftitutio difcipuli , doctrina vel difciplina . A μαθητεύω .
Μαθητέον , difcendum eft , difcere oportet . A μανθάνω .
Μαθητεύω , fut. εύσω , difcipulus five auditor fum . 2) doceo , inftituo . μαθητεύομαι , doceor . A feq.
Μαθητὴς , οῦ , ὁ , difcipulus . A μανθάνω .
Μαθητιάω , ῶ , difcipulus effe , difcere cupio . A μαθητὴς .
Μαθητὸς , ἡ , ὀν , qui difci poteft , debet . A μανθάνω .
Μαθήτρια , ας , ἡ , difcipula . A μαθητής .
Μαθητρὶς , ίδος , ἡ , idem & ab eod.
Μαθουσάλα , ὁ , Mathufala . Nomen viri Ebr. indeclin. *Mortem pellens*.
Μαῖα , ας , ἡ , obftetrix . 2) nutrix . 3) avia . 4) appellatio honeftior matronæ cujusvis ætate provectioris . 5) genus cancrorum . 6) Maja , filia Atlantis .
Μαιάνδριος , ία , ιον , Mæandrius , a fq.
ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ , ου , ὁ , Mæander , fluvius Afiæ minoris admodum flexuofus . 2) trop. ambages .
Μαιὰς , άδος , ἡ , nutrix . 2) avia . A μαῖα .
Μαιεία , ας , ἡ , obftetricia ars . A μαιεύω .
Μαίευμα , ατος , τὸ , quod ab obftetrice extractum eft , partus , infans . Ab eod.
Μαίευσις , εως , ἡ , idem quod μαιεία . Ab eod.
Μαιευτικὸς , ἡ , ὀν , obftetricius . Ab eod.
Μαιευτικῶς , *Adv.* obftetricum more . A pr.
Μαιεύτρια , ας , ἡ , obftetrix . A μαιεύω .
Μαιευτρικῶς , *Adv.* obftetricum more . A pr.
Μαιεύω & μαιεύομαι , obftetricem ago , fum obftetrix . 2) pullos avium nutrio . 3) quæro , invefligo , fcrutor . A μαίω .
Μαιμάσσω , palpitare , agitari , falire , fluctuare , Suid. A μάω .
Μαιμακτήρια , ων , τὰ , facra , quæ apud Athenienfes fiebant Jovi μαιμάκτῃ .
Μαιμακτηριὼν , ῶνος , ὁ , quartus menfis Atticus Octobri fere refpondens .
Μαιμάκτης , ου , ὁ , furore percitus , furiofus turbulentus , Jovis Epith. A μαιμάω .
Μαίμαξ , ακος , ὁ & ἡ , turbulentus , impetuofus . Hef. Ab eod.
Μαιμάσσειν , vehementer cupere , palpitare . Hef. A μάω .
Μαιμάω , ῶ , f. ήσω , vehementer cupio , impetu feror . Ab eod.
Μαιμώσσω , idem , pro μαιμάω .
Μαιμώω , f. ώσω , idem quod μαιμάω .
Μαινὰς , άδος , ἡ , infana , furiofa , lymphata , Baccha . Μαινάδες , Bacchæ . A μαίνομαι .
Μαίνη , ης , ἡ , mæna , pifcis , Hecatæ f. Dianæ facer .
Μαινίδιον , ου , τὸ , mænula . Dim. a fq.
Μαινὶς , ίδος , ἡ , mæna , pifcis . A μαίνη .
Μαινόλης , et -ης , ὁ , ἡ , furens , lymphatus , Bacchi Epith. A μαίνομαι & ὄλλυμι .
Μαινολὶς , ίδος , ἡ , furens . A pr.
Μαίνομαι , f. μανοῦμαι , infanio , furo , defipio . 2) vehementi ftudio teneor , geftio . μαινόμενος , part. furens , infanus , lymphatus , Philox. μανεὶς , aor. 2. in furorem actus , furore percitus . Ex activo reperitur ἔμηνα , in furorem egi .
Μαινουργὸς , ου , ὁ , mænurgus , *pifcis* .
Μαῖρα , canicula , a fplendore , fidus , æftus intenfiffimus ; *item* luna , Hef. A fq.
ΜΑΙ'ΡΩ , luceo , unde per redupl. μαρμαίρω .
Μαίωσις , εως , ἡ , obftetricis opera , officium . A μαῖα .
Μαιωτὶ , *Adv.* Scythice . A fq.
Μαιῶτις , ιδος , ἡ , fcil. λίμνη , palus Mæotica . a Μαιῶται , populus Scythicus .
Μαίωτρον , ου , τὸ , merces obftetricis . A μαῖα .
Μάκαρ , αρος , ὁ , ἡ , τὸ , beatus , dives , felix . μάκαρες , dii , & homines beati poft mortem . *Comp.* μακάρτερος , *Superl.* μακάρτατος .
Μακαρία , ας , ἡ , locus beatorum poft mortem apud inferos , locus vitæ beatæ . A pr.
Μακαρίζω , f. ίσω , beatum prædico , beo . Ab eod.

Μα-

Μακάριος, ία, ιον, beatus, felix. 2) defunctus, qui fepelitur. Ab eod.

Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo. A pr.

Μακαρία, ίδ⊕, ἡ, idem quod μακαρία.

Μακαρισμός, ȣ, ὁ, beatitatis prædicatio, qua nimirum aliquem beatum prædicamus. 2) μακαρισμοί, hymni in commemorationem beatitudinis Sanctorum. 3) ipfa felicitas, in SS. LL. A μακαρίζω.

Μακαριστός, ἡ, ὁν, qui beatus habetur & prædicatur, quem omnes beatum judicant. Ab eod.

Μακαριστῶς, *Adv.* beate. A pr.

Μακαρίτης, ȣ, ὁ, beatus, de defuncto. A μάκαρ.

Μακαρῖτις, ιδος, ἡ, fem. præc.

Μακαρίως, *Adv.* beate, feliciter. A μακάριος.

Μάκαρς, αρος, ὁ, ἡ, pro μακάριος, per Sync. Euft.

Μακαρτής, ἡ, ὁς, beatus & opulentus. Ex Epigr.

Μακεδνός, ἡ, ὀν, longus, procerus, quafi a μακεδανός, Dor. ut μακεδανός, a μῆκος, *longitudo*.

Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.

Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedonas fequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.

Μακεδονικός, ἡ, ὀν, Macedonicus. Ab eod.

Μακεδονιστί, Macedonico more vel fermone. A μακεδονίζω.

Μακεδών, ὄνος, ὁ, Macedo.

Μακέλλα, μακέλλη, ης, ἡ, ligo. (Ab eadem radice, unde Latin. *macer* & *macerare*, item græca μάγος, μάγειρος, μαγδάω, μάχη, μάχαιρα, μάσσω, quibus in omnibus ineft via minuendi, concidendi in minutas particulas, & inter fe mifcendi, five carnes, five herbas, five glebas.)

Μάκελλον, ȣ, τὸ, macellum. Vox Lat.

ΜΑ'ΚΕΡ, macer vel macir, cortex quidam, qui ex India advehitur.

Μακεσικράνος, ȣ, ὁ, oblongam galeam habens, upupæ Epith. Hefych. E μάκος, pro μῆκος, & κράνος, *galea*.

Μακέτης, ὁ, Macedonicus.

Μακέτις, ἡ, Macedonica.

Μακιστήρ, ῆρος, ὁ, longus, Epith. fermonis. Æfchyl. a μάκιστος pro μακ. vel μακίζω inufitato *extraho in longum*.

ΜΑΚΚΟΑ'Ν, defipere, ftulte & fatue fe gerere. μεμακκοηκότα, perfect. partic. delirantem.

Μακραίων, ωνος, ὁ, ἡ, diurnus, longævus. E μακρός & αἰών.

Μακρακάνθιον, ȣ, τὸ, fpiculum longum.

Μακράν, *Adv.* longe, procul, de loco. 2) longum, de tempore. A μακρός.

Μακραύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui collum eft prælongum.

Μακρέτιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in longos annos perdurat. E μακρός & ἔτος, *annus*.

Μακρηγορέω, ῶ, f. ήσω, longa oratione utor, multa verba facio. Ex eod. & ἀγορέω, *dico, loquor*: hinc

Μακρηγορία, ας, ἡ, fermo longus, oratio longa.

Μακρημερία, ἡ, tempus, quo dies funt longiores. E μ. & ἡμέρα.

Μακροβάμων, ονος, ὁ, qui longis paffibus incedit. E μ. & βαίνω, f. βήσω.

Μακρόβιος, ȣ, ὁ, ἡ, longævus.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas.

Μακροβιωσις, ἡ, idem.

Μακροβιώτερος, vivacior. Comp. a μακρόβιος.

Μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A feq.

Μακροβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, e longinquo feriens, eminus feriens. E μ. & βάλλω.

Μακρόβωλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui magnis f. denfis eft glebis, glebofus. Epith. agri.

Μακρογένειος, ȣ, ὁ, ἡ, qui longo eft mento. E μ. & γένειον, *mentum*.

Μακρόγηρως, ω, ὁ, ἡ, longam fenectutem agens, valde fenex. E μ. & γῆρας.

Μακρογόγγυλ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, teres.

Μακροδάκτυλ⊕, ȣ, longos habens digitos.

Μακροδρόμ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, qui longos curfus conficit.

Μακροζωΐα, ας, ἡ, longævitas. E μ. & ζωή.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A fq.

Μακροημερεύω, f. εύσω, diu vivo. A fq.

Μακροήμερ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, longævus. E pr. & ἡμέρα.

Μακρόθεν, *Adv.* procul, longe, eminus. Hinc & ἀπὸ μακρόθεν, e longinquo. A μακρός.

Μακροθυμέω, ῶ, f. ήσω, patienter fero, leni fum animo, patienter exfpecto, iram differo f. cohibeo. Philox. duro. A μακρόθυμ⊕.

Μακροθυμία, ας, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia exfpectandi. Ab eod.

Μακρόθυμ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, longanimis, lenis, patiens.

Μακροθύμως, *Adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo. A pr.

Μακροκαμπυλαύχην, ὁ, ἡ, longum & curvum collum habens, Ep. avium quarundam. E μ. & καμπύλ⊕, & αὐχήν.

Μακροκαταληκτέω, defino in longam vocalem feu fyllabam. A feq.

Μακροκατάληκτος, ȣ, ὁ, ἡ, in vocalem longam f. fyllabam definens. E μ. & καταλήγω.

Μακρόκαυλ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, caulem longum habens.

Μακρόκεντρ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, longum aculeum habens, longo fpiculo armatus. E μ. & κέντρον.

Μακρόκερκ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, longam caudam habens.

Μακροκέφαλ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, longum caput habens, cilo, Gl. V.

Μακροκομέω, ῶ, longam & prolixam comam alo feu habeo. Ex μ. & κόμη.

Μακροκωλία, ας, ἡ, longius membrum. 2) quum periodus longius membrum habet. A feq.

Μακρόκωλ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, membra feu cola longa habens. E μ. & κῶλον.

Μακρόλοβ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, longum habens folliculum, filiqua oblonga inclufus.

Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, longa oratione utor. A μακρολόγος.

Μακρολογία, ας, ἡ, longitudo, ambages fermonis. A feq.

Μακρολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, multus in fermone.

Μακρονοσία, ας, ἡ, morbus diuturnus. E μ. & νόσ⊕.

Μακροπαραληκτέω, in penultimam longam definere. Ex μ. & παραλήγω.

Μακροπαροίνιος, longe contumeliofiffimus, & quidem ex ebrietate.

Μακρόπεπλ⊕, ȣ, longum peplum gerens.

Μακρόπνοος, *contr.* μακρόπνȣς, ȣ, ὁ & ἡ, qui longos ducit fpiritus. E μ. & πνοή.

Μακροπορέω, f. ήσω, procul eo, longum iter facio. E μ. & πόρ⊕.

Μακροπορία, ας, ἡ, longum iter. Ex iisd.

Μακροπόνηρ⊕, ȣ, ὁ, ἡ, improbiffimus, Suid.

Μακρόπους, οδος, ὁ, ἡ, longos pedes habens.

Μακρόπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, longas alas, five longas pennas habens. E μ. & πτερόν.

Μακροπτόλεμος, ȣ, ὁ, ἡ, e longinquo pugnans.

Μακρόπυλος, ȣ, ὁ, ἡ, amplas habens portas. Ex μ. & πύλη.

Μακροπώγων, ων⊕, ὁ, ἡ, longam barbam habens.

Μακρορριζία, ας, ἡ, longitudo radicum. A fq.

Μακρόρριζος, ου, ὁ, ἡ, longas radices habens. E μ. & ῥίζα.

Μακρόρυγχος, ον, rostrum longum habens.

Μακρὸς, ρὰ, ρὸν, longus, prolixus. 2) longus, diuturnus. 3) magnus, multus. 4) altus, excelsus. μακρὸν, longe. A μῆκος pro μῆκος.

Μακροσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, longa crura habens. E μ. & σκέλος.

Μακροστελέχης, εος, ὁ, ἡ, longum seu procerum truncum habens, qui longo est caudice. E μ. & στέλεχος.

Μακροσύλλαβος, ον, longis syllabis constans. E μ. & συλλαβή.

Μακρότατα, *Adv.* longissime. A μακρότατος, Superlat. a μακρός.

Μακρότερα, longius. A μακρότερος, Comp. a μακρός.

Μακροτέρως, *Adv.* diutius, longius. Ab eod.

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas. 2) diuturnitas. Ab eod.

Μακροτομέω, ῶ, f. ήσω, ita amputo, ut longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A sq.

Μακρότομος, ου, ὁ, ἡ, ita putatus, ut amputati longæ reliquiæ supersint. E μ. & τομή.

Μακροτράχηλος, ον, longum habens collum.

Μακρυπνία, ἡ, diuturnus somnus. E μ. & ὕπνος.

Μακροφάρυγξ, ὁ, ἡ, longas fauces habens.

Μακροφλυαρίτης, ου, ὁ, magnus nugator. E μ. & φλυαρέω.

Μακροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, natura longus, longus natus. E μ. & φύω, s. φυή.

Μακρόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, longa habens folia. E μ. & φύλλον.

Μακροφωνέω, alta voce clamo.

Μακρόχειλος, ον, magna labia habens.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, longimanus. 2) cui una manus longior est altera.

Μακρόχηλος, ου, ὁ, ἡ, ungulas longiores habens. E μ. & χηλή.

Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus f. longævus sum.

Μακροχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, longævus, diu durans.

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, Gl. V. A pr.

Μάκρυμμα, ατος, τὸ, quod longe removetur, abominatio. A μακρύνω.

Μάκρυνσις, εως, ἡ, dilatatio. 2) amplificatio, v. c. narrationis. A sq.

Μακρύνω, f. υνῶ, longe seu procul amoveo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρός.

Μακρῶς, *Adv.* longe. Ab eod.

Μάκρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio: quasi a μακρόω.

Μακρώτης, ου, ὁ, longas aures habens. E μ. & οὖς, ὠτός.

Μάκτραι, qui mazas pinsunt, Hes. at Philox. gulatores. A μάσσω.

Μάκτρα, ας, ἡ, vas, in quo pinsitur, & farina subigitur, mactra. Apud Nicandrum pro colo, s. mortario. Ab eod.

Μακτρισμὸς, ὃ, ὁ, saltationis genus. qs. a μακτρίζω.

Μάκτρον, ου, τὸ, mappa, Gl. V. A μάσσω.

Μάλα, *Adv.* valde, multum, admodum, vehementer. Hinc *Compar.* μᾶλλον, magis, amplius, potius, & *Superlat.* μάλιστα, maxime, potissimum, præsertim, jungiturque Nominibus, Verbis, & Adverbiis. In interrog. est tandem, quæso, τί μάλιστα; *In numeris est* omnino, admodum. *De tempore est* fere.

Μαλαβάθρινον, ου, τὸ, foliatum, Gl. V. sc. unguentum. Vid. μαλάβαθρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur. In re militari est corpus molle, ad frangendos, eludendosque tormentorum ictus, ut cilicium. A μαλάσσω.

Μαλακόπους, οδος, ὁ, ἡ, molli pede incedens. Ex μαλακὸς & πούς.

Μαλακευνέω, ῶ, molliter decumbo & dormio. Ex eod. & εὐνή.

Μαλακτικὸς, ὴ, ὸν, vim leniendi habens. A μαλάσσω.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, in primis animi ignava & effeminata. 2) morbus quidam. 3) summa tranquillitas maris. A μαλακός.

Μαλακίας, ου, ὁ, mollis, effeminatus. Ab eod.

Μαλακιάω, ῶ, mollis & effeminatus sum, mollitie laboro. 2) langueo, æger sum. A μαλακία.

Μαλακίζω, fut. ίσω, mollio, effemino, timidum reddo. & *Pass.* μαλακίζομαι, mollesco & effeminor. 2) misereor. 3) langueo, ægroto. 4) timidus sum, frangor. A μαλακός.

Μαλάκιον, ου, τὸ, ornamentum quoddam muliebre. τὰ μαλάκια, piscium genus, sepiæ, item olus, beta. Ab eod.

Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dim. ab eod.

Μαλακόγειος, ου, ὁ, ἡ, mollem habens terram. Ex eod. & γῆ, *terra*.

Μαλακογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui molli h. e. leni, submissa est mente, seu animo. E μ. & γνώμη.

Μαλακόδερμος, ου, ὁ, ἡ, mollem habens cutem. 2) molle habens putamen. E μ. & δέρμα.

Μαλακόθριξ, ὁ, ἡ, mollem habens pilum. μαλακότριχος, quibus molles capilli.

Μαλακόκισσος, ου, ὁ, q. d. mollis hedera, convolvulus.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, palpator, assentator.

Μαλακοποιέω, mollio.

Μαλακοποιὸς, ὸν, molliens. E μ. & ποιέω.

Μαλακοκρανεὺς, έως, ὁ, q. d. molliceps, avis. E μ. & κρανίον.

Μαλακοπύρηνος, ου, ὁ, ἡ, mollem & tenerum habens nucleum. E μ. & πυρήν.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis. 2) placidus, lenis, mitis. 3) effeminatus. 4) remissus, languidus, molli & remisso animo aliquid agens. 5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

Μαλακόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, mollem ac teneram habens carnem. E pr. & σάρξ.

Μαλακόστρακος, ου, ὁ, ἡ, molli testa tectus. Ex eod. & ὄστρακον.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακός.

Μαλακόφθαλμος, ὁ, ἡ, mollis, mitis, adspectu.

Μαλακόφλοιος, ον, mollem corticem habens.

Μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. E μαλ. & φρήν.

Μαλακόφωνος, ον, molli, suavi voce præditus. E μ. & φωνή.

Μαλακόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.

Μαλακοψυχέω, ῶ, molli sum animo. E μ. & ψυχή.

Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, seu emollit. A μαλάσσω.

Μαλακτικὸς, ὴ, ὸν, molliendi vim habens. Ab eod.

Μαλακτὸς, ὴ, ὸν, qui molliri potest. Ab eod.

Μαλάκυνσις, εως, ἡ, cum aliquid mollius redditur. A sq.

Μαλακύνω, mollio, emollio. *Pass.* μαλακύνομαι, mollior, molliorem me præbeo, mollesco, languidior & remissior sum, fio. A μαλακός.

Μαλακῶς, *Adv.* molliter, leniter, placide, effeminate, remisse. Ab eod.

Μαλαλεήλ, ὁ, Malaleel. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Laudans Deum*.
Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A seq.
Μαλάσσω, vel μαλάττω, fut. ξω, mollio, emollio. 2) placo, lenio.
Μαλάχη, ης, ἡ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. A μαλάσσω.
Μαλερός, ρά, ρόν, uſtivus, conſumens, ignis Epith. A μαλός. (ſive qua *exitioſum*, ſive qua *tenerum* ſignificet. ignis enim emollit & percoquit dura.)
ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.
Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.
Μαλθάζω, mollio, pro quo uſitarius μαλθάσσω.
Μαλθακεύνια, ας, ἡ, lecti ſ. cubilis mollities. A μαλθακός & εὐνή, *cubile*.
Μαλθακηρός, ρά, ρόν, tener, mollis. A μαλθακός.
Μαλθακία, ας, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.
Μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio. 2) delinio, emollio animum. *Paſſ.* μαλθακίζομαι, molleſco, ignaviter ago, langueſco, elangueſco. Ab eod.
Μαλθάκινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.
Μαλθακιστέον, molliter agendum eſt & ſegniter. A μαλθακίζω.
Μαλθακός, ὴ, όν, mollis. 2) iners, remiſſus, ignavus, lentus. 3) effeminatus. A μαλάσσω.
Μαλθακόφωνος, ου, ὁ & ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. E μαλθ. & φωνή.
Μαλθακόω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio. A μαλθακός.
Μαλθακτήριος, α, ον, idem quod ſequens.
Μαλθακτικός, ή, όν, emolliendi vim habens. A μαλθάσσω.
Μαλθακώδης, εος, ὁ, ἡ, qui emollit. A μαλθακός.
Μαλθακῶς, *Adv.* molliter. Ab eod.
Μάλθαξις, εως, ἡ, fotus. A ſeq.
Μαλθάσσω, f. ξω, mollio. 2) mollibus verbis perſuadeo, delinio, demulceo. A μαλάσσω.
Μάλθη, ης, ἡ, v. μάλθα.
Μαλθέω, ῶ, f. ήσω, mollio, emollio, velut ceram, Heſych. A pr.
Μαλθώδης, εος, ὁ, ἡ, maltuinus, cereus. Ab eod.
Μαλθών, ὁ, mollis & effeminatus, diſſolutus. Philox. μαλθών, nebulo. Ab eod.
Μαλιαθάλη, ης, ἡ, planta Ægyptiaca. Theophr.
Μαλιασμός, ῦ, ὁ, veterinorum morbus. A ſq.
ΜΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, malis, jumentorum morbus, quum tuſſiunt.
Μαλίς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen. Dor. pro Μηλίς, a μῆλον, *malum*, *pomum*.
Μάλιστα, *Superl.* a μάλα. quod vide.
Μαλκίω, *Jon.* μαλκέω, frigore contrahor, e frigore torpeo. 2) torpeo, hebeſco. A ſeq.
Μάλκη, ης, ἡ, torpor e frigore. 2) torpor quilibet.
Μαλκιάω, ῶ, & μαλκίω, idem quod μαλκέω.
Μάλκιον, frigidum. A μάλκη.
Μαλλοδετής, ὲς, lana ſ. vinculo laneo vinctus. A μαλλός & δέω.
Μάλλον, *Adv.* Comp. a μάλα, quod vide.
Μαλλός, ῦ, ὁ, vellus, lana promiſſa, villus. 2) coma promiſſa, cirrus, cincinnus.
Μαλλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, laniger. E pr. & φέρω.
Μαλλωτός, ή, όν, villoſus, velleris denſi. A μαλλός.
ΜΑΛΟΒΑ'ΘΡΟΝ, ου, τό, malobathrum, unguentum Indicum. v. μαλάβ.
Μαλόβουτρον, τό, vid. μάθρυλ.
Μᾶλον pro μῆλον, *Dorice*, malum, pomum.
Μαλοπάρηος, ου, ὁ, ἡ, malis ſ. pomis ſimiles genas habens. E pr. & παρειά, *gena*.

ΜΑΛΟ'Σ, ή, όν, tener. 2) exitioſus.
Μαλοφόρος, ὁ, Epith. Cereris, pomifera. E μῆλον & φέρω.
ΜΑΜΗΡΑ', vel μαμιρά, ᾶς, ἡ, ſ. μαμιράς, medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum cenſent. (vocabulum eſt perſicæ, aut certe barbariem originis.)
ΜΑ'ΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant. 2) avia.
Μαμμάκουθος, ου, ὁ, Mammacuthus, nomen hominis notæ ſtultitiæ: inde quivis ſtolidus, & ignavus ſic appellatur.
Μαμμάκυθος, idem.
ΜΑΜΜΑ'Ν, vox puerili panem flagitantis.
Μαμμάριον, ου, τό, mater, Dim. a μάμμη.
Μαμμία, ας, ἡ, mater. 2) avia. Ab eod.
Μαμμίον, ου, τό, matercula. Dim. ab eod.
Μαμμόθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, nutrice, vel potius avia, eoque mollius educatus. Ab eod. & τρέφω.
Μαμωνᾶ vel μαμωνᾶς, vox Syr. ἄκλιτος. *Divitiæ*, præſ. alius fidei commiſſæ.
Μὰν pro μὴν, *Dor.* tamen, ſane, certe. Μὰν pro μόνη, v.
Μανιάκιον, ου, τό, ornamentum collare, Schol. Theocr. Dim. a μανιάκης. v. μανιάκης.
Μαναοσής, ὁ, Maoaſſes. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Faciens oblivíſci*.
ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis. 2) idem quod ἀμανδαλοῦν.
Μανδακηδόν, *Adv.* ad cutem. A pr.
Μάνδαλος, ου, τό, peſſulus, repagulum, Philox.
Μανδαλωτόν, ῦ, ὁ, oſculi genus immodeſtum.
Μανδυοειδής, ὲς, ſimilis veſti, quæ μανδύη dicitur, pro μανδυοειδής.
Μάνδρα, ας, ἡ, ſtabulum, caula, ſeptum, quo noctu clauduntur pecora. 2) ſpelunca. 3) locus, ubi ſunt torcularia.
ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, mandragoras, planta, cui vis ineſt obſtupefaciendi ſenſus & ſoporandi homines.
Μανδραγορίζω, mandragoram propino. A pr.
Μανδραγορίτης, ου, ὁ, οἶνος, vinum mandragora conditum. Ab eod.
Μάνδρευμα, ατος, τό, idem quod μάνδρα.
ΜΑΝΔΥ'ΑΣ, ου, ὁ, genus veſtimenti militaris ap. Perſas.
Μανδύη, ης, ἡ, veſtis lacernæ ſimilis, Pollux. & Gl. Vet. μανδύη, impluvia.
Μανδύς, ἡ, lacerna.
Μανέομαι, inſanio, ut hinc fit μεμάνημαι, perf. paſſ. apud Theocrit. amore inſanio, pro μαίνομαι.
ΜΑ'ΝΗΣ, ου, ὁ, ſervus, famulus. 2) poculi genus. 3) nomen jactus teſſerarii.
Μανθάνω, fut. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, diſco. 2) intelligo, percipio, animadverto, cognoſco. 3) doceo. aor. 2. ἔμαθον, partic. μαθών, qui didicit. Attice τί μαθών, quare.
Μανία, ας, ἡ, furor, inſania. A μαίνομαι.
Μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare, ſ. brachiale, armillæ, Gl. Vet. torquis. μανιακός, ap. Polyb. (Vocabulum originis barbaricæ, Celticæ ut videtur.) A μανίαξ.
Μανιάκιον, μανίακον, ου, τό, idem. μανιάκια Heſ. inter ornamenta numerat, in ἀλυσίους.
Μανίαξ, tortile, circulus, tortus. Gl. V. A μανός.
Μανιάς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. A μαίνομαι.
Μανικός, ή, όν, inſanus. 2) ad inſaniam pronus. 3) in-

3) insaniam seu furorem gignens. 4) divinus ac numine inflatus. Ab eod.
Μανικῶς, *Adv.* furiose. A pr.
Μανιόπηνος, ου, ἡ, furiose libidinosa. Eust. E μανία, & πῆνος, *pubes muliebris*.
Μανιοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ad insaniam redigens.
Μᾶνις, *Dor.* pro μῆνις, vid.
Μανιώδης, εος, ὁ, ἡ, furiosus, insanus. 2) insaniam gignes. A μανία.
Μανιωδῶς, *Adv.* furiose. A pr.
MA'NNA, vel μάν, τό, manna. Vox Ebr. ἐκλεκτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israelitas in deserto sustentavit. 2) pulvis s. pollen turis. 3) succus concretus in Arabia, mel aerium.
Μαννάκιον, ου, τό, idem quod μανάκιον.
Μαννάριον, ου, τό, matercula. Lucian. v. μαμμάριον.
Μαννοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel suppedito. E μάννα & δότης, *dator*.
MA'NNOΣ, vel μάνος, ου, ὁ, ornamentum collare. v. μανιάκης.
Μαννοφόρος, ὁ, ἡ, ornatus monili. E pr. & φέρω. (Vocab. est apud Theocritum, ubi leg. est μανοφόρος pro μαννοφ. & significat respersam in pelle maculis candidis nigrisve, lunam, seu plenam, seu cornutam, referentibus.)
Μανόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non dense hæret. E sq. & κ.
Μανὸς, ἡ, ὸν, rarus, solutus, fungosus, laxus, mollis. At μάνος v. μάννος.
Μανοσπορέω, ῶ, semen non dense spargo. A sq.
Μανόσπορος, ου, ὁ, ἡ, rare seminatus. Ex μανὸς & σπείρω.
Μανοστήμων, ου, ὁ, ἡ, qui laxo s. raro est stamine, Hesych. Ex eod. & στήμων, *stamen*.
Μανότης, ητος, ἡ, raritas. 2) laxitas. A μανός.
Μανόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, cui sunt rara folia. Ex eod. & φύλλον.
Μανόω, ῶ, rarefacio, solutiorem reddo. μανοῦσθαι, rarescere. A μανός.
Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum. 2) oraculi petitio. A μαντεύω.
Μαντεῖον, ου, τό, vaticinium, oraculum. 3) locus, in quo editur oraculum. Ab eod.
Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem s. vates pertinens. A μάντις.
Μάντευμα, ατος, τό, vaticinium. A sq.
Μαντεύομαι, fut. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo. 2) divino, hariolor, auguror, conjicio, opinor. 3) oraculum consulo, oraculum peto. A μάντις.
Μαντευτὴς, ῦ, ὁ, vates, vaticinator. A pr.
Μαντευτικὸς, ἡ, ὸν, ad vaticinationem s. vaticinatores pertinens. 2) vaticinandi artis peritus. Ab eod.
Μαντευτὸς, ἡ, ὸν, vaticinio præditus. Ab eod.
Μαντηΐη, ης, ἡ, *Ion.* pro μαντεία.
Μαντήϊον, ου, τό, oraculum, *Ion.* pro μαντεῖον.
Μαντήϊος, ου, ὁ, vaticinus, fatidicus, Epith. Apollinis, *Ion.* pro μαντεῖος.
Μαντικὸς, ἡ, ὸν, ad vatem s. vates pertinens. 2) vatem efficiens. 3) vaticinandi peritus, divinus. 4) vaticinationem habens. ἡ μαντικὴ sc. τέχνη, divinatio. Ab eod.
Μαντικῶς, *Adv.* vaticinando, per vaticinium. A pr.
Μαντιπολέω, vaticinor.
Μαντιπόλος, ου, ὁ, ἡ, vates. A pr.
Μάντις, εως, ὁ, vates, hariolus, haruspex.
Μαντιχώρας, ου, ὁ, Mantichora, bestia horrenda, Aristot. Hist. An. Æl. Plin. Apud Ctesiam μαρτιχόρας.
Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio; ars vaticinandi. A sq.
Μαντίσυνος, ου, ὁ, ἡ, vaticinus, divinus. A μάντις.
Μαντώδης, εος, ὁ, ἡ, fatidicus, vaticinus. Ab eod.
Μαντῷος, ου, ὁ, fatidicus, Epith. Apollinis. Ab eod.
Μανύω, f. ύσω, indico, expono. *Dorice* pro μηνύω. sic μανυτὴς, μηνυτής.
Μανώδης, εος, ὁ, ἡ, laxus, rarus. A μανός.
Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio. 2) raritas, laxitas. A μανόω.
Μαπέειν, comprehendere, aor. 2. & μεμάποιεν, Opt. a μάρπτω, prehendo, aor. 2. ἔμαρπον, abjecto ρ, ἔμαπον. 2) calcare. Hesiod.
Μάραγδος, ου, ὁ, smaragdus, *gemma*. A μαρμαίρω.
MAPAΓNA, ης, ἡ, flagellum, scutica. 2) genus supplicii. v. μάραγνα.
MA'PAΘPON, ου, τό, marathrum, foeniculum.
Μάραγνα, ἡ, scutica, Æschyl.
Μαραίνω, f. ανῶ, macero, marcidum reddo, flaccidum reddo, contabefacio. μαραίνομαι, marcesco, flaccesco, exaresco.
Μαραίπους, οδος, ὁ, ἡ, qui marcidos pedes habet, Hes. E pr. & πούς.
Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A μαραίνω.
Μαραντικὸς, ἡ, ὸν, flaccidum seu marcidum reddens, absumens. Ab eod.
Μαρασμὸς, ῦ, ὁ, tabes, marcor. Ab eod.
Μαρασμώδης, εος, ὁ, ἡ, laborans μαρασμῷ, cui inest μαρασμός. A pr.
Μαράσσω, luceo, splendeo. 2) perstrepo, sonitum edo.
Μαραυγέω, lumine privari, Plut. quasi e μείρω, *privo*. s. μαρῶ, & αὐγή, *splendor*.
Μαραυγία, ας, ἡ, obscuratio visus. Ex iisd.
Μαργαίνω, insanio. A μάργος.
Μαργαρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, margarita, gemma. A μάργαρον.
Μαργαρῖτις, ιδος, ἡ, sc. λίθος, idem & ab eod.
Μάργαρον, ου, τό, unio, margarita.
Μαργαρώδης, εος, ὁ, ἡ, margaritæ similis. A pr.
Μαργάω, ῶ, insanio. A μάργος.
Μάργη, ης, ἡ, insania, protervia, Hes. Ab eod.
Μαργήεις, ήεσσα, ῆεν, insanus, amens, Hes. A præc.
Μάργης, ου, ὁ, insanus, Suid. Ab eod.
Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis stolidi. 2) stolidus, fatuus, leviculus, imbellis. Ab eod.
Μάργος, η, ον, vel μάργος, ου, ὁ, ἡ, insanus, amens, vesanus, stolidus. 2) protervus, petulans, improbe libidinosus.
Μαργοσύνη, ης, ἡ, insania, vesania, vecordia. 2) petulantia, protervia, procacitas. A pr.
Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Μάρη, ης, ἡ, veterum Scholiastarum testimonio μάραι dictæ fuere manus. Eust.
Μαριλευτὴς, ῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A seq.
Μαριλεύω, favillas, carbones tracto. A sq.
Μαρίλη, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.
Μαριλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius, Hes. ubi μαριλοκαυτῶν, τῶν ἀνθρακευτῶν. A pr. & καίω.
Μαριλοπότης, ου, ὁ, favillæ potor. Vulcani, fabrorum, ac carbonariorum Epith. Ex eod. & πότης, *potor*.
MAPI'NOI, pisces quidam.
MA'PIΣ, εως, ἡ, mensura liquidorum.
Μαρμαίρω, rutilo, resplendeo, vibranti splendore corusco.
Μαρμάρεος, έα, εον, marmoris more candens, marmoreus. A μάρμαρος.

Μαρμάρεος, έα, *Ion.* έη, εον, idem & ab eod:
Μαρμαρίζω, marmoreo splendore niteo, ut marmor splendeo. Ab eod.
Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitorem habens. Ab eod.
Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris scalptura seu cælatura. Ex eod. & γλύφω, *sculpo*.
Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore splendens. A seq.
Μάρμαρον, ου, τὸ, vide μάρμαρος.
Μαρμαροποιός, ȣ̃, ὁ, marmorarius, Philox. E pr. & ποιέω, *facio*.
Μάρμαρος, ου, ὁ, ἡ, albus, candidus. 2) sc. λίθος, marmor, quod & μάρμαρον. 3) cæmentum marmoris, s. quodvis, lapis durior. μάρμαρον & μάρμαρα, vitium veterinorum.
Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, splendor vibrans, fulgor. quasi a μαρμαρύσσω.
Μαρμαρυγώδης, εος, ὁ, ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A præc.
Μαρμαρύζω, splendeo, apud Julian.
Μαρμαρῶπις, ιδος, ἡ, splendentem faciem, oculos nitentes habens. E μάρμαρον s. μαρμαίρω & ὤψ.
Μαρμαρωπός, ȣ̃, ὁ, ἡ, oculis micans, fulgentes oculos habens. Ex iisd.
Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore. Gl. Vet. incrustatio: quasi a μαρμαρόω.
Μάρναμαι, pugno, prælio decerno de eventu belli.
Μάρπτις, ἡ, raptrix, quæ vim facit. A seq.
Μάρπτω, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adsequor, attingo scopum.
Μαρσίπιον, vel μαρσύπιον, μαρσύππιον, ου, τὸ, marsupium parvum, sacculus. Dim. seq.
ΜΑΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, ου, ὁ, marsupium, crumena, loculus, sacculus.
Μαρτιχώρας, vid. μαντιχώρας.
Μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis. 2) qui propter Christi doctrinam supplicia, cruciatus, ærumnas sustinet.
Μαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testor, testis sum, testimonium dico, perhibeo. 2) significo, declaro, demonstro. 3) laudo, celebro, prædico. 4) probo &c. Apud Ecclesi. Scriptores, sum martyr, martyrium subeo. μαρτυρέομαι, οῦμαι, testibus, testimonio comprobo. 2) laudor, celebror, N. T. 3) testor, testificor. A præc.
Μαρτύρημα, ατος, τὸ, testimonium, quod testimonio perhibetur. A præc.
Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium, quod a teste perhibetur. 2) ipsa dictio testimonii. 3) elogium, testimonium, quod alicui datur. 4) martyrium. Ab eod.
Μαρτυρικός, ἡ, όν, ad martyrium pertinens, ad martyres spectans. Ab eod.
Μαρτυρικῶς, *Adv.* martyrum more. A præc.
Μαρτύριον, ου, τὸ, testimonium, seu quod testimonii loco adfertur. 2) ipse testis. 3) argumentum, seu testimonium, quo aliquid comprobatur. 4) doctrina, præceptum, in Sc. S. per Ebr. 5) accusatio. 6) redargutio. 7) martyrium. 8) templum Christianum, præsertim in honorem martyris, nomine martyris. A μάρτυρ.
Μαρτύρομαι, testor, testificor, testatum facio, interdico, Philox. Ab eod.
Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, antestatio, testificatio, Philox.
Μαρτυροποιΐα, ας, ἡ, testificatio. E μ. & ποιέω.
Μάρτυρος, pl. μάρτυροι, *poet.* pro μάρτυρ.
Μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, idem.
Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.
Μαρύκημα, ruminatio. A præc.

Μαρύομαι, *Dor.* pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.
Μασάομαι, vel μαστάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro.
Μασδός, *Dor.* pro μαζός, mammilla.
Μάσημα, seu μάστημα, ατος, τὸ, quod manditur seu manducatur. A μασάομαι.
Μάσησις, vel μάστησις, ἡ, manducatio. Ab eod.
Μασητὴρ, seu μαστητὴρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.
Μάσθλη, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, corium, pellis. 2) homo mollis & in improbitate exercitatus.
Μασθός, ȣ̃, ὁ, mamma, mammilla. μασθοί, ubera. A μαζός.
ΜΑΣΠΕΤΟΝ, ου, τὸ, laserpitii folium.
Μαστάομαι, ῶμαι, vide μασάομαι.
ΜΑΣΣΩ, μάττω, f. ξω, pinso, subigo. μεμαγμένος, perf. part. pass. subactus, pistus. 2) abstergo.
Μάσσω, sive μάσσομαι, tango. 2) quæro. F. μάσω, unde aor. 1. μάσασθαι & μάσσασθαι.
Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, longior, amplior, major: quasi a μακρός, *longus*. pro antiquo μαγίων, unde μαγίως, lat. *magis*.
Μασταζω, mando, manduco. A μασάομαι.
Μάσταξ, ακος, ἡ, mandibula vel os. 2) labrum superius & in eo enati pili. 2) esca, cibus, alimentum. 4) cicada. A præc.
Μαστορύζω, male mando, languide manduco. 2) labra contraho in modum lactentium puerorum. A μαστάζω, vel μαστός.
Μάστευσις, εως, ἡ, inquisitio, perscrutatio. A μαστεύω.
Μαστευτής, ȣ̃, ὁ, inquisitor. A seq.
Μαστεύω, f. εύσω, quæro, perquiro, vestigo. 2) desidero, cupio, adfecto.
Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, inquisitor, investigator. A μάω.
Μαστήριος, α, ον, investigando callidus. A præc.
Μαστιγεύς, έως, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit. A μάστιξ.
Μαστιγίας, ου, ὁ, mastigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, servus nequam. Ab eod.
Μαστιγιάω, ῶ, verberibus indigeo, prurit pellis flagrum pati. A præc.
Μάστιγμα, ατος, τὸ, q. d. flagellamentum, Plut. A μαστίζω.
Μαστιγονόμος, ου, ὁ, qui gymnicis certaminibus præest, designator. E μάστιξ & νέμω.
Μαστιγοφόρος, ου, ὁ, ἡ, flagellifer. 2) lictor, qui agonothetas in sacris certaminibus comitabatur ad submovendam turbam & cohibendas seditiones. Ex eod. & φέρω.
Μαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero. μαστιγοῦμαι, flagellor, vapulo. μαστιγώσεται, f. 1. μαστιγωθεὶς, aor. 1.
Μαστιγώσιμος, ου, ὁ, ἡ, verberibus s. flagello dignus. A præc.
Μαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. Ab eod.
Μαστιγωτέος, flagellando. Ab eod.
Μαστίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero: μαστιχθεὶς, aor. 1. part. pass. verberatus. A seq.
Μάστιξ, γος, ἡ, flagrum, flagellum, scutica. 2) *metaph.* pœna divina: etiam pro morbo.
Μάστις, *Poet.* pro μάστιξ. unde acc. μάστιν, Odyss. ο, & Dat. μάστι pro μάστιι.
Μαστίσδω, *Dor.* pro μαστίζω. μαστίσδοιεν, Theocr. Id. 7. pro μαστίζοιεν, flagris cædat.
Μαστιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc apud Hesiodum in Scuto, μαστιχόωντι pro μαστιχάοντι, μαστιχῶντι, mandenti, frendenti. A μασάομαι.

MA-

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, mastiche. Gl. Vet. mastix, lentiscei resina.

Μαςίχινον ἔλαιον, mastichinum oleum. A pr.

Μαςίω, poet. pro μαςίζω.

Μαςοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, mammæ similis. E seq. & εἶδος, forma.

Μαςὸς, ȣ, ὁ, mamma, mammilla. Gl. Vet. ruma. 2) tumulus. A μαζός.

Μαςρωπεία, ας, ἡ, lenocinium. A seq.

Μαςρωπεύω, f. εύσω, lenocinor, prostituo. A μαςρωπός.

Μαςρώπιον, ȣ, τὸ, lenullus, Gl. Vet. A μαςρωπός.

Μαςρωπικὸς, ὴ, ὸν, ad lenocinium pertinens, ad lenocinium aptus. A seq.

Μαςρωπὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, leno, vel lena; occurrit & μαςροπὸς per ο. (A μάςωρ, indagator & index capturarum venerearum.)

Μαςὺς, ύος, ἡ, vestigatio, inquisitio. A μάω.

Μαςώδης, εος, ὁ, ἡ, mammosus. Gl. Vet. mammatus. A μαςός.

Μάςωρ, ορος, ὁ, quæsitor, inquisitor. 2) qui de rebus publicis, in pr. pecunia publica, inquirit. A μάω.

Μασχάλη, ης, ἡ, ala, axilla, armus. 2) pars folii olivæ, Hes. 3) palmæ virga, Hes. 4) pars proræ.

Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo. 2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. A præc.

Μασχάλιον, ȣ, τὸ, canistrum palmeum vel funis e palma, Hesych. Ab eod.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes, partes detruncatæ, Hes. Suid. A μασχαλίζω.

Μασχαλιςὴρ, ῆρος, ἡ, lorum, quo equi vel boves alligati trahunt currum. 2) vinculum latum, quod ornatus caussa gerebatur sub axilla. Ab eodem.

Ματάζω, idem quod ματαιόω, ineptio, desipio, & a ματάω.

Ματαιάζω, idem. A μάταιος.

Ματαΐζω, idem. 2) pedo; unde comp. ἀποματαΐσαι apud Herodot. oppedere.

Ματαιοβαςάκτης, ȣ, ὁ, nugigerulus, Gl. Vet. E μάταιος & βαςάζω, gero.

Ματαιοβȣλία, ας, ἡ, inane consilium. Ex eod. & βȣλή.

Ματαιόκομπος, ὁ, ἡ, vana jactans, gloriosus. Ex eod. & κομπέω.

Ματαιολογέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor, blatero. A ματαιολόγος.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana, vaniloquium, frustratio. Ab eod.

Ματαιολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. E μάταιος & λέγω.

Ματαιολοιχὸς, ȣ̃, ὁ, qui frivolas res consectatur, eas velut delambens. Ex eod. & λείχω, lambo. vide ματιολοιχός, & ματτύα.

Ματαιοποιέω, vanas res ago.

Ματαιοποιὸς, ὁ, ἡ, inania agens. E μ. & ποιέω.

Ματαιοπονέω, ῶ, f. ήσω, frustra laboro, operam perdo.

Ματαιοπονία, ας, inanis labor, opera irrita. A seq.

Ματαιόπονος, ȣ, ὁ, ἡ, frustra laborans.

Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, frustra laborans. E μ. & πράσσω.

Ματαιοπραγία, ας, ἡ, inanis labor. Ex iisd.

Ματαιοπώγων, ὁ, frustra barbatus, h. e. virili ætate, sed puerili animo.

Μάταιος, αία, αιον, vanus, inanis, futilis, mendax, falsus. A μάτην.

Ματαιοσπȣδία, ας, ἡ, inane studium. A seq.

Ματαιόσπȣδος, ȣ, ὁ, ἡ, rebus inanibus studens, in rebus vanis operam locans. E μάταιος & σπȣδή.

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, desipientia. A μάταιος.

Ματαιότεκνος, ον, frustra fetum, sobolem edens. i. e. nullius pretii prolem. E μ. & τέκνον.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis studium, vana artis imitatio. A seq.

Ματαιότεχνος, ȣ, ὁ, ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium studiosus. E μ. & τέχνη.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, frustra largus sum, item frustra laboro. 2) frustra glorior & mihi placeo.

Ματαιοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, vana cogito, desipio. A seq.

Ματαιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui inepta & absurda sapit. E μ. & φρὴν, mens.

Ματαιόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, frustra & inepte loquens, garrulus. E μ. & φωνή.

Ματαιόω, ῶ, fut. ώσω, vanum, irritum reddo, frustror. ματαιόομαι, ȣ̃μαι, inepte & stulte ago. 2) vanus & irritus fio. Gl. Vet. evanesco. A μάταιος.

Ματαισμὸς, ȣ̃, ὁ, actio stolida, s. rerum stolidarum. A ματαΐζω.

Ματαίως, Adv. vane, inepte, leviter. A μάταιος.

Ματάω, ῶ, f. ήσω, vane tempus tero; frustra laboro. A μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, quæro. A μάω, quæro.

Ματέω, ῶ, quæro, inquiro. 2) aberro, frustra laboro. Ab eod. s. a seq.

Μάτην, Adv. frustra, incassum, in vanum, temere, nequiequam.

Ματὴρ, ῆρος, ὁ, idem qui μαςήρ. A μάω.

Μάτηρ, Dor. pro μήτηρ, mater.

Ματία, ας, ἡ, Jon. ματίη, vanitas, levitas, stoliditas. 2) irrita & infelix cupiditas, aberratio a scopo. A ματάω, s. μάτην.

Ματίζω, indago, quæro. A μάτην.

Ματιολοιχὸς, ȣ̃, ὁ, qui e falsa mensura lucrum captat. Aristoph. in Nub. scribitur & ματαιολοιχὸς, quod vide. E μάτιον & λείχω.

ΜΑ'ΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, genus mensuræ.

Μάτος, inquisitio, perquisitio, Gal. Lex. Hippocr. A μάω.

Ματρόξενος, spurius, Hes. Dor. pro μητρόξενος.

Ματρυλλεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. A seq.

ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ, lena.

Ματρύλλιον, & ματρύλλειον, ȣ, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.

ΜΑ'ΤΤΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, stultus, fatuus; ματταβεῖν, fatuum esse, Hesych.

Ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitiæ omnis generis, quæ in eduliis adhiberi solent; mensa secunda. A μάττω pro μάσσω.

Ματτυάζω, f. άσω, paro epulas lautas. A pr.

Μάττω, f. ξω, pinso. μάττομαι, pinso. 2) pinsor. 3) investigo, quæro. Hipp. ut μαίομαι.

ΜΑΥΛΙ'Α, gladius. Schol. Thuc. Suid.

Μαυλίζω, f. ίσω, mercede prostituo. A seq.

ΜΑΥΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, culter, gladius. 2) mercenaria, meretrix. Hesych.

Μαυλιςὴς, ȣ̃, ὁ, leno. A μαυλίζω.

Μαῦρος, obscurus. 2) fatuus, stultus. Hesych. Suid. μαῦρον, iisdem τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενὲς, obscurum & invalidum; ab ἀμαυρὸς per aphæresin.

Μαυρό-

Ματαιόω, ῶ, obscuro, deleo, extinguo. A pr.

ΜΑΦΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens. Vocab. græcitatis sequioris, originis aut barbaricæ, aut, si græcæ, corruptum ex ὠμοφόριον.

Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra, gladius, sica, culter, cultellus, novacula. A μάχη.

Μαχαιρίδιον, μαχαίριον, ου, τὸ, gladiolus, cultellus, novacula. Dim. a præc.

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter tonsorius. μαχαιρίδες, forcipes. Ab eod.

Μαχαιροδέτης, ου, ὁ, lorum, quo gladius alligatur, Hesych. Ex eod. & δέω, *ligo*.

Μαχαιρομαχέω, ῶ, machæra pugno, s. certo. Ex eod. & μάχομαι.

Μαχαιροποιὸς, οῦ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve faber. Ex eod. & ποιέω.

Μαχαιροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi gladii vænduntur. A seq.

Μαχαιροπώλης, ου, ὁ, gladiorum s. cultrorum venditor.

Μαχαιροπώλιον, ου, τὸ, vid. μαχαιροπωλεῖον.

Μαχαιροφορέω, gladium gesto.

Μαχαιροφόρος, ου, ὁ, ἡ, gladium gestans, gladio cinctus. sicarius, Gl. Ver. E μαχ. & φέρω.

Μαχαιρώνιον, ου, τὸ, nomen herbæ, quæ alias etiam ξιφίον dicitur. A μάχαιρα.

Μαχαιρωτὸς, ἡ, όν, ad formam machæræ factus; quasi a μαχαιρόω.

Μαχάω, ῶ, pugnare gestio, Hes. A μάχη.

Μαχέω, f. έσω, contendo, pugno. Ab eod.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio. 2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium.

Μαχήμων, ονος, ὁ, ἡ, pugnax. A præc.

Μαχηταὶ, ῶν, οἱ, prælium, pugna. 2) depræliatio. A μάχομαι.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μαχατὰς, pugnator, bellator. 2) pugnax, bellicosus. Ab eod.

Μαχητικὸς, ἡ, ὸν, pugnax, ad pugnam propensus, aptus, ferox, fortis. τὸ μαχητικὸν, οῦ, pugnacitas. A præc.

Μαχητικῶς, *Adv.* pugnaciter, repugnando. A pr.

Μαχητὸς, ἡ, ὸν, quocum pugnari, qui vinci potest, s. expugnabilis. A μάχομαι.

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ου, ὁ, ἡ, pugnax, bellicosus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier lasciva. A μάχλος.

Μαχλάω, ῶ, Veneri indulgeo, lascivus sum, scortor. Hesych. μαχλῶντες, πορνεύοντες. Ab eod.

Μαχλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλάς. A seq.

Μάχλος, ου, ὁ, ἡ, libidinosus, lascivus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia, propensio ad Venerem, impudicitia. A præc.

Μαχλότης, ἡ, idem, ab eod.

Μάχομαι, pugno, prælior. 2) jurgo, litigo, rixor, disputo. F. 1. μαχέσομαι & μαχίσομαι, quasi a μαχίομαι, unde & μαχεόμενος, part. pugnans, & μαχειόμενος, apud Homerum. F. 2. μαχοῦμαι, pugnabo.

Μαχομένως, *Adv.* repugnanter. A μαχόμενος, partic. a μάχομαι.

ΜΑΨ, *Adv.* frustra, incassum.

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, leves auræ, venti leves. Hesiod. Theog. ubi tamen aliqui μὰψ αὖραι, separatim: us & in fr. Callim. apud Stobæum: male.

Μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. A μάψ.

Μαψιδίως, *Adv.* inaniter, vane, incassum, frustra, temere. A præc.

Μαψιλάκας, ου, ὁ, blaterator. E μάψ & λακεῖν.

Μαψιλόγος, ου, ὁ, ἡ, vaniloquus. Ab eod. & λέγω.

Μαψίφωνος, ου, ὁ, ἡ, frustra, & inaniter loquens, garrulus. Ex eod. & φωνὴ, *vox*.

Μαψυλάκτης, ου, ὁ, frustra latrans, inanibus strepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud Plut. γλῶσσαι μαψυλάκται, *Dor.* pro μαψυλάκτιδες, fem. Ex eod. & ὑλάκτης, *latrator*.

ΜΑ'Ω, μῶ, vehementer cupio, supra modum desidero. 2) quæro, investigo, diligenti meditatione excogito; unde etiam μοῦσα vel *Dorice* μῶσα est ingenium, solertia mentis nova reperiendi & e comparatione rerum cognitarum cum incognitis in harum scientiam penetrandi. Perf. μέμαα, pro μέμηκα. part. μεμαὼς, pro μεμηκὼς. unde μεμακυῖα, μεμαυῖα, fem. μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. pro μεμήκαμεν. μέμασαν, 3. plur. plusquamperf. pro μεμαήκεσαν, vel μεμηκήκεσαν.

Μεγαβαρὴς, ὲς, valde gravatus. 2) gravis armaturæ miles. E μ. & βάρος.

Μεγαβρομέτης, ου, ὁ, gravisonus. E μ. & βρέμω.

Μεγάδωρος, ου, ὁ, ἡ, valde munificus. E μ. & δῶρον.

Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, magnanimus, animosus. E μ. & θάρσος.

Μέγαθος, εος, τὸ, *Jon.* μέγεθος.

Μεγάθυμος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & celso animo præditus.

Μεγαίρω, invideo. 2) curo, respecto. ἐμέγηρε, aor. 1. invidit. part. μεγήρας, sollicitus.

Μεγακήτης, εος, ὁ, ἡ, qs. ceti instar magnus, vastus. E μ. & κῆτος.

Μεγαλαδικητικὸς, ἡ, ὸν, vehementer injuriosus. E μ. & ἀδικέω.

Μεγαλαλκὴς, έος, ὁ, ἡ, magno robore præditus. E μ. & ἀλκὴ, *robur*.

Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ, ἡ, amplos circuitus habens.

Μεγάλανδροι, magni viri, aut fortes. E μ. & ἀνήρ.

Μεγαλανηγέτωρ, ορος, ὁ, dux magnus. E μ. & ἡγέτωρ.

Μεγαλανορία, ἡ, v. μεγαληνορία.

Μεγαλάνωρ, ορος, v. μεγαλήνωρ.

Μεγαλαρτία, ας, ἡ, nisi est τὰ μεγαλάρτια, festus dies, quo offeruntur magni panes. A seq.

Μεγάλαρτος, ου, ὁ, ἡ, magni panis dator.

Μεγαλαυχέω, ῶ, & μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnifice me effero, me jactito, magna s. grandia jacto, glorior. A seq.

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui valde gloriatur, ostentator. E μ. & αὐχὴ, *gloriatio*.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, ostentatio. A pr.

Μεγάλαυχος, ου, ὁ, ἡ, idem quod μεγαλαυχής.

Μεγαλεῖον, ου, τὸ, magnificentia, majestas. 2) magnitudo, altitudo v. c. φρονήματος. 3) unguentum quoddam, quod & μεγάλλιον. A seq.

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, magnificus, venerandus. 2) magnus, grandis. μεγαλεῖα, τὰ, *subst.* gloria, laudes, præclara facinora. A μέγας.

Μεγαλειοτέρως, *Adv.* a Comp. μεγαλειότερος. A præc.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, excellentia, majestas. Ab eod.

Μεγαλείως, *Adv.* magnifice. Ab eod.

Μεγαλέμπορος, ου, ὁ, ἡ, rerum magnarum & pretiosarum negotiator. Gl. V. magnarius.

Μεγαλεπήβολος & μεγαλεπίβολος, ου, ὁ, ἡ, qui magnis rebus manum admovet, vel animum adjicit, ardua capessens, spectans.

Μεγα-

Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice loquor, magna loquor, prædico. 2) magna jacto. 3) magnis laudibus extollo. E μ. & ἀγορέω, *loquor*.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, magnificentia orationis & verborum. 2) jactantia. A ſeq.

Μεγαλήγορος, ου, ὁ, ἡ, magnifice loquens. 2) jactabundus. E μέγας & ἀγορέω.

Μεγαληγόρως, *Adv.* magnificis verbis. 2) jactanter. A præc.

Μεγαληνορία, ας, ἡ, fortitudo. 2) audacia. 3) ſuperbia. A ſeq.

Μεγαλήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnos viros faciens. 2) acer, magnanimus, fortis. 3) audax. 4) arrogans. E μ. & ἀνήρ.

Μεγαλήσιον, v. μεγάλλιον.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus. E μ. & ἦτορ, *pectus*.

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnifice effero, extollo. μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus ſum, ſuperbio.

Μεγάλλιον μύρον, unguentum, ab inventore Megalo, ut quibuſdam videtur, ita dictum. Eſt & μεγαλήσιον. v. μεγαλεῖον.

Μεγαλοβρέμης, ου, valde fremens, ſtrepens. E μ. & βρέμω.

Μεγαλόβρουχος, ου, ὁ, ἡ, horrendum fremens. E μ. & βρύχω, *fremo*.

Μεγαλόβωλος, ου, ὁ, ἡ, magnas habens glebas.

Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnum habens ventrem. E μ. & γαστήρ.

Μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A μεγαλογνώμων.

Μεγαλογνωμόνως, magno animo. A ſeq.

Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui magno eſt animo, qui magnas res cogitat. E μ. & γνώμη.

Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum deſcriptio ſeu pictura. E μ. & γράφω.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon. Suic.

Μεγαλόδενδρος, ον, magnis conſitus arboribus. E μ. & δένδρον.

Μεγαλοδοξία, ας, ἡ, gloriatio, jactantia. 2) gloria magna. A ſeq.

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ, ἡ, magnam habens vel adferens gloriam. 2) jactabundus. E μ. & δόξα.

Μεγαλόδους, όδοντος, ὁ, ἡ, magnos dentes habens.

Μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præſto. A ſeq.

Μεγαλοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, multum potens. E μ. & δύναμαι.

Μεγαλοδωρεά, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna.

Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A ſeq.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ, ἡ, qui magna donat, munificus. E μ. & δῶρον.

Μεγαλοεργής, έος, ὁ, ἡ, magnificus, Gloſſ. Vet. E μ. & ἔργον.

Μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia. Gloſſ. Vet. magnificium. A præc.

Μεγαλοεργῶς, magnifice. Philox. magno opere. Ab eod.

Μεγαλόζηλος, ον, valde invidendus, i. e. præclarus, feliciſſimus &c.

Μεγαλόηχος, ον, valde ſonans, ſtrepens, vociferans.

Μεγαλόθριξ, χος, ὁ, ἡ, hiſpidus, Philox.

Μεγαλόθυμος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.

Μεγαλόιτης, ου, ὁ, ἡ, valde infortunatus, ærumnoſus. E μέγας & οἶτος, *ærumna*.

Μεγαλόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus magnos ferens.

Μεγαλόκαυλος, ον, magnum caulem habens.

Μεγαλοκευθής, έος, ὁ, ἡ, occultus, clauſus, Pind. E μ. & κεῦθος, *latebræ*.

Μεγαλοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum caput habet, capito. E μ. & κεφαλή.

Μεγαλοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis ſe objiciens.

Μεγαλόκλονος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum tumultum & ſtrepitum excitat.

Μεγαλοκμής, ῆτος, magno labore conſtans. E μ. & κάμνω.

Μεγαλοκοίλιος, ον, qui magnum ventrem habet. E μ. & κοιλία.

Μεγαλόκολπος, ου, ὁ & ἡ, magnum ſinum habens.

Μεγαλοκόρυφος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum verticem habet. E μ. & κορυφή, *vertex*.

Μεγαλοκότως, *Adv.* iracunde. E μ. & κότος, *ira*.

Μεγαλόκραγος, ον, valde ſonorus, ſtrepens, vociferans. E μ. & κράζω, vel κραύγης.

Μεγαλοκρατής, έος, ὁ, ἡ, valde potens. E μ. & κράτος.

Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, valde potens. E μ. & κρατέω.

Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ, ἡ, ingentes fluctus excitans, item habens. E μ. & κῦμα.

Μεγαλόκωλος, ου, ὁ, ἡ, grandiora membra habens. 2) in quo articulorum internodia magna ſunt. 3) magnis colis ſ. membris conſtans. Epith. periodi. E μ. & κῶλον.

Μεγαλόλαλος, ου, ὁ, ἡ, magniloquax, Gl. Vet.

Μεγαλόμαζος, ου, ὁ, ἡ, magnarum mazarum dator, Suic. E μ. & μάζα.

Μεγαλομανής, ές, valde furioſus. E μ. & μαίνομαι.

Μεγαλομάρτυς, υρος, ὁ, magnus martyr.

Μεγαλόμαστος, ου, ἡ, magnas mammas habens.

Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res magnis partibus conſtat. 2) magnitudo, potentia, amplitudo. A ſeq.

Μεγαλομερής, ές, magnis partibus conſtans. 2) amplus. E μ. & μέρος.

Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem quod μεγαλομέρεια.

Μεγαλομερῶς, *Adv.* partibus magnis. 2) laute, ſplendide, magnifice. A μεγαλομερής.

Μεγαλομήτηρ, ἡ, avia, Heſ.

Μεγαλόμητις, ὁ, ἡ, prudens.

Μεγαλόμισθος, ου, ὁ, ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meret ſtipendium.

Μεγαλόμματος, ου, ὁ, ἡ, magnos oculos habens. E μ. & ὄμμα.

Μεγαλομυκήτης, ου, ὁ, grande mugiens, grande rudens. E μ. & μυκάω, *mugio*.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præſtantia, magnitudo, celſitudo animi, Gl. Vet. ſuperbia, Heſych. A ſeq.

Μεγαλόνοος, *contr.* μεγαλόνους, ου, ὁ, ἡ, mente præſtans, magnanimus, Gl. Vet.

Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum toleratio. qs. a μεγαλοπαθής, e μ. & πάθος.

Μεγαλόπετρος, ου, ὁ, ἡ, magnas rupes habens.

Μεγαλοπλούτος, ου, ὁ, ἡ, prædives.

Μεγαλόπλουτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Μεγαλοποιέω, magnas res facio. Gl. Vet. magnifico, amplifico.

Μεγαλοπόλεμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello geſſit.

Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas.

Μεγαλοπολίτης, ου, ὁ, magnæ urbis civis.

Μεγαλοπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, valde improbus.

Μεγαλόπους, οδος, ὁ, ἡ, magnos pedes habens.

Μεγα-

Μεγαλεπιχειρησίη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promtus ad res magnas suscipiendas. A seq.

Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, magnarum rerum susceptor. E μ. & πρᾶγμα.

Μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, majestas. A seq.

Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, magnum virum decens. 2) magnificus. E μ. & πρέπω.

Μεγαλοπρεπῶς, *Adv.* magnifice. A pr.

Μεγαλοπτέρυγος, ου, ὁ, ἡ, magnas habens alas. E μ. & πτέρυξ.

Μεγαλόπυλος, ου, ὁ, ἡ, magnas portas habens. E pr. & πύλη.

Μεγαλόῤῥαξ, αγος, ὁ, ἡ, magnos habens acinos.

Μεγαλοῤῥημονέω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor & jactito. A μεγαλοῤῥήμων.

Μεγαλοῤῥημοσύνη, ἡ, idem quod sequens.

Μεγαλοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. Ab seq.

Μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. E μ. & ῥῆμα.

Μεγαλοῤῥημόνως, jactanter. A pr.

Μεγαλόῤῥιζος, ον, magnam radicem habens. E μ. & ῥίζα.

Μεγαλόῤῥινος, ον, magnum nasum habens. E μ. & ῥίν.

Μεγαλόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carnosus. E μ. & σάρξ.

Μεγαλοσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, magnis præditus viribus. E μ. & σθένος, *robur*.

Μεγαλοσμάραγος, ου, ὁ, ἡ, magnum sonans, strepens. E μ. & σμαραγέω.

Μεγαλοσοφιστὴς, οῦ, ὁ, clarus sophista.

Μεγαλόσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, magna & tumentia viscera habens. 2) magnum animum habens, iracundus. E μ. & σπλάγχνα.

Μεγαλοστάφυλος, ον, magnas uvas ferens. E μ. & σταφυλή.

Μεγαλόσταχυς, υ, magnam emittens spicam.

Μεγαλόστομος, ον, magnum habens os. E μ. & στόμα.

Μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. Epith. magni mali.

Μεγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo, Gl. V. A μέγας.

Μεγαλόσχημος, ον, magnam gerens speciem. E μ. & σχῆμα.

Μεγαλοσχήμων, ον, idem.

Μεγαλόσωμος, & μεγαλοσώματος, ον, qui magno sive procero, s. crasso etiam, corpore est. Gl. V. corpulentus. E μ. & σῶμα.

Μεγαλότεχνος, ου, ὁ, ἡ, arte s. artificio magnus. E μ. & τέχνη.

Μεγαλότιμος, ον, qui in magno est honore. E μ. & τιμή.

Μεγαλοτίμως, *Adv.* magno cum honore. Rob. A pr.

Μεγαλότολμος, ον, valde audax, magna audacia præditus. E μ. & τόλμα.

Μεγαλοτράχηλος, magnas cervices habens.

Μεγαλουργὸς, τὸ, grandium rerum conatus. A μεγαλουργὴς, *magna conans* vel *efficiens*.

Μεγαλουργέω, ῶ, magnifice ago. Hinc pass. ἡ μεγαλουργηθεῖσα ὄψις, ap. Philon. spectaculi magnificentia. A μεγαλουργός.

Μεγαλουργία, ας, ἡ, magnificentia. Ab eod.

Μεγαλουργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, magnificus. E μ. & ἔργον.

Μεγαλοφανὴς, ές, idem quod μεγαλοπρεπής. E μ. & φαίνομαι.

Μεγαλοφανέστατα, *Adv.* clarissime. A pr.

Μεγαλοφεγγὴς, ές, splendidissimus. E μ. & φέγγος.

Μεγαλόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, magnos, late prospicientes habens oculos.

Μεγαλόφλεβος, ου, ὁ, ἡ, qui magnas habet venas. E μ. & φλὲψ, *vena*.

Μεγαλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, magno animo sum. 2) magnifice de me sentio, superbio. A μεγαλόφρων.

Μεγαλοφρόνως, *Adv.* excelso animo. 2) magnifice, abunde, ubertime. Ab eod.

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus & excelsus animus. 2) superbia. A seq.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui magnus est animus, magnanimus. 2) magnificus, liberalis. E μ. & φρὴν, *mens*.

Μεγαλοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, magnanimus, magno animo præditus. Philox. magnificus, amplificus. E μ. & φύω, s. φυή.

Μεγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas. A pr.

Μεγαλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, magna habens folia. E μ. & φύλλα.

Μεγαλοφυῶς, laute, Gl. Vet. A μεγαλοφυής.

Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo. 2) magniloquentia. A seq.

Μεγαλόφωνος, ου, ὁ, ἡ, magnam, claram vocem habens. 2) altiloquus. E μ. & φωνή.

Μεγαλοφώνως, *Adv.* alta, clara voce. A pr.

Μεγαλοχάσμων, ον, valde hians. E μ. & χαίνω.

Μεγαλόψοφος, ον, valde strepens.

Μεγαλοψυχέω, ῶ, magno animo sum. 2) magnifice liberalis sum, Hesych. A μεγαλόψυχος.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi celsitudo. 2) liberalitas. A seq.

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & excelso animo præditus. E μ. & ψυχή.

Μεγαλοψύχως, *Adv.* magno & alto animo. A pr.

Μεγαλύνω, magnifice effero, extollo, verbis prædico. 2) magnum & potentem reddo. Gl. V. amplio, amplifico. μεγαλύνομαι, effero me. Gl. Vet. grandesco, ingrandesco. A μέγας.

Μεγαλώδυνος, ου, ὁ, ἡ, magnos dolores seu cruciatus ferens. E μ. & ὀδύνη.

Μεγαλώνυμος, ου, ὁ, ἡ, magnum, i. e. celebre nomen habens. E μ. & ὄνομα.

Μεγαλωπὸς, ὁ, ὀν, qui magnos habet oculos, Rob. E μ. & ὢψ, *oculus*.

Μεγάλως, *Adv.* magnifice. 2) valde, vehementer. A μέγας.

Μεγαλωστὶ, *Adv.* valde, vehementer. 2) late. 3) magnifice. Ab eod.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, majestas. Ab eod.

Μεγαλωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis.

Μεγάμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens sive boans. Hesychius ait asini esse epith. ut sit valde rudens. A μ. & μυκή, *boatus*.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, v. μεγαλήνωρ.

Μεγαρίζω, f. ίσω, Megarenses imitor, seu sequor. μεγαριεῖς, f. 1. Att. Aristoph. κλάων Μεγαριεῖς, flebis Megarissans. sive te pœnitebit tuæ ad partes Megarensium propensionis.

Μεγαρὶς, ίδος, ἡ, γῆ, s. χώρα, Megaricus ager.

Μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium, ædes. (in primis interiora ædium sic appellabantur, unde & μυχοί.)

Μέγαρτις, εως, ἡ, invidia, Hes. A μεγαίρω.

Μεγαρτὸς, ἡ, ὀν, invidiosus, Hes. Ab eod.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, ingens, grandis. 2) vehemens, atrox, violentus. (Declinatur tanquam si a μεγάλος manaret, quod ipsum quoque reperitur apud poetas.)

Μεγαλοσθενής, έος, ὁ, ἡ, præditus magnis viribus. E μ. & σθένος.
Μεγαλοψυχής, έος, ὁ, ἡ, v. μεγαλαυχής.
Μεγαλόφωνον, ου, v. μεγαλόφωνον.
Μεγαθοποιέω, augeo dicendo.
Μεγεθοποιὸς, ὂ, ὁ augendi vim habens, sublimitatem efficiens. E sq. & ποιέω.
Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, sublimitas, proceritas. 2) statura. 3) vehementia. 4) gravitas, majestas. 5) magnitudo animi. 6) dignitas, amplitudo.
Μεγεθουργία, ας, ἡ. operis magnitudo, effectio magnorum operum. E pr. & ἔργον.
Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico. μεγεθύνομαι, major fio, cresco. A μέγεθος.
Μεγήρατος, ου, ὁ, ἡ, admodum amabilis. E μέγας & ἐράω.
Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres. Gl. V. summates, magnates. Dat. pl. μεγιστᾶσι, a μεγιστὰν, ᾶνος. A μέγιστος.
Μεγιστεύω, f. εύσω, magnus sum. Ab eod.
Μέγιστον, *Adv.* maxime, plurimum. Ab eod.
Μεγιστόπολις, εως, ἡ, maximas urbes efficiens: felices reddens.
Μεγιστότιμος, ον, valde venerandus. E μ. & τιμή.
Μεγιστόφωνος, ον, valde clamosus. E μ. & φωνή.
Μεδέω, impero, imperium teneo. 2) curo. A μέδω.
Μεδιμναῖος, αία, αῖον, medimnum æquans, modialis, Gl. V. A seq.
Μέδιμνος, ου, ὁ, medimnus, mensura aridorum Attica, continens sextarios 96. Gl. Vet. modius.
Μέδω, impero, imperium teneo. 2) curo, curam gero. ὁ μέδων, οντος, regnator, imperator, præfectus. (unde Latina *modus*, *moderari*, & *meditari* manarunt.)
Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in bestiis.
Μεζόνως, majorem in modum, *Jon.* pro μειζόνως.
Μεθαιρέω, ῶ, accipio, aor. 2. μεθεῖλον, *Jon.* μεθέλεσκον.
Μεθάλλομαι, transilio. Hinc poet. μετάλμενος.
Μεθαμέριος, v. μεθημ.
Μεθάπτω, idem quod ἅπτω.
Μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, commuto, verto, transfero. 2) emendo, castigo, meliorem reddo. 3) apto, accommodo.
Μεθάρμοσις, εως, ἡ, commutatio. A pr.
Μεθεκτικὸς, ή, όν, participans. A μετέχω.
Μεθεκτέον, participandum est. Ab eod.
Μεθεκτὸς, ή, όν, qui participatur. Ab eod.
Μεθέλκω, f. ξω, retraho, trahendo traduco.
Μέθεξις, εως, ἡ, participatio, communio. μετέχω.
Μεθέορτος, ου, ὁ, ἡ. dies festum sequens, ut quædam appendix, sed profestus. E μετὰ & ἑορτή.
Μεθέπω, sequi facio. 2) advenio. 3) investigo, quæro. μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, ap. Sophoclem, sequar, sectabor, imitabor. E μετὰ & ἕπω, *curo*, *ago*. ἕπομαι, *sequor*.
Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, convertendo in aliam linguam.
Μεθερπύζω, idem quod sequens
Μεθέρπω, adrepo, vel repo post &c.
Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remissio, Suid. A μεθίημι
Μεθετέον, dimittendum. Ab eod.
Μεθετικῶς, *Adv.* remisse. Ab eod.
Μέθη, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.
Μεθήκω, idem quod μετέρχομαι.

Μεθηλικιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, ab una ætate ad aliam transeo.
Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, transitus ab ætate ad aliam ætatem, ut a pueritia ad adolescentiam, &c. A pr.
Μέθημαι, adsideo. Hom. μεθήμενος, part. assidens. E μετὰ & ἧμαι, *sedeo*.
Μεθημερινὸς, ή, όν, diurnus, qui interdiu fit. Ex eod. & ἡμέρα.
Μεθαμέριος, α, ον, *Dor.* μεθαμ. id. & ex iisd.
Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remissio, negligentia. A sq.
Μεθήμων, ονος, ὁ, ἡ, remissus, negligens. A μεθίημι.
Μεθίδρυσις, ἡ, translatio. A seq.
Μεθιδρύω, f. ύσω, in alia sede colloco, transfero, muto.
Μεθιζάνω, transfero in aliam sedem ut pr.
Μεθίημι, dimitto, missum facio, depono. 2) negligo, permitto. 3) remitto, condono. F. 1. μεθήσω, sinam. aor. 1. μεθῆκα, sivi. aor. 2. imper. μέθες, sine. præs. particip. μεθιείς. inf. μεθιέναι, & μεθιεῖναι. F. inf. μεθήσειν, *Jon.* & poet. μεθησέμεν. Apud Poetas quædam quasi a μεθιέω, ut μεθίει, dimittebat. μεθίεμαι, voce pass. sed active, dimitto, omitto.
Μεθίστημι, in præs. fut. aor. 1. statuo alio loco, moveo loco, transfero, traduco. 2) muto. 3) submoveo, expello, facessere jubeo, in exilium mitto, migrare cogo. In aor. 2. & præs. m. μεθίσταμαι, mutor, muto me, degenero. 2) migro, decedo, secedo. 3) morior. 4) dedo me, deditionem facio. ap. Hom. sto, versor, sum inter.
Μεθὸ, postquam. Pro μεθ' ὅ.
Μεθοδεία, ας, ἡ, artificium callidum, insidiæ, dolus, occulta & fraudulenta circumventio. A μεθοδεύω.
Μεθοδευτὴς, ὂ, ὁ, qui rem perite, via & ratione tractat. A seq.
Μεθοδεύω, f. εύσω, machinor, architector. 2) methodo ac via prosequor & tracto. 3) circumvenio, artificiis utor, per quæ homines falluntur. pass. μεθοδεύεσθαι, via & arte tractari. 2) circumveniri. A μέθοδος.
Μεθοδηγέω, ῶ, f. ήσω, aliter deduco & monstro viam. Ex eod. & ἡγέομαι.
Μεθοδικὸς, ή, όν, via & ratione factus. 2) artificiosus. 3) qui methodum sequitur. A μέθοδος.
Μεθοδικῶς, *Adv.* artificiosa ratione, methodo, via & ratione. A pr.
Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, Hesych. Ab eod.
Μεθόδιον, ου, τὸ, viaticum, Hesych. 2) methodus, ratio. Suid. Dim. a seq.
Μέθοδος, ου, ἡ, via. 2) compendium. 3) ratio & via docendi, vel discendi, vel agendi. 4) liber de aliqua re scriptus. 5) calliditas, fraus.
Μεθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.
Μεθομιλέω, ῶ, f. ήσω, versor, consuetudinem habeo cum aliquo.
Μεθορία, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.
Μεθορίζω, f. ίσω, confinis sum. Ab eod.
Μεθόριον, ου, τὸ, confinium. 2) interstitium. 3) relaxatio, remissio, ut πολέμου. ap. Hom. A seq.
Μεθόριος, ία, ιον, vel μεθόριος, ου, ὁ, ἡ, conterminus, confinis. 2) qui duas res velut terminus dirimit. E μετὰ & ὅρος.
Μεθορκόω, ῶ, f. ώσω, novo jurejurando adstringo eum, qui se priori jam liberavit.
Μεθορμάω, ῶ, f. ήσω. incito in. 2) cum impetu irruo. Pass. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aorist. 1. part. μεθορμηθείς, incitatus.

Μεθορμίζω, f. ίσω, transmitto, transjicio. μεθορμίζομαι, transfreto. a) transeo, trop.

Μέθυ, τό, vinum, temetum. Gen. μέθυος, occurrit in Epigramm.

Μεθυδότης, ου, ὁ, idem quod sequens

Μεθυδώτης, ου, ὁ, vini dator, ebrietatis auctor. Epith. Bacchi. E μέθυ & δίδωμι.

Μεθύπαρξις, εως, ἡ, cum quid post, s. secundum aliam rem est. A seq.

Μεθυπάρχω, post alium sum, fio.

Μεθυπέρβατος, ου, ὁ, ἡ, in quo verborum ordo trajectus est, perplexus, confusus.

Μεθυπίδαξ, κος, ὁ, ἡ, vini fons. Epith. uvæ.

Μεθυπλανής, έος, ὁ, ἡ, præ vino titubans, ebrius, Suid. E μέθυ & πλάνη, error.

Μεθυπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ, ebrius, ebriosus. Ex eod. & πλήσσω.

Μεθυποδύομαι, f. ύσομαι, post induo.

Μεθυποστρώσις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus substernitur. E μετά & ὑποστρώννυμι.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύσκομαι.

Μεθύσκω, f. ύσω, ebrium reddo, inebrio. μεθύσκομαι, inebrior. μεθυσθείς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. A μέθυ.

Μέθυσμα, ατος, τό, potus inebrians. A pr.

Μεθυσοκότταβος, ου, ὁ, ἡ, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox Aristophanica. E μέθυσος & κότταβος.

Μέθυσος, ύση, υσον, vel μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, ebrius. 2) ebriosus. A μέθυ.

Μεθύστερος, έρα, ερον, posterus. E μετά & ὕστερος.

Μεθυστικός, ή, όν, qui facile s. sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem. 2) inebrians. A μεθύω.

Μεθυσφαλής, έος, ὁ, ἡ, præ vino titubans. 2) cui vinum deest. E μέθυ & σφάλλω.

Μεθυτρόφος, ου, ὁ, ἡ, alens vinum. Ex eod. & τρέφω, alo.

Μεθύω, ebrius sum. 2) abundo aliqua re, plenus, obrutus sum. 3) insanio præ superbia propter copiam bonorum. μεθύων, ebrius, abundans, obrutus, ut plagis. ita labefactus colaphis, ut huc illuc tirubet ad modum temulenti. μεθύουσα, ebria, item imbuta, ut unguento &c. A μέθυ.

Μειαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, victimam affero pro puero in tribum (φρατρίαν) recipiendo. A μειαγωγός.

Μειαγωγία, ας, ἡ, istius victimæ adductio. Ab eodem.

Μειαγωγός, οῦ, ὁ, qui victimam illam adducit. E μεῖον, quod v. & ἄγω, duco.

Μειδάω, vel μειδιάω, ῶ, f. ήσω, molliter seu leniter rideo, subrideo. Hinc μείδησε, aor. 1. apud Hom. pro ἐμείδησεν.

Μείδημα, ατος, τό, risus, lenis risus. A pr.

Μειδίαμα, & μειδίασμα, ατος, τό, idem. A seq.

Μειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, rideo, part. poet. μειδιόων pro μειδιῶν, μειδιῶν.

Μειζονότης, ητος, ἡ, major quantitas. Jamblich. A μείζων.

Μειζόνως, Adv. majorem in modum, magis, amplius. a) magno animo, cum φρονεῖν. Ab seq.

Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, major. neutr. μεῖζον, τό. pro antiquo μεγίων.

Μείλιγμα, ατος, τό, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω.

Μειλικτήριον, ου, τό, scil. ἱερόν. idem. A seq.

Μειλικτήριος, ου, ὁ, ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum. Ab eod.

Μειλικτικῶς, Adv. leniendi, placandi caussa. qs. a μειλικτικός, placandi vim habens.

Μειλικτός, ή, ὁ, placabilis, placatus. A μειλίσσω.

Μείλικτρον, ου, τό, placamen. Ab eod.

Μειλινόης. Nicand. μειλινόεσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, mel. v. μειλινόεις.

Μείλινος, η, ον, fraxineus. pro μέλινος. A μελία, fraxinus.

Μειλινός, ή, όν, melleus, dulcis. A μέλι, sed vox suspecta est.

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce. 2) actio leniendi, seu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ου, τό, munus quo aliquem demulcemus, 2) ludicra, (παίγνια) deliciæ, ut mulierum. Ab eod.

Μειλίσσω, f. ίξω, verbis factisve demulceo, seu delinio, mihi concilio, demulceo, placo. μειλίσσομαι, med. demulceo. 2) oro. μειλιχθείς, aor. 1. pass. placatus.

Μειλιχίη, Jon. ίη, ἡ, lenitas, comitas, &c. A sq.

Μειλίχιος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ου, ὁ, ἡ, blandus, mitis. a) placabilis.

Μειλιχίως, Adv. blande, comiter, leniter, mansuete. a) placabiliter. A pr.

Μειλιχόγηρυς, υος, ὁ, ἡ, blandam vocem habens. E μείλιχος, & γῆρυς, vox.

Μειλιχόδωρος, ου, ὁ, ἡ, blandos reddens, vel mitia munera dans. Ex eod. & δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ, ἡ, cujus mitia sunt consilia. a) miti & placido ingenio præditus. E seq. & μῆτις.

Μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖον, ονος, τό, minus. 2) sic dicebatur victima, quæ dabatur, pro pueris, cum in φρατρίας, tribus, reciperentur. Causam vid. ap. Poll.

Μεῖον, ου, τό, meon, herbæ genus, rectius μῆον.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deterioris sum conditione. E μεῖον & ἔχω. Unde

Μειονέκτημα, ατος, τό, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem.

Μειόνως, Adv. idem quod μεῖον.

Μειότερος, minor. Apollon. Rhod. A μείων.

Μειουρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior, vitium versus in fine claudicantis. A μείουρος, ubi v.

Μειουρίζειν, in acutum desinere, in extremitate arctari. A seq.

Μείουρος, ου, ὁ, ἡ, q. d. cui cauda diminuta est & truncata, cujus extremitas in acutum desinit, in fine mutilus, decurtatus, ut μείουρος στίχος, versus mutilus in fine, claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas sit plena. E μεῖον & οὐρά, cauda.

Μειόφρων, ονος, ὁ, ἡ, mente deminutus, levis, stultus, Hesych. E μεῖον & φρήν.

Μειόω, ῶ, f. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo. μειόομαι, οῦμαι, minuor, decresco, inferior, vel deteriori conditione sum. μειωθείς, deminutus. A μείων.

Μειρακιεύομαι, adolescentia more lascivio & exulto. A μεῖραξ. v. μειρακιεύομαι.

Μειρακιεξαπατήτης, ου, ὁ, juvenum deceptor. E μειράκιον & ἐξαπατάω.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more ago, in quocunque genere, contendendo &c. lascivio. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, f. ίσομαι, adolesco. A μεῖραξ.

Μειρα-

Μειράκιον, ου, τό, adolescens, adolescentulus, juvenculus. Ab eod.

Μειρακιεύομαι, ῦμαι, f. εύσομαι, adolesco, adolescens evado, plenam pubertatem attingo. A pr.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adolescentula. A μεῖραξ.

Μειρακίσκος, ου, ὁ, adolescentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, εος, ὁ, ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eodem.

Μειρακιωδῶς, *Adv.* pueriliter. A pr.

Μειρακύλλιον, ου, τό, adolescentulus, juvenculus. A seq.

Μεῖραξ, ακος, ἡ, puella, juvencula. 2) in mascul. est solœcum, nisi ubi de molli & effeminato sermo est.

Μείρω, divido, partior, Eust. μείρομαι, fortior. in imperat. μείρεο pro μεῖρε, fortire, accipe. Ab hoc μείρω, cujus fut. esset μερῶ, formatur perf. med. ἔμμορα, poet. pro μέμορα. ἔμμορε, fortitus, nactus est. it. perf. pass. εἵμαρμαι, εἵμαρται, fato destinatum est. part. εἱμαρμένος, fato destinatus, fatalis. εἱμαρμένη, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius, atque immutabilis, apud Stoicos.

Μείωμα, ατος, τό, mulcta. Xenoph. A μειόω.

Μείων, ονος, ὁ & ἡ, minor, Comp. irregular. a μικρός. Superl. μεῖστος, minimus.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

Μειωτικός, ή, όν, vim habens minuendi. Ab eod.

Μειωτός, ἡ, όν, decrementum capiens, qui decrescit aut decrescere potest. Ab eod.

Μελάγγειος, μελάγγειος, ου, & μελάγγαιος, ὁ, ἡ, cujus solum nigrum est, pingue. E μέλας & γῆ.

Μελάγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, nigrum ferens fructum, atram afferens obscuritatem. Epith. ignorantiæ, Plut.

Μελάγκερως, ω, & μελάγκερος, ου, ὁ, ἡ, nigra habens cornua. E μ. & κέρας.

Μελαγκόρυφος, ου, ὁ, ἡ, atrum verticem habens: nomen avis: autumni tempore dicitur συκαλίς. ficedula. Philox. atricapillus. 2) mœchus, Hesych. E μέλας & κορυφή, *vertex*.

Μελαγκράνινος, η, ον, melancranus, e junco factus, qui μελάγκρανις vocatur, Strabo.

Μελάγκρανις, ος, ἡ, qs. nigriceps, junci genus, Plin. E μ. & κρανίον, *caput*.

Μελαγκρήνιος, ὁ, atrifer, Gl. Vet. junci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελαγκρήδεμνος, ου, ὁ, ἡ, atram habens vittam. E μ. & κρήδεμνον, *vitta*.

Μελάγκροκος, ου, ὁ, ἡ, nigrum subtemen habens. E μ. & κρόκη, *subtemen*.

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam, vel comam habens. Ap. Hesiod. Epith. montis silvosi. E μ. & χαίτη, *juba*.

Μελάγχιμος, ου, ὁ, ἡ, hyeme niger ut μελάγχιμα, loca, quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ex μ. & χεῖμα, *hiems*

Μελάγχιμος, ου, ὁ, ἡ, niger, ater. A μέλας, per paragogen.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, nigra vestitus tunica. met. tristis, mœstus.

Μελάγχλαινος, ου, ὁ, ἡ, atra indutus læna. E μ. & χλαῖνα. Melanchlæni, nomen populi Scythici.

Μελάγχλωρος, ου, ὁ, ἡ, colorem habens atrum pallore mixtum, viridis simul ac niger.

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro. 2) furo, insanio, desipio. E μ. & χολάω, *idem*.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu desipientia ex atræ bilis abundantia. E μ. & χολή, *bilis*.

Μελαγχολικός, ή, όν, a melancholia proficiscens. 2) atra bile laborans.

Μελαγχολικῶς, *Adv.* more melancholicorum.

Μελαγχολόω, ῶ, f. ώσω, melancholiam genero. E μ. & χολή.

Μελάγχροος, όος, ὁ, ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. E μ. & χρόα. Sed præstat sequens

Μελάγχροος, οος, ὁ, ἡ, &

Μελαγχροιής, έος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Μελάγχρους, contr. μελάγχροος, ου, ὁ, ἡ, id. fuscus, cæruleus, Gl. Vet.

Μελάγχρως, ωος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. pl. μελάγχροες.

Μελαγχρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, qui nigra cute est, corpus atrum habens. pl. μελαγχρῶτες. E. μ. & χρώς, *cutis*, *corpus*.

Μελάγχυλος, ου, nigrum succum habens.

Μελανδίνης, nigros vortices habens. E μ. & δίνη. v. μελανδίνης, quod est melius.

Μέλαθρον, ου, τό, domus. 2) lacunar f. trabs tecti. 3) porticus &c. Grammatici veteres non consentiunt unde sit profectum.

Μελαθρόθεν, *Adv.* de lacunari, tecto, trabe tecti. E pr. & syllaba θεν.

Μελαθρόω, f. ώσω, trabibus juugo, munio. part. p. pr. μεμελαθρωμένος, ου, ὁ.

Μελαινίτης, ου, ὁ, vitiose in Lex. v. μελανίτης.

Μελαίνω, f. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio. μελαίνομαι, nigresco. Aor. 1. opt. μελανθείη. 3. pl. μελανθεῖεν. A μέλας.

Μελαμβαθής, έος, &-ὺς, ὑ, niger e profunditate, profundus, cujus profunditas speciem nigredinis affert.

Μελαμβαφής, έος, ὁ, ἡ, nigro colore imbutus, f. infectus. E μ. & βάπτω, *intingo*.

Μελάμβιος, ου, ὁ, ἡ, nigram, i. e. obscuram ducens vitam. V. L.

Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρεος, ου, ὁ, ἡ, boreas niger, ventus septentrionalis vehemens.

Μελαμβοτης, ου, ὁ, ἡ, homo niger.

Μελάμβωλος γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγής, έος, ὁ, ἡ, concretus & nigrescens. E μ. & πήγνυμι.

Μελάμπεπλος, ου, ὁ, ἡ, nigrum peplum habens. 2) niger, pullus.

Μελαμπέταλος, ου, ὁ, ἡ, nigra folia habens. E μ. & πέταλον.

Μελαμπόδιον, ου, τό, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπυγος, ου, ὁ, ἡ, nigras f. hirsutas habens nates. 2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. E μ. & πυγή.

Μελάμπυρον, ου, τό, melampyron, herba, in quam degenerat triticum. E μ. & πυρός.

Μελαμφαής, έος, ὁ, ἡ, tenebricosus, obscurus. E μ. & φάος, *lux*.

Μελάμφυλλον, ου, τό, acanthi species, pæderota vocant. A seq.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ, ἡ, nigra habens folia. E μ. & φύλλον.

Μελάμφωνος, ου, ὁ, ἡ, vocem fuscam & obscuram habens. E μ. & φωνή.

Μελαμψηφίς, ῖδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens. A μ. & ψῆφος, f. ψηφίς.

Μέλαν, ανος, τό, atramentum. A μέλας.

Μελαναιγὶς, ίδος, ἡ, atro nimbo horrens. E μ. & αἰγίς.

Μελαναίετος, ὁ, aquila nigra, ap. Aristot. E μ. & ἀετός.

Μελαναυγὴς, έος, ὁ, ἡ, atrum splendens, ater. E μ. & αὐγή, *splendor*.

Μελάνδετον ἄορ, ensis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo: σάκος, scutum habens ferreum orbem. 2) cruore fœdatus sc. ensis aut clypeus. E μ. & δέω, *ligo*.

Μελανδίνης, ὁ, ἡ, nigricantes i. e. profundos habens vortices. E μ. & δίνη, *vortex*. v. μελανδίνης.

Μελανδόχος κίστη, atramentarium, Epigr. E μέλαν & δέχομαι. v. μελανοδοχεῖον.

Μελανδρύαι, οἱ, idem qui μελάνδρυες.

Μελάνδρυον, ου, τὸ, medulla seu pars interior quercus, nigricans & durissima. 2) herba quædam. 3) pulpamentum e thynnis conditis. E μ. & δρῦς, *quercus*.

Μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius ceteris. Gloss. Vet. μελάνδρυς, robur: sorbus. Ex iisd.

Μελανειμονέω, ῶ, f. ήσω, pullis seu atris vestibus sum indutus. A seq.

Μελανείμων, ονος, ὁ, ἡ, atris indutus vestibus, pullatus, atratus, Philon. E μ. & εἷμα.

Μελανήφατος, ον, de obscuris rebus, tristibus loquens. E μ. & φημί.

Μελανηφόρος, ον, pullatus, nigra veste indutus. E μ. & φέρω.

Μελανθέλαιον, ου, τὸ, oleum e melanthio. E μελάνθιον & ἔλαιον, *oleum*.

Μελάνθεμον, ου, τὸ, melanthemon, anthemidis species.

Μελανθὴς, έος, niger. Æschyl. E μ. & ἄνθος.

Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio. A seq.

Μελάνθιον, ου, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, git. Philoxenus: μελάνθιον, hoc git. indeclinabile est. gitter. Nigella, al. Gl. E μ. & ἄνθος.

Μελανία, ας, ἡ, nigredo, nigror, atritudo. Gl. V. 2) nigra macula in pustula vel ulcere, mortem denuncians. A μέλας.

Μελανίζω, f. ίσω, nigrico. Ab eod.

Μελάνιον, ου, τὸ, nigra viola. E μ. & ἴον.

Μελανόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, nigris lineis interstinctus. E μ. & γραμμή.

Μελανοδοχεῖον, ου, τὸ, atramentarium.

Μελανοείμων, ὁ, ἡ, vid. μελανείμων.

Μελανόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, nigros pilos habens.

Μελανοκάρδιος, ου, ὁ & ἡ, qui nigrum cor, seu nigram medullam habet. 2) qui atroci & crudeli animo est. E μ. & καρδία.

Μελανοκόμης, μελανόκομος, ου, ὁ, nigram comam habens. E μ. & κόμη.

Μελανόμαλλος, ον, nigrum vellus habens.

Μελανόμματος, ον, nigros habens oculos. E μ. & ὄμμα.

Μελανονεκυείμων, ονος, ὁ, ἡ, atris & funebribus vestibus indutus. E μέλας, νέκυς, & εἷμα.

Μελανονεφὴς, ές, caliginem cogens, vel caligine tectus. E μ. & νέφος.

Μελανοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, nigrum reddens. E pr. & ποιέω.

Μελανόπτερος, ου, ὁ & ἡ, nigras habens pennas s. alas. E μ. & πτερόν.

Μελανοπτέρυγος, ου, ὁ & ἡ, idem. E μ. & πτέρυξ.

Μελανόρριζος, ον, nigram habens radicem. E μ. & ῥίζα.

Μελανόσαρκος, nigram carnem habens. E μ. & σάρξ.

Μελανόστερνος, ον, nigrum, i. e. hirsutum pectus habens. E μ. & στέρνον.

Μελανόδερος, ον, nigrum vellus habens, s. nigra pelle indutus.

Μελανόστικτος, ου, ὁ & ἡ, atris maculis, seu notis distinctus.

Μελανόστολος, ου, ὁ & ἡ, nigram habens vestem, atra indutus stola. E μ. & στολή.

Μελανοσυρμαῖος, ὁ, ἡ, syrmæa uti solitus: (v. συρμαία.) 2) Ægyptius: quia Ægyptii ea potione, sc. genere evacuationis libenter utebantur. E μ. & συρμαία.

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.

Μελανουρίδες, pisces, qui & μελάνουροι.

Μελάνουρος, ου, ὁ, ἡ, nigram habens caudam. 2) piscis, in cauda nigras maculas habens. 3) vipera quædam. E μ. & οὐρά.

Μελανόφθαλμος, ον, nigros (pulcros) habens oculos.

Μελανόφλεψ, εβος, ὁ, ἡ, nigras venas habens.

Μελανοφορέω, ῶ, f. ήσω, atris vestibus amictus sum. A seq.

Μελανοφόρος, ὁ, ἡ, pullatus, atratus. E μ. & φέρω.

Μελανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui obscura mente est. 2) crudelis, ferox, immanis. E μ. & φρήν.

Μελανοχροὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nigri coloris est. E μ. & χροιά.

Μελανόχροος, ου, ὁ, qui nigro corpore est.

Μελανόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem.

Μελανόω, ῶ, infusco, Gloss. Vet. nigro. perf. pass. part. μεμελανωμένος, atratus, pullatus. A μέλας.

Μέλανσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.

Μελανόσπερμον, τὸ, herba eadem quæ μελάνθιον. E μ. & σπέρμα.

Μελάντερος, nigrior. μελάντατος, nigerrimus. A μέλας.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ, ἡ, nigros muros habens, nigra, de domo Plutonis, ap. Pind. E μ. & τεῖχος.

Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria, succus niger in metallis concrescens, unde quibusdam atramentum metallicum, quasi a μελαντήρ, quod esset nigrator. A μελαίνω.

Μελανύδρος, ου, ὁ, ἡ, nigras effundens aquas. E μ. & ὕδωρ.

Μελαίνω, nigresco. Homer. μελάνει pro μελαίνεται.

Μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio. 2) macula. A μελανόω.

Μέλας, ανος, ὁ, μέλαινα, αίνης, ἡ, μέλαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuscus. trop. profundus. 2) malus, immitis, crudelis, subdolus.

Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo. 2) v. μελανία, n. 2. A μελαίνω.

Μελασμός, οῦ, ὁ, denigratio & livor a frigore.

ΜΕΛΔΩ, liquefacio, macero, elixo, coquo.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum species.

Μελεδαίνω, curo, sollicitus sum. A seq.

Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, Hippocr. (nisi est μελεδώνη leg. aut est pro μελέδησις.)

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curiosa cogitatio. A pr.

Μελεδήμων, ονος, ὁ, ἡ, curator, qui se exercet in aliquo genere. Ab eod.

Μελεδών, όνος, ὁ, ἡ, cura. 2) rex. 3) præfectus. Ab eod.

Μελεδωνεὺς, έως, ὁ, curator, qui alicujus curam gerit. A pr.

Μελεδώνη, ης, ἡ, meditatio, cogitatio, sollicitudo. Ab eod.

Μελεδωνός, οῦ, ὁ, ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.

Μέλει, f. μελήσει, p. μεμέληκε, curæ est. μέμηλε, curæ est, pro μεμέληκε. part. μεμηλώς, sollicitus, curans.

Μελεϊστὶ, *Adv.* membratim, per membra. A μέλος.

Μελεμβόιος, ap. Strab. vitiose pro μελαμβόειος, ubi v.

Μελεοπαθὴς, ὲς, miser, infelix. E μέλεος, n. 2. & πάθος.

Μέλεος, έα, εον, vanus, stultus, inanis. 2) infortunatus, infelix. 3) nihil efficiens. Hinc μέλεον, *Adv.* incassum, otiose, sine effectu. Voc. ὦ μέλε per apoc. miser.

Μελεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, infelix animo, mente miser. Ex eod. & φρὴν.

Μελεπτέρυγος, ον, alatus. E μέλος, *membrum*, & πτερόν. (nisi potius est, quæ avicula aut quod insectum collisione alarum cantum quendam modulationemve efficit.) A μέλος, *carmen*.

Μελεόπονος, ὁ, ἡ, ærumnosus.

Μέλεται, f. μελήσεται, idem quod μέλει. μεμελημένος, perf. part. q. d. curatus, carus, dilectus.

Μελετάω, ῶ, f. ήσω, curo, curam gero. 2) meditor. 3) exerceo me. 4) declamo, sc. exercendæ orationis causa, *quo sensu Attici in futuro & aor. 1. utuntur medio*, μελετήσομαι, ἡσάμην, exerceor. part. perf. μεμελετημένος, consideratus, exercitatione comparatus, elaboratus. A seq.

Μελέτη, ης, ἡ, cura. 2) meditatio, exercitatio, præmeditatio. 3) industria, diligentia. 4) declamatio. A μέλει.

Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio. 2) opus elaboratum cura. A μελετάω.

Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, exercitatus. Ab eod.

Μελετητήριον, ου, τὸ, locus exercitationis, seu meditationis. 2) instrumentum, quo se quis exercet. Ab eod.

Μελετητικὸς, ὴ, ὸν, ad meditationem s. exercitationem pertinens, vel aptus. 2) meditationis studiosus. 3) declamatorius. Ab eod.

Μελετητὸς, ὴ, ὸν, quod meditatione sive exercitatione discendum & servandum est. Ab eodem.

Μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. A μέλει.

Μεληδὸν, *Adv.* per membra, membratim, minutatim. A μέλος.

Μεληδὼν, όνος, ἡ, cura. Hes. supra μελεδών.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, sollicitudo. A μέλει.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, qui hominibus curæ est. E μέλει & βροτός.

Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura, V. L. A μέλει.

Μελησμὸς, ὁ, ὁ, idem. Vulg. L. Ab eod.

Μελητέον, curandum est. Ab eod.

Μέλι, μέλιτος, τὸ, mel. 2) saccharum, veteribus, Strabo.

Μελία, ας, Jon. μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor*. 2) fraxinea hasta.

Μελιαδὴς, έος, ὁ & ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, mellis dulcedine præditus. E μέλι & ἡδὺς, *suavis*.

Μελιβρόμος, ου, ὁ, ἡ, suavem sonum edens. E μέλι & βρέμω, *fremo*, *sono*.

Μελιγαθὴς, Dor. pro μελιγηθὴς, έος, ὁ & ἡ, melle gaudens, melleus. E μέλι & γηθέω.

Μελίγδουπος, ον, suaviter sonans. Ex eod. E δοῦπος.

Μελίγηρυς, υος, ὁ, ἡ, suaviter canens, sonans, Dorice μελίγαρυς, ut μελιγάρυες ὕμνοι.

Μελιγλήνος, ου, ὁ, ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adspectu, Hes. E μ. & γλήνη.

Μελιγλώσσος, ου, ὁ, ἡ, mellitam habens linguam, cujus suavis est oratio. E μ. & γλῶσσα.

Μελίδιον, ου, τὸ, favus, Suid. A μέλι.

Μελίδωτος, ου, ὁ, ἡ, vid. μελίγδουπος.

Μελιειδὴς, ὲς, colore similis melli. E μ. & εἶδος.

Μελίεφθος, ον, e melle coctus.

Μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, Gl. Vet. μελίζομαι, divido. A μέλος, *membrum*.

Μελίζω, f. σω, modulor. A μέλος, *carmen*.

Μελίζωρον, ου, τὸ, melicratum, aqua mulsa. E μέλι & ζωρὸς, *merus*.

Μελίζωρος, ου, ὁ, ἡ, meri mellis sapore præditus. Ex iisd.

Μελιγενὴς, ὲς, e fraxino natus. Epith. hominum. E μελία & γίνομαι.

Μελιηδὴς, έος, ὁ, ἡ, mellis dulcedine præditus. Ex μ. & ἡδὺς.

Μελιθρέπτος, ου, ὁ, ἡ, melle nutritus.

Μελίθροος, contr. μελίθρους, ου, suavem sonum edens.

Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίκηρα, s. μελικήρα, ας, ἡ, lentor cujusdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu salivant. Ex μέλι & κηρὸς, *cera*.

Μελικηρὶς, ος, ἡ, sanies crassior & glutinosa mellique albo subsimilis. Ex iisd.

Μελικηρὶς, ίδος, ἡ, favus, Gl. Vet. 2) abscessus quidam apud medicos tumorque materiam melli similem continens. 3) vitis quædam ac herba. Ex iisd.

Μελίκηρον, ου, Dor. ω, τὸ, favus.

Μελίκομπος, ον, suavem vocem habens.

Μελικὸς, ὴ, ὸν, qui cantilenas scribit, lyricus. A μέλος.

Μελίκρατον, ου, τὸ, aqua melle mista, aqua mulsa, mulsum, Gl. V. 2) mistura mellis & lactis. E μέλι & κεράω, *misceo*.

Μελίκρητον, Jon. pro μελίκρατον.

Μελίκταινα, ης, ἡ, apiastrum, Nicander. A μέλιττα. rectius μελίτταινα, vel μελίταινα.

Μελικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. μελικτὴς, cantor. A μελίζω.

Μελικῶς, *Adv.* modulare. A μέλος.

Μελιλώτινος, ίνη, ινον, qui e meliloto est, ut μελιλώτινον στέφανος. A seq.

Μελίλωτον, ου, τὸ, melilotus q. d. lotus melligena.

Μελίλωτος, ου, ὁ, idem.

Μελίμηλον, ου, τὸ, genus mali, sic dicti a mellea dulcedine; alias γλυκύμηλον.

Μελίνη, ης, ἡ, genus leguminis milio simile, panicum. A μέλι.

Μελίνον, ου, τὸ, apiastrum. Ab eod.

Μέλινος, ου, ὁ, panicum. Ab eod.

Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίπαις, δος, ὁ, puer lepidissimus.

Μελίπηκτον, ου, τὸ, placenta e melle. E μέλι & πηκτὸς, *compactus*.

Μελίπνοος, contr. μελίπνους, ου, ὁ, ἡ, mel, i. e. suaviter spirans. E μ. & πνοή.

Μελιῤῥόος, ου, ὁ, ἡ, mellifluus, Gl. V.

Μελίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, mellifluus. E μ. & ῥέω.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.

Μελισμάτιον, ου, τὸ, parvum carmen, cantiuncula. Dim. a pr.

Μελισμὸς, ὁ, ὁ, divisio in partes. 2) modulatio, cantus. A μελίζω, *distribuo*, it. *cano*.

Μελίσπονδος, ου, ὁ, ἡ, in quo diis melle libatur, ut μελίσπονδα ἱερὰ, sacra, quæ mellis libamenta habent. E μέλι & σπονδὴ, *libatio*.

Μέλισσα, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis. 2) nomen Nympharum.

Μελισσεῖον, ου, τὸ, apiarium, Gl. V. A pr.

Μελισσαῖος, Epith. Jovis. Ab eod.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελίσσιον, ου, τὸ, examen, Gl. V. Hes. 2) apicula, Gl. V. Dim. ab eod.

Με-

Μελισσῖος, ου, ον, ab apibus factus. Ab eod.

Μελισσοβότειον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex eod. & βοτάνη.

Μελισσόβοτος, ου, ὁ, ἡ, ab apibus depastus. μελισσόβοτον, ου, apiastrum, Nicandro. Ex eod. & βοτὸς, pastus.

Μελισσοβότος, ου, ὁ, ἡ, apium pastor, vel cultor, nutritor. Ex eod. & βόσκω, pasco.

Μελισσοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. E μ. & κομέω.

Μελισσονόμος, ου, ὁ, ἡ, apes pascens. Ex μ. & νέμω.

Μελισσοσόος Πὰν, in Epigr. Pan apiarius, apum custos. E σόος, salvus, vel σοέω, actor, agitator, item servator, sospitator, & μ.

Μελισσότοκος, ου, ὁ, ἡ, ab apibus genitus. μελισσοτόκος, apes gignens. E μ. & τίκτω.

Μελισσοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, apes nutriens. Ex μ. & τρέφω.

Μελισσουργία, ἡ, idem quod μελιττουργία. E μ. & ἔργον.

Μελισσουργικὸς, ἡ, ὸν, ad rem mellariam pertinens. A pr. sed utrumque vitiosum videtur, & scribendum μελιτουργ. (nisi est idem atque ὁ περὶ τὰς μελίσσας ἐργαζόμενος. vid. infra μέλιττουργ.)

Μελισσόφυλλον, ου, τὸ, melissophyllum, apiastrum.

Μελισσὼν, vel μελιττὼν, ῶνος, ὁ, apiarium, Gl. V. mellarium, locus, ubi sunt alvearia.

Μελισταγὴς, έος, ὁ, ἡ, melle stillans. 2) dulcis, suavis. E μέλι, & στάζω, stillo.

Μελιστὴς, οῦ, ὁ, cantor. A μελίζω.

Μελίταινα, ης, ἡ, apiastrum. A μέλι.

Μελίτεια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Μελίτειον, ου, τὸ, sc. ποτὸν, potus melleus, sive e melle. Ab eod.

Μελιτερπὴς, ὲς, valde suavis. Ex μ. & τέρπω.

Μελιτήγενος, ίη, ιον, melligenus. A μέλι.

Μελιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus. Ab eod.

Μελίτινος, ίνη, ινον, melleus. Ab eod.

Μελιτίτης, ου, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum. Ab eod.

Μελιτοειδὴς, ὲς, flavus. E μ. & εἶδος.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus. 2) serenus, placidus, tranquillus. A μέλι.

Μελιτοπωλέω, ῶ, mel vendo.

Μελιτοπώλης, ου, ὁ, mellis venditor.

Μελιτόπωλις, ιδος, ἡ, mellis venditrix. A pr.

Μελιτοτροφέω, ῶ, melle nutrio. E μ. & τρέφω.

Μελιτοτροφία, ας, ἡ, victus e melle. A pr.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi mel fit. A μελιτουργός.

Μελιτουργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio. Ab eod.

Μελιτουργία, ας, ἡ, mellificium. Ab eod.

Μελιτουργικὸς, ἡ, ὸν, ad mellificium pertinens. Ab eod.

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, mellarius. Ex μέλι & ἔργον.

Μελιτοῦττα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quasi μελιτόεσσα. A μέλι.

Μελιτόχρους, contr. μελιτόχροος, ου, ὁ, ἡ, mellis colorem referens. E μ. & χρόα.

Μελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle condio, melle misceo. μεμελιτωμένος, perf. part. pass. A μέλι.

Μέλιττα, ης, ἡ, Att. pro μέλισσα.

Μελίττιον, ου, τὸ, apicula. Dim. pr.

Μελιττοπολέω, apiarius sum.

Μελιττοπόλος, ου, ὁ, apiarius, qui circa apes versatur, Suic. E μέλιττα & πολέω, versor.

Μελιττοτροφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium.

Μελιττοτρόφος, ος, vid. μελισσοτρόφος.

Μελιττουργέω, ῶ, rem apiariam tracto. A μελιττουργός.

Μελιττουργία, ας, ἡ, apum cura. Ab eod.

Μελιττουργὸς, οῦ, ὁ, apiarius. E μ. & ἔργον.

Μελιττώδης, εος, ὁ, ἡ, ad apes accedens, qui ex apium genere est. A μέλιττα.

Μελιττὼν, ῶνος, ὁ, vide μελισσών.

Μελιτώδης, εος, ὁ, ἡ, melleus, mellis modo dulcis. A μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, mellatum, Gl. Vet. opus dulciarium e melle, placenta mellita. A μελιτόω.

Μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, Gl. V. Ab eod.

Μελίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, suaves sonos edens.

Μελίφρων, ονος, ὁ & ἡ, dulcedine animum perfundens, suavis. E μ. & φρήν.

Μελίφυλλον, ου, τὸ, apiastrum.

Μελίφυρτος, ου, ὁ, ἡ, melle mixtus. E μ. & φύρω, misceo.

Μελίφωνος, ου, ὁ, ἡ, suavem vocem habens. E μ. & φωνή.

Μελίχλωρος, ου, ὁ, ἡ, flavus. 2) gemma quædam.

Μελίχροος, contr. μελίχρους, ου, ὁ & ἡ, mellis colorem imitans. Gl. V. μελίχρους, suscus. 2) mellitus, dulcis. Ex μ. & χρόα.

Μελιχροτοιέω, dulce reddo, it. flavum.

Μελιχρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, prædulcis. 2) melleum habens colorem. A μέλι.

Μελίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, μελίχρυσοι λίθοι, lapides a colore sic dicti, Plin.

Μελίχροος, ου, ὁ, ἡ, vid. μελίχροος.

Μελιχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, idem.

Μέλκα, ης, ἡ, cibus quidam e lacte. Paulus Ægin. Gal. Paxamus. Vox peregrina, respondens Germanico, Melk, Milch.

Μέλλαξ, adultus, adolescens, Gl. V. A μέλλω.

Μελλόβιος, ου, ὁ, ἡ, semimortuus, Hes. quasi vix vivens. Ex eod. & βίος.

Μελλείρην, ενος, ὁ, Lacedæmoniis idem, qui μελλέφηβος.

Μελλόγαμος, vel Μελλόγαμβρος, ου, ὁ, futurus maritus.

Μελλέπταρμος, vel μελλέπταρμος, ου, ὁ, ἡ, jamjam sternutaturus.

Μελλέφηβος, ου, ὁ, ἡ, pubertati proximus.

Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procrastinatio, dilatio. A μέλλω.

Μέλλησις, εως, ἡ, idem, Philoxen. moramentum, al. Gl. V. Ab eod.

Μελλησμὸς, οῦ, ὁ, idem, Philox. Ab eod.

Μελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator. Ab eod.

Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio, cunctor. A pr.

Μελλητικὸς, ἡ, ὸν, cunctabundus, pronus ad cunctationem seu procrastinationem. Ab eod.

Μέλλιερα, ας, ἡ, sacerdos futura. 2) quæ alias ad mysteria initiat.

Μελλόγαμος, ου, ὁ, ἡ, mox nuptias celebraturus.

Μελλοδειπνικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam vocans. Ex μ. & δεῖπνον.

Μελλοθάνατος, ου, ὁ, ἡ, brevi moriturus. 2) decrepitus senex.

Μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi sponsa futura.

Μελλονυμφίος, ου, ὁ, brevi sponsus futurus.

Μελλόνυμφος, ου, ὁ, idem.

Μελλόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, proximus adolescentiæ.

Μελλόποσις, εως, ὁ, vide μελλέποσις.

Μελλόπταρμος, ου, ὁ, ἡ, vide μελλέπταρμος.

Μέλλω, f. μελλήσω, quasi a μελλέω, futurus sum. 2) debeo, puto, in animo habeo. 3) cunctor, moror, differo, cesso. ὁ μέλλων χρόνος, posteritas: it. Futurum in Gramm. μέλλοντα, futura, postera. Etiam pass. ap. Thuc. ἐλπιζόμενα μέλλεται, futura sperantur, differuntur.

Μελογραφεῖν, membra alicui adscribere, membra & partes rei describere. E μέλος & γράφω.
Μελογράφος, ου, ὁ, ἡ, poeta Lyricus. 2) psalmographus. Ex iisd.
Μελοθεσία, ἡ, compositio carminum. E μ. & θέσις.
Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo. E μέλος & κόπτω.
Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in frusta concisio. Ex iisd.
Μελοκόπος, ου, ὁ, articulator, Philox. nempe qui articulos & membra incidit. Ex iisd.
Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, modulationem adhibeo.
Μελοποιητής, οῦ, ὁ, poeta lyricus. A pr.
Μελοποιΐα, ας, ἡ, scriptio carminum lyricorum. 2) modulatio, qualis est in carminibus melicis. A sq.
Μελοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui mele scribit, lyricus poeta. Gloss. Vet. modulator.
Μέλος, εος, τό, membrum, artus. 2) carmen modulatum.
Μελοτυπέω, cano, modulor. E μ. & τύπτω.
Μέλπηθρον, ου, τό, ludicrum. 2) ludibrium. A seq.
Μέλπω, canto, cantu celebro. μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & salto ad cantum, cantu persono.
Μελπῳδός, οῦ, ὁ, cantor, Hesych.
Μελύδριον, ου, τό, cantiuncula. Dim. a μέλος.
Μέλχι, ὁ, Melchi. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Rex meus*.
Μελχισεδέκ, ὁ, Melchisedech. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Rex justus*.
Μέλω, curæ sum. *Imperf.* μέλω, curæ est.
Μελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulor, cano, laudo carmine modulato. μελῳδεῖσθαι, cantari. A μελῳδός.
Μελῴδημα, ατος, τό, quod cum modulatione canitur, psalmus. Gloss. Vet. modulus. A pr.
Μελώδης, εος, ὁ, ἡ, membrosus. Gl. Vet. A μέλος.
Μελῳδητός, ἡ, όν, qui cum modulatione canitur. A μελῳδέω.
Μελῳδία, ας, ἡ, modulatio, cantilena, Gl. V. A seq.
Μελῳδός, οῦ, ὁ, ἡ, cantor seu modulator carminum. E μέλος & ᾠδή.
Μέμβλεται, pro μεμέληται, curæ sum. μέμβλετο, pro ἐμέμβλετο, seu ἐμεμέλετο, imperf. curæ erat. A μέλω.
Μεμβραδοπώλης, ου, ὁ, apuarum venditor. E μεμβράς & π.
Μεμβράνα, ας, ἡ, membrana. Vox Lat.
ΜΕΜΒΡΑΣ, άδος, ἡ, apuæ quædam species.
Μεμελετηκότως, *Adv.* idem quod seq. a μελετάω.
Μεμελημένως, *Adv.* accurate, diligenter. A μέλω.
Μεμερισμένως, *Adv.* partito, divisim. A μερίζω.
Μεμετρημένως, *Adv.* servata mensura. A μετρέω.
Μεμιμημένως, *Adv.* irate. A μηνίω.
Μεμηχανημένως, *Adv.* solerter, callide. A μηχανάομαι.
Μεμιασμένως, *Adv.* fœde. A μιαίνω.
Μεμιγμένως, *Adv.* mixtim, promiscue, confuse. A μίγνυμι.
ΜΕΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis sepulcrum quotannis in Troade videri solitæ. Æl. Oppian. Plin. cui Memnonides.
Μεμοιραμένως, *Adv.* sortito. A μοιράομαι.
Μεμπτέος, culpandus, accusandus. A μέμφομαι.
Μεμπτικός, ἡ, όν, querulus, querendi vim habens. A seq.
Μεμπτός, ἡ, όν, incusandus, reprehensione dignus. 2) conquerens, reprehendens. A sq.
Μέμφομαι, f. ψομαι, queror, expostulo, incuso, vitio verto, reprehendo. aor. 1. ἐμεμψάμην, reprehendi. pass. part. μεμφθείς, causatus.
Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, questus, querela, Hes.
Μεμψιβολέω, ῶ, q. d. querimoniis & reprensionibus peto, conqueror, incuso, reprehendo, Suid. E μέμψις & βάλλω.
Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de sorte mea. 2) conqueror, queror. 3) expostulo, succenseo. A μεμψίμοιρος.
Μεμψιμοιρητέον, *Adv.* querendum. A pr.
Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, conquestio de sorte sua. Ab sq.
Μεμψίμοιρος, ου, ὁ, ἡ, qui de sorte sua queritur, qui sortem suam incusat, querulus. 2) morosus, in minima inquirens. E sq. vel μέμφομαι & μοῖρα.
Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, questus, reprehensio, incusatio. A μέμφομαι.
Μὲν, *Conjunct.* quidem. 2) sequente δὲ facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam. 3) sine δὲ, ponitur aliquando pro δὴ, sane, profecto, certe. Hinc etiam est μὴν γὰρ, enim; μὲν δὲ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, sane quidem, enimvero, at enim; μὲν δὴ γε, μὲν οὖν γε, immo vero; μέν τε, quidem, certe, utique; μὲν γὰρ, prn μὲν sequente δὲ; μέν τοι, vel μέντοι, approbandi particula in responsionibus, certe quidem; verum tamen, sed tamen, vero, porro, rursus.
Μενεχάρμης, ου, ὁ, ἡ, in prælio perseverans, seu constans. Epigr. χειρὶ μενεχάρμῃ, manu in prælio perseverante. Ex μένω & αἰχμή.
Μενέδηος, ου, ὁ, ἡ, virum irruentem excipiens & sustinens. 2) virilis, virum decens. 3) virum exspectans. E μένω vel μένος & ἀνήρ.
Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor. 2) iratus sum. 3) animo deficio. A μένος.
Μενέγχης, εος, ὁ, ἡ, hasta validus, bellicosus. E μένω & ἔγχος.
Μενεδήϊος, & μενεδήϊος, α, ὁ, ἡ, audax, bellicosus, belli patiens. Ex μ. & δαΐς, vel δηΐς, *pugna*, *bellum*.
Μενέδουπος, ου, idem quod seq. E μ. & δοῦπος.
Μενέκτυπος, ου, ὁ, ἡ, bellicos strepitus & tumultus sustinens. E μ. & κτύπος.
Μενέμαχος, ου, ὁ, ἡ, bellicosus. E μ. & μάχη.
Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Μενετέον, manendum. A μένω. v. μενετέον.
Μενετός, ἡ, όν, qui manere & expectare potest aut solet, qui moram patitur. Ab eod.
Μενεφάλαγξ, γγος, ὁ, fortis, bellicosus.
Μενεχάρμης, μενέχαρμος, ου, ὁ, bellicos labores strenue sustinens. E μ. & χάρμη.
Μενετέον, manendum est, Suic. A μένω.
Μενθήρη, curæ, quasi μενοθῆραι. E μένος & θήρα, *venatio*.
Μενθηρίζω, curo, Hes. ubi f. μενθηρίζω, Att. μενθηρέω. A pr.
Μενὶ pro μὴν, ut καὶ μὴν, vel καμμενί.
Μενοεικής, έος, ὁ, ἡ, animo gratus, animum demulcens. E μένος & εἴκω.
Μενοινάω, ῶ, f. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. A μένος.
Μενοινέω, ῶ, idem & ab eod.
Μενοινή, ῆς, ἡ, impetus f. cupiditas animi, alacritas. A μένος.
Μενοινώω, idem quod μενοινάω.
Μενοι γε, vide μέν.
Μένος, εος, τό, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum aut sustinendum excipiendumve fertur. 2) animus. (præsertim vis animi, quæ lati-

latinis *mens* est, vocabulo a Græcis mutuo sumto; cum mens præsentia cum præteritis & futuris comparans, memor propositi, manet in cœpto, & sobria quadam constantia, qua sibi conscia est, quid agat, & quare, & quo, consilia suscepta persequitur via & ratione certa. 3) robur. 4) vehementia, vis 5) ira. 6) servit periphrasi, ut μένος πυρὸς, pro igni.

Μένος, vide μένω.

Μένοι, vide μένω.

Μένω. f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, constanter maneo, immotus & fixus maneo. 2) exspecto, præstolor. 3) in statione maneo, & irruentem hostem exspecto. aor. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμονα, Poet. cupio.

Μεράρχης, ου, ὁ, præfectus f. dux μεραρχίας. E μέρος & ἀρχή.

Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum constans e bis mille & quadraginta octo viris. Æl. Tact. A pr.

ΜΕΡΑΩ, f. σω, privo, prohibeo, noceo, Hes. intueor. Eust.

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, partem rapiens, nomen muris in Batrach. E μερὶς & ἁρπάζω.

Μεριδάρχης, ου, ὁ, præfectus partis alicujus, v. c. exercitus provinciæ. E μερὶς & ἀρχὴ, v. μεράρχης.

Μεριδαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia. A pr.

Μερίζω, f. ίσω, partior, divido, distribuo. μερίζομαι, dividor, in varias partes scindor, distrahor. 2) dissentio, dissideo. A μέρος.

Μερικὸς, ἡ, ὸν particularis, ad partem tantum pertinens, aut speciem aliquam, ut πρακτικὴ μερικὴ, item φιλοσοφία.

Μερικῶς, *Adv.* particulatim, particulariter, partito, ex parte. A pr.

Μέριμνα, ης, ἡ, cura, sollicitudo.

Μεριμνάω, ῶ, f. ήσω, curo, sollicitus sum, anxie cogito. 2) contemplor, curiose inquiro. μεριμνηθεὶς, aor. 1. pass. part. excogitatus.

Μερίμνημα, τὸ, cura. A pr.

Μεριμνητὴς, οῦ, ὁ, curiosus contemplator, philosophus. A μεριμνάω.

Μεριμνητικὸς, ἡ, ὸν, anxie vel sollicite cogitans, curans, sollicitus, Gl. V. τὸ μεριμνητικὸν, ῆ, cura, sollicitudo. A pr.

Μεριμνητικῶ, sollicito, Gl. V.

Μεριμνοτόκος, ου, ὁ, ἡ, curas pariens. E μέριμνα & τίκτω.

Μεριμνοφροντιστὴς, οῦ, ὁ, sophista, nugator, Aristophan.

Μερὶς, ίδος, ἡ, portio, particula. 2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur. 3) adjumentum, lucrum. 4) particula consecrata *in Eucharistia*, quæ unicuique datur. 5) factio. A μέρος.

Μέρισμα, τὸ, pars. A μερίζω.

Μερισμὸς, ὁ, ὁ, partitio, divisio. 2) portio, pars. 3) Figura rhetorica, distributio: probatio, per partes. Ab eod.

Μεριστὴς, οῦ, ὁ, divisor, partitor. Ab eod.

Μεριστικὸς, ἡ, ὸν, dividendi vim habens. A pr.

Μεριστὸς, ἡ, ὸν, qui dividi potest, separabilis. A μερίζω.

Μεριτεύομαι, partior. οἱ ό. Jobi 41, 6. A sq.

Μερίτης, ου, ὁ, particeps, Philox. A μέρος.

ΜΕΡΜΑΙΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito. 2) irascor. Glossatores habent etiam μερμηρίζω.

Μέρμερος, curiosus. 2) cura dignus. 3) difficilis & arduus. 4) male sedulus percunctator, seu indagator. callidus & curiosus, item sagax. μέρμερα, quæ sollicitum reddunt. A pr.

Μερμηρα, ης, ἡ, sollicitudo, anxia cura. 2) somnus levis, qui hominem sub auroram occupat. Gen. pl. μερμηρῶν, pro μεριμνῶν, curarum. Ab eod.

Μερμηρίζω, f. ίσω, & ίξω, anxie cogito, curiose in animo verso, meditor, sollicitus sum. 2) excogito, curiosa cogitatione invenio. A pr.

ΜΕΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum, Odyss. κ.

Μερόπειος, ου, ὁ & ἡ, humanus. A μέροπες.

Μεροπὶς, ίδος, ἡ, humana. Ab eod.

Μέρος, εος, τὸ, pars, portio. 2) adjumentum, præsidium. Hinc τὰ ἐπὶ μέρους, τὰ κατὰ μέρος, singularia. οἱ κατὰ μέρος, singuli, ut αἱ κατὰ μέρος ἀρεταὶ, singulæ virtutes, κατὰ μέρος, sigillatim, privatim, vicissim. ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices. ἀπὸ μέρους, ἐκ μέρους, ex parte. ἐν μέρει, vicissim, per vices, deinceps. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est. A μείρω.

Μέροψ, οπος, ὁ, divisam vocem habens. μέροπες, hominum epitheton. homines. 2) μέροψ, avis quædam. E μείρω & ὄψ. (Sed improbabilis hæc est etymologia, ut aliæ multæ hoc de genere; ut satius sit ingenio in hujusmodi vocabulis ad originem referendis temperare & aliquid nescire malle.)

Μεσάβοιον, & μεσάβοιον, ου, τὸ, lignum medium inter junctos boves, temo, s. lorum, quo jugo copulantur boves. E μέσος & βοῦς.

Μεσαβόω, ῶ, f. ώσω, boves jungo; it. alia jungo animalia. A pr.

Μεσαγκύλης, ου, maritimus, s. in mari jacens, ap. Æschyl. E μ. & ἀκτή. v. μεσάκτιος.

Μεσάγκυλον, ου, τὸ, amentatum jaculum. E μέσος & ἀγκύλη.

Μεσαγροικος, ου, ὁ, ἡ, semirusticus.

Μεσάζω, f. άσω, sum in medio. Philox. μεσάζει, intervenit, intercedit. A μέσος.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ, ἡ, semicanus. Ex eod. & πολιός.

Μεσαίτατος, medius, qui maxime in medio est, penitissimus. μεσαίτερος, penitior. A μέσος, vel μέσατος, poet.

Μεσαίχμιον, ου, τὸ, medium spatium inter duas acies, Hesych. Al. μεσαίχμιον. E μέσος & αἰχμή.

Μεσαμβριος, vel μεσαμβρινὸς, idem quod μεσαίτατος. ap. τὰ ἑ. in V. L.

Μεσάκτιος, ον, idem quod μεσαγκύλης. E μ. & ἀκτή.

Μεσάντιον, ου, τὸ, jugum textorium, liciatorium, οἱ ό. Gl. V. E μ. & ἄντιον, *idem* ap. Aquil. & Thodot.

Μεσαραιον, ου, τὸ, mesenterium, Hesych. E μ. & ἀραιὰ, *venter*.

Μεσάτιος, poet. medius. A μέσος.

Μέσατος & μεσσατος, medius. Gl. Vet. μέσατος, medianus. Ab eod.

Μεσαύλιον, ου, τὸ μεσαύλιον, Philox. atrium. Al. Gl. V. compluvium. A μέσαυλος, ubi v.

Μέσαυλον, ου, τὸ, idem.

Μέσαυλος, ου, ὁ, & Attic. μέταυλος, ἡ, sc. θύρα, est janua inter anticam & posticam media, hoc est e vestibulo ferens in atrium, αὔλειος e via publica ferr in vestibulum, αὐλήν.

Μεσαύχην, ενος, ὁ, ἡ, media cervice ligatus.

Μεσεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, apud sequestrem pecu-

pecuniam deponendam stipulor, vel depono. Gl. Vet. μεσεγγυῶ, sequestro. A seq.

Μεσεγγύη, ης, ἡ, sequestratio, Gl. Vet.

Μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud sequestrem deponitur. 2) sponsio mercedis, pactio mercedis occulta. A μεσεγγυάομαι.

Μεσεγγυητὴς, ᾶ, ὁ, fidejussor. Gl. V.

Μεσέγγυος, ε, ὁ, sequester, sponsor, fidejussor, qui est inter duas partes medius.

Μεσεντέριον, ε, τὸ, mesenterium, lactes. A seq.

Μεσέντερον, ε, τὸ, idem.

Μεσήνιος, ε, ὁ, Epith. Jovis, forsan, quod in medio ἔνη statui & coli soleret. Hesych. E μ. ἔνος, septum.

Μεσεύω, medius sum, utriusque sum particeps, ambigo inter utrumque. A μέσος.

Μεσηγαῖος, α, ὁ, ἡ, mediterraneus. Alias μεσόγαιος.

Μεσηγὺ, & μεσσηγὺ, item μεσηγὺς, vel μεσσηγὺς, *Adv.* in medio, inter. 2) interim, interea, medio spatio vel tempore. E μ. & γῦ. (vel potius ηγὺς est mera terminatio, nisi ab ἄγω repetatur.)

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris. A μέσος.

Μεσῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui mediæ ætatis est.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. 2) plaga meridionalis. 3) pro ἀκμὴ, alicujus rei, ut ætatis, gloriæ, &c. E μ. & ἡμέρα.

Μεσημβριάζω, f. άσω, meridior, meridie dormio, vel sum in aliqua re, vel ago aliquid. Sol dicitur μεσημβριάζειν, pro μεσουρανεῖν, in medio cœlo esse, Pollux. A pr.

Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo sum, de sole. Apollon. μεσημβριόωντες, pro μεσημβριάζοντες, μεσημβριάζοντος. Gloss. Vet. μεσημβριῶ, meridior. Ab eod.

Μεσημβρίζω, idem quod pr. & ab eod.

Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, meridianus. 2) meridiei propinquus. Ab eod.

Μεσημβριόεις, εσσα, εν, meridianus.

Μεσήπειρος, ε, ὁ, ἡ, mediterraneus.

Μεσηρέω, medius esse, *neutral seyn*. Hesych. A seq.

Μεσήρης, poet. μεσσήρης, εος, ὁ, ἡ, medius. A μέσος.

Μέσης, ε, ὁ, venti nomen apud Aristot. Meteor.

Μεσίδιος, α, ον, medius, neutrius partis, ut διαιτητὴς μεσίδιος, ap. Aristot. sed alii aliter ibi. μεσοτίδιος, poet. ap. Hes.

Μεσιδιόομαι idem quod, μεσεγγυάομαι.

Μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, sequestratio, arbitrium, arbitratus, Gl. Vet. A μεσίτης.

Μεσιτεύω, f. εύσω, mediator sum, interpretem ago, interpono me, intervenio, sequestro. Gl. Vet. 2) in medio sum. 3) interjectus sum inter. 4) apud sequestrem depositus sum. A seq.

Μεσίτης, ε, ὁ, qui est medius inter duo, interventor, deprecator, conciliator, pacificator, sequester, arbiter, Gl. Vet. etiam arbiter ac testis promissi, & ultor non servati. 2) internuntius, interpres. A μέσος.

Μεσίτιος ἄρχων, (ita enim videtur leg. apud Aristot. pro μεσίδιος & μεσίτιος) princeps medius in neutram partem inclinans. A pr. (Aut μεσιτεῦσαι videtur leg. a μεσιτεύω & μεσιτεία, aut nil caussæ occurrit, cur μεσίδιος improbetur, cum reperiatur μεσοτίδιος & μεσιδιοῦσθαι.)

Μεσῖτις, ἡ, fem. a μεσίτης.

ΜΕΣΚΟΣ, vellus, pellis, Hesych.

Μεσοβασιλεία, ας, ἡ, interregnum.

Μεσοβασίλειος, α, ον, ad interregnum pertinens.

Μεσοβασιλεὺς, έως, ὁ, interrex.

Μεσόβαθος, ε, τὸ, idem quod μέσαβον. ubi v.

Μεσόγαιος, α, ὁ, ἡ, vel μεσόγαιος, αία, αιον, mediterraneus. E μ. & γαῖα.

Μεσογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, medio ventre cinctus. E μ. & γαστήρ.

Μεσόγειος, εία, ειον, vel μεσόγειος, ε, ὁ, ἡ, mediterraneus. E μ. & γῆ.

Μεσογαῖαι, ων, αἱ, mediterraneæ regiones.

Μεσόγεως, ω, ὁ, ἡ, idem quod μεσόγαιος. Att.

Μεσογειτικοὶ, mediterranei, Philox. A pr.

Μεσογόνατον, sive μεσογόνυον, ε, τὸ, internodium calami s. arundinis. E μ. & γόνυ.

Μεσόδικαι, dicuntur a quibusdam judices. E μ. & δίκη.

Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per mediam trajecta domum, trabes minores vel tectum sustinens. 2) columna in medio posita. 3) s. trabs transversa in navis foramine pertusa, cui inditur malus. Philox. pergula. E μ. & δέμω.

Μεσοκάρπιον, ε, τὸ, quod est in medio καρπῷ. E μ. & καρπός.

Μεσοκνήμιον, ε, τὸ, cruris medium. E μ. & κνήμη.

Μεσόκοιλος, ε, ὁ, ἡ, in medio concavus.

Μεσόκοπος, ε, ὁ, ἡ, medius. Hes. μεσόκοποι αὐλοὶ, tibiæ mediæ magnitudinis, minores perfectis. Apud Athen. μεσόκοπος, dicitur meretrix, quæ ætate est media. E μ. & κόπτω.

Μεσόκρανον, ε, τὸ, capitis vertex.

Μεσοκρινὴς, έος, ὁ, ἡ, ut μεσοκρινεῖς κίονες ap. Pollucem columnæ in metallifodinis & fulcimenta sustinendæ terræ. E μ. & κρίνω, separo, vel interno, immisceo.

Μεσοκώνιον, ε, τὸ, suffrago, tali pedis cum tibia compago. E μ. & κώνη.

Μεσόκωλον, ε, τὸ, pars intestinorum, a crassis usque ad tenuia. 2) mesenterium. E μ. & κῶλον, intestinum.

Μεσολαβέω, ῶ, f. ήσω, medium capio, medium prehendo. 2) in medio cursu prehendo, intercipio. 3) interrumpo, intercipio. 4) cohibeo, reprimo, 5) sum medius. A seq.

Μεσολαβὴς, ές, qui medium corripit, ferit, pungit. E μ. & λαμβάνω.

Μεσόλευκος, ε, ὁ, ἡ, albo distinctus, candidos clavos, albas strias habens.

Μεσομήνιον, ε, τὸ, Idus, Philox. E μ. & μήν.

Μεσομήριον, ε, τὸ, spatium inter femora seu feminas. E μ. & μηρός.

Μεσομφαλία, ἡ, idem quod seq. n. 2.

Μεσομφάλιον, ε, τὸ, medius umbilicus. 2) umbilicus. 3) umbo s. umbilicus clypei. A seq.

Μεσόμφαλος, ε, ὁ, ἡ, in medio umbilico situs. 2) placentæ genus. 3) phialæ genus, vel epitheton, vel potius vasis balneatorii.

Μέσον, ε, τὸ, meditullium, Gl. V. spatium.

Μεσόναυται, οἱ, medii inter nautas & vectores.

Μεσόνεοι, ων, οἱ, remiges, qui in media nave sedent. E μ. & ναῦς.

Μεσονήστιμος, ε, ἡ, sc. ἑβδομὰς, quarta hebdomas quadragesimæ.

Μεσονύκτιον, ε, τὸ, nox media, intempesta, concubium, Gl. V. A seq.

Μεσονύκτιος, ε, ὁ, ἡ, qui mediæ noctis est, ad mediam noctem pertinens.

Μεσοπαγὴς, metri caussa μεσσοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, usque ad medium defixus terræ. E μ. & πήγνυμι.

Μεσοπαλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, quod e medio i. e. in me-

medio prensum, vibratur, ut hasta. E μ. & πάλλω, vibro.

Μεσοπεντηκοστή, ῆς, ἡ, mesopentecoste, inter Pascha & Pentecosten celebrata.

Μεσοπερσικός, ή, όν, semi-Persicus.

Μεσοπετής, έος, ὁ, ἡ, in medio volans. E μ. & πέτομαι, volo.

Μεσοπλάγιος, ου, ὁ, ἡ, qui in medio latere est. E μ. & πλάγιος.

Μεσόπλαγος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Μεσοπόλιος, ὁ, ἡ, semicanus.

Μεσοπορία, ἡ, via media. A seq.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A seq.

Μεσοπόρος, ου, ὁ, ἡ, per medium incedens, in medio ambulans.

Μεσοπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, clavis purpureis, sive purpura intertextus. E μ. & πορφύρα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, spatium inter duo flumina. 2) Mesopotamia, regio Asiæ inter Euphratem & Tigrim, Interamnia. E μ. & ποταμός.

Μεσοποταμίτης, ου, ὁ, a pr. homo e Mesopotamia.

Μεσοπύργιον, ου, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ. E μ. & πύργος.

Μεσοπωρέω, ῶ, in medio sum auctumno. E μ. & ὀπώρα.

Μεσόριον, ου, τὸ, terminus inter duas regiones medius & eas disterminans.

Μέσος, η, ον, medius. 2) qui est in conspectu, præsens. 3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia, & impedimenta. 4) διὰ μέσου, interea, interjecto tempore. διὰ μέσου τινὸς, interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ου, medium, *Comp.* μεσαίτερος, *Superl.* μεσαίτατος.

Μεσοσέληνον, ου, τὸ, interlunium, Gl. Vet. E μ. & σελήνη.

Μεσόστυλον, & μεσοστύλιον, ου, τὸ, intercolumnium, Gl. Vet. E μ. & στῦλος, *columna*.

Μεσοσυλλαμβάνω, ῶ, complector medium. E μ. & συλλαμβάνω.

Μεσόσφαιρος, ον, epith. malabathri folia mediæ magnitudinis habentis. E μ. & σφαῖρα.

Μεσοσχιδής, έος, ὁ, ἡ, in medio s. per medium fissus. E μ. & σχίζω.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum. 2) mediocritas, modus. 3) qualitas, ut ἐπίῤῥημα μεσότητος, adverbium qualitatis. A μέσος.

Μεσότοιχον, ου, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, Gl. Vet. E μ. & τεῖχος.

Μεσότοιχος, ου, ὁ, medius paries, Gl. Vet. Ex iisd.

Μεσοτομέω, ῶ, f. ήσω, medium seco, per medium seco. A seq.

Μεσότομος, *poet.* μεσσότομος, ου, ὁ, ἡ, per medium sectus. E μ. & τέμνω.

Μεσοτριβής, έος, ὁ, ἡ, detritus epith. vestis opp. recenti. E μ. & τρίβω, *tero*. intermedio nim. tempore, quo gestata est.

Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo sum. E μ. & οὐρανός.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli. 2) quum sidus in summo cœlo est, seu medium cœli tenet. A præc.

Μεσουράνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεσουρία, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. E μ. & οὖρος.

Μεσούριον, ου, τὸ, terminus, limes inter duas regiones, *Jon.* pro μεσόριον. E μ. & ὅρος.

Μεσουράνιος, ου, ὁ, ἡ, qui in medio cœlo est. Hinc τὸ μεσουράνιον, ου, umbilicus cœli.

Μεσοφανής, *poet.* μεσσοφανής, έος, ὁ, ἡ, in medio apparens. E μ. & φαίνω.

Μεσοφαράγγιον, ου, τὸ, convallis, Philox. E μ. & φάραγξ, *vallis*.

Μεσοφλέβιον, ου, τὸ, intervenium, Gl. V. A φλέψ.

Μεσόφρυον, ου, τὸ, medium inter supercilia. Gl. Vet. intercilium. E μ. & ὀφρύς.

Μεσόχθων, ονος, ὁ, ἡ, mediterraneus.

Μεσόχλωρος, ου, ὁ, ἡ, dimidia ex parte virens.

Μεσόχορος, ου, ὁ, ἡ, medius chori, chori præfectus. Gl. Vet. manuductor.

Μεσόχωρος, ον, mediterraneus. E μ. & χώρα.

Μεσόω, ῶ, f. ώσω, sum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, mespilus, arbor: hinc

Μέσπιλον, ου, τὸ, mespilum, fructus.

Μεσπιλώδης, εος, ὁ, ἡ, mespilo similis, ad mespili naturam accedens.

Μέσσαβον, ου, τὸ, idem quod μέσαβον.

Μεσσάτιος, vide μεσάτιος.

Μέσσατος, vide μέσατος.

Μεσσαῦλος, vide μέσαυλος.

Μεσσηγὺ, vide μεσηγύ.

Μεσσηγυδορποχέστης, ου, ὁ, inter cœnandum cacans, Hippon. E μεσσηγὺ, δόρπος, & χέζω.

Μεσσήρης, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙ'ΑΣ, ου, ὁ, Messias. Vox Ebr. Græce χριστὸς, Lat. *Unctus*, *Rex*.

Μεσσόγεως, vide μεσόγ.

Μεσσόθεν, μεσσόθεν, *Adv.* e medio. A μέσσος.

Μεσσόθι, *Adv.* in medio. Ab eod.

Μέσσος, μέσση, μέσσον, *poet.* pro μέσος.

Μεστοκάλαμος, ου, ὁ, arundo plena & solida. E sq. μεστὸς & κάλ.

Μεστὸς, ή, ὸν, plenus, refertus, cumulatus.

Μεστότης, ητος, ἡ, plenitas, Gl. Vet. A μεστός.

Μεστόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio. perf. p. part. μεμεστωμένος, fartus, confertus. Ab eod.

Μέσφα, *Adv. poet.* dum, donec, usque ad.

Μεσῳδικὸς. μεσῳδικὰ, τὰ, Metrici vocant, cum inter duo similia interjectum est dissimile carmen in comœdia aut tragœdia. q. a μεσῳδός.

Μέσως, *Adv.* mediocriter, moderate. A μέσος.

Μετὰ, *Præpos. cum Genit.* una, una cum. *cum Dat.* cum. 2) in. 3) per; *cum Accus.* post, trans, ultra. 2) in. 3) inter. 4) ad. 5) adversus. 6) propter. *In Composit.* cum, post, trans, inter; in qua tamen etiam nonnunquam abundat, sed sæpius etiam mutationem infert, ut mox in μεταβάπτω, & translationem: sæpe communionem & societatem cum aliis; sæpe locum inter alia similia medium; servit Periphrasi, ut οἱ μετ' αὐτῦ, socii ejus, οἱ μεθ' ὑμᾶς, posteri. μέτα, idem quod μέτεσι.

Μεταβαίνω, f. βήσομαι, transeo, transgredior, migro, digredior. perf. μεταβέβηκα. aor. 2. μετέβην. part. μεταβὰς, transgressus. imperat. μετάβηθι, transi.

Μεταβάλλω, muto, inverto, obverto, & intell. ἑαυτὸν, mutor. 2) migro, in aliam regionem commeo, transeo, sum transfuga, item tergum verto, fugio. 3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam latini *mutare* dicunt. 4) perdo, amitto. Μεταβάλλομαι, *in med.* muto, transfero. 2) transeo, perfuga sum. 3) degenero. 4) pœnitet me, mentem muto. 5) vendo & permuto.

Μεταβάπτω, f. ψω, alio colore inficio.

Μετάβασις, εως, ἡ, transitio, transitus, migratio. 2) Figura rhetorica, transitio. A μεταβαίνω.

Μεταβάτης, ου, ὁ, desultor, Philox. Ab eod.

Μεταβατικός, ή, όν, transitivus. A praec.
Μεταβατικῶς, *Adv.* transitive, transitu. A praec.
Μεταβιβάζω, f. άσω, transfero, transpono, averto, alio abduco.
Μεταβλαστάνω, germen muto, aliud germen edo.
Μεταβλέπω, prospicio, inspicio.
Μεταβλητικός, ή, όν, mutabilis. 2) mutationem efficiens. A μεταβάλλω.
Μεταβλητικῶς, *Adv.* leviter, inconstanter. A pr.
Μεταβλητός, ή, όν, mutabilis. A μεταβάλλω.
Μεταβοθρεύω, in alium scrobem transfero, Hes. E μ. & βόθρος.
Μεταβολεύς, έως, ὁ, qui merces mercibus vel pecunia commutat, propola. 2) interpres. A seq.
Μεταβολή, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio. 2) eleganter dicitur de quavis rerum humanarum conversione, sed fere in deterius, ut adverso praelio, paupertate repentina, morbo, morte, similibusque. v. in μεταβάλλω n. 4. A μεταβάλλω.
Μεταβολία, ας, ἡ, permutatio, Eccles. 37, 11. Ab eod.
Μεταβολικός, ή, όν, mutabilis, commutabilis. A μεταβολή.
Μετάβολος, ου, ὁ, v. μεταβολεύς. Gl. Vet. mango, venalitiarius. A μεταβάλλω.
Μεταβουλεύομαι, f. εύσομαι, muto consilium, vel sententiam. 2) me poenitet.
Μετάβουλος, ου, ὁ, ἡ, qui cito consilium mutat. E μ. & βουλή, *consilium*.
Μετάγγελος, ου, ὁ, ἡ, internuncius. 2) nuncius.
Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. E μ. & ἄγγος.
Μεταγγισμός, οῦ, ὁ, de vase in vas transfusio, elutriatio. A praec.
Μεταγειτνιών, ῶνος, ὁ, secundus mensis Atticus, Augusto fere respondens.
Μεταγενέστερος, έρα, ερον, posterior, Philox. μεταγενέστεροι, minores, posteri. Gl. Vet. A seq.
Μεταγενής, έος, ὁ, ἡ, postnatus. E μ. & γίνομαι.
Μεταγεννάω, immuto, quasi recreo: de vino animos afficiente apud Jos.
Μεταγίγνομαι, vel μεταγίνομαι, sum, nascor post.
Μεταγινώσκω, sententiam muto; resipisco, poenitet me. aor. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι.
Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. E μ. & ἄγκος, idem.
Μεταγλωττιστής, οῦ, ὁ, interpres.
Μετάγνοια, ας, ἡ, mutatio sententiae, poenitentia. A μεταγινώσκω.
Μετάγνωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Μεταγραφεύς, έως, ὁ, exscriptor, qui transscribit.
Μεταγραφή, ῆς, ἡ, descriptio, transscriptio libri.
Μεταγραφικός, ή, όν. πταῖσμα μεταγρ. peccatum in scribendo, permutatione litterarum. A pr.
Μεταγράφω, fut. ψω, transscribo, describo. 2) in aliam linguam verto. 3) muto scriptum, muto pingendo seu fucando, abrogo, sc. τὸν νόμον, legem.
Μετάγω, f. άξω, transfero, traduco. 2) circumago.
Μεταγωγή, ῆς, ἡ, translatio, traductio, transvectio. A praec.
Μεταγωγός, οῦ, ὁ, translator. Ab eod.
Μεταδαίνυμαι, cum aliis epulor, sum particeps epuli.
Μεταδαίομαι, idem.
Μεταδεδογμένος, ένη, ένον, qui mutavit consilium vel opinionem, Rob. E μ. & δοκέω.
Μεταδειπνέω, coeno post jejunium, item post statum coenae tempus.
Μεταδέω, solvo, & alibi alligo. Unde μεταδετέον, apud Xenoph.
Μεταδήμιος, ου, ὁ, ἡ, qui in populo versatur, qui praesens est in populo. E μ. & δῆμος.
Μεταδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, vitae genus commuto.
Μεταδιδάσκω, f. άξω, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imbuo. pass. dedisco.
Μεταδίδωμι, f. δώσω, impertior, communico, tribuo.
Μεταδιωκτέον, persequendum est, insequendum est. A μεταδιώκω.
Μεταδίωκτος, ου, ὁ, ἡ, persequendo captus. Ab eod.
Μεταδιώκω, f. ξω, persequor, insequor. 2) summo studio inquiro, sector.
Μεταδίωξις, εως, ἡ, persecutio, petitio, Gl. Vet.
Μεταδοκεῖ μοι, mutavi sententiam, aliter videtur.
Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto.
Μεταδόρπια, ων, τά, coenae secundae, postcoenia. A seq.
Μεταδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, coenatus. E μ. & δόρπος, *coena*.
Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio.
Μεταδοτικός, ή, όν, communicativus, qui libenter communicat. 2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.
Μετάδουπος, ου, ὁ, ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.
Μεταδρομάδην, *Adv.* cursim, cursu. A seq.
Μεταδρομή, ῆς, ἡ, transcursus, incursio, discursio.
Μετάδρομος, ου, ὁ, cursor. 2) animadversor, ultor. E μετά & τρέχω.
Μεταδροπάδην, *Adv.* postea decerpendo, postea colligendo. E μ. & δρέπω, *carpo*.
Μεταδύω, f. ύσω, post occido.
Μεταζεύγνυμι, vel -ύω, f. ξω, transjungo.
Μετάθεσις, εως, ἡ, transpositio, permutatio, translatio. 2) Figura Grammatica, quum litterae transponuntur. A μετατίθημι.
Μετάθετος, ον, incostans, mutabilis. Ab eod.
Μεταθέω, curro post. 2) transcurro. F. μεταθεύσομαι.
Μεταθωρήσσομαι, thorace munior, loricor, armor. Il. υ. πόλεμος μεταθωρήσσοντο, ubi potius legendum πόλεμος μέτα θωρήσσοντο.
Μεταΐγδην, *Adv.* insequendo cum impetu, ut simplex αἴγδην.
Μεταΐζω, consideo, una sedeo. E μετά & ἵζω.
Μεταίρω, transfero. 2) muto. 3) transeo, migro. μετηρμένος, perf. pass. part. translatus. μετάρας, aor. 1. part. act. transiens.
Μεταΐσσω, f. ξω, insequor cum impetu, irruo.
Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, stipem peto, mendico.
Μεταίτης, & μέταιτης, ου, ὁ, mendicus. A praec.
Μεταίτιος, ου, ὁ, ἡ, caussae culpaeve particeps. 2) auctor & caussa rei.
Μεταίφνιος, ου, ὁ, ἡ, repentinus, Hesych. E μ. & αἴφνης, *repente*.
Μεταίχμιον, ου, τό, spatium inter duas acies. 2) intervallum inter res quaslibet. A seq.
Μεταίχμιος, ου, ὁ, ἡ, intermedius, medius: propr. inter duas acies. E μ. & αἰχμή, *hasta*.
Μετακαθέζομαι, alio loco consideo, sedem muto.
Μετακαθίζω, f. ίσω, transpono, alia sede loco.
Μετακαθοπλίζω, f. ίσω, aliter armo.
Μετακαλέω, ῶ, f. έσω, ad me voco, arcesso. 2) revoco.
Μετακάρπιον, ου, τό, pars manus, a junctura ad digitorum fissuram. E μ. & καρπός, *carpus*.
Μετακαταχέω, f. εύσω, transfundo.
Μετακαταψύχω, f. ξω, refrigero.
Μετάκειμαι, alio loco positus sum. μετακείμενος, translatus, etiam de vocibus metaphoricis.
Μετακενόω, f. ώσω, defundo, transfundo, Gl. Vet.
Μετακεράννυμι, miscendo tempero.

Μετάκερας, ατος, ὁ, ἡ, τὸ, temperatus, tepidus, nominatim, aqua tepida. A præc.

Μετακέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum caloris, adfusa frigida. Ab eod.

Μετακιάθω, transeo. E μ. & κίω, eo.

Μετακινέω, ῶ, f. ήσω, transmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo. 2) muto, labefacio.

Μετακίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.

Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, transportatio.

Μετακινητέος, έα, έον, transponendus.

Μετακινητὸς, ὴ, ὸν, qui transmoveri seu dimoveri potest, mutabilis.

Μετακιρνάω, ῶ, tempero, sc. vinum aqua. pass. temperor. μετεκιρνώμην, imperf.

Μετακλαίω, f. αύσω, lacrimis, fletu prosequor.

Μετακαλέω, f. έσω, mutato nomine appello.

Μετάκλησις, εως, ἡ, accitus, advocatio.

Μετακλητέον, acciendus, Gl. Vet.

Μετακλίνω, dimoveo, declino. μετακλινθείς, aor. 1. pass. part. inclinatus, apud Hom.

Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio. 2) Figura rhetorica, al. μετάληψις. A præc.

Μετακλύζω, post eluo, sc. clystere.

Μετακοιμίζω, *proprie*, alio dormitum traduco. 2) sopio, *trop.* finio; interea dum aliquid fit, medio in actu, quietem ei affero.

Μετακοίνος, ον, communis.

Μετακομιδή, ῆς, ἡ, transvectio, Gl. Vet.

Μετακομίζω, f. ίσω, transveho, transporto.

Μετακόνδυλοι, οἱ, & -λα, τὰ, locus in manu prope κονδύλων, in metacarpio.

Μετακοσμέω, ῶ, f. ήσω, aliter compono, in alium statum compono, melius constituo.

Μετακόσμησις, εως, ἡ, constitutio in melius, alia compositio, mutatio. A præc.

Μετακόσμιος, ον, qui est extra, velut ultra mundum: unde μετακόσμια, loca extra mundum, aut loca inter mundorum quemque intermedia: qualia intermundia Epicuri.

Μετακρούω, muto navis cursum, sententiam retro velut ago &c.

Μετακτίζω, aliter condo s. formo, transformo.

Μετακυκλέομαι, οῦμαι, circumagor, vagor, erro.

Μετακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.

Μετακύμιον, ου, τὸ, fluctuum intervallum. A seq.

Μετακύμιος, α, ὁ, ἡ, post fluctus adveniens, fluctibus succedens. 2) tranquillus s. qui post fluctus tranquillitatem præstat. 3) *trop.* liber, vacuus a malis, quibus adfligebatur. E μ. & κῦμα.

Μεταλαγχάνω, aliter sortior, subsortior, mutata sorte obtineo. 2) particeps fio, participo. μεταλαχεῖν, aor. 2. inf.

Μεταλαμβάνω, participo, percipio, particeps fio. 2) communico, *de SS. Eucharistia.* 3) post accipio, uno relicto, alterum capio. 4) commuto, permuto. 5) interpretor verbum, verto. 6) muto. 7) vicissim accipio. 8) adsumo. 9) transsumo, Gl. Vet. μεταλαμβάνομαι, vendico. μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. μεταλαβὼν, part.

Μεταλαμπαδεύω, lampada trado. 2) alteri trado: unde μεταλαμπαδεύεσθαι dicuntur, quæ quasi per manus traduntur, & ab alio ad alium perveniunt.

Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto. 2) condoleo, dolorem cum alio participo.

Μεταλδήσκω, produco, genero.

Μεταλήγω, f. ξω, desino, desisto, cesso.

Μεταληπτικός, ή, όν, participandi vim habens. 2) suscipiendi vim habens, susceptivus. 3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω.

Μεταληπτικῶς, *Adv.* per Meralepsin. A præc.

Μεταληπτὸς, ή, όν, cujus aliquis potest fieri particeps. 2) qui potest exponi. a μεταλαμβάνω, n. 5.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio. 2) commutatio, permutatio. 3) sumtio, acceptio, perceptio, Gl. Vet. 4) metalepsis, figura.

Μεταλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio. 2) abitus.

Μεταλλακτήρ, ῆρος, ὁ, mutabilis, inconstans. 2) reconciliator. A μεταλλάσσω.

Μετάλλακτος, ον, idem, sign. 1. ab eod.

Μετάλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. Ab eod.

Μεταλλάσσω, vel -ττω, f. ξω, muto, immuto, transmuto. 2) inverso ordine aliquid facio. 3) μεταλλάττειν, migrare, mori. μετηλλαχέναι, perf. inf. μετηλλαχὼς, part. defunctus. pass. μετηλλαγμένος, mutatus.

Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, scrutor, inquiro, investigo. 2) interrogo, percunctor. A μέταλλον.

Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum scrutatio. 2) locus, in quo metallum est, fodina metallica. 3) ductus subterraneus, quo cuniculi aguntur. 4) omnis pervestigatio, indagatio, inquisitio. A seq.

Μεταλλεὺς, έως, ὁ, metallifossor, metallicus. 2) qui cuniculos agit. 3) faber ferrarius, Suid. A μέταλλον.

Μεταλλευτής, οῦ, ὁ, metallarius. A μεταλλεύω.

Μεταλλευτικός, ή, όν, metallicus. 2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτική, sc. τέχνη, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτὸς, ή, όν, qui a metallicis effoditur & elaboratur. A seq.

Μεταλλεύω, f. εύσω, metalla quæro. 2) cuniculos ago, sc. in obsidione. 3) scrutor, investigo, rimor. 4) transformo, transverto. A μέταλλον. aut a μετά & ἄλλος.

Μεταλλίζω, ad metalla damno. μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. A μέταλλον.

Μεταλλικὸς, ή, όν, metallicus. 2) qui in metallis generatur, ut chalcitis, chalcanthum, & similia. Ab eod.

Μεταλλίτης, ου, ὁ, metallicus.

Μεταλλῖτις γῆ, ιδος, terra metallica. A pr.

Μέταλλον, ου, τὸ, metallum. 2) metallifodina; locus, in quo aurum, argentum, æs, marmor, sal &c. effoditur. (Ab antiquo μετάω unde Latinum *metari*, & hoc a μέτω *metiendo*. nam ut castra metantibus supra terram fossæ ducendæ mensuris & funibus ductis dirigebantur, ita quoque cuniculi subterranei fossoribus metallorum intra terram. μέταλλον universe est omne solum, sive in plano, sive in profundo, quod effodiendum est, aut fodiendo egestum, postquam fossis aut lineis ductis descriptum esset, quatenus opera fodiendi esset producenda.) μέταλλα, etiam cuniculi ad evertendas urbes.

Μεταλλουργεῖον, τό, metallum, officina metallorum. A μεταλλουργός.

Μεταλλουργέω, ῶ, f. ήσω, metalla effodio. A sq.

Μεταλλουργός, οῦ, ὁ, ἡ, metallicus, qui metalla scrutatur. E μέταλλα & ἔργον.

Μεταλλῶ, μεταλλῶν, Polluci pro μεταλλεύειν.

Μετάλμενος, insiliens, irruens, apud Hom. pro μεθαλλόμενος.

Μεταλωφάω, ῶ, f. ήσω, post vel inter laborandum respiro, tandem respiro, Rob.

Μεταλωφέω, f. ήσω, desino.

Μετα-

Μεταμάζιος, ου, ὁ, ἡ, medius inter mammillas. E μ. & μαζός.

Μεταμαίομαι, investigo, quaero, persequor.

Μεταμανθάνω, omisso eo, quod prius didiceram, aliud addisco. 2) post disco, disco post aliud. 3) discendi rationem dedisco, muto. 4) sententiam muto, omisso priori consilio aliud amplector. aor. 2. inf. μεταμαθεῖν. part. μεταμαθών.

Μεταμείβω, f. ψω, muto, permuto.

Μετάμειψις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. A pr.

Μεταμέλει, *Imperson.* poenitet. Fut. μεταμελήσει.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, poenitentia, mutatio consilii. A praec.

Μεταμελέομαι, οῦμαι, & μεταμέλομαι, f. ήσομαι, poenitentia ducor, poenitet me, resipisco. Ab eod. hinc

Μεταμελητικός, ή, όν, pronus ad poenitentiam.

Μεταμελητός, ή, όν, cujus nos poenitet.

Μεταμέλον, cum poeniteret. A μεταμέλει.

Μετάμελος, ου, ὁ, poenitentia. 2) fervor, ira. 3) poenitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, simul cano, intercino.

Μεταμηθεία, ας, ἡ, poenitentia, Hes. quasi a μεταμηθής, quod idem esset ac ἐπιμηθής.

Μεταμίγνυμαι, f. ίξω, commisceo.

Μεταμικρόν pro μετὰ μικρόν, paullo post.

Μεταμίξ, *Adv.* mixtim. A μεταμίγνυμαι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio. Ab eod.

Μεταμίσγω, misceo.

Μεταμορφόω, f. ώσω, transformo, transfiguro.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, mutatio in aliam formam. A praec.

Μεταμόσχευσις, εως, ἡ, propago, Gl. Vet. transplantatio. A seq.

Μεταμοσχεύω, f. εύσω, transplanto.

Μεταμπίσχομαι, vestem muto.

Μεταμφιάζομαι, idem. 2) *tropice*, muto genus vitae, mores &c. ut μεταμφιάζομαι ἐλευθερίαν ἀντὶ δουλείας. μεταμφιασάμενος, a. 1. part. med.

Μεταμφιέννυμαι, f. μεταμφιέσομαι, idem.

Μεταμώλιος, ου, ὁ, ἡ, vanus, irritus. A seq.

Μεταμώνιος, ου, ὁ, ἡ, idem. E μετὰ & ἄνεμος, vel e μετὰ, μὴ, & ὀνῶ. (vel denique e μετὰ & μάω, μῶμαι, studeo, cupio, laboro. id, cujus studium mutatur alio. ώλιος & ώνιος sunt merae terminationes.)

Μεταναγιγνώσκω, de sententia decedo.

Μεταναίτης, ου, ὁ, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul. 2) colonus.

Μετανάστασις, εως, ἡ, emigratio. v. μετανίστημι.

Μεταναστάτης, ου, ὁ, ἡ, qui demigrat alio.

Μεταναστάζω, f. άσω, exsulo, solum muto, alio commigro, demigro. 2) emigrare jubeo. μεταναστάζομαι, migro, imperat. μετανάσταζε, transmigra. A seq.

Μετανάστης, ου, ὁ, qui solum vertens alio commigrat, peregrinus, exsul, transfuga, migrator, Gl. Vet. de planetis dixit Aratus. q. a μεταναίω, -νάω. v. ναίω.

Μεταναστάσιος, ου, ὁ, ἡ, qui sedibus suis relictis alio commigrat. 2) peregrinus, alienus. μεταναστάσιον ὕδωρ, apud Nonnum, aliena aqua. Ab eod.

Μεταναστρία, ας, ἡ, quae alio commigrat. 2) profuga. A μετανάστης.

Μετανίσσομαι, sive μετανίσομαι, item μετανείσομαι, transeo.

Μετανέμω, divido, distribuo, impertior, Rob.

Μετανέομαι, adeo, accedo. Hinc part. μετανεόμενος pro μετανισσόμενος, μετανισόμενος.

Μεταντλίζω, defundo in vas aliud, Lex. Vulg.

Μετανιπτρίς, ίδος, ἡ, ut μετανιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibo manibus, offertur. E μ. & νίπτω, *lavo*.

Μετάνιπτρον, ου, τὸ, idem.

Μετανίσσομαι, idem quod μετανίσομαι.

Μετανίστημι, sedibus pello, migrare cogo, traduco. μετανίσταμαι, sedibus pellor, migro, transfugio, Gl. Vet. μετανέστην, aor. 2. migravi. μετανεστῆναι, inf. migrare. μετανεστώς, part. profectus. A μετὰ, *in alium locum*, & ἀνίστημι, *exsurgere e consuetis sedibus jubeo* vel *cogo*.

Μετανοέω, ῶ, f. ήσω, sententiam & mentem muto, resipisco, poenitet me consilii, facti.

Μετάνοια, ας, ἡ, mutatio consilii, partium &c. 2) resipiscentia, poenitentia.

Μεταντλέω, ῶ, transfundo hauriendo.

ΜΕΤΑΞΑ, ης, ἡ, sericum. vocab. barbaricum.

Μετάξιον, τὸ, idem. A pr.

Μεταξὺ, *Adv.* inter, in medio. 2) interim dum, interea dum, cum. 3) cum ὁ, ἡ, τὸ, intermedius, medius. 4) Grammatici dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam esse, inter alias, commatibus ab antecedente & consequente sejungendam: pro quo & dicunt διὰ μέσου. 5) *interpretantur etiam interdum* postea: sed ea significatio dubia est. A μετὰ. v. μέτασσαι.

Μεταξυλογέω, ῶ, f. ήσω, inter dicendum multa interpono, quae quasi per parenthesin dicantur. E pr. & λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interfatio. A pr.

Μεταξύτης, ἡ, abstractum e μεταξὺ, ap. Jambl.

Μεταξυτρίγλυφον, ου, τὸ, intercolumnium, spatium epistylii inter triglyphum & proximam partem. A μεταξὺ, & τρίγλυφος.

Μεταπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, aliter erudio.

Μεταπαιδεύω, f. εύσω, idem.

Μεταπαιφάσσομαι, transluceo, Apollon. Argon.

Μεταπαλαίομαι, fortior cum aliquo.

Μεταπαραδίδωμι, trado, relinquo posteris.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquiesco, alternis vicibus quiesco. 2) cesso, desino.

Μεταπαυσωλή, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam sententiam oratione, aliud persuadeo. μεταπείθομαι, in aliam sententiam verbis adducor. aor. 1. μετεπείσθην. part. μεταπεισθείς.

Μεταπειράω, ῶ, & μεταπειράομαι, ῶμαι, mutata ratione tento, alio modo tento.

Μετάπειστος, ου, cui aliud persuasum est, in aliam sententiam adductus. A μεταπείθομαι.

Μεταπειστός, όν, qui potest a sententia abduci, quod eximi animo dicendo potest. Ab eod.

Μεταπέμπομαι, arcesso, mitto nuncium, qui aliquem ad me vocet. v. μεταστέλλομαι, f. ψομαι. Occurrit & μεταπέμπω, sed raro, & improbatur.

Μεταπεμπτέος, arcessendus.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, arcessitus, accitus.

Μετάπεμψις, εως, ἡ, accitus, arcessitus, evocatio.

Μεταπερισπάω, ῶ, abstraho, ad aliud, averto.

Μεταπέταμαι, μεταπέτομαι, transvolo.

Μεταπεττεύω, & μεταπεττεύομαι, calculos aliter pono. *metaph.* sententiam muto.

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, in aliud concrescere facio. μεταπήγνυσθαι, in aliud concrescere.

Μεταπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio, transeo.

Μεταπήδησις, εως, ἡ, saltus in alteram partem. A pr.

Μεταπίνω, post aliquid bibo; velut vinum post

ac-

lac ſumtum, dicitur μεταπινόμενον. Unde μεταποτέον, poſt bibendum eſt.

Μεταπιπράσκω, rurſus vendo, ab alio emtum vendo carius.

Μεταπίπτω, recido, devolvor. 2) ſpe excido. 3) dilabor. mutor in pejus vel melius. 4) degenero ab una ſpecie ad aliam.

Μετάπλασις, εως, ἡ, idem quod ſeq. A μεταπλάσσω.

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, transformatio. 2) Figura grammatica. Ab eod.

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, transformo, refingo.

Μεταπλέω, f. εύσω, mutato curſu navigo, navigationem muto.

Μεταπνέω, f. εύσω, reſpiro, Oppian.

Μεταποιέω, ῶ, f. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diverſum ab eo, quod fuit ante. μεταποιοῦμαι, vindico mihi, capeſſo, adſecto. 2) item teneo, utor, ut φρονήματος, magno animo ſum.

Μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio. 2) inſtauratio, refectio, renovatio. A pr.

Μεταποιητὴς, οῦ, ὁ, mutator, refector, renovator, inſtaurator. Ab eod.

Μεταποιητικὸς, ὴ, ὸν, mutandi, renovandi vim habens. A pr.

Μεταποίνιος, ου, ὁ, ἡ, pœnalis, pœnas infligens, qui cum pœna perſequitur. E μ. & ποινὴ, *pœna*.

Μεταπειστεύω, miniſtro, miniſterium præſto.

Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, evocatio, accitus, Gl. Vet.

Μεταπόντιος, ου, tranſmarinus, inter quem & ſe pontus eſt intermedius.

Μεταποράδην, *Adv.* perſequendo, Heſ. A ſeq.

Μεταπορεύομαι, f. εύσομαι, perſequor. 2) vindicta perſequor, ulciſcor. 3) ambio.

Μεταποροποιέω, ῶ, meatus muto, derivo. E μ. πόρος, & π.

Μεταποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iisd.

Μεταποτέον, v. μεταπίνω.

Μετάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio, poſtvenditio, mangonium. vid. ſeq. A μεταπιπράσκω.

Μεταπράτης, ου, ὁ, qs. revenditor, poſtvenditor, qui a mercatore emit, quod ipſe vendat: propola. in Gl. V. mango, venaliciarius. Ex iisd.

Μεταπρέπω, inſignis ſum, excello ſplendore, gloria &c.

Μεταπτάμενος, tranſvolans. A μεθίπταμαι.

Μετάπτωσις, εως, ἡ, dilapſio. 2) degeneratio. 3) mutatio quævis. 4) inconſtantia. A μεταπίπτω.

Μεταπτωτικὸς, ή, όν, degenerans. 2) immutatus. 3) inconſtans. A pr.

Μεταπύργιον, ου, τὸ, ſpatium inter duas turres in mœnibus. E μ. & πύργος.

Μεταπωλέω, ῶ, emtum rurſus vendo. 2) vendo. Gl. V. revendo.

Μεταρίθμιος, ου, ὁ, ἡ, annumeratus, ad numerum pertinens. E μ. & ἀριθμός.

Μεταῤῥέω, fluxum muto, refluo, reciproco.

Μεταῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, in diverſam partem jacio, projicio.

Μετάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταῤῥέω.

Μεταῤῥυθμέω, ῶ, transformo, traduco, retraho, Vulg. Lex. E μ. & ῥυθμός.

Μεταῤῥυθμίζω, f. ίσω, reformo, refingo, corrigo. 2) commuto, immuto.

Μεταῤῥύθμισις, εως, ἡ, transformatio. 2) emendatio. A pr.

Μεταρσιολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus ſublimibus diſputo, ſeu loquor. 2) de rebus futilibus alte ſermocinor. A ſeq.

Μεταρσιολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus ſublimibus inaniter diſputat. E μετάρσιος & λέσχη.

Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus ſublimibus fabulatio. 2) de rebus futilibus magnifica ſermocinatio. A pr.

Μεταρσιολογία, ας, ἡ, idem. A ſeq.

Μεταρσιολόγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης. E ſeq. & λέγω.

Μετάρσιος, ου, ὁ, ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celſus, ſublimis, altus, excelſus. 2) arrogans, ſuperbus. A μέταρσις.

Μεταρσιόω, ῶ, in altum tollo. μεταρσιωθεὶς, a. 1. part. paſſ. in ſublime elatum. A pr.

Μέταρσις, εως, ἡ, tranſlatio. 2) mutatio, tranſmutatio. 3) elevatio. A μεταίρω.

Μετασκαίρω, ſalto inter aut trans.

Μετασκευάζω, f. άσω, in aliam formam ſeu habitum verto. μετασκευάζομαι, vitæ genus muto, in alias ſedes migro.

Μετασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, idoneus ad tranſmutationem. A pr.

Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam.

Μετασκηνόω, f. ώσω, tranſmigro.

Μετασπάω, abſtraho v. c. ſententia.

Μετάσπω, & μετάσπομαι, inſequor. poet. pro μεθέπομαι.

Μέτασσαι, αἱ, oves mediæ ætatis. A μέσος, per Epentheſin Syllabæ τα. (vel potius a μετὰ *inter* aut *cum*. σσος & ξος ſunt meræ terminationes. ut μετασσὸς, a μετὰ, fuit dictum, ita quoque μεταξὸς, cujus antiquus dativus μεταξοῖ remanſit in μεταξύ. nam veteres dativum per οι exarabant, qui adhuc figura ω carebant, & jota ad latus adſcribebant, & οι atque υ promiſcue habebant.)

Μετασσεύεσθαι, cum impetu inſequi, Euſt. ut hinc ſit μετέσσυτο. E μ. & σεύεσθαι.

Μετάστασις, εως, ἡ, mutatio. 2) ſubmotio, amotio. 3) tranſitus, migratio, exſilium. 4) ſublatio de medio, mors. 5) Figura rhetorica, qua rei alicujus cauſſa confertur in locum digniorem. A μεθίστημι.

Μεταστατέον, ſedes mutandæ, migrandum. A μεθίσταμαι, *migro*.

Μεταστατικὸς, ὴ, ὸν, tranſlativus. Voc. Rhet.

Μεταστείχω, adeo, perſequor.

Μεταστέλλομαι, arceſſo, adeſſe jubeo. aor. 1. μετεστειλάμην. part. μεταστειλάμενος.

Μεταστένω, ingemiſco, ſuſpiro.

Μεταστήθιος, ου, ὁ, ἡ, interjectus inter monticulos in manu. μεταστήθιον, ου, τὸ, interſtitium inter τὰ στήθη. E μ. & στῆθος.

Μεταστοιχὶ, *Adv.* ordine, ſerie, ordinatim, tenore perpetuo. E μ. & στοῖχος, *ſeries*.

Μεταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, in aliud elementum muto, transformo. E μ. & στοιχεῖον.

Μεταστοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, inſtauratio. A pr.

Μεταστοιχίζω, immuto, inſtauro, renovo.

Μεταστοναχίζω, ingemiſco, ſuſpiro ob aliquid.

Μεταστρατοπεδεύω, f. εύσω, & μεταστρατοπεδεύομαι, caſtra muto, caſtra transfero, illud de jubente: hoc de efficientibus.

Μεταστρεπτέον, convertendum, transferendum. A μεταστρέφω.

Μετα-

Μεταστρεπτικός, ή, όν, vim convertendi habens. Ab eod.

Μεταστρέφω, f. ψω, retorqueo, converto. 2) inverto, perverto, muto, flecto. aor. 2. paſſ. μετεστράφην. part. μεταστραφείς.

Μεταστροφή, ῆς, ἡ, converſio. A pr.

Μεταστρωφάω, converto. *In med.* reſpicio, converto me.

Μεταστύλιον, ου, τὸ, porticus, ſpatium tecto munitum inter columnas & parietem medium. E μ. & στῦλος, columna.

Μετασυγκρίνω, ut interpretatur Aurelianus, miſcelli corporis ſtatum turbatum inſtauro, tranſmuto.

Μετασύγκρισις, εως, ἡ, corporis meatuum in naturalem ſtatum mutatio, corporis novatio. A pr.

Μετασυγκριτικὰ, quæ meatuum in corpore ſtatum mutandi vim habent, de medicamentis. Ab eod.

Μετασυμβάλλομαι, adjuvo una, inſuper.

Μετασυντίθημι, aliter compono.

Μετασύρω, commuto, converto.

Μετασχηματίζω, f. ίσω, transfiguro, transformo, in alium habitum muto. μετασχηματισθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Μετασχημάτισις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitus immutatio. A pr.

Μετασχηματισμός, ῦ, ὁ, transfiguratio. Ab eod.

Μετατάσσω, vel μετατάττω, f. ξω, tranſpono. 2) ordines in acie muto. μετατάσσομαι, transferor, tranſeo.

Μετατίθημι, tranſpono, transfero, commuto, per muto. 2) μετατίθεσθαι, *paſſ.* mutari, transferri. 3) *in med.* retracto, reſipiſco.

Μετατρέπω, f. τρέψω, deflecto, converto. μετατρέπομαι, convertor. 2) curo, curam habeo. μετατραπεὶς, aor. 1. part. converſus.

Μετατρέφω, f. θρέψω, alo & educo inter. μετετράφη, aor. 1.

Μετατροπία, ἡ, commutatio, converſio, ut μεταβολή. A μετατρέπω.

Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, idem. 2) cura, animadverſio, reflexio veluti quædam mentis ad aliquid. Ab eod.

Μετατροπαλίζομαι, convertor.

Μετάτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui poteſt converti, verſatilis, mutabilis. 2) reverſus, redux. A μετατρέπω.

Μετατρωπάω, immuto, commuto.

Μετατυπόω, ῶ, f. ώσω, transformo.

Μετατύπωσις, εως, ἡ, transformatio. 2) Schema grammaticum, quum vox compoſita reſolvitur in voces ſimplices. A pr.

Μεταυδάω, ῶ, f. ήσω, interloquor. 2) adloquor.

Μέταυλος, v. μέτωλος.

Μεταύριον, *Adv.* perendie. Hinc ἡ μεταύριον, ſc. ἡμέρα, dies perendinus. E μετά & αὔριον.

Μεταυτίκα, *Adv.* mox, ſtatim, poſt.

Μεταῦτις, *Adv.* poſtea.

Μεταυχένιον, ου, τὸ, id, quod poſt cervicem eſt. E μ. & αὐχήν.

Μεταφέρω, transfero. μεταφέρομαι, transferor. aor. 1. μετηνέχθην. part. μετενεχθεὶς, translatus, Philox. perf. paſſ. μετενηνεγμένος, id. At perf. med. inf. μεταπνοχέναι, tranſtuliſſe, derivaſſe, Philox. aor. 2. partic. act. μετενεγκὼν, qui tranſtulit.

Μετάφημι, interloquor, inter alios loquor; aor. 2. μετέφην, μετέφης, μετέφη.

Μεταφοιτάω, ῶ, tranſeo, transferor.

Μεταφορά, ᾶς, ἡ, translatio, derivatio. 2) metaphora, tropus rhetoricus.

Μεταφορέω, ῶ, f. ήσω, transfero, tranſporto.

Μεταφορητος, qui transferri poteſt. A pr.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, translatitius, per translationem ſeu Metaphoram uſurpatus, metaphoricus, improprius. A μεταφορα.

Μεταφορικῶς, *Adv.* per translationem, metaphorice. A pr.

Μεταφορίζω, imitor locum alicujus ſcriptoris, duco aliquid e ſcriptoris alicujus loco. A μεταφέρω.

Μεταφράζω, f. άσω, in aliud orationis genus, ſeu in aliam formam muto. 2) in orationem alius linguæ verto, interpretor.

Μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, ſive in aliam formam. 2) interpretatio, vel in aliam linguam converſio. A præc.

Μεταφραστὴς, ῦ, ὁ, qui metaphraſin conficit. Ab eod.

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, qui habet metaphraſin aut metaphraſios formam. A pr.

Μετάφρενον, ου, τὸ, dorſi pars, quæ retro ſeptum ſita eſt. E μ. & φρένες.

Μεταφρίσσω, horrorem ſentio poſt aliquid.

Μεταφύομαι, naturam muto, transformor.

Μεταφυτεία, ας, ἡ, translatio plantæ de loco in locum. A ſeq.

Μεταφυτεύω, f. εύσω, tranſplanto.

Μεταφύω, poſtea naſcor.

Μεταφωνέω, inter alios loquor, ſeu vocem edo. 2) alloquor, compello.

Μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refuſio, nova æris fabricatio. 2) renovatio, reformatio. A ſeq.

Μεταχαλκεύω, f. εύσω, ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo. 2) refingo, reformo.

Μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, f. ξω, denuo ſculpo, de novo inſculpo ſ. cudo; item aliud ſignum imprimo: refingo: μεταχαράττομαι, refingor.

Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas, quæ poſt diem ſtatutum ſequitur. E μ. & χειμάζομαι.

Μεταχειρίζω, & μεταχειρίζομαι, contrecto. 2) adminiſtro, curo. 3) tracto, v. c. dure, male. 4) rego, guberno. 5) interficio. aor. 1. inf. μεταχειρίσασθαι, tractare. perf. paſſ. μετακεχείρισμαι, μετακεχείρισται, μετακεχείρισται, adminiſtravit.

Μεταχείριος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt inter manus, qui verſatur in manibus. E μ. & χείρ.

Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio. 2) tractatio chirurgica. A μεταχειρίζω.

Μεταχειρισμός, ῦ, ὁ, tractatio. 2) retractatio, emendatio ſui errati. Ab eod.

Μεταχέομαι, reſorbeo.

Μεταχέω, transfundo. μεταχέομαι, transfundor.

Μεταχθόνιος, ου, ὁ, terreſter. Nonn. μεταχθονίη ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit.

Μετάχοιρον, ου, τὸ, porcellus, qui in utero matris læſus, poſt ſtatum tempus partu editur. E μ. & χοῖρος.

Μετάχοιρος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μεταχρόνιος, ία, ιον, ſublimis, qui altum petit. Ap. Script. Eccleſ. immortalia cogitans, hoc tranſitorio ævo poſteriora. E μ. & χρόνος.

Μετάχρονος, ου, ὁ, ἡ, tempore poſterior.

Μεταχρόω, fut. ώσω, alio colore imbuo. 2) transfiguro.

Μεταχρώννυμι, vel μεταχρωννύω, idem.

Μεταχρωστέον, alio colore imbuendum eſt. A pr.

Μεταχωρέω, ῶ, f. ήσω, ſecedo, migro, tranſeo. 2) in diverſas partes tranſeo.

Me-

Μεταχώρησις, εως, ἡ, secessio, migratio, transitus. A pr.

Μεταψαύω, dimoveo. Eurip. in Phoen. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον, pede dimovens petram. Schol. μετακινῶν. sive a ψαύω, sive ab ἀψ & αἴρω.

Μεταψηλαφάω, f. ἤσω, idem, transpono.

Μεταψηφίζεσθαι, alteri adjudicare decreto, in alium transferre, sententiam mutare.

Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno transfertur in alium. A pr.

Μεταψύχωσις, εως, ἡ, qs. transanimatio, animæ e corpore in corpus migratio. E μ. & ψυχή.

Μετεγγράφω, fut. ψω, transcribo, uno loco scriptum alio transfero, sub alio nomine inscribo, ut pecuniam.

Μετεγκεντρίζω, f. ίσω, alio insero, insero. aor. 1. pass. part. μετεγκεντρισθείς, alibi insitus.

Μετεγχέω, infundo, potum præbeo.

Μετειδομαι, f. σομαι, formam sumo, transformor. 2) contemno. Hes.

Μέτειμι, intersum, versor inter. f. μετέσομαι, poet. μετέσσομαι. inf. μετεῖναι. μέτεσί μοι τούτου, particeps hujus sum. μέτην αὐτοῖς τούτου, commune erat utrisque. μέτα μοι, idem. Ab εἰμί, *sum*.

Μέτειμι, persequor, sector. 2) persequor, ulciscor. 3) transeo, accedo. inf. μετιέναι, part. μετιών. part. aor. 1. med. μετεισάμενος. Ab εἶμι, *eo*.

Μετεκβαίνω, transeo.

Μετεκβαίνω, transcendo, migro. imperf. *Ion.* μετεβαίνεσκε pro μετεβέβαινε. 3. sing. aor. 2. μετεκβάς, part. transgressus.

Μετεκβιβάζω, transfero in aliam navim.

Μετεκδέχομαι, f. δέξομαι, suscipio, excipio.

Μετεκδίδωμι, f. δώσω, post edo, post eloco.

Μετεκδύω, & μετεκδύομαι, exuo.

Μετεκπέμπω, prætervehor, asporto ultra, vel trans.

Μετελευστέον, puniendum est. A μετέρχομαι.

Μετεμβαίνω, transcendo. part. aor. 2. μετεμβάς, transgressus.

Μετεμφυτος, ο, ὁ, ἡ, ex uno in aliud insitus.

Μετεμψυχόω, ῶ, f. ώσω, transfero animam in aliud corpus.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, migratio animæ ex uno corpore animato in aliud. A pr.

Μετένδυσις, εως, ἡ, idem. v. μετενδύω.

Μετενδυτεύω, ῶ, obligo.

Μετενδέω, ῶ, solutum ab uno alii illigo, de μετεμψυχώσει Pythagorica.

Μετενδύω, aliam vestem alicui induo. μετενδύομαι, vestem muto.

Μετενεγκτέον, transferendum. A μεταφέρω.

Μετενέπω, dico, vel cano more Poetarum. 2) dico. 3) calumnior.

Μετενσωματόω, ῶ, f. ώσω, corpore induo. 2) in aliud corpus transfero.

Μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, translatio in corpus aliud; item 2) conjunctio cum corpore. A pr.

Μετεντίθημι, e nave alia in aliam transfero.

Μετεξαίρω, idem.

Μετεξανίστημι, expello, & alibi sedem figere cogo. v. μετανίστημι. 2) transfero subinde.

Μετεξαντλέω, ῶ, f. ήσω, alio transfundo.

Μετεξέτεροι, αι, α, quidam, nonnulli. E μετά, ἐξ, & ἕτερος.

Μετέπειτα, *Adv.* postea, deinde.

Μετεπίδεσις, ἡ, alligatio, sc. membri fracti, vulneris. A seq.

Μετεπιδέω, alligo, sc. vulnus, membrum fractum.

Μετεπιλέγω, interloquor, inter alios loquor, insusitatum. aor. 2. μετεῖπε pro μετεῖπε.

Μετεράω, ῶ, f. άσω, in vas transfundo, elutrio, depleo. E μ. & ἐράω, *defundo*, v. μεταχέω.

Μετέρχομαι, transeo, migro, transeo. 2) sector, insequor, persequor, quæro, investigo. 3) obsecro, oro, supplico. 4) compello, appello, alloquor. 5) ulciscor, persequor, punio, plecto. 6) ambio, adfecto, coofector. F. μετελεύσομαι, aor. 2. μετῆλθον, persecutus est. Inf. μετελθεῖν, persequi.

Μετεύχομαι, f. ξομαι, opto.

Μετέχω, habeo cum alio, particeps sum, partem habeo. F. μεθέξω. aor. 2. μετέσχον. inf. μετασχεῖν, perf. part μετεσχηκώς.

Μετεωρία, ας, ἡ, stupor, qui cernitur in oblivione rerum manifestarum. Sueton. A μετέωρος.

Μετεωρίζω, f. ίσω, suspendo, in sublime tollo, attollo. 2) in spem erigo, animum addo: item elatum reddo, inflo. 3) impello ad aliquid, incito, allicio. μετεωρίζομαι, tollor. aorist. 1. part. μετεωρισθείς, erectus, exaltatus. Ab eod.

Μετεωρισμός, ῦ, ὁ, elevatio in altum. 2) inconstantia mentis. 3) superbia, animorum elatio. A pr.

Μετεωροδοκέω, ῶ, animum arrigo, v. c. ad bene sperandum.

Μετεωροθῆραι, ῶν, in sublimi venantes, *avium genus*. E μετέωρος & θήρα.

Μετεωροκοπέω, ῶ, circa sublimia, sed inania, laboro, sublimia capto, nugor, ut θαλαττοκοπέω. Ex eod. & κόπτω.

Μετεωρολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus cœlestibus, sublimibus garrio. A seq.

Μετεωρολέσχης, ε, ὁ, qui de rebus cœlestibus ac sublimibus fabulatur, de cœlo rebusque cœlestibus garriens. Ex eod. & λέσχη.

Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cœlestibus, sublimibus loquor, seu commentor. A μετεωρολόγος.

Μετεωρολογία, ας, ἡ, sermo, s. commentatio de rebus cœlestibus, sublimibus. Ab eod.

Μετεωρολογικός, ἡ, όν, ad cœlestia, scientiam rerum cœlestium, ut tempestates &c. pertinens. Ab eod.

Μετεωρολόγος, ο, ὁ, ἡ, de rebus sublimibus verba faciens, de rebus cœlestibus disputans. 2) magniloquus. A μετέωρος & λέγω.

Μετεωροπεύω, attollo.

Μετεωροπολέω, ῶ, sublimia tracto, in sublimibus versor, rebus cœlestibus speculandis occupatus sum. A seq.

Μετεωροπόλος, ο, ὁ, ἡ, qui res sublimes tractat, qui res cœlestes speculatur.

Μετεωροπορέω, ῶ, in sublimi gradior, per sublimia meo. A seq.

Μετεωροπόρος, ο, ὁ, ἡ, in sublimi gradiens. 2) elatus & inania sectans.

Μετέωρος, ο, ὁ & ἡ, sublimis, excelsus. 2) pendulus, pensilis, suspensus. 3) vagus. 4) fluctuans in alto mari. μετέωρος, ἐπὶ τῶν οὐρανίων, (de rebus cœlestibus) supernus, Philos. μετέωρα, superna, quæ circa astra, sub astris, in auris, fiunt aut apparent. E μετά & αἴρω. unde αἰωρέω.

Μετεωροσκοπέω, ῶ, sublimia speculor, cœlum intueor. A μετεωροσκόπος.

Μετεωροσκοπική, ῆς, ἡ, pars astrologiæ, quæ elevatio-

vationum differentias astrorumque exquirit distantias, Lex. Vulg.

Μετεωροσκόπος, ε, ὁ, ἡ, sublimium scrutator, coelestium contemplator. 2) curiosus & inutilis rebus gerendis.

Μετεωροσοφιστής, ᾶ, ὁ, qui de sublimibus & coelestibus philosophatur. Aristoph. per contumeliam de philosophis.

Μετεωροφένακες, qui doctrina de rebus sublimibus homines decipiunt. Aristoph. E μετέωρος & φέναξ.

Μετεωροφορέω, efferor, superbio.

Μέτηλυς, υδος, ὁ, ἡ, migrator, advena. E μετέρχομαι.

Μετηνέμιος, ε, ὁ, ἡ, pedum pernicitate cum ventis certans. E μετὰ & ἄνεμος.

Μετήορος, ε, ὁ, ἡ, apud Poetas, excelsus, sublimis. 2) suspensus animi & dubius, instabilis. E μετὰ & ἀείρω.

Μετιέναι, Jonice pro μεθιέναι.

Μετίσχω, particeps sum. E μετὰ & ἴσχω.

Μετοικεσία, ας, ἡ, transportatio, transmigratio. 2) incolatus, s. habitatio in peregrina regione. A seq.

Μετοικέω, ῶ, f. ήσω, migro, transmigro, commigro. 2) incola sum & inquilinus. aor. 1. μετῴκησε, demigravit, Philox.

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio. 2) incolatus. A pr.

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe sua relicta, incolatus. A μέτοικος.

Μετοικίζω, f. ίσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare jubeo. μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor, transmigro. μετῳκισμένος, pert. part. translatus.

Μετοικικός, ἡ, ὁν, ad inquilinos pertinens. A μέτοικος.

Μετοίκιον, ε, τὸ, pensio, quam inquilini quotannis repræsentabant. at μετοίκια, ων, τὰ, apud Athenienses, feriæ ob receptos in urbem inquilinos: sacrum ob mutatas a civibus sedes celebrari solitum. Ab eod.

Μετοικισμός, ὁ, ὁ, translatio incolarum. 2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

Μετοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificatum muto, quod ædificatum erat, alio modo f. loco ædifico.

Μετοικόδομος, ὁ, qui domicilium mutat.

Μέτοικος, ε, ὁ, ἡ, inquilinus, incola, advena. μέτοικοι etiam qui principum jussu in aliam civitatem poenæ caussa deportantur.

Μετοικοφύλαξ, κος, ὁ, præfectus & quasi curator, syndicus, inquilinorum: nomen magistratus.

Μετοίω, antiq. unde μετοίσω: quod vulgo ducunt a μεταφέρω.

Μετοιωνίζομαι, alia auspicia capio, repeto auspicia. 2) tento aliam fortunam.

Μετοκλάζω, fut. άσω, in genua subsido. E μ. & ὀκλάζω.

Μετονυχή, ἡ, idem quod μετοχή.

Μετονομάζω, fut. άσω, nomen alicujus muto. μετωνόμασμαι, perf. pass. mutato nomine appellatur.

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis. A pr.

Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum & asserum, s. cavum, quod inter tigna & asseres est. Vitruv. E μ. & ὀπή, foramen.

Μετόπιν, Adv. a tergo, postea.

Μέτοπις, ἡ, vindicta, poena delictis parata, Hom. in Epigr. E μ. & ὄπις, ultio.

Μετόπισθεν, Adv. pone, a tergo, 2) post, postea.

Μετοπωρινός, ἡ, ὁν, qui extremi & senescentis autumni est, autumnalis. A sq.

Μετόπωρον, ε, τὸ, autumnus, Philox. senescens autumnus. E μ. & ὀπώρα, q. v.

Μετόρχιον, ε, τὸ, intervallum inter arbores, vel plantas, vel arborum ordines. 2) ager, in quo vel frumentum, vel aliud quid seritur inter loca arboribus consita. E μ. & ὄρχος, arborum ordo.

Μετοχή, ῆς, ἡ, communio, communicatio, consortium. 2) opponitur στέρησις, & ἀπορίᾳ, copiam bonorum & malorum significat. A μέτειμι, una sum, & μετέχω, particeps sum.

Μετοχικός, participandi vim habens: μετοχικὰ, nomina apud Grammaticos, quæ participationis significationem inclusam habent, ut ξύλινος, ligneus. A pr.

Μετοχέτευσις, εως, ἡ, derivatio, proprie & tropice. A sq.

Μετοχετεύω, f. εύσω, derivo, per canales deduco. 2) trop. traduco. μετοχετεύεσθαι, derivari, manare.

Μετοχή, ῆς, ἡ, participatio, communio. 2) murorum ambitus. 3) participium, pars orationis ap. Grammaticos. A μετέχω, participo.

Μετοχικός, ἡ, ὁν, participialis. 2) particeps. A pr.

Μετοχλίζω, f. ίσω, vecte transmoveo. 2) transmoveo, transfero.

Μετοχμάζω, f. άσω, tollo, in tergum sustollo.

Μέτοχος, ε, ὁ, ἡ, particeps. 2) socius. A μετέχω.

Μετρέω, ῶ, f. ήσω, metior. 2) æstimo. 3) moderor, modifico, modum & mensuram statuo. 4) emetior, tranimeo. μετρέομαι, ῦμαι, d. mensum accipio, mensura accipio. perf. μεμετρημένος, moderatus, G. V. A μέτρον.

Μέτρημα, ατος, τὸ, demensum, quod mensura attribuitur: unde frumentum, quod militibus datur. A pr.

Μέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensio. Ab eod.

Μετρητέον, moderandum, Philox. Ab eod.

Μετρητής, ᾶ, ὁ, mensor. 2) metreta, batus, amphora. Ab eod.

Μετρητικός, ἡ, ὁν, ad mensuram pertinens. 2) metiendi peritus. A pr.

Μετρητικῶς, Adv. mensorum more. A pr.

Μετρητός, ἡ, ὁν, mensus, dimensus, demensus, quod sub mensuram cadit. A μετρέω.

Μετριάζω, f. άσω, mediocris sum, modicus sum, modum habeo. 2) moderate de me sentio, æquum & moderatum me præbeo, moderate & modeste loquor vel ago. 3) active, cum acc. moderari, temperare, ut iræ, poenæ. A μέτριος.

Μετριάζομαι, f. άσομαι, idem, ab eod.

Μετρικός, ἡ, ὁν, pertinens ad mensuram, metricus circa carmina & versus. A μέτρον.

Μετριολόγος, ε, ὁ, ἡ, moderatus in verbis.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas adfectuum. 2) moderatio. A μετριοπαθής.

Μετριοπαθέω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus servo, moderate adfectibus indulgeo, condoleo, in Epist. ad Hebr. Gl. Vet. moderor. A sq.

Μετριοπαθής, έος, ὁ, ἡ, qui modum tenet in adfectibus. 2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπαθὲς, ἐος, moderatio. E μέτριος & πάθος.

Μετριοπαθῶς, Adv. moderate, animo moderato.

Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu. E μέτριος & πόσις, potus.

Μετριοποτέω, ῶ, modice s. moderate poto: A seq.

Μετριοπότης, ε, ὁ, modice, moderate potans, superlat. Att. ap. Poll. μετριοποτίστατος.

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ου, ὁ, ἡ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius. 2) qui mediocres habet facultates. 3) qui moderato & modesto ingenio præditus est. 4) æquus, non nimis rigidus & severus, religiosus, justus, hinc 5) satis idoneus. μετριώτερος reperitur pro minor. A μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, mediocritas. A pr.

Μετριοφρονέω, ῶ, f. ήσω, modeste de me sentio.

Μετριοφροσύνη, ης, modesta de se opinio. A μετριόφρων, quod non reperitur.

Μέτρημα, τὸ, mensura. Schol. Aristoph.

Μετρίως, *Adv.* modice, moderate, ita, ut satis sit, modeste. A μέτριος.

Μετροειδὴς, ές, numero similis, numerose sonans. E sq. & εἶδος.

Μέτρον, ου, τὸ, mensura, temperamentum, modus. 2) vas, quo aliquid metimur. 3) mensura in carmine. 4) servit periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, pro mari.

Μετρονόμοι, ων, οἱ, mensuris præfecti, magistratus Athenis, qui mensurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex μέτρον & νέμω.

Μετροποιΐα, ἡ, numeri versuum, metrica ratio, lex metrica. E μ. & ποιέω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, nominis permutatio, nominis pro nomine positio. Metonymia, tropus rhetorices. E μετὰ & ὄνομα.

Μετωνυμικὸς, ή, όν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens. A pr.

Μετωνυμικῶς, *Adv.* metonymice, per metonymiam. A pr.

Μετωπηδὸν, *Adv.* q. d. frontatim, adversa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio conversis. A μέτωπον.

Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens, fronto, Gl. V. Ab eod.

Μετωπίδιος, ου, ος, qui est in fronte. Ab eod.

Μετωπίδιον, ου, τὸ, quod est in fronte. 2) frontale. Ab eod.

Μετώπιον, ου, τὸ, spatium inter supercilia, frons. 2) nomen unguenti Ægyptiaci, quod ap. Hipp. μέτωπον. Ab eod.

Μετωπὶς, ίδος, ἡ, fascia, qua frons revincitur. Ab eod.

Μέτωπον, ου, τὸ, frons, pars faciei, quæ post, seu supra oculos est (μεταξὺ vel ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὠπῶν, in medio vultu, inter oculos medium.) 2) prora navis. 3) prima acies militaris. E μετὰ & ὤψ.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ, ἡ, frontis hominum inspector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. E pr. & σκοπέω.

Μέχρι, vel seq. Vocali, μέχρις, *Adv.* dicitur dupliciter 1) *de termino ad quem*, usque ad. 2) *de tempore per quod*, quoad, per. Unde intelligentur facile formulæ ex hac particula variæ. μέχρι πότε, quousque. μέχρις ἂν, quamdiu. μέχρις οὗ, quoadusque, quatenus, quantisper. μέχρις ὅ τι, quoad. μέχρι τίνος; quousque? μέχρι τινὸς, aliquatenus, quadantenus. μέχρι τοῦδε, hactenus. μέχρι πολλοῦ, diu. μέχρι ζῶ, quoad vivam. μέχρι παντὸς, in perpetuum.

Μὴ, *Adv.* ne, non. 2) numquid? an? μή ποτε, μή που, μή τοι, ne, non, quo minus. μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, absit enim. εἰ μὴ, nisi. εἰ δὲ μήγε, ceteroquin, sin minus. μὴ ἄρα, ne forte.

Μηδαμῇ, & μηδαμῆ, *Adv.* nusquam, nulla in parte, nequaquam. A μηδαμός.

Μηδαμινὸς, ὴ, όν, qui nullius pretii est, inhonoratus. Ab eod.

Μηδαμόθεν, *Adv.* nulla ex parte. A μηδαμός.

Μηδαμόθι, *Adv.* nunquam, nusquam &c. Ab eod.

Μηδαμὸς, ῆ, ὸν, ne unus quidem, nullus. μηδὲ & ἀμὸς, *aliquis*. (Sed hæc est mera terminatio.)

Μηδαμόσε, *Adv.* nullum in locum. A pr.

Μηδαμοῦ, *Adv.* nusquam. Ab eod.

Μηδαμῶς, *Adv.* nullo modo, neutiquam. Ab eod.

Μηδὲ, *Conj.* neque, nec. 2) ne quidem. μηδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus.

Μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, *Gen.* μηδενὸς, μηδεμιᾶς, μηδενὸς, nemo, nullus. E μηδὲ, & εἷς.

Μηδέποτε, *Adv.* haud unquam, nunquam.

Μηδέπω, *Adv.* nondum, necdum.

Μηδεπώποτε, *Adv.* nunquam, nullo tempore.

Μηδέτερος, έρα, ερον, neuter. E μηδὲ & ἕτερος.

Μηδετέρως, *Adv.* neutro modo. A pr.

Μηδετέρωσε, *Adv.* neutram in partem. Ab eod.

Μήδευμα, τὸ, consilium, astus. A μῆδος.

Μηδίζω, f. ίσω, Medos imitor, s. sequor, lingua Medorum loquor, cum Medis facio, Medis faveo. A Μῆδος.

Μηδία, ας, ἡ, Media. Ab eod.

Μηδικὸς, ή, όν, Medicus. Μηδικὸς ὀπὸς, succus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ sc. χώρα, Media. Μηδικὸν μῆλον, Medicum malum, pomum. Gl. Vet. Μηδικὸν, citreum. τὰ Μηδικὰ, res contra Medos gestæ, tempora & bella Persica. Ab eod.

Μήδιος, ου, ὁ, Medius, Medus. Ab eod.

Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Asiæ. Ab eod.

Μηδισμὸς, οῦ, ὁ, Medismus, cum quis cum Medis facit. A μηδίζω.

Μηδιστὶ, *Adv.* Medorum more. Ab eod.

Μηδοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, qui Medos vicit, Medorum occisor. E Μῆδος & κτείνω, *occido*.

Μήδομαι, f. μήσομαι, curam gero, delibero. 2) cogito, meditor, molior, struo. A τὸ μῆδος.

ΜΗΔΟΣ, ου, ὁ, Medus, filius Medeæ. 2) Medus, i. e. e Media oriundus. Μῆδοι, etiam Persæ non raro apud Vet.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium, usitatum in plur. τὰ μήδεα, consilia. 2) pudenda.

Μηδοσύνη, consilium, Suid. A pr.

Μηδοτιοῦν, *Adv.* nihil quidquam. Ex μηδὲ, ὅτι, & οὖν, pro μηδ' ὅ, τι οὖν.

Μηδοφόνος, ου, ὁ, ἡ, idem quod μηδοκτόνος.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, & μηθὲν, ενὸς, nihil, nihil quidquam. Ex μήτε & εἷς.

Μηκάζω, fut. άσω. μηκάζειν, balare, de capris. A seq.

Μηκάομαι, ῶμαι. μηκᾶσθαι, balare, caprissare, perf. part. med. μεμηκώς, μεμηκυῖα.

Μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat. μηκάδες, balantes, oves vel capræ. A pr.

Μηκασμὸς, οῦ, ὁ, balatus. A μηκάζω.

Μηκεδανὸς, ή, όν, longus. A μῆκος, *longitudo*.

Μηκέτι, *Adv.* non amplius, ne posthac, non jam. 2) non *perpetuo* (*perpetuiter*). E μὴ & ἔτι, *adhuc*.

Μηκὴ, ῆς, ἡ, balatus, vox caprarum. A μηκάομαι.

Μηκητικὸς, ή, όν, qui balare potest. Ab eod.

Μήκιστα, *Adv.* longissime. 2) tandem. A sq.

Μήκιστος, ίστη, ιστον, longissimus. 2) procerissimus. ἐπὶ μήκιστον, diutissime. *Superl.* a μῆκος.

Μηκοποιέω, ῶ, longitudinem addo. Vulg. in longum produco, μηκοποιηκότες, qui produxit. Ex sq. & ποιέω.

Μῆκος, εος, τὸ, longitudo, proceritas, statura, spatium.

Μηκύνω, f. υνῶ, longum facio, protelo, produco. μηκυνομένη συλλαβὴ, ſyllaba, quæ producitur. aor. 1. *Act.* ἐμήκυνα. A pr.

Μηκυσμὸς, ὁ, productio, dilatatio. A pr.

Μήκων, ωνος, ἡ, papaver. 2) capillitium ſ. excrementum pinnatium ſepiarum, & muricum. 3) pars media in conchis. 4) arenæ quædam ſpecies in metallicis, Poll. Μήκωνες, αἱ, piſces quidam gregales, Ariſtot. 5) pars inteſtinorum polypodis, inſtar veſicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπὸς, opium, Gl. Vet.

Μηκωνικὸς, ἡ, ὸν, papavereus. A præc.

Μηκώνιον, ου, τὸ, ſuccus papaveris. 2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.

Μηκωνὶς, ίδος, ἡ, papaver, Gloſſ. Vet. μηκωνὶς θρίδαξ, ſpecies lactucæ atræ, ſic vocata a copia lactis ſoporiferi.

Μηκωνίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.

Μηκωνῖτις, ιδος, ἡ, ſpecies lactucæ lacte ſoporifero abundans. Ab eod.

Μηκωνοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, papaveris ſpeciem habens. Ex μήκων & εἶδος.

Μηλάνθη, ης, ἡ, ſcarabæorum genus e floribus mali arboris naſci ſolitum. E μηλέα & ἄνθος.

Μήλατα, Gen. μηλάτων, oves, Euſt. A μῆλον.

Μηλατὴς, ᾶ, ὁ, opilio. *Dor.* pro μηλατής. Ab eod.

Μηλάω, ῶ, ſubjecto velut vecte quodam, aut ſpecillo, aliquid emoliri, evellere. Apud Homerum Iliad. ι. 538. aper Calydonius dicitur humo ſtraviſſe δένδρεα μακρὰ, αὐτῇσι ῥίζῃσι & αὐτοῖς ἄνθεσι μηλῶν. ubi vulgaris ſcriptio μήλων abſurdas peperit interpretationes. Comparatur ibi dens apri arbores cum ipſis radicibus humo emoliens cum ſpecillo quodam chirurgico, aut volſella, qua chirurgi dentes, aut fragmina oſſium e vulneribus evellunt. (μηλῶν ibi eſt particip. præſ. activ. a μηλάω, vel μηλόω, quod infra v.)

Μηλέα, ας, ἡ, malus, arbor.

Μήλειος, α, ὁ, ἡ, ovinus, ovillus, ut μήλεια κρέας, caro ovilla. A μῆλον.

Μήλη, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur, vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur, item quo immiſſo in vulnus &c. tentant chirurgi latentia.

Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, *Melus*.

Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ & Μηλιάδες, a μῆλον, pomum.

Μηλινθμὸς, ὁ, idem quod ſeq. ſed hæc ſcriptura eſt melior. ap. Licophr. Etym. M.

Μηλιαυθμὸς, ō, ὁ, ovile, ovium ſtabulum. E μῆλον & ἰαυθμός, *deverſorium*.

Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero. 2) ſum colore luteo. Ab eod.

Μηλινοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, melinum ſeu luteum colorem referens. E μήλινος & εἶδος.

Μηλινοεις, εσσα, εν, colorem mali cotonei referens. Nicand μηλινόεντα, quamvis ibi μηλινόεσσα, legitur. A μῆλος.

Μήλινος, ο, ὁ, ἡ, colorem mali habens, luteus, flavus, gilvus. μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, e malis cotoneis. Ab eod.

Μήλιος, ου, ὁ, e Melo inſula oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia fames, Prov. i. e. maxima.

Μηλὶς, ίδος, ἡ, malus, arbor. 2) morbus quidam aſinorum. A μῆλον.

Μηλίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e malis cotoneis. Ab eod.

Μηλοβατέω, ῶ, f. ήσω, oves ſcando, oves ineo. Ex eod. & βαίνω.

Μηλοβολέω, ῶ, f. ήσω, malo ſeu malis peto. 2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex eod. & βάλλω.

Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oves paſco. A μηλοβότης.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, ovium paſtor, opilio. Ab eod.

Μηλοβότης, ου, ὁ, idem. E μῆλον & βόσκω, *paſco*.

Μηλόβοτος, ου, ὁ, ἡ, ab ovibus depaſtus. 2) incultus, ab hoſtibuſque vaſtatus & pecoribus paſcendis relictus. Ex iiſd.

Μηλοδόκος, ου, Epith. templi, ob ſacrificia ex ovibus, ap. Pind. E μ. & δέχομαι.

Μηλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, mali ſpeciem habens, ſive colore, ſive re alia. E μ. & εἶδος.

Μηλοθύτης, ου, ὁ, mactator ovium, pecorum. Epith. aræ. E μ. & θύω.

Μηλολόνθη, al. μηλολάνθη, ης, ἡ, melolonthe, animalculum aurei coloris, genus canthari, quo pueri ad ludum utuntur, filo alligantes pedem, & ſic evolare ſinentes & dein retrahentes. Quidam & ſcripſere μηλόανθη. 2) luſus ille puerilis. 3) floris genus. E μῆλον & ἄνθος.

Μηλομαχία, ας, ἡ, pugna pomis ſeu malis commiſſa. Ex eod. & μάχη.

Μηλόμελι, ιτος, τὸ, potus e melle & malis cotoneis.

Μῆλον, Dor. μᾶλον, ου, τὸ, malum, pomum. 2) μῆλα, genæ, etiam de mammis puellarum, Philox.

Μῆλον, ου, τὸ, ovis, pecus, pl. μῆλα, pecudes.

Μηλονόμας, Dor. pro μηλονόμης, paſtor ovium. E pr. & νέμω.

Μηλονομεὺς, έως, ὁ, idem. Heſ. ubi pl. μηλονομεῖς, ποιμένες. Ex iiſd.

Μηλονόμος, ου, ὁ, idem, Suid. Ex iiſd.

Μηλοπάρειος, & μηλοπάρειος, pro μηλοπάρειος, ου, ὁ, genas habens malis ſimiles, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. E μῆλον & παρειά.

Μηλοπέπονες, melopepones, genus cucumerum. E μῆλον & πέπων.

Μηλοπλακούντιον, ίου, τὸ, compoſitio pharmacopœorum e malis cotoneis vino coctis, adjecto poſtea melle, pipere, aniſo, aliiſque. A ſq.

Μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta e malis cotoneis.

Μηλοσκοπος, ου, ὁ, ἡ, unde oves, ſeu pecora quævis conſpici poſſunt. Ex μ. & σκοπός.

Μηλόσπορος, ου, ὁ, ἡ, malis ſeu pomis conſitus. E μ. & σπόρος.

Μηλοσσόος, ου, ovium ſervator.

Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oves jugulo, oves macto, pecora ſeu oves immolo. E μ. & σφάττω, *macto*.

Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio. 2) ovium immolatio, Heſ. Ex iiſd.

Μηλοτρόφος, ου, oves alens. E μῆλον & τρέφω.

Μηλοφάγος, ου, ὁ, ἡ, oves comedens, ovilla carne veſcens.

Μηλοφόνος, ου, ὁ, ἡ, oves occidens.

Μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala ſeu poma fero.

Μηλοφορία, ἡ, ubertas pomorum. A ſq.

Μηλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, pomifer, mala ſeu poma ferens. μηλοφόροι, regis Perſarum ſatellites, aurea mala geſtantes in haſtis. E μ. & φέρω.

Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, ovium cuſtos.

Μηλόω, ῶ, f. ώσω, ſpecillum immitto, ſpecillo tento, exploro. 2) demergo, inſero, vel tentandi vel tingendi cauſa. A μήλη. v. μηλάω.

Μήλωθρον, ου, τὸ, coloramentum, cui quid immergitur, ſ. res ipſa, ut lana, quæ immergitur, colorandi

randi causa, unde μήλυθος, lanæ coloratæ. Hes. Suid. 2) vitis alba, Diosc. Ab eod.

Μήλων, ωνος, ὁ, Epith. Herculis, cui inter alia mala fiebat; Pollux. A μῆλον.

Μήλωσις, εως, ἡ, specilli demissio, exploratio, quæ fit immisso specillo. A μηλόω.

Μηλωτή, ῆς, ἡ, sc. δορά, pellis ovina. 2) pellis quævis. Gl. V. pellis lanata. A μῆλον.

Μηλωτής, ῦ, ὁ, ovium pastor. Ab eod.

Μηλωτίς, ίδος, ἡ, specillum, quo ad repurgandas aures utimur. Gl. Vet. specillum. A μήλη.

Μηλωτρίς, ίδος, ἡ, idem. Gl. V. auriscalpium. Ab eod.

Μήλωψ, οπος, ὁ, ἡ, colore malum referens, mali faciem habens. E μῆλον & ὤψ.

Μὴν, *Conj.* autem, vero, pro δέ. 2) tamen. 3) profecto, sane. 4) porro. ἀλλὰ μὴν, atqui, enimvero. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque vero, sed neque. οὐ μὴν γε, enimvero non. ἦ μὴν, certe, formula jurandi. καὶ μὴν, quin etiam. καὶ μὴν δὴ, immo, enim vero. οὐ μὴν γε, at saltem, at vero. καὶ μὴν καὶ, quin etiam. οὐ μὴν, non tamen, nec vero.

Μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis. οἱ μῆνες, menstrua.

Μηναγυρτέω, ῶ, fut. ήσω, stipem colligo Matri Deum. A sq.

Μηναγύρτης, ου, ὁ, qui singulis mensibus Matri Deum stipem colligit; quod officium Rheæ sacerdorum erat: unde & μητραγύρτης. E μὴν & ἀγύρτης.

Μηνὰς, άδος, ἡ, luna. A sq.

Μήνη, ης, ἡ, luna. 2) umbella lunata.

Μηνιαῖος, αία, αῖον, menstruus, qui est unius mensis. A pr.

Μήνιμα, ατος, τὸ, ira perseverans, simultas, odium. A sq.

Μηνιάω, ῶ, fut. άσω, iram, simultates, odium, exerceo, irascor. A μῆνις.

Μηνίγγιον, ου, τὸ, membranula. Dimin. A μῆνιγξ.

Μηνιγγοφύλαξ, ακος, ὁ, custos membranæ cerebri. 2) instrumentum chirurgicum.

Μῆνιγξ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens. 2) membrana quævis. 3) sedimentum vini in dolio, priusquam effloreścat & ebulliat, Hes.

Μηνιθμὸς, ῦ, ὁ, ira, iracundia: ira divina. A μηνίω.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem. 2) furor, insania. Ab eod.

Μῆνις, ιος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, diuturna, odium, inimicitia, sive a μένεσθαι, sive a μένειν.

Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula. 2) species aciei. 3) μηνίσκοι, umbellæ lunatæ in statuarum capitibus, quæ lunæ crescentis cornua referunt. 4) æramenta gubernaculi. 5) membranæ tenues, bracteæ. 6) ornamenta collaria, torques, monilia. Dim. a μήνη.

Μηνίω, f. ίσω, succenseo, iram, odium vel simultatem exerceo, irascor. A μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lunæ formam habens, lunæ similis, corniculatus, lunatus. E μήνη & εἶδος, *species*.

Μηνοειδῶς, *Adv.* in modum lunæ curvatæ seu falcatæ. A pr.

Μήνυμα, ατος, τὸ, signum, indicium, indicatio, significatio. Philox. indago. A μηνύω.

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium. Ab eod.

Μηνυτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod sq.

Μηνυτὴς, ῦ, ὁ, index, nunciator, delator. 2) dicitur & de historico, ap. Lucian. Ab eod.

Μηνυτικὸς, ὴ, ὸν, significandi seu indicandi vim habens, significativus. Gl. Vet. indicativus. A pr.

Μήνυτρον, ου, τὸ, indicii præmium. A μηνύω.

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. Ab eod.

Μηνύω, f. ύσω, indico, significo, nuncio, certiorem facio, declaro, defero. μεμηνυκέναι, perf. inf. indicasse. aor. 1. pass. μηνυθείς.

ΜΗΟΝ, ου, τὸ, meum, herba, athamanticum.

Μήποτε, nunquam. 2) ne quando. 3) ne. 4) num. μήποτε ἂν, numquid ergo. 5) forte.

Μήποθεν, necunde, Gl. Vet.

Μήπου, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, nec dum. μήπωγε, *Adv.* idem.

Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte, ne fortassis. 2) an forte.

Μηραῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρός.

Μήρινθος, ου, ὁ, funiculus, filum.

Μηρίον, ου, τὸ, femur. A μηρός.

Μηρορραφὴς, έος, ὁ, ἡ, femori insutus. Epith. Bacchi. E sq. & ῥάπτω, *suo*.

Μηρὸς, ῦ, ὁ, femur, femen. pl. μηρὰ ap. Hom. per metaplasmum pro μηροί.

Μηροτομέω, ῶ, f. ήσω, femur incido, femur abscindo. E pr. & τέμνω.

Μηροτραφὴς, έος, ὁ, Epith. Bacchi, quia in Mero monte educatus est. Strabo. E μ. & τρέφω.

Μηροτυπὴς, έος, ὁ, ἡ, femora feriens seu percutiens. E μ. & τύπτω.

Μήρυμα, ατος, τὸ, apud Nicandrum, de tractu & glomeratione serpentis. A μηρύω.

Μηρυκάζω, f. άσω, cibum remando, rumino.

Μηρυκάομαι, ῶμαι, idem.

Μηρυκίζω, f. ίσω, idem.

Μηρυκισμὸς, ῦ, ὁ, ruminatio. A pr.

Μηρύκω, & μηρύκομαι, revolvo, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.

Μήρυξ, υκος, ὁ, piscis quidam ruminans. Gl. V. rumen. Ab eod.

Μηρύω, f. ύσω, revolvo, glomero, agglomero, & filum deduco. 2) texo, intexo.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, consiliarius, consultor. 2) peritus. A μήδομαι, vel μέδομαι.

Μήτε, *Conj.* neque, nec.

Μητέριος, ου, τὸ, maternus. Epigr. A seq.

Μήτηρ, μητέρος, *per Syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, genitrix. 2) matrix, uterus. Apud Scriptores Eccl. baptisterium.

Μήτι, ne quid, numquid. pro μή τι.

Μητιάω, ῶ, consilia agito, consulto, delibero, molior, rem quampiam machinor. μητιόωσι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιάουσι. μητιόωσα, part. præs. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur & μητιάασθαι, significatione act. A μῆτις.

Μητιέτης, ου, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor. μητιέτα pro μητιέτης, ap. Hom. Ab eod.

Μητίζομαι, vel potius μητίομαι, consilia agito, consulto. 2) molior, efficio, struo, machinor. F. μητίσομαι, versus caussa μητίσσομαι. Ab eod.

Μῆτιμα, τος, τὸ, consilium. A pr.

Μητιόεις, έσσα, εν, consilio abundans, cui multum est consilii. A seq.

Μῆτις, ιος, ἡ, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium. A μέδομαι.

Μήτοι, *Adv.* ne forte. μήτοιγε, *Adv.* id. nequaquam.

Μῆτος, εος, τὸ, idem quod μῆτις.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva. 2) secundæ. 3) arboris medulla. 4) vesparum genus. A μήτηρ.

Μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deum stipem colligo. A seq.

Μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deum ſtipem colligit. E μήτηρ & ἀγύρτης.

Μητράδελφος, ου, ὁ, matris frater, avunculus, ſed ἡ μητράδελφος, ου, matris ſoror, matertera. Gl. Vet. μητραδέλφη, matertera.

Μητράζειν, matreſcere, Gl. Vet. A μήτηρ.

Μητραλοίας, & μητραλώας, & -ης, ου, ὁ, matris percuſſor, matricida. E μήτηρ & ἀλοιάω.

Μητράριον, ου, τὸ, matercula, Gl. V. A μήτηρ.

Μητρεγχύτης, ου, ὁ, inſtrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. E μήτρα & ἐγχέω.

Μήτρη. *Jon.* pro μήτρα.

Μητριάζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, Pollux.

Μητρίδιος, α, ον, Epith. urticæ: matrix, ſemen in ſe habens. ap. Ariſtoph. A μήτρα.

Μητρικὸς, ή, όν, maternus. A μήτηρ.

Μητρικῶς, *Adv.* matris more. A pr.

Μήτριος, τὰ μήτρια, materna, Gl. V. Ab eod.

Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio, vel terra materna, unde mater alicujus oriunda eſt. A μήτηρ.

Μητρογαμέω, ῶ, f. ήσω, matrem uxorem duco.

Μητροδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a matre edoctus.

Μητροδόκος, ου, ὁ, ἡ, a matre receptus. E μήτηρ & δέχομαι.

Μητρόθεν, *Adv.* a matre, a parte matris.

Μητρόθεος, ου, ἡ, Dei mater, ſeu parens. Epith. B. Virginis.

Μητροκασιγνήτη, ης, ἡ, matris germana, matertera.

Μητροκασίγνητος, ου, ὁ, matris frater, avunculus.

Μητροκτονέω, ῶ, f. ήσω, matrem occido. A μητροκτόνος.

Μητροκτονία, ας, ἡ, matricidium. Ab eod.

Μητροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. E μήτηρ & κτείνω.

Μητροκωμία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater: ſeu e quo coloniæ deducuntur. Ex eod. & κώμη.

Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.

Μητρόξενος, ου, ὁ, ἡ, ſpurius.

Μητροπάρθενος, ου, ἡ, mater & virgo. Epith. B. Mariæ.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, avus maternus. Hom.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, ſive quæ colonias emiſit. item urbs prima provinciæ.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, qui ex urbe matrice ſeu metropoli eſt. 2) Epiſcopus Metropolitanus, qui metropoli præeſt, & alios Epiſcopos ſub ſe habet. A pr.

Μητροπόλος, ου, ὁ, ſacerdos Cereris.

Μητροπρεπῶς, *Adv.* ut matrem decet: quaſi a μητροπρεπής. E μήτηρ & πρέπω.

Μητροραίστης, ου, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit. Suid. Ex eod. & ῥαίω.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ, ἡ, a matre abjectus. Ex eod. & ῥίπτω.

Μητροτροφὸς, ός, matris alumnos. E μ. & τρέφω.

Μητροτύπτης, ου, ὁ, matricida. E μ. & τύπτω. Phav.

Μητροφθόρος, ου, ὁ, ἡ, qui matrem occidit, matricida. E μ. & φθείρω, *occido*.

Μητροφόνος, ου, ὁ, matricida. E μ. & φένω.

Μητροφόντης, ου, ὁ, matricida. Ex iiſd.

Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca. 2) altera patria, h. e. ubi quis vivit & tamen non natus eſt. 3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua, dura. A μήτηρ.

Μητρυιάζειν, novercari, Gl. V. A pr.

Μητρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

Μητρυιώδης, ου, ὁ, ἡ, novercalis. Ab eod.

Μητρῳακὸς, ut μητρῳακὰ ἀγιστεῖα, purgationes in ſacris Cybeles fieri ſolitæ. A μητρῷος.

Μητρωνυμικὸν, nomen e nomine matris factum. E μ. & ὄνομα.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus. Hinc & μητρῷον, ου, fanum Cybeles ſeu Magnæ matris Deum. Μητρῷα, τὰ, ſacra Cybelia. A μήτηρ.

Μήτρως, ωος, & ω, ὁ, avunculus maternus. Acc. μήτρωα, & ων. Ab eod.

Μηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, ſtruo, agito. inf. μηχανᾶσθαι, poet. μηχανάασθαι. μηχανόωνται, 3. pl. præſ. ind. poet. pro μηχανῶνται, μηχανάονται. μηχανόωντο, part. *Jon.* pro μηχανώμενοι. Μηχανάομαι, etiam paſſ. ut μεμηχάνητο, pluſq. perſ. fabricatus erat. part. perſ. μεμηχανημένος, arte factus, item, ſubdole compoſitus. Activum raro occurrit. Soph. μηχανᾶν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. *Jon.* pro μηχανῶντας, μηχανάοντας. A μηχανή.

Μηχανάω, fut. ήσω, excogito, machinor. Hinc perſ. part. paſſ. μεμηχανημένος, excogitatus. ὁ, ὁ. A ſeq.

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina, inſtrumentum. 2) quodlibet artificium, ſeu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum. 3) commentum, ars, ſollertia. 4) machina bellica. 5) machinatio, conſilium, molitio, Gl. Vet. πάσῃ μηχανῇ, quovis modo, qualibet arte, etiam atque etiam. οὐδεμία μηχανὴ, dicitur de re impoſſibili, ad quam efficiendam conſilii nil ſuppetit. A μῆχος.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum. 2) dolus, ars, ſtrategema, molitio. Gl. Vet. A μηχανάομαι.

Μηχάνησις, εως, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.

Μηχανητέον, machinandum. Ab eod.

Μηχανητὴς, οῦ, ὁ, machinator. Ab eod.

Μηχανητικὸς, ή, όν, machinandi, ſeu machinas conficiendi peritus. 2) ſolers in excogitando. A præc.

Μηχανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, machinam ferens. E μ. & φέρω.

Μηχανικὸς, ή, όν, machinas fabricandi peritus. 2) *Subſt.* artifex eorum, quæ ingenio ſimul & manu fiunt; (homo ſollers, ingenioſus.) ἡ μηχανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars mechanica. A μηχανή.

Μηχανιώτης, ου, ὁ, machinator, verſutus. Voc. μηχανιῶτα. Ab eod.

Μηχανοδίφης, ου, ὁ, id. Ex eod. & διφάω, *quæro*.

Μηχανόεις, εσσα, εν, idem. A μηχανή.

Μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabricor.

Μηχανοποιΐα, ας, ἡ, machinarum fabricatio. A ſq.

Μηχανοποιὸς, οῦ, ὁ & ἡ, machinarum faber. machinarum theatralium artifex & moderator. E μ. & ποιέω.

Μηχανοῤῥαφέω, fraudes excogito. A μηχανοῤῥάφος.

Μηχανουργία, ας, ἡ, machinarum ſtructio, fraudum excogitatio. Ab eod.

Μηχανοῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, dolorum & fraudum artifex, malorum inventor. E μηχανὴ & ῥάπτω, *ſuo*.

Μηχανουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, machinas fabricans, Ex eod. & ἔργον.

Μηχανοφόρος, ου, idem quod μηχανηφόρος.

Μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum, Æſchyl. 2) adjumentum, remedium, Lycophr. A ſq.

Μῆχος, εος, τὸ, (Euſt. ait eſſe ἄκλιτον) artificium, machinatio, conſilium, commentum. 2) dolus, ars. A ἄγω.

Μιαιγαμία, ας, ἡ, nuptiæ inceſtæ, impuræ, Suid. E ſq. & γάμος.

Μιαι-

Μιαίνω, f. ανῶ, inquino, conspurco, fœdo, contamino, polluo. 2) inficio colore, tingo, (v. μελαίνω.) 3) conscelero. μιήνῃ, aor. 1. act. conj. 3. sing. tinxerit. μιάνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. pro ἐμιάνθησαν, maculati sunt. μιῆναι, aor. 1. act. inf. violare, Philox.

Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro. μιαιφονεῖ, trucidat, Philox. A μιαιφόνος.

Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio e cæde. 2) cædes nefaria & scelerata, homicidium impium, parricidium. Ab eod.

Μιαιφόνος, ου, ὁ, ἡ, qui se cæde polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro. 2) sanguinarius, crudelis, propensus ad sanguinem effundendum. E μιαίνω & φόνος, *cædes*.

Μιαιφονώτατα, *Adv.* crudelissime, fœdissime. A præc.

Μίασμα, ατος, τό, tinctura, Suid. A μιαίνω.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.

Μιαντὸς, inquinatus, Gl. V. Ab eod.

Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, scelus, scelerositas, projecta audacia. A seq.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, spurcus, pollutus, contaminatus. 2) scelestus, dirus, sceleratus, impurus, flagitiosus, abominandus, obscenus. A μιαίνω.

Μιαροφαγέω, ῶ, fut. ήσω, cibis vetitis vescor. A μιαροφάγος.

Μιαροφαγία, ας, ἡ, ciborum vetitorum esus. Ab eod.

Μιαροφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui cibis vetitis vescitur.

Μιαρῶς, *Adv.* impure. 2) scelesté, scelerate. A μιαρός.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum. 2) contagium. 3) piaculum. 4) stuprum. A μιαίνω.

Μιασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Μιάστωρ, ορος, ὁ, contaminator. 2) fœdus, impurus, cæde vel alio scelere contaminatus. Ab eod.

Μίγα, *Adv.* mistim, promiscue. A μίγνυμι.

Μιγάδην, *Adv.* idem & ab eod.

Μιγάζομαι, misceor. Ab eod.

Μιγὰς, άδος, ὁ, ἡ, mistus, permistus, miscellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenæ. Ab eod.

Μίγδα, *Adv.* mixtim, promiscue. Ab eod.

Μίγδην, *Adv.* idem. Philox. Ab eod.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, farrago. μίγματα, peculiarites de medicamentorum misturis. Ab eod.

Μιγματοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola.

Μιγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod μίγμα, apud Laert.

Μίγνυμι, μιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo. pass. μίγνυσθαι, misceri, prope accedere, consuescere, de concubitu, & de aliis quibusque modis consortii & congressus inter homines. aor. 1. inf. μιχθῆναι. aor. 2. μιγῆναι. part. a. 1. μιχθεὶς, μιχθεῖσα, perf. pass. part. μεμιγμένος.

ΜΙ´ΔΑΣ, ου, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ. 2) nomen jactus tesserarii seu aleatorii admodum felicis. 3) bestiola fabas exedens.

Μιηθεὶς, pro μιανθείς.

ΜΙ´ΘΡΑΣ, ου, ὁ, Sol, apud Persas, ut Deus.

Μικκὸς, ὴ, ὸν, parvus, exiguus. Hinc μικκὸν, *Adv.* parum, paulisper, *Dor.* a μικρός.

Μικκύλος, parvulus, pusillus. Dim. a pr.

Μικροαδικητικὸς, ὴ, ὸν, in parvis injuriosus. v. μεγαλαδικητικός.

Μικραίτιος, ου, ὁ, ἡ, ob parvas res expostulans, querens. E μ. & αἰτία.

Μικραύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, paucos, vel etiam parvos sulcos, agrum parvum habens.

Μικροβασίλειος, α, ον, regnum parvum habens.

Μικροβασιλεὺς, έως, ὁ, rex parvus, regulus.

Μικρόβιος, ου, ὁ, ἡ, breve tempus vivens, brevis ævi.

Μικρόβωλος, ου, ὁ, ἡ, parvas habens glebas.

Μικρογένειος, ον, parvum mentum habens. E μ. & γένειον.

Μικρόγενυς, υος, ὁ, ἡ, idem.

Μικρογλάφυρος, ου, ὁ, ἡ, parvos & aptos articulos habens.

Μικρογνωμοσύνη, ἡ, idem quod μικροψυχία. E μ. & γνώμη.

Μικρογραφέω, vocali brevi scribo, v. c. ο non ω. Vox Grammat. E μ. & γράφω.

Μικροδοσία, ας, ἡ, donatio exigua, parvum munus. E μ. & δόσις.

Μικροθαύμαστος, ὁ, ἡ, res parvas admirans. E μ. & θαυμάζω.

Μικροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, animo pusillo sum. A μικρόθυμος.

Μικροθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas. Ab eod.

Μικρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui animo pusillo est.

Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguitas. A seq.

Μικρόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus exiguos edens.

Μικροκέφαλος, ον, exiguum habens caput. E μ. & κεφαλή.

Μικροκίνδυνος, ον, parva suscipiens pericula.

Μικροκλέπτης, ου, ὁ, fur rerum minutarum.

Μικροκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, exilem habens ventrem. E μ. & κοιλία.

Μικρόκομψος, ον, parum concinnus, s. nimis concinnus, affectatam in minutiis ac puerilem concinnitatem habens.

Μικρόκοσμος, ου, ὁ, mundus parvus, homo.

Μικροληψία, ας, ἡ, paucorum acceptio. E μ. & λῆψις.

Μικρολογέομαι, οῦμαι, rei parvæ rationem habeo. 2) scrupulose circa vilia & spernenda occupor. 3) sordide & parce facio. A μικρολόγος.

Μικρολογία, ας, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta. 2) cura, quæ impenditur rebus parvis frivolis ac vilibus, tanquam magnis. 3) sordes, avaritia, parsimonia sordida. Ab eod.

Μικρολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, in minima quæque inquirit, scrupulosus. 2) sordidus, tenax, præparcus.

Μικρολόγως, *Adv.* res parvas magni æstimando. 2) sordide, præparce.

Μικρόλυπος, ου, ὁ, ἡ, cui res minimæ animi molestiam adferunt. E μ. & λύπη.

Μικρομελὴς, έος, ὁ, ἡ, parva habens membra. E μ. & μέλος, *membrum*.

Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A seq.

Μικρομερὴς, έος, ὁ, ἡ, parvis partibus constans. E μ. & μέρος.

Μικρόμματος, ου, ὁ, ἡ, parvos oculos habens. E μ. & ὄμμα.

Μικρόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, parvum peplum gestans.

Μικροποιέω, minutum reddo. A seq.

Μικροποιὸς, ὸν, minutum, humile reddens.

Μικροπολίτης, ου, ὁ, parvæ urbis civis.

Μικροπολιτικὸς, ὴ, ὸν, civi parvæ civitatis conveniens, s. usitatus &c. Hinc τὸ μικροπολιτικὸν, ῦ, multitudo parvi oppidi. it. mores moribus parvi oppidi similes. A pr.

Μικροπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, in parva re improbus.

Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, sordes, indecora parsimonia. A μικροπρεπής.

Μικροπρεπέομαι, f. ήσομαι, indecore parcus sum, sum vilis abjectique animi. Ab eod.

Μικροπρεπής, έος, ὁ, ἡ, viles abjectosque decens. 2) sordidus, illiberalis. E μ. & πρέπω, decet.

Μικροπρεπῶς, *Adv.* sordide, illiberaliter. A pr.

Μικροπρόσωπος, ου, faciem parvam habens. E μ. & πρόσωπον.

Μικροπτέρυξ, γος, parvas alas habens.

Μικρόῤῥαξ, γος, ὁ, ἡ, qui parvos habet acinos.

Μικρόῤῥις, vel μικρόῤῥις, ινος, ὁ, ἡ, parvum nasum habens. Ex μ. & ῥὶς, *nasus*.

Μικρόῤῥωξ, ωγος, ὁ, ἡ, idem quod μικρόῤῥαξ.

Μικροῤῥοπύγιος, ου, ὁ, ἡ, parvum habens oropygium. E μ. & ὀῤῥοπύγιον.

Μικρὸς, ρὰ, ρὸν, parvus, exiguus. 2) qui parvi pretii aut momenti est. 3) paucus. μικρὸν, *Adv.* paullulum, parum. μικροῦ, prope, fere, propemodum. μικροῦ δεῖν, propemodum, pæne, Philox. μικρῷ πρόσθεν, paullo ante, Philox. μικρῷ πρότερον, paullo ante. μικρῷ ὕστερον, paullo post. *Comp.* μικρότερος. *Sup.* μικρότατος.

Μικροσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, parva habens crura. E μ. & σκέλος.

Μικροσπέρματος, ου, parvum semen habens. E μ. & σπέρμα.

Μικρόσπερμος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Μικροστάχυς, υος, ὁ, ἡ, parvas spicas habens.

Μικρόστομος, ὁ, ἡ, os parvum habens. E μ. & στόμα.

Μικρόσφαιρος, ου, Epith. malobathri, folia perparva habentis. E μ. & σφαῖρα.

Μικρόσφυκτος, ὁ, ἡ, cui parvus & debilis est pulsus arteriarum. 2) debilis. E μ. & σφύζω.

Μικροσφυξία, ας, ἡ, exilitas pulsus arteriarum. Ex iisdem.

Μικρόσχημος, ου, ὁ, ἡ, parvum habitum gerens. E μ. & σχῆμα.

Μικροτέχνης, ου, ὁ, vilis & abjectus artifex. E μ. & τέχνη.

Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, pusillitas. A μικρός.

Μικροτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, qui tenuem habet mensam. E μ. & τράπεζα.

Μικρότριχος, ου, ὁ, ἡ, breves habens pilos. E μ. & θρίξ.

Μικρότροφος, ὁ, ἡ, tenuissimo victu utens.

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta & sordida gloriæ cupido, gloriæ captatio e rebus frivolis. A seq.

Μικροφιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, e rebus tenuibus gloriam captans, Theophr.

Μικροψύχως, *Adv.* illiberaliter, sordide. A μικρόφρων.

Μικροφυχία, ας, ἡ, pusillanimitas. Ab eod.

Μικρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, pusillanimitas. E μ. & φρήν.

Μικροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, pusillus. E μ. & φυή.

Μικροφυΐα, ας, ἡ, parvitas a natura. A præc.

Μικρόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, parva habens folia. E μ. & φύλλον.

Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A seq.

Μικρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, gracilem & exilem vocem habens. E μ. & φωνή.

Μικροχαρὴς, έος, rebus parvis, nihili, frivolis gaudens. E μ. & χαίρω.

Μικρόχωρος, ου, ὁ, ἡ, exiguum solum habens.

Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, pusillo animo sum, exponitur &, animo deficio. A μικρόψυχος.

Μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus demissus & abjectus. Ab eod.

Μικρόψυχος, ου, ὁ, ἡ, qui animo demisso & abjecto est, pusillanimis. E μ. & ψυχή.

Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρός.

Μικρῶς, *Adv.* parum, leviter. Ab eod.

Μικτὸς, ἡ, ὸν, mixtus. 2) qui misceri potest. A μίγνυμι.

Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus, hederæ species. v. σμῖλαξ.

Μιλησιουργὴς, Milesio opere factum, sicut celebrantur Μιλήσια στρώματα, Milesia stragula, & Μιλήσια ἔρια, Milesiæ lanæ. Ex ἔργω & Μίλητος, Miletus, quæ est urbs Asiatica.

ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, miliarium, columna Romæ, unde miliaria numerari cœpta. 2) vas ad parandam aquam calidam, caldarium; quod esset forma miliari simile. Athenæus Lib. III. Anthol. Gr.

Μιλιάζω, vel μιλίζω, f. άσω, miliaria dimetior. Hinc μιλιασθαι, per miliaria esse dimensum, apud Strab. A μίλιον.

Μιλιασμὸς, ὁ, dimensio per miliaria. A præc.

ΜΙΛΙΟΝ, ου, τὸ, miliare, spatium mille passuum.

Μίλος, ου, τὸ, aut μίλος, ου, ὁ, milaeis, seu smilacis, taxi, sive hederæ flos, Pollux.

Μίλτειος, ου, ὁ, ἡ, qui e minio, aut minio tinctus est. A μίλτος.

Μιλτηλιφὴς, & μιλτηλιφὴς, έος, ὁ, ἡ, minio illitus, miniatus, minio tinctus. Ex eod. & ἀλείφω.

Μίλτινος, ἴνη, ινον, miniaceus. Ab eod.

Μιλτίτης, ου, ὁ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.

Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ, ἡ, genas minio infectas habens. Epith. navis rubro pictæ proram. Ex eodem & παρειά.

Μιλτόπρεπτος, ου, ὁ, ἡ, minio pulcre pictus, decorus. E seq. & πρέπω.

Μίλτος, ου, ἡ, minium, rubrica. 2) rubigo segetum.

Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubrica tingo. Gl. Vet. minio. A præc.

Μιλτώδης, εος, ὁ, ἡ, miniaceus, minio similis. 2) minii plenus. Ab eod.

Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effossio. 2) metallum minii. A seq.

Μιλτωρύχος, ου, ὁ, minii seu rubricæ effossor. E μίλτος & ὀρύσσω.

Μιλτωτὸς, ἡ, ὸν, miniatus, Gl. Vet. rubricatus. A μιλτόω.

ΜΙΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum in palpebris.

Μίλφωσις, εως, ἡ, idem. A præc.

ΜΙΜΑΙΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, fragum; fructus arbuti. Scribunt & μιμαίκυλον, μεμαίκυλον &c. male.

Μιμαλλόνες, & Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ, seu sacerdotes Bacchi. A μιμέομαι.

ΜΙΜΑΡΚΥΣ, υος, ἡ, sive μίμαρκυς, υος, ἡ, farciminis genus.

Μιμαυλέω, ῶ, histrioni mimo accino tibia. Hes. interpr. ὑποκρίνεσθαι. A seq.

Μίμαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui mimos tibia exprimit. E μῖμος & αὐλός.

Μιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo.

Μιμηλάζω, idem, Hes. A seq.

Μιμηλὸς, ἡ, ὸν, imitando expressus, a docto imitatore factus. *Dor.* μιμηλὰ, imitando expressa imago. μιμηλὸς, active, imitandi sollertia præditus, imitator, ut μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars. μιμηλότατοι, imitandi dexteritate præstantissimi. A μιμέομαι.

Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas. Suid. sine expositione. A præc.

Μιμηλῶς, idem quod μιμητικῶς. Ab eod.

Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago. A μιμέομαι.
Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.
Μιμητὴς, ᾶ, ὁ, imitator, de poetis quoque & histrionibus, quod illi verbis & oratione, hi gestu imitentur mores hominum. Philox. μιμητὴς, infectator. Ab eod.
Μιμητικὸς, ἡ, ὸν, imitandi sollertia praditus, peritus imitator. Gl. Vet. gesticularius. Ab eodem.
Μιμητικῶς, *Adv.* imitando, more imitatorum. A praec.
Μιμητὸς, ἡ, ὸν, imitabilis. Ab eod.
Μιμία, ας, ἡ, imitatio. A μῖμος.
Μιμικὸς, ἡ, ὸν, mimicus. Ab eod.
Μιμνάζω, permaneo, præstolor, exspecto. A μίμνω.
Μιμνήσκω, in memoriam revoco. μιμνήσκομαι, recordor, memini. vid. μνάομαι.
Μίμνω, pro μένω, e reduplicato μενέω.
Μιμογράφος, ου, ὁ, qui mimos scribit. E μῖμος & γράφω.
Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimice recito. pass. μιμολογεῖσθαι, mimice recitari. A seq.
Μιμολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui mimos recitat. In Epigr. echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam.
Μῖμος, ου, ὁ, mimus, imitator, histrio, Gl. Vet. 2) mimus, imitatio, Gl. Vet. ipse actus mimicus, plerumque obscenior, & mimi ejusmodi versus. 3) vana rerum ementitarum repræsentatio, adumbratio, offuciæ. A μιμέομαι.
Μιμὼ, όος, *contr.* ῦς, ἡ, simia, humanarum actionum imitatrix, Tzetzes. Ab eod.
Μιν, *Pron. indecl.* seipsum, ipsam. *alicubi & pro* seipsos.
ΜΙΝΔΑΞ, ακος, ὁ, suffimentum quoddam, suffitus, Athen.
ΜΙΝΘΑ, f. μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba suaveolens.
Μίνθος, ου, ὁ, stercus, merda. Alicubi & pro μίνθη.
Μινθόω, ῶ, f. ώσω, stercore inquino. A praec.
Μινυομάχος, ου, ὁ, ἡ, Minyarum domitor. E Μινύαι, qui gente erant Thessalica, & μάχομαι.
Μινυθέω, ῶ, fut. ήσω, minuo, imminuo. perf. μεμινυθηκέναι apud Hippocr. A μινύς.
Μινύθημα, ατος, τὸ, imminutum, extenuata pars corporis. A præc.
Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio. Hippocr. Ab eod.
Μινύθω, minuo, imminuo. 2) minor fio, decresco, deficio, marcesco, contabesco. A μινύς.
Μίνυνθα, *Adv.* parumper, paullisper, paullulum, ad parvum temporis spatium. A praec.
Μινυνθάδιος, f. μινυνθαδὶς, brevi tempore durans. A praec.
Μινυνθάδης, ες, brevis. Ab eod.
ΜΙΝΥΟ'Σ, ἡ, ὸν, parvus, exilis.
Μινύρισμα, ατος, τὸ, querulum & exile murmur. A seq.
Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili & flebili voce cantillo. Philox. μινυρίζει, minurit. A μινύρομαι.
Μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus minorum avium. A præc.
Μινυρισμὸς, ῦ, ὁ, murmuratio, susurratio, Gl. Vet. Ab eod.
Μινύρομαι, querula & lamentabili voce loquor, vel cantillo. A μινυός.
Μινυώριος, ου, ὁ, ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. E μινυὸς & ὥρα.
Μιξαιθρία, ας, ἡ, serenitas pluviis hiemalibus permixta. E μίξις & αἰθρία.
Μιξαίθριον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Μιξάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, semihomo.
Μιξέλληνες, altero tantum parente Græci, ut hibridæ apud Romanos. E μίξις & Ἕλλην.

Μιξίαμβος, ου, ὁ, ἡ, poeta, qui carminibus jambos admiscet; conviciator, Hes. E μίξις & ἴαμβος, *jambus*, quod olim conviciis in primis adhibebantur jambi.
Μιξίας, ου, ὁ, qui miscet, Hes. A seq.
Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permistio, temperatura. 2) concubitus, coitus. A μίγνυμι.
Μιξοβάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, semibarbarus.
Μιξοβόας, ου, ὁ, promiscue clamans. E μ. & βοάω.
Μιξοδία, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Apud Apoll. Rh. μιξοδία, locus inter Scyllam & Charybdim. Schol. Apoll. Rh. E μ. & ὁδός. v. μισγοδία.
Μιξόδος, ου, ἡ, idem & ex iisd.
Μιξόθηρ, ηρος, ὁ, ἡ, semifer, feræ quasi permixtus. E μ. & θήρ.
Μιξόθηρος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) qui belluinis est moribus. Ex iisd.
Μιξόθριξ, χος, ὁ, ἡ, semicanus.
Μιξόθροος, ον, e variis clamoribus mixtus.
Μιξοιφία, ας, ἡ, coitus, Hes. E μ. & οἰφέω.
Μιξόλευκος, ον, albo distinctus.
Μιξολύδιος, ου, ὁ, ἡ, semi Lydius.
Μιξολυδιστὶ, *Adv.* semi-Lydio more.
Μιξόμβροτος, ου, ὁ, ἡ, semihomo, ut centaurus.
Μιξονόμος, Epith. hircorum, quia inter oves pascuntur, apud Athen. E μ. & νέμω. vid. μισγονόμος.
Μιξοπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, semivirgo, ut Harpyia.
Μιξοπόλιος, ου, ὁ, ἡ, cujus capillis cani incipiunt misceri. Gl. Vet. canaster.
Μιξόπυος, ου, ὁ, ἡ, pure permixtus. E μ. & πύον, *pus*.
Μιξοφρύγιος, ου, ὁ, ἡ, semi-Phrygius.
Μιξόφρυς, υος, ὁ, ἡ, supercilia coeuntia habens.
Μιξόχλωρος, ον, subviridis.
Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum s. bonarum rerum. A seq.
Μισάγαθος, ου, ὁ, ἡ, qui bonos vel res bonas odit. E μισέω & ἀγαθός.
Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A seq.
Μισάδελφος, ου, ὁ, ἡ, qui fratrem odit. Ex eod. & ἀδελφός.
Μισαλάζων, ονος, ὁ, ἡ, osor arrogantiæ. Ex eod. & ἀλαζών.
Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A seq.
Μισάλληλοι, ων, οἱ, αἱ, qui se mutuo odio prosequuntur. E μ. & ἀλλήλων.
Μισανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, homines odi, hominum consuetudinem fugio. A μισάνθρωπος.
Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas. Ab eod.
Μισάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, osor hominum, inhumanus. E μισέω & ἄνθρωπος.
Μισαπόδημος, ον, abhorrens peregrinationum. Ex eod. & ἀπόδημος.
Μισαργυρία, ἡ, contemtus pecuniæ. Ex eod. & ἄργυρος.
Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in valle, in quo fit mistio aquarum, in quem e montibus aquæ confluentes miscentur. 2) ipse aquarum gurges illinc collectus. E μίσγω & ἄγκος, *vallis*.
Μισγητία, vide μιξητία.
Μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex eod. & ὁδός. v. μιξοδία.
Μισγονόμος γῆ, terra, ubi promiscue pascunt, Hes. Ex eod. & νέμω.
Μίσγω, misceo, permisceo. μίσγομαι, misceor, coeo, concumbo, congredior, conversor. A μίγνυμι.
Μισέλλην, ηνος, ὁ, ἡ, Græcorum osor. E μισέω & Ἕλλην.

Μισορ-

Μισόπονος, ου, ὁ, ἡ, laborum osor, Pollux. Ex eod. & πόνος.

Μισεταιρία, ας, ἡ, sociorum odium, Pollux.

Μισέταιρος, ου, ὁ, sociorum osor, Pollux. E seq. & ἑταῖρος.

Μισέω, ῶ, f. ήσω, odi, odio prosequor. 2) minus diligo, minus curo. per Hebr. μισέομαι, οῦμαι, odio sum. μεμισημένος, invisus, odiosus, perf. part. A μῖσος.

Μίσηθρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον, Lucian. A pr. vid. μίσητρον, quæ melior est lectio.

Μισήλιος, ου, ὁ, solifuga, Gl. Vet. E μισέω & ἥλιος.

Μίσημα, ατος, τὸ, odium. Ab eod.

Μισήτη, ης, ἡ, libidinosa, prostituens se cuique femina, χαμαιτύπις. Ammon. Suid. quasi pro μισγήτη, a μίσγομαι.

Μισητία, ας, ἡ, insatiata libido; proclivitas in Venerem, scribitur & μισγητία. A præc.

Μισητὴς, οῦ, ὁ, osor, Philox. A μισέω.

Μισητίζω, odi, odio prosequor, Hes. Ab eod.

Μισητικὸς, ἡ, ὸν, qui odio prosequitur, propensus ad odia. Ab eod.

Μισητικῶς, *Adv.* odio prosequendo, per odium.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, odiosus, invisus, qui odio habetur. A μισέω.

Μίσητρον, ου, τὸ, Lex. Vulg. v. μίσηθρον. Ab eod.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis seu præmii solutio. 2) præmium, merces, etiam pœna. E μισθὸς & ἀπόδοσις.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui persolvit mercedem, præmium, pœnam sumit. Ex eod. & ἀποδίδωμι.

Μισθάριον, ου, τὸ, parva merces, mercedula. Dim. a μισθός.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui mercede operam suam locant. A seq.

Μισθαρνίζω, f. σω, idem quod sequens.

Μισθαρνέω, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, stipendia facio, etiam de meretricio quæstu. A seq.

Μισθαρνὴς, έος, ὁ, ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Hes. ubi malunt μισθάρνης, ου, ὁ. E μισθὸς & ἄρνυμαι, *capio*.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, pertinens ad mercenarios. A μισθαρνέω.

Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, quæ pro mercede præstatur. 2) quæstus meretricius. A μισθαρνής.

Μισθαρνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod μισθαρνητικός. A pr.

Μισθαρχίδης, ου, ὁ, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. Vocab. Aristoph. forma patronymici, quasi a μισθάρχης, vel μίσθαρχος.

Μίσθιος, ία, ιον, vel μίσθιος, ου, ὁ, ἡ, mercenarius, meritorius. A μισθός.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis seu stipendii solutio. Ex eod. & δόσις.

Μισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, mercedem sive stipendium do, seu persolvo. μισθοδοτοῦμαι, mereo, mercedem fero. A seq.

Μισθοδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit.

Μισθόδωρος, ὁ, ἡ, idem. E μ. & δῶρον.

Μισθὸς, οῦ, ὁ, merces, præmium laborum. 2) salarium, stipendium militum. 3) pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, stipendium, id ipsum, quod mercedis loco fertur, h. e. accipitur, salarium. Vertitur & vectigalia. A μισθὸς & φέρω.

Μισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, mercedem capio, quæstum facio. 2) æra mereo, stipendia facio.

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipsa actio stipendia merendi.

Μισθοφορικὸς, ἡ, ὸν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium est. 2) qui stipendia facere solet. sc. στρατιώτης. μισθοφορικὸν, sc. ἀργύριον, stipendiale, Gl. Vet. A præc.

Μισθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit. Gl. Vet. stipendiatus. E μισθὸς & φέρω.

Μισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco. med. μισθόομαι, οῦμαι, mercede conduco. f. μισθώσομαι, conducam. pass. mercede conducor: μεμισθωμένος, mercede conductus. A μισθός.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, qua aliquid utendum locatur vel conducitur, vel qua quis operam locat. 2) illud ipsum quod conducitur, velut habitatio. 3) merces, quæ datur meretrici pro nocte, quæstus meritorius. A præc.

Μισθωμάτιον, ου, τὸ, Dim. præc.

Μισθωμάτιος, ία, ιον, conductitius, Gl. Vet. A seq.

Μισθώσιμος, ου, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur. 2) qui mercede conduci debet. 3) qui mercede locari aut conduci potest. Gl. Vet. locaritius. A seq.

Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio. A μισθόω.

Μισθωτὴς, οῦ, ὁ, conductor. Ab eod.

Μισθωτικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius. Ab eod.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. Ab eod.

Μισθώτριαι, fem. μισθώτριαι γυναῖκες, apud Poll. mulieres mercenariæ. A μισθωτής.

Μίσιππος, ὁ, ἡ, ab equis alendis &c. abhorrens. A μισέω & ἵππος.

ΜΙ'ΣΚΕΛΛΟΣ, ου, ὁ, vile & nigrum vinum, Hesych. voc. Lat.

Μίσκελλος, sordidus & præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit. A seq.

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, frusta & rejectamenta, quæ sub mensam cadunt, Poll.

Μισοβάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, osor barbarorum. E μισέω & βάρβαρος.

Μισοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis vel regum osor.

Μισόγαμος, ου, ὁ, ἡ, a nuptiis abhorrens.

Μισογόης, ὁ, osor præstigiarum & imposturarum, it. impostorum.

Μισογύναιος, ου, ὁ, ἡ, osor mulierum. E μ. & γύναιον.

Μισογυνία, ας, ἡ, odium erga mulieres. A μισογύνης.

Μισογυνέω, odi mulieres. A seq.

Μισογύνης, ου, ὁ, osor mulierum. E μ. & γυνή.

Μισόδημος, ου, ὁ, ἡ, osor populi, s. suæ civitatis, vel constitutionis civilis.

Μισοδημότης, ου, ὁ, idem.

Μισοδικαστὴς, οῦ, ὁ, idem quod sequens.

Μισόδικος, ου, ὁ, ἡ, qui jure agere horret, litium osor. E μ. & δίκη.

Μισόθεος, ου, ὁ, ἡ, deum vel deos exosus.

Μισόθηρος, ου, ὁ, ἡ, a venatione alienus. E μ. & θήρα.

Μισόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui comam non alit.

Μίσοινος, ὁ, ἡ, a vino alienus.

Μισοκαῖσαρ, αρος, Cæsari infestus.

Μισοκακῶ, mala vel malos odi, Gl. Vet.

Μισόκαλος, ου, ὁ, ἡ, osor honesti.

Μισοκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, lucrifuga, Gl. Vet. E μ. & κέρδος.

Μισολάκων, ωνος, Lacedæmoniis inimicus.

Μισολογέω, ῶ, bonas litteras odi, 2) imperitus sum doctrinarum. A μισολόγος.

Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum litterarum, disputationum &c. Ab eod.

Μισόλογος, ου, ὁ, ἡ, qui colloquia, congressus hominum, disputationes & ratiocinationes odit, osor bonarum litterarum, indoctus.
Μισόνοθος, ου, ὁ, ἡ, qui spurios odit.
Μισόνυμφος, ου, ὁ, ἡ, qui nuptias & conjugium odit. E μ. & νύμφη.
Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hospitum, inhospitalitas. A seq.
Μισόξενος, ου, ὁ, ἡ, osor peregrinorum, hospitum, inhospitalis.
Μισόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, osor liberorum, liberos exosus.
Μισοπάρθενος, ὁ, virginibus infestus.
Μισοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, patri inimicus.
Μισοπέρσης, ου, ὁ, Persis infestus.
Μισοπόλεμος, ὁ, ἡ, alienus a bello.
Μισόπολις, ιος, ὁ, ἡ, osor civitatis.
Μισοπονέω, ῶ, odi & defugio labores. 2) non contendo, non studeo. A μισόπονος.
Μισοπονία, ἡ, odium laboris. A seq.
Μισόπονος, ου, ὁ, ἡ, osor laboris.
Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem aversor. A μισοπόνηρος.
Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A seq.
Μισοπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, qui improbos vel improbitatem aversatur. Philox. severus. τὸ μισοπόνηρον, ου, sc. ἦθος, odium improbitatis.
Μισοπονήρως, *Adv.* cum odio improborum. A pr.
Μισοπορπακιστάτη, ἡ, bello maxime inimica, pacis amantissima, Aristoph. E μ. & πόρπαξ.
Μισοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, a negotiis abhorrens, qui vitam quietam & negotiis vacuam agit. E μ. & πρᾶγμα.
Μισοπροσήγορος, ὁ, ἡ, difficilis aditu.
Μισόπτωχος, ου, ὁ, ἡ, odio habens, fugiens pauperes.
Μισοπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, osor barbæ, titulus libelli a Juliano Aug. conscripti.
Μισορώμαιος, ου, ὁ, ἡ, Romanis infestus.
Μῖσος, εος, τὸ, odium.
Μισόσοφος, ου, ὁ, ἡ, osor sapientiæ; sapientiæ studium, Philosophiam exosus.
Μισοστρατιώτης, ου, ὁ, rem militarem fugiens.
Μισοσύλλας, ὁ, inimicus Syllæ.
Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A seq.
Μισότεκνος, ου, ὁ, ἡ, liberorum osor, prolem habere nolens.
Μισοτύραννος, ου, ὁ, ἡ, osor tyrannorum, tyrannidis.
Μισότυφος, ου, ὁ, ἡ, qui ostentationem odit.
Μισοφίλιππος, ου, ὁ, ἡ, inimicus Philippi.
Μισοφιλόλογος, ου, ὁ, ἡ, abhorrens a studiis litterarum, infestus hominibus doctis.
Μισόφιλος, ου, ὁ, ἡ, qui amicos aversatur; amicitias fugiens.
Μισοφρόντις, ιδος, ὁ, ἡ, fugiens curas.
Μισόχρηστος, ου, ὁ, ἡ, bonorum osor.
Μισόχριστος, ου, ὁ, ἡ, qui Christum odit.
Μισοψευδής, έος, ὁ, ἡ, qui mendacium odit.
Μιστυλάομαι, ῶμαι, pane in cochlear excavato jus vel pulmentum haurio. A seq.
Μιστύλη, f. μυστίλη, ης, ἡ, panis in cochlear cavatus.
Μιστύλλω, in parvas partes seu frusta exigua concido, in parva frusta disseco.
ΜΙ΄ΣΥ, misy, succus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis: unde inter metallica numeratur.
Μισύβρις, ιος, ὁ, ἡ, alienus ab insolentia.
ΜΙ΄ΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus, per quem folia fructusque arboribus adhærent. 2) granum folio adhærens. 3) instrumentum rusticum vertendæ terræ.
Μισώδης, εος, ὁ, ἡ, odiosus, odio dignus. A μῖσος.
Μιτόῤῥαφής, έος, ὁ, ἡ, filo sutus. E seq. & ῥάπτω.
Μίτος, ου, ὁ, filum, quod stamini implicatus, licium. 2) fides citharæ.
Μιτόω, ῶ, f. ώσω, licia tendo. 2) fidibus cano. A pr.
Μίτρα, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona. 2) fascia, qua caput obligatur, mitra, diadema.
Μιτράγχαπα, ἡ, squama aurea, quæ in fronte gestatur, Hesych.
Μιτρηφόρος, ου, ὁ, ἡ, mitram gestans, mitratus. E μίτρα & φέρω.
Μιτρίον, ου, τὸ, mitella, Gl. Vet. A μίτρα.
Μιτροφορέω, mitram gesto.
Μιτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod μιτρηφόρος.
Μιτροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, tunicam fascia cingens.
Μιτρόω, ῶ, f. ώσω, mitra seu fascia cingo. A μίτρα.
ΜΙΤΤΥΛΛΟΣ, ου, ὁ, puerili ætati proximus.
ΜΙ΄ΤΥΛΟΣ, ύλη, *Dor.* ύλα, υλον, mutilus, cornibus carens.
ΜΙ΄ΤΥΣ, υος, ἡ, ostiis alveariorum circumlitum quasi purgamentum ceræ, subatrum, graveolens, vulneribus & ulceribus medens.
Μνᾶ, ᾶς, ἡ, mina, pondus centum plerumque drachmarum.
Μναῖος, & μναιαῖος, αία, αῖον, minæ pondus, s. pretium habens. A præc.
Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico. 2) memor sum, recordor. Hinc in usu f. μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam. aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus sum, imperat. μνήσθητι, memor esto, recordare. f. pass. μνησθήσομαι, mentionem faciam. perf. in significatione præsentis μέμνημαι, memini, recordor. 2) curo, operam do. imperat. μέμνησο, memento. part. μεμνημένος, memor. aor. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. A μνάω.
Μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto, in præsenti usitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt. inf. μνᾶσθαι, ambire. part. μνώμενος, sibi concilians.
Μνασιδωρῶν, apud Demosth. v. μνησιδωρεῖσθαι.
ΜΝΑΣΙ΄ΟΝ, ου, τὸ, mensura duorum medimnorum, Hes.
ΜΝΑ΄ΣΙΟΝ, ου, τὸ, in Ægypto, herba dulcem saporem cibis adferens, Theophr.
Μνάστειρα, ας, ἡ, *Dor.* pronuba. A μναστήρ.
Μναστεύω, ῶ, f. ήσω, nuptias alicujus ambio. *Dor.* pro μνηστεύω, unde μνηστεία.
Μνάω, ῶ, in memoriam revoco. 2) commonefacio, admoneo, occurrit fut. μνήσει, admonebit. aor. 1. part. μνήσαντα.
Μνέα, *Jon.* pro μνᾶ.
Μνεία, ας, ἡ, mentio. 2) memoria. A μνάω.
Μνῆμα, ατος, τὸ, id, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum. 2) sepulcrum. A μνάομαι.
Μνημάτιον, τὸ, parvum monumentum. A præc.
Μνηματίτης, ου, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio funebris. Ab eod.
Μνημεῖον, ου, τὸ, monumentum, quicquid memoriæ caussa struitur, datur. 2) sepulcrum. 3) locus secretior domus, in quo pretiosissima quæque adservantur, in pr. μνημεῖα ab amicis, parentibus, sponsis &c. accepta (n. 1.) A seq.
Μνήμη, ης, ἡ, memoria. 2) mentio, commemoratio. A μνάομαι.

Μνη-

Μνημήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro μνημεῖον.

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, quod memoriæ mandatur, seu memoria tenetur. A μνημονεύω.

Μνημονευτέον, meminisse oportet. Ab eod.

Μνημονευτικός, ή, όν, memoria valens, memorandi facultata præditus. Ab aod.

Μνημονευτός, ή, όν, qui memoria tenetur. Ab eod.

Μνημονεύω, f. εύσω, memor sum, memoria teneo, memini 2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio. μνημονεύομαι, memoror, celebror. A μνήμων.

Μνημονικός, ή, όν, memoriosus, memoria valens, memor. 2) ad memoriam pertinens, memorabilis. Ab eod.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. 2) revocatio rei in memoriam. 3) Mnemosyna, mater Musarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat, s. rei memoriam servat, memoriale, Gl. Vet. μνημόσυνα, monumenta, Gl. Vet. Ab eod.

Μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor, qui recordatur. 2) bona memoria præditus, memoria valens, memoriosus, Philox. A μνάομαι.

Μνησιδωρεῦμαι, gratum me pro beneficiis præsto. E μνῆσις & δωρεῦμαι.

Μνησίθεος, ου, ὁ, ἡ, pius, dei memor. Diosc. dicit juniperum majorem a quibusdam sic vocari. Ex eod. & θεός.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel injuriæ acceptæ memor sum, succenseo, Gl. Vet. A μνησίκακος.

Μνησικακητικός, ή, όν, idem quod μνησίκακος.

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum memoria. A seq.

Μνησίκακος, ου, ὁ, ἡ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ oblivisci nequit.

Μνησικάκως, *Adv.* animo injuriarum memori, cum simultate ob veteres injurias. A pr.

Μνησιπήμων, ονος, ὁ, ἡ, recordatu tristis. E seq. & πῆμα, *damnum*, *clades*.

Μνῆσις, εως, ἡ, recordatio. A μνάομαι.

Μνησίτοκος, ἡ, memor partus, apith. fem. nou sterilis. E pr. & τίκτω.

Μνηστεία, ας, ἡ, petitio uxoris. 2) petitio, v. c. honorum, beneficii. A μνηστεύω.

Μνήστευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μνηστευτικός, ή, όν, sponsalis, Gl. Vat. A seq.

Μνηστεύω, f. εύσω, nuptias ambio. 2) nuptias concilio, de proxenetis. 3) affecto, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo. 4) arrham do, apud Græcos recentiores. μνηστεύεσθαι, peti in matrimonium, desponderi. μνηστευθεῖσα, desponsata, Philox. Reperitur tamen & de viro ambiente. A μνάομαι.

Μνηστέω, idem quod μνηστεύω.

Μνηστή, ῆς, ἡ, desponsata, sponsa, nopta. Ab eod.

Μνηστήρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit, procus, alicubi & memor. 2) candidatus, qui aliquid ambit. 3) dicitur etiam tropica, ut μνηστεύειν. Ab eod.

Μνηστήριος, ου, ὁ, ἡ, ad procum pertinens, a proco proficiscens. A præc.

Μνηστηρώδης, εος, ὁ, ἡ, procis conveniens. Ab eod.

Μνηστηροκτόνος, ὁ, procos occidens. Ex eod. & κτείνω.

Μνηστηροκτονία, ἡ, idem quod sequens. A præc.

Μνηστηροφονία, ας, ἡ, procorum occisio seu cædes. E μνηστήρ & φόνος. Locus Homericus.

Μνῆστις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.

Μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηστήρ.

Μνῆστρον, ου, τὸ, arrhabo. τὰ μνῆστρα, sponsalia, Gl. Vet. Ab eod.

Μνηστύς, ύος, ἡ, conciliatio, s. petitio uxoris. A μνάομαι.

Μνήστωρ, ορος, ὁ, peritus, sciens. 2) qui nuptiarum arrhabonem dedit, Hes. A μνῆσις, vel μνάομαι.

Μνιαρός, ρά, ρόν, muscosus. A μνίον.

Μνιόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Μνίον, ου, τὸ, muscus, alga.

Μνιώδης, εος, ὁ, ἡ, muscosus. A præc.

ΜΝΟΙΑ, ας, ἡ, vox Dor. familia, i. e. servi.

ΜΝΟΥ͂Σ, οῦ, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior. Gl. Vet. μνοῦς, pluma.

Μνῴα, μνωία, ας, ἡ, pro μνοία.

Μνῶται, & μνῷται, servi, apud Cretenses. A pr.

Μνώομαι, memini, recordor. 2) mulieris nuptias ambio. *poetice* pro μνάομαι. A μνάομαι.

ΜΟΓΓΟΣ, ου, ὁ, qui voce est obtusa. Philox. μόγγος, attrubus; quo vocab. idem reddit μογιλάλος. q. a μόγος.

Μογεύω, idem quod μογέω.

Μογερός, ρά, ρόν, laboriosus, ærumnosus. A μόγος.

Μογερῶς, *Adv.* laboriose, ærumnose, difficulter. A pr.

Μογέω, ῶ, f. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior & perfero, cum molestiis conflictor, labore fessus sum. 2) doleo. A μόγος.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A seq.

Μογιλάλος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre & difficulter loquitur, cui impedita est lingua. Philox. attrubus. 2) *οἱ ὁ.* & N. T. mutus. E μόγις & λάλος.

Μόγις, *Adv.* ægre, vix, difficulter. A μόγος.

Μογιστοψέδαφος, vix humum tangens, Lucianus ludens da podagra. E pr. ἅπτομαι & ἔδαφος.

ΜΟΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, molestia.

Μογοστοκέω, ῶ, in partu laboro, active & passive. A seq.

Μογοστόκος, ου, ὁ, ἡ, in partu laborans, parientibus opitulans, Epith. Lucinæ. E μόγος & τίκτω, *pario*.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, modius, mensura sedecim sextariorum.

ΜΟΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, Ælian. v. μόθων.

Μόθος, ου, ὁ, labor. 2) bellum. 3) pugna. 4) tumultus. 5) terror. 6) seditio.

Μόθων, ωνος, ὁ, verna. 2) vilis, nullius honoris. 3) nugator, garrulus. 4) fastosus, superbus, arrogans. 5) turpis & servilis molestaque saltatio. A μόθος.

Μοθωνία, ας, ἡ, superbia, insolentia, arrogantia, jactantia, Hes. Etym. A pr.

Μοθωνικός, ή, όν, insolens, superbus, Plut.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio. 2) gradus seu pars circuli in cœlo. 3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus. 4) sors. conditio. 5) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo est. 6) honor. 7) pretium. 8) principis ditio. 9) fatum, secundum æqua ac adversum. 10) fatum, letum. 11) oraculum, aut alius monitus divinus. Μοῖραι, Parcæ. A μείρω, *partior*.

Μοιραγέτης, ου, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit. E pr. & ἄγω.

Μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A μοῖρα.

Μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior. μοιράομαι, ῶμαι, perf. μεμοίραμαι, sortitus, adeptus sum, sortito capio. Ab eod.

Μοιρηγενής, έος, ὁ, ἡ, bono, felici fato natus. Vocat. μοιρηγενές. E μοῖρα & γίνομαι.

Μοιρίδιος, ια, ιον, fatalis, fato eveniens. A μοῖρα.
Μοιριδίως, fataliter, Gl. Vet. A pr.
Μοιρὶς, ίδος, ἡ, dividua, particularis. Nicand. 2) nomen proprium viri. Ab eod.
Μοιροδοκέω, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex eod. & δέχομαι.
Μοιρόκραντος, α, ὁ, ἡ, a Parcia seu a fato effectus, vel perfectus. Ex eod. & κραίνω.
Μοιρολογχέω, ῶ, f. ήσω, sorte dispertior, divido. Ex eod. & λαγχάνω, vel λάχος.
Μοιρολογχεῖν, consortem esse, Pollux. A seq.
Μοιρόλογχοι, consortes facinoris, Pollux. E μοῖρα & λέλογχα, perf. verbi λαγχάνω, *sortior*.
Μοιρολόγος, ο, ὁ, ἡ, fatidicus, Philox. Ex eod. & λέγω.
Μοῖσα, Æolice pro Μοῦσα, Eust.
Μοιχάγρια, ων, τὰ, sc. ἐπιτίμια, multa, quam solvit mœchus deprehensus. E μοιχὸς & ἄγρα.
Μοιχάζω, mœchor. A μοιχός.
Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera. 2) adulterium, in N. T. Ab eod.
Μοιχαλίς, ίδος, ἡ, adultera. Ab eod.
Μοιχάω, ῶ, f. ήσω, adultero. 2) per fraudem aut vim, injuste occupo, subigo, Xen. μοιχάομαι, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera sum. 2) adultero. Ab eod.
Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium. 2) defectio ad falsam religionem. per hebr. A μοιχεύω.
Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. Ab sq.
Μοιχεύω, f. εύσω, mœchor, adulter sum. 2) adultero, stupro, adulterio vitio. A μοιχός.
Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.
Μοιχικὸς, ἡ, όν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.
Μοιχικῶς, *Adv.* adulterorum more. A pr.
Μοίχιος, ία, ιον, adulterinus. A μοιχός.
Μοιχογόνητος, ου, ex adulterio natus.
Μοιχὸς, ὁ, ὁ, adulter, mœchus. 2) genus tonsuræ indecorum ac cinædicum. A μυχὸς, quia sceleri perpetrando latebras quærit. vel a μὴ & οἶκος, ab οἴκω, sc. τρέπω, *decoo*.
Μοιχότροπος, ο, ὁ, ἡ, adulterinis moribus præditus.
Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Hes. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη. E μ. & τύπτω, *tundo*, *batuo*.
Μόλγινος, coriaceus, ut μόλγινοι φυσητῆρες, folles coriacei. A seq.
Μολγὸς, ῦ, ὁ, bulga, saccus coriaceus, culeus. 2) depeculator, quasi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμέλγω.
Μολεύω, Poll. stolones amputare.
Μολέω, venio, advenio, eo, vado, proficiscor. 2) transeo, prætereo. aor. 2. part. μολὼν, profectus. fem. μολοῦσα.
Μολιβαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, gravis ut plumbum, plumbeus. E μόλιβος & ἄχθος.
Μολίβδαινα, ης, ἡ, pila seu massa plumbea, in pr. quæ in fundo retis illigatur, ut descendat in aquam. 2) plumbago. Gl. V. metallicum quid: *item*, idem quod μολίβδιον. 3) herbæ nomen. A μόλιβος.
Μολίβδεος, ἡ, μολιβδέα, εον, *contr.* μολιβδοῦς, ῆ, οῦν, plumbeus. Ab eod.
Μολιβδικὸς, ὁ, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ab eod.
Μολίβδινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.
Μολιβδίον, τὸ, fistula plumbea, qua utuntur medici. ap. Hippocr. Ab eod.
Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea. Ab eod.
Μολιβδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, plumbo similis, plumbum colore referens. A seq. & εἶδος.
Μόλιβδος, ου, ὁ, plumbum. A μόλιβος.
Μολιβδουργὸς, ὁ, ὁ, plumbarius, Gl. V. E pr. & ἔργον.
Μολιβδοφανὴς, ές, plumbo similis. Ex eod. & φαίνω.
Μολιβδοχοέω, ῶ, f. ήσω, plumbum fundo, conflo. Ex eod. & χέω.
Μολιβδόχροος, *contr.* μολιβδόχρους, ου, ὁ, ἡ, plumbi colorem habens. Ex eod. & χρόα.
Μολιβδόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, cujus corpus plumbeo colore est, lividus. Ex eod. & χρώς.
Μολιβδώδης, εος, ὁ, ἡ, plumbi naturam referens. A μόλιβδος.
Μολίβωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo, quasi a μολιβδόω, vid. μολυβδόω.
Μόλιβος, ο, ὁ, plumbum. Gl. Vet. μόλιβοι. unde μόλιβδος.
Μολιβοσφιγγὴς, έος, ὁ, ἡ, plumbo præfixus, plumbo illigatus, clausus. E pr. & σφίγγω, *stringo*.
Μόλις, *Adv.* vix, ægre, cum labore, μόλις δὴ, vix dum, Gl. V. μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem. Gl. V. A μόλος.
Μολίσκω, vado, eo, proficiscor. A μολέω.
Μολόβριον, τὸ, proles aprugna. Ælian.
Μολοβρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A seq.
ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, gulosus, vorax. 2) mendicus.
ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, vel μολόθουρος, ου, ὁ, molothurus, *herba*. Nicand.
ΜΟΛΟΘΡΟ'Σ, ὁ, ὀν, qui non vocatus alienas ædes intrat.
Μόλος, ο, ὁ, labor. 2) pugna. 3) fremitus. Unde Lat. moles.
Μολοσσικὸς, & μολοττικὸς, ὁ, ὀν, Molossicus. 2) molosso pede constans. A μολοσσός.
Μολοσσὶς, & μολοττὶς, ίδος, ἡ, Molossia, regio Molossorum.
Μολοσσὸς, vel μολοττὸς, ῦ, ὁ, molossus, pes metricus, tribus syllabis longis constans. 2) incola Molissidis, regionis Epiri. 3) sc. κύων, canis molossus, i. e. pastoralis & magnus, seu prægrandis & generosus, quales dabat Molossis.
Μολουρὶς, ίδος, ἡ, Hes. cuspia seu hasta mutilata. 2) pudendum virile. 3) ægre reddens urinam, Hesych. At apud Nicand. animal locustæ simile. E μόλις & οὐρὰ, *cauda*, vel οὖρον, *urina*.
Μόλουροι, serpentes quidam innoxii apud Nicand. E μολέω & οὐρὰ, quod cauda ingrediantur.
Μολόχη, ης, ἡ, malva, Gl. Vet. pro μαλάχη.
Μολόχια, malvæ, Gl. V. A pr.
Μολπάζω, canto, decanto, celebro. A μολπή.
Μολπαστὴς, ῦ, ὁ, cantor. 2) collusor. A pr.
Μολπάστρια, ας, ἡ, cantrix. 2) quæ colludit. Ab eod.
Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen. 2) chori cum cantu. A μέλπω.
Μολπηδὸν, *Adv.* cum cantu. A pr.
Μολπιστὴς, ὁ, ὁ, cantor. Ab eod.
Μολύβδαινα, ης, ἡ, idem quod μολίβδαινα.
Μολύβδεος, idem quod μολίβδεος.
Μολυβδόω, plumbo, Gl. V. potius μολυβδόω.
Μολύβδινος, idem quod μολίβδινος.
Μολυβδίον, vid. μολιβδίον.
Μολύβδιος, α, ὁ, ἡ, plumbeus. A μόλυβδος.
Μολυβδὶς, idem quod μολιβδίς.
Μολυβδίτης, ο, ὁ, plumbosus. A μόλυβδος.
Μολυβδῖτις, ἡ, plumbea, plumbi ferax. A pr.
Μολυβδοειδὴς, idem quod μολιβδοειδής.
Μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum.

Μο-

Μολυβδουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. Vet. E μόλυβδος & ἔργον, *opus*.
Μολυβδοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, v. μολιβδοφανής.
Μολυβδοχοέω, v. μολιβδοχοέω.
Μολυβδόχοος, v. μολιβδοχόος.
Μολυβδοχρὴς, v. μολιβδοχρής.
Μολυβδώδης, v. μολιβδώδης.
Μολύβδωσις, εως, ἡ, plumbatura, Gl. Vet. ferruminatio, quæ plumbo fit: quasi a μολυβδόω. vid. μολυβδόω.
Μολυβδωταὶ, Gl. Vet. μολυβδωταί, plumbatæ.
Μολυβὶς, ίδος, ἡ, v. μολιβίς.
Μόλυβος, ου, ὁ, v. μόλιβος.
Μολυβοῦς, ῆ, οῦν, plumbeus. A μόλιβος.
Μόλυμμα, ατος, τὸ, Gl. Vet. inquinabulum, sordes, macula. A μολύνω.
Μολυνία, ας, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. Ab eod.
Μολυνοπραγμονέω, res fœdas (in pr. in Venere) facio. E μολύνω & πρᾶγμα.
Μόλυνσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum. a) lenis concoctio, parum a cruditate differens. A seq.
Μολύνω, fut. υνῶ, polluo, inquino, fœdo, incesto. 2) dicitur & de coloribus, tingo, inficio. (v. μιαίνω.) ἐμόλυναν, 3. pl. aor. 1. fœdarunt. ἐμολύνθη, 3. sing. aor. 1. *med.* contaminatus est. imp. aor. 1. μόλυνον, inquina, Gl. Vet.
Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula, tabes. μολύσματα, piacula, Philox. A pr.
Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, inquinatio, contaminatio, contagium. Ab eod.
Μόλω, venio, ut hinc fit aor. 2. μολῶν, ἔμολον. v. μολέω.
Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A μέμφομαι.
Μοναδικὸς, ἡ, ὸν, singularis. 2) solitarius. A μονάς.
Μοναδικῶς, *Adv.* in unitate. 2) in solitudine. A pr.
Μοναδὸν, *Adv.* solummodo, solum, Nicand. Schol. A μόνος.
Μονάζω, f. άσω, solitariam vitam ago. Ab eod.
Μονάκανθος, ου, ὁ, ἡ, unam tantum spinam habens. Ex eod. & ἄκανθα.
Μονάλυσις, εως, ἡ, simplex catena, torques, Pollux.
Μονάμπυκες πῶλοι, Euripidi οἱ κέλητες, ab uno freno: v. infra μονάμπυξ. Idem habet & μονάμπυκας, in nominat. unde Pind. μοναμπυκία, ἡ, ars desultoris, f. agitatio equorum, quæ fit uno freno.
Μονανδρέω, ῶ, uni nupta sum, unum maritum habeo, uno contenta sum. Ex eod. & ἀνήρ.
Μόνανδρος, ου, ὁ, univira, Gl. Vet. Ex iisd.
ΜΟΝΑΠΟΣ, ου, ὁ, Pæonibus monapus, *bestia*. v. μόνωψ.
Μοναρχέω, ῶ, f. ήσω, solus impero, solus dominor. Pass. μοναρχεῖσθαι dicitur regio, quæ unius imperio subest. A seq.
Μονάρχης, ου, ὁ, monarcha, qui solus imperat. E μόνος & ἀρχή.
Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus seu imperium. Philox. dictatura. A pr.
Μοναρχικὸς, ἡ, ὸν, ad monarchiam seu monarcham pertinens. 2) monarchiæ favens. 3) monarchiam adfectans. Gl. Vet. μοναρχικὸν, dictatorium. Ab eod.
Μόναρχος, ου, ὁ, ἡ, v. μονάρχης.
Μονὰς, άδος, ἡ, unitas, unio. 2) unum punctum in telleris. 3) atomus. A μόνος.
Μονασμὸς, ῦ, ὁ, solitudo, vita solitaria. A μονάζω.
Μοναστήριον, ου, τὸ, monasterium, locus, ubi vita solitaria agitur. A seq.

Μοναστὴς, ῦ, ὁ, qui solus degit, solitarius. A μονάζω.
Μοναστικὸς, ἡ, ὸν, ad homines solitarios pertinens. 2) solitarius. A pr.
Μονάστρια, ας, ἡ, mulier solitaria, quæ vitam solitariam agit, nonnialis. Ab eod.
Μονάτωρ ἵππος, equus desultorius, singulator, Schol. Aristoph. A μόνος.
Μοναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia una cano. A μόναυλος.
Μοναυλία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. Ab eod.
Μοναύλιον, ου, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. Ab eod.
Μόναυλος, ου, ὁ, ἡ, qui solus stabulatur, seu habitat. E μόνος & αὐλή, *stabulum*.
Μόναυλος, ου, ὁ, ἡ, tibia simplicem sonum edens. 2) ejusmodi organo utens. τὸ μόναυλον sc. μέλος, unius tibiæ modulatio.
Μοναχῆ, *Adv.* unice, uno tantum modo. A μοναχός.
Μοναχικὸς, ἡ, ὸν, ad solitarios pertinens, monasticus. Ab eod.
Μοναχόθεν, *Adv.* ex una tantum parte.
Μοναχὸς, ἡ, ὸν, unus. 2) solitariam degens vitam, homo solitarius, monachus. A μόνος.
Μοναχῶ, *Adv.* solummodo. A μοναχός.
Μοναχῶς, *Adv.* unice, uno modo, singulariter.
Μονέντερον, ου, τὸ, magnum intestinum, colum. E μόνος & ἔντερον.
Μονὴ, ῆς, ἡ, mansio, quies, desidia, mora. 2) monasterium. A μένω.
Μονήκοιτος, ὁ, ἡ, cælebs. E μόνος & κοίτη.
Μονημέριος, ια, ιον, diarius, qui est unius diei. In Epigr. μονημέριον, ου, unius diei spectaculum. Ex eod. & ἡμέρα.
Μονήμερος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Μονήρης, εος, ὁ, ἡ, solitarius, solivagus. 2) μονήρης ναῦς, & μονήρες πλοῖον, uniremis navis, unum remorum ordinem habens. E μόνος & ἐρέσσω, *remigo*, vel a μόνος.
Μονθύλευσις, pl. μονθυλεύσεις, exquisitiores ciborum apparatus, Pollux. Vid. ὀνθύλευσις.
Μονθυλευτὴς, ῦ, ὁ, coquus, ciborum exquisitiorum parandorum artifex. A seq.
Μονθυλεύω, exquisite condio cibos.
Μονίας, ου, ὁ, sobrius, Hes. A μόνος, vel a μένω, constans in uno tenore vitæ tenendo.
Μόνιμος, ου, ὁ, ἡ, constanter manens, stabilis, immobilis, stabili sede degens, sedulus, officiosus, Philox. τὸ μόνιμον, sc. ἦθος, constantia. A μονή.
Μονιμότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas. A pr.
Μονίμως, *Adv.* constanter, stabiliter. A pr.
Μονιὸς, ῦ, ὁ, vel μόνιος, ου, ὁ, solitarius, solivagus, silvester, ferus. In primis dicitur de apro. A μόνος.
Μόνιππος, ου, ὁ, ἡ, qui uno equo utitur. 2) qui singulari equo vectus cursu certat, singulator.
Μονοδάκτυλος, ου, Epith. clavis; unum dentem habens.
Μονοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, solus incedens. E μ. & βαίνω.
Μονόβιβλος, ου, ὁ, ἡ, qui uno constat libro. τὰ μονόβιβλα, sc. συγγράμματα, libri singulares.
Μονόβολον, τὸ, unum truncum habens. E μ. & βόλος.
Μονογαμέω, ῶ, f. ήσω, semel tantum uxorem duco.
Μονογαμία, ας, ἡ, quum quis semel tantum duxit uxorem.
Μονόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui unas tantum nuptias contraxit: semel tantum uxorem habuit.
Μονογενὴς, έος, ὁ, ἡ, singularis, unigenitus, unigena, Philox. A γένος.

Μονογενῶς, *Adv.* unice, maxime, præcipue. A pr.

Μονόγληνος, ο, ὁ, ἡ, unoculus. Epigr. A γλήνη.

Μονόγλωσσος, vel μονόγλωττος, ο, ὁ, ἡ, qui una tantum utitur lingua. E μ. & γλῶττα.

Μονογνώμονες, qui unius sunt sententiæ, vel ab una sententia pendent. Ex μ. & γνώμη.

Μονόγονος, Poet. μουνόγονος, ο, ὁ, ἡ, unigenitus. E μ. & γίνομαι.

Μονογράμματος, ο, ὁ, ἡ, una littera constans, v. c. syllaba. Longin. Suic. E μ. & γράμμα.

Μονόγραμμος, ο, ὁ, ἡ, quasi delineatus tantum, non additis reliquis, quæ picturam absolvunt: dicitur & de macilento, extenuato, deformi, f. subtili nimis. Apud Cic. Epicuri dii monogrammi vocantur. E μ. & γραμμή.

Μονοδάκτυλος, ο, ὁ, ἡ, qui unum tantum digitum habet.

Μονοδέρκτης, ο, ὁ, qui unum tantum oculum habet natura, ut Cyclops. A μ. & δέρκομαι.

Μονοδιαιτασία, ας, ἡ, solitaria vita. A μ. & διαιτάομαι.

Μονόδους, οντος, ὁ, ἡ, unum habens dentem unum os habens dentium loco.

Μονόδροπον φυτὸν, planta unum truncum habens. A μ. & δρέπω, *carpo*.

Μονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, unam formam habens, uniformis. E μ. & εἶδος.

Μονοειδῶς, *Adv.* una forma. A pr.

Μονοείμων, ονος, ὁ, ἡ, una tantum tunica f. veste indutus. E μ. & εἷμα, *vestis*.

Μονόζυγος, έος, ὁ, ἡ, q. d. unijugis; unus. μονόζυγες πέδιλον, in Epigr. unum calceamentum de duobus, quæ debebant esse. A ζυγός.

Μονόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, q. d. unijugis, unus.

Μονόζωνοι, ὁ, ἡ, qſ. unam zonam habens. μονόζωνοι, apud Suid. honoratiores, milites cingulo a ceteris distincti. Ap. τὰς ὁ. milites expediti, fortes. Unde & latrunculi, gladiatores. A ζώνη.

Μονόζωνος, ὁ, idem. E μ. & ζώννυμι.

Μονόζωος, ὁ, ἡ, in solitudine vivens. E μ. & ζῶ.

Μονοήμερος, ο, ὁ, ἡ, qui unius est diei, diarius. A μ. & ἡμέρα.

Μονοθελῖται, hæretici, qui Christo unam tantum tribuebant voluntatem, & ἐνέργειαν.

Μονοθρηνέω, ῶ, solus lamentor.

Μονόθυρος, ο, ὁ, ἡ, qui unas tantum habet fores, q. d. uniforis, univalvis. Apud Aristot. μονόθυρον est genus concharum unifore & univalve. A μ. & θύρα.

Μονοίκητος, ου, solitarius.

Μονοκάλαμος, ο, ὁ, ἡ, qui unum habet calamum.

Μονοκαμπτος, ο, ὁ, ἡ, unum habens flexum, de pedum digitis, Aristot.

Μονόκαυλος, ο, ὁ, ἡ, unicaulis, Gl. V. uno vel simplici caule constans.

Μονοκέρατος, ο, ὁ, ἡ, cui unum modo cornu est, uno modo cornu armatus. E μ. & κέρας.

Μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, idem. 2) monoceros, f. unicornis, animal quoddam quadrupes. Ex iisd.

Μονοκέφαλος, ο, ὁ, ἡ, unum caput habens. E μ. & κεφαλή.

Μονοκλαυτος, ο, ὁ, ἡ, qui ab uno tantum lugetur.

Μονοκληρονόμος, ο, ὁ, ἡ, qui unus heres est, nullos habens coheredes.

Μονόκλωνος, ο, ὁ, ἡ, unum ramulum habens. E μ. & κλών.

Μονοκοίλιος, ο, ὁ, ἡ, unum ventrem habens. E μ. & κοιλία.

Μονοκοιτέω, ῶ, solus cubo. E μ. & κοίτη.

Μονόκοκκος, ο, ὁ, ἡ, unum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ο, unio, margarita. Gl. Vet. μονόκοκκα, uniones.

Μονοκόνδυλος, ο, ὁ, ἡ, unum nodum seu tuber habens.

Μονοκότυλος, ο, ὁ, ἡ, de polyporum quodam genere, qui unam cavaturam habet in cirris, seu flagellis; in quo unum tantum acetabulum est. E μ. & κοτύλη.

Μονοκρατεία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, Suid. A seq.

Μονοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui solus rerum potitur, qui solus imperium obtinet. E μ. & κρατέω.

Μονοκρηπὶς, ῖδος, ὁ, ἡ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.

Μονόκροτος, ο, ὁ, ἡ, qui uno tantum pulsu movetur. μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remo impellitur.

Μονόκυκλος, ο, ὁ, ἡ, unum circulum f. orbem, rotamve, habens.

Μονόκωλος, ο, ὁ, ἡ, uno colo seu membro constans. 2) uno artu porrectus. 3) unam tantum contignationem habens. E μ. & κῶλον.

Μονόκωπος, ο, ὁ, ἡ, uno remo utens. E μ. & κώπη.

Μονολέκιθος, ο, ὁ & ἡ, unum vitellum habens.

Μονολεχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui solus cubat. Philox. unicuba. E μ. & λέχος.

Μονολήκυθος, ὁ, ἡ, unam modo ampullam habens.

Μονολήμματος, ο, ὁ, ἡ, una sumtione constans, genus syllogismi. E μ. & λῆμμα.

Μονόλιθος, ο, ὁ, ἡ, ex uno lapide factus, uno lapide constans.

Μονολογία, ας, ἡ, soliloquium, Gl. V. A seq.

Μονολόγος, ο, ὁ, ἡ, soliloquus, Gl. Vet.

Μονόλοπος, ο, ὁ, ἡ, una tantum tunica, aut uno cortice tectus. v. μονόλοπος.

Μονόλυκος, ο, ὁ, lupus solitarius, solivagus.

Μονόλωπος, ο, ὁ, ἡ, unam vestem habens, Suic.

Μονόμαζος, ἡ, unam mammam habens. Epith. Amazonum.

Μονομάτωρ, ορος, ὁ & ἡ, Dorice pro μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον, τὸ, idem quod μονομάχιον & μονομαχοτροφεῖον.

Μονομαχέω, ῶ, f. ήσω, singulari certamine pugno. A μονομάχος.

Μονομάχιον, ο, ὁ, idem qui μονομάχος. pl. μονομάχια, Clem. Alex.

Μονομαχία, ας, ἡ, singulare certamen, Philox. gladiatorium. Al. Gl. Vet. duellum. Ab eod.

Μονομαχικὸς, ἡ, όν, gladiatorius. Ab eod.

Μονομάχιον, ο, τὸ, idem quod μονομαχία. Philox. assarium.

Μονομάχος, ο, ὁ, ἡ, singulari certamine pugnans, gladiator. E μ. & μάχη.

Μονομαχοτροφεῖον, ο, τὸ, ludus gladiatorius.

Μονομαχοτρόφοι, ο, ὁ, lanista, Philox. E μ. & τρέφω.

Μονομερῆ, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus f. judicamus. A seq.

Μονομερὴς, έος, ὁ, ἡ, unius partis, simplex. E μ. & μέρος.

Μονομερῶς, *Adv.* ex una tantum parte, non in universum: simpliciter.

Μονομήτωρ, ὁ, ἡ, privatus matre. Schol. Eurip. 2) solam matrem superstitem habens. E μ. & μήτηρ.

Μονόμετρος, ον, uno pede constans, sc. versiculus scenicus. E μ. & μέτρον.

Μονόμιτος, ο, ὁ ἡ ἡ, simplici licio f. filo textus.

Μονόμματος, ο, ὁ, ἡ, unoculus natura. E μ. & ὄμμα.

Μονό-

Μονόμορφος, ου, ὁ, ἡ, uniformis. E μ. & μορφή.

Μονομόσχος, ου, ὁ, ἡ, singularem habens pediculum.

Μόνον, *Adv.* solum, tantum, duntaxat. A μόνος.

Μονονού, μονονουχί, & μονονουχὶ, *Adv.* fere, propemodum, tantum non.

Μονόξοος, ο, ὁ, ἡ, unam & simplicem fissuram habens, ut δίξοος, bifidus. E μ. & ξύω, *rado*.

Μονόξυλος, ου, ὁ, ἡ, ex uno ligno confectus, monoxylon, navigium, ex una arbore cavatum. Gl. V. μονόξυλον, linter. 2) unum truncum habens, de virgulto, arbore.

Μονοούσιος, ου, ὁ, ἡ, solus in suo genere, & nihil substantiæ suæ simile habens: ut luna, sol, cœlum. E μ. & οὐσία.

Μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus & morbus unus. E μ. & πάθος.

Μονόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, unigena, item unum modo filium vel filiam habens.

Μονοπάτιον, ου, τὸ, semita, seu via, per quam tantum uni patet incessus. E μ. & πάτος.

Μονοπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, uno indutus calceo. A πέδιλον.

Μονοπεῖραι λύκοι, lupi, qui non cum aliis, sed seorsim prædantur, Aristot. a μονοπείρης, ου, ὁ. E μ. & πείρω.

Μονόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, uno simplici peplo velatus.

Μονόπηρος, ου, ὁ, ἡ, unam tantum habens peram. E μ. & πήρα.

Μονόπλευρος, ον, unum latus habens. E μ. & πλευρά.

Μονοπόδιον, ου, τὸ, mensa, sedile, vel simile quidpiam, unum tantum habens pedem. A sq.

Μονόπους, οδος, ὁ, ἡ, unum tantum habens pedem. Gl. Vet. unipes.

Μονοπραγματέω, ῶ, f. ήσω, unam rem curo, non alienis rebus me immisceo, non curo res alienas. E μ. & πρᾶγμα.

Μονοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui unius solum personæ est, ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius personæ, ut ἐκεῖνος. E μ. & πρόσωπον.

Μονοπροσώπως, *Adv.* sub una tantum persona. A pr.

Μονόπτερος, ου, ὁ, ἡ, unam tantum habens pinam. E μ. & πτερόν.

Μονόπτωτος, ου, ὁ, ἡ, unum tantum habens casum, indeclinabilis. E μ. & πίπτω.

Μονοπωλέω, ῶ, f. ήσω, solus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio.

Μονοπώλης, ου, ὁ, qui solus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.

Μονοπωλία, ας, ἡ, arbitrium vendendi, quo quis solus quidpiam vendere potest, monopolium. A pr.

Μονοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Μονόπωλος, ου, ὁ, ἡ, qui uno equo vehitur, ap. Eurip.

Μονόρριζος, ου, ὁ, ἡ, unam vel simplicem habens radicem. E μ. & ῥίζα.

Μονόρρυθμος, ον, Epith. domus, quæ ab uno incolitur, ap. Æschyl.

Μόνορχις, ιος, ὁ, qui unum tantum testiculum habet. Gl. Vet. unitestis, unicoleus.

Μόνος, μόνη, μόνον, solus, unus. 2) singularis, simplex. 3) desertus, separatus, sejunctus. 4) cælebs, viduus.

Μονοσάνδαλος, ὁ, ἡ, uno calceo indutus. E μ. & σάνδαλον.

Μονόσιτοι ὄρνεις, Alexandriæ in Ægypto sunt gallinæ, e quibus galli pugnaces nascuntur, bis & ter ova foventes, ut est in Geopon. Lib. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

Μονοσιτέω, ῶ, f. ήσω, semel per diem cibum sumo. 2) solus edo. A μονόσιτος.

Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis semel per diem cibum sumit. 2) quum quis solus & sine conviva vescitur. Ab eod.

Μονόσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui semel per diem cibum capit. 2) solus & sine conviva cibum capiens, tenui victu ob paupertatem utens. Hinc etiam parasitus.

Μονοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, sive μονόσκελος, ου, ὁ, ἡ, unum tantum crus habens.

Μονόσκηπτρος, ου, ὁ, ἡ, solus sceptrum gerens, monarcha. E μ. & σκῆπτρον.

Μονόστεγος, ου, ὁ, ἡ, unam contignationem habens.

Μονοστελέχης, εος, ὁ, ἡ, sive μονοστέλεχος, ου, ὁ, ἡ, unum a radice caudicem habens.

Μονόστεος, ου, ὁ, ἡ, uno osse constans. E μ. & ὀστέον.

Μονοστιβὴς, ὁ, ἡ, solus iter faciens, sine comitibus, satellitibus. E μ. & στείβω.

Μονόστιχος, ου, ὁ, ἡ, uno versu seu ordine constans. τὸ μονόστιχον, unus versus.

Μονόστολος, ο, ὁ, ἡ, unam stolam habens. 2) solus & desertus, qui solus missus est, qui solus it. E μ. & στόλος vel στέλλω.

Μονόστομος, ου, ὁ, ἡ, unam habens aciem, altera tantum parte secans. E μ. & στόμα, *acies*.

Μονοσόρθυγξ, γγος, ὁ, Epith. Priapi. E μ. & σόρθυγξ, *penis*.

Μονοστροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq. & a seq.

Μονόστροφος, ου, ὁ, ἡ, ut μονόστροφος ᾠδὴ, oda unam habens stropham. Apud Theophr. μονόστροφον ἅρμα, Gaza interprete, plaustrum simplicis verticis. E μ. & στροφὴ aut στρέφω.

Μονοσυλλαβέω, per unam syllabam pronuncio. A seq.

Μονοσύλλαβος, ου, ὁ, ἡ, una syllaba constans. E μ. & συλλαβή.

Μονοσυλλάβως, *Adv.* una syllaba, ut unam syllabam pronunciando. A pr.

Μονότεκνος, ο, ὁ, ἡ, unam tantum habens prolem. E μ. & τέκνον.

Μονίτης, ου, ὁ, solitarius, rectius μονήτης.

Μονότης, ητος, ἡ, unitas. 2) vita cælebs, cælibatus, Suic. A μόνος.

Μονοτοκέω, ῶ, unum uno partu edo. A μονοτόκος.

Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo una tantum proles editur, Suic. Ab eod.

Μονοτόκος, ου, ὁ, ἡ, unam prolem edens. E μ. & τίκτω.

Μονοτονία, ας, ἡ, unus idemque tenor. 2) contumacia, pertinacia, pervicacia, Philox. A seq.

Μονότονος, ου, ὁ, ἡ, uno tenore procedens. 2) contumax, pervicax, pertinax, Philox. E μ. & τείνω.

Μονοτόνως, *Adv.* uno eodemque tenore. A pr.

Μονοτράπεζος, ο, ὁ, ἡ, solus cibum capiens: pauper, vid. μονόσιτος. E μ. & τράπεζα.

Μονότροπος, ου, ὁ, ἡ, unius modi, simplex, unius sensus, Gl. V. 2) solitarius. 3) cælebs. 4) austerus, contumax.

Μονοτρόπως, *Adv.* uno ac singulari modo. A pr.

Μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, unum pasco, nutrio: pass. med. solus pascor. E μ. & τροφή.

Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis. 2) pastus solitarius. Ex iisd.

Μονότροχος, carruca, Gl. Vet.

Μονουχία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. E μ. & ἔχω.

Μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, solus comedo. 2) neminem ob avaritiam vel paupertatem ad cœnam invito. A μονοφάγος.

Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis ſolus comedit, nemine ad cœnam invitato. Ab eod.

Μονοφαγίστατος, ου, ὁ, Superl. ſeq.

Μονοφάγος, ου, ὁ, ἡ, idem, qui μονόσιτος, ubi vid.

Μονοφαλαγγία, ας, ἡ, una phalanx. E μ. & φάλαγξ.

Μονοφάντος, ου, ὁ, ἡ, ſolus apparens. E μ. & φαίνομαι.

Μονόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, unum oculum natura habens, unoculus, luſcus, Philox.

Μονόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, unum ſonum habens.

Μονοφορβός, ου, ὁ, ἡ, ſolus paſcens. E μ. & φορβή.

Μονόφρουρος, ου, ὁ, ἡ, ex una tantum parte munitus. 2) ab uno cuſtoditus. E μ. & φρουρά.

Μονόφρων, ὁ, ἡ, ſui ſenſus atque judicii. E μ. & φρήν.

Μονοφυής, έος, ὁ, ἡ, unius naturæ, ſimplex, non geminus. 2) ſimplicem ſtirpem habens. E μ. & φυή.

Μονόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, unum folium habens. E μ. & φύλλον.

Μονόφυλος, ου, ὁ, ἡ, unius generis. E μ. & φυλή.

Μονοφυσῖται, ῶν, οἱ, hæretici, unam Chriſti naturam ſtatuentes. E μ. & φύσις.

Μονόφωνος, ον, ſonum edens unum, non articulatum aut varium. E μ. & φωνή.

Μονοχάλινος, ου, ὁ, ἡ, uno freno utens.

Μονόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, unam habens manum, unimanus, Gl. Vet.

Μονόχηλος, ου, ὁ, ἡ, ſolidam & non fiſſam habens ungulam. E μ. & χηλή.

Μονοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, unam tunicam gerens.

Μονοχιτωνέω, ῶ, unam tunicam gero. A pr.

Μονόχορδος, ου, ὁ, ἡ, una intentus chorda. E μ. & χορδή.

Μονόχρονος, ον, unum tempus habens; dicitur de una ſyllaba eademque brevi: nam longæ ſunt δίχρονοι, & verba duarum brevium ſyllabarum ſunt δίχρονα.

Μονόχροος, contr. μονόχρους, ου, ὁ, ἡ, unicolor, qui unius ejuſdemque coloris eſt. E μ. & χρόα.

Μονοχρώματος, ου, ὁ, ἡ, idem. E μ. & χρῶμα.

Μονόχρωμος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Μονόχρως, ὁ, ἡ, idem. neutr. τὸ μονόχρων.

Μονόψηφος, ου, ὁ, ἡ, unius ſuffragii.

Μονόω, ῶ, f. ώσω, ſolum relinquo, deſero, deſtituo. 2) ad unum redigo, unum, ſolum reddo. μονόομαι, οῦμαι, relinquor. aor. 1. part. μονωθείς, ſolus relictus. perſ. part. μεμονωμένος, ſolitarius, deſtitutus, deſolatus. Gl. V. ſolus. A μόνος.

Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, ſolus canticum recito. 2) ſolus lamentor, carmen flebile cano. 3) lugeo. A μονῳδός.

Μονῳδία, ας, ἡ, cantio ſolitaria, monodia, cum unus tantum in ſcena canticum recitat, & non ſimul chorus. Ab eod.

Μονῳδός, οῦ, ὁ, poeta, qui ſub una tantum perſona argumentum aliquod exponit. 2) qui ſolus cantat ſine choro. E pr. & ᾠδή.

Μονῶνυξ, χος, ὁ, ἡ, ſolidas ungulas habens, cui ungula ſolida, continua & individua eſt. E μ. & ὄνυξ.

Μονώνυχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Μόνως, *Adv.* ſolum, tantum. A μόνος.

Μόνωσις, εως, ἡ, deſolatio. 2) ſolitudo, ſingularitas, unitas. A μονόω.

Μονώτατος, ſolus omnium, Superl. a μόνος.

Μονώτης, ου, ὁ, ſolitarius. Femin. μονῶτις, ιδος.

Μονωτί, *Adv.* clam, ſolitario, V. L. A pr.

Μόνωτος, ου, ὁ, ἡ, unam aurem habens. 2) unam anſam habens. E μ. & οὖς.

Μονώψ, ῶπος, ὁ, unoculus.

Μόνωψ, ωπος, ὁ, bonaſus, alias μόνωπος, Ælian.

Μόρα, ας, ἡ, mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μοῖρα, *pars*.

Μοργὸν, ἡ, μόργιον, τὸ, jugerum. Germ. etiam. A μόργος.

Μοργνύω, abſtergo. Vid. ὀμόργνυμι.

Μόργος, vel μοργὸς, ſeptum: crates in curru.

Μορέα, ας, ἡ, morus, *arbor*. A μόρον.

Μορέω, ῶ, laboro, adfligor. 2) divido, ſortior. μεμόρηκα, perf. act. afflixi, Nicand. μεμόρημαι, perf. paſſ. ſortitus ſum, fatum mihi eſt, Apollon. Rh. A μόρος.

Μορία, ας, ἡ, pars, Heſych. A μοῖρα. 2) olea ſacra Athenis. Ab eod.

Μόριμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. A μόρος.

Μόριον, ου, τὸ, particula, portiuncula, pars, pars corporis, membrum genitale. μόρια, genitalia. Philoſophi ſic vocant. & *ſpeciem* ſubjectam generi, unde & Ciceroni *pars* vocatur. Ab eod.

Μόριος, ρία, Jon. ρίη, ριον, partialis, in Epigr.

Μόριος Ζεὺς, Jupiter Morius, i. e. cuſtos ſacrarum olearum, Sophocl. Œd. Col. v. 697. A μορία.

Μορίς, ίδος, ἡ, pars, portio, Herodot. A μέρος.

Μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ου, τὸ, larva, perſona tragicorum hiſtrionum. 2) ſpectrum, terriculamentum. A μορμώ.

Μορμολύκη, ης, ἡ, idem.

Μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, proprie, larvis & ſimilibus terriculamentis. 2) formido, metuo. Ab eod.

Μορμορωπὸς, ut μορμορωπὰ ῥήματα, verba terrifica, Ariſtoph. E μορμώ & ὤψ.

ΜΟΡΜΥΛΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam marinus.

Μορμυρίζω, f. ίσω, aquæ ſtrepitum refero. Gl. V. murmuro. A μορμύρω.

ΜΟΡΜΥΡΟΣ, ου, ὁ, mormyra, piſcis quidam marinus. item μορμυρίλλων, unde mirmillones putantur nomen habere.

Μορμύρω, murmuro, proprie ut fluvius cum ſtrepitu fluens. 2) inundo.

Μορμύσσομαι, terreo. A ſq.

Μορμὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adſpectu & terrifico. 2) larva, terriculamentum. Gl. Vet. μορμώ, larvæ.

Μορμὼν, όνος, ἡ, idem.

Μορμωτὸς, ὴ, ὸν, terrificus. A pr.

Μορόεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitioſus, mortifer. 2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.

ΜΟΡΟΝ, ου, τὸ, morum, fructus mori arboris.

Μοροπονέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.

Μόρος, ου, ὁ, portio. 2) fatum, mors, letum. 3) ſors. A μείρω, *partior*.

ΜΟΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad veſtes dealbandas.

Μόρσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. Gl. Vet. fatifer. μόρσιμον, fatale, Philox. A μόρος.

Μορτὴ vel μόρτη, pars, quæ ſolvitur e fructibus, pars fructuum, quam colonus a domino accipit. Pollux. Heſych.

ΜΟΡΥΣΣΩ, inquino, contamino, fœdo: ut hinc fit μεμορυγμένα, perf. paſſ. part. inquinata, apud Hom.

Μορφάζω, f. άσω, nuo, annuo, Heſych. 2) geſtus fingo, in ſaltatione; alias etiam vultum varie fingo. A μορφή.

Μορφασμὸς, οῦ, ὁ, conformatio inſolens vultus & geſtuum; genus ſaltationis mimicæ, quo diverſorum animalium motus effingebantur. A pr.

Μορ-

Μορφεὺς, έως, ὁ, deaster gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas objiciens. A seq.

Μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, Dor. μορφάεις, formosus. A pr.

Μορφίζω, idem quod μορφάζω. Amm. *Sed ibi est vitium operarum pro μορφάζω, & vox hæc est repudianda.*

Μορφνὸς, ὴ, ὸν, obscurus, tenebricosus, Suid. 2) flavus, fulvus, Hesych. 3) ὁ μορφνὸς, aquila quædam ap. Arist. Gl. V. ὁ μορφνὸς, ἄγρικὸν ὄρνεον (ruralis avis) emussulus. Ab ὀρφνὸς, quod idem significat.

Μορφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, formalis. E μορφὴ & εἶδος, *species*.

Μορφοποιέω, ῶ, f. ήσω, formam facio, formo, conformo. μορφοποιοῦμαι, formor, formam accipio.

Μορφοποιΐα, ας, ἡ, formæ confictio, conformatio. A pr.

Μορφοσκοπέω, ῶ, formam specto.

Μορφόω, ῶ, f. ώσω, formo, figuro. aor. 1. pass. ἐμορφώθην. μορφωθῇ, formetur. μεμορφωμένος, perf. part. informatus. A μορφή.

Μορφώνω, formæ lenociniis orno, Hes. Ab eod.

Μορφὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, cognomen Veneris ap. Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis. Ab eod.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, forma, species, somnium, spectrum. A μορφόω.

Μόρφων, ωνος, ὁ, personatus. Ab eod.

Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio. 2) forma, imago, species. Ab eod.

Μορφωτικὸς, ὴ, ὸν, q. d. formativus, formandi vim habens. Ab eod.

Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.

ΜΟΣΣΥΝ, vel μόσυν, υνος, ὁ, proprie domus, vel turris lignea, propugnaculum ligneum. 2) turris, propugnaculum.

Μοσσύνοικοι, vel μοσύνοικοι, Mosynœci, gens Pontica, in ædibus ligneis habitans. Apud Apollon. Rhod. A pr. unde μοσσυνοικικός.

Μόσσυνος, ὁ, idem quod μόσσυν.

Μοσχάριον, ου, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus. Dim. a μόσχος.

Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. Vet. Ab eod.

Μοσχέη, contr. μοσχῆ, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis vitulina. Ab eod.

Μοσχεία, ας, ἡ, surculorum plantatio. Philox. plantatio. A μοσχεύω.

Μόσχειος, ου, ὁ & ἡ, vitulinus. μόσχειον, vitulina, Gl. V. sc. κρέας. & pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, surculus, qui ex arbore demtus plantatur; stolo, tenella planta. Gl. Vet. propago. A μοσχεύω.

Μοσχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A pr.

Μοσχεύω, f. εύσω, surculis ex arbore demtis sero, infero, planto. Dicitur & tropice, pro erudire, conformare. A μόσχος, n. 2.

Μοσχηδὸν, *Adv.* modo, s. more vituli. Ab eod.

Μοσχίας, ου, ὁ, ad vitulum accedens, aries triennis, Eust. 2) lepusculus, Pollux. 3) agnus, Pollux. Ab eod.

Μοσχίδιον, ου, τὸ, germen novellum, tenerum & novellum vimen. Dim. ab eod. n. 2.

Μοσχικαῖος, αία, αῖον, in modum vituli exsultans, Hesych. Ab eod. n. 1.

Μοσχίον, ου, τὸ, vitulus novellus. 2) agnellus recens. 3) tenella planta, stolo. Ab eod.

Μόσχιος, α, ον, vitulinus. Ab eod.

Μοσχοθύτης, ου, ὁ, victimarius, Philox.

Μοσχοκάρυον & μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ, nux odorata. A μόσχος, n. 3. & κάρυον.

Μοσχοποιέω, ῶ, f. ήσω, vitulum facio, conflo.

Μόσχος, ου, ὁ, ἡ, vitulus, vitula, juvenca. 2) ramulus tenellus, germen novellum, stolo, pampinus, capreolus, Philox. μόσχοι, plantæ. 3) odoris pretiosissimi genus, muscus. 4) novilunium, s. initium mensis. 5) *Adject.* tener, novellus, apud Hom.

Μοσχοσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, vitulorum signator.

Μοσχοτόμος, ου, ὁ, victimarius, Philox. E μ. & τέμνω. v. μοσχοθύτης.

Μοσχοφάγος, ὁ, ἡ, vitulinam edens.

Μοτάριον, ου, τὸ, Dimin. a sq.

Μοτὸν, οῦ, τὸ, idem quod sq.

Μοτὸς, οῦ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur.

Μοτόω, ῶ, f. ώσω, linamenta in vulnera immitto, & sic ea curo. 2) sano, medeor. A pr.

Μότωμα, ατος, τὸ, idem quod μοτός. A pr.

Μότωσις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impositio. Ab eod.

Μουκηρόβαξ, vel μουκηρόβατος, nucifrangibulum, Hesych. Athen. A sq.

ΜΟΥΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, amygdala. Vox Laconica. v. infra μύκηρος.

Μουνὰξ, poet. seorsum, singulatim. A μοῦνος.

Μουνερέτης, poet. pro μονερέτης, solus remex, in Epigr. E μοῦνος & ἐρέτης.

Μουνογένεια, ας, ἡ, unigena, Apollon. A sq.

Μουνογενὴς, vid. μονογενής.

Μουνογλήνης, unoculus, Epigr. A μοῦνος & γλήνη.

Μουνόθεν, *Adv.* remotis arbitris.

Μουνολεχὴς, έος, ὁ, ἡ, solus cubans. E μόνος & λέχος, *lectus*.

Μουνολέων, leo solitarius, Epigr.

Μουνόλιθος, uno lapide, vel e lapide tantum constans.

Μουνομήτωρ, vid. μονομήτωρ.

Μοῦνος, Jon. & poet. pro μόνος, unus, solus.

Μουνόω, ῶ, f. ώσω, pro μονόω, ubi v.

Μουνυχία, ας, ἡ, portus Atheniensium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atheniensium decimus; a Diana Munychia, cujus sacra hoc mense fiebant. Respondet Aprili.

Μουνώψ, acc. μουνῶπα, poet. pro μονώψ.

Μοῦσα, ης, ἡ, Musa, Dea cantus; sumitur & pro ipso cantu, & vocis, & fidium s. tibiarum, pro cognitione & scientia, pro ingenio, & ingenioso quoque commento, pro scita quaque inventione & commentatione. Gl. Vet. Musa, Camœna. Dor. μῶσα. a μάομαι.

Μουσαγέτης, ου, ὁ, Musagetes, Musarum ductor. Apollinis & Herculis Epith. E Μοῦσα & ἡγέομαι.

Μουσαπολετὴρ, ῆρος, ὁ, cantus & musicorum modulorum corruptor. E Μοῦσα, ἀπὸ, & ὀλετήρ.

Μουσεῖον, ου, τὸ, museum, locus Musis & studiis destinatus, ubi Musæ colebantur. 2) ædificium Alexandriæ, ubi viri docti alebantur. 3) locus, ubi studiis litterarum operamur. Sed μουσεῖα, ων, Musea, fana vel sacra in honorem Musarum. A Μοῦσα.

Μουσεῖος, εία, εῖον, musicus. Ab eod.

Μουσηγετέω, ῶ, Musis cithara præeo. A sq.

Μουσηγέτης, ου, ὁ, idem quod μουσαγέτης.

Μουσίζω, cantu contendo, s. cano. A Μοῦσα.

Μουσικεύομαι, muſica ratione cantica tempero & modulor. Ab eod.

Μουσικός, ή, όν, muſicus. 2) qui canit, canorus. 3) artis canendi peritus. 4) muſices amans. 5) litterarum amans, elegans, peritus. Hinc μουσική ſc. τέχνη, Muſica, ars canendi, poetica, litteræ quodcunque genus, doctrina, dexteritas. Ab eodem.

Μουσίκτας, pſaltes, cantor, Heſ. Dor. pro μουσίκτης, μουσίστης. A μουσίζω.

Μουσικῶς, *Adv.* muſice, ſ. modulate. 2) concinne, apte, ſcite, eleganter. A μουσικός.

Μουσικώτατα, *Adv.* doctiſſime. Ab eod.

Μουσόδομος, ον, ab Muſis habitatus, vel constructus.

Μουσόδρομος, ου, ὁ, ἡ, ut μουσοδρόμοις πέτραις, quas Muſæ percurrerunt, quæ a Muſis frequentantur. Epigr.

Μουσοεργός, ὁ, ἡ, ſymphoniacus; pſaltria, tibicina &c. E μ. & ἔργον. qui Muſas opus, quæſtum, & provinciam habet.

Μουσοκόλαξ, ακος, ὁ, Muſarum adſentator, artifex muſicarum illecebrarum, ut cantor, ſaltator, tibicen.

Μουσοκόνος, ον, ap. Athen. editur: ſed leg. μουσόκοπος, q. v.

Μουσόληπτος, ου, ὁ, ἡ, a Muſis adflatus, poet.

Μουσομανέω, ῶ, ſ. ήσω, acerrimo Muſarum, aut Muſices amore flagro. 2) a Muſis ſum adflatus. A ſq.

Μουσομανής, έος, ὁ, ἡ, a Muſis adflatus. 2) amantiſſimus poeſeos, cantus &c. E μ. & μαίνομαι.

Μουσομανία, ας, ἡ, vehemens poeſeos, Muſices, ſive canendi amor. A pr.

Μουσόμαντις, εως, ὁ, ἡ, muſicus augur: avia apud Ariſtoph.

Μουσομήτωρ, ſ. rectius μουσομήτηρ, ἡ, Muſarum mater, Mnemoſyne, Æſchyl.

Μουσοπάτακτος, ὁ, a muſis inſtinctus, poeta: ut μουσόληπτος. Sed dicitur magis in deteriorem partem. Libri quidam male μουσοπάταγος, ap. Cic. E μ. & πατάσσω, percutio.

Μουσοποιέω, ῶ, ſ. ήσω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro.

Μουσοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui carmina ſcribit, poeta, in primis Lyricus.

Μουσοπόλος, ου, ὁ, ἡ, Muſarum famulus, poeta. E μ. & πολέω.

Μουσοτραφής, ὁ, a muſis nutritus, inſtitutus, doctus. E μ. & τρέφω.

Μουσουργέω, ῶ, ſ. ήσω, Muſica ratione tempero, muſice compono, canto, artes Muſarum exerceo & quæſtui habeo. A μουσουργός.

Μουσουργία, ας, ἡ, modulatio muſica. Ab eod.

Μουσουργός, οῦ, ὁ, ἡ, cantor, pſaltes. 2) qui muſica ratione temperat cantica & modulatur. E μ. & ἔργον.

Μουσόφθαρτος, ὁ, qui per Muſas interiit.

Μουσοχαρής, έος, ὁ, ἡ, Muſis gaudens. E μ. & χαίρω.

Μουσόω, ῶ, ſ. ώσω, modulis muſicis exorno. 2) litteris humanioribus erudio. 3) doceo. 4) concinnum, venuſtum reddo. perf. paſſ. μεμούσωμαι. part. μεμουσωμένος, modulatus, elegans, muſis initiatus. aor. 1. inſ. μουσωθῆναι, erudiri. A Μοῦσα.

Μούσταξ, τὰ, muſtacea. Athenæus, μουστάκια ἐξ οἰνομέλιτος, muſtacea, liba ex œnomelio. A Lat. *muſtum*.

Μοχθέω, ῶ, fut. ήσω, laboro. 2) efficio, effectum reddo. 3) laboribus & ærumnis premor. A μόχθος.

Μοχθήεις, ήεσσα, ῆεν, laborioſus, ærumnoſus. Ab eod.

Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumna. A μοχθέω.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, gravitas, ſcelus. A ſq.

Μοχθηρός, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus, miſer. 2) malus, improbus. 3) interdum de ſpecie quadam vitii, ut βοῦς μοχθηρός, bos macer. ὦ μόχθηρε, proparox. improbe. A μόχθος.

Μοχθηρότερως, pejus, deterius. A ſeq.

Μοχθηρῶς, *Adv.* male, ærumnoſe. A μοχθηρός.

Μοχθίζω, laboro, adflictus ſum. A μόχθος.

Μοχθισμός, οῦ, ὁ, labor, Vet. Lex. A pr.

Μόχθος, ου, ὁ, labor, miſeria, ærumnæ, calamitas, moleſtia, laſſitudo, Gl. Vet.

Μόχλεια, ας, ἡ, molitio per vectem, & firmandi radio, apud Medicos, oſſis luxati in locum ſuum reſtitutio. A μοχλεύω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Μοχλευτής, οῦ, ὁ, motor, ſeu qui vectibus & palangis aliquid promovet, vectiarius, palangarius. Omnino, qui vi ſua aliquid concutit, movet. Epith. Neptuni ap. Ariſtoph. A ſeq.

Μοχλεύω, ſ. εύσω, vecte moveo, promoveo. 2) vecte obfirmo. 3) molior, machinor. A μοχλός.

Μοχλικός, ή, όν, ad vectem pertinens. τὸ μοχλικόν, ſc. βιβλίον, liber de molitione & repoſitione luxatorum. Ab eod.

Μοχλίον, ου, τὸ, parvus vectis, parva palanga. Dim. ab eod.

Μοχλίς, ίδος, ἡ, idem, ab eod.

Μοχλίσκος, ου, ὁ, idem & ab eodem.

Μοχλός, οῦ, ὁ, vectis, quo quid movetur. 2) obex, repagulum, ſera, peſſulus.

Μοχλόω, ῶ, ſ. ώσω, peſſulum obdo, vecte obfirmo. A pr.

Μῦ, μῦ, vox flentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, muſcipula. Apud Pollucem etiam inter fullonum inſtrumenta. E μῦς & ἄγρα, *captura*.

Μύαγρος, ου, ὁ, ἡ, qui mures venatur, vel captat, ſerpentum ſpecies. 2) herbæ nomen. Gl. Vet. μύαγρον, muſcipulum. Ex iiſd.

Μυακάνθος, ου, ὁ, & -ον, τό, aſparagus, Gl. Vet. Plin. E μῦς & ἄκανθα.

Μύαξ, ακος, ὁ, mytulus, conchæ ſpecies. A μύω.

Μυάω, labia contraho, aut oculos claudo, Suid. Ex Ariſtoph. Lyſiſtr. τί μοι μυᾶτε. Ab eod.

Μυγαλέη, contr. μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus.

Μύγμα, τὸ, laceratio, Euripid. Fortaſſe per apoc. pro ἄμυγμα, ab ἀμύσσω, *lacero*.

Μυγμός, οῦ, ὁ, idem ap. Æſchyl. 2) ſonus, qui labiis occluſis erumpit, item, qui naribus editur, muſſatio, muſſitatio, gemitus, de piſcibus apud Ariſtot. A μύζω.

Μυδάζομαι, ſ. άσομαι, abhorreo, averſor. ut hinc fit aor. 1. ἐμυδάξατο, ap. Nicand. A μυδάω.

Μυδαίνειν, ſtillare, putrefacere, Heſ. Ab eod.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus. 2) nimia uligine putris, nimio madore vitiatus. Gl. V. putidus, mephiticus. Ab eod.

Μυδάω, ῶ, ſ. ήσω, nimio madore vitior, putreſco. Gl. Vet. μυδάω, puteo.

Μύδες, ων, αἱ, teſtudines lutariæ, mures aquatiles, Suid. A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, putredo e nimio madore. A μυδάω.

Μυδόεις, όεσσα, όεν, nimio madore vitiatus. A ſeq.

ΜΥΔΟΣ, ου, ὁ, virus, viroſus humor, Suid.

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla nimis dila-

dilatatur, nec contrahitur, ejusque acies hebescit. A μυδάω.

Μυδροκτυπέω, ῶ, candentem ferri massam malleo tundo. A seq.

Μυδροκτύπος, ου, ὁ, ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. E sq. & κτύπος.

Μύδρος, ου, ὁ, candens ferri massa, massa ignita, globus candens, rudis, Gl. V.

Μυδῶν, ῶνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, e Polluce. A μυδάω.

Μύινος, ου, ὁ & ἡ, soricinus, Gl. V. A μῦς.

Μυελόεις, όεσσα, όεν, medulla repletus, medullosus. 2) alimentum habens. A μυελός.

Μυελόθεν, medullitus, Gl. V. Ab eod.

Μυελοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, medullam faciens. E seq. & ποιέω.

Μυελός, ῦ, ὁ, medulla.

Μυελόω, ῶ, f. ώσω, medulla impleo. μεμυελωμένος, pinguis. εἴ ὁ. A pr.

Μυελώδης, εος, ὁ, ἡ, medullæ similis, medullosus. Ab eod.

Μυέω, ῶ, f. ήσω, doceo, quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo, initio, Gl. V. A μύω.

Μυζάω, ῶ, f. ήσω, sugo, exsugo, exprimo. A μύζω.

Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Μυζουρίς, ἡ, fellatrix. Ex eod. & οὐρά.

Μύζω, f. ξω, proprie, premo, comprimo, compressum teneo. Unde 2) clausis labris spiritum naribus excutio. 3) musso, mussito, gemo, murmuro. part. μύζων, mussitabundus, Gl. V. 4) sugo. A μύω.

Μύημα, ατος, τὸ, initiatio. 2) id, quod docetur, qui sacris initiatur. A μυέω.

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, Gl. V. 2) doctrina, institutio, imbutio, Gl. V. Ab eod.

Μυθάριον, ου, τὸ, fabella. Dim. a μῦθος.

Μυθέομαι, οῦμαι, dico, dictito, loquor. 2) eloquor, narro. 3) confabulor, colloquor. imperf. *Jon.* μυθέσκοντο, dictitabant, prædicabant, Hom. pro ἐμυθοῦντο. Ab eod.

Μυθέσκομαι, idem. v. præc.

Μύθευμα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A seq.

Μυθεύω, fabulose narro. μεμύθευται, perf. pass.

Μυθητήρ, idem quod sq. & ab eod. Hes. μυθητῆρες, στασιαστὰι, seditiosi, factiosi. v. μυθίτης.

Μυθητής, ῦ, ὁ, orator. 2) susurro. A μυθέομαι.

Μυθίδιον, ου, τὸ, fabella. Dim. a μῦθος.

Μυθίζω, & μυθίζομαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. Ab eod.

Μυθικός, ἡ, ὸν, fabularia, fabulosus. Ab eod.

Μυθικωτέρως, *Adv.* nimia fabulose. A pr.

Μυθιστορία, ας, ἡ, historia fabularis. E μῦθος & ἱστορία.

Μυθίτης, ου, ὁ, seditiosus, factiosus. Anacr. A μῦθος, n. 6.

Μυθογραφέω, ῶ, f. ήσω, fabulas scribo. A μυθογράφος.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio. A sq.

Μυθογράφος, ου, ὁ, ἡ, fabularum scriptor. E μ. & γράφω.

Μυθόλατρις, ιος, ὁ, ἡ, Verbi, i. e. Christi cultor. Nazianz.

Μυθολογεύω, f. εύσω, idem quod seq. A μυθολόγος.

Μυθολογέω, ῶ, f. ήσω, fabulor, fabulam narro. 2) fabulose narro, fabulose celebro. perf. part. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Ab eod.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, res, quæ fabulose narratur. A pr.

Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum. Ab eod.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio, fabulatio, Gl. Ver. A μυθολόγος.

Μυθολογικός, ἡ, ὸν, ad fabularum narrationem pertinens. 2) qui valet comminiscendis fabulis. A seq.

Μυθολόγος, ου, ὁ, ἡ, fabularum narrator. fabulator, gerro, Gl. V.

Μύθομαι, loquor. Homer. μύθεαι, loqueris, pro quo tamen Eust. μυθέαι, e μυθῇ, a μυθέομαι.

Μυθοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo. 2) fabulose fingo. A seq.

Μυθοπλάστης, ου, ὁ, fabularum fictor.

Μυθοπλαστία, ας, ἡ, fabulosum figmentum. A pr.

Μυθοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas vel fabulam fingo. μυθοποιοῦμαι, de me fabula narratur.

Μυθοποίημα, τὸ, idem quod seq. A pr.

Μυθοποιΐα, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A seq.

Μυθοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, fabularum fictor, vel scriptor. E μ. & ποιέω, *facio*.

Μῦθος, ου, ὁ, verbum, dictum. 2) oratio, sermo. 3) colloquium. 4) fabula, sive oratio falsa veritatem adumbrans, & hinc res quævis commentitia, inanis. 5) consilium, suasio. 6) seditio, factio. expl. ap. Homer.

Μυθοτόκος, ου, ὁ, ἡ, pariens verba. E μ. & τίκτω.

Μυθουργέω, idem quod μυθοποιέω. Ex μ. & ἔργον.

Μυθούργημα, τὸ, fabula. A pr.

Μυθώδης, εος, ὁ, ἡ, fabulosus. A μῦθος.

Μυῖα, ας, ἡ, musca.

Μυΐαγρος, ου, ὁ, ἡ, qui muscas capit, muscarum venator, cognomen dei cujusdam ap. Eleos. Plin. E pr. & ἄγρα, *venatio*.

Μυΐδιον, τὸ, Dim. A μῦς, musculus.

Μυϊνός, vel μυϊκός, muscarius, Gl. Vet. ubi μυῖκος.

Μυΐνδα, ἡ, sc. παιδιά, lusus puerilis, in quo oculos claudebant. Pollux. A μύω.

Μύϊνος, murinus. A μῦς.

Μυιοθήρας, ου, ὁ, muscarum venator. E μυῖα & θήρα.

Μυιοκέφαλον, ου, τὸ, species τῆς προπτώσεως, procidentiæ, parva adhuc & capiti muscæ similis. Ex eod. & κεφαλή.

Μυιοσοβέω, ῶ, f. ήσω, muscas abigo. Ab eod. & σοβέω.

Μυιοσόβη, ης, ἡ, muscarium, instrumentum, quo muscæ abiguntur. Ex iisd.

Μυιοσόβης, ου, ὁ, qui muscas pellit. Ex iisd.

Μυιοσόβιον, ου, τὸ, muscarium, Gl. Vet. Ex iisd.

Μυιοσόβος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Μυιώδης, Myiodes, muscarum deus. Plin. A μυῖα.

Μυκάω & μυκάομαι, ῶμαι, mugio, de bubus. 2) de aliorum animalium voce & quocunque sono graviori. inf. μυκᾶσθαι, mugire. aor. 1. μυκήσασθαι. Ap. Hom. & a μυκέω, μεμυκώς, perf. part. med. mugiens. plusquamperf. 3. sing. κρέα ἐμεμύκει, carnes mugiebant. aor. 2. act. μύκον, crepuerunt, μύκε, sonuit, pro ἔμυκον, ἔμυκε.

ΜΥΚΗ', ῆς, ἡ, pl. μυκαὶ vel μύκαι, Appollon. Rh. pro μύκησις, mugitus, boatus. v. μηκή.

Μύκη, ης, ἡ, theca gladii, vagina. 2) occlusio, compressio, obstructio. 3) fungus ellychnii. A μύω.

Μυκηθμός, ῦ, ὁ, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μύκημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μυκηκόβατος, idem quod μακηκόβατος.

Μύκηρος, idem quod μάκηρος.

Μύκης, ητος, ἡ, vel ου, ὁ, fungus. Philox. boletus. 2) fungus ellychnii. 3) morbus quidam oleæ. 4) vaginæ fungus. 5) membrum virile, Hesych.

Μύκησις, εως, ἡ, mugitus, boatus. A μυκάω.
Μυκητὴς, ῦ, ὁ, mugiens. Ab eod.
Μυκητίας, ε, ὁ, mugiens, sonorus. Ab eod.
Μυκητικὸς, ή, όν, mugiendi vim habens, instar boum. Ab. eod.
Μυκήτινος, ίνη, ον, funginus, e fungo. A μύκης.
ΜΥ'ΚΛΑΙ, sive μύκλοι, lineæ nigræ in collo, dorso, pedibusque asinorum, Hes. At Etym. μύκλοι, rugam & plicam in collis asinorum. Hes. μύκλοι sunt etiam libidinosi & lascivi homines, ap. Lycophr.
Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus. μυκτῆρες, nares. 2) proboscis elephanti. 3) irrisio, nasus. A μύσσω.
Μυκτηρίζω, f. ίσω, naso suspendo, subsanno, derideo, contemno. A pr.
Μυκτηρόκομπος, & μυκτηρόκομπος, ε, ὁ, ἡ, qui cum strepitu emungit nares. 2) flagitiosus. Ex eod. & κόμπος.
Μυκτήρισμα, τὸ, idem quod seq.
Μυκτηρισμὸς, ῦ, ὁ, subsannatio, irrisio. A μυκτηρίζω.
Μυκτηριστὴς, ῦ, ὁ, subsannator. Ab eod.
Μυκτηρόθεν, *Adv.* e naribus. A μυκτήρ.
ΜΥ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pars auris. Pollux.
Μυλακρὶς, ίδος, ἡ, q. d. locusta molendinaria, insectum farina vescens in molendinis & pistrinis. E μύλη & ἀκρὶς, *locusta*.
Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. 2) lapis rotundus. A μύλη.
Μυλεὺς, έως, ὁ, pistor. Suic. Ab eod.
Μύλη, ης, ἡ, mola trusatilis, seu asinaria, frumentaria, oleariave. 2) molæ pars, quæ & meta dicitur. 3) mola salsa. 4) mola, os latum, toti genu superpositum. 5) mola, caro informis in utero muliebri quandoque nascens. 6) herba quædam. 7) μύλαι, dentes molares.
Μυλήκορον, ε, τὸ, scopæ farinariæ, quibus in mola utuntur. E pr. & κόρος, *scopæ*.
Μυλήφατος, ε, ὁ, ἡ, mola fractus & contusus. Ex eod. & φάω, *occido*.
Μυλίας, ε, ὁ, sc. λίθος, lapis molaris. Ab eod.
Μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo & strideo. Hinc μυλιόωντες apud Hesiod. pro μυλιῶντες, μυλιάοντες. Ab eod.
Μυλικὸς, ή, όν, molaris. Ab eod.
Μυλίτης, ε, ὁ, ut μυλίτης λίθος, lapis molaris. Gl. Vet. silex. μυλῖται ὀδόντες, dentes molares. Ab eod.
Μυλλάκανθος, ε, ὁ, ἡ, spinam habens incurvam, hamatis spinis armatus. E μυλλὸς & ἄκανθα, *spina*.
Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix, scortum. A μύλλω.
ΜΥΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, curvus, tortuosus. 2) strabo, qui oculis est distortis. 3) *Subst.* placentæ species.
Μύλλος, ε, ὁ, piscis quidam, mullus.
Μύλλω, molo. 2) labra comprimo. μύλλειν, etiam subagitare feminam, permolere, ut Horat. A μύλη.
Μυλόδοντες, dentes molares. Eust.
Μυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, similis lapidi molari, i. e. rotundus, aut gravis, grandis. E μύλη & εἶδος.
Μυλόεις, όεσσα, όεν, idem. Ab eod.
Μυλόκλαστος, ε, ὁ, ἡ, mola fractus. E μ. & κλάω.
Μυλοκόπος, ε, ὁ, molitor. Gl. V. moliarius. E μ. & κόπτω.
Μυλοκόρος, ε, ὁ, ἡ, qui molam evertit f. purgat. E μ. & κορέω.

Μύλος, ε, ὁ, mola, Gl. V. μύλος ἐλαιῶν, trapetum, Gl. V. μύλοι, dentes molares. A μύλη.
Μυλόσπαξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum nasci solita. Hes. si lectio vera.
Μυλουργὸς, ῦ, ὁ, siliciarius, Gl. Vet. E μ. & ἔργον.
Μυλόω, ῶ, induro. A pass. μυλοῦμαι, est aor. 1. ἐμυλώθη, ap. Hippocr. induruit. A μύλη.
Μυλώδεις λίθοι, lapides molares, a μυλώδης, quod est a μύλη.
Μυλωθρικὸς, ή, όν, ad molendinum seu pistrinum pertinens, molendinarius. A μυλωθρός.
Μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, pistrix. Ab eod.
Μυλωθρὸς, ῦ, ὁ, qui pistrinum possidet, servosque alit opus in eo facientes, pistor: & 2) *Adject.* ὁ & ἡ μυλωθρὶς, molaris, ut μυλωθρὶς ᾠδὴ, cantilena molaris. A seq.
Μυλωρὸς, q. d. molæ curam habens. E μ. & ὥρα, *cura*.
Μύλων, ωνος, vel μυλὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo est mola, seu in quo versatur mola, pistrinum. 2) locus, in quo torquebantur servi. A μύλη.
ΜΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, opsonii genus.
ΜΥ'ΜΑΡ, vel μύμαρ, macula, nota, Hes.
Μυμαρίζω, inepta loquor, ridicule gesticulor, Hes. A pr.
ΜΥΝΔΟΣ, η, ον, mutus. Hesych.
Μύνη, ης, ἡ, prætextus, excusatio. μύνῃσι, Dat. pl. apud Hom. caussationibus. A seq.
ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, prætexto, caussor, Eust. ex Alceo.
Μύξα, ης, ἡ, humor e naribus fluens, mucus, mucor. 2) mucus in ostreis & testudinibus. 3) ellychnium lucernæ.
Μύξα, ων, τὰ, prunorum genus.
Μυξάζω, muco abundo. A μύξα, *mucus*.
Μυξάρια, ων, τὰ, Dim. a μύξα, ων.
Μυξάριον, ε, τὸ, piscis quidam. Dim. a μύξα.
Μυξητῆρες, nares. μυξωτῆρες, usitatius. Ab eod.
Μύξινος, f. μυξῖνος, ε, ὁ, idem quod seq.
ΜΥ'ΞΟΣ, ε, ὁ, piscis e mugilum genere.
Μυξώδης, εος, ὁ, ἡ, mucosus. A μύξα.
Μύξων, ωνος, ὁ, idem quod μύξος.
Μυξωτῆρες, οἱ, nares. A μύξα. v. μυξητῆρες.
Μυογάλη, vel μυογαλέη, *contr.* μυογαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. E μῦς & γαλῆ.
Μυοδόχος & μυοδόκος, ε, ὁ, ἡ, mures recipiens. Ex eod. & δέχομαι.
Μυοθήρας, ε, ὁ, murium venator, qui mures capit. Gl. V. muscipulum. Ex eod. & θήρα.
Μυοθηρέω, ῶ, mures venor, apud Strabonem.
Μυόκοπρος, ε, ἡ, muscerda, muris stercus.
Μυοκτόνος, ε, ὁ, ἡ, mures occidens, muricida. Epith. f. appellatio herbæ, aconithi ap. Plin. Ex eod. & κτείνω.
Μυομαχία, ἡ, prœlium murium. Ex eod. & μάχομαι. v. βατραχομυομαχία.
Μυόξος, ε, ὁ, glis, Gl. V. talpa, Gl. V. vid. μυωξός.
Μυοπάρων, ωνος, ὁ, myoparo, navis piratica.
Μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, muris cavernula, Aristot. E μ. & ὀπή.
Μυοσόβη, idem quod μυϊοσόβη.
Μυοσῶτις, ιος, ἡ, auricula muris, alsine, herba. E μ. & οὖς, ὠτός.
Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Μυοσώτιον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Μυότρωτος, ε, ὁ, ἡ, saucios musculos habens.
Μυουρία, ας, ἡ, vitium claudicationis in versu myuro. Scribitur & μειουρία.
Μυουρίζειν, in acutum desinere, minoribus terminis fini-

finiri, decurtari, caudæ murinæ modo in acutum desinere. A seq. v. μύουρ.

Μύουρος, ου, ὁ, ἡ, velut cauda muris in acutum desinens, compressus, arctus. μύουρος στίχος, mutilus versus seu curtus, postremo pede claudicans, imperfectus. E μ. & οὐρά.

Μυοφόνος, ου, ὁ, ἡ, mures occidens. Epith. vel nomen herbæ, ap. Theophr.

Μυόχοδον, ου, τὸ, muscerda, stercus muris. A μῦς & κέχοδα, perf. a χέζω.

Μυόχοδος, ου, ὁ, ἡ, vilis, contemtus, nullius pretii, velut muscerda, Hes. Ex iisd.

Μύραινα, ης, ἡ, muræna, piscis. 2) de libidinosa & in Venerem prona, Suid. A μύρος, *idem*.

Μύραινος, ου, ὁ, muræna, myrus, *piscis*, Hesych. Ab eod.

Μυράκοπα, unguenta mista ad odoris suavitatem, lassitudines lenientia. E μύρον & ἄκοπος.

Μυραλοιφέω, f. ήσω, unguentis illino. E μύρον & ἀλείφω, *ungo*.

Μυραλοιφία, ας, ἡ, unguentorum illitus. A pr.

Μυρεψία, ας, ἡ, unguentorum coctio s. confectio. A μυρεψός.

Μυρεψικός, ή, όν, ad unguentarios pertinens. Hinc μυρεψική, ῆς, sc. τέχνη, ars conficiendi unguenta. Ab eod.

Μυρεψός, οῦ, ὁ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex μύρον & ἕψω, *coquo*.

Μυρηρός, ρά, ρόν, unguentarius. A μύρον.

Μυριαγωγός, οῦ, ὁ, ἡ, ut μυριαγωγὸς ναῦς, navis, quæ decem millia hominum, vel potius pondo, vehere potest, prægrandis. E μύριοι & ἄγω.

Μυριάκις, *Adv.* decies millies, sæpissime. A μύριοι.

Μυριάμφορος, ου, ὁ, ἡ, decies mille amphorarum capax. 2) decies mille amphoris dignus. Aristoph. ubi δίκαι μυριάμφοροι. Ex eod. & ἀμφορεύς.

Μυρίανδρος, ου, ὁ, ἡ, ut μυρίανδρος πόλις, urbs decem virorum millia capiens. Ex eod. & ἀνήρ.

Μυριάρχης, ου, ὁ, decem millium præfectus. Ex eod. & ἀρχή.

Μυρίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Μυριάς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.

Μυριαχῆ, *Adv.* infinitis locis, sexcenties. A μύριοι.

Μυρίδιον, ου, τὸ, Dim. a μύρον.

Μυριέλικτος, ου, ὁ, ἡ, plurimis voluminibus tortus & sinuatus.

Μυριετής, ές, valde annosus. E μύριοι & ἔτος.

Μυρίζω, f. ίσω, unguentis imbuo. A μύρον.

Μυρίκη, ης, ἡ, myrica, genista.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus, e myrica confectus. A pr.

Μυρικοειδής, έος, ὁ, ἡ, myricæ similis. Ab eod.

Μυρίνη, ης, ἡ, myrtus. Al. μυρσίνη & μυῤῥίνη.

Μυρίνης, ου, ὁ, ut μυρίνης οἶνος, vinum unguento mistum, vinum conditum, Pollux. A μύρον.

Μύρινος, ου, ὁ, myrinus, piscis. A μύρος.

Μυρίβοιος, ου, ὁ, ἡ, dives bubus, abundans bubus. E μ. & βοῦς.

Μυριόγραφος, ου, ὁ, ἡ, sæpissime, plurimis modis scriptus. E μ. & γράφω.

Μυριόδους, οντος, ὁ, ἡ, ingentem dentem habens. Epigr. μυριόδοντες ἐλέφαντες.

Μυριόκαρπον, ον, valde fertilis.

Μυριοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, permulta capita habens. E μ. & κρανίον.

Μυριόλεκτος, ου, ὁ, ἡ, sæpissime & ab innumeris dictus.

Μυριόμματος, ου, ὁ, ἡ, innumeros seu permultos habens oculos. E pr. & ὄμμα.

Μυριόμορφος, ου, ὁ, ἡ, innumeras habens formas. E μ. & μορφή.

Μυριόμοχθος, ου, ὁ, ἡ, infinitos labores sustinens, vel perpessus.

Μυριόναυς, αυς, ὁ, ἡ, innumeris, permultis navibus instructus.

Μυριόνεκροι μάχαι, pugnæ, ubi decies mille, s. permulti cadunt.

Μυριοντάρχης, ου, ὁ, vide μυριάρχης.

Μυριόνταρχος, ὁ, idem.

Μυριοπάλαι, *Adv.* jamdudum, ante longissimum tempus.

Μυριοπλάσιος, ου, ὁ, ἡ, q. d. decumilliplex, infinite multiplicatus. *Plur.* μυριοπλάσιοι, infinitis partibus plures.

Μυριοπλασίως, *Adv.* decies mille modis, infinitis modis. A pr.

Μυριοπληθής, έος, ὁ, ἡ, infinitus numero. 2) varius, multiplex. E μ. & πλῆθος.

Μυριόπους, οδος, ὁ, ἡ, innumeros pedes habens.

Μυρίος, ία, ίον, infinitus, innumerus. 2) summus, extremus, maximus. μυρίοι, ίαι, ία, infiniti, innumeri, ut Lat. sexcenti, sexcenta: at μύριοι, ιαι, ια, decies mille, vel decem millia. Unde & composita cum μυρίος vel μύριοι reddenda sunt vel per *infinitus*, sive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex hoc, vel ex isto composita existimat, nihilque prohibet, quo minus synecdochice etiam τὸ μυρίοι, per *multus* vel *plurimus* vertatur.

Μυριοστημόριον, ου, τὸ, decies millena pars. E seq. & μόριον.

Μυριοστός, ή, όν, decies millesimus. Hinc ἡ μυριοστή, ῆς, q. d. decies millesima, pro, numerus decem millium. A μύριοι.

Μυριοστύς, ύος, ἡ, decies millena pars. A pr.

Μυριοτευχοι, ων, οἱ, innumeri armati. E μ. & τεύχη, *arma*.

Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυρίος.

Μυριοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, innumeros alens, Suid. E μ. & τρέφω.

Μυριόφιλος, ου, ὁ, ἡ, qui innumeros habet amicos.

Μυριόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui innumeros habet oculos.

Μυριοφόρος, ου, ὁ, ἡ, infinitos seu innumeros ferens, de navi grandi. E μ. & φέρω.

Μυριόφορτος, ου, ὁ, ἡ, grande onus vehens, de navi grandi.

Μυριόφυλλον, ου, τὸ, herba, quæ millefolium, Plinio. Dicitur & supercilium Veneris.

Μυριόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, innumera habens folia. E μ. & φύλλον.

Μυριόφυλος, ου, ὁ, ἡ, innumera genera habens. E μ. & φυλή.

Μυριόφωνος, ου, ὁ, ἡ, infinitas voces edens, infinitis linguis loquens. E μ. & φωνή.

Μυρίπνοος, *contr.* μυρίπνους, ου, ὁ, ἡ, unguentum spirans. E μύρον & πνέω.

Μυρίς, ίδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A μύρον.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unctio. A μυρίζω.

Μυρισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Μυριστικός, ή, όν, liquidus, & odorus, ut oleum balsami. 2) aptus ad ungnendum. Ab eod.

Μυριώνυμος, ου, ὁ, ἡ, infinita nomina habens. E μυρίος & ὄνομα.

Mu—

Μυριωπὸς, ὴ, ὁ, ἡ, oculos innumeros habens. Argi Epith. E μυρίος & ὤψ, *oculus*.

Μύρμαξ, *Dor.* pro μύρμηξ.

ΜΥΡΜΑΙ, pisces; qui vocantur μορμύροι, etiam vocari μύρμας, scribit Athenæus.

Μυρμηδὼν, ῶνος, ὁ, formicarum turba, locus ubi ea est. A μύρμηξ.

Μυρμήκειον, ου, τὸ, phalangis genus, apud Nicand. A μύρμηξ.

Μυρμήκια, & μυρμηκίαι, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod eratæ sensum formicarum mordentium relinquunt, clavi in planta pedis. Ab eod.

Μυρμηκιά, ᾶς, ἡ, domicilium formicarum. 2) verruca, Philox. 3) cœtus, (Gl. Vet.) magnus & densus, etiam discentium in schola. Hesych. Ab eod.

Μυρμηκίας, ου, ὁ, verrucosus, Philox. 2) formicinus. Ab eod.

Μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio, Gl. Vet. dolor e verrucis, quæ μυρμήκια. Ab eod.

Μυρμηκισμὸς, ὴ, ὁ, idem. A seq.

Μυρμηκιάω, ῶ, f. άσω, infestor verrucis formicariis, clavis in planta pedis. A μυρμήκιον.

Μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior, ut formicas reptantes sentire videar. Ab eod.

Μυρμήκιον, ου, τὸ, idem quod μυρμήκειον.

Μυρμηκίτης, ου, ὁ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens, Plin. A μύρμηξ.

Μυρμηκόβιος, ὁ, ἡ, formicæ vitam agens, h. e. parcam, laboriosam.

Μυρμηκολέων, οντος, ὁ, leo formicarius, animaleulum formicis infestum.

Μυρμηκώδης, εος, ὁ, ἡ, formicis refertus. 2) formicis proprius. A seq.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica. 2) cestus pugilum, Hes. Gl. Vet. A seq.

ΜΥΡΜΟΣ, ου, ὁ, formica. Hesych. μύρμοι, sunt μύρμηκες.

Μυροβάλανος, ου, ἡ, glans unguentaria.

Μυροβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, unguento delibutus. E μ. & βάπτω.

Μυροβόστρυχος, ου, ὁ, ἡ, cirros unguento delibutos habens.

Μυροβρεχὴς, έος, ὁ, ἡ, unguento madens. E μ. & βρέχω.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repositorium, vas unguentarium.

Μυροθήκιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Μυροκομίστρια, ας, ἡ, femina unguenta portans.

Μύρομαι, v. μύρω.

Μύρον, ου, τὸ, unguentum, oleum odoratum.

Μυροπισσόκηρος, ου, ὁ, compositi medicamenti genus, quod constituit πίσσα, pix, κηρὸς, cera, & μύρον quoddam, Galen.

Μυρόπνοος, *contr.* μυρόπνους, ου, ὁ, ἡ, unguenta spirans. E μ. & πνέω.

Μυροποιὸς, ὴ, ὁ, ἡ, qui unguenta conficit.

Μυροπώλης, ου, ὁ, ἡ, unguentarius. E μ. & πωλέω.

Μυροπωλεῖον, five μυροπώλιον, ου, τὸ, officina unguentaria, locus, ubi unguenta venduntur. Gl. V. μυροπώλιον, seplasiarium. A μυροπώλης.

Μυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, unguenta vendo.

Μυροπώλης, ου, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius. Gl. Vet. seplasiarius. Philox. unguentarius, pigmentarius.

Μυρόπωλις, ιδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A præc.

ΜΥΡΟΣ, ου, ὁ, myrus, *piscis*, similis murænæ, sed robustior & dentatus, cum muræna mollior sit & edentula, ut Tertullianus vocat. Interdum tamen & μύραινα vocatur: latini & murænam.

Μυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, unguentum portans, vel tenens. E μ. & φέρω. v. μυροκομίστρια.

Μυρόχριστος, ου, ὁ, ἡ, unguentis perunctus seu imbutus.

Μυρόω, ῶ, f. ώσω, ungo. A μύρον.

Μύῤῥα, ας, ἡ, myrrha, lacrima arboris. Æol. σμύρνα.

Μυῤῥινάκανθος, ruscus, Gl. Vet. E seq. & ἄκανθα.

Μυῤῥίνη, ης, ἡ, myrtus. μυῤῥίνης μέχρι, usque ad caput. A μύρτος.

Μυῤῥίνης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites. A præc.

Μυῤῥίνεος, ίνη, ινον, myrteus. 2) *Subst.* myrtus. A μύρτος.

Μυῤῥινὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum. Ab eod.

Μυῤῥὶς, ίδος, ἡ, herba unguenti odorem spirans. A μύρον.

Μυῤῥίτης, ου, ὁ, ut μυῤῥίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μύῤῥα.

Μυρσινέλαιον, ου, oleum myrteum. E seq. & ἔλ.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

Μυρσίνινος, ίνη, ινον, myrteus. A præc.

Μυρσινίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, myrtites, sive vinum myrto conditum. Ab eod.

Μυρσινοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, myrti formam habens, myrto similis. Ex eod. & εἶδος.

Μύρτινος, ίνη, ινον, myrteus. A μύρτος.

Μύρτον, ου, ὁ, vas, corbis e vimine &c.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, tuberculum in myrto. A μύρτον.

Μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, Gl. Vet. A μύρτος.

Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδανον, ου, τὸ, idem quod μυρτίς.

Μυρτίνη, ης, ἡ, pyri & oleæ arboris genus. Schol. Nicand. At Gl. Vet. μυρτίνη, murtus, i. e. *myrtus*. A μύρτος.

Μύρτινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites, id est, myrti baccis nigris contusis conditum. Ab eod.

Μύρτον, ου, τὸ, bacca, seu fructus myrti. 2) caruncula in medio pudendi muliebris, Pollux. Ab eod.

Μυρτοπέταλον, ου, τὸ, quibusdam dicitur τὸ πολυγόνατον herba.

Μύρτος, ου, ὁ, myrtus, arbor.

Μυρτοχείλη, ων, τὰ, pudendi muliebris extremitates. E μύρτον & χεῖλος.

Μυρτοχειλίδες, ων, αἱ, idem & ex iisd.

Μύρτων, ωνος, ὁ, mulierosus. A μύρτον.

Μύρω, fluo, stillo. *med.* μύρομαι, idem. 2) fleo, ploro.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A μυρόω.

Μύρωσις, εως, ἡ, unctio. Ab eod.

Μῦς, μυὸς, ὁ, mus, sorex. 2) musculus, pars carnis, torus, Gl. Vet.

Μύσαγμα, τὸ, idem quod μῦσος. A μυσάττομαι.

Μυσαχθία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A seq.

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, detestandus, abominandus. Philox. scelestus, sceleratus. A μῦσος.

Μυσάρχης, ου, ὁ, detestabilium consiliorum auctor. Ex eod. & ἀρχή.

Μυσάττομαι, f. άξομαι, fastidio, aversor, odi, abhorreo, Gl. Vet. A μῦσος.

Μυσαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, abominandus, sceleratus, impurus. Ab eod. & ἄχθος. (nisi αχθὴς est mera terminatio.)

Μυσαχνὴ, ἡ, ὁ, idem. μυσαχνὴ, scomma in meretricem. A μυσάττεσθαι.

Μυσαρὸν, detestabile, Gl. Vet. quasi a μυσάω, vel μυσέω, quod esset, detestor.

Μυσάω, fastidio, nauseo. A μύσος.

Μυσίδδω, *Dor.* pro μυθίζω. Aristoph.

Μύσις, εως, ἡ, compressio, obstructio. A μύω.

Μύσος, εος, τὸ, scelus, piaculum, facinus detestandum.

Μυσὸς, ῦ, ὁ, abominandus, detestandus, Hesych. μυσὰ, μυσαρὰ, μιαρὰ, μεμιασμένα. A pr.

Μυσολέω, ῶ, velut mus oberro. Aristoph.

Μύσσω, f. ξω, emungo nares; quod fit excusso fortius per nares compressas spiritu. *ducitur a μύω, ubi vid.*

Μυσταγωγέω, ῶ, fut. ήσω, initio sacris, mysteria, sacra edoceo. A μυσταγωγός.

Μυσταγωγητὸς, ἡ, ὸν, sacris initiatus. A praec.

Μυσταγωγία, ας, ἡ, initiatio. 2) sacrificium eucharisticum. A seq.

Μυσταγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, initiator, mysteriorum magister seu doctor. 2) qui hospites ad sacra visenda ducit, sacras res demonstrat, interpretatur. E μύστης & ἀγωγός.

Μύσταξ, ακος, ὁ, labrum superius & in eo nati pili, barba. A μύω.

Μυστηριάζω, initio, Gl. Vet. A μυστήριον.

Μυστηριασμὸς, ῦ, ὁ, initiatio, Gl. Vet. A praec.

Μυστηριακὸς, ῦ, ὁ, arcanus, secretus. A μυστήριον.

Μυστηριακὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Μυστήριον, ο, τὸ, murium latibulum, apud Athenaeum. E μῦς & τηρέω, *observo, custodio*; (nisi potius est μυοθήριον a θηράω, instrumentum mures venandi.)

Μυστήριον, ου, τὸ, arcanum, initiatio secreta. *Plur.* sacra arcana, orgia. 2) in litteris sacris, res arcana, doctrina Evangelii. q. a μυστὴρ, & hoc a μύω.

Μυστηρὶς, ίδος, ἡ, ut μυστηρίδες τελεταὶ, in Epigr. initiationes. A praec.

Μυστηριώδης, εος, ὁ, ἡ, cui subest mysterium, mysticus. Philox. μυστηριῶδες, arcanum. Ab eod.

Μυστηριῶτις, ιδος, ἡ, int. σπονδὴ, sacra vel arcana libatio. Ab eod.

Μύστης, ᾳ, ὁ, mysta, qui sacris initiatur, s. initiatus est, qui ad sacrorum arcana admittitur. 2) sacra discens. 3) sacrorum sive mysteriorum peritus. 4) sacrorum doctor. Philox. μύστης ἔριφον, parra, *ovis*. A μύω.

ΜΥΣΤΙ'ΚΗΤΟΣ, ο, ὁ, piscis quidam, *musculus* dictus quibusdam.

Μυστικὸς, ἡ, ὸν, mysticus, cui subest mysterium, arcanus. A μύστης.

Μυστικῶς, *Adv.* mistice, arcane. A praec.

Μυστιλάργυρος. ὁ, ἡ, Epith. lagenae in Anthol.

Μυστιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. A seq.

Μυστίλη, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus. v. μιστύλη, & μιστυλάομαι.

ΜΥΣΤΙΛΛΟΝ, τὸ, Atticos vocasse bucceas panis, quae canibus objicerentur, tradit Schol. Aristoph.

Μυστίλλω, in minutas partas seco. v. supra μιστύλλω.

Μυστιπόλευτος, ον, arcanus. Ab seq.

Μυστιπολέω, curo sacra, operor sacris. Ab seq.

Μυστιπόλος, ου, ὁ, ἡ, qui sacra mystica tractat, sacerdos, mysta. E μύστης & πολέω.

Μύστις, ιδος, ἡ, quae initiatur seu initiata est sacris. 2) quae sacra docet. A μύστης.

Μυστοδόκος, ο, ὁ, ἡ, sacra arcana continens. Epith. templi, apud Aristoph. Ex eod. & δέχομαι.

Μυστοπολέω, idem quod μυστιπολέω.

Μυστίλος, idem quod μιστίλος.

Μυστρίον, ο, τὸ, cochlear parvum. Gl. Vet. ligula. Dim. a μύστρον.

Μύστρον, ο, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum. 2) mensura duorum cochleariorum. A μύζω.

Μυστροπώλης, ᾳ, ὁ, venditor cochlearium.

Μύστρος, ε, ὁ, ligula. Gl. Vet. cochlear. A μύζω.

Μυσφόνον, ο, τὸ. A μῦς & φόνος.

Μυτακίζω, litteram μῦ saepius repeto.

Μυτακισμὸς, ῦ, ὁ, frequentatio litterae μῦ. A pr.

ΜΥΤΙ'ΛΟΣ, ε, ὁ, genus conchae, cujus exustae cinis vim causticam habet.

ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, nasus, peculiariter piscium, atramentum sepiae.

Μυττωτεύω, f. εύσω, contero, vel acribus condimentis condio. A seq.

Μυττωτὸν, ῦ, τὸ, intritum ex alliis, caseo & ovo, alliatum, moretum. A μυττέω, inus. (v. καταμυττέω) quod est a μύσσω, μύττω, ubi v.

Μυττωτὸς, ῦ, ὁ, intritum, Gl. Vet.

Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, η, ον, penitissimus, intimus. A μυχός.

Μύχατος, η, ον, intimus, abstrusus, apud poetas. Ab eod.

Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus. Suid. ubi μυχαί. Ab eod.

Μυχηβόρος, ε, ὁ, ἡ, qui in cavernis seu latibulis comedit. E pr. & βορά.

Μυχθίζω, fut. ίσω, gemo, suspiro. 2) irrideo, suspenso naso derideo. Hes. Suid. A μύσσω.

Μυχθισμὸς, ῦ, ὁ, suspirium, gemitus. idem, quod μυχμός. A praec.

Μυχθώδης, εος, ὁ, ἡ, suspiriosus. A μύσσω.

Μυχιαῖος, αία, αῖον, intimus, abstrusus. A μυχός.

Μύχιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Μυχμὸς, ῦ, ὁ, sonus, qui per nares redditur, vel detestandi caussa, cum odore offendimur, aut irati sumus, vel irridendi caussa. A μύσσω.

Μοχοίτατος, v. μυχαίτατος.

Μυχοπόντιον, ο, τὸ, specus, ubi cavus recessus & vorago ponti est. E seq. & πόντος.

Μυχὸς, ῦ, ὁ, penetrale, intimus locus, recessus, verbo, intima cujusque rei. Unde 2) sinus maris. 3) penetrale domus. 4) adytum. μυχόθεν, e profundo, intimo. μυχόνδε, ad intimam partem.

Μυχώδης, εος, ὁ, ἡ, latebrosus. Gl. Vet. A praec.

Μυχουρὸς, ὁ, custos μυχῦ. A pr. & οὖρος.

Μύω, f. ύσω, proprie premo, comprimo, comprimendo claudo, occulto, teneo &c. Hinc conniveo, nicto, oculos claudo, labia comprimo.

Μυώδης, εος, ὁ, ἡ, ad mures pertinens. 2) musculosus, lacertosus, torosus. A μῦς.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, locus torosus, musculosus, pulpa brachiorum & coxarum; item sura. Philox. musculus. Ab eod.

Μυωξὸς, ῦ, ὁ, mus alpinus, animal medium inter murem agrestem & palustrem, glis, glitis, Gl. Vet. μυωξοὶ, glires, Gl. Vet. Ab eod.

Μυωπάζω, f. άσω, sum lusciosus, caecutio. *trop.* parum video. A μύωψ.

Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit. 2) cavernula murium. A μυωπός; vel e μῦς & ὀπὴ, *caverna*.

Μυωπιάζω, f. άσω, lusciosus sum. A praec.

Μυωπίας, ο, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

Μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non nisi proxima videre possunt. A μυωπιάζω.

Μυω-

Μυωπίζω, f. ίσω, calcar subdo. μυωπίζεσθαι, œstro agitari. 2) irritari, incitari. A μύωψ.

Μυωπὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, claudens oculos, connivens. Ab eod.

Μυωτὶς, ᾶ, τὸ, auricula muris, *herba*. E μυὸς & ὠτός.

Μυωτὸς, ἡ, ὸν, murinus, musculosus. qs. a μυόω.

Μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, claudens oculos, connivens. Philox. pætus. 2) tabanus, asilus, vespa, Philox. 3) calcar, stimulus, metaph. & proprie. E μύω & ὤψ.

Μῶα, ἡ, Musa, Lacon. apud Aristoph. carmen.

Μώδιξ, pro σαώδιξ.

Μωκάω, ῶ, & μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis distorto, subsanno. A μῶκος.

Μώκημα, ατος, τὸ, irrisio, illusio. A præc.

Μωκίζω, fut. ίσω, illudo, derideo. Suid. A seq.

Μῶκος, ε, ὁ, irrisor, derisor, cavillator, stultus, amens, Suid. Hes. At Philox. μῶκος, hæc sanna, subsannator.

Μωλέω, ῶ, pugno, Hes. A seq.

Μῶλος, ε, ὁ, bellum, pugna, tumultus. 2) ædificium in fluctibus extructum, portus manu factus. Vocab. latinum *moles*, & latino-barbarum *molo*. 3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus conjungendis, Gl. Vet. μῶλος, moles.

ΜΩ͂ΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulbosa, & rutæ silvestris radix.

ΜΩ͂ΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur. 2) caput allii.

Μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus. 2) tardus, segnis, ignavus. 3) hebes, languidus. A seq.

ΜΩ͂ΛΥΣ, υος, ὁ, idem.

Μωλύτερον, obtusius, infirmius, Etym. A pr.

Μωλύτης, ε, ὁ, hebes, tardo ingenio. Ab eod.

Μωλυτικὸς, ἡ, ὸν, debilitans, hebetans. 2) periculosus, timendus. A seq.

Μωλύω, sive μωλύνω. μωλυόμενα. apud Hippocr. paulatim emarcescentia. A μῶλυς.

Μωλωπίζω, vulnero. μεμωλωπισμένος, plenus vibicibus. A μώλωψ.

Μωλωπικὸς, ἡ, ὸν, vibiciosus. A seq.

Μώλωψ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium, vibex plagæ. μώλωπες, vibices.

Μῶμαι, vid. μάομαι, & μώομαι.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. A μῶμος.

Μῶμαρ, idem quod μῶμος, quod vide.

Μωμεύω, f. εύσω, vitupero, carpo. A μῶμος.

Μώμημα, ατος, τὸ, reprehensio, irrisio. 2) dictum ipsum, quo aliquem reprehendimus. A μωμέομαι.

Μωμητὴς, ᾶ, ὁ, reprehensor, vituperator. Ab eod.

Μωμητὸς, ἡ, ὸν, reprehensibilis, vituperatione dignus. Ab eod.

Μῶμος, ε, ὁ, dedecus, probrum, insania, ignominia. 2) vituperatio. 3) Momus, Deus, reliquorum omnium irrisor. 4) qui omnia reprehendit & irridet, irrisor, vituperator.

Μωμοσκοπέω, f. ήσω, reprehendendi animo considero. 2) victimas inspicio, sitne aliquid in iis vitii.

Μωμοσκόπος, ε, ὁ, ἡ, qui reprehendendi animo observat, qui reprehendenda observat. 2) qui victimas inspicit, probandi causa.

Μῶν, *Adv.* num, numquid, an, utrum, pro μὴ οὖν.

Μῶνυξ, υχος, ὁ, ἡ, solidas ungulas habens. E μόνος & ὄνυξ, vel οὐαὶ & ὄνυξ.

Μώνυχος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Μώομαι, μῶμαι, f. μώσομαι, quæro. Aor. 1. ἐμωσάμην.

Μωραίνω, f. ανῶ, stulte ago, stultus sum. μωραίνομαι, stultus fio, infatuor. ἐμωράνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. A μωρός.

Μωρία, ας, ἡ, stultitia, fatuitas, vecordia, socordia, Philox. 2) de coitu dixit Eurip. Ab eod.

Μώριον, ε, τὸ, mas mandragoræ quibusdam, teste Diosc. Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωρὸς reddat.

Μωροκακοήθης, εος, ὁ, ἡ, stulte malitiosus.

Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, stulta seu inepta loquor, insulse blatero, scurror, Gl. Vet. A μωρολόγος.

Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium, ineptiæ, stultus sermo. Ab eod.

Μωρολόγος, ε, ὁ, ἡ, inepta & stulta loquens, insulse blaterans.

Μῶρον, ε, τὸ, morum, fructus arboris mori. idem quod μόρον.

Μωρὸς, ρὰ, ρὸν, stultus, fatuus, ineptus.

Μωροσοφέω, ῶ, fut. ήσω, stulta sapio. A μωρόσοφος.

Μωροσοφία, ας, ἡ, sapientia stulta. Ab eod.

Μωρόσοφος, ε, ὁ, ἡ, stulte sapiens.

Μωρόσυκον, ε, τὸ, morum sycaminum. E μῶρον, & σῦκον, *ficus*.

Μωρότης, ητος, ἡ, stultitia, fatuitas. A μωρός.

Μωρόω, ῶ, f. ώσω, fatuum reddo. Ab eod.

Μωρῶς, *Adv.* stulte, fatue, inepte, absurde, Philox. Ab eod.

Μώρωσις, εως, ἡ, stultitia, fatuitas, stoliditas. A μωρόω.

Μῶσα, *Dor* pro μοῦσα, v.

Μωσῆς, ῦ, vel Μωσεὺς, έως, Μωϋσῆς, ῦ, Μωϋσεὺς, έως, ὁ, Moses. Nomen viri Ebr.

Μῶσθαι, quærere. Lacon. v. μώομαι.

N

N Littera decima tertia, νῦ, ab Ebr. *Nun*. 2) nota numeralis, *quinquaginta*, & lineola subjecta, ν, *quinquaginta millia*.

Ναασσὼν, ὁ, Naasson. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Illustrans*.

ΝΑΒΛΑ, ης, ἡ, nablium vel nabla, instrumentum musicum, citharæ fere simile.

Νάβλας, ε, ὁ, idem.

Ναβλιστὴς, ᾶ, ὁ, nablam pulsans. A præc.

Ναγγαὶ, ὁ, Nangæ. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Illustrans*.

Ναετὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, incola, in Epigr. A ναίω.

Ναέτης, ε, ὁ, idem. Ab eod.

Ναζαραῖος, vel Ναζαρηνὸς, ῆ, ὁ, Nazarenus.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Ebr. ἄκλιτον. *Surculus*.

Ναθμὸς, ᾶ, ὁ, idem quod νησμός.

Ναὶ, *Adv.* næ, sane, utique.

Ναϊάδες, ων, αἱ, Najades, Nymphæ fluviales & fontanæ. A ναίω, *fluo*.

Ναΐδιον, ε, τὸ, sacellum, ædicula. Dim. a ναός.

Ναιετάω, ῶ, habito. 2) incolo. ναιετάεσι, habitantur. ναιετάασκε, habitabat, impf. *Jon.* pro ἐναιέτα. ναιετάοντα, acc. sing. part. habitatum. ναιεταώσας, accus. plur. fem. pro ναιετάσας, ναιετώσας. A seq.

Ναιέτης, ε, ὁ, habitator, incola, usitatius ναέτης. A ναίω.

Ναῒν, ἡ, Nain. Nomen urbis Ebr. ἄκλιτον. *Amœnitas*.

Νάϊος, ΐα, ϊον, nauticus, *Dor.* pro *Jon.* νήϊος.

ΝΑΙ͂ΡΟΝ, ε, τὸ, odoramentum quoddam Theophrast.

Ναϊσκάριον, ε, τὸ, ædicula, sacellum, Gl. Vet. sacrarium, Philox. A seq.

Ναΐδιον, ου, τὸ, sacellum. Dim. a ναός.

Ναίτειρα, ἡ, habitatrix, domina. A ναίω.

Ναιχὶ, *Adv.* sane, ita. *Att.* pro ναὶ, Hes. Suid. Callim. Epigr.

Ναίω, habito, incolo. ναῖε, *Ion.* pro ἔναιε, imperf. habitabat: ab hoc aliud impf. *Ion.* ναίεσκον. pass. ναίομαι, habitor. 2) fluo. A νάω, idem.

Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, Gl. Vet.

Νακοδέψης, ου, ὁ, coriarius, s. fullo. E seq. & δέψω.

Νάκος, εος, τὸ, vellus, pellis cum suo villo.

Νακοτίλλω, ῶ, vellera vello seu tondeo. Pollux. ubi νακοτιλτοῦντες, part. A seq.

Νακοτίλτης, ου, ὁ, qui villosas pelles vellit, tondet. E νάκος & τίλλω, *vello*.

Νακόσπαστος, ου, ὁ, ἡ, velleris in modum vulsus, Pollux. Ex iisd.

Νάκτης, ου, ὁ, fullo. A νάσσω.

Ναστὸς, ἡ, ὸν, farciendo & constipando completus. ναστὴ, farsa, i. e. *forta*, Gl. Vet. ναστὸν, densum, pressum, Gl. Vet. Ab eod.

Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, scaturigo, lympha, Gl. Vet. latex, unda. Philox. A νάω.

Ναματιαῖος, αία, αῖον, scaturiens, manans. A pr.

Ναμάτιον, τὸ, aquula, paullum liquoris. Dim. Ab eod.

Ναματώδης, εος, ὁ, ἡ, scaturiginum & fontium plenus, riguus. Ab eod.

Ναμέρτεια, ἡ, pro νημέρτεια, Sophocl.

Νάννος, ου, τὸ, pupus. Philox. A νάνος.

ΝΑΝΝΗ, ης, ἡ, matris soror, Hesych.

ΝΑ'ΝΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.

Νανοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, qui natura pumilio est, pumilionis staturam habens. A pr. & φύω.

Νανώδης, εος, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.

Ναξιουργὴς, έος, ὁ, ἡ, Naxio opere, s. in insula Naxo factus. E Νάξιος & ἔργον.

Ναοποιέω, ῶ, templum ædifico.

Ναοποιὸς, ῦ, ὁ, cui templum ædificandi cura est commissa. 2) ædium sacrarum procurator. E ναὸς & ποιέω.

Ναοπόλος, ου, ὁ, æditulus, item sacerdos. E sq. & πολέω, *versor*.

Ναὸς, ῦ, ὁ, proprie, domicilium; dein ædes, pulvinar, fanum h. e. ea pars ἱερῦ, templi, in qua simulacrum dei dedicatum est; in sacris litteris pars templi Hierosol. quam ingredi licebat solis sacerdotibus. Gl. Vet. A ναίω, *habito*.

Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi custos, æditus.

Νάπειον, ου, τὸ, sinapi, Nicand. A νάπυ.

Νάπη, ης, ἡ, idem quod sequens.

Νάπος, εος, τὸ, locus montanus & silvosus, saltus, vallis nemerosa. A ναίω, *fluo*, a frequentia fontium & rivorum.

ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, sinapi.

Ναρδίζω, nardo similis sum. A νάρδος.

Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus. Ab eod.

Ναρδίτης, ου, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum. Ab eod.

Ναρδῖτις, ἡ, nardus montana. A præc.

Ναρδολιπὴς, έος, ὁ, ἡ, a nardo pinguis. E seq. & λίπος.

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, nardus, frutex. 2) oleum nardinum. Gl. Vet. νάρδος, hoc siler.

Ναρδόσταχυς, υος, ἡ, spica nardi, Galen.

Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.

Ναρθηκίζω, a νάρθηξ, n. 2. alligo os fractum & ferulis firmo, apud Schol. Aristoph.

Ναρθήκιον, ου, τὸ, narthecium, theca medicamentaria, & unguentaria, liber medicamentarius. Ab eod.

Ναρθηκοπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, ferulis repletus. Æschyl. Prom. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtivum.

Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ferulam ferens. E n. & φέρω.

Ναρθηκώδης, εος, ὁ, ἡ, ferulaceus, ferulæ similis. A seq.

Νάρθηξ, ηκος, ὁ, ferula. 2) instrumentum medicum, quo utuntur in fracturis (ferula lat.) ad deligandum firmiter. 3) arbor quædam. 4) locus, ubi stabant Catechumeni.

ΝΑΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, narcaphthon, odoramenti genus, suffitibus admisceri solitum.

Ναρκάω, ῶ, f. ήσω, torpedine adficior, seu adfectus sum, obtorpesco, torpeo, torpesco. A seq.

Νάρκη, & νάρκα, ης, ἡ, torpedo, piscis quidem tangentes se torpescere faciens. 2) torpor, veternus, stupor. 3) ita quoque centaurium magnum a quibusdam dictum. Diosc.

Νάρκημα, ατος, τὸ, torpor, stupor. A ναρκάω.

Νάρκησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narcissinus, e narcisso factus, ut ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος.

Ναρκισσίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, narcissites lapis. Ab eod.

Νάρκισσος, ου, ὁ, vel ἡ, narcissus, flos quidam. A νάρκη.

Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio. 2) sedo & tollo. Ab eod.

Ναρκώδης, εος, ὁ, ἡ, cui torpor seu stupor inest, torpidus, stupidus. A νάρκη.

Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, stupor, hebetatio. A ναρκόω.

Ναρκωτικὸς, ἡ, ὸν, torpefaciendi vim habens, torporem inducens. Ab eod.

Ναρὸς, ἡ, ὸν, liquidus, fluidus, Soph. A νάω.

Νάρτη, ης, ἡ, narta, inter ea, quæ odoramentis & unguentis admiscentur. Theoph.

Νασμὸς, ῦ, ὁ, fluentum, latex. A νάω, *fluo*. 2) densitas, plenitudo. A νάσσω.

Νασμώδης, εος, ὁ, ἡ, scaturiginibus ac rivulis riguus. A νάω.

Νάσσω, premo, comprimo, comprimendo complano, farcio, Gl. V. perf. pass. part. νενασμένος, refertus, plenus.

Ναστίσκος, ου, ὁ, a ναστὸς, placentula.

Ναστοκόπος, ου, ὁ, incisor, pistor τῶ ναστῶ. A κόπτω.

Ναστὸς, ἡ, ὸν, confertus, farctus, dense plenus, densus, item solidus, firmus, ut turris &c. 2) *Subst.* placenta e melle, uvis passis aliisque condimentis. A νάσσω.

Ναστοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ναστὸν edo. A seq.

Ναστοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui ναστὸν edit.

Νατὴρ, ῆρος, ὁ, pro νακτὴρ.

Ναυαγέω, ῶ, f. ήσω, naufragium facio, navem frango. 2) jacturam facio, naufragio aliisve modis amitto. A ναυαγός.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod.

Ναυάγιον, ου, τὸ, proprie & accurate loquentibus est fragmentum navis, tabulæ, aliaque e naufragio collecta. 2) dicitur tamen & pro naufragio. A sq.

Ναυαγὸς, ῦ, ὁ, naufragus. E ναῦς & ἄγνυμι.

Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, navibus præsum, navarchum ago. A ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium seu classis. Ab eod.

Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis, qua vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.

Ναύαρχος, ου, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus classis.

Ναυάτης, ου, ὁ, corrupte leg. pro seq.

Ναυβάτης, ου, ὁ, qui navem conscendit, qui navi vehitur, epibata. 2) nauta, navita. E ναῦς & βαίνω.

Ναυκληρέω, ῶ, f. ήσω, nauclerus sum, navis sum dominus. 2) trop. curo, præsum, rego. A ναύκληρος.

Ναυκληρία, ας, ἡ, nauclericum vitæ genus. Ab eod.

Ναυκληρικὸς, ή, όν, ad navicularium seu nauclerum pertinens. Ab eod.

Ναυκλήριον, ου, τὸ, navigium, naucleriaca possessio. Ab eod.

Ναύκληρος, ου, ὁ, qui navem possidet, nauclerus, navis dominus. Gl. V. navicularius. *Adj.* nauticus; ναύκληρον πλάτην, nauticum remum, Hes. metaph. pater familias, Poll. item curator, gubernator. E ναῦς, & κλῆρος.

Ναυκληρώσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui a nauclero elocatur. A pr.

Ναυκράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur e ναυκραρίαις exacta. A ναύκραρος.

Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus, apud Athenienses. Ab eod.

Ναυκραρικὸς, ή, όν, ad ναυκράρους pertinens. Ab eod.

ΝΑΥΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magistratus quidam Atheniensis. Vid. Suid. & Pollucem. Male quidam ναύκληροι.

Ναυκρατέω, ῶ, f. ήσω, navibus supero, navali pugna vinco. A seq.

Ναυκράτης, ος, ὁ, ἡ, qui maris imperium obtinet. 2) qui classis præsidio locum aliquem tenet vel occupat. E ναῦς & κρατέω, *obtineo*, *vinco*.

Ναυκρατία, ἡ, victoria navalis. 2) imperium maritimum. A pr.

Ναυκρατητικὸς, ή, όν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατέω.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præest, gubernator. E ν. & κρατέω.

Ναύλαξ, ου, ὁ, idem quod νάβλας.

Ναυλολογέω, f. ήσω, naulum exigo. A seq. & λέγω, *colligo*.

Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione solvitur. Philox. navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.

Ναῦλος, ου, ὁ, idem. 2) merces, quam persolvimus ei, ad quem devertimus. 3) instrumentum quoddam musicum. Ab eod.

Ναυλοχέω, ῶ, f. ήσω, in portu permaneo, stationem habeo. 2) navi insidens locum aliquem vel adversarium observo, eique insidior. A ναύλοχος.

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium statio. Ab eod.

Ναύλοχον, ου, τὸ, statio navium. A seq.

Ναύλοχος, ου, ὁ, ἡ, cui naves insidere possunt, navium stationi commodus. *Subst.* locus tranquillus & stationi navium commodus, ubi naves velut requiescunt: statio navium, portus. E ναῦς & λέχος.

Ναυλόω, ῶ, f. ώσω, naulo conduco. A ναῦλον.

Ναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, prælio navali confligo. 2) pugno. A ναυμάχος.

Ναυμάχης, ου, ὁ, navali prælio decertans. E ναῦς & μάχομαι.

Ναυμαχητιάω, navale certamen committere cupio, ad navale prælium me paro. A ναυμαχέω.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. A ναύμαχος.

Ναυμάχιον, ου, τὸ, mulcta ei imposita, qui navale prælium subterfugisset. Ab eod.

Ναυμάχος, ου, ὁ, ἡ, navale prælium committens. E ναῦς & μάχομαι.

Ναύμαχος, ου, ὁ, ἡ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iisd.

Ναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, naves fabricor. A ναυπηγός.

Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eod.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ, ἡ, navibus fabricandis aptus. A pr.

Ναυπηγία, ας, ἡ, navium fabricatio. A ναυπηγός.

Ναυπηγικὸς, ή, όν, ad navium fabros seu fabricationem pertinens. Ab eod.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, locus, ubi naves compinguntur. A seq.

Ναυπηγός, οῦ, ὁ, navium fabricator. Gl. Vet. faber navalis. E ναῦς & πήγνυμι.

Ναύπορος, ον, epith. litoris, portus, quo naves appelluntur. Ex eod. & πόρος.

Ναῦς, ἡ, navis in primis longa, h. e. qua utebantur in præliis maritimis. In prosa τῆς νεὼς, τῇ νηΐ, τὴν ναῦν. αἱ νῆες, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, τῶν νηῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς. Poet. ἡ νηῦς, τῆς νηὸς, ταῖς νηυσὶ. it. τῆς νεὸς, τὰς νέας.

Ναῦσθλον, ου, τὸ, naulum, Hesych. pro ναῦλον.

Ναυσθλόω, ῶ, fut. ώσω, naulo conduco. 2) naulo vehendum suscipio, navi deduco. ναυσθλώσομαι, ap. Aristoph. navem inscendam. A pr. v. ναυστολέω.

Ναυσία, ας, ἡ, nausea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. A ναῦς. v. ναυτία.

Ναυσίασις, εως, ἡ, ipsa actio nauseandi, nausea. A seq.

Ναυσιάω, ῶ, f. άσω, nauseo. A ναυσία.

Ναυσίβιος, ου, ὁ, ἡ, qui in navibus seu e navibus vivit. E ναῦς & βίος.

Ναυσίδρομος, ον, Epith. venti, navium cursum incitans. alias 2) velivolus, navigabilis. E ν. & τρέχω.

Ναυσίκλειτος, ου, ὁ, ἡ, vel ναυσικλειτὸς, ὴ, όν, re navali clarus.

Ναυσίκλυτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ναυσιώδης, ώδεος, δες, nauseans. A ναυσία.

Ναυσιπέδη, ης, ἡ, q. d. navium pedica, funis, quo navis terræ alligatur, Luc. Lexiph.

Ναυσιπέρατος, ου, ὁ, ἡ, navibus permeabilis, navigabilis, ubi navigatur. E ν. & περάω.

Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines insulares; qui navibus in mari pro pedibus utuntur, Eust.

Ναυσίπομπος, ου, ὁ, ἡ, naves vehens & promovens, ut ναυσίπομπος αὔρα, ap. Eurip. ventus secundus.

Ναυσίπορος, ου, ὁ, ἡ, navigabilis. Epith. fluminis.

Ναυσιπόρος, ου, ὁ, ἡ, navi permeans.

Ναυσίστονοι ὕβρεις, ignominia a clade accepta, classi gemitum & luctum afferens.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui navi fertur. E ν. & φορέω.

Ναυτίασις, qs. a ναυτιάω. vide ναυσίασις.

Ναύσταθμον, ου, τὸ, navium statio.

Ναύσταθμος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho, seu duco, navi deduco. 2) classe percurro, navi permeo, navigo, proficiscor. 3) rego, guberno. A ναύστολος.

Ναυστόλημα, ατος, τὸ, navigatio seu profectio, quæ fit navi. A pr.

Ναυ-

Ναυστολία, ας, ἡ, idem. A ſeq.
Ναύστολος, ου, ὁ, ἡ, navi vehens.
Ναυτεπιβάτης, ου, ὁ, qui navi ſervit, ut ſuum lucretur naulum. A ſeq. & ἐπιβάτης.
Ναύτης, ου, ὁ, nauta, navita. ναύτης δρόμος, *adjective* in Epigr. navalis curſus. A ναῦς.
Ναυτία, ας, ἡ, nauſea. Ab eod. v. ναυσία.
Ναυτιάω, ῶ, nauſeo, *metaph.* reſpuo, quaſi nauſeans. A pr.
Ναυτικός, ή, όν, nauticus, navalis, claſſicus, exercitatus in re nautica. τὸ ναυτικόν, οῦ, res nautica, copiæ navales, claſſis. A ναύτης.
Ναυτικῶς, *Adv.* nautarum more. A pr.
Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.
Ναυτίλλομαι, navigo. Ab eod.
Ναυτίλος, ου, ὁ, ἡ, nauticus, navita. 2) piſcis, polypi genus. A ναῦς.
Ναυτιλοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, nautas perdens. E pr. & φθείρω.
Ναυτιόεις, όεντος, ὁ, nauſeoſus. A ναυτία.
Ναυτιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem ab eod.
Ναυτιάσιες, apud Hippocr. effuſiones ſanguinis, per translationem ab iis, qui in nauſea ſanguinem vomunt. A ναυτίασις. qs. a ναυτιάω.
Ναυτοδίκαι, ῶν, οἱ, proprie judices nauticis litigiis cognoſcendis. Vid. Poll. E ναύτης & δίκη.
Ναυτοκράτωρ, ορος, ὁ, maris imperium habens. Ex eod. & κρατέω.
Ναυτολογέω, ῶ, nautas lego, colligo. A ſeq.
Ναυτολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui nautas legit, vel cogit. E ναύτης & λέγω.
Ναύτριαι, vel ναύτρειαι, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.
Ναυφάγος, ον, naves perdens.
Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A ſeq.
Ναύφθορος, ου, ὁ, ἡ, in navi corruptus aut perditus. E ν. & φθορά, *corruptio*.
Ναῦφι, vel ναῦφιν, poet. pro νεῶν, ut παρὰ ναῦφιν, a navibus. A ναῦς.
Ναύφρακτος, ου, ὁ & ἡ, navibus ſeptus, navibus armatus & munitus. Alicubi & pro ναύσταθμος.
Ναυφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus cuſtodiendarum navium.
ΝΑ΄ΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha.
Νάφθας, ου, ὁ, idem.
Νάω, fluo, mano, ſcaturio. 2) habitatum duco, colloco in ſedibus. Hinc νάσσα, aor. 1. pro ἔνασσα, ἔνασα, habitari feci, collocavi. aor. 1. *med.* νάσσατο pro ἐνάσσατο, habitavit. aor. 1. νάσθη pro ἐνάσθη, habitavit.
Νεάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, nuper nunciatus, novus. E νέος & ἀγγέλλω.
Νεαγενής, έος, ὁ, ἡ, nuper genitus. Ex eod. & γίνομαι.
Νεάζω, f. άσω, juveneſco, adoleſco, juvenilem ætatem ago, juvenis ſeu robuſtus ſum. 2) juveniliter ſapio vel ago. νεάζεσθαι, recentari, Gl. V. A νέος.
Νεαίρετος, ον, recens captus. E νέον & αἱρετός.
Νεακής, έος, ὁ, ἡ, recens acutus. *Dor.* pro νεηκής.
Νεακόνητος, ου, ὁ, ἡ, idem. E νέον & ἀκονάω.
Νεαλδής, έος, ὁ, ἡ, nuper auctus, qui recens crevit. 2) novellus, nuper natus. Ex eod. & ἄλδω.
Νεαλής, έος, ὁ, ἡ, recens, (quaſi proprie de piſce, ab ἁλίσκω, capio, quaſi recens captus) recens emtus, epith. ſervi, item militis tironis. Eſt etiam recens ad laborem, nondum fatigatus labore, pugna. (niſi αλης eſt mera terminatio.) Comp. νεαλέστερος.
Νεάλωτος, ου, ὁ, ἡ, recens captus, emtus, Ex iiſdem.

Νεάμελκτος, vel νεοάμελκτος, ου, ὁ, ἡ, recens mulctus. E νέος & ἀμέλγω.
Νεάν, ᾶνος, ὁ, juvenis, Euſt. A νέος.
Νεάνδρος, ου, juvenilis, ſtrenuus. Ex eod. & ἀνήρ.
Νεανίας, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis. 2) audax, ſtrenuus, ferox, juvenili protervia, protervia præditus, juvenilis. A νέος, vel νεάω.
Νεανιεία, ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus, ap. Philon. Ab eod. (niſi potius eſt leg. νεανιεία, a νεανιεύομαι.)
Νεανίευμα, ατος, τό, idem, juvenilis jactantia. A ſeq.
Νεανιεύομαι, juveneſco, juventutis annos ingredior. 2) juvenili audacia & petulantia ago. A νεανίας.
Νεανικός, ή, όν, juvenilis. 2) ſtrenuus, animoſus, audax, robuſtus, validus, vehemens. 3) magnus, permagnus. Ab eod.
Νεανικῶς, *Adv.* juveniliter. 2) robuſte, ſtrenue. 3) laute, opipare.
Νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula, puella. A νεάν.
Νεανίσκευμα, ατος, τό, ſuperbia, incontinentia juvenilis. νεανισκεύματα, juvenilia. A ſeq.
Νεανισκεύω, & νεανισκεύομαι, juveneſco, juvenilem ætatem ago, juveniliter me jacto, laſcivio. A ſeq.
Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adoleſcens. A νέος.
Νέασις, εως, ἡ, novatio, de agro, ap. Theophr. quaſi a νεάζω, quod eſſet *renovo*. Vid. νέωσις.
Νέαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens. A νέος.
Νεαοιδός, οῦ, ὁ vel ἡ, recens poeta. Epigr.
Νεάπολις, εως, ἡ, urbs ſeu civitas nova.
Νεαπολίτης, ου, ὁ, novæ civitatis civis. A pr.
Νεαροποιέω, ῶ, recens ſeu novum facio.
Νεαρός, ρά, ρόν, recens, novus. 2) juvenis, juvenilis. 3) puerilis. A νέος.
Νεαροφόρος, recentaria, Gl. Vet. A φέρω.
Νέαρχος, ου, ὁ, ἡ, navis rector. E νεὼς pro ναός, a ναῦς & ἀρχός.
Νεαρῶς, *Adv.* juveniliter, pueriliter. A νεαρός.
Νεάσιμον, novale, Gl. V. A ſeq.
Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio, renovatio agri, apud Theophr. ubi tamen alii νέωσις. Gl. Vet. νέασις, novalis, novalis terra. A νεάω, vel νεάζω.
Νεάτη, ης, ἡ, ſcil. χορδή, extrema, ultima, ſ. ima chorda. A νέατος.
Νεατίς, ίδος, ἡ, Gl. V. vervactum. A ſeq.
Νέατος, άτη, ατον, noviſſimus, ultimus. 2) novalis, Gl. V. A νέος.
Νεατός, ή, όν, novatus, renovatus, novalis. 2) *Subſt.* ὁ, tempus renovandi agrum, novatio. Ab eod.
Νεαύξητος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper demum increvit, nuper auctus. Ex eod. & αὔξω.
Νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum. Gl. Vet. νεάω, novello. Hinc part. νεωμένη, ap. Heſ. iterata terra vel novata. A νέος.
Νέβρειος, ου, ὁ, ἡ, qui ex hinnulo eſt. A νεβρός.
Νεβρίας, ου, ὁ, ut νεβρίας γαλεός, muſtela nebrias ap. Ariſtot.
Νεβριδόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, veſtem ſeu peplum geſtans e pellibus hinnuli.
Νεβριδοστόλος, ου, nebridibus indutus. E νεβρίς & στέλλω.
Νεβρίζω, pelle hinnuli veſtio, paſſ. ſ. med. nebridem geſto, induo. A ſeq.
Νεβρίς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli, geſtamen Bacchi & bacchantium. A νεβρός.

Νεβρισμὸς, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.
Νεβρίτης λίθος, nebritis, gemma Libero Patri sacra: a nebridum similitudine. Plin.
Νεβρογόνος, ον, in hinnulo natus, ex hinnulo sumtus. Epith. tibiæ. E seq. & γίνομαι.
Νεβρὸς, ῦ, ὁ, pullus cervi, hinnulus, dama.
Νεβριςολίζω, f. ίσω, pelle hinnuli induo. pro νεβριδοςολίζω.
Νεβροτόκος, ῦ, ὁ, ἡ, hinnulos pariens. A νεβρὸς & τίκτω.
Νεβροφόνος, ῦ, ὁ, ἡ, hinnulorum occisor. Ex eod. & φένω.
Νεβροχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, hinnulis gaudens. Epith. Bacchi. Ex eod. & χαίρω.
Νεβρώδης, εος, ὁ, ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipse, tum bacchantes pelles hinnulorum gestarent. Ab eod.
Νεηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, recens natus. E νέος & γίνομαι.
Νεηθαλὴς, έος, recens viridis, florens. Ex eod. & θάλλω.
Νεήκης, εος, vel νεηκὴς, έος, ὁ & ἡ, recens acutus, exacutus. Ex eod. & ἀκὴ, acies.
Νεηκονὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Hes. Ex eod. & ἀκονάω. acuo.
Νεηλάτης, ῦ, ὁ, remex, navem impellens, Hes. E ναῦς & ἐλάτης.
Νεήλατος, ον, recens molitus, ut νεήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, apud Demosth. melle, uvis passis & viridibus ciceribus imbutæ ac subactæ, secundum Harpocrat. quasi νεωςὶ ἀληλεσμένα, ab ἀλέω, molo. 2) recens cusus. νεήλατα, placentæ recentes; quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἐλαύνω, sicut & ἐλατὴρ est placentæ genus. Ab eod. (sed videtur ἐνήλατα leg. ubi v.)
Νεηλιφὴς, έος, ὁ, ἡ, recens illitus. E νέος & ἀλείφω.
Νέηλυς, υδος, ὁ, ἡ, qui nuper admodum advenit, novicius, convena, Philox. Ex eod. & ἐλεύθω.
Νεημέλκτος, v. νεόμελκτος.
Νεηνίης, νεήνης, νεηνίσκος, Jon. pro νεανίας, νεάνης, νεανίσκος.
Νεήφατος, ῦ, ὁ, ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex eod. & φημὶ, vel φάω, φαίνω.
Νειαίρη, ης, ἡ, Jon. pro νεαίρα, ima pars ventris. 2) nomen meretricis apud Dem. A νεαρός.
Νειόθεν, ex imo. A νείατος.
Νεικεςὴρ, ῆρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A seq.
Νεικέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, rixor, altercor, contendo. 2) objurgo. A νεῖκος, rixa.
Νείκη, ης, ἡ, pro νείκεσις, idem quod seq. Clem. Al.
Νεῖκος, εος, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio. 2) bellum. & pro νῖκος, v.
Νειλαῖος, αία, αῖον, & νειλῷος, ῴα, ῷον, Niliacus. A Νεῖλος.
Νειλοθρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, in Nilo crescens. E seq. & θρέπω, alo.
ΝΕΙ͂ΛΟΣ, ῦ, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.
Νειλοσκοπεῖον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. E pr. & σκοπὸς.
Νειλῶτις, ίδος, ἡ, Nilotica, Ægyptiaca. Nisi leg. νειλῶτις. Epigr.
Νειλώτης, ῦ, ὁ, Nili incola.
Νειόθεν, Adv. ex imo fundo aut loco. A νέος.
Νειόθι, Adv. in imo fundo aut loco. Ab eod.
Νεῖον, Adv. nuper, pro νέον. Ab eod.
Νειοποιέω, ῶ, f. ήσω, novale facio, terram seu agrum renovo. E νειὸς & π.

Νεῖος, novus, novellus, recens. A νέος.
Νειὸς, ῦ, ἡ, novale, ager novalis. Ab eod.
Νείατος, infimus, imus. νείατον, Adv. in imo. Hesych. pro νέατος.
Νειοτομεὺς, έως, ὁ, qui novale aratro scindit. E νειὸς & τέμνω.
Νείρη, ης, ἡ, Jon. pro νείρα. pl. νεῖραι, νειαίρα. Æschyl.
Νερίτης, ῦ, ὁ, nerita, cochleæ genus. Oppian.
Νείσσομαι, vel νίσομαι, eo, proficiscor. A νέω, valo, v. νίσσομαι.
Νείφω, madefacio, pro νίφω, ningo.
Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum s. strages in acie. Dat. pl. νεκάδεσσι, strage. A νέκυς.
Νεκράγγελος, ῦ, ὁ, ἡ, mortui nuncius.
Νεκραγωγέω, ῶ, f. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. E νεκρὸς & ἄγω.
Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum, locus a Luciano fictus.
Νεκραγερσία, ας, ἡ, mortuorum resuscitatio. E νεκρὸς & ἐγείρω.
Νεκρικὸς, ἡ, ὸν, mortualis, feralis, Gl. Vet. Ab eod.
Νεκρικῶς, Adv. in modum mortuorum. A pr.
Νεκριμαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρὸς.
Νεκροβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, mortuis gravis. E ν. & βάρος. de cymba Charontis.
Νεκροβόρος, ῦ, ὁ, ἡ, mortuos devorans. E ν. & βορά.
Νεκροδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, mortuos recipiens. E ν. & δέχομαι.
Νεκροδέκτος, ῦ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Νεκροδοχεῖον, ῦ, τὸ, receptaculum mortuorum.
Νεκροθάπτης, ῦ, ὁ, libitinarius, vespillo. E ν. & θάπτω.
Νεκροθήκη, ἡ, capulus, sarcophagus, urna.
Νεκροκαύςης, ῦ, ὁ, bustuarius, ustor, Philox. A ν. & καίω.
Νεκροκορίνθιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.
Νεκροκόσμος, ῦ, ὁ, ἡ, qui defunctos, s. defunctorum funera ornat, pollinctor.
Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus. Suic.
Νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, divinatio ex evocatis mortuis.
Νεκρομαντεῖον, ῦ, τὸ, responsum ab inferorum umbris datum, & locus ipse ubi datur.
Νεκρόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui mortuis evocandis futura sciscitatur.
Νεκροπέρνης, ῦ, ὁ, cadavera vendens. E ν. & περνάω, vendo.
Νεκροπομπὸς, ῦ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit, de Mercurio.
Νεκρὸς, νεκρὰ, νεκρὸν, mortuus. 2) mortui cadaver.
Νεκροςολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A seq.
Νεκροςόλος, ῦ, ὁ, ἡ, curator funeris, pollinctor, libitinarius. E ν. & ςέλλω.
Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum spoliatio. A seq.
Νεκροσύλος, ῦ, ὁ, ἡ, mortuos spolians, mortuorum spoliator. E ν. & συλάω.
Νεκροςαγὸς, ὁ, dux mortuorum.
Νεκροτάφος, ῦ, ὁ, mortuorum sepultor, Hes. E ν. & θάπτω.
Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ spoliatio.
Νεκροτοκέω, ῶ, fetum mortuum pario. E ν. & τίκτω.
Νεκροτόκιον, ῦ, τὸ, fetus abortivus. Ex iisd.
Νεκροφαγέω, ῶ, cadaveribus vescor. A seq.
Νεκροφάγος, ῦ, ὁ, ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus pascitur.
Νεκροφορεῖον, ῦ, τὸ, sandapila, Philox. A seq.
Νεκροφόρος, ῦ, ὁ, ἡ, qui defunctos effert, vespillo, pollinctor, Gl. Vet. E ν. & φέρω.

Νεκροφορέω, cadaver effero. A pr.

Νεκρόω, ῶ, f. ώσω, eneco. νενεκρωμένος, perf. pass. part. emortuus, viribus effœtus, sideratus. A νεκρός.

Νεκρώδης, εος, ὁ, ἡ, mortuo similis, cadaverosus. Ab eod.

Νεκρώσιμος, ου, ὁ, ἡ, mortifer. A seq.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, Gl. V. A νεκρόω.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus deorum.

Νεκτάρεος, ρέα, Jon. ρίη, ρεον, nactareus, nectaris modo suavis, divinus. A νέκταρ.

Νεκτάριον, ου, τὸ, nectarium, quibusdam helenium, Diosc. herba quædam. Ab eod.

Νεκταρίτης, ου, ὁ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario s. helenio conditum. Ab eod.

Νεκταροσταγὴς, έος, ὁ, ἡ, nectare stillans, suavis, odoratus. E νέκταρ & στάζω, *stillo*.

Νεκυΐα, ας, ἡ, invenitur pro νεκυΐα.

Νεκύδαλος, ου, ὁ, necydalus, insectum e bombylio mortuo natum.

Νεκυηγὸς, οῦ, ὁ, mortuos ducens. E νέκυς & ἄγω.

Νεκυΐα, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica. 2) tractatus de manibus s. mortuis. Homeri Rhapsodia, in qua Ulysses mortuorum animas evocat & consulit. A νέκυς.

Νεκυομαντεῖα, s. ία, Gl. Vet. ας, ἡ, vid. νεκρομαντεία.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, v. νεκρομ.

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Jon. pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ, ἡ, v. νεκρομ. Suid.

Νεκυοσσόος, ου, ὁ, ἡ, mortuos suscitans. 2) mortuorum servator: Nonnus, epith. Christi. E νέκυς & σαόω, vel σόος, s. σόω, *servo*.

Νεκυοστόλος, ου, ὁ, ἡ, qui mortuos transmittit. Epith. Charontis. Ex eod. & στέλλω.

Νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver. pl. νέκυες, mortui, cadavera. Dat. νεκύεσσι, mortuis.

Νεκύσια, ων, τὰ, funeris solemnia. Philox. parentalia. A pr.

Νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus densa, silvosa. Hes. A νέμος. Nemea, ludi Jovi celebrari a Græcis soliti. A sq.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, poet. Νεμέη, locus Elidis s. Argolidis.

Νεμεαῖος, vel Νεμεῖος, αία, αῖον, Nemeæus, e Nemea oriundus. A pr.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Nemeæa, ut Νεμεάδες πύλαι, Nemeæa porta. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi Nemeæi.

Νεμεῖος, εία, εῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμέθω, pasco, a νέμω.

Νέμειος, εία, ειον, Nemeæus. A Νεμέα.

Νεμεσάω, ῶ, & νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, irascor, succenseo. 2) invideo, invidens succenseo. 3) indignationem s. reprehensionem formido, formido, timeo. 4) irritum facio hostis seu inimici consilium, spem: *quasi sc. invidens ei lætitiam e successu*. aor. 1. part. νεμεσήσας, pass. νεμεσηθεὶς, poet. νεμεσσηθεὶς.

Νεμέσεια, ων, τὰ, festum in honorem Deæ Nemesis. 2) parentalia, inferiæ. A Νέμεσις.

Νεμεσήμων, ονος, ὁ, ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, qui facile succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, poet. νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehensione dignus. 2) invisus, invidiosus. 3) querulus, stomachosus. Ab eod.

Νεμεσίζω, & frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor. 2) vereor, revereor. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quadam invidia. 2) justa reprehensio. 3) indignatio ob res alicujus vel prosperas, vel adversas, quibus indignus est. 4) indignatio ob sceleratum facinus. 5) ultio divina, vindicta. 6) Nemesis, Dea, quæ felicibus hominum rebus invidet, eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ob insolentiam e fortuna ortam, coercet ac deprimit. Philox. νέμεσις, ultrix. A νεμεσάω.

Νεμέτωρ, ορος, ὁ, distributor. A νέμω.

Νέμησις, εως, ἡ, distributio, partitio. 2) pabulatio, Gl. V. Ab eod.

Νεμητὴς, οῦ, ὁ, partitor, distributor. Ab eod.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus & pascuus. 2) pudendum muliebre, Hes. 3) oculi cavum, Hes. A sq.

Νέμω, f. νεμῶ, p. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, tribuo, distribuo. νέμομαι, tribuor, dividor, interdum & divido, partior. 2) νέμω, & frequentius νέμομαι, possideo, habeo, colo. 3) νέμω, pasco. νέμομαι, pascor, depascor. 4) νέμω, administro. 5) dicitur, ut latinis tribuo, pro concedo, largior: item locum relinquo, credo, audio &c. 6) gesticulor, salto, χειρονομέω &c.

Νενίηλος, ου, ὁ, cæcus. 2) attonitus, demens, vecors, Callim. A νηνός.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, patruus, vel avunculus, Eust. Pollux. v. νέννα.

ΝΕΝΟ'Σ, & ναινός, ὴ, ὸν, stultus, fatuus, Hesych.

Νεοαλδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper auctus, qui recens accrevit, Hesych. E νέος & ἀλδαίνω, *augeo*. v. νεαλδής.

Νεοάλωτος, ου, ὁ, ἡ, recens captus.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. A ν. & ἄρδομαι.

Νεοβάπτιστος, ου, ὁ, ἡ, recens baptizatus.

Νεόβδαλτος, ου, ὁ, ἡ, recens mulctus, ut νεόβδαλτον γάλα. E ν. & βδάλλω, *mulgeo*.

Νεοβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, novissime in lucem editus. 2) tenuia germina emittens. E ν. & βλαστάνω.

Νεόβλαστος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Νεόβορος, ου, ὁ, ἡ, recens adesus, Hesych. A ν. & βορά.

Νεόβροχος, ου, ὁ, ἡ, recens irrigatus. Hes. νεόβροχοι, prægnantes, uterum ferentes. E ν. & βρέχω.

Νεοβρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, modo pastus, qui modo cibum sumsit. E ν. & βιβρώσκω.

Νεογαμέτη, ης, ἡ, nova nupta, Gl. Vet.

Νεόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit, quæ nuper nupsit, nova nupta, Gl. V.

Νεογενὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper natus, recens natus. E ν. & γίνομαι.

Νεογένητος, ου, idem.

Νεογιλαῖος, ου, ὁ, ἡ, recens natus, ortus. A seq.

Νεογνὴς, έος, ὁ, ἡ, & νεογιλὸς, ἡ, ὸν, modo natus. A νεογενής.

Νεόγληνος, ου, ὁ, ἡ, qs. novas habens pupillas, qui visum recuperavit. E ν. & γλήνη.

Νεογλύφανος, ου, ὁ, ἡ, recens cælatus, cælum adhuc olens, ut Theocritus ait. E ν. & γλύφανον.

Νεογνὸς, οῦ, ὁ, recens genitus, recens natus. Vox Jon. E ν. & γίνομαι.

Νεόγονος, ου, ὁ, recens a partu. Ex iisd.

Νεόγονος, ου, ὁ, recens a partu. Ex iisd.

Νεόγραπτος, ου, ὁ, ἡ, recens scriptus, vel pictus.

Νεόγυιος, ου, ὁ, ἡ, juvenilia membra habens. E ν. & γυῖον.

Νεογύνης, ου, ὁ, qui nuper uxorem duxit. E ν. & γυνή.

Νεο-

Νεοδάμαστος, ου, ὁ, ἡ, recens domitus. 2) nova nupta. E ν. & δαμάζω.

Νεοδαμώδης, εος, ὁ, ἡ, recens in populares adscitus. Apud Lacedæm. Νεοδαμώδεις dicebantur Helotæ libertate donati. E νέος & δαμώδης pro δημώδης.

Νεόδαρτος, ου, ὁ, ἡ, recens excoriatus. At νεόδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. E ν. & δέρω.

Νεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, recens doctus, qui nuper didicit.

Νεοδμής, ῆτος, ὁ, ἡ, nuper domitus. At νεοδμῆτες γάμοι, nuper actæ nuptiæ, Eurip. A δαμάω, domo, vel δέμω, construo, paro.

Νεόδμητος, ὁ, ἡ, ν, ον, recens exstructus. A δέμω. 2) recens domitus. 3) Epith. recens nuptæ. A δαμάω.

Νεοδόμητος, ον, recens exstructus.

Νεόδορος, ου, ὁ, ἡ, recens excoriatus. E ν. & δείρω.

Νεοδρεπής, ές, recens decerptus. E ν. & δρέπομαι.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Νεόδροπος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Νεοειδής, έος, ὁ, ἡ, juvenili facie præditus. E ν. & εἶδος.

Νεοεργής, έος, ὁ, ἡ, recens confectus, recens elaboratus, Hes. E ν. & ἔργον.

Νεόζυγος, ου, ὁ, ἡ, recens jugatus, seu copulatus. De recens nupta, vel recente marito.

Νεόζυμος, ον, recens fermentatus. Epith. panis recentis. E ν. & ζύμη.

Νεόζυξ, γος, ὁ, ἡ, idem, quod νεόζυγος. E ν. & ζεύγνυμι.

Νεῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, juvenilis.

Νεοθαλής, έος, ὁ, ἡ, nuper virens, qui nuper pullulavit. 2) recens ortus, recens genitus. E ν. & θάλλω.

Νεοθανής, έος, ὁ, ἡ, recens mortuus. E ν. & θνήσκω.

Νεοθηγής, έος, ὁ, ἡ, recens acutus. E ν. & θήγω.

Νεοθηλής, έος, ὁ, ἡ, idem quod νεοθαλής.

Νεοθήξ, ῆγος, idem quod νεοθηγής, & ab iisd.

Νεοθλιβής, έος, ὁ, ἡ, recens expressus. E ν. & θλίβω.

Νεόθλιπτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεοθνής, ῆτος, ὁ, ἡ, idem quod νεοθανής.

Νεόθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, recens compactus, recens coagulatus, de caseo.

Νεόθυτος, ου, ὁ, ἡ, recens immolatus.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. A νέος.

Νεοικοδόμητος, ου, ὁ, ἡ, recens ædificatus.

Νέοικος, ου, ὁ, ἡ, qui recens alicubi sedes habere cœpit. 2) in nova urbe domum habens.

Νεοινία, vel νεοινία, ἡ, solemnia Bacchica, cum vinum novum defunditur. E νέος & οἶνος. (Melius erit τὰ νεοίνια in plur. sc. ἱερά.)

Νεοκαλλιγράφος, ου, ὁ, ἡ, eleganter scribens.

Νεοκατάγραφος, ου, ὁ, ἡ, recens scriptus.

Νεοκατασκεύαστος, ου, ὁ, ἡ, recens exstructus, recens conditus.

Νεοκατάσκευος, ου, ὁ, ἡ, idem. E ν. & κατασκευή.

Νεοκατάστατος, ου, ὁ, ἡ, recens constitutus, nuper fundatus. E ν. & καθίστημι.

Νεοκατάχριστος, ου, ὁ, ἡ, recens inunctus.

Νεοκατήχητος, ου, ὁ, ἡ, recens institutus. E ν. & κατηχέομαι.

Νεοκάτοικος, ου, ὁ, ἡ, idem quod νέοικος.

Νεοκάττυτος, ου, ὁ, ἡ, cui recens solea est subjecta. E ν. & καττύω.

Νεόκαυστος, & νεόκαυτος, ου, ὁ, ἡ, recens crematus. E ν. & καίω.

Νεοκηδής, έος, ὁ, ἡ, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. E ν. & κῆδος.

Νεόκλωστος, ου, ὁ, ἡ, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμής, ῆτος, ὁ, ἡ, recens fabricatus, nuper factus. E ν. & κάμνω.

Νεόκμητος, ου, ὁ, ἡ, idem. it. recens mortuus. Ab iisd.

Νεόκοπος, ου, ὁ, ἡ, recens cæsus vel factus, ut νεόκοπος κάρδοπος, mactra recens, Eupolis, ap. Poll. E ν. & κόπτω.

Νεόκοπτος, ου, ὁ, ἡ, idem. ut νεόκοπτος μύλη, mola recens cæsa, Aristoph. in Vespis. Ex iisdem.

Νεόκοτος, ου, ὁ, ἡ, novus irarum, qui novas iras animo concepit. 2) novus, recens.

Νεόκρας, ατος, ὁ, ἡ, ut νεόκρας οἶνος, vel νεοκράς, ᾶτος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. E ν. & κεράννυμι.

Νεόκρατος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεόκτητος, ου, ὁ, ἡ, recens adquisitus, partus.

Νεόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, recens conditus.

Νεόκτονος, ου, ὁ, ἡ, recens occisus. E ν. & κτείνω.

Νεολαία, ας, ἡ, (νεολέα male) juvenum multitudo, juventus, Gl. Vet. Vox Dorica. A νέος & λαός.

Νεολαμπής, έος, ὁ, ἡ, novum s. magnum & clarum, it. insolitum splendorem emittens. E ν. & λάμπω.

Νεόλεκτος, ου, ὁ, ἡ, recens collectus, nuper lectus, tiro, Philox.

Νεολεξία, ας, ἡ, tirocinium, Philox. Ex iisd.

Νεόληπτος, ου, ὁ, ἡ, nuper captus.

Νεολκέω, ut νεολκῶ πλοῖον, navem subduco, Philox. νενεολκημένος, subductus, perf. pass part. E ναῦς & ἕλκω.

Νεολκία, ας, ἡ, navis tractio, vel subductio. A pr.

Νεόλλουτος, pro νεόλουτος, ου, ὁ, ἡ, recens lotus, Hom. in Hym. E ν. & λούω.

Νεολώφητος, ὁ, ἡ, qui nuper desiit, finem fecit alicujus vitii, mali. E ν. & λωφάω.

Νεομάλακτος, ον, recens subactus. Epith. panis recentis. E ν. & μαλάσσω.

Νεομήνη, ης, ὁ, ἡ, ut νεομήνη σελήνη, nova luna, apud Aratum.

Νεομηνία, ας, ἡ, novilunium, novus mensis: calendæ, nova luna, Philox. A pr.

Νεόμυστος, ον, recens initiatus. E ν. & μυέω.

Νεόνυμφος, ου, ὁ, ἡ, nova nupta. E ν. & νύμφη.

Νεόξαντος, ον, recens carminatus, mollis, de lana. E ν. & ξαίνω.

Νεόξεστος, ου, ὁ, ἡ, recens politus.

Νεοπαγής, έος, ὁ, ἡ, recens compactus, recens coagmentatus. E ν. & πήγνυμι.

Νεοπαθής, ές, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. E ν. & πάθος.

Νεοπειθής, έος, ὁ, ἡ, nuper ad officium redactus. E ν. & πείθω.

Νεόπειστος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεοπενθής, έος, ὁ, ἡ, qui in recenti luctu est. E ν. & πένθος.

Νεοπηγής, έος, ὁ, ἡ, idem quod νεοπαγής.

Νεόπηκτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεοπλεκής, έος, ὁ, ἡ, recens plexus, recens contextus. E ν. & πλέκω.

Νεόπλουτος, ου, ὁ, ἡ, recens ditatus.

Νεοπλυνής, έος, ὁ, ἡ, recens lotus, Pollux. E ν. & πλύνω.

Νεόπλυτος, ου, ὁ, ἡ, idem, Herodot. Ex iisd.

Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo.

Νεοποίητος, ου, ὁ, ἡ, recens factus.

Νεοποίκιλος, ον, pulcre recens: novus idemque pulcher, ut νεοσίγαλος, cujus est interpretatio.

Νεοπολῖται, αἱ, jus civitatis plebiscito adepti. νεοπολίτης, ου, ὁ, novus civis. Pollux.

Neo-

Νεοπολῖτις, ιδος, ἡ, ut νεοπολῖτις πόλις, urbs novos habens cives, recens constituta & jure civitatis donata. A pr.

Νεοπότιστος, ου, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. E ν. & ποτίζω.

Νεόποτος, ου, ὁ, ἡ, qui recens bibit. E ν. & πίνω.

Νεοπρεπής, έος, ὁ, ἡ, juvenes decens, juvenilis. E ν. & πρέπει.

Νεόπριστος, ου, ὁ & ἡ, recens (serra) sectus.

Νεόπτολις, εως, ἡ, urbs nova.

Νεοπυρίατος, ου, recens fotus. E ν. & πυριάω, foveo.

Νεόῤῥαντος, ου, ὁ, ἡ, recens adspersus, recenter madens. E ν. & ῥαίνω.

Νεοῤῥαγής, έος, ὁ, ἡ, recens ruptus. E ν. & ῥήγνυμαι.

Νεοῤῥόφητος, ου, ὁ, ἡ, qui recens sorbitionem sumsit. E ν. & ῥοφέω.

Νεόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, qui recens effluxit, recens fluens. E ν. & ῥέω.

Νεόρτος, ου, ὁ, ἡ, recens excitatus, seu exsuscitatus. E ν. & ὄρνυμαι.

Νέος, νέα, νέον, novus, novellus, recens. a) juvenis, tiro. νέον, *Adv.* nuper. νέοθεν, *Adv.* recens.

Νεός, οῦ, ὁ, novalis, novale. A pr.

Νεοσίγαλος, ου, ὁ, novitate & excellentia admirandus, pulcre recens, ut σιγαλόεντα ap. Hom. mirando artificio facta. Pind.

Νεοσκαφής, ές, recens effossus, structus, Lycoph. E ν. & σκάπτω.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ, ἡ, recens politus, purgatus. E ν. & σμήχω.

Νεόσοικος, ὁ, vid. νεόσοικος.

Νεοσπαδής, ές, recens destrictus. E ν. & σπάω.

Νεοσπάρακτος, ου, ὁ, ἡ, recens dilaniatus. E ν. & σπαράσσομαι.

Νεοσπάς, άδος, ἡ, nuper evulsa. E ν. & σπάω.

Νεόσπορος, ου, ὁ, ἡ, recens seminatus. E ν. & σπείρω.

Νεοσσεύω, Att. νεοττεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico. A νεοσσός.

Νεοσσιά, Att. νεοττιά, ας, item νεοσσιά, vel νεοττιά, ᾶς, ἡ, nidus, pullorum cubile. Ab eod.

Νεόσσιον, f. νεοσσίον, Att. νεόττιον, ου, τὸ, pullulus, pullus tenellus. Dim. ab eod.

Νεοσσοκομέω, f. νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo.

Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ου, ὁ & ἡ, pullos nutriens. E νεοσσός & κομέω, curo.

Νεοσσοποιΐα, ας, ἡ, nidi constructio. E sq. & ποιέω.

Νεοσσὸς f. νεοττός, οῦ, ὁ, pullus, nidus, Philox. A νέος.

Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi pulli aluntur, aviarium. A seq.

Νεοσσοτροφέω, vel νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. νεοσσοτροφεῖσθαι, a pueritia educari veluti pullum. E νεοσσός & τρέφω.

Νεοσσοτροφία, ἡ, studium pullorum alendorum. A pr.

Νεόσσυτος, ου, ὁ, ἡ, recens incitatus, recens. Hesych. ubi νεόσσυτα, νεωσί ὁρμῶντα, νεαρά. E ν. & σεύομαι.

Νεοσταθής, έος, ὁ, ἡ, recens constitutus, recens institutus. E ν. & ἵσημι.

Νεοστασία, ἡ, novitas, insolentia, ut verborum. Ex iisd. v. νεοσύστατος.

Νεοστεφής, έος, ὁ, ἡ, recens coronatus, Hes. E ν. & στέφω.

Νεοστρατιώτης, ου, ὁ, ἡ, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles. νεοστρατιῶται, tirones, Phliox. E ν. & στρατεύομαι.

Νεόστροφος, ου, ὁ, ἡ, nuper tortus, velut funis, ideoque recens. E ν. & στρέφω.

Νεοσύλλεκτος, ου, ὁ & ἡ, recens collectus exercitus e tironibus, Philox. νεοσύλλεκτοι, tirones.

Νεοσύλλογος, ον, recens collectus, velut exercitus.

Νεοσύστατος, ου, ὁ, ἡ, nuper concretus, qui nuper coaluit. E ν. & συνίσταμαι.

Νεοσφαγής, έος, ὁ, ἡ, recens jugulatus, nuper mactatus. E ν. & σφάζω.

Νεόσφακτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεοσφάξ, ᾶγος, idem & ab iisd.

Νεοτελής, έος, ὁ, ἡ, recens absolutus. E ν. & τέλος.

Νεοτερπής, έος, ὁ, ἡ, novam oblectationem habens. a) brevi tempore oblectans. 3) novus. E ν. & τέρπω.

Νεότευκτος, ου, ὁ, ἡ, recens fabricatus, recens factus, nuper paratus. E ν. & τεύχω.

Νεοτευχής, έος, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adolescentia. a) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.

Νεοτήσιος, ου, ὁ, ἡ, juvenilis. A pr.

Νεότμητος, ου, ὁ, ἡ, nuper sectus, recens cæsus vel incisus. E ν. & τέμνω.

Νεοτόκος, ου, ὁ, ἡ, quæ recens peperit, puerpera, Philox. E ν. & τίκτω.

Νεότοκος, recens natus. Ex iisd.

Νεότομος, ου, ὁ, ἡ, recens sectus. E ν. & τέμνω.

Νεοτρεφής, έος, ὁ & ἡ, nuper nutritus. a) recens natus. E ν. & τρέφω.

Νεοτριβής, έος, ὁ & ἡ, recens tritus. E ν. & τρίβω.

Νεότροφος, ου, ὁ, ἡ, idem quod νεοτρεφής.

Νεότρωτος, ου, ὁ, ἡ, recens vulneratus.

Νεοττεία, ας, ἡ, nidi constructio. 2) nidus, alveare apum. A νεοττεύω.

Νεόττευσις, εως, ἡ, idem. A seq.

Νεοττεύω, f. εύσω, nidulor. A νεοττός.

Νεοττιά, ᾶς, f. νεοττιά, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.

Νεόττιον, ου, τὸ, pullus. Ab eod.

Νεοττίς, ίδος, ἡ, pullastra, gallinula. Ab eod.

Νεοττοκομέω, idem quod νεοττοτροφέω.

Νεοττοποιῶ, nidulor, Gl. Vet.

Νεοττός, οῦ, ὁ, pullus. 2) ovi vitellus. Suid.

Νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. E pr. & τρέφω.

Νεουργέω, ῶ, fut. ήσω, novum facio, renovo. νεουργεῖσθαι, renovari. A sq.

Νεουργός, οῦ, ὁ, ἡ, nuper factus. E νέος & ἔργον.

Νεουργός, οῦ, ὁ, navium fabricator, Pollux. E ναῦς, gen. νεώς & ἔργον.

Νεούτατος, ου, ὁ, ἡ, recens vulneratus, modo ictus. E νέος & οὐτάω.

Νεοφανής, έος, ὁ, ἡ, nuper ortus, qui modo apparuit. Ex eod. & φαίνομαι.

Νεόφαντος, ον, idem & ex iisd.

Νεόφατος, ου, ὁ, ἡ, idem quod sq. A φάω, occido.

Νεόφθαρτος, ὁ, ἡ, idem quod sq. A φθείρω.

Νεόφθιτος, ου, ὁ, ἡ, qui modo interiit, modo mortuus. 2) recens corruptus, recens vitiatus. A φθίνω.

Νεόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui modo prodiit. 2) recens insaniens. A φοιτάω.

Νεόφονος, ου, ὁ, ἡ, modo interfectus. E ν. & φένω, occido.

Νεοφυής, έος, ὁ, ἡ, recens germinans, νεοφυὲς δένδρον, ap. Poll. E ν. & φύω.

Νεοφύρατος, ον, recens pistus. Epith. panis. E ν. & φυράω.

Νεοφυτεῖον, ου, τὸ, novelletum, Gloss. Vet. A seq.

Νεόφυτος, ου, ὁ, ἡ, recens plantatus, novellus, novella, Gloss. Vet. ut νεόφυτον δένδρον. Pollux. Philox. νεόφυτον, novellum. Apud Script. Eccl. νεόφυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Christianam accessit. Ex iisdem.

Νεο-

Νεοφώτιστος, ου, ὁ, ἡ, recens illuminatus, i. e. nuper baptizatus. E ν. & φωτίζω.

Νεοχάρακτος, ου, ὁ, ἡ, recens sculptus, modo impressus. Gl. V. rudis. E ν. & χαράσσω.

Νεοχμέω, ῶ, res novas molior, innovo, apud Suid. sed usitatius νεοχμόω. A νεοχμός.

Νεοχμή, ἡ, res novæ. v. seq. ab eod.

Νεοχμία, ας, ἡ, Jon. νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.

Νεοχμίζω, novo. Hes. A seq.

Νεοχμός, ὁ, ὁ, ἡ, novus, recens. A νέος.

Νεοχμόω, ῶ, f. ώσω, res novas molior, innovo. 2) renovo. A pr.

Νεοχμῶς, *Adv.* recens. 2) innovando. Ab eod.

Νεοχμωσις, εως, ὁ, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio, rei novæ designatio. 2) instauratio, refectio, ut virium. A νεοχμόω.

Νεόχριστος, ὁ, ἡ, recens illitus, modo obductus calce vel simili.

Νεόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, revovo. A νέος.

ΝΕΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, posteri, nepotes.

Νέποδες, ων, οἱ, euntes, procedentes, ut pisces, h. e. sine pedibus. E νέω, *nato*, vel νε partic. priv. & πούς.

Νέρθε f. νέρθεν, *Adv.* subter, infra. Ab ἔνερθε.

Νέρτατος, infimus, imus, Hes. νέρτατα, ἔσχατα, ultima. A pr.

Νερτέριος, ἰο, ὁ, infernus, inferus. Ab eod.

Νερτεροδρόμος, ου, ὁ, ἡ, orci cursor, s. nuncius. E sq. & τρέχω.

Νέρτερος, έρω, ερον, inferior. νέρτεροι, inferi, mortui. A νέρθε.

Νέρτος, ου, ὁ, avis quædam, ap. Aristoph.

Νέτωπον, τὸ, genus unguenti ap. Hipp. quod & μετώπιον, ubi vid.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, *nuo*.

Νεῦμαι, veniam, redibo. Fut. a νέομαι.

Νευρά, ᾶς, ἡ, Jon. νευρή, ῆς, ἡ, nervus, quo arcus intenditur. 2) fides instrumenti musici. A νεύω, *nuto, vibro*.

Νευρία, ας, ἡ, sonis e nervis. Ab eod.

Νευριακός, ὁ, ὁν, nervorum vitio laborans. A νεῦρον.

Νεύρινος, ίνη, ινον, e nervis contextus, textus. Ab eod.

Νευρίον, ου, τὸ, fidicula, chordula. Dim. ejusd.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, nervus. 2) frutex quidam surculosus. Ab eod.

Νευρίτης, ου, ὁ, vel νευρῖτις, ιδος, ἡ, neurites, lapis. Ab eod.

Νευροβάτης, ου, ὁ, in nervis s. funibus ambulans, funambulus. E νεῦρον & βαίνω.

Νευροβάτης, ου, ὁ, e nervis se movens, V. L. Ex iisd. v. νευρόσπαστον.

Νευροειδὴς, ἐς, nervo similis. E ν. & εἶδος.

Νευρόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, nervosum caulem habens.

Νευροκοίλιος, ον, ad modum nervi cavus, Hipp. E νεῦρον & κοῖλος.

Νευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, nervos incido, enervo, debilito. νενευροκοπημένος, perf. pass. part. cui nervi sunt incisi. E ν. & κόπτω.

Νευρόλαλος, ου, ὁ, ἡ, e nervis resonans, Epith. instrumenti musici.

Νεῦρον, ου, τὸ, nervus, in corpore animalium: chorda, in arcu. νεῦρα, nervi, vires, fides. 2) id, quo cuspis sagittæ illigatur calamo, Hom. sunt enim sagittæ tres partes, σίδηρος, κάλαμος, νεῦρον. a νεύω.

Νευροπαχὴς, ὲς, ὁ, nervos crassos habens.

Νευρορραφέω, ῶ, nervis consuo. A νευρορράφος.

Νευροσπαστικὸς, ὴ, ὸν, ad futuram pertinens. Ab eod.

Νευρορράφος, ου, ὁ, ἡ, sutor. E νεῦρον & ῥάπτω.

Νευροσπαδὴς, έος, ὁ, ἡ, nervo tractus. E ν. & σπάω.

Νευροσπαστέω, ῶ, nervis seu fidiculis traho, ago, moveo. νευροσπαστέομαι, οῦμαι, nervis, fidiculis trahor, moveor. A νευρόσπαστος.

Νευροσπάσται, οἱ, sigillarii, qui nervis parva animalium signa seu simulacra trahebant, vel agebant, ut sponte moveri viderentur. A pr.

Νευροσπαστικὸν, τὸ, vis animi nervos movens. A seq.

Νευρόσπαστος, ου, ὁ, ἡ, nervis tractus, s. mobilis, qui nervorum artificialium tractu movetur. Unde νευρόσπαστα, formæ, quæ nervorum tractu moventur. Galli *marionettes*. E ν. & σπάω.

Νευροτενὴς, έος, ὁ, ἡ, nervis intentus, nervis contentus. E ν. & τείνω.

Νευρότρωτος, ου, ὁ, ἡ, vulneratos, læsos nervos habens, cui tendines sunt vulnerati.

Νευροχονδρώδης, εος, ὁ, ἡ, nervis & cartilagine constans. E νεῦρον & χόνδρος.

Νευρόω, ῶ, f. ώσω, nervos adhibeo, firmo, roboro. νενεύρωται, nervis intentum est, perf. pass. A νεῦρον.

Νευρώδης, εος, ὁ, ἡ, nervosus. Ab eod.

Νευρώεις, όεσσα, όεν, (νευρόεις rectius) nervosus. 2) validus, Hes.

Νεῦσις, εως, ἡ, natatio. 2) navigatio. A νέω, *nato*.

Νεῦσις, εως, ἡ, nutus. 2) inclinatio. A νεύω, *nuto*.

Νευστάζω, nuto. 2) nutu admoneo. Ab eod.

Νευστέον, natandum, Plato. A νέω, *nato*.

Νευστὴρ, ῆρος, ὁ, *libri etiam habent νευτὴρ, sed illud verius*, natator. Ab eod.

Νευστικὸς, ὴ, ὸν, natatilis, Gl. V. Ab eod.

Νευστικὸς, ὴ, ὸν, deorsum tendens. A νεύω.

Νευστὸς, ὴ, ὸν, natatilis, natans. A νέω.

Νεύω, f. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu significo. 2) nuto, vergo, propendeo, inclino.

Νεφέλη, ης, ἡ, nubes. 2) nebula. 3) nubecula in urina. 4) νεφέλαι, retia venatica. A νέφος.

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubes excitans, nubes cogens, Jovis Epith. Gen. νεφεληγερέταο, Voc. νεφεληγερέτα, pro Nom. E νεφέλη & ἐγείρω, vel ἀγείρω.

Νεφεληδὸν, *Adv.* nubis modo. A νεφέλη.

Νεφέλιον, ου, τὸ, parva nubes, nubecula. 2) nubecula in urina. 3) exulceratio in nigro oculi. 4) macula in unguibus. Dim. ab eod.

Νεφεληγενὴς, έος, ὁ, ἡ, nube genitus, nubigena. Epith. Centaurorum. E ν. & γίνομαι.

Νεφελοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, nubis speciem habens, nubilus. E ν. & εἶδος.

Νεφελοκένταυροι, ων, οἱ, nephelocentauri, ficti a Luc. in Hist. O.

Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, urbs ficta avium, ap. Aristoph. Unde gentile νεφελοκοκκυγιεύς. E ν. & κόκκυξ, *cuculus*.

Νεφελοστασία, ας, ἡ, locus ubi retia tensa stant, Schol. Aristoph. Ex ν. & στάσις.

Νεφελόω, nubibus obduco. A νεφέλη.

Νεφελώδης, εος, ὁ, ἡ, nubilus. Ab eod.

Νεφελωτὸς, ὴ, ὸν, e nube factus. A νεφελόω.

Νεφίον, ου, τὸ, nubecula, Gl. V. A νέφος.

Νεφοειδὴς, ὲς, caliginosus, obscurus. E seq. & εἶδος.

Νέφος, εος, τὸ, nubes, nebula. 2) nubes s. contractio frontis. 3) ingens & conferta multitudo. νέφη, pl. nubes. 2) retia.

Νεφόω, ῶ, f. ώσω, nubes cogo, nubibus obscuro. E pass. νεφούμενος, nubibus obductus. aor. 1. part. neutr. νεφωθὲν, obnubilatum. A pr.

Νεφρί-

Νεφρίδιος, ία, ιον, ad renes pertinens. A νεφρός.
Νεφρίτης, ε, ὁ, idem & ab eod.
Νεφριτικός, ή, όν, nephriticus, qui renum dolore laborat. Philox. renosus. Ab eod.
Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, sc. νόσος, morbus renum. Gl. V. renum valetudo. A νεφρίτης.
Νεφροειδής, έος, ὁ, ἡ, renibus similis, renum formam habens. E νεφρός & εἶδος.
Νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix s. mater.
Νεφρός, ῦ, ὁ, ren. 2) vota & sensa animi. οἱ ὁ.
Νεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, reni similis. A pr.
Νέφω, verbum inusit. unde perf. νένοφα, Aristoph. idem quod νίφω.
Νεφώδης, εος, ὁ, ἡ, nubibus obductus, nubilosus, nubilus. A νέφος.
Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio. 2) nubila, s. nubes coactæ.
Νέω, eo, redeo, venio, usitatum νέομαι, νεῦμαι, νεῖται. f. νεύσομαι & νεύσουμαι. aor. 1. ἐνευσάμην. inf. νεῖσθαι, redire. 2) nato, Gl. V. f. νεύσω, huic potest attribui, ut verbo πλέω, f. πλεύσω. aor. 1. ἔνευσα, natare. 3) neo, filum duco f. torqueo. inf. νῆν, nere. f. νήσω. Hinc 4) glomero: acervo, cumulo. aor. 1. ἔνησα. 3. pl. ἔνησαν, cumularunt. inf. νῆσαι, cumulare. perf. pass. part. νενημένος, cumulatus.
Νεωκορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi & expurgandi curam habeo, sum æditus. 2) templi & sacrorum curam habeo. Gl. V. æditor. A νεωκόρος.
Νεωκορία, ας, ἡ, munus æditui. Ab eod.
Νεωκόρος, ε, ὁ, cui templi verrendi & expurgandi cura demandata est, æditus, æditivus, Gl. V. 2) Curator, præses sacrorum. Ex νεώς pro ναός & κορέω.
Νεωλκέω, ῶ, f. ήσω, navem traho, attraho, subduco. Gl. V. νεωλκῶ, remulco. perf. pass. νενεωλκημένον πλοῖον, navis subducta. A νεωλκός.
Νεωλκία, ας, ἡ, navis tractio, navis subductio. Ab eod.
Νεώλκιον, ε, τὸ, navale, locus, in quem naves subducuntur. A seq.
Νεωλκός, ῦ, ὁ, qui naves in stationem seu portum subducit, vel attrahit. 2) qui e portu navem extrahit, & palangis imponit. E Gen. νεώς, navis, & ἕλκω.
Νέωμα, ατος, τὸ, novale, ager renovatus. A νεόω.
Νεών, ῶνος, ὁ, navale, statio navium. A νεώς, Gen. navis.
Νεώνητος, ε, ὁ, ἡ, nuper emtus (servus) novitius, Philox. E νέος & ὠνητός.
Νεωποιέω, f. ήσω, templum ædifico, seu ædificationi templi præsum.
Νεωποιός, ῦ, ὁ, ἡ, qui naves fabricatur. E ναῦς Gen. Att. νεώς, navis, & ποιέω.
Νεωρέω, ῶ, naves custodio. Ex eod. & ὁρέω, custodio.
Νεωρής, έος, ὁ, ἡ, recens. Soph. E νέος & ὥρα, vel ex & νέον & αἰωρέω, vel terminat. ωρός.
Νεώριον, ε, τὸ, locus, in quo naves custodiuntur, navale. plur. νεώρια, navalia, Philox. A νεωρός.
Νεωρίς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.
Νεωροφύλαξ, ακος, ὁ, Vid. seq.
Νεωρός, ῦ, ὁ, Hes. νεωροφύλαξ, navalium custos. v. νεωρέω.
Νεωρυχής, έος, ὁ & ἡ, recens fossus. E νέος & ὀρύσσω.
Νεώς, ὼ, ὁ, fanum, Att. pro ναός.
Νέωσις, εως, ἡ, novatio, innovatio. A νεόω.
Νεώσοικος, ε, ὁ, navale, statio navium. νεώσοικοι, pl. navalia, usitatius. E ναῦς, navis, Gen. νεώς, & οἶκος.

Νεωστί, Adv. novissime, nuper, recens, Philox. A νέος.
Νέωτα, præmisso εἰς, vel ἐς, ut ἐς νέωτα, in annum novum, venturum, sequentem. Quasi a Nom. νέως.
Νεωτερίζω, f. ίσω, res novas molior: unde & pro turbas dare, turbare. 2) immuto. 3) sequor s. imitor juniorum mores. it. novam rationem ineo. A νεώτερος.
Νεωτερικός, ή, όν, juvenilis. 2) stultus, insolens. Ab eod.
Νεωτερισμός, ῦ, ὁ, rerum novarum studium. 2) seditio, rebellio. 3) insolentia, insolens rerum mutatio. A νεωτερίζω.
Νεωτεριστής, ῦ, ὁ, rerum novarum studiosus, factiosus. Philox. Ab eod.
Νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, res novas molior. A νεωτεροποιός.
Νεωτεροποιΐα, ας, ἡ, studium rerum novarum. A seq.
Νεωτεροποιός, ῦ, ὁ, ἡ, res novas moliens, rerum novarum studiosus, turbulentus, seditiosus. A sq. & ποιέω.
Νεώτερος, α, ον, junior. 2) τὸ νεώτερον, juventus. 3) νεώτερόν τι, insolens, Insuetum, durius, gravius. 4) μηδὲν νεώτερον, nihil magis vehementius. A νέος.
Νεωτέρως, Adv. nova ratione. A pr.
Νεωτίς, ῦ, ὁ, tempus renovandi agros. A νεόω.
Νέωτος, ε, ὁ, novatio seu renovatio agrorum. Ab eod.
Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos templi, æditus. Gl. Vet. E νεώς, templum, & φύλαξ.
Νή, Particula affirmantis & jurantis. νὴ Δία, per Jovem, profecto. Gl. V. νὴ Δία, etiam. In Compos. privat. (interdum etiam intendit & auget aut confirmat significationem. v. νηπενθής, & νήχυτος.)
Νηγάτεος, ε, ὁ, ἡ, novus, nuper factus. A νέος, novus, & γένω, p. γέγονα, a γίνομαι.
Νήγρετος, ε, ὁ, ἡ, qui excitari nequit. E νὴ & ἐγείρω.
Νηδύια, ων, τὰ, viscera, intestina. Dat. νηδυίοισι, apud Hom. visceribus. A νηδύς.
Νήδυμος, ε, ὁ, ἡ, dulcis, suavis. quasi ἥδυμος, ab ἡδύς.
Νηδύς, ύος, ἡ, venter, alvus, uterus. νηδύεσφι, ex utero.
Νηέω, ῶ, f. ήσω, glomero, acervo, cumulo. A νέω, idem.
Νήησις, εως, ἡ, coacervatio. A pr.
Νήθω, f. νήσω, neo, filum duco. perf. pass. part. νενησμένος, netus, Gl. V. A νέω, neo.
Νηϊάδες, ων, αἱ, Ion. pro Ναϊάδες, ubi v.
Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ε, ὁ, ἡ, navalis. A νηῦς pro ναῦς.
Νῆϊς, ῖδος, ὁ, ἡ, inscius, imperitus, indoctus. 2) timidus, infirmus. quasi e νὴ & ἴσημι, aut ἴσμι.
Νηΐτης, ε, ὁ, navalis, nauticus. A νηῦς pro ναῦς, pro ναύτης.
Νηκερδής, έος, ὁ, ἡ, non lucrosus, inutilis. 2) insipiens. E νὴ & κέρδος, lucrum aut astutia.
Νήκερως, ω, ὁ, ἡ, & νήκερως, ωτος, ὁ, ἡ, cornua non habens. E νὴ & κέρας.
Νήκεστος, ε, ὁ, ἡ, insanabilis. E νὴ & ἀκέομαι.
Νηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. E νὴ & ἀκέω.
Νηκτής, ῦ, ὁ, natator. A νήχομαι, nato.
Νηκτικός, ή, όν, natatilis, qui natare potest. A seq.
Νηκτός, ή, όν, natans, natatilis. A νήχομαι.
Νηκτρίς, ίδος, ἡ, natatrix, ut νηκτρίδες ἐλαῖαι, natantes olivæ, apud Poll. Ab eod.

Νηλεγέως, immisericorditer, Hes. A νηλεγής, inhumanus, Hes. potius est, nil curans, negligens. E νὴ & ἀλέγω.

Νηλεής, & νηλειής, έος, ὁ, ἡ, neut. νηλεές, immisericors, crudelis, inhumanus. E νὴ & ἔλεος.

Νηλεῶς, *Adv.* crudeliter, inhumane. A pr.

Νηλεόποινος, ου, ὁ, ἡ, crudeli supplicio puniens. E νηλεής & ποινή.

Νήλιστος, ου, ὁ, ἡ, invisibilis. E νὴ & λεύσσω.

Νηλεῶς, *Adv.* crudeliter. A νηλεής.

Νηλιτής, έος, ὁ, ἡ, inculpatus. Schol. Homeri pro νηλιτής. E νὴ & ἀλιτέω.

Νήλιπος, ου, ὁ, ὁ, discalceatus. E νὴ & ἄλιψ.

Νηλίπους, οδος, ὁ, ὁ, idem, Suid. E pr. & πούς.

Νηλιτής, έος, ὁ & ἡ, peccati expers, insons, inculpatus. E νὴ & ἀλιτέω.

Νῆμα, ατος, τὸ, filum, stamen. Gl. V. netum. A νέω.

Νηματώδης, εος, ὁ, ἡ, aptus duci, ut filum, ad nendum aptus. A praec.

Νημερτεια, ἡ, veritas. A νημερτής.

Νημερτέως, *Adv.* vere. A seq.

Νημερτής, έος, ὁ, ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, s. erratur. E νὴ & ἁμαρτάνω.

Νηνεμέω, nullis ventis agitor, s. vexor, tranquillo coelo fruor. A νήνεμος.

Νηνεμία, ας, *Jon.* νηνεμίη, ἡ, ventis vacua tempestas, tranquillitas aeris. A seq.

Νήνεμος, ου, ὁ, ἡ, ventis vacuus, serenus, Gl. V. tranquillus. E νὴ & ἄνεμος.

Νηνέω, ῶ, f. ήσω, acervo, accumulo. A νέω.

Νηξίπους, οδος, ὁ, ἡ, natans. Epith. piscium, qui & νήποδες. v. E νήχομαι & πούς.

Νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.

Νηοβάτης, ου, ὁ, navem conscendens, nauta. E νηῦς, pro ναῦς, & βαίνω. v. ναυβάτης.

Νηοκόρος, ου, ὁ, templi purgator, æditus. E νηός pro ναός, & κορέω. v. νεωκόρος.

Νηοπόλος, ου, ὁ, ἡ, in templo versans, æditus, sacerdos. E νηός pro ναός, & πολέω.

Νηοπορέω, ῶ, navibus permeo, navigo. E νηῦς & πορέω.

Νηός, ου, ὁ, templum, fanum. *Jon.* pro ναός.

Νηοσσόος, poet. νηοσόος, ου, ὁ, ὁ, navium servator. E νηῦς pro ναῦς, & σώζω.

Νηοῦχος, ου, ὁ, navis entlos. Ex eod. & ἔχω.

Νηπενθής, έος, ὁ, ἡ, miserias abolens; dolore carens. E νὴ & πένθος.

Νηπαυστος, ου, idem quod ἄπαυστος. E νὴ & παύομαι.

Νηπεῖος, εία, ειον, infantilis. A νήπιος.

Νηπεκτής, ιος, ὁ, ἡ, impexus, vel intonsus. Hes. pl. νηπεκτέες. E νὴ & πέκω.

Νηπενθής, έος, ὁ, ἡ, neut. νηπενθές, luctu & moerore carens, serenus, lætus, quo luctus tollitur, tristitia liberans. E νὴ & πένθος.

Νηπιέη, ας, ἡ, stultitia. Acc. pl. νηπιέας. A νήπιος. v. νηπιεία.

Νηπιάζω, f. άσω, pueriliter, vel stulte ago. Gl. Vet. νηπιάζειν, puerascere. Ab eod.

Νηπιεία, ας, ἡ, vel potius νηπιεία, puerilitas, stultitia puerilis, aut νηπιαχία, pueritia, Gl. V. Ab eod.

Νηπιαχεύειν, pueriliter ludere, stulte agere, lasciviré. apud Hom. part. νηπιαχεύων. A seq.

Νηπίαχος, ου, ὁ, ὁ, infans, puerilis, Gl. V. A νήπιος.

Νηπιαχῶ, idem quod νηπιάζω. A pr.

Νηπιαχῶδες, infantile, Gl. Vet. Ab eod.

Νηπιέη, ης, ἡ, *Jon.* pro νηπιεία, infantia. 2) stultitia, imprudentia. νηπιέῃσι, Dat. pl. A νήπιος.

Νηπίεος, έα, εον, infantilis, puerilis. Ab eod. (sed præstat νηπίειος, aut νηπιώδης.)

Νηπιεύομαι, Schol. Hom. idem quod νηπιαχεύω. Ab eod.

Νηπιοκτόνος, ου, ὁ & ἡ, infanticida. A κτείνω.

Νηπιοποιητής, ἑος, ὁ & ἡ, infantes decens.

Νήπιος, α, ον, ὁ, infans, parvulus. 2) stultus, imprudens, amens. τὸ νήπιον, infans. ἐκ νηπίου, a puero. E νὴ & ἔπω, *dico*, aut ἔπω, ἕψω, *coquo*, *nondum percoctus*, *nondum maturus*.

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia. 2) stultitia. A pr.

Νηπιοφρονής, έος, ὁ, ἡ, infans. Ex eod. & φαίνομαι.

Νηπιοφροσύνη, ης, ἡ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A seq.

Νηπιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, puerili mente præditus, stultus. E νήπιος & φρήν.

Νηπιώδης, εος, ὁ, ἡ, infantilis, puerilis. Ab eod.

Νηπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, incomtus, inornatus. E νὴ & πλεκτός. v. νηπεκτής.

Νηποινεί, -εὶ, -ῆ, & νηποινί, *Adv.* impune. A νήποινος.

Νήποινος, ου, ὁ, ἡ, impunis. νήποινοι, *Adv.* impune. E νὴ & ποινή.

Νήπτης, ου, ὁ, sobrius. A νήφω.

Νηπτικός, ή, όν, qui sobrius esse solet. A pr.

Νηπυτιάζομαι, infantium more balbutio. 2) stolide ago. A seq.

Νηπύτιος, ία, ιον, infans. 2) stultus, stolidus. A νήπιος.

Νηρηΐς, ίδος, ἡ, Nerei filia, pl. Νηρηΐδες. A Νηρεύς.

Νήρειος, Nerejus. 2) marinus, ut Νήρεια τέκνα, pisces. Ab eod.

Νηρεύς, έως & ῆος, ὁ, Nereus, deus marinus. A νάω, nato.

Νηρηΐδες, & Νηρῇδες, Nereides. A pr.

Νήριθμος, ου, ὁ, ἡ, innumerus, innumerabilis. E νὴ & ἀριθμός.

ΝΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, nerium, frutex.

ΝΗΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana.

Νήριτος, ου, ὁ & ἡ, de quo contenditur. 2) innumerus, immensus, multus. E νὴ & ἐρίζω, aut antiquo ἀρίτω, *numero*, unde ἄριτος, in compos.

Νηρίτης, ου, ὁ, nerites, concha marina. A νέω.

Νήριτος, ου, ὁ & ὁ, idem quod νήριστος, sine σ.

Νηρός, ρά, ρόν, humidus. A νέω.

Νηραίη λίθος, quibusdam Sarda gemma, aliis smaragdus. Hesych.

Νησιάζειν, insulam esse, vel insulæ similem, Strab. A νῆσος.

Νησίαρχης, χος, ου, ὁ, insulæ præfectus. Ex eod. & ἀρχή.

Νησίδιον, ου, τὸ, parva insula. Ab eod.

Νησίζειν, f. ίσω, idem quod νησιάζειν.

Νησίον, ου, τὸ, parva insula. 2) insula. A νῆσος.

Νῆσις, εως, ἡ, ipsa actio nendi, fili deductio. 2) glomeratio, accumulatio. A νέω

Νησίς, ίδος, ἡ, insula parva. A νῆσος.

Νησιώτης, ου, ὁ, insulanus. Ab eod.

Νησιωτικός, ή, όν, insularis. Gl. V. A pr.

Νησιῶτις, ιδος, ἡ, insulana. Ab eod.

Νησοειδής, έος, ὁ, ἡ, insulæ formam habens. E νῆσος & εἶδος.

Νησομαχία, ας, ἡ, insularis pugna. Ex eod. & μάχομαι.

Νῆσος, ου, ἡ, insula. A νέω, vel νάω, nato. 2) vestis quam undique purpura ambit, in qua pannus speciem insulæ facit, purpura circumfluta maris ambientis.

Νησοφύλαξ, κος, ὁ, custos, præfectus insulæ.

Νῆσσα, ης, ἡ, anas. v. νῆττα.

Νησσαῖος, αία, αῖον, qui anatis est. A pr.

Νησ-

Νηττάριον, ου, τὸ, anaticula. Dim. ab eod.
Νηστεία, ας, ἡ, jejunium. A νηστεύω.
Νήστειρα, ας, ἡ, jejuna. 2) a jejuno sumta. Ab eod.
Νηστὰς, άδος, jejunus. Ab eod.
Νηστευτὴς, οῦ, ὁ, jejunator. Ab eod.
Νηστεύω, f. εύσω, jejunus maneo, cibo abstineo, jejuno. A νῆστις.
Νηστικὸς, ἡ, ὸν, ad nentes, s. nendum pertinens. 2) nendi peritus. A νέω.
Νήστιμος, ου, ὁ, ἡ, ad jejunium pertinens. A seq.
Νῆστις, ιος, ὁ, ἡ, jejunus, qui cibum non cepit. 2) piscis quidam. 3) intestinum jejunum. E νὴ & ἐσθίω, vel ἔδω, edo.
Νήτος, ultimus, Hes. e νέατος, νήτη, ultima, s. ima chorda. A νέος.
Νητὸς, ἡ, ὸν, e colu ductus, fili modo tortus. 2) accumulatus, acervatus. A νέω.
Νητρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, verus, certus. E νὴ & ἀτρεκὴς, *verus*. (vel τρέω, *vereor*, *trepido*, *dubius animi hæreo*.)
Νητρεκῶς, *Adv.* vere, certe. A pr.
Νῆτρον, ου, τὸ, fusus. A νέω, *neo*.
Νῆττα, ης, ἡ, anas, pro νῆσσα. A νέω, *nato*.
Νηττάριον, ου, τὸ, anaticula. A pr. Dim.
Νήττιον, ου, τὸ, idem. Dim. ab eod.
Νηττοφόνος, ου, ὁ & ἡ, anates occidens.
Νηττοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, Gl. V.
Νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.
Νήυτμος, ου, ὁ, ἡ, halitus & spiritus expers.
Νηφαίνω, sobrius sum. Eust. qui tamen usitatum esse negat. A νήφω.
Νηφάλεος, sobrius, Gl. Vet. ubi & νηφάλαιος. Ab eod.
Νηφαλεότης, ητος, ἡ, sobrietas, Gloss. Vet. A pr.
Νηφαλιάω, sobria sacra celebro, Pollux. Ab eod.
Νηφαλίζω, idem. Ab eod.
Νηφάλιος, ου, ὁ, ἡ, sobrius. 2) vigilans, prudens, attentus. 3) ἱερὰ νηφάλια, sacra, a quibus vinum abest, ubi mero, lacte, aut melle fit. A νήφω.
Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas. A pr.
Νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, vigor & acies, & diligentia mentis e sobrietate, s. qualis esse sobriorum solet. A νηφαλίζω.
Νηφαλίως, *Adv.* sobrie. A νηφάλιος.
Νηφαντικὸς, ἡ, ὸν, sobrius. 2) non inebrians, sobrium servans. A νηφαίνω.
Νηφόντως, *Adv.* sobrie. A seq.
Νήφω, fut. ψω, sobrius sum. 2) vigilans & cautus sum, vigilo. partic. νήφων, sobrius, vigilans, Gl. V. 2) redeo ad sanitatem & velut sobrietatem, liberor a malo, errore, cum ἐκ. ut ἀνανήφω.
Νηχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi natatur. Gl. Vet. τὰ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι.
Νηχοπίλαστα, loca & urbes juxta mare. Plut. (quæ quasi natant in undis, & ab iis τηλεπάλλονται, tolluntur, gestantur sursum deorsum, librantur que. E νήχεσθαι & τηλεπάλλεσθαι.)
Νήχυτος, ου, ὁ, ἡ, late fluens, valde diffusus. E νὴ & χυτός.
Νήχω, f. ξω, usitatius νήχομαι, nato, no. A νέω.
Νῆψις, εως, ἡ, sobrietas, vigilantia. A νήφω.
ΝΙΓΛΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis musici.
Νίζω, lavo, abluo.
Νικαῖος, ου, ὁ, victoriæ largitor. Epith. Jovis. A νίκη.
Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, *Dorice* pro Νικητὴρ, victor.
Νικάτωρ, pl. νικάτορες, victores, *Dor.* pro νικήτωρ. A seq.

Νικάω, ῶ, f. ήσω, vinco, supero, victor sum. 2) antecello, superior sum, præsto. νικῶμαι, vincor, cedo. νικώμενος, varie intelligitur ex adjecto: potestque plerumque verti præ, aut præ gravitate, vi &c. est & simpliciter pro amans, indulgens &c. ut νικώμενος ὑπὸ τῆς ἡδονῆς & τῶν ἄλλων παθῶν, victus a voluptate & reliquis animi perturbationibus. νικηθεὶς, aor. 1. part. νενικημένη, perf.
Νίκη, ης, ἡ, victoria. A pr.
Νίκημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Νίκαμι, vinco, apud Theocr. Ab eod.
Νικατέος, α, ον, vincendus. Philox. Ab eod.
Νικητὴρ, ῆρος, ὁ, victor. Ab eod.
Νικητήριον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma. A pr.
Νικητήριος, ία, ιον, ad victoriam pertinens. Ab eod.
Νικητὴς, οῦ, ὁ, victor. A νικάω.
Νικητικὸς, ἡ, ὸν, vincendi peritus. 2) cui sæpe contingit vincere, victoriosus. 3) qui magni momenti ad victoriam est. Ab eod.
Νικήτειρα, ας, ἡ, victrix, Gl. V. A νικητήρ.
Νικηφορέω, victoriam reporto, vinco. A νικηφόρος.
Νικηφορία, ας, ἡ, *Dor.* ap. Pind. νικαφορία, victoriæ adeptio. A seq.
Νικηφόρος, ου, ὁ, ἡ, victor. Gl. V. victoriosus, victoriatus. E νίκη & φέρω.
Νικόβουλος, ὁ, qui in senatu vicit. Vox a Comico ficta. Ex eod. & βουλή.
Νικοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui victoriam conciliat, ad vincendum valet. E ν. & ποιέω.
Νίκος, εος, τὸ, victoria. Eust. 2) finis. οἱ ὁ.
Νίμμα, ατος, τὸ, aqua, qua manus ablutæ sunt. A νίπτω.
Νὶν, *Pron.* apud poetas significat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτό.
Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibusve lavandis. A νίπτω.
Νιπτρὶς, ίδος, idem, aut aqua lavandi caussa data, ap. Athen. A pr.
Νίπτρον, ου, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. A seq.
Νίπτω, f. ψω, lavo, abluo. νίψασθαι, aor. 1. med. manus lavare. part. νιψάμενος, qui lavit, lotus. perf. pass. νενιμμένος, lotus, ablutus.
Νίσσομαι, eo. 2) redeo. A νέω.
ΝΙΤΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, juvencula, puellula. ex Aristoph. sed ibi leg. νηττάριον, anaticula.
Νιτρία, ας, ἡ, nitrifodina. A νίτρον.
Νιτρῖτις, ιδος, ἡ, nitrosa. A seq.
Νίτρον, ου, τὸ, nitrum. A νίζω. Etym. nam eluendis sordibus e vestibus adhibebatur.
Νιτροποιὸς, ὸν, nitrosum reddens, nitrosus. E pr. & ποιέω.
Νιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro abluo. A νίτρον.
Νιτρώδης, εος, ὁ, ἡ, nitrosus. 2) nitri saporem habens. Ab eod.
Νιφάργης, ες, nive candens, nive oppletus. qs. e νίφας & ἀργός, *albus*.
Νιφάργετος, ον, idem, & ex iisd.
Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. Metaph. multitudo. A νίφω.
Νιφετὸς, οῦ, ὁ, nix confertim cadens. Gl. Vet. nimbus. Ab eod.
Νιφετώδης, εος, ὁ, ἡ, nivosus, nivalis. A præc.
Νιφοβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, nivibus obrutus; quasi e νίφος, quod sit *nix*, vel νὶψ, νιφός, & βάλλω.
Νιφόβλητος, ον, idem, ex iisd.
Νιφόβολος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, nivoſus, nivalis, Gl. Vet. quaſi a νίφος, vel νίψ, *nix*.

Νιφόκτυπος, ου, ὁ, idem. Ex eod. & κτυπέω, *ferio*.

Νιφοστιβής, έος, ὁ, ἡ, denſa nive tectus, nivoſus. Ex eod. & στίβω.

Νιφοψυχής, έος, ὁ, ἡ, nivatus, Gl. Vet. Ex eod. & ψῦχος.

Νίφω, ningo. νίφομαι, nive conſpergor.

Νοερός, ρά, ρόν, intelligendi vi præditus, ſeu ejuſmodi, ut intelligentia percipi queat. A νόος.

Νοερότης, ητος, ἡ, cum quid intelligi tantum & mente concipi poteſt, non ſub ſenſus cadit. A præc.

Νοερῶς, *Adv* intelligendo, intelligenter. Ab eod.

Νοέω, ῶ, fut. νοήσω, intelligo, mente agito, cogito. 2) in animum induco. 3) in animo habeo, volo. 4) animadverto, intelligo. 5) ſcio, novi. 6) prudens ſum, ſapio. 7) video, cerno. Ab eod.

Νόημα, ατος, τὸ, intellectus, mens, ingenium. Philox. cogitatum, cogitatio. 2) conſilium. 3) inventum, commentum, machinatio. 4) in rhetor. ſententia accommodata ad perſonam aut cauſſam certam. A νοέω.

Νοήμων, ονος, ὁ, ἡ, mentis compos, intelligens, prudens, ſolers, acutus. A νοέω.

Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipſa actio cogitandi, intelligentia. Gl. Vet. intelectio. Ab eod.

Νοητικός, ή, όν, intelligendi vi præditus. A ſeq.

Νοητὸς, ἡ, όν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec ſub ſenſum cadit. A νοέω.

Νοητῶς, *Adv.* prudenter. A præc.

Νοθαγενής, έος, ὁ, ἡ, nothus, ſpurius. E νόθος & γίνομαι.

Νοθεία, ας, ἡ, q. d. ſpuritas, ſi quis eſt ſpurius. A νοθεύω.

Νόθεια, ſ. νοθεῖα, ων, τὰ, ſc. γέρα, pars bonorum paternorum, quæ ſpurio dabatur. A νόθος.

Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A ſeq.

Νοθεύω, f. εύσω, adultero, corrumpo. 2) alieno, abalieno. 3) decipio, adulor. Gl. Vet. ſollicito. νοθεύομαι, adulteror, corrumpor. 2) pro adulterino habeor. perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. A νόθος.

Νοθογέννητος, ου, ὁ, ἡ, ſpurius. Ex eod. & γεννάω.

Νοθοκαλλοσύνη, ης, ἡ, non nativa, ſed adulterina pulcritudo.

Νόθος, ου, ὁ, ἡ, vel νόθος, η, ον, nothus, ſpurius, non legitimus. 2) peregrinus.

Νόθως, *Adv.* vitioſe, non legitime. A præc.

Νοΐδιον, ου, τὸ, cogitatiuncula, ſententiola. A νόος.

Νομαδεία, ſeu νομαδεία δάσα, ſilvæ paſcuæ. A νομάς.

Νομαδικός, ή, όν, pabulatione indigens. Gl. Vet. pabularis, paſcuus. 2) paſtoralis, paſtoritius. Ab eod.

Νομαδικῶς, *Adv.* paſtorum more. A præc.

Νομαδίτης, ου, ὁ, ut νομαδίτης βίος, paſtoritia vita. A νομάς.

Νομαδόστοιχοι, ων, οἱ, qui ad paſtum euntes, aut a paſtu redeuntes, ordine incedunt. Heſ. Ex eod. & στοῖχος.

Νομάζω, & νομάζομαι, paſco. A νομή.

Νόμαιον, ου, τὸ, mos, ritus, conſuetudo, inſtitutum. τὰ νόμαια, inſtituta, leges. A νόμος.

Νομαῖος, αία, αῖον, degens in paſcuis, paſcens. 2) veniens ab armento. A νομή.

Νομάνδρειον, affertur pro cœtu virorum paſtoritio. A νομάνδρειον, e νομή & ἀνήρ.

Νομάρχης, ου, ὁ, nomarcha, nomi præfectus apud Ægyptios. E νομὸς & ἀρχή.

Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas ſ. officium nomarchæ. A præc.

Νομὰς, άδος, ὁ, ἡ, in paſcuis degens. 2) gregalis. Νομάδες, Nomades, populi Scythiæ, & Libyæ, Numidæ, qui nullis utentes certis & ſtabilibus ſedibus, loca herbida cum armentis ſectabantur, vitæ dediti erraticæ. A νέμω, *paſco*.

Νομάομαι, ῶμαι, dilanio, diſcerpo. A νέμω.

Νόμευμα, ατος, τὸ, grex pecorum. A νομεύω.

Νομεὺς, έως, ὁ, paſtor. 2) dator, tributor. νομῆες, paſtores, *Jon.* pro νομεῖς. A νομή.

Νομευτικός, ή, όν, paſtoralis. A ſeq.

Νομεύω, f. εύσω, paſco. A νέμω.

Νομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio, partitio, diviſio. Gl. Vet. poſſeſſio, uſurpatio, uſusfructus. 2) pabulum. 3) paſcuum. 4) paſtus, paſtio, ipſa paſcendi actio. A νέμω.

Νομίζω, f. ίσω, lege ſancio. 2) puto, exiſtimo, arbitror, reor. 3) uſurpo conſuetudine. 4) juſta facio. νομίζομαι, uſitor. Gl. Vet. paſſ. νομίζεσθαι, moris eſſe. νενόμισται, moris eſt, legibus conſtitutum eſt. νομιζόμενοι, viri illuſtres, clari. τὰ νομιζόμενα, juſta, quæ defunctis debentur, ritu vetuſto & religione conſecrata. perf. νενομισμένα, concepta, Philox. νομίσας, ratus, aor. 1. act. part. A νόμος.

Νομικός, ή, όν, legalis, ad leges pertinens. 2) juriſconſultus, juris peritus, legis peritus, Philox. *In ſacris libris*, theologus Judaicus. Hinc ἡ νομικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, juriſprudentia. Ab eod.

Νομικῶς, *Adv.* e legum præſcripto, legitime. A præc.

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel νόμιμος, ου, ὁ, ἡ, legitimus, ad legem pertinens. 2) æquus, juſtus. 3) idoneus, peritus, de hiſtoricis & philoſophis. νόμιμα, juſta, Gl. Vet. νόμιμον πολιτικὸν, jus civile. A νόμος.

Νομιμότης, ητος, ἡ, legum & juris obſervatio. A præc.

Νομίμως, *Adv.* legitime. Ab eod.

Νόμιος, ία, ιον, & νόμιος, ου, ὁ, ἡ, legitimus, juſtus. 2) paſtoralis. νομία θεὰ, Pales, Gl. Vet. A νόμος, vel νομή.

Νόμισις, εως, ἡ, opinio, ritus. Thuc. ἔξω τῆς εἰς τὸ θεῖον νομίσεως, præter religionem. A νομίζω.

Νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, conſuetudo, quidquid jure civili ſancitum eſt, aut auctoritate ſuprema. 2) æs ſignatum, numiſma, moneta, pecunia, numus, Gl. Vet. Ab eod.

Νομισματικός, ή, όν, monetalis, Gl. Vet. A pr.

Νομισμάτιον, τὸ, numus minutus. Dim. ab eod.

Νομισματοπώλης, ου, ὁ, argentarius.

Νομισματοπωλική, ῆς, ἡ, ſc. ἐργασία, argentaria.

Νομιστέον, *Adv.* exiſtimandum. A νομίζω.

Νομιστεύω, fut. εύσω, legitime adminiſtro. Suid. ubi νομιστεύεσθαι, νομίμως διοικεῖσθαι, legitime adminiſtrari. Ab eod.

Νομογραφέω, leges ſcribo. A νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, legum præſcriptio. A ſeq.

Νομογράφος, ου, ὁ, legiſlator. E ν. & γράφω.

Νομοδείκτης, ου, ὁ, juriſconſultus. E ν. & δεικνύω.

Νομοδιδάκτης, ου, ὁ, legis doctor, interpres. V. L. A ν. & διδάσκω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, idem.

Νομοδίφας, legicrepa, Philox. q. d. leges crepans, pro νομοδίφης, ου, ὁ, proprie, in leges inquirens. E ν. & διφάω, *quæro*.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legiſlatio, promulgatio, ſanctio, conſtitutio, juriſdictio, Philox. E ν. & θέσις.

Νομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem vel leges fero, promulgo, ſancio legem, conſtituo. Gl. Vet.

νομο-

νομοθετεῖσθαι, lege conſtitui. νενομοθετημένος, perf. part. lege conſtitutum. inf. perf. νενομοθετεῖσθαι, a lege ſubjici. νομοθετηθὲν, promulgatum, aor. 1. A νομοθέτης.

Νομοθέτημα, ατος, τὸ, legis ſanctio, edictum. A pr.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legislator. E ν. & τίθημι.

Νομοθέτησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.

Νομοθετητέον, lex ferenda eſt. Ab eod.

Νομοθετικὸς, ἡ, ὸν, legislatorius. 2) legum ferendarum peritus. νομοθετικὴ τέχνη, ars legislatoria. A νομοθέτης.

Νομοΐστωρ, ορος, ὁ, legum peritus. E ν. & ἵστωρ.

Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A ſeq.

Νομομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, legis peritus, juris peritus, Philox. E ν. & μανθάνω.

Νομοποιέω, ῶ, f. ήσω, leges facio, legem fero.

Νόμος, ου, ὁ, lex, jus, Philoxen. 2) conſuetudo, mos, inſtitutum. 3) cantilena, carminis modulatio, modus muſicus. A νέμω, diſtribuo.

Νομὸς, ῦ, ὁ, paſcuum, pabulum. 2) ſtabulatio, ſedes, quam quis incolit, domicilium. 3) regio, tractus, præfectura, provincia. præſ. in Ægypto. ſæpe ſic uſurpatur ab Herodoto. A νέμω, paſco, vel diſtribuo.

Νομοφυλακεῖον, ου, τὸ, locus, ubi νομοφύλακες judicabant. 2) ubi leges adſervabantur.

Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum cuſtodia. A νομοφύλαξ.

Νομοφυλάκιον, ου, τὸ, idem quod νομοφυλακεῖον.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis, legum cuſtos. νομοφύλακες, magiſtratus Athenis, legum præſides.

Νομώδης, εος, ὁ, ἡ, aptus ad paſtum. A νομή.

Νομῳδὸς, ῦ, ὁ, legum cantor, legum interpres. Strab.

Νοοβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, mente læſus, qui non eſt ſanæ mentis. E νόος & βλάπτω.

Νοοπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, mente errans. τὸ νοοπλανὲς, mentis error. Ab eod. & πλανάομαι.

Νοόπληκτος, ον, mente captus: item mentem adimens. E ν. & πλήσσω.

Νόος, ου, contr. νοῦς, νῦ, ὁ, mens, ſenſus, ſententia, intellectus, animus, Philox. (proprie ea vis animi, quæ νέεται, νεῖται, natat veluti, & cogitando huc illuc commeat, aut diſcurrit, quemadmodum βουλὴ a jaciendo, aut volvendo eſt appellata; opponitur illi vi aut parti quaſi mentis, quæ μένει, permanet, & ſtabilis in ſententia aut propoſito eſt, ideoque μῆνις appellatur.)

Νοοσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, mente captus, errore mentis labens. E pr. & σφάλλομαι.

Νοόω, f. ώσω, in mentem injicio, Euſtath. a νόος.

Νοσάζω, ægrotum reddo. Galen. αἴτιον νοσάζον, cauſa morbi. νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος.

Νοσακερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, ægrotus. Ab eod. & ἀκέομαι. (niſi ακερος eſt terminatio mera, producta ab alia terminatione, ακὸς, νοσακὸς, quemadmodum eſt alia in χος, unde πολλαχῆ, ὀλιγαχοῦ & alia.)

Νοσαλέος, ρὰ, ρὸν, morbidus, morboſus, languidus, Gl. Vet. Ab eod.

Νοσερῶς, Adv. more ægrotantium. A præc.

Νόσευμα, ατος, τὸ, morbus. Hipp. quaſi a νοσεύω.

Νοσέω, ῶ, f. ήσω, ægroto, æger ſum. Ab eod.

Νοσηλεία, ας, ἡ, ægrotatio. 2) cura ægri. A νοσηλεύω.

Νοσήλεια, ων, τὰ, officia & remedia, quæ ægroto præſtantur. Ab eod.

Νοσηλεύω, fut. εύσω, ægrum curo & neceſſaria ſuppedito. paſſ. νοσηλεύομαι, curor. 2) ægroto. A ſeq.

Νοσηλὸς, vitioſus, Philox. A νοσέω.

Νόσημα, ατος, τὸ, morbus. Ab eod.

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, morbidus, vitioſus. A pr.

Νοσημάτιον, ου, τὸ, morbus levior. Ab eod.

Νοσηματώδης, εος, ὁ, ἡ, morbidus. 2) qui cauſſam & originem a morbo traxit. Ab eod.

Νοσηματωδῶς, Adv. more ægrotorum. A pr.

Νοσηρὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morboſus. A νοσέω.

Νοσίζω, ægrotum facio. Bud. A νόσος.

Νοσογνωμονικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, peritia cognoſcendi & dijudicandi morbos.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, valetudinarium. A νοσοκόμος.

Νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo. 2) ægrotis curandis præſum. νοσοκομέομαι, ægrotus curor. νοσοκομούμενον σῶμα, corpus morbidum & curandum. Ab eod.

Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio, infirmæ valetudinis cura. Ab eod.

Νοσοκόμος, ου, ὁ, ἡ, ægrotos curans. E ν. & κομέω.

Νοσοποιέω, ῶ, f. ήσω, morbos facio, adfero.

Νοσοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, morbos adferens, contagioſus. E ſeq. & ποιέω.

Νόσος, ου, ἡ, morbus, languor, adverſa valetudo.

Νοσοτροφία, ας, ἡ, longior morbus, cum morbus velut alitur. E ν. & τρέφω.

Νοσοτυφέω, in morbo inſolens ac delicatus ſum. E ν. & τῦφος.

Νοσσιάδες ὄρνεις, pulli gallinacei apud Athen. A νοσσός.

Νόσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens excluſa, parvus pullus. Dim. a νοσσός.

Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico. νοσσεύεσθαι, cum pulli in nidis generantur. Ab eod.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullus, Gl. Vet. Ab eod.

Νοσσοειδὴς, ὲς, pullo ſimilis. Ex eod. & εἶδος.

Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, pullos excludo.

Νοσσὸς, ῦ, ὁ, pullus, per Sync. pro νεοσσός.

Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A pr. & τρέφω.

Νοστέω, ῶ, f. ήσω, redeo; eo, proficiſcor.

Νόστιμος, ου, ὁ, ἡ, qui redire poteſt, rediturus. 2) ſuavis, dulcis. 3) ſaluber. τὸ νόστιμον, ου, pars melior, ſuccus ſ. medulla alicujus rei, quæ alteri cedit. quod redit ad corporis altum. A ſeq.

Νόστος, ου, ὁ, reditus. 2) dulcedo, ſuavitas. Suid. Euſt. At Philox. νόστος, γεῦσις, ſapor. vid. Heſ. 3) Numen molendinis præfectum, farinæ curam habens. 4) Νόστοι, dicti libri de reditu heroum a Trojano bello in Græciam, eorumque fatis in via. A νοστέω.

Νόσφι, vel νόσφιν, Adv. ſeorſum, ſeorſum ab. 2) ſine, præter. 3) longe, procul.

Νοσφίζω, f. ίσω, ſeparo, divido, ſegrego, ſejungo. νοσφίζομαι, ſeparor. 2) med. ſubduco, mihi vindico; depeculor, uſurpo, prævaricor, Philox. A præc.

Νοσφισμὸς, ῦ, ὁ, ſeparatio. 2) depeculatio, peculatus, uſurpatio, Philox. A præc.

Νοσώδης, εος, ὁ, ἡ morboſus, morbidus, valetudinarius, Gl. Vet. A νόσος.

Νοσωδῶς, Adv. more morbidorum. A præc.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A ſeq.

Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus ſum. νοτέων, humidus, Nicand. A νότος.

Νοτηρὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus. A præc.

Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas, uligo. Philox. A νότος.

Νοτιάω, ῶ, humidus ſum. A præc.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio. 2) humeo, humore madeo, velut ab auſtris afflatus imbriferis. Philox. apud Ariſtoph. rubiginoſus. νοτίζων, auſtrans. perf. paſſ. part. νενοτισμένος, humectatus. inf. aor. 1. νοτισθῆναι, humectari. A νότος.

Νό-

Νότιος, ου, ὁ, humidus, uvidus; australis. Ab eod.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas. 2) rubigo, ærugo ex humore. A νότος.
Νοτώδης, εος, ὁ, ἡ, humidus, uvidus. A præc.
Νοτόθεν, ab austro, a plaga australi. A seq.
Νότος, ου, ὁ, notus, auster, ventus humidus & pluvialis. 2) australis pars cœli.
Νουβυστικὸς, ή, όν, sapientiæ plenus, prudens, cordatus, sapiens. E νοῦς & βύζω, f. βύω, impleo.
Νουβυστικῶς, Adv. prudenter. A præc.
Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, castigatio. E νοῦς & θέσις.
Νουθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo. 2) castigo, Philox. νουθετοῦμαι, admoneor, corrigor. Ex eod. & τίθημι.
Νουθέτησις, εως, ἡ, admonitio. A præc.
Νουθετητέον, Adv. pos. admonendum. Ab eod.
Νουθετικὸς, ή, όν, pertinens ad admonitionem. Ab eod.
Νουθετισμὸς, ῦ, ὁ, admonitio, Menander: quasi a νουθετίζω, quod esset admoneo.
Νουμηνία, ας, ἡ, nova luna; novilunium, novus mensis, initium mensis, calendæ. E νέος & μήν.
Νουμηνιασταὶ, novilunia celebrantes aut observantes: quasi a νουμηνιάζω.
Νουμήνιοι ἄρτοι, panes, qui tempore novilunii conficiebantur & in sacrificio offerebantur.
Νουμμίον, assarium, Philox. A seq.
ΝΟΥ͂ΜΜΟΣ, ου, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia magna & Sicilia usurpata. Epicharmus hac voce usus est. A νόμος, unde & νόμισμα.
Νουνέχεια, ας, ἡ, prudentia. A seq.
Νουνεχὴς, έος, ὁ, ἡ, mentem habens, prudens, sapiens, intelligens, cordatus, Philox. Ex νοῦς & ἔχω.
Νουνεχόντως, Adv. prudenter, cordate, considerate. Ab iisd.
Νουνεχῶς, Adv. sapienter, prudenter. A νουνεχής.
Νοῦς, νοῦ, ὁ, & νόος, νοός, νοΐ, mens, intellectus, animus, contr. a νόος.
Νοσαλέος, έα, έον, morbidus, morbosus, ægrotus. A νοῦσος pro νόσος.
Νουσαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, morbo gravatus, ægrotus. E seq. & ἄχθος, vel q. a νοσάζω.
Νοῦσος, ου, ἡ, morbus, Jon. pro νόσος.
Νουσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, morbos afferens. E pr. & φέρω.
ΝΥ, Particula apud poetas, a νῦν.
Νύγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.
Νυγματώδης, εος, ὁ, ἡ, pungens, fodicans. A pr.
Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, stimulus, punctum, punctio, Gl. Vet. A νύσσω.
Νυγμὸς, ῦ, ὁ, idem, Gl. Vet. ab eod.
Νυκταίετος, ου, ὁ, aquila nocturna. E νὺξ & αἰετός.
Νυκταλὸς, ῦ, ὁ, noctis amans. A νύξ.
Νυκταλωπέω, idem quod νυκταλωπιάω, apud Eust.
Νυκταλώπηξ, εκος, ὁ, luscitio. apud Aristot. sed scriptura est suspecta. pro νυκτάλωψ, (aut νυκταλώπης, ου.)
Νυκταλωπία, ας, ἡ, idem. Ab eod.
Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A præc.
Νυκταλωπιάω, ῶ, f. άσω, luscitiosus sum, νυκταλωπίᾳ laboro. Ab eod.
Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, lusciosus, Gl. Vet. 2) luscitio, morbus νυκταλωπίας. Ex νὺξ & ὤψ.
Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. E ν. & ἔγερσις.
Νυκτεγερτέω, ῶ, noctu excitor & surgo. 2) excubias nocturnas ago. Ex eod. & ἐγείρομαι.
Νυκτελέω, ῶ, nocturna sacra ago, Hes. qs. νυκτιτελέω. (vel pro νυκτερέω.)
Νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, sacra Baccho noctu celebrari solita. pro νυκτέρια. A seq.
Νυκτέλιος, ου, ὁ, nyctelius, epith. Bacchi. E ν. & τέλος. (nisi έλιος mera terminatio est.)
Νυκτέπαρχος, ου, ὁ, ἡ, præfectus vigilum.
Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna. 2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.
Νυκτερήσιος, ον, nocturnus, ap. Aristophan. si lectio sana. (videtur præstare νυκτερείσιος, aut νυκτερέσιος. v. infra.) A pr.
Νυκτερέτης, ου, ὁ, noctu remigans, noctu navigans.
Νυκτέρευμα, τὸ, pernoctatio, res noctu acta: it. locus, ubi pernoctamus: stabulum, deversorium. A νυκτερεύω.
Νυκτερευτὴς, ῦ, ὁ, qui noctu aliquid agit. 2) noctu venans aut piscans. Ab eod.
Νυκτερευτικὸς, ή, όν, aptus ad agendum noctu. Ab eod.
Νυκτερεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio. 2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, pervigilo. A νύκτερος.
Νυκτερήσιος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. Ab eod. (sed hoc potius sit νυκτερείσιος.)
Νυκτερήσιος, ου, ὁ, ἡ, idem. χρησμὸς νυκτερήσιος, responsum nocturnum. Ab eod.
Νυκτερινὸς, ή, όν, idem. 2) non pellucidus, obscurus. Ab eod.
Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, vespertilio. 2) piscis quidam. Ab eod.
Νυκτερόβιος, ου, ὁ, ἡ, noctu victum quærens.
Νύκτερος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus, noctivagus. A νύξ.
Νυκτεροφοίτης, ὁ, ἡ, noctu vagans. A pr. & φοιτάω.
Νυκτερωπὸς, όν, obscurus, ater. Ab eod. & ὤψ.
Νυκτηγορία, ᾶ, noctu nuncio. E νὺξ & ἀγορεύω.
Νυκτηγορία, ἡ, nuncius noctu allatus. A pr.
Νυκτηγρεσία, ας, ἡ, excubiæ, Philox. E ν. & ἐγείρω.
Νυκτηγρετέω, ῶ, de nocte surgo ad negotium aliquod obeundum. Ex iisd.
Νυκτηγρετον, ου, τὸ, nyctegretum, herba ap. Plin. &c. Ex iisd.
Νυκτήμερον, die ac nocte, Gl. Vet. Al. νυχθήμερον.
Νυκτηρεφὴς, ές, obscurus. E ν. & ἐρέφω.
Νυκτίβιος, ου, ὁ, ἡ, qui noctu tanquam interdiu vivit. 2) noctu victum quærens.
Νυκτίγαμος, ου, ὁ, ἡ, noctu nubens, nuptias nocturnas, clandestinas faciens.
Νυκτίδρομος, ου, ὁ, ἡ, noctu currens, viator nocturnus. 2) nocturnus. E ν. & τρέχω.
Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax, Gl. Vet. corvus nocturnus. Philox. bubo.
Νυκτικρυφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nocte absconditur. E ν. & κρύπτω.
Νυκτιλαθροφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui noctu clam vorat.
Νυκτιλάλος, ου, ὁ, ἡ, qui noctu loquitur.
Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, noctu lucens, noctiluca, Epith. Lunæ. E ν. & λάμπω.
Νυκτιλόχος, ου, ὁ, ἡ, noctu insidias struens, latro s. grassator nocturnus.
Νυκτίλωψ, ωπος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.
Νυκτίμαντις, εως, ὁ, ἡ, vates nocturnus.
Νυκτίνομος, ου, ὁ, ἡ, qui noctu pascitur. E ν. & νέμω.
Νύκτιος, ία, ιον, nocturnus. A νύξ.
Νυκτικλέπτης, ου, ὁ, grassator nocturnus. E ν. & πάτος.
Νυκτίπλαγκτος, ου, ὁ, ἡ, noctu errans.
Νυκτιπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. E ν. & πλάνη.
Νυκτιπλάνος, ου, ὁ, ἡ, noctivagus.
Νυκτιπλοΐα, ας, ἡ, nocturna navigatio. E ν. & πλέω.
Νυκτιπολεύτης, ου, idem quod seq. E ν. & πολέω.
Νυκτιπόλος, ου, ὁ, ἡ, noctu oberrans, noctivagus. E ν. & πολέω.

Νυκτ-

Νυκτιπόρος, ου, ὁ, ἡ, noctu iter ſaciens, noctu circumiens.
Νυκτισέβαστος, ου, ὁ, ἡ, quem nocte colimus.
Νυκτιφαὴς, ὲς, v. ſeq.
Νυκτιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, noctu lucens, nocturnus. E ν. & φαίνομαι.
Νυκτιφαντος, ου, ὁ, ἡ, qui noctu conſpicitur. Ex iisd.
Νυκτίφοιτος, ου, ὁ, ἡ, noctu vagans. v. νυκτιπόρος.
Νυκτιφρούρητος, ου, ὁ, ἡ, nocturnis præſidiis & cuſtodiis munitus. E ν. & φρουρέομαι.
Νυκτοβασία, ας, ἡ, iter nocturnum. Hipp. E ν. & βαίνω.
Νυκτογραφέω, ῶ, f. ήσω, noctu ſcribo. Gl. Vet. νυκτογραφῶ, lucubro.
Νυκτογραφία, ας, ἡ, ſcriptio nocturna, lucubratio. A pr.
Νυκτοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, noctivagus. Gl. Vet.
Νυκτοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, noctis ſpeciem habens. νυκτοειδές, nigrum. E ν. & εἶδος.
Νυκτοθῆραι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτοθήρας. E ν. & θήρα.
Νυκτοκλέπτης, ου, ὁ, fur nocturnus.
Νυκτολαμπὶς, ίδος, ἡ, noctiluca. Gl. Vet. E ν. & λάμπω.
Νυκτομαχέω, ῶ, fut. ήσω, nocturnum prælium committo. E ν. & μάχομαι.
Νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna. A pr.
Νυκτοπαραπλάνητης, ὁ, ἡ, noctu vagans. Ariſtoph. E ν. π. & πλανάομαι.
Νυκτοπόλεμος, ου, ὁ, pugna nocturna.
Νυκτοπορέω, ῶ, f. ήσω, noctu iter facio.
Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A ſeq.
Νυκτοπόρος, ου, ὁ, ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens, noctivagus, Gl. V.
Νυκτουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui noctu operatur. E ν. & ἔργον.
Νυκτοφανὴς, vide νυκτιφανής.
Νυκτοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, noctu excubias ago.
Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ. A pr.
Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, Philox. excubiæ. A ſeq.
Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, nocturnus cuſtos, excubitor nocturnus.
Νυκτωπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, nocturnus. E ν. & ὤψ.
Νύκτωρ, *Adv.* noctu. A νύξ.
Νυμφαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, a nympha natus. E νύμφη & γίνομαι.
Νυμφαγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam deduco ex ædibus paternis ad ſponſum. A νυμφαγωγός.
Νυμφαγωγία, ας, ἡ, ſponſæ ad ſponſum deductio. A ſeq.
Νυμφαγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui ſponſam ex ædibus paternis ad ſponſum deducit. a) pronuba, Gl. Vet. E νύμφη & ἄγω.
Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba in aquis naſci ſolita. A νύμφη.
Νυμφαῖον, ου, τὸ, fanum, templum ſ. delubrum Nympharum. Ab eod.
Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum eſt, ad Nymphas pertinens. Ab eod.
Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Nympharum eſt. Ab eod.
Νυμφεῖον, ου, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ. A νυμφεύω.
Νυμφεῖος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis. Ab eod.
Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω.
Νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, deſponſatio. Ab eod.
Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſponſus. 2) maritus. Ab eod.
Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis. A pr.
Νυμφευτὴς, οῦ, ὁ, qui in eodem curru cum ſponſo & ſponſa ſedet, eoſque domum ſponſi deducit. Ab eod.
Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba, quæ a parentibus cum ſponſa mittitur, ut eam ad ædes ſponſi comitetur. a) nova nupta. 3) quæ nuptias adornat. A pr.
Νυμφεύω, f. εύσω, nuptum ſeu nuptui do, deſponſo. νυμφεύομαι, nuptui colločor. a) *med.* accipio uxorem. ἐνυμφεύσατο, aor. 1. *med.* ſponſam accepit. part. νυμφευσάμενος, deſponſus. paſſ. fœm. νυμφευθεῖσα, nupta. A ſeq.
Νύμφη, ſ. νύμφα, ης, ἡ, ſponſa. 2) nova nupta. 3) in ſacris libris, nurus. 4) Nymphæ ſunt numina mulicbria montibus, ſylvis & pratis, fontibus, aquis, præſidentia. unde νυμφόληπτοι lymphatici, unde & νύμφην lympham interpretantur. 5) formicæ alatæ. 6) vermiculi in apum crabronum & fucorum ſobole. 7) calyces roſæ paullulum ſe apetientes, Heſ. Suid. 8) νύμφη etiam clitoris, caruncula in medio pudendi muliebris: item, cavum in inferiori labio. 9) ſumma ſ. extrema pars vomeris. (Pleraque ab antiquo v. νύω, quod idem fuit cum Lat. *nubo*, quod inde manavit.)
Νυμφιάω, ῶ, furore corripior ob viſam Nympham, lymphatico furore agitor. A pr.
Νυμφίδιος, ία, ιον, ſponſalis. Ab eod.
Νυμφικὸς, ή, όν, idem & ab eod.
Νυμφικῶς, *Adv.* more nuptiali, ritu ſponſali. A pr.
Νύμφιος, ου, ὁ, ἡ, ſponſalis. a) qui nuptui datur. A νύμφη.
Νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus. 2) maritus. Ab eod.
Νυμφὶς, ίδος, ἡ, ſponſalis. Hinc αἱ νυμφίδες, ων, calceamenta ſponſæ. Ab eod.
Νυμφογενὴς, έος, ὁ, ἡ, e Nympha natus. Ex eod. & γίνομαι, *naſcor*.
Νυμφόκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, novis nuptis lacrimabilis. Ex eod. & κλαίω, *fleo*.
Νυμφοκομέω, ῶ, f. ήσω, novam nuptam ſ. ſponſam adorno.
Νυμφοκόμος, ου, ὁ, ἡ, ſponſam adornans, ſplendorem ſponſæ conferens. E ν. & κομέω.
Νυμφόληπτος, ου, ὁ, ἡ, Nymphæ temere viſæ ſpiritu correptus & hinc furens, lymphatus.
Νυμφοληψία, ας, ὁ, lymphatio, furor, qui ὑδροφοβία. E ν. & λῆψις.
Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, qui ſponſam ornat.
Νυμφοστολέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam ad ſponſum deduco. 2) ſponſam orno. 3) in modum ſponſæ orno. A ſeq.
Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, qui ſponſam ad ſponſum deducit. 2) qui alicui ſponſam conciliat. 3) nuptiarum inſtructor & exornator. 4) ſponſam exornans. E ν. & στέλλω.
Νυμφότιμος, ον, nuptialis, in honorem ſponſæ factus. E ν. & τιμή.
Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, conclave ſ. ſponſi ſponſæque thalamus. A νύμφη.
Νῦν, *Adv.* nunc, in præſentia, hoc tempore. 2) hodie. τὰ νῦν, vel ταννῦν, præſentia. vel nunc, cum primis. ἐν τῷ νῦν, hoc tempore. ἀπὸ τοῦ νῦν, poſthac. μέχρι τοῦ νῦν, ad hoc diei. νῦν δὴ, modo, paullo ante, nunc jam, nunc primum. νυνμενὶ, pro νῦν μὲν, nunc quidem. τὸ νῦν εἶναι & τὸ νῦν ἔχον, in præſentia rerum.
Νυν, *Partic. encl.* modo redundans, modo idem ſignificans, quod οὖν, igitur.
Νυνὶ, *Adv.* idem quod νῦν.

Νύ-

Νύνιος, ὁ, & νύνιον, τὸ, cantilena nutricis ad ſopiendum infantem.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox. aliquando pro morte, ap. Hom. νυκτὸς, (ſubaudi ἐπὶ vel διὰ) noctu.

Νυὸς, ῦ, ἡ, nurus, filii uxor. 2) ſponſa.

ΝΥΣΟΣ, ο, ὁ, claudus, Syracuſanorum dialecto. Nonnus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. A ſeq.

Νύσσω, vel νύττω, f. ξω, pungo, ſodico, vellico, punctim cædo, vulnero. aor. 2. paſſ. part. νυγείς.

Νύσταγμα, ατος, τὸ, dormitatio. A νυστάζω.

Νυσταγμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Νυστάζω, fut. άξω, dormiturio capite nutans: dormito. 2) negligens ſum, non attendo.

Νυστακτὴς, ῦ, ὁ, dormitator. 2) dormitare faciens. A pr.

Νυστακτικῶς, *Adv.* dormitando, ſupina negligentia. A pr.

Νυσταλέος, έα, έον, ſomnolentus. A νυστάζω.

Νυσταλογεράντιον, ου, τὸ, q. ſilicernium ſomnolentum, ſenex dormitator. Etym. ſine expoſit. E pr. & γεράντιον.

Νύττω, ξω, pro νύσσω.

Νύχα, *Adv.* noctu, Heſych. A νύξ.

Νυχαυγὴς, ὲς, noctu lucens. Epith. Lunæ. E pr. & αὐγή.

Νυχεία, ας, ἡ, pernoctatio, pervigilatio, Heſ. A νυχεύω.

Νύχευμα, ατος, τὸ, lucubratio, vigiliæ. A ſeq.

Νυχεύω, f. εύσω, noctu facio, occulto. 2) pernocto. A νύχα.

Νυχοβόρος, ου, ὁ, ἡ, noctu vorans. Ex eod. & βορά.

Νυχθήμερον, ου, τὸ, nox & dies, noctis & diei ſpatium. Gl. Vet. die ac nocte. E νύξ & ἡμέρα. v. νυκτήμερον.

Νύχιος, ία, ιον, nocturnus. νύχιον, noctu, *Adv.* A νύχα.

Νύχος, nox, tenebræ, Heſ. Suid. A νύξ.

Νῶ, vel νῷ, nos duo.

Νω, in Compoſitione privativum & intenſivum. a part. νὴ cum α vel ω concurrente.

ΝΩΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia ſuavia & delicata, ſcitamenta coquorum.

Νωγαλεύματα, ων, τὰ, idem. A ſq.

Νωγαλεύω, νωγαλίζω, comedo νώγαλα.

Νωγαλίσματα, ων, τὰ, idem quod νώγαλα.

Νωδογέρων, οντος, ὁ, ſenex edentulus. E ſeq. & γέρων.

Νωδὸς, ὴ, ὸν, edentulus, dentibus carens. E νὴ & ὀδούς.

Νωδυνία, ας, ἡ, vacuitas doloris. A ſeq.

Νώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolore vacans, nullum dolorem ſentiens. 2) dolorem tollens, ſ. levans. E νὴ & ὀδύνη.

Νωθεία, ας, ἡ, *Jon.* νωθείη, ης, ἡ, pigritia, tarditas, ſegnities. A ſeq.

Νωθὴς, έος, ὁ, ἡ, tardus, ſegnis, piger, hebes, ſtupidus. Gl. V. marcidus, deſes, lentus. νωθέστερος, tardior. νωθέστατα, *Adv.* tardiſſime. (a νὴ & ὠθέω, qui moveri & impelli negat.)

Νώθουρος, ου, ὁ, ἡ, ignavam caudam habens, qui non poteſt coire cum femina. E pr. & οὐρά, *cauda.*

Νωθρεία, vel νωθρία, ας, ἡ, tarditas, pigritia, ſegnities. A νωθρεύω.

Νωθροεπιθέτης, ου, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid adgreditur. E νωθρὸς & ἐπιτίθεμαι.

Νωθρεύω, f. εύσω, tardus & piger ſum. νωθρεύομαι, langueo, Gl. V. A νωθρός.

Νωθρία, ας, ἡ, idem quod νωθρεία. Ab eod.

Νωθριάω, ῶ, f. άσω, ſegnis ſum, torpeo. Ab eod.

Νωθροκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui ignavo & ſegni corde eſt, excors, ſtupidus. Ex eod. & καρδία.

Νωθροποιὸς, ὸν, tardum reddens. E ſeq. & ποιέω.

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, ſegnis, piger, lentus, hebes, ſtupidus, languidus, infirmus, Gl. Vet. A νωθής.

Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities, pigritia. Gl. V. veternus. A pr.

Νωθρώδης, εος, ὁ, ἡ, tardus, ſegnis. Ab eod.

Νωθρῶς, *Adv.* tarde, ſegniter, lente. A pr.

Νῶϊ, *contr.* νῷ, vel νῶ, nos. Dualis ab ἐγώ.

Νωΐτερος, έρα, ερον, noſter, qui noſtrum duorum eſt. A pr.

Νῶκαρ, αρος, τὸ, dormitatio, ſegnities, torpor. *Adj.* qui difficulter movetur, admodum piger, valde ſegnis. (forſ. e νὴ & ὠκὺς, minus celer. v. νωχελής.)

Νωκαρώδης, εος, ὁ, ἡ, veternoſus. τὸ νωκαρῶδες, ſopor, veternus, apud Athen. A pr.

Νωλεμέως, *contr.* νωλεμὲς, *Adv.* indeſinenter, adſidue. A ſeq.

Νωλεμὴς, έος, ὁ, ἡ, indeſinens, adſiduus. (E νὴ & ἐλάω.)

Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio. *Jon.* pro νόημα.

Νώματα, ων, τὰ, jumentorum notæ; item pecora, Heſych.

Νωμάω, ῶ, f. ήσω, diſtribuo, divido. 2) moveo, agito, vibro. 3) obſervo, conſidero. 4) verſor. A νέμω.

Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio, Suid. A pr.

Νώνυμνος, ου, ὁ, ἡ, ignotus, ignobilis, illaudatus. E νὴ & ὕμνος. (ſed v. ſeq.)

Νώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius, illaudatus, Gl. Vet. E νὴ & ὄνομα.

Νωπέω, f. ήσω, deprimor, percellor. Vox *Jon.* unde p. p. νενώπημαι, depreſſus, perculſus ſum.

Νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ, ſplendidus. 2) argutus, ſonorus. E νὴ & ὄψις. (vel νὴ & ὁράω, quod ita fulget ut adſpici rectis oculis nequeat.)

Νώσασθαι, intelligere. *Jon.* pro νοήσασθαι.

Νωταγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, dorſo vehens. E νῶτος & ἄγω, *ago.*

Νωταῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens. A νῶτος.

Νωτάκμων, ονος, ὁ, ἡ, incudem in tergo habens. νωτάκμονες, Epith. cancrorum in Batrachom. Ex eod. & ἄκμων.

Νωτάρης, ου, ὁ, qui dorſo aliquid tollit. Ex eod. & αἴρω.

Νωτὰς, άδος, ὁ, pl. νωτᾶς, idem quod νωταγωγός. Heſych. Pollux. A νῶτος.

Νωτιαῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens. Ab eod.

Νωτιδανὸς, genus τῶν γαλεῶν, piſcium, ab eminentia dorſi. Ab eod.

Νωτίζω, f. ίσω, tergum do, ſ. verto. 2) a tergo relinquo, facio ut alius tergum vertat. 3) tranſeo, perago. *med.* tergo porto onus. Ab eod.

Νωτοβατέω, ῶ, ſuper dorſo incedo. 3) inambulo. E ν. & βαίνω.

Νωτόγραπτος, ου, ὁ, ἡ, cujus dorſum notis inſcriptum eſt.

Νωτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, cervicem amputo. 2) dorſum, lumbos cædo. E ν. & κόπτω.

Νῶτον, ου, τὸ, tergum, Gl. V. in pr. in plur.

Νωτοπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, cujus dorſum verberibus contuſum eſt, vel contundi ſolet, aut debet, verbero. E ν. & πλήσσω.

Νῶτος, ου, ὁ, dorſum, tergum, regio lumborum. νῶτος τῶν τροχῶν, modioli rotarum. pl. νῶτα, terga. poet.

ſuper-

superficies, ut νῶτα θαλάσσης, f. mare ipsum.
Νωτοφορέω, dorso fero.
Νωτοφορία, ἡ, gestatio oneris in dorso. A seq.
Νωτοφόρος, ο, ὁ, dorso ferens, dossuarius.
Νωχαλίζω, v. νωχελίζω, a νωχαλὴς, pro νωχελής.
Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, segnities. A νωχελής.
Νωχελεύομαι, tardus & segnis sum. Ab eod.
Νωχελὴς, έος, ὁ, ἡ, tardus, segnis. 2) invalidus. 3) inutilis. 4) parum fulgens, obscurus. *Comp.* νωχελέστερος. E νὴ & κέλλω. (vel νὴ & ὀχέω.)
Νωχελία, ας, ἡ, segnitia, socordia, tarditas. A pr.
Νωχελίζω, f. ίσω, tardo, moror, Hes. Ab eod.

Ξ

Ξ decima quarta littera, ξῦ. 2) *sexaginta*, & lineola supposita, ξ͵, *sexaginta millia*.
Ξαίνιον, ο, τὸ, idem quod ξάνιον.
Ξαίνω, fut. ανῶ, rado, carmino, carpo, pecto, depecto, cædo. aor. 1. ἔξηνα, part. ξήνας, fœmin. ξήνασα. pass. ξαίνομαι, cædor, carminor. aor. 1. ἐξάνθην. perf. ἔξασμαι, cæsum esse.
Ξαινῶ, ῶ, f. ήσω, lana carminanda fatigor, lanificio lassor. 2) fatigor, lassesco. A pr.
Ξανθίας, ου, ὁ, servi nomen, a flavis capillis. A ξανθός.
Ξανθίζω, f. ίσω, flavum reddo, rubeum reddo. 2) flaveo, rubeo. ξανθίζεσθαι, flavescere, Gl. V. Ab eod.
Ξανθικὸς, οῦ, ὁ, Xanthicus, mensis apud Macedonas, Aprili Latinorum fere respondens. τὰ ξανθικὰ, ῶν, sacrum lustrandi exercitus hoc mense celebratum. Ab eod.
Ξάνθιον, ου, τὸ, lappa minor, herba. Ab eod.
Ξάνθισμα, ατος, τὸ, inductio flavi coloris. 2) flavus, rutilus color. A ξανθίζω.
Ξανθόγεως, ω, ὁ, ἡ, rutilam terram habens. E ξανθὸς & γῆ, *terra*.
Ξανθόθριξ, χος, ὁ, ἡ, comam flavam habens.
Ξανθοκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, flavum caput habens, flavos habens capillos. E ξ. & κάρηνον.
Ξανθοκόμης, ου, ὁ, flavam cæsariem habens. E ξ. & κόμη.
Ξανθόκομος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Ξανθὸς, ὴ, ὸν, flavus, fulvus, rubeus, rufus, ruber (Philox.), ut sanguis, genæ &c.
Ξανθότης, ητος, ἡ, color flavus, rutilus. A pr.
Ξανθοτριχέω, ῶ, flavos f. rutilos crines habeo. A ξανθόθριξ.
Ξανθοῦσθαι, flavescere. A ξανθόω.
Ξανθοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, flavam habens tunicam, flavum involucrum.
Ξανθοχολικὸς, ὴ, ὸν, biliosus, cholericus, flava bile abundans. A seq.
Ξανθόχολος, ου, ὁ, ἡ, flava bile laborans. E ξ. & χολή.
Ξανθόχροος, *contr.* ξανθόχρους, ου, ὁ, ἡ, flavam cutem habens, flavi coloris, flavus. E ξ. & χρόα.
Ξανθόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem. E ξ. & χρώς.
Ξανθωπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, rufus adspectus. E ξ. & ὤψ.
Ξάνιον, ου, τὸ, instrumentum carminantium, pecten. 2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis. 3) mensa coquinaria, supra quam carnes conciduntur. A ξαίνω.
Ξάνσις, εως, ἡ, carptus, Gl. Vet. carminatio. Ab eod.
Ξάντης, ου, ὁ, carminandi peritus. Ab eod.
Ξαντικὸς, ὴ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ ξαντικὴ, ῆς, f. τέχνη, ars carminandi. A pr.
Ξάντρια, ας, ἡ, femina carminans. A ξαίνω.

Ξάσμα, ατος, τὸ, carminatum, Pollux. Ab eod.
Ξειναπάτης, ου, ὁ, hospitum f. peregrinorum deceptor. E ξεῖνος, pro ξένος, & ἀπατάω.
Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hospita, subaudito χθὼν, peregrina terra, extera regio. Ab eod.
Ξεινοδόκος, ου, ὁ, ἡ, hospites recipiens. Ab eod. & δέχομαι.
Ξείνοθεν, *Adv.* peregre, ἀπὸ ξείνης.
Ξεινήιον, ο, τὸ, munus, f. donum, quod datur hospiti. Ab eod.
Ξεινίζω, f. ίσω, idem quod ξενίζω. aor. 1. ξείνισσα, pro ξείνισα, ἐξένισα. Ab eod.
Ξεινίη, ης, ἡ, hospitalitas, hospitium, jus hospitii. 2) peregrinitas. Ab eod.
Ξεινικὸς, ὴ, ὸν, v. ξενικός.
Ξείνιον, ου, τὸ, v. ξένιον.
Ξείνιος, ίου, ιον, v. ξένιος.
Ξεινοβάκχη, ἡ, hospitis amore incensa: de Medea. Lycophr.
Ξεινοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hospites suscipio. A ξεῖνος pro ξένος, & δέκομαι pro δέχομαι.
Ξεινοδόκος, ου, ὁ, ἡ, hospes, caupo. Ex iisd.
Ξεινοκτονέω, ῶ, peregrinum, vel peregrinos interficio, hospitem f. hospites occido. Ex eod. & κτείνω.
Ξεῖνος, η, ον, *Ionice* pro ξένος. Sed tamen & Attici prosaici sic interdum.
Ξεινοσύνη, ης, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii jus & necessitudo. A pr.
Ξεινόω, ῶ, f. ώσω, hospitio excipio. ξεινοῦσθαι, hospitio jungi. Ab eod.
ΞΕΙΡΙΣ, ξηρὶς, ξυρὶς, ξυρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, iris silvestris, herba. Hesych. Diosc.
Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hospitem circa ea, quæ visenda sunt. 2) hospitio excipio. 3) peregrinos moribus patriis instituo. 4) milites mercenarios alo, & eloco. aor. 1. ἐξενάγησα. imper. ξενάγησον, deduc. ἐξενάγηται, 3. f. perf. pass. hospitis officium peractum est. A ξεναγός.
Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum. 2) certus militum numerus, apud Ælian. A seq.
Ξεναγὸς, οῦ, ὁ, ductor hospitum. 2) ductor militum exterorum, f. peregrinorum, mercenariorum. E ξένος & ἄγω.
Ξεναγωγέω, ῶ, f. ήσω, id. quod ξεναγέω, & ex iisd.
Ξεναγωγὸς, οῦ, ὁ, idem quod ξεναγός, & ex iisd.
Ξενηλίζω, congrego, Suid. proprie peregrinos.
Ξεναπάτη, ης, ἡ, & ξεναπατία, ας, ἡ, hospitis deceptio.
Ξεναπάτης, ου, ὁ, hospites fallens. A pr.
Ξεναρκὴς, έος, ὁ, ἡ, hospitibus æquus, justus in hospites. E ξ. & ἀρκέω.
Ξένη, ης, ἡ, sc. γυνὴ, peregrina. 2) extera regio, peregrina terra, subaudito χώρα, *regio*, vel γῆ, *terra*.
Ξένηθεν, *Adv.* peregre. ἀπὸ ξένης. A pr.
Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum f. hospitum expulsio. E ξένος & ἔλασις, *expulsio*.
Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex eod. & ἐλαύνω.
Ξενία, ας, ἡ, peregrinitas. 2) hospitium, hospitii jus. Ab eod.
Ξενίζω, f. ίσω, peregre advenientem hospitio excipio. 2) peregrina sapio & loquor, peregrina lingua utor, peregrina instituta imitor. 3) rei novitate in admirationem adduco. ξενίζομαι, diversor, hospitor, Philox. 2) admiror, ut rem novam, in-

solentem, alienam, indignam, &c. aor. 1. part ξενωθεὶς, hospitio exceptus. Ab eod.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, exterus. 2) hospitalis. Ab eod.

Ξενικως, *Adv.* more peregrinorum. A pr.

Ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hospiti, munus hospitale, xenium. Gl. V. strena, congiarium, hospitale. A seq.

Ξένιος, ία, ιον, hospitalis, ad hospites, s. peregrinos pertinens. 2) ξενία, mensa hospitalis: ut ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν, ad convivium hospitale invitare. (sed aut ξενίαν leg. aut ξένια, sc. γέρα vel δεῖπνα.) Ab eod.

Ξένισις, εως, ἡ, hospitum susceptio. A ξενίζω.

Ξένισμα, τὸ, admiratio, stupor. v. ξενίζομαι, n. 2.

Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, hospitum susceptio. 2) mutatio s. perturbatio, per rerum novitatem. Ab eod.

Ξενιτεία, ας, ἡ, peregrinatio. A seq.

Ξενιτεύω, s. εύσω, peregre absum, peregrinor, etiam pass. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno solo milito. A ξένος.

Ξενοδαϊκτὴς, οῦ, ὁ, hospitum occisor, a δαΐζω. Eurip.

Ξενοδαίτης, ου, ὁ, hospites interficiens & devorans. A ξ. & δαίω.

Ξενοδοκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo peregrini s. hospites excipiuntur, hospitium, caupona, deversorium. Ex eod. & δέκομαι pro δέχομαι.

Ξενοδόκος, ὁ, ἡ, hospes, qui peregrinos excipit. Ex iisd.

Ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, v. ξενοδοκεῖον.

Ξενοδοχέω, ῶ, s. ήσω, hospites excipio, hospitio excipio. A ξενοδόχος.

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hospitum receptio. Ab eod.

Ξενοδόχος, ου, ὁ, v. ξενοδόκος.

Ξενοδώτης, ου, ὁ, hospitii dator. Epith. Bacchi.

Ξενόεις, όεσσα, όεν, hospitibus & peregrinis frequens. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, s. ήσω, hospites immolo. E ξ. & θύτης.

Ξενοκοπεῖν, hospites pulsare. Suid. A κόπτω.

Ξενοκουρίτης, ου, ὁ, alibi tonsus. E ξ. & κουρά.

Ξενοκρατέομαι, οῦμαι, in peregrinorum potestate sum.

Ξενοκτονέω, ῶ, s. ήσω, hospites interficio. A ξενοκτόνος.

Ξενοκτονία, ας, ἡ, hospitum occisio. Ab eod.

Ξενοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, hospitum occisor, hospiticida, Gl. V. A κτείνω.

Ξενοκυνοπάτη, ἡ, adulterium, alienarum uxorum stupratio. Epigr. E ξ. κύων, & πάτη, s. πατέω.

Ξενολογέω, ῶ, s. ήσω, externos milites cogo, seu conscribo. A ξενολόγος.

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio. Ab eod.

Ξενολόγιον, ου, τὸ, manus s. exercitus militum externorum. Ab eod.

Ξενολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui milites externos colligit s. cogit, conducit. E ξ. & λέγω, *colligo*.

Ξενομανέω, ῶ, s. ήσω, peregrinis rebus supra modum delector. Ex eod. & μαίνομαι.

Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum peregrinarum amor. Ex iisd.

Ξενοπαθέω, ῶ, s. ήσω, re aliqua tamquam nova & peregrina perturbor. E ξ. & πάθος.

Ξενοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, peregrinus, inusitatus. E seq. & πρέπω.

Ξένος, η, ον, peregrinus, hospes, alienus, Philox. externus. Gl. Vet. extrarius, advena. Philox. ξένον, adventitium. 2) inusitatus, inauditus, novus. ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένους appellabant, quos alii barbaros.

Ξενοστασις, εως, ἡ, q. d. hospitum statio, locus, ubi hospites recipiuntur, caupona, deversorium.

Ξενότιμος, ου, hospites colens. E ξ. & τιμή.

Ξενοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, externos milites alo, stipendio conduco. A ξενοτρόφος.

Ξενοτροφία, ας, ἡ, cum quis alit milites externos. Ab eod.

Ξενοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, externos milites alens. 2) hospitum nutritor. E ξ. & τρέφω.

Ξενοφονέω, ῶ, s. ήσω, hospites occido. A seq.

Ξενοφόνος, ου, ὁ, ἡ, hospites occidens, hospitia vel hospitum interfector. A φόνος.

Ξενοφυὴς, ὲς, insolens specie, inusitatam speciem habens, Epith. Hecates, ap. Schol. Lycophr. E ξ & φυή.

Ξενοφωνέω, peregrina, insolenti voce, sermone utor. pass. aliquid, ut sermonem, disputationem, tamquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. A seq.

Ξενόφωνος, ου, ὁ, ἡ, peregrina voce utens. E ξ. & φωνή.

Ξενόω, ῶ, s. ώσω, hospitio excipio, vel suscipio usitatius pass. ξενοῦμαι, hospitio excipior, hospitor devertor, hospitio jungor. A ξένος.

Ξενύδριον, τὸ, hospes. Dim. ab eod.

Ξενύλλιον, ου, τὸ, idem. Dim. blandientis. Ab eod.

Ξενὼν, ῶνος, ὁ, hospitium, deversorium, domus, in quam recipiuntur hospites & ægroti, xenodochium, nosocomium. Ab eod.

Ξένως, *Adv.* more peregrino. Ab eod

Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.

Ξερὸς, v. ξηρός.

Ξέσις, εως, ἡ, rasura, sculptura, ipsa actio radendi s. sculpendi. A ξέω.

Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum: item opus scalptum. Ab eod.

Ξεσμὸς, οῦ, ὁ, instrumentum ad radendum, radula, Vulg. Lex. Ab eod.

Ξέστης, ου, ὁ, sextarius, mensura aridorum & liquidorum. Gl. V. sextarius, urceus. A latino *sextus*.

Ξεστίον, ου, τὸ, id. Philox. urceolus. Dim. pr.

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, rasus, scalptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεστουργία, ἡ, scalptura, sculptura, artificium scalpendi, sculpendi. A pr. & ἔργον.

Ξέστρον, ου, τὸ, rasura, Vulg. Lex. s. potius instrumentum scalpendi, radendi &c. A seq.

Ξέω, f. ξέσω, rado, polio, dolo, scalpo. perf. pass. part. ἐξεσμένος, rasus.

Ξηραίνω, f. ανῶ, sicco, aresacio. 2) exedo, ebibo, (*Latini quoque* siccare calices) & hinc inane reddo. ξηραίνομαι, siccor, areo, aresco. aor. 1. act. ἐξήρανα. pass. ἐξηράνθην. perf. part. ἐξηραμμένος. A ξηρός.

Ξηραλοιφὶς, εως, ἡ, sicca, h. e. sine balneo, unctio. Ab eod. & ἀλείφω.

Ξηραλοιφέω, & ξηραλειφέω, ῶ, f. ήσω, sicce ungo. Ex iisd.

Ξηραλοιφία, ας, ἡ, sicca unctio. Ex iisd.

Ξηραλουτρεῖν, balneo sicco uti. E ξ. & λουτρόν.

Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus & ater, colorem habens arefactæ viti similem.

Ξήρανσις, εως, ἡ, siccitas, ariditas: ipsa siccatio. A ξηραίνω.

Ξηραντικὸς, ἡ, ὸν, siccandi s. arefaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, siccitas, ariditas. Ab eod.

Ξήρανσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ξηρασμὸς, ȣ̃, ὁ, siccitas, siccatio. Ab eod.

Ξηράφιον, ȣ, τὸ, genus medicamenti, quod alias ξήριον dicitur. A sq.

Ξήριον, ȣ, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum, quod pulveris in modum inspergitur. A ξηρός.

Ξηρὶς, ἰδος, ἡ, vide ξυρίς.

Ξηροβατικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco ambulat vel graditur. E ξηρὸς & βαίνω.

Ξηροβιωτικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco vivit, terrester.

Ξηροκακοζηλία, ας, ἡ, jejuna æmulatio seu adfectatio in rebus malis.

Ξηροκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, siccum & aridum fructum ferens.

Ξηροκέφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, caput siccius habens. E ξ. & κεφαλή.

Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten siccum, gluten aurificum, ferrumen.

Ξηροκολλύριον, ȣ, τὸ, collyrium e medicamentis aridis factum.

Ξηρόμυρον, ȣ, τὸ, unguentum siccum, rosmarinum, Philox.

Ξηρονομικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco pasci solet. E ξ. & νέμω.

Ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, siccum reddo, sicco.

Ξηροπότιμος, ȣ, ὁ, torrens, Gl. Vet.

Ξηροπυρία, ας, ἡ, balneum siccum, in quo quis tentum sudat, non autem simul aqua abluitur. E ξ. & πῦρ.

Ξηροπυρίτας, Dor. pro ξηροπυρίτης, ȣ, ὁ, ut ξηροπυρίτας ἄρτος, panem cibarium, cui nihil furfuris decessit. τὸν αὐτόπυρον, apud Athenæum. Ex eod. & πυρὸς, triticum.

Ξηρὸς, ρὰ, ρὸν, aridus, siccus, torridus. 2) inanis, vacuus sc. cibo, potu. v. ξηραίνω. 3) pallidus, exanimis terrore. 4) fem. ξηρὰ, terra continens, cui opp. mare, aqua, in sacris, terra simpl. ex hebr. Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra. v. τρικορφή.

Ξηρόσαρκος, ȣ, ὁ, ἡ, carnem siccam habens.

Ξηροτήγανον, ȣ, τὸ, sartago.

Ξηρότης, ητος, ἡ, siccitas, squalor. A ξηρός.

Ξηροτριβέω, ῶ, sicca frictione frico. E ξ. & τρίβω.

Ξηροτριβία, ας, ἡ, sicca frictio. A pr.

Ξηροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco alitur s. vivit. E ξ. & τρέφω.

Ξηροφαγέω, ῶ, arida comedo, cibis siccioribus, sine obsonio, vescor. 2) dicitur de homine egeno & famelico. E ξ. & φάγω.

Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipsa actio siccis vescendi. 2) tenuis victus, paupertas. Ex iisd.

Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum siccitas. A sq.

Ξηρόφθαλμος, ȣ, ὁ, ἡ, siccoculus, ut Plautus loquitur: siccos habens oculos, oculorum siccitate laborans.

Ξηρώδης, εος, ὁ, ἡ, arescens. A ξηρός.

Ξήρωσις, ἡ, siccatio, siccitas, qs. a ξηρόω.

Ξιρὶς, ἴδος, ἡ, idem quod ξυρίς.

Ξιφίδιον, ȣ, τὸ, gladiolus, pugio. Dim. a ξίφος.

Ξιφήρης, εος, ὁ, ἡ, qui gladio manum aptat, ut ensem vagina educturus, ensem tenens. Ex eod. & ἄρω, apto.

Ξιφηφορέω, ῶ, f. ήσω, ensem gesto, gladio armatus sum. A ξιφηφόρος.

Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii gestatio. Ab eod.

Ξιφηφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, gladium gestans, ense armatus. Gloss. Vet. ensifer, sicarius. E ξίφος & φέρω.

Ξιφίας, ȣ, ὁ, ut ξιφίας κομήτης, cometa mucronatus. 2) piscis quidam. A ξίφος.

Ξιφίδιον, ȣ, τὸ, gladiolus, pugio. Dim. ab eod.

Ξιφίζω, f. ίσω, manu in altum sublata salto, vel manu protensa figuram ensis imitor. Hesych. Suid. Eust. Ab eod.

Ξιφίον, ȣ, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.

Ξιφιὸς, ȣ̃, ὁ, xiphias piscis, Hesych.

Ξίφισμα, ατος, τὸ, saltatio, τὸ ξιφίζειν.

Ξιφισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, e quo ensis suspenditur. 2) vagina. Ab eod.

Ξιφιστὴς, ȣ̃, ὁ, idem.

Ξιφοδὺς, ύος, ὁ, dimicatio per ensem. Hes.

Ξιφοδήλητος, ȣ, ὁ, ense perdens. Æschyl. E ξ. & δηλέω.

Ξιφοδρέπανον, ȣ, τὸ, ensis falcatus, harpe.

Ξιφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ensis formam habens. E ξ. & εἶδος.

Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina ensis.

Ξιφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, gladio occido. A sq.

Ξιφοκτόνος, ὁ, ἡ, qui ense occidit. A κτείνω.

Ξιφόκτονος, ȣ, ὁ, ἡ, gladio peremtus. Ab eod.

Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, ensis.

Ξιφοποιὸς, ȣ̃, ὁ, gladiarius, Gl. Vet. gladiorum opifex. E sq. & ποιέω.

Ξίφος, εος, τὸ, ensis, gladius, sica, Gl. Vet. 2) mucronatum rostrum xiphiæ piscis. 3) herba quædam, gladiolus.

Ξιφουλκία, ας, ἡ, ensis e vagina eductio. A sq.

Ξιφουλκὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui gladium e vagina extraxit, qui ensem strinxit. E ξ. & ἕλκω.

Ξιφουργὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, ensium fabricator, qui gladios conficit. E ξ. & ἔργον.

Ξιφοφόρος, ȣ, ὁ, v. ξιφηφόρος.

Ξοανογλύφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui simulacra sculpit. E sq. & γλύφω.

Ξόανον, ȣ, τὸ, rasura aut scalptura politum opus, e saxo scalptum, aut e ligno dolatum. 2) simulacrum e saxo vel ligno fabricatum, signum sculptile. Philox. delubrum, simulacrum. ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, Gl. Vet. A ξέω.

Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, simulacrorum scalptorum fabricatio. E pr. & ποιέω.

Ξοανουργία, ας, ἡ, Jon. ξοανουργίη, ης, ἡ, idem E ξ. & ἔργον.

Ξοὶς, ΐδος, ἡ, scalprum. A ξέω.

Ξόος, ȣ, ὁ, rasura, scalptura. Ab eod.

Ξουθόπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, flavas alas habens. E sq. & & πτερὸν, ala.

Ξουθὸς, ἡ, ὸν, flavus, rufus. 2) argutus. A ξανθός.

Ξυάλη, ης, ἡ, v. ξυήλη.

Ξυγγενὴς, vide συγγενὴς, & reliqua ubi ξὺν pro σὺν, Attice.

Ξυήλη, ης, ἡ, radula. 2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere similis. A ξύω.

Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloes. E ξύλον & ἀλόη.

Ξυλάριον, ȣ, τὸ, parvum lignum. Dimin. a ξύλον.

Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio. 2) ligna collecta a lignantibus, materia, Philox. lignetum al. Gl. Vet. A sq.

Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A seq.

Ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator, qui ligna colligit. 2) calo. A ξύλον.

Ξυλοβόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ligna exedit, s. vorat, teredo. Ex eod. & βορά.

Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, porto, conveho. A seq.

Ξυληγὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. E ξ. & ἄγω.

Ξυλήριον, ȣ, τὸ, Dim. a ξύλον, Etym. v. ξυλάριον.

Ξυλήφιον, ȣ, τὸ, parvum lignum. 2) assula. 3) tabella. Dim. ab eod.

Ξυλία, ας, ἡ, lignatio, Gl. Vet. vid. ξυλεία.
Ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.
Ξυλικός, ἡ, ὸν, ligneus, e ligno. ξυλικός, lignarius, Gl. Vet. ξυλικὴ ὕλη, silva, Gl. Vet. Ab eod.
Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. Ab eod.
Ξυλισμὸς, ῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.
Ξυλίτης, ῦ, ὁ, piscis quidam Hesychio, fortassis a lignea duritie. A ξύλον.
Ξυλίφιον, τὸ, Dim. a ξύλον, virga.
Ξυλοβάλσαμον, ο, τὸ, lignum balsami, s. quod e balsamo cæditur, ut sarmenta surculi, vel ipse frutex.
Ξυλογλύφος, ῦ, ὁ, ἡ, qui e ligno signa sculpit. E ξ. & γλύφω.
Ξυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ligni formam habet. E ξ. & εἶδος.
Ξυλοθήκη, ης, ἡ, repositorium lignorum. Gl. Vet. lignarium.
Ξυλοκαθήλια, ων, τὰ, clitellæ, Gl. V.
Ξυλοκάθηλον, clitellæ, Gl. V.
Ξυλοκασσία, ας, ἡ, cassia lignea, sive crassior.
Ξυλοκέρατα, ων, τὰ, siliquæ. 2) arboris ceratoniæ siliquæ.
Ξυλοκινάμωμον, ο, τὸ, lignum cinnamomi.
Ξυλόκοκκα, τὰ, siliquarum grana, quæ lignosus cortex vestit. E ξ. & κόκκος.
Ξυλοκόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.
Ξυλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, fuste cædo, fustigo, Gloss. Vet. A ξυλοκόπος.
Ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipsa actio cædendi fustibus, fustuarium. Ab eod.
Ξυλοκόπος, ο, ὁ, ἡ, qui ligna cædit, lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus. 2) fuste cædens. Gl. V. fustiarius. 3) avis rostro arbores tundens. E ξ. & κόπτω.
Ξυλολυχνοῦχος, ο, ὁ, candelabrum ligneum.
Ξυλομανέω, ῶ, luxurio gignendis surculis, silvesco. E ξ. & μαίνομαι.
Ξυλομιγὴς, έος, ὁ, ἡ, ligno permistus. E sq. & μίγνυμαι.
Ξύλον, ῦ, τὸ, lignum, tignum, Philox. ξύλα, ligna fabricaria. Gloss. Vet. 2) ξύλον, fustis, Philox. ξύλα, fustes, Philox. item arbores. 3) de variis rebus e ligno factis dicitur, ut *a*) de mensa trapezitæ. *b*) de furca, cruce. *c*) pedica lignea. *d*) de materia lignea ædificantium. 4) arbore, per hebr. A ξύω, *rado*.
Ξυλοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, e lignis compactus, Stic. Ex pr. & πήγνυμι, *compingo*.
Ξυλοπέδη, ης, ἡ, nervus, Gl. Vet. ξυλοπέδην, nervos, Philox.
Ξυλόπους, οδος, ὁ, ἡ, ligneum habens pedem.
Ξυλοπώλης, ο, ὁ, lignarius, Gl. Vet. lignorum negotiator.
Ξυλόστεγος, ον, ligno tectus, structus. E ξ. & στέγη.
Ξυλοτόμος, ῦ, ὁ, ἡ, ligna secans. a) lignis secandis aptus. E ξ. & τέμνω.
Ξυλοτρώκτης, ο, ὁ, ἡ, ligna rodens. E ξ. & τρώγω.
Ξυλουργέω, ῶ, faber lignarius sum. A ξυλουργός.
Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio. Ab eod.
Ξυλουργικός, ἡ, ὸν, ad fabrum lignarium pertinens. A pr.
Ξυλουργὸς, ῦ, ὁ, faber lignarius, materiarius. E ξ. & ἔργον.
Ξυλοφάγος, ῦ, ὁ, ἡ, qui ligna exedit, s. vorat.
Ξυλοφανὲς, ὲς, lignum habens nudum. τὸ ξυλοφανὲς, est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce &c. ut ignis incidere in lignum possit. E ξ. & φαίνομαι.
Ξυλοφθόρος, ο, ὁ, ἡ, qui ligna corrumpit. E ξ. & φθείρω.
Ξυλοφορέω, ῶ, f. ήσω, ligna bajulo, s. porto. 2) fustem s. baculum, virgam gesto. A ξυλοφόρος.
Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ gestatio. Ab eod.
Ξυλοφόριος, ο, ὁ, ἡ, ut ξυλοφόριος ἑορτὴ, sacrum Judæorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, τῶν σκηνῶν, apud Joseph.
Ξυλοφόρος, ο, ὁ, ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo E ξ. & φέρω.
Ξυλοφορτηγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, idem.
Ξυλόφρακτος, ο, ὁ, ἡ, lignis munitus, lignis septus. E ξ. & φράσσω.
Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, pugillares, tabulæ. Eustat. Ex eod. & χάρτης.
Ξυλοχίζομαι, Dor. ξυλοχίσδομαι, ligna cædo. A seq.
Ξύλοχος, ο, ὁ, ἡ, ligna habens, lignis s. arboribus consitus, arboribus densus. a) *Subst.* silva, nemus, terra inculta, cubile feræ. E ξ. & ἔχω.
Ξυλόω, ῶ, f. ώσω, in lignum verto s. muto. a) contigno. pass. ξυλοῦσθαι, lignari, Gl. Vet. in lignum abire, lignum s. lignosum fieri. ἐξυλωμένον, perf. pass. part. contignatus. A ξύλον.
Ξυλώδης, εος, ὁ, ἡ, lignosus. Ab eod.
Ξυλὼν, ῶνος, ὁ, lignile, Gl. Vet. locus ubi ligna reponuntur. A ξύλον.
Ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio. a) contignatio. A ξυλόω.
Ξυλωτὴς, ῦ, ὁ, lignator, e Gl. Vet. Ab eod.
Ξυμβαίνω, idem quod συμβαίνω.
Ξὺν, *Præpos.* Attice pro σὺν, quod vide, cum omnibus e ξὺν compositis.
Ξυνήιος, communis, ξυνήια, communia. A ξυνός.
Ξυνὶας, ονος, Dor. ξυνάων, ὁ, communis, apud Nonnum & Pind. a) particeps, apud Hesiod. Ab eod.
Ξυνὸς, ἡ, ὸν, communis. ξυνῇ, communiter.
Ξυνόω, ῶ, f. ώσω, conjungo, consocio. a) communico.
Ξυόεις, όεσσα, όεν, radendo s. scalpendo politus, Hesych. ubi ξυόεσσαν. A ξύω.
Ξυράφιον, ο, τὸ, novacula, Gl. Vet. Dim. a ξυρόν.
Ξυράω, ῶ, f. ήσω, rado, novacula rado, ad cutem tondeo. ξυρῶμαι, rador. *med.* radendum curo. ἐξυρημένος, tonsus. A ξύω.
Ξυρέω, f. ήσω, rado, glubo, Gl. V. ξυροῦμαι, rador.
Ξυρήκης, εος, ὁ, ἡ, rasilis. a) tonsura opus habens. A ξυράω.
Ξυρήσιμος, ῦ, ὁ, ἡ, idem.
Ξύρησις, εως, ἡ, rasura, quæ novacula fit, tonsura ad cutem. Ab eod.
Ξυρίας, ο, ὁ, ad cutem tonsus. A ξυρός.
Ξυρὶς, ίδος, ἡ, vide ξυρίς.
Ξυροδόκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, s. capsula. Vox Aristoph. ficta. E ξυρὸν & δέχομαι.
Ξυροδόχη, ης, ἡ, idem, & ab eod.
Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem. Ex eod. & θήκη.
Ξύρομαι, rador, vel me novacula rado. ξυράμενος, tonsus, rasus, aor. 1. med. part. A seq.
Ξυρὸν, ῦ, τὸ, novacula. A ξύω.
Ξυρὸς, acutus, Hesych. Ab eod.
Ξυρὸς, ῦ, ὁ, novacula. Ab eod.
Ξυροφορέω, ῶ, f. ήσω, novaculam gesto.
Ξύστιλος, ῦ, ὁ, aridus & pruriginosus senex, Sophron in Mimis. A ξύω.
Ξύσις, εως, ἡ, rasura, scarifatio. 2) pruritus excitatio. Ab eod.
Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum radendo detractum. a) rasura & litura, quum scriptum corrigitur. ξύσματα, strigmenta, Gl. V. Ab eod.
Ξυσμάτιον, ῦ, τὸ, ramentum. Dim. pr.

Ξυσμα-

Ξυσματώδης, ε͂ος, ὁ, ἡ, ramentis similis, ramentosus. Ab eod.

Ξυσμή, ῆς, ἡ, Eust. sine expositione, idem quod ξυσμός. Philox. ξύσμα, parox. ramenta. Ab eod.

Ξυσμὸς, ὁ, ὁ, pruritus. Ab eod.

Ξυστὴρ, ῆρος, ὁ, rasor, sculptor. 2) scalprum chirurgorum & lapicidarum. Gl. V. rasorium, ralla, radula. 3) collyrii genus. 4) auris pars. Ab eod.

Ξυστήριον, ου, τὸ, scalprum, scalpellus. A pr.

Ξυστικὸς, ῦ, ὁ, athleta, in xysto se exercens. 2) radendi vel destringendi vim habens. A ξυστός.

Ξυστὶς, ίδος, ἡ, strigilis, cujus usus in balneis, palæstra & gymnasiis. 2) ξυστὶς vel ξύστις, vestis subtilis, crocota, quam aurigæ in pompa gestabant, tunica talaris, indumentum, insigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illustrium, incerti coloris. A ξύω.

Ξυστοβόλος, ε, ὁ, ἡ, hastam jaculans. E seq. & βάλλω.

Ξυστὸν, ε͂, τὸ, hastile, radendo sc. politum & ferro polito præfixum, parvum hastile, hasta parva, spiculum. 2) locus, in quo exercentur athletæ. A ξύω.

Ξυστὸς, ἡ, ὸν, rasus, politus. Gl. V. ξυστὸς, rasus, spiculum. Ab eod.

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, xystus, locus tectus, ubi exercentur athletæ. Ab eod.

Ξυστοφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui gestat hastile, vel spiculum. A ξυστὸν & φέρω.

Ξύστρα, ας, ἡ, strigilis, radula, Gl. Vet. A ξύω.

Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, strigilis, Hes. Ab eod.

Ξυστροληκυθος, ε, ὁ, qui strigilem & lecythum fert in balneum aut gymnasium. E ξύστρα & λήκυθος.

Ξύστρον, ε, τὸ, pala ferrea ad everrendum & complanandum. A ξύω.

Ξυστροποιὸς, ε͂, ὁ, strigilarius, Gl. V. qui strigiles conficit. E ξύστρα & ποιέω.

Ξυσωτὸς, rasilis, de argenteis vasis, quæ argentum rasile dicuntur, cum non sunt cælata. Philox. ξυσωτὰ, striata, quasi a ξυσόω, a ξυσμός.

Ξύω, f. ύσω, rado, scalpo, radendo s. scalpendo polio, & ξύομαι, rador. 2) prurio.

O

O Decima quinta littera, quæ ο μικρὸν sive *o parvum*, ad discrimen τῦ ω. 2) nota numeralis, *septuaginta*, & lineola supposita, ͵ο, *septuaginta millia*.

Ὁ, ἡ, τὸ, *Articulus præpositivus*, qui 1) habet vim indicandi, distinguendi: sed sæpe etiam nullam. 2) cum Genit. omissum πατὴρ, παῖς, υἱὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, θυγάτηρ, ἀδελφὴ, διδάσκαλος, μαθητὴς, aut simile quidpiam innuit, v. g. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi* sc. *filius*. 3) cum Adverbio pro Adjectivo ponitur, v. gr. ὁ σήμερον, *hodiernus*, intelligiturque fere Participium Verbi Substantivi, ὤν, οὖσα, ὄν. 4) cum Participio idem est, qui Postpositivus cum Verbo, v. g. ὁ λέγων pro ὃς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύψας pro ὃς ἔτυψε, *qui verberavit*. 5) cum μὲν & δὲ adhibetur in divisionibus, v. g. ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat. 6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel οὗτος. 7) usurpatur pro ὃς, *qui*. 8) sequentibus Præpositionibus inservit periphrasi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*, οἱ περὶ αὐτὸν, *socii ejus*, οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum suis*, οἱ πρὸς αἵματος, *consanguinei*. 9) in genere neutro cum Infinitivo, Nominis, Gerundii, vel Supini loco ponitur, aut Substantivi, v. g. τὸ πειν, i. e. ὁ καιρὸς, κτλ. πρὸς τὸ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἐξιέναι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*, vel *ad pugnam*. 10) τὰ idem est quandoque, quod τινὸς, *cujus?* τὰ autem quod τινὸς, *alicujus*, item dativus & accus. 11) τῇ exponitur *huc*, *illic*, *illac*, *ea ratione*, *ea parte*, *eo loco*, *ubi*.

Ὀ͂Α, ας, ἡ, sorbus, *arbor*. ὄα, τὰ, sorba, fructus.

Ὄα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab οἶς.

Ὄα, ἃς, vel ὤα, ας, ἡ, fimbria. Ab ᾤα.

Ὀᾶ, *Interjectio dolentis*, heu!

ΟΑΡ, αρος, ἡ, uxor, conjux, & *in Plur.* ὄαρες, ὄαρες, uxores, Hes. nuptiæ. ὄαροι, etiam pro ὄαρες.

Ὀαρίζω, confabulor, colloquor, præsertim blande. Ab ὄαρ.

Ὀαρισμα, ατος, τὸ, confabulatio, in primis amatoria. A pr.

Ὀαριστὴς, ὁ, ὁ, idem ab eod.

Ὀαριστὴς, ῦ, ὁ, confabulator. Ab eod.

Ὀαρισμὸς, ιος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum femina secretior. Ab eod.

Ὄαροι, vide ὄαρ.

Ὀβαν, ὡς ἔδδω, in conspectum, apud Etymol. Ab ὄπτομαι.

Ὀβελιαία, ut ὀβελιαία ῥαφὴ, cranii sutura modo veru porrecta. Ab ὀβελός.

Ὀβελίας, ε, ὁ, ut ὀβελίας ἄρτος, panis veru tostus, vel tostus. Ab eod.

Ὀβελιαφόρος, ε, ὁ, qui panes veru tostos in Bacchi pompa humeris impositos ferebat. E pr. & φέρω.

Ὀβελίζω, f. ίσω, obelo noto, expungo, reprobo ut spurium, aut vitiosum. ὠβελισμένος, obelo notatus, expunctus, perf. pass. part. Ab ὀβελός.

Ὀβελισκολύχνιον, ε, τὸ, lucerna obelisco, columellæ præfixa.

Ὀβελισκολύχνος, ε, ὁ, idem.

Ὀβελίσκος, ε, ὁ, veruculum, parvum veru. 2) lapis pyramidis gracilescentis formam habens, obeliscus. 3) lamina ensis. 4) fibula. Dim. ab ὀβελός.

Ὀβελισμὸς, ε͂, ὁ, obeli appositio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀβελίζω.

Ὀβελὸς, ε͂, ὁ, veru, verutum. 2) nota virgæ jacentis, qua loci scriptorum minus probi notabantur.

Ὀβολιαῖος, αία, αῖον, obolaris. Ab ὀβολός.

Ὀβολιμαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Ὀβολὸς, ε͂, ὁ, obolus, numus sex chalcos, vel sextam drachmæ partem apud Athenienses valens. Gl. V. numus, assis, dupondium. 2) genus usuræ.

Ὀβολοστατέω, ῶ, fœneror, de turpi et sordido fœnore. A seq.

Ὀβολοστάτης, ε, ὁ, fœnerator sordidus, tocullio. Ex ὀβολὸς & ἵστημι, *libro*, *pondero*.

Ὀβολοστατικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars fœneratoria. A pr.

ὈΒΡΙΑ, & ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum & similium animalium catuli. Eust. Hesych.

Ὀβριμόγυιος, ε, ὁ, ἡ, validos artus habens, validus, robustus. Ex ὄβριμος & γυῖον.

Ὀβριμοεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ingentia & fortia facinora patrans. Ex eod. & ἔργον.

Ὀβριμόθυμος, ε, ὁ, ἡ, animo violento præditus, magnanimus.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Fem. seq.

Ὀβριμοπάτρος, ε, ὁ, forti patre natus. A seq.

Ὄβριμος, ε, ὁ, ἡ, fortis, robustus, validus, prævalidus. 2) impetuosus, violentus. (fort. ab eodem, unde ὕβρις, & *super*. quo fit, ut significet, id quod alia ejusdem generis superat, in suo genere excellit.)

ὈΒΡΥ-

Ὄ'ΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ου, τὸ, aurum obryzum, i. e. purum e crebra coctione.

Ὀγάστριος, ὁ, pro ὁμογ. ut ὁμογάστριος, Schol. Lycoph. Ex ὁμοῦ & γαστήρ.

Ὀγδοαδικός, ή, όν, octonarius. Ab ὀγδοάς.

Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui est octo dierum. 2) qui octavo die aliquid facit. 3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.

Ὀγδοάς, άδος, ἡ, numerus octonarius. Ab eod.

Ὀγδόατος, άτη, ατον, poet. pro ὄγδοος, octavus.

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab eod.

Ὀγδοηκονταέτης, & ὀγδοηκοντούτης, εος, ὁ, ἡ, qui octoginta annorum est, octogenarius. E pr. & ἔτος.

Ὀγδοηκοντατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, octoginta quatuor.

Ὀγδοηκοντάπηχυς, υ, octoginta cubitos æquans.

Ὀγδοηκοντούτης, ος, v. ὀγδοηκονταέτης.

Ὀγδοηκοσταῖος, αία, ον, qui 80 die fit, venit &c. A sq.

Ὀγδοηκοστός, ή, όν, octogesimus. A sq.

Ὄγδοος, όη, οον, octavus. Ab ὀκτώ.

Ὀγδώκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab ὄγδοος.

Ὅγε, ἥγε, τόγε, hic, hæc, hoc, & is, ea, id, ille, illa, illud: sed cum aliqua emphasi.

Ὄγκα, ης, ἡ, Onca, cognomen Minervæ. Vox Punica.

Ὀγκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, una e septem portis Thebarum. A pr.

Ὀγκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rudo, quod asinorum proprium est.

Ὄγκη, ης, ἡ, angulus seu uncus. 2) magnitudo, amplitudo. Hesych. ab ὄγκος.

Ὀγκηθμός, οῦ, ὁ, ruditus, rugitus. Ab ὀγκάομαι.

Ὄγκημα, ατος, τὸ, rugitus. Gl. V. Ab eod.

Ὀγκηρός, ρὰ, ρὸν, tumidus, magnæ molis. 2) fastosus. Ab ὄγκος.

Ὀγκηστής, οῦ, ὁ, qui rudit, asinus. Ab ὀγκάομαι.

Ὄγκινος, ου, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὄγκος.

Ὀγκίον, vel ὄγκιον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid reponitur, spiculorum, sagittarum receptaculum. Ab eod.

Ὀγκολογέω, ῶ, cum fastu dico, tumide dico. Hesych. ὀγκολογῆσαι, γογγύσαι, murmurare.

Ὀγκοποιέω, ῶ, tumefacio, Gl. Vet.

Ὄγκος, ου, ὁ, tumor. 2) moles, massa, strues, etiam gleba terræ. 3) eminentia, prominentia. 4) uncus. 5) spiculum. 6) pondus, onus. 7) fastus, animus elatus. 8) gravitas, amplitudo, majestas, nominatim orationis.

Ὀγκόω, ῶ, fut. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, effero, inflo. 2) amplifico, in bonam partem ὀγκόομαι, οῦμαι, turgeo, Gl. V. ὀγκωσόμεσθα pro ὀγκωσόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. turgebimus fastu. part. perf. pass. ὠγκωμένος, inflatus. A pr.

Ὀγκύλλομαι, efferor. turgeo. Ab eod.

Ὀγκύλος, ου, ὁ, tumidus, inflatus, superbus. Hes. Ab eod.

Ὀγκώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Ὄγκωμα, τὸ, tumor. 2) superbia. Ab ὀγκόω.

Ὄγκωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὀγκωτός, ή, όν, tumefactus, elatus, magna mole adsurgens. Ab eod.

Ὀγμεύω, sulcum duco. Ab ὄγμος.

Ὄγμιος, ὁ, Epith. Herculis, ap. Gallos.

Ὀγμός, οῦ, s. ὄγμος, ου, ὁ, sulcus aratro factus. 2) linea a messoribus facta, quum scilicet manipulos vel demessa secundum lineam disponunt. 3) plantæ ordine dispositæ. 4) series, ordo. 5) via.

Ὄγχνη, ης, ἡ, pirus, arbor, & pirum, fructus. v. ὄχνη.

Ὀδαγμός, οῦ, ὁ, morsus. Ab ὀδάξω.

Ὀδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, Hes. qs. quod facile ὁδεύει, permeat per manus hominum. v. ὁδάω, vendo. 2) ad iter conficiendum necessarius, vel idoneus. ὀδαῖον, viaticum, Hes. Suid. Ab ὁδός.

Ὀδακτίζω, morsico, mordeo. A sq.

Ὀδάξ, *Adv.* mordicus, dentibus. Ab ὀδούς.

Ὀδαξάομαι, idem quod sq.

Ὀδαξάω, ῶ, f. ήσω, & ὀδαξέω, doleo ex morsu dentium. ὀδαξάομαι, ῶμαι, mordeor.

Ὀδαξητμός, οῦ, ὁ, prurigo mordax. A pr.

Ὀδαξισμός, οῦ, ὁ, idem quasi ab ὀδαξίζομαι. nisi præstat exarari ὀδαξησμός.

Ὀδαξητικός, ή, όν, pruriginem movens. Ab eod.

Ὀδάξω, & ὀδάξομαι, mordeo, arrodo. imperfect. ὤδαξον, pruriebam. ὀδάξεσθαι, morderi, inf.

Ὀδαξώδης, εος, ὁ, ἡ, pruritum movens. A pr.

Ὀδάω, ῶ, s. ὀδέω, fut. ήσω, viatico instruo. 2) vendo, venundo. Ab ὁδός.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, ille, ipse. Hinc μέχρι τοῦδε, huc usque, ad hoc usque tempus. τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, istic.

Ὁδεία, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὁδεύω.

Ὀδελός, οῦ, ὁ, Dor. pro ὀβελός, veru. Aristoph. At apud Nicandr. pro ὀβολός, obolus.

Ὅδευμα, ατος, τὸ, iter, profectio. Ab ὁδεύω.

Ὁδεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, meabilis, pervius. Ab eod.

Ὁδευτής, οῦ, ὁ, viator. Gl. Vet. Ab eod.

Ὁδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiscor, ambulo, eo. Ab ὁδός.

Ὁδέω, ῶ, vide ὁδάω.

Ὁδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris sum, duco, dirigo, deduco, Gl. V. Ab ὁδηγός.

Ὁδηγητήρ, ῆρος, & ὁδηγητής, οῦ, dux viæ. A pr.

Ὁδηγητικός, ή, όν, ad viam monstrandam aptus. A pr.

Ὁδηγία, ας, ἡ, deductio per viam, monstratio viæ. Ab sq.

Ὁδηγός, οῦ, ὁ, dux viæ seu itineris, item prævius, Gl. Vet. Ex ὁδός & ἄγω.

Ὅδιος, ου, ὁ, ἡ, faustus seu auspicatus ad iter, item vialis, in via stans, Mercurii Epith. Ab ὁδός.

Ὅδισμα, ατος, τὸ, via, iter, quasi ab ὁδίζω.

Ὁδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Ὀδμαλέα, ων, τὰ, graveolentia, foetida. A sq.

Ὀδμή, ῆς, ἡ, odor. Ab ὄζω.

Ὀδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus, fragrans. A pr.

Ὀδμύλιος, ου, ὁ, idem, Hes. Ab eod.

Ὀδμώδιος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Ὁδοιδοκέω, ῶ, viatores excipio, vias insideo, latrocinor.

Ὁδοιδόκος, ου, ὁ, ἡ, vias insidens & viatores intercipiens, viarum insessor, latro. Ex ὁδός & δέχομαι pro δέχομαι, vel δοκέω.

Ὁδοιπλανέω, ῶ, erro, pererro. A sq.

Ὁδοιπλανής, έος, ὁ, ἡ, in via errans, al. pedes. Ex ὁδός & πλανάω.

Ὁδοιποιέω, ῶ, f. ήσω, viam facio, viam munio, iter facio. Gl. V.

Ὁδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, iter facio, meo, Gl. V.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, profectio, iter, expeditio, Gl. Vet. Ab ὁδοιπόρος.

Ὁδοιπορικός, ή, όν, ad iter pertinens, viatorius, Gl. V. τὸ ὁδοιπορικὸν, οῦ, sc. ἀνάλωμα, viaticum. 2) itinerarium, Gl. V. Ab eod.

Ὁδοιπορικῶς, *Adv.* iter facientium modo. A pr.

Ὁδοιπόριον, ου, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, s. comiti, convivium, quod itineris comitibus præbetur, scil. ἀργύριον, vel δεῖπνον. A seq.

Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, viator. 2) comes. Ex ὁδός & πείρω.

Ὁδοιμέτρος, ὁ, Epith. cursoris insignis, quasi viam aut iter emetientis. Ex eod. & μέτρον.

Ὀδοι-

Ὀδοντάγρα, ας, ἡ, instrumentum chirurgicum, quo evelluntur dentes, forceps, forfex dentalis, Gl. Vet. forfex dentaria, Philox. Ex ὀδὼς & ἄγρα.

Ὀδονταγωγὸν, ῦ, τὸ, idem. Ex eod. & ἄγω.

Ὀδονταλγέω, ῶ, dentibus doleo. Ex eod. & ἀλγέω.

Ὀδονταλγία, ας, ἡ, dentium dolor. Ex eod. & ἄλγος.

Ὀδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. A seq.

Ὀδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδὼς.

Ὀδοντισμὸς, ῦ, ὁ, modus quidam canendi tibiis. qs. ab ὀδοντίζω.

Ὀδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ, dentiscalpium. Ex eod. & γλύφω.

Ὀδοντόγλυφον, ου, τὸ, idem & iisd.

Ὀδοντοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, dentis formam habens. Ex eod. & εἶδος.

Ὀδοντομάχης, ου, ὁ, dentibus pugnans. Ex eod. & μάχομαι.

Ὀδοντοξέστης, ου, ὁ, instrumentum ad radendos dentes exesos. Ex eod. & ξέω, *rado, polio*.

Ὀδοντοποιέω, dentio.

Ὀδοντὸς, ἡ, ὸν, dentatus. Ab ὀδὼς. (sed rectius ὀδοντωτὸς, ab ὀδοντόω. v. paulo post.)

Ὀδοντόσμηγμα, ατος, τὸ, dentifricium, Philox.

Ὀδοντότριμμα, ατος, τὸ, idem, Philox.

Ὀδοντοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, dentes edens. Ex ὀ. & φθείρω.

Ὀδοντοφυέω, ῶ, f. ήσω, dentio. A seq.

Ὀδοντοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, dentes producens. 2) e dente vel dentibus natus. Ex ὀ. & φύω.

Ὀδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio. A pr.

Ὀδοντόω, ῶ, f. ώσω, dentibus instruo, s. munio, dentatum reddo. ὀδοντωμένος, pf. pass. part. dentatus, invenitur & ὀδοντωμένος ap. Pollucem in Vett. Edd. & Gl. Vet. ὀδοντωμένον, dentale. Ab ὀδὼς.

Ὀδοντωτὸς, ὴ, ὸν, dentatus, denticulatus. A pr.

Ὀδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam facio viam munio, item transitum præsto. 2) *metaph.* facultatem comparandi, consequendi præbeo. 3) ad methodum redigo. 4) progredior, promoveo. proficio.

Ὀδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio. 2) munus vias sternendi. 3) patefactio, aditus. A pr.

Ὀδοποιητικὸς, ὴ, ὸν, qui viam facere, & aditum ad aliquid patefacere potest. Ab eod.

Ὀδοποιΐα, ας, ἡ, viarum munitio, ipsa actio muniendi seu sternendi vias. A seq.

Ὀδοποιὸς, ῦ, ὁ, qui viam facit, munit s. sternit. E sq. & ποιέω.

Ὀδὸς, ῦ, ἡ, via, iter. 2) via, ratio, methodus, secta, religio. 3) viæ auxilium. 4) insidiæ, quæ juxta viam struuntur, ap. Hom. & alios. Jos. ὀδὸς ἐπί τινα, insidiæ adversus aliquem. ὀδῷ πάρεργον, obiter, Gl. V.

Ὀδὸς, ῦ, ὁ, limen, pro οὐδός.

Ὀδοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, vias observo.

Ὀδοστατέω, ῶ, vias custodio, obsisto. A seq.

Ὀδοστάτης, ου, ὁ, viarum custos, stationarius. Ex ὀδὸς & ἵσημι.

Ὀδοστρωσία, ας, ἡ, viarum stratura. 2) munus sternendi vias. Ex eod. & στρωννύω, *sterno*.

Ὀδουρὸς, οῦ, ὁ, item ὅδουρος vel ὀδουρὸς, ου, ὁ, qui vias custodit. 2) latro. 3) comes viæ. Ex eod. & οὖρος, *custos*.

Ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens, etiam pro pistillo mortarii apud Nicand.

Ὀδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ custos, qui viatores in via observat.

Ὀδόω, ῶ, duco, præeo, sum dux viæ. ὀδοῦμαι, ducor viam. ὀδοῦται, per viam it. Hes.

Ὀδύζομαι, irascor, ut hinc sit aor. s. ὠδύσατο.

Ὀδύνημα, ατος, τὸ, dolor. Ab seq.

Ὀδυνάω, ῶ, dolore afficio, ango, Gl. Vet. ὀδυνάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. A seq.

Ὀδύνη, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus.

Ὀδύνημα, τος, idem. Ab ὀδυνάω.

Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, molestus, ærumnosus. Ab eod.

Ὀδυνηρῶς, *Adv.* moleste, dolenter. A pr.

Ὀδυνήφατος, ου, ὁ, ἡ, dolorem sedans, mitigans, pellens, & quasi perimens. Ex ὀ. & φάω.

Ὀδυνοσπασμὸς, αστὸς, ὁ, dolore convulsus. Ex ὀ. & σπάω, *convello*.

Ὀδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, dolens, dolorem adferens. Ab ὀδύνη.

Ὀδυρμα, ατος, τὸ, lamentum. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. A sq.

Ὀδύρομαι, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo. Ab ὀδύω, unde ὀδύνη. v. ὀδύσσομαι.

Ὀδυρτικὸς, ὴ, ὸν, proclivis ad lamenta & lacrimas, querulus. 2) flebilis, lacrimosus, lamentabilis. A pr.

Ὀδυρτικῶς, *Adv.* cum lamentatione & querela, flebiliter. comp. ὀδυρτικωτέρως, flebilius. A pr.

Ὀδυρτὸς, ὴ, ὸν, lamentis dignus, gemitu prosequendus. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδύσσομαι, irascor, succenseo, ut hinc sit ὠδύσατο, 3. sing. aor. 1. med. pro ὠδύσατο. item pl. ὠδύσαντο, pro ὠδύσαντο. Alii ab ὀδύζομαι, possit quoque ὀδύω pro radice assumi.

Ὀδωδὴ, ῆς, ἡ, odor, Hesych. Ab ὄζω, p. m. ὄδωδα.

Ὀδὼν, όντος, ὁ, dens, pro ὀδοὺς, *Jon.* Eust.

Ὀδωτὸς, ὴ, ὸν, qui transiri potest, viam habens. 2) facilis, expeditus. Ab ὀδόω.

Ὄζαι, ῶν, αἱ, pelles asinorum agrestium, Suid.

Ὄζαινα, ης, ἡ, narium ulcus, polypus. 2) piscis e polyporum genere. Ab ὄζω.

Ὀζαινικὸς, ὴ, ὸν, qui narium ulcere s. polypo laborat. A pr.

Ὀζαινίτης, ιδος, ἡ, ozænas redolens, graveolens. Ab eod.

Ὄζη, ης, ἡ, fœtor. Ab ὄζω.

Ὀζοθήκη, ης, ἡ, oletum, cloaca. E pr. & θήκη.

Ὄζολις, ὁ, polypi species. Ab ὄζω.

Ὀζόομαι, ῦμαι, in materiam ramosam & nodosam convertor. ὠζωμένος, nodatus, ramosus, perf. part. A sq.

Ὄζος, ου, ὁ, nodus arboris, ramus. *metaph.* ὄζος Ἄρηος, homo bellicosus, qs. filius Martis.

Ὀζόστομος, ου, ὁ, ἡ, cui os fœtet. Gl. V. oriputidus. Ex ὄζη & στόμα.

Ὀζόχρωτος, ου, ὁ, ἡ, hircum olens. Ex eod. & χρὼς, *cutis*.

Ὄζω, f. ὀζήσω, & έσω, perf. ὄδωδα, oleo, odorem spiro, fœteo. ὄζει, olet, Gl. Vet. ὀζόμενος, putidus, Philox. part. perf. ὀδωδὼς, olens.

Ὀζώδης, εος, ὁ, ἡ, ramosus, nodosus. 2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος vel ὄζω.

Ὄη, ης, ἡ, sorbus, arbor. v. ὄα.

Ὅθεν, *Adv.* unde. 2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.

Ὀθέω, curo, rationem habeo. Ab ὄθη.

Ὀθέω, ῶ, idem & ab eod.

ὌΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio. Hesych.

Ὅθι, *Adv.* ubi ὅθιπερ, idem. Ab ὅς.

ὈΘΛΕΙΣ, ῶν, αἱ, plantæ, quæ indicant aquam subesse, ubi nascuntur.

Ὀθνεῖος, εία, εῖον, alienigena, externus, peregrinus.

Ὀθνε-

Ὄθομαι, curo, moveor. Ab ὄθη.

Ὀθόνη, ης, ἡ, linteum, tela linea. 2) quævis tela etiam non linea, mappa, Gl. V. 3) velum nauticum, carbasus, Gl. V. indumentum linteum.

Ὀθονικός, ἡ, όν, lintearius, Gl. Vet. A pr.

Ὀθόνινος, ίνη, ινον, linteus. Ab eod.

Ὀθόνιον, ου, τό, linteolum, panniculus linteus. 2) linteolum, quo obligantur vulnera. 3) quo excipiuntur medicamenta. Dim ab ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης, ου, ὁ, lintearius.

ΟΘΟΝΝΑ, othonna, herba. 2) succus.

Ὀθονοποιός, ῦ, ὁ, linteo. Ex ὀθόνη & ποιέω.

Ὄθριξ, similis capilli, pl. ὄτριχες q. ὁμότριχες.

Οἴ ἐμέ, οἴ ἐγώ, & οἴμοι, heu mihi.

Οἷ, *Adv.* quo. 2) ubi. (qui est antiquus ablativus pro ᾧ, id est ἐπὶ ᾧ τόπῳ, vel ἔργῳ, vel χωρίῳ. v. dicta ad v. μεταυτός.)

Οἴα, ας, ἡ, pellis ovilla. 2) sorbus, arbor. Ab οἶς. v. ὄα.

Οἰάδην, *Adv.* solum, solummodo, ad modum solitarii. Ab οἶος.

Οἰακίζω, f. ίσω, guberno vel rego navem. 2) rego simpliciter. 3) torqueo, converto, velut clavum. Ab οἴαξ.

Οἰάκιον, ου, τό, gubernaculum. Eust. Ab eod.

Οἰάκισμα, ατος, τό, gubernatio, Philox. regimen. Ab οἰακίζω.

Οἰακιστής, ῦ, ὁ, gubernator, Suid Ab eod.

Οἰακονόμος, ου, ὁ, gubernator, propr. clavi, navis, deinde simpliciter, ut rex, dominus. Ab οἴαξ & νέμω.

Οἰακοστροφέω, ῶ, gubernaculum manu verso, clavum teneo. 2) guberno, rego. A sq.

Οἰακοστρόφος, ου, ὁ, qui clavum tenet, qui gubernaculum versat, gubernator. A seq. & στρέφω.

ΟἼΑΞ, ακος, ὁ, proprie clavus, quo regitur gubernaculum. 2) gubernaculum ipsum, etiam metaph. Ab οἴω, *fero*. v. οἴομαι.

Οἰάτειος, ου, ὁ & ἡ, ut οἰάτειον κρέας, caro ovilla, Suid. Ab οἶς.

Οἰάω, ῶ, solus seu solitarius sum. Hesych. ubi οἰῶντα, μονάζοντα. Ab οἶος.

ΟἼΒΟΣ, pars optima in cervice tauri, apud Lucian.

Οἴγω, f. οἰγνύω, aperio, patefacio. aorist. 1. ὦιξε, aperuit apud Hom. imperat. præs. οἶγε, aperi, Hesiod. οἴγνυμαι, aperiur. imperf. ὠΐγνυντο, aperiebantur, Hom. οἰχθῇ, aor. 1. Conj. 3. s.

Οἰδαίνω, tumefacio, inflo. 2) tumeo. οἰδαίνομαι, tumesio, turgesco. Ab οἰδέω.

Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, Gl. V. 2) humidus, Suid. Ab eod.

Οἰδάνω, tumefacio. οἰδάνομαι, tumesio, turgesco.

Οἰδάω, ῶ, tumeo. occurrit ab hoc οἰδῶντα, part. ap. Plut. nisi forte οἰδᾶντα ibi legendum.

Οἰδέω, ῶ, f. ήσω, tumeo, turgeo. perf. ᾤδηκα. part. ᾠδηκώς, tumidus, inflatus.

Οἴδημα, ατος, τό, tumor. A pr.

Οἰδηματίας, ου, ὁ, idem quod seq. A pr.

Οἰδηματώδης, εος, ὁ, ἡ, tumens, tumidus. Ab eod.

Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab οἰδέω.

Οἰδίσκω, tumefacio. 2) intumesco. Ab eod.

Οἶδμα, ατος, τό, unda, fluctus maris, æstus. 2) pelagus, vastum maris æquor. Ab eod. pro οἴδημα.

Οἴδιον, ου, τό, tuber terræ. οἴδια, tubera, Suid. Scribitur & ὕδνον. Ab eod.

Οἰδοποιῶ, tumefacio, Gl. V. A seq. & π.

Οἶδος, tumor. Erot. in Lex. Hippocr.

Οἰέανος, ου, ὁ, ἡ, unam tantum vestem habens. Ex οἷος & ἑανός, *vestis*.

Οἴειος, εία, ειον, & οἴεος, έα, εον, ovillus. οἰέη, & οἰεῖα, ης, ἡ, scil. δορά, *pellis ovilla*. Ab οἶς.

Οἰέτης, εος, ὁ, ἡ, æqualis, qui ejusdem ætatis est. Ex ἴσος & ἔτος, *annus*.

Ὀϊζυρός, ρά, ρόν, ærumnosus, calamitosus, miser. A seq.

Ὀϊζύς, ύος, ἡ, ærumna, miseria, calamitas. Ab οἴ, particula exclamandi, & miserandi, *væ*.

Ὀϊζύω, f. ύσω, ærumnas fero, miser sum. A pr.

Οἰήϊον, gubernaculum. pl. οἰήϊα, gubernacula, Hom. pro οἰάκιον, οἰάκια. (vel potius ab οἴω.)

Οἰηκίζω, guberno, pro οἰακίζω.

Οἴηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum, pro οἴαξ. οἴηκες ap. Hom. & annuli, per quos lora ducuntur.

Οἴημα, ατος, τό, opinio animo concepta. 2) existimatio de se nimis arrogans. Ab οἴομαι.

Οἰηματίας, ου, ὁ, qui arrogantem de se opinionem concepit, vana opinione elatus, fastu tumens. A pr.

Οἰημάτιον, ου, τό, arrogans opiniuncula de se. Dim. ab eod.

Οἴησις, εως, ἡ, idem, ab οἴομαι.

Οἰησίσοφος, ου, ὁ, ἡ, falsa sapientiæ opinione inflatus. E pr. & σοφός.

Οἰησίφρων, ονος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & φρήν.

Οἰητέον, putandum. Ab οἴομαι.

Οἰητής, ῦ, ὁ, opinator. Ab eod.

Οἰητόν, opinabile, Philox. Ab eod.

Οἴη, arbor eadem, quæ οἴα.

Οἰΐς, ΐδος, ἡ, ovicula, agnicula. Dim. ab οἶς.

Οἴκαδε, *Adv.* Dor. οἴκαδες, domum. Ab οἶκος.

ΟἸΚΑΔΕΣ, ων, αἱ, ficus immaturæ, grossi, Laconibus, Pollux. Suid.

Οἰκεῖον, domesticum, Hesych. Ab οἶκος.

Οἰκείδιον, ου, τό, ædicula, cellula. Ab eod.

Οἰκειακός, ή, όν, domesticus, familiaris, Gl. V. Suid. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοπραγέω, ῶ, f. ήσω, privata mea negotia ago. Ex eod. & πράσσω.

Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, cura suorum negotiorum, non alienorum. Ex iisd.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domesticus, privatus. 2) familiaris, necessarius, necessitudine conjunctus. 3) propinquus, cognatus, adfinis. 4) aptus, accommodatus. 5) ἡ οἰκεία, sc. γῆ, patria. Ab οἶκος.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, usus domesticus & consuetudo, familiaritas, amicitia. 2) propinquitas, cognatio, affinitas. A pr.

Οἰκειοφώνως, *Adv.* sua voce, suis verbis. Ex eod. & φωνή.

Οἰκειόω, ῶ, f. ώσω, familiarem reddo, concilio. 2) adscisco, accommodo, concilio. 3) mihi vindico, meum esse contendo. οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, adjungor, concilior. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείωμα, ατος, τό, accommodatum, accommodatio. A pr.

Οἰκείως, *Adv.* familiariter, amice, benevole. 2) apte, accommodate, convenienter. Comp. οἰκειοτέρως. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio. 2) vindicatio, comparatio, adquisitio. Ab οἰκειόω.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, Philox. A seq.

Οἰκετεύομαι, domesticus sum, famulor. Hes. A seq.

Οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus, verna, famulus, servus domesticus. Ab οἶκος.

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium. A pr.

Οἰκετικός, ή, όν, famularis, servilis. τὸ οἰκετικόν,

νία, scil. παῖδος, servitium seu famulitium domesticum, ipsi famuli. Ab eod.

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, femule, ancilla : sed etiam materfemilias. Ab eod.

Οἰκεὺς, ῆος, ὁ, famulus, servus domesticus. 2) domesticus. Gen. *Jon.* οἰκῆος, Dat. οἰκῆι. pl. οἰκῆες. Acc. οἰκῆας. Ab eod.

Οἰκέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, habito, domum habeo. 2) vivo, dego. οἰκέομαι, οῦμαι, habitor, incolor. part. οἰκούμενος, foem. οἰκουμένη, quæ habitatur, habitabilis, pro subst. orbis terrarum : Romanum imperium : (Romani enim nullam terram existimabant habitabilem, præter eam, quam ipsi sub imperio suo tenerent.) Judæa. Ab eod.

Οἰκήιος, *Jon.* pro οἰκεῖος, domesticus, privatus.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum. Philox. cella, cœnatorium. peculiariter Atticis lupanar, item carcer. pl. οἰκήματα, habitationes, Gl. Vet. alicubi & de cortibus avium. Omnino de quovis ædificio, & quicquid structum & elaboratum est, ut turris, templum &c. ut hebr. בית. Ab οἰκέω.

Οἰκηματικὸς, ή, όν, domesticus, Rob. ad οἴκημα pertinens. A pr.

Οἰκημάτιον, ου, τὸ, parva domus, cellula. Gl. V. Ab eod.

Οἰκήσιμος, ου, ὁ, ἡ, habitabilis. A seq.

Οἴκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, Philox. Ab οἰκέω.

Οἰκητὴρ, ῆρος, ὁ, incole. Ab eod.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, Philox. A pr.

Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, habitator, incola. Ab οἰκέω.

Οἰκητικὸς, ή, όν, qui sedem certam quærere solet, habet. A pr.

Οἰκητὸς, ή, όν, habitabilis. 2) habitetus. Ab οἰκέω.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes. 2) familie. οἰκίαι etiam domicilia evium, nidi. Ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ή, όν, domesticus. A pr.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncule, parva domus, ædicule, casa, gurgustium, tuguriolum, cellula, avierium, locus, ubi animalia aluntur. Dim. ab οἶκος, s. οἰκίον.

Οἰκίδιος, ία, ιον, domesticus, privatus. A pr.

Οἰκίζω, f. ίσω, ædifico, struo, condo. 2) in ædibus s. sede colloco. 3) loco, colloco. 4) coloniam in locum mitto. pass. οἰκίζομαι, ᾤκισται, 3. sing. perf. collocatus est. part. ᾠκισμένη πόλις, condite urbs, dicitur & de ipsis incolis s. colonis, apud Thuc. nonnunquam & pro οἰκεῖν, apud eund. Ab οἶκος.

Οἰκικὸς, ή, όν, domesticus. Ab eod.

Οἰκίον, ου, τὸ, domicilium, pl. οἰκία, domicilie, sedes, nidi. Dim. ab eod.

Οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio. 2) deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula. Dim. ab οἶκος.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus, vilis domus, cellula, cubiculum. 2) avierium, cors. Ab οἶκος.

Οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio, deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ. Ab eod.

Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A pr.

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, Gl. Vet. habitator. Ab οἰκίζω.

Οἰκιστικῶς, *Adv.* q. d. more urbem condentium vel coloniam deducentium. Pollux sine expositione. A pr.

Οἰκογενὴς, έος, ὁ, ἡ, domi natus, vernaculus, verna, Philox. Ex οἶκος & γίνομαι, *nascor*.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, Gl. Vet.

Οἰκοδεσποτέω, ῶ, f. ήσω, sum paterfamilias, familiam rego, rem edministro familiarem. Plenetæ etiam οἰκοδεσποτεῖν dicuntur, quasi domini esse regionis cœlestis, vel soli sui natalis, e quo, sponte sue quidem, nunquam emigrant. A seq.

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Apud Genethliacos, genituræ dominue, quem præsidem domicilii vocent.

Οἰκοδεσποτικὸς, ή, όν, ad heros seu patres familias pertinens. 2) homini frugi conveniens.

Οἰκοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico, domum struo. οἰκοδομήσασθαι, aor. 1. med. ædificare. ᾠκοδομημένος, perf. pass. ædificatus, structus. A seq.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, structura. A pr.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab eod.

Οἰκοδόμησις, εως, ἡ, ædificerio, structura. Ab eod.

Οἰκοδομητικὸς, ή, όν, ad ædificationem pertinens, structorius, ædificatorius. ἡ οἰκοδομητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, are ædificaudi domos, erchitectonice. A seq.

Οἰκοδομητὸς, ή, όν, ædificatus, exstructus. 2) qui ædificeri potest.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium structura. 2) structura quævis, etiam viæ munitio. Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομικὸς, ή, όν, ad ædificatorem pertinens. 2) struenderum ædium peritus. ἡ οἰκοδομικὴ, sc. τέχνη, architectonice. Ab eod.

Οἰκοδομικῶς, *Adv.* ex arte ædificetionis. A pr.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificetor. Ex οἶκος & δέμω.

Οἴκοθεν, *Adv.* domo. 2) ex se, suopte ingenio, sua sponte, de suis. Ab οἶκος.

Οἴκοθι, *Adv.* domi. Ab eod.

Οἴκοι, *Adv.* idem & ab eod.

Οἰκομανία, ας, ἡ, insanum ædificandi aut domos emendi studium. Ex οἶκος & μαίνομαι.

Οἰκόνδε, *Adv.* domum. Ab eod.

Οἰκονομέω, ῶ, f. ήσω, rem femiliarem administro, res domesticas dispenso. 2) administro, rego, guberno, dispenso, dispono, constituo. 3) *eleganter*, callide mechinor, rationes sequor prudenter & sollerter excogitetas ad aliquid efficiendum, confero : item de spe, bene sustineo spem, respondeo bene spei. Ab οἰκονόμος.

Οἰκονομητικὸς, ή, όν, œconomiæ peritus. A pr.

Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio. 2) administratio, distributio, dispensatio, ut scripti, epud Script. eccl. ratio Dei, qua in V. & N. T. usus est in religione hominibus tradenda, tractatio negotii sepiens, cum adminicula fini proposito consequendo idonea usurpamus. Ab eod.

Οἰκονομικὸς, ή, όν, pertinens ad dispensatorem rei familiaris. 2) dispensandæ & tuendæ rei familierie peritus. 3) rei familiari intentus. Hinc ἡ οἰκονομικὴ, ῆς, scil. ἐπιστήμη, scientie rei familiaris dispensandæ, œconomica. Ab eodem.

Οἰκονομικῶς, *Adv.* more dispensetorum ; item ad rei familieris tutelam epte. A præc.

Οἰκονόμος, ου, ὁ, ἡ, dispensator rei familiaris, administrator domus. 2) administrator, dispensetor, villicus. 3) dicitur etiam de magistratuum genere quodam, apud Jos. Ex οἶκος & νέμω.

Οἰκόπεδον, ου, τὸ, area domus, solum domus destructæ.

Οἰκοποιέω, ῶ, f. ήσω, domum struo, ædifico.

Οἰκοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, proprie domus febricetor, ædificator. Sophochli domi fectus, domi paratus.

Οἰκοσκεύια, ων, τὰ, vasa domestica, Suid. Eust. E seq. & σκεῦος, quod vide.

Οἶκος, ου, ὁ, domus. 2) bona seu facultates, res familiaris. Unde apud Josephum accipiunt pro regno, tetrarchia: sed possunt esse reditus Lysaniæ. οἶκοι πλανητῶν, domicilia, sedes ac regiones planetarum. οἶκοι etiam vocantur cellæ in balneis.

Οἰκὸς, *Jon.* pro ἐοικώς. v. εἰκώς.

Οἰκοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, q. d. domicœnium. A seq.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ, domi suæ cibum capiens, suis sumtibus vivens; item qui in domo patris alitur.

Οἰκοσκοπικὸν, genus vaticinii, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, ut si felis aut serpens in tecto conspiciatur. Ex οἰ. & σκοπός.

Οἰκοτραφὴς, έος, ὁ, ἡ, domi nutritus, verna, vernaculus, alumnus, Philox. Ex οἰ. & τρέφω.

Οἰκοτρίβης, ου, ὁ, verna, Hes. vid. οἰκότριψ.

Οἰκοτριβία, ἡ, vernilitas. A pr.

Οἰκοτριβικὸς, ἡ, ὸν, vernalis. Gl. Vet. vernilis. Ab eod.

Οἰκοτρίβιον, ου, τὸ, scil. παιδίον, puer e verna natus. Ab eod.

Οἰκοτριβέω, f. ψω, verna sum, verniliter loquor, apud Schol. Aristoph. (sed melius legatur οἰκοτριβέω, ago οἰκότριβα.)

Οἰκότριψ, βος, ὁ, verna, servus vernaculus, e parentibus servis domi natus. Ex iisd.

Οἰκοτύραννος, ου, ὁ, domi tyrannus, acerbus.

Οἰκουμενικὸς, ἡ, ὸν, ad orbem terrarum pertinens. 2) ex universo terrarum orbe collectus, vel conveniens. (pertinens ad sic dictam χώραν vel γῆν οἰκουμένην, id est ambitum vel orbem imperii Rom. aut Græci v. οἰκέω.)

Οἰκουρέω, ῶ, f. ήσω, qu. domum custodio, i. e. assidue domi sum, domi me contineo. 2) desideo, latito. Ab οἰκουρός.

Οἰκούρημα, ατος, τὸ, assiduitas domestica, si quis raro foras prodit. A præc.

Οἰκουρία, ας, ἡ, idem. 2) desidia, qua quis domi latitat, nec publica negotia suscipit. 3) convictus domesticus, ut conjugum, Philo. Ab οἰκουρός.

Οἰκουρικὸς, ἡ, ὸν, domi manere solitus: domesticus. Ab eod.

Οἰκούριον, ου, τὸ, sc. διαίτημα, præmium, quod datur domum custodienti, & rem familiarem absentis, abeuntis, administranti. οἰκούρια, crepundia, quæ matres infantibus domi relinquunt. Ab eod.

Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, domus custos. 2) rem familiarem provide curans & administrans. 3) domi sedens, & negotia publica subterfugiens. 4) domesticus. Ex οἶκος & οὖρος.

Οἰκοφθορέω, ῶ, fut. ήσω, domum pessumdo, rem familiarem dilapido, vel corrumpo quoquo modo rem familiarem aut pacem domesticam. Ab οἰκοφθόρος.

Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ eversio, rei familiaris dilapidatio. Ab eod.

Οἰκοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies. Philox. domi corruptor. Ex οἶκος & φθείρω.

Οἰκοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, domum custodio.

Οἰκοφυλάκιον, ου, τὸ, merces pro custodia domus. A seq.

Οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos domus.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, & οἰκτείρησις, εως, ἡ, misericordia, commiseratio. A seq.

Οἰκτείρω, miseror. aor. 1. ᾤκτειρα a fut. 1. οἰκτερῶ, invenitur & fut. 1. οἰκτειρήσω. imp. aor. 1. οἴκτειρον, miserere. part. οἰκτείρας, misertus, miseratus. οἰκτείρομαι, sum miserabilis. Ab οἰκτέω, & hoc ab οἶκτος.

Οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, miserationem excito vel moveo, lamentor. Ab eod.

Οἰκτικὸς, ἡ, ὸν, miserabilis, ad miserationem commovendam aptus. Ab eod.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, commiseratio, misericordia. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, misericors. Ab eod.

Οἴκτισμα, ατος, τὸ, miseratio. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτισμὸς, οῦ, ὁ, oratio ad commovendam misericordiam composita. Ab eod.

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, valde miserabilis, maxime miserandus. οἴκτιστα, *Adv.* admodum miserabiliter, modis maxime flebilibus. Ab eod.

Οἰκτίστως, *Adv.* majorem in modum miserabiliter. A præc.

Οἶκτος, ου, ὁ, misericordia, commiseratio. 2) ejulatus. οἶκτοι, apud oratores, excitationes misericordiæ.

Οἰκτρίζεσθαι, ἐλεεῖσθαι, Hes. q. d. miserationem experiri, misericordiam sentire.

Οἰκτρογόος, ον, idem quod οἰκτικός. Ex οἰκτικός & γόος, *ejulatus*.

Οἰκτρολογία, ας, ἡ, idem ac οἰκτισμός. E seq. & λέγω.

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miserandus, miserabilis, miseratione dignus, miser. οἰκτρῶ, *Adv.* miserabiliter. Ab οἶκτος.

Οἰκτροχοέω, ῶ, f. ήσω, miserabilia verba fundo. E præc. & χέω.

Οἰκτρῶς, *Adv.* miserabiliter. Ab οἰκτρός.

Οἰκώς, οἰκότως, *Jon.* apud Herod. pro ἐοικότως.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, domui s. familiæ utilis.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adferens. A præc.

Οἰκωφελῶς, *Adv.* cum utilitate totius familiæ. Ab eod.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. pro οἶγμα. Ab οἰμάω. qu. pro οἶγμα, ab οἴχω.

Οἶμαι, *contr.* pro οἴομαι, ubi v.

Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc sit οἴμησεν, aor. 1. irruit, impetum fecit, sine augm. Ab οἴμη.

Οἴμη, ης, ἡ, via, semita. 2) iter. 3) cantilena, s. modi cantilenæ.

Οἴμοι, heu mihi! Ex οἶ & μοι pro ἐμοί.

Οἶμος, ου, ὁ, vel ἡ, via, semita. 2) virga. 3) versus, Suid. 4) circulus, tibia, radius rotæ, Suid. Ab οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio, Gl. Vet. ululatus. Ab οἰμώζω.

Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Οἰμώζω, f. ξω, & ξομαι, ploro, ejulo, lamentor, ululo. 2) defleo, deploro, ejulatu & lamentis prosequor. οἴμωζε, vale, cum detestatione, Gl. Vet. Ab οἴμοι.

Οἰμωκτεὶ, s. οἰμωκτὶ, *Adv.* cum ploratu, ejulatu. A pr.

Οἰμωκτὸς, ἡ, ὸν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.

Οἰναγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vinum vehens, vehendo vino aptus. v. οἰνηγία. Ex οἶνος & ἄγω, *veho*.

Οἰναδοθήρας, ου, ὁ, qui capit columbas, quæ οἰνάδες vocantur. E οἰνὰς & θηράω.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens. 2) vitis. 3) flos labruscæ. 4) œnanthe herba. 5) avis quædam. Ex eod. & ἄνθος, *flos*.

Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus, Philox. οἰνάνθινον, pampineum. A præc.

Οἰναρ-

Οἰνανθίς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens. Ab eod.
Οἰνάρεος, έα, εον, pampineus, pampinaceus. 2) sarmentitius. Ab οἴναρον, *pampinus*.
Οἰναρίζω, f. ίσω, pampino, pampinos decerpo. Ab eod.
Οἰνάριον, ου, τὸ, villum. Dim. ab οἶνος.
Οἰναρίς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis. Ab eod.
Οἴναρον, ου, τὸ, pampinus. vitis folium. Ab eod.
Οἴναρος, ου, ὁ, uvedo. Gaza apud Theophr.
Οἰνὰς, άδος, ἡ, locus vitibus consitus, vinea, Hesych. 2) vino abundans. 3) avis quædam, columba silvestris, vinago, Gl. Vet. Ab οἶνος.
Οἰναχθής, έος, ὁ, ἡ, ebrius. Ex eod. & ἄχθομαι.
Οἰνέλαιον, ου, τὸ, vinum oleo mixtum.
Οἰνεραστὸς, οῦ, ὁ, vinolentus, deditus vino.
Οἰνίζομαι, vinum poto, s. bibo. ex Eroriano. Ab οἶνος.
Οἰνεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. Gl. Vet. vinetum, Gl. Vet. Ab eod.
Οἴνη, ης, ἡ, vitis. οἴνας *Jonice* vocant τὰς κύβους, tesseras. Ab eod.
Οἰνηγία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἶνος & ἄγω.
Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, vinosus, vinum redolens, vinarius. Ab eod.
Οἰνήρυσις, εως, ἡ, vasculum, quo vinum hauritur. Ex eod. & ἀρύω, *haurio*.
Οἰνιὰς, άδος, ἡ, vid. οἰνάς.
Οἰνίζω, f. ίσω, vinosum saporem refero. 2) vinum redoleo. 3) vinum emo; quod potius οἰνίζεσθαι dicitur. Ab οἶνος.
Οἰνικὸς, ὴ, ὸν, vinarius, ut μέτρον οἰνικόν. Ab eod.
Οἴνινος, ίνη, ινον, vineus, e vino. Ab eod.
Οἰνίσκος, ου, ὁ, villum. Dim. ab eod.
Οἰνιστήριον, ου, τὸ, sacrificium, in quo ephebi, comam posituri, vinum libabant Herculi, vel alii cuidam deo. Ab eod.
Οἰνιστηρία, ας, ἡ, poculum vino repletum. Ab eod.
Οἰνοβαρείων, vino gravis, Hom. pro οἰνοβαρέων, quod est partic. sequentis.
Οἰνοβαρέω, ῶ, vino gravis sum.
Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, vino gravis, ebrius, temulentus, vinolentus, Gl. Vet. Ex οἶ. & βάρος.
Οἰνόβρως, ωτος, ὁ, ἡ, qui cum vino comeditur. Ex eod. & βιβρώσκω, *edo*.
Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus e lacte & vino.
Οἰνόγαρον, ου, τὸ, garum vino mixtum.
Οἰνογευστέω, ῶ, fut. ήσω, vinum gusto, poto. Ex οἶ. & γεύομαι.
Οἰνοδόχος, ου, ὁ, ἡ, vinum capiens. Epith. poculi. Ex οἶ. & δέχομαι.
Οἰνοδότας, *Dor.* pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi Epith.
Οἰνοδυνάστης, ου, ὁ, ἡ, vino potens; vinolentus.
Οἰνόεις, όεσσα, όεν, vinosus. Ab οἶνος.
Οἰνοηθέω, ῶ, vinum percolo. Ex οἶνος & ἠθέω.
Οἰνοηθητὴς, οῦ, ὁ, qui vinum colat. A præc.
Οἰνοθήρας, ου, ὁ, q. d. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶ. & θήρα.
Οἰνοθηρὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen. Ab eod.
Οἰνοκαχλή, ῆς, ἡ, vinosa, quasi vino bulliens. Ex οἶ. & κάχληξ vel καχλάζω.
Οἰνόληπτος, ου, ὁ, ἡ, vino obrutus, captus, ebrius.
Οἰνολογέω, ῶ, de vino loquor, vel vinum, uvas lego, decerpo. Ex οἶ. & λέγω.
Οἰνομανὴς, έος, ὁ, ἡ, insano vini amore captus. Ex οἶ. & μαίνομαι, *insanio*.
Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulsum, mulsum, vinum melle conditum. Philox. mulsum.
Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis. Ex οἶ. & μήτηρ.
Οἰνοπέδη, ης, ἡ, campus vini ferax, vinea. In Epigr. Ex οἶ. & πέδον, *campus*.
Οἰνόπεδον, ου, τὸ, idem. Ex iisd.
Οἰνόπεδος, ου, ὁ, ἡ, vini ferax. A præc.
Οἰνοπέπαντος, ου, ὁ, ἡ, in quo vinum maturuit, ut οἰνοπέπαντοι βότρυες, uvæ maturæ. A πεπαίνομαι, *maturesco*.
Οἰνοπλάνητος, ου, ὁ, ἡ, qs. a vino errans, temulentus. Ex οἶ. & πλανάω.
Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, vino plenus, vini ferax. Ex eod. & πλῆθος, vel πλήθω.
Οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, vino percussus, ebrius. 2) ebriolus. Ex eod. & πλήσσω.
Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio.
Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, vini confectio. A seq.
Οἰνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui vinum conficit, vini confector, vel auctor. Ex οἶ. & ποιέω.
Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potatio. Ex eod. & πόσις.
Οἰνοποτάζω, vinum bibo, poto, vino me ingurgito. Ab οἰνοπότης.
Οἰνοποτέω, ῶ, f. ήσω, idem, ab eod.
Οἰνοποτὴρ, ῆρος, ὁ, vini potor, Hom. Ab eod.
Οἰνοπότης, ου, ὁ, idem.
Οἰνοπότις, ιδος, ἡ, vini potrix, bibacula. A pr.
Οἰνόπτης, ου, ὁ, vini inspector. οἰνόπται, magistratus quidam Athenis. Athen. & Poll. Ex οἶνος & ὄπτομαι.
Οἰνοπωλέω, ῶ, f. ήσω, vinum vendo. A seq.
Οἰνοπώλης, ου, ὁ, vini venditor. Gl. Vet. vinarius.
Οἰνοπώλιον, ου, τὸ, taberna vinaria. A præc.
Οἶνος, ου, ὁ, vinum.
Οἰνόσπονδος, ου, ὁ, ἡ, sc. θυσία, sacrum, in quo vinum libatur. A σπένδομαι.
Οἰνοσσόος, ου, ὁ, ἡ, vinum servans.
Οἰνότευκτος, ου, ὁ, ἡ, vino factus, a vino exortus.
Οἰνοτρόφος, ου, vinum gignens. Ex οἶ. & τρέφω.
Οἰνοῦττα, ης, ἡ, placenta e melle & vino confecta: quasi ab οἰνόεσσα, vinosa, ab οἶνος.
Οἰνοφαγία, ας, ἡ, q. d. vini voratio, Luc. Ver. Hist. Ex eod. & φαγεῖν.
Οἰνοφερὴς, έος, ὁ, ἡ, proclivis ad vini potum, vinosus. Hes. πάροινος. Ex eod. & φέρομαι.
Οἰνοφλυγέω, ῶ, vinosus sum, inebrior. Ab οἰνόφλυξ.
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia. Ab eod.
Οἰνόφλυκτος, ου, ὁ, ἡ, ebrius. A seq.
Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ἡ, qui vino bullit, vinosus Philox. temulentus. Ex οἶ. & φλύω, *bullio*.
Οἰνοφορεῖον, ου, τὸ, vinarium, Gl. Vet. A seq.
Οἰνοφορέω, ῶ, f. ήσω, vinum fero.
Οἰνοφόρον, ου, τὸ, diota, Philox. amphora vinaria. A seq.
Οἰνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, vinum ferens, vel vino ferendo aptus, ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Latinos etiam œnophorus pro vase vinario. Gl. Vet. οἰνοφόρον, vinarium. A φέρω.
Οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, vini custos.
Οἰνόφυτον, ου, τὸ, locus, ubi vinum provenit, vitibus consitus. Ab οἶ. & φύομαι.
Οἰνοχοΐα, ας, ἡ, munus pincernæ. A seq.
Οἰνοχοεύω, f. εύσω, vinum fundo, sum pincerna. A seq.
Οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, idem. ἐῳνοχόει, 3. s. impf. apud Hom. pro ᾠνοχόει. οἰνοχοοῦμαι, vinum mihi ministratur. Ab οἰνοχόος.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, vas, quo vinum e cratere haustum in pocula infunditur, trulla. Ab eod.
Οἰνοχόημα, ατος, τὸ, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχοέω.

Οἰνοχόος, ου, ὁ, qui vinum infundit, pincerna. Gl. Vet. pocillator. Ex οἶ. & χέω.

Οἰνοχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, vinum colore referens.

Οἰνόχυτος, ου, ὁ, ἡ, vino perfusus, cui vinum infusum est. Ex eod. & χέω, *fundo*.

Οἰνοψ, οπος, ὁ, qui vinei coloris est, rubicundus, purpureus, niger. Ex eod. & ὄψις, *adspectus*.

Οἰνόω, ῶ, fut. ώσω, vinum facio, in vinum converto. 2) inebrio. pass. οἰνοῦμαι, in vinum mutor. aor. 1. part. οἰνωθεὶς, in vinum mutatus. 2) inebrior. aor. 1. part. οἰνωθεὶς, inebriatus. perf. sine augm. οἰνωμένος, potus, Gl. Vet. temulentus, Philox. Ab οἶνος.

Οἰνώδης, εος, ὁ, ἡ, vinosus, vinum redolens. Ab eod.

Οἰνὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Philox. Ab eod.

Οἰνωπὸς, ὃ, ὁ, ἡ, vel οἰνωπὸς, ὴ, ὸν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris est. Ab eod. & ὤψ, *vultus*.

Οἴνωσις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.

Οἰνωτὸς, ὴ, ὸν, vinosus, vinarius. Plut. οἰνωτὸν, e vino confectum. Ab eod.

Οἴνωτρος, ου, ὁ, palus vel pedamentum vitis. Hes. Ab οἶνος.

Οἰόβατος, ον, solivagus, in solitariis locis vagans. Epith. Panis, ex οἶος, *solus*, & βαίνω.

Οἰόβιος, ου, ὁ, ἡ, qui solitariam vitam agit.

Οἰοβώτας, *Dor.* pro οἰοβώτης, ου, ὁ, seorsum ab aliis pascens, solitarius, in solitudine vivens. Ex eod. & βόσκω, *pasco*.

Οἰοβώτης, ου, ὁ, ἡ, ovibus pascendis aptus. Ex οἶς, *ovis*, & βόσκω.

Οἰοβουκόλος, ὁ, idem quod οἰοβώτης.

Οἰόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.

Οἰόζωνος, ου, ὁ, ἡ, qui est sine comitatu. 2) latro. Ex οἶος & ζώνη.

Οἰόθεν, *Adv.* ab una tantum parte, seorsum. Ab οἶος.

Οἰόθι, *Adv.* solum. Ab eod.

Οἰόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, unicornis. Ab eod. & κέρας.

Οἴομαι & οἶμαι, opinor, puto, arbitror, reor, autumo, Philox. imperf. ᾤμην, rebar. aor. 1. ᾠήθην, credidi, existimavi, Gl. Vet. apud poet. per dialysin ὀΐομαι, unde ὀϊσάμενος, aor. 1. med. ratus, suspicatus. pass. ὀϊσθεὶς, suspicatus. (Fors. ab οἴω, fero, ago, duco. Nam & Latinis est ducere, animo agitare, præ se ferre, idem quodammodo, atque existimare.)

Οἷον, οἱονεὶ, & οἱονεί, *Adv.* veluti, ceu, utpote, ut puta, tanquam, Philox. quasi, verbi caussa, exempli gratia. Ab οἷος, ὤν, εἰ.

Οἰονόμος, ου, ὁ, idem ac οἰοβώτης. A νέμω.

Οἰοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica. Ex οἶος & πέδη.

Οἰοπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, uno indutus calceo. Ex eod. & πέδιλον.

Οἰόποκος, ου, ὁ, ἡ, lanam ovillam habens. Ex ὄϊς, *ovis*, & πόκος, *vellus*.

Οἰοπολέω, ῶ, solitarius sum, in solitudine vivo, ab οἶος & π. 2) oves pasco, ab ὄϊς & π. v. seq.

Οἰοπόλος, ου, ὁ, ἡ, opilio. 2) solitarius, in deserto vivens. Ab iisd.

Οἶος, οἴη, οἶον, solus.

Οἷος, οἵα, οἷον, qualis. 2) promtus, paratus, expeditus, idoneus, aptus, accommodatus, valens, qui potest; it. qui cupit, studet, affectat. οἷόν τε, possibile, Gl. Vet. Hinc οἷός εἰμι, studeo, volo, paratus sum. is sum qui — οἷός τέ εἰμι, possum. οὐχ οἷόν τε, negatum est, nequit fieri, non convenit. οὐχ οἷον — ἀλλ' οὐδὲ, non modo non — sed nec. οὐδὲν οἷον, cum infin. nil melius quam. οἷος δήποτε, quicunque, qualiscunque. οἷα, οἷά γε, οἷα δὴ, utpote, quippe. οἷα, quemadmodum, sic, ita.

Οἴεος, ovillus. οἰέα δορὰ, pellis ovilla. Ab ὄϊς.

Οἰοφάγος, ου, ὁ, ἡ, oves devorans, Hesych. Ex eod. & φάγ.

Οἰόφρων, ον, solitarius. Ab οἶος & φρήν.

Οἰοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, tunicam e lana vel pelle ovina habens. 2) tunicam unam habens, Hes. Ex οἶς vel οἶος & χ.

Οἰόω, ῶ, f. ώσω, desolo, destruo, viduo. aor. 1. pass. οἰώθη, sine augm. apud Hom. οἰωθῆναι, inf. destitui. Ab οἶος.

Οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis. acc. ὄϊν & οἶν.

Οἰσοκαρπον, τὸ, fructus seu granum viminis. Ex οἰσὸς & καρπός.

Οἴσυον, ου, τὸ, funis nauticus, retinaculum. 2) funis.

Οἰσὸς, ὃ, vel οἶσος, ου, ὁ, frutex quidam, vimen, salix, Eust. Alias οἰσύα.

Οἰσοφάγος, ου, ὁ, œsophagus, stomachus, gula. Ex οἴω, *fero* & φάγ.

Οἰσύπη, ης, ἡ, sordes ovium, sordes lanarum, Hes. Suid. Etym. Ex ὄϊς, *ovis* & πατέω.

Οἴσπη, ης, ἡ, idem, v. οἰσύπη.

Οἰσπώτη, ης, ἡ, idem.

Οἰστέον, ferendum est. Ab οἴω, *fero*.

Οἴστευμα, ατος, τὸ, sagitta, jaculum. 2) sagitta emissa. Ab ὀϊστεύω.

Οἰστευτὴρ, ῆρος, ὁ, sagittarius. Ab eod.

Οἰστευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ὀϊστεύω, f. εύσω, sagitta peto, sagitta ferio, sagittam emitto, sagitto. Ab ὀϊστός.

Ὀϊστοδέγμων, ὁ, ἡ, epith. pharetræ. Ex eod. & δέχομαι.

Ὀϊστοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ex iisd.

Ὀϊστοθήκη, ης, ἡ, idem.

Ὀϊστοκόμος, ου, ὁ, sagittas curans. E seq. & κομέω.

Οἰστὸς, ὴ, ὸν, qui ferri potest, tolerabilis. Gl. Vet. οἰστὸν, ferendum. Ab eod. v. οἰστέον.

Ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, sagitta, jaculum. Gl. Vet. missile. Ab οἴω, *fero*.

Ὀϊστοῦχος, ου, ὁ, ἡ, sagittas continens, epith. pharetræ, s. subst. pro ipsa. E pr. & ἔχω.

Οἰστράω, ῶ, f. ήσω, œstro seu asilo agitor. part. aor. 1. οἰστρήσας, furens, furibundus, œstro incitatus. Ab οἶστρος.

Οἰστρέω, ῶ, fut. ήσω, œstro agito, stimulo. pass. οἰστροῦμαι, œstro agitor. οἰστρηθεὶς, aor. 1. part. œstro percitus, furore agitatus. Ab eod.

Οἰστρηδὸν, *Adv.* more eorum, qui œstro agitantur, furiose. Ab eod.

Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, œstro percitus, furiosus, insanus. Ab eod.

Οἰστρηλασία, ας, ἡ, stimuli œstri, quibus aliquis agitatur, furor. Ex eod. & ἐλασία.

Οἰστρηλατέω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, Gl. Vet. exagito. pass. οἰστρηλατεῖσθαι, œstro exerceri, furore agitari. Ex eod. & ἐλαύνω.

Οἰστρήλατος, ου, ὁ, ἡ, œstro agitatus. Ex iisd.

Οἴστρημα, ατος, τὸ, œstrum, stimulus, quo quis velut œstro agitatur. 2) furor ipse, furiosa incitatio. Ab οἰστράω.

Οἴστρησις, εως, ἡ, stimulatio. pl. οἰστρήσεις, insani mulierum amores. Suid. Ab eod.

Οἰστροβολέω, ῶ, fut. ήσω, œstro exagito, stimulo. Ex οἶστρος & βάλλω.

Οἰστροδίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui ab œstro ictus in gyrum agitur & rotatur. 2) vehementer a ventis agitatus. Ex eod. & δινέω.

Οἰστροδόνητος, ου, idem. Ex eod. & δονέω, *agito*.
Οἰστρόδονος, ον, idem, ex iisd.
Οἰστρομανία, ας, ἡ, furor. Philox.
Οἰστροπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, oestro ictus, furore percitus, qui oestro vel furore agitatur. Gl. Vet. furiosus. E seq. & πλήσσω.
Οἶστρος, ου, ὁ, oestrus, tabanus, asilus. 2) furor, insania. 3) irritatio, cupiditas vehemens.
Οἰστροφόρος, ου, ὁ, ἡ, oestro seu stimulo ciens, ad Venerem & lasciviam incitans. E pr. & φέρω.
Οἰστρέω, ῶ, oestro stimulo, instigo, Suid.
Οἰστρώδης, εος, ὁ, ἡ, oestro agitatus, furiosus.
Οἰσύα, ας, ἡ, salix, vimeo, Philox.
Οἰσύϊνος, ΐνη, ϊνον, salignus, vimineus. A pr.
Οἰσυοπλόκος, ου, ὁ, qui salices vel vimina contexit. Ex eod. & πλέκω.
Οἰσυουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & ἔργον.
Οἰσύπη, ης, ἡ, sordes ovium, fimus ovium. Ab οἶς. v. οἰσπώτη & οἴσπη.
Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, sordes ovinas redolens. A pr.
Οἰσυπὶς, ίδος, ἡ, idem quod οἰσύπη.
Οἴσυπος, & οἴσυπον, ου, idem, Gl. Vet. Hesych.
Οἰσυπόω, ῶ. Hinc ἔρια οἰσυπωμένα, lanae sordidae. (Sed hoc potius ad οἰσυπόεις videtur referendum.)
Οἰσυπώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod οἰσυπηρός.
Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, Gl. Vet. v. οἰσύα.
Οἶτος, ου, ὁ, aerumna, calamitas, exitium, infelix fatum, interitus, mors. Ab οἶ.
Οἰφάω, ῶ, & -ῶμαι, idem quod seq. v. ὀπυίω.
Οἰφέω, ῶ, coeo cum femina. Schol. Theocr.
Οἰφόλης, ου, ὁ, pronus in Venerem, libidinosus, Eust. A pr.
Οἰφόλις, ιδος, ἡ, libidinosa, Hes. A pr.
Οἴφω & οἴφομαι, idem quod οἰφέω. Eust.
Οἰφαλὶς, libidinosus. Schol. Theocr.
Οἰχνέω, ῶ, abeo, prodeo, discedo, proficiscor. οἰχνεσκον, imperf. *Jon.* exibant, prodibant. A seq.
Οἴχομαι, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχηκα, abeo, discedo, proficiscor, decedo, pereo: dissipor, ut pecunia; invenitur & perf. ᾤχωκα, unde οἰχωκυῖαι, part. fem. profectae, apud Herodot. οἰχώκεε, abierat, ap. eund. οἴχωκα, perii, Soph.
Οἴω & οἴω, puto, existimo. v. οἴομαι.
Οἰωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auspicum opera utor auguror, ominor, auspicor, Gl. Vet. 2) ut malum omen aversor. Ab οἰωνός.
Οἰωνικός, ή, όν, auguralis. ἡ οἰωνικὴ, sc. ἐπιστήμη, ars divinandi seu augurandi, augurum disciplina. Ab eod.
Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium, auspicium, omen. Ab οἰωνίζομαι.
Οἰωνισμὸς, οῦ, ὁ, auspicium, Philox. Ab eod.
Οἰωνιστήριον, ου, τὸ, unde augurium capimus. 2) signum, quale est omen. 3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.
Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur, auspex. Ab eod.
Οἰωνιστικὸς, ή, όν, ad augurem seu augurium pertinens, auspicalis, Philox. A pr.
Οἰωνόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, ab avibus comestus, quem alites depasti sunt. Ex οἰωνός & βιβρώσκω.
Οἰωνοθέτης, ου, ὁ, ex avium gestu s. pastu augurans. Ex eod. & τίθημι.
Οἰωνόθροος, ον, avium voce editus. οἰωνόθροος γόος, cantus lugubris avium, ap. Aeschyl.
Οἰωνοκτόνος, ὁ, ἡ, avibus exitialis. Ex eod. & κτείνω.
Οἰωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio seu vaticinium ex auspiciis, augurium.
Οἰωνομαντικὸς, ή, όν, ad auguria pertinens. ἡ οἰωνομαντικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars, scientia augurandi.
Οἰωνόμαντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.
Οἰωνόμικτος, ον, aliquid ex avium natura habens, h. e. alatus, ut Pegasus.
Οἰωνοπόλησις, εως, ἡ, auspicium, Gl. Vet. quasi ab οἰωνοπολέω.
Οἰωνοπολία, ας, ἡ, oscinium, Gl. Vet. auspicium. A seq.
Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aves versatur, augur, auspex, Gl. Vet. A seq. & πολέω.
Οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis, volucris, ales, Gl. Vet. 2) augurium, auspicium, omen, Philox. (Repetunt ab οἶος, *solus*, tanquam avis proprie solitaria, solivaga, sit.)
Οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus, ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος.
Οἰωνοσκοπέω, ῶ, auguror, auspicor, Gl. Vet. οἰωνοσκοπέομαι, augurium ago. Ab eod.
Οἰωνοσκόπημα, ατος, τὸ, auspicium, augurium. A pr.
Οἰωνοσκοπητικὸς, ή, όν, auguralis. Ab eod.
Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, auspicium, augurium, Philox. Ab οἰωνοσκόπος.
Οἰωνοσκοπικὸς, ή, όν, auguralis, auspicalis. Gl. Vet. Ab eod.
Οἰωνοσκόπιον, ου, τὸ, auspicium, Philox. Ab eod.
Οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auspex, augur, Philox. qui ex avium volatu & pastu vaticinatur.
Οἴως, *Adv.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.
Οἰωτὶς χιτὼν, tunica lanea, Hes. Ab οἶς.
Ὀκέλλω, appello, applico navem. ar. 1. ὤκειλα, appuli, applicui. inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuisse. A κέλλω.
Ὄκκα, *Dor.* pro ὅτε.
Ὀκλαδία, ας, ἡ, genuum flexio. Suid. Ab ὀκλάζω.
Ὀκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, & ea vel se incurvans subsidit. 2) sella plicatilis. Ab eod.
Ὀκλαδιάω, ῶ, genibus flexis subsido. A pr.
Ὀκλαδὸν, *Adv.* genu flexo. A seq.
Ὀκλάζω, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis subsido, *metaph.* labasco, succumbo, deficio: hinc
Ὀκλὰξ, *Adv.* flexo genu, curvatis genibus.
Ὄκλασις, εως, ἡ, genuum flexio. Ab eod.
Ὄκλασμα, ατος, τὸ, idem. 2) saltationis genus.
Ὀκλασὶ, *Adv.* genibus flexis, Suid. Ab eod.
Ὀκνηλέος, piget. Ab ὄκνος. Unde
Ὀκνηλέως, *Adv.* segniter, pigre, timide, verecunde, cunctanter.
Ὀκνείω, piger sum, affecto pigritiam. A seq.
Ὀκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me, piger sum. 2) vereor, non audeo, dubito, timeo, metuo; s. gravor. Ab ὄκνος.
Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia. A seq.
Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, piger, segnis, ignavus. 2) timidus, meticulosus, cunctabundus. 3) cujus aliquem piget. Ab ὄκνος, s. ὀκνέω.
Ὀκνηρῶς, *Adv.* pigre, segniter. A pr.
Ὀκνητέον, cunctandum, reformidandum. Ab ὀκνέω.
Ὀκνία, ας, ἡ, pigritia, Pollux. A seq.
Ὄκνος, ου, ὁ, pigritia, ignavia, segnities. 2) metus adeundi laboris. 3) metus, timor. 4) species ardeae admodum pigrae.
Ὀκνόφιλος, ου, ὁ, ἡ, pigritiam amans.
Ὀκνώδης, εος, ὁ, ἡ, piger, segnis. 2) timidus. Ab ὄκνος.
Ὀκόθεν, *Jon.* pro ὁπόθεν, unde.
Ὀκοῖος, η, ον, *Jon.* pro ὁποῖος, qualis.
Ὀκόσος, η, ον, *Jon.* pro ὁπόσος, quantus.
Ὀκότε, *Jon.* pro ὁπότε, quando.
Ὄκου, *Jon.* pro ὅπου, ubi.

Ὀκρι-

Ὀκρίομαι, ῶμαι, exasperor. ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. ap. Hom. exasperabantur. Ab ὄκρις.

Ὀκρίβας, αντος, ὁ, pulpitum, instrumentum pictorum, in quo tabula pingenda suspenditur. 2) suggestus, e quo oratores verba faciunt. 3) pegma, in quo fictores imagines formant. 4) fulcrum ligneū theatri. 5) asinus. 6) aries silvester. 7) scala, qua conscendimus loca prærupta. Ex ὄκρις & βαίνω.

Ὀκριοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, prominentias longiores habens. Ex eod. & εἶδος.

Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, idem. 2) asper. A seq.

Ὄκρις, ιος, ἡ, summum cacumen.

Ὀκρυόεις, εσσα, εν, idem quod ὀκριόεις, nisi scriptura vitiosa est.

Ὀκτάβλωμος, ου, ὁ, ἡ, qui octo buccellarum est. Ex ὀκτὼ & βλωμὸς, *buccella*.

Ὀκταδάκτυλος, ον, octo digitorum.

Ὀκτάεδρος, ου, ὁ, ἡ, Epith. corporis geometrici octo latera habentis. Ex ὀκτὼ & ἕδρα.

Ὀκταετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ὀκτὼ & ἔτος.

Ὀκταέτης, εος, ὁ, octennis. Ex iisd.

Ὀκταέτις, ιδος, ἡ, fem. pr.

Ὀκταήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui octo dierum est. 2) qui octavæ diei est. Ex ὀκτὼ & ἡμέρα.

Ὀκτάκις, *Adv.* octies. Ab ὀκτώ.

Ὀκτακισμύριοι, οἱ, octoginta millia.

Ὀκτακισχιλίη ἀσπὶς, Herodot. pro ὀκτακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia scutatorum.

Ὀκτακισχίλιοι, αι, α, octies mille.

Ὀκτάκνημος, ου, ὁ, ἡ, octo radios habens. Ex ὀκτὼ & κνήμη, *radius*, *tibia*.

Ὀκτακόσιοι, αι, α, octingenti. Ab ὀκτώ.

Ὀκτακότυλος, ον, octo cotylas habens, capiens. Ex eod. & κοτύλη.

Ὀκτάκωλος, ον, octo cola habens. Vox Gramm. Ex eod. & κῶλον.

Ὀκτάμετρος, ου, ὁ, ἡ, octo versibus constans. Ex eod. & μέτρον.

Ὀκταμηναῖος, αία, αῖον, octavum mensem agens, octavo mense natus. A seq.

Ὀκτάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui octo mensium est. Ex ὀ. & μὴν, *mensis*.

Ὀκτάπηχυς, ὁ, ἡ, qui octo cubitorum est.

Ὀκταπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus.

Ὀκταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Ὀκτάπλεθρος, ον, octo jugera (v. πλέθρον) habens.

Ὀκταπλοῦν, octuplum, Gl. Vet. Ab ὀκτώ.

Ὀκτάπους, ου, ὁ, idem quod seq. Ex eod. & πούς.

Ὀκτάπους, οδος, ὁ, ἡ, octo pedes habens, Gl. V. multipes, polypus. Ex iisd.

Ὀκτάῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, octo radices habens. Ex eod. & ῥίζα.

Ὀκτάρρυμος, vel ὀκτάζυγος, ου, ὁ, ἡ, octojugis, octo temones habens. A ῥυμός.

Ὀκτάσημος, ον, octo tempora habens. ὀκτάσημος, de numeris & pedibus in prosodia. Ex ὀ. & σῆμα. Unde *Adv.* ὀκτασήμως. vide τρισήμως, τετράσημος.

Ὀκταστάδιος, ου, ὁ, ἡ, octo stadia, i. e. milliare continens. Ex ὀ. & στάδιον.

Ὀκτάστυλος, ου, ὁ, ἡ, octo columnas habens.

Ὀκτάτευχος, ου, ὁ, ἡ, octuplex. Ep. cirrorum. Anthol. Ex ὀ. & τεῦχος.

Ὀκτήρης, εος, ὁ, ἡ, octo remorum ordines habens. Ab ὀ. & ἐρέσσω, *remigo*.

Ὀκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octo, ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.

Ὀκτωδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, octo digitos habens.

Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodeviginti.

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος, ον, duodeviginti drachmas valens. Ex pr. & δραχμή.

Ὀκτωκαιδεκαέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus.

Ὀκτωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, 18. cubitorum.

Ὀκτωκαιδεκαπλάσιος, ου, duodevigintiplex.

Ὀκτωκαιδεκαταῖος, α, ον, qui duodevicesimo die venit, moritur &c.

Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, duodevicesimus.

Ὀκτωκαιδεκέτης, εος, ὁ, duodeviginti annos natus. Ab ὀ. & ἔτος.

Ὀκτωκαιδεκέτις, ιδος, ἡ, fem. pr.

Ὀκτώμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui octo mensium est. Ex ὀ. & μήν.

Ὀκτώπηχυς, εος, ὁ & ἡ, qui octo cubitorum est.

Ὀκτώπους, οδος, ὁ, ἡ, octipes.

Ὀκτώῤῥαβδος, ου, ὁ, ἡ, octo virgas habens.

Ὀκτωστάδιος, ον, octo stadia æquans. Ex ὀ. & στάδιον.

Ὀκχέω, ῶ, subeo, sustineo. 2) exhaurio, exantlo. ὀκχέομαι, οῦμαι, sustineor ab aliquo, vel ei insideo. ὀκχησθῆναι, aor. 1. *med.* insidere, vel insedisse, Suid. Ab ὄχος.

Ὀκχὴ, ῆς, ἡ, fulcrum, sustentaculum. 2) baculus, cui innitimur, Hes. Suid. Ab eod.

Ὄκχος, ου, ὁ, vehiculum, currus. Ab ὄχος.

Ὀκωχεύω, remitto, intermitto. A seq.

Ὀκωχὴ, remissio, intermissio. Etym. M. ab perf. antiq. ὄκωχα, ab ἔχω, ὀκέχω.

Ὀλαὶ, αἱ, pro ὐλαὶ, Lucian. Hes.

Ὀλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, totus argenteus, e solido argento.

Ὀλβίζω, beo, beatum prædico, judico. Ab ὄλβιος.

Ὀλβίζω, f. ίσω, idem. Ab ὄλβος.

Ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ventre beatus, qui bene curato ventre se beatum putat. Ex ὄλβιος & γαστήρ.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, fortunatus, felix.

Ὀλβιόδωρος, ου, ὁ, ἡ, felicitatem afferens, beatum reddens. Ex ὄλ. & δῶρον.

Ὀλβιοδότης, & ὀλβοδότης potius, ου, ὁ, felicitatis dator, auctor, qui dat τὰ ὄλβια. v. ὀλβοδότης. Ab ὄλβιος & δίδωμι.

Ὀλβιοδότις, fem. pr.

Ὀλβιοεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, beatum & felicem efficiens. Ex ὄλ. & ἔργον.

Ὀλβιόθυμος, ὁ, ἡ, felix, beatus animi.

Ὀλβιόκοσμος, ου, ὁ, ἡ, mundum beatum efficiens.

Ὀλβιόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, cui beata portio est. Epith. terræ. E seq. & μοῖρα.

Ὄλβιος, ου, ὁ & ἡ, beatus, felix, fortunatus. Gl. Vet. dives, locuples. Ab ὄλβος.

Ὀλβιοφύλαξ, ου, ὁ, ἡ, bona servans & custodiens.

Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, opulentus. 2) felix. Ex ὄλ. & φρήν.

Ὀλβιόχειρος, οι, felices, salutares manus habens, i. e. felicem reddens, felix. Ex eod. & χείρ.

Ὀλβοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum donatrix, effectrix beatæ vitæ. A seq.

Ὀλβοδότης, ου, ὁ, ἡ, divitiarum dator.

Ὀλβοδότις, femin. e pr.

Ὄλβος, ου, ὁ, beatitudo, felicitas. 2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Ὀλβοφόρος, ου, ὁ, ἡ, divitias seu beatitudinem afferens. E pr. & φέρω.

Ὀλέθριος, ου, ὁ, ἡ, exitialis, letalis, perniciosus. Ab ὄλεθρος.

Ὀλεθρίως, *Adv.* pernitiose, cum sua pernicie. A pr.

Ὀλεθροποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus. E seq. & ποιέω.

Ὄλεθρος, ου, ὁ, pernicies, exitium, strages, mors. 2) homo perniciosus & exitialis, nullius frugis. Ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti, i. e. eminens & protuberans cubiti pars: alias ὠλέκρανον. Ex ὠλένη, *cubitus*, & κρανίον, *caput*.

Ὀλέκω, perdo, exitium adfero, perimo. ὀλέκομαι, intereo. ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. moriebantur. Ab ὀλέω.

Ὀληρὸν, graveolens vel nigrum, ab ὄλος, atramentum sepiæ. Gal. apud Hippocr.

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι & ἀνήρ.

Ὀλεσίβωλος, ου, ὁ, ἡ, agris nocens. Ex eod. & βῶλος, *gleba*.

Ὀλεσίθηρος, ου, ὁ, ἡ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex eod. & θήρ.

Ὀλεσίμβροτος, ου, hominibus noxius. Ex eod. & βροτοὶ, *homines*.

Ὀλεσιτύραννος, poet. ὀλεσσιτύραννος, ου, ὁ, ἡ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens. Ex eod. & τύραννος.

Ὀλέσκω, perdo. Suid. ubi ὀλέσκει, ἀπολλύει.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, Philox. interfectrix. A seq.

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. A seq.

ὈΛΕΩ, inus. unde imperf. *Jon.* ὀλέεσκε. Fut. ὀλέσω, it. verba ὀλέκω, ὀλέσκω, ὄλλυμι.

Ὀλιγαιμία, ας, ἡ, sanguinis paucitas, defectus, inopia. A seq.

Ὀλίγαιμος, ου, ὁ, ἡ, sanguinis inopia laborans, cui parum est sanguinis. Ex ὀλίγος & αἷμα.

Ὀλιγάκις, *Adv.* raro. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγάμπελος, ου, ὁ & ἡ, paucas vites habens.

Ὀλιγανδρέω, ῶ, virorum paucitate laboro. ὀλιγανδρῶν, ὀλιγανδροῦσα, ὀλιγανδροῦν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος & ἀνήρ.

Ὀλιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas & penuria. Ex iisd.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas, penuria hominum. A seq.

Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ & ἡ, non frequens hominibus.

Ὀλιγαριστία, ας, ἡ, prandium perparcum & paucis cibis constans. Ex ὀλίγος & ἄριστον.

Ὀλιγάρκεια, ας, ἡ, animus paucis contentus. A seq.

Ὀλιγαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, paucis necessitatibus par, sufficiens. 2) paucis contentus, frugalis. τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀ. & ἀρκέομαι.

Ὀλιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια. Ex iisd.

Ὀλιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis. Ex ὀλ. & ἄρτος.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχοῦντες, pauci dominatum obtinentes. ὀλιγαρχεῖσθαι, a dominatu paucorum regi. πόλεις ὀλιγαρχούμεναι, quæ civitates in paucorum potestate sunt. Ex ὀλ. & ἀρχή.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus. Gl. Vet. paucorum principatus, it. studium, affectatio oligarchiæ. A pr.

Ὀλιγαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad paucorum dominatum pertinens. 2) paucorum dominatui sive oligarchiæ favens. A pr.

Ὀλιγαρχικῶς, *Adv.* more civitatis, in qua est ὀλιγαρχία. A pr.

Ὀλιγαύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, paucos habens sulcos, paucos agros, Suid.

Ὀλιγαχόθεν, *Adv.* a paucis locis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγαχοῦ, *Adv.* paucis in locis. Ab eod.

Ὀλιγήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui est paucorum dierum. Ex eod. & ἡμέρα.

Ὀλιγηπελέω, parum valeo, infirmus sum. Hom. ὀλιγηπελέων, a viribus defectus, & ὀλιγηπελέουσα, a viribus defecta. A seq.

Ὀλιγηπελὴς, έος, ὁ, ἡ, animo deficiens, a viribus destitutus, infirmus, debilis. Ex ὀλίγος & πέλω, *sum*.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, poet. & *Jon.* pro ὀλιγηπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas. A pr.

Ὀλιγήριος, ου, ὁ, ἡ, habens parvum sepulcrum. Ex ὀλ. & ἠρίον.

Ὀλιγηροσίη, ης, ἡ, *Jon.* pro ὀλιγηροσία, tenue arvum Suid. Ex eod. & ἄροσις.

Ὀλιγίστατος, minimus. A seq.

Ὀλίγιστος, η, ον, Superl. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγίστως, *Adv.* minimo numero, perparum. A pr.

Ὀλιγόβιος, ου, ὁ, ἡ, non diu vivens.

Ὀλιγόβουλος, ου, ὁ, ἡ, qui parum consilio pollet, non admodum prudens. Ex ὀλ. & βουλή.

Ὀλιγογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, negligens, Hesych. Ex ὀλ. & γνώμη.

Ὀλιγογόνατος, ου, ὁ, ἡ, paucis geniculis nodatus. Ex ὀλ. & γόνυ.

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ, ἡ, paucos generans, infoecundus.

Ὀλιγοδάπανος, ου, ὁ, ἡ, qui exigui sumtus est, parcus & frugi, frugalis. Ex ὀλ. & δαπάνη.

Ὀλιγοδεὴς, έος, ὁ, ἡ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλ. & δέομαι.

Ὀλιγοδεία, & ὀλιγοδεΐα, ας, ἡ, paucarum rerum indigentia, vel desiderium. Philo. A pr.

Ὀλιγοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, modico victu contentus. Ex ὀλ. & δίαιτα.

Ὀλιγόδουλος, ου, ὁ & ἡ, paucos servos habens.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo, spiritum vix traho. A sq.

Ὀλιγοδρανὴς, έος, ὁ, ἡ, infirmus, imbellis. Ex ὀλ. & δραίνω, *facio*.

Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas. A pr.

Ὀλιγοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, infirmus, imbellis. E ὀλ. & δύναμις.

Ὀλιγοελαιόω, ῶ, parum olei fero, parum olei fundo. Ex ὀλ. & ἔλαιον.

Ὀλιγοεργὴς, ὲς, imbecillus. Ex ὀλ. & ἔργον.

Ὀλιγοέτης, εος, ὁ, ἡ, paucos annos habens. Ex ὀλ. & ἔτος.

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum. A pr.

Ὀλιγόζος, ον, paucos ramos habens. Ex ὀλ. & ὄζος.

Ὀλιγόθερμος, ου, ὁ, ἡ, cui modicus inest calor, parum caloris habens. Ex ὀλ. & θερμή.

Ὀλιγοθυμέω, animo parvo sum. A seq.

Ὀλιγόθυμος, ον, timidus, demissus animo.

Ὀλιγόϊνος, ου, ὁ, ἡ, paucas habens fibras seu venas, paucos nervos. Ex ὀλ. & ἴς.

Ὀλιγόκαιρος, ου, brevem, parvam, ancipitem occasionem s. opportunitatem habens.

Ὀλιγοκάλαμος, ου, ὁ, ἡ, paucos habens calamos.

Ὀλιγόκαρπος, ου, ὁ & ἡ, paucos fructus gignens.

Ὀλιγόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, paucos caules habens.

Ὀλιγόκλαδος, ου, ὁ, ἡ, paucos ramos habens.

Ὀλιγοκρατέομαι, οῦμαι, a paucis regor. v. ὀλιγαρχία.

Ὀλιγομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, parum doctus. Ex ὀλ. & μανθάνω.

Ὀλιγομετρία, ἡ, est vitium versus, cum paucioribus, v. c. quatuor verbis constat. Eustath. opponitur πολυμετρία. Ex ὀλ. & μέτρον.

Ὀλιγόμισθος, ου, ὁ & ἡ, mercede exigua conductus.

Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium. A seq.

Ὀλιγόμυθος, ου, ὁ, ἡ, pauciloquus.

Ὀλιγοπαιδία, ας, ἡ, paucitas liberorum. A seq.

Ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ & ἡ, paucos habens liberos.

Ὀλι-

Ὀλιγοπολεῖ, vid. ὀλιγοπολιτ.

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ, ἡ, exigua fide præditus, parum fidens seu credens. 2) incredulus. Ex ὀλ. & πίστις.

Ὀλιγοποιέω, ῶ, f. ήσω, ad paucitatem redigo, minuo, aor. 1. ὠλιγοποίησα.

Ὀλιγοπόλιος, ου, ὁ, ἡ, parum canus.

Ὀλιγόπονος, ον, laborem fugiens, iners.

Ὀλιγοποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex ὀλ. & πόσις.

Ὀλιγοποτέω, ῶ, f. ήσω, parum bibo. A seq.

Ὀλιγόποτος, ου, ὁ, ἡ, pauco potu contentus. Ex ὀλ. & ποτόν.

Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. A seq.

Ὀλιγοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, pauca habens negotia. Ex ὀλ. & πρᾶγμα.

Ὀλιγόπτερος, ου, ὁ, ἡ, paucas pennas habens. Ex ὀλ. & πτερόν.

Ὀλιγόπυρος, ου, ὁ, ἡ, parum tritici ferens.

Ὀλιγόρριζος, ου, ὁ, ἡ, paucas radices babens. Ex ὀλ. & ῥίζα.

Ὀλίγος, ίγη, ίγον, paucus. 2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi, penes quos imperium est. ὀλίγον, paulum, parum, modicum. Philox. ὀλίγον χρόνον, paullisper, Gl. V. ὀλίγου δεῖν, pæne, Philox. propemodum, ferme, Gl. V. δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi tempore subito, e propinquo, δι' ὀλίγων, paucis, sc. verbis. κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, sensim, paullatim, item propemodum. ἐν ὀλίγῳ, leviter, viliter.

Ὀλιγόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, macilentus. Ex ὀλ. & σάρξ.

Ὀλιγοσθενής, έος, ὁ, ἡ, exiguis viribus præditus. Ex ὀλ. & σθένος, *robur*.

Ὀλιγοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pauco cibo utor. Ab ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, cibus modicus, frugalitas. Ab eod.

Ὀλιγόσιτος, ου, ὁ, ἡ, modico cibo utens. A σῖτος.

Ὀλιγόσπερμος, ου, ὁ, ἡ, parum seminis ferens. 2) parum seminis emittens. Ex ὀλ. & σπέρμα.

Ὀλιγόστιχος, ου, ὁ, ἡ, paucos ordines s. versus continens.

Ὀλιγοστός, ή, όν, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis, item, minimus, brevissimus. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοσυλλαβία, ἡ, paucitas syllabarum. A seq.

Ὀλιγοσύλλαβος, ον, paucis syllabis constans. Ex ὀλ. & συλλαβή.

Ὀλιγοσύνδετος, ον, Epith. orationis, paucis conjunctionibus utentis.

Ὀλιγότεκνος, ου, ὁ, ἡ, paucos liberos habens. Ex ὀλ. & τέκνον.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. 2) parvitas. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, contemtus. 2) dedecus. Ex ὀλ. & τιμή.

Ὀλιγοτοκέω, ῶ, f. ήσω, paucos pario. 2) raro pario. Ab ὀλιγοτόκος.

Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus seu rarus partus. Ab eod.

Ὀλιγοτόκος, ου, ὁ, ἡ, raro & paucos pariens. Ex ὀλ. & τίκτω.

Ὀλιγότριχος, ου, ὁ, ἡ, raros habens pilos. Ex ὀλ. & θρίξ.

Ὀλιγότροφος, ον, pauco cibo contentus. Ex ὀλ. & τροφή.

Ὀλιγόϋδρος, ου, ὁ, ἡ, parum aquæ habens, parum aquosus. 2) pauca aqua contentus. ὀλιγοϋδρότατος, cui paucissima aqua sufficit. Ex ὀλ. & ὕδωρ.

Ὀλιγόϋλος, ου, ὁ, ἡ, parum materiæ habens. Ex ὀλ. & ὕλη.

Ὀλιγουπνία, ἡ, paucus somnus. A seq.

Ὀλιγόϋπνος, ου, ὁ, ἡ, qui exigui somni est.

Ὀλιγοφαγία, ἡ, parcus cibus. A seq.

Ὀλιγοφάγος, ου, ὁ, ἡ, parcus cibi, inedax. Gl. V.

Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas.

Ὀλιγοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ut ὀλιγοφόρος, οἶνος; vinum, quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum, imbelle. Ex ὀλ. & φέρω.

Ὀλιγόφρων, ονος, ὁ, ἡ, pusillanimis. Ex ὀλ. & φρήν.

Ὀλιγόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, pauca habens folia. Ex ὀλ. & φύλλον.

Ὀλιγοχοέω, ῶ, parum refundo, exiguo cum fœnore refundo. A seq.

Ὀλιγόχοος, contr. ὀλιγόχους, ου, ὁ, ἡ, parum refundens, parum fructificans. Comp. ὀλιγοχοέστερος, minus fundens, minus ferax. Ex ὀλ. & χέω.

Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium seu chordarum. Ex ὀλ. & χορδή.

Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas. Ex ὀλ. & χρήματα.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, exiguo temporis spatio durans. Gl. Vet. temporalis.

Ὀλιγόχρονος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ὀλιγόχυλος, ον, parum succi habens.

Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, sum animo pusillo. Ab ὀλιγόψυχος.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, Gloss. Vet. Ab eod.

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ & ἡ, pusillanimis, Gl. Vet. Ex ὀλ. & ψυχή.

Ὀλιγόω, ῶ, ad paucos redigo, imminuo. ὀλιγόομαι, οῦμαι, ad paucos redigor, imminuor. aor. 2. ὠλιγώθην. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγωρέω, ῶ, f. ήσω, parvam curam habeo, negligo, contemno, supersedeo, Gl. V. Unde ὀλιγωρητέος, α, ον, spernendus. Ab ὀλίγωρος.

Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemtus. A pr.

Ὀλιγωρία, ας, ἡ, idem. A seq.

Ὀλίγωρος, ου, ὁ, ἡ, aliquid parum curans, negligens; incuriosus. Ex ὀλ. & ὤρα, *cura*.

Ὀλιγώρως, *Adv.* negligenter, contemtim. A pr.

Ὀλιζότερος, minor. quasi ab ὀλιζος pro ὀλίγος.

Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo. Hes. Ab eod.

Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, parvus. 2) minor. Ab ὀλίγος. pro ὀλιγίων, ut μείζων pro μεγίων.

Ὀλικός, ή, όν, totus, universalis. Ab ὅλος.

Ὀλικῶς. *Adv.* plane, universe, omnino. A pr.

ὌΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, penis coriacens.

Ὀλισθαίνω, labor, lapso, labefio, Gl. V. Ab ὄλισθος.

Ὀλισθέω, ~~ῶ, f. ήσω,~~ idem & ab eod.

Ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.

Ὀλίσθημα, ατος, τό, lapsus, casus, Gloss. Vet. lapsio. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθηρός, ρά, ρόν, ad labendum proclivis. 2) lubricus. 3) proclivis ad aliquid. Ab ὄλισθος.

Ὀλισθηρῶς, *Adv.* lubrice. A pr.

Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα, & ab eod.

Ὀλισθητικός, ή, όν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab eod.

Ὀλισθογνωμονέω, ῶ, mentis compos non sum. Ex ὄλισθος & γνώμη, *sententia*.

Ὀλισθοποιῶ, labare facio. Gl. V. labefacio.

Ὄλισθος, ου, ὁ, lapsus in lubrico, casus.

Ὀλκαδικός, ή, όν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκάς.

Ὀλκάδιον, ου, τό, navicula oneraria. Dimin. ejusd.

Ὀλκαία, ας, ἡ, cauda apud Nicandrum, ab ὅλκω, quasi quæ trahatur a toto corpore. Schol. Nicandri.

Ὀλκεῖον, ου, τό, vas, in quo pocula abluuntur. Pollux. Ab ὁλκή. v. ὅλκιον.

Ὀλκαῖος, αία, Jon. αίη, αῖον, qui trahitur. Ab eod.

Ὀλ-

Ὁλκήϊος, αίη, Jon. αίη, αίον, qui trahitur. Ab eod.

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, proprie navis oneraria. Sed interdum & de aliis dicitur. Ab ἕλκω.

Ὁλκεῖον, ου, τὸ, vid. ὁλκήϊον.

Ὁλκεὺς, έως, ὁ, qui retia trahit, Heſych. Ab ἕλκω.

Ὁλκέω, ῶ, navem traho, traduco, remulco. Ab ὁλκὸς, *de quo mox*.

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, tractus, attractio. 2) inclinatio, ut ſtateræ in alteram partem. Philox. pondus, item drachma. Ab ἕλκω.

Ὁλκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderoſus. A pr.

Ὁλκήϊον, ου, τὸ, Jon. pro ὁλκεῖον, lignum in infima navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur a Schol. Apollonii. Ab ὁλκή.

Ὁλκήρης, εος, ὁ, ἡ, caudatus, ſive tractu ſe colligens, ut ſerpens, qui longo volumine caudam trahit. Nicand. Ab eod.

Ὁλκιμος, ου, ὁ, ἡ, glutinoſus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi ſolet. Ab eod.

Ὁλκίον, ου, τὸ, gubernaculum ſeu clavus navis. Ab eod.

Ὁλκίον, ου, τὸ, labrum amplum, magnus crater. Ab eod.

Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, tractus. 2) ſulcus, proprie & tropice. 3) remulcus, quo naves ex uno mari in alterum per continentem, velut per Iſthmum, traducuntur. 4) fluctus, *omninoque*, aqua maris. 5) aquæductus. 6) moles, pondus. 7) ſyrma ſerpentium, veſtium &c. 8) totumque adeo cujuſvis animalis hominiſque corpus. 9) eſt etiam nomen inſecti cujuſdam & herbæ. *Adiect.* attractorius. ſed fere in compoſitis tantum. Ab ἕλκω.

Ὄλλυμι, vel ὀλλύω, perdo, amitto. 2) perdo, perniciem adfero, perimo. ὄλλυμαι, perdor, pereo. F. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam. aor. 1. ὤλεσα, perdidi. perf. ὄλωλα, perii. ὀλώλει, interiit, Philox. aor. 2. med. ὠλόμην, perii. ὀλοῦμαι, f. 2. ὀλεῖται, peribit. Ab ὀλέω, *idem*.

Ὁλμειὸς, οῦ, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.

Ὁλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum. Dim. ab eod.

Ὁλμοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, mortariorum artifex. E ſq. & ποιέω.

Ὅλμος, ου, ὁ, mortarium, pilum, Philox. 2) pars tibiæ, ligula. 3) truncus corporis a cervice uſque ad coxendicem. it. poculi genus. *metaph.* ſtupidus.

Ὁλογράμματος, ου, ὁ, ἡ, plene ſcriptus, non per ſiglorum captiones aut compendioſa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος & γράμμα.

Ὁλογραφέω, ῶ, fut. ήσω, integrum ſcribo. Ex eod. & γράφω.

Ὁλόγραφος, ου, ὁ, ἡ, totus propria manu exaratus. Ex iiſd.

Ὁλοδάκτυλος, ον, meris dactylis conſtans. Epith. verſus.

Ὀλόεις, όεσσα, όεν, exitialis. Ab ὄλλυμι.

Ὀλοεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, maleficus, Heſ. 2) mortem ſeu interitum adferens. Ex eod. & ἔργον.

Ὀλοθούριον, ου, τὸ, genus tuberis ſpongioſi, & marini. Ariſtot.

Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, perniciei illatio, delatio, occiſio. Ab ὀλοθρεύω.

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitioſus. Ab eod.

Ὀλοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, perimens, perdens. A pr.

Ὀλοθρεύω, f. εύσω, perdo, everto, exitium adfero. Ab ὄλεθρος.

Ὀλοίϊος, ου, ὁ, ἡ, pernicioſus, exitialis, noxius. ſcr. & ὀλοιός. Ab ὀλοός.

Ὀλοιὸς, ἡ, ὸν, idem, Heſ. Dat. pl. fœm. ὀλοῇσι. pro ὀλοός.

Ὀλοίτροχος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte rotundus, ut tota. Ex ὅλος & τροχός.

Ὁλοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, totum adoleo, in holocauſtum offero, ὁλοκαρπώματα, quod totum offertur. Fut. 1. paſſ. iod. 3. pl. ὁλοκαρπωθήσονται, conſumabuntur, conſumentur.

Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, holocauſtum. A pr.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὁλόκαυστον, ου, τὸ, holocauſtum, quod totum cremari ſolebat. Gloſſ. Vet. adolitum. Ex ὅλος & καίω.

Ὁλοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, totum comburo, totam victimam cremo. Ab ὁλόκαυτος.

Ὁλοκαυτίζω, f. ίσω, idem, & ab eod.

Ὁλόκαυτος, ου, ὁ, ἡ, totus crematus, totus combuſtus. Ex ὅ. & καίω.

Ὁλοκαυτόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ὁλοκαυτέω. aor. 1. ὡλοκαύτωσα, ex iiſd.

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima ſ. hoſtia, quæ integra comburitur. A pr.

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, ſacrificium, in quo victima tota crematur. Gl. Vet. flagrantia, holocauſtoma. Ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei, Philox. integratio. A ſq.

Ὁλόκληρος, ου, ὁ, ἡ, integer, totus, univerſus. 2) nullo vitio laborans, non vitioſus. κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hereditas ex aſſe, ſeu in ſolidum.

Ὁλόκνημος, ου, ὁ, ἡ, integras tibias habens & nulla ex parte mutilas. Ex ὅ. & κνήμη.

Ὁλόκοπος, ου, ὁ, ἡ, totus concisus. Ex ὅ. & κόπτω.

Ὁλόκυκλος, ὁ, ἡ, Epith. lunæ plenæ.

Ὁλοκυνίτης, ιδος, ἡ, olus quoddam ſilveſtre.

Ὁλολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, totus lucidus. Ex ὅ. & λάμπω.

Ὁλόλιθος, ου, ὁ, ἡ, totus lapideus, totus e lapidibus factus.

Ὁλολυγὴ, ῆς, ἡ, clamor mulierum ſacrificantium, jubilatio. 2) ululatus. Gl. Vet. ejulatus. Ab ὁλολύζω.

Ὁλόλυγμα, τὸ, idem. Ab eod.

Ὁλολυγμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus. Gl. Vet. ὀλολυγμὸς ἀγροίκων, ruſticorum jubilatus, Gl. Vet. Ab eod.

Ὁλολυγὼν, όνος, ὁ, clamor ranarum marium, feminas ad coitum evocantium. 2) ejulatus. 3) avis quædam ſolitaria, acredula, vel ulula. Philox. ulula, ſtrix. Ab eod.

Ὁλολύζω, f. ξω, ululo, ejulo. 2) cum clamore deos precor, de mulieribus, jubilo, exulto. (uſurpatur de clamore læto mulierum, numen, cujus ludi identidem celebrarentur, ad veniendum invitantium, aut adventum ejus, quem ſibi comminiſcerentur, annunciantium, iterato ſæpius illo ἐλελεῦ. quod eſt Hebr. *Hallelu Jah.*)

Ὁλομελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui membris eſt integris, omnibus membris conſtans, Gl. Vet. integer. Ex ὅ. & μέλος.

Ὁλομελία, ας, ἡ, integra natura & conſtitutio alicujus rei, qua nihil ipſi deeſt. A pr.

Ὁλομερὴς, ές, integer, tutus, nulla parte reſecta. Ex ὅ. & μέρος.

Ὅλον, v. ὅλος.

Ὅλονθος, ου, ὁ, ἡ, fimo ſcatens. Ex ὅλος & ὄνθος, *fimus*.

Ὁλονυκτίως, *Adv.* per totam noctem. Ex ὅ. & νύξ.

Ὀλοοίτροχος, ου, ὁ, ἡ, curſui pernicioſus. Epith. ſcopuli, ap. Theocr. A ſq. & τρέχω. (vel potius tantæ molis, & tam grandis, ut ſingula quæque ſaxa ſingulos impleant carros, & ad onerandum ſufficiant. Ab ὅλος & τροχός.)

Ὀλοὸς, ὴ, ὸν, perniciosus, exitiosus. Ab ὄλλυμι.

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ, perniciosa consilia agitans, perniciosus. E pr. & φρήν.

Ὁλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui animo universa agitat, qui omnium curam gerit, omniscius, nam aliqui apud Hom. pro ὀλοόφρων legunt ὁλοόφρων. Ex ὅλος & φρήν.

Ὁλοπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, totus purpureus, totus e purpura. Ex ὅ. & πορφύρα.

Ὁλόπτερος, ου, ὁ, ἡ, cujus universum corpus pennis tectum est. 2) cujus alæ non sunt scissæ, alas continuas habens. E ὅ. & πτερόν.

ὈΛΟ'ΠΤΩ, f. ψω, vello, evello.

Ὁλόπυρος, ου, ὁ, ἡ, triticum integrum, seu quod integrum coctum est. Ex ὅ. & πυρός.

Ὁλοῤῥιζεὶ, *Adv.* radice, radicitus. A sq.

Ὁλόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, qui cum tota radice est, v. c. erutus. Ex ὅ. & ῥίζα.

ὈΛΟΣ, ὁ, vel ὀλὸς, item ὀλὸν, idem quod θολὸς, atramentum sepiæ.

Ὅλος, ὅλη, ὅλον, totus, integer. 2) solidus. 3) universus, omnis. *est ætatis posterioris*. Hinc τὸ ὅλον, ου, universum, rerum universitas, summa rei; at ὅλον, *Adv.* omnino. (Hinc Lat. *solus* & *solidus*.)

Ὁλοσηρικὸς, ὴ, ὸν, totus ex serico, holosericus.

Ὁλοσίδηρος, ου, ὁ, ἡ, totus ferreus.

Ὁλοσπαδὴς, έος, ὁ, ἡ, totus detractus, Hes. ubi pl. ὁλοσπαδεῖς. Ex ὅ. & σπάω.

Ὁλοσπόνδειος, ον, Epith. versus, qui totus e spondeis constat, ut Iliad. λ'. 130.

Ὁλόστεον, ου, τὸ, herba, quasi tota ossea, per antiphrasin, quum tota mollis sit. A sq.

Ὁλόστεος, ου, ὁ, ἡ, totus osseus, ex osse solido constans. Ex ὅ. & ὀστέον.

Ὁλοσφύρητος, ου, ὁ, ἡ, malleo ductus s. fabricatus, solidus, Hes. Plin. Ex ὅ. & σφῦρα.

Ὁλοσφυρήλατος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ὅ. & σφυρήλατος.

Ὁλοσφύρητος, pro ὁλοσφύρητος. v.

Ὁλοσφύρατον, ου, τὸ, massa solidi v. c. ferri. Ex iisd.

Ὁλοσφυρὴς, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ὁλόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ὁλοσχέρεια, ας, ἡ, integritas, consummatio. 2) crassa & confusa descriptio. A sq.

Ὁλοσχερὴς, ὲς, integer, plenus, universus, consummatus, qui fit summa vi, omnibus copiis, ut prælium. 2) extremus, summus. Ex ὅλος & χείρ, vel & ἔχω.

Ὁλοσχερῶς, *Adv.* omnino, penitus, prorsus, plane. 2) confuse, generatim, leviter modo. ὁλοσχερέστερον, *Adv.* majori apparatu, majoribus copiis. A pr.

Ὁλόσχιστος, ον, simplex, non e variis partibus vel segmentis consutus. Plato.

Ὁλόσχοινος, ου, ὁ, ἡ, mariscus, juncus omnium maximus & crassissimus.

ὈΛΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus pomi. Nicand.

Ὁλοσώματος, ου, ὁ, ἡ, ad totum corpus pertinens. Ex ὅ. & σῶμα.

Ὁλοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, plane absolutus, prorsus finitus, perfectus, integer. Ex ὅ. & τέλος.

Ὁλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.

Ὁλότροπος, ου, ὁ, ἡ, totius modi, totus.

Ὁλοτρόπως, *Adv.* omnino. A pr.

Ὁλότροχος, ον, rotundus, v. c. lapis. Ex ὅ. & τρέχω. v. ὀλοίτροχος.

Ὀλοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula.

Ὀλόφυγδος, ου, ὁ, pustulosus, quasi ὀλόφλυγδος, a φλύζω, ferveo, ebullio. Unde &

Ὀλοφυγδὼν, όνος, ἡ, pustula, quasi ὀλοφλυγδών. (nisi est potius ab ὀλόπτω.)

Ὀλοφυδνὸς, ὴ, ὸν, lugubris, luctuosus. Ab ὀλοφύζω.

Ὁλοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, totus absolutus in natura sua, omnibus partibus plenus. Ex ὅ. & φύω.

Ὀλοφυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula, quasi ὀλοφλυκτίς.

Ὀλοφύζω, fut. ξω, lugeo, lamentor. pro ὀλοφύρομαι.

Ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, ploratus. A sq.

Ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo, ploro. 2) deploro, miseror. ὀλοφυράμενος, aor. 1. m. lamentatus. pass. ὀλοφυρθεὶς, idem. Ab ὀλοός. v. ὀλοφώϊος.

Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus. 2) lamentatio.

Ὀλοφυρτικὸς, ὴ, ὸν, ad lamenta seu lamentandum proclivis. Ab eod.

Ὀλοφυρτικῶς, *Adv.* lamentabiliter. A pr.

Ὀλοφώϊος, ου, ὁ, ἡ, exitialis. 2) versutus, improbus. ὀλοφώϊα, vaframenta, versutiæ. Ex ὄλλυμι & φώς. (nisi potius ab ὀλοὸς, ὀλοὸς, ὀλοφὸς, unde & ὀλοφύρομαι.)

Ὁλόφωνος, ου, ὁ, ἡ, plena voce canens. Ex ὅ. & φωνή.

Ὁλόχαλκος, ον, totus ex ære.

Ὁλόχροος, *contr.* ὁλόχρους, ου, ὁ, ἡ, toto corpore unum colorem habens. Ex ὅ. & χροιά.

Ὁλόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, totus ex auro factus, ex auro solido factus. 2) totus auro inductus. ap. Jos.

Ὁλόψυχος, ον, sincerus, candidus, integer animo. Ex ὅ. & ψυχή.

Ὁλοψύχως, *Adv.* toto, integro animo, bona fide. A prec.

Ὄλπη, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia, vas oleariun, & alicubi vinarium.

Ὀλπὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, sc. χώρα, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, & certamina Olympiaca celebrabantur. Ὀλυμπίαζε, ad Olympiam. Ὀλυμπίαθεν, ab Olympia. Ὀλυμπίασι, apud Olympiam. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλύμπια, ων, τὰ, sc. ἀγωνίσματα, ludi Olympiaci. Ab eod.

Ὀλυμπίας, ου, ὁ, Olympias, *venti* nomen. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, sc. νίκη, victoria s. palma certaminis Olympiaci. 2) certamen Olympiacum. 3) Olympias, sive tempus binis quibusque interjectum ludis Olympiacis, quatuor annorum integrorum cum quindecim diebus. Ab eod.

Ὀλυμπικὸς, ὴ, ὸν, Olympicus. Ab eod.

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια & νικάω, *vinco*.

Ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens. 2) cœlestis. A sq.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altissimus. 2) cœlum. ὀλυμπόνδε, in cœlum.

Ὀλυνθάζω, f. άσω, caprifico. A sq.

Ὄλυνθος, ου, ὁ, grossus, ficus immatura. 2) nomen urbis in Thessalia.

Ὀλυνθοφορέω, ῶ, grossos s. abortus feto. A seq.

Ὀλυνθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, grossos ferens. Ex ὄλυνθος & φέρω.

Ὄλυρα, ας, ἡ, semen medium inter frumentum & hordeum, olyra. Gl. Vet. spelta. Philox. far, ador, siligo.

Ὀλυρίτης, ου, ὁ, ut ὀλυρίτης ἐγκρυφίας, subcinericius *panis* siligineus. A pr.

Ὀλωλόεσσος, ὁ, ἡ, ater vel turbidus. Ab ὀλὸς pro θολός.

Ὀλώϊος, ία, ιον, perniciosus. Ab ὄλλυμι.

Ὅλως, *Adv.* prorsus, omnino, totaliter, integre. 2) in summa, in universum. 3) sane. Ab ὅλος.

Ὀμα-

Ὁμαδέω, in unum cogo, congrego. Ab ὅμαδος.

Ὁμαδέω, f. ήσω, tumultuor. ὁμάδησαν, aor. 1. 3. pl. strepitum excitarunt. A sq.

Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo. 2) tumultus, strepitus, quem multitudo e citat. Ab ὁμός.

Ὁμαιμίς, ίδος, ἡ, soror. Ex ὁμοῦ & αἷμα.

Ὅμαιμος, ου, ὁ & ἡ, consanguineus. 2) frater vel soror. Ex iisd.

Ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, consanguinitas. 2.) fraternitas. Ab ὅμαιμος.

Ὁμαιμότης, ητος, ἡ, idem, Gloss. Vet. Ab ὅμαιμος.

Ὁμαίμων, ονος, ὁ, ἡ, consanguineus. Ὁμαιμονέστερος, ερα, ερον, Comp. propinquior sanguine. Ex ὁμοῦ & αἷμα.

Ὁμαιχμέω, ῶ, f. ήσω, simul milito, simul bellum ineo, simul jaculor. Ab ὁμαίχμος.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, Jon. ὁμαιχμίη, ης, ἡ, societas belli, confœderatio. A sq.

Ὁμαίχμος, ου, ὁ, ἡ, arma consocians, fœderatus, exp. etiam commilito. Ex ὁμοῦ & αἰχμή, hasta, bellum.

Ὁμακοεῖον, & ὁμακόειον, ου, τὸ, auditorium commune. Vox Pythag. Ex ὁμοῦ & ἀκοή.

Ὁμαλής, έος, ὁ, ἡ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλός.

Ὁμαλία, ας, ἡ, planities, Gl. V. Ab eod.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo. Gl. Vet. plano, æquo, hostio. 2) ad æquabilitatem redigo. 3) adæquo, æqualis sum. Ab eod.

Ὁμαλισμὸς, οῦ, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio. 2) æquabilis pronunciatio. A pr.

Ὁμαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ὁμαλιστῆρες, paviculæ, Philox.

Ὁμαλίστρα, ας, ἡ, hostorium, Gl. V. Ab eod.

Ὁμάλιστρον, τὸ, idem, & ab eod.

Ὁμαλόδερμος, ον, glaber, lævia. A sq. & δέρμα, pellis.

Ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, planus. 2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμοῦ.

Ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas, planities, Gl. V. A pr.

Ὁμαλόω, idem ac sq. Gl. V. Ab eod.

Ὁμαλύνω, idem quod ὁμαλίζω. ὁμαλῦναι, aor. 1. inf. Ab eod.

Ὁμαλῶς, *Adv.* æqualiter, æquabiliter. 2) pariter, sine discrimine, nullo excepto. 3) sedate. Ab eod.

Ὁμαρτέω, ῶ, f. ήσω, sequor, eo una, comitor. A seq.

Ὁμαρτῆ, *Adv.* simul, una. Ab ὁμοῦ & ἄρω, f. ἀρῶ.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, multitudo tota, omnes simul. Gl. V. summa, universitas. Ab ὁμός.

Ὁμάσπις, ιδος, ὁ & ἡ, una cum alio clypeum gestans, commilito. Ex eod. & ἀσπίς.

Ὁμαυλία, ας, ἡ, cohabitatio, concubitus. A seq.

Ὅμαυλος, ου, ὁ, ἡ, una habitans, una pernoctans. Ex ὁμοῦ & αὐλή.

Ὅμαυλος, ου, ὁ, ἡ, consonans, concinens. Ex eod. & αὐλὸς, tibia.

Ὀμβρέω, ῶ, fut. ήσω, pluo. ὀμβροῦμαι, Philox. Ab ὄμβρος.

Ὀμβρηγενὴς, ὲς, ex imbribus ortus. Ex eod. & γίνομαι.

Ὄμβρημα, ατος, τὸ, pluvia. Ab ὀμβρέω.

Ὀμβρηρὸς, ὰ, ὸν, pluviosus. v. ὄμβριος. Ab ὄμβρος.

Ὀμβρηρὸς, ὰ, ὸν, idem & ab eod.

Ὀμβρία, ας, ἡ, pluvia nimbosa, nimbus. Ab eod.

Ὀμβρίζω, f. ίσω, imbre rigo. 2) humecto, madefacio. Ab eod.

Ὀμβρίκια & ὀμβρίκες, vocari omnium animalium fœtus a poetis, scribit Pollux.

Ὀμβριμοεργὸς, οῦ, ὁ, magna & ardua facinora patrans. Ex ὄμβριμος & ἔργον. v. ὀβριμοεργός.

Ὀμβριμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, animo magno & forti præditus, magnanimus.

Ὀμβριμοπάτρης, ὀμβριμοπάτρη, vid ὀβρ.

Ὄμβριμος, ου, ὁ, ἡ, impetuosus, vehemens, ut imber, validus, fortis, robustus. Al. ὄβριμος.

Ὄμβριος, ου, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. Ab ὄμβρος.

Ὀμβροβλύζω, pluviam fundo, V. Lex. Ex eod. & βλύζω.

Ὀμβροβλυτέω, ῶ, pluviam fundo, Suid. E sq. & βλύω.

Ὄμβρος, ου, ὁ, imber, pluvia. (Inde Lat. *humor* & *imber*. qu. pro ὕμβρος, *humidus*. vid. ὀμίχλη & ὀμίχω.)

Ὀμβροποιΐα, ας, ἡ, pluviæ generatio. A sq.

Ὀμβροποιὸς, οῦ, ὁ & ἡ, pluviam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος & ποιέω.

Ὀμβροφόρος, ου, ὁ, ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex eod. & φέρω.

Ὀμβροχαρὴς, ὲς, imbribus gaudens, h. e. secunditatem, incrementa nanciscens. Epith. terræ, plantarum. Ex eod. & χαίρω.

Ὀμβρώδης, εος, ὁ & ἡ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.

Ὁμέθνιος, ου, ὁ, ἡ, ejusdem gentis s. nationis, Suid. Ex ὁμοῦ & ἔθνος.

Ὁμέστιος, ου, ὁ, ἡ, eundem larem habens, contubernalis. Ex eod. & ἑστία.

Ὁμευνετέω, una cubo. A sq.

Ὁμευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex eod. & εὐνή, *cubile*.

Ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, uxor. A pr.

Ὅμευνις, ἡ, idem. A sq.

Ὅμευνος, ου, ὁ, maritus. Ex ὁμοῦ & εὐνή.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ, ἡ, congregatus. Hinc pl. ὁμηγερέες, congregati, apud Hom. Ex eod. & ἀγείρω.

Ὁμηγυρίζω, congrego. Hom. ὁμηγυρίσασθαι, aor. 1. inf. med. congregare. A sq.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus. Ex ὁμοῦ & ἄγυρις, *congregatio*.

Ὁμήθης, εος, ὁ, ἡ, qui eorundem morum est. Ex eod. & ἦθος.

Ὁμηλικία, ας, ἡ, Jonice ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas. A sq.

Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui ejusdem ætatis est, Philox. æqualis. ὁμήλικες, æquales, Gl. V. Ex ὁμοῦ & ἧλιξ.

Ὅμηλυς, υδος, ὁ, ἡ, veniens simul, comes viæ, Nonn. Ex eod. & ἔρχομαι.

Ὁμηλυσία, ας, ἡ, Jon. ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando plures simul eunt. A pr.

Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obsidum. 2) obsides, pignus. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμήρειον, τὸ, templum in Homeri honorem.

Ὁμήρειος, ου, ὁ & ἡ, Homericus. Ab Ὅμηρος.

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus. 2) obses. A seq.

Ὁμηρεύω, f. εύσω, sum obses. Ab ὅμηρος.

Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσω, in unum convenio, occurro, obvius fio, comitor. Hinc ὡμήρησεν, aor. 1. occurrit, apud Hom. Ab eod.

Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, Gl. V. Ab eod.

Ὁμηρίδης, ου, ὁ, Homeri imitator. 2) rhapsodus. 3) etiam posteri Homeri ὁμηρίδαι dicti.

Ὁμηρίζω, Homerum imitor. 2) Homerica usurpo. Ab Ὅμηρος.

Ὁμηρικὸς, ὴ, ὸν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans. *Comp.* ὁμηρικώτερος, *Superl.* ὁμηρικώτατος. Ab eod.

Ὁμηρικῶς, *Adv.* Homerico more. A pr.

Ὁμηριστὴς, οῦ, ὁ, Homerista, rhapsodus. ὁμηριστὴς χορὸς, vel ὁμηρισταὶ, Atellani. Gl. Vet. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηρόκεντρα, ων, τὰ, Homerocentones, carmen e

varIIS

variis carminum Homeri particulis consutum. Ex Ὅμηρος & κέντρων.

Ὁμηροκέντρωνες, ώνων, οἱ, idem. Ab eod.

Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri. Epith. Zoili.

Ὅμηρον, ου, τὸ, pignus, quod est loco obsidis. τὰ ὅμηρα, de uno obside, I. Macc. 1. A seq.

Ὅμηρος, ου, ὁ, obses. Gl. Vet. τὸ ἐντέχυρον, obses, legatus. ὅμηροι, obsides, Gl. V. 2) cæcus, Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.

Ὁμιλαδὸν, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Ὁμιλέω, ῶ, f. ήσω, in cœtu aliquorum versor. 2) in colloquium venio, colloquor, confabulor, etiam de oratione ad populum, loquor, sermocinor. Gl. Vet. 3) consuetudinem habeo, consuesco, etiam cum femina. 4) alicui rei valde deditus sum, ut studiis, vino &c. Ab eod.

Ὁμιληδὸν, *Adv.* idem quod ὁμιλαδὸν.

Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium congressus, congressus officiosus. Ab ὁμιλέω.

Ὁμιλητὴς, οῦ, ὁ, qui versari cum aliquo solet, cui frequens est consuetudo cum aliquo. 2) discipulus, auditor. Ab eod.

Ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, qui dextre versatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis. Gl. Vet. tractator. Ab eodem.

Ὁμιλητὸς, ὁ, comis, lenis. οὐχ ὁμιλητὸς, immitis, asper, sævus. Ab eod.

Ὁμιλία, ας, ἡ, consuetudo cum aliquo. 2) colloquium, collocutio, sermo, disputatio. 3) concio de rebus sacris. Ab ὅμιλος.

Ὁμιλίη, ης, ἡ, *Jon.* cœtus, collegium, Herodot.

Ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba, multitudo. 2) turma, caterva, multitudo militum. 3) vulgus, plebs. 4) strepitus, tumultus.

Ὁμιχέω, ῶ, v. ὀμίχω.

Ὁμίχλη, *Jon.* ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo.

Ὁμιχλώδης, ες, nebulosus, caliginosus. A pr.

Ὄμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus. Hes. ὀμίχματα, urinæ excretiones. A seq.

ὈΜΙ'ΧΩ, f. ξω, mingo. aor. 1. ὤμιξα, Hipponax.

Ὄμμα, ατος, τὸ, visum, spectaculum, spectrum. 2) adspectus, facies. 3) oculus. ὄμματα, lumina, Gl. V. Ab ὄπτομαι.

Ὀμμάτειος, ου, ὁ, ἡ, q. d. ocularis. ὀμμάτειος πόθος, amor oculis insinuatus, Hes. A pr.

Ὀμματίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim. a seq.

Ὀμμάτιον, ου, τὸ, idem. Ab ὄμμα.

Ὀμματογράφος, ου, ὁ, ἡ, fucando ori serviens, Epith. fuci. Ex eod. & γράφω.

Ὀμματολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, oculos fulgentes habens, pulcer. Ex eod. & λάμπω.

Ὀμματοστερὴς, έος, ὁ, ἡ, oculis privatus, cæcus. Ex eod. & στέρομαι.

Ὀμματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum & vigilem reddo. perf. pass. part. sine augm. ὀμματωμένος, ocellatus, Gl. V. Ab ὄμμα.

Ὄμνυμι, vel ὀμνύω, juro, dejero. inf. ὀμνύειν, ὀμνύναι. Alia ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόσω. *med.* ὀμοῦμαι, jurabo. aor. 1. ὤμοσα, juravi. perf. ὀμώμοκα, juravi. inf. aor. 1. ὀμόσαι, poet. ὀμόσσαι, jurare. imperat. ὄμοσον, jura.

Ὁμοαιχμία, apud Hesych. pro ὁμαιχμία.

Ὁμοάριθμος, ejusdem numeri, Lex. Vulg.

Ὁμόβιος, ου, ὁ, ἡ, cum alio vivens, conjux, Gl. V.

Ὁμοβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, simul germinans. Ex ὁμοῦ & βλαστάνω, germino.

Ὁμόβουλος, ου, ὁ & ἡ, qui una consultat. 2) qui ejusdem est voluntatis. Ex eod. & βουλή.

Ὁμοβώμιος, ου, ὁ, ἡ, cui ara cum alio communis est. Ex eod. & βωμός.

Ὁμογάλακτες, ων, οἱ, αἱ, collactanei. Ex eod. & γάλα.

Ὁμογάλακτος, ου, ὁ, ἡ, collactaneus, Philox.

Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, generi unius ejusdemque soceri vel socrus.

Ὁμόγαμος, ὁ, ἡ, maritus, uxor.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, ἡ, uterinus frater. Ex eod. & γαστήρ.

Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab ὁμογενής.

Ὁμογενέτωρ, ορος, ὁ, frater. Eurip.

Ὁμογενὴς, έος, ὁ, ἡ, ejusdem generis, cognatus. Gl. V. gentilis, consanguineus. Ex ὁμοῦ & γίνομαι.

Ὁμογενῶς, *Adv.* eodem genere. A pr.

Ὁμογλωσσέω, ῶ, fut. ήσω, eadem lingua utor. A seq.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ & ἡ, qui eadem lingua utitur, qui ejusdem linguæ est. Ex ὁμοῦ & γλῶττα.

Ὁμογνήσιοι, germani, Philox.

Ὁμόγνητος, ου, ὁ, ἡ, consanguineus, Nonn. quasi ὁμογένητος.

Ὁμόγνιος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, gentilis. ὁμόγνιος Ζεὺς Jupiter gentilitius. ὁμόγνιοι θεοί, penates, vel dii gentilitii, quasi ὁμογένιος per syncop. Ex ὁμοῦ & γένος.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ejusdem sum sententiæ, consentio, adsentior. Gl. V. ὁμογνωμονεῖν, concordare. Ab ὁμογνώμων.

Ὁμογνωμόνως, *Adv.* æque, eodem animo. Ab eod.

Ὁμογνωμοσύνη, ης, ἡ, consensus. A seq.

Ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ejusdem est sententiæ. Gl. Vet. unanimis, concors. Ex ὁμοῦ & γνώμη.

Ὁμόγονος, ου, ὁ, ἡ, germanus. At ὁμόγονα, quæ ejusdem sunt generis. Ex eod. & γίνομαι.

Ὁμόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, iisdem lineis circumscriptus. Ex eod. & γραμμή.

Ὁμογραφέω, similiter, pari modo, h. e. iisdem literis scribo verbum aliquod. Vox Gramm. Eust. Ex ὁ. & γράφω.

Ὁμοδέμνιος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem lecti s. strati particeps est, conjux. Ex ὁ. & δέμνιον.

Ὁμοδημέω, ῶ, f. ήσω, aggrego & accommodo me civibus meis, civilem me gero. A seq.

Ὁμόδημος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem populi est. popularis, gentilis. 2) qui cum populo facit, qui ad populi mores se componit.

Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, eodem victu utens, idem vitæ genus sequens. Gl. V. contubernalis, convictor. Ex ὁμοῦ & δίαιτα.

Ὁμοδογματέω, ῶ, ejusdem sum sententiæ, idem sentio, de philosophis. Ex ὁ. & δόγμα.

Ὁμοδοξέω, ῶ, idem censeo, sentio. Ab ὁμόδοξος.

Ὁμοδοξία, ας, eadem opinio, consensus opinionum. 2) par gloria. Ab eod.

Ὁμόδοξος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem opinionis est. 2) pari gloria præditus. Ex ὁ. & δόξα.

Ὁμοδόξως, *Adv.* æquali gloria. A pr.

Ὁμόδορπος, ου, ὁ, ἡ, cœnæ particeps seu socius. Ex ὁ. & δόρπον.

Ὁμόδουλος, ου, ὁ, ἡ, conservus, conserva.

Ὁμοδρομέω, ῶ, una curro. 2) concurro. vid. seq. & ὁμόδρομος.

Ὁμοδρομία, *Jon.* ὁμοδρομίη, concursus, pugna. Ab eod.

Ὁμόδρομος, ὁ, qui una currit, comes cursus.

Ὁμοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, æque potens. Ex ὁ. & δύναμις.

Ὁμοεθνέω, ejusdem gentis sum. A seq.

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ, ἡ, ejusdem gentis s. nationis. Ex ὁ. & ἔθνος.

Ὁμοεθνία, ας, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter se consensio. A pr.

Ὁμοέθνιος, ου, ejusdem gentis. Gl. Vet. congentilis.

Ὁμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ejusdem speciei est, ejusdem generis. Ex ὁ. & εἶδος.

Ὁμοειδεια, & ὁμοειδία, ας, ἡ, speciei similitudo, formæ convenientia. A pr.

Ὁμοειδῶς, Adv. eadem, simili forma. Ab eod.

Ὁμοερκὴς, έος, ὁ, ἡ, iisdem in ædibus habitans. τὸ ὁμοερκὲς, quod eodem septo coercetur. Ex ὁ. & ἕρκος, septum.

Ὁμοέστιος, ου, ὁ, ἡ, qui eundem larem habet, contubernalis. Ex ὁ. & ἑστία.

Ὁμόζηλος, ου, ὁ, ἡ, qui unum idemque æmulatur, qui ejusdem studii est.

Ὁμοζυγὴς, έος, ὁ, ἡ, qui sub eodem jugo est, conjux, conjunctus. Ex ὁ. & ζεύγνυμι.

Ὁμοζυγία, ἡ, conjunctio. A seq.

Ὁμόζυγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ὁμοζυγής.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ & ἡ, idem. ὁμόζυγες, juges, Gl. Ver. jugi, bini. Ex iisd.

Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum similitudo, morum consensio, concordia. A seq.

Ὁμοήθης, εος, ὁ, ἡ, qui eorundem morum est, qui similibus est moribus. Gl. V. similis, consuetus, solitus. Ex ὁ. & ἦθος.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, qui simul, & in eodem thalamo habitat, contubernalis.

Ὁμοθαμνέω, una fruticor. Ex ὁ. & θάμνος, frutex.

Ὁμόθεν, Adv. ex eodem loco. 2) e propinquo. Ab ὁμοῦ.

Ὁμόθεος, ου, ὁ, ἡ, pariter deus, ejusdem divinitatis consors.

Ὁμόθηλος, ου, ὁ, collactaneus, cognatus. Ex ὁ. & θηλὴ, mamilla.

Ὁμόθριξ, χος, similes pilos habens. Epith. equi vid. ὄτριχες.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, throni, regni consors.

Ὁμόθροος, ου, ὁ, ἡ, unum idemque loquens, concors.

Ὁμοθυμαδὸν, Adv. uno animo, una mente, concordi voluntate, unanimiter. 2) universi, una, pariter, simul, Philox. Ab ὁμόθυμος.

Ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. Ab eod.

Ὁμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, unanimis, concors.

Ὁμοιάζω, similis sum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιάρκτης, similiter incipiens. Hermogen. Schol. Ab eod. & ἄρχομαι.

Ὁμοῖος, similis, omnibus communis, omnibus æque perniciosus, molestus, instans. Ab ὅμοιος, s. ut quidam volunt ὁμοῦ, & ἰέναι, ab εἶμι.

Ὁμοιοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, æque gravis. Ex ὅ. & βάρος.

Ὁμοιόβιος, ου, ὁ, ἡ, simili victu utens.

Ὁμοιοβίοτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ὁμοιοβλαστέω, similiter germinare, germine convenire.

Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis similitudo. A seq.

Ὁμοιογενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui similis vel prope ejusdem est generis. Ex ὅμοιος & γίνομαι.

Ὁμοιογενῶς, Adv. simili genere. A pr.

Ὁμοιοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui similis vel prope ejusdem est speciei. Ex eod. & εἶδος.

Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, similes pilos habens.

Ὁμοιοκαρπέω, ῶ, similes fructus gigno. A seq.

Ὁμοιόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, similes habens fructus.

Ὁμοιοκαταληκτέω, similiter desino. A seq.

Ὁμοιοκατάληκτος, ου, ὁ, ἡ, similiter desinens. Ex ὁμ. & καταλήγω.

Ὁμοιοκατάληξις, ἡ, similitudo clausulæ. Ab iisd.

Ὁμοιοκρίθος, ου, ὁ, ἡ, hordeo similis. Ex eod. & κριθή.

Ὁμοιολεπτομερὴς, ὁ, ἡ, in partes tenues similesque divisus, ap. Schol. Arist. ex ὅμοιος, λεπτὸς, tenuis, & μέρος.

Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio similis, similia verba. Ex ὁμ. & λόγος.

Ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, similitudo partium, partes similes. Vox Anaxagoræ, Lucret. homœomeria. A seq.

Ὁμοιομερὴς, έος, ὁ, ἡ, constans partibus similibus, partes habens similes. Ex ὁμ. & μέρος.

Ὁμοιομούσιος, ου, ὁ, ἡ, similis, & ejusdem essentiæ. Ex ὁμ. ὁμοῦ & οὐσία, essentia.

Ὁμοιόμορφος, ου, ὁ, ἡ, similem formam habens. Ex ὁμ. & μορφή.

Ὁμοιούσιος, ου, ὁ, ἡ, similis essentiæ, similem essentiam habens. Ex ὁμ. & οὐσία.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum similitudo, similis adfectus, naturæ similitudo. Ab ὁμοιοπαθής.

Ὁμοιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, similiter adficior, iidem mihi sunt adfectus, eadem natura sum. Ab eod.

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, cui similes sunt adfectus, iisdem adfectibus obnoxius, item, similis naturæ. Ex ὁμ. & πάθος.

Ὁμοιοπαθῶς, Adv. similibus adfectionibus. A pr.

Ὁμοιόπιστος, ου, ὁ, ἡ, ejusdem fidei. Ex ὁμ. & πίστις.

Ὁμοιοπρεπὴς, ὁ, ἡ, similiter ornatus. Ex ὁμ. & πρέπω.

Ὁμοιοπροσωπέω, ejusdem esse personæ. Gramm.

Ὁμοιοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, ejusdem personæ. Gramm. Ex ὁμ. & πρόσωπον.

Ὁμοιόπτερος, ου, ὁ, ἡ, qui similes habet pennas. trop. ὁμοιόπτεροι, qui sunt æqualis dignitatis. Hes. Ex ὁμ. & πτερόν.

Ὁμοιόπτωτος, ου, ὁ, ἡ, similiter cadens, similes casus habens. Ex ὁμ. & πίπτω.

Ὁμοιοπτώτως, Adv. iisdem casibus. A pr.

Ὁμοιόπυρος, ου, ὁ, ἡ, tritico similis.

Ὅμοιος, οία, οιον, similis. 2) par, æqualis, aliquando & ὁμοῖος. τὸ ὅμοιον, similitudo. ὅμοιον, ὅμοια, similiter. Ab ὁμός.

Ὁμοιόσημος, ου, ὁ, ἡ, idem significans. Ex ὁμ. & σῆμα.

Ὁμοιόσκευος, ου, ὁ, ἡ, simili cultu seu habitu utens. Ex ὁμ. & σκευή.

Ὁμοιόστομος, ου, ore similis. Ex ὁμ. & στόμα.

Ὁμοιοσύντακτος, ου, ὁ, ἡ, similis & ejusdem constructionis. Ex ὁμ. & συντάσσω.

Ὁμοιοσχημονέω, ῶ, ejusdem figuræ sum, eumdem habitum servo. Ab ὁμοιοσχήμων.

Ὁμοιοσχημόνως, Adv. eadem forma. A seq.

Ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, cui ejusdem figuræ est, conformis. Ex ὁμ. & σχῆμα.

Ὁμοιοταχὴς, έος, ὁ, ἡ, simili celeritate præditus, æque velox. Ex ὁμ. & τάχος.

Ὁμοιοταχῶς, Adv. simili celeritate. A pr.

Ὁμοιοτέλευτον, ου, τὸ, similem clausulam habens, similiter desinens. Ex ὁμ. & τελευτή.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo, item æqualitas, paritas, Gl. V. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιότονος, ον, similem tonum habens.

Ὁμοιοτόνως, Adv. simili tono. A pr.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, similis & idem propemodus, similitudo. 2) morum similitudo. A sq.

Ὁμοιότροπος, ου, ὁ, ἡ, similis & ejusdem modi. 2) similibus præditus moribus, ejusdem ingenii.

Ὁμοιοτρόπως, Adv. eodem modo. A pr.

Ὁμοιοτύπωτος, ου, ὁ, ἡ, simili forma expressus. Ex ὁμ. & τυπόω.

Ὁμοιούσιος, ου, ὁ, ἡ, similis naturæ, similem essen-

essentiam habeus. Ex ὁμ. & οὐσία.

Ὁμοιόφυτος, ου, ὁ, ἡ, similiter germinans. Ex ὁμ. & φύω.

Ὁμοιόφωνος, ου, ὁ, ἡ, similem vocem habens. Ex ὁμ. & φωνή.

Ὁμοιοχροία, ας, ἡ, similitudo coloris.

Ὁμοιόχρονος, ον, qui est ejusdem intervalli, durationis, temporis. Epith. pedum, in quibus paria tempora, ut dactyli & anapæsti, qui ὁμοιόχρονοι sunt.

Ὁμοιοχρώματος, ου, ὁ, ἡ, colore similis. Ex ὁμ. & χρῶμα.

Ὁμοιόω, ῶ, f. ώσω, adsimulo, similem reddo. 2) comparo, confero. ὁμοιοῦμαι, assimulor. ὡμοιώθην, aor. 1. similis factus sum. inf. ὁμοιωθῆναι, poet. ὁμοιωθήμεναι, exæquari. Alicubi & ὁμοιῶ, similis sum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo, simulacrum, figura expressa ad alicujus similitudinem. A pr.

Ὁμοιωματικὸς, ἡ, όν, similitudinem significans. ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen similitudinis. A pr.

Ὁμοίως, *Adv.* similiter, simili modo, perinde, pariter, æque. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, similitudo, simulacrum, effigies. 2) Figura rhetorica, quum res similitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.

Ὁμοιωτὴς, οῦ, ὁ, qui rerum simulacra imitatur & exprimit. Ab eod

Ὁμοκάπνιος, ου, ὁ, ἡ, ad eundem fumum sive focum degens cum aliis, contubernalis. Ex ὁμοῦ & καπνός.

Ὁμόκαπος, ου, ὁ, ἡ, idem præsepe, vel communem mensam, victum, habens. Ex eod. & κάπη, *præsepe*.

Ὁμοκάτοικος, ου, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans.

Ὁμοκέλευθος, ου, comes itineris, viæ.

Ὁμόκεντρος, ου, ὁ, ἡ, idem centrum habens. Ex ὁμοῦ & κέντρον.

Ὁμοκλέω, vel ὁμοκλάω, ῶ, f. ήσω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito. ὁμόκλεον imperf. minabantur, & *Ion.* ὁμοκλήσασκε, 3. sing. increpabat. v. seq.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, pro ὁμόκλησις, exhortatio cum vociferatione, increpatio & comminatio. Ex ὁμοῦ & κέλω, *jubeo*, vel καλέω.

Ὁμοκληρία, ας, ἡ, consortium, Gl. V. A seq.

Ὁμόκληρος, ου, ὁ & ἡ, coheres, particeps.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore minatur. Ab ὁμοκλέω.

Ὁμόκλητος, ου, ὁ, ἡ, simul vocatus cum alio.

Ὁμοκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, simul accumbens mensæ, Nonnus. Ex ὁμοῦ & κλίνη.

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ, qui in eodem lecto est, sive ut eadem mensa fruatur, sive ut una cubet. Ex iisd.

Ὁμόκλιτος, ου, ὁ, ἡ, eodem tecto utens, una manens cum alio. Ex ὁμοῦ & κλίνω.

Ὁμοκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, uterinus frater. Ex ὁ. & κοιλία.

Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab ὁμόκοιτος.

Ὁμόκοιτις, ἡ, conjux. A seq.

Ὁμόκοιτος, ου, ὁ, ἡ, eodem lecto utens, simul cubans, conjux. Ex ὁ. & κοίτη.

Ὁμόλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, ident. Ex ὁ. & λέκτρον.

Ὁμολεξία, ἡ, consensus. Ex ὁ. & λέγω.

Ὁμόλεχος, ου, ὁ, ἡ, conjux.

Ὁμολογέω, ῶ, f. ήσω, consentiu, adsentior. 2) spondeo, roganti promitto, despondeo, Gl. Vet. 3) ptæs fio. 4) conditiones (v. c. pacis) accipio. 5) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, testor. 6) similis sum, respondeo. 7) laudo, celebro, gratias ago per hebr. item, deprecor. pass. ὁμολογεῖται, concessum est, convenit. part. ὁμολογούμενον, quod in confesso est, item consentaneum. aor. 1, part. ὁμολογηθεὶς, votivus, Gl. Vet. perf. ὡμολογημένον, confessum. Gl. Vet. & sine augmento, ὁμολογημένον, condictum. Gl. Vet. ὁμολόγηται, constat, Philox. 3. sing. perf. τὰ ὡμολογημένα, de quibus convenit. Ab ὁμόλογος.

Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, de quo convenit inter aliquos; inter disputantes, quod in confesso est. A pr.

Ὁμολογησία, ας, ἡ, confessio. Ab eod.

Ὁμολόγησις, ἡ, idem & ab eod.

Ὁμολογητὴς, οῦ, ὁ, sponsor. Philox. 2) confessor, omnis vere Christianus. ὁμολογηταὶ, martyres, qui mala, cruciatus propter Christum perpessi sunt. Ab eod.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio. 2) consensus. 3) conventio, pactum, pactio. 4) deditio, deditionis conditio. ὁμολογίαι, fœderis leges. Gl. V. confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio. 5) convenientia, concinnitas. A seq.

Ὁμόλογος, ου, ὁ, ἡ, consentiens, ejusdem sententiæ. 2) consentaneus, aptus. τὸ ὁμόλογον, compromissum, pactum, Phil. ἐξ ὁμολόγου, aperte, consensu & confessione omnium.

Ὁμολόγως, *Adv.* idem ac ἐξ ὁμολόγου. v. pr.

Ὁμόλοχος, ὁ, qui ejusdem est cohortis.

Ὁμομαστιγίας, ου, ὁ, particeps verberum, conservus paris culpæ, & pœna pari dignus.

Ὁμομάσιξ, γος, ὁ, idem.

Ὁμομήτριος, ία, ιον, eadem matre natus. uterinus, Gl. V. Ex ὁμοῦ & μήτηρ.

Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Pollux. ubi ὁμομήτορες, iidem qui ὁμομήτριοι. Ex iisd.

Ὁμόναος, ου, ὁ, ἡ, qui communi templo cum alio deo colitur.

Ὁμόνεκρος, ου, ὁ, ἡ, simul, pariter mortuus; æque corruptus ac cadaver.

Ὁμονήδυος, ου, ὁ, frater germanus, uterinus. Ex ὁ. & νηδύς, *uterus*.

Ὁμονοεῖον, ου, τὸ, templum Concordiæ. Ab ὁμόνοος vel ὁμόνοια.

Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors sum, concorditer vivo, consentio. Gl. V. concordo. Ab eod.

Ὁμονοητικὸς, ή, όν, ad concordiam pertinens, ad eam efficiendam aptus, propensus. A pr.

Ὁμονοητικῶς, *Adv.* concorditer, consensu. A pr.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio. 2) deæ nomen. A seq.

Ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ου, ὁ, ἡ, eandem mentem habens, concors, unanimis.

Ὁμόνομος, ον, iisdem legibus utens. Plat.

Ὁμοουσιαστὴς, οῦ, ὁ, ὁμοουσιασταὶ, ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμοούσιον defendebant. A seq.

Ὁμοούσιος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem essentiæ est, qui eandem essentiam habet, vel genere, vel numero. Ab οὐσία.

Ὁμοουσιότης, ητος, ἡ, consubstantialitas, communio essentiæ. A præc.

Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagi. A latino *pagus*, quod vocabulum græcæ est originis. Dionys. Hal.

Ὁμοπαθέω, ῶ, f. ήσω, adsentio, obtempero. A seq.

Ὁμοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, proprie, iisdem adfectibus obnoxius: eodem modo adfectus in re aliqua. Ex ὁμοῦ & πάθος.

Ὁμο-

Ὁμονηθῶς, simili vel eadem adfectione animi. A pr.
Ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.
Ὁμοπάτριος, ου, ὁ, frater. Ex ὁ. & πατήρ.
Ὁμόπατρος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.
Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.
Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλός. Ex ὁ. & πέδον.
Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides. A seq.
Ὁμόπιστος, ου, ὁ, ἡ, in fide consentiens, ejusdem fidei.
Ὁμοπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁ. & πλέκω.
Ὁμόπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, idem, ab eod.
Ὁμοπλοέω, ῶ, f. ήσω, simul navigo. Ab ὁμόπλοος.
Ὁμοπλοΐα, ας, ἡ, navigationis societas. Ab eod.
Ὁμόπλοος, *contr.* ὁμόπλους, ου, ὁ, ἡ, simul navigans, navigationis socius.
Ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem. 2) qui simul natat.
Ὁμόπολις, εως, ὁ, ἡ, qui ex eadem urbe est. 2) conterraneus, popularis.
Ὁμοπορεύτης, ου, ὁ, ἡ, simul iter faciens. Ex ὁμοῦ & πορεύομαι.
Ὁμοπραγέω, socius, conscius sum alicujus negotii. Ex ὁ. & πράττω.
Ὁμοπράγμων, ονος, socius, adjutor. Ex iisd.
Ὁμοπροσκύνητος, ου, ὁ, ἡ, ejusdem adorationis, eadem adoratione dignus.
Ὁμόπτερος, ου, ὁ, ἡ, similiter alatus, similiter volans, eodem vento utens, de navi. Ex ὁ. & πτερόν.
Ὁμοπτόως, *Adv.* pari cursus celeritate. A pr.
Ὁμόπτολις, εως, ὁ & ἡ, idem quod ὁμόπολις.
Ὁμοπτώτως, *Adv.* eodem casu. Vox Gramm. Ex ὁ. & πίπτω.
Ὄμοργμα, ατος, τὸ, macula, labes. A sq.
Ὀμόργνυμι, f. ξω, tergo, abstergo. 2) imprimo, inuro. aor. 1. med. part. ὀμορξάμενος, tergens. velut ab ὀμόργω. Eust. v. & μοργνύω.
Ὁμορέω, ῶ, f. ήσω, confinis, conterminus sum. Ab ὅμορος.
Ὁμόρησις, εως, ἡ, ὁμόρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas. A pr.
Ὁμόρειος, ον, idem quod seq. Ex ὁ. & ὅρος.
Ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, finitimus, confinis, conterminus.
Ὁμοροφία, ας, ἡ, contubernium, Gl. Vet. Ab ὁμόροφος.
Ὁμορόφιος, ου, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ab eod.
Ὁμόροφος, vel ὁμώροφος, ου, ὁ, ἡ, pro ὁμόροφος, idem ab eod.
Ὁμόρρυθρος, ου, ὁ, ἡ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. E ὁ. & ῥεῖθρον.
Ὁμόρρητος, ου, ὁ, ἡ, uno eodemque ore dictus, concors. Nonnus.
Ὁμορροή, ῆς, ἡ, confluvium, V. L.
Ὁμορροθέω, ῶ, f. ήσω, constrepo. 2) consentio, idem confirmo. Ab ὁμόρροθος.
Ὁμορρόθιος, ου, ὁ, ἡ, simul agitatus fluctibus. A seq.
Ὁμόρροθος, ου, ὁ, ἡ, simul strepitum aut sonitum edens, consentiens.
Ὁμορροία, ας, ἡ, confluentia, confluvium. A sq.
Ὁμόρροος, ου, ὁ, ἡ, simul fluens, confluens.
Ὁμόρροφος, ου, ὁ, ἡ, compotor. Ex ὁμοῦ & ῥοφέω, *haurio*. v. & ὁμόροφος.
Ὁμορυσμὴ, ῆς, ἡ, vicinitas, Hippocr. A seq.
Ὁμορυσμὸς, οῦ, ὁ, vicinitas, Hipp. A ῥυσμός, *tractus*.
Ὁμὸς, ἡ, ὸν, similis, par. 2) idem. εἰς ὁμὰ παιδὶ κάθηλθεν, eodem in loco, lectove cum puero concubuit. Theocr.

Ὁμόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, ejusdem carnis, naturæ humanæ consors. Ex ὁμοῦ & σάρξ.
Ὁμόσε, *Adv.* eundem in locum, eodem. ὁμόσε ἰέναι, ὁμόσε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manus conferere. Ab ὁμός.
Ὁμοσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, æque fortis seu validus. Ex eod. & σθένος.
Ὁμοσίπυοι, ων, οἱ, conjuges, quasi ex eadem mactra, ex uno penu victitantes. Ex eod. & σιπύη.
Ὁμοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, una cibum capio. A seq.
Ὁμόσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui cibum una cum alio capit, convictor.
Ὁμόσκευος, ου, ὁ, ἡ, qui iisdem armis utitur.
Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium. A seq.
Ὁμόσκηνος, ου, ὁ, ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex ὁμοῦ & σκηνή.
Ὁμοσκηνέω, vel ὁμοσκηνόω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.
Ὁμόσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, consanguineus, frater. Ex ὁμ. & σπλάγχνον.
Ὁμοσπονδέω, fœderis particeps sum. A seq.
Ὁμόσπονδος, ου, ὁ, ἡ, libaminum consors, fœderis particeps. Gl. Vet. fœderatus. Ex eod. & σπονδή.
Ὁμόσπορος, ου, ὁ, ἡ, simul seminatus, una satus. 2) eadem stirpe ortus, frater vel soror. Ex eod. & σπείρω.
Ὁμοσπόρος, ου, ὁ, ἡ, qui cum eadem femina rem habet. Ex iisd.
Ὁμόστεγος, ου, ὁ, ἡ, contubernalis. Ex ὁ. & στέγη.
Ὁμοστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, iisdem vestigiis incedens, *metaph.* consentiens, concors. Ex ὁ. & στείβω.
Ὁμοστιχάω, & -έω, fut. ήσω, simul procedo, una eo, comitor. Ex eod. & στείχω.
Ὁμοστιχὴς, ὲς, simul incedens. Ex iisdem.
Ὁμόστοιχος, ου, ὁ, ἡ, vel ὁμόστιχος, in eodem versu seu ordine locatus. 2) comes, qui ejusdem est ordinis.
Ὁμόστολος, ου, ὁ, ἡ, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viæ comes. 2) qui eodem amictus genere utitur. Ex ὁ. & στέλλω.
Ὁμόστοργος, ου, ὁ, ἡ, pari, mutuo amore prosequens, concors in amore. Ex eod. & στοργή.
Ὁμόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, cum alio iter faciens, comes, exp. & frater. Ex ὁ. & σφυρόν.
Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, eandem formam seu habitum habens, uniformis. Ex ὁ. & σχῆμα.
Ὁμοταγὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ejusdem est ordinis. Ex eod. & τάσσω.
Ὁμοταγῶς, *Adv.* eodem ordine. A præc.
Ὁμοτάλαντος, ου, ejusdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex ὁ. & τάλαντον.
Ὁμότυμβος, ου, ὁ, ἡ, idem sepulcrum habens.
Ὁμοταχὴς, έος, ὁ, ἡ, æque velox. Ex ὁ. & τάχος.
Ὁμοταχῶς, *Adv.* simili celeritate. A præc.
Ὁμοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui idem tributum vel una pendit. Ex ὁ. & τέλος.
Ὁμοτέλευτος, ου, eodem modo desinens. Ex eod. & τελευτή.
Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus.
Ὁμοτεχνέω, ῶ, eandem artem factito. A seq.
Ὁμότεχνος, ου, ὁ, ἡ, qui eandem artem exercet, factitat. Ex ὁ. & τέχνη.
Ὁμότιτθος, ὁ, ἡ, eadem nutrice usus, qui eodem ubere lactatus est. Ab eod. & τίτθη. v. ὁμόπιτθος.
Ὁμοτὴς, οῦ, ὁ, jurator, juratus, Gl. Vet. Ab ὄμνυμι.
Ὁμοτικὸς, ἡ, ὸν, jurativus, qui jurantis est, seu in jurejurando dicendo usurpatur; ὁμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi. Ab eod.

Ὁμοτι-

Ὁμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. A seq.
Ὁμότιμος, ου, ὁ, ἡ, qui in pari habetur honore, qui paris est conditionis, Gl. Vet. collega, consors. 2) ὁμότιμοι, ordo aliquis apud Lacedæmonios. Ex ὁ. & τιμή.
Ὁμοτίμως, *Adv.* pari dignitate. A præc.
Ὁμότιτθος, ου, ὁ, ἡ, eadem nutrice usus. Ex ὁ. & τιτθή.
Ὁμότοιχος, ου, ὁ, ἡ, communem parietem habens, vicinus.
Ὁμότονος, ου, ὁ, ἡ, eundem tenorem servans. 2) æqualiter tentus, contentus.
Ὁμοτόνως, *Adv.* æquabiliter, æquali, eodem tenore. A præc.
Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, eadem utens mensa. Ex ὁ. & τράπεζα.
Ὁμότρητος, ου, ὁ, ἡ, una persnratus, una penetrabilis. Nonnus.
Ὁμότριχος, ου, ὁ, ἡ, eosdem pilos habens. Ex ὁ. & θρίξ.
Ὁμοτροπέω, ῶ, iisdem moribus sum præditus, similis sum. Ab ὁμότροπος.
Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum similitudo, similitudo simpliciter. A seq.
Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, similibus moribus præditus. 2) ejusdem modi, similis.
Ὁμοτρόπως, *Adv.* similiter, eodem modo. A pr.
Ὁμοτροφία, ἡ, communis educatio. A seq.
Ὁμότροφος, ου, ὁ, ἡ, simul nutritus, una educatus. 2) convictor. Ex ὁ. & τρέφω.
Ὁμοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui aliquos simul alit. Ex iisd.
Ὁμοῦ, *Adv.* una, simul, pariter. 2) eundem in locum. 3) eodem in loco. 4) prope. 5) fere, ferme, propemodum, circiter. Ab ὁμός.
Ὁμοϋπόστατος, ου, ὁ, ἡ, eandem hypostasin habens. E pr. & ὑφίσταμαι, *subsisto*.
Ὁμουρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὁμορέω.
Ὅμουρος, idem quod ὅμορος.
Ὁμούριος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ὁμόριος.
Ὅμουρος, idem quod ὅμορος.
Ὁμούσιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ὁμοούσιος.
Ὁμουσιπύτης, ητος, ὁ, idem quod ὁμοσιπύτης.
Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans. Epith. Apollinis. Ab ὁ. & φημί.
Ὁμόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, consonans, ejusdem soni.
Ὁμόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, similem corticem habens.
Ὁμόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, comes. Ex ὁ. & φοιτάω.
Ὁμόφραδις, ιδος, ὁ, ἡ, unanimis, concors.
Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, consilii particeps. 2) unanimis, concors.
Ὁμοφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem sum mente, consentio.
Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensio, unanimitas. A seq.
Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, unanimis, ejusdem mentis, sententiæ, idem sentiens. Ab ὁ. & φρήν.
Ὁμοφυής, έος, ὁ, ἡ, ejusdem naturæ. 2) consanguineus, cognatus. Ex eod. & φυή.
Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas. A præc.
Ὁμοφυλία, ας, ἡ, similitudo, cognatio. A seq.
Ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est gentis, generis, vel sexus. 2) in eadem terra genitus, Gl. Vet. tribulis, gentilis. Ex ὁ. & φῦλον, s. φυλή.
Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eandem vocem edo. 2) voce & lingua eadem utor.
Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus. 2) ejusdem linguæ usus. Ab seq.
Ὁμόφωνος, ου, ὁ, ἡ, eandem vocem seu eundem sonum edens. 2) eadem lingua utens. Ex ὁ. & φωνή.
Ὁμοφώνως, *Adv.* eadem voce, vocibus concordibus. 2) una eademque lingua. A præc.

Ὁμόφωτος, ου, ὁ, ἡ, eodem lumine lucens. Ex ὁ. & φῶς.
Ὁμοχοῖνιξ, ικος, ὁ, ἡ, qs. eadem chœnice victitans, conservus, commilito.
Ὁμοχροία, ας, ἡ, coloris similitudo, idem vel similis color.
Ὁμοχρονέω, ῶ, f. ήσω, æqualis, eodem tempore sum. A seq.
Ὁμόχρονος, ου, ὁ, ἡ, æqualis, contemporaneus.
Ὁμόχροος, *contr.* ὁμόχρους, ου, ὁ, ἡ, ejusdem coloris, concolor. Ex ὁ. & χρόα.
Ὁμοχρώματος, ον, idem. Ex eod. & χρῶμα.
Ὁμοχωρίτης, ου, ὁ, conterraneus, Gl. Vet. Ex eod. & χώρα.
Ὁμόχωρος, ου, ὁ, ἡ, qui ex eadem regione est, popularis, vicinus. Ex iisd.
Ὁμόψηφος, ου, ὁ, ἡ, cujus idem suffragium est, qui ejusdem sententiæ est. 2) qui una suffragium fert. 3) idem jus suffragii ferendi habens.
Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem sum animo, concors sum, consentio. Ab ὁμόψυχος.
Ὁμοψυχία, ας, ἡ, concordia. A seq.
Ὁμόψυχος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est animi, concors, unanimis. Ex ὁ. & ψυχή.
Ὁμοψύχως, *Adv.* unanimiter, uno animo. A pr.
Ὁμόω, ῶ, f. ώσω, in unum redigo. pass. ὁμόομαι, aor. 1. ὡμώθην. Ab ὁμός.
Ὀμόω, juro. Gl. Vet. inusit. sed usit. ὀμόσω, f. 1. & ὀμοῦμαι, f. 2. med. ὤμοσα, aor. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cetera ab ὀμνύω & ὄμνυμι.
ὈΜΠΗ, ὄμπαι, fruges, ut ὄμπνιαι.
Ὄμπια, τά, omne genus bellaria, Hesych.
Ὄμπνειος, εία, ειον, almus, quo alimur, dives, magnus, copiosus, Hes. Suid. Ab ὄμπνη.
Ὀμπνιουχεύς, έος, ὁ, ἡ, larga manu dans, abundans, almus, Hes.
Ὄμπνη, ης, ἡ, fruges, quibus vitam sustentamus, frumentum, cibus, rerum copia. Ab ὄμπη. (hoc ab ἕπω, ἕψω, cocta a sole. Hinc *opes* & *opsonia*.) Alii ἀπὸ τοῦ πιεῖν.
Ὄμπνιον, τό, almum, ut ὀμπνιόν ὕδωρ, Hes. A præc.
Ὀμπνιακός, ή, όν, idem quod sq. & a seq.
Ὄμπνιος, ία, ιον, almus. ut ὀμπνία Δημήτηρ, alma Ceres, ὄμπνιον ὕδωρ, Suid. ὄμπνιον ἔργον, opus rusticum. Ab ὄμπνη.
Ὀμφακίνη, ης, ἡ, acerbæ uvæ succus, apud Dioscor. Ab ὄμφαξ.
Ὀμφακίας, ου, ὁ, ex uvis immaturis expressus. 2) immitis, crudus, acerbus. Ab eod.
Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco, acerbus sum. ὀμφακίζομαι, uvas acerbas & adhuc immaturas lego. Ab eod.
Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, s. ex iis confectus. ὀμφάκινον, vestimenti muliebris genus, Poll. Phil. ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eod.
Ὀμφάκιον, ου, τό, omphacium, succus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.
Ὀμφακίς, ίδος, ἡ, cavuum, in quo glans querna sedet. Ab eod.
Ὀμφακίτης, ου, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites. 2) cognomen Bacchi. Ab eod.
Ὀμφακόμελι, ιτος, τό, medicamentum ex uvis immaturis & melle. Ex eod. & μέλι.
Ὀμφακόρραξ, αγος, ὁ, ἡ, acerbos & immaturos acinos habens. Ex eod. & ῥάξ, *acinus*.
Ὀμφακώδης, εος, ὁ, ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab eod.
Ὀμφαλητομία, ας, ἡ, umbilici præcisio. A seq.

Ὀμφα-

Ὀμφαλητόμος, ου, ὁ, ἡ, umbilicos infantibus recens natis praecidens, obstetrix. Ex ὀμφαλὸς & τέμνω.
Ὀμφάλιον, ου, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλός.
Ὀμφάλιος, ια, ιον, ad umbilicum pertinens. 2) ex umbilico factus. 3) rotundus. Ab eod.
Ὀμφαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, scalper, quo umbilicus infanti recens nato praeciditur. Ab eod.
Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
Ὀμφαλόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructum umbilici figura ferens. E seq. & καρπός.
Ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, umbilicus, umbo.
Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλητομία.
Ὀμφαλοτόμος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ὀμφαλητ.
Ὀμφαλώδης, ες, idem quod ὀμφαλόεις.
Ὀμφαλωτὸς, ἡ, ὸν, umbilicatus, umbilicum habens, eum referens. Ab eod.
Ὄμφαξ, ακος, ἡ, alicubi & ὁ, uva acerba, immatura, Philox. 2) quivis plantae fructus acerbus & immaturus.
Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, somnium. 2) vox. pro ἐπὴ, ab ἔπω, *dico*.
Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus. 2) vocalis. A pr.
Ὀμφητὴρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.
Ὁμώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, q. d. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ & αὖλαξ pro αὔλαξ, *fulcus*.
Ὁμωνυμέω, ῶ, cognominis sum, idem nomen habeo. Ab ὁμώνυμος.
Ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas. 2) aequivocatio, ambiguitas. Ab eod.
Ὁμώνυμος, ου, ὁ, ἡ, idem nomen habens, cognominis. ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula. ὁμώνυμον, aequivocum, Gl. Vet. Ex ὁμοῦ & ὄνομα.
Ὁμωνύμως, *Adv.* communi, eodem nomine. 2) aequivoce, ambigue. A praec.
Ὁμωρόφιος, ου, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ & ὄροφος.
Ὁμώροφος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ὁμῶς, *Adv.* similiter, aeque, pariter. 2) simul, una. Ab ὁμός.
Ὅμως, *Conjunct.* tamen, nihilominus tamen. Ab eodem.
Ὁμωχέτης, ου, ὁ, ὁμωχέται θεοὶ, dii in eodem templo coli soliti, σύνναοι. Ex ὁμοῦ & ἔχω.
Ὄναγρα, ας, ἡ, onagra; *herba*, potius οἰνάγρα.
Ὀνάγρειος, α, ον, onagro similis.
Ὀναγρόβοτος, τὸ, sc. χωρίον, onagrorum pascua, locus pascendis onagris sive asinis silvestribus aptus. E seq. & βόσκω.
Ὄναγρος, ου, ὁ, ἡ, asinus ferus, onager. 2) machina quaedam, harpago. Ex ὄνος & ἄγριος.
Ὄναμαι, vid. ὄνημι.
Ὄναρ, τὸ, somnium, visus. 2) umbra & somnium vanum. κατ' ὄναρ, & per ellipsin ὄναρ, per somnum, in somnis.
Ὀνάριον, ου, τὸ, asellus. Dim. ab ὄνος.
Ὀνέα, ας, ἡ, sc. δορὰ, pellis asinina. Ab eod.
Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum. ὀνείατα, cibi. Ab ὀνίνημι.
Ὄνειδα, vel ὀνειδία, ας, ἡ, idem quod ὄνειδος.
Ὀνειδίζω, fut. ίσω, probris incesso, vitupero, reprehendo. 2) exprobro, probrose objicio, accuso. Ab eod.
Ὀνείδειος, vel ὀνείδιος, ία, ιον, probrosus, contumeliosus. 2) exprobrationem habens. Ab eod.
Ὄνειδισμα, ατος, τὸ, probrum, crimen, quod alicui probrose objicitur. Ab ὀνειδίζω.
Ὀνειδισμὸς, οῦ, ἡ, idem quod seq. in propetium, Gl. Vet. Ab eod.
Ὀνειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, objectio probrorum. 2) convicium. 3) turpitudo. Ab eod.
Ὀνειδιστὴς, ῆρος, ὁ, *adjective*, probrosus, probro adficiens. Ab eod.
Ὀνειδιστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Ὀνειδιστικὸς, ἡ, ὸν, exprobrationem habens. Ab eod.
Ὀνειδιστικῶς, *Adv.* probrose, contumeliose. A pr.
Ὄνειδος, ου, ὁ, & εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio. 2) gloria, laus, decus. Ab ὄνομαι.
Ὀνεῖον, ου, τὸ, stabulum asinorum. Ab ὄνος.
Ὄνειος, εία, ειον, utilis. Ab ὄνημι.
Ὄνειος, α, ον, asininus, ut ὄνειοι κρέας, asinina caro, Gl. Vet. Ab ὄνος.
Ὀνείρειος, εία, ειον, ad insomnia pertinens. Ab ὄνειρος.
Ὀνειρογονὸς, ου, ὁ, profluvium geniturae in somnio. V. L. ex Plin. Ex ὄνειρος & γονή. (Sed videtur haec vitiosa lectio esse pro ὀνειρωγμός.)
Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, somniorum interpres.
Ὀνειροκριτικὸς, ἡ, ὸν, ad somniorum interpretationem pertinens. 2) qui somnia novit interpretari. ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, vel ἐπιστήμη, ars interpretandi somnia. A pr.
Ὀνειρολεσχία, ας, ἡ, contumelia, contumeliosa oratio, qs. somnii garrulitas. Ex ὄνειρος & λέσχη.
Ὀνειρολογία, ας, ἡ, somniorum enarratio, sermo de somniis. Ex eod. & λόγος.
Ὀνειρόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui e somniis futura praedicit seu vaticinatur; conjector.
Ὄνειρος, ου, τὸ, somnium. Ab ὄναρ.
Ὀνειρόπληκτος, ου, ὁ, ἡ, a somnio territus. Ex ὄνειρος & πλήσσω, (vel potius ὀνειρόπτηκτος, a πτήσσω.)
Ὀνειροπολέω, ῶ, f. ήσω, & ὀνειροπολέομαι, somnia interpretor. 2) somnio, somnium cerno, agito mente inter somniandum. A seq.
Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, ἡ, ex somniis futura praedicens, somniorum conjector. Ex ὄνειρος & πολέω.
Ὀνειροπομπὸς, οῦ, ὁ, idem. 2) somnia immittens, menti objiciens. A πέμπω.
Ὄνειρος, ου, ὁ, somnium, visum, Gl. Vet. 2) deus quietis. Ab ὄναρ.
Ὀνειροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui somnia considerat & interpretatur.
Ὀνειρόφαντος, ου, ὁ, ἡ, in somnio visus. 2) somniorum interpres. Ex ὀ. & φαίνω, vel φαίνω.
Ὀνειρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, somniorum peritus, somniorum interpres. Ex eod. & φρήν.
Ὀνειρωγμὸς, οῦ, ὁ, somnium, inprimis de re Venerea cum effusione seminis, ipsa effusio seminis. Ab ὀνειρώττω.
Ὀνειρώδης, ες, in somnis visus, somniis crebris obnoxius. Ab ὄνειρος.
Ὀνείρωξις, εως, ἡ, somnium, Suid. A seq.
Ὀνειρώττω, f. ξω, somnio. 2) somnium lascivum somnio. 3) semen in somno emitto. Ab ὄνειρος.
Ὀνεὸς, οῦ, ὁ, fucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος.
Ὀνεύω & ὀνεύομαι, fuculam verso. A praec.
Ὀνέω, juvo, Gl. Vet. Hinc ὀνήσω, f. 1. in praes. usitatius, ὄνημι. Ab ὄνω.
Ὀνήϊος, utilis, *Ion.* pro ὄνειος, ab ὄνημι.
Ὀνήϊστος, ον, utilis. Ab eod.
Ὀνηλατέω, ῶ, f. ήσω, asinum agito. A seq.
Ὀνηλάτης, ου, ὁ, agitator asini. Gl. Vet. agaso, mulio. Philox. asinarius. Ex ὄνος & ἐλαύνω.
Ὄνημι, & ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνέω, juvo, prosum, utilitatem adfero. ὄνημαι, ὄνομαι, & ὀνίναμαι, u-

tilitatem & fructum percipio, fruor. f. ὀνήσομαι. 2) vitupero.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis, fructuosus.

Ὀνησίμως, *Adv.* utiliter. A praec.

Ὄνησις, εως, ἡ, emolumentum. Ab ὄνημι.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ, ἡ, utilitatem adferens. E pr. & φέρω.

Ὀνησιφόρως, *Adv.* cum fructu, utiliter. A pr.

Ὀνηστικός, utilis, qui prodesse potest. A seq.

Ὀνητός, ή, όν, utilis. 2) vituperabilis, Hes. ὀνοστά, μεμπτά. Ab ὄνημι.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, utilis, commodus. Ab eod.

Ὀνθυλεύω, f. εύσω, & ὀνθυλίζω, (nil enim differunt) proprie, fimo agrum adspergo, deinde, cibos exquisite condio: quia ut rustici fimo spargendo agros foecundiores reddunt, sic condimentis cibi delicatiores fiunt. A seq.

Ὄνθος, ου, ὁ, fimus seu stercus jumentorum.

Ὀνθυλευσις, εως, ἡ, exquisitior ciborum apparatus. A seq.

Ὀνθυλίζω, v. ὀνθυλεύω.

Ὀνίας, ου, ὁ, scari genus. Ab ὄνος.

Ὀνίδια, ας, ἡ, stercus, Suid. Ab eod.

Ὀνίδιον, ου, τό, asellus. Ab eod.

Ὀνικός, ή, όν, asininus, asinarius. Ab eod.

Ὀνίνημι, v. ὄνημι.

Ὀνίς, ίδος, ἡ, stercus asininum. Ab ὄνος.

Ὀνίσκη, asella, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀνίσκος, ου, ὁ, asellus. 2) piscis quidam, asellus. 3) insectum multipes, cutio, porcellio. 4) fucula. Dim. ab eod.

Ὀνίσκω, juvo, prosum. Gl. Vet. ὀνίσκεται, fruitur. Ab ὄνω.

Ὀνῖτις, ιδος, ἡ, q. d. asinaria, species origani. Ab ὄνος.

Ὀνοβατέω, ῶ, asinum admitto, sive facio, ut asinus equam ineat. 2) de asinis equas ineuntibus. Ex eod. & βαίνω.

Ὀνοβατίς, ίδος, ἡ, quae asino vehitur. Ex iisd.

Ὀνόβλιτον, species bliti.

Ὀνόγυρος, ου, ὁ, carduus asininus vulgaris, planta adversus venena salutaris, tritaque graviter olens: alias ἀνάγυρος.

Ὀνοειδής, ές, asino similis. Ex ὄ. & εἶδος.

Ὀνοθήρας, ου, ὁ, *herba*, quae potius οἰνοθήρας.

Ὀνοκένταυρος, ου, ὁ, onocentaurus, *animal*. 2) species daemonum.

Ὀνοκινδίς, ίδος, ἡ, q. d. galla asinina.

Ὀνοκίνδιος, ου, ὁ, agaso, mulio, *Dor.* quasi a κινέω.

Ὀνοκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui asinariam molam impellit & agitat, molitor. Ex ὄ. & κόπτω.

Ὀνοκρόταλος, ου, ὁ, onocrotalus, avis, olori similis. Ex ὄ. & κρόταλον.

Ὀνόκωλος, ου, ὁ, ἡ, pedes asininos habens. Ex ὄ. & κῶλον.

Ὄνομα, ατος, τό, nomen, vocabulum. 2) nomen, fama, celebritas. 3) praetextus, obtentus honestus. 4) auctor, sub cujus sc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cujus persona aliquid dicitur. 5) dicitur & pro homine ipso, sed cum relatione ad nomen; ut lat. nomen, v. c. nomen Romanum pro Romanis: absolute & cum numero, in sacris libris, per hebraismum.

Ὀνομάζω, f. άσω, nomino, appello, designo, nuncupo, Gl. Vet. 2) celebro, decanto. A pr.

Ὀνοματοθετέω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. A seq.

Ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, nomen imponens. Ex ὄ. & τίθημι.

Ὄνομαι, reprehendo, carpo, vitupero. ὄνονται, carpunt. f. 1. ὀνόσομαι, *poet.* ὀνόσσομαι, ὀνόσσεται. aor. 1. ὠνοσάμην, reprehendi. opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσαιτο, reprehendat. Ab ὄνω, vel ὀνέω, ubi v. item ὄνω.

Ὀνομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco. 2) nominatim recenseo, vel percenseo. aor. 1. ὠνόμηνα, *Ion.* & *poet.* ὀνόμηνα, ὀνόμηνε, appellavit, vocavit. Ab ὄνομα.

Ὀνομακλήδην, *Adv.* nominatim.

Ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator.

Ὀνομάκλυτος, ου, vel ὀνομακλυτός, ῆ, ὁ, ἡ, cujus nomen est inclitum, celeber.

Ὀνομασία, ας, ἡ, nomen. Philox. nominatio, nuncupatio. Ab ὀνομάζω.

Ὀνόμασμα, ατος, τό, idem. Ab eod.

Ὀνομαστήρια, ων, τά, festus dies, qui celebratur ob impositionem nominis. Ab eod.

Ὀνομαστής, ῆ, ὁ, nominator. Philox. autumator. Ab eod.

Ὀνομαστί, *Adv.* nominatim, nomine. Ab eod. v. ὀνομαστός.

Ὀνομαστικός, ή, όν, q. d. nominativus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομαστικόν, ῦ, sc. βιβλίον, dictionarium, onomasticum. ὀνομαστική (sc. πτῶσις) nominativus, Gl. Vet. Ab ὀνομαστός.

Ὀνομαστικῶς, *Adv.* nominatim. A praec.

Ὀνομαστός, ή, όν, q. d. nominabilis, qui nominari potest, celeber, nobilis, clarus. Gl. Vet. nominatus. Ab ὀνομάζω.

Ὀνομαστῶς, *Adv.* clare, nobiliter. A praec.

Ὀνοματικῶς, *Adv.* idem quod ὀνομαστικῶς.

Ὀνοματογραφέω, ῶ, nomina scribo seu inscribo, in acta refero. Ab ὀνοματογράφος.

Ὀνοματογραφία, ας, ἡ, nominum inscriptio. 2) nomenclatura. Ab eod.

Ὀνοματογράφος, ου, ὁ, ἡ, nominum scriptor. Ex ὄν. & γράφω.

Ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, nominum impositio, nuncupatio, Gl. Vet. Ex ὄν. & θέσις.

Ὀνοματοθεσίαι, ων, τά, nominalia. Philox. Ex iisd.

Ὀνοματοθετέω, ῶ, nomen impono, fingo. A seq.

Ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, nominis impositor. Ex ὄν. & τίθημι.

Ὀνοματοθήρας, ου, ὁ, q. d. nominum auceps, verborum captator. Ex ὄν. & θήρα.

Ὀνοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, Gl. Vet.

Ὀνοματολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui nomen seu nomina dicit, nomenclator. Gl. Vet.

Ὀνοματομάχος, ου, ὁ, qui de verbis pugnat. Ex ὄν. & μάχομαι.

Ὀνοματοποιέω, ῶ, f. ήσω, nomen s. nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo a sono. perf. part. pass. ὠνοματοπεποιημένον, fictum a sono.

Ὀνοματοποίησις, εως, ἡ, idem quod seq. A pr.

Ὀνοματοποιΐα, ας, ἡ, nominis, s. vocabuli fictio, nominis fictio a sono. A seq.

Ὀνοματοποιός, ῦ, ὁ, nominis seu nomioum, i. e. verborum fictor. Ex ὄν. & ποιέω.

Ὀνοματουργός, ῦ, ὁ, idem. Ex ὄν. & ἔργον.

Ὀνόπορδον, ου, τό, crepitus asini, *herba*, quia asini eam comedentes crepitus teddere dicuntur. Ex ὄνος & πορδή.

Ὀνόρυγχος, bunilla, Philox. E seq. & ῥύγχος.

Ὄνος, ου, ὁ, vel ἡ, asinus, asina. 2) piscis quidam, asellus. 3) locustae genus. 4) insectum, multipeda, cutio, porcellio. 5) axis. 6) fusus. 7) superior molae lapis. 8) vasis, in pr. vinarii, genus. 9) unio, qui & μονὰς & κύβος. 10) origani species. 11) machina quaedam.

Ὄνοσις, εως, ἡ, reprehensio. Ab ὄνομαι.

Ὀνο-

Ὀνοσκελὶς, ἴδος, ἡ, crura asinina habens. Ex ὄ. & σκέλος.
Ὀνόσκελος, ο, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.
ὈΝΟΣΜΑ, ατος, τὸ, onosma, *herba*.
Ὀνοστάσιον, ου, τὸ, stabulum, Philox. proprie asinorum. Ex ὄ. & στάσις.
Ὀνοστὸς, ἡ, ὸν, vituperandus, reprehensione dignus. Ab ὄνομαι.
Ὀνοσφαγία, ας, ἡ, victima ex asino. Ex ὄ. & σφαγή.
Ὀνοτάζω, vitupero, carpo, incuso. Ab ὄνομαι.
Ὀνοτὸς, ἡ, ὸν, vituperabilis. Ab eod.
Ὄνουρις, ιδος, ἡ, onuris herbæ nomen. Ex ὄνος & οὐρά.
Ὀνοφορβὸς, ῦ, ὁ, qui asinos pascit, asinarius. Ex ὄ. & φέρβω.
Ὀνοχειλὶς, vel ὀνοχειλὶς, & ὀνόχειλος, anchusæ altera species. Ex ὄ. & χεῖλος.
Ὀνόχειλος, ο, ὁ, ungulam asini habens. ὀνόχειλον, anchusæ species. Nicandri Schol. quæ aliis ὀνόχειλος. Ex eod. & χηλή.
Ὀνόω, vitupero, reprehendo, carpo, usitatius ὄνομαι. Ab ὄνω.
Ὄντα, τὰ ὄντα, bona, facultates. Ab ὤν, quod ab εἶναι.
Ὄντως, *Adv.* vere, sane, plane, certo, profecto, Philox. Ab eod.
Ὄνυμα, nomen, Æol. & Dor. pro ὄνομα.
Ὀνυμάζω, appello. A pr.
Ὀνυμαίνω, idem, ab eod.
Ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula. 2) uncus. 3) genus tormenti, fidiculæ, Gl. V. 4) pars cordis. 5) pars folii rosæ superior. 6) gemma quædam, onyx. 7) marmoris species, alabastritis. 8) operculum conchylii. 9) ostreum. 10) frutex quidam, Unde
Ὀνυχίζω, f. ίσω, *Att.* ιῶ, ungulam divido. 2) ungues præcido, vel reseco. 3) ungue noto. 4) ad unguem exigo, exacte perpendo.
Ὀνύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam, onychis colorem referens. Ab eod.
Ὀνύχιον, ου, τὸ, unguiculus. Gl. Vet. ungula, ungella. 2) lapis onychites. Ab eod.
Ὀνυχισμὸς, ῦ, ὁ, unguium resectio. 2) diligens & acerba rei examinatio. Ab ὀνυχίζω.
Ὀνυχισμὸς, ἰσμὸς, ὁ, unguis, ungula. Ab eod.
Ὀνυχιστήριον, ου, τὸ, sc. μαχαίριον, culter ad recidendos ungues. Gl. Vet. unguicularium. Ab eod.
Ὀνυχίτης, ου, ὁ, λίθος, onychites, lapis. Ab ὄνυξ.
Ὀνυχῖτις, ιδος, ἡ, ut ὀνυχῖτις καδμεία, onychitis cadmia, a similitudine venarum onychis lapidis. A pr.
Ὀνυχοξυσία, ας, f. ίσω, unguibus scalpo vel rado. Ex ὄνυξ & ξύω.
Ὀνυχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, unguium, vel onychis speciem habens. Ex eod. & εἶδος.
Ὀνώδης, εος, ὁ, ἡ, asininus, asinini generis. Ab ὄνος.
ὈΝΩ, f. ὀνῶ, prosum, Schol. Soph. 2) vitupero, Etym.
ὈΝΩΝΙΣ, ιδος, ἡ, ononis, *planta*.
Ὀξαλὶς, ίδος, ἡ, fæx acida vel vappa. 2) lapathi species, vulgo acetosa. Ab ὀξύς.
Ὀξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto & muria. Ex ὄξος & ἅλμη, *falsugo*.
Ὀξέα, ἡ, ornus, Gl. V. Ab ὀξύς.
Ὀξείδιον, ε, τὸ, Dim. ab ὄξος, acetum, Suid.
Ὀξέλαιον, ου, τὸ, condimentum ex aceto & oleo. Ex ὄξος & ἔλ.
Ὀξέως, *Adv.* acute. 2) celeriter, velociter, repente, raptim. 3) graviter, vehementer. Ab ὀξύς.
Ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, acetum resipiens. Ab ὄξος.
Ὀξίζω, f. ίσω, acidus sum, acorem refero. Philox. acesco. Ab eod.
Ὀξίνα, ης, ἡ, occa, crates dentata ferreis stilis. Hes. Ab ὀξύς.
Ὀξίνης, ο, ὁ, ut ὀξίνης οἶνος, vinum quod coacuit aliquantum. Ab ὄξος.
Ὀξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum adservatur, vel in mensa apponitur, vel quo id metiuntur, qui vendunt. Ab eod.
Ὀξοπώλης, ου, ὁ, aceti venditor. A seq. & πωλέω.
Ὄξος, εος, τὸ, acetum, vinum, quod acuit, vinum vile, lora, it. vinum medicatum, ut myrrhatum, & inde amarum. Ab ὀξύς.
Ὀξύα, ας, ἡ, arbor abieti similis. Ab eod.
Ὀξυαδέω, (vel potius ὀξυαλέω pro ὀξυαδέω.) acuta voce cano. Ab eod. & ᾄδω.
Ὀξυάκανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excrescens.
Ὀξυάκανθος, ο, ὁ, idem. Ex ὀξὺς & ἄκανθα.
Ὀξύβαφον, ου, τὸ, acetabulum, Philox. Ex eod. & βαφή.
Ὀξύβαφον, ου, τὸ, idem. Gl. Vet. Ex eod. & βάπτω.
Ὀξύβαφος, ο, ὁ, idem & ex iisd.
Ὀξυβελὴς, έος, ὁ, ἡ, acutam habens cuspidem. 2) celeriter jaculum mittens. Ex eod. & βέλος.
Ὀξυβλέπτης, ου, ὁ, dispex, Philox. dispiciens, acute cernens. Ex eod. & βλέπω.
Ὀξυβλεψία, ας, ἡ, acutus visus. Ex iisd.
Ὀξυβόας, vel ὀξυβόης, ου, ὁ, acutum clamans. Ex eod. & βοάω.
Ὀξυβολέω, ῶ, f. ήσω, celeriter, valide jaculor. Ex eod. & βάλλω.
Ὀξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum.
Ὀξυγαλάκτινος, ίνη, ινον, ex acido lacte confectus. A pr.
Ὀξύγαρον, ου, τὸ, garum aceto conditum, Gl. V.
Ὀξύγγιον, unguina, arvina, axungia, Gl. Vet.
Ὀξυγένειος, ο, ὁ, ἡ, acutum mentum, s. acutam barbam habens. Ex ὀξὺς & γένειον.
Ὀξύγονος, ου, ἡ, quod infra labra in maxilla inferiore eminet, Pollux.
Ὀξύγη, ης, ἡ, bufo, Gl. Vet.
Ὀξυγλυκὺς, έος, τὸ, aqua mulsa acida.
Ὀξυγλυκὺ, dulcacidum, Philox.
Ὀξυγλυκὺς, εῖα, ὺ, cum dulcedine acer. Hinc ὀξύγλυκυ, cremor favorum decoctus, mulsa acida, dulcacidum, Gl. Vet.
Ὀξύγοος, ον, lamentabilis, flebilis.
Ὀξυγράφος, ο, ὁ, ἡ, celeriter scribens. Ex ὀ. & γράφω.
Ὀξυγώνιος, ο, ὁ, ἡ, angulum acutum habens. Ex eod. & γωνία.
Ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, acumen visus. Ab ὀξυδερκής.
Ὀξυδερκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno. Ab eod.
Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, acutum cernens, perspicax. Ex ὀξ. & δέρκομαι.
Ὀξυδερκικὸς, ἡ, ὸν, visum acuens. A pr.
Ὀξυδερκῶς, *Adv.* acute, visu acuto. Ab eod.
Ὀξυδορκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, Gl. Vet. A seq.
Ὀξυδορκὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod ὀξυδερκής. A δέρκομαι.
Ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, Philox.
Ὀξυδορκικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀξυδερκικός.
Ὀξυδρομέω, ῶ, velociter curro. A seq.
Ὀξύδρομος, ου, ὁ, ἡ, velociter currens.
Ὀξυέθειρος, ο, ὁ, ἡ, acutos capillos habens. Nonn. Ex ὀ. & ἔθειρα.
Ὀξύζω, acesco, aceo, Gl. V. Ab ὀξύς. v. ὀξίζω.

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, acumen audiendi, acute audiendi facultas. A seq.
Ὀξυήκοος, ου, ὁ, ἡ, acute audiens, qui acuto auditu est præditus. Ex eod. & ἀκοή.
Ὀξυήχος, ου, ὁ, ἡ, acutum sonum edens.
Ὀξυθάνατος, ου, ὁ, ἡ, celeriter interficiens.
Ὀξυθηκτος, ου, ὁ, ἡ, valde acutus.
Ὀξυθήκτως, *Adv.* valde acute. A pr.
Ὀξυθρήνητος, ον, valde lamentabilis. Ex ὀ. & θρηνέω.
Ὀξυθυμέω, ῶ, f. ήσω, iræ sum impotens, præcipiti ira excandesco. Ab ὀξύθυμος.
Ὀξυθυμία, ας, ἡ, ὀξυθυμίαι, αἱ, & ὀξυθύμια, ων, τά, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienses in triviis ponebant. 2) ligna, e quibus suspenduntur aliqui. Prius quoque, sc. ἡ ὀξυθυμία, iracundia, subita & cita ad iram exardescentia, iræ præcipitantia. Ab eod.
Ὀξύθυμος, ου, ὁ, ἡ, iracundus.
Ὀξυθυμόω, ira exardesco. A pr.
Ὀξύϊνος, ΐνα, ϊνον, abiegnus. Ab ὀξύα.
Ὀξυκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, iracundus. Ex ὀ. & καρδία.
Ὀξυκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, acutum caput habens. Ex eod. & κάρηνον.
Ὀξύκεδρος, ου, ἡ, cedrus acuta.
Ὀξυκέρατος, ου, ὁ, ἡ, acuta cornua habens. Ex ὀ. & κέρας.
Ὀξυκέρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.
Ὀξυκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, acutum caput habens. Ex ὀ. & κεφαλή.
Ὀξυκίνητος, ου, ὁ, ἡ, mobilis, qui celeriter movetur. Ex ὀ. & κινέω.
Ὀξύκοος, pro ὀξυήκοος, idem & ex iisd.
Ὀξύκρατον, ου, τὸ, potio ex aceto & aqua. Philox. posca. Ex ὀξ. & κεράω.
Ὀξυκώκυτος, ον, valde flebilis. Ex ὀ. & κωκύω.
Ὀξυλάβεια, & -ία, ας, ἡ, strenuitas, in agendo celeritas, ubi opportunitas celeriter arripitur. Ab ὀξυλαβής.
Ὀξυλαβέω, ῶ, celeriter prehendo, celeriter capesso & adgredior. A seq.
Ὀξυλαβής, έος, ὁ, ἡ, strenuus, acer. 2) celer, acer in rapiendo, rapax. Epith. animalium rapacium. Ex ὀ. & λαμβάνω.
Ὀξυλάβος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ὀξυλάλος, ου, ὁ, ἡ, acute loquens.
Ὀξυλάπαθον, ου, τὸ, genus lapathi, foliis acutioribus.
Ὀξυλίπαρος, ου, ὁ, ἡ, aceto & pinguedine imbutus.
Ὀξυλιπής, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex ὀ. & λίπος.
Ὀξυμάθεια, vel ὀξυμαθία, ας, ἡ, celeritas discendi. A seq.
Ὀξυμαθής, έος, ὁ, ἡ, celeriter discens. Ex ὀ. & μανθάνω.
Ὀξύμαλα, mala acida. *Dor.* pro ὀξύμηλα.
Ὀξυμελής, ές, acuta voce canens. Ex ὀ. & μέλος.
Ὀξύμελι, ιτος, τὸ, potio e melle & aceto.
Ὀξυμελίκρατον, *Jon.* ὀξυμελίκρητον, idem. E pr. & κεράω, f. ex ὄξος & μελίκρατον.
Ὀξυμέριμνος, ου, ὁ, ἡ, acute excogitatus. Ex ὀ. & μέριμνα.
Ὀξύμηλον, *Dor.* ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum.
Ὀξυμήνιτος, ον, graviter iratus. Ex ὀ. & μηνίω.
Ὀξυμόλπος, ου, ὁ, ἡ, acute canens. Ex ὀ. & μολπή.
Ὀξύμορφος, ου, ὁ & ἡ, subito formatus. Ex ὀ. & μορφή.
Ὀξυμυρσίνη, ης, ἡ, myrtus acuta, silvestris.
Ὀξυμυρσίνινος, ίνη, ινον, e myrto silvestri factus. A pr.
Ὀξύμωρος, ου, ὁ, ἡ, qs. acutifatuus. Hinc τὸ ὀξύμωρον, ου, dictum acutum, quod propter repugnantiam primo stultum videtur.

Ὀξυναῖος, ον, acidus, epith. vini, ap. Hippocr. Ab ὀξύς.
Ὀξυντήρ, ῆρος, ὁ, scalprum. A seq.
Ὀξύνω, f. υνῶ, acumino, acuo, acutum reddo. 2) acuto accentu noto. 3) acuo ad, instigo, incito. 4) acidum reddo. 5) acesco, in acorem vertor. ὀξύνομαι, acidus fio, acesco. Ab ὀξύς.
Ὀξυόδους, ουν, acutos dentes habens.
Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, idem ac ὀξύϊνος. Ab ὀξύα.
Ὀξυόστρακος, ου, ὁ, ἡ, ex acutis testis, Luc. Ex ὀ. & ὄστρακον.
Ὀξυπαγής, έος, ὁ, ἡ, fortiter impactus. 2) aculeatus, humi fixus, depactus, cum exstantibus aculeis. Ex ὀ. & πήγνυμι.
Ὀξυπαθῶς, *Adv.* acuto & vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter. q. ab ὀξυπαθής.
Ὀξυπείνης, ου, ὁ, famelicus. Ex ὀ. & πεινάω.
Ὀξύπεινος, ου, ὁ, ἡ qui vehementi fame cruciatur. 2) qui valde cupit. Ex iisd.
Ὀξυπευκής, έος, ὁ, ἡ, acidus cum amarore, vehementer amarus. Hesych. Ex ὀ. & πεύκη, *amaritudo*.
Ὀξύπικρος, ου, ὁ, ἡ, idem, acidus, Gl. V.
Ὀξυποδέω, ῶ, festino, denso, Gl. Vet. ὀξυποδῶν, grassari, Philox. Ab ὀξύπους.
Ὀξυποδία, ας, ἡ, celeritas in currendo, acupedium, addensatio, Philox. Ab eod.
Ὀξυπόριον, ου, τὸ, medicamentum facile venas & tenues partes corporis permeans. A seq.
Ὀξυπόρος, ου, ὁ, ἡ, cito transiens.
Ὀξύπους, οδος, ὁ, ἡ, celeres pedes vel gressus habens.
Ὀξύπρωρος, ου, ὁ, ἡ, acutam proram (cuspidem) habens. Epith. hastæ. Ex ὀ. & πρῷρα.
Ὀξύπτερος, ου, ὁ, ἡ, velox. Ex ὀ. & πτερόν, ala.
Ὀξύπυκνος, ου, ὁ, ἡ, ut ὀξύπυκνος ἁρμονία, ap. Musicos densitas acutorum sonorum in supremis gradibus musicæ scalæ.
Ὀξυρεγμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ex ὀξύς & ἐρεύγω.
Ὀξυρεγμιάω, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto. A pr.
Ὀξυρεγμιώδης, εος, ὁ, ἡ, acidos ructus habens. Ab eod.
Ὀξυρεπής, ές, velox. Ex ὀ. & ῥέπω.
Ὀξυρόδινον, vel ὀξυρρόδινον, ου, τὸ, sc. ἔλαιον, oleum rosaceum aceto temperatum. Ex ὀ. & ῥόδον.
Ὀξυρόπης, ές, vide ὀξυρεπής.
Ὀξύριν, vel ὀξύρριν, ινος, ὁ, ἡ, habens acutum nasum. Reperitur & ὀξύρρινος.
Ὀξύρροπος, ου, ὁ, ἡ, celeriter currens. 2) qui levi momento huc illuc inclinatur. 3) celerrimus, qui fit momento temporis. 4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀ. & ῥοπή.
Ὀξυρρόπως, *Adv.* celeriter, cum impetu, acriter. A pr.
Ὀξύρρυγχος, ου, ὁ, ἡ, acutum rostrum habens.
Ὀξύς, εῖα, ύ, acutus, ut ensis, cuspis. 2) acutus sensu, voce, animo. 3) acidus. 4) acer, vehemens, 5) celer, subitus, præceps, promtus, expeditus ad aliquid adgrediendum. ὀξεῖα, hasta. ὀξέα, *Adv.* acute. ὀξύτατα, celerrime.
Ὀξύς, lumbus. Erot. ap. Hippocr. ὀξύϊ, ὀσφύϊ. v. ἰξύς.
Ὀξύστομος, ου, ὁ, ἡ, acutum os seu rostrum habens. 2) acute scindens, acutam cuspidem habens. 3) acutam s. argutam vocem habens. Ex ὀ. & στόμα.
Ὀξύσχοινος, ου, ὁ, ἡ, acutus juncus. Gl. V. hibiscum, juncus.
Ὀξυτελεύτητος, ου, ὁ, ἡ, acutum finem habens, in acutum sonum desinens. Ex ὀ. & τελευτή.

Ὀξυτενὴς, έ⊗, ὁ, ἡ, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀ. & τείνω.
Ὀξύτερον, *Adv.* ocius, Gl. V. Ab ὀξύ.
Ὀξυτέρως, *Adv.* idem. A pr.
Ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies. 2) acrimonia, acerbitas. 3) studium acre, contentio acris, vehementia. 4) acumen & solertia ingenii. 5) tonus acutus. 6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.
Ὀξυτόκιον φάρμακον, medicamentum quod facit, ut mulier cito pariat. A seq.
Ὀξυτόκος, ε, ὁ, ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὀ. & τίκτω.
Ὀξυτόμος, ο, ὁ, ἡ, valde secans, acutus. Ex ὀ. & τέμνω.
Ὀξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, angustus sum. ὀξυτονῶν, acuminatus. ὀξυτονητέον, acuto accentu pronunciandum. 2) accentu acuto noto. Ab ὀξύτονος.
Ὀξυτόνησις, εω⊗, ἡ, pronunciatio per accentum acutum. A pr.
Ὀξύτον⊗, ο, ὁ, ἡ, qui acuto tono finitur, cujus ultima syllaba accentu acuto effertur. ὀξύτονοι γόοι, acuti & magni ejulatus.
Ὀξυτόνως, *Adv.* cum accentu acuto. A pr.
Ὀξύτορ⊗, ε, ὁ, ἡ, ut ὀξύτορ⊗ ἧλ⊗, χαλκὸς, ὀϊστὸς, acutus. Ex ὀ. & τορός.
Ὀξυτρίφυλλον, ε, τὸ, acutum trifolium.
Ὀξύφαγρος, ο, ὁ, piscis nomen apud Oppian.
Ὀξυδερκὴς, έ⊗, ὁ, ἡ, acute videns. Ex ὀ. & δέρκ⊗.
Ὀξυφεγγὴς, έος, valde splendens. Ex ὀ. & φέγγος.
Ὀξύφθογγ⊗, ο, ὁ, ἡ, acute sonans.
Ὀξυφλεγμασία, ας, ἡ, acuta & vehemens inflammatio.
Ὀξύφρων, ον⊗, ὁ, ἡ, acri & solerti mente praeditus. Ex ὀ. & φρήν.
Ὀξύφυλλον, ε, τὸ, acuta folia habens, *herba*.
Ὀξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. A seq.
Ὀξύφων⊗, ο, ὁ, ἡ, acutam vocem habens. Ex ὀ. & φωνή.
Ὀξύχειρ, ρος, ὁ, ἡ, manu promtus, expeditus.
Ὀξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus. A pr.
Ὀξυχολία, ας, ἡ, ira repentina & acris, iracundia. A seq.
Ὀξύχολος, ε, ὁ, ἡ, qui subito & graviter irascitur, biliosus, iracundus. Ex ὀ. & χολή.
Ὀξυχόλως, *Adv.* ira gravi. A pr.
Ὀξυωπέω, ῶ, acutum cerno. A seq.
Ὀξυωπὴς, έος, ὁ, ἡ, vel ὀξυώπης, acutum cernens. *Comp.* ὀξυωπέστερος, *Sup.* ὀξυωπέστατος. Ex ὀ. & ὤψ.
Ὀξυωπία, ας, ἡ, acutus visus. Ab ὀξυωπής.
Ὀξυωπὸς, ο, ὁ, acutum cernens. Ab eod.
Ὀξωπέω, ῶ, idem ac ὀξυωπέω.
Ὀξώδης, ε⊗, ὁ, ἡ, acidus. Ab ὄξος.
Ὀπαδέω, comitor, sector. A seq.
Ὀπαδὸς, ε, ὁ, ἡ, comes, adsecla, adsectator. A seq.
Ὀπάζω, f. άσω, persequor. 2) sequi jubeo, comitem do, praebeo, do. ὀπάζομαι, comitem accipio, a persequente premor. ὤπασας, aor. 1. part. pro ὀπάσας, cum praebuisset. v. ὄπις, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ὀπαῖον, ε, τὸ, vas fictile, in quo foramen est. Ab ὀπή.
Ὀπαῖον, ε, τὸ, foramen ollae. 2) foramen, per quod fumus e furno aut camino exit. Ab eod.
Ὀπάων, ο, ὁ, ab ὀπαδὸς, idem. Etym.
Ὀπάτριος, ὁ, idem quod ὁμοπάτριος. A seq.
Ὄπατρος, ε, ὁ, eodem patre genitus. pro ὁμόπατρος per sync.
Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, comes. Ab ὀπάζω.
Ὀπέας, έως, ὁ, subula, qua quid perforatur. Ab ὀπή. v. ὀπήτιον.

Ὀπάω, circumspicio, video. ὀπάζεσθαι, omina captare, augurari, (rectius ὀπτάζεσθαι.)
Ὀπέων, *Jon.* pro ὁπόσων. Herodot.
Ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen, proprie, per quod prospicimus, circumspicimus, specus, Gl. Vet.
Ὅπη, *Adv.* ubi. 2) quo. 3) qua, qua via. 4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc δεῦ ὅπη, alicubi, aliquo modo, quadantenus. ὅπη ἄν, quocumque, quemcunque in locum. ὅπη ποτὲ, quocunque, quomodocumque. ὄπηπερ, aliquid, alicujus momenti.
Ὀπηδέω, comitor, Etym. ex Apollon. Ab ὀπηδός.
Ὀπηδέω, ῶ, idem. Ab eod.
Ὀπηδητὴς, ῆρος, ὁ, comes, adsectator. Hesych. A pr.
Ὀπηδὸς, ὁ, ὁ, idem quod ὀπαδὸς, Att. Eust.
Ὁπηλίκος, ο, ἡ, quantus. ὁπηλικοσῶν, quantuscumque. A πηλίκος.
Ὁπηνίκα, *Adv.* quum, quando, postquam, quam mox. Philox. Ex ὅπη & ἡνίκα, *quando*.
Ὀπήτιον, ε, τὸ, subula, qua corium a sutoribus perforatur. Ab ὀπή. v. ὀπέας.
Ὀπίας, ε, ὁ, ut ὀπίας τυρὸς, caseus coagulo ficulneo coagulatus. Aristophanes per jocum ὀπίαν vocat τὰν ὀπὴν, foramen. Ab ὀπός.
Ὀπιδνὸς, ἡ, ὀν, reverendus, cavendus, vel extimescendus. ὀπιδνοτάτη, summopere cavenda, maxime extimescenda. Ab ὄπις.
Ὀπίζομαι, f. ίσομαι, curo, revereor. 2) caveo. 3) rependo, ulciscor. Ab eod.
Ὀπίζω, f. ίσω, succum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciso, vel caulem incido succi eliciendi gratia. Ab ὀπός.
Ὄπιθε vel ὄπιθεν, pone, a tergo, Gl. Vet.
ΟΠΙΚΟΣ, ή, όν, opicus, deformis, sordidus, immundus, V. L. E latino.
Ὄπιον, ε, τὸ, opium, succus lacteus, qui papaveris scapo inciso emanat. Ab ὀπός.
Ὀπιπευτὴρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui circumspicit diligenter aliquid, spectator. A seq.
Ὀπιπεύω, idem quod ὀπιπτάω.
Ὀπιπτὴρ, ο, ὁ, idem quod ὀπιπευτήρ. Ab ὄπτομαι.
Ὀπιπτεύω, f. εύσω, inspicio, circumspicio, oculis lustro. Ab eod.
Ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina. 2) cura, consideratio, respectus. (A postveniendo, quasi ab ὄπω, ἕπομαι. in praet. med. ὄπα. unde constat hoc ὄπις ductum esse, unde reliqua ὀπίσω, cum similibus, manarunt.) 3) adspectus.
Ὀπισαμβὼ, itio retrograda. Eust. e quodam Lex. qs. ex ὀπίσω & ἀμβαίνω pro ἀναβαίνω.
Ὀπισθάγκων, ωνος, ὁ, ἡ, Schol. Lycoph. brachia post tergum religata habens.
Ὄπισθε vel ὄπισθεν, *Adv.* a tergo, pone. 2) posterius, in posterum, posthac, postea. Hinc ὁ ὄπισθεν, posterior, sequens. Ab ὀπίσω.
Ὀπισθέναρ, αρος, τὸ, posterior pars manus & quasi aversa. Ex ὀπίσω & θέναρ.
Ὀπισθίδιος, ία, ιον, posticus. A seq.
Ὀπίσθιος, ία, ιον, idem. τὰ ὀπίσθια, sc. μέρη vel κῶλα, posteriora. Ab ὄπισθε.
Ὀπισθίως, *Adv.* pone, a tergo, retrorsum. A pr.
Ὀπισθοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, qui retro cedit, retrogradus, ut cancer. Ex ὄπισθεν & βαίνω.
Ὀπισθοβατικὸς, ἡ, ὀν, retro insiliens. Ex iisd.
Ὀπισθόγραφος, ε, ὁ, ἡ, ab aversa parte inscriptus, de libro & charta. Ex eod. & γράφω.
Ὀπισθοδάκτυλος, ε, ὁ, ἡ, digitos habens retro inversos.

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ, ἡ, a tergo, s. tetro ligatus.
Ὀπισθοδίωξις, εως, ἡ, idem quod παλίωξις. opp. προδιώξει. Schol. Hes.
Ὀπισθόδομος, ου, ὁ, postica pars templi. 2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Minervæ erat. Gl. V. ærarium, posticula.
Ὀπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo posterior sive capitis, sive totius corporis pars velatur.
Ὀπισθοκάρπιον, ου, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex ὄπ. & καρπός.
Ὀπισθοκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, qui pone sequitur, assectator.
Ὀπισθόκεντρος, ου, ὁ, ἡ, cui aculeus in posteriori parte corporis est, aculeum in cauda habens. Ex ὄ. & κέντρον.
Ὀπισθοκέφαλον, ου, τὸ, occiput, Gl. Vet. E ὄ. & κεφαλή.
Ὀπισθοκόμης, ου, ὁ, a tergo comatus. Ex ὄ. & κόμη.
Ὀπισθόκομος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ὀπισθοκράνιον, ου, τὸ, occipitium, Philox.
Ὀπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei muliebris genus.
Ὀπισθοκύρτωσις, εως, ἡ, spinæ pravitas, in posteriorem partem contorsio.
Ὀπισθόμβροτος, ου, post mortem contingens, durans, Pindar. Ex ὄ. & βροτός.
Ὀπισθονόμος, ου, ὁ, ἡ, qui retro ambulans pascitur; qui præpostere pascitur, ut ὀπισθονόμοι βόες. Ex ὄ. & νέμω.
Ὀπισθονυγής, έος, ὁ, ἡ, a tergo pungens. Ex ὄ. & νύσσω.
Ὀπισθοπόρος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus.
Ὀπισθόπους, οδος, ὁ, ἡ, pone gradiens, pone sequens, epith. famulorum. 2) retrocedens.
Ὀπισθορμέω, ῶ, retrocedo. Hes. Ex ὄ. & ὁρμάω.
Ὀπισθόρμητος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus. A pr.
Ὀπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis, apud Comicos.
Ὀπισθοσπίλας, ου, ἡ, sepia, ita dicitur ab ὄπισθεν πλάσει, post se emittendo atramentum suum.
Ὀπισθοτονία, ας, ἡ, convulsio partium in posteriora, partium posteriorum distensio. Ab ὀπισθότονος.
Ὀπισθοτονικός, ή, όν, cui quodam rigore nervorum caput ad scapulas adductum est, cui cervix reflexa est in posteriorem partem. Ab eod.
Ὀπισθοτονικῶς, *Adv.* more eorum, quibus cervix reflexa est in posteriorem partem. A sq.
Ὀπισθότονος, ου, ὁ, ἡ, in aversum tendens aut tentus, retrorsus, Gl. V. 2) *Subst.* idem quod ὀπισθοτονία. 3) persona illo morbo laborans. 4) vinculum, quo manus post tergum religantur. Ex ὄ. & τείνω.
Ὀπισθοτονώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod præc. n. 3. & ab iisd.
Ὀπισθουρητικός, ή, όν, qui retrorsum urinam emittit. Ex ὄ. & οὐρέω.
Ὀπισθοφαλακρός, ου, ὁ, ἡ, in occipite calvus.
Ὀπισθοφανής, έος, ὁ, ἡ, retrorsum attendens, s. mentem adhibens, Hes. Ex ὄ. & φαίνω.
Ὀπισθοφανῶς, *Adv.* retrorsum, in adversum. A pr.
Ὀπισθοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, a tergo agmen custodio. Ab ὀπισθοφύλαξ.
Ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ, custodia militum a tergo. Ab eod.
Ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, qui a tergo agmen tutatur.
Ὀπισθοχειμών, ῶνος, ὁ, frigus circa extremam hiemem
Ὀπισθόχειρ, ὁ, ἡ, cui manus post tergum religatæ sunt.
Ὄπισμα, ατος, τὸ, succus lacteus e caule vel radice incisa exceptus; exponitur etiam liquor constrictus. Ab ὀπίζω.
Ὀπισμός, οῦ, ὁ, succi lactei collectio, qui ex inciso caule exit. Ab eod.
Ὀπίσσω, poet. idem quod ὀπίσω.
Ὀπίστατος, ου, ὁ, postremus, ultimus. Hom. Ab ὀπίσω, pro ὀπισώτατος.
Ὀπίστερος, ου, ὁ, posterior, a tergo sequens. Nonn. A seq.
Ὀπίσω, *Adv.* (quasi dativ. ab ὄπισος,) retrorsum, retro, a tergo, in aversum, pone, post, postea, in posterum. Hinc εἰς τὰ ὀπίσω, retrorsum, retro, εἰς τοὐπίσω, idem.
Ὁπλάριον, ου, τὸ, parva armo. ὁπλάριον, scutulum, Gl. V. Dim. ab ὅπλον.
Ὁπλέω, armo, instruo, Hom. Ab eod.
Ὁπλή, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, asini, bovis, cet. Ab eod.
Ὁπλίζω, f. ίσω, armo, instruo armis. 2) instruo, paro. ὁπλίζομαι, armor. aor. 1. ὁπλισθείς, armatus. perf. ὡπλισμένος, idem. ὡπλίσθεν apud Hom. pro ὡπλίσθησαν, instruebantur. Ab eod.
Ὅπλισις, εως, ἡ, armatura. 2) ipsa arma. A pr.
Ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura. 2) apparatus bellicus. Ab eod.
Ὁπλισμός, οῦ, ὁ, armatura. 2) armatus. Ab eod.
Ὁπλιστής, οῦ, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.
Ὁπλιταγωγός, οῦ, ὁ, ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης & ἄγω.
Ὁπλιτεία, ἡ, armatura. Ab ὁπλίτης.
Ὁπλιτεύω, f. εύσω, sum miles gravis armaturæ. 2) armatis præsum, rem militarem exerceo. Ab eod.
Ὁπλίτης, ου, ὁ, armatus, arma gestans. 2) miles armaturæ gravis. Philox. scutarius. ὁπλῖται, armites, Philox. armati, Gl. V. Ab ὅπλον.
Ὁπλιτικός, ή, όν, ad militem gravis armaturæ pertinens. τὸ ὁπλιτικόν, sc. πλῆθος, gravis armaturæ milites. A pr.
Ὁπλῖτις, ιδος, ἡ, armata. ὁπλίτιδες, sc. γυναῖκες, statuæ mulierum armatæ. Ab eod.
Ὁπλιτοδρομέω, ῶ, f. ήσω, stadium armatus decurro, armatus cursu contendo. Ab sq.
Ὁπλιτοδρόμος, ου, ὁ, armatus cursu contendens, armatus stadium decurrens.
Ὁπλιτοπάλης, ου, ὁ, Dor. ὁπλιτοπάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης & πάλη.
Ὁπλοδιδακτής, οῦ, ὁ, idem quod sq. campidoctor, Philox. Ex ὅπλον & διδάσκω.
Ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, lanista, armidoctor, Gl. V. sed armiductor editur.
Ὁπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, arma do. Ex ὅ. & δίδωμι.
Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.
Ὁπλοκαθαρμός, οῦ, ὁ, armilustrum, Philox.
Ὁπλοκαθαρσία, ας, ἡ, idem, Gl. V.
Ὁπλοκαθάρσιον, ου, τὸ, idem, Philox.
Ὁπλολογέω, ῶ, arma colligo. Ex ὅ. & λέγω.
Ὅπλομαι, armor. 2) instruor, paror. Ab ὅπλον.
Ὁπλομανέω, ῶ, f. ήσω, insano armorum amore feror. Ex ὅ. & μαίνομαι.
Ὁπλομαχέω, ῶ, f. ήσω, armis pugno, vel certo. Ab ὁπλομάχος.
Ὁπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur. Ab eod.
Ὁπλομαχικός, ή, όν, ad pugnam pertinens. Ab eod.
Ὁπλομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui armis decertat, bellator armatus. 2) qui armis pugnare sub magistro discit. E sq. & μάχομαι.
Ὅπλον, ου, τὸ, telum, scutum, Philox. 2) instrumentum. 3) penis. ὅπλα, arma. 4) instrumenta. 5) præsidia, ut εἰς τὰ ὅπλα ἐλθεῖν, in castra, præsidia se recipere. ὅπλα θέσθαι, castra metari, castra ponere, munire.

Ὁπλοπάροχος, ου, ὁ, armiger, Gl. V. qui militi arma praebet.

Ὁπλοπετής, οῦ, ὁ, ventilator, Philox. A πέταμαι.

Ὁπλοποιέω, ῶ, arma fabricor. 2) armo.

Ὁπλοποιητικός, ή, όν, ad artem arma fabricandi pertinens, aptus. A pr.

Ὁπλοποιΐα, ας, ἡ, armorum fabricatio. A sq.

Ὁπλοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, armorum faber. Ex ὅ. & ποιέω.

Ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inspectio. Ex ὅ. & σκοπός.

Ὁπλότερος, έρα, ερον, junior, natu minor. 2) unus e posteris. ὁπλότατος, natu minimus.

Ὁπλουργία, ἡ, idem quod ὁπλοποιΐα. Ex ὅ. & ἔργον.

Ὁπλοφάγος, ου, arma rodendo corrumpens.

Ὁπλοφορέω, ῶ, f. ήσω, arma fero, arma gesto. 2) armatus stipo alicujus latus. ὁπλοφορεῖσθαι, armati stipatio. v. δορυφορέω.

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui arma gestat, armiger, Philox. 2) satelles, stipator, scutigerulus, Gl. Vet. E ὅ. & φέρω.

Ὁπλοφυλάκιον, ου, τό, armamentarium. A sq.

Ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum custos.

Ὁπλοχαρής, ὁ, ἡ, arma amans.

Ὀποβάλσαμον, ου, τό, opobalsamum, succus balsami, fruticis. Ex ὀπός & βάλσαμον.

Ὁποδαπός, ή, ὁ, cujas, ex qua regione. Ex ὅπου & δάπεδον. (vel δαπὸς est mera terminatio.)

Ὀπώδης, εος, ὁ, ἡ, succum referens. 2) succosus, serosus. Ex ὀπός & εἶδος.

Ὁπόθεν, Adv. unde. Hinc ὁπόθεν δήποτε, undecunque, undelibet. A πόθεν, unde.

Ὁποθενοῦν, undeunde, Gl. V. A pr. & οὖν.

Ὅποι, Adv. ubi. Hinc ὅποι ἄν, ubi, ubicumque, quo, quocunque. ὅποι προσωτάτω, quam longissime. A ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, in interrogatione & citra interrogationem. ὁποῖός τις, vel ὁποιοσοῦν, ὁποιοσδή, ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσδηποτοῦν, ὁποῖος ἄν, ὁποῖος ἂν δή, ὁποῖός περ, ὁποῖος ἄν, qualiscunque, quicunque. Gl. V. A ποῖος.

Ὁποιότης, ητος, ἡ, similitudo, qualitas. A pr.

Ὁποίως, Adv. qualiter, quocunque modo, qualitercunque. Ab eod.

Ὀποκάρπασον, ου, τό, succus carpasi, qui inter venena censetur.

Ὀποκινάμωμον, ου, τό, succus cinnamomi, e cinnamomo arbore incisa.

Ὀποπάναξ, ακος, ὁ, succus panacis.

Ὀπός, οῦ, ὁ, succus, humor vel liquor alicunde manans, lacrima arboris, quae scarifatione sive incisione vel terebratione elicitur. 2) succus laserpitii, Gl. V. laser, laserpitium. 3) succus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac spissandum. (ab ὄπω, ἕψω, coquo.)

Ὁποσάκις, Adv. quoties. ὁποσακισοῦν, quotiescumque, quoties libet. Ab ὁπόσος.

Ὁποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, citra interrogationem. Ab eod. Unde, ὁποσαπλασιοσοῦν, quantumvis multiplex.

Ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem ac ὁποσαπλάσιος.

Ὁποσάπους, οδος, ὁ, ἡ, quot pedum.

Ὁποσαχῆ, Adv. quot in locis. 2) quot modis. Ab ὁπόσος.

Ὁποσονοῦν, quantumvis, quantumcunque. Ab eod.

Ὁπόσος, όση, όσον, quantus. 2) quantuscunque. 3) qui. Ab ὅσος.

Ὁποσοσδήποτε, & ὁποσοσοῦν, quantuscunque.

Ὁπόστος, quotus. ὁποστοσοῦν, quotuslibet, quotuscunque. Ab ὁπόσος.

Ὁπόταν, Adv. quando, quum. 2) ubi. 3) Conj. quandoquidem, quoniam. E sq. & ἄν.

Ὁπότε, Adv. idem. 2) aliquando, olim. 3) donec. ὁποτεοῦν, Adv. quandocunque. A ποτέ.

Ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis. 2) alteruter. Adv. ὁπότερον & ὁπότερα, utrum, utro modo. ὁποτεροσοῦν, uterlibet, alteruter. A πότερος.

Ὁποτέρωθεν, Adv. utra ex parte, utralibet ex parte, unde. A pr.

Ὁποτέρωθι, utrubi, Gl. Vet. Ab eod.

Ὁποτέρως, Adv. utro modo. 2) utrolibet modo. 3) alterutro modo. Ab eod.

Ὁποτέρωσε, Adv. utram in partem, utro. A pr.

Ὅπου, Adv. ubi citra interrogationem. 2) quandoquidem. 3) quo. 4) quousque, eo usque dum. ὅπου ἄν, ubicunque, quocunque in loco; quemcunque in locum; ὁπουοῦν, ὁπουδήποτε, ὅπου περ ἄν, ὅπη ἄν, ubicunque, ubilibet, ubivis; ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἔσθ' ὅπου, alicubi.

Ὅππη, idem quod ὅπη.

Ὁππήμος, Adv. quum, quando. E pr. & ἦμος, quod idem significat.

Ὅπποθι, Adv. ubi, indefinite. A πόθι.

Ὁπποῖος, qualis. ὁπποία, velut, pro ὁποῖος, poet.

Ὁππότε, quando. poet. pro ὁπότε.

Ὁππότερος, uter. poet. pro ὁπότερος.

Ὅππως, ut, quomodo. poet. pro ὅπως.

Ὀπτάζομαι, videor. Ab ὄπτομαι.

Ὀπταλέος, έα, έον, assus, tostus. Ab ὀπτάω.

Ὀπτανεῖον & ὀπτάνιον, ου, τό, locus, in quo assatur, culina. A sq.

Ὀπτανεύς, έως, ὁ, assator, Philox. A sq.

Ὀπτανός, ή, όν, assus, tostus. Ab ὀπτάω.

Ὀπτάνω, video, cerno. ὀπτάνομαι, cernor, videor. Ab ὄπτομαι.

Ὀπτασία, ας, ἡ, visio. 2) visio in somnis. 3) visio spectri. Ab ὀπτάζομαι.

Ὀπτάω, ῶ, f. ήσω, asso, torreo. ὀπτηθὲν, assa. ὀπτᾶσθαι, torreri, assari. ὀπτηθεὶς, aor. 1. part. assatum, Philox. ὀπτητέον, torrendum. Ab ὄπω, ἕψω.

Ὀπτήρ, ῆρος, ὁ, qui videt, speculator, explorator. Ab ὄπτομαι.

Ὀπτήρια, ων, τά, dona, quae sponsus sponsae dabat, quum eam primum videret, propterea, quod ea sui conspiciendi veniam sponso daret. 2) quae dantur ob rem aliquam spectatam, praesertim cum infantes primum offeruntur spectandi ergo. A pr.

Ὀπτήσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui assari potest. A sq.

Ὄπτησις, εως, ἡ, ipsa actio torrendi vel assandi.

Ὀπτητικός, ή, όν, vim habens urendi seu torrendi. A pr.

Ὀπτητός, ή, όν, assatus. Ab eod.

Ὀπτικός, ή, όν, cujus vi cernimus, s. ad visum pertinens. Hinc ἡ ὀπτική, ῆς, sc. τέχνη, vel θεωρία, optica, disciplina mathematica, quae circa visum versatur. Ab ὄπτομαι.

Ὀπτιλέτις Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus, in memoriam excussi sibi oculi, statuam posuit. A sq. vel pr. & ἐλαύνω.

Ὄπτιλος, ὀπτίλλος, ου, ὁ, oculus, apud Dores. A sq. vel ὄπτος, inus.

Ὄπτομαι, fut. ὄψομαι, video. perf. ὦμμαι. 3. ὦπται, visus est. part. ὠμμένος, visus. aorist. ὤφθην, visus sum. ὀφθεὶς, visus, perf. med. ὄπωπα, vidi. part. ὀπωπότες, qui viderunt.

Ὀπτός, ή, όν, assus, assatus, tostus. Ab ὀπτάω pro

ὀπτ-

ὀπτητός. 2) qui videtur, qui in conspectu est. Ab ὄπτομαι.

Ὀπυίω, coeo cum femina, ineo. 2) uxorem habeo. 3) in matrimonium duco. v. ὀπυίω.

Ὀπώδης, εος, ὁ, ἡ, multo succo abundans, succulentus. Ab ὀπός.

Ὀπωπή, ῆς, ἡ, conspectus, visus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι.

Ὀπωπητήρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui videt. Ab eod.

Ὀπώρα, ας, ἡ, Jon. ὀπώρη, ης, ἡ, auctumnus. Galeno est tempus, quod a caniculæ exortu ducitur in dies 20. 2) fructus arborei, poma. 3) maturior ætas. Ab ὄπω, ὀψὲ, coquo.

Ὀπωρίζω, fructus auctumnales decerpo & colligo. 2) pomis vescor. F. ὀπωρίσω, Att. ὀπωριῶ, ὀπωριῶ, fructus colliget. ὀπωριζόντες, fructus collecturi f. decerpturi, nom. pl. fut. 2. part. Jon. pro ὀπωριζόντες, pro ὀπωρίσοντες. ὀπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, sibi sumere. A pr.

Ὀπωρικός, ἡ, ὸν, e fructibus auctumnalibus f. pomis confectus. ut ὀπωρικὴ, compositio medicata e pomis. 2) ad auctumnum, vel collectionem fructuum pertinens. Ab eod.

Ὀπώριμος, ὁ, ἡ, pomifer, fructibus auctumnalibus ferendis aptus. Ab eod.

Ὀπωρινός, ἡ, ὸν, & ὀπωρινός, auctumnalis. Ab eod.

Ὀπωρισμός, ὁ, ὁ, fructuum auctumnalium collectio. Ab ὀπωρίζω.

Ὀπωροβασιλίς, ίδος, genus ficuum; quasi regina fructuum hortensium.

Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus auctumnales reponuntur.

Ὀπωρολόγος, α, ὁ, ἡ, fructus auctumnales colligens, vel simpliciter fructus colligens. Ex eod. & λέγω.

Ὀπωροπώλης, α, ὁ, pomarius, Gl. V. qui poma vendit.

Ὀπωροφορέω, ῶ, poma fero. A seq.

Ὀπωροφόρος, α, ὁ, ἡ, pomifer, Gl. Vet. Ex ὀπώρα, & φέρω.

Ὀπωροφυλάκιον, α, τὸ, locus, ubi fructus auctumnales adservantur. 2) casa, in qua latet fructuum talium custos. A seq.

Ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, horti vel vineæ custos, Gl. Vet.

Ὀπωρώνης, ου, ὁ, qui fructus auctumnales emit quo vendat. Ex ὀπώρα & ὠνέομαι.

Ὅπως, quommodo, qualiter, quatenus, quam, uti, ut. Philox. Hinc ὅπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδήποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocunque, quocunque, utcunque; ἀλλ' ὅπως, sequente ἀλλὰ, non solum non; tantum abest, nedum, (cujus dictionis hæc est ratio. Integra & plena ad hunc modum foret. ἀλλ' ἐρῶ μόνον, ὅπως τοῦτο γέγονεν, ἀλλὰ & τοῦτο ἐρῶ.) A πῶς.

Ὄραμα, ατος, τὸ, visus, visio, visum, Philox. Ab ὁράω.

Ὄραμνος, α, ὁ, frons, ramulus. v. ὀρόδαμνος.

Ὅρασις, εως, ἡ, visus, lumina, Gl. V. Ab ὁράω.

Ὁρατής, ῆ, ὁ, spectator, inspector. Ab eod.

Ὁρατικός, ἡ, ὸν, videndi facultate præditus, perspicax. τὸ ὁρατικὸν, sc. αἰσθητήριον, ου, pupillæ locus, sedes visus, Philox. ὁρατικὰ, lumina. A pr.

Ὁρατός, ἡ, ὸν, visibilis, spectabilis. Gl. V. A seq.

Ὁράω, ῶ, video, cerno. 2) animadverto, intelligo. ὁρᾷς, vides. poet. ὁράας, Dor. ὁρῇς, imperf. ἑώρων, videbam. perf. ἑώρακα, vidi. inf. ἑωρακέναι, vidisse. pass. ὁρῶμαι, videor. perf. part. ἑωραμένος, visus. ὁρᾶτο, cernebatur, imperf. ὁρῶμαι etiam active, video, apud Hom. imperf. ὁρά-το, videbat, sine augm.

Ὀρβικάτη, η, ... nus ficus, ap. Athen.

Ὀργάζω, f. άσω, mollio, subigo, macero, contempero. 2) incito, instigo. Ab ὀργάω.

Ὀργαίνω, idem. ὀργήνειας, aor. 1. opt. a. sing. incites. 2) tumeo, incitor, æstuo, ruo in aliquid. Ab eod.

Ὀργανικός, ἡ, ὸν, instrumentalis. Ab ὄργανον.

Ὀργανικῶς, *Adv.* organice, organorum seu instrumentorum more. A pr.

Ὀργάνιον, ου, Dimin. a seq.

Ὄργανον, α, τὸ, instrumentum: etiam pro ipso opere. Ab ἔργον, *opus*.

Ὀργανοποιητικὴ, ἡ, sc. τέχνη, instrumentorum effectrix.

Ὀργανοποιΐα, ας, ἡ, instrumentorum fabrica. 2) machinatio per instrumenta. A seq.

Ὀργανοποιός, ὰ, ὁ, ἡ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄργ. & ποιέω.

Ὀργανόω, ῶ, f. ώσω, instrumenta fabricor. 2) struo, fabricor, accommodo ad edendos motus mechanicos. Ab ὄργανον.

Ὀργάς, άδος, ἡ, terra pinguis, fertilis. 2) terra deo sacra, quam colere nefas, ut luci & saltus. Gloss. Vet. saltus. Ab ὀργάω.

Ὀργασμός, ὁ, ὁ, materiæ subactio, maceratio. 2) irritatio, concitatio. 3) irruendi impetus, cupiditas. A seq. vel ὀργάζω.

Ὀργάω, ῶ, succo vel humore turgeo. 2) Venerea cupiditate flagro, prurio. Gl. V. subo. 3) ardenter cupio.

Ὀργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, sacerdotes, sacrifici, iisdem sacris initiati. Apud Athenienses, qui tributim certis diebus sacrificia quædam faciebant. Ab ὄργια.

Ὀργεωνικός, ut ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium. A pr.

Ὀργή, ῆς, ἡ, ira, iracundia. 2) ingenium, quo quis præditus, mores, studium. 3) superbia, arrogantia. 4) sævitia. 5) acrior quisque & vehementior impetus & ardor erga rem quamcunque. Ab ὀρέγομαι. (nisi est potius ab ὄρω, *fulcito*, *impello*, *stimulo*.)

Ὄργημα, τὸ, idem. Ab ὀργάω.

Ὄργια, ων, τὰ, orgia, proprie sacra Bacchi. 2) sacra aliorum deorum. 3) mysteria, sacra arcana. (quæ cum aliqua ὀργῇ, ardore, & concitatione mentis, ultra modum solitum commoræ, fierent.)

Ὀργιάζω, f. άσω, sacra perago, orgia celebro. 2) sacris initio. ὀργιάζεσθαι dicuntur etiam ipsa sacra, cum peraguntur. A pr.

Ὀργιασμός, ὁ, ὁ, orgiorum peractio, orgia. A pr.

Ὀργιαστής, ὰ, ὁ, qui orgia celebrat. 2) antistes sacrorum. Ab eod.

Ὀργιαστικός, ἡ, ὸν, ad celebranda orgia pertinens. A pr.

Ὀργίζω, f. ίσω, irrito, iram concito. *pass.* ὀργίζομαι, irascor, infestus sum, succenseo, ringor. Ab ὀργή.

Ὀργίλος, ίλη, ίλον, iracundus, infestus, stomachosus, Gl. V. Ab eod.

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia, propensio animi ad celeriter irascendum. A pr.

Ὀργίλως, *Adv.* iracunde. Ab eod.

Ὀργιστέον, irascendum. Ab ὀργίζομαι.

Ὀργιστικός, ἡ, ὸν, proclivis ad iram. Ab eod.

Ὀργίονες, vel ὀργεῶνες, sacerdotes, sacrifici. Hom. Hym. Apol. Ab ὄργια.

Ὀργιοφάντης, ου, ὁ, ut ἱεροφάντης, antistes mysteriorum. A seq. & φαίνω.

Ὀργυιά,

Ὀργυιά, ᾶς, ἡ, spatium interjectum vel inter pedes divaricantes, vel manus ambas expansas. 2) cum simpliciter pro mensura ponitur, fere 6. pedes significat. h. e. expansionem utriusque manus, interdum tamen & passum, 5. pedes notat, aliquando etiam 10. Gl. V. ulna, male. nam ulna est dimidia ὀργυιά. (Ab ὀρέγω, quantum complectimur τῷ ὀρέγεσθαι, connixu ad extendendum, quantum possumus.)

Ὀργυιαῖος, αία, αῖον, æquans ὀργυιάν, tres cubitos. A pr.

Ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo. ὀργυιῶσθαι, perf. part. ὠργυιωμένος, extensus, Suid. Ab eod.

Ὀρέβιλον, herba ex olerum genere. Schol. Nic.

ὈΡΕΑΝΗΣ, ου, ὁ, vir, teste Plut. Suid.

Ὀρέγδην, *Adv.* porrectis membris. Ab ὀρέγω.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur seu extenditur. 2) passus, interstitium pedum inter gradiendum. Ab eod.

Ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, tendo. A sq.

Ὀρέγω, f. ἔξω, extendo vel pedes vel manus. 2) porrigo, & præbeo, tensa manu præbeo. ὀρέγομαι, porrigor, extendor. In *med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto. item, commoveor lætitia &c. ὀρέξατο, aor. 1. med. ὀρεχθεὶς, aor. 1. pass.

Ὀρειάς, ἀδος, ἡ, montana, montosa. Ab ὄρος.

Ὀρείαυλος, ου, ὁ, ἡ, in montibus stabulans, monticola. 2) in monte tibia canens. Suid. Ex ὄρος & αὐλὴ, *stabulum*, vel αὐλὸς, *tibia*.

Ὀρειβασία, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel venandi causa, ut a Diana, aut sacrorum causa, ut a bacchantibus. Ex ὄρος & βαίνω.

Ὀρειβάσιον, ου, τὸ, festivitas, qua per montes vagantur. vid. præc. Ex iisd.

Ὀρειβατέω, ῶ, montes scando. A sq.

Ὀρειβάτης, ου, ὁ, montivagus, montes percurrans, ut pastor, venator. Epith. Panis. Ex iisd.

Ὀρειβατικός, ἡ, όν. ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ asperitates. A pr.

Ὀρειβρεμέτης, ου, ὁ, e monte vel per montes & rus tonans, fremens. Ex ὄρος & βρέμω.

Ὀρείγανον, ου, τὸ, & ὀρείγανος, ου, ὁ, ἡ, origanum.

Ὀρειγενής, έος, ὁ, ἡ, montigena. Ex ὄρος & γίνομαι.

Ὀρειγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, in montibus cum mulieribus versans. Ex eod. & γυνή. (nisi potius est est ὀρσιγύναιξ, ciens, excitans mulieres.)

Ὀρειδρόμος, ου, ὁ, ἡ, qui montes percurrit, montivagus. Ex eod. & τρέχω.

Ὀρεικός, ἡ, όν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus*.

Ὀρείκτιτος, pro ὀρείκτιστος, ου, ὁ, ἡ, in monte constructus. Ex ὄρος & κτίζω.

Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus nascuntur. Ex eod. & μῆλον.

Ὀρειμάργος, ου, ὁ, ἡ, qui vesano montium amore tenetur. Epith. venatorum.

Ὀρειονομέω, ῶ, in montibus pascor, seu dego. A seq.

Ὀρειόνομος, ου, ὁ, ἡ, qui in montibus pascitur. Ex ὄρος & νέμω.

Ὀρεινός, ἡ, όν, montanus, montosus. 2) in montibus nascens, agrestis. 3) *Subst.* avis quædam monticola. Ab ὄρος.

Ὀρείοικος, ου, ὁ, ἡ, in montibus habitans, monticola.

Ὀρειομανής, ές, amantissimus montium. Epith. Rheæ & venatoris. Ex ὄ. & μαίνομαι.

Ὀρειόνομος, idem quod ὀρειόνομος.

Ὄρειος, ου, ὁ, ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, idem quod ὀρεινός, n. 1. 2.

Ὀρειοχαρής, έος, ὁ & ἡ, montanis locis seu montibus gaudens. Ex ὄρ. & χαίρω.

Ὀρειπελαργός, ῦ, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ.

Ὀρειπλάγκτος, idem quod seq.

Ὀρειπλανής, έος, ὁ, ἡ, in montibus errans, montivagus. Ex eod. & πλάνη.

Ὀρειπολέω, ῶ, in montibus versor.

Ὀρειπτελέα, ας, ἡ, ulmus montana.

Ὀρείτης, ου, ὁ, monticola. Vet. Lex. Ab ὄρος.

Ὀρειτροφής, έος, ὁ, ἡ, qui in monte alitur. Ex ὄ. & τρέφω.

Ὀρείτροφος, ου, idem & ex iisd.

Ὀρειτυπία, ας, ἡ, labor montanus, cum montes a pulsu pedum instrumentorumve fabrilium resonant. A sq.

Ὀρειτύπος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna in montibus cædit, & urbes convehit, lignator. Ex ὄρ. & τύπτω.

Ὀρείτωρ, ορος, ὁ, monticola. Hes. ὀρείτορες, οἱ, ἄγριοι, feri. Ab ὄρος.

Ὀρειφοίτης, ου, ὁ, montes pervagans. Ex eod. & φοιτάω.

Ὀρείφοιτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, æs montanum, orichalcum. 2) *Adject.* ὁ, ἡ, confectus ex orichalco.

Ὀρεκτικός, ἡ, όν, cui vis & facultas inest appetendi. 2) appetens. 3) appetitum movens. Ab ὀρέγομαι.

Ὀρεκτικῶς, *Adv.* cupide, appetenter. A pr.

Ὀρεκτός, ἡ, όν, porrectus in longum. 2) qui appetitur seu appeti solet. ὀρεκτὴ, hasta. Ab ὀρέγω.

Ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.

Ὀρεοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui curat mulas. Ex ὀρεὺς & κομέω.

Ὀρέομαι, concitor, ut hinc sit imperf. ὀρέοντο, properabant. Ab ὄρω.

Ὀρεοπολέω, ῶ, f. ήσω, in montibus versor, in montibus erro. Ab ὄρος & πολέω.

Ὀρεοπόλος, ου, ὁ, ἡ, montivagus, Gl. Vet. Ex iisd.

Ὀρεοτύπος, ου, ὁ, idem quod ὀρειτύπος.

Ὀρεοφύλαξ, ακος, ὁ, saltuarius. Philox. qui saltus custodit.

Ὀρεοσέλινον, ου, τὸ, apium montanum.

Ὀρέσβιος, & ὀρεσίβιος, ου, ὁ, ἡ, qui in montibus degit. Ex ὄρος & βίος.

Ὀρεσιβάτης, & ὀρεσσιβάτης, idem quod ὀρειβάτης.

Ὀρεσιγενής, vel ὀρεσσιγενής, έος, ὁ, ἡ, montigena, Gl. Vet. Ex ὄρος & γίνομαι.

Ὀρεσιγόνιος, α, ον, & ὀρεσίγονος, ον, idem & ex iisd.

Ὀρεσίκοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui in montibus cubile habet. Ex ὄ. & κοίτη.

Ὀρεσίοικος, ου, ὁ, ἡ, in montibus habitans.

Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ὀρείτροφος.

Ὀρεσκῴω, in montibus dego. Ex ὄ. & κέω. (vel ab ὄρεσκος, quod ab ὄρος, mera terminatione productum, aut pro ὀρέσκοος est.)

Ὀρέσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbris montium gaudens. Ex eod. & σκιά.

Ὀρέσκοος, ον, & ὀρεσκῷος, ου, ὁ, ἡ, in montibus degens. Ex eod. & κέω.

Ὀρέσσαυλος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρείαυλος.

Ὀρεσσιβάτης, vide ὀρεσιβάτης.

Ὀρεσσίβοτος, ου, ὁ, ἡ, in montibus pastus. Ex ὄ. & βόσκω.

Ὀρεσσιδρόμος, pro ὀρεσιδρ. idem ac ὀρειδρόμος.

Ὀρεσσινόμος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ὀρειόνομος.

Ὀρέστερος, έρα, ερον, monticola, agrestis. Ab ὄρος, vel ὄρειος.

Ὀρέστης, ου, ὁ, qui in montibus versatur, monticola. 2) nomen propr. viri. Ab eod.

Ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, montana, monticola. 2) carmen de Oreste. 3) nomen urbis. A pr.

Ὀρέσιον, ου, τὸ, herba quædam, nectarion.

Ὀρεὺς, έως, ὁ, mulus, Gl. V.

Ὀρεχθέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, desidero. ab ὀρέγομαι. 2) sternor, mactor; dicitur etiam de sonitu fluctuum ad litus allisorum, & quovis aspero sono. (Exarenus est ἐκουσᾳ τεπονοιημένον.)

Ὀρέω, *Jon.* pro ὁρῶ, video.

Ὀρεωκόμος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ὀρεοκόμος.

Ὀρεωκομέω, ῶ, mulos curo. Ex ὀρεὺς & κομέω.

Ὀρεωπώλης, ου, ὁ, mulorum venditor, Suid.

Ὄρημαι, video, Hesych. quasi ab ὄρημι. Ab ὁρῶ.

Ὀρθαγῆς, ου, ὁ, hospes, qui hospitio excipitur: ut interpretatur Schol. ap. Lycophr. 2) idem quod ὀρθάνης, ap. eund. Schol.

Ὀρθαγόρας, ὁ, nomen proprium. 2) pudendum virile, ap. Aristoph.

Ὀρθαγορίσκος, ὁ, f. ὀρθαγορίσκος, parvus porcellus. A pr. scribunt & ὀρθραγόρ.

Ὀρθάνης, vel ὀρθιάνης, ου, ὁ, dæmon Priapus, arrectum penem habens. Ab ὀρθός.

Ὀρθάω, erigo, sublevo. Ab eod.

Ὀρθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.

Ὄρθια, *Adv.* elata voce. Ab ὄρθιος.

Ὀρθιάζε, *Adv.* in arduum. Ab eod.

Ὀρθιάζω, erigo, arrigo. 2) voce intenta loquor, lamentor &c. 3) recta in arduum procedo. 4) vaticinor. Ab eod.

Ὀρθίαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis. Ab eod.

Ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.

Ὀρθιάω, ῶ, Philox. ὀρθιᾷ, arrigit. Ab ὄρθιος.

Ὀρθίασις, εως, ἡ, erectio. *Jon.* A pr.

Ὀρθιόκωπος, ου, ὁ, qui se erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, Hes. Ab eod. & κώπη.

Ὄρθιον, ου, τὸ, arduum, erectum. *Adv.* recte vel arduo tramite. 2) alta & intenta voce. A seq.

Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ, ἡ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus. 2) ὄρθιος νόμος, carmen, quod sublata voce cantatur, s. modus musicus talis. Ab ὀρθός.

Ὀρθοάκανθος, ου, ὁ, ἡ, arrectis spinis muricatus. Ex eod. & ἄκανθα.

Ὀρθοβατέω, ῶ, f. ήσω, erectus incedo. Ex eod. & βαίνω.

Ὀρθοβόας, ου, ὁ, elata voce canens; rectius ὀρθροβόας. Ex eod. & βοή.

Ὀρθόβολος, ου, ὁ, ἡ, recta projectus. Ex eod. & βάλλω.

Ὀρθόβουλος, ου, ὁ, ἡ, recta consulens, prudens. Ex eod. & βουλή.

Ὀρθογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, recta sentiens & judicans. Ex eod. & γνώμη.

Ὀρθογόη, ης, ἡ, sublata & intenta voce lamentans. Epith. hirundinis, rectius ὀρθρογόη, *mane lamentans.*

Ὀρθογραφέω, ῶ, f. ήσω, recte scribo. Ex ὀ. & γράφω.

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta scriptura, recte scribendi scientia. 2) recta frontis ædificii imago, frontispicium. Ex iisd.

Ὀρθογώνιος, ου, ὁ, ἡ, rectangulus. Ex ὀ. & γωνία.

Ὀρθόγωνος, ου, ὁ, ἡ, idem. Gl. V. Ex iisd.

Ὀρθοδίκαιος, ου, idem quod seq.

Ὀρθοδίκας, *Dor.* pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recte judicans, recta judicia dans. Ex ὀ. & δίκη.

Ὀρθοδοξαστής, οῦ, ὁ, cujus recta est opinio.

Ὀρθοδοξαστικῶς, *Adv.* sine errore opinionis. A pr.

Ὀρθοδοξέω, ῶ, recte sentio. Ab ὀρθόδοξος.

Ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio. 2) recta sententia de religione. A seq.

Ὀρθόδοξος, ου, ὁ, ἡ, cujus recta est sententia. 2) qui recte de religione Christiana sentit. Ex ὀ. & δόξα.

Ὀρθοδότειρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.

Ὀρθοδρομέω, ῶ, f. ήσω, recto cursu contendo, seu eo. A seq.

Ὀρθόδρομος, ου, ὁ, ἡ, qui recto cursu pergit. Ex ὀ. & τρέχω.

Ὀρθόδωρον, ου, τὸ, palma porrecta. 2) spithama.

Ὀρθόθριξ, ου, erectam, horrentem comam habens. Ex ὀ. & ἔθειρα.

Ὀρθοέπεια, ας, ἡ, recta & suavis vocum explanatio, proprie loquendi ratio. Ex ὀ. & ἔπος.

Ὀρθοεπέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex iisd.

Ὀρθόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, rectos habens capillos. 2) horrentes habens setas. 2) horrere s. stare comam faciens. Epith. terroris.

Ὀρθοθύρη, ης, ἡ. v. ὀρσοθύρη. Etymol.

Ὀρθόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, rectum caulem habens.

Ὀρθόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, recta cornua habens. Ex ὀ. & κέρας.

Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens. 2) cornua erecta habens. 3) antennas arrectas habens. Ex ὀ. & κραίρα.

Ὀρθόκρανος, ου, ὁ, ἡ, erectum caput habens. 2) eminens. Ex ὀ. & κράνος.

Ὀρθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex ὀ. & κρίσις.

Ὀρθόκωλον, ου, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.

Ὀρθόλαλος, ου, ὁ, ἡ, elata & alta voce garriens. Hes. Suid.

Ὀρθολεκτέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex ὀ. & λέγω.

Ὀρθολογέω, ῶ, idem. Ex iisdem.

Ὀρθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium.

Ὀρθομάντις, εως, ὁ, ἡ, verus vates.

Ὀρθονόμος, ὁ, ἡ, recte distribuens. Ex ὀ. & νέμω.

Ὀρθόνοος, contr. ὀρθόνους, ου, ὁ, ἡ, qui est rectæ mentis, proba & recta cogitans.

Ὀρθοπαγής, έος, ὁ, ἡ, erectus. Ex ὀ. & πηγνύω.

Ὀρθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.

Ὀρθοπλήξ, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens & calcibus feriens. Ex ὀ. & πλήσσω.

Ὀρθοπλοέω, ῶ, recta navigo, secundo vento utor. ὀρθοπλοεῖσθαι, bene succedere. A seq.

Ὀρθόπλοος, ου, ὁ, recta navigans. ὀρθόπλοος βίος, vita prospera.

Ὀρθόπνοια, ας, ἡ, orthopnoea, morbus, quum quis nonnisi stans aut sedens spiritum ducere potest, hydrops pectoris. Ab ὀρθόπνους.

Ὀρθοπνοϊκός, ὁ, όν, orthopnoea laborans. A pr.

Ὀρθόπνοος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod.

Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, recto cursu progredior, recte ingredior. 2) recte sentio, in N. T. Ab ὀρθόπους.

Ὀρθόπολις, εως, ὁ, ἡ, erigens urbes, vel erectas conservans, rector urbis.

Ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, rectos pedes habens. 2) quem pedes recta ferunt, recte incedens.

Ὀρθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra cava. Ex ὀ. & πρίων, quod vide.

Ὀρθοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui est erecto vultu. Ex ὀ. & πρόσωπον.

Ὀρθόπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, arrectam puppim habens. Ex ὀ. & πρύμνη.

Ὀρθόπτερος, ου, ὁ, ἡ, cui rectæ pinnæ sunt, surrectas pinnas habens. Ex ὀ. & πτερόν.

Ὀρθοπυγιᾶν, esse clunibus erectis, erigere se, ut altior & procerior videatur, Hes. Ab ὀρθόπυγος.

Ὀρθοπύγιον, ου, τὸ, clunis, Philox. A seq.

Ὀρθόπυγος, ου, ὁ, ἡ, qui clunibus erectis est. Ex & πυγή. v. ὀρθοπύγιον.

Ὀρθορρημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum usurpandorum ratio. Ex ὀ. & ῥῆμα.

Ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus, erectus, arrectus. 2) rectus, porrectus, in rectum tendens. 3) rectus, sincerus, æquus. Ab ὄρω.

Ὀρθοστάδην, *Adv.* stando erecto corpore, more eorum, qui erecti stant. Ex ὀ. & ἵσταμαι.

Ὀρθοστάδιας, ου, ὁ, ut ὀρθοστάδιας χιτὼν, tunica recta, quæ & ἀπόδυφος. Ex iisd.

Ὀρθοστάδιος, ου, ὁ, ut ὀρθοστάδιος χιτὼν, vid. pr.

Ὀρθοσταδὸς, ου, ὁ, erectus stans, rectus. ὀρθοσταδὸν, ad modum recta stantium. Aphrodisiensibus idem quod ὀρθὸν, Hesych. Ex iisd.

Ὀρθοστὰς, άδος, genus placentæ. Ex iisd.

Ὀρθόστασις, εως, ἡ, rectus status corporis. V. L.

Ὀρθοστατέω, ῶ, rectus sto. A seq.

Ὀρθοστάτης, ου, ὁ, qui stat erectus. 2) vocabulum est architectonicum, significans columnam, fulcimentum, pilam, tignum arrectarium. Et ὀρθοστάται, arrectaria, arrectariæ tigna, in Vet. Lex. ὀρθοστάτης autem ἄρτος, panis quidam sacer, Pollux. Ex ὀ. & ἵσταμαι.

Ὀρθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθός.

Ὀρθοτίτθιος, ου, ἡ, rectas, non pensiles habens mammas. Ex ὀ. & τιτθίς.

Ὀρθοτομέω, ῶ, recte intelligo, recte sentio, recte explico, recte tracto. Ab ὀρθοτόμος.

Ὀρθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία, ap. Clementem & Euseb. Ab eod.

Ὀρθότομος, ου, ὁ, ἡ, in rectum sectus. Ex ὀ. & τέμνω.

Ὀρθοτόμος, ου, ὁ, ἡ, in rectum secans. Ex iisd.

Ὀρθοτονέω, ῶ, rectum tonum seu accentum do. ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. A seq.

Ὀρθότονος, ου, ὁ, ἡ, rectum tonum s. accentum habens.

Ὀρθότριχις, vid. ὀρθόθριξ.

Ὀρθοτριχέω, ῶ, pilos subrigo. Philox. ὀρθοτριχεῖ, horripilatur. A pr.

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, pilorum horror. Ab eod.

Ὀρθοτριχιῶ, horripilo. Gl. V. Ab eod.

Ὀρθόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui erecto est animo. Hes. Ex ὀρθὸς & φρὴν.

Ὀρθοφυέομαι, οῦμαι, in rectum cresco, in proceritatem excresco. A seq.

Ὀρθοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, in rectum crescens, erectus, procerus. Ex ὀ. & φύω.

Ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid crescit in rectum, rectitudo, proceritas. A pr.

Ὀρθοχαίτης, ου, ὁ, cui juba aut coma stat erecta. Ex ὀ. & χαίτη.

Ὀρθόω, ῶ, f. ώσω, erigo, arrigo, & ὀρθόομαι, οῦμαι, erigor, dirigor, bene rem gero, prospero successu utor. ὀρθωθεὶς, erectus, aor. 1. pass. partic. Ab ὀρθός.

Ὀρθραγοριστὸς, vid. ὀρθάγορ.

Ὀρθρίζω & ὀρθρίζομαι, matutinus aliquid ago, mane surgo, mane vigilo. Ab ὄρθρος.

Ὀρθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, matutinatio, esse aliquo in loco vel conditione, vel actione rerum tempore matutino. Ab eod.

Ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.

Ὀρθρίζω, f. ίσω, idem quod ὀρθρίζω. Philox. luce vigilo, vigilo. ὀρθρίζομαι, anteluco, as, Gl. V. Ab eod.

Ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, matutinus. τὸ ὀρθρινὸν, sc. διαίτημα, matutinum tempus. Ab eod.

Ὀρθροκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurrit.

Ὄρθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.

Ὀρθροφοίτης, ου, ὁ, qui matutinus venit. Ex eod. & φοιτάω.

Ὀρθροβόας, ου, ὁ, matutino tempore clamans. Epith. galli. ὀρθροβόη, gallinæ. A βοάω.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, mane gemens, Epith. hirundinis. A γοάω.

Ὀρθρολάλος, ου, ὁ, ἡ, antelucano tempore sive mane garriens, de hirundine.

Ὄρθρος, ου, ὁ, tempus antelucanum seu matutinum, diluculum. ὄρθρου, ante lucem, Philox. Ab ὄρω, quia hoc tempore homines somno excitantur & surgunt.

Ὀρθώνυμος, ον, cui nomen recte datum, cui nomen suum convenit, homo sui nominis. Ab ὀρθὸς & ὄνομα.

Ὀρθῶς, *Adv.* recte, rite. Ab eod.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, erectio, directio, Suid. Ab ὀρθόω.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, Diana, quæ & ὀρθία, vid. sq.

Ὀρθώσιος, ου, ὁ, stator. Gl. Vet. ὀρθωσίῳ, statori, Philox. Epith. Jovis. Ab ὀρθόω, qui rectos stare jubet milites in acie & inclinari vetat.

Ὄρθωσις, εως, ἡ, erectio, directio. Ab eod.

Ὀρθωτὴρ, ῆρος, qui rem quamcunque constituit, v. c. medicus &c. Ab eod.

Ὀριαῖος λίθος, terminalis lapis, Gl. Vet. Ab ὅριον.

Ὀρίβακχος, ου, ὁ, Bacchus montanus. Ex ὄρος & βάκχος.

Ὀριβρεμέτης, ου, ὁ, e monte tonans. Ex ὄ. & βρέμω. v. ὀρειβρεμ.

Ὀριγανίζω, origanum refero. Ab ὀρίγανον.

Ὀριγανίτης, ου, ὁ, ut ὀριγανίτης οἶνος, vinum origano conditum. Ab eod.

Ὀρίγανον, ου, τὸ, vel ὀρίγανος, ου, ὁ, ἡ, origanum. v. & ὀρείγανον.

Ὀριγνάομαι, ῶμαι, & ὀρίγνυμαι, desidero, appeto. 2) pugno, decerto. Ab ὀρέγομαι.

Ὀριδρομία, ας, ἡ, cursus per montes. A sq.

Ὀριδρόμος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρειδρόμος.

Ὁρίζω, f. ίσω, termino, finio. 2) constituo, statuo, instituo, censeo, decerno. ὁρίζομαι, statuo, censeo. ὡρισμένος, statutus, perf. pass. part. ὁρισθεῖσα ἡμέρα, statuta dies, Gl. Vet. aor. 1. Ab ὅρος.

Ὁρίζων, οντος, ὁ, circulus cœli visum terminans, circulus finitor. A pr.

Ὀρικὸς, ὴ, ὸν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus*.

Ὁρικὸς, ὴ, ὸν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.

Ὀρικτίτης, ου, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος & κτίζω.

ὈΡΙ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis ex oryza vel semine sesamo simili, Hes. Athen.

Ὀρίνω, concito, commoveo, perturbo. 2) adhortando persuadeo. aorist. 1. ὤρινα, ὤρινας, commovisti. ὀρίνομαι, concitor. ὀρίνθη, aor. 1. pro ὠρίνθη, commotus est. Ab ὄρω.

Ὅριον, ου, τὸ, terminus, limes. frequentior plur. τὰ ὅρια, fines. Gl. V. Dim. ab ὅρος.

Ὄριον, ου, τὸ, monticulus, Gloss. Vet. Ab ὄρος.

Ὅριος, ου, ὁ, terminalis. ὅριος θεὸς, Terminus, Philox. Et ὅριος Ζεὺς, Jupiter terminalis. Ab ὅρος.

Ὀριπέδιον, ου, τὸ, planities montana, qualis circa Ennam, v. ὀρεοπέδιον.

Ὀρίπλαγκτος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρείπλαγκτος.
Ὀριπληκής, έος, ὁ, ἡ, v. ὀρειπλ.
Ὅρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes. 2) id, quod apud nos statuimus, deliberatio, propositum. ὁρίσματα, instituta, Philox. leges, statuta. Ab ὁρίζω.
Ὁρισμός, ῦ, ὁ, finitio, definitio, sponsio. Gl. V. Ab eod.
Ὁριστής, ῦ, ὁ, finitor, qui limites & confinia determinat. 2) auctor juris & arbiter conditionum. Ab eod.
Ὁριστικός, ή, όν, finitivus, indicativus. A pr.
Ὀριτροφής, έος, ὁ, ἡ, v. ὀρειτρ.
Ὀρίτροφος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρειτρ.
Ὁρκάνη, ης, ἡ, septum, sepes. Ab ὅρκος.
Ὁρκαπάτης, ου, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens, perfidus. Ex ὅρκος & ἀπάτη.
Ὁρκίζω, f. ίσω, adjuro, sacramento adigo. Ab ὅρκος.
Ὅρκιον, ου, τὸ, pl. τὰ ὅρκια, sc. ἱερὰ, vel ἱερεῖα, proprie victima fœderis sanciendi ergo cæsa. 2) fœdus jurejurando sancitum. 3.) ipsum Jusjurandum. Ab eod.
Ὅρκιος, ου, ὁ, ἡ, qui jurijurando adhibetur, jurisjurandi præses, ut ὅρκιοι θεοί. 2) juratus, qui jurat. Ab eod.
Ὁρκισμός, ῦ, ὁ, juramenti exactio, adstrictio per jusjurandum. 2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.
Ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum, juramentum, sacramentum, fœdus, religio, Philox. (Ab ὅρος, quia jure jurando sibi legem. qui jurat, scribit, & terminos quasi figit, intra quos se spondet mansurum.)
Ὁρκόω, ῶ, f. ώσω, caveo ab aliquo jurejurando. adjuro, Gl. Vet. A pr.
ὌΡΚΥΝΟΣ, vel ὄρκυνος, ου, ὁ, piscis quidam e genere balænarum; thynnus. ὄρκυνες etiam pisces quidam, qui in pelago pariunt, apud Aristot.
Ὅρκωμα, τὸ, jusjurandum. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, sacramentum. Ex ὅρκος & ὄμνυμι.
Ὁρκωμόσιον, ου, τὸ, jusjurandum, sacramentum, Philox. ὁρκωμόσια, ων, τὰ, sacrificia, quibus fœdera fiebant. V. L. Ex iisd.
Ὁρκωμοτέω, ῶ, f. ήσω, juro sanciendo fœderi. A sq.
Ὁρκωμότης, ου, ὁ, jurejurando adstrictus. V. L.
Ὁρκωμοτικός, ή, όν, ad jusjurandum pertinens, ut ὁρκωμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi. A pr.
Ὁρκωμοτικῶς, *Adv.* per adv. jurandi. A pr.
Ὁρκωταί, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωτός, ή, όν, juratus, Gl. V. adactus jurejurando. Ab eod.
Ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. A sq.
Ὁρμαθός, ῦ, ὁ, ordo, series, sertum, series catenata. 2) latibulum, lustrum, Hes.
Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo. 2) in animo verso, cogito. aor. 1. ὥρμηνα, ὅρμηνε, cogitavit, agitavit. Ab ὁρμή.
Ὁρμάστειρα, ἡ, incitatrix, instigatrix, quasi ab ὁρμαστήρ, a seq.
Ὁρμάω, ῶ, f. ήσω, incito, concito, impello. 2) intell. pronom. ἑαυτὸν, impetum capio, irruo; prorumpo, proficiscor, animum induco, gestio, cupio &c. quæ alias exprimuntur per ὁρμαίνω.
Ὁρμιά, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus e seta equina cum virga, qua piscatores pisces venantur. Alias & ὁρμιή.
Ὁρμενίας, έντος, ὁ, qui caulem jam emittit post florem amissum. A seq.

Ὅρμενος, asparagus silvester, corruda. Gl. Vet. ὁρμίνιον, cyma. Ab ὄρω.
Ὁρμιάτος, ου, ὁ, Hesych. male pro ὁρμιάτης.
Ὁρμέω, ῶ, f. ήσω, stationem habeo. 2) appello, sc. navem ad terram. Ab ὅρμος.
Ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus, aggressio. 2) conatus, studium, appetitus, appetitio, cupiditas, subita voluntas, instinctus. v. ὀργή.
Ὁρμηδόν, *Adv.* impetuose, Philox. A pr.
Ὅρμημα, ατος, τὸ, id, ad quod animus subito impetu fertur. 2) impetus ipse, conatus. Ab ὁρμάω.
Ὁρμητήριον, ου, τὸ, incitamentum, suscitabulum. 2) receptaculum, sedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoste pugnent, unde incipit & exit vis belli. Ab eod.
Ὁρμητικός, ή, όν, propensus ad impetum & conatum. 2) incitandi vim habens. Ab eod.
Ὁρμητικῶς, cum animi impetu. A pr.
Ὁρμιά, ᾶς, ἡ, linea, seta, Philox. linum hami, Gl. V. Alias & ὁρμιή. v.
Ὁρμιάτης, ῦ, ὁ, piscator. A pr. v. ὁρμιάτης.
Ὁρμίζω, f. ίσω, navem in stationem subduco, navem ad portum appello. 2) navem stabilio. Ab ὅρμος.
Ὁρμινβόλος, ου, ὁ, piscator. Ex ὁρμιή, *Ion.* pro ὁρμιά, & βάλλω.
Ὅρμινον, ου, τὸ, horminum: herba porro similis, Diosc. Hesychio genus leguminis: Theophrasto frugum genus.
Ὁρμινοειδὴς λίθος, gemma hormino similis. A pr.
Ὅρμισις, εως, ἡ, applicatio, appulsus navis ad terram. 2) quies in statione navium. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμίσκος, ου, ὁ, monile. Dim. ab ὅρμος.
Ὁρμιστηρία, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera suspenduntur. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμοδοτήρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens. E seq. & δοτήρ.
Ὅρμος, ου, ὁ, monile, colli ornamentum. 2) statio, navalia. Ab ὁρμάω.
Ὀρνάπετα, τὰ, aves, aviculæ. Dor. Dat. ὀρναπετίοισι, apud Aristoph. Ab ὄρνις.
Ὀρνεικός, ή, όν, ab ὄρνεον, ut ῥὶν ὀρνεική, nares avis.
Ὀρνεόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, ab avibus devoratus. Ex eod. & βιβρώσκω.
Ὀρνεοθηρευτικός, ή, όν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτική, ῆς, sc. τέχνη, ars aucupandi, sive aucupatoria.
Ὀρνεομάντις, ὁ, augur.
Ὀρνεομιγής, ές, ex altera parte avis, ut Siren. Ex ὄρνεον & μίγνυμι.
Ὀρνεόμικτος, ου, idem, ex iisdem.
Ὄρνεον, ου, τὸ, avis, volucris. Ab ὄρνις.
Ὀρνεοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi aves venduntur. A seq.
Ὀρνεοπώλης, ου, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves vendit.
Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auspicor, Gl. V.
Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, Gl. Vet. A seq.
Ὀρνεοσκόπος, ου, ὁ, augur, augustalis, auspicalis, Philox.
Ὀρνεοτρόφος, ου, ὁ, altiliarius, Gl. V. qui aves alit. ex ὄ. & τρέφω.
Ὀρνεώδης, ώδες, avium similis, levis. Ab ὄρνεον.
Ὀρνευτής, ου, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab eod.
Ὀρνιθαγρευτής, οῦ, auceps. Ex ὄρνις & ἀγρ.
Ὀρνιθάριον, ου, τὸ, avicula. Dim. ab eod.
Ὀρνίθαρχος, ου, curator avium.
Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auspicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.
Ὀρνίθειος, εία, ειον, ad aves pertinens, ut ὀρνίθειον κρέας, caro avium. Ab ὄρνις.

Ὀρνίθειος, ία, ειον, idem & ab eod.
Ὀρνιθευτὴς, ῦ, ὁ, auceps. A seq.
Ὀρνιθεύω, f. εύσω, aucupor, aves capio. ὀρνιθεύομαι, auguror, auspicor, Suid. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθικὸς, ἡ, ὸν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθικὰ, ῶν, τὰ, scil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.
Ὀρνιθίας, ου, ὁ; ut ὀρνιθίας χειμὼν, tempestas aves perimens, apud Aristoph. ὀρνιθίαι, venti quidam boreales, Aristot. Ab eod.
Ὀρνιθιακὸς, ἡ, ὸν, avibus conveniens. Ab eod.
Ὀρνίθιον, ου, τὸ, avicula. 2) pullus gallinaceus. Dim. ab eod.
Ὀρνίθιος, ία, ιον, ad aves pertinens. Ab eod.
Ὀρνιθοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus ad alendas aves factus; cortis, aviarium, gallinarium. Ex ὄρνις & βόσκω.
Ὀρνιθόγαλον, ου, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex eod. & γάλα.
Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio, soboles. A seq.
Ὀρνιθόγονος, ου, ὁ, ἡ, ex ave natus. A γίνομαι.
Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium.
Ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ, auceps. A pr.
Ὀρνιθοθηρέω, ῶ, aves capio, aucupor.
Ὀρνιθοθηρατικὸς, ὴ, ὸν, ad aucupium pertinens. ὀρνιθοθηρατικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars aucupii.
Ὀρνιθοκάπηλος, ου, ὁ, ἡ, qui aves venditat.
Ὀρνιθοκομεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. A seq.
Ὀρνιθοκόμος, ου, ὁ, ἡ, avium curator, Gl. V. gallinarius, aviarius. Ex ὄ. & κομέω.
Ὀρνιθοκόος, ου, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves significata intelligit. Ex ὄ. & κοέω pro νοέω.
Ὀρνιθοκρίτης, ου, ὁ, conjector, Philox. s. qui conjicit futura ex avibus, augur.
Ὀρνιθολόγος, ου, ὁ, ἡ, auceps. 2) qui de rationibus avium scriptis exponit. Ex ὄ. & λέγω.
Ὀρνιθολόχος, ου, ὁ, ἡ, avibus insidians, auceps.
Ὀρνιθομανέω, ῶ, magno avium amore teneor. A seq.
Ὀρνιθομανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui aves valde amat, qui avium alendarum studio magno tenetur. Ex ὄ. & μαίνομαι.
Ὀρνιθομανία, ας, ἡ, insanum studium alendarum avium & ad pugnandum erudiendarum.
Ὀρνιθόμορφος, ου, ὁ, ἡ, avium faciem seu formam habens. Ex ὄ. & μορφή.
Ὀρνιθονομεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, aviarium. Ex ὄ. & νέμω.
Ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, avis pullus, pipio.
Ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.
Ὀρνιθοπώλης, ου, ὁ, qui aves vendit.
Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. A seq.
Ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, auspex, augur.
Ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, Philox. 2) gallinarium. Ab ὀρνιθοτρόφος.
Ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritus. Ab eod.
Ὀρνιθοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, aves alens. Ex ὄ. & τρέφω.
Ὀρνιθοφάγος, ου, ὁ, qui aves, gallinas libenter comedit.
Ὀρνιθοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, ab ave ortus. Ex ὄ. & φύω.
Ὀρνιθόω, ῶ, in avem muto. ὀρνιθωθῆναι, in avem mutatum esse, aor. 1. inf. pass. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθώδης, εος, ὁ, ἡ, ad avium naturam accedens. v. ὀρνεώδης. 2) avium speciem gerens. Ab eod.
Ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, aviarum. 2) gallinarium, Gl. Vet. Ab eod.
Ὄρνιξ, ιχος, ὁ vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις.
Ὄρνις, ιθος, ὁ vel ἡ, avis, ales, 2) gallina & gallus. 2) augurium quodvis & auspicium. acc. ὄρνιθα & ὄρνιν. nom. pl. ὄρνεις & ὄρνιθες.
Ὀρνιχολόχος, ὁ, auceps. *Dor.* pro ὀρνιθολ. ab ὄρνιξ & λ. v. ὀρνιθολόχος.
Ὄρνυμι, excito, concito, impello. ὄρνυμαι excitor, surgo, me erigo, concitus feror. ὄρνυθι, excita, Imperat. Ab ὄρω.
Ὀρνύω, idem & ab eod.
Ὀροβάγχη, ης, ἡ, orobanche, cauliculus ervo adnascens & ipsum suffocans. Ex ὄροβος & ἄγχω, *suffoco*.
Ὀρόβαγχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem s. colorem habens, ervo similis. Ab ὄροβος.
Ὀροβίας, ου, ὁ, idem & ab eod.
Ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex ervo confectus. Ab eod.
Ὀροβίον, ου, τὸ, parvum ervum. Dimin. ab ὄροβος.
Ὀροβίτης, ου, ὁ, ervo similis. Ab eod.
Ὀροβῖτις, ιδος, ἡ, globulus ervi referens. A pr.
Ὀροβοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ervo similis, ervi speciem habens. Ex eod. & εἶδος.
Ὄροβος, ου, ὁ, ervum, *genus leguminis*.
Ὀροβοφαγέω, ervum comedo. E pr. & φάγω.
Ὀροβώδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. ervaceus, e genere ervorum. Ab ὄροβος.
Ὀρογκαι, & ὀρόγκη, τὰ, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος & ὄγκος, *tumor*.
Ὀροδαμνὶς, ίδος, ἡ, parvus surculus, ramusculus tenellus. Dim. ab seq.
Ὀρόδαμνος, ου, ὁ, surculus, ramusculus, germen, ramus. v. ὅρμενος.
Ὀροθεσία, ας, ἡ, designatio terminorum. 2) terminus positus. Ex ὅρος & θέσις.
Ὀροθέσιον, ου, τὸ, idem. Ex iisd.
Ὀροθέτης, ου, ὁ, finitor, qui terminos & limites statuit, Gl. Vet. terminator. Ex eod. & τίθημι.
Ὀροθύνω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ab ὄρω.
Ὀροιτύπος, ου, ὁ, idem quod ὀρειτύπος.
Ὀροίτυπος, ου, ὁ, ἡ, pastor montanus, apud Nicandr. Ex iisd.
Ὀροκάρυον, ου, τὸ, nux montana.
Ὀρόκτυπος, ου, ὁ, ἡ, in montibus resonans.
Ὄρομαι, vid. ὄρω.
ὈΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, orontium, *herba*.
Ὀροπέδιον, ου, τὸ, colliculus, tumulus. 2) montana planities. v. ὀρεοπέδιον.
Ὀροπύγιον, idem quod ὀρῥοπύγιον.
Ὄρος, εος, τὸ, mons, collis.
Ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri. 2) meta, scopus in aliqua re propositus. 3) modus & regula, præscriptum actiones temperans. 4) finitio, definitio. 5) sic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliaque rerum gestarum similia monumenta, apud Lucian. 6) tabulæ domui, prædio, fundo, affixa, significans, oppignerata esse.
Ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ, serum lactis. 2) aqueus humor in pice.
Ὄρος & ὀρὸς, pro ὀῤῥός. Eust.
Ὀροσάγγαι, οἱ, Vox Pers. apud Herodot. qui regem beneficiis adfecere.
Ὀροσπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. Ex ὄ. & σπίζα.
Ὄρουμα, ατος, τὸ, impetus, saltus. Ab ὀρούω.
Ὄρουσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab eod.
Ὀρούω, f. ύσω, impetum do, ruo, impetu feror. Ab ὄρω.
Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis est tectorum. 2) tectum, 2) lacunar, Philox. lacunar, laquear,

fulti-

fastigium, culmen, pergula. Gl. Vet. camera. Ab ἐρέφω.
Ὀροφηφάγος, ου, ὁ, ἡ, tecta vorans, seu consumens, ut ignis.
Ὀροφηφόρος, ου, ὁ, ἡ, tectum ferens, Epith. animalium testaceorum. Ex ὀροφὴ & φέρω.
Ὀροφίας, ου, ὁ, in camera seu tecto degens. Epith. muris. Ab ὄροφος.
Ὀροφικός, ή, όν, idem & ab eod.
Ὀρόφινος, ίνη, ινον, arundinaces. Ab eod.
Ὀροφοιτέω, in montibus vagor, dego.
Ὄροφος, ου, ὁ, proprie, arundinis genua in tegendis ædibus usurpari solitum. 2) tectum. 3) camera. Gl. Vet. impluvium. Ab ἐρέφω, tego.
Ὀροφόω, ῶ, f. ώσω, concamero, contigno. Gl. Vet. fastigo. Ab ὄροφος.
Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio. Philox. lacunar. A præc.
Ὀρόφωσις, εως, ἡ, lacunar, laquear. Gl. V. Ab eod.
Ὀῤῥέω, f. ὀῤῥύσω, v. διο όω.
Ὄρπηξ, ηκος, ὁ, ramus, surculus, e radice arboris enatus, stolo. 2) virga aculeata ad boves incitandos, stimulus. 3) jaculum e ramo tereti & recto.
Ὀῤῥοπισσία, ας, ἡ, serum picis, humor e pice, dum coquitur, defluens. Ex ὀῤῥὸς & π.
Ὀῤῥοποτέω, serum bibo. Ab eod. & πίνω.
Ὀῤῥοποσία, ἡ, usus seri. A præc.
Ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, idem quod ὄῤῥος, in avibus cauda. Ex ὄῤῥος & πυγή.
Ὀῤῥοπυγόστικτος, ου, ὁ, ἡ, notas in ὀῤῥοπυγίῳ habens. A pr. & στικτὸς, punctus.
Ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ, serum, Philox. Alias & ὀρός.
Ὄῤῥος, ου, ὁ, pars subjecta testiculis. 2) sacri ossis extremum, podex.
Ὀῤῥωδέω, ῶ, f. ήσω, timeo, formido. A præc.
Ὀῤῥωδέως, Adv. timide. A seq.
Ὀῤῥώδης, εος, ὁ, ἡ, serosus. Ab ὀῤῥός. 2) ad caudam usque protensus. Ab ὄῤῥος.
Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, metus, timor. A præc.
Ὀρσιγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum. Ep. Bacchi, & cantici Bacchici. Ab ὄρω & γυνή.
Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, strepitum excitans, horrisonus. Ex eod. & κτ.
Ὀρσινεφής, έος, ὁ, ἡ, qui nubes excitat & accumulat. Ex eod. & νέφος.
Ὀρσίπεδος, ου, ὁ, ἡ, quatiens solum, Suic. Ex eod. & πέδον. (f. ὀρχηστής.)
Ὀρσίτης, ου, ὁ, genus saltationis apud Cretenses. Ab ὄρω.
Ὀρσοδάκνη, ης, ἡ, bestiola quædam mordens. Ex eod. & δάκνω.
Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, magna & alta janua, Homer. Ex eod. & θύρα.
Ὀρσολοπάω, conturbo, irrito. Ex eod. & λοπός.
Ὀρσολοπέω, ῶ, idem. Hes. ὀρσολοπεῖται, διακολαμίται, ταράσσεται. Ex iisd.
Ὀρσοτριαίνης, & ὀρσοτρίαινα, Æol. & ὀρσοτριαίνας, Dor. ὁ, tridentem impellens. Ex eod. & τρίαινα. Epith. Neptuni.
Ὀρσοῦδρα, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato cursu prosilit. Ex eod. & ὕδωρ.
Ὄρσω, ὄρσομαι, surgo, propero, ut hinc sit imperat. ὄρσεο, surge. Ab ὄρω.
Ὀρταζω, Jon. pro ἑορτάζω.
Ὀρταλίζω, f. ίσω, incipio alas explicare, incipio in altum ferri. A seq.
ὈΡΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, pullastra vel gallina.
Ὀρταλιχεὺς, έως, ὁ, pullus implumis. A seq.
Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, idem. 2) gallus. Ab eod.
Ὀρτὴ, Jon. pro ἑορτὴ, festum.
Ὀρτύγιον, τὸ, Dim. ab ὄρτυξ.
Ὀρτυγοθήρας, ὁ, coturnicum venator. Ab eod. & θήρα.
Ὀρτυγοκόμπος, ὁ, idem quod ὀρτυγοκόπος.
Ὀρτυγοκοπέω, ῶ, ludo ὀρτυγοκοπίαν. Ab ὀρτυγοκόπος.
Ὀρτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur, earumque feriebantur capita. Ab eod.
Ὀρτυγοκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad ludum dictum pertinens. Ab eod.
Ὀρτυγοκόπος, ου, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ & κόπτω.
Ὀρτυγομανία, ας, ἡ, insanus coturnicum amor. Ex eod. & μαίνομαι.
Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima.
Ὀρτυγοπώλης, ου, ὁ, qui coturnices vendit.
Ὀρτυγοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi coturnices aluntur. Ab ὀρτυγοτρόφος.
Ὀρτυγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, coturnices alo. Ab eod.
Ὀρτυγοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, coturnices alens. A seq. & τρέφω.
Ὄρτυξ, υγος, ὁ, coturnix. 2) herba quædam.
ὈΡΥΑ, ας, ἡ, chorda, intestinum coctum, apud Epicharm.
Ὠρυόμαι, ὠρυσαι, rugio, fremo, gannio, Gl. Vet.
Ὄρυγμα, ατος, τὸ, fossa, fovea. Ab ὀρύσσω.
Ὀρυγμάτιον, ου, τὸ, fossula, Gl. Vet. A præc.
Ὀρυγματία, ας, ἡ, fossa, fovea, lacuna. Patrik.
Ὄρυζα, ης, ἡ, oryza, genus frumenti.
Ὄρυζον, ου, τὸ, idem.
Ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, Gl. Vet. Ab ὀρύσσω.
Ὀρύκτης, ου, ὁ, fossor, Gl. Vet. Ab eod.
Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, fossus. 2) qui fodi seu effodi solet, fossilis. Ab eod.
Ὀρυμαγδὸς, ῦ, ὁ, strepitus, fragor.
Ὄρυξ, υγος, & ὄρυγξ, γγος, ὁ, q. d. fossor, instrumentum, quo lapides excavantur. 2) animal unicorne. 3) piscis quidam, in edd. nonnullis τῶν ὁ. Ef. 51, 20. ἰχθὺς ὀρυκτὸς, Athen. Ab ὀρύσσω.
Ὄρυξις, εως, ἡ, fossio, fossura. Ab eod.
Ὀρύσσω, vel ὀρύττω, f. ξω, fodio. perf. ὀρώρυχα. perf. part. pass. ὀρωρυγμένος. ὀρυχθεὶς, part. aor. 1. pass.
Ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, fossio, fossura. 2) rostrum suis. A præc.
Ὀρφάνευμα, τὸ, conditio pupillorum, orbitas pupillorum. A seq.
Ὀρφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo. ὀρφανεύομαι, orphanus sum, orphanus curor. Ab ὀρφανός.
Ὀρφανὴ, pupilla, Philox. Ab eod.
Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.
Ὀρφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo. 2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ab eod.
Ὀρφανικὸς, ἡ, ὸν, ad pupillos pertinens, pupillaris, orphanus. Ab eod.
Ὀρφάνινος, ίνη, ινον, viduatus, orbus. Ab eod.
Ὀρφανιστὴς, ῦ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.
Ὀρφανὸς, ἡ, ὸν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus. 2) orbus quavis re, viduus, carens.
Ὀρφανοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi orphani aluntur. Ab ὀρφανοτρόφος.
Ὀρφανοτροφέω, ῶ, f. ήσω, orphanos alo, pupillorum curam gero. Ab eod.

Ὀρφα-

Ὀρφανοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. Ex ὀρφανὸς & τρέφω.
Ὀρφανοφύλαξ, κος, ὁ, tutor.
Ὀρφνεύω, orbefacio, Gl. Vet. Ab ὀρφανός.
Ὀρφεοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui mysteriis orphicis initiat. Ex Ὀρφεὺς & τελεστής.
Ὀρφναῖος, αία, αῖον, tenebricosus, obscurus. 2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, & ὀρφναίη, sc. ὥρα, tenebræ, nox. A seq.
Ὀρφνη, ης, ἡ, Dor. ὄρφνα, ας, tenebræ, obscuritas; nox. ὀρφνῆθεν, Adv. e tenebris, conf. ἔρεβος & ἐρεβεν.
Ὀρφνινος, ίνη, ινον, ater, pullus. A praec.
Ὀρφνὸς, ὴ, ὸν, tenebrosus, obscurus. Ab eod.
Ὀρφνώδης, εος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Ὀρφὸς, οῦ, Att. ὀρφὼς, ῶ, ὁ, orphus, piscis. Acc. pl. ὀρφώς.
Ὀρχάτη, ης, ἡ, terra silvestribus arboribus consita, arboretum. Ab ὄρχος.
Ὀρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.
Ὀρχατος, ου, ὁ, plantatum ordo seu series, Gl. V. ὄρχατοι, ante, Philox. Ab ὄρχος.
Ὀρχείδιον, ου, τὸ, testiculus. Ab ὄρχις.
Ὀρχέω, ῶ, moveo, saltare facio. Med. ὀρχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, salto, tripudio. a) concutior, tremo. aor. 1. ὠρχησάμην. Activum est inusitatum.
Ὀρχηδὸν, Adv. viritim, ut ἰλαδὸν, Herodot. Ab ὄρχος, f. ὄρχις.
Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, saltatio. Ab ὀρχέομαι.
Ὄρχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ὀρχησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, idem. Ab eod.
Ὀρχηστομανέω, ῶ, saltationis insano amore teneor. Sic vulg. edd. Lucian. sed vera lectio est ὀρχηστου. (nisi potius, ὀρχηστομανεῖ.) Ex ὄρχησις & μαίνομαι.
Ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, saltator. Ab ὀρχέομαι.
Ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, saltator, pantomimus, Philox. a) agilis, unde Epith. Martis.
Ὀρχηστικὸς, ὴ, ὸν, saltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars saltandi. a) ὁ, qui saltatione gaudet, saltator. A præc.
Ὀρχηστικῶς, Adv. saltationis more. A præc.
Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ου, ὁ, magister saltandi.
Ὀρχηστομανέω, saltatoribus spectandis valde gaudeo. Ex ὀρχηστὴ & μαίνομαι. v. ὀρχηστου.
Ὀρχήστρα, ας, ἡ, orchestra, pars theatri, in qua chorus saltabat. Ab ὀρχέομαι.
Ὀρχήστρια, ας, ἡ, saltatrix. Gl. Vet. A præc.
Ὀρχηστρικὸς, ὴ, ὸν, saltandi peritus. Ab ὀρχήστρα.
Ὀρχήστριον, ου, τὸ, idem quod ὀρχήστρα, & ab eo.
Ὀρχηστρὶς, ίδος, ἡ, saltatrix. Ab eod.
Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, saltatio, saltandi ars. Ab ὀρχέομαι.
Ὀρχίδιον, ου, τὸ, testiculus. Ab ὄρχις.
Ὄρχιλος, ου, ὁ, orchilus, avis quædam. Ab eod.
Ὀρχίπεδα, ων, τὰ, testes, testiculi. Ab eod.
Ὀρχιπεδίζω, vel -έω, testiculos contrecto. aor. 1. ὠρχιπεδήσας. A seq.
Ὀρχιπέδη, ης, ἡ, vinculum testiculorum. E sq. & πέδη.
Ὄρχις, εως, ὁ, testis, testiculus. a) herbæ nomen. 3) genus olivæ. 4) piscis quidam.
Ὄρχος, ου, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo, antes, Gl. Vet.
Ὀρχοτομέω, ῶ, fut. ήσω, testes excido, castro, eunuchum reddo, eviro. ὠρχοτομήθησαν, aor. 1. pass. castrati sunt. Ex ὄρχις & τέμνω. (sed ex hoc potius ὀρχιτομέω aut ὀρχοτομ. esset formandum.)
Ὀρχοτομία, ας, ἡ, castratio. Ex iisd.
Ὄρω, excito, concito; & in Pass. excitor, surgo, cum impetu ruo. F. 1. act. ὄρσω, ὄρσομεν, excitabimus. aor. 1. ὦρσα, ὦρσεν, excitavit. perf. med. ὄρωρα & per transpositionem ὤρωα, ὤρορε, excitavit: in sign. pass. ὀρώρει, excitatum est, ortum est. plusquamp. med. ὀρώρει, oriebatur. imperf. pass. ὠρόμην, & ὀρόμην, ὤρετο, excitabatur: ὤροντο, ὄροντο, sequebantur, custodiebant, surgebant. ὄροιτο, excitetur, surgat, opt. præs. ὦρτο, 3. s. plusq. orta est, prodiit. ὀρθαι, perf. pass. inf. excitum esse, surrexisse. imperat. ὄρσο, & ὄρσεο, & ὄρσευ. pro imperf. ὤροντο occurrit ὀρέοντο.
Ὀρωδέω, ῶ, idem quod ὀρρωδέω.
Ὀρώδης, ες, montanus. Phav. Ab ὄρος.
Ὀρώρω, idem quod ὄρω & ab ejus perf. m.
Ὃς, ἥ, ὅ, Artic. postpos. qui, quæ, quod.
Ὅσα, Adv. quantum, hactenus ut. Ab ὅσος.
Ὁσάκι, ὁσάκις, Adv. quoties, quotiescunque.
Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.
Ὁσάπους, οδος, ὁ, ἡ, quot pedum. Ex ὅσος & πούς.
Ὁσάτιος, ου, ὁ, ἡ, quantus. Ab ὅσος.
Ὁσαχῶσπερ, qua maxime ratione, ut ὁσαχῶσπερ ἂν ᾖ δυνατὸν, qua maxime ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.
Ὁσαχοῦ, Adv. quibuscumque locis, ubicumque. 2) quotiescumque. Ab eod.
Ὁσαχῶς, Adv. quot modis, quoties. Ab eod.
Ὄσδω, Dor. pro ὄζω, oleo, spiro odorem.
Ὁσέτης, annuus, Gl. Vet. Ex ὅσος & ἔτος.
Ὁσημέραι, Adv. quotidie. Ex eod. & ἡμ.
Ὁσία, ας, ἡ, Jon. ὁσίη, ης, fas. a) justa funebria, honores qui mortuis exhibentur. 3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exsolvendum. Hinc & ὁσίας ἕνεκα, vel δίκην, it. τῇ ὁσίᾳ, dicis caussa. A seq.
Ὅσιος, ία, ιον, sanctus, honestus, pius. a) opponitur & sacro: publicus, profanus. Superl. ὁσιώτατος Philox. τὸ ὅσιον, ου, quicquid legibus divinis & humanis, sed maxime illis, convenit. τὰ ὅσια, justa funebria.
Ὁσιότης, ητος, ἡ, sanctitas, sanctimonia. a) pietas, religio.
Ὁσιουργέω, sacris operor. A seq.
Ὁσιουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui consecrat, qui sanctos reddit. Ex ὅσιος & ἔργον.
Ὁσιόω, ῶ, f. ώσω, sanctum & purum sceleris reddo, pio, expio, justa persolvo. 2) consecro. 3) profano. Ab ὅσιος.
Ὁσίως, Adv. sancte. a) juste. Ab eod.
Ὁσίωσις, εως, ἡ, consecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.
Ὁσιωτὴρ, ῆρος, ὁ, dictus, qui hostiam immolabat apud Delphos, quæ immolabatur, quum creabatur, qui diceretur ὅσιος, Plut.
Ὀσμάομαι, ῶμαι, odoror, olfacio. Ab ὀσμή.
Ὀσμὰς, άδος, ἡ, herba quædam ab odoris suavitate, quæ & ononis dicitur. Ab eod.
Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor, cum suavis, tum ingratus, fragrantia, Gl. Vet. fœtor, pædor, putor, Gl. Vet. Ab ὄζω.
Ὀσμήρης, εος, ὁ, ἡ, fragrans, odorus. A pr.
Ὀσμηρὸς, ρὰ, ρὸν, olidus, fragrans, odorus. Ab eod.
Ὄσμησις, εως, ἡ, odor. Ab ὀσμάομαι.
Ὀσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus a gravi odore ita dictum. Ab ὀσμή.
Ὀσμύλιον, ου, τὸ, parva ozæna. Dim. pr.
Ὄσμυλος, vel ὀσμύλος, ου, ὁ, idem quod ὀσμύλη.
Ὀσμώδης, εος, ὁ, ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμή.

Ὄσον,

Ὅσον, *Adv.* quantum. 2) quatenus. 3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paullulum. ὅσον βαιόν, pusillum. ὅσον οὐ, vel ὅσονοὐ, tantum non, modo non, ferme, fere. ὅσον ὅπω, cum maxime, statim; item, vehementer, summa ope. οὐχ ὅσον, nedum, non solum non. ὅσον αὐτίκα, vel ἤδη, eum maxime, jamjam, mox. A seq.

Ὅσος, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrog.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis. ὅσον, quantum, quam. ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo. ὅσον τάχος, item τάχιστα, quam celerrime. ὅσον ἥκει, quantum attinet. εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod. παρ' ὅσον, nisi quod, ideo, extra quam. ἐν ὅσῳ, quamdiu, it. dum. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ. ὅσοιπερ, quicunque, quot.

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod.

Ὀσπριοδόχος, ὁ, ἡ, servans legumina. Epith. vasis. E seq. & δέχομαι.

Ὄσπριον, ου, τὸ, legumen. Ab ὄσπριον.

Ὀσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, Philox.

Ὀσπριοπώλης, ου, ὁ, leguminum venditor. Gl. Vet. leguminarius.

Ὀσπριοπῶλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix. A pr.

Ὀσπριοφαγέω, legumina edo. ὄσπρ. & φάγω.

Ὀσπριώδης, εος, ὁ, ἡ, legumini similis, qui e leguminum genere est. Ab ὄσπριον.

ὌΣΠΡΙΟΣ, & ὄσπριον, ου, pisum, legumen.

Ὄσσα, ης, ἡ, vox. 2) fama, rumor. 3) omen. 4) oraculum. v. ὄττα, ὀττεία, & ὀττεύομαι.

Ὀσσάκι, pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσσος pro ὅσος.

Ὀσσάτιος, v. ὁσάτιος. Hom.

Ὄσσε, oculi, oculos. Dual. quasi ab ὄσσος, ὄσσεος, ὄσσεε, per apoc. ὄσσε. occurrit & Dat. pl. ὄσσοις alicubi, quasi ab ὄσσος, ου.

Ὀσσεύομαι, vaticinor, ominor, auguror. 2) religioni habeo, formido. Ab ὄσσα. v. ὀττ.

Ὀσσίχος, ίχη, ίχον, *Dor.* quantulus, quam parvus. Theocr. Ab ὅσος.

Ὄσσομαι, auguror, vaticinor. 2) in animo fingo, imaginor, cogito, prævideo, prospicio; video, aspicio. Ab ὄσσα, vel ὄπτομαι.

Ὅσσος, η, ον, quantus, *poet.* pro ὅσος.

Ὀστάγρα, ας, ἡ, forceps, volsella, qua ossa eximuntur. Ex ὀστέον & ἄγρα.

Ὀστάριον, ου, τὸ, ossiculum. Dim. ab ὀστέον. pl. ὀστᾶ.

Ὅστε vel ὅς τε, ἥ τε, ὅτε, qui, quæ, quod.

Ὀστέϊνος, ίνη, ινον, osseus, ex osse. Ab ὀστέον.

Ὀστεογενής, έος, ὁ, ἡ, ossa procreans. Ex eod. & γίνομαι.

Ὀστεοκόπος, ου, ὁ, ἡ, ossa tundens, ossifragus. Ex eod. & κόπτω.

Ὀστεολογία, ας, ἡ, sermo, liber, seu tractatus de ossibus. 2) ossium collectio. A sq. & λόγος.

Ὀστέον, ου, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os, ossis. pl. ὀστᾶ.

Ὀστεόφι, *Adv.* ex ossibus. A præc.

Ὄστινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, osseus, ex osse factus. Ab eod. qs. ab ὄστον.

Ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *Gen.* ὅτινος, ἧστινος, ὅτινος, quis, quisquis, quicunque, quilibet. ὅ, τι, quicquid.

ὈΣΤΛΙΓΞ, ιγγος, ἡ, scintilla, flamma crispa. 2) cirrus, cincinnus.

Ὀστοδοχεῖον, ου, τὸ, ossium receptaculum. Gl. Vet. ὀστοδοχεῖα, ossuaria. Ex ὀστοῦν & δ.

Ὀστοειδής, ές, ossi similis. Ex eod. & εἶδος.

Ὀστοθήκη, ης, ἡ, ossium repositorium, ubi mortuorum ossa reponuntur. Ex eod. & θ.

Ὀστοκλάστης, ου, ὁ, ossifragus, Philox. Ex eod. & κλάω.

Ὀστοκατάκτης, ου, ὁ, idem. Ex eod. & κατάγνυμι.

Ὀστοκόπτης, ου, ὁ, ἡ, Philox. idem quod ὀστεοκόπος.

Ὀστοκόραξ, ακος, ὁ, ossifragus, Gl. Vet. Ex eod. & κ.

Ὀστολογέω, ῶ, f. ήσω, ossa lego, ossa colligo. 2) perquiro, indago more eorum, qui crematorum ossa colligebant. Ab ὀστολόγος.

Ὀστολογία, ας, ἡ, ossilegium, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀστολόγιον, ου, τὸ, ossilegium. A seq.

Ὀστολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui ossa legit seu colligit. Gl. Vet. ossilegus. Ex ὀστέον & λέγω.

Ὀστομαχία, ας, ἡ, certamen, sive ludus ossiculorum, sive ossiculis. Ex eod. A μάχη.

Ὀστομάχιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Ὀστοφαγέω, ῶ, ossa comedo. Ex eod. & φάγω.

Ὀστοφανέω, ῶ, ossa ostendo, ossa conspicienda præbeo. Ex eod. & φαίνω.

Ὀστοφυής, έος, ὁ, ἡ, osseus natura. Ex eod. & φυή. Hæc omnia ab antiquo ὄστον.

Ὀστράκεος, ου, ὁ, testaceus. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακεύς, έως, ὁ, figulus. Ab eod.

Ὀστρακηρός, ρά, ρὸν, testaceus. Ab eod.

Ὀστρακίας, ου, ὁ, ut ὀστρακίας λίθος, gemma testacea. Ab eod.

Ὀστρακίζω, fut. ίσω, testularum suffragiis damno, relego. ὀστρακίζομαι, relegor. perf. part. ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod.

Ὀστρακίνδα, ἡ, sc. παιδιά, ostracorum ludus. Ab eod.

Ὀστράκινος, ίνη, ινον, testaceus, fictilis, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀστράκιον, ου, τὸ, testula, conchula. 2) fictile, testaceum. Dim. ab eod.

Ὀστρακίς, ίδος, ἡ, nux pinea, ipseque nucleus nucis pineæ. Ath. Libr. 1. 2) simulacrum Veneris, Hesych. Ab eod.

Ὀστρακισμός, οῦ, ὁ, ostracismus, relegatio per testulas. Ab ὀστρακίζω.

Ὀστρακίτης, ου, ὁ, testaceus, testam referens, ut ὀστρακίτης λίθος, ostracites, gemma testacea, testam referens. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακῖτις, ιδος, ἡ, ostracitis. A præc.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ, ἡ, testa tectus, cui testa loco cutis seu pellis est. Ex ὄστρακον & δέρμα.

Ὀστρακόεις, όεσσα, όεν, testaceus. A seq.

Ὄστρακον, ου, τὸ, testa nativa, qualis ovorum, testudinum, & similium. 2) testa figlina. 3) testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.

Ὀστρακόνωτος, ου, ὁ, ἡ, tergum testaceum habens.

Ὀστρακοποιός, ὁ, fictiliarius, Gl. Vet. Ex ὄστρακον & ποιέω.

Ὀστρακόρινος, ου, ὁ, ἡ, q. d. qui testaceo est naso, testaceus. Ex eod. & ῥίν.

Ὀστρακοφορία, ας, ἡ, ostraci sive testulæ latio, quum suffragia testis feruntur. Ex eod. & φέρω.

Ὀστρακόχροος, *contr.* ὀστρακόχρους, ου, ὁ, ἡ, testaceam cutem habens. Ex eod. & χρόα.

Ὀστρακόω, ῶ, f. ώσω, in testam verto, testacea duritie obduco. ὀστρακόομαι, οῦμαι, in testam mutor, ὠστρακωμένη, perf. partic. putamine ovi contecta. item, in testas contrita. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακώδης, εος, ὁ, ἡ, testaceus, testam imitans. Ab eod.

Ὀστρειογραφής, έος, ὁ, ἡ, ostro pictus seu scriptus. Ex ὄστρειον & γράφω.

ὈΣΤΡΕΙΑ, τὰ, ostrea.

Ὄστρειον & ὄστρεον, ου, τὸ, ostreum, ostrum, color purpureus. A pr.

Ὀστρεῖος, εία, εῖον, purpureus. A pr.

Ὀστρειώδης, εος, ὁ, ἡ, ostrea referens, imitans. A seq.

Ὄστρεον, ου, τὸ, idem quod ὄστρειον.

Ὀστρεώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ὀστρειώδης.

Ο'ϛριμον, ε, τὸ, stabulum pecorum æstivum. Lycophr. Hes.

Ο'ϛρίτης, ε, ὁ, ut ὀςρίτης λίθ☉, lapis ostrites. Orph. Ab ὄςρεον.

Ο'ϛρύα, ας, ἡ, idem quod seq.

ΟΣΤΡΥΣ, υ☉, ἡ, ostrys, arbor, quam nonnulli syringam cæruleam esse volunt.

Ο'ϛώδης, ε☉, ὁ, ἡ, osseus, ossibus abundans. 2) ossi similis. Ab ὀςέον.

Ο'σφραίνομαι, fut. ὀσφρήσομαι, odoror, olfacio. ὀσφρανθῆναι, aor. 1. inf. olfacere, olfecisse. Ab ὀσφρήσομαι.

Ο'σφραντήρι☉, α, ον, olfaciendi vim habens, quasi ab ὀσφραντὴρ, quod foret idem cum seq.

Ο'σφραντὴς, ε, ὁ, qui odorator, sagax. Ab ὀσφραίνομαι.

Ο'σφραντικὸς, ἡ, ὸν, qui odoratu percipi potest. 2) odoratu valens, sagax. Ab eod.

Ο'σφραντὸς, ὁ, ὸν, idem, olfactu excitans. Ab eod.

Ο'σφρέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, odoror, olfacio. Ab ὄσφρομαι.

Ο'σφρησία, ας, ἡ, odor. A pr.

Ο'σφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipsa facultas odorandi. ὀσφρῆσεις, pl. nares. Ab eod.

Ο'σφρη κός, ἡ, ὸν, idem quod ὀσφραντικός.

Ο'σφρητὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀσφραντός.

ΟΣΦΡΟΜΑΙ, odoror, olfacio. ὠσφροντο, imperf. Aristoph.

Ο'σφυαλγέω, coxæ dolore laboro. A seq.

Ο'σφυαλγὴς, ὲς, coxæ dolore laborans. Ab ὀσφὺς & ἄλγος.

Ο'σφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ex iisd.

Ο'σφὺς, ύος, ἡ, lumbus, coxa. Gl. Vet.

Ο'σχέα, ας, ἡ, ὄσχεος, ὁ, ὄσχεον, τὸ, scrotum.

Ο'σχη, ης, ἡ, palmes; etiam pro scroto.

Ο'σχιον, ε, τὸ, flexuosa circa os vulvæ eminentia.

Ο'σχος, ε, ὁ, palmes. 2) ramulus tenellus quivis.

Ο'σχοφόρια, ων, τὰ, festus dies, quo palmites racemis onustos gestabant Athenis. Ab ὀσχοφόρος.

Ο'σχοφορικὸς, ἡ, ὸν, in ὀσχοφορίοις solitus, usitatus. A pr.

Ο'σχοφόρος, ε, ὁ, ἡ, palmitem racemis onustum gestans. Ex ὄσχος & φέρω.

Ο'ταν, vel ὅτ' ἂν, quando, quum. E sq. & ἄν.

Ο'τε, *Adv.* quando, quum. ὅτε δήποτε, quandocunque, Gl. Vet.

Ο'τὲ, aliquando, quandoque.

Ο', τε, pro ὅςις, qui, ἥ, τε, quæ, ὅ, τε, cujus.

Ο'τι, *Conjunct.* quod, quia, eo quod, propterea quod. 2) quam, *cum Superl.* ut ὅτι πλεῖςοι, quam plurimi. pro accusativo cum infinit. relative: ubi plerumque abundat, per Hebr. O'τι, *Conjunct.* quoniam, quia. Hinc διότι, quam ob caussam, cur. O'τι μὴ, nisi, Gl. V.

Ο'τε, Gl. V. ὅτε, poet. ὅττεο, *Jon.* ὅτ&. Dat. ὅτῳ. Acc. ὅτινα, pro ὅςις &c.

Ο'τλέω, f. ήσω, ærumnas sustineo, patior, perfero. 2) sustineo, fero. Ab ὄτλος.

Ο'τλεύω, ὁ, f. εύσω, idem.

Ο'τλ☉, ε, ὁ, ærumna, labor, miseria.

Ο'τοβέω, ῶ, strepito, tumultuor, persono. A seq.

Ο'τοβ☉, ε, ὁ, strepitus, tumultus, sonitus.

Ο'ΤΟΤΟΙ, ὀτοτοῖ, heu! heu! unde

Ο'τοτύζω, fleo, dico ὀτοτοῖ. fut. ὀτοτύξομαι.

Ο'τραλέως, *Adv.* accurate, sedulo, diligenter, naviter, celeriter. Ab ὀτρύνω.

Ο'τρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, sedulus. Ab eod.

Ο'τριχες, similes pilo, ejusdem pili, pro ὁμότριχες.

Ο'τρύνω, urgeo, incito, urgebo. Ab ὀτρύνω.

Ο'τρυντικὸς, ἡ, ὸν, incitans. Ab eod.

Ο'τρυντὸς, ὁ☉, ἡ, hortatio, instigatio. A seq.

Ο'τρύνω, f. υνῶ, incito, instigo, adhortor.

Ο'ττα pro ὄσσα, fama, omen.

Ο'ττεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio. 2) religio, superstitio. A seq.

Ο'ττεύομαι, ominor, item, suspicor. Ab ὄττα.

Ο'ττι, quia, quoniam. poet. pro ὅτι. ὅττι καὶ, poet. pro ὅ, τι καὶ, quicquid.

Ο'ττις, εως, ἡ, aspectus, oculus. *Patrik.*

Ο'ττοβέω, ῶ, ὄττοβ☉, ε, ὁ, v. ὀτοβ.

Ο'ττομαι, v. ὄσσομαι.

Ο'υ, *sequente Consona*, ὐκ, *sequente Vocali levigata*, ὐχ, *sequente Vocali asperata*, *Adv.* non, haud. Hinc ὐ γὰρ, non enim, nonna? ὐ γὰρ ἀλλὰ, etenim. ὐ γὰρ τοι ἀλλὰ, quippe, siquidem, enimvero. ὐ γὰρ ἂν, alioqui non, alioqui non tamen. ὐ γὰρ ἄνποτε, nunquam enim alioqui. ὐ γὰρ ὧν τις, abfit enim. ὐ μὰ, nequaquam. ὐ μὲν γὰρ, non enim. ὐ μὲν δὴ, minime vero. ὐ δὴ, non, nequaquam, ne. ὐ μὴν, vel ὐ μὴν γε, non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametsi. ὐ μὴν ἀλλὰ, ὐ μὴν ἀλλά γε, enim vero, at vero. ὐ μὴν ἀλλὰ &, tum vel maxime. ὐ μὴν ὐδὲ, μὴν ὅτε, sed nec, nec tamen, neque vero. ὐ μὴν πω, haud dum tamen, nondum tamen. ὐ μήποτε, haud unquam, nequaquam. ὐ δῆτα, nequaquam, minime. ὐ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro. ὐ πως, nequaquam, nullo modo. ὐ τι, non. ὐ τι γε, nedum, minime, haud sane. ὐ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen. ὐχ ὅτι, ὐχ ὅπως, non solum.

Οὗ, *Adv.* ubi. 2) quo. ἔςιν ὗ, alicubi. Ab articulo ὅς, ἥ, ὅ, genitiv. pro ἐπὶ ὗ χρόνε ἢ τόπε.

ΟΥ'Α', *Interject. irridentis*, vah!

ΟΥΑ'Ι, væ! *Interject. dolentis*. 2) *imprecantis*. 3) *comminantis*.

ΟΥ'ΑΣ, ατος, τὸ, auris. 2) ansa. plur. ὔατα, aures, ansæ. Dat. ὔασι, auribus.

Ο'ὐατ☉, ια, ιον, extremus, imus. A pr.

Ο'ὐατόεις, όεντος, auritus. Ab eod.

Ο'ὐγγία, ὀγκία, ας, ἡ, uncia. Vox Latina.

Ο'ὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terrester. 2) subterraneus. Ab ὐδας.

Ο'ὐδαμῆ, ὐδαμῇ, *Adv.* nullo modo, nunquam, nuspiam. Ab ὐδαμός.

Ο'ὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, qui nullius est pretii, contemtibilis, *Comp.* ὐδαμινέςερ☉. Ab eod.

Ο'ὐδαμινότης, ητος, ἡ, contemtibilitas. A pr.

Ο'ὐδαμόθεν, *Adv.* nullo ex loco, nulla ex parte. Ab ὐδαμός.

Ο'ὐδαμόθι, *Adv.* nusquam, nullo in loco. A seq.

Ο'ὐδαμὸς, ὁ, ὸν, nullus. Ex ὐδὲ & ἀμὸς, *unus*. (sed αμὸς est mera terminatio.)

Ο'ὐδαμόσε, nusquam, nullum in locum. A pr.

Ο'ὐδαμοῦ, *Adv.* nusquam, nullo loco. Ab eod.

Ο'ὐδαμῶς, *Adv.* nullo modo, minime. Ab eod.

Ο'ὖδας, τὸ, solum, pavimentum, humus, terra. Ab inus. ὖδ☉.

Οὐδὲ, *Conjunct.* neque, nec, ne quidem. Hinc ὐδὲ γὰρ, neque enim. ὐδὲ γε, neque. ὐδὲ ὡς, ὐδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus. ὐδεὶν, nihil. ὐδ' ἐγγὺς, multum abest. ὐδ' ἂν ὅτιν γένοιτο, quidquid accidisset. ὐδ' ἂν ὁτιὲν γίνηται, ne si quidem fiat quidlibet, quidquid evenerit. ὐδὲ πολλὰ δεῖ, ὐδ' ὀλίγε δεῖ, multum abest. ὐδὲ μὲν, neque. ὐδὲ μὴν, neque vero, nec tamen. ὐδὲ μήποτε, neque unquam, ὐδ' τι, neque. ὐδέπω, nondum, necdum. ὐδ' ὅπως, ἀλλ' ὐδὲ, nullo modo, non dicam, sed ne quidem. ὐδ' ὥς, ne sic quidem, ὐδ' ἀρχὴν neutiquam.

Οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *Genit.* οὐδενὸς, οὐδεμιᾶς, οὐδενὸς, nullus. οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἔλαττον, nihilominus, non minus. οὐδὲν οἷον, nihil vetat, nihil impedit; vel, consultissimum, maxime expediens in hac re est. οὐδὲν etiam idem est, quod οὐ, non. οὐδὲν ὅτι οὐ, nihil quidquam.
Οὐδένεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas. A pr.
Οὐδενία, ἡ, idem. Ab eod.
Οὐδενόσωρος, ου, ὁ, ἡ, nulla custodia seu cura dignus, non curandus. Ex eod. & ὤρα.
Οὐδέπῃ, *Adv.* nullo modo, haudquaquam.
Οὐδέποτε, *Adv.* nunquam, neque unquam.
Οὐδέπω, *Adv.* nec dum, nondum.
Οὐδεπώποτε, *Adv.* nunquam, nullo tempore.
Οὐδέτερος, έρα, ερον, neuter. οὐδέτερον, οὐδέτερα, neutrius generis.
Οὐδετέρως, *Adv.* neutro modo. 2) neutro genere, neutraliter. A pr.
Οὐδετέρωσε, *Adv.* neutro, neutram in partem.
Οὐδέτι, *Adv.* non utique, neutiquam. 2) numquid? annon? Unde fit οὐκοῦν.
Οὐδοπωστιοῦν, *Adv.* nullo modo. Ex οὐδὲ, ὅπως & οὖν.
Οὖδος, εος, τὸ, solum, pavimentum. 2) humus, terra. Non inus. Dat. οὔδει. in nomin. dicitur οὖδας. ubi v.
Οὐδὸς, οῦ, ὁ, limen. Ab ὁδός.
Οὐδοτιοῦν, nihil quidquam. 2) *Adv.* nequaquam, nullo modo. Ex οὐδὲ, ὅτι & οὖν.
Οὖθαρ, ατος, τὸ, uber, mamma, *proprie* belluarum. 2) sumen, cibus in deliciis olim habitus. 3) ubertas, feracitas, pars agri maxime fecunda. (Hinc Lat. *uterus*.)
Οὐθατόεις, όεσσα, όεν, mammosus. A pr.
Οὐθεὶς, ενὸς, ὁ, nemo, nullus. Ex οὔτε & εἷς.
Οὐθένεια, ας, ἡ, idem quod οὐδένεια.
Οὐθέτερος, έρα, ερον, neuter. Ex οὔτε & ἕτερος.
Οὔθην, *Adv.* non quidem. 2) non.
Οὐκέτι, *Adv.* non amplius.
Οὐκὶ, *Adv.* non. Ab οὐκ.
Οὐκὼν, *Adv.* non certe, nullo modo, non ergo.
Οὐκοῦν, *Adv.* nonne? 2) atqui enimvero. 3) profecto. 4) itaque, igitur.
Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum. 2) mola salsa, qua hostiæ adspergebantur. ὀλαὶ κριθαὶ, μάζαι. Ab οὖλος pro ὅλος. (nam grana illa frumentacea integra, non mola fresa, in caput victimarum inspergebantur.)
Οὐλαμηφόρος, ου, ὁ, ἡ, agmen seu turmam habens. E seq. & φέρω.
Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, confertum agmen, globus. Ab ὅλος.
Οὐλὰς, άδος, ἡ, crispa. 2) densa, opaca. Ab eod.
Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus pæne curatum, nota vulneris sanati. Ab οὖλος.
Οὔλιμος, ιμη, ιμον, exitiosus, perniciosus, Hes. Ab eod.
Οὔλιος, ία, ιον, Dim. ab eod.
Οὐλοδέτης, ου, ὁ, merges. Ex οὖλος & δέω.
Οὐλόδετον, ου, τὸ, funiculus e culmis. Ex iisd.
Οὐλόβορος, ου, ὁ, ἡ, exitialia & pestifera vorans.
Οὐλόθριξ, χος, ὁ, ἡ, crispos habens capillos s. pilos.
Οὐλόθυμος, ου, ὁ, ἡ, noxio & exitiali animo præditus.
Οὐλοθυσία, ας, ἡ, sacrificium perfectum.
Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo, molas inspergo victimis. Ex οὐλαὶ & θύω.
Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, qui crispos capillos habet. Ex οὖλος & κάρηνον.
Οὐλόκερως, ω, ὁ, ἡ, cornutus. Ex ὅλος, pro οὖλος & κέρας.
Οὐλοκέφαλος, ον, crispos capillos habens. Ex οὐ. & κεφαλή.
Οὐλοκίκιννα, τὰ, cincinni. Telesilla ap. Poll.
Οὐλοκόμης, ὁ, ἡ, crispos capillos habens. Ab οὐ. & κόμη.
Οὐλομελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui integris membris est. Ex οὐ. & μέλος.
Οὐλομελία, ας, ἡ, *Jon.* οὐλομελίη, ης, ἡ, integra s. absoluta natura, integritas. A pr.
Οὐλόμενος, η, ον, perniciosus, exitialis. Ab ὀλόμενος, aor. 2. verbi ὄλλυμι.
Οὖλον, ου, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes continet. pl. οὖλα, Gl. Vet.
Οὐλοὸς, οῦ, ὁ & ἡ, perniciosus, exitiosus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, *perdo*.
Οὖλος, η, ον, integer, sanus, perfectus. 2) tener, mollis. 3) flexus, crispus. Jon. pro ὅλος. 4) exitialis, ab ὄλλυμι. οὖλον & οὖλα, *Adv.* strenue, fortiter, valde.
ΟΥ̓ΛΟΣ, ου, ὁ, merges, manipulorum collectorum fascis. 2) hymnus in Cererem.
Οὐλότης, ητος, ἡ, salubritas. 2) mollities, teneritudo. 3) coma crispa, crispitudo. Ab οὖλος.
Οὐλοτριχέω, ῶ, crispor, crispam comam habeo. Ex eod. & θρίξ.
Οὐλοτριχώτερος, qui crispis est capillis. Comp. ab οὐλότριχος pro οὐλόθριξ.
Οὐλοφόνον, ου, τὸ, chamæleon niger, *herba* viscum fundens. Ex οὖλος pro ὅλος & φόνος.
Οὐλοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, οὐλοφυὲς, massa mollis. Ex eod. & φύω.
Οὐλόφυλλος, ου, ὁ & ἡ, crispa folia habens. Ex eod. & φύλλον.
Οὐλόχυτα, ων, τὰ, molæ, quæ victimis adfundebantur. Gloss. Vet. hordeacea. Ex οὐλαὶ & χύσις.
Οὐλοχύται, ῶν, αἱ, idem. 2) canistra, e quibus molæ olim fundebantur. Ex iisd.
Οὐλόω, ad cicatricem perduco. οὐλοῦσθαι, ad cicatricem perduci. Ab οὐλή.
Οὔλυμπος, ου, ὁ, poet. pro Ὄλυμπος, Olympus.
ΟΥ̓ΛΩ, bene valeo, sanus sum. occurrit hinc tantum οὖλε, imperat. bene tibi sit, sis felix.
Οὐλὼ, όος, ἡ, Ceres. Ab οὖλος, *merges*.
Οὐμενοῦν, *Adv.* non certe, non profecto. 2) non quidem. 3) veruntamen non.
Οὐμενοῦνγε, *Adv.* nequaquam.
Οὐμέντοι, *Adv.* non tamen, veruntamen non. οὐμέντοιγε, idem, & ὁμέντοι, ἀλλὰ vel ἀλλάγε, veruntamen.
Οὖν, *Conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis Particulis subjunctum vacat.
Οὕνεκα, οὕνεκεν, quia, quoniam. Ex οὗ & ἕνεκα.
Οὔνομα, ατος, τὸ, Jon. pro ὄνομα.
Οὐνομάζω, Jon. pro ὀνομάζω.
Οὐνομαστὸς, ἡ, όν, Jon. pro ὀνομαστός. A pr.
ΟΥ̓́ΟΝ, ου, τὸ, sorbum, genus fructus. pl. οὖα, sorba, Philox. v. ὄα.
Οὗπερ, *Adv.* ubi. *it.* genit. ab ὅσπερ. v.
Οὖπις, ἡ, Upis, Dianæ epith.
Οὐπιτρίπτος, q. d. contritus, conteri dignus, perditus, nequissimus. pro ὁ ἐπίτριπτος.
Οὔποθι, *Adv.* nusquam.
Οὔποκα, numquam, Dor. pro sq.
Οὔποτε, *Adv.* numquam.
Οὔπω, *Adv.* nondum, necdum. Hinc οὐπώποτε, numquam.
Οὔπως, *Adv.* nequaquam, nullo modo.
Οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda. 2) in exercitu extremum agmen. 3) navi etiam tribuitur pro puppi.
Οὖρα, τὰ, limites, termini pro ὅροι. Ab ὅρος.

Οὐραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco. Ab οὐραγός.
Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab eod.
Οὐραγός, ῦ, ὁ, extremi agminis ductor. Ex οὐρὰ & ἄγω.
Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. τὸ οὐραῖον, ου, extrema pars offis facri, cauda. 2) extrema pars multitudinis alicujus. Ab οὐρά.
Οὐραχός, ὁ, media pars remi. Poll.
Οὐρήθρα, ας, ἡ, meatus urinæ per quem e renibus in vesicam defluit. 2) matula. Ab οὖρον.
Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, Musa. 2) Venus quædam. 3) ludus quidam pilæ. Ab οὐρανός.
Οὐρανιάζειν, ludere οὐρανίαν. Hes. A pr.
Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœlestis, cœlicola, cui cœlestis est origo. Ab οὐρανός.
Οὐρανίζομαι, cœlum peto. οὐρανίζετο, Hes. ad coelum pertinebat. Ab eod.
Οὐράνιος, ία, ιον, vel οὐράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœlestis. 2) fublimis. 3) admirandus, divinus, magnus. Hinc Θεοὶ οὐράνιοι, ων, dii cœlestes, cœlites. Gl. Vet. τὰ οὐράνια, ων, imbres. οὐράνιον ὅσον, immane quantum. Ab eod.
Οὐρανίσκος, ου, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare, papilio, cubiculum. 2) palatum. 3) fidus cœleste, Dim. ab eod. *Corona australis.*
Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlestis. Gloss. Vet. coelicola. Οὐρανίωνες, cœlites, cœlicolæ, dii. Ab eod.
Οὐρανοβάμων, ονος, ὁ, cœlum scandens, per cœlum gradiens. Ab eod. & βαίνω.
Οὐρανοβατέω, ῶ, in cœlum penetro, per coelum gradior, coelum scando. Ex iisd.
Οὐρανογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cœli seu rerum coelestium peritus.
Οὐρανόδεικτος, ου, ὁ, ἡ, a coelo ostensus. Ex οὐ. & δείκνυμι.
Οὐρανοδρομέω, ῶ, cursu in cœlum tendo. A sq.
Οὐρανοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, cursu cœlum petens. Ex οὐρ. & τρέχω.
Οὐρανόεις, όεσσα, όεν, cœlestis. Ab οὐρανός.
Οὐρανόθεν, *Adv.* coelitus, e coelo. Ab eod.
Οὐρανόθι πρό, *Adv.* ante cœlum, i. e. in aere. Ab eod. (vel potius, porro, procul, profunde in cœlo, in altissimis & remotissimis cœli partibus.)
Οὐρανοθεσία, positus, situs signorum in cœlo, ap. Schol. Arati. Ex eod. & θέσις.
Οὐρανοκάτοικος, ου, ὁ, ἡ, coelicola. Gl. V.
Οὐρανολέσχης, ου, ὁ, de cœlo & rebus cœlestibus garriens. Ex οὐρ. & λέσχη.
Οὐρανομήκης, εος, ου, ὁ, cœlum altitudine tangens, altissimus, amplissimus. neutr. οὐρανόμηκες. Ex οὐρ. & μῆκος, *proceritas.*
Οὐρανόνικος, ου, ὁ, ἡ, cœlum vincens, maximus. Ex οὐρ. & νίκη.
Οὐρανόπαις, δος, cœligena.
Οὐρανοπετής, έος, ὁ, ἡ, coelo delapsus. Ex οὐρ. & πίπτω.
Οὐρανοπλάγκτος, ου, ὁ, ἡ, coelum pererrans. 2) qui sub cœlo vagatur.
Οὐρανόπολις, εως, ἡ, civitas cœlestis.
Οὐρανοπολίτης, ου, ὁ, cœli civis.
Οὐρανόπτης, ου, ὁ, coeli spectator. Ex οὐρ. & ὄπτομαι.
Οὐρανόροφος, ου, ὁ, ἡ, cujus tectum in cœli formam orbiculare est. Ex οὐρ. & ὄροφος.
Οὐρανός, ῦ, ὁ, cœlum, aer usque ad nubes. 2) palatum. Persis οὐρανοὶ, tabernacula regia, figura. Hes. Ab ὄρω, *suscito.*
Οὐρανόσε, *Adv.* in coelum.
Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, coelum contemplans. 2) piscis quidam.
Οὐρανοῦχος, ου, ὁ, ἡ, cœlum tenens, coelum inhabitans. Ex οὐρ. & ἔχω.
Οὐρανοφαέντωρ, ορος, ὁ, ἡ, ad coelum usque resplendens, cujus splendor in coelo refulget. Ex οὐρ. & φαίνομαι.
Οὐρανοφοιτέω, ῶ, per coelum gradior, in cœlo versor.
Οὐρανοφοίτης, ου, ὁ, qui per cœlum graditur. A pr.
Οὐρανοφόρος, ου, ὁ, ἡ, cœlum ferens seu deducens, Gl. Vet. coelifer. Ex οὐρ. & φέρω.
Οὐρανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cœlestia sapiens. 2) pius, religiosus. Ex οὐ. & φρήν.
Οὐρανοφύτλητος, ου, ὁ, ἡ, cui cœlestis origo est.
Οὐρανόφυτος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Οὐρανοχρώματος, ου, ὁ, ἡ, coeli colorem habens, cæruleus. Ex οὐ. & χρῶμα.
Οὐρανόω, in cœlum transfero. Ab οὐρανός.
Οὐράνωσις, ἡ, relatio in deos. A pr.
Οὐραχός, ῦ, ὁ, meatus urinæ in fetu. Ab οὐραγός.
Οὔρειος, montanus, *Jon.* pro ὄρειος.
Οὐρεσιφοιτίς, ίδος, ἡ, montivaga. Dat. οὐρεσιφοιτάσι νύμφαις, Epigr. Ex ὄρος & φοιτάω.
Οὐρεσιβώτης, ου, ὁ, qui in montibus pascitur, degit. Ex eod. & βόσκω.
Οὐρεσιδρόμος, ον, montivagus. Ex eod. & τρέχω.
Οὐρεσίοικος, ου, ὁ, ἡ, *Jon.* pro ὀρεσίοικος.
Οὐρεσιφοίτης, ου, ὁ, montivagus. Ex eod. & φοιτάω.
Οὐρεσιφοῖτις, ιδος, fem. A pr.
Οὐρεύς, ῆος, mulus, *Jon.* pro ὀρεύς.
Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddo, mejo. pass. οὐρῆται, cum urina excernitur. οὐρησόμενος, f. med. Ab οὖρον.
Οὐρή, ῆς, ἡ, cauda, *Jon.* pro οὐρά.
Οὐροδόχος, ου, ὁ, ἡ, qui urinam recipit. Ex οὖρον & δέχομαι.
Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. Ab οὐρέω.
Οὔρημα, ατος, τὸ, urina. Ab eod.
Οὐρησείω, micturio, Gl. Vet. Ab eod.
Οὐρηρός, ρὰ, ρὸν, urinalis. Ab οὖρον.
Οὔρησις, εως, ἡ, mictio. Ab οὐρέω.
Οὐρητήρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fistula urinaria. Ab eod.
Οὐρητιάω, ῶ, micturio, mejere cupio. Ab eod.
Οὐρητικός, ὴ, ὸν, urinam ciens, reddens. Ab eod.
Οὐρητρίς, ίδος, ἡ, matella, Gl. V. Ab eod.
Οὐρία, ας, ἡ, prosperitas venti, Gl. Vet. Ab οὖρος.
Οὐρία, ας, ἡ, avis ex anatum genere. Ab οὔριος.
Οὔρια, τὰ, fines, *Jon.* pro ὅρια.
Οὐρίαχος, ου, ὁ, ferrum, quo ima hastilis pars crucis in modum præfixa est. Ab οὐρά.
Οὐρίζω, f. ίσω, vento secundo proveho, secundo. Ab οὖρος.
Οὐριθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, in monte nutritus. Ex ὄρος & τρέφω.
Οὔριος, ut οὔριον ὠὸν, ovum ventosum, irritum. Ab οὖρος.
Οὐριοδρομέω, ῶ, f. ήσω, secundo vento curro. A seq.
Οὐριοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, vento secundo currens. Ex οὔριος & τρέχω.
Οὔριος, ία, ιον, vel οὔριος, ου, ὁ, ἡ, qui vento secundo proficiscitur, qui vento secundo fit. 2) secundus, prosper, ut οὔριος πλοῦς, prospera, secunda navigatio. οὔριος ἄνεμος, secundus ventus, Gl. Vet. Dicitur & οὔριον ὠὸν ut οὔριον.
Οὐριοστάτης, ου, ὁ, felicissimus. E pr. & ἵστημι.
Οὐριόω, ῶ, f. ώσω, secundo vento utor. Ab οὔριος.
Οὔρισμα, ατος, τὸ, pro ὅρισμα. Ab ὁρίζω.
Οὐροδοχεῖον & οὐροδόχιον, ου, τὸ, urinal, Gl. Vet. urinale, matula. Ex οὖρον & δέχομαι.
Οὐροδόχη, ης, ἡ, idem. A seq.
Οὐροδόχος, ου, ὁ, ἡ, qui urinam recipit. Ex iisd.

Οὖρον, ου, τὸ, urina, lotium. Dicitur & ὄρος. Gl. V. 2) terminus: in loco Homeri: ubi tamen alii aliter explicant.

Οὐροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον.

Οὖρος, ου, ὁ, ventus secundus, prosper ventus, Gl. Vet. metaph. prospera fortuna. *item* pro ὅρος, terminus.

Οὖρος, ου, ὁ, custos, inspector. Ab ὁρῶ.

Οὖρος, εος, τὸ, mons, pro ὄρος.

Οὐρὸς, ου, ὁ, alveus, fossa, per quam deducitur navis in mare. 2) navalia. 3) serum lactis, pro ὀρός.

Οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex οὐρὰ & τέμνω.

Οὐρόω, idem esse videtur, quod οὐρίζω. ab illo occurrit κατουρόω, vento secundo expando, ad ventum secundum compono.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. ὦτα dicebantur corycæi & delatores principum. ὦτα etiam ansæ vasorum. Ab ὤας.

Οὐσία, ας, ἡ, essentia, substantia. 2) res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, Gl. Vet. Alicubi etiam pro συνουσία, consuetudine & concubitu. Ab οὖσα, quod est Particip. f. g. ab εἰμί.

Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principatus substantiæ aut dominium in substantias. E pr. & ἀρχή.

Οὐσίδιον, ου, τὸ, q. d. substantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab οὐσία.

Οὐσιοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, quod substantiam efficit, s. constituit. Ex eod. & ποιέω.

Οὐσιόω, ῶ, f. ώσω, essentiam do, facio, efficio, ut aliquis sit, qui ante non erat; *Pass.* essentiam accipio. Ab οὐσία.

Οὐσιώδης, εος, ὁ, ἡ, habens essentiam s. substantiam. Ab eod.

Οὐσιωδῶς, *Adv.* qua essentiam, s. substantiam. A pr.

Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, essentiæ nominatio. Ex eod & ὄνομα.

Οὐσίωσις, εως, ἡ, effectio, s. productio substantiæ. Ab οὐσιόω.

Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero. οὐτάζομαι, vulneror. οὐτασμένος, perfect. vulneratus. οὔτασται, 3. s. perf. ind. At οὖτα pro οὔτασε, aor. 1. οὐτάμενος, vulneratus, percussus, pro οὐτασμένος. Ab οὐτάω. quasi ab οὔτημι, οὔταμαι.

ΟΥ'ΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, vulnero, percutio, aor. 1. οὔτησα. οὖτα, imperat. οὐτηθεὶς, aor. 1. pass. part. οὐτάμεναι, pro οὐτᾷν.

Οὔτε, *Conj.* nec, neque.

Οὕτερος pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab οὐτάω.

Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab eod.

Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii. Gloss. Vet. οὐτιδανοὶ, nebulones. Ex οὐ & τὶς, τινὸς, per Epenthesin syllabæ δα. (Sed δανὸς est potius terminatio.)

Οὔτι γε, *Adv.* non quidem, non utique. 2) num forte, an forte, num.

Οὔπω, *Adv.* an nondum. 2) nondum.

Οὔτις, τινος, ὁ, ἡ, nemo, nullus.

Οὔτοι, *Adv.* non, nequaquam; οὔτοι γε, idem.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ὦ οὗτος, & simpliciter οὗτος, Heus tu! οὑτοσὶ, *Attice*.

Οὕτω, *sequ. Cons.* & οὕτως, *sequ. Voc.* *sæpe quoque Conson.* *Adv.* ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde, Philox. 2) *respondet etiam latinorum* sic, *pro* temere, negligenter, ut erat. 3) tum demum, tandem aliquando. οὕτως ἂν, ita demum, Philox. οὕτως ἆρα, ita ne, siccine, Gl. V. οὑτωσὶ, siccine, Gl. V. sic, ita, *Att.* A pr.

Οὑτῶς, *Dor.* pro οὕτως.

Οὐχὶ, *Adv.* non. 2) nonne, annon? Ab οὐχ.

Ὀφείδιον, ου, τὸ, anguiculus, parvus serpens. Dim. ab ὄφις. v. ὀφίδιον.

Ὀφειλέσιον, ου, τὸ, debitum, Eust. Ab ὀφείλω. (Diminut. ab ὄφειλος.)

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. Ab eod.

Ὀφειλέτις, ιδος, ἡ, debitrix. 2) obnoxia, beneficio devincta. A pr.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω. pro ὀφείλημα.

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. Ab eod.

Ὀφειλομένως, *Adv.* debito modo, decenter, Hes. Ab sq.

Ὀφείλω, f. ὀφειλήσω, quasi ab ὀφειλέω, debeo. 2) multor, multandus vel obnoxius sum. 3) debeo, oportet me. aor. 2. ὤφελον. ὄφελον & ὀφελον, debebam, debuissem, utinam. ὄφελον, utinam, vellem, velim. ὀφειλόμενον, debitum. Philox.

Ὀφέλλω, augeo, cumulo. 2) adjuvo, prosum, foveo. 3) debeo. ὀφέλλομαι, augeor, cresco.

Ὄφελον, v. ὀφείλω.

Ὄφελμα, τὸ, utilitas, ornatus. A pr.

Ὄφελος, εος, τὸ, (Eust. ait esse ἄκλιτον) utilitas, emolumentum, usus, plerumque commode vertitur per adjectivum. τί δ' ὄφελος ὑμῖν; ad quid utilis, quid prosis? ὅτι περ ὄφελος, dicitur de eo, quod est in quocumque genere præstantissimum. Ab ὀφέλλω.

Ὀφέλτιμος, vel ὀφέλιμος, utilis pro ὠφέλιμος. Ab eod.

Ὀφελτρεύω, f. εύσω, orno. A sq.

Ὄφελτρον, τὸ, ornatus, ornamentum. Ab ὀφέλλω.

Ὀφεοσταφύλη, vel ὀφιος., ης, ἡ, uva anguina, sic a quibusdam appellari capparin tradit Plinius. Diosc.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίας, ου, ὁ, piscis, quem Plin. oculatam vocat. Ab eod.

Ὀφθαλμιάω, ῶ, f. άσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio. 2) invideo. 3) cupio. Ab ὀφθαλμία.

Ὀφθαλμίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim. ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.

Ὀφθαλμικὸς, ή, όν, ad oculos pertinens. Gl. V. ocularius. Ab eod.

Ὀφθαλμοβολέω, ῶ, oculos conjicio. Ex ὀ. & βολή.

Ὀφθαλμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, oculos appetens. Ex ὀ. & βορά.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, servitium diligens, præsente hero.

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ, ἡ, servus, qui inspectante hero se gnavum & obsequentem præstat, oculisque adeo ejus quasi inservit.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus. ὀφθαλμοὶ etiam inspectores, speculatores, corycæi regum, ut ὦτα.

Ὀφθαλμίατρος, ου, ὁ, ἡ, oculis medendi peritus.

Ὀφθαλμότεγκτος, ου, ὁ, ἡ, cui oculi lacrimis madent. 2) ex oculis manans.

Ὀφθαλμοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui oculis cernitur. Ex ὀ. & φαίνομαι.

Ὀφθαλμοφανῶς, *Adv.* manifeste, perspicue, more eorum, quæ oculis cernuntur. A pr.

Ὀφθαλμώδης, εος, ὁ, ἡ, oculi speciem gerens. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμώρυχος, ου, ὁ, ἡ, oculos effodiens. Ex eod. & ὀρύσσω.

Ὀφιακὸς, ή, όν, ad angues pertinens. ὀφιακά, libri de serpentibus scripti. Ab ὄφις.

Ὀφίασις, εως, ἡ, affectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.

Ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus. s. parvus serpens, s. anguis. Dim. ab ὄφις. v. ὀφείδιον.

Ὀφιοδήκτος, ου, ὁ, ἡ, serpentis percussor. Ex eod. & βάλλω.

Ὀφιοβόρος, ου, ὁ, ἡ, angues devorans. Ex eod. & βορά.

Ὀφιογενὴς, έος, ὁ, ἡ, serpente genitus s. natus, serpentigena, anguigena. Ex eod. & γίνομαι.

Ὀφιό-

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, a serpente morsus. Ex eod & δάκνω.
Ὀφιοειδής, έος, ὁ, ἡ, angui seu serpenti similis, anguinus. Ex eod. & εἶδος.
Ὀφιόεις, όεντος, ὁ, anguinus, serpentem referens, anguifer. f. ὀφιόεσσα, contr. ὀφιοῦσσα, insulæ nomen, ab abundantia serpentum. Ab ὄφις.
Ὀφιοκτόνη, ης, ἡ, ophioctene, scolopendræ genus. Ex eod. & κτείνω.
Ὀφιοκτόνος, ὁ, ἡ, serpentum interfector. Ex iisd.
Ὀφιομάχης & ὀφιομάχος, ου, ὁ, qui serpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Epith. ichneumonis. Ex eod. & μάχομαι.
Ὀφίνεος, έα, Jon. έη, εον, anguinus, serpentinus. Ab ὄφις.
Ὀφιοπλόκαμος, ον, angues pro capillis habens. Epith. Furiarum.
Ὀφιόπους, ποδος, ὁ, ἡ, anguipes, serpentis modo incedens.
Ὀφιοσκόροδον, vel ὀφιοσκόρδον, ου, τὸ, allium anguinum.
Ὀφιοσταφυλον, nonnulli vocant vitem albam. Ex ὄ. & σταφυλή.
Ὀφίουρος, ου, ὁ, ἡ, serpentis caudam habens. Ex ὄ. & οὐρά.
Ὀφιοῦχος, ου, ὁ, anguitenens, sideris nomen. Ex eod. & ἔχω.
Ὀφιουχεῖος, *Adject.* ad ophiuchum pertinens. A pr.
Ὀφιοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui serpentibus vescitur.
Ὄφις, εως, ὁ, serpens, anguis, coluber. 2) sideris nomen. 3) armillæ, a figura.
Ὀφίτης, ου, ὁ, ut ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum serpentis maculosus. A pr.
Ὀφιώδης, εος, ὁ, ἡ, anguinus, serpentem referens. 2) anguibus abundans anguifer. Ab eod.
Ὀφλέω, debeo, Hes. Ab ὄφλω.
Ὄφλημα, ατος, τὸ, multa judicata. 2) debitum, æs alienum. Ab eod.
Ὄφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.
Ὀφλητής, οῦ, ὁ, debitor, Gl. V. Ab eod.
Ὀφλισκάνω, debeo. Ab eod.
Ὀφλιτάνω, idem & ab eod.
Ὄφλω, debeo, multor, damnor. 2) in crimen incurro. crimini obnoxius sum. ὄφλειν vel ὀφλισκάνειν γέλωτα, risum debere, ridiculum se præbere, ita se gerere, ut necessario rideatur. f. ὀφλήσω, (tamquam ab ὀφλέω.) perf. ὤφληκα, part. ὠφληκώς, damnatus. Ab ὀφείλω.
Ὄφρα, ut, quo. 2) donec, dum. 3) quamdiu. 4) interea dum.
Ὀφρύα, ας, ἡ, Jon. ὀφρύη, supercilium. 2) clivus. Ab ὀφρύς.
Ὀφρυάζω, superciliis nuto. 2) grandi supercilio tumeo. A pr.
Ὀφρυανασπαστίδης, ου, ὁ, qui supercilia tollit, superbus, superciliosus. Vox Com. Ex ὀφρὺς & ἀνασπάω.
Ὀφρυάω, ῶ, sum superciliosus. ὀφρυᾷ dicitur regio clivosa, multa habens supercilia sive tumulos. Ab ὀφρύς.
Ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, superciliosus. 2) clivosus, multa habens supercilia, i. e. tumulos. 3) in superciliis montium situs, excelsus. Ab eod.
Ὀφρυόομαι, οῦμαι, sum superciliosus, supercilium tollo. Hinc perf. part. ὠφρυωμένος, elatus, superbus. Ab eod.
Ὀφρυόσκιος, ου, ὁ & ἡ, hirta supercilia habens. Ex eod. & σκιά.
Ὀφρύς, ύος, ἡ, supercilium. 2) fastus, superbia. 2) tumulus, supercilium montis, clivus.

Ὄχα, *Adv.* cum Superl. præ ceteris, longe. Ab ἔχω, ἐξέχω.
Ὀχάνη, ης, ἡ, ansa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod.
Ὄχανον, ου, τὸ, amentum, Gl. Vet. ansa clypei. Ab eod.
Ὀχεία, ας, ἡ, coitus, admissio, admissura, Gl. Vet. Ab ὀχεύω.
Ὀχεῖα, ων, τὰ, admissarii, equi, boves, vel arietes. Ab ὀχεῖος. (sc. κτήνη.)
Ὄχειον, ου, τὸ, plaustrum, currus, vehiculum. Ab ὀχέω.
Ὀχεῖος, ου, ὁ, qui ad admissuram educatur, admissarius. Ab ὀχεύω.
Ὀχεταγωγία, ἡ, aquæductus. A sq.
Ὀχεταγωγός, ὁ, ἡ, aquam deducens. Ab ὀχετός & ἄγω.
Ὀχετεία, ας, ἡ, rivorum a fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.
Ὀχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur. 2) aquæductus, canalis. Ab eod.
Ὀχετεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo. 2) quatio, agito. 3) loco moveo. Ab ὀχετός.
Ὀχετηγέω, ῶ, f. ήσω, rivos seu aquas duco, irrigo per rivos. Ab ὀχετηγός.
Ὀχετηγία, ας, ἡ, rivorum seu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.
Ὀχετηγός, οῦ, ὁ & ἡ, rivos ducens. Ab ὀχετός & ἄγω.
Ὀχέτιον, ου, τὸ, rivulus. Ab ὀχετός.
Ὄχετλον, ου, τὸ, currus, plaustrum. 2) obex. Ab ὀχέω.
Ὀχετός, οῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.
Ὄχευμα, ατος, τὸ, semen, genitura. 2) coitus. Ab ὀχεύομαι.
Ὀχεύς, έως, ὁ, Jon. ῆος, ὁ, retinaculum. 2) vectis s. pessulus. 3) lorum galeæ. 4) scrotum. Ab ὀχή.
Ὀχευτής, οῦ, ὁ, admissarius, qui feminam init vel comprimit. 2) homo libidinosus, salax, ad coitum proclivis. Ab ὀχεύομαι.
Ὀχευτικός, ή, όν, idem quod pr. n. 2. A pr.
Ὀχευτή, ῆς, ἡ, quæ marem admisit, Venerem passa. Ab eod.
Ὀχεύω, f. εύσω, admissarium admitto. 2) coeo, ineo, subagito. 3) dicitur & universe de libidine. ὀχεύομαι, ineor, subigor.
Ὀχέω, ῶ, fut. ήσω, veho, porto, sustineo, suffero. ὀχέομαι, οῦμαι, vehor, portor, equito. Ab ὄχος.
Ὀχή, ῆς, ἡ, cibus. 2) caverna, foramen. Ab ἔχω, *sustento*.
Ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. Ab ὀχέω.
Ὀχηματικός, ή, όν, vehicularis, vectorius. A pr.
Ὀχημάτιον, ου, τὸ, rheda, Gl. V. Ab eod.
Ὄχησις, εως, ἡ, vectio, vectura. Gl. V. vectus, equitatio, equitatus. Ab eod.
Ὀχθέω, ῶ, f. ήσω, indignor, gravor, graviter fero. Ab ὄχθος.
Ὄχθη, ης, ἡ, ripa, ora.
Ὀχθηρός, ρά, ρόν, riposus, clivosus. A pr.
Ὄχθησις, εως, ἡ, offensio, indignatio. Ab ὀχθέω.
Ὀχθίζω, f. ίσω, indignor, gravate fero. Ab eod.
Ὄχθαβος, vel melius, ὄχθοιβος, ου, ὁ, fimbria seu limbus vestis muliebris. A sq.
Ὄχθος, ου, ὁ, ripa, littus. 2) terræ tumulus, locus editus, collis. 3) labra ulcerum tumida.
Ὀχθοφύλαξ, κος, ὁ, riparius, Phil. custos ripæ.
Ὀχθώδης, εος, ὁ, ἡ, riposus, clivosus. 2) verrucosus. 3) torosus. Ab ὄχθος.
Ὀχλαγωγεύς, έως, ὁ, circulator, Gl. V. A sq.
Ὀχλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, ad res novas sollicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo.

beo. 2) populum in potestate habeo. 3) circulos facio. Ab ὀχλαγωγός.

Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus. Philox. Ab eod.

Ὀχλαγώγιον, ου, τὸ, conventus, comitium, Gl. V. cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ab eod.

Ὀχλαγωγὸς, οῦ, ὁ, qui populum in potestate habet, Philox. popularis, item circulator.

Ὀχλεὺς, έως, ὁ, vectis, pessulus. 2) cardo. 3) vinculum, ligamen. Hes. A seq.

Ὀχλεύω, f. εύσω, moveo.

Ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo. Gl. Vet. inquieto, vexo, molesto. pass. ὀχλοῦμαι. inquietor. part. pass. aor. 1. ὀχληθεὶς, turbatus. ὀχληθέντι, inquietato, Philox. ὀχληθέντες, pulsati. Philox. Ab ὄχλος.

Ὀχληρία, ας, ἡ, molestia. Ab seq.

Ὀχληρὸς, ρὰ, ρὸν, turbulentus. 2) molestus, molestiam afferens. Ab ὄχλος.

Ὀχληρῶς, moleste. Philox. A pr.

Ὄχλησις, εως, ἡ, molestia, interpellatio turbae. Philox. Ab ὀχλέω.

Ὀχλίζω, f. ίσω, moveo, vecte impello & protrudo. qs. ab ὄχλος.

Ὀχλικὸς, ὴ, ὸν, popularis. 2) turbulentus, molestus. Ab eod.

Ὀχλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, sum popularis.

Ὀχλοκοπία, ας, ἡ, popularitas. 2) turbae popularis concitatio. A seq.

Ὀχλοκόπος, ου, ὁ, ἡ, popularis. 2) qui turbam concitat, tumultuator, Philox. Ex ὄχλος & κόπτω.

Ὀχλοκρασία, ας, ἡ, confusa turba, promiscua plebis turba. Ex eod. & κρᾶσις.

Ὀχλοκρατέομαι, οῦμαι, a turba populari s. plebe regor.

Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbae popularis regimen. Ex eod. & κράτος.

Ὀχλολοίδορος, ου, ὁ, ἡ, plebeja fundens convicia.

Ὀχλομανέω, ῶ, insano turbarum amore teneor, insano popularis turbae amore ducor. Ex eodem, & μαίνομαι.

Ὀχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego.

Ὄχλος, ου, ὁ, turba, multitudo hominum, multi simul, ut exercitus, populus, plebs, vulgus. 2) molestia, perturbatio.

Ὀχλοτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, populum delectans. E pr. & τέρπω.

Ὀχλοχαρὴς, ὲς, turbis popularibus gaudens, popularis. Ex eod. & χαίρω.

Ὀχλώδης, εος, ὁ, ἡ, turbulentus. 2) difficilis, morosus. τὸ ὀχλῶδες, difficultas, fastidium.

Ὄχμα, ατος, τὸ, retinaculum, quasi ἔχμα, pro ὄχημα. Ab ἔχω.

Ὀχμάζω, f. άσω, detineo, contineo, inhibeo, constrictum teneo, *de equo*, freno, vel sub jugum mitto. A pr.

Ὄχαν, ἡ, manubrium. Ab ἔχω.

Ὄχνη, ης, ἡ, pyrum silvestre. Gl. V. pyrus. v. ὄγχνη.

Ὀχὸς, ὴ, ὸν, capax, qui continere potest. Ab ἔχω. v. ἄχα.

Ὄχος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, currus, vehiculum. Suidae etiam fluxus aquae. v. ὀχετός.

Ὀχυροποιέομαι, οῦμαι, firmum facio, munio.

Ὀχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus. ὀχυρώτατος, munitissimus, Philox. qui teneri, servari potest. pro ὀχυρός.

Ὀχυρότης, ητος, munitio, firmitas. A pr.

Ὀχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio. ὀχυροῦσθαι, munire. 2) muniri, perf. part. ὀχυρωμένος, pro ὠχυρωμένος, munitus, tutus, stipatus, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, castellum, arx. 2) praesidium. A pr.

Ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, parva munitio, Dimin. a praec.

Ὀχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ὀχυρός.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipsa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.

Ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena, Ab ἔπω, *dico*. 2) ὁ, oculus. Ab ὄπτομαι, *video*.

Ὀψαμήτης, ου, ὁ, qui sero, ad seram usque vesperam metit, vespertinus messor. Ex ὀψὲ & ἀμάω.

Ὀψανθὴς, έος, ὁ, ἡ, sero florens, tarde florens. Ex ὀψὲ & ἄνθος.

Ὄψανον, ου, τὸ, facies, visus, vultus. 2) vox, Hes. Ab ὤψ, *oculus* vel *vox*.

Ὀψάομαι, ῶμαι, opsonium comedo. Ab ὄψον.

Ὀψάριον, ου, τὸ, opsonium. 2) pisciculus. Dim. ab ὄψον.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, qui sero arat, serus arator. Ex ὀψὲ & ἀρόω.

Ὀψαρτυσία, ας, ἡ, conditio & instructio opsoniorum. 2) ars condiendi & apparandi opsonia. Ab ὀψαρτύω.

Ὀψαρτυτὴς, οῦ, ὁ, opsoniorum conditor vel instructor, coquus. Ab eod.

Ὀψαρτυτικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad eum, qui opsonia condit. 2) popinalis. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, opsoniorum parandorum ars, ars coquinaria. A pr.

Ὀψαρτύω, f. ύσω, opsonia condio & apparo. Ex ὄψον & ἀρτύω.

Ὀψὲ, *Adv.* sero, longo post tempore. 2) vesperi, extrema diei parte. 3) post, *cum Gen. de re praeterita*. pro ὀπίσω. v. ὀπίσω, ὄπισθεν, & ὄπις, omnia ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor*, *postvenio*.

Ὀψείω, videre cupio. 2) desidero. Ab ὄπτομαι.

Ὀψέω, ῶ, tardus sum, V. L. Ab ὀψέ.

Ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane vescimur. Ab ὀψάομαι.

Ὀψημέρα, ας, ἡ, crepusculum, Gl. V. Ex ὀψὲ & ἡμέρα.

Ὀψητὴρ, ῆρος, ὁ, opsonator. Ab ὀψάομαι.

Ὀψία, ας, ἡ, sc. ὥρα, serum diei, tempus vespertinum, vespera. Ab ὄψιος.

Ὀψιαίτερος, έρα, ερον, serior, ab ὀψία. ὀψιαίτατος, tardissimus. ὀψιαίτατα, *Adv.* tardissime. Ab ὄψιος. v. ὀψιέστερος.

Ὀψιανθέω, ῶ, tarde floreo.

Ὀψιανθὴς, έος, ὁ, ἡ, sero florens. Ex ὀψὲ vel ὄψιος, & ἀνθέω.

Ὀψιβλαστέω, ῶ, sero germino. Ab seq.

Ὀψιβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, item -ος, ον, sero germinans. Ex eod. & βλαστάνω.

Ὀψιγάμιον, ου, τὸ, serae nuptiae. A seq.

Ὀψίγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui sero uxorem duxit. Ex ὀψὲ & γ.

Ὀψιγονὴς, έος, ὁ, ἡ, sero genitus, tarde natus. Ex eod. & γίγνομαι.

Ὀψιγονία, ας, ἡ, posteritas, Gl. V. A seq.

Ὀψίγονος, ου, ὁ, ἡ, sero genitus, postumus, Gl. Vet. Ex iisd.

Ὀψιέστερος, ον, serior. Ab ὀψέ.

Ὀψίζω, f. ίσω, sero, sub vesperam aliquid facio. Ab eod.

Ὀψικαρπέω, ῶ, f. ήσω, serotinos fructus gigno, vel sero, fructus mei serotini sunt. Ab ὀψίκαρπος.

Ὀψικαρπία, ας, ἡ, sera fructus editio. A seq.

Ὀψίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus serotinos, vel sero ferens.

Ὀψικέλευθος, ου, ὁ, ἡ, ſero viam carpens, ſero iter faciens, ſero veniens.
Ὀψίκλωψ, ωπος, ὁ, fur nocturnus ſ. veſpertinus.
Ὀψίκοιτος, ον, ſero dormiens. Ex ὀ. & κοίτη.
Ὀψιμάθεια, ας, ἡ, ſera eruditio. Ab ὀψιμαθής.
Ὀψιμαθέω, ῶ, f. ήσω, ſero diſco, ætate jam provectior ſtudia tracto. Ab eod.
Ὀψιμαθής, έος, ὁ, ἡ, qui ſero didicit ſ. diſcere cœpit, ſero doctus. Ex ὀψὲ & μανθάνω.
Ὀψίμορος, ου, ὁ, ἡ, ſero moriens & lente. Ex eod. & μόρος, mors.
Ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, ſerus, ſerotinus, tardus. Ab ὀψέ.
Ὀψίμως, ſero, Gl. V. A pr.
Ὀψίνοος, ου, ὁ, ἡ, ſero ſapiens.
Ὀψινός, ή, όν, ſerotinus, Gl. V. Ab ὀψέ.
Ὄψιος, ία, ιον, idem, ab eod.
Ὀψιότης, ητος, ἡ, tarditas, prorogatio. A pr.
Ὀψίπλουτος, ου, ὁ, ἡ, ſero dives factus.
Ὄψις, εως, ἡ, viſus, ipſa viſendi actio, adſpectus. 2) ſpecies oris, facies. Ab ὄπτομαι, video.
Ὀψισμός, ῦ, ὁ, tarditas, ſerus adventus. qſ. ab ὀψίζω.
Ὀψισπορέω, ῶ, ſero ſementem facio. A ſq.
Ὀψίσπορος, ου, ὁ, ἡ, qui ſero ſeu tarde ſeritur. 2) ſero ſerendus. Ex ὀψὲ & σπείρω.
Ὀψίτεκνος, ὁ & ἡ, ſero liberos procreans. Ex eod. & τέκνον.
Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, ſero perficiendus. Ex eod. & τελέομαι.
Ὀψίτερον, *Adv.* tardius. Ab ὄψιος, vel ὀψέ.
Ὀψίτιμος, ου, ὁ, ἡ, ſero putatus. 2) qui ſero putari ſolet. Ex ὀψὲ & τιμάω.
Ὀψιφανής, έος, ὁ, ἡ, ſero apparens. Ex eod. & φαίνομαι.
Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, opſoniorum apparandorum artifex. Ex ὄψον & δαίδαλος.
Ὀψοδεΐα, ας, ἡ, opſoniorum penuria. Ex eod. & δέομαι.
Ὀψολογία, ας, ἡ, ſermo de opſoniis, ſcriptum de deliciis popinalibus. A ſeq.
Ὀψολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui de opſoniis tractat ſeu diſſerit. Ex ὄψον & λέγω.
Ὀψοθήκη, ἡ, cella penaria.
Ὀψομανής, έος, ὁ, ἡ, qui inſano opſoniorum, & in primis delicatorum piſcium amore ducitur. E ſeq. & μαίνομαι.
Ὄψον, ου, τό, proprie piſcis. 2) edulium omne, quod una cum pane comedimus. Gl. Vet. ὄψον, pulpamentum. Ab ὄψω, *coquo*.
Ὀψονομεῖν pro ὀψωνεῖν, Pollux. A ſeq.
Ὀψονόμος, ου, ὁ, unde ὀψονόμοι, magiſtratus Athenis, qui immodicum luxum opſonatorum coercebat, & opſonio cuique certum pretium ſtatuebat. Ex ὄψον & νέμω.
Ὀψοποιέω, ῶ, f. ήσω, opſonia apparo, popinales delicias apparo, coquo.
Ὀψοποίημα, ατος, τό, opſonium, cibaria.
Ὀψοποιητικός, ή, όν, pertinens ad eum, qui opſonia apparat, popinalis, coquinarius. 2) opſoniorum apparandorum peritus, opſoniorum artifex.
Ὀψοποιΐα, ας, ἡ, opſoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.
Ὀψοποιϊκός, ή, όν, pertinens ad opſonia apparanda, popinalis, coquinarius. A ſeq.
Ὀψοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, opſonia apparans, conditor. Ex ὄ. & ποιέω.
Ὀψοπόνος, ου, ὁ, opſoniorum artifex, coquus. Ex ὄψον & πόνομαι.
Ὀψοπωλεῖον, ου, τό, locus, in quo veneunt ſeu venduntur opſonia, Gl. V. popina, A ſeq.

Ὀψοπώλης, ου, ὁ, opſoniorum venditor, cupediarius, macellarius, Gl. Vet.
Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus, in quo veneunt opſonia, popina. 2) piſcium venditio. A pr.
Ὀψοπώλιον, ου, τό, idem & ab eod.
Ὀψοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ opſonia vendit. Ab ὀψοπώλης.
ὌΨΟΣ, ὁ, ον, improbus, flagitioſus. Heſ.
Ὀψοφαγέω, ῶ, f. ήσω, opſonia comedo, popinalibus deliciis, & præſertim piſcibus, delector. Ab ὀψοφάγος.
Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opſoniorum appetitio vehemens. 2) piſcium delicatorum aviditas. 3) helluatio, edacitas. Ab eod.
Ὀψοφαγίστατος, ου, ὁ, avidiſſimus opſoniorum. A ſq.
Ὀψοφάγος, ου, ὁ, ἡ, opſoniis inhians, popinalium deliciarum avidus devorator. 2) qui piſces avidius devorat. Philoxen. guloſus.
Ὀψοφιλία, ας, ἡ. amor opſoniorum, cupediarum.
Ὀψών, ῶνος, ὁ, locus reponendis opſoniis, penus, penum, vel etiam ſportula ferendis opſoniis. Ab ὄψον.
Ὀψωνέω, ῶ, f. ήσω, opſonia coemo, opſonor. A ſeq.
Ὀψώνης, ου, ὁ, opſonator, qui opſonia coemit. 2) opſoniis coemendis deditus. Ex ὄψον & ὠνέομαι.
Ὀψωνητικός, ή, όν, opſoniorum coemendorum peritus. 2) opſonator. Ab ὀψωνέω.
Ὀψωνία, ας, ἡ, opſonii coemtio, opſonatus. Ab ὀψώνης.
Ὀψωνιάζω, f. άσω, ſtipendia ſeu annonam præbeo. ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, alor. Ab ὀψώνιον.
Ὀψωνιασμός, ῦ, ὁ, annona, ſtipendium. A pr.
Ὀψώνιον, ίου, τό, opſonium. 2) ſtipendium, Philox. autoramentum, Gl. V. ſalarium, Philox. diarium, Gl. V. Ab ὀψώνης.

Π

Π Decima ſexta littera πῖ, ab Ebr. *Pe*. 2) nota numeralis ſignificans, *octoginta*, & lineola ſubjecta, π, *octoginta millia*.
Πᾶ, *Dor.* pro πῆ. ubi v.
Παγγέλοιος, ου, ὁ, ἡ, valde ridiculus. Ex πᾶν & γελοῖος, ſ. γέλοιος.
Παγγενέτης, ου, ὁ, omnium genitor ſeu pater. Ex eod. & γ.
Παγγενέτωρ, ορος, ὁ, idem. Ex eod. & γ.
Παγγενής, έος, ὁ, ἡ, qui omnium generum eſt. Ex eod. & γένος.
Παγγενεί, *Adv.* cum toto genere. A pr.
Πάγγεος, ον, pro πάγγαιος, vel πάγγεως, totam terram pervagans, obtinens, amplectens &c.
Παγγεώργος, ον, communis agricola.
Παγγλυκερός, ά, όν, prædulcis.
Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. E πᾶν & γλῶσσα.
Πάγγυμνος, ον, plane nudus.
Παγγυναικί, *Adv.* cum omnibus uxoribus. E πᾶν & γυνή.
Παγγώνιος, ου, ὁ, ἡ, ab omni parte angulos habens. Ex eod. & γωνία.
Παγερός, ά, όν, glacialis, gelidus. A πάγος.
Παγετός, ῦ, ὁ, glacies, gelu, ſtiria, pruina, Gl. V. Ab eod.
Παγετώδης, ες, glacie, ſ. gelu adſtrictus. A pr.
Παγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A πηγνύω.
Παγιδεύω, f. εύσω, illaqueo, irretio. A παγίς.
Πάγιος, ία, ιον, fixus, firmus, ſtabilis. A πηγνύω.
Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A pr.
Παγιόω, ῶ, firmum & fixum reddo, firmo, ſtabilio.

bilio. παγιωθῆναι, aor. 1. inf. pass. fixum esse. παγιωθεὶς, stabilitus. Ab eod.

Παγὶς, ίδος, ἡ, tendicula, muscipula, decipula, Gl. V. A πάγη.

Παγίως, *Adv.* firmiter, constanter. A πάγιος.

Παγιώτερον, firmius. *Adv.* Ab eod.

Παγκαίνιστος, ον, semper recens. E π. & καινίζω.

Πάγκακος, ε, ὁ, ἡ, omnino malus, pessimus.

Παγκάκως, *Adv.* pessime. A pr.

Πανκακοῦργος, ὁ, valde callidus, modis omnibus maleficus.

Παγκαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, pulcherrimus. E πᾶν & κάλλος.

Πάγκαλος, ε, ὁ, ἡ, perpulcher. 2) honestissimus.

Παγκάλως, *Adv.* perpulchre, optime. 2) honestissime. A pr.

Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut semina. A seq.

Παγκάρπιος, ε, ὁ, ἡ, fructus omnis generis habens. E πᾶν & καρπὸς.

Πάγκαρπος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Παγκατάπτυστος, ον, prorsus detestabilis.

Παγκευθὴς, έος, ὁ, ἡ, occultus. E π. & κεύθω.

Πάγκλαυστος, ε, ὁ, ἡ, prorsus lamentabilis. 2) semper lugens. E π. & κλαίω.

Πάγκλαυτος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Παγκληρία, ας, ἡ, universa hereditas. A sq.

Πάγκληρος, ε, ὁ, ἡ, heres ex asse.

Πάγκλυτος, ον, celeberrimus.

Πάγκοινος, ε, ὁ, ἡ, omnibus communis.

Παγκοίρανος, ε, ὁ, ἡ, omnium dominus.

Παγκοίτης, ε, ὁ, qui omnes sepelit & sopit. Ep. Orci. E π. & κοίτη.

Παγκόνιτος, ε, ὁ, ἡ, multo pulvere adspersus, laboriosissimus, omne genus certaminis expertus. E π. & κονίω.

Παγκόσμιος, α, ον, communis omnibus hominibus. E π. & κόσμος.

Παγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, præpotens. E π. & κρατέω.

Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua possessio. Ab eod.

Παγκρατιάζω, fut. άσω, pancratio certo. 2) in omnibus certaminibus sum victor. A παγκράτιον.

Παγκρατιαστὴς, ῦ, ὁ, peritus certandi pancratio, Philox. pugil, quinquertio. A pr.

Παγκρατιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad pancratiasten pertinens. A pr.

Παγκρατιαστικῶς, *Adv.* more pancratiastarum, pancratice. A pr.

Παγκράτιον, ε, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque constans artibus, nempe pugilatu, cursu, saltu, disco, & lucta. ἅλμα, ποδωκείη, δίσκος, ἄκοντα, πάλη. E πᾶν & κράτος.

Παγκράτης, ον, idem quod παγκρατὴς. ap. Aristoph.

Πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glandulosum in medio mesenterio situm, vasorum divisiones firmans.

Παγκρότως, *Adv.* cum magno strepitu. E π. & κρότος.

Πάγκρυφος, ε, ὁ, ἡ, omnino occultus. E π. & κρύπτω. v. παγκευθὴς.

Παγκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, omnia, multa possidens. E π. & κτάομαι.

Παγκτησία, ἡ, possessio amplissima. A pr.

Παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum gelu percelluntur. E sq. & πλήσσω.

Πάγος, ε, ὁ, tumulus, collis. 2) glacies, gelu. 3) concreta massa, sal. A πηγνύω.

Πάγουρος, ε, ὁ, cancri genus. E πάγος & ὄρος.

Παγχάλεπος, ε, ὁ, ἡ, perdifficilis.

Παγχάλκεος, & πάγχαλκος, ε, ὁ, ἡ, totus æreus.

Πάγχυ, *Adv.* prorsus. A πᾶν. v. πάγχυ. quod usitatius est.

Παγχόρτια, τὰ, omnis generis cibi. E π. & χόρτος.

Πάγχρηστος, ε, ὁ, ἡ, valde utilis seu commodus.

Πάγχριστος, ον, totus oblitus, unctus.

Παγχρύσεος, & πάγχρυσος, ε, ὁ, ἡ, totus aureus.

Πάγχυ, *Adv.* prorsus, omnino. poet. pro πάνυ. v. πάγχι.

Παγώδης, εος, ὁ, ἡ, glacialis. A πάγος.

Παθαίνομαι, vehementer adficior & concitor, morbis animi adficior, it. affectus commoveo. A πάθος.

Πάθη, ης, ἡ, pro πάθησις, qu. a παθέω, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. A πάσχω.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis passus est seu patitur. 2) passio, adflictio, perpessio, morbus corporis vel animi. Ab eod. vel inusit. παθέω, a πάθος.

Πάθησις, εως, ἡ, passio. Ab eod.

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, passivus. Philox. qui pati potest, passioni obnoxius. vitiosus, morbosus, Philox. 2) affectus, perturbationes animi ciens, commovens. Ab eod.

Παθητικῶς, *Adv.* passive, passiva voce. 2) cum animi motu, ad animos movendos apte. A pr.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, qui pati potest, patibilis, morbosus, Philox. A πάσχω.

Παθογνωμονικὸν σημεῖον, signum, quod una cum morbo invadit: quod proprie affectionis speciem significat, unde τὸ πάθος γινώσκεται. E πάθος & γνώμων.

Παθοκράτεια, ἡ, idem quod seq. & ex iisd.

Παθοκρατορία, ας, ἡ, imperium in passiones. Ex eod. & κράτος.

Παθοκτόνος, ὁ, ἡ, perturbationes animi frenans, qs. interficiens. Ab eod. & κτείνω.

Παθολογέω, de moribus expono. Ex eod & λόγος.

Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ in caussas & rationes, naturamque morborum inquirit. Ex iisd.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. E πάθος & ποιέω.

Πάθος, εος, τὸ, passio, quod quis patitur s. passus est. 2) clades, casus, adflictio, calamitas. 3) morbus. 4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus. 5) adjuncta s. accidentia, quæ philosophis dicuntur. 6) mors violenta. A πάσχω.

Παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ. 2) hymnus in quemlibet alium deum. 3) hymnus, qui præclaro cuidam viro canebatur. 4) pes quidam metricus, pæon. 5) ipse Apollo. 6) clamor, quo se milites ad congrediendum cum hoste hortantur.

Παιανίζω, ίσω, pæanem cano. Gl. V. ovo, canto. exulto juveniliter. A pr.

Παιανικὸς, ἡ, ὸν, ad pæana pertinens. Ab eod.

Παιανισμὸς, ῦ, ὁ, pæanis s. pæanum cantatio. Philox. vociferatio. A παιανίζω.

Παίγμα, ατος, τὸ, ludus, res ludicra. A παίζω.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, lusus, oblectatio. A pr.

Παιγνήμων, ονος, ὁ, jocosus, jocularibus dictis gaudens. (melius est, παιγνιήμων, quod statim v.) A sq.

Παιγνία, ας, ἡ, ludus, seu lusus. 2) illusio. A παίζω.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, jocosus, qui jocis delectatur, qui ludo est addictus. A pr.

Παιγνιογράφος, ὁ, poeta carminum ludicrorum.

Παίγνιον, ε, τὸ, ludus seu lusus, jocus, ludicrum,

crum, ludibrium. 2) poema ludicrum, lusus poeticus. παίγνια, τὰ, crepundia. A seq.

Παίγνιος, ία, ιον, ludicrus. A παίζω.

Παιγνιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. A pr.

Παιγνιωδῶς, *Adv.* ludicre. A pr.

Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus litterarius. 2) cœtus puerorum in pr. pulcrorum, sed servorum. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, instituo pueros. 2) instituo tamquam pueros. 3) erudio. moderor, rego, deduco. 5) freno, domo. Ab eod.

Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, instituendi ratio. A pr.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum institutio seu disciplina. Ab eod.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, institutio puerilis, ipsa actio instituendi pueros. 2) institutio, moderatio, gubernatio quæque. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγικός, ή, όν, ad pædagogum seu pædagogium pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *Adv.* pædagogorum more. A pr.

Παιδαγωγός, ῦ, ὁ, ἡ, puerorum doctor. 2) puerorum custos. Gl. V. pædagogus, pedissequus. E παῖς & ἀγωγός.

Παιδαρίδιον, ου, τὸ, puerculus, Gl. V. A sq.

Παιδάριον, ου, τὸ, puellus, puerulus. 2) puella. Gl. V. puellus, pupus. Dim. a παῖς.

Παιδαριώδης, εος, ὁ, ἡ, puerilis, puerum decens. A pr.

Παιδαριωδῶς, *Adv.* pueriliter. A pr.

Παιδεία, ας, ἡ, institutio, instituendi ratio, doctrina, eruditio, disciplina. 2) ratio vitæ sapienter & eleganter actæ, ut παιδεία Κύρου, enarratio morum honestorum & civilium Cyri; quod hodie *conduite*, q. conductionem, usurpant. A παιδεύω.

Παίδειος, ου, ὁ, puerilis. A παῖς.

Παιδεραστέω, ῶ, f. ήσω, amator puerorum sum. A sq.

Παιδεραστής, ῦ, ὁ, amator puerorum. Gl. V. puerarius, pullarius. E παῖς & ἐραστής.

Παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum, amor, qualis est pædiconum. A pr.

Παιδεραστικός, ή, όν, ad masculos amores pertinens. Ab eod.

Παιδέρως Ζεύς, per jocum Comice, quasi παιδεραστής, propter Ganymedem, Poll. E παῖς & ἔρως.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, acanthus, & flos quidam. 2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei. Ex iisd.

Παίδευμα, ατος, τὸ, quod docetur, præceptum, disciplina. A παιδεύω.

Παίδευσις, εως, ἡ, institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, doctrina, eruditio. Ab eod.

Παιδευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo pueri docentur, ludus litterarius. Ab eod.

Παιδευτής, ῦ, ὁ, qui instituit, doctor, præceptor, magister, castigator. Ab eod.

Παιδευτικός, ή, όν, qui ad institutionem facit. 2) ad docendum aptus. 3) castigatorius, castigandi vim habens. A pr.

Παιδευτικῶς, *Adv.* more instituentium, docentium. A pr.

Παιδευτός, ή, όν, doctus, eruditus. A seq.

Παιδεύω, f. εύσω, doceo, instituo, erudio. 2) admoneo, reprehendo, castigo, punio, flagello. παιδεύομαι, doceor, punior. perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. A παῖς.

Παιδήϊος, ου, ὁ, ἡ, puerilis. *Jon.* pro παίδειος.

Παιδιά, ᾶς, ἡ, ludus, lusus, relaxatio animi, jocus. 2) dicitur de rebus, quas contemnimus, ut lat. jocus. A παίζω.

Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. reperitur quoque sic exaratum pro παιδεία. quod v. A παῖς.

Παιδικά, ῶν, τὰ, amasius, proprie, reperitur tamen & de feminis. scil. ἀγαλματα, vel παίγνια, *oblectamenta*, *ludicra*. A sq.

Παιδικός, ή, όν, puerilis, puellaris, Gl. V. A παῖς.

Παιδικῶς, *Adv.* pueriliter, puerorum more. A pr.

Παιδιόθεν, *Adv.* a puero, a puerili inde ætate, ab incunabulis, a pueritia, Gl. V. A seq.

Παιδίον, ου, τὸ, puerulus, infans, pusio. 2) filiolus vel filiola. Dim. a παῖς.

Παιδιοτροφέω, idem quod παιδοτρ. A pr. & τρέφω.

Παιδισκάριον, ου, τὸ, pupus, Gl. V. A παιδίσκη. diminutivum ab alio productum.

Παιδισκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo sunt puellæ. 2) lupanat. Ab eod.

Παιδίσκη, ης, proprie puella libera, virgo. 2) ancilla, ancillula. A sq. Dim. a παῖς.

Παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus s. puellus. *inusit.* Dim. a παῖς.

Παιδιώδης, εος, ὁ, ἡ, lusui deditus, jocis gaudens. 2) puerilis, puerulos decens. A παιδιά vel παιδία.

Παιδνός, ῦ, ὁ, puer vel adolescens, qui excessit ex pueris. Etiam adjective, puerilis, ut in Epigr. παιδνὰς χεῖρας. pro παιδικάς.

Παιδοβοσκός, ῦ, ὁ, puerorum nutritor. E π. & βόσκω.

Παιδοβρώς, ῶτος, ὁ, puerorum devorator. E π. & βιβρώσκω.

Παιδόβρωτος, ον, idem & ex iisd.

Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Philox. puerperium. A sq.

Παιδογόνος, ου, ὁ, ἡ, liberos procreans. 2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fecundus. E παῖς & γέγονα, a γίνομαι.

Παιδόθεν, *Adv.* a puero, a pueritia. A παῖς.

Παιδοκομέω, ῶ, f. ήσω, puerorum seu liberorum curam gero. A παιδοκόμος.

Παιδοκομία, ἡ, liberorum educatio. Hesych. A seq.

Παιδοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui puerorum curam gerit. E παῖς & κομέω.

Παιδοκτονέω, ῶ, f. ήσω, liberos interficio. A παιδοκτόνος.

Παιδοκτονία, ας, ἡ, cædes liberorum. Ab eod.

Παιδοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, puerorum seu liberorum interfector seu interfectrix. E π. & κτείνω.

Παιδολέτειρα, ας, ἡ, liberorum perditrix. A seq.

Παιδολέτης, idem cum παιδολέτωρ, interemtor liberorum.

Παιδολέτρια, ας, ἡ, eadem quæ παιδολέτειρα. Hesych.

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ, ἡ, puerorum s. liberorum perditor. E παῖς & ὄλλυμι.

Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. E π. & λέγω.

Παιδολύμας, ὁ, ἡ, liberos perdens. E π. & λύμη.

Παιδομαθής, έος, ὁ, ἡ, qui in pueritia didicit. oppositus τῷ ὀψιμαθεῖ. E π. & μανθάνω.

Παιδομαθία, ἡ, matura disciplinæ alicujus perceptio. A pr.

Παιδομανής, έος, ὁ, ἡ, qui puerorum improbo amore insanit. E π. & μαίνομαι.

Παιδομανία, ας, ἡ, insanus puerorum amor. A pr.

Παιδόμορος, ον, liberis, pueris perniciosus.

Παιδονομία, ας, ἡ, disciplina puerorum. A seq.

Παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus disciplinæ & educationi puerorum. E π. & νέμω.

Παιδοπίπης, ου, ὁ, puerorum corruptor, pædico. Ab ὀπιπτεύω.

Παιδοποιέω, ῶ, & -οῦμαι, liberos procreo, gigno.

Παιδοποιητής, ῦ, ὁ, liberorum procreator. V. L.

Παιδοποιήσιμος, ου, liberis creandis aptus. A παιδοποιέω.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio. 2) adoptio liberorum, si cui desunt ex ipso nati. A seq.

Παιδοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, liberorum procreator sive procreatrix. E π. & ποιέω.

Παιδοπόρος, ου, ὁ, ἡ, liberis transitum præbens. seu liberos præbens, ut παιδοπόρος γένεσις, Epigr. qu. πορίζουσα παῖδας.

Παιδοσπορέω, ῶ, liberos genero s. procreo, gigno, genero. E π. & σπόρος.

Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. V. Lex.

Παιδοτόκος, ου, ὁ, ἡ, puerpera, quæ peperit. παιδοτόκος βίος, vita pueros generans, conjugalis. E π. & τίκτω.

Παιδοτριβεῖον, ου, τὸ, locus, in quo pueri exercentur. A παιδοτρίβης.

Παιδοτριβέω, ῶ, f. ήσω, pueros exerceo. Ab eod.

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotriba, qui pueros exercet, gymnasii magister. 2) præceptor, doctor, ludimagister. E π. & τρίβω.

Παιδοτριβικὸς, ἡ, όν, ad pædotribam pertinens. A pr.

Παιδοτριβικῶς, *Adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas. A pr.

Παιδότριψ, ιβος, ὁ, id. quod παιδοτρίβης, & ex iisd.

Παιδοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pueros educo. 2) servos alo. A παιδοτρόφος.

Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. Ab eod.

Παιδοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, puerorum vel servorum educator, altor. E π. & τρέφω.

Παιδότρωτος, ου, a liberis afflictus.

Παιδουργέω, ῶ, liberos procreo. E π. & ἔργον.

Παιδουργία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex iisd.

Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros stupro. 2) pueros occido. A παιδοφθόρος.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum stupratio. 2) puerorum occisio. Ab eod.

Παιδοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, puerorum corruptor, stuprator, pædico, cinædus. 2) puerorum perditor, occisor. E π. & φθείρω.

Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo. παιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur.

Παιδοφίλης, ου, ὁ, & *Dor.* παιδοφίλας, puerorum amator, pædico. E π. & φίλος.

Παιδόφιλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Παιδοφονέω, ῶ, pueros occido. A παιδοφόνος.

Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum, liberorum cædes. Ab eod.

Παιδοφόνος, ου, ὁ, ἡ, puerorum s. liberorum interfector. E π. & φένω, *occido*.

Παιδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, puerum vel pueros gestans. E π. & φέρω.

Παίδωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. A παῖς.

Παίζω, ludo, jocor, illudo. Fut. 1. παίξω, Attice παίσω. Ab eod.

Παιηόνιος, ία, ιον, medicus, salutaris. A παιήων.

Παιηοσύνη, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.

Παιήων, ονος, ὁ, ἡ, salutaris. A παιών.

Παιήων, ονος, ὁ, hymnus. 2) deorum medicus.

Παίκτειρα, ἡ, quæ ludit. A παίζω.

Παίκτης, ου, ὁ, lusor. Ab eod.

Παικτικὸς, ἡ, όν, jocularis, illusorius. Ab eod.

Παικτικῶς, *Adv.* illudendi causa. A pr.

Παιστὸς, ἡ, όν, qui ludi meretur. 2) jocularis. Ab eod.

Παιόλη, & παιόλημα, fraus, impostura, ap. Suidam. *sed vera scriptura est* ἀπαιόλη &c. *de quo supra*.

Παίπαλα, ων, τὰ, loca prærupta, salebrosa: propr. pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos, farina tenuissima. Metaph. de versuto & astuto. A πάλη.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem. A pr.

Παιπάλλω, quatio, concutio, V. L. A πάλλω.

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, salebrosus, asper. A παίπαλα.

Παιπάλιμος, ου, ὁ, ἡ, malitiosus, versipellis. 2) veneficus. A παιπάλη.

Παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer vel puella. 2) servus, minister. 3) filius.

Πάϊς, ϊδος, acc. πάϊν, poet. pro παῖς.

Παίσδω, ludo, *Dor.* pro παίζω.

Παιστικός, ἡ, όν, jocularis, Athen. A παίζω.

Παιφάσσω, oculos circumfero. 2) impetum facio, tumultuor. 3) declaro, illustro.

Παίω, *Att.* παῶ, f. παίσω, percutio, ferio, pulso. Alicubi & pro subagito feminam: item raptim comedo. παισοῦ, παισοῦμαι, Aristoph.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Apollo, deus medicinæ. 2) hymnus. 3) medicus. A παίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem sagittis percussit, & in illis hymnis clamabatur ἰὴ παιάν, quasi παῖε, feri, tamquam hortarentur ad feriendum draconem pythium.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia, *herba*. 2) antidoti nomen, item catapotii. A pr.

Παιωνίζω, f. ίσω, pæanem canto. Ab eod.

Παιωνικὸς, ἡ, όν, medicus. Ab eod.

Παιώνιος, ιον. & -ιος, ία, ιον, idem, ab eod.

Παιωνὶς, ίδος, medica. Ab eod.

Πακτὶς, *Dor.* pro πηκτὶς, ίδος, ἡ, ubi v.

Πακτὸς, ἡ, όν, *Dor.* pro πηκτός, quod vid.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, compingo, coagmento. 2) obsero, claudo. A pr.

Πάκτων, ωνος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod solvi poterat. Gl. Vet. remulcus. Ab eod.

Πάκτωσις, εως, ἡ, coagmentatio. A πακτόω.

Παλάθη, ης, ἡ, massa e ficubus. 2) e qualibet alia re, velut ex olearum retrimentis, ex amurca.

Παλάθιον, Dim. a πάλαθον.

Παλαθὶς, ίδος, ἡ, idem.

Πάλαθον, τὸ, idem quod παλάθη.

Παλαθώδης, εος, ὁ, ἡ, massæ παλάθης similis.

Πάλαι, *Adv.* olim, quondam, pridem, jampridem, dudum, jamdudum. 2) dicitur & pro ante, & quidem de brevi tempore.

Παλαιβλαστὴς, ές, dudum germinans, dudum natus. A pr. & βλαστάνω.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, priscus, vetustus, annosus seu senex. Ex eod. & γίνομαι.

Παλαίγονος, ου, ὁ, ἡ, idem. παλαίγονοι, majores. item παλαιγόνιος. Ex iisd.

Παλαιετὴς, ές, vetus. Ex eod. & ἔτος.

Παλαίθετος, ου, ὁ, ἡ, longo tempore repositus & adservatus, formatus.

Παλαιμήτωρ, ορος, ἡ, prisca mater. E π. & μήτηρ.

Παλαιμονέω, contendo, luctor. *Patrik.*

Παλαιμόνια, τὰ, Portunalia, Gl. Vet. A seq.

Παλαίμων, ονος, ὁ, Palæmon, deus marinus. Gl. Vet. Portunus.

Παλαιόγονος, ου, ὁ, ἡ, priscus. E παλαιὸς & γίνομαι.

Παλαιολογέω, ῶ, antiqua memoro, de rebus antiquis dissero, scribo. Ex eod. & λόγος.

Παλαιομάγαδις, ὁ, idem qui μάγαδις.

Παλαιαλώψ, veterator, Philox.

Παλαιόπλουτος, ου, ὁ, ἡ, cui priscæ sunt divitiæ, jam diu locuples.

Παλαιοπράγμων, ὁ, longo usu tritus in aliqua re. E π. & πρᾶγμα.

Παλαιο-

Παλαιοφόρος, veteramentarius. Philox. E π. & φέρω, f. ἴσω.

Παλαιός, ά, όν, vetus, antiquus, priscus, vetustus, pristinus. A πάλαι.

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas. A pr.

Παλαιοτόκος, quæ dudum peperit, effœta. παλαιότοκος, dudum natus, major natu. Ab eod. & τίκτω.

Παλαιότροπος, ου, ad morem veterem factus.

Παλαιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, antiqua sapiens. 2) valde prudens. E παλ. & φρήν.

Παλαιόω, ῶ, fut. ώσω, antiquo, veterem reddo. παλαιόομαι, veterasco, vetus fio. πεπαλαιωμένος, inveteratus, Gl. V. A παλαιός.

Πάλαισμα, ατος, τό, luctatio. 2) callidum consilium, artificium. A παλαίω.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. A præc.

Παλαισαγής, έος, ὁ, ἡ, Epith. veteris vini. E π. & σάζω.

Παλαιστέω, metior. A seq.

Παλαιστή, ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum.

Παλαιστής, ῦ, ὁ, luctator, adversarius in lucta. 2) idem quod pr. A παλαίω, vel pr.

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, qui est quatuor digitorum magnitudine, vel unius palmi. Ab eod.

Παλαιστικός, ή, όν, ad luctatores seu ad luctationem pertinens, luctæ peritus, luctæ studiosus. A παλαιστής.

Παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, lucta, vel luctæ locus. A παλαίω.

Παλαιστρικός, ή, όν, ad luctam, palæstram seu luctatores pertinens. 2) palæstricæ peritus. A præc.

Παλαιστρικῶς, *Adv.* palæstrice. A præc.

Παλαιστρίτης, ε, ὁ, palæstrita, luctator, adversarius in lucta. A παλαίστρα.

Παλαιστροφύλαξ, κος, ὁ, præfectus palæstræ.

Παλαίφατος, ε, ὁ, ἡ, olim dictus, celebratus. 2) priscus, antiquus.

Παλαιφάτως, *Adv.* secundum priscam famam. A præc.

Παλαίτροβος, ὁ, ἡ, vates vetus.

Παλαίχθων, ονος, ὁ, ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ possessor.

Παλαίω, f. αίσω, luctor, certo, conflictor. A πάλη.

Παλαίωμα, ατος, τό, inveteratio. A παλαιός.

Παλαίωσις, εως, ἡ, inveteratio. Ab eod.

Παλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, administro, efficio, gero. 2) struo, molior, machinor. A seq.

Παλάμη, ης, ἡ, palma manus. 2) manus. 3) ars, via, ratio, qua aliquid efficimus.

Παλαμναῖος, αία, αῖον, cujus manus cæde contaminata est, cæde contaminatus. 2) homo sceleratus, piaculo obstrictus, homicida, pestis, pernicies. A præc.

Παλάσσω, fut. ξω, fortior. 2) inquino, fœdo, contamino. πεπάλαχθε, fortimini, 2. pl. perf. pass. πεπαλαγμένος, fœdatus, part. A πάλω.

Παλευτής, ῦ, ὁ, qui retia avibus tendit, illex. A παλεύω.

Παλεύτρια, ας, ἡ, illex. Ab eod.

Παλεύω, f. εύσω, allicio. 2) alliciendo fallo. 3) in retia pertraho.

Πάλη, ης, ἡ, lucta, luctatio.

Πάλημα, ατος, τό, pollen. Poll. pro παιπάλη.

Παλημάτιον, ε, τό, sorbitio quædam. Poll.

Πάλι pro πάλιν, poet.

Παλία, fecundus nuptiarum dies, repotia. Rob.

Παλίβλαστος, ε, ὁ, ἡ, iterum germinans. E πάλι & βλαστάνω.

Παλιγγέλως, ωτος, ὁ, irrisio mutua.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, qs. secundus ortus, instauratio rei, & restitutio in statum pristinum. 2) reditus in vitam. 3) regeneratio. 4) baptismus. E π. & γένεσις.

Παλιγγενέσιος, ε, ὁ, ἡ, ad regenerationem pertinens. A præc.

Παλίγγλωσσος, ε, ὁ, ἡ, diversa & abhorrente (qualis est barbarorum) utens lingua. 2) contrarius, diversus a priori sermo, quo ille fit irritus: unde irritus. E π. & γλῶσσα.

Παλιγγναμπτος, ε, ὁ, ἡ, retrorsum curvus, recurvus.

Παλιγκαπηλεύω, emo, ut rursum carius vendam.

Παλιγκάπηλος, ε, ὁ, ἡ, qui a caupone emit, quod vendat, Gl. Vet. Dardanarius.

Παλιγκοτής, έος, retro cedens s. ruens. E π. & κοτέω.

Παλίγκλαστος, ε, ὁ, ἡ, refractus. 2) recurvus, reflexus. E π. & κλάω.

Παλιγκοτιάω, rursus malignus fio aut excandesco.

Παλιγκοτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Suie.

Παλιγκότησις, εως, ἡ, offensio & excandescentia iterata. A præc.

Παλιγκοτία, ας, ἡ, offensio, simultas. A seq.

Παλίγκοτος, ε, ὁ, ἡ, qui simultatem cum aliquo exercet, & odium atque vindictam tempori opportuno reservat; infestus, iracundus.

Παλιγκότως, *Adv.* animo irato, iracunde. A pr.

Παλίγκεστος, ε, ὁ, ἡ, redivivus, Gl. Vet.

Παλίγκρυπτος, ὁ, nassa.

Παλιδερκής, έος, retro spectans, videns, quæ a tergo sunt. E π. & δέρκομαι.

Παλιμπετής, έος, retrocedens, ruens. E π. & κάμπτω.

Παλιλλογέω, ῶ, f. ήσω, idem iterum dico. A παλίλλογος.

Παλιλλογία, ας, ἡ, verbi, sermonis iteratio. Ab eod.

Παλίλλογος, ε, ὁ, ἡ, rursum numeratus, iterum collectus seu congestus. E π. & λέγω.

Παλίλυτος, ε, ὁ, ἡ, resolutus, rescissus. A λύω.

Παλιμβάκχειος, ε, ὁ, palimbacchius, pes metricus, prima & tertia longa, media brevi.

Παλίμβαμος, ε, ὁ, ἡ, retrogradus. E π. & βαίνω.

Παλίμβιος, ε, ὁ, ἡ, redivivus.

Παλιμβλαστής, έος, ὁ, ἡ, iterum germinans. E π. & βλαστάνω.

Παλίμβλαστος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconstantia, fluctuatio animi. A seq.

Παλίμβολος, ε, ὁ, ἡ, veteratorius, veterator. 2) inconstans, mutabilis. E π. & βάλλω.

Παλιμβόλως, *Adv.* inconstanter. A præc.

Παλιμβουλία, ας, ἡ, consilii mutatio, inconstantia. A præc.

Παλίμβουλος, ου, inconstans in consiliis. E π. & βουλή.

Παλιμμήκης, εος, ὁ, ἡ, duplicatus in longitudinem, duplex. 2) longus. E π. & μῆκος.

Παλίμπαις, ιδος, ὁ, iterum puer, repuerascens.

Παλιμπετές, *Adv.* retrorsum, iterum. A seq.

Παλιμπετής, έος, ὁ, ἡ, retro relapsus, retrogradus. E π. & πίπτω.

Παλίμπηγος, ε, ὁ, ἡ, iterum compactus.

Παλίμπισσα, ης, ἡ, pix recocta, sicca.

Παλίμπλαγκτος, ε, ὁ, ἡ, errabundus.

Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, seu iterum oberro. παλιμπλαγχθέντας, aor. 1. part. retro actos, iterum errabundos.

Παλιμπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, retrorsum nexus seu plexus. E π. & πλέκομαι.

Παλίμπλυτος, ου, ὁ, ἡ, denuo lotus.

Παλίμπλωτος, ον, iterum navigans.

Παλίμποινον, τὸ, remuneratio. E π. & ποινὴ.

Παλιμπόρευτος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus.

Παλίμπορος, ου, ὁ, ἡ, qui iter repetit. 2) e contrario iter faciens.

Παλίμπους, ποδὸς, ὁ, ἡ, pedem reflectens, retrogradus.

Παλίμπρατος, ου, ὁ, ἡ, qui iterum venditus est. 2) qui sæpius vendi se sinit. 3) qui priori hero relicto subinde alii se addicit. 4) veterator, veteratrix. E π. & πιπράσκω.

Παλιμπροδοσία, ας, ἡ, falsa & simulata proditio.

Παλιμπροδότης, ου, ὁ, ἡ, reciprocus seu rursus proditor, qui eos prodit ad quos transfugit.

Παλίμπωλος, ου, ὁ, ἡ, qui aliquid revendit, qui emit, quod revendat. E π. & πωλέω.

Παλίμφημος, ου, ὁ, ἡ, iterum prædicandus, i. e. eximia laude celebrandus. E π. & φήμη.

Παλίμφρων, ὁ, ἡ, qui sententiam mutat. E π. & φρὴν.

Παλιμφυὴς, έος, ὁ, ἡ, renatus, renascens. 2) redivivus. E π. & φύω.

Παλίμψαιστος, ου, ὁ, ἡ, iterum derasus, vel deradendo tersus, seu ita factus, ut in eo exarata rursus deleri & cum aliis mutari possint. Sed usitatius sq.

Παλίμψηστος, ου, ὁ, ἡ, idem. A ψάω.

Παλίμψυχος, ου, ὁ, ἡ, qui resumsit animum, redivivus. E π. & ψυχὴ.

Πάλιν, *Adv.* iterum, rursus, denuo, de integro. 2) vice versa, e diverso, e contrario, contra. 3) retro, seu retrorsum. 4) alibi, alio loco: *in commemorandis scriptorum locis sive dictis.*

Παλινάγγελος, ου, ὁ, ἡ, internuncius.

Παλινάγρετος, ου, ὁ, ἡ, qui rursus congregatur. 2) rursus congregans. E π. & ἀγείρω.

Παλιναίρετος, ου, ὁ, ἡ, rursum creatus, qui post abrogatum magistratum rursum creatur magistratus.

Παλιναυξὴς, έος, ὁ, ἡ, recrescens, renascens. E π. & αὔξω.

Παλιναυτόμολος, ου, ὁ, ἡ, qui ad eam partem, a qua prius ad hostes transierat, redit.

Παλινδικέω, instauro litem. A παλίνδικος.

Παλινδικία, ας, ἡ, actio repetita, Philox. παλινδικίας, instaurandæ litis. A seq.

Παλίνδικος, ου, ὁ, ἡ, cum rursus de rebus iisdem judicatur. E π. & δίκη.

Παλινδίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui reciproco vortice revolvitur. E π. & δινέομαι.

Παλινδίνη, ας, ἡ, vortex reciprocus. E π. & δίνη.

Παλινδρομέω, ῶ, f. ήσω, cursu reciproco redeo. A παλίνδρομος.

Παλινδρομὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod παλίνδρομος, & ab eod.

Παλινδρομία, ας, ἡ, recursus, cursus reciprocus. Ab eod.

Παλινδρομικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq.

Παλίνδρομος, ου, ὁ, ἡ, recurrens, reciprocus.

Παλινζωΐα, ας, ἡ, iterata vita. A seq.

Παλίνζωος, ου, ὁ, ἡ, redivivus.

Παλινίδρυσις, εως, ἡ, iterata subsidentia. 2) iterata constitutio, collocatio, dedicatio.

Παλινοδία, ἡ, itineris repetitio. E π. & ὁδός.

Παλινόρμενος, ου, ὁ, qui gressu retro concitato redit, retro ruens.

Παλινόρμητος, ον, idem. E π. & ὁρμάομαι.

Παλίνορος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus. E π. & ὄρω.

Παλίνορτος, ου, ὁ & ἡ, retrogradus, resiliens, rursus concitatus. Philox. reciprocus. Ex iisd.

Παλινοστέω, ῶ, redeo, revertor. E πάλι pro πάλιν, & νοστέω.

Παλίνοστος, ου, ὁ, ἡ, qui redit seu revertitur, recurrens, reciprocus.

Παλινοστιμος, ου, ὁ, ἡ, iterum rediturus.

Παλίνουρος, ου, ὁ, ἡ, qui iterum mejit, iterum seu bis mingens. E π. & οὖρον.

Παλινπροδοσία, ας, ἡ, v. d. παλιμπροδοσία.

Παλινρύμη, ης, ἡ, impetus retro ruens.

Παλίνσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbrosus, opacus, tenebricosus. E π. & σκιά.

Παλινστομέω, ῶ, contrarium dico seu loquor. 2) obtrecto, famam lædo. E π. & στόμα.

Παλίνστρεπτος, ου, ὁ, ἡ, retro vertens vel versus.

Παλινστρέβητος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus.

Παλίντιτος, ου, ὁ, ἡ, qui rependitur, vicissim punitus, retributus, repensus. E π. & τίω.

Παλιντοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio. 2) fœnoris dati repetitio. E π. & τίκτω.

Παλίντονος, ου, ὁ, ἡ, in aversum tendens, remittens. 2) recurvus, reflexus. E π. & τείνω.

Παλιντράπελος, ου, ὁ, ἡ, in contrarium versus, reflexus, retortus, inversus.

Παλιντριβὴς, έος, ὁ, ἡ, veterator, versutus. E π. & τρίβομαι.

Παλίντριψ, idem. Ex iisd.

Παλιντροπάασθαι, retro se convertere.

Παλιντροπὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod παλίντροπος, & ex iisd.

Παλιντροπία, ας, ἡ, conversio retro facta, immutatio. 2) cura. A seq.

Παλίντροπος, ου, ὁ, ἡ, retro convertens gressum, retrogradus, redux. E π. & τρέπω.

Παλιντυπὴς, έος, ὁ, ἡ, repercussus. E π. & τύπτω.

Παλιντυχὴς, ές, qui contraria conditione, s. fortuna utitur, secunda post adversam, & contra. E π. & τύχη vel τυγχάνω.

Παλινῳδέω, ῶ, recanto, retexo orationem, muto sententiam. E π. & ᾠδή.

Παλινῳδία, ας, ἡ, cantus priori contrarius. 2) retractatio. Ex iisd.

Παλίνωρος, ου, ὁ, ἡ, qui suis horis redit. Ab ὥρα.

Παλιούρινος, ου, ὁ, ἡ, e paliuro factus. A seq.

Παλίουρος, ου, ἡ, paliurus, frutex spinosus. Gl Vet.

Παλιουροφόρος, ον, ferens paliuros. E pr. & φέρω.

Παλιρροέω, ῶ, vicissim refluo. A παλίρροος.

Παλιρρόθιος, ου, ὁ, ἡ, refluens s. resiliens ab litore aut scopulo, Epith. fluctus apud Hom. 2) retrogradus, resiliens retro. E π. & ῥόθος.

Παλιρροθία, ας, ἡ, *Subst.* remigatio versus puppim, apud Aratum. Ex iisd.

Παλίρροια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. A seq.

Παλίρροος, *contr.* παλίρρους, ου, ὁ, ἡ, refluus, reciprocus.

Παλίρροπος, ου, ὁ, ἡ, qui retro vergit, reflexus. E π. & ῥοπή.

Παλίρρυτος, ου, ὁ, reciprocus. Philox. refluus.

Παλίσκιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod παλίνσκιος.

Παλισσυτέω, ῶ, retro feror, retrogredior. A seq.

Παλίσσυτος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus, resiliens. E π. & σεύομαι.

Παλισσύλλεκτος, ου, ὁ, ἡ, iterum collectus seu congregatus.

Παλίψηστος, ου, ὁ, ἡ, idem quod παλίμψηστος.

Παλίωξις, εως, ἡ, insecutio, resultus in posteriora. E πάλιν & διώκω.

Παλ-

Πάλλα, ης, ἡ, pila, quasi a πάλλομαι. Eust.
Πάλλαγμα, τό, concubitus cum pellice. A πάλλαξ.
Παλλάδιον, ου, τό, simulacrum Palladis. Dim. a Παλλάς.
Παλλακεία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus. A sq.
Παλλακεύομαι, sum concubina. 2) pellicem habeo. Philox. παλλακεύεσθαι, ancillari. A seq.
Παλλακή, ῆς, ἡ, pellex, concubina, succuba, Philox. v. πάλλαξ.
Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus. A præc.
Παλλάκιον, ου, τό, adolescentulus. A πάλλαξ.
Παλλακίς, ίδος, ἡ, concubina, pellex. 2) puella. Ab eod.
Πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis, adolescens. Dor. pro πάλληξ, quod vid.
Παλλάς, άδος, ἡ, Pallas sive Minerva. A πάλλω, quia hastam & ægida πάλλειν quatere seu vibrare dicebatur.
Πάλλευκος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte albus, candidissimus. E πᾶν & λευκός.
Πάλληξ, pupa, pupula, catulaster, Gl. Vet. item, puer. A πάλλομαι, *salio, exsulto, quod proprium istius ætatis.*
Πάλλω, vibro, quatio, agito. 2) sortior. πάλλομαι, palpito, Gl. Vet. sortior, salio, exulto. aor. 1. act. ἔπηλα, ἔπηλας, *Jon.* πῆλε, vibravit. inf. πῆλαι.
Πάλμα, ατος, τό, vibratio, agitatio. A præc.
Παλματίας, ου, ὁ, vibrator, quidam terræ motus. A præc.
Παλμός, οῦ, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. Philox. salissatio, tripudium. Ab eod.
Παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio, quæ fit ex palpitatione. A seq.
Παλμοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui παλμὸν sive palpitationem cordis, intestinorum, arteriarum, musculorum contemplatur, & ex ea divinat. Ex παλμὸς & σκοπός.
Πάλμυς, υος, ὁ, rex. Vox Jon. antiqua.
Παλμώδης, εος, ὁ, ἡ, palpitationibus obnoxius. A παλμός.
Πάλμων, ονος, ὁ, servus, idem qui λάτρις. (fort. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, a saliendo, a cita & expedita corporis agitatione, ut Latini servos *Tibios* a *tibia* appellabant, quod agiles in tibiis, h. e. cruribus, essent, aut esse certe deberent.) Athen.
Πάλος, ου, ὁ, vibratio, concussio, agitatio. 2) sortitio, sors, id quod ex urna vsl situla concussa exsilit. A πάλλω.
Παλτόν, οῦ, τό, jaculum, telum. Ab eod.
Παλτός, ή, όν, vibratus, vibratilis. Ab eod.
Παλυωτή, ῆς, ἡ, polenta. A seq.
Παλύνω, adspergo, conspergo. 2) album facio. Gl. Vet. candido. A πάλη.
Πᾶμα, ατος, τό, supellex, κτῆμα. A πάομαι.
Παμβασιλεία, ας, ἡ, regia potestas plenissima aut summa, merum seu summum imperium.
Παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, summa regina.
Παμβασιλεύς, έως, ὁ, omnium rex, summus rex.
Παμβδελυρός, ά, όν, abominabilis, impurissimus, omnibus modis turpis.
Παμβέβηλος, ου, ὁ, ἡ, impurissimus, sceleralissimus.
Παμβίας, ου, ὁ, omnia vi sua cogens ac superans, violentus. E πᾶν & βία.
Παμβόρος, ου, ὁ, ἡ, omnivorus.
Παμβότανος, ου, ὁ, ἡ, (οἱ ὁ.) herbidus. E π. & βοτάνη.
Πάμβοτος, ου, ὁ, ἡ, fertilissimus. E π. & βόσκω.
Παμβῶτις, ιδος, ἡ, alma, omnium altrix. Epith. terræ.
Παμβώτωρ, ὁ, omoes pascens, almus. Epith. terræ.
Πᾶμμα, possessio (scriptura vitiosa, vera πᾶμα.) A πάομαι, *possideo.*

Παμμάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, omni ex parte beatus.
Παμμακάριστος, ον, idem.
Παμμάταιος, ον, vanissimus.
Παμμάχιον, ου, τό, q. d. certatio omni pugnæ genere. A seq.
Πάμμαχος, ου, ὁ, ἡ, qui omni pugnæ genere certat. 2) qui est omnis generis, quam plurimus, maximus. Epith. audaciæ, roboris, miseriæ, ærumnæ. Ex πᾶν & μάχομαι.
Παμμάχως, *Adv.* omni pugnæ genere certando, omni contentione. A præc.
Πάμμεγα, valde magoum.
Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, maximus. Philox. immanis, vastus. A μέγεθος.
Παμμέγιστος, η, ον, maximus.
Παμμεδέων, οντος, ὁ, omnibus imperans, omnium tector. Hinc fœmin. παμμεδέουσα, ης, omnium rectrix. E π. & μεδέω.
Παμμέλας, totus vel omoino niger. παμμέλαν, acc. pro παμμέλανα.
Παμμελής, έος, ὁ, ἡ, varie modulatus, canorus. E π. & μέλος.
Πάμμετρος, ου, ὁ, ἡ, omnia metrorum genera habens. E π. & μέτρον.
Παμμήκης, εος, ὁ, ἡ, valde longus. 2) prolixus. E π. & μῆκος.
Πάμμηνις, ιδος, ἡ, ut νὺξ πάμμηνις, nox, quæ plena luna lucet. E π. & μήνη.
Πάμμηνος, ου, ὁ, ἡ, per omnes menses durans, qui perpetuis volvitur mensibus. A μήν.
Παμμήστωρ, ορος, ὁ, artifex peritissimus.
Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium patens. E π. & μήτηρ.
Παμμήτηρ, ερος, ὁ, idem.
Παμμήτωρ, ορος, ἡ, idem & ex iisd.
Παμμήχανος, ου, ὁ, ἡ, omnia machinans. 2) ad quidvis promtus. E π. & μηχανή.
Παμμίαρος, ου, ὁ, ἡ, scelestissimus.
Παμμιγής, έος, ὁ, ἡ, ex omni genere mixtus. 2) promiscuus. E π. & μίγνυμι.
Πάμμικρος, ου, ὁ, ἡ, perpusillus.
Πάμμικτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod παμμιγής.
Πάμμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix, infortunatus. v. πάμμορος.
Παμμυσαρός, ά, όν, fœdissimus.
Παμπαιδί, *Adv.* cum omnibus liberis. E π. & παῖς.
Παμπάλαιος, ου, ὁ, ἡ, vetustissimus.
Πάμπαν, *Adv.* prorsus, omnino, plsne.
Πάμπαν, *Adv.* idem.
Παμπειθής, έος, ὁ, ἡ, omnia persuadens. E π. & πείθω.
Παμπηγίη, *Adv.* passim per fontes. A πηγή.
Παμπήδην, *Adv.* funditus, omnioo, prorsus, ut nihil fiat reliqui. Ex π. & πάομαι.
Παμπησία, ας, ἡ, universa possessio, totum patrimonium. Ex iisd.
Παμπληθεί, *Adv.* per totam multitudinem, a tota multitudine. A seq.
Παμπληθής, έος, ὁ, ἡ, consertus. 2) permultus, valde multus, quam plurimus. plural. παμπληθεῖς, complures, Gl. Vet. Dat. παμπληθέσι. *Adv.* παμπληθές, tota multitudine. E π. & πλῆθος.
Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iisd.
Πάμπληκτος, ου, ὁ, ἡ, graviter percussus. E π. & πλήσσω.
Παμπλούσιος, ου, ὁ, ἡ, omnibus divitiis adfluens, ditissimus, opulentissimus.
Παμποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, varius, varie pictus. 2) versutus, versipellis.
Πάμπολις, ὁ, ἡ, omnibus urbibus communis, qui in omnibus urbibus est.

Πάμ-

Πάμπολυς, permultus, varius. πάμπολυ, permultum. plur. πάμπολλα.

Παμπολυτελής, ὲς, pretiosissimus.

Παμπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, omnino improbus, improbissimus.

Παμπονήρως, *Adv.* pessime, gravissime. A pr.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, totus purpureus. E π. & πορφύρα.

Παμπρασία, ας, ἡ, omnium bonorum venditio, sectio. E π. & πρᾶσις.

Παμπρεπὴς, ου, ὁ, ἡ, splendidus, regius. E π. & πρέπει.

Πάμπρωτος, ου, ὁ, ἡ, omnium primus.

Πάμπυος, ου, ὁ, ἡ, valde, penitus purulentus. E π. & πύον.

ΠΑΜΥΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, sacra Ægyptiaca.

Παμφάγος, ου, ὁ, ἡ, omnivorus, qui omnia devorat. 2) comedo, helluo.

Παμφαὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia illustrans, splendidus. E π. & φάω.

Παμφαίνω, totus luceo, valde fulgeo. part. παμφαίνων, collucens.

Παμφαλάω, attonitus & veluti numine adflatus adspicio, vel circumspicio. παμφαλόωντες, part. pro παμφαλῶντες, παμφαλάοντες. Etym. E π. & φάω.

Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo. part. παμφανόων, παμφανόωντα, collucentem, pro παμφανῶντα, παμφανάοντα. f. παμφανόωσα, collucens, splendidissima, pro παμφανῶσα, παμφανάουσα. A παμφαίνω.

Παμφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, veneficus. E π. & φάρμακον.

Παμφαῶς, *Adv.* omnia illustrando. 2) splendidissime. A παμφαής.

Παμφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, totus lucens, illustris, fulgidus. E π. & φέγγος.

Πάμφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, omnino mortalis, caducus. 2) perniciosus.

Παμφθογγος, ου, ὁ, ἡ, qs. omnisonus, i. e. vel valde sonans, vel varios sonos edens.

Πάμφιλος, ου, ὁ, ἡ, omnibus gratus.

Πάμφλεκτος, ου, ὁ, ἡ, omnia comburens, totus flammans. E π. & φλέγω.

Παμφόβερος, ου, ὁ, ἡ, q. d. totus, valde terribilis. Philox. παμφόβερον, torvum.

Πάμφορβος, ου, ὁ, ἡ, omnibus pabulum præbens. E π. & φορβή.

Πάμφορος, ου, ὁ, ἡ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. E π. & φέρω.

Παμφύγδην, *Adv.* effusa fuga.

Παμφυλία, ας, ἡ, societas omnium gentium ac nationum. A seq.

Πάμφυλος, ου, ὁ, ἡ, omnis generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. E π. & φυλὴ vel φῦλον.

Παμφυρτος, ου, ὁ, ἡ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis: *in partem deteriorem*. E π. & φύρομαι.

Πάμφωνος, ου, ὁ, ἡ, omnis generis voces reddens. E π. & φωνή.

Παμψηφεὶ, *Adv.* omnium calculis seu suffragiis. E π. & ψῆφος.

Πάμψυχος, ου, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus anima. Epith. Amphiarai apud inferos in Sophoclis Electra. E π. & ψυχή.

Πὰν, πανὸς, ὁ, Pan, pastorum deus. Philox. Πὰν ὁ δαίμων, incubus, Silvanus. Item, Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, *deus silvester*, Silvanus, Faunus. Incubus, idem.

Πάναβρος, ου, ὁ, ἡ, mollis, delicatus.

Πανάγαθος, ου, ὁ, ἡ, optimus.

Πανάγηρως, ου, ὁ, ἡ, prorsus senii expers, immortalis.

Παναγὴς, έος, ὁ, ἡ, prorsus sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, Hes. E π. & ἄγος.

Παναγία, ας, ἡ, purificatio. Plin. Ex iisd.

Πανάγιος, ία, ιον, sanctus vel purus.

Παναγὶς, ίδος, ἡ, dies sacra, Lex. Vulg. E π. & ἄγος.

Παναγιστία, ας, ἡ, purgatio.

Πάναγνος, ου, ὁ, ἡ, castissimus, purissimus.

Πανάγριος, ου, ὁ, ἡ, ferus, præferox.

Πάναγρον, ου, τὸ, rete, verriculum. E π. & ἄγρα.

Πάναγρος, ου, ὁ, ἡ, omnia trahens & capiens, retis Epith. ut πανάγρῳ δίκτυον. Ex iisd.

Πανάγρυπνος, ου, ὁ, ἡ, pervigil, insomnis.

Πανάεργής, έος, ὁ, ἡ, non confectus, prorsus incoctus & crudus, de cibo.

Πανάθεσμος, ου, ὁ, ἡ, injustus, sceleratissimus.

Παναθήναια, ων, τὰ, Panathenæa, sacrum Atheniensium, Philox. quinquatria.

Παναθηναϊκὸς, ὴ, ὸν, Panathenaicus. A pr.

Πανάθλιος, ία, ιον, valde miser, miserrimus.

Παναιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidissimus.

Πάναιθος, ου, ὁ, idem. Hesych. παναίθῃσι κορύθεσσι, galeis collucentibus, Dat. plur. fœm. pro παναίθαις. Ab αἴθω.

Παναίολος, ου, ὁ, ἡ, varius, variegatus.

Παναισχὴς, έος, ὁ, ἡ, turpissimus. E π. & αἶσχος.

Παναίσχιστος, idem.

Παναίτιος, ου, ὁ, ἡ, totius rei auctor, omnium caussa & auctor.

Πανάκαρπής, έος, ὁ, ἡ, plane sterilis. E π. & ἄκαρπος.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum remedium. 2) herba quædam. A πανακής.

Πανάκειον, ου, τὸ, panacea, *herba*. Ab eod.

Πανάκη, ης, ἡ, idem, & filia Æsculapii, V. L. Ab eod.

Πανανάγκαστος, ου, ὁ, ἡ, minime fato obnoxius, immortalis.

Πανάκης, εος, ὁ, ἡ, vel πανακὴς, έος, omnia sanans, qui omnibus morbis medetur. Gl. V. πανακὴς, omnimorbus. E π. & ἀκέομαι.

Πανακίτης, ου, ὁ, e panacea herba confectus, ut πανακίτης οἶνος, panacites, vinum, e panace herba confectum. A πανάκη.

Πανακρὶς, ίδος, ἡ, apis Epith. q. omnia fastigia florum pervolitans & delibans. E π. & ἄκρα.

Πανάκτειος, ου, ὁ, ἡ, ad origanum pertinens. A seq.

Πάνακτος, ου, ἡ, origanum. Hes.

Παναλάστωρ, ορος, ὁ, homo perniciosissimus: dæmon infestus.

Παναληθὴς, έος, ὁ, ἡ, verissimus.

Παναληθῶς, *Adv.* verissime. A pr.

Παναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, simillimus.

Παναλκὴς, έος, ὁ, ἡ, omnipotens, robustissimus. E π. & ἀλκή.

Παναλουργὴς, ὲς, purpureus, totus purpureus.

Πανάλωτος, ου, ὁ, ἡ, omnia consumens, perniciosissimus. E π. & ἀναλίσκω.

Παναμείλικτος, ου, ὁ, ἡ, torvus, severus.

Παναμείλικτος, ου, ὁ, ἡ, immitissimus.

Παναμείλιχος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πανάμερος, ον, *Dor.* pro πανήμερος. Soph.

Παναμώμητος, ου, ὁ, ἡ, omni culpa & reprehensione vacans.

Πανάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, ad omnes homines pertinens. ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστασις, (id est πάντων ἀνθρώπων.) omnium reditus in vitam.

Πάναξ, ακος, panacea herba. Philox. πάναξ, Chironeus.

Πανάνυτος, ου, ὁ, ἡ, facilis confectu. 2) omnia conficiens. E π. & ἀνύω.

Πανἀοίδιμος, ου, ὁ, ἡ, decantatus, celeberrimus.

Πανάπαλος, ου, ὁ, ἡ, tenerrimus, mollissimus.

Πανάπαστος, ου, ὁ, ἡ, qui nil gustavit, jejunus plane.

Πανἀπείρατος, ου, ὁ, ἡ, immensus.

Πανἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ, idem, aut fine carens. Suic.

Πανἀπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, propr. luctu prorsus carens. Exp. vero valde dolens: ut α non sit privat. sed intens. (nisi vitiosa ea est scriptio, pro vera παμπενθὴς, aut πανυπενθὴς, aut de interpretatione certo constet.)

Πανἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, prorsus innocuus. 2) omnino innoxius.

Πανἀπηρὸς, ὸος, ὁ, ἡ, integer, non mutilatus.

Πανάποτμος, ου, ὁ, ἡ, infelicissimus, infortunatissimus.

Πανάπυστος, ου, ὁ, ἡ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur. 2) qui prorsus nihil audivit aut cognovit.

Πανάργυρος, ου, ὁ, ἡ, totus argenteus, e solido argento.

Πανάρετος, ου, ὁ, ἡ, omni virtutum genere ornatissimus. E π. & ἀρετή.

Πανάριστος, ου, ὁ, ἡ, præstantissimus.

Πανάρκετος, έτη, ετον, semper, sive ad omnia sufficiens.

Πανάρκης, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) Epith. solis, omnia illustrantis. E π. & ἀρκέω.

Πανἀρμόνιος, ου, ὁ, ἡ, omnibus harmoniæ numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus & ordinatus. E π. & ἁρμονία.

Πανάρχαιος, ου, vetustissimus.

Πάναρχος, ου, ὁ, ἡ, potentissimus, omnibus imperans. E π. & ἀρχή.

Πανασθενὴς, έος, ὁ, ἡ, imbecillis, prorsus viribus fractus.

Πανασιτία, ἡ, summa annonæ inopia, fames ultima. Poll.

Πανασινὴς, έος, ὁ, ἡ, illæsus, salvus, incolumis. Hes.

Πανατρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, verissimus.

Πανατρεκέως, πανατρεκέως, *Adv.* verissime, certissime. A pr.

Πανανγεια, ἡ, lux summa, universa, Philox. A seq.

Παναυγὴς, έος, ὁ, ἡ, valde splendidus. E π. & αὐγή.

Πανάϋπνος, ου, ὁ, ἡ, insomnis.

Πανάφηλιξ, ικος, ὁ, ἡ, carens æqualibus sociis. 2) effœtus, decrepitus senex.

Πανάφυκτος, ου, ὁ, ἡ, inevitabilis.

Παναχαιΐς, ΐδος, ἡ, ut παναχαιΐς γῆ, universa s. tota Achaja, tota Græcia.

Παναχαιοί, ῶν, οἱ, omnes Achivi, universi Græci.

Πανάωρος, ου, ὁ, ἡ, omnino intempestivus. 2) immatura morte mortuus. E π. & ἄωρος.

Πανάωρος, ου, ὁ, ἡ, neglectus, incustoditus, quem nulla dignamur cura.

Πανβδελυρός, ρὰ, ρὸν, prorsus flagitiosus, sceleratissimus. (v. παμβδ. ut rectius exaratur.)

Πανδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, valde artificiosus.

Πανδαισία, ας, ἡ, convivium opiparum ac lautum, mensa sumtuosa. E π. & δαίς.

Πανδακέτης, ου, ὁ, valde mordax. E π. & δάκνω.

Πανδάκρυτος, ου, ὁ, ἡ, valde lacrimabilis. 2) ad omnia lacrimans. E π. & δακρύω.

Πανδάλητος, ου, combustus; quasi a δαλέω, *comburo*. (nisi potius hæc interpretatio ad πανδάλητος pertinet. nam πανδάλητος est *Dor.* omnino corruptus, aut plane corrumpens. pro πανδήλητος.)

Πανδαμάτειρα, ἡ, omnium domitrix.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnia domans, subigens.

Πανδείλος, ου, ὁ, ἡ, timidissimus, misertimus.

Πάνδειμα, τος, τὸ, terriculamentum.

Πάνδεινος, ου, ὁ, ἡ, gravissimus.

Πανδέκτης, ου, ὁ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc 2) πανδέκται, ῶν, libri omne jus continentes. 3) homines varia eruditione referti. E π. & δέχομαι.

Πανδελέτειος, ου, ὁ, ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeleti, sycophantæ.

Πανδέκτωρ, ορος, ὁ, idem quod πανδέκτης & ab iisdem.

Πανδέξιος, ου, ὁ, ἡ, omnibus modis seu in omnibus dexter, dexterrimus.

Πανδερκέτης, ὁ, idem quod seq. & ex iisd.

Πανδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia videns s. intuens. E π. & δέρκομαι.

Πανδεχὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia capiens, capacissimus. E π. & δέχομαι.

Πάνδηλος, ου, ὁ, ἡ, omnibus manifestus, manifestissimus.

Πανδημεὶ, *Adv.* cum toto populo, universi, catervatim. A πάνδημος.

Πανδῆμαρ, *Adv.* toto die. Apollon. Argon. pro πανῆμαρ & παντῆμαρ. (si lectio sana.)

Πανδημία, ας, ἡ, universus populus. 2) universi populi conventus. A πάνδημος.

Πανδήμιος, ου, ὁ, ἡ, publicus, qui per totum populum vagatur, universus. A seq.

Πάνδημος, ου, ὁ, ἡ, ad universum populum pertinens, publicus. 2) universus. 3) vulgaris, plebejus.

Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, sacrum Atheniensium in honorem Jovis. E π. & Διὸ, *Jovis*, a Ζεύς.

Πάνδικος, ου, ὁ, ἡ, justus, justissimus. E π. & δίκη.

Πανδίκως, *Adv.* juste. 2) rite. A pr.

Πανδοκεῖον, ου, τὸ, taberna deversoria, publicum deversorium. A seq.

Πανδοκεὺς, έως, ὁ, Gl. Vet. v. πανδοχεύς. E π. & δέκομαι, δέχομαι.

Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiscua hospitum receptio. A πανδοκεύω.

Πανδοκεύτρια, ας, ἡ, mulier tabernaria, caupona. Ab eod.

Πανδοκεύω, promiscue hospitio excipio, quæstum in hospitio publico facio quoslibet excipiendo. A πανδοκεύς.

Πανδοκέω, ῶ, idem. E π. & δέκομαι vel δέχομαι.

Πανδοκία, ας, ἡ, promiscua omnium receptio. Ex iisd.

Πανδόκος, vel πανδοχος, ου, ὁ, ἡ, qui quemlibet hospitio excipit, hospes meritorius. 2) omnes capiens. Ex iisd.

Πάνδοξ, οκος, ὁ, idem. Hes. Ex iisd.

Πανδοξία, ας, ἡ, summa gloria. E π. & δόξα.

Πανδοῦλος, ου, ὁ, ἡ, omnium servus.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ, s. πανδουρίς, ἡ, pandura, instrumentum musicum, triplici instructum chorda. 2) culter coquinarius.

Πανδουρίζω, panduram pulso. A pr.

Πανδουριστὴς, οῦ, ὁ, qui panduram pulsat. A pr.

Πανδουρομάχαιρα, ἡ, idem quod πανδοῦρα, n. 2.

Πάνδουρον, ου, τὸ, idem quod πανδοῦρα.

Πάνδουρος, ου, ὁ, qui panduram tractat. A pr.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, deversorium, stabulum, cauponium, Gl. V.

Πανδοχεὺς, έως, ὁ, qui quemlibet hospitio exci-

cipit, hospes meritorius, caupo, stabularius. E π. & δέχομαι.

Πανδοχεύω, cauponem ago. A pr.

Πανδοχὶς, ίδος, ἡ, luna a Platona dicitur, quod totius generationis negotium sustineat. Vet. Lex. A seq.

Πανδόχος, ο, ὁ, ἡ, qui quemlibet hospitio excipit. E π. & δέχομαι.

Πανδύναμος, ον, omnipotens, præpotens. E π. & δύναμις.

Πανδυσίη, ης, ἡ, plenissimus occasus, cum sidus prorsus occidit. 2) penitus occidens. 3) occasus. E π. & δύσις.

Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis fabulis celebratæ nomen. 2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. E π. & δῶρον.

Πάνδωρος, ου, ὁ, ἡ, omnia largiens. Ex iisd.

Πανδώτειρα, ἡ, omnium donatrix. Epith. terræ.

Πανεθνεὶ, *Adv.* cum tota gente. E π. & ἔθνος.

Πάνεια, ων, τὰ, sc. δείματα, Panici terrores. A Πὰν.

Πανεῖον, τὸ, affertur pro lupercalia. Vid. πανίον. Ab eod.

Πανείδεος, ο, ὁ, ἡ, omniformis. E π. & εἶδος.

Πανείκελος, α, ὁ, ἡ, simillimus.

Πανελεύθερος, ον, prorsus liber, liberrimus.

Πανέλληνες, ων, οἱ, omnes Græci, universum nomen græcum. Dat. pl. poet. πανελλήνεσσι.

Πανελλήνιον, α, τὸ, totius Græciæ conventus. A pr.

Πάνεμος, ο, ὁ, Panemus mensis primus apud Corinthios Julio nostro fere respondens.

Πανέξαλλον, omnino alienum, Hes. E πᾶν vel πάνυ & ἔξαλλος.

Πανέξοχος, α, ὁ, ἡ, excellentissimus, præstantissimus.

Πανεπάρκιος, ον, sufficiens ad omnia.

Πανεπίτρεμος, ο, ὁ, ἡ, densissimus.

Πανεπίκλοπος, ο, ὁ, ἡ, fallacissimus.

Πανεπίσκοπος, ο, ὁ, ἡ, omnium rerum inspector, omnia oculis suis lustrans.

Πανεπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, admodum prudens.

Πανεπόπτης, ο, ὁ, omnia inspiciens.

Πανεργέτης, ο, ὁ, totius rei, (omnium malorum) auctor. E π. & ἔργον.

Πανέρημος, α, ὁ, ἡ, omnino desertus.

Πανέστιος, α, ὁ, ἡ, cum tota domo s. familia. E π. & ἑστία.

Πανέσχατος, ου, omnium ultimus.

Πανέτης, ες, per totum annum durans, agens. E π. & ἔτος.

Πανετήτυμος, α, ὁ, ἡ, verissimus.

Πανέτωλος, ον, improbissimus, inanissimus, vanissimus.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, felicissimus.

Πανευέφοδος, ο, ὁ, ἡ, accessu facillimus.

Πανεύκηλος, ο, ὁ, ἡ, quietissimus.

Πανευτελὴς, ές, futilissimus.

Πανεύφημος, ο, ὁ, ἡ, eximia & præstanti laude prædicandus, omni laude dignus.

Πανεύφρων, ονος, ὁ, ἡ, pernox. Poll. E π. & εὐφρόνη, nox.

Πάνεφθος, ο, ὁ, ἡ, omni ex parte coctus, percoctus, seu liquefactus.

Πανέχθιστος, ου, maxime invisus.

Πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps.

Πανηγυριαρχέω, ῶ, me choragum præbeo. A seq.

Πανηγυριάρχης, ο, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis. E πανήγυρις & ἀρχή.

Πανηγυρίζω, fut. ίσω, festam panegyrin agito, ludosve panegyricos celebro, publica celebritate ferior. 2) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico. Gl. V. nundino. A πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens. 2) festus, theatralis, pompaticus, splendidus. Gl. V. nundinarius. Ab eod.

Πανηγυρικῶς, *Adv.* panegyris modo, splendide. A pr.

Πανήγυρις, εως, ἡ, cœtus publicus, conventus, celebritas publica. 2) pompa, spectaculum, convivium publicum. Philox. nundinæ, mercatus. E π. & ἄγυρις, quoniam universus populus ad ejusmodi solennes, publicos ludos congregatur, & coit.

Πανηγυρισμὸς, ου, ὁ, celebritas panegyrica. 2) panegyrica pompa vel ostentatio. 3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω.

Πανηγυριστὴς, ου, ὁ, panegyrin, ludos celebrans. Gl. Vet. nundinator. Ab eod.

Πανήλιος, ο, ὁ, ἡ, apricus, totus serenus & illustris, quem sol totum illustrat.

Πανημερδὸν, *Adv.* quotidie, tota die. E π. & ἡμέρα.

Πανῆμαρ, *Adv.* idem.

Πανημερεύω, totum diem consumo in re aliqua. A πανήμερος.

Πανημέριος, ία, ιον, perdius, per totum diem. Ab eod.

Πανημερὸν, πανήμερον, *Adv.* tota die. A seq.

Πανήμερος, ο, ὁ, qui aliquid per totum diem facit. E π. & ἡμέρα.

Πανήπορος, ον, pro πανάπορος, pauperrimus.

Πανήρης, εος, ὁ, ἡ, omnibus placens, omnibus commodus, Hesych. E π. & ἀρέσκω, vel ἄρω.

Πάνθειον, vel Πάνθεον, α, τὸ, Pantheum, Gl. Vet. πάνθεον, templum omnium deorum. E π. & θεός.

Πάνθειος, ον, augustissimus.

Πανθελγὴς, έος, ὁ & ἡ, omnes demulcens, omnes valde oblectans. E π. & θέλγω.

Πανθέλκτειρα, ἡ, quæ omnia permulcet. Ex iisdem.

Πάνθεψις, cacabus, Gl. Vet. (melius πανθέψης.)

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera.

Πανθηρία, ας, ἡ, universa captura.

Πάνθηρος, ο, ὁ, ἡ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. E π. & θήρ.

Πανθοινεὶ, *Adv.* in tota cœna, per universum epulum. 2) solenni epulo. A πάνθοινος.

Πανθοινέω, ῶ, f. ήσω, solenne epulum agito. 2) epulor. Ab eod.

Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum solenne. Ab eod.

Πάνθοινος, α, ὁ, ἡ, Epith. cœnæ lautissimæ. E π. & θοίνη.

Πάνθρους, ο, ὁ, ἡ, omnia divulgans, nihil celans. Hesych.

Πανθυμαδὸν, *Adv.* toto animo, toto pectore. E π. & θυμός.

Πάνθυτος, α, ὁ, ἡ, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. E π. & θύω.

Πανίερος, ο, ὁ, ἡ, sacrosanctus, sacer.

Πανιέρως, *Adv.* sanctissime. A pr.

Πανικὸς, ἡ, ὸν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus & vehemens. A Πὰν, *Pan*.

Πανίλαος, ο, ὁ, ἡ, admodum propitius & clemens.

Πανίλαρος, α, ὁ, ἡ, omnino lætus & hilaris.

Πανίμερος, α, ὁ, ἡ, desiderabilis, gratissimus.

Πανίον, ο, τὸ, Lupercal, Gl. Vet. vide πανεῖον. A Πάν.

Πανίσκος, α, ὁ, parvulus Pan. Dim. a Πάν.

Πανίχνιον, α, τὸ, expressum vestigium.

Πανιώνιον, ου, τὸ, commune Jonum. 2) locus, ubi conveniebant omnes Jones, fanum in Jonia. Πανιώνια, ων, τὰ, Panionia, solennis universorum Jonum festivitas. E πᾶν & Ἰωνία.

Πανλάβητος, ου, ὁ, ἡ, valde contumeliosus. 2) admodum turpis & deformatus.

Πανέφελος, ον, valde nubilus. E π. & νεφέλη.

Πάννυχα, *Adv.* per totam noctem. A πάννυχος.

Παννυχίζω, f. ίσω, pernocto, totam noctem transigo. 2) pervigilium celebro. Philox. pervigilo, pernocto. Al. Gl. Vet. lucubro. Ab eod.

Παννυχικὸς, ἡ, ὸν, pernox, & inde ater. Ab eod.

Παννύχιον, *Adv.* per totam noctem. A seq.

Παννύχιος, ία, ιον, pernox, Gl. V. totam noctem durans. 2) per totam noctem aliquid faciens.

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, sacrum quod per totam noctem celebratur, pervigilium. Philox. hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio. παννυχίδες, excubiæ, pernoctatio, Gl. V. E π. & νύξ.

Παννυχισμὸς, ῦ, ὁ, pervigilium, pernoctatio, Philox. A παννυχίζω.

Παννυχιστὴς, ῦ, ὁ, excubitor, Gl. V. Ab eod.

Πάννυχον, *Adv.* per totam noctem. A seq.

Πάννυχος, ου, ὁ, ἡ, pernox, per totam noctem durans. 2) qui per totam noctem aliquid facit. E π. & νύξ.

Πάνξενος, ον, ad omnes hospites, peregrinos pertinens, omnibus paratus, promtus, patens.

Πανόδυρτος, ου, ὁ, ἡ, flebilis, lamentabilis, lugendus, miserabilis. 2) omnino flebili voce cantans.

Πανοΐζυρος, ου, ὁ, ἡ, valde ærumnosus vel calamitosus. E π. & ὀϊζύς.

Πανοϊζὺς, ὺ, idem, ab eod.

Πανοικησία, & πανοικεσία, ας, ἡ, tota domus, tota familia. πανοικησίᾳ & πανοικεσίᾳ, cum tota domo & familia, *sed scriptura posterior verior est*. Ab πᾶν & οἴκησις.

Πανοικὶ, *Adv.* cum tota domo, tota familia. A πάνοικος.

Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia. πανοικίᾳ, & *Jon.* πανοικίῃ, cum tota domo & familia.

Πανοίκιος, α, ον, idem quod seq. A pr.

Πάνοικος, ου, ὁ, ἡ, cum tota domo s. familia.

Πανοικτίρμων, ονος, ὁ, ἡ, valde misericors.

Πανόλβιος, ου, ὁ, ἡ, beatissimus.

Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A seq.

Πανώλεθρος, ου, ὁ, ἡ, internecinus, Gl. Vet. A seq.

Πανώλεθος, ου, ὁ, ἡ, plane perditus.

Πανομιλεὶ, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. E π. & ὅμιλος.

Πανόμοιος & poet. πανομοΐϊος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte similis, persimilis.

Πανομοίως, *Adv.* simillime. A pr.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, oraculorum auctor. Jovis Epith. E π. & ὀμφή.

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, universa armatura. Gl. V. armatura. A seq.

Πάνοπλος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. E π. & ὅπλον vel ὅπλα.

Πανόπτης, ου, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia lustrare potest. E π. & ὄπτομαι.

Πάνοπτος, ου, ὁ, ἡ, qui ab omnibus videtur.

Πανόπτρια, ας, ἡ, omnia videns. A πανόπτης.

Πανόρατος, ου, ὁ, ἡ, omnibus conspicuus.

Πανορμεὶ, vel πανορμὶ, *Adv.* omni impetu, totis viribus. E π. & ὁρμή.

Πάνορμος, ου, ὁ, ἡ, habens stationem omnibus navibus & semper aptam.

Παυὸς, ῦ, ὁ, panis. Vox Messapiorum. A παύω.

Πανὸς, ῦ, ὁ, lucerna, pro φανός.

Πανοσπρία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. E π. & ὄσπριον.

Πανούργευμα, ατος, τὸ, vafrum factum, facinus nequam. A seq.

Πανουργεύομαι, f. εύσομαι, callide scelus admitto, callide ago. A πανοῦργος.

Πανουργέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab eod.

Πανούργημα, ατος, τὸ, vafrum factum. A pr.

Πανουργὶς, ίδος, ὁ, ἡ, idem quod πανοῦργος.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, vafritia, astutia, præstigiæ, Gl. Vet. A πανοῦργος.

Πανουργικῶς, *Adv.* idem quod πανούργως.

Πανοῦργος, ου, ὁ, ἡ, callidus, vafer, versipellis, solers, veterator, sagax, Gl. Vet. E π. & ἔργον.

Πανούργως, *Adv.* callide, vafre, astute, dolose, fraudulenter, nequiter, Gl. V. Superl. πανουργοτάτως. A pr.

Πανόγδοος, ου, ὁ, ἡ, secundus, Hes.

Πανόψιος, ου, ὁ, ἡ, qui omnium oculis cernitur. 2) splendidus, fulgidus. E π. & ὄψις.

Πάνρυτος, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.

Πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, cum quis omnibus armis instruitur. E π. & σάγος, σάγμα.

Πανσέληνος, ου, ἡ, sc. σελήνη, vel νὺξ, plena luna, Gl. V. πανσέληνον, plenilunium, Gl. Vet. E π. & σελήνη.

Πάνσεμνος, ου, ὁ, ἡ, valde venerandus, magnificus, gravis &c.

Πάνσεπτος, ου, ὁ, ἡ, omnino venerandus, augustissimus.

Πανσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, robustissimus, omne superans, omnipotens. E π. & σθένος.

Πανσθενουργὸς φωτὸς, ου, ὁ, ἡ, omnipotens lucifer. E πανσθενουργὸς (πᾶν, σθένος, & ἔργον,) & φῶς.

Πανσθενῶς, *Adv.* robuste, potentissime. A πανσθενής.

Πάνσκοπος, ου, ὁ, ὁ, omnia speculans, omnia cernens.

Πανσμικρὸς, ου, ὁ, ἡ, valde parvus.

Πάνσοφος, ου, ὁ, ἡ, omnifaria sapientia & scientia præditus, sapientissimus.

Πανσόφως, *Adv.* sapientissime. A pr.

Πανσπερμεδὸν, *Adv.* omni genere seminum. E π. & σπέρμα.

Πανσπερμία, ας, ἡ, omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta. Ex iisd.

Πανστρατὶ, *Adv.* universo cum exercitu, omnibus copiis. E π. & στρατός.

Πανστρατιᾷ, & *Jon.* πανστρατιῇ, idem.

Πανσυδεὶ, & πανσυδὶ, *Adv.* omni impetu. 2) festinantissime. 3) cum toto exercitu. E π. & σεύω. A σεύω. v. πανσυδ.

Πανσυδίῃ, *Dat. adv.* idem & ex iisd. vel quasi a πανσυδία, *omnis impetus*.

Πάνσυρτος, ου, ὁ, ἡ, omnia trahens, seu in & cum quo omnia trahuntur. E π. & σύρω.

Πανσχήμος, ου, ὁ, ἡ, omniformis. E π. & σχῆμα.

Πανσωμεὶ, *Adv.* q. d. toto corpore, Suid. E π. & σῶμα.

Πάντα, *Adv.* utique, omnino, pro κατὰ πάντα, vel pro πάντως. v. πᾶς.

Πάντῃ, *Adv.* penitus, undique, ubique. A πᾶς. (v. πάντῃ est vetus dativus.)

Παντεθνὴς, ίδος, ὁ, ἡ, cujusque gentis. E πάντα & ἔθνος.

Πάνταθλος, ου, ὁ & ἡ, omnium certaminum peritus.

Παντιχῆ, *Adv.* pro παντιχῆ.

Παντάλας, ανος, ος, miserrimus, ut παντάλαινα κόμφα. E π. & τάλας.

Παντόμορφος, ον, omnes formas habens. E π. & μορφή.

Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.

Παντάπασι, vel παντάπασιν, sequente vocali, *Adv.* omnino, prorsus, plane. A πᾶς.

Παντάρκης, εος, ὁ, ἡ, omnibus sufficiens. 2) omnes juvans. E π. & ἀρκέω.

Παντάρχας, *Dor.* pro παντάρχης, ου, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. *Dat.* τῷ παντάρχᾳ.

Παναρχία, ἡ, imperium in omnes. A seq.

Πάναρχος, ου, ὁ & ἡ, omnibus imperans, omnium dominus. E π. & ἀρχή.

Παντάσκιος, ου, ὁ, ἡ, omni carens umbra, nulla ex parte umbrosus, Hesych.

Πανταχῆ, *Adv.* ubique. 2) quoquo modo. A πᾶς.

Πανταχόθεν, *Adv.* undique, ex omnibus partibus. Ab eod.

Πανταχοῖ, *Adv.* idem quod sequens.

Πανταχόσε, *Adv.* quoquo versus. Ab eod.

Πανταχοῦ, *Adv.* ubique. 2) quovis, quemcumque in locum. Ab eod.

Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio, s. perfectionis summa. A παντελής.

Παντέλειος, ου, ὁ, ἡ, integer & perfectus.

Παντελείως, *Adv.* perfecte. A pr.

Παντελέως, *Adv.* omnino, prorsus, plane. v. παντελῶς. A sq.

Παντελής, έος, ὁ, ἡ, perfectus, integer. 2) plenus, universus. E π. & τέλος.

Παντελῶς, *Adv.* omnino, prorsus. A pr.

Παντεπίσκοπος, ου, ὁ, ἡ, omnia inspiciens & lustrans.

Παντεπόπτης, ου, ὁ, omnia videns.

Παντεργέτης, ου, ὁ, rerum omnium opifex.

Παντερπής, έος, ὁ, ἡ, omnes oblectans. E π. & τέρπω.

Παντευχία, ας, ἡ, armatura tota, arma. E π. & τεῦχος.

Παντεφόρος, ου, ὁ, ἡ, omnia videns, omnia inspiciens.

Πάντεχνος, ου, ὁ, ἡ, plane artificiosus, omnimodas artes sciens. E π. & τέχνη.

Πάντῃ, *Adv.* ubique, undique, quoquo versus. 2) omnino, prorsus, penitus, Gl. V. ubique, usquequaque. (Est vetus dativus, pro quo nunc usurpator πάσῃ.)

Παντήκοος, ου, ὁ, ἡ, omnia audiens. E π. & ἀκούω.

Πανήμαρ, *Adv.* per totam diem. E π. & ἦμαρ.

Παντοτόκος, ου, ὁ, ἡ, omnia pariens. E π. & τίκτω.

Πάντιμος, ου, ὁ, ἡ, honoratissimus. Ex π. & τιμή.

Παντλάμων, Dor. pro παντλήμων, ονος, ὁ & ἡ, miserrimus & infelicissimus.

Παντοβίης, ὁ, omnia cogens sub suam ditionem, cui resisti non potest. Anthol. E π. & βία, *vis*.

Παντογένεθλος, ον, omnia gignens. E π. & γενέθλη.

Παντογήρως, ω, ὁ, ἡ, valde senex, unde etiam expon. aeternus. (Sed melior lectio est παναγήρως, plane nunquam senescens.) E π. & γῆρας.

Παντογόνος, ου, ὁ, ἡ, omnes generans aut procreans. E π. & γίνομαι.

Παντοδαής, έος, ὁ, ἡ, omniscius, qui omnia didicit. E π. & δαίω.

Παντοδαήτης, έος, ὁ, ἡ, idem quod sq.

Παντοδαπής, ὁ, ὁν, qui est ex omni solo & regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. E π. & δάπεδον.

Παντοδαπῶς, *Adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode. A pr.

Παντοδίαιτος, ον, omnia comedens, absumens. E π. & δίαιτα.

Παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum donatrix. δοτήρ, δότειρα. v. παιδότειρα.

Παντοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, omnipotens, Gloss. Vet. omnivalens. E π. & δύναμαι.

Παντοδυνάστης, ου, ὁ, omnipotens, Philox.

Παντοθαλής, ές, omni parte virens, florens, s. omnia virere ac florere faciens. E π. & θάλλω.

Πάντοθεν, *Adv.* undique. A πᾶς.

Πάντοθι, *Adv.* ubique. Ab eod.

Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus, varius, multiplex, Gl. V. omnifarius. Ab eod.

Παντοιότροπος, ου, ὁ, ἡ, qui est omnis modi.

Παντοιοτρόπως, omni modo. A pr.

Παντοίως, *Adv.* idem. A παντοῖος.

Παντοκράτειρα, ἡ, omnium domina. Epith. naturae. E π. & κρατέω.

Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia, summa potentia. A παντοκράτωρ.

Παντοκρατορικός, ἡ, ὁν, ad omnipotentem deum, seu ad divinam potentiam pertinens. 2) ab omnipotente deo profectus. Ab eod.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. E π. & κράτος.

Παντοκτίστης, ου, ὁ, omnium conditor.

Παντολάβος, ου, ὁ, ἡ, qui omnia accipit, qui ab omnibus accepit. E π. & λαμβάνω.

Παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus afferens, omnia perdens & labefactans. E π. & ὄλλυμι.

Παντολέτειρα, ἡ, quae omnia perdit.

Παντολιγοχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, exiguo tempore circumscriptus, exiguum tempus durans.

Παντολμία, ας, ἡ, audacia projecta. A sq.

Πάντολμος, ου, ὁ, ἡ, omnia audens, audacissimus. E π. & τόλμα.

Παντομεταβόλος, ου, ὁ, dardanarius, Philox.

Παντομιγής, έος, ὁ, ἡ, ex omnibus mistus, miscellaneus. E π. & μίγνυμι.

Παντόμιμος, ου, ὁ, ὁ, omnium personarum imitator effictorque; omnis generis gestus exprimens. Philox. histrio.

Παντομισής, έος, ὁ, ἡ, omnibus invisus. E π. & μισέω.

Παντόμορφος, ου, ὁ, ἡ, omniformis, omnes formas habens, multifarius. E π. & μορφή.

Παντόμωρος, ου, ὁ, ἡ, stultissimus.

Παντονίκης, ὁ, omnium certaminum victor. E π. & νίκη.

Παντοπλανής, έος, ὁ, ἡ, omnivagus, Gloss. Vet. E π. & πλάνη.

Παντοπόνος, ου, ὁ, ἡ, ad omnia callidus.

Παντόπτας, Dor. pro παντόπτης, ου, ὁ, omnia cernens. παντόπτα, Dat. E π. & ὄπτομαι.

Παντοπωλέω, feruta, parvas variasque merces vendo.

Παντοπωλεῖον, ου, τό, locus, ubi omnis generis, & fere viles res veneunt. Gl. V. seplasium, popina. Ab eod.

Παντοπώλης, ου, ὁ, qui omnis generis res venales habet, praesertim minutas: est enim idem, qui & ῥωποπώλης dicitur. Philox. seplasiarius, dardanarius.

Παντοπωλία, ας, ἡ, omnis generis rerum minutarum viliumque venditio. A pr.

Παντόπωλις, ιδος, ἡ, fem. ejusdem.

Παντοραίστης, ου, ὁ, omnia vastans & corrumpens. E π. & ῥαίω.

Παντορέκτης, ου, ὁ, omnia efficiens. E π. & ῥέζω.

Πάντοσε, *Adv.* quoquoversus, in omnem partem. 2) undique. A πᾶς.

Παντότιμος, ον, gravissimus, honestissimus.

Παντοστικτος, ον, valde maculosus, veluti punctis distinctus.

Παντόμορφος, ου, ὁ, ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.

Πάντοτε, *Adv.* omni tempore, semper. Ab eodem.

Παντοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, integer, perfectus. E π. & τέλος.

Παντοτεχνὴς, ὲς, artificiosissimus. E π. & τέχνη.

Παντοτινάκτης, ου, ὁ, omnia quatiens, movens. E π. & τινάσσω.

Παντοτόκος, ου, ὁ, ἡ, omniparens, Gl. V. E π. & τίκτω.

Παντότολμος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πάντολμος.

Παντοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, omnium nutritor & altor. Gl. V. omnipotens. E π. & τρέφω.

Παντουργικὸς, ἡ, ὸν, omnia efficiens. τὸ παντουργικὸν, *de deo*, vis efficiendi omnia. A sq.

Παντουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor, in malam partem idem quod πανοῦργος. E π. & ἔργον.

Παντοφαγία, ας, ἡ, esus omnium rerum sine discrimine, etiam contra legem. it. voracitas. E π. & φάγος.

Παντοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia producens. 2) copiosus. 3) ingeniosus. E π. & φύω.

Παντόφυρτος, ου, ὁ, ἡ, undique coactus s. collectus, omnino confusus. E π. & φύρομαι.

Παντρόφος, idem quod παντοτρόφος.

Πάντως, *Adv.* omnino, omnibus modis, prorsus, ad summum. Philox. utique, nempe. Al. Gl. Vet. undiquaque. A πᾶς.

Πάνυ, *Adv.* omnino, prorsus, valde, admodum, magnopere. πάνυγε, prorsus, Gl. V. ὁ πάνυ, celeber ille, illustris ille. Ab eod.

Πανύκραιρος, ου, ὁ, ἡ, bene cornutus. E π. & κραῖρα.

Πανυπέροχος, ου, ὁ, ἡ, excellentissimus.

Πανυπέρτατος, άτη, ατον, supremus.

Πανυπέρφρων, ὁ, ἡ, valde arrogans, nimis insolens.

Πανύστατον, *Adv.* postremum. A sq.

Πανύστατος, άτη, ατον, postremus, ultimus.

Πανώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolorem gravem adferens, prorsus acerbus. E π. & ὀδύνη.

Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium, cum res prorsus perit. A sq.

Πανώλεθρος, ου, ὁ, ἡ, plane perditus. 2) prorsus exitialis & perniciosus. Ex π. & ὄλεθρος.

Πανωλέθρως, *Adv.* cum internecione. A pr.

Πανώλεια, πανωλία, ας, ἡ, pernicies. A sq.

Πανώλης, εος, ὁ, ἡ, qui prorsus periit. 2) perniciosus. E π. & ὄλλυμι.

Πανωπήης, omnibus conspicuus. fem. πανωπήεσσα, perspicua, in Epigr. E π. & ὤψ.

Πανώριος, ου, ὁ, ἡ, omni tempore proveniens. E π. & ὥρα.

Πάξ, Hesych. calceus indutu facilis, Plauto, baxea.

Πάομαι, possideo, adquiro. perf. πέπαμαι, πέπαται, acquisivit, possidet. inf. πεπᾶσθαι, parasse, possidere. aor. 1. m. πασάμενος. A πάω.

Πάομαι, aor. 1. πάσασθαι, gustare, vesci. ἐπάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. gustarunt. part. πασάμενος, pastus. Nisi potius est πατέομαι quod vid.

Παὸς, οῦ, ὁ, adfinis. Gl. Vet. *Dor.* pro πηός.

Παπαὶ, papæ, atat! παπαιάξ, idem & ab ipso. παπαιπαπαιάξ, *Interj. dolentis*.

Παππάζω, pappa dico, adblandior patri vocando pappam. Gloss. Vet. papare. A πάππας.

ΠΑΠΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi. Aristoph.

ΠΑΠΠΑΣ, ου, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

Παππίας, ου, ὁ, paterculus. A pr.

Παππεπίπαππος, ου, ὁ, proavus.

Παππίδιον, ου, τὸ, idem quod παππίας, & ab eod.

Παππίζω, patrem appello, pappam voco. Ab eodem.

Παπποκτόνος, ὁ, avi occisor. E sq. & κτείνω.

Πάππος, ου, ὁ, avus. πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus. πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus. 2) lanugo carduorum, seu flos lanuginosus; item menti prima barba.

Παπποσπέρματα, τά, lanuginosa semina, seu quæ lanugine semen habent obductum.

Παπποφόνος, ου, ὁ, ἡ, avi interfector, vel interfectrix.

Παππώδης, ες, lanuginosus. A πάππος, n. 2.

Παππῷος, ῴα, ῷον, avitus. Ab eod.

Παπταίνω, circumspicio, oculis lustro, oculis vestigo, circumspectans quæro, specto vel respecto, oculis conversis intueor, Gl. Vet. respecto. aor. 1. part. παπτήνας, circumspectans.

Παπταλάω, circumspicio. Lycophr. A pr.

Πάπυρος, ου, ὁ, ἡ, papyrus, planta Ægyptiaca. 2) liber vel cortex papyri. 3) charta e papyri cortice confecta. Gl. Vet. papyrum, scirpus.

Παπυροφάγος, ὁ, papyrum edens, pro cibo utens. Epith. Ægyptiorum.

Παπυρώδης, ες, papyraceus. A πάπυρος.

Πὰρ, pro παρὰ, apoc. poet. ut Hom. πὰρ Διὸς, a Jove. πὰρ δέ οἱ, apud vero ipsum. πὰρ δύναμιν, præter aut ultra vires. πὰρ ποταμὸν, apud fluvium. Interdum pro πάρα, i. e. πάρεστι adest, ut πὰρ γὰρ ἀνὴρ, adest enim vir, præsto est.

Παρὰ, *Præpositio*. *Cum Genit.* a, ab; *cum Dat.* apud, juxta, penes; *cum Acc.* ad, inter, juxta, circa, apud, supra, præter, contra. *In Comp.* trans, præter, apud. Sæpe depravationem significat, & peccatum s. errorem.

Πάρα pro πάρεστι, adest, licet.

Παραβαίνω, transgredior, transcendo, Gl. Vet. prævaricor. item prætereo. *met.* violo, leges aut jusjurandum. Fut. παραβήσομαι, inf. παραβήσεσθαι, transgressurum, violaturum esse. a. 2. παρέβην, part. παραβὰς, transgressus. inf. παραβῆναι, violare, Phil. pass. παραβαίνεσθαι, violari, negligi. παραβαθεὶς, aor. 1. part. violatus. παραβεβάσθαι, inf. violatum esse.

Παράβακχος, ου, ὁ, ἡ, furens, debacchans.

Παραβαλλέταιρος, s. παραβαλλέταιρος, ου, ὁ, qui sodali amicove imponit, familiarium impostor. E sq. & ἑταῖρος.

Παραβάλλομαι, objicio, projicio. 2) adsimulo, confero, compono, comparo. 3) flecto, detorqueo, *ut oculos*. 4) depono apud aliquem. 5) accedo, adjungo me. 6) trajicio. Παραβάλλομαι, *in med.* depono aliquid apud aliquem. 2) decipio. 3) periculum grave per temeritatem adeo.

Παραβάπτισμα, ατος, τὸ, baptismus adulterinus.

Παραβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui adulterino baptismo usus est, metaph. adulterinus, v. c. Stoicus, apud Arrian. qui ementito & evanido colore tinctus est. translatione a panno ducta. v. παράλουργ. & παραβαφής.

Παραβασιλεύω, regno seu regia potestate abutor, male regno.

Παράβασις, εως, ἡ, transgressio. 2) nomen criminis, prævaricatio. 3) pars comœdiæ veteris, cum chorus in scenam prodit: de cujus partibus v. Poll. IV, 112. & Schol. Arist. A παραβαίνω.

Παραβατέω, sum παραβάτης in curru. E π. & βατέω, quod idem est ac βαίνω.

Παραβάτης, ου, ὁ, violator legis. Gl. V. temera-

tor, prævaricator. 2) e curru pugnans. 3) dominus currus. A παραβαίνω.

Παραβατικὰ μελύδρια, versiculi, quibus parabasis comica constat. A pr.

Παραβατικῶς, *Adv.* contra legem. παραβαίνειν τοὺς νόμους, legem violare. A pr.

Παραβατός, ή, όν, quem transgredi possumus: violabilis. A παραβαίνω.

Παραβάτης, ής, idem quod παραβλὼψ. E π. & βάσις.

Παραβιάζομαι, f. άσομαι, vi detorqueo, urgeo, cogo, omnibus annitor (conor) viribus.

Παραβιάζομαι, ῶμαι, violenter urgeo, cogo.

Παραβιβάζω, f. άσω, aufero.

Παραβλάπτω, f. ψω, lædo, noceo.

Παραβλαστάνω, fut. ήσω, a radice germino, circumpullulo.

Παραβλάστη, ης, ἡ, ramulus, stolo. A pr.

Παραβλάστημα, ατος, τὸ, quod circum pullulat & renascitur. Ab eod.

Παραβλάστησις, εως, ἡ, germinatio circa veniens. Ab eod.

Παραβλαστικός, ή, όν, qui adnascitur & circum pullulat. Ab eod.

Παράβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus obliquus, qualis est strabonum. A sq.

Παραβλέπω, f. ψω, limis adspicio, obliquis oculis adspicio. Gl. Vet. aliter video, hallucinor.

Παράβλεψις, εως, ἡ, idem quod παράβλεμμα.

Παραβλήδην, *Adv.* per comparationem, parabolice. 2) simulate, dolose, oblique. 3) situ parallelo. A παραβάλλω.

Παράβλημα, ατος, τὸ, quod datur, objicitur animantibus comedendum, pabulum. Ab eod.

Παραβλητικός, ή, όν, quod adjicitur, vel adjici potest. 2) comparabilis. Ab eod.

Παράβλητος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Παραβλύζω, f. ύσω, scaturiginis modo refundo & rejicio, evomo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ, ἡ, strabus, strabo, limis oculis adspiciens. A παραβλέπω.

Παραβοάω, ῶ, acclamo.

Παραβοήθεια, ας, ἡ, suppetiæ, auxilia.

Παραβοηθέω, ῶ, f. ήσω, suppetias fero. Gl. V. adminiculor.

Παραβολάδην, vide παραβλήδην.

Παραβολεύομαι. inf. aor. 1. παραβολεύσασθαι, periculo se exponere, pericula adire. Philox. A παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, similitudo. Philox. 2) concursus exercituum, prælium.

Παραβολικός, ή, όν, comparativus. A pr.

Παραβολικῶς, *Adv.* comparative. A pr.

Παράβολος, ου, ὁ, ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens. 2) periculosus, anceps. 3) falsus, adulterinus. 4) limus, Gl. Vet. A παραβάλλω.

Παραβόλως, *Adv.* temere, Philox. audacter, cum summo periculo: *inde* præter opinionem, *ubi quis summum periculum evasit*, mirabiliter; item acerrime, fortissime.

Παραβόρειος, ου, ὁ, ἡ, qui transverso borea perflatur, qui a latere aut in orbem perflatur a borea. E παρὰ & βορέας.

Παραβουλεύομαι, f. εύσομαι, perperam, male consulo.

Παραβραβεύω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuste brabeum tribuo s. adjudico: *Unde* male, contra jus judico; quod alteri debetur, per fraudem adimo. *item* ignominia afficio.

Παραβραχὺ, *Adv.* paullo minus, prope.

Παράβυσμα, ατος, τὸ, quod infercitur s. inculcatur. A παραβύω.

Παράβυστος, ου, ὁ, ἡ, intrusus. 2) occultus, latens. Ab eod.

Παραβύω, f. ύσω, inculco, infercio, intrudo. παραβυσθείς, aor. 1. pass. part. intrusus.

Παραβώμιος, ου, ὁ, ἡ, qui apud aram est, a latere aræ. E π. & βωμός.

Παραγγελεὺς, έως, ὁ, denunciator, Gl. Vet. A παραγγέλλω.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum, imperium. 2) ambitio, petitio magistratus cum prensatione. Philox. denunciatio, condictio, interdictio. Ab eod.

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gloss. Vet. moneo. 2) invito, Gloss. Vet. 3) veto, interdico, Gloss. Vet. παρήγγειλα, denunciavi. Phil. παραγγέλλεται, interdicitur. Philox. παραγγελλόμενα, imperata. παραγγελθὲν, indictum. Gl. Vet.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, Gl. Vet. 2) interdictum, Gl. Vet. A pr.

Παραγγελματικός, ή, όν, præceptivus, denunciativus. 2) hortatorius. A pr.

Παραγγελματικῶς, *Adv.* denunciando, præcipiendo, adhortando. A pr.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum. 2) præceptio, cohortatio. A παραγγέλλω.

Παραγγελτικός, ή, όν, qui præcipit, s. prohibet, hortatur, ut sermo.

Παραγένεσις, εως, ἡ, adventus. A παραγίγνομαι.

Παραγεύω, gustum præbeo. *In med.* leviter, parum, cum fastidio degusto: unde leviter cognosco aliquid, leviter delibo.

Παραγήραμα, ατος, τὸ, silicernium, delirus, Gl. Vet.

Παραγηράω, ῶ, delito præ senectute.

Παραγίγνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, intersum, Gl. Vet. aor. 2. παρεγενόμην, adveni.

Παραγινώσκω, præter jus & æquum statuo, perperam statuo. 2) prælego, recito sc. testimonii firmandi caussa, ut leges, tabulas in judicio, in caussæ actione. (Si lectio apud Polybium bene habet.)

Παραγκαλίζομαι, in ulnis gesto, ulnis amplector.

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. 2) amplexus. A pr.

Παραγκιστρόω, hamum addo. παρηγκιστρωμένος, perf. pass. hamatus.

Παραγκωνίζομαι, f. ίσομαι, proprie, cubito repello, submoveo, obvios vel admotos protrudo. 2) vi submoveo.

Παραγκωνιστής, οῦ, ὁ, qui obvios cubito repellit.

Παραγλύφω, aliter sculpendo muto, adultero.

Παραγναθίδιον, ου, τὸ, ornamentum, quod appenditur maxillis equorum. A sq.

Παραγναθὶς, ίδος, ἡ, mala, maxilla. Philox. bucula. E π. & γνάθος.

Παραγνάμπτω, f. ψω, deflecto. παρέγναμψεν, aor. 1. flexit.

Παραγόνατον, ου, τὸ, internodium.

Παράγραμμα, ατος, τὸ, quod adscribitur ultra folium & justum. 2) scripturæ depravatio. 3) q. d. allitteratio, cum littera pro littera substituitur.

Παραγραμματίζω, paragrammate seu allitteratione utor, verbum mutata littera scribo & fere in deterius, ut in παρονομασία. A pr.

Παραγραμματισμός, οῦ, ὁ, scripturæ inversio, q. d. allitteratio, quum littera pro alia ponitur. A pr.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adscriptio & annotatio in margine,

gine, scholium & annotationis signum in margine adscriptum. 2) præscriptio, Gl. Vet. 3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit, dandam esse. 4) sublatio, v. c. scripti male. v. παραγράφω.

Παράγραφος, ου, ὁ, lineola in margine scripta, v. c. comœdiæ. Vox Gramm. Philox. præductal. A sq.

Παραγράφω, f. ψω, adscribo, juxta scribo. 2) perperam scribo. 3) circumscribo, sc. ut tollatur e libro &c. unde tollo, de leg. 4) exceptione actionis non recte institutæ submoveo; hinc induco & abrogo, Gl. V. tollo, libero, præscribo, præduco. & παραγράφομαι, præscribo. Gl. Vet.

Παραγράψιμος, ον, rejiciendus, repudiandus. A pr.

Παράγυμνος, ος, ὁ, ἡ, fere nudus.

Παραγυμνόω, ῶ, f. ώσω, idem quod simplex, patefacio.

Παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio. A pr.

Παραγύρως, *Adv.* prope circulum, ut radat vel ambientem vel inclusum.

Παράγω, f. ξω, produco, profero, deduco, traduco. 2) promoveo, f. proveho. 3) disputando, dolosa, it. blanda oratione capio vel fallo. 4) perverto, everto. 5) transeo. 6) nautæ dicuntur παράγειν, cum non recta, sed per ambages navigant, cedentes ventis. 7) produco in concionem. pass. prodire in concionem. part. pass. perf. παρηγμένον, παρηγμένα, derivata, Phil. E π. & ἄγω.

Παραγωγή, ῆς, ἡ, productio, adductio. 2) deductio, derivatio. Vox Gramm. 3) fraus, noxa. 4) fortuna fecunda, honores, dignitas. 5) Gl. V. diductio, traductio. A pr.

Παραγωγιάζω, vectigal, portorium exigo. A seq.

Παραγώγιον, ου, τό, vectigal, portorium. A παραγωγή.

Παραγωγός, ὁ, ἡ, ὁ, qui ducit aliquid ab altero. 2) deductus ab alio vocabulo. A παράγω.

Παραγώγως, *Adv.* deducendo, ut alterum vocab. ex altero oriatur & compositum fit. 2) producte, addita ad verbum syllaba. A pr.

Παραγωνίζειν, angulosum esse, angulum efficere, ad anguli figuram accedere. E π. & γωνία.

Παραδακρύω, f. ύσω, illacrimor.

Παραδαρθάνω, juxta dormio. inf. aor. 2. παραδαρθεῖν.

Παράδειγμα, ατος, τό, exemplar, exemplum. 2) documentum, argumentum. A παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ ignominiæ expono. 2) in triumpho duco. A pr.

Παραδειγματικός, ἡ, όν, exemplaris, exemplis constans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, *Adv.* exemplis, pro exemplo. A pr.

Παραδειγματισμός, ῦ, ὁ, traductio, cum quis contumeliæ causa ducitur per ora hominum; pœna ignominiosa, publica ignominia. A παραδειγματίζω.

Παραδειγματιστής, οῦ, ὁ, ἡ, exempla. A παράδειγμα.

Παραδείκνυμι vel παραδεικνύω, q. d. juxta ostendo, *unde*, comparo. 2) ostendo, profero, indico. 3) adsigno seu attribuo, *efficio*.

Παραδειπνέω, ῶ, inmodice cœno, vel misere cœno. *In med.* f. *pass.* cœnam perdo negligentia.

Παραδειπνίς, ίδος, ἡ, avide comedens, de parasita. E π. & δεῖπνον.

ΠΑΡΑ'ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium, Philox. pomarium, pometum. Vox Persica. 2) N. T. cœlum, sedes dei & beatorum.

Παραδέκτης, ου, ὁ, ἡ, qui admittitur, vel admitti potest, aut debet. A sq.

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, suscipio, acceptum fero. παρεδέξατο, aor. 1. accepto tulit, Philox. pass. παραδεχθείς, receptus, Gl. Vet.

Παραδηλόω, ῶ, f. ώσω, præ me fero, significo, declaro.

Παραδήλωσις, ἡ, expositio. Vox Rhet. A pr.

Παραδιαζεύγνυμι, vitiose & perperam disjungo.

Παραδιαζευκτικός, ἡ, όν, disjunctivus. A pr.

Παραδιακονέω, administro, inservio.

Παραδιαστέλλω, disjungo, separo.

Παραδιαστολή, ῆς, ἡ, disjunctio, separatio, distinctio. 2) nomen figuræ oratoriæ, qua similia discernuntur. A pr.

Παραδιατριβή, ῆς, ἡ, præposterum studium, exercitatio & litigium, in quibus tempus præpostere teritur. 2) inanis disputatio.

Παραδίδωμι, trado. 2) dedo alicui in potestatem. 3) relinquo liberis, posteris. 4) *dicitur* & de accusatore.

Παραδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, obiter narro & expono.

Παραδιήγημα, τος, τό, narratio in transitu, aut in parenthesi addita: item explicatio & definitio, v. c. loci, ponderis &c.

Παραδιήγησις, εως, ἡ, idem.

Παραδιοικέω, ῶ, perperam seu male administro.

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio mala, cum verum pervertitur, aut malum in pejus mutatur.

Παραδιώκω, pone sequor.

Παραδογματίζω, fut. ίσω, male decerno, Polyb. f. lectio sana. E π. & δόγμα.

Παραδολεσχέω, ῶ, deblatero, garrio. E π. & ἀδολεσχία.

Παραδοξάζω, f. άσω, honore privo, infamo. 2) *contr. sensu*, valde honoro, illustro, mirabile reddo. 3) falsam opinionem concipio, f. teneo.

Παραδοξία, ἡ, admiratio ex insolentia. A παράδοξος.

Παραδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, paradoxa loquor, incredibilia dico, præter seu contra omnium opinionem. A παραδοξολόγος.

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua mirabilia & incredibilia narrantur. Ab eod.

Παραδοξολόγος, ου, ὁ, qui paradoxa f. incredibilia dicit. E παράδοξος & λέγω.

Παραδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, paradoxas res f. mirabilia facio.

Παραδοξοποιΐα, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A sq.

Παραδοξοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, qui facit inopinata, incredibilia. E sq. & ποιέω.

Παράδοξος, ου, ὁ, ἡ, qui est præter seu contra omnium opinionem, inopinatus, inexspectatus, admirabilis, incredibilis. Philox. mirus, excellens. παράδοξον, mirabile, admirabile. E π. & δόξα.

Παραδοξότατα, præter omnium opinionem, mirabiliter. A pr.

Παραδόξως, *Adv.* præter opinionem, incredibiliter. Gl. V. mirabiliter. Ab eod.

Παραδόσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui velut per manus traditur, hereditate a majoribus acceptus. 2) qui memoriæ traditur. 3) qui doceri potest, vel docetur. A seq.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio. 2) doctrina, quæ ore vel litteris traditur, institutum, constitutio, præceptio. 3) Gl. Vet. traditio, mancipatio. 4) quod a majoribus institutum, traditum, relictum est. A παραδίδωμι.

Παραδοτέος, έα, έον, tradendus. Ab eod.

Παρα-

Παραδοχή, ῆς, ἡ, receptio, susceptio, receptaculum. 2) gratia, assensus, ap. Polyb. 3) studium alicujus rei. A παραδέχομαι.

Παραδραθεῖν, juxta dormire, ap. Hom. & παρέδραθεν, juxta dormivit, pro παρεδάρθεν & παρέδαρθεν, aor. 1. a δαρθάνω.

Παραδράω, admioistro. *contr.* παραδρῶ, Hom. παραδρώωσι.

Παραδρομάδην, *Adv.* in transcursu, obiter. A sq.

Παραδρομή, ῆς, ἡ, cursus, quo alicui a latere currimus. 2) transcursus, seu cursus, qui fit prætereundo.

Παράδρομος, ου, ὁ, ἡ, qui potest præteriri. τὰ παράδρομα, *Subst.* intervalla inter retia in venatione posita, per quæ transitus pateat. A παρατρέχω.

Παραδυναστεύω, simul regno, habeo potestatem.

Παραδύνω, idem quod παραδύω.

Παράδυσις, εως, ἡ, insinuatio, obreptio, irreptio, ap. Demosth. si lectio sana. A seq.

Παραδύω, f. ύσω, irrepo, obrepo, arrepo, introeo, insinuo.

Παραδωσείω, q. d. traditurio, dedere seu tradere cupio. A παραδίδωμι.

Παραείδω, accino. E π. & ἀείδω.

Παραείρω, attollo, effero. 2) detraho, abstraho. Æschyl.

Παραερέθομαι, aut παρηερέθομαι, attollor, suspendor. παρηέρθη, aor. 1. pependit, apud Hom. E π. & ἀερέθω.

Παραζάω, ῶ, vita abutor, nimis fruor, male vivo. 2) superstes sum. inf. παραζῆν. v. περιζ.

Παραζεύγνυμι, f. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo.

Παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulatione adficio & excito, ad æmulationem provoco, invidentia & zelotypia exstimulo. 2) iram provoco.

Παραζητέω, quæro, indago.

Παράζυξ, υγος, ὁ, ἡ, pl. παράζυγες, qui adjunguntur multitudini civitatis, ignobiles & proletarii, ac veluti supernumerarii. A παραζεύγνυμι.

Παραζώνη, ης, ἡ, baltheus, s. culter, ensis pendens e baltheo.

Παραζωνίδιον, ου, τὸ, cingulum cum ense. 2) ensis, quo accingimur. Dim. pr.

Παραζώνιον, ου, τὸ, pugio, Philox. cinctorium, Philox. Ab eod.

Παραζώνιος, ου, ὁ, ἡ, ut παραζώνιος μάχαιρα, sica, Gl. V. Ab eod.

Παραζωννύω, vel παραζώννυμι, f. ζώσω, accingo.

Παραζωστρίς, ίδος, ἡ, parvus gladius, pugio. A pr.

Παραθαλασσίδιος & παραθαλαττίδιος, ου, ὁ, maritimus. E π. & θάλασσα.

Παραθαλάσσιος, & -άττιος, ία, ιον, maritimus. Ex iisd.

Παραθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.

Παραθαῤῥύνω, fiduciam addo, confirmo.

Παραθαρσύνω, idem.

Παραθεάομαι, altrinsecus spectando comparo.

Παραθέλγω, f. ξω, permulceo.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repositorium, Gl. V. pluteum, pluteus, Philox. ferculum. E π. & τίθημι.

Παραθερίζω, f. ίσω, demeto, amputo.

Παραθερμαίνω, calefacio, foveo.

Παράθερμος, ου, ὁ, ἡ, præfervidus. 2) in agendo præceps, & hinc indecore aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio, conjunctio. 2) ferculum, id ipsum, quod apponitur, item præbetur, v. c. exercitui. 3) depositio seu repositio. 4) commentatio. 5) compositio, comparatio, collatio. ἐκ παραθέσεως, e contrario, per comparationem. 6) apparatus, pecunia reposita, thesauri apud Polyb. copia rerum. 7) præsentia auxiliandi caussa s. auxilium ipsum, ibid. 8) citatio s. commemoratio locorum e scriptoribus aliis. 9) præceptio, præceptum, ut παράδοσις. A παρατίθημι.

Παραθέτης, ου, ὁ, structor, qui dapes apponit, Philox. Ab eod.

Παραθετικός, ή, όν, commendatitius. Ab eod.

Παραθέω, f. θεύσομαι, accurro. 2) adsequor. 3) prætercurro. 4) juxta aliquem curro. 5) leviter vel non attingo.

Παραθεωρέω, ῶ, f. ήσω, juxta specto, seu contemplor. 2) unum alteri admotum contemplor. 3) comparo. 4) despicio, adspernor.

Παραθήγω, f. ξω, acuo, exacuo, instigo, incito.

Παραθήκη, ης, ἡ, res reposita & recondita. 2) res apud aliquem deposita, depositum. 3) additamentum, appendix. A παρατίθημι.

Παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, iostigatio. A παραθήγω.

Παραθίγω, f. ξω, attingo.

Παραθλίβω, f. ψω, premo, comprimo, collido.

Παράθρανος, ὁ, in navi via præter θρανίτας ferens. Pollux. E π. & θρᾶνος.

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παράθραυσμα, τὸ, fragmentum. A seq.

Παραθραύω, confringo. 2) *in pass.* miser & fractis viribus sum. Suid.

Παραθριγκίζω, lorico, obsepio. A θριγκός.

Παραθρίζω, demeto, amputo.

Παραθρυλλέω, decanto. παραθρυλλούμενα, decantata, vulgata.

Παραθρώσκω, adsilio, juxta curro, *met.* adjaceo, vicinus sum.

Παραθυμιάω, adoleo, suffio.

Παραθύρα, ας, ἡ, posticum, Gl. V.

Παραθύριον, ου, τὸ, idem. A pr.

Παράθυρον, ου, τὸ, quod est ad januam, vel ipsum ostium. E π. & θύρα.

Παραί, *Præp. Poet. cum Genit.* a *vel* ab; *cum Dat.* ad, apud; *cum Accus.* juxta, ad, apud. A παρά.

Παραιβάτας, ὁ, violator legis. A pr. & βαίνω.

Παραιβασία, ας, ἡ, transgressio, delictum. A παραίβασις.

Παραιβάτης, ου, ὁ, qui præter aurigam currum conscendit & una ex eo pugnat: curulis pugnator. A παραβαίνω.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, curulis pugnatrix. Apud Theocr. operaria, mercenaria. A pr.

Παραίβατος, ου, ὁ, ἡ, digressus. A παρεκβαίνω.

Παραίβολος, ου, ὁ, ἡ, mutuus, q. d. vicissim jaculans. A παραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ου, ὁ, litoreus, in litore habitans. E π. & αἰγιαλίτης.

Παραιγιαλῖτις, ιδος, ἡ, fem. a pr.

Παραιγίαλος, ον, litoralis.

Παραιθύσσω, inceodo, excito, concito, moveo, prorumpo. E παρά & αἰθύσσω.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio. 2) consolatio. A παραινέω.

Παραινετέον, præcipiendum, Philox. Ab eod.

Παραινετήρ, ῆρος, & παραινέτης, ου, ὁ, adhortator, suasor, admonitor. Ab eod.

Παραινετικός, ή, όν, suasorius, monitorius. A pr.

Παραινετικῶς, exhortando. A pr.

Παραινέω, ῶ, f. έσω, suadeo, hortor, admoneo, præcipio.

Παραινίττομαι, leviter declaro & per ænigma, tacite & obscure innuo. aor. 1. παρῃνιξάμην.

Παραίνυμαι, aufero. E παρά & αἴνυμαι.

Πα-

Παραιολίζω, idem quod simplex αἰολ. s. variegandi caussa addo.

Παραίσαγμα, τος, τὸ, delirium, amentia.

Παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A seq.

Παραιρέω, ῶ, detraho, destruo, diruo, aufero. παρεῖλε, diruit, detraxit. παραιρέομαι, οῦμαι, aufero, adimo. aor. 2. παρειλόμην, παρείλοντο, ademerunt. inf. παρελέσθαι. part. παρελόμενος.

Παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur, v. c. vesti, ut limbus, v. πάραμμα, recisio. A praec.

Παραισθάνομαι, in sensu fallor. 2) sentio, percipio.

Παραίσιος, α, ὁ, ἡ, & παραίσιμος, Hes. infaustus, inauspicatus, dirus.

Παραΐσσω, praetereo, transeo. 2) proripio me. 3) impetu transeo.

Παραιτέομαι, οῦμαι, recuso, detrecto, evito, deprecor, Gl. V. item. 2) precor, rogo. 3) excuso. aor. 1. παρῃτησάμην, παρῃτήσαντο, recusarunt, Philox. pass. aor. 1. part. παραιτηθεὶς, rogatus. perf. παρῃτημένος, excusatus. 3) deprecatione a poena libero, vel liberare studeo. 4) submoveo. Ex αἰτέω.

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, recusatio, excusatio, Philox. 2) vehemens precatio. A pr.

Παραιτητέον, *Adv. pos.* fugiendum, deprecandum est. Ab eod.

Παραιτητὴς, οῦ, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, ὸν, deprecatorius, ad deprecandum aptus. A pr.

Παραιτητὸς, ὴ, ὸν, exorabilis. A παραιτέομαι.

Παραίτιος, α, ὁ, ἡ, qui ex parte in caussa est. 2) qui in caussa est, auctor. Gl. V. obnoxius. τὸ παραίτιον, caussa, in malam partem.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, suadens, admonens. A παράφημι.

Παραιφασία, ας, ἡ, admonitio, consilium, adhortatio. occurrit pl. dat. παραιφασίῃσι, monitionibus, monitis, praeceptis. A seq.

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, consilium. 2) consolatio. Ab eod.

Παραιφρονέω, ῶ, exanimatus sum vel metu, vel vulneris, doloris, gravitate.

Παραιωρέω, ῶ, suspendo. pass. παραιωρεῖσθαι, suspendi. perf. παρῃωρῆσθαι, suspensum habere. plusq. ind. παρῃώρητο ξιφίδια, gladios suspensos habebant.

Παραιώρημα, ατος, τὸ, quod suspenditur, vel suspensum est. A praec.

Παραιώρησις, εως, ἡ, elevatio juxta aliud quid, suspensio.

Παρακαθάπτω, adnecto. pass. annector.

Παρακαθέζομαι, adsideo, juxta consideo.

Παρακαθεκτικὸς, ὴ, ὸν, tenax. A παρακατέχω.

Παρακαθεύδω, juxta dormio. 2) excubo.

Παρακάθημαι, adsideo, juxta adsideo.

Παρακαθίζω, f. ίσω, juxta me colloco, adsidere jubeo. 2) adsideo. παρεκαθιζόμην, παρεκαθίζετο, adsidebar, imperf. med.

Παρακαθίημι, utrinque demitto.

Παρακαθίστημι, juxta colloco seu appono, v. c. custodes. 2) altrinsecus colloco.

Παρακαίριος, α, ὁ, ἡ, intempestivus. παρακαίρια, inhonesta, nefaria.

Παράκαιρος, α, ὁ, ἡ, intempestivus.

Παρακαίρως, *Adv.* intempestive. A pr.

Παρακαίω, a latere uro, oburo, aduro. 2) comburo.

Παρακαλέω, ῶ, f. έσω, evoco, arcesso, advoco, in primis auxilii caussa, vel in judicio, vel alia in re quavis. 2) oro, obsecro, it. deprecor. 3) hortor, confirmo, in N. T. consolor, in pr. in med. recreo. τὰ παρακαλούμενα, postulata.

Παρακαλπάζω, f. άσω, equo a latere cursito, freno ejus mano apprehenso, vel, molliter equum ad cursum incito.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam sive occultandam, velum, aulaeum, obtentus, praetextus. A seq.

Παρακαλύπτρα, ἡ, redimiculum.

Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego. perf. pass. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus.

Παρακαμμύω, insercio. ex Hes. in παραβύεται. A seq.

Παρακάμπτω, deflecto, vitio.

Παρακανθίζω, undique spinas habeo. E π. & ἄκανθα.

Παρακανθόφυλλος, α, ὁ, ἡ, secundum spinam folium habens. E παρὰ, ἄκανθα, & φύλλον.

Παρακαταβαίνω, descendo, v. c. in acie ex equo, de navi.

Παρακαταβάλλω, depono, abjicio, demitto. 2) certam pecuniam depono, sacramento ago.

Παρακατάβασις, εως, ἡ, descensus ex equis in acie, e navibus &c. 2) in foro, cum is, unde petitur, sive reus, cogitur adesse, respondere.

Παρακαταβολὴ, ῆς, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam deponebant, sacramentum, Gl. V. sponsio.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depositum, fidei commissum. Gl. V. commendatio, depositum, ap. Philon. munus, v. c. judicis.

Παρακαταθνήσκω, commorior.

Παρακατάκειμαι, cubo s. accumbo juxta aliquem.

Παρακατακλίνω, a latere vel juxta reclino. 2) juxta statuo in lecto, juxta accumbere jubeo. παρακατακλίνομαι, accubo, Gl. V.

Παρακαταλέγομαι, cubo apud, sive ad latus alicujus, accubo. παρακατέλεκτο, accubabat, plusq per syncop. poet. παρκατέλεκτο, pro παρακατελέλεκτο.

Παρακαταλείπω, relinquo.

Παρακαταλογὴ, ῆς, ἡ, immutatio & varietas. *Vox suspecta*. (f. παρακαταλλαγή.)

Παρακαταπήγνυμι, f. ξω, depango juxta, defigo apud.

Παρακαταρτίζομαι, f. ίσομαι, e multis unum facio, compono.

Παρακατάστασις, εως, ἡ, depositum. A παρακαθίστημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio.

Παρακατατίθημι, & παρακατατίθεμαι, deponn apud aliquem, fidei committo, custodiendum trado, depono tamquam apud sequestrum. Gl. Vet. demando, commodo. παρακατατέθετο, aor. a. med. commendavit, Phil.

Παρακαταχράομαι, ῶμαι, abutor.

Παρακατεσθίω, edo cum aliquo.

Παρακατέχω, retineo, complector. 2) coerceo, cohibeo, moror.

Παρακατηγόρημα, ατος, τὸ, quod Praedicato additur. Vox Dialect.

Παρακατοικίζω, f. ίσω, juxta colloco, vel habitatores juxta colloco.

Παρακατορύττω, f. ξω, juxta defodio.

Παρακαττύω, adsuo, consuo, paro.

Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, & quasi ad latus. E π. & καυλός.

Παράκειμαι, adjaceo, vicinus sum & quasi juxta seu a latere situs, a latere accumbo, adhaereo. 2) praepositus sum. 3) appositus sum. ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus praeteritum, apud Grammaticos. οἱ παρακείμενοι, familiares &c.

Παρα-

Παρακειμένως, *Adv.* apposite, juxta. A pr.

Παρακεκαλυμμένως, *Adv.* tecte, occulte. A παρακαλύπτω.

Παρακεκινδυνευμένως, *Adv.* audacissime, projecta audacia. A παρακινδυνεύω.

Παρακεκλιμένως, *Adv.* idem quod παρακλιδόν, ubi v.

Παρακελεύομαι, hortor, stimulo, impero, Gl. V.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, jussio. A pr.

Παρακέλευσμα, ατος, τό, exhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur. 2) incitamentum. 3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.

Παρακελευσματικός, ή, όν, ad hortandum valens. A pr.

Παρακελευσματικῶς, *Adv.* adhortandi vi. A pr.

Παρακελευσμός, ῦ, ὁ, adhortatio.

Παρακελευστής, ῦ, ὁ, hortator. Gl. V.

Παρακελευστικός, ή, όν, cohortatorius.

Παρακελευστός, ή, όν, cui persuasum est, ab aliis rogatus, jussus. A sq.

Παρακελεύω, cohortor, auctor sum, suadeo. *minus usitatum, quam med.*

Παρακελητίζω, juxta equitem celete.

Παρακενόω, ῶ, f. ώσω, exhaurio, evacuo.

Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel a latere pungo. Gl. V. perpungo.

Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio, incisio, qua hydropicis aqua detrahitur.

Παρακεντρίτης, ῦ, ὁ, stimulator s. agitator equorum, auriga. Gl. V. percussor. Ab eod.

Παρακερδαίνω, male lucror, plus justo lucror & præter alios. 2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.

Παρακερκίς, ίδος, ἡ, pl. παρακερκίδες, officula, circa os majus (κνήμη & κερκίς vocatur) quod tibiam pedis sustinet.

Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria.

Παρακινδυνευτικός, ή, όν, in pericula præceps, qui nimia cum audacia periculum adit.

Παρακινδυνευτικῶς, *Adv.* temere periclitando.

Παρακινδυνεύω, f. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo. παρακεκινδυνευμένον, perf. part. pass. ausum audax, etiam de verbis. periculosum, temerarium.

Παρακίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, periculosus.

Παρακινδύνως, *Adv.* periculose, cum periculo. A pr.

Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, demoveo, removeo. 2) perperam moveo, indecore & instabiliter moveo. 3) incito, exhortor. pass. moveor, me moveo. παρακινῶν, & in perf. παρακεκινηκώς, mente motus, furibundus, & pass. παρακεκινημένος, idem.

Παρακίνημα, ατος, τό, perversio, distortio. 2) incitatio. A pr.

Παρακίνησις, εως, ἡ, incitatio, exhortatio. Ab eod.

Παρακινητικός, ή, όν, emotus mente. Ab eod.

Παρακινητικῶς, *Adv.* emota mente. A pr.

Παρακιρνάω, admisceo.

Παρακλαίω, f. αύσω, sine caussa, frustra fleo, ploro. 2) juxta fleo.

Παρακλαυσίθυρον, ου, τό, flebile carmen, quod amasii ad amasiarum fores decantabant. sc. μέλος. E pr. & θύρα.

Παρακλείδιον, τό, sera.

Παρακλείω, includo. 2) excludo.

Παρακλέπτω, f. ψω, suffuror, in transcursu furor. 2) interverto.

Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio. 2) advocatio. 3) adhortatio. 4) obtestatio, deprecatio. 5) institutio, doctrina. 6) consolatio. 7) auxilium quodvis. 8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.

Παρακλητεύω, cohortor.

Παρακλητικός, ή, όν, exhortatorius. 2) consolatorius. A παρακαλέω.

Παράκλητος, ου, ὁ, ἡ, arcessitus & rogatus, ut adsit alicui in judicio, aut consilium det in re dubia, advocatus. 2) consolator. 3) doctor, magister, in N. T. Ab eod.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator. 2) deprecator. 3) consolator. Ab eod.

Παρακλιδόν, *Adv.* declinando & deflectendo ad latus. A παρακλίνω.

Παρακλίντωρ, ορος, ὁ, a latere accubans, acclinatus. A seq.

Παρακλίνω, juxta seu a latere recumbere jubeo, juxta reclino, juxta cubantem statuo. 2) declino, i. e. deflecto, averto. 3) aperio, aor. 1. part. παρακλίνας, declinans, deflectens. παρακλίνομαι, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor. παρακεκλιμένος, perf. part. accubans, adjacens.

Παρακλίτης, ου, ὁ, qui a latere accubat vel acclinatus est. A pr.

Παρακλύζω, humecto.

Παράκλυτος, infam[illegible] famosus.

Παρακλύω, non audio, non pareo.

Παρακμάζω, fut. άσω, vigorem amitto; consenesco, florem ætatis amitto. Gl. V. exoleo. παρηκμακώς, perf. part. vigoris tempus egressus, exoletus.

Παράκμασις, εως, ἡ, vigoris amissio. A pr.

Παρακμαστικός, ή, όν, cujus remissus est vigor, languidior, decrescens. Ab eod.

Παρακμή, ῆς, ἡ, ætas, quæ excipit ipsum florem ætatis, h. e. senectutis initium. E παρά & ἀκμή.

Παρακνήμιον, ου, τό, exterius os cruris & minus. E π. & κνήμη. Unde

Παρακνημίδιον, τό, Dim. idem.

Παρακνίζω, vellico, irrito, stimulo.

Παρακοεῖν, desipere, delirare, Hes. E π. & κοῶ vel κοῶν.

Παρακοή, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit. 2) inobedientia, contumacia. A παρακούω. v. παράκουσμα.

Παρακοιμάομαι, ῶμαι, juxta dormio vel cubo, accubo. 2) excubo, Gl. V.

Παρακοίμημα, ατος, τό, concubitus. A pr.

Παρακοίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Παρακοιμητής, ῦ, ὁ, excubitor, Gl. V. Ab eod.

Παρακοιμίζω, f. ίσω, juxta in lecto colloco, ut una dormiat.

Παρακοινάω, idem quod κοινόω. ap. Pind.

Παρακοιτέω, ῶ, juxta cubo, accubo, excubo. A seq.

Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. Ex π. & κοίτη.

Παρακοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex iisd.

Παράκοιτις, ιος, ἡ, uxor. A παρακοίτης,

Παράκοιτος, ου, ἡ, concubina, V. Lex. E π. & κοίτη.

Παρακολλάω, ῶ, adglutino.

Παρακόλλημα, ατος, τό, id quod adglutinatur. A pr.

Παρακόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio. Ab eod.

Παρακολλητικός, ή, όν, glutinandi vim habens. Ab eod.

Παράκολλος, ὁ, ἡ, agglutinatus, glutine adjunctus. Epith. lecti ab una tantum parte pluteum glutine adjunctum habentis. E π. & κόλλα.

Παρακολουθέω, ῶ, f. ήσω, sector, adsector, subsequor, Gl. V. 2) adsequor, intelligo, cognosco, παρηκολουθηκώς, adsecutus, perf. part.

Παρακολούθημα, ατος, τό, appendix, Gl. V. quod sequitur plerumque. A pr.

Παρα-

Παρακολούθησις, εως, ἡ, sequela. Ab eod.

Παρακολουθητικός, ή, όν, adsequendi & intelligendi vi præditus. Ab eod.

Παρακολουθητικῶς, *Adv.* intelligenter, acute. A præc.

Παρακομιδή, ῆς, ἡ, prætervectio, Gl. V. transvectio. 2) advectio, & adventus. 3) comportatio. A seq.

Παρακομίζω, f. ίσω, præterveho, transveho, deduco, comitor. 2) seduco. 3) deporto, importo, conveho, adfero. Παρακομίζομαι, prætervehor, appellor, applicor. Παρακομισθείς, aor. 1. part. pass. appulsus, prætervectus.

Παρακομιστής, οῦ, ὁ, qui transvehit, deducit &c. A præc.

Παρακόμης, ου, ὁ, ἡ, comatus, comans. E π. & κόμη.

Παρακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo. 2) incito. 3) permulceo, Hes. E π. & ἀκονάω.

Παρακοντίζω, f. ίσω, jaculando attingo. E π. & ἀκοντίζω.

Παρακοπή, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παρακόπτω.

Παράκοπος, ου, ὁ, ἡ, mente privatus, furibundus. Ab eod.

Παρακοπτικός, ή, όν, mentis errori obnoxius, delirans, demens. 2) insaniam gignens.

Παρακόπτω, perperam cudo, monetam non bonam cudo, adultero. 2) fraudo, defraudo. 3) aliam chordam ferio, quam volo, aut debeo. inde 4) deliro, desipio, mente captus sum, mente erro. Παρακεκομμένος, adulterinus.

Παρακορέω, ῶ, converro. 2) verro, verrendo purgo.

Παρακόσμως, *Adv.* indecore, indecenter, inhoneste. A π. & κόσμος.

Παράκουσμα, ατος, τό, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quum quis male audiendo prava opinione imbutus est, error e falso vel pravo rumore s. fama. v. Παρακοή. A seq.

Παρακούω, perperam audio, vel non recte audio. 2) oscitanter & negligenter audio. 3) audita sic transmitto, quasi non audierim, me audivisse dissimulo. 4) audire nolo, dicto audiens non sum, non obtempero. 5) clam & quasi furtim audio, clam sermonem sublego; subausculto. aor. 1. παρήκουσα, παρήκουσε, nonnihil audivit. Perf. παρακήκοα. plusq. παρακηκόειν, παρακηκόειν, paullulum audierat, intellexerat.

Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi.

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι vel παρακρεμαννύω, suspendo juxta, seu a latere. aor. 1. part. παρακρεμάσας, pendere sinens. παρακρεμάμενα, appendices, partes rei leviores.

Παράκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præceps, Gl. Vet.

Παρακρίνω, comparo, juxta colloco, ita prope, ut comparatio fieri possit. 2) judico, & perperam judico.

Παρακροάομαι, perperam audio. non audio, non obedio.

Παρακρόασις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. A pr.

Παρακροατής, οῦ, ὁ, qui audita falso interpretatur, qui audita non assecutus est. Ab eod.

Παρακροκίζω, aliqua ex parte crocum refero, seu crocum mentior.

Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo. 2) adhortor, incito. 3) plausu manuum adhortor & incito ad aliquid.

Παράκρουσις, εως, ἡ, repulsio, depulsio. 2) fraus, impostura. 3) error, delirium, desipientia.

Παραχοίνικος, ου, ὁ, ἡ, chœnice & mensura decipiens. E pr. & χοῖνιξ.

Παρακρουστικός, ή, όν, mentem concutiendi & emovendi vim habens. A παρακρούω.

Παρακρουστικῶς, *Adv.* fallaciter, fraudulenter. A præc.

Παράκρανος, ου, amens. A seq.

Παρακρούω, παρακρούομαι, *in med.* repello, rejicio, repudio, a me submoveo. 2) circumvenio, decipio. παρακρούομαι, defraudo, Gl. Vet. 2) erro, *item* deliro.

Παρακταῖος, litoralis, ut ἀκταῖος.

Παρακτάομαι, ῶμαι, insuper adquiro, possideo. 2) in propinquo prædia habeo.

Παράκτησις, εως, ἡ, adquisitio. A præc.

Παράκτης, ου, ὁ, qui canes venaticos venatum ducit. Hes. A παράγω.

Παρακτίδιος, ου, ὁ, ἡ, litoreus; qui ferit litus, de fluctu. A seq.

Παράκτιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἄκτιος.

Παράκυκλος, ου, pl. παράκυκλοι & παράκυκλα, orbes, circuli, partes rotæ, apud Poll.

Παρακυλίω, advolvo.

Παρακύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum adspicio, seu transversum limis oculis adspicio, Gl. Vet. despicio. 2) accurate, diligenter inspicio. 3) leviter aliquid attingo, tracto, curo.

Παρακωμῳδέω, ῶ, obiter perstringo & taxo, seu taxo & perstringo comico more.

Παράκωφος, ου, ὁ, ἡ, surdaster.

Παρακωχή, vera scriptura παροκωχή, ubi vid.

Παραλαλέω, ῶ, nugor. 2) obloquor.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, assumo, adhibeo. παραλαβών, aor. 2. part. cum suscepisset.

Παραλάμπω, a latere splendeo. 2) parum fulgeo.

Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula lucida in oculo, cicatrix in nigro oculi resplendens. A præc.

Παραλανθάνω, lateo.

Παραλεαίνω, lævigo, ut simplex λεαίνω.

Παραλεαντικός, ή, όν, lævigandi vim habens. A præc.

Παραλέγομαι, cubo ad latus, juxta quempiam cubo, concumbo. 2) lego litus. Gl. Vet. deligo, & παραλεγόμεθα, stringimus, Phil.

Παραλέγω, absurda loquor, deliro.

Παραλειπτικός, ή, όν, μέθοδος παραλειπτική, est præteritio, figura rhetorica.

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, silentio prætereo. παραλειπόμενα, prætermissa.

Παραλείφω, illino, mansum cibum in os infercio. E π. & ἀλείφω.

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermissio, præteritio. 2) figura rhetorica. A παραλείπω.

Παράλευκος, ου, ὁ, ἡ, albicans.

Παραλεύσσω, idem quod παροράω. E π. & λεύσσω.

Παραλήγω, παραλήγουσα, penultima.

Παραληπτέον, suscipiendum, amplectendum. A παραλαμβάνω.

Παραληρέω, ῶ, deliro, leviter desipio.

Παραλήρημα, ατος, τό, delirus, silicernium, Gl. Vet. ubi delerus. A præc.

Παραλήρησις, εως, ἡ, deliratio. Ab eod.

Παράληρος, ου, ὁ, ἡ, qui leviter desipit. E π. & λῆρος.

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adsumtio. 2) possessio nova, recens parta. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, scil. χώρα, regio maritima. A παράλιος.

Παραλιθάζω, lapidesco, in lapidem degenero.

Παραλίμνιος, ου, ὁ, ἡ, adjacens paludi. E π. & λίμνη.

Παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, Gl. Vet.

Παράλιος, ου, ὁ, ἡ, marinus, mari adjacens. E παρὰ & ἅλς, *mare*.

Παραλίσκω, idem quod ἁλίσκω, aor. 2. part. παραλούς, captus. Hesych.

Παραλιτέω, offendo, pecco, delinquo. παρήλιτες, aor. 2. offendisti. E π. & ἀλιτέω.

Παραλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, transmutatio. 2) diversitas. 3) dementia, hallucinatio, aberratio. A παραλλάττω.

Παράλλαγμα, ατος, τό, vicissitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

Παραλλακτός, ὁ, ἡ, mutabilis. Ab eod.

Παραλλάξ, *Adv.* alternis vicibus, alternatim, alternata seu alternante serie. Gl. Vet. alternis. Ab eod.

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, discrepantia, mutatio. 2) alternatio. 3) medicis est & emotio. v. c. ossium, dentium &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim vario. 2) prætereo, transeo. 3) supero, vinco. 4) declino, vito, fugio. 5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam constitueram. 6) differo, discrepo. Gl. Vet. vario. παρηλλαγμένος. pass. perf. part. discrepans, inusitatus, prodigiosus, v. c. magnitudine. E π. & ἀλλάσσω.

Παραλληλόγραμμον, ου, τό, spatium, quod lineis parallelis continetur. E παράλληλος & γραμμή.

Παραλληλία, ας, ἡ, litterarum in eadem voce collatio, aliarum scil. juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter se, & quasi e regione pono. Ab eod.

Παραλληλισμός, ῦ, ὁ, figura, quum voces idem significantes vel eadem componuntur, vel se invicem sequuntur &c. 2) dictorum idem significantium vel similium collatio. A pr.

Παράλληλος, ου, ὁ, ἡ, mutuus, inter se compositus & e regione collocatus; æque distans. Gl. Vet. παράλληλον, alternum, interstitium. E παρά & ἀλλήλων, quod vide.

Παραλλήλως, *Adv.* inter se componendo, composite, comparate, ex opposito.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, subdola supputatione fallo, male supputo. 2) falsa argumentatione utens decipio, male ratiocinor. Gl. Vet. circumscribo, obrepo, subrepo, dissimulo.

Παραλογισμός, ῦ, ὁ, falsa ratiocinatio, fallax ratio. 2) impostura & captio per fallaces rationes. Philox. dissimulatio. παραλογισμοῖς, præstigiis, Philox. A præc.

Παραλογιστής, ῦ, ὁ, fallax ratiocinator, impostor, deceptor. Ab eod.

Παραλογιστικός, ή, όν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus, fallax. A præc.

Παραλογιστικῶς, *Adv.* fallaciter, fraudulenter. A præc.

Παραλογιστός, ή, όν, qui decipi potest. A παραλογίζομαι.

Παράλογος, ου, ὁ, ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non consentaneus, absurdus. Etiam substantive, casus inopinatus, absurditas.

Παραλόγως, *Adv.* præter rationem, inopinato. A præc.

Παραλοξαίνω, obliquo. *pass.* obliquus fio.

Πάραλος, ου, ὁ, ἡ, maritimus. 2) qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis & nauticis dat operam. item 3) navis publica Atheniensium. Ex παρά & ἅλς, *mare*.

Παραλουργής, έος, ὁ, ἡ, purpuram attextam habens: unde παραλουργίς, vestis attextam purpuram habens. E παρά & ἁλουργής.

Παραλοῦται, οἱ, qui una lavant. A seq.

Παραλούω, juxta lavo. παραλοῦσθαι, juxta lavari. *Att.* pro παραλούεσθαι.

Παραλοφία, ἡ, curvitas in cervice usque ad artemona, Poll. A π. & λοφιά.

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitilium seu viticis.

Παραλυπέω, ῶ, molestia vel tristitia adficio.

Παράλυπρος, ου, ὁ, ἡ, asper, sterilis. Epith. terræ.

Παράλυσις, εως, ἡ, resolutio, laxatio, remissio, nervorum resolutio. Gl. Vet. debilitas. παράλυσις τῆς ψυχῆς, demissio animi. A παραλύω.

Παραλυτικός, ή, όν, paralyticus, debilis, debilitatus, Gl. Vet. Ab eod.

Παράλυτος, ου, ὁ, fractus, debilis, imbellis. A παραλύω.

Παραλυτρόω, f. ώσω, inique redimo.

Παραλύω, f. ύσω, dissuo, dissolvo, resigno. 2) libero. 3) debilito. παραλύομαι, *cum Gen.* remitto a studio, impetu &c. παραλελυμένος, debilis, Gl. Vet.

Παράλωμα, ατος, τό, idem quod λῶμα.

Παραμαρτάνω, aberro. παραμαρτών, aberrans, aor. 2. part. E παρά & ἁμαρτάνω.

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, præscriptio, exceptio, Poll.

Παραμασήτης, ου, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere sedens mandit, parasitus. E π. & μασάομαι.

Παραμβλύνω, hebesco, hebes sum.

Παραμεθίημι, omitto, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut missum facio.

Παραμείβω, fut. ψω, prætereo, prætervehor, transeo, præterfluo, permuto. E π. & ἀμείβω.

Παραμελέω, ῶ, fut. ήσω, adspernor, negligo, sperno. παρημέληκας, perf. neglexisti. παρημελοῦντο, imperf. 3. pl. παρημελοῦντο, negligebantur. Perf. part. παρημεληκώς, neglectus. E π. & ἀμελέω.

Παραμιμνήσκομαι, mentionem facio, memoro.

Παραμένω, f. ενῶ, maneo, permaneo, persevero.

Παραμέση, ης, ἡ, sc. χορδὴ, musicus quidam tonus. A seq.

Παράμεσος, ου, ὁ, ἡ, qui est juxta medium.

Παραμετρέω, ῶ, f. ήσω, juxta alterum admetior. 2) compenso. 3) prætervého, prætereo.

Παραμέτρησις. εως, ἡ, dimensio, mensura. A pr.

Παραμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus. E π. & μῆκος.

Παραμηκῶς, *Adv.* oblonge, in oblongum. A pr.

Παραμηκύνω, extendo, protraho.

Παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. E π. & μηρός.

Παραμηρίδιος, αία, αῖον, idem quod seq.

Παραμηρίδιος, ου, ὁ, ἡ, ad femur pertinens. 2) femur tegens. A παραμήρια.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admisceo, immisceo.

Παραμικρόν, *Adv.* propemodum, pæne, pro παρὰ μικρόν.

Παραμιλλάομαι, devinco. E π. & ἁμιλλάομαι.

Παράμιλλος, ου, ὁ, citra certamen victor, vel potius pæne æqualis. E π. & ἅμιλλα.

Παραμίμνω, moneo apud, permaneo.

Παραμινύθω, frango, absumo paullatim, imminuo.

Παραμιξολυδιάζω, unde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel transcendere mixolydium cantum. E π. & μιξολύδιος.

Παραμίσγω, admisceo.

Παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.

Παραμολέω, ῶ, adsum, advenio, adito, succurro. Suic. ut hinc sit παραμέμβλωκεν Homericum perf. pro παραμεμόλωκεν.

Παραμονή, ῆς, ἡ, constans permansio apud aliquem. 2) duratio. A παραμένω.

Παραμόνιμος, ου, ὁ, ἡ, qui constanter apud aliquem permanet. 2) durabilis. A præc.

Παράμονος, ου, ὁ, ἡ, idem. A παραμένω.

Παρα-

Παράμουσος, ου, ὁ, ἡ, dissonus, Musis seu cantui non conveniens. 2) alienus, abhorrens. E π. & Μοῦσα.

Παραμπέχω, f. ψω, p. πέπεχα, obvelo, obtego, obduco, involvo. E π. & ἀμπέχομαι.

Παραμπύκια, τὰ, fasciæ, quibus crines religantur. E π. & ἄμπυξ.

Παραμπυκίζω, crines anteriores religo. A pr.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, hortor, adhortor. 2) consolor, verbis aut quacunque re mulceo & sedo, medeor. 3) compenso, sarcio.

Παραμυθητὴς, οῦ, ὁ, consolator. A præc.

Παραμυθητικὸς, ἡ, όν, qui consolari potest aut solet, consolatorius. Ab eod.

Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio. 2) solatium, consolatio, & quicquid ad leniendum in quocunque genere valet. 3) demonstratio, argumentum rei propositæ, apud Platon. E π. & μῦθος.

Παραμύθιον, ου, τὸ, placamentum, solatium, solamen. Ab eod.

Παραμυθικῶς, & παραμυθητικῶς, *Adv.* consolantis more, consolandi caussa. Ab eod. alterum a παραμυθητικός.

Παραμυκάομαι, mugio, graviter sono, de tonitru.

Παραναβαίνω, una ascendo.

Παραναγινώσκω, lego, recito, v. c. testimonium in judicio, Gl. Vet. adlego. 2) lego, perlego.

Παρανάγνωσις, εως, ἡ, adlectio, Gl. Vet. recitatio v. c. testimonii. A præc.

Παραναγκάζω, f. άσω, vim affero, cogo.

Παραναδύομαι, emergo, erumpo.

Παρανακλίνω, inclino.

Παραναλίσκω, f. λώσω, obiter & præter destinatum impendo, perperam consumo, item absumo simpliciter. pass. παραναλίσκομαι, consumor, pereo, exspiro.

Παρανάλωμα, ατος, τὸ, sumtus supervacaneus & inutilis, additamentum ac velut appendix impensæ destinatæ. A præc.

Παρανατέλλω, sive παρανατέλλομαι, juxta orior, orior.

Παραναίομαι & παρανάσσομαι, juxta habito, vicinus sum.

Παρανυμφέομαι, οῦμαι, nubilis sum, nubilis fio, ut placet Hoeschio, s. potius, expers sum viri, s. nuptiarum.

Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, prænavigo.

Παρανευρίζω, f. ίσω, nervos resolvo, enervo. E π. & νεῦρον.

Παρανίσχω, altrinsecus attollo sive elevo, item emineo.

Παρανέω, ad latus, juxta nato, præternato.

Παρανέω, vel παρανηέω, juxta aggrego & acervo, ad latus accumulo. unde aor. 1. παρένησαν, coacervarunt, congesserunt, acervum fecerunt.

Παρανηέω, idem. unde imperf. παρενήνεεν, aggerebat: 3. pl. παρενήνεον, accumulabant.

Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultima, ultimæ proxima.

Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, seu ad latus, aut natando prætervehor.

Παρανθέω, ῶ, desloresco, in V. L. adfloreo.

Παρανίσσομαι, præteren, transeo.

Παρανίσχω, altrinsecus attollo. 2) emineo. E π. & ἀνίσχω.

Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, desipio, demens sum. 2) perperam intelligo.

Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. E π. & νόος.

Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.

Παρανομέω, ῶ, f. ήσω, contra leges seu contra jus & æquum facio. 2) legem legibus contrariam fero. A παράνομος.

Παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges & jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium. A præc.

Παρανομία, ας, ἡ, transgressio legis, insolentia legibus repugnans, nequitia, improbitas contra fas & æquum, scelus, flagitium. Philox. injuria. A seq.

Παράνομος, ου, ὁ, ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. Vet. legirupa. Philox. contrarius legi, illicitus. παρανόμων γράφεσθαι, accusare legum rogatarum legibus vetustis adversantium.

Παρανόμως, *Adv.* contra leges, præter jus & æquum. Philox. illicite. A præc.

Παράντα, v. παράντης.

Παραντέλλω, *poet.* pro παρανατέλλω, juxta orior seu exorior, *metaph.* adjaceo.

Παράντη, *Adv.* idem quod πάραντα. v. seq.

Παράντης, εος, ὁ, ἡ, acclivis pariter & declivis, obliquus. τὰ πάραντα pro παράντη. E παρὰ & ἄντα, vel ἄντην.

Παρανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto apud, circum quem excubo.

Παρανυμφίος, ου, ὁ, qui sponso & sponsæ adsidens, eos domum deducit. A seq.

Παράνυμφος, ου, ὁ, auspex, pronubus, Philox. & ἡ παράνυμφος, pronuba, Philox. E π. & νύμφη.

Παρανύττω, extimulo, instigo.

Παράξενος, ου, ὁ, ἡ, peregrinus, ignobilis, illegitimus, aliens.

Παραξέω, leviter rado. 2) prætercurro, præterlabor, apud Eunap.

Παράξηρος, ου, ὁ, ἡ, siccus.

Παραξιφίδιον, ου, τὸ, pugio, Philox.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, idem. E π. & ξίφος.

Παραξόνιος, ου, ὁ, axi infixus, additus, axem terens, attingens, streperus. τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne rota excidat. E π. & ἄξων.

Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur. Ab eod.

Παραξυράω, rado.

Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in sculptura quasi appendix additur. A παραξύω.

Παράξυστρον, ου, τὸ, instrumentum radendi, ad lævigandum, complanandum. Ab eod.

Παραξύω, abrado. Gl. Vet. derado, destringo.

Παράπηγος, ου, ὁ, pessulus. E π. & πήγνυμι.

Παραπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, corrigo & in melius muto, abstraho, retineo a pravitate aliqua.

Παραπαίζω, alludo, deludo, Gl. Vet.

Παραπαίω, deliro, desipio. 2) aberro, proprie ferio secus, aliud quid, quam volebam, aut oportebat, ut v. c. chordam citharæ.

Παραπαιόντως, *Adv.* dementer, Hes. A pr.

Παράπαιστος, ου, ὁ, delirus, Hes. Ab eod.

Παραπάλλω, concutio, allido.

Παράπαν, *Adv.* in universum, genere toto, per totum, omnino, prorsus. E παρὰ & πᾶν.

Παραπαντάω, occurro. E π. & ἀπαντάω.

Παραπάσσω, f. άσω, adspergo. 2) *Jon.* pro παραφάσσω, Hipp.

Παραπατάω, decipio leni & suavi quadam fraude, ut vino.

Παραπαφίσκω, sive παραπαφῶ, idem. Homer. παρήπαφεν, aor. 2. s. imperf.

Παραπείθω, f. είσω, persuadeo, persuadendo fle-

ꝺto & permoveo. Gl. Vet. sollicito. 2) falsa persuasione decipio.

Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento.

Παραπειστικός, ὁ, ad persuadendum factus, de oratore, Poll. (ubi editur παραπιστικός.) A παραπείθω.

Παραπελεκάω, ῶ, dedolo.

Παραπέμπω, f. ψω, prætermitto, omitto, transmitto, per negligentiam dimitto, negligo, contemno. 2) transmitto, aliquo mitto, adveho, importo. 3) deduco, comitor, prosequor. Philox. παραπέμπεται, omittit. παραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, Gl. Vet.

Παραπεριπατέω, juxta incedo.

Παραπετάζω, vel παραπετάννυμι, f. τάσω, obtendo, obtego, obvelo. 2) expando, explico.

Παραπέταλος, ου, ὁ, ἡ, foliis seu laminis obtectus, obtensus & coopertus. E π. & πέταλον.

Παραπετάομαι, ῶμαι, vel παραπέτομαι, advolo. 2) prætervolo, Gl. Vet.

Παραπέτασμα, ατος, τὸ, velum, seu aulæum. 2) prætextum, Philox. velum, palla. A παραπετάζω.

Παραπέτομαι, vide παραπετάομαι.

Παράπεψις, εως, ἡ, concoctio.

Παράπηγμα, ατος, τὸ, proprie, tabula adfixa columnæ, pilæ &c. ut legum, fœderum. 2) tabula, in qua descripta est cœli ratio, & siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio cum quadripartitis anni cardinibus, & aliis ejusmodi eventibus & effectibus mundi. 3) tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens, ut chronologica, historica &c. item 4) præceptum artis, ut Grammaticæ, Dialecticæ. A seq.

Παραπήγνυμι, f. ξω, a latere figo, juxta depango, addo. 2) præcipio.

Παραπηδάω, ῶ, f. ήσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.

Παραπήχιον, ου, τὸ, os & pars cubiti. Poll. A seq.

Παράπηχυς, εος, ὁ, ἡ, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc τὸ παράπηχυ, εος, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens. Hes.

Παραπικραίνω, ad iram concito. aor. 1. παρεπίκραναν, 3. pl. exacerbaverunt.

Παραπικρασμός, οῦ, ὁ, exacerbatio. A præc.

Παραπίμπρημι, aduro.

Παραπίπτω, incido. 2) obviam fio. 3) irruo. 4) offendo, pecco. 5) aberro; item prætervehor. 6) accido, evenio, incido. 7) παραπίπτω etiam dicitur de coitu. perf. παραπέπτωκα. aor. 2. παρέπεσον. καιρὸς παρέπεσεν, occasio incidit.

Παραπλαγιάζω, obliquo, Hes. παραπλαγιάσας, aor. 1. part. A seq.

Παραπλάγιος, ου, ὁ, ἡ, paullum obliquus vel lateralis.

Παραπλάζω, a vera via abductum in errorem impello, vagabundum duco secus viam rectam, aut seduco. aor. 1. παρέπλαγξε, præteregi. aor. 1. pass. παρεπλάγχθην, aberravi.

Παραπλανάω, idem.

Παράπλασμα, τὸ, figura, species. 2) nota in margine libri cerata, ad notandum locum.

Παραπλασμός, οῦ, ὁ, sordes, quæ paullatim adhærent, ut orificio tibiæ, Hes. Ab eod.

Παράπλεγμα, ατος, τὸ, textum, storea &c. A seq.

Παραπλέκω, f. ξω, attexo, contexo, consero.

Παραπλευρίδια, ων, τὰ, arma, quæ tegunt equorum latera. A seq.

Παραπλεύριος, ου, ὁ, ἡ, qui ad latus seu ad costas est. E π. & πλευρά.

Παραπλευστέος, α, ον, præternavigandus. A sq.

Παραπλέω, f. εύσω, prætervehor, præternavigo. 2) juxta navigo.

Παραπληγία, ας, ἡ, levis partium sideratio aut resolutio. 2) delirium, insania. A παραπλήσσω.

Παραπληγικός, ἡ, ὸν, leviter sideratus ac resolutus. A pr.

Παραπληγικῶς, Adv. per levem siderationem ac resolutionem. A pr.

Παραπλήθω, plenus & refertus sum.

Παραπληκτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod παραπληγικός.

Παραπληκτικῶς, Adv. per siderationem. A pr.

Παράπληκτος, ου, ὁ, ἡ, cui mentis vel sensuum integritas depravata est, vecors, insanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, idem & ab eod. Gl. Vet. delirus. apud Hom. ἠϊόνες παραπλῆγες, litora a fluctibus percussa.

Παραπληξία, ας, ἡ, insania, amentia. 2) levis partium sideratio aut resolutio. Ab eod.

Παραπληρόω, ῶ, f. ώσω, temere infercio, superaddo.

Παραπλήρωμα, ατος, τὸ, quod oneri justo additur. 2) cento. 3) omne redundans ac superfluum. Philox. sagina. 4) particula expletiva, ap. Gramm. A pr.

Παραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, suppletivus, Gl. Vet. Vox Gramm.

Παραπληρωματικῶς, Adv. explendi caussa. A pr.

Παραπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, cum particula aliqua additur, sine qua & ipse sensus constaret, ut μήτι, pro μή.

Παραπλήσιον, Adv. proxime. A seq.

Παραπλήσιος, ου, ὁ, ἡ, proxime ad aliquid accedens, adfinis, similis, adsimilis, Gl. V.

Παραπλησίως, Adv. similiter, eodem prope modo. Gl. Ver. perinde, itidem, similiter. A pr.

Παραπλήσσω, f. ξω, perperam pulso citharam aut aliud instrumentum musicum; At παραπλήττομαι, mente percellor, vecors & amens fio. παραπεπληγμένος, perf. part. vecors, amens.

Παραπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, calamistratos vel implicitos habens capillos.

Παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, q. d. adtextio, insertio, consertio, implicatio. A παραπλέκω.

Παράπλοος, contr. παράπλους, ου, ὁ, præternavigatio, trajectus. 2) ἐν παράπλῳ dicitur esse insula, sita ad trajiciendum idoneo loco, vel navibus illas prætereuntibus.

Παραπνέω, f. εύσω, præternavign.

Παραπνέω, f. εύσω, a latere flo seu spiro. 2) leniter spiro.

Παραπνοὴ, ῆς, lenis adspiratio. A pr.

Παραπόδας, vel παρὰ πόδας, Adv. e vestigio, statim, in continente. 2) juxta, prope. E π. & πούς.

Παραποδίζω, f. ίσω, impedimento sum.

Παραποδύομαι, exuo me juxta, vel una cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, accingor, aggredior negotium, ut ἀποδύομαι. E π. & ἀποδύομαι.

Παραποιέω, ῶ, f. ήσω, falso adsimulo, adultero, perverto. Gl. Vet. permuto. παραποιηθεὶς, aor. 1. part. pass. & παραπεποιημένος, perf. ad similitudinem factus, adulteratus, assimulatus.

Παραποίημα, ατος, τὸ, factum ad alicujus similitudinem, falso adsimulatum. A pr.

Πα-

Παραποίησις, εως, ἡ, adsimulatio, qua mentimur aliquid, adulteratio. Gl. Vet. hoc falsum.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio. 2) obiter damnum accipio, præs. non speratum, sed e natura rei necessario existens. E π. & ἀπολαύω.

Παραπόλλυμι, male perdo, pessumdo contra meritum. 2) perdo, ut simplex. παραπόλλυμαι, intermorior, depereo, Gl. V. E π. & ἀπόλλυμι.

Παραπολύ, *Adv.* multo longe.

Παραπέμπτια, vel -ιω, τὰ, vasa sacra in pompis circumferri & ostentari solita.

Παραπομπή, ῆς, ἡ, deductio, comitatus. 2) trajectio, transvectio, advectio, importatio. Philox. prosecutio, comitatus. 3) indicium breve loci, capitis, &c. ubi aliquid quæratur. A παραπέμπω.

Παραπομπιμαῖος, ου, comes, deducendo interviens. A pr.

Παραπομπός, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui lateri alicujus adjunctus eum deducit, comes, deductor. Philox. prosecutor. Ab eod.

Παραπόντιος, ου, maritimus, ad mare situs, positus.

Παραπορεύομαι, f. εύσομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, transeo, iter facio. aor. 1. part. παραπορευθείς, prætergressus. 2) obeo v. c. omnia templa.

Παραπόρφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, purpuram prætextam habens. E π. & πορφύρα.

Παραποτάμιος, ία, ιον, ad fluvium situs. 2) fluvium accolens.

Παραπράσσω, vel -ττω, f. ξω, secus facio, quam decet, præter jussa facio, perperam ago.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, mala fide gesta legatio. A seq.

Παραπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, legationem mala fide gero, aliter in legatione ago, quam mandatum est.

Παραπρεσβευτής, ȣ̃, ὁ, male gestæ legationis reus.

Παράπρισμα, ατος, τὸ, scobs, quam serræ dentes detraxerunt ligno, &c. Unde παραπρίσματα ἐπῶν pro λεπτολογίαις. 2) concretus humor in suris equorum. A. seq.

Παραπρίω, f. ίσω, sensim seco, ut serra &c.

Παραπροθεσμία, ἡ, temporis præfiniti negligentia, cum v. c. pecunia non ad diem numeratur.

Παραπρονοέω, f. ήσω, considero, provideo. Hes.

Παραπροσδοκία, ἡ, Figura Rhet. cum aliud dicitur, quam auditor expectat. alias παρὰ προσδοκίαν λεγόμενον.

Παραπροσποιέομαι, οῦμαι, dissimulo, conniveo, Gl. V. παραπροσποιηθέντα, dissimulata, Phil.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, dissimulatio, simulatio, Gl. Vet.

Παραπροσωπίς, ίδος, ἡ, persona, & quidquid adponitur faciei vel capiti. E. π. & πρόσωπον.

Παραπταίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor. 2) erro, aberro, pecco.

Παράπτομαι, f. άψομαι, obiter & transcursu tango seu attingo. E π. & ἅπτομαι.

Παράπτω, annecto. E π. & ἅπτω.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, offensa, erratum. Gl. V. delictum. A παραπίπτω.

Παράπτωσις, εως, ἡ, offensa, lapsus, aberratio, offensio. 2) irruptio, impetus. 3) coitus, ut παραπίπτειν. 4) παράπτωσις τόπου, situs loci ejusmodi, ut duobus finitimus sit ap. Polyb. 5) Figura, cum casus pro casu ponitur. Ab eod.

Παραπύλιον, ου, τὸ, portula juxta portam majorem. Gl. Vet. portella. E π. & πύλη.

Παράπυξος, ȣ, ὁ, ἡ, buxeus, buxo similis.

Παραπωμάζω, f. άσω, operculo claudo & obturo.

Παραραθυμέω, negligens sum, negligenter ago.

Παραῤῥαίνω, leviter adspergo.

Παράῤῥαμμα, τὸ, adsuta lacinia, quicquid adsutum est, limbus. Hes. si lectio vera, in παραῤῥάμματα, q. a παραῤῥάπτω, *assuo*.

Παραρέω, destillo. Gl. V.

Παραρθρέω, ῶ, f. ήσω, ex articulis demoveor, aut demotus & detortus sum, luxatus sum. E π. & ἄρθρον.

Παράρθρημα, ατος, τὸ, parva luxatio, cum articulus paullulum loco suo excessit. A pr.

Παράρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παραριγέω, ῶ, rigeo, seu paullum rigeo.

Παραριθμέω, ῶ, adnumero. E παρὰ & ἀριθμέω.

Παραρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παραρκέω, ῶ, sufficio.

Παράρμα, ατος, τὸ, resegmentum vestis, particula vesti detracta, limbus. Hipp.

Πάραορος, ȣ, ὁ, ἡ, non bene compositum corpus habens. 2) non bene compositam mentem habens, delirus, demens. 3) inutilis. Ex ἀείρω. sive pro πάρηορος, παρήορος, ut placet Schol. ad Theoc. (v. to παρήορος) & quantitas syllabæ mediæ (longæ) arguit. (sed potest etiam ab αἴρω, repeti, q. sublatum & emotum loco suo.

Παραρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, rapio.

Παραῤῥάπτω, f. ψω, adsuo. 2) consuo.

Παραῤῥέεθρος, ου, præterfluens. E π. & ῥέεθρον.

Παραῤῥέω, vel παραρρέω, præterfluo, prætereo, excido aliqua re per negligentiam. παραῤῥεῤῥύηκα, perf. act. παραῤῥυῆναι, aor. 2. pass. inf. præterfluere, auferri, elabi. 2) perire. Part. παραῤῥυείς, præterlapsus.

Παραῤῥήγνυμι, fut. ῥήξω, disrumpo, distringo, dissipo, discindo. 2) irruo in hostem. παραῤῥαγείς, aor. 2. part. pass. diruptus, scissus.

Παράῤῥηξις, εως, ἡ, impetus, incursus in hostem. A pr.

Παραῤῥητός, ή, όν, qui verbis flecti potest. 2) monitorius, suasorius, consolatorius.

Παραῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, abjicio, rejicio.

Παραῤῥίπτω, f. ψω, idem.

Παράῤῥυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum. 2) funis tractorius, quo navis adducitur remulco. E παρὰ & ῥῦμα.

Παραῤῥυπόω, fut. ώσω, allino. παραῤῥυπωμένα βιβλία, sunt libri in margine notati. v. παραπλάσσω.

Παράῤῥυσις, εως, ἡ, idem quod παράῤῥυμα n. 2.

Παραῤῥύω, f. ύσω, vide παραῤῥέω.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo e cingulo, vel succingo ut ensem. παρήρτηται, perf. pass. appensum habet.

Παραρτέομαι, præparo, instruo, comparo. E παρὰ & ἀρτύω.

Παράρτημα, ατος, τό, quicquid e cingulo suspensum gestatur, quidquid ab alio dependet & annexum est, ut appendix, ad aliquid suspensum. v. ἄρτημα.

Παραρτίζομαι, idem quod παρασκευάζομαι.

Παραρτύω, f. ύσω, apparo, instruo, accommodo.

Παράῤῥυθμος, vel παράρυθμος, ου, carens numero, abhorrens a numero, ἄῤῥυθμος. E π. & ῥυθμός.

Παραῤῥύθμως, *Adv.* a pr. inconcinne.

Παράρυμα, v. παράῤῥυμα.

Παρασάγγης, ȣ, ὁ, parasanga, apud Persas trigiota stadia.

Παρασαλεύω, f. εύσω, concutio, leniter concutio, Gl. Vet. demoveo.

Παρακορέω, ῶ, f. ήσω, scopis purgo, verro.
Παρακρατέω, retercio.
Παρήορος ἵππος, equus funalis. E π. & αἴρω.
Παράκρουσμα, ατος, τό, concussio corporis, inter exercitationes ponitur. A παρακρούω.
Παράκροτον. v. παράπαν.
Παρασείω, f. είσω, quatio, concutio, manus expando ac moveo, ut cursum adjuvem.
Παρασημαίνω, perperam signo, falsum signum notam que imprimo. 2) annoto, adscribo. 3) obsigno. παρασημαίνομαι, med. improbo. 4) colligo, conjicio, e re aliqua. παρεσημηνάμην, aor. 1. med. παρασεσημασμένος, perperam signatus, adulterinus, ut nummus; perf. part. pass.
Παρασημασία, ας, ἡ, q. d. significatio plausus, acclamatio, laus. ap. Polyb.
Παράσημον, τό, falsum signum.
Παρασημειόω, ῶ, f. ώσω, annoto, notam appono.
Παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. Vox Critica. A pr.
Παρασημειωτέον, annotandum. Ab eod.
Παράσημον, ου, τό, nota. παράσημα, τά, notæ, indicia. παράσημον τοῦ πλοίου, tutela navis. Phil. E π. & σῆμα.
Παράσημος, ου, ὁ, ἡ, perperam signatus, adulterinus. 2) obscurus, ignobilis. 3) prodigiosus, portentosus, monstrosus. 4) insignis & inter alios conspicuus. Ex iisd.
Παρασήμως, *Adv.* insignite, cum additamento, Gl. V. A pr.
Παράσιον, f. potius παράσειον, τό, velum, quod supparum dicitur.
Παρασιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum apud aliquem sumo, sum parasitus & adsentator: sector & adulor ventris caussa. A παράσιτος.
Παρασιτία, ας, ἡ, parasitica adulatio. Ab eod.
Παρασιτικός, ή, όν, ad parasitum pertinens. ἡ παρασιτική, ars parasitandi. A seq.
Παράσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui cibum apud aliquem sumit. 2) qui cibi gratia adsentatur, cœnarum adsecla. 3) *Adj.* quod opsonii loco ad panem adhibetur. Philox. parasitus, adsecla παράσιτοι, buccones.
Παρασιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, silentio prætereo. Gl. Vet. conticesco.
Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia. 2) Figura orationis. A pr.
Παρασκαίρω, a latere salio, seu adsulto.
Παρασκέπασμα, τό, tegmen.
Παρασκευάζω, f. άσω, præparo, instruo, apparo, comparo, Gl. Vet. παρασκευάζομαι, præparo me, Gl. V. παρασκεύαζε, accinge te, Philox. παρεσκεύασε, accinxit, Philox. aor. 1. med. παρεσκευασμένος, perf. pass. part. paratus, in animo habens, solitus, suetus.
Παρασκεύασμα, ατος, τό, apparatus, præparatio. A pr.
Παρασκευαστής, ὁ, idem & ab eod.
Παρασκευαστικός, ή, όν, præparatorius. 2) patrandi & efficiendi vim habens. Ab eod.
Παρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus, instructio, præparatio. 2) factio & coitio hominum ad reos vel opprimendos, vel pœnæ eximendos, contra æquitatem juris legumque interdicta. 3) quod fit consulto, de industria. 4) dies, ante Sabbatum, in primis paschale. Hinc ἡ μεγάλη, s. ἡ ἁγία παρασκευή, dies crucifixi Domini.
Παρασκήνια, τά, aditus ad scenam tendens, vel locus juxta scenam, ubi instrumenta ludorum reponebantur. E π. & σκηνή.
Παρασκηνέω, & παρασκηνόω, vel παρασκηνάω, ῶ, juxta tentorium seu tabernaculum meum habeo. 2) juxta figo tentorium. 3) sedem meam figo apud, habito apud. 4) vicinus & proximus sum.
Παρασκήπτω, f. ψω, juxta, seu a latere ingruo, irruo, decumbendo & ingruendo aberro.
Παρασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, a latere salto, ad latus alicujus exsilio. 2) exsultim ludo, lætitia exsulto, gestio.
Παρασκοτίζω, f. ίσω, occæco.
Παρασοβέω, ῶ, f. ήσω, insolenter & fastose prætereo.
Παρασοφίζομαι, f. ίσομαι, perperam σοφίζομαι, scite & ingeniose aliquid tentaos perperam id facio. παρασοφίζεσθαι, superare argutiis aliquem & fallere.
Παρασπάς, άδος, ἡ, frutex arbori adnatus, qui inde avulsus plantatur, stolo. A παρασπάω.
Παρασπασμός, ῦ, ὁ, avulsio, convulsio. Ab eod.
Παρασπάω, ῶ, f. άσω, a latere alicujus abstraho, seu avello. 2) fruticem arbori adnatum ex imo trunco avello. 3) abstraho, detraho, avello. Philo. παρεσπάσατο, usurpat. παρασπασθέντες, deductis. Id. aor. 1. part. pass.
Παρασπείρω, semino juxta seu apud. 2) adspergo seminis aliquid. Dicitur eum natura alicui parum in aliquo genere tribuit. aor. 1. παρέσπειρα.
Παρασπίζω, f. ίσω, a latere stans clypeo munitus pugno pro aliquo. 2) comes sum, adsum alicui concors. E π. & ἀσπίζω.
Παρασπιστής, ῦ, ὁ, qui a latere stans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defensor & auxiliator. A pr.
Παρασπονδέω, ῶ, f. ήσω, contra fœdus facio, pacta & conditiones fœderis violo. 2) contra fœderis fidem violo. perf. part. pass. παρεσπονδημένος, contra fœdus admissum. aor. 1. παρασπονδηθείς. A παράσπονδος.
Παρασπόνδημα, ατος, τό, facinus contra fœdus perpetratum, fœderis violatio. A pr.
Παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Παρασπονδητής, ῦ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.
Παράσπονδος, ου, ὁ, ἡ, fœdus & pacta transgrediens, qui fit contra fœdus & pacta. Gl. V. fœdifragus. E π. & σπονδή.
Παρασπόνδως, *Adv.* contra fœdus & pacta, perfide. A pr.
Παρασπορά, ᾶς, ἡ, satio juxta &c.
Παράσπορον, *Adv.* perfacile. E παρά & ἀσπορον.
Παρασταδόν, *Adv.* adstando, stando a latere, prope stando, prope. A παρίσταμαι.
Παραστάζω, leniter instillo.
Παραστάθμιδες, ων, αἱ, postes cardinum, antæ. E π. & σταθμός.
Παρασταθμίζω, præpondero. Gl. Vet. perpendo.
Παραστάς, άδος, ἡ, postis. αἱ παραστάδες, postes. E π. & ἵσταμαι.
Παράστασις, εως, ἡ, exhibitio, apparitura, Gl. Vet. 2) documentum, demonstratio. v. c. per testes, significatio. 3) impetus animi fiducia sui præditi. 4) animi præsentia, fortitudo. 5) fiducia seu persuasio. 6) admiratio, stupor, lætitia cum stupore. 7) exsilium & fuga extorris. 8) vilis ac stataria quædam negotiatio. 9) visum, opinio, sententia, sensus aut judicium mentis de re aliqua perceptioni oblata. τὸ παρίστασθαι. A παρίσταμαι.
Παραστατέω, ῶ, f. ήσω, a latere sto, adsisto, sto apud seu juxta, auxilior, opitulor. A seq.

Παραστάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem ſtat, qui a latere ſtat. 2) ſocius, auxiliator. 3) a præſultore in choro ſecundus. 4) auctor. παραστάται, nervi, qui ſemen genitale ad canalem virgæ deferunt. 2) pilæ quadratæ. A παρίσταμαι.

Παραστατικὸς, ή, όν, exhibitivus, repræſentans, valens animo ſuggerere & imprimere viſum aliquod. 2) animoſus, fortis, conſtans. 3) furore (divino) correptus, veſanus. 4) habens vim ſignificandi, indicandi. 5) habens vim incitandi ad aliquid, ut oratio &c. item terrendi. A pr.

Παραστατικῶς, *Adv.* præſenti animo, intrepido & fidenti animo. 2) affirmative. A pr.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, ſocia, auxiliatrix. A παραστάτης.

Παρασταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallos defigo, a latere palos figo, vallis depactis ſepio, munio.

Παραστείχω, tranſeo, prætereo. 2) prope accedo. aor. 2. παρέστιχον.

Παραστέλλω, curſum retineo, cohibeo, ſiſto, compeſco, inhibeo.

Παραστενάχω. congemo, collacrimor.

Παράστημα, ατος, τὸ, præſidentia & robur animi, animi præſentia, audacia, Gl. V. geſtus. 2) ſubſidium, auxilium. 3) documentum. A παρίσταμαι.

Παραστίζω, f. ίσω, puncto noto, juxta ſigno.

Παραστιχίδιον, ου, τὸ, continuus ordo, continuata ſeries. 2) capita & primæ verſuum litteræ.

Παραστιχὶς, ίδος, ἡ, idem. E π. & στίχος.

Παραστορέω, ῶ, f. ήσω, & παραστόρνυμι, adſterno. 2) ſterno, extendo.

Παραστοχάζομαι, f. άσομαι, ſcopo aberro.

Παραστρατεύομαι, exercitum ſector, lixa ſum.

Παραστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris adſeſſor ſum & collega.

Παραστρατοπεδεύω, f. εύσω, *med.* εύομαι, caſtra juxta metor. 2) ex adverſo caſtra loco. 3) obſideo.

Παράστρεμμα, τὸ, diſtortio, convulſio. A ſeq.

Παραστρέφω, f. ψω, diſtorqueo, depravo. παρεστραμμένος, tortus, perf. part. paſſ.

Παραστρεβλόω, ῶ, idem.

Παρασφύρω, adſtringo.

Παρασυγγραφέω, ῶ, contra ſyngraphæ conventa facio, fidem promiſſam in ſatisfaciendo fallo. E π. & συγγράφω.

Παρασυγγραφὴ, ἡ, ſyngraphæ violata fides.

Παρασυκοφαντέω, cavillor, cavillando depravo, perverto.

Παρασυμβάλλω, comparo.

Παρασύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, caſus fortuitus. 2) propoſitio e Nomine & Verbo, non integram ſententiam habens.

Παρασύμπτωμα, ατος, τὸ, quod præter alia graviora accidit.

Παρασυνάγχη, ης, ἡ, anginæ ſpecies, cum exteriores faucium muſculi inflammantur.

Παρασυνάγω, f. ξω, illicitos conventus agito.

Παρασυναγωγὴ, ῆς, ἡ, illicitus conventus & legitimo oppoſitus. A pr.

Παρασύναξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασυναπτικὸς, ή, όν, continuus. A ſeq.

Παρασυνάπτω, f. ψω, continuo annecto.

Παρασύνεσις, εως, ἡ, falſa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, ſed probabilis & vero ſimilis.

Παρασύνθεσις, εως, ἡ, adjunctio præpoſitionis in capite verbi ultima littera abjecta, ut ἀφθίεμαι.

Παρασύνθετον, ου, τὸ, vocabulum ductum a compoſito, ut ab ἄπιστος ἀπιστεῖν, aut ab ἀντιτάζομαι ἀν-πίσθος, item compoſitum, quod a verbo ducitur, ut ἐκλεκτὸς.

Παρασύνθημα, ατος, τὸ, mutum ſignum, quod ſiebat nutu manus, armis colliſis, aut concuſſis, haſta inclinata vel enſe vibrato. Diſt. a vocali quod σύνθημα.

Παρασύρω, f. υρῶ, præpoſtere traho, traho in latus in quod trahere non decet, perverto, diſtorqueo, & hinc univerſe corrumpo. 2) abſtraho, avello, protraho, ſeduco, Gl. V.

Παρασφαγὶς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. E π. & σφαγή.

Παρασφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, labans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.

Παρασφαλίζω, ad latus, vel juxta munio, claudo, ſeris firmo, confirmo, inſtauro. παρησφαλίσατο, aor. 1. *med.* munivit, ædificavit. E π. & ἀσφαλίζομαι.

Παρασφάλλω, errare facio. 2) averto. A σφάλλω.

Παρασφηκόω, ῶ, annulo, vinculo circumdo, vincio. v. σφήκωμα, n. 3.

Παρασφηνόω, ῶ, condenſo, conſtipo, peſſulo ligneo trajecto condenſo, copulo.

Παρασφίγγω, adſtringo, ſeu arcte complector, adglutino.

Παρασφραγίζω, ſignum imitor, falſum & adulterinum ſigillum facio, falſifico, Gl. V.

Παρασφράγισις, εως, ἡ, aſſimulatio ſigilli. A pr.

Παρασφύριος, ου, ὁ, ἡ, cruribus adjunctus. E π. & σφυρόν.

Παρασχάζω, f. άσω, inhibeo, ſiſto, regredi facio. E π. & σχάζω.

Παρασχεδιάζω, f. άσω, perperam & inconſulte interpretor, adultero, falſifico, depropero, per feſtinationem effundo.

Παρασχεδὸν, *Adv.* prope, juxta. 2) illico, mox.

Παρασχέθω, præbeo, appono.

Παρασχετέα, præbenda, impertienda. A παρασχεῖν, præbere, a παρέχω.

Παρασχηματίζω, f. ίσω, q. d. defiguro, figuram depravo: at in V. L. idem quod ſimplex σχηματίζω. v. ſeq.

Παρασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, ap. Gramm. derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis &c. A pr.

Παρασχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A ſeq.

Παρασχίζω, findo, incido, diffindo, effringo.

Παρασχιστὴς, οῦ, ὁ, inciſor, qui incidit, ſecat, v. c. corpora mortuorum, ut anatomicus, pollinctor. A pr.

Παρασχίτης, ου, ὁ, effractor, genus latronis vel furis, ap. Polyb. Ab eod. *utique idem verbum.* (niſi potius eſt depravatum e latino *parricida.*)

Παρασχοινίζω, f. ίσω, circumſcribo & finio funibus: dimetior agrum, regionem. 2) e funibus texo.

Παρασχοίνισμα, τὸ, textum e funibus. A pr. Poll.

Παρασχολέω, ῶ, f. ήσω, perperam occupo. 2) occupo. E π. & ἀσχολέω.

Παράταξις, εως, ἡ, inſtructio aciei, acies inſtructa, eductio militum in acie ſtantium in conſpectum hoſtium, prælium, conflictus. 2) obſtinatio, contentio. A παρατάσσω.

Παραταράσσω, -ττω, f. ξω, idem quod ſimplex, perturbo, exterreo, percello.

Παράτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio, productio. A παρατείνω.

Παρατάσσω, vel παρατάττω, f. ξω, in acie colloco, aciem inſtruo. 2) oppono me, oppugno, in aciem

aciem prodeo. παρατίττομαι, obsto, obsisto. 3) acie confligo.

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, extendendi seu protendendi vim habens. 2) Imperfectum. A seq.

Παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo. 2) prorogo. 3) detineo, moror, extraho exspectatione. 4) torqueo, vexo, conficio, eneco. 5) dicitur & passive in activo, in primis pro prætendi. 6) Pass. etiam dicitur pro, ad extremum perfero. aor. 1. παρέτεινα, protendi: pass. παρετάθην, confectus sum, præsertim productione moræ vel exspectationis. perf. pass. παρατεταμένος, prætentus in longitudinem.

Παρατειχίζω, murum excito juxta.

Παρατείχισμα, ατος, τὸ, munimentum seu murus juxta aliquem locum excitatus, ex adverso adjacens munitio. A pr.

Παρατεκταίνω, q. d. adfabricor: machinando addo, adfingo. παρατεκτηναμένω, παρατεκτήναιο, adfinxeris.

Παρατελευταῖος, penultimus, Gl. V.

Παρατέλευτος, ου, ὁ, idem. 2) fini proximus. E π. & τελευτή.

Παρατελωνέω, ῶ, f. ήσω, adversus publicanorum jura aliquid committo.

Παρατέμνω, perperam seco, Gl. V. præcido.

Παρατεταγμένως, Adv. acie instructa. A παρατάσσω.

Παρατετηρημένως, Adv. accurate. A παρατηρέω.

Παρατεχνολογίζω, aberro ab instituta disputatione, per digressionem affero.

Παρατηρέω, ῶ, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, observo, præstolor, Gl. Vet. 2) observo, in malam partem capio.

Παρατήρημα, ατος, τὸ, observatio, notatio, animadversio, in pr. ominum, auspiciorum. A pr.

Παρατήρησις, εως, ἡ, idem, observatio insidiosa, captatio. Ab eod.

Παρατηρητὴς, ῦ, ὁ, observator. Ab eod.

Παρατηρητικὸς, ἡ, ὸν, diligens in observando, qui observationibus solet uti. Ab eod.

Παρατίθημι, addo, appono. 2) præbeo, dono. 3) comparo, confero. 4) propono. 5) in N. T. commendo. παρατίθεμαι, med. appono (cibum,) edo. 2) depono aliquid apud aliquem, commendo. 3) adhibeo in auxilium ad efficiendum aliquid, unde 4) cito alius testimonium, addo scriptorum aliorum loca testimonii, confirmandi, caussa. 5) periculis offero me. 6) recondo in futuros usus meos. v. παράθεσις.

Παρατίλλω, depilo, vulsella pilos extraho, vellico, Gl. V. παρατετιλμένος, perf. part. pass. depilatus.

Παρατιλμὸς, ῦ, ὁ, pilorum evulsio, depilatio. A pr.

Παράτιλσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παράτιλτος, ου, evulsus. Ab eod.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, ancilla, quæ vulsellis glabrat. Ab eod.

Παρατιμωρέω, ulciscor.

Παρατολμάω, ῶ, idem quod simplex.

Παράτολμος, ου, ὁ, audax, temerarius. E π. & τόλμα.

Παρατόλμως, Adv. audacter. A pr.

Παράτονος, ου, ὁ, ἡ, protensus. A παρατείνω.

Παρατόξευσις, εως, ἡ, jaculatio irrita, intentio & directio arcus præter scopum. E π. & τοξεύω.

Παρατραγιαδέω, præs. in medio, idem quod seq.

Παρατραγῳδέω, ῶ, tragice exaggero.

Παρατράγῳδος, ου, ὁ, ἡ, tragicus, tragice loquens.

Παρατρέπω, f. τρέψω, deverto, deflecto, a solita via averto vel avoco.

Παρατρέφω, f. θρέψω, alo & educo juxta, nutrio præter, item, alo, simpliciter.

Παρατρέχω, fut. θρέξω, a latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris caussa prosequimur, prætercurro, prætereo, præterlabor, elabor, supero, excedo. v. παρατροχάζω.

Παρατρέω, intremisco, perhorresco, trepido. παρέτρεσσαν, aor. 1. timefactus aufugit.

Παράτρητος, ἡ, genus tibiæ, cujus in luctu usus.

Παρατριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, Philox. offensio, contentio, quæ jurgiis fit. Suid. inimicitia. A seq.

Παρατρίβω, f. ψω, tero, attero, contero, adfrico: & παρατρίβομαι, infensus sum alicui, offendor alicui, obtrecto, rixor.

Παράτριμμα, ατος, τὸ, id quod adfrictu seu attritu detritum est, intertrimentum, intertritura. Gl. V. intertrigo. A pr.

Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, collisio. Ab eod.

Παρατροπέω, a recta via abduco, decipio. Jon. pro παρατρωπάω.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio. 2) aberratio, digressio. 3) digressio oratoria. A παρατρέπω.

Παρατροπικὸς, ἡ, ὸν, idem quod sq. n. 2.

Παράτροπος, ου, ὁ, ἡ, deflexus, aversus, alienus a recto, illegitimus. 2) παρατρόπος, ον, avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. A παρατρέπω.

Παράτροφος, ου, ὁ, ἡ, qui juxta quem (σύντροφος) vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.

Παρατροχάζω, juxta vel a latere curro. 2) gradum celero. 3) præcurro, cursu prætereo. v. παρατρέχω.

Παρατρυγάω, immaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro.

Παρατρύζω, juxta murmuro. Hes.

Παρατρώγω, abrodo, comedo.

Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto.

Παρατυγχάνω, intervenio, intersum, Gl. Vet. παρέτυχε, interfuit, Gl. Vet. aor. 2. παρατυχὼν, tumultuarius, Gloss. Vet. part. obvius. παρατυχόντα, etiam, quæ forte in manus veniunt. παρατυχὸν, Adv. statim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος dicitur, & ἐν τῷ παρατυχόντι. παρατετυχηκότες, qui eodem tempore fuere, vixere.

Παράτυπος, ου, ὁ, ἡ, perperam cusus & signatus, adulterinus, a τύπος, vel a τύπτω.

Παρατυπόω, ῶ, f. ώσω, perperam formo seu figuro. 2) obiter, leviter, negligenter formo.

Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expressio, effigies. A pr.

Παρατυπωτικὸς, ἡ, ὸν, minus bene vel perspicue expressus. Ab eod.

Παρατυπωτικῶς, Adv. rudius, informius, minus expresse. A pr.

Παραυγάζω, repræsento, seu imaginem repræsento. Dionys. Perieg.

Παραυδάω, ῶ, colloquendo consolor. aor. 1. παραυδήσας, solatus.

Παραυλίζομαι, f. ίσομαι, juxta cubo vel excubo. 2) habito.

Πάραυλος, ου, ὁ, ἡ, a tibiæ sono discrepans, absonus, male sonans ad tibiam. E π. & αὐλός.

Παραυξάνω & παραύξω, f. ήσω, augeo.

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio. A pr.

Παραυτά. Adv. int. πράγματα, seu τὰ γιγνόμενα, simulatque, statim, illico, in præsens, in præsentia.

Παραυτίκα, Adv. statim, illico, continuo, confestim, e vestigio, jamjam, in continenti, Gl. V. in ipsa re, in recenti facinore.

Παραυτόθεν, Adv. idem.

Παραυχένιος, ου, ὁ, ἡ, vel παραυχένιος, ία, f. ιον, collo impositus & adaptatus, e collo pendens. E π. & αὐχὴν.

Παρατρώγειν, circumrodere, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, in transitu & veluti praeteriens ostendo, e propinquo ostendo. 2) ostendo, revelo. παραφαίνομαι, in transitu appareo vel in conspectum venio. aor. 1. παρέφηνα, ostendi. pass. παρεφάνη, apparuit. παραφαύω, luceo, Gl. Vet.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, idem quod ἀφαίρεσις.

Παραφάσαι, attingere, contrectare, aor. 1. quasi a παραφάω. E παρὰ & ἀφή.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, persuasio. A παράφημι.

Παραφάσκω, desipio, aliena loquor. Ab eod.

Παράφερνα, ων, τὰ, bona, quae sponsa praeter constitutam dotem adfert secum. E π. & φερνή.

Παραφέρω, profero, praefero, huc illuc fero, torqueo, in transversum fero, abripio, supero. παραφέρομαι, vacillo, titubo. aor. 2. part. παρενεγκών. pass. aor. 1. παρενεχθείς.

Παράφημι, suadeo, consilium do, hortor.

Παραφθαδόν, *Adv.* cum conatu se mutuo praeveniendi, Suic. A sq.

Παραφθάνω, praevenio, perverto, anteverto. παραφθαίησι, pro παραφθαίη, aor. 2. opt. praetereat.

Παραφθέγγομαι, f. ξομαι, sono, aut vocem edo contra vel praeter rhythmum, non concinne respondeo. 2) nihil ad rem pertinentia loquor. 3) interpello.

Παραφθεγκτήρια, ων, τὰ, solemnia quaedam nuptialia. Poll. A pr.

Παράφθεγμα, ατος, τὸ, sonus editus contra seu praeter rhythmum. 2) responsum inconcinnum & minime consentaneum. Ab eod.

Παραφθείρω, f. ερῶ, corrumpo leviter, vel depravo.

Παραφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, labes. A pr.

Παραφίημι, transmitto, dimitto. Gloss. Vet. omitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis, quum praeputium glandem non tegit.

Παραφλόγισμα, τὸ, quod ad ignem coctum, tostumve est. ql. a φλόγισμα, quod est a φλογίζω.

Παραφορά, ᾶς, ἡ, incertus, titubans cursus. 2) error mentis, insania. A παραφέρομαι.

Παραφορέω, ῶ, f. ήσω, in medium adfero. 2) juxta adfero. 3) congero, colligo.

Παράφορος, ου, ὁ, ἡ, insanus, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans. 2) titubans, ut ebrius. A παραφέρω.

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas. A pr.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid subduco. 2) praeter onus impono, onus oneri addo.

Παραφόρως, *Adv.* errabunda mente, insane. A παράφορος.

Παράφραγμα, -ατος, τὸ, sepimentum munimento additum, circumdatum. A παραφράττω.

Παραφράζω, fut. άσω, loquor juxta i.e. loquor juxta ea, quae alius dicit, & velut orationis ejus vestigiis insisto. 2) eodem sermone latius explico.

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphrasis, interpretatio, qua aliquis sermone eodem utens aliquid latius eloquitur. A pr.

Παραφραστής, ου, ὁ, paraphrastes, qui paraphrasi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, -άσσω, f. ξω, obsepio, obstruo.

Παραφρίζω, f. ίσω, spumo. E π. & ἀφρίζω.

Παραφρονέω, ῶ, fut. ήσω, demens sum, desipio, deliro.

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium. A pr.

Παραφρονία, ας, ἡ, idem. A παράφρων.

Παραφρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, amens, desipiens.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφρουρέω, custodio, ut simplex.

Παραφρυκτωρεύομαι, idem quod sq.

Παραφρυκτωρέω, ῶ, f. -ήσομαι, ῆσαι, igni e specula ostendo hostibus, quid apud meos agatur, aut actum sit: adeoque, in speculando perfide ago.

Παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ & φρήν.

Παραφυάς, άδος, ἡ, quod arbori adnascitur, soboles adnascens, propago, stolo, Gl. Vet. A παραφύομαι.

Παραφυκισμός, ου, ὁ, q. d. fucatio, infucatio, adulteratio. E π. & φῦκος.

Παραφυλακή, ῆς, ἡ, observatio. 2) praesidium, custodia, Gl. Vet.

Παραφυλακτέον, cavendum est. E π. & φυλάσσω.

Παραφύλαξ, custos, triumvir, Gloss. Vet. sc. capitalis.

Παραφυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, observo, custodio, excubo, expecto. παραφυλάττεται, observat, Philox.

Παραφυλλίς, ίδος, ἡ, virgultum, Gloss. Vet. E π. & φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo, ut simplex.

Παράφυσις, εως, ἡ, quod adnascitur, vel a latere provenit in stirpibus & plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτεύω, f. εύσω, adsero, juxta sero.

Παράφυτος, ου, ὁ, ἡ, juxta consitus. A sq.

Παραφύω, f. ύσω, q. d. adgenero, i. e. genero, seu gigno juxta. 2) gigno, produco, edo. Gl. Vet. pullulo, propago, as. παραφύομαι, adnascor.

Παραφωνέω, exp. acclamo, adstrepo.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A pr.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis absurditas. ql. a παράφωνος, quod esset *absonus*. E π. & φωνή.

Παραφώτισμα, ατος, τὸ, illegitimus & adulterinus baptismus. Suic.

Παραφωτισμός, ου, ὁ, luminis diffusio.

Παραχαλάω, ῶ, relaxo.

Παραχαλκεύω, cudo.

Παραχάραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus. 2) signum adulterinum, Gloss. Vet. adulteratio.

Παραχαράκτης, ου, ὁ, falsus monetarius, Gl. Vet. adulterator. A sq.

Παραχαράσσω, -ττω, f. ξω, perperam signo, adulterinum imprimo signum. perf. part. pass. παρακεχαραγμένος, perperam cusus, adulterinus.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno, maneo alicubi per hiemem.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, Gl. Vet. A pr.

Παραχέω, adfundo, aqua adfusa rigo. Gl. Vet. praefundo.

Παραχλιαίνω, leniter calefacio.

Παραχορδέω, ῶ, idem quod sq.

Παραχορδίζω, aberro a chorda, pecco, discrepo. παραχορδιεῖς, f. 2. Att. pro παραχορδίσεις. A παράχορδος, *absonus*.

Παραχορεύω, choreas agito.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, suppedito, subministro, praebeo, praesto, Gl. Vet.

Παραχόρηγμα, τὸ, idem quod simplex.

Παραχράομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, abutor. Herodot. Polyb. contemno, negligo. παραχρῶ, abutere.

Παραχρῆμα, *Adv.* extemplo, continuo, illico.

Παράχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus.

Παραχρηστηριάζω, f. άσω, oraculum mala fide edo, fallax oraculum seu responsum edo.

Παράχροος, contr. παράχρους, ου, ὁ, ἡ, decolor, pallidus. E π. & χρόα.

Παράχρωμος, ον, idem.

Παραχρωματίζω, -όομαι, coloro, colore imbuo.

Παράχρωσις, εως, ἡ, coloratio moduli in melodia musica. A pr.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfusio.

Παραχύτης, ου, ὁ, balneatorius minister, aquam adfundens iis, qui lavantur. A sq.

Παραχέω, adfundo.

Παράχωμα, ατος, τὸ, agger, ut simplex.

Παραχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo, concedo, tamquam superatus; permitto, committo, cedo, velut in commodum seu lucrum.

Παραχώρημα, ατος, τὸ, id quod quis alii concedit. A pr.

Παραχώρησις, εως, ἡ, cessio. 2) permissio. Ab eod.

Παραχωρητικὸς, ή, όν, qui facile cedit. τὸ παραχωρητικὸν, facilitas cedendi. Ab eod.

Παραχώριος, ον, adsitus, vicinus. E π. & χώρα.

Παραψαλίζω, unde παραψαλιστὴς, ῦ, ὁ, fortasse qui circumcidit perperam ac dolose. E π. & ψαλίς.

Παραψάλλω, fidibus accino. 2) leviter tango & pulso.

Παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A sq.

Παραψαύω, leviter, tango, contrecto.

Παραψάω, leviter tero, stringo, detero, attero.

Παραψελλίζω, balbutio, ut simplex.

Παράψηστος, ον, detritus, vilis. A παραψάω.

Παραψήχω, f. ξω, destringo, detergeo: demulceo, permulceo.

Παράψογος, ου, ὁ, reprehensio, ut simplex.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, consolor.

Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, creatio. 2) consolatio, solatium. A παραψύχω, reficio, ducunt; sed id verbum nullum est, auctore Polluce.

Παρβολάδην, *Adv.* a lateribus: alternis; per contract. pro παραβολάδην. A παραβολή.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ή, όν, humidus, uvidus. Aristoph.

Παρδάλειος, sive παρδάλεος, εα, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλῆ, ῆς, sc. δορά, pellis pardalis. apud Hom. παρδαλέη. A πάρδαλις.

Παρδαληφόρος, ου, ὁ, ἡ, quasi pardalifer. E παρδαλῆ & φέρω.

Παρδαλίαγχος, ου, τὸ, pantheras suffocans seu strangulans, aconiti genus. A sq. & ἄγχω.

Πάρδαλις, εως, Ion. ιος, ἡ, pardalis. Phil. panthera, varia. al. Gl. Vet. leopardus.

Πάρδαλος, ου, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A pr.

Παρδαλώδης, εος, ὁ, ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτὸς, ή, όν, pantheræ modo varius. Ab eodem.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, Pardus.

Παρεάω, ῶ, transmitto. E παρὰ & ἐάω.

Παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo.

Παρέγγραπτος, ου, ὁ, ἡ, falso inscriptus vel adscriptus, subreptitius, vel qui obrepsit. Gl. Vet. adscriptitius, fictitius.

Παρέγγραφος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Παρεγγράφω, f. ψω, falso inscribo vel adscribo, subdole intersero & interpono. παρεγγεγραμμένος, adscriptus, perf. part. pass.

Παρεγγυάω, ῶ, & -άομαι, ῶμαι, trado in manus. 2) hortor. 3) jubeo, mando, nuncio, certiorem facio, indico, impero, denuncio. 5) occurro, sc. ad obsistendum, impetum facio.

Παρεγγυὴ, ῆς, ἡ, traditio, adhortatio, denunciatio &c. pro seq.

Παρεγγύησις, εως, ἡ, idem.

Πάρεγγυς, *Adv.* proxime.

Παρεγκάθημαι, adsideo, inter alios sedeo.

Παρεγκάπτω, devoro.

Παρέγκειμαι, interjectus seu interpositus sum.

Παρεγκελεύομαι, f. εύσομαι, hortor.

Παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ, cerebellum. 2) pars cerebri durior & siccior.

Παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, in latus inclino seu declino.

Παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexio & inclinatio in latus. A pr.

Παρεγκύκλημα, τὸ, est, cum in scena fit, quod actores dicunt. Vid. παρεπιγραφή.

Παρεγχειρέω, aggredior, sed fere leniter, blando modo, ut blanda oratione, molli articulo &c. item admoveo, adhibeo aliquid, sed eodem modo. 2) post alium aggredior.

Παρεγχείρησις, ἡ, aggressio rei, in primis lenis, blanda. Philox. cavillatio. A pr.

Παρεγχέω, adfundo.

Παρεγχρωννύω, ῶ, f. ύσω, depingo, coloro.

Παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cujusque visceris substantia. A παρεγχύω.

Παρέγχυσις, εως, ἡ, suffusio, adfusio. A sq.

Παρεγχύω, superinfundo.

Παρεδρευτικὸς, ή, όν, assiduus, laboriosus. A seq.

Παρεδρεύω, fut. εύσω, adsideo, in vicinia assideo. 2) assiduus sum in aliqua re. A πάρεδρος.

Παρεδριάω, adsideo. Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adsessio, consociatio, conjunctio. Ab eod.

Παρεδριάω, adsideo, παρεδριόων, part. pro παρεδριῶν, παρεδριάων. A pr.

Πάρεδρος, ου, ὁ, ἡ, adsessor, adsidens, ut in judiciis. 2) consors, imperii, templi, aræ &c. E π. & ἕδρα.

Παρέζομαι, adsideo, juxta seu a latere sedeo.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena.

Παρείας, ου, ὁ, serpentis genus. A pr.

Παρεῖδον, neglexi, παριδὼν, part. aor. 2. præsenti caret. vid. εἴδω.

Παρεικάζω, f. άσω, adsimulo, similem fingo. 2) comparo.

Παρεικάθω, cedo, concedo. A sq.

Παρείκω, cedo, concedo; permitto.

Παρειλίττω, implico, infero.

Παρειμένως, *Adv.* negligenter, remisse, contemtim. A παρίημι.

Πάρειμι, f. έσομαι, adsum, præsens sum, præsto sum, intersum.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, v. c. ad dicendum. inf. παριέναι, prodire. part. παριὼν, progressus. Præsens etiam pro futuro usurpatur. E π. & εἶμι.

Παρειπεῖν, monere. part. παρειπὼν, hortatus.

Παρειρύομαι, παρερύομαι, distrahor, pervertor.

Παρείρω, immitto, infero. 2) ap. Soph. expl. violo. παρείρας, part. aor. 1.

Παρεισάγω, f. ξω, insinuo, clam introduco. 2) induco, adduco, produco. Gl. V. introduco. 3) de poetis & historicis, cum personas inducunt loquentes. 4) de iis, qui opiniones ferunt.

Παρείσακτος, ου, ὁ, ἡ, qui se clam insinuavit, advena, adventitius, peregrinus, alienus, Gl. Vet. obductus. A pr.

Παρεισβάλλω, latenter invado, clam adgredior. 2) immitto.

Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falsa inscriptio.

Παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios intro recipio ſeu admitto.

Παρεισδύνω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam introeo & me inſinuo.

Παρείσδυσις, ἡ, introitus, in pr. clandeſtinus. A pr.

Παρείσειμι, idem quod παρεισδύω.

Παρεισέρχομαι, irrepo, irrependo, clam ingredior. 2) intervenio, accedo. item 3) ingredior ſimpliciter.

Παρεισκομίζω, f. ίσω, clam infero, infero.

Παρεισκρίνω, admiſceo præter rem, inculco.

Παρεισκυκλέω, ῶ, f. ήσω, attexo, annecto, infero, ſæpe idem inculco. v. εἴσω.

Παρεισοδεύω, f. εύσω, obiter ſeu præter alia ingredior & incedo. 2) ingredior.

Παρεισοδιάζω, in carmine obiter admiſceo ſ. infero, quod proprie ad argumentum non pertinet. v. ἐπεισόδιον.

Παρεισπέμπω, clam immitto, ſuborno.

Παρεισπίπτω, irrumpo, hoſtiliter ingredior, ſed in pr. præter opinionem alterius, unde 2) irrepo, obrepo, me inſinuo. παρεισέπεσον, aor. 2. irruit. part. παρεισπεσών, illapſus. 3) ingredior, intro.

Παρεισποιέω, una (ſc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.

Παρεισπορεύομαι, f. εύσομαι, clam ingredior.

Παρεισρέω, clam vel ſenſim influo, clam ingredior.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus una fero ad populum. aor. 1. παρεισήνεγκα, aor. 2. part. παρεισενεγκών.

Παρεισφθείρομαι, irrepo, inſinuo me, præſ. ad peſtem alterius. παρεισφθαρείς, aor. 1. part. paſſ.

Παρέκ, ſeq. Voc. παρέξ, Præp. extra, foris, præter, ſeorſum, ſine, clam.

Παρεκβαίνω, digredior, abſcedo, excedo, tranſgredior, unde & violo. aor. 2. παρεξέβην, part. παρεκβάς, digreſſus.

Παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. c. ad explicandum vel illuſtrandum, explicandum ſumo. Vox Schol. gr. ut Euſtath.

Παρέκβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, exceſſus. 2) digreſſio a propoſito. A pr.

Παρεκβατικός, ή, όν, digreſſionem efficiens, ab argumento proprio diſcedens. Ab eod.

Παρεκβατικῶς, *Adv.* per digreſſionem. A pr.

Παρεκβολεύομαι, idem quod παρεκβάλλω, trado, de hiſtoricis, grammaticis &c. A ſq.

Παρεκβολή, ῆς, ἡ, delectus. αἱ παρεκβολαί, excerpta: commentarius in ſcriptorem conſtans excerptis; qualis Euſtathii in Homerum. Ab ἐκβάλλω.

Παρεκβολικός, ή, όν, excerpendi, ſ. commentarios in poetas ſcribendi ſtudioſus, peritus. τὸ παρεκβολικόν, ſtudium tale ipſum. ſ. opus excerptum. A pr.

Παρεκδέχομαι, ſecus, male capio, in partem deteriorem accipio.

Παρεκδύω, vel -δύομαι, clam evado.

Παρένθεσις, ἡ, vox metrica. ἔνθεσις & παρένθεσις, quæ eſt ἔνθεσις adjuncta alteri.

Παρεκθέω, prætervehor, curſu, navigando.

Παρεκκλίνω, paululum declino. 2) declinare facio, deflecto. Gl. V. evito. παρεκκλίνας, aor. 1. part. declinans, deflectens.

Παρεκλέγω, ſubiego, ſuror.

Παρεκλείπω, deficio.

Παρεκπλέομαι, οῦμαι, prætervehor, prætereo.

Παρεκπίπτω, elabor, furtim me ſubduco.

Παρεκπυρόομαι, οῦμαι, igneſco.

Παρέκταμα, ατος, τό, extenſio, ut ἔκταμα.

Παρεκτανύω, extendo & produco. 2) in longum extendo & produco.

Παρέκτασις, εως, ἡ, extenſio. 2) Fig. Gramm. cum vox interjecta ſyllaba extenditur. 3) productio, v. c. ſyllabæ. A ſeq.

Παρεκτείνω, extendo, produco, ut ſyllabam. 2) juxta, e regione, item, ad comparationem alicujus extendo & produco. 3) ad aliquid exigo.

Παρεκτελέω, perficio.

Παρεκτέον, præbendum. A παρέχω.

Παρεκτικός, ή, όν, libenter ſuppeditans, promtus ad ſuppeditandum. Ab eod.

Παρεκτός, *Adv.* foris, forinſecus, extrinſecus, extra, præter, præterquam.

Παρέκτοπος, ου, ὁ, loco motus, devius, Gl. V.

Παρεκτρέπω, averto, abduco, deverto, ſeduco. παρεκτρέπομαι, exorbito, aberro.

Παρεκτρέχω, prætercurro, prætervehor.

Παρεκτρίβω, attritu elido.

Παρεκτροπή, ῆς, ἡ, declinatio, deflexio, deductio. 2) via aberrans a regia, diverticulum. A παρεκτρέπω.

Παρεκφαίνομαι, leviter eluceo, & appareo. Gl. V. παρεκφαίνειν, eluceſcere.

Παρεκφέρω, effero, concito.

Παρεκχέομαι, juxta, prope effundor, ut flumen prope urbem effuſum in mare. 2) exæſtuo.

Παρεκχύνομαι, idem.

Παρέκχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio humorum inter cutem. 2) exæſtuatio fluminis extra ripas.

Παρελαύνω, prætervehο, obequito, Gl. V. aor. 1. παρήλασε, prætervectus eſt.

Παρελέγχω, f. ξω, arguo, redarguo.

Παρέλευσις, ἡ, tranſitus. A παρέρχομαι.

Παρελκόντως, *Adv.* de ſupervacuo. Vox Gramm. v. παρέλκω. 2) protrahendo tempus. A παρέλκω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυστής, οῦ, ὁ, procraſtinator. Gl. V. παρελκύστης, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρια, remoratrix, Gl. V. Ab eod.

Παρελκύω, f. ύσω, idem quod ſeq.

Παρέλκω, extraho, protraho. 2) prorogo, differo, remoror. 3) ſupervacaneus ſum, abundo, vaco.

Παρέλλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio.

Παρεμβαίνω, progredior. 2) ingredior, invehor.

Παρεμβάλλω, immitto, interjicio, intercalo, Gloſſ. Vet. 2) in acie colloco. 3) accedo, v. c. cum exercitu, ut ἐμβάλλω.

Παρεμβατικῶς, *Adv.* per parentheſin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβλέπω, idem quod παραβλέπω.

Παρεμβολή, ῆς, ἡ, immiſſio, interjectio. 2) acies, aciei ratio. 3) caſtra, item arx, præſidium, cui inſident milites, etiam hiberno tempore. Gl. V. phalanx, caſtrum, caſtra. A παρεμβάλλω.

Παρεμβολικός, ή, όν, caſtrenſis, Gl. V. A pr.

Παρεμβολοειδής, ές, interjectionis formam habens. E παρεμβολή & εἶδος.

Παρεμβύω, obturo, infarcio, per media ſpatia inculco.

Παρεμμανής, έος, ὁ, ἡ, cerritus, Phil.

Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo. aor. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσών.

Παρεμπλάσσω, vel -πλάττω, obſtruo meatus, cutem intego. 2) inſtauro ſeu reſtituo.

Παρεμπλαστικός, ή, όν, obſtruendi vim habens.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico. 2) inſero, inculco.

Παρεμπλοκή, ῆς, ἡ, interjectus. 2) inculcatio, cum res obiter admiscetur.

Παρεμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento & obstaculo sum.

Παρεμπολάω, ῶ, f. ήσω, emo seu comparo, quæ revendam.

Παρεμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio. 2) lucrum negotiatione ejusmodi adquisitum. A seq.

Παρεμπορεύομαι, idem quod ἐμπορεύομαι.

Παρέμπτωσις, εως, ἡ, interventus, interventio. 2) additio consonantis in medio. Vox Gramm.

Παρεμφαίνω, præterea vel simul ostendo, significo. 2) declaro, explano. παρεμφαίνομαι, similis sum, juxta appareo. Gloss. Vet. παρεμφαίνω, repræsento, interluceo.

Παρεμφαντικός, ή, όν, demonstrativus. A pr.

Παρέμφασις, species. Ab eod.

Παρεμφατικὸς, ἡ, ὸν, finitus opp. ἀπαρέμφατος. Ab eod.

Παρεμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, similis, ut ἐμφερής.

Παρεμφερέω, similis sum, refero.

Παρεμφύομαι, f. ύσομαι, juxta vel præter eo, innascor.

Παρενδείκνυμαι, ostento artem, ut saltatoriam, oratoriam, specimen artis edo.

Παρενδύω, leniter, clam, paullatim introeo.

Παρενεγγυάω, præcipio, suadeo. v. παρεγγυάω.

Παρενείδω, inspicio, cerno.

Παρενείρω, infibulo. 2) trajicio. 3) insero, intersero, interjicio.

Παρένθεσις, εως, ἡ, interpositio, interjectio. 2) nomen figuræ grammaticæ. 3) figura rhetorica. Gl. V. interventus, intercessio, interpositio.

Παρένθετος, ου, ὁ, ἡ, interpositus, obiter insertus & introductus. 2) spurius, non genuinus.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interpositio, interjectio, intercalatio.

Παρενθυμέομαι, οῦμαι, animum non adverto, negligenter habeo, contemno. παρενθυμοῦνται, dissimulant.

Παρενθύμησις, εως, ἡ, negligentia. 2) dissimulatio, Philox. A pr.

Παρένθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempestivo affectu. E π. ἐν & θύρσος.

Παρενιαυτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, alternis annis fructum ferens. E π. ἐνιαυτός & φέρω.

Παρεννέπω, dico admonendo.

Παρενοπλίζω, armo.

Παρενοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, interturbo, obstrepo, molestiam exhibeo. παρενοχλοῦμαι, *pass.* molestia mihi exhibetur, controversia mihi est, vexor, affligor.

Παρενόχλησις, εως, ἡ, turbatio, vexatio. A pr.

Παρενσαλεύω, concutio. 2) incutio, adigo. 3) tripudio.

Παρενσπείρω, intersero, intertexo, obiter addo.

Παρένταξις, idem quod ἔνταξις. vid.

Παρεντείνω, -ομαι, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in instrumento musico. 2) intendo, v. c. vocem, ut simplex.

Παρεντίθημι, & παρεντίθεμαι, obiter insero, intersero, interpono.

Παρεντρώγω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρεντυχία, ας, interventus. Ab ἐντυγχάνω.

Παρέξ, extra, foris. v. παρέκ.

Παρεξάγω, duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

Παρεξαίρω, attollo, ut conspicuum fit.

Παρεξαλλάττω, commuto. παρεξηλλαγμένον part. p. p. inusitatum, insolens, novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, unde παρεξηυλημένος, detritam tibiæ lingulam habens, mutus.

Πάρεξειμι, prætereo, transeo. 2) progredior, ad dicendum, in aciem, hostem &c.

Παρεξειπεῖν, præter rem & verum loqui. Opt. παρεξείποιμι. Ex παρέξ & εἰπεῖν.

Παρεξειρεσία, ας, ἡ, pars navis, quæ est extra remorum ordines. E παρέξ & εἰρεσία.

Παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo, evehor ultra decorum, rectum, necessarium. 2) in aciem, in hostem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, elenchus sophisticus. v. seq. E π. ἐξ & ἔλεγχος.

Παρεξελέγχω, male, s. vitiose, sophistica fallacia arguo.

Παρεξερέω, præter verum loquor. E παρέξ & ἐρέω.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξετάζω, contendo, comparo.

Παρεξευρίσκω, male excogito.

Παρεξηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, sinistre & perperam interpretor.

Παρεξήγησις, εως, ἡ, interpretatio obliqua, prava.

Παρεξῆς, *Adv.* ordine, serie perpetua. 2) gradatim, deinceps.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire sino.

Πάρεξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, v. c. quum se æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρέχω.

Παρεξίσταμαι, de statu dimoveo. aor. 2. dimoveor de statu, decedo, v. c. de via, ratione ac mente; unde παρεξεστηκέναι, mente captum esse.

Παρεξισόω, æquo.

Παρέξοδος, ου, ἡ, deflexus. 2) apparatus ad iter faciendum, & iter ipsum.

Παρεξωθέω, ῶ, expello, quasi fortuito incursu aut impulsu.

Παρέπαινος, ου, ὁ, laudatio, quæ obiter fit.

Παρεπάλλομαι, *Ion.* pro παρεφάλλομαι, adsulto, juxta salto. Eurip.

Παρεπιβοηθέω, opem fero, auxilio venio.

Παρεπιγραφή, ῆς, ἡ, adscriptio, s. quod adscriptum est. 2) in scena est, cum fit, quod dicunt actores; id sic dictum est, quia in partibus actorum adscriptum erat ab auctore fabulæ, quid agendum esset. Est igitur potius *adscriptio*, quam *descriptio*, ut vulgo interpretantur. A seq.

Παρεπιγράφω, adscribo, v. c. in latere s. margine, quid fiat, vel fieri debeat &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμαι, ostentandi caussa profero, artem ostento, artis specimina edo.

Παρεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre advenio, advena sum.

Παρεπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio, cum in peregrina urbe sumus, negotii ergo, ad tempus. A seq.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, ἡ, peregre veniens, peregrinus.

Παρεπικουρέω, auxilior, ut ἐπικουρέω.

Παρεπινοέω, excogito, ut ἐπινοέω.

Παρεπιπνέω, a latere adspiro, seu leviter adspiro.

Παρεπιπορεύομαι, iter facio aliquo.

Παρεπισκοπέω, f. ήσω, seorsum pensito seu considero, vel obiter considero, denique, considero, curam habeo simpliciter.

Παρεπισπάομαι, adsumo, adscisco.

Παρεπιστρέφω, f. ψω, paullum converto, leniter flecto. παρεπιστρέφομαι, identidem convertor & respecto. παρεπεστράφη, respectavit.

Παρεπιστροφή, ῆς, ἡ, conversio in latus. A pr.

Παρεπιφέρω, adfero.

Παρεπιψαύω, leviter attingo.
Παρέπομαι, consequor, adsector, subsequor.
Παρεργάτης, ου, ὁ, artifex.
Παρεργολαβέω, assumo ab aliis, quo utar: ut cum aliquid e philosophia in alia doctrina adhibemus, Philox.
Πάρεργον, ου, τὸ, appendix, accessio. Gl. V. extraordinarium. A sq.
Πάρεργος, ου, ὁ, ἡ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens. E π. & ἔργον.
Παρέργως, *Adv.* obiter, perfunctorie. A pr.
Παρέρεισμα, ατος, τὸ, fulcrum, firmamentum. E π. & ἔρεισμα.
Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala seu perversa interpretatio.
Παρερμηνεύω, male & perverse interpretor.
Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo.
Παρέρπω, transeo. 2) dolose subeo. 3) per insidias, vel ex insidiis adgredior.
Παρέρχομαι, prætereo, transeo, transgredior. 2) aditum ad aliquem accipio. 3) prodeo ad dicendum. 4) ingredior. 5) ignoratus sum, lateo alicui. 6) pereo, ut παροίχομαι. παρεληλυθὼς, præteritus, transactus, Gl. Vet. perf. part. παρελθεῖν, præterire, præteriisse, aor. 2. παρελθὼν, progressus.
Πάρεσις, εως, ἡ, prætermissio, remissio, Gl. Vet. languor; item, deliquium animi, λιποθυμία. Medicis eadem quæ παράλυσις. A παρίημι.
Παρεσθίω, adedo, rodo. 2) simul, eodem tempore, subinde edo.
Παρεσκευασμένως, *Adv.* præparato. A παρασκευάζω.
Παρέστιος, α, ὁ, ἡ, qui ad focum stat vel sit. E παρὰ & ἑστία.
Παρετέος, α, ον, prætermittendus, silendus. A παρίημι.
Παρέτυμος, ου, verus, ut ἔτυμος.
Παρετοιμασία, ας, ἡ, apparatio, paratio, Gloss. Vet.
Πάρετος, ὁ, ἡ, solutus, luxatus, languidus. v. πάρεσις.
Παρετυμολογέω, ῶ, verbi originem duco ab aliquo. *pass.* originem habeo ab &c.
Παρευδιάζομαι, sereno cœlo utor. 2) tranquille vivo.
Παρευδοκιμέω, ῶ, f. ήσω, fama & celebritate præsto. παρευδοκιμοῦμαι, celebritate vincor, reprobor.
Παρευημερέω, ῶ, supero successu & rebus secundis, vinco alium gratia & auctoritate. 2) abutor rebus secundis. Philox. 3) contemno, rejicio, reprobo.
Παρευθὺς, & παρευθὺ, *Adv.* statim, protinus.
Παρευκηλέω, ῶ, f. ήσω, mulceo, permulceo, delinio.
Παρευλαβέομαι, οῦμαι, timore aliquo teneor, subtimeo, vel timeo simpliciter, caveo.
Παρευμωρέω, negligo, contemno, unde aor. 1. παρευμώρησαν, contempserunt, neglexerunt, Hes.
Παρευνάδιος, α, ον, cubitorius, quo in lecto utimur.
Παρευνάζομαι, juxta cubo, apud quem vel quam cubo, coeo.
Παρεύνασμαι, idem.
Πάρευνος, ὁ, ἡ, conjux. E π. & εὐνή.
Παρεύρεσις, εως, ἡ, idem quod seq.
Παρεύρημα, ατος, τὸ, commentum inventum, inventio. 2) cavillatio, qua pactum aliquod eluditur.
Παρευρησιλόγως, *Adv.* perite, celeriter, ex tempore. A seq.
Παρευρίσκω, reperio, excogito, comminiscor. παρευρὼν, commentus, aor. 2.
Παρευτακτέω, ῶ, f. ήσω, custodiarum vices obeo, stationes obeo. 2) diligentia in re aliqua utor. 3) desero bonum ordinem, partes officii mei.

Παρευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, curo, bene constituo, ordino.
Παρευφάπτομαι, leviter attingo, stringo.
Παρεφεδρεύω, f. εύσω, sum in statione ad aliquem protegendum, additus sum alicui defendendi caussa. 2) in subsidiis locare, & esse.
Παρεφθαρμένως, *Adv.* cum levi corruptione. A παραφθείρω.
Παρέχω, f. ξω, p. παρέσχηκα, & παρέχομαι, *in med.* adhibeo. 2) tribuo, impertio, largior. 3) exhibeo, præsto, præbeo, unde & de femina copiam sui faciente dicitur. 4) adfero, excito. 5) polliceor. παρέχει, *Imperf.* licet, facultas est, occasio est, facile est. παρασχὸν, cum potestas esset.
Παρηβάω, pubertatem transeo. 2) consenesco, & a flore ætatis egressus in senectutem vergo. παρηβηκὼς, ætate progressus, part. perf.
Πάρηβος, ου, ὁ, ἡ, qui pubertatem excessit. 2) cujus ætas defloruit. E π. & ἥβη.
Παρηγορέω, ῶ, f. ήσω, consolor. 2) mitigo, lenio. 3) delecto. 4) hortor. 5) medeor, sano. E π. & ἀγορεύω.
Παρηγόρημα, ατος, τὸ, hortatio, solamen, delinimentum. A pr.
Παρηγορία, ας, ἡ, solatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, Philox. A παρήγορος.
Παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, consolatorius, consolandi seu leniendi vim habens. A pr.
Παρηγορικῶς, *Adv.* consolatorie, leniter, molliter. A pr.
Παρήγορος, ου, ὁ, ἡ, hortator, hortatrix. 2) consolator, vel consolatrix. A παρηγορέω.
Παρηδύνω, suave reddo. E π. & ἡδύνω.
Παρηθέω, ῶ, f. ήσω, transmitto per colum, percolo. E π. & ἠθέω.
Παρήϊον, ου, τὸ, gena. A παρειά.
Παρήϊος, ου, ὁ, ἡ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.
Παρηΐς, ΐδος, ἡ, gena. Ab eod.
Παρήκοος, ου, ὁ, ἡ, qui non paret, contumax. A παρακούω.
Παρήκω, pertineo. 2) juxta aliquid porrigor & extendor.
Παρῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui præcipiti seu vergente ætate est, qui e florenti ætate egressus, senescit, ætate provectus. E π. & ἧλιξ.
Παρήλιος, ου, ὁ, sol geminatus, gemini soles.
Παρηλλαγμένως, *Adv.* more inusitato. 2) aliter, dissimiliter, *cum Dat.* Ab παραλλάσσω.
Πάρημαι, adsideo. E π. & ἧμαι.
Παρημελημένως, *Adv.* negligenter, contemptim. A παραμελέομαι.
Παρημερεύω, f. εύσω, diem seu dies juxta quempiam transigo.
Παρηορία, ας, ἡ, habena, seu lorum equi, qui παρήορος vocatur. 2) extremitas, summa pars rei. 3) delirium, furor, vecordia. Scribitur & per ω.
Παρηορέος, εα, *Jon.* ίη, εον, superbus, elatus. Ab eod.
Παρήορος, ου, ὁ, ἡ, equus funalis. 2) prominens, ubique extensus. 3) delirus, demens, stolidus. A παραείρω.
Πάρηρος, ὁ, ἡ, & παρηρία, ἡ, idem quod παρήορος, παρηορία.
Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, sono similis sum, ut *amans* & *amens*.
Παρήχημα, ατος, τὸ, idem quod seq. A pr.
Παρήχησις, εως, ἡ, vocis adsimulatio, allusio. Ab eod.

Παρηχητικὸς, ἡ, ὸν, similem sonum habens, σχῆμα παρηχητικὸν est παρήχησις. A pr.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas, tempus & conditio, qua quædam virgo, nondum nupta est. A παρθενεύω. v. παρθενία.

Παρθένεια, τὰ, sc. ἤθη, status virginitatis. Item carmina virginea, virginalia, sc. μέλη vel ᾄσματα. Ab eod.

Παρθένειος, ου, ὁ, ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. A παρθένος.

Παρθένευμα, ατος, τὸ, locus, ubi virgines degunt, conclave virginum. 2) status virginitatis. A παρθενεύω.

Παρθένευσις, εως, ἡ, virginitas, conditio virginis. Ab eod.

Παρθενεύω, & παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio, virgineam vitam duco. A παρθένος.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, v. παρθενών. Ab eod.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθένια, τὰ, virginalia, Gl. Vet. Ab eod.

Παρθενίας, ου, ὁ, filius natus ex ea, quæ cum duceretur, virgo putabatur, sed non erat. Ab eod.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A seq.

Παρθενικὸς, ὴ, ὸν, virgineus, virginalis. Ab eod.

Παρθένιον, ου, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod.

Παρθένιος, ία, ιον, virginalis. Ab eod.

Παρθενισκάριον, ου, τὸ, virguncula. Gl. V. Dim. a παρθένος.

Παρθενογενὴς, έος, ὁ, ἡ, a virgine editus. Ex eod. & γίνομαι.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. E π. & κομέω.

Παρθενοκτονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occisio vel immolatio. A seq.

Παρθενοκτόνος, ου, ὁ, virginis aut virginum occisor. E παρθένος & κτείνω.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo-mater. Epith. B. Virginis. Ex eod. & μήτηρ.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus spectator. Ex eod. & ὀπιπτεύω.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo, pusa, Philox. *Adject.* virgineus, intactus. (Apud Theocr. reperitur παρθένι, in dat. qs. a παρθήν.)

Παρθενόσφαγος, ου. Hinc dat. plut. παρθενοσφάγοισι ῥεέθροις, mactatæ virginis sanguine fluentibus rivis, apud Æschyl. A σφάττω.

Παρθενοτροφία, ἡ, virginum alimnnia. E π. & τρέφω.

Παρθενώδης, ες, virgineus, mollis. A παρθένος.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum. Ab eod. locus Athenis, in arce, templum Minervæ.

Παρθενωπὸς, ὁ, ἡ, qui virginea & puellari facie est, ipso adspectu se effeminatum ostendens. Ex eod. & ὤψ.

Πάρθη, ης, ἡ, virgo, reperitur pro παρθένος.

Παρθίος, metri causa pro παρθένος.

Παριαμβίδες, αἱ, modus citharœdicus. A seq.

Παρίαμβος, ὁ, pes, idem cum pyrrhichio. E παρὰ & ἴαμβος.

Παριαύω, juxta moror seu commoror, vel juxta dormio. Ex eod. & ἰαύω.

Παριδεῖν, negligere.

Παριδρύω, juxta colloco seu statuo.

Παριέρη, ης, ἡ, pro παριέρεια, sacerdos, femina initiatrix, apud Plut. Ex π. & ἱερὸν, *sacerdos*.

Παρίζω, f. ίσω, juxta colloco, adsidere jubeo. 2) adsideo, juxta sedeo. παρίζομαι, assideo. E π. & ἵζω.

Παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto. 2) admitto. 3) solvo, resolvo, laxo 4) permitto, sino. 5) frango, debilito, *quo sensu in primis frequens est in passivo.* παρειμένος, fractus, debilitatus, negligens. *cum Genit.* qui se removit ab aliqua re, velut republica. 6) *in med.* ap. Plat. deprecor.

Παριὼν, ὁ, ἡ, transiens. E π. & ἵεμαι.

Παριλλαίνω, idem quod παραβλέπω, limis oculis, ex obliquo adspicio.

Πάρινος, idem quod πάριος, Parius. A Πάρος, *Parus*, insula.

Παριππάζομαι, a latere adequito.

Παριππεύω, f. εύσω, præterequito, obequito.

Πάριππος, ου, ὁ, ἡ, juxta equitans. 2) velocitate equum adsequens.

Παρίπταμαι, transvolo.

Παρισάζω, f. άσω, æquo, adæquo.

Παρίσθμια, ίων, τὰ, tonsillæ, glandulæ faucium. 2) tonsillarum inflammationes. E π. & ἰσθμός.

Πάρισος, ου, ὁ, ἡ, æqualis, vel compar, suppar.

Παρισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo, æquale, par seu compar reddo, æquiparo.

Παρίστημι, παριστάω, & παριστάνω, f. παραστήσω, sisto, exhibeo, in medium profero vel produco. 2) ante oculos pono, ostendo, demonstro, doceo. 3) comparo. 4) commoveo, concito, stimulo, cohortor. 5) admoneo, subjicio. At in præt. & aor. 2. passive dicitur, significatque adesse, opem ferre, in mentem venire, in animo esse, videri, placere &c. *In medio fere significat active, & præterea*, ad deditionem compellere, expugnare, subigere. 2) confirmare, reficere animum. παρίσταμαι, adsto, advento, παρέστηκα, perf. adstiti, Gl. Vet. aor. 2. παρέστην, adstiti, vel adsto. aor. 1. παρεστησάμην, παρεστήσατο, cepit, ad deditionem compulit, coegit ad partes suas transire, secum stare, & in potestate sua esse.

Παριστία, ἡ, focus. E π. & ἑστία. Eust.

Παριστορέω, παριστορεῖν, obiter vel insuper ἱστορεῖν, sciscitari: item narrare. 2) perperam exponere, falsa referre.

Παρισχναίνω, extenuo, extenuatum reddo. παρισχναινόμενοι, macilenti, extenuati.

Παρίσχω, juxta habeo seu teneo. 2) exhibeo, præbeo, dono.

Πάρισωμα, τος, τὸ, quod alteri par est. 2) æqualitas.

Παρίσως, *Adv.* æqualiter. A πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. 2) structura orationis e membris æqualibus. A παρισόω.

Παρισωτικὸς, ὴ, ὸν, exæquans. τὸ παρισωτικὸν est παρίσωσις.

Παριτὸς, adeundus, qui adiri potest. Callim. A πάρειμι, *adeo*.

Παρκλίνω pro παρακλίνω.

Παρκύπτω, f. ψω, pro παρακύπτω.

Παρμένω, maneo apud, pro παραμένω.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, scuti genus breve Carthaginiensibus. Suid.

Πάρνασσος, οι, pro Παρνασσός, ubi v.

Πάρνοπες, ων, οἱ, genus locustarum. Aristoph. v. κόρνοψ.

Πάρο, *Conj.* propter quod, quoniam, quocirca. E παρὰ & ὅ.

Παροδεύω, f. εύσω, prætereo, prætergredior, prætervehor, Philox.

Παροδικὸς, ὴ, ὸν, transitorius. Gl. Vet. 2) idem quod πάροδος, παρόδιος διήγημα, narratio utilis. A πάροδος.

Παρο-

Παροδικῶς, *Adv.* transeundo. Gl. Vet. A pr.

Παρόδιος, ίου, ὁ, ἡ, qui viam respicit, viæ propinquus, s. ad viam pertinet, item ad vitam humanam, unde utilis vitæ humanæ seu communi. Ab eod.

Παροδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Παροδῖτις, ιδος, ἡ, quæ est in via aut ad viam. A præc.

Πάροδος, ου, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus. 2) ipsa actio adeundi, ingressus, introitus. 3) transitus, transitio. 4) processio in scenam, in primis chori, & carmen ipsum chori procedentis. E παρὰ & ὁδός.

Παροδός, ου, ὁ, ἡ, juxta viam situs. 2) *Subst.* ὁ. viator, transiens. Ex iisd.

Παρόδυμαι, idem quod παροιμιάζομαι.

Παροδύρομαι, lamentor.

Παροίγω, f. ξω, paullum aperio, adaperio, ut januam. E π. & οἴγω.

Παροιδαίνω, tumeo, nonnihil intumesco.

Παροιδίσκω, idem.

Πάροιθε, vel πάροιθεν, *Præp.* ante, coram. 2) *Adv.* ante, antea. A παρά.

Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus. A seq.

Παροικέω, ῶ, f. ήσω, juxta habito, habito apud, vicinus sum, accolo, incola sum, peregre adveni aliquem in locum habitandi caussa.

Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua. 2) incolatus. A præc.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco. Gl. Vet. habitatio, vicinia, incolatus. A πάροικος.

Παροικίζω, f. ίσω, juxta colloco, juxta habitatum colloco, in primis peregre adductum. παρῳκισμένος, juxta habens domicilium, perf. part. pass.

Παροικοδομέω, ῶ, f. ήσω, juxta ædifico.

Παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adstructum. A præc.

Πάροικος, ου, ὁ, ἡ, accola, incola, colonus, advena, Gl. Vet.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagium, Gl. Vet. E π. & οἶμος.

Παροιμιάζομαι, f. άσομαι, proverbio utor. A pr.

Παροιμιακὸς, ή, όν, proverbialis, qui in proverbio est. παροιμιακὸν μέτρον, est anapæsticum dimetrum, quia in parœmiis quibusdam occurrebat. Ab eod.

Παροιμιακῶς, *Adv.* per proverbium. A præc.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ, ἡ, proverbiorum scriptor. A παροιμία & γράφω.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere & interpretari. Ex eod. & λέγω.

Παροίμιον, sc. ῥῆμα, vel ἔπος, ου, proverbium, parœmium, dictum e trivio, cujusmodi homines in triviis inter se jactant. E π. & οἶμος, via.

Παροιμιώδης, εος, ὁ, ἡ, proverbialis. A pr.

Πάροιμος, ου, ὁ, ἡ, qui juxta seu prope viam est, vicinus. Hesych. E π. & οἶμος.

Παροιμέω, ῶ, a via deflecto, Hes. A præc.

Παροινέω, f. ήσω, ebrius ago dicove, quæ dedecent, pecco per vinolentiam, debacchor. Gl. Vet. παροινεῖν, debacchari. dicitur & pro insanire simpliciter. pass. παροινοῦμαι, ut πεπαροινημένη γυνὴ, mulier in convivio contumeliam passa. παροινούμενος, a temulento male acceptus. πεπαρῴνηταί σοι, debacchatus es. A πάροινος.

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria seu contumelia, qua quis ab homine temulento adficitur. 2) is, qui tali injuria seu contumelia adficitur. A præc.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas, 2) e temulentia nascens petulantia, injuria, insania, Gl. Vet. Ab eod.

Παροινίζω, f. ίσω, idem quod παροινέω, Hes.

Παροινικὸς, ή, όν, temulentus. 2) ad injuriam e vino proclivis. Ab eod.

Παροίνιος, ου, ὁ, ἡ, vinosus, ebrius, petulans e temulentia. Ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ, ἡ, ferox, ad injuriam & contumeliam e vino proclivis. Gl. Vet. vinolentus, vinulentus. E π. & οἶνος.

Παροίνως, per temulentiam, petulanter. A pr.

Παροιστράω, sive παροιστρέω, ῶ, f. ήσω, œstro immisso concito, ad furorem adigo. 2) œstro immisso fugor & exagitor, exstimulor.

Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquissimus, vetustissimus. *Superl.* a πάρος, *ante*.

Παροίτερος, έρα, ερον, prior tempore vel loco. Comp. ab eod.

Παροίχομαι, f. παροιχήσομαι, prætereo. 2) pereo, morior. præt. part. παρῳχωκὼς, neutr. παρῳχηκὸς, præteritum, Gl. Vet. & pass. παρῳχημένον, præteritum.

Παροκλάζομαι, f. άσομαι, ingeniculo me, curvatis genibus subsido.

Παροκωχὴ, ῆς, ἡ, induciæ.

Παρολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, susque deque habeo, non curo.

Παρολιγωρητέον, contemnendum. A præc.

Παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, f. ήσω, p. παρωλίσθηκα, prolabor, in latus detorqueor.

Παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora. A παρέλκω.

Πάρολκος, ου, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus usus est. Ab eod.

Παρομαρτέω, ῶ, f. ήσω, comitor, adsector.

Παρομοιάζω, f. άσω, adsimilis sum. 2) adsimulo.

Παρομοίϊος, *poet.* pro seq.

Παρόμοιος, ου, ὁ, ἡ, adsimilis, prope similis.

Παρομοιόω, ῶ, f. ώσω, adsimulo, similem reddo. A præc.

Παρομοίως, *Adv.* similiter, non absimili modo. Ab eod.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adsimulatio. Figura rhetorica.

Παρομολογέω, f. ήσω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confessio. 2) Figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præsens, quod adest. 2) præsens temporis conditio. 3) absolute, cum facultas sit, cum occasio, s. copia esset. A πάρειμι, unde Participium παρών.

Παρονειδίζω, perstringo, reprehendo salse.

Παρονομάζω, f. άσω, alludo ad nomen aliquod.

Παρονομασία, ας, ἡ, allusio ad nomen aliquod. 2) Figura rhetorica. A præc.

Παροξίζω, f. ίσω acetum gustu vel odore refero. 2) paullulum acesco.

Παροξυντὴς, ῦ, ὁ, concitator, stimulator, irritator. Gl. Vet. A παροξύνω.

Παροξυντικὸς, ή, όν, concitandi, irritandi vim habens, incitabilis, Gl. Vet. A præc.

Παροξυντικῶς, *Adv.* ad incitandum apte, acriter. A præc.

Παροξύνω, exacerbo, irrito, acuo, exacuo, stimulo, instigo, concito, ad iram concito: item induco ad agendum. 2) acutum tonum in penultima syllaba colloco.

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exstimulatio, irritatio, exacerbatio, iræ incitamentum, Gl. Vet. 2) accessio morbi. A pr.

Παροξυτονέω, acutum in penultima pono. A seq.

Παροξύτονος, ου, ὁ, ἡ, in penultima syllaba acutum tonum habens. *Vox grammatica*.

Παροξυτόνως, *Adv.* cum acuto tono in penultima. A praec.

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροπτάω, ῶ, f. ήσω, asso, ut simplex.

Παροπτέος, έα, έον, negligendus, despiciendus. A παρόπτομαι.

Παρόπτησις, εως, ἡ, q. d. adassatio, cum quid prunis torretur. A παροπτάω.

Παρόπτομαι, negligenter video, negligo. Gl. V. despicior. παρόψονται, f. 1. & παρῶπται, perf. pass. apud Poll. aor. 1. pass. παρώφθην, part. παροφθείς, neglectus, fastiditus.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error e negligentia: proprie, quem quis perperam videndo, lapsu oculorum, commisit. A παροράω.

Παρόρασις, εως, ἡ, adspectus obliquus. 2) contemtus, despicientia. Ab eod.

Παρορατικὸς, ἡ, ὸν, negligens, incuriosus. A sq.

Παροράω, ῶ, limis oculis, transversum intueor. 2) conniventibus oculis praetereo, non animadverto. 3) perperam adspicio seu video. 4) contemno, negligo, praetermitto, non curo. παροραθείς, despectus, Gl. Vet. aor. 1. part. pass.

Παροργίζω, f. ίσω, ad iram concito, irrito. perf. pass. παρώργισμαι.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus est. A pr.

Παροργισμὸς, ῦ, idem & ab eod.

Παρόρειος, ου, ὁ, ἡ, ad latera vel in radice montis situs, prope montem situs.

Παρορεία, ας, ἡ, regio montana, s. montibus vicina. E π. & ὄρος.

Παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum usurpando, fines meos & limites transilio.

Παρορισμὸς, ῦ, ὁ, egressio extra fines suos & alieni agri usurpatio. A praec.

Παροριστὴς, ῦ, ὁ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum usurpat. Ab eod.

Παρορκέω, ῶ, fut. ήσω, contra jusjurandum ago, jurisjurandi fidem violo.

Παρορμάω, ῶ, f. ήσω, incito, concito, stimulo, instigo, hortor. *in med.* irruo.

Παρορμέω, ῶ, f. ήσω, juxta stationem teneo.

Παρόρμημα, ατος, τὸ, incitamentum. A παρορμάω.

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, stimulatio, incitamentum, cohortatio. Ab eod.

Παρορμητικὸς, ἡ, ὸν, incitans, stimulans. Ab eod.

Παρορμητικῶς, *Adv.* cum vi incitandi, acriter. A praec.

Παρόρνις, ιθος, ὁ, ἡ, inauspicatus, infaustus.

Παρορύσσω, fodio juxta, circumfodio.

Παρορχέομαι, ῦμαι, perperam salto.

Πάρος, *Adv.* ante, antea, prius. 2) priusquam, antequam.

Παροτρυντικὸς, ἡ, ὸν, incitandi vim habens. A sq.

Παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, stimulo, Gl. Vet. aor. 1. παρώτρυνα.

Παρούατος, ον, aures pendulas habens. E π. & οὖς, ὤατος.

Παρουλὶς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivae. E π. & οὖλον.

Πάρουλος, ου, ὁ, ἡ, crispus. E π. & οὖλος.

Πάρουρος, ὁ, custos, ut simplex οὖρος.

Παρουσία, ας, ἡ, praesentia. 2) adventus. A πάρειμι.

Παρουσιάζω, praesens sum, appropinquo. A pr.

Παροχέτευσις, εως, ἡ, derivatio. 2) humoris evacuatio per vicinam partem, in quam derivatur sc. A seq.

Παροχετεύω, f. εύσω, per canales alio derivo, perversis & mutatis canalibus duco. Gl. V. derivo.

Παροχεύω, f. εύσω, alterius feminam appeto, vel ineo. παροχεύεσθαι, alium marem admittere, furtivam Venerem pati.

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, praeterveho, transveho. 2) juxta alterum veho. παροχέομαι, ῦμαι, vehor a latere, in vehiculo vel curru assideo.

Παροχὴ, ῆς, ἡ, praebitio quaevis, praestatio, salarium. item largitio, ut congiarium, donativum &c. παροχαὶ, lautia. A παρέχω.

Παροχλέω, ῶ, f. ήσω, obturbo, obstrepo, molestiam exhibeo.

Παροχλίζω, f. ίσω, vecte demoveo. 2) transmoveo, transfero.

Πάροχος, ου, ὁ, praebitor, qui pabulum, salem, ligna, frumenta &c. praebet. 2) qui a latere alicujus vehitur, seu in curru alteri adsidet, in pr. sponsae, paranymphus. A παρέχω, *praebeo*, vel παρὰ & ὄχος, *currus*.

Παροψάομαι, ῶμαι, praeter panem opsonio vescor.

Παρόψημα, ατος, τὸ, id, quo praeter panem vescimur, opsonium.

Παροψημάτιον, ου, τὸ, idem. Dim. ab eod.

Παροψίδιον, ου, τὸ, opsonium frugale. A seq.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, vas, in quo opsonia apponuntur, patina. παροψίδες, lances, Gl. Vet. E π. & ὄψον.

Παροψωνέω, ῶ, f. ήσω, clam opsonia coemo.

Παροψώνημα, ατος, τὸ, opsonium clam e foro comparatum & coemtum; & opsonium, cibus delicatior, simpliciter. A praec.

Πάρταγος, ου, ὁ, v. παράγγαρος.

Παρτέδιος, ία, ὁ, ἡ, praesens, imminens. E παρὰ & πέδον.

Παῤῥησία, ας, ἡ, q. d. oratio libera, nihil reticens. Philox. fiducia, confidentia, libertas in dicendo & agendo, copia. E πᾶν & ῥῆσις.

Παῤῥησιάζομαι, f. άσομαι, libere & ingenue planeque dico. 2) palam & libere ago. Gl. Vet. fiducialiter ago. A praec.

Παῤῥησιαστὴς, ῦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat. Gl. Vet. licentiosus. A praec.

Παῤῥησιαστικὸς, ἡ, ὸν, idem, Gl. Vet. A pr.

Παῤῥησιαστικῶς, *Adv.* libere loquendo. Gl. Vet. licenter. A praec.

Παρτιθέω, ῶ, unde παρτιθεῖ, apponit, Hom. pro παρατιθεῖ, παρατιθέντι.

Παρυγραίνω, leviter humecto.

Πάρυγρος, ου, ὁ, ἡ, leviter humidus. 2) madens, humidus.

Παρυδάτιος, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. E π. & ὕδωρ.

Πάρυδρος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Παρυπαντάω, occurro.

Παρυπάτη, ης, ἡ, sc. χορδὴ, chorda post primam. A παρύπατος, secundus a summo.

Παρυπομιμνήσκω, commonefacio, in primis per occasionem, subinde in memoriam revoco.

Παρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A praec.

Παρυπόστασις, εως, ἡ, subsistentiae seu substantiae simulacrum, subsistentiae adfinitas.

Παρυφαίνω, attexo. perf. pass. παρυφασμένος, attextus.

Παρύφαντον, intertextum, Gl. Vet. A praec.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id, quod telae seu textili attextum est. Gl. Vet. praetexta, praeclavium, praeclava, i. e. latus clavus.

Παρυφὴς, έος, ὁ, ἡ, praetextatus. A praec.

Παρυφίσταμαι, una subsisto vel exsisto, una sum in natura rerum. 2) demonstror.

Παρορρ☉-, ε, ὁ, ἡ, idem quod παροφρὺς, & ab eod.
Παρρασία, ας, ἡ, v. παρρησία.
Πάῤῥησις, εως, ἡ, v. παῤῥήσις, παῤῥησις.
Παῤῥέομαι, pro παρορέομαι.
Παῤῥύπτος, pro παρύβριστος, effugiendus.
Παρθαι, οἱ, vid. παρ.☉-.
Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. A seq.
Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum.
Παρῳδία, ας, ἡ, idem. 2) cum alterius versus (jocose) in aliud argumentum transferuntur. A praec.
Παρῳδικὸς, ἡ, ὁν, per parodiam factus. 2) qui crebro parodiis utitur. A praec.
Παρῳδὸς, ῦ, ὁ, parodiarum scriptor. Ab eod.
Παρωθέω, idem quod sequens.
Παρωθέω, ῶ, f. ήσω, & ωθήσω, averto, expello, ejicio. 2) rejicio, aspernor, negligo. παρωθέομαι, exturbo, Gl. Vet. aor. 1. inf. παρώσασθαι, ejicere.
Παρωκεανοι, ων, οἱ, Oceani accolae. E π. & ὠκεανὸς.
Παρωκεανίτης, ε, ὁ, maritimus, litoralis. 2) qui est in litore Oceani. Ex iisd.
Παρωκεανιτικός, ἡ, ὁν, Oceani accola, maritimus. A praec.
Παρωκεανῖτις, ιδ☉-, ἡ, ora Oceani. Ab eod.
Παρωλένι☉-, α, ὁ, ἡ, qui ad brachia est, vicinus brachiis & ulnis. E π. & ὠλένη.
Παρωλενὶς, ιδ☉-, ἡ, cubitus. Ex iisd.
Παρώμαλ☉-, ε, ὁ, ἡ, adaequatus, fere aequalis. E παρὰ & ὁμαλὸς.
Παρωμὶς, ιδ☉-, ἡ, humerale. E π. & ὦμ☉-.
Παρωμουργία, ας, ἡ, idem quod παρουργία.
Παρωνυμέω, verbum ex alio duco f. formo. 2) cognomen do. A παρώνυμ☉-.
Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio, (v. παρώνυμος) a quo formatur. Ab eod.
Παρωνυμιάζω, παρωνυμίζω, f. σω, a verbo alio verbum duco, ut ξύλινον a ξύλον. A pr.
Παρωνύμιον, ε, τὸ, cognomen, agnomen. A sq.
Παρωνύμι☉-, α, ὁ, ἡ, denominatione similis. A seq.
Παρώνυμον, ε, τὸ, agnomen, praenomen, Philox. v. & seq.
Παρώνυμ☉-, α, ὁ, ἡ, denominativus, ab alio denominationem habens, Gl. Vet. παρώνυμα, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis, aut formae: ut ἀνθρώπινος est παρώνυμον τῆς ἀνθρώπε. E π. & ὄνομα.
Παρωνύμως, Adv. denominative.
Παρωνυχία, ας, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, reduvia. 2) nomen herbae. E παρὰ & ὄνυξ.
Παρωνυχὶς, ιδ☉-, ἡ, idem & ex iisd.
Παρω☉-, vel παρὸ☉-, aut παρειὸς, ἃ, ὁ, ἡ, colorem habens inter cinereum & rufum. παρῶαι ἵπποι, equi talis coloris.
Παρωπίαι, oculorum minores anguli versus tempora. E παρὰ & ὤψ.
Παρώπιον, ε, τὸ, oculare equorum. Ex iisd.
Παρωπὶς, ιδ☉-, ἡ, idem & ex iisd.
Παρώρεια, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum. 2) montana regio. A seq.
Παρώρει☉-, ε, ὁ, ἡ, ad latera montis situs, vel prope montem situs. E παρὰ & ὄρος.
Παρωρείτης, α, ὁ, latera montis incolens. 2) ad montem positus. A praec.
Παρωρμημένως, Adv. iracunde, vehementer, concitate. A παρορμάομαι.
Πάρωρ☉-, α, ὁ, ἡ, intempestivus. 2) qui vigorem aetatis amisit. E π. & ὥρα.

Παρωροφὶς, ιδ☉-, ἡ, pars subjecta fastigio, vel adjecta. Poll. ora tecti. E π. & ὄροφος.
Παρώτιον, α, τὸ, ornamentum aurium. 2) oculi angulus externus, versus aurem. Ab ὠτίον.
Παρωτὶς, ιδ☉-, ἡ, tumor glandularum sub auribus. παρωτίδες, strumae, Gl. Vet. Ab ὖς.
Πάρωχρ☉-, ον, subpallidus.
Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. 2) quivis, quilibet. 3) totus, universus. 4) cum additur numeris, ipse, omnino, admodum. 5) dicitur & de maxima parte. plerique, reliqui omnes. 6) de rebus varii generis. 7) τὸ πᾶν, significat, summam rerum; philosophis universum. interdum Adv. omni ex parte, omnino. 8) ἐκ παντὸς sc. τρόπε, quovis modo. 9) τὸ πᾶν dicitur is alicui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur. 10) ὡς πάντα pro πάντως. 11) in N. T. p. summus, maximus, ut πᾶσα χαρὰ, summum gaudium.
Πασίγνωσ☉-, ον, manifestus, clarus, in vulgus notus. E pr. & γνωτὸς.
Πασιμέλεσα, ης, ἡ, quae omnibus curae est. Ex eod. & μέλω.
Πᾶσις, εως, ἡ, possessio. A πάομαι.
Πασιφαὴς, ὲς, idem quod seq. Ex eod. & φά☉-.
Πασιφανὴς, ι☉-, ὁ, ἡ, omnibus conspicuus. E π. & φαίνομαι.
Πάσμα, ατος, τὸ, quod contextum vel intextum est, contextus, Hes. A πάσσω, n. 3.
Παστάλη, ἡ, milium, item farina, pulvis, Aristoph. item res levis, vulgaris. v. & παιπάλη.
Πασσαλευτὸς, ἡ, ὸν, adfixus. A seq.
Πασσαλεύω, seu πατταλεύω, f. εύσω, palum seu clavum figo, palo f. clavo figo, adfigo. A πάσσαλ☉-.
Πασσαλίσκος, ε, ὁ, claviculus ligneus, paxillus. Dim. a seq.
Πάσσαλος, α, ὁ, idem. Philox. (Lat. pessulus) A πήσσω, pango.
Πάσσαξ, ακ☉-, ὁ, idem. Unde πασσάκιον. A pr.
Πάσσομαι, comedo. A πάω.
Πασσυδὶ, Adv. omni impetu, omnibus copiis, omnino. E πᾶς & σύομαι.
Πασσυδίη, f. ἰη, Adv. idem & ex iisd.
Πασσυτὶ, Adv. idem, sed malae notae vox. Poll.
Πάσσω, vel πάττω, f. άσω, inspergo, conspergo. 2) spargo. 3) superinjicio, item intexo, contexo: unde 4) variego, varie distinguo. In med. πάσσομαι, edo, comedo. aor. 1. πάσασθαι. A πάω.
Πάσσων, ονος, ὁ, ἡ, crassior, spissior, densior. Comp. a παχύς.
Παστὰς, άδ☉-, ἡ, thalamus, cubiculum. 2) porticus, atrium. 3) anta. A πάσομαι, vel πάσσω, intexo flores, conspergo quasi floribus.
Πάστη, ης, ἡ, jusculum farina mixtum seu conspersum. A πάσσω.
Παστὸς, ῦ, τὸ, velum variegatum, quod foribus thalami appendi solebat. Ab eod.
Παστὸς, ἡ, ὸν, conspersus aliqua re, ut sale. 2) Subst. thalamus, Gl. Vet. f. aedicula portatilis, in qua simulacrum dei vel deae. Gl. Vet. obtentus, coronatio, thalamus. Ab eod.
Παστοφορεῖον, vel παστοφόριον, ε, τὸ, pastophorium, aedicula dei vel deae portatilis. 2) thalamus, in quo habitat aedituus, sacerdos. 3) atrium templi. A seq.
Παστοφόρ☉-, ε, ὁ, ἡ, aedituus, gestans aediculam, παστὸς. A παστὸς & φέρω.
ΠΑΣΧΑ, τὸ, Pascha, transitus, indecl. πάσχα, ατος. Vox Chald.

Πασχάζω, pascha celebro. A praec.

Πασχαλιστὸς, ὴ, ὸν, festorum observationi addictus. Ab eod.

Πασχάσιος, ου, ὁ, ἡ, paschalis, ad pascha pertinens. Ab eod.

Πασχητιασμὸς, ȣ, ὁ, appetitio coitus nefandi, turpis in Venerem pruritus. A seq.

Πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν, sive obscena pati. πασχητιῶν, pathicus, Gl. Vet. A seq.

Πάσχω, patior. 2) affectus sum animo vel corpore, in utramvis partem. 3) accidit mihi quid. 4) εὖ πάσχειν, beneficio affici. κακῶς πάσχειν, incommodo, injuria affici. 5) *Att.* facio. f. πείσομαι, perf. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον, part. παθὼν, act. passus. *Attice*: τί παθὼν, quare.

Πατογέω, ῶ, fut. ήσω, strepo, strepito, fragorem edo, strido, perstrepo. A πάταγος.

Παταγὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plausus. Ab eod.

Παταγημα, ατος, τὸ, strepitus, de garrulo. A παταγέω.

Παταγητικὸς, ὴ, ὸν, strepitans, turbulentum sonum edens. Ab eod.

Παταγοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, strepitum edens inter currendum, cum strepitu currens. A seq. & δρόμος.

Πάταγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑΤΑΙΚΟΙ, *οἱ*, Pataeci, dii navigantium, apud Phoenicas.

Πατάνη, ης, ἡ, & πατάνιον, τὸ, patina, patella. A πατάω.

Πατάνιον, ου, τὸ, Dim. pr.

Πατάσσω, f. ξω, cum strepitu palpito, vehementer palpito. 2) percutio, pulso, ferio. πεπαταγμένος, perf. pass. percussus.

Πατέλλα, patina, Gl. Vet. Voc. Lat.

Πατέλλιον, ου, τὸ, Dim. pr.

Πατελλοχαίρων, qui pateris gaudet. Ex eod. & χαίρω.

Πατερίζω, f. ίσω, patrem nomino, voco, seu appello. A πατήρ.

Πατέριον, ου, τὸ, paterculus. Dim. ab eod.

Πατέω, ῶ, fut. ήσω, calco, conculco, protero. 2) contemtui habeo, contumelia adficio, opprimo. 3) tero, ut librum, verso manu, ut Ὅμηρον πεπάτηκας. 4) πατέομαι, comedo, *Jon.* apud Herod. A πάτος.

Πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, calcatum. 2) homo protritus & oppressus. A praec.

Πατὴρ, έρος, *per Sync.* πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατησμὸς, ȣ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ου, τὸ, torcular, Gl. Vet. Ab eod.

Πατητὴς, ȣ, ὁ, calcator, Gl. Vet. Ab eod.

Πατητὸς, ὴ, ὸν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

Πάτος, ου, ὁ, calcata seu trita via. Gl. Vet. pavimentum. 2) pulvis corpori adhaerens, sordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria. 2) ex eodem patre generatio, familia. A πατὴρ. v. πάτρη.

Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum strenuitas & fortitudo. Ex eod. & ἀγαθός.

Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, Gl. V.

Πατραδελφία, ἡ, conjunctio generis inter πατραδέλφους. A seq.

Πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruus. Gl. V. πατραδελφεὸς, Pind.

Πατραλοίας, & πατραλῴας, ου, ὁ, patris percussor, parricida. E πατὴρ & ἀλοιάω.

Πάτρη, ης, ἡ, patria, *Jon.* pro πάτρα.

Πάτρηθεν, *Adv.* e patria. A pr.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, coetus eorum, qui communem patrem familias habent, tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατήρ.

Πατριάζω, f. άσω, mores paternos imitor, patrisso. A πάτριος.

Πατριαρχεῖον, ου, τὸ, patriarchae domus. A seq.

Πατριάρχης, ου, ὁ, patriarcha, auctor generis. E πατριὰ & ἄρχω, f. ἄρξω.

Πατριαρχία, ας, ἡ, principium generis. 2) patriarchatus. Ex iisd.

Πατριαρχικὸς, ὴ, ὸν, ad patriarchas pertinens. A pr.

Πατρίδιον, ου, τὸ, paterculus. Dim. a πατήρ.

Πατρικὸς, ὴ, ὸν, paternus, patrius. Ab eod.

Πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, Gl. V. A pr.

Πατρικῶς, *Adv.* more patris, adfectu paterno, paterna benevolentia.

Πάτριος, ου, ὁ, ἡ, patrius, a patre vel a majoribus traditus. τὰ πάτρια, mores, instituta majorum. Ab eod. *item* πάτριος *Jon.* pro φράτριος, v.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod.

Πατρίως, *Adv.* more majorum. A πάτριος.

Πατριώτης, ου, ὁ, popularis, conterraneus. A pr.

Πατριωτικὸς, ὴ, ὸν, ad tribules pertinens. A pr.

Πατριῶτις, ιδος, ἡ, popularis, conterranea. Ab eod.

Πατροδώρητος, ου, ὁ, ἡ, a patre donatus, vel datus. E πατὴρ & δωρητός.

Πατρογενὴς, ὲς, θεοὶ πατρογενεῖς, dii patrii. Ex eod. & γίνομαι.

Πατρόθεν, *Adv.* a patre. A πατήρ.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patris frater, patruus.

Πατροκίνητος, ου, ὁ, ἡ, a patre motus. E π. & κινέω.

Πατροκτονέω, ῶ, parricida sum. A πατροκτόνος.

Πατροκτονία, ας, ἡ, parricidium. Ab eod.

Πατροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. E π. & κτείνω.

Πατρόκτονος, ου, ὁ, ἡ, a patre interfectus. Ex iisd.

Πατρομήτωρ, ορος, ὁ, avus maternus. Ex eod. & μήτηρ.

Πατρονομέομαι, οῦμαι, patris imperio regor. Ex eod. & νόμος.

Πατρονομία, ας, ἡ, munus πατρονόμου. 2) imperium paternum, A πατρονόμος.

Πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, sc. ἐπιτροπὴ, gubernatio paterna. Ab eod.

Πατρονόμος, ου, ὁ, qui tamquam pater res administrat. 2) nomen magistratus apud Lacedaemonios. E π. & νέμω.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, a patre traditus. 2) a majoribus traditus. Ab eod. & παραδίδωμι.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, paternus avus.

Πατρόπολις, ἡ, patria, & domus paterna, ut πάτρα.

Πατρορραίστης, ου, ὁ, parricida. E π. & ῥαίω.

Πατροστερὴς, έος, ὁ, ἡ, patre privatus, orbus. Ab eod. & στερέω.

Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατήρ.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, patrem verberans. Ex eod. & τύπτω.

Πατροῦχος, ου, ὁ, ἡ, patris bona habens seu possidens. E π. & ἔχω.

Πατροφονεὺς, έως, poet. ῆος, ὁ, parricida. 2) qui alterius patrem interficit.

Πατροφόνος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πατροφονίτης, ου, ὁ, patris interfector. E π. & φένω.

Πατρωὸς, ȣ, ὁ, vitricus. A πατήρ.

Πατρώζω, f. ώσω, patrisso, patris mores imitor. A πατρῷος.

Πατρῷος, ου, ὁ, ἡ, patrius. 2) avitus. A πατήρ.

Πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, Gl. Vet. Ab eod.

Πατρωνία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium. A pr.

Πατρωνεύω, patrocinor. Gl. Vet. Ab eod.

Πατρω-

Πατρωνυμέω, nomen a patris nomine facio. E πατὴρ & ὄνομα.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ex iiſd.

Πατρωνυμικὸς, ἡ, ὸν, a patre denominatus. A pr.

Πατρωνυμικῶς, *Adv.* nomen a patris nomine ducendo vel ducto. A pr.

Πατρωνύμιος, ον, paternus, a patre cognominatus. Ex iiſd.

Πατρῷος, ῴα, ῷον, paternus, patrius. 2) avitus. πατρῷοι θεοὶ, penates. Philox. dii patrii. A πατήρ.

Πατρωὸς, οῦ, ὁ, vitricus. v. πατρωός. Ab eod.

Πάτρως, ωος, & ω, ὁ, patruus. Ab eod.

Παττταλεύω, clavo, paxillo firmo, pango. A ſeq.

Πάτταλος, palus, paxillus, Gl. V. v. πάσσαλος.

Παῦλα, ης, ἡ, ceſſatio, quies, finis. 2) clauſula. A παύομαι.

Παῦλος, ου, Paulus, nom. Rom.

Παυράκις, *Adv.* idem quod ὀλιγάκις. A παῦρος.

Παυροεπὴς, έος, ὁ, ἡ, pauciloquus. E παῦρος & ἔπος.

Παυρίδιον, *Adv.* pauxillum. A ſeq.

Παῦρος, ου, ὁ, paucus. 2) parvus, brevis.

Παυσάνεμος, ου, ὁ, ἡ, ventos ſedans ſeu placans. A παύω & ἄνεμος.

Παυσικάπη, ης, ἡ, capiſtrum pabulo arcens jumenta, item ſervos pinſentes &c. Ex eod. & κάπτω.

Παυσίλυπος, ου, ὁ, ἡ, mœrorem ſedans. Ex eod. & λύπη.

Παυσινύσταλος, dormitionem reprimens. Ex eod. & νυστάζω.

Παυσίπονος, ου, ὁ & ἡ, a labore recreans. Ex eod. & πόνος.

Παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies. Philox. interdictum. A παύω.

Παυστέα, compeſcenda, Philox. Ab eod.

Παυστὴρ, ῆρος, ὁ, ſedator, qui finem imponit. Ab eod.

Παυστήριος, ου, ὁ, ἡ, ſedandi vim habens. A pr.

Παυστικὸς, ἡ, ὸν, idem. A παύω.

Παυσώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolorem ſedans. Ex eod. & ὀδύνη.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, ceſſatio, requies, ſedatio. A ſq.

Παύω, f. αύσω, finem impono, finio, ceſſare, ſeu deſiſtere facio. 2) reprimo, coerceo, ſedo. παύομαι, deſino, ceſſo, quieſco.

Παφλάζω, f. άσω, ferveo, æſtuo. A φλάζω.

Πάφλασμα, ατος, τὸ, fervor, æſtuatio, æſtus. 2) ſtrepitus, quem æſtuans mare edit. A pr.

Πάχετος, pro παχύτερος, craſſior, apud Hom. 2) pro laqueo, fune, vinculo, ap. Hipp. v. πάγη & παγίς.

Πάχνη, ης, ἡ, pruina, gelu, ſtiria, glacies. Phil. a πήγνυμι.

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus. A pr.

Παχνόω, ῶ, f. ώσω, gelu conſtringo, conglacio, congelo. παχνόομαι, οῦμαι, gelor. aor. 1. ἐπαχνώθην. Ab eod.

Παχνώδης, εος, ὁ, ἡ, pruinoſus, glacialis, Gl. V. Ab eod.

Πάχος, εος, τὸ, craſſities, craſſitudo. A παχύς.

Παχύαιμος, ον, craſſum ſanguinem habens. Ex eod. & αἷμα.

Παχυδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, craſſos habens digitos.

Παχυδερμέω, ῶ, occalleſco. παχυδερμεῖ, obcallet, Philox. craſſam habet pellem duramque. A παχύδερμος.

Παχυδερμία, ἡ, cutis craſſities. A ſeq.

Παχύδερμος, ου, ὁ, ἡ, craſſam pellem ſeu cutem habens. 2) fatuus ſeu ſtupidus. E παχὺς & δέρμα.

Παχύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, qui craſſos pilos habet.

Παχυκάλαμος, ου, ὁ, ἡ, craſſo adſurgens calamo ſeu culmo.

Παχυκάρδιος, brutus, ſtolidus, Gl. Vet. E π. & καρδία.

Παχυκαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui craſſo ſeu denſo caule eſt.

Παχυκνήμος, ου, ὁ, ἡ, cui ſunt pingues ſuræ. E π. & κνήμη.

Παχυλὸς, ἡ, ὸν, craſſus. A παχύς.

Παχυλῶς, *Adv.* craſſe, craſſa Minerva. A pr.

Παχυμερὴς, έος, ὁ, ἡ, craſſus, confectus in partes rudiores. E π. & μέρος.

Παχυμέρεια, ας, ἡ, craſſitudo. A pr.

Παχυμερῶς, *Adv.* craſſe, craſſa Minerva. παχυμερέστερον, rudius, craſſius, craſſiore Minerva. Ab eod.

Παχυνευρέω, ῶ, f. ήσω, craſſos habeo nervos.

Παχύνοος, *contr.* παχύνους, ου, ὁ, ἡ, ſtupidus, craſſo ingenio præditus.

Πάχυνσις, εως, ἡ, condenſatio. A παχύνω.

Παχυντικὸς, ἡ, ὸν, vim habens reddendi craſſum.

Παχύνω, f. υνῶ, craſſum reddo, obeſum reddo, Gl. Vet. craſſo, pinguefacio. παχύνομαι, pingueſco, Gl. V. A παχύς.

Παχύπους, οδος, ὁ, ἡ, cui pedes tument.

Παχύῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, qui naſum habet craſſum.

Παχυῤῥαβδος, ου, ὁ, ἡ, craſſas habens virgas.

Παχύῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, cui craſſa eſt radix. E π. & ῥίζα.

Παχυῤῥυγχος, craſſum habens roſtrum.

Παχὺς, εῖα, ὺ, craſſus, ſpiſſus, denſus. 2) craſſus, i. e. pinguis, obeſus. 3) ſtupidus, hebes, tardus. 4) rudis, vilis, *de veſte & ſupellectili.* 5) opulentus, dives. 6) gravis, robuſtus. παχύτερος, παχύτατος, compar. & ſuperl. A πήγνυμι.

Παχυσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui crura craſſa habet. E π. & σκέλος.

Παχυσμὸς, οῦ, ὁ, craſſitudo. 2) virilia & florentis ætatis robur. A παχύς.

Παχυστομέω, ῶ, craſſo ore loquor, craſſe pronuncio. A παχύστομος.

Παχυστομία, ας, ἡ, os craſſum, craſſa pronunciatio. Ab eod.

Παχύστομος, ου, ὁ, ἡ, qui craſſo ore eſt. 2) qui craſſe loquitur. E π. & στόμα.

Παχύτης, ητος, ἡ, craſſitudo, craſſities, corpulentia, obeſitas, pinguedo. A παχύς.

Παχύτριχος, ου, ὁ, ἡ, v. παχύθριξ.

Παχύφλοιος, ου, ὁ, ἡ, craſſum corticem habens.

Παχύφρων, ονος, ὁ, ἡ, ſtupidus, bardus. E π. & φρήν.

Παχύφυλλος, ου, ὁ, ἡ, craſſa habens folia. E π. & φύλλον.

Παχύχειλος, ον, craſſa habens labra, labeo.

Παχύχυμος, & παχύχυλος, ου, ὁ, ἡ, craſſum ſuccum habens.

Πάω, vel potius πάομαι, fut. άσομαι, poſſideo, paro, adquiro. 2) guſto, veſcor; (ſed id potius eſt πάσσομαι.)

Παώτης, ου, ὁ, propinquus. Vox Laconica. A πάομαι.

Πέδα, pro μετὰ *Dor.* vel *Æolice* in compoſitis dicitur, a πέδον, ut credunt. Sic in verbis ſeq.

Πεδαίρω, in ſublime effero, vel eveho, e πέδα & αἴρω. pro μεταίρω, unde μετέωρος.

Πεδάγρετος, ου, ὁ, ἡ, reprehenſus e fuga a perſequentibus. Heſych. pro μετάγρετος, id eſt ἐν τῷ μεταδιώκειν ἀγρευόμενος.

Πεδαίχμιος, pro μεταίχμιος, Æſchyl.

Πεδάορος, ον, Æſchyl. pro μετέωρος, ſublimis.

Πεδαμείβω, pro μεταμείβω, muto, commuto. Pind. πεδάμειψαν, a. 1. 3. pl. ubi Schol. μετήμειψαν, μετήλλαξαν.

Πεδανὸς, ἡ, ὸν, humilis, a terra ſeu ſolo vix adſurgens, parvus. 2) levis, mollis. A πέδον.

Πεδάορος, ου, ὁ, ἡ, pro μετέωρος, sublimis.
Πεδάφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus. E πέδη & φρήν.
Πεδάω, ῶ, f. ήσω, compedibus adstringo, illigo, irretio. A πέδη.
Πεδεινός, ή, όν, campester, planus. A πέδον.
Πεδέρχομαι, πεδέρχεται, Pind. pro μετέρχεται, sequitur, insequitur, subit, venit.
Πεδέω, præpedio, vincio, Gl. Vet. A seq.
Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.
Πεδήορος, pro μετήορος, sublimis. Nicand.
Πεδήρης, εος, ὁ, ἡ, talaris, Gl. Vet. A πέδον & ἄρω.
Πεδήτης, ου, ὁ, pedibus adstrictus, vinctus. A πεδάω.
Πεδητής, ῦ, ὁ, qui compedibua adstringit. Ab eod.
Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis plania & campestribua moratur. A πεδίον.
Πεδιακός, ή, όν, campester. Ab eod.
Πεδιάς, άδος, ἡ, planities. Philox. Campania.
Πεδιάσιμος, ου, ὁ, ἡ, campester. A pr.
Πεδιάσιος, ου, ὁ, ἡ, ut πεδιάσιοι Ἀθηναῖοι, planitiem habitantes. Ab eod.
Πεδίζω, compedo, Gl. V. A πέδη, s. πέδιον. nisi leg. ποδίζω.
Πέδιλον, ου, τό, calceus. Philox. πέδιλα, talaria.
Πεδινός, ή, όν, campester, planus. A πεδίον.
Πέδιον, ου, τό, parvum vinculum. A πέδη.
Πεδίον, ου, τό, campus, planitiea. 2) pars superioa pedis, cui subjacent digiti. A πέδον.
Πεδίονδε, *Adv.* in canpum. A pr.
Πεδιόνομος, ου, ὁ, ἡ, cui nemora & campi sunt adsignati. 2) qui in campis pascitur, paganus. E πεδίον & νέμω.
Πεδιοπλόκτυπος, ον, armia strepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex eod. ὅπλα & κτύπος.
Πεδοβάμων, ὁ, ἡ, reptilia, terra incedens, opp. volatilia. E πέδον & βαίνω.
Πεδόεις, όεσσα, όεν, solo adhærena, similia. A πέδον.
Πεδόθεν, *Adv.* e solo, seu e terra. Ab eod.
Πεδοῖ, *Adv.* in solnm, in terram. Ab eod.
Πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinua. Hesych. ex Æschylo.
Πεδοκοίτης, ου, ὁ, humi jacens, humi lectum habens. A seq. & κοίτη.
Πέδον, ου, τό, solum, terra, humus.
Πέδονδε, *Adv.* in solum, in terram, per campum. A pr.
Πεδοσκαφής, έος, ὁ, ἡ, in solo vel in tetra defossus. Ex eod. & σκάπτω.
Πεδοστιβής, έος, ὁ, ἡ, solum seu terram calcans, pedester. 2) humi stratus. Ex eod. & στείβω.
Πεδοτρεφής, έος, ὁ, ἡ, in solo seu in terra nutritus. Ex eod. & τρέφομαι.
Πεδότριψ, βος, ὁ, ἡ, qui diu in vineulia fuit. E πέδη & τρίβω.
Πέδων, ωνος, ὁ, servus compedibus adstrictua. A πέδη.
Πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedia aut ima planta. 2) limbus in vestimento, instita, quæ extremam vestis oram ambit & ornat, Philox. limbus. 3) aliarum etiam rerum extremitates, ut ripa, ora maritima, litus &c.
Πεζακοντιστής, ῦ, ὁ, pedes jaculator. E πεζὸς & ἀκοντιστής.
Πεζάρχος, ου, ὁ, peditum præfectus. Ex eod. & ἄρχω.
Πεζέταιροι, & πεζέτεροι, (quæ vitiosa est lectio) militea quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis, apud Demosth.
Πεζέμπορος, ου, ὁ, ἡ, qui negotiationem tractat terrestrem.
Πέζευμα, ατος, τό, peditatus, Gl. Vet. A πεζεύω.
Πεζευτικός, ή, όν, qui pedibus iter facere potest: qui gradiendo fit. A seq.

Πεζεύω, f. εύσω, pedibus iter facio, pedes sum, gradior. Gl. Vet. pedito. A πεζός.
Πεζῇ, *Adv.* pedestri aut terrestri itinere, terra. 2) terrestri prælio. Ab eod.
Πεζικός, ή, όν, pedester. Hinc τὸ πεζικὸν, ῦ, peditatus, exercitus terrestria. Ab eod.
Πεζίτης, ου, ὁ, pedes, pedester. Ab eod.
Πεζοβόας, ου, ὁ, pedes, qui pedestrem pugnam committit. Ex eod. & βοή.
Πεζογραφέω, ῶ, pedestri oratione scribo. A seq.
Πεζογράφος, ου, ὁ, ἡ, q. d. pedestris orationia scriptor, qui aliquid oratione soluta scribit. E πεζὸς & γράφω.
Πεζοθηρία, ἡ, venario animalium terrestrium. Ex eod. & θήρα.
Πεζοθηρικός, όν, ad πεζοθηρίαν, pertinens. A pr.
Πεζολεκτέω, oratione prosaica utor. Ex eod. & λόγος.
Πεζολογέω, idem, a seq.
Πεζολόγος, ου, ὁ, ἡ, historicua, qui oratione soluta utitur.
Πεζομαχέω, ῶ, f. ήσω, pugnam pedestrem committo. A πεζομάχος.
Πεζομάχης, ου, ὁ, ἡ, idem quod πεζομάχος.
Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedestris seu terrestris. A seq.
Πεζομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui pedestri prælio certat. E πεζὸς & μάχομαι.
Πεζονομικός, ή, όν, peritus pascendorum animalium pedestrium. πεζονομική, ars pascendi animalia. Ex eod. & νομή.
Πεζοπορέω, ῶ, f. ήσω, pedibus incedo, seu iter pedestre facio. A seq.
Πεζοπόρος, ου, ὁ, ἡ, pedes, qui pedibus iter facit.
Πεζός, ῦ, ὁ, pedes, pedester, Philox. it. πεζὸς, ἡ, όν, πεζὸς λόγος, pedestris oratio, prosa oratio, prosa, Gl. V. A πέζα.
Πεζοφόρος, ου, ὁ, ἡ, limbum habens, fimbriatus. A pr. & φέρω.
Πεζῶς, pedestri oratione. A πεζός.
Πειθανάγκη, ης, ἡ, suasio necessitatem imponena, ut principum & potentum. E πείθω & ἀνάγκη.
Πειθανολογία, ας, ἡ, v. πιθανολογία.
Πειθανός, ή, όν, lepidus, verisimilia, suadibilis, Gl. Vet. A πείθω. (sed v. πιθανός, quod verius.)
Πειθάνωρ, ῦ, ἡ, obediens. A πείθω.
Πειθαρχέω, ῶ, f. ήσω, pareo, obedio, obsequor, morem gero magistratui, seu ei, cujua in potestate sum. A πείθαρχος.
Πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia. Ab eod.
Πειθαρχικός, ή, όν, qui facile paret, promtus ad parendum. A pr.
Πείθαρχος, ὁ, ἡ, idem. E πείθω & ἀρχή.
Πειθήμων, ονος, ὁ, ἡ, moriger, obsequens. 2) fidelia, credena. A πείθω.
Πειθήνιος, ου, ὁ, ἡ, idem. E πείθομαι & ἡνία, *frenum*.
Πειθηνίως, *Adv.* obediendo, prompto obsequio. A pr.
Πειθὸς pro πιθανός, persuasorius, in N. T. πειθοῖς λόγοις. quidam legunt πειθοῖ (dat. a πειθώ) & λόγοις.
Πείθω, f. πείσω, p. πέπεικα, persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, suadeo, persuadere conor, doceo. 2) compositionem facio, placo aliquem, *in primis*, concilio mihi, etiam malis artibus, pecunia, *unde & pro* corrumpo *dicitur*. πείθομαι, pareo, obedio. Gl. Vet. item credo. (Primitiva significatio verbi est vincio, adstringo loro, & sic tune religatum, quo volo, duco. v. πεῖρα & πεῖσμα. Hinc πείθομαι patior me veluti constrictum vinculis duci & agi, quo alter vult.)

Πειθώ,

Πειθὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, suada, suadela, persuadendi vis. 2) oratio ad persuadendum composita: institutum & consilium persuadendi. 3) persuasio. 4) obsequium, obedientia. A pr.

Πείκω, f. ξω, pecto vel carmino, carpo. 2) tondeo. v. πέκω, πέκος, πόκος.

Πεῖνα, ης, ἡ, fames. 2) esuritio. A πένω, πένομαι, unde Lat. *penuria*.

Πειναλέος, έα, έον, famelicus, qui esurit. A pr.

Πεινατικὸς, ἡ, ὸν, idem. A seq.

Πεινάω, ῶ, f. ήσω, esurio, fame premor. 2) appeto, desidero. inf. πεινῆν *Dor.* pro πεινᾷν. A πεῖνα.

Πεινέω, *Jon.* pro πεινῶ, idem & ab eod.

Πείνη, ης, ἡ, esuries, fames, Gl. Vet. pro πείνης, vel πεῖνα.

Πείνομαι, esurio. A πεινάω.

Πεινητικὸς, ἡ, ὸν, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.

Πεῖρα, ας, ἡ, experimentum, documentum. 2) conatus, periculum. 3) appellatio de stupro aut alio tali turpi facinore. 4) sensus alicujus rei, usus in partem deteriorem: unde & de incommodis dicitur. A πείρω, *transeo*, *trajicio*, unde Lat. *periculum*.

Πειρὰ, ᾶς, ἡ, cuspis vel acies gladii. A *penetrando*.

Πειράζω, fut. άσω, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento sollicitando ad aliquod scelus, in primis stuprum. πειράζομαι, tentor, ad scelus aliquod sollicitor. A πεῖρα.

Πειραιεὺς, Pyræeus, portus Atticæ. Gen. Πειραιέως, Πειραιῶς. Acc. Πειραιᾶ.

Πειραϊκὸς, ut Πειραϊκαὶ πύλαι, Pyrææ portæ.

Πειραῖον, τὸ, idem qui πειραιεύς.

Πείραμα, ατος, τὸ, tentamentum, Gl. Vet. A πειράω.

Πειραίνω, finio, necto. aor. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. A περαίνω, quia cum res committuntur, earum πέρατα, fines extremi connectuntur.

Πεῖραρ, sive πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus. A πέρας.

Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, sollicitatio. A πειράζω. 2) conatus. A πειράω.

Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentamentum. 2) tentatio. A πειράζω.

Πειραστὴς, οῦ, ὁ, tentator. Ab eod.

Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, tentandi peritus, tentandi vim habens. 2) qui inani conatu utitur. Ab eod.

Πειραστικῶς, tentandi caussa, per tentationem. A pr.

Πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.

Πειρατέον, πειρατέα, tentandum. A πειράω.

Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, prædor. A πειρατής.

Πειρατηρία, ας, ἡ, *Jon.* πειρατηρίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum & experimentum facimus. A πειράω.

Πειρατήριον, ου, τὸ, sedes piratarum. sc. οἴκημα. 2) prædonum multitudo, sc. πλῆθος. 3) experimentum, tentamentum, tentatio. sc. ἐγχείρημα. 4) locus tentationum. A seq. & πειράζω.

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω, quia tentat naves, periculi ergo eas aggreditur, sintne pares resistendo, nec ne.

Πειρατικὸς, ἡ, ὸν, piraticus, ad piratas seu prædones marinos pertinens. A pr.

Πειράω, ῶ, f. άσω, & *Jon.* ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio. 2) tento, de stupro appello. Gl. V. πειρέω, sollicito, attento. πειράομαι, tento, Gl. Vet. aor. 1. part. πειραθεὶς, expertus, Philox. perf. πεπειραμένος, expertus, (in partem utramque) Gl. Vet. πειρῶμαι, conor, nitor, experior, Gl. Vet. imperat. πειρῶ, enitere. Phil. A πεῖρα.

Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. A pr.

Πείρινθος, *Gen.* & πείρινθα, *Acc.* a πεῖρινς, crates, vel alveus e viminibus.

Πείρω, f. περῶ, p. πέπορκα, transadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo. 2) transeo. aor. 1. ἔπειρα, transfixi. πεπαρμένος, transfixus, perf. part. pass.

Πεῖσα, ης, ἡ, funis ancoralis. ἐν πείσῃ, *trop.* in tranquillitate. A πείθω.

Πεῖσαι, loca irrigua, aquosa, prata. A πῖσαι, pro ποτίσαι, Schol. Hom. ab antiquo πίω.

Πεισίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, hominibus persuadens. E πείθω, & βρ.

Πεῖσις, εως, ἡ, suasio, suadela. Ab eod.

Πεῖσις, εως, ἡ, passio, a f. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω. proprie a πένθω.

Πεισιχάλινος, ου, ὁ, ἡ, frenis obediens. E πείθω & χ.

Πεῖσμα, ατος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio. 2) funis nauticus, quo navis religatur & retinetur, ut pareat gubernatori, retinaculum, firmamentum, refugium. A πείθω.

Πεισμάτιον, τὸ, Dim. a pr.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio. A πείθω.

Πειστέον, obsequendum, obediendum. 2) credendum. Ab eod.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens. 2) suasor. Ab eod.

Πειστήριος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq.

Πειστικὸς, ἡ, ὸν, persuasorius, vim persuadendi habens. Ab eod.

Πειστικῶς, *Adv.* persuadendo, probabiliter. A pr.

Πείσυνος, ύνη, υνον, fretus. A πείθω.

Πεισάλης, ου, ὁ, catamitus, pathicus. Etymol. Suid. E πέος & ὄλλυμι. (vel potius ab illo tantum. αλης est mera terminatio. Aut leg. est πεοάλης. v. infra πεοίδης.)

Πεκούλιον, ου, τὸ, peculium. Vox Lat.

Πεκτέω, ῶ, f. ήσω, pecto, carmino, carpo. 2) tondeo. A πεκτός.

Πεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω.

Πέκος, εος, τὸ, pellis, item cortex. Ab eod.

Πεκτὸς, ἡ, ὸν, pexus, comtus. 2) tonsus. A seq.

Πέκω, fut. πέξω, tondeo. aor. 1. pass. ἐπέχθην, ἐπέχθη, tonsus est. A πείκω.

Πελάγειος, εία, ειον, marinus. A πέλαγος. v. πελάγιος.

Πελαγίζω, f. ίσω, versus altum, in altum navigo, inundo, undis tego. Ab eod.

Πελαγικὸς, ἡ, ὸν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.

Πελάγιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Πελαγόδρομος, ον, maritimus. Epith. navis.

Πέλαγος, εος, τὸ, proprie mare altum, mare medium. 2) pars maris majoris. 3) æquor, mare. 4) reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio ap. Dion. Cass. 5) tropice, de magna mole rerum malarum.

Πελαγοστρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui in mari degit. E pr. & στρέφω.

Πελαγόω, mari inundo. Ab eod.

Πελάζω, f. άσω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo. 2) admoveo, applico, appello. πελάζομαι, appropinquo. πελασθεὶς, admotus, aor. 1. A πέλας.

Πε-

Πελάθω, idem. Poet. pro πελάζω.

Πέλανος, α, ὁ, in plur. etiam πέλανα, libum, quod placentæ in modum e farinæ polline fiebat, & sacrificiis adhibebatur. 2) spuma concreta. 3) quodvis humidum concretum & arendo induratum. 4) oboli pondus. A πελάω, *misceo*, *quatio*.

Πελαργᾶν, Pythagoras vocabat τὸ νουθετεῖν, i. e. monere, admonere. A πελαργός.

Πελαργιδεῖς, ciconiarum pulli. A sing. πελαργιδεύς.

Πελαργικός, ή, όν, qui ciconiarum est. seu qualis ciconiarum est, ciconiis proprius, usitatus. πελαργικοὶ νόμοι, leges de alendis parentibus: quia id faciunt ciconiæ.

Πελαργῖτις, ιδος, ἡ, herba, lienosis medens.

Πελαργός, ῦ, ὁ, ciconia.

Πελαργοχρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, ciconiæ colorem habens.

Πελαργώδης, εος, ὁ, ἡ, ciconiæ similis, ciconiam referens. A πελαργός.

Πέλας, *Adv.* prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. *Comp.* πλησίον, *Superl.* πελασαίτω, Hipp.

Πελαστής, ῦ, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πελάζω.

Πελατεία, ας, ἡ, clientela, Gl. V. A sq.

Πελάτης, ȣ, ὁ, vicinus. 2) inferioris conditionis homo, qui domum nostram ventitat & nos colit, sese ad nos adjungit, Gl. V. cliens. A πελάω.

Πελατικός, ή, όν, famularis. A pr.

Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens, vel famula. Ab eod.

Πελάω, ῶ, appropinquo, accedo. (olim trudo, concutio. v. πέλαγος, πέλανος, πολεμίζειν, πόλεμος, πέλω, unde Lat. *pello*.) A πέλας.

Πέλεθος, ὁ, stercus. idem quod σπέλεθος.

Πελεθρισμα, ατος, τὸ, cursus. Hes. qs. jugeri, vel per designata jugera. Quasi a πελεθρίζω, a πέλεθρον.

Πέλεθρον, ȣ, τὸ, jugerum, item, spatium, ut πλέθρον. ubi vid.

Πέλεια, ας, & πελειάς, άδος, ἡ, columbæ genus. 2) columba. A πελός.

Πελειοθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, columbarum altor vel altrix. E pr. & θρέμμα, vel τρέφω.

Πέλειος, εία, ειον, niger, fuscus, lividus. A πελός.

ΠΕΛΕΚΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, pelecanus, picus Martius.

Πελεκᾶνος, *marina avis*, fulica, Gl. V.

Πελεκᾶς, pelecanus, Att. pro πελεκάν.

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi cædo, dolabra complano, dedolo. Philoxen. πελεκᾶ, dolat. A πέλεκυς.

Πελέκημα, ατος, τὸ, assula, fomes, Gl. Vet. A pr.

Πελέκησις, εως, ἡ, sectio per securim, lævigatio, quæ fit dolabra. Ab eod.

Πελεκητής, ῦ, ὁ, dolator, Gl. V. Ab eod.

Πελεκητός, ή, όν, bipenni cæsus vel complanatus. 2) qui securi cædi vel complanari potest. Ab eod.

Πελεκίζω, f. ίσω, securi percutio. A πέλεκυς.

Πελεκῖνος, ȣ, ὁ, securidaca, vel securiculata, herba vel frutex. 2) avis nomen.

Πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω.

Πέλεκκον, ȣ, τὸ, manubrium seu capulum bipennis: bipennis ipsa. A πέλεκυς.

Πελεκοειδής, έος, ὁ, ἡ, securis s. bipennis formam habens. Ex eod. & εἶδος.

Πελεκύδιον, ȣ, τὸ, securicula, parva securis. Dim. a seq.

Πέλεκυς, εως, ὁ, securis, bipennis. 2) dicitur & de asperitate morum, de acerbitate.

Πελεκυφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui securim gestat, bipennifer. 2) magistratus, cui secures præferuntur. E pr. & φέρω.

Πελεμίζω, f. ξω, moveo, commoveo, quasso, concutio. πελέμιξεν, aor. 1. pro ἐπελέμιξε, concussit. πελεμίχθη, aor. 1. pass. pro ἐπελεμίχθη, motus est.

Πεληϊάς, άδος, ἡ, columba. Jon. pro πελειάς.

Πελία, ας, ἡ, livor. Dor. A πελός.

Πελιαίνομαι, livesco, livorem contraho. A pr.

Πελιδνή, ῆς, ἡ, livor. (vel potius πελίδνη, pro πελιδνότης, q. a πελιδνός. nam alterum est adjectivum.) A sq.

Πελιδνός, ή, όν, nigredinem plumbeam habens, sanguine suffusus, lividus, livens. A πελός.

Πελιδνότης, ητος, ἡ, livor. 2) pars livida. A pr.

Πελιδνόω, ῶ, f. ώσω, lividum reddo, sugillo. πελιδνῶμαι, liveo, livesco. Gl. V. Ab eod.

Πελίδνωμα, suffusio sanguinis, livor. A pr.

ΠΕΛΙ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Πελικάν, ᾶνος, ὁ, species poculi lignei. 2) catinus ligneus. A pr.

Πέλιξ, ικος, catinus. Athen. ut πέλυξ.

Πελιόομαι, ῦμαι, livesco. A sq.

Πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, Phil. A πελός.

Πελιότης, ητος, ἡ, livor, Philox. A pr.

Πελίωμα, ατος, τὸ, livor, Philox. nigredo. A πελιόομαι.

Πελίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πέλλα, Jon. πέλλη, ης, ἡ, mulctra, seu mulctrale. 2) vas potorium.

Πελλαῖος, αία, αῖον, vel πελλαιός, ά, όν, fuscus, Hesych. Pella, oppido Macedoniæ, oriundus, ut Alexander magnus. A πελλός.

Πελλαστήρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq. A πέλλα.

Πελλητήρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλλα.

Πελλίς, ἡ, mulctra, pelvis, Vox Trag. v. πέλυξ, n. 2. A πέλλα.

Πελλόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, idem quod πελιόομαι A sq.

Πέλλος, η, ον, sive πελλός, ή, όν, colorem nigricantem & subfuscum habens. item niger, fuscus. A πελός.

Πέλλωμα, ατος, τὸ, livor, pars livida. Schol. Theocr. A πελλόομαι.

Πέλμα, ατος, τὸ, planta pedis, solea, calcaneum, Gl. Vet.

Πελματώδης, εος, ὁ, ἡ, plantaris, Gl. V. A pr.

ΠΕΛΟ'Σ, ή, όν, idem quod πέλλος.

Πελτάζω, pelta armatus pugno. A πέλτη.

Πελτάριον, ȣ, τὸ, parvula pelta sive cetra. Gl. V. parmula. Dim. a πέλτη.

Πελταστής, ῦ, ὁ, qui peltam in pugna gestat, peltatus, seu cetratus. Gl. V. parmularius. A πελτάζω.

Πελταστικός, ή, όν, ad peltastam pertinens. 2) peltatus. Hinc ἡ πελταστική, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars utendi pelta, bene pugnandi cum pelta armatus sis. Ab eod.

Πελταστικώτατα, *Adv.* more peritissimorum peltastarum. A pr.

Πελταφόρος, v. πελτοφόρος.

Πέλτη, ης, ἡ, pelta, cetra, scutum brevius, lorum non habens, quo sagittarii & levioris armaturæ milites uti solebant.

Πελτοφόρος, α, ὁ, peltatus. A pr. & φέρω.

Πέλυξ, υκος, sive πέλυς, ὁ, securis, bipennis. A πέλεκυς. 2) pelvis, proprie lignea. A πελίκη.

Πέλυτρα, vel πέλλυτρα, fasciæ crurales, apud Polluc.

Πέλω, vel πέλομαι, sum. 2) verto. 3) admoveo.

Πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum, monstrum immane. 2) *Adj.* ingens.

Πελωρίδες, ων, αἱ, ostreæ, a magnitudine sic dictæ. A pr.

Πε-

Πελώριος, ου, ὁ, ἡ, monstrosus, portentosus, admirandus, ingens, immanis. Ab eod.
Πέλωρος, ώρα, ωρον, idem. Ab eod.
Πέμμα, ατος, τὸ, quidquid coquitur, coctile, genus placentæ. πέμματα, bellaria. A πέσσω.
Πεμμάτιον, ου, τὸ, bellarium. Dim. pr.
Πεμματολόγος, ου, ὁ, qui de opere pistorio delicatius apparato verba facit, vel qui de placentis & opere dulciario librum conscripsit. Ex eod. & λέγω.
Πεμματουργὸς, ου, ὁ, bellariorum artifex, pistor dulciarius. Ex eod. & ἔργον.
Πεμπαδάρχης, & πεμπάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque militibus præest. Ex πεμπὰς & ἀρχὴ, vel ἄρχος.
Πεμπάζω, f. άσω, -άζομαι, per digitos numero, præsertim quinos. 2) numero simpliciter. 3) cogito, considero. A sq.
Πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπε.
Πεμπαστὴς, οῦ, ὁ, per quinos numerans. A πεμπάζω.
Πέμπε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.
Πέμπελος, ου, ὁ, ἡ, senex admodum decrepitus, & capularis, jam in sepulcrum demittendus. A πέμπω.
Πεμπταῖος, αία, αῖον, quintanus. 2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, agit &c. A πέμπτε.
Πεμπταήμερος, ον, quinque dies durans. Pind. A π. & ἡμέρα.
Πεμπτὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius. 2) numerus quinque militum. A πέμπτος.
Πεμπτέον, mittendum. A πέμπω.
Πεμπτημόριον, ου, τὸ, quinta pars. E πέμπτος & μόριον.
Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, missus. A πέμπω.
Πέμπτος, η, ον, quintus. πέμπτη, ἡ, quintana, forum rerum venalium in castris Rom. A πέμπε pro πέντε.
Πέμπω, f. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono. 2) deduco, veho, transveho, trajicio. 3) legatos mitto.
Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru quinque cuspides habens. A πέμπε & ὀβελός.
Πεμφιγώδης, εος, ὁ, ἡ, referens πέμφιγα. 2) humidus, flatulentus. 3) pustulas excitans. A πέμφιξ.
Πεμφιδώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. A πεμφίς.
Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, pustula. Pro *anima* accipitur ap. Lycoph.
Πεμφὶς, ίδος, ἡ, idem.
ΠΕΜΦΡΗΔΩΝ, όνος, ἡ, insectum e vesparum genere.
Πέμψις, εως, ἡ, missio. 2) in manus traditio. A πέμπω.
Πενεστεία, ας, ἡ, famulitium, servitium, conditio πενέστου. A πενέστης.
Πενέστερος, πενέστατος, Comp. & Superl. A πένης.
Πενέστης, ου, ὁ, servus, famulus, cliens, apud Thessalos. A πένομαι, *laboro*.
Πενεστικὸς, ὴ, ὸν, servilis. A pr.
Πένης, ητος, ὁ, ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops. 2) egens. Ab eod.
Πένησσα, ης, ἡ, paupercula. A pr.
Πενητεύω, pauper sum. Ab eod.
Πενθαλέος, έα, έον, luctuosus, lugubris. A πένθος.
Πενθὰς, άδος, ἡ, luctuosa, lugubris. Ab eod.
Πενθερὰ, ᾶς, ἡ, socrus, uxoris mater. A sq.
Πενθερὸς, οῦ, ὁ, socer, uxoris pater.
Πενθεροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq. A pr. & κτείνω.
Πενθεροφθόρος, ου, ὁ, ἡ, socerum perdens. Ex eod. & φθείρω.
Πενθέω, f. ήσω, lugeo. A πένθος.
Πένθημα, ατος, τὸ, luctus. A pr.

Πενθημιμερὴς, έος, ὁ, ἡ, partis semiquintæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæsura, quum post secundum pedem syllaba superest. τὸ πενθημιμερὲς, duo pedes cum syllaba, ut in pentametris. E πέντε, ἥμισυς, & μέρος.
Πενθημιπόδιον, ου, τὸ, duo pedes cum dimidio. Ex iisd.
Πενθήμερος, ου, ὁ, ἡ, quinque dies durans, seu a quinque diebus. E πέντε, & ἡμέρα.
Πενθημιχοίνιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidia. Ex πέντε, ἥμισυς, & χοῖνιξ.
Πενθήμων, ονος, ὁ, ἡ, luctuosus. A πενθέω.
Πενθήρης, εος, ὁ, ἡ, lugubris. Ab eod.
Πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eod.
Πενθητήριος, ου, ὁ, lugubris, ad luctum pertinens. A pr.
Πενθητικὸς, ὴ, ὸν, lugubris. A πενθέω.
Πενθητικῶς, lugubriter. A pr.
Πενθήτρια, ας, ἡ, præfica. 2) quæ luget. Ab eod.
Πενθικὸς, ὴ, ὸν, lugubris. A πένθος.
Πενθικῶς, *Adv.* lugubriter, lugubre. A pr.
Πένθιμος, ου, ὁ & ἡ, & πένθιμος, ίμη, ιμον, lugubris vel luctuosus. Gl. Vet. lugubris, flebilis, funestus. A sq.
Πένθος, εος, τὸ, luctus, i. e. mœror, e morte propinquorum vel amicorum. 2) quivis mœror. Philox. luctus, funus. A πένω.
Πενία, ας, ἡ, Jon. πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι, s. πένης.
Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A sq.
Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, idem. A πένομαι.
Πενιχρῶς, pauperum more, per inopiam. A pr.
Πενόλης, penula, Gloss. Vet. alias φαινόλης. Voc. lat.
Πένομαι, facio, efficio, ago, paro, curo, struo. 2) pauper seu inops sum.
Πενταγένεθλος, ον, quinque generos habens.
Πεντάγραμμος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque linearum est. E π. & γραμμή.
Πεντάγωνος, ου, ὁ, ἡ, quinque angulos habens. Ex eod. & γωνία.
Πενταδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum est.
Πενταδάρχης, vel πεντάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque viris præest. A πεντὰς & ἀρχὴ vel ἀρχός.
Πενταδεκαέτης, qui quindecim annorum est. E πέντε δέκα & ἔτος.
Πενταδικὸς, ὴ, ὸν, quinarius. 2) pentade constans. A πεντάς.
Πεντάδιον, ου, τὸ, numerus quinarius. Ab eod.
Πενταδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ. A seq.
Πεντάδραχμον, numisma quinque drachmarum. E πέντε & δραχμή.
Πεντάδραχμος, ου, ὁ, ἡ, quinque drachmarum pretium æquans. Ex iisd.
Πεντάδωρος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque palmorum est. Ex eod. & δῶρον.
Πενταέθλιον, τὸ, idem quod sq. & ex iisd.
Πεντάεθλον, ου, τὸ, sc. ἀγώνισμα, quinquertium, quinque certamina. E πέντε & ἄεθλος.
Πεντάεθλος, ου, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus vicit. Ex iisd.
Πενταετὴς, ὲς, quinquennis. E π. & ἔτος.
Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium. A pr.
Πενταετηρικὸς, ὴ, ὸν, quinquennalis, lustralis. Gl. Vet. A pr.
Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum, Gl. V. A sq.
Πενταέτηρος, ου, ὁ, ἡ, quinquennis. A sq.

Πενταέτης, ου, ὁ, vel πενταετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui quinque annorum est, quinquennis, quinquennalis. πενταέτες & πενταετὲς, *Adv.* per quinquennium. Ex iisd.

Πενταετία, ἡ, quinquennium. A pr.

Πεντάζωνος, ου, ὁ, ἡ, quinque zonas habens. E π. & ζώνη.

Πενταθλέω, idem quod sq.

Πενταθλεύω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus me exerceo. 2) quinque certaminum generibus certo.

Πενταθλητικὸς, ή, όν, πενταθλητικὴ νίκη, victoria in omni genere certaminum.

Πένταθλον, ου, τὸ, idem quod πεντάεθλον.

Πένταθλος, ου, ὁ, quinquertio. Phil. idem quod πεντάεθλος. 2) in quocunque genere, per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταῖος, αία, αῖον, quintus, quintanus. A πέντε.

Πεντάιχμος, ου, ὁ, ἡ, quinque cuspides seu mucrones habens. E πέντε & αἰχμή.

Πεντακέφαλος, ου, ὁ, ἡ, q.d. quinque habens capita, vel truncos. E π. & κεφαλή.

Πεντάκις, *Adv.* quinquies. A πέντε.

Πεντακισμύριοι, quinquaginta millia.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, quinque millia.

Πεντάκλαδος, ον, quinque ramulos habens. Epith. manus.

Πεντάκλινος, ου, ὁ, ἡ, quinque lectis instructus. E π. & κλίνη.

Πεντακόρωνος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque cornicum aetates vixit. 2) capularis, decrepitus. E π. & κορώνη.

Πεντακοσιάρχης, & πεντακοσίαρχος, ου, ὁ, quingentorum militum praefectus. Ex πεντακόσιοι & ἀρχὴ vel ἀρχός.

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum praefectura. A pr.

Πεντακοσιοστὸς, ή, όν, quingentesimus. A sq.

Πεντακόσιοι, αι, α, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομέδιμνος, ου, ὁ, ἡ, qui quingentorum medimnorum est, qui e suis fructibus efficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est. E pr. & μ.

Πεντακοσιοστὸς, ή, όν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακυμία, ας, ἡ, immanis unda seu fluctus, fluctus decumanus, proprie, quinque fluctus uno impetu adventantes. E π. & κῦμα.

Πεντάλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, quinque lectos habens. 2) quinque toros conjugales experta. E π. & λέκτρον.

Πενταλιθίζειν, ludere πεντάλιθα. vid. sq.

Πεντάλιθος, ου, ὁ, ἡ, quinque constans lapidibus. πεντάλιθα, ludus muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πεντάλιτρος, ου, ὁ, ἡ, quinquelibris. E π. & λίτρα.

Πενταμερὴς, έος, ὁ, ἡ, quinquepartitus. E π. & μέρος.

Πεντάμετρος, ου, ὁ, ἡ, qui est quinque pedum. E π. & μέτρον.

Πεντάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui est quinque mensium. E π. & μήν.

Πεντάοζος, ου, ὁ, ἡ, qui in quinque ramos dispergitur. 2) in quinque digitos divisus.

Πενταόγκιον, quincunx, Gl. V. E π. & οὐγκία.

Πενταπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, qui habet quinque palmos. E π. & παλαιστή.

Πενταπετὲς, τὸ, quinquefolium.

Πενταπέτηλος, ου, ὁ, ἡ, quinque folia habens. πενταπέτηλον, quinquefolium, *herba*. E π. & πέταλον.

Πεντάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui quinque cubitorum est.

Πενταπλασιάζω, f. άσω, quintuplo majorem facio. A sq.

Πενταπλάσιος, ία, ιον, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πενταπλασίως, *Adv.* quintuplo. Ab eod.

Πεντάπλεθρος, ου, quinque jugeribus constans. E π. & πλέθρον.

Πενταπλόος, όου, ὁ, ἡ, & πενταπλοῦς, οῦς, πλόη, ῆ, πλόον, οῦν, quintuplus, quincuplex. A πέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πεντάπορος, ου, ὁ, ἡ, quinque meatus seu alveos aut canales habens. 2) quinquefluus.

Πεντάπους, ουν, quinque pedes aequans.

Πενταπρωτεία, ας, ἡ, quinqueprimatus, collegium quinque primorum in oppido virorum. A sq.

Πεντάπρωτοι, ων, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.

Πεντάριθμος, ου, ὁ, ἡ, quinque numero.

Πεντάρραβδος, ον, quinque fidibus (qs. fidium virgis) constans.

Πεντὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πεντάσκαλμος, ον, quinque scalmos, remos habens.

Πεντασπίθαμος, ου, ὁ, ἡ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudine aequans. E π. & σπιθαμή.

Πεντασταδιος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque stadiorum est. E π. & στάδιον.

Πεντάστιχος, ου, ὁ, ἡ, quinque ordinibus seu versibus constans.

Πεντάστομος, ου, ὁ, ἡ, quinque ora seu ostia habens. E π. & στόμα.

Πεντασυλλαβία, ἡ, quinque syllabae. A sq.

Πεντασύλλαβος, ον, quinque syllabis constans. E π. & συλλαβή.

Πεντασυλλάβως, *Adv.* quinque syllabis. A pr.

Πεντασφόγγυλος, ου, vide πεντεσ.

Πεντάσχοινος, ου, ὁ, ἡ, quinque schoenos patens.

Πεντατάλαντος, ου, ὁ, ἡ, quinque talenta aequans, qui quinque talentorum est. E π. & τάλαντον.

Πεντάτευχος, ου, ὁ, ἡ, sc. βίβλος, quinque volumina habens: quinque libri Mosis.

Πενταφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, quinque medicamentis constans. E π. & φάρμακον.

Πενταφυὴς, έος, ὁ, ἡ, quintuplex. E π. & φυὴ vel φύομαι.

Πεντάφυλλον, ου, τὸ, quinquefolium, *herba*.

Πεντάφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quinque folia habens. E π. & φύλλον.

Πεντάφωνος, ου, ὁ, ἡ, quinque voces seu sonos reddens. E π. & φωνή.

Πένταχα, πενταχῆ, *Adv.* quinque modis. A πέντε.

Πενταχιλιοστὸς, ῦ, ὁ, unus de quinque millibus.

Πεντάχορδος, ου, ὁ, ἡ, quinque habens chordas. E π. & χορδή.

Πεντάχρονος, ον, quinque temporibus constans pes.

Πενταχῶς, *Adv.* idem ac πένταχα. A sq.

Πέντε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.

Πεντεδάκτυλος, vide πενταδ.

Πεντεκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecim anni. A seq.

Πεντεκαιδεκαέτης, εος, ὁ, ἡ, qui 15 annorum est. E π. & ἔτος.

Πεντεκαιδεκανηΐα, ἡ, quindecim naves. E π. & ναῦς.

Πεντεκαιδεκάπηχυς, υ, quindecim cubitos aequans.

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, quinquies decies major s. praestantior. A πεντεκαίδεκα.

Πεντεκαιδεκαταῖος, α, ον, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A sq.

Πεν-

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.
Πεντεκαιδεκήρης, εος, ἡ, navis quindecim ordinum. E πεντεκαίδεκα & ἐρέσσω.
Πεντεκαιδεχήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui quindecim dierum est. E πεντεκαίδεκα & ἡμέρα.
Πεντεκαιεικοσιέτης, εος, ὁ, ἡ, qui annorum est viginti & quinque. E πεντ. & ἔτος.
Πεντεκαιτριακοντούτης, ες, annorum triginta quinque. E π. τριάκοντα & ἔτος.
Πεντεκτενής, έος, ὁ & ἡ, quinque pectinibus intextus. E πέντε & κτείς.
Πεντέκτενος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Πεντενηΐα, ἡ, quinque naves. E π. & ναῦς.
Πεντεπενιχρός, ὁ, ὁ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus. v. πεντακομίας.
Πεντέτης, εος, v. πεντέτης.
Πεντεσύριγγος, ου, ὁ, ἡ, quinque fistulas, seu quinque foramina habens. E π. & σύριγξ.
Πεντετάλαντος, ου, ὁ, ἡ, v. πεντατ.
Πεντετηρικός, ἡ, όν, quinquennalis. A seq.
Πεντετηρίς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum. A seq.
Πεντέτης, εος, ὁ, ἡ, quinquennis. E π. & ἔτος.
Πεντετριαζόμενος, quinquies victus & proprie quidem in quinquertio. E πέντε & τριάζομαι.
Πεντηκονθήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui quinquaginta dierum est. E sq. & ἡμέρα.
Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.
Πεντηκοντάδραχμος, ου, ὁ, ἡ, 50 drachmarum pretio æstimatus. E pr. & δραχμή.
Πεντηκονταετηρίς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum. A sq.
Πεντηκονταέτης, vel πεντηκονταετής, & πεντηκοντούτης, εος, ὁ, quinquagenarius, 50 annos natus. E π. & ἔτος.
Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni. Ex iisd.
Πεντηκονταέτις, ιδος, ἡ, fem. a πεντηκονταέτης.
Πεντηκοντακαιτριετής, έος, ὁ, ἡ, qui est annorum quinquaginta trium.
Πεντηκοντακάρηνος, ου, ὁ, ἡ, qui quinquaginta habet capita. E π. & κάρηνον.
Πεντηκοντακέφαλος, ου, ὁ, ἡ, idem. E π. & κεφαλή.
Πεντηκοντάλιτρον, τὸ, 50 libræ. E π. & λίτρα.
Πεντηκοντάπηχυς, υ, quinquaginta cubitos habens.
Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus & dignitas, qua quis quinquaginta militibus præest. 2) quinquaginta virorum principatus. A seq.
Πεντηκόνταρχος, ου, ὁ, qui quinquaginta militibus præest.
Πεντηκονταταλαντία, ας, ἡ, 50 talenta. A sq.
Πεντηκοντατάλαντος, ου, ὁ, ἡ, qui 50 talentorum est. E π. & τάλαντον.
Πεντηκοντατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, quinquaginta quatuor.
Πεντηκοντατήρ, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus. A πεντήκοντα.
Πεντηκοντάχοος, contr. πεντηκοντάχους, ου, ὁ, ἡ, cum quinquagesimo fundens, quinquagesimo cum fœnore reddens. Ex eod. & χέω.
Πεντηκόντορος, ου, ἡ, quinquaginta remorum navis, seu navis actuaria quinquaginta remorum. E π. & ἐρέσσω.
Πεντηκοστεύομαι, quinquagesimam solvo, quinquagesima a me exigitur. 2) *Med.* quinquagesimam exigo, capio. A πεντήκοντα.
Πεντηκοστήρ, ῆρος, ὁ, idem quod πεντηκοντατήρ. v. πεντηκοστήρ, quasi a πεντηκοντάω.
Πεντηκοντηρικός, ἡ, όν, quinquaginta remos habens. A πεντηκοντήρης, quod est ab ἐρέσσω, sed non reperitur.

Πεντηκοντάγυος, ου, ὁ, ἡ, qui quinquaginta jugerum est. E π. & γύα.
Πεντηκοντακάρηνος, ου, ὁ, ἡ, 50 capita habens. E π. & κάρηνον.
Πεντηκοντακαιμέσοδμος, ὁ, ἡ, idem quod πολύζυγος. Hes. E π. & μεσόδμη.
Πεντηκοντάπαις, αιδος, ὁ, ἡ, 50 liberos habens.
Πεντηκοντόργυιος, ου, ὁ, ἡ, qui quinquaginta ulnarum (orgyiarum) est. E π. & ὀργυιά.
Πεντηκόντορος, ου, ἡ, idem quod πεντηκόντορος.
Πεντηκοντούτης, εος, ὁ, ἡ, qui quinquaginta annorum est. E π. & ἔτος.
Πεντηκόσιοι, αι, α, quingenti. A πέντε.
Πεντηκοσταῖος, αία, αῖον, qui quinquagesimo die aliquid facit, quod eo fit. A πεντηκοστός.
Πεντηκοστεύομαι, quinquagesimam, scil. partem, solvo, quinquagesima a me exigitur. Ab eod.
Πεντηκοστήρ, ῆρος, idem quod πεντηκοντήρ. Ab eod. qu. a πεντηκοστεύω. (sed ab hoc deberet formari πεντηκοστευτήρ.)
Πεντηκοστολογέω, ῶ, f. ήσω, quinquagesimam colligo seu exigo. A πεντηκοστολόγος.
Πεντηκοστολόγιον, ου, τὸ, locus, in quo quinquagesimæ exiguntur, vel solvuntur. Ab eod.
Πεντηκοστολόγος, ου, ὁ, qui quinquagesimam partem colligit seu exigit. 2) quinquagesimæ partis redemtor. Ex πεντηκοστός & λέγω.
Πεντηκοστόπαις, αιδος, ὁ, quinquaginta filios seu filias habens.
Πεντηκοστός, ἡ, όν, quinqusgesimus. Hinc ἡ πεντηκοστὴ, sc. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus a Paschate: item ἡ πεντηκοστὴ, scil. μερίς, genus vectigalis, quod pendebatur de fundis & facultatibus. A πεντήκοντα.
Πεντηκοστύς, ύος, ἡ, dicitur de numero quinquaginta, v. c. hominum, ut δεκάς de decem. 2) ordo militaris, constans quinquaginta viris. A pr.
Πεντήρης, εος, ἡ, quinqueremis. E πέντε & ἐρέσσω.
Πεντηρικός, ἡ, όν, quinqueremis. A pr.
Πέντοζος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πεντάοζος.
Πεντόργυιος, ου, ὁ, ἡ, quinque ulnarum, vel potius orgyiarum. E π. & ὀργυιά.
Πεντόροβον, ου, τὸ, herbæ nomen, quæ alias γλυκυσίδη, pæonia. E π. & ὄροβος.
Πεντώροφος, ον, quinque fastigia, tecta, contignationes habens domus.
Πεντωγκίαι, quincunces. Gl. V.
Πεντώβολος, ου, ὁ, ἡ, qui est quinque obolorum. Hinc τὸ πεντώβολον, ου, quinque oboli. E π. & ὀβολός.
Πεντώροφος, vide πεντώροφος.
Πεντώρυχος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque vallorum seu fossarum est. E π. & ὀρύσσω.
Πέω, idem quod πένομαι.
Πέξις, εως, ἡ, tonsura. A πέκω.
Πεοίδης, εος, ὁ, ἡ, qui tumido seu crasso pene est. E seq. A εἶδος. v. πεώλης.
Πέος, εος, τὸ, penis, mentula, veretrum.
Πεπαιδευμένως, *Adv.* erudite, solerter. A παιδεύω.
Πεπαίνω, exeoquo & ad maturitatem perduco. Gl. V. maturo. 2) mitigo, lenio. πεπαίνομαι, maturesco, Gl. V. A πέπων.
Πεπαίτατος, & πεπαίτερος, v. in πέπων.
Πεπανός, ἡ, όν, maturus, mitis, passus, Gl. V. A πεπαίνομαι.
Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio. 2) actio qua quid ad maturitatem perducitur. Gl. V. maturitas. Ab eod.

Πεπαντικὸς, ή, όν, coquendi, maturandi vim habens. Ab eod.

Πεπασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod πέπανσις.

Πεπαρεῖν, indicare, dicere. Pindar. quasi a πεπαίνω.

Πεπαρδόπαστος, ον, perspicuus, qui facile dici, explicari potest. Hes. A pr. qs. a πεπαρδάω.

Πέπειρος, ου, ὁ, ἡ, maturus, mitis, unde & senex, adultus, Philox. inveteratus, Gl. V. Ab eod.

Πεπεισμένως, *Adv.* fidenter, vehementer. Strab. A πείθομαι.

ΠΕΠΕΡΙ, εως, τὸ, piper, *arbor* vel *planta*. 2) fructus piperis, arboris Indicæ.

Πεπερίζω, piper imitor seu refero. A pr.

Πεπέριον, ου, τὸ, granulum piperis. Ab eod.

Πεπερὶς, ίδος, ἡ, granum piperis. Ab eod.

Πεπερίτης, ου, ὁ, piper gustu referens. Ab eod.

Πεπερόπαστος, ου, ὁ, ἡ, pipere inspersus. Ex eod. & πασσώ.

Πεπλανημένως, *Adv.* vagabunde, more eorum, qui errant. Gl. V. palatim. A πλανάω.

Πεπλασμένως, *Adv.* ficte, simulate. A πλάττω.

Πεπλατυσμένως, *Adv.* late, multis verbis, copiose, clare. A πλατύνω.

Πεπλήγω, percutio, ferio. A πλήσσω.

Πέπλιον, ου, τὸ, & πεπλὶς, ίδος, ἡ, peplum, frutex, portulaca agrestis, daphnoides. 2) medicamentum ex illa herba pituitæ & bili purgandæ aptum, ap. Hipp. A πέπλος.

Πεπλοδόχος, ον, in quo pepli reponuntur, servantur. A seq. & δέχομαι.

Πέπλον, ου, τὸ, peplum, vid. seq. etiam de veste virili.

Πέπλος, ου, ὁ, peplum. Philox. indumentum, palla, flaminium. Gl. V. pallium. 2) idem quod πέπλιον.

Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, vestimentum. A pr.

Πεπνυμένος, v. πνέω.

Πέποιθα, confido, fretus sum, fido, Philox. perf. in signif. præs. A πείθομαι.

Πεποίθησις, εως, ἡ, persuasio, certa confidentia, fiducia, Philox. A pr.

Πεποιθία, ας, ἡ, idem & ab eod. Hes.

Πεποιθότως, *Adv.* confidenter, cum fiducia. A seq.

Πεποιθὼς, ότος, ὁ, confisus, fretus, fidens. part. A πείθομαι.

Πεπορθημένως, *Adv.* vaste, ad modum oppidi desolati. A πορθέω.

Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca; Philox. fatum. A περαπόω, quasi πεπερατωμένη, aut a πρόω, πράσσω, quod est ap. Hes. *forte distribuo*.

Πεπρωμένον, ου, τὸ, fatum, Gl. V. parcarum, fatale. Ab eod.

Πεπτήριος, α, ον, concoctioni inserviens. A πέπτω.

Πεπτικὸς, ή, όν, coquendi seu concoquendi vim habens. A seq.

Πέπτω, f. ψω, coquo, maturo, digero. 2) pinso. πεπεμμένος, coctus, perf. part. πεπέφθαι, perf. inf.

Πέπων, ονος, ὁ, ἡ, coctus s. excoctus a sole, maturus. Comp. πεπαίτερος, Superl. πεπαίτατος. 2) mollis, ignavus. 3) Subst. pepo, Gl. V. A pr.

Πὲρ, *Partic.* s. *Conj.* expletiva, aliis orationis partibus annecti solita. 2) quamquam, tametsi. 3) respondet particulæ *cumque*. 4) redundat.

Πέρα, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, supra, præter. πέρα τῦ, supra quam, Gl. Vet.

Περάαντες, vide περάω.

Πέραθεν, *Adv.* ex ulteriori parte. A πέρα.

Περαίας, ου, ὁ, piscis e genere capitonum. Ab eod.

Περαίη, ης, ἡ, sc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra, quæ est ultra locum aliquem, v. c. ultra mare. item ex adverso, e regione, in continente, respectu habito ad insulam, ut v. c. Rhodum. 2) Oriens & Occidens.

Περαίνω, finio, termino, Gl. V. perago, conficio. 2) exequor dicendo. 3) ineo, subigo (feminam.) perf. part. πεπερασμένος. A πέρας.

Περαιόθεν, *Adv.* ex ulteriori parte, ex adverso. 2) ex Orientali plaga. A sq.

Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte situs. A πέρα. v. περαίη.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, transmitto seu transveho in ulteriorem oram, transporto, trajicio, transeo. 2) finio, termino, perficio. περαιοῖ, peragit, Philox. περαιῶσαι, perorare, Philox. inf. aor. 1. περαιοῦμαι, perficior. πεπεραιωμένος, transactus, perfectus, Philox. A pr.

Περαιτέρω, *Adv.* ulterius vel ulterius quam. Phil. amplius, ulterius. A πέρα.

Περαίωσις, ἡ, trajectus. A περαιόω.

Περαιωτικὸν, penetrabile, Gl. V. quod transiri potest. Ab eod.

Πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, transitus. A περάω.

Πέραν, *Adv.* ultra, trans. A πέρα.

Περαντικὸς, ή, όν, ad finem perducendi & efficiendi vim habens. 2) qui probe novit inferre & concludere, argumentari. A περαίνω.

Πέρας, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, Philox. clausula, Gl. V. 2) *Adv.* denique, demum, tenus, Philox.

Περάσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui transiri potest, vadosus. Gl. V. penetrabilis. A περάω.

Πέρασις, εως, ἡ, transitus, transitio. 2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμὸς, ῦ, ὁ, finis. A πέρας.

Περατόω, finio, termino. Ab eod.

Περάτη, ης, ἡ, finis, extremum. 2) extremitas horizontis Orientem versus. A πέρας.

Περάτηθεν, *Adv.* ab extremo. 2) ex adverso. A pr.

Περάτης, ου, ὁ, transitor. A περάω.

Περατικοὶ, transfluminales. Gl. V. A πέρα.

Περατοειδὴς, ὲς, finitus. E πέρας & εἶδος.

Πέρατος, άτη, ατον, ulterior. pro περαίτατος. A πέρα.

Περατὸς, ή, όν, per quem transitus patet, permeabilis. A περάω.

Περατόω, ῶ, f. ώσω, finio, termino. A πέρας.

Περάτωσις, εως, ἡ, terminatio, A pr.

Περάω, ῶ, f. άσω & ήσω, transeo, penetro. 2) transporto. Gl. V. trajicio. imperf. *Jon.* περάασκον, περάασκε, penetrabat. A πέρα.

Περγαμηνὴ, scil. χάρτη, membrana, Gl. Vet. A seq.

Πέργαμον, urbs, arx, Jonibus, Suid. Πέργαμος, arx Ilii, arx Trojæ, Hes. Lat. pl. Pergama. 2) urbs Asiæ minoris.

Πέρδησις, ἡ, crepitus ventris. A πέρδω.

Περδικικὸς, ή, όν, ad perdices pertinens. A πέρδιξ.

Περδίκιον, ου, τὸ, parva perdix. 2) herbæ nomen. Ab eod.

Περδικοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi aluntur perdices. A seq.

Περδικοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quæ perdices alit. E sq. & τρέφω.

Πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix, avis. 2) astutus. 3) libidinosus.

Πέρδω, & πέρδομαι, pedo, perf. m. πέπορδα. aor. 2. ἔπαρδον.

Πέρηθεν, *Adv.* de *vel* ex ulteriori parte. A πέρα.

Πέρηος,

Πέρη, trans, ultra. *Jon.* pro πέραν.

Περητήριον, ου, τὸ, quo perforare & transfodere aliquid possumus, terebra. A περάω.

Περητὸς, *Jon.* pro περατὸς.

Πέρθω, f. πέρσω, diruo, everto, vasto, depopulor. aor. 2. ἔπραθον, inf. πραθεῖν, *Jon.* πραθέειν, perf. m. πέπορθα.

Περὶ, *Præpos. cum Genit.* de, pro, propter, præ, ultra: *Cum Dat.* circum, circa: *Cum Acc.* circa, circum, circiter, erga, in. Servit sæpe periphrasi. 1) personæ, οἱ περὶ Σωκράτην, Socrates, οἱ περὶ Ἄνυτον, Anytus, item, Anytus cum subscriptoribus. οἱ περὶ Παῦλον, Paulus cum comitibus. 2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas. 3) genitivi: ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus. *In Compos.* sæpe intendit, ut περίεργος, curiosus. περίλυπος, prætristis: sæpe redundat. Interdum in eodem verbo, modo addit aliquid significationi simplicis, modo nihil. Casui postpositum est paroxytonum πέρι. Est etiam πέρι, pro περίεστι.

Περιάγαμαι, demiror, Gl. V.

Περιαγαπάω, ῶ, f. ήσω, valde amo.

Περιαγγέλλω, enuncio, per præconem omnibus locis nuncio. aor. 1. περιήγγειλα.

Περιαγείρω, circumcirca congrego, undique colligo. περιαγείρομαι, a circumfluentium multitudine circumdor.

Περιαγὴ, ἡ, flexus. A περιάγω.

Περιαγὴς, έος, ὁ, ἡ, circumactus. Ab eod.

Περιαγνίζω, f. ίσω, lustro, obeundo circum singulos, aut universam plebem.

Περιαγκωνίζω, brachia & manus religo, f. post tergum, f. alio modo.

Περιαγκώνισμα, religatio brachiorum & manuum. A pr.

Περιάγνυμι, & περιαγνύω, f. άξω, confringo torquendo, contorqueo. aor. 2. part. pass. περιαγείς.

Περιαγοραῖος, ου, ὁ, circumforaneus. 2) loquax, rabula.

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo.

Περιάγω, f. άξω, circumduco, circumago, mecum duco. 2) circumeo, lustro. 3) adduco, redigo ad ἀλλ. d. Gl. V. circumago, ductito, circumduco, circino, traduco.

Περιαγωγεὺς, έως, ὁ, instrumentum ad circumagendam navem. A seq.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit. Gl. V. ambages. Ab eod.

Περιᾴδω, celebro. E π. & ᾄδω.

Περιαθρέω, ῶ, f. ήσω, circumspicio, attente seu diligenter considero.

Περιάθρησις, εως, ἡ, circumspectio, attenta & diligens consideratio. A pr.

Περιαιρέομαι, detraho, aufero.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio. A περιαιρέομαι.

Περιαιρετὸς, ἡ, ὸν, qui eximi, detrahi, destringi potest, exemptilis. Ab eod.

Περιαιρέω, ῶ, f. ήσω, περιαιρέομαι, qs. aufero ab omni parte, circumcido, amputo, decortico, detraho, adimo, depono. περιαιρεθεὶς, ademptus, Gl. V. aor. 1. pass. part.

Περίαιρεμα, τὸ, idem quod περιαίρεσις.

Περιακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio.

Περίακτος, ου, ὁ, ἡ, qui circumagi potest, versatilis. A περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrime doleo, vel fero, vehementer doleo.

Περιαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, qui valde dolet. E π. & ἄλγος.

Περιαλγῶς, valde dolenter, ægerrime. A pr.

Περιαλείφω, f. ψω, circumlino, circumcirca ungo.

Περιαλήλιπται, 3. sing. perf. pass.

Περίαλλα, *Adv.* eximie, insigniter.

Περιαλλόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, caule suo aliud circumplectens. E περὶ, ἄλλος, & καυλὸς.

Περίαλλος, ου, ὁ, ἡ, aliis præstans, eximius.

Περιάλλως, *Adv.* eximie, supra modum. A pr.

Περιαλουργὴς, έος, ὁ, ἡ, q. d. undique purpuratus. 2) profunde immersus, quasi tinctus malis.

Περιαλουργὸς, ὁ, ὸν, idem.

Περιαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto.

Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur & circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. A περιάπτω.

Περιαμπέχω, & περιαμπίσχω, obtego, involvo.

Περιαμύνω, protego & defendo a periculis.

Περιαμύσσω, vel περιαμύττω, f. ξω, saucio.

Περιαμφιέννυμι, induo, de pallio, toga.

Περιαμφὶς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. E π. & ἀμφιέμαι.

Περιανάρεδος, ου, ὁ, ἡ, qui circa plateam est, in circuitu situs.

Περιαναγκάζω, vi circumduco f. circumago.

Περιανθίζω, f. ίσω, floribus, vel floridis quibusdam coloribus undique orno, perspergo.

Περιανίσχω, idem quod ἀνίσχω.

Περιαντλέω, ῶ, f. ήσω, circumfundo, obundo, undique ingero, obruo.

Περίαπτος, ου, ὁ, ἡ, annexus, ligatus. περίαπτον, monile, Gl. V. A seq.

Περιάπτω, f. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo. 2) adquiro, concilio, comparo. 3) impono, injungo, attribuo, Gl. V. obdo.

Περιαράττω, effringo, confringo allidendo.

Περιάργυρος, ου, ὁ, ἡ, argenteus.

Περιαργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento obduco.

Περιαρμόζω, f. όσω, apte circumpono.

Περιάροσις, εως, ἡ, circumaratio. A seq.

Περιαρόω, ῶ, f. ώσω, obaro.

Περιαρτάω, f. ήσω, suspendo.

Περίαχσις, εως, ἡ, qs. circumcentus, vel circumsonantia, fama, celebratio. Plur. A περιάχω.

Περιαστράπτω, f. ψω, circumfulgeo, splendore circumdo.

Περιασχολέω, ῶ, f. ήσω, occupatus sum.

Περιαυγάζω, f. άσω, splendore luceque circumfundo, illumino, collustro.

Περιαύγασμα, ας, ἡ, splendor circumfusus. A περιαυγάς.

Περιαυγέω, ῶ, f. ήσω, splendore luceque circumfundo, collustro. A seq.

Περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumfusa.

Περιαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, splendens, pellucidus. A pr.

Περίαυγος, ου, ὁ, ἡ, idem. E π. & αὐγή.

Περιαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, idem quod simplex.

Περιαυτίζομαι, idem quod seq. Hes.

Περιαυτολογέω, ῶ, f. ήσω, de me ipse jactabundus (sive cum jactantia) loquor nimis multa. E π. αὐτὸς & λόγος.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, sui ipsius odiosa, insolens prædicatio & laudatio. A pr.

Περιαυχένιος, ου, ὁ, ἡ, qui cervici circumponitur.

Περιαύω, f. αύσω, pernocto. E π. & ἰαύω. (sed v. περιϊαύω.)

Περιβάδην, *Adv.* pedibus alternatim motis, vel divaricatis. 2) circumeundo, obeundo. A seq.

Περιβαίνω, f. βήσομαι, circumeo. 2) protego, defendo. 3) divarico, divaricatis pedibus ſto. v. περίβασις.

Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjicio, ambio, amplector; adficio, v. c. honore &c. Gl. Vet. περιβεβληκέναι, adfeciſſe. περιβεβλημένος, opertus, obſitus, amictus, circumſeſſus, Phil. *in med.* potior. 2) agito, ſc. διανοίᾳ, cogito. 3) adjicio. ſed de templo. Poll. 4) acquiro mihi.

Περίβαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam: quaſi περίβαλα, a περιβάλλω.

Περιβαρὶς, ίδος, ἡ, ſpecies calceamentorum muliebrium. Heſych. A pr.

Περίβαρυς, εος, ὁ, ἡ, valde gravis.

Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio, ſtatus ſuper re ſubjecta pedibus divaricatis. A περιβαίνω.

Περιβασίη, ἡ, Epith. Ven. qſ. divaricatrix, ſenſu obſceno. Clem. Al. A περιβαίνω. n. 3

Περιβεβλημένως, *Adv.* veſtitu, amictu. A περιβάλλομαι.

Περιβιόω, ῶ, f. ώσω, ſupervivo, ſuperſtes ſum. 2) vivum ſeu incolumem ſervo. Gl. Vet. περιβιῶν, ſupervivere.

Περιβλαστάνω, f. στήσω, circumpullulo.

Περίβλεπτος, ου, ὁ, ἡ, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, admirabilis. A περιβλέπω.

Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, ſpectabilitas, claritas. A pr.

Περιβλέπτως, *Adv.* clare, inſigniter, cum admiratione. Ab eod.

Περιβλέπω, f. ψω, circumſpicio. 2) admiror. 3) requiro aliquid oculis, quod & Latinis eſt circumſpicio.

Περίβλεψις, εως, ἡ, admiratio. A pr.

Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum, amictus, Gl. V. palla. A περιβάλλομαι.

Περιβληχρὸς, omnino, ſeu omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.

Περιβλύζω, f. ύσω, ſcatebris adfluo, ſcateo.

Περιβλύω, f. ύσω, circumfluo.

Περιβοάω, ῶ, f. ήσω, celebro, divulgo, decanto.

Περιβόησις, celebratio, prædicatio; diffamatio. A pr.

Περιβόητος, ου, ὁ, ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus. Dicitur in utramque partem; ſed ſæpe, & ut Grammatici volunt, proprie in deteriorem, pro infamis, ſ. qui fabula factus eſt. Gl. V. pervulgatus, illuſtris. Ab eod.

Περιβοήτως, *Adv.* clare, cum magna fama. A pr.

Περιβοθρόω, ῶ, f. ώσω, circumfodio, oblaqueo. A βόθρος.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, amictus, amiculum, opertorium, Gl. V. A ſeq.

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, veſtitus & cultus exterior, ſtola. 2) quidquid exterius nos circumdat, ſive munimentum, ſive ornamentum. 3.) amplexus. 4) ambitus, periodus orationis. 5) ſchema quoddam orationis & ſententiæ. Philox. concurſus. A περιβάλλομαι.

Περίβολον, ου, τὸ, idem quod ſequens.

Περίβολος, ου, ὁ, ambitus, ſeptum, vallum, murus, munitio, territorium, Gl. V. ambitus, mœnia. Ab eod.

Περιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombo circumſono. 2) circumſtrepo, perſono.

Περιβόσκω, depaſco. 2) decerpo.

Περιβοτανίζω, obherbeſco, Gl. V.

Περιβραχιόνιον, ου, τὸ, ornamentum brachii, armilla. A ſeq.

Περιβραχιόνιος, ον, qui in brachio geſtatur. E π. & βραχίων.

Περιβρέμομαι, circumfremo, circumſono.

Περιβρίθω, f. ίσω, undique gravo & onero.

Περιβρομέω, ῶ, f. ήσω, circumfremo, circumſono, reſono, ſtrepo.

Περιβρύχομαι, f. ξομαι, frendeo.

Περιβιβρώσκω, adedo, circumrodo, depaſco. περιβεβρωμένος, ambeſus, exeſus, Gl. Vet.

Περίβρωτος, ου, ὁ, ἡ, arroſus, circumcirca adeſus, exeſus. A pr.

Περιβύω, f. ύσω, obturo, infercio. 2) undique ſuppono.

Περιβωμίζειν, luſtrare, circuire, Gl. V. circum aram ire vel agere. E π. & βωμός.

Περιβώμιος, ου, ὁ, qui circum aram eſt. Ex iiſd.

Περίβωτος, ου, ὁ, *Jon.* pro περιβόητος.

Περιγανόω, ῶ, lætitia perfundo, exhilaro.

Περιγεγραμμένως, *Adv.* circumſcripte, definite, perſpicue. A περιγράφομαι.

Περίγειος, ου, ὁ, ἡ, qui circa terram eſt, terram ambiens, terræ proximus, terræ adhærens. 2) τὰ περίγεια, terrena, quæ ſunt in terra. Philo. A γαῖα.

Περιγεννητικὸς, ὴ, ὸν, vincendi vim habens, victor. A περιγίγνομαι.

Περιγηθὴς, έος, ὁ, ἡ, valde lætus. E π. & γῆθος.

Περιγηράσκω, f. ράσω, conſeneſco, conſumor.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, f. γενήσομαι, ſuperſum, reliquus ſum, reſto, dicitur etiam de eo, quod ſupereſt ita, ut pro lucro ſit. 2) ſuperſum, i. e. evado, ſalvus evado, ſervor a morte. 3) obvenio, contingo, item, partus ſum, ut περιγιγνομένη ἐμπειρία, parta peritia. 4) potior, adipiſcor. 5) præverto, ſuperior ſum, vinco.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ, ἡ, lacte vel ſucco lacteo plenus. E π. & γλάγος.

Περιγληνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circumſpicio. A ſq.

Περίγληνος, ου, ὁ, ἡ, circumſpiciens. E π. & γλήνη.

Περίγλισχρος, ου, ὁ, ἡ, lentus & viſcoſus.

Περιγλυκαίνομαι, obdulceſco, Gl. V.

Περιγλύφω, f. ψω, circum, circa ſculpo.

Περίγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, facundus, eloquens. E π. & γλῶσσα.

Περιγλωττὶς, ίδος, ἡ, involucrum linguæ. Ex iiſd.

Περιγναμπτω, f. ψω, circumflecto.

Περιγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro.

Περίγρα, ας, ἡ, circinus. E πέριξ & γράω, *comedo*, vel γράφω, *ſcribo*. Euſt. (niſi potius eſt per apocopen pro περιγραφος, ut ὑπόδρα pro ὑποδρακὼν. Aut eſt pro περιγραφή.)

Περίγραμμα, ατος, τὸ, circumſcriptio. 2) circumſcriptus locus. 3) termini, fines circumdati. A περιγράφω.

Περιγραπτος, ου, ὁ, ἡ, circumſcriptus & quaſi certis finibus incluſus. Ab eod.

Περιγραφεὺς, έως, ὁ, circumſcriptor, Phil. A ſeq.

Περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circumſcriptio, ambitus. 2) definitio ſ. determinatio, ut temporis, loci; unde ἀπεριγράφως, eſt ſine determinatione temporis, loci. 3) deſcriptio minus exacta in Dial. 4) circumſcriptio, circumventio, fraus. Ab eod.

Περιγράφω, f. ψω, circumſcribo. 2) circumſcribo, i. e. definio ſeu præfinio, quaſi circumſcribendo præſtituo. 3) finio, ſeu claudo, v. c. librum, orationem, vitam per vim. 4) leviter, non exacte deſcribo. 5) deleo, oblitero, auſero e numero.

to. 6) repudio. 7) coerceo, cohibeo.
Περιγυρὶς, ίδος, ἡ, circumferentia. A γῦρος.
Περιδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, varius.
Περιδαίω, comburo, accendo. pass. ardeo, etiam amore.
Περιδάκρυτος, ον, lacrimosus, tristissimus. E π. & δακρύω.
Περιδαρδάπτω, undique lacero, devoro, Hesych.
Περιδέεια, ας, ἡ, nimius timor. A seq.
Περιδεὴς, έος, ὁ, ἡ, timidus, pavidus, alicubi & formidabilis, terribilis. E π. & δέος.
Περιδείδω, fut. είσω, pertimesco, quasi undique metuo. περιδείσητατα, timefacta, aor. 1. part. fem. pro περιδείσασα, περιδέδια, περιδείδιω, perf. timeo.
Περιδειπνέω, ῶ, epulum funebre celebro. A περίδειπνον.
Περιδειπνίζω, pasco, Phil. (potius παραδ.)
Περίδειπνον, ου, τὸ, cœna parentalis, epulum funebre. Phil. silicernium. (quasi δεῖπνον τῶν περιόντων μετὰ τὸν ἀπογεγονότα.)
Περιδέραιον, τὸ, ambitus colli. E π. & δέρη.
Περιδέξιον, ου, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιά.
Περιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, ambidexter. Phil. ambimanus.
Περιδέραιον, ου, τὸ, monile, collare, Gl. Vet. ornatus collaris. A seq.
Περιδέραιος, ου, ὁ, ἡ, collaris. E π. & δέρη.
Περιδερὶς, ίδος, ἡ, idem quod περιδέραιον, & ex iisd.
Περιδέρκομαι, circumspicio.
Περιδεσμεύω, vincio.
Περίδεσμος, ὁ, vinculum.
Περίδετος, ου, ὁ, ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. A seq.
Περιδέω, circumligo, obligo, pass. περιδέομαι, circumligor, perf. περιδεδεμένος.
Περιδεῶς, *Adv.* pavide. A περιδεής.
Περίδηλος, ου, ὁ, ἡ, conspicuus, perspicuus.
Περιδίδομαι, depono, seu deposito pignore certo, ex pacto certo, paciscor. aor. 2. inf. περιδόσθαι, conj περιδώμεσθα. Imperat. περίδου.
Περιδίδωμι, circumdo.
Περιδινέω, trajicicio, insuo.
Περιδινέω, ῶ, f. ήσω, circumago.
Περιδινὴς, έος, ὁ, ἡ, qui circumagitur. 2) versatilis. A δίνη.
Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut verticem circumactio. A περιδινέω.
Περιδίνητος, ου, ὁ, ἡ, versatilis. Ab eod.
Περίδινος, ου, ὁ, ἡ, idem quod περιδινής. 2) vagabundus, pirata, Plat.
Περιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, involvo, hoc est, obtego.
Περίδοσις, εως, ἡ, pactum, depositio pignoris & certatio ex pacto. A περιδίδομαι.
Περιδουπέω, ῶ, f. ήσω, circumsono, obstrepo.
Περιδράμω, περιδραμῶ, persequitur, Phil.
Περιδονέω, jacto, agito, nullo loco consistere sino.
Περιδρομητέον, concursandum, circumcursitandum. A περιτρέχω.
Περιδραξις, εως, ἡ, comprehensio, quæ fit manu in pugnum contracta. 2) amplexus, circumplexus. A seq.
Περιδράττομαι, f. ξομαι, apprehendo, circumplector.
Περιδρομάς, άδος, ὁ, qui concursat, ambitiosus, Gl. Vet. A περιτρέχω.
Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, circumcursio, cursus, quo circumcursitur & obimus. 2) circuitus, circinatio, ambitus. Ab eod.
Περίδρομος, ου, ὁ, ἡ, circumcurrens, circumcursans. 2) rotundus, teres. Ab eod.
Περίδρομος, ου, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest. 2) funiculus retis, quo contrahitur & dilatatur. Pollux. Ab eod.
Περιδρύπτω, dilacero & saucio. aor. 1. pass. περιδρυφθῆν, Jon.
Περιδύω, f. ύσω, circumvestio, induo, tego. 2) *Attice*, exuo, detractis vestimentis spolio, adimo.
Περιεγρήγορα, evigilo.
Περιεδρεύω, obsidior, Gl. Vet. obsidione cingo. Ab ἕδρα.
Περιέδω, corrodo, ambedo.
Περιεθέλω, supra modum volo, vel cupio, vel amo.
Περιείδω, *inusit.* circumspicio, speculor. 2) probe novi. 3) negligo, sino, patior. in usu περιεῖδε, neglexit. aor. 2. inf. περιιδεῖν, circumspicere, negligere, despicere, contemnere.
Περιειλέω, ῶ, f. ήσω, circumplico, circumvolvo.
Περιείλημα, ατος, τὸ, involucrum. A præc.
Περιείλησις, εως, ἡ, actus circumvolvendi, circuitus. Ab eod.
Περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo.
Περίειμι, f. έσομαι, superior sum, supero, antecello. 2) supersum, abundo. 3) supersum, i. e. reliquus sum, superstes. 4) convalesco, opp. morior. 5) adsum, immineo. 6) sum, suppeto. τὸ περιὸν, copia, magnitudo alicujus rei. ἐκ περιόντος, ex facili. v. περιουσία. E π. & εἰμί.
Περίειμι, eo. 2) circumeo, peragro, lustro. 3) pervenio, devenio. E π. & εἶμι.
Περιειργνύω, cohibeo, coerceo, contineo, revincio, includo. A seq.
Περιείργω, f. ξω, idem.
Περιεκτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendens, complectens, comprehendendi seu complectendi vim habens. 2) universus. περιεκτικώτερον, generalius. τὸ περιεκτικὸν, ῦ, complexio. A περιέχω.
Περιεκτικῶς, *Adv.* complectendo, comprehendendo. 2) omnino, in universum. A pr.
Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio, circumcursus, circumequitatio. A seq.
Περιελαύνω, f. λάσω, circumequito, obequito. 2) cogo, abigo, sc. pro præda, diripio, in *med.* maxime. 3) vexo, violenter tracto, circumagito, nullo loco patior consistere.
Περιέλευσις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.
Περιέλιξις, εως, ἡ, circumactio, vertigo. A seq.
Περιελίσσω, -ίττω, f. ίξω, implico, implico in orbem. 2) verso, circumvolvo.
Περιέλκω, f. ξω, circumcirca traho, q. d. circumtraho. 2) distraho, violenter rapio, distringo. 3) distineo, occupo.
Περιελλείπω, f. ψω, deficio, inferior sum.
Περιέλλειψις, εως, ἡ, prætermissio. 2) prætermissio unius e Consonantibus geminatis.
Περιεμενεῖν, vide περιμένω.
Περιέννυμαι, induo, vestio.
Περιέξειμι, circumeo.
Περιέπω, prosequor & obeo, i. e. prosequendo & obeundo seu adsectando tueor & protego, curo, foveo. 2) colo, observo, observantia prosequor. 3) ambio. 4) tracto.
Περιεπτισμένως, *Adv.* pure, detractis corticibus & putaminibus. A περιπτίσσω, ubi vid.
Περιεργάζομαι, f. άσομαι, curiositate utor. 2) curiose ago, diligenter & accurate observo. 3) inaniter seu frustra satago. 4) valde laboro. 5) dicitur

tur & de pictoribus cum ornamenta externa, πάρεργα vocant, picturis addunt. Gl. Vet. sciscitor, percunctor.

Περιεργασία, ας, ἡ, curiositas, e Lucian. citatur, sed ibi leg. περιεργία. A praec.

Περιεργεία, ας, ἡ, idem quod seq.

Περιεργία, ας, ἡ, curiositas. 2) nimia diligentia. 3) simulata vel inepta sedulitas, ambitio. A seq.

Περίεργος, ου, ὁ, ἡ, curiosus, anxiam diligentiam adhibens. 2) nimis exquisitus, supervacaneus. 3) res alienas curans, & nil ad se pertinentes, Gl. Vet. curiosus, perspicax, vesanus, operosus. Ab ἔργον.

Περιέργω, f. ξω, sepio, includo. v. εἴργω.

Περιέργως, *Adv.* curiose, nimis accurate. A περίεργος.

Περιερέσσω vel περιερέττω, remigando promoveo, seu subduco.

Περίερκτος, ου, circumseptus. Ab εἴργω.

Περίερμα, ατος, τὸ, lignum s. palanga, quae navibus supponitur.

Περιέρχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, lustro, ambio, obeo, obambulo, peragro. 2) circumvenio, i. e. decipio. 3) devenio, venio. 4) ulciscor, punio.

Περιεσθίω, arrodo.

Περιεσκεμμένως, considerate, Philox. A περισκέπτομαι.

Περιεσταλμένως, *Adv.* tecte, occulte. A περιστέλλω.

Περιεστικός, ἡ, ὁν, salutaris. σημεῖον περιεστικὸν, signum salutis in aegroto, ὅτι περιέσται. A περίειμι.

Περιεστικῶς, *Adv.* salutariter, cum spe salutis, vitae conservandae. A praec.

Περιέσχατος, η, ον, extremus.

Περίεφθος, ου, ὁ, ἡ, probe elixus.

Περιέχω, & περιέχομαι, *in med.* comprehendo. 2) circumdo, cingo, ambio. 3) cingo, circumsideo, obsideo, *unde* premo, affligo. 4) superior, major sum. 5) consertis manibus retineo, complector: *in med.* foveo, amo, curo, defendo. περιέχει, continet, coercet, Philox. περιέχεται, comprehensum est. τὸ περιέχον, coelum, ambiens nos aer.

Περιζαμενῶς, *Adv.* vehementer. E π. & ζαμενής.

Περιζέω, idem quod seq.

Περιζέω, ferveo circum s. in: ferveo, ardeo.

Περίζυγος, ου, ὁ, ἡ, eidem jugo subditus.

Περίζυξ, ζυγος, ὁ, ἡ, idem. E π. & ζυγός.

Περίζωμα, ατος, τὸ, fascia, subligaculum, cinctus, campestre. Gl. Vet. cinctum, lumbare, ventrale. A seq.

Περιζωμάτιον, ου, τὸ, Dimin. praec.

Περιζωννύω, vel περιζώννυμι, f. ζώσω, circumcingo, accingo, praecingo.

Περίζωσις, εως, ἡ, praecinctus, Gl. Vet. A pr.

Περιζώστρα, ας, ἡ, fascia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cingimus, cingulum. Phil. subligaculum. Ab eod.

Περιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, circumduco, duco circum. 2) expono, enarro.

Περιηγηματικὸς λόγος, circumductus sermo, quo ita quid describitur, ut quasi in rem praesentem lector deducatur. A praec.

Περιηγής, έος, ὁ, ἡ, rotundus, circumactus, aut versatilis. 2) curvus, flexuosus. 3) adstrictus, circumvinctus, circumductus. A περιάγω.

Περιήγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipsa actio circumducendi, seu ducendi per singula. 2) expositio & commemoratio rei alicujus, in primis orbis terrarum, quae fit sigillatim & quasi per singula ducendo: item per regionem aliquam, oppidumve, cum memorabilia ei propria demonstrantur & enarrantur. A περιηγέομαι.

Περιηγητής, οῦ, ὁ, q. d. circumductor, qui circumducit. 2) qui περιήγησιν scribit, orbis terrarum enarrator. Ab eod.

Περιήγητος, ον, qui undique ambitur, de toga praetexta. Ab eod.

Περιηγητικός, ἡ, ὸν, intell. subst. βίβλος aut βιβλίον, liber geographicus. A prae.

Περιηγητικῶς, *Adv.* geographi more. A praec.

Περιηθέω, ῶ, f. ήσω, colando perfundo, percolo.

Περιήθημα, ατος, τὸ, quod percolatur. A pr

Περιήκης, εος, ὁ, ἡ, admodum acutus. E π. & ἀκή.

Περιήκω, f. ξω, devenio ad aliquem, mutatis in orbem vicibus, s. simpliciter.

Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, conversio. A περιέρχομαι.

Περιηλυτεύω, f. εύσω, circumeo. qs. a περιηλύτης, ut ἐπηλύτης. Ab eod.

Περιημεκτέω, ῶ, f. ήσω, moleste, aegre seu graviter fero.

Περιηχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono, obstrepo, Gl. Vet. περιηχοῦμαι, persono.

Περιήχημα, τὸ, strepitus. A praec.

Περιθάλπω, f. ψω, foveo.

Περιθαμβής, έος, ὁ, ἡ, admiratione & stupore percussus. 2) pavidus. A θάμβος.

Περιθαρσής, έος, ὁ, ἡ, praefidens, valde fidens. A θάρσος.

Περιθαρσέω, fidenti animo sum.

Περιθειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure lustro, seu expio.

Περίθειος, ον, valde divinus. *Superl.* περιθειότατος.

Περιθείωσις, εως, ἡ, lustratio seu expiatio, quae fit sulphure. A περιθειόω.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθεμαι.

Περίθεσις, εως, ἡ, q. d. circumpositio, circumdatio. Ab eod.

Περιθετὸς, ἡ, ὸν, aut περίθετος, ου, ὁ, ἡ, circumpositus seu circumpositicius, qui circumponi solet, de coma apposita, s. fictitia. Ab eod.

Περιθέω, ῶ, f. εύσομαι, circumcurro, in orbem curro.

Περιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, circumspicio.

Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, Gl. Vet.

Περιθλάω, confringo.

Περιθραύω, f. αύσω, idem.

Περιθρεκτέον, concursandum, circumcurrendum. A περιτρέχω.

Περιθρηνέομαι, οῦμαι, lamentis circumsono.

Περιθριγκόω, ῶ, f. ώσω, lorica aut septo circummunio, circumsepio.

Περίθριξ, χος, ὁ, cincinnus a prima juventute non rasus.

Περιθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, vel concrescere facio.

Περιθρυλλέω, ῶ, divulgo, Gl. Vet. *Pass.* notus sum omnibus.

Περίθυμος, ου, ὁ, ἡ, ira accensus.

Περιθύμως, *Adv.* irato animo. A praec.

Περιθυρέω, ῶ, circa januam versor, ad januam sto. E π. & θύρα.

Περιθωρακίδιον, ου, τὸ, vestis, quae thoraci superinduitur. E π. & θώραξ.

Περιϊάχω, circumsono.

Περιϊδρόω, ῶ, f. ώσω, sudore undique diffluo.

Περιϊδ-

Περιίδρωσις, εως, ἡ, copiosus sudor. A præc.
Περιίζομαι, circumsideo, obsideo.
Περιιππεύω, f. εύσω, circumequito, obequito.
Περιΐστημι, & μαι med. circumdu, cingo. 2) redigo ad aliquam conditionem, statum &c. revoco. 3) muto in contrarium, transfero. 4) vito, declino. At in aor. 2. & perf. act. & passiv. dicuntur passive: 1) circumsto. 2) redigor. 3) mutor, transferor, ut cum secius, in contrarium exit & velut relabitur, quam speratum esset. 4) imprimis corona hominum cingor & turba negotiorum.
Περιίσχομαι, complector, vindico.
Περικαής, έος, ὁ, ἡ, valde calidus, ardens. 2) ambustus, perustus. A περικαίω.
Περικαθαίρω, purgo, perpurgo, lustro.
Περικαθάπτω, f. ψω, alligo, circumligo, adnecto.
Περικαθαρίζω, f. ίσω, purgo, perpurgo.
Περικάθαρμα, ατος, τὸ, v. κάθαρμα.
Περικάθημαι, idem quod sequens.
Περικαθίζομαι, f. ίσομαι, & -ίζω, f. ίσω, obsideo, circumsideo.
Περικαίνυμαι, vinco, supero.
Περικαίω, fut. καύσω, abmburo, deuro, peruro. περικαίομαι, ardeo, inflammor, ut amore. περικεκαυμένος, adustus, ambustus, Philox. perf. part.
Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorsus concido, malis cedo, malo vincor. E π. & κακός.
Περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorsus concidit & a multitudine atque magnitudine malorum, quæ passus est, vincitur. A præc.
Περικαλλής, έος, ὁ, ἡ, perpulcher, perelegans. E π. & κάλλος.
Περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involuctum, opertorium, Gl. Vet. A seq.
Περικαλύπτω, f. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, Gl. Vet.
Περικαλυφή, ῆς, ἡ, tegumentum, Plat. A pr.
Περικαμπή, ῆς, ἡ, circumflexus. A seq.
Περικάμπτω, f. ψω, Gl. Vet. circumflecto, deflecto, tergiversor, oppono. περικάμπτει, tergiversatur, Gl. Vet. Philox. devitat. περικάμψαι, reniti, Phil. aor. 1. inf.
Περίκαμψις, εως, ἡ, circumflexio, tergiversatio, Phil. A præc.
Περικάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui ambit, amplectitur cor. A καρδία.
Περικαρπάκανθος, ου, ὁ, ἡ, pericarpium aculeatum habens. E seq. & ἄκανθα.
Περικάρπιον, ου, τὸ, propr. pars fructus, quæ semen ambit & tegit adversus cœli animaliumque injurias, siliqua, putamen. 2) fructus, seu caro, quæ interius continetur. 3) pericarpium, armilla. A seq.
Περίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum se. 2) cujus fructus tegmine & involucro aliquo est cinctus, item, tegens fructum, ut nucem.
Περικαρφισμός, ῦ, ὁ, lustratio gallinæ, quum ovo edito se festuca aliqua purificat. A κάρφος.
Περικαταβάλλω, dejicio.
Περικατάγνυμι, -ύω, & -γω, fut. άξω, undique defringo, infringo. περικατεαγώς, amfractus, Phil. perf. part. med. περικατεάγη, aor. 2. pass.
Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adsequor, anteverto.
Περικαταλείπω, f. ψω, reliquum facio.

Περικατάληπτος, ου, ὁ, deprehensus, comprehensus. A περικαταλαμβάνω.
Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehensio seu comprehensio, cum aliquem undique tenemus. Ab eod.
Περικαταπίπτω, decido.
Περικαταρρέω, ῶ, circumfluo. 2) delabor.
Περικαταρρήγνυμι, f. ξω, discindo, lacero.
Περικαταστρέφω, f. ψω, everto.
Περικατασφάττω, f. ξω, macto, cædo.
Περικατατίθημι, repono, colloco, constituo.
Περικαταχέω, effundo.
Περικατέχω, magna vi circumdo, obsideo, contineo.
Περικάτημαι, Jon. pro περικάθημαι.
Περικαῶς, Adv. calide, ardenter. A περικαής.
Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor, indutus, septus, cinctus sum amictu, malis &c.
Περικείρω, circumtondeo. aor. 1. περιέκειρα.
Περικεκομμένως, Adv. concise. A περικόπτω.
Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, configo.
Περικεράω, circumeo, circumvenio, proprie cornua exercitus. Polyb.
Περικερδής, ές, callidus, lucri cupidus. A κέρδος.
Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. A κεφαλή.
Περικεφάλαιον, ου, τὸ, capitis tegmen.
Περικήδομαι, curam gero.
Περίκηλος, ου, ὁ, ἡ, peraridus, ambustus, vel circumquaque fissus.
Περικίδναμαι, conspergor.
Περικινέω, circumago, pass. circumagor, obeo.
Περικιόνιος, ον, Epith. Bacchi. a κίων, columna, quod, cum domus Semeles arderet, hedera nata est in columnis, qua servatus est. Schol. Eurip. περικιόνιος, male.
Περικλαδής, έος, ὁ, ἡ, ex omni parte ramos habens, umbrosus. E π. & κλάδος.
Περικλαίω, defleo, deploro.
Περίκλασις, εως, ἡ, defractio. 2) locus confragosus, abruptus, saltus. 3) flexus & conversio, circumactio. A seq.
Περικλάω, ῶ, f. άσω, frango, defringo. Gl. Vet. offringo, infringo. 2) flecto, converto, v. c. exercitum.
Περίκλειστρον, τὸ, ambitus muri. A περικλείω.
Περίκλειστος, ου, ὁ, ἡ, inclusus, obsessus. A seq.
Περικλείω, f. είσω, undique claudo, cingo, obsideo. Gl. Vet. circumcludo, obsero. Jon. περικληΐω.
Περικληΐζω, idem. Jon. A præc.
Περικλεΐζω, celebro. Jon.
Περικλινής, έος, ὁ, ἡ, declivis, devexus. A περικλίνω.
Περικλύδην, Adv. lavando. A περικλύζω.
Περίκλυζος, ου, ὁ, ἡ, qui alluitur, lavatur. A sq.
Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo. 2) lavo, abluo. περικλύζομαι, undique alluor, lavor.
Περικλύμενον, ου, τὸ, nomen fruticis.
Περικλυσμός, ῦ, ὁ, alluvies. Phil. περικλυσμοί, eluviones. A περικλύζω.
Περίκλυσμα, adspergo, inis. Phil. Ab eod.
Περίκλυστος, ου, ὁ, ἡ, & περικλυστός, ή, όν, qui undique alluitur. Epith. insulæ. Ab eod.
Περικλυτός, ῦ, ὁ, ἡ, valde inclitus, insignis. 2) qui facile exaudiri potest.
Περικλάζω, explodo.
Περικλώθω, f. ώσω, neo, nendo torqueo & circumago.
Περικνημίδια, tibialia, Gl. Vet. E π. & κνήμη.
Περικνημίς, ῖδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens, Phil. ocrea. Ex iisd.

Περίκνηθος, ον, asper multis & parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi. A seq.

Περικνίζω, f. ίσω, scalpo, vellico, pungo, rado. 2) *metaph.* aliquem per ludibrium vellico sermonibus &c. 3) imitor, sc. irridendi caussa, Plur.

Περικοκκύζειν, dicitur de gallis, cum capite elato canunt, in primis cum vicerunt. 2) contemno, irriden, Aristoph.

Περικολούω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.

Περικομίζω, f. ίσω, circumveho.

Περίκομμα, ατος, τό, frustum. 2) edulium ex herbis carnibusque concisis. A περικόπτω.

Περικομμάτιον, τό, frustulum. A præc.

Περίκομος, ου, ὁ, ἡ, comatus. A κόμη.

Περικομπέω, ῶ, f. ήσω, jacto, jactanter prædico s. glorior.

Περίκομψος, ου, ὁ, ἡ, perelegans, admodum scitus, vel festivus.

Περικοπή, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura, qua quidpiam in orbem truncatur. Gl. Vet. amputatio; *unde* furtum, compilatio. 2) omnis apparatus, supellex, ornatus, v. c. feminæ. 3) facultates, opes. 4) certa Scripturæ sacræ sectio, alias ῥῆσις. A περικόπτω.

Περικόπτης, ου, ὁ, fur, expilator. A seq.

Περικόπτω, f. ψω, undique reseco & mutilo, Gl. Ver. amputo, circumcido.

Περικορδακίζω, idem quod simplex.

Περικορέω, ῶ, f. ήσω, verro, converro.

Περικόρημα, ατος, τό, purgamentum, sordes verrendo congestæ. A præc.

Περικοσμέω, ῶ, f. ήσω, probe orno, orno simpl. περικεκοσμημένος, perf. part. pass.

Περικόσμιος, ου, ὁ, ἡ, qui circa mundum est, eumque complectitur.

Περίκουρος, ου, ὁ, ἡ, circumtonsus. 2) qui circumventus & captus est in bello. Hes. A κουρά.

Περικράζω, f. ξω, clamo, boo.

Περικρανίς, ίδος, ἡ, membrana nervosa totam calvariam complectens. A περικράνιος.

Περικράνιον, cervical, Philox. Ab eod.

Περικράνιος, ου, ὁ, ἡ, qui est circa caput, qui caput tegit. A κρανίον.

Περικρατέω, ῶ, f. ήσω, obtineo, dominor, evinco. 2) supero, vinco, superior sum.

Περικρατής, έος, ὁ, ἡ, compos alicujus rei. 2) superior. A κρατέω.

Περικρεμής, έος, ὁ, ἡ, suspensus. 2) etiam de templo dicitur donaria suspensa habente, ναὸς περικρεμὴς ἀναθήμασι. A κρεμάω.

Περίκρημνος, ου, ὁ, ἡ, undique præceps, & locis præruptis declivis, vel admodum præceps & præruptus.

Περικρούω, f. ούσω, pulso, pello, percutio.

Περικρυερός, prægelidus, Gl. V.

Περικρύπτω, f. ψω, celo, occulto.

Περικρώζω, f. ξω, crocito.

Περικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro & adquiror. περικτᾶται, adipiscitur, Philox. περικτηθέντα, parta, Philox. aor. 1. pass.

Περικτείνω, occido.

Περίκτησις, εως, ἡ, possessio. Phil. peculium.

Περικτίονες, vicini, accolæ. E π. & κτίζω.

Περικτῖται, ῶν, οἱ, vicini, finitimi, accolæ. Ab eod.

Περικτυπέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo, circumsono.

Περικυκλάς, άδος, ἡ, in orbem se movens, ut saltatione, conversione, vortice. in plur. etiam in orbem aliquid agentes. Epith. Horarum.

Περικυκλεύω, circumeo, circumdo.

Περικυκλέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) circumago.

Περίκυκλος, ὁ, ambitus, de muro.

Περικυκλόω, ῶ, f. ώσω, circumdo, cingo, in circulum concludo.

Περικύκλῳ, *Adv.* circum, circumcirca.

Περικύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A περικυκλόω.

Περικυλινδέω, idem quod περικυλίω.

Περικύλισις, εως, ἡ, circumactio, item vagatio. A seq.

Περικυλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, volutim circumago.

Περικυμαίνω, fluctibus ambio.

Περικύμων, ονος, ὁ, ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur. E π. & κῦμα.

Περικωδωνίζω, circumtinnio, circumsono.

Περικωμάζω, comissabundus adeo vel obeo.

Περικωνέω, ῶ, fut. ήσω, oblino pice, pico. E π. & κῶνος.

Περικωκύω, lamentis circumstrepo.

Περιλακτίζω, f. ίσω, calcitro.

Περιλαλέω, ῶ, f. ήσω, garritu perstrepo. 2) obblatero, inaniter loquor, garrio.

Περιλάλημα, τό, nugæ, *proprie & tropice*. A pr.

Περιλάλητος, ον, clarus, famosus. Ab eod.

Περίλαλος, ον, loquax, garrulus.

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo, item potior. 2) amplector, amplexor. 3) *pass.* obsessus teneor, ut elabi non possim; *item* deprehensus sum, cogor.

Περιλαμπής, έος, ὁ, ἡ, splendidus. A περιλάμπω.

Περίλαμπρος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Περιλαμπρῶς, *Adv.* splendide, magnifice. A pr.

Περιλάμπω, f. ψω, fulgeo. 2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo. Gl. V. colluceo.

Περιλεγνής, ές, variegatus. E π. & λέγνον.

Περιλείβομαι, undique destillo, defluo.

Περίλειμμα, τό, reliquiæ.

Περιλειπής, idem quod περιλιπής. A seq.

Περιλείπω, f. ψω, reliquum facio. 2) *pass.* superfum, superstes sum. περιλείπεται, restat, superest, residet, Phil. περιλειφθήσεται, supersit, Phil. supererit. περιλελειμμένοι, superstites, Phil.

Περιλείχω, f. ξω, lambo, delingo.

Περίλεξις, εως, ἡ, circumlocutio. 2) copia dicendi & latius interpretandi, seu futilis loquacitas.

Περιλεπίζω, f. ίσω, idem quod sequens.

Περιλέπω, f. ψω, decortico, delibro.

Περιλεσχήνευτος, ου, ὁ, ἡ, qui versatur in sermonibus hominum, celeber, clarus. E π. & λεσχηνεύομαι.

Περίλευκος, ου, ὁ, ἡ, totus albus. 2) admodum albus.

Περίλημμα, ατος, τό, captura, captum. 2) ambitus. 3) quod tenetur. A περιλαμβάνω.

Περιληπτικός, ή, όν, comprehendendi vim habens. ὄνομα περιληπτικόν, nomen, cui & singularis & pluralis addi potest. Ab eod.

Περιληπτικῶς, *Adv.* summatim. 2) de genere improprie loquendi, cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum spolia de præda quavis dicuntur. A pr.

Περίληπτος, ου, ον, qui comprehendi seu amplexu contineri potest. 2) qui percipi potest.

Περίληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexus. 2) figura dicendi. v. περιληπτικῶς, n. 2. 3) περίληψις μεθοδική, καὶ ἔντεχνος, est, cum res ad formam artis ac disciplinæ redigitur. Ab eod.

Περιλιμνάζω, f. άσω, stagnando inundo.
Περιλιμπάνομαι, relinquor, supersum. Gl. Vet. περιλιμπάνεται, residet. περιλιμπανόμενος, superstes, Gl. V.
Περιλιπής, έος, ὁ, ἡ, superstes, reliquus. A περιλείπω.
Περιλιχμάζω, f. άσω, lambo, circumlingo. 2) cupide appeto.
Περιλιχμάω, & -άομαι, ῶμαι, f. ήσω, ήσομαι, idem.
Περίλοιπος, ου, ὁ, ἡ, reliquus. 2) superstes.
Περιλοπίζω, f. ίσω, delibro, corticem detraho.
Περιλούω, f. ούσω, probe lavo seu abluo.
Περίλυπος, ου, ὁ, ἡ, summopere dolens, valde tristis. A λύπη.
Περιλωπίζω, f. ίσω, veste induo vel exuo.
Περιμάδαρος, ου, ὁ, ἡ, glaber, depilis, calvus.
Περιμαιμάω, lustro. 2) cupio.
Περιμαίνομαι, per furorem vagor. 2) valde furo.
Περιμάκτρια, ας, ἡ, proprie, adsideus mactræ. 2) venefica, saga, a περιμάττω, n. a. A μάκτρα.
Περιμανής, έος, ὁ, ἡ, valde seu mirum in modum insanus. A μαίνομαι.
Περιμάρναμαι, propugno, defendo.
Περιμάττω, f. ξω, abstergo. 2) defixum & devotum veneficiis libero. quia carminibus devinciendi & diris devovendi, sive ipsi, sive cereæ luteæve eorum imagines furfuribus perspergebantur, lutove incrustabantur, quod idem in lustrandis fiebat, ut sic sordium & piaculorum quicquid inesset, tolleretur.
Περιμάχητος, ου, ὁ, ἡ, de quo aliqui inter se pugnant vel certant, qui magna contentione experitur. 2) dubius, incertus. A μάχομαι.
Περιμεμφής, έος, ὁ, ἡ, querulus, contentiosus. A μέμφομαι.
Περιμενεαίνω, valde cupio.
Περιμένω, præstolor, opperior, expecto, moror. Gl. V. aor. 1. περιέμεινα. imperat. περίμεινον, expecta, mane.
Περιμερίμνος, ου, ὁ, ἡ, cum cura rem agens. 2) scitus, elegans. A μέριμνα.
Περιμεστός, ου, plenus, abundans, refertus.
Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, totum ambitum metior.
Περίμετρον, ου, τὸ, ambitus. A seq.
Περίμετρος, ου, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. 2) magnus. Hinc ἡ περίμετρος, scil. γραμμή, linea, qua in orbem ducta circulus efficitur, item ambitus, circuitus. E π. & μέτρον.
Περιμήκετος, ου, ὁ, ἡ, prælongus, altus. A μῆκος.
Περιμήκης, εος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Περιμιμνήσκω, admoneo.
Περιμήρια, ων, τὰ, feminalia, Gl. Vet. A μηρίον.
Περιμήτριος, & περιμήτριος, ου, ὁ, ἡ, medullosus. A μήτρα.
Περιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, struo.
Περιμινύθω, imminuo. 2) imminuor, consumor, deficio.
Περιμυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circummugio, perstrepo.
Περιμυκής, ές, mugitus edens. A pr.
Περιναιετάω, circumhabito. περιναιετάουσι, circumhabitant, pro περιναιετῶσι, περιναιετάουσι.
Περιναιέτης, ου, ὁ, accola, vicinus.
Περίναιος, περίνεος, & περινός, ὁ, coles, vel tegmen testiculorum, vel qui ταῦρος dicitur. Gl. V. περίνεος, coleus.
Περιναυτιῶν, ον, nauseans. A ναυτία. Libri MSS. habent & περιναύτιος, quod idem est. A ναυτία.

Περινενοημένως, Adv. cogitate, perite, eleganter. A περινοέω.
Περίνεως, superfluus in navi vector, Suid. ubi pl. περίνεῳ. E περὶ & ναῦς. v. περίνεως, & περίνεως.
Περινεύω, f. εύσω, innuo. 2) vergo, specto.
Περινέφελος, ου, ὁ, ἡ, nubibus circumdatus, nubilosus. A νεφέλη.
Περινέφριος, ου, ὁ, ἡ, pinguis circa renes.
Περινέω, ῶ, circumnato. 2) circumluo. 3) aggero circum.
Περίνεως, ω, ὁ, superfluus vector, vector, qui in ministerio navis non est. Thuc. item quicquid in navi supervacuum & superfluum est.
Περίνημα, ατος, τὸ, alluvies. A περινέω.
Περινήτος, ου, ὁ, ἡ, Epith. vestis prætextæ, quia purpura ambitur, ut insula mari. Scribitur & περινήσιος, περινητοῦς.
Περινήχομαι, f. ξομαι, circumnato.
Περινήω, f. ήσω, accumulo, undique adgero, ut inde fit περινητος, quod tamen esse potest a περινέω. v. νέω.
Περινίζω, abluo, lavo.
Περινίσσομαι, circumeo.
Περινοέω, ῶ, f. ήσω, mente complector & concipio. 2) comminiscor, excogito. 3) curiose cogito.
Περινόησις, εως, ἡ, idem quod seq.
Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio. 2) sollertia, vafrum commentum, consilium. E π. & νοῦς.
Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro, Gl. V. circito, peragro, obambulo, lustro. περινοστεῖν, spatiari. Gl. V.
Περινυμφίδιος, ον, sponsis, virginibus gratus. E π. & νύμφη.
Πέριξ, Præp. circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique. A περὶ.
Περιξαίνω, derado, abrado.
Περιξεστός, ἡ, όν, circumcirca rasus, politus.
Περιξέω, circumcirca rado vel polio. περιεξεσμένος, circumrasus, perf. part. pass.
Περιξηραίνω, f. ανῶ, desicco, exsicco. περιξηραίνομαι, obaresco, Gl. V.
Περίξηρος, ου, ὁ, ἡ, siccatus. 2) valde siccus, peraridus.
Περιξυράω, f. ήσω, novacula rado, derado.
Περιξυρέω, idem.
Περιξύω, f. ύσω, rado, scarifico. Phil. rado, derado, stringo, destringo. περίξυσόν με, destrigila me, Gl. Vet.
Περίογκος, ου, ὁ, ἡ, mole sua turgens, amplus.
Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιοδεύω.
Περιόδευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Περιοδευτικῶς, Adv. circumductione, per ambages. pro περιοδικῶς. Ab eod.
Περιοδευτικὸς τόπος, amfragosus, amfractus, ambago. Gl. V. Ab eod.
Περιοδευτής, ῦ, ὁ, circuitor, circulator, dicitur de medico circumforaneo, Gl. V. circitor, lustrator, ap. Patres Græcos, qui visitat Ecclesias. Ab eod.
Περιοδευτικός, ὴ, όν, qui circumire solet, circumiens, circularis. A pr.
Περιοδεύω, f. εύσω, circumeo, in orbem obeo. 2) mente perlustro & peragro, Gl. V. obambulo, circumeo.
Περιοδία, ας, ἡ, circuitus, circitura, Gl. Vet. A περίοδος.
Περιοδίζω, f. ίσω, certo orbe redeo. Ab eod.

Περιοδικός, ή, όν, cujus certus est circuitus, qui certo orbe recurrit. Ab eod.

Περιοδικῶς, *Adv.* longis verborum circumductionibus, sive ambitu, de dicente. A pr.

Περιοδοιπορέω, deambulo, ambulatione utor.

Περιοδονίκης, ου, ὁ, victor periodicus, h. e. qui in omnibus certaminibus per orbes status temporum recurrentibus, aut in orbe, h. e. universo complexu certaminum, vicit. A seq. & νίκη.

Περίοδος, ου, ἡ, circuitio, circuitus; ambages, anfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. 2) Periodus, certa verborum comprehensio, perfectum sensum continens. Dicitur & de quovis ordine rerum in orbem redeunte.

Περίοδος, ου, ὁ, circitor, qui vigilias obit.

Περιοδυνάω, ῶ, omni ex parte, valde crucio. περιοδυνάομαι, ῶμαι, graviter doleo, dolore omni ex parte premor.

Περιοδυνέω, v. περιωδυνάω.

Περιώδυνος, ου, ὁ, ἡ, quem multi dolores premunt, ærumnosus. a) multos dolores inferens. E π. & ὀδύνη. v. περιωδ.

Περιωδύνως, *Adv.* cum gravi dolore. A pr.

Περιοιδέω, tumeo.

Περιοικέω, ῶ, f. ήσω, accola sum.

Περιοικία, ας, ἡ, locus suburbanus, seu vici circumjacentes. a) ager circum urbem situs. Gl. V. territorium. A περίοικος.

Περιοικίς, ίδος, ἡ, finitima. a) ager circa urbem situs. Ab eod.

Περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circumædifico, in orbem struo. 2) ædificiis circumcludo.

Περίοικος, ου, ὁ, ἡ, vicinus, accola. περίοικοι, circumhabitatores, Gl. V.

Περιοιστέος, α, ον, circumferendus. A περιφέρω.

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.

Περιοκωχή, ἡ, idem quod περιοχή, Hes.

Περιολισθαίνω, & περιολισθέω, f. θήσω, delabor.

Περιολίσθησις, εως, ἡ, lapsus, ruina. 2) cum quid per lubricum delabitur. A pr.

Περιολκή, ῆς, ἡ, bellum quod cum aliquo geritor, apud Jos. A περιέλκω.

Περιομφακίδης, εος, ὁ, ἡ, prorsus immaturus, crudus. 2) durus.

Περιονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco.

Περιοπή, ἡ, rectius περιωπή, quod vid.

Περιοπτέον, circumspiciendum, dispiciendum, considerandum est. a) negligendum, despiciendum est. A περιόπτομαι.

Περιοπτέος, έα, έον, despiciendus, oegligendus. Ab eod.

Περιόπτομαι, f. όψομαι, circumspicio. a) contemoo, negligo, paticoter fero. οὐ περιόψεται, non negliget, non patietur.

Περιόπτης, ου, ὁ, ἡ, conspicuus. a) negligens. A pr.

Περιόπτως, *Adv.* negligenter, temere. A pr.

Περιόρασις, εως, ἡ, circumspectio. 2) negligentia. A seq.

Περιοράω, ῶ, circonspicio. a) sino, ex neglectu permitto, video & patior. 2) negligo, non curo. Gl. V. despicio.

Περιοργής, έος, ὁ, ἡ, iratus. 2) vehementi ira percitus. E π. & ὀργή.

Περιοργίζομαι, irascor, ut simplex.

Περιοργυιόω, ῶ, f. ώσω, ulnis comprehendo.

Περιόργως, iracunde. Hes. qs. a περίοργος.

Περιόρθρειον, ου, τὸ, diluculum. A seq.

Περίορθρον, ου, τὸ, idem. E π. & ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, suis finibus limitibusque circumscribo, adeoque &, recte capio, intelligo. 2) definio, explico. 3) extermino. Gl. Vet. limito.

Περιόρισις, εως, ἡ, circumscriptio. A pr.

Περιορισμός, οῦ, ὁ, circumscriptio, quæ fit limitibus, limites agrorum. Gl. V. terminatio, defioitio. 2) exsilium, nempe relegatio, s. deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exul.

Περιόριστος, ον, quod circumscribi, intelligi, explicari potest.

Περιορμέω, ῶ, f. ήσω, classem in statione habeo.

Περιορμίζω, f. ίσω, classem, s. navem in statiooem duco.

Περιορύσσω, -ρύττω, f. ύξω, circumfodio. a) oblaqueo.

Περιορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, circumsalto.

Περίοσμος, ον, valde, bene olens, fragrans. E π. & ὀσμή.

Περιόστεος, ου, ὁ, ἡ, ossibus circumdatus. a) ossa circumdans. Ab ὀστέον.

Περιουσία, ας, ἡ, quasi copiosior substantia, abundantia, copia, facultas. 2) opes, peculium, res familiaris. 3) luxus. 4) iocolumitas, vita. 5) ἐκ περιουσίας, ex abundanti, e facili, suppetentibus viribus & copiis, ἔτ. dicis caussa, sioe gravi aut idonea caussa. A περίειμι.

Περιουσιάζω, f. άσω, & -άζομαι, abundo opibus & copiis. A pr.

Περιουσιασμός, οῦ, ὁ, possessio opum & copiarum. a) peculium. A pr.

Περιουσιαστικός, ή, όν, adfluens, abundans. Ab eod.

Περιούσιος, ου, ὁ, ἡ, peculiaris. 2) eximius, præstans. 3) dives, copiosus. A περίειμι.

Περιουσιώτερος, abundantior, Gl. V. A pr.

Περιόφθαλμος, ου, ὁ, qui circa oculum est, oculum ambiens.

Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho. περιοχέομαι, circumvehor, pererro.

Περιοχή, ῆς, ἡ, complexio, comprehensio, ambitus. a) argumentum scripti alicujus. 3) locus scriptoris, ῥῆσις alias dicitur. 4) præsidium, septum, munitio. οἱ ὁ. A περιέχω.

Περίοχος, ου, ὁ, ἡ, munitus, munimento inclusus. Ab eod.

Περιπαθέω, ῶ, f. ήσω, vehementi adfectu commoveor. a) æstuo dubitatione seu anxietate. A seq.

Περιπαθής, έος, ὁ, ἡ, vehementi mœrore aut alia quapiam animi perturbatione adfectus. a) adfectionibus obnoxius. Gl. Vet. tristis. A πάθος.

Περιπαθῶς, *Adv.* cum magna tristitia, aut mentis commotione. A pr.

Περιπαμφανόω, fulgeo, quaqua lumen spargo.

Περιπαπταίνω, circumspicio, oculis lustro.

Περιπάσσω, vel περιπάττω, f. άσω, conspergo.

Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, obambulo.

Περιπάτησις, εως, ἡ, deambulatio. A pr.

Περιπατητής, οῦ, ὁ, ambulator, Gl. V. Ab eod.

Περιπατητικός, ή, όν, ambulator, Gl. Vet. 2) ad Peripateticorum sectam vel disciplinam pertinens. Hinc περιπατητικός, οῦ, ὁ, Peripateticus, philosophus. A pr.

Περιπατητικῶς, *Adv.* more Peripateticorum. a) deambulando. A pr.

Περίπατος, ου, ὁ, ambulatio, deambulatio. a) locus, in quo deambulamus. Gl. Vet. ambulatio, am-

ambulacrum, deambulatorium. 3) disputatio philosophica, quæ fit inter deambulandum, seu disputatio ambulatoria. 4) locus, in quo philosophi deambulantes disputant. 5) schola seu secta Aristotelis. A περιπατέω, vel e π. & πάτος.

Περιπάττω, vide περιπάσσω.

Περιπαχνόω, glacie constringo, pass. congelo.

Περιπέζιος, ία, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπεζία, ας, humiditas. 2) qui pedibus obiri, circumiri potest. Suid. E π. & πέζα.

Περιπεζίως, *Adv.* humiliter. A pr.

Περιπεζίδες, ων, αἱ, ornamenta pedum. Ex iisd.

Περιπείρω, transfigo. Gl. V. adfigo.

Περιπέλω, & -ομαι, supero, superstes sum.

Περιπελιδνός, ὁ, ἡ, lividus. E π. & πελιδνός.

Περίπεμπτος, ου, propr. dimissus in varias partes. e missu alicujus pluribus locis factus, ut ἱερὰ περίπεμπτα, jussu alicujus diversis locis facta sacra, Æschyl. A seq.

Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum, dimitto.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem satago, occupor aliqua re.

Περιπέσσω, f. ψω, intego, contego, involvo, proprie massam crassiorem farina speciosa, ut panifices solent. 2) tego, obvolvo, occulto, foveo, *tropice*.

Περιπεταννύω, -ύννυμι, -νύω, f. άσω, in orbem extendo vel expando, obtendo.

Περιπέτασμα, ατος, τό, velum seu auleum, quod obtenditur. A pr.

Περιπετασμένος, η, ον, expansus, obtentus. τὸ περιπέτασμον, genus osculi exquisitius & acrius, s. amatorium, obscenum.

Περιπέτεια, ας, ἡ, conversio, in contrarium statum mutatio. 2) fortunæ mutatio. 3) casuum varietas, & rerum contrarius atque inexspectatus eventus: item incommodum grave, malum fortuitum quodlibet. 4) admiranda & rara fortuna. 5) in epico & tragico carmine conversio rerum in contrarium, pars fabulæ. A seq.

Περιπετής, έος, ὁ, ἡ, qui incidit in retia, malum. 2) qui cecidit vel corruit. A περιπίπτω.

Περιπέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo.

Περιπέττω, tego, involvo, abscondo. v. περιπέσσω.

Περιπευκής, έος, ὁ, ἡ, peramarus. A πεύκη.

Περιπεφρασμένως, *Adv.* perite, prudenter. A φράζω.

Περιπήγνυμι, f. ξω, compingo & coagmento. 2) figo vel defigo. περιπήγνυμαι, congelo, frigore coeo.

Περιπηδάω, resilio, resiliendo circumeo.

Περίπηξις, εως, ἡ, concretio. A seq.

Περιπήσσω, -ττω, f. ξω, idem quod περιπήγνυμι. Gl. V. circumfigo.

Περιπίμελος, ον, præpinguis. E π. & πιμελή.

Περιπιμπράω, undique incendo.

Περιπίμπραμαι, amburo.

Περιπίπτω, incido, diciturque fere in partem malam, ut in rete, in grave incommodum. perf. περιπέπτωκα, aor. 2. περιέπεσον, part. περιπεσών.

Περιπίσυγμα, τό, fraces, reliquiæ olivarum & uvarum, expresso succo, quasi περιπίεσμα, ut λιπίσματα, quod idem significat. Et sic forte legendum apud Aristoph. A π. & πίσυγ. (nisi leg. est περιπίσματα, qs. ab πίζω, quod ab ἴπος.)

Περιπίτνω, ῶ, cado desuper & incumbo, irruo.

Περιπλανάω, ῶ, f. ήσω, errabundum circumago. 2) -άομαι, errabundus circumeo, pererro.

Περιπλάζω, aberrare facio. 2) vagor, erro.

Περίπλασμα, τό, molliens delinimentum, emplastrum, fomentum crassius, ut e pulte factum. A seq.

Περιπλάσσω, vel περιπλάττω, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego. 2) adfingo.

Περιπλέγδην, *Adv.* amplexu, circumplicando se. A περιπλέκω.

Περίπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, perplexus, implicitus, connexus. Ab eod.

Περιπλέκω, f. ξω, implico, complector, involvo. περιπλέκομαι, amplector, complector, Gl. V.

Περίπλεξις, εως, ἡ, complexus, amplexus. A pr.

Περίπλεος, ου, ὁ, ἡ, plenus, refertus, valde plenus.

Περιπλευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. E π. & πλεύμων.

Περιπλευμονικός, ή, όν, peripneumonia laborans. νόσημα περιπλευμονικὸν est peripneumonia. A pr.

Περιπλευμονικῶς, *Adv.* e peripneumonia. A pr.

Περιπλευριτικός, ή, όν, valde laborans pleuritide.

Περιπλεύριος, ου, qui est in latere. E π. & πλευρά.

Περιπλέω, f. εύσω, circumnavigo, navigando obeo seu ambio. 2) undique fluo, i. e. nimio humore diffluo & dilabor, aut laxor.

Περιπληθής, έος, ὁ, ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus. 2) plenus, redundans. A πλῆθος.

Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo. 2) plenus sum.

Περιπλίσσομαι, vel περιπλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine, nexus vel nodus dicitur.

Περιπλίγδην, & περιπλίξ, *Adv.* nodo, nexu. Vox athletica. A seq.

Περιπλοκή, ῆς, ἡ, complexus, amplexus. 2) coitus in Venere. 3) Schema rhetoricum. A περιπλέκω.

Περίπλοκος, ου, ὁ, ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.

Περίπλοος, *contr.* περίπλους, ου, ὁ, circumvectio, qua quis navigio circa locum aliquem vehitur. 2) *Adject.* qui circum navigari potest.

Περίπλυμα, ατος, τό, pelluvium, lixivium. A seq.

Περιπλύνω, perluo, probe lavo.

Περίπλυσις, εως, ἡ, ablutio. 2) excrementa, dejectio. A pr.

Περιπλώω, idem quod περιπλέω.

Περιπνείω, idem quod περιπνέω.

Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. E π. & πνεύμων, *pulmo*.

Περιπνευμονιάω, laboro peripneumonia. A pr.

Περιπνευμονικός, ή, όν, peripneumonia laborans. Gl. V. pulmonarius. Ab eod.

Περιπνέω, f. εύσω, spiro circum. Gl. V. perflo.

Περιπνιγής, έος, ὁ, ἡ, suffocatus. A πνίγω.

Περίπνοια, ἡ, perflatio, v. c. venti, auræ. A περιπνέω.

Περίπνοος, *contr.* περίπνους, ου, ὁ, qui undique perflatur. Ab eod.

Περιπόδιος, ου, ον, idem quod περίπους. Galen. in Lex. Hipp. περιποδίη, Jon. A περίπους.

Περιπόδιον, ου, τό, limbus, Philox. Ab eod.

Περιπόθητος, ου, ὁ, ἡ, desideratus, desiderabilis, dilectus, amatus.

Περιποιέω, ῶ, tueor, servo. 2) gigno, adfero, ut τιμήν, αἰσχύνην. 3) *in med.* adquiro, quæro, comparo. 4) vendico mihi, adfero mihi. περιποιηθὲν, partum, Gloss. Vet. aor. 1.

 pass.

pass. part. & περιπεποιημένος, partus. Gloss. Vet. perf. τὸ περιπεποιημένον, arte singulari & cura factum. Ap. τὲς ὁ. est servare vivum, non interficere.

Περιποίησις, εως, ἡ, ipsa actio tuendi & conservandi, conservatio. 2) adquisitio, adjectio, Gl. V. 3) vindicatio & adsertio. A pr.

Περιποιητικός, ἡ, όν, gignens s. efficiens lucrum, procurator rei familiaris, pecuniæ &c. Ab eod.

Περιπολάρχης, & περιπόλαρχος, ου, ὁ, præfectus vigilum, qui præest circitoribus excubiarum. E περίπολος & ἄρχω, s. ἀρχός.

Περιπολεύω, obambulo, lustro.

Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem agor seu versor, obeo, circumeo, lustro, Gl. Vet.

Περιπόλησις, εως, ἡ, circumactio, circuitus. A pr.

Περιπολίζω, f. ίσω, obeo urbes.

Περιπόλιος, ου, ὁ, ἡ, urbem circumjacens, circa urbem situs. A πόλις.

Περιπολλὸν, Adv. permultum, maxime. A πολλὸς pro πολλός.

Περιπολλῶ, magni. Ex iisd. pro περὶ πολλῶ.

Περίπολος, ου, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit & lustrat. 2) explorator & excubitor, custos. 3) navis, apud Rhodios. περίπολοι, calatores, Philox. circitores, Gloss. Vet. sic & Athenis ephebi dicti, quia eorum erat obire agrum & videre an tuta omnia. A περιπολέω.

Περιπομπὴ, ἡ, missio, dimissio.

Περιπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.

Περιποππύζω, f. ύσω, undique demulceo & blande attrecto, blanda manu demulceo, item poppysmate, seu plausu linguæ.

Περιπορεύομαι, f. εύσομαι, circumeo, in orbem eo & lustro.

Περιπορπάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fibulis connecto.

Περιπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, purpura amictus, prætextatus. περιπόρφυρος συγκλητικὴ, prætexta, toga senatoria, Gl. Vet. & περιπόρφυρον, prætexta toga, Gl. Vet. A πορφύρω.

Περιπορφυρόσημος, ὁ, ἡ, Epith. togæ prætextæ. E pr. & σῆμα.

Περιποτάμιοι, amnenses, Gl. Vet.

Περιποτάομαι, ῶμαι, circumvolo.

Περίπου, Adv. circiter.

Περίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedem circumdans. 2) apte pedem circumdans, pedi conveniens. ὑποδήματα περίποδα, calcei habiles. Sed quidam malunt divisim περὶ πόδα.

Περιπτάω. v. περιϊπτάω.

Περιπρὸ, Adv. eximie, summopere, supra modum. 2) valde, vehementer, scribitur etiam divisim. περὶ πρό.

Περιπροπλέω, provehor navi.

Περιπροχέω, circumfundo. περιπροχυθεὶς, aor. 1. part. pass. circumfusus, Hom.

Περιπταίω, f. αίσω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro.

Περίπτερος, ου, ὁ, undique pinnatus, vel tectus. περίπτερον, scintilla, οἱ ὁ. Vox incertæ significationis. A πτερόν.

Περίπτισμα, ατος, τὸ, idem quod πτίσμα, πτισάνη. A sq.

Περιπτίσσω, f. ίσω, corticem auferendo perpurgo. 2) accurate decortico. περιεπτισμένος, decorticatus, perf. part. pass. purus, Poll.

Περίπτυγμα, ατος, τὸ, operimentum. A sq.

Περιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo. 2) circumdo, circumfundor, circumvenio. 3) circumplector, amplector. περιπτύσσομαι, complector, Gl. V. osculor.

Περιπτυχὴ, ῆς, ἡ, ambitus, complexus. 2) septum, mœnia. 3) circumactio, conversio. A pr.

Περιπτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando scilicet. Ab eod.

Περιπτύω, conspuo. 2) contemno, nihil duco.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, quod accidit, casus, calamitas. A περιπίπτω.

Περίπτωσις, εως, ἡ, casus, infortunium, calamitas. 2) casus, fortuita occasio. Ab eod.

Περιπτώσσω, timeo, valde timeo.

Περιπτωτικὸς, ἡ, όν, fortuitus. A περιπίπτω.

Περιπυγὴς, ὁ, pathicus. E π. & πυγή.

Περιπύημα, ατος, τὸ, pus collectum. 2) suppuratio circa dentes.

Περιπυρήνιον, ου, τὸ, putamen molles floccos continens. E π. & πυρήν.

Περίπυστος, ου, ὁ, ἡ, fama notus, celebratus. E π. & πυνθάνομαι.

Περιπωμάζω, f. άσω, circumcirca obturo.

Περιπωματίζω, f. ίσω, idem. A πῶμα.

Περιρογχίζω, f. περιῤῥ. valde contemno, irrideo. contemtim tracto.

Περιρομβέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo & circumago in modum rhombi, contorqueo: potius περιῤῥομβέω scribendum.

Περιῤῥαγὴς, έος, ὁ, ἡ, disruptus, circumfractus, circumcisus. A περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥαίνω, f. ανῶ, adspergo, conspergo.

Περιῤῥανίδες, palmarum termites, ramuli, surculi. Schol. Nicand. E π. & ῥανίς.

Περιῤῥανσις, εως, ἡ, adspersio. A περιῤῥαίνω.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, adspergillum, Gl. Vet. instrumentum ad adspergendum. 2) vas aquatium, e quo sumitur aqua ad respergendum se, vel, qua lustrabatur concio a sacerdote obeunte in orbem. 3) locus ipse, ubi vas illud positum est sc. in aditu templi, fori &c. sed in plurali. Ab eod.

Περιῤῥαντίζω, f. ίσω, conspergo.

Περιῤῥάπτω, suo, consuo, Gl. Vet.

Περιῤῥάζω, expio, lustro.

Περιῤῥεμβομαι, pervagor, Philox. circumcursito.

Περιῤῥέπω, f. ψω, in alteram partem declino.

Περιῤῥεψις, εως, ἡ, inclinatio, propensio. A pr.

Περιῤῥέω, undique fluo, circumfluo, alluo. περιῤῥέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re. περιῤῥεῖ, circumfluit. αἵματι περιῤῥεόμενος, sanguine fluens, manans.

Περιῤῥήγνυμι, vel περιῤῥήγνυμι, proprie, alteri per vim deripio, velut vestem, ut lictores faciunt. περιῤῥήγνυμαι, in med. præ dolore vestem meam discindo & lacero: *sed antiqui poetæ attici & prosaici posteriores activo etiam utuntur pro medio.*

Περιῤῥήδην, Adv. in orbem, utrinque. A sq.

Περιῤῥηδὴς, έος, ὁ, ἡ, in utramque partem reflexus, inflexus, aut refractus. 2) qui in orbem circumactus procidit, proruit. 3) rotundus. E π. & ἑδράω.

Περιῤῥῆξις, εως, ἡ, abruptio, discissio. A sq.

Περιῤῥήσσω, idem quod περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥοὴ, ἡ, fluxus in orbem, vortex.

Περιῤῥοία, ας, ἡ, defluxio humoris e variis partibus ad locum certum, velut vesicam &c. A περίῤῥοος.

Περιῤῥομβέω, v. περιρομβέω.

Περίῤῥοος, contr. περίῤῥους, ου, ὁ, ἡ, circumfluus. 2) *Subst.* adfluentia humorum.

Περι-

Περιῤῥυέω, undique fluo, circumfluo.
Περιῤῥύπτω, f. ψω, abstergo, abluo.
Περίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, circumfluus. A περιῤῥέω.
Περιῤῥὼξ, ῶγος, ὁ, ἡ, abruptus, præruptus. A περιῤῥήγνυμαι.
Περισαίνω, vel περισσαίνω, caudam movendo circa aliquem abblandior.
Περισαλπίζομαι, f. ίσομαι, tubarum seu tubæ sonitu excitor, tubam sonantem audio.
Περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congestio. A περισάττω.
Περισαρκίζω, f. ίσω, carnem scalpello circino, scarifo. E π. & σάρξ.
Περισαρκισμὸς, οῦ, ὁ, circinatio carnis, quæ scalpello fit, scarifatio. A pr.
Περίσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carnosus, carne abundans. E π. & σάρξ.
Περισαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnibus gravo, carne circumdo, carne vestio. A pr.
Περισάρκωσις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum est. A pr.
Περισάττω, f. ξω, circumstipo, circum accumulo. Gl. V. aggero.
Περισείω, poet. περισσείω, f. είσω, quatio, concutio.
Περίσεμνος, ου, ὁ, ἡ, gravis & magnificus.
Περίσεπτος, ον, venerabilis. A σέβομαι.
Περίσημος, ου, ὁ, ἡ, insignis, clarus. 2) insignitus, notatus. A σῆμα.
Περισήπω, putrefacio.
Περισθενέω, viribus & robore valeo, nimium viribus polleo. περισθενέων, prævalens, ferociens. A sq.
Περισθενὴς, έος, ὁ, ἡ, viribus & robore prævalidus. A σθένος.
Περισπιλόω, ῶ, variego.
Περισιγάω, f. ήσω, omitto, taceo, quæ ad causam pertinent, Hes.
Περισίδηρος, ον, ferro obductus.
Περισκαίρω, salio, palpito.
Περισκαρίζω, idem quod præc.
Περισκάπτω, f. ψω, effodio circa, circumcirca.
Περισκελὴς, έος, ὁ, ἡ, perdurus. 2) pertinax, præfractus. 3) asper, molestus. A σκέλλω.
Περισκελὴς, έος, ὁ, ἡ, crura ambiens seu circumdans. A σκέλος.
Περισκέλιον, ου, τὸ, feminale, caliga, bracca. Ab eod.
Περισκελὶς, ίδος, ἡ, περισκελίδες, feminalia, Gl. V. Ab eod.
Περισκελιστὴς, οῦ, ὁ, qui crura alteri confringit, vel rescecat. A σκελίζω.
Περισκελῶς, Adv. obstinate & firmo ad adversam fortunam animo. A περισκελὴς, n. 1.
Περισκεπάζω, protego, defendo.
Περισκέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio, considero.
Περίσκεπτος, ου, ὁ, ἡ, qui circumcirca oculis lustrari potest. 2) ex quo subjecta lustrari oculis circumcirca possunt. A pr.
Περισκέπω, probe tego.
Περίσκεψις, ἡ, circumspectio: 2) spectatio auri vel numorum, cura.
Περισκήνιον, ου, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus est, i. e. in quo quis est. A σκηνή.
Περισκνίπτω, comprimo, contero.
Περισκιάζω, f. άσω, obumbro.
Περίσκιος, ου, ὁ, qui arcticum circulum eumdem habent cum tropico, aut majorem. 2) περίσκιος, qui in orbem circumactus procidit, promit. 3) rotundus. E π. & σκιά.

Περισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, undique vagor, oberro.
Περίσκληρος, ου, ὁ, ἡ, prædurus.
Περισκληρύνω, induro.
Περισκοπέω, ῶ, circumspicio, exploro. Gl. Vet. περισκοπεῖ, perlustrat, Philox.
Περισκόπησις, ἡ, circumspectio, exploratio.
Περισκυθίζω, Scythico more crines cum cute a capite reseco.
Περισκυλακισμὸς, οῦ, ὁ, genus lustrationis, quæ cane fiebat. A σκύλαξ.
Περισκυνίζω, f. ίσω, idem quod περισκυθίζω, si vera scriptura. A σκύτος.
Περισμαραγέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo.
Περισμάω, ῶ, destrico, detergo.
Περισμήχω, idem.
Περισμύχω, paullatim & clam cæco & solummodo fumante igni comburo. 2) macero, conficio dolore, ægritudine.
Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, obeo, circumeo, vagor cum strepitu, importunitate & insolentia. 2) circumfero, dicitur in pr. de calice in conviviis.
Περισοφίζομαι, circumvenio, astutia fallo.
Περισπαίρω, palpito & terram calcibus pulso.
Περισπασμὸς, οῦ, ὁ, distractio, occupatio orta e curis & negotiis. 2) contentio, bellum. 3) conversio s. circumactio. 4) circumflexio. Vox Gramm. A περισπάω.
Περισπαστέον, circumflexo accentu notandum. A seq. n. 4.
Περισπάω, ῶ, f. άσω, detraho, avello, destringo, Gl. V. 2) distraho, i. e. in diversum traho. 3) distraho curis & negotiis, item, quibuscunque, etiam suavibus, avocamentis, oblectamentis. 4) circumflexo accentu noto. περισπασθεὶς, districtus, Philox. distractus. περισπωμένη, scil. προσῳδία, circumflexa, circumducta, Philox. accentus circumflexus.
Περισπειράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo.
Περισπείρω, dissemino. 2) dispergo.
Περισπέρχεια, ἡ, studium, festinatio, trepidatio. A seq.
Περισπερχὴς, έος, ὁ, ἡ, supra modum urgens seu premens, item festinans, trepidans. A sq.
Περισπέρχω, propero. 2) graviter fero. 3) infensus sum. περισπέρχομαι, huc illuc curso.
Περισπεύδω, persequor, assiduus comes hæreo. 2) urgeo, premo.
Περίσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, animosus. A σπλάγχνον.
Περισπογγίζω, spongia detergeo, ut simplex.
Περισπούδαστος, ου, ὁ, ἡ, studiose expetitus, quem multi studiose adsectantur, qui diripitur, ut Cicero ait. 2) studio dignus. A σπουδάζω.
Περισπουδάστως, Adv. studiose, cupide. A pr.
Περισπωμένως, Adv. cum circumflexo in ultima. A περισπάω, n. 4.
Περισσαίνω, v. περισαίνω.
Περισσάκις, Adv. numero impari, impariter. A περισσός.
Περισσάρτιος, ου, ὁ, ἡ, compositus e pari & impari numero. E περισσὸς & ἄρτιος.
Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A περισσεύω.
Περίσσευμα, περίττευμα, τὸ, abundantia. 2) reliquiæ, excrementum, stercus. Ab eod.
Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, Gloss. Vet. A seq.
Περισσεύω, seu περιττεύω, fut. εύσω, abundo, superfluo, supersum. A περισσός.

Περισσόβοτος, ου, ὁ, ἡ, pastu seu cibo abundans. Ex eod. & βοτός.

Περισσοδάκτυλος, vel περιττοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, cui digitus unus superest. 2) digitos numero impares habens.

Περισσοέπεια, vel περιττοέπεια, ας, ἡ, loquacitas. 2) copia orationis. A περισσοεπής.

Περισσοεπέω, idem quod περισσολογέω. A sq.

Περισσοεπής, έος, ὁ, ἡ, verbis abundans. 2) loquax. E περισσός & ἔπος.

Περισσόκομος, ου, ὁ, ἡ, abunde comatus, qui comis densis est. Ex eod. & κόμη.

Περισσολογέω, & περιττολογέω, ῶ, f. ήσω, sermone nimis multo utor. A περισσολόγος.

Περισσολογία, vel περιττολογία, ας, ἡ, expositio rerum supervacuarum, sermo redundans & supervacaneus. 2) exaggeratio rei & amplificatio copiosa. Ab eod.

Περισσολόγος, & περιττολόγος, ου, ὁ, ἡ, multo sermone uteos. 2) copiosus in dicendo.

Περισσόμυθος, ον, inanis dictu. 2) loquax.

Περισσόνοος, contr. περισσόνους, ου, ὁ, ἡ, excellenti mente præditus, sollers.

Περισσός, & περιττός, ἡ, όν, qui præ ceteris aliquid habet, quo præstet, eximius, excellens, copiosus &c. unde τὸ περισσὸν, excellentia, præstantia, copia. 2) alicujus rei, ut doctrinæ, elegantiæ scribendi studiosior. 3) nimius, supervacaneus, redundans. 4) inutilis. 5) impar, de numero. 6) numeris additum, ut εἴκοσι περιττά, est viginti amplius. A περί.

Περισσόσαρκος, ον, crassus. A pr. & σάρξ.

Περισσότερος, α, ον, abundautior, Gl. Vet. præstantior. Comp. a περισσός.

Περισσοτέρως, Adv vehementius, magis. A pr.

Περισσοτεχνία, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis studium. A περισσός & τέχνη.

Περισσότης, vel περιττότης, ητος, ἡ, copia rerum. 2) excellentia, prastantia. 3) redundantia sermonis & πλεονασμός. A περισσός.

Περισσοτρύφητος, ου, ὁ, ἡ, nimis delicatus. Ex eod. & τρυφάω.

Περισσόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vslde prudens. Ex eod. & φρήν.

Περισσῶς, seu περιττῶς, Adv. copiose, eximie, egregie, excellenter: valde vehementer, singulari arte, & peculiari quodam modo. Gl. V. abuode, abundanter. A περισσός.

Περίσσωμα, v. περίττωμα.

Περίσσωσις, seu περίττωσις, εως, ἡ, idem quod περίττωμα, ubi v.

Περισταδὸν, Adv. circumstando, circumcirca. A περιΐσταμαι.

Περιστάζω, destillo, irroro.

Περισταλτικός, ἡ, όν, contrahendi vim habens, adstrictorius. item quod valet concoquere & in aliam formam naturamque mutere. A περιστέλλω.

Περιστάσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui magna frequeotia celebratur. A sq.

Περίστασις, εως, ἡ, circumstantia. 2) corona, i. e. turba circumfusa & circulum efficiens. 3) casus adversus, incommodum, periculum. 4) eventus, vicissitudo. 5) occasio. 6) præsens status rerum, & conditio. 7) ambitus. 8) circumpositio. 9) apparatus, supellex, instrumentum. 10) magna rerum agendarum turba circumstans & urgens te. A περιΐσταμαι.

Περιστατέω, ῶ, f. ήσω, circumsto. pass. circumdor a turba. A περιστάτης.

Περιστατικός, ἡ, όν, circumstans, ad eventa s. loca, tempora &c. pertinens. Unde περιστατικά, circumstantiæ temporum & locorum. 2) adversus, calamitosus, minus secundus. Ab eod.

Περιστατικῶς, Adv. commemorandis circumstantiis. A pr.

Περιστάτης, ου, ὁ, ἡ, quem circumstant homines, corona cinctus. Subst. ὁ, locus altus. A περιΐσταμαι.

Περισταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis seu palis in terra defixis munio.

Περισταύρωμα, ατος, τὸ, munimentum e vallis. vallum. A pr.

Περισταχυώδης, εος, ὁ, ἡ, ad similitudinem spicarum circumdans.

Περιστεγανὸς, όν, bene tectus.

Περιστέγω, circumtego, munio.

Περιστείχω, f. ξω, circumeo, seu in orbem eo.

Περιστέλλω, coopetio, contego, obvolvo, circumcirca involvo. 2) compono decenter, orno, in primis cadaver mortui hominis. 3) comprimo, coarcto. 4) comprehendo, complector. 5) curo, ne quid incommodi alicui accidat.

Περιστενάζω, f. άξω, ingemisco.

Περιστεναχίζομαι, f. ίσομαι, idem.

Περιστένω, circumcirca vel majorem in modum gemo. 2) circumcirca resono. 3) undique arcto.

Περίστεπτος, ον, devioctus, ut corooa, diademate &c. A στέφω.

Περιστερά, ᾶς, ἡ, columba.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium, Gl. Vet. locus, in quo columbæ aluntur. 2) herba quædam. A pr.

Περιστερίδιον, ου, τὸ, parvula columba. 2) vel pullus columbinus, pipio. Dim. ab eod.

Περιστέριον, ου, τὸ, pullus coluoıbinus, pipio. 2) herba quædam. Ab eod.

Περιστέρνιον, ου, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, seu præcordia. A στέρνον.

Περιστεροειδής, έος, ὁ, ἡ, columbini geoeris. Ex περιστερά & εἶδος.

Περιστερὸς, οῦ, ὁ, columbus. A περιστερά.

Περιστεροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex eod. & τρέφω.

Περιστερώδης, εος, ὁ, ἡ, columbaris. Ab eod.

Περιστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona redimio. 2) cingo, circumdo.

Περιστεφής, έος, ὁ, ἡ, corona redimitus. 2) septus, cinctus velut serto. A sq.

Περιστέφω, f. ψω, corona redimio. 2) circumdo, circumtego.

Περιστήθιος, ου, ὁ, ἡ, qui pectus ambit seu circumdat. τὸ περιστήθιον, ου, fascia pectoralis, pectorale, Pontificis gestamen, ap. Ebr. A στῆθος.

Περιστηρίζω, undique fulcio, firmo.

Περίστια, ων, τὰ, lustratio. A π. & ἑστία. (pro περιέστια. nisi est potius a περὶ & στάω, quia concio lustranda sacerdotem circumstabat, a quo erat aqua piaculari perspergenda.)

Περιστίαρχος, ου, ὁ, lustrationi præfectus, s. qui lustrationem publicam peragit. E pr. & ἀρχός.

Περιστίζω, f. ίξω, notis compungo, punctis distinguo. 2) colloco globum hominum, ut servorum, circa labrum v. c., io orbem, Herodot.

Περίστικτος, ου, ὁ, ἡ, notis compunctus, maculosus. A pr.

Περιστίλβω, fulgeo. Gl. V. radio, præfulgeo.

Περιστιχάομαι, ῶμαι, circumambulo, citumeo.

Περιστλεγγίζω, destringo circumcirca strigile.

Περι-

Περιστοιχίζω, περιστοιχίζομαι, cingo, circumdo.
Περίστοιχος, ου, ὁ, ἡ, ordinibus distinctus vel in quincuncem dispositus.
Περιστολάδην, *Adv.* circumcirca tegendo. A sq.
Περιστολή, ῆς, ἡ, obvolutio: vestis. A περιστέλλω.
Περιστόμιον, ου, τό, lingulæ locus in gutture. 2) pinguedo, arvina. 3) cutis duplicatio ob pinguedinem. 4) ora seu limbus. Gl. Vet. rictus. item, puteal, Philox. A στόμα.
Περίστομος, ου, ὁ, ἡ, qui circum os est, os ambiens. Ab eod.
Περιστοναχέω, idem quod seq.
Περιστοναχίζω, circumcirca gemo. 2) undique repleor & reboo gemitibus. 3) refertus sum & distentus multitudine rerum.
Περίστοον, τό, porticus. A στοά.
Περιστορέω, sterno, substerno. E π. & στορέω.
Περιστρατοπεδεύω, -ομαι, f. εύσομαι, castris seu exercitu cingo, circumsideo, obsideo.
Περιστρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Gl. V. intorqueo.
Περιστροφάδην, *Adv.* circumagendo, in orbem vertendo. A pr.
Περιστροφή, ῆς, ἡ, conversio, convolutio, rotatio. 2) conversatio. Ab eod.
Περιστροφίς, ίδος, ἡ, qs. volutorium, instrumentum, quo utimur ad æquandas aridorum mensuras, radius. 2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut simile quid circumagitur. A στροφή.
Περίστροφος, ὁ, ἡ, qui circumagitur, vel circumagi potest. 2) pars retis, quæ & περίδρομος. Xenoph. Ab eod.
Περίστρωμα, ατος, τό, stragulum, Philox. vestis stragula. περιστρώματα, ων, τά, aulea & tapetia, quibus triclinia & lecti torique sterni solent. 2) circumvallationes.
Περιστρωφάω, ῶ, circumverto, circumago.
Περίστυλον, τό, locus columnis cinctus, porticus, Gl. Vet. columnatum. A sq.
Περίστυλος, ου, ὁ, ἡ, circumcirca columnatus; columnis cinctus.
Περιστυφελίζω, περιστυφελίζομαι, duriter aspereque tracto, adfligo; comminuo.
Περίστωον, ου, τό, vitiose pro περίστοον. Philox. atrium.
Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, dispolio, spoliando & depeculando detraho, compilo. Gl. V. expilo, compilo.
Περισυνέχω, contineo.
Περισύρω, ab omni parte traho, in diversum traho, distraho. 2) divello, lacero. 3) vexo, diripio. 4) obtrecto, probris & conviciis lædo. Gl. V. vexo, lacero.
Περισφαιρηδόν, *Adv.* in globi vel pilæ modum, ut simplex.
Περισφαλής, έος, ὁ, ἡ, lubricus, in quo facile sit labi. A σφάλλω.
Περισφάλλομαι, oberro, labor, vagor, pecco.
Περισφαραγέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo.
Περίσφατος, ου, flebilis, lamentabilis, Hes. (nisi leg. est περισφάρακτος.)
Περισφάτως, *Adv.* flebiliter. A pr.
Περισφηνόω, ῶ, f. ώσω, obstruo, veluti cuneo, obturo.
Περισφίγγω, fut. ξω, constringo, coerceo, complector arcte, ut discedere nequeat.
Περισφύριον, ου, τό, fascia, qua malleoli pedis solent cingi. 2) ligamen, quod cruribus circumdatur. A σφυρόν.
Περισφύριος, ου, ὁ, ἡ, talos cingens. Ab eod.
Περισφύριος, ου, ὁ, ἡ, idem. Hinc περισφύριον, ου, τό, fascia, qua malleoli cingi solent. Philos. talare. Ab eod.
Περίσχεσις, εως, ἡ, est verbum militare, diciturque, si quis ab hostibus undique circumventus est. A περιέχω. v. περίσχετος.
Περίσχετος, ου, ὁ, ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.
Περισχιδής, έος, ὁ, ἡ, in medio fissus, in duas partes dissectus. item sectus, fissus. περισχιδεῖς, calcei secti & fissi. A sq.
Περισχίζω, f. ίσω, divido, divortium facio, de fluminibus, discindo, diripio, ut περιῤῥήγνυμι.
Περισχοινίζω, f. ίσω, fune circumdo & sepio, funem prætendo.
Περισχοίνισμα, ατος, τό, diremtio, seu separatio per funiculum, s. funis prætensus. A pr.
Περισώζω, f. ώσω, incolumem servo, conservo.
Περισωρεύω, f. εύσω, aggero, cumulo, coacervo. 2) cumulis obruo.
Περισωφρονέω, valde sapio, prudenter ago, Hes.
Περισώφρων, ονος, ὁ, ἡ, admodum temperans.
Περιταινία, tænia, fascia undique cingens.
Περιτάμνω, & περιτάμνομαι, succido. 2) adimo, privo. 3) idem quod περιτέμνω, ap. Hom.
Περίτασις, εως, ἡ, obtentus. 2) vehemens & valida distentio. A περιτείνω.
Περιταφρεύω, f. εύσω, fossa seu vallo munio. 2) murum duco, muro circumdo.
Περιτείνω, intendo, obtendo. 2) valde extendo. Philox. distendo.
Περιτειχίζω, f. ίσω, muro circumdo seu cingo castra, urbem hostium, circumvallo. perfect. part. pass. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus.
Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum. A pr.
Περιτείχισμα, ατος, τό, murus seu munitio locum ambiens. Ab eod.
Περιτειχισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Περίτειχος, εος, τό, propugnaculum. A τεῖχος.
Περιτελέω, perficio.
Περιτέλλομαι, circumvolvendo seu circumvertendo perficio orbem, unde anni περιτελλόμενοι, i. e. exacti. 2) dicitur & de ortu siderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur.
Περιτέμνω, f. εμῶ, amputo, circumcido. περιτετμημένος, circumcisus, perf. part. pass. *Medium* dicitur, ut περιτέμνομαι, ereptum alteri, ut agrum, callidis artibus mihi arrogo.
Περιτενής, έος, ὁ, ἡ, valde contentus, contentissimus & rigidissimus. 2) undique intentus, ut περίτεινος. A περιτείνω.
Περιτερμονίζω, f. ίσω, tego. A τέρμιος.
Περιτέρμων, ον, finiens undique, ambiens. A τέρμα.
Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus. 2) sollertia. qs. a περιτεχνάομαι.
Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio.
Περίτηξις, εως, ἡ, liquatio. A pr.
Περιτίθημι, circumpono, circumdo, appono, impono, ut personam: addo, ut formam, pulcritudinem, vestem. περιτίθεμαι, assumo, induo. Gl. V. tribuo alicui aliquid, ut ab eo gestum, actum &c. item mando.
Περιτίλλω, convello, evello.
Περιτιμήεις, ήεσσα, ῆεν, admodum honoratus.
Περιτιταίνω, circum extendo.
Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro, colo.
Περίτμημα, τος, τό, frustum, segmentum. A περιτέμνω.
Περιτομεύς, έως, ὁ, qui circumcidit. 2) scalper exciso-

excisorius, quo sutores coria circumcidunt. Ab eod.

Περιτομή, ῆς, ἡ, circumcisio. 2) in N. T. Judæi, quia circumcisi. Ab eod.

Περίτομος, ον, undique abruptus f. præruptus, de monte. 2) circumcisus, recutitus, Philox. Ab eod.

Περιτόναιος, sive περιτόνειος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus. τὸ περιτόναιον, vel περιτόνειον, membrana totum ventrem interiorem continens, intestinis circumtentum. subaudi δέρμα. A περιτείνω.

Περίτονος, ον, tectus, inductus, v. c. pelle tenta per omnes partes, ut in scuto, tympano. Ab eod.

Περιτοξάζω, sagittis (undique) configo.

Περιτορνόω, torno, rotundum facio, rotundo.

Περίτρανος, ου, ὁ, ἡ, perspicuus, manifestus.

Περιτρανῶς, *Adv.* perspicue. A pr.

Περιτραχήλιος, ου, ὁ, ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ου, τὸ, collare. E π. & τράχηλος.

Περιτρέμω, contremisco, vibror.

Περιτρέπω, f. ψω, circumago. 2) circumactu everto & percello. 3) converto, transfero. 4) in errorem induco. 5) induco, impello, redigo. Gl. Vet. περιτρέπομαι, titubo, vertigine laboro, percellor.

Περιτρέφω, undique conglacio. περιτρέφομαι, undique conglacior, congelo, frigore cogor, coeo, coalesco, ut lac in caseum.

Περιτρέχω, circumcurro, currens obeo. 2) eleganter, cum Dat. in aliqua re (dicendo) se efferre, jactare.

Περιτρέω, circum trepido.

Περίτρητος, ου, ὁ, ἡ, ubique pertusus.

Περιτριβής, έος, ὁ, ἡ, obtritus, attritus. A seq.

Περιτρίβω, obtero, contundo.

Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut tritus. περίτριμμα ἀγορᾶς, circumforaneus: item subbasilicanus, forensis. A pr.

Περιτριχόομαι. ἕλκος περιτετριχωμένον, ap. Poll. ulcus in capite, aut alia pilosa corporis parte.

Περιτρομέω, contremisco. A sq.

Περίτρομος, ου, ὁ, ἡ, totus tremefactus, toto corpore contremiscens. Gloss. Vet. tremebundus. A περιτρέμω.

Περιτρόμως, *Adv.* trepide. A pr.

Περιτροπάδην, *Adv.* circumagendo, cursim, celeriter, strenue. A περιτροπή.

Περιτροπέων, *Jon.* pro περιτροπέων, revertens, qs. a περιτροπέω. Reperitur & περιτροπέω. Hes.

Περιτροπή, ῆς, ἡ, vicissitudo, cum quid per vices & in orbem fit. ἐκ περιτροπῆς, per vices. cum tempus statum revertitur. ἐν περιτροπῇ, idem. 2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.

Περίτροπος, vertigo. Hes. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ου, ὁ, ἡ, orbiculatus, rotundus. περιτρόχαλον, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice relicta coma.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περίτροχος, ου, ὁ, ἡ, circumcurrens, in orbem currens. 2) orbiculatus, rotundus. A περιτρέχω.

Περιτρώγω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, Gl. V.

Περιττός, περιττικὸς, περιττόω, & cetera vid. in περισσ.

Περίττωμα, ατος, τὸ, excrementum, fæces vini, & quidquid in corpore redundat, & vel ejiciendum vel resecandum est. A pr.

Περιττωματικός, ή, όν, excrementis abundans, vel ad excrementa pertinens. 2) cui excrementa insunt, ut vesica, alvus &c. A pr.

Περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciscor. περιέτυχον, incidi, nactus sum. περιτυχών, adeptus.

Περιτύκω, præparo, cædo, sc. saxum, materiam, cæmentum, ut aptum fiat ædificationi.

Περιτύμβιος, ου, ὁ, ἡ, sepulcralis, funebris, quod versatur circa tumulos. A τύμβος.

Περιτυμπανίζω, f. ίσω, tympanorum pulsu circumstrepo. 2) fustibus cædo.

Περιτυχής, έος, ὁ, ἡ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. A περιτυγχάνω.

Περιυβρίζω, f. ίσω, injuria & contumelia adficio, vexo.

Περιυπνίζω, expergiscor, Philox. περιυπνίσατε, expergiscimini.

Περιϋφαίνω, obtexo, Gl. V.

Περιύω, circumcirca pluo. pass. περιύεσθαι, circumplui.

Περιφάγω, arrodo, corrodo, ambedo.

Περιφανής, έος, ὁ & ἡ, conspicuus, lucens. A φαίνω.

Περιφαίνομαι, undique conspicuus sum, conspicior.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus. 2) perspicuitas, evidentia. A sq.

Περιφανής, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, conspectui expositus. *Comp.* περιφανέστερος. 2) de sigillo in poculis, aut aliis vasis, quod totum est extra vas, & extrinsecus adfixum, opp. πρόσωπος. 3) illustris, nobilis, Gl. V. A περιφαίνομαι.

Περίφαντος, ου, ὁ, ἡ, undique conspicuus, valde conspicuus & apertus. Ab eod.

Περιφανῶς, *Adv.* aperte. Philox. evidenter, clare, perspicue. A περιφανής.

Περίφασις, εως, ἡ, conspectus, prospectus, liber, apud Polyb. A περιφαίνομαι.

Περιφέγγεια, ας, ἡ, splendor magnus. A seq.

Περιφεγγής, ές, valde splendens. A φέγγος.

Περιφείδομαι, f. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma. Philox. circulus, convexitas, περιφέρεια θαλάσσης, margo. A seq.

Περιφερής, έος, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. 2) versatilis, rotatilis. Gl. V. convexus, devexus, teres. 3) περιφερέες dicti juvenes, qui virgines Hyperboreorum in Delum comitabantur, Herodot. scribitur & περφερέες. A περιφέρω.

Περιφερόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, lineam unam habens circumcurrentem, & in se redeuntem, ut circulus. Ex eod. & γραμμή.

Περιφέρω, f. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero. 2) circumago & eodem revolvo. 3) redigo in *vel* ad. 4) in errorem induco, perturbo. 5) περιενεγκεῖν etiam est, qui ad se redit, recepit se. περιφέρομαι, circumferor, etiam sermone, fama, unde τὰ περιφερόμενα, divolgata. Gl. V. vagor, palor. περιενεχθείς, aor. 1. part. pass. circumlatus.

Περιφεύγω, effugio, evado & superstes sum. Gl. V. defugio, detrecto, tergiversor.

Περίφημος, ον, famosus, clarus. A φήμη.

Περιφήτης, ου, ὁ, qui clava in pugna utitur. A φάω.

Περιφθάνω, prævenio. περιφθάς, aor. 1. part. prætervectus.

Περιφθείρομαι, minuor, penitus corrumpor & pereo. 2) pediculos colligo, Hesych. A φθείρω, vel φθείρ.

Περιφθινύθω, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλέω, valde diligo.

Περιφλεγής, έος, ὁ, ἡ, ardens. A seq.

Περιφλέγω, f. ξω, aduro, vehementer uro.

Περι-

Περιφλεγῶς, *Adv.* ardenter, vehementi ardore. A περιφλεγής.

Περιφλεύω, f. εύσω, amburo, aduro. περιπεφλευσμένος, ambustus, perf. part. pass. Herodot. A περιφλύω.

Περιφλιδάω, rugas contraho. περιφλιδόων, part. pro περιφλιδῶν, περιφλιδάων.

Περιφλοΐζω, decortico.

Περιφλοισμὸς, ὁ, ὁ, decorticatio, corticis detractio. A praec.

Περίφλοιος, ου, ὁ, ἡ, decorticatus, delibratus.

Περιφλύω, valde nugor. 2) amburo.

Περιφοβέομαι, οῦμαι, pertimesco, paveo, Gl. V.

Περίφοβος, ου, ὁ, ἡ, metu vehementi perculsus, pertrepidus. Gl. V. trepidus, pavens.

Περιφόβως, *Adv.* trepide, metu vehementi, perculso animo. A pr.

Περιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, circumeo, inambulo.

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcursio, peregrinatio, vagatio. A pr.

Περίφοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui circuit, peregrinatur, vagatur. Ab eod.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio. 2) ferculorum missus, qui conviviis apponuntur, aut singulis convivis, aut quaternis. 3) ambitus. 4) conturbatio, distractio, alucinatio. 5) error, vagatio. A περιφέρομαι. v. περιφέρεσθαι.

Περιφοράδην, *Adv.* circumagendo & quasi in orbem transferendo & circumducendo: de incessu boum, qui pedes anteriores non recta movent; item de luxatis. A pr.

Περιφορέω, circumfero, circumago. 2) aggero, Gl. Vet.

Περιφόρημα, ατος, τὸ, ferculum, Gl. V. A pr.

Περιφορητικὸς, ὸν, pervulgatus, omnium sermone tritus. Ab eod.

Περιφορητὸς, ὴ, ὸν, vagus. 2) clatus, sapiens. Ab eod.

Περίφορος, ου, ὁ, ἡ, circumactus, qui in transversum rapitur. A περιφέρομαι.

Περίφορτος, ου, ὁ, ἡ, onustus. A φόρτος.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, septum, quo quid circumdatur, sepes, murus, vallum &c. A περιφράσσω.

Περιφραδέως, *Adv.* scite, perite, seu rite, it. caute. A seq.

Περιφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, scitus, peritus. A seq.

Περιφράζω, f. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor. 2) considero, perpendo, *in med.*

Περίφρακτος, ου, ὁ, ἡ, circummunitus, circumseptus. A περιφράσσω.

Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα. Ab eod.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphrasis, circumlocutio. A περιφράζω.

Περιφράσσω, -ττω, f. ξω, circumsepio, circumvallo. περιφράττειν, obstipare.

Περιφραστικὸς, ὴ, ὸν, quod circumscribendo effertur.

Περιφραστικῶς, *Adv.* per circumlocutionem. A pr.

Περιφρίττω, perhorresco.

Περιφρονέω, ῶ, f. ήσω, contemno, despicio. 2) accurate cogito, contemplor. A περίφρων.

Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemtus, despicientia. 2) accurata cogitatio. A pr.

Περιφρουρέω, ῶ, f. ήσω, custodia cingo. 2) cingo tamquam custodia aut praesidio.

Περιφρύγω, f. ξω, torrefacio, undique torreo.

Περίφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, sapiens, cordatus. 2) valde prudens, valde sapiens. 3) contemtor, superbus. A φρὴν.

Περιφυὴς, έος, ὁ, ἡ, inhaerens alicui, humilis. A περιφύομαι.

Περιφυλάσσω, -ττω, f. ξω, undique custodio.

Περιφύομαι, amplector, agnatus sum, adhaereo, inhaereo, coalui. περιφὺς, adhaerens, aor. 2. part. A φύομαι.

Περιφύρει, περιφύρει, perturbat, Phil.

Περιφυσάω, valde inflo.

Περιφύσητος, ον, valde inflatus. A pr.

Περίφυσις, εως, ἡ, incrementum vel coalitus in ambitu. A περιφύομαι.

Περιφυτεύω, obsero, Gloss. Vet. consero, circa planto.

Περίφυτος, ου, ὁ, ἡ, circa satus, undique consitus. A pr.

Περιφύω, f. ύσω, p. περιπέφυκα, agnascor, circa nascor. 2) excresco.

Περιφωνέω, ῶ, circumsono, resono.

Περίφωρος, ου, ὁ, ἡ, manifestus, vel ut in manifesto flagitio aut facinore deprehensus. A φώρ.

Περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.

Περιχαίνω, inhio. 2) inhians devoro. 3) devoro, deglutio. Perf. περικέχηνα.

Περιχαίρω, summopere laetor.

Περιχαλάω, ῶ, dissolvo, demitto, relaxo.

Περιχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno.

Περίχαλκος, ον, aere obductus.

Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, aere obduco.

Περιχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo munio, aggere cingo. Gl. V. obvallo, circumvallo.

Περιχαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, scalpellum, quo dentes scarifantur. A περιχαράσσω.

Περιχαρακτικὸς, ὴ, ὸν, habens vim circumscribendi & emarginandi. Ab eod.

Περιχάραξις, εως, ἡ, circumscriptio. Gl. Vet. circumductio. Ab eod.

Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, circino, & circino circumscribo: dicitur de scriptura litterarum, in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur ut O. P. 2) scarifo & circumcirca incido.

Περιχάρεια, & περιχαρία, ας, ἡ, summa & immoderata laetitia. A seq.

Περιχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, supra modum laetus, magno gaudio elatus. A περιχαίρω.

Περιχαρῶς, *Adv.* ingenti gaudio. A pr.

Περιχάσκω, hio, os late diduco.

Περιχειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo. 2) ad labia usque plenus, i. e. valde satiatus sum.

Περιχειρίδιον, τὸ, Dim. a seq.

Περιχείριον, τὸ, ψέλλιον, Gl. V. armilla. περιχείρια, viriolae, armillae, Philox. A seq.

Περίχειρον, ου, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui apponitur. περίχειρα, armillae. A χείρ.

Περίχυμα, ατος, τὸ, circumfusum, seu circumcirca adfusum.

Περιχύω, & περιχέω, f. ύσω, circumfundo. 2) perfundo.

Περιχθὼν, όνος, ἡ, quae circum est terra vicina.

Περιχλαινίζω, laena induo, bene tego adversus frigus &c. A χλαῖνα.

Περίχολος, ου, ὁ, ἡ, biliosus, bile perfusus. 2) iracundus, stomachosus. A χολή.

Περιχορεύω, f. εύσω, salto seu tripudio circum. 2) circumvagor.

Περιχορείζω, strenue salto, de saltatione ὀκλασμῷ. Hes. A χορός.

Περιχρήματος, ου, ὁ, ἡ, admodum pecuniosus, praedives. A χρήματα.

Περίχρισις, εως, ἡ, iunctio.

Περίχριστος, ε, ὁ, ἡ, circumlitus. 2) qui circumlini solet aut potest.

Περιχρίω, f. ίσω, illino, oblino, perungo.

Περίχρυσος, ε, ὁ, ἡ, aureus. 2) inauratus.

Περιχρυσόω, f. ώσω, deauro, auro induo. περικεχρυσωμένος, inauratus, perf. pass. part.

Περίχυδην, *Adv.* undique affundendo. Hipp. A περιχέω.

Περίχυμα, ατος, τὸ, circumfusum. Ab eod.

Περιχυτήριον, perfusorium, Gl. V. Ab eod.

Περιχύτης, ε, ὁ, perfusor. Ab eod.

Περιχύω, circumfundo. 2) offundo. περιχυθεὶς, circumfusus, part. pass. aor. 1. περικεχυμένος, circumfusus, perf. part. pass.

Περιχώννυμι, aggere circumdo.

Περιχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo. 2) per circuitum redeo. 3) commisceor. 4) metior.

Περιχώρησις, εως, ἡ, cessio in exitu rei. 2) reditus per circuitum. 3) vox ecclesiastica, de conjunctione personarum in divinitate, & divinæ naturæ cum humana in Jesu. A pr.

Περίχωρος, ε, ὁ, ἡ, circumjacens, finitimus, vicinus. Gl. Vet. territorium.

Περιψαύω, f. αύσω, tango, comprehendo.

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, deleo.

Περιψεκτος, ε, quod esset, valde reprehendendus, vitiose reperitur in libris pro περίψεκτος, ubi v.

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes & purgamenta detersa, defricta. Gl. Vet. scobs. 2) de homine, qui alias κάθαρμα, ubi v. in quo peccata & crimina totius populi, velut in sudario aut panno quodam, aut piaculi capite, absterguntur & expurgantur. A περιψάω.

Περιψηφος, ε, ὁ, calculator, ratiocinator.

Περιψήχω, rado vel frico, strigili utor.

Περιψιθυρίζω, circumsono, circumstrepo, circumsibilo.

Περιψιλόω, ῶ, f. ώσω, circumcirca nudo, dispolio.

Περιψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, spoliatio. A pr.

Περιψοφέω, ῶ, f. ήσω, obstrepo, circumstrepo.

Περίψυκτος, ε, ὁ, ἡ, refrigeratus, frigidus, recreatus, refectus, ut homo, cui nimius æstus spirandi facultatem ademit, ad vitam revocatur frigido ventulo admisso. 2) qui refrigerari potest. 3) valde amabilis. Epith. v. c. pulcritudinis. A περιψύχω.

Περίψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, Gl. V. frigus ipsum, qua sentitur, recreatio, refectio. Ab eod.

Περίψυχρος, ε, ὁ, ἡ, frigidus, Gl. Vet.

Περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero. 2) foveo, recreo. 3) oblecto.

Περιωδιαίνως, *Adv.* circuitu & circumductione per ambages, in orbem. A περιοδεύω.

Περιωδέω, ῶ, incantamentis & magica arte circumvenio & obtundo. Ab ᾠδή.

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio. 2) vehementem seu gravem dolorem facio. περιωδυνάομαι, ῶμαι, crucior, perdoleo.

Περιωδυνέω, ῶ, & περιωδυνάω, valde doleo.

Περιωδυνία, ας, gravis dolor. A seq.

Περιώδυνος, ε, ὁ, ἡ, qui vehementer dolet. Ab ὀδύνη.

Περιωδύνως, *Adv.* gravi cum dolore. A pr.

Περιωθέω, ῶ, -έομαι, f. ώσω, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo in omnem partem, ut loco non sinam consistere. 2) negligo, contemno.

Περιωθίζω, f. ίσω, idem.

Περιώνιος, ε, τὸ, supparus, Gl. Vet. A seq.

Περιώμιος, ε, ὁ, ἡ, humeros tegens, ambiens. E π. & ὦμος.

Περιώνυμος, ε, ὁ, ἡ, cujus nomen nobilitatum est & clarum. E π. & ὄνομα.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, circumspectio, i. e. ipsa circumspiciendi actio, cura. 2) locus, e quo circumjacentia oculis lustrari queunt, specula. A περιέπω.

Περιωπὸς, ὸς, conspicuus. A pr.

Περιώσιος, ε, ὁ, ἡ, sanctissimus, eximius, vel modum superans: item numerosus. *Adv.* περιώσιον, magnopere, valde. Ab ὅσιος.

Περίωσις, εως, ἡ, vexatio. A περιωθέω.

Περιωτειλόω, cicatricem obduco. Ab ὠτειλή.

Περκάζω, f. άσω, nigresco, maturescere incipio, vario, varior, de uvis. A πέρκος.

Περκαίνω, variego. Ab eod.

Πέρκη, vel πέρκης, perca, piscis, Gl. V.

Περκὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Περκίδιον, Dim. ejusd.

Περκόπτερος, ε, ὁ, ἡ, alas habens nigris distinctas maculis. E seq. & πτερόν.

Περκνὸς, ὴ, όν, niger, nigris distinctus maculis, varius.

Πέρκος, idem.

Πέρκωμα, & πέρκνωμα, τος, τὸ, varietas coloris in uvis maturescentibus & aliis rebus, qs. a περκόω, vel περκνόω.

ΠΕΡΝΑ, ης, ἡ, perna, petaso.

Πέρναμαι, vendor. A πέρνημι.

Περνάω, in longinquam regionem venum exporto. 2) vendo. πέρνασκ' pro πέρνασκε, imperf. *Jon.* A περάω.

Πέρνημι, vendo. part. περνὰς, vendens.

Περόνημα, *Dor.* pro περόνημα.

Περονάω, ῶ, f. ήσω, fibula subnecto, fibulo. 2) trajicio veluti fibula. A περόνη.

Περόνη, ης, ἡ, fibula, Gl. V. subula, Phil. acicula, Gl. V. A περάω, *transeo*, *trajicio*.

Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum. 2) quodvis opus. A περονάω.

Περονῆτις, & περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis, quæ fibula ad pectus adnectitur. A περόνη.

Περονὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab eod.

Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas. 2) nimius cultus. 3) ostentatio. 4) adulatio. A seq.

Περπερεύομαι, effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum. 2) perperam, temere loquor, ago. 3) blandior, adulor. A seq.

Πέρπερος, ε, ὁ, (unde Lat. *perperam*.) levis, temerarius, præceps, perperus, Philox. vanus, Gl. V. 2) arrogans, ostentator. 3) adulator. 4) garrulus, nugator.

ΠΕΡΣΕΑ, ας, ἡ, persea, arbor.

Περσεία, ας, ἡ, idem.

Περσέπτολις, εως, ὁ, ἡ, urbium vastator, s. vastatrix. E πέρθω & πόλις.

Περσεὺς, έως, nomen piscis. Hes. etiam Περσεὺς nomen item herois.

Περσεφόνεια, ης, Περσεφόνη, ας, & Περσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina. A πέρθω & φόνος.

Πέρσης, ε, ὁ, Persa. 2) nomen jactus in ludo tesserarum.

Περσίζω, f. ίσω, Persas imitor. 2) Persis faveo, Persarum partes sequor. A præc.

Περσικὸς, ὴ, όν, Persicus. Hinc ἡ Περσικὴ, ῆς, sc. μηλέα, malus Persica: & τὸ Περσικὸν, ε, scil. μῆλον ma-

malum Persicum. Περσικαί, sc. ὑποδέσεις, calcei muliebres & molles, s. viles. Ab eod.
Πέρσις, εως, ἡ, vastatio, expugnatio. A πέρθω.
Περσίς, ίδος, ἡ, Persica, ut Περσίς, scil. γῆ, Persia. Περσὶς γυνή, Persica mulier. Περσὶς χλαῖνα, læna Persica. A Πέρσης.
Περσιστί, *Adv.* Persarum more seu ritu. 2) Persica lingua. A Περσίς, vel περσίζω.
Περσοδιώκτης, ου, ὁ, persecutor & profligator Persarum. E Πέρσης & διώκω.
Περσοκτόνος, ου, ὁ, occisor Persarum. Ex eod. & κτείνω.
Περσονομέομαι, οῦμαι, Persarum legibus & sub eorum imperio vivo. A seq.
Περσονόμος, ὁ, ἡ, Persas regens, Persicus, Persici moris.
Πέρυσι, *Adv.* anno præterito, anno superiori. 2) ante hac, ante hoc tempus.
Περυσίας, ου, ὁ, ut περυσίας οἶνος, vinum anni superioris. A præc.
Περυσινός, ή, όν, qui anni superioris est. περυσινόν, annotinum, Gl. Vet. Ab eod.
Περφερέες, v. περιφερής.
Πέσημα, ατος, τό, casus, lapsus. 2) quod cecidit. Gl. Vet. casura. A πίπτω.
Πέσκος, εος, τό, idem quod πέκος.
Πεσσοδιάτριβος, ἡ, ον, idem quod πεσσευτικός. A πεσσεύω.
Πεσσευτής, οῦ, ὁ, calculis ludens. Ab eod.
Πεσσευτικός, ή, όν, ad lusum calculorum pertinens, lusorius. 2) calculis ludendi peritus. A præc.
Πεσσεύω, seu πεττεύω, f. εύσω, calculis ludo. 2) transfero, muto. A πεσσός.
Πεσσονομέω, calculos lusorios dispono. 2) ordino, dispono. A seq. & νέμω.
ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεττός, οῦ, ὁ, & πεττόν, τό, pl. πεττά, Sophocl. calculus seu scrupus lusorius. 2) ipse ludus, & tabula ludi. 3) pessus, seu lana concerpta, in qua pharmaca excipiuntur.
Πέσσω, vel πέττω, f. ψω, coquo, pinso. 2) maturo. 3) concoquo, *proprie & tropice*, occulo, abditum & reconditum penes me teneo, donec maturescat & perfectum sit, ut χόλον πέσσειν, simultatem premere & celare ad opportunitatem vindictæ. 4) *sæpe licet vertere* habeo, accepi. πεπεμμένος, coctus, perf. pass.
Πετάζω, f. άσω, extendo, explico. 2) tego. A πετάω.
Πετάκνιον, sive πέταχνον, ου, τό, poculum latum & tenue. Ab eod.
Πετάλειον, ου, τό, idem quod πέταλον.
Πεταλίζω, f. ίσω, folia decerpo. 2) folia emitto, germino. 3) foliis in urnam dejectis damno ac relego. A πέταλον.
Πεταλισμός, οῦ, ὁ, ostracismus per folia. A pr.
Πέταλον, ου, τό, folium expansum. 2) lamina, bractea. A πετάω.
Πεταλοποιός, οῦ, ὁ, bractearius, Gl. V. E pr. & ποιέω.
Πεταλουργός, οῦ, ὁ, idem. Ex πέταλον & ἔργον.
Πεταλώδης, εος, ὁ, ἡ, folio vel laminæ similis. A πέταλον.
Πεταλωτός, ή, όν, idem. 2) *metaph.* vigens, florens.
Πέταμαι, vide πέτομαι, & ἵπταμαι.
Πετάννυμι, f. άσω, idem quod πετάω.
Πετασίτης, ου, ὁ, petasi speciem gerens. 2) planta quædam. A πέτασος.
Πέτασμα, ατος, τό, explicatio, extensio. 2) velum. A πετάζω, v. περιπέτ. & παραπέτ.
Πέτασος, ου, ὁ, petasus, galerus, tegmen capitis latum & expansum. 2) umbraculum, umbella. 3) species texturæ. 4) herba quædam. Gl. Vet. fastigium. Ab eod.
Πετασώδης, εος, petasi speciem gerens. A pr.
Πετασών, ῶνος, ὁ, petaso, perna. Ab eod. a latitudine & explicatione carnium.
Πεταυρίζω, f. ίσω, alte petauro exsilio, petauro ludo. A πέταυρον, ubi v. n. 3.
Πεταυρισμός, οῦ, ὁ, ludus petauristarum. 2) ludibrium de homine, ut cum petauro, vel super tapete expanso, ludibrii gratia, in auras exploditur: quod nostri *prellen* dicunt, gallofranci *berner*. v. Libanii orat. ὑπὲρ τοῦ πίπτοντος. A præc.
Πεταυριστής, οῦ, ὁ, qui alte petauro exsilit, funambulus. Philox. cervulus. Ab eod.
Πέταυρον, ου, τό, pertica. 2) lignum aut asser, super quo gallinæ dormiunt. Theocrit. 3) instrumentum quodlibet, in quo agilitatem corporis ostentant, etiam funis alte tensus. 4) genus laquei. οἱ ὁ. 5) profunditas. (fort. a μετὰ & αὔρα, quod sublime pendet in nubibus, aut a μετέωρος.)
Πέταχνον, v. πετάκνιον.
Πετάω, f. άσω, pando, explico. 2) aperio.
Πετεηνός, pro seq.
Πετηνός, ή, όν, volucer. A πέτομαι.
Πέτευρον, ου, τό, idem quod πέταυρον.
Πέτομαι, & πέταμαι, item ποτάομαι, ποτῶμαι, volo. 2) rapido cursu feror.
Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.
Πετραῖος, αία, αῖον, saxatilis, inter petras seu saxa versans. 2) in petrosis & saxosis locis nascens. A πέτρα.
Πετρηδόν, *Adv.* in modum petræ. Ab eod.
Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, saxosus, petrosus, lapidosus. Ab eod.
Πετρηρεφής, έος, ὁ, ἡ, petris contectus, petrosus. E πέτρα & ἐρέφω.
Πετρίδιον, ου, τό, saxulum. 2) saxum, petra. Dim. a πέτρα.
Πέτρινος, ίνη, ινον, lapideus, saxeus. Ab eod.
Πετροβατέω, ῶ, f. ήσω, saxa scando. A seq.
Πετροβάτης, ου, ὁ, saxa scandens. E πέτρος & βαίνω.
Πετροβολέω, saxa jaculor. A πετροβόλος.
Πετροβολία, ἡ, saxorum jaculatio. Ab eod.
Πετροβολικός, ή, όν, lapides ejaculans. ὄργανον πετροβολικόν, catapulta. A seq.
Πετροβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus petit, catapulta, sc. καταπέλτης. A πέτρος & βάλλω.
Πετροκυλιστής, οῦ, ὁ, qui saxa & lapides devolvit. Ex eod. & κυλίω.
Πετροποιΐα, ας, ἡ, structura e petris, structura saxea. Ex eod. & ποιέω.
Πετρόῤῥιφής, ὁ, ἡ, e petra præcipitatus. Ex eod. & ῥίπτομαι.
Πετρόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, per saxa tractus, aut e saxis demanans. A ῥέω.
Πέτρος, ου, ὁ, lapis, saxum.
Πετροσελινίτης, ου, ὁ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum e petroselino. A seq.
Πετροσέλινον, ου, τό, apium in locis petrosis & saxosis nascens.
Πετροτόμος, ου, ὁ, ἡ, lapides incidens vel secans. πετρότομος, rupi incisus s. e lapide cæsus. E πέτρος & τέμνω.
Πετροφυής, έος, ὁ, ἡ, saxis adhærescens, in petris hærens, e scopulis enatum. Ex eod. & φύω.
Πετρόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem vel saxum verto. 2) lapido. A πέτρος.

Πετρώδης, εος, ὁ, ἡ, petroſus, ſaxoſus, lapidoſus. Ab eod.

Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum conjectus. A πετρόω.

Πετρόροφος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus tectus. E πέτρα & ὄροφος.

Πεττεία, ας, ἡ, calculorum luſus. A ſeq.

Πεττεύω, idem quod ſeq. vel aleæ ſtudio teneor. A præc.

Πεττάζω, vide πεσσεύω. πεττευτὴς, v. πεσσ.

Πέττω, pinſo, Gl. Vet. v. πέσσω.

Πεύθομαι, v. πυνθάνομαι.

Πευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator, ſciſcitator, emiſſarius. Gl. Vet. mandator. 2) auſcultator. A πυνθάνομαι.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, amarus. 2) triſtis. 3) cautus, prudens, ſollers. A πεύκη, vel πεύκη.

Πευκέδανον, ου, τὸ, & πευκέδανος, ου, ἡ, peucedanum, *herba quædam*. Ab eod.

Πευκεδανὸς, ή, όν, amarus. 2) exitioſus. A ſq.

Πεύκη, ης, ἡ, *proprie* larix; pinus, picea, Gl. Vet. Philox. 2) quicquid e ligno tali fit, ut tæda, fax, codicilli &c. 3) Joſephus ſic vocat lignum ex Ophir allatum, ſed a vulgari πεύκη diverſum.

Πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, e larice, pineus, piniſer. A præc.

Πεύκινος, ίνη, ινον, larignus, pineus, e pino arbore. Ab eod.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A πυνθάνομαι.

Πευστηρία, ας, ἡ, inquiſitio, interrogatio. Ab eod. πευστήρια, fœmina ſedula percunctandi, auſcultandi, & rumores ultro citroque perferendi.

Πευστὴς, ου, ὁ, percontator, Philox. Ab eod.

Πευστικὸς, ή, όν, ad percontandum factus, ſ. aptus. A præc.

Πεφασμένως, *Adv.* aperte, palam. A φαίνομαι.

Πεφεισμένως, *Adv.* parce. Philox. parcius. A φείδομαι.

Πεφιλιππῶσθαι, (ſic enim verum) macilentum redditum eſſe, contractum e πεφιλιππιδῶσθαι.

Πέφνω, occido, interficio. ἐπέφνομεν, occidimus. A φένω.

Πεφοβημένως, *Adv.* timide, cum trepidatione. A φοβεῖσθαι.

Πεφραγμένως, *Adv.* confertis ordinibus. A φράσσω.

Πεφροντισμένως, *Adv.* diligenter, accurate. A φροντίζω.

Πεφυλαγμένως, *Adv.* caute, circumſpecte, provide. A φυλάσσω.

Πεφυρμένως, *Adv.* confuſe, mixtim. A φύρω.

Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A πέπτω.

Πεώδης, ες, bene vaſatus. A πέος.

Πῆ, qui? qua ratione? 2) qua? 3) quo? πῆ, aliquatenus, quodammodo. Ab antiquo πός.

Πηγάζω, ſ. άσω, ſcateo, ſcaturio. 2) in modum fontis effundo. 3) aquis ſcatere facio. A πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.

Πηγανίζω, ſ. ίσω, rutam imitor vel reſaro. A πήγανον.

Πηγάνιον, ου, τὸ, ruta, rutula. A ſeq.

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, *herba*. A πήγνυμι.

Πηγανώδης, εος, ὁ, ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ ſimilis. A præc.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies. 2) rupes. A πήγνυμι.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. A πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ, ἡ, habens vellus denſum. 2) villoſus. E πηγνύω & μαλλός.

Πηγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu. A πηγνύω.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, fons, ſcatebra, ſeu aqua ſaliens. 2) *tropice*, cauſſa. 3) anguli oculorum ad nares, ſc quia ſunt fontes lacrimarum. 4) lacrimæ ipſæ apud poetas.

Πηγίδιον, ου, τὸ, fonticulus. Dim. pr.

Πηγίον, idem, Gl. Vet. Ab eod.

Πῆγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum, *item* congelatio ipſa. 2) concinnatio, compoſitio. 3) pegma, Gl. Vet. confixum. A πηγνύω.

Πηγματώδης, εος, ὁ, ἡ, concretus. A præc.

Πηγνύω, ſeu πήγνυμι, ſ. ξω, compingo, compingendo ſtruo & fabricor, ſtruo. 3) concreſcere facio, congelo, cogo, coagmento. 4) pango, figo, defigo, infigo. πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, Gl. Vet. πήγνυται, gelat, Phil.

Πηγόῤῥυτος, ον, fontanus, e fonte emanans. E πηγὴ, & ῥέω.

Πηγὸς, ή, όν, bene compactus & compoſitus, ſtabilis, immobilis, unde Lat. *piger*. 2) niger. 3) albus ſeu niveus, qualis eſt glaciei color. A πηγνύω.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, glacialis. 2) gelu, glacies. Ab eod.

Πηδὰ, τὰ, *per Apocop.* pro πηδάλια. v. ſequ. item πηδὸς.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, ſeu clavus navis. A πηδός.

Πηδαλιουχέω, ῶ, ſ. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis ſedeo, guberno. A ſeq.

Πηδαλιοῦχος, ου, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. E πηδάλιον & ἔχω.

Πηδαλιώδης, εος, ὁ, ἡ, gubernaculi ſpeciem gerens, gubernaculo ſimilis. A πηδάλιον.

Πήδασος, ου, ὁ, ἡ, uliginoſus & fonticulis ſcatens, unde aqua proſilit. A ſeq.

Πηδάω, ῶ, ſ. ήσω, ſalto, ſalio, ſcaturio.

Πηδηθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltus. πηδηθμὸς φλεβῶν, venarum ſaltus aut percuſſus, pro arteriarum pulſus. A præc.

Πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus. Ab eod.

Πήδησις, εως, ἡ, ſaltus, actio ſaliendi. Ab eod.

Πηδητὴς, οῦ, ὁ, ſaltator. Ab eod.

Πηδητικὸς, ή, όν, qui ſalire ſolet, qui ſubſultim incedere conſuevit. Ab eod.

Πηδὸς, οῦ, ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, ligni genus, quod & πάδινος dicitur. 2) palmula remi, (ex eo ligno, quod πηδόν). 3) remus, (ex eo præſertim ligno.)

Πηδυλὶς, ίδος, ἡ, petra, e qua aqua proſilit, Heſ. A ſeq.

Πηδύω, Heſych. pro πηδάω.

Πηκτὴ, *Dor.* πακτά, caſeus. A πηκτός.

Πηκτικὸς, ή, όν, gelandi ſeu cogendi vim habens. Ab eod.

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, coagulum. 2) inſtrumentum muſicum. 3) fiſtula, tibia. 4) culter ad ſcindendas carnes aptus. Ab eod.

Πηκτὸς, ή, όν, compactus, coagmentatus. 2) concretus, congelatus, coactus. 3) fixus, defixus, ſeu qui figi, depangi poteſt. Ab eod.

Πηλαγόνες, gigantes. E πηλὸς, *lutum*, & γίγνομαι. v. πηλόγονος.

Πηλακίζω, ſ. ίσω, *proprie*, luto conſpergo. 2) contumelia afficio. v. προπηλακίζω.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, ſarda, Gl. Vet.

Πηλαμυδεία, ας, ἡ, pelamydum captura.

Πηλαμύδιον, ου, τὸ, idem, parva pelamys.

Πηλαμὺς, ύδος, ἡ, pelamys, genus piſcis in Helleſponto, Gl. Vet. Sarda.

Πη-

Πήληξ, ηκος, ἡ, galea, cassis.

Πηλίκος, η, ον, quantus. 2) quantæ ætatis, quot annorum, *interrog.* Ab ἡλίκος.

Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas. A præc.

Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, e luto factus. A πηλός.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, qui per lutum graditur. 2) nomen ranæ. Ex eod. & βαίνω.

Πηλογόνος, ου, ὁ, ἡ, e luto natus, cui genus e luto est, gigas, apud Callim. *si vera lectio*. Ex eod. & γίνομαι.

Πηλοδομέω, ῶ, f. ήσω, e luto struo, fingo. A seq.

Πηλοδόμος, ου, ὁ, ἡ, e luto struens. E πηλὸς & δέμω.

Πηλόδομος, ου, ὁ, ἡ, e luto structus. Ex iisd.

Πηλουργία, figlina, ars e luto fictilia vasa conficiendi. Ex eod. & ἔργον.

Πηλοπατέω, lutum calco.

Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calcei altiores. A præc.

Πηλοπλάθος, ου, ὁ, qui e luto seu argilla fingit. A seq.

Πηλοπλάσσω, f. άσω, e luto fingo.

Πηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) lutum macero.

Πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, qui vasa fictilia e luto conficit. Philox. coactiliarius. E seq. & ποιέω.

Πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, limus. 2) creta, argilla. οἱ πηλοὶ, Polyb. 3) vinum.

Πηλουργὸς, οῦ, ὁ, figulus. A præc. & ἔργον.

Πηλοφορέω, lutum fero.

Πηλόχυτος, ον, e luto fusus, factus.

Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, Gl. Vet. πηλόομαι, οῦμαι, πηλοῦσθαι, lutescere, Gl. Vet. A πηλός.

Πηλύνω, idem.

Πηλώδης, εος, ὁ, ἡ, lutosus, limosus. A πηλός.

Πήλωσις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.

Πῆμα, ατος, τὸ, damnum, exitium. 2) clades.

Πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. A pr.

Πημαντὸς, ή, όν, cui damnum illatum est, læsus. A præc.

Πημονὴ, ῆς, ἡ, damnum, exitium. A πῆμα.

Πήμος, *Adv.* quando. Ab ἦμος.

Πημοσύνη, ης, ἡ, idem quod πημονὴ, & ab eod.

Πηνέλοψ, οπος, ὁ, avis quædam.

Πήνη, ης, ἡ, textum, tela. 2) tapes. A πήνω.

Πηνίζω, f. ίσω, stamina e colo deduco & devolvo fusi circumactu. 2) texo. A præc.

Πηνίκα, *Adv.* quando? 2) *Att.* qua hora? Ab ἡνίκα.

Πηνίκη, ης, ἡ, coma addititia, galericulum, capillamentum, qs. a πηνίον, idem quod πηνίζω.

Πηνικίζω, f. ίσω, fraudes struo, dolos consuo, necto. A præc.

Πηνίκισμα, ατος, τὸ, fraus, dolus, stropha. A pr.

Πηνίον, ου, τὸ, radius vel fusus, cui filum circumvolvitur. 2) stamen seu filum. 3) tela ipsa, ut πήνη. 4) insectum quoddam ex erucarum genere. A πῆνος, vel πήνη.

Πήνισμα, ατος, τὸ, stamen seu filum e colo deductum & fuso devolutum. A πηνίζω.

Πῆνος, εος, τὸ, idem quod πήνη. A seq.

Πήνω & πήνομαι, idem quod πηνίζω, Hes. unde πηνίκη, πηνίζω. A πάω, *comprimo*, *denso*.

Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coactio, congelatio, concretio, glacies. 2) compactio. Gl. Vet. fixio. A πήγνυμι.

Πηὸς, οῦ, ὁ, adfinis. A πάω.

Πήρα, ας, ἡ, pera, saccus, in primis qualem mendici gestant. Gl. Vet. mantica, follis. 2) instrumentum medicum.

Πηρίδιον, ου, τὸ, perula, parva pera. Dim. a pr.

Πηρὶν, ῖνος, ὁ, testiculus. v. περίνεος.

Πηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata est. E πήρα & δετὸς, a δέω.

Πηρομελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui mutilatis est membris, mutilus. E seq. & μέλος.

Πηρὸς, ά, όν, mancus, orbus, Gl. Vet. 2) cæcus, mutus, excors.

Πηροφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui peram seu saccum gestat. E πήρα & φέρω.

Πηρόω, ῶ, fut. ώσω, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito. πεπηρωμένος, perf. part. pass. mutilatus. Gl. Vet. πηρόω, ῶ, orbo, cæco. A πηρός.

Πήρωμα, ατος, τὸ, oblæsa pars corporis, naturæ oblæsæ vitium. 2) homo natura imperfectus. A πηρόω.

Πηρώνυμος, ον, a pera nomen habens. E πήρα & ὄνομα.

Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio & læsio membri alicujus in corpore, unde & de cæcitate dicitur. Gl. Vet. orbatio, mutilatio. A πηρόω.

Πήσσω, -ττω, figo, gelo, Gl. Vet. πήσσει πάλον, pangit, Phil. προσπησσόμεθα, adfigimur, Phil.

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. A pr. v. πιτύα.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, qui unius cubiti est, cubitalis. A πῆχυς.

Πηχύϊος, α, ον, idem & ab eod.

Πηχύνω, cubito impositum seu appensum gesto. 2) in cubitum reclino. Ab eod.

Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, Philox. ulna, cubitus. 2) mensura a cubito usque ad summum medii digiti. 3) instrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus. 4) testudinis manubria, cornua, brachia, quæ transtillo conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant, vel ζύγωμα. 5) πήχεις, pars arcus media sagittas sustinens, alii brachia.

Πιάζω, f. άσω, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio. πιάζεται, deprehenditur. Phil. v. πιέζω.

Πιαίνω, pinguefacio, pinguem & obesum reddo. Gl. Vet. opimo, impinguo. A πίων.

Πιαλέος, έα, έον, pinguis, obesus. A πίαρ. 2) siticulosus, siccus. A πίω.

Πίαλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πιάλλω, f. αλῶ, pinguefacio, augeo, prosum. πιᾶλαι, inf. aor. 1. Hes. A πίων. (nisi potius est vitiosa lectio pro ἰπιάλλω.)

Πιαντήριον, ου, τὸ, quod pinguem reddit & obesat. A πιαίνω.

Πῖαρ, τὸ, pinguedo. 2) *Adv.* pingue. A πίων.

Πιαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis. τὸ πιαρὸν, pinguedo. A pr.

Πίασμα, ατος, τὸ, pinguedo, uber. A πιαίνω.

Πιαστήριον, ου, τὸ, pressorium, Phil. A πιάζω.

Πιγκέρνης, potillator, Gl. Vet. Lat.

Πιδακίτιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ, Hippocr.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, aquis salientibus scatens. 2) irriguus. A πίδαξ.

Πιδακώδης, εος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πίδαξ, ακος, ὁ vel ἡ, fons, scatebra, aqua saliens.

Πιδάω, idem quod πηδάω, salio.

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, aquis salientibus scatens. A præc.

Πιδόεις, όεσσα, όεν, idem. A seq.

Πιδύω, & πιδύομαι, salio, scaturio.

Πιεζέω, pro πιέζω, *Jon.* imperf. πιέζευν, pro πίεζεν, ἐπίεζεν.

Πιέζω, f. έσω, prehendo, premo, presso, Gl. Vet. 2) urgeo quid, v. c. in demonstrando, refellendo &c.

Πίειρα, ας, ἡ, pinguis, succi plena, fertilis. A πίων.

Πιε-

Πίεξις, εως, ἡ, pressio. A πιέζω.

Πιερία, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ & Macedoniæ, Musis sacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Musæ, quæ a Pieria ita dicuntur. A præc.

Πιερίηθεν, *Adv.* e Pieria. Ab eod.

Πιερικός, ή, όν, Piericus, e Pieria. Ab eod.

Πιέσμιον, pressivum, Gl. Vet. A πιέζω.

Πίεσις, εως, ἡ, pressio, pressura. Ab eod.

Πίεσμα, ατος, τό, retrimentum post succi expressionem relictum. 2) succus expressus. Ab eod.

Πιεσμός, ῦ, ὁ, pressio, compressio. Ab eod.

Πιεστήρ, ῆρος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιεστήριον, ου, τό, idem. 2) tormenti genus. A præc.

Πιεστός, ή, όν, pressus. 2) qui premi seu comprimi potest. A πιέζω.

Πίεστρον, ου, τό, instrumentum chirurgicum ad contundenda ossa capitis in extrahendo fetu mortuo, prelum, volsella. Ab eod.

Πιθάκνη, ης, ἡ, dolium. Gl. Vet. seria. 2) poculum instar dolioli. Dim. a πίθος.

Πιθάκιον, ου, τό, doliolum. 2) poculum parvum, dolioli figuram habens. πιθάκια, doliola, Gl. Vet. Dim. a præc.

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, oratione persuasoria utor, probabilia dico, ad persuadendum idonea. A πιθανός & λόγος.

Πιθανολογία, ας, ἡ, sermo plausibilis, oratio ad persuadendum apta. Philox. πιθανολογίᾳ, subtilitate. Ab iisd.

Πιθανός, ή, όν, persuasorius, probabilis, verisimilis. 2) gratus, blandus, acceptus, elegans, in pr. de oratore, qui placet, populari: item, de eo, qui specie probabili utitur. 3) qui facile seu libenter paret, morigerus. 4) aptus ad aliquid, accommodatus. 5) qui naturam & formam rei ipsius apte imitatur & exprimit. πιθανόν, probabile, verisimile, quod naturam & formam rei apte imitatur, Gl. Vet. πιθανά, probabilia, Phil. A πείθω.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, verisimilitudo. A præc.

Πιθανουργικός, ή, όν, persuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανουργική, ῆς, sc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad persuadendum accommodato. E πιθανός & ἔργον.

Πιθανῶς, *Adv.* probabiliter, apte ad persuadendum.

Πιθάριον, ου, τό, doliolum. Dim. a πίθος.

Πιθέω, f. ήσω, fretus sum, confido. 2) obsequor, obedio. aor. 1. ἐπίθησα. part. πιθήσας. A πείθω.

Πιθεών, ῶνος, ὁ, cella vinaria, ubi dolia cubant. A πίθος.

Πιθηκαλώπηξ, εκος, ὁ, q. d. vulpisimia seu simivulpa. E πίθηκος & ἀλώπηξ.

Πιθήκειος, εία, ειον, simiæ similis, simiæ usitatus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, f. ίσω, simiam imitor vel ago. Ab eod.

Πιθηκισμός, ῦ, ὁ, imitatio simiæ. 2) imitatio adulatoria, adulatio dolosa, vel nugæ, quales sunt simiarum, gesticulatio ridicularia. A præc.

Πιθηκοειδής, ές, simiæ similis, simiæ speciem gerens. 2) qui est e simiarum genere. A πίθηκος & εἶδος.

Πιθηκόμορφος, ον, simiæ ad formam similis. E seq. & μορφή.

Πίθηκος, ου, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, simias edo, simiis vescor. Ex eod. & φάγω.

Πιθηκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, simiam gestans. 2) simiæ signo notatus. Ex eod. & φέρω.

Πιθηκώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod πιθήκειος. A seq.

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, simia.

Πιθηρός, ά, όν, pinguis. Hipp. sed putant leg. πιμερός.

Πιθίτης, ου, ὁ, dolii figuram gerens. A πίθος.

Πιθῖτις, ιδος, ἡ, quæ dolii figura est. A pr.

Πιθόγαστρος, ου, ὁ, ἡ, cui venter instar dolii est. E πίθος & γαστήρ.

Πιθοιγία, ας, ἡ, & πιθοίγια, ων, τά, doliorum apertio, cum vinum novum e doliis defunditur. 2) festum Bacchicum apud Græcos. Gl. V. πιθοιγία, vinalia. E πίθος & οἴγω.

Πιθοκοίτης, ου, ὁ, in dolio cubans. A κοίτη & seq.

Πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πιθώδης, ες, dolii formam gerens. A pr.

Πίθων, ωνος, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πιθών, ῶνος, ὁ, doliarium, Gl. V. vid. πιθεών.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τό, butyrum.

Πικρίζω, amarore afficio. A πικρός.

Πικραίνω, amarum reddo. Gl. Vet. amarico. 2) exacerbo, molestia afficio. aor. 1. ἐπίκρανα, πικράνας, part. πικραίνομαι, exacerbesco, Gl. Vet. πικραίνεται, ringitur, Phil. πικραίνεσθαι, amarescere, Gl. Vet. aor. 1. ἐπικράνθην. Ab eod.

Πικρασμός, ῦ, ὁ, amaritudo, exacerbatio animorum, simultas, odium. A pr.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo, it. tropice. A πικρός.

Πικρίζω, f. ίσω, amaritudinis quid habeo, accedo ad sensum amaritiei. Ab eod.

Πικρίς, ίδος, ἡ, cichorium silvestre, herba amara quævis, ut ea, quam in Paschate edebant Judæi. Ab eod.

Πικρόγαμος, ου, ὁ, ἡ, cui infelices sunt nuptiæ, seu conjugium acerbum.

Πικρόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, cujus lingua est amara, virulenta, maledicus. Ex eod. & γλῶσσα.

Πικρόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, cujus fructus est amarus.

Πικροποιός, όν, amarum reddens. E seq. & ποιέω.

Πικρός, ά, όν, amarus, acerbus, amarulentus. 2) nimis diligens, quem & latini acerbum vocant, sc. in exigendo, examinando. 3) tristis, severus.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo. A pr.

Πικρόχολος, ου, ὁ, ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex eod. & χολή.

Πικρόω, ῶ, f. ώσω, amarum reddo, exacerbo. πικροῦμαι, amaresco. A πικρός.

Πικρῶς, *Adv.* amare, acerbe. 2) presse, stricte. 3) inimice. Comp. πικροτέρως, amarius.

Πίλεος, ὁ, pileus, ap. Polyb. & Dion. Voc. lat. nisi est a condensando, constipando.

Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, constipo. 2) lanam cogo & constipo. A πίλος.

Πίλημα, ατος, τό, lana coacta. 2) cento, centunculus. 3) quævis res constipata in modum lanæ coactæ. 4) pileus, indumentum capitis e lana & pilis coactis. A pr.

Πίλησις, εως, ἡ, coactio & constipatio, coarctatio, compressio. Gl. Vet. pressio. 2) lanarum coactio. Ab eod.

Πιλητής, ῦ, ὁ, qui cogit & constipat, in primis lanas. Ab eod.

Πιλητικός, ή, όν, cogendi & constipandi vim habens. A pr.

Πιλητός, ή, όν, coactus & constipatus, e lana coacta factus. 2) qui cogi potest, & coactus compressusque pressuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.

Πιλίδιον, ου, τό, pileolus. Dim. a πῖλος.

Πιλίον, ου, τό, pileus, galerus, Gl. V. Dim. ejusd.

Πιλίσκος, ου, ὁ, pileolus. Ab eod.

Πιλνάω, ῶ, admoveo. 2) appropinquo. A πλάω.

Πίλναμαι, πίλνημαι, idem. Ab eod.

Πιλοποιέω, ῶ, pileos & coactilia conficio.

Πιλοποιητικὸς, ῆ, ὸν, ad coactiliarium pertinens.

Πιλοποιία, ας, ἡ, ars coactiliariorum. A πιλοποιός.

Πιλοποιϊκὸς, ή, ὸν, idem quod πιλοποιητικός. A seq.

Πιλοποιὸς, ῦ, ὁ, qui pileos conficit. 2) coactiliarius quivis. E seq. & ποιέω.

Πῖλος, ου, ὁ, tegmen umbræ faciendæ caussa; pileus seu pileum. 2) indumentum pectoris. 3) tapes spissus, e lana crassa compactus. 4) socculus laneus, vel fasciæ e lana coactili, ad vinciendum & tegendum pedem. 5) pila, strues.

Πιλοφορέω, ῶ, f. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, ut flamen, ut sacerdotes in sacris, gesto.

Πιλοφορικὸς, ῦ, ὁ, qui secundæ a rege dignitatis est apud Scythas. qs. a πιλοφόρος. A pr.

Πιλόω, ῶ, fut. ώσω, lanas cogo. 2) coarcto, constipo. A πῖλος.

Πίλωσις, εως, ἡ, coactio, constipatio, propr. lanarum.

Πιλωτὸς, ή, ὸν, coactus, constipatus, Gl. V. τὸ πιλωτὸν, coactile, pileus, ut flaminis. Ab eod.

Πιμελὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, adeps.

Πιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. Philox. pastus. A pr.

Πιμελώδης, εος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. 2) pinguedinis speciem gerens. Ab eod.

Πιμπλάω, πιμπλέω, πίμπλημι, f. πλήσω, impleo. πίμπλαμαι, plenus sum, Gl. V. A πλέω.

Πιμπράω, πιμπρέω, & πίμπρημι, πίπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo. 2) uro, inflammo, inflo. πίμπραμαι, incendor. 3) tumeo, intumesco, inflo, impleo, ad inturgescendum adigo. proprie rumpo, divello. A πρήθω.

Πίνα, v. πίννα.

Πινακηδὸν, *Adv.* in modum tabularum seu asserum. A πίναξ.

Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella. Gl. Vet. pugillares. Dim. a πινακίς.

Πινάκιον, ου, τὸ, tabella, codicillus. Gl. Vet. scutella, catinum. Dim. a πίναξ.

Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella, Gl. V. πινακίδες, pugillares, Philox. πινακὶς βασιλικὴ, codicillus, Gl. V. Ab eod.

Πινακίσκιον, ου, τὸ, tabella, scutella. Dim. seq.

Πινακίσκος, ου, ὁ, idem. A πίναξ.

Πινακογραφία, ας, ἡ, tabulæ geographicæ descriptio seu designatio. Ex eod. & γράφω.

Πινακογραφικὸς, ή, ὸν, geographicus. A pr.

Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi tabulæ pictæ reponuntur.

Πινακοπώλης, ου, ὁ, qui tabulas seu asseres vendit. 2) qui aves vendit, Aristoph.

Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum. quasi a πινακόω.

Πίναξ, ακος, ὁ, tabula, asser. 2) libellus. 3) index, v. c. libri, argumentum &c. 4) tabula picta. 5) catinus, catillus, Phil. quadra, Gl. V.

Πινάριον, ου, τὸ, genus atramenti sutorii. A seq.

Πιναρὸς, ά, ὸν, sordidus, Gl. V. spurcus. A πίνος.

Πινικὸν, τὸ, margarita. A seq.

Πίννα, seu πίνη, ης, ἡ, pinna, genus patulæ conchæ, it. margaritas in se habens, scribitur & πίνα.

Πιννικὸν, v. πινικόν.

Πίννινον, & πίνινον, idem quod πινικόν, si scriptura vera. A πίνα.

Πιννοτήρης, ου, ὁ, cancer minutus, vel squilla quædam, pinnæ socia. v. Cic. de N. D. II. A πίννα & τηρέω.

Πιννοτρόφος, ον, pinnam alens. Ex eod. & τρέφω.

Πιννοφύλαξ, ακος, ὁ, idem quod πιννοτήρης.

Πινόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A πίνος.

Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordaceum, cerevisia. A seq.

Πῖνος, s. πίνος, ου, ὁ, sordes, squalor, illuvies, spurcities. 2) de verbis antiquis nimium, & quidem interdum & in bonam partem. v. ἀπινής.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, sordibus inquino. πεπινωμένος, sordidus, fœdatus, perf. part. pass. A pr.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A πινύω.

Πινύσκω, moneo, sapere vel resipere facio, ad sanam mentem reduco. 2) alloquor. A πινύω.

Πινύσσω, idem & ab eod.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, sapientia, prudentia. A πινυτός.

Πινυτὴς, ῆτος, ἡ, idem. A πινύω.

Πινυτὸς, ή, ὸν, sapiens, prudens. Ab eod.

Πινυτότης, ητος, ἡ, sapientia. A pr.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. Ab eod. & φρήν.

Πινυτῶς, *Adv.* prudenter. A πινυτός.

Πινύω, f. ύσω, moneo, sapere facio. A πνέω.

Πίνω, bibo, poto. f. m. πίομαι & πιοῦμαι, bibam. perf. πέπωκα, bibi. aor. 2. ἔπιον. Ab antiquo πίω & πόω.

Πινώδης, εος, ὁ, ἡ, sordidus. A πίνος.

Πινωδία, ας, ἡ, sordes. A pr.

Πῖον, ονος, τὸ, pingue, i. e. quod pingue est. res pinguis, pinguedo, adeps; in lacte pinguedo supernatans, flos lactis; in sanguine melior pars. A πίων.

Πιονόμος, ον, pinguia pascua habens. Ex eod. & νομή.

Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obesitas. A pr.

Πιπίζω, idem quod sequens.

Πιπίσκω, f. πίσω, potum præbeo seu ministro. A πίνω. seu antiquo πίω, f. πίσω: unde frequentativum prima duplicata.

Πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, f. πίμπλημι, impleo. A πλάω.

ΠΙΠΟΣ, ου, ὁ, pipus, *avis marina*.

Πιππίζω, f. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio. A seq.

Πίππος, ου, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπος.

Πίπρα, ας, ἡ, avis inimica avi luteæ, quæ χλωρεὺς dicitur.

Πιπράσκω, vendo, venundo, f. πράσω, perf. πέπρακα, pass. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus. aor. 1. ἐπράθην, part. πραθεὶς, venditus. A περάω.

Πιπράω, ῶ, incendo. it. πίπρημι, v. πιμπράω.

Πίπτω, cado, ruo, labor. 2) incido, redigor, v. c. in potestatem alterius. 3) redigor, redeo, de pecunia, reditibus. f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον, part. πεσὼν, lapsus.

Πίσινος ἔτνος, pulmentum e pisis. A πίσος.

Πισμὸς, ῦ, ὁ, idem qui ποτισμός. A πιπίσκω.

Πίσον, ου, τὸ, pisum, *legumen*.

Πισὸς, ῦ, ὁ, idem.

Πῖσος, εος, τὸ, locus humidus & irriguus, hortus, pratum. πίσεα, prata, loca irrigua. A πιπίσκω. v. πίσεα.

Πίσσα, vel πίττα, ης, pix.

Πισσαλειφέω, & πισσαλοιφέω, ῶ, f. ήσω, pice inungo. A seq.

Πισσαλειφὴς, έος, ὁ, ἡ, pice unctus. E πίσσα & ἀλείφω.

Πισσάνθος, ου, ὁ, picis flos.

Πισσάσφαλτος, ου, ἡ, pix bitumine mixta, bituminis genus, picem odore referens.

Πισσέλαιον, ου, τό, oleum picinum aut picatum.

Πισσήεις, ήεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

Πισσηρὸς, ρά, ρὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.

Πισσίζω, f. ίσω, picem colore vel odore imitor. Ab eod

Πισσίτης, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem resipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, pici similis. Ex eod. & εἶδος.

Πισσοκωνέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem urendo. Ex eod. & καίω.

Πισσόκηρον, ου, τό, malta, Gl. V. A seq.

Πισσόκηρος, ου, ὁ, picatus, cereus. Ex eod. & κ.

Πισσοκοπέω, pice oblino. Ex eod. & κόπος.

Πισσοκοπία vel πιττοκοπία, litura pice facta. A pr.

Πισσοκωνία, ἡ, idem.

Πισσοκωνίζω, pice oblino, pico.

Πισσοκώνητος, ου, ὁ, ἡ, pice litus, pice obductus. A pr. v. πελεκωνέω.

Πισσοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, picem alens, seu picem fundens, picem manans. E π. & τρέφω.

Πισσούργιον, Att. πιττούργιον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. A seq.

Πισσουργὸς, Att. πιττουργός, οῦ, ὁ, picem coquens. E π. & ἔργον.

Πισσόω, vel πιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice lino, pice incrusto. πεπισσωμένος, perf. part. pass. A πίσσα.

Πισσώδης, εος, ὁ, ἡ, piceus, pice abundans. 2) picem referens. Ab eod.

Πίστα, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora, Patric. A πίνω. v. πίστρα, quod melius est.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ίων, τά, pistacia, nuculæ strobilis pineisque nucibus similes, intus viridi nucleo.

Πίστευμα, τό, fides, pignus fidei. A πιστεύω.

Πίστευσις, εως, ἡ, permissio alicujus mandati, muneris &c. Ab eod.

Πιστευτικὸς, ή, όν, credulus. Ab eod.

Πιστεύω, f. εύσω, credo. 2) fido. 3) committo. πιστεύομαι, credor. πεπίστευμαι, perf. & ἐπιστεύθην, aor. 1. cum acc. mihi commissum, creditum est. πεπιστευμένοι, amici probati. A πίστις.

Πιστὴρ, ῆρος, ὁ, aquario animalium, ποτιστὴρ. A πιπίσκω. v. πίστρα.

Πιστικὸς, ή, όν, probabilis. 2) fidelis. A πίστις.

Πιστικὸς, ή, όν, potabilis. A πιπίσκω.

Πίστιος, ου, ὁ, Fidius, *Jovis cognomen*. A seq.

Πίστις, εως, ἡ, fides, vario sensu, ut latina vox. 1) assensio. 2) fiducia in fide alicujus. 3) id quod fidem facit, argumentum, testimonium, unde πίστεις rhetorum, auctoritates. 4) promissio, jusjurandum. 5) opinio insignis de aliquo, ut πίστις ἀρετῆς. 6) munus, in quo sc. mandando alicui fides habetur. A πείθομαι.

Πιστὸν, τό, pignus, τὰ πιστὰ, pignora, foedus. *Adv.* fideliter. A πιστός.

Πιστοποιέομαι, οῦμαι, fidem facio.

Πιστοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare sinit. A seq. & ποιέω.

Πιστὸς, ή, όν, fidelis, i. e. verax, sincerus, constans in promissis. 2) fidus. 3) fide dignus; item cui creditur, & qui creditur. 4) credens in Christum, Christianus. A πίστις.

Πιστὸς, ή, όν, potui aptus, qui bibitur, seu bibi potest, potabilis. A πίνω.

Πιστότατος, fidissimus, Gl. V. perfidus in lucta, Gl. Vet. πιστότερος, magis fidus, Gl. Vet. A πιστός.

Πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. Ab eod.

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo, obstringo. πιστοῦμαι, fidem do, fidem facio, i. e. confirmo, præsto. Ab eod.

Πίστρα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω. v. πίστα.

Πίστρις, pistris, *genus navigii*. Ab eod.

Πίστωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur, probatio. fides. A πιστόω.

Πιστῶς, *Adv.* fideliter. Gl. V. fidenter. A πιστός.

Πίστωσις, εως, ἡ, confirmatio & probatio, qua rei fides fit. A πιστόω.

Πιστωτέος, έα, έον, res, cujus fides facienda est, confirmandus, comprobandus. Ab eod.

Πιστωτικὸς, ή, όν, ad fidem faciendam aptus. Ab eod.

Πίσυνος, ου, ὁ, fretus, fidens. A πείθω.

Πίσυρες, ων, οἱ & αἱ, quatuor, pro τέσσαρες.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, & πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιτανάτης, ου, ὁ, turmalis. A pr.

Πιτνάω, seu πίτνημι, expando, extendo. 2) concutio; projicio. πίτνα, imperf. extendebat. πιτνάς, part. extendens. A πίτνω.

Πιτνέω, vel πίτνημι, cado, labor. Ab eod.

Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio. Ab eod.

Πίττα, v. πίσσα.

Πιττάκιον, ου, τό, index, vel titulus pice illitus. 2) tabula, pugillare. 3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulneri imponitur. 4) lacinia, qua vestimentum sarcitur. Gl. Vet. pittacium. A πίττα.

Πιττούργιον. v. πισσούργιον.

Πιττώδης, v. πισσώδης.

Πίττωσις, εως, ἡ, actus picandi, picis ad cutem illinendæ. A πιττόω, v. πισσόω.

Πιττωτὴς, οῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

Πιττωτὸς, ή, όν, pice illitus. Ab eod.

Πιτύα, ας, ἡ, coagulum, Gl. Vet. v. πυτία.

Πιτύϊνος, ίνη, ινον, pineus. Hinc πιτυΐνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, sed etiam coronaria. A πίτυς.

Πιτυὶς, ίδος, ἡ, picea. Dicitur & adjective. αἱ πιτυίδες, nuclei nucum pinearum. Ab eod.

Πιτυλάζω, f. άσω, cieo strepitum remorum agitatione. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem. 2) gesticulor & crebro motu cieo manus. Ab eod.

Πίτυλος, ου, ὁ, sonus seu strepitus, qualis præsertim aquæ remo percussæ aut alias strepentis, murmurantis, & oris pugno percussi. 2) remigium. 3) crebra agitatio & motus. 3) larga destillatio. 5) avicula silvestris.

Πιτύνη, ἡ, vimen; a πίτυς. 2) coagulum; a πυτία.

Πιτυναῖος, α, ον, vimineus. A pr.

Πιτυνοπλόκος, ὁ, viminenrum vasorum, storearum confector. Ex eod. & πλέκω.

Πιτυώδης, ώδεσσα, ῶδες, piceis abundans, picearum ferax. A πίτυς.

Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum. Ex eod. & κάμπη.

Πιτυοκάμπτης, ου, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis a Theseo interemti. Ex eod. & κάμπτω.

Πιτυόστεπτος, ου, ὁ, ἡ, pinea fronde redimitus. Ex eod. & στέφω. v. πιτύστεπτος.

Πιτυοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex eod. & τρέφω.

Πίτυρα, ων, τά, surfures, Philox. 2) porrigo, Philox. A πίτυρον.

Πιτυρίνος, ή, όν, surfureus, ut ἄρτος. Hes. Ab eodem. (melius πιτυρινός.)

Πιτυ-

Πιτυρίας, ου, ὁ, πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. Ab eod.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quasi squamulæ quædam surgunt. Philox. porrigo. Ab eod.

Πιτύρινος, η, ον, furfureus. Hesych. Ab eod.

Πιτυρίς, ίδος, epitheton olivæ, furfuracea, sic dicitur, quæ nondum plene matura decerpitur, & servatur. Ab eod.

Πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδής, έος, ὁ, ἡ, furfuribus similis, furfurum speciem gerens. E seq. & εἶδος.

Πίτυρον, ου, τὸ, furfur. 2) capitis sordes, porrigo. 3) quod in urina furfuri simile videtur.

Πιτυρόομαι, οῦμαι, furfuribus seu porrigine infestor. A pr.

Πιτυρώδης, εος, ὁ, ἡ, furfuraceus. Ab eod.

Πίτυς, υος, ἡ, picea, pinus.

Πιτυόκαμπτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πιτυοκάμπτης.

Πιτυώδης, εος, ὁ, ἡ, piceis abundans. 2) piceus. A πίτυς.

Πιτυών, ῶνος, ὁ, pinetum. Gl. V. Ab eod.

Πιφαύσκομαι, & πιφαύσκω, jactito, dico, memoro, commemoro. A φημί.

Πιφώσκω, idem, ostendo. Ab eod. vel φάω.

Πιώδης, εος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. A πίος.

Πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus, opimus, Gl. Vet. *Comp.* πιότερος. *Sup.* πιότατος.

Πιοτέρως, *Adv.* pinguius. A pr.

Πλαγγόνιον, ου, τὸ, plangonium, unguentum a Plangone, meretrice Milesia, inventum. 2) icuncula, pupa, qua oblectantur puellæ.

ΠΛΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, species aquilæ.

Πλαγγών, όνος, ὁ, icuncula cerea, quasillus. πλαγγόνες, pupæ, Philox. A πλάσσω.

Πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, obliquis verbis, & per ambages, adumbro. 2) decipio, in errorem induco. 3) subigo, sollicito, Phil. A πλάγιος.

Πλαγιασμός, οῦ, ὁ, obliquatio, commutatio orationis rectæ in obliquam. A pr.

Πλαγιαυλίζω, f. ίσω, obliqua tibia cano. A seq.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui obliquis tibiis canit. 2) obliqua tibia.

Πλαγιόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, oblique seu a lateribus fructum ferens.

Πλαγιόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, obliquum caulem habens.

Πλάγιος, ου, ὁ, ἡ, & πλάγιος, ία, ιον, obliquus, transversus, limus, Gl. V. 2) ambiguus. 3) timidus. 4) dolosus. 5) τὰ πλάγια, latera.

Πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, Gl. V. A pr.

Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua seu latera aciei custodit.

Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγιος.

Πλαγίως, *Adv.* oblique. 2) obscure. 3) dolose. Ab eod.

Πλαγκτήρ, ῆρος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.

Πλαγκτός, ή, όν, vagus, erroneus. 2) stolidus, amens. Ab eod.

Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio. A pr.

Πλαδαρός, ά, όν, præhumidus, uvidus. 2) insipidus. 3) laxus, mollis, flaccidus, spongiosus. A seq.

Πλαδάω, ῶ, nimio & superfluo humore madeo. πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens. 2) langueo, imbellis sum. A πλάδος.

Πλαδδιάω, f. πλαδδιάσω, idem quod πλάζω, quod Lacon. est πλαδδῶ. Vox Lacon.

Πλαδόεις, όεσσα, όεν, uliginosus, udus. A seq.

ΠΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, sive πλάδον, ου, τὸ, humor superfluus, humiditas nimia.

Πλαδώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod πλαδόεις.

Πλάζω, facio errare, errabundum huc illuc agito. 2) erro, jactor. πλάζομαι, erro, Gl. V. f. πλάγξω. πλάγξεν, aberrare fecit, pro ἔπλαγξεν. πλαγχθεὶς, aor. 1. part. pass. jactatus, disjectus, errans.

Πλάθα, ης, ἡ, statua. A πλάττω.

Πλαθάνη, ης, ἡ, sartago. Ab eod.

Πλαθανόν, οῦ, vel πλάθανον, ου, τὸ, discus, vas, super vel in quo panes finguntur. Ab eod.

Πλαθανίς, ῖδος, ἡ, sartago. 2) idem quod præc. Ab eod.

Πλάθω, f. άσω, πλάθομαι, appropinquo. 2) admoveo. A πελάζω.

Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, forma, in qua lateres finguntur. 2) militare agmen, quadrangulari forma dispositum. 3) compages lignorum, formam quadrangularem imitans. Gl. Vet. quadratum. 4) laterculus. A πλάσσω.

Πλακερὸς, ά, όν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.

Πλαγκία, ας, ἡ, error. A πλάζω.

Πλάκινος, *Adj.* figlinus. in Anthol. ined.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus & tenuis. 2) latus in modum crustæ, aut tabulæ. A πλάξ.

Πλακουντάριον, ου, τὸ, placentula. Dim. πλακοῦς.

Πλακούντιον, τὸ, placenta. Ab eod.

Πλακούντιον, ου, τὸ, placentula. 2) crustulum, Dim. ab eod.

Πλακουντοποιϊκός, ἡ, όν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A seq.

Πλακουντοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, placentarius, seu qui placentas conficit. E πλακοῦς & ποιέω.

Πλακουντώδης, εος, ὁ, ἡ, placentæ formam imitans. A seq.

Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.

Πλακόω, ῶ, f. ώσω, incrusto. Gl. Vet. πλακωθεῖσα οἰκία, incrustata domus, Gl. Vet. A πλάξ.

Πλακώδης, εος, ὁ, ἡ, latus in modum tabulæ. 2) crustosus, crustæ speciem referens. Ab eod.

Πλανάω, ῶ, a recto itinere abduco, fallo, in errorem induco. πλανῶμαι, vagor, erro. item bono sensu, iter facio longe lateque, peregrinor. πεπλανημένος, perf. pass. part. deceptus. πλανηθεὶς, aor. 1. idem. A πλάνη.

Πλανίδομαι, erro. Ab eod.

Πλάνη, ης, ἡ, error, vagatio, Gl. V. πλάνην, fucum, Phil. πλάναι, ambages, Phil.

Πλάνημα, ατος, τὸ, error. A πλανάω.

Πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus. A πλάνη.

Πλανησίεδρος, ου, ὁ, ἡ, incertis sedibus errans. A πλανάω & ἕδρα.

Πλάνησις, εως, ἡ, inductio in errorem. 2) idem quod πλάνη. Ab eod.

Πλανήτης, ου, ὁ, errans, vagus, erraticus, Gl. Vet. ut planetæ. Ab eod.

Πλανητιάω, erro. A pr.

Πλανητικὸς, ή, όν, erraticus, vagabundus. Ab eod.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, vagabunda, erratica. Ab eod.

Πλανητὸς, ή, όν, idem, in errorem inductus. A πλανάω.

Πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλάνη.

Πλανόδιος, ία, ιον, in via errans, vagus. Ex eod. & ὁδός.

Πλάνος, ου, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus. 2) impostor, planus. 3) error, peccatum. 4) digressio, vagus sermo. A πλάνη.

Πλανοστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. Ex eod. & στείβω.

Πλανύττω, oberro, vagabundus sum. A πλάνη.

Πλανήτης, errans, vagans. Ab eod.

Πλάξ, ακος, ἡ, tabula, proprie quæ est lata. 2) planities. 3) æquor. Phil. crusta. A πλατύς, f. a πλάσσω.

Πλάξιττα, Dor. pro πλάξιτε. ubi v.

Πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. 2) forma oris e lineamentis. A πλάσσω.

Πλάσμα, ατος, τό, figmentum, figlinum opus. 2) commentum, simulacrum. 3) sonus vocis & conformatio placida. Ab eod.

Πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius, commentitius. 2) fictor, fabulator. A pr.

Πλασματικῶς, Adv. concinne, apte. qs. a πλασματικός.

Πλασματηγόρος, ὁ, rhetor, qui causas fictitias tractat, declamator. E πλάσμα & γράφω.

Πλασματώδης, εος, ὁ, ἡ, fictitius, commentitius, Gl. Vet. Ab eod.

Πλάσσω, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuli more formo, formo. 2) illino. 3) fingo, confingo, comminiscor, simulo. πεπλασμένος, fictus, perf. pass. part.

Πλαστογραφέω, f. πλαστογραφήσω, idem quod præc. A πλάστης.

Πλάστειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A sq.

Πλαστήρ, ῆρος, ὁ, idem quod sq.

Πλάστης, ου, ὁ, formator, fictor, creator. A πλάττω.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui pondus imponitur. 2) tabula, in qua cottabis ludebatur. 3) scutica, flagellum. A πλάσσω, percutio. v. πλήσσω. A pr. (vel πλάζω, errando, quia huc illuc vacillat & aberrat in utramque partem.)

Πλαστικὴ, ῆς, ἡ, statuaria, Gl. V. A sq.

Πλαστικός, ή, όν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens, statuarius, Gloss. V. A πλάστης.

Πλαστογραφία, ἡ, falsum, quod committitur subjiciendis litteris, testamentis &c. A sq.

Πλαστογράφος, falsarius, Gl. Vet. A πλαστός & γράφω.

Πλαστοκατήγορος, calumniator, accusator subornatus.

Πλαστολόγος, fandi fictor, Gl. Vet.

Πλαστολόγος, falsidicus, Gl. Vet.

Πλαστός, ή, όν, fictus, fictilis. 2) fictus, simulatus, adulterinus, falsus. A πλάττω.

Πλαστουργέω, ῶ, fingo, effingo, formo. A sq.

Πλαστουργός, ῦ, ὁ, fictor. 2) conditor. E πλαστός & ἔργον.

Πλάστρα, τά, inaures. A πλάσσω.

Πλαστῶς, Adv. ficte, simulate, falso. A πλαστός.

Πλάτα, ἡ. v. πλάτη.

Πλαταγέω, f. ήσω, sonitum edo, crepito, manu plausum edo. A sq.

Πλαταγή, ῆς, ἡ, crepitaculum quo terrentur aves, aut pueruli oblectantur. 2) fremitus maris. it. homo garrulus. A πλατάσσω.

Πλατάγημα, ατος, τό, strepitus, sonus, etiam de homine garrulo. A πλαταγέω.

Πλαταγίζω, f. ίσω, idem quod πλαταγέω.

Πλαταγών, ῶνος, ὁ, crepitaculum. 2) flos papaveris, quia folia papaveris inter pollicem & indicem afflictu manus rupta & complosa crepitum edebant. A πλαταγή.

Πλαταγώνιον, ου, τό, parvum crepitaculum. 2) papaveris vel anemones folium. Dim. a pr.

Πλαταμώδης, ες, latus & planus. A πλατύς.

Πλαταμών, ῶνος, ὁ, humile & latum. 2) planities ap. Polyb. Ab eod.

Πλατάνια, τά, vel πλατανία, ἡ, genus pomorum. Ab eod.

Πλατανιστής, ῦ, ὁ, piscis quidam. Ab eod.

Πλατανίστος, ου, ἡ, platanus, arbor, quia ramos late diffundit. A sq.

Πλάτανος, ου, ἡ, idem. A πλατύς.

Πλατανώδης, εος, ὁ, ἡ, platanis abundans. 2) platani speciem gerens. A pr.

Πλατανών, ῶνος, ὁ, locus platanis consitus, platanetum, Gl. V. Ab eod.

Πλάταξ, ακος, ὁ, coracinus piscis. Vox Alexandr.

Πλατάσσω, ictu & collisione sonum excito. A πλατύς.

Πλατειάζω, Hes. πλατιάζω, Suid. idem quod πλατιάζω n. 1. 2) gloriose loquor, jacto me. Ab eod.

Πλατεῖα, ας, ἡ, f. ὁδός, aut ῥύμη, platea, via urbis. Ab eod.

Πλατειάζω, Dor. πλατειάσδω, πλατιάζω, dilato. 2) ore latius diducto, rustice, vaste loquor. Ab eod.

Πλατειασμός, ῦ, ὁ, vitium oris, quum late diductis labiis & ore apertiori sermo promitur. A pr.

Πλατεῖον, ου, τό, tabella. Ab eod.

Πλατέως, Adv. late. Compar. πλατύτερον, latius.

Πλάτη, ης, ἡ, extrema & latior remi pars, palmula. Gl. Vet. palmula, ratis. navis ipsa. πλάται, scapulæ, latiores costæ. v. ὠμοπλάται.

Πλάτιον, ου, τό, parva palmula. 2) navigiolum. Dim. a pr.

Πλατίον, Dor. pro πλησίον, prope.

Πλάτις, ιδος, ἡ, conjux. 2) conventus, congregatio, Hes. pro πελάτις, a πελάω.

Πλατιστακός, ῦ, ὁ, piscis, qui Alexandrinis πλάταξ dicitur. 2) muliebria. Hes.

Πλάτος, εος, τό, latitudo. A πλατύς.

Πλατυάγυιος, ἡ, latas vias habens, magna. Epith. urbis.

Πλατυγάστωρ & πλατυγάστωρ, ορος, ὁ, qui est lato ventre.

Πλατυγίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito. 2) verborum ampullis strepito. v. Θελιστηλεπάτω, cujus synonymum est. 3) papaveris folium sinistra teneo dextraque percutiens sonum inde elicio, ut sciam, an amans redamer. A πλατύς.

Πλατύγλωσσος & πλατύγλωττος, ὁ, ἡ, latam linguam habens. Ex eod. & γλῶσσα.

Πλάτυιξ, γγος, ἡ, summa & lata pars remi, qua aqua percutitur, palmula. A πλατύς.

Πλατύθραυστος, ου, ὁ, ἡ, cujus fractus est amplus.

Πλατύκαρφος, ου, ὁ, ἡ, festucam sive ramulum latum habens.

Πλατύκαυλος, ου, ὁ, ἡ, latos caules habens.

Πλατύκερκος, ου, ὁ, ἡ, caudam latam habens.

Πλατυκέρως, ωτος, ὁ, ἡ, ampla cornua habens. E πλ. & κέρας.

Πλατυκορία, amplificatio vel amplitudo pupillæ. E πλατύς, & κόρη.

Πλατυλέσχης, ου, ὁ, magnus nugator. E πλ. & λέσχη.

Πλατυλόγος, latiloquus, Gl. V.

Πλατύλογχος, ου, ὁ, lanceam habens latam. E πλ. & λόγχη.

Πλατύνω, dilato, late diduco, amplum & spatiosum reddo. aor. 1. ἐπλάτυνα. πλατύνομαι, dilator. aor. 1. ἐπλατύνθην. A πλατύς.

Πλατύνωτος, ου, latum dorsum habens.

Πλατυόνυχος, ου, ὁ, ἡ, latos ungues habens. E πλ. & ὄνυξ. v. πλατυώνυχος, quod melius.

Πλατυόφθαλμος, ου, amplos oculos habens.

Πλατύοφος, ου, (Epitheton galeæ) latus.

Πλατυπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, latum limbum e purpura habens. E πλ. & πορφύρα.

Πλα-

Πλατύπους, ποδος, ὁ, ἡ, latos pedes habens. Phil. pedo, plancus.

Πλατυπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui latam faciem ſeu frontem habet. E πλ. & πρόσωπον.

Πλατύπυγος, ου, ὁ, ἡ, latas habens nates. E πλ. & πυγή.

Πλατύῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, latas nares habens.

Πλατύῤῥοος, contr. πλατύῤῥους, ου, ὁ, ἡ, lata habens fluenta, late fluens.

Πλατύρυγχος, ſive πλατύῤῥυγχος, ου, ὁ, ἡ, latum roſtrum habens.

Πλατὺς, εῖα, ὺ, latus. 2) amplus, ſpatioſus.

Πλατύσαρκος, ου, ὁ, ἡ, amplam carnem habens. E πλ. & σάρξ.

Πλατύσημον, latus clavus, Gl. V. A ſq.

Πλατύσημος, ου, ὁ, ἡ, lato clavo inſignis, laticlavius. Gloſſ. Vet. πλατύσημοι, laticlavii. E πλ. & σῆμα.

Πλάτυσμα, ατος, τὸ, latum linteum, vel ſimile, cui emplaſtrum illinitur. πλάτυσμα μυωδες, late panſæ carnes muſculares. A πλατύνω.

Πλατυσμὸς, ῦ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus. 2) oſtentatio, jactantia, loquacitas. Ab eod.

Πλατύστομος, ου, ὁ, ἡ, qui lato ſeu patulo ore eſt. E πλ. & στόμα.

Πλατυτέρως, Adv. latius. A πλατύ.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, ſpatioſitas. A πλατύς.

Πλατύφυγος, ἡ, navis lata carina, Strab.

Πλατύφυλλον, latifolium, Gl. Vet. A ſq.

Πλατύφυλλος, ου, ὁ, ἡ, lata folia habens. E πλ. & φύλλον.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

Πλάω, appropinquo, pro πελάω, unde ἔπλητο, propinquabant. pluſq. pro ἐπέπλητο, ut a πλάω, fit f. πλήσω. 2) impleo, unde πεπλάω, πέπλημαι.

Πλέγδην, Adv. nectendo, texendo. 2) implicite. A πλέκω.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod nexum ſeu contextum eſt, opus vitile, calathus, caniſtrum, cincinnus. Gl. V. textura. πλέγματα, crates, Phil. Ab eod.

Πλεγματεύω, implico. A pr.

Πλεγμάτιον, ου, τὸ, idem quod πλέγμα.

Πλεγνύω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans. A ſeq.

Πλέθρον, ου, τὸ, circus, ſic dictus a magnitudine.

Πλεθρισμα, τος, τὸ, curſus in circo, ſtadio &c. A pr.

Πλέθρον, ου, τὸ, apud Græcos & in rebus Græcis eſt menſura centum fere pedum: at in rebus Romanis reſpondet latino jugerum, h. e. 240. pedibus. πλέθρα, jugera, arpendia. Philox. 2) ſpatium ſimpliciter.

Πληιὰς, ἄδος, ἡ, & πληιάδες, Vergiliæ. 2) bruma, Philox. A πλείω, vel πλέω, navigo, quia hoc ſidere oriente navigatio incipiebat, occidente deſinebat.

Πλεῖν, Att. pro πλέον, plus.

Πλειόνως, Adv. plus. A πλεῖον.

Πλειότερος, α, ον, plenior, gravior, ditior. A πλέος.

Πλειστάκι, & πλειστάκις, Adv. ſæpiſſime, ut plurimum. A πλεῖστος.

Πλειστάκοθεν, Adv. ſæpenumero. 2) plurimis e locis. Ab eod.

Πλειστηριάζω, f. άσω, -άζομαι, pluris liceor, quam ceteri. Ab eod.

Πλειστηριασμὸς, ῦ, ὁ, licitatio, Gl. V.

Πλειστοβολεῖν, ludere taxillis. A πλεῖστος & βολή.

Πλειστοβολίνδα, ἡ, ſc. παιδιὰ, ludus puerilis, qui fit taxillis. Ex iiſd.

Πλειστοβόλος, ου, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta ſortitur aut jacit. E πλ. & βάλλω.

Πλειστοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, plurimum valeo, vel poſſum. Ex eod. & δύναμις.

Πλειστολόγως, plurifariam, Gl. Vet. Ex eod. & λόγος.

Πλειστόμβροτος, ον, frequens, celeber. A ſq. & βροτός.

Πλεῖστος, η, ον, pro πλεῖστος, a πλέος, ut comp. πλείων, eſt pro πλεῖον, plurimus. pl. πλεῖστοι, plurimi. Philox. plerique, plures, complures. πλεῖστον, plurimum.

Πλειστοφόρος, ου, ὁ, ἡ, plurimorum ferax. E pr. & φέρω.

Πλείω, poet. pro πλέω, navigo.

Πλείων, Comp. a πολὺς, plus, plurimus, Philox. (v. paulo ante πλεῖστος.) hinc πλείονες, plures, complures, plerique, Gl. V. item mortui. πλεῖον, πλέον, plus, plurimum, Philox. dicitur & modeſte de Venere, coitu, poſt oſculum & ſimilia. πλείονα, plura, plurima. Notandæ & hæ formæ: ἐπὶ πλεῖον vel πλέον, valde, egregie, majorem in modum. item latius: poſteriore ſenſu & pro adj. ponitur. 2) τὸ δὲ πλέον, atque adeo, item revera, cum opponitur κατὰ πρόῤῥησιν, aut ſimile quid. 3) ἐκ πλείονος, diu ante, a longo inde tempore. 4) μέχρι πλείονος, diu. 5) πλείω, adverbialiter dicitur cum numeris pro amplius. 6) τί δὲ πλέον; quid prodeſt?

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, Gl. Vet.

Πλέκος, εος, τὸ, textum, ſportula e vitilibus contexta. A πλέκω.

Πλεκόω, implicor, i. e. coeo, cum femina. A pr. v. σπεκλέω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus. 2) cirrus, cincinnus. 3) rete, laqueus. Philox. ſpira. 4) cirri, ſ. flagella polypodis. A πλέκω.

Πλεκτανόστολος, ον, per funem tractus. Epith. navis. E pr. & στέλλομαι.

Πλεκτανόω, implico, veluti cirris quibuſdam. A πλεκτάνη.

Πλεκτὸς, ὴ, ὸν, plexus, nexus, nexilis. 2) textilis. πλεκτὴ, laqueus. πλεκτὰ, plexa, Gl. V. gerræ, Philox. A ſq.

Πλέκω, f. ξω, necto, connecto, plecto. 2) texo, contexo, plico. 3) met. ſtruo, machinor. πεπλεγμένος, perf. paſſ. part. Lat. plico.

Πλέννα, vide βλέννα.

Πλεοναζόντως, e ſupervacuo, abundanter, Phil. A ſeq.

Πλεονάζω, fut. άσω, copioſior aut major ſum, quam neceſſe eſt. 2) multiplicor, plus habeo, antecello, exubero, redundo. 3) inſoleſco, ſupra modum efferor, aut increſco viribus & numero. 4) augeo, multiplico. A πλέον.

Πλεονάκις, Adv. ſæpius, ſæpenumero, Gl. Vet. Ab eod.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia. 2) abundantia, copia. A πλεονάζω.

Πλεονασμὸς, ῦ, ὁ, cumulatio, abundantia, amplitudo, Gl. V. figura ſermonis. 2) latior rei explicatio. Polyb. 3) frequentatio ejuſdem verbi, frequentior verbi alicujus uſus. Ab eod.

Πλεοναστικὸς, ὴ, ὸν, redundans, ſuperfluus. Ab eod.

Πλεοναστὸς, ὴ, ὸν, abundans, multus. Ab eod.

Πλεοναχῶς, multifariam, varie, Gl. Vet. plurifariam. A πλέον pro πλεῖον.

Πλεονεκτέω, ῶ, f. ήσω, plus habeo, ampliorem partem ſeu portionem habeo, etiam in rebus duris & triſtibus. 2) vinco, præſto. 3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quæſtui habeo, læ-

do. 4) utilitatem, lucrum ex aliqua re capio, plus appeto, quam par aut satis est, aut nunc suppetit. E πλέον & ἔχω.

Πλεονέκτημα, ατος, τό, commoditas, superiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, doctrina &c. 2) victoria. 3) id, quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi caussa. A pr.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, fraudator, Philox. avidus, Gl. Vet. cupidus. Ab eod.

Πλεονεκτικός, ή, όν, alieni avidus, avarus. Gl. Vet. cupidus. A pr.

Πλεονεκτικῶς, *Adv.* fraudulenter, animo astuto & decipiendi studioso. A pr.

Πλεονεκτίστατος, η, ον, avarissimus, fraudulentissimus. A πλεονέκτης.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα. 2) avaritia, Gl. Vet. omninoque inexhausta cujuscunque rei aviditas, v. c. voluptatis, laudis. E πλ. & ἔχω, fut. ἕξω.

Πλέον, plus, *Adv.* A πλεῖος.

Πλεονοσυλλαβέω, plures syllabas habeo, numero syllabarum excedo. A pr. & συλλαβή.

Πλεόνως, *Adv.* pluseulum. A πλέον.

Πλέος, έα, έον, Jon. πλεῖος, plenus, refertus. *Comp.* πλειότερος. Hom. v. πλεῖστος.

Πλευμονάω, vitio pulmonum laboro. A πλεύμων.

Πλευμονίς, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, e quo tabes oritur. Ab eod.

Πλευμονώδης, εος, ὁ, ἡ, pulmoni similis, spongiosus, pro πνευμονώδης.

Πλευμοῤῥαγής, ές, ruptura pulmonis laborans, unde hæmophtysis. E sq. & ῥήγνυμι.

Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo, pulmo marinus. pro πνεύμων, a πνέω.

Πλεύνως, *Adv.* plus, admodum, valde, præter modum, Jon. pro πλεόνως.

Πλευρά, ᾶς, ἡ, latus, costa.

Πλευρίον, τό, Dim. præc.

Πλευρίτης, ου, ὁ, lateralis. A πλευρά.

Πλευριτικός, ή, όν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A sq.

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, sc. νόσος, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλευρά.

Πλευρόθεν, *Adv.* a latere, de lateribus. Ab eod.

Πλευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, latus ferio seu percutio. Ex eod. & κόπτω.

Πλευρόν, οῦ, τὸ, latus, costa. A πλευρά.

Πλεύρωμα, τό, latus. qs. a πλευρόω.

Πλευστικός, ή, όν, navigationi accommodatus. Gl. Vet. navalis. A πλέω.

Πλευστικῶς, *Adv.* ad navigandum apte. A pr.

Πλέω, navigo. 2) navicularium exerceo. 3) nato, fluito. 4) incerto gradu eo. f. πλεύσω. perf. πέπλευκα.

Πλήγχιον, ου, τό, baculus. Hes. instrumentum feriendi. A πλήσσω.

Πληγάς, άδος, ἡ, falx. Hes. πληγάδες, pro συμπληγάδες, petræ concurrentes. A πλήσσω.

Πληγενής, ές, cognatus, propinquus. A πέλας & γίνομαι, f. [illegible].

Πληγή, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus. πληγαί, verbera. A πλήσσω.

Πλῆγμα, ατος, τό, plaga, ictus, vulnus. Ab eod.

Πλῆθος, εος, τό, multitudo quævis. 2) copia, abundantia. 3) populus. 4) plebs, vulgus. A πλήθω.

Πληθοχοΐα, ἡ, talratio frequens vel diuturna.

Πληθόχωρος, ον, multa capiens, latus. A πλῆθος & χωρέω, f. χώρω.

Πληθυντικός, ή, όν, augendi & multiplicandi vim habens. 2) pluralis, Phil. A πληθύνω.

Πληθυντικῶς, *Adv.* numero plurali, pluraliter, Phil. A pr.

Πληθύνω, multiplico, augeo, amplifico. 2) augesco, augeor numero, cresco, plenus sum, abundo. A seq.

Πληθύς, ύος, ἡ, multitudo. A πλῆθος.

Πληθυσμός, οῦ, ὁ, multiplicatio, auctio. A πληθύνομαι.

Πληθύω, multus vel plenus sum, abundo, exundo. A πληθύς.

Πλήθω, f. πλήσω, impleo, repleo. 2) plenus seu refertus sum, turgeo. πληθούσης ἀγορᾶς, pleno i. e. frequenti foro circa meridiem. πλήθομαι, impleor. A πλέω vel πλῆμι.

Πληθώρη, ας, ἡ, Jon. πληθώρη, copia, redundantia. 2) satietas e copia. 3) ap. medicos, salubrium humorum redundantia. 4) hominum frequentia. A πλήθω.

Πληθωρέω, ῶ, impleo. πληθωρέομαι, inundo, inundor. A pr.

Πληθωρία, ἡ, redundantia, satietas. Ab eod.

Πληθωρικός, ή, όν, plenus. 2) plenus humoribus bonis. A pr.

Πλήκτης, ου, ὁ, percussor. 2) pugnax, rixosus. A πλήττω.

Πληκτίζομαι, f. ίσομαι, digladior, usque ad plagas pugno, rixor. 2) insolenter me gero. 3) ad miserationem induco plangendo, h. e. feriendo corpus meum. A pr.

Πληκτικός, ή, όν, percutiendi seu feriendi vim habens, plagosus. Gl. V. rixosus, insolens. Ab eod.

Πληκτικῶς, cæsim, Gl. V. jaciendo, percutiendo. A pr.

Πλῆκτρον, ου, τό, plectrum citharistæ, scutica, flagellum. calcar galli gallinacei. Philox. pecten, tinnulum. omne, quo percuti & cædi potest. A πλήσσω.

Πληκτροποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui plectra sive instrumenta conficit, quibus citharæ pulsantur. E pr. & ποιέω.

Πληκτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, calcaria ferens. E πλῆκτρον & φέρω.

Πλῆμα, τό, plenitudo. A πλήθω.

Πλήμη, seu πλήμμη, ης, ἡ, æstus maris accedens. Ab eod. s. a sq.

Πλῆμι, appropinquo. 2) impleo. A πλέος.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελής.

Πλημμελέω, ῶ, f. ήσω, incomposite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco. Gl. V. pecco, delinquo. πλημμελεῖ, committit, Philox. πλημμελεῖται, committitur, Philox. πλημμεληθέν, commissum, Gl. Vet. aor. 1. part. pass. πεπλημμεληκέναι, perpetrare, Philox. perf. act. inf. at πεπλημμέληται, admissum est, Philox. perf. pass. ind. Ab eod.

Πλημμέλημα, ατος, τό, peccatum, delictum, commissum, reatus, Philox. A pr.

Πλημμελής, έος, ὁ, ἡ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, absonus, Gl. Vet. inconditus. 2) immoderatus, vitiosus, culpabilis, mendosus. E πλήν, præter, secus, & μέλος.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, delictum. A πλημμελέω.

Πλημμελῶς, *Adv.* immoderate, incondite, inconcinne. 2) perperam, male, vitiose, improbe. A πλημμελής.

Πλημμύρα, ας, ἡ, maris æstuantis accessus, inundatio, Gl. V. A πλήμμη.

Πλημ-

Πλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, aestu inundo, restagno, redundo, plenus sum. Gl. V. πλημμυρεῖ, inundat, exuberat. A pr.

Πλημμυρὴς, ὁ, idem quod πλημμυρίς.

Πλημμυρίζω, inundo, Gl. V. Ab eod.

Πλημμύριον, ου, τὸ, aestuarium, & arx in aestuario. Ab eod.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris aestuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris. 2) humiditatis abundantia. Ab eod.

Πλημμύρω, aestuo, inundo, restagno. Ab eod.

Πλήμνη, ης, ἡ, modiolus sive fistula rotae, cui axis inseritur. A πλήθω, f. πλήσω.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, modioli vinculum, ferramentum quo radii modiolo colligantur. E pr. & δέω.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλήθω vel πλήμη & χέω.

Πλὴν, praeterquam, praeter. 2) sed, verum, tamen, verumtamen. Hinc 3) caeterum, in principio, transeundi causa, aut redeundi ad rem. πλὴν ὅτι, nisi quod, praeterquam quod, πλὴν ἀλλ' ἤ, nisi si. ἄλλος, πλὴν, alius, quam, πλὴν ἐάν, si modo, πλὴν εἰ, nisi.

Πλήξιππος, ου, ὁ, qui pungit & stimulat equos, agitator & domitor equorum, eques. 2) bellator. E πλήσσω & ἵππος.

Πλήρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. 2) perfectus seu integer. *Superl.* πληρέστατος, *Adv.* πληρέστατα, plenissime. A πλέος.

Πληροσέληνος, plena luna, Gl. V. A sq.

Πληροσέληνος, ὁ, ἡ, plenilunium. E πλήρης & σελήνη.

Πληροφορέω, ῶ, f. ήσω, justum pondus, justam mensuram do. 2) certiorem facio. 3) satisfacio dando, argumentis, testimoniis: plane probo. *Passiv.* justum pondus &c. accipio. 2) certior fio. 3) persuasum habeo, certo scio. 4) πεπληροφορημένα, res certae.

Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo. 2) satisfactio. 3) certitudo. A pr.

Πληροφορία, ας, ἡ, certa fides, certa persuasio. Ab eod.

Πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, *item* instruo, v. c. naves justo numero militum. 2) praegnantem, gravidam reddo. 3) suppleo, supplementum adjicio. 4) absolvo, perficio. 5) satio, *proprie & tropice*. 6) solvo quod debeo, stipem confero. πληροῦσθαι, terminare, Phil. 7) *pass.* πληροῦσθαι dicuntur in N. T. vaticinia, cum eventum habent, item cum fit, quod dictum est: tempus porro, cum adest, venit, aor. 1. inf. πληρωθῇ, satiatur, Gl. V. aor. 1. pass. subj. A πλήρης.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, id, quo quid completur. Unde 1) socii navales &c. 2) naves instructae ipsae. 3) supplementum exercitus. 4) summa definita, numerus definitus, justus numerus. Dicitur & de actu pro πλήρωσις, ut κυλίκων πλήρωμα, munus pincernae ap. Eurip. & sic quoque in libris sacris accipitur. A πληρόω.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuslibet rei, & quacunque in parte. 2) plenitudo. 3) perfectio & absolutio. 4) solutio ejus quod debeas. Ab eod.

Πληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui ἔρανον, h. e. stipem sive ad juvandum amicum, sive ex pacto certis temporibus, confert: unde πληρωτὴς ἐράνου. 2) cum ἔρανος convivium de symbolis significat, πληρωτὴς est ἐρανάρχης n. 2. συμποσιάρχης, praefectus convivii curandi, cogendi, regendi. Ab eod.

Πληρωτικὸς, ή, όν, implendi seu replendi vim habens. Gl. V. expleuilis. Ab eod.

Πλησιάζω, f. άσω, accedo, appropinquo. 2) familiariter ad aliquem accedo, aliquo familiariter utor. 3) sector quem. 4) rem habeo cum aliqua, concumbo. A πλησίον.

Πλησιαίτερος, & πλησιαίτατος, v. πλησίος.

Πλησίαλος, ου, ὁ, ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ου, ora maritima. Ex eod. & ἅλς.

Πλησιασμὸς, οῦ, ὁ, accessus, appropinquatio. 2) familiaris consuetudo & sectatio. 3) coitus. A πλησιάζω.

Πλησιγνάθος, ου, ὁ, ἡ, maxillas seu buccas implens. E πλήθω & γνάθος.

Πλησιέστερος, & πλησιέστατος, v. πλησίος.

Πλησιμόχθος, ὁ, ἡ, aerumnosus. E πλήθω & μ.

Πλησιόθεος, ου, ὁ, ἡ, deo vicinus, proximus.

Πλησίοικος, ὁ, ἡ, vicinus.

Πλησίον, prope, juxta, cominus. Hinc ὁ πλησίον, propinquus, proximus.

Πλησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. *Comp.* πλησιέστερος & πλησιαίτερος. *Sup.* πλησιέστατος & πλησιαίτατος. A πέλας, *prope*.

Πλησιόχωρα, τὰ, vicina regio.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ, ἡ, confinis, finitimus, accola, Phil. E πλ. & χώρα.

Πλησίστιος, ου, ὁ, ἡ, velum implens, *de vento*. 2) qui prospero cursu & plenis velis navigat. E πλήθω & ἱστίον.

Πλησιφαὴς, έος, ὁ, ἡ, plenam lucem habens, Epith. Lunae. Ex eod. & φάος.

Πλήσμα, ατος, τὸ, explementum, seu id, quo aliquid expletum est. A πλήθω.

Πλησμὴ, ἡ, idem quod πλήσμη.

Πλησμιος, ία, ιον, replens, implens. 2) delicatus, fastidium celeriter afferens. Hinc τὸ πλήσμιον, ου, fastidium e satietate. Ab eod.

Πλησμίως, *Adv.* ad satietatem, fastidium. A pr.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas. 2) intemperantia in cibo &c. abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod.

Πλησμονώδης, εος, ὁ, ἡ, replens, satians. A pr.

Πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, percutio, ferio, πεπληγμένος, percussus, perf. pass. πληγεὶς, percussus, aor. 2. Ab antiquo πλήγω.

Πληθύω, repleo. A πλήθω.

Πλῆκτρον, ἔγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.

Πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat, pro πελάτης. A πελάω.

Πλήων, ονος, ὁ, ἡ, amplior, copiosior. Comp. a πολύς.

Πλίγμα, ατος, τὸ, gradus, gressus. 2) passus. 3) saltus. 4) ictus, percussio. A πλίσσω.

Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio. 2) lateritium opus. 3) agmen militare quadratum. A πλινθεύω.

Πλινθεῖον, ου, τὸ, figlina laterum, officina, in qua lateres finguntur. Ab eod.

Πλινθευσις, εως, ἡ, laterum fictio. Ab eod.

Πλινθευτὴς, οῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.

Πλινθεύω, f. εύσω, lateres fingo. 2) e lateribus aedifico. 3) in lateris formam effingo seu formo. A πλίνθος.

Πλινθηδὸν, *Adv.* in lateris formam. Ab eod.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, lateritius. Ab eod.

Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus. 2) quaevis figura quadrilatera, in primis oblongior. 3) laterculus & abacus. 4) genus aciei militaris. 5) machinamenti genus. Dim. ab eod.

Πλινθὶς, ίδος, ἡ, idem quod seq.

Πλίνθος, ου, ἡ, later, imbrex, tegula. 3) pars quaedam capitis columnae.

Πλιν-

Πλινθοποιΐα, ἡ, idem quod πλινθεία.

Πλινθουργέω, ῶ, f. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργός.

Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.

Πλινθουργὸς, ᾶ, ὁ, qui lateres conficit. Gl. V. laterarius. E πλίνθος & ἔργον.

Πλινθοφορέω, lateres porto.

Πλινθόω, ῶ, f. ώσω, e lateribus construo seu fabricor quidpiam. A πλίνθος.

Πλινθυφὴς, έος, ὁ, ἡ, e lateribus contextus, constructus. Ex eod. & ὑφὴ f. ὑφαίνω.

Πλὶξ, gradus, gressus, passus. 2) spatium inter pollicem & medium digitum. A seq.

Πλίσσω, πλίσσομαι, gradior, ut v. c. equi ostensionales currui adjuncti. a) percutio, ferio.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina & femur: cutis, quæ pudendis subest. A pr.

Πλίχος, idem & ab eod.

Πλοας, ἀδος, ὁ, fluitans. v. πλωὰς. A πλέω.

Πλοηγέτης, ε, ὁ, ἡ, navigationem efficiens. E πλόος & τίκτω.

Πλοιάριον, ε, τὸ, navicula, Gl. V. cymba. a) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.

Πλοΐζω, & πλοΐζομαι, navigo, navi proficiscor. A πλόος.

Πλόϊμος, ε, ὁ, ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.

Πλοιοειδὴς, ὲς, navis figuram habens. E sq. & εἶδος.

Πλοῖον, ε, τὸ, navis, in primis oneraria. A πλέω, *navigo*.

Πλοιοφόρος, ε, ὁ, ἡ, naviger, Gl. V. E pr. & φέρω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, crines plexi & intorti, cincinni, coma. A πλέκω.

Πλόκαμον, ε, τὸ, textum. a) vitile opus. A seq.

Πλόκαμος, ε, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni, nodi crinium nexorum. Gl. Vet. crinis. πλόκαμοι, crines, cæsaries, Phil. A πλέκω.

Πλοκαμός, μὴ, μὸν, textilis. A πλόκος.

Πλοκεὺς, έως, ὁ, textor, Gl. V. Ab eod.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, textum, trama, Philox. a) contextus, compositio, argumentum. 3) dolus, fallacia, argutiæ. 4) Figura oratoria. A πλέκω.

Πλόκιμος, ε, ὁ, ἡ, textilis, nexilis. A πλόκος.

Πλόκιον, ε, τὸ, cirrus, coma plexa. 2) genus quoddam monilis collaris. Dim. ab eod.

Πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis. 2) perplexus, intricatus. Ab eod.

Πλόκος, ε, ὁ, cirrus, plexus capillus, coma plexa. 2) funis. A πλέκω.

Πλόος, *contr.* πλοῦς, ὁ, navigatio, cursus. a) expeditio navalis. A πλέω.

Πλουθυγίεια, ας, ἡ, sanitas cum divitiis, plenissima felicitas. E πλοῦτος & ὑγίεια.

Πλουσιάζω, f. άσω, divitem reddo. A πλούσιος.

Πλουσιακός, ἡ, ὸν, opulentus. Ab eod.

Πλουσιόδωρος, ε, ὁ, ἡ, largis muneribus locupletans. Ex eod. & δῶρον.

Πλούσιος, ία, ιον, dives, opulentus. A πλοῦτος.

Πλουσίως, *Adv.* abunde, adfluenter. A pr.

Πλουτάγαθὴς, ὲς, dives, refertus divitiis. E πλοῦτος & ἀγαθός.

Πλουταγωγία, ας, ἡ, commentatio ditescendi, philosophia, cujus finis divitiæ. Ex eod. & ἀγωγία.

Πλούταξ, ακος, ὁ, valde dives, vel satis dives. A πλοῦτος.

Πλουτέλεια, ἡ, magnificentia, copiæ, pro πολυτέλεια vel πλουτοτέλεια.

Πλουτεὺς, έως, ὁ, Plutus. A πλοῦτος.

Πλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitem reddo. a) dives sum. Ab eod.

Πλουτηρός, ά, ὸν, dives. A pr.

Πλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo. πλουτίζεται, ditescit, Philox. A πλοῦτος.

Πλουτίνδην, *Adv.* eligendo ditiores, vel ditissimum quemque, e censu. Ab eod.

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, πλουτοδότειρα, ἡ, divitias ministrans & suggerens.

Πλουτοδότης, ε, ὁ, idem.

Πλουτοδοτέω, divitias largior. A pr.

Πλουτοποιός, ᾶ, ὁ, ἡ, qui divitias congerit. a) lucrosus, quæstuosus. E sq. & ποιέω.

Πλοῦτος, ε, ὁ, divitiæ, opulentia, copia. a) Plutus, deus divitiarum. 3) vitia cum divitiis conjuncta. quasi a πλέονες.

Πλουτοταφὴς, ὁ, ἡ, divitiis non utens, sed abscondens eas penitus. E pr. & θάπτω.

Πλουτοφόρος, ε, ὁ, ἡ, divitias adferens, augens. E πλ. & φέρω.

Πλουτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, dives terra, Suic.

Πλούτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. A πλοῦτος.

Πλουτώνεια & πλουτώνια, sc. χωρία, seu τομεῖα, loca, quæ perniciosos ac pestilentes odores exhalant. A pr.

Πλοχμὸς, ᾶ, ὁ, crinis plexus & intortus. A πλέκω.

Πλοώδης, εος, ὁ, ἡ, fluitans, aut innatans. A πλόος.

Πλύμα, ατος, τὸ, aqua sordida e lotura, aqua, in qua aliquid ablutum est. a) tritum & exhaustum scortum. A πλύνω. v. λῦμα.

Πλυνὸς, ε, ὁ, res, quæ lavatur. Ab eod.

Πλυνὸς, ᾶ, ὁ, labrum, lavacrum; item, in quo abluuntur panni. 2) maledictis obrutus, infamatus. πλυνὸν ποιεῖν τινα, omnibus conviciis proscindere aliquem, maledicta effundere in aliquem. Ab eod.

Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, qui lavat. *item* idem quod præc. n. 1. Ab eod.

Πλυντήρια, ων, τὰ, sacrum, quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis, agitabatur. Ab eod.

Πλύντης, ε, ὁ, fullo. Ab eod.

Πλυντικὸς, ἡ, ὸν, fullonius. A præc.

Πλυντρὶς γῆ, terra, qua in eluendis pannis utebantur. A seq.

Πλύνω, f. υνῶ, lavo, proprie vestes sordidas &c. 2) verrendo purgo, verro. 3) conviciis incesso, maledictis proscindo, objurgo. πεπλυμένος, lotus, Philox. perf. part. pass.

Πλύσιμον, lavatorium, Gl. Vet. A pr.

Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura. Ab eod.

Πλύσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Πλυσμὸς, ὁ, idem. & pro πλυντὴρ, Hes. Ab eod.

Πλύτης, ε, ὁ, lavator, Gl. V. Ab eod. v. πλυντὴρ.

Πλυτὸς, ἡ, ὸν, lotus. Ab eod.

Πλωὰς, άδος, ἡ, quæ supernatat, natat. item πλωϊὰς, usitatius. v. sq.

Πλωϊάδες νεφέλαι, natantes nubes, & quæ crebro circumferuntur. A πλώω.

Πλωΐζω, & πλωΐζομαι, navigo. Ab eod.

Πλώϊμος, ε, ὁ, ἡ, navigabilis, de mari, verno tempore. 2) navigationi idoneus. Ab eod.

Πλωὸς, τὸς, ὁ, pl. πλωτες, pisces quidam. Ab eod.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, natator. 2) nauta. Ab eod.

Πλώτης, ε, ὁ, idem quod πλωὸς. Ab eod.

Πλωτικὸς, ἡ, ὸν, navigationi, vel natationi aptus. 2) qui rei nauticæ operam dat. 3) Epith. mercatorum. Ab eod.

Πλωτὸς, ή, όν, navigabilis, navibus pervius. a) qui navibus adiri potest. 3) de tempore, quo mare navigari potest. 4) natatilis. Ab eod.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, navigator, nauta. Ab eod.

Πλώω, navigo. a) nato, fluito. A πλέω.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, flamen. a) nota adspirationis, Gl. Vet. 3) vita. In Scriptura S. Spiritus S. a) spiritus propheticus, ut fatidicæ. 3) divina natura Christi. 4) sanctitas animi, & studium pietatis. 5) religio Christiana, Euangelium s. Scriptura S. 6) omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula &c. 7) mens humana. 8) sensus animi. A πνέω.

Πνευματίας, ου, ὁ, cui magna & frequens respiratio est. a) cui venter flatu distenditur. A pr.

Πνευματιάω, suspiro, Phil. A pr.

Πνευματίζω, spiritum scribo & pronuncio in littera. A πνεῦμα. n. 2.

Πνευματικὸς, ή, όν, spiritualis, spiritalis, qui a spiritu cietur. 2) flatibus ventorum obnoxius, ventosus. 3) inflatus, flatu plenus, flatu seu spiritu distentus. 4) flatus ciens, inflans. In Scriptura S. divinus, sanctus, purus, perfectus, vi & efficacia præditus: it. quod Scriptura S. continet, quod cum ea convenit. Hinc ἡ πνευματικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, vel θεωρία, disciplina philosophica de spiritibus agens.

Πνευματικῶς, *Adv.* spiritualiter. a) allegorice. 3) secundum Scripturam S. 3) vi & auxilio divino. 5) sancte, pie. A pr.

Πνευμάτιον, ου, τὸ, parvus flatus. 2) animula. A πνεῦμα.

Πνευμάτιος, ου, ὁ, ἡ, ventosus. a) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.

Πνευματισμὸς, ὁ, pronunciatio cum spiritu, in pr. aspero. A πνευματίζω.

Πνευματοδόχος, ου, ὁ, ἡ, spiritus s. flatus recipiens. E πν. & δέχομαι.

Πνευματοκήλη, ης, ἡ, hernia ventosa.

Πνευματοκίνητος, ου, ὁ, ἡ, a spiritu motus.

Πνευματοκινήτως, *Adv.* impulsu divini Spiritus.

Πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, spiritus vocator & quasi arcessitor.

Πνευματομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui Spiritui S. repugnat; qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. E πν. & μάχομαι.

Πνευματόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, cui umbilicus flatu protuberat.

Πνευματοποιέω, flatus concito. πνευματοποιοῦντα, flatulenta.

Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, a vento feror, vento agitor. a) adflatus sum a numine divino. A seq.

Πνευματοφόρος, ου, ὁ, ἡ, a numine, spiritu divino adflatus. E πν. & φέρω.

Πνευματόω, ῶ, f. ώσω, flatu seu spiritu impleo, flatus excito. 2) in spiritum verto. 3) spiritu adflo. A πνεῦμα.

Πνευματώδης, εος, ὁ, ἡ, spiritu plenus, ventosus. 2) qui flatus movet, qui inflat, flatulentus. 3) inflatus, flatu distentus. 4) anhelus, qui ægre respirat. Ab eod.

Πνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A πνευματόω.

Πνευματωτικὸς, ή, όν, inflandi seu flatus excitandi vim habens. Ab eod.

Πνεύμιος, ου, ὁ, anhelus, difficultate respirandi laborans. A πνέω. (sed l. πνευμονικός.)

Πνευμοδοτικὰ, ῶν, τὰ, instrumenta, quæ spiritu inflantur. A πνεῦμα.

Πνευμονίας, ου, ὁ, ad pulmonem pertinens. Ab eod.

Πνευμονικὸς, ή, όν, ad pulmonem pertinens. a) vitio pulmonum laborans. A seq.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, respirandi instrumentum. a) piscis quidam marinus. A πνέω.

Πνεῦσις, εως, ἡ, spiratio, flatus. Ab eod.

Πνευστιάω, ῶ, anhelo, crebro spiro seu respiro, ægre respiro. πνευστιῶν, anhelans, Phil. Ab eod.

Πνευστικὸς, ή, όν, spiritalis. a) inflatus. Ab eod.

Πνέω, f. εύσω, flo, spiro, anhelo. a) odorem spiro, oleo, Gl. V.

Πνιγαλίων, ωνος, ὁ, incubus, suppressio nocturna, qua dormientes suffocari sibi videntur. A πνίγω.

Πνιγμαλίων, ωνος, ὁ, idem & ab eod.

Πνιγοπὸς, οῦ, ὁ, laqueus, quo se quis strangulat, Hes. Ab eod.

Πνιγεὺς, έως, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inassantur, suffocantur. Ab eod.

Πνιγηρὸς, ρά, ρόν, æstu suffocans, æstu molestus, vaporibus plenus & molestus. a) suffocans. Ab eod.

Πνιγῖτις γῆ, terra quædam colore nigra. Ab eod.

Πνῖγμα, ατος, τὸ, suffocatio, strangulatio. Ab eod.

Πνιγμονὴ, ῆς, ἡ, idem. Ab eod.

Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, suffocatio, Phil. Ab eod.

Πνιγμώδης, εος, ὁ, ἡ, suffocans, strangulans, angendi vim habens. A pr.

Πνιγόεις, όεσσα, όεν, idem. A πνίγω.

Πνῖγος, εος, τὸ, suffocatio, strangulatio. a) calor æstivus, quasi angens, suffocans, Phil. æstus. Ab eod.

Πνίγω, f. ξω, suffoco, ango, neco, Gl. V. πνιγεὶς, suffocatus, Philox. aor. 2. part. pass. πνιγήσεται, suffocabitur, F. a. pass. a) coquo vel asso in aheno contecto, ne quid vaporis exeat. v. πνικτός.

Πνιγώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod πνιγηρός. A πνῖγος.

Πνικτὸς, ή, όν, suffocatus, præfocatus, strangulando enecatus. πνικτὰ, de carnibus coctis in πνιγεῖ. A πνίγω.

Πνὶξ, ιγός, ἡ, suffocatio, strangulatio. Ab eod.

Πνῖξις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, spiritus, spiraculum, aura, odor, Gl. V. A πνέω.

Πνοίπους, οδος, ὁ, ἡ, pernix pedibus, ut ventus, velocissimus, Hes.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, Poet. pro πνοή. πνοιῇς, Dat. pro πνοαῖς.

Πνόος, ου, ὁ, flatus, spiritus. 2) sonus. A πνέω.

Πνύκη, ης, ἡ, concionis locus Athenis, in arce. A πνὺξ, idem.

Πνυκίτης, ου, ὁ, Epith. populi coeuntis in Pnyce: item strepitus & fremitus, qualis solet esse populi.

Πνῦμαι, & πέπνυμαι, πνέω, spiro, vivo, intelligo, sapio, πέπνυται, sapit. πεπνυμένος, sapiens, cordatus, prudens.

Πνὺξ, υκὸς, & πυκνὸς, ἡ, locus Athenis in arce, ubi conciones habebantur. A πνέω.

Πνυτὸς, ή, όν, prudens, Hesych. pro πινυτός.

Πόα, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A pr.

Ποάριον, ου, τὸ, herbula, parva herba. Dim. a πόα.

Ποασμὸς, οῦ, ἡ, noxiarum herbarum evulsio, runcatio. A ποάζω.

Ποάστρια, ας, ἡ, quæ noxias herbas evellit. Ab eod.

Ποαστήριον, ου, τὸ, falx, qua secantur herbæ. Ab eod.

Ποδαβρὸς, οῦ, ὁ, pedibus teneris mollibusque præditus. E ποῦς & ἁβρός.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula. 2) podagra s. articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infestat eosque captos tenet, h. e. non compotes sui reddit, ut nequeant sese sponte sua movere, sed velut pedica quadam constricti teneantur. E πὲς & ἄγρα.

Ποδαγράω, & ποδαγριάω, ῶ, podagra laboro, podagricus sum. A praec.

Ποδαγρίζομαι, f. ίσομαι, idem & ab eod.

Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, qui podagra tentatur vel laborat, podager, podagricus. Ab eod.

Ποδαγρὸς, ῆ, ὁ, idem & ab eod.

ΠΟΔΑ'ΚΝΗ, vel ποδάκνης, vinculum in arcu, Pollux.

Ποδαλγέω, ῶ, f. ήσω, pedum dolore seu podagra laboro. A seq.

Ποδαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, dolore pedum laborans. E πὲς & ἀλγέω vel ἄλγος.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra. Ab iisd.

Ποδαλγικὸς, ἡ, ὸν, qui pedum dolore seu podagra laborat. A praec.

Ποδαλγὸς, ῦ, ὁ, idem. E πὲς & ἄλγος.

Ποδάνεμος, ε, ὁ, ἡ, v. ποδήνεμος.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis, ad lavandos pedes.

Ποδάνιπτρον, ε, τὸ, aqua, qua pedes abluuntur.

Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, cujas, ex qua regione? qs. a ποῦ δάπεδον.

Ποδάργη, ης, ἡ, Podarge, equae nomen. A seq.

Πόδαργος, ε, ὁ, ἡ, albos, vel celeres pedes habens. 2) nomen proprium equi. E πὲς & ἀργός.

Ποδαρίζω, salio. A seq.

Ποδάριον, ε, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes. Dim. a πὲς.

Ποδάρκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus valens, celer. Ex eod. & ἀρκέω.

Ποδαυρος, ε, ὁ, ἡ, qui velocitate pedum auras seu ventos aequat. Ex eod. & αὔρα.

Ποδεῖον, sive πόδειον, ε, τὸ, socculus, qui pedi inducitur. 2) udo. v. & πόδιον. A πὲς.

Ποδεκμάγιον, & ποδεκμαγεῖον, ε, τὸ, pedale, Gl. Vet.

Ποδένδυτον, ε, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. A seq.

Ποδένδυτος, ον, pedi indutus. Ex eod. & ἐνδύω.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, petiolus, in utre pendulus, per quem liquor effunditur. 2) pes navis ut πὲς. 3) calceamenti rustici genus. A πὲς.

Ποδηγετέω, ῶ, f. ήσω, viam monstro, dux itineris sum. 2) perduco. A seq.

Ποδηγέτης, ε, ὁ, viae dux. A seq.

Ποδηγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ποδηγετέω. E π. & ἄγω.

Ποδηγὴς, ὲς, sciens s. peritus viae. A pr.

Ποδηγία, ἡ, itineris demonstratio, ductus. A ποδηγός.

Ποδηγητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ποδηγὴς, Suid.

Ποδηγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, viae dux. 2) assecla. 3) paedagogus. E π. & ἀγός.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, ad pedes dependens. Ex eod. & ἠνεκής.

Ποδήνεμος, ε, ὁ, ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos aequans, pedibus admodum celer. Ex eod. & ἄνεμος. v. ποδάνεμος.

Ποδήρης, εος, ὁ, ἡ, ad pedes usque pertinens seu dependens. ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, Gl. Vet. E πὲς & ἄρω. Sed ποδήρης ναῦς, navis, quae remigando impellitur: nam remi navium quasi pedes sunt, & sic a poetis appellantur. Eust. Hes. Ex eod. & ἐρέσσω.

Ποδηροφορέω, ῶ, talarem vestem gero. A pr. & φ.

Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A πὲς.

Ποδίζω, f. ίσω, pede metior. 2) pedes ligo, seu pedicis obligo. Ab eod.

Ποδόκροτος, ε, ὁ, ἡ, pedibus plaudens, pedibus strepitum edens.

Ποδίον, ε, τὸ, petiolus, pediculus. 2) tegumentum pedis, soccus, fascia, qua pes involvitur, pedulis, quae & πίλος. Dim. a πὲς.

Ποδίσκος, ε, ὁ, idem & ab eod.

Ποδισμὸς, ῦ, ὁ, dimensio pedibus facta, ratio mensurandi pedibus. 2) saltationis genus. A ποδίζω.

Ποδιστὴρ, ῆρος, ὁ, ad ipsos pedes pertinens seu dependens. 2) lebes, cacabus. Ab eod.

Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inserti captivorum pedes in carcere constringuntur, cippus, pedica. E πὲς & κακός.

Ποδόκοιλον, ε, τὸ, vola pedis. Ex eod. & κοῖλον.

Ποδοκρουσία, ας, ἡ, plausus pedum, seu pulsatio. Ex eod. & κρούω.

Ποδοκτυπέω, f. ήσω, salto. Ex eod. & κτ.

Ποδοκτύπη, ἡ, saltatrix. Ex eod. & κτύπος.

Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes.

Ποδόνιπτρον, ε, τὸ, aqua, qua pedes lavantur. Gl. Vet. pelluvium, pollubrum.

Ποδονομέω, salto. E π. & νέμω n. 6. aut νόμος.

Ποδόρπτον, s. ποδόστρωτον, ε, τὸ, potius, vestis ad pedes demissa, talaris. A πὲς.

Ποδοστράβη, ης, ἡ, instrumentum tortorum. 2) instrumentum medicum. 3) tendicula, qua cervi capiuntur. Ex eod. & στρέφω.

Ποδόστροφον, ε, τὸ, pedum retinaculum. Ex iisd.

Ποδότης, ητος, ὁ, pedatus. *Aliis* ποδότης, ε, ὁ, pedatus, i. e. pedibus praeditus. A πὲς.

Ποδοτρόχηλος, ε, ὁ, ἡ, pede rotam circumagens, ut figulus, sive ipsa rota, quae pede circumagitur.

Ποδοχέω, ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. E π. & ἔχω.

Ποδόψηστρον, ε, τὸ, pedum substragulum. E π. & ψάω.

Ποδοψοφία, ἡ, sonus pedum in incessu. E π. & ψόφος.

Ποδόω, intendo funibus, qui πόδες dicuntur.

Ποδωκεία, ας, ἡ, pedum pernicitas. A seq.

Ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer. E π. & ὠκύς.

Ποδωκία, ας, ἡ, pedum pernicitas. A praec.

Πόδωμα, ατος, τὸ, pulpitum, Gl. Vet. A ποδόω.

Ποδωτὸς, ἡ, ὸν, funibus, qui πόδες dicuntur, intentus. Ab eod.

Ποατρόφος, ε, ὁ, ἡ, herbas alens seu nutriens, herbidus. E πόα & τρέφω.

Ποέω, ῶ, facio, pro ποιέω.

Πόη, herba, Gl. Vet. Al. πόα.

Ποηλογέω, ῶ, f. ήσω, herbas colligo. E pr. & λέγω.

Ποηφαγέω, ῶ, f. ήσω, herbis vescor. E πόη & φάγω.

Ποηφαγία, ας, ἡ, cibi usus ex herbis. A ποηφάγος.

Ποηφαγὴς, ὲς, idem quod seq.

Ποηφάγος, ε, ὁ, ἡ, herbis vescens. 2.) animal Indicum, duplo majus, quam equus.

Ποθαίνω, idem quod ποθέω. Eust.

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, desiderabilis, exoptatus. Gl. Vet. desideratus, amabilis. A πόθος.

Ποθεινῶς, *Adv.* magno desiderio. Comp. ποθεινοτέρως.

Πόθεν, *Adv.* unde? undenam? qui fiat? 2) servit negationi fortiori; jungitur fere γάρ. πόθεν γάρ, nullo modo. Ab ὅθεν.

Ποθὲν, aut sine accentu, *Adv.* alicunde. Ab eod.

Ποθέρπω, f. ψω, accedo. *Dor.* pro προσέρπω. E ποτὶ pro πρὸς & ἕρπω.

Ποθέσπερα, *Adv.* vesperi. Ex eod. & ἑσπέρα.

Πο-

Ποθέω, ῶ, desidero, amo. πόθεσκε pro ἐπόθεσκε, desiderarunt, aor. 1. pl. πεποθημένος, exoptatus, Gl. Vet. perf. pass. part. A πόθος.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, desiderium, amor. A pr. pro πόθησις.

Πόθημα, ατος, τὸ, idem. 2) res desiderata. Ab eod.

Πόθημαι, desidero, requiro. Ut hinc sit ποθήμεναι, inf. Ab eod.

Πόθησις, εως, ἡ, ipsa actio desiderandi. 2) desiderium, amor. Ab eod.

Ποθητὸς, ὴ, ὸν, desideratus, desiderabilis. Ab eod.

Πόθι, *Adv.* ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.

Ποθὶ, vel ποθι, *Adv.* alicubi, aliquando. Ab eod.

Ποθόβλητος, ου, ὁ, ἡ, desiderio tactus, vel captus. 2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus. 3) amatorius.

Ποθολκὶς, ίδος, ἡ, habena, qua trahuntur vel reguntur jumenta. *Dor.* pro προσολκίς. E ποτὶ & ἕλκω.

Ποθορέω, ῶ, adspicio. *Dor.* pro προσοράω.

Ποθορέω, *Dor.* idem pro προσορῶ.

Ποθόρημι, idem & ex iisd.

Πόθος, ου, ὁ, desiderium, amor, cupido, Philox. detrimentum, Gl. Vet. (Ab antiquo πόθω vel πέτω, unde Lat. *peto*.)

Ποῖ, *Adv.* quo? quonam? quorsum? ubi? quousque? quamdiu? Ab οἷ, *quo*.

Ποι, *Adv.* aliquo. 2) alicubi. 3) quodammodo. Ab eod.

Ποιὰ, ᾶς, s. ποία, ας, item ποίη, herba. 2) Cereales fruges. 3) annus. A πόα.

Ποιάεις, *Dor.* pro ποιήεις.

Ποιέω, ῶ, f. ήσω, facio, efficio, fabricor. 2) carmina compono. ποιῆσαι, condere, componere, Philox. aor. 1. inf. ποιήσω, faxo, Gl. Vet. Fut. 1. ποίησον, fac, effice, Gl. Vet. aor. 1. imperat. ἐποίησεν, admisit, Philox. aor. 1. ind. 3. s. ποιήσασθαι παχέως, arripere, Philox. aor. 1. med. inf. Sed hoc verbum varias significationes accipit diversis junctum substantivis aut particulis, in activo & medio, ut ποιεῖν τὸν νόμον, servare legem, at ποιεῖσθαι νόμον, legem sancire, sinere sibi irrogari, pati sibi ferri. θυσίας ποιεῖν, sacrificare. ἑορτὴν ποιεῖν, diem festum celebrare. ποιεῖν πρός τι, valere ad aliquid. ποιεῖν λέγοντα, inducere loquentem: cum ἐπὶ, colloco, pono &c. *In medio* 1) cum subst. dicitur intransitive, ut χρόνον ποιεῖσθαι, morari, λόγους ποιεῖσθαι, dicere, ἀρχὴν ποιεῖσθαι, incipere, τιμωρίαν ποιεῖσθαι, opem ferre. 2) ubi transitive est, dicitur cum relatione ad subjectum, ut παῖδα ποιεῖσθαι, adoptare, de quo & ποιοῦμαι, simpliciter dicitur. 3) cum particulis περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, magnifacere. ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, irridere, flocci facere. ἐν ὀλίγῳ ποιεῖσθαι, contemnere &c. 4) statuere sc. ut poenam, v. c. φυγὴν ποιεῖσθαι, exilii poenam proponere. 5) simulo.

Ποίη, v. ποία.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus, consitus. A pr.

Ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus. 2) liber. 3) poema. 4) τὰ ποιήματα, ciborum confectiones. *Confituren*. A ποιέω.

Ποιηματικὸς, οῦ, ὁ, poemata conscribens, poeta. A praec.

Ποιημάτιον, ου, τὸ, parvum poema, poematium. 2) libellus. Dim. a ποίημα.

Ποιηματοκόπος, ὁ, poeta, in pr. maledicus. Ex eod. & κόπτω.

Ποιηρὸς, ρὰ, ρὸν, herbosus. A ποία.

Ποίησις, εως, ἡ, poesis, Gl. Vet. 2) adoptio. 3) modus rei agendae: ἡ κατὰ τὸ κεχαρισμένον ποίησις, si quis facit, quod lubet. 4) factura, instructio, Gl. Vet. A ποιέω.

Ποιητέος, έα, έον, faciendus. Ab eod.

Ποιητὴς, οῦ, ὁ, poeta, vates, Gl. Vet. 2) factor, effector, nominatim legislator. Ab eod.

Ποιητίζω, poetor, Gl. Vet. A praec.

Ποιητοδιδομαι, rem poeticam tracto, carminibus scribendis operam do. A seq.

Ποιητικὸς, ὴ, ὸν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit. 2) poeticus, i. e. poetis conveniens, poetarum proprius. 3) vim habens excogitandi, solerter, ingeniose inveniendi & comminiscendi. A ποιητής.

Ποιητικῶς, *Adv.* poetice. A praec.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, factus. 2) factitius. 3) adoptivus, adscititius. A ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, poetria. A ποιητής.

Ποιηφαγέω, ῶ, herbis vescor. E ποία & φαγεῖν.

Ποικιλανθὴς, έος, ὁ, ἡ, floridus, varios habens flores, variegatus. E ποικίλος & ἄνθος.

Ποικιλείμων, ονος, ὁ, ἡ, picta s. versicolori veste indutus. 2) variegatus, multicolor. Ex eod. & εἷμα.

Ποικιλέρυθρος, ον, rubris maculis distinctus.

Ποικιλὰς, άδος, ἡ, idem qui ποικιλτής.

Ποικιλήνιος, ου, ὁ, ἡ, variegatas habens habenas. E π. & ἡνία.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. A ποικίλος.

Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, versicolor, picta. 2) nomen avis, quibusdam carduelis. Ab eod.

Ποικίλλω, variego, varie distinguo, vario. 2) vafre comminiscor aut fingo. πεποικιλμένος, varius, variegatus, perf. pass. part. Ab eod.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus versicolor, opus quodlibet versicolor & varie ornatum. A pr.

Ποικιλμὸς, οῦ, ὁ, varietas. Ab eod.

Ποικιλόβουλος, ον, consiliis varius. 2) astutus, versutus, callidus, vafer. E π. & βουλή.

Ποικιλόγηρυς, *Dor.* ποικιλόγαρυς, υος, ὁ, ἡ, varie sonans, variam vocem sonumque habens.

Ποικιλόγραμμος, ον, variis seu versicoloribus lineis distinctus, varius, pictus, maculosus. E π. & γραμμή.

Ποικιλογράφος, ον, qui varia scripsit. E π. & γράφω.

Ποικιλόδειρος, ον, cui collum est varium, i. e. versicolor, maculosum, pictum. E π. & δειρή.

Ποικιλοδέρμων, ονος, ὁ, ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam. E π. & δέρμα.

Ποικιλόδινος, ον, qui varie circumagitur, seu versatur, qui in orbem agitur. E π. & δίνη.

Ποικιλόδιφρος, ον, qui variis utitur bigis.

Ποικιλόδωρος, ον, varia donans. E π. & δῶρον.

Ποικιλόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, varios habens capillos.

Ποικιλόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, varios caules habens, cujus caulis varius est.

Ποικιλομήτης, ου, ὁ, varia & multiplicia habens consilia, versipellis. E π. & μῆτις.

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem.

Ποικιλομήχανος, ον, qui varias machinas & technas callet, callidus, versutus. E π. & μηχανή.

Ποικιλομορφία, ας, ἡ, q. d. multiformitas, varia formatio. A seq.

Ποικιλόμορφος, ον, varias formas habens. 2) versicolor. E π. & μορφή.

Ποικιλόμυθος, ου, ὁ, ἡ, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus.

Ποικιλόνωτος, ον, varium tergum habens.

Ποικιλόπτερος, ου, ὁ, ἡ, variegatas pennas habens. E π. & πτερόν.

Ποικίλος, η, ον, varius, variegatus, picturatus, Gl. Vet. it. varias artes callens, versutus. 2) dubius, inconstans.

Ποικιλόστερνος, ου, ὁ, ἡ, varium pectus habens, versutus, dolosus. A στέρνον.

Ποικιλόστικτος, ου, ὁ, ἡ, variis maculis notatus.

Ποικιλόστολος, ον, stolam gerens variegatam. A στολή.

Ποικιλόστομος, ον, cujus os seu rostrum est varium. A στόμα.

Ποικιλότερπος, ου, ὁ, ἡ, varie, valde oblectans. A τέρπω.

Ποικιλότευκτος, ον, artificiosus, artificiose structus, factus, callidus. Ut ποικιλότευκτος θέσις, exp. positio artificiosa in ludo duodecim scriptorum &c. E π. & τεύχω.

Ποικιλότραυλος, ου, ὁ, ἡ, balbutiens. 2) de cantu, significat flexus vocis. μέλος ποικιλότραυλον.

Ποικιλοφόρμιγξ, γος, ὁ, ἡ, qui suaviter cithara canitur.

Ποικιλοφρονέω, callidus sum; *item, in bonam partem*, plenus sum consilio, ingenio valeo. A seq.

Ποικιλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens est versuta & callida, Phil. versutus. 2) prudens, plenus consilio. 3) ingeniosus. A φρήν.

Ποικιλόφωνος, ον, varios sonos edens, Epith. instrumenti musici, lyræ &c. suavisonus. 2) copiosus in dicendo, in varianda oratione. A φωνή.

Ποικιλόχροος, *contr.* ους, ον, versicolor. Philox. A χρόα.

Ποικιλόχρωμος, ου, ὁ, ἡ, idem. A χρῶμα.

Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem, Gl. Vet.

Ποίκιλσις, εως, ἡ, artificium variegandi. A ποικίλλω.

Ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, qui varias, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat. Gl. Vet. variator, plumarius. Ab eod.

Ποικιλτικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad phrygioniam artem. ἡ ποικιλτικὴ, ars phrygionum. A pr.

Ποικιλτὸς, ὴ, ὸν, variatus, varie pictus, versicolor. A ποικίλλω.

Ποικιλῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vario modulamine canens, cantum suaviter variare peritus. 2) perplexa loquens. Epith. Sphyngis. Soph.

Ποικίλως, *Adv.* varie, multis modis. 2) callide, versute. 3) inconstanter. A ποικίλος.

Ποιμαίνω, f. ανῶ, pasco, rego. 2) curam gero, curo. A ποιμήν.

Ποιμανεὺς, έως, ὁ, pastor. A præc.

Ποιμανόριον, pasco. 2) custodio. A præc.

Ποιμανόριον, ου, τὸ, grex, non ovium tantum, sed & populi. A ποιμάνωρ.

Ποιμαντικὸς, ὴ, ὸν, pastoritius, pastoralis. A ποιμαίνω.

Ποιμαντὴρ, ῆρος, ὁ, pastor. Ab eod.

Ποιμάνωρ, ορος, ὁ, idem. 2) rex, dux. A ποιμήν.

Ποιμενοίδης, ου, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. Ab eod.

Ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, pastoralis, pastoritius. 2) pascendo pecori deditus. Ab eod.

Ποιμένιος, ία, ιον, pastoralis. Ab eod.

Ποιμὴν, ένος, ὁ, opilio, pastor, gregarius, Philox. rector, ductor.

Ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium. Gl. Vet. ovile. A pr.

Ποιμνόθεν, *Adv.* a grege. A præc.

Ποιμνήϊος, ΐα, ϊον, ad ovium gregem pertinens. Ab eod.

Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium. Phil. pecus. ποίμνια, pecora, Gl. Vet. Ab eod.

Ποινάζω, f. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινή.

Ποινάριος αία, αιον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.

Ποινάτωρ, ορος, ὁ, ultor. A seq.

Ποινάω, ῶ, -άομαι, punio, pœnas exigo. Ab eod.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna, ultio injuriæ seu peccati, pretium, quo injuria pensatur, satisfactio quævis. 2) Furia. 3) molestia, ægritudo.

Ποινηλασία, ας, ἡ, exactio pœnæ, multæ. E pr. & ἐλαύνω.

Ποινηλατέω, ῶ, f. ήσω, furiis pœnalibus agito. A seq.

Ποινήλατος, ου, ὁ, ἡ, furiis agitatus. E ποινή & ἐλαύνω.

Ποίνημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω.

Ποινητὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, ultor. Ab eod.

Ποινήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Ποίνιμος, ου, ὁ, ἡ, pœnalis, molestus. 2) ultor, vindex. A ποινή.

Ποινοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, molestiam adferens. A pr. & ποιέω.

Ποιολογέω, herbas lego. ποιολογεῦσα, herbas legens, part. pro ποιολογοῦσα. A seq.

Ποιολόγος, ὁ, herbas legens. E ποία & λέγω.

Ποιόνομος, ον, qui gramine pascitur. Ex eod. & νέμω.

Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.

Ποιὸς, ποιὰ, ποιὸν, certa qualitate præditus, certo modo adfectus: *Subst.* triticum.

Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas rei quælibet. A ποῖος.

Ποιοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, herbas alens, herbidus. E ποία & τρέφω.

Ποιόω, ῶ, πεποιωμένος, qualitate aliqua affectus, perf. part. pass. A ποῖος.

Ποιπνὸς, οῦ, ὁ, minister, famulus, Hes. A seq.

Ποιπνύω, opus, ministerium facio sedulo. origo incerta. (forsitan ab eadem, unde ποιφύσσω, flo, spiro; nam inest verbo vis sedulitatis anhelabundæ, cum suspirationibus & sudore conjunctæ.)

Ποιρὴν, ῆνος, ὁ, scrotum, mentula, Nic. Sed rectius legitur πηρίν.

Ποίτιμος, ου, ὁ, ἡ, remuneratorius, remunerator. E ποινή & τίνω. (sed sic exarandum sit ποινόντες.)

Ποιφύγδην, *Adv.* terrifico cum flatu. E ποιφύσσω.

Ποίφυγμα, τὸ, vehemens spiritus emisio. 2) terriculamentum, terror. Ab eod.

Ποίφυξις, εως, ἡ, idem. A seq.

Ποιφύσσω, f. ξω, spiro, flatum emitto. 2) terreo, exterrefacio. A φυσάω. v. πιφαύσκω.

Ποιώδης, εος, ὁ, ἡ, herbidus. A ποία, pro πόα.

Πόκα, *Adv.* quondam, olim. *Dor.* pro ποτέ.

Ποκάζω, idem quod ποκίζω. A πόκος.

Ποκάριον, ου, τὸ, parvum vellus. Dim. a πόκος.

Ποκὰς, άδος, ἡ, lanigera. 2) coma. Ab eod.

Ποκίζω, f. ίσω, tondeo. 2) comio, pecto. Ab eod.

Ποκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, velleri similis. Ex eod. & εἶδος.

Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo demta & conglobata. A πέκω.

Ποκόω, ῶ, f. ώσω, vellere circumdo, vestio. Hinc πεποκωμένος, vestitus. A præc.

Πολεμαδόκος, *Dor.* pro πολεμοδόκος.

Πολεμαρχεῖος, ου, ὁ, ἡ, ad Polemarchum pertinens.

Πολεμαρχέω, exercitui præsum, belli dux sum. A πολέμαρχος.

Πολεμάρχης, ου, ὁ, belligerator, Gl. Vet. dux belli. E πόλεμος & ἄρχω.

Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus Polemarchi. A seq.

Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli. 2) nomen magistratus apud Athen.

Πολεμηγενὴς, ον, bellum gignens, & πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis, bellator. E π. & τίκτω.

Πολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero. 2) pugno. 3) bello peto, aggredior. 4) dissideo ab aliquo. 5) discepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. A πόλεμος.

Πολεμοδέκος, ου, ὁ, ἡ, bellicosus. Ex eod. & δέχομαι, *observo*, *speculor*, *opperior*.

Πολεμήιος, ου, ὁ, ἡ, bellicus, seu ad bellum pertinens. A πόλεμος.

Πολεμησείω, bellare gestio, bellare cupio, ad bellum specto. A πολεμέω.

Πολεμητέον, & πολεμητέα, bellandum, pugnandum. Ab eod.

Πολεμητήριον, ου, τὸ, locus hosti imminens, & opportunus ad illi nocendum. Ab eod.

Πολεμία, ας, ἡ, sc. χώρα, solum hostile seu hosticum. A πόλεμος.

Πολεμίζω, f. ίσω, bellum gero. 2) pugno, decerto. 3) etiam singulari certamine. Ab eod.

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars militaris; & τὸ πολεμικὸν, οῦ, sc. σημεῖον, classicum, bellicum. Ab eod.

Πολεμικῶς, *Adv.* bellicose, hostiliter. A pr.

Πολέμιος, ία, ιον, qui animo hostili est erga aliquem, infestus. 2) hostis, inimicus. 3) pro πολεμικὸς, militaris. 4) τὰ πολέμια, res militaris. A πόλεμος.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ, ἡ, bellicus. 2) bellator, habilis ad bellum. τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equestria. Gl. Vet. equitia. A seq.

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.

Πολεμίως, *Adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. A πολέμιος.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πολεμοδέκος.

Πολεμοχαρὴς, ές, bellicosus, bello gaudens. Epith. Palladis.

Πολεμοκλόνος, ου, ὁ, ἡ, idem. Epith. Martis & Palladis.

Πολεμοκράντης, ου, bellum perficiens, finiens. A κραίνω.

Πολεμόνδε, in bellum, ad bellum, in prælium.

Πολεμοποιέω, ῶ, f. ήσω, bellum moveo. 2) seditiones excito. 3) inimicum & hostem reddo. A seq.

Πολεμοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, bellum movens, hostilis. E seq. & ποιέω.

Πόλεμος, ου, ὁ, bellum. 2) prælium, pugna. A πέλω, *pello*, *moveo*, *trudo*, *verso*. v. πολέω.

Πολεμοτροφέω, ῶ, bellum nutrio seu foveo. A τρέφω.

Πολεμοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, bello consumens. A φθείρω.

Πολεμόω, ῶ, f. ώσω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, hostem reddo, Gl. Vet. oppugno. πολεμόομαι, οῦμαι, ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med.* hostili animo sum. A πόλεμος.

Πολεμώνιον, ου, τὸ, polemonium, *herba*. Ab eod.

Πολεύω, f. εύσω, verso. 2) curo, ministro. 3) versor alicubi, habito. A seq.

Πολέω, ῶ, f. ήσω, verto, verso. 2) versor. 3) aro. 4) pasco.

Πολιαίνομαι, canesco, canus sum, spumo, de mari. A πολιός.

Πολιανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilis, præfectus urbi sum. A seq.

Πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbi. E πόλις & νέμω.

Πολιαρχέω, ῶ, f. ήσω, urbi præsum. A seq.

Πολίαρχος, ου, ὁ, præfectus urbis vel urbium. 2) princeps urbis vel urbium.

Πολιὰς, άδος, ἡ, Atheniensibus dicta Minerva, præses arcis, quæ arcem tenet ac tuetur. A πόλις, *arx*.

Πολίδιον, ου, τὸ, oppidulum. Dim. ab eod.

Πολίδριον, τὸ, idem. Ab eod.

Πολιεὺς, έως, ὁ, urbis custos & tutor. Jovis Epith. Ab eod.

Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem statuo. πεπολισμένη, condita, perf. part. pass. Ab eod.

Πολιήοχος, ου, ὁ, ἡ, pro πολιοῦχος. ubi vid.

Πολιήτης, ου, ὁ, civis, municeps; pro πολίτης.

Πολιῆτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*. A præc.

Πόλινδε, *Adv.* ad civitatem.

Πολιόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, canos habens capillos. E πολιός & θ.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, cana habens tempora, senex. Ex eod. & κρ.

Πόλιον, ου, τὸ, polium, planta. A πολιός.

Πολιὸν, οῦ, τὸ, vinum album. Ab eod.

Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione cingo, circumsideo, obsideo, machinis & tormentis urbem oppugno, πολιορκεῖ, vastat, Philox. πεπολιορκημένος, obsessus, Gl. Vet. perf. pass. part. 2) vexo, affligo, *etiam de singulis hominibus*, *aut corpore humano*: 3) bello peto, *de regione*. E πόλις & εἴργω, vel ἕρκος.

Πολιορκητέον, obsidendum, Philox. A præc.

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, urbium obsessor. 2) urbium expugnator. Ab eod.

Πολιορκητικὸς, ὴ, ὸν, obsidionalis, Gl. Vet. A pr.

Πολιορκία, ας, ἡ, obsessio, obsidium sive obsidio, oppugnatio, vastatio, Gl. Vet. 2) vexatio, afflictio.

Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, albus, candidus. πολιαὶ, cani capilli, sc. τρίχες vel θρίξ.

Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A præc.

Πολιοῦχος, ου, ὁ, ἡ, urbis præses, tutelaris deus vel dea. 2) cum de Minerva Atheniensi sermo est, significat præsidem arcis. E πόλις & ἔχω.

Πολιοφάγος, ου, ὁ, senex helluo. E πολιός & φ.

Πολιοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, præsidio urbem teneo, urbem defendo, it. intra muros me teneo. E πόλις & φύλαξ.

Πολιόχροος, ὁ, ἡ, canus, albus, candidus, ut cygnus. E πολιός & χρώς.

Πολιόω, ῶ, f. ώσω, canum facio. πολιοῦμαι, canesco. Gl. Vet. caneo. πεπολιωμένος, canus, Gl. Vet. perf. pass. part. A πολιός.

Πολιπόρθος, ὁ, urbis expugnator, vel vastator. A πόλις & πορθέω.

Πολιῤῥαίστης, ου, ὁ, idem. Ex eod. & ῥαίω.

Πόλις, εως, *poet.* ηος, *Jon.* ιος, urbs, civitas, oppidum. 2) arx urbis, pro ἀκρόπολις.

Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum. Gl. Vet. municipium. A πολίζω.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum. A præc.

Πολισμὸς, οῦ, ὁ, urbis exstructio. A πολίζω.

Πολισσονόμος, ου, ὁ, urbis administrator, rector seu gubernator. E πόλις & νέμω. (nisi est πολισσονόμος, ὁ νέμων τὰ πολισσόα, hoc est, τὰ τὴν πόλιν σώζοντα.)

Πολισσόος, ου, ὁ, urbium servator. Epith. Martis.

Πολισσοῦχος, ου, ὁ, ἡ, v. πολιοῦχος.

Πολιστὴς, οῦ, ὁ, conditor & auctor civitatis. 2) civitatis princeps. A πολίζω.

Πολιστιοῦχος, ου, ὁ, conditor & auctor civitatis. 2) magister civium, seu urbis præfectus. E πολίτης & ἔχω.

Πολιτεία, ας, ἡ, administratio reipublicæ, civitatis regimen. 2) Reipublicæ status, vel respublica. 3) civitas, jus civitatis. 4) vitæ institutum & ratio, gubernatio, gestio rei cujusque, etiam rei privatæ, & hominis singularis. 5) apud Scriptores

Ecclef. fignificat etiam bona opera, vexationes corporis per jejunia, vigilias &c. pietatis cauffa. A πόλις.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernatio, vel adminiftratio. 2) vita civilis, commercia civium inter fe, civitas. 3) follertia in re adminiftranda quavis. A πολιτεύω.

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, reipublicæ, feu civitatis adminiftrator, magiftratus. Ab eod.

Πολιτεύω, rempublicam gero. 2) *univerfe*, aliquid curo, adminiftro, curando, agendo (præfertim in magiftratu) efficio. 3) in civitate vivo, ejus legibus & inftitutis utor & obedio. *In medio* eadem fignificat, præterea, vivo, verfor, de moribus & inftitutis vitæ.

Πολιτηίη, ης, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.

Πολίτης, ου, ὁ, civis, municeps. 2) civis, focius alterius in jure civili, pro συμπολίτης. A πόλις.

Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam adminiftro, civilia negotia tracto. A præc.

Πολιτικὸς, ὴ, ὸν, civilis, urbanus, civicus, Gl. Vet. 2) qui in adminiftratione reip. verfatur. item orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, fc. τέχνη, ratio feu ars bene inftruendæ vel adminiftrandæ reip. 3) facilis, comis. 4) urbanus, elegans, facetus. 5) popularis, ad fenfum populi accommodatus. Ab eod.

Πολιτικῶς, *Adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam adminiftrantem, aut ipfam reipublicæ adminiftrationem. 2) leniter. 3) leviter. 4) urbane, facete.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*. 2) quæ ejufdem civitatis eft. A πολίτης.

Πολιτισμὸς, οῦ, ὁ, adminiftratio reipublicæ. A πολιτίζω.

Πολιτογραφέω, ῶ, f. ήσω, civium numero adfcribo, civitate dono. aor. 1. paff. ἐπολιτογραφήθην. E πολίτης & γράφω.

Πολιτογραφία, ἡ, receptio in civium numerum. A præc.

Πολιτοκοπέω, ῶ, vexo cives vel remp. A πολιτοκόπος.

Πολιτοκοπία, ας, ἡ, vexatio civium. A feq.

Πολιτοκόπος, ου, ὁ, vexator civium aut Reip. E π. & κόπτω.

Πολιτοφύλακες, οἱ, civium cuftodes, defenfores.

Πολιτοφυλακέω, ῶ, cives obfervo & ab iis caveo. 2) cives cuftodio, aut præfidio urbem teneo. A præc.

Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muros manet, ac civium cuftodiæ præeft, urbis præfidium, urbis cuftodia.

Πολίχνη, ης, ἡ, oppidulum. A πόλις.

Πολίχνιον, ου, τὸ, Dim. præc.

Πολιώδης, εος, ὁ, ἡ, canus, canos referens. 2) facile canefcens. A πολιός.

Πολίωσις, εως, ἡ, cum quid canefcit. A πολιόω.

Πολλαγόραστος, ου, ὁ, ἡ, multa emens, emax. E πολύς & ἀγοράζω.

Πολλάκις, *Adv.* fæpe, frequenter. A πολύ.

Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio. A pr.

Πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Πολλαπλασιαςῶς, *Adv.* multipliciter. A πολλαπλασίως.

Πολλαπλάσιος, ία, ιον, & πολλαπλάσιος, ου, ὁ, ἡ, multiplex. A πολύς.

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem. 2) multo major, multo copiofior. Ab eod.

Πολλαπλασίως, *Adv.* multipliciter. 2) multo amplius, multo plus. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. A feq.

Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλόος, οῦς, ὁ, multiplex. A πολύς.

Πολλαχῆ, *Adv.* multis in locis, paffim. 2) fæpe. A πολλάκις. (vel potius ab antiquo πολλαχὸς, ἡ, ὸν, cujus dativus is eft, fc. ὁδῷ, μεθόδῳ, τρόπῳ, vel tale quid.)

Πολλαχόθεν, *Adv.* multis e locis, partibus, rebus. A πολλαχῆ.

Πολλαχόθι, *Adv.* multis rebus, locis. Ab eod.

Πολλαχόσε, *Adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.

Πολλαχοῦ, *Adv.* multis in locis. Ab eod.

Πολλαχῶς, *Adv.* multifariam, plurifariam. Ab eod.

Πολλαπλήσιος, *Jon.* idem quod πολλαπλάσιος.

Πολλοδικῶς, *Adv.* multipliciter.

Πολλὸς, poet. pro πολὺς, multus. 2) fortis, vehemens, magnus. πολλὸν, *Adv.* multum.

Πολλοςημόριον, ου, τὸ, pars minima. A feq.

Πολλοςημόριος, ου, ὁ & ἡ, unam e multis partibus habens. 2) minimus. E feq. & μόριον.

Πολλοςὸς, ἡ, ὸν, qf. multefimus; unde parvus, exiguus. 2) multiplex. A πολλός.

Πολλοςῶς, *Adv.* ex parte aliqua. 2) multifariam. 3) longo poft intervallo. A pr.

Πολλοῦ, *Adv.* ex longo jam tempore, jam diu. 2) magno pretio. A πολύς. (Integre ἐκ πολλοῦ χρόνου, ἐπὶ πολλοῦ ἀργυρίου vel τιμήματος.)

Πόλος, ου, ὁ, polus cœli, f. vertex & cardo mundi. 2) cœlum. A πολέω.

Πολτάριον, ου, τὸ, pulticula. Dim. a πόλτος.

Πολτίον, ου, τὸ, idem, ab eod.

Πολτοποιέω, ῶ, f. ήσω, pultem conficio.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum.

Πολτώδης, εος, ὁ, ἡ, qui ex pulte eft, vel pulti fimilis.

Πολυαγάπητος, ον, cariffimus.

Πολυάγκιστρον, ου, τὸ, multis hamis confertum, multis uncis hamatum.

Πολυαγρὶς, ίδος, ὁ, ἡ, qui multam capit prædam. 2) venationis ftudiofus. Ab ἄγρα.

Πολύαγρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πολυάδελφος, ου, ὁ, ἡ, multos fratres habens.

Πολύαθλος, ου, ὁ, ἡ, qui multis vicit certaminibus.

Πολυάϊκος, ον, idem quod πολυάϊξ, dicitur de rumore vario & incerto, magno.

Πολυαίματος, ου, ὁ, ἡ, multum fanguinis habens, fanguine abundans. Ab αἷμα.

Πολυαιμέω, ῶ, fanguine abundo. A πολύαιμος.

Πολυαιμία, ας, ἡ, fanguinis abundantia. Ab eod.

Πολύαιμος, ου, ὁ, ἡ, fanguine abundans. Ab αἷμα.

Πολυαίμων, ὁ, ἡ, idem, ex iisd.

Πολυαίνετος, ον, idem quod feq. Ab αἰνέω.

Πολύαινος, ου, ὁ, ἡ, multum laudatus, multa laude dignus. 2) loquax, garrulus. Ab αἶνος.

Πολυάϊξ, ικος, ὁ, ἡ, impetuofus, varios impetus feu motus habens. 2) valde turbulentus. Ab ἀΐσσω.

Πολυάκανθος, ου, ἡ, genus fruticis, fic dictum a multitudine fpinarum. Ab ἄκανθα.

Πολυαλγὴς, ὲς, valde moleftus, gravis. Ab ἄλγος.

Πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.

Πολυαλθὴς, έος, ὁ, ἡ, varium ad medendum habens ufum. Ab ἄλθω.

Πολυάλφιτος, ου, ὁ, ἡ, multam farinam habens, vel reddens. Ab ἄλφιτον.

Πολυάμπελος, ου, ὁ, ἡ, vitibus abundans.

Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ab ἀναγνώστης.

Πολυανδρέω, ῶ, viris abundo. A πολύανδρος.

Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus sepulturæ destinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur: adeoque & sepulcrum capax, pluribus destinatum, & locus major pluribus sepulcris destinatus, ubi sepulcra sunt, cœmeterium. Gl. V. strages.

Πολύανδρος, ον, viris frequens. 2) de femina, quæ sæpius nupsit. Ab ἀνήρ.

Πολυάνθεμος, ου, ὁ, ἡ, multos habens flores. Epith. veris. Ab ἄνθεμον.

Πολυανθής, έος, ὁ, ἡ, idem. Ab ἄνθος.

Πολυάνθραξ, ὁ, ἡ, carbonibus abundans.

Πολυανθρωπησία, ἡ, idem quod seq.

Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A seq.

Πολυάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, frequens hominibus. Phil. ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.

Πολυάνωρ, ὁ, ἡ, idem quod πολύανδρος, & ex iisdem.

Πολυάργυρος, ον, copiosus argento, *de metallis*.

Πολυάρητος, ου, ὁ, ἡ, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.

Πολυάριθμος, ου, ὁ, ἡ, multiplex.

Πολυαρκής, έος, ὁ & ἡ, ad multa sufficiens, sufficiens. 2) diu durans, pertinacis usus. 3) copiosus, abundans rebus necessariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.

Πολυαρκῶς, *Adv.* abunde, copiose. A pr.

Πολυάρματος, ον, currus multos habens. Ab ἅρμα.

Πολυαρμόνιος, ου, ὁ, ἡ, multas harmonias habens, valde harmonicus. Ab ἁρμονία.

Πολύαρνι, multas oves habenti, quasi a πολύαρνος. E πολὺ & ἄρς, unde ἀρνὸς & ἄρνος, in usu.

Πολύαρνος, ου, ὁ, ἡ, multos agnos habens. 2) dives. Ex iisd.

Πολυάρουρος, ον, agris dives. Ab ἄρουρα.

Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus. 2) deorum multitudo. A seq.

Πολύαρχος, ου, ὁ, ἡ, multis dominans, potens.

Πολυάστερος, ον, valde stellatus, de nocte lucida. Ab ἀστήρ.

Πολύαστρος, ον, idem, *de cælo*. Ab ἄστρον.

Πολυάσχολος, ου, ὁ, ἡ, multis negotiis occupatus & districtus. Gl. Vet. occupatus.

Πολυαύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, multos sulcos habens. 2) magnus, latus, de agro.

Πολυαυξής, έος, ὁ, ἡ, multum augescens, qui est multi incrementi. Ab αὔξω.

Πολυαύχενος, ου, ὁ, ἡ, q. d. multicervix, i. e. multa habens capita. Ab αὐχήν.

Πολυάχητος, ου, ὁ, ἡ, multos sonitus edens, multisonus. *Dor.* pro πολυήχητος. Ab ἠχέω.

Πολυάχυρος, ου, ὁ, ἡ, multum habens paleæ. Ab ἄχυρον.

Πολυάφορμος, ον, dives. Ab ἀφορμή.

Πολυβάδιστος, ου, ὁ, ἡ, multum tritus. Epith. viæ. A βαδίζω.

Πολυβάτειος, ου, ὁ & ἡ, rubis abundans. A βάτος.

Πολύβατος, ου, ὁ, ἡ, tritus, frequens hominibus. A βαίνω.

Πολυβαφής, έος, ὁ & ἡ, multum tinctus. A βάπτω.

Πολυβενθής, έος, ὁ, ἡ, valde profundus. Epith. maris. A βένθος.

Πολυβήματος, ον, multos pedes habens, s. sæpe saliens. 2) multa bemata, (mensura est geometrica) explens, amplius. A βῆμα.

Πολύβιβλος, ον, libris abundans, voluminosus.

Πολυβλαβής, έος, ὁ, ἡ, valde noxius. 2) multis damnis obnoxius. A βλάπτω.

Πολυβλαστής, έος, ὁ, ἡ, multum germinans. A βλαστάνω.

Πολυβόρος, ου, ὁ, ἡ, vorax. A βορά.

Πολύβοσκος, ου, ὁ, ἡ, multos alens. A βόσκω.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum altrix, alma. Epith. terræ. qs. a βοτήρ, a βόσκω.

Πολύβοτος, ου, ὁ & ἡ, abundans pascuis. A βόσκω.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, racemis abundans.

Πολύβουλος, ου, ὁ, ἡ, valde prudens. A βουλή.

Πολυβούτης, ου, ὁ, multas boves seu multa pecora habens, dives.

Πολυβρόμος, ον, valde fremens s. sonans.

Πολύβροχος, ου, ὁ, ἡ, multum madefactus. A βρέχω.

Πολύβυθος, ὁ, ἡ, valde profundus, profundissimus.

Πολύβυρσος, ον, multis coriis indutus, tectus. Epith. scuti. a βύρσα.

Πολυβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, fertilis. A βῶλος.

Πολύβωμος, ου, ὁ, ἡ, multas aras habens.

Πολυγάλακτος, ου, ὁ, ἡ, lacte abundans. A γάλα.

Πολυγαμέω, ῶ, plures duco uxores.

Πολυγαμία, ας, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores. 2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A seq.

Πολύγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupsit viris, vel simul, vel deinceps.

Πολυγέλωτες, οἱ, αἱ, risus, joci amantes. A γέλως. Epith. Gratiarum.

Πολυγένειος, ου, ὁ, multibarbus, Gl. Vet. A γένειον.

Πολυγενής, έος, fecundus. A γίγνομαι.

Πολυγηθής, έος, ὁ, ἡ, multum lætitiæ adferens. 2) lætissimus, *de homine*. A γηθέω.

Πολυγήραος, & πολύγηρως, ω, ὁ, ἡ, vivax, Phil. senex. A γῆρας.

Πολυγλαγής, έος, ὁ, ἡ, lacte abundans. A γλάγος.

Πολύγλευκος, ου, ὁ, ἡ, musto abundans.

Πολύγληνος, ου, ὁ, ἡ, multas habens pupillas, sive oculos. A γλήνη.

Πολύγλωσσος, vel πολύγλωττος, ου, ὁ, ἡ, qui multarum linguarum est. 2) multarum linguarum gnarus. 3) multiloquus, verbosus. A γλῶσσα.

Πολυγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, multos habens angulos. 2) multas habens cuspides.

Πολύγναμπτος, ου, ὁ, ἡ, qui variis modis flectitur, & incurvatur multos flexus habens, crispus.

Πολυγνωμόνως, *Adv.* prudenter, perite. A seq.

Πολυγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, sententia & animo inconstans. 2) multarum rerum peritus. A γνώμη.

Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A pr.

Πολυγνώριστος, ον, idem quod seq. A γνωρίζω.

Πολύγνωτος, ου, ὁ, ἡ, multis notus seu cognitus celeber.

Πολύγομφος, ου, ὁ, ἡ, multis clavis compactus.

Πολυγόμφωτος, ον, idem. A γομφόω.

Πολυγόνατον, polygonaton, herba, a geniculorum frequentia dicta. A γόνυ.

Πολυγονέω, ῶ, & -έομαι, οῦμαι, fecundus sum. A πολύγονος.

Πολυγονία, ας, ἡ, fecunditas. Ab eod.

Πολύγονον, ου, τὸ, *herba*, Lat. *sanguinaria*.

Πολύγονος, ου, ὁ, ἡ, fecundus, ferax.

Πολυγράμματος, ου, ὁ, ἡ, admodum litteratus. A γράμματα.

Πολύγραμμος, ου, ὁ, ἡ, multis lineis distinctus. A γραμμή.

Πολύγραος, ον, vorax. Hip. apud Gal. a γραίνω, voro.

Πολυγράφος, ου, ὁ & ἡ, multa scribens. A γράφω.

Πολυ-

Πολυγύμναστος, ου, ὁ, ἡ, multum ſ. multis exercitatus. A γυμνάζω.

Πολυγύναιξ, αικος, ὁ, qui multas uxores habet vel habuit. A γυνή.

Πολυγύναιος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Πολυγύνης, ὁ, idem & ab eod.

Πολυγώνιος, ου, ὁ, ἡ, multangulus, anguloſus, Gl. V. πολυγώνιον, anguloſum, Philox. A γωνία.

Πολύγωνος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πολυδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, multo & vario artificio elaboratus, adfabre factus.

Πολυδαίμων, ὁ, valde divinus, ſanctus.

Πολυδάκρυος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ſeq.

Πολύδακρυς, υος, ὁ, ἡ, lacrimoſus, act. & paſſ. a δάκρυ.

Πολυδάκρυτος, ου, ὁ, ἡ, lacrimabilis. A δακρύω.

Πολυδακρύτως, *Adv.* cum multis lacrimis. A pr.

Πολυδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, multos digitos habens.

Πολυδάπανος, ου, ὁ, ἡ, ſumtuoſus. A δαπάνη.

Πολυδαπάνως, *Adv.* ſumtuoſe. A pr.

Πολυδέγμων, ὁ, ἡ, amplus, capax. A δέχομαι.

Πολυδείνιος, ον, graviſſimus.

Πολυδειράς, άδος, ὁ, ἡ, juga ſeu cacumina multa habens.

Πολυδένδρεος, ου, ὁ, ἡ, arboribus abundans, ſ. frequens. A δένδρον.

Πολύδενδρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Πολυδερκής, έος, ὁ, ἡ, multa cernens, acutum cernens. A δέρκω.

Πολύδεσμος, ου, ὁ, ἡ, multis ligatus vinculis. 2) multis clavis compactus. Epith. navis.

Πολυδευκής, έος, ὁ, ἡ, valde dulcis. A δεῦκος.

Πολυδεύκης, εος, *contr.* ους, ὁ, Pollux. Philox.

Πολυδήμιος, ον, idem quod ſeq.

Πολυδημώδης, εος, ὁ, ἡ, valde popularis.

Πολυδήνης, εος, ὁ, ἡ, conſultus, prudens, multi conſilii. A δῆνος.

Πολυδηρίθοιος, ον, valde vaſtatus, ſterilis ob vaſtitatem, ſæpe vaſtatus. A δηϊόω.

Πολύδικος, ου, ὁ, ἡ, litigioſus. A δίκη.

Πολυδινής, έος, ὁ, ἡ, multos vortices habens. 2) multum agitatus & circumactus. A δίνη.

Πολυδίψιος, ου, ὁ, ἡ, Gl. V. ſiticuloſus. 2) multum deſideratus. A δίψα.

Πολύδοξος, ου, ὁ, ἡ, valde clarus, multum illuſtris. A δόξα.

Πολύδονος, ου, ὁ, ἡ, qui multum agitatur. A δονέω.

Πολυδουλία, ἡ, ſervorum copia.

Πολύδουλος, ου, ὁ, ἡ, qui multos habet ſervos.

Πολύδρομος, ον, vagus, errabundus.

Πολύδροσος, ου, ὁ, ἡ, rore plenus, valde roſcidus.

Πολυδύναμος, ου, ὁ, ἡ, multipotens. A δύναμις.

Πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A ſeq.

Πολύδωρος, ου, ὁ, ἡ, multa donans. 2) qui multa dona accepit. Hom. A δῶρον.

Πολύεδνος, ὁ, ἡ, Epith. ſponſæ, quæ magna dona a ſponſo accepit. Ab ἕδνα.

Πολύεδρος, ου, ὁ, ἡ, multas ſedes, it. multos angulos & latera habens, *de corpore ſolido in Geom.* Ab ἕδρα.

Πολυεθνής, ές, populoſus, frequens. Ab ἔθνος.

Πολυειδήμων, ονος, ὁ, ἡ, multiſcius, peritus.

Πολυειδής, έος, ὁ, ἡ, diverſas ſpecies habens, multifarius, multiplex, varius. Ab εἶδος.

Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A pr.

Πολυειδῶς, *Adv.* vario modo. Ab eod.

Πολυέλαιος, ου, ὁ, ἡ, abundans oleo. Ab ἔλαιον.

Πολυέλεος, ου, ὁ, ἡ, valde miſericors.

Πολυέλικτος, ου, ὁ, ἡ, multis voluminibus tortus, volubilis, tortuoſus.

Πολυελκής, ές, ulceribus multis ſcatens. Ab ἕλκος.

Πολυέπαινος, ου, ὁ, ἡ, multum laudatus.

Πολυέραστος, ον, valde amabilis.

Πολυεργής, έος, ὁ, ἡ, id. quod ſeq. & ab eod.

Πολυεργός, οῦ, ὁ, ἡ, operoſus, laborioſus. Ab ἔργον.

Πολυέταιρος, ον, multos amicos habens.

Πολυέτηρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ſeq. Ab ἔτος.

Πολυετής, έος, ὁ, ἡ, longævus, annoſus, grandævus. Phil. Ab eod.

Πολυετία, ας, ἡ, grandævitas, Gl. V. A pr.

Πολυεύχετος, ου, ὁ, ἡ, multum optatus, multis expetitus. 2) votis omnibus expetendus. Ab εὔχομαι.

Πολύζαλος, ον, procelloſus, fluctuoſus. A ζάλη.

Πολύζηλος, ου, ὁ, ἡ, quem æmulari & imitari multa animi contentione ſolemus. 2) magno ſtudio expetitus. 3) invidioſus. A ζῆλος.

Πολυζήλωτος, ου, ὁ, ἡ, multo ſtudio æmulandus, ſeu expetendus.

Πολυζήμιος, ου, ὁ, ἡ, damnoſus. A ζημία.

Πολύζυγος, ου, ὁ, multa habens tranſtra. Gl. V. jugoſus. Epith. navis magnæ.

Πολύζωστος, ον, bene ſuccinctus.

Πολυήγορος, ον, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορεύω.

Πολυήθης, ὁ, ἡ, verſutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.

Πολυήκοος, ου, ὁ, ἡ, qui multa audivit, vel audit. Ab ἀκούω.

Πολυήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui multorum dierum eſt. Ab ἡμέρα.

Πολυήρατος, ου, ὁ, ἡ, perjucundus, optabilis. A π. & ἐρατός vel ἐράω.

Πολυήρος, ου, ὁ, ἡ, dives agri. Ab ἔρα.

Πολυησυχος, ον, valde quietus, tranquillus.

Πολυηχής, έος, ὁ, ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus. *item* valde ſonorus. Ab ἦχος.

Πολυήχητος, ον, idem. Ab ἠχέω. v. πολυάχητος.

Πολυηχία, ἡ, magnitudo ſoni. A ſeq.

Πολύηχος, ον, valde ſtrepens, ſonorus. Epith. maris.

Πολυθέατος, ον, ſpectabilis, admirabilis.

Πολυθάλμιος, ιον, almus, omnia florere faciens. A θάλλω.

Πολυθαμβής, έος, ὁ, ἡ, multum ſeu vehementer ſtupefactus. A θάμβος.

Πολυθαρσής, έος, ὁ, ἡ, multa fiducia præditus. 2) audax. τὸ πολυθαρσές, έος, audacia, animi confidentia. A θάρσος.

Πολυθαύμαστος, ον, valde admirandus.

Πολυθεάμων, ονος, ὁ, ἡ, qui multa ſpectavit. A θέαμα.

Πολυθέατος, ον, conſpicuus, ſpectabilis. A θεάομαι.

Πολυθεΐα, ας, ἡ, deorum multitudo. A ſeq.

Πολύθεος, ου, ὁ, ἡ, qui multos deos colit.

Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo. A pr.

Πολυθερής, ές, fertilis, fecundus. A θέρος.

Πολύθερμος, ου, ὁ, ἡ, multum calidus, percalidus. A θερμός.

Πολύθεστος, ου, ὁ, ἡ, percarus. A θέσσομαι.

Πολυθέως, *Adv.* multos deos ſtatuendo. A πολύθεος.

Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A ſeq.

Πολύθηρος, ου, ὁ, ἡ, feris abundans. A θήρ.

Πολύθορος, ου, ὁ, ἡ, impetuoſus, multo ſeu vehementi ruens impetu.

Πολύθραυστος, ον, valde aut in multas partes fractus. A θραύω.

Πολυθρέμματος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ſeq.

Πολυθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, pecoroſus, multa alens pecora. A θρέμμα.

Πολύ-

Πολύθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, multos pascens seu alens.
Πολύθρήνητος, ου, ὁ, ἡ, deflendus. A θρηνέω.
Πολύθρηνος, ου, ὁ, ἡ, luctuosus, multum luctum afferens, lacrimosus. Gl. Vet. πολύθρηνος, lamentabile.
Πολύθριξ, χος, ὁ, ἡ, pilosus.
Πολύθρονος, ο, ὁ & ἡ, multa habens remedia. 2) multa medendi vi praeditus. A θρόνον.
Πολύθροος, contr. πολύθρους, ου, ὁ, ἡ, sonorus.
Πολυθρύλλητος, ου, ὁ, ἡ, vulgi sermonibus celebratus, famigeratus, omnibus notus. A θρυλλέω.
Πολυθρυλλήτως, Adv. celebrando multorum sermonibus. A pr.
Πολύθυρος, ου, ὁ, ἡ, multas habens fores seu januas, multis portis pervius. Gl. Vet. fenestratus. E θύρα.
Πολυθύσανος, ον, multas fimbrias habens.
Πολυθύσιαστος, ον, cui multae victimae mactantur. A θυσιάζω.
Πολύθυτος, ου, ὁ, ἡ, ubi multae cadunt victimae, ubi saepe sacrificatur. A θύω, sacrifico.
Πολυθυμος, ον, impetuosus, acer, bellicosus.
Πολυΐδμων, ονος, ὁ, ἡ, multa callens, multiscius.
Πολυϊδρεία, ας, ἡ, multa scientia. A seq.
Πολύϊδρις, ιος, ὁ, ἡ, qui multa scit, multa callens. 2) multa expertus.
Πολύϊνος, ου, ὁ, ἡ, multas habens fibras seu venas. Ab ἴς.
Πολυϊππία, ας, ἡ, copia equorum. Gl. Vet. equitatus. A seq.
Πολύϊππος, ου, ὁ, ἡ, equis abundans.
Πολυΐστωρ, ορος, ὁ, ἡ, multiscius, multiplici doctrina praeditus.
Πολυΐχθυος, ο, ὁ, ἡ, piscosus, piscibus abundans. Ab ἰχθύς.
Πολυΐχθυς, idem.
Πολυκάγκης, εος, ὁ, ἡ, admodum aridus, siccus. A καγκαίνω.
Πολυκαής, έος, ὁ, ἡ, ardens, aestuosus. A καίω.
Πολυκάνθαρος, ο, ὁ, ἡ, multa habens transtra. Epith. navis. A κανθήλια.
Πολυκαπής, έος, ὁ, ἡ, multos occidens. A καίνω.
Πολυκαισαρία, ας, ἡ, Caesarum multitudo. A Καῖσαρ.
Πολυκάλαμος, ου, ὁ, ἡ, q. d. multicalamus, multiplici calamo vel culmo assurgens.
Πολυκάμματος, ὁ, ἡ, laboriosus, aerumnosus. 2) multo labore, multa & varia arte factus.
Πολυκάμμορος, ο, ὁ, ἡ, miser, infortunatus. A κάμμορος, pro κακόμορος.
Πολυκαμπής, έος, ὁ, ἡ, multos habens flexus, flexuosus. A καμπή.
Πολυκάμπτος, ου, ὁ, ἡ, varie flexus, seu flexibilis.
Πολυκανής, ές, qui multos interfecit. A καίνω.
Πολύκαπνος, ου, ὁ, ἡ, fumosus. 2) qui multo fumo infestari solet. 3) nimio fumo niger factus.
Πολυκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, multa habens capita. A κάρηνον.
Πολυκαρπέω, ῶ, multos fructus produco. A πολύκαρπος.
Πολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas fructuum, uber fructus. Ab eod.
Πολύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fecundus. Gl. Vet. fructuosus.
Πολυκατασκεύαστος, ον, multa arte factus, perfectus.
Πολύκαυλος, ου, ὁ, ἡ, multos caules habens.
Πολυκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, multum sonans, multum strepens, canorus.
Πολύκενος, ου, ὁ, ἡ, in quo multum vacui est.
Πολυκένωτος, ον, idem quod πολύκενος. A κενόω.
Πολυκέρδεια, ας, ἡ, magna astutia seu vafrities. A seq.
Πολυκερδής, έος, ὁ, ἡ, multum quaestuosus, multum lucri afferens. 2) valde astutus seu vafer. A κέρδος.
Πολύκερως, ωτος, ὁ, ἡ, multa habens cornua. A κέρας.
Πολύκεστος, ου, ὁ, ἡ, varie acu pictus, varius.
Πολυκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, multa habens capita. 2) genus modi tibicinum, ap. Plut. de Musica. A κεφαλή.
Πολυκηδεία, ἡ, moeror gravis. A seq.
Πολυκηδής, έος, ὁ, ἡ, multum moeroris afferens, valde luctuosus. A κῆδος.
Πολυκήτης, εος, ὁ, ἡ, multa cete habens. 2) magnis piscibus abundans. A κῆτος.
Πολυκίνδυνος, ον, valde periculosus.
Πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concursatio. A κίνησις.
Πολυκίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui multiplici motu agitatur. Gl. Vet. mobilis. A κινέω.
Πολυκλαδής, έος, ὁ, ἡ, multos ramulos habens vel emittens. A κλάδος.
Πολύκλαδος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Πολύκλαυστος, f. πολυκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, multum defletus, aut deflendus. 2) valde lugens seu deflens, lugubris. A κλαίω.
Πολύκλειστος, ου, ὁ, ἡ, accurate clausus.
Πολυκλεής, ἐ, ὁ, ἡ, valde celeber.
Πολυκλειτής, ῆτος, ῆς, idem. A κλέω.
Πολυκλήϊς, ῖδος, ὁ, ἡ, multis transtris instructus. 2) multa compage junctus. Epith. navis.
Πολυκλείτευς, ου, ὁ, ἡ, perceleber. A κλεΐζω.
Πολύκληρος, ου, ὁ, ἡ, dives.
Πολύκλητος, ου, ὁ, ἡ, a multis vocatus. 2) e multis locis convocatus.
Πολύκλυστος, ου, ὁ, ἡ, multum ablutus. 2) qui multis fluctibus abluitur. 3) undosus. 4) undis agitatus. A κλύζω.
Πολύκλωνος, ου, ὁ, ἡ, multos habens ramos, furculosus. A κλών.
Πολύκμητος, ου, ὁ, ἡ, valde elaboratus, aut circa quem valde laboratur, a fabris in primis. A κάμνω.
Πολυκμής, ῆος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Πολύκνημος, ου, ὁ, ἡ, saltuosus.
Πολύκνισος, ου, ὁ, ἡ, nidorosus, multo nidore fumans aut redolens. A κνίσσα.
Πολυκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, amplum ventrem habens. A κοιλία.
Πολυκοίμητος, ον, quietissimus, tranquillus. A κοιμάομαι.
Πολυκοινος, ου, ὁ, ἡ, multis communis, pervulgatus.
Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, Jon. pro πολυκοιρανία, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A sq.
Πολυκοίρανος, ου, ὁ, multorum dominus & rex.
Πολυκόλλητος, ου, ὁ, ἡ, e multis conglutinatus.
Πολυκόλυμβος, ου, πολυκόλυμβα μέλη βατράχων, cantilenae ranarum, inter quas crebro aquis se submergunt sive innatant, aut per hypall. Epith. ipsarum. A κολυμβάω.
Πολύκολπος, ου, ὁ, ἡ, sinuosus.
Πολύκομος, ου, ὁ, ἡ, cui multa coma, spissa est caesaries. A κόμη.
Πολυκόμπος, ου, ὁ, ἡ, jactans, jactabundus.
Πολυκόπος, ου, ὁ, ἡ, valde, assidue plangens. 2) gestus plangentium exprimens. E π. & κόπτομαι.
Πολύκοσμος, ον, valde ornatus.
Πολύκρανος, ου, ὁ, ἡ, multa habens capita. A κράνιον.
Πολυκρατής, έος, ὁ, ἡ, multum habens potestatis, potentissimus. A κράτος.

Πολυ-

Πολύκρεκτος, ον, canorus. Epith. citharæ. A κρέκω.
Πολυκρήμνος, ὁ, ἡ, multa habens præcipitia, ideoque asper & difficilis ascensu, præruptus.
Πολύκριθος, ο, ὁ, ἡ, dives hordei. A κριθή.
Πολύκριμνος, υ, ὁ, ἡ, multum hordei proferens. 2) fertilis. A κρίμνον.
Πολύκρατος, ον, concretus e multis partibus aut mixtus. A κεράω.
Πολύκροτος, υ, ὁ, ἡ, multis plausibus resonans. 2) navis, quæ pluribus remis impellitur. 3) callidus quasi multis & crebris adversorum casuum & periculorum, veluti malleorum quorundam, ictibus rusus & fabrefactus.
Πολυκρότητος, ον, idem. 2) diversos & non congruentes sonos edens. A κροτέω.
Πολύκρουνος, υ, ὁ, ἡ, multas scaturigines habens.
Πολυκτέανος, ο, ὁ, ἡ, prædives. A κτέανον.
Πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. A sq.
Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dives. Philox. locuples. Gl. V. agrarius. A κτῆμα.
Πολύκτηνος, ον, dives pecoris.
Πολυκτησία, ἡ, divitiæ. A κτῆσις.
Πολύκτητος, ο, ὁ, ἡ, dives. A κτάομαι.
Πολυκτῆτις, ἡ, dives. Ab eod.
Πολυκτόνος, ο, ὁ, ἡ, multos interficiens. A κτείνω.
Πολυκύδιστος, ο, ὁ, ἡ, & πολυκύδιστος, ίστη, ιστον, multum venerandus. it. nobilis, gloriosus, jactator.
Πολύκυκλος, ον, flexuosus, sinuosus.
Πολυκυλίνδητος, ο, ὁ, ἡ, multum volutatus. A κυλινδέω.
Πολυκύμαντος, υ, ὁ, ἡ, multiplici fetu gravida, *f. potius* plures enixa. A κύω.
Πολυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, fluctuosus. A κῦμα.
Πολυκυριότης, ητος, ἡ, multitudo dominorum.
Πολυκώθων, ωνος, ὁ, ἡ, bibacissimus, vinosissimus.
Πολυκώκυτος, υ, ὁ, ἡ, luctuosus. A κωκύω.
Πολύκωμος, υ, ὁ, ἡ, deditus comissationibus. 2) comissationibus abundans.
Πολύκωπος, υ, ὁ, ἡ, multos remos habens, epith. navis magnæ. A κώπη.
Πολυλαλέω, garrio.
Πολυλάλητος, ον, garrulus. A pr.
Πολύλαλος, ο, ὁ, ἡ, multiloquus, loquax.
Πολύλαος, ὁ, frequens hominibus, populosus.
Πολυλήιος, υ, ὁ, ἡ, multas prædas adeptus. 2) multas segetes habens, locuples. A λεία, vel λήιον.
Πολύλιμος, ον, valde esuriens.
Πολυλιτάνευτος, ον, idem quod sq. A λιτανεύω.
Πολύλιστος, ο, ὁ, ἡ, idem quod sq. πολύλιτος. A λίσσομαι.
Πολύλιτος, ο, ὁ, ἡ, multis precibus petitus. 2) multis precibus invocandus. 3) valde supplex. A λίτομαι.
Πολύλοβος, ο, ὁ, ἡ, multos folliculos habens, qui multis folliculis siliquatur.
Πολυλογέω, ῶ, f. ήσω, multa dico, copiose loquor. A πολυλόγος.
Πολυλογία, ας, ἡ, expositio, quæ multis fit verbis, sermo aut oratio de multis. Gl. Vet. multiloquium, loquacitas, verbositas. Ab eod.
Πολυλόγος, ο, ὁ, ἡ, qui multa verba facit, Gl. V. multiloquus, verbosus.
Πολύλογος, υ, ὁ & ἡ, qui multis verbis indiget, ut intelligatur. Ex iisd.
Πολυλόγως, *Adv.* multis verbis, longo sermone, loquaciter. A pr.
Πολύλωπος, υ, ὁ, ἡ, pluribus corticibus & tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυμάθεια, & πολυμαθία, ας, ἡ, multarum rerum scientia, magna eruditio seu doctrina. A πολυμαθής.
Πολυμαθέω, ῶ, multa discere appeto. Ab eod.
Πολυμαθημοσύνη, ης, ἡ, multa & varia doctrina. A pr.
Πολυμαθής, έος, ὁ, ἡ, qui multa didicit, eruditus Gl. Vet. peritus, doctus, sagax, multiscius. A μανθάνω.
Πολυμαθῶς, *Adv.* cum peritia multarum rerum, seu cum magna eruditione, more ejus, qui multarum rerum peritus est. A pr.
Πολυμάκαρος, ὁ, felicissimus, ditissimus.
Πολύμαλλος, ον, villosus, lanosus, s. pecore lanoso, i. e. ovibus abundans, Schol. Lycoph.
Πολυμάντευτος, ο, ὁ, ἡ, multis vaticiniis clarus. A μαντεύομαι.
Πολυμάσχαλος, υ, ὁ, ἡ, multas habens alas. πολυμάσχαλος δρῦς, quercus corpore sinuoso. A μασχάλη.
Πολυμάχητος, ο, ὁ, ἡ, de quo multi & sæpe contendunt. A μάχομαι.
Πολυμέδιμνος, ο, ὁ, ἡ, q. d. multos exhibens medimnos frumenti, Epith. Cereris.
Πολυμεθής, έος, ὁ, ἡ, multum ebrius. A μέθη.
Πολυμέλαθρος, ο, ὁ, ἡ, multas habens ædes, seu multa atria, cubicula. A μέλαθρον.
Πολυμελής, έος, Epith. tibiæ, varie sonans. A μέλος.
Πολυμελπής, ές, idem. canorus. A μέλπω.
Πολυμελῶς, *Adv.* vario sono. A πολυμελής.
Πολυμεμφής, έος, ὁ, ἡ, querulus. A μέμφομαι.
Πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, sive plures partes. A sq.
Πολυμερής, έος, ὁ, ἡ, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra. Gloss. Vet. multiplex. A μέρος.
Πολυμέριμνος, υ, ὁ, ἡ, multis curis obnoxius, anxius, sollicitus. A μέριμνα.
Πολυμέριμνος, υ, ὁ, ἡ, idem.
Πολυμερῶς, *Adv.* varie. Philox. plurifariam, multifariam. A πολυμερής.
Πολυμετάβλητος, ον, valde variabilis, permultas formas adsumens. Epith. Protei.
Πολυμετρία, ἡ, multitudo & varietas metrorum in carmine. v. & ὀλιγομετρία. A sq.
Πολύμετρος, υ, ὁ, ἡ, qui multis mensuris seu dimensionibus constat. 2) latus, spatiosus, amplus, magnus. A μέτρον.
Πολυμηκάδες, αἱ, Epith. caprarum. v. μηκάς.
Πολυμήκης, ες, valde longus. A μῆκος.
Πολύμηλος, ο, ὁ, ἡ, multas oves habens; & pomifer. A μῆλον.
Πολύμηνις, ιος, ὁ, ἡ, iracundus.
Πολυμήτηρ, ερος, ἡ, multorum mater.
Πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ, abundans consilio & prudentia, valde prudens vel sapiens, peritus.
Πολύμητος, ον, Epith. artis, in Epigr. idem quod pr. & ab eod. si lectio vera.
Πολυμήτωρ, ορος, ἡ, v. πολυμήτηρ.
Πολυμηχανία, ας, ἡ, sollertia, calliditas. A sq.
Πολυμήχανος, υ, ὁ, ἡ, multis artibus ac dolis instructus, industrius, sollers, prudens, astutus, versutus. Gl. Vet. dædalius, factitiosus. A μηχανή.
Πολυμιγής, έος, ὁ, ἡ, e multis mistus. 2) varius. 3) permixtus, confusus. A μιγνύω.
Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum mistura. A pr.
Πολύμικτος, ον, idem quod πολυμιγής.
Πολυμιξία, ας, ἡ, idem. A μίξις.
Πολυμισής, έος, ὁ, ἡ, invisus, odiosus. A μῖσος.

Πολ...

Πολύμισθος, ου, ὁ, ἡ, magna mercede conducens, qui magna mercede operam suam alicui locat.

Πολυμιτεργικός, ἡ, ὸν, ἡ πολυμιτεργικὴ, sc. τέχνη, ars texendi vestes variegatas, phrygionia. A sq.

Πολύμιτος, ου, ὁ, ἡ, multis liciis textus. Gl. V. πολύμιτα, multilicia. dicitur & de instrumentis musicis pulsatilibus, multis fidibus intentis.

Πολυμνήμων, ονος, ὁ, ἡ, multarum rerum memor. 2) memoria valens.

Πολυμνήστευτος, ου, ὁ, ἡ, multis ambita, cujus multi sunt aut fuerunt proci. A μνηστεύομαι.

Πολύμνηστος, & πολυμνήστη, idem & ex iisd.

Πολυμνήστωρ, ορος, ὁ, ἡ, memoria pollens, memor multorum.

Πολυύμνητος, ου, ὁ, ἡ, clarus, nobilis. Ex πολὺς & ὑμνέω. v. πολυύμνητος.

Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, una Musarum. Ex eod. & ὕμνος. v. πολυύμνια.

Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo s. varietas formarum. A sq.

Πολύμορφος, ου, ὁ, ἡ, multiformis, qui multarum formarum est. 2) variegatus. A μορφή.

Πολυμόρφως, Adv. varie, varia forma, colore &c. A pr.

Πολύμουσος, ου, ὁ, ἡ, doctus, disertus, venustus, suavis, ut de musica & saltatione. A μοῦσα.

Πολύμοχθος, ου, ὁ, ἡ, ærumnosus, laboriosus.

Πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.

Πολύμυθος, ου, ὁ, ἡ, verbosus, loquax. 2) fabulosus. 3) disertus. 4) multis laudibus celebrandus.

Πολύμυξος, ου, ὁ, ἡ, multa habens ellychnia. A μύξα.

Πολύναος, ου, ὁ, ἡ, multa habens delubra.

Πολυναύτης, ου, ὁ, multos nautas habens.

Πολύνευρον, ου, τὸ, plantago, a multitudine fibrarum ac veluti nervorum.

Πολυνέφελος, ον, nubilosus. A νεφέλη.

Πολυνηνέμιος, ία, Jon. ίη, ιον, admodum tranquillus. A νήνεμος.

Πολυνίκης, ου, ὁ, sæpius victor. A νίκη.

Πολυνιφής, έος, ὁ, ἡ, multa nive tectus, nivosus, nivalis. A νίφω.

Πολύνιφος, ον, idem, ab eod.

Πολύνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudentiæ & sagacitatis inest. A πολύνοος.

Πολύνομος, ου, ὁ, ἡ, qui multis vescitur. A νέμω.

Πολύνοος, contr. πολύνους, ου, ὁ, ἡ, cui multum est mentis, i. e. prudentiæ & sagacitatis.

Πολύνοσος, ου, ὁ, ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus.

Πολύνοστος, ου, ὁ, ἡ, qui sæpius revolvitur, redit.

Πολύνυμφος, ου, quæ sæpius nupsit. A νύμφη.

Πολύνως, pro πολυνόως, Adv. a πολύνους, prudenter, sagaciter.

Πολύξενος, Jon. πολύξεινος, ου, ὁ, ἡ, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit.

Πολυξενέω, & -έομαι, hospitalis sum.

Πολύξεστος, ον, multum politus, i. e. pulcre ædificatus, factus.

Πολύξηρος, ον, aridus, valde siccus.

Πολύξυλος, ον, arboribus frequens. A ξύλον.

Πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ. 2) multum itineris. Ab ὁδός.

Πολύοδμος, ον, suaviter olens. Ab ὀδμή.

Πολυόδους, οντος, ὁ & ἡ, multos habens dentes.

Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos dispersum esse, in multas partes esse divisum. A sq.

Πολύοζος, ου, ὁ, ἡ, in plures dispersus ramos, in plures partes diffusus.

Πολυοινία, ας, ἡ, vini copia. it. vinolentia. A seq.

Πολύοινος, ον, vino abundans, vinolentus.

Πολυόκνος, ον, valde tardus s. cunctator.

Πολυόλβιος, ον, idem quod sequens.

Πολύολβος, ου, ὁ, ἡ, perbeatus, beatissimus. 2) prædives.

Πολυόμματος, ου, ὁ, ἡ, multos habens oculos. item, multa habens foramina. Gl. V. oculatus. Ab ὄμμα.

Πολυόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.

Πολυόνειρος, ου, ὁ, ἡ, multa insomnia habens. 2) insomnia observans.

Πολύοπος, ου, ὁ, ἡ, multo abundans succo. 2) multa habens foramina. Ex ὀπὸς vel ὀπή.

Πολύοπτος, ου, ὁ, ἡ, qui a multis conspicitur. Ab ὄπτομαι.

Πολυόργιος, ον, cui sacra multa fiunt. Epith. Bacchi. Ab ὄργια.

Πολυορκία, ας, ἡ, consuetudo sæpe jurandi. A seq.

Πολύορκος, ου, ὁ, ἡ, multum jurans, leviter jurans.

Πολυόρμητος, ον, impetuosus, vehemens. Ab ὁρμάομαι.

Πολυόρνιθος, ου, ὁ, ἡ, avibus abundans. Ab ὄρνις.

Πολύορνις, ὁ, ἡ, idem.

Πολυόροφος, ου, ὁ, ἡ, multas concamerationes seu contignationes habens. 2) multa habens culmina.

Πολυοσμία, ας, ἡ, odoris copia & suavitas. A seq.

Πολύοσμος, ου, ὁ, ἡ, valde fragrans. Ab ὀσμή.

Πολυόστεος, ου, ὁ, ἡ, multa habens ossa. Ab ὀστέον.

Πολυούσιος, ου, ὁ, ἡ, peculiatus, Philox. Ab οὐσία.

Πολυόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, multos oculos habens. 2) herba vim habens siccandi, velut tussilago.

Πολυοχλέω, ῶ, f. ήσω, hominum multitudine abundo. Gl. V. πολυοχλοῦσα, celeberrima, populosa. A πολύοχλος.

Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo, Gl. V. celebritas, populositas. A sq.

Πολύοχλος, ου, ὁ, ἡ, frequens, hominum multitudine abundans. Epith. urbis.

Πολύοχος, ὁ, ἡ, potens, dives. Ab ἔχω.

Πολυοψία, ας, ἡ, opsoniorum abundantia. A sq.

Πολύοψος, ου, ὁ, ἡ, abundans opsoniis. 2) opsoniis multis vescens. Ab ὄψον.

Πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum malorum perpessio. A sq.

Πολυπαθής, έος, ὁ, ἡ, multis casibus seu malis vexatus. A πάθος.

Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum. 2) servorum multitudo. A πολύπαις.

Πολυπαίπαλος, ου, ὁ, ἡ, admodum vafer, valde callidus. A παιπάλη.

Πολύπαις, δος, ὁ, ἡ, cui multi sunt liberi, s. servi.

Πολυπάμμων, vel -πάμων, ονος, ὁ, ἡ, multa possidens, dives. A πάμμα, vel potius πᾶμα.

Πολυπάμφαος, ου, ὁ, ἡ, lucidissimus.

Πολυπαρθένευτος, ἡ, quæ diu virgo manet. A παρθενεύω.

Πολυπάρθενος, ον, virgines multas habens.

Πολυπάταξ, ὁ, ἡ, multum saltans, conjunctus cum saltatione, in qua saltatur, ubi terra crebro πατάσσεται. A πατάσσω, quatio.

Πολυπάτητος, ου, ὁ, ἡ, multum calcatus, tritus, pervulgatus. A πατέω.

Πολύπατρις, ιδος, ὁ, ἡ, plus una patria utens.

Πολυπειρία, ας, ἡ, multarum rerum experientia & peritia. Gloss. Vet. sagacitas, solertia. A seq.

Πολύπειρος, ου, ὁ, ἡ, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus. Gl. Vet. sagax. A πεῖρα.

Πολυπείρων, ὁ, ἡ, multiplex, varius. A πεῖραρ.

Πολυπενθής, έος, ὁ, ἡ, miſer, luctuoſus, luctu plenus. A πένθος.

Πολυπευθὴς, έος, ὁ, ἡ, multum ſciſcitans. A πεύθομαι.

Πολυπήδητος, ον, multum ſaliens, in quo multum exultatur. A πηδάω.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, ἡ, multa damna adſerens, noxius. A πῆμα.

Πολύπηνος, ου, ὁ, multo ſtamine textus, pinguis. Epith. veſtis. A πῆνος.

Πολυπίδακος, ου, ὁ, ἡ, fontibus abundans. A πίδαξ.

Πολυπῖδαξ, ακος, ὁ, ἡ, idem & ex illd.

Πολύπικρος, ου, ὁ, ἡ, valde amarus.

Πολυπινὴς, ὲς, valde ſordidus, ſqualidus. A πίνος.

Πολύπιστος, ου, ὁ, ἡ, multum fidens ſeu credens. 2) fideliſſimus, Hel.

Πολυπλάγκτος, ου, ὁ, ἡ, multum errans, multivagus.

Πολυπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) erroris plenus. A πλάνη.

Πολυπλάνητος, ου, ὁ, ἡ, idem. A πλανάομαι.

Πολύπλανος, ου, ὁ, ἡ, idem. A πλάνη.

Πολυπλανῶς, *Adv.* cum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffuſis, aut de herba errante longe lateque.

Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος. v. πολλαπλασιάζω.

Πολυπλασιασμὸς, ῦ, ὁ, multiplicatio. A pr.

Πολυπλάσιος, ία, ιον, multiplex. 2) multo copioſior, multo major. A πολὺς.

Πολυπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, multiplex, Philox. A pr.

Πολύπλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui multorum jugerum eſt. 2) qui multa jugera poſſidet. A πλέθρον.

Πολύπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, multum implicatus, varius, multifarius.

Πολύπλευρος, ου, ὁ, ἡ, multa habens latera. A πλευρά.

Πολυπληθέω, ῶ, f. ήσω, multus numero ſum. 2) augeor & creſco numero. A ſq.

Πολυπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, multus numero. A πλῆθος.

Πολυπληθία, vel πολυπλήθεια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia. Ab eod.

Πολυπληθύνω, f. υνῶ, multiplico.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, aſtutia, dolu. A ſq.

Πολύπλοκος, ου, ὁ, ἡ, multis nexibus implicitus, intricatus, *& hinc*, valde impeditus, difficilis. 2) varius, multiplex. 3) doloſus, vafer, verſutus. A πλέκω.

Πολυπλόκως, *Adv.* multis nexibus, implicite, multis nodis, multipliciter, Gl. V. A pr.

Πολύπνοος, *contr.* πολύπνους, ου, ὁ, ἡ, multum odorem emittens, valde odoratus, valde, graviter ſpirans.

Πολυπόδειος, ον, quod polypi eſt, ut κρέας, caro polypi. A πολύπος.

Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. Ab eod.

Πολυπόδιον, ου, τὸ, parvus polypus. 2) herba quædam. Dim. ab eod.

Πολυποδώδης, εος, ὁ, ἡ, polypis abundans. 2) polypo ſimilis. Ab eod.

Πολυπόθητος, ου, ὁ, ἡ, multum deſideratus.

Πολυποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, admodum varius, multum variegatus. 2) multifarius, multiformis.

Πολύπολις, εως, ὁ, ἡ, multas habens urbes.

Πολύπονος, ου, ὁ, ἡ, laborioſus. 2) ærumnoſus, calamitoſus. 3) multos labores ſtrenue perficiens.

Πολυπόνως, *Adv.* multo labore. A pr.

Πολυπόρευτος, ον, frequens viatoribus, qui crebro permeatur, Epith. viæ. A πορεύομαι.

Πολύπορος, ου, ὁ, ἡ, multos meatus habens. Gl. Vet. πολυπόρος, vadoſus.

Πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. A πόσις.

Πολυπόταμος, ου, ὁ, ἡ, fluviis abundans.

Πολυποτέω, multum poto, potui indulgeo. A ſq.

Πολυπότης, ου, ὁ, qui multum bibit, magnus potator, biboſus. Gl. V. multibibus.

Πολυπότις, ἡ, fem. præcedentis.

Πολυπότμιος, ον, pr. multa fata habens. Epith. Parcarum, Furiarum.

Πολύποτος, ου, ὁ, idem quod πολυπότης. A πίνω, vel πότος.

Πολύπους, ποδος, ὁ, ἡ, multos pedes habens, multipes. 2) *Subſt.* ὁ, polypus, *piſcis*. 3) tuberculum in naribus polypo ſimile.

Πολυπραγματέω, ῶ, multis rebus vaco, multas res tracto. A πρᾶγμα. v ſq.

Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iiſque nihil ad me pertinentibus, me implico, ardelionem ago. 2) accurate rem tracto, ago, diligenter & ſollicite inquiro, curioſe perſcrutor, Gl. Ver. πολυπραγμονῶ, ſciſcitor, percontor, rimor. 3) aliquid ad curam meam pertinere arbitror. Accipit & notiones verbi πολυπράγμων n. 2. habet & ſignificationem appetendæ rei alienæ, in primis imperii. A πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, ſollicitudo de multis negotiis, & quidem nihil ad nos pertinentibus, curioſitas ardelionis. 2) in primis tribuitur privatis, res publicas curantibus & arcana imperii. 3) accurata rei tractatio, cognitio. 4) ſtudia litterarum, in pr. hiſtoriæ. Ab eod.

Πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt multorum negotiorum, in primis nihil ad ipſum pertinentium, curioſus, ardelio, Gloſſ. Vet. ſcrutator, ſciſcitator, curioſus. 2) dicitur & in bonam partem, laboribus multis & variis occupatus & diſtractus, multarum rerum, variarum doctrinarum ſtudioſus. A πρᾶγμα.

Πολύπραος, ον, valde mitis.

Πολυπρέμνος, ου, ὁ, ἡ, multos habens ſtipites, item truncum craſſum. A πρέμνον.

Πολυπρέμων, ονος, ὁ, ἡ, ramoſus.

Πολυπρόβατος, ου, ὁ, ἡ, magnam pecoris copiam habens. 2) dives, opulentus. A πρόβατον.

Πολύπροικος, ἡ, bene dotata. A προίξ.

Πολυπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, q. d. multas habens facies. 2) multiformis. A πρόσωπον.

Πολυπροσώπως, *Adv.* multis modis. A pr.

Πολύπτερος, ου, ὁ, ἡ, multas pennas ſeu pinnas habens. A πτερόν.

Πολυπτοίητος, & πολυπτόητος, ου, ὁ, ἡ, pavidus, meticuloſus, tumultuoſus, formidabilis. A πτοιέω & πτοέω.

Πολύπτορθος, ου, ὁ, ἡ, multos habens ramos.

Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo plicarum, ſinuum, vallium &c. conglobatio, Gl. V. A ſq.

Πολύπτυχος, ου, ὁ, ἡ, multas plicas habens, ſinuoſus, multiplex; multipliciter obductus ære, corio &c. Epith. ſcuti. A πτύξ.

Πολυπτὼξ, ὁ, ἡ, multos habens lepores.

Πολύπτωτος, ου, ὁ, ἡ, plures caſus habens. Hinc τὸ πολύπτωτον, ου, Polyptoton, Fig. rhetor. A πίπτω.

Πολύπυλος, ον, multas portas habens. A πύλη.

Πολύπυργος, ου, ὁ, ἡ, multis turribus munitus.

Πολύπυρος, ου, ὁ, ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans, fertilis.

Πολυπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, barbatus.

Πολυ-

Πολυρρήμων, ονος, ὁ, ἡ, disertus, verbosus, Gloss. Vet. A ῥῆμα.

Πολύῤῥαβδος, ον, multis virgis (lineis coloratis) distinctus, virgatus.

Πολυῤῥαγὴς, έος, ὁ, ἡ, multas habens rupturas. 2) multis partibus erumpens, violentus. A ῥήγνυμι.

Πολυῤῥάθαγος, ου, ὁ, ἡ, magnum sonum seu strepitum edens, sonorus.

Πολυῤῥαίστης, ου, ὁ, qui multa vastat, destruit. E π. & ῥαίω.

Πολυῤῥάπτης, ου, ὁ, ἡ, multum sutus, multipliciter sutus seu consutus.

Πολυῤῥαφὴς, έος, & πολυῤῥάφητος, ὁ, ἡ, idem. A ῥάπτω.

Πολυῤῥημονέω, copiose dico, verbose dico. A sq.

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ & ἡ, v. πολυρρήμων.

Πολύῤῥην, ηνος, & πολύῤῥηνος, ου, ὁ, ἡ, dives pecoris, ovium copias habens. 2) opulentus, dives. A ῥὴν, ovis.

Πολύῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, multum dictus. A ῥέω.

Πολυῤῥιζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A seq.

Πολύῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, cui multiplex est radix. A ῥίζα.

Πολύῤῥινος, ου, ὁ, ἡ, corio multiplici inductus.

Πολυῤῥόδης, ου, ἡ, rosis abundans, multis rosis conspersus. A ῥόδον.

Πολυῤῥόδος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Πολυῤῥόθιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq.

Πολύῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, strepitans, resonans. præf. de aquis frementibus. A ῥόθος.

Πολυῤῥοίβδητος, ου, ὁ, ἡ, multum stridens, strepens. Epith. maris, æstus marini &c. A ῥοιβδέω.

Πολυῤῥοίζος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πολυῤῥόος, ον, copiose, large fluens. Epith. fluminis. 2) copiosus in dicendo.

Πολύῤῥουμος, ον, vehemens impetu.

Πολύῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, multifluus, copiose fluens. A ῥέω.

Πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ, multus, numerosus. Pl. etiam πολέες, ap. Poet. 2) magnus, amplus, spatiosus. 3) excellens, præstans, vehemens, potens. Adv. πολὺ, multum, valde. πολλῷ, idem & πολλά. Notent tirones has formas: 1) ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Attice pro πολλὴ γῆ. 2) τί μοι πολὺ; quid mihi prodest? In Plurali οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere. 2) in sacris libris interdum pro πάντες. 3) interdum de perpaucis reperitur. Comp. πλείων, Superl. πλεῖστος. pleraque formantur sb antiquo πολός.

Πολύσαθρος, ου, ὁ, ἡ, pr. multum putris, admodum detritus, valde viriosus, rimosus.

Πολυσαρκέω, ῶ, f. ήσω, corpulentus seu pinguis fum. A πολύσαρκος.

Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obesitas. A seq.

Πολύσαρκος, ου, ὁ, ἡ, valde carnosus, corpulentus, metaph. stupidus. A σάρξ.

Πολύσεμνος, ου, ὁ, ἡ, multum reverendus, vel augustus.

Πολύσεπτος, ου, ὁ, ἡ, venerabilis.

Πολυσήμαντος, ου, ὁ, ἡ, multa significans. A σημαίνω.

Πολύσημος, ου, ὁ, ἡ, idem. A σῆμα.

Πολύσινος, ον, valde noxius. A σίνομαι.

Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia. 2) cibi copia. A seq.

Πολύσιτος, ου, ὁ, ἡ, frumento abundans. 2) multum comedens, cibo repletus.

Πολυσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, tripudians, exultans. Epith. chori. A σκαίρω.

Πολυσκαλμος, ον, Epith. navis magnæ, multis remis agitatæ.

Πολυσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, plura habens crura. 2) multiplex. A σκέλος.

Πολυσκέπτος, ου, ὁ, ἡ, conspicuus. A σκέπτομαι.

Πολύσκιος, ον, umbrosus. A σκιά.

Πολυσκώμμων, ονος, ὁ, ἡ, valde dicax. A σκῶμμα.

Πολύσοφος, ον, valde sapiens, s. doctus.

Πολυσμάραγος, ου, ὁ, ἡ, sonorus, strepetus.

Πολυσπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, multum densatus spatha, densam tramam habens. Epith. telæ, panni &c. A σπάθη.

Πολύσπειρος, ου, ὁ, ἡ, qui multas spiras habet, tortuosus. A σπεῖρα.

Πολυσπερὴς, έος, ὁ, ἡ, late disseminatus. A σπείρω.

Πολυσπερμία, ας, ἡ, adfluentia seminis genitalis. A seq.

Πολύσπερμος, ου, ὁ, ἡ, semine abundans. A σπέρμα.

Πολυσπερχὴς, ές, studiosus, laboriosus. A σπέρχομαι.

Πολυσπλαγχνία, ας, ἡ, multa s. prolixa miseratio. A seq.

Πολύσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, valde misericors. A σπλάγχνα.

Πολύσπορος, ου, ὁ, ἡ, semine vel segete abundans, fertilis.

Πολυσπούδαστος, ον, laboriosus, sedulus. A σπουδάζομαι.

Πολυσταγὴς, έος, ὁ, ἡ, multum seu abunde stillans. Epith. uvarum &c. A στάζω.

Πολυσταγῆ, Adv. multis stillando guttis, ubertim. Ab eod.

Πολυστασίαστος, ου, ὁ, ἡ, seditiosus, ubi crebræ moventur seditiones. A στασιάζω.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ, ἡ, uvis abundans. A σταφυλή.

Πολύσταχυς, υος, ὁ & ἡ, multas spicas ferens seu edens. Epith. culmi.

Πολυστεγὴς, ές, idem quod seq. & ex eod.

Πολύστεγος, ου, ὁ, ἡ, bene contectus. 2) multas habens contignationes, altus. A στέγη.

Πολύστιος, ου, ὁ, ἡ, Epith. litoris, lapillis abundans, scrupolus. A στία, s. στίον.

Πολυστέλεχης, εος, vel πολυστέλεχος, ου, ὁ & ἡ, multos habens truncos, multos a radice caudices vel caules habens. A στέλεχος.

Πολυστένακτος, ου, ὁ, ἡ, valde gemens, s. gemitus habens multos, miserabilis, ærumnosus.

Πολυστέφανος, ου, ὁ, ἡ, multis sertis redimitus, honoratus, donatus: hinc præmiis dignus magnis.

Πολυστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. A στέφω.

Πολύστημος, ὁ, ἡ, vestis, quæ multum & pingue stamen habet. E πολὺς & στήμων, stamen.

Πολύστιβος, ου, ὁ, ἡ, multum calcatus. A στείβω.

Πολύστικτος, ου, ὁ, ἡ, multis maculis notatus, s. distinctus. 2) multis ictibus compunctus.

Πολύστιος, vide πολύστιος.

Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo versuum. A seq.

Πολύστιχος, ου, ὁ, ἡ, multis versibus seu ordinibus constans.

Πολύστοιχος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πολύστολος, ου, ὁ, ἡ, multam & magnam habens classem.

Πολυστομέω, ῶ, multum loquor. A seq.

Πολύστομος, ου, ὁ, ἡ, multa habens ora. 2) multa loquens. A στόμα.

Πολύστονος, ου, ὁ, ἡ, multum gemens, multis gemitibus mixtus. 2) multis gemitibus prosequendus, lamentabilis, luctuosus. 2) multos gemitus ciens, tristis.

Πολυστρεπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile versari, flecti aut

aut torqueri poteſt, verſatilis, variabilis, mutabilis. 2) valde tortus, ut funes.

Πολύστροβος, *Poet.* πολύστροιβος, ου, ὁ, ἡ, multum ſtrepens. 2) turbulentus, multis agitatus fluctibus.

Πολυστροφάλιγξ, γος, ὁ, ἡ, vorticoſus, multum volutatus.

Πολύστροφος, ου, ὁ, ἡ, qui multis gyris circumagitur, verſatilis, mobilis. A στροφή.

Πολύστυλος, ου, ὁ, ἡ, multas columnas habens.

Πολυσύγκρατος, ον, valde confuſus, ſ. e multis mixtus.

Πολυσύγκρατος, ον, idem.

Πολυσύλλαβος, ου, ὁ, plures habens ſyllabas. A συλλαβή.

Πολυσυνδετικός, ὁ, multis copulis (ſ. Conjunct. copulat.) utens. Schol. Thuc.

Πολυσύνδετον, ου, τό, oratio, in qua crebræ ſunt Conjunctiones copulativæ. A σύνδεσμος.

Πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens. v. πολυσύνδετον. 2) bene compactus, firmus.

Πολυσφάραγος, ου, ὁ, ἡ, ſonorus, ſtrepens.

Πολυσπόνδυλος, ου, ὁ, ἡ, multas habens vertebras & internodia.

Πολυσφράγιστος, ου, ὁ, ἡ, multis ſignis notatus. 2) bene ſignatus. A σφραγίζω.

Πολυσχεδής, ές, varius, multiplex. A σχέδη.

Πολυσχεδία, ἡ, varietas, multitudo. A pr.

Πολυσχεδῶς, *Adv.* varie, multipliciter, copioſe. A πολυσχεδής.

Πολυσχηματιστος, ον, multas formas, multa genera habens, ſ. e multis generibus, v. c. verſuum compoſitus. Vox Gramm. A σχηματίζω.

Πολυσχημόνως, *Adv.* multis formis, modis. A ſeq.

Πολυσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, multas formas habens. A σχῆμα.

Πολυσχιδής, έος, ὁ, ἡ, multifidus, in multas partes fiſſus. 2) in multos ramos diffiſus. 3) multiplex. A σχίζω.

Πολυσχιδία, ας, ἡ, *Jon.* πολυσχιδίη, ης, ἡ, multifida ſectio, multiplex diviſio. A pr.

Πολυσχιδῶς, *Adv.* in multas & varias partes dividendo. Gl. V. multifariam. Ab eod.

Πολύσχιστος, ου, ὁ, ἡ, in multas partes fiſſus, qui findi poteſt.

Πολυσώματος, ου, ὁ, ἡ, multa habens corpora. 2) magnum corpus habens, ut gigas. A σῶμα.

Πολυτάλαντος, ου, ὁ, ἡ, multa habens talenta, i. e. dives, it. gravis pondere. A τάλαντον.

Πολυτάραχος, ον, magnas turbas movens, valde ſtrepens. A ταραχή.

Πολυτειρής, ὁ, ἡ, ſtellatus, multis ſtellis lucens. A τείρεα, *ſtellæ*.

Πολύτειρος, ον, idem & ex iiſd.

Πολυτεκνέω, ῶ, f. ήσω, multos habeo liberos, multam ſobolem procreo. A πολύτεκνος.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi: etiam de brutis.

Πολύτεκνος, ου, ὁ, ἡ, multos habens liberos, numeroſam ſubolem: etiam de brutis. A τέκνον.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, ſumtuoſitas, magnificentia, Gl. Vet. lautitia. A ſeq.

Πολυτελής, έος, ὁ, ἡ, magnos ſumtus poſtulans, ſumtuoſus. 2) exquiſitus. 3) magnificus. Philox. lautus, pretioſus, multiplex. Gl. V. opiparus. πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, Phil. A τέλος.

Πολυτελῶς, *Adv.* ſumtuoſe, magnifice. Gl. Vet. laute, abunde, opipare. A pr.

Πολυτενής, έος, ὁ, ἡ, multum porrectus, longum in ſpatium extentus. A τείνω.

Πολυτερπής, έος, ὁ, ἡ, valde delectans, valde ſuavis. A τέρπω.

Πολυτεχνής, ές, vide πολύτεχνος.

Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas & magnitudo. A ſeq.

Πολύτεχνος, ου, ὁ, ἡ, multas artes callens, multum artificii habens. 2) valde artificioſus. A τέχνη.

Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A ſeq.

Πολυτίμητος, ου, ὁ, ἡ, multo honore dignus. 2) magno pretio dignus, magni faciendus. Gl. Vet. pretioſus. πολυτίμητον, pretioſum, Phil. A τιμάω.

Πολυτίμιος, ον, idem quod ſeq.

Πολύτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus. 2) multo honore dignus. A τιμή.

Πολυτιμώρητος, ον, valde punitus & afflictus. A τιμωρέομαι.

Πολύτιτος, ου, ὁ, ἡ, multum honoratus. 2) multo honore dignus. A τίω.

Πολύτλας, ὁ, multa paſſus ſeu perpeſſus, multis miſeriis conflictatus, patiens, ærumnoſus. A τλάω.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Πολύτλητος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πολυτοκέω, ῶ, multa pario, partu ſum fecunda. A πολυτόκος.

Πολυτοκία, ας, ἡ, partuum numeroſitas, fecunditas. A ſeq.

Πολυτόκος, ου, ὁ, ἡ, pariens multos, partu fecundus. Gl. V. πολυτόκος, fecunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.

Πολύτολμος, ου, ὁ, ἡ, multum audens, audaciſſimus. A τόλμα.

Πολύτορος, ον, valde ſpinoſus, multos aculeos habens, quibus pungit tangentes.

Πολυτροφής, ές, fertilis. A τρέφω.

Πολύτρεπτος, ου, ὁ, ἡ, volubilis, mutabilis.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, columbis abundans.

Πολύτρητος, ου, ὁ, ἡ, multa habens foramina.

Πολύτριπτος, ου, ὁ, ἡ, multum tritus.

Πολύτριχον, ου, τό, polytrichon, adiantum nigrum. A ſeq.

Πολύτριχος, ου, ὁ, ἡ, piloſus. A θρίξ.

Πολυτροπία, ας, ἡ, varietas modi, varii modi, varietas. 2) calliditas, fraus. A ſeq.

Πολύτροπος, ου, ὁ, ἡ, multiplex, varius. 2) verſutus, verſipellis. Philox. verſutus, moratus. A τρόπος ſ. τροπή.

Πολυτρόπως, *Adv.* multis modis. Phil. multifariam, plurifariam, omnifariam. A pr.

Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia. 2) cum quis diu alitur. A ſeq.

Πολύτροφος, ου, ὁ, ἡ, multum alimenti accipiens. 2) bene habitus, pinguis. πολυτρόφος, multum alimenti ſuppeditans. A τρέφω.

Πολυτρόχαλος, ου, ὁ, ἡ, multum currens, agilis in currendo, valde mobilis, volubilis.

Πολύτρυτος, ον, valde vexatus, afflictus. A τρύω.

Πολύτυρος, ου, ὁ, ἡ, multo caſeo conditus, multum caſei admiſtum habens.

Πολυυδρία, ας, ἡ, aquarum copia. A ſeq.

Πολύυδρος, ου, ὁ, ἡ, aquoſus. Ab ὕδωρ.

Πολύυλος, ου, ὁ, ἡ, materioſus, Gl. Vet. arboribus abundans. Ab ὕλη.

Πολυύμνητος, ου, ὁ, ἡ, celeberrimus.

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Muſarum. A ſeq. v. πολυμνία.

Πολύυμνος, ου, ὁ, ἡ, in quem multi hymni fiunt, qui

qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ab ὕμνος.

Πολυΰπνος, ον, somnolentus, qui est multi somni.

Πολυφαγέω, multum edo. A πολυφάγος.

Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. A seq.

Πολυφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui multum comedit, vorax, helluo, Gl. Vet. edax.

Πολύφαμος, Dor. pro πολύφημος.

Πολυφάντασος, ου, ὁ, ἡ, multas efficiens habensque visiones fictas, insomnia crebra.

Πολυφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, medicamentis abundans, aut venenis. 2) multorum medicamentorum, vel etiam venenorum, peritus. 3) multis medicamentis, vel venenis utens. A φάρμακον.

Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. A φημί.

Πολύφατος, ου, ὁ, ἡ, multum celeber, multorum sermone jactatus. Ab eod.

Πολύφαυλος, ον, prorsus inutilis, nullius omnino pretii.

Πολυφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, multum splendoris habens, multum lucidus. A φέγγος.

Πολυφειδὴς, ές, præparcus. A φείδομαι.

Πολύφερνος, ου, ἡ, bene dotata. A φέρνη. v. πολύπροικος.

Πολυφημία, ἡ, gloria. A seq.

Πολύφημος, ου, ὁ, ἡ, valde celeber, de quo varii sermones narrantur. 2) clamosus, Epith. v. c. ranæ. 3) multis clamoribus, vocibus strepens. Epith. concionis, fori. A φήμη, s. φημί.

Πολύφθογγος, ου, ὁ, ἡ, multisonus. epith. tibiæ.

Πολυφθόνερος, valde invidus.

Πολυφθόρος, ου, ὁ, ἡ, qui multos occidit, multorum interfector. 2) perniciosus multis, item valde perniciosus. A φθείρω.

Πολύφθορος, ου, ὁ, ἡ, cædibus abundans. 2) dirutus, vastatus. Ab eod. s. φθόρος.

Πολυφιλάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, valde hominum amans, humanissimus, pius.

Πολυφίλητος, ον, valde carus.

Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A seq.

Πολύφιλος, ου, ὁ, ἡ, cui multi sunt amici, multis carus.

Πολύφιλτρος, ου, ὁ, ἡ, admodum amans, amori valde deditus. A φίλτρον.

Πολυφίλως, Adv. ita, ut multis carus sit.

Πολύφλοιος, ον, multum corticis habens; hinc levis, vanus, inanis.

Πολύφλοισβος, ου, ὁ, ἡ, multo strepitu resonans, turbulentus, sonorus, resonans, Gl. V. undisonus.

Πολύφοβος, ὁ, ἡ, valde timidus.

Πολύφοιτος, ου, ὁ, ἡ, profugus, vagus, qui crebro huc vel illuc ventitat. A φοιτάω.

Πολυφόνος, ου, ὁ, ἡ, qui multos occidit, crudelis.

Πολύφορβος, ου, ὁ, ἡ, & πολυφόρβος, η, ον, multis pabulum suppeditans. A φέρβω.

Πολυφόρητος, ον, idem quod πολυφόρος. A φορέω.

Πολυφορία, ἡ, ubertas, fertilitas. A seq.

Πολυφόρος, ου, ὁ, ἡ, multa ferens. 2) epitheton vini, multum aquæ ferentis. 3) fecundus, proprie & trop. A φέρω.

Πολύφορτος, ου, ὁ, ἡ, multo pressus pondere, multas habens sarcinas.

Πολυφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, valde consultus, valde prudens. A φράζομαι.

Πολυφραδία, ἡ, prudentia, facundia. A pr.

Πολυφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πολύφραστος, ον, sæpe dictus. Ab eod.

Πολυφρόντις, ιδος, ὁ, ἡ, multis curis plenus.

Πολυφρόντιστος, ου, ὁ, ἡ, admodum accuratus. 2) prudens. A φροντίζω.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. A seq.

Πολύφρων, ονος, ὁ, ἡ, valde prudens. A φρήν.

Πολυφυὴς, έος, ὁ, ἡ, multiformis. A φύω.

Πολύφυλλος, ου, ὁ, ἡ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.

Πολύφυλος, ον, in multa genera &c. divisus. A φυλή.

Πολύφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.

Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas. 2) garrulitas. A seq.

Πολύφωνος, ου, ὁ, ἡ, multas edens voces, multisonus, vocalis, sonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero. 2) qui multorum est verborum. 3) garrulus, loquax. A φωνή.

Πολύφωτος, ου, ὁ, ἡ, multum lucens, multa luce præditus. A φῶς.

Πολύχαλκος, ου, ὁ, ἡ, multum habens æris, ære abundans, æratus. 2) cui multum est pecuniæ, dives æris. 3) firmus, validus. Gl. Vet. ærosus, æreus.

Πολυχανδὴς, έος, ὁ, ἡ, valde capax, ut urna. A χανδάνω.

Πολύχειρ, ρος, ὁ, ἡ, multimanus.

Πολυχειρία, vel πολυχερία, ας, ἡ, multitudo manuum. 2) operarum multitudo. A pr.

Πολυχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, pluribus amictus tunicis.

Πολύχνοος, ου, ὁ, ἡ, multam lanuginem habens.

Πολυχοέω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fecundus & fertilis sum. A πολύχοος.

Πολυχοΐα, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.

Πολυχοιρία, ας, ἡ, porcorum copia. A χοῖρος.

Πολύχοος, contr. πολύχους, ου, ὁ, ἡ, multa cum usura se refundens. 2) multiplex. Philo. πολύχοος, multifarius, Gl. V. A χέω.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A seq.

Πολύχορδος, ου, ὁ, ἡ, multas habens chordas, seu fides. A χορδή.

Πολύχορτος, ον, herbidus, pinguis, de terra.

Πολυχρηματία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.

Πολυχρηματίζω, ditesco, dives fio, vel sum. A seq.

Πολυχρήματος, ου, ὁ, ἡ, cui multum est pecuniæ. Gl. V. pecuniosus, nummatus. A χρήματα.

Πολυχρημοσύνη, ης, ἡ, idem ac πολυχρηματία. A sq.

Πολυχρήμων, ονος, ὁ, ἡ, idem quod πολυχρήματος. Sup. πολυχρημονέστατος, Polyb.

Πολυχρησία, ας, ἡ, utilitatis magnitudo.

Πολύχρηστος, ου, ὁ, ἡ, valde utilis. 2) multum usitatus.

Πολυχροία, ας, ἡ, colorum varietas. A πολύχροος.

Πολυχρονέω, ῶ, diu duro, longævus sum. A πολύχρονος.

Πολυχρονίζω, f. ίσω, Att. πολυχρονιῶ, diu moror, prorogo, profero.

Πολυχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, longum tempus durans, diuturnus. 2) antiquus. Gl. Vet. vivax, longævus, diuturnus.

Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas. A pr.

Πολυχρονίως, Adv. diutissime. Ab eod.

Πολύχρονος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πολυχρόνιος.

Πολύχροος, contr. πολύχρους, ου, ὁ, ἡ, multis coloribus præditus, varius, Gl. V. A χρόα.

Πολύχρυσος, ου, ὁ, ἡ, multum auri habens, auro affluens, auratus, Philox. opimus, aurosus.

Πολυχρώματος, ου, ὁ & ἡ, multos habens colores, multicolor. A χρῶμα.

Πολύχρως, ωτος, ὁ & ἡ, idem. A χρόα.

Πολύχυλος, ου, ὁ, ἡ, multum habens succi, succidus.

Πολύ-

Πολύχυτος, ου, ὁ, ἡ, late fluens, fluidus. 2) multum diffusus.
Πολυχώρητος, ο, ὁ, ἡ, multorum capax. A χωρέω.
Πολύχωρος, ου, ὁ, ἡ, amplus, spatiosus, capax. A χῶρος f. χώρα.
Πολύχωστος, ο, ὁ, ἡ, multa terra sdgesta exstructus, alte aggeratus. A χώννυμι.
Πολυψάμαθος, ο, ὁ, ἡ, arenosus.
Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo suffragia ferentium, multa suffragia. A πολύψηφος.
Πολυψηφίς, ῖδος, ὁ, ἡ, multos habens calculos seu lapillos. Epith. fluminis, maris.
Πολύψηφος, ο, ὁ, ἡ, qui multa fert f. explet suffragia.
Πολυωδυνία, ἡ, doloris gravitas. A seq.
Πολυώδυνος, ου, ὁ, ἡ, multos dolores afferens, molestus. 2) afflictus, ærumnosus. Ab ὀδύνη.
Πολυωνυμέω, multa nomina habeo. A πολυώνυμος.
Πολυωνυμία, ας, ἡ, multitudo nominum. A seq.
Πολυώνυμος, ο, ὁ, ἡ, multa nomina habens. 2) celeber, honoratus. Ab ὄνομα.
Πολυωνύμως, *Adv.* multis nominibus. A pr.
Πολυώνυχος, ο, οἱ, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab ὄνυξ.
Πολυωπός, ῦ, ὁ, multa habens foramina; ab ὀπή. 2) multos oculos, Hes. Ab ὤψ.
Πολυωρέω, ῶ, fut. ήσω, multa cura dignor, magnam curam gero. 2) laute & accurate accipio. 3) honoro, in honore & pretio habeo. 4) donis afficio.
Πολυωρητικός, ἡ, ὀν, multam curam gerens, sollicitus. A pr.
Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, diligentia, observatio. 2) honos, reverentia. Ab eod.
Πολύωτος, ο, ὁ, ἡ, multas habens aures. Ab οὖς.
Πολυωφελής, έος, ὁ, ἡ, valde utilis.
Πολυωφελῶς, *Adv.* valde utiliter.
Πολύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, multa habens foramina, multiforus.
Πόλφοι, ων, οἱ, ramenta e farre, leguminibus immixta.
Πόμα, ατος, τὸ, potio, potus. A πίνω.
Πομπαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, pompam duco. E πομπή & ἄγω, f. ἀγωγή.
Πομπαῖος, ο, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere & alias in vitam nascentes reducere credebatur. A πομπή.
Πομπεία, ας, ἡ, pompa, vel transvectio, qualis in pompa esse solet. 2) conviciorum jactatio, velut e curru, apud Alexandrinos, f. in triumpho apud Rom. quia licentia hæc in ejusmodi ludis pro parte necessaria religionis habebatur. A πομπεύω.
Πομπεῖον, ου, τὸ, vas, quo in pompis utuntur. 2) locus celeber Athenis. Ab eod.
Πομπεύς, έως, *Jon.* ῆος, ὁ, qui aliquem deducit. 2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod.
Πόμπευσις, εως, ἡ, pompa, deductio pompæ, processio in pompa. Ab eod.
Πομπευτήριος, α, ον, pompæ aptus, f. serviens. q. a πομπευτής.
Πομπευτής, ῦ, ὁ, pompam ducens. A seq.
Πομπεύω, fut. εύσω, transmitto, transveho, deduco. 2) cum pompa incedo, pompam duco. Gl. V. triumpho. *unde* 3) efferor, mihi placeo, superbio, insolesco, & 4) insolenter aliquem tracto, maledicendo, minando, quia obvium & prætereuntem quemque in ejusmodi pompis verborum & gesticulationum contumeliis & ludibriis incessere licebat. v. γεφυρίζω. 5) contumelia afficio, *proprie*, per hominum ora traducendo. pass. πομπεύεσθαι, in triumpho duci, ostendi. A seq.
Πομπή, ῆς, ἡ, missio, missus. 2) impulsus, instinctus. 3) deductio, qua transmittendum aut transvehendum curamus eum, qui nobiscum aliquamdiu est versatus. 4) pompa, i. e. solennis apparatus & spectaculum solenne in modum triumphi, quo thensæ & simulacra deorum & aurea vasa templorum per semitas oppidorum spectatum traducebantur. A πέμπω.
Πομπικός, ή, όν, ad pompas pertinens, pompis conveniens. 2) magnificus, ad ostentandum ingenium, doctrinam, eloquentiam, divitias aptus & factus. A pr.
Πομπίλος, ο, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit. Est etiam nomen piscis, pompilus: quia naves sæpe præcedit, iisque viam & navigandi rationes monstrat, eoque eas quasi πέμπει, deducit. Ab eod.
Πόμπιμος, ου, ὁ, ἡ, & πέμπιμος, ίμη, ιμον, qui mitti seu transmitti potest. 2) qui mittere seu transmittere potest. Ab eod.
Πομπός, ῦ, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit, comes, viæ dux. A πέμπω.
Πομποστολέω, ῶ, fut. ήσω, classem deduco. E pr. & στόλος.
Πομφολυγέω, ῶ, bullas emitto. A πομφόλυξ.
Πομφολυγηρός, ῦ, ὁ, ἡ, bullis turgens. A pr.
Πομφολυγοπαφλασμα, ατος, τὸ, bulla cum strepitu erumpens seu ebulliens, Aristoph. E πομφόλυξ & παφλάσμα.
Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo. πομφολυγοῦσθαι, in bullas converti. A πομφόλυξ.
Πομφολυγώδης, εος, ὁ, ἡ, bullæ similis. Ab eod.
Πομφολύζω, fut. ξω, bullo, bullas emitto. A πομφός.
Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla. 2) favilla æris. Phil. bulla, scatebra. Ab eod.
Πομφολύσσω, f. ξω, bullarum modo effervesco. πομφόλυξαν, 3. pl. aor. 1. *Jon.* Ab eod.
ΠΟΜΦΟΣ, ῦ, ὁ, eminentia cutis tumida, tumor.
Πονέω, ῶ, fut. ήσω, laboro. 2) facio. 3) viribus frangor, laboribus succumbo, lassesco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo, Gl. Vet. laboro, doleo. ἐπόνεσα, dolui, Gl. V. aor. 1. πεπονηκώς, factus, elaboratus, perf. pass. part. item vitiatus, usu contritus. πονέετο, laborabat, imperf. *Jon.* pro ἐπονεῖτο. A πόνος.
Πόνημα, ατος, τὸ, labor, opus. 2) liber. A pr.
Πονήρευμα, ατος, τὸ, facinus improbum & scelestum, scelus. A seq.
Πονηρεύω, & πονηρεύομαι, vitio aliquo laboro, etiam de corpore. 2) improbus sum, improbe & nequiter ago. A πονηρός.
Πονηρία, ας, ἡ, misera & laboriosa vitæ conditio. 2) improbitas, nequitia, scelus, vitium, pravitas, malitia. Ab eod.
Πονηροδιδάσκαλος, ο, ὁ, ἡ, magister improbitatis.
Πονηροκάρδιος, malicordis, Gl. Vet. A καρδία.
Πονηροκρατέομαι, ῦμαι, improborum imperio regor.
Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia & imperium. A præc.
Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum seu maledictio, contumelia. 2) sermo de malis rebus & improbis. E π. & λόγος.
Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas.
Πονηρός, ρα, ρὸν, improbus, scelestus, pravus, ma-

malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus, vitiatus. A πονέω.

Πόνηρος, ρα, ρον, laboriosus, miser, infelix. ὦ πόνηρε, miser! infelix! Ab eod.

Πονηρόφιλος, ου, ὁ, ἡ, improborum amicus, malorum consortio gaudens.

Πονηρῶς, *Adv.* improbe, nequiter. A πονηρός.

Πονήρως, *Adv.* male, misere, ægre, difficulter. A πόνηρος.

Πονητικός, ή, όν, ad laborandum promtus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.

Πόνος, ου, ὁ, labor, studium & opera rei alicui impensa. 2) molestia, labor molestus, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A πένομαι.

Ποντιάς, άδος, ἡ, marina. A πόντος.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo. A πόντος.

Ποντικός, ή, όν, marinus. 2) Ponticus, qui est e Ponto. ποντικὸν, int. κάρυον, nux avellana, Philox. Ab eod.

Πόντιος, ου, ὁ, ἡ, & πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus. 2) Ponticus. Ab eod.

Πόντισμα, τὸ, submersio, naufragium. A ποντίζω.

Ποντόβροχος, ου, ὁ, ἡ, mari immersus, in mari submersus. E πόντος & βρέχω.

Ποντογενής, ές, e mari natus. Ex eod. & γίνομαι.

Ποντογένεια, ας, ἡ, e mari nata. Ex iisd.

Ποντόθεν, *Adv.* e mari. A πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Epith. Neptuni. Ex eod. & μέδω.

Πόντονδε, *Adv.* in pontum. A πόντος.

Ποντοπλάνητος, ου, in mari vagans. Epith. piscis, navis, mercatoris &c. Ex eod. & πλανάομαι.

Ποντόπλανος, ὁ, ἡ, idem.

Ποντοπορεύω, per pontum eo, mare pervado seu pererro. A ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ποντοπόρος, ου, ὁ, ἡ, pontum seu mare trajiciens. Gl. Vet. fluctivagus. E πόντος & πείρω.

Ποντοποσειδῶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris rex, Neptunus. Voc. ὦ Ποντοπόσειδον.

Πόντος, ου, ὁ, pontus, mare. 2) regio Asiæ, Pontus. (Voc. est idem atque βένθος, βυθός.)

Ποντόφι, e mari. A præc.

Ποντοχάρυβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Πονωπόνηρος, ὁ, ἡ, miser laborando, s. improbissimus, Aristoph.

Πόξ, ποκός, ἡ, vellus, lana detonsa, aut vulsa. occurrit πόκα, acc. A πέκω.

Ποηφάγος, ου, ὁ, ἡ, herbis vescens. E πόα & φάγος.

Πόπανον, ου, τὸ, popanon, placenta lata, tenuis & rotunda. πόπανα, liba, Philox. A πέπτω.

Πόποι, *Interj.* admirantis. 2) indignantis, ὦ πόποι, proh dii! nam πόποι dii sunt apud Dryopas, item πόπαξ. (vel est vocat. a ποπὸς, quod a πέπων, *mitis*, *placidus*, aut est ὀνοματοπεποιημένον. ab eodem sono, unde ποππύζειν sequens, quo sono equi permulcentur.)

Ποππύζω, fut. ύσω, sibilo. 2) demulceo, blande attrecto. 3) applaudo, de equis. ποππύζειν etiam ululæ dicuntur.

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω. ποππυλιάσδω, *Dor.* pro ποππυλιάζω.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, & ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, sibilus. 2) palpus, sive sonus, lingua, manibus ac similibus modis excitatus, ad favorem ostendendum. 3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ιος, *Jon.* pro πάρδαλις.

Πορδακός, ὁ, qui præ timore cacaturit aut pedit. A seq.

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Philox. peditus. A πέρδω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, incessus, ingressus. Gl. Vet. meatus, iter, itio, gressus, agmen. A πορεύομαι.

Πορεῖον, ου, τὸ, id, cujus ope iter facimus, aut trajicimus, machina, qua promoventur onera. Ab eod.

Πόρευμα, ατος, τὸ, profectio. Ab eod.

Πορεύς, έως, ὁ, idem qui πορθμεύς. Hes. A πορεύω.

Πορευτικὸς, ου, ὁ, ἡ, vel πορεύσιμος, ίμη, ιμον, qui transiri potest, permeabilis. A præc.

Πόρευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipsa incedendi actio. Ab eod.

Πορευτικὸς, ή, όν, qui incedere potest, qui ingreditur & ambulat. 2) pervius. A seq.

Πορευτὸς, ή, όν, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, fut. εύσω, trajicio, traduco, transveho, mitto, ire jubeo. πορεύομαι, eo, proficiscor. A πόρος.

Πορθέω, ῶ, fut. ήσω, diruo, everto, vasto, depopulor, oppugno. A πέρθω.

Πόρθησις, εως, ἡ, vastatio, excidium. A pr.

Πορθητὴς, οῦ, ὁ, eversor, vastator. Ab eod.

Πορθητικὸς, ή, όν, vastatorius; idem quod pr. A præc.

Πορθήτωρ, ορος, ὁ, idem quod πορθητής. Ab eod.

Πορθμεία, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti. 2) merces transvectionis. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum. 2) navis, qua fretum aliquod seu fluvius trajicitur. Gl. Vet. πορθμεῖα, pontones, Gl. Vet. 3) naulum. Ab eod.

Πόρθμευμα, τὸ, idem quod πορθμεία. Ab eod.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, qui lintre seu rate transportat per fretum. Philox. portitor, vector. Ab eod.

Πορθμευτικός, ή, όν, pertinens ad trajectionem, vel ad portitorem. A seq.

Πορθμεύω, fut. εύσω, transfreto, fretum trajicio. A πορθμός.

Πορθμήιον, ου, τὸ, *Jon.* pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμεία.

Πορθμικός, ή, όν, idem quod πορθμευτικός. A πορθμός.

Πορθμίον, ου, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur. 2) merces, quæ pro trajectu freti persolvitur. Ab eod.

Πορθμὶς, ίδος, ἡ, parvum fretum. 2) navis piscatoria, linter, quo transfretamus. Ab eod.

Πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum. 2) trajectus, trajectio. A πόρος.

Πορίζω, f. ίσω, viam aperio, aditum facio. 2) excogito, invenio. 3) paro alteri, suppedito, præbeo. 4) *in med.* comparo mihi, invenio &c. A πόρος.

Πόριμος, ου, ὁ, ἡ, pervius, penetrabilis. 2) transiens. 3) quæstuosus. Gl. Vet. 4) parabilis. 5) qui facile invenit, industrius. Ab eod.

Πόριον, ου, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟΡΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, vitulus, juvencus. 2) vitula, juvenca, alias πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, quæstus. 2) propositio consecutionem necessariam habens ex iis, quæ jam probata sunt. A πορίζομαι.

Πορισμὸς, οῦ, ὁ, comparatio, adquisitio. 2) quæstus. Ab eod.

Ποριστὴς, οῦ, ὁ, *active*, qui suppeditat, præbitor. 2) *med.* quæstor, exactor, item quicumque aliquid sibi comparat, ut κακὸς ποριστὴς, qui malis artibus pecuniam facit. Ab eod.

Πορι-

Ποριστικός, ή, όν, qui quærere novit, industrius conquisitor. 2) in quo victus facile paratur. Gl. Vet. quæstuosus. ποριστική, quæstuaria, Gl. Vet. A pr. vel seq.

Ποριστός, ή, όν, qui adquiri & parari potest, parabilis, qui facile suppeditatur. Gl. Vet. ποριστόν, præstabile. A πορίζω.

Πορκεύς, έως, ὁ, qui πόρκῳ piscatur. A πόρκος.

Πόρκης, ου, ὁ, annulus, quo ferrum, sive cuspis hastæ cum hastili vincitur.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, rete piscatorium, e vitili contextum. 2) quidquid formæ rotundæ & orbiculatæ est, circulus, gibbosus.

Πορνεία, ας, ἡ, scortatio. Gl. Vet. fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

Πορνεῖον, ου, τὸ, lupanar. Gl. Vet. fornix, ganeum. A seq.

Πορνεύω, f. εύσω, scortor, fornicor, Gl. Vet. A sq.

Πόρνη, ης, ἡ, scortum, meretrix, fornicaria, Gl. Vet. A πέρνασθαι, quia corpus vendit.

Πορνίδιον, ου, τὸ, Dim. pr.

Πορνικός, ή, όν, meretricius. Ab eod.

Πορνογέννητος, ον, spurius, qs. e πορνίον & γ. nisi verum est πορνογέννητος, e πόρνη & γ.

Πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo meretrices & scorta aluntur, lupanar. Phil. lenocinium. A πορνοβοσκέω.

Πορνοβοσκησομάχοι, qui lupanaria defendunt & suo patrocinio comprobant. E pr. & μάχομαι.

Πορνοβοσκέω, ῶ, fut. ήσω, lenocinium facio, i. e. meretrices & prostibula alo: lenocinor, alienæ libidini servio. A πορνοβοσκός.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, Phil. A seq.

Πορνοβοσκός, οῦ, ὁ, ἡ, leno, lena. E πόρνη & βόσκω.

Πορνογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui meretrices depingit, qui de meretricibus librum conscribit. Ex eod. & γράφω.

Πορνοκοπία, ἡ, lenocinium. A seq.

Πορνοκόπος, ου, ὁ, leno. Gl. Vet. lenocinator, fornicarius.

Πορνογενής, έος, ὁ, ἡ, spurius, Gl. Vet. E πόρνη & γίνομαι.

Πορνομανής, έος, ὁ, ἡ, qui insano meretricum amore flagrat. Ex eod. & μαίνομαι.

Πορνομοιχὸς, ὁ, ἡ, adulter. Ex eod. & μοιχάομαι.

Πόρνος, ου, ὁ, qui corpus suum prostituit & veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, impudicus. A πόρνη, vel πέρνω.

Πορνοσκόπος, ου, ὁ, scortator, qui scorta & meretrices contemplatur.

Πορνοτελώνης, ου, ὁ, leno, qui pecuniam ærario solvit, ut lenocinium facere sibi liceat, s. qui vectigal e lenocinio conduxit, exigit.

Πορνοφίλας, ὁ, v. seq.

Πορνόφιλος, ου, ὁ, ἡ, meretrices sectans.

Ποροποιέω, ῶ, f. ήσω, transitum seu viam facio.

Ποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum & foraminum corporis apertio. A præc.

Πόρος, ου, ὁ, transitus, trajectus, Philox. item ora maritima, ubi sc. est trajectus. 2) meatus, Gl. Vet. 3) vectigal, quæstus, Phil. item emolumentum, adjumentum. 4) ratio alicujus rei efficiendæ & via. A πείρω.

Πορπάζω, f. άσω, fibula subnecto, fibulo. A πόρπη.

Πορπακίζω, f. ίσω, idem. A πόρπαξ.

Πορπακοφορέω, fibula utor. 2) scutum gero, milito. E seq. & φ.

Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, præsertim amenti in clypeo. A πόρπη.

Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω. A seq.

Πόρπη, ης, ἡ, fibula. 2) annulus clypei.

Πορπηδόν, *Adv.* in modum fibulæ.

Πόρπημα, ατος, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπάω.

Πορπόω, ῶ, f. ώσω, idem quod πορπάω.

Πόρρω, procul, longe, porro, protinus, Gl. Vet. in anteriorem partem. *Compar.* πορρώτερος, longius dissitus. Gl. Vet. ulterior. *Superl.* πορρώτατος, longissime dissitus. πόρρωθεν, e longinquo, eminus, procul. πορρωτάτω, longissime, maxime procul. πορρωτέρω, longius, magis procul. A πρό. v. πόρσω.

Πορσαίνω, paro, curo. πορσανέουσα, curatura, f. 1. part. *Jon.* pro πορσανοῦσα. A πόρω.

Πόρσιον. v. πόρσω.

Πορσύνω, f. υνῶ, præbeo, suppedito, do. 2) paro, præparo. 3) ago, perago, administro. 4) colo, in honore habeo. 5) delector. A πόρω.

Πόρσω, pro πόῤῥω, *Adv.* longe, ante. 2) longe, procul. Hinc *Comp.* πόρσιον, item πορσωτέρω, longius, magis procul; & *Superl.* πορσωτάτω, longissime, maxime procul, item πορσιώτατα.

Πορτάζω, f. άσω, vitulor. A πόρτις.

Πόρταξ, ακος, ὁ, ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. Ab eod.

Πόρτις, ιος, ὁ, ἡ, idem. v. πόρις.

Πορτιτρόφος, ου, ὁ, ἡ, vitulos nutriens. E pr. & τρέφω.

Πορφύρα, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ. 2) pannus liquore purpuræ tinctus, vestis purpurea. 3) vestis splendida, magnifica.

Πορφυραῖος, purpureus, Chron. Alex. A pr.

Πορφυρανθής, έος, ὁ, ἡ, qui purpureo flore est. Ex eod. & ἄνθος.

Πορφύρειος, idem quod seq. & ab eo.

Πορφύρεος, έα, έη, εον, *contr.* πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, purpureus. 2) splendidus, venustus, elegans. 3) niger. 4) varius, versicolor. A πορφύρα.

Πορφυρεύς, έως, ὁ, purpurarius, s. qui purpuras venatur. 2) qui purpura tingit, infector. Ab eodem.

Πορφυρευτής, οῦ, ὁ, idem. A πορφυρεύω.

Πορφυρευτικός, ή, όν, pertinens ad purpurarum venatorem, seu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ πορφυρευτική, ῆς, sc. τέχνη, scientia venandi purpuras. A pr.

Πορφυρεύω, purpura tingo. A πορφύρα.

Πορφυρέω, ῶ, f. ήσω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpurasco. A πορφύρω.

Πορφυρίζω, f. ίσω, purpureo colore sum. A πορφύρα.

Πορφύριον, ου, τὸ, parva purpura. Phil. πορφύρια, murices. Dim. ab eod.

Πορφυρὶς, ίδος, ἡ, purpurea vestis, Gl. Vet. totale. 2) avis nomen. 3) nomen insulæ. Ab eod.

Πορφυρίτης, ου, ὁ, purpuræ similis. Ab eod.

Πορφυρῖτις, ιδος, ἡ, idem.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, sic dictæ a colore rostri & pedum. 2) piscis quidam. Gl. Vet. πορφυρίων, purpurio. Ab eod.

Πορφυρόβαπτος, ου, ὁ, ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.

Πορφυροβαφεῖον, ου, τὸ, officina purpurariorum s. purpuræ.

Πορφυροβαφὴς, ὁ, ἡ, purpura tinctus. A πορφύρα & βάπτω.

Πορφυροβάφος, purpurarius, Gl. Vet. Ex iisd.

Πορφυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, purpuræ speciem gerens, pur-

purpureo colori similis, cæruleus. E πόρφ. & εἶδος.

Πορφυροειδῶς, *Adv.* in modum purpuræ, ita, ut purpuram referat. A præc.

Πορφυρόεις, όεσσα, όεν, purpuram referens. epith. maris.

Πορφυρόζωνος, ου, ὁ, ἡ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. E πορφ. & ζώνη.

Πορφυρόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis purpureus est.

Πορφυρομιγὴς, έος, ὁ, ἡ, purpura mixtus. A μίγνυμι.

Πορφυρόπεζος, ου, ὁ, ἡ, purpureos, i. e. pulcros habens pedes. Epith. feminæ. 2) purpureum limbum habens. A πέζα.

Πορφυροπώλης, ου, ὁ, purpurarius, Gl. Vet.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram, sive lanam aut vestem purpuream vendit.

Πορφυρόστρωτος, ον, pupura stratus.

Πορφυρέω, purpura tingo, inficio, vel orno, prætexo. πορφυρῶσαι, clavare, Gl. Vet. A πορφύρα.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo. 2) purpureo colore nigrico, vel rubeo. 3) nigresco. 4) æstuo, de mari. 5) curis perturbor, sollicitor. 6) πορφύρομαι, idem. Hesych. etiam πορφύρει interp. καποτεχνεῖ, & πορφύρομαι, διαλογίζεσθαι, (est proprie in abdito, profundo & imo versare, atque agitare.)

Πορφυρώτερος, όρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inus. πόρφυρος.

Πόρω, fut. πόρσω, præbeo, suppedito, do. A πείρω, unde πορίζω.

Ποσάκις, *Adv.* quoties? A πόσος.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

Ποσαπλασίων, ωνος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Ποσαπλῶς, *Adv.* quot modis? Ab eod.

Ποσάπους, ου, quot pedum? Ab eod. & πούς.

Ποσαχῆ, *Adv.* quot in locis? Ab eod.

Ποσαχῶς, *Adv.* quot modis? Ab eod.

Πόσε, *Adv.* quo? quem in locum? A πῶ.

Ποτειδᾶν, ᾶνος, ὁ, *Dor.* pro Ποσειδῶν.

Ποσειδάνιος, ου, ὁ, ἡ, ad Neptunum pertinens. A præc.

Ποσείδειον, τὸ, templum Neptuni. A seq.

Ποσειδεὼν, ῶνος, ὁ, sextus mensis Atticus, Decembri respondens. Quandoque est ποσειδεὼν secundus, s. intercalaris. A ποσειδῶν.

Ποσειδωνὶς, ίδος, ἡ, halcyone. A seq.

Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus; Romanis Consus.

Ποσειδώνια, ίων, τὰ, sacra in honorem Neptuni, Neptunalia, Gl. Vet. A præc.

Ποσειδώνιον, & -ειον, ου, τὸ, templum Neptuni. Ab eod.

Πόσθη, ης, ἡ, pellis, qua glans pudendi virilis tegitur. 2) penis.

Ποσθία, ας, ἡ, tuberculum in palpebris super pilos. A præc.

Πόσθιον, ου, τὸ, pudendum virile. Dim. ejusd.

Πόσθων, ωνος, ὁ, qui magno pene est, aut præputio. 2) puerulus, infans, per ὑποκορισμὸν. Ab eod.

Ποσιδήϊον, ου, τὸ, *Jon.* pro ποσείδειον.

Πόσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A sq.

Πόσις, εως, ἡ, potio, potus. A πίνω.

Πόσις, maritus, apud poet. acc. πόσιν.

Ποσιπτερνίδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. E πούς & πτέρνα.

Πόσος, η, ον, quantus? πόσου, (id est ἀντὶ πόσου ἀργυρίου) quanti? & πόσοι, quot? Ab ὅσος, *quantus*, citra interrogationem.

Ποσὸς, ὴ, ὸν, aliquantus, 2) quidam. Ab eod.

Ποσοσύλλαβος, ον, quot syllabarum. A συλλαβή.

Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas, i. e. numerus & mensura. A πόσος.

Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo. πεποσωμένος, quantitatem habens, perf. part. pass. Suic. Ab eod.

Ποσσῆμαρ, *Adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. E πόσος & ἦμαρ.

Ποσσίκροτος, ου, ὁ, ἡ, qui pedibus pulsatur. E ποὺς & κρότος.

Πόσσος, *poet.* pro πόσος.

Ποσταῖος, quoto die? quot diebus? quot dierum spatio? Phil. quota die? A πόσος.

Ποστημόριος, q. d. quotesimus, quotæ partis. ποστημόριον, quota pars, parva pars. Gl. Vet. hæc porticuncula. E seq. & μόριον.

Πόστος, η, ον, quotus? 2) quantus. A πόσος.

Ποσῶς, *Adv.* aliquantulum. A ποσός.

Ποτάγω, f. άξω, adduco, accedo, *Dor.* pro προσάγω. E ποτὶ pro πρός & ἄγω.

Ποταγωγίδης, ου, ὁ, explorator, delator. Sed Aristot. αἱ ποταγωγίδες, vox Syracus. Plut. προσαγ. (videntur lenæ esse. v. προσαγωγίδεσθαι.)

Ποταείδω, & ποταείδομαι, accino, cano, carmina cano. *Dor.* pro προσαείδω.

Ποταίνιος, ία, ον, recens, novus, peregrinus. 2) primus, antiquus. Incertum, unde. conf. προταίνιος.

Ποταινὸς, ὴ, ὸν, idem.

Ποταμείβομαι, f. ψομαι, respondeo. E ποτὶ & ἀμ.

Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis. A ποταμός.

Ποταμέλγω, f. ξω, mulgeo. E ποτὶ & ἀμ.

Ποταμηγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, q. d. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis, v. c. navis, cymba. E ποταμὸς & ἀγός.

Ποταμηδὸν, *Adv.* fluvii more. A ποταμός.

Ποταμηῒς, ΐδος, ἡ, fluvialis, v. c. Nympha. Ab eod.

Ποταμοπόρος, ου, ὁ, ἡ, fluvium trajiciens. Ex eod. & πόρος.

Ποτάμιον, ου, τὸ, rivus. Dim. a ποταμός.

Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis, flumineus, amnicus, Gl. Vet. ab eod.

Ποταμίσκος, ου, ὁ, fluvius parvus. Dim. ab eod.

Ποταμίτης, ου, ὁ, ποταμῖται, aquilices, Phil. Ab eod.

Ποταμογείτων, ονος, ὁ, ἡ, fluvio vicinus, accola fluvii, nomen herbæ, vel plantæ.

Ποταμόκλυστος, ου, ὁ, ἡ, qui amnibus alluitur. A κλύζομαι.

Ποταμόνδε, *Adv.* ad fluvium. A seq.

Ποταμὸς, οῦ, ὁ, fluvius, flumen, amnis. (proprie aqua potabilis. Ab antiquo πόω, unde πέποται.)

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui a fluvio aufertur sive rapitur. E pr. & φορέω.

Ποταμόχωστος, ου, ὁ, ἡ, limo arenave a fluvio devecta opertus.

Ποτανὸς, volucer, volans. *Dor.* pro ποτηνός. A πέτομαι.

Ποτάομαι, ῶμαι, volo, as. Ab eod.

Ποταπὸς, ὴ, ὸν, qualis, Phil. v. ποδαπός.

Ποταπῶς, *Adv.* qualiter, Phil. A præc.

Ποταυλέω, ῶ, *Dor.* pro προσαυλέω, ubi v.

Ποτῷος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel spectans. *Dor.* pro προσηῷος, ubi v.

Πότε, *Adv.* quando? Ab ὅτε. (vel ab antiquo πὸς, πὴ, πὸν, unde πόσος, πῶς, πὸ, πῆ, & alia, cum particula τε.)

Ποτὲ, *Adv.* aliquando. Hinc οὐδέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε.

Ποτείδω, *Dor.* pro προσείδω, inus. aor. 2. ποτιδὼν intuitus, ποτίδοιμι, intuear.

Ποτέομαι, volo, as. A πέταμαι.
Ποτέος, έα, έον, bibendus. A πίνω.
Ποτερείσδω, *Dor.* pro προσερείζω, cum aliquo certo.
Πότερος, έρα, ερον, uter. πότερον, utrum.
Ποτέρχομαι, *Dor.* pro προσέρχομαι.
Ποτέρωθι, *Adv.* utra in parte? utro in loco? A πότερος.
Ποτέρως, *Adv.* utro modo. Ab eod.
Ποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.
Ποτέχω, *Dor.* pro προσέχω.
Ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. A πέτομαι.
Πότημα, ατος, τὸ, compotatio, epulum. οἱ ὁ. A πίνω.
Ποτηματοποιὸς, ȣ, ὁ, qui pocula conficit. A pr. & ποιέω.
Ποτηνὸς, ὁ, ὸν, *Dor.* ποτανὸς, volucris, alatus. A ποτάομαι.
Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω.
Ποτηρίδιον, ȣ, τὸ, pocillum, Gl. Vet. A ποτήριον.
Ποτηριογλύπτης, ȣ, ὁ, poculorum cælator.
Ποτήριον, ȣ, τὸ, poculum, calix, in facris litteris, portio destinata: de bonis & malis rebus. A ποτήρ.
Ποτηριοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, poculi aut poculorum gestator, seu gestatrix. E pr. & φέρω.
Ποτηροθήκη, ης, ἡ, calicelarium, Gl. Vet. (ubi calices reponuntur s. exponuntur) abacus. E ποτὴρ & θήκη. (nisi potius ποτηριοθ. leg. est, & sic quoque de v. sq. videtur.)
Ποτηροπλύτης, ȣ, ὁ, cratera, Gl. V. ubi calices eluuntur.
Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potio, potus. A πίνω.
Πότης, ȣ, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.
Ποτητὸς, ὴ, ὸν, volucris. A ποτάομαι.
Ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, ad.
Ποτιάπτω, f. ψω, alligo. E pr. & ἅπτω.
Ποτιβάλλω, pro προσβάλλω.
Ποτιβλέπω, f. ψω, pro προσβλέπω.
Ποτιδέγμενος, η, ον, exspectans, a ποτιδέχομαι pro προσδέχομαι.
Ποτιδέρκομαι, pro προσδέρκομαι.
Ποτιδέομαι, v. προσδέομαι.
Ποτιδόρπιος, ȣ, ὁ, ἡ, pro προσδόρπιος.
Ποτίζω, f. ίσω, potum præbeo seu ministro. 2) aquatum duco. Phil. adaquo. 3) rigo. Phil. irrigo. A πότος.
Ποτικάρδιος, ίω, ιον, pro προσκάρδιος, qui est in corde, ut vulnus. E π. & καρδία.
Ποτικλίνομαι, *Dor.* pro προσκλίνομαι.
Ποτικὸς, ὴ, ὸν, bibax. A πότος.
Ποτίκρανον, ȣ, τὸ, v. πρόσκρανον.
Ποτιλέγω, f. ξω, *Dor.* pro προσλέγω.
Ποτιμάττομαι, pro προσμάττομαι.
Πότιμος, ȣ, ὁ, ἡ, potui aptus. A πότος.
Ποτιμυθέομαι, pro προσμυθέομαι.
Ποτινίσσομαι, accedo, Dor. pro προσνίσσομαι.
Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.
Πότις, ιδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.
Πότισις, εως, ἡ, aquatio. Gl. Vet. potatio. A ποτίζω.
Ποτισμὸς, ȣ, ὁ, aquatio, irrigatio. 2) potio. Ab eod.
Ποτιστάζω, pro προσστάζω, instillo, adfundo.
Ποτίστατος, bibacissimus. Superl. Att. a πότης.
Ποτιστήριον, ȣ, τὸ, canalis, aqualiculus. Philox. popina. A ποτίζω.
Ποτιστὴς, ȣ, ὁ, irrigator, qui potum præbet. Ab eod.
Ποτίστρα, ας, ἡ, ubi animalia aquantur, seu aquatum compelluntur. Ab eod.
Ποτίσχομαι, amplector, comprehendo. E ποτὶ pro πρὸς & ἴσχομαι.

Ποτιτέρπω, f. ψω, *Dor.* pro προστέρπω, delecto.
Ποτιτρόπαιος, pro προστρόπαιος, v.
Ποτιφθέγγομαι, *Dor.* pro προσφθέγγομαι.
Ποτίφορος, pro πρόσφορος.
Ποτιφωνήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* vocalis, qui loqui potest. E ποτὶ pro πρὸς & φωνέω.
Ποτιχρίμπτω, pro προσχρίμπτω.
Πότμος, ȣ, ὁ, sors, fatum, casus seu fortuna fatali sorte obveniens. 2) interitus, mors. (Ab antiquo πέτω, unde πίπτω, quod alicui in sortem cadit.)
Ποτνιάδες, αἱ, Epith. Baccharum, a clamore vocantium Bacchum. v. ποτνιάω Hesych. interpr. furorem injicientes. A πότνιος.
Ποτνιάζω, idem quod ποτνιάω.
Ποτνιάνακτος, ȣ, ὁ, ἡ, dominatu venerandus. E πότνιος & ἄναξ.
Ποτνίασις, εως, ἡ, supplex obtestatio, precatio cum lacrimis & clamoribus, imploratio. A ποτνιάζω.
Ποτνιασμὸς, ȣ, ὁ, supplicatio deorum. Ab eod.
Ποτνιάω, & ποτνιάομαι, ῶμαι, oro, imploro, obsecro, obtestor, suppliciter deprecor, cum ejulatu, clamore supplico. 2) ægre fero, indignor, quiritor. A seq.
Πότνιος, ιω, ιον, venerandus, honorandus, augustus.
Πότνος, ȣ, ον, idem, occurit in fœm. πότνα, fere in Vocativo.
Ποτόδδω, v. ποτίσδω.
Ποτὸν, ȣ, τὸ, potio, potus, quod bibitur. 2) fluvius. A πίνω.
Πότος, ȣ, ὁ, potatio, compotatio. 2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.
Ποτὸς, ὴ, ὸν, potabilis, potulentus. Ab eod.
Ποτίσδω, *Dor.* pro προσίζω.
Ποττὰν, *Dor.* pro πρὸς τὰν, πρὸς τήν.
Ποττὸν, *Dor.* pro πρὸς τόν.
Ποττῶ, *Dor.* pro πρὸς τῶ, vel πρὸς τῷ.
Πȣ̃, *Adv.* ubi? quo in loco? πȣ̃ 'στι, ubi est? Ab ȣ̃. (vel antiquo πὸς, πὴ, πὸν, unde πῶς & alia. pro ἐπὶ πȣ̃ scil. τόπȣ. ut πῆ pro ἐπὶ πῇ, sc. ὁδῷ, γνώμῃ, τέχνῃ, ἐπιτηδεύσει, vel tale quid.)
Πȣ, *Adv.* alicubi, uspiam, usquam. Ab eod.
ΠΟΥΓΓΗ', πȣγγίον, facculus. Rob.
Πȣλὺ, multum, *Jon.* pro πολὺ, a πολὺς, & sic reliqua composita: ut
Πȣλυβότειρα, πȣλυγάλακτος, &c. quæ quærenda in πολυβ. &c.
Πȣλὺς, multus, *Jon.* pro πολύς.
Πȣ̃ς, alii πὸς, ποδὸς, ὁ, pes. 2) mensura sedecim digitorum. 3) radix seu ima pars montis. 4) pes metricus. 5) funis nauticus. πόδες, lat. pedes, dicuntur, quibus extremi anguli veli versus puppim adducuntur. 6) clavus, temo. *Notandæ tironibus hæ formæ.* 1) ἀνὰ πόδα, retro. 2) ἐκ ποδὸς, e vestigio, presso pede. ἐκ ποδῶν, v. ἐκποδών. 3) ἐν ποσὶ dicuntur, præsentia, obvia, instantia prope, vulgaria. 4) ἐπὶ πόδα, cessim, pedem referendo. 5) κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item, cursu, item, statim. 6) παρ ποδὶ, & παρ πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum quod ἐκ ποδὸς. 7) περὶ πόδα, apte. 8) πρὸ ποδὸς, idem quod ἐν ποσί. 9) ὑπὸ πόδας, cum de motu sermo, idem est quod ἀνὰ πόδα.
Ποώδης, εος, ὁ, ἡ, herbosus, herbis abundans, herbidus. 2) herbæ similis. A πόα.
Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium. 2) in plur. res publica, administratio reip. οἱ ἐν πράγμασι, magistratus principes reip. it. ipse status reipubl. 3) status, con-

conditio hominis. ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι, lætis in rebus. 4) lites, controversiæ, & hinc molestiæ. A πράττω.

Πραγματεία, ας, ἡ, studium, quod adhibetur ad efficiendam rem quampiam, commentatio & intensio animi, artes, etiam fraudes, quibus aliquid molior. 2) opus commentatione compositum, tractatio. 3) negotiatio, mercatura, nundinatio. A pr. [illegible]

Πραγματευτής, οῦ, ὁ, ἡ, negotiator, actor, Phil. A pr.

Πραγματεύομαι, negotior, Gl. Vet. aliquid efficere cupio, in quacumque re elaboro, etiam de scriptoribus, studeo, laboro, quæro. A πρᾶγμα.

Πραγματευτὴς, ῦ, ὁ, negotiator, sector, Philox. A pr.

Πραγματικὸς, ὴ, ὸν, strenuus, sollers in negotiis agendis & rebus tractandis. 2) aptus ad usum in rebus gerendis. Gl. Vet. negotiosus, forensis rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, *Adv.* diligenter, accurate, sollerter, perite, acriter. A pr.

Πραγμάτιον, ῦ, τὸ, res parva, negotiolum. Dim. a πρᾶγμα.

Πραγματωδῶς, *Adv.* negotiose. A pr. v. πραγματοειδὴς & πραγματώδης.

Πραγματογραφέω, ῶ, f. ήσω, curiosa in scribendo pertracto. E πρᾶγμα & γράφω.

Πραγματοδίφης, ῦ, ὁ, qui litem seu lites scrutatur. Ex eod. & διφάω.

Πραγματωδέστερον, *Adv.* laboriosius, molestius. qs. a πραγματώδης.

Πραγματοκοπέω, ῶ, f. ήσω, res novas molior. 2) immisceo me rebus gerendis. E πρᾶγμα & κόπτω, s. κόπος.

Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in disputationibus rerum versor, in narrandis rebus occupatus sum. Ex eod. & λόγος.

Πραγματομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, cui est rerum usus, negotiorum expertus, prudens. 2) industrius. Ex eod. & μανθάνω.

Πραγματοδίφης, ῦ, ὁ, controversiarum concitator, calumniator. Ex eod. & διώκω.

Πραγματώδης, εος, ὁ, ἡ, negotiosus, operosus, molestus. A πρᾶγμα.

Πρᾶγος, εος, contr. πράγους, τὸ, negotium, res. A πράσσω.

Πραείως, v. πρᾴως.

Πραιτώριον, ῦ, τὸ, prætorium. Vox lat.

Πραιτωρίδιον, ῦ, τὸ, parvum prætorium, apud Arrian.

Πρακτέος, έα, έον, agendus, faciendus. Philox. πρακτέον, celerandum. A πράττω.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit. 2) negotiator, mercator. 3) exactor, coactor tributorum. Ab eod.

Πράκτης, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Πρακτικεύομαι, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico. A πρακτικός.

Πρακτικὴ, quæstoria, quæstuaria, Phil. actualis scientia, Gl. V. A seq.

Πρακτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad agendum: item, qui res gerit. 2) in agendo positus. 3) efficax, strenuus, expeditus, de milite, cui feliciter, quod agit, procedit, qui consequitur, impetrat, quod petit: Actuarius, efficax, agilis, Gl. Vet. venditarius. A πράττω.

Πρακτικῶς, *Adv.* efficaciter, sollerter, strenue. 2) expedite, apte ad agendum. A pr.

Πρακτόρειον, pigneratorium, Phil. A πράκτωρ.

Πρακτὸς, ὴ, ὸν, qui agi potest, sub actionem cadens, in actione versans. A πράσσω.

Πρακτοψηφιστὴς, ῦ, ὁ, actorum censor, judes. E pr. & ψηφιστής.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, auctor facinoris. 2) exactor, quæstor. 3) ultor. A πράσσω.

Πράμνειος, vel πράμνιος οἶνος, vinum nigricans, dictum vel a rupe quadam, vel a πραΰνειν, mitigare, &c.

Πράμαχος, ὁ, pro πρόμαχος, Aristoph. rectius πρόμος.

Πρᾶν, *Dor.* pro πρώην, nuper, non ita pridem.

Πρανὴς, έος, ὁ, ἡ, *Dor.* pro πρηνής.

Πρανίζω, f. ίξω, *Dor.* pro πρηνίζω.

Πραξιδίκη, ης, ἡ, ultio. 2) ultrix. Dea quædam. Phil. Laverna. E πράσσω, exigo, & δίκη.

Πραξικοπέω, ῶ, f. ήσω, molitione clandestina, sive per proditionem urbem occupo, item prodo. E πρᾶξις & κόπτω, s. κόπος.

Πράξιμος, η, ον, qui vel unde axigi potest, vel debet.

Πρᾶξις, εως, ἡ, actio, facinus. 2) successus rerum. 3) exactio. 4) dolus, proditio ap. Polyb. αἱ πράξεις, res gestæ, historia. A πράσσω.

Πρᾳΰνως, *Adv.* leniter. Aristoph. qs. a πρᾳΰνος, mitis. v. πραΰνοος.

Πρᾷος, & πρᾶος, α, ὁ, lenis, mitis, mansuetus.

Πραοτέρως, *Adv.* v. πρᾴως.

Πραότης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A πρᾶος.

Πραπίδες, ων, αἱ, præcordia. 2) mens, sollertia, sollers industria.

Πρασιὰ, ᾶς, ἡ, area, seu areola in horto. A πράσον.

Πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus seu prasinus sum. A πράσον.

Πράσιμος, ῦ, ὁ, ἡ, venalis, vendibilis. A πρᾶσις.

Πράσινος, ῦ, ὁ, ἡ, porraceus, porro similis in viridi colore. A πράσον.

Πράσιον, ῦ, τὸ, origani genus. 2) marrubius. Ab eod.

Πράσιος, ῦ, ὁ, ἡ, idem quod πράσινος.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, venundatio, auctio. A πιπράσκω.

Πρασοειδὴς, έος, ἡ, porro similis. E πράσον & εἶδος.

Πρασοκουρὶς, ίδος, ἡ, animalculum viride, porri speciem gerens, quod lactucas in hortis & in primis porrum depascitur. Ex eod. & κείρω.

Πρασόκουρον, ῦ, τὸ, falx, qua porrum detondent. Ex iisd.

Πράσον, ῦ, τὸ, porrum. 2) algæ genus. τὰ πράσα, οἱ ὁ.

Πρασαῖος, ῦ, ὁ, porri colorem imitans. ranæ nomen, a viridi colore. In Batrachom. A πράσον.

Πρασοφάγος, ῦ, ὁ, ἡ, qui porrum comedit, seu algæ illam speciem, quæ πράσον vocatur. ranæ nomen in Batrachom. Ex eod. & φάγω.

Πράσσω, & πράττω, f. ξω, ago, actito, facio. 2) administro, tracto, curo. 3) vitam ago &c. 4) patior, ut contra πάσχω pro facio. 5) exigo pro εἰσπράττω, (quo sensu & in medio) & accipio. 6) operam do. 7) prodo. 8) per clandestinas consultationes, collusiones, aliquid perficio. Aliis modis dicitur cum præpos. qui sine formulis explicari non possunt, ut ἐς Πελοπόννησον πράττειν, mittere in Peloponnesum, qui curent. it. bellum & conjurationem ibi concitare. πράττειν σωτηρίαν τινὸς, de alicujus salute deliberare. πράξειν κακῶς τινα, malo afficere aliquem. πρᾶξαι κακόν τινι, malum alicui culpa sua consciscere, conciliare. πράσσειν τινὶ, clam favare alicui: de proditoribus.

Πρασοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, porro similis, porraceus. A πράσον.

Πρατέος, έα, έον, vendendus. A πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, venditor, qui auctionatur. Ab eod.

Πρατήριον, ου, τὸ, locus, in quo res venales venum exponuntur, forum, ubi hasta auctionalis figitur. A pr.

Πράτης, ου, ὁ, idem quod πρατὴρ, Gl. Vet.

Πρᾶτος, Dor. pro πρῶτος, primus.

Πρατὸς, ἡ, ὸν, vendendus, vendibilis. A πιπράσκω.

Πράτρια, ας, ἡ, venditrix. A πρατήρ.

Πράττω, vide πράσσω.

Πραΰγελως, ὁ, ἡ, leniter ridens. E πραῢς & γ.

Πραΰθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui mansueto est animo, mansuetus, mitis.

Πραϋμενὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & μένος.

Πραϋμενῶς, Adv. mansueto animo, leniter, mansuete. A pr. v. πρᾳϋμενῶς.

Πραΰμητις, ιος, ὁ, ἡ, cujus lenia sunt consilia.

Πραΰνοος, ος, lenis, mitis animo.

Πραΰνσις, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.

Πραϋντικὸς, ἡ, ὸν, mitigandi & sedandi vim habens. Ab eod.

Πραΰνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo. 2) molliter tracto. πραΰνομαι, mitesco. A πραῢς.

Πραϋπάθεια, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi.

Πραϋπαθέω, leniter fero. A seq.

Πραϋπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, mansuete omnia tolerans. E πραῢς & πάσχω.

Πραϋπαθῶς, Adv. leniter. A pr.

Πραῢς, εῖα, πραῢ, Gen. έος, είας, έος, lenis, mitis, mansuetus, Comp. πραΰτερος. A πρᾷος.

Πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A pr.

Πραΰτροπος, ον, lenes mores habens.

Πρᾴως, Adv. leniter, mansuete. Comp. πρᾳοτέρως. A πρᾷος.

Πρεμνίζω, fut. ίσω, una cum stipite & radice evello, una cum stipite amputo. Hesych. πρεμνιζω. A seq.

Πρέμνον, ου, τὸ, stipes, stirps, caudex, ramus major.

Πρέμνος, ου, ὁ, idem.

Πρεμνώδης, εος, ὁ, ἡ, trunco similis, crassus. A pr.

Πρέπω, v. πρέπω.

Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet & convenit, decorum. 2) quod aptum est, v. c. tempori. Ab eod.

Πρεπόντως, Adv. convenienter, ut decet. A pr.

Πρεπτὸς, ά, ὸν, venerandus. Dor. Aristoph. πρεπτοὶ, simulacra, sc. deorum, Hes. A πρέπω.

Πρέπω, decorus seu conspicuus sum. 2) excello. Hinc Imperf. πρέπει, decet, convenit, dignum est. πρέψας. p. aor. 1.

Πρεπώδης, ες, decens, decorus. A pr.

Πρέσβα, ης, ἡ, Jon. πρέσβη, senior, ætate provecta. 2) veneranda, pro πρέσβειρα, per Syncop. A πρέσβυς.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio. 2) ipsi legati. 3) quod per legatos petitur. 4) deprecatio, postulatio, preces, intercessio. 5) dignitas. A πρεσβεύω.

Πρέσβειρα, v. πρέσβυς.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur natu maximus, quo quis honoratur velut major natu, aut tempore prior in aliqua re, munus præcipuum. A πρέσβυς.

Πρέσβειρα, ας, ἡ, honorabilis, præses, patrona. Ab eod.

Πρέσβευμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria. A πρεσβεύω.

Πρεσβεὺς, έως, ὁ, senex. 2) legatus. pl. Jon. πρεσβῆες. Ab eod.

Πρέσβευσις, εως, ἡ, legatio. Ab eod.

Πρεσβευτὴς, ᾶ, ὁ, legatus, deprecator. Ab eod.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, ad legatum vel legationem pertinens. A pr.

Πρεσβεύω, f. εύσω, senior sum, natu major vel maximus sum, in honore & pretio, gravitatem senis præ me fero, honore adficio ut grandævum. 2) legatus eo, legatione fungor. 3) deprecor pro aliquo, caussam alicujus suscipio apud alterum, cum acc. A πρέσβυς.

Πρέσβη, ἡ, v. πρέσβα.

Πρεσβηΐς, ίδος, ἡ, antiqua. Ab eod.

Πρέσβις, εως, ὁ, legatus. Ab eod.

Πρέσβιστος, η, ον, v. πρέσβυς.

Πρεσβυγενέθλος, ὁ, ἡ, v. πρεσβυγενής. A πρ. & γενέθλη.

Πρεσβυγένεια, ας, ἡ, q. d. antiquior genitura, primogenitura. A seq.

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ, ἡ, q. d. antiquus natu, maximus natu. 2) priscus. A seq. & γίνομαι.

Πρέσβυς, υος, vel εως, ὁ, fem. πρέσβειρα, ας, ἡ, senex. 2) avis nomen. 3) legatus. 4) honoratus. pl. πρέσβεις, οἱ ὁ. Compar. πρεσβύτερος, senior, Superl. πρεσβύτατος, άτη, ατον, & πρέσβιστος, ίστη, ιστον, maximus natu. 2) antiquissimus, vetustissimus. 3) honoratissimus, augustissimus. 4) antiquissimus, i. e. potissimus.

Πρέσβυσις, εως, ἡ, legatio. (sed leg. est πρέσβευσις.) A pr.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, presbyterium, collegium Presbyterorum in Ecclesia Christiana, Senatus Ecclesiasticus. 2) Senatus Judaicus. A seq.

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, vide πρέσβυς. 2) οἱ πρεσβύτεροι, Senatores in N. T. & doctores Ecclesiæ & præsides. A πρέσβυς.

Πρεσβυτέρως, Adj. antiquius. Ab eod.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, vide πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, senex, grandævus, Gl. V. A πρέσβυς.

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν, senilis, priscus. A pr.

Πρεσβυτικῶς, Adv. seniliter, senum more. A pr.

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, vetula, anus. A πρεσβύτης.

Πρεσβυτοδόκος, ὁ & ἡ, senes recipiens: ubi senes sedent, commorantur. Ex eod. & δέχομαι.

Πρευμένεια, ας, ἡ, benevolus & propensus animus, benevolentia, placabilitas. A seq.

Πρευμενὴς, έος, ὁ, ἡ, benevolus, benignus, mitis. E πρᾷος & μένος. (Veteres πρηῢς usurpabant pro πραῢς, unde πρηΰνω. v. πρόφρων.

Πρευμενῶς, Adv. benevole, placide. A pr.

Πρηγορέω, pro προηγορέω.

Πρηγορεὼν, v. προηγορεὼν.

Πρηδὼν, όνος, ἡ, inflatio, tumor, inflammatio interiorum partium. A πίμπρημι.

Πρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo. 2) flo, inflo, tumidum reddo. v. πρήθω.

Πρημαίνω, spiro, flo, vehementi & furenti impetu spiro. A πίμπρημι.

Πρημνὰς, vel πρημαδὶς, άδος, ἡ, genus thynnorum, Nic. Athen. πρημαδίαι, Aristot. Ab eod.

Πρὴν, v. πρηνής.

Πρηνδὸν, Adv. procidendo in os, sive in faciem. 2) impellendo pronum, prone. 3) deorsum. A seq.

Πρηνὴς,

Πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus, in caput propendens, præceps. (Ab antiquo πρὴν, quod idem fuit, atque πρὶν, antrorsum, in anteriora.)
Πρηνίζω, f. ξω, pronum in caput dejicio, præcipito. A pr.
Πρῆσις, εως, ἡ, inflatio. A πρήθω.
Πρῆσμα, ατος, τὸ, combustio. a) inflatio, tumor. Ab eod.
Πρήσσω, facio. *Jon.* pro πράσσω.
Πρήσσω, transeo. A περάω.
Πρησάζω, ap. Herodot. judicium defero.
Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui incendit. & inflammat, quasi flator. a) prester, serpens quidam, ab ardore dictus, quem venenum ejus in vulneribus relinquit; vel ab inflando, quia ab eo morsi intumescunt, ut cutis rumpatur. 3) turbo igneus e nubibus prorumpens. Philox. fulgor, turbo. 4) exterior pars gutturis faucibus subjecta, quæ in ira inflammatur. A πρήθω.
Πρηστήριος, ου, ὁ, ἡ, amburens, ut prester. A pr.
Πρηστικὸς, ἡ, ὸν, adurendi & inflammandi vim habens. A πρήθω.
Πρῆστις, ιδος, ἡ, v. πρίστις. n. 2.
Πρητήριον, ου, τὸ, locus, in quo res venduntur, mercatus. *Jon.* pro πρατήριον. A πιπράσκω.
Πρηΰγελως, ωτος, ὁ, poet. pro πραΰγ. ubi v.
Πρηΰνομος, ὁ, ἡ, legibus comiter obediens, vel cui leges scriptæ sunt mites & æquæ. E πρηΰς & νόμος.
Πρηΰνοος, poet. pro πραΰνοος.
Πρηΰνω, *Jon.* pro πραΰνω.
Πρηΰς, *Jon.* pro πραΰς.
Πρηϋτένων, οντος, ὁ, qui miti & mansueta cervice est, mansuete jugum subiens. E pr. & τένων.
Πρηὼν, ῶνος, ὁ, eminentia montis, cacumen, vertex.
Πρίαμαι, emo, redimo, conduco. A πρίω.
Πριαπίσκος, ου, ὁ, priapiscus, lignum in modum penis longum & teres. Dim. a πρίαπος.
Πριαπισμὸς, οῦ, ὁ, priapismus, erectio assidua penis citra libidinem. Ab eod.
Πρίαπος, ου, ὁ, Priapus, Veneris & Bacchi filius, hortorum & vinearum custos. 2) membrum virile. Scribitur etiam πρίεπος, & πρίηπος.
Πριαπώδης, ὁ, ἡ, Priapo similis, valde mutoniatus. A pr.
Πρίζω, f. ίσω, serro, serra seco, seco *simpl.* A πρίω.
Πρίθω, idem quod πρίω, v. πρίω.
ΠΡΙΜΑΔΙΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, pisces, qui se in cœno abscondunt. v. πρημάς.
Πρὶν, *Adv.* prius, ante, antea. 2) priusquam, antequam. 3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἂν, priusquam, antequam. πρὶν δὴ, donec, usque dum, quoad. πρὶν ἢ, vel πριν ἢ, ante quam. v. πρὶν & πρό.
Πρινίδιον, ου, τὸ, parva ilex. Dim. a πρῖνος.
Πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex ilice confectus. 2) robustus. Ab eod.
Πρῖνος, ου, ἡ, ilex, *arbor*.
Πρινώδης, ες, iligneus. 2) durus. A pr.
Πρινὼν, ῶνος, ὁ, ilicetum, Gl. Vet. Ab eod.
Πριόνιον, ου, τὸ, serrula, Gl. Vet. A πρίων.
Πριονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, serræ figuram habens, serratus. Ab eod. & εἶδος.
Πριονοειδῶς, *Adv.* in modum serræ. A pr.
Πριονώδης, εος, ὁ, ἡ, serræ figuram habens, serratus, Gl. V. A πρίων.
Πριονωτὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod. qu. a πριονόω.
Πριόω, ῶ, f. ώσω, idem quod πρίω.
Πρίσις, εως, ἡ, fissio seu sectio per serram. A πρίω.

Πρίσμα, ατος, τὸ, scobs eorum, quæ serra secantur, segmentum. 2) lignorum caries. 3) geometricum corpus. Ab eod.
Πρισμὸς, ῦ, ὁ, vehemens inflatio, afflatus. A πρήθω.
Πριστηροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, figuram serræ habens. E seq. & εἶδος.
Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίστης, it. serra. A πρίω.
Πρίστης, ου, ὁ, qui serra aliquid secat & findit. 2) piscis e genere cetorum. Ab eod.
Πρίστις, εως, ἡ, serra. 2) piscis e cetorum genere pistrix. 3) genus poculi. 4) genus navigii. Ab eod.
Πριστὸς, ἡ, ὸν, serra sectus seu dissectus, sectilis. A seq.
Πρίω, f. ίσω, *propr.* premo, stringo, constringo. 2) serra seco, seco, reseco, quo sensu reperitur & πρίω, ἔπριεν, Hesiod. 3) frendeo. 4) emo. 5) idem quod πρήθω, quod inde ducitur. item πρίθω.
Πρίωμα, ατος, τὸ, idem quod πρίσμα. Hes.
Πρίων, ονος, ὁ, serra. A πρίω.
Πρὸ, *Præp. regens Gen.* ante, coram, præ, pro. In Compositione notat prioritatem temporis, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ πρὸ, procul a. ἀπόπροθι & ἀπόπροθεν, procul, eminus. διαπρὸ, penitus. περίπρο, summe, supra modum, vehementer, valde. Interdum tamen in compositione redundat.
Προαγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A seq.
Προαγγέλλω, f. ελῶ, prædico, prænuncio, denuncio, certiorem facio. προηγγελμένος, prænunciatus, perf. pass. part.
Προάγγελος, ου, ὁ, ἡ, prænuncius vel prænuncia, prænunciator.
Προάγγελμα, τὸ, prædictio. A προαγγέλλω.
Προάγγελσις, εως, ἡ, idem, denunciatio, significatio, cum aliquem certiorem facimus, quid futurum sit, vel minus. Ab eod.
Προαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, prænunciandi vim habens. Ab eod.
Προαγγελτικῶς, *Adv.* prænunciando. A pr.
Προάγνευσις, εως, ἡ, præparatio ad sacra rite obeunda, purgatio corporis ante sacra per castimoniam. A seq.
Προαγνεύω, purifico, lustro, ad sacra se. rite obeunda. 2) perago τὴν ἁγνείαν, abstinentiam a Venere & largiore pastu, quo præparetur corpus ad sacra imminentia.
Προαγοράζω, f. άσω, præemo.
Προαγορανομέω, perf. προηγορανομηκὼς, qui ædilis fuit, vir ædilitius.
Προαγορασία, ας, ἡ, præemtio.
Προαγοραστὴς, οῦ, ὁ, præemtor.
Προαγόρευμα, ατος, τὸ, oraculum. A προαγορεύω.
Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium. Ab eod.
Προαγορευτικὴ, ars prædicendi seu divinandi. Ab eod.
Προαγορεύω, f. εύσω, prædico, prænuncio, præmoneo. 2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio. 3) testor.
Προάγω, f. άξω, deduco, perduco, promoveo, proveho. 2) impello, incito ad aliquid, moveo. 3) profero, produco, educo, ut comas. 4) abduco. 5) præeo, progredior, præcedo. 6) adeo, vado. 7) præcello, præeo. 8) perduco sc. feminam. v. seq. 9) ad honores proveho. τὰ προηγμένα v. infr.

Προαγωγεία, ας, ἡ, promotio, in pr. ad honores. 2) institutio. 3) perductio mulierum, lenocinium. A seq.

Προαγωγεύω, f. εύσω, *propr.* produco. 2) instituo, sed in malam partem, unde 3) perduco, perductor sum, prostituo feminam. item cum ἑαυτὸν, semetipsum offerre verbis, nutu, blanditiis &c alius libidini. Aristoph. v. ποταγωγίδες. 4) pellicio lenociniis aut aliis artibus. A seq.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, idem quod προαγωγεία, it. ipsi honores.

Προαγωγικὸς, ὴ, ὸν, ad lenocinium aptus, vim lenocinandi habens. 2) producendi vim habens. Ab eod.

Προαγωγὸς, ῦ, ὁ, perductor, sive productor. 2) leno, prostitutor. Ab eod.

Προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis. 2) prolusio actionis oratoriæ. Phil. præfatio.

Προαγωνίζομαι, f. ίσομαι, ante alium certo aut pugno, antepugno. 2) certo sive pugno pro aliquo, i. e. propugno.

Προαγωνιστὴς, ῦ, ὁ, propugnator, defensor.

Προαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuria lacesso.

Προᾴδω, præcino, prius cano.

Προαθρέω, ante video, perspicio.

Προαθροίζω, ante congrego f. colligo.

Προαιδέομαι, ῦμαι, f. έσομαι, alicui reverentiam ante alios debeo, præ ceteris in honore habeo, magis colo.

Προαικίζομαι, verberari jubeo, ante sc. supplicium, de magistratu. προαικίζω, de lictore f. carnifice, qui virgis cædit, vel alio modo cruciat ante supplicium.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, institutum, studium, voluntas, consilium. 2) benevolentia, benefaciendi voluntas. 3) factio, partes in republica. προαιρέσει, sponte, Philox. A προαιρέομαι.

Προαιρετικὸς, ὴ, ὸν, qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur. in neut. quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium. 2) ῥῆμα προαιρετικὸν, verbum pertinens ad voluntatem, actionem voluntatis exprimens. Ab eod.

Προαιρετικῶς, *Adv.* sponte, volenti animo. A pr.

Προαιρετὸς, ὴ, ὸν, spontis humanæ & arbitrarius. A προαιρέομαι.

Προαιρέω, ῶ, f. ήσω, promo, depromo, e penu promo; sed προαιρέομαι, ῦμαι, prætero, antepono. 2) constituo, mihi certum est. 3) consulto, certa deliberatione aliquid facio, opto, deligo, aliud alii præfero. προελὼν, depromens, aor. 2. act. part. προειλόμην, proposui, constitui, aor. 2. med. προῄρημαι, constitui, proposui. προῄρηται, destinavit. Phil. perf. pass.

Προαίρω, progredior. 2) proficiscor, abeo.

Προαισθάνομαι, f. ήσομαι, præsentio.

Προαίσθησις, εως, ἡ, præsensio.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, ante criminor, ante accuso. aor. 1. προῃτιασάμην, in superioribus accusavi f. convici.

Προαιώνιος, ου, ὁ, ἡ, qui fuit ante omne ævum, æternus.

Προακμάζω, f. άσω, in ea sum ætate, quæ florem sc. virilem ætatem, antecedit, i. e. in ipsa adolescentia.

Προακονάω, acuo sc. cuspidem.

Προακοντίζομαι, jaculi modo feror.

Προακούω, f. ούσω, prius seu prior audio, ante audio & cognosco, præsentio.

Προακροβολίζω, eminus jaculor. nam pilorum, jaculorum emissio, est quasi prolusio veræ pugnæ, quæ fit consertis manibus, cominus.

Προακτικὸς, ὴ, ὸν, præcedens. A προάγω.

Προαλγέω, perf. προήλγηκα, ante dolore affectus fui, dolui, v. c. cum capitis dolor præcessit morbum.

Προαλείφω, ante ungo.

Προαλέστατα, *Adv.* valde temerarie. A seq.

Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, declivis. 2) temerarius, præceps, audax. Philox. petulans. A προάλλομαι.

Προαλίσκω, prius, ante capio. Gl. V. præsumo.

Προαλίζω, f. ίσω, ante congrego.

Προαλλάσσομαι, -ττομαι, prætervehor, prævehor, post me relinquo.

Προάλλομαι, prosilio. part. aor. 1. προαλάμενος.

Προαλῶς, *Adv.* temere, præcipitanter. A προαλὴς.

Προαμαρτάνω, ante pecco.

Προαμείβομαι, prætereo; prætervehor. 2) responsione occupo, prompte respondeo.

Προαμύνομαι, protego, propugno.

Προαναβαίνω, f. βήσομαι, prius vel prior conscendo.

Προαναβάλλομαι, præludo. v. ἀναβ.

Προαναβλέπω, suspicio.

Προαναβοάω, ante proclamo.

Προαναβολὴ, ἡ, dilatio. κατὰ προαναβολὰς, per intervalla.

Προαναγινώσκω, ante lego.

Προαναγράφω, ante scribo. τὰ προαναγεγραμμένα, ante, supra scripta.

Προανάγω, ante deduco naves, f. abduco. *med.* ante discedo, de navigantibus.

Προαναθρέω, idem quod προαναβλέπω.

Προαναθρώσκω, prosilio.

Προαναιρέω, ῶ, f. ήσω, prius occido, prius e medio tollo. προανεῖλε, aor. 2.

Προαναισιμόω, ῶ, f. ώσω, prius impendo, prius insumo.

Προανακεῖμαι, ante dedicatus fui.

Προανακηρύττω, ante denuncio, declaro.

Προανακινέω, ῶ, f. ήσω, ante commoveo seu impello.

Προανακλαίομαι, ante defleo.

Προανακόπτω, f. ψω, præcido, prius incido.

Προανακράζω, ante exclamo, proclamo.

Προανακρίνω, prius interrogo. part. aor. 1. προανακρίνας.

Προανακρούω, f. ούσω, prior retro pello seu retro inhibeo; & προανακρούομαι, prior retro cedo inhibito cursu: *trop.* repugno; refractarius sum. 2) (prior) exordior.

Προανάκρουσις, ἡ, exordium, initium.

Προαναλαμβάνω, ante suscipio. 2) ante breviter expono. 3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. c. prior amplector.

Προαναλίσκω, f. λώσω, prius consumo, ante absumo.

Προανάλωμα, τὸ, impensa operis susceptionem antecedens. A pr.

Προαναμέλπω, præcino; ante decanto.

Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor seu corruo. προαναπεσὼν, aor. 2. part.

Προαναπλάττω, f. πλάσω, prius refingo, reformo.

Προαναπνέω, f. εύσω, prius respiro.

Προαναρπάζω, f. άσω, ante seu prior abripio.

Προαναῤῥήγνυμι, ante prorumpere facio, f. emitto.

Προανασείω, ante concutio.

Προανασκευάζομαι, præstruo, multo ante compono.

Προανασκοπέω, prospicio, provideo.

Προαναστέλλω, f. ελῶ, ante cohibeo & reprimo, (prior) compesco. aor. 1. προανέστειλα.

Προανατάττω, priori loco pono.

Προανατείνω, ante attollo. 2) prætendo. προανατεῖναι, aor. 1.

Προανατέλλω, prius orior, orior. προανέτειλεν, aor. 1. 3. sing.

Προανατρέχω, retro, ad priora redeo, superiora, vel rem altius repeto.

Προανατυπόω, verbum pictorium, de adumbratione, adumbro, delineo.

Προαναφαίνω, ante ostendo, extollo, prætendo, nt cernatur.

Προαναφωνέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, prædico. 2) indico, declaro, polliceor, quid facturus, dicturus sum.

Προαναφώνημα, τὸ, est, cum indicat poeta &c. quid dicturus sit. 2) prædictio, vaticinium. A pr.

Προαναφώνησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Προαναφωνητικός, ὁ. utens προαναφωνήσει. Ab eod.

Προαναφωνητικῶς, *Adv.* vaticinando, ante declarando. A pr.

Προαναχωρέω, ante discedo.

Προαναχώρησις, ἡ, discessio ante facta. A pr.

Προανεκτείνω, idem quod seq.

Προανέχω, prior attollo, elevo. 2) emineo, antecello.

Προανθέω, ῶ, f. ήσω, præfloreo, ante, primus floreo.

Προάνθησις, ἡ, primus flos. A pr.

Προαναψηφίζω, decerno. προανεψηφισμένα, decreta, semel decreta.

Προανίπτημι, & προανίπταμαι, ante in altum evolo. προανιπτάς, aor. 2. part.

Προανίσταμαι, prior exsurgo, ante alios surgo.

Προανιστορέω, ῶ, f. ήσω, ante seu prius commemoro, seu percontor.

Προανίσχω, ante vel prior emergo; exorior.

Προανύτω, f. ύσω, ante vel citius perficio.

Προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio. 2) obnuncio, ap. Dion.

Προαπαγορεύω, deficio viribus ante rem perfectam. 2) renuncio, v. c. conjugium. *cum Gen.*

Προαπάγχομαι, ante suspendo me.

Προαπαίρω, ante castra moveo.

Προαπαλείφω, ante deleo, sc. e rabulis.

Προαπαλλάττω, f. ξω, prius libero. 2) ante interficio. 3) ante privo. 4) *in med.* ante morior, vel discedo de medio.

Προαπαντάω, ῶ, f. ήσω, q. d. præoccurro, obviam curro.

Προαπάντησις, εως, ἡ, obviam itio. A pr.

Προαπαυδάω, ῶ, prius deficio seu defatigor.

Προάπειμι, ante abeo.

Προαπειπάσθαι, prius renunciare. προαπειπεῖν, ante deficere.

Προαπείρηκα, prius animum despondi.

Προαπέρχομαι, prior abeo seu discedo. 2) prior decedo, prior morior.

Προαπηγέομαι, Jon. pro προαφηγέομαι.

Προαπικνέομαι, Jo. pro προαφικνέομαι.

Προαποβύω, f. ύσω, prius obturo.

Προαπογεύομαι, ante degusto, edo.

Προαποδείκνυμι, prius demonstro, indico, prodo.

Προαπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio prævia, proposita, res ante demonstrata. A pr.

Προαποδημέω, ῶ, prius seu prior peregre abeo, prius proficiscor.

Προαποδίδωμι, ante reddo.

Προαποδύομαι, prius exuo.

Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.

Προαποικίζω, ante deduco, de colonis.

Προαποκαλύπτω, ante revelo.

Προαποκάμνω, fatigor, deficio. v. προαπαγορεύω.

Προαπο[illegible], ante per culum facio.

Προαποκλείω, ante claudn, excludo.

Προαποκληρόω, ῶ, f. ώσω, prius sortior, ante vel modo sortior, ap. Lucian. Hinc perf. pass. part. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo sortiti sumus.

Προαποκόπτω, f. ψω, præcido.

Προαποκρούομαι, propulso.

Προαποκτείνω, prius interficio.

Προαποκτιννύω, vel προαποκτίννυμι, idem.

Προαπολαύω, f. αύσω, prius fruor, præcerpo, præcipio.

Προαπολείπω, f. ψω, ante relinquo seu deficio.

Προαπολεπίζω, f. ίσω, prius decortico. προαπολεπισθείς, prius decorticatus, aor. 1. part. pass.

Προαπολήγω, prius desino.

Προαπόλλυμι, ante perdo. pass. προαπόλλυμαι, prius perco.

Προαπολύομαι, prius diluo seu refuto, me purgo.

Προαποξηραίνω, ante exsicco. προαπεξηραμμένος, part. perf. pass. ante arefactus.

Προαποπέμπω, f. ψω, ante dimitto.

Προαποπίπτω, ante decido.

Προαπόπτωτος, ου, ὁ, ἡ, q. d. prædeciduus, qui ante decidit. A pr.

Προαπορέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, prior dubito, prior quæro, vel disputo.

Προαπορρέω, prius defluo vel effluo.

Προαπορρίπτω, ante abjicio.

Προαποσβέννυμι, ante extinguo.

Προαποσμήχω, ante detergo.

Προαποσπάω, ante detraho, abstraho.

Προαποσταυρόω, ante valio discludo, s. excludo.

Προαποστέλλω, ante emitto, seu præmitto. Gl. V. prædestino. aor. 2. part. pass. προαπεστάλην, præmissus sum.

Προαποσφάττω, f. ξω, ante jugulo.

Προαποτάσσω, ante finem impono. *med.* ante valedico.

Προαποτίθημι, prius vel antea repono, depono, adservo.

Προαποτρέπομαι, ante converto s. averto me.

Προαποφαίνω, declaro, indico.

Προαπόφημι, ante nego.

Προαποφθέγγομαι, prædico.

Προαποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, præmorior. προαποπεφοίτηκε, præmortuus est.

Προαποχράομαι, ῶμαι, ante occido.

Προαποχωρέω, ante recedo.

Προαρδάω, f. άσω, prius rigo.

Προαριθμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero.

Προαρίθμησις, εως, ἡ, prænumeratio. A pr.

Προαριστάω, ante prandeo.

Προαροτριάω, &-όω, ante aro.

Προαρπαγή, ῆς, ἡ, præreptio. A sq.

Προαρπάζω, f. άσω, præripio.

Προαρραβωνίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis & subsecuturis aliquem certum facio.

Προάρχω, προάρχοντες, magistratus, principes. προάρξας, antecessor, prædecessor, Gl. V. aor. 1. part. προάρχομαι, prior incipio.

Προασκέω, ῶ, f. ήσω, ante exerceo, præparo.

Προᾴσμα, ατος, τὸ, præcentio. E πρὸ & ᾆσμα.

Προ-

Προασπίζω, f. ίσω, clypeo objecto protego, propugno. Gl. V. protego.

Προασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, propugnator. Gl. V. protector. A pr.

Προασπιστὴς, ῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Προάστειον, & προάστιον, ου, τὸ, ſuburbium, ſuburbanum. Ex πρὸ & ἄστυ.

Προάστειος, ου, ὁ, ἡ, ſuburbanus. Ex iiſd.

Προασφαλίζομαι, caveo mihi, & προασφαλίζω, præmunio, Gl. V.

Προαυδάω, prædico, denuncio.

Προαυλέω, ῶ, f. ήσω, in cantu præludo.

Προαύλημα, τὸ, præludium. A pr.

Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, caſtra ante locum quendam habeo.

Προαύλιον, ου, τὸ, præludium in tibiarum fidiumqoe cantu. 2) veſtibulum exterius, ut αὐλὴ interius. Ex αὐλὸς vel αὐλή.

Προαυξάνω, ſive προαύξω, ante augeo, ſuccreſco, in ſubſidium futuri temporis. προαύξεται, præaugeſcit, præſ. ind. paſſ.

Προαυξὴς, έος, ὁ, ἡ, adultior, ætate provectior. 2) quod ætate provectioribus accidere ſolet. A pr.

Προαύξησις, εως, ἡ, corporis incrementum, adaucta moles. Ab eod.

Προαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, adimo, ſeu auſero, præcerpo, decerpo.

Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, ſc. ante maturitatem, ante tempus.

Προαφαυαίνομαι, ante areſio. τὰ προαφαυανθέντα, quæ ante exaruerunt, part. aor. 1. paſſ.

Προαφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ante enarro, prius expono.

Προαφίημι, emitto, ante mitto.

Προαφικνέομαι, οῦμαι, prior ſeu ante pervenio.

Προαφίστημι, προαφίσταμαι, prior abſcedo ſeu abſiſto, ante tempus abſcedo. 2) prior deficio.

Προβάδην, *Adv.* inter progrediendım, inter eundum, ſ. progrediendo. A προβαίνω.

Προβαδίζω, præcedo.

Προβαθὺς, έος, ὁ, profundus, βαθὺς εἰς τὸ πρόσω, alte profundos.

Προβαίνω, progredior. 2) anteeo, præcedo, *proprie & trop.* 3) progredior, provehor. 4) gliſco, ſnccedo feliciter. προὔβη pro προέβη, proceſſit. aor. 2.

Προβάλλω, projicio. 2) emitto, profero, produco. 3) propono, vel explicandum, vel refellendum: vox rhetorum & philoſophorum. Gl. Vet. promitto. προβάλλομαι, *in med.* produco, v. c. teſtes, qui me adjuvent teſtimonio ſuo; ſed proprie 2) projicio, clypeum ſc. vel ſcutum (v. προβολὴ) tegendi corporis cauſſa; unde 3) munio me aliqoa re, objicio aliquid hoſti, avertendi cauſſa. 4) defendo me, atque etiam *in paſſ.* alios. 5) prætendo, obtendo, prætexo. 6) publici criminis, in primis adverſus religiones deorum, accuſo, ap. Demoſth. 7) averſor, execror. 8) honores peto; *unde paſſive* creor, deſignor. 9) commemoro, in ore ſemper habeo. 10) ſupero, præſto. 11) interrogo, *etiam in act.*

Πρόβαλος, ου, ἡ, ſc. ἀσπὶς, clypeus, qui hoſti objicitur, Heſ. A pr. (ſed v. πρόβολος.)

Προβαπτίζω, ante baptizo.

Προβασανίζω, ante torqueo, vexo, crucio.

Προβασιλεύω, ante impero.

Πρόβασις, εως, ἡ, progreſſus, progreſſio. 2) proventus, ſeu reditus: copiæ rei familiaris. A προβαίνω.

Προβασκάνιον, ου, τὸ, præfiſcine, amuletum. 2) pudenda ſtatua. Philox. mutonium.

Προβατεία, ας, ἡ, res pecuaria. A προβατεύω.

Προβάτειος, εία, ειον, ovillus, vervecinus, Gl. V. A πρόβατον.

Προβατευτὴς, οῦ, ὁ, opilio, paſtor. A προβατεύω.

Προβατεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, & προβατεύσιμος, ίμη, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus. A pr.

Προβατευτικὸς, ή, όν, pecuarius. Hinc προβατευτικὴ, ῆς. ſc. τέχνη, pecuaria. A ſq.

Προβατεύω, f. εύσω, paſco, pecus alo. A πρόβατον.

Προβατικὸς, ή, όν, ad oves ſeu pecudes pertinens. Ab eod.

Προβάτιον, ου, τὸ, ovicula. Dim. a πρόβατον.

Προβατοβοσκὸς, ὁ, pecuarius. Ab eod. & βόσκω.

Προβατογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, homo pecuniæ, ſive parvæ atque puſillæ indolis. E πρόβατον & γνώμη.

Προβατοκάπηλος, ου, ὁ, qui ovibus emendis & vendendis quæſtum facit.

Πρόβατον, ου, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quodlibet. (ex eo ſic dictum, quod a paſtore agitur, προβαίνει antecedit eum, & προβατεύεται, ab eo ad lente procedendum adigitur. Pari modo Arabes pecus omne genus paſtile *Maſchiah*, h. e. τὸ προβατικὸν χρῆμα, genus lente inambulans, appellant.)

Προβατοπώλης, ου, ὁ, ovium vel pecudum venditor.

Προβατόσχημος, ου, ὁ, ἡ, ovis ſpeciem præ ſe ferens. E πρ. & σχῆμα.

Προβατοτρόφος, ὁ, ἡ, oves, pecora alens, pecuarius. E πρ. & τρέφω.

Προβεβουλευμένως, *Adv.* cogitate, prudenter. A προβουλεύομαι.

Πρόβημα, ατος, τὸ, progreſſus. A προβαίνω.

Προβιάζομαι, aote vel prior vim infero.

Προβιβάζω, fut. άσω, produco. 2) admoveo, perſuadeo, impello. Gl. Vet. 3) promoveo, proveho. προβιβασθεὶς, promotus, Phil. adactus, aor. 1. par. paſſ. 4) adjuvo. 5) proficio.

Προβίβασις, εως, ἡ, Gloſſ. Vet. idem quod ſeq. A pr.

Προβιβασμὸς, οῦ, ὁ, promotio, præmotio: inſtitutio, Phil. Ab eod.

Προβίβημι, progredior. προβιβὰς, progreſſus, aor. 2. part. act.

Προβιβρώσκω, ante comedo. προβρωθεὶς, ante comeſus, aor. 1. part. paſſ.

Προβιόομαι, οῦμαι, aotevivo. προβεβιωμένα, vita ante acta, perſ. part. paſſ. προβεβιωμένοι, qui ante nos vixere.

Προβιότης, τητος, ἡ, vita ante acta. Clem. Al. A pr.

Προβλαστάνω, prægermino, prius germino.

Προβλεπτικὸς, ή, όν, qui futura proſpicit. A ſeq.

Προβλέπω, f. ψω, provideo, proſpicio.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propoſitio, quæſtio, Gloſſ. V. unde dubitatio, res magnæ dubitatioois. 2) quicquid defendendi cauſa opponitur. πρόβλημα τείχους, promurale, nempe munimentum. 3) quicquid prominet, eminet. A προβάλλω.

Προβλημάτιον, ου, τὸ, quæſtiuncula, Gl. Vet. A pr.

Προβληματουργικὸς, ή, όν, artifex machinarum, rerum, quibus vis defenditur. προβληματουργικὴ, ars ipſa talium conficiendorum. E πρόβλημα & ἔργον.

Προβληματώδης, εος, ὁ, ἡ, in quæſtione & diſputatione poſitus. A πρόβλημα.

Προ-

Προβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, projectus, prominens. Epith. promontorii, saxi objecti fluctibus. A προβάλλω.

Προβλητικὸς, ὴ, ὸν, producendi vi præditus. Ab eod.

Πρόβλητος, ου, ὁ, ἡ, projectus. Ab eod.

Προβλώσκω, prodeo, vel exeo. a) protubero. προβλωσκέμεν, inf. pro προβλώσκειν.

Προβοάω, ῶ, proclamo. a) cohortor.

Προβοηθέω, ῶ, f. ήσω, opem mature fero.

Προβόλαιον, ου, τὸ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui æstum maris aut undæ ad pontem murumve frangit. A sq.

Προβέλαιος, ου, ὁ, ἡ, objectus, porrectus. A προβολή.

Προβολεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit. a) idem quod πρόβολος. A sq.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, obtentus, prætextus, Gl. Vet. 2) tegmen, propugnaculum, Gl. Vet. 3) pergula, (i. e. projectio in ædibus) & projectio quævis extra corpus operis. Gl. Vet. In primis & proprie sic dicitur projectio scuti, defendendi sui caussa: unde milites esse dicuntur ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium: item emissio jaculi. προβολαὶ, prominentiæ quævis.

Προβόλιον, ου, τὸ, Dim. pr. quod tegendi ac defendendi caussa projicimus nobis, clypeus, venabulum, lorica, Gl. V. A pr.

Πρόβολος, ου, ὁ, scopulus eminens, qui æstum maris frangit. item protector, defensor. πρόβολοι, proceres, Gl. V. πρόβολος, etiam objactus, fultura. A προβάλλω.

Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis, manus elephantis, os porci. E πρὸ & βόσκω.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, qs. d. vicarius pastoris, operæ pastoria. Ex iisd.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, senatus consultum, legi ac plebiscito præmissum, s. quo sancitur, ut aliquid ad populum feratur. Gl. V. consultum. A προβουλεύω.

Προβουλευμάτιον, ου, τὸ, Dim. præc.

Προβουλεύω, f. εύσω, consilio prospicio vel provideo. 2) prospicio, provideo. 3) deliberatione populum prævenio. q. d. prædelibero.

Προβουλέω, ῶ, inus. sed tamen hinc est Perf. med. προβέβουλα, malui, vel malo. A βουλή.

Προβουλὴ, ἡ, deliberatio. ἐκ προβουλῆς, consulto. a) providentia.

Προβούλιον, ου, τὸ, idem quod προβούλευμα. A pr.

Προβουλόπαις, δος, ἡ, q. d. consultatoris filia, vel consilio prognata, consultatrix. E sq. & παῖς.

Πρόβουλος, ου, ὁ, qui pro aliquo consultat, qui ante alios consultat. a) senator, princeps, primarius senator. Gl. Vet. consul. A βουλή.

Προβραχὺς, ὺς, vadosus. A βραχύς.

Προβρέχω, f. ξω, prius madefacio, prius macero. προβραχεὶς, præmaceratus, aor. 2. part. pass.

Προβύω, f. ύσω, emungo, & simul promoveo ellychnium.

Προβώμιον, τὸ, aditus, vestibulum aræ, ara ipsa. A βωμός.

Προγαμέω, ῶ, f. ήσω, prior nuptias contraho. A πρόγαμος.

Προγαμιαῖος, αία, αῖον, qui ante nuptias fit, fecit &c. A seq.

Πρόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quæ prior nuptias fecit.

Προγαστρίδιον, ου, τὸ, ventrale, tegumen ventris.

Προγάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, cui venter prominet, ventriosus. Gl. V. ventrosus. A γαστήρ.

Προγένεθλος, ου, ὁ, ἡ, origine aut nativitate antecedens, ante genitus. A γενέθλη.

Προγένειος, ου, ὁ, promissam habens barbam. a) barbatus. A γένειον.

Προγενεσία, ας, ἡ, prior creatio seu ordinatio. A γένεσις.

Προγενὴς, ὲς, prior natu. Hesych. Comp. προγενέστερος. Sup. προγενέστατος. A προγίγνομαι.

Προγεννάω, ῶ, f. ήσω, ante genero. προγεννηθεὶς, ante natus, antigena, Gl V. aor. 1. part. pass.

Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, i. e. prior, vel antiquior genitor. προγεννητόρων, majorum.

Πρόγευμα, ατος, τὸ, gustatio, gustus, quod ante cœnam justam & legitimam sumitur. A προγεύομαι.

Προγευματίζω, f. ίσω, ante gusto, prægusto, gusto, i. e. ante cœnam aliquid sumo, in balneo. a) imbuo aliquem prægustu, offero aliquid prægustandum. A pr.

Προγεύομαι, f. εύσομαι, idem.

Προγευστὴς, οῦ, ὁ, prægustator. A pr.

Προγευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Gl. V. Ab eod.

Προγηράσκω, & προγηράω, f. άσω, ante tempus, mature senex fio.

Πρόγηρος, ὁ, ἡ, qui mature senescit. A γῆρας.

Προγίγνομαι, vel προγίνομαι, sum ante, antecedo, præcedo. προγενόμενοι, superiores. a) procedo, occurro.

Προγιγνώσκω, prænosco, præscio, præsentio. Gl. Vet. ante cognosco, prævideo. a) decerno, judico, existimo. 3) in N. T. interdum, amo, bene cupio. v. πρόγνωσις.

Προγλωσσεύομαι, garrio, loquax sum. A πρόγλωσσος.

Προγλωσσὶς, ίδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. A γλῶσσα.

Πρόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, garrulus, qui nil celare potest. Gl. Vet. volubilis linguæ. Ab eod.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præsensio, prænotio, præscientia, præsagium. a) rerum præsentium vel præteritarum animadversio s. cognitio. 3) in N. T. interdum, decretum, voluntas, it. benivolentia. A προγιγνώσκω.

Προγνώστης, ου, ὁ, præscius futurorum. Ab eod.

Προγνωστικὸς, ὴ, ὸν, facultate præsciendi seu præsagiendi præditus, præscius, sagax, Philox. Hinc τὸ προγνωστικὸν, οῦ, scil. σημεῖον, prognosticum, rei futuræ signum. A pr.

Προγνωστικῶς, providenter, Philox. A præc.

Προγόνη, ης, ἡ, privigna. A πρόγονος.

Προγονικὸς, ὴ, ὸν, avitus, a majoribus acceptus. a) majoribus dignus. Ab eod.

Πρόγονος, ου, ὁ, progenitor, ante genitus. a) privignus, Phil. filiaster, Gl. Vet. 3) atavus, Gl. V. πρόγονοι, majores, Phil. 4) patricii, Phil. πρόγονα, primogenita, eximia. A προγίνομαι.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, edictum, libellus, tabula s. quodvis scriptum, quo proposito aliquid indicatur, aut fieri jubetur. Gl. V. proscriptum, edictum. A προγράφω.

Προγραφὴ, ῆς, ἡ, præfatio. 2) descriptio rei, proposita sc. v. c. tabula &c. unde 3) proscriptio, proscriptionis tabula.

Προγράφω, f. ψω, ante scribo, prius scribo, proscribo. 2) præscribo. 3) prius vel ante pingo. 4) publice scriptum propono. 5) scribo simpliciter.

Προεγρηγορέω, vigilo, dormire non possum.

Προγυμνάζω, f. άσω, exerceo. προγυμνάζομαι, exerceor, paro me alicui rei, meditor.

Προγυμνασία, ας, ἡ, exercitatio prævia, præparatio, meditatio. A pr.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, idem. in arte Rhetor. eæ partes elaborandæ orationis, s. declamationis, quibus separatim scribendis ad ipsam accessio s. præparatio fit. Ab eod.

Προγυμναστὴς, ȣ, ὁ, qui exercet, qui præparat.

Προδαῆναι, prænoscere. προδαὴς, prænoscens, præscius. A δαίω, vel δαέω, vel δάημι.

Προδανείζω, f. είσω, ante fœneror, fœnori do.

Προδαπανάω, ῶ, ante impendo.

Προδείδω, f. δείσω, metuo, *de futuro*.

Προδείελος, ȣ, ὁ, qui ante vesperam, vel antequam advesperascit, aliquid agit.

Προδεικνύω, vel προδείκνυμι, f. ξω, præmonstro. 2) ante significo. 3) denuncio.

Προδειμαίνω, idem quod προδείδω.

Προδειπνέω, ante cœno s. edo.

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, patronus. E πρὸ & δέχομαι. Apud Herodot. *Jonice* pro προδείκτωρ, præmonstrator, futurorum ostensor.

Προδέρκομαι, video prior. 2) prævideo, prospicio.

Προδεσμῶ, pro προδεσμέω, præligo, Gl. V.

Προδηλέομαι, f. ήσομαι, ante, prior lædo.

Προδηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo. 2) ante declaro, præsignifico.

Πρόδηλος, ȣ, ὁ, ἡ, manifestus, perspicuus. A δῆλος.

Προδηλόω, ostendo, clarum reddo. 2) præsignifico. A pr.

Προδήλως, *Adv.* manifeste. Ab eod.

Προδήλωσις, εως, ἡ, præsignificatio. 2) manifestatio. A προδηλόω.

Προδιαβαίνω, f. βήσομαι, prior seu prius transeo.

Προδιαβάλλω, ante, prior criminor. 2) criminor. 3) ante compono, s. ordino, s. constituo. προδιαβεβλημένος, criminatione insimulatus, perf. pass. part.

Προδιαγινώσκω, ante considero s. perpendo. 2) animo prius percipio.

Προδιάγνωσις, εως, ἡ, idem quod πρόγνωσις.

Προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio.

Προδιαγράφω, f. ψω, ante seu prius describo.

Προδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, (aquæ) ductus longior.

Προδιαδίδωμι, ante spargo, dissemino, ut famam.

Προδιαζεύγνυμι, τὸ προδιεζευγμένον, vide προεπίζευξις.

Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens dispositio, capiens affectionem aliquam. 2) pristina affectio.

Προδιαιρέομαι, distinguo in genera, species &c. 2) describo rem faciendam. vid. seq. προδιελέσθαι, inf. aor. 2. med.

Προδιαίρεσις, εως, ἡ, descriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, forma, Modell.

Προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum & similia. item, præparatio simpliciter. A διαιτάω.

Προδιακινέω, ante commoveo. προδιακινήσας τινὰς, concitatis ante nonnullis.

Προδιακονέομαι, ȣ̃μαι. perf. pass. προδεδιακονημένοι, qui antea operam (in concilianda femina) navarunt.

Προδιαλαμβάνω, ante cognosco, ante judico, ante constituo, decretum habeo. 2) ante concipio animo, ut spem.

Προδιαλέγομαι, f. ξομαι, ante dico, ut, cum prædixisset, cum ante demonstrasset. Gl. V. præfari.

Προδιάλεξις, εως, ἡ, præfatio, Gl. V. A pr.

Προδιαλύω, ante dissolvo s. frango.

Προδιαμαρτύρομαι, obtestor, protestor.

Προδιανυκτερεύω, f. εύσω, prius totam noctem consumo, præcedentem noctem transigo.

Προδιανύω, & -ύτω, f. ύσω, ante perficio, ante demonstro. τὰ προδιηνυσμένα, ante demonstrata.

Προδιαπέμπω, præmitto.

Προδιαπλέω, f. εύσω, ante navibus transeo.

Προδιαρθρόω, ante definio, explico, constituo.

Προδιαρπάζω, ante diripio.

Προδιασαλεύω, f. εύσω, prius concutio.

Προδιασαφέω, ῶ, f. ήσω, (prius) declaro.

Προδιασάφησις, ἡ, prævia declaratio. A pr.

Προδιασκεδάζω, f. άσω, prius dissipo.

Προδιασκοπέω, ante diligenter considero.

Προδιαστέλλομαι, prænuncio, præmoneo: prius discerno. προδιαστείλασθαι, aor. 1. inf. med.

Προδιαστροφὴ, ῆς, ἡ, superior s. pristina perversio s. depravatio.

Προδιασύρω, prior traduco & carpo, item prior violo, frango fœdus, pactum.

Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior dispono. *in med.* ante constituo, compono.

Προδιατίθημι, ante (male) tracto. v. διατίθημι.

Προδιαττάω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum transmitto.

Προδιατυπόω, ῶ, f. ώσω, prius formo, deformo, describo.

Προδιατύπωσις, εως, ἡ, q. d. præformatio. 2) præordinatio. A pr.

Προδιαφθείρω, ante corrumpo: prius constupro. *In pass.* jam dudum corruptus sum &c. *item* corrumpo *simpliciter*.

Προδιαχρίω, f. ίσω, ante, prælino.

Προδιαχωρίζω, ῶ, f. ίσω, prius dissideo, prior me ab amicitia alicujus separo.

Προδιδάσκω, f. άξω, prius doceo, prædoceo. 2) doceo *simpliciter*.

Προδίδωμι, f. δώσω, prodo, desero, auxilio meo destituo, deficio, prævaricor. 2) prius vel prior do, ut repræsento pecuniam. 3) dedo, ut urbem.

Προδιεξέρχομαι, prior transeo. 2) ante expono, declaro, exsequor in antecessum.

Προδιεορτάζω, f. άσω, prius festum diem ago, prius triumpho.

Προδιεργάζομαι, f. άσομαι, ante elaboro.

Προδιερευνάω, ῶ, f. ήσω, ante perscrutor & pervestigo.

Προδιερευνητὴς, ȣ, ὁ, explorator, præmissus veluti exercitui subsequenti. A pr.

Προδιέρχομαι, prius percurro. 2) ante enarro.

Προδιηγέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, prænarro.

Προδιήγησις, εως, ἡ, prævia narratio, præparatio ad narrationem. A pr.

Προδιηθέω, ante percolo.

Προδιΐστημι, f. στήσω, prius dirimo, distraho.

Προδικάζω, f. άσω, prius judico.

Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium. A pr.

Προδικαστὴς, ȣ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Ab eod.

Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro, defendo. A πρόδικος.

Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, patrocinium. Ab eod.

Προ-

Πρόδικος, ου, ὁ, patronus, qui caussam defendit, qui caussam pro aliquo dicit, tutor, curator, arbiter. A δίκη.

Προδιοικέω, ῶ, f. ήσω, ante dispono, constituo. *in med.* de rebus meis ante constituo, mandata do.

Προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmunitio. A pr.

Προδιοικητικός, ἡ, όν, providus, futuri curam gerens, præparans se ad futura. Ab eod.

Προδιομολογέω, ῶ, &-έομαι, οῦμαι, prius confiteor, vel profiteor, vel testor. 2) ante vel prius polliceor, prius paciscor.

Προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.

Προδιορίζω, f. ίσω, ante definio.

Προδιυλίζω, f. ίσω, ante percolo.

Προδιώκω, f. ξω, insequor.

Προδίωξις, εως, ἡ, insecutio, persecutio.

Προδοκάζω, f. άσω, exspecto. 2) observo. 3) insidior.

Προδοκέω, προδοκεῖται, prius decernitur.

Προδοκή, ῆς, ἡ, angustus locus, insidiis aptus. (ubi hostis velut προσδοκᾶται, ante exspectatur & excipitur, quam veniat. sæpe πρό in compositis usurpatur pro πρός.)

Προδοκιμάζω, (ante) exploro, specto.

Προδομάτιον, idem quod πρόδοσις. A δίδωμι.

Πρόδομος, ου, ὁ, atrium, vestibulum.

Προδοξάζω, f. άσω, prius opinor.

Προδοξοποιέω, v. προσδοξοποιέω.

Προδοσέταιρος, ου, ὁ, ἡ, amicos prodens. Ex προδίδωμι & ἑταῖρος.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, prævaricatio, Gl. V. A προδίδωμι.

Προδοσίκομπος, ὁ, ἡ, pollicendo vanus, jactator. A seq. & κόμπος, s. κομπός.

Πρόδοσις, εως, ἡ, elargitio, erogatio. A προδίδωμι.

Προδότης, ου, ὁ, proditor, prævaricator. Ab eod.

Προδοτικός, ἡ, όν, proditorius. A pr.

Προδοτικῶς, *Adv.* proditorum more, per proditionem. A pr.

Προδότις, ιδος, ἡ, proditrix. fem. a προδότης.

Πρόδοτος, ου, ὁ, ἡ, proditus. A προδίδωμι.

Πρόδουλος, ον, servilis.

Προδρομή, ῆς, ἡ, antecessus, præcursio, incursio. A προτρέχω.

Πρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, præcursor, prævius, ante ambulo. 2) excursor, emissarius. 3) præcox, quod primum maturuit, de uvis, ficis &c. dicitur & de vino, v. πρότροπος. 4) *Subst.* processio, Gl. V.

Προδυστυχέω, ante infelix sum.

Προδυσωπέω, idem quod δυσωπέω. item bono modo quodam averto, impedio, ut orando &c.

Προδωμάτιον, ου, τὸ, cubiculi seu thalami vestibulum.

Προεγγράφω, ante in litteras refero.

Προεγείρω, ante excito.

Προεγκάθημαι, ante, dudum insideo. προεγκαθήμενον, dudum insita animo.

Προέγκειμαι, ante insum, ante positus sum alicubi.

Προεγκρατεύομαι, abstinentia præparo me ad quid.

Πρόεγμα, τὸ, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.

Προεγχαράσσω, -άττω, prius insculpo, incido.

Προεγχειρέω, ante tempus aggredior rem.

Προεδρία, ας, ἡ, prior vel principalis sedes. Phil. principatus.

Προεδρεία, ας, ἡ, jus præsidendi, principatus. vid. προεδρία.

Προεδρεύω, f. εύσω, præsideo, sum præses. A πρόεδρος. ubi v.

Προεδρία, ας, ἡ, q. d. præsidentia, sedis vel loci honor. A πρόεδρος.

Προέδριον, ου, τὸ, idem quod πρόεδρος, & ab eod.

Πρόεδρος, ου, ὁ, qui sedet in prima sede seu in primo subscilio, præses, præsul, antistes, ap. Athen. qui præest senatui quingentorum in concionibus populi. Etiam tribubus est πρόεδρος. πρόεδροι, primores, Gl. V. Ab ἕδρα.

Προέδω, ante edo.

Προείργω, prior arceo vel prohibeo.

Προεθίζω, f. ίσω, instituo, condocefacio. προείθισται, institutum est dudum. 2) præparo.

Προειδέναι, præsensisse. προϊδών, aor. 2. part. qui prævidit. προειδώς, perf. part. præscius, Gl. V. προειδότες, præscii.

Προειδωλοποιέω, ante animo speciem rei concipio s. efformo.

Προεικάζω, f. άσω, conjectura præsentio.

Πρόειμι, prodeo, procedo, Gl. V. anteeo, Gl. V. incedo, Gl. Vet. Ab εἶμι.

Προειπεῖν, prædicere. 2) jubere. 3) denunciare. & προεῖπον, edixi, antedixi, Gl. Vet.

Προείργω, idem quod προείργω.

Προειρηνεύω, ad pacem ante redigo, paco.

Προεισάγω, vel προεσάγω, f. ξω, prior induco, seu ante introduco, item instituo simpliciter, sed de præterito: ut majores instituerunt, προεισήγαγον. 2) importo, quæ in posterum prosint.

Προεισαγωγή, ῆς, ἡ, prævia introductio.

Προεισβολή, ῆς, ἡ, ingressio ante facta.

Προεισδέομαι, ante implicitus, adstrictus sum, v. c. inimicis fœderi.

Προεισέρχομαι, ante s. prius ingredior.

Προεισκρίνομαι, prius ingredior, me insinuo.

Προεισόδιον, ου, τὸ, vestibulum. 2) præludium.

Προεισπαίω, ante ingredior.

Προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, arcesso ante. 2) magna pompa & comitatu induco.

Προεισφέρω, prior seu ante infero. 2) infero, induco, affero simpliciter. 3) primum omnium tributum pendo, ap. Attic. sive potius, pendo tributum & quidem promte, libenter. vid. seq. fut. 1. προεισοίσω. aor. 1. m. προεισπεγκάμην.

Προεισφορά, ἡ, tributi collatio. Demosth. πρῶτος προεισφορὰν ἔθηκα: primus tributum dedi. (nisi potius est erogavi pecuniam eorum nomine, qui parata pecunia carerent, quæ mihi postmodum ab iisdem refunderetur.) A pr.

Προεκβάλλω, (prius) emitto seu ejicio.

Προέκβασις, εως, ἡ, eventus, exitus.

Προεκδαπανάω, f. ήσω, ante consumo.

Προεκδειματόω, ῶ, f. ώσω, prius terrorem incutio, terrore occupo.

Προεκδέχομαι, excipio, v. c. impetum, ictum &c.

Προεκδιδάσκω, prædoceo, instruo, præparo, edoceo.

Προεκδίδωμι, f. δώσω, prius edo. 2) edo in publicum, *de libris fere.*

Προέκδοσις, ἡ, editio libri. A pr.

Προεκδρομή, ἡ, procursio, impetus.

Προέκθεσις, εως, ἡ, expositio prævia, positio brevis rei tractandæ, narrandæ. A προεκτίθημι.

Προεκθετικός, ἡ, όν, breviter in principio exponens. vid. προέκθεσις. Ab eod.

Προεκθετικῶς, *Adv.* breviter & summarim proponendo. A pr.

Προεκθέω, procurro, procurso, ante ordines, ante tempus & nondum imperato.

Προεκθορέω, prosilio. 2) ante prosilio, præsilio. προεκθορών, aor. 2. part. act.

Προεκκαθαίρω, ante expurgo.

Προέκκειμαι, in conspectu jaceo.

Προεκκομίζω, f. ίσω, ante exporto, prius eveho seu effero.

Προεκκρίνω, ante excerno, excerno.

Προεκκρούω, ante expello, dejicio.

Προεκλέγω, ante, prius deligo.

Προεκλείπω, desero.

Προεκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico.

Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto, emitto.

Προεκπηδάω, prosilio, procurso.

Προεκπίνω, prius ebibo. προεκπιών, qui prius ebibit, aor. 2. part. προεκπεπωκώς, perf. id.

Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano. 2) excido. προεξέπεσον, aor. 2. act.

Προεκπλέω, f. εύσω, evehor navi e portu, provehor, ex acie.

Προεκπλήσσω, f. ξω, prius obstupefacio, perterrefacio &c. (v. in ἐκπλήσσω.) προεκπεπληγμένος, perf. pass. part.

Προεκπονέω. προεκπονηθέντα, dudum elaborata, perfecta, parata.

Προεκρηγνύομαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo. s. prorumpo, io conspectum venio.

Προεκτείνω, exserto. προεκτείνοντα, exsertantem, Phil.

Προεκτελέω, ante pendo, repræsento.

Προεκτήκω, ante liquefacio. *Pass.* jam tabesco, jam consumor.

Προεκτίθημι, expono, propono, breviter summam rei, summa capita in principio.

Προεκτικὸς, ή, όν, pro προετικὸς, ap. Hesych. & alios, non bene, ut videtur.

Προεκτίκτω, pario.

Προεκτίλλω, prius evello.

Προεκτρέχω, præcurro, procurso.

Προεκτρύχω, prius exhaurio, attero, consumo.

Προεκτυπόω, ante formo s. effingo, v. c. exemplar.

Προεκφέρω, ante profero, vel exsero.

Προεκφεύγω, ante effugio.

Προεκφοβέω, ante terreo.

Προεκφόβησις, εως, ἡ, consternatio, trepidatio, & quidem ante incussa, v. c. ante prælium. A pr.

Προεκφοιτάω, ante emano, evulgor.

Προεκχέω, effundo, profundo.

Προεκχωρέω, ante excedo.

Προέλασις, εως, ἡ, provectio, procursio. v. c. ante aciem.

Προελαύνω, procedo, progredior, ante signa evehor. 2) produco v. c. in apertum, in conspectum.

Προελευθερόω, ante libero.

Προέλευσις, εως, ἡ, egressus. 2) antecessus, præcursus, vel præcursio. 3) festa pompa, supplicatio. A προέρχομαι.

Προελκύω, & προέλκω, extraho, protraho. 2) eliein, illicio.

Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prior spero.

Προεμβαίνω, ante gradior, præeo.

Προεμβάλλω, interpono, ioterjicio. 2) prius invado, prius irruo. 3) prius injicio, v. e. spem.

Προεμβιβάζω, ante induco, induco *simpliciter*, v. c. io odium alicujus.

Προεμβολὶς, ίδος, ἡ, extrema carina ad proram, supra rostrum. A seq.

Προέμβολα νεῶν, rostra, Gloss. Vet. πρόεμβολα. Suid.

Προέμβολος, eadem quæ προεμβολίς.

Προεμπίπτω, ante incido. 2) ante occurro, seu obvius fio, item incido, occurro *simpl.*

Προεμπλήθω, f. ήσω, ante impleo.

Προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio. 2) ante capto.

Προεμφαίνω, clare demonstro, ante oculos pono.

Προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conspicior. 2) conspicior, in conspectu sum, *simpl.*

Προεμφράττω, f. ξω, prius obstruo.

Προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio.

Προενδείκνυμι, ante demonstro.

Προενδημέω. τὰ προενδεδημηκότα, quæ antea, superioribus temporibus, in populum grassata fuere, increbuere.

Προενδίδωμι, temitto, ut simplex ἐνδ.

Προενεγκτέον, pronunciandum. A προφέρω. (v. προενεκτέον, quod usitat.)

Προενέδρα, ἡ, locus insidiis aptus.

Προενείρω, prius insero.

Προενεκτέον, pronunciandum. A προφέρω.

Προενέπω, prædico.

Προενεργέω, ῶ, f. ήσω. τὰ προενεργηθέντα, ante perfecta.

Προενέχομαι, ante, dudum constrictus, irretitus teneor, implicitus alicui rei, fœderi, societati, amori &c.

Προενεχυράζομαι, *pass.* idem quod ἐνεχ. ap. Chariton. beneficio obligor.

Προενηχέω, ῶ, f. ήσω, prius insono. 2) prius inculco, ante revelo.

Προενθυμέομαι, οῦμαι, ante cogito.

Προεννέπω, idem quod προενέπω.

Προενοικέω, ῶ, f. ήσω. προενοικήσαντες, priores incolæ.

Προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulsis, profectis. A pr.

Προενσείω, ante infligo, immitto.

Προεντυγχάνω, prius incido.

Προεξαγγέλλω, enuncio, prodo.

Προεξάγω, f. ξω, produco, educo.

Προεξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus sive impotens sum.

Προεξαιρέω, ante deleo. 2) ante extraho, eximo, ejicio.

Προεξαΐσσω, prorumpo, proruo.

Προεξαμαρτάνω. προεξημαρτηκότες, qui ante deliquerunt, peccavere.

Προεξανάγω, provehor in altum, e portu vel ex acie.

Προεξανθέω, effero ex me, gigno; *in malam etiam partem*.

Προεξάνθημα, τὸ, quod ex aliqua re enascitur in superficie. vid. ἐξάνθημα.

Προεξανίσταμαι, prior exsurgo, vel ante alios surgo, item citius justo, ante tempus, v. c. ex insidiis exsurgo, prorumpo.

Προεξαποστέλλω, præmitto.

Προεξαρτάω, suspendo in re aliqua.

Προεξασθενέω, deficio viribus, non sufficio ad aliquid perficiendum.

Προέξεδρα, ας, ἡ, sedes in aliquo loco præter cæteras eminens ac procurrens. 2) apud Poll. vertitur porticus, in partibus urbis, ut ἐξέδρα.

Προέξειμι, prodeo, prorumpo.

Προεξειρεσία, ας, ἡ, navis pars, in qua remigatur.

Προεξελαύνω, vel προεξελάω, f. άσω, ante alios navi, equo prorumpo, procurso.

Προεξ-

Προεξεπίσαμαι, ante probe novi, præscio.
Προεξειργάζομαι, part. perf. προεξειργασμένα, jam, f. dudum perfecta.
Προεξερευνάω, ante investigo, quæro.
Προεξέρχομαι, prior percurro. a) procurro, exeo. 3) prodeo in concionem.
Προεξετάζω, f. άσω, ante examino, perpendo.
Προεξιχνιάζω, ῶ, f. ήσω, ante excutio, considero. 2) diligenter & cogitate ago.
Προεξηγέομαι, ante narro, expono. vid. προεκτίθημι, & προεξηγέομαι.
Προεξίσταμαι, ante exurgo. (sed v. προεξανίσταμαι, quod hoc quidem sensu præstat.)
Προεξοδεύω, f. εύσω, prior egredior. 2) egredior, v. c. e castris, de exercitu.
Προεξομαλίζω, ante complano, sc. viam.
Προεξορμάω, ῶ, f. ήσω, prius educo, & educo *simpliciter*. 2) *activ. & med.* prius egredior, s. erumpo, & egredior, s. erumpo *simpliciter*.
Προεόντα, ων, τά, quæ ante sunt vel facta fuerunt, præterita. *Jon.* pro προόντα. Ab εἰμί.
Προεορτάζω, f. άσω, ante vel prius ago diem festum.
Προεόρτιος, α, ὁ, ἡ, festum diem præcedens. Ab ἑορτή.
Προεπαγγέλλω, denuncio. 2) ante ambio, peto. 3) indico, edico. 4) *in med.* ante promitto.
Προεπαγγελσις, εως, ἡ, denunciatio, indictio, v. c. belli. A præc.
Προεπαινέω, ῶ, prius laudo, ante alium laudo.
Προεπαφίημι, f. ήσω, præmitto, priorem mitto ad impetum faciendum.
Προεπεξορμάω, ante procurso & impetum facio.
Προεπιβάλλω, ante, prior injicio.
Προεπιβουλεύω, insidiis prævenio.
Προεπιβουλή, insidiarum occupatio, cum priores alteri insidiamur.
Προεπιδείκνυμι, ante demonstro, ante visendum præbeo.
Προεπιδίδωμι, ante dono, largior &c.
Προεπίζευξις, εως, ἡ, figura orationis, cum verbum inter duo substantiva medium ponitur, ut *Deos obtestatur hominesque*.
Προεπικοινόω, ante communico.
Προεπιλογίζομαι, f. ίσομαι, prius computo, ante calculo posito colligo.
Προεπινοέω, ῶ, f. ήσω, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco. *item* aliquid ut prius concipio s. cogito.
Προεπιξενόω, ῶ, f. ώσω, prius hospitio excipio. a) *in pass.* dudum hospitio exceptus sum.
Προεπιπλήσσω, vel-πλήττω, f ξω, præcastigo, castigo & eprehendo præveniendo castigationem & reprehensionem alterius. *In pass. perf.* jam dudum castigatus sum.
Προεπισκοπέω, ante considero.
Προεπίσταμαι, præscio, jam ante scio & exploratum habeo.
Προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prior adgredior seu molior, prior invado.
Προεπιχείρησις, εως, ἡ, cum quis prior adgreditur. A præc.
Προεποικέω, ῶ, f. ήσω. προεποικήσαντες, veteres, priores incolæ. v. προοικέω.
Προέπω, inus. vide προειπεῖν.
Προεργάζομαι, f. άσομαι, prius seu ante conficio.
Προερέσσω, promoveo remigando, seu subduco.
Προερευνάω, ῶ, f. ήσω, prius indago, vestigo.
Προερέω, prædicam, s. *Jon.* pro προερῶ.
Προερύω, f. ύσω, protraho, detraho, deduco, de navibus. aor. 1. προέρυσα, προείρυσα.
Προέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, in pr. in concionem. dicendi caussa. 2) prævenio, anteverto. 3) præcedo, præeo, percurro. προελθεῖν, prodire, Gl. Vet. aor. 2. inf. προελθεῖν, progressus, Philox. part. προεληλύθει, processerat, Phil. plusq. ind.
Προερωτάω, ante interrogo.
Προεσθίω, edo ante, v. c. cœnam.
Πρόεσις, εως, ἡ, emissio, vel ejectio. a) profusa erogatio, largitio profusa. Gl. Vet. proluvium. A προΐημι.
Προετέος, έα, έον, omittendus, abjiciendus, prodendus, negligendus, largiendus. A προΐημι.
Προετικός, ή, όν, ad largiendum propensus, qui libenter largitur. Ab eod.
Προετικῶς, *Adv.* large, liberaliterque. A pr.
Προετοιμάζω, f. άσω, præparo.
Προετοιμαστής, οῦ, ὁ, præparator. A præc.
Προευαγγελίζομαι, f. ίσομαι, doctrinam christianam propono. a) ante promitto, rem lætam prænuncio.
Προευδοκιμέω, ante clareo. τὸ προευδοκιμεῖν, gloria superior. οἱ προευδοκιμηκότες, qui ante claruere.
Προευεργετέω, gratiam ineo, prior benefacio, beneficiis provoco. *Pass.* beneficium accepi, beneficio obstrictus sum.
Προευλαβέομαι, bene rem confidero, ante sc. quam judicem, agamve quid.
Προευλαβέομαι, ante suspicor malum futurum, timeo, præcaveo.
Προευτελίζω, contemno, sc. ante tempus, ante quam caussa sit.
Προευτρεπίζω, f. ίσω, præparo.
Προεύχομαι, oro loco alicujus.
Προεφοδεύω, f. εύσω, ante percurro, lustro.
Προεφοδιάζω, f. άσω, viatico instruo.
Προεφοράω, prævideo.
Προέχω, ante me teneo seu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexo. a) promineo, præsto, primas teneo in aliqua re, præcedo, præcello: quod est etiam προέχομαι.
Προέψω, & προέψέω, ante coquo seu præcoquo.
Προεφωνέω, pronuncio, proloquor. v. προσεφώνει.
Προζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, ante depingo.
Προζώννυμι, præcingo, Gl. Vet.
Προηγεμών, όνος, ὁ, qui præit, dux viæ.
Προηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior. a) præcipuus sum, præcipuum locum in re aliqua teneo. προηγεῖται, antecedit, præest, Phil. προηγησάμενος, antecessor, decessor, Gl. Vet.
Προήγησις, εως, ἡ, prægressus, Philox. prægressio. A præc.
Προηγήτειρα, ἡ, fem. sequentis.
Προηγητήρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ. Ab eod.
Προηγητής, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Προηγμένα, τά, prælata, producta. Vox Stoica, de bonis corporis & fortunæ. A προάγω.
Προηγορεών, ῶνος, ὁ, ingluvies, gurgulio.
Προηγορέω, caussam alicujus ago, defendo. A προήγορος.
Προηγορία, ας, ἡ, primæ dicendi partes. a) defensio caussæ. A seq.
Προήγορος, ου, ὁ, qui primus caussam dicit, *vel simpl.* patronus caussæ. 2) præco. E π. & ἀγορεύω.
Προηγουμένως, *Adv.* ex antecedente vel antegressa caussa. 2) præcipue. A προηγέομαι.

Προη-

Προήδομαι, ante lætor.

Προηκὴς, έος, ὁ, ἡ, præacutus. Ex ἀκή.

Προήκω, f. ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præsto. προῆξεν, antecessit, Phil. aor. 1. (sed potest hoc etiam a προάγω repeti.) προήκων, major ætate.

Προηλιάζω, f. άσω, ante insolo.

Προήμαρ, ante diem.

Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. τὰ προηρόσια, sacra ante rationem fieri solita. Ab ἀρόω, f. ἀρόσω.

Προηττάομαι, ante vincor. præt. pass. προηττημένος, jam victus, dudum victus.

Προθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, provideo, prævideo. προθεώμενος, prospiciens.

Προθειλοπεδάω, ante insolo.

Προθέλυμνος, ου, ὁ, ἡ, a radice erutus, qui radicitus exstirpatur, funditus deletur. Hinc προθελύμνως, *Adv.* radicitus, funditus. A θέλυμνον.

Προθεραπεύω, f. εύσω, prius curo, vel excolo. 2) præparo.

Προθερμαίνω, prius calefacio.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositio, propositum, consilium; promissio facta in libro, quæ & ipsa propositio dicitur; voluntas, Phil. decretum. A προτίθημι.

Προθέσμιος, ία, ιον, præstitutus, ante constitutus seu statutus. προθεσμία, ας, ἡ, scil. ἡμέρα, sive ὥρα, præstitutus, ante constitutus seu statutus dies, præstitutum tempus. Phil. spatium, dies finitus, dies statutus. 2) dicitur & de fine rei ac modo.

Προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino. Gl. Vet. præsagio.

Προθετικὸς, ή, όν, præpositivus. μόριον προθετικὸν, præpositio. A προτίθημι.

Προθέω, præcurro, antecurro. 2) accurro, procurro, procul vel longius curro.

Προθεωρέω, ῶ, f. ήσω, ante considero, ante explico. 2) prævideo.

Προθεωρία, ας, ἡ, prævia contemplatio, præmeditatio. 2) prævia cognitio rei.

Προθήγω, præacuo, Gl. Vet.

Πρόθημα, ης, ἡ, propositio. 2) res proposita. A προτίθημι.

Προθησαυρίζω, f. ίσω, ad futuros usus repono in thesauro.

Προθνήσκω, morior pro. 2) morior ante.

Προθορὼν, profiliens, qui prosiluit, aor. 2. part. Ab inus. προθορέω.

Πρόθορος, ὁ, ἡ, idem, apud Oppian.

Πρόθρεμμα, ατος, τὸ, pecus.

Προθρηνέω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.

Προθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ante sermone jacto, divulgo.

Πρόθυμα, ατος, τὸ, q. d. sacrificii præludium, quod sacrificio s. victimæ immolandæ præmittitur, i. e. placenta, libum, πόπανα alias, vel πέλανος, & similia. v. προκατάρχομαι. A προθύομαι.

Προθυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, alacri sum animo, studeo, propensius curo & magno studio enitor. προθυμητέον, promte, alacriter agendum. A πρόθυμος.

Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præsentia; studium, promptitudo, alacritas. Ab eod.

Προθυμιάω, ante suffio.

Προθυμοποιέομαι, οῦμαι, promtum, alacrem reddo. E seq. & ποιέω.

Πρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promtus, alacer, sedulus, Gl. Vet.

Προθύμως, *Adv.* alacri animo, promte, impigre, libenter. Phil. sedulo, alacriter, æquo animo, enixe. A præc.

Προθύραιος, ου, ὁ, ἡ, qui est ante januam vel vestibulum. A seq.

Πρόθυρον, ου, τὸ, quod est ante januam. Philox. vestibulum, limen. Ex πρὸ & θύρα.

Προθύω, f. ύσω, ante sacrifico, i. e. ante victimam. v. πρόθυμα. 2) pro aliquo sacrifico.

Προθωράκιον, τὸ, clypeus, scutum.

Πρωὶ *Adv.* mature, tempestive, pro πρωΐ.

Προϊάλλω, mitto. 2) promo. προΐηλε, emisit, aor. 1. ind. 3. s.

Προϊάπτω, f. ψω, qs. præmitto, vel ante mitto. Sed apud Hom. est simpliciter mitto.

Προϊδρύω, f. ύσω, ante colloco, præjacio fundamentum.

Προϊζάνω, f. ήσω, idem quod seq.

Προΐζομαι, ante alios sedeo, præsideo.

Προΐημι, abjicio, projicio, negligo, omitto, prætereo, prætermitto, Gl. Vet. προΐεμαι, destituo. 2) largior, Gl. Vet. πρόϊες, omitte, aor. 2. imperat. προηκάμην, omisi, aor. 1. med. προέσθαι inf. aor. 2. negligere, abjicere, largiri. προήσεσθαι, fut. med. traditurum, proditurum esse. προετέον, v. supra.

Προῖκα, *Adv.* gratis, sine mercede. A προΐξ.

Προίκειος, εία, ειον, dotalis. Ab eod.

Προικίδιον, ου, τὸ, doticula, exigua dos. Dim. ab eod.

Προικίζω, doto, Gl. Vet. προικιζομένη, dotanda, Phil. Ab eod.

Προικιμαῖος, αία, αῖον, qui gratuito obtingit. Phil. dotalis. Ab eod.

Προίκιος, ου, ὁ, ἡ, gratuitus. Ab eod.

Προϊκνέομαι, οῦμαι, advenio, accedo.

Προικὸς, *Gen.* a προΐξ, adverbialiter, apud Atticos, pro προῖκα, intell. δοὶ, vel ἀντί.

Προικοφορέομαι, οῦμαι, dotem accipio.

Προικοφόρος, ου, ἡ, dotata, Gl. Vet. E προΐξ & φέρω.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus. A προϊκνέομαι, vel a προΐξ, qu. ambiens προῖκα, largitionem.

Προικῷος, ῴα, ῷον, dotalis. A προΐξ.

Πρώϊμος, ου, ὁ, ἡ, maturus, tempestivus, statum tempus præveniens. A πρωΐ.

Προΐξ, vel προίξ, προῖξ, κὸς, ἡ, dos. 2) donum. 3) gratia. (videtur a προΐεσθαι manasse, quasi τὸ προϊεμένον, id quod quis e manu sua emisit, elabi passus est & velut abjecit.)

Προΐξασθαι, vel προΐξεσθαι, aor. 1. med. gratis dare, A pr. 2) prodere. ab inus. προΐκω.

Πρώϊος, idem quod πρώϊμος.

Προϊππάζω, f. άσω, equito ante, equo præcedo seu præeo.

Προΐπταμαι, antevolo, Gl. Vet.

Προΐστημι, ante colloco, propono, ante oculos pono &c. *In medio* maxime est, & illud ipsum, & præterea prætendo, prætexo. 2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ. 3) prostituo &c. 4) operam do alicui rei, studeo, ut προΐστασθαι τῆς οὐσίας. *At in aor. 2. & perf. act. & in pass. est* antisto, excello. it. præsum. 2) defendo, tueor. 3) prosto. 4) magistratum gero.

Προϊστορέω, ῶ, f. ήσω, ante memoro, prius commemoro. 2) ante percunctor.

Προΐστωρ, ορος, ὁ, præscius. 2) testis. Hes.

Προϊχνεύω, f. εύσω, ante vestigo. 2) præeo.

Προΐσχομαι, protendo, (etiam suppliciter manum.)

2)

2) porrigo, effero. 3) prætendo, obtendo.

Προίωξις, persecutio, pro προδίωξις.

ΠΡΟ'ΚΑ, *Adv.* statim, subito, confestim, ex improviso.

Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo. προκαθαίρομαι, præparor ad sacra rite obeunda, in castu sum.

Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.

Προκάθαρσις, ἡ, præparatio ad sacra obeunda rite, castus.

Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in consessu, prima sedes.

Προκαθέζομαι, præsideo. 2) obsideo, v. c. urbem.

Προκαθεύδω, prius dormio.

Προκαθηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo, ducem me præbeo. 2) in prima acie sum. 3) suadeo, auctor sum. προκαθηγημένη κρίσις, præjudicata opinio.

Προκαθηγητὴς, οῦ, dux, auctor. A præc.

Προκάθημαι, ante sedeo, ante situs sum. 2) præsideo, præsum. 3) sum præsidio, relictus ad custodiam, v. c. angustiarum, castrorum.

Προκαθίημι, demitto. 2) submitto. 3) prius spargo in vulgus.

Προκαθίζω, & προκαθίζομαι, ante, v. c. ad fines, consideo. 2) præsideo, tueor. 3) consideo, sedem capio.

Προκάθισις, εως, ἡ, sessio, & quidem in loco præsigni, ut throno regio, tribunali. item προεδρία.

Προκαθίστημι, ante constituo, s. colloco. 2) præparo.

Προκαθοσιόω, ante devoveo. 2) ante definio, constituo: de fato.

Προκαίρως, præmature, Gl. Vet. A καιρός.

Προκακοπαθέω, malis affligor. A seq. & πάθος.

Πρόκακος, ος, ον, malus, valde malus. κακὰ πρόκακα, mala gravissima, Æschyl.

Προκακόω, ῶ, f. ώσω, ante affligo, ante male tracto.

Προκαλέομαι, οῦμαι, evoco. 2) elicio. 3) provoco. 4) lacesso. 5) incito, excito. 6) conditionem s. optionem fero. 7) hortor. unde προκαλέσατο, consilia. 8) *reperitur etiam pro* in jus voco, *si non legendum* προσκ. Certe est verbum forense, quod de denunciatione aliqua dicitur adversario facta, expostulatione servorum ad quæstionem &c. dicitur. (Provocatio adversarii ad explorationem rei dubiæ per tormenta corpori servili admovenda, sive postuletur illud corpus, sive ad quæstionem ultro a reo offeratur, ab accusatore autem recusetur, ea est πρόκλησις. Vocatio autem in jus e πρόσκλησις.)

Προκάλισμα, ατος, τὸ, incitamentum, Phil. A seq.

Προκαλίζομαι, f. ίσομαι, provoco, lacesso. A προκαλέομαι.

Προκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, provolvo, volvo ante. προκαλινδοῦμαι, provolvor, volvor ante. προκαλινδηθεὶς, provolutus, aor. 1. part.

Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum. 2) prætextus peccati, male facti, Gl. Vet. Phil. protectio. A seq.

Προκαλύπτω, protego, Philox. prævelo, prætego, Gl. Vet. 2) *in med.* prætendo ad me tegendum; item prætexo culpæ, facinori.

Προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro. 2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo seu dolore. Occurrit fere in perf. & aor. 2. προκέκμηκα & προκαμών.

Προκάρδιον, ου, τὸ, quod est sub pectore depressum, molle & carnosum. A καρδία.

Προκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, præceps, capite deorsum vergens. A κάρηνον.

Προκαρόομαι, οῦμαι, aor. 1. προκαρωθεὶς, qui ante gravi sopore cum torpore laboravit.

Προκάρπιον, ου, τὸ, quod est ante vel supra juncturam manus cum brachio. A καρπός.

Προκαταβαίνω, ante descendo.

Προκαταβάλλω, præstruo. 2) edo, v. c. decretum, legem.

Προκαταβολὴ, ἡ, præparatio.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto.

Προκατάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio prævia. A præc.

Προκαταγινώσκω, ante damno, prædamno. 2) præjudico, præjudicio condemno. προκαταγνωσθέντας, prædamnatos, Phil. aor. 1. part. pass.

Προκατάγνυμι, ante frango, quam sc. incidat.

Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio, quæ fit ante caussam cognitam. præjudicatio. Gl. Vet. præjudicium.

Προκατάγω, ante deduco sc. in portum, aut hospitium.

Προκαταγωγὴ, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portus. A præc.

Προκαταδικάζω, f. άσω, prædamno.

Προκαταδουλόω, ante in servitutem redigo.

Προκαταδύνω, sive προκαταδύω, f. ύσω, ante submergo vel demergo.

Προκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, ἐπίρρημα προκαταθετικὸν, adverbium concedendi. A προκατατίθεμαι.

Προκαταθέω, præcurro.

Προκαταθήγω, præacuo.

Προκατακαίω, ante comburo.

Προκατακλίνομαι, ante discumbo.

Προκατακλάω, ante confringo, timore occupo.

Προκατακλίνω, ante reclino seu depono, ante alios accumbere jubeo.

Προκατάκλισις, εως, ἡ, locus superior in convivio. A præc.

Προκατακλύζω, f. ύσω, ante proluo, inundo.

Προκατακοιμίζω, ante sopio.

Προκατακόπτω, contundo.

Προκατακρίνω idem quod προκαταγινώσκω.

Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, occupo, præoccupo. προκαταληψόμενοι, occupaturum, Philox. f. 1. part.

Προκαταλεαίνω, prius lævigo.

Προκαταλέγω, ante enarro, enumero.

Προκαταλήγω, ante desino.

Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio. A προκαταλαμβάνω.

Προκαταλύω, f. ύσω, dissolvo, ante everto, & destruo seu aboleo. 2) ante finio, ante finem impono.

Προκαταμανθάνω, ante cognosco.

Προκαταμαντεύομαι, prædico, vaticinor.

Προκαταναλίσκω, ante consumo.

Προκατανοέω, ante intelligo.

Προκατανύττω, ante pungo, vulnero.

Προκαταπίνω, ante devoro.

Προκαταπίπτω, ante concido.

Προκαταπίμπρημι, ante comburo.

Προκαταπλέω, f. εύσω, ante navigo, classe moveo aliquo.

Προκαταπλήττω, ante perterreo.

Προκατάργμα, ατος, τὸ, libamen, quod ante hostiæ percussionem fiebat. A προκατάρχομαι.

Προκαταριθμέω, ante numero.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, primarius, præcedens. A προκατάρχομαι.

Προκατάρξις, εως, ἡ, principium & origo. προκατάρ-

ξις

ξις ἐπὶ δίκης, contaflatio litis, Gl. Vet. Ab eod.
Προκαταῤῥήγνυμαι, præfringo, prærumpo, Gl. V.
Προκαταρτίζω, f. ίσω, prius abfolvo.
Προκαταρτύω, tempero, compono.
Προκατάρχω, antavario, antegredior. 2) præpolleo, antiquior loco numeroque habeor. προκατάρχομαι, incipio, v. c. bellum, laceffo. 3) aufpicor, & de lite, contextor, Gl. Vet.
Προκατασκέπτομαι, præmiffus fpeculor, feu exploro, profpeculor.
Προκατασκευάζω, ante ftruo, aut molior, præftruo quidpiam ad id, quod efficare volo. Gl. Vet. præftruo. *In med.* ante mihi paro.
Προκατασκευὴ, ῆς, ἡ, præftructio, præparatio. 2) fchama orationis.
Προκατασκληρύνω, f. ύσω, al. προκατασκληρόω, obdurefco, vatarafco. προκατεσκληρυμένος, obfoletus, vetuftate obliteratus &c.
Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio.
Προκαταστατικὸς, ἡ, ὸν, præparans ad narrationem &c. A præc.
Προκαταστέλλω, fado, placo, comprimo. Euft.
Προκαταστρέφω, f. ψω, anta morior, prius finio vitam, præmature morior.
Προκαταστροφὴ, ῆς, ἡ, mutatio ftatus anta finem. 2) mors præmatura. A præc.
Προκατασύρω, prius populor, vel vafto.
Προκατασχέθω, coerceo. 2) præoccupo, jam pridem poffideo.
Προκατατίθεμαι, anta, prior colloco apud aliquem, fc. χάριν, beneficium, provoco beneficiis. 2) præmitto, prepono.
Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad ufum ludicra prolufiona præparatio. A καταυλέω.
Προκαταφεύγω, ante val prius confugio. 2) effugio, fuga ma in tutum recipio anta.
Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipfum prius iotarficio. 2) prius abfumo.
Προκατεγγυάω, anta defpondeo. προκατεγγυηθεῖσα, virgo altari jam dafponfa.
Προκατέδω, f. ἔδομαι, anta comedo, abfumo.
Προκατελπίζω, ante fpem concipio, temere fpero.
Προκατεργάζομαι, anta conficio &c. προκατειργασμέναι πράξεις, res anta geftæ.
Προκατέρχομαι, prior dafcando, præcedo, prius eo, feu vanio.
Προκατεύχομαι, preces facio anta, v. c. cœnam.
Προκατέχω, coerceo. 2) jam pridem poffideo, f. obtineo, Gl. Vet. antecapio.
Προκατηγορέω, anta accufo.
Προκατηγορία, ἡ, accufatio præmiffa dafenfioni. A pr.
Προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, primus inftituo.
Προκατήχησις, εως, ἡ, prima inftitutio, rudimentum. A pr.
Προκατοπτεύω, idem quod feq.
Προκατόπτομαι, f. όψομαι, prius fpeculor & axploro. 2) aote vidao.
Πρόκειμαι, f. κείσομαι, pofitus fum ante, objactus fum quafi præfidium val propugnaculum. 2) expofitus fum. 3) fitus fum anta, præjaceo. 4) loco publico propofitus, affixus fum. 5) dicitur & da mortuis, cum in feretro jacent compofiti. 6) da pœnis & præmiis, fpa, metu, quæ & latina proponi dicuntur. 7) pro παράκειμαι. Hefych. πρόκειται, παράκειται.
Προκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, prævius, qui præit, præcurfor.
Προκελευσματικὸς, ἡ, ὸν, pes metricus quatuor fyllabis brevibus conftans. A κέλευσμα.
Προκελεύω, f. εύσω, cohortor, incito.
Προκέλλω, f. έσω, v. προκέλλω. Haf.
Προκενεαγγέω, anta (fc. medicinam &c.) abftineo cibo.
Προκενόω, ῶ, aota exhaurio. προκεκένωται, jam, dudum exhauftum aft, f. inane factum.
Προκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui caput habet prominens vel acutum. 2) da verfu, qui fyllaba ab ioitio abundat. A κεφαλή.
Προκήδομαι, curam gero.
Προκήδω, follicitus fum pro vel da aliquo.
Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem.
Προκηρυκεύομαι, per præconem edico, promulgo. A faq.
Προκῆρυξ, υκος, ὁ, præco, qui aliquid edicit.
Προκηρύσσω, val-ύττω, f. ξω, præfignifico, anta prædico. 2) per præconem adico. Gl. V. prædico.
Προκιθάρισμα, τὸ, præludium citharifta.
Προκινδυνεύω, f. εύσω, periclitor pro periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. *Cum Dat.* aft, advarfus aliquem, ap. Thuc. 2) primus ineo prælium. οἱ προκινδυνεύοντες, prima acies.
Προκινέω, ῶ, f. ήσω, promoveo.
Προκιχράω, præcommodo, Gl. Vet.
Προκλαίω, ante fleo, prius defleo. προκλαύσαντες, qui prius deploravarunt, aor. 1. part.
Πρόκλαστος, ου, fractus, defractus, abruptus, cui aliquid præruptum, detractum eft. αἰγιαλὸς πρόκλαστος, idem qui λεγαρὸς, ubi v. Euft.
Προκληδονίζομαι, ominor, auguror.
Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. V. 2) fponfio f. contentio in jure per fponfionem f. etiam faaramantum. 3) conditio. unde δέχεσθαι πρόκλησιν, accipere conditionem. 4) conventio de exhibendo. 5) invitatio, iovitamentum. v. προκαλέομαι.
Προκλητικὸς, ἡ, ὸν, ad provocationem pertinens. 2) provocandi feu aliciendi vim habeos. Ab eod.
Πρόκλητος, ου, ὁ, ἡ, provocatus, promptus. Ab eod.
Πρόκλυτος, ου, ὁ, ἡ, ante divulgatus, dudum notus, antiquus. A feq.
Προκλύω, ante audio f. cognofco.
Προκνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris & minus. A κνήμη.
Προκνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea. Ex iifd.
ΠΡΟ´ΚΝΙΣ, ιδος, ἡ, genus caricæ.
Προκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, veotrofus, Gl. Vet. προκοίλιος στίχος, verfus io medio redundans. A κοιλία.
Προκοιμάομαι, ῶμαι, aote dormio, f. obdormii.
Προκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, axcubo, excubias ago in pr. ante caftra, in portis. A πρόκοιτος.
Προκοιτεία, & προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ in portis. Ab eod.
Προκοίτιον, ου, τὸ, qf. antecubicolum, antethalamus. Ab eod.
Πρόκοιτος, ου, ὁ, excubitor, in pr. ante caftra, urbem in portis. A κοίτη.
Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius caftigo.
Προκολακεύω, f. εύσω, ante adulor, blandior.
Προκόλπιον, ου, τὸ, anterior finus pars, anterior finus, prominentior pars in finu. A κόλπος.
Προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.
Προκομίζω, f. ίσω, profero, adfero. Gl. V. expromo, promo, antefero.

Προκόμιον, ου, τὸ, anterior coma, antiæ seu capronæ. a) coma, quæ alterius loco ponitur sive circumponitur. A κόμη.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, processus, progressus. a) profectus, incrementum. 3) prærogativa, proventus, Philox.

Προκόπτω, proficio, incrementum capio. a) procedo, Philox.

Προκοσμέω, adorno, apparo.

Προκόσμημα, ατος, τὸ, res, quæ ornatus caussa proponitur, ut vasa in abaco, item ornamenta, deliciæ; ut armillæ, torques &c. item gemma in poculo, monili, fibula &c. A pr.

Προκόσμιος, ου, ὁ & ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.

Προκρατέω, ante occupo, ante in potestate habeo.

Προκρεμάννυμι, appendo.

Πρόκρημνος, ον, prominens longe in mare. Epith. saxi, promontorii.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, Philox. præjudicium, idem. A seq.

Προκρίνω, præpono, præfero: unde & deligo.

Πρόκρισις, εως, ἡ, delectus. a) præjudicatio, judicii quasi præludium. A pr.

Πρόκριτος, ου, ὁ, ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur. 2) princeps. 3) delectus. Ab eod.

Πρόκροσσαι νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ, scalarum modo. A κρόσσαι s. κροσσός.

Προκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, capite propendens seu prominens. Ab eod.

Προκρούω, ante subagito sc. feminam, de coitu. a) extendo vi, ut longius fiat: unde Procrustes nomen habuit, quasi extensor.

Προκτίζω, ante condo.

Προκυβερνάω, ῶ, f. ήσω, q. d. præguberno, sum proreta sive anteriorem navis partem guberno.

Προκυλινδέομαι, οῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more supplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus. προκυλινδούμενος, provolutus, Phil.

Προκυλίνδημα, ατος, τὸ, actus provolvendi. A pr.

Προκυλινδέω, provolvo.

Προκύλισις, εως, ἡ, supplicatio, qua sc. supplex ad alius pedes provolvitur. A seq.

Προκυλίω, f. ίσω, provolvo. προκυλισθεὶς, provolutus, Phil. aor. 1. part. pass.

Προκυμαία, ας, ἡ, scil. οἰκοδομὴ vel tale quid, moles opposita fluctibus. A κῦμα.

Προκυμία, ας, ἡ, idem, ap. Joseph.

Προκυμάτιον, ου, τὸ, idem, ap. eumdem.

Πρόκυνες, ων, οἱ, reprehensores, qui prius in latratus & reprehensiones erumpunt, quam dicant, quid reprehensione dignum sit. A κύων.

Προκυνεῖν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes. A pr.

Προκύπτω, f. ψω, inclinans me seu incurvans propendeo, me inclino. a) emineo seu promineo.

Προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante sancio. προκεκυρωμένος, prius sancitus, perf. part. pass.

Προκύων, Procyon s. Antecanis, sidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oritur, Hygin.

Προκώμιον, τὸ, præludium. A κῶμος.

Πρόκωνια, vel πρόκωνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero. A κῶνος.

Πρόκωπος, ου, ὁ, ἡ, remex, qui est ad remum. a) districtus, *de gladio*. A κώπη.

Προλαβὴ, ἡ, ansa, manubrium.

Προλαγχάνω, ante sortior, sorte prior fio.

Προλάζομαι, prius apprehendo, anticipo.

Προλάζυμαι, idem.

Προλάκκιον, ου, τὸ, lacuna. A λάκκος.

Προλαλέω, proloquor, declaro.

Πρόλαλος, ου, ὁ, ἡ, præceps in loquendo, garrulus.

Προλαμβάνω, antecapio, præsumo, occupo, anticipo. a) præcedo, prævenio, Gl. V. προλάβωσιν, præsumant, Philox. aor. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. med. *Dicitur & pro* suscipio ap. Lxx.

Προλάμπω, f. ψω, ante luceo, præluceo. a) splendorem & lucem prodo, illuceo. Phil. προλάμπει, præfulget, antecellit. προλάμπων, antecellens, Phil.

Πρόλαχος, ου, ὁ, ἡ, qui prius sorte obvenit. A προλαγχάνω.

Προλεαίνω, ante lævigo, ante mollio vel complano.

Προλέγω, f. ξω, ante dico, prænarro, prædico, edico, Gl. V. denuncio. a) ante deligo. προλελεγμένος, ante delectus: ap. Hom. delectus.

Προλείπω, f. ψω, relinquo, delero, deficio.

Προλεπτύνω, ante extenuo.

Προλεσχηνεύω, prius garrio, prius colloquor.

Πρόλεσχος, ου, ὁ, ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios in sermone prævenit, garrulus. A λέσχη.

Προλευκαίνω, ante dealbo.

Προλεύσσω, prævideo, prospicio.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, seu anticipando capitur, præsumtio, prærogativa, commodum præcipuum, ut πλεονέκτημα. A προλαμβάνω.

Προλήνιον, ου, τὸ, qs. antetorcular, torcular. οἱ ὁ. A ληνός.

Προληπτικὸς, ὴ, ὸν, anticipans. A προλαμβάνω.

Προληπτικῶς, *Adv.* per anticipationem. A pr.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio, præsumptio, prærogativa. a) suspicio, divinatio. 3) notiones insitæ de natura divina, ap. Epicureos. a) ap. historiæ scriptores est, cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προλιμνάκιοι ποταμῶν, stagna fluviorum. A λιμνός.

Προλιμοκτονέω, ῶ, prius fame neco.

Προλιχνεύω, prælambendo degusto, ligurio.

Πρόλοβος, ου, ὁ, sinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies, gurgulio.

Προλόβιον, ου, τὸ, pendula τοῦ λοβοῦ pars in aure.

Προλοβώδης, εος, ὁ, ἡ, similis προλόβῳ.

Προλογίζω, f. ίσω, præfationem dico, præloquor. a) primus in scenam prodiens verba facio. A seq.

Πρόλογος, ου, ὁ, prologus, præfatio, Philox. A λόγος.

Προλούω, præluo, Gl. Vet. *in med.* ante me lavo.

Προλοχίζω, f. ίσω, insidiis occupo.

Προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

Προλυπέω, ῶ, f. ήσω, ante incommodo, injuria adficio.

Προλύπησις, εως, ἡ, injuria prior. A pr.

Προλύται, οἱ, prolytæ, lytis in jurisprudentia provectiores. λύται autem dicebantur a solvendis quæstionibus. A λύω.

Πρόμακρος, ου, ὁ, ἡ, oblongus, prælongus.

Προμαλακτήριον, ου, τὸ, prima pars balnei, in qua corpora lavantium præmolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακύνω, præmollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, idem.

Πρόμαλος, ου, ἡ, vitex. a) myrica. A μαλὸς, sive ἁμαλός.

Προμάμμη, proavia, Phil. abavia, Gl. V.

Προμανθάνω, q. d. prædisco, ante disco. προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit, aor. 2. part.

Προμαντεία, ας, ἡ, prævaticinatio. 2) in oraculo conſulendo princeps locus alicui honoris cauſſa datus.

Προμαντευμα, ατος, τὸ, præſagium, Gl. Vet. A ſeq.

Προμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, prædico. Gl. V. præſagio.

Προμαντεὺς, έως, ὁ, oraculi antiſtes.

Προμάντις, εως, ὁ, ἡ, idem. Phil. præſaga.

Προμαρτύρομαι, ante teſtor, prænuncio.

Προμαχέω, ῶ, in prima acie pugno. 2) propugno, defendo. A πρόμαχος.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum. Gl. Vet. Ab eod.

Προμαχίζω, f. ίσω, in prima acie pugno. 2) propugno, defendo. Ab eod.

Προμάχομαι, f. έσομαι, propugno, q. d. præpugno, pugno ante.

Πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ, qui pugnam init in prima acie, anteſignanus. 2) propugnator. A μάχη.

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum. Phil. προμαχῶνες, propugnacula, Phil. A pr.

Προμεθύω, ante ebrius ſum, prius inebrior.

Προμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, commentor, exerceor, ut ſi cui ſit oratio habenda, iſque domi ſuæ periculum memoriæ geſticulationiſque ſuæ faciat.

Προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio. A pr.

Προμένειον, τὸ, genus mali ap. Nic. a quodam Promene dictum.

Προμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, prius ſollicitus ſum, prius curioſe contemplor & commentor.

Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, præmetior, demenſum præbeo. 2) mercede frumentum emtoribus in foro dimetior.

Προμετρητὴς, οῦ, ὁ, qui venale frumentum in foro & alia ſemina emtoribus dimetitur. A pr.

Προμετρητὸς, ὴ, ὸν, præmenſus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum frontis. A ſeq.

Προμετωπίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui ante frontem ponitur. A μέτωπον.

Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. Ab eod.

Προμήθεια, ας, ἡ, provindentia, prudentia, cura, reſpectus. A προμηθής.

Προμηθέομαι, οῦμαι, f. θήσομαι, provideo, proſpicio, de re aliqua ſollicitus ſum, curam alicujus gero, rationem habeo, reſpectum habeo. Ab eod.

Προμηθεύομαι, f. εύσομαι, idem. A ſeq.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, qui ante rem agendam utitur conſilio. 2) Prometheus. Phil. Summanus. A μῆδος.

Προμηθευτικὸς, ὴ, ὸν, providus, prudens. A προμηθεύομαι.

Προμηθευτικῶς, *Adv.* provide, prudenter. A pr.

Προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, providus. 2) circumſpectus, conſultus. Comp. προμηθέστερος, cautior. A μῆδος.

Προμηθικῶς, *Adv.* prudenter. A pr.

Προμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus, prælongus. 2) procerus. A μῆκος.

Προμηλόω, ante ſpecillo tento. v. μηλόω.

Προμηνύω, f. ύσω, ante indico, prænuncio. Gl. Vet. præmonſtro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia.. 2) prima mater, a qua genus totum ortum eſt. A μήτηρ.

Προμηχανάομαι, ante machinor, ſ. excogito, præparo..

Προμιαίνω, ante polluo.

Προμίγνυμι, & προμιγνύω, f. ξω, prius miſceo. Paſſ. occupo concubitum.

Προμιμνήσκω, præmoneo, Gl. Vet.

Προμίσγομαι, prius miſceor, congredior.

Προμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid concilio alii.

Προμνηστεύω, f. εύσω, idem.

Προμνηστικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars earum, quæ pronubæ dicuntur, ars conciliandi nuptias. A προμνάομαι.

Προμνηστῖνοι, οἱ, alter poſt alterum, alius ante alium. A προμένω.

Προμνήστρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

Προμνηστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Πρόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidit. A μοῖρα.

Προμολέω, vel προμόλω, prodeo, progredior. πρόμολ' ὧδε, procede huc.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, veſtibulum, per quod patet aditus, exitus. A ſeq.

Προμόλω, vide προμολέω.

Πρόμος, ου, ὁ, anteſignanus. A πρόμαχος, contr.

Προμοσχεύω, f. εύσω, plantaria facio. 2) ſtolonibus propago. Gl. Vet. propago.

Προμοχθέω, ῶ, f. ήσω, prius adfligor, prius laboro.

Προμυέω, ῶ, f. ήσω, initio, prius initio.

Προμύησις, εως, ἡ, initiatio. A pr.

Προμύθιον, ου, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos & vitæ uſum apta. A μῦθος.

Προμυλαία, (vel rectius προμυλαία, ſc. θεά,) ας, ἡ, ſtatua, quæ ante molas poni ſolebat, dea quæ molis præſidere credebatur. A μύλη.

Προμυλία, ας, ἡ, idem & ab eodem.

Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo. A μυλλός.

Προμύσσω, vel -ύττω, f. ξω, emungo. (v. προβύω, aut προβύσσω.) 2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

Πρόναος, ου, τὸ, veſtibulum ſeu atrium templi. Gl. V. antetemplum, veſtibulum. A ſeq.

Πρόναος, ου, ὁ, ἡ, ante templum ſitus. A ναός.

Προναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, ante aliquem, vel alicujus tuendi gratia prælio navali dimico.

Προνέμω, tribuo. 2) progredior, *proprie* paſcendo ſeu depaſcendo.

Προνέομαι, prodeo, progredior.

Προνεύω, f. εύσω, promineo, propendeo. 2) procumbo, de remigibus.

Προνέω, f. ήσω, prius accumulo.

Προνηστεύω, f. εύσω, jejuno ante.

Προνικάω. οἱ προνενικηκότες, qui ante vicere.

Προνοέω, ῶ, f. ήσω, conſulo, proſpicio, provideo, Philox. προνοῶ σου, proſpicio tibi, Phil. προνόησον, provide, Gl. Vet. aor. 1. imperat. προνοηθὲν, conſultum, Phil. aor. 1. part. paſſ.

Προνοητὴς, οῦ, ὁ, proviſor, procurator. Gl. Vet. providus. A pr.

Προνοητικὸς, ὴ, ὸν, providendi ſollertiam habens, vel providendi ſtudioſus. Philox. providus. προνοητικώτατος, Gl. Vet. Ab eod.

Προνοητικῶς, *Adv.* provide. Philox. providenter. A pr.

Πρόνοια, ας, ἡ, providentia, conſultum, proviſio, conſultatio, præſidium, Philox. proſpicientia, Gl. Vet. A πρόνοος.

Προνομαία, ας, ἡ, elephanti proboſcis. A προνομή.

Προνομεία, ας, ἡ, deprædatio, quæ fit a militibus pabulatum egressis. v. προνομή. Ab eod.

Προνομευτὴς, prædator. Ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, pabulatum egredior. 2) prædationibus infesto, e raptu captivum abigo. A sq.

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egressio pabuli caussa, pabulatio. frumentatio. 2) direptio & præda ipsa. 3) proboscis. Eust. E πρὸ & νέμω, *pasco*.

Προνομία, ας, ἡ, primæ, principatus, vulg. prærogativa, opp. ἐλαττωμα. *item*, præmium. A νόμος.

Προνόμιον, ου, τὸ, idem. Gl. Vet. τὰ προνόμια, Hesych.

Προνομοθετέω, ante sancio lege.

Πρόνοος, *contr.* πρόνους, ου, ὁ, ἡ, providus, prudens. *Comp.* προνοέστερος, providentior.

Προνοσέω, ante ægroto.

Προνοτίζω, f. ίσω, prius humecto, madefacio.

Προνουμηνία, ας, ἡ, dies, qui præcedit novam lunam.

Προνὺξ, ante noctem.

Προνωπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est extra limen thalami. 2) præceps. 3) promtus, paratus, facilis. Ab ὠπὴ.

Προνώπιον, & -ειον, ου, τὸ, vestibulum. 2) compital. E πρὸ & ὠπὴ.

Προνώπιος, ου, ὁ, ἡ, qui foris est, stat, observat, &c. Ex iisd.

Πρόνωπος, ου, ὁ, ἡ, idem quod προνωπής.

ΠΡΟΞ, οκὸς, ὁ, ἡ, hinnulus, dama. 2) pro πρὼξ.

Προξενέω, ῶ, f. ήσω, sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis. 2) sum interpres & conciliator versurarum, aliorumque contractuum. item syndicus & actor causarum peregrinis ex aliquo oppido provinciave græca in foro Atheniensi. Gl. Vet. προξενῶ, stipulor. E πρόξενος.

Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, Gl. Vet. A pr.

Προξενητὴς, ῦ, ὁ, pararius, interpres & internuntius ad paciscendum seu stipulandum. Gl. V. proxeneta, conciliator.

Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba. Reperitur & in libris, προξενήτρια, sed illud verum. A pr. (nisi hoc est προξενίστρια.)

Προξενητικὸς, ἡ, ὸν, ad proxenetam pertinens. 2) qui proxenetæ solvitur. Ab eod.

Προξενία, ἡ, jus hospitii, item litteræ, quibus hospitii jus continetur, datur. A seq.

Πρόξενος, ου, ὁ, ἡ, qui legatos ejus civitatis, quacum jus hospitii est, hospitio excipit, ad populum, senatum, deducit, utque iis bene sit curat: cavet etiam, ne ei civitati aliquid incommodi a suis civibus adjungatur. 2) privatus, quocum civitas aliqua publice hospitium fecit, cui opponitur ἰδιόξενος. 3) qui aliquid in primis civitatis nomine procurat, seu procuravit alicui, seu qui alicujus rei auctor est. 4) conciliator, v. c. nuptiarum. 5) socius, ap. Lys. A ξένος.

Προξηροτριβέω, ῶ, f. ήσω, prius sicca frictione frico.

Προξυράω, ante rado. προεξυρημένος, jam rasus, tonsus.

Προόδευσις, εως, ἡ, ductus, prægressio. Ab ὁδεύω.

Προοδηγὸς, ῦ, ὁ, dux.

Προόδιος, prævia, Gl. V. Ab ὁδὸς.

Προοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, viam aperio, præeo.

Προοδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, dux viæ.

Προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præstruo, viam patefacio aut præbeo. 2) præparo & quasi imbuo: 3) auctor & adjutor sum, exemplum præbeo.

Προοδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, prævius, viam præstruens. A pr.

Πρόοδος, ου, ἡ, prodeundi seu exeundi actio. 2) incrementum. Gl. V. processus, processio. Sed πρόοδος, ου, ὁ, ἡ, qui viam præit, præcursor.

Προοικειόω, ῶ, ante concilio. προοικειόομαι, ῦμαι, amicum mihi reddo in futurum.

Προοικέω, ante habito, προοικήσαντες, priores incolæ.

Προοικία, ας, ἡ, suggrunda, quia eminet extra domum. v. seq.

Προοικοδομέω, ῶ, ædifico ante, præstruo, velut suggrundas, aut septa, quibus muri ædium muniantur.

Προοικονομέω, ῶ, f. ήσω, præstruo, præmolior, præparo: it. paullatim colligo, concipio, ut odium, iram &c.

Προοικονομία, ἡ, præparatio, præstructio.

Προοικονομικῶς, ex præparato, cum præparatione.

Προοιμιακὸς, ἡ, ὸν, ad exordium seu proœmium pertinens. A προοίμιον.

Προοιμιάζομαι, f. άσομαι, proœmio utor, proœmior. Ab eod.

Προοίμιον, ου, τὸ, exordium, quo cantores & citharœdi præludunt, præcentio. Phil. 2) exordium, præfatio. 3) primordium, initium cujusque rei, in pr. hymni. 4) simulatio & ambages, quæ simulandi & fallendi caussa fiunt. Ab οἶμος.

Προοίχομαι, præcedo. imperf. προῳχόμην.

Προόλλυμι, ante perdo.

Προομαλίζω, f. ίσω, ante complano vel lævigo, item mitigo.

Προόμνυμι, vel προομνύω, f. ομόσω, præjuro, prius juro, seu ante juro.

Προωμοσία, ας, ἡ, v. προωμοσία.

Προομολογέω, ῶ, f. ήσω, prius seu ante confiteor. προομολογηθεὶς, qui in confesso est, aor. 1. part. pass.

Προοπτάω, ῶ, f. ήσω, ante asso, torreo.

Προοπτέον, prospiciendum. A προόπτομαι.

Προόπτης, ου, ὁ, qui rem prospicit, qui prævidet & ante speculatur. A seq.

Προόπτομαι, f. ψομαι, prospicio, prævideo.

Πρόοπτος, ου, ὁ, ἡ, prævisus, præcognitus. 2) manifestus, qui ante oculos est, conspicuus. A pr.

Προορατικὸς, ἡ, ὸν, prævidendi seu providendi peritus. 2) providus. A προοράω.

Προορατὸς, ἡ, ὸν, qui prævideri vel provideri potest. Ab eod.

Προοράω, ῶ, ante me video, prævideo. Phil. prospicio, provideo. Gl. Vet. prævideo. προορῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, Gl. Vet.

Προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem surgo.

Προορίζω, f. ίσω, præfinio, prius definio, prius constituo, destino.

Προορισμὸς, ῦ, ὁ, præfinitio, destinatio. A pr.

Προορμάω, ῶ, f. ήσω, ante concito.

Προορχηστὴρ, ῆρος, & -τὴς, τῦ, ὁ, præsultor. A sq.

Προορχέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, præsulto.

Προοφείλω, prior debeo, ante debeo.

Προοχεύω, f. εύσω, prior ineo, prior salio.

Προοχὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia, promontorium. A προέχω.

Πρόοψις, εως, ἡ, visio rei futuræ, provisio.

Προπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, prominens, protuberans. A πήγνυμαι.

Προπάθεια, ας, ἡ, q. d. antepassio, morbi præludium, signa, motus, adventus morbi. 3) perturbatio. A πάθος.

Προπάθημα, τὸ, idem.

Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docetur ante philosophiam, & theologiam, primæ disciplinæ, Gl. Vet. rudimentum.

Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A sq.

Προπαιδεύω, f. εύσω, ante instituo seu doceo.

Προπαίζω, præludo, præmeditor.

Προπαίς, αιδὸς, ὁ, puerorum perductor, leno, mango.

Πρόπαλαι, *Adv.* olim, dudum, jam pridem.

Προπαλαίτερος, vetustior. A sq.

Προπάλαιος, ε, ὁ, ἡ, pervetustus.

Προπαλαίω, f. αίσω, ante luctor.

Προπαππικός, ἡ, ὸν, qs. proavius, avitus, a proavo traditus vel relictus. A sq.

Πρόπαππος, ε, ὁ, avi pater, proavus. Gl. V. etiam atavus.

Πρόπαρ, *Adv.* ante, e regione. A πάρος.

Προπαραγγέλλω, ante promitto, f. despondeo, prædico, Gl. Vet.

Προπαραδίδωμι, f. δώσω, ante trado, ante doceo. 2) prodo, ap. Lycurg. si lectio sana.

Προπαραινέω, ῶ, præmoneo, Gl. V.

Προπαραλαμβάνω, ante accipio.

Προπαραλήγουσα, προπαραλήγουσα, antepenultima.

Προπαρασημειόω. προπαρασημειώθη, ante notatum est, ante demonstratum. Vox Gramm.

Προπαρασκευάζω, f. άσω, ante paro, longe ante paro, præmunio, Gl. V. præparo.

Προπαρασκευαστικός, ἡ, ὸν, præparationi serviens, f. aptus.

Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.

Προπαρατάσσω, -ττω, ante (f. alium, f. locum) aciem instruo.

Προπαρατέλευτος, ἡ, antepenultima, Gl. Vet. A τελευτή.

Προπαρατίθεμαι, prius appono. προπαρατίθεμαι, priori loco appono in cœna, convivio.

Προπαρέχω, ante præbeo.

Προπαρόμματος, vel προπαροιμάτων, sequente vocali, ante, ante oculos, in conspectu.

Προπαροξυντικός, ὁ, qui sæpe in multis vocabulis acutum in antepenultima ponit. A seq.

Προπαροξύνω, in antepenultima syllaba acutum accentum pono.

Προπαροξύτονος, ε, ὁ, ἡ, vocabulum, quod in antepenultima syllaba acutum accentum habet.

Προπαροξυτόνησις, ἡ, positio acuti in antepenultima. A pr.

Προπαροξυτόνως, *Adv.* cum acuto in antepenultima. Ab eod.

Πρόπας, ασα, αν, universus, totus. πρόπαν ἦμαρ, toto die.

Προπαστάς, άδος, ἡ, porticus, ut simpl. Schol. Apollon.

Προπαστάσιον, τὸ, vestibulum thalami, Hesych.

Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior. προπαθὼν, qui prior accepit beneficia, & qui ante vexatus est.

Προπατορικός, ἡ, ὸν, ad avum seu avos vel ad progenitores pertinens. 2) a progenitoribus proveniens. A sq.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus. 2) primus pater, generis auctor. A πατήρ.

Προπαύομαι, ante, dudum desino.

Προπείθω, ante persuadeo.

Πρόπειρα, ας, ἡ, periculum, quod facimus antequam rem universam adgrediamur.

Προπειράζω, protempto, Gl. V. prætento.

Προπειρατέω, ῶ, & προπειράομαι, ῶμαι, idem. Gl. Vet.

Προπεμπτήριος, ε, ὁ, ἡ, qui fit prosequendi causa & deducendi abeuntem. A προπέμπω.

Προπεμπτικός, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Προπέμπω, f. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto, & mitto simpl. 2) deduco, prosequor, comitor. Gl. Vet. præmitto, ante ambulo, prosequor. item, viatico instruo.

Προπενθητήρ, ὁ, profocer.

Προπέπτω, ψω, ante concoquo.

Προπεριελίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo. 2) ante circumduco, ante implico.

Προπερισπάω, ῶ, f. άσω, circumflexum in penultima syllaba pono. Hinc προπερισπώμενον, circumflexum in penultima syllaba habens. προπερισπασθὲν, circumflexus in penult. ponendus.

Προπερισπωμένως, *Adv.* cum circumflexo in penultima. A pr.

Προπεριχαράττω, f. ξω, ante circumcirca incido, f. circumscribo, scarifo.

Προπέρυσιν, anno tertio ante.

Προπερυσινός, ἡ, ὸν, qui est anni ante præsentem tertii, f. anni ante proximum superiorem.

Προπετάζω, seu προπετάννυμι & προπετάννυμι, prætendo.

Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, temeritas. Philox. protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas, proclivitas, propensio. A προπετής.

Προπετεύομαι, perperam, temere, præcipitanter ago. Phil. lascivio. Ab eod.

Προπετής, έος, ὁ, ἡ, prociduus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit. Phil. perperus, protervus: temerarius: procax, petulans. πέτω pro πίπτω.

Προπετῶς *Adv.* præcipitanter, temere, inconsiderate. A pr.

Προπήγνυμι, f. ξω, prius congelo: præfigo, Gl. V.

Προπηδάω, ῶ, f. ήσω, prosilio. προπηδᾷ, emicat, Philox.

Προπηλακίζω, f. ίσω, *proprie*, *ut simplex*, luto, fuligine inquino, aut aliis modis talibus, cum inimica irrisione & insolentia, *unde*, contumeliose tracto, ignominia afficio. 2) feminam petulanter contrecto, illudendi causa. 3) stupro per vim & licentiam. προπηλακισθεὶς, ignominia affectus, aor. 1. part. pass. (Aut a πηλὸς, *lutum*, pro luto habere, aut a πάλλειν, coram se jactare & agitare velut pilam, aut a πάλαξ, ab assultatione proterva, qualis est catellorum aut puerulorum petulantium.)

Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia talis, qualis ante descripta est.

Προπηλακισμός, ῦ, ὁ, idem. in foro Attico est injuria, ut verberum, quæ cum contumeliosa irrisione, volutatione in luto &c. conjuncta fuit. Ab eod.

Προπηλακιστικῶς, *Adv.* contumeliose. Ab eod.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco. metaph. in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior.

Προπιπίσκω, propino, bibendum do.

Προπίπτω, ante cado, vel occumbo. 2) procido, præceps feror. προπεσὼν, prolapsus, aor. 2. part. 3) promineo, longius procurro. 4) cado simpl. prolabor.

Προπιστεύω, f. εύσω, ante (sc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

Προπλέω, f. εύσω, q. d. prænavigo, prior navigo, in

in navigatione priorem locum obtineo.
Πρόπλοος, contr. πρόπλους, ε, ὁ, ἡ, qui in navigatione explorandi caussa præmittitur.
Προπλώω, idem quod προπλέω.
Προοδηγέτης, ου, ὁ, dux viæ.
Προοδηγός, ῦ, ὁ, ἡ, qui anteit, dux.
Προοδίζω, f. ίσω, procedo, progredior.
Προποδών, Adv. coram. A πρὸ ποδῶν. v. ἐμποδὼν & ἐκποδών.
Προποιέω, ῶ, f. ήσω, ante vel prius facio. προποιηθεὶς, ante factus, aor. 1. part. pass.
Προπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero pro, propugno. 2) ante alios bellum gero, gerere cogor.
Προπολεμιστήριον, ε, τὸ, firmum propugnaculum.
Προπολέμιος, ε, ὁ, ἡ, præcedens bellum. τὰ προπολέμια, quæ ante bellum rite incipiendum fieri vel debeut, vel solent, ut repetitio rerum, denunciatio &c.
Προπόλευμα, ατος, τὸ, ministerium. A sq.
Προπολεύω, f. εύσω, ministro. A πρόπολος.
Πρόπολις, εως, ἡ, pars urbis, quæ in ipso statim aditu occurrit.
Προπολιτεύομαι. πρ τεπολιτευμαι, ante jam gessi honores, magistratum.
Πολλῷ, sc. χρόνῳ, Adv. multo ante.
Πρόπολος, ε, ὁ, ἡ, anteambulo, famulus, qui hero suo præit. 2) minister. A πολέω.
Πρόπομα, ατος, τὸ, potio omnium prima & ante cibum hausta. A προπίνω.
Προπομπεία, & προπομπία, ας, ἡ, deductio, cum honoris caussa præimus f. prosequimur. 2) deductio in pompa solenni. A sq.
Προπομπεύω, f. εύσω, in solenni pompa praeo vel prætetor.
Προπομπή, ῆς, ἡ, præmissio. 2) profectutio, deductio, & comitatus, quo prævia turba in pompis solennibus anteit ferculis pomparum.
Προπόμπιμος, ε, ὁ, ἡ, qui præeundo fit, 2) idem quod seq.
Προπομπός, ῦ, ὁ, ἡ, anteambulo, deductor. 2) Adj. prævius.
Προπονέω, ῶ, f. ήσω, ante labore frangor & fatigor, prælassor. 2) ante laboro.
Προπορεύω, f. εύσω, prius trajicio, transmitto. 2) prætermitto. προπορεύομαι, progredior in medium. 2) præeo.
Προπορίζω, f. ίσω, ante paro seu comparo.
Πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima & ante cibum hausta. 2) propinatio.
Προποτίζω, ante bibendum præbeo.
Πρόπους, οδος, ὁ, cui sunt grandes pedes. 2) stella ante pedes Geminorum. πρόποδες, pedes anteriores quadrupedum. 2) radices montis, velut prominentiæ montis. πρόποδες τῆς ὄρεως. Polyb. 3) rudentes, qui sunt ante eos, qui dicuntur πόδες.
Προπράττω, f. ξω, prius vel prior facio.
Πρόφρων, ονος, ὁ, benevolus. Pind.
Προπρῶνος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πρῶνος.
Προπροβιβάζομαι, v. προβιβάζομαι.
Προπροθέω, vide προθέω.
Προπροκυλίνδομαι, usquequaque obvolvor, seu me involvo amiculo.
Προπροτροχάδην, Adv. procurrendo cum impetu.
Προπροκυλίνδομαι, provolvor.
Πρόπρυμνα, Adv. funditus, prorsus. A πρύμνα.
Πρόπταισμα, ατος, τὸ, offensio. A sq.
Προπταίω, offendo.

Προπτέρυγιον, τὸ, prima frons, πρῶτος πτόρθος, primus ramulus.
Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapsio, procidentia, temeritas.
Προπτωτικός, ὴ, ὸν, remerarius. A sq.
Προπτώτης, ε, ὁ, ἡ, prociduus, caducus.
Προπύλαιον, ε, τὸ, vestibulum domus. A πύλη.
Πρόπυλον, ε, τὸ, idem & ex iisd.
Προπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, prius audio seu intelligo, præsentio vel præsentisco. 2) prius interrogo, sciscitor, percunctor.
Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. A sq.
Πρόπυργος, ὁ, idem.
Προπυρέττω, ante febri laboro.
Προπυρόω, ante calefacio, foveo.
Προπώγωνιον, τὸ, barba anterior.
Προπωλέω, ῶ, sum propola, & simpl. vendo.
Προπώλης, ε, ὁ, propola. προπῶλαι, dardanarii. Gl. Vet.
Προρέω, vel προρρέω, profluo.
Προρροφέω, & προρροφέω, ante sorbeo.
Προρρήγνυμαι, prorumpo.
Πρόρρημα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.
Πρόρρησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium.
Προρρητικός, ὴ, ὸν, vaticinans, vates. Ab eod.
Πρόρρητος, ε, ὁ, ἡ, prædictus. Ab eod.
Πρόρριζα, & πρόρριζον, Adv. radicitus. A sq.
Πρόρριζος, ε, ὁ, ἡ, qui una cum radice projicitur, eruitur, qui funditus deletur, pro πρόρριζος. v. πρόρριζον.
Προρυθμίζω, præmoderor, Gl. V.
Πρὸς, prep. cum Gen. a, ab, erga, adversus, pro, prope, apud. cum Dat. ad, apud, usque, præter vel supra. cum Acc. in, apud, inter, per, ad, contra, cum, propter, juxta, circiter. Absol. præterea.
Προσάββατον, ε, τὸ, initium Sabbati, seu dies Sabbatum antecedens. Phil. cœna pura, al. Gl. V. antesabbatum.
Προσάββατος, ε, ὁ, ἡ, Sabbatum anteecedens.
Προσαγανακτέω, indignor insuper f. ultro.
Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius. Gl. V. delatio.
Προσαγγέλλω, nuncio. 2) defero, indico apud. 3) interpello, Gl. V. προσαγγέλλει, adlegat, adsignat, Phil.
Προσαγγελτής, ῦ, ὁ, interpellator, Gl. V. delator. A pr.
Προσαγελάζω, adgrego, Gl. Vet.
Προσαγάλλω, ab inus. προσαγάλλω, honore afficio.
Προσαγκαλίζομαι, amplector.
Προσαγνοέω, ῶ, insuper vel præterea ignoro.
Προσαγορίζω, emendo addo ei, quod ante habebam, v. c. agrum vicinum.
Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.
Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, salutatio.
Προσαγορευτικός, ὴ, ὸν, salutatorius. A sq.
Προσαγορεύω, f. εύσω, compello, saluto.
Προσαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, noctem insomnem duco in re aliqua, invigilo alicui rei.
Προσάγω, f. ξω, adduco, adhibeo, Gl. V. 2) appello, sc. navem. 3) impono, defero. Gl. V. προσάγομαι, adducor. Phil. προσαχθεὶς, adductus, Philos. aor. 1. part. pass. In medio est ad me adduco, allicio, concilio mihi. 2) in potestatem redigo. 3) cogo vel manere in partibus, vel redire ad partes. 4) accedo. 5) sumo v. c. cibum, medicamentum.
Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui aditum præbet, admissiona-

sionalis. 2) conciliator, interpres, Gl. Vet. sequester, emissarius. A seq.

Προσαγωγή, ῆς, ἡ, aditus, accessus, oblatio, Gl. Vet. 2) deductio, adductio. A προσάγω.

Προσαγωγίδες, vid. ποταγωγίδες.

Προσαγώγιον, τὸ, instrumentum fabrorum, per quod ligna aurva dirigunt. A seq.

Προσαγωγός, οῦ, ὁ, ἡ, vim habens alliciendi, pellax, illecebrosus. A προσάγω.

Προσαγωνίζομαι, adjuvo.

Προσαγωνιστής, οῦ, ὁ, adjutor.

Προσαδικέω, injuria ultro afficio.

Προσᾴδω, accino.

Προσαθροίζω, aggrego, aggero, Gl. V.

Προσάθροισις, εως, ἡ, congregatio. A pr.

Προσαθυμέω, animum despondeo in re aliqua.

Προσαθύρω, alludo, colludo.

Προσαιθερίζω, versus coelum dirigo, mitto, ut ignis flammam, fumum. Hes. Ab αἰθήρ.

Προσαιονάω, adspergo, perfundo, ut simplex.

Προσαιρέομαι, οῦμαι, allego, insuper deligo, coopto.

Προσαίρω, & -ομαι, offero, exhibeo, in pr. cibum. 2) ingero. 3) sumo.

Προσαισθάνομαι, f. αισθήσομαι, simul sentio.

Προσαΐσσω, f. ξω, ruo vel prosilio in, accedo. 2) de cane & adulatore, ut προσσαίρω, προσσαίνω.

Προσαιτέω, ῶ, f. ήσω, insuper peto. 2) stipem peto, mendico.

Προσαίτης, ου, ὁ, mendicus. A pr.

Προσαίτησις, εως, ἡ, mendicitas. Ab eod.

Προσαιτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, insuper accuso, vel criminor.

Προσακονάω, insuper acuo.

Προσακούω, f. ούσω, insuper audio.

Προσακοντίζομαι, jaculis conficior.

Προσακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitationem cieo, velitarem pugnam ineo.

Προσακτέον, adducendum. A προσάγω.

Προσαλείφω, f. ψω, allino, seu illino.

Προσαλίσκομαι, insuper capior. 2) insuper condemnor.

Προσάλλομαι, adsilio.

Προσάλπιγξις, εως, ἡ, cantus tubæ ante prœlium &c. A σαλπίγγω.

Προσαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper aggero, accumulo.

Προσάμβασις, pro προσανάβασις.

Προσαμέλγω, insuper mulgeo, sc. cum etiamnum lactat subolem.

Προσαμιλλάομαι, æmulor. προσαμιλλώμενός τινι, æmulus studiorum, vitiorum &c. alicujus.

Προσαμύνω, auxilior. 2) ultra propello vel arceo.

Προσαμφιῶ, insuper induam. fut. a προσαμφιέννυμι.

Προσαναβαίνω, f. βήσομαι, adscendo. 2) intumesco, *de flumine*.

Προσαναβάλλω, una projicio s. ejaculor, in primis sursum.

Προσανάβασις, εως, ἡ, ascensus.

Προσαναγινώσκω, lego.

Προσαναγκάζω, f. σω, insuper cogo. 2) arcte adstringo quid vel adprimo.

Προσαναγράφω, f. ψω, insuper scribo, etiam adscribo.

Προσανάγω, adduco, sed versus superiora.

Προσαναδέχομαι, expecto, sc. ut accedat, addatur.

Προσαναδίδωμι, do, trado, sc. post alia.

Προσαναθλίβω, f. ψω, insuper comprimo.

Προσαναιρέω, ῶ, f. ήσω, insuper occido, contrucido. 2) insuper respondeo. 3) tollo, everto. 4) insuper suscipio.

Προσαναισιμόω, impendo, ultra impendo.

Προσανάκειμαι, f. κείσομαι, deditus & addictus sum, vel devovi me & velut consecravi.

Προσανακινέω, in oculis alicujus quatio, vel terrendi, vel incendendi &c. caussa. hinc, ostento. conf. προσσείω.

Προσανακλαίομαι, f. αύσομαι, defleo apud, vel una defleo. Gl. V. προσανακλαίω, collacrymo.

Προσανακλίνομαι, accumbo, sc. juxta quem. 2) adjaceo.

Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus. 2) situs juxta quid. A pr.

Προσανακοινόομαι, οῦμαι, communico cum aliquo.

Προσανακουφίζω, sublevo.

Προσανακρίνω, ulterius exquiro, s. inquiro.

Προσανακρούω, & -ομαι, exordior, initium dicendi facio.

Προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, insuper adsumo. 2) adsumo, sumo. 3) recreo.

Προσαναλέγομαι, insuper recito seu narro.

Προσαναλίσκω, f. λώσω, insuper sumtum facio, impendo.

Προσανάλλομαι, adsilio, subsilio.

Προσαναλογίζομαι, insuper cogito.

Προσαναμαλάσσω, mollio, subigendo mollio.

Προσαναμένω, exspecto.

Προσαναμιμνήσκω, in memoriam revoco alicui.

Προσαναμνάω, idem.

Προσανανεόω, f. ώσω, insuper renovo, insuper in memoriam revoco. item renovo, instauro simpl.

Προσαναπαύω, requiem do. προσαναπαύομαι, adquiesco, Gl. Ver.

Προσαναπείθω, persuadeo, persuadendo abduco ad partes alicujus.

Προσαναπειράομαι, subinde tento, subinde exerceo, v. c. milites.

Προσαναπέμπω, missito, Gl. V.

Προσαναπίμπλημι, repleo, refercio.

Προσαναπίπτω, recumbo, seu accumbo.

Προσαναπλάσσω, vel -άττω, f. σω, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in sermone. προσαναπλάττομαι, adhæreo.

Προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.

Προσαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, suppleo addendo, repleo aut compleo.

Προσαναπτύσσω, explico, insuper replico.

Προσανάπτω, adjungo.

Προσαναρρήγνυμι, prorumpere facio, v. c. aquam aperiendo fonte.

Προσαναρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo vel appendo.

Προσανασείω, insuper concutio, s. impello. 2) magis irrito s. commoveo, item commoveo vel incendo simpl.

Προσαναστέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. c. equi.

Προσανατείνομαι, insuper minitor, & minor simpliciter.

Προσανατέλλω, exorior, surgo, attollor.

Προσανατίθημι, & προσανατίθεμαι, insuper impono mihi, insuper suscipio, communico & consilia confero cum aliquo.

Προσανατρέπω, f. τρέψω, insuper everto. 2) everto.

Προσανατρέφω, f. θρέψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.

Προσ-

Προσανατρέχω, f. m. ξομαι, procurro in vel ad. 2) redeo narrando ad ſuperiora, altius repeto.

Προσανατρίβομαι, leniter frico. 2) nova exercitatione utor.

Προσαναφέρω, f. προσανοίσω, offero. 2) refero ad.

Προσαναφυσάω, leniter, paullatim inflo, incipio inflare, ſc. tibiam.

Προσαναχρωννύω, exp. transformo me in eoſdem colores.

Προσανδραποδίζω, f. ίσω, præterea in ſervitutem redigo vel abſtraho.

Προσανείπω, inſuper edico, addo edicto. qſ. ab ἀνείπω, *edico, pronuncio.*

Προσανείρομαι, inſuper interrogo.

Προσανέρπω, ſerpo, ſeu perrepo ad, vel in.

Προσανερωτάω, ῶ, f. ήσω, inſuper interrogo.

Προσανευρίσκω, una, inſuper reperio.

Προσανέχω, nitor. 2) incumbo, confido, deditus ſum. 3) exſpecto: item ſuſtineo me, quieſco, ut exſpectem, ſuſtineo.

Προσανίστημι, rebellionem, ſeditionem concito. *in aor. 2. perf. & med.* rebello, impingor.

Προσανοίγω, f. ξω, adaperio, aperio.

Προσανοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, reædificando adſtruo, reſtaurando ædificatis addo.

Προσανοιμώζω, f. ώξω, inſuper ſuſpiro, vel in ejulatus & fletus erumpo.

Προσαντέλλω, Poet. pro προσανατέλλω.

Προσαντεπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipſe impero.

Προσαντέχω, adhæreo, adjunctus ſum. 2) reſiſto, ſuſtineo impetum.

Προσάντης, εος, ὁ, ἡ, arduus, acclivis, adverſus, præruptus. Ab ἄντα, vel ἄντην.

Προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo.

Προσάντιος, α, ον, contrarius, adverſus.

Προσαντλέω, ῶ, haurio. 2) foveo, ſc. affuſa aqua. v. ἐπαντλέω.

Προσάντως, *Adv.* aſpere, hoſtiliter, infeſte. A προσάντης.

Προσαξιόω, inſuper rogo. 2) rogo, peto, item aſſidue rogo.

Προσαπαγγέλλω, inſuper nuncio.

Προσαπαγορεύω, inſuper veto, nego.

Προσαπαιτέω, ῶ, f. ήσω, inſuper exigo, deſidero, requiro.

Προσαπαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro.

Προσάπαξ, *Adv.* ſemel, duntaxat.

Προσαπατάω, inſuper decipio.

Προσαπειλέω, ῶ, f. ήσω, inſuper minitor, minas addo.

Προσαπειλή, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.

Προσαπείπω, inſuper veto.

Προσαπεργάζομαι, inſuper efficio, ædifico &c.

Προσαπερείδομαι, f. είσομαι, innitor alicui.

Προσαπέρχομαι, inſuper diſcedo.

Προσαποβάλλω, inſuper amitto.

Προσαποβλέπω, adſpicio.

Προσαπογράφω, defero, vel inſuper defero apud magiſtratum. v. ἀπογράφω.

Προσαποδείκνυμι, demonſtro inſuper.

Προσαποδίδωμι, addo.

Προσαποδύομαι, f. ύσομαι, præterea exuor. 2) accingor rei, paro me.

Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adſignatio. 2) abjectio, amiſſio.

Προσαποθλίβω, repello, excludo.

Προσαποθνήσκω, inſuper vel etiam morior.

Προσαποκρίνομαι, f. ινοῦμαι, ultra reſpondeo, ſeu plura reſpondeo, quam interrogatus ſum.

Προσαποκριτέον, *Adv. Poſ.* ultra reſpondendum.

Προσαποκτείνω, una, inſuper occido.

Προσαπολαύω, ſimul reporto; fero, fruor, in utramque partem, ut ſimplex, quod v.

Προσαπολείπω, deſero, relinquo.

Προσαπολλύω, ſive προσαπόλλυμι, f. λέσω, præterea vel ſimul perdo. προσαπόλλυμαι, ſimul pereo.

Προσαποπειράομαι, leniter, paullatim tento, periculum facio.

Προσαποπνίγω, ſuffoco, ſtrangulo.

Προσαποσκευάζομαι, inſuper amolior aut demolior.

Προσαποσμήχω, inſuper detergo.

Προσαποστέλλω, inſuper mitto.

Προσαποστερέω, inſuper privo.

Προσαποστρέφω, inſuper averto.

Προσαποσφάττω, inſuper jugulo.

Προσαποτείνομαι, dirigo adverſus, invehor.

Προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.

Προσαποτίνω, inſuper ſolvo.

Προσαποφαίνομαι, inſuper commonſtro vel adfirmo, inſuper ſtatuo.

Προσαποφέρω, inſuper auſero, ſ. accipio.

Προσαποφράττω, inſuper obſtruo & obturo.

Προσαποψήχω, inſuper derado, detergo.

Προσάπτομαι, f. ψομαι, leviter, primoribus digitis tango, attingo.

Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, affigo, adapto, attribuo, Gl. V.

Προσαπωθέω, ῶ, inſuper axpello.

Προσάραξις, εως, ἡ, alliſio. A ſeq.

Προσαράσσω, & -άττω, f. ξω, allido.

Προσάρδω, f. άρσω, irrigo.

Προσαρήρομαι, adapto.

Προσαρθρόω, ῶ, f. ώσω, per articulos annecto.

Προσάρθρωσις, εως, ἡ, oſſium mobilium naturalis commiſſura. A pr.

Προσαριθμέω, adnumero.

Προσαριστᾶν, inſuper prandeo.

Προσαρκέω, ῶ, f. έσω, auxilio venio, auxilior.

Προσαρκτικός, ου, ὁ, ἡ, ſeptentrionalis.

Πρόσαρμα, τὸ, cibus. A προσαίρω.

Προσαρμόζω, adapto, accomodo.

Προσαρπάζω, arripio.

Πρόσαρσις, εως, ἡ, uſus cibi, cibus. A προσαίρομαι.

Προσαρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo, annecto. προσαρτῶμαι, dependeo. 2) deditus ſum alicui rei & velut ex ea pendeo. 3) concilio mihi aliquem & devincio ſtudiis, & beneficiis.

Προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, acceſſio, *veluti* ψυχῆς. 2) adiectus (πάθος) ſc. *qui ex illo animi appendice naſcitur.* A pr.

Προσάρτησις, ἡ, idem & ab eod.

Προσαρτίως, *Adv.* integre. 2) cohærenter.

Προσάρτυμα, τὸ, condimentum.

Προσάρω, adapto.

Προσασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo.

Προσαστεΐσασθαι, inſuper jocari, Suid.

Προσασχολέω, ῶ, occupo. προσασχολοῦμαι, occupor.

Προσατιμόω, f. ώσω, inſuper contumelia afficio.

Προσαυαίνομαι, conficior, conſumor in re aliqua, et intabeſco.

Προσαυγάζω, ſpecto. 2) reſplendeo.

Προσαυγή, ῆς, ἡ, ſplendor, lumen, pro προσαύγασις.

Προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello.

Προσαύλειος, ὁ, ἡ, villaticus, ruſticanus. Ab αὐλή.

Προσαυλέω, ῶ, f. ήσω, accino tibia.

Προσ-

Προσαυλίζω, f. ίσω, in aula sto, commoror.
Προσαυξάνω, vel προσαυξω, f. ξήσω, adaugeo, insuper augeo.
Προσαύξησις, εως, ἡ, incrementum. A pr.
Προσαυτουργέω, ῶ, f. ήσω, præterea facio, & operor. 2) insuper excogito.
Προσαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, -ρῦμαι, insuper aufero.
Προσαφὴς, έος, ὁ, ἡ, attiguus, Gl. Vet. contiguus. Ab ἀφή.
Προσαφεψέω, ῶ, f. ήσω, una decoquo.
Προσαφὴ, ῆς, ἡ, attractus.
Προσαφίστημι, præterea & alios ad defectionem sollicito. προσαφίσταμαι, insuper & ipse deficio.
Προσαφοδεύω, alvum exonero.
Προσαφρίζω, spuma oppleo.
Προσβαίνω, f. βήσομαι, adscendo, conscendn.
Προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo. 2) irruo, adorior, invado, vel urbem, vel exercitum, irruptionem vel impressionem facio.
Προσβάρησις, εως, ἡ, pressus, pressio. E π. & βαρέω.
Προσβασανίζω, torqueo insuper, vel torqueo.
Πρόσβασις, εως, ἡ, adscensus, adscensio. 2) accessus, aditus, adventus. Gl. Vet. adgressio. A προσβαίνω.
Πρόσβατος, ῳ, ον, pervius, accessus. Ab eod.
Προσβιάζω, & προσβιάζομαι, adurgeo, instando eogo.
Προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.
Προσβιβάω, ῶ, transeo ad.
Προσβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, noxius. A βλάβη.
Προσβλάπτω, noceo insuper, noceo.
Προσβλασφημέω, male dico insuper.
Προσβλέπω, f. ψω, contueor, intueor, adspicio.
Πρόσβλεψις, ἡ, adspectus. A pr.
Πρόσβλησις, ἡ, adplicatio, adjunctio. *Jon.* A προσβάλλω.
Πρόσβλητος, ῳ, ον, adjectus. *οἱ ὁ.* Ab eod.
Προσβοάω, ῶ, acclamo, Gl. V.
Προσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum accurro, succurro.
Προσβολὴ, ῆς, ἡ, adjectus seu adjectio, admntio, contagio. a) impetus, concursus in prœlio, lucta: item oppugnatio, v. c. urbis. 3) appulsus navium ad terram, locus appulsui opportunus. ἐν προσβολῇ εἶναι, locus dicitur ubi commode appelli ad terram aliquam potest, eaque teneri. 4) aditus, cum ad locum aliquem acceditur. Gl. V. offensio, impressio. A προσβάλλω.
Προσβόρειος, προσβόῤῥειος, item πρόσβοῤῥος & πρόσβορος, ῳ, ὁ, ἡ, qui a borea perflatur. 2) ad boream vergens.
Προσβραχὺς, έος, idem quod προβραχύς.
Προσβρέχω, f. ξω, insuper irrigo seu madefacio.
Προσβωμολοχεύω, idem quod simplex, assentor.
Πρόσγειος, ῳ, ὁ, ἡ, terræ propinquus & contiguus, humilis. A γέα, *contr.* γῆ.
Προσγελάω, f. άσω, arrideo.
Προσγενὴς, έος, ὁ, ἡ, cognatus, Gl. V. A γίνομαι vel γένος.
Προσγίγνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo. 2) adnascor, accedo. προσεγένετο, accessit, aor. 2. προσγενήσεσθαι, affore, Gl. V. f. 1. m.
Προσγλισχραίνω, f. ανῶ, magis glutinosum reddo.
Προσγλίχομαι, insuper appeto.
Προσγναθίδιος, ῳ, ον, focale, Gl. V. q. d. maxillare. A γνάθος.

Προσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam scriptis additum est, adscriptio.
Προσγραφεὺς, έως, ὁ, adscriptor.
Προσγραφὴ, ἡ, adscriptio.
Πρόσγραφος, ῳ, ὁ, ἡ, adscriptitius. 2) qui annotatur. 3) recens adscriptus, v. c. civis, miles. A seq.
Προσγράφω, f. ψω, insuper scribo, scriptis addo, adscribo. 2) adscribo, i. e. attribuo.
Προσγυμνάζω, paullatim exerceo quem, *in med.* paullatim exerceor. 2) exereeor cum aliquo, contendo cum aliquo.
Προσδανείζομαι, insuper mutuum sumo, præter aliam jam ante mutuo sumtam fœnebrem pecuniam.
Προσδαπανάω, ῶ, f. ήσω, insuper absumo seu insumo.
Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, susceptio. A προσδέχομαι.
Προσδεὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eget. A προσδέομαι.
Προσδεῖ, *Imperf.* adhuc opus est.
Προσδείκνυμι, f. ξω, insuper ostendo.
Προσδεκτέος, ῳ, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.
Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus.
Προσδέομαι, f. δεήσομαι, insuper egeo. 2) indigeo. 3) insuper rogo, supplex sum.
Προσδέρκομαι, adspicio.
Πρόσδεσις, εως, ἡ, alligatio, Gl. V.
Προσδεσμεύω, alligo, adstringo.
Προσδεσμέω, idem.
Πρόσδετος, ῳ, ὁ, ἡ, alligatus.
Προσδέχομαι, f. ξομαι, admitto. 2) expecto. 3) excipio, sustineo impetum.
Προσδέω, alligo, adstringo. προσδεδεμένος, aptus, Gl. Ver. perf. pass. part. προσδεθεὶς, aor. 1. part. pass. alligatus, adnexus.
Προσδηλέω, & -λέομαι, insuper noceo s. perdo.
Προσδιαβάλλω, insuper criminor.
Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectio alia alii superveniens.
Προσδιαιρέομαι, ῦμαι, insuper divido, nova divisione utor.
Προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, sermocinor cum aliquo, colloquor. Gl. V. adloquor, adfor.
Προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.
Προσδιαμαρτυρέω, insuper testor.
Προσδιαναγκάζω, v. προσαναγκάζω.
Προσδιανέμω, insuper divido, *in med. in plur.* inter se dividere.
Προσδιανοέομαι, ῦμαι, insuper cogito, considero.
Προσδιαπασσαλεύω, trajecto paxillo affigo.
Προσδιαπολεμέω, post alia bello subigo.
Προσδιαπορέω, ῶ, f. ήσω, insuper, vel valde dubito.
Προσδιαπράσσομαι, -ττομαι, insuper efficio.
Προσδιαρπάζω, insuper etiam diripio.
Προσδιασαφέω, ῶ, f. ήσω, insuper explico, & expono simpl.
Προσδιαστέλλομαι, nominatim excipio & stipulatione caveo.
Προσδιαστολὴ, ῆς, ἡ, exceptio & conditioni adstricta conventio, eum additur, exeepto vel præter.
Προσδιαστρέφω, depravo, corrumpo.
Προσδιασύρω, insuper traduco & carpo.
Προσδιαταράσσω, insuper etiam perturbo.
Προσδιατάσσω, -ττω, insuper constituo s. præcipio.
Προσδιατριβὴ, ῆς, ἡ, commoratio in aliqua re, usus frequens &c.
Προσδιατρίβω, f. ψω, immoror alicui rei. Gl. Vet. consector. 2) cunctor.

Προσδιαφθείρω, insuper corrumpo, aut præterea interficio.
Προσδιδάσκω, addoceo, Gl. V. insuper doceo.
Προσδίδωμι, insuper do, impertior, Gl. V. addo.
Προσδιεξέρχομαι, insuper percurro & enarro. προσδιελθών, aor. 2. part.
Προσδιηγέομαι, insuper narro, & narro *simpliciter*.
Προσδικάζω, adjudico.
Προσδιοικέω, una rego, administro, constituo.
Προσδιορίζω, fut. ίσω, conditionem addo & restringo verbis id, quod simpliciter enunciatum erat.
Προσδιορισμὸς, ῦ, ὁ, circumscriptio verborum & determinatio. A pr.
Προσδιώκω, persequor, insequor.
Προσδοκάω, ῶ, f. ήσω, exspecto. 2) spero.
Προσδοκέω, ῶ, pro προσδοκάω.
Προσδόκημα, ατος, τὸ, exspectatio. A pr.
Προσδοκητὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui exspectatur, prævisus. Ab eod.
Προσδοκία, ας, *Jon.* ίη, ης, ἡ, exspectatio. 2) metus futuri. A προσδοκάω.
Προσδόκιμος, ῦ, ὁ, ἡ, qui exspectatur, de quo exspectatio est. Gl. V. opinatus, exspectatus. Ab eod.
Προσδοκίμως, opinato, Gl. V. A pr.
Πρόσδομα, ατος, τὸ, mantissa, Gl. V. A προσδίδωμι.
Προσδοξάζω, f. άσω, opinione aliquid addo.
Προσδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc pf. part. pass. προσδεδοξοποιημένος, variis opinionibus ad naturæ præcepta accessoriis imbutus. E π. δόξα & π. (sed apud Polyb. est προδόξων. quod melius.)
Προσδόρπιος, ῦ, ὁ, ἡ, ad cœnam utilis. A δόρπον.
Προσδρομὴ, ῆς, ἡ, decursus, Gl. V. accursus.
Προσδυσχεραίνω, insuper ægre fero, seu indignor.
Προσδωρέομαι, ῦμαι, insuper dono.
Προσεάω, ῶ, insuper sino. 2) sino, permitto. 3) admitto, accedere sino.
Προσεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, accedo.
Προσεγγισμὸς, ῦ, ὁ, appropinquatio. A pr.
Προσεγγράφω, f. ψω, insuper adscribo, vel inscribo.
Προσεγγυάομαι, ῶμαι, insuper sponsor fio, insuper spondeo.
Πρόσεγγυς, *Sup.* προσεγγύτατα, proxime.
Προσεγκαλέω, ῶ, insuper accuso, incuso simpl.
Προσέγκειμαι, incumbo, urgeo, prægravo.
Προσεγκελεύομαι, f. εύσομαι, insuper adhortor, præterea suadeo.
Προσεγχέω, & -ίομαι, adfundo, infundendo addo.
Προσεδαφίζω, f. ίσω, solo allido. 2) solo æquo. προσηδάφισαι, pf. pass. 3. sing.
Προσεδρεία, vel προσεδρία, ας, ἡ, perseverantia in labore, qualis est ejus, qui alicui semper adsidet, adsiduitas. Gl. V. sedulitas. 2) obsidio. A προσεδρεύω, s. πρόσεδρος.
Προσεδρευτικῶς, *Adv.* assidue, curiose. A sq.
Προσεδρεύω, f. εύσω, adsideo, adsiduus sum. 2) curo, vaco alicui rei. 3) obsideo. A sq.
Πρόσεδρος, ῦ, ὁ, ἡ, assessor. 2) assiduus in re aliqua. Ab ἕδρα.
Προσεθίζω, adsuefacio.
Προσεθισμὸς, ῦ, ὁ, adsuefactio. A pr.
Προσειδέναι, insuper scire. προσειδέναι χάριν, insuper gratiam habere. προσεῖδον, adspexi. προσιδὼν, intuitus. προσιδῶνται, viderint.
Προσεικάζω, f. άσω, adsimulo, comparo.
Προσείκελος, ῦ, ὁ, ἡ, & προσείκελος, έλη, ελον, adsimilis.
Προσείκω, f. ξω, similis sum. 2) videor. προσέοικα, pf. med. προσεοικὼς, adsimilis, part.
Προσειλέω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in fascem, collectum contorqueo.
Πρόσειλος, ῦ, ὁ, ἡ, solis calori expositus. E πρὸς & εἵλη.
Πρόσειμι, insum, adsum.
Πρόσειμι, accedo, advenio. 2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Phil. Ab εἶμι.
Προσειπεῖν, alloqui. προσειπὼν, adfatus, Gl. Vet. allocutus.
Προσείρω, annecto.
Προσείσκω, sum similis. item comparo. προσῄσκεται, p. p. Eurip.
Προσεισφέρω, infero ad quem.
Προσεισφορὰ, ᾶς, ἡ, præmium, ap. Jos. si sanus locus. A pr. v. προσεισφορά.
Προσείω, f. είσω, in oculis alicujus concutio; de pastore, qui ramum arboris quatiendo pecora circumagit &c. hinc ostento terreo &c. v. προσειομενος. Alii malunt προσσείω. E πρὸ & σείω.
Προσεκβαίνω, e mea nave transilio cum impetu in aliam (sc. hostilem.)
Προσεκβοάω, simul exclamo.
Προσεκδέρω, excorio.
Προσεκδέχομαι, excipio, sustineo.
Προσεκδιδάσκω, insuper doceo quoque.
Προσεκζητέω, insuper inquiro.
Προσεκθλίβω, f. ψω, insuper exprimo.
Προσεκκαίω, insuper exuro, vel insuper accendo.
Προσεκκαλύπτω, aperio, demonstro.
Προσεκκειμαι, promineo.
Προσεκλέγω, & γομαι, deligo insuper.
Προσεκλογίζομαι, f. ίσομαι, insuper expendo.
Προσεκλύω, debilito.
Προσεκμαίνομαι, etiam insanio, in furorem agor.
Προσεκπέμπω, f. ψω, insuper mitto.
Προσεκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, seu prosilio.
Προσεκπίπτω, aberro, excido, recedo.
Προσεκπονέω, ῶ, præterea laboro, s. elaboro.
Προσεκποτέον, insuper ebibendum. A προσεκπίνω.
Προσεκπρίαμαι, insuper emo.
Προσεκπυρόω, ῶ, magis accendo, valde inflammo.
Προσεκσπάω, una extraho.
Προσεκταπεινόω, ῶ, insuper deprimo.
Προσεκταράσσω, magis perturbo.
Προσεκτέον, & προσεκτέον, attendendum. A προσέχω.
Προσεκτικὸς, ὁ, ὀν, attentus, accuratus. 2) attentum faciens. Comp. προσεκτικώτερος. προσεκτικώτατα, *Adv.* diligentissime. Ab eod.
Προσεκτικῶς, *Adv.* attente. A pr.
Προσεκτίλλω, simul evello.
Προσεκτυφλόω, insuper, una, simul excæco.
Προσεκφοβέω, simul terreo.
Προσεκχλευάζω, irrideo, *vel* etiam irrideo.
Προσέλασις, ας, ἡ, *de navibus*, appulsus: *de equis*, impetus. v. sq. A seq.
Προσέλασις, impetus, in primis equitum, v. c. in hostem. A seq.
Προσελαύνω, advehor. 2) impetum facio.
Προσελεῖν, contumelia gravi afficere. προσελοῦμεν, contumelia afficimus: proprie luto conspergere, ut προσπηλακίζειν. Ab ὄλος. (nisi est a πρόσω & ἔλω antiquo, id est ἐλάω, ἐλαύνω, pello, quasi procul a se pellere calcibus & manibus, aut pro προσειλεῖν. ad solem protrahere, in luce publica ponere.)
Προσέλευσις, εως, ἡ, accessus, Gl. V. προσέλευσις κληρονομίας, cretio, Phil. supplicatio deorum. A προσέρχομαι.
Προσέληνος, & προσεληναῖος, ῦ, ὁ, q. d. antelunis,

i. e. antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσέληνοι, fem. προσεληνίδες. A σελήνη.

Προσελκύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v. c. ad pectus.

Προσέλκω, ξω, &-κομαι, attraho, extraho. 2) illicio *sc. in fraudem*.

Προσελλείπω, insuper deficio.

Προσελπίζω, spero.

Προσελυτρόω, ῶ, circumposito involucro munio & tego. Ab ἔλυτρον.

Προσελώδης, εος, ὁ, ἡ, palustris. Ab ἑλώδης.

Προσεμβαίνω, insuper ingredior. 2) ingredior, descendo in. 3) insulto, veluti pedibus conculco, præter alias impositas contumelias. προσεμβῆναι, insultare, aor. 2. inf.

Προσεμβάλλω, insuper adjicio, immitto &c.

Προσεμβριμάομαι, ῶμαι, fremo in aliquem. 2) amplius minor. προσενεβριμησάμην, aor. 1. med.

Προσεμματτάζω, contrecto, maxime papillas muliebres, ut simplex ἐμα.

Προσεμπάσσω, f. άσω, præterea inspergo.

Προσεμπικραίνομαι, &-νομαι, insuper exacerbor in re aliqua.

Προσεμπεδόω, ῶ, f. ώσω, confirmo.

Προσεμπίπτω, incido in, insuper incido.

Προσεμπρήθω, fut. ήσω, insuper vel præterea incendo, inflammo, aor. 1. προσενέπρησα.

Προσεμφανίζω, declaro, insuper declaro.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, similis, adsimilis.

Προσεμφέρω, similis sum. (usitatius in medio, aut in act. contracto προσεμφερῶ.)

Προσεμφορέω, insuper ingero, inculco, s. ingero *simpliciter*.

Προσέναγχος, nuper.

Προσενδείκνυμαι, insuper demonstro.

Προσενεδρεύω, insidior, in insidiis sum.

Προσενεκτέον, adferendum, offerendum. A προσενεγκεῖν, a προσφέρω.

Προσενέπω, seu προσεννέπω, alloquor, compello.

Προσενεχυράζω, pignora capio ab aliquo.

Προσενθυμέομαι, οῦμαι, præterea cogito s. considero.

Προσενθυμητέον, insuper cogitandum. A pr.

Προσεννοέω, ῶ, f. ήσω, una cogito & mente concipio.

Προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.

Προσενοχλέω, magis turbo, molestia adficio.

Προσενόω, ῶ, f. ώσω, adjungo. Hinc aor. 1. part. pass. προσενωθεὶς, unitus. Ab ἑνόω.

Προσεντείνω, magis intendo. 2) magis cædo.

Προσεντέλλω, &-ομαι, insuper mando seu injungo.

Προσεντίκτω, insuper genero.

Προσενυβρίζω, etiam contumelia adficio.

Προσενυφαίνω, &-ομαι, una intexo.

Προσεξαγριαίνω, etiam irrito, ad iram provoco.

Προσεξαιρέομαι, οῦμαι, insuper eximo.

Προσεξαίρω, amplius extollo.

Προσεξαμαρτάνω, amplius erro, in re aliqua pecco.

Προσεξανδραποδίζομαι, etiam in servitutem redigo.

Προσεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, insuper decipio.

Προσεξαπλόω, insuper, etiam explico s. expono, interpretor.

Προσεξάπτω, magis accendo s. irrito.

Προσεξασκέω, magis excolo, & excolando orno; ut pulcritudo προσεξασκεῖται, cura, ornatu augetur.

Προσεξελαύνω, (insuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut classe.

Προσεξελέγχω, f. ξω, præterea demonstro, arguo, convinco.

Προσεξέλκω, insuper educo, v. c. exercitum. v. ἐξελ.

Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper conficio & absolvo.

Προσεξερείδομαι, innitor alicui.

Προσεξέρχομαι, accedo, appropinquo.

Προσεξετάζω, una, simul, præterea exploro.

Προσεξευρίσκω, præterea invenio, invenio aliquid novi.

Προσεξηγέομαι, οῦμαι, insuper narro, præterea narrando adjicio.

Προσεξηπειρόω, ῶ, in continentem verto.

Πρόσεξις, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.

Προσεξίστημι, valde perturbo.

Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto, Gl. Vet. simul promitto.

Προσεπάγω, subjungo, addo etiam.

Προσεπαινέω, ῶ, f. έσω, insuper laudo, s. collaudo.

Προσεπαίρω, attollo, Gl. Vet.

Προσεπαιτιάομαι, ῶμαι, insuper accuso.

Προσεπανέρομαι, insuper interrogo.

Προσεπαπειλέω, insuper minor.

Προσεπαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, insuper imprecor.

Προσεπάρχω, præterea impero.

Προσεπαυξάνω, f. ξήσω, aor. 1. προσεπηύξησα, insuper augeo.

Προσεπαυρίσκομαι, una, insuper fruor.

Προσεπιφέρω, insuper induco. 2) cum χάριν, habeo, refero gratiam.

Προσεπελπίζω, f. ίσω, insuper spem injicio.

Προσεπεμβαίνω, inscendo, insulto, v. προσεμβαίνω.

Προσεπεμβάλλω, adjicio.

Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo.

Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio secunda. A pr.

Προσεπεξευρίσκω, insuper invenio.

Προσεπεξηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, insuper enarro.

Προσεπεῖπω, addo dicendo, præterea dico.

Προσεπεύχομαι, f. ξομαι, insuper precor, opto.

Προσεπηρεάζω, addo contumeliam, injuriam, damnum.

Προσεπιβάλλω, adjicio.

Προσεπιβλαστάνω, f. ήσω, incrementum geminum capio.

Προσεπιβλέπω, insuper inspicio.

Προσεπιβοάω, insuper acclamo.

Προσεπιβουλεύω, insidior.

Προσεπιγεννάω, ῶ, insuper ingenero.

Προσεπιγίγνομαι, adnascor, accedo.

Προσεπιδείκνυμι, f. ξω, insuper ostendo.

Προσεπιδεσμῶ, alligo, Gl. Vet.

Προσεπιδέω, alligo, adstringo.

Προσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre veniens aliquo deverto.

Προσεπιδιδάσκω, præterea doceo.

Προσεπιδίδωμι, fut. δώσω, insuper addo.

Προσεπιδράττομαι, f. ξομαι, insuper mihi vindico, vel peto. 2) pro ἐπιδράττομαι.

Προσεπιζεύγνυμι, adjungo, Gl. Vet.

Προσεπιζητέω, insuper inquiro.

Προσεπιθεωρέω, præterea observo.

Προσεπικαλέω, accuso præterea.

Προσεπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augeo & quæro pulcritudinem.

Προσεπικαταδέω, insuper impono & alligo.

Προσ-

Προσεπικατατείνω, intendo, augeo, v. c. vocem, motum &c.
Προσεπικηρύσσω, simul edico.
Προσεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, insuper orno.
Προσεπικρατέω, rursus vinco.
Προσεπικρεμάω, insuper appendo.
Προσεπικρούω, illido, impingo, allido.
Προσεπικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, insuper adquiro.
Προσεπιλαμβάνω, insuper adsumo.
Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, insuper dico.
Προσεπιμανθάνω, addisco præter superiora.
Προσεπιμελέομαι, insuper curo.
Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra mensuram admetior, cumulum addo; plus largior.
Προσεπινοέω, ῶ, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.
Προσεπιπίπτω, incido, incumbo.
Προσεπιπλέω, adnavigo.
Προσεπιπλήττω, f. ξω, insuper increpo.
Προσεπιπονέω, ultra laboro.
Προσεπιῤῥέω, -έω, -νέω, adfluo.
Προσεπιῤῥώννυμι, corroboro, vires addo.
Προσεπισεμνύνω, alio insuper honore adficio.
Προσεπισημαίνομαι, una, insuper indico, demonstro, vel noto, h e. gestu quodam aliove signo testor, me dictum factumve minus probare, eique me succensere, & id graviter ferre.
Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo, novo me commeatu instruo.
Προσεπισκευάζω, una, amplius apparo, iostituo, reparo, reficio.
Προσεπισκώπτω, insuper cavillor, illudo.
Προσεπισπάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, insuper attraho, adjungo mihi, assumo.
Προσεπίσταμαι, scio.
Προσεπιστείχω, leniter, sensim accedo.
Προσεπιστέλλω, insuper mando, jubeo.
Προσεπισυνάπτω, adjungo, Gl. Vet.
Προσεπισφάττω, fut. ξω, iosuper jugulo, jugulo cum aliis, & post alios jam mactatos.
Προσεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, insuper sigillo meo confirmo.
Προσεπισχυρίζω, insuper, ultra confirmo & corroboro.
Προσεπισωρεύω, adaggero, Gl. Vet. accumulo.
Προσεπιταλαιπωρέω, plus ærumnarum perfero, persevero in tolerandis ærumnis.
Προσεπιτάττω, f. ξω, insuper impero seu mando.
Προσεπιτείνω, intendo, augeo. 2) *cum acc. perf.* magis premo, vexo.
Προσεπιτερατεύομαι, insuper prodigiose adfingo.
Προσεπιτέρπομαι, insuper delector.
Προσεπιτίθημι, insuper addo. 2) addo.
Προσεπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, insuper increpo, increpo.
Προσεπιτραγῳδέω, ῶ, fut. ήσω, tragice rem exaggero, i. e. supra modum, nimis.
Προσεπιτρέπω, insuper permitto, trado, mando, velut oovum exercitum.
Προσεπιτρίβω, f. ψω, majori molestia adficio. 2) adfligo, attero, perdo.
Προσεπιτροπεύω, diutius tutor sum. Pass. diutius in tutela sum.
Προσεπιτυγχάνω, simul consequor, impetro.
Προσεπιφέρω, infero, addo.
Προσεπιφημίζω, insuper rumorem spargo.
Προσεπιφθέγγομαι, accino, acclamo, *de hominibus & avibus.*

Προσεπιφοιτάω, accedo, advenio.
Προσεπιφύομαι, insuper adnascor.
Προσεπιφωνέω, ad extremum addo in dicendo, prosequor alterius orationem mea, qua assensum significo.
Προσεπιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.
Προσεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, insuper adgredior.
Προσεπιχέω, adfundo, præterea infundo.
Προσεπιχώω, ῶ, insuper obturo & operio, terra adgesta obruo.
Προσεπόμνυμι, juro insuper.
Προσεπομόω, idem.
Προσεποφλισκάνω, præterea debeo.
Προσέπω, inus. vid. προσειπεῖν.
Προσερανίζω, collectum addo s. congero, cumulo.
Προσεργάζομαι, f. άσομαι, præterea facio seu efficio, lucrifacio.
Προσερείδω, fut. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei. 2) adfigo, vel insuper fulcio & firmo. Gl. Vet. defigo. 3) obsideo v. c. urbem. *med.* innitor, fretus sum, confido. 4) inhæreo rei, ut avelli ab ea nolim, studiose & pertinaciter rem consector.
Προσερέω, *Ion.* pro προσερῶ, alloquar. p. a. προσείρηκα.
Προσερεύγω, &-ομαι, cum ructu adflo. 2) *de mari*, fluctus adspergere.
Προσερέομαι, f. ήσομαι, insuper interrogo. προσηρέτο, interrogabat, Imperf.
Προσερπύζω, f. ύσω, adrepo.
Προσερπύω, idem.
Προσέρπω, idem. 2) advenio, velut reptando.
Προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello. 2) coeo cum muliere. 3) suppliciter adeo, (ut πρόσοδος, supplicatio.) 4) propinquitate conjunctus sum cum aliquo. 5) in concionem ad populum prodeo, ut agam cum populo.
Προσερωτάω, insuper interrogo.
Προσεσπέριος, ου, ὁ, ἡ, occidentalis.
Προσέσχατος, ου, ὁ, ἡ, contiguus, conterminus.
Προσεταιρέομαι, οῦμαι, idem quod seq. Ab ἑταῖρος.
Προσεταιρίζω, & προσεταιρίζομαι, mihi sodalem seu socium adscisco, amicum concilio, adjungo me sodalitio alicui, vel mihi sodalitium, factionem.
Προσεταιριστός, ή, όν, in societatem & adjumentum adscitus, sodalis. A præc.
Προσετέον, admittendum. A προσίημι.
Προσέτι, *Adv.* adhuc, insuper, præterea.
Προσευεργετέω, insuper benefacio.
Προσευκτήριον, ου, τό, locus, in quo precamur. A προσεύχομαι.
Προσευκτικός, ή, όν, in precationibus assiduus. Ab eod.
Προσευπορέω, ῶ, & προσευπορέομαι, οῦμαι, præterea mihi adquiro.
Προσευρίσκω, ultra invenio.
Προσευσχολέω, ῶ, fut. ήσω, operam pono in. 2) accurate contemplor.
Προσεύτροχος, etiam bene currens, vel volubilis.
Προσευχή, ῆς, ἡ, precatio. Gl. Vet. obsecratio, oratio. 2) locus, s. sacellum precibus destinatum apud Judæos, proseucha.
Προσεύχομαι, fut. ξομαι, precor, preces fundo, oro. Gl. Vet. obsecro, adoro.
Προσεφευρίσκω, insuper adinvenio, insuper comminiscor.

Προσεχέστερον, *Adv.* attentius. προσεχέστερος, propior. A seq.

Προσεχής, έος, ὁ, ἡ, attentus, intentus, prudens. 2) sectator, qui se sectatorem alicui exhibet. 3) continens, cohærens, proximus, finitimus. προσεχές, *Adv.* prope. A προσέχω.

Προσεχόντως, *Adv.* attente. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto. οἱ προσέχοντες, lectores. 2) obtempero. 3) appello, applico v. c. navem. προσέχομαι, adhæreo, adhæresco.

Προσεχῶς, *Adv.* attente, studiose. 2) proxime. A προσεχής.

Προσέψημα, τό, cibus coctus. A προσέψω.

Προσεψιά, ᾶς, vel προσεψία, ἡ, alloquium. Soph. Ab ὀψιά, vel ὀψία. v. προσεψιάω.

Προσέψω, una coquo, aliis additum coquo, incoquo.

Προσεῷος, ου, ὁ, Orienti vicinus, qui versus Orientem habitat.

Προσζευγνύω, adjungo. προσεζύγης, adjunctus es, implicatus es, aor. 2. part. pass.

Προσζημιόω, ῶ, f. ώσω, insuper damno adficio.

Πρόσηβος, ο, ὁ, adolescens, puber, qui pubertatem jam attigit, proximus pubertati, Gl. Vet. Ab ἥβη.

Προσηγορέω, ῶ, compello. alloquor. Ab ἀγορέω.

Προσηγόρημα, ατος, τό, alloquium. 2) salutatio.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio. Phil. appellatio, salutatio, vocabulum. A προσήγορος.

Προσηγορικός, ή, όν, appellativus, salutatorius. Gl. Vet. προσηγορικόν, appellativum. A pr.

Προσηγορικῶς, *Adv.* appellative, Gl. Vet. A pr.

Προσήγορος, ο, ὁ, ἡ, qui alloquitur, salutat, ut familiaris, comis, qui adire obvium quemque in via, nominatim appellare & ultro alloqui & sermones conferere amat. Ab ἀγορεύω.

Προσήδομαι, delector ad rei alicujus sensum & perceptionem.

Προσηκόντως, *Adv.* convenienter, decenter, recte, congruenter, Gl. Vet. A seq.

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus sum. προσῆκε, *imperf.* convenit, Philox. προσήκει, attinet. Philox. οἱ προσήκοντες, pertinentes, necessarii, Gl. Vet. προσῆκον, conveniens, congruum, Philox. opus, Gl. Vet. τὰ προσήκοντα, officia.

Προσήλιος, ου, ὁ, ἡ, soli expositus, solem spectans, apricus, Gl. Vet.

Προσείλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, Gl. Vet.

Προσήλυσις, εως, ἡ, adventus, accessus. A προσέρχομαι.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, habitatio advenæ seu peregrini in loco aliquo. A seq.

Προσηλυτεύω, f. εύσω, sum advena. A seq.

Προσήλυτος, ου, ὁ, ἡ, advena. 2) opponitur civi, estque inquilinus. 3) qui se creditori sponte in nexum dedit. 4) in N. T. qui a Gentilismo se contulit ad Judaismum. A προσέρχομαι.

Προσήλωσις, εως, ἡ, adfixio. A προσηλόω.

Πρόσημαι, adsideo, obsideo. Ab ἧμαι.

Προσημαίνω, ante significo. portendo.

Προσημαντικός, ή, όν, futurum portendens. A pr.

Προσημασία, ας, ἡ, portentum, significatio futuri. Ab eod.

Προσημειόω, præsignifico. *In med.* prænoto. Gl. Vet.

Πρόσημον, & πρόσσημον, τό, signum, in pr. mortis. A σῆμα.

Προσηνεία, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A προσηνής.

Προσήνεμος, ου, ὁ, ἡ, vento expositus, auræ patens, de qualibet parte domus, quam ventus afflat.

Προσηνής, έος, ὁ, ἡ, bonus, benignus, Philox. gratus, lenis, acceptus, affabilis. προσηνές, jucundum, Phil. Ab ἠύς.

Προσηνῶς, *Adv.* benigne, leniter. A præc.

Προσήπω, ante macero, sive aceto, sale, sive ipso tempore, quod fit in carne, cum non statim recens coquitur aut assatur, sed post unum & alterum diem, dum velut mitescat, ut poma recentia, mitescere sino.

Προσηχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono, sono impello.

Προσηχής, ές, circumsonus. Ab ἦχος.

Προσήῳος, ου, ον, ad auroram spectans, orientalis. Ab ἠώς. v. προσεῷος.

Προσθακέω, adsideo, insideo. A θᾶκος.

Προσθάλπω, foveo insuper.

Πρόσθε, & πρόσθεν, ante, coram, prius. A πρό.

Πρόσθεμα, ατος, τό, id ipsum, quod apponitur, additamentum. Gl. Vet. appendix. 2) penis. 3) clunis, apud Hesych. A προστίθεμαι.

Πρόσθεν, ante, coram, prius. A πρό.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, appositio, applicatio, adjectio. Gl. Vet. additamentum, incrementum, A προστίθημι.

Προσθετέον, addendum. Ab eod.

Πρόσθετος, ου, ὁ, ἡ, adscititius. 2) addictus & deditus sua sponte in servitutem. 3) etiam de coma fictitia, ascititia. Ab eod.

Προσθετικός, ή, όν, idem. Gl. Vet. accessivus. Ab eod.

Προσθέω, accurro.

Πρόσθη, ης, ἡ, idem quod πρόσθεσις, & ab eod.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, accessio, incrementum, auctus, adjectio. προσθῆκαι, accessiones, Philox. προσθήκη ποταμοῦ, alluvio, Gl. Vet. A προστίθημι.

Πρόσθημα, τό, idem. Xenoph.

Προσθιγγάνω, attingo, prehenso.

Προσθίγω, f. θίξομαι, idem.

Πρόσθιος, ια, ιον, anterior. A πρόσθε.

Προσθλίβω, f. ψω, apprimo, v. c. pectori, amoris caussa. 2) attero. 3) adgravo.

Πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpressio, Gl. Vet. 2) attritus. A præc.

Προσθόδομος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit. Æschyl. 2) anterior pars domus. A πρόσθε & δόμος.

Προσθροέω, ῶ, alloquor.

Προσιατρεύω, curo ægrotum.

Προσιδεῖν, adspicere. προσιδών, intuitus.

Προσιζάνω, adsideo, hæreo, adhæreo.

Προσίζω, insideo, adsideo.

Προσίημι, mitto ad. προσίεμαι, admitto. προσηκάμην, admisi. Gl. Vet. aor. 1. med. de femina congressum viri patiente.

Προσικνέομαι, οῦμαι, accedo, advenio.

Προσίκτωρ, ορος, ὁ, qui supplex alicui ad genua accidit, supplex. A præc.

Προσινέω, prior lædo, prior noceo. 2) noceo. A σίνομαι.

Προσιππάζομαι, idem quod seq.

Προσιππάω, f. άσω, adequito, juxta equito.

Προσίπταμαι, -πταμαι, advolo. προσέπταν, advolarunt pro προσέπτησαν, 3. pl. a προσέπτην. προσέπτατο, imperf. aut aor. 2. med. 3. sing.

Προσίστημι, sisto, adpono; it. appendo, pondero. προσίσταμαι, adsum, adsto, obvenio, proximus sum. 2) obsisto, adversor. 3) offendo. προσίσταταί μοι, nau-

nausam, odium, aversationem mihi ciet.

Προσεπιστορέω, ῶ, f. ήσω, insuper sciscitor. 2) insuper scribo & prodo. προσεπιστορεῖται, insuper narratur.

Προσίσχω, adhibeo, adverto. 2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi. 3) attendo, ausculto. προσίσχομαι, adhæreo.

Προσιτέον, accedendum. A πρόσειμι.

Προσιτός, ὁ, ἡ, ὸν, qui adiri potest, accessu facilis. Ab eod.

Προσκαθαιρέω, una, simul destruo.

Προσκαθέζομαι, adsideo. 2) adsidue incumbo, operam do. 3) obsideo, hostiliter consido.

Προσκαθέλκω, una detraho, de navi, una deduco.

Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo.

Προσκάθημαι, adsideo. 2) obsideo. 3) præsideo.

Προσκαθίζω, & προσκαθίζομαι, v. προσκαθέζομαι.

Προσκάθισις, εως, ἡ, adsessus. A præc.

Προσκαθίσταμαι, insuper constituo, ordino. 2) in potestatem redigo, ut παρίσταμαι.

Προσκαθοπλίζω, f. ίσω, insuper armo. 2) armo.

Προσκαθοράω, una, insuper perspicio.

Προσκαινουργέω, aliquid novi addo, *sed in rebus malis*.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, Gl. Vet. momentaneus.

Προσκαίρως, *Adv.* ad tempus. A præc.

Προσκαίω, f. καύσω, aduro. 2) incendo, v. c. amore.

Προσκακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, doleo aliqua re, dolore adficior ob aliquid.

Προσκακουργέω, ῶ, f. ήσω, insuper malitiose ago.

Προσκακόω, molestia adficio; *pass.* male adficior, male me habeo.

Προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, οῦμαι, advoco, adscisco, arcesso, auxilio advoco. 2) in jus voco. v. πρόσκλησις. προσεκαλεσάμην, advocavi ad me, aor. 1. med. at προσεκλήθην, accitus sum, aor. 1. pass.

Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor.

Προσκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, tolero, persevero, constanter laboro, perpetior. 2) adsum assidue.

Προσκαρτέρησις, εως, adsidua aliqua in re perseverantia. A præc.

Προσκαταβαίνω, descendo ad aliquem.

Προσκατάβλημα, ατος, τὸ, moræ multa. 2) accessio, accessio sortis, corollarium.

Προσκαταβολή, ῆς, ἡ, idem. 2) altera pars pecuniæ, quam solvebant publicani.

Προσκαταγελάω, ῶ, f. άσω, insuper irrideo.

Προσκαταγινώσκω, secus existimo de aliquo. 2) adjudico.

Προσκαταγράφω, insuper conscribo, s. adscribo.

Προσκαταδείδω, insuper timeo.

Προσκαταδείκνυμι, insuper constituo, vel constituo per edictum.

Προσκαταδέω, insuper obligo, adstringo.

Προσκαταίρω, solvo, proficiscor classe, appello.

Προσκατακλαίομαι, lacrimas fundo, vel insuper fundo, Polyb.

Προσκατακλύζω, f. ύσω, inundo, submergo.

Προσκατακτάομαι, insuper possideo.

Προσκατακυκάω, insuper turbo, perturbo.

Προσκαταλαλέω, ῶ, & -έομαι, οῦμαι, loquacitate obruo, obstrepo & obtundo, objurgo.

Προσκαταλαμβάνω, insuper occupo.

Προσκαταλέγω, f. ξω, allego.

Προσκαταλείπω, f. ψω, insuper relinquo.

Προσκαταλλάσσω, vel -ττω, reconcilio.

Προσκατανέμω, insuper distribuo.

Προσκαταξαίνω, attero, de osculantibus, coeuntibus, Lycophr.

Προσκαταξύω, tero, attero.

Προσκαταπλήσσω, f. ξω, insuper perterrefacio.

Προσκαταποντόω, ῶ, fut. ώσω, insuper in pontum seu mare demergo.

Προσκαταπράττομαι, perficio.

Προσκαταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, constipo, condenso.

Προσκαταριθμέω, ῶ, f. ήσω, annumero.

Προσκαταρρήγνυμι, discindo.

Προσκατασήπω, una putrefacio.

Προσκατασκάπτω, insuper diruo.

Προσκατασκευάζω, insuper exstruo vel construo, vel comparo.

Προσκατασπάω, una detraho, item deduco, *de navibus*.

Προσκαταστρέφω, προσκαταστρέφομαι, insuper everto, vasto.

Προσκατασύρω, insuper traho vel attraho. 2) simul traho.

Προσκατατάττω, addo, appono.

Προσκατατείνω, insuper extendo, vel repono luxata.

Προσκατατίθημι, insuper dependo seu persolvo.

Προσκατατρέχω, insuper populor, int. χώραν.

Προσκαταφεύγω, confugio ad.

Προσκαταφρονέω, insuper contemno.

Προσκαταχέω, adfundo, insuper affundo vel perfundo.

Προσκαταχράομαι, insuper interficio.

Προσκαταψεύδομαι, perf. προσκατέψευσμαι, mendacium adversus aliquem confingo.

Προσκατεσθίω, insuper comedo.

Προσκατεργάζομαι, f. άσομαι, insuper perficio, conficio. 2) insuper, præter & post alios interficio. 3) amplius acquiro, lucror.

Προσκατεύχομαι, f. ξομαι, insuper imprecor, insuper exsecratione utor.

Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in.

Προσκατηγορέω, ῶ, f. ήσω, insuper accuso.

Προσκάτημαι, *Jon.* pro προσκάθημαι.

Προσκατοικίζω, una colloco in colonia, simul habitare jubeo.

Προσκατόμνυμι, & προσκατόμνυμαι, insuper dejero, præterea dejero.

Προσκαυλέω, ῶ, f. ήσω, in caulem, scapum abeo.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, adustio. A προσκαίω.

Πρόσκειμαι, f. κείσομαι, positus seu situs sum ad, adjaceo, addor, apponor, sto apud, adsto. 2) addictus sum alicui, colo, faveo, adsentior, transeo in partem seu opinionem alicujus. 3) insto, urgeo, premo, resisto. 4) hortor. 5) incumbo, impositus sum alicui. A κεῖμαι.

Προσκειμένως, *Adv.* instanter, addicte. A προσκείμενος, quod est a πρόσκειμαι.

Προσκέλλω, adpello navi.

Προσκέλομαι, f. ήσομαι, adhortor.

Προσκέπτομαι, ante contemplor, rimor. A σκέπτεσθαι.

Προσκερδαίνω, amplius, insuper lucror.

Προσκεφαλάδιον, τὸ, Dim. seq.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, pulvinus, pulvinar.

Προσκηδής, έος, ὁ, ἡ, curam gerens, sollicitus de aliquo. 2) adfinitatis vinculo conjunctus. A κῆδος.

Προσκήδομαι, curo.

Προσκήνιον, ου, τὸ, proscenium, vestibulum scenæ. 2) auleum scenæ, sive velum, quod scenæ obtenditur. 3) locus ante scenam porrectus, ubi pulpitum excitabatur. A seq.

Προσκήνιος, ου, ὁ, ἡ, qui ante scenam est. A σκηνή.

Προσκήπτω, fut. ψω, prædico, ante significo, denuncio. A σκήπτω.

Προσκηρυκεύομαι, f. εύσομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho.

Προσκηρύσσω, -ττω, f. ύξω, per præconem indico.

Προσκιαγραφέω, ante adumbro. A σκιαγραφέω.

Προσκινδυνεύω, insuper in periculum venio, insuper in periculo versor.

Προσκινέω, admoveo. *In med.* admoveo me, de femina in coitu.

Πρόσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbrosus. τὸ πρόσκιον, *subst.* apud Strab. adumbratio. A σκιά.

Προσκιρτάω, ῶ, exsultans anteeo. A σκιρτάω.

Προσκίρτησις, εως, ἡ, exsultatio præeuntis. (nisi utrumque est προσκιρτ. adsilire.)

Προσκλαίω, f. αύσω, defleo.

Προσκλαυσις, εως, ἡ, fletus. 2) primus pœnitentium gradus in Ecclesia vetere. A pr.

Προσκληδονίζομαι, insuper auguror.

Προσκληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte allego, seu sorte lectum adjungo. 2) *simpliciter*, adjungo, consocio. 3) sorte addico, vel attribuo. *pass.* etiam est adjungor. προσεκληρώθην, sorte allectus sum, aor. 1. pass. accedo ad partes aliquas &c. & *in medio*, adjungo me.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, proprie, si quis ad Areopagum vocatur, ob caussam dicendam. 2) in jus vocatio quævis, quæ alias κλῆσις. Philox. προσκλήσει, accitu. v. προσκαλέομαι.

Προσκλινής, έος, ὁ, ἡ, acclinis, Gl. Vet. A προσκλίνω.

Πρόσκλιντρον, ου, τὸ, id, cui aliquid acclinare possumus. A seq.

Προσκλίνω, acclino. 2) faveo partibus alicujus. 3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti. 4) facio inclinare ad aliquid, propensum reddo.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, *proprie de lance*, studium partium, favor, accessio ad partes alicujus, item ad rem quamcumque, velut virtutem, item, benevolentia. A præc.

Προσκλύζω, f. ύσω, alluo, *cum Dat.* 2) proluo, colluo, perluo. 3) inundo.

Πρόσκλυσις ποταμοῦ, alluvio, Gl. Vet. cum aliquid alluitur flumine, mari, aut persunditur aqua. A præc.

Πρόσκλυσμα, ατος, τὸ, quo utimur ad colluendum seu sovendum. Ab eod.

Προσκνάω, ῶ, f. ήσω, & προσκνήθω, scalpo, adfrico, vel pruriens adfrico.

Προσκνύζομαι, f. ύσομαι, gannitu inclamo seu appello.

Προσκοινόω, communico, refero ad aliquem.

Προσκολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino, applico. προσκολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, sector, adhæresco, Gl. Vet. προσκολληθεῖσα, inflicta, Phil. aor. 1. part. pass.

Προσκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio. 2) arctissima conjunctio. 3) accessio, applicatio, sectatio.

Προσκομιδή, ῆς, ἡ, advectio. Gl. Vet. oblatio. A seq.

Προσκομίζω, f. ίσω, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. προσκομιστέον, adferendum.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obstaculum in via, in quod pedes incurrunt. Gl. Vet. offendiculum, scandalum. 2) vulnus, tuber ex offensione in pedibus. 3) noxa, damnum. A προσκόπτω.

Προσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, provideo, prospicio, rationem habeo. A σκοπέω.

Προσκοπή, ῆς, ἡ, offendiculum, scandalum, offensio, Gl. Vet. offensus. A προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, provisio. A προσκοπέω.

Πρόσκοπος, ου, ὁ, speculator, seu explorator, qui præmitti solet. A σκοπός.

Προσκόπτω, f. ψω, offendo, impingo. 2) pecco. A κόπτω.

Προσκορέω, &-έννυμι, satio, exsaturo.

Προσκορής, έος, ὁ, ἡ, satietatem inducens vel adferens, fastidium inducens & satietate ingratus, nimius. A κόρος.

Πρόσκορος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Προσκόρως, *Adv.* satis superque, abunde. A pr.

Προσκοσμέω, ῶ, fut. ήσω, insuper orno, ornandi caussa addo.

Προσκόσμημα, proprie, auctarium ornatus, ut torques, armillæ. 2) ornamentum. A pr.

Προσκοτέω, obtenebro. A πρὸ & σκοτέω.

Προσκράνιος, ου, ὁ, ἡ, capiti adhærens. προσκράνιον, cervical. A κράνιον.

Προσκρεμάω, -άομαι, appendo, adhæreo.

Προσκρίνω, adjudico, addico, *Pass.* προσκρίνομαι, accresco, adglutinor, coagmentor, Gl. V. προσκριθὲν, adplicitum, Phil. a. 1. part. pass.

Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio. 2) adjudicatio.

Πρόσκρουμα, f. πρόσκρουσμα, ατος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offensio. A προσκρούω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offensio, offensa, Gl. V. Ab eod.

Προσκρουστικός, ή, όν, offendens, infestus, inimicus, facile & cupide injiciens offensiones. A seq.

Προσκρούω, f. ούσω, impingo, offendo, incurro. 2) incido in quem. προσκεκρουκότα, offensum, Phil. eum qui offendit, perf. part.

Προσκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro seu comparo, adjungo. Gl. V. adipiscor.

Πρόσκτησις, εως, ἡ, possessio.

Πρόσκτητος, ου, ὁ, ἡ, adquisitus.

Προσκτίζω, f. ίσω, insuper condo, condendo addo.

Προσκυλινδέω, advolvo.

Προσκυλισμός, οῦ, ὁ, volutatio. 2) ipsa actio ad genua procumbendi. A seq.

Προσκυλίω, f. ίσω, advolvo.

Προσκυνέω, ῶ, f. ήσω, osculor, veneror, adoro, venerabundus saluto. 2) colo & observo quem. A κύω. (vel potius γόνυ, advolvor ad alicujus genua, amplector ejus genua. v. γονάζομαι.)

Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio. Gl. V. veneratio. A pr.

Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio. Ab eod.

Προσκυνητής, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.

Προσκυνητός, ή, όν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus. Gl. Vet. venerandus. Ab eod.

Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid.

Προσκυρέω, ῶ, f. ήσω, nanciscor, consequor. 2) vicinus sum.

Προσκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico, addico, Gl. V. προσκυρωθῶσιν, adjudicentur, Philox. opt. aor. 1. pass. 3. pl.

Προσκύρω, accedo, aor. 1. προσέκυρσα.

Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. Gl. Vet. addictio. A προσκυρόω.

Προσκύω, fut. ύσω, osculando saluto, saluto. πρόσκυσον, aor. 1. imperat.

Πρόσκωπος, ου, ὁ, ἡ, remex, qui remum manu tractat. A κώπη.

Προσλαζόμαι, &-λάζυμαι, adsumo, apprehendo.

Προσλακκέω, a quo fit προσλελακκηκέναι, sortitum, adeptum esse. Athen. (ut λάκκος fit pro λάχος.)

Προσλαλέω, ῶ, f. ήσω, alloquor, colloquor.

Προσλα-

Προσλαλιὰ, ας, ἡ, allocutio. Gl. V. adfatus.

Προσλαμβάνω, accipio præterea. 2) adsumo, adhibeo, adſciſco, adjungo mihi, compaio mihi.

Προσλάμπω, alluceo.

Προσλέγω, insuper dico: προσλέγομαι, poet. alloquor. προσελέξατο, aor. 1. med. 3. sing. προσέλεκτο, plusq. alloquebatur.

Προσλεπτύνω, extenuo, Gl. V.

Προσλεύσσω, adſpicio, intueor, contueor.

Πρόσλημμα, ατος, τὸ, quod præterea eſt acceptum ſeu adſumtum.

Προσληπτέον, intelligendum, ſubaudiendum. Vox Gramm. in explicanda ellipſi.

Προσληπτικὸς, ὴ, ὸν, aſſumptivus.

Πρόσληψις, εως, ἡ, adſumtio. 2) receptio, opp. ἀποβολή. 3) comparatio. 4) in Dialecticis etiam adſumtio ſic vocatur.

Προσλιμενίζω, portum ingredior.

Προσλιπαίνω, pinguiorem reddo.

Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adſiduus ſum in re aliqua, inſto, urgeo. 2) obſecro, obnixa rogo, flagito. προσλιπαρὴς, aſſiduus, Gl. V.

Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obſecratio, adſiduæ ſeu obnixæ preces. 2) adſidua præſentia apud aliquem.

Προσλογίζομαι, f. ίσομαι, refero, adſcribo, annumero, Gl. V. imputo.

Προσλογιστέος, έα, έον, annumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus.

Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo, ſc. in narrando.

Προσλοιδορέω, inſuper convicior.

Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.

Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo impetu, in modum rabidi canis, ruo in aliquid.

Προσμάθησις, ἡ, amplior doctrina, perceptio plurium notitiarum, ſeu doctrinarum priſtinis addita.

Προσμαλάσσω, f. ξω, emollio.

Προσμανθάνω, addiſco, inſuper addiſco.

Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, & -οῦμαι, atteſtor. 2) meo teſtimonio confirmo, adſtipulor. 3) alicui aliquid adſcribo, tribuo.

Προσμάσσω, f. ξω, adjungo, agglutino, affrico, applico.

Προσμάχομαι, oppugno.

Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo.

Προσμελίσσομαι, curo. A μέλω.

Προσμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, admodulor, accino.

Προσμένω, f. ενῶ, permaneo, perſevero, adſiduus ſum in, adhæreo. 2) exſpecto.

Προσμερίζω, divido inter, ſ. diviſione facta addo, attribuo aliis, ut eos augeam.

Προσμεταπέμπομαι, f. ψομαι, advoco, arceſſo.

Προσμετρέω, ῶ, f. ήσω, admetior.

Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor, molior, excogito, adſtruo.

Προσμηχανίζω, idem.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, f. ξω, admiſceo in, applico, admoveo. 2) appello, ſubeo, ſuccedo. 3) manum confero, confligo. 4) adeo quem.

Προσμιίσω, v. προσμίσγω.

Προσμίσγω, idem quod προσμιγνύω.

Προσμισέω, una, ſimul odi.

Προσμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede loco. προσμισθοῦμαι, mercede conduco.

Προσμολεῖν, f. προσμόλω, adeo, accedo, προσμολεῖν, aor. 2. part.

Προσμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio & exſpectatio apud aliquem, perſeverantia in re aliqua. A προσμένω.

Προσμορος, ε, ὁ, ἡ, eidem fato ſubjectus. 2) morte dignus, vel cædis cum alio auctor.

Προσμυθέω, & προσμυθέομαι, fabulam addo fabulis, fabulor inſuper.

Προσμυθολογέω, idem.

Προσμυθοποιέω, ῶ, idem.

Προσνήχομαι, ſimul fluo.

Προσναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, inſuper naves fabrico, inſuper claſſem ædifico.

Προσναυτιάω, ῶ, f. άσω, inſuper nauſeo, nauſeo ad aliquid. metaph. reſpuo.

Προσνεανιεύομαι, f. εύσομαι, per juvenilem jactantiam addo.

Προσνέμω, attribuo, adjungo, adſcribo. προσνενεμημένα, attributa, Phil. perf. part. paſſ.

Προσνεύω, f. εύσω, innuo. Gl. V. adnuo. 2) pronus ſum.

Προσνέω, f. εύσω, adnato.

Προσνήχω, προσνήχομαι, adnato. 2) accedo.

Προσνικάω, vinco, vel inſuper vinco.

Προσνίσσομαι, accedo.

Προσνοέω, ῶ, f. ήσω, inſuper mente agito & conſidero.

Προσνωμάω, ῶ, imperf. προσενώμων, me ipſum moveo ad, proficiſcor.

Προσξυνοικέω, v. προσσυνοικέω.

Προσογκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ad aliquid vel aliquem rudo, rugio.

Προσογκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eſt amplæ molis. Ab ὄγκος.

Προσοδεύομαι, f. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta capio. Philoſ. προσοδεύεται, percipit. Dicitur etiam paſſive de eo, a quo vectigal exigitur, qui pendit vectigal, uſuras, unde alteri reditus fit. A πρόσοδος.

Προσοδιάζομαι, idem & ab eod.

Προσοδιακὸς, ὴ, ὸν, vid. προσῳδιακὸς, nam & ſic ſcribitur, ſed illud verius. A προσόδιον.

Προσοδικὸς, ὴ, ὸν, habens reditus & proventus, lucroſus. A πρόσοδος.

Προσόδιος, ία, ιον, & προσόδιον, τὸ, carmen quod canebatur ἐν προσόδοις, in ſupplicationibus, maxime Apollinis. προσόδια μέλη, carmina talia. Ab eod.

Πρόσοδος, ε, ἡ, adventus, acceſſus. 2) ſupplicatio, qua itatur ad aras deorum. πρόσοδοι, ſupplicationes. 3) reditus, proventus. 4) fructus e re quavis, præmium. 5) coitus, concubitus. Hipp. Ab ὁδὸς.

Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.

Προσόζω, Dor. ποτόσδω, odorem perfero aliquo. 2) oleo, redoleo. 3) putreſco. perſ. προσώδωκα.

Προσοίγω, f. ξω, aperio.

Προσοικειόω, ῶ, & προσοικειόομαι, ῦμαι, accommodo, mihi concilio & adjungo, familiarem reddo, ſocietatem ineo, Phil. προσοικειοῦμαι, adſocio mihi, Gl. V.

Προσοικέω, ῶ, f. ήσω, domicilia & ſedes conjunctas habeo, habito ad. Gl. V. προσοικῶ, adhabito, accolo.

Προσοικίζω, accolam alteri facio, accolam ſ. colonum addo.

Προσοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificio addo, adſtruo. 2) addo.

Προσοικονομέομαι, ῦμαι, inſuper mihi provideo. 2) inſuper diſpenſo, diſpono, conſtituo.

Πρόσοικος, ε, ὁ, ἡ, vicinus, accola. 2) finitimus.

Προσοιμώζω, illacrimo, lugeo ob, lamentor ad.

Προσθεσμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur seu adjungitur. A προσφέρω.

Προσοιστέος, α, ον, adferendus, adhibendus. Ab eod.

Προσοίχομαι, accedo.

Προσοκέλλω, appello, applico, impingo. προσώκειλε, appulit, impegit, aor. 1. 3. id.

Προσολοφύρομαι, ob aliquid ejulo, apud aliquem ejulo.

Προσομαρτέω, comitor.

Προσομιλέω, ῶ, f. ήσω, versor cum aliquo, consuetudo mihi est, congredior, colloquor. 2) versor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid. Gl. V. adloquor, edoor.

Προσομιλητικός, ή, όν, ad consuetudinem familiarem aptus. 2) sermocinator. ἡ προσομιλητικὴ, ῆς, sc. δύναμις, facultas sermocinandi.

Προσομιλία, ας, ἡ, consuetudo, congressus. 2) allocutio, sermocinatio, colloquium.

Προσόμοιος, ου, ὁ, adsimilis, valde similis.

Προσομοίως, *Adv.* similiter, simillime. A pr.

Προσομολογέω, ῶ, f. ήσω, insuper fateor vel spondeo. 2) fateor, confiteor.

Προσομολογία, ἡ, confessio.

Προσομόργνυμι, & προσομόργνυμαι, imprimo, inuro. προσωμόρξατο, adlevit, adtrivit, aor. 1. med.

Προσομουρέω, ῶ, f. ήσω, confinis, conterminus sum.

Προσόμουρος, ου, ὁ, ἡ, vicinus, confinis, Herodot.

Προσονειδίζω, f. ίσω, praeterea objicio, praeterea exprobro.

Προσονομάζω, f. άσω, q. d. insuper nomino, appello, nomino.

Προσόπτομαι, f. ψομαι, adspicio, intueor.

Προσοράω, ῶ, adspicio.

Προσοργίζομαι, f. ίσομαι, insuper aut erga aliquid vel aliquem irascor.

Προσορέγομαι, appeto.

Προσορέω, ῶ, f. ήσω, finitimus sum. A πρόσορος.

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii. 2) praefinio. Gl. V.

Προσορμάω, ῶ, f. ήσω, cum impetu & hostiliter accedo vel advenio, irruo.

Προσορμέω, ῶ, stationem habeo. Gl. V. προσορμῶ εἰς λιμένα, applico.

Προσορμίζω, f. ίσω, appello, in stationem navem applico.

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulsus ad litus. A pr.

Πρόσορμος, ὁ, statio navium, locus, ubi appellere naves possunt.

Πρόσορος, ου, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus. Ab ὅρος.

Προσορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, salto ad.

Προσουδίζω, f. ίσω, humo allido, adfigo terrae. Ab οὖδας.

Προσουρέω, ῶ, f. ήσω, secundo utor vento. 2) feliciter ago. πρὸς οὖρον ουρτίλλομαι. Ab οὖρος. 3) permejo, commingo. Ab οὖρον, *urina*.

Προσουρίζω, secundo vento navigo. 2) allido. ap. Eur. sed leg. videtur προσουδίζω.

Προσούριος, ὁ, ἡ, idem quod

Πρόσουρος, ου, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus. Ab οὖρος, pro ὅρος.

Προσοφείλω, insuper vel praeterea, ultra debeo. 2) aes alienum contraho ultra reditus meos. 3) praeterea mulctor. 4) debeo *simpl.* 5) relinquor, superor. *Pass.* etiam debeor, ut προσοφειλόμενα χρήματα, pecunia quae debetur.

Προσοφλισκάνω, idem.

Προσόφλω, idem. 2) idem quod ὄφλω, ut γέλωτα &c.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, animadversio, diligentia. 2) prudentia. προσοχὴ νόμου, conservatio s. observatio legis. A προσέχω.

Προσοχθέω, ῶ, f. ήσω, offendo, vel offensus sum, infensus sum. 2) taedium molestiamque capio, cum taedio fero.

Προσοχθίζω, f. ίσω, idem.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offensa, offensio. A pr.

Προσοχθιστικὸς, ου, ὁ, idem. Ad eod.

Προσοχλέω, obstrependo molestus sum, s. molestiam affero alteri.

Πρόσοχος, ου, ὁ, ἡ, attentus, intentus, sollers, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχυρόω, ῶ, f. ώσω, insuper, amplius munio.

Προσοψωνέομαι, οῦμαι, vescor cum pane, opsonium edo.

Προσόψημα, ατος, τὸ, quo cum pane vescimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adspectus, conspectus, obtutus, species, Gl. V. A προσόπτομαι.

Προσοψωνέω, opsonium edo.

Προσπάθεια, ας, ἡ, adfectio, qua rei alicui sumus addicti, eique adhaeremus, amor, cupiditas. A seq.

Προσπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui adfectu in rem aliquam fertur. A πάθος.

Προσπαθῶς, *Adv.* alicui rei adhaerendo, cum affectu. A pr.

Προσπαίζω, f. αίσω, vel αίξω, jocor cum, alludo.

Προσπαιστέον, alludendum. A pr.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, recens, subitus, fortuitus.

Προσπαίως, *Adv.* subito, repentino animi motu. A pr.

Προσπαλαίω, f. αίσω, colluctor, obluctor.

Προσπαραβάλλομαι, adgero insuper.

Προσπαραγράφω, f. ψω, jam scriptis addo.

Προσπαραιρέομαι, insuper detraho, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, f. έσω, vel ήσω, insuper vel praeterea hortor.

Προσπαράκειμαι [illegible] προσπαρακείμενος, adjacens, Gl. Vet.

Προσπαρακελεύομαι, insuper jubeo.

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, praeterea adsumo.

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adsumptio. A pr.

Προσπαρασκευάζω, una apparo.

Προσπαρατίθημι, insuper, praeterea addo.

Προσπαρατρώγω, una arrodo, sc. dictis.

Προσπαρδέω, oppedere. v. προσπέρδω.

Προσπαρέχω, insuper praebeo, insuper exhibeo.

Προσπαρίσταμαι, venio in mentem. 2) in deditionem redigo.

Προσπαροικέω, accola sum, vicinus sum.

Προσπαροξύνω, f. υνῶ, praeterea vel insuper exaspero hominem, iram, incendium, morbum.

Προσπασσαλεύω, vel προσπατταλεύω, f. εύσω, paxillis adfigo.

Προσπασσαλόω, ῶ, idem.

Προσπάσσω, vel -πάττω, f. άσω, inspergo, adspergo.

Προσπάσχω, erga aliquid affectus sum. 2) addictus sum alicui & ei adhaereo studio, amore, amo, cupio. προσπαθὼν, aor. 2. part. affectus.

Προσπατταλεύω, vide προσπασσαλεύω.

Προσπάω, ῶ, attraho. Ex πρὸ & σπάω, (vel potius προσσπάω.)

Πρόσπεινος, ου, ὁ, ἡ, qui valde esurit, famelicus. A πεῖνα.

Προσπειράζω, attento, Gl. V.

Προσ-

Προσπελάζω, vel προσπελάω, ῶ, f. άσω, appropinquo, accedo. 2) admoveo, Gl. Vet. applico, appello, adverto.

Προσπέλασις, εως, ἡ, appropinquatio, applicatio, Gl. Vet. A pr.

Προσπελάτης, ου, ὁ, cliens, adsecla, famulus.

Προσπέμπω, f. ψω, insuper mitto. 2) mitto ad aliquem. 3) immitto alicui, v. e. percussorem.

Προσπεποιημένως, simulate. A προσποιοῦμαι.

Προσπέρδω, oppedo. προσπαρδεῖν, oppedere, aor. 2. inf. A πέρδω.

Προσπεριβάλλω, & -βάλλομαι, circumdo, circumvallo. 2) ultra modum amplector, ultra justos fines prorogo imperium. Gl. V. adoperio.

Προσπεριγίγνομαι, supersum.

Προσπεριεργάζομαι, curiose ago, curo, curiose quæro.

Προσπεριλαμβάνω, simul complector.

Προσπεριοδεύω, f. εύσω, insuper vel simul obeo. 2) una velut peragrando describo, de Geographo.

Προσπεριτροχάζω, insuper e demonstratis cogo & demonstro.

Προσπερονάω, ῶ, fibula annecto, adfigo.

Προσπετάννυμι, extendo ad.

Προσπέτομαι, & προσπέταμαι, fut. πτήσομαι, advolo.

Προσπεφυκότως, idem quod προσφυῶς. A προσφύομαι.

Πρόσπηγμα, ατος, τὸ, adfixum, quod adhæsit tenaciter, concrevit. A seq.

Προσπηγνύω, f. -ήγνυμι, f. πήξω, adfigo.

Προσπηδάω, ῶ, f. ήσω, prosilio, insulto, adsilio.

Προσπηχύνομαι, ulnis amplector. 3) cubito metior. A πῆχυς.

Προσπιέζω, una, simul premo.

Προσπίλναμαι, appellor, admoveor, propinquus fio.

Προσπιπίσκω, una, insuper bibo. aor. 1. inf. προσπῖσαι.

Προσπιπράσκω, cum alio vendo, qs. in compendium.

Προσπίπτω, accido, evenio. 2) accido ad, v. e. pedes, *unde* supplex fio, *item* 3) adulor, etiam colo, sector. οἱ προσπίπτοντες, sectatores. 4) adorior, irruo. 3) occurro, obvius sum, incido. προσπεσεῖν, adortus, aor. 2. part.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, supplex fio, accido, cado ad.

Προσπλάθω, f. άσω, idem quod sequens.

Προσπλάζω, προσέπλαζον, imperf. pro προσπελάζω.

Προσπλάσσω, vel -πλάττω, f. άσω, adfingo. 2) illino, adhærere facio. προσπλαττόμενος, adhærens.

Προσπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obstruendi seu opplendi vim habens. A pr.

Πρόσπλαστος, ὁ, ὁ, ἡ, cui appropinquare aliquis potest, ad quem accessus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, f. ξω, addo, adjungo, annecto, Gl. Vet. applico. προσπλακεὶς, adnexus, Philox. aor. 2. part. pass. 2) pro συμπλέκω, συμπλέκεσθαι, conserere manus.

Προσπλέω, f. εύσω, adnavigo.

Προσπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. 2) suppleo.

Προσπλήσσω, f. ξω, percutio.

Πρόσπλους, ὁ, adnavigatio.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis, vel q. d. adnavigabilis. A seq.

Προσπλώω, adnavigo.

Προσπνεύσις, εως, ἡ, adspiratio. A seq.

Προσπνέω, ῶ, f. εύσω, adflo, adspiro.

Προσποιέω, addo, adjungo. 2) idem quod seq. n. 1. 2. 3.

Προσποιοῦμαι, οῦμαι, vindico mihi. 2) adquiro, in potestatem redigo. 3) concilio mihi. 4) simulo. προσποιήσασθαι, adsectare, Phil. aor. 1. inf.

Προσποίημα, ατος, τὸ, quod nobis vindicamus. 2) quod simulatur. A pr.

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, vindiciæ, Philox. 2) acquisitio. 3) simulatio, Gl. Vet. dissimulatio. Ab eod.

Προσποιητικὸς, ὁ, ὸν, simulator, simulationi studens. A seq.

Προσποίητος, ὁ, ὁ, ἡ, & προσποιητὸς, ἡ, ὸν, simulatus, fictus. A προσποιοῦμαι.

Προσποιητῶς, *Adv.* simulate. 2) adsciscendo, adscititio modo, de iis, quæ non sunt innata.

Προσπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bello aggredior.

Προσπολεμόω, ῶ, f. ώσω, insuper hostem facio aliquem alicui, adhuc alium novum hostem armo adversus aliquem.

Προσπολεύω, ῶ, fut. εύσω, famulor, ministri seu ministræ munere fungor. προσπολεύομαι, advenio, accedo.

Πρόσπολος, ὁ, ὁ & ἡ, famulus, minister. A πολέω.

Προσπονέομαι, οῦμαι, præterea elaboro.

Προσπορεύομαι, f. εύσομαι, proficiscor ad, accedo vel venio ad. 2) adeo quem. 3) aggredior aliquid. 4) advenio.

Προσπορίζω, adquiro, comparo insuper, vel simpliciter, alteri. *In med.* comparo mihi.

Προσπορισμὸς, ὁ, ὁ, adquisitio nova; it. ejus, quo adhuc carebamus. 2) quod adquiritur per eos, qui in nostra sunt potestate. A pr.

Προσπορπάζω, vel προσπορπάω, προσπορπάομαι, ῶμαι, fibula annecto, affigo.

Προσπορπατὸς, ἡ, ὸν, fibula annexus, adfixus. A pr.

Προσπράσσομαι, insuper pendere pecuniam cogor.

Πρόσπταισις, εως, ἡ, cum quis offendit seu impingit, offensio. A προσπταίω.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offensio pedis, prolapsio.

Προσπταίω, f. αίσω, offendo, impingo. 2) pecco, erro. 3) in indignationem aut odium alicujus incurro. 4) cladem accipio, adversa utor fortuna.

Πρόσπτυγμα, ατος, τὸ, amplexus. 2) id, quod amplectimur. A seq.

Προσπτύσσω, f. ξω, applico. προσπτύσσομαι, amplector, complector, amice saluto, blande compello.

Προσπτύω, f. ύσω, conspuo alicui os. 2) contemtim rejicio. 3) abominor, despuo.

Πρόσπτωσις, εως, ἡ, impetus irruentis, offendentis. 2) offensio, allisio. 3) casus, eventus.

Προσπυνθάνομαι, insuper percontor, item percontor *simpl.*

Προσπυρόω, ῶ, f. ώσω, amplius accendo. 2) accendo.

Προσραίνω, adspergo.

Πρόσραξις, εως, ἡ, collisio, conflictus, conflictatio. A προσράσσω.

Προσραπτέον, adsuendum. A seq.

Προσράπτω, f. ψω, adsuo.

Προσράσσω, vel προσράττω, f. ξω, allido.

Προσρέπω, accedo, ic. augendi caussa.

Προσρέω, adfluo, allabor, Gl. Vet. 2) accedo. 3) alloquor.

Προσρήγνυμι, vel προσρηγνύω, f. ξω, allido, illido. προσρήγνυμαι, allidor, irruo.

Πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio. 2) salutatio. A προσρέω. n. 3.

Προσρηξις, εως, ἡ, illisio, Gl. V. impetus, conflictus. A προσρήγνυμι.

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, salutatio. A προσρέω.

Προσρήσσω, idem quod προσρήγνυμι.

Προσρητέον, alloquendum, appellandum. A προσρέω.

Προσρητέος, έα, έον, insuper commemorandus. 2) compellandus. Ab eod.

Προσρητὸς, ὴ, ὸν, compellatus, salutatus.

Πρόσριζα, vel πρόσριζον, *Adv.* stirpitus, radicitus, funditus. v. πρόρριζα.

Προσριζόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, juxta radices folia, s. radicem foliatam habens. A pr. & φύλλον.

Προσριζόω, ῶ, f. ώσω, actis radicibus adfigo, item, adfigo, imp. pass. radicibus adhæresco. item adhæreo simpliciter.

Προσρίπτω, allido, impingo.

Προσρωννύω, vel -ρώννυμι, f. ρώσω, insuper confirmo. 2) corroboro.

Προσσαίνω, blandior, proprie de cane; adulor, blande alloquor.

Προσσαίρω, idem quod pr.

Προσσέβω, colo, honoro.

Προσσείω, impello, & προσσείω. v.

Προσσημαίνω, f. ανῶ, insuper aliena significo, adsignifico.

Προσσημαντικὸς, ὴ, ὸν, præterea significans, qs. adsignificativus.

Προσσημασία, ας, ἡ, signum adjunctum vel concurrens aliis signis.

Προσσιελίζω, f. ίσω, adspuo, despuo aliquo.

Προσσκώπτω, dicteriis incesso insuper.

Πρόσσοθεν, *Adv.* e longinquo. A πρόσσω.

Προσσπαίρω, palpito ad.

Προσσπένδω, adfundo, insuper libo.

Προσστασιάζω, insuper ad seditionem concito.

Προσσταυρόω, vallo insuper munio, Thuc.

Προσστέλλω, contraho, adduco, inde perf. part. προσεσταλμένος, adstrictus, contractus.

Προσστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra pono ad.

Προσσυκοφαντέω, insuper criminor, calumnior.

Προσσυλλαμβάνομαι, adjuvo, augeo, confirmo.

Προσσυμβάλλομαι, una, insuper prosum.

Προσσυνάπτω, addo, adjungo, adnecto.

Προσσύνειμι, simul adsum.

Προσσυνθερμαίνω, una calefacio.

Προσσυνίημι, una intelligo.

Προσσυνίστημι, una laudo, s. commendo, una demonstro, nempe laudis consequendæ causa.

Προσσυνοικέω, accedo alicui accola, in eandem domum, vel urbem recipior.

Προσσυνοικίζω, f. ίσω, in matrimonium (præterea) colloco.

Προσσυντίθημι, simul compono. *in med.* paciscor cum aliquo præterea.

Προσσφίγγω, alligo. E πρὸς & σφίγγω.

Πρόσσω, *Adv.* ante se, in anteriorem partem, A πρός. v. πρόσω.

Προσσωματοποιέω, ῶ, f. ήσω, præterea corpus facio, corpori adjungo.

Προσσωρεύω, adaggero, accumulo. Gl. V.

Προσταγὴ, ἡ, idem quod sequens & ab eod.

Πρόσταγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas, Philox. jussum, al. Gl. V. A προστάσσω.

Προστακτικὸς, ὴ, ὸν, imperiosus, imperativus, (de modo Gramm.) Gl. V. Ab eod.

Προστακτικῶς, *Adv.* imperative, in imperativo. 2) imperando.

Προσταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, labores & ærumnas in aliqua re vel ob aliquid suffero. 2) miseratione alterius tangor.

Πρόσταξις, εως, ἡ, mandatum, imperium. Gl. V. præceptum, præceptio. A προστάσσω.

Προσταράσσω, f. ξω, amplius, præterea turbo.

Προσταργανόω, ῶ, annecto, alligo. (ταργάνη, unde hoc v. repetitur, ignotum est. vide ergo an leg. potius sit προσσπαργανόω.)

Προστὰς, άδος, ἡ, porticus vestibulum, & ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum. προστάδες, scorta, prostibula. A προΐσταμαι.

Προστασία, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus præsumus, præfecturæ dignitas, auctoritas, potestas. 2) patrocinium, tutela, præsidium, auxilium, curatio. 3) cultus externus, species, comitatus, magnificentia pompæ, ap. Polyb. sæpe. Ab eod.

Πρόστασις, ἡ, excellentia, principatus, eminentia. 2) ap. Hipp. humoris dominantis significatio. Ab eod. (nisi posterius est a τάσις seu τείνω.)

Προστάσσω, -άττω, f. ξω, præficio aliquem, imperium ei aliquod & munus mandans. Gl. Vet. προστάσσειν, destinare. 2) impero, præcipio, Gl. Vet.

Προστατεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio. 2) patrocinium, defensio. A προστατέω.

Προστατευτικὸς, ὴ, ὸν, qui recte ac bene imperat, peritus imperandi. Ab eod.

Προστατεύω, f. εύσω, præsum, præsideo. A προστάτης.

Προστατέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) patrocinor, defendo, curo, tueor. Ab eod.

Προστατήριος, ου, ὁ, præses, adjutor, auxiliator. Gl. Vet. tutelaris. προστατήριος μεὶς, mensis septimi nomen apud Bœotios. Ab eod.

Προστάτης, ου, ὁ, præpositus, præses, antistes. 2) quicunque est in aliquo genere primus, ut caput familiæ, auctor, tutor, curator. A προΐσταμαι.

Προστατικῶς, *Adv.* cum magna προστασίᾳ, dignitate, magnificentia. A pr.

Προστάτις, ιδος, ἡ, patrona. 2) hospita. 3) curatrix, tutatrix.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προστέγιον, ου, τὸ, tecti prominentia, tectum parieti præfixum imbris arcendi ergo. A στέγος. v. προτέγ.

Προστέγισμα, ατος, τὸ, idem & ex iisd.

Προστειχίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.

Προστείχω, advenio vel venio ante.

Προστεκμαρτέος, α, ον, una conjiciendus, conjectura e signis intelligendus. A τεκμαίρομαι.

Προστεκταίνομαι, insuper struo & machinor.

Προστελέω, solvo, numero, erogo, impendo.

Προστέλλω, protego. Gl. V. adstringo.

Προστενάζω, ante gemo s. doleo.

Προστένω, idem.

Προστερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiose adfingo.

Προστερνίδιος, ου, ὁ, ἡ, pectori anterius applicatus. Gl. Vet. pectoralis. Hinc τὸ προστερνίδιον, ου, pectorale. E πρὸ & στέρνον.

Προστερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector. Ex iisd.

Πρόστερνος, ον, pectori impositus, adpositus, oppositus. Ex iisd.

Προστεφανόω, ῶ, f. ώσω, ante corono, prius corona redimio. 2) redimio.

Προστηθίδιον, ου, τὸ, antilena, Gl. Vet. h. e. lorum circa pectus equi. A sq.

Προ-

Προσηθίδιος, ου, ὁ, ἡ, appositus seu applicatus pectori. E πρὸ & στῆθος.

Προστηθὶς, ίδος, ἡ, anterior pars τοῦ στήθους, q. pectus manus seu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum & pedum. Ex iisd.

Προστήκω, f. ξω, liquefactum adfundo. 2) adhæreo, assideo. προστετηκὼς, adhærens, affixus, assiduus in re aliqua, ut legendis libris &c. perf. part.

Προστίθημι, addo, adjicio. 2) applico. 3) adjungo. 4) adaugeo. 5) addico & proprium trado. προστίθεμαι, addor, adjungo me, assentior. Gl. Vet. adstipulor, faveo, addico me. προστεθειμένος, Gloss. Vet. devotus, perf. part. pass.

Προστιλάω, ῶ, f. ήσω, stercore contamino, vel stercore emisso inquino.

Προστιμάω, ῶ, f. ήσω, mulcto.

Πρόστιμημα, ατος, τὸ, mulcta, poena. 2) æstimatio litis. A pr.

Προστίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πρόστιμον, ου, τὸ, idem. A sq.

Πρόστιμος, ὁ, ἡ, qui poenæ causa imponitur. A τιμή.

Προστιμωρέω, ῶ, f. ήσω, opem fero, auxilior.

Προστόμιον, τὸ, ostium, v. c. fluminis.

Πρόστομος, ος, praeacutus, Epith. gladii. Poll. A στόμα.

Πρόστοον, τὸ, locus ante porticum, s. porticus ante ædes. v. πρόστοος.

Προστοχαστικὸς, ἡ, ὸν, recte conjecturam faciens de futuro, futuri providus.

Προστραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice exaggero. 2) tragice alloquor. 3) προστραγῳδήμενον, magnificum verbis sublatum.

Προστρατοπεδεύω, castra pono ante, v. c. urbem.

Προστραχηλίζω, arrepto collo luctor.

Προστρέπω, f. ψω, oro, obsecro, precor ad genua provolutus & adorans.

Προστρέχω, accurro, occurro, Gl. Vet. accedo. 2) gratiam capto alicujus. 3) adstipulor.

Προστρίβω, f. ψω, attero, incutio, infligo, Gl. Vet. affrico. προστρίβομαι, imprimo, infligo, Gl. Vet. adspergo v. c. maculam, adfrico importunius, cupidius adjungo me alteri, ejusque familiaritati me offero, adhæresco.

Πρόστριμμα, ατος, τὸ, fragmentum. 2) afflictio, calamitas. A pr.

Πρόστριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus. Ab eod.

Προστρόπαιος, ου, ὁ, cui supplicamus, seu ad cujus genua supplices provolvimur. 2) qui supplex alicui ad genua accidit, cui ut animum advertamus, eique succurramus, propter ejus necessitates, ab humanitate & religione admonemur. 3) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur. 4) vindex & ultor homicidiorum & aliorum scelerum. A sq.

Προστροπὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces. 2) devotio, detestatio. 3) reatus ob homicidium, cujus causa necesse est diis hominibusque animadvertere, seu punire. 4) piaculum, labes sceleratæ contagionis. A προστρέπω.

Προστρόπιος, ὁ, qui piaculo se obstrinxit. A pr.

Πρόστροπος, ου, ὁ, ἡ, supplex, qui supplex alicui ad genua procidit. A προστρέπομαι.

Προστροχὸς, ου, ὁ, ἡ, accurrens. 2) ad quem accurri potest. 3) rotundus, Hesych. A προστρέχω.

Προστυγχάνω, occurro, obvius fio, offero me. 2) consequor aliquid. 3) alicui rei deditus sum. a. 2. προστετυχον, part. προστυχὼν, obvius, item cetera, quæ προστυχὴς.

Προστύλος, ου, ὁ, ἡ, ab anteriore parte columnas habens.

Πρόστυμμα, τος, τὸ, si a τύφω repetitur, est accensio, incensio; item res ipsa accensa, cui ignis injectus est. quod si autem a τύπτω, est sive allisio rei ad aliam, sive res ipsa afflicta vel inflicta; item elaboratio signorum προτύπων.

Πρόστυπος, ου, ὁ, ἡ, *proprie* extra corpus paululum eminens. 2) cælatus, sigillatus, habens eminentes figuras, ut vasa cælata, sed ita, ut aut dimidiatæ emineant, aut saltem non extrinsecus alligatæ sint, detrahique adeo nequeant; opponuntur ἐμβλητοῖς, quæ totam rem exprimunt, & extrinsecus alligantur. A τύπος.

Προστυπόω, ῶ, f. ώσω, cælo, sed ita ut figuræ sint πρόστυποι.

Προστύφης, ου, ὁ, ἡ, adstrictus, substrictus. A seq.

Προστύφω, f. ψω, ante adstringo, ante spisso seu constipo. A στύφω.

Προστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, obvius. 2) qui in aliqua re versatus est, didicit aliquid, ut προστυχὴς τῇ φιλοσοφίᾳ. A προστυγχάνω.

Πρόστῳος, ου, ὁ, ἡ, qui ante porticum est. scribitur & πρόστοος. A στοά.

Προσυβρίζω, f. ίσω, nova insuper injuria adficio, insuper contumeliosus sum.

Προσυγγίνομαι, antea congredior vel colloquor. προσυγγεγενημένοι, prius collocuti.

Προσύγκειμαι, ante pacto constitutus sum.

Προσυγχέω, ante perturbo, confundo.

Προσυζεύγνυμι, ante conjungo.

Προσυλάω, allatro, proprie & tropice. Ab ὑλάω.

Προσυλάω, ante spolio, prior spolio.

Προσυλλέγω, ante colligo.

Προσυλλογισμὸς, ῦ, ὁ, Syllogismus, in quo præmissa alterius Syllogismi est conclusio.

Πρόσυλος, ου, ὁ, ἡ, materiæ adhærens. 2) qui rebus mundanis, corporeis, vanis, deditus est. Ab ὕλη.

Προσυμμίγνυμι, commisceo, confundo.

Προσυμφύω, ante adnascor.

Προσυμφωνέω, ante consentio.

Προσυναθροίζω, ante congrego.

Προσυνάπτω, ante conjungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίστημι, ante commendo.

Προσυνοικήσασα, quæ antea cohabitavit & nupta fuit. a προσυνοικέω, ῶ.

Προσυνοικίζω, ante colloco in colonia, in matrimonio.

Προσυντίθεμαι, ante paciscor, prius convenio.

Προσυντρίβω, ante contringo, vel contringi jubeo.

Προσυπακουόμενον, subaudiendum. A sq.

Προσυπακούω, subaudio: *de ellipsi.*

Προσυπαντάω, ῶ, f. ήσω, venio obviam, occurro.

Προσυπεδείκνυμι, ostendo. *Pass.* appareo.

Προσυπεργάζομαι, subministro.

Προσυπισχνέομαι, insuper polliceor.

Προσυποβάλλω, subjicio, Gl. V.

Προσυπογράφω, f. ψω, insuper, una subscribo.

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, ostendo.

Προσυπολαμβάνω, præterea, insuper existimo.

Προσυπομιμνήσκω, Gl. Vet. προσυπέμνησεν, insuper submonuit.

Προσυπομνηματίζω, & -ομαι, in commentario addo.

Προσυποπτεύω, ῶ, f. εύσω, insuper suspicor, præterea suspectum habeo.

Προσυποπτάζω, idem.

Προσυποτίθεμαι, una suppono, una intelligi volo.

Προσυπεργέω, f. ήσω, idem quod ὑπεργέω, vel ὑπηρετέω.

Προσυρίζω, vel -συρίττω, f. ξω, sibilo signum do, ante vel prius sibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσφέρομαι, accedo. τὰ προσφερόμενα, adventitia, quæ extrinsecus accedunt.

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altius extollo, attollo.

Προσφάγιον, ου, τὸ, id, quo cum pane vescimur, opsonium. Philox. pulmentum, pulmentarium. A sq.

Προσφαγεῖν, cum pane vesci. A φαγεῖν.

Πρόσφαγμα, ατος, τὸ, hostia, victima. A προσφάττω.

Προσφάζω, idem cum προσφάττω.

Προσφαίνομαι, appareo, significor.

Προσφάσθαι, alloqui. v. πρόσφημι.

Πρόσφατος, ου, ὁ, ἡ, recens seu nuper interfectus. a) recens dictus. 3) recens, novus. E πρὸς, & φάω.

Προσφάττω, f. ξω, macto seu jugulo ante.

Προσφάτως, Adv. recens, nupertime, novissime. A πρόσφατος.

Προσφερὴς, έος, ὁ, ἡ, similis. A sq.

Προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo. item pendo, v. c. tributum. προσφέρομαι, offeror, adferor &c. a) irruo. 3) æquo. 4) in med. sumo v. c. cibum. a) tracto aliquem, utor aliquo. 3) manus consero, invehor in aliquem. 4) accedo aliquem, adjungo me alicui, assentior. προσῳκείωσεν, admovit, Phil. aor. προσῳκείωσεν, adhibuit, Phil. aor. 1. med. προσηνέχθη, oblata est, Gl. Vet. aor. 1. pass. προσενεχθεὶς, allatus, Gl. V. προσενεχθὲν, oblatum, Phil. part. προσοίσω, adferam, Gl. V. F. 1. ind. act.

Προσφεύγω, fugio ad, confugio.

Πρόσφημι, alloquor. προσέφη, aor. 2. προσφάσθαι, inf. pr. medii.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello, saluto. προσφθεγξάμενος, adfatus, Gl. Vet.

Προσφθεγκτήριος, salutatorius. Hinc προσφθεγκτήρια, ων, τὰ, sc. δῶρα, dona, quæ sponsus pro virginitate ablata donabat, sponsam salutans. A pr.

Προσφθεγκτικὸς, ἡ, ὸν, salutatorius. A sq.

Πρόσφθεγκτος, ου, ὁ, ἡ, dignus quem alloquare f. compelles. A προσφθέγγομαι.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio, Gl. Vet. appellatio. προσφθέγματι, adfatu, Phil. Ab eod.

Πρόσφθεγξις, εως, ἡ, salutatio, compellatio. Ab eodem.

Προσφθείρομαι, accedo. *Interpretantur &*, cum meo alteriusve malo accedo, item depereo, insano amore teneor, *sed non est necesse*.

Πρόσφθογγος, ου, ὁ, ἡ, salutatorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, insuper invideo.

Προσφίλεια, ας, ἡ, amicitia, benevolentia. A προσφιλής.

Προσφιλέστατος, amantissime. A sq.

Προσφιλὴς, έος, ὁ, ἡ, gratus, carus, amabilis. a) amicus, benevolus. προσφιλέστατος, amantissimus, gratissimus, Gloss. Vet. A φίλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adscisco, f. comminiscor.

Προσφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, insuper contendo, certo de aliqua re.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, naviter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philosophor cum aliquo f. in aliqua re, eam diligenter & assidue meditor.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, studium & industriam rei alicui adhibeo. a) sollerter comminiscor. 3) inventis aliquid adjicio.

Προσφιλῶς, *Adv.* amice, ut amicum decet. a) grate, ita, ut gratum est. A προσφιλής.

Προσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, accedo. a) adeo sæpe, frequento, *in pr. de discipulis*.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio. a) sumtio cibi, potus: cibus ipse. 3) exprobratio, insectatio, crimen. (Sed hoc posterius est potius προφορὰ, nam προφέρειν τινὶ τι, *exprobrare alicui turpitudinem*, dicitur, non προσφέρειν. A προσφέρω.

Προσφορέω, adgero, apporto.

Προσφόρημα, τὸ, cibus, ferculum. A pr.

Πρόσφορος, ου, ὁ, ἡ, commodus, aptus, conveniens, utilis. A προσφέρω.

Προσφόρως, *Adv.* commode, convenienter, utiliter. A pr.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante insignio vel obsigno.

Προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, Phil. refugium.

Προσφυέως, Jon. pro προσφυῶς, ubi vid. A seq.

Προσφυὴς, έος, ὁ, ἡ, coalescens, adhærens. a) ingenitus, innatus, adnatus. 3) natura accommodatus, aptus, congruens. comp. προσφυέστερος. A προσφύω.

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinsecus adhæsit, adnatum est. Ab eod.

Πρόσφυμι, προσφῦναι, aor. a. inf. adhærescere. Partic. προσφὺς, inhærens. vid. προσφύομαι.

Πρόσφυξ, γος, ὁ, ἡ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit, cliens, Philox. perfuga, transfuga. A προσφεύγω.

Πρόσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhæsio, junctura. A seq.

Προσφύω, f. ύσω, agnasci facio, & προσφύομαι, agnascor, accresco, adhæreo, adhæresco. προσπεφυκὼς, perf. act. agnatus sum, adhæreo. προσπεφυκὼς, adhærens, part. προσφυεὶς, part. aor. 2. pass.

Προσφυσάω, ῶ, adflo, Gl. Vet.

Προσφυτεύω, adsero, Gl. Vet. juxta planto, consero.

Προσφυῶς, apte, concinne, convenienter, congruenter. A προσφυής.

Προσφωνέω, ῶ, f. ήσω, alloquor, compello, acclamo. a) voco ad, advoco. 3) dico seu dedico, nuncupo.

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A pr.

Προσφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, nuncupationi, dedicationi serviens, nuncupandi, alloquendi &c. caussa factus scriptus vel dictus. A pr.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, qua quis compellatur, etiam interrogatio. a) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προσφωνητικὸς, ἡ, ὸν, allocutione personæ utens. v. προσφωνηματικός. Ab eod.

Προσφωνητικῶς, *Adv.* cum allocutione, compellatione. A pr.

Προσχάσκω, f. ανῶ, perf. προσκέχηνα, hianti ore excipio: rei alicui immineo, cupide eam expecto f. cupio, cupide ac studiose audio. it. admiror, obstupesco aliqua re.

Προσχαλκεύω, ferro alligo f. ferrumino.

Προσχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προσχέω, prætendo. E πρὸ & σχέθω.

Πρόσχειρος, f. πρόχειρος, ου, ὁ, ἡ, in manu situs. A χείρ.

Πρόσ-

Πρόσχεσις, εως, ἡ, obtentus, Gl. Vet. A σχῶ.
Προσχέω, adfundo. 2) perfundo, adfundendo rigo. A χέω.
Πρόσχημα, ατος, τό, prætextus, obtentus, species, Philox. 2) status rei & conditio. 3) decus, dignitas, ornamentum. A προέχω, vel πρὸ & σχῆμα.
Προσχηματισμός, ὁ, ὁ, figura gramm. alias, *Paragoge*.
Προσχίζω, proscindo, Gl. V. præscindo.
Πρόσχισμα, ατος, τό, in adversa parte fissum. 2) genus calceamenti. A pr.
Προσχλευάζω, f. άσω, insuper rideo, subsanno.
Πρόσχορδος, ο, ὁ, ἡ, Epith. carminis, quod ad citharam canitur. 2) instrumenti musici pulsatilis. 3) consonus, Plato. A χορδή.
Πρόσχορος, ο, ὁ, ἡ, choro seu choreæ junctus. Epith. saltatoris & saltatricis.
Προσχόω, προσχωννύω, & προσχώννυμι, f. χώσω, adgero, seu terra adgesta munio. A χόω.
Προσχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper utor. 2) utor.
Προσχρῄζω, f. ήσω, insuper peto vel flagito.
Προσχρηστέον, insuper petendum. A pr.
Προσχρίω, illino, allino.
Προσχρώζω, idem.
Πρόσχυσις, εως, ἡ, adfusio. A προσχύω.
Προσχύτης, ου, ὁ, perfusor. Gl. V. A seq.
Προσχύω, adfundo.
Πρόσχωμα, ατος, τό, agger. 2) terra & limus a fluvio adgestus. A sq.
Προσχώννυμι, vide προσχόω.
Προσχωρέω, ῶ, f. ήσω, progredior. 2) accedo ad, vicinus sum. 3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me.
Πρόσχωρος, ου, ὁ, ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, Gloss. Vet. adjacens. A χῶρος.
Πρόσχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, Gl. V. terræ aggestio. A προσχώννυμι.
Προσψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto.
Προσψεύδομαι, affingo. 2) ementior.
Προσψηφίζομαι, f. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno. 2) aliud scisco & decerno.
Προσψιθυρίζω, f. ίσω, insusurro, sibilo.
Πρόσω, *Adv.* in anteriorem partem. 2) ultra, longe, procul. Hinc *Compar.* προσώτερος, έρα, ερον, qui longe ante est, longius progressus. *Superl.* προσώτατος. A πρό.
Προσώδης, εος, ὁ & ἡ, olidus, fœtidus, male olens. Ab ὄζω.
Προσῳδηκώς, ότος, ὁ, ἡ, inflatus. Ab οἰδέω.
Προσῳδία, ας, ἡ, accentus vocis, ut acutus, gravis &c. sonus, apex, Philox. Ab ᾠδή.
Προσῴδιον, carmen, quod canitur in sacris Apollinis, s. ab iis, qui accedunt ad Apollinem supplicandi ergo. *Scr. & προσόδιον*. v. supra, quod melius.
Προσῳδιακός, ή, όν, ad accentus pertinens. A προσῳδία. 2) προσῳδίοις serviens, s. aptus, s. usitatus. τὸ προσοδιακὸν μέτρον, modi in προσῳδίοις usitati, h. e. pes e duabus longis & una brevi. Scribitur in sensu posteriori & προσοδιακός, quod melius. A πρὸ ᾠδῶν, ubi v.
Προσῳδικός, ή, όν, idem. A προσῳδία.
Προσῳδός, ὁ, ὁ, ἡ, qui fidibus accinit. 2) consonus, congruens. Ab ᾠδή.
Προσώθεν, *Adv.* e longinquo. A πρόσω.
Προσωθέω, ῶ, f. ώσω, & ώσω, impello, adigo.
Προσωνέομαι, οῦμαι, coemo, emtum addo ei, quod ante habebam.
Προσωνυμία, ας, ἡ, agnominatio, rectius προσονομασία. Ab ὀνομάζω.

Προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen. Gl. Vet. cognomentum. Ab ὄνομα.
Προσώπατα, τά, idem quod πρόσωπα. Inde προσώπασι, Dat. plur. ap. Hom.
Προσωπεῖον, ου, τό, larva, persona, vultus fictus. 2) prætextus, species. A πρόσωπον.
Προσωπίδιον, τό, parva larva. Ab eod.
Προσωπικός, ή, όν, personalis. Ab eod.
Προσωπίον, ου, τό, idem quod προσωπεῖον.
Προσωπίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Προσωποληπτέω, ῶ, fut. ήσω, personæ rationem habeo, gratiæ vel odio subscribo, gratiam vel odium sequor. A sq.
Προσωπολήπτης, ο, ὁ, qui personæ habet rationem, gratiam aut odium sequens. Ex πρόσωπον & λαμβάνω.
Προσωποληψία, ας, ἡ, personæ respectus, gratia vel odium. Ex iisd.
Πρόσωπον, ου, τό, vultus, facies, os. 2) persona. 3) auctor idoneus. E πρός & ὤψ.
Προσωποποιέω, ῶ, f. ήσω, personas fictas induco, personas fingo.
Προσωποποιΐα, ας, ἡ, personæ confictio, figura oratoria, prosopopœja. A sq.
Προσωποποιός, ὁ, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur. E πρ. & ποιέω.
Προσωπῶτις, ἡ, quasi personata, vas habens figuram animalis in ostio vel ore, Poll. Attice contr. e προσωπόεσσα, a πρόσωπον.
Προσωρεύω, in acervum congero. A σωρεύω, idem.
Προσωτάτω, *Adv.* longissime. A seq.
Προσώτατος, η, ον, qui longissime ante est, longissime provectus, seu progressus. A πρόσω.
Προσωτάτω, *Adv.* idem quod προσωτάτω. A pr.
Προσώτερος, έρα, ερον, qui longius ante est, longius provectus, seu progressus. A πρόσω.
Προσωτέρω, *Adv.* longius ante, ulterius. A pr.
Προσωφελέω, ῶ, f. ήσω, insuper commodo. 2) adjuvo, auxilium adfero.
Προσωφέλημα, ατος, τό, subsidium, auxilium, utilitas. A pr.
Προσωφέλησις, εως, ἡ, idem, res utilis. Ab eod.
Προτανί, *Adv.* nuper, proxime, nupertime, novissime. 2) ante. v. ποταίνιος.
Προταινί, *Adv.* paulo ante. A pr.
Προταίνιος, α, ον, nuperus, novissimus.
Προτακτικός, ή, όν, præpositivus. A sq.
Πρόταξις, ο, ὁ, ἡ, in fronte collocatus. antesignanus, in prima acie pugnans. 2) præfinitus. A προτάσσω.
Προταλαιπωρέω vel -έομαι, ante labores, ærumnas sustineo, suscipio, quo aut mihi reliquum laboris levem, aut alteri successuro. Suid.
Προταριχεύω, f. εύσω. προτεταριχευμένα, condita & reposita dudum.
Προτέμνω, proscindo, idem quod προτέμνω.
Πρόταξις, εως, ἡ, propositio. 2) prima acies. 3) aperta pugna.
Προταράσσω, ante turbo, perturbo.
Προταρβέω, ῶ, f. ήσω, prius metuo, timore ante corripior.
Προταριχεύω, f. εύσω, prius sale condio, sale præmacero, præmacero, ante exsicco, & aresacio, antequam usurpem.
Πρότασις, εως, ἡ, propositio. 2) initium dramatis. 3) prior pars periodi. A προτείνω.
Προτάσσω, vel προτάττω, f. ξω, præstituo. 2) ante colloco, præpono, præficio, Gl. Vet. προτάξεις.

ἔταξε, præfecit, Phil. aor. 1. προτεταγμένος, præfectus, Phil. perf. paff. part. προτετάχθαι, præfici, Phil. inf. 3) antepono, præfero.

Προτατικὸς, ὴ, ὸν, ad πρότασιν, in fabulis pertinens, propofitione conftans, propofitionis formam habens. A προτείνω.

Προτατικῶς, *Adv.* in modum propofitionis. A præc.

Προτέγισμα, ατος, τὸ, quod tecto fuperjectum eft ad arcendum imbrem. A τέγος.

Προτείνω, protendo, & *paff.* promineo. 2) porrigo. 3) offero, polliceor. 4) *in medio*, eadem fere, & prætendo, obtendo. 5) adftringo, funibus tendo. *Paff.* προτεταμένος, pronus, promtus.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro præmunio, propugnaculo tueor.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur, vallum. 2) propugnaculum.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dari folita: *unde* & fponfalia: *item* victimæ. A fq.

Προτέλειον, ου, τὸ, q. d. tirocinium. 2) omne primordium rei facræ. A fq.

Προτέλειος, ου, ὁ, ἡ, ante perfectus. 2) præcidaneus. 3) qui fit ante nuptias. quæ pro τέλει confummatione ætatis humanæ habebantur. Unde τέλειος adultus. & Jupiter τέλειος & Juno τελεία, nuptiis & conjugio præfidens.

Προτελευτάω, ῶ, f. ήσω, ante, prius finio vitam.

Προτελέω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, ante rem facram expio. 2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid. 3) pecuniam repræfento & ante diem folvo.

Προτελὴς, ὲς, præcidaneus. 2) qui fit ante nuptias, de victima. A τέλος.

Προτελίζω, f. ίσω, idem quod προτελέω.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, veftibulum templi, & quidquid eft ante fanum.

Προτέμνω, profcindo vel præfcindo, ut fulco agrum refeco.

Προτενὴς, έος, ὁ, ἡ, prætenfus, protenfus, protentus. A προτείνω.

Προτενθεύω, f. εύσω, prægufto, feu ante alios manus patinæ infero. 2) gulofus fum, catillo, cupediis inhio. A feq.

Προτένθης, ου, ὁ, qui prior comedit, præguftator. 2) catillo & gulofus. A τένθω.

Προτεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens, pridianus. τῇ προτεραίᾳ, pridie, Gl. V. A πρότερος.

Προτεραίτερος, prior, Arift. A pr.

Προτερεύω, f. εύσω, prior fum loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, fupero. Ab eod.

Προτερέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab eod.

Προτερηγενὴς, ὲς, prius natus, antiquior. Ab eod. & γίνομαι.

Προτέρημα, ατος, τὸ, priores partes, id quo aliis præftamus & meliori fumus conditione. 2) major feu potior rei alicujus gerendæ commoditas. 3) privilegium, prærogativa. 4) res bene geftæ, victoria. A pr.

Προτερικὸς, ὴ, ὸν, prior. A πρότερος.

Πρότερον, *Adv.* prius, antea. 2) fuperiori tempore. Ab eod.

Πρότερος, έρα, ερον, prior, fuperior, Philox. A πρό.

Προτέρω, προτέρωτε, *Adv.* longius, ulterius. A pr.

Προτεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, prius de arte differo, feu differo de initiis artis, unde ad eam acceffus fit. 2) prius de arte differo, tradove.

Προτήθη, ης, ἡ, proavia.

Πρότηξις, εως, ἡ, tabes.

Προτὶ, *Præp.* a, ab. *Dor.* pro πρός.

Προτιάπτω, *Dor.* pro προσάπτω, mitto ad.

Προτιβάλλομαι, *Dor.* pro προσβάλλομαι.

Προτιειλέω, *Dor.* pro προσειλέω.

Προτιεντέω, *Dor.* pro προσεντέω.

Προτίθημι, propono, vel oratione, vel in publico: unde 2) edico. 3) antepono. 4) objicio, fc. devorandum, appono edendum. v. πρόθεσις. 5) fuadeo. 6) prodo, indico. 7) *in med. præterea fignificat* a) ftatuo, conftituo mecum, volo. b) conftituo decreto vel edicto. c) cibum, convivium appono. d) fpectandum propono, *in pr.* mortuum. e) prætextu utor.

Προτίκτω, ante pario.

Προτίλλω, prævello, Gl. V. Attice.

Προτιμάσσω, attingo, *Dor.* pro προσμάσσω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, pluris facio, majoris æftimo, præfero, antepono, malo. 2) rationem habeo, curo.

Προτίμησις, εως, ἡ, cum quid pluris æftimatur & præfertur, prærogativa, Gl. V. A pr.

Προτιμητέος, præferendus, Phil. Ab eod.

Προτιμητικὸς, ὴ, ὸν, honoratus, honorandus. Ab eod.

Πρότιμος, ου, ὁ, ἡ, pluris æftimandus, præferendus, proponendus. A τιμή.

Προτιμυθέομαι, *Dor.* pro προσμυθέομαι.

Προτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, prior punio, prior ulcifcor. 2) prior auxilium fero. 3) prompte fubvenio.

Προτιόσσομαι, adfpicio, præfagio. E προτὶ, pro πρὸς & ὄσσομαι.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipfa præfcindendi actio. 2) quod præfcinditur. 3) umbilicus.

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, *proprie* effigies beftiæ, ut canis &c. 2) fpecies, perfona, imago. 3) effigies folida exhibens hominem ad umbilicum ufque. A προτέμνω.

Προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo. A feq.

Πρότονος, ου, ὁ, fc. κάλως, funis a malo fummo ad proram tenfus, malumque firmans. Gl. Vet. rudens. πρότονοι, rudentes, Gl. V. A προτείνω.

Προτοῦ, prius, antea, antehac, pro πρὸ τούτου, Philox.

Προτραγῳδέω, part. a. 1. προτραγῳδήσας, qui jam ante tragœdias egit in re aliqua.

Προτρέπομαι, *med.* hortor, adhortor, exhortor, invito, Phil. προτρέψατο, aor. 1. med. pro προετρέψατο. convertor ad aliquid, dedo me alicui, fugio, tergum do.

Προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, exhortatorius. A pr.

Προτρεπτικῶς, *Adv.* exhortando, incitando, ad cohortandum accommodate. A pr.

Προτρέπω, f. ψω, Gl. V. ufitatius προτρέπομαι.

Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto.

Πρότριτα, *Adv.* triduo ante, feu tertio ante die. E πρὸ & τρίτος.

Προτροπάδην, *Adv.* curfu vel impetu concitato, fumma cum celeritate, fugiendo. A προτροπή.

Προτροπάω, ῶ, idem quod προτρέπω. A feq.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, hortatus, invitatio, Philox. A προτρέπω.

Πρότροπος οἶνος, vinum, quod fua fponte defluit, antequam uvæ calcentur. Ab eod.

Προτρυγαῖος, ὁ, idem quod feq.

Προτρύγης, ου, ὁ, Bacchi cognomentum, qui vindemiis præeft. A τρύγη.

Προ-

Προτρυγητὴρ, ῆρος, sive προτρυγητὴς, ȣ̃, ὁ, q. d. provindemiator, sideris cœlestis nomen, quod nonnullis provindemia major dicitur. A τρυγάω.

Προτρώγω, ante comedo.

Προτυγχάνω, prior sum, ante sum.

Πρότυπον, ȣ, τὸ, futuri operis præcedens typus & forma. A seq.

Πρότυπος, ȣ, ὁ, idem. A τύπος.

Προτυπόω, ῶ, f. ώσω, præformo, ante formo, præparo. 2) præinformo, in primis rem futuram, ut imaginatio, v. c. per somnium, facit. 3) conformo, sequente εἰς vel πρός.

Προτύπτω, f. ψω, ante s. prior incipio, ut verberare, prorumpere; item erumpo, prorumpo: item irrito, aor. 1. προέτυψα, πρύτυψα.

Προτύπωμα, τος, τὸ, exemplar, exemplum, quod sequimur vel sequi debemus. A προτυπόω.

Προϋγραίνω, ante humecto, humectando ad aliquid præparo.

ΠΡΟΥΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προεξερευνητὴς, ȣ̃, ὁ, explorator præmissus. E πρὸ & ἐρευ

Προϋπάγω &-γομαι, ante induco ad aliquid, pellicio. In activo etiam, ante decedo, subduco me.

Προϋπαντάω, occurro, obvius eo, prior occurro.

Προϋπαντιάζω, idem.

Προΰπαρξις, εως, ἡ, q. d. præexistentia. A προϋπάρχω.

Προϋπαρχὴ, ῆς, ἡ, priora beneficia, beneficentia, qua quis alterum prævenit. A seq.

Προϋπάρχω, f. ξω, prævenio, præverto. 2) sum ante, tempore præcedo. 3) prior incipio, initium facio, provoco, lacesso, v. c. beneficiis. προϋπηργμένα, beneficia prius collata, perf. pass. part.

Προϋπεξέρχομαι, ante exeo, egredior. 2) ante ulciscor.

Προϋπεξορμάω, ῶ, f. ήσω, & προϋπεξορμῶμαι, ante erumpo.

Προϋπεργάζομαι, prius efficio.

Προϋπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, caussæ instructio, apud Rhet. A pr.

Προϋπισχνέομαι, ante promitto. προϋπέσχετο, aor. 2. ante promisit. προϋπεσχημένος, part. perf. p. ante promissus.

Προϋποβάλλω,-ομαι, q. d. præsubjicio, præstruo.

Προϋποσημαίνω, tacite factis indico, significo.

Προϋποδείκνυμι, ante-demonstro s. explicando ostendo.

Προϋπόκειμαι, q. d. prius subjaceo, prius subjectus sum. 2) prius in naturam rerum editus sum. προϋπόκειται, præsupponitur.

Προϋπολαμβάνω, prius existimo, prius animo concipio & præsumo.

Προϋπομιμνήσκω, antemoneo.

Προϋπομνηματίζομαι. οἱ προϋπομνηματισάμενοι, qui ante commentarios scripsere.

Προϋποπτεύω, ante suspicor.

Προϋπόστασις, εως, ἡ, qs. præexistentia.

Προϋποτίθημι, præsuppono.

Προϋποτοπέω, ante suspectum habeo.

Προϋποτυπόω, ante breviter describo: τέτων προϋποτυπωθέντων, his præmissis, summatim expositis.

Πρόοπτος, ȣ, ὁ, ἡ, ante oculos positus. 2) manifestus. Philox. πρόοπτον, perspicuum. ἐκ τȣ̃ προόπτȣ, palam. E πρὸ & ὄπτομαι.

Προὐργιαίτερος, α, ον, potior, melior. Adv. προὐργιαίτερον, potius, antiquius, utilius. Superl. προὐργιαίτατα. Reperitur & προὐργιαίτερος & προὐργιαίτατα.

Προὔργου, dicitur esse, in quo fit operæ pretium. item, utilitas, commodum. E πρὸ & ἔργον. (quasi τὸ πρῶτον τῶν ἔργων, primarium operum, summa rerum agendarum.)

Προϋφίσταμαι, ante sum. προϋφεστηκὼς, perf. part. qui ante, prior fuit.

Προϋφαιρέω, ante subtraho, s. aufero.

Προϋφαρπάζω, ante surripio.

Προέχω, præcedo. 2) emineo. 3) præsto, supero. προέχομαι, præbeo.

Προφαγεῖν, ante alia edere, in cibo præsumere.

Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonstro, seu præmonstro speciem futuri & quasi polliceor, portendo aliquid, ac significo prodigio. προὔφαινε, præmonstrabat, imperf. προὐφαίνετο, apparebat, imperf. pass. προφανέντας, procedentes, conspicui facti, aor. 2. part. (tametsi ratio grammatica postulare videtur προφανέντες.)

Προφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, manifestus, apertus. A pr.

Προφάνεια, ας, ἡ, perspicuitas. A pr.

Προφάντης, ȣ, ὁ, ἡ, interpres sacrorum, προφήτης, sacerdos.

Πρόφαντος, ȣ, ὁ, ἡ, præmonstratus, ante significatus, prædictus. τὸ πρόφαντον, oraculum, vaticinium. 2) evidens, conspicuus. A προφαίνω.

Προφανῶς, Adv. conspicue, aperte. A προφανής.

Προφασίζομαι, f. ίσομαι, fingo caussas, caussor, tergiversor caussando & prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, caussæ loco adfero, excuso. Gl. V. caussor. προφασίζεται, prætendit, Phil. προφασίσαντο, aor. 1. med. 3. pl. A seq.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. 2) excusatio. 3) dilatio, occasio, materia, sc. prætextus excusationis, Phil. caussa quæcunque etiam vera & arcana. ἐπὶ προφάσει, sub prætextu. πρόφασιν, verbo, int. κατά, opp. ἔργῳ. A πρόφημι.

Προφασιστικὸς, ή, όν, ad excusandum, ad prætexendum excogitatus, dictus &c. A προφασίζομαι, (usitatius προφασιστικὸς, ql. a προφασιστίζομαι.)

Προφερὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est provecta ætate: s. seni similis specie. 2) præstans. Comp. προφερέστερος, Superl. προφερέστατος, pro quo & προφερτατος, Sophocl. A seq.

Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono. 2) objicio, exprobro. 3) enuncio, loquor. 4) præsto, antecello, anteeo, ulterius fero seu porto, promoveo, προενέγκατε, proferte, Gl. Vet. aor. 1. imper. προενεχθεὶς, prolatus, antelatus, Gl. V. aor. 1. part. pass. προενηνεγμένος, prolatus, Gl. V. perf. part.

Προφεύγω, effugio, fugio, procul fugio. προφυγών, aor. 2. part. elapsus.

Πρόφημι, prædico.

Προφημίζω, ante dissipo famam.

Προφητάναξ, ακτος, ὁ, regius propheta, Davidis epitheton. E προφήτης & ἄναξ.

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium. 2) munus prophetæ, cum quis fungitur partibus prophetæ, de quo v. paulo post. A προφητεύω.

Προφητεῖον, ȣ, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum, Suic. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor. 2) fanorum antistes sum oraculorumque interpres, divinitus afflatus sum, vocem divinam audio. 3) in

in N. T. interpretor vaticinia, & alia Sc. S. dicta. A seq.

Προφήτης, ου, ὁ, vates. (proprie ille, qui consultantium interrogationes ad deum, hujusque responsa oraculo edita ad consultantes referebat, & loco hominum eorumque nomine cum deo oracula reddente, & rursus loco atque nomine dei cum hominibus agebat, ὁ φάσκων πρὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸ τοῦ θεοῦ.) a) in N. T. etiam de poeta. 3) doctor divinitus missus & afflatus. A πρόφημι.

Προφητικός, ή, όν, propheticus, ad prophetas pertinens, a prophetis ortus, dictus &c. A pr.

Προφητικῶς, *Adv.* more vatis. A pr.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit. a) sacerdos. A προφήτης.

Προφητοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector. Ab eod. & κτείνω.

Προφητόφθεγκτος, ου, ὁ, ἡ, a propheta dictus vel pronunciatus. 2) propheta dignus. Ex eod. & φθέγγομαι.

Προφητοφόντης, ου, ὁ, prophetarum interfector.

Προφθαδίην, *Adv.* præveniendo, antevertendo. A seq.

Προφθάνω, f. άσω, idem quod simplex φθάνω.

Προφθασία, ἡ, occupatio. A pr.

Προφθέγγομαι, anteloquor, Gl. V.

Πρόφθεγξις, εως, ἡ, anteloquium. A pr.

Προφθίμενος, ου, ὁ, præmortuus, ante mortuus. A φθίομαι.

Προφοβέω, ῶ, f. ήσω, ante terreo, absterreo.

Προφοβητικός, ή, όν, absterrendi vim habens.

Προφοιβάζω, f. άσω, ante purifico.

Προφορά, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio. a) vox, verbum, Phil. 3) exprobratio, ap. Polyb. A προφέρω.

Προφορέομαι, οῦμαι, stamen jungo, adnecto. 2) ultro citroque cursito.

Προφορικός, ή, όν, qui ore profertur, enunciativus. Gl. V. eloquens, facundus. A προφέρω.

Πρόφορος, ου, ὁ, humor inter membranas, quibus fetus continetur. A προφέρω. qs. τὸ ὂν πρὸ τοῦ ἐν τῇ γαστρὶ φερομένου.

Προφόωσδε, in lucem. E πρό, φῶς, & δε.

Πρόφραγμα, ατος, τό, septum alicui loco prætentum. 2) propugnaculum, tutamen. 3) proscenium. A προφράσσω.

Προφράζω, f. άσω, prædico, prænuncio.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propensa, benevola, lubens, ultro, sponte sua, deliberato consilio agens. A πρόφρων.

Προφράσσω, -άττω, f. ξω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρόνως, *Adv.* promto seu propenso animo, benevole, lubenter, *poet.* προφρονέως. A sq.

Πρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. a) propensus, benevolus, promtus. A φρήν. v. πρόθυμος.

Προφυλακή, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, statio, munitio ad arcendum, propugnaculum, observatio. a) præcautio, cautio. 3) amuletum.

Προφυλακὶς ναῦς, navis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves. a) navis præsidiaria. A pr.

Προφυλακτικός, ή, όν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A προφυλάσσω.

Προφύλαξ, ακος, qui ante excubat, excubitor, speculator, præsidiarius.

Προφύλαξις, εως, ἡ, cautio, providentia. A seq.

Προφυλάσσομαι, præcaveo, Gl. V. A seq.

Προφυλάσσω, vel -άττω, f. ξω, q. d. ante excubo, pro statione excubias ago.

Προφύραμα, τος, τό, massa farinacea, quæ in mactra subigitur, ut inde panes fiant. A seq.

Προφυράω, ante misceo, subigo, præparo ante.

Προφύρατος, & -ητος, ον, ante subactus, & quidem recte, satis.

Προφύσια, ων, τά, munimina, quibus follium fistulæ in metallis teguntur, quæ sunt πρὸ τῶν φυσῶν, ante spiracula follium. A φυσάω.

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A προφύω.

Προφυτεύω, f. εύσω, prius planto vel sero.

Προφύω, f. ύσω, ante genero seu gigno.

Προφωνέω, ῶ, f. ήσω, prius vocem edo, præloquor. a) prædico, præmoneo, denuncio.

Προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius patefacio. a) prius baptizo.

Προχαζόμαι, procedo.

Προχαίνω, hiante ore (cupidissime) in aliquid feror, ut canes prædam persequentes. προκεχηνότες, part. p. a.

Προχαίρω, gaudium præcipio, ante tempus, frustra gaudeo.

Προχάραγμα, ατος, τό, futuræ rei repræsentatio, imago, ac prævia descriptio. a) exemplum imitationi propositum. A seq.

Προχαράσσω, vel -άττω, f. ξω, prima lineamenta duco, primam sculpturam facio ante polituram, præformo. 2) ante delineo, adumbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

Προχειλίδιον, ου, τό, prominens labii pars. A χεῖλος.

Πρόχειλος, ου, ὁ, ἡ, qui prominentibus est labris, labeo, labrosus, Gl. V. Ab eod.

Προχειρόω, ῶ. προκεχείρωται, p. pass. apud Dion. Hal. si lectio sana, idem quod seq. A πρόχειρος.

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio. a) deligo, sumo ad aliquid faciendum, destino. 3) instituo, inchoo, paro, prætero. 4) promo, depromo. προχειρίζομαι, profero, promo, mitto, designo, constituo. Ab eod.

Πρόχειρος, ου, ὁ, ἡ, qui est in promtu, inventu facilis, expeditus. Phil. πρόχειρον, promtum, ad manum. A χείρ.

Προχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ante seu prius creo. a) præ aliis & ante tempus aliquid designo.

Προχείρως, *Adv.* promte, facile. a) temere. *Comp.* προχειροτέρως. A πρόχειρος.

Προχειρουργέω, ante manibus operor.

Πρόχευμα, ατος, τό, profusio, profusum. A seq.

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo.

Πρόχνυ, *Adv.* in genua, geniculatim. a) funditus, radicitus. E πρό & γόνυ.

Προχοή, ῆς, ἡ, gutturnium, v. πρόχους. a) ostium fluminis. A προχέω.

Προχοή, ῆς, ἡ, fluxus aquæ. *unde* a) diluvium, inundatio. 3) gurges. 4) fluvii in mare effusio. Ab eod.

Προχοΐδιον, ου, τό, aqualiculus, qua aqua effunditur manibus abluendis, item vas vinarium, e quo vinum in calicem effunditur, ut lagena. A seq.

Προχοΐς, ίδος, ἡ, matula. A προχέω.

Πρόχοος, *contr.* πρόχους, ου, ὁ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium. *Plur.* πρόχοι, sed est a πρόχος apud Homer. Ab eod.

Προχορεύω, præsulto, salto,

Προχρίω, f. ίσω, ante inungo.

Προχρονέω, ῶ, f. ήσω, tempore sum prior, tempore præcedo. A seq.

Πρόχρονος, ου, ὁ, ἡ, tempore prior, tempore præcedens.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur aut profusum est. 2) vinum sponte defluens ante, quam uvæ calcentur. A προχύω.

Πρόχυσις, εως, ἡ, profusio, effusio. 2) terra ante locum aliquem adgesta. A προχύω.

Προχύται, v. προχύτη.

Προχυταῖος, αία, αῖον, natus vel habitans in insula prochyta. A seq.

Προχύτη, cum νῆσος, est terra avulsa a continente & insula facta. 2) patera ad libandum. 3) *Plur.* mola salsa in victimis, item missilia. A προχύω.

Προχυτήριον, ου, τὸ, fusorium, Gl. Vet. πρόχυς. A seq.

Προχύτης, ου, ὁ, poculi, pateræ species. A προχύω.

Προχύτιος, ία, ιον, profusus, Clem. Al. Ab eod.

Προχυτὸς, ἡ, ὸν, profusus. Ab eod.

Προχύω, f. ύσω, profundo, effundo. 2) terra adgesta exstruo.

Πρόχωλος, ου, claudus.

Προχῶναι, αἱ, nates, Poll. qs. a προέχω, aut προχέω. v. πρωκτός.

Προχωρέω, ῶ, f. ήσω, procedo, progredior. 2) succedo, prospere cedo.

Προχώρημα, ατος, τὸ, quod succedit, seu successit. 2) excrementum. A præc.

Προχώρησις, εως, ἡ, successio, progressus, processio. Ab eod.

Προψηφίζω, ante scisco, decerno.

Προψύχω, f. ξω, prius refrigero.

Προώδης, ὁ, ἡ, qui dentes eminentes, exsertos habet. Ab ὀδούς.

Προῳδὸς, ἡ, prolusio in cantu, introitus, & quasi præcentio. Ab ᾠδή.

Προωθέω, ῶ, f. ωθήσω, & ώσω, part. aor. 1. προώσας, & πρώσας, protrudo, propello.

Προώλης, petulans, Philox. perditus. Ab ὄλλυμαι.

Προωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum ante testimonium aut sententiam cet. dicendam. Ab ὄμνυμι.

Προωνύμιον, ου, τὸ, prænomen, Philox. Ab ὄνομα.

Προώνυμος, ου, ὁ, ἡ, prænomen habens. Ab eod.

Προώριμος, ου, ὁ, ἡ, qui justum legitimumque tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ab ὥρα.

Πρόωρος, ου, ὁ, ἡ, idem. πρόωρον, *Adv.* ante tempus. Ab eod.

Πρόωσις, εως, ἡ, expulsio, actus propellendi, protrudendi, expellendi, v. c. calculi. A προωθέω.

Προωστης, ου, ὁ, caput lignorum prominentium, ad arcendum & repellendum, quod illiditur, irruit &c.

Προωστικὸς, ἡ, ὸν, vim popellendi habens. A præc.

ΠΡΥΛΕΈΣ, ων, οἱ, milites pedites. 2) populi multitudo conferta.

Πρύλις, εως, ἡ, saltatio armata, quam pedites saltant, pyrrhicha. A præc.

Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.

Πρυμνόθεν, *Adv.* a puppi. A præc.

Πρυμνήσια, τὰ, funes, quibus navis religatur ad terram. Gl. Vet. retinacula. A seq.

Πρυμνήσιος, ία, ιον, qui est in puppi, ad puppim pertinens. A πρύμνα.

Πρυμνήτης, ου, ὁ, gubernator in puppi sedens. 2) *Adj.* pro πρυμνήσιος. Ab eod.

Πρυμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad puppim pertinens. A pr.

Πρυμνόθεν, *Adv.* a puppi, ab eod. 2) ad extremum, funditus, a seq.

Πρύμνιον, τὸ, extremitas, finis. τὰ πρύμνια, idem.

ΠΡΥΜΝΟΣ, ἡ, ὸν, extremus, ultimus. 2) crassus, gravis, ut lapis. Hom.

Πρυμνοῦχος, ου, ὁ, ἡ, puppim tenens. E πρύμνα & ἔχω.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. E πρυμνὸς & ὄρος.

Πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas seu potestas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις, ubi v.

Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant actor & reus judicio disceptaturi, lat. sacramentum. A seq.

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes judicia exercebant, & in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur sumtibus. 2) curia. 3) palatium, Augustale, Gl. Vet. A seq.

Πρυτανεύω, f. εύσω, senator sum, aut magistratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, quod vid. summam potestatem teneo, præses sum. 2) rego, moderor, administro, impero. 3) suppedito, subministro, procuro. A πρύτανις.

Πρυτανικὸς, ἡ, ὸν, ad πρύτανιν pertinens. A seq.

Πρύτανις, εως, ὁ, Athenis senator e numero quingentorum, quorum decima pars decima anni parte rebus præerat. 2) in aliis civitatibus interdum summum magistratum notat, unde 3) summus magistratus, ἄρχων ὕπατος. 4) princeps in aliquo genere artis aut rei. 5) curator, præfectus alicujus rei, dispensator. (a πρό, unde πρῶτος. olim erant πρυτάνεις iidem, qui postmodum οἱ πρῶτοι, (ut δέκα πρῶτοι.) appellabantur. A πρόιτος formatum πρόϊτος & πρῶτος, hinc πρῶτις & πρύτανις.)

Πρὼ, πρῷ, & πρῴ *Adv.* mane, pro πρωΐ. (aut est dativus antiqui πρὸς, πρὸ, πρὶς, unde πρόσω, πρωτὸς, πρὶν, & alia manarunt, ipsumque adeo πρὸ, antiquus dativus, & πρωΐ, qui item antiquus dativus est.)

Πρῴζον, pro πρωΐζον, ubi vid.

Πρώην, *Adv.* nuper, ante, olim, Philox. Ab eodem. (pro πρωΐην, scil. ὥραν.)

Πρωθήβης, ου, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. E πρῶτος & ἥβη.

Πρώθηβος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Πρωθύστερος, præposterus, Gl. Vet. πρωθύστερον, præposterum, Gl. Vet. E πρῶτος & ὕστερος.

Πρωΐ, *Adv.* mane. 2) mature, tempestive. 2) præmature, ante tempus. *Compar.* πρωΐτερος, αίτερον, *Superl.* πρωΐτατος, & πρωϊαίτατος.

Πρωΐα, ας, ἡ, scil. ὥρα, matutinum tempus. A præc.

Πρωϊαίτατα, *Adv.* admodum tempestive, præmature. A πρωϊαίτατος.

Πρωϊαίτερον, *Adv.* citius, maturius. A πρωϊαίτερος.

Πρωϊανθὴς, έος, ὁ, ἡ, mature vel præmature florens. E πρωΐ & ἄνθος.

Πρωϊβλαστέω, ῶ, f. ήσω, mature germino. A seq.

Πρωϊβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, mature germinans. E πρωΐ & βλαστη.

Πρωϊβλαστία, ας, ἡ, matura seu præcox germinatio. A πρωϊβλαστέω.

Πρωϊζὸν, vel πρωΐζον, *Adv.* non ita dudum, hodie mane. 2) præmature, citius, intempestive, ante tempus: πρωϊζὰ, vel πρωΐζα, idem, a πρωϊζὸς, *matutinus*, *maturus*.

Πρωΐθεν, *Adv.* a mane, a tempore matutino. A πρωΐ.

Πρωϊκαρπέω, ῶ, f. ήσω, mature fructus reddo: &

Πρωϊκαρπία, ας, ἡ, matura fructuum editio. A seq.
Πρωΐκαρπος, ου, ὁ, ἡ, cujus fructus mature proveniunt.
Πρώϊμος, ου, ὁ, ἡ, maturus, tempestivus. Phil. πρώϊμον, præcox. A πρωΐ.
Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.
Πρώϊον, ου, τὸ, hora matutina. A seq.
Πρώϊος, ΐα, ϊον, matutinus. A πρωΐ.
Πρωϊότης, ητος, ἡ, præcoa maturitas. A præc.
Πρωϊσπορέω, ῶ, f. ήσω, mature semino. A seq.
Πρωΐσπορος, ου, ὁ, ἡ, qui mature seritur. 2) præmature serendus. E πρωΐ & σπείρω.
Πρωκτίζω, præpostera Venere coeo. A seq.
Πρωκτὸς, ῦ, ὁ, podex, anus, culus. v. πρωχῶνδα.
Πρωκτοτηρέω, ῶ, nates specto, observo, Aristoph. vox Comice ficta, ut πρωκτοπεντετηρὶς, apud eund.
Πρὼν, ωνὸς, ὁ, locus acclivis, collis, agger. 2) vertex seu cacumen montis. *Pl.* πρῶνες, πρώονες. v. πρώων.
Πρὼξ, ωκὸς, ὁ, gutta, stillicidium, *proprie* roris. *Pl.* πρῶκες. A πρωΐ.
Πρῷος, idem quod πρώϊος.
Πρώρα, ας, ἡ, prora, anterior pars navis. 2) hinc *trop.* os, adspectus, quasi ab adject. πρωρὸς, ρὰ, ρὸν, a πρό.
Πρωρίζω, in proram deprimo. πρωρίζεσθαι dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimitur. A πρώρα.
Πρώραθεν, *Adv.* e prora. Ab eod.
Πρωρατεύω, f. εύσω, sum prorera, seu in prora navem rego. A seq.
Πρωράτης, ου, ὁ, proreta, qui navem in prora regit. A πρώρα.
Πρωρατικὸς, ἡ, ὸν, ad proram pertinens, qui est in prora. A πρώρα.
Πρωρεὺς, έος, ὁ, proreta, Phil. Ab eod.
Πρῶτα, *Adv.* primum. A πρῶτος.
Πρωτάγγελος, ου, ὁ, ἡ, qui primus aliquid nunciat, prænuncius. Ex eod. & ἄγγελος.
Πρωτάγριον, τὸ, venationis primitiæ, prima captura. Ex eod. & ἄγρα.
Πρωταγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, primas partes in scena ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo. 2) primam orationem in judicio habeo. A seq.
Πρωταγωνιστὴς, ῦ, ὁ, primarum partium actor. 2) qui in quovis certamine primum locum tenet, princeps est, præstantissimus.
Πρώταθλος, ου, ὁ, primus athleta. Ab ἆθλος.
Πρωταίτιος, ὁ, ἡ, qui maaime in culpa est.
Πρωταίχμιον, f. πρωταίχμιον, τὸ, præda præmio data. E πρ. & αἰχμή.
Πρώταρχος, ου, ὁ, dux primarius, militiæ princeps.
Πρωτεία, ας, ἡ, primatus. A πρῶτος, vel πρωτεύω.
Πρωτεῖον, ου, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.
Πρωτέκδικος, ὁ, primus defensor.
Πρωτερική, ῆς, ἡ, sc. συκῆ, ficus, quæ citius fructum suum maturat, præcox seu festina ficus. A πρωΐ, alii a πρότερος, qui & προτερικὴ scribunt, non bene.
Πρωτεύω, f. εύσω, primus sum, primas partes teneo, principatum obtineo, summo honore habeor. πρωτεῦον, principalis, Gl. Vet. A πρῶτος.
Πρωτηρότης, ου, ὁ, qui primus aravit, vel arat. Ex eod. & ἀρότης.
Πρωτιστεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω. Ab eod.
Πρώτιστος, ίστη, ιστον, primus. πρώτιστον, & πρώτιστα, *Adv.* primo loco, primum omnium. A πρῶτος.

Πρωτόαλος, ου, ὁ, ἡ, qui primum mare tentat, primum navigat. E πρῶτον & ἅλς.
Πρωτοβαθρέω, ῶ, fut. ήσω, in primis subselliis, aut in subsellio primum colloco. A seq.
Πρωτόβαθρος, ου, ὁ, ἡ, qui in primis subselliis aut in subselliis judicum primus sedet, loco primo seu eminentissimo sedens. A βάθρον.
Πρωτοβολέω, ῶ, f. ήσω, primus jaculor. 2) primum protrudo, vel emitto. A seq.
Πρωτοβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui primus jaculatur. A βάλλω. 2) equus, qui primum dentiit, dentes edidit. A βόλος.
Πρωτόβολος, ου, ὁ, ἡ, qui primum seritur. Ab eod.
Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, colostrum, lac primum post partum, sponte concrescens.
Πρωτόγαμος, ὁ, ἡ, primas nuptias agens.
Πρωτογενεία, Epith. fortunæ, primigenia, Plut. A seq.
Πρωτογενὴς, έος, ὁ, ἡ, primogenitus. πρωτογενέστερος, antiquior. A γίνομαι.
Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, quod primum natum est.
Πρωτογέννητος, ου, ὁ, ἡ, primogenitus, Phil. A γεννάω.
Πρωτόγονος, ου, ὁ, ἡ, primigenius, primogenitus, primitivus. A γίνομαι.
Πρωτογόνος, ου, ἡ, primum pariens, primum eniaa. Ea iisd.
Πρωτογεύστης, ου, ὁ, prægustator, qui primus gustat, Phil. gustator. A γεύομαι.
Πρωτογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui primus sententiam dicit, princeps senatus. A γνώμη.
Πρωτόγυναικες, ων, οἱ, qui primum uxores ducunt, Hes. A γυνή.
Πρωτοδαὴς, έος, ὁ, ἡ, qui primus scit, qui primus didicit. A δαίω.
Πρωτόζαλτος, ὁ, ἡ, idem quod seq. A ζεύγνυμι.
Πρωτόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, primis nuptiis junctus, primum matrimonio juncta. A ζυγός.
Πρωτόθετον, τὸ, primitivum verbum. A τίθημι.
Πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima convivii portio. A θοίνη.
Πρωτόθρονος, ου, ὁ, ἡ, primo throno, loco, sedens.
Πρωτόθροος, *contr.* πρωτόθρους, ου, ὁ, ἡ, q. d. primisonus; Epith. oraculi, prophetiæ, apud Nonn.
Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in consessu aliquo locus. A καθέδρα.
Πρωτοκήριος, ου, ὁ, primicerius, primus dignitate. A κηρὸς, *cera*, quia primus in tabula cerata scriptus est.
Πρωτόκλητος, ου, ὁ, ἡ, primo vocatus.
Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus in convivio locus.
Πρωτοκλίσια, ίων, τὰ, inauguratio, cum quis primam sedem, v. c. imperii, occupat, aut cum in primo collocatur accubito in convivio. A κλίσις.
Πρωτονόμιον, ου, τὸ, prærogativa. A νομίζω.
Πρωτοκουρία, prima tonsio. A seq.
Πρωτόκουρος, ου, ὁ, ἡ, primum tonsus, qui primum tondetur. A κείρω.
Πρωτοκτίστης, ου, ὁ, qui primus vel primum creavit.
Πρωτόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, primo conditus seu creatus, Gl. Vet. primitivus.
Πρωτοκτόνος, ὁ, qui primus occidit. A κτείνω.
Πρωτόκτονος, qui primus occisus est. Ab eod.
Πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.
Πρωτόλειον, ου, τὸ, seu πρωτόλεια, ων, τὰ, primitiæ prædæ seu manubiarum, unde & pro præda. A λεία. 2) quævis primitiæ, qs. esset πρωτολήϊον. A λήϊον.

Πρωτο-

Πρωτολογέω, ῶ, f. ήσω, primus dico, primas dicendi partes sortitus sum. A πρωτολόγος.

Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, sermonis principium. A seq.

Πρωτολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui prior verba facit, qui primo loco loquitur.

Πρωτολοχία, ας, ἡ, prima acies, ordo primipilarium. A λόχος.

Πρωτόμαντις, εως, ὁ, ἡ, princeps vates.

Πρωτομάρτυρ, υρος, ὁ, primus testis, qui primus mortem passus ob Christ. Religionem.

Πρωτόμισθος, ου, qui primus mercede conductus est.

Πρωτόμορος, ου, ὁ, ἡ, qui primus mortuus est.

Πρωτόμφαλον, umbilicus clypei, Hesych. Ab ὀμφαλός.

Πρωτόναυς, ω, ὁ, ἡ, qui primum navigat. A ναῦς.

Πρωτοπαγής, έος, ὁ, ἡ, recens compactus, recens fabricatus. A πήγνυμι.

Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quis primum adficitur, non per consensum alterius, initium percipiendi mala. A πρωτοπαθής.

Πρωτοπαθέω, ῶ, f. ήσω, primum afficior, sc. ante alium. v. c. corpus πρωτοπαθεῖ, cum affectus animi ex ipso oritur; contra animus, cum affectus ex eo ad corpus pervenit, ut in tristitia. Ab eod.

Πρωτοπαθής, έος, qui primus incommodo afficitur, vel malum sentit. A πάσχω.

Πρωτοπαθῶς, *Adv.* ante alios malum sentiendo. A præc.

Πρωτόπαλος, ου, ὁ, luctator primarius.

Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor. A πατήρ.

Πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, Phil.

Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, Phil. A seq.

Πρωτόπειρος, ου, ὁ, ἡ, qui rei alicujus primum periculum fecit, qui aliquid primum est expertus. A πεῖρα.

Πρωτοπήμων, ονος, ὁ, ἡ, primum seu præcipuum damnum adferens. A πῆμα.

Πρωτόπλασις, εως, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, initium procreandi v. c. sobolem.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus fictus formatusque est, primus homo.

Πρωτόπλοος, *contr.* πρωτόπλους, ου, ὁ, ἡ, primum navigationem expertus, qui primus navigandi fecit periculum.

Πρωτοπολίτης, ου, ὁ, princeps sc. civitatis, Phil. πρωτοπολῖται, proceres, optimates, Phil. v. πρύτανις.

Πρωτοπορεία, ας, ἡ, præeundi dignitas. 2) primum agmen in bello, prima acies.

Πρωτοπόρος, ὁ, ἡ, qui primus vadit, transit.

Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio. 2) quod primum exigitur. A πρᾶξις.

Πρωτόρριζος, ου, ὁ, ἡ, primam proferens radicem. A ῥίζα.

Πρωτόρρυτος, ου, ὁ, ἡ, qui primum defluxit. Epith. lactis & vini. v. πρωτόχυτος. A ῥέω.

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus. 2) prior, præcedens, præstantior. 3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superlat.* a πρό, pro πρότατος, unde *Jon.* fit πρώατος, *Attice* πρῶτος. οἱ πρῶτοι, ων, primores, primates, Gl. Vet. τὸ πρῶτον, primum, int. μέρος. τὰ πρῶτα, sc. μέρη vel γέρα, primæ partes. πρῶτον, *Adv.* primum.

Πρωτοσέληνος, ὁ, ἡ, prima dies, initium mensis. A σελήνη.

Πρωτοσπόρος, ου, ὁ, qui primus serit, aut sevit, progenitor, parens. At πρωτόσπορος, primo seminatus, primo satus, filius primus. A σπόρος.

Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus, Gl. Vet. A στάσις.

Πρωτοστατέω, ῶ, f. ήσω, primus in ordine sto, antistes seu antesignanus sum. A seq.

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus stat in acie, Phil. princeps, dux. πρωτοστάται, primores, Gl. Vet. Ab ἵστημι.

Πρωτόσφακτος, ον, primus omnium interfectus. A σφάττω.

Πρωτοτοκεῖα, ων, τὰ, jus primogenituræ. A πρωτότοκος.

Πρωτοτοκίζω, f. ίσω, primogenituræ jura tribuo. Ab eod.

Πρωτοτόκια, ίων, τὰ, v. πρωτοτοκεῖα.

Πρωτοτόκος, ου, ἡ, quæ primum peperit, primipara, Gl. Vet. A τίκτω.

Πρωτότοκος, ου, ὁ, ἡ, ante quem nullus alius ex iisdem parentibus editus est. Philox. primogenitus, primitivus. Ex iisd.

Πρωτοτομέω, ῶ, f. ήσω, primum cædo seu reseco, vel amputo. A seq.

Πρωτότομος, ου, ὁ, ἡ, qui primo cæsus & putatus est. A τέμνω.

Πρωτοτυπία, ἡ, est verborum πρωτοτύπων, vid. verbum sq. n. 2.

Πρωτότυπον, ου, τὸ, originale, principale. Phil. exemplar authenticum. 2) verbum πρωτότυπον a) primitivum, b) a Gramm. opponitur κτητικοῖς, ut ἕλλην, a quo κτητικὸν ἑλληνικός. dicitur & ἁπλοῦν. 3) in Dialecticis πρωτότυπα, prædicamenta, Phil. A seq.

Πρωτότυπος, ου, ὁ, ἡ, exemplar, e quo simile facimus. Gl. Vet. primitivus (v. ante, n. 2.) principalis. A τύπος.

Πρωτοτύπως, principio, Gl. Vet. principaliter, primitive.

Πρωτοΰπνιον, ου, τὸ, primus somnus. Ab ὕπνος.

Πρωτουργός, οῦ, ὁ, ἡ, primas in opere aliquo partes obtinens, primario efficiens. Ab ἔργον.

Πρωτοφάνεια, ας, ἡ, prima apparitio. A seq.

Πρωτοφανής, έος, ὁ, ἡ, primum apparens. A φαίνομαι.

Πρωτοφόνος, ου, ὁ, primus homicida, ita vocatur Cain.

Πρωτοφορέω, ῶ, f. ήσω, primus, s. inter primos gero aliquid, ut vexillum, signum &c.

Πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primum prodit, primitiæ, omninoque quod quis primo loco fert. A præc.

Πρωτοφυής, έος, ὁ, ἡ, primo natus seu exortus. A φύομαι.

Πρωτόχνοος, *contr.* πρωτόχνους, ου, ὁ, ἡ, primam lanuginem habens.

Πρωτόχρονος, ου, ὁ, ἡ, primævus, Gl. Vet.

Πρωτόχυτος, ου, ὁ, ἡ, primum effusus, ut lac πρωτόχυτον, primum, οἶνος πρωτόχυτος &c. v. πρότροπος.

Πρώτως, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia, primario, i. e. per se & sua natura, non per aliud externum. Gl. Vet. primo, primitus. A πρῶτος.

Πρύων, ωνος, ὁ, idem quod πρών.

Πταίρω, sternuo, sternuto. ἔπταρον, aor. 2.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offensio, lapsus. 2) culpa, noxa, delictum, menda, error. 3) calamitas bellica. A πταίω.

Πταισμάτιον, ου, τὸ, offensiuncula, Gl. Vet. A pr.

Πταίω, f. πταίσω, *proprie*, impingo, offendo, titubo, vacillo, labor. 2) pecco, erro. 3) cladem accipio, fortuna adversa utor.

Πτακὶς, ίδος, timor, pavor. A πτήσσω.

Πτάκισμα, ατος, τὸ, & πτακισμὸς, ὁ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A praec.

Πτὰξ, κὸς, ὁ, ἡ, idem quod πτακίς.

Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus, qui in cacumine tuber habet, quod acri odore sternutare cogit. A seq.

Πταρμικὸς, ὴ, ὸν, qui sternutare potest vel solet. 2) sternutare cogens. A seq.

Πταρμὸς, ȣ, ὁ, sternutatio, sternutamentum. A πταίρω.

Πταίρομαι, sternuo. A πταίρω.

Πτάρνυμαι, πταίρνυμαι, sternuo, Gl. Vet. Ab eod.

ΠΤΑ'Ω, πτῶ, est thema, unde πτήσσω, πτήσσω, πτῆμι, πτάω, πτύρω, πτώσσω, πτοέω, πταίω, πταίρω &c. nata sunt, in quibus omnibus est significatio commotionis, agitationis &c.

Πτελας, ὁ, aper, Licophr.

Πτελέα, ας, ἡ, ulmus.

Πτελέϊνος, ΐνη, ΐνον, ulmeus, ex ulmo. A pr.

Πτελεώδης, ȣς, ulmeus, ulmo similis. Ab eod.

Πτελεὼν, ῶνος, ὁ, ulmetum, Gl. Vet. Ab eod.

Πτέλος, ὁ, idem quod πτέλας.

Πτέρινος, ίνη, ινον, alatus, pennatus, e pennis contextus. Gl. Vet. πτέρινον, plumatile. A πτερόν.

Πτέρις, ιδος, sive πτερὶς, ίδος, ἡ, filix mas, *herba*. Gl. Vet. πτερὶς, βοτάνη, filix. 2) locus filicibus plenus. Ab eod.

Πτέρισμα, τὸ, agitatio, plausus alarum. Longin. qs. a πτερίζω. (Sed leg. πτερύγισμα.)

Πτέρνα, *Jon.* πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus. πτέρναι, calces, Philox. 2) inferior pars mali erecti, quae ἱστοπέδη incitatur. 3) extremitas, ut montis &c. postica pars.

Πτερνίζω, f. ίσω, calce peto, vel ferio, Gl. Vet. supplanto: *unde & insidior, decipio, interpretantur*. A praec.

Πτέρνιξ, ικος, ὁ, caulis cacti, plantae spinosae. Ab eod.

Πτερνίον, ȣ, τὸ, pernio, Gl. Vet. Ab eod.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, idem quod πτέρνα, n. 1. & 3.

Πτερνισμὸς, ȣ, ὁ, ictus calcitrantis. 2) supplantatio, deceptio. A πτερνίζω.

Πτερνιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui calce petit & verberat, qui calcibus ferire solet. 2) calcar. Ab eod.

Πτερνιστὴς, ȣ, ὁ, idem, n. 1. ab eod.

Πτερνοβάτης, ȣ, ὁ, qui calci inter ambulandum primum insistit, atta. E πτέρνα & βαίνω.

Πτερνογλύφος, ȣ, ὁ, qui pernam rodit, nomen muris in Batrachom. Ex eod. & γλύφω.

Πτερνοκοπέω, ῶ, calcaneis seu pedibus strepitum moveo, pedibus supplodo. 2) explodo, tumultuor. Ab eod. & κόπτω.

Πτερνοτρώκτης, ȣ, ὁ, q. d. pernivorus, pernarum rosor, nomen muris in Batrachom. Ex eod. & τρώγω.

Πτερνοφάγος, ȣ, ὁ, idem, ibidemque.

Πτεροδόνητος, ȣ, ὁ, ἡ, pennis agitatus, pennas, alas agitans, celer. Epith. avis. E πτερὸν & δονέω.

Πτεροείμων, ονος, ὁ, ἡ, alis seu pennis vestitus, alatus. Ex eod. & εἷμα.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris. Gl. Vet. volatilis. A seq.

Πτερὸν, ȣ, τὸ, ala, pluma, pinna, Phil. pinnula, al. Gl. Vet. penna. πτερὸν πλοίȣ, aplustra. Phil. In veste idem quod πτερύγιον. A πέτω, πέταμαι, expando, quasi πετερόν.

Πτερόομαι, πτεροῦμαι, plumesco, Gl. Vet. volo, *metaph.* attollor, quasi alis. ἐπτερωμένος, alatus, perf. part. pass. *metaph.* spe vana oblata ad levitatem sperandi, temereque res majores suscipiendi extollor. A πτερόω, ubi v.

Πτεροποίκιλος, ȣ, ὁ, ἡ, varias & pictas pennas habens.

Πτερόπους, ποδος, ὁ, ἡ, alatos pedes habens. Gl. Vet. alipes.

Πτερο῾ῤῥοέω, pennas amitto, defluvium pennarum patior.

Πτερο῾ῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Πτερότης, ητος, ἡ, q. d. pennatus, si quis pennatus est. A πτερόν.

Πτερόφοιτος, ον, alatus. Ex eod. & φοιτάω.

Πτεροφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, aliger, penniger. Ex eod. & φέρω.

Πτεροφυέω, ῶ, f. ήσω, pennas produco, plumesco. Ex eod. & φύω.

Πτεροφυὴς, ὲς, alatus. Ex iisd.

Πτεροφυΐα, ας, ἡ, pennarum generatio. A pr.

Πτερόφυτος, ον, alatus. Ab eod.

Πτερόω, ῶ, f. ώσω, alas addo, alitem facio: 2) *metaph.* erigo, uti spe. 3) de navi cum paratur ad cursum, velis, remis. *Pass.* erigor, efferor &c. v. πτερόομαι. A πτερόν.

Πτερυγίζω, f. ίσω, pennas rostro purgo. 2) alas pando seu explico, tento volatum, de pullis avium. 3) frustra & inaniter conor. Gl. Vet. πτερυγίζειν, crissare. A πτέρυξ.

Πτερύγινος, plumarius, adject. Gl. Vet.

Πτερύγιον, ȣ, τὸ, ala parva, pinna, plumula. 2) pinnaculum seu pinna, lorica aedificii. 3) summa auricula. Dim. 4) *in veste*, anguli extremi. 5) extremitas ut gubernaculi &c. A πτέρυξ.

Πτερυγοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, alae formam habens. E πτέρυξ & εἶδος.

Πτερυγοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, penniger. 2) agmen quoddam militare. 3) cursor, tabellarius subrectas in capite pennas gerens, ut Mercurius. petasatus. Ex eod. & φέρω.

Πτερυγώδης, εος, ὁ, ἡ, alae speciem gerens, alam referens. 2) alatus. 3) scapulas exstantes habens. Ab eod.

Πτερυγωκὴς, vel πτερύγωκυς, εος, ὁ, ἡ, alis celer. Ex eod. & ὠκύς.

Πτερύγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna. 2) extremitas, qs. a πτερυγόω.

Πτερυγωτὸς, ἡ, όν, alatus, pennatus, pinnatus. Ab eod.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. v. & πτερύγιον. A πτερόν.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plausus. 2) conatus volandi in pullis. A πτερύσσομαι.

Πτερύσσομαι, idem ac seq.

Πτερύσσομαι, f. ξομαι, alis latera ferio. 2) gestio, seu passis alis gestio, gaudeo, laetor. A πτέρυξ.

Πτέρωμα, ατος, τὸ, pennarum in avibus tegmen. 2) pinnae murorum. A πτερόω.

Πτερώνυμος, ον, alatus. Ab ὄνομα.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem quod πτέρωμα. 2) pennarum generatio. A πτερόω.

Πτερωτὴς, ȣ, ὁ, qui alas addit, alis sublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ὴ, ὸν, alatus, pennatus, aliger, Gl. Vet. Ab eod.

Πτηστικὸς, ἡ, ὀν, pavidus, animi dejectus, facilis ad trepidandum, ut pauper. A πτήσσω.

Πτῆμα, ατος, τὸ, volatus, Gl. V. A seq.

Πτῆμι, f. πτήσω, volo. inus. unde ἵπταμαι &c. A πετάω, expando.

Πτηνολέτις νεφέλη, aves perdens, vel perimens laqueus vel rete. E πτηνὸς & ὄλλυμι.

Πτηνοπέδιλος, ον, alatos calceos habens, ut Mercurius: celer pedibus. E seq. & πέδιλον.

Πτηνὸς, ἡ, ὀν, volucris, volatilis, alatus. τὸ πτηνὸν, ῦ, ales, avis, sc. ἔθνος. A πτῆμι.

Πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτήσσω, fut. ξω, proprie de ave, cum frigore metuve alas contrahit. 2) metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo. Gl. V. extimesco, ut pauperes & mendici, qui frigore, inedia, pudore & metu artus omnes contrahunt & contremiscunt. 3) perterrefacio. Hom. sed lectio variat, πτῆξε & τῆξε. v. πτοέω, & πτώσσω. Ab eod.

Πτητικὸς, ὴ, ὀν, volatilis. Ab eod.

Πτητικῶς, *Adv.* volatilium modo. A pr.

Πτίλος, Philox. v. πτίλος. quæ melior est lectio.

Πτιλοβάφος, ου, ὁ, plumarius, Philox. A seq. & βάπτω.

Πτίλον, ου, τὸ, penna mollis. Phil. pluma.

Πτίλος, cui e ciliis pili periere. 2) lippus. Gl. Vet.

Πτιλόνωτος, ον, Epith. avis. E πτίλον & νῶτος. cui tergum est pilis mollibus obsitum.

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio. 2) defluvium pilorum e palpebris callosis & rubentibus. 3) lippitudo. A πτίλος.

Πτιλωτὸς, ἡ, ὀν, pennatus seu pinnatus. 2) membrana sicca volans. Ab eod.

Πτισάνη, seu πτισσάνη, ης, ἡ, hordeum a cortice purgatum, & pistum. 2) potio vel sorbitio e tali hordeo. A πτίσσω.

Πτισανοῤῥοφία, ἡ, sorbitio ptisanæ. n. a. A pr. & ῥοφέω.

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum, sed cortice purgatum & comminutum. Ab eod.

Πτισμὸς, ῦ, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. Ab eod.

Πτίσσω, tundo. 2) pinso. 3) decortico.

Πτιστικὸς, ἡ, ὁν, pistioni aptus, qui contundi, comminui potest. Epith. carminis mulierum pinsentium. A pr.

Πτοία, ας, ἡ, pavor, consternatio, metus. 2) impotens amor, libido Venerea, cupiditas alia. A πτοέω. v. πτοία.

Πτοέω, ῶ, f. ήσω, metu consterno, perterrefacio, obstupefacio, attonitum reddo. 2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo, etiam lætitia effero. πτοῦμαι, trepido, consternor, paveo, pavesco, expavesco, Gl. Vet. ἐπτοημένος, pavidus, Gl. V exsternatus, perf. pass. part. πτοηθεὶς, obstupefactus, Phil. aor. 1. part. pass. amore vehementi captus, percussus amore. A πτῶ.

Πτόησις, εως, ἡ, idem quod πτοία. A πτοέω.

Πτοία, ας, ἡ, idem. A πτόω, unde πτοέω, πτώσσω. v. πτύρω.

Πτοίηλος, ου, ὁ, ἡ, pavidus, timidus. 2) amore, cupiditate incensus. A pr.

Πτοιέω, ῶ, idem quod sequens.

Πτοιέω, ῶ, f. ήσω, idem quod πτοέω. A πτοία.

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοῖος, ου, ὁ, timor, metus. A πτοία.

Πτολεμίζω, pro πολεμίζω.

Πτολεμιστὴς, ῦ, ὁ, pro πολεμιστής.

Πτολεμόνδε, pro πολεμόνδε.

Πτόλεμος, ου, ὁ, bellum, pugna, pro πόλεμος.

Πτολίαρχος, ου, ὁ, præfectus aut princeps urbis, & pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum.

Πτολιπόρθης, ὁ, idem quod sq. & ex iisd.

Πτολίπορθος, ου, ὁ, urbium populator, vastator, seu eversor. E seq. & πορθέω.

Πτόλις, εως, ἡ, pro πόλις.

Πτόλισμα, ατος, τὸ, pro πόλισμα.

Πτορθακανθος, ου, ὁ, ἡ, ramos habens spinosos, seu aculeatos. E seq. & ἄκανθα.

Πτόρθος, ου, ὁ, ramus, surculus.

Πτοώδης, εος, ὁ, ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pavidus. A πτοία.

Πτυαλίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύαλον, sive πτύελον.

Πτυαλισμὸς, vel πτυελισμὸς, ῦ, ὁ, screatus, exscreatio. 2) crebra sputi ejectio. A pr.

Πτύαλον, ου, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτυάριον, ου, τὸ, parvum ventilabrum. A πτύον.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica sinus, sinus rei complicatæ. A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ου, τὸ, parva plicatura, sinus rei complicatæ. Dim. a pr.

ΠΤΥΓΞ, γὸς, ὁ, ptynx, *avis genus*.

Πτυελίζω, saliva abundo. A πτύελον. v. πτυαλίζω.

Πτυελισμὸς, ῦ, ὁ, salivatio, salivæ abundantis fluxus. A pr. v. πτυαλισμός.

Πτυελον, ου, τὸ, vas, in quod sputum ejicitur. A πτύω.

Πτυκτίον, ου, τὸ, ruga. 2) libellus plicatilis, pugillares. A seq. v. πτυκτίς.

Πτυκτὸς, ἡ, ὀν, plicatus, plicatilis. A πτύσσω.

Πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, plicatura. 2) ruga & sinus vestis. 3) lamina pugillarium. πτύχες, januæ, valvæ, Gl. V. tabellæ. 4) sinus clivi, valles montium. Ab eod.

Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, pala, Philox. πτυόφι, poet. cum ventilabro. A πτύω.

Πτύραξ, τος, τὸ, idem quod seq. & ab eod.

Πτυρμὸς, ῦ, ὁ, pavor, consternatio. A πτύρω.

Πτυρτικὸς, ἡ, ὀν, qui facile consternatur. A seq.

Πτύρω, f. ρῶ, consterno, perterrefacio, terreo. πτύρομαι, trepido, Phil.

Πτύσις, εως, ἡ, exscreatio, sputi ejectio. A πτύω.

Πτύσκω, idem quod πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτυσμὸς, ῦ, ὁ, sputi rejectio, exspuitio. Ab eod.

Πτύσσω, f. ξω, plico, complico, in rugas & sinus contraho. ἐπτυγμένος, perf. part. pass. πτυχθεὶς, aor. 1. part. pass. πτύξασθαι ἱμάτιον, duplicare pallium. πτύξομαι, complicato pallio me tegam. 2) complector, adulor. v. προσπτύσσομαι.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. 2) αἱ πτυχαὶ, vestes, in pr. duplices. A πτύσσω.

Πτυχίον, ου, τὸ, libellus, s. codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis, ubi nomen navis scriptum. A πτύξ.

Πτυχώδης, εος, ὁ, ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχή.

Πτύω, f. ύσω, spuo, exspuo, exscreo. 2) contemno, despuo.

Πτωκάζω, metu contrahor, expavesco. πτωκαζέμεν, ion. pro πτωκάζειν. A πτώξ.

Πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax. Epith. leporis. Ab eod.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus. 2) clades. 3) delictum seu erratum. 4) cadaver. A πίπτω.

Πτωματίζω, f. ίσω, cadere facio, vel praecipito. A pr.

Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Athen. Ab eod. (f. πωματὶς, operculo instructa.)

Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ, ἡ, pavidus, timidus. 2) *substant.* pro lepore, & dama. A πτώσσω.

Πτώσιμος, ίμη, ιμον, caducus. πτώσιμον & πτῶμα, ἐπὶ νεκρῶ, cadaver, Gl. Vet. A seq.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina, Phil. strages, Al. Gl. Vet. A πίπτω.

Πτωσκάζω, idem quod seq. & a seq.

Πτώσσω, f. ξω, perterreor, trepido, expavesco, metu perculsus concido. abscondo me prae metu. 2) timide mendicans oberro, mendico. A πτοέω, antiquo πτόω.

Πτωτικὸς, ἡ, όν, casualis, Vox Gramm. A seq.

Πτωτὸς, ἡ, όν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίπτω.

Πτωχαλάζων, ονος, ὁ, ἡ, pauper arrogans & jactator. E πτωχὸς & ἀλαζών.

Πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel semper esuriens, a πτὼξ, vel a πτωχὸς, in altera significatione. sed verbum est dubium.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, paupertas. A πτωχεύω.

Πτωχεῖον, ου, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel aluntur, domus mendicorum. Ab eod.

Πτωχεύω, f. εύσω, pauper sum, mendico, mendicando peto. πτωχεύεσκον, imperf. *Jon.* pro ἐπτώχευον. A πτωχός.

Πτωχίζω, f. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod.

Πτωχικὸς, ἡ, όν, mendicus. 2) mendico conveniens. Ab eod.

Πτωχίστερος, Compar. irreg. a πτωχός.

Πτωχοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχόμουσος, ου, ὁ, ἡ, pauper Musis, i. e. imperitus, indoctus. E πτ. & μοῦσα.

Πτωχοπλούσιοι, qui paupertatem mentiuntur, qui specie paupertatis sunt ditissimi; item, qui non fruuntur divitiis & quasi pauperes vivunt.

Πτωχοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ad mendicitatem redigens. E πτ. & ποιέω.

Πτωχὸς, ἡ, όν, *propr.* timidus. 2) mendicus, pauper, egenus. A πτώσσω.

Πτωχοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis mendicis destinatus. A πτωχοτρόφος.

Πτωχοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pauperes alo. Ab eod.

Πτωχοτροφία, ας, ἡ, mendicorum sustentatio. A seq.

Πτωχοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quae mendicos alit. E πτωχὸς & τρέφω.

Πύαλος, ου, idem quod πύελος.

Πυανέψια, ων, τὰ, festum quoddam Athenis. A seq.

Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina seu fabae coquuntur. E πύανον & ἕψω.

Πυανεψιὼν, ῶνος, ὁ, quintus mensis Atticus Novembri respondens. A pr.

Πυάνιος, ου, ὁ, fabaginus, e leguminibus. A seq.

Πύανον, ου, τὸ, faba, legumen. 2) triticum coctum.

Πύαρ, τὸ, coagulum. 2) primum lac a partu. A πύος.

Πυαρίτης, ου, ὁ, idem. A pr.

Πυγαῖα, ων, τὰ, sc. μέρη, nates, clunes. A seq.

Πυγαῖος, αία, αῖον, posticus, ad nates pertinens. 2) salax, libidinosus. 3) cinaedus. A πυγή.

Πύγαργος, ου, ὁ, ἡ, nates albas habens, effeminatus. *Subst.* aquilae genus cauda albicante. Ex eod. & ἀργός.

Πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

Πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *Adv.* secundum clunes, vel nates, averse. A pr.

Πυγίδιον, ου, τὸ, exiles nates, clunes aridae & depressae. Dim. ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus ferio. 2) paedico. πεπυγισμένος, paedicatus, Phil. perf. part. pass. Ab eod.

Πύγισμα, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur; it. paedicatio. A pr.

Πυγιστὴς, ῦ, ὁ, paedico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ου, ὁ, ἡ, cum pygmaeis pugnans, Epith. gruis. E seq. & μάχομαι.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, aequans seu explens πυγμὴν, n. 2. Pygmaeus, nanus, pumilio, pusillus homo. A πυγμή.

Πυγμαχέω, ῶ, pugilatu decerto. A πυγμάχος.

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A seq.

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. E πὺξ & μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta. 2) mensura spatii, quod pertinet a cubito ad pugnum. 3) dimicatio, pugna, Phil. al. Gl. V. caestus, pugilatus. A πύξ.

Πυγμῆ, *Adv.* crebro. 2) enixe. A πυγμή.

Πυγολαμπὰς, άδος, vel πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, insecti genus, cujus clunes seu nates noctu lucent. E πυγὴ & λάμπω.

Πυγομαῖος, αία, αῖον, mensuram cubiti aequans. A πυγών.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, Epith. meretricis, qs. clunes ornans. E πυγὴ & στέλλω.

Πυγούσιος, ου, ὁ, idem quod πυγομαῖος, & ab eod.

Πυγὼν, όνος, ὁ, idem quod πυγμή. n. 2.

Πυδαρίζω, salio, ut ποδαρίζω, pro quo dici ait Etym. 2) ab aliquo resilio. 3) calcitro, calce nates alterius ferio.

Πυέλιον, ου, τὸ, labrum seu solium aeneum, in quo se lavant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cavitas annuli, in quam gemma inseritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελος, ου, ἡ, solium, loculus in quo mortui cadaver reponitur. 2) solium balneare. 3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur.

Πυελώδης, εος, ὁ & ἡ, concavus in modum πυέλου.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum, v. infra πυτία.

Πυέω, ῶ, f. ήσω, suppuro, ad suppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, pro πύησις, suppuratio, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eod.

Πυθαγόρειος, ου, ὁ, ἡ, a Pythagora ortus, Pythagoreus. A πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagorae sectator sum.

Πυθαγορικὸς, ἡ, όν, Pythagoricus.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, sectatrix Pythag. philosophiae.

Πυθαγορισμὸς, ὁ, studium philosophiae Pythagoricae.

Πυθαγοριστὰς, *Dor.* pro πυθαγοριστὴς, Pythagorae sectator. Apud Theocr. πυθαγοριστάς, *Dor.* A πυθαγορίζω.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ου, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος, vel πυθέσθαι, consultando, locus, ubi conveniunt, quo se conferunt deum consulentes.

Πυθία, ας, ἡ, sc. ἱέρεια, Pythia Apollinis sacerdos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τὰ, scil. ἀγωνίσματα, Pythia, ludi in houorem Apollinis Pythii, ob interemtum serpentem Pythonem. Ab eod.

Πυθιάζω, vaticinor, ab eod. pro quo libri etiam, sed male, πυθαΐζω. Ab eod.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia. 2) sacerdos Pythia. Ab eod.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. E πύθια & νικάω.

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem. Ex iisd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium, sive Pythonem etiam, & oraculum Pythium pertinens. 2) Apollinis cognomen, a serpente Pythone, quem jaculis interemerat, vel ἀπὸ τοῦ πυθέσθαι, ab interrogando, percunctando, quia eum adibant, qui dubii essent quacunque de re, de qua doceri vellent. A πύθω.

Πύθιον, ου, ὁ, pythion, bulbi genus. Ab eod.

Πυθμενόθεν, *Adv.* funditus, prorsus. A seq.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, fundus, ima pars, radix arboris. 2) ramus, propago, culmus. οἱ ὁ.

Πυθόκραντος, ου, ab Apolline prædictus & certo futurus. A πύθιος & κραίνω.

Πυθοκτόνος, ὁ, Epith. Phœbi, interfector serpentis, v. πύθων. Ex eod. & κτείνω.

Πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθώ.

Πυθόληπτος, ου, ὁ, ἡ, a Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus a Phœbo. A πύθιος & λαμβάνω.

Πύθομαι, audio, a πυνθάνομαι, antiquo πύθω.

Πυθόμαντις, εως, ὁ, ἡ, Pythicus vates.

Πυθόχρηστος, ου, ὁ, ἡ, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. E πύθιος & χράω.

Πύθω, f. πύσω, putrefacio. πύθομαι, putresco, putrefio. A πύω, unde πύον.

Πυθὼ, όος, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini sacra. πυθώδε, Delphos. A πυθέσθαι, *consulendo*.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, unde & *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia e putredine terræ ortus credebator. (sed hæc notatio est, ut multæ, commentitia & nugax.

Πυθωνικὸς, ἡ, ὸν, Pythonicus. 2) a spiritu divinatorio correptus. A pr.

Πυΐον, ου, τὸ, pro πύον, Hesych.

Πύκα, *Adv.* dense, spisse. 2) prudenter, accurate, adfabre. (nos vulgo solide.)

Πυκάζω, fut. άσω, denso, stippo. 2) tego, intego, contego. 3) orno, exorno. πεπυκασμένος, densatus, perf. part. pass. Philox. crinitus. A pr.

Πύκασμα, τος, τὸ, idem quod seq. Symmachus.

Πυκασμὸς, ῦ, ὁ, densatio. 2) ornatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, εος, ὁ, ἡ, prudens, accuratus, sedulus. E πύκα & μῆδος.

Πυκνὰ, *Adv.* frequenter. 2) prudenter. 3) eleganter. A πυκνός.

Πυκνοκίνητος, ον, qui crebro movetur. Ab eod. & κινέω.

Πυκνόῤῥιζος, ον, multas & diffusas late radices habens. Ex eod. & ῥίζα.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, densus, firmus, gravis, creber, frequens. 2) prudens, callidus. 3) elegans. A πύκα.

Πυκινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. E pr. & φρήν.

Πυκινῶς, *Adv.* dense, spisse, crebro, frequenter. 2) prudenter, sapienter. 3) accurate, firmiter. Ab eod.

Πυκνὰ, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνάζω, frequento, Gl. Vet. spisso. πυκνάζει, continuat, Phil. Ab eod.

Πυκνάκις, *Adv.* frequenter. A πυκνά.

Πυκνόβλαστος, ου, ὁ, ἡ, dense germinans. E πυκνὸς & βλαστάνω.

Πυκνογόνατος, ου, ὁ, ἡ, densis geniculis constans, crebris distinctus geniculis & internodiis. Ex eod. & γόνυ.

Πυκνόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, densos seu multos fructus habens.

Πυκνοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebris se periculis objicit.

Πυκνόκομον, ου, τὸ, Pycnocomum, *herba*. A κόμη.

Πυκνὸν, *Adv.* crebre, frequenter. A πυκνός.

Πυκνοπνεύματος, ου, ὁ, ἡ, qui crebro respirat. A πνεῦμα.

Πυκνόπτερος, ον, densas, i. e. firmas alas habens. A πτερόν.

Πυκνόπορος, ου, ὁ, ἡ, densos meatus habens.

Πυκνόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, densas aut crebras radices habens, qui est densa radice. A ῥίζα.

Πυκνόῤῥωγος, ον, idem quod sequens. A ῥάξ.

Πυκνόῤῥαξ, αγος, ὁ, ἡ, densus acinis. Epith. uvæ.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, densus, solidus, spissus, creber, frequens. 2) prudens. Per Syncopen a πυκινός.

Πυκνόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, qui densa est carne, qui solidum habet corpus & succi plenum. A σάρξ.

Πυκνοσπορέω, ῶ, f. ήσω, dense sero, vel semino. πυκνοσποροῦμαι, dense seror. A sq.

Πυκνόσπορος, ου, ὁ, ἡ, dense satus, dense seminatus.

Πυκνοστήμων, ὁ, ἡ, vestis densum stamen habens. A στήμων.

Πυκνόστικτος, ου, ὁ, ἡ, crebris punctis distinctus, maculosus.

Πυκνόστυλος, ου, ὁ, ἡ, multas habens columnas.

Πυκνότερον, *Adv.* sæpius, crebrius, spissius, Philox. A πυκνός.

Πυκνότης, ητος, ἡ, densitas, spissitudo. 2) crebritas. 3) prudentia. Ab eod.

Πυκνόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, crebros oculos seu gemmas habens.

Πυκνόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, densa habens folia, densus foliis. A φύλλον.

Πυκνόω, ῶ, f. ώσω, denso, spisso, stipo. A πυκνός.

Πύκνωμα, ατος, τὸ, idem quod πυκνότης. A pr.

Πυκνῶς, *Adv.* dense, spisse, crebro. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, densatio, spissatio. A πυκνόω.

Πυκνωτικὸς, ἡ, ὸν, densandi vim habens. Ab eod.

Πυκτεῖον, ου, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτίς.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, Phil. A πυκτεύω.

Πυκτευτὴς, οῦ, ὁ, pugil, pugnator, Gloss. Vet. A seq.

Πυκτεύω, f. εύσω, pugilatu certo, pugilor, dimico. Phil. 2) pugnos incutio, Phil. Gl. Vet. A sq.

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, Philox. A πύξ.

Πυκτικὸς, ἡ, ὸν, pugilatui aptus. A pr.

Πυκτίον, ου, τὸ, idem quod sequens.

Πυκτὶς, ίδος, ἡ, libellus seu tabella plicatilis, vel potius pugillaris. A πυκτός.

Πυκτομαχέω, idem quod πυκτεύω. A πύκτης & μάχομαι.

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus, pro πτυκτός. A πτύσσω.

Πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatus. A πύκτης. (vel potius a πὺξ, pugnus, quia pugno res geritur.)

Πυλαγόραι, οἱ, legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice & de re publica mittebantur. E πύλαι & ἀγείρομαι, vel ἀγορεύω.

Πυλαγορέω, ῶ, sum Pylagoras. A pr.

Πύλαι, ῶν, αἱ, Pylæ, vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, sc. σύνοδος, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas, bis quotannis haberi solebat. A pr.

Πυλαΐτης, ου, ὁ, unus e vulgo, quod ad Thermopylas confluebat, homo nihili, de circo. A pr.

Πυλαῖος, αία, αιον, qui est extra portas. 2) Pylis oriundus. Ab eod.

Πυλαῖτις, ιδος, ἡ, epith. Minervæ, quæ in portis urbium pingebatur. A πύλη.

Πυλαρὸς, ου, ὁ, ἡ, janitor vel janitrix. v. πυλωρός. Ab eod.

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas & bene compactas. Epith. Plutonis. E πύλη & ἄρω.

Πυλαωρὸς, & πυλαωρὸς, ου, ὁ, custos portæ. Ex eod. & ὄρος.

Πυλεὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum, atrium. Philox. janua. A sq.

Πύλη, ης, ἡ, porta. *Plur.* πύλαι, portæ. 2) angustiæ montium, quibus per eos transitur. 3) locus Græciæ talis, qui & Thermopylæ.

Πυληγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Pylo ortus seu oriundus, in insula Pylo natus. E πύλος & γίνομαι.

Πυληγόρας, ὁ, idem quod πυλαγόρας.

Πυληδόκος, ου, ὁ, janitor. E πύλη & δέχομαι.

Πυλὶς, ίδος, ἡ, portula. A πύλη.

Πύλος, ου, ὁ, porta, vestibulum. 2) Pylus, f. insula exigua ad Peloponnesum. Ab eod.

Πυλουρὸς, ου, ὁ, ἡ, portæ custos, janitor, janitrix. Ex eod. & ὄρος.

Πυλοῦχος, ου, ὁ, ἡ, portas sustinens. Ex eod. & ἔχω.

Πυλόω, ῶ, f. ώσω, portis munio, seu claudo. A πύλη.

Πύλωμα, ατος, τὸ, porta f. janua. A pr.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium seu exterius vestibulum. 2) porta, ostium. Philox. janua. πυλῶνες, januæ, Gl. V. A πύλη. v. πυλεών.

Πυλωρέω, ῶ, f. ήσω, portæ præfum custodiæ. A sq.

Πυλωρὸς, ου, ὁ, custos portæ, janitor. 2) custos, defensor. 3) introitus seu vestibulum. 4) meatus ventriculi interior. Ex eod. & ὄρος.

Πύματος, η, ον, extremus, ultimus. πύματα, & πύματον, *Adv.* ultimum.

Πύνδαξ, ακος, ὁ, fundus in modio &c. item operculum. 2) manubrium gladii. (unde Lat. *fundus*. item βάθος & πόντος, nec non βυθός.)

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, f. πεύσομαι, audio, intelligo, cognosco, rescisco, certior fio, etiam sentio ap. Hom. 2) interrogo, quæro, sciscitor, Gl. Vet. consulto, rogito, percontor, Philox. (A πύθος aut πυθὸς, quod idem atque βυθὸς & *fundus*, proprie fundum rei pede, aut conto, aut plumbato, explorare.)

Πὺξ, *Adv.* pugno vel pugnis.

Πυξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγή.

Πυξάκανθα, ης, ἡ, arbor quædam spinosa. E πύξος & ἄκανθα.

Πυξεὼν, ῶνος, ὁ, buxetum, Gl. V. A. πύξος.

Πυξίδιον, ου, τὸ, parva pyxis. 2) parva tabella. Dim. a πυξίς.

Πυξίνεος, έα, Jon. έη, εον, buxeus, e buxo. A seq.

Πύξινος, ίνη, ινον, idem. de colore. A πύξος.

Πυξίον, ου, τὸ, tabella scriptoria. 2) parva pyxis. Dim. a πύξος. v. πυκτίς.

Πυξὶς, ίδος, ἡ, pyxis, vasculum e buxo teres, oblongum, & operculo clausum. Phil. fritillus. A πύξος.

Πυξογραφέω, buxum torno, Artemid. A sq. & γράφω.

Πύξος, ου, ἡ, buxus.

Πυξώδης, εος, ὁ, ἡ, buxo abundans. 2) buxeus. A pr.

Πυοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, puri similis, purulentus. E sq. & εἶδος.

Πύον, ου, τὸ, pus, sanguis putrefactus. 2) pro πύος, ου. A πύος.

Πυοποιέω, ῶ, f. ήσω, pus moveo. A sq.

Πυοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, pus movens, suppurationem adjuvans. E πύον & ποιέω.

Πυοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, pure mano, pus effundo. A πυόῤῥοος.

Πυόῤῥοια, ας, ἡ, fluxus puris, suppuratio. A seq.

Πυόῤῥοος, *contr.* πυόῤῥους, ου, ὁ, ἡ, pure fluens, e quo pus manat. E πύον & ῥέω.

ΠΥ'ΟΣ, ου, ὁ, vel πυὸς, οῦ, ὁ, colostrum seu colostra, primum lac a partu in omnibus animantibus. πύος, εος, τὸ, pus.

Πυουλκὸς, οῦ, ὁ, ἡ, pus extrahens. E πύον & ἕλκω.

Πυόω, ῶ, f. ώσω, suppuro, ad suppurationem perduco. Ab eod.

Πυππάζω, poppysmate adulor, demulceo. A sq.

ΠΥ'ΠΠΑΞ, vox palpi seu poppysmatis.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. 2) febris.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum strues igne subjecto ardens. A pr.

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus. Ex eod. & ἄγρα.

Πυραγρέτης καρκίνος, pro πυράγρα, q. d. cancer ignita tenens. A pr.

Πυράζω, exuro, cremo. 2) pro πυῤῥάζω, rubeo, rutilo. A πυρά.

Πυραίθω, ignem accendo.

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, q. d. ignea spina, i. e. valde urens & pungens.

Πυράκης pro πυῤῥάκης, rufus.

Πυράκινος, ια, ιον, rufus. A pr.

Πυρακτέω, ῶ, f. ήσω, in igne verso & candefacio. 2) uro, incendo, inflammo. A πῦρ & ἄγω.

Πυρακτόω, ῶ, f. ώσω, in igne verso, candefacio. πεπυρακτωμένος, candefactus. Ex iisd.

Πυράκτωσις, εως, ἡ, actio ipsa in igne versandi. 2) incendium. A pr.

Πυραλὶς, vel πυραλλὶς, ίδος, ἡ, igniaria, nomen avis. Gl. V. spinturnix. E πῦρ & ἅλλομαι.

Πυράμη, ης, ἡ, falx, qua triticum demetitur, falx messoria. E πυρὸς & ἀμάω.

Πυραμητὸς, οῦ, ὁ, messis tritici. 2) tempus messis. A πυρὸς & ἀμητός.

Πυράμινος, η, ον, triticeus, Lucian. qs. a πύραμος.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata. 2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, speciem pyramidis habens, seu pyramidatus. E pr. & εἶδος.

Πυραμοῦς, sc. ἄρτος, οῦντος, placentæ genus e tritico tosto, admixto melle, quod præmii loco dabatur iis, qui insomnes pernoctassent in symposiis. 2) placenta quævis. A πυρός.

Πύραργος, idem qui πύγαργος, quæ est vera scriptura.

Πυραυγὴς, έος, ὁ, ἡ, igni fulgens, qui ignei fulgoris est, igne rutilans. E πῦρ & αὐγή.

Πύραυνον, ου, τὸ, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in mensam inferuntur. Ex eod. & αὔω.

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrausta, insectum quod lucernis advolans, exustisque alis delapsum perit. Ex iisd.

Πυραυστόμορφος, ὁ, idem. A pr. & μόρος. (Sed sunt duo vocabula πυραύστη μόρος.)

Πυράσβεστος, ου, ὁ, ἡ, ardens, sed ira, ut igni non absumatur.

Πυργηδὸν, Adv. ad modum turris, de acie, quæ πύργος dicitur. A πύργος.

Πυργηρέω & πυργηρέομαι, in turri sto, turrim custodio, sum in arce, contineo me intra muros. qs. a πυργήρης, qui turri continetur. Ab ἔρω.

Πύργινος, qs. turreus, Gl. Vet. turriformis. 2) firmus, firmans. A πύργος.

Πυργίον, ου, τὸ, turricula, vario sensu. v. πύργος. Dim. ab eod.

Πυργοκάρχαλον, ου, τὸ, turricula, armarium, Gl. V. A seq.

Πυργίσκος, ου, ὁ, idem. Phil. A πύργος.

Πυργίσκιον, τὸ, idem. A pr.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens. πυργίτης στρουθὸς, passer moralis, Gl. V. A πύργος.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, arx, palatium, propugnaculum turritum. οἱ δ. Hes. Suid. Ex eod. & βαρις.

Πυργοδαΐκτης, ου, ὁ, ἡ, turribus infestus, turres vastans & destruens. Ex eod. & δαΐζω.

Πυργοειδὴς, ὲς, turris speciem habens. Ex eod. & εἶδος.

Πυργομαχέω, ῶ, f. ήσω, e turri pugno. Ex eod. & μάχομαι.

Πυργοποιέω, πυργοποιῶ, turrifico, Gl. V.

Πυργοποιΐα, ἡ, exstructio turrium. A pr.

Πύργος, ου, ὁ. unde voc. medii ævi, *burgus*, turris. 2) arx, castellum. 3) mœnia, quæ fere turribus instructa. *& hinc* 4) urbs munita, s. cum arce. 5) villa magnifica, turri etiam instructa, itemque alta, ut situ, velut in vinea. 6) præsidium, propugnaculum, etiam de homine. 7) acies quadrata. 8) fritillus.

Πυργοσκάφος, ου, ὁ, dirutor turrium & mœnium. Suid. E pr. & σκάπτω.

Πυργοῦχος, ου, ὁ, turris fulcrum, pars navis, Polyb. Ex eod. & ἔχω.

Πυργοφορέω, ῶ, f. ήσω, turrim sustineo.

Πυργοφόρος, ου, ὁ, ἡ, turrifer seu turriger. E π. & φέρω.

Πυργοφύλαξ, κος, propugnator turris.

Πυργόω, ῶ, f. ώσω, turri instruo & munio. 2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero. πεπύργωσαι, elatus es, superbis, perf. pass. 2. sing. A πύργος.

Πυργώδης, εος, ὁ, ἡ, turritus, Gl. V. Ab eod.

Πύργωμα, ατος, τὸ, turris. A πυργόω.

Πύργωσις, εως, ἡ, idem quod πυργοῦχος, *in nave*. Ab eod.

Πυργῶτις, ιδος, ἡ, turrita. Ab eod.

Πυργωτὸς, ἡ, ὸν, turritus, fastigatus. Ab eod.

Πυρδαὴς, έος, ὁ, ἡ, igni ardens, ambustus, candens. E πῦρ & δαίω.

Πύρδαλον, ου, τὸ, igniarium, vas, in quo prunæ feruntur, servantur, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conservandum ignem. 2) culina, coquina. Ex iisd.

Πύρδανον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Πύρεθρον, ου, τὸ, pyrethrum, *herba*. A πῦρ.

Πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium. v. πύρδαλον, n. 1. ignitabulum, ligna in pr. quorum attritu ignis excitari solebat, Gl. Vet. turibulum. Ab eod.

Πυρεοβόλος, ου, ὁ, ἡ, ignem ejiciens seu evomens, silex, scintillas edens, Gl. V. ignivomus, flammivomus. πυρεκβόλον, fomes, Gl. Vet. E πῦρ & ἐκβάλλω.

Πυρεκτικὸς, ἡ, ὸν, febrilis. A πυρέσσω.

Πύρεξις, εως, ἡ, febris, s. paroxysmus febrilis. Ab eod.

Πυρέσσω, vel ὅττω, fut. ξω, febrio, febricito. A πυρετός.

Πυρεταίνω, idem. Ab eod.

Πυρέτιον, ου, τὸ, febricula. Dim. ab eod.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, igneus calor, igneus æstus. 2) febris. A πῦρ.

Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens. A pr. & φέρω.

Πυρέττω, vide πυρέσσω.

Πυρετώδης, εος, ὁ, ἡ, febrilis, vel cum febrili motu conjunctus. 2) febres excitans. 3) calidus. A πυρετός.

Πυρεὺς, έως, ὁ, qui igni inflammat, qui ignes subjicit. A πυρεύω.

Πυρευτικὸς, ἡ, ὸν, igniarius. Ab eod.

Πυρευτὴς, οῦ, ὁ, piscator igni fallens pisces. A πυρεύω.

Πυρευτικὸς, ἡ, ὸν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit. πυρευτική, sc. θήρα, piscatio, quæ noctu ad lumen fit. A sq.

Πυρεύω, f. εύσω, ignem immitto, igne inflammo. A πῦρ.

Πυρὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro πυρά.

Πυρήϊον, ου, τὸ, igniarium Jon. pro πυρεῖον.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus, Gl. V. bacca, nucleus, in primis olivæ. 2) specilli pars altera, in nuclei modum rotunda. 3) granum turis. 4) gemma quædam.

Πυρήνεμος, ου, ὁ, ἡ, ignem ventilans. E πῦρ & ἄνεμος.

Πυρήνη, ης, ἡ, nucleus, officulum in pomis, mespilis, cerasis aut palmulis. A πυρήν.

Πυρηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, baccæ vel nucleo similis. Ex eod. & εἶδος.

Πυρηνώδης, εος, ὁ, ἡ, lignosus, interiore ligno multum dives. Ab eod.

Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, triticum ferens, tritici ferax. E πυρὸς & φέρω.

Πυρία, ας, ἡ, sicca sudatio. 2) vas caldarium, quo excalefacto sudatio cietur. A πῦρ.

Πυριάζω, calore inveo, Gl. V. A pr.

Πυρίαμα, ατος, τὸ, fomentum. A πυριάω.

Πυρίασις, εως, ἡ, idem, fomentatio, Phil. Ab eod.

Πυριατήριον, ου, τὸ, locus, in quo sudantes πυριῶνται. 2) cella caldaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.

Πυριάτης, ου, ὁ, colostratus, igni coctus & coagulatus, de lacte, maxime primo, sed tamen & de pane. v. & πυριεφθής. Ab eod.

Πυριατὸς, ἡ, ὸν, fomentatus, calefactus. 2) igni coctus. A sq.

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo: & πυριάομαι, ῶμαι, foveor. 2) sudo & incalesco e πυρίας, sive camini calefactione. A πῦρ.

Πυρίβιος, ου, ὁ, ἡ, in igni vivens.

Πυριβρεμέτης, ου, ὁ, ignistrepus, s. inter faces, lumina, strepens, ut saltatio nocturna. E πῦρ & βρέμω.

Πυρίβρομος, ὁ, lucidissimus, de sole. Ex iisd. v. πυρίδρομος.

Πυρίβρωτος, ου, ὁ, ἡ, igni exesus, absumtus.

Πυριγενέτης, ου, ὁ, idem quod seq.

Πυριγενὴς, έος, ὁ, ἡ, igni fatus seu genitus, factus. E πῦρ & γίνομαι.

Πυρί-

Πυρίγληνος, ου, ὁ, ἡ, igneas pupillas habens. Ex eod. & γλήνη.

Πυριγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, ignitam cuſpidem vel aciem habens. Ex eod. & γλωχίν.

Πυριγενής, ου, ὁ, ἡ, ignem generans. Ex eod. & γίνομαι.

Πυρίδαπτος, ου, igni conſumtus. Ex eod. & δάπτω.

Πυρίδιον, ου, τό, igniculus. Dim. a πῦρ.

Πυρίδρομος, ον, Epith. poet. ſolis, ſtellarum, etiam Jovis fulg. & Cupidinis, igneus. Ex eod. & δρόμος. v. πυρίβρομος.

Πυριελάτης, ου, ὁ, & πυριελατικός, ή, όν, Poll. pro πυρελάτης & πυρελατικός, ubi vid.

Πυρίεφθος, ου, ὁ, ἡ, igni coctus. Gl. V. πυρίεφθον, coloſtra. v. πύος.

Πυρήκης, εος, ὁ, ἡ, in igni acutus, ſeu cujus acies ignita eſt. A πῦρ & ἀκή.

Πυριθαλπής, έος, ὁ & ἡ, igni calefactus. Ex eod. & θάλπω, ſ. θάλπος.

Πυρίκαος, ου, ὁ, ἡ, igni cremans. Ex eod. & καίω.

Πυρίκαυστος, ου, ὁ & ἡ, igni exuſtus, aduſtus. Ex iisd.

Πυρίκαυτος, ου, ὁ, ἡ, idem ex iisd.

Πυρίκμητος, ου, ὁ, ἡ, igni elaboratus. 2) ab igni aduſtus. E πῦρ & κάμνω.

Πυρίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, igni crepans aut crepitans.

Πυριλαμπής, έος, ὁ, ἡ, igni micans vel rutilans, ſplendens. A πῦρ & λάμπω.

Πυριλαμπίς, ίδος, ἡ, vermiculus in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iisd.

Πυρίληπτος, ου, ὁ, ἡ, igni occupatus, ignem concipiens.

Πυριμαιμάω, ῶ, vi flammea gliſco. A πῦρ & μαιμάω.

Πυρίμαχος, ου, ὁ, ἡ, fervens in pugna, qui tam acriter pugnat, ut ei reſiſti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex eod. & μάχομαι.

Πυρίμορφος, ου, ὁ, ἡ, ignis formam habens. Ex eod. & μορφή.

Πύρινος, ίνη, ινον, igneus, a πῦρ. 2) triticeus. A πυρός.

Πυρίον, ου, τό, idem quod πυρεῖον.

Πυρίπαλτος, ου, igneam vim habens.

Πυριπνέω, ignem ſpiro.

Πυρίπνοος, contr. πυρίπνους, ου, ὁ, ἡ, idem quod πυρίπαλτος.

Πυρίπολος, ὁ, v. πυρπόλος.

Πυρίρραγής, έος, ὁ, ἡ, igni fractus. E π. & ῥήγνυμι.

Πυρισμάραγος, ου, ὁ, ἡ, igni crepans. Ex eod. & σμαραγέω.

Πυρίσπαρτος, ου, ὁ, ἡ, ignes ſpargens, ſ. in quo ignes ſparſi ſunt.

Πυρισπόρος, ου, idem. at πυρισπόρος, ignem ſpargens, fulgens. E π. & σπείρω.

Πυρίστακτος, ου, ὁ, ἡ, ex quo ignis ſtillat. E π. & στάζω.

Πυριστάτης, ου, ὁ, tripes ferreus, Phil. Ex eod. & ἵσταμαι.

Πυριστράγγος, ου, ὁ, ἡ, qui ignis inſtar cum quodam ſtrepitu lacerat & abſumit.

Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.

Πυρίτης, ου, ὁ, ſcil. λίθος, lapis pyrites, ignem edens. Gloſſ. Vet. ſilex. A πῦρ. 2) triticeus. A πυρός.

Πυρῖτις, ιδος, ἡ, ut πυρῖτις λίθος, lapis pyrites. A πυρίτης.

Πυριτραφής, έος, ὁ, ἡ, igni nutritus. E π. & τρέφω.

Πυρίτροφος, ου, ὁ, ἡ, ignem alens ſ. nutriens. Ex iisd.

Πυρίφατος, ου, igni abſumtus. E π. & φάω.

Πυριφεγγής, ές, igni fulgens. Epith. ſolis. E π. & φέγγος.

Πυριφλεγέθης, ὁ, ἡ, igneo ardore afflictus. E π. & φλεγέθω.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, igni ardens, vel igneo ardore flagrans. 2) fluvius infernalis. Ex iisd.

Πυριφλεγής, έος, ὁ, ἡ, igni ardens, vel igni aduſtus, igneo ardore flagrans. E π. & φλέγω.

Πυριφλέγων, ὁ, idem. Ex iisd. (melius duobus vocabulis, πυρὶ φλέγων.)

Πυρίφλεκτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Πυρίφοιτος, ον, Epith. ſolis & ſtellarum, ut πυρίδρομος. E π. & φοιτάω.

Πυρίχαλκος, ου, ὁ, igneum æs.

Πυρίχρως, ωτος, ὁ, ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. E π. & χρόα.

Πυρκαεύς, έως, ὁ, qui incendit, inflammat. E π. & καίω.

Πυρκαϊά, ᾶς, ἡ, rogus, uſtrina, Phil. 2) inflammatio, incendium. Ex iisd.

Πυρκόοι, οἱ, qui ex igni divinant. E π. & κοέω.

Πύρνα, τὰ, *Subſt.* panis fruſta. 2) panis. A πύρνος.

Πυρναῖος, α, ον, matutus, edulis. Ab eod.

Πύρνος, η, ον, triticeus. 2) *Subſt.* fragmentum panis, bolus, victus, alimentum. v. & πύρνα. Reperitur & πύρνα. A πυρός, per Sync. pro πύρινος.

Πυρόβιος, ου, ὁ, ἡ, in igni vivens. E πῦρ & βίος.

Πυρόβολος, ου, ὁ, ἡ, ignes jaculans, aptus ad jaculandos ignes. E π. & βάλλω.

Πυρογενής, έος, ὁ, ἡ, frumento ortus, tritico genitus. E πυρός & γίνομαι.

Πυροδαίσιον, ου, τό, locus, ubi ignem accendunt, focus, culina. E πῦρ & δαίω.

Πυροδόκος, ου, ὁ, ἡ, triticum recipiens. E πυρός & δέχομαι.

Πυροειδής, έος, ὁ, ἡ, igni ſimilis, igneus. E πῦρ & εἶδος.

Πυροειδῶς, *Adv.* ignea ſpecie. A pr.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel urens in modum ignis, fervens. A πῦρ.

Πυροκαπηλεύω, frumento negotior. E πυρός & κ.

Πυρολαβίς, ίδος, ἡ, Gloſſ. Vet. forceps. E πῦρ & λαβή.

Πυρολαμπίς, vid. πυριλαμπίς.

Πυρολόγος, ου, ὁ, ἡ, triticum colligens ſeu metens. E πυρός & λέγω.

Πυρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex igni. A ſq.

Πυρόμαντις, εως, ὁ, ἡ, ex igni divinans. A πῦρ & μ.

Πυρομετρέω, frumentum metior. E πυρός & μ.

Πυροπάλαμος, ον, v. πυρπάλαμος.

Πυροπωλέω, ῶ, ſ. ήσω, triticum vendo.

Πυροπώλης, ου, ὁ, tritici venditor. E πυρός & π.

Πυρορραγής, έος, ὁ, ἡ, igni ruptus, ignis vi ruptus, ſeu tractus, inutilis. E πῦρ & ῥήγνυμι.

Πυρός, ὁ, τό, triticum, frumentum.

Πυροσθενής, έος, ὁ, ἡ, ignipotens, Gl. V. E πῦρ & σθένος. v. πυροσθενέσης.

Πυροτομία, ας, ἡ, meſſis tritici, meſſis. E πυρός & τέμνω.

Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex eod. & φέρω.

Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ignifer. E πῦρ & φέρω.

Πυρόχρως, idem quod πυρίχρως.

Πυρόω, ῶ, ſ. ώσω, accendo, incendo, uſtulo, torreo, cremo, comburo. πυροῦμαι, caleſco, ardeo, Gl. Vet. πεπύρωται, calet, Philox. perf. paſſ. A πῦρ.

Πυρπαλαμᾶσθαι, in malis artibus agilem eſſe. Euſt. A ſq.

Πυρ-

Πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido & versuto homine, Eust. Suid. v. πυρπολέω.

Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ου, ὁ, idem Hes. 2) ignem protendens, ignitus. E πῦρ & παλάμη.

Πύρπνοος, ο, ὁ, ἡ, v. πυρίπνοος.

Πυρπολέω, ῶ, f. ήσω, circa ignem versor, ignem accendo. 2) igni & incendiis vasto, igni depopulor. πυρπολῆμαι, incendor. πεπυρπολημένος, incensus, perf. part. pass.

Πυρπόλημα, ατος, τό, vastatio per ignem.

Πυρπόλησις, εως, ἡ, idem. 2) incendium.

Πυρπόλος, ο, ὁ, igni utens, Epith. Bacchi, ob nocturna sacra, ignitus.

Πυῤῥάζω, fut. άσω, rubeo, Gloss. Vet. rutilo. A πυῤῥός.

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, rufus. Ab eod. v. πυρράκης.

Πυῤῥαλὶς, ίδος, ἡ, v. πυραλίς.

Πυῤῥίας, ο, ὁ, serpens coloris rubri. Ab eod.

Πυῤῥιάω, ῶ, idem quod sequens.

Πυῤῥίζω, f. ίσω, rufus sum, rubesco, rufum colorem imitor. Gl. Vet. flaven, ruteo. A πυῤῥός.

Πυῤῥίχη, ης, ἡ, sc. ὄρχησις, Pyrrhicha, saltatio armata. 2) carmen s. cantus, ad quem saltatur. A Πύῤῥιχος, qui hujus saltationis auctor traditur.

Πυῤῥιχιακῶς, *Adv.* per pyrrhichios pedes. A πυῤῥίχιος.

Πυῤῥιχίζω, f. ίσω, Pyrrhicham salto, cum armis tripudio. A πυῤῥίχη.

Πυῤῥίχιος πὰς, Pyrrhichius pes, duabus syllabis brevibus constans. Ab eod.

Πυῤῥιχιστὴς, ὃ, ὁ, qui Pyrrhicham saltat. A πυῤῥιχίζω.

Πυῤῥιχιακὸς, ἡ, ὸν, pyrrhichius. A pr.

Πύῤῥιχος, ίχη, ιχον, rufus. 2) nomen pr. ejus, a quo inventa & demonstrata pyrrhicha traditur. A πυῤῥός.

Πυῤῥόθριξ, τρίχος, ὁ, ἡ, cui rufa seu rutila, item flava coma est, cui rufi seu rutili pili sunt.

Πυῤῥοκόραξ, ακος, ὁ, corvi genus luteo rostro.

Πυῤῥοπίπης, ου, ὁ, flavarum feminarum amator. E πυῤῥὸς & ὀπιπτεύω.

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, fulvus, & veluti e flavo candicantem habens colorem, rufus, flavus, Gl. Vet. A πῦρ.

Πυῤῥότης, ητος, ἡ, color rufus seu rutilus. A pr.

Πυῤῥότριχος, ο, ὁ, ἡ, v. πυῤῥόθριξ.

Πυῤῥούλας, ο, ὁ, avis, a rufo colore dicta, rubecula vel rubicilla. A πυῤῥός.

Πυῤῥόω, ruso, as, Gl. Vet. Ab eod.

Πυῤῥώδης, ες, rubicundus. Ab eod.

Πυρσαίνω, rufum facio. A πυρσός pro πυῤῥός.

Πυρσεία, ας, ἡ, significatio, quæ fit succensis & sublatis facibus. A πυρσεύω.

Πυρσευτὴς, ῦ, ὁ, qui significationem facit accensis & sublatis facibus, qui e specula signum dat igne. A sq.

Πυρσεύω, f. εύσω, face accensa signum do. A πυρσὸς, *fax*.

Πυρσόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, flammeis linguis micans. E πυρσός & γλῶσσα.

Πυρσοδυνάστης, ο, ὁ, ignipotens.

Πυρσοκόρσιος, ου, rufum caput habens. E πυρσός, *rufus*, & κόρση.

Πυρσομορφέω, ῶ, f. ήσω, igni formo.

Πυρσόνωτος, ου, ὁ, ἡ, rufum habens tergum.

Πυρσὸς, ῦ, ὁ, fax, *Plur.* πυρσοὶ & πυρσὰ, faces, ignes, amor vehemens. Sed

Πυρσὸς, ἡ, όν, pro πυῤῥὸς, a πῦρ.

Πυρσοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ignem pariens, ut πυρσοτόκος λίθος, silex. A πυρσός & τίκτω.

Πυρσώρυγιον, τό, specula, ubi faces attolluntur. Ex eod. & ὄργον.

Πυρσόω, ῶ, f. ώσω, ignes excito. A πυρσός.

Πυρφορέω, ῶ, f. ήσω, ignem seu faces gesto.

Πυρφόρος, ου, ὁ, ἡ, ignifer, Gl. V. flammifer. 2) pro πυρετοφόρος. A πῦρ & φέρω.

Πυρώδης, ες, ὁ, ἡ, igneus, ignitus. 2) urens in modum ignis. πυρώδης λίθος, silex, Gloss. Vet.

Πύρωμα, ατος, τό, callosa durities, congeries, quæ in callum concrevit. A πυρόω. (Sed leg. potius πώρωμα.)

Πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adspectu, cujus facies rutilat. E πῦρ & ὤψ.

Πυρωπὸς, ὃ, ὁ, cujus facies rutilat, seu rutilus adspectu, igneo colore rubens. 2) metalli genus, mixtura trium æris partium & quartæ auri constans. 3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iisd.

Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem, ignitio. 2) probatio per ignem. 3) incendium. 4) uredo. A πυρόω.

Πυρωτὴς, ῦ, ὁ, qui igni excoquit & purgat. Ab eod.

Πυρωτικὸς, ἡ, ὸν, igneus, urendi vi præditus, fervens. A pr.

Πυρωτὸς, ἡ, ὸν, ignitus. A πυρόω.

Πῶς, *Adv.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῆ, pro ποίῳ.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæsitum, quæstio, sciscitatio, interrogatio. Gl. Vet. percontatio. A πυνθάνομαι.

Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, interrogativus. A pr.

Πυσματικῶς, *Adv.* interrogative, ad modum percontatoris. A pr.

Πύστις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor. 2) percontatio, interrogatio. A πυνθάνομαι.

Πυστὸς, ἡ, ὸν, notus, clarus. Ab eod.

Πυτία, ας, ἡ, coagulum, Philox. A πύος, ου.

Πυτίζω, f. ίσω, crebro spuo, sputo. 2) liquorem sumtum vi ex ore expressum rejicio, *unde* 3) vinum degusto & probo. A πτύω.

Πυτιναῖος, α, ον, viminalis, e viminibus, quibus vasa vinaria religantur, confectus. A sq.

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine inducta. 2) vas nexum e surculis.

Πυτινοπλόκος, ο, ὁ, ἡ, qui vitilibus dolia religat, vietor. E pr. & πλέκω.

Πύτισμα, ατος, τὸ, id quod exspuitur. 2) pytissatio, vini degustatio probandi caussa. 3) sonus pitissando effectus. A πυτίζω.

Πυώδης, εος, ὁ, ἡ, purulentus. πυῶδες, purulentia, Gl. V. A πύον.

Πύωσις, εως, ἡ, suppuratio. A πυόω.

Πω, *Vox enclit.* quodammodo, alicunde. οὔπω, nondum. (Est antiquus dativus, a πὸς, πὴ, πόν. subauditur ἐπί τῳ τρόπῳ vel χρόνῳ.)

Πώγων, ωνος, ὁ, barba.

Πωγωνάτος, ο, ὁ, barbatus, Gl. V. A sq.

Πωγωνίας, ο, ὁ, idem, ut πωγωνίας ἀστήρ. A πώγων.

Πωγωνήτης, *Jon.* pro πωγωνιάτης, ο, ὁ, idem, epith. Jovis, stella barbata. A pr.

Πωγώνιον, ο, τὸ, barbula, Dim. a πώγων.

Πωγωνίτης, ο, ὁ, barbatus. Ab eod.

Πωγωνοκουρεῖον, tonstrina.

Πωγωνοκουρία, ας, ἡ, barbatoria, Philox. tonstrina. E π. & κουρά.

Πωγωνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, barbam nutrio seu alo. A seq.

Πωγωνοτρόφος, ὁ, barbam alens. E π. & τρέφω.

Πωγωνοφορία, ας, ἡ, gestatio barbæ. A sq.

Πωγωνοφόρος, ο, ὁ, barbam gerens. E πωγ. & φέρω.

Πωλάριον, ου, τὸ, parvus pullus. Dim. a πῶλος.

Πω-

Πωλέομαι, ῶμαι, versor, proficiscor, eo, ventito. πωλέσκετο, imperf. *Ion.* pro ἐπωλεῖτο. πολλεύμενοι, partic. pro πωλούμενοι. A πολέομαι.

Πώλευσις, εως, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. A sq.

Πωλεύω, f. εύσω, pullos equinos domo & erudio. A πῶλος.

Πωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo, vendito, venundo. πωλεῖμαι, veneo.

Πωλὴ, ῆς, ἡ, venditio, pro πώλησις. A pr.

Πώλημα, ατος, τὸ, quod venditur seu venum exponitur, res venalis. Ab eod.

Πώλης, ου, ὁ, venditor, usurpatur plerumque in compositis. Ab eod.

Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.

Πωλητήριον, ου, τὸ, locus, taberna, ubi res venales exponuntur, forum. Ab eod.

Πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor. πωληταὶ, πωλητῶν, magistratus Athenis, quibus commissa erat locatio vectigalium, metallorum, & similium. Ab eod.

Πωλητικὸς, ή, όν, vendax, Gl. V. Ab eod.

Πωλικὸς, ή, όν, pullinus. 2) Epith. currus, qui ab equis trahitur. A πῶλος, quod vid.

Πωλίον, ου, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim. ab eod.

Πωλοδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor. Ex eod. & δαμάζω.

Πωλοδαμνέω, ῶ, f. ήσω, pullos domo. 2) ut pullum domo & erudio. Ex eod. & δαμνάω.

Πωλοδάμνης, ου, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iisd.

Πωλοκόμος, ου, ὁ, pullarius, Gl. Vet. Ex eod. & κομέω.

Πωλομάχος, ου, ὁ, ἡ, cum pullis seu equis pugnans. Ex eod. & μάχομαι.

Πῶλος, ου, ὁ, ἡ, pullus, plerumque equinus, equuleus, sive teneræ, sive adultæ ætatis, equus, etiam bos: unde ζεῦγος πωλικὸν etiam de jugo boum. 2) amicas amasii appellant πώλους, quasi pullos Veneris, & pro virgine dicitur.

Πωλοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, pullos nutriens. E pr. & τρέφω.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus, piscis quidam. 2) caruncula in naribus, sive in corde crescens. Ex πολὺς & πούς.

Πῶμα, ατος, τὸ, operculum, operimentum.

Πῶμα, ατος, τὸ, idem quod πόμα, potus. 2) poculum, a πίνω, f. πόω.

Πωμάζω, fut. άσω, operculo claudo, obturo. A πῶμα.

Πώμαλα, *Adv.* haudquaquam, nequaquam, nullo modo. E πω & μάλα.

Πωματίας, ου, ὁ cochleæ terrestris species, quod est quasi operculo tecta. A πῶμα.

Πωμάτιον, ου, τὸ, operculum, Gl. Vet. Dim. ab eod.

Πώποτε, *Adv.* unquam, Gl. V.

Πωρέω, ῶ, lugeo. 2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρος, n. 3.

Πώρη, ης, ἡ, luctus, miseria, calamitas. Ab eod.

Πωρητὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

Πωραλέος, αία, αῖον, callosus, asper. A πῶρος.

Πώρινος, ίνη, ινον, e poro factus, tophinus. A seq. n. 2.

Πῶρος, ου, ὁ, callus. 2) tophus, lapis levis & porosus. 3) luctus.

ΠΩΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, cæcus. v. πηρός.

Πωρόω, ῶ, f. ώσω, callum induco, occallescere facio. 2) in lapidosam duritiem & tophum commuto. 3) sensum adimo, induro. *Pass.* occallesco, callum duco. 2) in tophum convertor. 3) sensum amitto, obduresco adversus aliquid. πεπωρωμένος, profligatus, Gl. Vet. induratus. A πῶρος.

Πωρόω, excæco. A πωρός.

Πώρωμα, ατος, τὸ, callosa durities s. quod in callum concrevit. A πωρόω.

Πώρωσις, εως, ἡ, coocretio, in callum consolidatio & ferruminatio ossium fractorum, Gl. V. induratio. 2) stupor, ἀναισθησία.

Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρός.

Πῶς, *Adv.* quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? 2) quam. 3) certo modo. Hinc πῶς ποτε, quonam tandem modo? curnam? πῶς γὰρ, ap. Dem. nullo modo, qui possit fieri? πῶς δὴ τοῦτο, qui fieri istud potest? πῶς γὰρ οὔ, quidni?

Πως, *Adv. & Vox encl.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc εἴπως, si forte. μήπως, ne forte.

Πωτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, volo, as, volito. A πέτομαι.

Πώτημα, τὸ, volatus. A pr.

Πῶϋ, εος, τὸ, grex. A πάομαι, *possideo*.

ΠΩΥΓΞ, υγγος, ἡ, mergus, fulica.